image
not
available

ΟΜΗΡΟΥ
ΙΛΙΑΣ Κ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

ΟΜΗΡΟΥ
ΙΛΙΑΣ ΚΑΙ ΟΔΥΣΣΕΙΑ

Καὶ εἰς αὐτὰς ΣΧΟΛΙΑ, ἢ ἘΞΗΓΗΣΙΣ, τῶν Παλαιῶν.

HOMERI
ILIAS & ODYSSEA,

Et in easdem SCHOLIA, sive INTERPRETATIO, Veterum.

Item NOTÆ perpetuæ, in TEXTUM & SCHOLIA, VARIÆ LECTIONES, &c. cum VERSIONE LATINA emendatissimâ.

ACCEDUNT

BATRACHOMYOMACHIA, HYMNI & EPIGRAMMATA, unà cum FRAGMENTIS, & *Gemini* INDICES.

Totum Opus cum Plurimis MSS. Vetustissimis, & Optimis EDITIONIBUS Collatum, Auctum, Emendatum, & Priscæ Integritati Restitutum.

ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος
Ἀπὸ τοῦ τιμὴν, καὶ κλέος ἔσχε, πλὴν τοῦδ', ὅτι χρήστ' ἐδίδαξε,
Τάξεις, ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν; *Aristoph.* Βατραχ. *Act.* IV. *Scen.* II.

Operâ, Studio, & Impensis,

JOSUÆ BARNES, S. T. B.

In Academiâ CANTABRIGIA Regii GRÆCÆ Linguæ Professoris.

CANTABRIGIÆ,

Apud CORNELIUM CROWNFIELD, Celebertimæ Academiæ Typographum; apud quem etiam, EDITORIS Nomine, prostant Venales, MDCCXI.

Continentur in *Priori* hoc Volumine,

Illustrissimo Domino,

Domino THOMÆ,

Comiti PEMBROKIÆ & MONTIS-GOMERII,

Baroni HERBERTO de CARDIFF,

Domino Ross de KENDAL, PAR, FITZ-HUGH, MARMION, S^ti QUINTINI, & SHURLANDIÆ, &c.

JOSUA BARNES S. P. D.

Illustrissime COMES,

ZElus ille *Homericus*, quem præcipuè inflammâsse dicunt *Aratum Solensem*, & me primùm ad hanc *Editionem* vehementer compulit, & incredibilem ejusdem molestiam & intolerabilem Expensarum molem, in me tandem recipere persuasit.

Quùm enim viderem, Quòd *Bibliopolis* abundans esset Cautela, minima autem Scientia, multò minùs id quod genuinum, liberale, & generosum saperet, Ipse ego statim coactus eram, dum simul *Labores & Sumptus*, cum Accuratâ hujus Operis *Elaboratione*, & Poetæ ipsius *Gloriâ*, compondero, collibróque, Omnes meas Fortunas huic Uni *Homericæ* Navi committere, periculúmque facere, siqua Faventior Aura tantæ nostræ Diligentiæ velit aspirare;

siquis

ſiquis fortè reperiatur Heros Antiquæ Fidei, Eruditionis non fucatæ, qui non alieno arbitrio Induſtriorum hominum labores, ſed proprio Marte, poſſit æſtimare, proprio judicio, ſententiam ferre. Nec enim *Euripidei* illius eram oblitus,

——·—— χρὴ δ' ἐπ' ἀξίοις πονεῖν
Ψυχὴν προβάλλοντ' ἐν κύβοισι δαίμονος.

Hâc itaque mente uſus, & hâc ſpe erectus, ſanctiſſimum & ſapientiſſimum Omnium Auctorem, Nobiliſſimo & Prudentiſſimo, maximéque adeò Eleganti & ſincero Heroi Dedico, Conſecróque. *Homerus* enim, omnium Rerum peritus, talem Optimatem, qualis utique Comes *Pembrokienſis*, præſertim delectabit; *Herbertum* dico, Hominem Fideliſſimum, qui nempè *Privati Sigilli Regii Coſtos* fueris conſtitutus; Conſilio clarum, ut qui *Regii Concilii Præſes*; Bello inſignem, ut qui *M. Britanniæ* Thalaſſiarcha; Regiis Artibus initiatum, ut qui Totius *Hiberniæ* Prorex.

Hæc Omnia Tibi Uni *Fortuna*, rectè faciens, & ſibi quodammodò placens, elargita olim erat; eadémque tandem, nè ſibi ſit diſſimilis, non quidem abripuit, ſed abſtulit, quaſi Virtutes tuas reverita. Quis enim alius Optimatum, Hiſtoriæ, Chronologiæ, Metallicæ Doctrinæ, *Romanæ* & *Græcæ* Diſciplinæ, *Homeri* denique noſtri Amantior?

Non ampliùs itaque *Cæcum* rectè quis dixerit *Homerum*, Optime *Herberte*, Amicitiam tuam expetentem. Videtur autem *Aſylum* ſibi nactus ſanctiſſimum; ſi per tuam exiſtimationem & ipſe debitum honorem ab Optimis obtinuerit; plebeios enim & indoctos, ſordidos & malignos ſimul ipſe *Tu*, *Ille*, & *Ego* contemnimus, tanquam Communes omnimodæ *Virtutis* & *Doctrinæ* Corruptores, ex animo abominati. Σὺ χαῖρε· σοὶ δὲ Μοῦσα συγχαρήσεται.

Ἑρβέρτου φίλα δώμαθ' ἱκάνετο θεῖος Ὅμηρος·
Οὐ γάρ οἱ ἐν κόσμῳ εὗρεν ὁμοιότερον.

Dat. ex Ædibus meis, *Hemmingfordia-Abbatis*, prope D. *Ivonem*, Comitat. *Huntingdon*. *Septemb.* 14. 1710.

PRÆ-

PRÆFATIO.

CAPITULA PRÆFATIONIS.

I. Veterum Sententiæ de HOMERO in *Prolegomenis* dictæ; quæ sit nostra de Eodem Opinio, decrevimus aliàs exponere. II. HOMERI Excellentia, quem *Editor* summâ curâ semper coluit, aliisque nunc propinat. III. Emendatum, viz. *Textum*, *Argumenta*, & *Epigraphas*, *Scholia*, Versionem *Latinam*, & *Varias Lectiones*, ubi de *Variarum Lectionum* Origine. IV. Quibus MSS. sit usus, & *Editionibus*. V. *Fragmenta* plura nunc primùm Collecta. VI. De *Scholiis* Editis & MSS. deque illorum Auctore. VII. Quibus auxiliis Aucta & Emendata. VIII. Editoris, ab *Iniquis*, ad *Æquiores* Judices, Provocatio. IX. Ut de illo, Novis *Obtrectatoribus* fides minimè sit habenda, contrà fidem Veterum Amicorum. X. De *Indicibus* Geminis. XI. *Peroratio*, de hâc Editione, deque HOMERI præstantiâ. XII. Qui Laudes HOMERI collegerint.

I. DE HOMERI *Genealogiâ*, *Patriâ*, *aut Vitâ*, *nec non Tempore*, *quo Floruit*, *non est hoc in loco Nobis differendum*; *quandoquidem & tot Veterum de hâc materiâ sententias*, *in* Prolegomenis *congesserim*. *Licet enim*, *quæ ab aliis hactenùs sint Dicta*, *ut Diversa*, *& planè Contraria*, *sibique Repugnantia*, *mihi minimè satisfaciant*; *quæ tamen Ego singulari Libro*, *super hâc re paraveram*, *nec pauca*, *nec contemnenda*, *cùm Malorum Hominum Artificio vilipendantur*, *nè in hujus Editionis detrimentum converti possint*, *ultrò prætereo*; *nec aliquid hìc Novi profero*: *Fruantur*, *per me licet*, *Veteribus indoctorum Deliriis*, *qui iis delectantur*. *Verumenimverò*, *ut primum* Ætnæo *hujus* Editionis *Onere probè levatus fuero*, *præsertim si* *Faven-*

PRÆFATIO.

Faventiora paulò Tempora Laboribus meis arriserint, in Lucem propediem Emittere statui Librum illum, quem & ausim nunc vocare Thesaurum Eruditionis hactenus Reconditum, unde & Opes Homericæ luculentiores diffusius omnes coram expandantur; verum ejusdem Nomen, Ætas, Patria, Parentes, Sapientia, Doctrina, & planè Divinum in hoc Opere Edendo Consilium, apertius proferuntur; totius demum Poematis Mens interior reseratur. In quo quidem Tractatu, Plura de Homero, Auctore, & Opere, necnon de Illius Cultoribus, etiam de hujus Editionis Amicis & Patronis, interspergenda; nondum enim mihi contigit, satis Eos omnes exploràsse, à quibus tamen optimè sperandum censeo.

II. Nec Homeri Auctoritatem opus est, ut magnoperè stabilire annitamur; quam omnis Gens, omnis Ætas, & Dii, & Homines, per omnia Secula, singularem agnôrunt, & nunquam temerandam; de quo & olim Vir gravissimus sanctissimusque Socrates, interrogatus respondit, "Quòd Homerum Omnes sapientiâ præstantes magni semper æstimârint, "quique minùs fortè saperent, Sapientiæ nomen haud aliundè faciliùs obti-"nuerint, quàm si se Homeri Cultores profiteri velint. Sufficiet itaque Nobis, si in Hâc nostrâ Editione, Homeri Opera emendatissima, ornatissima, illustratissimaque Literato Orbi exhibeamus; quod non ore tenus præ nobis modò ferimus, verùm actu demonstrabimus. Nec enim, Nos, quicquid hoc, sive Oneris, sive Operis, est, ut Lucri aliquid faceremus, aggressi sumus: Non adeò Rudes in rebus hujus seculi cognoscendis, non Literarum Græcarum conditionis adeò sumus inexperti, quin probè nôrimus, quàm paucis hujusmodi Lucubrationes salivam moveant, quámque frustrà sint, qui ex Reconditiori Literaturâ quæstum captant. Ego sanè Divinitus, ut puto, φιλόμηρος factus, à teneris annis, in Illius amplexus ardens irruebam, nec ab eo unquam divelli potui. Hunc Unicum studiis meis scopum proposui; per Quadraginta, quódque excurrit, annos, Hunc nocturnâ versabar manu, versabar diurnâ; Mihi etiam in Poeticâ, tam Græcâ, quàm Latinâ, delectus Ille, ad imitandum: Illius verba sum aucupatus, illius fontes delibavi, & ad similitudinem illius Divini Ingenii Franciados meæ fabricam composui. Nunc tandem ejusdem jucundissimis Deliciis innutritus, incredibili suavitate perfusus, Genialis Homerici Epuli gustum aliis non invideo; quinimò toti Literato Orbi Convivium lautissimum, plenas Mensas, Cœnas opiparas, Cupedia elegantissima, Cibaria Deorum, exhibemus, δαψιλῶς καὶ ἀφθόνως χορηγοῦμεν.

III. Homerum nempè ipsum imprimis tersiorem, elegantiorem, auctiorem, pleniúsque sibi restitutum, damus; qualem Nemo hactenùs in lucem emisit, Μή τις μοὶ νεμεσάτω ἀληθεύοντί περ ἔμπης. Qualem nemo, inquam,

hisce

hisce postremis seculis, post Barbariem scilicet excussam, post Renatas & Reformatas Literas, post Artem Typographicam inventam, elaboravit. Textum *enim ipsum innumeris in locis expurgatiorem, nec paucis Versibus pleniorem exhibemus.* Argumenta *singularum* Rhapsodiarum *addimus, cum Veterum* Epigraphis; *Versionem* Latinam *accuratiùs paulò perpolitam*; Scholia *Aucta, Emendata, meliùs Disposita: Nihil tamen in* Textu, *Nihil in* Scholiis, *Additum, Rejectum, Mutatum, de quo non in Notis ad* Textum & Scholia *Monitum; vel saltem ad* Varias Lectiones: *quas non, ut alii, ex* Henrico *tantùm* Stephano *depromptas, verùm alias innumeras, ex intimis* Eustathii, *quem* Stephanus *primoribus tantùm labiis libaverat, Scriniis, ex* Platone *etiam &* Aristotele, Strabone, Dionysio Halicarnassensi, Plutarcho, Longino, Athenæo, *& omne genus Auctoribus, præter* Manuscriptos *Codices, & Editiones plurimas, collegimus.* Variæ *autem* Lectiones, *ut hoc obiter notem, ortæ videntur,* I, *Ex ipsius* Auctoris *Curis* Secundis, *vel* Editione *altera; ut apparet in* Apollonii Rhodii *locis haud paucis.* II, *Ex Vocum similitudine, in* Scribendo, *vel* Dicendo, *ut* Sophocl. *Ajac. v.* 1076. ἔλαι δορὶ, γρ. ἐλαιδόρει. III, *Ex Indiscreta Veterum scriptione, ut* ὅσπεκάλυψε, *unde* ὅσ' ἐκάλυψε, *vel* ὅσσε κάλυψε. IV, *Ex* Aurium *Deceptione, ut* Odyss. δ, 72. καὶ δώματα, *pro* χαδδώματα. V, *Ex* Memoriali *Laudatione, ut* Iliad. η, 102. Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι, γρ. Νίκης ἀνθρώποισι θεῶν ἐκ πείρατα κεῖται. VI, *Ex* Confusione *Duorum locorum, ut* Iliad. ι, 731. ξ, 80. ω, 33. VII, *Ex Incuria, quando de* Sensu *Certi, de* Verbis *minime* Curiosi, *citarent, ut* Odyss. ο, 69. ρ, 382. Iliad. χ, 476. ω, 528. VIII, *Ex Diversis Criticorum Opinionibus, ut* Iliad. λ, 132. ι, 731. IX, *Ex Conjecturâ, ut* Virgilio *restituo* Membra, *pro* Pensa, *ad* Iliad. χ, 448.

IV. Manuscripta *autem hæc à me Visa, & diligentèr excussa,* Ilias *nempè &* Odyssea, *Codex antiquissimus* Theodori *Archiepiscopi* Cantuariensis, *qui floruit Septimâ post* Christum *Incarnatum Centuriâ; ut affirmatè testatur Vir Venerabilis* Matthæus Parker, *& ipse olim in eâdem Sede Archiepiscopus: in quo quidem* Manuscripto, *ut hoc obitèr notem,* Quinti Smyrnæi Calabri παραλειπόμενα *extant, inter* Iliada & Odysseam *inserta; quod summâ curâ plus semel à Nobis collatum, & attentiùs ventilatum; de quo plura passim in Utroque Volumine, ubi his Literis notatur,* MS. CCC. *i. e.* Manuscriptum *Collegii* Corporis Christi, Cantabrigiæ. *Aliud mihi* MS. Iliados *tantùm suppeditavit Docta Humanitas Reverendi admodum Patris,* Johannis Mori, *Episcopi* Eliensis; qui & *Tertium contulit MS.* Johannis Tzetzæ Grammatici Ἐξήγησιν εἰς τὴν α ῥαψῳδίαν Ἰλιάδος. *Præterea MS.* Laudianum,

 Archi-

Archiepiscopi nempe & Martyris Laudi, Iliados α & β, *quod desinit, ad Initium* Catalogi, *sive* Bœotiæ, *ejusdem* ῥαψῳδίας β, Oxoniæ, *in Bibliotheca* Bodleiana, *C.* 89. MS. *Aliud totius* Iliados, Baroccianum, *n.* 203. & Tria *alia MSS.* Barocciana, *solam* Batrachomyomachiam *exhibentia: hæc Quinque mihi fideliter & diligenter collata, exscripsit & ad me transmisit Amicus perhumanus, integer, doctus*, Φιλόμηρος, Thomas Hearne, *A. M. Aulæ Divi* Edmundi *Inquilinus. Extare quidem accepi & aliud* MS. *Vetustissimum in Collegii* Reginensis Oxoniæ *Bibliotheca, verum adeò Temporis injuria deformatum, ut illud vix jam ulli esse conferendum, pronunciârit Clarissimus Amicus*, Johannes Hudsonus, *S. T. P.* Bodleianæ *Bibliothecæ Custos meritissimus. Quibus* MSS. *addere licet & Alia, ab aliis visa & laudata, ut* Colbertinum, & Cantabrigiense, *passim in hoc Opere memorata, cum* Stephanianis *nonnullis. Non est, ut* Editiones, *quibus usi sumus, hìc memoremus*, Florentinam *nempe antiquissimam*, Aldinam, Lovanianam, Hervagianam, Argentoratensem, Turnebianam, Stephanianam, Castellionæam, Francisci & Æmylii Porti, Crispini, Spondani, Elzevirii, *sive* Schrevelii, Cantabrigiensem & Oxoniensem, *unas & alteras*, Wetstenianam, & *alias, non paucas.*

V. *De* Fragmentis, *quæ certè nunc primum, nec Pauca, nec Contemnenda, hinc inde conquisita, in* Secundi *Voluminis fine, coacervavi, in* Præloquio *ad eadem, satis præfati sumus.* Prolegomena, *quæ* Iliadi *præfiximus, ex Doctorum aliquot Amicorum* Oxoniensium *Rogatu, imprimi curavimus, non sine Sumptûs bene magni additione: At Emendata illa omnia*, Manuscriptorum *ope, vel ex ingenio, & conjectura; de quibus singulis in suo loco. Et ea quidem omnia* Latinâ *Versione nova donâssem, nisi id* Prioris *Voluminis Moles utique grandis vetâsset.*

VI. Scholiorum *quidem Unicum nacti sumus Exemplar MS. in Collegio* Gonvillo-Caiensi, Cantabrigiæ, *pervetustum sanè illud, nec facilè cuivis legendum; quod ad* Odysseam *tantùm pertinet, nec ultrà* τὴν ή ῥαψῳδίαν, *ejusdem versum* 54, *continuatur.* Aloysii *quoque* Alemanni *Scholiis MSS. in totam* Odysseam *Nos ipsi fruebamur, ex* Florentinæ *Editionis, ad* Etonensem *Bibliothecam pertinentis, Margine: iisdem autem in* Iliada, *ex aliorum fide laudamus; quæ nempè sub nomine* Excerptorum *MSS. dudum Editores* Cantabrigienses *excuderant. Hæc quidem Nos passim* Brevia Scholia *vocamus, aut sub Veterum*, τῶν Παλαιῶν, *nomine, citamus; quòd* Didymo *non rectè assignata videremus, idque tantùm à* Neotericis. Thomas Gatakerus, *Vir utique Doctissimus, in libello contra*

tra Pfochenium, *& in Notis ad* M. Antoninum, *Philosophum, Imperatorem, Grammatico* Ægyptio *tribuit*, Heracleoni: *alii, ut ait* Meursius, Johanni Tzetzæ; *in cujus tamen Commentario, ad* Iliados α, *nihil simile occurrit, nec vola, nec vestigium. Breviter itaque rem definio*, "Non hæc esse Unius hominis, nec Unius ætatis, *verùm diversis temporibus, à diversis, ad Oram Codicum suorum notata, ex omnimodis nempe* Auctoribus, *præter* Grammaticos *Antiquos, collecta; ut ex* Herodoto, Theopompo, Xenophonte, Platone, Aristotele, Thucydide, Apollodoro, Strabone, *& ipso* Didymo, Luciano, Athenæo, Etymologo *M.* Stephano περὶ πόλεων, Eustathio, *& aliis haud paucis; cum & hæc ipsa* Scholia *laudet* Eustathius, *sub* τ͂ Παλαιῶν *nomine: qui tamen haud raro* Παλαιοὺς *in partes vocat, quos frustra hic quæras. Undè haud difficulter aliquis Conjiciat*, Hæc, *quæ nunc in Manibus habemus*, Stricturas *esse quasdam & Prolixiorum* Excerpta; *illorum nempè, quæ tamen ex prædictis Antiquis, necnon ex Modernioribus aliquot, exornantur. Rectè itaque* Ægidius Menagius ψευδο-Δίδυμον *vocat; cujus* Menagii *libellum* περὶ Ἐξηγητῶν Ὁμήρου, *diu frustrà quæsitum, aliquo saltem modo compensabit docta & diligens Cura* Johannis Alberti Fabricii, *Bibliothecæ* Græcæ, 1 *Vol. l.* 2. *c.* 3. *& c.* 5.

VII. *Hæc* Scholia *Nos alicubi* Auctiora, *at ubique longè* Emendatiora *dedimus, adhibitis simul, præter MSS. illa*, Gonvillo-Caiense, *&* Aloysianum, *Optimis & Antiquissimis Editionibus, viz.* Aldinà, Morrhianà, Bedrotianà, *necnon* Cantabrigiensi, & Oxoniensi, Schrevelianam *enim omitto, Editionibus.* Oxoniensis *autem* Iliados *cum* Scholiis *Editio, Ann.* 1695. *suppeditavit mihi diù-quæsita illa* Victoriana Scholia, *quæ suis nunc locis Inserta exhibeo ad* Nonam *Rhapsodiam, cum ipsa* Conradi Horneii *Editione collata & pluribus locis repurgata. In universum verò hoc dico, Magno esse nobis, in his* Scholiis *restituendis, subsidio*, Eustathium, Stephanum, περὶ πόλεων, Hesychium, Suidam, Etymologum, *M.* Favorinum, *Glossam* Baroccianam *MS. n.*47. *præter Duo prædicta MSS.* Etonense, *&* Gonvillo-Caiense. *Nonnulla tamen ex ingenio & conjecturâ, nostrâ & aliorum, emendavimus; verùm in illis Religio nobis fuit, levissimæ Mutationis rationem in Notis non dare: adeò nihil temerè à nobis hic factum; Omnes verò nervos intendi, omnem industriam adhibui, fidem omnem præstiti, in Optimo Omnium Auctore enarrando, emaculando, adornando.*

VIII. *In hanc rem* Testes *appello, non omnes, non quosvis: scio enim à Paucissimis Lectoribus eam adhiberi solere Diligentiam, in conferendo;*

quanta sit iis necessaria, qui de hujusmodi operibus Judicium incorruptum ferre velint. Malevolos enim nihil moror; Judices, si Diis placet, sui plenos, æquitatis vacuos & candoris, atque proindè recto judicio carentes, tumidos, rigidos, temerarios, iniquos, ignavos Censores, Quælibet in Quemvis Opprobria dicere sævos; *qui nihil unquam Utile, aut Magnum, cùm fecerint, dixerintve, quod jure suum vocare possint, aliorum etiam Utilissimos Labores strenuè carpunt, superciliose damnant, subsannant, susque deque habent. Nihil ego cum hisce Nebulonibus Commune habeo: Dignos, Doctos, Candidos, Humanos, appello, qui hujusmodi Operis stupendam arduitatem, & multiplicem difficultatem conjectando assequi possunt; qui me nôrunt, quique seipsos non ignorant, qui Fragilitatis humanæ memores, nec sui prorsum immemores, laudabiles aliorum Conatus non illicò vituperandos censent, multò minùs sumptuosos aliorum labores flagitiosa invidia extenuando, ipsos & fama & vita pariter spoliare, & defraudare satagunt; quod gravissimus Philosophus* Musonius *damnavit*, Οὐ θεμιτὸν, Σπȣδαῖον ἄνδρα, ὑπὸ τῶν χειρόνων βλαβῆναι. *Ast ego homines Beneficos amplector, qui de Bonis semper benè, de Malis vix malè loqui solent; qui in Virtutis & Literarum stadio currentes, laudum stimulis excitare solent; qui aliorum favent Studiis; qui nascentia fovent* Ingenia, *surgentia tollunt, florentia laudant, languentia refocillant, impetita defendunt. Hos, & horum similes, appello, quâ fide, quo studio, quo Animi ardore, in Uno hoc Opere excolendo versatus fuerim. Quod si minus humaniter ab aliquo exceptus sim, non id scilicet magnopere curamus:* Hi sunt *nimirum* Invidiæ Mores. *Diu enim est, quod & ego* Homericum *illud patior; scioque meæ esse consuetudinis cum* Zoilis *conflictari.* Omnia præcepi atque animo mecum ante peregi. Οὐδεὶς ἐνὶ πατρίδι γαίῃ, Μάλιϛ ἐὼν, τιμὴν ἔλλαχ' ἀκηρασίην.

IX. Ἀνατίθημι οὖν τῷ χρόνῳ, *ut olim* Æschylus, *sua tempora minus faventia expertus. Posteris nempe discutiendum hoc relinquimus; siquid Ego in Literis* Græcis, *in* Euripide, *in* Anacreonte, *in* HOMERO, *non usque adeo* ἀστόχως *excogitârim.* Unicum *restat, quod minus Cautos, minusque Nasutos homines Censeo monendos, Nempe nè facile aures iis velint accommodare, qui de me, velut in omni re Literaria Tyrone, Hospite, & plane Peregrino, clam loqui solent; nec enim, effrontes licet, id palam audent proferre: Moneo, inquam, hujusmodi Obtrectatoribus fidem nullam habendam; quia illum nunc ferè* Emeritum *in hac Militia vituperant, quem in his certe studiis etiam* Tyronem *olim comprobavit Tota hæc Celeberrima nostra* Academia, *Professorum, Doctorum, & Episcoporum Chorus Illustris,* Sancroftius, Gunningius, Beaumontius, Barrovius, Duportus, *aliique, quorum quidem Minimo nequaquam Comparandus*

meorum

meorum Obtrectatorum Maximus. Verè adeò Ariſtoteles, Δεῖ δὲ τοὺς εὖ φρονοῦντας, μὴ εἰς τοὺς διαβάλλοντας ἀποβλέπειν μόνον, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς ἐπαινοῦντας καὶ ζηλοῦντας αὐτούς· οὐ γὰρ μικρῷ πλείους καὶ βελτίους εὑρεθεῖεν ἂν οὗτοί γε. † Ego verò dixi, Fruſtrà laboro, in irritum vires meas exhaurio: At certe Judicium de Me penes Dominum, & Opus meum penes Deum meum.

† *Iſaiæ* c. 49. v. 4.

X. Indices *quidem Geminos addidi, Utrique nempè Volumini ſuum, idque Methodo, quantum potui,* Seberianâ; *ut Quivis indè quidvis facilè reperiat. Verùm Noſtros dare placuit magis* Materiales; *ut &* Rerum *&* Phraſium *nonnulla haberetur ratio; nec enim ad* Textum *tantùm hi* Indices *referuntur, ſed ad* Scholia *etiam &* Notas *Noſtras;* Auctorum *quoque tam Veterum, quàm Recentium, Nomina & locos exhibent. Non eſt Cujuſvis, de hâc re dextrè decernere: ſatiùs itaque duco* Melioribus, *quàm* Pluribus, *placere, cùm Omnibus id facere, nec poſſim, ſi vellem; nec velim, ſi poſſem. Candidis Ingeniis hæc acceptiora fore, minùs dubito; quùm ſcierint, Hunc Laborem, adeò improbum & illiberalem, ſolâ illorum causâ à me exantlatum: in quo nulla alia* Venus, *neque* Gratia; *at* Cura *pertinax, Operæ certè & Impenſæ non parum, laus anceps, aut planè nulla. Siquis autem aliquid vituperet, poſtulo, ut nè clam id faciat, quod* Nebulonis, *quod* Tenebrionis *eſt; verùm apertè dicat, quid velit; ut audiat viciſſim, quid regeri poſſit. Levem autem lapſum condonare, videtur haud iniquum, ubi tot tantáſque quis ultrò ſuſceperit moleſtias, Literarum cauſa, non ſine magnâ Expenſarum mole, plurimorum etiam ingratiis. Nec fas fuerit, fidem Cavillantibus adhibere, magni quantumvis Nominis, aut Loci, niſi Quis fortè Meliùs ſe in his rebus & in hac lingua inſtructum & exercitatum probaverit; cujuſmodi Judicium nec ipſe ſubire recuſem, nec multùm reformido: Tales enim aliorum* Induſtriam *non tam damnant, quàm ornant & emendant. At Cavendum, nè Laboris alieni* Fucis, Falſariis *&* Plagiariis, *fides habeatur: quorum* Impudentia, Arrogantia, Malignitas, *omnem ſuperant Fidem; at quantum ad* Græcarum *Literarum* Cognitionem *ſpectat, nondum illorum* Virilitas *meam aſſecuta eſt* Pueritiam.

XI. *Hæc itaque Omnia æquis rerum æſtimatoribus,* φιλομήροις *præſertim, relinquimus; qui cùm omnes locos, in* Textu, *in* Scholiis, *in* Verſione, *non perfunctoriè, nec oſcitanter, diſcuſſos viderint, facile agnoſcent, Totum Opus, ea Cura, Fide, Diligentia tractatum, quibus par erat Homini, qui in hoc uno Auctore, omnem fere ætatem contrivit; qui in* Græca *Cathedra Celeberrimæ* Britanniarum *Academiæ plus XV annos ſedit, & expertus*

novit,

novit, Hunc Omnium ſecularium Scriptorum Optimum, Maximum: *quod à Nemine negari poſſe affirmat, qui non* illotis *illum, quod aiunt*, manibus pedibuſque accedit, *quique ſtudio minime vulgari* Græcam Linguam *addidicit*; Poeticam, Philoſophiam, Mythologiam, Allegoriaſque *Veterum penitus introſpexit*, & Orientalem *Sapientiam perſpectam habuit*: *atque proinde*, HOMERUM *apud omnes Elegantes & Doctos homines ſummâ ſemper Gratiâ floruiſſe; ſemper Magnis & Sapientibus placuiſſe, & ſemper placiturum; nec Habere* Inimicum, *niſi* Ignorantem, *aut* Inſanum.

XII. *Quod ſiquis fortè minutiorem à Nobis expectet de Hujus* Editionis *Methodo Diſputationem, de* Moroſiorum & Faſtidioſorum *hominum Objectionibus, de* Criticorum *inferioris ſubſellii Litigationibus, déque captioſis* Sciolorum Cavillationibus, *hæc Ille Nos ſciat de Induſtriâ prætériſſe: Nam ſi & iſtiuſmodi rebus ſcrupuloſius inſiſterem, & otio meo & Lectoris judicio abuterer; Pluráque eſſent dicenda, quàm aut Animus ferret, aut Tempus pateretur*; Οὐδ' ἂν Νηῦς ἑκατόνζυγος ἄχθος ἄροιτο. *Siquis autem adhuc forte Plura de* HOMERO *deſideret, adeat is* Ἀποθέωσιν HOMERI, *à Clariſſimo* Gisberto Cupero *adornatam*, Varia *Epigrammata* Græca, *ex* Anthologia, *ab* Henrico Stephano & *à* Spondano, *ad ſuas* Editiones, *collecta*; Jacobi *item* Duporti *Elogia, ſeu Teſtimonia, de* HOMERO, *ad finem* Gnomologiæ *ſuæ* HOMERICÆ *accumulata*; Angeli Politiani *Præfationem in* HOMERUM; Joachimi *item* Camerarii, Aldi, Majoragii, Majorani, Stephani, Spondani, Bogani, *utriuſque* Porti, & Caſauboni, Renati Rapini, Johannis Ogilbeii *Equitis*, Johannis Drydeni, *Poetæ Laureati*; Wilkii, *in Curatione Cæci* HOMERI; Johannis Rudolphi Wetſtenii, *De ſcriptis* HOMERI; Ludolphi Neocori, *Hiſtoriam Criticam* HOMERI, *aliorumque: item, præter Veteres innumeros*, Græcos & Latinos, Quintilianum, *l.* 10 *c.* 1. & Longinum, περὶ ὕψυς, & Ælianum; Maximum *denique* Tyrium, *cujus inter alia multa & hæc*, Δοκεῖ μοι Ὅμηρος, φύσει τὸ κεχρημένος εὐθεωτάτῃ, καὶ φρονήσει δεινοτάτῃ, καὶ ἐμπειρίᾳ πολυτροπωτάτῃ, φιλοσοφίᾳ ἐπιθέμενος, δημοσιεῦσαι ταύτην τοῖς Ἕλλησιν, ἐν ἁρμονίᾳ τῇ τότε εὐδοκίμῳ· αὕτη δ' ἦν ἡ Ποιητική.

*ANTHOLOGIA,

*l. 4. c. 26. f. 366.

De HOMERO.

Εὗρε Φύσις, μόλις εὗρε, τεκοῦσα δὲ παύσατο μόχθων,
Εἰς ἕνα μοῦνον Ὅμηρον ὅλην τρέψασα μενοινήν.

Viro

Viro Clarissimo, Amico suo singulari,

JOSUÆ BARNESIO,

Græcæ Linguæ Professori Regio CANTABRIGIÆ,

HOMERUM

Edenti.

QUI procul à *Latio*, peregrinos raptus ad *Indos*,
Et procul à Musis, *Attica* terra, tuis,
Nullus ubi *Ausoniis* honor est, aut fama, Poetis,
Et patrio tantùm discitur ore cani,
Barbariem à rudibus populis traxisse ferebar,
Verbáque vix poteram pauca ligata loqui;
Agnosco Veteris vestigia certa Furoris,
Atque iterum Phœbo pectora plenus agor.
Esse quid hoc dicam, quòd Plectra abjecta resumam,
Et subeat mentem Cura relicta meam?
Ipse *Pater Vatum*, quo Præside Carmina fas est
Scribere, deterso pulvere Cultus adest:
Scilicet ipse venit, pulcro decoratus amictu,
Ostentátque suas lætus HOMERUS opes.
Qualis erat, priscis cùm conspiceretur *Athenis*,
Et traheret Numeris Saxa Feráscque suis:
Qualis ad *Euphraten* quùm delassata triumphis
Nobile *Alexandri* Dextra teneret Epos:
Quùm, veluti tandem post plurima sæc'la resurgit,
Præclarum labes nulla notaret Opus:

Cui

Cui turpes maculas adſperſit iniquior Ætas,
    Quæ modò, Barbarie ſceptra tenente, fuit;
Quæ priſcos tenebris Heroas merſit & Orco,
    Nec poterat Dulces Ruſtica ferre ſonos.
Barneſii Pietas, plures miſerata Poetas,
    " *Vive, Pater, noſtrâ Tu quoque,* dixit, *Ope.*
" *Ergò meum legeret ſine Labe* Euripiden *Orbis,*
    " *Carminibus meritum celſa Theatra ſuis?*
" *Mulceret teneras Numeroſus* Anacreon *aures,*
    " *Innocuam doctus ſollicitare Lyram?*
" *Et tua cum Larvis colluctaretur Imago?*
    " *Huc ades, & noſtri Pignus Amoris habe.*
Dicta Fides ſequitur. Tenebras perrumpit *Homerus,*
    Vindice *Barneſio,* redditus ipſe ſibi.
Phœbe Pater, gaude. Manes, gaudete, ſepulti,
    Læſâque Barbaricâ, Carmina ſacra, manu.
Tu quoque, *Barneſi,* gaude; Pietáſque, Labórque
    Quòd tuus, ut par eſt, Præmia magna ferat:
Et dum *Pelides,* dum *Trojæ* Fata legentur,
    Nomen inextinctum debeat eſſe tuum.
Urbes de Patriâ Septem rixentur *Homeri;*
    Nil facit ad Magni Lis ea Vatis Opus:
Urbem, quæ Vitam reddit, non Nomine tantùm
    ALMA PARENS, Patriam diceret ipſe ſuam.

HADRIANUS RELANDUS,

Linguarum *Orientalium* Profeſſor,

Ultrajecti ad *Rhenum.*

Reverendo admodùm Viro,

JOSUÆ BARNESIO, S. T. B.

Græcæ L. Profeſſ. Regio, CANTABRIGIÆ, Digniſſimo, Eruditiſſimo.

AT prodis tandem! tua ſpectatiſſima Doctis
Cura, Labórque ingens exuperavit Opus.
Scilicet haud Pietas tua Te ſinet eſſe ſupinum,
Nec piget Antiquum percoluiſſe Patrem.
Exhibuiſſe, Viro quali *Maro* debuit ortum,
Miltonúſque ſuum, *Barneſiúſque* ſacer:
Barneſius, *Maro*, *Miltonus*, ſublimis *Homeri*
Proles, ſublimi digna Parente ſuo.
Nempe Bonum quicquid, laudabile quicquid ubique eſt,
Mæonio exhaurit Fonte Peritus homo;
Fonte, cui nihil eſt æquè poſt *Biblia* ſacrum,
Barneſii ornantur *Biblia* ſacra modis.
Excolit indigenas extorris *Homerus* & aſper,
Et Gentes Viſu, quo caret ipſe, beat.
Tu Cæco viſum, tu Extorri reddis honores,
Aſperitáſque tuo Pumice culta nitet.
Inveniſſe, Decus tulerat, laudeſque priores;
Expoliiſſe, ſuum poſcit habétque Decus.
Barneſium vetus altiſonum ſi *Græcia* nôſſet,
Dogmate *Panthoïdæ* conciliante fidem,
Barneſium, neque jam miror, ſubiiſſe putâſſet
Mæonidæque animam, *Mæoniúmque* melos.
Barneſio ingenium felix, atque acre: Rotundo
Attica Barneſio Muſa dat ore loqui.
Adſtipant Comites, ducúntque per ardua Vocum,
Zenodotúſque ſciens, *Euſtathiúſque* ſagax,
Gnarus *Ariſtophanes*, cum ipſóque *Cratete* ſeverus
Cenſor *Ariſtarchus*, *Græciáque* omnis adeſt.

Felices

Felices Animæ! Tenebris illæ altius atris,
Altius Erratis exeruêre Caput.
Ah! Quoties dotesque tuas Neuberus, *Etonæ*
Scriptáque commendat pervolüenda Scholæ!
Fert Pueros rerum per opaca; latentia veræ
Semina Doctrinæ fertiliora facit.
Quàm vellem rursus pendere docentis ab ore,
Ingenui rursus Pars quotacunque Gregis.
Ipse manu ducis Juvenilia corda, Periti
Doctoris partes ipse, vicémque geris.
Dives, Apis qui more vacat, florúmque tuorum
Pectoris in cellas dulcia mella legit!
Mæonides Ranas cecinit: Tua Musa pedales
Pygmæos, Patrem docta per omne sequi.
Parva loquor. Quis enim valet enumerare Labores,
Laudibus aut justis æquiparare, Tuos?
Sive *Euripidis* alta vocat, seu *Teïa* Musa,
Cui sic aptus *Amor?* Quem mage *Syrma* decet?
In *Britonum* laudes divinum concitat oestrum?
(In *Britonum* laudes Area quanta patet?)
In *Britonum* laudes exurgis. Grandia quisnam
Grandius *Edvardi* Principis Acta sonat?
Ejà *age*, *Marlborius* quæ maxima gesserit Armis,
Tu, parili afflatus Carmine, bella canas.
Musa daret vires in Carmina! Carmine digno
Quàm vellem summum concelebrare Ducem!
Hoc tibi Musa dedit. Tibi nunc affulget *Homerus*;
Quamque Huic Tu laudem, porrigit Ille Tibi.
Major adest Heros *Agamemnone*, major *Achille*;
Mæoniden, Vates, non minor ipse, refers.
Parva loquor: Celebranda Viris magis Omnibus Una
Fæmina, *Barnesii* postulat *Anna* chelyn.
Argumentum ingens molire. Quod Anna, Gerendo
Nomen habet, dignè Tu Memorando, feres.

Antonius Allen,
Coll. Regal. Cantab. *Soc.*

Hadham magna, in Agro
Hertford: Martii 26. 1709.

Ἡροδότῳ

ΗΡΟΔΟΤΟΥ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΗΟΣ

Ἐξήγησις περὶ τῆς

ΤΟΥ ΟΜΗΡΟΥ

ΓΕΝΕΣΙΟΣ καὶ ΒΙΟΤΗΣ.

ΗΡΟΔΟΤΟΣ [1] ὁ Ἀλικαρνασσεὺς περὶ Ὁμήρου γενέσιος, καὶ ἡλικίης, καὶ βιοτῆς, τάδε ἱστόρηκε, ζητήσας ἐπεξελθεῖν εἰς τὸ ἀτρεκέστατον. Ἐπεὶ γὰρ ἡ πάλαι Αἰολιῶτις Κύμη ἐκτίζετο, συνῆλθον ἐν ταυτῷ παντοδαπὰ ἔθνεα Ἑλληνικὰ δὴ καὶ ἐκ Μαγνησίας, ἄλλοι τέ τινες, καὶ Μελάνωπος, ὁ Ἰθαγένεος, τοῦ Κρήθωνος, οὐ [2] πολύφορτος, ἀλλὰ βραχέα τοῦ βίου ἔχων. Οὗτος δὲ ὁ Μελάνωπος ἔγημεν ἐν τῇ Κύμῃ τὴν θυγατέρα Ὁμύρητος, καὶ αὐτῷ γίνεται ἐκ κοίτης θῆλυ τέκνον, ᾧ ὄνομα τίθεται Κρηθηΐς. Καὶ αὐτὸς μὲν ὁ Μελάνωπος καὶ ἡ γυνὴ αὐτοῦ ἐπελεύτησαν τὸν βίον· τὴν δὲ θυγατέρα ἐπιτρέπει ἀνδρὶ, ᾧ ἐχρῆτο μάλιστα, Κλεάνακτι τῷ Ἀργείῳ. Χρόνου δὲ προϊόντος, συνέβη τὴν παῖδα, μιγεῖσαν ἀνδρὶ λαθραίως, ἐν γαστρὶ σχεῖν. Τὰ μὲν οὖν πρῶτα ἐλάνθανεν· ἐπεὶ δὲ ᾔσθετο ὁ Κλεάναξ, ἤχθετο τῇ συμφορῇ, καὶ καλεσάμενος τὴν Κρηθηΐδα χωρὶς πάντων, ἐν αἰτίῃ μεγάλῃ εἶχεν, ἐπιλεγόμενος τὴν αἰσχύνην πρὸς τοὺς πολίτας. Προεβουλεύετο [3] δὲ περὶ αὐτῆς τάδε· ἔτυχον οἱ Κυμαῖοι κτίζοντες τοῦ Ἑρμείου κόλπου τὸν μυχόν. Κτιζομένοισι δὲ τὴν πόλιν Σμύρναν ἔθετο τὸ ὄνομα Θησεὺς, μνημεῖον ἐθέλων καταστῆσαι τῆς ἑωυτοῦ γυναικὸς ἐπώνυμον· ἦν γὰρ αὐτῇ τοὔνομα Σμύρνη. Ὁ δὲ Θησεὺς ἦν τῶν τὴν Κύμην κτισάντων ἐν τοῖς πρώτοις Θεσσαλῶν, ἀπὸ Εὐμήλου τοῦ Ἀδμήτου, κάρτα εὖ ἔχων τοῦ βίου. Ἐνταῦθα ὑπεκτίθεται ὁ Κλεάναξ τὴν Κρηθηΐδα πρὸς Ἰσμηνίην τὸν Βοιώτιον τῶν ἀποίκων λελογχότα, ὃς ἔτυχεν αὐτῷ ἐὼν ἑταῖρος τὰ μάλιστα. Χρόνου δὲ προϊόντος, ἐξελθοῦσα ἡ Κρηθηῒς μετ᾽ ἄλλων γυναικῶν πρὸς ἑορτήν τινα ἐπὶ τὸν ποταμὸν [4] καλεύμενον Μέλητα, ἤδη ἐπίτοκος οὖσα, τίκτει τὸν Ὅμηρον, οὐ τυφλὸν, ἀλλὰ δεδορκότα· καὶ τίθεται ὄνομα τῷ παιδὶ Μελησιγένεα,

1. Scio *Vossium*, de Histor. *Graec.* l. 1. c. 3. & alios non paucos, negare hoc opus esse *Herodoti*; quòd nempè aliam temporum rationem *hic* ineat, aliam autem in *Musis*: quasi verò nemo haberet δευτέρας φροντίδας, aut sibi aliquandò possit contraria dicere. *Tatianus* quidem. Πρὸς Ἕλληνας, §. XLVIII. Περὶ γὰρ τῆς Ποιήσεως τοῦ Ὁμήρου γένους τε αὐτοῦ, καὶ χρόνου καθ᾽ ὃν ἤκμασε, προηρεύνησαν οἱ πρεσβύτατοι Θεαγένης τε ὁ Ῥηγῖνος, κατὰ Καμβύσην γεγονὼς, Στησίμβροτός τε, ὁ Θάσιος, καὶ Ἀντίμαχος, ὁ Κολοφώνιος, ΗΡΟΔΟΤΟΣ τε, ὁ ΑΛΙΚΑΡΝΑΣΣΕΥΣ, καὶ Διονύσιος, ὁ Ὀλύνθιος· μετὰ δ᾽ ἐκείνους Ἔφορος, ὁ Κυμαῖος, καὶ Φιλόχορος, ὁ Ἀθηναῖος, Μεγακλείδης τε καὶ Χαμαιλέων, οἱ Περιπατητικοί· ἔπειτα Γραμματικοὶ, Ζηνόδοτος, Ἀριστοφάνης, Καλλίμαχος, Κράτης, Ἐρατοσθένης, Ἀρίσταρχος, Ἀπολλόδωρος. Quibus addi potest *Suidas*, *Eustathius*, *Stephanus*, περὶ πόλεων. Verùm non est hujus loci de hâc Controversiâ disputare; moneo tantùm hujus Opusculi MS. Codicem *Oxoniæ* extare, Chartaceum, *Baroccianum*, n. cap. XIX. fol. 98. ferè 350. annorum; quem Amicus, Dominus *Thomas Hearne* diligentèr contulit & *Varias Lectiones* ad me transmisit: μεγάλη χάρις αὐτῷ.

2. Γρ. πολύφορτος, MS. Barocc. *Oxon.*

3. Γρ. ἦν, *H. Steph.* & MS. Barocc. *Oxon.*

4. Τὸν, MS. Barocc. *Oxon.*

ἀπὸ τοῦ ποταμοῦ τὴν ἐπωνυμίαν λαβοῦσα. Τέως μὲν οὖν ἡ Κρηθηῒς ἦν παρὰ τῷ Ἰσμηνίῃ· προϊόντος δὲ τοῦ χρόνου, ἐξῆλθε, καὶ ἀπὸ ἐργασίης χειρῶν ὁρμημένη ἔτρεφε τὸ παιδίον καὶ ἑωυτὴν, ἄλλοτε παρ' ἄλλων ἔργα λαμβάνουσα, καὶ ἐπαίδευσε τὸν παῖδα ἀφ' ὧν ἐδύνατο. Ἦν δέ τις ἐν Σμύρνῃ τοῦτον τὸν χρόνον, Φήμιος τοὔνομα, παῖδας γράμματα καὶ τὴν ἄλλην μουσικὴν διδάσκων πᾶσαν. Οὗτος μισθοῦται τὴν Κρηθηΐδα, ὢν μονότροπος, ἐριουργῆσαι αὐτῷ ἔριά τινα, ἃ παρὰ τῶν παίδων εἰς μισθοὺς ἐλάμβανεν. Ἡ δὲ παρ' αὐτῷ εἰργάζετο, πολλῇ κοσμίῃ καὶ σωφροσύνῃ πολλῇ χρωμένη, καὶ τῷ Φημίῳ κάρτα ἤρεσκετο. Τέλος δὲ προσηνέγκατο αὐτῇ λόγους, πείθων ἑωυτῷ συνοικεῖν, ἄλλα τε πολλὰ λέγων, οἷς μιν ᾤετο προσάξεσθαι, καὶ ὅτι περὶ τοῦ παιδὸς, υἱὸν ποιούμενος· καὶ ὅτι τραφεὶς καὶ παιδευθεὶς παρ' αὐτοῦ, ἄξιος λόγου ἔσται· ἑώρα γὰρ τὸν παῖδα ὄντα συνετὸν καὶ κάρτα εὐφυέα, ἔς τε ἀνέπεισεν αὐτὴν ποιεῖν ταῦτα. Ὁ παῖς δὲ ἦν τε φύσιν ἔχων ἀγαθὴν, ἐπιμελίης τε καὶ παιδεύσιος προσγινομένης, αὐτίκα πολλὸν τῶν πάντων ὑπερεῖχε· χρόνου δὲ ἐπιγενομένου, ἀνδρούμενος, οὐδὲν τοῦ Φημίου ὑποδεέστερος ἦν ἐν τῇ διδασκαλίᾳ.

β'. Καὶ οὕτως ὁ Φήμιος ἐτελεύτησε τὸν βίον, καταλιπὼν πάντα τῷ παιδί· οὐ πολλῷ δὲ ὕστερον καὶ [1] Κρηθηῒς ἐτελεύτησεν· ὁ δὲ Μελησιγένης ἐπὶ τῇ διδασκαλίᾳ καθειστήκει. Καθ' ἑωυτὸν δὲ γενόμενος, μᾶλλον ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων ἐθεωρᾶτο· καὶ αὐτοῦ θωυμασταὶ καθειστήκεισαν οἵ τε ἐγχώριοι, καὶ τῶν ξένων οἱ ἐσαπικνεόμενοι. Ἐμπόριον γὰρ ἦν ἡ Σμύρνη, καὶ σῖτος ἐξήγετο πολὺς αὐτόθι ἐκ τῆς ἐπικειμένης χώρας, διαφιλέως κάρτα ἐσαγόμενος ἐς αὐτήν. Οἱ οὖν ξένοι, ὁκότε παύσαιντο τῶν ἔργων, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Μελησιγένει ἐγκαθίζοντες. Ἦν δὲ ἐν αὐτοῖς τότε καὶ Μέντης, ναύκληρος, ἀπὸ τῶν περὶ Λευκάδα τόπων καταπεπλευκὼς ἐπὶ σῖτον, ἔχων ναῦν, πεπαιδευμένος τε ἀνὴρ, ὡς ἐν ἐκείνῳ τῷ χρόνῳ, καὶ πολυΐστωρ· ὃς [2] μιν ἔπεισε τὸν Μελησιγένεα, μεθ' ἑωυτοῦ πλεῖν, καταλύσαντα τὴν διδασκαλίαν, μισθόν τε λαμβάνοντα, καὶ τὰ δέοντα πάντα· καὶ ὅτι [3] χώρας καὶ πόλιας θεήσασθαι ἄξιον εἴη αὐτῷ, ἕως νέος ἐστί. Καί μιν οἴομαι μάλιστα τούτοισι προσαχθῆναι· ἴσως γὰρ καὶ τῇ Ποιήσει τότε ἐπενόει ἐπιθήσεσθαι.

γ'. Καταλύσας δὲ τὴν διδασκαλίαν ἐναυτίλλετο μετὰ τοῦ Μέντεω· καὶ ὅπου ἑκάστοτε ἀφίκοιτο, πάντα τὰ ἐπιχώρια διεθεᾶτο, καὶ ἱστορέων ἐπυνθάνετο. Εἰκὸς δέ μιν ἦν καὶ μνημόσυνα πάντων γράφεσθαι. Ἀνακομιζόμενοι δὲ ἐκ [4] Τυρσηνίης καὶ τῆς Ἰβηρίης, ἀπικνέονται εἰς Ἰθάκην· καὶ τῷ Μελησιγένει συνέβη νοσήσαντι τοὺς ὀφθαλμοὺς κάρτα δεινῶς ἔχειν, καὶ αὐτὸν θεραπείης ἕνεκα, πλεῖν μέλλων εἰς τὴν Λευκάδα, καταλιπεῖν ὁ Μέντης ἔδοξε παρὰ ἀνδρὶ, φίλῳ ἑωυτοῦ ἐς τὰ μάλιστα, Μέντορι τῷ Ἀλκίμου, Ἰθακησίῳ, πολλὰ δεηθεὶς, [5] ἐπιμελίην ἔχειν· ἐπαναπλώσας δὲ ἀναλήψεσθαι αὐτόν. Ὁ δὴ Μέντωρ [6] ἐνοσήλευσεν αὐτὸν ἐκτενέως· καὶ γὰρ τοῦ βίου ἀρκεόντως εἶχε, καὶ ἥκεν εὖ ἐς δικαιοσύνην τε καὶ φιλοξενίην μακρῷ μάλιστα τῶν ἐν Ἰθάκῃ ἀνδρῶν. Ἐνταῦθα συνέβη τῷ Μελησιγένει περὶ Ὀδυσσέως ἐξιστορῆσαι καὶ [7] πυθέσθαι. Οἱ μὲν δὴ Ἰθακήσιοι λέγουσι τότε μιν παρ' ἑωυτοῖς τυφλωθῆναι· ὡς δὲ ἐγώ φημι, τότε μὲν ὑγιῆ γενέσθαι, ὕστερον δὲ ἐν Κολοφῶνι τυ-

1. Γρ. ἡ, MS. Barocc. Oxon.
2. Γρ. μὲν, aut punctum post ἔπεισε.
3. Γρ. τι H. Steph. & MS. Barocc. Oxon.
4. Γρ. Τυρσηνίης.
5. Γρ. ἐπιμελείην, *H. Steph.* & MS. Barocc. Oxon.
6. Γρ. ἐνοσήλευεν, *H. Steph.* MS. id.
7. Γρ. καὶ, *H. Steph.*

φλωθῆναι. Συνομολογοῦσι δέ μοι καὶ Κολοφώνιοι τούτοις. Ὁ δὲ Μέντης, ἀναπλέων ἐκ τῆς Λευκάδος προσέσχεν εἰς τὴν Ἰθάκην, καὶ ἀνέλαβε τὸν Μελησιγένεα, χρόνον τε ἐπὶ συχνὸν συμπεριέπλει αὐτῷ· ἀπικομένῳ δὲ ἐς Κολοφῶνα, συνέβη πάλιν νοσήσαντα τοὺς ὀφθαλμοὺς, μὴ δύνασθαι διαφυγεῖν τὴν νόσον, ἀλλὰ τυφλωθῆναι ἐνταῦθα. Ἐκ δὲ τῆς Κολοφῶνος τυφλὸς ἐὼν ἀπικνέεται εἰς τὴν Σμύρναν, καὶ οὕτως ἐπεχείρει τῇ Ποιήσει.

δʹ. Χρόνου δὲ προϊόντος, ἐν τῇ Σμύρνῃ ἄπορος ἐὼν τοῦ βίου, διενοήθη ἀπικέσθαι ἐς Κύμην· πορευόμενος δὲ διὰ τοῦ Ἕρμου πεδίου, ἀπικνέεται ἐς Νέον τεῖχος, ἀποικίην Κυμαίων· ᾠκίσθη δὲ τοῦτο τὸ χωρίον ὕστερον Κύμης ἔτεσιν ὀκτώ· ἐνταῦθα λέγεται αὐτὸν ἐπιστάντα ἐπὶ σκυτεῖόν τι, εἰπεῖν πρῶτα τὰ ἔπεα τάδε,

Αἰδεῖσθε ξενίων κεχρημένον, ἠδὲ δόμοιο,
Οἳ πόλιν αἰπεινὴν Κύμην, [1] ἐριώπιδα κούρην,
Ναίετε, Σαρδήνης πόδα νείατον ὑψικόμοιο·
Ἀμβρόσιον πίνοντες ὕδωρ θείου ποταμοῖο
Ἕρμου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.

Ἡ δὲ Σαρδήνη ὄρος ἐστὶν ὑπερκείμενον τοῦ τε Ἕρμου ποταμοῦ καὶ τοῦ Νέου τείχεος. Τῷ δὲ σκυτεῖ ὄνομα ἦν Τυχίος· ἀκούσαντι δὲ τῶν ἐπέων ἔδοξεν αὐτῷ δέξασθαι τὸν ἄνθρωπον· ἠλέησε γὰρ [2] αἰτέοντα τυφλόν, καὶ ἐκέλευσεν εἰσιέναι τε αὐτὸν ἐς τὸ ἐργαστήριον, καὶ μετέχειν ἔφη τῶν παρεόντων. Ὁ δὲ ἐσῆλθε· [3] καθήμενος δὲ ἐν τῷ σκυτείῳ, παρεόντων καὶ ἄλλων, τήν τε Ποίησιν αὐτοῖς ἐπεδείκνυτο, Ἀμφιάρεώ τε τὴν ἐξελασίαν τὴν ἐς Θήβας, καὶ τοὺς Ὕμνους τοὺς ἐς θεοὺς πεποιημένους αὐτῷ· καὶ περὶ τῶν λεγομένων ὑπὸ τῶν παρεόντων ἐς τὸ μέσον γνώμας ἀποφαινόμενος, θαυμαστὸς ἄξιος ἐφαίνετο εἶναι τοῖς ἀκούουσι. Τέως μὲν οὖν κατεῖχεν ὁ Μελησιγένης περὶ τὸ Νέον τεῖχος, ἀπὸ τῆς ποιήσιός γε τοῦ βίου τὴν μηχανὴν ἔχων. Ἐδείκνυον δὲ οἱ Νεοτειχεῖς μέχρις ἐπ' ἐμοῦ τὸν χῶρον, ἐν ᾧ κατίζων τῶν ἐπέων τὴν ἐπίδειξιν ἐποιέετο· καὶ κάρτα ἐσέβοντο τὸν τόπον, ἐν ᾧ καὶ αἴγειρος ἐπεφύκει, ἣν ἐκεῖνοι ἔφασαν, ἀφ' οὗ ὁ Μελησιγένης ἦλθεν, αὐτοῖς πεφυκέναι. Χρόνου δὲ προϊόντος, ἄπορος κείμενος, καὶ μόλις τὴν τροφὴν ἔχων, ἐπενοήθη εἰς τὴν Κύμην ἀπικέσθαι, [4] ὅτι βέλτιον πρήξει· μέλλων δὲ πορεύεσθαι, τάδε τὰ ἔπεα λέγει,

Αἶψα πόδες με φέροιεν ἐς αἰδοίων πόλιν ἀνδρῶν·
Τῶν γὰρ καὶ θυμὸς πρόφρων καὶ μῆτις ἀρίστη.

εʹ. Ἀπὸ δὲ τοῦ Νέου τείχεος πορευόμενος, ἀπίκετο εἰς τὴν Κύμην, διὰ Λαρίσσης τὴν πορείαν ποιησάμενος· ἦν γὰρ οὕτως αὐτῷ εὐπορώτατον. Καί, ὡς Κυμαῖοι λέγουσι, τῷ Φρυγίης βασιλεῖ Μίδῃ, τῷ Γορδίεω, δεηθέντων πενθερῶν αὐτοῦ, ποιεῖ [5] καὶ ἐπίγραμμα τόδε, τὸ ἔτι καὶ νῦν ἐπὶ τῆς στήλης τοῦ μνήματος τοῦ [6] Γορδίεω ἐπιγέγραπται,

Χαλκέη [7] παρθένος εἰμί, Μίδεω δ' ἐπὶ [8] σήματι κεῖμαι·

1. Γρ. ἐρυλώπιδα, Vid. ad *Fragm.*
2. Γρ. Ita *H. Steph.* & MS. Barocc. Ox. rectissimè, pro *Vetteri*, ἀλγέοντα τυφλόν.
3. Γρ. Καθήμενος, MS. Oxon. non benè, *Ionicum* enim κατήμενος.
4. Γρ. εἶπε *H. Steph.* lege, εἶπε.
5. Γρ. τὸ, *H. Steph.*
6. Γρ. Vid. Not. *H. Steph.* ad fin. quòd Μίδῃ τῷ Γορδίεω πατρὸς legend.
7. Γρ. Malè olim Χαλκῆ.
8. Γρ. σήματος ἧμαι. *H. Steph.*

Ἔστ' ἂν ὕδωρ τε [1] ῥέοι, καὶ δένδρεα μακρὰ [2] τεθήλοι,
Ἠέλιός τ' ἀνιὼν [3] λάμποι, λαμπρά τε σελήνη,
Αὐτοῦ τῇδε μένουσα, πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
[4] Ἀγγελέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

Καθίζων δὲ ἐν ταῖς λέσχαις τῶν γερόντων ἐν τῇ Κύμῃ ὁ Μελησιγένης τὰ ἔπεα τὰ πεποιημένα αὐτῷ ἐπεδείκνυτο, καὶ ἐν τοῖς λόγοις ἔτερπε τοὺς ἀκούοντας· καὶ αὐτοὶ θωϋμασταὶ καθειστήκεισαν. Γνοὺς δὲ, ὅτι ἀποδέχονται αὐτοῦ τὴν ποίησιν οἱ Κυμαῖοι, καὶ εἰς συνήθειαν ἕλκων τοὺς ἀκούοντας, λόγους πρὸς αὐτοὺς τοιούσδε προσήνεγκε, λέγων, ὡς εἰ θέλοιεν αὐτὸν δημοσίῃ τρέφειν, ἐπικλεεστάτην αὐτῶν τὴν πόλιν ποιήσει. Τοῖς δὲ ἀκούουσι, βουλομένοις τε ἦν ταῦτα, καὶ αὐτοὶ παρῄνεον ἐλθόντα ἐπὶ τὴν βουλὴν δεηθῆναι τῶν βουλευτέων· καὶ αὐτοὶ ἔφασαν συμπρήξειν. Ὁ δὲ ἐπείθετο αὐτοῖς, καὶ βουλῆς συλλεγομένης ἐλθὼν ἐπὶ τὸ βουλεῖον, ἐδεῖτο τοῦ ἐπὶ τῇ τιμῇ ταύτῃ καθεστῶτος, ἀπαγαγεῖν [5] αὐτὸν ἐπὶ τὴν βουλήν. Ὁ δὲ ὑπεδέξατό τε, καὶ ἐπεὶ καιρὸς ἦν, ἀπήγαγε. Καταστὰς δὲ ὁ Μελησιγένης ἔλεξε περὶ τῆς τροφῆς τὸν λόγον, ὃν καὶ ἐν ταῖς λέσχαις ἔλεγεν· ὡς δὲ εἶπεν, ἐξελθὼν ἐκάθητο. Οἱ δὲ ἐβουλεύοντο, ὅ, τι χρεὼν εἴη ἀποκρίνασθαι αὐτῷ. Προθυμευμένου δὲ τοῦ ἀπαγαγόντος αὐτὸν, καὶ ἄλλων ὅσοι τῶν βουλευτέων ἐν ταῖς λέσχαις ἐπήκοοι ἐγένοντο, τῶν βουλευτέων ἕνα λέγεται ἐναντιωθῆναι τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, ἄλλα τε πολλὰ λέγοντα, καὶ ὡς εἰ τοὺς ὁμήρους δόξει τρέφειν αὐτοῖς, ὅμιλον πολλόν τε καὶ ἀχρεῖον ἕξουσιν.

ϛʹ. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ τοὔνομα Ὅμηρος ἐπεκράτησε τῷ Μελησιγένει ἀπὸ τῆς συμφορῆς· οἱ γὰρ Κυμαῖοι τοὺς τυφλοὺς ὁμήρους λέγουσιν· ὥστε πρότερον ὀνομαζομένου αὐτοῦ Μελησιγένεος, τοῦτο γενέσθαι τοὔνομα Ὅμηρος· καὶ οἱ ξένοι διήνεγκαν, ὅτι μνήμην αὐτοῦ ἐποιοῦντο. ἐτελεύτα δ' οὖν ὁ λόγος τῷ ἄρχοντι μὴ τρέφειν τὸν Ὅμηρον, ἔδοξε δέ πως τῇ ἄλλῃ βουλῇ. Ἐπελθὼν δὲ ὁ ἐπιστάτης καὶ παρεζόμενος αὐτῷ διηγήσατο τοὺς ἐναντιωθέντας λόγους τῇ χρήμῃ αὐτοῦ, καὶ τὰ δόξαντα τῇ βουλῇ. Ὁ δὲ, ὡς ἤκουσεν, ἐσυμφόρησέ τε, καὶ λέγει τὰ ἔπεα τάδε,

Οἵῃ μ' αἴσῃ δῶκε πατὴρ Ζεὺς κύρμα γενέσθαι,
Νήπιον αἰδοίης ἐπὶ γούνασι μητρὸς ἀτάλλων,
Ἥν ποτ' ἐπύργωσαν βουλῇ Διὸς αἰγιόχοιο,
Λαοὶ Φρίκωνος, μάργων ἐπιβήτορες ἵππων,
Ὁπλότεροι μαλεροῖο πυρὸς κρίνοντες Ἄρηα,
Αἰολίδα Σμύρνην ἁλιγείτονα ποτνιάνακτον·
Ἥντε δι' ἀγλαὸν εἶσιν ὕδωρ ἱεροῖο Μέλητος,
Ἔνθεν ἀπορνύμεναι κοῦραι Διὸς, ἀγλαὰ τέκνα,
Ἠθελέτην κλῆισαι δῖαν χθόνα καὶ πόλιν ἀνδρῶν·
Οἱ δ' [6] ἀπανηνάσθην ἱερὴν ὄπα, φημὶ ἀοιδήν.
Ἀφραδίῃ τῶν μὲν τε παθὼν τις φράσσεται αὖθις,
Ὅς σφιν [7] ὀνειδείησιν ἐμὸν διεμήσατο πότμον.
Κῆρα δ' ἐγὼ, τήν μοι θεὸς ὤπασε γεινομένῳ περ,

1. Γρ. ῥέῃ.
2. Γρ. τεθήλῃ H. Steph.
3. Γρ. λάμπῃ. id.
4. Ἀγγελέω) γρ. σημαίνω.
5. Γρ. αὐτὸν, H. Steph.
6. Γρ. ἀπανηνάσθην; Duale, pro Plurali, ut Il. ι. 487.
7. Γρ. ὀνείδειον ἐμὸν, malè olim.

Τλήσομαι

Τλήσομαι, [1] ἀκεράαντα φέρων τετληότι θυμῷ·
Οὐδέ τι μοι φίλα γυῖα μένειν ἱεραῖς ἐν ἀγυιαῖς
Κύμης ὁρμαίνουσι· μέγας δέ με θυμὸς ἐπείγει
Δῆμον ἐς [2] ἀλλοδαπῶν ἰέναι, ὀλίγον περ ἐόντα.

ζ΄. Μετὰ τοῦτο, ἀπαλλάσσεται ἐκ τῆς Κύμης ἐς Φωκαίην, Κυμαίοις ἐπαρησάμενος, μηδένα Ποιητὴν δόκιμον ἐν τῇ χώρᾳ γενέσθαι, ὅστις Κυμαίους ἐπαγλαϊεῖ. Ἀπικόμενος δὲ ἐς Φωκαίην, τῷ αὐτῷ τρόπῳ ἐβιότευσεν, ἔπεα ἐνδεικνύμενος, ἐν ταῖς λέσχαις καθίζων. Ἐν δὲ τῇ Φωκαίῃ τοῦτον τὸν χρόνον Θεστορίδης τις ἦν, γράμματα διδάσκων τοὺς παῖδας, ἀνὴρ οὐ χρηστός· κατανοήσας δὲ τοῦ Ὁμήρου τὴν ποίησιν, λόγους τοιούσδε αὐτῷ προσήνεγκε, φὰς ἕτοιμος εἶναι θεραπεύειν καὶ τρέφειν αὐτὸν ἀναλαβών, εἰ ἐθέλοι ἅ γε πεποιημένα εἴη αὐτῷ τῶν ἐπέων ἀναγράψασθαι, καὶ ἄλλα ποιῶν, πρὸς ἑωυτὸν ἀναφέρειν αἰεί. Τῷ δὲ Ὁμήρῳ ἀκούσαντι, ἔδοξε ποιητέα εἶναι ταῦτα· ἐνδεὴς γὰρ ἦν τῶν ἀναγκαίων καὶ θεραπείης. Διατρίβων δὲ παρὰ τῷ Θεστορίδῃ, ποιεῖ Ἰλιάδα τὴν ἐλάσσω, ἧς ἡ ἀρχή,

Ἴλιον ἀείδω καὶ Δαρδανίην εὔπωλον,
Ἧς πέρι [3] πολλὰ πάθον Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος.

καὶ τὴν καλευμένην Φωκαΐδα, ἥν φασιν οἱ Φωκαεῖς Ὅμηρον παρ' αὐτοῖσι ποιῆσαι. Ἐπεὶ δὲ τήν τε Φωκαΐδα καὶ τἄλλα πάντα παρὰ τοῦ Ὁμήρου ὁ Θεστορίδης ἐγράψατο, διενοήθη ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάσσεσθαι, τὴν ποίησιν θέλων τοῦ Ὁμήρου ἐξιδιώσασθαι· καὶ οὐκ ἔτι ὁμοίως ἐν ἐπιμελείῃ εἶχε τὸν Ὅμηρον. Ὁ δὲ λέγει αὐτῷ τὰ ἔπεα τάδε,

Θεστορίδη, θνητοῖσιν ἀνωΐστων πολέων περ,
Οὐδὲν ἀφραστότερον πέλεται νόος [4] ἀνθρώποισιν.

Ὁ μὲν δὴ Θεστορίδης ἐκ τῆς Φωκαίης ἀπαλλάγη ἐς τὴν Χίον, καὶ [5] τὴν διδασκαλίην κατεσκευάσατο· καὶ τὰ ἔπεα ἐπιδεικνύμενος, ὡς ἑωυτοῦ ἐόντα, ἔπαινόν τε πολλὸν εἶχε καὶ ὠφελεῖτο· ὁ δὲ Ὅμηρος πάλιν τὸν αὐτὸν τρόπον διῃτᾶτο ἐν τῇ Φωκαίῃ, ἀπὸ τῆς ποιήσιος τὸν βίοτον ἔχων.

η΄. Χρόνῳ δὲ οὐ πολλῷ μετέπειτα ἄνδρες Χῖοι [6] ἔμποροι ἀπικόντο ἐς τὴν Φωκαίην· ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπέων τοῦ Ὁμήρου, ἃ πρότερον ἀκηκόεσαν πολλάκις ἐν τῇ Χίῳ τοῦ Θεστορίδεω, ἐξήγγελλον, ὅτι ἐν τῇ Χίῳ τις ἐπιδεικνύμενος τὰ ἔπεα ταῦτα, γραμμάτων διδάσκαλος, ὠφέλημα κάρτα καὶ πολλὸν [7] ἔπαινον ἔχει. Ὁ δὲ Ὅμηρος κατενόησεν, ὅτι Θεστορίδης ἂν εἴη, καὶ παντὶ θυμῷ ἐσπούδαζεν εἰς τὴν Χίον ἀπικέσθαι. Καταβὰς δὲ ἐπὶ τὸν λιμένα, ἐς μὲν τὴν Χίον οὐ καταλαμβάνει οὐδὲν πλοῖον πλέον· ἐς δὲ τὴν Ἐρυθραίην τινὲς ἐπὶ ξύλα παρεσκευάζοντο πλεῖν. Καλῶς δὲ εἶχε τῷ Ὁμήρῳ δι' Ἐρυθραίης τὸν πλοῦν ποιήσασθαι· καὶ προσελθὼν ἔχρῃζε παρὰ τῶν ναυτέων δέξασθαι αὐτὸν σύμπλουν, πολλά τε προσαγωγὰ λέγων, οἷς σφέας ἔμελλε πείσειν. Τοῖς δὲ ἔδοξε δέξασθαι αὐτόν· καὶ ἐκέλευον ἐσβαίνειν εἰς τὸ πλοῖον. Ὁ δὲ Ὅμηρος, πολλὰ ἐπαινέσας αὐτούς, ἐσέβη· καὶ ἐπεὶ ἕζετο, λέγει τὰ ἔπεα τάδε,

1. Ἀκεράαντα) Ità, pro ἀκερέοντα Veteri.
2. Ἀλλοδαπῶν) Ita pro ἀλλοδαπὸν, ut ad Il. ω. 481.
3. Γρ. πόλλ' ἔπαθον. H. Steph.
4. Γρ. νόω, MS. Barocc. Oxon. & H. Steph. ex Conjecturâ.
5. Γρ. τὴν deest, MS. Oxon. & H. Steph.
6. Γρ. ἔμπειροι, olim malè, at ἔμποροι MS. H. St.
7. Γρ. ἔπαινον, H. Steph. & MS. Barocc. Oxon.

Κλῦθι,

Κλῦθι, Ποσειδάων, μεγαλοσθενὲς, ἐννοσίγαιε,
Εὐρυχόρου μεδέων ἠδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος·
Δὸς δ' οὖρον καλὸν καὶ ἀπήμονα νόστον [1] ἰδέσθαι
Ναύταις, οἳ νηὸς πομποὶ ἠδ' ἀρχοὶ ἔασι.
Δὸς δ' ἐς ὑπώρειαν ὑψικρήμνοιο Μίμαντος
[2] Αἰδοίων μ' ἐλθόντα βροτῶν, ὁσίων [3] τὸ κυρῆσαι.
Φῶτά τε τισαίμην, ὃς ἐμὸν νόον ἠπεροπεύσας,
Ὠδύσατο Ζῆνα ξένιον, ξενίην τε τράπεζαν.

Ἐπεὶ δὲ ἀπίκατο εὐπλοήσαντες ἐς τὴν Ἐρυθραίην, τότε Ὅμηρος τὴν [4] αὐλὴν ἐπὶ τοῦ πλοίου ἐποιήσατο. Τῇ δὲ ὑστεραίῃ ἔχρηζε τῶν ναυτέων τινὰ ἡγήσασθαι αὐτῷ ἐς τὴν πόλιν· οἱ δὲ συνέπεμψαν ἕνα αὐτῶν. Πορευόμενος δὲ Ὅμηρος, ἐπεὶ ἔτυχε τῆς Ἐρυθραίης τρηχείης καὶ ὀρεινῆς ἐούσης, φθέγγεται [5] τάδε ἔπεα,

Πότνια Γῆ, πάνδωρε, δότειρα μελίφρονος ὄλβου,
Ὡς ἄρα δὴ τοῖς μὲν φωτῶν εὔοχθος ἐτύχθης,
Τοῖσι δὲ δύσβωλος καὶ τρηχεῖ', οἷς ἐχολώθης.

Ἀπικόμενος δὲ ἐς τὴν πόλιν τῶν Ἐρυθραίων ἐπηρώτησε περὶ τοῦ ἐς τὴν Χίον πλοῦ· καί τινος προσελθόντος αὐτῷ τῶν ἑωρακότων ἐν τῇ Φωκαίῃ, καὶ ἀσπασαμένου, ἔχρηζεν αὐτοῦ συνεξευρεῖν αὐτῷ πλοῖον, ὅπως ἂν εἰς τὴν Χίον διαβαίη. Ἐκ μὲν δὴ τοῦ λιμένος οὐδὲν ἦν [6] ἀπόστολον, ἄγει δὲ αὐτὸν, ἔνθα τῶν ἁλιέων τὰ πλοῖα ὁρμίζεται· καί πως ἐντυγχάνει μέλλουσί τισι διαπλεῖν ἐς τὴν Χίον, ὧν ἐδέετο προσελθὼν ὁ ἄγων αὐτὸν, ἀναλαβεῖν τὸν Ὅμηρον. Οἱ δὲ, οὐδένα λόγον ποιησάμενοι, ἀνήγοντο· ὁ δὲ Ὅμηρος φθέγγεται τάδε τὰ ἔπεα,

Ναῦται ποντοπόροι, στυγερῇ ἐναλίγκιοι ἄτῃ,
Πτωκάσιν αἰθυίῃσι βίον δύσζηλον ἔχοντες,
Αἰδεῖσθε ξενίοιο Διὸς σέβας ὑψιμέδοντος·
Δεινὴ γὰρ [7] μετ' ὄπις ξενίου Διὸς, ὅς κ' ἀλίτηται.

Ἀναχθεῖσι δὲ αὐτοῖς συνέβη ἐναντίου ἀνέμου γενομένου παλινδρομῆσαι, καὶ ἐς τὸ χωρίον ἀναδραμεῖν, ὅθεν ἀνηγάγοντο· καὶ τὸν Ὅμηρον ἀναλαβεῖν καθήμενον ἐπὶ τῆς κυματωγῆς. Μαθὼν δὲ αὐτοὺς πεπαλινδρομηκότας, ἔλεξε τάδε, [8] Ὑμᾶς, ὦ ξένοι, ἔλαβεν ὁ ἄνεμος ἀντίος γενόμενος· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν με δέξασθε, καὶ ὁ πλοῦς ὑμῖν ἔσται. Οἱ δ' ἁλιεῖς ἐν [9] μεταμελίῃ γενόμενοι, ὅτι οὐ πρότερον ἐδέξαντο, εἴποντες, ὅτι οὐ καταλιμπάνουσιν, ἢν ἐθέλοι συμπλεῖν, ἐκέλευον ἐσβαίνειν. Καὶ οὕτως ἀναλαβόντες αὐτὸν ἀνήχθησαν, καὶ ἴσχουσιν ἐπ' ἀκτῆς.

θ'. Οἱ μὲν δὴ ἁλιεῖς πρὸς ἔργον ἐτράπησαν· ὁ δὲ Ὅμηρος τὴν νύκτα ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ κατέμεινε, τὴν δὲ ἡμέραν [10] πορευόμενος, καὶ πλανώμενος, ἀπίκετο εἰς τὸ χωρίον, ὃ Πίτυς καλεῖται. Κἀνταῦθα αὐτῷ ἀναπαυομένῳ τὴν νύκτα, ἐπιπίπτει καρπὸς τῆς

1. Γρ. ἀρίαζ. *Suid.* v. Ὅμηρος.
2. Αἰδοίων) Ità *H. Steph.* pro αἰδοῖον, benè.
3. Τὸ) Ità *H. Steph.* pro γε, benè.
4. Γρ. Ita pro αὖλιν.
5. Γρ. Τὰ post τάδε, *H. Steph.* & MS. Barocc. Ox. & ita mox, ante Ναῦται) ποντοπόροι, & nunc & olim.
6. Ἀπόστολον) Subaudi πλοῖον.
7. Γρ. Μετ' ὄπις) γρ. μέτοπις, olim, malè.
8. Γρ. Ὑμέας, ὦ ξεῖνοι, ἄνεμος λάβεν ἀντίος ἐλθών. Ἀλλ' ἐμὲ νῦν δέξασθε, καὶ ὁ πλόος ἔσσεται ὑμῖν. V. ad *Fragmenta*.
9. Γρ. μεταμελείῃ. MS. Barocc. Oxon.
10. Γρ. πλανώμενος, MS. Barocc. Oxon.

πίτυος,

πίτυος, ἣν δὴ μεταξέτεροι στρόβιλον, οἱ δὲ κῶνον καλέουσιν· ὁ δὲ Ὅμηρος φθέγγεται τὰ ἔπη τάδε,

Ἄλλη τίς [1] σεῦ, πεύκη, ἀμείνονα καρπὸν ἵησιν,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἠνεμοέσσης·
Ἔνθα σίδηρος ἄρηος ἐπιχθονίοισι βροτοῖσιν
Ἔσσεται, εὖτ' ἄν μιν Κεβρήνιοι ἄνδρες ἔχωσι.

Τὰ δὲ Κεβρήνια τοῦτον τὸν χρόνον κτίζειν οἱ Κυμαῖοι παρεσκευάζοντο πρὸς τῇ Ἴδῃ, καὶ γίνεται αὐτόθι σίδηρος. Ἐντεῦθεν ἀναστὰς Ὅμηρος, ἐπορεύετο κατὰ φωνήν τινα αἰγῶν νεμομένων. Ὡς δὲ ὑλάκτεον αὐτὸν οἱ κύνες, ἀνέκραγεν· ὁ δὲ Γλαῦκος, ὡς ἤκουσε τῆς φωνῆς, ἦν γὰρ τοῦτο ὄνομα τῷ νέμοντι τὰς αἶγας, ἐπέδραμεν ὀξαλέως, τάς τε κύνας ἀνεκαλεῖτο, καὶ ἀπεσόβησεν ἀπὸ τοῦ Ὁμήρου. Ἐπὶ πολλὸν δὲ χρόνον ἐν θαύματι ἦν, ὅκως τυφλὸς ὤν, μόνος ἀπίκοιτο ἐς τοιούτους χώρους, καὶ ὅ, τι θέλων· προσελθὼν τέ μιν ἱστόρεεν, ὅστις τε ἦν, καὶ τίνι τρόπῳ ἀπίκοιτο ἐς τόπους ἀοικήτους καὶ ἀστιβέας χωρίας, καὶ τίνος κεχρημένος εἴη. Ὁ δὲ Ὅμηρος, αὐτῷ πᾶσαν τὴν ἑωυτοῦ πάθην καταλεγόμενος, εἰς οἶκτον προσηγάγετο· ἦν γάρ, ὡς ἔοικεν, οὐκ ἀγνώμων ὁ Γλαῦκος. Ἀναλαβὼν δὲ αὐτὸν ἀνήγαγεν ἐπὶ τὸν σταθμόν· πῦρ δὲ ἀνακαύσας, δεῖπνον παρασκευάζει, καὶ παραθεὶς, δειπνεῖν ἐκέλευεν ὁ Γλαῦκος. Τῶν δὲ κυνῶν μὴ ἐσθιόντων καὶ ὑλακτεόντων δειπνοῦντα, καθάπερ εἰώθεσαν, λέγει πρὸς τὸν Γλαῦκον Ὅμηρος τὰ ἔπεα τάδε,

Γλαῦκε [2] πέπον, ἐπιὸν τόδ' ἔπος τοι ἐνὶ φρεσὶ θήσω,
Πρῶτον μὲν κυσὶ δεῖπνον ἐπ' αὐλείῃσι θύρῃσι
Δοῦναι· [3] τὼς γὰρ ἄμεινον· ὁ γὰρ καὶ πρῶτον ἀκούει
Ἀνδρὸς ἐπερχομένου, καὶ ἐς ἕρκεα θηρὸς ἰόντος.

Ταῦτα ἀκούσας ὁ Γλαῦκος, ἥσθη τῇ παραινέσει, καὶ ἐν θαύματι εἶχεν αὐτόν. Δειπνήσαντες δέ, διὰ λόγων εἱστιῶντο. Ἀπηγεομένου δὲ Ὁμήρου τήν τε πλάνην τὴν ἑωυτοῦ, καὶ τὰς πόλεις, ἃς ἐσαπίκοιτο, ἐκπληκτὸς ἦν ὁ Γλαῦκος ἀκούων. Καὶ τότε μὲν, ἐπεὶ ὥρη κοίτου ἦν, ἀνεπαύετο· τῇ δ' ὑστεραίῃ διενοήθη ὁ Γλαῦκος πρὸς τὸν δεσπότην πορευθῆναι, σημανέων τὰ περὶ Ὁμήρου· ἐπιτρέψας δὲ τῷ συνδούλῳ νέμειν τὰς αἶγας, τὸν Ὅμηρον καταλείπει ἔνδον, εἰπὼν πρὸς αὐτὸν, ὅτι διὰ ταχέων πορεύσομαι.

ί. Καταβὰς δὲ ἐς Βολισσόν, ἔστι δὲ πλησίον τοῦ χωρίου τούτου, καὶ συγγενόμενος τῷ δεσπότῃ, ἀπηγέετο ὑπὲρ Ὁμήρου πᾶσαν τὴν ἀλήθειαν, περί τε αὐτοῦ τὴν ἄπιξιν, ἐν θαύματι ποιεύμενος· ἠρώτεέ τε, ὅ, τι χρὴ ποιέειν περὶ αὐτοῦ. Ὁ δὲ ὀλίγα μὲν προσίετο τῶν λόγων, κατεγίνωσκε δὲ τοῦ Γλαύκου, ὡς ἄφρονος ἐόντος, καὶ τοὺς ἀναπήρους δεχομένου καὶ τρέφοντος· ἐκέλευσε δὲ ὅμως τὸν ξεῖνον ἄγειν πρὸς ἑαυτόν. Ἐλθὼν δὲ πρὸς τὸν Ὅμηρον διηγήσατο ταῦτα ὁ Γλαῦκος, καὶ ἐκέλευσε πορεύεσθαι τοῦτον· οὕτω γὰρ εὖ πρήξειν· ὁ δὲ Ὅμηρος ἤθελε πορεύεσθαι. Ἀναλαβὼν οὖν αὐτὸν ὁ Γλαῦκος ἤγαγε πρὸς τὸν δεσπότην. Διὰ λόγων δὲ ἰὼν τῷ Ὁμήρῳ ὁ Χῖος εὑρίσκει ἐόντα δεξιὸν καὶ πολλῶν ἔμπειρον, ἔπειθέ τε αὐτὸν μένειν, καὶ τῶν παιδίων ἐπιμέλειαν ποιέεσθαι· ἦσαν γὰρ τῷ Χίῳ παῖδες ἐν ἡλικίῃ· τούτους οὖν αὐτῷ παρατίθησι παιδεύειν. Ὁ δὲ ἐποίησε ταῦτα· καὶ τοὺς Κέρκωπας, καὶ Βατραχομυομαχίαν, καὶ Ἐπικιχλίδας, καὶ τἆλλα

1. Γρ. σῦ. olim.
2. Γρ. δὴ, ut νῦν, *Iliad.* γ'. 415. &c.
3. Γρ. δοτῆρ' ἐπίουρον, [illegible] τι τοι ἐν, Suid. ut Kusterus, recte. *Ibid.* Τόδ') Olim τό. *Ibid.* Τοὶ) Olim τό.

πάντα

πάντα, ὅσα παίγνιά ἐστι Ὁμήρου, ἐνταῦθα ἐποίησε παρὰ τῷ Χίῳ ἐν [1] Βολισσῷ· ὥστε καὶ ἐν τῇ πόλει περιβόητος ἤδη ἐγένετο ἐν τῇ ποιήσει. Καὶ ὁ μὲν Θεστορίδης, ὡς τάχιστα ἐπύθετο αὐτὸν παρεόντα, ᾤχετο ἐκπλέων ἐκ τῆς Χίου. Χρόνου δὲ προϊόντος, δεηθεὶς τοῦ Χίου πορεύσασθαι αὐτὸν εἰς τὴν Χίον, ἀπίκετο εἰς τὴν πόλιν· καὶ διδασκαλεῖον κατασκευασάμενος, ἐδίδασκε παῖδας τὰ ἔπεα. Καὶ κάρτα δεξιὸς ἐδόκεεν εἶναι τοῖς Χίοις, καὶ πολλοὶ θαυμασταὶ αὐτοῦ καθειστήκεσαν· Συλλεξάμενος δὲ βίον ἱκανὸν, γυναῖκα ἔγημεν, ἐξ ἧς αὐτῷ θυγατέρες δύο ἐγένοντο· καὶ ἡ μὲν αὐτῶν, ἄγαμος ἐτελεύτησε· τὴν δὲ συνῴκισεν ἀνδρὶ Χίῳ. Ἐπιχειρήσας δὲ τῇ ποιήσει, ἀπέδωκε χάριν, ἣν εἶχε, πρῶτον μὲν Μέντορι τῷ Ἰθακησίῳ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ, ὅτι μιν κάμνοντα τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐν Ἰθάκῃ [2] ἐνοσήλευσεν ἐκπονέως, τοὔνομα αὐτοῦ ἐναρμόσας ἐς τὴν ποίησιν, Ὀδυσσέως τε ἑταῖρον φὰς εἶναι· ποιήσας Ὀδυσσέα, ὡς ἐς Τροίην ἔπλεε, Μέντορι ἐπιτρέψαι τὸν οἶκον, ἐόντι Ἰθακησίων ἀρίστῳ καὶ δικαιοτάτῳ· πολλαχῇ δὲ καὶ ἄλλῃ τῆς ποιήσεως τιμῶν αὐτὸν, τὴν Ἀθηνᾶν, ὁπότε ἐς λόγον τινὶ καθίσταται, τῷ Μέντορι εἰκέλην ποιεῖ. Ἀπέδωκε δὲ καὶ Φημίῳ, τῷ ἑαυτοῦ διδασκάλῳ, τροφεῖα, καὶ διδασκαλεῖα, ἐν τῇ [3] Ὀδυσσείᾳ, μάλιστα ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσι,

> Κῆρυξ δ' ἐν χερσὶν κίθαριν περικαλλέ' ἔθηκε
> [4] Φημίῳ, ὅστε πολλὸν ἐκαίνυτο πάντας ἀείδων.

Καὶ πάλιν,

> Αὐτὰρ ὁ φορμίζων ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν.

Μέμνηται δὲ καὶ τοῦ ναυκλήρου, μεθ' οὗ ἐκπεριέπλευσεν, καὶ εἶδε πόλιάς τε πολλὰς καὶ χώρας, ᾧ ὄνομα ἦν Μέντης, ἐν τοῖς ἔπεσι τοῖσδε,

> Μέντης, Ἀγχιάλοιο δαΐφρονος εὔχομαι εἶναι
> Υἱὸς, ἀτὰρ Ταφίοισι φιληρέτμοισιν ἀνάσσω.

Ἀπέδωκε δὲ χάριν καὶ Τυχίῳ, τῷ σκυτεῖ, ὃς ἐδέξατο αὐτὸν ἐν τῷ Νέῳ τείχει προσελθόντα, πρὸς τὸ σκυτεῖον, ἐν τοῖς ἔπεσι καταζεύξας ἐν τῇ Ἰλιάδι τοῖσδε,

> Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον,
> Χάλκεον, ἑπταβόειον· ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
> Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων.

ιά. Ἀπὸ δὲ τῆς [5] ποιήσεως ταύτης [6] εὐδοκίμει Ὅμηρος περί τε τὴν Ἰωνίαν, καὶ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἤδη περὶ αὐτοῦ λόγος ἀναφέρεται· καὶ οἰκέων δὲ ἐν τῇ Χίῳ, καὶ εὐδοκιμέων περὶ τὴν ποίησιν, ἀπικνεομένων πολλῶν, συνεβούλευον οἱ ἐντυγχάνοντες αὐτῷ ἐς τὴν Ἑλλάδα ἀπικέσθαι. Ὁ δὲ προσεδέξατο τὸν λόγον, καὶ κάρτα ἐπεθύμει ἀποδημῆσαι. Κατανοήσας δὲ, ὅτι ἐς μὲν Ἄργος πολλαὶ καὶ μεγάλαι εἶεν εὐλογίαι πεποιημέναι, ἐς δὲ τὰς Ἀθήνας οὐ, ἐμποιεῖ ἐς τὴν ποίησιν, ἐς μὲν Ἰλιάδα τὴν μεγάλην, Ἐρεχθέα μεγαλύνων, ἐν Νεῶν Καταλόγῳ, τὰ ἔπεα τάδε,

> Δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
> Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος ἄρουρα.

Καὶ τὸν στρατηγὸν αὐτῶν Μενεσθέα, ὡς πάντων εἴη ἄριστος, τάξαι πεζὸν στρατὸν καὶ

1. Βολισσῷ) γρ. Μολισσῷ, MS. Barocc. Oxon.
2. Γρ. Ἐνοσήλευσε, MS. Barocc. Oxon. Ibidem, Ἐκπονέως) γρ. ἐκπονῶς, non æquè bené.
3. Γρ. Ὀδυσσείῃ, MS. Barocc. Oxon.
4. Vid. Odyss. α. v. 154. Edit. Nostr.
5. Γρ. ποιήσιος.
6. Εὐδοκίμει) Olim, γρ. εὐδοκιμοῖ, malè.

ἱππότας, ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν εἶπε,

Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
Τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ
Κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.

Αἴαντα δὲ τὸν Τελαμῶνος, καὶ Σαλαμινίους, ἐν Νεῶν Καταλόγῳ, ἔταξε πρὸς Ἀθηναίους, λέγων τάδε,

Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
Στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.

Ἐς δὲ τὴν Ὀδύσσειαν τάδε ἐποίησεν, ὡς Ἀθηνᾶ ἐς λόγους ἐλθοῦσα τῷ Ὀδυσσεῖ, ἐς τὴν Ἀθηναίων πόλιν ἀπίκετο, τιμῶσα ταύτην τῶν ἄλλων πολλῷ μάλιστα,

Ἵκετο δ' ἐς Μαραθῶνα καὶ εὐρυχόρους ἐς Ἀθήνας·
Δῦνε δ' Ἐρεχθῆος πυκινὸν δόμον.

ιβ'. Ἐμποιήσας δὲ ἐς τὴν ποίησιν ταῦτα, καὶ παρασκευασάμενος, ἐς Ἑλλάδα βουλόμενος [1] ποιέεσθαι τὸν πλόον, προσίσχει τῇ Σάμῳ. Ἔτυχον δὲ οἱ ἐκεῖσε τὸν τότε χρόνον ἄγοντες ἑορτὴν Ἀπατούρια· καί τις τῶν Σαμίων ἰδὼν τὸν Ὅμηρον ἀπιγμένον, πρότερον αὐτὸν ἐπιστάμενος ἐν Χίῳ, ἐλθὼν ἐς τοὺς Φράτορας διηγήσατο, ἐν ἐπαίνῳ μεγάλῳ ποιεύμενος αὐτόν· Οἱ δὲ Φράτορες ἐκέλευον ἄγειν αὐτόν· ὁ δὲ, ἐντυχὼν τῷ Ὁμήρῳ ἔλεξεν, Ὦ ξένε, Ἀπατούρια ἀγούσης τῆς πόλιος, καλοῦσί σε οἱ Φράτορες οἱ ἡμέτεροι συνεορτήσοντα. Ὁ δὲ Ὅμηρος ἔφη ταῦτα ποιήσειν, καὶ [2] ᾔει μετὰ τοῦ καλέσαντος. Πορευόμενος δὲ ἐγχρίμπτεται γυναιξὶ Κουροτρόφῳ θυούσαις ἐν τῇ τριόδῳ· ἡ δὲ ἱέρεια εἶπε πρὸς αὐτὸν, δυσχεράνασα τῇ ὄψει, Ἄνερ, ἀπὸ τῶν ἱερῶν. Ὁ δὲ Ὅμηρος ἐς θυμόν τε ἔβαλε τὸ ῥηθὲν, καὶ ἤρετο τὸν ἄγοντα, τίς τε εἴη ὁ φθεγξάμενος, καὶ τίνι θεῶν [3] ἱερὰ θύεται. Ὁ δὲ αὐτῷ διηγήσατο, ὅτι γυνὴ εἴη Κουροτρόφῳ θύουσα· ὁ δὲ ἀκούσας, λέγει τάδε τὰ ἔπεα,

Κλῦθί μοι εὐχομένῳ, Κουροτρόφε· δὸς δὲ γυναῖκα
Τήνδε νέων μὲν ἀνήνασθαι φιλότητα καὶ εὐνήν·
Ἡ δ' ἐπιτερπέσθω πολιοκροτάφοισι γέρουσιν,
Ὧν [4] ὥρη μὲν [5] ἀπαμβλύνεται, θυμὸς δὲ μενοινᾷ.

Ἐπεὶ δὲ ἦλθεν εἰς τὴν Φρήτρην, καὶ τοῦ οἴκου, ἔνθα δὴ ἐδαίνυντο, ἐπὶ τὸν οὐδὸν ἔστη, οἱ μὲν λέγουσι, καιομένου πυρὸς ἐν τῷ οἴκῳ, οἱ δέ φασι τότε ἐκκαῦσαι σφᾶς, ἐπειδὴ Ὅμηρος τὰ ἔπεα εἶπεν,

Ἀνδρὸς μὲν στέφανος, παῖδες· πύργοι δὲ, πόληος·
Ἵπποι δ', ἐν πεδίῳ κόσμος· νῆες δὲ, θαλάσσης·
Χρήματα δ' αὔξει οἶκον· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες
Ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν ὁρᾶσθαι·
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι. [6]

Εἰσελθὼν δὲ, κατακλιθεὶς ἐδαίνυτο μετὰ τῶν Φρατόρων καὶ αὐτὸν ἐτίμων, καὶ ἐν θαύματι εἶχον. Καὶ τότε μὲν τὴν κοίτην αὐτοῦ ἐποιήσατο Ὅμηρος· τῇ δὲ εἰσαύριον ἀπο-

1. Γρ. ποιήσασθαι. MS. Barocc. Oxon.
2. Γρ. εἴη MS. Barocc. Oxon.
3. Γρ. ἱρὰ, MS. Barocc. Oxon.
4. Γρ. ἥβη.
5. Γρ. ἀπήμβλυνται.
6. Γρ. Ἤματι χειμερίῳ, ὁπόταν νίφῃσι Κρονίων. Vid. ad *Fragmenta*.

πορευ-

περθόμενοι ἰδόντες κεραμέες τινὲς, κάμινον ἐγκαίοντες κεράμου λεπτοῦ, προσεκαλέσαντο αὐτὸν, πεπυσμένοι, ὅτι σοφὸς εἴη, καὶ ἐκέλευόν σφιν ἀεῖσαι, φάμενοι δώσειν αὐτῷ τοῦ κεράμου, καὶ ὅ, τι ἂν ἄλλο ἔχωσι. Ὁ δὲ Ὅμηρος ἀείδει αὐτοῖς τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Κάμινος,

Εἰ μὲν δώσετε μισθὸν, ἀείσω, ὦ κεραμῆες·
Δεῦρ' ἄγ' Ἀθηναίη, καὶ ὑπείρεχε χεῖρα καμίνου·
Εὖ δὲ μελανθεῖεν κότυλοι καὶ πάντα μάλ' ἱερά·
Φρυχθῆναί τε καλῶς καὶ τιμῆς ὤνον ἀρέσθαι,
Πολλὰ μὲν εἰν ἀγορῇ πωλεύμενα, πολλὰ δ' ἀγυιαῖς,
Πολλὰ δὲ κερδῆναι· ἡμῖν δὲ δὴ ὥς σφι νοῆσαι.
Ἢν δ' ἐπ' ἀναιδείαν τρεφθέντες ψευδῆ ἄρησθε,
Συγκαλέω [1] δὴ ἔπειτα καμίνῳ δηλητῆρας,
Σύντριβ' ὁμῶς Σμάραγόν τε, καὶ Ἄσβετον, ἠδὲ γ' Ἄβακτον,
Ὠμόδαμόν θ', ὃς τῇδε τέχνῃ κακὰ πολλὰ [2] πορίζει.
Πέρθε πυραίθουσαν, καὶ δώματα· σὺν δὲ κάμινος
Πᾶσα κυκηθείη, κεραμέων μέγα κωκυσάντων.
Ὡς γνάθος ἱππείη βρύχει, βρύχοι δὲ κάμινος,
Πάντ' ἔντοσθ' αὐτῆς κεραμήια λεπτὰ ποιοῦσα.
Δεῦρο καὶ Ἠελίου θυγάτηρ, πολυφάρμακε Κίρκη,
Ἄγρια φάρμακα βάλλε, κάκου δ' αὐτούς τε καὶ ἔργα.
Δεῦρο δὲ καὶ Χείρων ἀγέτω πολέας Κενταύρους,
Οἵ θ' Ἡρακλῆος χεῖρας φύγον, οἵ τ' ἀπόλοντο·
Τύπτοιεν τάδε ἔργα κακῶς, πίπτοι δὲ κάμινος.
Αὐτοὶ δ' οἰμώζοντες ὁρῴατο ἔργα πονηρά·
Γηθήσω δ' ὁρόων αὐτῶν κακοδαίμονα τέχνην.
Ὃς δὲ χ' ὑπερκύψει, περὶ τούτου πᾶν τὸ πρόσωπον
Φλεχθείη, ὡς πάντες ἐπίστωνται αἴσιμα ῥέζειν.

ιγ'. Παραχειμάζων δὲ ἐν τῇ Σάμῳ, ταῖς νουμηνίαις προσπορευόμενος πρὸς τὰς οἰκίας τὰς εὐδαιμονεστάτας, ἐλάμβανέ τι, ἀείδων τὰ ἔπεα τάδε, ἃ καλεῖται Εἰρεσιώνη· ὡδήγουν δὲ αὐτὸν καὶ συμπαρῆσαν ἀεὶ τῶν παίδων τινὲς τῶν ἐγχωρίων,

Δῶμα προσετραπόμεσθ' ἀνδρὸς μέγα δυναμένοιο,
Ὃς μέγα μὲν δύναται, μέγα δὲ βρέμει ὄλβιος αἰεί.
Αὐταὶ ἀνακλίνεσθε, θύραι· πλοῦτος γὰρ ἔσεισι
Πολλὸς, σὺν πλούτῳ δὲ καὶ εὐφροσύνη τεθαλυῖα,
Εἰρήνη τ' ἀγαθή. Ὅσα δ' ἄγγεα, μεστὰ μὲν εἴη,
Κυρβαίη δ' αἰεὶ κατὰ καρδόπου ἕρπεο μᾶζα.
Τοῦ παιδὸς δὲ γυνὴ κατὰ διφράδα βήσεταί ὔμμιν,
Ἡμίονοι δ' ἄξουσι κραταίποδες ἐς τόδε δῶμα·
Αὐτὴ δ' ἱστὸν ὑφαίνοι ἐπ' ἠλέκτρῳ βεβαυῖα.

1. Γρ. Δὴ ἔπειτα) γρ. δ' ἤπειτα, non benè.
2. Πορίζει) γρ. πορίζοι, MS. Bar. Ox. Verùm de Verâ horum Versuum *Lectione*, vid. Not. ad *Fragmenta*.

Νεῦμαί

Νεῦμαί τοι, νεῦμαι, ἐνιαύσιος, ὥστε χελιδών.
Ἕστηκ' ἐν προθύροισι· καὶ εἰ μέν τι δώσεις, εἰ δὲ μή,
Οὐχ ἑστήξομεν· οὐ γὰρ συνοικήσοντες ἐνθάδ' ἤλθομεν.

Ἠΐδετο δὲ τάδε ἐν τῇ Σάμῳ ἐπὶ πολλὸν χρόνον ὑπὸ τῶν παίδων, ὅτε ἀγείροιεν ἐν τῇ ἑορτῇ τοῦ Ἀπόλλωνος.

ιδ'. Ἀρχομένου δὲ τοῦ ἔαρος, ἐπεχείρησε πλεῖν Ὅμηρος εἰς τὰς Ἀθήνας ἐκ τῆς Σάμου· καὶ ἀναχθεὶς μετά τινων ἐγχωρίων, ἀπηνέχθη εἰς τὴν Ἴον· καὶ ὡρμίσθησαν οὐ κατὰ πόλιν, ἀλλ' ἐπ' ἀκτῆς. Συνέβη δὲ τῷ Ὁμήρῳ κατὰ πολύ τι ἄρξασθαι μαλακῶς ἔχειν· ἐκβὰς δὲ ἐκ τοῦ πλοίου, ἐκοιμᾶτο ἐπὶ τῆς κυματωγῆς, ἀδυνάτως ἔχων. Πλείους δὲ ἡμέρας ὁρμεόντων αὐτῶν δι' ἀπλοΐην, καταβαίνοντες αἰεί τινες τῶν ἐκ τῆς πόλιος, ἀπεσχόλαζον παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, καὶ ἐν θαύματι εἶχον αὐτὸν, ἀκούοντες αὐτοῦ. Τῶν δὲ ναυτέων, καὶ τῶν ἐκ τῆς πόλιός τινων ἡμένων παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, κατέπλωσαν παῖδες ἁλιῆες τὸν τόπον, καὶ ἐκβάντες ἐκ τοῦ ἀκατίου, προσελθόντες αὐτοῖς τάδε εἶπον, Ἄγετε ὦ ξένοι, ἐπακούσατε ἡμέων, ἂν ἄρα δύνησθε διαγνῶναι, ἅσσ' ἂν ὑμῖν εἴπωμεν. Καί τις τῶν παρεόντων ἐκέλευε λέγειν· οἱ δὲ εἶπαν, Ἡμεῖς, ἅσσα εἵλομεν, κατελίπομεν· ἃ δὲ μὴ εἵλομεν, φέρομεν· οἱ δέ φασι μέτρῳ εἰπεῖν αὐτοὺς,

Ἅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθα· τὰ δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Οὐ δυναμένων δὲ τῶν παρεόντων γνῶναι τὰ ῥηθέντα, διηγήσαντο οἱ παῖδες, ὅτι ἁλιεύοντες, οὐδὲν ἐδύναντο ἑλεῖν· καθήμενοι δὲ ἐν γῇ ἐφθειρίζοντο· καὶ ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, κατέλιπον· ὅσους δὲ μὴ ἐδύναντο, ἐς οἴκους ἀπεφέροντο· ὁ δὲ Ὅμηρος, ἀκούσας ταῦτα, ἔλεξε τὰ ἔπεα τάδε,

Τοίων γὰρ πατέρων ἐξ αἵματος ἐκγεγάατε,
Οὔτε βαθυκλήρων, οὔτ' ἄσπετα μῆλα νεμόντων.

Ἐκ δὲ τῆς ἀσθενείας ταύτης συνέβη τὸν Ὅμηρον τελευτῆσαι ἐν Ἴῳ, οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων ῥηθὲν, ὡς οἴονταί τινες, ἀλλὰ τῇ μαλακίῃ. Τελευτήσας δὲ ἐν τῇ Ἴῳ, αὐτοῦ ἐπ' ἀκτῆς ἐτάφη ὑπό τε τῶν συμπλεόντων καὶ τῶν πολιτέων, ὅσοι ἐν * διαλλαγῇ ἐγένοντο αὐτῷ· καὶ τὸ ἐλεγεῖον τόδε ἐπέγραψαν Ἰῆται ὕστερον χρόνῳ πολλῷ, ὡς ἤδη ἥ τε ποίησις ἐξεπεπτώκει, καὶ ἐθαυμάζετο ὑπὸ πάντων· οὐδὲ Ὁμήρου ἐστὶν,

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

ιε'. Ὅτι δὲ ἦν Αἰολεὺς Ὅμηρος, καὶ οὔτε Ἴων, οὔτε Δωριεὺς, τοῖς τε εἰρημένοις δεδήλωταί μοι, καὶ δὴ καὶ τοῖσδε τεκμαίρεσθαι παρέχει· ἄνδρα ποιητὴν τηλικοῦτον εἰκός ἐστι, τῶν νομίμων τῶν παρὰ τοῖς ἀνθρώποις ποιεῦντα ἐς τὴν ποίησιν, ἤτοι τὰ κάλλιστα ἐξευρόντα ποιέειν, ἢ τὰ ἑωυτοῦ, πάτρια ἐόντα. Ἤδη τοίνυν τὸ ἐνθένδε αὐτοὶ τῶν ἐπέων ἀκούοντες κρινέετε. Ἱεροποιΐην γὰρ ἢ τὴν κρατίστην ἐξευρὼν ἐποίησεν, ἢ τὴν ἑωυτοῦ πατρίδα προσήκουσαν. Λέγει γὰρ ὧδε,

Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.

Ἐν τούτοις ὑπὲρ ὀσφύος οὐδὲν εἴρηται, ἣ ἐς τὰ ἱερὰ χρέωνται· μουνώτατοι γὰρ τῶν

* Διαλλαγῇ) γρ. διαλογῇ. olim, non æquè benè.

Ἑλλήνων τὸ Αἰολικὸν ἔθνος οὐ καίει ὀσφύν· δηλοῖ δὲ καὶ ἐν τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν, ὅτι Αἰολεὺς ὤν, τοῖς νόμοις τοῖς τούτων ἐχρῆτο,

> Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον
> Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.

Αἰολέες γὰρ μοῦνοι τὰ σπλάγχνα ἐπὶ πέντε ὀβελῶν ὀπτῶσιν, οἱ δὲ ἄλλοι Ἕλληνες ἐπὶ τριῶν· καὶ γὰρ ὀνομάζουσι οἱ Αἰολεῖς τὰ πέντε, πέμπε. Τὰ μὲν οὖν ὑπὲρ τῆς γενέσιος, καὶ τελευτῆς, καὶ βίου δεδήλωταί μοι.

ιϛʹ. ΠΕΡΙ δὲ ἡλικίης τῆς Ὁμήρου, ἐκ τῶνδε ἄν τις ἐπισκεπτόμενος, ἀκριβῶς καὶ ὀρθῶς λογίζοιτο· ἀπὸ γὰρ τῆς εἰς Ἴλιον στρατείας, ἣν Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος ἤγειραν, ἔτεσιν ὕστερον ἑκατὸν καὶ τριάκοντα, Λέσβος ᾠκίσθη κατὰ πόλεις, πρότερον οὖσα ἄπολις· μετὰ δὲ Λέσβον οἰκισθεῖσαν ἔτεσιν ὕστερον εἴκοσι, Κύμη, ἡ Αἰολιῶτις καὶ † Φρικῶτις καλεομένη ᾠκίσθη· μετὰ δὲ Κύμην, ὀκτωκαίδεκα ἔτεσιν ὕστερον Σμύρνα ὑπὸ Κυμαίων κατῳκίσθη· καὶ ἐν τούτῳ γίνεται Ὅμηρος. Ἀφ' οὗ δὲ Ὅμηρος ἐγένετο, ἔτεά ἐστιν ἑξακόσια εἰκοσιδύο μέχρι τῆς Ξέρξεω διαβάσεως, ἣν στρατευσάμενος ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας, καὶ ζεύξας τὸν Ἑλλήσποντον, διέβη ἐκ τῆς Ἀσίας ἐς τὴν Εὐρώπην. Ἀπὸ δὲ τούτου ῥηϊδίως ἐστὶν ἀριθμῆσαι τὸν χρόνον τῷ ἐθέλοντι ζητεῖν ἐκ τῶν Ἀρχόντων Ἀθήνησι. Τῶν δὲ Τρωϊκῶν ὕστερον γέγονεν Ὅμηρος ἔτεσιν ἑκατὸν ἑξηκονταοκτώ.

† Αλ. Φρικωνῖτις.

* ΠΡΟΚΛΟΥ, γένος ΟΜΗΡΟΥ.

§. II.

ΟΜΗΡΟΣ, ὁ Ποιητὴς, τινῶν μὲν γονέων, ἢ ποίας ἐγένετο πατρίδος, οὐ ῥᾴδιον ἀποφήνασθαι· οὔτε γὰρ αὐτός τι λελάληκεν, ἀλλ' οὐδὲ οἱ περὶ αὐτοῦ εἰπόντες συμπεφωνήκασιν· ἀλλ' ἐκ τοῦ μηδὲν ῥητῶς ἐμφαίνειν περὶ τούτων τὴν Ποίησιν αὐτοῦ, μετὰ πολλῆς ἀδείας ἕκαστος, οἷς ἐβούλετο, ἐχαρίσατο· καὶ διὰ τοῦτο οἱ μὲν Κολοφώνιον αὐτὸν ἀνηγόρευσαν· οἱ δὲ, Χῖον· οἱ δὲ, Σμυρναῖον· οἱ δὲ, Ἰήτην· οἱ δὲ, Κυμαῖον· καὶ καθόλου πᾶσα πόλις ἀντιποιεῖται τἀνδρὸς, ὅθεν εἰκότως Κοσμοπολίτης λέγοιτο. Οἱ μὲν οὖν Σμυρναῖον αὐτὸν ἀποφηνάμενοι Μαίονος μὲν πατρὸς λέγουσιν εἶναι· γεννηθῆναι δὲ, ἐπὶ Μέλητος τοῦ ποταμοῦ· ὅθεν καὶ Μελησιγένη ὀνομασθῆναι· δοθέντα δὲ Χίοις εἰς ὁμηρείαν, Ὅμηρον κληθῆναι· οἱ δὲ, ἀπὸ τῆς τῶν ὀμμάτων πηρώσεως τούτου τυχεῖν αὐτόν φασι τοῦ ὀνόματος· τοὺς γὰρ τυφλοὺς ὑπὸ Αἰολέων ὁμήρους καλεῖσθαι. Περὶ δὲ τῆς τελευτῆς αὐτοῦ λόγος τις φέρεται τοιοῦτος, Ἀνελεῖν φασιν αὐτῷ τὸν θεὸν χρωμένῳ περὶ ἀσφαλείας τάδε,

> Ἔστιν Ἴος νῆσος, μητρὸς πόλις· ἥ σε θανόντα
> Δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι.

Λέγουσιν οὖν αὐτὸν εἰς Ἴον πλεύσαντα διατρίψαι μὲν παρὰ Κρεωφύλῳ· γράψαντα δὲ Οἰχαλίας ἅλωσιν τούτῳ χαρίσασθαι, ἥτις νῦν, ὡς Κρεωφύλου, περιφέρεται. Καθεζόμενον δὲ ἐπί τινος ἀκτῆς, [1] θεασάμενον Ἁλιεῖς, προσειπεῖν αὐτοὺς, καὶ ἀνακρῖναι τοῖσδε τοῖς ἔπεσιν,

1. Ergò non erat *Cæcus*.

* Hæc tria ſequentia Opuſcula de *Homero*, unum *Procli*, duo altera *Anonymi* dicta, ex *Leonis Allatii*, libro, De Patria *Homeri*, huc adjeci.

Ἄνδρες

> Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης, Ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

Ὑπολαβόντα δὲ αὐτῶν ἕνα εἰπεῖν,

> Οὓς ἕλομεν, λιπόμεσθ'· οὓς οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Οὐκ ἐπιβάλλοντος δὲ αὐτοῦ διελέσθαι τὸ αἴνιγμα, ὅτι ἐπ' ἰχθυίαν καταβάντες, ἀφήμαρτον· φθειρισάμενοι δὲ, ὅσους μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀποκτείνοντες ἀπολείπουσιν· ὅσοι δὲ αὐτοὺς διέφυγον, τούτους ἀποκομίζουσιν· ὑπὸ δὲ ἐκείνου ἀθυμήσαντα, σύνεσιν ἐπιτέναι τοῦ χρησμοῦ ἔννοιαν λαβόντα· καὶ οὕτως ὀλισθόντα περιπταῖσαι λίθῳ, καὶ τριταῖον τελευτῆσαι·

Τυφλὸν δὲ ὅσοι τοῦτον ἀπέφηναν, αὐτοί μοι δοκοῦσι τῆς διανοίας πεπηρῶσθαι· τοσαῦτα γὰρ κατεῖδεν ὁ ἄνθρωπος, ὅσον οὐδεὶς πώποτε. Εἰσὶ δέ τινες, οἳ ἀνεψιὸν αὐτὸν Ἡσιόδου παρέδοσαν, ἀτελεῖς ὄντες Ποιήσεως· τοσοῦτον γὰρ ἀπέχουσι τῷ γένει προσήκειν, ὅσον ἡ ποίησις διέστηκεν αὐτῶν· ἄλλως δὲ οὐδὲ τοῖς χρόνοις συνεπέβαλον ἀλλήλοις. Φαίνεται δὲ γῆρας ἐκλελοιπὼς τὸν βίον· ἡ γὰρ ἀνυπέρβλητος ἀκρίβεια τῶν πραγμάτων προβεβηκυῖαν ἡλικίαν παρίστησιν. Πολλὰ δὲ ἐπεληλυθὼς μέρη τῆς οἰκουμένης ἐκ τῆς πολυπειρίας τῶν τόπων, εὑρίσκεται· τοῦτο δὲ προσυπονοητέον, καὶ πλοῦτον πολλὴν περιουσίαν αὐτῷ γενέσθαι· αἱ γὰρ μακραὶ ἀποδημίαι πολλῶν ἀναλωμάτων δέονται· καὶ ταῦτα, κατ' ἐκείνους τοὺς χρόνους, οὔτε πάντων πλεομένων ἀκινδύνως, οὔτε ἐπιμισγομένων ἀλλήλοις πως τῶν ἀνθρώπων ῥᾳδίως.

Γέγραφε δὲ Ποιήσεις Δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν· προστιθέασι δέ τινες αὐτῷ καὶ παίγνιά τινα, Μαργίτην, Βατραχομυομαχίαν, Ἑπταπέκτιον Αἶγα, Κέρκωπας †κενούς.

† Suspicor mendum hic subesse. De *Cercopibus*, Orid. *Metamorph.* l. 14.

Ἄλλως, Ἀνωνύμου.

§. III.

Ὅμηρος, Ποιητὴς, πατρὸς μὲν ἦν Μέλητος, μητρὸς δὲ Κριθηΐδος· τὸ γένος, κατὰ μὲν Πίνδαρον, Σμυρναῖος· κατὰ Σιμωνίδην, Χῖος· κατὰ Ἀντίμαχον, καὶ Νίκανδρον, Κολοφώνιος· κατὰ δὲ Βακχυλίδην καὶ Ἀριστοτέλην, τὸν φιλόσοφον, Ἰήτης· κατὰ δὲ Ἔφορον, καὶ τοὺς ἱστορικοὺς, Κυμαῖος· Κατὰ δὲ Ἀρίσταρχον, καὶ Διονύσιον, τὸν Θρᾷκα, Ἀθηναῖος· τινὲς δὲ καὶ Σαλαμίνιον αὐτὸν εἶναί φασιν· ἄλλοι δὲ, Ἀργεῖον· ἄλλοι δὲ, Αἰγύπτιον, ἀπὸ Θηβῶν.

Τοῖς δὲ χρόνοις, κατὰ μέν τινας, περὶ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν ἐγένετο καθόδου· ὥστε, ἕνεκεν τούτου, γινώσκεσθαι ὑπ' αὐτοῦ τοὺς ἐπὶ Ἴλιον στρατεύσαντας· τὰ γὰρ ἀπὸ τῶν Τρωϊκῶν ἐπὶ τὴν κάθοδον τῶν Ἡρακλειδῶν ὀγδοήκοντα ἔτη· τοῦτο δὲ ἀπίθανον ὑπάρχει· καὶ γὰρ αὐτὸς ὁ Ὅμηρος ὑστεροῦντα πολλοῖς χρόνοις ἑαυτὸν ἀποδείκνυται λέγων,

> [1] Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν· οὐδέ τι ἴδμεν.

Τινὲς λέγουσιν, αὐτὸν τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἀπολείπεσθαι ἔτεσιν ἑκατὸν πεντήκοντα· οὐδὲν δὲ αὐτοῦ θετέον, ἔξω τῆς ΙΛΙΑΔΟΣ, καὶ τῆς ΟΔΥΣΣΕΙΑΣ· ἀλλὰ δὲ, καὶ τοὺς Ὕμνους, καὶ τὰ λοιπὰ τῶν εἰς αὐτὸν Φερομένων Ποιημάτων ἡγητέον ἀλλότρια, καὶ τῆς φύσεως

1. *Iliad.* β. 486. ubi tamen aliud contra Docemus.

καὶ τῆς δυνάμεως ἕνεκα· τινὲς δὲ αὐτοῦ φασιν εἶναι καὶ τὰ φερόμενα δύο γράμματα, τήν τε Βατραχομυομαχίαν, καὶ τὸν Μαργίτην.

Τάδε δὲ Ποιήματα αὐτοῦ ἀληθῆ, σποράδην πρότερον ᾀδόμενα, Πεισίστρατος Ἀθηναῖος συνέταξε· καὶ δηλοῖ τὸ φερόμενον Ἐπίγραμμα, Ἀθήνησιν ἐπιγεγραμμένον ἐν εἰκόνι αὐτοῦ τοῦ Πεισιστράτου· ἔχει δὲ ὧδε.

> [1] Τρίς με τυραννήσαντα, τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
> Δῆμος Ἐρεχθειδῶν, καὶ [1] τρὶς [2] ἐπεσπάσατο,
> Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον· ὃς τὸν Ὅμηρον
> Ἤθροισα, σποράδην [3] τὸ πρὶν, ἀειδόμενον·
> Ἡμέτερος γὰρ κεῖνος ὁ χρύσεος ἦν πολιήτης,
> Εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἐπῳκίσαμεν.

Πλανηθέντα δὲ τὸν Ὅμηρον, ἐν Ἰθάκῃ, πολὺν φασι διατρῖψαι χρόνον· καὶ πολλὰς χώρας ἀμείψαντα, ὕστερον ἐν Ἴῳ τῇ νήσῳ τελευτῆσαι ἐκ τοιᾶσδε αἰτίας· καθημένου γὰρ ποτε τοῦ Ὁμήρου ἐν αἰγιαλῷ, τυφλοῦ αὐτοῦ ὄντος, αἰσθάνεσθαι φασὶν Ἁλιεῖς παρερχομένους, πρὸς οὓς εἶπεν,

> Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης, ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

Τοὺς δὲ ἀποκριθέντας εἰπεῖν,

> Ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθ'· ὅσα δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Τὸ δὲ λεγόμενόν ἐστι τοιοῦτον, Ἐπειδὴ γὰρ οὐδὲν ἦσαν ἔχοντες τότε ἐξ ἁλείας, ἐφθειρίζοντο, καὶ οὓς μὲν ἔλαβον, ἐκ τῶν φθειρῶν, φονεῦσαι καὶ μὴ ἔχειν· οὓς δὲ οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ ἐσθῆτι περιφέρειν· οὐ νοήσας δὲ τὸ λεγόμενον, ἀπὸ θλίψεως ἐτελεύτησεν ἐν Ἴῳ τῇ νήσῳ· ἔθαψαν δὲ αὐτὸν μεγαλοπρεπῶς οἱ Ἰῆται, χαράξαντες ἐπὶ τῷ τάφῳ τὸ Ἐπίγραμμα τοῦτο, παρ' αὐτοῦ ζῶντος ἐπιγεγραμμένον εἰς αὐτὸν,

> Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ Γαῖα καλύπτει,
> Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Ἄλλως.

§. IV.

Ὅμηρος, ὁ Ποιητὴς, υἱὸς ἦν, κατὰ μέν τινας, Μαίονος, καὶ Μηευθοῦς· κατὰ δὲ ἐνίους, Μέλητος, τοῦ ποταμοῦ, καὶ Κρηθηΐδος νύμφης· ἄλλοι δὲ αὐτοῦ τὸ γένος εἰς Καλλιόπην, τὴν Μοῦσαν, ἀναφέρουσι. Φασὶ δὲ αὐτὸν Μελησιγένη, καὶ [4] Μελησιάνακτα κεκλῆσθαι· τυφλωθέντα δὲ αὐτὸν ὕστερον Ὅμηρον κληθῆναι· οἱ γὰρ Αἰολεῖς τοὺς τυφλοὺς, Ὁμήρους καλοῦσι. Πατρίδα δὲ αὐτοῦ, οἱ μὲν, Σμύρναν· οἱ δὲ Χίον· οἱ δὲ Κολοφῶνα· οἱ δὲ, Ἀθήνας, λέγουσιν· περιῄει δὲ τὰς πόλεις, ᾄδων τὰ ποιήματα· ὕστερον δὲ Πεισίστρατος αὐτὰ συνήγαγεν, ὡς τὸ Ἐπίγραμμα τοῦτο δηλοῖ,

> * Τρίς με τυραννήσαντα, τοσαυτάκις ἐξεδίωξε
> Δῆμος Ἐρεχθειδῶν, καὶ τρὶς ἐπεσπάσατο,

* Vid. suprà, in Præcedenti *Vitâ*.

1. Γρ. δίς. Extat etiam *Antholog.* l. 4. c. 4. fol. 298.
2. Γρ. ἐπεσπάσατο, & ἐπηγάγετο.
3. Γρ. πρίν.
4. Γρ. Μελησιάνακτα ibi, malè.

Τὸν

Τὸν μέγαν ἐν βουλαῖς Πεισίστρατον, ὃς τὸν Ὅμηρον
Ἤθροισα, σποράδην τὸ πρὶν ἀειδόμενον·
Ἡμέτερος γὰρ κεῖνος ὁ χρύσεος ἦν πολιήτης,
Εἴπερ Ἀθηναῖοι Σμύρναν ἀπῳκίσαμεν.

Φασὶ δὲ αὐτὸν ἐν Ἴῳ τῇ νήσῳ, διὰ λύπην ἀποκαρτερήσαντα τελευτῆσαι, διὰ τὸ μὴ λῦσαι τὸ ζήτημα τὸ ὑπὸ τῶν ἁλιέων αὐτῷ προτεθέν· ὁ μὲν γὰρ ἐπιστὰς ἤρετο,

Ἄνδρες, ἀπ' Ἀρκαδίης, ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομέν τι;

Οἱ δὲ ἀπεκρίναντο,

Ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθ'· ὅσα δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα.

Ἐπιγέγραπται δὲ ἐν τῷ μνήματι αὐτοῦ,

Ἐνθάδε τὴν [1] ἱρὴν κεφαλὴν κατὰ Γαῖα καλύπτει,
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Ἐκ τῶν τοῦ Σουίδα, καὶ Παυσανία, περὶ ΟΜΗΡΟΥ.

§. V.

Ὅμηρος, * ὁ Ποιητὴς, Μέλητος, τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ, καὶ Κρηθηΐδος· ὡς δὲ ἄλλοι, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης, τῆς Μούσης· ὡς δὲ Χάραξ, ὁ ἱστορικὸς, Μαίονος, ἢ Μητίου, καὶ Εὐμήτιδος μητρός· κατὰ δὲ ἄλλους, Τηλεμάχου, τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ Πολυκάστης, τῆς Νέστορος.

* Hæc ex Suida, v. Ὅμηρος, usque ad Διαιρεῖται, κλ.

Ἐπὶ δὲ ἡ τοῦ γένους τάξις, κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα, αὕτη· Αἰθούσης, Θράσσης, Λῖνος· τοῦ δὲ, Πίερος· τοῦ δὲ, Οἴαγρος· τοῦ δὲ, Ὀρφεύς· τοῦ δὲ, Δρῆς· τοῦ δὲ, Εὐκλέης· τοῦ δὲ, Ἰδμονίδης· τοῦ δὲ, Φιλοτέρπης· τοῦ δὲ, Εὔφημος· τοῦ δὲ, Ἐπιφράδης· τοῦ δὲ, Μελάνωπος· τοῦ δὲ, [2] Ἀπελλῆς· τοῦ δὲ, Μαίων ὃς ἦλθεν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐς Σμύρναν, καὶ γήμας Εὐμήτιν, τὴν Εὐέπους, τοῦ Μνησιγένους, ἐποίησεν Ὅμηρον.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὴν Πατρίδα ἀμφίβολος, διὰ τὸ ἀπισηθῆναι ὅλως εἶναι θνητὸν, τῷ μεγέθει τῆς φύσεως· οἱ μὲν γὰρ ἔφασαν γενέσθαι Σμυρναῖον· οἱ δὲ, Χῖον· οἱ δὲ, Κολοφώνιον· οἱ δὲ, Ἰήτην· οἱ δὲ, Κυμαῖον· οἱ δὲ, ἐκ Τροίας, ἀπὸ χώρας Κεγχρεῶν· οἱ δὲ, Λυδόν· οἱ δὲ, Ἀθηναῖον· οἱ δὲ, Ἰθακήσιον· οἱ δὲ, Κύπριον· οἱ δὲ, Σαλαμίνιον· οἱ δὲ, Κνώσσιον· οἱ δὲ, Μυκηναῖον· οἱ δὲ Αἰγύπτιον· οἱ δὲ, Θετταλόν· οἱ δὲ, Ἰταλιώτην· οἱ δὲ Λευκανόν· οἱ δὲ, Γρύνιον· οἱ δὲ, Ῥωμαῖον· οἱ δὲ, Ῥόδιον· καὶ προσηγορεύετο μὲν κυρίως Μελησιγένης· καὶ γὰρ ἐτέχθη παρὰ τῷ Μέλητι ποταμῷ, κατὰ τοὺς Σμυρναῖον αὐτὸν γενεαλογοῦντας· ἐκλήθη δὲ Ὅμηρος, διὰ τὸ πολέμου ἐνισταμένου Σμυρναίοις πρὸς Κολοφωνίους, ὅμηρον δοθῆναι· ἢ, διὰ τὸ βουλευομένων Σμυρναίων δαιμονίᾳ τινὶ ἐνεργείᾳ φθέγξασθαι, καὶ συμβουλεῦσαι περὶ τοῦ πολέμου.

Γέγονε δὲ πρὸ τοῦ τεθῆναι τὴν πρώτην Ὀλυμπιάδα, πρὸ ἐνιαυτῶν ρκζ΄. Πορφύριος δὲ, ἐν τῇ φιλοσόφῳ ἱστορίᾳ, πρὸ ρλ΄, φησίν· ἐτέθη δὲ αὕτη μετὰ τὴν Τροίας ἅλωσιν

1. Γρ. ἱερὴν.

2. Γρ. Ἀπελλῆς, malè.

ἐνιαυτοῖς

ἐνιαυτοῖς ὕστερον υξ΄· τινὲς δὲ, μετὰ ρξ΄, ἐνιαυτοὺς τῆς Ἰλίου ἁλώσεως τετύχθαι ἱστοροῦσιν Ὅμηρον· ὁ δὲ ῥηθεὶς Πορφύριος, μετὰ σοέ.

Γήμας δ' ἐν Χίῳ Ἀρησιφόνην, τὴν Γνώτορος τοῦ Κυμαίου θυγατέρα, ἔσχεν υἱοὺς δύο, καὶ θυγατέρα, ἣν ἔγημε Στασῖνος, ὁ Κύπριος· οἱ δὲ υἱεῖς, Ἐρίφων καὶ Θεόλαος. Ποιήματα δὲ αὐτοῦ ἀναμφίλεκτα, Ἰλιὰς, καὶ Ὀδύσσεια.

[1] Δεικνύουσι δὲ οἱ Ἰῆται καὶ Ὁμήρου μνῆμα ἐν τῇ νήσῳ, καὶ ἑτέρωθι Κλυμένης, τὴν Κλυμένην μητέρα εἶναι τοῦ Ὁμήρου λέγοντες. Κύπριοι δὲ, οἰκειοῦνται γὰρ δὴ καὶ οὗτοι Ὅμηρον, Θεμιστώ τέ τινα αὐτῷ μητέρα εἶναι τῶν τινα ἐπιχωρίων γυναικῶν λέγουσιν, καὶ ὑπὸ Εὔκλου προθεσπισθῆναι τὰ ἐς τὴν γένεσιν τὴν Ὁμήρου φασὶν ἐν τοῖσδε,

> Καὶ τότ' ἐν εἰναλίῃ Κύπρῳ μέγας ἔσσετ' Ἀοιδὸς·
> Ὅν τε Θεμιστὼ τέξει ἐπ' ἀγροῦ, δῖα γυναικῶν,
> Νόσφι πολυκλεάνοιο πολύκλειτον Σαλαμῖνος·
> Κύπρον δὲ προλιπὼν, διερός θ' ὑπὸ κύμασιν ἀρθεὶς,
> Ἑλλάδος εὐρυχόρου μοῦνος κακὰ πρῶτος ἀείσας,
> Ἔσσεται ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα.

Ταῦτα ἡμεῖς, ἀκούσαντές τε καὶ ἐπιλεξάμενοι τοὺς χρησμοὺς, ἰδίᾳ δὲ οὐδένα αὐτῶν λόγον, οὔτε ἐς Πατρίδα, οὔτε περὶ Ἡλικίας Ὁμήρου, γράφομεν.

1. Quæ deinceps sequuntur, ad finem, ex *Pausaniâ*, l. x. c. 24. fol. 857.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ, Περὶ τοῦ Βίου καὶ τῆς Ποιήσεως τοῦ ΟΜΗΡΟΥ.

§. VI.

ΠΕριττὸν ἴσως δόξειέ τισι πολυπραγμονεῖν περὶ Ὁμήρου, ποίων τε ἦν γονέων, καὶ πόθεν· ἐπεὶ μηδ' αὐτὸς ἠξίωσεν εἰπεῖν τὰ περὶ αὐτοῦ, ἀλλ' οὕτως ἐγκρατῶς ἔχει, ὡς μηδὲ τὴν ἀρχὴν τοῦ ὀνόματος ἐπιμνησθῆναι. Ἐπεὶ δὲ, ὡς πρὸς εἰσαγωγὴν τῶν ἀρχομένων παιδεύεσθαι, χρήσιμος ἡ πολυπειρία, πειρασόμεθα εἰπεῖν, ὅσα ἱστόρηται τοῖς πάλαι περὶ αὐτοῦ. Ἔφορος μὲν οὖν ὁ Κυμαῖος, ἐν συντάγματι τῷ ἐπιγραφομένῳ Ἐπιχωρίῳ, Κυμαῖον αὐτὸν ἀποδεικνύναι πειρώμενος, φησὶν, ὅτι Ἀπελλῆς καὶ Μαίων καὶ Δῖος ἀδελφοὶ, Κυμαῖοι τὸ γένος· ὧν Δῖος μὲν διὰ χρέα μετῴκησεν ἐς Ἄσκρην, κώμην τῆς Βοιωτίας, κἀκεῖ γήμας τὴν Πυκιμήδην, ἐγέννησεν Ἡσίοδον· Ἀπελλῆς δὲ, τελευτήσας ἐν τῇ πατρίδι Κύμῃ, κατέλιπε θυγατέρα, Κρηθηΐδα τοὔνομα, προστησάμενος αὐτῇ τὸν ἀδελφὸν Μαίονα· ὃς διακορεύσας τὴν προειρημένην, καὶ τὴν ἀπὸ τῶν πολιτῶν ἐπὶ τῷ γεγονότι δείσας κατάγνωσιν, ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Φημίῳ Σμυρναίῳ, διδασκάλῳ γραμμάτων. Φοιτῶσα δὲ αὐτὴ ἐπὶ τοὺς πλυνοὺς, οἳ ἦσαν παρὰ τῷ Μέλητι, ἀπεκύησε τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τὸν ποταμὸν, καὶ διὰ τοῦτο Μελησιγένης ἐκλήθη· μετωνομάσθη δὲ Ὅμηρος, ἐπειδὴ τὰς ὄψεις ἐπηρώθη· οὕτω δὲ ἐκάλουν οἵ τε Κυμαῖοι καὶ οἱ Ἴωνες τοὺς τὰς ὄψεις πεπηρωμένους, παρὰ τὸ

δεῖσθαι

δεῖσθαι τῶν ὁμηρευόντων, ὅ ἐστι, τῶν ἡγουμένων. Ταῦτα μὲν Ἔφορος· Ἀριστοτέλης δὲ ἐν τῷ τρίτῳ περὶ Ποιητικῆς, ἐν Ἴῳ φησὶ τῇ νήσῳ, καθ' ὃν καιρὸν Νηλεὺς, ὁ Κόδρου, τῆς Ἰωνικῆς ἀποικίας ἡγεῖτο, κόρην τινὰ τῶν ἐπιχωρίων γενομένην ὑπό τινος δαίμονος τῶν συγχορευτῶν Μούσαις ἐγκύμονα, αἰδεσθεῖσαν τὸ συμβὰν διὰ τὸν ὄγκον τῆς γαστρὸς, ἐλθεῖν εἴς τι χωρίον τὸ καλούμενον Αἴγιναν· εἰς ὃ καταδραμόντας λῃστὰς ἀνδραποδίσαι τὴν προειρημένην· καὶ ἀγαγόντας εἰς Σμύρναν, οὖσαν ὑπὸ Λυδοῖς τότε, τῷ βασιλεῖ τῶν Λυδῶν ὄντι φίλῳ, τοὔνομα Μαίονι, χαρίσασθαι. Τὸν δὲ, ἀγαπήσαντα τὴν κόρην, διὰ τὸ κάλλος, γῆμαι· ἣν διατρίβουσαν παρὰ τῷ Μέλητι, καὶ συσχεθεῖσαν ὑπὸ τῆς ὠδῖνος, ἔτυχεν ἀποκυῆσαι τὸν Ὅμηρον ἐπὶ τῷ ποταμῷ· ὃν ἀναλαβὼν ὁ Μαίων, ὡς ἴδιον ἔτρεφε, τῆς Κριθηΐδος μετὰ τὴν κύησιν εὐθέως τελευτησάσης. Χρόνου δὲ [1] οὐ πολλοῦ διελθόντος, καὶ αὐτὸς ἐτελεύτησε. Τῶν δὲ Λυδῶν καταπονουμένων ὑπὸ τῶν Αἰολέων, καὶ κρινάντων καταλιπεῖν τὴν Σμύρναν, καὶ κηρυξάντων τῶν ἡγεμόνων τὸν βουλόμενον ἀκολουθεῖν, ἐξιέναι τῆς πόλεως, ἔτι νήπιος ὢν Ὅμηρος ἔφη καὶ αὐτὸς βούλεσθαι ὁμηρεῖν· ὅθεν, ἀντὶ Μελησιγένους, Ὅμηρος προσηγορεύθη. Γενόμενος δὲ ἐν ἡλικίᾳ, καὶ δόξαν ἐπὶ Ποιητικῇ κεκτημένος ἤδη, ἐπηρώτα τὸν θεὸν, τίνων τε εἴη γονέων, καὶ πόθεν· Ὁ δὲ ἀνεῖλεν οὕτως,

Ἔστιν Ἴος νῆσος, μητρὸς πατρίς, ἥ σε θανόντα
Δέξεται· ἀλλὰ νέων ἀνδρῶν αἴνιγμα φύλαξαι.

Φέρεται καὶ ἕτερος χρησμὸς τοιοῦτος,

*Ὄλβιε καὶ δύσδαιμον, ἔφυς γὰρ ἐπ' ἀμφοτέροισι,
Πατρίδα δίζηαι· † μητρὸς δέ τοι, οὐ πατρός ἐστι
Μητρόπολις, ἐν νήσῳ, ἀπὸ Κρήτης εὐρείης,
Μίνωος γαίης, οὔτε σχεδὸν, οὔτ' ἀπὸ τηλοῦ·
Ἐν τῇ †σοὶ μοῖρ' ἐστι τελευτῆσαι βιότοιο,
Εὖτ' ἂν ἀπὸ γλώττης παίδων μὴ γνῷς ἐπακούσας
Δυσξύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.
Δοιὰς γὰρ ζωῆς μοίρας λάχες, ἣν μὲν ἀμαυρὰν
‡ Ἠελίων δοιῶν· ἣν δ', ἀθανάτοις ἰσόμοιρον,
Καὶ ζῶν, καὶ φθίμενος· φθίμενος δ' ἔτι πολλὸν ἀγήρως.

*Extat *Euseb.* Præp. Evang. lib. 5. cap. 33.
† Γρ. μητρὶς & πατρίς.
† γρ. σοί.
‡ Γρ. ἠελίων δοιῶν.

Μετ' οὐ πολὺν χρόνον πλέων ἐς Θήβας ἐπὶ τὰ Κρόνια, ἀγὼν δὲ οὗτος ἄγεται παρ' αὐτοῖς μουσικὸς, ἦλθεν ἐς Ἴον· ἔνθα ἐπὶ πέτρας καθεζόμενος, *ἐθεάσατο ἁλιεῖς προσπλέοντας, ὧν ἐπυνθάνετο, εἴ τι ἔχοιεν,

* Non ergò Cæcus.

[2] Ἄνδρες ἀπ' Ἀρκαδίης, ἁλιήτορες, ἦ ῥ' ἔχομ' ἰχθῦς;

Οἱ δὲ, ἐπὶ τῷ θηρεῦσαι μὲν μηδὲν, φθειρίζεσθαι δὲ, διὰ τὴν ἀπορίαν τῆς θήρας, οὕτως ἀπεκρίναντο,

Ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθα· τὰ δ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα,

αἰνισσόμενοι, ὡς ἄρα οὓς μὲν ἔλαβον τῶν φθειρῶν, ἀποκτείναντες κατέλιπον· οὓς δ' οὐκ ἔλαβον, ἐν τῇ ἐσθῆτι φέρουσιν. Ὅπερ οὐ δυνηθεὶς συμβαλεῖν Ὅμηρος, διὰ τὴν

1. Deest in *Florentin.* non benè.
2. Hæc suppleo, ex aliis Codd. & lego, ἦ ῥ' ἔχομ' ἰχθῦς; olim, ἦ ῥ' ἔχομέν τι; Extant etiam *Antholog.* l. 1. c. 67. fol. 91. Vid. & fol. 268.

ἀθυμίας ἐτελεύτησε. Θάψαντες δὲ αὐτὸν οἱ Ἰῆται μεγαλοπρεπῶς, τοιόνδε ἐπέγραψαν αὐτοῦ τῷ τάφῳ,

Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει,
Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

Εἰσὶ δὲ, οἳ καὶ Κολοφώνιον αὐτὸν ἀποδεικνύουσι, μεγίστῳ τεκμηρίῳ χρώμενοι πρὸς ἀπόδειξιν, τῷ ἐπὶ τοῦ ἀνδριάντος ἐπιγεγραμμένῳ ἐλεγείῳ· ἔχει δὲ οὕτως,

* Υἱὲ Μέλητος, Ὅμηρε· σὺ γὰρ κλέος Ἑλλάδι πάσῃ,
Καὶ Κολοφῶνι πάτρῃ θῆκας, ἐς ἀΐδιον·
Καὶ τάσδ᾽ ἀντιθέῳ ψυχῇ γεννήσαο κούρας,
Δισσὰς ἡμιθέων γραψάμενος σελίδας.
Ὑμνεῖ δ᾽ ἡ μὲν νόστον Ὀδυσσῆος πολύπλαγκτον,
Ἡ δὲ τὸν Ἰλιακὸν Δαρδανιδῶν πόλεμον.

* Extat etiam, Anthol. l. 4. c. 27. f. 365.

Ἄξιον δὲ μηδὲ τὸ ὑπὸ τοῦ Ἀντιπάτρου γραφὲν ἐπίγραμμα παραλιπεῖν, ἔχον † οὐκ ἀσμένως. Ἔχει δὲ οὕτως,

† An. οὐκ ἀναρμοδίως

* Οἱ μέν σευ Κολοφῶνα τιθηνήτειραν, Ὅμηρε,
Οἱ δὲ, καλὰν Σμύρναν, οἱ δ᾽ ἐνέπουσι Χίον·
Οἱ δ᾽ Ἴον, οἱ δ᾽ ἐβόησαν εὔκλαρον Σαλαμῖνα·
Οἱ δὲ νυ τὰν Λαπιθᾶν ματέρα Θεσσαλίαν·
Ἄλλοι δ᾽ ἄλλο μέλαθρον ἀνίαχον· εἰ δέ με Φοίβου
Χρὴ λέξαι † πινυτὰν ἀμφαδὰ μαντοσύναν,
Πάτρη * τοι πέλεθει μέγας Οὐρανὸς, ἐκ δὲ γυναικὸς
Οὐ θνατᾶς, ματρὸς δ᾽ ἔπλεο Καλλιόπας.

* Extat item, Antholog. l. 4. c. 27. f. 365.

† γρ. πινυτὰς μαντοσύνας, Antholog. ibid.

* γρ. πάτρα σοι, Ibid.

Γενέσθαι δὲ αὐτόν φασι τοῖς χρόνοις, οἱ μὲν κατὰ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον, οὗ καὶ αὐτόπτην γενέσθαι· οἱ δὲ, μετὰ ἑκατὸν ἔτη τοῦ πολέμου· ἄλλοι δὲ, μετὰ πεντήκοντα ἑκατόν. Ἔγραψε δὲ ποιήματα δύο, Ἰλιάδα καὶ Ὀδύσσειαν· ὡς δέ τινες, οὐκ ἀληθῶς λέγοντες, γυμνασίας καὶ παιδιᾶς ἕνεκα, καὶ Βατραχομυομαχίαν, προσθεὶς καὶ Μαργίτην.

* Τοῦ δὲ Τρωϊκοῦ πολέμου, καθ᾽ Ὅμηρον, τινές φασιν ἀρχὴν εἶναι τὴν τῶν θεῶν κρίσιν, Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς, καὶ Ἀφροδίτης, περὶ κάλλους, ὑπ᾽ Ἀλεξάνδρου γενομένην· λέγει γὰρ, τὸν Ποιητὴν,

* Exhinc *Iliados* Argumentum.

[1] Ὃς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
Τὴν δ᾽ ᾔνεσ᾽, ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.

[2] Ἀλλ᾽ ὡς οὐ πρέπον ὑπολαμβάνειν θεοὺς ὑπὸ ἀνθρώπων κρίνεσθαι, οὔτε ὑπὸ Ὁμήρου δι᾽ ἄλλων πεπεῖσθαι τοῦτο· ὅθεν εὐλόγως ἠθέτηνται οἱ προκείμενοι στίχοι. Ἄμεινον ἂν λέγειν, ὅτι Ἀλέξανδρος, ὁ Πριάμου παῖς, ἐπιθυμήσας Ἑλληνικοῦ βίου μαθεῖν ἀγωγὴν, ἔπλευσεν εἰς Σπάρτην· καὶ ἐπιξενωθεὶς Ἑλένῃ, Μενελάου κατὰ τὸν οἶκον οὐκ ὄντος, ἀνέπεισεν αὐτὴν ἀκολουθεῖν. Ἐλθὼν δὲ εἰς τὴν Κρανάην καλουμένην νῆσον, ἐμίγη πρῶτον τῇ γυναικί, κἀκεῖθεν πλεύσας διὰ Σιδῶνος καὶ Φοινίκης, ἧκεν ἐς Ἴλιον. Ἐπιγνόντες δὲ οἱ περὶ Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον τὸ πεπραγμένον, στρατὰν

1. Iliad. ω. v. 29. Vid. quæ Nos in locum.
2. Γρ. ἄλλως, vel ἀλλ᾽ οὐ, *H. Steph.* at nostra *Lectio* non est movenda.

ἤθροισαν

ἤθροισαν ἐν Αὐλίδι, πόλει τῆς Βοιωτίας. Ἔνθα καὶ θυόντων αὐτῶν, δράκων, ἐπὶ τὸ πλησίον ἀνελθὼν δένδρον, στρουθοῦ νεοσσοὺς ὀκτὼ διέφθειρεν· οἷς ἡ μήτηρ ἐνάτη συγκατείλεκτο. Ἐμήνυε δὲ τὸ σημεῖον, ὅτι ἐννέα ἔτη πολεμήσαντες Ἕλληνες, τῷ δεκάτῳ αἱρήσουσι τὴν Ἴλιον. Ἡνίκα δὲ πλεύσαντες ἐπέβησαν τῆς Τροίας, μετὰ πρώτην συμβολὴν, καθ' ἣν ἀνῃρέθη Πρωτεσίλαος, Μενέλαόν τε καὶ Ὀδυσσέα πρέσβεις ἀπέστειλαν, τὴν Ἑλένην ἀπαιτοῦντας. Τῶν δὲ Τρώων ἀντιστάντων, πάλιν συμβολὴν ἐποιοῦντο πολέμου· καὶ ἐπικρατήσαντες, τοὺς μὲν εἴασαν προσεδρεύειν τῇ πόλει· οἱ δὲ, στρατηγοῦντος Ἀχιλλέως, τὰς περικειμένας πόλεις ἐπόρθουν, συμμαχίας ἀφαιρούμενοι τοὺς Τρῶας. Ἐξ ὧν μίαν ἑλόντες Χρύσαν, γέρας ἔδοσαν Ἀγαμέμνονι Χρυσηΐδα, Χρύσου, ἱερέως Ἀπόλλωνος, θυγατέρα. Ὁ δὲ, ἐλθὼν ἐπὶ τὸν ναύσταθμον, ἵνα λυτρώσηται τὴν παῖδα, καὶ ὑβρισθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι κολάσαι τοὺς Ἕλληνας. Ἐπακούσας δὲ τῆς εὐχῆς ὁ θεὸς, λοιμὸν ἔπεμψεν αὐτοῖς. Καὶ τότε Ἀχιλλέως παραινέσαντος ἀποδοῦναι τὴν Χρυσηΐδα, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς, ἠπείλησεν ἀφαιρήσεσθαι τὸ Ἀχιλλέως γέρας, Βρισηΐδα· ὁ δὲ τὴν μητέρα Θέτιν ἔπεισεν αἰτήσασθαι παρὰ τοῦ Διὸς ἧτταν Ἑλλήνων· οὐ γενομένου, Πάτροκλος προτραπεὶς ὑπὸ Νέστορος, ἱκέτευσεν Ἀχιλλέα δοῦναι κἂν ἐπ' ὀλίγον τὴν πανοπλίαν αὐτῷ, ἵνα τοὺς Τρῶας τῶν νεῶν ἀπώσηται. Ἐξελθὼν οὖν ὁ Πάτροκλος, καὶ γενναίως ἀριστεύσας, μετ' οὐ πολὺ ἀνῃρέθη. Χαλεπήνας δὲ ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπαύσατο μὲν τῆς πρὸς Ἀγαμέμνονα ἔχθρας, λαβὼν δὲ Ἡφαιστότευκτον πανοπλίαν, ἄλλους τε πολλοὺς, καὶ τελευταῖον ἀνεῖλεν Ἕκτορα. Ἡ μὲν οὖν τάξις τῶν πραγμάτων ἐστὶν αὕτη. Ὁ δὲ Ποιητὴς ἀπὸ τοῦ ἐνάτου ἔτους ἤρξατο, ἐπεὶ τὰ περὶ τῆς Ἀχιλλέως μήνιδος ἦν ἀτονώτερα, καὶ πράξεις οὐκ ἔχοντα μακρὰς, οὐδὲ ἐπαλλήλους· συμμαχοῦντος γὰρ Ἕλλησιν Ἀχιλλέως,

[1] Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
Οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος.

Θαρσήσαντες δὲ, τούτου ἀποστάντος, προῆλθον, καὶ τῆς μάχης γενομένης, πολυπρόσωποί τε καὶ συνεχεῖς τῶν ἡρώων ἀριστεῖαι κατέστησαν.

1. Iliad. ε. 789.

Ἀγὼν ΟΜΗΡΟΥ καὶ ΗΣΙΟΔΟΥ,

* Εἴτουν ἐξήγησις, Περὶ Ὁμήρου καὶ Ἡσιόδου, καὶ τοῦ γένους, καὶ Ἀγῶνος αὐτῶν.

* Voces εἴτουν ἐξήγησις, addo ad *Veterem Titulum*, Connexionis causâ.

§. VIII.

PRÆLOQUIUM.

De hoc *Homeri*, & *Hesiodi* Certamine, nonnihil videtur congruum prælibare. *Varro* quidem apud *Gellium*, l. 3. c. 11. De *Homero* & *Hesiodo*, Non Dubium esse, ait, Quin aliquo tempore eodem vixerint, idque ex *Epigrammate* ostendi, quod in *Tripode* scriptum est, qui in Monte *Helicone*, ab *Hesiodo* positus traditur. Videtur hoc ipsum etiamnum extare, apud *Dionem* & *Anthol*. l. 3. fol. 270. *Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν, Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.* Fertur & aliud Epigramma, quo memoratur, *Hesiodum* cum *Homero* aliquandò Certâsse, at non in *Chalcide*, quod aliud testatur, verùm in *Delo*. & hi Versus ipsius *Hesiodi* nomine proferuntur,

* Ἐν Δήλῳ τότε πρῶτον ἐγὼ καὶ Ὅμηρος ἀοιδοὶ
Μέλπομεν, ἐν νεαροῖς ὕμνοις ῥάψαντες ἀοιδὴν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον, ὃν τέκε Λητώ.

* Duo Priores Versus apud *Eustath*. fol. 5. & *Scholiast*. *Pindari*, ad *Nemeonic*. §. 2. Ultimus Versus additur his, in *Hesiodi* Vitâ, à *Lilio Gyraldo* conscriptâ.

Verùm hoc Carmen nec Victum *Homerum*, nedum Contendisse memorat; at solummodò Utrosq; *Apollinem* celebrâsse. Extat quidem, apud ipsum *Hesiodum*, Locus, qui illum ad Exequias *Amphidamantis* Hymno Certâsse, & Victoriam reportâsse, Victoriæque Præmium, Tripodem; quem & *Musis* Dedicâsse: at nihil ibi de Victo *Homero*; quæ res, si vera esset, majoris foret *Hesiodo* Gloriationis argumentum, *Oper*. & *Dier*. l. 2. v. 652.

Ἔνθα δ' ἐγὼν, ἐπ' ἄεθλα δαΐφρονος Ἀμφιδάμαντος,
Χαλκίδα τ' εἰσεπέρησα· τὰ δὲ προπεφραδμένα πολλὰ
Ἄθλ' ἔθεσαν παῖδες μεγαλήτορες· ἔνθα μέ φημι
Ὕμνῳ νικήσαντα φέρειν τρίποδ' ὠτώεντα.
Τὸν μὲν ἐγὼ Μούσῃς Ἑλικωνιάδεσσ' ἀνέθηκα
Ἔνθα * με τὸ πρῶτον λιγυρῆς ἐπέβησαν ἀοιδῆς.

* Confer *Hesiod*. Theogon. v. 22.

Plures tamen etiam Docti homines, nec heri illi, aut nudiustertiùs, hujus *Concertationis* meminerunt; quales sunt *Plutarchus*, Symposiacῶν, l. 5. Quæst. 2. & in Convivio *Septem Sapientûm*, fol. 153. Item *Philostratus*, in *Heroicis*, *Libanius*, in *Socratis* Apologiâ, §. XXIX. f. 633. *Joh. Tzetzes*, Prolegomenis ad *Hesiodum*, *Eustathius*, in Proœmio, fol. 3. lin. 47. cujus Verba mox proferenda, in Notis ad hoc *Certamen*. Præterea videsis *Jani Rutgersii* Varias Lectiones; *Danielis Heinsii* Introductionem ad *Hesiodum*, c. XVIII. & *Erasmum* denique in Adagio Παιδὸς ψῆφος· necnon *Johannis Alberti Fabricii*, Bibliothecæ *Græcæ*, 1 Volum. l. 2. c. 8. §. 2. fol. 370.

Nos nihil hìc Disputamus, Utrum opus hoc sit *Genuinum*, an non; moneo tantum, Opus esse Prudentiæ plenum, & *Homeri* Famæ & Nomini destinatum; licet Illum exhibeat victum: nam id certè non sine *Judicum* Iniquitate, nec cum ullo *Hesiodi* Merito. Quod si post *Hadriani* Imperatoris tempora hoc, quod præ manibus habemus, sit scriptum; nihil tamen impedit, quin Res ipsa sit longè antiquior, & brevia illius Momenta diù ante sint hinc indè sparsa, & conservata; tum verò tandem collecta & Orbi Literato exhibita. Atque hæc de hâc re sufficiant.

Ὅμηρον καὶ Ἡσίοδον, τοὺς θειοτάτους Ποιητὰς, πάντες ἄνθρωποι Πολίτας ἰδίους εὔχονται γενέσθαι· ἀλλ' Ἡσίοδος μὲν τὴν ἰδίαν ὀνομάσας πατρίδα, πάντας τῆς φιλονεικίας ἀπήλλαξεν, εἰπὼν, ὡς ὁ πατὴρ αὐτοῦ, [1 Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ἦλθεν εἰς Βοιωτίαν,]
†Εἴσατο δ' ἄγχ' Ἑλικῶνος, ὀϊζυρῇ ἐνὶ κώμῃ,

†. Εἴσατο) γρ. νάσσατο, *Hesiod*. Ibid. v. 637.

1. Κύμην Αἰολίδα προλιπὼν, ex ipso *Hesiodo*, v. 634. Voces, ἦλθεν εἰς Βοιωτίαν, ad *Sensum* supplendũ, οἶκοθεν.

Ἄσκρῃ

Ἄσκρῃ, χεῖμα κακῇ, θέρει ἀργαλέῃ, οὐδέ ποτ' ἐσθλῇ.

Ὅμηρον δὲ πᾶσαι, ὡς εἰπεῖν, αἱ πόλεις, καὶ οἱ ἔποικοι αὐτῶν, παρ' ἑαυτοῖς γεγενῆσθαι λέγουσι· καὶ πρῶτοί γε ΣΜΥΡΝΑΙΟΙ, Μέλητος ὄντα τοῦ παρ' αὐτοῖς ποταμοῦ, καὶ Κρηθηΐδος Νύμφης, κεκλῆσθαί φασι πρότερον, Μελησιγένη· ὕστερον μέντοι τυφλωθέντα, Ὅμηρον μετονομασθῆναι, διὰ τὴν παρ' αὐτοῖς ἐπὶ τῶν τοιούτων συνήθη προσηγορίαν. ΧΙΟΙ δὲ πάλιν τεκμήρια φέρουσιν, ἴδιον εἶναι πολίτην [1] αὐτῶν, λέγοντες, καὶ περισώζεσθαί τινας ἐκ τοῦ γένους αὐτοῦ παρ' αὐτοῖς, Ὁμηρίδας καλουμένους. ΚΟΛΟΦΩΝΙΟΙ δὲ καὶ τόπον δεικνύουσιν, ἐν ᾧ φασιν αὐτὸν γράμματα διδάσκοντα, τῆς ποιήσεως ἄρξασθαι, καὶ ποιῆσαι πρῶτον τὸν Μαργίτην.

Περὶ δὲ τῶν Γονέων αὐτοῦ πάλιν πολλὴ διαφωνία παρὰ πᾶσίν ἐστιν. Ἑλλάνικος μὲν γὰρ καὶ Κλεάνθης, [2] πατέρα αὐτοῦ Βίωνα λέγουσιν· Εὐμαίων δὲ, Μέλητα· Καλλικλῆς δὲ, [3] Δμασαγόραν· Δημόκριτος δὲ Τροιζήνιος, Δαήμονα ἔμπορον· ἔνιοι δὲ, Ταμύραν· Αἰγύπτιοι δὲ, Μενέμαχον [τὸν] ἱερογραμματέα· εἰσὶ δ', οἳ Τηλέμαχον, τὸν Ὀδυσσέως· μητέρα δ', οἱ μὲν, Μῆτιν· οἱ δὲ, Κρηθηΐδα· οἱ δὲ, *[4] Θεμιστώ· οἱ δὲ, *Εὐγναθώ· ἔνιοι δὲ Ἰθακησίαν τινὰ, ὑπὸ Φοινίκων ἀπεμποληθεῖσαν· οἱ δὲ, [5] Καλλιόπην, τὴν Μοῦσαν· τινὲς δὲ, Πολυκάστην, τὴν Νέστορος. Ἐκαλεῖτο δὲ, Μέλης· ὡς δέ τινές φασι, Μελησιγένης· ὡς δὲ ἔνιοι, Αὐλήτην ὀνομασθῆναι αὐτόν φασι· τινὲς, Ὅμηρον, διὰ τὸ τὸν πατέρα αὐτοῦ [6] Ὅμηρον δοθῆναι ὑπὸ Κυπρίων Πέρσαις· οἱ δὲ, διὰ τὴν πήρωσιν τῶν ὀμμάτων· παρὰ γὰρ τοῖς [7] Αἰολεῦσιν οὕτως οἱ πηροὶ καλοῦνται.

Ὅπερ δὲ ἀκηκόαμεν, ἐπὶ τοῦ θειοτάτου αὐτοκράτορος Ἀδριανοῦ, εἰρημένον ὑπὸ τῆς Πυθίας περὶ Ὁμήρου, ἐκθησόμεθα· τοῦ γὰρ βασιλέως πυθομένου, πόθεν Ὅμηρος, καὶ τίνος; ἀποφοιβάσαι δι' Ἑξαμέτρου τόνδε τὸν τρόπον,

Ἄγνωστόν μ' ἔρεαι γενεὴν καὶ πατρίδα γαῖαν
Ἀμβροσίου Σειρῆνος· ἔδος δ', Ἰθακήσιός ἐστι·
Τηλέμαχος δὲ πατὴρ, καὶ [8] Νεστορέη † Ἐπικάστη
Μήτηρ, ἥ μιν ἔτικτε βροτῶν πολὺ πάνσοφον ἄνδρα.

† Γρ. Πολυκάστη. Hesiod. Vid. Not.

1. Αὐτῶν) Addo.

2. Πατέρα αὐτοῦ) Has voces rectè additas agnoscet, qui sequens τὸ μητέρα adverterit. Idem dicendum mox, ad τόν. & similia, quæ *Uncinis* inclusa videris.

3. Δμασαγόραν) Ità, pro [illegible] ex *Eustathio*. Vid. Not. in *Textum*, ad *Odyss.* μ'. v. 63.

4. Θεμιστώ) Ità, pro Θεμίστην, legendum Censeo; ut & Εὐγνηθώ, pro corrupto Εὐγναθώ, cùm illud ab εὖ & γνάθος oriatur, συνώνυμον τῷ καλλιπάρῃος, at hoc fit *Monstrum* potiùs, quàm *Nomen*.

5. * Καλλιόπην, τὴν Μοῦσαν) *Suidas* v. Ὅμηρος, ὁ Ποιητὴς, Μέλητος, τοῦ ἐν Σμύρνῃ ποταμοῦ, καὶ Κρηθηΐδος· ὡς δὲ ἄλλοι, Ἀπόλλωνος καὶ Καλλιόπης, τῆς Μούσης.

6. * Ὅμηρον δοθῆναι) *Suidas*, Ὅμηρος, [illegible] ἐνέχυρον, τὸ εἰς εἰρήνην διδόμενον ἐπὶ συνθήκαις· Αἰλιανός, Ὁ δὲ [ὁμηρεύων] τῶν καλλίστων καὶ φιλίας σύμβολον ὃ ὅμηρον πρῶτον κομίζει τοῦ ἑταίρου αὐτοῦ. Ὅμηρα δὲ εἰσιν, οἱ ἐπὶ συμβάσεσι διδόμενοι· ὁμηρεῦσαι τὸ, τι συμβαλεῖν. Θεόπομπος δὲ ὁμηρεῖν φησι, παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, λέγεσθαι, τὸ ἀκολουθεῖν· τοὺς οὖν ἐπ' ἀκολουθίᾳ τῶν ὁμολογημένων διδομένους, ἐντεῦθεν Ὁμήρους φασὶ λέγεσθαι. Vid. ad *Odyss.* π'. v. 468. & *Hesych.* v. Ὅμηρος.

7. Αἰολεῦσιν οἱ πηροὶ ὅμηροι καλοῦνται) Vid. *Etymolog.* M. v. Ὅμηρος. Hujusmodi ineptias in Etymologiis *Græci* suo more Commenti sunt, veræ Originis ignari; nempè qui omnia ad suam Linguam referre solebant. Dixerunt itaque, Ὅμηρος. ὁ μὴ ὁρῶν. & hinc, *Homerus* Cæcus. *Hesych. Milesius*, Ὅμηρος [ἱστορεῖ] γενέσθαι τυφλός· ὡς μὴ ἐπελθεῖν ἐπιθυμίας, ἃ διὰ τῶν ὀφθαλμῶν ἔρχεται. Verùm ab *Omer*, Participio *Hebraico*, Verbi τοῦ *Amar*, ductam Vocem putant verisimiliùs nonnulli, ut aliàs probo.

8. * Νεστορέη Ἐπικάστη) *Nestoris* filiæ Nomen Πολυκάστη, *Hesiodo*, Τηλεμάχῳ δ' ἄρ' ἔτικτεν ἐΰζωνος Πολυκάστη, Νέστορος ὁπλοτάτη κούρη Νηληϊάδαο, Περσέπολιν, μιχθεῖσα διὰ χρυσῆν Ἀφροδίτην. *Suidas*, v. Ὅμηρος. Κατὰ δὲ ἄλλους, Τηλεμάχου τοῦ Ὀδυσσέως, καὶ Πολυκάστης τῆς Νέστορος. Adeò & *Suidas* videtur ad hoc Oraculum respexisse.

Οἷς

[1] Οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν, διά τε τὸν Πυθόμενον, καὶ τὸν Ἀποκεκριμένον· ἄλλως τε, ὅπως τοῦ ποιητοῦ μεγαλοφυῶς τὸν προπάτορα διὰ τῶν ἐπῶν δεδοξακότος.

Ἔνιοι δὲ μὲν οὖν αὐτὸν προγενέστερον Ἡσιόδου φασὶν εἶναι· τινὲς δὲ, νεώτερον καὶ συγγενῆ. [2] Ἀπόλλωνός φασι καὶ Θοώσης, τῆς Ποσειδῶνος, γενέσθαι Λίνον· Λίνου δὲ, Πίερον· Πιέρου δὲ, καὶ Νύμφης Μεθώνης, Οἴαγρον· Οἰάγρου δὲ καὶ Καλλιόπης, Ὀρφέα· Ὀρφέως δὲ, † Ὄρτην· τοῦ δὲ, Ἁρμονίδην· τοῦ δὲ, Φιλοτέρπην· τοῦ δὲ, Εὔφημον· τοῦ δὲ, Ἐπιφραδήν· τοῦ δὲ, Μελάνωπον· τούτου δὲ, Δῖον καὶ Ἀπέλλαιον· Δίου δὲ καὶ Πυκιμήδης, τῆς Ἀπόλλωνος θυγατρὸς, Ἡσίοδον καὶ Πέρσην· Πέρσου δὲ, Μαίονα· Μαίονος δὲ θυγατρὸς [τῆς 3 Κριθηΐδος] καὶ Μέλητος, τοῦ ποταμοῦ, Ὅμηρον.

† Al. Ὀδρην.

Τινὲς δὲ συνακμάσαι φασὶν αὐτούς· ὥστε καὶ ἀγωνίσασθαι ὁμόσε, ἐν Αὐλίδι τῆς Βοιωτίας· ποιήσαντα γὰρ τὸν Μαργίτην Ὅμηρον, περιέρχεσθαι κατὰ πόλεις ῥαψῳδοῦντα· ἐλθόντα δὲ καὶ εἰς Δελφοὺς, περὶ τῆς πατρίδος αὐτοῦ πυνθάνεσθαι, τίς εἴη· τὴν δὲ Πυθίαν εἰπεῖν,

[4] Ἔστιν Ἴος νῆσος, μητρὸς πατρίς· ἥ σε θανόντα
Δέξεται· ἀλλὰ [5] νέων παίδων αἴνιγμα φύλαξαι.

Τὸν δὲ, ἀκούσαντα, περιίστασθαι μὲν τὴν εἰς Ἴον ἄφιξιν, διατρίβειν δὲ περὶ τὴν ἐκεῖ χώραν. Κατὰ δὲ τὸν αὐτὸν χρόνον Γανύκτωρ [6] ἐπιτάφιον τοῦ πατρὸς Ἀμφιδάμαντος, βασιλέως Εὐβοίας, ἐπιτελῶν, πάντας τοὺς ἐπισήμους ἄνδρας, οὐ μόνον ῥώμῃ καὶ τάχει, ἀλλὰ καὶ σοφίᾳ, ἐπὶ τὸν ἀγῶνα, μεγάλαις δωρεαῖς τιμῶν, συνεκάλεσε· καὶ οὗτοι οὖν ἐκ τύχης, ὥς φασι, συμβαλόντες ἀλλήλοις, ἦλθον εἰς τὴν Χαλκίδα, Ὅμηρός τε καὶ Ἡσίοδος.

Τοῦ δὲ ἀγῶνος ἄλλοι τέ τινες τῶν ἐπισήμων Χαλκιδέων ἐκαθέζοντο κριταὶ, καὶ μετ' αὐτῶν Πανοίδης, ἀδελφὸς ὢν τοῦ τετελευτηκότος· ἀμφοτέρων δὲ τῶν ποιητῶν

1. *Οἷς μάλιστα δεῖ πιστεύειν*) Hinc apparet, Auctorem hujus Certaminis *Ethnicum* fuisse, cum hæc scriberet; quòd *Adriano* Imperatori & *Pythio* Dæmoni tantoperè fidendum putaret. At si *Pythius* verè locutus, quomodò hoc *Hesiodo* ignotum; qui *Telemachi* & *Polycastæ* non nisi unum memorat filium, *Persepolin*?

2. *Ἀπόλλωνός φασι, καὶ Θοώσης, τῆς Ποσειδῶνος γενέσθαι Λίνον*) *Suidas* paulò alitèr hanc Genealogiam deducit, v. Ὅμηρος. Ἔστι δὲ ἡ τοῦ γένους τάξις κατὰ τὸν ἱστορικὸν Χάρακα, αὕτη, Αἰθούσης Θρᾳκίας. Λῖνος· τοῦ δὲ, Πίερος· τοῦ δὲ, Οἴαγρος· τοῦ δὲ, Ὀρφεύς· τοῦ δὲ, Δρῆς· τοῦ δὲ, Εὔκλεος (ità lego, pro Εὐκλέης) τοῦ δὲ, Ἰδμονίδης· τοῦ δὲ, Φιλοτέρπης· τοῦ δὲ, Εὔφημος· τοῦ δὲ, Ἐπιφραδής· τοῦ δὲ, Μελάνωπος· τοῦ δὲ, Ἀπελλῆς· (Ita pro Ἀπελλῆς) τοῦ δὲ, Μαίων· ὃς ἐλθὼν ἅμα ταῖς Ἀμαζόσιν ἐς Σμύρναν, καὶ γήμας Εὐμήτην τὴν Εὐέπους, τοῦ Μνησιγένους, ἐποίησεν Ὅμηρον.

3. *Τῆς Κριθηΐδος*) Has Voces restituo, ex Historiâ.

4. *Ἔστιν Ἴος νῆσος*) Hoc Oraculum extat in *Plutarchi* Vitâ Homeri; ubi & aliud Oraculum Prolixius; item *Pausania*, Phocic. c. 24. *Plinius*, l. 4. c. 12. *Ios*, *Homeri* sepulcro nobilitata.

5. *Νέων παίδων αἴνιγμα φύλαξαι*) De hâc re, *Herodot.* in *Homeri* Vitâ, & ab illo alii, necnon aliud Oraculum, apud *Plutarch.* & *Euseb.*

Ἐν τῇ σοὶ μοῖρ' ἐστὶ πελευτῆσαι βιότοιο,
Εὖτ' ἂν ἀπὸ γλώσσης παίδων μὴ γνῷς ἐπακούσας
Δυσξύνετον σκολιοῖσι λόγοις εἰρημένον ὕμνον.

Suidas tamen negat illum, ex dolore ob Ænigmatis perplexitatē concepto, fato concessisse: res enim erat ludicra, sed ex morbo. *Ἐξ ἀσθενείας· οὐ παρὰ τὸ μὴ γνῶναι τὸ παρὰ τῶν παίδων λεχθὲν· καθάπερ οἴονταί τινες.*

6. *Ἐπιτάφιον*) Subaudi *ἀγῶνα*. Mos perantiquus, ad Regum, aut Principum Funera, Certare; ut ex *Homero* constat, qui de *Euryalo*, Iliad. ψ'. v. 679. *Ὅς ποτε Θήβασδ' ἦλθε, δεδουπότος Οἰδιπόδαο Ἐς τάφον.* Tale Certamen & ipse describit, ad *Patrocli* funus, ψ'. v. 258. &c.——& ad ipsius *Achillis*, Odyss. ω. v. 87. excepto, quod Ingeniorum Certamen, Decori memor, ibi omittat, nempè inter *Armatos*; licet alias & ipse etiam hujus rei meminerit, viz. Hymn. *Apoll.* 149. v. *Οἱ δέ σε πυγμαχίῃ τε καὶ ὀρχηθμῷ, καὶ ἀοιδῇ, Μνησάμενοι τέρπουσιν, ὅταν στήσωνται ἀγῶνα.* Inter Veteres etiam nostros *Britannos*, Ingeniorum Certamina fuerunt celebrata, Præmiis additis ingentibus, qualia Aureæ, aut Argenteæ, Citharæ, &c. ut *Seldenus* noster, ad *Draytonii*, Polyolbion, fol. 67. Vid. quæ Nos ad *Anacreon*, v. 855. & v. 992.

θαυμα-

θαυμαστῶς ἀγωνισαμένων, [1] νικῆσαί φασι τὸν Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦτον· προελθόντα γὰρ εἰς τὸ μέσον πυνθάνεσθαι τοῦ Ὁμήρου καθ' ἓν ἕκαστον· τὸν δὲ Ὅμηρον ἀποκρίνασθαι· φησὶν οὖν Ἡσίοδος,

Υἱὲ Μέλητος, Ὅμηρε, θεῶν ἄπο μήδεα εἰδὼς,
Εἴπ' ἄγε μοι πάμπρωτα, τί φέρτατόν ἐστι βροτοῖσιν;

Ὅμηρος, † Ἀρχὴν μὲν μὴ φῦναι ἐπιχθονίοισιν ἄριστον·
Φύντα δ', ὅπως ὤκιστα πύλας ἀΐδαο περῆσαι.

† Ita *Salomon*. Proverb. c. 7. v. 1. *Dies Mortis* potior *Die Nativitatis*.

Ἡσίοδος τὸ δεύτερον,

Εἴπ' ἄγε μοι καὶ τοῦτο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ὅμηρε,
Τί * θνητοῖσιν ἄριστον ὀΐεαι ἐν φρεσὶν εἶναι;

* Hoc est, Dum in hâc Miserâ degunt Vitâ.

Ὁ δὲ Ὅμηρος,

† Ὁππότ' ἂν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα·
Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδοῦ,
Ἥμενοι ἑξείης· παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι
Σίτου καὶ κρειῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων
Οἰνοχόος φορέῃσι, καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι·
Τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι.

† *Odyss.* ι. v. 6. Ubi totus ferè hic locus. Et ibi v. 3. accedit huic etiam loco *Salomonis* suffragium.

Ῥηθέντων δὲ τῶν ἐπῶν, οὕτω σφοδρῶς φασι θαυμασθῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων τὰ ἔπη, ὥστε χρυσοῦς αὐτοὺς στίχους προσαγορευθῆναι· καὶ ἔτι καὶ νῦν, ἐν ταῖς κοιναῖς θυσίαις πρὸ τῶν δείπνων καὶ σπονδῶν προκατεύχεσθαι πάντας.

Ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀχθεσθεὶς ἐπὶ τῇ Ὁμήρου εὐημερίᾳ, ἐπὶ τὴν τῶν ἀπόρων ὥρμησεν ἐπερώτησιν, καὶ φησὶ τούσδε τοὺς στίχους,

* Μοῦσ', ἄγε μοι τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Τῶν μὲν μηδὲν ἄειδε· σὺ δ' ἄλλης μνῆσαι ἀοιδῆς.

* Hæc *Homero* malè tribuit *Lil. Gyrald. in Hesiod. Vitâ.*

Ὁ δὲ Ὅμηρος, βουλόμενος ἀκολούθως τὸ ἄπορον λῦσαι, φησὶν,

‡ Οὐδέποτ' ἀμφὶ Διὸς τύμβῳ ¶ καναχήποδες ἵπποι
Ἅρματα * συντρίψουσιν, † ἐρίζοντες περὶ νίκης.

‡ Ut hæc, *Hesiodo.*
¶ *Γρ.* κελαινώνυχες.
* *Γρ.* Συντελέψωσι.
† *Γρ.* ἐπειγόμενοι. *Lil. Gyrald.*

Καλῶς δὲ καὶ ἐν τούτοις ἀπαντήσαντος, ἐπὶ τὰς ἀμφιβόλους γνώμας ὥρμησεν ὁ Ἡσίοδος, καὶ πλείονας στίχους λέγων, ἠξίου καθ' ἕνα ἕκαστον συμφώνως ἀποκρίνασθαι τὸν Ὅμηρον· ἔστιν οὖν ὁ μὲν πρῶτος Ἡσιόδου· ὁ δὲ ἑξῆς, Ὁμήρου· ἐνίοτε δὲ καὶ διὰ δύο στίχων τὴν ἐπερώτησιν ποιουμένου τοῦ Ἡσιόδου.

Ἡσίοδος, Δεῖπνον ἔπειθ' εἵλοντο βοῶν κρέα, κ' αὐχένας ἵππων
Ὅμηρος. Ἔκλυον ἱδρώοντας· ἐπεὶ πολέμοιο κορέσθην.

1. *Νικῆσαί φασι τὸν Ἡσίοδον τὸν τρόπον τοῦτον*) Cùm ergò *Hesiodo* Victoria non jure sit data, quod & Auctor *Certaminis* agnoscit, & res ipsa Legentibus sit manifesta, non erat, ut *Eustathius* ità loqueretur, Εἰ δὲ ἔλαττον Ὅμηρος Ἡσιόδου τοῦ Ἀσκραίου κατ' ἐπίδειξιν, ἀφ' ἑαυτοῦ τοῖς Ὁμηρίδαις. τὸν λέγειν ζητητέον ἐν τοῖς εἰς τοῦτο γεγραμμένοις, ἐν οἷς ἐκεῖνο) καὶ τὰ ῥητὰ τοῦ Ἐρε-ως. Multò minùs, ut *Johannes Albertus Fabricius*, Vir infinitæ Lectionis, *Viceris itaque* Homerum, *ætate provectum, viceris, inquam,* Homerum, *illum celebratissimum,* Hesiodus *florens adhuc annis; ut* Æschylus *senex victus est à puero* Sophocle. Dicendum potiùs, *Victus est, non judicio, sed præjudicio; non jure, sed injuriâ; non Ingenio, sed Fraude; non Rei merito, sed Judicum Ignorantiâ, aut Malevolentiâ; quale judicium haud rarò subiisse summos Viros constat.*

Ἡσίοδος, Καὶ Φρύγες, οἳ πάντων ἀνδρῶν ἐπὶ νηυσὶν ἄριστοι
Ὅμηρος, Ἀνδράσι ληϊστῆρσιν ἐπ' ἀκτῆς δόρπον ἑλέσθαι.
Ἡσίοδος, Ἡρακλέης ἀπέλυσεν ἀπ' ὤμων καμπύλα τόξα,
Ὅμηρος, Χερσὶ βαλὼν ἰοῖσιν ὅλων κατὰ φῦλα γιγάντων.
Ἡσίοδος, Οὗτος ἀνὴρ ἀνδρός τ' ἀγαθοῦ, καὶ ἀνάλκιδός ἐστι
Ὅμηρος, Μητρός· ἐπεὶ πόλεμος χαλεπὸς πάσῃσι γυναιξίν.
Ἡσίοδος, Οὔτ' ἄρα σοί γε πατὴρ ἐμίγη καὶ πότνια μήτηρ
Ὅμηρος, Σῶμα τότ' ἐσπείραντο διὰ χρυσέην Ἀφροδίτην.
Ἡσίοδος, Αὐτὰρ ἐπεὶ δμήθη γάμῳ, Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Ὅμηρος, Καλλιστὼ κατέπεφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
Ἡσίοδος, Ὣς οἱ μὲν δαίνυντο πανήμεροι, οὐδὲν ἔχοντες
Ὅμηρος, Οἴκοθεν· ἀλλὰ παρεῖχεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Ἡσίοδος, Δεῖπνον δειπνήσαντες, ἐνὶ σποδῷ αἰθαλοέσσῃ
Ὅμηρος, Σύλλεγον ὀστέα λευκὰ βοὸς κατατεθνειῶτος.
Ἡσίοδος, Καὶ [1] τότε Ζεὺς ἐλέαιρε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβων,
Ὅμηρος, Παιδὸς ὑπερθύμου Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο.
Ἡσίοδος, Ἡμεῖς δ' ἂμ πεδίον * Σιμοέντιον ἥμενοι † οὕτως, * γρ. τὸ Σιμόεντος. † γρ. αὔτως.
Ὅμηρος, Νύκτα φυλασσόμεθα, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.
Ἡσίοδος, Ἴομεν ἐκ νηῶν ὁδὸν, ἀμφ' ὤμοισιν ἔχοντες
Ὅμηρος, Φάσγανα κωπήεντα, καὶ αἰγανέας δολιχαύλους·
Ἡσίοδος, Δὴ τότ' ἀριστῆες κοῦροι χείρεσσι θαλάσσης
Ὅμηρος, Ἄσμενοι ἐσσυμένως τε * ἀπείρυσαν ὠκύαλον † νηῦν. * γρ. ἀπείρυσαν. † γρ. νηῶν.
Ἡσίοδος, Κολχίδ' ἔπειθ' ἵκοντο, καὶ Αἰήτην βασιλῆα
Ὅμηρος, Φεῦγον· ἐπεὶ γίγνωσκον ἀνέστιον ἠδ' ἀθέμιστον.
Ἡσίοδος, Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τε καὶ ἔκπιον οἶδμα θαλάσσης
Ὅμηρος, Ποντοπορεῖν ἤμελλον ἐϋσσέλμων ἐπὶ νηῶν.
Ἡσίοδος, Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὔχετο πᾶσιν, ὀλέσθαι
Ὅμηρος, Μηδέποτ' ἐν πόντῳ· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα,
Ἡσίοδος, Ἐσθίετ' ὦ ξεῖνοι, καὶ πίνετε· μηδέ τις ὑμέων
Ὅμηρος, Οἴκαδε νοστήσειε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πημανθείς· ἀλλ' αὖθις ἀπήμονες οἴκαδ' ἵκοισθε.

Πρὸς ταῦτα δὲ πάντα τοῦ Ὁμήρου καλῶς ἀπαντήσαντος, πάλιν φησὶν Ἡσίοδος,

Τοῦτό τι δή μοι μοῦνον * ἐειρομένῳ κατάλεξον, * γρ. ἀνειρομένῳ.
Πόσσοι ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἐς Ἴλιον ἦλθον Ἀχαιοί;

Ὁ δὲ Ὅμηρος λογιστικοῦ προβλήματος ἀποκέκριται οὕτως,

Πεντήκοντ' ἦσαν ‡ πυρὸς Ἐσχάραι· ἐν δὲ ἑκάστῃ ‡ Vid. ad *Iliad.* κ'. v. 418.
Πεντήκοντ' Ὀβελοί· περὶ δὲ κρέα πεντήκοντα·
Τρὶς δὲ τριηκόσιοι περὶ ἓν κρέας ἦσαν Ἀχαιοί.

1. Hoc *Tetrastichon* substituo, pro Veteri *Distiche*, quod sic olim se habebat, *Hesiodus*, Παιδὸς ὑπερθύμου, Σαρπηδόνος ἀντιθέοιο, *Homerus*, Ἡμεῖς δ' ἂμ πεδίον Σιμοέντιον ἥμενοι αὔτως, cujus *Distichi*, sic se habentis, qui Mentem potest assequi, is Meo *Tetrasticho* rejecto, solus fruatur.

Τοῦτο

Τοῦτο δὲ εὑρίσκεται πλῆθος ἄπιστον· τῶν γὰρ Ἐσχαρῶν οὐσῶν πεντήκοντα, Ὀβελίσκοι γίνονται πεντακόσιοι, καὶ χιλιάδες δύο· Κρεῶν δὲ δεκαδύο μυριάδες, πεντακισχίλιοι, τετρακόσιοι, καὶ πεντήκοντα.

Κατὰ πάντα δὲ τοῦ Ὁμήρου ὑπερτεροῦντος, φθονῶν ὁ Ἡσίοδος ἄρχεται πάλιν,

Υἱὲ Μέλητος, Ὅμηρ', εἴπερ τιμῶσί σε Μοῦσαι,
Ὡς λόγος, ὑψίστοιο Διὸς μεγάλοιο θύγατρες,
Λέξον μέτρῳ † ἐναρμόζων, ὅ, τι δὴ θνητοῖσι
Κάλλιστόν τε καὶ ἔχθιστον· ποθέω γὰρ ἀκοῦσαι.

† Ita, pro μέτρον ἐναρμόζων, emendo.

Ὁ δὲ φησὶν Ὅμηρος,

Ἡσίοδ', ἔκγονε Δίου, ἑκόντα με ταῦτα κελεύεις
*Εἰπέμεν· αὐτὰρ ἐγὼ μάλα τοι πρόφρων ἀγορεύσω.
Κάλλιστον μὲν τῶν ἀγαθῶν ἔσται μέτρον † εἶναι
Αὐτὸν ἑαυτῷ· τῶν δὲ κακῶν ἔχθιστον ἁπάντων,
Εὔνουν εἶναι ἑαυτῷ ἀεί, χρόνον εἰς τὸν ἅπαντα·
Ἄλλο δὲ πᾶν, ὅ, τι σῷ θυμῷ φίλον ἐστίν, ἐρώτα.

* Γρ. εἰπεῖν.
† Γρ. εἶναι.

Ἡσίοδος, Πῶς ἂν ἄριστ' οἰκοῖντο πόλεις, καὶ ἐν ἤθεσι ποίοις;
Ὅμηρος, Εἰ μὴ κερδαίνειν ἀπὸ τῶν αἰσχρῶν ἐθέλοιεν·
Οἱ δ' ἀγαθοὶ *τιμοῖντο· Δίκη δ' ἀδίκοισιν ἐπείη·
Εὔχεσθαι δὲ θεοῖς· ὅ, τι πάντων ἐστὶν ἄμεινον.

* Γρ. τιμῷντο.

Ἡσίοδος, Ἐν δ' ἐλαχίστῳ ἄριστον ἔχειν σ', ὅ τι φύεται, εἰπεῖν·
Ὅμηρος, Ὡς μὲν ἐμῇ γνώμῃ, Φρένες ἐσθλαὶ σώμασιν ἀνδρῶν.
Ἡσίοδος, Ἡ δὲ Δικαιοσύνη τε, καὶ Ἀνδρεία, δύναται τί;
Ὅμηρος, Κοινὰς ὠφελίας ἰδίαις μόχθοισι πορίζειν.
Ἡσίοδος, Τῆς σοφίης δὲ τί τέκμαρ ἐπ' ἀνθρώποισι πέφυκεν;
Ὅμηρος, Γιγνώσκειν τὰ παρόντ' ὀρθῶς, καιρῷ δ' ἅμ' ἕπεσθαι.
Ἡσίοδος, Πιστεῦσαι δὲ * βροτοῖς ποῖον χρέος ἄξιόν ἐστιν; * Γρ. βροτοῖσι, malè.
Ὅμηρος, Οἷς αὐτὸς κίνδυνος ἐπὶ πραχθεῖσιν ἕπηται.
Ἡσίοδος, Ἡ δ' Εὐδαιμονίη τί ποτ' ἀνθρώποισι καλεῖται;
Ὅμηρος, Λυπηθέντ' ἐλάχιστα θανεῖν, ἡσθέντα τὰ πλεῖστα.

Ῥηθέντων δὲ καὶ τούτων, οἱ μὲν Ἕλληνες πάντες τὸν Ὅμηρον ἐκέλευον στεφανοῦν· ὁ δὲ βασιλεὺς Πανοίδης ἐκέλευσεν ἕκαστον τὸ κάλλιστον ἐκ τῶν ἰδίων ποιημάτων εἰπεῖν· Ἡσίοδος οὖν ἔφη πρῶτος,

† Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων,
Ἄρχεσθ' ἀμητοῦ· ἀρότοιο δέ, δυσομενάων.
Αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα
Κεκρύφαται. * αὖθις δέ, περιπλομένου ἐνιαυτοῦ,
Φαίνονται, τὰ πρῶτα χαρασσομένοιο σιδήρου.
Οὗτός τοι πεδίων πέλεται νόμος· οἵ τε θαλάσσης
Ἐγγύθι ‡ ναιετάουσι, δ' ἄγκεα βησσήεντα,
Πόντου κυμαίνοντος ἀπόπροθι πίονα * χῶραν
Ναίουσιν· γυμνὸν σπείρειν, γυμνὸν δὲ βοωτεῖν·

† Extat locus, *Hesiod.* Ἔργων καὶ ἡμερῶν, l. 2. v. 1. &c. aut, v. 381. Vid. mox ad *Homeri* locum, περὶ τῶν Αἰάντων.

* Γρ. αὖτις.

‡ Γρ. ναιετάουσ', οἵ τ'.

* Γρ. χῶρον.

Γυμνόν τ' † ἀμάειν, ὅταν ‡ ὥρια [1] πάντα πέλωνται.

† Γρ. ἀμᾶσθ.
‡ Γρ. εἴ χ' ὥρια & ὥρια, Hesiod.

Μεθ' ὃν Ὅμηρος,

[2] Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
Καρτεραί, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριστοι
Κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ.
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
*Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
Μακραῖς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη, κορύθων ἄπο λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.

*Hic locus extat, Iliad. ν'. v. 339. &c.

Θαυμάσαντες δὲ καὶ ἐν τούτῳ τὸν Ὅμηρον οἱ Ἕλληνες, ἐπῄνουν, ὡς παρὰ τὸ προσῆκον γεγονότων τῶν ἐπῶν, καὶ ἐκέλευον δοθῆναι τὴν νίκην· ὁ δὲ βασιλεὺς τὸν Ἡσίοδον ἐστεφάνωσεν, εἰπὼν, Δίκαιον εἶναι, τὸν ἐπὶ Γεωργίαν καὶ Εἰρήνην προκαλούμενον, νικᾶν, οὐ τὸν Πολέμους καὶ σφαγὰς διεξιόντα· τῆς μὲν οὖν νίκης [3] οὕτως φασὶ τυχεῖν τὸν Ἡσίοδον· καὶ λαβόντα τρίποδα χαλκοῦν, ἀναθεῖναι ταῖς Μούσαις, ἐπιγράψαντα,

Ἡσίοδος Μούσαις Ἑλικωνίσι τόνδ' ἀνέθηκεν,
Ὕμνῳ νικήσας ἐν Χαλκίδι θεῖον Ὅμηρον.

Τοῦ δὲ ἀγῶνος διαλυθέντος, διέπλευσεν ὁ Ἡσίοδος εἰς Δελφοὺς χρησόμενος, καὶ τῆς νίκης ἀπαρχὰς τῷ Θεῷ ἀναθήσων. Προσερχομένου δὲ αὐτοῦ τῷ ναῷ, ἔνθεον γενομένην τὴν προφῆτιν φασὶν εἰπεῖν,

Ὄλβιος οὗτος ἀνὴρ, ὃς ἐμὸν δόμον ἀμφιπολεύει,
Ἡσίοδος, Μούσῃσι τετιμένος ἀθανάτῃσι·

1. Πάντα πέλωνται) γρ. Πάντ' ἐθέλῃσθα, *Hesiod.* Ἔργ. l. 2. v. 10. aut v. 390. & hic locus ulteriùs laudatur, ad 12 totos ampliùs Versus; quomodò *Daniel Heinsius* in *Certamine* totidem dictos memorat. At auctor *Certaminis* videtur ultrò decurtâsse locum; unde & legisse, πάντα πέλωνται, ut sistatur locus, qui in ἐθέλῃσθα non potest desinere.

2. Hic locus, per 8. versus, extat *Iliad.* ν'. v. 126. *&c.* de quo ità *Philostratus*, in *Heroicis*, ubi *Certaminis* hujus coram *Panida Rege* meminit, Αἴσαι ἄμφω ἐν Χαλκίδι, τὸν μὲν, τὰ ἔπη τὰ περὶ τοῖν Αἰάντοιν, καὶ ὡς αἱ φάλαγγες αὐτοῖς ἀραρυῖαί τε καὶ καρτεραὶ ἦσαν· τὸν δὲ, τὰ πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὸν ἑαυτοῦ Πέρσην. §. ΕΥΦΟΡΒΟΣ.

3. Non ergò solito acumine utens, *Johannes Albertus Fabricius*, Bibliothec. *Græc.* lib. 2. c. 8. §. 3. hæc ait, "Vicerit itaque *Homerum* ætate provectum "*Hesiodus*, florens adhuc annis, *&c.* Quasi non in his omnibus *Homerus* longè *Hesiodo* superior, vegetior, & acutior; nisi quod stultum Judicem nactus esset, aut *Præjudiciis* laborantem, undè *Proverbium* Παιδὸς ψῆφος, pro Πανείδου ψῆφος, de *Stultâ*, aut *Injustâ* sententiâ. Nec minùs allucinatus est *Hesiodi*, quisquis is fuerit, *Encomiastes* ille, cui ob hanc Victoriam illum omnium hominum sapientissimum pronunciat, cui & ego facilè assensum darem, si aperto Marte, & solius ingenii viribus Victoriam reportâsset. Ità autem Epigramma illud se habet, *Antholog.* lib. 3. f. 270.

Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήϊος· ἀλλὰ θανόντος
Ὀστέα πληξίππων γῆ Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου, τοῦ πλεῖστον ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν,
Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ Σοφίης.

Τοῦδ'

Τοῦδ' ἤτοι κλέος ἔσαι, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
Ἀλλὰ Διὸς πεφύλαξο Νεμείου † ἀγλαὸν ἄλσος·
Κεῖθι δέ τοι θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.

† Γρ. κάλλισον, malè; an ἱερὸν; seu potiùs κάλλιμον.

Ὁ δὲ Ἡσίοδος, ἀκούσας τοῦ χρησμοῦ, τῆς Πελοποννήσου μὲν ἀνεχώρει, νομίσας τὴν ἐκεῖ Νεμέαν τὸν θεὸν λέγειν· εἰς δὲ Οἰνόην τῆς Λοκρίδος ἐλθὼν, καταλύει παρ' Ἀμφιφάνει καὶ Γανύκτορι τοῖς Φηγέως παισὶν, ἀγνοήσας τὸ μαντεῖον· ὁ γὰρ τόπος οὗτος ἅπας ἐκαλεῖτο Διὸς Νεμείου ἱερόν. Διατριβῆς δ' αὐτῷ πλείονος γενομένης ἐν τοῖς Οἰνεῶσιν, ὑπονοήσαντες οἱ νεανίσκοι τὴν ἀδελφὴν αὐτῶν μοιχεύειν τὸν Ἡσίοδον, ἀποκτείναντες, εἰς τὸ μεταξὺ τῆς Εὐβοίας καὶ τῆς Λοκρίδος πέλαγος κατεπόντισαν· τοῦ δὲ νεκροῦ τριταίου πρὸς τὴν γῆν ὑπὸ δελφίνων προσενεχθέντος, ἑορτῆς τινος ἐπιχωρίου παρ' αὐτοῖς οὔσης Ἀριαδνείας, πάντες ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν ἔδραμον· καὶ τὸ σῶμα γνωρίσαντες, ἐκεῖνο μὲν πενθήσαντες, ἔθαψαν· τοὺς δὲ φονεῖς ἀνεζήτουν· Οἱ δὲ φοβηθέντες τὴν τῶν πολιτῶν ὀργὴν, κατασπάσαντες ἁλιευτικὸν σκάφος, διέπλευσαν εἰς Κρήτην· οὓς κατὰ μέσον τὸν πλοῦν ὁ Ζεὺς κεραυνώσας κατεπόντωσεν, ὥς φησιν Ἀλκιδάμας, ἐν Μουσείῳ. Ἐρατοσθένης δέ φησιν, ἐν § Ἀντιγαπόδῳ, Κτίμενον καὶ Ἄντιφον, τοὺς Γανύκτορος, ἐπὶ τῇ προειρημένῃ αἰτίᾳ ἀνελθόντας, σφαγιασθῆναι θεσμοῖς ξενίοις ὑπὸ Εὐρυκλέους τοῦ μάντεως· τὴν μέντοι παρθένον, τὴν ἀδελφὴν, τῶν προειρημένων, μετὰ τὴν φθορὰν, ἑαυτὴν ἀναρτῆσαι· φθαρῆναι δὲ ὑπό τινος ξένου, συνόδου τοῦ Ἡσιόδου, Δημώδους ὄνομα· ὃν καὶ αὐτὸν ἀναιρεθῆναι ὑπὸ τῶν αὐτῶν φησιν. Ὕστερα δὲ Ὀρχομένιοι κατὰ χρησμὸν μετενέγκαντες αὐτὸν παρ' αὐτοῖς ἔθαψαν, καὶ ἐπέγραψαν ἐπὶ τῷ τάφῳ,

† Ἄσκρη μὲν πατρὶς πολυλήιος· ἀλλὰ θανόντος
Ὀστέα πληξίππων γῆ * Μινυῶν κατέχει
Ἡσιόδου· τοῦ πλεῖστον ‡ ἐν ἀνθρώποις κλέος ἐστὶν,
Ἀνδρῶν κρινομένων ἐν βασάνῳ σοφίης.

§ Ità, pro Ἐνηπόδῳ.
† Vid. suprà p. xxvi. §. 3. in *Margine*.
* Γρ. Μινυάς, malè.
‡ γρ. ἐν Ἑλλάδι κῦδος ὀρεῖται, *Pausan*. Boeot. c. 38. fol. 787.

Καὶ περὶ μὲν Ἡσιόδου τοσαῦτα.

Ὁ δὲ Ὅμηρος ἀποτυχὼν τῆς νίκης, περιερχόμενος ἔλεγε τὰ ποιήματα· πρῶτον μὲν τὴν Θηβαΐδα, ἔπη ἑπτὰ, ἧς ἡ ἀρχὴ,

Ἄργος ἄειδε, θεὰ, πολυδίψιον ἔνθεν ἄνακτες.

Εἶτα † Ἐπιγόνους, ἔπη ἑπτὰ, ὧν ἀρχὴ,

Νῦν αὖθ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν ἀρχώμεθα, Μοῦσαι.

† γρ. ἐπιγεγραμμένα olim malè.

Φασὶ γάρ τινες καὶ ταῦτα Ὁμήρου εἶναι· ἀκούσαντες δὲ τῶν ἐπῶν οἱ Μίδα τοῦ βασιλέως παῖδες, Ξάνθος καὶ Γόργος, παρακαλοῦσιν αὐτὸν, ἐπίγραμμα ποιῆσαι ἐπὶ τοῦ τάφου τοῦ πατρὸς αὐτῶν, ἐφ' οὗ ἦν παρθένος χαλκῆ, τὸν Μίδου θάνατον οἰκτιζομένη· καὶ ποιεῖ οὕτως,

† Χαλκέη παρθένος εἰμί· Μίδεω δ' ἐπὶ σήματος ἧμαι.
Ἔς τ' ἂν ὕδωρ τε νάῃ, καὶ δένδρεα μακρὰ τεθήλῃ,
Καὶ ποταμοὶ πλήθωσι, περικλύζῃ δὲ θάλασσα,
Ἠέλιός τ' ἀνιὼν φαίνῃ, λαμπρά τε σελήνη,
Αὐτοῦ τῇδε μένουσα, πολυκλαύτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
Σημανέω παριοῦσι, Μίδης ὅτι τῇδε τέθαπται.

† Vid. post *Odyss*. ad §. xxxvi. v. 1. ut hoc Epitaphium ex *Herodoto*.

Λαβὼν δὲ παρ' αὐτῶν φιάλην ἀργυρέαν, ἀνατίθησιν ἐν Δελφοῖς τῷ Ἀπόλλωνι ἐπιγράψας,

Φοῖβε ἄναξ, δῶρόν τοι * Ὅμηρος καλὸν ἔδωκα
* Σῇσιν ἐπιφροσύναις· σὺ δέ μοι κλέος αἰὲν ὀπάζοις.

* γρ. ἑλὼν τόδ' Ὅμηρος.
* Γρ. σῇς ὑποφραδμοσύνῃσι.

Μετὰ δὲ ταῦτα ποιεῖ τὴν Ὀδύσσειαν, ἔπη (a) κδ', πεποιηκὼς ἤδη τὴν Ἰλιάδα ἐπῶν (b) κδ'· παραγενόμενος δὲ ἐκεῖθεν εἰς Ἀθήνας, αὐτὸν ξενωθῆναί φασι, παρὰ Μέδοντι, τῷ βασιλεῖ τῶν Ἀθηναίων. Ἐν δὲ τῷ βουλευτηρίῳ, ψύχους ὄντος, καὶ πυρὸς καιομένου, σχεδιάσαι λέγεται τούσδε τοὺς στίχους, † † Extant apud *Herodot.* in *Homeri* Vitâ.

Ἀνδρὸς μὲν * στέφανος, παῖδες· πύργοι δέ, πόληος·
Ἵπποι † δ' αὖ, πεδίῳ κόσμος· νῆες δέ, θαλάσσης·
Χρήματα δ' * οἶκον ἀέξει· ἀτὰρ γεραροὶ βασιλῆες,
Ἥμενοι εἰν ἀγορῇ, κόσμος τ' ἄλλοισιν, ¹ ὁρᾶσθαι·
Αἰθομένου δὲ πυρὸς γεραρώτερος οἶκος ἰδέσθαι,
Ἤματι χειμερίῳ ὁπόταν νίφῃσι Κρονίων.

(a) γρ. μυρ'. } olim.
(b) γρ. μυ'. }
*Salomon, Proverb. c. 17. v. 6. Παίδων παῖδες, στέφανος γερόντων.
† γρ. δ' ἐν πεδίῳ.
* γρ. αὔξει οἶκον, olim.

Ἐκεῖθεν δὲ παραγενόμενος εἰς Κόρινθον, ἐρραψῴδει τὰ ποιήματα· τιμηθεὶς δὲ μεγάλως, παραγίνεται εἰς Ἄργος· καὶ λέγει ἐκ τῆς Ἰλιάδος τὰ ἔπη τάδε,

* Οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν, *Extant, *Iliad.* β. v. 559.
Ἑρμιόνην τ', Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν', Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
Νῆσόν τ' Αἴγιναν τε, Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν.
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Τυδείδης, οὗ πατρὸς ἔχων μένος Οἰνείδαο,
Καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
Τοῖσι δ' ἅμ' † Εὐρύαλος τρίτατος κίεν, ἰσόθεος φώς,
Μηκιστέως υἱός, Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
* Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο·
† Ἐν δ' ἄνδρες πολέμοιο δαήμονες ἐστιχόωντο,
Ἀργεῖοι λινοθώρηκες, κέντρα πολέμοιο.

† Olim hìc malè, Εὐέρυλος· verùm ex *Homero* emendo.
* γρ. Ἐκ πάντων, olim, malè.
† Hoc *Distichon*, licet in nullis Poetæ Exemplaribus reperiatur, inter *Homeri* Fragmenta meritò nunc repono.

Τῶν δὲ Ἀργείων οἱ προεστηκότες, ὑπερβολῇ χαρέντες ἐπὶ τῷ ἐγκωμιάζεσθαι τὸ γένος αὐτῶν ὑπὸ τοῦ ἐνδοξοτάτου τῶν Ποιητῶν, αὐτὸν μὲν πολυτελέσι δωρεαῖς ἐτίμησαν· εἰκόνα δὲ χαλκῆν ἀναστήσαντες, ἐψηφίσαντο θυσίαν ἐπιτελεῖν Ὁμήρῳ καθ' ἡμέραν, καὶ κατὰ μῆνα, καὶ κατ' ἐνιαυτὸν ἄλλην θυσίαν πενταετηρίδα ἐς Χίον ἀποστέλλειν· ἐπιγράφουσι δὲ ἐπὶ τῆς εἰκόνος αὐτοῦ (τάδε,)

Θεῖος Ὅμηρος ὅδ' ἐστίν, ὃς Ἑλλάδα τὴν * μεγάλαυχον
Πᾶσαν ἐκόσμησεν καλλιεπεῖ σοφίῃ,
Ἔξοχα δ' Ἀργείους· οἳ τὴν θεοτειχέα Τροίην
Ἤρειψαν, * ποινὴν ἠϋκόμου Ἑλένης.
Οὗ χάριν ἔστησεν δῆμος μεγαλόπολις αὐτὸν
Ἐνθάδε, καὶ τιμαῖς ἀμφέπει ἀθανάτων.

*γρ. μεγαλαύχην, malé.
γρ. ποινῆς, malé.

Ἐνδιατρίψας δὲ τῇ πόλει χρόνον τινά, διέπλευσεν εἰς Δῆλον, εἰς τὴν πανήγυριν καὶ

(a) (b) Vid. *Senec.* Select. Epist. 88. p. 305. De *Apione* Grammatico & Voce Μῆνιν, in Principio *Iliados*.

1. Post θαλάσσης, in Ἀγῶνι sequitur, Λαὸς δ' εἰν ἀγορῇσι καθήμενος εἰσοράασθαι, Emendo, ex *Herodoto*.

σταθεὶς

σταθεὶς ἐπὶ τὸν [1] Κερατινὸν βωμὸν, λέγει Ὕμνον εἰς Ἀπόλλωνα, οὗ ἡ ἀρχὴ,

Μνήσομαι, οὐδὲ λάθωμαι Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο.

Ῥηθέντος δὲ τοῦ Ὕμνου, οἱ μὲν Ἴωνες πολίτην αὐτὸν κοινὸν ἐποιήσαντο· Δήλιοι δὲ γράψαντες τὰ ἔπη εἰς λεύκωμα, ἀνέθηκαν τῷ τῆς Ἀρτέμιδος ἱερῷ.

Τῆς δὲ Πανηγύρεως λυθείσης, ὁ Ποιητὴς εἰς Ἴον ἔπλευσε, πρὸς Κρεώφυλον· κἀκεῖ χρόνον διέτριβεν, πρεσβύτης ὢν ἤδη. Ἐπὶ δὲ τῆς θαλάσσης καθήμενος, παίδων τινῶν ἐφ' ἁλιείας ἐρχομένων, ὥς φασι, πυθόμενος,

Ἄνδρες, ἀπ' Ἀρκαδίης ἁλιήτορες, ἦ ῥ' * ἔχετ' ἰχθῦς; *Γρ. ἔχομέν τι. olim; malè.

Εἰπόντων δὲ ἐκείνων,

Ὅσσ' ἕλομεν, λιπόμεσθα· ὅσ' οὐχ ἕλομεν, φερόμεσθα,

Οὐ νοήσας τὸ λεχθὲν, ἤρετο αὐτοὺς, ὅ, τι λέγοιεν· οἱ δέ φασιν, ἐν ἁλείᾳ μὲν ἀγρεῦσαι μηδὲν· ἐφθειρίσθαι δὲ, καὶ τῶν φθειρῶν οὓς ἔλαβον, καταλιπεῖν· οὓς δὲ οὐκ ἔλαβον, [ἐπ]ἐν τοῖς ἱματίοις φέρειν.

Ἀναμνησθεὶς δὲ τοῦ * μαντείου, ὅτι τὸ τέλος αὐτοῦ ἥκοι τοῦ βίου, ποιεῖ τὸ τοῦ τάφου αὐτοῦ ἐπίγραμμα· ἀναχωρῶν δὲ ἐκεῖθεν, ὄντος πηλοῦ, ὀλισθὼν καὶ πεσὼν ἐπὶ τὴν πλευρὸν, τριταῖος, ὥς φασι, τελευτᾷ· καὶ ἐτάφη ἐν Ἴῳ. Ἔστι δὲ τὸ Ἐπίγραμμα τόδε,

[2] Ἐνθάδε τὴν ἱερὴν κεφαλὴν κατὰ γαῖα καλύπτει, * Vid. suprà, pag. XVII.

Ἀνδρῶν ἡρώων κοσμήτορα, θεῖον Ὅμηρον.

1. *Κερατινὸν βωμὸν*) De hoc Altari, è Cornibus extructo, ità *Callimach.* Hymn. *Apoll.* v. 60. Ἄρτεμις ἀγρώσσουσα, καρήατα συνεχὲς αἰγῶν Κυνθιάδων φορέεσκεν· ὁ δ' ἔπλεκε βωμὸν Ἀπόλλων· Δείματο μὲν κεράεσσιν ἐδέθλια· πῆξε δὲ βωμὸν Ἐκ κεράων· κεραοὺς δὲ πέριξ ὑπεβάλλετο τοίχους. Hinc *Martiali* dicitur, *Cornibus Ara frequens. Ovid.* Epist. ad *Cydippam*, Miror & innumeris structam de Cornibus Aram. Vid. Illustrissim. *Ezekiel. Spanhem.* in locum.

2. Huc addatur *Pauli Silentiarii* illud, *Antholog.* l. 3. fol. 166.

Ἐνθάδε Πιερίδων τὸ σοφὸν στόμα, Θεῖον Ὅμηρον,
Κλεινὸς ἐπ' ἀγχιάλῳ τύμβος ἔχει σκοπέλῳ.
Εἰ δ' ὀλίγη γεγαυῖα τόσον χάδεν ἀνέρα νῆσος,
Μὴ τόδε θαμβήσῃς, ὦ ξένε, δερκόμενος·
Καὶ γὰρ ἀλητεύουσαν κασιγνήτην ποτὲ Δῆλος,
Μαῖαν ἀπ' ὠδίνων, δέξατο Λητοΐδην.

ΠΛΟΥΤΑΡΧΟΥ, ἢ μᾶλλον, Διονυσίου, τοῦ Ἁλικαρνασσέως, περὶ τῆς Ὁμήρου Ποιήσεως.

§. VIII.

Doctissima & accuratissima hæc, quæ sequitur, *Dissertatio*, jam olim separanda videbatur à præcedenti *Tractatu.* VII. ab *Henrico Stephano*, & aliis Doctis Viris; quod & à me nunc ideò factum. Monendum autem, quòd, ut illum priorem *Tractatum* non ægrè *Plutarcho* tribuerim; ità quæ hinc habes, cum Clarissimo *Thomâ Galéo*, *Dionysii Halicarnassensis* Nomini restituenda censeo; ut & olim Monui, & maturè hortatus sum, faceret Clarissimus *Johannes Hudson*, S.T.P. Protobibliothecarius *Oxoniensis*, in Nobili illâ suâ ejusdem *Dionysii* Editione, quanquam is, nescio quibus ductus rationibus, in illâ re mihi morem haud gesserit. De hâc Quæstione consulendus *Johannes Albertus Fabricius*, Bibliothec. *Græc.* 1 Tom. *l.* 2. c. 1. §. 4.

a ὍΜΗΡΟΝ, τὸν Ποιητὴν, χρόνῳ μὲν τῶν πλείστων, δυνάμει δὲ, πάντων πρῶτον γενόμενον, εἰκότως ἀναγινώσκομεν πρῶτον, ὠφελούμενοι τὰ μέγιστα εἴς τε τὴν φωνὴν, καὶ

διάνοι-

τὴν διαφοράν, καὶ τὴν τῶν πραγμάτων πολυπειρίαν. Λέγωμεν δὲ περὶ τῆς τούτου ποιήσεως, πρότερον μνησθέντες διὰ βραχέων τοῦ γένους αὐτοῦ. Ὅμηρον τοίνυν Πίνδαρος μὲν ἔφη Χῖόν τε, καὶ Σμυρναῖον, γενέσθαι· Σιμωνίδης δὲ, Χῖον· Ἀντίμαχος δὲ, καὶ Νίκανδρος, Κολοφώνιον· Ἀριστοτέλης δὲ ὁ φιλόσοφος, Ἰήτην· Ἔφορος δὲ ὁ ἱστορικός, Κυμαῖον. Οὐκ ὤκνησαν δέ τινες Σαλαμίνιον αὐτὸν εἰπεῖν, ἀπὸ Κύπρου· τινὲς δὲ, Ἀργεῖον· Ἀρίσταρχος δὲ, καὶ Διονύσιος ὁ Θρᾷξ, Ἀθηναῖον. Υἱὸς δὲ, ὑπ' ἐνίων λέγεται, Μαίονος καὶ Κριθηίδος· ὑπὸ δέ τινων, Μέλητος τοῦ ποταμοῦ.

Ὥσπερ δὲ τὰ τοῦ γένους αὐτοῦ διαπορεῖται, οὕτω καὶ τὰ περὶ χρόνον, καθ' οὓς ἐγένετο· καὶ οἱ μὲν περὶ Ἀρίσταρχόν φασιν αὐτὸν γενέσθαι κατὰ τὴν τῶν Ἰώνων ἀποικίαν· ἥτις ὑστερεῖ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου ἔτεσιν ἑξήκοντα· τὰ δὲ περὶ τοὺς Ἡρακλείδας λείπεται τῶν Τρωϊκῶν ἔτεσιν ὀγδοήκοντα· οἱ δὲ περὶ Κράτητα, καὶ πρὸ τῆς τῶν Ἡρακλειδῶν καθόδου λέγουσιν αὐτὸν γενέσθαι, ὡς οὐδὲ ὅλα ἔτη ὀγδοήκοντα ἀπέχειν τῶν Τρωϊκῶν. Ἀλλὰ παρὰ τοῖς πλείστοις πεπίστευται μετὰ ἔτη ἑκατὸν τῶν Τρωϊκῶν γεγονέναι, οὐ πολὺ πρὸ τῆς θέσεως τῶν Ὀλυμπίων, ἀφ' ἧς ὁ κατὰ Ὀλυμπιάδα χρόνος ἀριθμεῖται.

β'. Εἰσὶ δὲ αὐτοῦ Ποιήσεις δύο, Ἰλιὰς καὶ Ὀδύσσεια· διῃρημένη ἑκατέρα εἰς τὸν ἀριθμὸν τῶν στοιχείων, οὐχ ὑπὸ τοῦ αὐτοῦ Ποιητοῦ, ἀλλ' ὑπὸ τῶν γραμματικῶν τῶν περὶ Ἀρίσταρχον. Ὧν ἡ μὲν Ἰλιὰς ἔχει τὰς ἐν Ἰλίῳ πράξεις Ἑλλήνων τε καὶ Βαρβάρων, διὰ τὴν Ἑλένης ἁρπαγήν, καὶ μάλιστα τὴν Ἀχιλλέως ἐν τῷ πολέμῳ τούτῳ διαδειχθεῖσαν ἀλκήν· ἡ δὲ Ὀδύσσεια, τὴν Ὀδυσσέως ἀνακομιδὴν ἐς τὴν πατρίδα ἀπὸ τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου, καὶ ὅσα πλανώμενος ἐν τῷ νόστῳ ὑπέμεινε, καὶ ὅπως τοὺς ἐπιβουλεύοντας τῷ οἴκῳ αὐτοῦ ἐτιμωρήσατο. Ἐξ ὧν δῆλός ἐστι παριστάς,[1] διὰ μὲν τῆς Ἰλιάδος, ἀνδρείαν σώματος· διὰ δὲ τῆς Ὀδυσσείας, ψυχῆς γενναιότητα.

Εἰ δὲ μὴ μόνον ἀρετάς, ἀλλὰ καὶ κακίας ψυχῆς ἐν ταῖς Ποιήσεσι παρίστησι, λύπας τε καὶ χαράς, καὶ φόβους, καὶ ἐπιθυμίας, οὐ χρὴ αἰτιᾶσθαι τὸν Ποιητήν, παρόντα δὲ μιμεῖσθαι οὐ μόνον τὰ χρηστὰ ἤθη, ἀλλὰ καὶ τὰ φαῦλα· ἄνευ γὰρ τούτων παράδοξοι πράξεις οὐ συνίστανται, ὧν ἀκούοντα ἔνεστιν αἱρεῖσθαι τὰ βελτίω. Πεποίηκε δὲ τοὺς θεοὺς τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλοῦντας, οὐ μόνον ψυχαγωγίας καὶ ἐκπλήξεως χάριν, ἀλλ' ἵνα καὶ ἐν τούτῳ παραστήσῃ, ὅτι κήδονται καὶ οὐκ ἀμελοῦσι τῶν ἀνθρώπων οἱ θεοί.

Καὶ τὸ μὲν ὅλον παρ' αὐτῷ, διήγησις τῶν πραγμάτων παράδοξος καὶ μυθώδης κατεσκεύασται, ὑπὲρ τοῦ πληροῦν ἀγωνίας καὶ θαύματος τοὺς ἐντυγχάνοντας, καὶ ἐκπληκτικὴν τὴν ἀκρόασιν καθιστάναι. Ὅθεν δοκεῖ τινα, παρὰ τὸ εἰκὸς εἰρηκέναι·[2] οὐ γὰρ ἀεὶ τὸ πιθανὸν ἐπιτηδεύεται, ἐν ᾧ τὸ παράδοξον καὶ ἐπηρμένον προσφέρεται· διὸ καὶ οὐ μόνον τὰ πράγματα μεθαρμόζει, καὶ ἐκτρέπει τῆς συνηθείας, ἀλλὰ καὶ τοὺς λόγους· ὅτι δὲ ἀεὶ τὰ καινὰ καὶ ἔξω τοῦ προχείρου θαυμάζεται, καὶ τὴν ἀκρόασιν ἐπάγεται, παντὶ δῆλον. Πλὴν καὶ ἐν τοῖς μυθώδεσι τούτοις λόγοις, εἴ τις μὴ παρέργως, ἀλλ' ἀκριβῶς, ἕκαστα τῶν εἰρημένων ἐπιλέγοιτο, φανεῖται πάσης λογικῆς ἐπιστήμης καὶ τέχνης ἐντὸς γενόμενος, καὶ πολλὰς ἀφορμάς, καὶ οἱονεὶ σπέρματα, καὶ λόγων καὶ πράξεων παντοδαπῶν, τοῖς μετ' αὐτὸν παρεχόμενος, καὶ οὐ τοῖς

1. Ita *Liban.* Progymnasm. fol. 26. Ὅμηρος ὁ Ποιητής, τῷ μὲν ταῖς τῶν Τρώων διηγεῖσθαι συμφοραῖς, ἐπὶ Δικαιοσύνην μοι δοκεῖ τοὺς ἀνθρώπους παρακαλεῖν, δεικνὺς ὡς ἀεὶ τοὺς ἀδικοῦντας διαμένει κακά· τῷ δὲ λέγειν τοὺς Ὀδυσσέως ἄθλους, καρτερικοὺς φαίνεται τοὺς ἀνθρώπους ἀπεργάζεσθαι.

2. *H. Steph.* γρ. οὐ, bene. Olim καὶ γάρ.

ποιηταῖς

ποιηταῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς πεζῶν λόγων συνθέταις, ἱστορικῶν τε, καὶ θεωρηματικῶν.

γ'. ΙΔΩΜΕΝ γὰρ πρότερον τὴν τῆς λέξεως αὐτοῦ πολυφωνίαν, ἔπειτα καὶ τὴν ἐν τῇ πραγματείᾳ πολυμάθειαν. Πᾶσα μὲν οὖν ποίησις, τάξει τινὶ τῶν λέξεων συντιθεμένων ῥυθμῷ καὶ μέτρῳ περαίνεται, ἐπεὶ τὸ λεῖον καὶ εὐεπὲς, σεμνὸν ἅμα καὶ ἡδὺ γενόμενον, διὰ τοῦ τέρπειν, εἰς τὸ προσέχειν ἐπάγεται. Ὅθεν συμβαίνει κατὰ τὸ αὐτὸ, μὴ μόνον τοῖς ἐκπλήττουσι καὶ θέλγουσι τέρπεσθαι, ἀλλὰ καὶ τοῖς πρὸς ἀρετὴν ὠφελοῦσι πείθεσθαι ῥᾳδίως. Τὰ δὲ Ὁμήρου ἔπη τὸ πλειστόν ἔχει μέτρον, τουτέστι τὸ Ἑξάμετρον, ὃ καὶ Ἡρῷον καλεῖται. Ἑξάμετρον μὲν, ὅτι εἷς ἕκαστος στίχος ἔχει πόδας ἕξ, ὧν ὁ μέν ἐστιν ἐκ δύο συλλαβῶν μακρῶν, Σπονδεῖος καλούμενος· ὁ δὲ, ἐκ τριῶν, μιᾶς μὲν μακρᾶς, δύο δὲ βραχειῶν, ὃς λέγεται Δάκτυλος· καὶ εἰσὶν ἀλλήλοις ἰσόχρονοι· αἱ γὰρ δύο βραχεῖαι μιᾶς μακρᾶς χρόνον ἐπέχουσιν· οὗτοι δὲ, παρ' ἀλλήλοις συντιθέμενοι, πληροῦσι τὸ Ἑξάμετρον ἔπος· Ἡρῷον δὲ λέγεται, ὅτι διὰ τούτου τὰς τῶν Ἡρώων πράξεις διηγεῖται.

δ'. ΛΕΞΕΙ δὲ ποικίλῃ κεχρημένος, τοὺς ἀπὸ πάσης διαλέκτου τῶν Ἑλλήνων χαρακτῆρας ἐγκατέμιξεν· ἐξ ὧν δῆλός ἐστι, πᾶσαν μὲν Ἑλλάδα ἐπελθὼν, καὶ πᾶν ἔθνος.

Καὶ Δωριέων μὲν τῇ συνήθει τῆς βραχυλογίας ἐλλείψει κέχρηται, τὸ δῶμα λέγων δῶ, --[illegible] δέ οἱ δῶ' Ἀφροδίτη πέλεται. Καὶ τὸ ὅτι, ὅ,—ὅ μοι αἰετὸς ἔκτανε χῆνας. Καὶ τὸ ὀπίσω, ἄψ, μεταβαλὼν τὸ μὲν ο εἰς τὸ α, τὸ δὲ π καὶ τὸ σ εἰς τὸ συγγενὲς αὐτοῖς. Καὶ τὸ ἄλλοτε, ἄλλο,

[1] Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή, 1. Il. ξ'. v. 249.

καὶ τὰ τοιαῦτα. Ὁμοίως δὲ καὶ τὰ μέσα συντέμνων, λέγει τοὺς ὁμότριχας καὶ ὁμοετεῖς, καὶ ὄτριχας καὶ οἰετέας, καὶ τὸ ὁμοπάτριον, ὀπάτριον, καὶ τὸ τρέμειν, τρεῖν· καὶ τὸ τιμῶ, τίω. Τῶν αὐτῶν δέ ἐστι, καὶ τὸ ὑπερβιβάζειν τὰ στοιχεῖα· ὡς ἐν τῷ κάρτιστοι, ἀντὶ τοῦ, κράτιστοι.

Αἰολέων δὲ χρῆται ἐν τοῖς συνθέτοις τῇ συγκοπῇ, καδδραθέτην λέγων, ἀντὶ τοῦ, καταδραθέτην· καὶ ὑββάλλειν, ἀντὶ τοῦ, ὑποβάλλειν. Καὶ ἐπὶ τοῦ παρατατικοῦ χρόνου, τὰ τέλη παροξύτονα λήγοντα παρὰ τοῖς ἄλλοις εἰς τὴν ει δίφθογγον, διὰ τοῦ η παρὰ τοῖς Αἰολεῦσιν ἐκφέρεται, ὡς ἐν τῷ ἐφίλη, ἐνόη· οὕτω δὲ καὶ Ὅμηρος ἐποίησεν,—δίδη μέχοισι λύγοισι, ἀντὶ τοῦ ἔδει, ὅ ἐστιν ἐδέσμει· καὶ,

[2] Τοὺς μὲν ἄρ' οὔτ' ἀνέμων διάη μένος ὑγρὸν ἀέντων. 2. Odyss. ι. v. 478.

Καὶ τὸ ἐναλλάσσειν τὸ σ εἰς τὸ δ, ὡς ἐν τῷ λέγειν, ὀδμὴ, καὶ ἴδμεν. Καὶ τὸ πλεονάζειν ἔν τισιν, ὡς τὸ εὔκηλος, ἀντὶ τοῦ, ἕκηλος· καὶ, αὐτὰρ, ἀντὶ τοῦ, ἀτάρ· καὶ κεκλήγοντες, ἀντὶ τοῦ, κεκληγότες. Καὶ τὸ προστιθέναι τῷ δευτέρῳ προσώπῳ τῶν ῥημάτων τὸ θα, ὡς τὸ ἔφησθα, καὶ εἴπησθα. Τὸν δὲ διπλασιασμὸν τῶν συμφώνων οἱ μὲν Δωριεῦσιν, οἱ δὲ Αἰολεῦσι προστιθέασιν· οἷόν ἐστιν, Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος· καὶ, Ὀππότερος τάδε ἔργα.

Ἰώνων δὲ ἴδιον ἔχει τὸ ἀφαιρέσει χρῆσθαι, ἐν τοῖς παρῳχηκόσι χρόνοις τῶν ῥημάτων, ὡς τὸ, βῆ, καὶ τὸ, δῶκεν· ἔθος γὰρ ἔχουσι καὶ ἐπὶ τῶν παρῳχημένων χρόνων ἀπὸ τῶν αὐτῶν στοιχείων ἄρχεσθαι, ἀφ' ὧν ἐστι καὶ ὁ ἐνεστώς· καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ ε, ἐν τῷ

ἱρεὺς

ἰρθῦς καὶ ἴρηξ· καὶ τὸ προστιθέναι τοῖς τρίτοις προσώποις τῶν ὑποτακτικῶν τὸ, σι· οἷόν ἐστι τὸ, ἔλθῃσι, καὶ τὸ, λάβῃσι· καὶ ταῖς δοτικαῖς, θύρῃσιν, ὕλῃσι. Καὶ τὸ λέγειν οὔνομα καὶ νοῦσον, καὶ κεινὸν καὶ μεῖλαν, ἀντὶ τοῦ, κενὸν, καὶ μέλαν. Τὸ μεταβάλλειν τὸ α, ἐπειδὰν ἐκτείνηται, εἰς τὸ η, ὡς τὸ Ἥρη, Ἀθήνη· Ἔστι δ᾽ ὅτε, ἐκ τοῦ ἐναντίου τὸ η εἰς τὸ α, ὡς τὸ λελασμένος, ἀντὶ τοῦ, λελησμένος. Καὶ τὸ διαιρεῖν τὰ περισπώμενα ῥήματα, φρονέων καὶ νοέων· καὶ τὰς γενικὰς, τὰς εἰς ους ληγούσας, ὡς τὸ Διομήδεος, Σαπφόος· καὶ τὰς περισπωμένας γενικὰς τῶν πληθυντικῶν, ὡς τὸ πυλέων, Περσέων· καὶ τῶν οὐδετέρων τὰς πληθυντικὰς εὐθείας, τὰς εἰς τὸ η ληγούσας, ὡς τὸ στήθεα, μέλεα· καὶ τὰς γενικὰς αὐτῶν ὁμοίως. Ἰδίως δὲ λέγουσι καὶ τὸ, τετράφαται, καὶ τὰ τοιαῦτα.

Μάλιστα δὲ τῇ Ἀτθίδι διαλέκτῳ κέχρηται· καὶ γὰρ ἐπίμικτος ἦν. Καὶ ἐπεὶ λέγεται παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, λεὼς, ὁ λαὸς, κατὰ ταύτην τὴν συνήθειαν ἔστι παρ᾽ αὐτῷ ὁ Πηνέλεως, καὶ τὸ χρέως. Ἔστι δ᾽ αὐτοῖς σύνηθες καὶ τὸ συναλείφειν ἐνίοτε, καὶ ἀντὶ δύο ποιεῖν μίαν συλλαβὴν, τὸ ἔπος, τοὖπος, τὸ ἱμάτιον, θοἰμάτιον. Οἷς ἐστιν ὅμοιον, Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· καὶ, Πεδία λωτοῦντα, ἀντὶ τοῦ, λωτόεντα· καὶ τὸ ὑφαιρεῖν τὸ ἡ τῶν εὐκτικῶν τῶν τοιούτων, δοκοίης, δοκοῖς· τιμῴης, τιμῷς, ἔστιν Ἀττικόν. Ὧι ἀκολούθως εἴρηται, —ἄλλοι δὲ διακρινθῆτε τάχιστα. Ὁμοίως δὲ καὶ τοῦτο Ἀττικὸν,

Οἱ πλέονες κακίους, παῦροι δέ τε πατρὸς ἀρείους,

ὃ λέγομεν, κακίονες καὶ ἀρείονες. Καὶ τὰς αἰτιατικὰς τῶν τοιούτων μὴ διαιρεῖν, τοὺς βοῦς, τοὺς ἰχθῦς· Βοῦς περιτεμνομένους· Καὶ, Ἰχθῦς, ὄρνιθάς τε. Κἀκεῖνο δὲ εἴρηται Ἀττικῶς, Οὐδέ τε μιν σθένει ῥηγνῦσι ῥέοντες, ὡς ζευγνῦσι, ὀμνῦσι. Καὶ τὸ ἐξαιρεῖν τὰ βραχέα, τῶν Ἀττικῶν λέγεται, λοῦται· οἴομαι, οἶμαι· οὕτως οὖν καὶ τὸ Λῦτο, ἀντὶ τοῦ ἐλύετο. Τῶν αὐτῶν ἐστι καὶ τὸ, ἑώρων, καὶ ἐωνησάμην, ἐκ περισσοῦ προστιθέντων τὸ ε. Ὅθεν ἐστὶ καὶ τὸ, ἐῳνοχόει· καὶ τὸ συναιρεῖν τὸ ι, ἐπὶ τῶν τοιούτων, ἠιόνες, Νηρηίδες. Οὕτω καὶ τὸ, Σφῷ δὲ μάλ᾽ ἠθέλετον. Καὶ ἐπὶ τῆς εἰς ι καθαρὸν ληγούσης δοτικῆς παραπλεονασμὸς τοῦ α, κέραϊ, γέραϊ, σέλαϊ. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο Ἀττικὸν, τὸ λέγειν, ἔστων, καὶ ἐπέσθων, ἀντὶ τοῦ, ἔστωσαν, καὶ ἐπέσθωσαν. Ἔστι δὲ καὶ ἡ τῶν εὐκτικῶν χρῆσις, ἀντὶ τῶν παρεληλυθότων τῶν ὁριστικῶν, τῆς αὐτῆς συνηθείας, ᾗ καὶ Ὅμηρος χρῆται συνεχῶς. Καὶ τοῖς θηλυκοῖς ἀρσενικὰ ἄρθρα, ἢ μετοχὰς, ἢ ἐπίθετα συντάσσειν, ὡς τὸ χεῖρε, τὼ γυναῖκε. Καὶ παρὰ Πλάτωνι δὲ, ἄγοντε καὶ φέροντε· καὶ, ἡ σοφὸς γυνὴ, καὶ, ἡ δίκαιος· οὕτω οὖν καὶ Ὅμηρος ἐπὶ Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς ἔφη,

Οὐκ ἂν ἐφ᾽ ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ. Καὶ, Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν. Καὶ, —κλυτὸς Ἱπποδάμεια.

ε΄. ΚΑΙ περὶ τὴν σύνταξιν δὲ, πολλὰ ἰδιώματα ἐχουσῶν τῶν διαλέκτων, ὅταν εἴπῃ ὁ ποιητὴς,

Ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο,

Ἀττικὴν δείκνυσι τὴν συνήθειαν· ὅταν δὲ εἴπῃ, Δέξατό οἱ σκῆπτρον· καὶ, Θέμιστι δὲ καλλιπαρήῳ Δέκτο δέπας, ἐν τούτοις Δωριάζει. Ὅπως μὲν οὖν τὰς πάντων Ἑλλήνων φωνὰς ἀθροίζων, ποικίλον ἀπεργάζεται τὸν λόγον, καὶ χρῆται ποτὲ μὲν ταῖς ξέναις, ὥσπερ εἰσὶν αἱ προειρημέναι· ποτὲ δὲ ταῖς ἀρχαίαις, ὡς ὅταν λέγῃ, ἄορ, καὶ σάκος· ποτὲ δὲ

ταῖς

τοῖς κοιναῖς καὶ συνήθεσιν, ὡς ὅταν λέγῃ, ξίφος, καὶ ἀσπίδα, [1] δῆλον. Καὶ θαυμάσειέ τις, ὅτι καὶ κοιναὶ λέξεις παρ' αὐτῷ σώζουσι τὸ σεμνὸν τοῦ λόγου.

ϛʹ. ΕΠΕΙ δὲ ὁ ἐγκατάσκευος λόγος φιλεῖ τὴν τοῦ συνήθους ἐξαλλαγήν, ὑφ' ἧς ἐναργέστερος, ἢ σεμνότερος, ἢ πάντα πεποιημένος γίνεται· καὶ ἡ μὲν τῆς λέξεως ἐκτροπή, καλεῖται τρόπος, ἡ δὲ τῆς συνθέσεως, σχῆμα· καὶ ἔστι τὰ εἴδη τούτων ἐν τῇ [2] Τεχνολογίᾳ ἀναγεγραμμένα, θεασώμεθα, τί τύπων Ὁμήρῳ παραλέλειπται, ἢ τί ἕτερον ὑπὸ τῶν μετ' αὐτὸν εὕρηται, ὃ ἐκεῖνος οὐκ εἶπε πρῶτος. *Γρ. οἶδε.

Τῶν τοίνυν τρόπων, Ὀνοματοποιία καὶ πάνυ συνήθης ἐστὶν αὐτῷ. * Εἰδὼς γὰρ καὶ τὴν παλαιὰν ἀρχὴν τῶν ὀνομάτων, ὅτι οἱ πρῶτοι τὰ πράγματα ὀνομάσαντες, πολλὰ ἀπὸ τοῦ συμβεβηκότος προσηγόρευσαν, καὶ τὰς ἀνάρθρους φωνὰς τοῖς ἐγγραμμάτοις ἐξετύπωσαν· ὡς τό, φυσᾶν, καὶ τό, * τρίζειν, καὶ τό, μυκᾶσθαι, καὶ τὸ βροντᾶν, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια. Ὅθεν καὶ αὐτὸς ἐποίησέ τινα ὀνόματα, οὐκ ὄντα πρότερον, πρὸς τὰ σημαινόμενα τυπώσας, οἷον, τὸν δοῦπον, καὶ, τὸν ἄραβον, καὶ, τὸν βόμβον, καὶ, τὸ ῥόχθει, καὶ, τὸ ἀνέβραχε, καὶ τὸ σίζε, καὶ τὰ τοιαῦτα· ὧν οὐκ ἂν εὕροι τις εὐσημότερα. Καὶ πάλιν ἄλλας τινὰς λέξεις, ἐπ' ἄλλων πραγμάτων κειμένας, ἐπ' ἄλλα μετατίθεικεν, οἷόν ἐστι καὶ τοῦτο, Φλέγμα κακὸν φορέουσα· ὃ σημαίνει τὴν κατὰ τὸ φλέγειν ἐνέργειαν. Καὶ τὸν πυρέθον, ἀντὶ τοῦ πυρός. Οἷς ὅμοιόν ἐστι καὶ τό, Χαλκοτύπους ὠτειλάς· βούλεται γὰρ εἰπεῖν τὰς ὑπὸ τοῦ χαλκοῦ τετυπωμένας. Καὶ ὅλως πολλῇ τῇ καινότητι κέχρηται, μετὰ πολλῆς τῆς ἐξουσίας, τὰ μὲν ἐξαλλάσσων παρὰ τὴν συνήθειαν, τὰ δέ, εὐσημότερα καθιστάς, ἕνεκα τοῦ κάλλους καὶ μεγέθους ἐμποιεῖν τοῖς λόγοις. * Ità pro τρίζειν.

Πολλὴ δὲ ἐστιν αὐτῷ καὶ ἡ τῶν ἐπιθέτων εὐπορία, ἅπερ οἰκείως καὶ προσφυῶς τοῖς ὑποκειμένοις ἡρμοσμένα, δύναμιν ἴσην ἔχει τοῖς κυρίοις ὀνόμασιν· ὥσπερ τῶν θεῶν ἑκάστῳ ἰδίαν τινὰ προσηγορίαν περιτίθησι· τὸν Δία, μητιέτην, καὶ ὑψιβρεμέτην· καὶ τὸν Ἥλιον, ὑπερίονα· καὶ τὸν Ἀπόλλωνα, Φοῖβον καλῶν. Μετὰ δὲ τὴν Ὀνοματοποιίαν, ἴδωμεν καὶ τοὺς ἄλλους τρόπους.

ζʹ. ΚΑΤΑΧΡΗΣΙΣ μὲν δή, ἥπερ ἀπὸ τοῦ κυρίως δηλουμένου μεταφέρει τὴν χρῆσιν καὶ ἐφ' ἕτερον οὐκ ἔχον ὄνομα κύριον, ἔστι παρὰ τῷ ποιητῇ, ὅταν λέγῃ Σειρὴν χρυσείην· σειρὰ γὰρ κυρίως, ἐπὶ τοῦ σχοινίου τάσσεται. Καὶ ὅταν εἴπῃ, Αἰγείην κυνέην· ἡ μὲν γὰρ περικεφαλαία κέκληται κυνέη παρ' αὐτῷ, ἐπεὶ ἐκ δέρματος κυνὸς γενέσθαι αὐτὴν ἔθος ἦν· ἐνταῦθα δέ, καὶ τὴν ἐξ αἰγὸς δέρματος γινομένην, Κυνέην καλεῖ.

Μεταφορὰ δέ, ἥπερ ἐστὶν ἀπὸ τοῦ κυρίως δηλουμένου πράγματος ἐφ' ἕτερον μετενηνεγμένη, μετὰ τῆς ἀμφοῖν ἀναλόγου ὁμοιότητος, καὶ πολλή ἐστι καὶ ποικίλη παρ' αὐτῷ· οἷόν ἐστιν,

Ἧκεν ἀπορρήξας κορυφὴν ὄρεος μεγάλοιο.

Καί, Νῆσος, τὴν πέρι πόντος ἀπείριτος ἐστεφάνωται·

ὃν γὰρ λόγον ἔχει κορυφὴ πρὸς ἄνθρωπον, τοῦτον καὶ ἡ ἀκρώρεια πρὸς τὸ ὄρος· καὶ ὃν στέφανος πρὸς τοῦτον, ὃν περίκειται, τὸν αὐτὸν θάλασσα πρὸς νῆσον. Ἀλλὰ τὸ χρήσασθαι τοῖς ὁμοίοις, ἀντὶ τῶν κυρίων, ὀνόμασιν, εὐειδέστερον καὶ ἐναργέστερον ποιεῖ τὸν λόγον.

Εἰσὶ δὲ παρ' αὐτῷ Μεταφοραὶ ποικίλαι, αἱ μέν, ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἔμψυχα· οἷον,

1. Vox *H. Steph.* frustrà suspecta.

2. Vel hinc elucet, Hoc Opus esse *Dionysii*, qui ad aliud nunc *Opus* suum Nos rejicit, nempè Τεχνολογίαν, quæ hodienū extat, & Τεχνικὴ vocatur.

Φθέγξατο δ' ἡνίοχος νηὸς κυανοπρῴροιο,

ἀντὶ τοῦ, ναύτης. Καὶ,

Βῆ δὲ μετ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,

ἀντὶ τοῦ, βασιλέα. Αἱ δὲ, ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἄψυχα, οἷον,——ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης, τὴν ὑπώρειαν· καὶ, Οὖθαρ ἀρούρης, τὸ γόνιμον. Ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἔμψυχα, οἷον,——Σιδήρεον νύ τοι ἦτορ, ἀντὶ τοῦ, σκληρόν. Ἀπὸ δὲ ἀψύχων ἐπὶ ἄψυχα, οἷον, Σπέρμα πυρὸς σώζων, ἀντὶ τοῦ, γόνιμον ἀρχήν. Ὥσπερ δὲ ὀνομάτων, οὕτω καὶ ῥημάτων εἰσὶ παρ' αὐτῷ μεταφοραί· οἷον,

Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω,

ἀντὶ τοῦ, ἠχοῦσιν.

Ἕτερος τρόπος ἐστὶν, ἡ καλουμένη Μετάληψις, κατὰ συνωνυμίαν σημαίνουσα πρᾶγμα διάφορον· οἷον, * * Odyss. ό. 298.

Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκε θοῇσι·

Βούλεται γὰρ σημῆναι τὰς κυρίως Ὀξείας λεγομένας νήσους· ἐπεὶ συνωνυμεῖ τὸ θοὸν τῷ ὀξεῖ. Ὀξὺ δὲ οὐ μόνον, τὸ κατὰ κίνησιν ταχύ ἐστιν, ἀλλὰ καὶ τὸ κατὰ σχῆμα, προηγούμενον εἰς λεπτότητα. Τοιοῦτόν ἐστιν καὶ τὸ, ——† ἐγὼ δὲ θέωσα παραστάς. † Odyss. ί. 327.

Ἄλλος τρόπος, Συνεκδοχὴ λεγομένη, ἀπὸ τοῦ κυρίως σημαινομένου ἕτερόν τι τῶν ὑπὸ τὸ αὐτὸ γένος ὄντων παριστῶσα. Καὶ ἔστιν ὁμοίως ὁ τρόπος οὗτος ποικίλος. Ἐκδεχόμεθα γὰρ ἤτοι ἀπὸ τοῦ ὅλου τὸ μέρος, οἷον——πρὸς τεῖχος εὔδμητον βόας αὔας· ἀπὸ γὰρ τῶν βοῶν, τὰς βύρσας, ἐξ ὧν ἀσπίδες, δηλοῦν βούλεται. Ἢ ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον· οἷον, Τοίην * γὰρ κεφαλὴν ποθέω· ἀπὸ γὰρ τῆς κεφαλῆς τὸν ἄνδρα σημαίνει. Καὶ ὅταν λέγῃ λευκώλενον, τὴν καλὴν καὶ εὐκνήμιδας, τοὺς εὐόπλους. Ἢ ἀπὸ ἑνὸς τὰ πολλὰ, ὡς ὅταν εἴπῃ ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως, ——ἐπεὶ Τροίης ἱερὸν πτολίεθρον ἔπερσεν· οὐ γὰρ μόνος, ἀλλὰ σὺν τοῖς ἄλλοις Ἕλλησι, τὴν Τροίαν ἐπόρθησεν. Ἀπὸ δὲ τῶν πολλῶν τὸ ἕν· οἷον, Στήθεά θ' ἱμερόεντα· τουτέστι τὸ στῆθος. Ἀπὸ δὲ εἴδους γένος,

* Ità lego, pro δ' αὖ ex ipso Poetâ, Odyss. ά. 346.

Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλών· εἶδος γὰρ λίθου, ὁ μάρμαρος. Ἀπὸ δὲ γένους τὸ εἶδος, οἷον,

Ὄρνιθας γνῶναι, καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι.

καὶ γὰρ οὐ πάντας, ἀλλὰ τοὺς μαντικοὺς ὄρνιθας εἰπεῖν βούλεται. Ἀπὸ δὲ τῶν παρεπομένων, τὴν πρᾶξιν, οἷον, Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν·

Ἀπὸ γὰρ τοῦ τόξου τὴν περὶ τὸ τόξον ἐμπειρίαν δηλοῖ. Καὶ, Ἑζόμενοι λεύκαινον ὕδωρ· καὶ, Οἱ δὲ πανημέριοι σεῖον ζυγόν· ἀπὸ γὰρ τοῦ συμβαίνοντος, ἐπὶ μὲν τοῦ προτέρου, τὸ ἠρέσσον, ἐπὶ δὲ τοῦ δευτέρου, τὸ ἔτρεχον, δηλοῖ. Ἀπὸ δὲ τοῦ προηγουμένου τὸ ἀκόλουθον, ——λῦσε δὲ † παρθενίην ζώνην· ἀκολουθεῖ γὰρ τούτῳ, τὸ διεκόρευσεν· ἀπὸ δὲ τοῦ ἀκολούθου τὸ προηγούμενον ὡς ὅταν ἐναρίζειν λέγῃ, τὸ φονεύειν, ἀντὶ τοῦ, σκυλεύειν. † κ. παρθενίην, Odyss. λ'. 244.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος, ἡ Μετωνυμία, λέξις ἐπ' ἄλλου κυρίως κειμένη, ἄλλο δὲ κατ' ἀναφορὰν σημαίνουσα· οἷόν ἐστι παρ' αὐτῷ, † Non nunc Extat, nisi inter Fragmenta.

† Ἦμος ὅτ' αἰζηοὶ Δημήτερα κωλοτομεῦσι·

Τὸν γὰρ πύρινον καρπὸν δηλοῖ, ἀπὸ τῆς εὑρούσης Δήμητρος ὀνομάσας· καὶ ὅταν εἴπῃ,

Σπλάγ-

Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἀμπείραντες ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο·

ἐν γὰρ τῷ τοῦ Ἡφαίστου ὀνόματι, τὸ πῦρ λέγει· ὅμοιον δέ ἐστι τοῖς εἰρημένοις καὶ τοῦτο, ——ὅς κεν ἐμῆς γε Χοίνικος ἅπτηται· λέγει γὰρ τὰ ἐμπεριεχόμενα τῇ χοίνικι.

Ἔστι δὲ καὶ ἄλλος τρόπος, ἡ Ἀντονομασία, λέξις δι' ἐπιθέτων, ἢ συσσήμων, ὄνομα ἴδιον σημαίνουσα· ὡς ἐν τούτῳ,

Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρείδην προσέειπε·

δηλοῖ γὰρ διὰ τούτων τόν τε Ἀχιλλέα, καὶ τὸν Ἀγαμέμνονα· καὶ πάλιν, Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· καὶ ἐν ἄλλοις, Φοῖβος ἀκερσεκόμης· τὸ μὲν γὰρ, Ἀθηνᾶν· τὸ δὲ, τὸν Ἀπόλλωνα δηλοῖ.

Ἔστι καὶ ἡ Ἀντίφρασις, λέξις τὸ ἐναντίον, ἢ τὸ παρακείμενον σημαίνουσα· ὡς ἐν τούτῳ, Οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς· βούλεται γὰρ εἰπεῖν τὸ ἐναντίον, ὅτι ἰδὼν αὐτοὺς ἐλυπήθη.

Ἔστι καὶ ἡ Ἔμφασις, ἥπερ δι' ὑπονοίας ἐπίτασιν τοῦ λεγομένου παρίστησιν· οἷον,

Αὐτὰρ ὅτ' εἰς ἵππον κατεβαίνομεν, ὃν κάμ' Ἐπειός·

ἐν γὰρ τῷ κατεβαίνομεν τὸ μέγεθος τοῦ ἵππου ἐμφαίνει. Ὅμοιον δὲ κἀκεῖνο, Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· καὶ γὰρ ἐν τούτῳ παρέχει μείζονα ἔμφασιν, ὡς βαφθέντος ὑπὸ τοῦ ξίφους, ὥστε θερμανθῆναι. Τοιοίδε μὲν οἱ τῶν λεγομένων τρόποι ὑπὸ Ὁμήρου πεποιημένοι.

η'. ἼΔΩΜΕΝ δὲ καὶ τὰς τῆς συντάξεως ἐκτροπὰς, τὰ καλούμενα σχήματα, εἰ καὶ ταῦτα πρῶτος Ὅμηρος ὑπέδειξε. Τὸ δὲ σχῆμα, ἐστὶ λόγος ἐξηλλαγμένος τοῦ ἐν ἔθει, κατά τινα πλάσιν, κόσμου, ἢ χρείας χάριν· κάλλος μὲν γὰρ τοῖς λόγοις προστίθησι, διὰ τῆς ποικιλίας καὶ μεταβολῆς τοῦ λόγου, καὶ σεμνοτέραν ἀπεργάζεται τὴν φράσιν· χρείαν δὲ, εἰς τὸ ἐξᾶραι καὶ ἐπιτεῖναι τὰς ποιότητας καὶ δυνάμεις τῶν πραγμάτων.

Τῶν δὲ σχημάτων, τὰ μὲν κατὰ Πλεονασμὸν ποιεῖ· ἐνίοτε μὲν διὰ τὸ μέτρον· ὡς ἐν τούτῳ,

Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα † πάντα τάλαντα· τὸ γὰρ πάντα μηδὲν συντελοῦν ἔγκειται· ἔστι δὲ, ὅτε κόσμου χάριν,

† De hac Phrasi, vid. ad *Iliad.* τ'. 247.

Ἦ * μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός·

* Vid. ad *Iliad.* σ'. v. 12.

τὸ γὰρ μάλα πλεονάζει, κατὰ συνήθειαν Ἀττικήν.

Ἄλλοτε δὲ διὰ πλειόνων λέξεων τὸ σημαινόμενον ἀποδίδωσιν, ὃ καλεῖται Περίφρασις· ὡς ὅταν λέγῃ, υἷας Ἀχαιῶν, τοὺς Ἀχαιούς· καὶ βίην Ἡρακληείην, τὸν Ἡρακλέα. Καὶ τὰ τοιαῦτα δὲ κατὰ Ἐναλλαγὴν σχηματίζει, τὴν εἰθισμένην τάξιν ἀναστρέφων· καὶ ἤτοι ἐν μέσῳ λέξιν ἐντιθεὶς, ὃ καλεῖται Ὑπερβατόν· ὡς ἐν τούτῳ,

Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς·

Ἀντὶ τοῦ, λέων ταῦρον κατεδηδώς· καὶ λέξιν μὲν οὕτως ὑπερβιβάζει. Ἐνίοτε δὲ καὶ ὅλον λόγον ὡς ἐν τούτῳ,

——Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο·

ἡ δὲ ἑξῆς ἐστιν, ——Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.

Τοῦ δ' αὐτοῦ εἴδους ἔχεται καὶ ἡ καλουμένη Παρεμβολὴ, ὅταν ἔξωθέν τινα, μηδὲν προσήκοντα τοῖς ὑποκειμένοις, ἐμβάλληται, καὶ κἂν ἐξέλῃ τις, οὐδὲν τῆς συντάξεως ἀφαιρεῖ· οἷόν ἐστι,

> Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους
> Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
> Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε,

Καὶ τὰ ἑξῆς, ὅσα περὶ τοῦ σκήπτρου λέγει· εἶτα ἐπιφέρει τὸ ἀκόλουθον τῇ ἀρχῇ,

> Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν.

Ἔστι παρ' αὐτῷ καὶ ἡ Παλιλλογία, ἐπανάληψις οὖσα μέρους τινὸς λόγου, ἢ πλειόνων λέξεων ἐπαναλαμβανομένων, ὃ καὶ Ἀναδίπλωσις καλεῖται· οἷόν ἐστι,

> *Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν· *Vid. Iliad. ύ. 371.
> Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.

Ποτὲ δὲ παρεντιθεμένων ἄλλων τινῶν, καὶ τῶν αὐτῶν πάλιν †ἀναλαμβανομένων, ὡς ἐν τῷ,

> Ἀλλ' ὁ μὲν Αἰθίοπας μετεκίαθε τηλόθ' ἐόντας, † Ita emendo ἀναλαμβανομένων.
> Αἰθίοπας· τοὶ διχθὰ δεδαίαται, ἔσχατοι ἀνδρῶν.

Ἔστι δὲ τὸ σχῆμα κίνησιν ἐμφαῖνον τοῦ λέγοντος, καὶ ἅμα κινοῦν τὸν ἀκροατήν.

Τοῦ αὐτοῦ γένους ἐστὶ καὶ ἡ Ἐπαναφορά, ὅταν ἐν ἀρχῇ πλειόνων κώλων ταὐτὸν μόριον ἐπαναλαμβάνηται· τούτου δὲ παράδειγμα παρὰ τῷ Ποιητῇ,

> Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγε τρεῖς νῆας ἐίσας,
> Νιρεὺς Ἀγλαΐης υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
> Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθεν.

Καὶ ἔστιν ὁμοίως τὸ σχῆμα οἰκειότατον κινήσεως καὶ εὐεπείας.

Ἔστι παρ' αὐτῷ καὶ ἡ Ἐπάνοδος, ἥπερ ἐστὶν, ὅταν δύο πράγματα καὶ ὀνόματα προτιθείς τις, μήπω δὲ τοῦ πέρας ἔχοντος, ἐπανίῃ ἐφ' ἑκάτερον τῶν ὀνομάτων, ἀποδιδοὺς τὸ τῆς διανοίας ἐλλιπές· ὡς ἐν ἐκείνῳ,

> Ἄρης τε βροτολοιγὸς, Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα·
> Ἡ μὲν ἔχουσα κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος,
> Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα.

Ἔργον δὲ τοῦ σχήματος, ποικιλία καὶ σαφήνεια.

Ὑπάρχει δὲ Ὁμοιοτέλευτον σχῆμα παρ' αὐτῷ, ἐν ᾧ τὰ κῶλα εἰς ὁμοίας τῶν ἤχων λέξεις τελευτᾷ, τὰς αὐτὰς συλλαβὰς ἐν τοῖς πέρασιν ἔχοντα· οἷόν ἐστι,

> Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν.

Καὶ ἐν ἐκείνῳ,

> Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ
> Ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ
> Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη
> Πέπταται ἀννέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη.

Ὅταν δὲ εἰς ὀνόματα ὁμοίως κλινόμενα λήγωσιν αἱ περίοδοι, ἢ τὰ κῶλα, καὶ ταῦτα εἰς πτώσεις ὁμοίας, Ὁμοιόπτωτον τοῦτο ἰδίως ὀνομάζεται, οἷόν ἐστιν,

> Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἁδινάων,
> Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων.

Τὰ

Τὰ δὲ εἰρημένα, καὶ τὰ τοιαῦτα μάλιστα, προστίθησι τῷ λόγῳ χάριν καὶ ἡδονήν. Δεῖγμα δὲ τῆς περὶ σύνθεσιν φιλοτεχνίας, ὅτι καὶ πολλάκις καὶ δυσὶ σχήμασιν ἐν τοῖς αὐτοῖς ἔπεσι κέχρηται, τῇ τε Ἐπαναφορᾷ, καὶ τῷ Ὁμοιοτελεύτῳ, ὡς ἐν ἐκείνῳ,

Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,
Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν.

Τούτων ἔχεται κἀκεῖνο τὸ σχῆμα, τὸ καλούμενον Πάρισον· ὃ γίνεται ἐκ δυοῖν, ἢ πλειόνων κώλων, ἴσας ἀλλήλαις τὰς λέξεις ἐχόντων· καὶ τοῦτο δὲ πρῶτος Ὅμηρος ἐποίησεν, εἰπὼν,

Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.

Καὶ πάλιν,

Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥίψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι.

καὶ τοῦτο δὲ, ὅτι πολλὴν ἔχει τῆς φράσεως κόσμον, εὔδηλον.

Τῆς δὲ ὁμοίας χάριτος ἔχεται καὶ ἡ Παρονομασία, ὅταν παρὰ τὸ προκείμενον ἕτερον ὄνομα ἐμφερὲς τεθῇ εὐθὺς κατὰ σύμμετρον διάστημα· οἷόν ἐστιν,

Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος ‡ παῖς, κρατερὸς Λυκόοργος.

καὶ ἐν ἄλλῳ,

Τῶν ἦτοι Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευεν.

‡ al. υἱὸς, ut in loco, Iliad. ζ', 130.

Καὶ τὰ μὲν προειρημένα, ἤτοι κατὰ Πλεονασμὸν, ἢ κατά τινα ποιὰν Πλάσιν σχηματίζεται· ἀλλὰ δὲ κατ' Ἔνδειαν λέξεως· ὧν ἐστιν ἡ καλουμένη Ἔλλειψις, ὅταν καὶ ἄνευ τοῦ ῥηθῆναί τινα λέξιν, ἐκ τῶν προειρημένων ἡ διάνοια φαίνηται· οἷόν ἐστι,

Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
Πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι·

Λείπει γὰρ τὸ ἀλαπάξαι, νοεῖται δὲ ἐκ τῶν προειρημένων. Κἀκεῖνο δὲ λέγεται κατ' Ἔλλειψιν,

Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης·

ἐνδεῖ γὰρ τὸ, ἐστί· καὶ,

Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,

λείπει γὰρ τὸ, πάρεστιν, ἢ συμβέβηκεν, ἤ τι τοιοῦτον.

Τοιοῦτόν ἐστι καὶ τὸ Ἀσύνδετον, ὁπόταν ἐξαίρωνται οἱ σύνδεσμοι οἱ συνδέοντες τὴν φράσιν· ὅπερ οὐ μόνον τάχους, ἀλλὰ καὶ ἐμφάσεως παθητικῆς χάριν γίνεται· οἷόν ἐστιν καὶ τοῦτο,

Ἤιομεν, ὡς ἐκέλευες, ἀνὰ δρυμὰ, φαίδιμ' Ὀδυσσεῦ,
Εὕρομεν ἐν βήσσῃσι τετυγμένα δώματα Κίρκης.

Ἐν τούτοις γὰρ ὁ Καὶ σύνδεσμος ἐξῄρηται, τὸν τάχιστον τρόπον τῆς ἀπαγγελίας ζητοῦντος τοῦ λέγοντος.

Ἔτι ἐν τοῖς σχήμασι καὶ τὸ καλούμενον Ἀσύντακτον, ὃ καὶ Ἀλλοίωσις καλεῖται, ἐπειδὰν ἡ συνήθης τάξις ἀλλοία γένηται· καὶ ἔτι ποικίλης, ἕνεκα τοῦ κόσμου, ἢ χάριν, ἐμποιεῖν τοῖς λόγοις, τῆς μὲν συνήθους τάξεως οὐ δοκούσης ἀκολουθεῖν, ἐπί τι δὲ ἴδιον ἀναφορᾶς ἐχούσης ἀκολουθίαν. Συμβαίνει δὲ πολλαχῶς ἐπὶ τὰ γένη τῶν ὀνομάτων ἐναλλασσομένων, οἷόν ἐστι τὸ, κλυτὸς Ἱπποδάμεια, ἀντὶ τοῦ, κλυτή. καὶ, θῆλυς ἐέρση, ἀντὶ τοῦ,

του, θήλεια. Συνήθεις γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς, χρῆσθαι τοῖς ἀρσενικοῖς καὶ ἀντὶ τῶν θηλυκῶν, ὡς κρείττοσι καὶ δυνατωτέροις· οὐκ ἀμέτρως μέντοι, οὐδ' ἀλόγως, ἀλλ' ὅταν δέῃ χρῆσθαι ὀνόματι ἐπιθέτῳ ἐκτὸς ὄντι τοῦ σώματος, περὶ οὗ ἐστιν ὁ λόγος. Ἐκεῖνα μὲν γάρ ἐστι περὶ τὸ σῶμα, ὁ μέγας, ἡ μεγάλη, ὁ καλὸς, ἡ καλὴ, καὶ τὰ τοιαῦτα· ἐκτὸς δὲ, οἷον εὔδοξος, εὐτυχής· καὶ ἔτι ταῦτα διὰ τὸ σύνθετον ἐπαμφοτερίζει· καὶ γὰρ καθολικῶς πάντα τὰ σύνθετα κοινά ἐστιν ἑκατέρου γένους. Καὶ ὅταν κοινῶς ἀρρενικῷ καὶ θηλυκῷ ὀνόματι ἐπιφέρηται ῥῆμα, ἢ μετοχὴ, τὸ ἀρρενικὸν ἐπικρατεῖ, ὡς ἐν τούτῳ,

Παρθενικαί τε καὶ ἠΐθεοι ἀταλὰ φρονέοντες.

Τινὰ δὲ καὶ παρὰ τὴν τῶν διαλέκτων ἰδιότητα, ἢ τὴν τότε συνήθειαν, λέγεται διαφόρως· οἷόν ἐστιν, ——ἔχει δέ τε κίονας αὐτὸς Μακράς.

Πολλάκις δὲ καὶ μέσου χάριν ἐναλλάσσει τὰ γένη· ὡς ἐν τούτῳ,

Δῶρόν τοι καὶ ἐγὼ, τέκνον φίλε, τοῦτο δίδωμι.

Τὸ μὲν γὰρ, τέκνον, οὐδέτερον ὄνομα· ἐπήνεγκε δὲ ἀρσενικὸν, τὸ, φίλε, πρὸς τὸ πρόσωπον ἀποτείνας τὸν λόγον· ὅμοιόν ἐστι καὶ τὸ ἀπὸ τῆς Διώνης πρὸς τὴν Ἀφροδίτην εἰρημένον,

Τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.

Τῆς δὲ αὐτῆς ἀναλογίας κἀκεῖνο ἔχεται,

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Σκῆπτρον ἔχων·

τὸ γὰρ ἔχων, οὐ πρὸς τὴν ψυχὴν, ἀλλὰ πρὸς τὸ γένος τοῦ σώματος, τουτέστι, πρὸς τὸν Τειρεσίαν, ἥρμοσε. Πολλάκις γὰρ οὐ πρὸς τὸν λόγον, ἀλλὰ πρὸς τὸ σημαινόμενον, ποιεῖται τὴν ἀπάντησιν· ὡς ἐν τούτῳ,

Πᾶσιν ὀρίνθη θυμὸς, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,
Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφιν ἀμύμονα Πηλείωνα·

τὸ γὰρ ἐλπόμενοι, οὐχ αἱ φάλαγγες, ἀλλ' οἱ ἄνδρες, ἐξ ὧν αἱ φάλαγγες συνεστᾶσι.

Καὶ κατ' ἄλλον δὲ τρόπον τὰ γένη ἐξαλλάσσει· ὡς ὅταν εἴπῃ,——* νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε Κυανέη· τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ. Ἐπεὶ γὰρ συνωνύμως λέγεται νεφέλη, καὶ νέφος, προειπὼν τὴν νεφέλην, ἐπήνεγκε τὸ οὐδέτερον, νέφος. Ὅμοια δ' ἐστὶ τούτῳ κἀκεῖνα τὰ ἔπη,

* Odyss. μ'. 74. Vid. Schol. & Not. ad v. 75.

Τῶν δ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται, ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι·

προθεὶς γὰρ οὐδετέρως τὸ γενικὸν τῶν ὀρνίθων ὄνομα, εἶτα [1] θηλυκῶς εἰπὼν τὰ εἰδικὰ, ἐπήνεγκε πάλιν οὐδετέρως τὸ, Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, ἀποδιδοὺς τὸ οἰκεῖον τῷ γενικῷ ὀνόματι τῶν ὀρνίθων.

Ἅμα δὲ τῷ γένει καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἐναλλάσσει πολλάκις ὁ Ποιητὴς, λέγων,

1. Γρ. ἀρσενικῶς.

Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο·

προθεὶς γὰρ ἑνικὸν, ἐπήγαγε τὸ πληθυντικὸν, δηλονότι πρὸς τὸ σημαινόμενον ἀναφέρων· ἐπειδὴ γὰρ ἡ πληθὺς τὴν μὲν προσηγορίαν ἐστὶν ἑνικὸν, πολλοὺς δ' ἐν αὑτῷ περιείληφεν.

Ἐκ τοῦ ἐναντίου δὲ ἐστὶ τὸ ὅμοιον, ἐπειδὰν προτιθέντος τοῦ πληθυντικοῦ, τὸ ἑνικὸν ἐπενεχθῇ· ὡς ἐν τούτῳ, ——οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες, Πρόσσω πᾶς πέτεται· τὸ γὰρ πᾶς, τῷ λόγῳ ἑνικόν ἐστι, τέτακται δὲ ἐπὶ πλήθους, ἴσον δυνάμενον τῷ, πάντες. Τῆς δὲ αὐτῆς τοῦ σχήματος ἰδέας ἐστὶ κἀκεῖνο,

Οἱ δὲ Πύλον, Νηλῆος ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἷξον· τοὶ δ' ἐπὶ θινὶ θαλάσσης ἱερὰ ῥέζον·

νοεῖται γὰρ οἱ Πύλιοι.

Περὶ δὲ τὰς πτώσεις γίνεται Ἀλλοίωσις παρ' αὐτῷ, εὐθείας μὲν καὶ ἐναλλασσομένης, ἐν τοῖς τοιούτοις,

Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,

καὶ, ——νεφεληγερέτα Ζεύς· καὶ,

Δὸς, φίλος· Οὐ γάρ μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν.

γενικῆς δὲ καὶ δοτικῆς, ἐν τοῖς τοιούτοις,

Τρωσὶ μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδής·

ἀντὶ τοῦ, Τρώων. Καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου,

Ἡ δ' αὐτοῦ τετάνυστο περὶ σπείους γλαφυροῖο·

ἀντὶ τοῦ, περὶ σπέει. Καὶ τούτων δέ ἐστιν ἡ αἰτία αὕτη, ὅτι συγγένειάν τινα ἐδόκουν ἔχειν πρὸς ἀλλήλας ἥτε εὐθεία, καὶ αἰτιατικὴ, καὶ κλητική· διὸ καὶ ἐν τοῖς οὐδετέροις εἰσὶν αἱ αὐταὶ, καὶ ἐν πολλοῖς τῶν ἀρρενικῶν, καὶ θηλυκῶν, ἥτε εὐθεία, καὶ ἡ αἰτιατικὴ, καὶ ἡ κλητικὴ, ἡ αὐτή ἐστιν· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ γενικὴ πρὸς τὴν δοτικὴν ἔχει τινὰ συγγένειαν. Ταῦτα δὲ ἐν τοῖς δυϊκοῖς ἀριθμοῖς ἐπὶ πάντων τῶν ὀνομάτων εὑρίσκεται· ὅθεν εἰκότως παρὰ τὴν συνήθειαν τὰς πτώσεις ἐναλλάσσει. Ἐνίοτε δὲ καὶ λόγους ἐστὶν εὑρεῖν τῆς ἐξαλλαγῆς, ὡς ἐν τῷ, —ἐπιστάμενοι πεδίοιο. Καὶ τὸ, ——διέπρησσον πεδίοιο, ἴσον τῷ, ἑτέρων διὰ τοῦ πεδίου.

Εὖ δὲ ἔχει παρ' αὐτῷ ἡ τῶν πτώσεων μεταβολὴ ἐν ἀρχῇ ἑκατέρων τῶν Ποιήσεων ἐν αἷς προθεὶς τὴν αἰτιατικὴν, ἐπήνεγκε τὴν εὐθεῖαν, εἰπὼν, Μῆνιν ἄειδε, θεὰ, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε· καὶ,

Ἄνδρα μοι ἔννεπε, Μοῦσα, πολύτροπον, ὃς μάλα πολλὰ
Πλάγχθη.

Ἔστι δὲ, ὅτε τῇ γενικῇ τὴν εὐθεῖαν ἐπιφέρει, ὡς ἐν τούτῳ, —† Τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσι. Πολλὰ δὲ καὶ ἑτέρως σχηματίζει, ὡς ἐν τῷ,

† Iliad. α. 271.

Φημὶ γὰρ οὖν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες,
Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων.

Τούτῳ δὲ ὅμοιόν ἐστι κἀκεῖνο, —— ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς, Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει·

Καὶ

Καὶ ταῦτα δὲ ἐξήνεγκε κατά τινα ἀρχαϊκὴν συνήθειαν· καὶ οὐδὲ ταῦτα ἀλόγως· εἰ γάρ τις τὰς μετοχὰς ἀναλύσει εἰς ῥήματα, εὕροι ἂν τὸ ἀκόλουθον. Τὸ γὰρ ἀστράπτων ἴσον ἐστὶ τῷ, ἤστραπτε, καὶ τὸ πεποιθὼς τῷ, ἐπεὶ πέποιθε. Τούτοις ἐστὶ κἀκεῖνα παραπλήσια,

Οἱ δὲ δύο σκόπελοι, ὁ μὲν οὐρανὸν εὐρὺν ἱκάνει·

Καὶ, Τὼ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
Ἤϊ· ὁ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε·

καὶ τὰ τοιαῦτα. Οὐκ ἄλογον γὰρ τὸ μέλλοντα περὶ δυοῖν τινῶν λέγειν, προτάξαι τὴν εὐθεῖαν πτῶσιν, καὶ τὸ κοινὸν αὐτῶν ἑκατέρῳ φυλάξαντα, ἀπεργάζεσθαι κοινὸν τοῦ λόγου. Ὅτι δὲ τὸ κοινὸν τοῦ λόγου χάριν πολλὴν ἐπιφαίνει, πρόδηλον.

Ἔστι δὲ, ὅπου τὴν κοινὴν πτῶσιν προθεὶς, τὸ περὶ ἑνὸς ἐπιφέρει λόγον ὡς ἐν τούτῳ,

Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς.

Καὶ τὰ εἴδη δὲ τῶν ὀνομάτων ἐξαλλάσσει, πολλάκις μὲν τὸ συγκριτικὸν τιθεὶς, ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ ὡς ἐξ ὑπερβολῆς, τὸ, ——σκαιότερος ὥς κε νέηαι. Πολὺ δὲ τὸ ὑπερθετικὸν ὁμοίως, ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ, ὡς τὸ,——δικαιότατος Κενταύρων· τοιαύτη μὲν ἡ ἐξαλλαγὴ ἐν τοῖς ὀνόμασιν.

Ἐν δὲ τοῖς ῥήμασι γίνεται ἐξαλλαγὴ, τῶν μὲν ἐγκλίσεων, ὡς ὅταν τὸ ἀπαρέμφατον, ἀντὶ τοῦ προστακτικοῦ, καταληφθῇ, οἷον,

Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι,

ἀντὶ τοῦ, μάχου. Ἢ τὸ ὁριστικὸν ἀντὶ τοῦ εὐκτικοῦ, οἷον,

Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,

ἀντὶ τοῦ, μυθησαίμην καὶ ὀνομήναιμι. Καὶ ἐκ τοῦ ἐναντίου, εὐκτικὸν, ἀντὶ ὁριστικοῦ, οἷον,

Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ, ἀντὶ τοῦ, ἀπώλετο.

Τῶν δὲ χρόνων, ὅταν ὁ ἐνεστὼς, ἀντὶ τοῦ μέλλοντος, τεθῇ· ὡς ἐν τούτῳ,

Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,

ἀντὶ τοῦ, ἐπελεύσεται· ἢ ἀντὶ τοῦ, παρῳχηκότος,

Ἔνθ' ἦτοι πλυνοὶ ἦσαν ἐπηετανοὶ, πολὺ δ' ὕδωρ
Καλὸν ὑπεκπρορέει,

ἀντὶ τοῦ, ἔρρεεν· ἢ μέλλων, ἀντὶ τοῦ ἐνεστῶτος,

Οἱ μὲν δυσομένου ὑπερίονος, οἱ δ' ἀνιόντος·

καὶ, ἀντὶ τοῦ, παρῳχηκότος,

Δείδω, μὴ δὴ πάντα θεὰ νημερτέα εἴπῃ,

ἀντὶ τοῦ, εἶπε.

Καὶ διαθέσεις δὲ ἐναλλάσσονται παρ' αὐτῷ πολλάκις καὶ τίθενται, ἀντὶ ἐνεργητικῶν, παθητικὰ, ἢ μέσα, οἷον, Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἀντὶ τοῦ, εἷλκε. Καὶ, ——καθορώμενος Αἴας, ἀντὶ τοῦ, ὁρῶν. Καὶ τοὐναντίον, τὸ ἐνεργητικὸν, ἀντὶ τοῦ παθητικοῦ, † Δωρήσω τρίποδα χρυσούατον, ἀντὶ τοῦ, δωρήσομαι.

Ἔστι δὲ ἰδεῖν, ὅπως καὶ τοὺς ἀριθμοὺς ἐναλλάσσει, τὸ πληθυντικὸν, ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ τίθησιν, ὡς πολλάκις ἐν τῇ συνηθείᾳ, εἴ τις περὶ ἑαυτοῦ λέγων· οἷον,

† Nec hoc jam reperitur apud *Homerum*, nisi inter collecta à nobis *Fragmenta*.

Τοῦ

Τῶν ἀμόθεν γε, θεά, θύγατερ Διός, εἰπὲ καὶ ἡμῖν,

ἀντὶ τοῦ, ἐμοί.

Γίνεται δὲ παρ' αὐτῷ καὶ κατὰ πρόσωπα μεταβολή, καθ' ἕνα μὲν τρόπον, οὕτως,

Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος.

Πολλῶν γὰρ ὄντων τῶν θεῶν, ἐν οἷς ἐστι τὸ λέγον πρόσωπον, ἑκάτερον καλῶς ἐξενήνεκται, τό, τε πείθονται, καὶ τὸ δεδμήμεσθα. Καθ' ἕτερον δὲ τρόπον, ὅταν τὸ νῦν ἐάσας, ἀφ' ἑτέρου ἐφ' ἕτερον πρόσωπον μεταβῇ· ὅπερ ἰδίως Ἀποστροφὴ καλεῖται· Τῷ δὲ μιμητικῷ κινεῖ καὶ ἄγει τὸν ἀκροώμενον. Οἷόν ἐστι καὶ τοῦτο,

Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ' ἔναρα βροτόεντα·
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωσι νοήσω.

Ἀπὸ γὰρ τοῦ διηγηματικοῦ μετέβαλεν εἰς τὸ μιμητικόν. Καὶ ἐν αὐτῷ δὲ τῷ διηγηματικῷ πολλάκις χρῆται τῇ Ἀποστροφῇ,

Ἀμφί σε, Πηλέος υἱέ, μάχης † ἀκόρητοι Ἀχαιοί. † γρ. ἀκόρεστοι

Ἀλλὰ καὶ ἐν τῷ μιμητικῷ χρῆται καὶ μεταβολῇ τῶν προσώπων, ὡς ἐν τούτῳ,

——ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες * ἀγοράασθε * γρ. ἀγορεύετε.
Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήια ἔργα.
Ἀτρείδη, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρίν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν,
Ἄρχευ' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.

Καὶ ἕτερον δὲ εἶδος Ἀποστροφῆς ἐστι τοιοῦτον,

Τυδείδην δ' οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη.

Ἐστι γάρ, ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἄν τις γνοίη. Καὶ πάλιν,

——ὀδμὴ δ' ἡδεῖα ἀπὸ κρητῆρος ὀδώδει
Θεσπεσίη, τότ' ἂν οὔτοι ἀποσχέσθαι φίλον ἦεν.

Καὶ μετοχαῖς δὲ χρῆται, ἀντὶ ῥημάτων, ὡς ἐν τῷ,

——ἐνὶ κήπῳ Καρπῷ βριθομένη,

ἀντὶ τοῦ, βέβριθε. Καί,

Ἔνθ' οἵ γ' εἰσέλασαν, πρὶν εἰδότες

ἀντὶ τοῦ, πρὶν εἰδέναι.

Καὶ τὰ ἄρθρα δὲ ἐναλλάσσει πολλάκις, ἀντὶ τῶν ὑποτακτικῶν τοῖς προτακτικοῖς χρώμενος, καὶ τοὐναντίον. Οἷον,

Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ ἅρπυια Ποδάργη·

καί, Καὶ θώρηχ'· ὁ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος.

Οὕτω καὶ τὰς προθέσεις εἴωθε μεταλλάσσειν,

Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα,

ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ δαῖτα· καί,

Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν.

Ὁμοίως καὶ προθέσει πλάσιν ὀνόματος οὐκ οἰκείαν ἐπιφέρει, ὡς ἐν τούτῳ,

Μήπως καὶ διὰ τείχεα μνωσήσωσι μάχεσθαι,

ἀντὶ τοῦ, διὰ τειχέος.

Ἐνίοτε δὲ ἀφαιρεῖ τὰς προθέσεις· οἷον,

Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων,

ἀντὶ τοῦ, περὶ ἧς. Καὶ,

——πολυδέγμονος, εἴπῃ μὲν εἴπῃ.

ἀντὶ τοῦ, προσείπῃ.

Καὶ ἄλλας προθέσεις ὁμοίως, τὰς μὲν ὑπαλλάσσει, τὰς δὲ ἀφαιρεῖ. Καὶ ἐπιρρήματά τινα ἐναλλάσσει, τοῖς εἰς τόπον, καὶ τοῖς ἐν τόπῳ, καὶ τοῖς ἐκ τόπου, ἀδιαφόρως χρώμενος,

* Οἱ δ' ἑτέρωσε κάθιζον,

ἀντὶ τοῦ, ἑτέρωθι· καὶ,

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθεν,

ἀντὶ τοῦ, ἐγγύς.

* Ita, pro Ἥρωες δ' ἑτέρωσε κάθιζον, legas quod extat. *Iliad.* ω 151. at hoc nullibi.

Ἔστι δὲ παρ' αὐτῷ καὶ ἡ τῶν συνδέσμων ἐναλλαγή· οἷον,

Εὐνῇ δ' οὔποτ' ἔμικτο· χόλον δ' ἀλέεινε γυναικός,

ἀντὶ τοῦ, χόλον γὰρ ἀλέεινε γυναικός. Ταῦτα μὲν δὴ κατὰ λέξιν ἐστὶ σχήματα, οἷς καὶ ἄλλοι πάντες οὐ μόνον ποιηταὶ, ἀλλὰ καὶ πεζῶν λόγων συνθέται κέχρηνται.

η. ΕΣΤΙ δὲ καὶ ἡ διάνοια παρ' αὐτῷ πολλοῖς εἴδεσιν ἐσχηματισμένη. Ὧν ἐστι καὶ ἡ Προαναφώνησις, ἥτις γίνεται, ὅταν τις διηγούμενος μεταξὺ, τὸ ἐν ὑστέροις τάξιν ἔχον ῥηθῆναι προλέγῃ· ὡς ἐν τούτῳ,

Ἦτοι οἰστοῦ γε πρῶτος γεύσεσθαι ἔμελλεν·

καὶ ἡ Ἐπιφώνησις, οἷον ἐστι, ——ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.

Ἔστι καὶ τὸ τῆς Προσωποποιΐας παρ' αὐτῷ πολὺ καὶ ποικίλον. Πολλὰ μὲν γὰρ καὶ διάφορα πρόσωπα εἰσάγει διαλεγόμενα, οἷς καὶ ἤθη παντοῖα περιτίθησιν· ἐνίοτε δὲ καὶ τὰ μὴ ὄντα πρόσωπα ἀναπλάσσει· Οἷον,

Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεύς.

Ἔστι δὲ καὶ ἡ Διατύπωσις, ἐξεργασία πραγμάτων, ἢ γινομένων, ἢ ὄντων, ἢ πραχθησομένων, εἰς τὸ παραστῆσαι ἐναργέστερον τὸ λεγόμενον· ὡς ἐν τούτῳ,

Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει·
Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.

Ἢ πρὸς τὸ οἶκτον κινῆσαι,

Δύσμορον ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,
Υἷάς τ' ὀλλυμένους, ἑλκυσθείσας τε θύγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

Ἔστι καὶ Εἰρωνεία παρ' αὐτῷ, λόγος διὰ τοῦ ἐναντίου δηλῶν τὸ ἐναντίον, μετά τινος ἠθικῆς ὑποκρίσεως· οἷον ἐστι τὸ τοῦ Ἀχιλλέως,

Ἀλλ', Ὀδυσεῦ, σύν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι,
Φραζέσθω νήεσσιν ἀλεξήσειν δήϊον πῦρ.

καὶ, ——Ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω,
Ὅστις οἷ γ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν·

ἐμφαίνει

ἐμφαίνει γάρ, ὅτι οὐκ ἂν ἕτερον εὕροι βασιλικώτερον. Καὶ οὗτος μὲν ὁ τρόπος ἐστίν, ὅταν περὶ ἑαυτοῦ λέγῃ τις εὐτελῶς, ἵνα τὴν ἐναντίαν δόξαν παράσχῃ. Ἕτερος δέ, ὅταν τις ἄλλως ἐπαινεῖν προσποιῆται, τῇ ἀληθείᾳ ψέγων. Καὶ τοῦτό ἐστι παρ' Ὁμήρῳ λεγόμενον ὑπὸ Τηλεμάχου,

Ἀντίνο', ἦ μευ καλά, πατὴρ ὡς, κήδεαι, υἷος.

Τῷ γὰρ ἐχθρῷ λέγει, ὅτι ὡς πατὴρ υἱοῦ πεφρόντικας. Καὶ πάλιν, ὅταν χλευάζων τις ἐπαίρῃ τοὺς πέλας, ὡς οἱ μνηστῆρες,

Ἦ μάλα Τηλέμαχος φόνον ἡμῖν μερμηρίζει·
Ἤ τινας * ἄξει ἀμύντορας ἐκ Πύλου ἠμαθόεντος,
Ἤ τι καὶ ἐκ Σπάρτηθεν, ἐπεί νύ περ ἵεται αἰνῶς.

* γρ. ἐκ Πύλου ἄξει ἀμύντορας melius, Odyss. β. 326.

Ἔστι δέ τι εἶδος Εἰρωνείας, καὶ ὁ Σαρκασμός, ἐπειδάν τις διὰ τῶν ἐναντίων ὀνειδίζων τινί, μεταποιῆται μειδιάματος· ὡς Ἀχιλλεύς,

Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται· ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
Εἵλετ'· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων
Τερπέσθω.

Τούτοις παραπλησίως ἔχει καὶ ἡ Ἀλληγορία, ἥπερ ἕτερον δι' ἑτέρου παρίστησιν· οἷόν ἐστι τοῦτο,

Νῦν μὲν δὴ μάλα πάγχυ, Μελάνθιε, νύκτα φυλάξεις,
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ καταλέγμενος, ὡς ἐπέοικε·

τὸν γὰρ ἐν δεσμοῖς ὄντα καὶ ἀπηρτημένον, ἐν κοίτῃ ἁπαλῇ ὑπνώσσειν λέγει.

Κέχρηται πολλάκις καὶ τῇ Ὑπερβολῇ, ἥτις ὑπεραίρουσα τὴν ἀλήθειαν, πολλὴν ἐπίτασιν ἐμφαίνει· οἷον, Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.

Τοιούτοις μὲν δὴ τρόποις καὶ σχήμασι χρησάμενος Ὅμηρος, καὶ τοῖς μετ' αὐτὸν ὑποδείξας, τῆς ἐπὶ τούτοις εὐδοξίας παρὰ πάντων δικαίως τυγχάνει.

ϙ'. ἘΠΕΙ δὲ καὶ χαρακτῆρές εἰσι τῶν λόγων, τὰ καλούμενα Πλάσματα, ὧν τὸ μέν, ἁδρόν, τὸ δ' ἰσχνόν, τὸ δέ, μέσον λέγεται, ἴδωμεν, εἰ πάντα ἐστὶ παρ' Ὁμήρῳ, τῶν μετ' αὐτὸν ποιητῶν, ἢ λογογράφων, ἐπιτηδευσάντων ἕν τι τούτων ἑκάστου· ὧν καὶ ἔστι παραδείγματα, Θουκυδίδου μέν, τὸ ἁδρόν· Λυσίου δέ, τὸ ἰσχνόν· Δημοσθένους δέ, τὸ μέσον.

Τὸ μὲν οὖν ἁδρὸν πλάσμα ἐκεῖνό ἐστι, τὸ καὶ τῇ τῶν λέξεων καὶ τῇ τῶν νοημάτων κατασκευῇ μεγάλας ἔχον ἐμφάσεις· οἷόν ἐστιν,

Ὣς εἰπών, σύναγεν νεφέλας· ἐτάραξε δὲ πόντον,
Χερσὶ τρίαιναν ἑλών· πάσας δ' ὀρόθυνεν ἀέλλας
Παντοίων ἀνέμων· σὺν δὲ νεφέεσσι κάλυψε
Γαῖαν ὁμοῦ καὶ πόντον· ὀρώρει δ' οὐρανόθεν νύξ.

Ἰσχνὸν δέ, τὸ καὶ τῇ ὕλῃ τῶν πραγμάτων μικρόν, καὶ τῇ λέξει κατισχνωμένον· οἷόν ἐστι τοῦτο,

Ὣς εἰπών, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης
Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθείς,
Ταρβήσας χαλκόν τ', ἠδ' αὖ λόφον ἱππιοχαίτην·

Μέσον δέ, τὸ ἑκατέρου τούτων μεταξύ, τοῦ μέν, ἰσχνότερον, τοῦ δέ, ἁδρότερον ὄν,

Αὐτὰρ ὁ γυμνώθη ῥακέων πολύμητις Ὀδυσσεύς·
Ἆλτο δ' ἐπὶ μέγαν οὐδὸν, ἔχων βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰῶν ἐμπλείην, ταχέας δ' ἐκχεύατ' ὀϊστοὺς
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· μετὰ δὲ μνηστῆρσιν ἔειπεν.

Ὅτι δὲ καὶ τὸ ἀνθηρὸν εἶδος τῶν λόγων ἐστὶ πολὺ παρὰ τῷ Ποιητῇ, κάλλος ἔχον, καὶ χάριν ἐς τὸ τέρπειν καὶ ἥδειν, ὥσπερ ἄνθος, τί ἄν τις καὶ λέγοι; μεστὴ γάρ ἐστιν ἡ Ποίησις τῆς τοιαύτης κατασκευῆς. Ἡ μὲν δὴ τῆς Φράσεως ἰδέα τοιαύτην ἔχει ποικιλίαν παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, οἵαν διήλθομεν, ὀλίγα παραδείγματα θέμενοι, ἐξ ὧν ἐστι καὶ τὰ ἄλλα κατανοεῖν.

ι. ΕΠΕΙ δὲ παντὸς τοῦ ἀσκουμένου παρ' ἀνθρώποις λόγου, ὁ μέν τις, ἐστὶν ἱστορικὸς, ὁ δὲ, πολιτικὸς, Φέρε θεασώμεθα, εἰ καὶ τούτων εἰσὶν αἱ ἀρχαὶ παρ' αὐτῷ. Ὁ μὲν δὴ ἱστορικὸς, ἐστὶν ὁ τῶν γεγονότων πραγμάτων ἔχων διήγησιν. Πάσης δὲ διηγήσεως ἀφορμαὶ γίνονται, Πρόσωπον, αἰτία, τόπος, χρόνος, ὄργανον, πρᾶξις, πάθος, τρόπος· καὶ οὐδὲν τούτων ἔξω ἐν ἱστορίᾳ περιέχει οὐδεμία διήγησις. Οὕτως ἐστὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ πολλὰ πράγματα, ὡς γεγονότα, ὡς ὄντα, διηγουμένῳ. Ἐνίοτε δὲ καὶ ἐν ἑκάστῳ τούτων διηγήσεις εὑρεῖν ἐστι·

Προσώπου μὲν, ὡς τὸ τοιόνδε,

Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειὸς, ἀμύμων,
Ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἤστην,
Φηγεὺς, Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.

Καὶ ἐν οἷς εἴδη τινῶν διαγράφει, ὡς ἐπὶ τοῦ Θερσίτου,

Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· Τὼ δέ οἱ ὤμω,
Κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
Φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη·

Καὶ ἄλλα πολλὰ, ἐν οἷς ἢ εἶδος, ἢ τρόπον, ἢ πρᾶξιν, ἢ τύχην προσώπου διέξεισι πολλάκις· ὡς ἐν τούτοις,

Δάρδανον ἂρ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·

καὶ τὰ ἑξῆς.

Τόπου δέ ἐστι παρ' αὐτῷ διήγησις, ὁποίαν περὶ τῆς νήσου τῆς γειτνιώσης τῇ τῶν Κυκλώπων λέγει, ἐν οἷς τὸ εἶδος τοῦ τόπου διαγράφει, καὶ τὸ πηλίκον, καὶ τὸ ὁποῖον αὐτῇ, καὶ τὰ ἐν αὐτῇ, καὶ τὰ παρ' αὐτῇ· καὶ περὶ τῶν παρακειμένων τῷ ἄντρῳ τῆς Καλυψοῦς,

Ὕλη δὲ σπέος ἀμφιπεφύκει τηλεθόωσα,
Κλήθρη τ', αἴγειρός τε, καὶ εὐώδης κυπάρισσος.

καὶ τὰ ἑξῆς, καὶ μυρία ἄλλα τοιαῦτα.

Χρόνου δὲ, οἷον,

Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί.

καὶ, Χθιζά τε καὶ πρώϊζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
Ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι.

Αἰτίας δ' ἐν οἷς ἐμφαίνει, δι' ὃ γίνεταί τι, ἢ γέγονεν· οἷα ἐστὶ τὰ ἐν ἀρχῇ τῆς Ἰλιάδος εἰρημένα,

Τίς

Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς
Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακήν· ὀλέκοντο δὲ λαοί.
Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα Ἀτρείδης,

καὶ τὰ ἑξῆς· Ἐν γὰρ τούτοις λέγει τὰς αἰτίας, τῆς μὲν Ἀχιλλέως καὶ Ἀγαμέμνονος διαφορᾶς, τὸν λοιμόν· τοῦ δὲ λοιμοῦ, τὸν Ἀπόλλωνος χόλον· τοῦ δὲ χόλου, τὴν ὕβριν, τὴν εἰς τὸν ἱερέα τοῦ δαίμονος.

Ὀργάνου δὲ διήγησιν, ὁποίαν διέξεισι τῆς ἀσπίδος, ἣν Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ κατεσκεύασε· καὶ ἄλλη σύντομος περὶ τοῦ Ἕκτορος δόρατος,

Ἐν δ' Ἕκτωρ εἰσῆλθε Διῒ φίλος, ἐν δ' ἄρα χειρὶ
Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.

Πράξεως δὲ διηγήσεις εἰσὶν ἄλλαι τε καὶ αἱ τοιαίδε,

Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἔπληντ' *ἀλλήλησι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

* Ità pro ἀλλήλοισι, quomodò legitur. *Iliad.* δ'. 449.

Πάθους δὲ διήγησίς ἐστιν, ἐν ᾗ τὸ συμβαῖνον ἐξ αἰτίου, ἢ ἐξ ἐνεργείας τινὸς, σαφηνίζεται. Ὁποῖά φησι περὶ τῶν ὑπὸ ὀργῆς, ἢ φόβου, ἢ λύπης κατεχομένων, ἢ τιτρωσκομένων, καὶ ἀποκτεινομένων, ἢ ἄλλο τι τοιοῦτο παθόντων. Ἐξ αἰτίου μὲν,

Ἀχνύμενος, μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ'· ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην. Ἐξ ἐνεργείας δὲ,
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμοί θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.

Ὁ δὲ τρόπος ἐστὶ ποιητικὸς πράξεως, ἢ παθήματος, ἢ σχέσεώς τινος· καθ' ὃν τὸ μὲν ὧδέ τι ἐνεργεῖ, τὸ δὲ, ὧδέ πως ἔχει, καὶ πάσῃ ἀκολουθεῖ τῇ τοιαύτῃ διηγήσει. Παράδειγμα δὲ αὐτοῦ τὸ τοιόνδ' ἂν εἴη,

Τὸν δ' Ὀδυσεὺς κατὰ λαιμὸν ἐπισχόμενος βάλεν ἰῷ.
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε· δέπας δέ οἱ ἔκπεσε χειρὸς
Βλημένου· αὐτίκα δ' αὐλὸς ἀνὰ ῥῖνας παχὺς ἦλθεν,
Αἵματος ἀνδρομέοιο·

καὶ τὰ ἑξῆς.

Ἔστι δὲ διήγησις παρ' αὐτῷ, ὡς μὲν ἐπὶ τὸ πλεῖστον πλατεῖαν φράσιν καὶ ἐξεργασίαν ἁρμόζουσαν τοῖς ὑποκειμένοις ἔχουσα· ἐνίοτε δὲ εὔτονος, ὡς ἡ τοιαύτη,

Κεῖται Πάτροκλος, νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
Γυμνοῦ· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.

Τοῦτο δὲ τὸ εἶδος πολλάκις ἐστὶ χρήσιμον· τὸ γὰρ τάχος τῶν λόγων εὐτονώτερον καθίστησι καὶ τὸν λέγοντα, καὶ τὸν ἀκροώμενον, καὶ ῥᾳδίως τυγχάνει τοῦ προκειμένου. Διηγεῖται δὲ ποτὲ μὲν ψιλῶς, ποτὲ δὲ μετ' εἰκόνος, ἢ ὁμοιώσεως, ἢ παραβολῆς. Εἰκόνος μὲν, ὡς ὅταν εἴπῃ,

Ἡ δ' ἴεν ἐκ θαλάμοιο περίφρων Πηνελόπεια,
Ἀρτέμιδι ἰκέλη, ἠὲ χρυσῇ Ἀφροδίτῃ.

Ὁμοιώσεως δὲ, οἷον,

Αὐτὸς δὴ, κτίλος ὥς, ἐπιπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν.

Παραβολῆς δὲ, ὅταν παραπλησίων πραγμάτων παράθεσιν ποιήσηται, ἔχουσαν ἀνταπόδοσιν τῆς ἀπὸ τοῦ προκειμένου διηγήματος. Καὶ ἔστι παρ' αὐτῷ ποικίλα εἴδη τῶν παραβολῶν· συνεχῶς γὰρ καὶ πολυτρόπως παρατίθησι ταῖς τῶν ἀνθρώπων πράξεσι καὶ χρήσεσι, ζώων ἄλλων ἐνεργείας καὶ φύσεις.

Καὶ ἔστι μὲν, ὅταν ἀπὸ τῶν ἐλαχίστων ποιῆται τὴν ὁμοίωσιν, οὐ πρὸς τὸ μέγεθος τοῦ σώματος, ἀλλὰ πρὸς τὴν φύσιν ἑκάστου ἀφορῶν. Ὅθεν τὴν μὲν ἰταμότητα ἀπείκασε μυίᾳ, Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἔθηκε.

Καὶ τὴν συνέχειαν τῷ αὐτῷ ζώῳ,

Ἠΰτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά.

Τὸν δὲ ἀθροισμὸν καὶ τὴν πολυπλήθειαν μετ' εὐταξίας, μελίσσαις,

Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων.

Οὕτω δὲ καὶ τὴν ὀργὴν, καὶ τὴν δίωξιν ἔδειξεν, εἰπών, —— σφήκεσσιν ἐοικότες εἰνοδίοισι. καὶ ἔτι προσθεὶς, Οὓς παῖδες ἐριδμαίνουσιν ἔθοντες· ἵνα μᾶλλον τὸ ἐκ φύσεως αὐτῶν θυμοειδὲς τῷ ἀπὸ τῶν παίδων ἐρεθισμῷ ἐπιτείνῃ. Ἐπὶ δὲ συνεχοῦς φωνῆς φησὶν, Ἐσθλοὶ, τεττίγεσσιν ἐοικότες· λαλίστατον γὰρ τὸ ζῶον, καὶ ἄπαυστον ἐν τούτῳ.

Τῶν δὲ ἀσυντάκτως φερομένων φωνὰς παμμιγεῖς, οὕτως εἴκασεν,

Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό.

Τὰ δὲ εἰς τάξιν καθιστάμενα πλήθη, τοῖς καθημένοις ὀρνέοις ὁμοιοῖ, Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων. Τὴν δὲ ὀξύτητα τῆς ὄψεως, καὶ τῆς πράξεως, ποτὲ μὲν ἱέρακι παραβάλλει,

Ὠκέϊ, φασσοφόνῳ, ὅς τ' ὤκιστος πετεηνῶν. ποτὲ δὲ ἀετῷ,

Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτώξ.

Παρίστησι γὰρ τὴν ὀξυδέρκειαν ἐν τῷ πόῤῥωθεν ἰδεῖν· τὸ δὲ τάχος, ἐν τῷ ποδωκέστατον ζῶον ἑλεῖν. Τὸν δὲ ἐκπλαγέντα πρὸς ὄψιν πολεμίου, δράκοντος ὁράματι προσείκασεν, οὐκ ὀκνήσας οὐδ' ἀπὸ τῶν ἑρπετῶν παραδείγματα λαβεῖν,

Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν, παλίνορσος ἀπέστη.

Ἀπὸ δὲ τῶν ἄλλων ζώων, δειλίας μὲν, ἀπὸ τοῦ λαγωοῦ λαμβάνει, καὶ ἀπὸ τῆς ἐλάφου ὁμοίως, Τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες, ἠΰτε νεβροί;

Κυνῶν δὲ, ὁτὲ μὲν ἀλκὴν,

Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνες, † εἰδότε θήρης·

ὁτὲ δὲ φιλοτεκνίαν,

Ὡς δὲ κύων, ἀπαλοῖσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα·

ὁτὲ δὲ προθυμίαν πρὸς τὸ φυλάσσειν,

Ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ.

Ἁρπαγὴν δ' ἅμα † θυμικῶς καὶ ἰταμῶς προσφερομένην, λύκοις εἴκασεν,

Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι.

† Ita, pro οἵ τ' ἐπὶ, ex ipso Poeta, *Iliad.* κ'. v. 360.

† Γρ. μυθικῶς ἢ ἰθυμῶς.

Τὸ

Τὸ δὲ ἄλκιμον καὶ ἄτρεπτον, διά τε συῶν ἀγρίων, καὶ παρδάλεων, καὶ λεόντων ἔδειξε, μείζονι ἑκάστῳ τὸ περὶ τὴν φύσιν οἰκεῖον· τῶν μὲν συῶν, τὴν ὁρμὴν, ἣν ἔχει πρὸς μάχην, ἀνυπόστατον ποιῶν,

Ἰδομενεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ προμάχοις συῒ εἴκελος ἀλκήν.

Τῶν δὲ παρδάλεων, τὸ ἄπαυστον τῆς τόλμης,

Ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει·

Λεόντων δὲ, τὸ μέλλον μὲν, εἰς τέλος δὲ, γενναῖον,

Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαστίεται.

Πάλιν δὲ παραβάλλει δρόμον ἀνδρὸς γενναίου ἵππῳ τροφῆς κεκορεσμένῳ,

Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ.

Καὶ τοὐναντίον, βραδεῖαν πορείαν, ἄπληκτον ἐν τῷ καρτερεῖν, οὕτως ἔδειξεν,

Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας.

Σχῆμα δὲ βασίλειον καὶ ὑπερέχον ἐτύπωσε διὰ τούτων,

Ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων.

Οὐ κατέλιπε δὲ οὐδὲ τῶν θαλασσίων ζώων ὁμοιότητας· Πολύποδος μὲν τὸ περιεχόμενον καὶ δυσαπόσπαστον τῶν πετρῶν,

Ὡς δ' ὅτε πουλύποδος θαλάμης ἐξελκομένοιο·

Δελφῖνος δὲ, τὸ ἡγεμονικὸν καὶ κρατιστεῦον τῶν ἄλλων,

Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι.

Πολλάκις δὲ τὰ ὑπὸ ἀνθρώπων πραττόμενα ἄλλαις ὁμοίαις πράξεσι παραβάλλει, ὥσπερ ἐν τούτῳ, Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες, ἐναντίοι ἀλλήλοισι, τὴν εὔτασιν καὶ καρτερίαν δεικνύων τῶν ἀνδρῶν. Τῷ δ' ἀγεννῶς δακρύοντι ὀνειδίζει μετ' ἐναργοῦς ὁμοιώσεως,

Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη
Νηπίη;

Ἐτόλμησε δὲ καὶ τοῖς στοιχείοις παραβαλεῖν πράξεις ἀνθρωπίνας, ὡς ἐν τούτῳ,

Ὡς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει νότος ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει,
Παντοίων ἀνέμων, ὅταν ἔνθ', ἢ ἔνθα γένωνται.

Ἐν οἷς δῆλός ἐστι καὶ ὑπερβολῇ καὶ αὐξήσει κεχρημένος· οὐ γὰρ ἤρκεσεν, κύματος ἤχῳ τὴν κραυγὴν ἀπεικάσαι, ἀλλὰ τῇ προσφερομένῃ ἀκτῇ ἐφ' ὑψηλῇ, ὅπου μετεωριζόμενον τὸ κῦμα μείζονα ἦχον ἀποτελεῖ· καὶ οὐχ ἁπλῶς κῦμα, ἀλλὰ τὸ κινούμενον ἀπὸ νότου, ὃς μάλιστα τὰ ὑγρὰ κινεῖ, καὶ ἐπὶ σκοπέλῳ προβλῆτι, τῷ ἀναπεπταμένῳ εἰς τὸ πέλαγος, καὶ περικλυζομένῳ ὑπ' αὐτοῦ, ὃς καὶ ἀδιάλειπτον ἔχει τὸν κλύδωνα, ὁπόθεν ἂν προσπίπτωσιν οἱ πνέοντες ἄνεμοι. Τοιαῦτα μὲν ἐστι τὰ τῆς ἐν τῷ διηγεῖσθαι ἐξεργασίας παρ' αὐτῷ· ἅπερ ἔνεστι καὶ ἐπὶ τῶν πολλῶν κατανοεῖν, ἐκ τῶν ὀλίγων παραδειγμάτων.

μ΄. ΣΚΕΨΩΜΕΘΑ δὲ καὶ τὰ λοιπὰ εἴδη τῶν λόγων, εἰ ἔστι παρὰ τῷ Ὁμήρῳ, πρώτῳ καὶ τὰς ἐννοίας αὐτῶν λαβόντι, καὶ ἐναργῶς κατασκευάσαντι. Ὁμοίως ὀλίγα παραδείγματα

δείγματα παρατιθέντα, καὶ τὰ ἄλλα νοεῖν παρασκευάσει. Ὁ δὲ θεωρητικὸς λόγος, ἐστὶν ὁ περιέχων τὰ καλούμενα θεωρήματα, ἅπερ ἐστὶ γνῶσις τῆς ἀληθείας, γινομένη μετὰ τέχνης· ἀφ' ὧν ἐστι τὴν φύσιν τῶν ὄντων θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων καταναεῖν, καὶ τὰς περὶ τὸ ἦθος ἀρετὰς καὶ κακίας διαιρεῖν, καὶ ἥτινι τέχνῃ λογικῇ μετέρχεσθαι τὴν ἀλήθειαν προσήκει, μανθάνειν. Ταῦτα δὲ μετεχειρίσαντο οἱ ἐν φιλοσοφίᾳ διατρίψαντες· ἧς ἐστι μέρη, τὸ φυσικὸν, καὶ ἠθικὸν, καὶ διαλεκτικόν. Ἐν δὲ πᾶσι τούτοις τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ σπέρματα ἐνδιδόντα Ὅμηρον εἰ καταμάθοιμεν, πῶς οὐκ ἂν εἴη περὶ πάντων θαυμάζεσθαι ἄξιος; Εἰ δὲ δι' αἰνιγμάτων καὶ μυθικῶν λόγων τισὶν ἐμφαίνεται τὰ νοήματα, οὐ χρὴ παράδοξον ἡγεῖσθαι· τούτου γὰρ αἴτιον ποιητικὴ, καὶ τῶν ἀρχαίων ἦθος, ὅπως οἱ μὲν φιλομαθοῦντες μετά τινος εὐμουσίας ψυχαγωγούμενοι, ῥᾷον ζητῶσί τε καὶ εὑρίσκωσι τὴν ἀλήθειαν· οἱ δὲ ἀμαθεῖς μὴ καταφρονῶσι τούτων, ὧν οὐ δύνανται συνιέναι. Καὶ γάρ ἐστί πως, τὸ μὲν δι' ὑπονοίας σημαινόμενον, ἀγαστόν· τὸ δὲ φανερῶς λεγόμενον, εὐτελές.

Ἀρξώμεθα τοίνυν ἀπὸ τῆς τοῦ παντὸς ἀρχῆς καὶ γενέσεως, ἣν Θαλῆς ὁ Μιλήσιος εἰς τὴν τοῦ ὕδατος οὐσίαν ἀναφέρει· καὶ θεασώμεθα, εἰ πρῶτος Ὅμηρος τοῦθ' ὑπέλαβεν, εἰπὼν, Ὠκεανός θ', ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.
Μετ' ἐκεῖνον δὲ Ξενοφάνης ὁ Κολοφώνιος, ὑφιστάμενος τὰς πρώτας ἀρχὰς εἶναι τὸ ὕδωρ, καὶ τὴν γῆν, ἔοικε σπάσαι τὴν ἀφορμὴν ταύτην ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν τούτων,

Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε.

Σημαίνει γὰρ τὴν ἀνάλυσιν εἰς τὰ γεννητικὰ στοιχεῖα τοῦ παντός· Ἡ δὲ μάλιστα ἀληθὴς δόξα τέσσαρα στοιχεῖα συνίστησι, πῦρ, ἀέρα, ὕδωρ, γῆν· Ταῦτα δὲ καὶ Ὅμηρος εἰδὼς φαίνεται, μνημονεύων ἐν πολλοῖς αὐτῶν ἑκάστου.

Καὶ τὴν τάξιν δὲ αὐτῶν, ὅπως ἔχει, κατέμαθεν· ὅτι μὲν γὰρ ἡ γῆ κατωτάτω πάντων ἐστὶ, θεασώμεθα. Σφαιροειδοῦς γὰρ ὄντος τοῦ κόσμου, ὁ μὲν περιέχων τὰ πάντα οὐρανὸς, τὸν ἄνω τόπον ἐπέχειν εἰκότως λέγοιτ' ἄν· ἡ δὲ γῆ, ἐν μέσῳ οὖσα πανταχόθεν, κατωτέρω τοῦ περιέχοντος ἐστί. Τοῦτο δὲ ὁ Ποιητὴς ἐν τούτοις μάλιστα δηλοῖ, ἐν οἷς φησιν ὁ Ζεὺς, ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου σειρὰν ἀναψάμενος, τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν ἀνασπάσειν, ὡς πάντα μετέωρα γενέσθαι,

Ἀλλ' ὅτε κεν καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσαι,
Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
Σειρὴν μὲν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
Δησαίμην, τὰ δέ κ' αὖθι μετήορα πάντα γένοιτο.

Ὑπὲρ δὲ γῆς ὄντος τοῦ ἀέρος, τὸν αἰθέρα ὑψηλότερον εἶναι φησὶν οὕτως,

Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
Ἀκροτάτη πεφυῖα, δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανε.

Τοῦ δὲ αἰθέρος ἀνωτέρω τὸν οὐρανὸν,

Ὣς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς
Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε, δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο. Καὶ ἔτι ἐν τούτῳ,
Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν Οὔλυμπόν τε.

Τὸ γὰρ καθαρώτερον τοῦ ἀέρος, ἀνωτάτω ὂν, καὶ τὸ μάλιστ' ἀπέχον τῆς γῆς καὶ τῆς ἐξ αὐτῆς ἀναθυμιάσεως, ὡς ὅλον λαμπρὸν φασὶν Ὄλυμπον προσηγορεῦσθαι.

Ἐν

Ἐν οἷς δὲ φησιν ὁ Ποιητὴς συνοικεῖν τῷ Διῒ τὴν Ἥραν, οὖσαν ἀδελφὴν, δοκεῖ ταῦτα ἀλληγορεῖσθαι· ὅτι Ἥρα μὲν νοεῖται ὁ ἀὴρ, ἥπερ ἐστὶν ὑγρὰ οὐσία· διὸ καὶ λέγει, — ἠέρα δ' Ἥρη Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν. Ζεὺς δὲ, ὁ αἰθὴρ, τουτέστιν ἡ πυρώδης καὶ ἔνθερμος οὐσία, Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν.
Ἀδελφοὶ μὲν οὖν ἔδοξαν διὰ τὴν συνάφειαν, καὶ τὴν κατά τι ὁμοιότητα, ὅτι ἄμφω κοῦφοι καὶ κινούμενοι· Σύνοικοι δὲ καὶ ὁμόλεκτροι, ὅτι ἐξ αὐτῶν συνιόντων γεννᾶται τὰ πάντα· διὸ καὶ ἐν τῇ Ἴδῃ συνέρχονται, καὶ ἡ γῆ αὐτοῖς φύει τὰς πόας καὶ τὰ ἄνθη.

Τοῦ δὲ αὐτοῦ λόγου ἔχεται κἀκεῖνα, ἐν οἷς φησιν ὁ Ζεὺς κρεμᾶσθαι τὴν Ἥραν, καὶ ἐξάπτεσθαι τῶν ποδῶν αὐτῆς ἄκμονας δύο, τουτέστι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν. Μάλιστα δὲ ἐν ἐκείνοις ἐξεργάζεται τὸν περὶ στοιχείων λόγον, δι' ὧν ὁ Ποσειδῶν λέγει αὐτῷ,

Τρεῖς γάρ τε Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκε Ῥείη,
Ζεὺς, καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης, ἐνέροισιν ἀνάσσων.

Καὶ, Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.

Καὶ, ὅτι ἐν τῇ τοῦ παντὸς νομῇ, Ζεὺς μὲν ἔλαχε τὴν τοῦ πυρὸς οὐσίαν, Ποσειδῶν δὲ, τὴν τοῦ ὕδατος, Ἀΐδης δὲ, τὴν τοῦ ἀέρος· τοῦτον γὰρ λέγει ——— Ζόφον ἠερόεντα, ἐπειδὴ φῶς οἰκεῖον οὐκ ἔχει, ἀλλ' ὑπὸ ἡλίου, καὶ σελήνης, καὶ τῶν ἄλλων ἄστρων καταλάμπεται.

Τετάρτη δὲ κατελείφθη καὶ κοινὴ πάντων ἡ γῆ· ἡ μὲν γὰρ τῶν τελῶν στοιχείων οὐσία κινεῖται ἀεί· μόνη δὲ ἀκίνητος ἡ γῆ μένει, ᾗ καὶ τὸν Ὄλυμπον προσέθηκεν. Εἰ μὲν γὰρ ὄρος ἐστὶν, ὡς μέρος τῆς γῆς· εἰ δὲ τοῦ οὐρανοῦ τὸ λαμπρότατον καὶ καθαρώτατον, ὡς καὶ ταύτης οὔσης ἐν τοῖς στοιχείοις πέμπτης οὐσίας, ὥσπερ ᾠήθησάν τινες τῶν ἐνδόξων Φιλοσόφων. Ὥστε κατὰ τὸ εἰκὸς κοινὰ ὑπέθετο εἶναι, τήν τε γῆν κατωτάτω, διὰ βαρύτητα, καὶ τὸν Ὄλυμπον ἀνωτάτω ὄντα, διὰ κουφότητα· ὅτι εἰς ταῦτα αἱ μεταξὺ φύσεις πῆ μὲν καταφέρονται, πῆ δὲ ἀναφέρονται.

ϛ'. ΤΗΣ δὲ στοιχείων φύσεως ἐξ ἐναντίων συνεστώσης, ξηρότητός τε καὶ ὑγρότητος, καὶ θερμότητος καὶ ψυχρότητος, ὑπὸ δὲ τῆς πρὸς ἄλληλα ἀναλογίας καὶ κράσεως ἐναπεργαζομένης τὸ πᾶν, καὶ μεταβολὰς μερικὰς ὑπομενούσης, τοῦ δὲ παντὸς λύσιν μὴ ἐπιδεχομένης, Ἐμπεδοκλῆς ἔφη τὰ ὅλα συνεστάναι οὕτως,

Ἄλλοτε μὲν Φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα,
Ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἕκαστα φορεύμενα νείκεος ἔχθει·

τὴν μὲν συμφωνίαν καὶ ἕνωσιν τῶν στοιχείων, φιλίαν προσαγορεύσας· νεῖκος δὲ, τὴν ἐναντίωσιν.

Πρὸ δὲ τούτου Ὅμηρος τὴν φιλίαν καὶ τὸ νεῖκος αἰνίσσεται, ἐν οἷς φησιν Ἥρα παρ' αὐτῷ,

Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν·
Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.

Τοῦτον δέ γε καὶ τὴν Ἀφροδίτην, καὶ τὸν Ἄρην ὁ μῦθος αἰνίττεται, τῆς μὲν, ταυτὸ δυναμένης, ὃ παρὰ τῷ Ἐμπεδοκλεῖ ἡ φιλία, τοῦ δὲ, ὁ παρ' ἐκείνῳ τὸ νεῖκος· ὅθεν ποτὲ μὲν σύνεισιν ἀλλήλοις, ποτὲ δὲ διαλύονται. Ἐλέγχει δὲ αὐτοὺς Ἥλιος καὶ δεσμοῖ μὲν αὐτοὺς Ἥφαιστος, λύει δὲ Ποσειδῶν. Ἐν οἷς δῆλόν ἐστιν, ὅτι ἡ ἔνθερμος καὶ ἡ ξηρὰ οὐσία, καὶ ἡ ταύτῃ ἐναντία, ἡ ψυχρά τε καὶ ὑγρὰ, ποτὲ μὲν συνάγουσι τὰ πάντα, ποτὲ δὲ λύουσιν.

Ἀκολουθεῖ

Ἀκολουθεῖ δὲ τούτοις καὶ τὸ παρὰ τοῖς ἄλλοις ποιηταῖς εἰρημένον, ὅτι ἐκ τῆς Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης συνουσίας Ἁρμονία συνέστηκεν, ἐξ ἐναντίων βαρέων τε καὶ ὀξέων, κιρναμένων ἀλλήλοις ἀναλόγως. Ὅπως δὲ ἀντικείμεναι ἀλλήλοις τὰ τῆς ἐναντίας φύσεως πεπονθότα, αἰνίττεσθαι ἔοικεν ὁ Ποιητὴς καὶ ἐν τῇ παρατάξει τῶν θεῶν, ἐν ᾗ πεποίηκε τοὺς μὲν τοῖς Ἕλλησι, τοὺς δὲ τοῖς Τρωσὶ βοηθοῦντας, * ἀλληγορικῶς ἐμφαίνων τὰς δυνάμεις ἑκάστου. Καὶ τὸν μὲν Φοῖβον τῷ Ποσειδῶνι ἀντιτάσσει, τὸ θερμὸν καὶ ξηρὸν τῷ ὑγρῷ καὶ ψυχρῷ· τὴν δ᾽ Ἀθηνᾶν τῷ Ἄρει, τὸ λογιστικὸν τῷ ἀλογίστῳ, τουτέστι, τὸ ἀγαθὸν τῷ κακῷ· τὴν δὲ Ἥραν τῇ Ἀρτέμιδι, τὸν ἀέρα τῇ σελήνῃ· καὶ ὅτι ὁ μὲν, σταθερὸς, ἡ δὲ, πολυκίνητος· τὸν δὲ Ἑρμῆν τῇ Λητοῖ, ὅτι ὁ μὲν λόγος ἀεὶ ζητεῖ καὶ μέμνηται, ἡ δὲ λήθη τούτῳ ἐστὶν ἐναντίον· τὸν δὲ Ἥφαιστον τῷ ποταμῷ, κατὰ τὸν αὐτὸν λόγον, καθ᾽ ὃν τὸν ἥλιον τῇ θαλάσσῃ· Θεατὴν δὲ τῆς μάχης τὸν πρῶτον θεὸν, καὶ ἐπὶ τούτῳ γεγηθότα.

* Vid. ad Iliad. ὁ. 32. 67. 74.

ιγ΄. ἘΚ δὲ τῶν προειρημένων, ἅμα καὶ τοῦτο ἀποδεικνὺς Ὅμηρος φαίνεται, καὶ ὅτι εἷς ἐστιν ὁ κόσμος καὶ πεπερασμένος. Εἰ γὰρ ἄπειρος ἦν, οὐκ ἂν εἰς ἀριθμὸν πέρας ἔχοντα διῃρεῖτο· καὶ ἐν τῷ ὀνόματι σημαίνει τὸ * καλλωπίζειν ὡς καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς χρῆται, ἀντὶ τοῦ ἑνικοῦ, τῷ πληθυντικῷ· σαφέστερον δὲ τὸ αὐτὸ δηλοῖ ἐν τῷ εἰπεῖν, Πείρατα γαίης. Καὶ πάλιν ἐν οἷς φησὶν, ——— οὐδ᾽ εἴ κε τὰ νείατα πείραθ᾽ ἵκηται Γαίης καὶ πόντοιο· καὶ ἐν τῷ,

Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·

* Ita, pro [illegible], emendo.

Ὅπου γάρ ἐστιν ἀκρότης, ἐκεῖ καὶ πέρας.

Ὅπως δὲ καὶ περὶ ἡλίου γινώσκει, οὐκ ἄδηλον, ὅτι κυκλοφορικὴν ἔχων δύναμιν, ποτὲ μὲν ὑπὲρ γαίης φαίνεται, αὖθις δὲ ὑπὸ γῆν ἄπεισι· καὶ τοῦτο δῆλον ποιεῖ λέγων,

Ὦ φίλοι, οὐ γάρ τ᾽ ἴδμεν, ὅπη ζόφος, οὐδ᾽ ὅπη ἠὼς,
Οὐδ᾽ ὅπη ἠέλιος φαεσίμβροτος εἶσ᾽ ὑπὸ γαῖαν,
Οὐδ᾽ ὅπη ἀνεῖται.

Καὶ ὅτι ἀεὶ ὑπὲρ ἡμᾶς ἰὼν, καὶ διὰ τοῦτο Ὑπερίων προσαγορευόμενος ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ Ποιητοῦ, τήν τε ἀνατολὴν ἐκ τοῦ περιέχοντος τὴν γῆν ὕδατος, τουτέστι, τοῦ ὠκεανοῦ, ποιεῖται, καὶ εἰς αὐτὸν καταδύεται, δηλοῖ σαφῶς, τὴν μὲν ἀνατολὴν, κἀν τούτοις,

Ἠέλιος δ᾽ ἀνόρουσε, λιπὼν περικαλλέα λίμνην,
Οὐρανὸν εἰς πολύχαλκον, ἵν᾽ ἀθανάτοισι φαείνῃ·

Τὴν δὲ δύσιν,

Ἐν δ᾽ ἔπεσ᾽ ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.

Δείκνυσι δὲ αὐτοῦ καὶ τὸ εἶδος, ——— λαμπρὸς δ᾽ ἦν, ἥλιος ὥς· καὶ τὸ μέγεθος,

Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαῖαν·

καὶ ἔτι μᾶλλον ἐν τούτῳ, Ἦμος δ᾽ ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει·

καὶ τὴν δύναμιν, Ἠέλιος, ὃς πάντ᾽ ἐφορᾷ, καὶ πάντ᾽ ἐπακούει·

καὶ τὸ ἔμψυχον, καὶ τὸ ἐπὶ τῇ κινήσει αὐτοπροαίρετον, ἐν οἷς ἀπειλεῖ,

Δύσομαι εἰς ἀΐδαο, καὶ ἐν νεκύεσσι φαείνω.

Καὶ ὅτι ἐπὶ τούτῳ ὁ Ζεὺς αὐτὸν παρακαλεῖ,

Ἠέλι᾽, ἤτοι μὲν σὺ μετ᾽ ἀθανάτοισι φάεινε,
Καὶ θνητοῖσι βροτοῖσιν, ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν

Ἐξ

Ἐξ ὧν δηλοῖ, ὅτι οὐ πῦρ ἐστιν ὁ ἥλιος, ἀλλ' ἑτέρα τις κρείσσων οὐσία· ὅπερ καὶ Ἀριστοτέλης ὑπέλαβεν· εἴγε τὸ μὲν πῦρ ἐστιν ἀναφερὲς, καὶ ἄψυχον, καὶ εὐδιάλειπτον, καὶ φθαρτόν· ὁ δὲ ἥλιος, κυκλοφορητικὸς, καὶ ἔμψυχος, καὶ ἀΐδιος, καὶ ἄφθαρτος.

Καὶ τῶν ἄλλων δὲ τῶν κατὰ τὸν οὐρανὸν ἄστρων, ὅτι οὐκ ἀπείρως Ὅμηρος εἶχεν, φανερόν ἐστιν ἐξ ὧν πεποίηκε,

Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό, τε σθένος Ὠρίωνος,

καὶ τὴν Ἄρκτον, τὴν ἀεὶ στρεφομένην περὶ τὸν ἀειφανῆ πόλον τὸν βόρειον, καὶ διὰ τὸ μετέωρον μὴ ἁπτομένην τοῦ ὁρίζοντος, ὅτι ἐν ἴσῳ χρόνῳ ὅ, τε μικρότατος κύκλος, ἐν ᾧ ἐστιν Ἄρκτος, καὶ ὁ μέγιστος, ἐν ᾧ Ὠρίων, στρέφεται, ἐν τῇ τοῦ κόσμου περιφορᾷ· καὶ τὸν βραδέως δυόμενον Βοώτην, ὅτι πολυχρόνιον ποιεῖται τὴν κατάδυσιν, ὑπὸ πεπλωκὸς θέσει, ὥστε ὀρθὸν καταφέρεσθαι, καὶ συγκαταδύεσθαι τέσσαρσι ζωδίοις, τῶν πάντων εἰς ὅλην νύκτα μεριζομένων ἐξ ζωδίων. Εἰ δὲ μὴ πάντα τὰ περὶ τῶν ἄστρων θεωρήματα διεξῆλθεν, ὡς Ἄρατος, ἢ ἄλλος τις, οὐ χρὴ θαυμάζειν· οὐ γὰρ τοῦτο προέκειτο αὐτῷ. Οὐκ ἀγνοεῖ δὲ τὰς αἰτίας τῶν περὶ τὰ στοιχεῖα συμπτωμάτων, οἷον σεισμῶν καὶ ἐκλείψεων.

Ἐπεὶ γὰρ ἡ γῆ σύμπασα μετέχει ἐν ἑαυτῇ ἀέρος τε, καὶ πυρὸς, καὶ ὕδατος, ὑφ' ὧν καὶ περιέχεται κατὰ τὸ εἰκὸς ἐν βάθει αὐτῆς, συνίστανται ἀτμοὶ πνευματώδεις, τούτους φασὶν ἔξω μὲν φερομένους κινεῖν τὸν ἀέρα, εἰρχθέντας δὲ ἀνοιδαίνειν, εἰς τὸ ἔξω βιαζομένους. Τοῦ δ' ἀνειλεῖσθαι τὸ πνεῦμα ἐντὸς τῆς γῆς, τὴν θάλασσαν αἰτίαν εἶναι νομίζουσιν, ἐμφράσσουσαν ἐνίοτε τὰς εἰς τὸ ἔξω διόδους· ἔτι δὲ, ὅτι ὑποχωροῦσαν αὐτὴν, καταρρείπτειν τῆς γῆς τινὰ μέρη. Καὶ τοῦτο οὖν Ὅμηρος εἰδὼς, τὴν αἰτίαν τῶν σεισμῶν τῷ Ποσειδῶνι ἀνατίθησι, γαιήοχόν τε αὐτὸν, καὶ ἐνοσίχθονα προσαγορεύων.

Ἐπεὶ δὲ τῶν πνευμάτων ἐντὸς τῆς γῆς καθειργνυμένων, νηνεμίαι συμβαίνουσι, καὶ ζόφοι, καὶ ἀμαυρώσεις τοῦ ἡλίου, σκεψώμεθα, εἰ καὶ τοῦτο συνεῖδε. Πεποίηκε μὲν γὰρ τὸν Ποσειδῶνα σείοντα τὴν γῆν, μετὰ τὴν Ἀχιλλέως ἔξοδον ἐπὶ τὴν μάχην. Προείρηκε δὲ ἐπὶ τῆς προτεραίας, ὁποία ἦν ἡ τοῦ ἀέρος κατάστασις, ἐπὶ μὲν τοῦ Σαρπηδόνος,

Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τανύσας κρατερῇ ὑσμίνῃ·

καὶ πάλιν ἐπὶ τοῦ Πατρόκλου, ———οὐδέ κε φαίης

Οὐδέ ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην·

Ἠέρι γὰρ κατέχοντο·

καὶ μετ' ὀλίγον ὁ Αἴας εὔχεται,

Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν,
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι.

Μετὰ δὲ τὸν σεισμὸν, τοῦ πνεύματος ἔξω καταστάντος, σφοδροὶ γίνονται ἄνεμοι, ὅθεν Ἥρα φησίν,

Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταο νότοιο
Εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὀρέουσα θύελλαν.

Εἶτα τῇ ὑστεραίᾳ τοὺς ἀνέμους ἡ Ἶρις ἐπὶ τὴν πυρὰν τοῦ Πατρόκλου παρακαλεῖ,

———οἱ δ' ὀρέοντο
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ νέφεα κλονέοντες ὄπισθεν.

Οὕτω δὲ καὶ τὴν ἔκλειψιν τοῦ ἡλίου φυσικῶς γινομένην, ὅταν ἡ σελήνη ἐν τῇ πρὸς αὐτὸν συνόδῳ κατὰ κάθετον ὑπελθοῦσα ἐπισκοτήσῃ, εἰδὼς φαίνεται· προειπὼν γὰρ,

Ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ. Καὶ ἐν ἄλλοις,

Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ.

Ἔτι δὲ τὸ βασιλικὸν ἀξίωμα καὶ τὸ φιλάνθρωπον ἦθος ἐμφαίνει, εἰπὼν,

* Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην, *Odyss. α'. 65.
Ὃς περὶ μὲν νόον ἐστὶ βροτῶν, περὶ δ' ἱρὰ θεοῖσιν
Ἀθανάτοισιν ἔδωκε, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;

Ἐν οἷς ὁρᾷν ἐστὶν, ὅτι ἐπήνεσε τὸν ἄνδρα, πρῶτον ἐπὶ τῷ νοῦν ἔχειν· δεύτερον δὲ, ἐπὶ τῷ σέβειν θεούς.

Πῶς δὲ αὐτοῖς τοῖς ἀνθρώποις ὁμιλοῦντας καὶ συμπονοῦντας ποιεῖ τοὺς θεοὺς, ἐν πολλοῖς ἐστι καταμαθεῖν· ὥσπερ καὶ τὴν Ἀθηνᾶν ποτὲ μὲν τῷ Ἀχιλλεῖ, ἀεὶ δὲ τῷ Ὀδυσσεῖ· ὡς καὶ τὸν Ἑρμῆν τῷ Πριάμῳ, καὶ αὖ πάλιν τῷ Ὀδυσσεῖ. Καθόλου δὲ ἀεὶ τοὺς θεοὺς τοῖς ἀνθρώποις παρεῖναι οἴεται· φησὶ γὰρ,

* Καί τε θεοὶ, ξείνοισιν ἐοικότες ἀλλοδαποῖσι, *Odyss. ρ'. 485.
Παντοῖοι τελέθοντες ἐπιστρωφῶσι πόληας,
Ἀνθρώπων ὕβριν τε καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες.

Τῆς δὲ προνοίας τῶν θεῶν ἴδιόν ἐστι τὸ κελεύειν δικαίως τοὺς ἀνθρώπους βιοῦν· καὶ τοῦτό φησιν ὁ Ποιητὴς ἐναργέστατα,

Οὐ * γὰρ σχέτλια ἔργα θεοὶ μάκαρες φιλέουσιν, *[illegible] Homero, Odyss. ξ'. 83.
Ἀλλὰ δίκην τίουσι, καὶ αἴσιμα ἔργ' ἀνθρώπων·

καὶ, † Ζεὺς ὅτε δή τ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ, †Iliad. π'. 386.
Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας.

Ὥσπερ γὰρ τοὺς θεοὺς προνοουμένους τῶν ἀνθρώπων εἰσάγει, οὕτω καὶ τοὺς ἀνθρώπους μεμνημένους αὐτῶν ἐν πάσῃ τύχῃ. Καὶ ὁ μὲν εὐημερῶν στρατηγός φησιν,

Ἔλπομαι, εὐχόμενος Διΐ τ' ἄλλοισίν τε θεοῖσιν,
Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους· ὁ δὲ κινδυνεύων,
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν.

Καὶ πάλιν, ὁ μὲν κτείνας,

Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν· ὁ δὲ θνήσκων,
Φράζεο νῦν μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι.

Πόθεν οὖν ἄλλοθεν, ἢ ἐκ τῶν εἰρημένων, ἐστὶ τὸ δόγμα ἐκεῖνο τῶν Στωϊκῶν τόδε; Ἕνα μὲν εἶναι τὸν κόσμον· συμπολιτεύεσθαι δὲ ἐν αὐτῷ θεοὺς καὶ ἀνθρώπους, δικαιοσύνης μετέχοντας φύσει. Καὶ γὰρ ὅταν εἴπῃ,

* Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι. *Iliad. υ'. 4.
† Τίπτ' αὖτ', ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορήνδε κάλεσσας; †Iliad. υ'. 16.
Ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;

τί ἄλλο ὑποδείκνυσιν, ἢ ὅτι νόμῳ πόλεως ὁ κόσμος διοικεῖται; καὶ προβουλεύονται οἱ θεοὶ, ἐξάρχοντος τοῦ θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων πατρός.

Τὴν δὲ περὶ τῆς Εἱμαρμένης δόξαν δείκνυσιν ἐν ἐκείνοις σαφῶς,

Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυγμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.

Καὶ

Καὶ ἐν οἷς ἄλλοις κρατύνει τὴν δύναμιν τῆς Εἱμαρμένης, Ἡγεῖται μέντοι καὶ αὐτός, ὥσπερ καὶ μετ' αὐτὸν οἱ δοκιμώτατοι τῶν φιλοσόφων, Πλάτων, καὶ Ἀριστοτέλης, καὶ Θεόφραστος, οὐ πάντα καθ' εἱμαρμένην παραγίνεσθαι, ἀλλά τι καὶ ἐπὶ τοῖς ἀνθρώποις εἶναι· ὃν ὑπάρχειν μὲν τὸ ἑκούσιον, τούτῳ δέ πως συνάπτειν τὸ κατηναγκασμένον, ὅταν τις πράξας, ὃ βούλεται, εἰς ὃ μὴ βούλεται ἐμπίπτῃ. Καὶ ταῦτα σαφῶς ἐν πολλοῖς δεδήλωκεν· ἔτι καὶ ἐν ταῖς ἀρχαῖς ἑκατέρας τῆς Ποιήσεως· ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι λέγων τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀχιλλέως αἰτίαν τῆς ἀπωλείας τῶν Ἑλλήνων γενέσθαι, καὶ τότε τὴν Διὸς βούλησιν ἐκτετελέσθαι· ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ, τοὺς ἑταίρους τοῦ Ὀδυσσέως διὰ τὴν αὐτῶν ἀβουλίαν ὀλέθρῳ περιπεσεῖν· ἐξήμαρτον γὰρ ἁψάμενοι τῶν ἱερῶν τοῦ Ἡλίου βοῶν, ἐξὸν ἀπέχεσθαι· καὶ γὰρ ἦν προειρημένον,

† Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάσῃς, νόστου δὲ μέδηαι, † Odyss. λ', 109.
Καί κεν ἔτ' εἰς Ἰθάκην, κακά περ πάσχοντες, ἵκοισθε·
Εἰ δέ κε σίνηαι, τότε τοι τεκμαίρομ' ὄλεθρον.

Οὕτως τὸ μὲν μὴ ἀδικῆσαι, ἐπ' αὐτοῖς· τὸ δὲ ἀδικήσαντας ἀπολέσθαι, ἐκ τῆς εἱμαρμένης ἀκόλουθον ἦν.

Ἔνεστι δὲ καὶ τὸ ἄλλως συμβαῖνον ἐκ προνοίας διαφυγεῖν· ὥσπερ ἐν τούτῳ παρίστησιν,

* Ἔνθα δὲ καὶ δύστηνος ὑπὲρ μόρον ὤλετ' Ὀδυσσεύς,
† Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἐπεσσύμενος λάβε πέτρης,
Τῆς ἔχετο στενάχων, εἵως μέγα κῦμα παρῆλθεν.

* κ ἔνθα κεν δὴ, Odyss. ε, 436.
† Odyss. ε. 477. sparsim adeo laudatur locus.

Ἐνταῦθα γὰρ ἐκ τοῦ ἐναντίου κινδυνεύων ὑπὸ τύχης ἀπολέσθαι, ἐκ προνοίας ἐσώθη.

ιέ. ΚΑΘΑΠΕΡ δὲ περὶ τῶν θείων πολλοὶ καὶ ποικίλοι [λόγοι] παρὰ τοῖς φιλοσόφοις, τοῖς τὰς πλείστας ἀφορμὰς ἐξ Ὁμήρου λαβοῦσιν, οὕτω καὶ περὶ τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων, ὧν πρῶτον περὶ τῆς ψυχῆς πειρασώμεθα. Τὸ μὲν δὴ τῶν δογμάτων, Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, γενναιότατόν ἐστι, τὸ εἶναι τὴν ψυχὴν ἀθάνατον, ᾗ καὶ πτερὰ τῷ λόγῳ προστίθησιν ὁ Πλάτων· τίς ἂν τοῦτο πρῶτον ἀνεφώνησεν; Ὅμηρος, εἰπὼν ἄλλα τε καὶ ταῦτα,

Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, Ἄϊδόσδε βεβήκει,

εἰς τὸ ἀειδὲς καὶ ἀόρατον, εἴτε ἀέρα θείη τις, εἴτε ὑπόγειον τόπον. Καὶ ἐν μὲν τῇ Ἰλιάδι, ποιεῖ τὴν τοῦ Πατρόκλου ψυχὴν ἐφισταμένην κοιμωμένῳ τῷ Ἀχιλλεῖ,

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο·

καὶ λόγους αὐτῷ περιτίθησιν, ἐν οἷς καὶ τοῦτο λέγει,

Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων.

Ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ, δι' ὅλης τῆς Νεκυίας, τί ἄλλο, ἢ τὰς ψυχὰς δείκνυσι μετὰ θάνατον διαμενούσας, καὶ φθεγγομένας ἅμα τῷ πιεῖν τοῦ αἵματος; καὶ γὰρ τοῦτο ᾔδει, ὅτι τὸ αἷμα, νομὴ καὶ τροφή ἐστι τοῦ πνεύματος· τὸ δὲ πνεῦμα, ἔστιν αὐτὴ ἡ ψυχὴ, ἢ ὄχημα τῆς ψυχῆς.

Ἐναργέστατα δὲ κἀκεῖνο ἀπέφηνεν, ὅτι τὸν ἄνθρωπον οὐδὲν ἄλλο, ἢ τὴν ψυχὴν νομίζει. Ἐν οἷς λέγει,

Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Θηβαίου Τειρεσίαο,
Χρύσεον σκῆπτρον ἔχων.

Ἐπίτηδες γὰρ ἀπὸ τοῦ τῆς ψυχῆς ὀνόματος εἰς τὸ ἀρρενικὸν μετέβαλεν, ἵνα δείξῃ, ὅτι ἡ ψυχὴ ἦν ὁ Τειρεσίας· καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς πάλιν,

Τὸν

Τὸν δὲ μέτ' εἰσενόησα βίην Ἡρακληείην,
Εἴδωλον· αὐτὸς δὲ μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσι·

Καὶ γὰρ ἐν τούτοις πάλιν ἐδήλωσεν, ὅτι τὸ μὲν εἴδωλον, ὅπερ ἦν ἀποπεπτασμένον τοῦ σώματος, σὺν ἔτι τῆς ἐκείνου ὕλης ἐφελκόμενον ἐφαντάζετο· τὸ δὲ καθαρώτατον τῆς ψυχῆς ἀπελθὸν, αὐτὸς ἦν ὁ Ἡρακλῆς.

Ὅθεν κἀκεῖνο δοκεῖ τοῖς φιλοσόφοις, τὸ εἶναι τὸ σῶμα τρόπον τινὰ τῆς ψυχῆς δεσμωτήριον. Καὶ τοῦτο δὲ Ὅμηρος προὔτος ἐδήλωσε· τὸ μὲν γὰρ τῶν ζώντων, ἀεὶ δέμας προσαγορεύει· ὡς ἐν τούτοις, Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν· καὶ, —δέμας δ' ἤικτο γυναικί· καὶ, Ἦτοι ἐμὴν ἀρετὴν, εἶδός τε, δέμας τε. Τὸ δὲ ἀποβεβληκὸς τὴν ψυχὴν, οὐδὲν ἄλλο, ἢ σῶμα καλεῖ· ὡς ἐν τούτοις,——Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν·
καὶ, Σῶμ' ἀκηδέα κεῖται ἐνὶ μεγάροις Ὀδυσῆος·
καὶ, Σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης μεγάρῳ κατελείπομεν ἡμεῖς·
τὸ γὰρ αὐτὸ, ζῶντος μὲν τοῦ ἀνθρώπου, δεσμός ἐστι τῆς ψυχῆς· τελευτήσαντος δὲ, ὥσπερεὶ σῆμα καταλείπεται.

Τούτῳ δὲ ἕπεται καὶ ἕτερον δόγμα τοῦ Πυθαγόρου, τὸ μεταβαίνειν τὰς ψυχὰς τῶν τελευτησάντων εἰς ἕτερα σωμάτων εἴδη. Ἀλλ' οὐδὲ τοῦτο τῆς Ὁμήρου διανοίας ἐκτός ἐστιν· ὁ γὰρ ποιήσας τὸν Ἕκτορα τοῖς ἵπποις διαλεγόμενον, καὶ τὸν Ἀντίλοχον, καὶ αὐτὸν τὸν Ἀχιλλέα, καὶ μὴ ὅτι διαλεγόμενον, ἀλλὰ καὶ ἀκούοντα· καὶ τὸν κύνα, περὶ τῶν ἀνθρώπων, καὶ τῶν οἰκείων, ἐπιγινώσκοντα τὸν Ὀδυσσέα, τί ἄλλο, ἢ τὴν κοινωνίαν τοῦ λόγου καὶ συγγενείας τῆς ψυχῆς τῶν ἀνθρώπων καὶ τῶν ἄλλων ζώων παρίστησι; Καὶ οἱ τὰς βοῦς τοῦ Ἡλίου καταφαγόντες, καὶ ἐκ τούτων ὀλέθρῳ περιπεσόντες, ἐλέγχουσιν, ὅτι οὐ μόνον βόες, ἀλλὰ καὶ πάντα τὰ ἄλλα ζῶα, ὡς τῆς αὐτῆς φύσεως ζωτικῆς μετέχοντα, τιμᾶται ὑπὸ τῶν θεῶν.

Καὶ τὸ μεταβάλλειν δὲ τοὺς ἑταίρους τοῦ Ὀδυσσέως εἰς σύας καὶ τοιαῦτα ζῶα, τοῦτο αἰνίττεται, ὅτι τῶν ἀφρόνων ἀνθρώπων αἱ ψυχαὶ μεταλλάττουσιν εἰς εἴδη σωμάτων θηριωδῶν, ἐμπεσοῦσαι εἰς τὴν τοῦ παντὸς ἐγκύκλιον περιφορὰν, ἣν Κίρκην προσαγορεύει, καὶ κατὰ τὸ εἰκὸς, Ἡλίου παῖδα ὑποτίθεται, οἰκοῦσαν ἐν τῇ Αἰαίῃ νήσῳ· ταύτην δὲ ἀπὸ τοῦ αἰάζειν καὶ ὀδύρεσθαι τοὺς ἀνθρώπους ἐπὶ τοῖς θανάτοις, κέκληκεν. Ὁ δὲ ἔμφρων ἀνὴρ αὐτὸς ὁ Ὀδυσσεὺς οὐκ ἔπαθε τὴν τοιαύτην μεταβολὴν, παρὰ τοῦ Ἑρμοῦ, τουτέστι, τοῦ λόγου, τὸ ἀπαθὲς λαβών. Αὐτὸς δὲ οὗτος καὶ εἰς ᾅδου κάτεισιν, ὥσπερ εἶναι λέγων χωρίζειν τὴν ψυχὴν ἀπὸ τοῦ σώματος· καὶ θεᾶται ψυχῶν τῶν τε ἀγαθῶν καὶ φαύλων γιγνόμενος.

Αὐτὴν δὲ τὴν ψυχὴν οἱ Στωϊκοὶ ὁρίζονται πνεῦμα συμφυὲς, καὶ ἀναθυμίασιν αἰσθητικὴν, ἀναπτομένην ἀπὸ τῶν ἐν σώματι ὑγρῶν, Ὁμήρῳ ἀκολουθήσαντες, λέγοντι, ——— εἰσόκ' ἀϋτμὴ Ἐν στήθεσσι μένῃ. Καὶ πάλιν, ——— ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνός. Ἐν οἷς τὸ μὲν ζωτικὸν πνεῦμα, ἅτε ἔνικμον, ἀϋτμὴν εἶπε· τὸ δὲ κατασβεννύμενον ἤδη, καπνῷ ἀπεικάζει· καὶ αὐτῷ δὲ τῷ τοῦ πνεύματος ὀνόματι κέχρηται ἐπ' αὐτῆς,

Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.

Καὶ, Θυμὸν ἀποπνείων.——— ———
Καὶ, Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
τουτέστι, τὸ πνεῦμα διεσπαρμένον συνελέξατο· Καὶ,

Αὖθις δ' ἀμπνύνθη· περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν·

τῷ γὰρ λειποθυμήσαντι τὸ πνεῦμα ῥιπίσασα ἡ ἔξωθεν πνοή, συμφυὴς οὖσα, ζῶντα αὐτὸν κατέστησε. Συναιρεῖται δὲ τῷ λόγῳ, ὅτι καὶ ἐπὶ τοῦ ἐκτὸς πνεύματος τῷ τῆς ψυχῆς ὀνόματι κέχρηται, εἰπών, —— Ἦκα μάλα ψύξασα· βούλεται γὰρ εἰπεῖν, ἀναπνεύσασα.

Πλάτων δέ, καὶ Ἀριστοτέλης, τὴν ψυχὴν ἀσώματον εἶναι ἐνόμισαν, ἀεὶ δὲ περὶ σῶμα εἶναι, καὶ τούτου, ὥσπερ ὀχήματος, δεῖσθαι· διὸ καί, ἀπαλλασσομένην τοῦ σώματος, τὸ πνευματικὸν ἐφέλκεσθαι πολλάκις, καθάπερ ἐκμαγεῖον, ἣν ἔχει τῷ σώματι μορφὴν διαφυλάττουσαν. Οὕτως οὖν καὶ Ὅμηρος οὐδαμοῦ τῆς ποιήσεως εὑρεθήσεται σῶμα τὴν ψυχὴν καλῶν, ἀλλὰ τὸ ἐστερημένον ψυχῆς ἀεὶ τούτῳ τῷ ὀνόματι προσαγορεύει, ὡς καί που ἐν τοῖς πρόσθεν ἐμνημονεύσαμεν.

Τῆς δὲ ψυχῆς ἐχούσης, ὡς καὶ τοῖς Φιλοσόφοις δοκεῖ, τὸ μέν, λογικόν, ἐνιδρυμένον τῇ κεφαλῇ· τὸ δέ, ἄλογον· καὶ τούτου, τὸ μέν, θυμικόν, ἐνοικοῦν τῇ καρδίᾳ· τὸ δέ, ἐπιθυμητικόν, ἐν τοῖς περὶ τὴν γαστέρα· ἆρ' οὖν οὐ πρότερος Ὅμηρος εἶδε τὴν τούτου διαφοράν, ὃς ἐποίησεν, ἐπὶ μὲν τοῦ Ἀχιλλέως, τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ μαχόμενον, καὶ ἐν τῇ αὐτῇ ῥοπῇ διανοούμενον, ἢ ἀμύνεσθαι τὸν λελυπηκότα, ἢ παῦσαι τὸν χόλον,

Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν.

Τουτέστι, τὴν φρόνησιν, καὶ τὴν ἀντικειμένην αὐτῷ θυμικὴν ὀργήν, ἧς τὴν φρόνησιν ἐπικρατοῦσαν πεποίηκε· τοῦτο γὰρ αὐτῷ ἡ ἐπιφάνεια τῆς Ἀθηνᾶς βούλεται· καὶ ἐν ἄλλοις δὲ ποιεῖ τὸν λογισμὸν τῷ θυμῷ παραινοῦντα, καὶ ὥσπερ ἄρχοντα τῷ ὑποτεταγμένῳ κελεύοντα,

Τέτλαθι δή, κραδίη, καὶ κύντερον ἄλλο ποτ' ἔτλης·

καὶ πολλάκις μὲν τῷ λογισμῷ πείθεται τὸ θυμούμενον, ὡς ἐν τούτοις,

Ὣς ἔφατ', ἐν στήθεσσι καθαπτόμενος φίλον ἦτορ·
Τῷ δ' αὖτ' ἐν πείσῃ κραδίη μένε *τετληκυῖα·

* γρ. τετληυῖα, Odyss. υ. 23.

Ὁμοίως δὲ καὶ τὸ λυπούμενον,

Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.

Ἐνίοτε δὲ περιγενόμενον τὸν θυμὸν τοῦ λογισμοῦ παρέστησεν· ὅπερ οὐκ ἐπαινῶν, ἀλλὰ ψέγων φανερός ἐστιν ὡς ὁ Νέστωρ τῷ Ἀγαμέμνονι, τὴν εἰς τὸν Ἀχιλλέα ὕβριν ὀνειδίζων, φησίν,

Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
Πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
Εἴξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν, Ἠτίμησας.

Ὅμοια δὲ τούτοις καὶ ὁ Ἀχιλλεὺς πρὸς τὸν Αἴαντα λέγει,

Πάντα τί μοι κατὰ μοῖραν ‡ἐείσω μυθήσασθαι·
Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνου
Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν.

‡ γρ. ἐείσαο, Iliad. ι. 641.

Οὕτω δὲ καὶ ὑπὸ φόβου ἐστὶν ὅτε ὁ λογισμὸς ἐξίσταται· ὅπου Ἕκτωρ μὲν διανοεῖται ὑποστῆναι τὴν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα μάχην,

Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.

εἶτ' ἀναχωρεῖ πλησίον γενομένου τοῦ Ἀχιλλέως,

Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἕλε τρόμος· οὐδὲ γὰρ ἔτλη
Αὖθι μένειν· ὀπίσω δὲ πύλας λίπε· βῆ δὲ φοβηθείς.

Ἔστι δὲ κἀκεῖνο δῆλον, ὅτι τὰ πάθη περὶ τὴν καρδίαν συνίστησιν· ὀργὴν μὲν, οὕτως,——
——Κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει. Λύπην δὲ, ——τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων Σὴν ἔδεαι κραδίην; Τὸν δὲ φόβον, ——κραδίη δέ μοι ἔξω
Στηθέων ἐκθρώσκει· τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.

Κατὰ τὸν αὐτὸν δὲ λόγον, ὥσπερ τὸν φόβον, οὕτω καὶ θάρσος περὶ καρδίαν ἀποφαίνει,

——ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.

Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων, ἔδοξε τοῖς Στωϊκοῖς τὸ ἡγεμονικὸν εἶναι περὶ καρδίαν. Τὸ δὲ ἐπιθυμητικὸν ὅπως περὶ γαστέρα, ἐν πολλοῖς διασαφεῖ, καὶ ἐν τούτοις,——ἀλλά με γαστὴρ Ὀτρύνει κακοεργός· καὶ,

Γαστέρα δ' οὔπως ἐστὶν ἀποκρύψαι μεμαυῖαν.

Καὶ τὰς αἰτίας δὲ τῶν περὶ τὸ θυμικὸν μέρος τῆς ψυχῆς, † φύσει συμβαινούσας κατεῖδε· τὴν μὲν ὀργὴν, ὑπὸ λύπης ἐγγινομένην, ζέσιν δέ τινα τοῦ αἵματος καὶ τοῦ ἐν αὐτῷ πνεύματος οὖσαν ἐμφαίνων, ὡς ἐν τούτοις, † Ita, pro φύσει, legit *Joh. Davisius.*

* Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι * *Iliad. α.* 103.
Πίμπλαντ'· ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην.

Μένος γὰρ τὸ πνεῦμα προσαγορεύειν ἔοικε, τοῦτο δὲ ἐγγίγνεσθαι καὶ φλέγεσθαι ἐπὶ τῶν θυμουμένων οἴεται. Πάλιν δὲ αὖ τὸ τῶν φοβουμένων πνεῦμα συστελλόμενον, καὶ καταψυχόμενον, τὰς φρίκας καὶ τοὺς τρόμους ποιεῖ καὶ τὰς ὠχριάσεις ἐν τοῖς σώμασι· πάντα γὰρ ταῦτα συμβαίνει ὑπὸ ψύξεως· ἡ μὲν ὠχρότης, ὅτι τοῦ θερμοῦ συντρέχοντος εἰς τὰ μέσα, τὸ ἔρευθος ἀπολείπει τὴν ἐπιφάνειαν· ὁ δὲ τρόμος, ὅτι ἐντὸς συνειλούμενον τὸ πνεῦμα ἀραιοῖ τὸ σῶμα· ἡ δὲ φρίκη, ὅτι πηγνυμένου τοῦ ὑγροῦ, αἱ τρίχες πιεζόμεναι ἀνίστανται. Πάντα οὖν ταῦτα σαφῶς σημαίνει Ὅμηρος· φησὶ γὰρ τὸ, Χλωροὶ ὑπαὶ δείους. Καὶ,——χλωρόν δέος ᾕρει. Καὶ, ——τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα. Καὶ,

† Ὣς φάτο, σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο· δείδιε δ' αἰνῶς· † *Iliad. ω.* 358.
Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.

Κατὰ ταῦτα οὖν καὶ τὸ ἐφοβήθη, Ῥίγησεν λέγει, καὶ τὸν φόβον Κρυόεντα προσαγορεύει· ἐκ δὲ τοῦ ἐναντίου, Θαλπωρὴν, τὸ θάρσος, καὶ τὴν ἀγαθὴν ἐλπίδα. Τὰ μὲν οὖν φαῦλα πάθη τοῦτον διαιρεῖται τὸν τρόπον. Πάλιν δὲ τῶν περὶ Ἀριστοτέλην ἀστεῖα πάθη ἡγουμένων τὴν νέμεσιν, καὶ τὸν ἔλεον, (τὸ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς δάκνεσθαι ἐπὶ τοῖς πλησίον, εἰ παρ' ἀξίαν εὐτυχοῦσι, νέμεσις καλεῖται· τὸ δὲ λυπεῖσθαι, εἰ παρ' ἀξίαν δυστυχοῦσιν, ἔλεος λέγεται)) ταῦτα καὶ Ὅμηρος προσήκειν τοῖς ἀγαθοῖς νομίζει, ὅπου καὶ τῷ Διῒ ἀνατίθησιν αὐτά· ποιεῖ γὰρ ἄλλα τε καὶ ταῦτα,

Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο·
Ζεὺς γάρ οἱ νεμεσᾶθ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.

Καὶ ἐν ἄλλοις πάλιν οἰκτείρει τὸν αὐτὸν τρόπον, διωκόμενον περὶ τεῖχος.

ιϛʹ. ΠΕΡΙ δὲ ἀρετῆς καὶ κακίας ψυχῆς, ἣν ἔχει δόξαν ὁ Ποιητὴς, ἐν πολλοῖς παρίστησιν. Ἐπεὶ γὰρ τὸ μέν τι τῆς ψυχῆς, νοερὸν καὶ λογικόν ἐστι, τὸ δὲ, ἄλογον καὶ ἐμπαθὲς,

καὶ

καὶ διὰ τοῦτο μέσος θεοῦ καὶ θηρίου γέγονεν ἄνθρωπος· τὴν μὲν ἄκραν ἀρετὴν, θείαν ἡγεῖται, τὴν δὲ ἄκραν κακίαν, θηριωδίαν· ὡς ὕστερον Ἀριστοτέλης ἐνόμισε. Καὶ ταῦτα ἐμφανίζει ἐν ταῖς ὁμοιώσεσιν· ἀεὶ γὰρ τοὺς ἀγαθοὺς ὀνομάζει θεοειδεῖς, καὶ, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον· τῶν δὲ φαύλων, τοὺς μὲν δειλοὺς, ψυζακινῆς ἐλάφοισιν εἰκάζει, καὶ προβάτοις ἀσημάντοις, καὶ λαγωοῖς διωκομένοις· ἐπὶ δὲ τῶν προπετῶς καὶ ἀνοήτως ὑπὸ ὀργῆς φερομένων, φησὶν,

* Οὔτ' οὖν † παρδάλιος τόσσον μένος, οὔτε λέοντος, (* Iliad. ρ'. 20.)
Οὔτε συὸς κάπρου τ' ὀλοόφρονος, οὔτε μάλιστα († γρ. πορδάλιος.)
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει,
Ὅσσον Πάνθου υἷες ἐϋμμελίαι φρονέουσι.

Τοὺς δὲ λυπουμένων ἐμπαθέστερον ὀδυρμοὺς, ἀηδόνων φωναῖς ἀπεικάζει,
——οἷσί τε τέκνα Ἀγρόται ἐξείλοντο, πάρος πετεηνὰ γενέσθαι.

Οἱ μὲν οὖν Στωϊκοὶ τὴν ἀρετὴν τίθενται ἐν τῇ ἀπαθείᾳ, ἐκείνοις ἑπόμενοι, ἐν οἷς πᾶν πάθημα ἀναιρεῖ, λέγων, περὶ μὲν λύπης,

Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσι,
Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας.

καὶ, Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη.
Περὶ δὲ τῆς ὀργῆς, Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο.
Περὶ δὲ τοῦ φόβου, Μήτι φόβονδ' ἀγόρευ'· ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἴω.
Καὶ, ——ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἠὲ τυπεὶς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ, Τεθνάτω.

Οὕτως καὶ προκαλούμενοι εἰς μονομαχίαν, ἀφόβως ὑπακούουσι, καὶ πλείους ἀνθ' ἑνὸς ἀνίστανται. Καὶ ὁ τετρωμένος, οὐδὲν ἧσσον ἔχει τὸ θάρσος παραμένον, ὥς που φησὶ,

Νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς, εὔχεαι αὔτως.

Καὶ πᾶς ὁ γενναῖος ἀπεικάζεται λέοντι, ἢ κάπρῳ, ἢ χειμάῤῥῳ, ἢ λαίλαπι.

Οἱ δ' ἐκ τοῦ Περιπάτου τὴν ἀπάθειαν ἀνέφικτον ἀνθρώπῳ νομίζουσι, τὴν δὲ μετριοπάθειαν εἰσάγοντες, τῷ τὴν ὑπερβολὴν τῶν παθῶν ἀναιρεῖν, μεσότητα τῆς ἀρετῆς ὁρίζονται. Καὶ Ὅμηρος ἀεὶ παράγει τοὺς ἀρίστους, οὔτε ἀγεννεῖς, οὔτε μὴν ἀφόβους, ἢ ἀλύπους παντελῶς· ἐν τῷ μὴ ἄγαν δὲ τοῖς πάθεσι κρατεῖσθαι, τῶν φαύλων διαφέροντας· φησὶ γοῦν,

* Τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ, (* Iliad. ν'. 279.)
Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός.
Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει,
Κῆρας ὀϊομένῳ· πάταγος δέ τε γίγνετ' ὀδόντων·
Τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἂρ τρέπεται χρὼς, οὔτε τι λίην Ταρβεῖ·

Εὔδηλον γὰρ, ὅτι τοῦ ἀγαθοῦ τὸ λίαν φοβεῖσθαι ὑφελὼν, τὸ μέτριον κατέλιπε. Τοῦτο δὲ καὶ ἐπὶ τὴν ὁμοίαν, λύπης τε καὶ ὀργῆς, χρὴ νοεῖν. Τοιοῦτόν ἐστι κἀκεῖνο,

† Τρῶας μὲν τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον, († Iliad. η'. 215.)
Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·

Οἱ μὲν γὰρ ἄλλοι, καὶ ὁρῶντες ἔτρεμον· ὁ δ' ἐν τῷ κινδύνῳ καθεστὼς, ἀνδρεῖος ὢν, μέτριον ἠγωνία. Ὅθεν ἄλλως μὲν ποιεῖ τὸν Δόλωνα, καὶ τὸν Λυκάονα, φοβουμένους· ἄλλως δὲ τὸν

Αἴαντα, καὶ τὸν Μενέλαον, ἐντροπαλιζομένους, καὶ βάδην ὑποχωροῦντας, ὥσπερ ἀπωσαμένους σταθμοῦ λέοντας. Ὡσαύτως δὲ καὶ λυπουμένων διαφορὰς ἐπιδείκνυσι, καὶ ἡδομένων ὁμοίως· ὥσπερ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς διηγούμενος, ὃν τρόπον τοὺς Κύκλωπας ἐξηπάτησεν, ἔφη, —ἐμὸν δ' ἐγέλασσε φίλον κῆρ· οἱ δὲ μνηστῆρες, πεσόντα τὸν πτωχὸν ἰδόντες, —Χεῖρας ἀνασχόμενοι γέλῳ ἔκθανον. Φαίνεται δὲ ἐν χαλεπέροις ἡ τοῦ μετρίου διαφορά· καὶ ὁ μὲν Ὀδυσσεὺς τὴν ἑαυτοῦ γυναῖκα ἐρῶν, καὶ κλαίουσαν ἐπ' αὐτῷ ὁρῶν, φέρεται,

Ὀφθαλμοὶ δ' ὡσεὶ κέρα ἕστασαν, ἠὲ σίδηρος·

τῶν δὲ μνηστήρων, τῶν αὐτῆς ἐρώντων, τῶν θεασαμένων αὐτήν,

—Λύτο γούνατ',* ἔρως δ' ἄρα θυμὸν † ἔθελγε· * γούνατ'. † ἔθελξεν, Odyss. σ'. 211.

Πάντες δ' ἠρήσαντο παραὶ λεχέεσσι κλιθῆναι.

Τοιαῦτα μέν ἐστι τὰ παρὰ τῷ Ποιητῇ περὶ ψυχῆς δυνάμεων καὶ παθῶν.

Περὶ δὲ ἀγαθῶν καὶ εὐδαιμονίας, πολλῶν εἰρημένων παρὰ τοῖς Φιλοσόφοις, τὸ μὲν τὴν ἀρετὴν τῆς ψυχῆς, μέγιστον εἶναι τῶν ἀγαθῶν, κατὰ πάντα συνέστηκεν· ἀλλ' οἱ μὲν Στωϊκοὶ τὴν ἀρετὴν αὐτάρκη ἡγοῦνται πρὸς εὐδαιμονίαν, λαβόντες τὸ ἐνδέσιμον ἐκ τῶν Ὁμηρικῶν τούτων, ἐν οἷς τὸν σοφώτατον καὶ φρονιμώτατον πεποίηκεν, ὑπὲρ εὐκλείας πόνου καταφρονοῦντα, καὶ ἡδονῆς ὑπερορῶντα· τὸ μὲν πρότερον, οὕτως,

Ἀλλ' οἷον τόδ' ἔρεξε καὶ ἔτλη καρτερὸς ἀνήρ·
Αὐτόν μιν πληγῇσιν ἀεικελίῃσι δαμάσσας,
Σπεῖρα κάκ' ἀμφ' ὤμοισι βαλών, οἰκῆϊ ἐοικώς,
Ἀνδρῶν δυσμενέων κατέδυ πόλιν. Τὸ δεύτερον δὲ, οὕτως,
Ἦ μέν μ' αὐτόθ' ἔρυκε Καλυψώ, δῖα θεάων, κλ.
Ὣς δ' αὔτως Κίρκη κατερήτυεν ἐν μεγάροισιν,
Αἰαίη, δολόεσσα, λιλαιομένη πόσιν εἶναι·
Ἀλλ' ἐμὸν οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον.

Μάλιστα δὲ ἐν τούτοις τὴν τῆς ἀρετῆς δόξαν συνίστησιν, ἐν οἷς τὸν μὲν Ἀχιλλέα ποιεῖ οὐ μόνον ἀνδρεῖον, ἀλλὰ καὶ κάλλιστον τὸ εἶδος, καὶ ποδωκέστατον, καὶ εὐγενέστατον, καὶ πατρίδος ἐπιφανοῦς, καὶ ὑπὸ τοῦ μεγίστου τῶν θεῶν βοηθούμενον· τὸν δὲ Ὀδυσσέα, συνετὸν μὲν, καὶ καρτερὸν τῇ ψυχῇ, τὰ δὲ ἄλλα οὐχ ὁμοίᾳ τύχῃ κεχρημένον· ἡλικίας τε, καὶ ὄψεως οὐκ ἴσης, καὶ γονέων οὐ πάντη ὀνομαστῶν, καὶ πατρίδος ἀδόξου, καὶ ἀπεχθόμενον ἑτέρῳ θεῷ· ὧν οὐδὲν ἐκώλυεν αὐτὸν εἶναι εὐκλεᾶ, τὴν τῆς ψυχῆς ἀρετὴν κεκτημένον.

Οἱ δ' ἐκ τοῦ Περιπάτου πρωτεῖα μὲν τὰ τῆς ψυχῆς ἀγαθὰ νομίζουσιν, οἷον φρόνησιν, ἀνδρείαν, σωφροσύνην, δικαιοσύνην· δεύτερα δὲ εἶναι τὰ τοῦ σώματος, οἷον, ὑγίειαν, ἰσχὺν, κάλλος, τάχος· τρίτα δὲ, τὰ ἐκτὸς, οἷον εὐγένειαν, εὐδοξίαν, πλοῦτον. Ἐπαινετὸν μὲν γὰρ εἶναι, καὶ θαυμαστὸν, τὸ ἐν ἀλγηδόσι, καὶ νόσῳ, καὶ ἀπορίᾳ, καὶ συμφοραῖς ἀβουλήτοις, χρῆσθαι τῇ ἀρετῇ, τῆς ψυχῆς ἀντεχούσης τοῖς κακοῖς· οὐ μέντοι αἱρετὸν, οὐδὲ μακάριον· Τὸ δ' ἐν ἀγαθοῖς οὖν ἔχειν, τῷ ὄντι εὔδαιμον. Οὐδὲ γὰρ τὴν κτῆσιν μόνην τῆς ἀρετῆς, ἀλλὰ καὶ τὴν χρῆσιν, καὶ τὴν ἐνέργειαν, εἶναι καλόν. Ταῦτα δὴ καὶ Ὅμηρος δείκνυσιν ἄντικρυς· τοὺς μὲν γὰρ θεοὺς ἀεὶ ποιεῖ—Δωτῆρας ἐάων, τουτέστι, τῶν ἀγαθῶν, ἃ καὶ εὔχονται οἱ ἄνθρωποι παρέχειν αὐτοῖς τοὺς θεούς· οὐκ ἀνωφελῆ δηλονότι ὄντα αὐτοῖς, οὐδὲ ἀδιάφορα, ἀλλὰ πρὸς εὐδαιμονίαν χρήσιμα.

Τίνα

Τινὰ οὖν ἐστι τὰ ἀγαθὰ, ὧν ἐφίενται οἱ ἄνθρωποι, καὶ δι' ἃ μακαρίζονται, ἐν πολλοῖς διασαφεῖ, ἅμα μὲν πάντα ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ, * — * Iliad. ω'. 376.

—οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητὸς,
Πέπνυσαι δὲ νόῳ, μακάρων δ' ἔξεσσι τοκήων·

μαρτυρεῖ γὰρ αὐτῷ κάλλος σώματος, καὶ φρόνησιν, καὶ εὐγένειαν. Τὰ δὲ κατὰ μέρος;

Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε, καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν, Ὤπασαν·

Καὶ, —θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων. Δῶρον γάρ ἐστι καὶ τοῦτο τοῦ θεοῦ·

Ζεὺς δ' αὐτὸς νέμει ὄλβον Ὀλύμπιος ἀνθρώποισι.

Ποτὲ δὲ καὶ τὴν τιμὴν ἡγεῖται καλὸν,

Τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων. Πῶς δὲ τὴν εὐπαιδίαν;

Ὡς ἀγαθὸν, καὶ παῖδα καταφθιμένοιο λιπέσθαι.

Πῶς δὲ τὴν οἰκείων ἀπόλαυσιν;

*Πέμπετέ με σπείσαντες ἀπήμονα· χαίρετε δ' αὐτοί· — * Odyss. ν'. 39.
Ἤδη γὰρ τετέλεσται, ἅ μοι φίλος ἤθελε θυμὸς,
Πομπὴ, καὶ φίλα δῶρα, τά μοι θεοὶ οὐρανίωνες
Ὄλβια ποιήσειαν· ἀμύμονα δ' οἴκοι ἄκοιτιν
Νοστήσας εὕροιμι, σὺν ἀρτεμέεσσι φίλοισιν.
Ὑμεῖς δ' αὖθι μένοντες ἐϋφραίνοιτε γυναῖκας
Κουριδίας, καὶ τέκνα· θεοὶ δ' ἀρετὴν ὀπάσειαν
Παντοίην, καὶ μή τι κακὸν μεταδήμιον εἴη.

Ὅτι δὲ ἐν τῇ τῶν ἀγαθῶν συγκρίσει, τοῦ πλούτου κρεῖσσον ἐστιν αὐτὸ τὸ δύνασθαι, δηλοῖ διὰ τούτων,

Ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων, πόλεμόνδ' ἴεν, ἠΰτε κούρη,
Νήπιος, οὐδέ τί οἱ τόδ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον.

Καὶ, Ὡς οὔτοι χαίρων τοῖσδε κτεάτεσσιν ἀνάσσω.

Καὶ, ὅτι τὸ φρονεῖν, τοῦ καλοῦ εἴδους ἄμεινον,

† Ἄλλος μὲν γάρ τ' εἶδος ἀκιδνότερος πέλει ἀνήρ· — † Odyss. θ'. 169.
Ἀλλὰ θεὸς μορφὴν ἔπεσι στέφει.

Δῆλον μὲν οὖν, ὅτι καὶ τὰ περὶ σῶμα, καὶ τὰ ἐκτὸς, εὐτυχήματα, ἀγαθὸν νομίζει· ὅτι δὲ ἄνευ τούτων οὐκ ἔστιν αὐτάρκης ἡ ἀρετὴ μόνη πρὸς εὐδαιμονίαν, ἐν ἐκείνοις παρίστησι· δύο γὰρ ἄνδρας εἰς τέλος ἀρετῆς ἥκοντας ὑποθέμενος, τὸν Νέστορα, καὶ τὸν Ὀδυσσέα, καὶ τῶν μὲν ἄλλων διαφέροντας, ἀλλήλοις δὲ ὁμοίους φρονήσει καὶ ἀνδρείᾳ, καὶ λόγων δυνάμει, οὐκέτι ὁμοίους ἐν ταῖς τύχαις πεποίηκεν, ἀλλὰ τῷ μὲν Νέστορι τοὺς θεοὺς

‡ Ὄλβον ἐπικλῶσαι, γαμέοντί τε, γεινομένῳ τε· — ‡ Odyss. δ'. 208.
Αὐτὸν μὲν λιπαρῶς γηρασκέμεν ἐν μεγάροισιν,
Υἱέας αὖ πινυτούς τε καὶ ἔγχεσιν εἶναι ἀρίστους.

Τὸν δὲ Ὀδυσσέα, καίπερ πολύμητιν ὄντα, καὶ ἀγχίνουν, καὶ ἐχέφρονα, ἀποκαλεῖ δύστηνον πολλάκις. καὶ γὰρ τὸν μὲν εἰς τὴν ἀνακομιδὴν πλεῦσαι ταχέως καὶ ἀσφαλῶς· τὸν δὲ πλανηθῆναι χρόνῳ πολλῷ, καὶ πόνους καὶ κινδύνους ὑπομένειν ἀεὶ μυρίους. Οὕτως αἱρετὸν καὶ μακάριόν ἐστιν, ὅταν τῇ ἀρετῇ συναιρομένη, καὶ μὴ ἀντιπράττουσα, ἡ Τύχη παρῇ.

Πῶς

Πῶς δὲ ἡ κλῆσις τῆς ἀρετῆς οὐδέν ἐστιν ὄφελος, ἂν μὴ καὶ ἐνεργῇ, φανερὸν ἐκ τούτων, ὅπου ὁ μὲν Πάτροκλος ἐπιπλήσσων τῷ Ἀχιλλεῖ, λέγει,

* Αἰναρέτη, τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται, ὀψίγονός περ, * *Iliad.* π'. 31.
Αἴ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ‡ ἀμύνῃς; ‡ χ. ἀμύνῃ.

Οὕτω γὰρ προσεῖπε τῇ ἀπραξίᾳ ἀνωφελῆ ποιοῦντα τὴν ἀρετήν. Ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς, τὴν ἀπραξίαν ταύτην ὀδυρόμενος, φησὶν,

† Ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν, ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης, † *Iliad.* σ'. 104.
Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Ἄχθεται γὰρ, ὅτι τὴν ἀρετὴν κεκτημένος, οὐ κέχρηται αὐτῇ, ἀλλὰ μηνίων τοῖς Ἀχαιοῖς,

* Οὐδέποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν, * *Iliad.* α'. 490.
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμόν γ', ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
Αὖθι μένων· ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε, πτόλεμόν τε.

Καὶ γὰρ οὕτως ὁ Φοίνιξ ἐπαίδευε,

Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων·

Ὅθεν καὶ τεθνεὼς ἄχθεται τῇ ἀπραξίᾳ, λέγων,

† Βουλοίμην κ' ἐπάρουρος ἐὼν θητευέμεν ἄλλῳ, † *Odyss.* λ'. 488.
Ἀνδρὶ παρ' ἀκλήρῳ, ᾧ μὴ βίοτος πολὺς εἴη,
Ἢ πᾶσιν νεκύεσσι καταφθιμένοισιν ἀνάσσειν.

Καὶ ἐπιφέρει τὴν αἰτίαν, [ὅτι τῷ πατρὶ γέροντι ἀνωφελής,]

Οὐ γὰρ ἐγὼν ἐπαρωγὸς ὑπ' αὐγὰς ἠελίοιο,
Τοῖος ἐὼν, οἷός ποτ' ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ.

Ἔτι τοίνυν οἱ Στωϊκοὶ φίλους θεῶν τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἀποφαίνοντες, παρ' Ὁμήρου καὶ τοῦτο ἔλαβον, λέγοντος ἐπὶ τοῦ Ἀμφιαράου,

Ὃν περὶ κῆρι φίλει Ζεὺς αἰγίοχος καὶ Ἀπόλλων· Καὶ ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως,
Χαῖρε δ' Ἀθηναίη πεπνυμένῳ ἀνδρὶ δικαίῳ.

Ἔτι δὲ τῶν αὐτῶν φιλοσόφων δόγμα, καὶ τὸ διδακτὴν εἶναι τὴν ἀρετὴν, ἔχουσαν μὲν ἀρχὴν τὴν εὐγένειαν· ὃ καὶ Ὅμηρός φησι,

Τοίου γὰρ καὶ πατρὸς, ὃ καὶ πεπνυμένα βάζεις,

ὑπὸ δὲ παιδείας ἐς τὸ τέλειον προαγομένην.

Ἔτι γὰρ ἀρετῆς ἐπιστήμη τὸ ὀρθῶς βιοῦν· τουτέστιν, ὧν τοὺς εὖ βιωσομένους πράττειν προσήκει. Καὶ ταῦτα οὖν ἐστι παρ' Ὁμήρῳ· λέγει γὰρ,

* Νήπιον, οὔπω εἰδόθ' ὁμοιΐου πολέμοιο, * *Iliad.* ι'. 440.
Οὐδ' ἀγορέων. Καὶ ἐν ἄλλοις,
Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν· ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλός.

Καὶ ὁ Φοίνιξ φησὶν ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως,

† Τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα, † *Iliad.* ι'. 442.
Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.

Ἐπεὶ γὰρ ὁ βίος ἐκ πράξεων καὶ λόγων συνέστηκε, τύπον φησὶ διδάσκαλον ἑαυτὸν τοῦ νεανίσκου γεγονέναι. Ἐκ δὲ τῶν εἰρημένων δῆλον, ὅτι πᾶσαν ἀρετὴν ἀποφαίνει διδακτήν. Οὕτω μὲν οὖν πρῶτος Ὅμηρος ἔν τε ἠθικοῖς καὶ φυσικοῖς φιλοσοφεῖ.

ιη'. Ἔχεται

ιη. ἜΧΕΤΑΙ δὲ τῆς αὐτῆς θεωρίας καὶ Ἀριθμητικὴ καὶ Μουσική, ἃς καὶ Πυθαγόρας διαφερόντως ἐτίμησεν. Ἴδωμεν οὖν, εἰ καὶ τούτων ἐστὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ λόγος· ἀλλὰ μὴν πλεῖστος· ὀλίγα δὲ ἐκ πολλῶν παρατεθέντα ἐξαρκέσει. Ὁ γὰρ Πυθαγόρας, τοὺς ἀριθμοὺς μεγίστην δύναμιν ἔχειν ἡγούμενος, καὶ πάντα εἰς ἀριθμοὺς ἀναφέρων, τῶν τε ἄστρων τὰς περιόδους, καὶ τῶν ζώων τὰς γενέσεις, δύο τὰς ἀνωτάτω ἀρχὰς ἐλάμβανε, τὴν μὲν ὡρισμένην, μονάδα, τὴν δὲ ἀόριστον, δυάδα καλῶν· τὴν μὲν, ἀγαθῶν, τὴν δὲ, κακῶν, οὖσαν ἀρχήν. Ἡ μὲν γὰρ τῆς μονάδος φύσις ἐγγενομένη, τῷ μὲν περιέχοντι εὐκρασίαν, ψυχαῖς δὲ ἀρετήν, σώμασι δὲ ὑγίειαν, πόλεσι δὲ καὶ οἴκοις εἰρήνην καὶ ὁμόνοιαν παρέχει· πᾶν γὰρ ἀγαθὸν, συμφωνίας οἰκεῖόν ἐστιν. Ἡ δὲ τῆς δυάδος, πᾶν τοὐναντίον, ἀέρι χειμῶνα, ψυχαῖς κακίαν, σώμασι νόσους, πόλεσι δὲ καὶ οἰκίαις στάσεις καὶ ἔχθρας ἐγέννησε· πᾶν γὰρ κακὸν ἐκ διαστάσεως καὶ διαφορᾶς γίνεται· ὅθεν καὶ τῶν ἐφεξῆς ἀριθμῶν τὸν μὲν ἄρτιον, ἐνδεᾶ καὶ ἁπλῆ· τὸν δὲ περιττὸν, πλήρη τε καὶ τέλειον ἀπέφηνεν, ὅτι μεριζόμενός τε πρὸς τὸν ἄρτιον, ἀεὶ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν διασώζει, τοῦ περιττοῦ καὶ ἐν τούτοις ἐπικρατοῦντος· ἑαυτῷ τε συντιθέμενος γεννᾷ τὸν ἄρτιον. Γόνιμος γάρ ἐστι, καὶ ἔχει δύναμιν ἀρχῆς, καὶ διαίρεσιν οὐκ ἐπιδέχεται, ἀεὶ τῆς μονάδος ἐν αὐτῷ περιούσης. Ὁ δὲ ἄρτιος οὔτε γεννᾷ ποτε τὸν περιττὸν, συντιθέμενος ἑαυτῷ, οὔτε ἐστὶν ἀδιαίρετος. Καὶ Ὅμηρος τοίνυν τήν τε τοῦ ἑνὸς φύσιν ἐν τῇ τοῦ ἀγαθοῦ μοίρᾳ, καὶ τὴν τῆς δυάδος ἐν τῇ τοῦ κακοῦ τιθεὶς φαίνεται πολλάκις, Ἐνηέα, τὸν ἀγαθὸν λέγων πολλάκις, καὶ, Ἐνηείην, τὴν τοιαύτην διάθεσιν· Δύην δὲ, τὴν κάκωσιν· καὶ ὅτι,

* Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω. ** Iliad. β′. 204.*

καὶ, † Οὔτε ποτ' εἰν ἀγορῇ δίχ' ἐβάζομεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ· *† Odyss. γ′. 127.*

Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ.

Ἀεὶ δὲ τῷ περιττῷ ἀριθμῷ χρῆται, ὡς κρείσσονι· καὶ γὰρ τὸν σύμπαντα κόσμον πέντε μοίρας ἔχοντα ποιῶν, τὰς τρεῖς τούτων οὔσας μέσας διαιρεῖ,

Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται· ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.

Διὸ καὶ Ἀριστοτέλης πέντε εἶναι τὰ στοιχεῖα ἐνόμισεν, ὡς τοῦ περιττοῦ καὶ τελείου ἐν παντὶ τὸ κράτος ἔχοντος· καὶ τοῖς μὲν οὐρανίοις δαίμοσι τὰ περιττὰ ἀπονέμει· ὅ, τε γὰρ Νέστωρ Ποσειδῶνι θύει ἐννεάκις ἐννέα ταύρους, καὶ τὸν Ὀδυσσέα θύειν κελεύει ὁ Τειρεσίας

Ἀρνειὸν, ταῦρόν τε, συῶν τ' ἐπιβήτορα κάπρον.

Ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς τῷ Πατρόκλῳ ἐναγίζει πάντα ἄρτια, ἵππους μὲν τέσσαρας,

Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλούς.

καὶ ἐννέα κυνῶν ὄντων, τοὺς δύο ἐμβάλλει τῇ πυρᾷ, ἵνα τοὺς ἑπτὰ ἑαυτῷ ὑπολίπηται. Καὶ ἐν πολλοῖς, τῷ τῶν τριῶν, καὶ πέντε, καὶ ἑπτὰ ἀριθμῷ χρῆται, μάλιστα δὲ τῷ τῶν ἐννέα, Ὡς νείκεσσ' ὁ γέρων· τοὶ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν.

καὶ, ‡ Ἐννέωροι γάρ τοί γε, καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν *‡ Odyss. λ′. 310.*

Εὖρος· ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι.

καὶ, Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο.

καὶ, Ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσε.

Τί δέ ποτ' οὖν ἐστιν ὁ τῶν ἐννέα ἀριθμὸς τελειότατος; Ὅτι ἐστὶν ἀπὸ τοῦ πρώτου περιττοῦ τετράγωνος, καὶ περισσάκις περισσὸς, εἰς τρεῖς διαιρούμενος τριάδας· ὧν ἑκάστη πάλιν εἰς τρεῖς μονάδας διαιρεῖται.

Οὐ μόνον δὲ τὴν δύναμιν τῶν ἀριθμῶν, ἀλλὰ καὶ τὴν λογιστικὴν μέθοδον ὑπέδειξεν, ἐν μὲν τῷ Καταλόγῳ ποιήσας,

Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον·

(a) Ἐξ ὧν λογίζεσθαι πάρεστιν, ὅτι τῶν νεῶν πασῶν οὐσῶν ἐγγὺς χιλίων διακοσίων, καὶ ἐχουσῶν ἐξ ἑκατὸν ἄνδρας (b) [τὸν στόλον,] ὁ σύμπας ἀριθμὸς δώδεκά που μυριάδων γίνεται. Πάλιν δὲ ἐπὶ τῶν Τρώων φήσας,

Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· πὰρ δὲ ἑκάστῳ
Πεντήκοντ' ἕσαν ἄνδρες,

παρέχει λογίζεσθαι, ὅτι ἦσαν πεντάκις μύριοι, ἄνευ τῶν συμμάχων.

(a) Καὶ πάλιν,——Πεντήκοντ' ἕσαν ἄνδρες. Deleo ex hoc loco, ubi nihil juris habent; mox enim κατὰ φύσιν sequuntur meliùs.

(b) Τὸν στόλον, addo ad *Sensum* suppendum.

Τὴν δὲ Μουσικὴν, οἰκειοτάτην οὖσαν τῇ ψυχῇ, καθότι ἐστὶν ἁρμονία κεκραμένη ἐκ διαφόρων ἀρχῶν, καὶ τοῖς μέλεσι, καὶ ῥυθμοῖς, τό, τε ἐκλελυμένον αὐτῆς ἐπιτείνουσαν καὶ τὸ σφοδρὸν ἀνιεῖσαν, οἵτε Πυθαγορεικοὶ διὰ σπουδῆς εἶχον, καὶ πρὸ αὐτῶν Ὅμηρος. Καὶ ἐγκώμιον μὲν αὐτῆς ἐπὶ τῶν Σειρήνων διεξέρχεται, ᾧ καὶ ἐπιλέγει,

Ἀλλ' ὅδε τερψάμενος νεῖται καὶ πλείονα εἰδώς.

Ἄλλοτε δ' ἐν ταῖς εὐωχίαις τὴν κιθάραν παραλαμβάνει, ὡς καὶ παρὰ τοῖς μνηστῆρσι,

Φόρμιγξ, ἣν ἄρα δαιτὶ θεοὶ ποίησαν ἑταίρην.

Καὶ παρ' Ἀλκινόῳ ὁ κιθαρῳδὸς——— ἀνεβάλλετο καλὸν ἀείδειν. Καὶ ἐν γάμοις,

Αὐλοὶ φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον. Καὶ, ἐν ἔργοις, ὅπου, τρυγωμένης ὀπώρας,
———παῖς φόρμιγγι λιγείῃ
Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδεν.

Καὶ, ἐν πολέμῳ,——Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπὴν, ἀκούεσθαι λέγει. Οὐδὲν δὲ ἧσσον καὶ εἰς πένθη παραλαμβάνει τὴν Μουσικὴν, ‡ Θρήνων ἐξάρχους ἀοιδοὺς ποιῶν, ὡς τῇ λειότητι τῶν μελῶν τὴν τραχύτητα τῆς ψυχῆς * κατακηλοῦντας.

‡ *Iliad.* ω. 721.

* κ. καταγγέλλοντας, olim, malè

Οὐκ ἄδηλον δὲ, ὅτι διττή ἐστιν ἡ μελῳδία· ἡ μὲν, ἐν τῇ φωνῇ, ἡ δὲ, ἐν ὀργάνοις, τοῖς τε ἐμπνευστοῖς, τοῖς τε ἐντατοῖς. Τῶν δὲ ἐν αὐτῇ φθόγγων, ὁ μὲν, ἐστὶ βαρὺς, ὁ δὲ ὀξύς. Καὶ τούτων δὲ τὰς διαφορὰς Ὅμηρος ἔγνω, ὃς γυναῖκας μὲν, καὶ παῖδας, καὶ γέροντας, ὀξυφώνους ποιεῖ, διὰ τὸ λεπτὸν τοῦ πνεύματος· τοὺς δὲ ἄνδρας, βαρυφώνους, ἔν τε ἄλλοις, καὶ ἐν τούτοις,

Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ·
Ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο. Καὶ πάλιν,
Ὣς ὁ βαρυστενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα·

οἱ δὲ γέροντες, Τέττιξιν ἐοικότες, ζώοις ὀξυφώνοις, ἰσάζονται. Καὶ ἐν τοῖς ὀργάνοις δὲ αἱ χορδαὶ, ὅσαι λεπταί εἰσι καὶ συντόμως κινούμεναι, ῥᾳδίως τέμνουσι τὸν ἀέρα, ὅθεν τὸν ὀξὺν φθόγγον ἀποτελοῦσιν· αἱ δὲ παχεῖαι, βραδεῖαν ἔχουσαι τὴν κίνησιν, ἠχοῦσι βαρύν. Καθ' ὃν λόγον καὶ Ὅμηρος τὴν Μάστιγα λιγυρὴν προσηγόρευσεν, ἐπεὶ λεπτὴ οὖσα ὀξὺν ἦχον ἀποδίδωσι. Ταῦτα μὲν οὖν περὶ τῆς παρ' Ὁμήρῳ Μουσικῆς.

Ἐπεὶ δ' ἐν τούτοις καὶ Πυθαγόρου ἐμνημονεύσαμεν, ᾧ μάλιστα ἤρεσκεν ἡ ἐχεμυθία, καὶ τὸ σιγᾶν, ἃ μὴ χρὴ λέγειν, θεασόμεθα, εἰ καὶ Ὅμηρος ταύτην ἔσχε τὴν γνώμην. Ἐπί τε γὰρ τῶν παροινούντων ἔφη,

Καὶ

Καί τι ἔπος παρείηκεν, ἐσφ τ' ἄῤῥητον ἄμεινον.

Καὶ τῷ Θερσίτῃ ἐπιπλήττει,

Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητὴς, Ἴσχεο·

Καὶ τῷ Ἰδομενέως καθαπτόμενος, ὁ Αἴας λέγει,

Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι, ὐδέ τί σε χρὴ Λαβραγόρην ἔμεναι.

Καὶ τῶν στρατευμάτων εἰς μάχην συνιόντων,

Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ', ἐνοπῇ τ', ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·

Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί.

Βαρβαρικὸν γὰρ, ἡ κραυγή· Ἑλληνικὸν δὲ, ἡ σιωπή· διὸ καὶ τοὺς Φρονιμωτάτους, ἐγκρατεστάτους γλώσσης πεποίηκε· καὶ τὸν Ὀδυσσέα τῷ υἱῷ διακελευόμενον, †

Εἰ ἐτεόν γ' ἐμός ἐσσι, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ, † *Odyss.* π'. v. 300.

Μή τις ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἀκουσάτω ἔνδον ἐόντος·

Μήτε τι Λαέρτης ἴστω τόδε, μήτε συβώτης,

Μήτε τις * οἰκήων, μήτ' αὐτὴ Πηνελόπεια. * γρ. οἰκείων, olim.

Καὶ πάλιν αὐτῷ παραινεῖ, Σίγα, καὶ κατὰ σὸν νόον ἴσχανε, μηδ' ἐρέεινε.

Τοιαῦτα μὲν δὲ τὴν ἔνδοξον φιλοσοφίαν τὰ ἐξ Ὁμήρου τὴν ἀρχὴν ἔχει δόγματα.

Εἰ δὲ δεῖ καὶ τὰς ἰδίας τινὰς αἱρέσεις ἑλομένων μνημονεῦσαι, εὕροιμεν ἂν κἀκείνους παρ' Ὁμήρου τὰς ἀφορμὰς λαβόντας· Δημόκριτον μὲν, τὰ εἴδωλα ποιήσαντα (a) ἐξ ἐκείνων, * Αὐτὰρ ὁ εἴδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων· * *Iliad.* ε. 449.

Ἄλλους δὲ πλασθείσας, οἷς ἐκεῖνος οὐκ ἑπόμενος, ἀλλὰ πρὸς τὰ περιπίπτοντα καιρὸν ἁρμοζόμενος παρέθηκεν· Ἐπεὶ γὰρ ὁ Ὀδυσσεὺς παρ' Ἀλκινόῳ κατηχόμενος, ἡδυπαθείᾳ καὶ τρυφῇ κεχρημένῳ, πρὸς χάριν αὐτῷ διαλεγόμενος ἔφη,

† Οὐ γὰρ ἔγωγέ τι φημὶ τέλος χαριέστερον εἶναι, † *Odyss.* ι. 5. &c.

Ἢ ὅταν εὐφροσύνη μὲν ἔχῃ κατὰ δῆμον ἅπαντα,

Δαιτυμόνες δ' ἀνὰ δώματ' ἀκουάζωνται ἀοιδῦ,

Ἥμενοι ἑξείης· παρὰ δὲ πλήθωσι τράπεζαι

Σίτου καὶ κρειῶν· μέθυ δ' ἐκ κρητῆρος ἀφύσσων

Οἰνοχόος φορέῃσι, καὶ ἐγχείῃ δεπάεσσι·

Τοῦτό τί μοι κάλλιστον ἐνὶ φρεσὶν εἴδεται εἶναι·

Τούτοις προαχθεὶς καὶ Ἐπίκουρος, τὴν ἡδονὴν τέλος εὐδαιμονίας ἐνόμισε. Καὶ ἐπεὶ αὐτὸς οὗτος ὁ Ὀδυσσεὺς ποτὲ μὲν ὕλῃ καὶ ἁπαλῇ χλαίνῃ ἠμπίσχετο, ποτὲ δὲ ῥακίοις καὶ πήραις, καὶ νῦν μὲν τῇ Καλυψοῖ συνανεπαύετο, νῦν δὲ ὑπὸ Ἴρου καὶ Μελανθίου περιυβρίζετο, ταύτην εἰκόνα τοῦ βίου παραλαβὼν Ἀρίστιππος, καὶ πενίᾳ καὶ πόνοις ἐνεκαρτέρησεν ἐῤῥωμένως, καὶ ἡδονῇ ἀφειδῶς ἐχρήσατο.

θ'. ΤΗΣ δὲ Ὁμήρου σοφίας κἀκεῖνα καταμαθεῖν ἐστι δείγματα, ὅτι καλὰ καὶ πολλὰ σοφῶν ἀνδρῶν ἀποφθέγματα προανεφώνησεν, οἷον τὸ, Ἕπου θεῷ, ‡ *Iliad.* α. 218.

‡ Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτῦ· καὶ, Μηδὲν ἄγαν,

* Καί δ' ἄλλῳ νεμεσῶ, ὅς κ' ἔξοχα μὲν φιλέῃσιν, * *Odyss.* ο. 70. ubi paulò aliter.

Ἔξοχα δ' ἐχθαίρῃσιν· Ἀμείνω δ' αἴσιμα πάντα.

Καὶ, Ἐγγύα, πάρα δ' ἄτα,

(a) Ex illo potius, *Odyss.* δ. 355. Εἴδωλον δὲ πλῖνε [illegible]

Δειλαί τοι δειλῶν γε καὶ ἐγγύαι ἐγγυάασθαι.

Καὶ τὸ τοῦ Πυθαγόρου πρὸς τὸν πυθόμενον, τίς ἐστι φίλος, ῥηθέν, Ἄλλος ἐγώ,

—— * τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τίον ἑταίρων, * Iliad. σ'. 81.
Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ.

Ἔστι δὲ τῆς αὐτῆς ἰδέας τῶν ἀποφθεγμάτων καὶ ἡ καλουμένη Γνώμη, ἥπερ ἐστὶν ἀπόφασις καθολικὴ περὶ τῶν κατὰ τὸν βίον λόγῳ συντόμῳ. Καὶ τούτῳ δὴ χρησαμένων πάντων ποιητῶν, καὶ φιλοσόφων, καὶ λογογράφων, καὶ γνωμικῶς τινὰ ἀποφαίνεσθαι ἐπιτηδευσάντων, πρῶτος Ὅμηρος πολλὰς καὶ ἀγαθὰς γνώμας ἐξήνεγκε δι' ὅλης τῆς Ποιήσεως· τοῦτο μὲν ἀποφαινόμενος, οἷόν ἐστιν, ὃ βούλεται παραστῆσαι, ὡς ὅταν εἴπῃ,

Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ·

τοῦτο δὲ, ὡς δέον πράσσειν τι, οἷον,

Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα.

Πολλὰς δὲ γνώμας καὶ παραινέσεις ἀγαθὰς Ὁμήρου ἐξενεγκόντος, παρέφρασαν οὐκ ὀλίγοι τῶν μετ' αὐτόν· ὧν τινὰ παραδείγματα οὐκ ἄκαιρόν ἐστι παραθέσθαι· οἷόν ἐστι τὸ Ὁμήρου, ‡ ‡ Iliad. ό, 104.

Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
Ἢ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἆσσον ἰόντες,
Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
Οὐδ' ὄθεται. Φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος·
Τῷ ἔχεθ', ὅ, τι κεν ὔμμι κακὸν πέμπῃσιν ἑκάστῳ.

Παρὰ τοῦτο δέ ἐστι Πυθαγορεικὸν,

Ὅσσα τε δαιμονίαισι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν,
Ἣν ἂν μοῖραν ἔχῃς, πρᾴως φέρε, μηδ' ἀγανάκτει.

Καὶ ἐπὶ τούτοις, τὸ Εὐριπίδου,

Τοῖς πράγμασιν γὰρ οὐχὶ θυμοῦσθαι χρεών·
Μέλει γὰρ αὐτοῖς οὐδέν, ἀλλ' ὁ τυγχάνων
Τὰ πράγματ', ὀρθῶς ἂν τιθῇ, πράσσει καλῶς. Πάλιν, Ὅμηρος μὲν φησι,
‡ Τέκνον ἐμὸν, τίο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων, ‡ Iliad. ώ, 129.
Σὴν ἔδεαι κραδίην; Ὁ δὲ Πυθαγόρας,
Φείδεο τῆς ζωῆς, μή μιν καταθυμοβορήσῃς. Ἔτι Ὁμήρου εἰπόντος,
Τοῖος γὰρ νόος ἐστὶν ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Οἷον ἐπ' ἦμαρ ἄγῃσι πατὴρ ἀνδρῶν τε, θεῶν τε,

Ἀρχίλοχος, τά τε ἄλλα αὐτοῦ μιμούμενος, καὶ τοῦτο μὲν παρέφρασεν, εἰπὼν,

‡ Τοῖος ἀνθρώποισι νοῦς, ὦ Γλαῦκε παῖ Λεπτίνεω, ‡ Odyss. σ', 135.
Γίνεται, θνητοῖς ὁκοίην Ζεὺς ἐπ' ἡμέρην ἄγῃ.

Καὶ ἐν ἄλλοις, Ὁμήρου εἰπόντος,

‡ Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα, ‡ Iliad. ν', 730.
Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐσθλόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι·
Καί τε πόλεις ἐσάωσεν μάλιστα † δὲ αὐτὸς ἀνέγνω. † κ. δὲ κ' αὐτός

Εὐριπίδης παρὰ τοῦτο ἐποίησε,

Γνώμαις

‡ Γνώμαις γὰρ ἀνδρὸς εὖ μὲν οἰκοῦνται πόλεις,
Εὖ δ' οἶκος· εἰς δ' αὖ πόλεμον ἰσχύει μέγα·
Σοφὸν γὰρ ἓν βούλευμα τὰς πολλὰς χέρας
Νικᾷ· σὺν ὄχλῳ δ' ἀμαθία πλεῖστον κακόν.

‡ *Antiope.* v. 75.

Ἃ δὲ παρακελευόμενον τῷ ἑταίρῳ τὸν * Σαρπηδόνα πεποίηκεν,
Ὦ πέπον, εἰ μὲν δὴ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,
Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
Ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
Οὔτε κέ σε στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν.
Νῦν δ', ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
Μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι,
Ἴομεν· ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν·

* Ita restituo, pro' Ἰδομένεα. Vid. ad *Iliad.* μ', v. 322. &c.

Αἰσχύλος μὲν δεύτερος λέγων, οὕτως ἔφη,
Ἀλλ' οὔτε πολλὰ τραύματ' ἐν στέρνοις λαβὼν
Θνήσκει τις, εἰ μὴ τέρμα συντρέχοι βίου·
Οὔτ' ἐν στέγῃ τις, ἥμενος παρ' ἑστίᾳ,
Φεύγει τι μᾶλλον τὸν πεπρωμένον μόρον.

Ἐν δὲ πεζῇ λέγει Δημοσθένης οὕτως, Πέρας μὲν γάρ ἐστιν ἅπασιν ἀνθρώποις τοῦ βίου θάνατος, κἂν ἐν οἰκίσκῳ τις αὐτὸν καθείρξας τηρῇ· δεῖ δὲ τοὺς ἀγαθοὺς ἄνδρας ἐγχειρεῖν μὲν ἅπασιν ἀεὶ τοῖς καλοῖς, φέρειν δ', ὅ, τι ἂν ὁ θεὸς διδῷ, γενναίως.

Πάλιν δὲ τὸ Ὁμήρου,
Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα, Σοφοκλῆς παρέφρασεν, εἰπών,
Θεοῦ τὸ δῶρον τοῦτο· χρὴ δ' ὅσ' ἂν θεοὶ
Διδῶσι, φεύγειν μηδὲν, ὦ τέκνον, ποτέ. Παρ' ἐκείνου δὲ,
Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδὴ, Θεόκριτος εἶπεν,
Οὕνεκά οἱ γλυκὺ Μοῦσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ.

Πῶς δὲ καὶ Ἄρατος παρέφρασε, τὸ μὲν,
Οἵη ἄμμορός ἐστι λοετρῶν ὠκεανοῖο, εἰπών,
Ἄρκτου κυανέης πεφυλαγμένος ὠκεανοῖο·
Τὸ δὲ, ——τυτθὸν γὰρ ὑπὲκ θανάτοιο φέρονται, εἰπών,
——ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον ἄϊδ' ἐρύκει; Καὶ περὶ μὲν τούτων, ἅλις.

κ'. Ὁ ΔΕ πολιτικὸς λόγος ἐστὶν ἐν τῇ Ῥητορικῇ τέχνῃ, ἧς ἐντὸς Ὅμηρος πρῶτος γέγονεν, ὡς φαίνεται. Εἰ γάρ ἐστιν ἡ Ῥητορικὴ, δύναμις τοῦ πιθανῶς λέγειν, τίς μᾶλλον * Ὁμήρου ἐν τῇ δυνάμει ταύτῃ καθέστηκεν; Ὃς τῇ τε μεγαλοφωνίᾳ πάντας ὑπεραίρει, ἔν τε τοῖς διανοήμασι τὴν ἴσην τοῖς λόγοις ἰσχὺν ἐπιδείκνυται.

* De *Homeri* Oratoria præstantia, vid. *Scholia Victoriana,* ad *Iliad.* ι. Item, quæ Nos passim, & *Il.* ι, 710.

Καὶ πρῶτόν ἐστι τῆς τέχνης ἡ Οἰκονομία, ἣν δι' ὅλης τῆς Ποιήσεως παρίστησι, καὶ μάλιστα ἐν ταῖς ἀρχαῖς τῶν πραγμάτων. Οὐ γὰρ πόρρωθεν ἐμβαλὼν τὴν ἀρχὴν τῆς Ἰλιάδος ἐποιήσατο, ἀλλὰ καὶ καθ' ὃν χρόνον αἱ πράξεις ἐνεργότεραι καὶ ἀκμαιότεραι κατέστησαν· τὰ δὲ τούτων ἀρχαιότερα, ὅσα ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ ἐγένοντο, συντόμως ἐν ἄλλοις τόποις παρεδιηγήσατο. Τὸ δὲ αὐτὸ καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ πεποίηκεν, ἀρ-

ξάμενος μὲν ἀπὸ τῶν τελευταίων τῆς πλάνης τοῦ Ὀδυσσέως χρόνων, ἐν οἷς καιρὸς ἦν ἤδη καὶ τὸν Τηλέμαχον εἰσάγειν, καὶ τὴν τῶν μνηστήρων ὕβριν ἐμφανίζειν· τὰ δὲ πρὸ τούτων, ὅσα τῷ Ὀδυσσεῖ ἀλωμένῳ συνέπεσεν, αὐτὸν παράγει διηγούμενον, ἃ καὶ δεινότερα καὶ πιθανώτερα ἔμελλε φαίνεσθαι, ὑπὸ αὐτοῦ τοῦ παθόντος λεγόμενα.

Αἰεὶ τοίνυν χρωμένων τῶν ῥητόρων πάντων τοῖς προοιμίοις, ὑπὲρ τοῦ προσεκτικώτερον, ἢ εὐνούστερον, ποιεῖν τὸν ἀκροατήν, αὐτὸς μὲν ὁ Ποιητὴς κέχρηται προοιμίοις, τοῖς μάλιστα κινῆσαι καὶ παραγαγέσθαι πρὸς τὴν ἀκρόασιν δυναμένοις· ἔν τε τῇ Ἰλιάδι προαναφωνῶν, ὅτι μέλλει λέγειν, ὅσα διὰ τὴν Ἀχιλλέως ὀργὴν καὶ τὴν Ἀγαμέμνονος ὕβριν κακὰ τοῖς Ἕλλησι συνέβη· καὶ ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ, ὅσοις πόνοις καὶ κινδύνοις περιπεσὼν ὁ Ὀδυσσεύς, πάντων τῇ τῆς ψυχῆς συνέσει καὶ καρτερίᾳ περιεγένετο. Καὶ ἐν ἑκατέροις τῶν προοιμίων, τὰς Μούσας παρακαλεῖ, ἵνα θειοτέραν καὶ μείζονα τὴν δόξαν τῶν λεγομένων παραστήσῃ.

Πολλὰ δὲ τῶν εἰσαγομένων ὑπ' αὐτοῦ προσώπων λέγοντα ποιῶν, ἢ πρὸς οἰκείους, ἢ φίλους, ἢ ἐχθρούς, ἢ δήμους, ἑκάστῳ τὸ πρέπον εἶδος τῶν λόγων ἀποδίδωσιν· ὥσπερ ἐν ἀρχῇ πεποίηται αὐτῷ ὁ Χρύσης, ἐν τοῖς πρὸς τοὺς Ἕλληνας λόγοις χρησιμωτάτῳ προοιμίῳ κεχρημένος. Συνεύχεται γὰρ αὐτοῖς πρότερον, κρατῆσαι τῶν πολεμίων, καὶ οἴκαδε ἀναστρέψαι, ἵνα τὴν παρ' αὐτῶν εὔνοιαν ἐπισπάσηται· ἔπειτα οὕτως ὑπὲρ τῆς παιδὸς παρακαλεῖ. Ὁ δὲ Ἀχιλλεύς, ἐπὶ τῇ ἀπειλῇ τοῦ Ἀγαμέμνονος θυμούμενος, μιγνύει τὸν ὑπὲρ αὐτοῦ καὶ τῶν Ἑλλήνων λόγον, ἵνα κἀκείνους ἀκούσαντας, εὐνουστέρους καταστήσῃ. Πάντας γὰρ ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐστάλθαι, οὐκ ἰδίας τινὸς ἀπεχθείας ἕνεκα, ἀλλὰ εἰς χάριν αὐτοῦ τοῦ Ἀγαμέμνονος καὶ τοῦ ἀδελφοῦ αὐτοῦ· καὶ πολλὰ μὲν πεπονηκέναι ἑαυτόν, τὸ δὲ γέρας οὐ παρὰ τούτων, ἀλλὰ παρὰ τοῦ κοινοῦ τῶν Ἑλλήνων εἰληφέναι· οἷς μὲν ἀντιλέγων ὁ Ἀγαμέμνων, οὐκ ἀπορεῖ, ὅπως καὶ αὐτὸς θεραπεύσῃ τὸ πλῆθος. Φήσαντος γὰρ τοῦ Ἀχιλλέως ἀπελεύσεσθαι εἰς τὴν πατρίδα, δι' ἣν ἔπαθεν ὕβριν, οὐκ εἶπεν, Ἄπιθι, ἀλλά, Φεῦγε, τὸ ἁπλῶς ῥηθὲν εἰς τὸ ἀδοξότερον μεταβαλών. Καὶ ὅτι, οὐ παρακαλῶ σε μένειν· πάρεισι γὰρ καὶ ἄλλοι, οἵ τιμῆς ἀξιώσουσί με. Ἦν δὲ καὶ τοῦτο τοῖς ἀκούουσι κεχαρισμένον.

Καὶ ἐπὶ τούτοις εἰσάγεται ῥήτωρ ὁ Νέστωρ, ὃν ἡδυεπῆ καὶ λιγὺν ἀγορητὴν προσεῖπε,

Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή·

οὗ μεῖζον ἐγκώμιον οὐκ ἂν γένοιτο ῥήτορος. Τί δὲ οὗτος διαπράσσεται τῷ λόγῳ; Ἄρχεται μὲν ἀπὸ προοιμίου, δι' οὗ μετάγνωσιν ἐμποιεῖν πειρᾶται τοῖς διαφερομένοις ἀριστεῦσιν, ἐννοεῖν αὐτοὺς παρασκευάζων, ὅτι μαχόμενοι παρέξουσιν ἀφορμὴν χαρᾶς τοῖς πολεμίοις· πρόεισι δὲ νουθετῶν ἑκάτερον, καὶ πείθεσθαι ἑαυτῷ, ὡς πρεσβυτέρῳ, παραινῶν· καὶ ἐν τῷ σωφρονίζειν τὸν ἕτερον, κεχαρισμένα τῷ ἑτέρῳ λέγει. Τῷ μὲν γὰρ Ἀγαμέμνονι παραινεῖ μὴ ἀφαιρεῖσθαι τὸ δοθὲν τῷ πολλὰ κεκμηκότι γέρας· τῷ δ' Ἀχιλλεῖ, μὴ ἐρίζειν τῷ βασιλεύειν προκεκριμένῳ. Καὶ πρέποντα ἑκατέρῳ †ἔπαινον, τῷ μέν, ὡς πλεόνων βασιλεύοντι, τῷ δέ, ὡς πλέον ἰσχύοντι, τοῦτον τὸν τρόπον πραΰνειν αὐτοὺς ἐπιχειρεῖ.

† Supple, λέγων.

Τί δέ, οὐχὶ καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, ὁπότε εἶδε τὸν Ὄνειρον ὁ Ἀγαμέμνων, ἐλπίδας ἀγαθὰς αὐτῷ φέροντα παρὰ τοῦ Διός, καὶ ὁπλίζειν τοὺς Ἕλληνας παρακελευόμενον, ῥητορικῇ χρῆται τέχνῃ, τοὐναντίον οἷς βούλεται, πρὸς τοὺς πολλοὺς λέγων, ἵνα πεῖραν τῆς ὁρμῆς

αὐτῶν

αὐτῶν λάβῃ, καὶ μὴ ἐπαχθὴς ᾖ, πολεμεῖν ἀναγκάζων ὑπὲρ ἑαυτοῦ; Ἀλλ', αὐτὸς μὲν πρὸς χάριν λέγει· ἄλλος δέ τις τῶν πείθειν αὐτοὺς δυναμένων προτρέπει μένειν, ὡς τοῦτο τῇ ἀληθείᾳ τοῦ βασιλέως θέλοντος· καὶ γὰρ ἐν οἷς δημηγορεῖ, ἐμφαίνει, ὅτι τἀναντία βούλεται. Ὁ δὲ δεξάμενος τοὺς λόγους τούτους, ἐστὶν Ὀδυσσεύς, παρρησίᾳ τῇ πρεπούσῃ χρώμενος, καὶ τοὺς μὲν ἀρίστους λόγοις προσηνέσι πείθων, τοὺς δὲ ὑποδεεστέρους καταπληκτικῶς ὑπακούειν τοῖς κρείττοσιν ἀναγκάζων· καὶ τὸ ἄτακτον καὶ θορυβῶδες τῶν πολλῶν καταπαύσας, ἅμα πάντας πείθει λόγοις ἔμφροσι, μετρίως μὲν ὀνειδίσας, διότι οὐκέτι πληροῦσιν, ἃ ὑπέσχοντο, καὶ ἅμα συγγνώμης ἀξιώσας, ὅτι πολὺν χρόνον ἄπρακτοι μένοντες, τῶν φιλτάτων ἐστέρηνται· παρακλήσει δὲ καὶ ἐλπίδι τῇ ἐκ τῶν μαντειῶν συμπείθων μένειν.

Ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Νέστωρ, λόγους ἐξηλλαγμένους μὲν, εἰς ταυτὸ δὲ τείνοντας, ποιούμενος, καὶ πλείονι παρρησίᾳ πρὸς τοὺς ἤδη μεμαλαγμένους χρώμενος, πείθει τὸ πλῆθος καὶ τὴν αἰτίαν τῆς ὀλιγωρίας εἰς ὀλίγους τοὺς μηδενὸς ἀξίους ἀναφέρων, τοὺς πολλοὺς ἐντρέπει. Προστίθησι δὲ καὶ ἀπειλὴν τοῖς ἀπειθοῦσι, καὶ εὐθέως συμβουλεύει τῷ βασιλεῖ, ὅπως χρὴ καταλέξειν τὰ στρατιωτικὰ τάγματα.

Πάλιν δὲ, ἐν ταῖς κατὰ τὸν πόλεμον πράξεσι, τῶν Ἑλλήνων, τὰ μὲν, εὐτυχησάντων, τὰ δὲ, πταισάντων, καὶ ἐν φόβῳ καταστάντων, ὁ μὲν Διομήδης, ἅτε τὸ ἐκ τῆς νεότητος θράσος καὶ τὴν ἐκ τῆς ἀριστείας παρρησίαν ἔχων, πρὸ τοῦ ἐπιδείξασθαι τὴν ἀνδραγαθίαν, σιωπῆς ἀξιώσας τὸ παρὰ τοῦ βασιλέως ὄνειδος, τότε ἐπιπλήσσει τῷ Ἀγαμέμνονι, ὡς ὑπὸ ἀνανδρείας συμβουλεύοντι φεύγειν. Φησὶ γὰρ,

* Ἀτρείδη, σοὶ πρῶτα μαχέσσομαι ἀφραδέοντι, * *Iliad. ι. 32.*
Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς.

Ἐν οἷς ἅμα μὲν νουθετεῖν αὐτὸν ἐπιχειρεῖ, ἅμα δὲ τὴν παρ' αὐτοῦ ὀργὴν παραιτεῖται. Καὶ τὰ μὲν φθάνοντα διαπεπρᾶχθαι ἑαυτῷ, ἀνεπαχθῶς ὑπομιμνήσκει, λέγων,

—— † ταῦτα δὲ πάντα † *Iliad. ι. 35.*
Ἴσασ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.

εἰς δὲ τὰ ἑξῆς προτρέπει τοὺς Ἕλληνας, τεχνικῶς ἐγκωμιάζων αὐτοὺς,

‡ Δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας Ἀχαιῶν ‡ *Iliad. ι. 40.*
Ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις;

Καὶ αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα δυσωπεῖ, συγχωρῶν αὐτῷ, εἰ βούλεται, ἀπιέναι. Τοὺς γὰρ ἄλλους ἐξαρκέσειν, ἢ, κἂν πάντες φύγωσιν, αὐτόν γε σὺν τῷ ἑταίρῳ μένειν, καὶ μάχεσθαι, εἰπὼν, * Νῶϊ δ' ἐγὼ Σθένελός τε, μαχησόμεθα. Ὁ δὲ Νέστωρ τούτῳ μὲν γνώμης τε καὶ πράξεως ἀρετὴν μαρτυρεῖ, ὅσα δὲ εἰς τέλος τῆς συμβουλῆς διαφέρει, ἑαυτὸν, ὡς πρεσβύτερον, δεῖν παραινεῖν ἀξιοῖ. Καὶ ἐπέξεισι τῷ λόγῳ, τὴν πρὸς Ἀχιλλέα πρεσβείαν παρασκευάζειν ἐπιχειρῶν. * *Iliad. ι. 48.*

Καὶ ἐν αὐτῇ δὲ τῇ πρεσβείᾳ ποικίλαις τέχναις ποιεῖ χρωμένους τοὺς ῥήτορας. Ὁ μὲν γὰρ Ὀδυσσεὺς, ἀρχόμενος τοῦ λόγου, οὐκ εὐθέως ἔφη, ὅτι Ἀγαμέμνων μετεγνωκὼς ἐπὶ τῇ τῆς Βρισηΐδος ἀφαιρέσει, τήν τε κόρην ἀποδίδωσι, καὶ δῶρα, τὰ μὲν παραυτίκα πέμπει, τὰ δ' ὕστερον ἐπαγγέλλεται· οὐ γὰρ ἦν χρήσιμον, οἰδοῦντος ἔτι τοῦ θυμοῦ, ταῦτα ὑπομιμνήσκειν· ἀλλὰ πρῶτον ἠθέλησεν ἐμβαλεῖν τὸν Ἀχιλλέα εἰς οἶκτον τῶν Ἑλληνικῶν ἀτυχημάτων· εἶτα εἰπὼν, ὕστερον βουληθεὶς ἐπανορθώσασθαι τὰς συμφορὰς, οὐκέτι δυνήσεται.

ήσεται, μετὰ ταῦτα τῶν Πηλέως παραινέσεων ἀνέμνησεν· ἑαυτοῦ μὲν ἀφαιρῶν τὸ ἐπαχθὲς, τῷ δὲ μᾶλλον, οἷον ῥέπειν δυνάμενος, προσώπῳ τῷ τοῦ πατρὸς περιθεὶς τὸν λόγον. Καὶ ὅτι ἐδόκει πρᾳότερον αὐτὸν εἶναι, τότε καὶ τῶν Ἀγαμέμνονος δώρων ἐμνημόνευσε· καὶ πάλιν εἰς τὰς ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων δεήσεις μετέβαλε τὸν λόγον, ὅτι εἰ καὶ δικαίως Ἀγαμέμνονα μέμφεται, καλὸν γοῦν σῶσαι τοὺς μηδὲν εἰς αὐτὸν ἐξημαρτηκότας. Ἐχρῆν γὰρ καὶ τὸν ἐπίλογον μηδὲν τῶν λυπούντων ἔχειν τὸν ἀκούοντα· ἐπεὶ καὶ μάλιστα μνημονεύεται τὰ τέλη τῶν λόγων. Ἡ δὲ τελευταία παράκλησις ἔχει τι καὶ διεγερτικὸν ἐπὶ τοὺς πολεμίους, ὡς καὶ αὐτοῦ καταφρονοῦντας· νῦν γὰρ ἄν, φησὶν, ἕλοις τὸν Ἕκτορα, εἴ σοι κατεναντίον σταίη· ἐπεὶ οὐδένα τῶν Ἑλλήνων ἑαυτῷ φησὶν εἶναι ὅμοιον. Ὁ δὲ Φοῖνιξ, δεδοικὼς, μὴ ἐνδεέστερον, ἢ προσῆκε, χρῆται τῇ δεήσει, δάκρυα προΐεται· καὶ πρῶτον μὲν τῇ ὁρμῇ αὐτοῦ συντίθεται, φήσας μὴ ἀπολειφθήσεσθαι αὐτοῦ, εἰ ἀποπλέοι· τοῦτο γὰρ ἦν αὐτῷ κεχαρισμένον. Καὶ τὴν αἰτίαν λέγει, ὅπως τρέφειν αὐτὸν ἐπιστεύθη παρὰ τοῦ Πηλέως, νήπιον παραλαβὼν, καὶ διδάσκαλος ἔργων καὶ λόγων εἶναι ἠξιώθη. Παραδιηγεῖται δὲ καὶ τὰς ἐπὶ τῆς νεότητος ἁμαρτίας αὐτοῦ, ἐμφαίνων, ὡς καὶ ἄβουλον, ἡ τοιαύτη ἡλικία. Καὶ προϊὼν, οὐδὲν τῶν εἰς προτροπὴν παραλείπει, πᾶσι τοῖς κεφαλαίοις ῥητορικῶς χρώμενος, ὅτι διηλλάχθαι καλὸν τῷ ἱκετεύοντι, καὶ δῶρα πέμποντι, καὶ πρέσβεις τοὺς ἀρίστους, κἀκείνων τιμιωτάτους, ἀπεσταλκότι· καὶ ὅτι καὶ αὐτὸς δίκαιός ἐστιν ἀκουσθῆναι, τροφεύς γε ὢν καὶ διδάσκαλος· καὶ ὅτι μεταγνώσεται προϊέμενος τὸν παρόντα καιρόν· καὶ παραδείγματι χρῆται τῷ κατὰ Μελέαγρον διηγήματι, ὅτι κἀκεῖνος παρακαλούμενος ὑπὸ τῶν οἰκείων βοηθεῖν τῇ πατρίδι, οὐ συγκατέθετο, ἕως ὑπὸ τῆς ἀνάγκης τῶν καταλαβουσῶν τὴν πόλιν συμφορῶν, ἐπὶ τὸ ἀμύνειν ἐτράπετο. Αἴας δὲ οἴκτου μὲν καὶ ἱκεσίας οὐδὲ ἐδεήθη, παῤῥησίᾳ δὲ χρησάμενος, καθελεῖν τὸ φρόνημα τοῦ Ἀχιλλέως διέγνω, τὰ μὲν εὐκαίρως ἐπιπλήττων, τὰ δὲ εὐγενῶς παρακαλῶν, ἵνα μὴ τελέως παροξύνῃ· οὕτω γὰρ ἥρμοζε τῷ τῆς ἀρετῆς μετειληφότι. Πρὸς δὲ τούτων ἕκαστον ὁ Ἀχιλλεὺς ἀποκρινάμενος, ἦθος γενναῖον ἅμα καὶ ἁπλοῦν ἐμφαίνει. Τοῖς μὲν γὰρ ἄλλοις ἐλεγκτικῶς ἅμα καὶ μεγαλοφρόνως ἀντιλέγει, αἰτίας εὐλόγους τῆς ὀργῆς παριστάς· Αἴαντι δὲ ἀπολογεῖται· καὶ Ὀδυσσεῖ μὲν ἔφη ἀποπλεύσεσθαι τῇ ὑστεραίᾳ· καμπτόμενος δέ πως ταῖς Φοίνικος δεήσεσι, βουλεύσεσθαί φησι περὶ τοῦ ἀπόπλου. Ἐκπλαγεὶς δὲ ὑπὸ τῆς Αἴαντος παῤῥησίας, ἐξομολογεῖται πᾶν, ὃ μέλλει ποιήσειν· ὅτι οὐ πρότερον ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον, πρὶν ἂν ὁ Ἕκτωρ ἐπὶ τὰς σκηνὰς αὐτοῦ καὶ τὰς ναῦς ἀφίκηται, τοὺς πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπεκτονώς. Ἔνθα φησὶν, ὅτι καίπερ ἐκθύμως μαχόμενον τὸν Ἕκτορα παύσεσθαι νομίζω. Καὶ γὰρ τοῦτο προειρημένον πρόσθεν ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως, περὶ τοῦ ἐνστῆναι τῇ ὁρμῇ τοῦ Ἕκτορος, ἀντέθηκεν.

Ἐν δὲ τοῖς τοῦ Φοίνικος λόγοις κἀκεῖνο παρίστησιν, ὅτι τέχνη ἐστὶν ἡ ῥητορική· φησὶ γὰρ τῷ Ἀχιλλεῖ, διότι παρέλαβόν σε,

‡ Νήπιον, οὔπω εἰδόθ' ὁμοιΐου πολέμοιο, ‡ *Iliad.* ι. 440.
Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι·
Τοὔνεκά με προέηκε διδασκέμεναι τάδε πάντα,
Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων·

Ἐν οἷς καὶ τοῦτο δείκνυσιν, ὅτι ἡ τῶν λόγων δύναμις μάλιστα τοὺς ἄνδρας εὐκλεεῖς ἀπεργάζεται.

Ἔστι

Ἔστι δὲ καὶ ἐν ἄλλοις πολλοῖς τῆς Ποιήσεως τόποις εὑρεῖν λόγους τῆς ῥητορικῆς τέχνης ἐχομένους· καὶ κατηγορίας καὶ ἀπολογίας ὑποδείκνυσι τρόπον, ἔν τε ἄλλοις, καὶ ἐν οἷς ὁ Ἕκτωρ καθάπτεται τοῦ ἀδελφοῦ, ὀνειδίζων αὐτῷ δειλίαν, καὶ ἀκολασίαν· καὶ ὅτι τοιοῦτος ὢν, ἠδίκει πόῤῥω ἀπῳκισμένους, ὅθεν αἴτιος κακῶν τοῖς οἰκείοις ἐγένετο. Καὶ ὁ Ἀλέξανδρος ἐκλύει τὸν θυμὸν τοῦ ἀδελφοῦ, δικαίως ἐπιπλήττεσθαι συγκατατιθέμενος· καὶ τῷ ὑποσχέσθαι τὴν πρὸς τὸν Μενέλαον μάχην, ἀπολυόμενος τὸ ἔγκλημα τῆς δειλίας. Καὶ ὅτι μὲν τεχνίτης λόγων Ὅμηρος, πᾶς τις ἂν εἴποι, εὖ φρονῶν· δῆλα γὰρ καὶ τὰ ἄλλα ἐξ αὐτῆς τῆς ἀναγνώσεως.

Οὐκ ἠμέλησε δὲ οὐδὲ χαρακτηρίσαι τοὺς ῥήτορας· τὸν μὲν γὰρ Νέστορα, ἡδὺν καὶ προσηνῆ τοῖς ἀκούουσιν εἰσάγει· τὸν δὲ Μενέλαον, βραχυλόγον καὶ εὔχαριν, καὶ τοῦ προκειμένου τυγχάνοντα· τὸν δὲ Ὀδυσσέα, πολλῇ καὶ πυκνῇ τῇ δεινότητι τῶν λόγων κεχρημένον· ταῦτα γὰρ τοῖς δυσὶ τούτοις ἥρωσιν ὁ Ἀντήνωρ μαρτυρεῖ, ἀκούσας αὐτῶν, ὁπότε πρεσβεύοντες ἀφίκοντο εἰς τὴν Ἴλιον. Καὶ ταύτας τὰς ἰδέας τῶν λόγων Ὅμηρος παρίστησιν, αὐτὸς ἐν τῇ Ποιήσει δείξας ἁπάσῃ.

Οἶδε δὲ καὶ τὴν Ἀντίθεσιν τῶν λόγων, ἀεὶ τῶν ἐναντίων ἐπὶ παντὸς πράγματος τιθεμένων, καὶ τὸ αὐτὸ κατασκευαζόντων, καὶ ἀναιρούντων, διὰ τὴν εὐπορίαν τῆς λογικῆς ἕξεως· φησὶ γὰρ,

‡ Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι, ‡ *Iliad. υ. 248.*
Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὁπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσῃς.

Ἐπίσταται δὲ ταυτὰ καὶ διὰ πολλῶν λέγειν, καὶ δι' ὀλίγων ἐπαναλαμβάνειν, ὅπερ καλεῖται ἀνακεφαλαίωσις, καὶ ἔστιν ἐν χρήσει παρὰ τοῖς ῥήτορσιν, ὁπόταν δέῃ πολλὰ πράγματα εἰρημένα ἀναμνῆσαι συντόμως. Ἃ γὰρ διηγήσατο ὁ Ὀδυσσεὺς παρὰ τοῖς Φαίαξιν ἐν πλείοσι ῥαψῳδίαις, ταῦτα πάλιν διὰ βραχέων διέξεισιν ἐν τούτοις,

* Ἤρξατο δ' ὡς πρῶτον Κίκονας δάμασ', αὐτὰρ ἔπειτα,

καὶ τὰ ἑξῆς. * *Odyss. ψ. 310. &c.*

κά. ΤΟΥ δὲ πολιτικοῦ λόγου ἔχεται καὶ ἡ τῶν Νόμων ἐπιστήμη· καὶ οὐδὲ ταύτης ἐκτὸς τὸν Ὅμηρον εὕροιμεν ἄν. Εἰ μὲν οὖν καὶ τὸ ὄνομα τοῦ νόμου ἦν κατ' αὐτὸν ἐν χρήσει, οὐκ ἔστι σαφῶς διορίσασθαι· οἱ μὲν γάρ φασι, δῆλον αὐτὸν εἶναι εἰδότα τοὔνομα τοῦ νόμου, ἐν τῷ εἰπεῖν,

‡ Ἀνθρώπων † ὕβριν καὶ εὐνομίην ἐφορῶντες. ‡ *Odyss. ρ΄. 487.* † *κ. ὕβριν τε.*

Ἀρίσταρχος δὲ ᾤηθη τὴν εὐνομίαν εἰρῆσθαι, παρὰ τὸ εὖ νέμεσθαι· καί τοι καὶ ὁ νόμος λέγεσθαι ἔοικεν, ἀπὸ τοῦ νέμειν τὰ ἴσα πᾶσιν, ἢ τὸ κατ' ἀξίαν ἑκάστῳ. Ὅτι δὲ δύναμιν τῶν νόμων † οἶδεν, εἰ μὴ καὶ ἐν γραφαῖς, ἀλλ' ἐν ταῖς γνώμαις τῶν ἀνθρώπων φυλασσομένην, ἐν πολλοῖς παρίστησι· τὸν γὰρ Ἀχιλλέα ποιεῖ ὑπὲρ τοῦ σκήπτρου λέγοντα, † *κ. οἶδε.*

——— † νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν † *Iliad. α. 237.*
Ἐν παλάμαις φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
Πρὸς Διὸς εἰρύαται.

Θέμιστες γὰρ, καὶ θεσμοὶ, οἱ νόμοι, οὓς τὸν Δία εἰσηγητὴν παραδίδωσιν· ᾧ καὶ τὸν Μίνωα, τὸν τῶν Κρητῶν βασιλέα, φησὶν ὁμιλεῖν· ἡ δ' ὁμιλία, νόμων μάθησις ἦν, ὡς καὶ

Πλάτων

Πλάτων μαρτυρεῖ. Σαφῶς δὲ καὶ ἐν ἐκείνοις δηλοῖ, ὅτι χρὴ νόμοις ἕπεσθαι, καὶ μὴ ἀδικεῖν, * Τῷ μή τίς ποτε πάμπαν ἀνὴρ ἀθεμίστιος εἴη, * Odyss. σ'. 140.

Ἀλλ' ὅγε σιγῇ δῶρα θεῶν ἔχοι, ὅ, ττι διδοῖεν.

Πρῶτος τοίνυν Ὅμηρος τὰ τῆς Πολιτείας διεῖλεν. Ἐν γὰρ τῇ Ἀσπίδι, ἣν τοῦ Κόσμου παντὸς μίμημα κατασκευάσειν Ἥφαιστος, τουτέστιν ἡ πνευματικὴ δύναμις, ἐμπεπλεγμένας ἐποίησε δύο Πόλεις, τὴν μὲν, ἐν εἰρήνῃ καὶ εὐφροσύνῃ διάγουσαν, τὴν δὲ, ἐν πολέμῳ σχολάζουσαν· καὶ παραθεὶς τὰ ἑκατέρα προσφορα, παρίστησιν, ὅτι ὁ μὲν, πολιτικός ἐστι βίος, ὁ δὲ, στρατιωτικός· Οὐ παρεῖδε δὲ οὐδὲ τὸν τρίτον, τὸν γεωργικόν· ἀλλὰ καὶ τοῦτον ἔδειξεν, ἐνάργειαν ἅμα καὶ κάλλος περιθεὶς τοῖς λόγοις.

Ὁ δὲ ἐν πάσῃ πόλει νενομοθέτηται, τὸ εἶναι συνέδριον βουλῆς, καὶ τοῦτο προβουλεύεσθαι περὶ τοῦ τὸν δῆμον συνιέναι, πρόδηλον, ὅτι ἐστὶν ἐκ τοῦ Ὁμηρικοῦ τύπου,

† Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων· † Iliad. β'. 53.

συνάγει γὰρ Ἀγαμέμνων τοὺς γέροντας, καὶ σκέπτεται ‡ μετ' αὐτῶν, ὅπως ὁπλίσῃ τὸ πλῆθος πρὸς τὴν μάχην. ‡ κ. περὶ. olim, non benè.

Καὶ ὅτι δεῖ τὸν ἄρχοντα περὶ τῆς ἄλλων φροντίζειν τῆς πάντων σωτηρίας, ἐν τῷ αὐτῷ προσώπῳ διδάσκει, ᾧ καὶ παραινεῖ,

* Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα. * Iliad. β'. 24. & 61.

Καὶ ὅτι δεῖ τοῖς ἡγουμένοις πείθεσθαι τοὺς ὑποτεταγμένους, καὶ ὅπως ἑκάστῳ προσφέρεσθαι τῶν προτεταγμένων, ὁ Ὀδυσσεὺς ὑποδείκνυσι, τοὺς μὲν ἐντίμους λόγοις προσηνέσι πείθων, τοῖς δὲ ἐκ τοῦ ὄχλου πικρότερον ἐπιπλήσσων.

Ἀλλὰ καὶ τὸ * ὑπανίστασθαι τοῖς ἀμείνοσι, παρὰ πᾶσι νενόμισται· ὃ καὶ αὐτοὶ οἱ θεοὶ ποιοῦσιν ἐπὶ τοῦ Διός,

——† οὐδέ τις ἔτλη † Iliad. α. v. 534.

Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.

Νόμος παρὰ τοῖς πλείστοις, τὸν πρεσβύτατον λέγειν· ὁ δὲ Διομήδης ὑπὸ ἀνάγκης τοῦ πολέμου πρῶτος θαρσήσας λέγειν, συγγνωστὸς εἶναι ἀξιοῖ,

——* καὶ μή τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος, * Iliad. ξ'. 111.

Οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῶν.

Κἀκεῖνο δὲ παρὰ πᾶσι νενόμισται, τὸ κολάζεσθαι τὰ ἑκούσια ἁμαρτήματα, τὰ δὲ ἀκούσια, συγγνώμης τυγχάνειν· τοῦτο πάλιν δείκνυσιν ὁ Ποιητής, ἐν οἷς φησὶν ὁ ἀοιδὸς παρ' αὐτοῦ,

† Καί κεν Τηλέμαχος τάδε γ' εἴποι, σὸς φίλος υἱός, † Odyss. χ'. 351.

Ὡς ἐγὼ οὔτι ἑκὼν ἐς σὸν δόμον, οὐδὲ χατίζων,

* Τὸ ὑπανίστασθαι) Hunc olim in locum *Homeri* hæc Notaveramus, *Iliad.* α. v. 533. ——Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν Ἐξ ἑδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες) Vetus & laudandus Mos, ab ipsis Mundi primordiis, *Patribus*, *Regibus*, *Senioribus*, Reverentiam exhibendi: quem nunc *Optimus Poeta* ex ipso *Cœlo* adducit, in *Generis Humani* exemplum. Reverentiam autem hanc exhibitam *Loci*, aut *Sedis*, cessione, *Corporis* flexione, *Incurvatione*, *Adorationes*, apud *Boreales*, *Capitis* apertione, &c. *Aristoteles*, Ἠθικῶν l. 9. c. 2. Παντὶ τῷ πρεσβυτέρῳ ἀποδίδοσθαι τιμὴν καθ' ἡλικίαν, ὑπαναστάσει, καὶ κατακλίσει, καὶ τοῖς τοιούτοις. Lex erat *Laconum*, Ἐπανίστασθαι τοὺς νέους τοῖς πρεσβυτέροις. *Phocylides*, v. 207. Αἰδεῖσθαι πολιοκροτάφους, εἴκειν δὲ γέρουσιν, Ἕδρης, καὶ γεράων πάντων. At hæc & plura ejuscemodi, Amicorum hortatu, in hâc Editione penitus omisi; quanquam qui *Dionysii* Gravitatem & Doctrinam imitatur, suprà hujus *Seculi* Censuram positus mihi videatur.

Πωλεύ-

Πουλύμηλον, μνηστῆρσιν ἀεισόμενος μετὰ δαῖτας·
Ἀλλὰ πολὺ πλέονες καὶ κρείσσονες ἦσαν ἀνάγκῃ.

Τριῶν δὲ οὐσῶν Πολιτειῶν πρὸς δικαιοσύνην καὶ εὐνομίαν, Βασιλείας τε, καὶ Ἀριστοκρατίας, καὶ Δημοκρατίας, καὶ ταύταις πάλιν ἀντικειμένων τριῶν πρὸς ἀδικίαν καὶ παρανομίαν, Τυραννίδος, Ὀλιγαρχίας, Ὀχλοκρατίας· οὐδὲ ταύτας Ὅμηρος ἀγνοεῖν ἔοικε, τὴν μὲν Βασιλείαν δι' ὅλης τῆς Ποιήσεως ὀνομάζων καὶ ἐγκωμιάζων, ὡς ἐν τούτοις,

‡ Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος, ‡ Iliad. β', 196.
Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι· φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.

Καὶ ὁποῖον δοκεῖ εἶναι τὸν βασιλέα, σαφῶς δηλοῖ,

‡ Λαῶν, οἷσιν ἄνασσε, πατὴρ δ' ὡς ἤπιος ἦεν. ‡ Odyss. β', 234.

Καί, ‡ Οὔτε τινὰ ῥέξας ἐξαίσιον, οὔτε τι εἰπὼν ‡ Odyss. δ', 690.
Ἐν δήμῳ· ἥ τ' ἐστὶ δίκη θείων βασιλήων.

Τὴν δὲ Ἀριστοκρατίαν, ἐν οἷς Βοιωτῶν βασιλέας πέντε καταριθμεῖ· καὶ παρὰ τοῖς Φαίαξι,

‡ Δώδεκα γὰρ κατὰ δῆμον ἀριπρεπέες βασιλῆες ‡ Odyss. θ', 390.
Ἀρχοὶ † κρίνουσι· τρισκαιδέκατος δ' ἐγὼ αὐτός. † γρ. κραίνουσι.

Δημοκρατίας δὲ εἰκόνα ἐναργῶς ἐν τῇ κατασκευῇ τῆς Ἀσπίδος δείκνυσιν· ἐν ᾗ δύο ποιήσας πόλεις, τὴν ἑτέραν Δημοκρατεῖσθαί φησι, μηδενὸς ἡγουμένου, πάντων δὲ πρὸς τὴν ἑαυτῶν βούλησιν κατὰ νόμους βιούντων· ἔνθα καὶ δικαστήριον εἰσάγει, καὶ ἐν ἐκείνῃ γε τὴν Δημοκρατίαν παρίστησιν, ἐν οἷς φησι,

‡ Δῆμον ὑποδδείσας· δὴ γὰρ κεχολώατο λίην, ‡ Odyss. π', 425.
Οὕνεκα ληϊστῆρσιν ἐπισπόμενος Ταφίοισιν
Ἤκαχε Θεσπρωτούς· οἱ δ' ἡμῖν ἄρθμιοι ἦσαν.

Τὸν δὲ βιαίως καὶ παρανόμως ἄρχοντα, Τύραννον μὲν οὐ καλεῖ, νεώτερον γὰρ τὸ ὄνομα· οἷος δὲ τοῖς ἔργοις γίνεται, δείκνυσιν ἐν τούτοις,

‡ Εἰς Ἔχετον βασιλῆα, βροτῶν δηλήμονα πάντων· ‡ Odyss. σ', 84.
Ὅς κ' ἀπὸ ῥῖνα τάμησι καὶ οὔατα νηλέϊ χαλκῷ.

Καὶ τὸν Αἴγισθον δὲ τυραννικὸν ἀποφαίνει, ὃς ἀποκτείνας τὸν Ἀγαμέμνονα, ἐκράτει τῆς Μυκηναίων· καὶ ὁπότε ἀνῃρέθη, φησὶν, ὅτι οὐκ ἂν ἔτυχε ταφῆς, εἴπερ Μενέλαος παρῆν· τοῦτο γὰρ ἐπὶ τῶν τυράννων νενόμισται,

‡ Τῷ κέ οἱ οὐδὲ θανόντι χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν, ‡ Odyss. γ', 285.
Ἀλλ' ἄρα τόν γε κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατέδαψαν
Κείμενον ἐν πεδίῳ † μάλα γὰρ μέγα μήσατο ἔργον. † Versus omittitur.

Ὀλιγαρχίαν δὲ δηλοῦν δοκεῖ, διὰ τῆς τῶν μνηστήρων πλεονεξίας, περὶ ὧν φησιν,

Ἠδ' ὅσσοι κραναὴν Ἰθάκην † κατακοιρανέουσι. † γρ. κάτα κοιρανέουσι.

Τὴν δὲ Ὀχλοκρατίαν, ἐν τῇ τῶν Τρώων πολιτείᾳ παραδίδωσιν, ἐν ᾗ καὶ συναράμενοι πάντες Ἀλεξάνδρῳ κακοῖς περιέπεσον. Καὶ ὁ Πρίαμος λοιδορεῖται τοῖς παισὶν, ὡς τούτων αἰτίοις, ‡ Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες. ‡ Iliad. ω', 253.

Καὶ ἄλλος δή τις τῶν Τρώων ὁ Ἀντίμαχος,

‡ Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα, ‡ Iliad. λ', 124.
Οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ.

Ἐπεὶ δὲ τὸ παρὰ ἀνθρώποις δίκαιον τοῦτο νομίζεται, τὸ ἀπονεμητικὸν ἑκάστῳ τοῦ κατ' ἀξίαν.

ἀξίαν· ἐν ᾧ μάλιστά ἐστι τὸ θεοὺς σέβειν, γονέας, καὶ οἰκείους τιμᾷν· τὴν μὲν εἰς ΘΕΟΥΣ εὐσέβειαν ἐν πολλοῖς διδάσκει, εἰσάγων τοὺς ἥρωας θύοντας, καὶ εὐχομένους, καὶ δῶρα ἀνατιθέντας τοῖς θεοῖς, καὶ ὕμνοις γεραίροντας αὐτοὺς, καὶ τῆς εὐσεβείας ἀμοιβὴν ἀπολαμβάνοντας, τὴν παρὰ τῶν θεῶν ἐπικουρίαν.

Τὴν δὲ πρὸς γονέας τιμὴν, ἐν τῷ Τηλεμάχου προσώπῳ μάλιστα δείκνυσι, καὶ ἐν οἷς ἐπαινεῖ τὸν Ὀρέστην,

‡ Ἢ οὐκ ἀΐεις, οἷον κλέος ἔλλαβε δῖος Ὀρέστης ‡ Odyss. α΄. 298.
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, ἐπεὶ ἔκτανε πατροφονῆα;

Καὶ ὅτι τὸ γηροβοσκεῖσθαι τοὺς γονέας ὑπὸ τῶν παίδων, φύσει δίκαιον, καὶ ἐξ ἀμοιβῆς ὀφειλόμενον, διὰ μιᾶς λέξεως ἐδήλωσεν, εἰπών, ‡ Iliad. δ΄. 478.

—— ‡ οὐδὲ τοκεῦσι θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκεν. Ἀδελφῶν δὲ εὔνοιαν καὶ πίστιν πρὸς ἀλλήλους, ἐν τῷ Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ· φίλων δὲ, ἐν Ἀχιλλεῖ καὶ Πατρόκλῳ δείκνυσι· γυναικὸς δὲ σωφροσύνην καὶ φιλανδρίαν, ἐν τῇ Πηνελόπῃ· ἀνδρὸς δὲ πόθον τῆς αὐτοῦ γυναικὸς, ἐν τῷ Ὀδυσσεῖ παρίστησιν.

Ὅπως δὲ καὶ ὑπὲρ πατρίδος χρὴ πράσσειν, ἐν τούτῳ μάλιστα ἐδήλωσεν,

‡ Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης. ‡ Iliad. μ΄. 243.

Καὶ πάλιν, ὅπως τοὺς τῆς πολιτείας κοινωνοῦντας, φιλίας ἔχειν δεῖ,

‡ Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος, ‡ Iliad. ι. 63.
Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.

Πῶς δὲ τὸ ἀληθεύειν τίμιον, τὸ δὲ ἐναντίον, φαῦλον,

‡ Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος ὁμῶς Ἀΐδαο πύλῃσιν, ‡ Iliad. ι. 312.
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθῃ ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ † εἴπῃ. † γρ. βάζει.

Καὶ, ‡ Οἵ τ' εὖ μὲν βάζουσι, κακῶς δ' ὄπιθεν φρονέουσι. ‡ Odyss. σ΄. 167.

Τῶν δὲ οἴκων μάλιστα σωζομένων, ὁπόταν γυνὴ μήτε τὰς ἀποῤῥήτους διανοίας τοῦ ἀνδρὸς πολυπραγμονῇ, μήτε ἄνευ τῆς γνώμης αὐτοῦ πράσσειν τι ἐπιχειρῇ, ἑκάτερον ἐκ τῆς Ἥρας ὑπέδειξε· τὸ μὲν πρότερον τῷ Διῒ λέγοντι περιθεὶς,

‡ Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους ‡ Iliad. α. 545.
Εἰδήσειν· τὸ δὲ ἕτερον τῇ Ἥρᾳ,

‡ Μήπως μοὶ μετέπειτα χολώσεαι, αἴκε σιωπῇ ‡ Iliad. ξ΄. 310.
Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο.

Τὸ δὲ καὶ τοὺς ἐξιόντας ἐπὶ πόλεμον, ἢ ἐν κινδύνῳ καθεστῶτας ἐντέλλεσθαί τι τοῖς οἰκείοις, εἰθισμένον παρὰ πᾶσιν, οὐκ ἠγνόησεν ὁ Ποιητής· ἡ μὲν γὰρ Ἀνδρομάχη, πενθοῦσα τὸν Ἕκτορα, φησὶν,

‡ Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας· ‡ Iliad. ω΄. 743.
Οὐδέ τι μοι εἶπας πυκινὸν ἔπος, οὗτέ κεν αἰεὶ
Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα·

ἡ δὲ Πηνελόπη τῆς τοῦ Ὀδυσσέως ἐντολῶν μνημονεύει, φήσαντος, ὁπότε ἐξῄει,

‡ Τῷ οὐκ οἶδ', † ἤ κεν μ' ἀνέσει θεὸς, ἦ κεν ἁλώω, ‡ Odyss. σ΄. 264. † γρ. [illegible]
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· σοὶ δ' ἐνθάδε πάντα μελόντων,
Μεμνῆσθαι πατρὸς, καὶ μητέρος, ἐν μεγάροισιν,
Ὡς νῦν, ἢ ἔτι μᾶλλον, ἐμεῦ ἀπονόσφιν ἐόντος.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπειδὴ παῖδα γεινάσαντο ἰδυῖαι,
Γήμασθ', ᾧ κ' ἐθέλησθα, τεὸν κατὰ δῶμα λιποῦσα. Οἶδε καὶ ἐπιτρόπους,
‡ Καί οἱ ἰὼν ἐν νηυσὶν ἐπέτρεπεν οἶκον ἅπαντα, ‡ Odyss. β'.226.
Πείθεσθαί τε γέροντι, καὶ ἔμπεδα πάντα φυλάσσειν.

Τὰ δὲ ἐπὶ τοῖς θανάτοις τῶν οἰκείων πένθη, οὔτε ἀμελεῖσθαι ἀξιοῖ, ἀγεννὲς γὰρ τοῦτο· οὔτε παντελῶς ἐκκεκόφθαι ἐᾷ· ἀδύνατον γὰρ τὸ ἀπαθὲς ἐπὶ ἀνθρώπων· ὅθεν λέγει τὰ τοιαῦτα,

‡ Ἀλλ' ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυράμενος μεθέηκε· ‡ Iliad. ω'. 48.
Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν. Ἐν ἄλλοις δέ φησιν,
‡ Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσι, ‡ Iliad. τ', 228.
Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας.

Ἔγνω δὲ κἀκεῖνα, ἃ καὶ νῦν ἐν ταῖς ταφαῖς νομίζεται, ἔν τε ἄλλοις, καὶ ἐν τούτοις,
‡ Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε, ‡ Iliad. π', 674.
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Καὶ οἷα ἡ Ἀνδρομάχη φησὶν εἰς τὸν Ἕκτορος νέκυν γυμνὸν κείμενον,
‡ Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται, ‡ Iliad. χ'.509.
Γυμνόν· ἀτάρ μοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται
Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
Οὐδὲν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι. ‡ Odyss. β'. 99.

Οὕτω καὶ ἡ Πηνελόπη τὴν ἐσθῆτα κατασκευάζει, ‡ Λαέρτῃ ἥρωϊ ταφήϊον.
Καὶ ταῦτα μὲν, μέτρια· τὸ δὲ, περισσὰ τούτων ζῶα ἄλλα τε, καὶ ἀνθρώπους ἐπικαίειν τὸν Ἀχιλλέα τῇ τοῦ Πατρόκλου πυρᾷ, οὐκ ἐπαινῶν λέγει· διὸ καὶ ἐπιφωνεῖ,
——— ‡ Κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα. ‡ Iliad. ψ', 176.
Καὶ τὰ πολυάνδρια δὲ πρῶτος ἤγειρε,
‡ Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες ‡ Iliad. η', 335.
Καὶ τοὺς ἐπιταφίους ἀγῶνας ἔδειξε πρῶτος. Ταῦτα μὲν, κοινὰ τῶν τε ἐν εἰρήνῃ καὶ τῶν ἐν πολέμῳ καθεστώτων.

κϛ'. ΤΗΝ δὲ περὶ τοὺς πολέμους ἐμπειρίαν, ἣν καὶ Τακτικήν τινες καλοῦσιν, ἡ Ποίησις πεποικιλμένη μὲν πεζομαχίαις, τειχομαχίαις, ἱππομαχίαις, παρατάξεσι, μονομαχίαις· πολλὰ δὲ καὶ † στρατηγικὰ περιέχουσα, ὧν ὀλίγα παραθέσθαι ἐστὶν ἄξιον. Ἐν γὰρ ταῖς παρατάξεσιν ἀεὶ χρὴ προτετάχθαι τὸ ἱππικὸν, καὶ ἕπεσθαι τὸ πεζόν· καὶ τοῦτο δὲ δείκνυσιν οὕτως, † † Iliad. δ', 297

Ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι,
Πεζοὺς δ' ἐξόπιθε στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
Ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν.

Καὶ τὸ εἶναι ἐν τοῖς στρατιώταις ἡγεμόνας κατὰ τάξεις,
‡ Ἑπτ' ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ ‡ Iliad. ι, v. 85.
Κοῦροι ἅμ' ἔστιχον, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες.

Καὶ τῶν ἡγεμόνων τοὺς μὲν προαγωνίζεσθαι, ἐν πρώτοις τεταγμένους· τοὺς δὲ, κατόπιν γενομένους, ἐπείγειν τοὺς λειπομένους πρὸς τὴν μάχην,

‡ Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο. ‡ Iliad. δ', 252.
Ἰδομενεὺς μὲν ἐνὶ προμάχοις συῒ εἴκελος ἀλκήν·
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.

Καὶ ὅτι δεῖ τὰς δυνάμεις διαφέροντας ἐν τοῖς ἔξω στρατοπεδεύειν, ὥσπερ τείχει τῷ λοιπῷ περιβεβλημένους· τὸν δὲ βασιλέα ἐν τῷ ἀσφαλεστάτῳ, τουτέστι τῷ μεσαιτάτῳ, κατασκηνοῦν, δείκνυσιν, ἐν τῷ τοὺς μὲν γενναιοτάτους, τὸν Ἀχιλλέα καὶ τὸν Αἴαντα, ἐν τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῶν νεῶν κατεσκηνωκέναι· τὸν δὲ Ἀγαμέμνονα καὶ τοὺς ἄλλους ἀρίστους, ἐν τῷ μέσῳ.

Καὶ τὸ ἐν τῷ στρατοπεδεύεσθαι χάρακάς τι περιβάλλεσθαι, καὶ τάφρους ἀποσκάπτειν, εἰς εὖρος καὶ βάθος, καὶ σκόλοψι κύκλῳ διαλαμβάνειν, ὡς μήτε διὰ βάθος κατιέναι δύνασθαι, γίνεταί τε ἐν τοῖς πολεμίοις καὶ παρ' Ὁμήρῳ,

——— ‡ ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
Εὐρεῖ'· οὐ γὰρ ὑπερθορέειν σχεδὸν, οὔτε περῆσαι ‡ Iliad. μ, 52.
Ῥηιδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
Ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν· ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
Ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἔστασαν υἷες Ἀχαιῶν
Πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.

Καὶ μαχόμενοι θνήσκουσι γενναίως οἱ τούτοις ἑπόμενοι,

‡ Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην, ‡ Iliad. χ'. 304.
Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.

Καὶ πάλιν, ——— ‡ ὃς δέ κεν ὑμέων ‡ Iliad. ο. 494.
Βλήμενος, ἠὲ τυπεὶς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν.

Καὶ τοῖς μὲν ἀριστεῦσι γέρα νέμεται,

† Ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα, καὶ βασιλεῦσι· † Iliad. ι. 334.

τοῖς δὲ λειποτάκταις ἀπειλεῖ,

‡ Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἐθέλοντα νοήσω, ‡ Iliad. ο. 349.
Αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι.

Ἐν δὲ ταῖς μάχαις, ὃν μὲν τρόπον, καὶ ὅπως διαφόρως καὶ ποικίλως τοὺς ἥρωας ποιεῖ τιτρώσκοντας, καὶ τιτρωσκομένους, τί δεῖ λέγειν; Ἐκεῖνο δὲ ὑπομνῆσαι ἄξιον, ὅτι τοὺς μὲν πρόσθεν τιτρωμένους, ἐνδοξοτέρους ἡγούμεθα, ἅτε τὴν ἐκ τοῦ συνεστάναι καὶ ὑπομένειν προθυμίαν ἐνδεικνύντας· τοὺς δὲ τὸ νῶτον, ἢ τὸ μετάφρενον πεπληγότας, ἀτιμοτέρους, ὡς ἐν τῷ φεύγειν τοῦτο πεπονθότας· καὶ ταῦτα οὖν ἑκάτερά ἐστι παρ' Ὁμήρῳ,

‡ Εἴπερ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης, ‡ Iliad. ν', 288.
Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
Ἀλλά κεν ἢ στέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε,
Πρόσσω ἱεμένοιο μετὰ προμάχων ὀαριστύν.

Καὶ πάλιν,

Οὐ

‡ Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις, ‡ Iliad. χ'. 283.
Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον.

Χρησίμως δὲ καὶ ἐν τῇ ῥοπῇ τῶν πολεμίων παραινεῖ, μὴ περὶ τὰ σκῦλα γίνεσθαι, μηδὲ ἐνδιδόναι καιρὸν φυγῆς, ἀλλ' ἐγκεῖσθαι καὶ διώκειν,

‡ Μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος, μετόπισθεν ‡ Iliad. ζ'. 68.
Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
Ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι
Νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνειῶτας.

Ἔστι δὲ παρ' αὐτῷ πάσης ἡλικίας κατορθώματα, ὑφ' ὧν πᾶς ὁποσοῦν ἐπαρθείη· ὁ μὲν ἀκμάζων, ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως, καὶ Αἴαντος, καὶ Διομήδους· ὁ δὲ νεώτερος, ὑπὸ τοῦ Ἀντιλόχου, καὶ τοῦ Μηριόνου· ὁ δὲ μεσαιπόλιος, ὑπὸ Ἰδομενέως, καὶ τοῦ Ὀδυσσέως· ὁ δὲ γέρων, ὑπὸ τοῦ Νέστορος· καὶ πᾶς βασιλεὺς ὑπὸ τούτων ἁπάντων, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος. Τοιαῦτα μὲν τῶν πολιτικῶν λόγων καὶ πράξεων ἐστὶ παρ' Ὁμήρῳ τὰ λήμματα.

κγ'. ΘΕΑΣΩΜΕΘΑ δὲ καὶ περὶ τῶν * Ἰατρικῶν, εἰ καὶ τούτων μὴ εἶχεν ἀπείρως Ὅμηρος. Καὶ ὅτι μὲν πολλοῦ ἀξίαν τὴν τέχνην ὑπελάμβανε, δῆλον ἐκ τούτου,

Ἰητρὸς γὰρ, ἀνὴρ πολλῶν ἀντάξιος ἄλλων. *Vid. quæ Nos ad Iliad. λ'. 845.

Δοκεῖ δὲ ἡ Ἰατρικὴ ἐπιστήμη εἶναι νοσερῶν καὶ ὑγιεινῶν, αὐτὰρ ἐκ τούτων ἄν τις μάθοι ὅτι μὲν Ἐπιστήμη,

‡ Ἰητρὸς δὲ ἕκαστος ἐπιστάμενος περὶ πάντων. ‡ Odyss. δ'. 231.

Ὅτι δὲ ὑγιεινῶν καὶ νοσερῶν,

‡ Φάρμακα πολλὰ μὲν ἐσθλὰ μεμιγμένα, πολλὰ δὲ λυγρά, ‡ Odyss. δ'. 230.

σημαίνει τούτων ἑκάτερον.

Ἔστι μὲν τῆς Ἰατρικῆς, Θεωρητικὸν μὲν, τὸ διὰ τῶν καθολικῶν λόγων καὶ διὰ μεθόδου ἐπάγον ἐπὶ τὴν τῶν κατὰ μέρος γνῶσιν· τούτου δὲ αὖ μέρη, τὸ μὲν, σημειωτικὸν, τὸ δὲ, αἰτιολογικόν· Πρακτικὸν δὲ, τὸ διὰ τῆς ἐνεργείας αὐτῆς βαδίζον· τούτου δὲ μέρη, τὸ μὲν, διαιτητικὸν, τὸ δὲ, χειρουργικὸν, τὸ δὲ, φαρμακευτικόν· Πῶς οὖν ἑκάστῳ τούτων Ὅμηρος ἐπιβέβληκεν; Ὅτι μὲν γὰρ θεωρητικόν τι εἶναι ἐπίσταται, ἐν τούτῳ αἰνίσσεται, ‡ Τοῖα Διὸς θυγάτηρ ἔχε φάρμακα μητιόεντα· ‡ Odyss. δ'. 227.
Μητιόεντα γὰρ λέγει, δηλονότι κατὰ τέχνην θεωρητικὴν ἐσκευασμένα.

Τὸ δὲ σημειωτικὸν ἀκριβῶς ἱστορεῖ διὰ τοῦ Ἀχιλλέως· μαθητὴς γὰρ ὢν Χείρωνος, πρῶτος τὴν αἰτίαν τῆς κατασχούσης τοὺς Ἕλληνας νόσου κατενόησε, συνιδὼν, ὅτι τὰ ἐπιδήμια νοσήματα ἐκ τοῦ Ἀπόλλωνός ἐστιν, ὅς γε δοκεῖ εἶναι ὁ αὐτὸς τῷ ἡλίῳ. Οὗτος γὰρ τὰς ὥρας τοῦ ἔτους ἐπάγει, αὐτὰρ ὅταν ὦσι δυσκράτως διακείμεναι, νοσήματος αἴτιαι καθίστανται· Καὶ γὰρ τὸ ὅλον, τὴν τε σωτηρίαν καὶ τὸν ὄλεθρον, τῶν μὲν ἀνδρῶν, τῷ Ἀπόλλωνι, τῶν δὲ γυναικῶν, τῇ Ἀρτέμιδι, τουτέστι, τῷ ἡλίῳ καὶ τῇ σελήνῃ, ἀνατίθησι· τοξότας μὲν αὐτοὺς ποιῶν, διὰ τὴν τῶν ἀκτίνων βολὴν, ὅπου δὲ διορίζων τὸ ἄρρεν καὶ τὸ θῆλυ, ἐπεὶ καὶ θερμότερον φύσει τὸ ἄρρεν γένος. Διὰ ταῦτα γοῦν φησι τὸν μὲν Τηλέμαχον τηλικοῦτον εἶναι, Ἀπόλλωνός γε ἕκητι· τὰς δὲ Πανδάρεω κούρας ὑπὸ Ἀρτέμιδος ηὐξῆσθαι, * μῆκος δ' ἔπορ' Ἄρτεμις ἁγνή. Τοὺς δὲ θανάτους αὐτοῖς ἀνατίθησιν, ἐν οἷς διορίζει, * Odyss. ύ. v. 71.

‡ Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο, ‡ Iliad. ώ. 605.

Χωόμενος

Χωομένη Νιόβῃ· τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.

Ὅπου δὲ καὶ τὴν τοῦ Κυνὸς ἐπιτολὴν διηγεῖται, σημεῖον καὶ αἴτιον τοῦτο ἐκκαύσεως καὶ νόσων, ‡ ‡ Iliad. χ'. 30.

Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐστί, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν.

Αἰτιολογεῖ δὲ, ἐν οἷς λέγει περὶ τῶν θεῶν,

‡ Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον· ‡ Iliad. ε'. 341.
Τοὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·

ἡ γὰρ τροφὴ, ἥ τε ξηρὰ καὶ ὑγρὰ, αἵματός ἐστι γεννητική· τοῦτο δὲ τρέφει μὲν τὸ σῶμα, [μέτριον ὂν] πλεονάσαν δὲ, ἢ διαφθαρὲν, νόσων αἴτιον γίνεται.

Τὸ δὲ Περικλεὲς μέρος τῆς Ἰατρικῆς οὕτως ἀκριβοῖ, ἐν ᾧ ἐστὶ καὶ διαιτητικόν. Πρῶτον μὲν γὰρ οἶδε τὰ χρόνια τῶν νοσημάτων καὶ τὰ ὀξέα, ὡς ὅταν λέγῃ,

‡ Τίς νύ σε κὴρ ἐδάμασσε τανηλεγέος θανάτοιο; ‡ Odyss. λ'. 170.
Ἦ δολιχὴ νοῦσος γ'; ἢ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχομένη κατέπεφνεν;

Φανερὸς δέ ἐστι καὶ τὴν λιτὴν δίαιταν ὑγιεινὴν ὑπολαμβάνων· πεποίηκε γὰρ τοὺς ἥρωας ὀπτοῖς κρέασι χρωμένους, περιελὼν τὴν περὶ τὰ βρώματα περιεργίαν. Καὶ ἐπεὶ ἡ γαστὴρ ἀεὶ δεῖται πληρώσεως, ὅταν τὰ περιττὰ σιτία καταπεφθέντα, τὸ μὲν οἰκεῖον τῷ σώματι, εἰς καρδίαν καὶ τὰς φλέβας ἀναπέμψῃ, τὸ δὲ περιττὸν ἐκβάλῃ, τοιαῦτά φησιν, ‡ ‡ Odyss. η'. 215.

Ἀλλ' ἐμὲ μὲν δορπῆσαι ἐάσατε κηδόμενόν περ·
Οὐ γάρ τι στυγερῇ ἐπὶ γαστέρι κύντερον ἄλλο
Ἔπλετο, ἥτ' ἐκέλευσεν ἕο μνήσασθαι ἀνάγκῃ.

Καὶ πάλιν, —— ——‡ ἡ δὲ μάλ' αἰεὶ ‡ Odyss. η'. 219.
Ἐσθέμεναι κέλεται καὶ πινέμεν· ἐκ δέ με πάντων
‡ Λανθάνει, ὅσσ' ἔπαθον, καὶ ἐνιπλησθῆναι ἀνώγει. ‡ γρ. Ληθάνει.

Οἶδε δὲ καὶ οἴνου χρήσεως διαφορὰς, ὅτι ὁ μὲν πολὺς ποθεὶς, βλαβερός· ὁ δὲ μέτριος, ὠφέλιμος· τὸ μὲν οὕτως, ‡ ‡ Odyss. φ'. 293.

Οἶνός σε τρώει μελιηδὴς, ὅστε καὶ ἄλλους
Βλάπτει, ὃς ἄν μιν χανδὸν ἕλῃ, μηδ' αἴσιμα πίνῃ.

τὸ δὲ, ἐκείνως, ‡ Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει. ‡ Iliad. ζ'. 261.

καὶ ὅτι δυνάμεως ποιητικὸς,

‡ Ὃς δέ κ' ἀνὴρ, οἴνοιο κορεσσάμενος, καὶ ἐδωδῆς, ‡ Iliad. τ'. 167.
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
Πρὶν κάμνει, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.

Καὶ τὸν μὲν ἡδὺν, εἰς τὰς φιλοφροσύνας παραλαμβάνει,

‡ Ὣς φάτο· Ποντόνοος δὲ μελίφρονα οἶνον ἐκίρνα. ‡ Odyss. η'. 182.

Τὸν δὲ σφοδρὸν καὶ καρωτικὸν, τῷ Κύκλωπι ὁ Ὀδυσσεὺς τίθησι· τὸν δὲ στύφοντα, πρὸς ἴασιν· οὗτος γάρ ἐστιν ὁ Πράμνειος, ὃν τῷ Μαχάονι πεπληγμένῳ δίδωσιν.

Ὅπως δὲ καὶ γυμνασίοις χρῆσθαι παραγγέλλει, φανερὸν ἐκ πολλῶν. Ἀεὶ γὰρ πο-

νοῦντας

γυίας ποιεῖ, τοὺς μὲν, ἐν τοῖς προσήκουσιν ἔργοις, τοὺς δὲ δι' ἐπιτηδευμάτων· ὅπου καὶ τοὺς μάλιστα τῇ ἡδυπαθείᾳ κεχρημένους Φαίακας, καὶ τοὺς ἀσώτως μνηστῆρας γυμναζομένους εἰσάγει. Καὶ πόνους μὲν τοὺς αὐτάρκεις αἰτίους ὑγιείας ὑποτίθεται· τῶν δὲ καταβαρύντων τὸ σῶμα καμάτων ἴαμα τὸν ὕπνον εἶναι. Φησὶ γὰρ τῷ Ὀδυσσεῖ κεκμηκότι ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὕπνον ἐπελθεῖν, —— ‡ ἵνα μιν παύσειε τάχιστα Δυσπονέος καμάτοιο· ἡ γὰρ Φύσις ἀπαιτεῖ τὸ κεκμηκὸς σῶμα ἀναπαύεσθαι· καὶ ἐν ᾧ ὀλίγον τὸ θερμὸν ὑπάρχει, τοῦτο, ἐπεὶ οὐ δύναται πάντη ἐξικνεῖσθαι, ἐν τῷ βάθει μένει. Πῶς δὲ ἀναπαύεται τὸ σῶμα, ὅτι ἡ σύστασις τῆς ψυχῆς ἀνίεται, καὶ τὰ μέλη τοῦ σώματος λύεται, καὶ τοῦτο ἐναργῶς εἶπεν,

‡ Εὖδε δ' ἀνακλινθεῖσα, λύθεν δέ οἱ ἅψεα πάντα. ‡ Odyss. δ, 794.

Τὸ δὲ ἐν τοῖς ἄλλοις ἅπασιν ἄμετρον, οὐκ ὂν ὠφέλιμον, καὶ ἐπὶ τοῦ ὕπνου ἀποφαίνεται, ποτὲ μὲν εἰπὼν, —— † ἀνίη καὶ πολὺς ὕπνος· ποτὲ δὲ —— ‡ ἀνίη καὶ τὸ φυλάσσειν Πάννυχον ἐγρήσσοντα. † Odyss. ο, 393. ‡ Odyss. υ, 52.

Ἐπίσταται δὲ καὶ ἀέρων εὐκρασίαν ὑγιείας οὖσαν παρασκευαστικὴν, ἐν οἷς φησὶν,

‡ Ἀλλά σ' ἐς Ἠλύσιον πεδίον καὶ πείρατα γαίης ‡ Odyss. δ, 563.
Ἀθάνατοι πέμψουσιν, ὅθι ξανθὸς Ῥαδάμανθυς·
Τῇ περ ῥηΐστη βιοτὴ πέλει ἀνθρώποισιν·
Οὐ νιφετὸς, οὔτ' ἂρ χειμὼν πολὺς, οὐδέ ποτ' ὄμβρος·
Ἀλλ' αἰεὶ ζεφύροιο λιγὺ πνείοντας ἀήτας
Ὠκεανὸς ἀνίησιν ἀναψύχειν ἀνθρώπους.

Ἐν οἷς δύο ταῦτα μάλιστα ὀρθῶς διεγνωκὼς φαίνεται, ὅτι τε ἡ ἀρχὴ τῶν ἀνέμων ἀπὸ τοῦ ὑγροῦ γίνεται, καὶ ὅτι τὸ ἔμφυτον τοῦ ζώου θερμὸν δεῖται ἀναψύξεως.

Καὶ ἰάματα δὲ παθημάτων οἶδε· λειποθυμίας μὲν, ἀνάψυξιν· ὅπερ καὶ ἐπὶ τοῦ Σαρπηδόνος ποιεῖ, ‡ Αὖθις δ' ἀμπνύνθη· περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο ‡ Iliad. ε, 697.
Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν·

ψύξεως δὲ, θέρμην· ὡς ἐπὶ τοῦ Ὀδυσσέως κεχειμασμένου, ὃς ἐν τῷ θάμνῳ κρύπτεται, ἵνα καὶ ἀνέμων καὶ ὄμβρων ᾖ ἡ σκέπη, καὶ τῇ παρούσῃ ὕλῃ καλύπτεται· καὶ ὅπου δὲ λουτρὰ καὶ χρίσματα, ὡς ἐπὶ τοῦ Διομήδους καὶ τοῦ Ὀδυσσέως, ἐκ τῆς Νυκτεγερσίας ἀνακομισθέντων. Καὶ γὰρ οἵαν ὠφέλειαν ἔχει τὰ λουτρὰ, διὰ τούτων μάλιστα δηλοῖ,

‡ Θυμῆρες κεράσασα κατὰ κρατός τε καὶ ὤμων. ‡ Odyss. κ, 362.

Φανερὸν οὖν, ὅτι ἐντεῦθεν ἔχοντα τὴν ἀρχὴν τὰ νεῦρα εἰκότως ἐπ' αὐτῶν καὶ τὴν ἴασιν τοῦ κόπου λαμβάνει· αὕτη δέ ἐστιν ἡ διὰ τοῦ θερμανθῆναι καὶ ὑγρανθῆναι· ξηραίνουσι γὰρ οἱ κόποι.

Λοιπὸν ἐπισκοπεῖν, ὅπως καὶ τὰ τῆς Χειρουργίας κατινόησε. Τὸν μὲν δὴ Μενέλαον ὁ Μαχάων ἰᾶται, πρῶτον ἐκκομισάμενος τὸ βέλος, ἔπειτα σκεψάμενος τὸ ἕλκος, καὶ ἐκπιέσας τὸ αἷμα, καὶ ξηρὰ φάρμακα ἐπιπάσας· καὶ τοῦτο πρόδηλον, ὅτι τεχνικῶς αὐτῷ πράσσεται. Τὸν δὲ Εὐρύπυλον, κατὰ τοῦ μηροῦ τετρωμένον, Πάτροκλος πρῶτα μὲν τῷ εὐπορηθέντι μαχαιρίῳ διαχειρίζει, ἔπειτα ἀπονίψας ὕδατι λιαρῷ, ὡς ἀνωδυνώτερον γένοιτο, ῥίζαν ἐπιβάλλει· πολλαὶ γὰρ πανταχῆ πρὸς ἴασιν ἑλκῶν πεφύκασιν. Ἔγνω δὲ καὶ τοῦτο, ὡς τὰ πικρὰ φάρμακα πρὸς τὸ ξηραίνειν ἐστὶν ἐπιτήδεια· ξηραίνεσθαι δὲ χρίζει τὰ ἕλκη. Καὶ οὐκ εὐθέως ἰασάμενος ὁ Πάτροκλος ἀπῆλθεν· ἀλλ', ‡ Ἧστό τε καὶ τὸν ἔτερπε

‡ Iliad. ο, 393. λόγοις·

λόγοις· ἔδει γὰρ τῷ ὀδυνωμένῳ παραμυθίας. Τὸν δὲ Μαχάονα, τρωθέντα οὐ μεγάλην, οὐδὲ καίριον, πληγὴν ἐπὶ τοῦ ὤμου, εἰκότως ἀφυλακτότερα διαίτῃ ποιεῖ χρώμενον. Ἴσως καὶ τὴν τέχνην αὐτοῦ δεικνύων· ὁ γὰρ τὰ ἄλλα, ὡς ἔτυχε, διαιτώμενος, ἑαυτὸν ἰᾶσθαι ἐδύνατο.

Κἀκεῖνο δέ ἐστι κατανοῆσαι, παρ' αὐτῷ, ὅτι οὐκ ἀγνοεῖ τῶν ἰατρικῶν φαρμάκων, τὰ μὲν * Ἐπίπλαστα, καὶ Ἐπίπαστα, ὡς ὅταν εἴπῃ, — ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα πάσσε· Τὰ δὲ Ποτά, ὅπου ἡ Ἑλένη τῷ κρατῆρι μίσγει φάρμακον,

* Ἐπίπλαστα, ἐπίπαστα, ἐπίχειστα, ποτά) De hisce Vocibus, videsis, quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 516.

‡ Νηπενθές, ἄχολόν τε, κακῶν ἐπίληθον ἁπάντων. ‡Odyss. δ'. 221.

Τὸν αὐτὸν δὲ τρόπον, καὶ τῶν δηλητηρίων φαρμάκων τὰ μὲν Ἐπίχειστα οἶδεν, ὡς ἐν τύποις, ‡ Φάρμακον ἀνδροφόνον διζήμενος, ὄφρα οἱ εἴη ‡Odyss. α'. 261.

Ἰοὺς χρίεσθαι χαλκήρεας. Τὰ δὲ Ποτά, ἐν ἐκείνοις,

‡ Ἐν δὲ βάλῃ κρητῆρι, καὶ ἡμέας πάντας ὀλέσσῃ. ‡Odyss. β'. 330.

Ταῦτα μὲν καὶ περὶ τῆς παρ' Ὁμήρῳ ἰατρικῆς.

κδ'. ὨΦΕΛΟΥΝΤΑΙ δὲ οἱ ἄνθρωποι, ὥσπερ ἀπὸ τῆς Ἰατρικῆς, οὕτως ἔστιν ὅτε καὶ ἀπὸ τῆς Μαντικῆς. Ταύτης οὖν τὸ μὲν, τεχνικόν φασιν εἶναι οἱ Στωϊκοί· οἷον, ἱεροσκοπίαν καὶ οἰωνούς, καὶ τὸ περὶ φήμας καὶ κληδόνας καὶ σύμβολα, ἅπερ συλλήβδην τεχνικὰ προσηγόρευσαν· τὸ δὲ, ἄτεχνον καὶ ἀδίδακτον, τουτέστιν ἐνύπνια, καὶ ἐνθουσιασμούς. Οὐδὲ ταῦτα οὖν Ὅμηρος ἠγνόησεν, ἀλλ' οἶδε μὲν μάντεις, καὶ ἱερεῖς, καὶ ὀνειροπόλους, ἔτι δὲ καὶ οἰωνιστάς, καί τινα ἐν Ἰθάκῃ σοφὸν,

‡ Ὄρνιθας γνῶναι καὶ ἐναίσιμα μυθήσασθαι. ‡Odyss. β'. 159.

Καὶ Ὀδυσσεὺς φησὶν εὐχόμενος,

‡ Φήμην τίς μοι φάσθω ἐγειρομένων ἀνθρώπων ‡Odyss. υ'. 100.
Ἔνδοθεν, ἔκτοσθεν δὲ Διὸς τέρας ἄλλο φανήτω.

Καὶ πταρμὸς δὲ παρ' αὐτῷ σύμβολον ἀγαθὸν γίνεται. Τοῖς δὲ μνηστῆρσιν ἐφίσταται ἔνθεος μάντις, ἔκ τινος ἐπιπνοίας σημαίνων τὰ μέλλοντα. Ἐπεὶ δὲ καὶ ὁ Ἕλενος αὐτήκοος φησὶ θείας φωνῆς γεγονέναι,

‡ Ὣς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων, ‡Iliad. η'. 53.

παρέχει πιστεύειν, ὅτι καὶ Σωκράτης ἀπὸ τῆς τοῦ δαιμονίου φωνῆς ἐμαντεύετο.

κε'. ΤΙΣ ΕΤΙ καταλείπεται λογικὴ τέχνη, ἢ ἐπιστήμη; Ἀλλὰ μὴν καὶ ἡ Τραγῳδία τὴν ἀρχὴν ἔλαβεν ἐξ Ὁμήρου, εἰς ὄγκον πραγμάτων καὶ λόγων ἐπαρθεῖσα. Ἔστι γὰρ παρ' αὐτῷ πᾶν εἶδος τραγῳδίας, ἔργα μεγάλα καὶ παράδοξα, καὶ θεῶν ἐπιφάνειαι, καὶ λόγοι φρονήματος μεστοὶ, καὶ ἠθῶν παντοίων μιμητικοί. Συνελόντι δὲ εἰπεῖν, ὅτι οὐδὲν ἄλλο, ἀλλ' ἢ Δράματα, αὐτοῦ ἐστι τὰ Ποιήματα, σεμνὰ μὲν καὶ ἐπηρμένα τῇ λέξει, καὶ τῇ διανοίᾳ, καὶ τοῖς πράγμασιν, οὐκ ἔχοντα δὲ ἀνοσίων ἔργων ἐπιδείξεις, γάμους ἀθεμίτους, ἢ παίδων, ἢ γονέων σφαγάς, ἢ ὅσα ἄλλα ἡ νεωτέρα τραγῳδία τερατεύεται. Ἀλλὰ καὶ ὅταν τοιούτου τινὸς ἐπιμνησθῇ, ἐπικάμπτειν μᾶλλον, ἢ ὀνειδίζειν πειρᾶται τὸ ἁμάρτημα· ὡς ἐπὶ τῆς Κλυταιμνήστρας πεποίηκε· φησὶ γὰρ, ὅτι † †Odyss. γ'. 266.
Φρεσὶ κέχρητ' ἀγαθῇσι τὸ πρότερον, ἕως παρόντα εἶχε τὸν ἀοιδὸν, τουτέστι, διδάσκαλόν τινα, ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἐπισταθέντα, ὅπως αὐτῇ τὰ ἄριστα παραινῇ· τοῦτον δὲ ἐκποδὼν ὁ Αἴγισθος θέμενος, παρέπεισεν αὐτὴν ἐξαμαρτάνειν. Καὶ ὅτι Ὀρέστης

δικαίως

δικαίως ἐτιμωρήσατο τῷ πατρὶ, τὸν Αἴγισθον ἀποκτείνας, τὴν δὲ τῆς μητρὸς ἀναίρεσιν ἀπεσίγησεν· καὶ ἄλλα πολλὰ τοιαῦτα ἰδεῖν ἔστι παρὰ τῷ ποιητῇ, Τραγῳδίαν σεμνὴν καὶ οὐκ ἀπάνθρωπον γράφοντι.

Οὐδὲν δὲ ἔλαττον καὶ ἡ Κωμῳδία ἐντεῦθέν ποθεν ἔλαβε τὴν ἀφορμήν· Εὑρίσκεται γὰρ, ἔτι καὶ παρὰ τῷ τὰ σεμνότατα καὶ ὑψηλότατα διηγουμένῳ, ἐπεισόδιά τινα ἐστὶ γέλωτα κινοῦντα· Διὸ ἐν τῇ Ἰλιάδι, ὁ μὲν Ἥφαιστος χωλεύων, εἰσάγεται οἰνοχοῶν τοῖς θεοῖς,

† Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι θεοῖσιν. † *Iliad.* α. 599.

ὁ δὲ Θερσίτης, τῷ τε σώματι αἴσχιστος, καὶ τὴν ψυχὴν κάκιστος, ἐκ τοῦ θορυβεῖν καὶ κακολογεῖν καὶ αὐχεῖν, ἐφ' οἷς τυπτόμενος ὑπὸ τοῦ Ὀδυσσέως, πάντας γελᾷν παρεσκεύασεν,

† Οἱ δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν. † *Iliad.* β. 270.

Ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ, ὁ παρὰ τοῖς ἡδυπαθοῦσι Φαίαξι Δημόδοκος ᾄδει τὴν Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης μοιχείαν, καὶ ὅπως ἐμπεσόντες εἰς τὰ τοῦ Ἡφαίστου δεσμὰ, καταφωροί τε ἐγένοντο, καὶ γέλωτα παρέσχον τοῖς ἄλλοις θεοῖς, οἳ καὶ ἔσκωψαν χαριέντως πρὸς ἀλλήλους. Καὶ παρὰ τοῖς ἀσώτοις μνηστῆρσιν εἰσάγεται ὁ πτωχὸς Ἶρος τῷ γενναιοτάτῳ Ὀδυσσεῖ ἐρίζων εἰς πάλην, καὶ ἐν τῷ ἔργῳ φαινόμενος καταγέλαστος· Καθόλου γὰρ οἰκεῖόν ἐστι τῇ τοῦ ἀνθρώπου φύσει, μὴ μόνον ἐπιτείνεσθαι, ἀλλὰ καὶ ἀνίεσθαι, ἵνα καὶ διαρκῇ πρὸς τοὺς ἐν τῷ ζῆν πόνους· Τοιαύτη μὲν καὶ ἡ θυμηδία παρὰ τῷ Ποιητῇ εὑρίσκεται· Εἰ δὲ οἱ μετ' αὐτὸν εἰσαγαγόντες τὴν Κωμῳδίαν, λόγοις αἰσχροῖς καὶ ἀποκεκαλυμμένοις εἰς παρασκευὴν γέλωτος ἐχρήσαντο, οὐκ ἂν εἴποιεν ἄμεινόν τι εὑρηκέναι· καὶ γὰρ τῶν ἐρωτικῶν διαθέσεων καὶ λόγων Ὅμηρος μὲν ἐγκρατῶς ἐπεμνήσθη· ὥσπερ ὁ Ζεὺς φησιν,

† Οὐ γάρ πώποτέ μ' ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψε, † *Iliad.* γ. v. 442.

καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ ἐπὶ τῆς Ἑλένης,

(a) Οὐ νέμεσις Τρῶας τε καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς,
Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ, πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν,

καὶ ὅσα ἄλλα τοιαῦτα· οἱ δ' ἄλλοι ποιηταὶ ἀκρατῶς καὶ ἀμέτρως ἁλισκομένους τῷ πάθει τοὺς ἀνθρώπους ἐποίησαν. Καὶ ταῦτα μὲν ἐπὶ τοσοῦτον.

Ἔστι δέ τι χάριεν εἶδος λόγων, καὶ τὸ τῶν Ἐπιγραμμάτων, ὅπερ εὑρέθη ἐπὶ τῶν ἀγαλμάτων, καὶ αὖ πάλιν ἐπὶ τῶν μνημάτων, σημαῖνον συντόμως τὸν τύπον τινὰ τετιμημένον. Ἀλλὰ καὶ τοῦτο Ὁμήρου, ὅπου φησὶν,

† Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνειῶτος, † *Iliad.* η. 89.
Ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ. Καὶ πάλιν,
† Ἕκτορος ἥδε γυνὴ, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι, † *Iliad.* ζ. 460.
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.

κϛʹ. ΕΙ ΔΕ ΚΑΙ ζωγραφίας διδάσκαλον Ὅμηρον φαίη τις, οὐκ ἂν ἁμαρτάνοι. Καὶ γὰρ εἶπέ τις τῶν σοφῶν, ὅτι ἔστιν ἡ Ποιητικὴ, ζωγραφία λαλοῦσα· ἡ δὲ Ζωγραφία, ποιητικὴ σιωπῶσα. Τίς οὖν πρῶτος, ἢ τίς μᾶλλον, Ὁμήρου, τῇ φαντασίᾳ τῶν νοημάτων, ἢ τῇ εὐφωνίᾳ τῶν ἐπῶν ἐκόσμησε θεοὺς, ἀνθρώπους, τόπους, πράξεις ποικίλας; Ἀνέπλασε δὲ τῇ ὕλῃ τῶν λόγων καὶ ζῶα παντοῖα, καὶ μάλιστα τὰ ἀλκιμώτατα, Λέοντας, σύας, παρδάλεις, ὧν τὰς ἀφορμὰς καὶ διαθέσεις ὑπογράψας,

(a) *Iliad.* γ. 156. ubi *Paris* loquitur: *Jupiter* enim paulò alitèr, *Iliad.* ξ'. 315. Οὐ γάρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικός.

καὶ ἀνθρωπείοις πράγμασι παραβαλὼν, ἔδειξεν †ἑκατέρων τὰς οἰκειότητας. Ἐτόλμησε δὲ καὶ θεοῖς μορφὰς ἀνθρώπων εἰκάσαι. Ὁ δὲ τὴν ἀσπίδα τοῦ Ἀχιλλέως κατασκευάσας Ἥφαιστος, καὶ ἐντορεύσας τῷ χρυσῷ γῆν, οὐρανὸν, θάλασσαν, ἔτι δὲ μέγεθος ἡλίου καὶ κάλλος σελήνης, καὶ πλῆθος ἄστρων στεφανούντων τὸ πᾶν, καὶ πόλεις, ἐν διαφόροις τρόποις καὶ τύχαις καθεστώσας, καὶ ζῷα κινούμενα καὶ φθεγγόμενα, τίνος οὐ φαίνεται τέχνης τοιαύτης δημιουργοῦ τεχνικώτερος; † γρ. ἑκατέρας.

Ἴδωμεν δὲ, καὶ ἐπὶ ἄλλου ἑνὸς ἐκ πολλῶν παραδείγματος, ὅτι ὁρωμένοις μᾶλλον, ἢ ἀκουομένοις ἔοικε τὰ ποιήματα· ὥσπερ οὖν καὶ τὰ τοιαῦτα, ἐν οἷς καὶ τὴν οὐλὴν τοῦ Ὀδυσσέως φράσας, ἐπιφέρει τὰ τῆς Εὐρυκλείας,

‡Τὴν γρηῢς χείρεσσι καταπρηνέσσι λαβοῦσα, ‡ Odyss. τ', 467.
Γνῶ ῥ' ἐπιμασσαμένη, πόδα δὲ προέηκε φέρεσθαι·
Ἐν δὲ λέβητι πέσε κνήμη, κανάχησε δὲ χαλκός.
Ἂψ δ' ἑτέρωσ' ἐκλίθη· τὸ δ' ἐπὶ χθονὸς ἐξέχυθ' ὕδωρ.
Τὴν δ' ἅμα χάρμα καὶ ἄλγος ἕλε φρένα· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Ἁψαμένη δὲ γενείου Ὀδυσσῆα προσέειπεν,
Ἦ μάλ' Ὀδυσσεύς ἐσσι, φίλον τέκος· οὐδέ σ' ἔγωγε
Πρὶν ἔγνων, πρὶν πάντα ἄνακτ' ἐμὸν ἀμφαφάασθαι.
Ἦ, καὶ Πηνελόπειαν ἐσέδρακεν ὀφθαλμοῖσι,
Πεφραδέειν ἐθέλουσα,

καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐνταῦθα γὰρ, καὶ τῶν ἐν πίνακι γραπτῷ δεδειγμένων, τῶν ὑπὸ τὸν ὀφθαλμὸν πεσεῖν δυναμένων, ἐμφαίνεται πλείονα μηδὲ τῇ ὄψει ἔτι καταληπτὰ, ἀλλὰ τῇ νοήσει μόνῃ· ἥ τε διὰ τὴν ἔκπληξιν ἄφεσις τοῦ ποδὸς, καὶ ὁ ψόφος τοῦ χαλκοῦ, καὶ τὸ ἐκχεόμενον ὕδωρ, καὶ τῆς γραὸς λύπη τε ἅμα καὶ χαρά· καὶ τὰ ῥηθέντα πρὸς τὸν Ὀδυσσέα, καὶ ἃ πρὸς τὴν Πηνελόπην ἀποβλέψασα εἰπεῖν ἐμέλλησε. Πολλὰ δὲ καὶ ἄλλα γραφικῶς παρὰ τῷ Ποιητῇ δείκνυται, ἅπερ ἐν αὐτῇ τῇ ἀναγνώσει θεάσασθαι ἔνεστι.

κζ'. Ἐνταῦθα καιρὸς καταπαύειν τὸν λόγον, ὃν ὡσπερεὶ στέφανον ἐκ λειμῶνος πολυανθοῦς καὶ ποικίλου πλέξαντες, ταῖς Μούσαις ἀνατίθεμεν. Καὶ οὐκ ἂν φροντισαίμεθα, εἴτις ἐπιτιμήσειεν, ὅτι πονηρῶν πραγμάτων ὑπόθεσιν ἐχουσῶν τῶν τοῦ Ὁμήρου ποιήσεων, προσάπτομεν αὐτῷ λόγους φυσικοὺς, πολιτικοὺς, καὶ ἠθικοὺς, καὶ ἐπιστήμας ποικίλας· Ἀνάγκη μὲν γὰρ ἦν τῷ Ποιητῇ πράξεις παραδόξους, καὶ πάθη, καὶ ἤθη διάφορα ὑποθέσθαι. Ἐπεὶ τὰ μὲν ἀγαθὰ, καθ' ἑαυτὰ, ἁπλᾶ ἐστι, καὶ μονοειδῆ, καὶ ἀκατασκεύαστα· τὰ δὲ τοῖς κακοῖς ἀναμεμιγμένα, πολλοὺς ἔχει καὶ τρόπους καὶ παντοίας διαθέσεις, ἐξ ὧν ἡ ὕλη τῶν πραγμάτων συνίσταται· ἐν ᾗ παρατιθεμένων τῶν χειρόνων, ἡ τῶν ἀμεινόνων γνῶσις καὶ αἵρεσις ῥᾴων καθίσταται. Καὶ τὸ ὅλον, ἡ τοιαύτη ὑπόθεσις παρέσχεν ἀφορμὰς τῷ Ποιητῇ παντοδαποὺς κινῆσαι λόγους, τοὺς μὲν, ἀπ' αὐτοῦ, τοὺς δὲ ἀπὸ τῶν εἰσαγομένων προσώπων· ὥστε τὴν ἀπὸ τούτων ὠφέλειαν τοῖς ἐντυγχάνουσι παρέχειν. Πῶς δὲ οὐκ ἂν πᾶσαν ἀρετὴν ἀναθείημεν Ὁμήρῳ; ὅπου καὶ ὅσα αὐτὸς μὴ ἐπετήδευσε, ταῦτα οἱ ἐπιγινόμενοι ἐν τοῖς ποιήμασιν αὐτοῦ κατενόησαν. Καὶ χρῶνται μὲν τινες πρὸς μαντείαν τοῖς ἔπεσιν αὐτοῦ, καθάπερ τοῖς χρησμοῖς τοῦ θεοῦ· ἄλλοι δὲ ἑτέρας ὑποθέσεις προθέμενοι, ἁρμόζουσιν ἐπ' αὐτὰς τὰ ἔπη μετατιθέντες καὶ συνείροντες.

Πορφυ-

Πορφυρίου, τοῦ μεγάλου, φιλοσόφου, ΟΜΗΡΙΚΩΝ Ζητημάτων, πρῶτον.

ΠΟΛΛΑΚΙΣ μὲν ἐν ταῖς πρὸς ἀλλήλους συνουσίαις, Ὁμηρικῶν Ζητημάτων γιγνομένων, Ἀνατόλιε, κἀμοῦ δεικνύναι πειρωμένου, ὡς αὐτὸς μὲν ἑαυτὸν τὰ πολλὰ Ὅμηρος ἐξηγεῖται, ἡμεῖς δὲ ἐκ τῆς παιδικῆς κατηχήσεως παρανοοῦμεν, μᾶλλον ἐν τοῖς πλείστοις, ἢ νοοῦμεν, ἃ λέγει, ἠξίωσας ἀναγράψαι † μὲ τὰ λεχθέντα, μηδὲ διαπεσόντα ἐᾶσαι ὑπὸ τῆς λήθης ἀφανισθῆναι. Μὴ ὢν δὲ οἷός τε πρὸς τὰς σὰς δεήσεις ἀντιβλέπειν, διά σε καὶ τοὺς ἄλλους Ὁμήρου ἐραστάς, πειράσομαι τά τε ῥηθέντα ποτὲ ἀνενεγκεῖν, τά τε πάλιν ὑποπεσόντα προστεθεῖναι, τὰς μὲν μείζους εἰς Ὅμηρον πραγματείας ὑπερτιθέμενος εἰς καιρὸν σκέψεως τὸν προσήκοντα, ταυτὶ δὲ οἷον προγύμνασμα τῶν εἰς αὐτὸν ἀγώνων, ἐν οἷς ἀγνοεῖται μὲν πολλὰ τῶν κατὰ τὴν φράσιν· λανθάνει δὲ τοὺς πολλοὺς τῇ δοκήσει ἐπιτρέχειν τῶν Ποιημάτων ὁλοσχερεῖ σαφηνείᾳ προσέχοντας. Αὐτὸς δὲ ἕκαστος ἑαυτὸν ἀνακρίνων, εὐθυνέτω, περὶ ὧν ὑφ' ἡμῶν ἐπαχθῆναι τὴν ἐξήγησιν, ποίαν περὶ τῶν προβαλλομένων ἐπῶν εἶχε τὴν διάνοιαν· ἢ γὰρ ταὐτὰ γνοὺς ἡμᾶς λέγοντας, βεβαίαν τὴν περὶ τῶν νοηθέντων ἕξει κρίσιν· ἢ σφαλλόμενος μεταβήσεται, ἡμᾶς τε ὀνήσει πλανωμένους διορθώσας. † Ita, pro μοι, emendo.

Α. ἘΖΗΤΟΥΜΕΝ οὖν τὸν νοῦν τε τούτων καὶ τὰς λέξεις,

‡ Εἶμι μέν, οὐδ' ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, ἣν ἀγορεύεις, ‡ Odyss. β. 318.
Ἔμπορος οὐ γὰρ νηὸς ἐπίβολος, οὐδ' ἐρετάων
Γίγνομαι· ὥς νύ † που ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι. † V. πῇ.

Τί σημαίνει τὸ ἔμπορος, καὶ τὸ ἐπίβολος, καὶ πρὸς τί ἀναφέρεται τό, Ὥς νύ που ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι; Τὸ μὲν οὖν ἔμπορος, οὐ κατὰ τὴν συνήθειαν τέτακται παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλ' ἐπὶ τῶν ἐπ' ἀλλοτρίας νηὸς πλεόντων, οὓς συνήθως Ἐπιβάτας νῦν λέγομεν· αὐτὸς γοῦν ἐν ἄλλοις παρίστησι λέγων, ——— ‡ ἦ ἔμπορος εἰλήλουθας

Νηὸς ἔπ' ἀλλοτρίης; † Odyss. α. 299.

Τῶν Ἀττικῶν τῶν ἐν ταῖς τριήρεσι στρατευομένων, τοὺς μὲν μαχομένους, Ἐπιβάτας καλούντων, τοὺς δὲ τὰς κώπας καὶ τὰ πηδάλια ἔχοντας, Ἐπικώπους· ὥσπερ δὲ παρὰ τῷ Ποιητῇ, τῶν ἐπὶ τοῖς ἅρμασιν, οἱ μὲν μαχόμενοι, Παραβάται· οἱ δὲ τὰς ἡνίας ἔχοντες, Ἡνίοχοι· τοῦτο ἐπὶ τῶν ἐν ταῖς τριήρεσι, Ἐπίκωποι, καὶ Ἐπιβάται, παρ' Ἀττικοῖς δύνανται· οὐ μέν τοι ὁ ἔμπορος, ἀπὸ τοῦ πορίζειν πεποίηται παρ' Ὁμήρῳ, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ πόρου, τοῦτ' ἔστι, τῆς πορείας· τὸν δὲ πόρον, κυρίως μὲν ἐπὶ τῆς τοῦ ὕδατος τάττει πορείας λέγων,

——— † Ὅσσ' ἐμόγησα, πόρους ἁλὸς ἐξερεείνων. Καί, † Odyss. μ. 259.
‡ Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἶξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο. ‡ Iliad. ξ. 403.

ὥσπερ τὸ μὴ ἐν οἰκείῳ οἴκῳ γαμεῖν, ἀλλ' ἐν ἀλλοτρίῳ, Γαμεῖν λέγουσιν· οὕτω τὸ ἐπ' ἀλλοτρίας νηὸς τὸν πλοῦν ποιεῖσθαι, Ἐμπορεύεσθαι, καὶ Ἔμπορος, ὁ τοιοῦτος· τὸ δὲ Ἐπίβολος, σημαίνει τὸν ἐπιτυχῆ καὶ ἐγκρατῆ, ἀπὸ τῆς βολῆς καὶ τοῦ βάλλειν, ὃ σημαίνει τὸ τυγχάνειν τοῦ σκοποῦ· ὅθεν καὶ τό,

‡ Σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν, ‡ Iliad. α. 297.

τυτέστιν ἐπιτυχῶς λάμβανε· καὶ ἡ βυλὴ δὲ, οἷον βολή τις, ὅθεν ἔφη,

† Σῇ δ' ἥλω βυλῇ Πριάμυ πόλις εὐρυάγυια, † Odyss. χ. 230.

ὡς εἰ ἔφη, τοῖς σοῖς ὅπλοις, ἢ βέλεσι. Λύσεως ἐντεῦθεν,

‡ Ἡ δὲ Φεραῖς ἐπέβαλλεν, ἐπειγομένη Διὸς ὤρῳ ‡ Odyss. ο. 296.

μετῆκται γὰρ ἀπὸ τῶν πόρρω τὴν ἐπιβολὴν ποιυμένων, ὥστε τυχεῖν· ἡ ναῦς ὖν ἐπιβολὴν ἐποιεῖτο, ὥστε τυχεῖν τῶν Φερῶν· ὕτω τῇ λέξει καὶ οἱ μεθ' Ὅμηρον κέχρηνται· Σοφοκλῆς, Ἀλκμαίωνι,

Εἴθ' εὖ φρονήσαντ' εἰσίδοιμί πως φρενῶν Ἐπήβολον καλῶν σε.

Πλάτων, Νόμων πρώτῳ, Ἐπήβολοι γεγονότες τῆς καλλίστης ᾠδῆς· Ὑπερείδης, ἐν τῷ κατὰ Δημάδυ, Μηδέποτε πολέμυ, μήτε πολιτείας ἐπιβόλυς γενέσθαι. Ἄρχιππος, Πλύτῳ, Νῦν ὡς ἐγενόμην χρημάτων ἐπίβολος.

ἔτι δὲ ὐ ποιητικὴ ἡ λέξις, ἀλλ' Ἀττικὴ· τί ὖν αἱ λέξεις σημαίνυσι, δεδήλωται· τὸ δὲ,

Ὡς νύ πυ ὔμμιν ἐείσατο κέρδιον εἶναι,

σὺν βαρύτητι εἴρηται, λέγοντος Τηλεμάχυ, Ἐν ἀλλοτρίᾳ πλεύσομαι νηΐ, ὐ γάρ εἰμι ἐπιτυχὴς ἰδίας νεὸς, ὐδ' ἐρέτας κέκτημαι· τῦτο γὰρ † ὑμῖν ὠφελιμώτερον εἶναι ἐφάνη, τυτέστι, τὸ μὴ ἔχειν ἐμὲ ἰδίαν ναῦν, ἀλλ' ἔμπορον πλεῖν· ἀναφέρει δὲ εἰς ἐκεῖνο, ὅτι εἰς πενίαν αὐτὸν κατέστησαν· προεῖπε γὰρ, † γρ. ἡμῖν, malè.

‡ Ἡ ὐχ ἅλις, ὡς τὸ πρόσθεν ἐκείρετε πολλὰ καὶ ἐσθλὰ ‡ Odyss. β. 312.

Κτήματ' ἐμὰ, Μνηστῆρες; ἐγὼ δ' ἔτι νήπιος ἦα.

Ἔστιν ὖν ὕτω, Ἀντὶ ναυκλήρυ, δι' ὑμᾶς, ἐπιβάτης γέγονα, τὰ ἐμὰ καταναλώσαντας.

Β. ΤΟΥ Ποιητῦ πολλάκις ἐπισημαινομένυ περὶ τῶν πυρῶν, ἃ οἱ Τρῶες ἐποιῦντο ἐκ παραγγελίας τῦ Ἕκτορος τοιαύτης,

‡ Ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε, ‡ Iliad. θ. 507.

Ὥς κεν παννύχιοι, μέσφ' Ἠῦς ἠριγενείης,

Καίωμεν πυρὰ πολλὰ, σέλας δ' εἰς ὐρανὸν ἵκῃ· καὶ πάλιν,

‡ Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο ‡ Iliad. ι. 232.

Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλειτοί τ' ἐπίκυροι,

Κειάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατόν· καὶ πάλιν,

‡ —— ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε, ‡ Iliad. κ. 11.

Θαύμαζεν πυρὰ πολλά· τὰ καίετο Ἰλιόθι πρὸ,

εἰκότως ἀσαφές ἐστι τὸ τῦ Δόλωνος, ὅτι ἐρωτηθεὶς,

‡ Πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναὶ, ‡ Iliad. κ. 408.

ἀποκρίνεται, ‡ —— φυλακὰς δ' ἃς εἴρεαι, ἥρως, ‡ Ibid. 416.

Οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν, ὐδὲ φυλάσσει·

Ὅσσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,

Οἵδ' ἐγρηγόρθασι, φυλασσέμεναί τε κέλονται Ἀλλήλοις.

Τί γὰρ βύλεται τὸ, Ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, προδεδηλωμένυ, ὅτι πολλὰς πυρὰς ἔκαιον; ὁ ἀπορήσας ὐκ ἔστι ῥᾳδίως συνιδεῖν· λύοντες ὖν ἐλέγομεν ἡμεῖς περὶ τῶν ἐν πεδίῳ πυρῶν νῦν ὐ ποιεῖσθαι τὸν λόγον, ἀλλὰ βύλεσθαι εἰπεῖν, ὡς ὅσοι Τρῶες αὐθιγενεῖς καὶ ὐ ξένοι, ἀλλ' ἑστίας ἔχοντες· ὁ ἐν ἄλλοις περὶ τῶν αὐτῶν φησι,

‡ Τρῶας

‡Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασι, ‡ Iliad. β, 125.
τουτέστιν, Ὅσοι πῦρ καὶ † ἑστίαν ἔχουσιν, ὡς καὶ ἐν ἄλλοις, † γρ. ἱστίας, non æque bené.
‡Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, ‡ Odyss. ψ', 55.
ἤτοι εἰς τὴν ἑστίαν· ἑστία δὲ, ὁ οἶκος· ὁ γὰρ εἰπεῖν,
Ἦλθε μὲν αὐτὸς ζωὸς ἐφέστιος, μεταλαβὼν ἔφη,
‡Ἦλθ' Ὀδυσσεὺς καὶ οἶκον ἱκάνεται· ‡ Odyss. ψ', 27.
καὶ πάλιν, ἀντὶ τοῦ οἶκος,
‡Ἱστίη τ' Ὀδυσῆος ἀμύμονος. ‡ Odyss. ξ', 159.
ὁ οὖν κεκτημένος οἰκίαν, ἐφέστιος· ὁ δ' ἄπολις καὶ φυγὰς, Ἀνέστιος,
‡Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος· τὸ οὖν, ‡ Iliad. ι. 63.
Ὅσσαι μὲν Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, δηλοῖ, ὅσαι Τρώων ἑστίαι· ἐξ οὗ, ὅσοι Τρώων ἐφέστιοι καὶ πολῖται· καὶ ὅτι τοὺς πολίτας εἶπεν ἐνταῦθα μὴ λείπειν τὰς φυλακὰς, διὰ πυρὸς ἐσχάραι, δηλοῖ τὰ ἐπαγόμενα, —οἷσιν ἀνάγκη,

Οἵδ' ἐγρηγόρθασι, φυλασσέμεναί τε κέλονται
Ἀλλήλοις· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
Εὕδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν.

Ἐκ τούτου λύσις καὶ τὸ περὶ τῶν Φαιάκων εἰρημένον,
‡ ——πᾶσιν γὰρ ἐπίστιόν ἐστιν ἑκάστῳ, ‡ Odyss. ζ'. 265.
ἤτοι, οὐδεὶς ξένος ἐστὶν, ἀλλὰ πάντες πολῖται, καὶ ἐφέστιον πῦρ ἔχοντες· διὰ δὲ ψιλοῦ ἐξενήνεκται, ὡς τὸ δέχεσθαι, δέκεσθαι, καὶ οὐχὶ, οὐκί.

Γ. ΤΟ αἰόλον οὐκ οἶδ' ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινὲς ἐπὶ τοῦ ποικίλου παρ' Ὁμήρῳ ἀκούειν ἀξιοῦσιν· οὕτω γοῦν τὸ, αἰολόπωλον ἀποδιδόασι· καὶ τὸ, αἰόλος ἵππος· καὶ, αἰόλον ὄφιν· οὐκ ἔστι δὲ, ἀλλὰ σημαίνει τὸν ταχὺν, γενόμενον ἀπὸ τῆς ἀέλλης· ἥτις ἀπὸ τοῦ ἄειν καὶ εἰλεῖν πεποίηται, ὡς αὐτὸς ἐξηγήσατο εἰπὼν,
‡———ὅτε περ ἄελλαι χειμέριαι εἰλέωσιν, ‡ Iliad. ϛ', 293. ubi tamen ὅτε πε.
ἤτοι εἰλῶσιν· ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ Βορρᾶ ἔφη,
‡ Εἴλει γὰρ Βορέης ἄνεμος. ‡ Odyss. τ', 200.
ἡ μὲν οὖν ἄελλα, ἀπὸ τοῦ ἄειν καὶ εἰλεῖν· ἡ δὲ θύελλα, ἀπὸ τοῦ θύειν, καὶ εἰλεῖν· θύειν, δὲ, τὸ σφοδρῶς ὁρμᾶν, δίκην μαινομένων,
‡Ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει· ‡ Iliad. α', 342.
ὅθεν καὶ Θυιάδες, αἱ Βάκχαι· ὡς οὖν ἀελλόπος ἡ Ἶρις λέγεται, ἣν μεταλαβὼν ποδήνεμον προσηγόρευκεν· οὕτω τὴν ποδώκη ἵππον μεταλαμβάνων, Πόδας αἰόλος ἵππος, εἶπε· καὶ ὡς εἰπὼν, ἀργίποδας κύνας, κατὰ παράληψιν ἀλλαχοῦ ἔφη, Καὶ κύνας ἀργοὺς, οὕτω τοὺς πόδας αἰόλους ἵππους, κατὰ τὴν παράληψιν αἰολοπώλους ἔφη· καὶ, αἰόλαι οὖν εὐλαὶ, ἀπὸ τοῦ εἰλεῖσθαι ταχέως λέγονται, καὶ,
‡Σφῆκες μέσον αἰόλοι· ‡ Iliad. μ'. 167.
οἱ κατὰ τὸ μέσον συνεχῶς κινούμενοι καὶ εἰλούμενοι· καὶ κορυθαιόλος οὖν, ὁ συνεχῶς κινῶν τὴν κόρυθα· ὃ μεταποιηθὲν, ἐπὶ τοῦ Ἄρεος, ἔφη,
‡ ——Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι· λύσις ἐντεῦθεν καὶ τὸ, ‡ Iliad. χ'. 132.
‡Ὡς δ' ὅτε γαστέρ' ἀνὴρ, πολέος πυρὸς αἰθομένοιο, ‡ Odyss. υ'. 25.

‡ Ἐμ-

‡ Ἐμπλείων κνίσσης τε καὶ αἵματος ἔνθα καὶ ἔνθα ‡ γρ. ἐμπλείην.

† Αἰόλλῃ († γρ. αἰόλλει) δηλοῖ οὖν τὸ, εἱλεῖν καὶ συνεχῶς στρέφειν. Ἐκ δὲ τοῦ, κορυθάϊκι, λύσεις τὸ, † Δωριέες τε τριχάϊκες· οἱ συνεχῶς τὰς τρίχας διὰ τὸ δραστικὸν κινοῦντες, καρηκομόωντες εἴρηνται. † Odyss. τ΄. 177.

Δ. ΟΥ δεῖ δυσχεραίνειν, εἰ τοὺς πολλοὺς τῶν νῦν παιδευομένων λανθάνει τινὰ τῶν Ὁμηρικῶν· ὅπου καὶ τὸν δοκοῦντα εἶναι ἀκριβέστατον καὶ πολυμαθέστατον Καλλίμαχον, ἔλαθεν ἡ διαφορὰ τῆς ἁρματροχίας, ἣν ἔχει πρὸς τὴν χωρὶς τοῦ ρ λεγομένην ἁματροχίαν· ἔστι δὲ ἁματροχία, τὸ ἅμα τρέχειν καὶ μὴ ἀπολείπεσθαι· οἷον, ὁμοδρομία τις οὖσα· τροχοὺς γὰρ τοὺς δρόμους ἔλεγον· ἁρματροχία δὲ, τῶν τροχῶν τὸ ἴχνος· ἄμφω δὲ, παρ' Ὁμήρῳ κεῖται, δυνάμεις αὐτῶν τοῦ Ποιητοῦ ἐξηγησαμένου· ὅτι γὰρ τὸ ἅμα τρέχειν δηλοῖ ἁματροχία, παρίστησιν, ἐπὶ τοῦ Μενελάου λέγων,

‡ Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁματροχίας ἀλεείνων· ‡ Iliad. ψ΄. 422.

ὑπελείπετο γὰρ, διὰ τὸν ῥωχμὸν τῆς γῆς, τὴν συνέμπτωσιν τοῦ δρόμου φυλασσόμενος· τοῦτο δὲ μεταλαβὼν ἐν ἄλλοις ἐξηγήσατο, † Αἰὲν ὁμοστιχάει· † Iliad. ό. 635.
καὶ ἐπὶ τοῦ Εὐμαίου δὲ, ἐχομένου ἤδη τῆς τροφοῦ καὶ συμβαδίζοντος αὐτῇ φησιν,

† Παῖδα γὰρ ἀνδρὸς ἔτηος ἐνὶ μεγάροις ἀτιτάλλω, † Odyss. ό. 449.
Κερδαλέον δὴ τοῖον ἁματροχόωντα θύραζε·

τουτέστιν, ἤδη μοι ἔξω συντρέχειν δυνάμενον, καὶ βάδην σὺν ἐμοὶ πορευόμενον, οὐχ ἐπικολπίδιον· ταυτὸν δὲ τῷ, † Ἁματροχόωντα θύραζε, τὸ, † Odyss. ό. 450.

† Ἡ δέ με χειρὸς ἑλοῦσα δόμων ἐξῆγε θύραζε· † Odyss. ό. 464.

ἁματροχία οὖν οὕτως· ἁρματροχία δὲ, ὅτι τὸ ἀπὸ τῶν τροχῶν ἴχνος δηλοῖ, αὐτὸς πάλιν παρίστησι λέγων, † οὐδ' ἄρα πολλὴ * Iliad. ψ΄. 504.

Γίγνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν
Ἐν λεπτῇ κονίῃ·

διὰ γὰρ τὸ λεπτὸν καὶ ὀλίγον τῆς κόνεως, μὴ πολὺ γίγνεσθαι τὸ τῶν ἐπισσώτρων ἴχνος φησίν· ἐξηγήσατο δὲ καὶ πῶς γίγνεται τὸ ἴχνος· ὅτι λειπόμενον ὀπίσω τοῦ ἱεμένου εἰς τὸ ἔμπροσθεν· ἀγνοήσας δὲ ταῦτα ὁ Καλλίμαχος, φησὶν, ——— † ἀλλὰ θεόντων † Callimach. Fragment. cxxxv.

Ὡς ἀνέμων, οὐδεὶς εἶδεν ἁματροχίας.

βούλεται μὲν γὰρ εἰπεῖν, ὡς οὐδεὶς εἶδεν ἴχνος, διὰ τὸ θεῖν, ὡς ἀνέμους· ἁματροχίαι δὲ, οὐ δηλοῦσι τὰ ἴχνη τῶν θεόντων ἁρμάτων, ἀλλ' αἱ μετὰ τοῦ ρ λεγόμεναι ἁρματροχίαι.

Ε. ΤΗΝ ἀρχὴν τῶν Λιτῶν ἀναγιγνώσκων οὕτως ἔχουσαν,

† Ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς † Iliad. ί. 1.
Θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη·
Πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.
Ὡς δ' ἄνεμοι δύο πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα
† Βορρῆς καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον † γρ. Βορέης.
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν
Κορθύεται· πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευεν·
Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.

ταῦτ' οὖν ἀναγιγνώσκων ἠπόρεις, πῶς ἀκριβὴς ὢν περὶ τὰς εἰκόνας Ὅμηρος, νῦν

δοκεῖ πρὸς μηδεμίαν χρείαν δυοῖν ἀνέμοιν εἰκόνα παραλαμβάνειν· εἰ γὰρ αὐξήσεως ἕνεκα, ἔδει τοὺς τέσσαρας, ὡς ἐν ἄλλοις,

†Σὺν δ' Εὖρός τε, Νότος τ' ἔπεσον, Ζέφυρός τε δυσαὴς, † Odyss. ι. 295.
Καὶ Βορέης αἰθρηγενέτης, μέγα κῦμα κυλίνδων·

λύει δὲ τὴν ἀπορίαν αὐτὸς, ὡς καὶ † Ἀπολλώνιος, ὁ τοῦ Μόλωνος, παρίστησι· δύο γὰρ πάθεσι χειμαζομένους ποιήσας τοὺς Ἀχαιοὺς, φόβῳ μὲν, ἐφ' οἷς εἴρηκε,

Θεσπεσίη ἔχε φύζα· λύπῃ δὲ, ἐν οἷς ἐπάγει, † Julii Cesaris & Ciceronis præceptor.
Πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι,

δεδίασι γὰρ τὰ μέλλοντα, βαρέως δὲ φέρονται τὰ γεγονότα, προσηκόντως αὐτοὺς ἀπεικάζει, Πελάγει δυσὶ πνεύμασιν ἐπεγειρομένῳ·

Θεσπεσίη δ' ἔχε φύζα,

δηλοῖ, οὐ τὸν προσγενόμενον αὐτοῖς διὰ δειλίαν φόβον, ἀλλ' ἐκ βουλήσεως θεῶν· ὥς που καὶ ἐν ἄλλοις αὐτὸς εἶπε,

†Γνώσεαι, εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις, † Iliad. β'. 367.
Ἢ ἀνδρῶν κακότητι·

τουτέστι, θείᾳ βουλήσει, καὶ οὐ συμφύτῳ κακίᾳ· ἔστι δὲ καὶ ἄλλων ἐπίθετον, τὸ θεσπέσιον· θεσπέσιος γὰρ ὁ Πλοῦτος, καὶ θεσπεσία φύζα· ἐκ κοινοῦ ἔσται κἀνταῦθα ἡ κακότης, Γνώσῃ, πότερον θεσπεσίῃ κακότητι, ἢ ἀνδρῶν κακότητι· φύζα δέ ἐστιν, ἡ φυγή· φόβου δὲ φίλη λέγεται, ὅτι ὁ φοβούμενος, τὴν φυγὴν προσεταιρίζεται· καὶ τὸ μὲν βεβολήατο, τὴν βούλησιν βεβλάφθαι δηλοῖ· τὸ δὲ, βεβλῆσθαι, ἐπὶ σώματος.

ϛ'. ΕΠΕΙ δὲ Παραβολῆς ἐμνήσθημεν, σκέψαι τὴν τοῦ Ποιητοῦ ἐνταῦθα χρῆσιν· ἐπὶ Ἀγαμέμνονος τρωθέντος χρησάμενος τῇ Παραβολῇ ταύτῃ,

† Ὡς δ' ὅταν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα, καὶ Ἀνταποδόσει,
Ὣς ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρείδαο· † Iliad. λ'. 269.

ἐπὶ τοῦ Κύκλωπος, δυνάμει τὰ τῆς Παραβολῆς μεταφέρων χρῆται,

†Κύκλωψ δὲ στενάχων τε καὶ ὠδίνων ὀδύνῃσιν· † Odyss. ι. 415.

ἔστι δὲ τῆς Παραβολῆς, τὸ ὠδίνων· τῆς δὲ Ἀνταποδόσεως, τὸ ὀδύνῃσι· πάλιν εἰπὼν, ἐπὶ τοῦ Ἕκτορος κατὰ Ἑλλήνων ὁρμῆς, † ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ ‡ πέτρης, † Iliad. ν'. 137.

Ὅν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάρροος ὤσῃ· ‡ γρ. πέτρης.

κατὰ τὴν αὐτὴν φαντασίαν πεποίηκε περὶ αὐτοῦ λέγοντα τὸν Διομήδην,

†Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται ὄβριμος Ἕκτωρ· † Iliad. λ'. 347.

ὁ δὲ ὄβριμος, οἰκεῖον ἀψύχῳ ὁρμῇ· οὐ γὰρ θρασὺν ἔφη, οὐδὲ κορυθαίολον, ὡς ἰδίως αὐτὸν προσαγορεύειν εἴωθε· πάλιν, ἐπὶ τοῦ Νέστορος, σκεπτομένου, ποῖ τράπηται, φησὶν, † Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ, † Iliad. ξ', 16.

Ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
Αὔτως· οὐδ' ἄρ τε προκυλίνδεται, οὐδ' ἑτέρωσε,
Πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον·

εἶτα, ἐπ' Ἀγήνορος, προτραπέντος μὲν ὑπ' Ἀπόλλωνος Ἀχιλλέα ὑποστῆναι, ὅμως δὲ τὴν θέαν αὐτοῦ καταπλαγέντος, ἠρκέσθη τῷ ὀνόματι,

Πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε † κιόντι. † Iliad. φ', 551. ubi μένοντι, melius.

πάλιν, εἰπὼν ἐπὶ τῆς Ἥρας,

‡ Ὡς

‡Ὡς δ' †ὅταν ἀΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅς τ' ἐπὶ πολλὴν — ‡ *Iliad.* ο. 80.
Γαῖαν ἐληλουθὼς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ, — † γρ. ὅτ' ἀναΐξῃ.
†Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μενοινήσειέ τε πολλά· — † γρ. ἔνθα ἴῃ, & αἰεν.
Ὡς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη,

καὶ ἀπὸ μὲν τοῦ Νοῦ ποιήσας τὴν Παραβολὴν, ἀπὸ δὲ τοῦ Πέτεσθαι, τὴν Ἀνταπόδοσιν, συντέμνων τὰ αὐτὰ ἐν ἄλλοις φησὶν,

†Ὡσεὶ πτερὸν, ἠὲ νόημα· — † *Odyss.* η. 36.

Θαυμαστὸν δὲ αὐτῷ κἀκεῖνο· ἐκ μεταφορᾶς γάρ τι τολμηρότερον φθεγξάμενος, οἰκείαν ἐπάγει Παραβολὴν, κρατύνων αὐτὴν, ὡς εὔλογον ἔχει τὴν τόλμαν· εἰπὼν οὖν,

†Κραδίη δέ οἱ ἔνδον ὑλάκτει, ἐπάγει, — † *Odyss.* υ. 13.
Ὡς δὲ κύων ἀμαλῇσι περὶ σκυλάκεσσι βεβῶσα,
Ἄνδρ' ἀγνοιήσασ' ὑλάει, μέμονέν τε μάχεσθαι·

καὶ αὖθις, ἐπὶ τοῦ στρατοπέδου,

†——τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναὶ, — † *Iliad.* η. 61.
Ἀσπίσι, καὶ κορύθεσσι, καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι,

εἰπὼν, ἐπήγαγεν,

Οἵη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ
Ὀρνυμένοιο νέον· μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς.

Ἐπὶ δὲ τῶν Τρώων ἔτι ποικιλώτερον κέχρηται· ἀρξάμενος γὰρ ἀπὸ μεταφορᾶς, ὁμοίωσίν τε αὐτῇ τὴν ἀκόλουθον ἐπάγει, καὶ ἐπ' ἀμφοῖν τὴν Παραβολὴν,

†Τρῶες μὲν κλαγγῇ. — † *Iliad.* γ. 2.

τοῦτο, ἡ μεταφορά· τὸ δ', Ὄρνιθες ὣς, ἡ ὁμοίωσις· εἶθ', ἡ Παραβολὴ,

Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό·

ἢ σχεδὸν μόνη τῶν Παραβολῶν οὐκ Ἀνταπέδωκεν, ὡς τῆς ὁμοιώσεως ἅμα καὶ μεταφορᾶς περιεχουσῶν τὴν Ἀνταπόδοσιν· πάλιν αὐτοῦ παρατηρητέον ἐκεῖνο· τάς τε γὰρ οἰκείας τιθεμένας φωνὰς ἐπὶ τῶν πραγμάτων πολλάκις εἰς τὰς Παραβολὰς μετατίθησι· καὶ τὰς ἐπὶ τῶν Παραβολῶν, εἰς τὰ πράγματα· οἷον ἔθνη στρατιωτῶν λέγεται, σμήνη δὲ, μελισσῶν· οὗτος δὲ μεταλαβὼν, τῷ τῶν στρατιωτῶν ὀνόματι ἐπὶ τῶν μελισσῶν χρῆται.

†Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων, — † *Iliad.* β. 87.

ὃ πλήθους ἀνθρώπων ἐστὶν ὄνομα· οὕτως Ὀλοοιτρόχῳ λίθῳ τὴν ὁρμὴν τοῦ Ἕκτορος εἰκάζων, ἀναθρώσκειν τέ φησι τὸν λίθον καὶ πέτεσθαι, καὶ πλευπῶν, ὡς ἀπ' αὐτοῦ τοῦ στρατιώτου ἀφιγμένος, ἀλλ' οὐ τοῦ λίθου, ἐπάγει,

†Ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, εἰσόκεν ἔλθῃ· — † *Iliad.* ν. 141.

οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ κύματος, ὃ τάξεσιν ἀπεικάζει στρατοπέδου, προειπὼν,

†Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης — † *Iliad.* δ. 422.
Ὄρνυτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος,

μετάγει ἀπὸ τῶν στρατιωτῶν ἐπὶ ἑξῆς,

Πόντῳ †μέν τε πρῶτα κορύσσεται. — † μὲν ibi malè.

Ἀνάπαλιν δὲ τὰς τῶν Παραβολῶν τίθησι φωνὰς ἐπὶ τὰ πράγματα, ὡς ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως, †Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ, — † *Iliad.* σ. 219.
εἰπὼν, ἐπάγει μεταθεὶς ἀπὸ τῆς σάλπιγγος ἐπὶ τὸν ἄνθρωπον,

Οἱ

Οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο.

Κεκινδύνευται δὲ αὐτῷ ἐκεῖνα, οἷον, ‡——σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς * Iliad. ρ'. 424.

Χάλκεον οὐρανὸν ἷκε, δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.

Z. ΠΟΛΛΗΣ ταραχῆς πλήρη ἔδοξεν εἶναι τὰ ἔπη ταῦτα, † Iliad. σ'. 509. ad 534.

†Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλὴ,
Ἠὲ διαπραθέειν, ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργει·
Οἱ δ' οὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα
Ῥύατ' ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας·
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην,
Καλὼ καὶ μεγάλω, σὺν τεύχεσιν, ὥστε Θεώ περ
Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ‡ὑπ' ὀλίζονες ἦσαν. ‡ γρ. ὑπολίζονες.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ', εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ·
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύο σκοποὶ εἵατο λαῶν,
Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βοῦς.
Οἱ δὲ τάχα προγένοντο· δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔ τι προνόησαν.
Οἱ μὲν, τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον· ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν ἀγέλας, καὶ πώεα καλὰ
Ἀργεννῶν οἰῶν· κτεῖνον δ' ἔπι μηλοβοτῆρας.
Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,
‡ Ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων ‡ γρ. εἰράων.
Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσι, καὶ τὰ ἑξῆς· παρέασει γὰρ πολλούς.

Οἱ δύο στρατοὶ ἆρά γε πολέμιοί εἰσι τῶν κατοικούντων, καὶ ἀλλήλοις φίλοι; ἢ εἷς μὲν πολέμιος, ὁ δ' ἕτερος τῶν ἐκ τῆς πόλεως; καὶ πρὸς τίνας διχονοοῦσιν; Ἆρά γε πρὸς ἀλλήλους, ἢ πρὸς τοὺς ἔνδον; καὶ ἐπὶ τίνων, τὸ, Οἱ δ' οὔπω πείθοντο;——
Ἆρα τῶν εἴσω, ἢ τοῦ ἑτέρου στρατοῦ; καὶ πάλιν, ἐπὶ τίνος, τὸ,

Λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο;——

Ἆρά γε ὁ ἕτερος τῶν στρατῶν, ἢ οἱ ἔνδον; καὶ τίνων οἱ Σκοποὶ, καὶ τίνων ἡ λεία; πῶς τε, εἰ τῶν ἔνδον ἡ λεία, ὁ λόχος παρ' αὐτῶν; καὶ τίνες οἱ ἐπεξιόντες; Ἆρα οἱ δύο στρατοὶ, ἢ οἱ ἕτεροι; ὅλως τίς ἡ Διαλύτωσις τοῦ πλάσματος; * Ἀλέξανδρος μὲν ὁ Κοτυαεὺς οὕτω φησὶ, Δύο στρατοὶ περιεκάθηντο τὴν πόλιν πολέμιοι, ἢ πορθεῖν ἀξιοῦντες αὐτὴν, ἢ τὰ ἡμίση λαβόντες ἀπιέναι· οἱ δ' ἔνδον ὄντες οὐκ ἐδέχοντο τὴν πρόκλησιν· οἱ

* De hoc vid. Stephan. περὶ πόλεων, v. Κοτυάειον.

οὖν πολέμιοι, φησὶν, ἐνέδραν τινὰ ἐποιήσαντο τῶν ποιμνίων, καὶ τῶν βουκόλων, ἃ ἦν κτήματα τῶν ἐν τῇ πόλει· τὸ δὲ, Λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο, περὶ τῶν πολεμίων· καὶ τὸ, Οἱ δ' ἴσαν, περὶ τῶν εἰς ἐνέδραν ἀπιόντων πολεμίων· οἱ δὲ Σκοποὶ, τῶν πολεμίων εἰσί· τὸ δὲ,

Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,

ἐπὶ τῶν ἐν τῇ πόλει ἀκούει· ἐκαθέζοντο γὰρ ἐν ἐκκλησίαις βουλευόμενοι, τὰ τείχη φρουρεῖν παραδόντες τῇ ἀπολέμῳ ἡλικίᾳ· τὸ γὰρ

Ἱερῶν προπάροιθε καθήμενοι, ——

σημαίνει, τῶν Ἐκκλησιῶν, ἐν αἷς εἴρουσι καὶ ἀγορεύουσιν· ὅτι δὲ αὐτοῖς ἐμηνύθη τὰ κατὰ τὰ ποίμνια, ἐπιτρέχουσι, καὶ ἐξελθόντες συμβάλλουσι μάχην· εἶχε δ' ἂν πιθανότητα ἡ Διατύπωσις, εἰ μὴ πρῶτα μὲν βεβιασμένη ἦν ἡ Ἀπόδοσις τοῦ τοιούτου στίχου,

Οἱ δ' οὔπω πείθοντο· λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο· τὸ μὲν γὰρ,

Οἱ δ' οὔπω πείθοντο, ἀξιοῖ περὶ τῶν ἔνδον ἀκούειν· τὸ δὲ,

Λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο· περὶ τῶν ἐκτός· ἵν' ᾖ τὸ, Οἱ δ' οὔπω πείθοντο, ἀντὶ τοῦ, μὴ πειθομένων αὐτῶν, εἰς λόχον ἐθωρήσσοντο οἱ τὰς προκλήσεις πεποιημένοι· τὸ δὲ, Οἱ δ' οὔπω πείθοντο, ἂν ἀκούωσιν, ἀντὶ τοῦ, μὴ πειθομένων αὐτῶν, βίαιον· πάλιν δὲ, μεταξὺ τοῦ, Λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο, ἐμβεβλῆσθαι φάσκειν περὶ τῶν ἔνδον, τὸ, Οἱ δ' ἴσαν, ἔστιν ἐλεγχόντων τὸν Ποιητὴν, μὴ δυνάμενον φράζειν ἀταράχως· πάντως δὲ καὶ ὁ λόχος οὐκ ἐκ πάντων ἦν, τῶν ἐν τοῖς δυσὶ στρατοπέδοις, ἀλλά τινων· πῶς οὖν ὑπεξίασιν οἱ ἐν τῇ πόλει φανερῶς τε, καὶ ἀδεῶς, τῶν πολιορκούντων κωλυόντων; Ἄμεινον οὖν οἱ οὕτω Διατυπώσαντες τὸ πλάσμα, Δύο στρατοὶ ἐπελθόντες τὴν λείαν περιήλασαν· καὶ τὴν πόλιν πολιορκοῦντες ἀξιοῦσι τῶν κτημάτων τῶν ἐν αὐτῇ λαβεῖν τὸ ἥμισυ· ἐφ' ᾧ γε καὶ καταθέσθαι τὸν πόλεμον· οἱ ἐν τῇ πόλει οὐκ ἐπείθοντο· ἀλλ' ἐνεδρεύσαντες, ἐπὶ πότον ἐρχόμενα τὰ τετράποδα ἀπήλασαν· οἱ πολέμιοι δὲ στρατοὶ, καίπερ ἐκκλησιάζοντες, ἐπεὶ ἐπύθοντο τοῦτο, τῶν ἵππων ἐπιβάντες, ἐπῆλθον αὐτοῖς· ὅτι γὰρ αὐτοί εἰσι, λέγω δὴ, οἱ στρατοὶ οἱ ἐκκλησιάζοντες, δεδήλωκε περὶ αὐτῶν εἰπὼν,

Δίχα δέ σφισιν ἥνδανε ‡ βουλῇ ‡ γρ. βουλή.

ἀκολούθως δὲ εἴρηται ἐπὶ τῶν ἐντός· ὅτι οὐκ ἐπείθοντο μέν γε, εἰς δὲ λόχον ὡπλίζοντο, παραδόντες τοῖς ἀστρατεύτοις τὴν φρουρὰν τῶν τειχῶν· καὶ τὸ, Οἱ δ' ἴσαν ἐκ τῆς πόλεως, ἀκολούθως ἐπῆκται, λάθρα ἐξιόντων αὐτῶν· καὶ ὅθεν οὐκ ἦν προσδοκῆσαι τοῖς ἔξω ἀνοχὰς ἔχουσι τοῦ πολέμου, καὶ ἐκκλησιάζουσιν· αὐτῶν τε οἱ σκοποὶ τῶν εἰς τὸν λόχον ἐξιόντων καὶ οἱ τερπόμενοι ταῖς σύριγξι νομεῖς, εἰ μὲν τῶν πολεμίων εἶεν, ἔχει λόγον· εἰ δὲ τῶν ἐν τῇ πόλει, παρὰ λόγον· οὐ γὰρ οἱ τῶν πολιορκουμένων ἐτέρποντο, ἀλλ' οἱ τῶν πολιορκούντων καὶ λοιπὸν, ἀκολούθως ἀπελθόντων τῶν στρατῶν, παρακάθηται μὲν οὐδεὶς τὴν πόλιν· μάχη δὲ περὶ τὸν λόχον γίνεται. Ἄλλοι δὲ ἠξίουν, τῶν δύο στρατῶν τὸν μὲν εἶναι φίλον τῶν ἔνδον· τὸν δὲ, πολέμιον· καὶ τὸν μὲν πολέμιον ἑλεῖν βούλεσθαι τὴν πόλιν· τὸν δὲ φίλον, ἀξιοῦν τὰ ἡμίση δοῦναι τῶν ἐν τῇ πόλει κτημάτων· τοὺς δὲ πολεμίους μήπω πείθεσθαι, ἀλλὰ βουλεύεσθαι· ὧν βουλευομένων, λόχον αὐτοῖς συστῆσαι τοὺς τῶν ἔνδον φίλους στρατιώτας. Τετάρακται δὲ καὶ ἡ τοιαύτη ἐκδοχὴ, ὡς ἐπιόντι σοὶ κατ' αὐτὰ τὰ ἔπη ἔσται δῆλον· ὥστε ἡ δευτέρα Ἀπόδοσις ἔχει τὰ τῆς Ὁμηρικῆς διανοίας. Ἐκεῖνο μέν τοι παρελθεῖν οὐκ ἄξιον, ὅτι οἱ περὶ Παρμενίσκον, ἐπὶ τοῦ,

Τεῖχος

Τεῖχος μὲν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα

Ῥύατ'· ἐφεσταότες μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας·

πίζεσθαι ἠξίουν μετὰ τὸ ῥύατο· εἶτα συνάπτειν τὸ ἑξῆς,

Ἐφεσταότες μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας·

ἐὰν γὰρ τοῖς ἄνω, φασὶ, συνάψομεν, Σολοικισμὸς ἔσται· ἐπεὶ θηλυκὸν προέκειται, καὶ οὐδέτερον· τὸ δὲ Ἑσταότες, ἀρσενικόν· δυνάμεθα δὲ φάναι πρὸς αὐτοὺς, ὅτι καὶ οὕτως Ὅμηρος πολλὰ σχηματίζει· καὶ αὐτὸς γὰρ λέγει,

Κλυτὸς Ἱπποδάμεια. καὶ —— Θῆλυς ἀϋτμή· καὶ, Ὀλοώτατος ὀδμή. καὶ, Ὅπα χάλκεον· καὶ, Ἁλὸς πολιοῖο· καὶ, ἐπὶ Δυϊκῶν,

† Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων πληγέντε κεραυνῷ. † Iliad. θ'. 455. unde lego ὑμετέρων, pro ὑμετέρω corrupto.

ἄλλως τε, ἐν τοῖς τέκνοις, καὶ οἱ ἄρσενές εἰσιν· τί δὲ κωλύει πρὸς τὸ Σημαινόμενον ἀπηντηκέναι, ὡς ἐπ' ἄλλων μυρίων, οἷον,

† Νεφέλη δέ μιν ἀμφιβέβηκε † Odyss. μ'. 74.

Κυανέη· τὸ μὲν οὔ ποτ' ἐρωεῖ· πρὸς γὰρ τὸ Νέφος, ἡ Ἀπόδοσις; πάλιν,

† Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν † Iliad. η'. 238.

Ἀζαλέην· τό μοι ἐστὶ ταλαύρινον πολεμίζειν· πρὸς γὰρ τὸ σάκος, ἡ ἀναφορά· καὶ εἰπὼν, † Ἐπ' εἰροκόποις ὀΐεσσιν, ἐπάγει, † Iliad. δ'. 137. 140.

Τάδ' ἔρημα φοβεῖται· πρὸς γὰρ τὰ πρόβατα τὸ Σχῆμα· καὶ ὧδε δὲ, πρὸς τοὺς παῖδας φαίη ἄν τις ἀναφοράν. Ἐν δὲ τοῖς ὑποκειμένοις, καὶ δύο σχήματ' ἔμιξεν, ἐπὶ τοῦ, Διάνδιχα πάντα δάσασθαι, Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει· τὸ γὰρ Ἄπαντα ἀναφέρεται πρὸς τὸ χρῆμα· τὸ δὲ, Ὅσην, πρὸς τὴν κτῆσιν· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ παραπλήσιόν τι νῦν κἀνθάδε πεποιθέναι τῇ φράσει, τῷ λεγομένῳ Ἀλκμανικῷ σχήματι· ὅπερ ἐστὶ τοιοῦτον,

† Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα, Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι, † Odyss. κ'. 513.

Κώκυτός τε· καὶ

† Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων· † Iliad. υ'. 130.

ὡς γὰρ, ἐν τούτοις, ἐν μέσῳ κεῖται, ὃ ἔδει ἐπάγεσθαι· οὕτω καὶ ἐπὶ τῶν νῦν ζητουμένων· εἰ γοῦν τὸ Ἐφεσταότες ἐπαγάγῃς τῷ,

Μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας, οὐδ' ἂν ἔτι ζηλοῖτο· μόνῳ δὲ τούτῳ διαφέρει τοῦ Ἀλκμανικοῦ· ἢ ἐκεῖνο μὲν τοῖς παρ' ἀριθμὸν σχήμασιν ὑποπίπτει· τοῦτο δὲ τοῖς παρὰ γένος· Ὑπερβατῷ δὲ ἀμφότερα ‡ λύονται. ‡ Ità rectè H. Steph. ex Aldino, λύονται male Bedros. λέγονται.

Η. ἘΝ τοῖς Φιλήμονος συμμίκτοις, περὶ Ἡροδοτείου διορθώματος ὁ Γραμματικὸς διαλεγόμενος, πειρᾶται καὶ Ὁμηρικά τινα σαφηνίζειν· οὐδὲν δὲ χεῖρον, καὶ τὸ Ἡροδότου φιλοῦντί σοι, τὴν πᾶσαν τοῦ ἀνδρὸς ἀναγράψαι ζήτησιν· φησὶ γὰρ, ὅτι ἐν τῇ πρώτῃ Ἡρόδοτος τῶν ἱστοριῶν περὶ Κροίσου τοῦ Λυδοῦ πολλά τε ἄλλα διήλεκται, καὶ μὴν, ὅτι θεοσεβέστατος γένοιτο, καὶ διαπρεπῶς τιμήσοι τὰ Ἑλληνικὰ Μαντεῖα, τὰ ἐν Δελφοῖς, τὰ ἐν Θήβαις, τὸ τοῦ Ἄμμωνος, τὸ τοῦ Ἀμφιαράου· τούτων μὲν δὴ ἄλλοις ἄλλα πέμψαι δῶρα· ἀνέθηκε δέ τινα καὶ ἐν Βραγχίσι τῇσι Μιλησίων· καὶ γέγραπται ἤδη κατὰ πάντα ἁπλῶς τὰ Ἀντίγραφα, τὸ τῆς ἄρθρον σὺν τῷ ἰῶτα, ἰσοδυναμοῦν ταῖς· οὐδένα γὰρ μὴν Ἑλλήνων ὑπομεῖναι, θηλυκῶς τὰς Βραγχίδας ἂν

εἰπεῖν· Ἡρόδοτον δὲ μᾶλλον ἂν ἑτέρων φυλάξασθαι, ἀκριβῆ τε ὄντα περὶ τὰ ὀνόματα, καὶ πάνυ ἐπιεικῶς φροντιστικόν· τοῦτο δὲ θεραπεύων τις, οὐχ Ἡροδότου φησὶν ἁμάρτημα γεγονέναι· μᾶλλον δὲ τὸν συγγραφέα φησὶ διαμαρτεῖν, παρεμβαλόντα τὸ σι. πολλὰ δὲ φέρεσθαι μέχρι νῦν ἁμαρτήματα, κατὰ τὴν Ἡροδότου συγγραφὴν, καὶ ἔτι τὴν Θουκυδίδου, καὶ Φιλίστου, καὶ τῶν ἄλλων ἀξιολόγων συγγραφέων. Τί δ' οὐχὶ καὶ τὰ ποιήματα σχεδὸν ἀνάπλεω πάντα τυγχάνει ἁμαρτημάτων γραφικῶν, καὶ τῶν ἄλλων παραδιορθωμάτων πάνυ ἀγροίκων, καὶ ἵνα μὴ περαιτέρω τις προβαίνων ἐνοχλῇ διερευνώμενος τὰς ἐν τοῖς Ἀντιγράφοις ἐμμεμενηκυίας ἡμαρτημένας γραφὰς, ἔξεστί σοι σκοπεῖν καὶ τῶν Ὁμηρικῶν ταδί,

† Ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται ἵππους — † Iliad. ό, 680.

Λαοφόρον καθ' ὁδόν. ——— ἐνταῦθα γὰρ πρὸς οὐδὲν ἀναγκαῖον ἐγράφη διὰ τοῦ γ' νοθεῦον τὸ σημαινόμενον, καὶ σφόδρα ὑπόκωφον προσπίπτειν ἔοικε· τὸ δὲ χωρὶς τοῦ γ', γράφειν, Ὁμηρικὸν, παρά τε τῇ χρήσει, καὶ τῷ λόγῳ, πάντη συνᾷδον ἐπιεικῶς· τὸ γὰρ συναείρεται μᾶλλον προσεχῶς σημαίνει, τὸ συνάγειν, καὶ συναρμόζειν, καὶ ἐν ἄλλοις, ‡ Σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι, ——— (‡ Iliad. κ'. 499.) συνήγαγε τοὺς ἵππους· ὁ δὲ βέλτιστος Ἀριστοφάνης κἀκεῖνο, τὸ ἐν ταῖς † Παραποταμίαις λεγόμενον,

† Iliados φ', hæc Epigraphe; vid. ad φ'. v. 126.

Θρώσκων τις κατὰ κῦμα, μέλαιναν φρῖχ' ὑπαλύξει
Ἰχθὺς, ὅς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτα δημόν,

δείκνυσιν, ὡς ἡμαρτημένον, ὑπολείποιτο ἐκ τῆς παλαιᾶς Γραμματικῆς· οὐ γὰρ χρὴ τὸ, Ὅς κε φάγῃσιν, ——— ἀκούειν, ὡς ἄρθρον ὑποτακτικὸν, μᾶλλον δὲ, ἀντ' ἐπιρρήματος παρειλῆφθαι τὸ, ὡς, ἢ μᾶλλον σύνδεσμον αἰτιώδη· δηλοῦται γὰρ, Ἵνα φάγῃ· σκοπεῖν δὲ, ὡς σύμπαν προσεχῶς συντέτακται κατὰ τὴν τούτου γνώμην, ἀκολούθως ὑποδύσεται τὴν φρῖκα ὁ ἰχθύς· καὶ τοῦτο ἀναγκασθήσεται πρᾶξαι, καὶ ἐπιπολαίως ὑπονήξεται τοῦ ὕδατος, ὑποδεδυκώς· ἐπεὶ καὶ τῶν ἀποθανόντων τὰ σώματα, ἕως ἂν ᾖ πρόσφατα, καὶ διῳδηκότα, ἄνωθεν ἐπιπλεῖν εἴωθεν· ὅτι μὲν οὖν τῶν Παλαιῶν βιβλίων ἐπὶ τὸ χεῖρον κινεῖται ἡ γραφὴ, φησὶν αὖθις διὰ πλειόνων, ἐπιδείξειν· ἐπανάγωμεν δὲ ἐπὶ τὸν Ἡρόδοτον, καὶ τὴν διορθωτὴν τοῦ Κοτυαέα Ἀλέξανδρον· ἠξίου γὰρ ὁ ἀνὴρ γράφειν, τῆσι Μιλησίων, χωρὶς τοῦ ἰῶτα, τῆς Μιλησίων, ὑποκειμένης ἔξωθεν χώρης, ἢ γῆς· καὶ ἐγὼ δὲ, φησὶν, ἐπειθόμην οὕτως ἔχειν τὰ τῆς γραφῆς· τὸν δὲ ἄνδρα τῆς ἀκριβοῦς συνέσεως ἐπεθαύμαζον, ἐντυχὼν τοῖς Ἡροδοτείοις αὐτοῖς ἔπεσι· καὶ γενόμενος ἐπὶ τέλει τῆς Αἰγυπτιακῆς βίβλου, ἥτις ἐστὶ δευτέρα τῇ τάξει, εὑρίσκω πάλιν κατὰ τὴν Αἰτιατικὴν πτῶσιν εἰπόντα τὸν Ἡρόδοτον, Ἀνέθηκεν εἰς Βραγχίδας τὰς Μιλησίων· οὐκέτι οὖν ᾤμην ἁμάρτημα εἶναι γραφικὸν, Ἰωνικὸν δὲ μᾶλλον ἰδίωμα· πολλὰ γὰρ οὗτοι τῶν ὀνομάτων χαίρουσι θηλυκῶς ἐκφέροντες, οἷον, τήν τε λίθον καὶ τὴν κίονα· καὶ ἔτι, τὴν Μαραθῶνα· Κρατῖνος, ——— εὐιπποτάτη Μαραθών. Νίκανδρος, ——— εὐκτιμένην Μαραθῶνα· ταῦτα μὲν οὖν, ἃ ἡμεῖς εὕραμεν, καὶ ἐκρίναμεν ὑγιῶς· τοιαῦτα δὴ τοῦ Φιλήμονος λέγοντος, ἃ μὲν πρὸς Ἀλέξανδρον περὶ τοῦ Ἡροδοτείου διορθώματος εἴρηκεν, οὐκ οἰκεῖον κρίνω τῇ παρούσῃ ὑποθέσει ἐξετάζειν· τὸ δὲ συναγείρεται, πῶς ὑπόκωφόν φησιν εἶναι, οὐκ ἔστι γνῶναι· τίς γὰρ οὐκ οἶδε τοὺς ἱππογνώμονας, ἐκ πολλῶν ἵππων τοὺς ἐπιτηδειοτάτους ἀθρίζοντας,

ὁ ἐκ

ὃ ἐκ τοῦ συναγείρεσθαι δηλοῦται· ἀγείρειν γὰρ καὶ συναγείρειν, ἐπὶ τοῦ συνάγειν λέγεται· τοῖς δ᾽ Ἀριστοφάνει, ὅπως συνελθεῖν τὰ κατὰ Λυκάονα, καταμάθωμεν βούλεται τὸν ἰχθὺν, ὡς καταφάγῃ τὸν τοῦ Λυκάονος δημὸν, θρώσκειν κατὰ κῦμα, καὶ ὑπαΐσσειν τὴν φρῖκα· καί φησιν, ἐπιπολαίως ἐπινήξεσθαι τοῖς ἀφροῖς τοῦ ὕδατος, ὑποδεδυκὼς ἐπεὶ καὶ τῶν ἀποθανόντων τὰ σώματα, ἕως ἂν ᾖ πρόσφατα, ἄνωθεν ἐπιπλεῖν εἴωθε· πρῶτον μὲν οὖν οὐκ ἔστιν ἐπινοῆσαι τυχόμενον ἰχθὺν ὑπεράνω μὲν ὕδατος, ὑποκάτω δὲ ἀφροῦ τοῦ ὕδατος· οὐδὲ τύπον μεταξὺ νεκρὸν ἄνδρα φερόμενον· ἀλλ᾽ οὐδὲ τὴν φρῖκα ἀκούειν δύναμαι τὸν ἀφρὸν, Ὁμήρου μὲν μέλαιναν φρῖκα λέγοντος, τούτου δὲ ἀξιοῦντος λευκότητα ἀκούειν· ἐπί τε τοῦ Πρωτέως λέγει πάλιν Ὅμηρος,

† μελαίνῃ φρικὶ καλυφθείς· † Odyss. δ. 402.

καὶ ἀλλαχοῦ, τῆς φρικὸς μνημονεύσας, ἐπάγει,

‡ Μελάνει δέ τε πόντος ὑπ᾽ αὐτῆς. ‡ Iliad. η. 64.

Καὶ ἔστιν ἡ φρίξ, κινουμένου πνεύματος ἀρχή· Σιμωνίδης δὲ αὐτὴν καὶ δεῖξαι πειρώμενος, οὕτως ἔφη, Ἐς ἅλα στίζουσα πνοιά.

Τὸ δὲ λέγειν, Ὅτι τὰ πρόσφατα σώματα φέρεται τῶν κυμάτων ἐπιπολαίως, ψεῦδος· τοὐναντίον γὰρ ἐν ἀρχῇ μὲν, διὰ στερρότητα καὶ πυκνότητα τοῦ σώματος, ἰσχυρότερος ὢν τοῦ στηρίζοντος ὕδατος, ὁ νεκρὸς ἐξισάμενος καταδύεται, σχήματι καταβαίνων καὶ βάρει· πληρούμενος δὲ τῆς ὑγρότητος, πλείω τόπον ἐπιλαμβάνων τῷ σχήματι, μετέωρος αἴρεται, βάρει τοῦ φέροντος ἐλαττούμενος. Τίς οὖν ὁ νοῦς τῶν ἐπῶν; Διττὴ γὰρ ἡ γραφή. ἐν οἷς μὲν γὰρ γράφει

———μέλαιναν φρῖχ᾽ * ὑπαΐξει·

* Hanc *Lectionem* prorsum damnamus, *Iliad.* φ. 126.

ἐν οἷς δὲ γράφει, ———μέλαιναν φρῖχ᾽ ὑπαλύξει·

κατὰ μὲν τὴν Ὑπαΐξει, φήσομεν λέγειν αὐτὸν, τῶν πηδώντων κατὰ τὸ κῦμα ἰχθύων, ὑπὸ τὴν φρῖκα ἀΐξει, τουτέστιν, ἐκ τοῦ ἄνω θρώσκειν παυσάμενος, ὑπὸ τὴν φρῖκα ὑποδύσεται καὶ ὁρμήσει κάτω συγκαταφερόμενος τοῖς νεκροῖς, ὡς φάγῃ τοῦ Λυκάονος τὸν δημόν· τοῦτο μὲν οὖν, εἰ ἐπιπολῆς τοῦ κύματος θρώσκειν ὑπακούομεν· εἰ δ᾽ ἐκ βάθους ἀναπηδῶντα ἐπὶ τὸ κῦμα, ἔσται, ὡς ἐπὶ τοῦ λίθου εἶπεν,

†———Ὕψι τ᾽ ἀναθρώσκων πέτεται· † Iliad. ν. 140.

ἵνα σημαίνῃ τὸ ἐκ τοῦ βυθοῦ κάτωθεν κατὰ τοῦ κύματος θορεῖν· μὴ μέν τοι ὑπερθορεῖν τὴν φρῖκα· ἀλλ᾽ ὑπ᾽ αὐτὴν ὄντα ἅψεσθαι τοῦ νεκροῦ, εἰ ἐπιπολαίως φέροιτο· εἰ δ᾽ Ὑπαλύξει γράφοιτο, φησὶ Πολύκλειτος τὸν νοῦν τοιοῦτον ἔσεσθαι, Καταδύσεται μὲν εἰς τὸ βάθος τοῦ κύματος ὁ ἰχθὺς, φεύγων τῆς φρίκης τὴν ψυχρότητα, καὶ γὰρ αὐτοὺς πολεμιωτάτην τοῦ γῆν χειμῶνος, ἐκ τοῦ πελάγους εἰς τὴν γῆν καταίρουσι· πολλὰ δὲ αὐτῶν καὶ φωλεύειν κατὰ βάθους, διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, ἱστορεῖ καὶ Ἀριστοτέλης ἐν τοῖς περὶ ζώων οὕτως· ψυχροτάτη δ᾽ ἡ φρίκη, καὶ μάλιστα ἂν βορεῖος ᾖ· γενόμενος δ᾽ ἐν τῷ βάθει, τοῦ Λυκάονος ἔδεται τὸ λίπος. Οὐ δοκεῖ δέ μοι οὗτος ὀρθῶς τὸν νοῦν τῶν ἐπῶν ἀποδοῦναι· οὐ γὰρ εὐθὺς αὐτόν φησιν Ὅμηρος σφαγέντα, καὶ ῥιφέντα, τοῦτο παθεῖν ἵν᾽ ἐκδεξώμεθα, ὅτι κάτω ἐνεχθέντος, ὁ ἰχθὺς κάτω χωρεῖν λέγεται, εἰς τὰ βάθη τοῦ κύματος, ἐπὶ τὴν βράσιν· ἀλλ᾽ ἐξενεχθῆναι ὑπὸ τοῦ Σκαμάνδρου ἐπὶ τὴν θάλασσαν ὥστε οὐκέτι αὐτὸν ὑποβρύχιον, ἄνω δ᾽ ἐπιπλεῖν, ἀνάγκη· ἔχει γὰρ οὕτω τὰ ἔπη,

* Ἐνταυ-

* Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο, μετ' ἰχθύσιν οἵ σ' † ὠτειλῆς
Αἷμ' ἀπολιχμήσονται, ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
Οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον· οἷς ἐπάγει,
Θρώσκων τις κατὰ κῦμα, μέλαιναν φρῖχ' ὑπαλύξει
Ἰχθὺς, * ὅς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτα δημὸν,

* Iliad. φ'. 122. † Virgil. Æneid. l. 10. *Piscesque impasti vulnera lambent.*

* γρ. ὤσει.

νεοσφαγῆ μὲν οὖν ὄντα, φησὶν [εἰς αὐτὸν] Κεῖσο μετ' ἰχθύσιν· ὡς ἂν κάτω ἀπενεχθέντα, ὅπου φησὶ τῆς ὠτειλῆς αὐτοῦ τὸ αἷμα ἀπολιχμήσασθαι τοὺς ἰχθῦς· χρονίζοντα δὲ, ἅπαφον ἐκβληθῆναι εἰς τὴν θάλασσαν, ὑπὸ τῶν ποταμῶν, ὅτε καὶ ἀναπλεῦσαι ἀνάγκη, καὶ θρώσκοντα, οὐχ ὑπὲρ τὸ κῦμα, τὸν ἰχθὺν, ἀλλὰ κατὰ τὸ κῦμα· Κατὰ κῦμα γὰρ ἔφη, οὐχ ὑπὲρ κῦμα, ὑπὸ τὴν φρῖκα ἀίξαι· τὸ γὰρ μέτρον τῆς εἰς τὸ ἄνω ὁρμῆς τοῦ ἰχθύος δηλῶν, ἀφορίζει ἄχρι τῆς φρικός· οὐ γὰρ ἂν ἐπέθρωσκε κατὰ κῦμα, ἀλλ' ὑπὲρ κῦμα, εἰ καὶ τὴν φρῖκα ὑπερεπήδα· ἐκφερομένου οὖν ὑπὸ τῆς ἐκβολῶν τοῦ ποταμοῦ, πηδῆσαι κατὰ τὸ κῦμά φησι τὸν ἰχθὺν, καὶ γενέσθαι ἄνω ὑπὸ τὴν φρῖκα, ἔνθα ἐντεύξεται τῷ νεκρῷ. Οὕτως ἐξηγήσαντο καὶ οἱ Ἀρισταρχεῖοι λέγοντες, Ὑπὸ τὴν φρῖκα ἀίξει τις τῶν ἰχθύων κατὰ τὸ κῦμα κολυμβῶν· ὃς φάγοι ἂν τὸ τοῦ Λυκάονος δημόν· πάντως γὰρ ἔδει τὸν μέλλοντα τοῦ ὑποφερομένου νεκροῦ ἅπτεσθαι ἰχθὺν, ἄνω μετέωρον ὑπὸ τὴν φρῖκα ἐλθεῖν· Φιλητᾶς δὲ, τῇ Ὑπαλύξει γραφῇ συνιστάμενος, φησὶν, ὅτι ὁ φαγὼν ἰχθὺς τοῦ Λυκάονος τὸν δημὸν, πιμελώδης γενόμενος τὸ κρύος φεύξεται· ἀγνοεῖ δὲ καὶ οὗτος, ὅτι τὸ διαστατικὸς τῆς θαλάσσης ἐπιπολῆς, οὐ τὸ κρύος, φησὶν Ὅμηρος φρῖκα,

† Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς, † Iliad. ψ'. 692.

τῆς ἐπιτρεχούσης κατὰ τὴν θάλασσαν παρὰ τὴν τοῦ ἀνέμου ἐμβολῆς· καὶ ἐπὶ τοῦ Συὸς, κατὰ μεταφοράν, * Φρίξας εὖ λοφιήν· καὶ, * Odyss. τ'. 446.

† Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος. † Iliad. ν'. 339.

Θ. ἨΞΙΟΥΣ δὲ ἡμᾶς παραληροῦντας τὴν ἐν πᾶσι τοῦ Ποιητοῦ λεπτουργίαν ἰχνεύειν, καὶ τὴν ἐν τοῖς ὀνόμασιν αὐτοῦ περὶ αὐτὸν ὁμολογίαν. Φωτὸς γὰρ ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς ἡμῶν ὄντος συμμέτρου, δι' οὗ ὁρῶμεν τὰ περιφαινόμενα, τὴν τυφλότητα ὅτε μὲν φησὶν, Ὀφθαλμοῦ ἀλαώσειν, ἀφῃρῆσθαι τὸ λεύσσειν παριστάς, ὅτε δὲ, Ὀφθαλμῶν μὲν ἄμερσε, τὸ τοῦ μαίρειν ἐστερημένον, λέγων σκοτεινόν· καὶ τὸ οὐ μαίρειν ἐστερημένον εἴδωλον, ἀμαυρὸν ἔφη· φωτὸς γὰρ παρουσία, καὶ ὀφθαλμὸς ὁρῶν τὰ ὁρώμενα φαίνεται· Διττῆς οὖν ὀφθαλμῶν οὔσης, καὶ κατὰ Πλάτωνα, ἐπιταράξεως, ἢ γὰρ διὰ σκότος, ἢ δι' ὑπερβολὴν τοῦ συμμέτρου φωτός· τὸ μὲν διὰ σκότος μὴ μαίρειν, ἢ μαρμαίρειν, ἀμέρδειν εἶπε, καὶ ἀμαυρόν· τὸ δὲ διὰ στιλβηδόνα, ἐπὶ τοῦ χαλκοῦ,

† Ὄσσε δ' ἄμερσεν † Iliad. ν'. 340.

Αὐγὴ χαλκείη κορύθων * ἀπολαμπομενάων, * γρ. ἀπο λαμ.

Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν· † Iliad. β'. 578. ‡ Odyss. κ'. 360.

ὅθεν καὶ ἐπίθετα χαλκοῦ ἐφιλοτέχνησε, τὸ, † Νώροπα χαλκὸν, καὶ, ‡ Ἤνοπι χαλκῷ, σημαίνων τὸν μὴ ἐῶντα τοὺς ὦπας ὁρᾶν, διὰ τὴν προσοῦσαν στιλβηδόνα· εἰ δὲ τὸ μέρδειν, τὸ μαίρειν ἐστὶ, καὶ τὸ μέρδειν ποιεῖν, ἀμέρδειν, τὸ ἄγαν μέρδειν, σμερδαλέον ἂν εἴη, τῆς ζα ἐπιτεινούσης, ὡς ἐν τῷ ζαχρειής· ὅταν οὖν ἐπὶ τοῦ Δράκοντος, λέγῃ,

† Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, † Iliad. χ'. 95. τὸ

τὸ ἄγαν στίλβον τῶν ὀφθαλμῶν ἀκουσόμεθα· καὶ γὰρ Δράκων, παρὰ τὸ *ἔδρακον εἴρηται· καὶ τό, †Σμερδαλέω δὲ λέοντε, ἐπὶ τῆς ἐκφοβούσης αὐτῶν ἐνοράσεως ἐκδεξόμεθα· καὶ γὰρ ὁ λέων, παρὰ τὸ λεύσσειν ὠνόμασται, καὶ αὐτὸς δὲ ἡρμήνευσε τὸ σμερδαλέον ἐπ' αὐτῷ, τί ἐστιν, εἰπών, Γλαυκιόων· καὶ ἡ ἀσπὶς δὲ τῆς Ἀθηνᾶς, διὰ τὴν μαρμαρυγήν,

*Δεινή τε, σμερδνή τε.

δεινὸν γὰρ καὶ φοβερὸν καὶ τὸ ἄγαν λαμπρὸν καὶ στίλβον, ὡς ἐπὶ τῆς Ἀθηνᾶς τῆς γλαυκώπιδος ἔφη,

*Δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν·

ὥσπερ ἐπ' ἄλλων ἔφη, *Ὄμματα μαρμαίροντα·

Γλαυκιόωντες δὲ λέοντες, καὶ Ἀθηνᾶ γλαυκῶπις, ἀπὸ τοῦ γάλακτος, ὅ ἐστιν, ἄσκιον, καὶ διὰ τοῦτο λευκὸν αὐτοῦ, εἴρηται· μέλαινα γάρ, ἡ σκιά· οἷον,

†Σκιόωντό τε πᾶσαι ἀγυιαί·

ἤτοι Ἡλίου δύνοντος, συνεσκοτοῦντο· ὀξὺ δέ, τὸ λευκόν· ὡς τὸ μέλαν, ἀμβλύ· ἡ γοῦν ὀξὺ ὁρῶσα, γλαυκῶπις· ἀπὸ δὲ τοῦ γάλακτος καὶ τῆς στιλβηδόνος, γλαυκὴ ἡ θάλασσα εἴρηται· καὶ ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη, γλήνη· καὶ Τρίγληνα, ἐλλόβια· ἀπὸ τοῦ ἐν λευκότητι ἀποστίλβειν, καὶ, *Ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει· τὰ μὴ ῥερυπωμένα ἱμάτια, ἀλλὰ στιλπνά, διὰ καθαρότητα· καὶ ζοφουμένης μὲν τῆς θαλάσσης,

——*μελάνει δέ τε πόντος,

λέγει· ἀταράχου δὲ οὔσης καὶ διειδοῦς, *——λευκὴ δ' ἦν ἀμφὶ γαλήνη· καὶ γὰρ ἡ γαλήνη, ἀπὸ τοῦ γάλακτος εἴρηται· καὶ ἐπεὶ τὸ μέλαν σκυθρωπόν, τὸ δὲ λευκὸν ἀντίκειται τῷ μέλανι, ἱλαρὸν ἂν εἴη· γέλως δέ, ἱλαρότης,

†Γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν, Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς,

ἤτοι λαμπρυνθεῖσα, φαιδρὰ γέγονεν· οὕτω νοεῖ καὶ τό,

‡Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες, λαμπρὸν γανόωντες,

ἀπὸ τῆς *αὐγῆς τῆς λαμπούσης, καὶ διὰ τῆς στιλβηδόνος φαιδρυνομένης· καὶ ὁ γαίων δὲ τῷ κύδεϊ, ὁ διαχεόμενος καὶ λαμπρυνόμενος, διὰ τὴν δόξαν· ἐπεὶ δὲ φῶς ἐστιν ἐν τοῖς ὀφθαλμοῖς, ὅταν μὲν ἥμερον βλέπωσιν, φάεα αὐτὰ καλεῖ, ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτοῖς φωτός· ὅταν γὰρ ἀποθάνῃ,

*——Κατὰ δ' ὄσσ' ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·

ὅταν δὲ ἐξαγριωθῶσιν ὑπ' ὀργῆς, καὶ ἐκκαυθῶσιν, ἔτι μὲν ἀρχομένης τῆς ὀργῆς,

*Πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην·

κρατούσης δέ, ——*Πῦρ ὀφθαλμοῖσι δέδορκε,

καὶ γὰρ τὸ φῶς ἀπὸ πυρός· καὶ τὸ ὕφαιμον δ' ὁρᾶν, διὰ τὸ πυρὶ ἐοικέναι τὸ αἷμα, σμερδαλέον εἴρηται, *Σμερδαλέος δ' αὐτῇσι φάνη κεκακωμένος ἅλμῃ, ἤγουν ὕφαιμον βλέπων, διὰ τὸ *πυρωπὸς ἔχειν ὀφθαλμοὺς, ἐκ τῆς ἁλός· καὶ ἐπὶ τοῦ πυρὸς δίκην μαινομένου, εἰπών, *Μαίνετο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ, ἐπάγει, *Τὼ δέ οἱ ὄσσε λαμπέσθην· λοιπὸν δέ, κατὰ μεταφοράν, σμερδαλέα μὲν τὰ οἰκήματα τοῦ Ἀΐδου ἔφη, ἀπὸ τοῦ ὕφαιμα εἶναι καὶ *φόνου πλήρη, ἐπὶ τὴν ὄψιν ἀναφέρων· ἐπὶ φωνῆς δὲ λαμπρᾶς, καὶ διαφανοῦς,

*Σμερδαλέον κονάβησε, καὶ *Σμερδνὸν βοόων.

καὶ ἐπ' ὀρχήσεως συντόνου μεταφέρων, ἔφη,

*Μαρμαρυγὰς θηεῖτο ποδῶν,

---

* Ita. pro δρακῶ.
† Iliad. σ'. 579.
* Iliad. ε'. 742.
* Iliad. α'. 200.
* Iliad. γ'. 397.
† Odyss. β'. 388.
* Iliad. ω'. 192.
* Iliad. η'. 64.
* Odyss. κ'. 94.
† Iliad. τ'. 362.
‡ Iliad. ν'. 265. * γρ. αὐτῆς, olim malè; αὐγῆς. H. Steph. rectè.
* Iliad. ε'. 659. ibi Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν.
* Iliad. α'. 104.
* Odyss. τ'. 446. ubi tamen paulo aliter.
* Odyss. ζ'. 137.
* γρ. πυρωπούς.
* γρ. φόνον, non bené.
* Iliad. ο'. 648. * 687.
* Odyss. θ'. 26[illegible]

τὰς ἐν τῇ κινήσει πλεβηθένας, ἃς ποιεῖ καὶ τὸ πῦρ κινούμενον· καὶ οὐχ οἱ Φιλόσοφοι πρῶτοι τὸ λευκὸν ἀφωρίσαντο, τὸ διακριτικὸν ὄψεως· ἀλλὰ πρὸ αὐτῶν Ὅμηρος, μαρμαίρειν λέγων, τὸ λάμπειν, ὅ ἐστι, μαρμαίρειν, καὶ διαιρεῖν, ἀφ' οὗ τὸ διακρίνειν· ὅθεν τὸ μὴ μαρμαῖρον, ἀλλὰ σκοτεινὸν, ἀμαυρόν· καὶ ὅτι παρὰ τὸ μαρμαίρειν, καὶ διακρίνειν, καὶ διαιρεῖν, κέκληκε τὸ φωτίζειν μαρμαίρειν, δηλοῖ τὸ φῶς, δάος καλέσας, ‡ *Odyss.* γ'. 497.

‡ Δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι· ἀφ' οὗ, αἱ δεκτικαὶ τοῦ φωτὸς, δᾷδες, καὶ δαΐδες.

I. ὩΣ * δὲ λέβης ζεῖ, ἔνδον ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ * *Iliad.* φ'. 362.
Κνίσην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος, σιάλοιο,
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
Ὣς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο· ζέε δ' ὕδωρ.

Οἱ μὲν διορθοῦντες, ἠξίουν μετὰ τοῦ ν γράφειν, Κνίσην μελδόμενος, ἀντὶ τοῦ, τήκων, ἀκούοντες ἵν' ᾖ, τὴν κνίσαν τήκων· σημαίνει γὰρ κυρίως τὸ μέλδειν, τὸ τὰ μέλη ἔδειν· ἄνευ δὲ τοῦ ν, γεγραμμένου, Κνίσῃ μελδόμενος, οἱ μὲν ἠξίουν μὴ προσγράφειν τὸ ἰῶτα· ἵν' ᾖ οὐδέτερον τὸ, κνίση τήκων· οὐκ εἶχεν δὲ παρ' Ὁμήρῳ δεικνῦναι τὸ Κνίσος λεγόμενον, ἀλλὰ θηλυκῶς, † Κνίση δ' οὐρανὸν ἷκε· καὶ † *Iliad.* α'. 317.

† Κνίσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον· † *Iliad.* θ'. 549.

μήποτ' οὖν οὐκ ἔστι, Μελδόμενος, τὸ τήκων· οὐδὲ κεῖται τὸ μέλδειν, ἀλλὰ τὸ ἄλδειν· ὃ οὖν λελυμένως ἔφη, Μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν, ἤτοι εὐτραφῆ καὶ λιπαρὰ ἐποίει, εὐρύνουσα τὰ μέλη, τοῦτο συνελὼν, μελδόμενος, εἶπε, κατὰ μεταφορὰν, τὰ μέρη τοῦ λέβητος λέγων, μέλη· ἃ λιπαίνεσθαι [δοκεῖ] τῇ πιμελῇ χεόμενα, ἤγουν τῇ κνίσῃ τοῦ εὐτραφοῦς χοίρου ὁ λέβης λιπαινόμενος, ἢ τῇ κνίσῃ ζεούσῃ αὐξάνων τὰ μέλη· ἢ τῆς κνίσης τὰ μέλη δόμενος, δοτικὴν λαβὼν, ἀντὶ γενικῆς.

IA. ΑΞΙΩΝ δὲ ἐγὼ, ὃ μαρτυρῶ, ἐξ Ὁμήρου σαφηνίζειν, αὐτὸν ἐξηγούμενον ἑαυτὸν ὑποδεικνύοι, ποτὲ μὲν παρακειμένως, ἄλλοτε δ' ἐν ἄλλοις· τῇ τε γὰρ εἰροκόμῳ παράκειται συνεζευγμένη ἡ ἐξήγησις,

† Γρηΐ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέϊ προσέειπεν, † *Iliad.* γ'. 386.
Εἰροκόμῳ—— τίς οὖν ἡ εἰροκόμος; ἥ οἱ, φησὶν, Ἤσκειν εἴρια καλά· ἡ γὰρ ἀσκοῦσα τὰ ἔρια, εἴη ἂν εἰροκόμος· κομεῖν δὲ τὸ καλλωπίζειν· οἷον,

‡——χρυσὸν κέρασιν περιχεύη Ἀσκήσας· ‡ *Odyss.* γ'. 438.

καὶ πάλιν, † Ἄλλους τ' αἰδέσθητε περικτίονας ἀνθρώπους, τίνες οὖν οἱ περικτίονες; Οἳ περιναιετάουσι· † *Odyss.* β'. 65. * Βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον, Ἀδμήτην· * *Iliad.* κ'. 292.
ἆρ' οὖν τὸ ἀδμήτην, ἄγαμον δηλοῖ; οὐχί· ἀλλὰ,

‡——ἣν οὔπω τις ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ· πάλιν, ‡ *Odyss.* φ'. 391.

Ἦρχε γὰρ Ἄρης—— τί οὖν ἦρχε; Πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσεν ——

ἐπὶ δὲ τῆς Πηλιάδος μελίης καὶ φιλοτιμουμένῳ ἔοικε πολλαχόθεν τὴν κλῆσιν προσοῦσαν δεικνῦναι· ἡ γὰρ ἀπὸ τοῦ μόνου ἐπίστασθαι αὐτὴν πῆλαι Ἀχιλλέως,

‡ Ἀλλά μιν οἷος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς· ‡ *Iliad.* π'. 142.

ἢ, ἀπὸ τοῦ Πηλέως, τοῦ πατρὸς,

——* τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων· ἢ, ἀπὸ τοῦ ὄρους, ἐξ οὗ ἐτμήθη,

* Πηλίου ἐκ κορυφῆς· ** *Iliad* π'. 148.

Ἀλλ' ἐπεὶ Μελίη, τὸ δόρυ, ἀπὸ τοῦ δένδρου, τῆς μελίας, δῆλον, ὡς καὶ τὸ Μείλινον ἔγχος,

χος, ἐκ μελίας, τοῦ δένδρου· οὐ μὴν, ὡς οἱ πολλοὶ, τὸ μακρὸν καὶ, Ἔγχεα ὀξυόεντα, ἐξ ὀξύης, τοῦ δένδρου, ὡς καὶ Ἀρχίλοχος, Ὀξύη ποτᾶτο· ἀλλ' οὐ, τὰ ὀξέα, ὡς οἱ Γραμματικοὶ ἀποδεδώκασι· πάλιν ἔφη, ‡ Iliad. ζ'. 201.

‡ Ἤτοι ὁ κὰπ πεδίον τὸ Ἀλήϊον

ἆρά γε, τὸ ἄσπορον, καὶ μὴ ἔχον λήϊα; οὐχί· ἀλλ' ἐκ τοῦ, οἷον αὐτὸν ἐν αὐτῷ ἀλᾶσθαι· καὶ τί ἐν τὸ οἷον ἀλᾶσθαι ἐξηγεῖται;

*Πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων· Ἐν δὲ τῷ, *Iliad. ζ'. 202.

*Καὶ μὴν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον, *Iliad. ζ'. 194.

παχέως δεδήλωκεν, ὅτι ἀπὸ τοῦ τετμῆσθαι καὶ ἀφορίσθαι τὸ τέμενος λέγεται· ὥσπερ καὶ Κειμήλιον ἔφη κεῖσθαι, ἀπὸ γὰρ τοῦ κεῖσθαι, κειμήλια λέγεται· πάλιν, Πτωχὸν ἔφη πανδήμιον· τίς οὖν οὗτος; † Ὃς κατὰ ἄστυ Πτωχεύεσκ' Ἰθάκης, † Odyss. σ'. 1.
ἀλλ' οὐχ, ὡς Ὀδυσσεὺς, ἐν μιᾷ οἰκίᾳ· πάλιν,

‡ Μετέπρεπε γαστέρι μάργῃ· ‡ Odyss. σ'. 2.

τίς ἦν αὕτη; Γαστριμαργία· ἧς ὥσπερ ὅρον ποιούμενος, ἐπάγει,

*Ἀζηχὲς φαγέμεν καὶ πιέμεν, * Odyss. σ'. 3.

τὸ ἀδιαλείπτως ἐσθίειν καὶ πίνειν μεταλαβὼν εἰς τὸ ἀζηχές· ὃ ἐν ἄλλοις ἔφη, συνεχὲς αἰεί· καὶ ἐπὶ ἄλλου μὲν ἐν πᾶσι διαπρέποντος, ἔφη,

† Μετὰ γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε καὶ διὰ πάντων· † Iliad. μ'. 104.

ἐπὶ δὲ τοῦ Ἴρου, Μετὰ δ' ἔπρεπε γαστέρι μάργῃ,
ἤτοι μόνῃ Γαστριμαργίᾳ· Πόθεν οὖν Ἶρος ἐκλήθη;

*Οὕνεκ' ἀπαγγέλλεσκε κιὼν, ὅτε πού τις ἀνώγει· πάλιν, *Ibid. 7.

*Οὐχ ἀΐεις, ὅτι δή μοι ἐπιλλίζουσιν ἅπαντες, * Odyss. σ'. 11.

*Ἑλκέμεναι δὲ κέλονται, τί οὖν, τὸ ἐπιλλίζειν; τὸ διανεύειν· *Odyss. σ'. 12.
ἀπὸ τοῦ, τοὺς διανεύοντας συστρέφειν τοὺς ὀφθαλμούς· ἰλλάδας γὰρ, οἱ συνεστραμμένοι ἱμάντες· ὡς ἀλλαχοῦ ἔφη, *Ἐν δὲ στρόφος ἦεν ἀορτήρ. * Odyss. ν'. 438.

*Τὸν μὲν ἄκουρον ἐόντα βάλ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων. * Odyss. η'. 64.

Τίς οὖν ὁ ἄκουρος; [λεγέτω αὐτὸς,] μίαν οἴην παῖδα λιπόντα. [θυγατέρα δηλονότι, ἀλλ' οὐκ ἄρσενα.] ὡσαύτως καὶ τὸ *κύμβαχος, ἐξηγεῖται ἐπάγων,

*Ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους Εἱστήκει. *Iliad. ε'. 586.

Γυῖα δ' ἐξηγεῖται, πόδας καὶ χεῖρας ὕστερον· καὶ ἀμφιγυήεις, ὁ περὶ τὰ γυῖα βεβλαμμένος, ὃν καὶ Κυλλοποδίωνα εἶπε. καὶ,

‡ Γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους, ‡ Iliad. θ'. 402.

ἤτοι σκελεαγεῖς ποιήσω· ἐπάγει δὲ, Κατὰ θ' ἅρματα ἄξω.

ΙΒ. ΦΙΛΟΤΟΜΕΙΤΑΙ καὶ τὸ Λυκόφως ἐξηγήσασθαι·

*Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω Ἠὼς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ. * Iliad. η'. 433.

Οὐ γὰρ εἰ μηδέπω Ἠὼς, ἔτι ἦν νύξ· ἀλλ' ἡ ἀμφιλύκη ἦν, ὁ βαθὺς ὄρθρος· ἠῶ δὲ λέγει νῦν, τὸν ὄρθρον, καὶ τὸ περὶ ἀνατολῆς ἡλίου πεφωτισμένον διάστημα· ὅτι γὰρ καὶ τοῦτο τὸ κατάστημα λέγει ἠῶ, δηλοῖ, ἐπὶ τῆς νεὼς τοῦ Τηλεμάχου εἰπών,

* Παννυχίη μὲν ἄρ' ἥγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον, εἶτα εἰπὼν, * Odyss. β'. 434.

*Ἠέλιος δ' ἀνόρουσε—— * Odyss. γ'. 1. ἡμεῖς δὲ τὸ περὶ ἡλίου, ἐξ ἑωθινοῦ

Φαμὲν, καὶ ἕωθεν· ὃ ὁ Ποιητὴς Ἠῶθεν δ' ἀγορήνδε, φησίν· ἕως ἦν, καὶ ἠὼς, τὸ περὶ ἀνατολῆς ἡλίου· τὸ δὲ περὶ τῆς ἕω λυκόφως, καὶ νὺξ ἀμφιλύκη· λέγει μὲν τοι καὶ τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου ἄχρι μεσημβρίας διάστημα, ἠῶ,

*Ἔσσεται ἢ ἠὼς, ἢ δείλη, ἢ μέσον ἦμαρ· * Iliad. φ'. 111.

καὶ, *Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ, * Iliad. λ'. 1. ubi hic locus Porphyrii.

καὶ, *Εὗδον παννύχιος, καὶ ἐπ' ἠῶ, καὶ μέσον ἦμαρ· * Odyss. η. 288.

Λέγει ἠῶ καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν, *Ἤδη δὴ ἠὼς εἶσι δυσώνυμος· * Odyss. τ'. 571.

καὶ, *Ἥδε δέ μοι νῦν Ἠὼς ἑνδεκάτη· περὶ οὗ φησιν, * Iliad. φ'. 155.

*Ἔνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν. * Iliad. φ'. 45.

Ἠὼς δὲ καὶ ἡ θεὸς, *Ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίων' ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς. * Odyss. ε. 121.

Πάλιν ἑαυτὸν ἐξηγεῖται παρακειμένως, δι' ὧν φησιν,

¶Ἴρῳ δὲ κακῶς ὠρίνετο θυμός. ¶¶¶ Odyss. σ'. 74.75.

Τί οὖν τὸ κακῶς ὀρίνεσθαι τὸν θυμόν; ¶Δειδιέναι· Τί οὖν παρακολούθημα δέους;

¶Σάρκες δὲ περιτρομέοντο μέλεσσιν·

ὁ δὲ δειλὸς, κακός· ἀφ' οὗ, τὸ κακῶς πάλιν, τὸ δεδιέναι, ὃ πάθος ἐν τῇ ψυχῇ γίγνεται· καὶ τὸ τρέμειν, ὃ ἐν τῷ σώματι, ἐπιτιμῶν ἔφη,

*Εἰ δὴ τοῦτόν γε τρομέεις καὶ δείδιας αἰνῶς· *ibid. 79.

Ἐπιμένων δὲ τῇ ψυχρᾷ φύσει τοῦ φόβου, κρυόεντα καλεῖ τὸν φόβον,

*Φόβου κρυόεντος ἑταίρη· καὶ ἐν ἄλλοις, * Iliad. ι. 2.

*Ψυχρὸν δέος εἷλεν ἕκαστον καί, *Fragment. v. 187.

*Ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, *Iliad. γ'. 259. ἀντὶ τοῦ, ἐφοβήθη· εἰ δ' ὁ φόβος ψύχει, δῆλον, ὡς τὸ θάρσος θάλπει· εἰκότως ἄρα θαλπωρὴν λέγει τὸ θάρσος. Ἐκ δὲ τούτων παρακειμένως ἐχόντων, τὰς ἐξηγήσεις δεῖ παρατηρεῖσθαι· καὶ τὰ ἐν διαφόροις ἐπὶ τῆς αὐτῆς διανοίας παραλαμβανόμενα, εἰς ἐξήγησιν τῶν ἀσαφεστέρων.

ΙΓ. Ὅτι μὲν ὁ τηλύγετος δηλοῖ παρ' αὐτῷ καὶ τὸν μόνον γενόμενον, παρίστησι τὰ ὑφ' Ἑλένης λεγόμενα περὶ Ἑρμιόνης,

*Παῖδά τε τηλυγέτην, καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν· * Iliad. γ'. 175.

σημαίνει δὲ καὶ τὸν τηλοῦ τῆς ἡλικίας τῷ πατρὶ γεγονότα· ὡς ἐπὶ Δυοῖν, γηράσκοντι τῷ πατρὶ γενομένοιν, ἔφη, *Ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ· * Iliad. ε. 153.

Υἱὸν δ' οὐ τέκετ' ἄλλον· Ἐπὶ τοίνυν τοῦ Ἰδομενέως ὅταν λέγῃ,

‡Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς, ‡Iliad. ν'. 470.

ἐνδέχεται μὲν ἀκοῦσαι ἀπὸ τῶν μονογενῶν παίδων, κατὰ μεταφοράν, τὸν μεμονωμένον· ἐνδέχεται δὲ καὶ ὡς τηλοῦ γονῆς ὄντα, ἤτοι πρεσβύτην· ἔφη γὰρ περὶ αὐτοῦ,

*Ἔνθα μεσαιπόλιός περ ἐών. * Iliad. ν'. 361.

Παρέχει δὲ ὁ Ποιητὴς τὴν ἀμφίβολον ἐκδοχὴν, αὐτὸν ποιήσας λέγοντα τὸν Ἰδομενέα, ἐπιόντος Αἰνείου, ‡Δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνατε, δείδια δ' αἰνῶς· ‡ 481.

ἐκ γὰρ τοῦ, οἴῳ ἀμύνατε, τηλύγετον ἔστιν ἐκδέξασθαι τὸν μόνον· ὅταν δὲ ὁ αὐτὸς πάλιν λέγῃ, *Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον·

Εἰ γὰρ ὁμηλικίη γε γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ, * 485.

Αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην,

ἀμφίβο-

ἀμφίβολον γίνεται· μὴ τὸ τηλύγετον λέγῃ ἐπὶ τοῦ ὁμήλικος· ἀλλὰ πρεσβυτέρου, καὶ τῆς τηλοτέρω γενεᾶς ὄντος· ὡς ἔφη ποτὲ ἐπὶ τοῦ μὴ ὁμήλικος,

*Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς προτέρων τ' ἀνθρώπων, * *Iliad.* ψ'. 790.

ἀλλ' Ἰδομενεὺς μὲν μεσαιπόλιος, καὶ διὰ τοῦτο, τῆς προτέρας γενεᾶς· (a) Νέστωρ δὲ Γέρων, ἐφ' οὗ ——— *δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων * *Iliad.* α. 250.

Ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν, ἠδ' ἐγένοντο,

——— μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσε·

δύο μὲν γὰρ γενεαὶ ἐφθάρησαν τῶν περὶ αὐτοῦ, ἤ τι τῶν πατέρων, ὑφ' ὧν γεννηθεὶς ἀνετράφη, καὶ ἡ τῶν ἀδελφῶν·

‡Ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη ‡ *Iliad.* λ. 689.

Τῶν οἶος λιπόμην ——— τρίτης δὲ ἄρχει τῆς τῶν παίδων γενεᾶς, οἳ σὺν αὐτῷ ἐστρατεύοντο· καὶ γὰρ ὁ ληγούσης ἡμέρας ἐπιδημήσας καὶ τῆς τρίτης ἕωθεν ἐξιὼν, ἐν τρίτῃ ἀποδημεῖν λέγεται, καίτοι μίαν τὴν μέσην ὅλην ἐτέλεσεν· Εἰ δὲ γενεὰ λέγοιτο, ἡ τοῦ τέλεον καὶ γενεᾶς τελείωσις, ἥτις τὴν τριακονταετῆ περίοδον ἔχει, ὁ τὰ ἑξήκοντα ἔτη πληρώσας, δύο ἂν εἴη γενεὰς βιώσας ἀπὸ δὲ ἑξήκοντα, ἐν τῇ τρίτῃ ἂν καταλέγοιτο· ὥστε δύο γενεαὶ ἀνθρώπων ἐφθάρησαν· οὐχ ὅτι καὶ ἀνθρώπους φησὶν ἀποθανεῖν, ἀλλὰ δύο περιοδικὰς γενεὰς τὰς καλουμένας ἀνθρωπίνας· ὡς εἰ ἔλεγε δύο τριακονταετίας, αἳ καλοῦνται γενεαὶ ἀνθρώπων· οὕτω δ' ἂν ζώντων τινῶν σὺν αὐτῷ γεννηθέντων, ὁμοίως αἱ γενεαὶ ἂν εἶεν ἐφθαρμέναι· αὐτὸς δ' ἄρχοι τῶν ἐν τῇ τρίτῃ γενεᾷ γενομένων, οἷον, ἤγουν τὴν στρατεύσιμον ἡλικίαν. Ταῦτα τοίνυν, καὶ τὰ τούτοις ὅμοια, ὡς τὸ ἀμφίβολον ἔχοντα, ἐνδοιάζοντα δεῖ ἐξηγεῖσθαι.

ΙΔ. ΠΡΩΤΟΣ δοκεῖ Πλάτων λύπας ἡδοναῖς μιγνυμένας δεικνύναι, ἐπ' ὀργαῖς καὶ πένθεσιν, Ὁμήρου πρότερον τοῦτο συνεωρακότος, καὶ τὸν Πλάτωνα διδάξαντος· ὀργὴν μὲν γὰρ οὐδέποτε Ὅμηρος εἴρηκεν· χόλον δὲ αὐτὴν προσαγορεύει οἰκειοτέρως, ἀπὸ τῆς χολῆς· ἥτις ἐν τῷ πάθει κρατεῖ· ἄχος δὲ μεμῖχθαι καὶ ἡδονὴν τῷ χόλῳ φησίν· ἄχος μὲν, ὅταν λέγῃ, *Πηλείωνι δ' ἄχος γένετ'· ἐν δέ οἱ ἦτορ * *Iliad.* α. 188.

Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,

ἄχους ἐν παρουσίᾳ ὁ χόλος ὑφίσταται· ὃν καὶ θυμὸν κέκληκεν,

*Ἠὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν· * *Iliad.* α. 192.

Θυμὸν γὰρ νῦν, τὸν χόλον ἔφη, οὐχ, ὡς ἀλλαχοῦ, τὴν ψυχήν· ὅτι δὲ οὐ γυμνῇ μόνον ὀργὴ ἡ λύπη, ἀλλὰ καὶ συμπαραμένει, δηλοῖ, ἐπὶ τοῦ Ἀχιλλέως μηνίοντος, λέγων,

*Κούρης χωόμενος ——— καὶ ἐπάγων, * *Iliad.* β'. 689.

*Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων * 694. ὅτι δ' ἡδονῇ συμμιγὴς ἡ ὀργὴ, καὶ ἔτι ἐφεσίς ἐστι, καὶ μέτοχος ἐπιθυμίας, ἐξηγεῖται λέγων,

*Χόλος, ὅστ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι, * *Iliad.* σ'. 108.

εἶτ' ἐν ἐφέσει καὶ ἐπιθυμίᾳ τοῦ χαλεπαίνειν ἐποίησε· πῶς οὖν ἡδονῆς μέτοχος,

(a) *Ad hunc locum* _Quæstio Decima Tertia_ *finitur in Editionibus* *Romanâ* priori, *Aldinâ*, *Bedrotianâ*, & aliis; & Quæstio *Decima* _Quarta_ Incipit, cum Verbis, *Νέστωρ δὲ γέρων* &c. De hâc re chariſſimus Collator Codicum & MSStorum *Homericorum*, D. *Thomas Hearne*, *Oxonienſis*, his Verbis ad me queritur. "De hâc re tu, Amice Doctiſſime "ac Integerrime, judicabis. Nam deſunt in Biblio-"thecis *Oxonienſibus* Codices MSS. è quibus ſub-"ſidium comparari poſſit. Mea quidem itaque ſententia *Henrici Stephani* ordinationem præfert: Una enim & eadem Materia unũ & idem caput poſtulat.

‡ Ὅστε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο ‡ *Iliad. σ'.* 109.
Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἠΰτε καπνός·

καρδίας γὰρ ἔπαρσιν εἶναι καὶ ὁρμὴν, ἐγειρομένην τὴν ὀργὴν,

* Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον.

* Οἰδάνει) Aliæ Editiones νόον addunt, quod potiùs ad φρονεόντων pertinet, cum οἰδάνει Neutrum sit, non Activum, ut μελαίνει, alias Homero, viz. *Iliad.* ε'. 64.

οὐ μόνον δὲ αὐτὴν ἔπαρσιν καὶ ἔφεσιν ἀποδεδώκασιν, ἀλλὰ καὶ ζέσιν· διὸ καπνῷ τε ἀπεικάζει τὴν ἔπαρσιν, καὶ τοῦ ὀργισθέντος πυρὶ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐοικέναι φησίν· Καὶ μὴν ἡ λύπη μελαίνει τοὺς ὀφθαλμούς· μελαίνει δὲ καὶ ὁ καπνός,

* Ῥωγαλέα, ῥυπόωντα, κακῷ μεμορυγμένα καπνῷ· * *Odyss.* ν'. 415.

τὸ οὖν ἄχος τῆς ὀργῆς αἴτιον ὂν, καπνίζον τὴν ὀργὴν, μελαίνει τὰς φρένας,

† ——— μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι † *Iliad.* α'. 103.
Πίμπλαντο· τὸ δὲ ἄχος, καὶ τὸ ἀχνύσθαι, ὅτι μελαίνει, φησὶν,

† Ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν. † *Iliad.* ε'. 354.

τὸ δ' ἄχθεσθαι τοῦ ἀχνύσθαι πλεονασμῷ δηκτικῆς ἀγανακτήσεως διαφέρει· λύπη δ' ἑκάτερον· ἐπιμένων δὲ τῇ ἐξάξει τῇ ἐπὶ τῶν ὀργιζομένων ἔφη,

* Κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον· * *Iliad.* ι'. 674.

κατηγορεῖ δὲ τοῦ πάθους καὶ ἀγριότητα,

† Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς Ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμόν· † *Iliad.* ι, 624.

καὶ πάλιν, † ——— χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει· † *Iliad.* δ'. 23.

πρὸς ὃν καὶ ὁ παραινῶν ἔφη, ὡς ἐπὶ ἀγρίου θηρίου,

‡ Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· ‡ *Iliad.* ι'. 492.

καὶ πάλιν, ἐνδεικνύμενος τὴν θηριωδίαν φησὶν,

* Εἰ δὲ σύγ', εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρὰ, * *Iliad.* δ'. 34.
Ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον, Πριάμοιό τε παῖδας,
Ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.

Καὶ ὅτι τοῦ ἐν κινήσει, ἀλλ' οὐκ ἐν σχέσει, ἐστὶν ὁ χόλος, καθὰ καὶ τὴν ὀργὴν τῶν ἐν κινήσει φασὶν εἶναι οἱ φιλόσοφοι, δηλοῖ τὰ τοιαῦτα,

* Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς * *Iliad.* α'. 387.
Ἠπείλησεν μῦθον· καὶ πάλιν,

* Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν * *Iliad.* α'. 223.
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο,

ὡς ἂν δυνάμενον καὶ παύσασθαι· ὅταν δ' ἐν σχέσει γένηται, καὶ ἡσυχάζῃ, κότον καλεῖ· διὸ φησὶν, † Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ, † *Iliad.* α'. 81.
Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ,

ὡς ἐγχωρεῖν ἐᾶσαι μὲν τὸν χόλον, περιποιεῖν δὲ τὸν κότον· μηνίειν δὲ εἰκότως,

* Αὐτοῦ κινηθέντος. † *Iliad.* α'. 47.

πάλιν χόλος, ταυτὸν δὲ καὶ ὁ θυμὸς, ὅταν μὲν τὴν ψυχὴν σημαίνῃ, δηλοῖ τὸν χόλον· ἀλλ' ὁ μὲν θυμὸς, ἀπὸ τοῦ θύειν· ὁ δὲ χόλος, ἀπὸ τοῦ χολᾶν, πρόσθεν, ὀρθοῦται· εἰπὼν οὖν,

‡ Μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν, ἐπάγει, ‡ *Iliad.* β'. 195.
‡ Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος· καὶ πάλιν,

* Ἠὲ

* Ἠὲ χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν· καὶ πάλιν, * Iliad. α΄. 192.

* Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον, *Iliad. α΄. 217.

εἰ μή τις ἐνταῦθα θυμὸν, τὴν ψυχὴν ἀκούοι· ὅτι δὲ παρὰ τὸ θύειν καὶ ἐγείρεσθαι, καὶ ἡ ψυχὴ, καὶ ἡ ὀργὴ, θυμὸς, δηλοῖ λέγων,

* Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι· * Iliad. ι. 510.

θυμὸς δὲ καὶ χόλος προσλαβὼν τὴν ἐπὶ τὸ δρᾶσαι κακὸν ἀγανάκτησιν, χώεσθαι λέγεται· καὶ ὁ ἐν τούτῳ πάθει, ——χωόμενος κῆρ· αὐτίκα νῦν τὸν λοιμὸν ἐπάγει καὶ δράσαντος, ἐρωτῶσιν,

* Ὅς κ' εἴποι, ὅτι τόσσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων· * Iliad. α΄. 64.

διὸ καὶ ἐπὶ τοῦ δρᾶσαί τι κακὸν δυναμένου, δι' ὀργὴν, βασιλέως, εἴρηται,

* Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ· *Iliad. α΄. 80.

οὕτως εἴρηκε καὶ τὸ, † Σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις. † Iliad. α΄. 243.

Χωόμενος, δηλῶν τὸ δραστικὸν, δι' ἀγανάκτησιν, περιέχειν τὸ χώεσθαι· καὶ τοίνυν τὸ, * Χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο, *Iliad. α΄. 380.

ἀκουσόμεθα οὐχ ἁπλῶς ὀργιζόμενος, ἀλλὰ μετ' ἀγανακτήσεως ἀμυντικῆς· διὸ καταρᾶται; καὶ οὕτως ἀμυνόμενος, καὶ δὲ,

* Χωόμενον κατὰ θυμὸν ἐϋζώνοιο γυναικός· * Iliad. α΄. 429.

Ἀχιλλεὺς τῇ ὀργῇ δηλοῦσθαι ποιεῖ τὴν τιμωρητικὴν, δι' ἀγανάκτησιν, ἄμυναν· ἐπεξέρχεται οὖν διὰ τῆς μητρὸς τοῖς Ἕλλησι, καὶ οὐχ ἁπλῶς ὀργίζεται· ὥσπερ γὰρ τὸ ἄχθεσθαι πρὸς τὸ ἄγνυσθαι ἔχει περιττεύουσαν ἀγανάκτησιν, οὕτω τὸ χώεσθαι πρὸς τὸ χολοῦσθαι,

† Μή οἱ νῶϊ λαβόντε χολώσαιτο φρένα κούρη, † Odyss. ζ. 147.

ἀντὶ τοῦ, ὀργισθείη.

* Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διῒ ὣς τερπικεραύνῳ * Iliad. β΄. 781.

Χωομένῳ, καὶ ἐπάγει τὰ ἐκ τοῦ χώεσθαι,

——* ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωεῖ γαῖαν ἱμάσσῃ.

ἐν κινήσει μὲν οὖν χόλος καὶ θυμός· καὶ ταὐτὸν ἐστὶ τῷ χώεσθαι τὸ σκύζεσθαι· εἰπὼν οὖν,

‡ Σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω Χωομένης, ἐπάγει, † Iliad. θ΄. 477.

* Οὐ σεῦ ἔγωγε Σκυζομένης ἀλέγω· * Iliad. θ΄. 482.

ἐπὶ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως, * Χωόμενος κατὰ θυμὸν, εἰπὼν, ποιεῖ λέγοντα, * Iliad. ι΄. 198.

* Οἵ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον·

ἐν δὲ χρόνῳ μῆνις, μένος, καὶ κότος· καὶ μῆνις μὲν καὶ μένος, ὀργὴ ἐναποθέτος καὶ ἐμμενὴς· πάλιν ἐστὶ μῆνις προσειληφυῖα τὸ ἐπιτηρητικὸν μετ' ἀγανακτήσεως καὶ κακοποιΐας, κότος γίνεται· ὡς τὴν μὲν μῆνιν, ἐκ τοῦ χόλου ἐναποκεῖσθαι· τὸν δὲ κότον, ἐκ τοῦ χώεσθαι· ὅτι δὲ παρὰ τὸ μένειν, ἡ μῆνις,

* Αὐτὰρ ὁ μήνιε νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι, * Iliad. α΄. 488.

καὶ † Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι, † Iliad. α΄. 421.

Μήνι' Ἀχαιοῖσιν· καὶ ὅτι διὰ τὸ μένειν καὶ κεῖσθαι ἡσυχάζοντα καὶ σιγῶντα, φησὶ, † Κεῖτ' ἀπομηνίσας, παρὰ τὸ κεῖσθαι τὸν μηνίοντα· † Iliad. β΄. 772.

† Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν. †Iliad. π΄. 202.

καὶ ὁ πᾶς χρόνος, μηνιθμὸς, * Ἀτρεΐδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· * Iliad. α΄. 282.

ἔτι δὲ μένος καὶ μῆνις, ταὐτὸν, τίς οὖν ἡ μῆνις; χόλος, φησὶ, μὴ ἀφεθείς· ἐπάγει γοῦν, *Αὐτὰρ ἔγωγε

Λίσσομ'

Λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον·
καὶ πάλιν, ἀντὶ τοῦ, Φάναι, Μὴ μήνιε, ἔφη, † Iliad. ι'. 260.
† Ἐκ δὲ χόλου θυμαλγέα· καὶ παυσαμένω μήνιδος, φησὶ,
* Μεταλλήξαντι χόλοιο· *Iliad. ι'. 157.
καὶ ὁ μεθεὶς τὸν χόλον καὶ ἀμήνιτος, μεθήμων· καὶ ὁ ἄγαν τηρῶν καὶ ἀναφαιρέτως τὸν χόλον,
* Αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνει· * Iliad. ι'. 514.
ζαφελὲς γὰρ, τὸ ἀναφαίρετον· καὶ ζαφελὴς οὖν χόλος, ἡ μῆνις, * Ὅτε * Iliad. ι'. 521.
κέν τι' ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι· περὶ γὰρ τῶν μηνιόντων ὁ λόγος· καὶ τὸ μένος δὲ παρὰ τὸ μένειν· μένειν δὲ ἀκίνητον, καὶ ἄτρομον, καὶ μὴ φθίνειν,
* Ἐν γάρ τοι στήθεσσι μένος πατρώϊον ἧκα, Ἄτρομον·
ὅτι γὰρ παρὰ τὸ μένειν, † ἔτι μοὶ μένος ἔμπεδόν ἐστι· †Iliad. ι'. 125.
καὶ μένος ἐν χερσὶν, τὸ ἔμμονον ἔργον πρὸς τὸ δρᾶσαι,
* Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ὅτι δὲ τὸ μένος, σθένος, *Iliad. ι'. 506.
† Πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι, εἰπόντος Διὸς, † Iliad. θ'. 450.
* Εὖ νυ, φησὶ, καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν· * Iliad. θ'. 32.
ὡς οὖν τὸ σθένος, οὕτω καὶ χόλος μένων, μένος, καὶ μῆνις· εἰπὼν οὖν,
——‡ Χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις, ἐπάγει ‡ Iliad. ι'. 178.
‡ Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων· ‡ Odyss. γ'. 147.
ἔτι δὲ μῆνις, ἐπιτηροῦσα καιρὸν τιμωρίας, κότον ποιεῖ,
* Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ, † Iliad. α'. 82.
ἕως ἂν κατεργάσηται καὶ λυπήσῃ τὸν λυπήσαντα· ὅτι δὲ παρὰ τὸ ἐγκεῖσθαι, κότος εἴρηται, ἐξηγεῖται, * Ὅ τοι κότον ἔνθετο θυμῷ· * Odyss. χ'. 101.
καὶ ὅτι ἐπιτηδειικὸν εἰς τὸ δρᾶσαί τι πονηρὸν,
‡ Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων, ‡ Iliad. δ'. 166.
Αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι, Τῆσδ' ἀπάτης κοτέων.
‡ Τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα, ὅμοιον τῷ, ‡ Ibid. 168.
Ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ· καὶ πάλιν,
‡ Ὀλλῦσαι Τρῶας· τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε· ‡ Il. θ'. 449.
Ἔθεσθε δὲ, ἐν τῷ θυμῷ, ἀκουστέον· τὸ γὰρ αὐτὸ ἔστι τῷ, Κότον ἔνθετο θυμῷ· καὶ εἰπὼν, ὅτι τῷ Ἀγαμέμνονι ἐκπάγλως κοτέοντι, προσάγει τὰ ἐκ τοῦ κότου,
† Νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ Πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι·
καὶ ὅτι μετὰ ἡ μῆνις μέγαν χόλον δηλοῖ,
† Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη· † Il. ε'. 122.
ὅτι δὲ μῆνις, ἀγανάκτησιν ἀμυντικὴν προσδεχοῦσα, ἔστιν ὁ κότος, παρίστησι διὰ τούτων,
† Εἰ μή τις θεός ἐστι κοτεσσάμενος Τρώεσσιν, † Il. ε'. 177.
Ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἐπιμῆνις.
Μηνίσας οὖν ὁ θεὸς εἰς κότον μεθίσταται· εἴρηται τοίνυν, ὅτι ἡ μὲν κατὰ κίνησιν πρόσκαιρος ὀργὴ, χόλος καὶ θυμός· ἡ δὲ, μετ' ἀγανακτήσεως δραστικῆς ἐνεργείας, χώεσθαι λέγεται, καὶ σκύζεσθαι· ὁ δ' ἐπίθετος χόλος, μένος καὶ μῆνις· αὕτη δὲ τὸ ἀμύνεσθαι ἐπιτηροῦσα, κότος· καὶ ὅπως ὁρμὴ ἐπιρτημένη μετὰ λύπης καὶ ὀρέξεως ἡ ὀργὴ, καὶ ὅπως κατὰ αὔξησιν τοῦ θυμοῦ γίγνεται.

ΙΕ. ΓΕΛΟΙΩΣ ὁ Ἀπίων ἱπποκορυστὰς ἀπέδωκε, τοὺς κόρυθας ἔχοντας ἱππείαις θριξὶ κεκοσμημένας· εἰ γὰρ περὶ τὴν κόρυν συνέκειτο, ἱππόκορυθος ἂν ἐλέγετο· νῦν δὲ σημαίνει τὸν ἔφιππον ὁπλίτην· κορυστὴς γὰρ ἀπὸ μέρους ὁ ὁπλίτης καὶ μαχητής, † Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν· † Iliad. δ'. 457.
καὶ τὸν Ἄρεα δὴ ἔφη χαλκοκορυστήν,

‡ Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ. ‡ Iliad. ε'. 699.

ὁ τὸν ὁπλίτην σημαίνει, καὶ ἀντίθετον τῷ, ἱπποκορυστής· ἐκ δὲ τοῦ κορύσσεσθαι, ὃ πλεονασμῷ τοῦ θ, ἔφη κορθύεσθαι, ἢ τι περικεφαλαία, κόρυς, καὶ κορύνη, ἀμυντήριον ἐκ κεφαλῆς ῥοπὴν ἔχον καὶ βάρος· παρ' ὃ καὶ ῥόπαλον λέγεται· καὶ Κορυνήτης, ὁ κορύνῃ χρώμενος· ἔμπαλιν δὲ τὸ εἰς τὸ σκηρίπτεσθαι ἐπιτήδειον ξύλον, σκιπάνιον, καὶ σκῆπτρον· ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ δόρατος, ᾧ καταχρῶνται εἰς τὸ σκηρίπτεσθαι, φησί,

† Στῆ δ' ἄρ' ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς. † Iliad. χ'. 225.

οὕτω καὶ ἐπὶ τοῦ ῥοπάλου, ὅτι λέγει,

‡ Δός δέ μοι, εἴ ποθί τοι ῥόπαλον τετμημένον ἐστὶ Σκηρίπτεσθαι. ‡ Odyss. ρ'. 196.

ἐν δὲ τῷ ἱπποκορυστής, δύναται ἡ ἵππου γενικὴ συγκεῖσθαι, ἀντὶ τοῦ, ἱππεύς· ὡς τό,

† Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας· † Iliad. π'. 167.

τοὺς γὰρ ἵππους τοῖς ἀσπιδιώταις ἀντιθεὶς, ἤτοι πεζοῖς, ὁπλίτας ἐμήνυσεν, ὅτι ἀντὶ τῶν ἱππέων, τοὺς ἵππους ἔφη· ᾧ τρόπῳ καὶ ἐν τῇ συνηθείᾳ φαμὲν, Ἡ τῶν Περσῶν ἵππος ἐνίκησεν, ἤγουν οἱ ἱππεῖς· ἡγεμονικώτεροι δὲ τῶν πεζῶν οὗτοι, διὸ

† Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· † ut modò.

καὶ τό, Εὗδον οὖν ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ, κατ' ἐπικράτειαν εἰρημένον, δηλοῖ, Οὐ μόνον ἱππεῖς, ἀλλὰ καὶ πεζούς· καὶ οὐκ ἄνδρας μόνον, ἀλλὰ καὶ γυναῖκας, καθεύδειν.

Ιϛ'. ΠΑΡΑΤΗΡΕΙΝ δεῖ, ὡς ὅταν ἐκ προσώπου τινὸς ἐπάγειν λόγους μέλλῃ τινὰς ὁ Ποιητὴς, προλέγει προσημαίνων, οἷος ἔσται ὁ λόγος, ἢ μεθ' οἵας διαθέσεως λεγόμενος· οὕτω γὰρ ὅρον λαβόντες παρὰ τοῦ Ποιητοῦ, ἔπειτα αὐτὰ οἷς αὐτὸς παρήγγειλε, τῶν λεγομένων ἀκουσόμεθα· οἷον εἰπόντος,

† Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη, † Iliad. α'. 148.

ὑβριστικὸς προσδεκτέον ἔσεσθαι τοὺς λόγους· οἷοι γὰρ γένοιντο ὑπὸ τοῦ ὑποβλεπομένου καὶ πάλιν προειπόντος,

‡ Καί μιν νεικείων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, ‡ Odyss. σ'. 9.

θεωρητέον, εἰ οἱ ἐπάγεσθαι μέλλοντες λόγοι ὀνείδη ¶ παρέχωσιν· ὅταν δὲ, † Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε, φρονίμους προσδεκτέον λόγους· φρονίμου δέ ἐστι, τὰς αἰτίας τῶν ἐνεστηκότων εἰπεῖν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐπάγειν τὰ ποιητέα· τὸ μὲν οὖν Ἀγορήσατο δηλοῖ τὴν ἐξήγησιν καὶ φανέρωσιν τῶν ἐνεστηκότων, οἷον, † Οὔτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται. † Iliad. α'. 73. † Iliad. α'. 93.

¶ Παρέχωσι) Ità Omnes aliæ Editiones; at *Henr. Stephanus* non dubitat, quin scripserit *Porphyrius* προσέχωσι. Nihilominus dubitari potest.

καὶ τὰ ἑξῆς· τὸ δὲ Μετέειπε, τὸ ποιητέον, ἐπάγει γάρ,

† Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει, † Iliad. α'. 97.

καὶ τὰ ἑξῆς· καὶ ἐπὶ τοῦ Νέστορος, τό,

† Ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει, † Iliad. α'. 254.

δίκησιν ἔχει τῶν ἐνεστώτων, ὃ ἀγορήσατο· τὸ δέ,

† Ἀλλὰ

† Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, † Iliad. α'. 274.

ἃ δεῖ πράττειν, λέγει· καὶ πάλιν, ὅταν εἴπῃ,

‡ Καὶ τότε κυφότερον μετεφώνεε Φαιήκεσσι, ‡ Odyss. θ'. 201.

δεῖ ἡμᾶς τῶν μελλόντων λέγεσθαι λόγων ἀκούειν, ὡς κούφων καὶ ἐπηρμένων, ὑψηλολογοῦντος διὰ τὴν νίκην τοῦ Ὀδυσσέως· τοιοῦτον γὰρ τό, † Ibid. 202.

† Τοῦτον νῦν ἐφίκεσθε, νέοι, ——— καὶ τὰ ἑξῆς· Προθεωροῦντι γὰρ ἔοικεν ὁ Ποιητὴς ἑαυτόν, καὶ προδιατιθέντι τοὺς ἀκουσομένους περὶ τοῦ εἴδους τῶν λόγων· ἐκ τούτου δὲ πολλὰ ἔνεστι λύειν τῶν παρεωραμένων τοῖς Γραμματικοῖς· αὐτίκα τὸ ἐπὶ τοῦ Διός,

† Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην, † Iliad. δ'. 5.
Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων,

μὴ νοήσαντές τινες, ὅτι περὶ τοῦ μέλλοντος τρόπου τῶν λόγων εἴρηκεν, ἀλλοκότους ἐξηγήσεις πεποίηνται· Φασὶ δέ, ὅτι παραβλητικοῖς ἔχρητο λόγοις, παραβάλλων καὶ ἀντεξετάζων τὴν Ἀφροδίτης Ἀλεξάνδρῳ ἐπικουρίαν, πρὸς τὴν Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς τῷ Μενελάῳ γιγνομένην· τὸ οὖν παραβλήδην, τὸ μὲν τοῦ παραβάλλειν λέγει ὃ εἰώθασι λέγειν, συγκρίνειν, καὶ ὅτι τοῦθ' οὕτως ἔχει, δηλοῖ ὁ τοῦ Διὸς λόγος, συγκριτικὸς ὤν,

* Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων, * Iliad. δ'. 7.
Ἥρη τ' Ἀργείη, καὶ Ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη·
Ἀλλ' ἤτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
Τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
Αἰεὶ παρμέμβλωκε καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει.

Καὶ οὐκ ἔστιν ἁπλῶς παραβολὴ καὶ ἀντεξέτασις, ἀλλ' οὕτως ἐρεθιστικὴ καὶ κέρτομος, ὡς προεῖπον, Δύο μὲν Μενελάῳ, μία δ' Ἀλεξάνδρῳ· καὶ ἡ μὲν Ἥρη, ὡς Ἀργεία τῷ Μενελάῳ ἐπαρκεῖν ὀφείλουσα· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, ὡς Ἀλαλκομενηΐς· ἡ δὲ Ἀφροδίτη, φιλομειδής, καὶ οὐκ ἀπ' Ἰλίου· καὶ ὅμως αἱ μὲν νόσφι τοῦ Μενελάου κάθηνται· ἡ δὲ ἀεὶ παρμέμβλωκε· καὶ αἱ μὲν θεωροὶ εἰς τέρψιν τὸν ἀγῶνα· ἡ δὲ αὐτοῦ Κῆρας ἀμύνει, συμπαραμένουσα, * Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν, ὀϊόμενον θανέεσθαι. * Iliad. δ'. 12.

Ὀρθῶς ἄρα προεῖπεν, ὅτι ἐρεθιστικὸς ὁ λόγος ἔσται, καὶ χλευαστικός, καὶ παραβλητικός· πάλιν, ὅταν ἐπὶ τῆς Θέτιδος λέγῃ,

* Ὡς ἔχετ', ἐμπεφυυῖα, καὶ εἴρετο δεύτερον αὖτις, * Iliad. α'. 513.

τὸ εἴρετο οὐ χρὴ ἀκούειν, ἀντὶ τοῦ, ἠρώτησεν ἁπλῶς, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ, ἠρώτα, τὸ ἀληθὲς μαθεῖν θέλουσα· ἐπάγει γάρ,

* Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο καὶ κατάνευσον, * Ibid. 514.
Ἢ ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος, ὄφρ' εὖ εἰδῶ· καὶ ἐν ἄλλοις ἔφη,
‡ Εἰρωτᾷς μ' ἐλθόντα, θεά, θεόν; αὐτὰρ ἐγώ τοι ‡ Odyss. ε'. 97.
Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω· καί, † Εἴρεαι τοίνυν, ὁππόθεν εἰμέν; † Odyss. γ'. 80.

οὕτως ἀκουσόμεθα, τἀληθὲς ἀκοῦσαι βουλόμενος ἐξετάζεις· καὶ τό,

† Ἑρμείαν ἐρέεινε Καλυψώ, δῖα θεάων, ἐπάγει γάρ, † Odyss. ε'. 85.
‡ Αὔδα, ὅ, τι φρονέεις· καὶ τό ‡ Odyss. ε'. 89.
† Νημερτέως τὸν μῦθον ἐνισπήσω, † Odyss. ε'. 98.

ἤτοι ἀναμαρτήτως τἀληθὲς ἐρῶ· κεῖται γάρ, ὡς εἰ ἔλεγεν, ἐπαληθεύσομαί σοι, ἀψευ-

δῆ

δὴ τὸν λόγον ἐρῶ· καὶ τὸ, Ἔννεπε οὖν, ἀληθῆ λέγε, καὶ τὸ, Ἄειδε, πάλιν, ἀληθῆ ἐν Ποιήμασιν λέγε· ἀοιδὴ γὰρ, ἡ Ποίησις· εἰπὼν οὖν,

‡Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ μετάβηθι καὶ ἵππου κόσμον ἄεισον, ἐπάγει, ‡Odyss. θ', 492.

†Αἴκεν δή μοι ταῦτα κατὰ μοῖραν καταλέξῃς· ὅπερ ἐν ἄλλοις, †Odyss. 496.

†Πάντα κατ᾽ αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεές· †Iliad. ρ', 716.

Τί οὖν τὸ κατ᾽ αἶσαν εἰπεῖν, ———*Οὐδ᾽ ἂν ἔγωγε *Odyss. ι, 347.

Ἄλλα παρὲξ εἴποιμι παρακλιδὸν, οὐδ᾽ ἀπατήσω· καὶ ὅταν δὴ προείπῃ,

———‡Εἶθαρ δὲ προσηύδα, ‡Iliad. ν', 353.

τὸ ἀληθὲς καὶ φανερὸν ἀκουσόμεθα· πάλιν ἔφη, *Ἔπος ἀντίον ηὔδα, *Iliad. γ', 265.
τὸ ἄντικρυς καὶ διαῤῥήδην· ὃ ἐν ἄλλοις ἔφη, Ἀντικρὺ δ᾽ ἀπόφημι· τοῦ γὰρ εὐθέος λόγου δύναμις, τὸ μὴ παρὲξ εἰπεῖν, μηδὲ παρεκκλῖναι· καὶ τὸ ἀντίον δὲ ηὔδα, ἐξηγήσατο, ‡Τῶν οὐδέν τοι ἐγὼ κρύψω ἔπος· ‡Odyss. δ', 350.
οἱ γὰρ ἰδοὺ καὶ κατεναντίον ἰόντες, οὐ κρύπτουσιν, ὡς οἱ κλέπτοντες· ὅθεν ἐπὶ τοῦ οὐκ ἀπατῶντος, ‡Μὴ κλέπτε νόῳ· τί οὖν τὸ, Κλέπτε νόῳ; ‡Iliad. ι', 313.

‡Ὅς χ᾽ ἕτερον μὲν †κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει. †κεύθῃ. malè.

Πάλιν, ὁ Ποιητὴς τοῦ Ἀγαμέμνονος μέλλοντος λέγειν πρὸς τὸν Κάλχαντα,

‡Μάντι κακῶν, οὔπω ποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας· ‡Iliad. α', 106.
Αἰεί τοι τὰ κάκ᾽ ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι.
Ἐσθλὸν δ᾽ οὔτε τί πω εἶπας ἔπος, οὐδ᾽ ἐτέλεσσας· καὶ διὰ τὸ τοῦ,

Μάντι κακῶν, πολλάκις ἀλορθώσεως, προλέγων, ὅτι τοιοῦτοι ἔσονται οἱ λόγοι, φησὶν, ‡Κάλχαντα (μὲν) πρώτιστα κακοσσόμενος προσέειπεν· *Iliad. α. 105.
οὐ κακῶς ὑποβλεψάμενος· οὐ γὰρ οἷόν τε τὸ κακῶς συναλεῖψαι, διὰ τὸ σύμφωνον· οὐδ᾽ ἔστιν ὅπου τὸ ὑποβλέπεσθαι, ὄσσεσθαι λέγει· ἀλλὰ σημαίνει τὸ κακοσσόμενος ἐν συνθέτῳ ῥηθέν· Κακόμαντιν †ἀποκαλῶν· ἔστι γὰρ Ὄσσα, ἡ θεία φήμη, ἣν καὶ Διὸς ἄγγελον ἔφη, ———*μετὰ δέ σφισιν Ὄσσα δεδήει, †κ. ἀποκαλεῖ. Vid. paulò infrà.

Ὀτρύνουσ᾽ ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· *Iliad. β', 93.

Διὸς δὲ ἄγγελοι, καὶ οἱ μάντεις, καὶ τὸν ὄπα τῶν θεῶν ἀκούουσιν· ὅπις ἐστὶν Ὄσσα,

*Ὡς γὰρ ἐγὼν ὄπ᾽ ἄκουσα θεῶν· *Iliad. η, 53. ἀπὸ τῆς Ὄσσης πεποίηται τὸ Κακοσσόμενος, ἤτοι ὡς κακόμαντιν αὐτὸν ὀνειδίζων· ὡς εἰ ἔλεγε κακὸν ἄγγελον τοῦ Διὸς ὄσσης ἀποκαλῶν· οὐ γὰρ ἐστιν ἁπλῶς κακολογῶν ὅτι οὐδ᾽ ὄσσαι ἁπλῶς τὴν φωνὴν σημαίνει, ἀλλὰ τὴν θείαν· ἀλλ᾽ ὡς ἐπὶ κακῷ χρώμενον τῇ θείᾳ φωνῇ λοιδορεῖν· καὶ ἐν ἄλλοις, *Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ᾽ ἱκάνω, *Iliad. ω', 172.

Ἀλλ᾽ ἀγαθὰ φρονέουσα, [τουτέστιν] Οὐ κακὸν κληδονιζομένη· καὶ,

*Ὀσσόμενος πατέρ᾽ ἐσθλὸν ἐνὶ φρεσὶν, *Odyss. α', 115.

ἤτοι ἐν ἑαυτῷ κληδονιζόμενος καὶ εὐχόμενος θείας τυχεῖν φήμης, περὶ τῆς ἐπανόδου τοῦ πατρὸς καὶ τὸ, ‡Οὔποτέ μοι θάνατον προτιόσσετο θυμὸς ἀγήνωρ, *Odyss. ξ', 219.
ἀπὸ τοῦ, προεμαντεύετο· καὶ, ὅτι μᾶλλον ἀπὸ τῆς ὄσσης, τὸ ὄσσεσθαι, αὐτὸς ἐδήλωσεν, ἐπὶ τῶν μνηστήρων λέγων,

‡Ἐς δ᾽ ἰδέτην πάντων κεφαλὰς· ὄσσοντο δ᾽ ὄλεθρον. ‡Odyss. β', 152.

ὃ ἐπ᾽ ἄλλου ἐξηγήσατο εἰπὼν, ‡Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; ‡Iliad. τ', 420.
Τὸ δὲ ὄσσαι, ὅτι θεία φωνὴ, ἐξηγεῖται λέγων,

‡ Ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς Ἐκ Διός· λέγει δὲ αὐτὴν ϗ κληδόνα, ‡ Odyss. α'. 22
* Ἤλυθον· εἴ τινά μοι κληηδόνα πατρὸς ἐνίσποις· * Odyss. δ'. 317.
Κληδὼν δὲ, περὶ τὸ κλέος διδόναι ϗ φέρειν, Ἢ ὄσσαν ἀκούσῃς
Ἐκ Διός· ἥ τε μάλιστα φέρει κλέος ἀνθρώποισι· ϗ αὐτὸς ὁ Τηλέμαχος,
* Πατρὸς ἐμοῦ, φησὶ, κλέος εὐρὺ μετέρχομαι· ϗ, * Odyss. γ'. 83.
‡ Ὤιχετο πευσόμενος μετὰ σὸν κλέος· ‡ Odyss. ν. 415.
ϗ, ἡ μεγάλη ϗ ἔνδοξος φήμη ϗ κληδὼν, μέγα κλέος,
‡ Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος· ‡ Iliad. λ'. 21.
τὴν δὲ ὄσσαν, οὖσαν θείαν φωνὴν, ϗ ὀμφὴν προσαγορεύει,
* Θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή· ϗ, * Iliad. β'. 41.
* Ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί· * Iliad. θ'. 250. ἐπεὶ ϗ ἡ ὄσσα, ϗ ἡ ὀμφὴ, Διὸς ἄγγελοι· Ἔστι δέ τις ἄλλη δήμου φήμη [ἡ ὑπὸ πόλεως φατιζομένη] περὶ τινος ἀγγελίας· * Εὐνὴν τ' αἰδομένη πόσιος, δήμοιό τε φῆμιν· ϗ, * Odyss. π'. 75.
* Ἀγορὴν πολύφημον * Odyss. β'. 150. ἐν ᾗ πολλὰ φατίζεται· Ἤδη δὲ ϗ τὴν κληδόνα, φήμην τις εἴρηκε, * Odyss. υ'. 105.
* Φήμην δ' ἐξ οἴκοιο γυνὴ προέηκεν ἀλετρίς· ὥστε Ὄσσα μὲν, ϗ φήμη, ϗ κληδὼν, ἐπὶ τοῦ αὐτοῦ· φήμη δὲ, ἐπὶ τῆς θείας κληδόνος, ϗ τῆς ἀνθρωπίνης διαλαλήσεως· οἴεται γὰρ ταύτην φωνὴν εἶναι Ὅμηρος ἧς τοὺς μάντεις ἀκούειν
‡ Ὡς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν ‡ Iliad. η'. 53. Bath Col, dicitur Hebrais.
ταύτην διαδίδοσθαι, μηδενὸς προκατάρξαντος ἀνθρώπου,
‡ Ὄσσα δ' ἄρ' ἄγγελος ὦκα κατὰ πτόλιν ᾤχετο πάντῃ, ‡ Odyss. ω'. 412.
Μνηστήρων στυγερὸν θάνατον ϗ κῆρ' ἐνέπουσα·
περὶ γὰρ τὴν ὄπα, τὸ ἐνέπουσα· τὸ μὲν ἐν Κακοσσόμενος σημαίνει τὸ εἰρημένον τὸ ἢ κρήγυον οὐκ οἶδ' ὅπως τὸ ἀληθὲς δηλοῦν ἀποδεδώκασιν, αὐτοῦ ἀντιτιθέντος, οὐ τῷ ψεύδει, ἀλλὰ τῷ κακῷ, τὸ κρήγυον ἀντίκειται δὲ τῷ κακῷ, οὐ τὸ ἀληθὲς, ἀλλὰ τὸ ἀγαθόν·
‡ Οὔπω πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας· ‡ Iliad. α'. 106.
Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι· ἔστι δὲ κρήγυον, τῷ κέαρ ἡδὺ ϗ προσηνές· ὃ ταὐτὸν τῷ θυμῆρες· ϗ, ἐν ἄλλῳ,
‡ Οὐδέ τί πω παρὰ μοῖραν ἔπος νηκερδὲς ἔειπας· ‡ Odyss. ξ'. 509.
οὐ γὰρ παρὰ τὸ προσῆκον τὰ κακὰ ἠγόρευσας· οἶμαι δὲ ὅμοιον εἶναι τὸ, Μάντι κακῶν, τῷ Αἰναρέτη· ὃ σημαίνει τὴν κακωτικὴν ἀρετὴν κεκτημένον· ϗ, ὁ ὀλοόφρων, βλαπτικὴν ἔχων φρόνησιν· ϗ, οὐλόμενος δὲ, ὁ ὀλοὸν ἔχων μένος· οὐλομένη τε μῆνις, ἡ ἐξ ὀλοοῦ μένους γεννηθεῖσα· ὁ γὰρ ταύτην ἔχων, ὀλοός·
‡ Ἀλλ' ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ, θεοὶ, βούλεσθ' ἐπαρήγειν· ‡ Iliad. ω'. 39.
ταῦτα οὖν λέγει τοῖς ἀγαθόν τι κεκτημένοις, μὴ ὠφελοῦσι δὲ δι' αὐτοῦ τινας· ἥτε γὰρ Ἀρετὴ ϗ ἡ Φρόνησις, ϗ τὸ Μένος, ϗ ἡ Μαντικὴ, τῶν ἀγαθῶν· οἱ δὲ μὴ δι' αὐτῶν ὠφελοῦντες, εἰκότως διαβάλλονται, ὡς ἐπὶ κακῷ κεκτημένοι τὸ ἀγαθόν· ἄλλα δὲ εἴωθε συντίθεσθαι εἰς διαβολήν τινων, ὡς δυσωνύμων· ὡς τὸ, Δύσπαρι· ϗ τὸ,
‡ Μῆτερ ἐμὴ, δύσμητερ· ϗ, ‡ Odyss. ψ'. 97. ‡ Odyss. σ'. 72.
‡ Ἦ τάχα Ἶρος ἄϊρος ἔστι γὰρ ὁ κακόϊρος, ὡς ἄμορφος γυνή· ϗ,
Ἴλιον, ‡ κακοΐλιον, οὐκ ὀνομαστήν. ‡ Odyss. τ'. 260.

διὰ γὰρ τοῦ, οὐκ ὀνομαστὴν, τὸ δυσώνυμον ἐπεσημήνατο.

IZ. ΠΡΟΣΧΕΣ δέ μοι καὶ ἐν τούτοις εἰ προσήκουσαν παρ' ἡμῶν λαμβάνει τὴν λύσιν.

*Ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ, *Iliad. ζ. 251.

Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην·

τὸ ἐσάγουσα, οὐκ ἔστι κατὰ τὸ συνηθὲς, οἷον εἰσφέρουσα· οὐ γὰρ εἰσάγει μεθ' ἑαυτῆς λέγει τὴν Λαοδίκην εἰσπορευομένην· ἡ ὁμοιωθεῖσα ἡ Ἀφροδίτη τὴν Ἑλένην ἐπὶ τὸ τεῖχος ἐξήγαγε, φησὶ γὰρ, †Εἰδομένη γαλόῳ Ἀντηνορίδαο δάμαρτι· †Iliad. γ'. 122.

Τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων, Λαοδίκην νομίζουσα οὖν ὄντως εἰς τὸ τεῖχος ὑπὸ τῆς Λαοδίκης ἀπῆχθαι, εἰσήει, τὴν αἰτίαν τῆς ἐξόδου πολυπραγμονήσουσα.

† Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες, †Iliad. η. 336.

Ἄκριτον ἐκ πεδίου· τὸ ἐξαγαγόντες, ὁμοίως τῷ ἐσάγουσα, κέχρηται· ὡς γὰρ †τοῦτο ἐξαγαγόντες, ἐκπορευθέντες τοῦ πεδίου, ἕνα μὴ καθέκαστον τῶν τεθνηκότων διακεινομένων. † Confer *Eustath.* in *Iliad.* fol. 559. lin. 15.

IH. †ΘΕΤΙΔΟΣ δ' ἐξαίσιον ἀρὴν Πᾶσαν ἐπικρήνειεν, †Iliad. ό. 598.

τὴν παραίτομιν εὐχὴν, καὶ ἔξω αἴσης καὶ μοίρας· γρ. Θέτιδος.

†Ἐμεῖο δ' ἔδησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι. †Iliad. σ'. 100.

οὐκ ἔστι τὸ ἔδησεν, ἀπὸ τοῦ δεσμοῦ εἰδ' ἄρης, πόλεμος νῦν, ἢ θεός· ἀλλὰ τὸ μὲν ἔδησε, κατὰ συγκοπὴν τοῦ ἐδέησε, περισπαστέον δὲ τὸ, ἀρῆς, ἵν' ᾖ βλάβης, ὡς τὸ,

*Μέντορ, ἄμυνον ἀρήν. *Odyss. χ'. 208. Ἐμοῦ γὰρ ἐδέησε, καὶ χρείαν ἔσχε, τῆς βλάβης βοηθὸν ἔχειν.

IΘ. *ΟΥ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν βασιλῆϊ, *Iliad. τ'. 183.

Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ, ἀμφίβολον, διὰ τὴν αἰτιατικήν· ἔστι δὲ ὁ λόγος περὶ τοῦ βασιλέως· οὐ νεμεσητὸν, εἰ βασιλεὺς ἄνδρα βλάψας καὶ τῆς ἀδικίας προϋπάρξας, ἀπαρέσηται αὐτόν· ἔστι δὲ τὸ ἀπαρέσασθαι, τὸ τῆς ἀρῆς ἐπᾶραι· ἤτοι τῆς βλάβης ἀπαλλάξαι, καὶ ἐξιλάσασθαι.

K. *Αἴ τέ μοι εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα, *Iliad. ή, 298.

Ἀγῶνα λέγει μὲν καὶ τὸν τόπον, *Λείηναν δὲ χορὸν, καλὸν δ' εὔρυναν ἀγῶνα· *Odyss. θ'. 260.

καὶ, ‡ Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι· καὶ τὸ ἄθροισμα δὲ, †Iliad. ψ', 448.

† Ἤρη μὲν μεθ' ἀγῶνα νεῶν· καὶ τὸ πλῆθος, †Iliad. ή, 33.

† Αὐτὸ δ' ἀγὼν †Iliad. ά. 1. καὶ τὸν ἆθλον. Θεῖον οὖν ἀγῶνα νῦν, τὸ ἱερὸν εἶπε, καὶ τὸν ναὸν ἤτοι θεῖον τόπον ὄντα, ἢ θεῖον ἄθροισμα περιέχοντα· διὰ τὸ πολλῶν θεῶν ἀνατίθεσθαι ἐν αὐτῷ ἀγάλματα· εὐχόμεναι δέ μοι, οὐχ ὑπὲρ ἐμοῦ· ὅτι περὶ χειρόνων ἦν ἡ εὐχὴ, οὐχ ὑπὲρ χείρονος.

KA. † Ἦ δὴ ἀλιτρός γ' ἐσσὶ, καὶ οὐκ ἀποφώλια εἰδώς, *Odyss. έ. 182.

ἀλιτρὸς, ὁ ἀλιτήριος, ἁμαρτωλός· ἀποφώλια δὲ, τὰ ἀπαίδευτα· πῶς οὖν ἁμαρτωλός τε, καὶ οὐκ ἀπαίδευτος, φησίν; ἀλλὰ λέγει, Πάνυ ἥμαρτες, καὶ οὐκ ὢν ἀπαίδευτος· ὡς εἰώθαμεν λέγειν, Θαυμάζω, πῶς σοφὸς ὢν ἥμαρτες· θαυμάζει δὲ καὶ Καλυψὼ, πῶς ἀπιστεῖ ταύτῃ ὁ Ὀδυσσεὺς, εἰ μὴ ὀμόσει περὶ τῆς ἐκπομπῆς, καί περ οὐκ ὢν ἄφρων, καὶ γνώμης θείας εὐσύνετος καὶ ἐρώσης.

KB. ‡ ἈΛΛΑ τιν' οἴω

Ἀσπασίως αὐτὸν γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγῃσι

‡ *Iliad.* ή. 118. Confer *Br. Schol.* in locum; & Not. in *Textum*, ad *Iliad.* τ'. 72.

Δηΐου ἐκ πολέμοιο ——— οἱ φεύγοντες, τεταμένον ἔχουσι τὸ γόνυ· οἱ δὲ καθήμενοι, κεκαμμένον· ἀσπασίως οὖν, φησὶ, καθεδεῖται τῶν φευγόντων τις ἐκ τοῦ πολέμου· ὃς καὶ ἀναπαύσει ἑαυτὸν, καὶ τὰ σκέλη, ἐκ τοῦ συντόνου τῆς φυγῆς δρόμου καθίσας.

ΚΓ. ‡ ΕΣΤΑΟΤΟΣ μὲν καλὸν ἀκουέμεν· οὐδὲ ἔοικεν Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ, ἐπιστάμενόν περ ἐόντα· Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσῃ, Ἢ εἴπῃ; βλάβεται δὲ, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής. Ἀρίσταρχος ᾠήθη παραίτησιν ἔχειν τὸν λόγον· ὡς, διὰ τὸ τετρῶσθαι, τοῦ Ἀγαμέμνονος συγχωρεῖν ἀξιοῦντος, εἰ καθήμενος λέγοι· καὶ, φασὶ, διὰ τοῦτο ἀνέθηκε τὸ, Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστάς· ἄτοπος δὲ ἡ παραίτησις· οὐ γὰρ τὸν πόδα τετρῶσθαι· ἀλλὰ τὴν χεῖρα· οὕτως δὲ τέτρωται), ὥστε μικρὸν ὕστερον, αὐτὸς ἀποσφάττει τὸν κάπρον· Ἐὰν προκείμενος δὲ ὁ στίχος ᾖ, τὸ, Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, ἀκουστέον, ἐκ τοῦ τῶν Ἀριστέων συνεδρίου· ἅτε ἐν ἐκείνοις ὄντα λέγειν αὐτὸν, καὶ οὐκ ἐν μέσῳ τῷ πλήθει. * Ἀπολλώνιος μὲν οὖν, ὁ διδάσκαλος ἡμῶν, καὶ αὐτὸς συγκατατιθέμενος, ὅτι ἔστηκεν ὁ Ἀγαμέμνων, παραιτεῖσθαί φησι τὸν ὑποβολέα· ὡς ἂν ἐκ τοῦ αὐτοσχεδίου μέλλων λέγειν· Ἐμοῦ γὰρ, φησὶν, ἀκούσατε, καὶ μηδείς μοι ὑποβαλλέτω, ἵν' εἴπω· χαλεπὸν γὰρ ὑποβαλλόντων ἀκούειν τῷ ἐπιστήμονι τοῦ λέγειν· καὶ, πῶς γὰρ ἄν τις ἐν πολλῷ ὁμάδῳ ἀκούσαι τοῦ ὑποβάλλοντος· ἢ ὁ ἀκούσας εἴπῃ· ὥστε καὶ λιγὺν ὄντα δημηγόρον, καὶ δύναμιν ἔχοντα τοῦ αὐτοσχεδιάζειν, βλάπτεσθαι, ἐμποδιζόμενον τῷ ἐξ ὑποβολῆς λέγειν ἐν πολλῷ θορύβῳ· εἶχε δ' ἄν τινα λόγον ἡ ἐξήγησις, εἰ ἐγίνωσκεν Ὅμηρος τὸ τοιοῦτον εἶδος τῆς δημηγορίας· λέγω δὲ, τὸ ἐξ ἀναγνώσεως καὶ γραφῆς ὑποβαλλόμενον. Ἀλέξανδρος δὲ, ὁ Κοτυαεὺς, φησὶ, καλῶς ἔχειν τὸ, Ἑσταότος τοῦ δημηγοροῦντος ἀκούειν, καὶ μὴ ὑποκρούειν αὐτὸν καὶ ἐμποδίζειν. τοῦτο γὰρ σημαίνει τὸ ὑββάλλειν· χαλεπὸν γὰρ καὶ πάνυ δεινὸν ἐν ταραχῇ εἰπεῖν. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ δύνασθαι καὶ οὕτως ἀποδιδόναι τὴν διάνοιαν· ἐκκλησίας ἀθροισθείσης ὁ Ἀγαμέμνων παύει προοιμιαζόμενος τὸν θόρυβον, λέγων, ὡς ἡ ἐκκλησία οὐ πρὸς αὐτοὺς ἔχει τὴν ἀπότασιν· οὐδὲ δεῖ νῦν ὑποκρούειν ζητοῦντας, τίνος ἕνεκα συνεληλύθασι· χαλεπὸν γὰρ θορυβεῖν τὸν ἐπιστάμενον τὰ ὄντα· τινὰ δὲ ἦν τὰ ὄντα, πάντες που ἐγίνωσκον· ὅτι ἐμήνισαν πρὸς ἀλλήλους Ἀχιλλεὺς καὶ Ἀγαμέμνων, καὶ ὅτε νῦν κατηλλάγησαν· καὶ ὅτι ἡ σύνοδος διὰ τοῦτο· χαλεπὸν οὖν καὶ δεινὸν, τὸν ἐπιστάμενον τὰ ὄντα καὶ ἐνεστηκότα, θορυβεῖν πυνθανόμενον ὡς ἀγνοοῦντα, ἢ ζητοῦντα, περὶ ὧν οἶδεν ἀκούειν· καὶ ὅτι τοῦτο νοεῖ, δῆλον, οἷς ἐπάγει,

Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σύνθεσθ', * Ἀργεῖοι, ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες·

λέγει γὰρ, ὅτι ἡ ἀπότασίς μοι τοῦ λόγου, πρὸς τὸν Ἀχιλλέα ἐστίν· οὐ πρὸς ὑμᾶς τοὺς εἰδότας, δι' ἃ συνεληλύθαμεν. Ἔστιν οὖν ὁ νοῦς, "Μὴ θορυβεῖτε, ὦ ἄνδρες, ὑποκρούοντες, διότι συνεληλύθαμεν· ἐπίστασθε γὰρ πάντα· καὶ ὁ λόγος μου τανῦν, οὐ πρὸς ὑμᾶς, ἀλλὰ πρὸς Ἀχιλλέα ἔχει τὴν ἀπότασιν· χαλεπὸν γὰρ τοὺς εἰδότας τὴν αἰτίαν τῆς συνόδου, ὡς μὴ εἰδότας θορυβεῖν, καὶ διὰ τοῦτο ἐμποδίζειν, καὶ τῷ λέγοντι, καὶ τῷ ἀκούοντι, πρὸς ὃν ὁ λόγος ὁ παρὼν ἕστηκε. Πολλὰ τοιαῦτα καὶ παρὰ τοῖς ῥήτορσι

πα-

‡ Iliad. τ', 79.

* Vid. *Lucæ Holstenii* de Vitâ & Scriptis *Porphyrii* c. VI. ubi tamen inter illius Præceptores nemo hujus Nominis reperitur.

* *Iliad.* τ', 83. Conferantur loci; nimiû variantes videbis.

προοίμια ἐπιγράφεται πρὸς τοὺς θορύβους.

ΚΔ. ‡ Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων, ‡ Iliad. β΄ 87.

Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων·

τὸ νέον ἐρχομενάων ἀποδεδώκασιν, ἀντὶ τοῦ, νεωστὶ ἀεὶ ἐρχομένων, ὡς τὸ,

‡ Κεῖνος γὰρ νέον ἄλλοθεν εἰλήλουθεν. ‡ Odyss. γ΄. 318.

τί οὖν ἐστι τὸ νεωστὶ, ἐξηγούμενοι, φασὶν, ὅτι τὰς πτήσεις οὐ διηνεκεῖς ποιοῦνται, ἀλλ' ἐπὶ βραχύ· ὥστε φαντασίαν ἀεὶ παρέχειν, ὡς ἀρχομένων πέτεσθαι· πέτονται δὲ, τοῦ ἦρος, ἀεί· νέον δὲ τὸ ἔαρ ἐκάλουν καὶ νέον ἔτος ἀπὸ τοῦ ἔαρος προσηγόρευον· αὐτὸς δὲ ἐκπλήρως ἔφη, † Ἔαρος νέον ἱσταμένοιο· † Odyss. τ΄. 519.

πάντα τὰ τῶν καιρῶν Χειμῶνα Πυθαγόρας καλεῖ. Αὗται οὖν κατὰ νέον ἔαρ ἔρχονται· ὅτι γὰρ τὸ ἔαρ δηλοῖ, ἐπάγει·

† Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν. ‡ Iliad. β΄. 89.

Θαυμάσαι δέ ἐστι Ζηνόδοτον, τὸ Βοτρυδὸν ἐκλαβόντα, εἰκότως βότρυϊ, τῷ ὀρνέῳ· ὃ ἑαυτὸ συστρέφει ἐν τῇ πτήσει· οὐδεὶς γὰρ τῶν Παλαιῶν, οὐδὲ Ἀριστοτέλης, βότρυν, ζῶον ἔγραψεν· κέχρηται δὲ Ὅμηρος ἐπ' ἀμπέλῳ τῷ βότρυς ὀνόματι,

‡ Μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν ‡ Iliad. σ΄. 562.

βοτρυδὸν οὖν τὸ ἐοικότα βότρυϊ σταφυλῆς· κατὰ συστροφὰς γὰρ πέτονται· τάχα δὲ, καὶ ὅτι ἐν σχήματι βοτρύων ἐκκρέμανται τῶν ἀνθέων, τῶν ῥαγῶν τὸ τραχύτητα μιμούμεναι, τῷ πολλὰς ἑνὸς ἐκκρέμασθαι· Ἐπὶ μὲν οὖν τῶν μελισσῶν τὸ βοτρυδὸν λέγει. ἐπὶ δὲ τῶν Ἑλλήνων, οἷς τὰς μελίσσας παραβέβληκεν, Ἰλαδὸν, φησὶν, εἰς ἀγορὴν, κατὰ ἴλας καὶ συστροφάς· ἰσοδυναμεῖ ἄρα τὸ ἰλαδὸν τῷ βοτρυδόν· δηλοῖ δὲ τὸ, ὡς συνήθεις καὶ τοὺς πρὸς ἀλλήλους ἑταιρείαν ἔχοντας.

ΚΕ. ΟΥΚ ἔτι, † Τρώων ἄνθ' ἑκατόν τε, διηκοσίων τε ἕκαστος † Iliad. θ΄. 233.

Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· οὐ πρὸς ἑκατὸν καὶ διακοσίους μαχέσεσθαι, ὥς τινες ἀποδεδώκασιν· ἀλλ' ὡς, εἰ ἔλεγεν, Ἀντίσταθμοι, καὶ ἰσοβαρεῖς ἑκατὸν καὶ διακοσίων ἕκαστος ἠπείλει ἐν τῷ πολέμῳ γενέσθαι· τῇ γὰρ διανοίᾳ ταύτῃ ἀκόλουθον τὸ, ‡ Νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοι εἰμὲν Ἕκτορος· ‡ Ibid. 234.

ἀπὸ γὰρ τῶν ἐν τοῖς ζυγοῖς ἱσταμένων, καὶ πιπρασκομένων, εἴρηται· ἐπὶ μὲν οὖν τούτων εἴρηται ἔφασκεν εἶναι Ἀντίσταθμον ἑκατὸν καὶ διακοσίων ἑαυτὸν ἕκαστος· ἤτοι ἰσοβαρῆ καὶ ἰσοδύναμον· ἐπὶ δὲ τοῦ Ἕκτορος,

† Οὐδ' εἴ κεν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι † Iliad. χ΄. 351.

Δαρδανίδης Πρίαμος· ἀπὸ τῶν ἑλκόντων τὸν ζυγόν· ὃ δὲ σημαίνει τὸ ἐρύσασθαι, τοῦτο καὶ Ἐπίταινε λέγει,

‡ Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐπίταινε τάλαντα· ‡ Iliad. θ΄. 69.

καὶ τὸ ἐρύσασθαι ἐξηγούμενος ἐπάγει,

‡ Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· καὶ ἐπὶ τῆς χήρας,

† Ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει † Iliad. μ΄. 434.

Ἰσάζουσα τάλαντα, [δηλονότι] ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται.

Ἀτάλαντος οὖν, ὁ ἴσος, καὶ μὴ ταλαντεύων·

* Ἀτάλαντος Ἄρηϊ· ὁ ἐξηγούμενος, φησὶν, * Iliad. β΄. 627.

† Ἶσος ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι· † Iliad. χ΄. 132.

κέχρηται

κέχρηται τῇ ἀπὸ τῶν σταθμῶν διαμετρήσει, καὶ ἐπὶ τοῦ, † *Iliad.* ψ'. 745.

† Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν * ἀποτίσωνται Ἀχαιοὶ Χρεῖος, * Edit. nostræ.

ἤγουν ἴσον ἀπολάβοιεν, ὡς ἐν ζυγῷ ἴσον στήσαντες, καὶ ἀπομετρούμενοι ὄφλημα· χρεῖος γοῦν τὸ ὄφλημα, οὐχ ἁπλῶς, τὸ πρᾶγμα· Φησὶν οὖν, Δέδοικα, μὴ ὡς δανεισάμενοι χθὲς, τὴν νίκην ἀποδῶμεν αὐτοῖς, στήσαντες τὸ χρέος.

ΚϚ'. † ΩΣ δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσοι ὕλῃ, † *Iliad.* λ'. 155.
ἄξυλον ὕλην, οἱ μὲν τὴν πολύξυλον ἀποδεδώκασιν· οἱ δὲ, τὴν ὁμόξυλον· δηλοῖ γὰρ, φασὶ, τὸ α, καὶ τὸ ὁμοῦ, ὡς ἀκόλουθος· ἔστι γὰρ ὁμοκέλευθος· καὶ ‡ ἄβρομοι, ‡ *Iliad.* ν'. 41. ἅμα βρόμῳ· καὶ (a) αὐΐαχοι, ἅμα ἰαχῇ· οὕτω καὶ ἄλοχος καὶ ἄκοιτις, ἡ ὁμόλεκτρος, καὶ ὁμόκοιτις· καὶ ἄξυλος οὖν, ἡ ὁμόξυλος, διὰ τὸ πυκνόν· ἐμοὶ δὲ δοκεῖ ἄξυλον λέγειν, οὐ κατὰ τὴν στέρησιν τοῦ ξύλου· ἐπάγει γοῦν, † Οἱ δέ τε θάμνοι † *Iliad.* λ'. 156.

Πρόρριζοι πίπτουσιν,

ἀλλὰ κατὰ στέρησιν τοῦ ξυλίσασθαι· ἵν' ᾖ, ἄξυλος ὕλη, ἀφ' ἧς οὐδείς πω ἐξυλίσατο· καὶ ἄκοιτις δὴ καὶ ἄλοχος ἐμοὶ δοκεῖ κυρίως, ἡ παρθενικὴ λέγεσθαι· παρὰ τὸ λέχους ἑτέρου μὴ μετασχεῖν, μηδὲ κοίτης· παρ' ὃ καὶ λέγει, † Κουριδίης ἀλόχου· † *Iliad.* α'. 114. λοιπὸν δ' ἡ Κατάχρησις καὶ ἐπὶ τὰς ἄλλας μετήγαγεν· ὥσπερ κυρίως ἀλεξῆσαι, τὸ ὑπὲρ τῶν ἀλόχων βοηθῆσαι, λοιπὸν δὲ ἐν Καταχρήσει γέγονεν, ἐπὶ τοῦ ὁπωσοῦν συμμαχεῖν· καὶ, ἀΐδηλον δὲ πῦρ, οὐκ ἔστι τὸ μεγαλόδηλον, ἀλλὰ τὸ ἀδηλοποιόν, ἐξ οὗ σημαίνει τὸ ἀφανιστικόν· οὕτω γοῦν ἔφη, ‡ Σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως, ‡ *Iliad.* φ'. 220. ἀφανίζων καὶ ἀδήλους ποιῶν· οὐ κακῶς δὲ καὶ Σέξτος, ἀΐδηλον ἀπέδωκε, τὸ ἐξ ἀδήλου ἐμπεσόν. ‡ Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀΐδηλος.

ΚΖ. ἘΛΕΓΟΜΕΝ περὶ τῶν Παραβολῶν, ὅτι πολλάκις τὰ οἰκεῖα τοῖς πράγμασιν ὀνόματα παρατίθησι τοῖς ἐν ταῖς Παραβολαῖς ὁμοιώμασιν· ἐν πολλοῖς δὲ καὶ ἔμπαλιν· Εἰς δὲ πίστιν τούτου, παρακείσθω καὶ ταῦτα· συμβάλλουσι μετ' ἀλλήλοις στρατοὶ πόλεμον,

† Σὺν ῥ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον· † *Iliad.* μ'. 181.

* Σὺν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν· * *Iliad.* δ'. 447.

μίσγονται δὲ ποταμοὶ, καὶ τὰ ὑγρὰ,

‡ Οἱ μὲν ἄρ' οἶνον ἔμισγον ἐνὶ κρητῆρσι καὶ ὕδωρ, ‡ *Odyss.* α'. 110.

ὅθεν καὶ τὸ καταδεχόμενον τοὺς ποταμοὺς χωρίον, Μισγάγκεια εἴρηται· ἀλλ' ὅμως αὐτὸς ἐναλλὰξ ἐπὶ τῶν ποταμῶν ἔφη τὸ συμβάλλειν· ὃ ἦν ἐπὶ τῶν ἀνθρώπων,

‡ Εἰς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄμβριμον ὕδωρ· ‡ *Iliad.* δ'. 453.

ἐπὶ δὲ τῶν στρατῶν, τὸ μίσγεσθαι, ὃ ἦν ἐπὶ τῶν ποταμῶν,

‡ Ὡς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχή τε φόβος τε· ‡ Ibid. 456.

συνεχώρει δὲ τὸ μέτρον εἰπεῖν, Ἐς μισγάγκειαν συμμίσγετον ὄμβριμον ὕδωρ.

Ὁμηρικοῦ ὄντος τοῦ παρετυμολογεῖν, ὡς τὸ, † Τέμενος τάμον, καὶ † *Iliad.* ζ'. 194.

† Κειμήλια κεῖται ——— καὶ † *Iliad.* ζ'. 47.

† Ἅρπυιαι ἀνηρείψαντο ——— καὶ, † *Odyss.* α'. 241,

(a) Malè olim. αἴχνοι, pro αὐΐαχοι, ut nunc à Nobis, & *H. Stephano*, rectè legitur; & cum derivetur, ab α & ἰαχῇ, certò certiùs nostra *Lectio* vera. Veteres haud satis sciebant hæc omnia Vocabula *Homerica* esse, undè eorum originem non satis attenderunt.

——— μένος

——— μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες· † Iliad. ε. 472.

ἐπὶ δὲ τῶν Αἰάντων, νέφος εἶπε τολμήσας πεζῶν, κατὰ μεταφοράν· καὶ ὡς εὔλογον τὴν τόλμαν τῇ παραβολῇ ἐπιστώσατο, καὶ τὰς φωνὰς ἤμειψεν, ἐπειπὼν τὸ παραβληθὲν τῷ παραβαλλομένῳ.

† Ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν, † Iliad. δ. 273.
Τὼ δὲ κορυσσέσθην· ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν·

παραναφανήσας ἓν νέφος πεζῶν, ἐξ αὐτοῦ πλάττει παραβολήν·

* Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ * Iliad. δ. 275.
Ἐρχόμενον κατὰ πόντον, ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς,
Τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον, ἠΰτε πίσσα,
Φαίνετ' ἰὸν κατὰ πόντον· ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
Ῥίγησέν τε ἰδών· ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα·
Τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσι διοτρεφέων αἰζηῶν
Δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες,
Κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.

Τὸ μὲν νέφος ἐρχόμενον, καὶ ἰόν, καὶ ἄγον λαίλαπα, εἶπεν ὅ ἐστι πρᾶγμα στρατιώτου· ἐπὶ δὲ τῆς φάλαγγος, κίνυντο· ὃ ἐπὶ νέφους τάττει κινήσεως· πυκινὴν νεφέλην, καὶ ——— πυκιναὶ φάλαγγες, καὶ ——— κυάνεον νέφος, καὶ ——— κυάνεαι φάλαγγες.

Ἤμειψε καὶ ἐπὶ τοῦ λέοντος, καὶ τῆς Πηνελόπης, τὰς φωνάς,

* Ὅσσα δὲ μερμήριξε λέων, ἀνδρῶν ἐν ὁμίλῳ, * Odyss. δ. 792.
Δείσας, ὁππότε μιν δόλιον περὶ κύκλον ἄγωσι·
Τόσσα μιν ὁρμαίνουσαν ἐπήλυθε νήδυμος ὕπνος·

μερμηρίζει γὰρ κυρίως ἄνθρωπος· ὁρμαίνει δὲ λέων· ὁ δ' ἐνήλλαξε. Τῷ δὲ τήκεσθαι κυρίως ἐπὶ τῆς χιόνος χρησάμενος, ἐνδιαβιβάζειν, ὡς ἐναργεῖ, πολλάκις, οὐκ ὤκνησε, καὶ τῷ αὐτῷ χρήσασθαι, ἐπὶ τῆς διὰ λύπην τοῖς δακρύοις διαρρεομένης,

† Ὡς δὲ χιὼν κατατήκετ' [ἐν ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,] † Odyss. τ. 205.
Ἥν τ' Εὖρος κατέτηξεν, [ἐπὴν Ζέφυρος καταχεύῃ,]
Τηκομένης δ' ἄρα τῆς [ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες·]
Ὡς τῆς τήκετο καλὰ παρήϊα δακρυχεούσης· καί τοι ἐν ἄλλοις εἰπών,
† Τῆς δ' ἐλεεινοτάτῳ ἄχεϊ φθινύθουσι παρειαί. † Odyss. θ. 530.

ΚΗ. ΘΑΥΜΑΣΕΙΕ τις ἂν τοὺς τὸν ποταμὸν οἰηθέντας, ὃν Ὅμηρος Αἴγυπτον ποταμὸν κέκληκε, διϊπετῆ εἰρῆσθαι, διὰ τὸ ἀφανεῖς ἔχειν τὰς πηγὰς κατὰ τοὺς Αἰγυπτίους, ἐν οὐρανῷ, καὶ οὐρανόθεν ῥεῖν· λέγει γάρ,

† Οὐ γάρ τοι πρὶν μοῖρα φίλους ἰδέειν, † Odyss. δ. 476.
Πρίν γ' ὅταν Αἰγύπτοιο, διϊπετέος ποταμοῖο,
Αὖθις ὕδωρ ἔλθῃς· πρῶτον μὲν γὰρ καὶ τὸν Σπερχειὸν διϊπετῆ λέγει,
† Υἱὸς Σπερχειοῖο, διϊπετέος ποταμοῖο· † Iliad. π. 174.

καὶ τὸν πρὸς τῇ Φαιάκων γῇ,

‡ Ἐκ δ' ἀπάνευθε διϊπετέος ποταμοῖο· ‡ Odyss. η. 284.

καὶ ἁπλῶς δὲ πάντας ἐν παραβολῇ λέγει,

† Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διϊπετέος ποταμοῖο † Iliad. ρ. 263.

Βέβρυ-

Βέβρυχεν μέγα κῦμα· Διϊπετεῖς οὖν λέγει τοὺς ποταμοὺς, ἐκ Διὸς τοὺς γεγεννημένους· τῷ γὰρ πεσεῖν, ἀντὶ τοῦ γεννᾶσθαι, χρῆται,

† Ὅπις ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικός. † Iliad. τ'. 110.

ἀλλαχοῦ δὲ ἔφη, ἀντὶ τοῦ, διϊπετέος,

* Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς. * Iliad. ξ'. 434.

τοῦτο δὲ, ὅτι φύσει οἱ ποταμοὶ ἐκ Διὸς γεννῶνται· ὥς που ἔφη,

* Καί σφιν Διὸς ὄμβρος ἀέξει· * Odyss. ι'. 111.

ᾧ λόγῳ καὶ τὰς νύμφας τοῦ Διὸς θυγατέρας λέγει,

† Νύμφαι κρηναῖαι, κοῦραι Διός· ἔτι, † Odyss. ρ'. 240.

* Νύμφαι ὀρεστιάδες, κοῦραι Διός· * Iliad. ζ. 420.

ἐπεὶ καὶ τὰ ἐν ὄρεσι φυτὰ τὸ Διὸς ὕδωρ τρέφει· Ζηνόδοτος δὲ, διϊπετῆ, τὴν διαυγῆ ἀποδίδωσιν.

ΚΘ. * ΟΥ γὰρ ἔσαν λιμένες, νηῶν ὀχοί, οὐδ' ἐπιωγαί· * Odyss. ι'. 404.

τίνι διενηνόχασιν ἐπιωγαὶ λιμένων, καὶ πόθεν προσέβαλέ τις τὸ ὄνομα; ἔφην οὖν, Ὅτι ἰωὴν τὴν πνοὴν λέγει, ὥσπερ εἴρηκεν,

* Ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς· * Iliad. χ'. 139.

ποιήσας ἀπὸ τοῦ ἄειν, ὃ σημαίνει τὸ πνέειν· ἐπεὶ δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ φωνεῖν καταχρηστικῶς ἔφη,

† Αὖε δ' ἑταίρους· καὶ τὴν φωνὴν, ἰωὴν κέκληκε, † Iliad. χ'. 461.

* Τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή· * Iliad. κ'. 139.

Καὶ τὸ, ἤϋσε, παρὰ τὸ, αὔειν· καὶ μεταφορικῶς,

† Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἰωήν· * Il. π'. 127. ubi γρ. ἐρωὴν melius.

κυρίως οὖν ἰωῆς, τῆς πνοῆς οὔσης, καὶ τοῦ ἄγνυσθαι, σημαίνοντος τὸ κλᾶσθαι, ἰωγὴ λοιπὸν, ἡ τῆς πνοῆς ἂν εἴη κλάσις· ἔφη οὖν που, * Εὔδον Βορέω ὑπ' ἰωγῇ· * Odyss. ξ'. 433. ὅπου ἄγνυται ἡ τοῦ Βορρᾶ πνοή· καὶ ἐπιωγαὶ μὲν οὖν ῥηθήσονται τόποι ἀλίμενοι μὲν, δυνάμενοι δὲ, διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀνέμων σκέπην, δέξασθαι ναῦς.

Λ. ΠΡΟΣ τοὺς ἀδυναμίαν Ὁμήρου καταγορεύοντας, ἐκ τοῦ πολλάκις αὐτὰς ῥήσεις ποιεῖν, λέγοντας, τούς τε ἐκπέμποντας καὶ τοὺς ἐκπεμπομένους, ἀγγέλους καὶ κήρυκας, ἢ διηγουμένους πράξεις, ἢ λόγους, ῥηθέντας πρότερον, ἄξιον σημήνασθαι ὅπως ποικίλλων αὐτὸς ἑαυτὸν, ἄλλως καὶ ἄλλως ἑρμηνεύει διὰ δύναμιν· οἷον εἰπὼν τὸ,

* Ξυνὸς ἐνυάλιος, καὶ ἐξηγησάμενος, πῶς κοινὸς, * Iliad. σ'. 309.

Καί τε κτανέοντα κατέκτα· ἄλλως τοῦτο λέγων, φησὶν,

* Ἤτ' ἔβαλ', ἤ τ' ἔβαλ' ἄλλον· καὶ πάλιν ἄλλως, * Iliad. λ'. 410.

† Ἤ κε φεροίμην μέγα κλέος, ἤ κε φεροίμην· καὶ πάλιν, † Iliad. σ'. 308.

* Ἕλοιμί κεν, ἤ κεν † ἑλοίμην· καὶ πάλιν, * Iliad. χ'. 253. † κε. ἁλοίην.

† Νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας. † Iliad. ζ'. 339.

Πάλιν τὸ κτίσαι πόλιν καὶ κύκλῳ περιβαλεῖν τὸ τεῖχος, καὶ ὅλως τὰ κυκλοτερῶς συνέχοντά τι, ἑρμηνεύει λέγων, ‡ Ἀμφὶ δὲ τεῖχος ἔλασσε πόλει· ‡ Odyss. ζ. 9.

καὶ, † Περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε· † Iliad. σ'. 564.

καὶ, † Ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ· † Iliad. ι'. 349.

εἶτ' ἄλλως ἑρμηνεύων φησὶ, † Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον, † Iliad. υ'. 145.

τὸ περιξ κεχυμένον· καὶ ἐπ' οἴκου κύκλῳ περιέχοντος,

† Περὶ δὲ κλισίον θέε πάντῃ· ὡς τὸ, † Odyss. ω΄. 207.
† Περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης· καὶ ἄλλως, * Iliad. ζ΄. 320.
——— ‡ ἐν δὲ μετώπῳ ‡ Iliad. ψ΄. 454.
Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο, περίτροχον, ἠΰτε μήνη·
ὅρα δὲ ἄλλων ὀνομάτων ἀφθονίαν, ἐνὶ καὶ ταυτῷ μέρει,
Ἄνδρα, φησὶ, βαλὼν, καὶ ἐπάγει,
Τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν εἶτ',
‡ Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε, καὶ ἐπιφέρει, ‡ Iliad. ζ. 12.
† Ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα· εἶτ' ἄλλως, † Iliad. ζ. 17.
‡ Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξεν· εἶτα καὶ, ‡ Iliad. ζ. 20.
‡ Τῶν ὑπέλυσε μένος αὖθις,
† Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνεν· ἔπειτα, † Ibid. 27.
† Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο, μεθ' ἃ ἐπιφέρει, † Iliad. ζ. 32.
‡ Φύλακον δ' ἕλε Λήϊτος ἥρως· εἶτ' ἀνάπαλιν, ‡ Ibid. 35.
† Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος † Iliad. ζ. 37.
Ζωὸν ἕλεν· ἔπειτα ἐξ ὑπαρχῆς,
‡ Τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων ‡ Ibid. 63.
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ἔπειτα ὁ Νέστωρ φησὶν,
† Ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν.

Τοῦ αὐτοῦ ΠΟΡΦΥΡΙΟΥ περὶ τοῦ ἐν ΟΔΥΣΣΕΙΑι τῶν Νυμφῶν ἄντρου.

ΟΤΙ ποτὲ Ὁμήρῳ αἰνίττεται τὸ ἐν Ἰθάκῃ ἄντρον· ὃ διὰ τῶν ἐπῶν τύπον διαγράφει λέγων,

* Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη· * Odyss. ν΄. 102. ad v. 112. Inclusivè.
Ἀγχόθι δ' αὐτῆς, Ἄντρον ἐπήρατον, ἠεροειδὲς,
† Ἱρὸν Νυμφάων, αἳ Νηϊάδες καλέονται· † γρ. ἱερὸν.
Ἐν δὲ κρητῆρές τε καὶ ἀμφιφορῆες ἔασι
Λάϊνοι· ἔνθαδ' ἔπειτα τιθαιβώσσουσι μέλισσαι·
Ἐν δ' ἱστοὶ λίθεοι περιμήκεες· ἔνθα τε Νύμφαι
Φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Ἐν δ' ὕδατ' † ἀενάοντα· δύω δέ τέ οἱ θύραι εἰσίν· † γρ. αἰενάοντα. Eustath. fol. 508. lin. 19. & H. Steph.
Αἱ μὲν πρὸς Βορέαο καταιβαταὶ ἀνθρώποισιν·
Αἱ δ' αὖ πρὸς Νότου εἰσὶ, θεώτεραι· οὐδέ τι κείνῃ
Ἄνδρες ἐσέρχονται· ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν·

Ὅτι μὲν οὐ καθ' ἱστορίαν παρειληφὼς μνήμην τῶν παραδοθέντων πεποίηται, δηλοῦσιν οἱ τὰς περιηγήσεις τῆς νήσου γράψαντες οὐδενὸς τοιούτου κατὰ τὴν νῆσον ἄντρου μνησθέντες, ὥς φησι Κρόνιος. Ὅτι δὲ κατὰ ποιητικὴν ἐξουσίαν πλάσσων ἄντρον ἀπίθανος ἦν εἰ τὸ προστυχὸν, καὶ ὡς ἔτυχε πλάσας, πείσειν ἤλπισεν, ὡς τῇ Ἰθακησίᾳ γῇ ἀνὴρ

ἀνήρ τις ἐτεχνήσατο ὁδοὺς τοῖς ἀνθρώποις καὶ τοῖς θεοῖς· ἢ εἰ μὴ ἄνθρωπος, ἀλλ' ἡ φύσις αὐτόθι ἀπέδειξε κάθοδόν τε ἀνθρώποις πᾶσι· καὶ πάλιν ἄλλην ὁδὸν πᾶσι θεοῖς· ἀνθρώπων γὰρ καὶ θεῶν ὁ πᾶς μὲν πλήρης κόσμος. Τὸ δὲ Ἰθακήσιον Ἄντρον πόῤῥω καθέστηκε τοῦ πείθειν ἐν αὐτῷ κατάβασιν εἶναι τὴν ἀνθρώπων καὶ ἀνάβασιν τῶν θεῶν. Τοιαῦτα τοίνυν ὁ Κρόνιος προειπὼν, φησὶν, Ἔκδηλον εἶναι οὐ τοῖς σοφοῖς μόνον, ἀλλὰ καὶ τοῖς ἰδιώταις, ἀλληγορεῖν τι, καὶ αἰνίττεσθαι διὰ τούτων τὸν Ποιητὴν, πολυπραγμονεῖν ἀναγκάζοντα, τίς μὲν ἀνθρώπων πύλη, τίς δὲ θεῶν· καὶ τί βούλεται τὸ Ἄντρον τοῦτο, τὸ δίθυρον μὲν τῶν Νυμφῶν εἰρημένον, τὸ δ' αὐτὸ καὶ ἐπήρατον καὶ ἠεροειδὲς, οὐδαμῶς τοῦ σκοτεινοῦ ἐπηράτου ὄντος, ἀλλὰ μᾶλλον φοβεροῦ; Διατί δὲ οὐχ ἁπλῶς Νυμφῶν λέγεται ἱερὸν, ἀλλὰ προσέκειται εἰς ἀκρίβειαν τὸ,

Αἳ Νηϊάδες καλέονται; Τίς δὲ καὶ ἡ τῶν κρατήρων καὶ ἀμφιφορέων παράληψις, οὐδενὸς τῶν ἐγχεομένων αὐτοῖς παρειλημμένου; ἀλλ' ὅτι ἐν αὐτοῖς, ὡς ἐν σμήνεσι, Τιθαιβώσσουσι μέλισσαι· οἵ τε Περιμήκεες ἱστοὶ ἔσονται ἀναθήματα ταῖς Νύμφαις· ἀλλὰ τί μὴ ἐκ ξύλων, ἢ ἄλλης ὕλης; λίθινοι δὲ καὶ αὐτοὶ, ὡς οἱ ἀμφιφορεῖς καὶ οἱ κρατῆρες· καὶ τοῦτο μὲν, ἧττον ἀσαφές· τὸ δὲ, ἐν τοῖς λιθίνοις ἱστοῖς * τούτοις, τὰς Νύμφας ὑφαίνειν ἁλιπόρφυρα φάρη, οὐκ ἰδέσθαι θαῦμα, ἀλλὰ καὶ ἀκοῦσαι· τίς γὰρ ἂν πιστεύσαι, θεὰς ἁλιπόρφυρα ἱμάτια ὑφαίνειν ἐν σκοτεινῷ ἄντρῳ, ἐπὶ λιθίνων ἱστῶν; καὶ ταῦτα ὁρατὰ λεγόμενος εἶναι, ἀκούων τὰ θεῶν ὑφάσματα καὶ ἁληργῆ· ἐφ' οἷς καὶ τὸ δίθυρον εἶναι τὸ ἄντρον θαυμαστὸν, τῆς μὲν τινων ἀνθρώποις εἰς κατάβασιν πεποιημένων, τῆς δ' αὖ πάλιν, θεοῖς· καὶ ὅτι αἱ μὲν ἀνθρώποις πορεύσιμοι, πρὸς Βοῤῥᾶν ἄνεμον τετράφθαι λέγονται· αἱ δὲ τοῖς θεοῖς, πρὸς Νότον· οὐ μικρᾶς οὔσης ἀπορίας, δι' ἣν αἰτίαν ἀνθρώποις μὲν τὰ Βόρεια μέρη προσένειμε· τοῖς δ' αὖ θεοῖς, τὰ Νότια· ἀλλ' οὐκ Ἀνατολῆς, καὶ Δύσεως, * πρὸς τοῦτο μᾶλλον κέχρηται· ὡς ἂν σχεδὸν πάντων τῶν ἱερῶν, τὰ μὲν ἀγάλματα, καὶ τὰς εἰσόδους ἐχόντων, πρὸς Ἀνατολὰς τετραμμένας· τῶν δὲ εἰσιόντων, πρὸς Δύσιν ἀφορώντων, ὅταν ἀντιπρόσωποι τῶν ἀγαλμάτων ἑστῶτες, τοῖς θεοῖς τιμὰς καὶ θεραπείας προσάγωσι. Τοιούτων ἀσαφειῶν πλήρους ὄντος τοῦ διηγήματος, πλάσμα μὲν, ὡς ἔτυχεν, εἰς ψυχαγωγίαν πεποιημένον μὴ εἶναι, ἀλλ' οὐδ' ἱστορίας τοπικῆς περιήγησιν ἔχειν· ἀλληγορεῖν δέ τι δι' αὐτοῦ τὸν Ποιητὴν, προσθέντα μυστικῶς καὶ Ἐλαίας φυτὸν πλησίον· ἃ δὴ πάντα ἀνιχνεῦσαι, καὶ ἀναπτύξαι, * ἔργον καὶ τοὺς Παλαιοὺς νομίσαι, καὶ ἡμᾶς μετ' ἐκείνων τε καὶ τὰ καθ' ἑαυτοὺς πειρᾶσθαι νῦν ἀνευρίσκειν.

* γε. τούτῳ.

* Subaudi μέρεσι, quod præcesserat τὰ μέρη· *Henr. Stephan.* Τὸ ὀνόματα putat deesse. Nullus defectus ab *Holstenio* agnoscitur.

* Nihil hic abesse video, licet *Hen. Stephan.* lacunam putârit, aut ἔργον certè, pro ἐργῶδες, positum. Potest tamen ἄξιον appendi.

Περὶ μὲν οὖν τῆς ἐγχωρίου ἱστορίας, ῥαθυμότερον φαίνονται ἀναγεγραφότες, ὅσοι τέλεον ᾠήθησαν πλάσματα τοῦ Ποιητοῦ, τό, τε Ἄντρον, καὶ ὅσα περὶ τούτου ἀφηγήσατο· οἱ δὲ τὰς Γεωγραφίας ἀναγεγραφότες ὡς ἄριστα καὶ ἀκριβέστατα, καὶ ὁ Ἐφέσιος Ἀρτεμίδωρος, ἐν τῷ πέμπτῳ τῶν εἰς Ἕνδεκα συντεταγμένης αὐτῷ πραγματείας, γράφει ταῦτα, « Τῆς Κεφαλληνίας ἀπὸ Πανόρμου λιμένος πρὸς ἀνατολὴν δώδεκα στάδια, νῆσός ἐστιν « Ἰθάκη σταδίων ὀγδοήκοντα πέντε, στενὴ δὲ, καὶ μετέωρος, λιμένα ἔχουσα καλούμενον

Φόρ-

" Φόρκυνα· ἔστι δ' αἰγιαλὸς ἐν αὐτῷ· ἐκεῖ Νυμφῶν ἱερὸν Ἄντρον ὃ λέγεται, τὸν Ὀδυσ-
" σέα ὑπὸ τῶν Φαιάκων ἐκβιβασθῆναι. Πλάσμα μὲν οὖν Ὁμηρικὸν παντελῶς οὐκ ἂν εἴη· εἴτε δ' οὕτως ἔχον ἀφηγήσατο, εἴτε καὶ αὐτὸς τινὰ προσέθηκεν, οὐδὲν ἧττον * μένει τὰ † ζητήματα, τὴν βούλησιν, ἢ τῶν καθιδρυσαμένων, ἢ τοῦ προσθέντος Ποιητοῦ, ἀνιχνευόντων· ὡς ἂν μήτε τῶν Παλαιῶν, ἄνευ συμβόλων μυθικῶν, τὰ ἱερὰ καθιδρυσαμένων· μήτε Ὁμήρου, ὡς ἔτυχε, τὰ περὶ τούτων ἀφηγουμένου. Ὅσῳ δ' ἄν τις μὴ Ὁμήρου πλάσμα ἐγχειρῇ, τὰ κατὰ τὸ Ἄντρον δεικνύναι, τῶν δὲ πρὸ Ὁμήρου θεοῖς τοῦτο καθιερωμάτων, τοσούτῳ τῆς Παλαιᾶς σοφίας πλῆρες τὸ Ἀνάθημα εὑρεθήσεται· καὶ διὰ τοῦτο ἄξιον ἐρευνῆς, καὶ τῆς ἐν αὐτῷ συμβολικῆς καθιδρύσεως δεόμενον τῆς διασαφήσεως.

* γρ. μόνη. *Holsten.* non bené.
† an ζητεῖν.

Ἄντρα μὲν δὴ ἐπιεικῶς οἱ Παλαιοὶ, καὶ σπήλαια τῷ Κόσμῳ καθιέρουν, καθ' ὅλον τε αὐτὸν, καὶ κατὰ μέρη, λαμβάνοντες σύμβολον μὲν τῆς ὕλης, ἐξ ἧς ὁ Κόσμος, τὴν γῆν παραδιδόντες· διό τινες καὶ αὐτόθεν τὴν ὕλην τὴν γῆν εἶναι ἐτίθεντο· τὸν ἐκ τῆς ὕλης γιγνόμενον Κόσμον, διὰ τῶν Ἄντρων, παριστῶντες· ὅτι τε, ὡς ἐπιπολὺ, αὐτοφυῆ τὰ ἄντρα, καὶ συμφυῆ τῇ γῇ, ὑπὸ πέτρας περιεχόμενα μονοειδοῦς· ἧς τὰ μὲν ἔνδον, κοῖλα· τὰ δ' ἔξω εἰς τὸ ἀπεριόριστον τῆς γῆς ἀνεῖται. Αὐτοφυὴς δὲ ὁ Κόσμος, καὶ αὐτοσυμφυὴς, προσπεφυκὼς τῇ ὕλῃ· ἣν λίθον καὶ πέτραν, διὰ τὸ ἀργὸν καὶ ἀντίτυπον πρὸς τὸ εἶδος εἶναι, ἠνίττοντο, ἄπειρον κατὰ τὴν ἑαυτῆς ἀμορφίαν τιθέντες· ῥευστῆς δ' οὔσης αὐτῆς, καὶ τοῦ εἴδους, δι' οὗ μορφοῦται καὶ φαίνεται, καθ' ἑαυτὴν ἐστερημένης, τὸ ἔνυδρον καὶ ἔνικμον τῶν Ἄντρων καὶ σκοτεινὸν, καὶ ὡς Ποιητὴς ἔφη, ἠεροειδὲς, οἰκείως ἐδέξαντο εἰς σύμβολον τῶν προσόντων τῷ Κόσμῳ, διὰ τὴν ὕλην· διὰ μὲν οὖν τὴν ὕλην ἠεροειδὴς καὶ σκοτεινὸς, ὁ Κόσμος· διὰ δὲ τὴν τοῦ εἴδους συμπλοκὴν καὶ διακόσμησιν, ἀφ' οὗ καὶ Κόσμος ἐκλήθη, καλός τε ἐστι καὶ ἐπέραστος· ὅθεν οἰκείως, ἐπ' αὐτοῦ ἂν ῥηθείη Ἄντρον, ἐπήρατον μὲν τῷ εὐθὺς ἐντυγχάνοντι, διὰ τὴν τῶν εἰδῶν μέθεξιν· ἠεροειδὲς δὲ, σκοποῦντι τὴν ὑποβάθραν αὐτοῦ, καὶ εἰς αὐτὴν εἰσιόντι τῷ Νῷ· ὥστε τὰ μὲν ἔξω ἐπιπολαίως ἐπήρατα· τὰ δὲ ἔσω καὶ ἐν βάθει, ἠεροειδῆ· οὕτω καὶ Πέρσαι τὴν εἰς κάτω κάθοδον τῶν ψυχῶν, καὶ πάλιν ἔξοδον μυσταγωγοῦντες, τελοῦσι τὸν μύστην, ἐπονομάσαντες Σπήλαιον, τόπον. Πρῶτα μὲν, ὡς ἔφη Εὔβουλος, Ζωροάστρου αὐτοφυὲς σπήλαιον ἐν τοῖς πλησίον ὄρεσι τῆς Περσίδος ἀνθηρὸν καὶ πηγὰς ἔχον ἀνιερώσαντος, εἰς τιμὴν τοῦ πάντων ποιητοῦ καὶ πατρὸς, Μίθρου, εἰκόνα φέροντος αὐτῷ τοῦ σπηλαίου τοῦ Κόσμου· ὃν ὁ Μίθρας ἐδημιούργησε· τῶν δὲ ἐντὸς, κατὰ συμμέτρους ἀποστάσεις, σύμβολα φερόντων τῶν κοσμικῶν στοιχείων καὶ κλιμάτων· μετὰ δὲ τοῦτον τὸν Ζωροάστρην κρατήσαντος καὶ παρὰ τοῖς ἄλλοις, δι' ἄντρων καὶ σπηλαίων, εἴτ' οὖν αὐτοφυῶν, εἴτε χειροποιήτων τὰς τελετὰς ἀποδιδόναι· ὡς γὰρ τοῖς μὲν Ὀλυμπίοις θεοῖς ναούς τε, καὶ ἕδη, καὶ βωμοὺς ἱδρύσαντο· χθονίοις δὲ καὶ ἥρωσιν, ἐσχάρας· ὑποχθονίοις δὲ, βόθρους καὶ μέγαρα· οὕτω καὶ τῷ Κόσμῳ, ἄντρα τε καὶ σπήλαια· ὡσαύτως δὲ καὶ ταῖς νύμφαις, διὰ τὰ ἐν ἄντροις καταλειβόμενα, ἢ ἀναδιδόμενα ὕδατα· ὧν αἱ Ναΐδες, ὡς μετ' ὀλίγον ἐπέξιμεν, προεστήκασι, Νύμφαι· Οὐ μόνον δὲ, ὡς φαμὲν, Κόσμου σύμβολον, ἤτοι γεννητοῦ αἰσθητοῦ, τὸ ἄντρον ἐποιοῦντο· ἀλλ' ἤδη καὶ πασῶν τῶν ἀοράτων δυνάμεων ἄντρον ἐν συμβόλῳ παρελάμβανον· διὰ τὸ σκοτεινὰ μὲν εἶναι τὰ ἄντρα· ἀφανὲς δὲ τὸ τῶν δυνάμεων οὐσιῶδες. Οὕτω καὶ ὁ Κρόνος ἐν τῷ Ὠκεανῷ αὐτῷ ἄντρον,

κατασκευάζει, * κἀκεῖ κρύπτει τοὺς ἑαυτοῦ παῖδας· ὡσαύτως καὶ ἡ Δημήτηρ ἐν ἄντρῳ τρέφει τὴν Κόρην μετὰ Νυμφῶν· καὶ ἄλλα τοιαῦτα πολλὰ εὑρήσει τις, † ἐπιὼν τὰ τῶν Θεολόγων. Ὅτι δὲ καὶ ταῖς Νύμφαις ἀνετίθεσαν ἄντρα, καὶ τούτων μάλιστα ταῖς Ναΐσιν αἳ ἐπὶ πηγῶν εἰσι, κἀκ τῶν ὑδάτων, ἀφ' ὧν εἰσι ῥοαὶ, Ναΐδες ἐκαλοῦντο, δηλοῖ καὶ ὁ εἰς Ἀπόλλωνα Ὕμνος, ἐν ᾧ λέγεται,

Σοὶ δ' ἄρα πηγὰς νοερῶν ὑδάτων
* [Νύμφαι] † τάμον ἄντροις
Μίμνουσαι· γαίης ἀπαλλόμεναι
‡ Πνεύμασι, Μούσης
Θέσπιν ἐς ὀμφὴν· ‡ ταὶ δ' ὑπὲρ οὖδας
Διὰ πάντα ‡ νασμοὺς ῥήξασαι
Παρέχουσι βροτοῖς γλυκερῶν ῥεῖθρον
Ἀλιπεῖς προχοάς.

Ἀφ' ὧν, οἶμαι, ὁρμώμενοι, καὶ οἱ Πυθαγόρειοι, καὶ μετὰ τούτους Πλάτων, ἄντρον καὶ σπήλαιον τὸν Κόσμον ἀπεφήναντο· παρά τε γὰρ Ἐμπεδοκλεῖ αἱ ψυχοπομποὶ δυνάμεις λέγουσιν, Ἠλύθομεν τόδ' ὑπ' ἄντρον ὑπόστεγον· παρά τε Πλάτωνι, ἐν τῷ ἑβδόμῳ τῆς Πολιτείας λέγεται, § "Ἰδὲ γὰρ ἀνθρώπους, οἷον "ἐν καταγείῳ ἄντρῳ καὶ οἰκήσει σπηλαιώδει, ἀναπεπταμένην πρὸς τὸ Φῶς τὴν εἴσο"δον ἐχούσῃ μακρὰν, παρ' ἅπαν τὸ σπήλαιον· εἶτα, εἰπόντος τοῦ προσδιαλεγομένου, "Ἄτοπον λέγεις εἰκόνα, ἐπάγει, ¶ Ταύτην τοίνυν τὴν εἰκόνα, ὦ Φίλε Γλαύκων, προσ"απτέον ἅπασαν τοῖς ἔμπροσθεν λεγομένοις· τὴν μὲν δι' ὄψεως Φαινομένην ἕδραν, "τῇ τοῦ δεσμωτηρίου οἰκήσει ἀφομοιοῦντας· τὸ δὲ τοῦ πυρὸς ἐν αὐτῇ Φῶς, τῇ τοῦ ἡλίου "δυνάμει. Ὅτι μὲν οὖν σύμβολον Κόσμου τὰ ἄντρα καὶ τῶν ἐγκοσμίων δυνάμεων, ἐτίθεντο οἱ Θεολόγοι, διὰ τούτων δεδήλωται· ἤδη δὲ, καὶ ὅτι τῆς νοητῆς οὐσίας, εἴρηται· ἐκ διαφόρων μέντοι, καὶ οὐ τῶν αὐτῶν ὁρμώμενοι· τοῦ μὲν γὰρ Αἰσθητοῦ κόσμου, διὰ τὸ σκοτεινὰ εἶναι τὰ ἄντρα, καὶ πετρώδη, καὶ διύγρα· τοιοῦτον δ' εἶναι τὸν Κόσμον, διὰ τὴν ὕλην, ἐξ ἧς συνέστηκεν ὁ κόσμος, καὶ ἀντίτυπον, καὶ ῥευστὴν ἐτίθεντο· τοῦ δ' αὖ Νοητοῦ, διὰ τὸ ἀφανὲς αἰσθήσει, καὶ ‡ τὸ στερρὸν καὶ βέβαιον τῆς οὐσίας· οὕτω δὲ καὶ τῶν μερικῶν ἀσαφῶν δυνάμεων· καὶ μᾶλλόν γε ἐπὶ τούτων τῶν ἐν ὕλῃ· κατὰ γὰρ τὸ αὐτοφυὲς τὸ τῶν ἄντρων, καὶ νύχιον, καὶ σκοτεινὸν, καὶ πέτρινον, ἐποιοῦντο τὰ σύμβολα· οὐκ ἔτι μέντοι πάντως καὶ κατὰ σχῆμα, ὥς τινες ὑπενόουν· ὅτι μηδὲ πᾶν ἄντρον σφαιροειδὲς, ὡς καὶ τὸ παρ' Ὁμήρῳ δίθυρον. διπλοῦ δ' ὄντος ἄντρου, οὐκέτι τοῦτο ἐπὶ τῆς νοητῆς, ἀλλὰ τῆς αἰσθητῆς παρελάμβανον οὐσίας· ὡς καὶ τὸ νῦν προειληφθὲν, διὰ τὸ ἔχειν, Φησὶν, ὕδατα ἀενάοντα, οὐκ ἂν εἴη τῆς νοητῆς ὑποστάσεως, ἀλλὰ τῆς ἐνύλου Φέρον οὐσίας σύμβολον· διὸ καὶ ἱερὸν Νυμφῶν, οὐκ Ὀρεστιάδων, οὐδ' Ἀκραίων, ἤ τινων τοιούτων, ἀλλὰ Ναΐδων αἳ ἀπὸ τῶν ναμάτων οὕτω κέκληνται. Νύμφας δὲ Ναΐδας λέγομεν, καὶ τὰς τῶν ὑδάτων προεστώσας δυνάμεις ἰδίως· ἔλεγον δὲ καὶ τὰς εἰς Γένεσιν κατιούσας ψυχὰς κοινῶς ἁπάσας· ἡγοῦντο γὰρ προσιζάνειν τῷ ὕδατι τὰς ψυχὰς, θεοπνόῳ ὄντι, ὥς Φησιν ὁ Νουμήνιος, διὰ τοῦτο λέγων, καὶ τὸν προφήτην εἰρηκέναι, ‡ Ἐμφέρεσθαι ἐπάνω τοῦ ὕδατος Θεοῦ πνεῦμα· τούς τε Αἰγυπτίους διὰ τοῦτο, τοὺς δαίμονας ἅπαντας οὐχ ἑστάναι ἐπὶ στερεοῦ, ἀλλὰ πάντας ἐπὶ πλοίου· καὶ τὸν Ἥλιον, καὶ ἁπλῶς πάντας οὕς τινας εἰδέναι χρὴ τὰς ψυ-

* Ità Henr. Stephan. rectè, pro Veteri κἀφανίζει.
† Ità Nos, pro Veteri ἐπειδὰν.
* Hanc Vocem restituo.
† Pro τίμιον.
‡ Ità, pro πνεύμασι.
‡ pro τοί.
‡ Ità, pro ναυ. voce nihili.
‡ Addo τὸ.
‡ Genes. c. 1. v. 2.

§ fol. 692. Edit. Francofurt. ¶ fol. 894.

χάς,

χὰς, ἐπιποτωμένας τῷ ὑγρῷ τὰς εἰς Γένεσιν κιούσας· ὅθεν καὶ Ἡράκλειτον, "ψύχῃσι, φάναι, "τέρψιν, μὴ θάνατον, ὑγρῇσι γενέσθαι· τέρψιν δὲ εἶναι αὐταῖς τὴν εἰς τὴν Γένεσιν "Πτῶσιν· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ φάναι, ‡ "Ζῆν ἡμᾶς τὸν ἐκείνων θάνατον "καὶ ζῆν ἐκείνας τὸν ἡμέτερον θάνατον· παρὸ καὶ διεροὺς, τοὺς ἐν Γενέσει ὄντας, καλεῖν τὸν Ποιητὴν τοὺς διύγρους τὰς ψυχὰς ἔχοντας· αἷμα μὲν οὖν ταύταις καὶ ὁ δίυγρος ‡ γόνος φίλος· ταῖς δὲ τῶν φυτῶν τροφὴ, τὸ ὕδωρ. Διαβεβαιοῦνται δέ τινες, καὶ τὰ ἐν ἀέρι καὶ οὐρανῷ ἀτμοῖς τρέφεσθαι, ἐκ ναμάτων, καὶ ποταμῶν, καὶ τῶν ἄλλων ἀναθυμιάσεων· τοῖς δ' ἀπὸ τῆς Στοᾶς, Ἥλιον μὲν τρέφεσθαι ἐκ τῆς ἀπὸ τῆς θαλάσσης ἀναθυμιάσεως ἐδόκει· Σελήνην δ' ἐκ τῶν πηγαίων καὶ ποταμίων ὑδάτων· τὰ δ' ἄστρα, ἀπὸ τῆς ἐκ γῆς ἀναθυμιάσεως· καὶ διὰ τοῦτο, Ἄμμα μὲν νοερὸν εἶναι τὸν Ἥλιον ἐκ Θαλάσσης· τὴν δὲ Σελήνην, ἐκ ποταμίων ὑδάτων· τοὺς δὲ ἀστέρας, ἐξ ἀναθυμιάσεως τῆς ἀπὸ τῆς γῆς· Ἀνάγκη τοίνυν καὶ τὰς ψυχὰς, ἤτοι σωματικὰς οὔσας, ἢ ἀσωμάτους μὲν, ἐφελκομένας δὲ σῶμα, καὶ μάλιστα τὰς μελλούσας καταδεῖσθαι εἴς τε αἷμα καὶ δίυγρα σώματα, ῥέπειν πρὸς τὸ ὑγρὸν, καὶ σωματοῦσθαι ὑγρανθείσας· διὸ καὶ χολῆς καὶ αἵματος ἐπιχύσει προστρέπεσθαι τὰς τεθνηκότων· καὶ τάσγε φιλοσωμάτους ὑγρὸν τὸ πνεῦμα ἐφελκομένας, παχύνειν τοῦτο, ὡς νέφος· ὑγρὸν γὰρ ἐν ἀέρι παχυνθὲν, νέφος συνίσταται· παχυνθὲν δ' ἐν αὐταῖς τοῦ πνεύματος ὑγροῦ πλεονασμῷ, ὁρατὰς γίνεσθαι· καὶ ἐκ τῶν τοιούτων αἱ συναντῶσαί τισι κατὰ φαντασίαν, χρώζουσαι τὸ πνεῦμα, εἰδώλων ἐμφάσεις· αἱ μέν τοι καθαραὶ Γενέσεως ἀπότροποι· αὐτὸς δὲ φησὶν Ἡράκλειτος,

Ξηρὰ ψυχὴ σοφωτάτη ——

διὸ κἀνταῦθα κατὰ τὰς τῆς μίξεως ἐπιθυμίας, δίυγρον, καὶ νοτερώτερον γίγνεσθαι τὸ πνεῦμα, ἀτμὸν ἐφελκομένης δίυγρον τῆς ψυχῆς ἐκ τῆς πρὸς Γένεσιν νευούσης. Ναΐδες οὖν νύμφαι, αἱ εἰς Γένεσιν ἰοῦσαι ψυχαί· ὅθεν καὶ τὰς Γαμουμένας ἔθος, ὡσὰν εἰς Γένεσιν συνεζευγμένας, νύμφας τε καλεῖν, καὶ λουτροῖς καταχεῖν, ἐκ πηγῶν, ἢ ναμάτων, ἢ κρηνῶν ἀενάων εἰλημμένοις. Ἀλλὰ ψυχαῖς μὲν πλουμέναις εἰς Φύσιν, καὶ γενεθλίοις δαίμοσιν, ἱερός τε ὁ κόσμος καὶ ἐπίεραστος, καίπερ σκοτεινὸς ὢν Φύσει καὶ ἠεροειδής· ἀφ' οὗ καὶ αὐταὶ ἀερώδεις, καὶ ἐξ ἀέρος ἔχειν τὴν οὐσίαν ὑπωπτεύθησαν· διὰ τοῦτο δὲ καὶ οἰκεῖον αὐταῖς ἱερὸν ἐπὶ γῆς ἂν εἴη

Ἄντρον ἐπίερατον, ἠεροειδὲς,

κατ' εἰκόνα τοῦ Κόσμου· ἐν ᾧ, ὡς μεγίστῳ ἱερῷ, αἱ ψυχαὶ συνδιατρίβουσι· Νύμφαις τε ὑδάτων προεστώσαις οἰκεῖον τὸ Ἄντρον ἔνθ' —— ὕδατ' ἀενάοντα ἔνεστι.

Ἀνακείσθω δὲ τὸ προκείμενον Ἄντρον ψυχαῖς, καὶ ταῖς μερικωτέραις ἐν δυνάμεσι νύμφαις· αἳ ναμάτων καὶ πηγῶν προεστῶσαι, πηγαῖαί τε, καὶ Ναΐδες διὰ τοῦτο κέκληνται. Τίνα οὖν ἡμῖν διάφορα σύμβολα, τὰ μὲν πρὸς τὰς ψυχὰς ἀναφερόμενα, τὰ δὲ πρὸς τὰς ἐν ὕδασι δυνάμεις· ἵνα κοινὸν ἀμφοτέραις καθιερῶσθαι τὸ ἄντρον ὑπολάβωμεν; Σύμβολα δὴ ἔστω Ὑδριάδων νυμφῶν, οἱ λίθινοι κρατῆρες, καὶ οἱ ἀμφιφορεῖς· Διονύσου μὲν γὰρ σύμβολα ταῦτα, ἀλλ' ὄντα κεράμεα· τουτέστιν, ἐκ γῆς ὠπτημένης· ταῦτα γὰρ φίλα τῇ παρὰ τοῦ θεοῦ δωρεᾷ τῆς ἀμπέλου· ἐπεὶ ἀπὸ πυρὸς οὐρανίου πεπαίνεται ταύτης ὁ καρπός· λίθινοι δὲ κρατῆρες καὶ ἀμφιφορεῖς ταῖς προεστώσαις τοῦ ἐκ πετρῶν ἐξιόντος ὕδατος Νύμφαις οἰκειότατοι· ψυχαῖς δὲ εἰς Γένεσιν κατιούσαις καὶ σωματουργίαν, τί ἂν εἴη οἰκειότερον σύμβολον τούτων; διὸ καὶ ἀπετόλμησεν εἰπεῖν ὁ Ποιητὴς, ὅτι ἐν τούτοις,

Φάρ-

‡ Vid. Euripid. Polyid. v. 15.

‡ An φόνος, ut αἷμα;

Φάρε' ὑφαίνουσιν ἁλιπόρφυρα, θαῦμα ἰδέσθαι·

ἐν ὀστοῖς μὲν γὰρ, καὶ περὶ ὀστᾶ ἡ Σαρκοποιΐα· λίθος δὲ ταῦτα ἐν ζώοις, λίθῳ ἐοικότα· διότι οἱ ἱστοὶ, οὐκ ἀπ' ἄλλης ὕλης, ἀλλ' ἀπὸ τοῦ λίθου ἐρρέθησαν· τὰ δ' ἁλιπόρφυρα φάρη ἄντικρυς, ἡ ἐξ αἱμάτων ἂν ἐξυφαινομένη Σάρξ· ἐξ αἵματος μὲν γὰρ ἁλουργῆ ἔρια· καὶ ἐκ ζώων ἐβάφη καὶ τὸ ἔριον· δι' αἵματος δὲ καὶ ἐξ αἱμάτων, ἡ Σαρκογονία· καὶ χιτὼν γε, τὸ σῶμα τῇ ψυχῇ, ὃ ἠμφίεσται· θαῦμα τῷ ὄντι ἰδέσθαι, εἴτε πρὸς τὴν σύστασιν ἀποβλέπει, εἴτε πρὸς τὴν σύνδεσιν τοῦτο συνάγει τῆς ψυχῆς. Οὕτω καὶ παρὰ τῷ Ὀρφεῖ ἡ Κόρη, ἥπερ ἐστὶ παντὸς τοῦ σπειρομένου Ἔφορος, ἱστουργοῦσα παραδίδοται· τῶν Παλαιῶν καὶ τὸν οὐρανὸν ‡ Πέπλον εἰρηκότων, οἷον θεῶν οὐρανίων περίβλημα. Διὰ τί οὖν οὐχ ὕδατος πλήρεις οἱ ἀμφιφορεῖς, ἀλλὰ κηρίων; ἐν γὰρ τούτοις φησὶ,

‡ Consule *Psalm.* 104. v. 2. & quæ Nos ad *Iliad.* γ'. 57.

Τιθαιβώσσουσι μέλισσαι·

δηλοῖ δὲ τὸ τιθαιβώσσειν, τὸ τιθέναι τὴν βόσιν· βόσις δὲ καὶ τροφὴ, τὸ μέλι ταῖς μελίσσαις· κέχρηνται δὲ τῷ μέλιτι οἱ Θεολόγοι πρὸς πολλὰ καὶ διάφορα σύμβολα, διὰ τὸ ἐκ πολλῶν συνεστάναι δυνάμεων· ἐπεὶ καθαρτικῆς ἐστι δυνάμεως καὶ συντηρητικῆς· τῷ γὰρ μέλιτι ἄσηπτα μένει· καὶ τὰ χρόνια τραύματα ἐκκαθαίρεται μέλιτι· ἔτι δὲ γλυκὺ τῇ γεύσει, καὶ συναγόμενον ἐξ ἀνθῶν ὑπὸ μελισσῶν, ἃς βουγενεῖς εἶναι συμβέβηκεν. Ὅταν μὲν οὖν τοῖς τὰ Λεοντικὰ μυουμένοις, εἰς τὰς χεῖρας, ἀνθ' ὕδατος, μέλι νίψασθαι ἐγχέωσι, καθαρὰς ἔχειν τὰς χεῖρας παραγγέλλουσιν ἀπὸ παντὸς λυπηροῦ, καὶ βλαπτικοῦ καὶ μυσαροῦ· καὶ ὡς Μύστῃ καθαρτικοῦ ὄντος τοῦ πυρὸς, οἰκεῖα νίπτρα προσάγουσι, παραιτησάμενοι τὸ ὕδωρ, ὡς πολεμοῦν τῷ πυρί· καθαίρουσι δὲ καὶ τὴν γλῶσσαν τῷ μέλιτι ἀπὸ παντὸς ἁμαρτωλοῦ. Ὅταν δὲ ‡ τῇ Περσεφόνῃ προσάγωσι μέλι, ὡς Φύλακι καρπῶν, τὸ Φυλακτικὸν ἐν συμβόλῳ τίθενται· ὅθεν τινὲς ἠξίουν, τὸ νέκταρ, καὶ τὴν ἀμβροσίαν, ἣν κατὰ ῥινῶν † στάζει ὁ Ποιητὴς, εἰς τὸ μὴ σαπῆναι τοὺς τεθνηκότας, τὸ μέλι ἐκδέχεσθαι· ἀλλὰ περὶ μὲν τοῦ Νέκταρος, εἰ χρὴ ἀκούειν ἐπὶ τοῦ Μέλιτος, ἐν ἄλλοις ἀκριβέστερον ἐξετάσομεν· παρὰ δὲ τῷ Ὀρφεῖ ὁ Κρόνος μέλιτι ὑπὸ Διὸς ἐνεδρεύεται· πλησθεὶς γὰρ μέλιτος μεθύει, καὶ σκοτοῦται, ὡς ἀπὸ οἴνου, καὶ ὑπνοῖ· ὡς παρὰ Πλάτωνι ὁ Πόρος τοῦ Νέκταρος πλησθείς· οὔπω γὰρ οἶνος ἦν· φησὶ γὰρ παρ' Ὀρφεῖ ἡ Νὺξ τῷ Διῒ, ὑποτιθεμένη τὸν διὰ Μέλιτος δόλον,

‡ κ. τῷ Πέρσῃ, at Κόρη suprà, καρπῶν ἔφορος.

† *Iliad.* τ'. 39.

Εὖτ' ἂν δή μιν ἴδηαι ὑπὸ δρυσὶν ὑψικόμοισιν

Ἔργοισιν μεθύοντα μελισσάων ἐριβόμβων,

Αὐτίκα ‡ μιν δῆσον·

‡ κ. δῆσον αὐτόν.

ὃ καὶ πάσχει ὁ Κρόνος, καὶ δεθεὶς ἐκτέμνεται, ὡς Οὐρανός· τοῦ Θεολόγου, δι' ἡδονῆς δεσμεῖσθαι καὶ κατάγεσθαι τὰ θεῖα εἰς Γένεσιν, αἰνιττομένου, ἀποσπερματίζειν τε δυνάμεις, εἰς ἡδονὴν ἐκλυθέντα· ὅθεν ἐπιθυμίᾳ μὲν συνουσίας τὸν Οὐρανὸν κατιόντα εἰς γῆν ἐκτέμνει Κρόνος· ταυτὸν δὲ τῇ ἐκ συνουσίας ἡδονῇ παρίσταται αὐτοῖς ἡ τοῦ Μέλιτος· ὑφ' οὗ δολωθεὶς ὁ Κρόνος ἐκτέμνεται. Πρῶτος γὰρ τῶν ἀντιφερομένων τῷ Οὐρανῷ ὁ Κρόνος ἐστὶ, καὶ ἡ τούτου σφαῖρα· κατίασι δὲ δυνάμεις ἐξ οὐρανοῦ καὶ ἀπὸ τῶν πλανωμένων· ἀλλὰ τὰς μὲν ἐξ οὐρανοῦ δέχεται Κρόνος· τὰς δ' ἀπὸ τοῦ Κρόνου, Ζεύς. Λαμβανομένου τοίνυν καὶ ἐπὶ καθαρμοῦ τοῦ μέλιτος, καὶ ἐπὶ Φυσικῆς σηπεδόνος, καὶ ἐπὶ ἡδονῆς εἰς Γένεσιν καταγωγῆς, οἰκεῖον σύμ-

σύμβολον καὶ Νύμφαις Ὑδριάσι παρατίθεται, εἰς τὸ ἄσηπτον τῶν ὑδάτων, ὧν ἐπιστατοῦσι καὶ τῆς καθάρσεως αὐταῖς, καὶ τῆς εἰς γένεσιν συνεργίας· συνεργεῖ γὰρ γενέσει τὸ ὕδωρ. διὸ καὶ ἐν τοῖς κρατῆρσι καὶ ἀμφιφορεῦσι τιθαιβώσσουσι μέλισσαι, τῶν μὲν κρατήρων σύμβολον τῶν πηγῶν φερόντων· καθὼς παρὰ τῷ Μίθρᾳ ὁ κρατὴρ, ἀντὶ τῆς πηγῆς τέτακται. Τῶν δ' ἀμφιφορέων, ἐν οἷς τὰ ἀπὸ τῶν πηγῶν ἀρυόμεθα· πηγαὶ δὲ καὶ νάματα οἰκεῖα ταῖς Ὑδριάσι νύμφαις· καὶ ἔτι γε μᾶλλον νύμφαις, ταῖς ψυχαῖς· ἃς ἰδίως μελίσσας οἱ Παλαιοὶ ἐκάλουν, ἡδονῆς οὔσας ἐργαστικάς· ὅθεν καὶ ὁ Σοφοκλῆς οὐκ ἀνοικείως ἐπὶ τῶν ψυχῶν ἔφη,

Βόμβει δὲ νεκρῶν σμῆνος· †ἄλλη δ' ἔρχεται

† Malè olim transponebatur.

καὶ τὰς Δήμητρος ἱερείας, ὡς τῆς χθονίας θεᾶς μύστιδας, Μελίσσας οἱ Παλαιοὶ ἐκάλουν, αὐτήν τε τὴν Κόρην Μελιτώδη· Σελήνην τε οὖσαν Γενέσεως προστάτιδα, Μέλισσαν ἐκάλουν· ἄλλως τε ‡ ἐποχεῖται ταύρῳ μὲν Σελήνη· καὶ ὕψωμα Σελήνης ὁ Ταῦρος· βουγενεῖς δὲ αἱ μέλισσαι, καὶ ψυχαὶ δὲ εἰς Γένεσιν ἰοῦσαι, βουγενεῖς καὶ βουκλόπος Θεὸς, ὁ τὴν γένεσιν λεληθότως ἀκούων· πεποίηται ἤδη τὸ μέλι καὶ θανάτου σύμβολον· διὸ καὶ μέλιτος σπονδὴν τοῖς χθονίοις ἔθυον· τὴν δὲ χολὴν, ζωῆς· ἤτοι διὰ ἡδονῆς αἰνιττόμενοι ἀποθνήσκειν τὸν τῆς ψυχῆς βίον, διὰ δὲ πικρίας ἀναβιώσκεσθαι· ὅθεν καὶ τοῖς θεοῖς χολὴν ἔθυον· ἢ, ὅτι ὁ μὲν θάνατος λυσίπονος· ἡ δ' ἐνταῦθα ζωὴ, ἐπίμοχθος καὶ πικρά. Οὐχ ἁπλῶς μέν τοι πάσας ψυχὰς εἰς γένεσιν ἰούσας, μελίσσας ἔλεγον· ἀλλὰ τὰς μελλούσας μετὰ δικαιοσύνης βιοτεύειν, καὶ πάλιν ἀναστρέφειν, εἰργασμένας τὰ θεοῖς φίλα· τὸ γὰρ ζῶον, φιλόστροφον, καὶ μάλιστα δίκαιον, καὶ νηφαντικόν· ὅθεν καὶ νηφάλιοι σπονδαὶ, αἱ διὰ μέλιτος· καὶ κυάμους οὐκ ἐφιζάνουσιν. οὓς ἐλάμβανον εἰς σύμβολον τῆς κατ' εὐθεῖαν γενέσεως καὶ ἀκαμποῦς· διὰ τὸ μόνον σχεδὸν τῶν σπερματικῶν δι' ὅλου τετρῆσθαι, μὴ ἐγκοπτόμενον ταῖς μεταξὺ τῶν γονάτων ἐμφράξεσι. Φέροιεν οὖν τὰ κηρία καὶ αἱ μέλισσαι, οἰκεῖα σύμβολα καὶ κοινὰ Ὑδριάδων νυμφῶν, καὶ ψυχῶν εἰς γένεσιν νυμφευομένων. Σπήλαια τοίνυν καὶ ἄντρα τῶν παλαιοτάτων, πρὶν καὶ ναοὺς ἐπινοῆσαι, θεοῖς ἀφοσιούντων, καὶ ἐν Κρήτῃ μὲν, Κουρήτων, Διΐ· ἐν Ἀρκάδι δὲ, Σελήνῃ καὶ Πανὶ Λυκείῳ· καὶ ἐν Νάξῳ, Διονύσῳ· πανταχοῦ δ', ὅπου τὸν Μίθραν ἔγνωσαν, διὰ σπηλαίου τὸν θεὸν ἱλεουμένων· τὸ Ἰθακήσιον σπήλαιον οὐκ ἠρκέσθη δίδυμον εἰπὼν Ὅμηρος, ἀλλὰ καὶ τὰς μὲν τινας πρὸς Βορρᾶν τετράφθαι θύρας, τὰς δὲ πρὸς Νότον, θειοτέρας· καὶ καταβατάς γε τὰς Βορείους· τὰς δὲ πρὸς Νότον, οὔτε εἰ καταβαταὶ ἐπεσημήνατο· μόνον δὲ, ὅτι ——οὐδέ τι κείνῃ

Ἄνδρες ἐσέρχονται· ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν.

‡ τὸ addo.

Ἐπεὶ τοίνυν ζητεῖν, ‡ τὸ βούλημα, εἴτε τῶν καθιδρυσαμένων, ὥσπερ ἱστορεῖ ὁ Ποιητὴς, ἀπαγγέλλει, ἢ αὐτοῦ γε τὸ αἴνιγμα· εἴπερ αὐτοῦ πλάσμα, τὸ διήγημα· τοῦ δὲ ἄντρου ‡ εἰκόνα καὶ σύμβολόν φησι τοῦ κόσμου φέροντος, Νουμήνιος, καὶ ὁ τούτου ἑταῖρος Κρόνιος, Δύο εἶναι ἐν οὐρανῷ ἄκρα· ὧν οὔτε νοτιώτερόν ἐστι τοῦ χειμερινοῦ τροπικοῦ· οὔτε βορειότερον τοῦ θερινοῦ· ἔστι δ' ὁ μὲν θερινὸς, κατὰ Καρκίνον· ὁ δὲ χειμερινὸς, κατ' Αἰγόκερων· καὶ προσγειότατος μὲν ὢν ἡμῖν ὁ Καρκίνος, εὐλόγως τῇ προσγειοτάτῃ Σελήνῃ ἀπεδόθη· ἀφανοῦς δ' ἔτι ὄντος τοῦ νοτίου πόλου,

‡ Ità pro corrupto, ἐπὶ πλέον, ut mox de *Mithrâ*. ἐποχεῖται δὲ ταύρῳ Ἀφροδίτης. Ità Poetæ, *Lyncas* agit *Bromius*, *Pavos Saturnia* pictos; Tardos *Luna* Boves. Et, *Cynthia* nec Bobus charum *Endymiona* fatigat.

‡ Confer quæ Nos ex *Platonicis*, ad Od. ν'. 110.

πόλυ, τῷ μακρῷ ἔτι ἀφεστηκότι, καὶ ἀνωτάτω τῷ πλανωμένων πάντων ὁ Αἰγόκερως ἀπεδόθη, ἤγουν τῷ Κρόνῳ· καὶ ἔχουσί γε ἐφεξῆς αἱ θέσεις τῶν ζῳδίων, ἀπὸ μὲν Καρκίνου εἰς Αἰγόκερων, πρῶτα μὲν Λέοντα, οἶκον Ἡλίου· εἶτα Παρθένον, Ἑρμοῦ· Ζυγὸν δέ, Ἀφροδίτης· Σκορπίον, Ἄρεος· Τοξότην, Διός. Αἰγόκερων, Κρόνου· ἀπὸ δ᾽ Αἰγόκερω δ᾽ ἔμπαλιν, Ὑδροχόον, Κρόνου· Ἰχθύας, Διός· Ἄρεος, Κριόν· Ταῦρον, Ἀφροδίτης· Διδύμους, Ἑρμοῦ· καὶ Σελήνης λοιπόν, Καρκίνον. Δύο οὖν ταύτας ἔθεντο Πύλας, Καρκίνον καὶ Αἰγόκερων, οἱ Θεολόγοι· Πλάτων δὲ δύο στόμια ἔφη· τούτων δέ, Καρκίνον μὲν εἶναι, δι᾽ οὗ κατίασιν αἱ ψυχαί· Αἰγόκερων δέ, δι᾽ οὗ ἀνίασιν· ἀλλὰ Καρκίνος μέν, Βόρειος καὶ καταβατικός· Αἰγόκερως δέ, Νότιος καὶ ἀναβατικός· ἔστι δὲ τὰ μὲν Βόρεια, ψυχῶν εἰς γένεσιν κατιουσῶν· καὶ ὀρθῶς καὶ τοῦ ἄντρου αἱ πρὸς Βορρᾶν πύλαι καταβαταὶ ἀνθρώποις· τὰ δὲ Νότια, οὐ θεῶν, ἀλλὰ τῶν εἰς θεοὺς ἀνιουσῶν· διὰ τὴν αὐτὴν αἰτίαν, οὐ θεῶν ἔφη ὁδὸς, ἀλλ᾽ ἀθανάτων· ὃ κοινόν, καὶ ἐπὶ ψυχῶν, ἢ οὐσῶν, καθ᾽ αὐτό, ἢ τῇ οὐσίᾳ, ἀθανάτων. Τῶν δύο Πυλῶν τούτων μεμνῆσθαι καὶ Παρμενίδην ἐν τῷ φυσικῷ φασι, Ῥωμαίους τε καὶ Αἰγυπτίους· Ῥωμαίους γὰρ τὰ Κρόνια ἑορτάζειν, Ἡλίου κατ᾽ Αἰγόκερων γινομένου· ἑορτάζειν δὲ τοὺς Δούλους, Ἐλευθέρων ὑποδήματα περιβάλλοντας, καὶ πάντων ἀλλήλοις κοινωνούντων· αἰνιξαμένου τοῦ Νομοθέτου, ὅτι κατὰ ταύτην τοῦ οὐρανοῦ τὴν Πύλην, οἱ νῦν ὄντες διὰ τὴν γένεσιν δοῦλοι, διὰ τῆς Κρονικῆς ἑορτῆς, καὶ τοῦ ἀνακειμένου Κρόνῳ οἴκου, ἐλευθεροῦνται, ἀναβιωσκόμενοι, καὶ εἰς ἀπογένεσιν ἀπερχόμενοι· καταβαίνουσι δὲ αὐτοῖς ἡ ἀπ᾽ Αἰγόκερω ὁδός· διὸ ἰανύαν εἰπόντες τὴν θύραν, καὶ Ἰανουάριον μῆνα, τὸν θυραῖον προσεῖπον· ἐν ᾧ Ἥλιος ἀπ᾽ Αἰγόκερω πρὸς ἑῴαν ἐπάνεισιν, ἐπιστρέψας εἰς τὰ Βόρεια· Αἰγυπτίοις δέ, ἀρχὴ ἔτους, οὐχ Ὑδροχόος, ὡς Ῥωμαίοις, ἀλλὰ Καρκίνος· πρὸς γὰρ τῷ Καρκίνῳ ἡ Σῶθις, ἣν Κυνὸς ἀστέρα Ἕλληνές φασι· Νουμηνία δ᾽ αὐτοῖς, ἡ Σώθεως ἀνατολή, γενέσεως κατάρχουσα τῆς εἰς τὸν Κόσμον· οὔτ᾽ οὖν Ἀνατολῇ καὶ Δύσει τὰς θύρας ἀνέθηκαν· οὔτε ταῖς ἰσημερίαις, οἷον Κριῷ καὶ Ζυγῷ· ἀλλὰ Νότῳ καὶ Βορρᾷ, καὶ ταῖς κατὰ Νότον νοτιωτάταις· ὅτι ψυχαῖς καθιέρωτο τὸ Ἄντρον καὶ νύμφαις Ὑδριάσι· Ψυχαῖς δὲ, γενέσεως καὶ ἀπογενέσεως οἰκεῖοι οἱ τόποι. Τῷ μὲν οὖν Μίθρᾳ, οἰκείαν καθέδραν τὴν κατὰ τὰς ἰσημερίας ὑπέταξαν· διὸ Κριοῦ μὲν φέρει, ἀρηΐου ζῳδίου, τὴν μάχαιραν· ἐποχεῖται δὲ ταύρῳ Ἀφροδίτης· ὡς καὶ ὁ ταῦρος δημιουργὸς ὤν, ὁ Μίθρας, καὶ γενέσεως δεσπότης· κατὰ τὸν ἰσημερινὸν δὲ τέτακται κύκλον, ἐν δεξιᾷ μὲν ἔχων τὰ Βόρεια· ἐν ἀριστερᾷ δέ, τὰ Νότια· τεταγμένου αὐτοῖς, κατὰ μὲν τὸν Νότον, τοῦ καὶ αὐτοῦ ἡμισφαιρίου, διὰ τὸ εἶναι θερμόν· κατὰ δὲ τὸν Βορρᾶν, τοῦ κατ᾽ ἐκεῖνον, διὰ τὸ ψυχρὸν τοῦ ἀνέμου. Ψυχαῖς δ᾽ εἰς γένεσιν ἰούσαις, καὶ ἀπὸ γενέσεως χωριζομέναις, εἰκότως ἔταξαν ἀνέμους· διὰ τὸ ἐφέλκεσθαι καὶ αὐτὰς πνεῦμα, ὥς τινες ᾠήθησαν, καὶ τὴν οὐσίαν ἔχειν τοιαύτην· ἀλλὰ Βορέας μέν, οἰκεῖος εἰς γένεσιν ἰούσαις· διὸ καὶ τοὺς θνήσκειν μέλλοντας ἡ ‡ Βορέου πνοὴ

Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν·

ἡ δὲ τοῦ Νότου, διαλύει· ἡ μὲν γὰρ πήγνυσι, ψυχροτέρα οὖσα, καὶ ἐν τῷ ψυχρῷ τῆς χθονίου γενέσεως διακρατεῖ· ἡ δὲ διαλύει, θερμοτέρα οὖσα, καὶ πρὸς τὸ θερμὸν τοῦ θείου ἀναπέμπουσα· Βορειοτέρας δ᾽ οὔσης τῆς ἡμετέρας οἰκουμένης, ἀνάγκη τοὺς τῇδε γεννωμένους, Βορρᾶ ἀνέμῳ ὁμιλεῖν· καὶ τοὺς ἐντεῦθεν ἀπαλλαττομένους, Νότῳ· αὕτη δὲ καὶ ἡ αἰτία τοῦ τὸν μὲν Βορρᾶν ἀρχόμενον μέγαν εἶναι· τὸν δὲ Νότον, λήγοντα· ὁ μὲν γὰρ εὐθὺς

‡ Vid. ad Iliad. ε, 697. & Odyss. ν, 110.

εὐθὺς ἐπίκειται τοῖς ὑπὸ τὴν Ἄρκτον οἰκοῦσιν· ὁ δὲ μακρὰν ἀφέστηκε· χρονιωτέρα δ' ἡ ἐκ τῆς ἄποθεν ἐπιῤῥοή· καὶ ὅταν ἀθροισθῇ, τότε πληθύνει. Εἰς γένεσιν δὲ ἀπὸ Βορέου πύλης τῶν ψυχῶν ἐρχομένων, ἐρωτικὸν διὰ τοῦτο ὑπεστήσατο τὸν ἄνεμον· καὶ γάρ,

† Ἵππῳ εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ· † Iliad. υ'. 224.
Αἱ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους·

καὶ τὴν Ὠρείθυιαν αὐτὸν ἁρπάσαι φασὶν· ἐτέκνωσέ τε Ζήτην καὶ Κάλαϊν. τὸν δὲ Νότον θεοῖς νέμοντες, ἱσταμένης τῆς μεσημβρίας, ἐν τοῖς ναοῖς τῶν θεῶν τὰ παραπετάσματα ἕλκουσι· τὸ Ὁμηρικὸν δὴ τοῦτο φυλάσσοντες παράγγελμα, ὡς κατὰ τὴν εἰς Νότον ἔγκλισιν τοῦ Ἡλίου καὶ οὐ θέμις ἀνθρώπους εἰσιέναι εἰς τὰ ἱερά·

Ἀλλ' ἀθανάτων ὁδός ἐστιν· ἱστᾶσιν οὖν καὶ σύμβολον τῆς μεσημβρίας καὶ τοῦ Νότου, ἐπὶ τῇ θύρᾳ μεσημβριάζοντος τοῦ θεοῦ· οὐκ ἐν οὐδ' ἐπὶ τῶν ἄλλων θυρῶν ἐφ' ὁποιασοῦν ὥρας ἐξῆν λαλεῖν, ὡς ἱερᾶς οὔσης θύρας· καὶ διὰ τοῦτο οἱ Πυθαγόρειοι, καὶ οἱ παρ' Αἰγυπτίοις σοφοὶ, μὴ λαλεῖν ἀπηγόρευον διερχομένους, ἢ θύρας, ἢ πύλας, σεβομένους ὑπὸ σιωπῇ θεὸν, ἀρχὴν τῶν ὅλων ἔχοντα. Οἶδε δὲ καὶ Ὅμηρος ἱερὰς τὰς θύρας, ὡς δηλοῖ παρ' αὐτῷ ὁ σείων Οἰνεὺς, ἀνθ' ἱκετηρίας, τὰς θύρας,

† Σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν. ‡ Iliad. ι. 579. ibi κολλητὰς σανίδας. meliùs.

Οἶδε δὲ καὶ πύλας οὐρανοῦ, ἃς αἱ Ὧραι ἐπιτεύθησαν, ἀρχὰς ἐχούσας τῶν νεφουμένων τόπων· ὧν αἱ ἀνοίξεις καὶ τὰ κλεῖθρα, διὰ τῶν νεφῶν,

‡ Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι· ‡ Iliad. ε. 751. & θ'. 395.

καὶ διὰ τοῦτο μυκᾶσθαι· ὅτι καὶ αἱ βρονταὶ διὰ τῶν νεφῶν,

† Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι· † Iliad. ε'. 749. θ'. 393.

λέγει δέ που καὶ, ‡ Ἠελίοιο πύλας, ‡ Odyss. ω'. 12.

σημαίνων Καρκίνον τε καὶ Αἰγόκερων, ἄχρι τούτου προεῖσιν, ἀπὸ Βορέου ἀνέμου εἰς τὸν Νότον κατιών· κἀκεῖθεν ἐπανιὼν εἰς τὰ Βόρεια. Αἰγόκερως δὲ καὶ Καρκίνος περὶ τὸν Γαλαξίαν, τὰ πέρατα αὐτοῦ, εἰληχότες, Καρκίνος μὲν τὰ Βόρεια, Αἰγόκερως δὲ τὰ Νότια· δῆμος δὲ ὀνείρων, κατὰ Πυθαγόραν, αἱ ψυχαὶ, ἃς συνάγεσθαί φησιν εἰς τὸν Γαλαξίαν, τὸν οὕτω προσαγορευόμενον, ἀπὸ τῶν γάλακτι τρεφομένων, ὅταν εἰς γένεσιν πέσωσιν· ᾧ καὶ σπένδειν αὐταῖς τοὺς ψυχαγωγοὺς μέλι κεκραμένον γάλακτι· ὡς ἂν δι' ἡδονῆς εἰς γένεσιν μεμελετηκυίαις ἔρχεσθαι· αἷς συγκυεῖσθαι τὸ γάλα πέφυκεν. Ἔτι τὰ μὲν Νότια, μικροφυῆ ποιεῖ τὰ σώματα· τὸ γὰρ θερμὸν ἰσχναίνειν αὐτὰ μάλιστα εἴωθεν· ἐν αὐτῷ δὲ τούτῳ καὶ κατασμικρύνεσθαι καὶ ξηραίνεσθαι. ἔτι δ' ἐν τοῖς Βορείοις πάντα μεγάλα τὰ σώματα· δηλοῦσι δὲ Κελτοὶ, Θρᾷκες, Σκύθαι· ἥ τε γῆ κάθυγρος αὐτῶν οὖσα, καὶ νομὰς πλείστας φέρουσα· ἐπεὶ καὶ αὐτό γε τοὔνομα, ἀπὸ τῆς βορᾶς· βορὰ δὲ, ὄνομα τροφῆς· καὶ ὁ ἐκ γῆς οὖν πνέων τροφοῦ, ἅτε τρόφιμος ὢν, Βορρᾶς κέκληται. Κατὰ ταῦτα τοίνυν τῷ μὲν θνητῷ καὶ γένεσιν ὑποπίπτοντι φύλῳ, τὰ Βόρεια οἰκεῖα· τῷ δὲ ἀθανάτῳ, τὰ Νότια· ὡς θεοῖς μὲν, τὰ Ἀνατολικά· δαίμοσι δὲ, τὰ Δυτικά· ἀρξαμένης γὰρ τῆς φύσεως ἀπὸ ἑτερότητος, πανταχοῦ τὸ δίθυρον αὐτῆς πεποίηται σύμβολον· ἢ γὰρ διὰ νοητοῦ ἡ πορεία, ἢ δι' αἰσθητοῦ· ἢ διὰ τῆς ἀπλανοῦς, ἢ διὰ τῆς πεπλανημένων· καὶ πάλιν, ἢ διὰ τῆς ἀθανάτης, ἢ διὰ τῆς θνητῆς πορείας· καὶ κέντρον, τὸ μὲν ὑπὲρ γῆν, τὸ δ' ὑπόγειον· τὸ μὲν, Ἀνατολικόν· τὸ δὲ, Δυτικόν·

καὶ τὰ μὲν Ἀριστερά· τὰ δὲ, Δεξιά· νύξ τε, καὶ ἡμέρα· καὶ διὰ τοῦτο, παλίντονος ἡ ἁρμονία, καὶ τοξεύει διὰ τῶν ἐναντίων· δύο δὲ στόμια Πλάτων Φησὶν, δι' οὗ μὲν ἀναβαινόντων εἰς οὐρανὸν, δι' οὗ δὲ καϊόντων εἰς γῆν· καὶ τῶν Θεολόγων πύλας ψυχῶν Ἥλιον τιθέντων καὶ Σελήνην· καὶ διὰ μὲν Ἡλίου ἀνιέναι· * διὰ δὲ Σελήνης κατιέναι· καὶ δύο Πίθοι παρ' Ὁμήρῳ, * Hæc clausula Deest Græc. Edit. Cantabr. 1655. † Iliad. ω. 528.

† Δώρων οἷα δίδωσι, κακῶν, ἕτερος δὲ, ἐάων

Πίθου, νομισθεὶς καὶ παρὰ Πλάτωνι ἐν Γοργίᾳ τῆς ψυχῆς, καὶ τῆς μὲν Καλοεργάτιδος, τῆς δὲ Κακοεργάτιδος· καὶ τῆς μὲν λογικῆς, τῆς δ' ἀλόγου· Πίθοι δὲ, ὅτι χρήματα ἦσαν αἱ ψυχαὶ ἐνεργειῶν τε καὶ ἕξεων ποιῶν· καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, ὁ μὲν τις νοεῖται Πίθος δεδεμένος· ὁ δὲ, ὃν λύει ἡ Ἡδονὴ, καὶ εἰς πάντα διασκεδάννυσι, μόνης Ἐλπίδος μενούσης· ἐν οἷς γὰρ ἡ Φαύλη ψυχὴ, σκιδναμένη περὶ ὕλην, τάξεως διαμαρτάνει, ἐν τούτοις ἅπασι ταῖς ἀγαθαῖς ἐλπίσιν ἑαυτὴν βουκολεῖν εἴωθε. Πανταχοῦ τοίνυν τοῦ διθύρου Φύσεως ὄντος συμβόλου, εἰκότως καὶ τὸ ἄντρον οὐ μονόθυρον, ἀλλὰ δύο ἔχει θύρας, ὡσαύτως τοῖς πράγμασιν ἐξηλλαγμένας· καὶ τὰς μὲν, Θεοῖς τε καὶ τοῖς ἀγαθοῖς προσηκούσας· τὰς δὲ, θνητοῖς καὶ Φαυλοτέροις· ἀφ' ὧν καὶ Πλάτων ὁρμώμενος οἶδε καὶ αὐτὸς κρατῆρας, καὶ ἀντὶ τῶν ἀμφιφορέων, λαμβάνει τοὺς Πίθους καὶ δύο * στόμια, ὡς ἔφαμεν, τῶν δύο πυλῶν· καὶ ὁ Συρίου Φερεκύδου μυ- * Malè, σώματα. olim. χοὺς, καὶ βόθρους, καὶ ἄντρα, καὶ θύρας, καὶ πύλας, λέγοντος, καὶ διὰ τούτων αἰνιττομένου τὰς τῶν ψυχῶν γενέσεις, καὶ ‡ ἀπογεννήσεις. ‡ γρ. ἀπογενέσεις.

Ἀλλ' ἵνα μὴ τὰ τῶν Παλαιῶν Φιλοσόφων τε, καὶ Θεολόγων ἐπεισάγοντες, τὸν λόγον μηκύνωμεν, τὴν πᾶσαν βούλησιν καὶ διὰ τούτων παραδεδειχέναι ἡγούμεθα τοῦ διηγήματος· λείπεται † δὲ διαρθρῶσαι τὸ τῆς πεφυτευμένης ἐλαίας σύμβολον, † γρ. δή. ὅ, τι ποτὲ μηνύει· καί τοι αὕτη καὶ περιττότερόν τι παρίστησιν· οὐχ ἁπλῶς παραπεφυτεῦσθαι εἰρημένη· ἀλλ' ἐπὶ κρατός·

Αὐτὰρ ἐπὶ κρατὸς λιμένος τανύφυλλος ἐλαίη·

Ἀγχόθι δ' αὐτῆς ἄντρον. Ἔτι δ' οὐχ, ὡς ἄν τις νομίσειεν, ἀπὸ τύχης πρὸς οὕτω βλαστήσασα, ἀλλ' αὐτὴ συνέχουσα τοῦ ἄντρου τὸ αἴνιγμα· ἐπεὶ γὰρ ὁ Κόσμος οὐκ εἰκῆ, οὐδ' ὡς ἔτυχε, γέγονεν· ἀλλ' ἔστι Φρονήσεως Θεοῦ καὶ νοερᾶς Φύσεως, ἀποτέλεσμα, παραπεφύτευται τῇ εἰκόνι τοῦ Κόσμου, τῷ ἄντρῳ, σύμβολον Φρονήσεως Θεοῦ, ἡ Ἐλαία· Ἀθηνᾶς μὲν γὰρ, τὸ φυτόν· Φρόνησις δὲ, ἡ Ἀθηνᾶ· κρατογενοῦς δ' οὔσης τῆς θεοῦ, οἰκεῖον τόπον ὁ Θεολόγος ἐξεῦρεν, ἐπὶ κρατὸς τοῦ λιμένος αὐτὴν καθιερώσας· σημαίνων δι' αὐτῆς, ὡς οὐκ ἐξ αὐτοματισμοῦ τὸ ὅλον τοῦτο, καὶ τύχης ἀλόγου, ἔργον γέγονεν· ἀλλ' ὅτι Φύσεως νοερᾶς καὶ σοφίας ἀποτέλεσμα, χωριστῆς μὲν οὔσης ἀπ' αὐτοῦ, πλησίον δὲ κατὰ τῆς κεφαλῆς τοῦ σύμπαντος λιμένος ἱδρυμένης· ἀειθαλὴς δὲ οὖσα ἡ ἐλαία, Φέρει τι ἰδίωμα οἰκειότατον ταῖς ἐν τῷ κόσμῳ τροπαῖς τῶν ψυχῶν, αἷς τὸ ἄντρον καθιέρωται· διὰ μὲν γὰρ τοῦ θέρους, τὰ λευκὰ τῶν Φύλλων ἀνανεύει· διὰ δὲ τοῦ χειμῶνος, μεταστρέφει τὰ λευκότερα· ὅθεν καὶ ἐν ταῖς λιτανείαις καὶ ἱκετηρίαις τὰς τῆς ἐλαίας θαλείας προτείνουσιν, εἰς τὸ λευκὸν αὐτοῖς τὸ σκοτεινὸν τῶν κινδύνων μεταβάλλειν ὀτλευόμενοι. Φύσει μὲν οὖν ἀειθαλεῖ ἐλαία συνέχεται, ἀρωγὸν πόνων καρπὸν Φέρουσα· ἀνάκειται δὲ τῇ Ἀθηνᾷ· καὶ τοῖς ἀθληταῖς ἐξ αὐτῆς δίδοται νικήσασι στέφανος· καὶ ἀπ' αὐτῆς ἱκετηρία τοῖς δεομένοις. Διοικεῖται δὲ ὁ Κόσμος

ὑπὸ

ὑπὸ νοερᾶς φύσεως, φρονήσεως ἀϊδίῳ καὶ ἀειθαλεῖ ἀγόμενος· ἀφ' ἧς καὶ τὰ νικητήρια τοῖς ἀθληταῖς τοῦ βίου δίδοται, καὶ τῶν πολλῶν πόνων τὸ ἄκος· καὶ ὁ τοὺς ἐλεεινοὺς ἀνακτώμενος, καὶ ἱκέτας, ὁ συνέχων τὸν Κόσμον, Δημιουργός· εἰς τοῦτο τοίνυν φησὶν ὁ Ὅμηρος, δεῖν † τῷ ἄντρῳ ἀποθέσθαι πᾶν τὸ ἔξωθεν κτῆμα· γυμνωθέντα δὲ καὶ προσαίτου σχῆμα περιθέμενον, καὶ κάρψαντα τὸ σῶμα, καὶ πᾶν περίττωμα ἀποβαλόντα, καὶ τὰς αἰσθήσεις ἀποστραφέντα, βουλεύεσθαι μετὰ τῆς Ἀθηνᾶς, καθεζόμενον σὺν αὐτῇ ὑπὸ πυθμένα ἐλαίας· ὅπως τὰ ἐπίβουλα τῆς ψυχῆς αὐτοῦ τέμῃ πάντα καὶ περικόψῃ· οὐ γὰρ ἀπὸ σκοποῦ, οἶμαι, καὶ τοῖς περὶ Νουμήνιον ἐδόκει Ὀδυσσεὺς εἰκόνα φέρειν Ὁμήρῳ, κατὰ τὴν Ὀδύσσειαν, τοῦ διὰ τῆς ἐφεξῆς γενέσεως διερχομένου, καὶ οὕτως ἀποκαθισταμένου εἰς τοὺς ἔξω παντὸς κλύδωνος καὶ θαλάσσης ἀπείρους,

> ‡ Εἰσόκε τοὺς ἀφίκηαι, οἳ οὐκ ἴσασι θάλασσαν
> Ἀνέρες, οὐδέ θ' ἅλεσσι μεμιγμένον εἶδαρ ἔδουσι.

Πόντος δὲ καὶ θάλασσα, καὶ κλύδων, καὶ παρὰ Πλάτωνι, ἡ ὑλικὴ σύστασις· διὰ τοῦτο, οἶμαι, καὶ τοῦ Φόρκυνος ἐπωνόμασε τὸν λιμένα,

> Φόρκυνος δέ τις ἐστὶ λιμὴν, ἁλίοιο γέροντος·

οὗ δὴ καὶ θυγατέρα ἐν ἀρχῇ τῆς Ὀδυσσείας, τὴν Θόωσαν ἐγενεαλόγησεν· ἀφ' ἧς ὁ Κύκλωψ, ὃν ὀφθαλμοῦ Ὀδυσσεὺς ἀλάωσεν· ἵνα καὶ ἄχρι τῆς πατρίδος ὑπῇ τι τῶν ἁμαρτημάτων μνημόσυνον· ἔνθεν αὐτῷ καὶ ἡ ὑπὸ τὴν ἐλαίαν καθέδρα, οἰκεία, ὡς ἱκέτῃ θεοῦ, καὶ ὑπὸ τὴν ἱκετηρίαν ἀπομειλισσομένῳ τὸν γενέθλιον δαίμονα· οὐ γὰρ ἦν ἁπλῶς τῆς αἰσθητικῆς ταύτης ἀπαλλαγῆναι ζωῆς, τυφλώσαντα αὐτὴν καὶ καταργῆσαι συντόμως σπουδάσαντα· ἀλλ' εἵπετο τῷ ταῦτα τολμήσαντι μῆνις ἁλίων καὶ ὑλικῶν θεῶν· οὓς χρὴ πρότερον ἀπομειλίξασθαι θυσίαις τε, καὶ πόνοις, καὶ καρτερίᾳ, ποτὲ μὲν διαμαχόμενον τοῖς πάθεσι, ποτὲ δὲ γοητεύσαντα, καὶ ἀπατῶντα, καὶ παντοίως πρὸς αὐτὰ μεταβαλλόμενον· ἵνα γυμνωθεὶς τῶν ῥακέων, καθέλῃ πάντα, καὶ οὐδ' οὕτως ἀπαλλαγῇ τῶν πόνων. Ἀλλ' ὅταν παντελῶς ἔξαλος γένηται, καὶ ἔμψυχος, ἄπειρος θαλασσίων καὶ ἐνύλων ἔργων, ὡς πτύον εἶναι ἡγεῖσθαι τὴν κώπην, διὰ τὴν ἐναλίων ὀργάνων καὶ ἔργων παντελῆ ἀπειρίαν.

Οὐ δεῖ δὲ τὰς τοιαύτας ἐξηγήσεις βεβιασμένας ἡγεῖσθαι, καὶ εὑρησιλογούντων πιθανότητας· λογιζόμενοι δὲ τὴν Παλαιὰν σοφίαν, καὶ τὴν Ὁμήρου ὅση τις Φρόνησις γέγονε, καὶ πάσης ἀρετῆς ἀκρίβειαν, μὴ ἀπογινώσκειν, ὡς ἐν μύθου πλάσματι, εἰκόνας τῶν θειοτέρων ἠνίττετο· οὐ γὰρ ἐνῆν ἐπιτυχῆ πλάσσειν ὅλην ὑπόθεσιν, μὴ ἀπὸ τινῶν ἀληθῶν μεταποιοῦντα τὸ πλάσμα.

Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτου εἰς ἄλλην πραγματείαν ὑπερκείσθω τὸ σύγγραμμα· περὶ δὲ τοῦ ὑποκειμένου ἄντρου, πέρας ἔχει τὰ τῆς ἑρμηνείας ἐνταῦθα.

† κ. τῷ ἄντρῳ, olim, malè.

‡ Odyss. λ'. 121.

Δίωνος τοῦ Χρυσοστόμου, Περὶ ΟΜΗΡΟΥ λόγος.

Ὁ μὲν † Δημόκριτος, περὶ Ὁμήρου φησὶν οὕτως, Ὅμηρος [1]Φύσεως λαχὼν θεαζούσης, ἐπέων κόσμον ἐτεκτήνατο παντοίων· ὡς οὐκ ἐνὸν, ἄνευ θείας καὶ δαιμονίας φύσεως, οὕτω καλὰ καὶ σοφὰ ἔπη ἐργάσασθαι. Πολλοὶ δὲ καὶ ἄλλοι γεγράφασιν, οἱ μὲν ἄντικρυς ἐγκωμιάζοντες τὸν Ποιητὴν [2]ἅμα καὶ δηλοῦντες ἐναντία τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων· οἱ δὲ αὐτὸ τοῦτο, τὴν διάνοιαν ἐξηγούμενοι, οὐ μόνον Ἀρίσταρχος, καὶ Κράτης, καὶ ἕτεροι πλείους τῶν ὕστερον Γραμματικῶν κληθέντων, πρότερον δὲ Κριτικῶν· καὶ δὴ καὶ αὐτὸς Ἀριστοτέλης (ἀφ' οὗ, φασὶ τὴν Κριτικήν τε καὶ Γραμματικὴν ἀρχὴν λαβεῖν) [3]ἐν πολλοῖς δὲ λόγοις περὶ τοῦ Ποιητοῦ διέξεισι, θαυμάζων αὐτὸν, ὡς τὸ πολὺ, καὶ τιμῶν· ἔτι δὲ Ἡρακλείδης ὁ Ποντικός· τούτων δὲ πρότερος Πλάτων πανταχοῦ μέμνηται, τὴν μὲν ἡδονὴν καὶ χάριν τὴν τῶν ἐπῶν ἐκπληττόμενος, πολλάκις γε μὴν ἐπιμεμφόμενος ἐν τοῖς περὶ θεῶν μύθοις τε καὶ λόγοις, ὡς οὐ συμφέροντα τοῖς ἀνθρώποις οὐδαμῶς αὐτὸν εἰρηκότα, πλεονεξίας καὶ ἐπιβουλὰς κατ' ἀλλήλων, καὶ μοιχείας, καὶ ἔριδας καὶ φιλονεικίας περὶ θεῶν ἐπεξιόντα· μετὰ ταῦτα οὐ μεταδιδοὺς αὐτῷ τῆς αὐτοῦ * πόλεώς τε καὶ πολιτείας σοφῆς, ὡς αὐτὸς ἐνόμιζεν, ἐσομένης· ἵνα μήτε ταῦτα ἀκούωσι περὶ θεῶν νέοι ὄντες, οὓς ἐκεῖνος ἀπεφαίνετο φύλακάς τε καὶ ἡγεμόνας τῆς πόλεως· μηδ' αὖ περὶ τῶν ἐν ᾅδου μηδὲν σκυθρωπὸν λεγόμενον, μαλακωτέρους αὐτοὺς πρός τε τὸ μάχεσθαι καὶ τὸ ἀποθνήσκειν ποιῇ· [4]μηδὲ ὥσπερ πολλοὺς κακῶς πολιτευθέντας ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τοὺς πρὸς τὰ μὴ σύμφορα. Περὶ μὲν δὴ τούτων ἕτερος λόγος πλείων καὶ μακρότερος, καὶ οὐ ῥᾴδιος, πότερον Ὅμηρος ἥμαρτε περὶ ταῦτα, ἢ φυσικούς τινας ἐνόντας ἐν τοῖς μύθοις λόγους, κατὰ τὴν τότε συνήθειαν, παρεδίδου τοῖς ἀνθρώποις· οὐ γὰρ ῥᾴδιον διαιτῆσαι τὸ τοιοῦτον· [5]καθάπερ, οἶμαι, δύο φίλων ἀνδρῶν, ἀμφοτέρων σεμνῶν, τοῦ ἑτέρου τῷ ἑτέρῳ ἐγκαλοῦντος, ἑνὸς αὐτῶν καταγνῶναι. Γέγραφε δὲ Ζήνων, ὁ Φιλόσοφος, εἴς τε τὴν Ἰλιάδα, καὶ τὴν Ὀδύσσειαν, καὶ περὶ τοῦ Μαργίτου δέ· δοκεῖ γὰρ καὶ τοῦτο τὸ ποίημα ὑπὸ Ὁμήρου γεγονέναι, νεωτέρου, καὶ ἀποπειρωμένου τῆς ἑαυτοῦ φύσεως πρὸς ποίησιν· Ὁ δὲ Ζήνων οὐδὲν τῶν τοῦ Ὁμήρου λέγει, ἀλλὰ διηγούμενος καὶ διδάσκων, τὰ μὲν κατὰ δόξαν, τὰ δὲ κατ' ἀλήθειαν γέγραφεν· ὅπως μὴ φαίνηται αὐτὸς αὑτῷ μαχόμενος, ἔν τισι δοκοῦσιν ἐναντίως εἰρῆσθαι. Ὁ δὲ λόγος οὗτος Ἀντισθένους ἐστὶ πρότερον, ὅτι τὰ μὲν δόξῃ, τὰ δὲ ἀληθείᾳ εἴρηται τῷ

† Librum scripsit περὶ Ὁμήρου, ut Nos ad Odyss. ο. 416.

* Max. Tyr. §. VII. Εἰ καλῶς ὁ Πλάτων, Ὅμηρον τῆς πολιτείας παρῃτήσατο.

1 Φύσεως λαχὼν] Ionismo usus est Democritus, quapropter leg. φύσιος. Johan. Davies.

2 Ἅμα καὶ δηλοῦντες ἘΝΑΝΤΙΑ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων] Mirandum prorsus nonnullos fuisse, qui, cùm Homerum impense laudarent, ἐδήλωσαν ἐναντία τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων. Certè non ita scripsit vir disertissimus. Leg. ἅμα καὶ δηλοῦντες ἜΝΙΑ τῶν ὑπ' αὐτοῦ λεγομένων, simul & exponentes ALIQUA ab eo dicta, prout benè vertit Nageorgus. Idem.

3 Ἐν πολλοῖς διαλόγοις] Non solitus fuit Aristoteles dialogos scribere, quare reponendum puto ἐν πολλοῖς δὲ λόγοις. Laertium Vide, 26. & incertum scriptorem ab Æg. Menagio editum ad istius libri §. 35. Id.

4 Μηδὲ ὥσπερ πολλοὺς κακῶς πολιτευθέντας ἐξ ἀρχῆς ὑπὸ τοὺς πρὸς τὰ μὴ σύμφορα] Edit. πρὸς τὰ μὴ σύμφορα. Locus est manifestè vitiosus, nec levi mutatione corrigi potest. A Dionis mente, credo, non aberrabit, qui hoc, vel simili modo, legat, μηδ', ὅπερ πάσχουσιν οἱ κακῶς πολιτευθέντες ἐξ ἀρχῆς, ἄγωνται αὐτοὶ πρὸς τὰ μὴ σύμφορα. Vide Platonem lib. III. De Rep. pag. 433. Idem.

5 Καθάπερ οἶμαι, δύο φίλων ἀνδρῶν] Orationem sic distinguit Fed. Morellus. Leg. credo οὐ γὰρ ῥᾴδιον διαιτῆσαι τὸ τοιοῦτον, καθάπερ οἶμαι ΚΑΙ' δύο φίλων, &c.

Ποιητῇ·

ποιητῇ· [1] ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐξειργάσατο αὐτόν, οὐδὲ καθ' ἕκαστον τῶν ἐπὶ μέρους ἐδήλωσεν· ἔτι δὲ καὶ Περσαῖος, ὁ τοῦ Ζήνωνος, κατ' αὐτὴν ὑπόθεσιν γέγραφε, καὶ ἄλλοι πλείους. Ὁ δὲ Πλάτων ἅμα αἰτιώμενος αὐτόν, ὡς εἶπον, καὶ τὴν δύναμιν αὐτοῦ θαυμαστήν τινα ἀποφαίνει τῆς ποιήσεως, ὡς ἱκανὸν ὄντα παντὸς χρήματος, καὶ πάσας ἀτεχνῶς ἀφιέντα φωνάς, ποταμῶν, καὶ ἀνέμων, καὶ κυμάτων· καὶ κελεύει μάλα εἰρηνικῶς στέψαντας αὐτὸν ἐρίῳ, καὶ μύρῳ καταχέαντας, ἀφιέναι παρ' ἄλλους· τοῦτό γε αἱ γυναῖκες ἐπὶ τῶν χελιδόνων ποιοῦσιν· [2] ἔτι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς χάριτος, ἐπιών, τὴν ποίησιν σφόδρα ἄγασθαι τὸν ἄνδρα· ἀτεχνῶς γὰρ, οὐκ ἄνευ θείας τύχης, οὐδ' ἄνευ Μουσῶν τε καὶ Ἀπόλλωνος ἐπιπνοίας, ἣν δυνατὸν οὕτως ὑψηλήν, καὶ μεγαλοπρεπῆ, καὶ προσέτι ἡδεῖαν γενέσθαι ποίησιν, ὥστε μὴ μόνον τοὺς ὁμογλώττους καὶ ὁμοφώνους τοσοῦτον ἤδη κατέχειν χρόνον, ἀλλὰ καὶ τῶν βαρβάρων πολλούς· καὶ τοὺς μὲν διγλώττους, καὶ μιγάδας, σφόδρα ἐμπείρους εἶναι τῶν ἐπῶν αὐτοῦ, πολλὰ τῶν ἄλλων ἀγνοοῦντας τῶν Ἑλληνικῶν· ἐνίους δὲ καὶ τῶν σφόδρα μακρὰν διῳκισμένων· ὁπότε καὶ παρ' ‡ Ἰνδοῖς ᾄδεσθαί φασι τὴν Ὁμήρου ποίησιν, [3] μεταλαβόντων αὐτὴν εἰς τὴν σφετέραν διάλεκτόν τε καὶ φωνήν· ὥστε καὶ Ἰνδοὶ τῶν μὲν ἄστρων τῶν παρ' ἡμῖν πολλῶν εἰσιν ἀθέατοι, τὰς γὰρ ἄρκτους οὐ φασὶ φαίνεσθαι παρ' αὐτοῖς· τῶν δὲ Πριάμου παθημάτων, καὶ τῶν Ἀνδρομάχης, καὶ Ἑκάβης θρήνων καὶ ὀδυρμῶν, καὶ τῆς Ἀχιλλέως τε καὶ Ἕκτορος ἀνδρείας, οὐκ ἀπείρως ἔχουσι· τοσοῦτον ἴσχυσεν ἑνὸς ἀνδρὸς μουσική.

‡ Confer *Æliani* Var. Histor. l. XII. c. XLVIII.

Καί δοκεῖ ἔμοιγε τῇ δυνάμει ταύτῃ τάς τε Σειρῆνας ὑπερβαλέσθαι, καὶ τὸν Ὀρφέα· τὸ γὰρ λίθους τε, καὶ φυτὰ καὶ θηρία ‡ καλεῖν καὶ ἄγειν, τί ἐστιν ἕτερον, ἢ τὸ βαρβάρους ἀνθρώπους, ἀσυνέτους τῆς Ἑλληνικῆς φωνῆς, οὕτως ἄγαν χειρώσασθαι, μήτε τῆς γλώττης, μήτε τῶν πραγμάτων ἐμπείρους ὄντας, ὑπὲρ ὧν ὁ λόγος, ἀλλὰ ἀτεχνῶς, καθάπερ οἶμαι, πρὸς κιθάραν κηλουμένους;

‡ an κηλεῖν, ut mox, κηλουμένους.

Ἡγοῦμαι δὲ ἔγωγε πολλοὺς καὶ τῶν ἀμαθεστέρων ἔτι βαρβάρων τό γε ὄνομα ἀκηκοέναι τοῦ Ὁμήρου· ὅ, τι δὲ δηλοῖ τοῦτο, μὴ εἰδέναι σαφῶς, εἴτε ζῶον, εἴτε πρᾶγμα ἕτερον, εἴτε φυτόν· οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ τὸν βίον ἐπαινέσαι τινὰς τοῦ ἀνδρός, πολὺ μᾶλλον, τῆς ποιήσεως· τὸ γὰρ ἐν πενίᾳ διαγενέσθαι, καὶ ἀλώμενον, καὶ τοσοῦτον ἀπὸ τῶν ποιημάτων πορίζοντα, ὁπόσον ἀποζῆν, [4] θαῦμα [τοῦτο] τῆς ἀνδρείας καὶ μεγαλοφροσύνης· ἔτι δὲ τὸ μηδαμοῦ γεγράφθαι τὸ αὐτοῦ ὄνομα, ἀλλὰ μηδὲ ἐν τῇ αὐτοῦ ποιήσει μνησθῆναι [πατρίδος, ἢ γένους,] καί τοι τῶν ἄλλων ἁπάντων, ὁπόσοι τινὰ ἔδοξαν ἔχειν δύναμιν, ἢ περὶ ποίησιν, ἢ

1 Ἀλλ' ὁ μὲν οὐκ ἐξειργάσατο αὐτόν, οὐδὲ καθ' ἕκαστον τῶν ἐπὶ μέρους ἐδήλωσεν] Sic edidit *Morellus*, sic etiam legit *Nageorgus*, ut ex ejus versione liquet: at vero scribendum, ἀλλ' ὁ μὲν (Antisthenes) οὐκ ἐξειργάσατο αὐτόν, ὁ δὲ (Zeno) καθ' ἕκαστον τῶν ἐπὶ μέρους ἐδήλωσεν. Hic enim in *Homeri* opera commentarios scripsit, id quod paullo ante testatus est *Chrysostomus* noster. Sed & editio *Florentina* locum eo, quo correximus, modo repraesentat. *Idem.*

2 Ἔτι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς χάριτος, ἐπιών, τὴν ποίησιν σφόδρα ἄγασθαι τὸν ἄνδρα] *Morellus* edidit ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς τῆς χάριτος ἐπαινῶν. Florent. ἔτι δὲ καὶ αὐτὸ τὸ τῆς χάριτος ἐπιών. Mendosè quidem, sed nec sese melius habet vulgata lectio. Vir maximus *Is. Casaubonus* reponit ἔτι δὲ καὶ αὐτὸς τῆς χάριτος ἘΠΑΙΝΩΝ τὴν ποίησιν, σφόδρα ἄγασθαι τὸν ἄνδρα, nec aliter *Th. Nageorgus*. Erat cum legendum suspicabar: ἔτι δὲ δι' αὐτὸ τὸ τῆς χάριτος ἐνὸν τῇ ποιήσει, σφόδρα ἄγασθαι τὸν ἄνδρα. Sed de hoc loco nihil βεβαίως possum adfirmare.

3 Μεταλαβόντων αὐτὴν] Morellus edidit μεταβαλόντων αὐτὴν, Florent. μεταλαβόντων αὐτῶν. Leg. μεταβαλόντων αὐτῶν, ut docet Syntaxis. Ad rem ipsam quod adtinet, haec habet *Maximus Tyrius* Diss. VII. Τὰ δὲ τῶν βαρβάρων τί χρὴ λέγειν; πολλῇ γὰρ ἂν ἐνδεοῖεν τὰ Ὁμήρου μαθήματα. At cum *Dione* nostro facit *Ælianus* V. H. XII, 48. *Idem.*

4. Θαῦμα τῆς ἀνδρείας] Omnino legendum θαυμαστῆς ἀνδρείας. *Idem.*

κατα-

κατὰ λογάδην συγγράφοντες, καὶ πρῶτον καὶ τελευταῖον τὸ ἑαυτῶν ὄνομα συγγραφόντων· πολλῶν δὲ καὶ ¹ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις τε καὶ ποιήμασιν, ὥσπερ Ἑκαταῖός τε, καὶ Ἡρόδοτος, καὶ Θουκυδίδης· οὗτος μὲν οὖν οὐχ ἅπαξ μόνον, ἐν ἀρχῇ τῆς Ἱστορίας, ἀλλὰ πολλάκις διαμαρτυράμενος, καθ' ἕκαστον χειμῶνα καὶ θέρος, ὅτι ταῦτα ξυνέγραψε Θουκυδίδης. Ὁ δὲ οὕτως ἄρα ἐλεύθερος ἦν καὶ μεγαλόφρων, ὥστε οὐδαμοῦ φανῆναι τῆς ποιήσεως αὐτοῦ μεμνημένος· ἀλλὰ τῷ ὄντι, ὥσπερ οἱ προφῆται τῶν θεῶν, ἐξ ἀφανοῦς καὶ ἀδύτου ποθὲν φθεγγόμενος.

Ὅτι δὲ καὶ ὠφέλιμα πάντα καὶ χρήσιμα ἔγραψε, τὰ μὲν ἄλλα εἰ διεξίοι τις, πολὺ ἂν ἔργον ἐπείη, ²ὅσα πεποίηκε περὶ Ἀρετῆς καὶ Κακίας· περὶ δὲ τῶν βασιλέων ἐν βραχεῖ, οἵους φησὶ δεῖν εἶναι· ὃν γὰρ ἂν ἐπαινῇ τῶν βασιλέων,

Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον, —— φησὶν εἶναι, καὶ Διοτρεφέας —— ἅπαντας τοὺς ἀγαθοὺς βασιλεῖς, καὶ τὸν Μίνω, μεγίστην ἐπὶ δικαιοσύνῃ δόξαν ἔχοντα παρὰ τοῖς Ἕλλησι, τοῦ Διὸς ὁμιλητὴν τε καὶ μαθητὴν εἶναί φησιν, ³ὡς πρῶτον δὴ καὶ μέγιστον ἁπάντων ἐκεῖνον βασιλέα, καὶ μόνον αὐτὸν ἐπιστάμενον, καὶ παραδιδόντα τὴν βασιλικὴν τέχνην, καὶ τοὺς ἀγαθοὺς βασιλεῖς, δέον πρὸς ἐκεῖνον βλέποντας κατευθύνειν τὴν ἀρχὴν, ἀφομοιοῦντας, ὡς δυνατόν ἐστιν, ἀνθρώπους θεῷ, τὸν αὐτὸν τρόπον· τὸ δὲ τοῦ Διὸς ἦθος, καὶ τὴν βασιλείαν, ὁποία τις ἦν, ἐν πολλοῖς ἄλλοις ποιεῖ φανερόν· ὡς δ' ἐν βραχεῖ περιλαβόντα εἰπεῖν, τὴν δύναμιν αὐτοῦ, καὶ τὴν διάνοιαν, δηλοῖ πολλάκις, ἀεί ποτε αὐτὸν οὕτως ὀνομάζων, Πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
ὡς δέον τὴν τῶν βασιλέων ἐπιμέλειαν πατρικὴν καὶ κηδεμονικὴν εἶναι, μετ' εὐνοίας καὶ ὠφελείας, ὡς μηδέποτε ἄλλως προσῆκον ἀνθρώπῳ προΐστασθαί τε καὶ ἄρχειν, ἢ ἀγαπῶντα καὶ προνοοῦντα, ὁπότε ὁ Ζεὺς οὐχ ὑπερορᾷ Πατὴρ τῶν ἀνθρώπων καλεῖσθαι.

*Ὅμηρος δὲ καὶ μέσος, καὶ ὕστατος, καὶ πρῶτος, παντὶ Παιδὶ, καὶ Ἀνδρὶ, καὶ Γέροντι τοσοῦτον ἀφ' ἑαυτοῦ διδοὺς, ὅσον ἕκαστος δύναται λαβεῖν. * Idem, περὶ Ἀσκήσεως.

*Ὅμηρόν φησι, καθάπερ ἐν ἁρμονίᾳ μουσικῇ πάντας ψῆλαι τοὺς ποιητικοὺς τῶν τρόπων· καὶ τοὺς ποιητὰς, ἐφ' οἷς ἐγένετο, ὑπερβεβλῆσθαι πάντας, ἐν ὅτῳ ἕκαστος ἦν αὐτῶν κράτιστος· μεγαλορρημοσύνῃ τε γὰρ ὑπὲρ τὸν Ὀρφέα ἀσκῆσαι· ἡδονῇ τε ὑπερβαλέσθαι τὸν Ἡσίοδον, καὶ ἄλλῳ ἄλλον· καὶ λόγον μὲν ὑποθέσθαι Τρωϊκὸν, ἐς ὃν ἡ τύχη τὰς πάντων Ἑλλήνων τε καὶ Βαρβάρων ἀρετὰς ξυνήνεγκεν· ἐσαγαγέσθαι δὲ ἐς αὐτὸν, Πολέμους· τοὺς μὲν πρὸς τοὺς ἄνδρας, τοὺς δὲ, πρὸς ἵππους καὶ τείχη· τοὺς δὲ, πρὸς τὰς Μούσας, τοὺς δὲ πρὸς ποταμούς· τοὺς δὲ, πρὸς θεοὺς, καὶ θεάς· ὁπόσα τε κατ' εἰρήνην εἰσὶ, καὶ χοροὺς, καὶ ᾠδὰς, καὶ ἔρωτας, καὶ δαῖτας· ἔργα τε, ὧν Γεωργία ἅπτεται, καὶ ὥρας, αἳ σημαίνουσιν, ὁπόσα χρὴ ἐς τὴν γῆν πράττειν· καὶ ναυτιλίας, καὶ Ὁπλοποιΐαν, τὴν Ἡφαιστότευκτον· εἴδη τε ἀνδρῶν, καὶ ἤθη ποικίλα· Ταῦτα πάντα τὸν Ὅμηρον δαιμονίως ἐξεργάσασθαι φησὶ, καὶ Τοὺς μὴ ἐρῶντας αὐτοῦ, μαίνεσθαι. * *Philostrat.* Heroic. fol. 605.

1 Ἐν αὐτοῖς τοῖς λόγοις τε καὶ ποιήμασιν] Cùm, *Hecataeus, Herodotus,* & *Thucydides,* qui postea recensentur, Historici fuerint, non Poetae, liquet voce ποιήματος solutam orationem hic denotari; qua notione & alibi accipitur, ut ostendit vir doctissimus *Johan. Albert. Fabricius*, Bibl. Graec. lib. 1. init. *Idem.*

2 Ὅσα πεποίηκε περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας] Leg. ὅσα ΤΕ' πεποίηκε περὶ ἀρετῆς καὶ κακίας, aliter enim non procedit oratio. Hoc cùm fugeret *Th. Nageorgum*, de suo addidit nonnulla, quae ratus est excidisse. *Id.*

3 Ὡς πρῶτον δὴ καὶ μέγιστον ἁπάντων ἐκεῖνον βασιλέα] Liquido patet, haec ad Jovem esse referenda; quapropter totus locus sic constituendus: Ὡς πρώτου δὴ καὶ μεγίστου ἁπάντων ἐκείνου βασιλέως, καὶ μόνου αὐτοῦ ἐπισταμένου καὶ παραδιδόντος τὴν βασιλικὴν τέχνην· καὶ τοὺς ἀγαθοὺς βασιλεῖς δέον πρὸς ἐκεῖνον βλέποντας κατευθύνειν τὴν ἀρχὴν, ἀφομοιοῦντας, ὡς δυνατόν ἐστιν, ἀνθρώπους, τῷ θεῷ τὸν αὐτῶν τρόπον. Has emendationes ratas prorsus & certas facit locus *Orat.* I *pag* 8. B. Vide & *Orat.* IV. *pag.* 62, 63. *Idem.*

ΟΜΗΡΟΥ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΣ,

Καὶ εἰς αὐτὴν Σχόλια, ἢ Ἐξήγησις, τῶν Παλαιῶν.

HOMERI ILIAS,

Atque in Eandem SCHOLIA, sive INTERPRETATIO, Veterum.

Operâ *JOSUÆ BARNES*, S. T. B. *Græcæ* Linguæ Professoris Regii.

CANTABRIGIÆ.

* Ἡ Ὑπόθεσις τῆς ἸΛΙΑΔΟΣ.

Ἡ Ἑκάβη ἐγκυμονοῦσα τὸν Ἀλέξανδρον, εἶδε καθ' ὄναρ τεκεῖν ἁπτόμενον δαλὸν, ὅστις κατέκαυσε πᾶσαν τὴν Τροίαν· τοῦτο γοῦν οἱ μάντεις ἀκούσαντες, ἐκέλευσαν θανατωθῆναι τὸ τεχθὲν παιδίον· ὁ γοῦν Πρίαμος ἀπελθὼν εἰς τὸ μαντεῖον τοῦ Ἀπόλλωνος, ἔμαθε παρ' αὐτοῦ, ὅτι ἐὰν ὁ παῖς διέλθῃ τοὺς τριάκοντα χρόνους, συγκροτηθήσεται πόλεμος δι' αὐτὸν, ὃς κατεδαφίσει πᾶσαν τὴν Τροίαν· τοῦτον δὲ ὁ Πρίαμος οὐ θανατοῖ, κατὰ τὴν κρίσιν τῶν μάντεων, ἀλλ' ἔστειλεν αὐτὸν ἐν τοῖς αὐτοῦ ἀγροῖς, καλέσας Πάριν, διὰ τὸ παριέναι τὸν ἠπειλημένον αὐτῷ θάνατον· ὕστερον δὲ ἐκλήθη καὶ Ἀλέξανδρος, διὰ τὸ ἀλεξῆσαι ἀνδράσι τισὶ βιαζομένοις ὑπὸ λῃστῶν· κἀκεῖ δὲ παιδευόμενος, γέγονεν ἄκρος ῥήτωρ.

* Ex MS. Episcopi *Eliensis, Joh. Mori, Iliadi* præfix.

Ἔγραψε μὲν περὶ Κοσμογενήσεως· ὅθεν μυθεύονται κρῖναι τοῦτον τὰς τρεῖς θεὰς, τήν τε Ἥραν, καὶ Ἀθηνᾶν, καὶ Ἀφροδίτην· ἐπειδὴ γὰρ οἱ θεοὶ ἦγον γάμους τῆς Θέτιδος καὶ τοῦ Πηλέως, ἐν Πηλίῳ ὄρει τῆς Θετταλίας, ἐκλήθησαν αἱ προειρημέναι θεαί· ἡ δὲ Ἔρις ἄκλητος κατελείφθη, ἵνα μὴ ταράττῃ τούτους παροῦσα· αὐτὴ δὲ μηχανᾶται τοιοῦτόν τι, λαβοῦσα χρυσοῦν μῆλον, καὶ ἐπιγράψασα αὐτῷ, ΤΗι ΚΑΛΗι ΤΟ ΜΗΛΟΝ, καὶ κομίσασα, ῥίπτει εἰς μέσον τὸ συμπόσιον· ἔνθα κέν τοι φιλονεικοῦσιν ὑπὲρ τοῦ μήλου, ἥ τε Ἥρα, καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, καὶ ἡ Ἀφροδίτη, καὶ δέονται τοῦ Διὸς, κρῖναι αὐτάς· ὁ δὲ ἀρνησάμενος προστάττει τῷ Ἑρμῇ ἄγειν αὐτὰς πρὸς * Ἀλέξανδρον, τὸν Πάριν, τὸν τοῦ Πριάμου παῖδα, τὸν βουκολοῦντα ἐπὶ τῆς Ἴδης.

* Si ex his *Pelei* cum *Thetide* Nuptiis sit tandem natus *Achilles, Paris* hoc tempore aut vix natus, aut, si non natus modò, sed judicio maturus, *Peleo* ferè æquævus dicendus: Quod miror Nemini antehàc notatum.

Ἔνθα ἑκάστη δῶρον προέτεινε τῷ Ἀλεξάνδρῳ Πάριδι, ἡ μὲν Ἥρα, τὴν μεγίστην Βασιλείαν· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, Κράτος ἐν πολέμοις, [καὶ Νίκην·] ἡ δὲ Ἀφροδίτη, τὴν Καλλίστην τῶν γυναικῶν, Ἑλένην· οὗ καὶ συνθέμενος, ἔνειμε τὸ Καλλιστεῖον.

Ἐπεὶ δὴ οὖν, τρεφόμενος ὁ Πάρις Ἀλέξανδρος ἐν τοῖς ἀγροῖς, διεβίβασε τοὺς τριάκοντα χρόνους, ἔδοξε τῷ Πριάμῳ, τῷ αὐτοῦ πατρὶ, εἰσαγαγεῖν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν· καὶ τῇ μὲν εἰκοστῇ δευτέρᾳ Ξάνθου μηνὸς, ἤγουν Ἀπριλλίου, εἰσήγαγεν αὐτὸν εἰς τὴν πόλιν· τῇ δεκάτῃ δὲ Ἰουνίου μηνὸς, ἔστειλεν αὐτὸν εἰς τὴν Ἑλλάδα, ἵνα θύσῃ τῷ Ἀπόλλωνι χαριστήρια· φοβούμενος δὲ ὁ Πρίαμος, ἵνα μὴ ὁ Ἀλέξανδρος, κρατηθεὶς, ὡς κατάσκοπος, πάθῃ ὅμοια τῷ Γανυμήδει, δέδωκεν αὐτῷ γράμματα φέρειν πρὸς τοὺς βασιλεύοντας τῆς Ἑλλάδος.

Ἀπελθὼν οὖν ὁ Ἀλέξανδρος εἰς Σπάρτην, ξενίζεται παρὰ Μενελάῳ· ὁ γοῦν Μενέλαος, βουλόμενος ἀποπλεῦσαι ἐς Κρήτην, ἵνα θύσῃ τῷ αὐτοῦ προπάππῳ Ἀστερίῳ, τῷ Κρητῶν βασιλεῖ, κατέλειψε τὸν Ἀλέξανδρον ἐν τῇ Σπάρτῃ· *ὃς ἁρπάσας τὴν Ἑλένην, ἀπῆλθεν ἐς Τροίαν.

* αὐτὴν δὲ. malé.

Τοῦτο μαθόντες οἱ Ἕλληνες, ἔστειλαν πρέσβεις πρὸς Πρίαμον, τόν τε Μενέλαον, καὶ Ὀδυσσέα, καὶ Διομήδην, καὶ τὸν τοῦ Θησέως Ἀκάμαντα· οὓς οἱ Τρῶες παρ' ὀλίγον ἀνεῖλον· εἰ μὴ Ἀντήνωρ ξενίσας ἀπέπεμψεν αὐτοὺς τῆς Τροίας· ὑποστρέψαντες δὲ οἱ πρέσβεις ἀνήγγειλαν τοῖς Ἕλλησι τὰ γενόμενα. Τότε συναγαγὼν ἅπαν τὸ τῶν Ἑλλήνων γένος Ἀγαμέμνων, ὁ ἄναξ, ἐστράτευσεν ἐπὶ τὸν τοῦ Ἰλίου χῶρον· ἐννεαετῆ δὲ χρόνον πολιορκοῦντες αὐτὴν, τῷ δεκάτῳ ἔτει συνέβη ἡ τοῦ Ἀχιλλέως Μῆνις, ἐξ αἰτίας τοιαύτης.*

*Tum in MS. sequitur, *Χρύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος*, &c. ut mox in *Argumento τῆς α. ῥαψῳδίας*. Vid. *Prolegom.* p. XVIII. ex *Plutarcho*; *Francisci Porti* Argumentum Totius *Iliados*, &c.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Α'.

Ὑπόθεσις τῆς Α'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Χρύσης ἱερεὺς τοῦ Ἀπόλλωνος παραγίνεται ἐπὶ τὸν ναύσταθμον τῶν Ἑλλήνων, βουλόμενος λυτρώσασθαι τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Χρυσηΐδα· οὐκ ἀπέλαβεν δὲ, ἀλλὰ καὶ μεθ' ὕβρεως ἀποδιωχθεὶς ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, ηὔξατο τῷ Ἀπόλλωνι κατὰ τῶν Ἑλλήνων. λοιμοῦ δὲ γενομένου, καὶ πολλῶν, ὡς εἰκὸς, διαφθειρομένων, ἐκκλησίαν Ἀχιλλεὺς συνήγαγε. Κάλχαντος δὲ διασαφήσαντος τὴν ἀληθῆ αἰτίαν, καὶ κελεύσαντος Ἀχιλλέως ἐξιλάσκεσθαι τὸν θεὸν, Ἀγαμέμνων ὀργισθεὶς διηνέχθη πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ αὐτοῦ τὸ γέρας ἀφαιρεῖ, τὴν Βρισηΐδα. Ὁ δὲ ὀργίζεται τοῖς Ἕλλησι. Θέτις δὲ, τοῦ υἱοῦ δεηθέντος, εἰς Ὄλυμπον ἀνελθοῦσα, ᾐτήσατο παρὰ τοῦ Διὸς ὅπως τοὺς Τρῶας ἐπικρατεστέρους τῶν Ἑλλήνων ποιήσῃ. Ἥρα δὲ γνοῦσα τοῦτο, διηνέχθη πρὸς τὸν Δία, ἕως αὐτοὺς διέλυσεν Ἥφαιστος, οἰνοχοήσας ἐν δέπαϊ χρυσῷ. οἱ δὲ, τὸ λοιπὸν τῆς ἡμέρας εὐωχηθέντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

Ἐπιγραφαί.

Λοιμὸς καὶ Μῆνις.

Ἄλλως.

Ἄλφα, λιτὰς Χρύσου, λοιμὸν στρατοῦ, ἔχθος ἀνάκτων.

LIB. I.

ΜΗΝΙΝ ἄειδε, Θεὰ, Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Οὐλομένην, ἣ μυρί' Ἀχαιοῖς ἄλγε' ἔθηκε·
Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν

IRAM cane, Dea, Pelidæ Achillis
Perniciosam, quæ plurimos Achivis dolores fecit;
Multasque fortes animas orco præmaturè misit

ΣΧΟΛΙΑ.

1. ΜΗΝΙΝ.] Ὀργὴν, χόλον ἐπίμονον· λέγεται δὲ μῆνις. διὰ τί ἀπὸ τῶν τελευταίων ἤρξατο τοῦ πολέμου ὁ Ποιητής; καὶ φαμὲν, ὅτι ἅπας μὲν χρόνος ὁ πρὸ τοῦ δεκάτου ἔτους, οὐκ εἶχεν οὕτω συνεχεῖς τὰς μάχας, διὰ τὸ τοὺς Τρῶας φόβῳ τοῦ Ἀχιλλέως ἐντὸς καθακεκλεῖσθαι τῶν τειχῶν· τὸ δὲ δέκατον ἔτος πλείονας εἶχε τὰς πράξεις, ἐπεὶ τοὺς πολεμίους ἐπεξελθεῖν, τοῦ Ἀχιλλέως ὀργιζομένου. ὁ δὲ Ποιητὴς οἰκονομικῶς καὶ τοῦτο ἤρξατο μὲν ἀπὸ τῶν τελευταίων· διὰ δὲ τῶν σποράδην αὐτῷ λεχθέντων, περιέλαβε καὶ τὰ πρὸ τούτου πραχθέντα. αὕτη γὰρ ἀρετὴ ποιήσεως, τὸ ἀπὸ τῶν μέσων ἄρξασθαι, περιϊόντα δὲ καὶ τὴν ἀρχὴν διηγεῖσθαι κατὰ μέρος. Ἄειδε.] ᾆδε, λέγε. Θεά.] Κοινῶς μὲν ὀνομάζει προσαγορεύων τὴν Μοῦσαν· τῇ δὲ ἰδιότητι τῆς πράξεως, προσδήλωσεν, ὡς οὐχ ἑτέραν λέγει θεάν. μόνας γὰρ ᾄδουσιν αἱ Μοῦσαι. οὐ προσέθηκε δὲ, οὐδὲ ὄνομα Μούσης, πάσας διὰ τῆς μιᾶς καλῶν. Θεά.] Μοῦσα. λέγει δὲ τὴν Καλλιόπην. Πηληϊάδεω.] Τοῦ Πηλέως παιδός. Ἀχιλῆος.] Ἀναγνωστέον δι' ἑνὸς λ, διὰ τὸ μέτρον. λέγεται δὲ Ἀχιλλεὺς, παρὰ τὸ ἄχος, τουτέστι λύπην, ἐπενεγκεῖν τοῖς Ἰλιεῦσιν. οἱ δὲ, παρὰ τὸ μὴ θιγεῖν χείλεσι θηλῆς· ὅλως γὰρ οὐ μετέσχε γάλακτος.

2. Οὐλομένην.] Ὀλεθρίαν. Ἥ.] Ἥτις, ὀργὴ δηλονότι. Μυρία.] Ἀορίστως, ἀντὶ τοῦ πολλά. Ἀχαιοῖς.] Τοῖς Ἕλλησιν. Ξοῦθος, ὁ Αἰόλου παῖς, ἀγαγόμενος Κρέουσαν τὴν Ἐρεχθέως θυγατέρα, ἔσχεν ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἴωνα καὶ Ἀχαιόν· ὧν ὁ μὲν Ἴων ᾤκησεν Ἀθήνας. ὁ δὲ Ἀχαιὸς, φόνον ἐμφύλιον δράσας, παρεγένετο εἰς Θεσσαλίαν· καὶ κρατήσας τῆς χώρας, τοὺς ὑποτεταγμένους ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν Ἀχαιούς· Ἕλληνες δὲ κοινῶς πάντες οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκλήθησαν, ἀπὸ Ἕλληνος τοῦ Διός. πρότερόν τε οὕτως ἐλέγοντο οἱ ἐν Θεσσαλίᾳ ἄνθρωποι οὐ μόνον ἅπαντες, ἀλλὰ μόνοι οἱ ἐν Ἑλλάδι τῇ πόλει. ὕστερον μεγάλως δυνηθέντος τοῦ Ἕλληνος, καὶ τῶν τούτου παίδων, ἀπ' αὐτοῦ πάντες ἐκλήθησαν Ἕλληνες· Ἄλγεα.] Κακὰ, ἢ λύπας. Ἔθηκεν.] Ἐποίησεν, εἰργάσατο.

3. Πολλάς.] Παμπόλλους. Ἰφθίμους.] Ἰσχυράς, γενναίας. Ἄϊδι.] Τῷ ᾅδῃ· ἀπὸ εὐθείας τῆς ἄϊς, ὡς Παλλάς. Προΐαψεν.] Πρὸ τοῦ εἱμαρμένου ἔπεμψεν.

NOTÆ.

V. 1. ΜΗΝΙΝ ἄειδε, Θεά) Ὅμηρος, ποιητὴς ὢν καὶ ῥαψῳδῶν, προσέτεινεν ἄλλως τὸ ἔπος· διὸ καὶ ἀρχόμενος τῆς ποιήσεως, οὐκ ἰωνίζει, οὐδὲ Θεὰ λέγει, ὅτι μὴ συστέλλεσθαι τὰ χείλη, ἀλλὰ τὸν ὄγκον ποιεῖν. *Ælius Dionys.* apud *Eustath.* fol. 735. lin 37. Idem *Eust.* fol. 14. lin. 11. Φευκτέον ἄρα τὴν μῆνιν ὡς τὴν Ἰλιάδος ὁ φαυλότατος τοῖς προθέροις ἐπιγράψας τῆς Ἰλιάδος ὁ ποιητής. *Ausonius* singularum *Rhapsodiarum* περιοχὰς, Initia, sive Capitula, aut Argumenta, *Latinis* Versiculis nobis propinat. Singulis etiam *Periochis* singula subjicit Argumenta Prosaicè & pleniùs; quod semel monuisse sufficiat.

Ibid. Πηληϊάδεω) *Jonicè* pro Πηλείδου, de qua re plura *Eustath.* fol. 9. lin. 22.

VARIÆ LECTIONES.

V. 2. Ἄλγε' ἔθηκε) γρ. ἄλγεα θῆκε, *Eustath.* fol. 1381. lin. 35. Ἄλγε' ἴδωκε, MS. Coll. *Corporis Christi, Cantabr.* Vid. ad β'. v. 375.

4. Δ' ἑλώ-

Ἡρώων, αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσιν,
Οἰωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.
Ἐξ οὗ δὴ τὰ πρῶτα διαστήτην ἐρίσαντε
Ἀτρείδης τε, ἄναξ ἀνδρῶν, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Τίς τ' ἄρ σφωε θεῶν ἔριδι ξυνέηκε μάχεσθαι;
Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός· ὁ γὰρ βασιλῆϊ χολωθεὶς

Heroum, ipsosque prædam discerpendam fecit canibus,
Alitibusque omnibus: Jovis nempè perficiebatur consilium.
Ex quo primùm disjuncti-sunt litigantes
Atridesque, rex virorum, & nobilis Achilles.
Quisnam eos Deorum contentione commisit, ut pugnarent?
Latonæ & Jovis filius. Hic enim regi iratus

ΣΧΟΛΙΑ.

4. Ἡρώων.] Τῶν ἡμιθέων ἀνδρῶν· ἥρωας δέ φασι κληθῆναι, ἀπὸ τῆς ἀρετῆς· ἢ ἀπὸ τοῦ εἴρειν. ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν τοῖς Ἔργοις καὶ ταῖς Ἡμέραις. Ἥρα ἰσσάμενοι πάντη φοιτῶσιν ἐπ' αἶαν. ἢ ἀπὸ τῆς ἐρώσεως, τουτέστι μίξεως τῶν θεῶν, οἱ γὰρ θεοὶ θνηταῖς γυναιξὶ συνερχόμενοι, ἐποίουν τὸ τῶν Ἡρώων γένος. ἢ ἀπὸ τῆς ἔρας· ἔρα δὲ ἡ γῆ, κατὰ διάλεκτον. ἐκ δὲ τῆς γῆς ἐπλάσθη τὸ γένος τῶν ἀνθρώπων. Αὐτοὺς δέ.] Ἀντὶ τοῦ, τὰ δὲ σώματα αὐτῶν. Ἑλώρια.] Ἑλκύσματα, σπαράγματα. Τεῦχε.] Ἐποίει. Κύνεσσι.] Κυσίν. Αἰολὶς ἡ διάλεκτος.

5. Οἰωνοῖσι.] Τοῖς σαρκοφάγοις ὄρνισι· λέγει δὲ γυψὶ καὶ κόραξι. Πᾶσι.] Ἅπασι. Διὸς δέ.] Ἡ δὲ τοῦ Διός. Ἐτελείετο.] Ἐτελειοῦτο, ἐπληροῦτο. Βουλή.] Γνώμη. Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.] Διὸς βουλήν, οἱ μὲν τὴν εἱμαρμένην ἀπέδοσαν. ἄλλοι δὲ ἐξεδέξαντο, δρῦν ἱερὰν μαντικὴν τοῦ Διὸς ἐν Δωδωναίῳ ὄρει τῆς Θεσπρωτίας, ὡς αὐτὸς Ὅμηρος λέγει ἐν Ὀδυσσείᾳ, Τὸν δ' ἐς Δωδώνην φάτο βήμεναι, ὄφρα θεοῖο Ἐκ δρυὸς ὑψικόμοιο, Διὸς βουλὴν ἐπακούσῃ. Ἄλλοι δὲ ἀπὸ ἱστορίας τινὸς εἶπον εἰρηκέναι τὸν Ὅμηρον· φασὶ γὰρ τὴν Γῆν βαρουμένην ὑπὸ ἀνθρώπων πολυπληθίας, μηδεμιᾶς ἀνθρώπων οὔσης εὐσεβείας, αἰτῆσαι τὸν Δία κουφισθῆναι τοῦ ἄχθους. τὸν δὲ Δία, πρῶτον μὲν εὐθὺς ποιῆσαι τὸν Θηβαϊκὸν πόλεμον, δι' οὗ πολλοὺς πάνυ ἀπώλεσεν. ὕστερον δὲ πάλιν συμβούλῳ τῷ Μώμῳ χρησάμενος, ἣν Διὸς βουλὴν Ὅμηρός φησιν. ἐπειδὴ οἷός τε ἦν κεραυνοῖς, ἢ κατακλυσμοῖς, πάντας διαφθείρειν, τοῦτο τοῦ Μώμου κωλύσαντος, ὑποθεμένου δὲ αὐτῷ γνώμας δύο, τὴν Θέτιδος θνητογαμίαν, καὶ θυγατρὸς * καλῆς γέννησιν, ἐξ ὧν ἀμφοτέρων πόλεμος Ἕλλησί τε καὶ Βαρβάροις ἐγένετο. ὅπου συμβῆναι κουφισθῆναι τὴν γῆν, πολλῶν ἀναιρεθέντων. ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Στασίνῳ, τῷ τὰ Κύπρια πεποιηκότι, εἰπόντι οὕτως,

Ἦν ὅτε μυρία φῦλα κατὰ χθόνα πλαζόμεν' ἀνδρῶν
Παμπληθεῖ σκεπάσαντος βαρυστέρνου πλάτος αἴης·
Ζεὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε, καὶ ἐν πυκιναῖς πραπίδεσσι
Σύνθετο, κουφίσαι ἀνθρώπων παμβώτορα γαῖαν,
Ῥιπίσσας πολέμου μεγάλην ἔριν Ἰλιακοῖο·
Ὄφρα κενώσειεν θανάτῳ βάρος· οἱ δ' ἐνὶ Τροίῃ
Ἥρωες κτείνοντο· Διὸς δ' ἐτελείετο βουλή.

καὶ τὰ μὲν παρὰ τοῖς νεωτέροις ἱστορούμενα περὶ τῆς τοῦ Διὸς βουλῆς, ἐστὶ τάδε. ἡμεῖς δέ φαμεν κατὰ τὴν Ἀριστάρχου καὶ Ἀριστοφάνους δόξαν, τῆς Θέτιδος εἶναι βουλήν, ἣν ἐν τοῖς ἑξῆς φησι λιτανεύουσαν τὸν Δία ἐκδικῆσαι τὴν τοῦ παιδὸς ἀτιμίαν· καθάπερ καὶ τὰ κεφάλαια ἐν τῷ προοιμίῳ τίθεται τῆς ποιήσεως.

6. Ἐξ οὗ δή.] Ἀφ' οὗ δὴ χρόνου. Τὰ πρῶτα.] Τὸ πρῶτον, καὶ τὴν ἀρχήν. Διαστήτην.] Διεχωρίσθησαν. Ἐρίσαντε.] Φιλονεικήσαντες.

7. Ἀτρείδης.] Ὁ Ἀτρέως παῖς Ἀγαμέμνων δὲ, κατὰ μὲν Ὅμηρον, Ἀτρέως τοῦ Πέλοπος, μητρὸς δὲ Ἀερόπης· κατὰ δὲ Ἡσίοδον, Πλεισθένους, τὸ γένος, Μυκηναῖος. ὃς ἤγαγε ναῦς εἰς Ἴλιον· ἐκπορθήσας δὲ τὴν Ἴλιον, καὶ ὑποστρέψας οἴκαδε, ἀναιρεῖται ὑπὸ Αἰγίσθου τοῦ Θυέστου δόλῳ, εὐνουχίας ἐπὶ τὸν οἶκον γὰρ παρὰ τὸν καιρὸν τῆς ἀποδημίας ἐμοίχευε τὴν Ἀγαμέμνονος γυναῖκα Κλυταιμνήστραν· κατὰ δὲ τοὺς τραγικούς, αὐτὴ ἡ Κλυταιμνήστρα ἀνεῖλεν αὐτὸν χιτῶνι μὴ ἔχοντι † ἔνδυσιν τραχήλου. ἐξ αὐτῆς δὲ ἔχει υἱὸν τὸν Ὀρέστην, καὶ θυγατέρας * τέσσαρας· Λαοδίκην, Χρυσόθεμιν, Ἰφιγένειαν, καὶ Ἠλέκτραν. Ἄναξ.] Βασιλεύς. Δῖος.] Θεῖος, εὐγενής, ἔνδοξος· ἢ ἀπὸ Διὸς ἔχων τὸ γένος, ἔγγονος· ἀπὸ γὰρ [τοῦ Διὸς καὶ] Αἰγίνης τῆς Ἀσωποῦ τοῦ ποταμοῦ Θηβῶν, Αἰακός· Αἰακοῦ δὲ, Τελαμὼν καὶ Πηλεύς· Πηλέως δὲ, Ἀχιλλεύς.

8. Τίς τ' ἄρ σφωε.] Τίς δὴ αὐτοὺς τοὺς δύο, Ἀγαμέμνονα, καὶ Ἀχιλλέα· πάλιν δὲ, τοῦτο ὁ Ποιητὴς ἐρωτᾷ τὴν Μοῦσαν. Ἔριδι.] Φιλονεικίᾳ. Ξυνέηκε.] Συνέβαλε, συνέμιξε.

9. Λητοῦς καὶ Διὸς υἱός.] Ὁ τῆς Λητοῦς καὶ Διὸς παῖς Ἀπόλλων· πάλιν δὲ τοῦτο, ὡς ἀπὸ τῆς Μούσης. Ζεὺς δὲ ἐρασθεὶς Λητοῦς τῆς Κοίου θυγατρὸς ἑνὸς τῶν Τιτάνων, καὶ Φοίβης, ἔγκυον αὐτὴν ἐποίησεν· ἥτις, δεκαμηνιαίου χρόνου διαχυθομένου, ἠπείγετο διὰ θαλάσσης πρὸς Ἀ-

NOTÆ IN SCHOLIA.

V. 5. * Καλῆς γέννησιν, pro καλὴν γένεσιν, lego, *Eustathio* præeunte; pro Ταρασίνῳ & Στασίμῳ, repono Στασίνῳ, & Versuum deliquia οἴκοθεν supplco. *Scholiasten* optimè explicant *Euripidis* Scholia, ad *Orest.* v. 1641. & *Helen.* v. 36.

7. † Pro ἔνδυσιν lego ἔκδυσιν, vid. *Euripid.* Schol. *Hecub.* v. 1277. & *Orest.* v. 25. Ante Αἰγίνης, præmitto τοῦ Διὸς καί. * Τέσσαρας) Lego, τρεῖς· nam Λαοδίκη & Ἠλέκτρα, eadem; ut ad ι'. v. 145.

VARIÆ LECTIONES.

4. Δὲ ἑλώρια) γρ. δ' ἑλώρια, & δ' ἑλώρια, vid. Not. *H. Stephani* Δ' ἑλώρια, MS. *Laud.* Ox. & *Barocc.* Ox. δὲ ἑλώρια, *Eustath.* f. 15. l. 21. ἀσυναλείπτως, MSS. CCC. & *Mori*, & *Br. Schol.* ad v. 52.

5. Οἰωνοῖσί τε πᾶσι) γρ. οἰωνοῖσί τε δαῖτα, *Zenodotus* apud *Eustath.* fol. 15. lin. 28. Σφάλλεται φασι· δαῖτα γὰρ ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων Ὅμηρος τίθησιν. Quod tamen falsum probo, ad ω'. v. 43. Ibid. Οἰωνοῖσί τε πᾶσι· Διὸς) γρ. οἰωνοῖσί τε πᾶσι Διός· Et, Βουλὴ) γρ. βουλῇ, *Nicanor Stigmatias.* Eustath. fol. 15. lin. 37.

6. Διαστήτην ἐρίσαντε) γρ. διὰ στήτην ἐρίσαντε, *Eustath.* fol. 17. lin. 1. & fol. 884. lin. 25.

Νῶσον

Νοῦσον ἀνὰ στρατὸν ὦρσε κακὴν, ὀλέκοντο δὲ λαοί.
Οὕνεκα τὸν Χρύσην ἠτίμησ' ἀρητῆρα
Ἀτρείδης· ὁ γὰρ ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμματ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν,
Ἀτρεΐδαι τε, καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν, ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,

Morbum per exercitum excitavit noxium, peribant autem populi.
Quoniam Chrysen contumelia-affecerat sacerdotem
Atrides: hic enim venerat celeres ad naves Achivorum,
Redempturusque filiam, ferensque infinitum pretium liberationis,
Coronamque habens in manibus longe-jaculantis Apollinis,
Aureo cum sceptro; & supplex-oravit omnes Achivos,
Atridas verò imprimis, duos duces populorum,
" Atridæque, & alii bene ocreati Achivi,
" Vobis quidem dii dent, cœlestes domos habitantes,

ΣΧΟΛΙΑ.

πρὸς αὐτὸν τὴν νῆσον, μέσον οὖσαν τῶν Κυκλάδων· ἐκεῖσε δὲ ἐλθοῦσα, *δραξαμένη δύο φυτῶν, ἐλαίας καὶ φοίνικος, διδύμους ἀπεκύησε παῖδας, Ἄρτεμιν καὶ Ἀπόλλωνα· καὶ τὴν νῆσον ἐκάλεσε Δῆλον, ὅτι ἐξ ἀδήλου βάσεως ἐρριζώθη. Ὁ γάρ.] Οὗτος γάρ. Βασιλῆϊ.] Τῷ βασιλεῖ. Χολωθείς.] Ὀργισθείς.

10. Νοῦσον.] Νόσον λοιμικήν. Ἀνὰ στρατόν.] Κατὰ τὸ στρατόπεδον. Ὦρσε.] Διήγειρεν, ἐνέβαλε. Κακήν.] Κακοποιόν. Ὀλέκοντο.] Ἀπώλλυντο. Λαοί.] Ὄχλοι. λᾶες κατὰ διάλεκτον οἱ λίθοι λέγονται. Προμηθέως παῖς Δευκαλίων γίνεται. Οὗτος βασιλεύων τῶν περὶ τὴν Φθίαν τόπων, γαμεῖ Πύρραν τὴν Ἐπιμηθέως καὶ Πανδώρας, ἣν ἔπλασαν οἱ θεοὶ πρώτην γυναῖκα. Καὶ ἐπειδὴ Ζεὺς ἠθέλησε τὸ χαλκοῦν γένος ἀπολέσαι, ὑποθεμένου Προμηθέως, Δευκαλίων τεκτηνάμενος λάρνακα, καὶ τὰ ἐπιτήδεια ἐνθέμενος, εἰς ταύτην μετὰ Πύρρας ἐνέβη. Ζεὺς δὲ πολὺν ὑετὸν ἀπ' οὐρανοῦ χέας, τὰ πλεῖστα μέρη τῆς Ἑλλάδος κατέκλυσεν, ὥστε διαφθαρῆναι πάντας ἀνθρώπους, ὀλίγων χωρὶς οἳ συνέφυγον εἰς τὰ πλησίον ὑψηλὰ ὄρη. τότε δὲ καὶ τὰ κατὰ Θεσσαλίαν ὄρη διέστη, καὶ τὰ ἐκτὸς Ἰσθμοῦ καὶ Πελοποννήσου συνεχύθη πάντα. Δευκαλίων δὲ ἐν τῇ λάρνακι διὰ τῆς θαλάσσης φερόμενος ἐφ' ἡμέρας ἐννέα καὶ νύκτας ἴσας, τῷ Παρνασσῷ προσίσχει. κἀκεῖ τῶν ὄμβρων παῦλαν λαβόντων, ἐκβὰς, θύει Διῒ φυξίῳ. Ζεὺς δὲ πέμψας Ἑρμῆν πρὸς αὐτὸν, ἐπέτρεψεν αἰτεῖσθαι ὅ τι βούλεται· ὁ δὲ αἱρεῖται, ἀνθρώπους αὐτῷ γενέσθαι. καὶ Διὸς εἰπόντος, ὑπὲρ κεφαλῆς ἔβαλλεν αἴρων λᾶας, τουτέστι λίθους. καὶ οὓς μὲν ἔβαλλεν ὁ Δευκαλίων, ἄνδρες ἐγένοντο· οὓς δὲ ἡ Πύρρα, γυναῖκες. ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ.

11. Οὕνεκα τὸν Χρύσην.] Οὗ ἕνεκα, ἐπειδὴ τὸν Χρύσην ἠτίμησεν.] Ἄτιμον ὕβρισεν. Ἀρητῆρα.] Ἱερέα· παρὰ τὸ ἀρᾶσθαι, ὅ ἐστιν εὔχεσθαι.

12. Ὁ γάρ.] Οὗτος γάρ. Ἦλθε.] Παρεγένετο. Θοάς.] Ταχείας· σημαίνει δὲ καὶ ὀξείας, ὡς ἐν ἐκείνοις· Ἔνθεν δ' αὖ νήσοισιν ἐπιπροέηκα θοῇσιν. Ἐπὶ νῆας.] Ἐπὶ τὰς ναῦς, ὅ ἐστι τὰ πλοῖα.

13. Λυσόμενος.] Λυτρωσόμενος. Θύγατρα.] Τὴν θυγατέρα. Φέρων.] Κομίζων, ἄγων. Ἀπερείσια.] Ἄπειρα τῷ πλήθει, πολλά. Ἄποινα.] Δῶρα, λύτρα, ἄφοινά τινα ὄντα, τὰ ἕνεκεν φόνου διδόμενα.

14. Στέμματα.] Στεφανώματα. Λάδωνος τοῦ ἐν Ἀρκαδίᾳ ποταμοῦ, Δάφνη ὑπῆρχε θυγάτηρ εὐπρεπεστάτη· ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς Ἀπόλλων, καὶ βουλόμενος συγγενέσθαι, ἐδίωκε· καταλαμβανομένη δὲ αὐτὴ ὑπὸ τοῦ θεοῦ, εὔξατο τῇ μητρὶ Γῇ, χάσματι αὐτὴν δέξασθαι· γενομένου δὲ τούτου, καὶ τῆς γῆς ἀναδούσης ὁμώνυμον φυτὸν, Ἀπόλλων θεασάμενος, ἐξεπλάγη, καὶ τὸ μὲν δένδρον, ἀπὸ τῆς παρθένου Δάφνην προσηγόρευσεν ὁμωνύμως· λαβὼν δὲ κλάδον αὐτῆς, ἐστέψατο. Ἔχων.] Κατέχων, κρατῶν. Ἐν χερσίν.] Ἐν ταῖς χερσίν. Ἑκηβόλου.] Ἕκαθεν, ὅ ἐστι πόῤῥωθεν, βάλλοντος, εὐστόχου, τοξότου.

15. Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ.] Περὶ τῷ κεχρυσωμένῳ σκήπτρῳ, ὅ ἐστι τῇ χρυσῇ ῥάβδῳ τῇ βασιλικῇ. Ἐλίσσετο.] Ἐλιτάνευε, παρεκάλει. Πάντας Ἀχαιούς.] Πάντας τοὺς Ἕλληνας.

16. Ἀτρείδα δὲ μάλιστα.] Μάλιστα δὲ τοὺς Ἀτρέως παῖδας, Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον. Μάλιστα.] Ἐξαιρέτως. Δύω.] Δισσούς. Κοσμήτορε.] Διατάκτορας, ἡγεμόνας. Λαῶν.] Τῶν ὄχλων.

17. Ἀτρεΐδαι τε.] Ὦ Ἀτρέως παῖδες, Ἀγάμεμνον καὶ Μενέλαε. Ἄλλοι.] Οἱ λοιποί. Εὐκνήμιδες.] Εὔοπλοι.

18. Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν.] Ὑμῖν μὲν οἱ θεοὶ παράσχοιεν.

NOTÆ.

15. *Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ*) *Ionicè* scribitur χρυσέῳ, incontractum, at in *Scansione*, quasi χρυσῷ scriberetur, contrahitur, ut γ'. v. 152. Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι, & passim alias.

18. Ὑμῖν μὲν θεοὶ δοῖεν) Τὸ θεοὶ per Συνίζησιν hic efferri debet μονοσυλλάβως, ut *Theogn.* v. 142. Θεοὶ δὲ κατὰ σφέτερον πάντα τελοῦσι νόον, & v. 660. Θεοὶ γὰρ

NOTÆ IN SCHOLIA.

9 *Δραξαμένη) Ita pro δρεψαμένη lego. Confer *Theogn.* v. 5. *Homer.* Hymn. Apoll. v. 117. *Schol. br.* ad *Odyss.* ζ'. v. 163. & ad *Euripid.* Hecub. v. 458. De *Latone* Parentibus, vid. *Schol.* ad v. 36. hujus Rhapsodiæ, & ad ξ'. v. 327.

10. Ἀπολλοδώρῳ) Adde l. 1. c. 7. §. 2. Vid. *Eustath.* fol. 18. lin. 15. Et *Philochor.* ad *Pindar.* Olymp. §. 9. v. 69. *Ovid.* Metamorph. l. 1. §. 7.

v. 14. Ἐρασθεὶς δὲ αὐτῆς Ἀπόλλων) Historiam tangit *Anacreon*, tom. Od. LXIV. *Parthenius*, Ἐρωτικῶν, c. 15. *Ovid.* Metamorph. l. 1. §. 9.

v. 17. Εὐκνήμιδες &c.) Ex *Barocc.* Paraphras. Oxon.

VARIÆ LECTIONES.

14 Στέμματ') χρ. στέμμα τ'. *Br. Schol.* Vid. Not. *H. Stephani.*

Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι·
Παῖδα δέ μοι λύσασθε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε,
Ἁζόμενοι Διὸς υἱὸν ἑκηβόλον Ἀπόλλωνα.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοὶ,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε·
Μή σε, γέρον, κοίλῃσιν ἐγὼ παρὰ νηυσὶ κιχείω
Ἢ νῦν δηθύνοντ', ἢ ὕστερον αὖτις ἰόντα,
Μή νύ τοι οὐ χραίσμῃ σκῆπτρον, καὶ στέμμα θεοῖο.
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ λύσω, πρίν μιν καὶ γῆρας ἔπεισιν,
Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ, ἐν Ἄργεϊ, τηλόθι πάτρης,

" Excindere Priami urbem, feliciterque domum reverti.
" Mihi vero filiam liberate dilectam, & pretium liberationis accipite,
" Reveriti Jovis filium longe-jaculantem Apollinem.
Ibi alii quidem omnes comprobârunt Achivi,
Reverendumque esse sacerdotem, & splendidum accipiendum pretium:
At non Atridæ Agamemnoni placuit præ irâ, vel in animo;
Sed contumeliosè dimisit, & minacem sermonem addidit;
" Ne te, senex, cavas ego apud naves offendam,
" Vel nunc commorantem, vel posthac reversum;
" Ne forte tibi non prosit sceptrum, & corona Dei.
" Hanc ego non liberabo, antequam ipsam vel senectus invadat,
" Nostrâ in domo, Argis, procul à patriâ suâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες.] Οἱ τὸν Ὄλυμπον κατοικοῦντες. Ὄλυμπος δὲ, κατὰ μὲν Ὅμηρον, ὄρος τῆς Μακεδονίας μέγιστον, ἱερὸν τῶν θεῶν· κατὰ δὲ ἀλληγορίαν, ὄλυμπός ἐστιν ὁ οὐρανός· παρὰ τὸ, ὁλολαμπὴς εἶναι.

19. Ἐκπέρσαι.] Ἐκπορθῆσαι, καταστρέψαι. Πριάμοιο πόλιν.] Τὴν Ἴλιον, περιφραστικῶς. Εὖ δέ.] Καλῶς δέ. Διατί ὁ δὲ Χρύσης κατὰ τῶν οἰκείων ηὔχετο; λέγομεν, ὅτι πρῶτον μὲν ἔδει κολακεύειν τὸν τύραννον, καὶ ταῦτα λέγειν, ἅπερ ἐπιθυμεῖ ἀκοῦσαι· δεύτερον δὲ, ὅτι διὰ τοὺς Τρῶας ἀπολωλέκει τὴν θυγατέρα· ὅθεν εὐλόγως κέχρηται ταῖς ἀραῖς κατ' αὐτῶν. Οἴκαδε.] Εἰς τὰ οἰκεῖα. Ἱκέσθαι.] Παραγενέσθαι.

20. Παῖδα δέ μοι.] Τὴν θυγατέρα μου. Λύσατε.] Λύτρα λαβόντες, ἀπόδοτε. Φίλην.] Προσφιλεστάτην. Τὰ δ' ἄποινα.] Τάδε τὰ δῶρα. Δέχεσθε.] Λαμβάνετε.

21. Ἁζόμενοι.] Ἐντρεπόμενοι, σεβόμενοι. Διὸς υἱόν.] Τὸν Διὸς παῖδα Ἀπόλλωνα.

22. Ἔνθα.] Τότε χρονικὸν ἐπίρρημα, ἐνταῦθα δὲ, τοπικόν. Ἐπευφήμησαν.] Μετ' εὐφημίας ἐβόησαν.

23. Αἰδεῖσθαι.] Ἐντρέπεσθαι. Ἱερῆα.] Τὸν ἱερέα. Ἀγλαά.] Καλά. Δέχθαι.] Δέχεσθαι, λαμβάνειν.

24. Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδῃ.] Ἀλλ' οὐ τῷ Ἀτρέως παιδὶ Ἀγαμέμνονι. Ἥνδανε.] Ἤρεσκε. Θυμῷ.] Διὰ τὴν ὀργὴν, ἢ ἐν τῇ ψυχῇ.

25. Ἀλλὰ κακῶς.] Ἀλλὰ μεθ' ὕβρεως. Ἄλλως, Κακῶς.] Ἀγρίως, καὶ αὐθαδῶς, καὶ παρὰ τὸ προσῆκον. Ἀφίει.] Ἀπέπεμπε. Κρατερόν.] Ἰσχυρὸν, ἀπειλητικόν. Μῦθον.] Λόγον. Ἔτελλεν.] Ἐπέτελλεν, ἔλεγε.

26. Μή σε, γέρον.] Μή σε, ὦ πρεσβῦτα. Κοίλῃσι.] Κοίλαις, βαθείαις. Παρὰ νηυσί.] Παρὰ ταῖς ναυσί. Κιχείω.] Καταλάβω.

27. Ἢ νῦν.] Ἢ ἐν τῷ παρόντι καιρῷ. Δηθύνοντα.] Ἐγχρονίζοντα. Ἢ ὕστερον.] Ἢ ἐκ δευτέρου. Αὖτις.] Πάλιν. Ἰόντα.] Παραγενόμενον.

28. Μή νύ τοι οὐ.] Μὴ οὐκ ἄν σοι. Οὐ χραίσμῃ.] Οὐ βοηθήσῃ. Σκῆπτρον.] Ἡ βασιλικὴ ῥάβδος. Στέμμα.] Στεφάνωμα. Θεοῖο.] Τοῦ θεοῦ.

29. Τὴν δέ.] Ταύτην δέ. Οὐ λύσω.] Οὐκ ἀπολύσω. Πρίν μιν.] Πρὸ τοῦ αὐτήν. Γῆρας ἔπεισι.] Τὸ γῆρας καταλάβῃ.

30. Ἡμετέρῳ ἐνὶ οἴκῳ.] Ἐν τῷ ἡμετέρῳ οἴκῳ. Ἐν

NOTÆ.

νεμεσῶσ', οἷσιν ἔπι τέλος. Vid. plura ad α'. v. 373.

19. Ἐκπέρσαι Πριάμοιο πόλιν, εὖ δ' οἴκαδ' ἱκέσθαι) In *Quarto* pede *Ultima* τοῦ πόλιν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* Liquidæ, etiam ante *Incisum*. Tale illud *Virgilii*, Æn. l. 5. v. 521. Ostentans artem pariter, arcumque sonantem.

20. Παῖδα δέ μοι λύσασθε φίλην, τὰ δ' ἄποινα δέχεσθε) In multis olim λύσατε, quod minimè ferri potuit; cum *Penultima* in istâ voce corripiatur. Alii itaque λῦσαί τε legebant & δέχεσθαι, ut *Eustath.* fol. 21. lin. 28. Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρος, ὧν βιβλίον εἰς τὰ τοῦ Ὁμήρου φέρεται, διδάσκουσι καὶ ἀπαρεμφάτως γράφεσθαι, λῦσαί τε καὶ δέχεσθαι. Et ità MSS. Coll. *Corp. Christi, Cantabr.* & *Mori.* Potest & λύσαιτε legi. Qui tamen λύσασθε legunt, non malè facere videntur, nam & sic benè congruit cum τῷ δέχεσθε, & hæc *Lectio* videtur confirmari ex v. 13. Λυσόμενός τε θύγατρα. Et MS. *Barocc. Oxon.* παραφράζει, Λυτρώσασθε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

24. Διὰ τὴν ὀργὴν, ἢ ἐν τῇ ψυχῇ) Restituo ex Vett. Codd.

25. Ἄλλως, κακῶς) Ἀγρίως &c. ex *Plutarcho*, De Audiend. Poetis, §. 16.

VARIÆ LECTIONES

20. Λύσασθε) γρ. λύσατε, & λύσαιτε. Item λῦσαί τε, & δέχεσθαι, MSS. *Mori* & CCC. vid. Not. in *Text.*

25. Ἀφίει) γρ. ἀφίη, *Eustath.* fol. 32. lin. 25.

26. Γέρον) γρ. γέρων, Edit. *Basil.*

27. Δηθύνοντ' ἢ ὕστερον) γρ. δηθύνοντα, ἢ ὕστερον, *Eustath.* & MS. *Mori.* *Ib.* Αὖτις) γρ. αὖθις, MS. *Barocc. Oxon.*

Ἱστὸν ἐποιχομένην, καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν·
Ἀλλ' ἴθι, μή μ' ἐρέθιζε· σαώτερος ὥς κε νέηαι.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ·
Βῆ δ' ἀκέων παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Πολλὰ δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε κιὼν ἠρᾶθ' ὁ γεραιὸς
Ἀπόλλωνι ἄνακτι, τὸν ἠΰκομος τέκε Λητώ,
Κλῦθί μευ, Ἀργυρότοξ', ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις,

" Telam percurrentem, & meum lectum participantem.
" Verùm abi, ne me irrites; salvus ut redeas.
Sic dixit; timuit itaque senex, & paruit mandato:
Ibatque tacitus juxta littus multum-strepentis maris,
Et multum deinde seorsùm iens precabatur senex
Apollinem regem, quem pulchricoma peperit Latona,
" Audi me splendidum-arcum-gerens, qui Chrysan tueris,
" Cillanque valde-divinam, Tenedoque fortiter imperas,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἄργει.] Ἐν τῷ Ἄργει ὅ ἐστι, τῇ Πελοποννήσῳ νῦν καλουμένῃ. ὁ δὲ Ἀγαμέμνων, βασιλεὺς ἦν Μυκήνης πόλεως Ἀργολικῆς. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἡ Πελοπόννησος τὸ ἀρχαῖον Αἰγιάλεια ἐκαλεῖτο, ἀπὸ Αἰγιαλέως τοῦ υἱοῦ Ἰνάχου τοῦ ἐν Ἄργει ποταμοῦ, καὶ Μελίας τῆς Ὠκεανοῦ· ὕστερον δὲ πάλιν, Ἀπία ἐκλήθη, ἀπὸ Ἄπιδος τοῦ Φορωνέως παιδός· εἶθ' οὕτως Ἄργος, ἀπὸ Ἄργου τοῦ Πανόπτου· τελευταῖον δὲ πάντων, Πελοπόννησος, ἀπὸ τοῦ κρατῆσαι τῆς χώρας τοῦ Ταντάλου υἱὸν Πέλοπα. Τηλόθι πάτρης.] Πόῤῥω τῆς πατρίδος.

31. Ἱστὸν ἐποιχομένην.] Ἱστουργοῦσαν, καὶ ὑφαίνουσαν· διατί ἐπάγει τῇ γαμετῇ καὶ τοῖς τέκνοις τὴν αἰχμάλωτον; ῥητέον οὖν, ὅτι οὐ δι' ἐπιθυμίαν αὐτὴν τοσοῦτον ἐπαίρει, ἀλλὰ πρὸς ἐρεθισμὸν ὕθλει· ἵνα ἃ περὶ Μενέλαος ἐπεπόνθει, ταῦτα καὶ αὐτὸς δράσῃ. ὡς καὶ ὁ Νέστωρ φησὶ· Τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἶκόνδε νέεσθαι, Πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι. Καὶ ἐμὸν λέχος ἀντιόωσαν.] Καὶ τῆς ἐμῆς κοίτης συλλαμβανομένην καὶ μετέχουσαν.

32. Ἀλλ' ἴθι.] Ἀλλ' ἄπιθι. Μή μ' ἐρέθιζε.] Μή με παρόξυνε. Σαώτερος.] Σῶος, ὑγιής. Ὥς κε.] Ὅπως ἄν. Νέηαι.] Πορευθῇς, ἐπανέλθῃς.

33. Ὣς ἔφατο.] Οὕτως εἶπεν. Ἔδδεισεν.] Ἐφοβήθη, εὐλαβήθη. Ὁ γέρων.] Ὁ πρεσβύτης. Καὶ ἐπείθετο.] Καὶ ἐπείθετο. Μύθῳ.] Τῷ λόγῳ.

34. Βῆ δ'.] Ἐπορεύθη δέ. τὸ σχῆμα ἀφαίρεσις. Ἀκέων.] Ἡσυχάζων, σιωπῶν. Παρὰ θῖνα.] Παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης· ὃς οὕτω κέκληται ἀπὸ τοῦ θείνεσθαι, ὅ ἐστι τύπτεσθαι τῇ προσρήξει τῶν κυμάτων. Πολυφλοίσβοιο.] Πολυήχου, πολυθορύβου.

35. Πολλά.] Πλεῖστα. Ἔπειτα.] Μετὰ ταῦτα. Ἀπάνευθε.] Ἄπωθεν, χωρίς. Κιών.] Παραγενόμενος, πορευθείς. Ἠρᾶτο.] Ηὔχετο. Ὁ γεραιός.] Ὁ πρεσβύτης.

36. Ἄνακτι.] Τῷ βασιλεῖ· τοῦτο δὲ πρὸς τὸν Ἀπόλλωνι. Τόν.] Ὅντινα. Ἠΰκομος.] Εὔκομος, ἀπὸ μέρους, καλή. Τέκεν.] Ἔτεκεν, ἐγέννησεν. Λητώ.] Λητὼ Κοίου καὶ Φοίβης θυγάτηρ.

37. Κλῦθί μευ.] Ἐπάκουσόν μου. Ἀργυρότοξε.] Λαμπρότοξε, καλλίτοξε. Ὃς Χρύσην.] Ὅστις τὴν Χρύσην. Χρύση δὲ πόλις Τρωϊκή. Ἀμφιβέβηκας.] Περιβέβηκας, ὑπερμαχεῖς.

38. Κίλλαν τε.] Καὶ τὴν Κίλλαν. ἔστι δὲ πολίχνιον τῆς Τρῳάδος. Ζαθέην.] Ἄγαν θείαν, ὅ ἐστι πάνυ. Πέλοψ, ὁ Ταντάλου, κατὰ μισθὸν παιδικῆς ὥρας, λαβὼν παρὰ Ποσειδῶνος ἵππους ἀδαμάντας σὺν τῷ ὀχήματι, ἐστράτευσεν εἰς Πῖσαν τῆς Πελοποννήσου ἐπὶ τὸν Ἱπποδαμείας γάμον, τὸν μνηστηροκτόνον αὐτῆς πατέρα Οἰνόμαον καταγωνίσασθαι ἐπιθυμῶν. Γενομένῳ δὲ αὐτῷ περὶ Λέσβον, Κίλλος ὁ ἡνίοχος τελευτᾷ τὸν βίον· ὃς καὶ καθ' ὕπνον ἐπιστὰς τῷ Πέλοπι σφόδρα ἀδυνηρῶς ἐπ' αὐτῷ ἔχοντι, ἀπωδύρετό τε τὴν αὐτοῦ ἀπώλειαν, καὶ περὶ κηδείας ἠξίου· διόπερ ἀναστὰς, ἐξηρύπωσε τὸ εἴδωλον διὰ πυρὸς· εἶθ' οὕτως ἔθαψε τὴν τέφραν, ἐπιφανῶς τοῦ Κίλλου ἠρίον ἐπ' αὐτῷ ἐγείρας. καὶ πρὸς τῷ ἠρίῳ αὐτοῦ, ἱδρύσατο ἱερὸν Κιλλαίου Ἀπόλλωνος προσαγορεύσας. διὰ τὸ, αἰφνιδίως τὸν Κίλλον ἀποθανεῖν. οὐ μὴν ἀλλὰ καὶ πόλιν κτίσας, Κίλλαν κέκληκεν· ὁ μέν τοι Κίλλος καὶ μετὰ θάνατον τῷ Πέλοπι δοκεῖ συλλαβέσθαι, ὅπως περιγένηται τοῦ Οἰνομάου ἐν τῷ ἀγῶνι. ἡ ἱστορία παρὰ Θεοπόμπῳ. Τενέδοιό τε.] Καὶ τῆς Τενέδου. ἡ δὲ Τένεδος, νῆσός ἐστι πρὸ τῆς Τρῳάδος κειμένη. ὕστερον δὲ πρότερον τοῦτο εἶχε τὸ ὄνομα. Κύκνου γὰρ τοῦ Ποσειδῶνος Τέννης ἦν καὶ * Λευκοθέας παῖδες, καὶ ἡ μὲν μήτηρ αὐτῶν ἐκ ἔζη· ἐπιγαμεῖ δὲ ὁ Κύκνος Φυλονόμην, ἤ, ὥς τινες, Πολυβοίαν. ἡ Φυλονόμη δὲ (καὶ γὰρ εἰς ἄνδρας ἐτέλει ἤδη ὁ Τέννης) ἐρασθεῖσα αὐτοῦ, λόγους περὶ συνουσίας ἠνέγκατο πρὸς αὐτόν. τοῦ δὲ τὰ πρὸς τὴν φύσιν δίκαια τηρήσαντος, κατηγορήσατο πρὸς τὸν πατέρα αὐτοῦ, ὅτι τεθέληκε αὐτὴν βιάσασθαι. ὁ δὲ πιστεύσας τῇ κατηγορίᾳ, συλλαβὼν τὸν παῖδα, ἐνέβαλεν εἰς λάρνακα, καὶ ἔρριψεν εἰς τὴν ὑποκειμένην θάλασσαν· ὃν διὰ σωφροσύνην, καὶ διὰ τὸ εὐγενὲς νεανίαν, ἔσωσεν ὁ Ποσειδῶν. τὴν γὰρ λάρνακα προσενεχθῆναι τῇ Λευκόφρῃ νήσῳ ἐποίησεν· ἣν οἱ ἐπιχώριοι θαυμάσαντες, καὶ ἀφελόντες τὸ ἐπίθημα μαθόντες τὸ γεγονὸς.

NOTÆ.

37. *Κλῦθί μευ*) Cum *Genitivo* sæpiùs & rectè. Nonnunquam & κλῦθί μοι ut ε'. v. 115. licet *Dionys. Halicarnass.* & ibi μοῦ legat, ut ostendo ad *Var. Lect.* Utroque tamen modo dicitur, ut *Odyss.* Δ. v. 767. — Θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς, & κ'. v. 189. Κέκλυτέ μευ μύθων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

38. * *Λευκοθέα*) γρ. Ἡμιθέα. Vid. quæ Nos in Argumento *Euripidis. Tennes.* Confer *Diodor. Sicul.* l. 5. in fine; *Plutarch.* in Ἑλληνικοῖς. *Heraclid.* & *Aristot.* περὶ πολιτειῶν, *Stephan.* περὶ πόλεων, v. Τένεδος, *Suidam*, v. Τενέδιος ἄνθρωπος, *Cononem* §. XXIX. *Lycophrona* denique, &c.

Σμιν..

Σμινθεῦ, εἴποτέ τοι χαρίεντ' ἐπὶ νηὸν ἔρεψα,
Ἢ εἰ δή ποτέ τοι κατὰ πίονα μηρί' ἔκηα
Ταύρων, ἠδ' αἰγῶν, τόδε μοὶ κρήηνον ἐέλδωρ·
Τίσειαν Δαναοὶ ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων χωόμενος κῆρ,
Τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην·

" Smintheu: si quando tibi venustum templum coronavi,
" Vel si quando tibi pingues coxas cremavi
" Taurorum, & caprarum, hoc mihi perfice votum:
" Pendant pœnas Danai ob meas lachrymas tuis sagittis!
Sic dixit orans; ast hunc audivit Phœbus Apollo,
Descenditque ex cœli verticibus iratus animo,
Arcus humeris gestans, & undique-tectam pharetram:

ΣΧΟΛΙΑ.

οὐ μόνον ἑαυτῶν βασιλέα τῆς Τένεδον κατεστήσατο, ἀλλὰ καὶ ἀπ' αὐτοῦ Τένεδον τὴν νῆσον προσηγόρευσαν. Ἶφι.] Ἰσχυρῶς, γενναίως. Ἀνάσσεις.] Βασιλεύς.

39. Σμινθεῦ.] Ὦ Σμινθεῦ. ἔστι δὲ ἐπίθετον τοῦ Ἀπόλλωνος. Σμίνθος γὰρ τόπος τῆς Τρῳάδος, ἐν ᾧ ἱερὸν Ἀπόλλωνος Σμινθέως, ἀπὸ αἰτίας τοιᾶσδε. ἐν Χρύσῃ πόλει τῆς Μυσίας Κρίνις τις ἱερεὺς ἦν τοῦ κεῖθι Ἀπόλλωνος. τούτῳ ὀργισθεὶς ὁ θεὸς, ἐπέπεμψεν αὐτῷ τοῖς ἀγροῖς μύας, οἵτινες τοὺς καρποὺς ἐλυμαίνοντο. βουληθεὶς δέ ποτε ὁ θεὸς αὐτῷ καταλλαγῆναι, πρὸς Ὄρδην τὸν ἀρχιβουκόλον αὐτοῦ παρεγένετο· παρ' ᾧ ξενωθεὶς ὁ θεὸς, ὑπέσχετο κακῶν ἀπαλλάξαι. καὶ δὴ παραχρῆμα τοξεύσας τοὺς μῦς, διέφθειρεν. ἀπαλλασσόμενος οὖν, ἐνετείλατο τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ δηλῶσαι τῷ Κρίνιδι τὸ γενόμενον. Κρίνις ἱερὸν ἱδρύσατο τῷ θεῷ, Σμινθέως ἱερὸν αὐτὸ καλέσας. ἐπειδήπερ, κατὰ τὴν ἐγχώριον αὐτῶν διάλεκτον, οἱ μύες, σμίνθοι ἐκαλοῦντο. ἡ ἱστορία παρὰ Πολέμωνι. ἄλλοι δὲ οὕτως εἶπον, ὅτι Κρῆτες ἀποικίαν στέλλοντες, χρησμὸν ἔλαβον παρὰ τοῦ Ἀπόλλωνος, ὅπου αὐτοῖς ἐναντιωθῶσι γηγενεῖς, ἐκεῖ κτίσαι τὴν πόλιν. οἱ δὲ ἀπέστειλαν τὰς ἀποικίας. ἐλθόντων δὲ εἰς τὴν Ἑλλήσποντον, καὶ νυκτὸς ἐπιγενομένης, μύες ἔκοψαν αὐτῶν τοὺς τελαμῶνας τῶν ὅπλων· πρωῒ δὲ ἀναστάντες, καὶ θεασάμενοι τοῦτο, σφισάμενοί τι καθ' ἑαυτοὺς, ἔκτισαν ἐκεῖ πόλιν, ἥντινα καὶ ἐκάλουν Σμινθίαν· οἱ γὰρ Κρῆτες τοὺς μύας, σμίνθους καλοῦσιν. ἐκ τούτου καὶ Ἀπόλλων Σμινθεὺς ἐκλήθη, διὰ τὸ ὑπερασπίζειν αὐτῆς. Εἴ ποτε τοι.] Ἐάν ποτέ σοι. Χαρίεντα.] Εὔχαριν, καλόν. Νηόν.] Ναόν. Ἔρεψα.] Ἐπέρεψα, ὤροφωσα, ἐστεφάνωσα.

40. Ἢ εἰ δή ποτέ τοι.] Ἢ εἴ που ποτέ σοι. Πίονα] Πιμελῆ, λιπαρά. Μηρία.] Τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. Ἔκηα.] Ἐπὶ τοῦ βωμοῦ ἔκαυσα, τουτέστιν ἐκάρπωσα.

41. Ταύρων ἠδ' αἰγῶν.] Ἤτοι, ταύρων καὶ αἰγῶν. Τόδε μοί.] Τοῦτό μοι. Κρήηνον] Ἐπιτέλεσον. Ἐέλδωρ.] Ἐπιθύμημα.

42. Τίσειαν.] Τιμωρίαν δοῖεν, ὅ ἐστι, παράσχοιεν. Δαναοί.] Οἱ Ἕλληνες· ἀπὸ Δαναοῦ τοῦ Βήλου. Βῆλος δὲ Ἀγήνορος μὲν ἦν ἀδελφὸς, υἱὸς δὲ Ποσειδῶνος καὶ Λιβύης, ἀφ' ἧς ἡ χώρα ὠνομάσθη Λιβύη. βασιλεύων δὲ Αἰγυπτίων, γαμεῖ Ἀγχινόην τὴν Νείλου θυγατέρα· καὶ γίνονται παῖδες αὐτῷ δίδυμοι, Αἴγυπτος, καὶ Δαναός. Δαναὸν μὲν οὖν ὁ Βῆλος ἐν Λιβύῃ κατῴκισεν, Αἴγυπτον δὲ ἐν Ἀραβίᾳ· ὃς καταστρεψάμενος τὴν Μελαμπόδων χώραν, ἀφ' ἑαυτοῦ ὠνόμασεν Αἴγυπτον. γίνονται δὲ ἐκ πολλῶν γυναικῶν, Αἰγύπτῳ μὲν πεντήκοντα παῖδες, Δαναῷ δὲ θυγατέρες πεντήκοντα. στασιασάντων δὲ πρὸς ἀλλήλους περὶ τῆς ἀρχῆς, ὕστερον Δαναὸς τοὺς τοῦ Αἰγύπτου παῖδας, πλὴν ἑνὸς ἢ δυεῖν, διὰ τῶν θυγατέρων ἀνεῖλε· δεδοικὼς, καθότι καὶ ἐκ χρησμοῦ ἠκηκόει, ὅτι φονευθήσεται ὑπὸ ἑνὸς αὐτῶν· καὶ ὑποθεμένης Ἀθηνᾶς αὐτῷ, ναῦν πρῶτος κατεσκεύασε, τὴν κληθεῖσαν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν θυγατέρων αὐτοῦ, Πεντηκόντορον, ἐν ᾗ τὰς κόρας ἐνθέμενος ἔφυγε. προσχὼν δὲ Ῥόδῳ, τὸ τῆς Λινδίας Ἀθηνᾶς ἄγαλμα ἱδρύσατο. ἐντεῦθεν δὲ ἧκεν εἰς Ἄργος, καὶ τὴν βασιλείαν αὐτῷ παραδίδωσι * Γελάνωρ, ὁ τότε βασιλεύων. οὗτος δὲ κρατήσας τῆς χώρας, ἀφ' ἑαυτοῦ τοὺς ἐνοικοῦντας, Δαναοὺς ὠνόμασεν. ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος ἐν δευτέρῳ. Ἐμὰ δάκρυα σοῖσι βέλεσσι.] Ἀντὶ τοῦ, τῶν ἐμῶν δακρύων. Διατί δὲ ὁ Χρύσης, οὐ κατὰ Ἀγαμέμνονος ηὔχετο, τοῦ ὑβρίσαντος αὐτὸν, ἀλλὰ κατὰ πάντων τῶν Ἑλλήνων; Φαμὲν δὲ, ὅτι Ἀγαμέμνονος ἀποθανόντος ὁ στρατὸς ἐλύετο, καὶ Χρυσηῒς εἰς Ἑλλάδα ἀπήγετο· ἀναιρουμένων δὲ τῶν ὄχλων, ζήτησις ἦν τοῦ πάθους, ἀπόδοσις δὲ τῆς κόρης· καὶ ἀποθανόντα μὲν Ἀγαμέμνονα, ἄλυπος ἦν, ζῶν δὲ βασανίζεται, βλέπων, ἅτε βασιλεὺς, ἀπολλυμένους τοὺς ὄχλους· ἢ ὅτι πᾶσιν ἠρέσατο, ἀνθ' ὧν πάντες ὁμοῦ γενόμενοι, οὐκ ἐπέσχον τὴν τοῦ βασιλέως ὕβριν, δικαίως οὖν αὐτοὶ ἔπαθον· καὶ γὰρ Ἡσίοδος φησὶ,

Πολλάκι καὶ ξύμπασα πόλις κακοῦ ἀνδρὸς ἐπαυρεῖ.

43. Ὣς ἔφατο.] Οὕτως εἶπεν. Τοῦ δ' ἔκλυε.] Τούτου δὲ ἐπήκουσε. Φοῖβος.] Καθαρὸς, ἀμίαντος, ἢ μαντικός. Φοῖβον γὰρ τὸ καθαρόν. Ἡσίοδος δὲ, μετωνυμικῶς Φοῖβον αὐτὸν καλεῖ, ἀπὸ Φοίβης.

44. Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο.] Κατέβη δὲ ἀπὸ τῶν τοῦ Ὀλύμπου ἐξοχῶν, ὅ ἐστιν ἀκρωτηρίων. Χωόμενος.] Λυπούμενος, ὀργιζόμενος. Κῆρ.] Περισπωμένως μὲν, ἡ ψυχή. Ὀξυτόνως δὲ, ἡ θανατηφόρος μοῖρα.

45. Τόξ' ὤμοισιν ἔχων.] Ἀντὶ τοῦ, τὸ τόξον ἐπὶ τοῖς ὤμοις ἔχων. Ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην.] Τὴν ἑκατέρωθεν ἐσκεπασμένην φαρέτραν, ἤγουν βελοθήκην.

NOTÆ.

45. Τόξ' ὤμοισιν ἔχων, ἀμφηρεφέα τε φαρέτρην) Ἀμφηρεφέα producit *Ultimam*, in *Cæsura*, & vi τ' sequentis, etiam cum *Acuto*; ut *Od.* α'. v. 40. Vid. ad *Eurip.* Phœniss. v. 1258. & *Etymolog.* M. v. Βασιλεύς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

42. * Γελάνωρ) Ità pro pristino Ἐλάνωρ, vel Ἐλλάνωρ, emendo & restituo, ex Vet. Historiâ. Vid. *Pauf.* Ἀχαϊκῶν, *Eustathiū* & *Plutarchū* in *Pyrrho*: Notas demùm *Galæi*, ad *Apollod.* l. 2. c. 1. §. 4. ubi hoc *Scholion*.

Ἐκλαγ-

Ἔκλαγξαν δ' ἄρ' ὀϊστοὶ ἐπ' ὤμων χωομένοιο,
Αὐτοῦ κινηθέντος· ὁ δ' ἤιε νυκτὶ ἐοικώς·
Ἕζετ' ἔπειτ' ἀπάνευθε νεῶν, μετὰ δ' ἰὸν ἕηκε·
Δεινὴ δὲ κλαγγὴ γένετ' ἀργυρέοιο βιοῖο.
Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς·
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς,
Βάλλ'· αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο θαμειαί.

Clangorem itaque dederunt sagittæ in humeris irato,
Ipso moto: ipse verò ibat nocti similis;
Sedit deinde seorsum à navibus, & deindè sagittam emisit:
Terribilis autem clangor edebatur splendidi arcûs.
Mulos quidem primùm invasit, & canes veloces:
Sed posteà in ipsos sagittam mortiferam immittens,
Feriebat: semper autem rogi cadaverum ardebant frequentes.

ΣΧΟΛΙΑ.

46. Ἔκλαγξαν.] Ψόφον ἦχον ἀπετέλεσαν. Ὀϊστοί.] Τὰ βέλη. Ἐπ' ὤμων.] Ἐπὶ τῶν ὤμων. Χωομένοιο.] Ὀργιζομένου.

47. Αὐτοῦ κινηθέντος.] Κινηθέντος αὐτοῦ ἐπὶ τόπον. Ὁ δ'.] Οὗτος δέ. Ἤιε.] Παρεγένετο. Νυκτὶ ἐοικώς.] Σκότει παραπλήσιος, φοβερὸς καὶ ἀόρατος.

48. Ἕζετ'.] Ἐκαθέζετο. Ἔπειτα.] Μεταταῦτα. Ἀπάνευθε.] Ἄπωθεν, χωρίς. Νεῶν.] Τῶν νηῶν, τῶν πλοίων. Μετὰ δ'.] Μετέπειτα δέ. Ἰόν.] Βέλος. Ἕηκε.] Ἀφῆκεν, ἔπεμψε.

49. Δεινὴ δὲ κλαγγή.] Φοβερὸς δὲ ἦχος. Γένετ'.] Ἐγένετο. Ἀργυρέοιο.] Ἀργυροῦ, καλοῦ. Βιοῖο.] Τῆς τοῦ τόξου νευρᾶς.

50. Οὐρῆας.] Ὀρεῖς, ὑποζύγια. Ἐπῴχετο.] Ἐπήει, ἐπήρχετο. Ἀργούς.] Ταχεῖς, ἢ λευκούς. Διατί δὲ ἀπὸ τῶν κυνῶν, καὶ τῶν ἡμιόνων, ὁ λοιμὸς ἤρξατο, οὐκ ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων δὲ, οὐδὲ ἀπ' ἄλλου τινὸς ζώου; καὶ οἱ μὲν ῥητορικοὶ λύοντες, φασίν· ὅτι φιλάνθρωπον ὂν τὸ θεῖον, ἐβούλετο παιδεῦσαι τοὺς Ἕλληνας, καὶ μὴ παντελῶς ἀπολέσαι· καὶ διὰ τοῦτο πρότερον ἀπὸ τῶν τοιούτων ζώων ἤρξατο, μετανοοῦσι τοῖς ἁμαρτάνουσιν ἐνδιδούς. οἱ δὲ ἀληθέστεροι καὶ φιλοσοφώτεροι λύοντες, φασὶν, ὅτι ἅπας μὲν λοιμὸς ἀπὸ ἐκφλογώσεως γίνεται, γῆθεν ἀναφερόμενος ἐξ ἀναθυμιάσεως· διὸ καὶ τὸν Ἀπόλλωνα φασὶν αἴτιον, ἐπεὶ ὁ αὐτὸς εἶναι λέγεται τῷ ἡλίῳ τῷ καταφλέγοντι τὴν γῆν. ἐκ γῆς δὲ γινομένης τῆς νόσου, ἀναγκαῖον τοὺς κύνας πρώτους γεύσασθαι τῆς βλάβης, ὅτι τε καὶ αἰσθητικώτερά εἰσι τὰ ἄλογα ζῶα φύσει τῶν ἀνθρώπων, καὶ ὅτι κάτω νεύουσι πρὸς τὴν γῆν, καὶ ἀνιχνεύουσι. τοὺς δὲ ἡμιόνους οὐ διὰ τὸ κάτω νεύειν, ἀλλὰ τῷ ἐκ διαφόρων σπερμάτων εἰληχέναι τὴν γένεσιν· πᾶν γὰρ εὐδιάφθαρτον τὸ μικτόν. δεκάτῃ δὲ ἡμέρᾳ φανερὸν γενέσθαι τὸ νόσημα. καὶ αὐτὸν τὸν Ποιητὴν, τὸ θεώρημα εὐλογεῖν, ὁ ἀὴρ ἐν ταύτῃ πάσῃ τῇ καθισταμένου. ἡ Ἥρα φησὶν ἐπὶ φρεσὶ θῆκε τῷ Ἀχιλλεῖ. Ἀχιλλεὺς γὰρ Χείρωνος ὢν μαθητὴς, καὶ τὴν ἰατρικὴν σαφῶς ἐπιστάμενος, ἐκ τοῦ τοῦ ἀέρος καταστάσεως ἐπέγνω γενόμενον τὸ κακόν. τὸ γὰρ τῆς Ἥρας ὄνομα παρὰ τὸν ἀέρα πεποίηται. ἐπεὶ, τίνος ἕνεκεν Νέστωρ, ἢ Ὀδυσσεὺς, ἢ Μενέλαος, οὐδενὸς ἔλαττον τῶν Ἑλλήνων φροντίζοντες, οὐ ζητοῦσι τὸ αἴτιον τῆς νόσου;

51. Αὐτὰρ ἔπειτα.] Μεταταῦτα δέ. Αὐτοῖσιν.] Αὐτοῖς, δηλονότι τοῖς Ἕλλησιν. Ἐχεπευκές.] Ἔχον πικρίαν· ἀπὸ τῆς πεύκης ἡ μεταφορά· καὶ γὰρ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησι βλαστόν· καὶ τὸ δάκρυον αὐτῆς ἐστι πικρὸν, ἡ πίσσα. Ἐφιείς.] Ἐπιπέμπων.

52. Βάλλε.] Ἔβαλλεν, ἐκ βολῆς ἀνῄρει, ἐτίτρωσκεν. Αἰεὶ δ'.] Διαπαντὸς δέ. Πυραί.] Πυρκαϊαί. τὸ γὰρ παλαιὸν, τὰ σώματα τῶν θνησκόντων πρότερον ἐκαίετο, διὰ τὸ ἀπείρατα γίνεσθαι· εἶθ' οὕτως ἐθάπτετο ὑπὸ γῆν. ἡ δὲ αἰτία τοῦ καίεσθαι τὰ σώματα παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αὕτη. πρῶτος, φασὶν, οὕτως ἐτάφη Ἀργεῖος ὁ Λικυμνίου δι' ἀναίρεσιν ὑπὸ Ἡρακλέους. συναγαγὼν γὰρ στρατείαν ἐπὶ Ἴλιον Ἡρακλῆς, διὰ τὸ τὸν Λαομέδοντα παρὰ σύνταξιν ποιῆσαι αὐτῷ σώσαντι τοῦ κήτους τὴν θυγατέρα αὐτοῦ Ἡσιόνην, καὶ μὴ δοῦναι τοὺς ἵππους, οὓς ὑπεσχημένος ἦν αὐτῷ, ὑπὲρ τῆς τοιαύτης εὐεργεσίας, ἐζήτει καὶ τὸν Ἀργεῖον, ὄντα οἰκεῖον. Λικύμνιον δέ φασι τὸν πατέρα Ἀργείου φοβούμενον, ὅτι καὶ τὸν πρότερον αὐτοῦ υἱὸν ὀνόματι * Οἰωνὸν ἀποστείλας εἰς Λακεδαίμονα μεθ' Ἡρακλέους ἀπέβαλεν, καὶ μὴ διδόντος, Ἡρακλῆς ὤμοσεν ἀπάξειν πάλιν αὐτόν· τότε δ' ἂν συμπεσόντος Ἀργείου τοῦ τοῦ βίου τελευτῆς, διαπορηθεὶς ὁ Ἡρακλῆς, πῶς ἂν διατηρήσοι τὸν ὅρκον, ἔκαυσεν αὐτόν. καὶ πρῶτόν φασι τοῦτον τοιαύτης ἐπιμελείας τυχεῖν. ἡ ἱστορία παρὰ Ἄνδρωνι. Νεκύων.] Τῶν νεκρῶν. Καίοντο.] Ἐκαίοντο. Θαμειαί.] Πυκναὶ, συνεχεῖς. πῶς, φασὶν, ὁ Ποιητὴς ἐναντία ἑαυτῷ λέγει; πρῶτον γὰρ εἰπὼν, Αὐτοὺς δὲ ἑλώρια τεῦχε κύνεσσι, νῦν ἐπάγει, Αἰεὶ δὲ πυραὶ νεκύων καίοντο· ἐροῦμεν, ὅτι ὁ λοιμὸς ἦρξε τῆς μήνιος. ἡ μῆνις δὲ, τὰς μεταταῦτα μάχας. καὶ οἱ ἐν ταύταις πίπτοντες, ἑλώρια κυνῶν ἐγίνοντο· οἱ δὲ ὑπὸ τοῦ λοιμοῦ φθειρόμενοι, ἐκαίοντο.

NOTÆ.

51. *Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτοῖσι βέλος ἐχεπευκὲς ἐφιεὶς*) In *Quarto* Pede *Ultima* τοῦ βέλος producitur ut v. 19. & initi. v. 70. Ἐφιεὶς lego, pro ἀφιεὶς, auctoritate *Eustathii* fol. 32. lin. 9. 23. & 24. *Br. Scholiorum.* & MS. *Laudiani Oxon.* & *Iliad.* ε'. v. 173. 188. & 206. Vid. Not. *H. Stephani.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

52. * Οἰωνὸν) Ità lego pro οἰωνὸν, etiam *Accentu* retracto, ad Proprii Nominis distinctionem. Vid. Schol. ad *Euripid.* Orest. v. 457. & *Eustath.* fol. 32. lin. 40.

VARIÆ LECTIONES.

51. Ἐφιεὶς) Br. ἀφιείς. Vid. Not. in *Textum.*

Ἐννῆ-

Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο·
Τῇ δεκάτῃ δ' ἀγορὴνδε καλέσατο λαὸν Ἀχιλλεύς·
Τῷ γὰρ ἐπὶ φρεσὶ θῆκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Κήδετο γὰρ Δαναῶν, ὅτι ῥα θνήσκοντας ὁρᾶτο.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἀτρεΐδη, νῦν ἄμμε παλιμπλαγχθέντας ὀΐω
Ἂψ ἀπονοστήσειν, εἴ κεν θάνατόν γε φύγοιμεν·
Εἰ δὴ ὁμοῦ πόλεμός τε δαμᾷ καὶ λοιμὸς Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ἄγε δή τινα μάντιν ἐρείομεν, ἢ ἱερῆα,
Ἢ καὶ ὀνειροπόλον, καὶ γάρ τ' ὄναρ ἐκ Διός ἐστιν·
Ὅς κ' εἴποι, ὅτι τόσον ἐχώσατο Φοῖβος Ἀπόλλων·
Εἴ τ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, εἴθ' ἑκατόμβης,
Αἴ κέν πως ἀρνῶν κνίσης αἰγῶν τε τελείων

Novem dies quidem per exercitum ibant sagittæ Dei;
Decimo autem ad concionem vocavit populum Achilles;
Huic enim in animo posuit Dea candidas-ulnas-habens Juno;
Curam enim gerebat Danaorum, quia morientes videbat.
Hi igitur postquam congregati sunt, in unumque convenerunt,
Inter eos surgens locutus est pedibus velox Achilles,
" Atride, nunc nos iterum-errantes puto
" Retrocessuros, si modò mortem effugerimus;
" Siquidem simul bellumque domat & pestis Achivos.
" Verùm age jam aliquem vatem consulamus, vel sacerdotem,
" Vel & somniorum-interpretem, (etenim somnium quoque ab Jove est)
" Qui dicat, cur tantum iratus est Phœbus Apollo:
" Sive hic nos ob vota-non-reddita incusat, sive ob hecatomben,
" Aut si forte agnorum nidorem caprarumque lectarum

ΣΧΟΛΙΑ.

53. Ἐννῆμαρ.] Ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας. Ἀνὰ στρατόν.] Κατὰ τὸ στρατόπεδον. Ὤιχετο.] Ἐπῄει, ἐπήρχετο. Κῆλα.] Βέλη· ὅτι δὲ σημεῖα.

54. Τῇ δεκάτῃ δέ.] Προσυπακουστέον, ἡμέρα. Ἀγορήν.] Ἐκκλησίαν. συνέδριον. Καλέσατο.] Συνεκαλέσατο, συνήγαγε.

55. Τῷ γάρ.] Τούτῳ γάρ. Ἐπὶ φρεσὶ θῆκε.] Κατὰ νοῦν ἐποίησε. Λευκώλενος.] Λευκοβραχίων, ἀπὸ μέρους, καλὴ ὅλη δὲ τρόπος, συνεκδοχικῶς· ὠλέναι γὰρ αἱ χεῖρες.

56. Ἥρη κήδετο.] Ἐφρόντιζεν ἡ Ἥρα. εὐλόγως δὲ φροντίζει τῶν Ἑλλήνων ἡ Ἥρα, ὅτι τὸ Ἄργος ὅλον ἱερὸν αὐτῆς· ἄλλως τε, καὶ ἣν ὑβρισθεῖσα ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ὡς καὶ ἡ Ἀθηνᾶ, ἐν τῇ τοῦ μήλου κρίσει· ἤθελεν οὖν σώζεσθαι τοὺς Ἕλληνας, ἵνα γένηται τοῖς Τρωσὶν ὄλεθρος. Ὅτι ῥα.] Ὅτι δή. Θνήσκοντας.] Ἀποθνήσκοντας. Ὁρᾶτο.] Ἑώρα, ἔβλεπεν.

57. Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν.] Ἐπειδὴ δὲ οὖν. Ἤγερθεν.] Συνηθροίσθησαν. Ὁμηγερέες.] Ὁμοῦ κατὰ τὸ αὐτὸ ἐγένοντο.

58. Τοῖσι δέ.] Ἐν αὐτοῖς δέ. Ἀνιστάμενος.] Ἀναστάς. τὸ γὰρ παλαιόν, κἂν βασιλεὺς ἦν, κἂν ἄλλης οἵας δή ποτε τύχης, ἐδημηγόρει ὀρθὸς ἱστάμενος. Μετέφη.] Ἐν αὐτοῖς εἶπεν, ἐδημηγόρησε. Πόδας ὠκύς.] Ὁ ταχὺς τοῖς ποσί. διὰ δὲ τούτου, δηλοῖ ἡμῖν τὸ εὐκίνητον τοῦ ἥρωος.

59. Νῦν.] Ἄρτι. χρονικὸν ἐπίῤῥημα. Ἄμμε.] Ἡμᾶς. Αἰολικῶς. Παλιμπλαγχθέντας.] Εἰς τοὐπίσω πλανηθέντας. Ὀΐω.] Οἴομαι, ὑπολαμβάνω.

60. Ἄψ.] Πάλιν, εἰς τοὐπίσω. Ἀπονοστήσειν.] Ἐπανελθεῖν, ὑποστρέψειν. νόστος γάρ, ἡ εἰς οἶκον ὑποστροφή, διὰ τὸ τῆς πατρίδος ἡδύ. Εἴ κεν.] Ἐὰν τὸν θάνατον ὅλως διαφύγωμεν.

61. Εἰ δὴ ὁμοῦ.] Ἐπειδὴ ὁμοῦ ἐστι κατὰ τὸν αὐτὸν χρόνον καὶ καιρόν. Δαμᾷ.] Δαμάζει, καταπονεῖ.

62. Μάντιν ἐρείομεν.] Ἀλλὰ δεῦρο μάντιν τινὰ ἐρωτήσωμεν· ἔστι γὰρ γένος τι μαντικῆς, διαιρούμενον εἰς εἴδη τρία. εἰς οἰωνοσκοπίαν, ἱεροσκοπίαν, καὶ τὴν διὰ τῶν ὀνειράτων μαντείαν. Ἐρείομεν.] Ἐρωτήσωμεν. Ἱερῆα.] Θύτην.

63. Ὀνειροπόλον.] Τὸν δι' ὀνείρων μαντευόμενον. Ὄναρ.] Ὁ ὄνειρος, καὶ ἡ δι' ὀνείρου ἀποκάλυψις. Ἐκ Διός.] Ἀπὸ τοῦ Διός.

64. Ὅς κ' εἴποι.] Ὅστις ἂν ἡμῖν εἴποι. Ὅτι τόσον.] Διότι τοσοῦτον. Ἐχώσατο.] Ὠργίσθη.

65. Εἴ τ' ἄρ.] Εἴ τι δή. Ὅγε.] Οὗτος. Εὐχωλῆς.] Εὐχῆς, δεήσεως. Ἐπιμέμφεται.] Ἐπαιτιᾶται, ἐπιζητεῖ. Ἑκατόμβης.] Τελείας θυσίας, ἤτοι τῆς ἀπὸ τῶν ἑκατὸν βοῶν, ἢ τῆς ἀπὸ ἑκατὸν βάσεων· ὅ ἐστιν, ἐξ εἰκοσιπέντε ζώων.

66. Αἴ κέν πως.] Ἐάν πως. Κνίσης.] Ἐπίπλου, λίπους· ἀφ' οὗ, θυσίας. Αἰγῶν τε.] Καὶ αἰγῶν. Τελείων.] Ἤτοι * τὴν ἡλικίαν· ἢ ὁλοκλήρων, ἀσινῶν· λελωβημένον γάρ, οὐ θύεται· ἀλλ' ὑγιὴς ἡ τῶν τελουμένων θυσία.

NOTÆ.

53. Ἐννῆμαρ) *Eustathius* hunc Numerum *Homero* in deliciis ait, ob *Musarum* amorem; & *Plutarchus*, in Vitâ *Homeri*, §. XXII. Καὶ ἐν πολλοῖς τῶν τῶν τελῶν, καὶ περιττῶν, καὶ Ἐπτὰ ἀριθμὸς χρῆται, μάλιστα δὲ τῷ τῶν Ἐννέα· Ὡς νείκεσσ' ὁ γέρων· τὸ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν· καὶ, Ἐννέωροι γάρ τοίγε καὶ ἐννεαπήχεες ἦσαν Εὖρος, ἀτὰρ μῆκός γε γενέσθην ἐννεόργυιοι· καὶ, Ἐννῆμαρ μὲν ἀνὰ στρατὸν ᾤχετο κῆλα θεοῖο· καὶ, Ἐννῆμαρ ξείνισσε καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

66. Τελείων) Ἤτοι * τὴν ἡλικίαν· ἢ ὁλοκλήρων, ἀσινῶν. Ità, pro ἡλικίαν ὁλοκλήρων, ex *Hesych.*

VARIÆ LECTIONES.

57. Ὁμηγερέες) γρ. ὁμηγορέες. MS. *Laud.* Oxon.
59. Παλιμπλαγχθέντας, *Strabo*, l. I. fol. 19. Ὁ μέντοι Ἀγαμέμνονος στόλος τὴν Μυσίαν ὡς τὴν Τρῳάδα ἐπαλινδρόμησεν αἰσχρῶς.

Βέλη)

Βούλεται ἀντιάσας ἡμῖν ἀπὸ λοιγὸν ἀμῦναι.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Κάλχας Θεστορίδης οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
Ὃς ᾔδη τά τ' ἐόντα, τά τ' ἐσσόμενα, πρό τ' ἐόντα,
Καὶ νήεσσ' ἡγήσατ' Ἀχαιῶν Ἴλιον εἴσω,
Ἣν διὰ μαντοσύνην, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
Ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διῒ φίλε, μυθήσασθαι
Μῆνιν Ἀπόλλωνος, ἑκατηβελέταο ἄνακτος;
Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μοι ὄμοσσον,
Ἦ μέν μοι πρόφρων ἔπεσιν καὶ χερσὶν ἀρήξειν.
Ἦ γὰρ ὀΐομαι ἄνδρα χολωσέμεν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων κρατέει, καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.
Κρείσσων γὰρ βασιλεὺς, ὅτε χώσεται ἀνδρὶ χέρηϊ·
Εἴπερ γάρ τε χόλον γε καὶ αὐτῆμαρ καταπέψῃ,

“ Vult affectus à nobis pestem depellere.
Ille quidem sic locutus resedit: his autem surrexit
Calchas Thestorides, augurum longe optimus,
Qui noverat & præsentia, & futura, & præterita,
Et navibus dux fuerat Achivorum Ilium usque,
Suam propter vaticinandi artem, quam ei dedit Phœbus Apollo:
Qui ipsis sapiens concionatus est, & dixit,
“ O Achilles, jubesne me, Jovi care, eloqui
“ Iram Apollinis longe-jaculantis regis?
“ Igitur ego dicam: tu autem paciscere, & mihi jura,
“ Omnino te mihi propensum verbis, & manibus opem laturum.
“ Plane enim suspicor virum iratum iri, qui magnum omnium
“ Argivorum imperium habet, & ei obediunt Achivi.
“ Potentior enim rex, quando irascitur viro inferiori;
“ Quamvis enim iram vel eodem die decoxerit,

ΣΧΟΛΙΑ.

67. Ἀντιάσας.] Ἀπαντήσας, μεταλαχών. Ἡμῖν ἀπό.] Ἀπὸ ἡμῶν χωρὶς ἡμῶν ποιῆσαι τὸν λοιμόν. Λοιγόν.] Ὄλεθρον. Ἀμῦναι.] Ἀπεῖρξαι.

68. Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπών.] Οὗτος μὲν οὕτως εἰπών. Κατ' ἄρ' ἕζετο.] Ἐκαθέσθη. Τοῖσι δέ.] Ἐν αὐτοῖς δέ. Ἀνέστη.] Ὀρθὸς ἔστη.

69. Θεστορίδης.] Ὁ Θέστορος παῖς Κάλχας. ὁ δὲ τύπος, πατρωνυμικός. Οἰωνοπόλων.] Ὀρνεοσκόπων, μάντεων. Ὄχ' ἄριστος.] Ἐξόχως ἄριστος.

70. Ὃς ᾔδη.] Ὅστις ἠπίστατο. Τά τ' ἐόντα.] Καὶ τὰ ἐνεστῶτα. Τά τ' ἐσσόμενα.] Καὶ τὰ γενησόμενα. Πρό τ' ἐόντα.] Καὶ τὰ προγεγονότα. ἴδιον γὰρ μάντεως, τὸ ἐπίστασθαι τοὺς τρεῖς χρόνους ἀκριβῶς.

71. Καὶ νήεσσι.] Καὶ ταῖς ναυσίν. Ἡγήσατο.] Ἡγεμὼν ἐγένετο. Ἴλιον εἴσω.] Εἰς τὴν Ἴλιον.

72. Ἣν διὰ μαντοσύνην.] Διὰ τὴν ἰδίαν μαντείαν. Τήν οἱ.] Ἥντινα αὐτῷ. Πόρε.] Παρέσχεν, ἐδωρήσατο.

73. Ὅς σφιν.] Ὃς ἐν αὐτοῖς. Ἐϋφρονέων.] Καλῶς νοῶν. Ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν.] Ἐδημηγόρησε καὶ εἶπε.

74. Κέλεαί με.] Κελεύεις με. Διῒ φίλε.] Τῷ Διῒ προσφιλέστατε. Μυθήσασθαι.] Εἰπεῖν, ἀπαγγεῖλαι.

75. Μῆνιν Ἀπόλλωνος.] Τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἑκατηβελέταο.] Πόρρωθεν βάλλοντος, εὐστόχου τοξότου. Ἄνακτος.] Βασιλέως. τοῦ δὲ θεοῦ.

76. Τοιγὰρ ἐγὼν ἐρέω.] Ἐγὼ μὲν οὖν εἴπω. Σὺ δὲ σύνθεο.] Σὺ δὲ σύνες, καὶ διάλυσον. Καί μοι ὄμοσσον.] Καὶ ὄμοσόν μοι. Ἄλλως, καὶ κατάνευσον.

77. Ἦ μέν μοι.] Ὄντως δή μοι. Ἔπεσι καὶ χερσί.] Λόγοις, καὶ ἔργοις. Ἀρήξειν.] Βοηθήσειν.

78. Ἦ γὰρ ὀΐομαι.] Ἀληθῶς ὑπολαμβάνω. Χολωσέμεν.] Εἰς ὀργὴν ἐμβαλεῖν. Ὃς μέγα.] Ὅστις μεγάλως.

79. Ἀργείων.] Τῶν Ἑλλήνων. Κρατέει.] Βασιλεύει. Καί οἱ πείθονται Ἀχαιοί.] Καὶ αὐτῷ ὑπακούουσιν οἱ Ἕλληνες.

80. Κρείσσων.] Ἐπικρατέστερος. Ὅτε χώσεται.] Ὅταν ὀργισθῇ. Ἀνδρὶ χέρηϊ.] Ἀνδρὶ χείρονι, ἐλάττονι.

81. Εἴπερ γάρ τε.] Ἐὰν γὰρ, ἢ εἰ καί. Χόλον.] Τὴν ὀργήν. Αὐτῆμαρ.] Αὐθημερὸν, ἐν αὐτῇ τῇ ἡμέρᾳ. Καταπέψῃ.] Καταπαύσῃ, καθησυχάσῃ. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν γαστρὶ τοῖς ἴσοις χρόνοις κατεχομένων σιτίων, εἰς τὴν πέψιν, τὴν ἐν αὐτῇ γινομένην.

NOTÆ.

69. Κάλχας Θεστορίδης) Μάντις, υἱὸς μάντεως. De *Thestore* Patre, vid. *Hyginum* §190. De *Calchante* ε. ο, *Lycophrona* & Dareta *Phrygium*.

70. Ὃς ᾔδη) Prior syllaba, Naturâ *brevis*, vi tamen *Asperi* sui, & *Acuti*, Literæque *Finalis*, αὐτοδυνάμως, etiam in *Cæsurâ*, producitur. Vid. supra v. 19. & 51. & infra, v. 226.

74. Ὦ Ἀχιλεῦ, κέλεαί με, Διῒ φίλε) τὸ Διῒ producit hic *Ultimam*, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Aspiratam*.

VARIÆ LECTIONES

70. Ἤδη) γρ. ᾔδει, MS. *Mori*.
75. Ἄνακτος) γρ. ἄνακτος; Cum Not. Interrogat. MS. CCC. & *Hen. Stephan.*
76. Καί μοι ὄμοσσον) γρ. καὶ κατάνευσον, *Br. Schol.*
80. Χέρηϊ) γρ. χερῆϊ.
81. Καταπέψῃ) γρ. Καταπέψει, MS. *Land*. Oxon.

Ἀλλά γε καὶ μετόπισθεν ἔχει κότον, ὄφρα τελέσσῃ,
Ἐν στήθεσσιν ἑοῖσι· σὺ δὲ φράσαι, εἴ με σαώσεις.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Θαρσήσας μάλα, εἰπὲ θεοπρόπιον, ὅ, τι οἶσθα.
Οὐ μὰ γὰρ Ἀπόλλωνα, Διῒ φίλον, ᾧτε σὺ, Κάλχαν,
Εὐχόμενος Δαναοῖσι θεοπροπίας ἀναφαίνεις,
Οὔτις, ἐμεῦ ζῶντος καὶ ἐπὶ χθονὶ δερκομένοιο,
Σοὶ κοίλης παρὰ νηυσὶ βαρείας χεῖρας ἐποίσει,
Συμπάντων Δαναῶν· οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς,
Ὃς νῦν πολλὸν ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Καὶ τότε δὴ θάρσησε, καὶ ηὔδα μάντις ἀμύμων,
Οὔτ' ἄρ' ὅγ' εὐχωλῆς ἐπιμέμφεται, οὔθ' ἑκατόμβης·
Ἀλλ' ἕνεκ' ἀρητῆρος, ὃν ἠτίμησ' Ἀγαμέμνων,
Οὐδ' ἀπέλυσε θύγατρα, καὶ οὐκ ἀπεδέξατ' ἄποινα.
Τοὔνεκ' ἄρ' ἄλγε' ἔδωκεν Ἑκηβόλος, ἠδ' ἔτι δώσει·
Οὐδ' ὅγε πρὶν λοιμοῖο βαρείας χεῖρας ἀφέξει,
Πρίν γ' ἀπὸ πατρὶ φίλῳ δόμεναι ἑλικώπιδα κούρην

" Tamen & postea retinet simultatem, donec perfecerit,
" In pectoribus suis: tu itaque dic, an me sis servaturus.
Hunc respondens alloquutus est pedibus velox Achilles,
" Confisus valde, dic vaticinium, quodcunque scis:
" Non enim, per Apollinem Jovi carum, cui tu, Calcha,
" Vota-faciens Danais vaticinia ostendis,
" Non ullus, me vivo & in terrâ vidente,
" Tibi cavas ad naves graves manus inferet,
" Cunctorum Danaorum: neque si Agamemnona dixeris,
" Qui nunc longe potentissimum in exercitu gloriatur se esse.
Et tum quidem cepit animum, & dixit vates inculpatus,
" Neque hic [*nos*] ob vota *non reddita* incusat, neque ob hecatomben;
" Sed causâ sacerdotis, quem contumeliâ-affecit Agamemnon,
" Neque liberavit filiam, & non accepit pretium-liberationis.
" Idcirco dolores dedit Longe-jaculans, & adhuc dabit:
" Neque hic prius à peste graves manus abstinebit,
" Quam patri dilecto reddatur nigra oculis puella

ΣΧΟΛΙΑ.

82. Μετόπισθεν.] Μετέπειτα, ἐκ δευτέρου. Ἔχει.] Κατέχει, φυλάττει. Κότον.] Ὀργήν. Ὄφρα τελέσσῃ.] Ὅπως πληρώσῃ.

83. Ἑοῖσιν.] Ἰδίοις. Φράσαι.] Λόγισαι, σκέψαι. Εἴ με σαώσεις.] Ὅπως με σώσῃς.

84. Τὸν δέ.] Τοῦτον δέ. Ἀπαμειβόμενος.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀποκρινόμενος. Προσέφη.] Προσεῖπε. Πόδας ὠκύς.] Ταχὺς ἐν τῷ τρέχειν.

85. Θαρσήσας.] Εὐθαρσὴς καὶ ἄφοβος γενόμενος. Μάλα.] Λίαν, πάνυ. Θεοπρόπιον.] Τὸ ἐκ θεῶν μάντευμα, ἢ τὸ τοῖς θεοῖς ἀρέσκον. οὕτω γὰρ τὰ τοῖς θεοῖς ἀρέσκοντα λέγουσι. Ὅ, τι οἶσθα.] Ὅπερ ἐπίστασαι.

86. Οὐ μὰ γάρ.] Ὄμνυμι γάρ σοι. ἢ οὐκ ἀπομοτικῶς. πεπλεόνακε γὰρ τὸ οὐ, κατὰ Ἀττικὴν συνήθειαν. Διῒ φίλον.] Τὸν τῷ Διῒ προσφιλέστατον. Ὧιτε σύ.] Ὧι τινι σὺ, ὦ Κάλχαν.

87. Θεοπροπίας.] Τὰς ἐκ θεῶν μαντείας. Ἀναφαίνεις.] Φανερὰς ποιεῖς, προσημαίνεις.

88. Οὔτις.] Οὐδείς. Ἐμεῦ.] Ἐμοῦ. Ἐπὶ χθονί.] Ἐπὶ τῆς γῆς. Δερκομένοιο.] Ὁρῶντος, ἢ ὁρωμένου.

89. Σοὶ κοίλης.] Κοίλαις, βαθείαις. Βαρείας χεῖρας.] Ὑβριστικάς, φονικάς. Ἐποίσει.] Ἐπιβαλεῖ, ἐπενέγξει.

90. Συμπάντων Δαναῶν.] Ὁμοῦ πάντων τῶν Ἑλλήνων. Οὐδ' ἢν Ἀγαμέμνονα εἴπῃς.] Οὐδ' ἂν αὐτὸν τὸν Ἀγαμέμνονα ὀνομάσῃς· ὁ δὲ τρόπος, ἐξοχή.

91. Νῦν.] Ἐν τῷ παρόντι καιρῷ. Πολλόν.] Κατὰ πολύ. Ἄριστος.] Ἐξοχώτατος. Ἐνὶ στρατῷ.] Ἐν τῷ στρατοπέδῳ. Εὔχεται.] Καυχᾶται.

92. Θάρσησε.] Ἐθάρσησεν, ἀνεζωπύρησε. Καὶ ηὔδα.] Καὶ εἶπεν. Ἀμύμων.] Ἄμωμος, ἀγαθὸς καὶ ἄψογος.

93. Οὔτ' ἄρ.] Οὔτε δή. Ὅγε.] Οὗτος ὁ Ἀπόλλων. Εὐχωλῆς.] Εὐχῆς, δεήσεως.

94. Ἀρητῆρος.] Τοῦ ἱερέως.

95. Οὐδ' ἀπέλυσε.] Οὐκ ἀπελυτρώσατο. Οὐκ ἀπεδέξατο.] Οὐκ ἐδέξατο.

96. Τοὔνεκα.] Τούτου ἕνεκα, τούτου χάριν. Ἄρ.] Δή. Ἠδ' ἔτι.] Καὶ ἔτι. Δώσει.] Παρέξει.

97. Οὐδ' ὅγε.] Οὐδὲ οὗτος. Πρίν.] Πρότερον. Λοιμοῖο.] Τοῦ λοιμοῦ. Βαρείας] Βλαβεράς, κακωτικάς. Ἀφέξει.] Ἐπισχεῖ, παύσει.

98. Πρίν γ' ἀπό.] Ὑπερβατόν. Φίλῳ] Προσφιλεῖ. Δόμεναι.] Δοῦναι. Ἑλικώπιδα.] Μελανόφθαλμον, ἀφ' οὗ, εὐπρεπῆ· ἑλικὸν γὰρ κατὰ διάλεκτον καλεῖται τὸ μέλαν. Κούρην.] Κόρην, θυγατέρα.

VARIÆ LECTIONES.

83. Σαώσεις.) γρ. σαώσαις MS. *Laudin.* Oxon.

85. Θεοπρόπιον, ὅ, τι οἶσθα) γρ. θεοπρόπιον, ὅ, τι τῆς οἶσθα, *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* §. 2. fol. 100. ex MS. *Cantabr.*

97. Λοιμοῖο) γρ. λιμοῖο, MSS. *Barocc.* Oxon. & *Mori.*

Ἀπριά-

Ἀπριάτην, ἀνάποινον, ἄγειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην
Ἐς Χρύσην· τότε κέν μιν ἱλασσάμενοι πεπίθοιμεν.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Ἥρως Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἀχνύμενος· μένεος δὲ μέγα φρένες ἀμφιμέλαιναι
Πίμπλαντ', ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην·
Κάλχαντα πρώτιστα κάκ' ὀσσόμενος προσέειπε,
Μάντι κακῶν, οὐ πώποτέ μοι τὸ κρήγυον εἶπας·
Αἰεί τοι τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα φρεσὶ μαντεύεσθαι·
Ἐσθλὸν δ' οὐδέ τί πω εἶπας ἔπος, οὐδ' ἐτέλεσσας·
Καὶ νῦν ἐν Δαναοῖσι θεοπροπέων ἀγορεύεις,
Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκά σφιν Ἑκηβόλος ἄλγεα τεύχει,
Οὕνεκ' ἐγὼ κούρης Χρυσηΐδος ἀγλά' ἄποινα
Οὐκ ἔθελον δέξασθαι· ἐπεὶ πολὺ βούλομαι αὐτὴν
Οἴκοι ἔχειν· καὶ γάρ ῥα Κλυταιμνήστρης προβέβουλα,

"Inempta, sine pretio; & ducatur sacra hecatomba
"In Chrysam: tunc ipsum fortè placatum flexerimus.
Ille quidem ita loquutus consedit: his autem surrexit
Heros Atrides late-dominans Agamemnon
Turbatus; irâ enim valde præcordia circumfusa-caligine
Plena erant, oculique ipsi igni lucenti similes erant:
Calchanta primum torvè intuens alloquutus est,
"Vates malorum, nunquam mihi gratum dixisti:
"Semper animo tuo jucundum est mala vaticinari:
"Bonum autem nondum aliquod dixisti verbum, neque perfecisti:
"Et nunc inter Danaos vaticinans concionaris,
"Quòd idcirco ipsis Longe-jaculans dolores struit,
"Quoniam ego puellæ Chryseidis splendidum liberationis pretium
"Nolui accipere, quandoquidem longè malo illam
"Domi habere; ipsi etenim Clytemnestræ prætero,

ΣΧΟΛΙΑ.

99. Ἀπριάτην, ἀνάποινον.] Ἄνευ πράσεως ἢ δώρων· ἐπιρρηματικῶς. Ἄγειν θ'.] Καὶ ἀπάγειν· παραλείπεται ὁ τρόπος. Ἱερήν.] Εἰς τὴν ἱερὰν Χρύσην. Ἑκατόμβην.] Τελείαν θυσίαν.

100. Τότε κέν μιν.] Τότε ἂν αὐτόν. Ἱλασσάμενοι.] Ἐξιλεωσάμενοι, ἐξευμενίσαντες. Πεπίθοιμεν.] Πείσαιμεν.

101. Κατ' ἄρ' ἕζετο.] Ἐκαθέσθη.

102. Εὐρυκρείων.] Μεγάλως κρατῶν καὶ βασιλεύων.

103. Ἀχνύμενος.] Λυπούμενος, ὀργιζόμενος. Μένεος.] Ὀργῆς, θυμοῦ. Φρένες ἀμφιμέλαιναι.] Αἱ ἐν βάθει κείμεναι καὶ σκοτεινὴ διάνοιαι αὐτοῦ· ἢ περιεσκοτισμέναι, διὰ τὴν ὀργήν.

104. Πίμπλαντο.] Ἐπληροῦντο. Ὄσσε.] Ὄμματα, ὀφθαλμοί. Οἱ.] Αὐτῷ. Πυρὶ λαμπετόωντι.] Πυρὶ λάμποντι. Ἐΐκτην.] Ὡμοιοῦντο.

105. Πρώτιστα.] Πρὸ πάντων. Κακοσσόμενος.] Δεινὸν ἢ ὀργίλον ὑποβλεπόμενος. Προσέειπε.] Προσεῖπεν αὐτόν.

106. Μάντι κακῶν.] Ὦ κακῶν μάντι· συντείνει δὲ τοῦτο εἰς τὸ δῆθεν ὅτι μαντεύσασθαι αὐτὸν ἐν Αὐλίδι τὸν πόλεμον, ὅστε ἀπὸ τοῦ συμβόλου τῶν στρουθῶν. Οὐ πώποτέ μοι.] Οὐδέποτέ μοι. Τὸ κρήγυον.] Τὸ ἀληθές· νῦν δὲ τὸ ἀγαθόν. Εἶπας.] Εἶπες, ἔλεξας.

107. Αἰεί τοι.] Ἀεί σοι, διὰ παντός. Τὰ κάκ' ἐστὶ φίλα.] Τὰ κακά ἐστι προσφιλῆ. Φρεσί.] Ταῖς διανοίαις.

108. Ἐσθλὸν δ'.] Ἀγαθὸν δέ. Οὐδέ τί πω.] Οὐδέ πω τι. Ἔπος.] Λόγον. Οὐδ' ἐτέλεσσας.] Οὐδ' εἶπες, οὐδ' ἐπλήρωσας.

109. Νῦν.] Ἐν τῷ παρόντι καιρῷ. Ἐν Δαναοῖσιν.] Ἐν τοῖς Ἕλλησι. Θεοπροπέων.] Μαντευόμενος. Ἀγορεύεις.] Δημηγορεῖς, λέγεις.

110. Ὡς δὴ τοῦδ' ἕνεκα.] Ὡς ὅτι τούτου χάριν. Σφίν.] Αὐτοῖς τοῖς Ἕλλησι. Τεύχει.] Παρέχει, ποιεῖ.

111. Οὕνεκα.] Οὗ ἕνεκα, διότι.

112. Οὐκ ἔθελον.] Οὐκ ἐβουλόμην. Δέξασθαι.] Λαβεῖν.

113. Οἴκοι ἔχειν.] Ἐν τῷ οἴκῳ κατέχειν. Καὶ γάρ

NOTÆ.

104 Ὄσσε δέ οἱ πυρὶ λαμπετόωντι ἐΐκτην) Hoc Hemistichium *Hesiodo* placuit, Scut. *Herc.* v. 390. Vid. *Rad. Winterton* in locum.

108. Εἶπας ἔπος) *Ultima* τοῦ εἶπας producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis* σ, & ante *Acutum*.

VARIÆ LECTIONES.

103. Ἀμφιμέλαιναι) γρ. ἀμφὶ μέλαιναι.

104. Πίμπλαντο) γρ. πλήσαντο, *Br. Schol.* Vett. ante *Hackian.* sed male. Πίμπλαντο) Ἐπληροῦντο. Ita rectè *Hackiana* Editio; cum priores haberent πλήσαντο. Errore non levi. Quare minime hìc audiendi Editores *Cantabrig.* qui pro πίμπλαντο, Repone, inquiunt, πλήσαντο, ut omnes Editiones habent, ante *Hackianam* istam. Πίμπλαντο est vox *Textualis*, cui πλήσαντο non satis respondet, *Passiva* nempe *Media*.

105. Κάκ' ὀσσόμενος) γρ. κακοσσόμενος. *Eustath.* fol. 44 lin. 44 fol. 45 lin. 1. MS. CCC. & *Br. Schol.* olim, ut nunc ea restituimus.

108. Οὐδέ τί πω) γρ. οὔ τί πω, MS. *Barocc.* & οὔπω τι, MS. *Laud.* Oxon.

113. Κλυταιμνήστρης) γρ. Κλυταιμνέστρης. MS. *Laud.* Ox.

Κουριδίης ἀλόχου· ἐπεὶ οὔ ἑθέν ἐστι χερείων,
Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν, οὔτ' ἂρ φρένας, οὔτε τι ἔργα.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω δόμεναι πάλιν, εἰ τόγ' ἄμεινον·
Βούλομ' ἐγὼ λαὸν σόον ἔμμεναι, ἢ ἀπολέσθαι.
Αὐτὰρ ἐμοὶ γέρας αὐτίχ' ἑτοιμάσατ', ὄφρα μὴ οἶος
Ἀργείων ἀγέραστος ἔω· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε.
Λεύσσετε γὰρ τόγε πάντες, ὅ μοι γέρας ἔρχεται ἄλλῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἀτρείδη κύδιστε, φιλοκτεανώτατε πάντων,
Πῶς γάρ τοι δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοί;

" Uxori quam virginem duxi; quoniam non ipsâ interior est,
" Neque corpore, neque indole, neque mente, neque omnino operibus.
" Sed & sic volo reddere, si hoc est melius:
" Malo ego populum salvum esse, quàm perire.
" Sed mihi præmium statim præparate; ut non solus
" Argivorum præmio caream: nam ne decet quidem.
" Videtis enim hoc omnes, quod mihi præmium abit alio.
Huic respondit postea pedibus-præstans nobilis Achilles,
" Atride gloriosissime, avarissime omnium,
" Quinam tibi dabunt præmium magnanimi Achivi?

ΣΧΟΛΙΑ.

ρα.] Καὶ γὰρ δή. Κλυταιμνήστρης.] Τῆς Κλυταιμνήστρας, γυναικός μου· ἡ δὲ Κλυταιμνήστρα Ἀγαμέμνονος γυνή, Τυνδάρεω δὲ καὶ Λήδας, τῆς Θεστίου, θυγάτηρ, Ἑλένης δὲ ἀδελφή. Προβέβουλα.] Προκέκρικα, προτιμῶ.

114. Κουριδίης ἀλόχου.] Παρθενικῆς γυναικός. Διατί δὲ ὁ Ἀγαμέμνων τὴν αἰχμάλωτον τῆς γαμετῆς προκρίνει; λέγει γὰρ Κλυταιμνήστρης προβέβουλα. καὶ οἱ μὲν φασίν, ὅτι ἕνεκεν τοῦ μὴ δοκεῖν τοῖς Ἕλλησιν ἐφ' ὕβρει κατέχεσθαι τὴν κόρην. οἱ δέ, ὅτι ἐπαινεῖ τὴν Χρυσηΐδα, ἵνα μὴ τὰ τυχόντα τοῖς Ἕλλησιν, ἀλλὰ τὰ μέγιστα δοκῇ χαρίζεσθαι. ἔνιοι δέ, ὅτι ψευδόμενον ἀποδείκνυσι τὸν Κάλχαντα. πῶς γὰρ ὀργίζοιτο ἂν ὁ θεός, τῆς αἰχμαλώτου μηδὲν ἐφυβρισθείσης παντελῶς; Ἐπεὶ οὔ ἑθέν.] Ἐπεὶ καὶ οὐδὲν αὐτῆς. Χερείων.] Χείρων, ἐλάσσων.

115. Οὐ δέμας.] Κατὰ τὸ σῶμα. δέμας δὲ ὁ Ποιητὴς τὸ ἔμψυχον εἴωθε λέγειν· παρὰ τό, δεδέσθαι καὶ συνεστηκέναι· οἷον, Οὐ δέμας, οὐδὲ φυήν. καὶ πάλιν, Δέμας δ' ἤικτο γυναικὶ Καλῇ τε μεγάλῃ τε. καὶ ἀλλαχοῦ Οὐδὲ ἔοικε θνητὰς ἀθανάτῃσι δέμας. σῶμα δὲ καλεῖ, τὸ ἄψυχον· ἐπεὶ σῆμα ἦν ἐπὶ τοῦ ποτε ζῶντος, οἷον· Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμόν· καὶ ἐπὶ τοῦ Ἐλπήνορος πάλιν· Σῶμα γὰρ ἐν Κίρκης κατελείπομεν. καὶ ὅτι Σώματα ἀκηδέα κεῖται. Εὐριπίδης μέν τοι ἐνηλλαγμένως λέγων, Ἕκτορ δὲ δὴ πρίν ποτ' ἦμαρ, ἐξότου σφαγαῖς θανόντος, μήτηρ πυρὶ καθίδρυσεν δέμας. καί, Δεῖξαι γὰρ Ἀργείοισι σῶμ' αἰχύνομαι. Οὐδὲ φυήν.] Οὐδὲ τὴν τοῦ σώματος εὐφυΐαν καὶ ἀρετήν. Οὔτ' ἂρ φρένας.] Οὔτε κατὰ τὰς φρένας. Οὔτε τι ἔργα.] Οὔτε κατὰ τὰ ἔργα.

116. Ἀλλὰ καὶ ὥς.] Ἀλλὰ καὶ ὅμως. Ἐθέλω.] Θέλω, βούλομαι. Δόμεναι.] Δοῦναι. Πάλιν.] Εἰς τοὐπίσω. Εἰ τόγ' ἄμεινον.] Εἰ τοῦτο βέλτιον.

117. Σόον ἔμμεναι.] Σῶον εἶναι, καὶ σώζεσθαι. ὁ δὲ λόγος, θέλω γάρ φησιν ἐγὼ τὸν ὄχλον μᾶλλον σώζεσθαι, ἢ αὐτὸς ἀπολέσθαι. ὁ γὰρ ἢ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ καὶ, παρείληπται τῷ Ποιητῇ. Λαόν.] Ὄχλον, πλῆθος. Ἢ ἀπολέσθαι.] Ἢ ἀπολέσθαι ἐμέ.

118. Αὐτὰρ ἐμοί.] Ἐμοὶ δέ. Γέρας.] Τιμήν. Αὐτίκα.] Παραχρῆμα, εὐθέως. Ἑτοιμάσατε.] Ἑτοιμάσατε, ἕτοιμον ποιήσατε. Ὄφρα μὴ οἶος.] Ὅπως μὴ μόνος.

119. Ἀργείων.] Τῶν Ἑλλήνων. Ἀγέραστος.] Ἄνευ γερῶν, ἄνευ τιμῆς. Ἔω.] Ὑπάρχω. Ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικεν.] Οὐδὲ γὰρ πρέπει.

120. Λεύσσετε.] Ὁρᾶτε, βλέπετε. Τόγε.] Τοῦτο. Ὅ μοι.] Ὅτι μοι. Ἔρχεται.] Ἀπέρχεται. Ἄλλῃ.] Ἀλλαχοῦ.

121. Ἠμείβετο.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀπεκρίνατο. Ἔπειτα.] Μετὰ ταῦτα. Ποδάρκης.] Ἤτοι ὁ τοῖς ποσὶ ταχύς, ἢ ὁ ἐπαρκεῖν τοῖς ποσὶ δυνάμενος, ἰσχυρός. Δῖος.] Θεῖος, εὐγενής.

122. Κύδιστε.] Ἐνδοξότατε, Φιλοκτεανώτατε.] Φιλοχρηματώτατε.

123. Πῶς γάρ τοι.] Πῶς γάρ σοι. Μεγάθυμοι.] Μεγαλόψυχοι, γενναῖοι. Ἀχαιοί.] Οἱ Ἕλληνες. Ἀχαιοὺς

NOTÆ.

114. Οὐ ἑθεν) *Eustath.* fol. 46. lin. 21. Τὰ τῶν ἀντιγράφων ἀκριβέστερα, Οὔ ἑθεν, προπαροξυτόνως ἔχουσι.

116. Ἀλλὰ καὶ ὧς ἐθέλω) *Eustath.* fol. 46. lin. 35. Περισπᾶται παρὰ τοῖς Παλαιοῖς, τὸ ὧς· φέρεται γὰρ ἐν τοῖς Ἡρωδιανοῦ καὶ Ἀπίωνος, ὅτι τὸ ὡς, ὅτε δηλοῖ τὸ ὅμως, περισπᾶται. Idem *Scholia* MSS. CCC.

NOTÆ IN SCHOLIA.

118. Ἕτοιμον, lego, pro ἑτοίμων, quod γέρας præcesserit.

VARIÆ LECTIONES.

114. Οὐ ἑθεν) γρ. οὐ ἑθεν, vid. Not. in *Textum*.
116 Ὡς) γρ. ὥς, vid. Not. in *Textum*.
122. Φιλοκτεανώτατε) γρ. Φιλοκτεατώτατε, *Aristophanes* Grammatic. apud *Eustath.* ad *Odyss.* β. v. 119.

Οὐδέ

Οὐδέ τί που ἴδμεν ξυνήϊα κείμενα πολλά·
Ἀλλὰ τὰ μὲν πολίων ἐξεπράθομεν, τὰ δέδασται,
Λαοὺς δ' οὐκ ἐπέοικε παλίλλογα ταῦτ' ἐπαγείρειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν τήνδε θεῷ πρόες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τριπλῇ τετραπλῇ τ' ἀποτίσομεν, αἴ κε ποθι Ζεὺς
Δῷσι πόλιν Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐὼν, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Κλέπτε νόῳ· ἐπεὶ οὐ παρελεύσεαι, οὐδέ με πείσεις.
Ἦ ἐθέλεις, ὄφρ' αὐτὸς ἔχῃς γέρας, αὐτὰρ ἔμ' αὔτως
Ἧσθαι δευόμενον· κέλεαι δέ με τήνδ' ἀποδοῦναι;
Ἀλλ' εἰ μὲν δώσουσι γέρας μεγάθυμοι Ἀχαιοὶ,
Ἄρσαντες κατὰ θυμὸν, ὅπως ἀντάξιον ἔσται·
Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι

" Non omninò scimus communia ulli-bi reposita multa:
" Sed quæ quidem ex urbibus deprædati sumus, ea divisa sunt;
" Populus autem non decet iterum-collecta hæc congregare.
" Sed tu quidem nunc hanc Deo præmitte: at Achivi
" Tripliciter quadrupliciterque compensabimus; si quando Jupiter
" Det urbem Trojam bene-munitam diripere.
Hunc respondens allocutus est rex Agamemnon,
" Ne sic quidem, quamvis sis fortis, Deo-similis Achille,
" Falle mente: quoniam non antevertes astutiâ, neque mihi persuadebis.
" Num quid vis, ut ipse habeas præmium, sed me frustra
" Sedere indigentem; jubésque me hanc reddere?
" Sed si dabunt præmium magnanimi Achivi,
" Satisfacientes animo meo, ut æquale sit valore; *benè est*:
" Sin autem non dederint, ego certe ipse auferam

ΣΧΟΛΙΑ.

δὲ. καὶ Δαναοὺς καὶ Ἀργείους ὁ Ποιητὴς καλεῖ τοὺς Ἕλληνας. Δαναοὺς μὲν ἀπὸ Δαναοῦ τοῦ Βήλου, τοῦ Ποσειδῶνος. Ἀχαιοὺς δὲ, ἀπὸ Ἀχαιοῦ τοῦ Ξούθου, καὶ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως. Ἀργείους δὲ, ἀπὸ Ἄργου τοῦ Ἄπιδος καὶ Νιόβης, τῆς Φορωνέως. Ἕλληνας δὲ, ψιλῶς, καλεῖ τοὺς ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλεῖ, λέγων, Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο καὶ Ἕλληνες καὶ Ἀχαιοί.

124. Οὐδέ τί που ἴδμεν.] Οὐδὲ ἐπιστάμεθα. Ξυνήϊα.] Κοινὰ χρήματα. Κείμενα.] Ἀποκείμενα.

125. Τά.] Ἅπερ. Πολίων.] Πόλεων. Ἐξεπράθομεν.] Ἐξεπορθήσαμεν. Τὰ δέδασται.] Ταῦτα μεμέρισται.

126. Λαοὺς δέ.] Τοὺς ὄχλους δέ. Οὐκ ἐπέοικε.] Οὐ πρέπον ἐστι. Παλίλλογα.] Παλισύλλεκτα, ἀντὶ τοῦ, οὐ δίκαιον ἐστιν, εἰς τὸ αὐτὸ πάλιν συναγαγεῖν τοὺς Ἕλληνας τὰ ἅπαξ διδόμενα αὐτοῖς διαμερισθέντα χρήματα. Ἐπαγείρειν.] Ἐπισυναθροίζειν.

127. Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν.] Ἀλλὰ σὺ ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἀχαιοὶ.] Οἱ δὲ Ἕλληνες. Πρόες.] Πρόπεμψον. Θεῷ.] Τῷ Ἀπόλλωνι. Αὐτὰρ Ἀχαιοί.] Οἱ δὲ Ἕλληνες.

128. Τριπλῇ τετραπλῆ τε.] Τριπλασίονα καὶ τετραπλασίονα. Αἴ κέ ποθι Ζεύς.] Ἐάν ποτε ὁ Ζεύς.

129. Δῷσι.] Παράσχῃ τὸ σι, ἐπέκτασις. Πόλιν Τροίην.] Τρωϊκὴν πόλιν. λέγει δὲ τὴν Ἴλιον. Εὐτείχεον.] Καλῶς τετειχισμένην διὰ τὸ, ὑπὸ θεῶν τετειχίσθαι, καθ' Ὅμηρον, Ποσειδῶνος καὶ Ἀπόλλωνος. Ἐξαλαπάξαι.] Ἐκπορθῆσαι.

130. Κρείων.] Βασιλεύς, ἄναξ.

131. Μηδ' οὕτως.] Μηδὲ οὕτως. Ἀγαθός περ ἐών.] Καίπερ γενναῖος ὑπάρχων. Θεοείκελ'.] Θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιε. ὁ ἐστι, τὸ κάλλος· εὐειδὴς γὰρ περὶ πάντας τοὺς ἥρωας Ἀχιλλεὺς, καὶ γυναικοπρόσωπος, ὡς καὶ ἐν τοῖς Λυκομήδους παρθένοις ἀγνοηθῆναι, ὅτι εἴη ἄῤῥην.

132. Κλέπτε νόῳ.] Παραλογίζου τῇ διανοίᾳ. Ἐπεί.] Ἐπειδή. Οὐ παρελεύσεαι.] Οὐ παρέλθῃς, οὐ νικήσεις με. ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ δρόμου, ἐν ᾧ ὁ παρελθὼν νικᾷ.

133. Ἦ ἐθέλεις.] Ἦ βούλει. Ὄφρ' αὐτός.] Ὅπως αὐτός. Γέρας.] Τιμήν. Αὐτὰρ ἐμ' αὔτως.] Ἐμὲ δὲ ματαίως.

134. Ἧσθαι.] Καθέζεσθαι. Δευόμενον.] Ἐνδεόμενον, χρήζοντα. Κέλεαι δέ με.] Κελεύεις δέ με.

135. Ἀλλ' εἰ μέν.] Ἀλλ' ἐὰν μέν. Δώσουσι.] Παρέξουσι. Μεγάθυμοι.] Μεγαλόψυχοι, γενναῖοι.

136. Ἄρσαντες κατὰ θυμόν.] Ἁρμόσαντες κατὰ τὴν ψυχήν. τουτέστι, ἀρεστὸν καὶ θυμήρες ποιήσαντες. Ἀντάξιον.] Ἴσον τῇ τιμῇ, ἄξιον, ἰσότιμον. Ἔσται.] Γένηται.

137. Εἰ δέ κε μὴ δώωσιν.] Εἰ δὲ μὴ παράσχωσιν. Ἐγὼ δέ κεν.] Ἐγὼ δὲ ἄν. Αὐτὸς ἕλωμαι.] Αὐτὸς ἀφελῶμαι.

NOTÆ.

133 Ἦ ἐθέλεις] Ità MS. CCC. & omnia alia MSS. Olim in pluribus, præsertim Modernioribus, ἢ θέλεις. Verum cum Veteres constantèr negent, Vocem θέλω apud Homerum legi, Restituo Veterem & Veram Lectionem, & alteram ad *Var. Lect.* relego. Vid. infra, ad v. 277.

136. Ἄρσαντες) *Eustath.* fol. 50. lin. 29. Φασὶ δέ οἱ Παλαιοὶ, ὅτι Ἀρίσταρχος μὲν δασύνει τὸ ἅρσαντες, λέγων, ἐξ αὐτοῦ γενέσθαι τὸ ἅρμα· Ἡρωδιανὸς δὲ ψιλοῖ, ἀπὸ τοῦ ἄρω, ἄρσω, Αἰολικῶς.

VARIÆ LECTIONES.

129. Τροίην) γρ. Τροίης. *Eustath.* fol. 49. lin. 3. & Τρωίην, sive, Τρώην, ibid. lin. 16.

133. Ἦ ἐθέλεις) γρ. ἢ θέλεις, Vid. Not. in *Textum*.

136. Ἄρσαντες) γρ. ἅρσαντες. Vid. Not. in *Textum*.

Ἦ

Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος, ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος,
Ἄξω ἑλών· ὁ δέ κεν κεχολώσεται, ὅν κεν ἵκωμαι.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα μεταφρασόμεσθα καὶ αὖτις·
Νῦν δ' ἄγε νῆα μέλαιναν ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν,
Ἐς δ' ἐρέτας ἐπιτηδὲς ἀγείρομεν, ἐς δ' ἑκατόμβην
Θείομεν, ἂν δ' αὐτὴν Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Βήσομεν· εἷς δέ τις ἀρχὸς ἀνὴρ βουληφόρος ἔστω,
Ἢ Αἴας, ἢ Ἰδομενεὺς, ἢ δῖος Ὀδυσσεύς·
Ἠὲ σὺ, Πηλείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
Ὄφρ' ἡμῖν Ἑκάεργον ἱλάσσεαι ἱερὰ ῥέξας.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Ὤ μοι, ἀναιδείην ἐπιειμένε, κερδαλεόφρον,
Πῶς τίς τοι πρόφρων ἔπεσιν πείθηται Ἀχαιῶν,
Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι, ἢ ἀνδράσιν ἶφι μάχεσθαι;
Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον αἰχμητάων

" Vel tuum, vel Ajacis, veniens præmium, vel Ulyssis,
" Abducam ablatum: ille autem irascetur, ad quem venero.
" Verum enimvero de his post consultabimus etiam aliás.
" Nunc verò age navem nigram deducamus in mare vastum,
" Intusque remiges idoneos congregemus, intus & hecatomben
" Ponamus, ipsamque Chryseida pulchram-genas
" Ascendere-faciamus: Unus autem aliquis præfectus ex proceribus sit,
" Vel Ajax, vel Idomeneus, vel nobilis Ulysses;
" Vel tu, Pelide, omnium terribilissime virorum;
" Ut nobis Longe-jaculantem places sacris factis.
Hunc torvè intuitus alloquutus est pedibus velox Achilles,
" Heu! impudentiâ indute, lucri-studiose,
" Quomodo aliquis tibi promptus obediens verbo sit Achivorum,
" Vel ut ad insidias eat, vel adversus viros fortiter pugnet?
" Non enim ego Trojanorum gratiâ veni bellicosorum

ΣΧΟΛΙΑ.

138. Ἢ τεόν.] Ἢ τὸ σὸν, ὅ ἐστι τὴν Βρισηΐδα. Ἢ Αἴαντος γέρας.] Τέκμησσαν λέγει, τὴν Τελεύταντος θυγατέρα. Ἰών.] Παραγινόμενος. Ἢ Ὀδυσῆος.] Λαοδίκην λέγει τὴν Κύκνου θυγατέρα. ταῦτα δὲ αἰνιγματωδῶς φησι· τὸ δὲ ὅλον ἀπείρηται πρὸς Ἀχιλλέα.

139. Ἄξω.] Ἀπάξω. Ἑλών.] Λαβών. Ὁ δέ κεν.] Οὗτος δὲ ἄν. Κεχολώσεται.] Ὀργισθήσεται. Ὅν κεν ἵκωμαι.] Ἐφ' ὃν ἂν παραγίνωμαι. ἐφ' ὃν ἔλθω.

140. Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα.] Ἀλλὰ περὶ μὲν τούτων. Μεταφρασόμεσθα.] Καὶ ἐν ὑστέρῳ βουλευσόμεθα. Καὶ αὖτις.] Καὶ πάλιν.

141. Νῦν δ' ἄγε.] Νῦν δὲ ἄγε δή. Νῆα.] Ναῦν. Μέλαιναν.] Βαθεῖαν, ἢ πίσσῃ κεχρισμένην. Ἐρύσσομεν.] Καθελκύσωμεν, ἐμβάλωμεν. Εἰς ἅλα.] Εἰς τὴν θάλασσαν. Δῖαν.] Θείαν, ἢ θαυμασίαν.

142. Ἐς δ' ἐρέτας.] Εἰς αὐτὴν δὲ τοὺς κωπηλάτας. Ἐπιτηδές.] Ἐπιτηδείως. Ἀγείρομεν.] Συναθροίσωμεν.

143. Ἂν δ' αὐτήν.] Καὶ αὐτὴν δέ. Καλλιπάρῃον.] Καλὰς παρειὰς ἔχουσαν, ἀπὸ μέρους, καλήν.

144. Βήσομεν.] Ἀναβιβάσωμεν, ἐμβάλωμεν. Ἀρχός.] Ἀρχηγὸς, ἡγεμών· νῦν δὲ, ναύαρχος. Βουληφόρος.] Βουλευτής. Ἔστω.] Γενέσθω.

146. Ἠὲ σύ.] Ἢ σύ. Πηλείδη.] Πηλέως παῖ, Ἀχιλλεῦ. Ἐκπαγλότατε.] Ἐκπληκτικώτατε, φοβερὲ, ἢ ἐξοχώτατε.

147. Ὄφρ' ἡμῖν.] Ὅπως ἡμῖν. Ἑκάεργον.] Πόρρωθεν εἴργοντα, ἢ πόρρωθεν ἐργαζόμενον, τοξότην. Ἱλάσσεαι.] Ἐξιλεώσῃς, λεανεύσῃς. Ἱερά.] Ἱερεῖα, θυσίας. Ῥέξας.] Ἱερουργήσας, θύσας.

148. Τὸν δ' ἄρ'.] Τοῦτον δὲ δή. Ὑπόδρα ἰδών.] Δεινὸν ὑποβλεψάμενος. Προσέφη.] Προσεῖπε, προσεφθέγξατο.

149. Ὤ μοι.] Φεῦ μοι. ἔστι δὲ ἀναφώνημα, καὶ ἐπίρρημα, λύπης δηλωτικόν. Ἀναιδείην.] Ἀναισχυντίαν. Ἐπιειμένε.] Ἠμφιεσμένε, περιβεβλημένε. Κερδαλεόφρον.] Πανοῦργε τὸ φρόνημα, ἢ περὶ τὰ κέρδη τὸν νοῦν ἔχων, τουτέστι κερδαίνειν φρονῶν.

150. Πῶς τίς τοι.] Πῶς τίς σοι. Πρόφρων.] Προθύμως. Ἔπεσιν.] Λόγοις. Πείθηται.] Πεισθείη.

151. Ἢ ὁδόν.] Ἢ εἰς ὁδὸν παραγένηται, ὅ ἐστιν εἰς ἐνέδραν κατελθεῖν. Ἶφι.] Ἰσχυρῶς, γενναίως. Μάχεσθαι.] Πολεμῆσαι.

152. Οὐ γὰρ ἐγώ.] Οὐδαμῶς γὰρ ἐγώ. Τρώων ἕνεκεν.] Ἕνεκα τῶν Τρώων. Ἤλυθον.] Παρεγενόμην. Αἰχμητάων.] Πολεμικῶν.

NOTÆ.

139. Ἄξω ἑλών) Hic, versus Longino παρέλκων videtur, teste Eustathio, fol. 50. lin. 49. &c.

151. Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι) Harpocration. v. Ὁδός. Δημοσθένης, ἐν τῷ κατ' Ἀριστοκράτους. φησίν, Ἢ ἐν ὁδῷ καθελών, ἀντὶ τοῦ, ἐν λόχῳ καὶ ἐνέδρᾳ· τοῦτο δὲ εἶναι τὸ Ὁμηρικόν φασιν, Ἢ ὁδὸν ἐλθέμεναι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

144. Βήσομεν) A inessendum, τὸ ἀν, quod præcessit, ut sit ἀναβήσομεν. Quare Hackiana Editio non erat in hac parte damnanda.

VARIÆ LECTIONES.

141. Ἐρύσσομεν) γρ. ἐρύσσομεν, MS. Barocc. & Laud. Oxon.

Δεῦρο μαχησόμενος· ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.
Οὐ γάρ πώποτ' ἐμὰς βοῦς ἤλασαν, οὐδὲ μὲν ἵππους,
Οὐδέ ποτ' ἐν Φθίῃ ἐριβώλακι βωτιανείρῃ
Καρπὸν ἐδηλήσαντ'· ἐπειὴ μάλα πολλὰ μεταξὺ
Οὔρεά τε σκιόεντα, θάλασσά τε ἠχήεσσα·
Ἀλλά σοι, ὦ μέγ' ἀναιδὲς, ἅμ' ἑσπόμεθ', ὄφρα σὺ χαίρῃς,
Τιμὴν ἀρνύμενοι Μενελάῳ, σοί τε, κυνῶπα,
Πρὸς Τρώων· τῶν οὔτι μετατρέπῃ, οὐδ' ἀλεγίζεις·
Καὶ δή μοι γέρας αὐτὸς ἀφαιρήσεσθαι ἀπειλεῖς,
Ὧι ἔπι πόλλ' ἐμόγησα, δόσαν δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.
Οὐ μὲν σοί ποτε ἶσον ἔχω γέρας, ὁππότ' Ἀχαιοὶ
Τρώων ἐκπέρσωσ' εὐναιόμενον πτολίεθρον.
Ἀλλὰ τὸ μὲν πλεῖον πολυάϊκος πολέμοιο
Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσ'· ἀτὰρ ἤν ποτε δασμὸς ἵκηται,
Σοὶ τὸ γέρας πολὺ μεῖζον, ἐγὼ δ' ὀλίγον τε φίλον τε
Ἔρχομ' ἔχων ἐπὶ νῆας, ἐπὴν κεκάμω πολεμίζων.

" Huc pugnaturus; quippe qui culpâ in me carent.
" Non enim unquam meas boves abegerunt, neque equos,
" Neque unquam in Phthia glebosâ, populosâ,
" Fructum læserunt: quoniam valde multi
" Montésque umbrosi intermedii sunt, maréque resonans.
" Sed te, ô valde impudens, secuti sumus, ut tu gauderes,
" Pœnas expetentes pro Menelao, teque, canino-vir-aspectu,
" A Trojanis: quæ *beneficia* neque reveteris, neque curas:
" Et jam mihi præmium te ablaturum minaris,
" Super quo multum laboravi, dederuntque mihi filii Achivorum.
" Non equidem tibi unquam æquale habeo præmium, quando Achivi
" Trojanorum exciderint bene-habitatam *aliquam* urbem.
" Verùm quidem majorem partem impetuosi belli
" Manus meæ ministrant, at si quando divisio venerit,
" Tibi præmium multo majus: ego modicumque gratumque quid
" Habens venio ad naves; postquam defessus sum pugnando.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

153 Δεῦρο.] Ἐνταῦθα. Μαχησόμενος.] Μαχούμενος, πολεμήσων. Ἐπεὶ οὔτι μοι αἴτιοί εἰσιν.] Ἐπειδὴ οὐδαμῶς, καὶ κατ' οὐδὲν μοι αἰτίας ὑπέχουσιν.

154. Οὐ γὰρ πώποτ.] Οὐδέποτε γάρ. Ἐμὰς βοῦς ἤλασαν.] Τὰς ἐμὰς ἤλασαν βοῦς.

155. Οὐδὲ ποτ.] Οὐδαμῶς, οὐδέποτε. Ἐν Φθίῃ.] Φθία πόλις Θετταλίας παραθαλασσία, πατρὶς Ἀχιλλέως. Ἐριβώλακι.] Μεγαλοβώλῳ, εὐγείῳ. Βωτιανείρῃ.] Ἄνδρας βοσκούσῃ, ἢ τρεφούσῃ.

156. Ἐδηλήσαντο.] Ἔβλαψαν. Ἐπειὴ μάλα.] Ἐπειδὴ πάνυ. Μεταξύ.] Ἀναμέσον.

157 Οὔρεά τε.] Καὶ ὄρη Ἰὰς ἡ διάλεκτος. Σκιόεντα.] Σύσκια, σκιὰν ἀποτελοῦντα. Ἠχήεσσα.] Ἠχητικὴ, ἀπὸ τῆς τῶν κυμάτων κινήσεως. ὁ δὲ λόγος, Οὐδέποτε ἠδίκησάν με οἱ Τρῶες, ἐπειδὴ μεταξὺ Φθίας καὶ Ἰλίου, πολλά ἐστι μέγιστα ὄρη, καὶ πολλὴ θάλασσα, ὡς μὴ εἶναί με αὐτῶν ἀστυγείτονα.

158. Ὦ μέγ' ἀναιδές.] Ὦ μεγάλως ἀναιδέστατε. Ἅμ' ἑσπόμεθα.] Ὁμοῦ δὲ καὶ ἐπὶ τὸ αὐτὸ ἠκολουθήσαμεν. Ὄφρα σὺ χαίρῃς.] Ὅπως σὺ εὐφραίνῃ.

159. Τιμήν.] Τιμωρίαν τῶν Τρώων ὑπὲρ Μενελάου. Ἀρνύμενοι.] Ἀντικαταλλασσόμενοι, λαμβάνοντες. Σοί τε κυνῶπα.] Ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ σοῦ, ὦ ἀναιδέστατε.

160. Πρὸς Τρώων.] Παρὰ τῶν Τρώων. Τῶν οὔτι.] Ὧν εὐεργεσιῶν δηλαδὴ, οὐδέν. Μετατρέπῃ.] Ἐπιστρέφῃ πως, ἢ φροντίζεις. Οὐδ' ἀλεγίζεις.] Οὐδὲ λόγον ποιῇ τινά.

161. Ἀφαιρήσεσθαι.] Ἀφελέσθαι. Ἀπειλεῖς.] Ὑπισχνῇ, λέγεις.

162. Ὧι ἔπι.] Ἐφ' ᾧ, ἀναστροφὴ ὁ τρόπος. Ἀναστροφὴ δ' ἐστι δύο λέξεων τάξις ἐνηλλαγμένη· οἷον, λέων ὥς, ὡς λέων· ὄρνιθες ὥς, ὡς ὄρνιθες· ᾧ ἔπι, ἐφ' ᾧ. Ἐμόγησα.] Ἐκοπίασα, ἐκακοπάθησα. Δόσαν δέ μοι.] Παρέσχον δέ μοι αὐτό. Υἷες Ἀχαιῶν.] Περιφραστικῶς οἱ Ἕλληνες.

163. Οὐ μὲν σοί ποτε.] Οὐδέ ποτε μέν σοι. Ἶσον.] Ἐξίσου, ὅμοιον. Ὁππότ' Ἀχαιοί.] Ὁπότε οἱ Ἕλληνες.

164. Ἐκπέρσωσιν.] Ἐκπορθήσωσι, καταστρέψωσιν. Εὐναιόμενον.] Καλῶς οἰκούμενον. Πτολίεθρον.] Πόλισμα, πόλιν.

165. Πλεῖον.] Πλεῖστον. Πολυάϊκος.] Πολλὰς ὁρμὰς καὶ κινήσεις ἔχοντος, ἀστάτου. Πολέμοιο.] Τοῦ πολέμου.

166. Χεῖρες ἐμαὶ διέπουσι.] Αἱ ἐμαὶ χεῖρες διοικοῦσι. Δασμός.] Μερισμὸς τῶν λαφύρων δηλονότι. Ἵκηται.] Παραγίνηται.

167. Πολὺ μεῖζον.] [illegible] πολὺ μεῖζον. Ὀλίγον τε φίλον τε.] Ἐμοὶ ὀλ[illegible]χεται, καὶ τοῦτο προσφιλὲς ἡγοῦμαι.

168. Ἐπὴν κεκάμω [illegible]] Καὶ ταῦτα ἐπειδὰν κακοπαθήσω πολεμ[illegible]

N O T Æ.

168. Ἐπὴν κεκάμω) De voce κεκάμω. vid. ad ἀ. v. 5. Not. in *Textum* & *Var. Lect.* infra.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

164. Εὐναιόμενον) γρ. εὖ ναιόμενον. MS. CCC. 168. Κεκάμω) γρ. κὲ κάμω, *Eust.* fol. 55. lin. 10. Vid. ad ἀ. v. 5.

Νῦν

Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδ', ἐπεὶ πολὺ φέρτερόν ἐστιν,
Οἴκαδ' ἴμεν σὺν νηυσὶ κορωνίσιν· οὐδέ σ' ὀίω,
Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐὼν, ἄφενος καὶ πλοῦτον ἀφύξειν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Φεῦγε μάλ', εἴ τοι θυμὸς ἐπέσσυται· οὐδέ σ' ἔγωγε
Λίσσομαι, εἵνεκ' ἐμεῖο μένειν· πάρ' ἔμοιγε καὶ ἄλλοι,
Οἵ κέ με τιμήσουσι· μάλιστα δὲ μητίετα Ζεύς.
Ἔχθιστος δέ μοί ἐσσι διοτρεφέων βασιλήων,
Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε.
Εἰ μάλα καρτερός ἐσσι, θεός που σοὶ τόγ' ἔδωκεν.
Οἴκαδ' ἰὼν, σὺν νηυσί τε σῇς, καὶ σοῖς ἑτάροισι,
Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω,

"Nunc igitur abeo in Phthiam: quoniam multo melius est,
"Domum ire cum navibus nigris: neque te puto,
"Hic inhonoratus quum sim, divitias & opes collecturum.
Huic respondit postea rex virorum Agamemnon,
"Fuge omnino, si tibi animus appetit; neque te ego
"Rogo, gratia mei manere: apud me & alii erunt
"Qui me honorabunt; præcipuè vero providus Jupiter.
"Invisissimus verò mihi es regum à-Jove-nutritorum;
"Semper enim tibi contentioque grata, bellaque, pugnæque.
"Si valde fortis es, Deus certè tibi hoc dedit.
"Domum reversus cum navibusque tuis, & tuis sociis,
"Myrmidonibus impera: te vero ego non curo,

ΣΧΟΛΙΑ.

169. Νῦν δ' εἶμι Φθίηνδε] Νῦν μὲν πορεύσομαι εἰς τὴν Φθίαν. Ἐπεὶ] Ἐπειδή. Πολὺ φέρτερον] Κατὰ πολὺ κρεῖσσον, βέλτιον. Ἐστί.] Ὑπάρχει.

170. Οἴκαδ' ἴμεν.] Εἰς τὸν οἶκον παραγενέσθαι. Σὺν νηυσί.] Σὺν ταῖς ναυσί. Κορωνίσιν.] Ἐπικαμπέσι τὰς ἄκρας ἐχούσαις, ὁ ἐπὶ τὰς πρύμνας· ἢ μελαίναις· κορώνη γὰρ τὸ μέλαν. Οὐδέ σ' ὀίω.] Οὐχ ὑπολαμβάνω δέ σε.

171. Ἐνθάδ' ἄτιμος ἐών.] Ἐνταῦθα ἀτιμαζόμενος. σύνταξις δὲ ἡ πτῶσις ἀντὶ τῆς γενικῆς, κέχρηται ὀνομαστικῇ, ὁ ἐπὶ σχῆμα Ἀντίπτωσις. Ἄφενος.] Πλοῦτον. κυρίως δὲ ἄφενος λέγεται, ὁ ἀφ' ἑνὸς ἐνιαυτοῦ περιουσία· πλοῦτος δὲ ὁ ἀπὸ πολλῶν. Ἀφύξειν.] Ἀπαντλήσειν, περιποιήσειν· τὸ δὲ ὅλον, Οὐχ ὑπολαμβάνω δέ σε, φησίν, ἐμοῦ ἄτιμον ὄντος, καταστρέψαι τὴν Ἴλιον, καὶ πολὺν πλοῦτον λαβεῖν.

173. Μάλα.] Λίαν, Πάνυ. Εἴ τοι θυμός.] Εἰ ἡ ψυχή σου. τοῦτο δὲ τὸ ὄνομα παρὰ τῷ Ποιητῇ σημαίνει, ποτὲ τὴν ὀργήν· ὡς τὸ. Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέων βασιλήων. τὴν ψυχήν· ὡς ὅταν εἴπῃ. Μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα. τὴν ἐπιθυμίαν· ὡς τὸ. Οἵ θυμὸς νῖκας ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ. τὸν ἐπιλογισμόν· Ἕτερος δέ με θυμὸς ἔρυκεν. καὶ τὴν ἐμόνοιαν· ὡς ἐπὶ τοῦ, Ἀλλ' ἕνα θυμὸν ἔχοντε, νόῳ καὶ ἐπίφρονι βουλῇ. Ἐπέσσυται] Ἐφορμᾶται, ἐπείγεται, ἐπιθυμεῖ. Οὐδέ σ' ἔγωγε.] Οὐ γὰρ ἐγώ σε.

174. Λίσσομαι.] Λιτανεύω, παρακαλῶ. Εἵνεκ' ἐμεῖο.] Ἕνεκα ἐμοῦ. Πάρ' ἔμοιγε.] Πάρεισι γάρ μοι.

175. Οἵ κέ με.] Οἵτινες ἂν ἐμέ. Τιμήσουσι.] Τιμὰς ἀξιώσουσι. Μάλιστα δέ.] Ἐξαιρέτως δέ. Μητίετα.] Ἀντὶ τοῦ μητιέτης, ὁ ἐπὶ βουλευτικός. Βοιωτοὶ δὲ καὶ Αἰολεῖς, ὁ τοιοῦτος τῶν ὀνομάτων μετασχηματισμός. οἷον, Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστα, ἀντὶ τοῦ, ὁ Θυέστης. καὶ Ἱππηλάτα, ἀντὶ τοῦ ἱππηλάτης. καὶ Νεφεληγερέτα, ἀντὶ τοῦ Νεφεληγερέτης. καὶ Κυανοχαῖτα, ἀντὶ τοῦ Κυανοχαίτης. παρ' ἡμῖν δὲ οὐδὲν ἀρσενικὸν ὄνομα, ἐπὶ τῆς εὐθείας εἰς α, λήγει.

176. Ἔχθιστος.] Ὁ ἐχθρότατος. Ἐσσί.] Ὑπάρχεις. Διοτρεφέων.] Τῶν σὺν Διὸς τῇ γνώμῃ τεθραμμένων· ἐπεὶ τῆς αὐτῆς σπορᾶς εἰσίν· ὡς καὶ Ἡσίοδός φησιν, Ἐκ γὰρ Μουσάων καὶ ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος Ἄνδρες ἀοιδοὶ ἔασιν ἐπὶ χθονί, καὶ κιθαρισταί· Ἐκ δὲ Διὸς βασιλῆες. Βασιλήων.] Βασιλέων· Ἰὰς ἡ διάλεκτος.

177. Αἰεὶ γάρ τοι.] Διαπαντὸς γάρ σοι. Ἔρις τε.] Φιλονεικία. Φίλη.] Προσφιλής. Πόλεμοί τε.] Καὶ οἱ πόλεμοι. εἴρηται δὲ πόλεμος, οἱονεὶ πολύαιμός τις ὤν. Μάχαι τε.] Καὶ μάχαι.

178. Εἰ μάλα.] Ἐὰν πάνυ. Καρτερός.] Ἰσχυρός, γενναῖος. Θεός που σοί.] Θεὸς δέ σοι. Τόγ' ἔδωκεν.] Τοῦτο παρέσχεν.

179. Οἴκαδ' ἰών.] Εἰς τὸν οἶκόν σου παραγενόμενος. Σὺν νηυσί τε σῇς.] Σὺν ταῖς σαῖς ναυσί. Σοῖς ἑτάροισι.] Καὶ τοῖς σοῖς ἑταίροις, τοῖς Μυρμιδόσι λέγει.

180. Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσε.] Τῶν Μυρμιδόνων βασίλευε. Αἴγιναν, τὴν τοῦ Ἀσωποῦ τοῦ ποταμοῦ θυγατέρα, ἁρπάσας ὁ Ζεύς, κατῆλθεν εἰς Φλιοῦντα, καὶ φθείρας τὴν παρθένον, ἔγκυον ἐποίησεν· ἥτις Αἰακὸν ἐγέννησεν. Ἀσωπὸς δὲ τὴν θυγατέρα ζητῶν, ἦλθε παρὰ Σίσυφον, καὶ τὸν ἁρπάσαντα, καὶ τὸν τόπον εἰς ὃν κατηλήλυθεν· μὴ μαθὼν τίς ἦν, ἐπείσθη· μέλλων δὲ ὁ Ζεὺς ὑπ' αὐτοῦ ἐφόρῳ καταλαμβάνεσθαι, τὸν

NOTÆ IN SCHOLIA.

180. Μύρμηκας μετέβαλεν εἰς ἀνθρώπους) Confer. *Ovid.* Metamorph. l. 7. §. 25.

VARIÆ LECTIONES.

170. Κορωνίσιν) γρ. κορωνίσιν, ἢ κορωνῇσιν, MS. *Barocc.* Oxon. & *Mori.*

171. Ἄφενος) γρ. ἄφενον, MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori.*

175. Οἵ κε μὲ) γρ. οἵ γε μὲ. MS. *Barocc.* Oxon.

Αὐδ'

Οὐδ' ὄθομαι κοτέοντος· ἀπειλήσω δέ τοι ὧδε·
Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται Χρυσηΐδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τὴν μὲν ἐγὼ σὺν νηΐ τ' ἐμῇ καὶ ἐμοῖς ἑτάροισι
Πέμψω· ἐγὼ δέ κ' ἄγω Βρισηΐδα καλλιπάρῃον
Αὐτὸς ἰὼν κλισίηνδε, τὸ σὸν γέρας· ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Ὅσσον φέρτερός εἰμι σέθεν, στυγέῃ δὲ καὶ ἄλλος
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην.
Ὣς φάτο· Πηλεΐωνι δ' ἄχος γένετ'· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Στήθεσσιν λασίοισι διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἢ ὅγε φάσγανον ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Τοὺς μὲν ἀναστήσειεν, ὁ δ' Ἀτρεΐδην ἐναρίξοι,
Ἦε χόλον παύσειεν, ἐρητύσειέ τε θυμόν.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,

"Neque curo iratum: minabor autem tibi sic,
"Quoniam à me aufert Chryseida Phœbus Apollo,
"Hanc quidem ego cum navique meâ, & meis sociis
"Mittam: ego autem abducam Briseida pulchram-genas,
"Ipse profectus ad tentorium, tuum præmium: ut bene intelligas,
"Quanto potentior sum te: timeat verò & alius
"Æqualem se mihi dicere, & comparari contra.
Sic dixit: Pelidæ autem dolor ortus est, & ipsi cor
In pectore turbando bifariam deliberavit,
An ipsemet, ense acuto extracto à femore,
Hos quidem dimoveret, ipse autem Atridem interficeret,
An iram sedaret, compesceretque furorem.
Dum ille hæc agitabat mente & animo,

ΣΧΟΛΙΑ.

μεν Αἴγιναν μετεμόρφωσεν εἰς ὁμώνυμον νῆσον, αὐτὸς δὲ μετεβλήθη εἰς λίθον. ἐλθὼν δὲ ὁ Ἀσωπὸς καὶ μηδένα εὑρὼν ... ὑπέστρεψε εἰς τὰς ἰδίας πηγάς. βουλόμενος δὲ ὁ Ζεὺς παραμυθήσασθαι τὴν μονότητα, ἀνήγαγεν αὐτὸν ἐν ταῖς ὑποχθονίοις ... πατρὸς αἰσθανθεὶς, εἰς ὅσον αὐτὸς μετεβλήθη. Αἰακοῦ δὲ ἐν τῇ νήσῳ μόνου ὄντος, ὁ Ζεὺς κατοικτείρας, τοὺς αὐτόθι μύρμηκας μετέβαλεν εἰς ἀνθρώπους, ἀφ' ἧς αἰτίας Μυρμιδόνες ἐκλήθησαν. Σέθεν δ' ἐγώ.] Σοῦ δὲ ἐγώ. Οὐκ ἀλεγίζω.] Λόγον οὐ ποιοῦμαι, οὐ φροντίζω.

181. Οὐδ' ὄθομαι.] Οὐδὲ ἐπιστροφὴν ποιοῦμαι. Κοτέοντος.] Ὀργιζομένου. Ἀπειλήσω δέ τοι.] Ἀπειλήσω δέ σοι. Ὧδε.] Οὕτως.

182. Ὡς ἔμ' ἀφαιρεῖται.] Ὥσπερ ἐμοῦ λαμβάνει.

183. Τὴν μὲν ἐγώ.] Ταύτην μὲν ἐγώ. Σὺν νηΐ τ' ἐμῇ.] Σὺν τῇ ἐμῇ νηΐ.

184. Πέμψω.] Ἀποπέμψω. Ἐγὼ δέ κ' ἄγω.] Ἐγὼ δὲ ἀπαγάγω.

185. Αὐτὸς ἰών.] Δι' ἐμαυτοῦ παραγενόμενος. Κλισίηνδε.] Εἰς τὴν σκηνήν. Τὸ σὸν γέρας.] Τὴν σὴν τιμήν. Ὄφρ' εὖ εἰδῇς.] Ὅπως σαφῶς μάθῃς.

186. Ὅσσον.] Ὁπόσον. Φέρτερος.] Κρείσσων. Εἰμί.] Ὑπάρχω. Σέθεν.] Σοῦ. Στυγέῃ δέ.] Μισήσῃ, εὐλαβηθῇ.

187. Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι.] Ἰσοφαρίζεσθαί μοι, τουτέστιν ἐξίσου πρὸς ἐμὲ λέγειν. Καὶ ὁμοιωθήμεναι.] Καὶ ἐξομοιωθῆναι. Ἄντην.] Ἐξεναντίας.

188. Ὣς φάτο.] Οὕτως εἶπε. Πηλεΐωνι.] Τῷ Πηλέως παιδὶ, Ἀχιλλεῖ. Ἄχος γένετο.] Λύπη ἐγένετο. Ἐν δέ οἱ ἦτορ.] Ἡ δὲ ψυχὴ αὐτοῦ.

189. Στήθεσσι λασίοισιν.] Ἐν τοῖς δασέσι καὶ συνετοῖς. νῦν δὲ περὶ τοῦ θυμοειδοῦς μέρους τῆς ψυχῆς φησιν, ἀφ' οὗ λέγει στήθεσιν· ὑπὸ γὰρ τὰ στέρνα κεῖται ἡ καρδία, ἐν ᾗ τὸ πυρῶδες καὶ θερμὸν καὶ μανικὸν τῆς ψυχῆς. Διάνδιχα.] Διχῶς. Μερμήριξεν.] Ἐμερίμνησεν, ἐνεθυμήθη.

190. Ἢ ὅγε.] Ἤπερ οὗτος. Φάσγανον.] Ξίφος. Ἐρυσσάμενος.] Σπασάμενος, ἑλκύσας.

191. Τοὺς μέν.] Ἀντὶ τοῦ, τοὺς μὲν Ἕλληνας. Ἀναστήσειεν.] Ἀναστάντας, καὶ ἐν ταραχῇ ποιήσειε, τουτέστι, φυγάδας καταστήσειεν. Ἐναρίξοι.] Φονεύσοι.

192. Ἦε χόλον παύσειεν.] Ἢ τὴν μανίαν παύσειεν. Ἐρητύσειέ τε θυμόν.] Καὶ ἐπίσχῃ τὴν ὀργήν.

193. Ἕως ὁ.] Ἕως οὗτος. Ὥρμαινε.] Ἐνεθυμεῖτο, διενοεῖτο. Κατὰ φρένα.] Κατὰ τὸν νοῦν. Καὶ κατὰ θυμόν.] Καὶ κατὰ τὴν διάνοιαν.

NOTÆ.

182. Χρυσηΐδα) Χρύσης καὶ Βρίσης ἀδελφοί· ὧν πατὴρ, Ἄρδυς. ὁ μὲν Βρίσης οἰκῶν ἐν Πηδάσῳ, ἐπὶ τοῦ Σατνιόεντος ποταμοῦ· ὁ δὲ Χρύσης, ἐν τῇ Χρύσῃ, διεχούσῃ τῆς Πηδάσου ἡμέρας ὁδόν· καὶ τοῦ μὲν Χρύσου θυγάτηρ Ἀστυνόμη, ἡ Ἀστυνόμεια, ἡ καὶ Χρυσηΐς· τοῦ δὲ Βρίσου Ἱπποδάμη, ἡ Ἱπποδάμεια. ἡ καὶ Πατρωνυμικῶς Βρισηΐς ἐκαλεῖτο. Confer. *Eustath.* fol. 58. lin. 25. & *Scholia*, ad α'. v. 392.

193. Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε) Hic Versus passim in *Iliade* & *Odyssea* occurrit. In *Primo* autem loco *Amphibrachys* ponitur, Pes nempe *Dactylo*, *Spondæo*, vel *Anapæsto* ἰσόχρονος. Ita *Odyss.* δ'. v. 90. Ἕως ἐγὼ περὶ κεῖνα πολὺν βίοτον συναγείρων.

VARIÆ LECTIONES.

186. Στυγέῃ) γρ. στυγέοι. MS. Barocc. Oxon.

189. Μερμήριξεν) γρ. μερμήριζεν, MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori.*

191. Ἐναρίξοι) γρ. ἐναρίξαι, & ἐναρίξει *Eustath.* fol. 17. lin. 13. & fol. 73. lin. 38.

Ἕλκετο δ' ἐκ κολεοῖο μέγα ξίφος, ἦλθε δ' Ἀθήνη
Οὐρανόθεν· πρὸ γὰρ ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε·
Στῆ δ' ὄπιθεν, ξανθῆς δὲ κόμης ἕλε Πηλείωνα,
Οἴῳ φαινομένη, τῶν δ' ἄλλων οὔτις ὁρᾶτο.
Θάμβησεν δ' Ἀχιλεύς, μετὰ δ' ἐτράπετ'· αὐτίκα δ' ἔγνω
Παλλάδ' Ἀθηναίην, δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίπτ' αὖτ', Αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, εἰλήλουθας;
Ἦ, ἵνα ὕβριν ἴδῃς Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο;
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελέσθαι ὀίω,
Ἧις ὑπεροπλίῃσι τάχ' ἄν ποτε θυμὸν ὀλέσσῃ.

Trahebatque è vaginâ magnum ensem; venit utique Pallas
Cœlitus: præmiserat enim Dea ulnis-candida Juno
Ambos simul ex animo amansque, curansque.
Stetit autem retrò, & flavâ comâ prehendit Peliden,
Soli apparens, aliorum vero nullus videbat.
Expavit autem Achilles & retrò conversus est, statimque agnovit
Palladem Minervam, terribiles enim ei oculi visi sunt.
Et ipsam editâ voce, verbis alatis allocutus est,
" Cur huc, Ægiochi Jovis progenies, venisti?
" An ut injuriam videas Agamemnonis Atridæ?
" Sed tibi edico, quod & perfectum iri puto,
" Suis superbiis citò tandem animum perdet.

ΣΧΟΛΙΑ.

194. Ἕλκετο.] Εἷλκεν. Ἐκ κολεοῖο.] Ἐκ τῆς ξιφοθήκης.

195. Οὐρανόθεν.] Ἐκ τοῦ οὐρανοῦ, φησὶ, παρεγένετο ἡ Ἀθηνᾶ· ὅ ἐστιν ἡ φρόνησις· δεῖ γὰρ οὕτως αὐτὴν καταβαίνειν, ὡς καὶ τῆς κόμης αὐτὸν κρατῆ, καὶ οὐκ ἄλλο μέρος τοῦ σώματος, ἀλλ' ἔνθα ἵδρυται τὸ λογικὸν τῆς ψυχῆς μέρος. εὐλόγως δὲ καὶ οἱ μυθογράφοι φασὶν, ὅτι ἔγκυος οὖσα ἡ Μῆτις τὴν Ἀθηνᾶν, κατεπόθη ὑπὸ τοῦ Διός· καὶ ἀπὸ τῆς κεφαλῆς αὐτοῦ, τῷ ἀνελομένῳ τῆς ἀποκυήσεως χρόνῳ, ἐξέθορεν ἡ Θεὸς σὺν ὅπλοις. Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ. Πρὸ γὰρ ἧκε.] Προέπεμψε γὰρ αὐτήν.

196. Ἄμφω.] Ἀμφοτέρους. Ὁμῶς.] Ὁμοίως. Θυμῷ.] Τῇ ψυχῇ. Φιλέουσα.] Φιλοῦσα. Κηδομένη τε.] Καὶ φροντίζουσα.

197. Στῆ δέ.] Ἔστη δέ. Ξανθῆς δέ.] Καλῆς, πυῤῥᾶς· καὶ διὰ τούτου δὲ φασιν αἰνίττεσθαι τὸ θερμὸν καὶ ὀργίλον τοῦ ἥρωος. οἱ γὰρ ξανθόχολοι, τοιοῦτοι. Κόμης.] Τῆς τριχώσεως· εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κόσμον εἶναι τοῦ σώματος. Ἕλε.] Ἔλαβεν.

198. Οἴῳ φαινομένη.] Μόνῳ αὐτῷ φαινομένη, καὶ ὁρωμένη. μόνος γὰρ αὐτὸς τὸν οἰκεῖον δαίμονα, ἢ τὴν ἐν αὐτῷ φρόνησιν ἑώρα. Τῶν δ' ἄλλων.] Τῶν δὲ λοιπῶν. Οὔτις ὁρᾶτο.] Οὐδεὶς ἑώρα καὶ ἔβλεπε.

199. Θάμβησεν.] Ἐφοβήθη, ἐξεπλάγη. Μετὰ δ' ἐτράπετο.] Καὶ περιεστράφη. Αὐτίκα δ' ἔγνω.] Παραχρῆμα δὲ ἐπέγνω.

200. Παλλάδα.] Τὴν Ἀθηνᾶν, ἐπιθετικῶς. ἤτοι ἀπὸ τοῦ πάλλειν, καὶ κραδαίνειν τὸ δόρυ· πολεμικὴ γὰρ ἡ Θεός· ἢ ὅτι Πάλλαντα, ἕνα τῶν γιγάντων, ἀπέκτεινεν. ἢ ἀπὸ τοῦ ἀναπαλθῆναι αὐτὴν ἐν τῇ κεφαλῇ τοῦ Διός· ἢ διὰ τὸ παλλομένην τὴν καρδίαν τοῦ Διονύσου προσκομίσαι τῷ Διΐ. Δεινὼ δέ οἱ.] Φοβερὼ δὲ αὐτῷ· δυϊκῶς. Ὄσσε.] Ὄμματα, ὀφθαλμοί. Φάανθεν.] Ἐφάνησαν.

201. Καί μιν.] Καὶ αὐτήν. Φωνήσας.] Προσειπὼν, καλέσας. Ἔπεα πτερόεντα.] Λόγους ταχεῖς. λόγοι γὰρ οὐδὲν ταχύτεροι. Προσηύδα.] Προσεῖπε.

202. Τίπτ' αὖτ'.] Τί δή ποτε· συνήθως ὁ τρόπος. Αἰγιόχοιο.] Αἰγίδα ἔχοντος. Αἰγὶς δέ ἐστιν ὅπλον Διὸς ἡφαιστότευκτον. Εἰλήλουθας.] Ἐλήλυθας, παραγέγονας· ἡ δὲ διάλεκτος, Ἰώνων.

203. Ἦ ἵνα.] Ἢ ὅπως. Ὕβριν.] Νῦν τὸν φόνον, ἢ μᾶλλον, τὴν ἀλαζονείαν.

204. Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω.] Ἀλλ' ἐρῶ δή σοι. Τὸ δὲ καὶ τετελέσθαι ὀίω.] Ὅπερ καὶ πληρωθήσεσθαι ὑπολαμβάνω.

205. Ἧις ὑπεροπλίῃσι.] Ταῖς ἰδίαις ὑπερηφανίαις. Τάχ' ἄν ποτε.] Ταχέως ἄν ποτε. Ὀλέσσῃ.] Ἀπολέσῃ.

NOTÆ.

194. Ἦλθε δ' Ἀθήνη) Ut sæpe alias, τὸ δὲ παρέλκει. Vid. *Var. Lect.*

198. Οἴῳ φαινομένη) *Odyss.* π'. v. 190.

NOTÆ IN SCHOLIA.

195. Post, Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ, addatur, καὶ Ἡσίοδος, nempe *Theogon.* v. 886. De *Minerva* natâ cum Armis, vid. *Homer.* Hymn. *Minerv.* xxvii. v. 4. & *Anacreon,* v. 870. unde Error patet Scholiastæ *Apollonii,* ad l. 4. v. 1310. Πρῶτος Στησίχορος ἔφη σὺν ὅπλοις ἐκ τῆς Διὸς κεφαλῆς ἀναπηδῆσαι τὴν Ἀθηνᾶν.

VARIÆ LECTIONES.

194. Ἦλθε δ' Ἀθήνη) γρ. ἦλθεν Ἀθήνη. Vid. Not. in *Textum.*

198. Ὁρᾶτο) γρ. ὅρητο, & ὁρῆτο.

203. Ἴδῃ) γρ. ἴδῃς, & ἴδῃ, pro ἴδηαι, *Eustath.* fol. 64. lin. 52. MS. *Barocc.* Oxon. ἴδῃς.

204. Τετελέσθαι) γρ. τελέεσθαι.

205. Ἧις) γρ. ἧπι, leg. ἧσι, MS. *Laud.* Oxon. *Ibid.* Ὀλέσσῃ) γρ. ὀλέσσαι. MS. *Laud.* Oxon. ὀλέσῃ MS. *Barocc.* Oxon.

Τόνδ'

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἦλθον ἐγὼ παύσουσα τὸ σὸν μένος, αἴ κε πίθηαι,
Οὐρανόθεν· πρὸ δέ μ' ἧκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ἄμφω ὁμῶς θυμῷ φιλέουσά τε, κηδομένη τε.
Ἀλλ' ἄγε, λῆγ' ἔριδος, μηδὲ ξίφος ἕλκεο χειρί.
Ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μὲν ὀνείδισον, ὡς ἔσεταί περ.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Καί ποτέ τοι τρὶς τόσσα παρέσσεται ἀγλαὰ δῶρα,
Ὕβριος εἵνεκα τῆσδε· σὺ δ' ἴσχεο, πείθεο δ' ἡμῖν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Χρὴ μὲν σφωΐτερόν γε, θεά, ἔπος εἰρύσσασθαι,
Καὶ μάλα περ θυμῷ κεχολωμένον· ὡς γὰρ ἄμεινον.
Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.
Ἦ, καὶ ἐπ' ἀργυρέῃ κώπῃ σχέθε χεῖρα βαρεῖαν·
Ἂψ δ' ἐς κουλεὸν ὦσε μέγα ξίφος, οὐδ' ἀπίθησε
Μύθῳ Ἀθηναίης· ἡ δ' Οὔλυμπόνδε βεβήκει,

Hanc rursus alloquuta est Dea cæsiis oculis Minerva,
" Veni ego sedatura tuam iram (si modo parueris)
" Cœlitus; præmisit autem me Dea candidis-ulnis Juno,
" Ambos simul ex animo diligensque curansque.
" Sed age quiesce à contentione, neque ensem trahe manu;
" Sed verbis quidem conviciator, sicut erit;
" Sic enim edico, hoc & perfectum erit.
" Et aliquando tibi ter tot aderunt splendida dona,
" Injuriæ causâ hujus: tu autem cohibe te, obtemperaque nobis.
Hanc respondens allocutus est pedibus velox Achilles,
" Oportet quidem vestrum, Dea, verbum observare,
" Quantumvis sim ex animo iratus: sic enim melius.
" Quisquis utique Diis obtemperaverit, magis quoque exaudiunt ipsum.
Dixit, & in argenteo manubrio repressit manum gravem;
Retróque in vaginam condidit magnum ensem, neque fuit inobediens
Verbo Minervæ; hæc igitur ad cœlum abiit,

ΣΧΟΛΙΑ.

206. Τὸν δ' αὖτε.] Τοῦτον δὲ πάλιν. Προσέειπε.] Προσεῖπεν. Γλαυκῶπις.] Ἡ γλαυκόφθαλμος, ἡ γλαυκοὺς καὶ καταπληκτικοὺς ὦπας ἔχουσα.

207. Ἦλθον.] Παρεγενόμην. Παύσουσα.] Καταπαύσουσα. Τὸ σὸν μένος.] Τὴν σὴν ὀργήν. Αἴ κε πίθηαι.] Ἐὰν πεισθῇς ἐμοί.

208. Πρὸ δέ μ' ἧκε.] Προέπεμψε δέ με.

209. Ἄμφω ὁμῶς.] Ἀμφοτέρους ὁμοίως. Φιλέουσά τε.] Φιλοῦσα. Κηδομένη τε.] Καὶ φροντίζουσα.

210. Ἀλλ' ἄγε.] Ἀλλὰ φέρε. ἔστι δὲ ἐπίρρημα παρακελεύσεως, ἢ ἐπιρρηματικὸν μόριον. Λῆγε.] Παῦε. Ἔριδος.] Φιλονεικίας. Ἕλκεο.] Ἕλκε.

211. Ἀλλ' ἤτοι ἔπεσιν μέν.] Διὰ μὲν λόγων. Ὀνείδισον.] Ὕβρισον. Ὡς ἔσεταί περ.] Ὥσπερ καὶ γενήσεται.

212. Ὧδε γάρ.] Οὕτως γάρ. Ἐξερέω.] Ἐρῶ, λέξω. Τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.] Ὅπερ καὶ τελεσθήσεται.

213. Καί ποτέ τοι.] Καὶ σοί ποτε· [illegible], ὁ τρόπος. Τρὶς τόσσα.] Πολλάκις τοσαῦτα. οὐ γὰρ τριπλάσια αὐτῷ παρέσχεν ὁ Ἀγαμέμνων, ἀλλὰ σὺν τῇ Βρισηΐδι πολλὰ ἄλλα, ὡς αὐτός φησιν ἐν τῇ ι. Παρέσσεται.] Δοθήσεται. Ἀγλαά.] Καλά.

214. Ὕβριος εἵνεκα τῆσδε.] Ὑπὲρ ταύτης τῆς ὕβρεως ἧς [illegible] ἴδες. Σὺ δ' ἴσχεο.] Σὺ δὲ παύου. Πείθεο δ' ἡμῖν.] Καὶ πείθου ἡμῖν.

215. Πόδας ὠκύς.] Τοῖς ποσὶ ταχύς.

216. Χρή.] Προσῆκόν ἐστι, πρέπει. Σφωΐτερον.] Ὑμέτερον. Εἰρύσσασθαι.] Φυλάξαι.

217. Καὶ μάλα.] Καὶ πάνυ. Κεχολωμένον.] Ὠργισμένον. Ὡς γὰρ ἄμεινον.] Οὕτω γὰρ βέλτιον.

218. Ὅς κεν.] Ὃς ἄν. Ἐπιπείθηται.] Πείθηται, ὑπακούῃ. Μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ.] Λίαν ἐπακούουσιν αὐτοῦ, δηλονότι θεοί, ὃς ἐπιπείθεται αὐτοῖς.

219. Ἦ.] Ἔφη, εἶπεν. Ἀργυρέῃ.] Ἀργυρᾷ, καλῇ. Κώπῃ.] Τῇ λαβίδι τοῦ ξίφους. Σχέθε.] Ἐπέσχεν, ἐπέβαλεν.

220. Ἂψ.] Πάλιν, εἰς τοὐπίσω. Βαρεῖαν.] Ἰσχυράν, μεγάλην. Κουλεόν.] Τὴν ξιφοθήκην. Ὦσε.] Ἀπέωσατο, ἐνέβαλεν. Οὐδ' ἀπίθησεν.] Οὐδ' ἠπείθησεν, ἀλλ' ἐπείσθη.

221. Μύθῳ.] Τῷ λόγῳ. Ἀθηναίης.] Τῆς Ἀθηνᾶς. Ἡ δέ.] Αὕτη δέ. Οὔλυμπόνδε.] Εἰς τὸν Ὄλυμπον. Βεβήκει.] Ἀπεληλύθει, ἐπορεύθη.

NOTÆ.

218. Ὅς κε θεοῖς ἐπιπείθηται, μάλα τ' ἔκλυον αὐτοῦ) *Plutarchus*, in *Homeri* Vitâ, sumptum hinc putat illud *Pythagoræ*, Θεῷ ἕπου.

NOTÆ IN SCHOLIA.

218. Quæ sequuntur, post ἐπακούουσιν αὐτοῦ, *Excerpta* MSS. ministrabant.

VARIÆ LECTIONES.

207. Τὸν μένος) γρ. τὸ σὸν μένος. 218. Αὐτοῦ) γρ. αὐτοί. *Clem. Alexandr.* Stromat. l. 5. sub initio.

Δώματ' ἐς αἰγιόχοιο Διὸς, μετὰ δαίμονας ἄλλους.
Πηλείδης δ' ἐξαῦτις ἀταρτηροῖς ἐπέεσσιν
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ οὔπω λῆγε χόλοιο,
Οἰνοβαρὲς, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο,
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα λαῷ θωρηχθῆναι,
Οὔτε λόχονδ' ἰέναι σὺν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν,
Τέτληκας θυμῷ· τὸ δέ τοι κὴρ εἴδεται εἶναι.
Ἦ πολὺ λώϊόν ἐστι, κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι, ὅστις σέθεν ἀντίον εἴποι·
Δημοβόρος βασιλεὺς, ἐπεὶ οὐτιδανοῖσιν ἀνάσσεις·
Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον, τὸ μὲν οὔποτε φύλλα καὶ ὄζους

In domos Ægiochi Jovis, ad deos alios.
Pelides autem iterum asperis verbis
Atridem alloquutus est, & nondum cessabat ab ira,
" Vino gravis, canis oculos habens, cor vero cervi,
" Neque unquam in bellum unà cum populo armari,
" Neque ad insidias ire cum primoribus Achivorum,
" Ausus es animo: hoc utique tibi mors videtur esse.
" Certè multò melius est, per exercitum latum Achivorum,
" Dona auferre illius, quicunque tibi contradixerit:
" Populi-vorator Rex, quoniam hominibus nullius pretii imperas.
" Certè enim, Atrida, nunc postremò contumeliam fecisses.
" Verùm tibi edico, atque adeò magnum juramentum juro,
" Næ per hoc sceptrum, quod quidem nunquam folia & ramos

ΣΧΟΛΙΑ.

222. Μετὰ δαίμονας.] Ἐπὶ τοὺς θεούς. Οὕτως δὲ δαίμονας καλεῖ τοὺς θεοὺς, ἤτοι δαήμονας· ἔμπειροι γὰρ καὶ ἴδριες πάντων αὐτοί εἰσιν, ἢ ὅτι διαιτηταί εἰσι καὶ διοικηταὶ τῶν ἀνθρώπων. Ἀλκμὰν ὁ λυρικός φησιν, Ὅς εἶχε πάλοις ἔπαλλε, δαίμονάς τ' ἐδάσσατο, τοὺς μερισμοὺς, τὰς διαιτήσεις αὐτῶν. Ἡσίοδος δὲ δαίμονάς φησι τοὺς ἐκ τοῦ ζῆν μεταστάντας· ὄντας δὲ ἐπὶ τῆς τοῦ Κρόνου βασιλείας τοῦ χρυσοῦ γένους, λέγων αὐτοὺς Δαίμονας φύλακας θνητῶν ἀνθρώπων.

223. Ἐξαῦτις.] Ἐκ δευτέρου, εὐθέως, παραυτά. Ἀταρτηροῖς.] Ἀτηροῖς, χαλεποῖς. Ἐπέεσσιν.] Ἔπεσι, λόγοις.

224. Λῆγε.] Ἐπαύετο. Χόλοιο.] Τῆς ὀργῆς.

225. Οἰνοβαρές.] Οἴνῳ βεβαρημένε, μέθυσε. Κυνὸς ὄμματ' ἔχων.] Ἀντὶ τοῦ, ἀναιδέστατε, ὡς κύων. Κραδίην δ' ἐλάφοιο.] Τὴν δὲ καρδίαν ἐλάφου. τοῦτ' ἔστι, δειλὸς ὡς ἔλαφος. Κραδίην.] Καρδίαν. τὸ δὲ πάθος τῆς λέξεως, μετάθεσις. καὶ Κραδίη δ' ἐλελίχθη. εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ κραδαίνεσθαι καὶ πάλλεσθαι ἀεὶ τὸ τῆς καρδίας σπλάγχνον.

226. Ἅμα λαῷ.] Ἅμα τῷ ὄχλῳ. Θωρηχθῆναι.] Καθοπλισθῆναι.

227. Λόχονδ'.] Ἐνέδραν. Ἰέναι.] Παραγενέσθαι. Σὺν ἀριστήεσσι.] Σὺν τοῖς ἀρίστοις, ἡγεμόσιν.

228. Τέτληκας.] Κεκαρτέρηκας, ὑπομεμένηκας. Θυμῷ.] Τῇ ψυχῇ. Τὸ δέ τοι.] Δεξιώτερον, ἢ αἰσχρότερον. Κήρ.] Θάνατος. τοῦτο γάρ φησι, τὸ ἐν πολέμῳ, ἢ λόχῳ εὑρεθῆναι, ὡς θάνατος, μισητόν σοι φαίνεται. Εἴδεται.] Φαίνεται, δοκεῖ.

229. Ἦ πολὺ λώϊον.] Ἀλλ' ὄντως δή σοι τοῦτο κάλλιον εἶναι νομίζεται. Κατὰ στρατόν.] Κατὰ τὸ στρατόπεδον. Εὐρύν.] Πλατὺν καὶ μέγιστον.

230. Δῶρ' ἀποαιρεῖσθαι.] Τὰ παρ' ἄλλῳ τινὶ δεδομένα δῶρα ἀφαιρεῖσθαι. Ὅστις σέθεν.] Ὅστις σοῦ. Ἀντίον.] Ἐξ ἐναντίας.

231. Δημοβόρος.] Ὁ τὰ δημόσια κατεσθίων. Οὐτιδανοῖσιν.] Οὐδενὸς λόγου ἀξίοις, ἀσθενέσιν. Ἀνάσσεις.] Βασιλεύεις.

232. Ἦ γὰρ ἂν Ἀτρείδη.] Ὄντως γὰρ δή, υἱὲ τοῦ Ἀτρέως, Ἀγάμεμνον. Ὕστατα λωβήσαιο.] Ὑστάτην ἂν ταύτην τὴν ὕβριν εἰργάσω, φονευθεὶς ἐν αὐτῇ ὑπὸ πάντων, βλαβεὶς, ὑβρισθείς.

233. Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω.] Ἀλλ' ἐρῶ δή σοι. Ὀμοῦμαι.] Ὀμόσω. ἐπόμνυσθαι ἐστι, τὸ, ὑποσχόμενον ὀμόσαι· ἀπομνύναι δὲ, τὸ ἀποφάσκειν.

234. Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον.] Ναὶ μὰ τοῦτο τὸ σκῆπτρον. πλεονάκις τὸ μὰ ἀρνητικὸν, ἤγουν ἀπομοτικὸν μόριον, κατὰ Ἀττικὸν ἔθος. ἤρκει γὰρ εἰπεῖν, ναὶ τοῦτο τὸ σκῆπτρον. ἰστέον δὲ, ὅτι διὰ τοῦ σκήπτρου, ὀμνύουσιν αὐτὸν τὸν ἔφορον τῆς βασιλείας θεόν. Τὸ μὲν οὔποτε.] Ὅπερ οὐδέποτε ἄν. παραβολὴ ὁ τρόπος. Ὄζους.] Κλάδους.

NOTÆ.

226. *Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμον ἅμα*) Ultima τοῦ *πόλεμον* producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis*, & ob *Asperum* sequens, etiam *Acuminatum*. Vid. ad v. 19. & 51.

233. *Καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι*) Ultima τοῦ *ἐπὶ* producitur, in *Cæsura*, vi Toni sui, & ante Liquidam.

VARIÆ LECTIONES.

228. Τόδε τοι) χ. τὸ δέ τοι. 230. Εἴπει) χ. εἴπῃ. MSS. *Barocc.* & *Laud.* Oxon.

Φύσει,

Φύσει, ἐπειδὴ πρῶτα τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν,
Οὐδ' ἀναθηλήσει· περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε
Φύλλα τε καὶ φλοιόν· νῦν αὖτέ μιν υἷες Ἀχαιῶν
Ἐν παλάμῃς φορέουσι δικασπόλοι, οἵ τε θέμιστας
Πρὸς Διὸς εἰρύαται· ὁ δέ τοι μέγας ἔσσεται ὅρκος·
Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος ποθὴ ἵξεται υἷας Ἀχαιῶν
Ξύμπαντας· τοῖς δ' οὔ τι δυνήσεαι, ἀχνύμενός περ,
Χραισμεῖν, εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Θνήσκοντες πίπτωσι· σὺ δ' ἔνδοθι θυμὸν ἀμύξεις
Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισας.
Ὣς φάτο Πηλεΐδης· ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· ἕζετο δ' αὐτός.
Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν ἐμήνιε· τοῖσι δὲ Νέστωρ

" Producet, postquam primum truncum in montibus reliquit,
" Neque repullulabit, circum enim ferrum denudavit
" Foliaque & corticem; nunc autem ipsum filii Achivorum
" In manibus portant judices, quique leges
" A Jove tuentur; hoc autem tibi erit magnum juramentum:
" Certè aliquando Achillis desiderium accedet filios Achivorum
" Universos: his autem non poteris, doleas licèt,
" Prodesse; quando multi ab Hectore homicidâ
" Morientes cadent: tu autem intùs animum lacerabis
" Iratus, quòd fortissimum Achivorum non honoraris.
Sic dixit Pelides; sceptrúmque projecit in terram
Aureis clavis transfixum; consedit autem ipse.
Atrides verò ex alterâ parte irascebatur: his igitur Nestor

ΣΧΟΛΙΑ.

235. Φύσει.] Ἀναβλαστήσει. Διατί ὁ Ἀχιλλεὺς σκῆπτρον ἔχει; πρὸς λεγόμενον, ὅτι εἰ καὶ μὴ πάντων τῶν Ἑλλήνων ἐβασίλευε, τῶν μέν τοι Μυρμιδόνων ἦρχεν. Ἐπειδὴ πρῶτα.] Ἐπειδὴ ἅπαξ τὸ πρῶτον καὶ τὴν ἀρχήν. Τομὴν ἐν ὄρεσσι λέλοιπεν.] Τὴν τομὴν, ὅ ἐστι, τὴν ῥίζαν αὐτοῦ τμηθὲν ἐν τῷ ὄρει κατέλειψε.

236. Οὐδ' ἀναθηλήσει.] Οὐδ' ἀναβλαστήσει. Περὶ γάρ ῥά ἑ χαλκὸς ἔλεψε.] Περιλέλοιπε γὰρ αὐτὸ ὁ σίδηρος, ὅ ἐστι, ἔγλυψε.

237. Φύλλα τε καὶ φλοιόν.] Τά τε φύλλα καὶ τὸν φλοιόν. Φλοιὸς δέ ἐστι, τὸ καλύπτρον λέπος. Νῦν αὖτέ μιν.] Νῦν αὐτὸ πάλιν. Υἷες Ἀχαιῶν.] Περιφραστικῶς οἱ Ἕλληνες.

238. Ἐν παλάμῃς.] Ἐν ταῖς χερσί. Φορέουσι.] Φοροῦσι, βαστάζουσι. Δικασπόλοι.] Οἱ περὶ τὰς δίκας ἀναστρεφόμενοι βασιλεῖς καὶ νόμους. Θέμιστας.] Δικαιοσύνας, νόμους.

239. Πρὸς Διός.] Παρὰ τοῦ Διός. Εἰρύαται.] Ῥύονται, φυλάσσουσι. τὸ δὲ ὅλον, οἵτινες τὰς δίκας καὶ τοὺς νόμους παραλαβόντες φυλάττουσιν. Ὁ δέ τοι.] Οὗτος δέ σοι. Ἔσσεται.] Γενήσεται.

240. Ἦ ποτ' Ἀχιλλῆος.] Ὄντως δή ποτε ἡμέρα τοῦ Ἀχιλλέως. Ποθή.] Πόθησις, ἐπιζήτησις. Ἵξεται.] Παραγενήσεται.

241. Ξύμπαντας.] Ὁμοῦ πάντας. Τοῖς δ' οὔ τι.] Τούτοις δὲ οὐδέν. Δυνήσεαι.] Δυνήσῃ. Ἀχνύμενός περ.] Καίπερ λυπούμενος.

242. Χραισμεῖν.] Βοηθεῖν. Εὖτ' ἄν.] Ὁπότ' ἄν. Πολλοί.] Πλεῖστοι. Ὑφ' Ἕκτορος.] Ὑπὸ τοῦ Ἕκτορος. Ἀνδροφόνοιο.] Ἀνδροφόνου, πολεμικοῦ. Διατί τὸν Ἕκτορα ἀνδροφόνον προσηγόρευσε, καὶ οὐ χαλκοκορυστὴν, ἢ ἱππόδαμον; ῥητέον, ὅτι ἀνδροφόνον αὐτὸν εἴρηκε, πρὸς κατάπληξιν τῶν ἀκουόντων· εἴωθε δὲ τηρεῖν τὰ ἐπίθετα εὐτόχως. καὶ ἄλλως ῥητέον, ὅτι ἐν ᾧ τις ἐστὶ μέγας ἀεὶ καὶ εὐδοκιμῶν, ἐκ τούτου καὶ ἄλλως ἐπαινεῖ. καὶ γὰρ ὁ Ἀχιλλεὺς ἠδύνατο μὲν Διογενὴς καλούμενος, οὐχ ἧττον δὲ ἐπίχαιρε καὶ τῇ ἀνδροφονίᾳ· καὶ τοῦτο λέγει τὸν Ἕκτορα ἀνδροφόνον.

243. Θνήσκοντες.] Ἀποθνήσκοντες, πίπτοντες, νεκροί. Σὺ δ' ἔνδοθι.] Σὺ δὲ ἔσωθεν. Θυμόν.] Τὴν ψυχήν. Ἀμύξεις.] Σπαράξεις, πληγώσῃ.

244. Χωόμενος.] Λυπούμενος, ὀργιζόμενος. Οὐδὲν ἔτισας.] Κατ' οὐδὲν ἐτίμησας.

245. Ποτὶ δὲ σκῆπτρον βάλε γαίῃ.] Προσέβαλε δὲ καὶ προσέρριψε τῇ γῇ τὸ σκῆπτρον διὰ τὴν ὀργήν. ἡ διάλεκτος, Δωρίων.

246. Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον.] Χρυσοῦς ἥλους ἔχον, καὶ διαπεπερονημένον αὐτοῖς ἠσφαλισμένον. Ἕζετο.] Ἐκαθέζετο.

247. Ἑτέρωθεν.] Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους, ἐξεναντίας. Ἐμήνιε.] Ὠργίζετο.

NOTÆ.

244. Χωόμενος, ὅτ' ἄριστον) Ultima τοῦ Χωόμενος producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis* ante *Asperum*, etiam *Acuminatum*, necnon ante *γγμι*.

245. Ποτὶ) *Doricè* pro προτὶ, quod *Ionicè* pro πρός. Et προτὶ semper *Homero* arridet, ubi versûs εὐρυθμία patitur. Vid. ad *β*. v. 137.

VARIÆ LECTIONES.

238. Παλάμῃς) γρ. παλάμαις. MSS. *Barocc.* & *Laud.* Oxon.

239. Ὁ δέ τοι) γρ. ὅδε τοι. Ibid. Ἔσσεται ὅρκος) γρ. ὅρκος ἐσεῖται, MS. *Barocc.* Oxon.

241. Ξύμπαντας) γρ. σύμπαντας, MS. *Barocc.* Oxon.

245. Ποτὶ) γρ. προτὶ.

Ἡ δυεπὴς

Ἡδυεπὴς ἀνόρουσε, λιγὺς Πυλίων ἀγορητής,
Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης μέλιτος γλυκίων ῥέεν αὐδή.
Τῷ δ' ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων
Ἐφθίαθ', οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο
Ἐν Πύλῳ ἠγαθέῃ, μετὰ δὲ τριτάτοισιν ἄνασσεν·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο, καὶ μετέειπεν,
Ὦ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
Ἦ κεν γηθήσαι Πρίαμος, Πριάμοιό τε παῖδες,
Ἄλλοι τε Τρῶες μέγα κεν κεχαροίατο θυμῷ,
Εἰ σφῶϊν τάδε πάντα πυθοίατο μαρναμένοιϊν,
Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν, περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.

Suaviloquus surrexit, argutus Pyliorum orator,
Cujus etiam à linguâ melle dulcior fluebat sermo.
Illi jam duæ quidem ætates articulatâ-voce-loquentium hominum
Defecerant, qui cum ipso anteà simul nutriti sunt & vixerant
In Pylo admodum divinâ, inter tertios autem regnabat.
Hic illis benevolens concionatus est, & dixit,
" O Dii, certè magnus luctus Achivam terram invadit.
" Certe lætarentur Priamus, Priamique filii,
" Cæterique Trojani valdè gauderent animo,
" Si vos hæc omnia audiverint decertantes,
" Qui quidem consilio Danais antecellitis, & pugnando.

ΣΧΟΛΙΑ.

248. Ἡδυεπής.] Ὁ ἡδὺς ἐν τῷ λέγειν. Ἀνόρουσεν.] Ἀνωρμήσεν, ἀνέστη. πῶς οὖν τὸ ἀνόρουσεν ἐπὶ τοῦ Νέστορος ὁ Ποιητής, τοῦ ἐξώρου ἤδη, ἐχρήσατο; ἐπὶ νέων γὰρ εἰκὸς ἦν τοῦτο λέγεσθαι. καὶ ῥητέον, ὅτι τὸ προθυμητικὸν τοῦ ὁμοφύλων, νεανικὴν αὐτῷ περιτίθησι κίνησιν. οὐδὲ γὰρ γέροντος κυβερνήτην μέμψαιτο ἄν τις, κινδυνεύοντος, σκάφους, ὑπὲρ τὸ δέον κινούμενον. καὶ ἄλλως, ῥητέον, ὅτι εἰώθει ἀεὶ ἡ τῆς τιμῆς προθυμία μὴ μόνον τοὺς νέους, ἀλλὰ καὶ τοὺς γέροντας μεταπείθειν πρὸς τὸ καὶ παρὰ δύναμιν ἐγχειρεῖν τι ποιεῖν, μᾶλλον δὲ τὸν Νέστορα ἐν τῷ δημηγορεῖν διαφέροντα τῶν λοιπῶν. καὶ εἰδότα μὴ ἀπαρεσκομένους τοὺς Ἕλληνας πρὸς τὰ λεγόμενα. Λιγύς.] Ἡδύς. ἐν τῷ λέγειν ὀξύς. Πυλίων.] Τῶν τὴν Πύλον κατοικούντων. ἔστι δὲ ὄνομα ἐθνικόν. Ἀγορητής.] Δημηγόρος.

249. Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης.] Οὗτινος καὶ ἀπὸ τῆς γλώσσης. ἡ γλῶσσα σημαίνει γ'. αὐτό τε τὸ σῶμα, καὶ τὴν διάλεκτον, καὶ τὸ ἀπηξενωμένον τῆς λέξεως. Γλυκίων.] Ἡδίων, γλυκεῖα. Ῥέεν.] Ἔρρει, ἐφέρετο· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν, ῥέεν, ἐμφαίνει τὸ ῥητορικὸν τοῦ Νέστορος. Αὐδή.] Φωνή.

250. Τῷ δὲ ἤδη δύο μὲν γενεαὶ μερόπων ἀνθρώπων.] Ἡρακλέους ἐς Πύλον στρατεύσαντος, ἔτι νέου ὄντος τοῦ Νέστορος, καὶ ἀποκτείναντος τοὺς πρεσβυτέρους, μίαν ὀνομάζει γενεάν· καὶ τοὺς τῆς μέσης ἡλικίας, ἄλλην ὀνομάζει γενεάν, ἧς καὶ ὁ Νέστωρ μόνος περισωθεὶς τῆς τρίτης γενεᾶς ἐβασίλευε, τῆς περὶ τοὺς παῖδας· ἰστέον, ὅτι οἱ Παλαιοὶ τὰς γενεὰς ἐψήφιζον, ἕως ἐτῶν τριάκοντα. Μερόπων.] Μεμερισμένην τὴν φωνὴν ἐχόντων· ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων. ὅ ἐστι, μεμερισμένην εἰς συλλαβὰς, καὶ ἔναρθρον ἐχόντων τὴν ὄπα, τουτέστι, τὴν φωνήν.

251. Ἐφθίατο.] Ἐφθαρμέναι ἦσαν. Οἵ οἱ πρόσθεν ἅμα τράφεν ἠδ' ἐγένοντο.] Τουτέστιν, οἱ πρὸ τούτου γενόμενοι, καὶ οἱ ἅμα αὐτῷ τραφέντες. Ἠδ' ἐγένοντο.] Καὶ ἐγένοντο.

252. Ἠγαθέῃ.] Πάνυ θείᾳ.

253. Ὅς σφιν.] Ὃς ἐν αὐτοῖς. Ἐϋφρονέων.] Καλῶς φρονῶν. Ἀγορήσατο.] Ἐδημηγόρησε. Καὶ μετέειπε.] Καὶ εἶπεν.

254. Ὦ πόποι.] Φεῦ παπαί. ἔστι δὲ σχετλιαστικὸν ἐπίρρημα, ὅ ἐστι λύπης δηλωτικόν. Ἦ μέγα πένθος.] Ὄντως μεγάλη λύπη. Ἀχαιΐδα γαῖαν.] Τὴν Ἑλληνικὴν γῆν, τοὺς Ἕλληνας. ἔστι δὲ μετωνυμία, ὁ τρόπος.

255. Ἦ κεν γηθήσαι.] Ὄντως ἂν χαρείη. Πριάμοιό τε παῖδες.] Καὶ οἱ τοῦ Πριάμου παῖδες, ἅμα τοῖς λοιποῖς Τρωσί.

256. Μέγα κέν.] Μεγάλως ἄν. Κεχαροίατο.] Χαρεῖεν.

257. Εἰ σφῶϊν.] Εἰ ὑμῶν. Τάδε πάντα.] Ταῦτα πάντα. Πυθοίατο.] Μάθοιεν. Μαρναμένοιϊν.] Μαχομένοιν.

258. Οἳ περὶ μὲν βουλῇ Δαναῶν.] Ἀντὶ τοῦ, οἵτινες διαφέρετε τῶν Ἑλλήνων καὶ ἐν τῷ βουλεύεσθαι. Περὶ δ' ἐστὲ μάχεσθαι.] Περισσῶς δὲ καὶ ὑπερβαλλόντως ἐστὲ καὶ ὑπερέχετε καὶ ἐν τῷ πολεμεῖν.

NOTÆ.

249. Τοῦ καὶ ἀπὸ γλώσσης) Οὐ μεῖζον ἐγκώμιον οὐκ ἂν γένοιτο ῥήτορος, *Plut.* in *Homeri* Vitâ. *Eurip.* Incert. v. 333. Εἴ μοι τὸ Νεστόρειον εὔγλωσσον μέλι, Ἀντήνορός τε, τοῦ Φρυγὸς δοίη θεός. Et *Theocrit.* Idyll. ξ. v. 82. Οὕνεκά οἱ γλυκὺ Μοῖσα κατὰ στόματος χέε νέκταρ. Vid. ad γ'. v. 214.

NOTÆ IN SCHOLIA.

253. Καὶ μετέειπε) Καὶ εἶπεν. Hic Editt. *Cantabrigg.* Dele καὶ μετέειπε· A manu malâ est. Vett. non agnoscunt. Quod falsum; καὶ μετέειπε enim non à malâ manu, sed *Homeri* ipsius Textus est, & καὶ εἶπεν, etiam in Edit. *Hervag.* An. 1535.

VARIÆ LECTIONES

251. Ἅμα τράφεν) γρ. ἅμ' ἔτραφεν. 258. Περὶ---περί) γρ. πέρι, πέρι.

Ἀλλά

Ἀλλὰ πίθεσθ'· ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο.
Ἤδη γάρ ποτ' ἐγὼ καὶ ἀρείοσιν, ἠέπερ ὑμῖν,
Ἀνδράσιν ὡμίλησα, καὶ οὔ ποτέ μ' οἵγ' ἀθέριζον.
Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, οὐδὲ ἴδωμαι,
Οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε, ποιμένα λαῶν,
Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολύφημον,
Θησέα τ' Αἰγείδην, ἐπιείκελον ἀθανάτοισι.
Κάρτιστοι δὴ κεῖνοι ἐπιχθονίων τράφεν ἀνδρῶν·

"Sed persuadeamini: ambo nempe juniores estis me.
"Jam enim aliquando ego & cum melioribus, quam vobis,
"Viris consuetudinem habui, & nunquam me ipsi parvi-penderunt.
"Non enim unquam tales vidi viros, neque videbo,
"Qualem Pirithoumque, Dryantémque, ducem populorum,
"Caneumque, Exadiumque, & æqualem Deo, Polyphemum,
"Theseumque Ægidem, similem immortalibus.
"Fortissimi certè illi terrestrium nutriti sunt virorum:

ΣΧΟΛΙΑ.

259. Ἀλλὰ πίθεσθε.] Ἀλλὰ πείθεσθε. Ἄμφω δὲ.] Ἀμφότεροι δὲ. Νεωτέρω.] Νεώτεροι, δυϊκῶς. Ἐστὸν.] Ἐστὶ, ὑπάρχετε. Ἐμεῖο.] Ἐμοῦ.

260. Ἀρείοσι.] Βελτίοσι, κρείττοσιν. Ἠέπερ ὑμῖν.] Ἢ ὑμῖν.

261. Ὡμίλησα.] Συνανεστράφην. Καὶ οὔ ποτέ μ' οἵ.] Καὶ οὐδέ ποτέ με αὐτοί. Ἀθέριζον.] Ἠπείθουν, ἀπεδοκίμαζον.

262. Οὐ γάρ πω.] Οὐδέποτε γάρ. Τοίους.] Τοιούτους. Ἴδον.] Ἐθεασάμην. Ἀνέρας.] Ἄνδρας. Οὐδὲ ἴδωμαι.] Οὐδὲ ἰδεῖν δυνήσομαι.

263. Οἷον.] Ὁποῖον. Πειρίθοον.] Πειρίθουν. ὄνομα κύριον. Πειρίθους, ὁ Ἰξίονος, γνήσιος μὲν ὢν Ἀθηναῖος, ᾤκησε δὲ τοῖς Κενταύροις. πρὸς γάμον ἀγόμενος Ἱπποδάμειαν τὴν Βούτου, τοὺς Κενταύρους συνεκάλεσεν εἰς εὐωχίαν. οἱ τινες οἰνωθέντες, ἐπεχείρουν ὑβρίζειν ὅσαι τῶν Ἐλληνίδων παρῆσαν γυναικῶν. ὅθεν οἱ Λαπίθαι συνελθόντες μαχεσάμενοι, διώκουσιν αὐτοὺς εἰς Μάλεαν ὄρος τῆς Πελοποννήσου. ὁ δὲ Πειρίθους ὠνομάσθη οὕτως ἀπὸ τοῦ περιθεῖν ἵππῳ ὁμοιωθέντα τὸν Δία, ἐν τῷ μίγνυσθαι τῇ μητρὶ αὐτοῦ. Δρύαντά τε.] Καὶ τὸν Δρύαντα. Ποιμένα λαῶν.] Βασιλέα ὄχλων.

264. Καινέα τε.] Καὶ τὸν Καινέα. ὁ δὲ Καινεὺς, Ἐλάτου μὲν παῖς, Λαπιθῶν δὲ βασιλεύς. πρότερον ἦν παρθένος εὐπρεπής. μιχθέντος δὲ αὐτῇ Ποσειδῶνος, αἰτησαμένη μεταβαλεῖν εἰς ἄνδρα ἡ νεᾶνις, ἄτρωτος γίγνεται, γενναιότατος τῶν καθ' αὐτὸν ὑπάρξας· καί δή ποτε πήξας ἀκόντιον ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τῆς ἀγορᾶς, θεοῖς τοῦτο προσέταξεν ἀριθμεῖν. δι' ἣν αἰτίαν ἀγανακτήσας ὁ Ζεὺς, τιμωρίαν τῆς ἀσεβείας παρ' αὐτοῦ εἰσεπράξατο. μαχόμενον γὰρ αὐτὸν τοῖς Κενταύροις καὶ ἄτρωτον ὄντα, ὑποχείριον ἐποίησε βάλλοντες γὰρ αὐτὸν οἱ προειρημένοι δρυσί τε καὶ ἐλάταις, ἔχωσαν εἰς γῆν. μέμνηται δὲ αὐτοῦ καὶ Ἀπολλώνιος ἐν τοῖς Ἀργοναυτικοῖς λέγων οὕτως,

Καινέα γὰρ δὴ πρόσθεν ἐπικλείουσιν ἀοιδοὶ
Κενταύροισιν ὀλέσθαι, ὅτε σφέας οἶος ἀπ' ἄλλων
Ἤλασ' ἀριστήων· οἱ δ' ἔμπαλιν ὁρμηθέντες,
Οὔτε μιν ἀγκλῖναι προτέρω σθένον, οὔτε δαΐξαι·
Ἀλλ' ἄρρηκτος, ἄκαμπτος ἐδύσατο νειόθι γαίης,
Θεινόμενος στιβαρῇσι καταΐγδην ἐλάτῃσιν.

Ἐξάδιόν τε.] Καὶ τὸν Ἐξάδιον. Ἀντίθεον.] Ἰσόθεον.

266. Κάρτιστοι.] Ἰσχυρότατοι, γενναῖοι. Κεῖνοι.] Ἐκεῖνοι. Ἐπιχθονίων.] Ἐπιγείων. Τράφεν.] Ἐτράφησαν.

NOTÆ.

259. Ἄμφω δὲ νεωτέρω ἐστὸν ἐμεῖο) Huc refer illud *Augusti*, Ἀκούσατε, νέοι, γέροντος· οὗ νέου γέροντες ἤκουον, ut *Plutarch.* Apophthegm.

265. Ἀθανάτοισι) *Prior* Syllaba producitur, ut *Eustathius* ait, πρὸς ἀναγκαῖον Δακτύλου ἀπαρτισμὸν, ut in multis aliis istiusmodi *Polysyllabis*, Πριαμίδης, ἀκάματος, ἀπονέεσθαι. Vid. ad β'. v. 113.

NOTÆ IN SCHOLIA.

263. Οἷον Πειρίθοόν τε, Δρύαντά τε) De his *Lapithis* & eorum cum *Centauris* pugnâ, in *Pirithoi* Nuptiis, vid. *Plutarch.* in *Theseo*, *Hesiod.* Scut. *Hercul.* v. 178. *Ovid.* Metamorph. l. 12. § 4, & 5. *Philostrat.* Heroic. *Tzetza* Chiliad. fol. 340. § 22. *Strabo* l. 9. *Valer. Flacc.* Argonaut. l. 1. *Apollon.* Argonaut. l. 1. v. 40. *Orpheus*, Argonaut. v. 413. Ὃς δ' ἄρ' ἄεισε μάχην Κενταύρων ὀβριμοθύμων, Οὓς Λαπίθαι κατέπεφνον ἀτασθαλίης ἕνεκα σφῶν. *Dryas* hic erat Rex *Thraciæ*, *Martis*, vel, ut alii, *Hippolochi* filius, ex *Orionis* stemmate, Pater illius *Lycurgi*, de cujus in *Bacchum* vesaniâ, *Iliad.* ζ. v. 130. *Pirithous*, *Thesei* Amicus, *Ixionis* & *Diæ*, *Deionei* filiæ, filius, ut mox *Br. Schol.* ad v. 268. *Exadius* etiam *Hesiodo* & *Ovidio* inter *Lapithas* memoratur.

264. * γρ. Θεόν. *Eusthath.* fol. 76. lin. 6. *Ibid.* Post ἰσόθεον, addatur, Πολύφημον) Οὐ τὸν Κύκλωπα λέγει, τὸν Ποσειδῶνος καὶ Θοώσης, τῆς Φόρκυνος· ἀλλὰ τὸν Ἀργοναύτην, τὸν Ἐλάτου, περὶ οὗ Ἀπολλώνιος, Argonaut. l. 1. v. 40. Λάρισαν δ' ἐπὶ τοῖσι λιπὼν Πολύφημος ἵκανεν Εἰλατίδης· ὃς πρὶν μὲν ἐρισθενέων Λαπιθάων, Ὁππότε Κενταύροις Λαπίθαι ἐπιθωρήσσοντο, Ὁπλότερος πολέμιζεν. Καὶ ἦν δὲ τοῦ Καινέως πρεσβύτερος ἀδελφός.

VARIÆ LECTIONES.

259. Ἐμεῖο) γρ. ἐμεῖο, *Br. Schol.*

260. Ὑμῖν) γρ. ἡμῖν, *Eusthath.* fol. 75. lin. 17. & præfert, ut mollius dictu.

264. Καινέα τ', Ἐξάδιόν τε) γρ. Καινέα τὸν Ἐξάδιόν τε, & Καινέα θ', Ἐξάδιόν τε. *Eusthath.* fol. 76. lin. 11. & 12. Verùm nostra Lectio, *Hesiodo*, *Ovidióque* recepta.

Κάρτιστοι.

Κάρτιστοι μὲν ἔσαν, καὶ καρτίστοις ἐμάχοντο
Φηρσὶν ὀρεσκῴοισι, καὶ ἐκπάγλως ἀπόλεσσαν.
Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγὼ μεθομίλεον, ἐκ Πύλου ἐλθὼν,
Τηλόθεν ἐξ Ἀπίης γαίης· καλέσαντο γὰρ αὐτοί·
Καὶ μαχόμην κατ᾽ ἔμ᾽ αὐτὸν ἐγώ· κείνοισι δ᾽ ἂν οὔτις
Τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο·
Καὶ μέν μευ βουλέων ξύνιον, πείθοντό τε μύθῳ.
Ἀλλὰ πίθεσθε καὶ ὔμμες, ἐπεὶ πείθεσθαι ἄμεινον·
Μήτε σὺ τόνδ᾽, ἀγαθός περ ἐὼν, ἀποαίρεο κούρην,
Ἀλλ᾽ ἔα, ὥς οἱ πρῶτα δόσαν γέρας υἷες Ἀχαιῶν·
Μήτε σὺ, Πηλείδη, ᾽θελ᾽ ἐριζέμεναι βασιλῆϊ

" Fortissimi quidem erant, & cum fortissimis pugnabant
" Centauris monticolis, & terribilitèr interfecerunt.
" Et quidem cum illis habebam consuetudinem Pylo profectus,
" Procul ex Apiâ terrâ: Evocârunt enim ipsi.
" Et pugnabam pro meis viribus ego: cum illis autem nullus
" Eorum, qui nunc homines sunt terrestres, pugnaret:
" Et tamen mea consilia audiebant, mihique obedientes erant verbo.
" Verùm obedite & vos; quandoquidem obedire melius.
" Neque tu ab illo, quantumvis præstans, auferas puellam,
" Verùm sine, ut ei primùm dederunt præmium filii Achivorum:
" Neque tu, Pelide, velis contendere regi

ΣΧΟΛΙΑ.

267. Ἔσαν.] Ἦσαν, ὑπῆρχον.

268. Φηρσί.] Θηρσὶ, θηρίοις· λέγει δὲ τοῖς Κενταύροις. Ἰξίων ὁ Φλεγύου παῖς Δίαν τὴν Δηιονέως γήμας, ἐλθόντα τὸν κηδεστὴν ἐπὶ τὰ ἕδνα, δόλῳ κατακρημνίσας, μανεὶς, καὶ ὑπὸ θεῶν καθαρθεὶς τὸν φόνον, Ἥρας ὕστερον ἠράσθη. Ζεὺς δὲ βουλόμενος αὐτὸν δοκιμάσαι, εἰ τῷ ὄντι τολμᾷ τοιοῦτόν τι, νεφέλην ἀπεικάσας Ἥρᾳ, παρέκλινεν αὐτῷ. ὁ δὲ μιγεὶς τῇ νεφέλῃ, ὡσανεὶ τῇ Ἥρᾳ, ἔσχε παῖδα Κένταυρον· ἀφ᾽ οὗ τὸ τῶν Κενταύρων γένος. μετὰ δὲ θάνατον ἔλαβε δίκας παρ᾽ αὐτοῦ ὁ Ζεὺς, πείσας αὐτὸν ἐν τοῖς καταχθονίοις στρέφεσθαι μετὰ πολλῆς βίας ἐπὶ τροχοῦ σιδηροῦ. Ὀρεσκῴοισι.] Τοῖς ἐν ὄρεσι διαιτωμένοις. Ἐκπάγλως.] Ἐκπληκτικῶς, ὅ ἐστι, κατὰ κράτος, αὐτοὺς ἐξαπώλεσαν.

269. Καὶ μὲν τοῖσιν ἐγώ.] Καὶ τούτοις μὲν ἐγὼ τοῖς περὶ τὸν Πειρίθουν. Μεθομίλεον.] Συνανεστρεφόμην, συνεμαχόμην.

270. Τηλόθεν.] Πόρρωθεν, μακρόθεν ὢν ἀπὸ τῆς Πύλου. Ἐξ Ἀπίης γαίης.] Ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς, καὶ μακρὰν ἀπεχούσης γῆς.

271. Καὶ μαχόμην.] Καὶ ἐπολέμουν. Κατ᾽ ἔμ᾽ αὐτόν.] Κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ δύναμιν. Κείνοισι δ᾽ ἂν οὔτις.] Πρὸς ἐκείνους δὲ οὐδεὶς ἰσχύει τῶν νῦν ὄντων ἀνθρώπων.

272. Βροτοί.] Ἄνθρωποι φθαρτοί· ἡ μεταφορὰ, ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων. Ἐπιχθόνιοι.] Ἐπίγειοι· χθὼν γὰρ, ἡ γῆ. Τῶν.] Τούτων. Οἷοι.] Ὁποῖοι. Μαχέοιτο.] Μάχοιτο.

273. Καὶ μέν μευ.] Καὶ μὴν ἐμοῦ. Βουλέων.] Συμβουλιῶν. Ξύνιον.] Ὑπήκουον, ἐπείθοντο.

274. Καὶ ὔμμες.] Καὶ ὑμεῖς. Αἰολὶς, ἡ διάλεκτος.

275. Ἀγαθός περ ἐών.] Καίτοι βασιλεὺς ὑπάρχων, ἢ ἀγαθὸς τὴν γνώμην, ἀμείνων, κρείττων. Ἀποαίρεο.] Ἀφαιροῦ. Κούρην.] Κόρην· ἡ διάλεκτος Ἰώνων.

276. Ἔα.] Συγχώρει. Ὡς οἱ πρῶτα.] Ὡς αὐτῷ ἐξ ἀρχῆς. Δόσαν.] Παρέσχον.

277. Θέλε.] Βούλου. Ἐριζέμεναι.] Ἐρίζειν, φιλονεικεῖν, ἐξισοῦσθαι.

NOTÆ.

271. Καὶ ἔμ᾽ αὐτόν) *Eustath.* fol. 77. lin. 40. Ἰστέον, ὅτι οὐκ ἔστι παρὰ τῷ Ποιητῇ συντεθειμένη Ἀντωνυμία· ἀλλ᾽ ὁπηνίκα συνθέτως ἀντονομάσαι βούλεται, διὰ παρυποστήσεως ἐκ παραλλήλου Ἀντωνυμίας τίθησιν, οἷον βουλόμενος εἰπεῖν, ἑαυτὸν, λέγει, Ἐὲ δ᾽ αὐτὸν ἐπιτρύνει μαχέσασθαι· καὶ ἄλλως, Αὐτόν μιν πληγῇσι δαμάσσας· οὕτως οὖν καὶ ἐνταῦθα, καθ᾽ ἐμαυτὸν, κατ᾽ ἐμ᾽ αὐτὸν εἶπεν· ἐθέλουσι γὰρ οἱ Παλαιοὶ συνθέτως γράψαι, καθ᾽ ἐμαυτόν· τοιοῦτον καὶ παρ᾽ Ἀττικοῖς, σφίσιν αὐτοῖς καὶ σφῶν αὐτῶν, καὶ ἡμῶν αὐτῶν. *Ibid.* Κείνοισι δ᾽ ἂν οὔτις τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσιν) Mira Naturæ Mutatio ipsa *Nestoris* ætate; quare malè illi Arguunt, *Homerum* aliquot seculis post *Trojam* vixisse, quod dixerit, Οἷοι νῦν βροτοί εἰσι, ut ostendimus ad μ΄. 383.

277. Μήτε σὺ, Πηλείδη, ᾽θελ᾽ ἐριζέμεναι) *Eustath.* fol. 78. lin. 49. Ἐν τῷ, Μήτε σὺ, Πηλείδη, θέλε ἐρίζειν, οἱ Παλαιοὶ εἰς τὸ δη ὀξεῖαν τιθέασι μετὰ Ἀποστρόφου συνεκθλίψαντες, ὡς ἂν εἴη, Μήτε σὺ, Πηλείδη, ἔθελε· ἤγουν, μήτε σὺ, ὦ Πηλείδη, ἔθελε. Φασὶ γὰρ, μὴ εἶναι παρὰ τῷ Ποιητῇ, τὸ θέλειν διχῶς, ἀλλὰ ἐθέλειν, μετὰ τοῦ ε. Male itaque, quæcunque Editt. Πηλείδη θέλ᾽, præferunt; cùm & MS. *Mori* legat apertè, Πηλείδη ᾽θελ᾽. ut & MS. *Barocc.* Oxon. & MS. CCC.

NOTÆ IN SCHOLIA.

270. Ἀπίης γαίης) Confer. *Br. Schol.* ad γ΄. v. 49.

274. Ad hanc locum, *Excerpta* MSS. Τὸ ὔμμες ψιλοῦται, ὡς Αἰολικόν· Αἲ κ᾽ ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων. Verùm hoc *Scholion* extat infra, ad v. 335.

VARIÆ LECTIONES.

271. Κατ᾽ ἔμ᾽ αὐτόν) γρ. καθ᾽ ἐμαυτὸν, vid. Not. in *Textum*.

277. Πηλείδ᾽, ᾽θελ᾽) γρ. Πηλείδη, θέλ᾽, & Πηλείδ᾽ ἔθελ᾽. vid. Not. in *Textum*.

Ἀντιβίην·

Ἀντιβίην· ἐπεὶ οὔποθ᾽ ὁμοίης ἔμμορε τιμῆς
Σκηπτοῦχος βασιλεὺς, ᾧτε Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν.
Εἰ δὲ σὺ καρτερός ἐσσι, θεὰ δέ σε γείνατο μήτηρ,
Ἀλλ᾽ ὅγε φέρτερός ἐστιν, ἐπεὶ πλεόνεσσιν ἀνάσσει.
Ἀτρείδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· αὐτὰρ ἔγωγε
Λίσσομ᾽ Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον, ὃς μέγα πᾶσιν
Ἕρκος Ἀχαιοῖσιν πέλεται πολέμοιο κακοῖο.
Τὸν δ᾽ ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλ᾽ ὅδ᾽ ἀνὴρ ἐθέλει περὶ πάντων ἔμμεναι ἄλλων,
Πάντων μὲν κρατέειν ἐθέλει, πάντεσσι δ᾽ ἀνάσσειν,
Πᾶσι δὲ σημαίνειν· ἅτιν᾽ οὐ πείσεσθαι ὀΐω.
Εἰ δέ μιν αἰχμητὴν ἔθεσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Τοὔνεκά οἱ προθέουσιν ὀνείδεα μυθήσασθαι;

" Contra: quia nunquam similem, *sed majorem*, fortitus est honorem
" Sceptriger rex, cuique Jupiter gloriam dedit.
" Si autem tu fortior es, Deáque te generavit mater,
" Tamen hic potentior est, quia pluribus imperat.
" Atrida, tu utique compesce tuam iram: verùm ego
" Precabor Achillem deponere iram, qui magnum omnibus
" Propugnaculum Achivis est belli mali.
Huic vicissim allocutus est rex Agamemnon,
" Sane hæc omnia, senex, convenienter dixisti:
" Verùm hic vir vult supra omnes esse alios,
" In omnes dominari vult, omnibusque imperare,
" Et omnibus præesse: quæ minime persuasurum puto.
" Quòd si ipsum bellicosum fecerunt Dii semper existentes,
" An propterea ipsi permittunt contumelias loqui?

ΣΧΟΛΙΑ.

278. Ἀντιβίην.] Ἐξ ἐναντίας. Ἔμμορε.] Ἔλαχεν, ἔτυχεν. Ὁμοίης.] Ἴσης καὶ τῆς αὐτῆς.

279. Σκηπτοῦχος.] Σκηπτροφόρος. Πῶς τοῦτο ὁ Νέστωρ εἴρηκεν; ἆρα δύναταί τις βασιλεῦσαι, χωρὶς τῆς τοῦ Θεοῦ βουλῆς; ἔστι ῥητέον, ὅτι καλῶς τοῦτο εἴρηκεν· οὐ γὰρ ἅπαντες παρὰ τοῦ Διὸς ἔχουσι τὸ σκῆπτρον, ἀλλὰ τὴν ἀρχὴν ταύτην ἀλλὰ μόνοι οἱ ἀγαθοί. εὐλόγως ἂν εἴποι, ὅτι τὸ μὴ ἄρχειν ἀπὸ Θεοῦ ἐστιν. οὐ μή τι ἔστι πῶς ἄρχων κεχαρισμένος Θεῷ, ἀλλ᾽ ὁ βιαζόμενος τὴν ἀρχὴν θηλυτὸς τῷ Θεῷ, ὡς παρεχόμενος τῇ ἰδίᾳ ἐπιθυμίᾳ ἀκρατῶς, τοῦ Θεοῦ παραχωροῦντος αὐτῷ, καὶ ἀφορητοῦντος τοῦ πάντα. Ὧιτε Ζεύς.] Καὶ ᾧ τινι ὁ Ζεύς. Κῦδος.] Δόξαν. Ἔδωκε.] Παρέσχε.

280. Καρτερός.] Ἰσχυρός. Ἐσσί.] Ὑπάρχεις. Θεὰ δέ σε.] Καὶ Θεά σε· ὅτι τῆς Θέτιδος εἶ υἱὸς, τῆς Νηρέως θυγατρός· αὕτη δὲ ἀθάνατος.

281. Ἀλλ᾽ ὅγε.] Ἀλλ᾽ οὗτος. Φέρτερος.] Κρείσσων. Πλεόνεσσι.] Πλείοσιν· ὅτι πλείονες οἱ ἀρχόμενοί εἰσι.

282. Τεὸν μένος.] Τὴν σὴν ὀργήν. Αὐτὰρ ἔγωγε.] Ἐγὼ δέ.

283. Λίσσομαι.] Δεήσομαι, παρακαλῶ. Μεθέμεν.] Μεθεῖναι, συγχωρῆσαι. Χόλον.] Ὀργήν. Ὃς μέγα.] Ὅστις μέγα.

284. Ἕρκος.] Περίφραγμα, τεῖχος. Πέλεται.] Γίγνεται, ἐστί. Πολέμοιο κακοῖο.] Τοῦ κακωτικοῦ πολέμου.

285. Κρείων.] Μεγάλως κρατῶν.

286. Κατὰ μοῖραν.] Κατὰ τὸ προσῆκον, κατὰ τὸ πρέπον. Ἔειπες.] Εἶπες, ἔλεξας.

287. Ἀλλ᾽ ὅδε.] Ἀλλ᾽ οὗτος. Ἐθέλει.] Βούλεται. Περὶ πάντων.] Ὑπὲρ πάντας. Ἔμμεναι.] Εἶναι. τουτέστι, πάντων θέλει ὑπερέχειν.

288. Κρατέειν.] Κρατεῖν, βασιλεύειν. Πάντεσσι.] Πᾶσι.

289. Σημαίνειν.] Προστάσσειν. Ἅτιν᾽ οὐ πείσεσθαι.] Πρὸς ἃ οὐ πεισθήσεσθαι. Ὀΐω.] Οἴομαι, ὑπολαμβάνω.

290. Εἰ δέ μιν.] Εἰ δὲ αὐτόν. Αἰχμητήν.] Πολεμικόν. Ἔθεσαν.] Ἐποίησαν. Αἰὲν ἐόντες.] Διαπαντὸς ὄντες, ἀθάνατοι.

291. Τοὔνεκά οἱ.] Τούτου χάριν αὐτῷ. Προθέουσι.] Προτρέχουσι, ζητοῦσιν. Ὀνείδεα.] Ὀνείδη, ὕβρεις. Μυθήσασθαι.] Εἰπεῖν. ὁ δὲ λόγος, εἰ πολεμικός ἐστιν Ἀχιλλεὺς γνώμῃ τῶν Θεῶν, διὰ τοῦτο ἐπιτρεπτέος ἐστὶν ἐπὶ τὸ ὀνειδίζειν, καὶ κακῶς λέγειν ἡμᾶς τοὺς βασιλεῖς;

NOTÆ.

283. *Λίσσομ᾽ Ἀχιλλῆϊ μεθέμεν χόλον*) Λίσσομ᾽ pro λίσσομαι, vid. ad *ά.* v. 30. *Ultima* τοῦ Ἀχιλλῆϊ, producitur, in *Cæsurâ*, & ante ἀμειβόμενος. Vid. ad v. 233.

NOTÆ IN SCHOLIA.

281. *Οἱ ἀρχόμενοί εἰσι*) Nos hæc Verba, ad Sensum supplendum, addimus.

VARIÆ LECTIONES.

286. Ἔειπες) γρ. ἔειπας. MS. *Laud.* Oxon. *Seberi* Index, &c. hæ *Lectiones* mutuò variantur.

287. Περὶ πάντων) γρ. πέρι πάντων.

291. Τοὔνεκα) γρ. τοὔνεκεν.

Τὸν δ' ἄρ' ὑποβλήδην ἠμείβετο δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἦ γάρ κεν δειλός τε καὶ οὐτιδανὸς καλεοίμην,
Εἰ δή σοι πᾶν ἔργον ὑπείξομαι, ὅ, ττι κεν εἴπῃς·
Ἄλλοισιν δὴ ταῦτ' ἐπιτέλλεο, μὴ γὰρ ἔμοιγε
Σήμαιν'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἔτι σοὶ πείσεσθαι ὀΐω.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Χερσὶ μὲν οὔτι ἔγωγε μαχήσομαι, εἵνεκα κούρης,
Οὔτε σοί, οὔτε τῳ ἄλλῳ, ἐπεί μ' ἀφέλεσθέ γε δόντες.
Τῶν δ' ἄλλων, ἅ μοί ἐστι θοῇ παρὰ νηῒ μελαίνῃ,
Τῶν οὐκ ἄν τι φέροις ἀνελὼν, ἀέκοντος ἐμεῖο.
Εἰ δ' ἄγε μὴν, πείρησαι, ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε·
Αἶψά τοι αἷμα κελαινὸν ἐρωήσει περὶ δουρί.
Ὣς τώ γ' ἀντιβίοισι μαχεσσαμένω ἐπέεσσιν
Ἀνστήτην· λῦσαν δ' ἀγορὴν παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Πηλείδης μὲν ἐπὶ κλισίας καὶ νῆας ἐΐσας
Ἤϊε, σύν τε Μενοιτιάδῃ καὶ οἷς ἑτάροισιν·

Huic interpellato sermone respondit nobilis Achilles,
" Certè timidusque & nullius pretii vocari deberem,
" Si jam tibi in omni re cessero, quam dixeris.
" Aliis jam hæc impera; nec enim mihi
" Præcipias; non enim me ampliùs tibi obtemperaturum puto.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in præcordiis tuis conde:
" Manibus quidem non ego pugnabo, causa puellæ,
" Neque tecum, neque cum alio quovis, quum a me aufertis, quod dedistis:
" Aliarum autem rerum, quæ mihi sunt velocem apud navem nigram,
" Harum utique nihil auferes captum, invito me.
" Quin, age, fac periculum, ut cognoscant & isti:
" Statim tibi sanguis niger fluet circa lanceam.
Sic hi contrariis contendentes verbis
Surrexerunt; solveruntque concionem apud naves Achivorum.
Pelides quidem ad tentoria & naves æquales
Abiit, cumque Menœtiade & suis sociis:

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Τὸν δ' ἄρ'.] Τοῦτον δὲ δή. Ὑποβλήδην.] Ὑποβαλὼν τὸν ἴδιον λόγον Ἀχιλλεὺς, καὶ μεσολαβήσας τὸν Ἀγαμέμνονος, πρὶν ἢ σιωπήσει αὐτὸς εἰπών. Ἠμείβετο.] Ἐξ ἀμοιβῆς ἀπεκρίνατο.

293. Ἦ γάρ κεν.] Οὕτως γὰρ ἄν. Δειλός.] Ἀσθενής. Οὐτιδανός.] Οὐδενὸς λόγου ἄξιος. Καλεοίμην.] Κληθείην.

294. Εἰ δή σοι.] Ἐὰν δή σοι. Πᾶν ἔργον.] Εἰς πᾶν πρᾶγμα. Ὑπείξομαι.] Ὑποχωρήσω. Ὅττι κεν.] Ὅπερ ἄν.

295. Ἐπιτέλλεο.] Ἐπιτέλλου, πρόσταττε. Μὴ γὰρ ἔμοιγε.] Ἐμοὶ γὰρ μή.

296. Σήμαινε.] Πρόσταττε. Οὐ γὰρ ἔγωγε.] Ἐγὼ γὰρ οὐ νομίζω πεισθῆναί σοι.

297. Ἄλλο δέ τοι.] Ἄλλο δή σοι. Ἐρέω.] Ἐρῶ, λέξω. Βάλλεο.] Ἐμβάλλου, ἔνθου. Σῇσι.] Σαῖς.

298. Μαχήσομαι.] Μαχοῦμαι.

299. Οὔτε τῳ.] Οὔτε τινὶ ἄλλῳ. τὸ τῳ σημαίνει πέντε· ὄνομα, ἄρθρον, ἀντωνυμίαν, σύνδεσμον ἀπολογικὸν, ῥῆμα. ὄνομα μὲν οὕτως· Οὔτε σοί, οὔτε τῳ ἄλλῳ· ἔστι γὰρ, τινί. ῥῆμα δὲ, Κύκλωψ, τῆ πίε οἶνον· ἔστι γὰρ τὸ τῆ, ἀντὶ τοῦ, λάβε. ἄρθρον δὲ οὕτως· Ἤτοι μὲν τώγ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἐοικώς. Τῷ Ἀσκληπιάδῃ. ἀντωνυμίαν δὲ, ὡς ἐν τῷ, Τῷ μευ εἰσομένου· Σύνδεσμον ἀπολογικὸν οὕτως, Τῷ σε καὶ οὐ δύναμαι. ἔστι γὰρ, διό. ὅπερ μέν τι ἄρθρον σημαίνει ἑνικὸν, μόνης δοτικῆς ἐστι πτώσεως, καὶ περισπᾶται· δυϊκὸν δὲ, εὐθείας καὶ αἰτιατικῆς, καὶ βαρύνεται, ὡς, Τὼ Αἴαντε. Ἐπεί μ' ἀφέλεσθε.] Ἐπειδὴ δεδωκότες μοι αὐτὴν ἀφείλεσθε, καὶ ὑβρίσατε ἑαυτοὺς γε, οὐκ ἐμέ.

300. Τῶν δ' ἄλλων.] Τῶν δὲ λοιπῶν. Ἅ μοί ἐστι.] Ἅτινά μοι ὑπάρχει. Θοῇ νηΐ.] Παρὰ τῇ ταχυτάτῃ νηΐ. Μελαίνῃ.] Βαθείᾳ, ἢ τῇ πίσσῃ κεχρισμένῃ.

301. Τῶν.] Τούτων. Οὐκ ἄν τι.] Οὐδαμῶς ἄν τι. Φέροις.] Κομίσαις, λάβοις. Ἀνελών.] Λαβὼν, ἢ ἀφελόμενος. Ἀέκοντος.] Ἄκοντος, καὶ μὴ βουλομένου. Ἐμεῖο.] Ἐμοῦ.

302. Εἰ δ' ἄγε μήν.] Εἴ γε μὴν βούλει. Πείρησαι.] Πειράθητι. Ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε.] Ὅπως ἂν μάθωσι καὶ οὗτοι.

303. Αἶψά τοι.] Ταχέως σοι. Κελαινόν.] Μέλαν. Ἐρωήσει περὶ δουρί.] Περιῤῥυήσεται τῷ δόρατι.

304. Ὣς τώ γε.] Οὕτως οὗτοι. Ἀντιβίοις.] Ἐναντίοις, ὅ ἐστι στασιαστικοῖς λόγοις. Μαχεσσαμένω.] Μαχεσάμενοι, δυϊκῶς. Ἐπέεσσι.] Λόγοις.

305. Ἀνστήτην.] Ἀνέστησαν. Λῦσαν δέ.] Ἔλυσαν δέ. Ἀγορήν.] Ἐκκλησίαν, συνέδριον.

306. Ἐπὶ κλισίας.] Ἐπὶ τὰς σκηνάς. Ἐΐσας.] Ἰσοτοίχους.

307. Ἤϊε.] Παρεγένετο, ἐπορεύετο. Σύν τε Μενοιτιάδῃ.] Σὺν τῷ Μενοιτίου υἱῷ, Πατρόκλῳ, καὶ τοῖς Μυρ-

NOTÆ.

307. Μενοιτιάδῃ) Πάτροκλος, ὁ Μενοιτίου καὶ Σθενέλης, τῆς Ἀκάστου· ἤ, ὡς ἄλλοι, Περιάπιδος, τῆς Φέρη-

VARIÆ LECTIONES.

294. Εἴπῃς) γρ. εἴπῃς, MSS. *Laud.* & *Barocc.* Oxon.

295. Ἔμοιγε, Σήμαιν', κλ. Ἄλλο δέ τοι) γρ. Ἐμοίγε, Ἄλλο δέ τοι. Versu intermedio eliso.

298. Μαχήσομαι) γρ. μαχέσσομαι, MS. *Mori.*

299. Ἀφέλεσθέ γε δόντες) γρ. ἀφέλεσθε διδόντες.

301. Ἀνελὼν) γρ. ἂν ἑλὼν, MS. *Barocc.*

Ἀτρείδης

Ἀτρείδης δ' ἄρα νῆα θοὴν ἅλαδε προέρυσσεν,
Ἐς δ' ἐρέτας ἔκρινεν ἐείκοσιν, ἐς δ' ἑκατόμβην
Βῆσε Θεῷ· ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον
Εἷσεν ἄγων· ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη πολύμητις Ὀδυσσεύς.
Οἱ μὲν ἔπειτ' ἀναβάντες ἐπέπλεον ὑγρὰ κέλευθα.
Λαοὺς δ' Ἀτρείδης ἀπολυμαίνεσθαι ἄνωγεν.
Οἱ δ' ἀπελυμαίνοντο, καὶ εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον·
Ἔρδον δ' Ἀπόλλωνι τεληέσσας ἑκατόμβας
Ταύρων ἠδ' αἰγῶν, παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
Κνίσση δ' οὐρανὸν ἷκεν ἑλισσομένη περὶ καπνῷ.
Ὣς οἱ μὲν τὰ πένοντο κατὰ στρατόν· οὐδ' Ἀγαμέμνων
Λῆγ' ἔριδος, τὴν πρῶτον ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ.
Ἀλλ' ὅγε Ταλθύβιόν τε καὶ Εὐρυβάτην προσέειπε,
Τώ οἱ ἔσαν κήρυκε καὶ ὀτρηρὼ θεράποντε,
"Ἔρχεσθον κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Χειρὸς ἑλόντ' ἀγέμεν Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·

Atrides autem navem velocem in mare deduxit,
Et in eam remiges elegit viginti, inque hecatombem
Imposuit Deo: supra verò Chryseidem pulchras genas habentem
Collocavit ducens: dux tandem inscendit sapiens Ulysses.
Hi quidem cùm ascendissent, innavigabant humidas vias.
Exercitum autem Atrides lustrari jussit.
Illi igitur lustrabantur, & in mare sordes abjiciebant;
Sacrificabantque Apollini perfectas hecatombas
Taurorum & caprarum, juxta littus maris infructuosi:
Nidor autem ad cœlum ibat circumfusus fumo.
Sic hi quidem hæc operabantur per exercitum: neque Agamemnon
Cessabat à contentione, quam primùm minatus fuerat Achilli.
Sed hic Talthybiumque & Eurybatem affatus est,
Qui ipsi erant præcones & seduli ministri;
" Abite ad tentorium Pelidæ Achillis;
" Manu prehensam adducite Briseida pulchris-genis.

ΣΧΟΛΙΑ.

μισέσι. κεχώρικε δὲ τῶν λοιπῶν ἑταίρων τὸν Πάτροκλον, κατ' ἐξοχήν. Ἑτάροισι.] τοῖς φίλοις.

308 Ἄρα.] Δή. Νῆα.] Ναῦν, πλοῖον. Ἅλαδε.] Εἰς τὴν θάλασσαν. Προέρυσσε.] Καθείλκυσεν.

309. Ἐς δ' ἐρέτας.] Εἰς αὐτὴν δὲ καὶ κωπηλάτας. Ἔκρινεν.] Κατηρίθμησεν, ἐπιλέξατο. Ἐείκοσιν.] Εἴκοσι.

310. Βῆσε.] Ἐνεβίβασε, ἐνέθηκεν. Ἐν δέ.] Εἰς αὐτὴν δέ. Ἀνὰ δὲ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον.] Ἀναγαγὼν δὲ καὶ τὴν καλοπρόσωπον Χρυσηΐδα εἰς τὴν ναῦν.

311. Εἷσεν ἄγων.] Ἐκάθισεν ἄγων τῷ πατρί. Ἐν δ' ἔβη.] Ἀνέβη δέ. Ἀρχός.] Ἡγεμὼν, ναύαρχος. Πολύμητις.] Πολύβουλος, συνετός.

312. Οἱ μέν.] Οὗτοι μέν. Ἀναβάντες.] Ἀνελθόντες, ἐπιβάντες. Ἐπέπλεον.] Ἔπλεον. Ὑγρὰ κέλευθα.] Τὴν διὰ θαλάσσης ὁδόν.

313. Ἀπολυμαίνεσθαι.] Ἀποκαθαίρεσθαι. Ἄνωγε.] Ἐκέλευσε, προσέταξεν.

314. Οἱ δέ.] Αὐτοὶ δέ. Ἀπελυμαίνοντο.] Ἀπεκαθαίροντο. Εἰς ἅλα λύματ' ἔβαλλον.] Καὶ εἰς τὴν θάλασσαν τὰ καθάρματα ἔβαλλον. Φύσει δὲ τὸ ὕδωρ τῆς θαλάσσης καθαρτικόν ἐστι.

315. Ἔρδον.] Ἐπετέλουν, ἔθυον. Τεληέσσας.] Τελείας.

316. Παρὰ θῖν'.] Παρὰ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης. Ἀτρυγέτοιο.] Ἀκαταπονήτου, πολλῆς, ἢ ὡς ἔνιοί φασι, τῆς ἀκάρπου.

317. Κνίσση δέ.] Ἡ δὲ κνίσσα, ὅ ἐστιν, ἡ ἀναθυμίασις. ἡ δὲ λέξις τέσσαρα σημαίνει, ὡς τῷ Πορφυρίῳ δοκεῖ, αὐτό τε τὸ λίπος, καὶ τὸν ἐπίπλουν, καὶ τὰ κρέας, καὶ τὴν ἀναθυμίασιν. Ἷκεν.] Παρεγένετο. Ἑλισσομένη.] Περιειλημένη τῷ καπνῷ.

318. Ὣς οἱ μέν.] Οὕτως μὲν οὗτοι. Τά.] Ταῦτα. Πένοντο.] Ἐνήργουν, ἐπραττον. Κατὰ στρατόν.] Κατὰ τὸ στρατόπεδον.

319. Λῆγε.] Ἐπαύετο. Ἔριδος.] Φιλονεικείας. Τὴν πρῶτον.] Ἥντινα πρῶτον. Ἐπηπείλησ' Ἀχιλῆϊ.] Τῷ Ἀχιλλεῖ ἠπείλησεν, ἠπείλει κατ' Ἀχιλλέως.

320. Ταλθύβιον καὶ Εὐρυβάτην.] Ὀνόματα κύρια τῶν κηρύκων.

321. Τώ οἱ ἔσαν.] Οἵτινες αὐτῷ ἦσαν. Ὀτρηρώ.] Σπουδαῖοι, παρὰ τὸ ὀτρύνω. Θεράποντε.] Ὑπηρέται.

322. Ἔρχεσθον.] Ἀπέρχεσθε, δυϊκῶς. Κλισίην.] Εἰς τὴν σκηνήν.

323. Ἑλόντε.] Λαβόντες. Ἀγέμεν.] Ἄγετε.

NOTÆ.

τος. ἡ καλεῖται φησὶ Φιλοκράτης, Φιλομήλας τῆς Πανδίονος. Ex *Apollodori* Biblioth. l. 3. c. 12. & *Apollonii* Scholiastâ, ad *Argonaut.* l. 1. v. 69.

VARIÆ LECTIONES.

311. Ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη) γρ. ἐν δ' ἀρχὸς ἔβη. Br. Schol. & MSS. *Laud.* Oxon. & *Barocc.*

314. Ἀπελυμαίνοντο) γρ. ἀπελυμαίνοντο, MS. *Barocc.*

Εἰ δέ κε μὴ δώῃσιν, ἐγὼ δέ κεν αὐτὸς ἕλωμαι,
Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι· τό οἱ καὶ ῥίγιον ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, προΐει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Τὼ δ' ἀέκοντε βάτην παρὰ θῖν' ἁλὸς ἀτρυγέτοιο·
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην.
Τὸν δ' εὗρον παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Ἥμενον· οὐδ' ἄρα τώγε ἰδὼν γήθησεν Ἀχιλλεύς·
Τὼ μὲν ταρβήσαντε, καὶ αἰδομένω βασιλῆα,
Στήτην, οὐδέ τι μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο.
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, φώνησέν τε,
Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν·
Ἆσσον ἴτ'· οὔτι μοι ὔμμες ἐπαίτιοι, ἀλλ' Ἀγαμέμνων,
Ὃς σφῶϊ προΐει Βρισηΐδος εἵνεκα κούρης.
Ἀλλ' ἄγε, διογενὲς Πατρόκλεις, ἔξαγε κούρην,
Καί σφωϊν δὸς ἄγειν· τὼ δ' αὐτὼ μάρτυροι ἔστων

" Quòd si non dederit, ego ipse auferam,
" Veniens cum pluribus: quod illi & horribilius erit.
Sic dicens, præmisit, asperum autem sermonem dedit *in mandatis*.
Hi itaque inviti iverunt juxta littus maris infructuosi:
Myrmidonum verò ad tentoriáque & naves pervenerunt.
Illum igitur invenerunt apúdque tentorium & navem nigram
Sedentem: neque sane hos intuitus lætatus est Achilles.
Hi quidem perterriti, & reverentes Regem,
Steterunt, neque ipsum alloquebantur, nec interrogabant.
Sed hic cognovit suis in mentibus, dixitque,
" Salvete præcones, Jovis nuncii, atque etiam hominum:
" Propiùs accedite; nihil mihi vos culpandi, sed Agamemnon,
" Qui vos misit Briseidis causâ puellæ.
" Sed age, generose Patrocle, educ puellam,
" Et ipsis trade, ut abducant: vos ipsi autem testes estote

ΣΧΟΛΙΑ.

324. Εἰ δὲ κεν.] Ἐὰν δέ. Μὴ δώῃσι.] Μὴ παράσχῃ. δεῖ λαμβάνειν δύο ἐπικτάσεις. Ἕλωμαι.] Ἀφέλωμαι, λάβω.

325. Ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσι.] Τὸ ἐλθὼν σὺν πλεόνεσσιν, οὐ τῷ ἐλθὼν συντακτέον, ἀλλὰ τῷ ἕλωμαι· ἵν' ᾖ, μετὰ πολλῶν καὶ ἄλλων ἐληλυθὼς, αὐτὴν ἀφαιρήσομαι. Τό οἱ.] Ὅπερ αὐτῷ. Ῥίγιον.] Φρικωδέστερον, καὶ χαλεπώτερον. Ἔσται.] Γενήσεται.

326. Προΐει.] Προέπεμπε. Κρατερόν.] Ἰσχυρὸν, δυνατόν. Ἐπὶ μῦθον ἔτελλεν.] Ἐπέτελλεν, ἔλεγε.

327. Τὼ δέ.] Οὗτοι δὲ, δυϊκῶς. Ἀέκοντε.] Ἄκοντες, καὶ μὴ βουλόμενοι. Βάτην.] Ἔβησαν, ἐπορεύθησαν.

328. Ἱκέσθην.] Ἀφίκοντο, παρεγένοντο.

329. Εὗρον.] Κατέλαβον. Κλισίῃ.] Παρὰ τῇ σκηνῇ.

330. Ἥμενον.] Καθεζόμενον. Οὐδ' ἄρα τώ γε.] Οὐδὲ τούτους. Ἰδών.] Θεασάμενος. Γήθησεν.] Ἐχάρη.

331. Τὼ μέν.] Οὗτοι μέν. Ταρβήσαντε.] Φοβηθέντες, δυϊκῶς, διὰ τὸ ἐξ φυλακῆς. Αἰδομένω.] Αἰδεσθέντες.

332. Στήτην.] Ἔστησαν. Οὐδέ τι μιν.] Οὐδὲ αὐτόν τι. Προσεφώνεον.] Προσεφθέγγοντο. Οὐδ' ἐρέοντο.] Οὐδὲ ἀνηρώτων.

333. Αὐτὰρ ὁ.] Οὗτος δέ. Ἔγνω.] Ἐπεχείρησεν, ἐνόησεν. Ἧσιν ἐνὶ φρεσίν.] Ἐν ταῖς ἑαυτοῦ διανοίαις. Φώνησέν τε.] Ἐβόησε, καὶ εἶπεν.

334. Χαίρετε, κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι, ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν.] Ἄξιοι θεῶν καὶ ἀνθρώπων· ἄσυλον γὰρ τὸ θεῖον τὸ γένος τῶν κηρύκων. Ἑρμῆς γὰρ μιγεὶς Πανδρόσῳ τῇ Κέκροπος θυγατρὶ, ἔσχεν υἱὸν ὀνόματι Κήρυκα, ἀφ' οὗ τὸ τῶν κηρύκων γένος, ὡς ἱστορεῖ Πτολεμαῖος· ἢ ὅτι τὰς ἑορτὰς τῶν θεῶν ἀγγέλλουσιν· ἢ ὅτι ἀπὸ Ἑρμοῦ εἰσιν, ὄντος ἀγγέλου Διός.

335. Ἆσσον ἴτε.] Ἐγγὺς παραγένεσθε. Οὔτι μοι ὔμμες.] Κατ' οὐδὲν μοι ὑμεῖς. Ψιλοῦται τὸ ὔμμες, ὡς Αἰολικόν· Αἴ κ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων. Ἐπαίτιοι.] Αἴτιοι. παρακελευομένως δέ· οὐ γὰρ δεῖ τὰς αἰτίας ἐφ' ἑτέρους μετατιθέναι, ὡς κύνα κατὰ τοῦ βεβλημένου λίθου.

336. Ὃς σφῶϊ.] Ὃς ὑμᾶς. Προΐει.] Ἔπεμψε.

337. Διογενές.] Εὐγενέστατε. Πατρόκλεις.] Ἀντὶ τοῦ Πάτροκλε. ἐσχημάτισαν γὰρ τὸ ὄνομα οὐκ ἀπὸ τοῦ Πάτροκλος εὐθείας, ἀλλὰ ἀπὸ τοῦ Πατροκλῆς· ὡς Ἡρακλῆς, ὦ Ἡράκλεις. Ἔξαγε.] Ἔξω τῆς σκηνῆς κόμιζε.

338. Καὶ σφῶϊν.] Καὶ αὐτοῖς. Ἄγειν.] Ἀπάγειν. Κούρην.] Τὴν Βρισηΐδα. Τὼ δ' αὐτώ.] Οὗτοι δ' αὐτοί. Μάρτυροι.] Μάρτυρες. Ἰὰς ἡ διάλεκτος. Ἔστων.] Ἔστωσαν, ὑπαρχέτωσαν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

334. Χαίρετε, κήρυκες) Hoc *Scholion*, olim malè ordinatum, disposui.

VARIÆ LECTIONES.

324. Δώῃσιν) γρ. δῷσιν, MS. *Barocc.* & *Mori.*
326. Κρατερὸν δ') γρ. κρατερόν τ'.
328. Μυρμιδόνων δ') γρ. Μυρμιδόνων τ', MS.
335. Ἐπαίτιοι) γρ. ὑπαίτιοι, MS. *Laud.* Oxon.
338. Μάρτυροι ἔστων) γρ. μάρτυρες ἔστων, MS. *Barocc.* Oxon.

Πρός

Πρός τε θεῶν μακάρων, πρός τε θνητῶν ἀνθρώπων,
Καὶ πρὸς τοῦ βασιλῆος ἀπηνέος, εἴ ποτε δ' αὖτε
Χρειὼ ἐμεῖο γένηται ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι
Τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι φρεσὶ θύει,
Οὐδέ τι οἶδε νοῆσαι ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω,
Ὅππως οἱ παρὰ νηυσὶ σόοι μαχέοιντο Ἀχαιοί.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ,
Ἐκ δ' ἄγαγε κλισίης Βρισηΐδα καλλιπάρηον,
Δῶκε δ' ἄγειν· τὼ δ' αὖτις ἴτην παρὰ νῆας Ἀχαιῶν.
Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Δακρύσας, ἑτάρων ἄφαρ ἕζετο νόσφι λιασθεὶς,
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, ὁρόων ἐπὶ οἴνοπα πόντον.
Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο χεῖρας ὀρεγνὺς,
Μῆτερ, ἐπεί μ' ἔτεκές γε μινυνθάδιόν περ ἐόντα,
Τιμήν πέρ μοι ὄφελλεν Ὀλύμπιος ἐγγυαλίξαι,

" Coram Diis beatis, coramque mortalibus hominibus,
" Et coram rege immiti, si unquam posthac
" Opus me fuerit ad indignam pestem arcendam
" Ab aliis: certè enim ille perniciosis consiliis furit,
" Neque potest intelligere simul præsentia & futura,
" Ut sibi apud naves salvi pugnarent Achivi.
Sic dixit. Patroclus autem caro paruit sodali,
Eduxitque tentorio Briseida pulchris-genis,
Et tradidit abducendam: illi igitur redibant ad naves Achivorum;
Illa verò invita unà cum his mulier ibat. Sed Achilles
Lachrymans, à sociis statim sedit seorsim separatus,
Littus ad maris cani, inspiciens nigrum pontum.
Multa autem matri dilectæ supplicavit manus porrigens,
" Mater, quandoquidem me peperisti brevis-ævi existentem,
" Honorem saltem mihi debebat Olympius tribuere,

ΣΧΟΛΙΑ.

339. Πρός τε θεῶν.] Καὶ πρὸς τοὺς θεούς. Μακάρων.] Μακαρισμοῦ ἀξίων, εὐδαιμόνων.

340. Ἀπηνέος.] Ἀπηνοῦς, χαλεποῦ, σκληροῦ. Εἴ ποτε δ' αὖτε.] Ἐάν ποτε πάλιν.

341. Χρειώ.] Χρεία. Ἐμεῖο.] Ἐμοῦ. Ἀεικέα.] Αἰκιστικὸν, χαλεπόν. Λοιγόν.] Ὄλεθρον. Ἀμῦναι.] Ἀποσοβῆσαι, ἀποστρέψαι.

342. Ἦ γάρ.] Ὄντως γὰρ ἄν. Ὅγε.] Οὗτος. Ὀλοῇσι.] Ὀλεθρίαις. Θύει.] Ἐνθουσιωδῶς ὁρμᾷ, ὅ ἐστι μαίνεται.

343. Νοῆσαι.] Προλογίσασθαι, ἐνθυμηθῆναι. Πρόσσω καὶ ὀπίσσω.] Τὸ παρὸν καὶ μέλλον· τουτέστιν, οὐκ οἶδε συσκοπῆσαι καὶ τὴν ἀρχὴν καὶ τὴν ἀπόβασιν τοῦ πράγματος.

344. Ὅππως οἱ.] Ὅπως αὐτῷ. Σόοι.] Σῶοι, ὑγιεῖς. Μαχέοιντο.] Μαχοῦνται, πολεμήσουσι.

345. Ἐπεπείθετο.] Ἐπείσθη.

346. Ἐκ δ' ἄγαγε.] Ἐξήγαγε δέ.

347. Τὼ δ' αὖτις.] Οὗτοι δὲ πάλιν. Ἴτην.] Παρεγένοντο.

348. Ἡ δ' ἀέκουσ' ἅμα τοῖσι γυνὴ κίεν.] Ἡ Βρισηῒς ἄκουσα καὶ μὴ βουλομένη, ὁμοῦ τοῖς κήρυξιν ἐπορεύετο.

349. Ἄφαρ.] Εὐθέως, ταχέως. Ἑτάρων.] Ἑταίρων, φίλων. Νόσφι.] Χωρίς. Λιασθείς.] Χωρισθείς.

350. Θῖν' ἐφ' ἁλός.] Ἐπὶ τὸν αἰγιαλὸν τῆς θαλάσσης. Πολιῆς.] Λευκῆς, διὰ τὸν ἀφρόν. Ὁρόων.] Ὁρῶν, βλέπων. Ἐπὶ οἴνοπα.] Ἐπὶ τὸν μέλανα. Πόντον.] Τὴν θάλασσαν.

351. Ἠρήσατο.] Ηὔξατο. Ὀρεγνύς.] Ἐκτείνας.

352. Ἐπεί με.] Ἐπειδή με. Μινυνθάδιον.] Ὀλιγοχρόνιον. Ἐόντα.] Ὄντα, ὑπάρχοντα.

353. Τιμήν πέρ μοι.] Τὴν τιμὴν δή μοι. Ὄφελλεν.] Ὤφειλεν. Ὀλύμπιος.] Ὁ τὸν Ὄλυμπον κατοικῶν Ζεύς. ὁ δὲ Ὄλυμπος ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν οἰκητήριον τῶν θεῶν. ἀλληγορικῶς δὲ, ὁ οὐρανός. Ἐγγυαλίξαι.] Ἐγχειρίσαι, παρασχεῖν.

NOTÆ.

342. *Τοῖς ἄλλοις· ἦ γὰρ ὅγ' ὀλοῇσι*) τὸ γὰρ producitur, in *Cæsura vi Toni* sui. Literæ etiam *Finalis*, & ob aliud sequens *Asperum*. Olim ὀλοῇσι, quod minime ad *Metrum* sufficiebat. Pro ὀλοὸς, fit ὀλοιὸς, ut *Homer.* Hymn. *Vener.* v. 225. Γήραος ὀλοιοῦ. Pro quo ὀλοὸς, ut hic, ὀλοῇσι φρεσὶ θύει, quæ vox resolvitur in ὀλαὸς &c. *Eustath.* fol. 86. lin. 26. Τὸ δὲ πάθος τοῦ στίχου, τὸ ἐν τῷ ὀλοῇσι, θεραπεύουσιν οἱ μεταγενέστεροι, ὡς οὐδενὸς ὄντος, λαγαροῦ ὄντος, καὶ ἐκτείνοντες μουσικῶς τὴν λο συλλαβὴν, διὰ τῆς ἐφεξῆς συνεστραμμένης· τινὲς μέντοι ἐτόλμησαν γράψαι, Ὀλοιῇσι φρεσὶν, ἵνα οὕτως ἀπαθὴς ᾖ ὁ στίχος.

348. *Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς δακρύσας*) De *Heroum* lacrymationibus, vid. infra, ad v. 357.

VARIÆ LECTIONES.

342. Ὀλοῇσι) γρ. ὀλοιῇσι, vid. Not. in *Textum*.
343. Οὐδέ τι) χ. οὐδέ τις, MS. *Laud.* Oxon.
344. Μαχέοιντο Ἀχαιοί) χ. μαχέοιατ' Ἀχαιοί.
351. Ἠρήσατο) χ. ἠράσατο, MS. *Mori.*

Ζεὺς

Ζεὺς ὑψιβρεμέτης· νῦν δ' οὐδέ με τυτθὸν ἔτισεν.
Ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
Ὣς φάτο δακρυχέων· τοῦ δ' ἔκλυε πότνια μήτηρ,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς παρὰ πατρὶ γέροντι·
Καρπαλίμως δ' ἀνέδυ πολιῆς ἁλὸς, ἠΰτ' ὀμίχλη·
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο δακρυχέοντος,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Οἶσθα· τίη τοι ταῦτ' εἰδυίῃ πάντ' ἀγορεύω,
Ὠχόμεθ' ἐς Θήβην ἱερὴν πόλιν Ἠετίωνος,

" Jupiter altitonans; nunc autem ne paululum quidem me honoravit:
" Certe enim me Atrides late-dominans Agamemnon
" Contumelia affecit: prehendens enim habet præmium, ipſe abreptum.
Sic dixit lachrymas fundens. Hunc autem audivit veneranda mater,
Sedens in profunditatibus maris apud patrem ſenem:
Raptimque emerſit è cano mari, velut nebula;
Et ante ipſum ſedit lachrymas-fundentem,
Manuque ipſum demulſit, & verba fecit, & appellavit,
" Fili, quid fles? Quis verò tibi mentem invaſit mœror?
" Dic; ne celes animo; ut ſciamus ambo.
Hanc graviter-ſuſpirans allocutus eſt pedibus velox Achilles,
" Noſti: cur tibi hæc ſcienti omnia dicam?
" Ivimus in Theben ſacram urbem Eetionis,

ΣΧΟΛΙΑ.

354. Ὑψιβρεμέτης.] Ὁ ἐν ὕψει ἠχῶν, ὅ ἐστι, βροντῶν· βρόμος δὲ κυρίως ὁ ἐκ τοῦ πυρὸς ἦχος. Οὐδέ με τυτθόν.] Οὐδὲ ὀλίγον με. Ἔτισεν.] Ἐτίμησεν.

355. Ἦ γάρ μ' Ἀτρείδης.] Ὁ Ἀγαμέμνων γάρ με.

356. Ἑλὼν γάρ.] Ἀφελόμενος γὰρ τὴν τιμήν μου ἔχει. Ἀπούρας.] Ἀφορίσας, ἀφελόμενος.

357. Δακρυχέων.] Δάκρυα χέων, κλαίων. Πότνια.] Σεβασμία, ἔντιμος.

358. Ἡμένη.] Καθεζομένη. Ἐν βένθεσσιν.] Ἐν τοῖς βάθεσιν. Πατρὶ γέροντι.] Τῷ Νηρεῖ. Τὸν δὲ Νηρέα, οἱ ποιηταὶ παραδιδόασιν ἡμῖν δαίμονα θαλάσσιον· ἀφ' οὗ, καὶ Δωρίδος τῆς Ὠκεανοῦ, αἱ Νηρηΐδες.

359. Καρπαλίμως.] Ταχέως. Ἀνέδυ.] Ἀνῆλθεν. Ἠΰτ' ὀμίχλη.] Ἔστι δὲ ὀμίχλη, ὁ παχὺς καὶ ὑγρότατος ἀήρ.

360. Καί ῥα.] Καὶ δή. Πάροιθεν.] Ἔμπροσθεν. Αὐτοῖο.] Αὐτοῦ. Καθέζετο.] Ἐκαθέζετο. Δακρυχέοντος.] Δάκρυα χέοντος.

361. Χειρί τέ μιν.] Καὶ τῇ χειρὶ αὐτόν. Κατέρεξε.] Κατέψηξε, καθωμάλισεν. Ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε.] Τόν τε λόγον εἶπε, καὶ τὰ μέρη αὐτοῦ διεξῆλθε.

362. Ἵκετο.] Κατέλαβε. Πένθος.] Λύπη.

363. Ἐξαύδα.] Ἔξειπε, λέξον. Μὴ κεῦθε.] Μὴ κρύπτε. Νόῳ.] Τῇ διανοίᾳ. Εἴδομεν.] Ἀντὶ τοῦ εἰδῶμεν, μάθωμεν. Ἄμφω.] Ἀμφότεροι, ἐγώ τε ἡ Θέτις, καὶ σὺ, ὁ Ἀχιλλεύς.

364. Βαρυστενάχων.] Βαρέως στενάζων.

365. Οἶσθα.] Οἶδας, ἐπίστασαι. Τίη τοι.] Τί δή σοι. Ἀγορεύω.] Λέγω.

366. Ὠχόμεθ' ἐς Θήβην.] Παρεγενόμεθα εἰς τὰς Θήβας. νῦν δὲ λέγει τὰς Ὑποπλακίας· ὧν ἐβασίλευεν Ἠετίων ὁ Ἀνδρομάχης πατήρ. Κίλικες, ἔθνος βάρβαρον τὸ ὑπὸ τῷ Πλακίῳ ὄρει Θήβης· τούτων ἦρχε τῶν Κιλίκων Ἠετίων, ἔχων υἱοὺς ἑπτὰ, θυγατέρα δὲ τὴν Ἀνδρομάχην, τὴν γαμηθεῖσαν Ἕκτορι, τῷ υἱῷ Πριάμου. κατὰ δὲ τοὺς Τρωϊκοὺς πολέμους, ἐπιστρατεύσας Ἀχιλλεὺς τῇ Θήβῃ, καὶ τὴν πόλιν πορθήσας, τόν τε Ἠετίωνα

NOTÆ.

357. Ὣς φάτο δακρυχέων) Scioli Poetam Cavillantur, quòd Heroem ſuum *Achillem* hìc & aliàs, inducat lacrymantem; ut & alibi *Herculem* ipſum; de eo enim dicit, θ'. v. 364. Ἦ τοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν. Reſpondeo, *Lacrymare* quidem Humanum eſt, quare nec ab Heroe diſſentaneum; nam Ἀγαθοὶ ἀριδάκρυες ἄνδρες. At nè hoc levi in negotio, aut nimis apertè, aut ad Homines; verum ob res maximè indignas, aut publicum periculum, aut calamitatem, vel ad illius memoriam; ob Amorem denique, Deſiderium, Miſericordiam & ſimilia; idque, ut diximus, ſecretò, aut obvoluto capite, nec ad Homines, ſed ad Deum; quod & *Herculi* & *Achilli*, & *Ulyſſi* dat *Homerus*; & *Achilles* etiam de Patre ſuo *Peleo*, dicit, Illum lacrymis diſſolvi ob ſui deſiderium, τ'. v. 323. Ὃς που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει Χήτεϊ τοιοῦδ' υἷος. Quin *Virgilius* lacrymas ſuo *Æneæ* plus ſemel tribuit, ut *Æn.* l. 1. v. 463. *Conſtitit & lacrymans* &c. item v. 469. Multa gemens largoque humectat flumine vultum. Ità *Agamemnon* lacrymat ubertim, *Iliad.* ι'. v. 13. & *Patroclus*, π'. v. 2. Etiam *Diomedes*, ob Victoriæ ſpem ereptam, ψ'. v. 385. Et in noſtris Literis Bellicoſus ille Rex *Davides* aſcendebat Montem *Oliveti* & lacrymabat aſcendendo, tectoque erat capite & pedibus nudis, 2 *Samuel.* c. 15. v. 30. Quin ipſe Optimus omnium Maximuſque Heros, Ἡμίθεος, Θεάνθρωπος, *Jeſus Chriſtus*, bis legitur flevisse, ſæpius σπλαγχνισθῆναι.

362. Τέκνον, τί κλαίεις;) Vid. ſuprà, ad v. 348.

Τὴν

Τὴν δὲ διεπράθομέν τε, καὶ ἤγομεν ἐνθάδε πάντα·
Καὶ τὰ μὲν εὖ δάσαντο μετὰ σφίσιν υἷες Ἀχαιῶν,
Ἐκ δ' ἕλον Ἀτρείδῃ Χρυσηΐδα καλλιπάρῃον·
Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεὺς ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος,
Ἦλθε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Λυσόμενός τε θύγατρα, φέρων τ' ἀπερείσι' ἄποινα,
Στέμμα τ' ἔχων ἐν χερσὶν ἑκηβόλου Ἀπόλλωνος,
Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ· καὶ ἐλίσσετο πάντας Ἀχαιούς,
Ἀτρείδα δὲ μάλιστα, δύω κοσμήτορε λαῶν.
Ἔνθ' ἄλλοι μὲν πάντες ἐπευφήμησαν Ἀχαιοί,
Αἰδεῖσθαί θ' ἱερῆα, καὶ ἀγλαὰ δέχθαι ἄποινα·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι ἥνδανε θυμῷ,
Ἀλλὰ κακῶς ἀφίει, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε.
Χωόμενος δ' ὁ γέρων πάλιν ᾤχετο· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Εὐξαμένου ἤκουσεν, ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν.
Ἧκε δ' ἐπ' Ἀργείοισι κακὸν βέλος· οἱ δέ νυ λαοὶ
Θνῆσκον ἐπασσύτεροι· τὰ δ' ἐπῴχετο κῆλα θεοῖο
Πάντῃ ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν· ἄμμι δὲ μάντις
Εὖ εἰδὼς ἀγόρευε θεοπροπίας Ἑκάτοιο.
Αὐτίκ' ἐγὼ πρῶτος κελόμην θεὸν ἱλάσκεσθαι·
Ἀτρείωνα δ' ἔπειτα χόλος λάβεν· αἶψα δ' ἀναστὰς

" Hanc diripuimus, & adduximus huc omnia:
" Et hæc quidem benè diviserunt inter se filii Achivorum,
" Elegerunt autem Atridæ Chryseida pulchris-genis:
" Chryses verò postea sacerdos longe-jaculantis Apollinis
" Venit ad veloces naves Achivorum ære-loricatorum,
" Redempturusque filiam, feréns que infinitum pretium liberationis,
" Coronámque habens in manibus longe-jaculantis Apollinis,
" Aureo cum sceptro; & supplex oravit omnes Achivos,
" Atridas verò imprimis, duos duces populorum.
" Tunc alii quidem omnes comprobàrunt Achivi,
" Reverendumque esse sacerdotem, & splendidum accipiendum pretium:
" At non Atridæ Agamemnoni placuit præ irâ,
" Sed contumeliosè dimisit, & minacem sermonem addebat.
" Iratus itaque senex retro abivit: hunc autem Apollo
" Precantem exaudivit, quoniam valdè illi carus erat:
" Misit itaque in Argivos malam sagittam; populi verò
" Moriebantur alii super alios: ibant enim spicula Dei
" Quoquo versùs per exercitum latum Achivorum: nobis autem vates
" Peritus in concione narrabat vaticinia Apollinis:
" Statim ego primus hortabar Deum placari.
" Atridem verò deinde ira cepit; statimque exurgens

ΣΧΟΛΙΑ.

ἀνεῖλε, σὺν τοῖς τέκνοις· μεθ' ἧς Λυρνησσὸν πορθήσας, καὶ ταύτην πάλιν ἐξελὼν, αἰχμαλώτους ἦγε, ἐκ Λυρνησσοῦ μὲν, Βρισηΐδα, ἣν γέρας αὐτῷ ἐψηφίσαντο Ἕλληνες· ἀπὸ δὲ τῆς Χρύσης, Χρυσηΐδα, τὴν Χρύσου τοῦ ἱερέως τοῦ Ἀπόλλωνος θυγατέρα· ἣν Ἀγαμέμνων κλήρῳ λαχὼν, τῷ πατρὶ λυτρουμένῳ οὐκ ἀπέδωκεν. ἐξ οὗ ὀργισθεὶς ὁ Θεὸς, ἔπεμψε τοῖς Ἕλλησι λοιμόν. ὅ ἐστι λοιμικὴν νόσον. ἔνιοι δέ φασιν, ὅτι ἡ Χρυσηῒς ἐκ Θηβῶν εἰλήφθη. τῆς γὰρ Χρύσης φασὶν οὔσης πολίχνης, ἀτειχίστου καὶ εὐτελοῦς, ὡς ἐν ἀσφαλεστάτῃ καὶ μεσιζούσῃ τῇ Θήβῃ, αἱ ἀπ' αὐτῆς συμπεφευγυῖαι ἦσαν διὰ τὸν πόλεμον. τρεῖς γάρ εἰσι Θῆβαι· αἱ Ὑποπλάκιοι, ὧν ἐνταῦθα μέμνηται, καὶ ἐν τῇ ζ'. καὶ αἱ Καδμεῖαι, ὧν μέμνηται ἐν τῇ δ'. καὶ ἐν τῇ ι'. καὶ αἱ τῆς Αἰγύπτου, ὧν μέμνηται ἐν τῇ ι'. Θῆβαι δὲ αὗταί εἰσι τὸ νῦν Αἰγυπτιακὸν καλούμενον. Ἱερὸν] Ἱερὸν, μεγάλην, καὶ θαυμαστήν.

367. Διεπράθομεν] Ἐξεπορθήσαμεν. Καὶ ἤγομεν] Καὶ ἠγάγομεν.

368. Καὶ τὰ μέν] Καὶ ταῦτα μέν. Εὖ δάσαντο] Καλῶς ἐμερίσαντο. Μετὰ σφίσιν] Ἐν αὐτοῖς.

369. Ἐκ δ' ἕλον] Ὡς ἐξαίρετον ἔλαβον, καὶ ἔδωκαν.

380. Τοῖο] Τούτου.

381. Ἐπεὶ μάλα οἱ φίλος ἦεν] Ἐπειδὴ πάνυ αὐτῷ προσφιλὴς ὑπῆρχεν.

382. Ἧκεν] Ἐφῆκεν, ἔπεμψεν. Οἱ δέ νυ λαοί] Οἱ δὲ δὴ ὄχλοι.

383. Θνῆσκον] Ἀπέθνησκον. Ἐπασσύτεροι] Ἐπάλληλοι, πυκνοί.

384. Πάντῃ] Πανταχοῦ, εἰς ὅλον τὸ στράτευμα. Ἄμμι δὲ] Ἡμῖν δέ.

385. Εὖ εἰδώς] Ἀκριβῶς ἐπιστάμενος. Ἑκάτοιο] Ἀπόλλωνος, τοῦ μακρόθεν βάλλοντος, τοῦ τοξικοῦ.

386. Κελόμην] Ἐκέλευον. Ἱλάσκεσθαι] Ἐξιλεοῦσθαι, ἐξευμενίζεσθαι.

387. Ἀτρείωνα] Τὸν Ἀγαμέμνονα. Χόλος λάβεν] Ὀργὴ κατέλαβεν. Αἶψα δὲ] Ταχέως δέ.

NOTÆ.

368. *Μετὰ σφίσιν) Eustath.* fol. 90. lin. 6. Τοῦτο δὲ, ἔν τισι τῶν ἀντιγράφων, μετὰ σφισιν, ἐγκλιτικῶς γράφεται.

VARIÆ LECTIONES.

368. *Μετὰ σφίσιν) γρ. μετὰ σφισιν,* Vid. Not. in *Textum.*

Ἠπεί-

Ἠπείλησεν μῦθον, ὃ δὴ τετελεσμένος ἐστί.
Τὴν μὲν γὰρ σὺν νηῒ θοῇ ἑλίκωπες Ἀχαιοὶ
Ἐς Χρύσην πέμπουσιν, ἄγουσι δὲ δῶρα ἄνακτι·
Τὴν δὲ νέον κλισίηθεν ἔβαν κήρυκες ἄγοντες
Κούρην Βρισῆος, τήν μοι δόσαν υἷες Ἀχαιῶν.
Ἀλλὰ σὺ, εἰ δύνασαί γε, περίσχεο παιδὸς ἑῆος.
Ἐλθοῦσ' οὔλυμπόνδε Δία λίσαι, εἴ ποτε δή τι
Ἢ ἔπει ὤνησας κραδίην Διὸς, ἠὲ καὶ ἔργῳ.
Πολλάκι γάρ σεο, πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν, ἄκουσα
Εὐχομένης, ὅτ' ἔφησθα κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμῦναι,
Ὁππότε μιν ξυνδῆσαι ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι,
Ἥρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·

" Minatus est verbum, quod jam perfectum est.
" Illam quidem enim cum navi veloci nigris-oculis Achivi
" Ad Chrysen deducunt, feruntque donaria Deo:
" Hanc autem nuper è tentorio iverunt præcones ducentes
" Puellam Brisei, quam mihi dederant filii Achivorum.
" Sed tu, siquidem potes, auxiliare filio tuo.
" Profecta ad cœlum Jovem precare, si unquam aliquid
" Vel verbo juvisti cor Jovis, vel etiam facto.
" Sæpè enim te patris in ædibus audivi
" Gloriantem, quum dicebas, ab atranubes-cogente Saturnio
" Solam inter immortales indignam cladem avertisse,
" Quando ipsum colligâsse cœlestes voluerunt alii,
" Juno, & Neptunus, & Pallas Minerva:

ΣΧΟΛΙΑ.

388. Ἠπείλησεν.] Ἐπηγγείλατο.

389. Ἑλίκωπες.] Μελανόφθαλμοι· ἑλικὸν γὰρ, κατὰ διάλεκτον, τὸ μέλαν. ἢ οἱ ἑλικοειδῶς τοὺς ὦπας κινοῦντες· τουτέστιν οἱ τοὺς ὀφθαλμοὺς εὐειδεῖς.

390. Δῶρα.] Νῦν θυσίας.

361. Νέον.] Νεωστί. Κλισίηθεν.] Ἀπὸ τῆς σκηνῆς. Ἔβαν.] Ἔβησαν, ἐπορεύθησαν. Ἄγοντες.] Ἀποφέροντες.

392. Κούρην Βρισῆος.] Τὴν Βρισέως θυγατέρα, Βρισηΐδα. ἔοικε δὲ πατρωνυμικῶς τὰ ὀνόματα αὐτῶν χρηματίζειν ὁ Ποιητὴς, καὶ οὐ κυρίως. ὡς γὰρ οἱ ἄλλοι ἀρχαῖοι ἱστοροῦσιν, ἡ μὲν Ἀστυνόμη ἐκαλεῖτο, ἡ δὲ Ἱπποδάμεια. Τήν μοι.] Ἥντινά μοι.

393. Περίσχεο.] Περίσχου, φρόντισον. Ἑῆος.] Ἀντὶ τοῦ, τοῦ σοῦ. οἱ δὲ, ἀγαθοῦ, σπουδαίου, ἢ ἰδίου.

394. Λίσαι.] Λιτάνευσον.

395. Ἢ ἔπει.] Ἢ λόγῳ. Ὤνησας.] Ὠφέλησας. Κραδίην Διός.] Τὸν Δία, περιφραστικῶς. Ἠὲ καὶ ἔργῳ.] Ἢ αὐτῷ τῷ ἔργῳ.

396. Πολλάκι γὰρ σεο.] Πολλάκις γάρ σου. Πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν.] Ἐν τοῖς τοῦ πατρός μου Πηλέως οἴκοις· ἐν θαλάσσῃ γὰρ Πηλεὺς κατοικεῖν οὐκ ἠδύνατο. Ἄκουσα.] Ἤκουσα.

397. Εὐχομένης.] Καυχωμένης. Ὅτ' ἔφησθα.] Ὅτε ἔλεγες. Κελαινεφέϊ.] Τῷ τὰς νεφέλας μελαίνοντι, ὀμβροποιῷ. Κρονίωνι.] Τῷ τοῦ Κρόνου παιδί.

398. Οἴη.] Μόνη. Ἐν ἀθανάτοισιν.] Ἐν τοῖς Θεοῖς. Ἀεικέα.] Ἀπρεπῆ, χαλεπόν. Λοιγόν.] Ὄλεθρον, φθοράν. Ἀμῦναι.] Ἀποσβέσαι, ἀποστρέψαι.

399. Ὁππότε μιν.] Ὁπηνίκα αὐτόν. Ξυνδῆσαι.] Συνδῆσαι· Ἰὰς ἡ διάλεκτος. Ὀλύμπιοι ἤθελον ἄλλοι.] Οἱ Τιτᾶνες. καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησί· Μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι, Οἵ περ νέρτεροί εἰσι Θεοὶ, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.

400. Ἥρη τ', ἠδὲ Ποσειδάων, καὶ Παλλὰς Ἀθήνη.] Γράφεται, καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων. Ζεὺς γὰρ παραλαβὼν τὴν ἐν οὐρανῷ διοίκησιν, πρὸς τοῖς τῇ παρρησίᾳ ἰσχύοντι, πολλὰ αὐθάδη διεπράττετο. Ποσειδῶν δὲ καὶ Ἥρα, καὶ Ἀπόλλων, καὶ Ἀθηνᾶ ἐβούλοντο αὐτὸν δήσαντες ὑποτάξαι. Θέτις δὲ ἀκούσασα παρὰ τοῦ πατρὸς Νηρέως, ἦν γὰρ μάντις, τὴν κατὰ Διὸς ἐπιβουλὴν, ἐστάλη πρὸς αὐτὸν, ἐπαγομένη Αἰγαίωνα, φοβητικὸν τῶν ἐπιβουλευόντων Θεῶν· ἦν δὲ θαλάσσιος δαίμων οὗτος, καὶ τὸν πατέρα Ποσειδῶνα καταβεβληκὼς, ἀμείνων ὢν βίᾳ, ὡς ὁ ποιητής· ἀκούσας δὲ ὁ Ζεὺς Θέτιδος, τὴν μὲν Ἥραν ἐν τοῖς κατ' αὐτοῦ

NOTÆ.

394. Δία λίσαι) *Ultima* τοῦ Δία, in *Cæsura* producitur, etiam vi τοῦ λ'. sequentis.

398. Ἀθανάτοισιν) Vid. ad v. 265. & *Var. Lect.* ad v. 398.

NOTÆ IN SCHOLIA.

400. Post καταβεβληκὼς) Addo, ἀμείνων ὢν βίᾳ, ὡς ὁ ποιητής, ad Sensum supplendum. *Briareus* enim *Neptuni* erat filius, juxtà *Homerum*, non *Cœli* & *Terra*, ut *Hesiod*. Vid. *Br. Schol.* v. 401. Nec *Thetis* erat *Neptuni*, sed *Nerei*. *Catull.* *Tene* THETIS *tenuit pulcherrima* NEREÏNE.

VARIÆ LECTIONES.

398. Οἴη ἐν ἀθανάτοισιν) γρ. εἴη ἐν ἀθανάτοισιν, *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson.* § 2. fol. 106. apud *Eustath.* fol. 92. lin. 31. fol. 93. lin. 10. & fol. 94. lin. 7. Item *Br. Schol.*

400. Παλλὰς Ἀθήνη) γρ. Φοῖβος Ἀπόλλων, *Zenodot.*

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ σὺ τόν γ' ἐλθοῦσα, θεὰ, ὑπελύσαο δεσμῶν,
Ὦχ' Ἑκατόγχειρον καλέσασ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ὃν Βριάρεων καλέουσι Θεοὶ, ἄνδρες δέ τε πάντες
Αἰγαίων'· ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων.
Ὅς ῥα παρὰ Κρονίωνι καθέζετο, κύδεϊ γαίων·
Τὸν καὶ ὑπέδδεισαν μάκαρες Θεοὶ, οὐδ' ἔτ' ἔδησαν.
Τῶν νῦν μιν μνήσασα παρέζεο, καὶ λάβε γούνων,
Αἴ κέν πως ἐθέλῃσιν ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι,
Τοὺς δὲ κατὰ πρύμνας τε καὶ ἀμφ' ἅλα ἔλσαι Ἀχαιοὺς
Κτεινομένους, ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος,
Γνῷ δὲ καὶ Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἣν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισε.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις, κατὰ δάκρυ χέουσα,

" Sed tu eum, quum venisses, Dea liberâsti à vinculis,
" Statim Centimanum vocans in excelsum Olympum,
" Quem Briareum vocant Dii, homines autem omnes
" Ægæonem: is enim viribus suo patre præstantior.
" Qui apud Saturnium sedebat, gloriâ superbiens;
" Hunc & exhorruerunt immortales Dii, neque ligaverunt.
" His nunc illi in memoriam revocatis allide, & prehende genua,
" Si quo modo velit Trojanis auxiliari,
" Ad puppes verò usque & circum mare concludere Achivos
" Cæsos, ut omnes fruantur rege,
" Noscat autem & Atrides latè dominans Agamemnon
" Suam culpam, quòd fortissimum Achivorum nihil honoravit.
Huic respondit deinde Thetis, lachrymas effundens,

ΣΧΟΛΙΑ.

δεσμοῖς ἐνέβαλον· Ποσειδῶνι δὲ καὶ Ἀπόλλωνι τὴν πρὸς Λαομέδοντα θητείαν ἐψηφίσατο· τῇ δὲ Θέτιδι τὴν Ἀχιλλέως τιμὴν εἰς τὰ μάλιστα ταῦτα ἐπιμνήσασθαι. ἱστορεῖ Δίδυμος.

401. Ὑπελύσαο.] Ἐξέλυσας, ἔλυσας.

402. Ὦκα.] Ταχέως, σπουδαίως. Ἑκατόγχειρον.] Ἑκατοντάχειρα, Αἰολικῶς· τοὺς ἑκατοντάχειρας δὲ, φησὶν Ἡσίοδος, Οὐρανοῦ καὶ Γῆς γένος. Μακρόν.] Μέγαν.

403. Ὃν Βριάρεων καλέουσι Θεοί. Ἄνδρες δέ τε πάντες Αἰγαίων'.] Τὸ πλῆρες, Αἰγαίωνα. τῶν δὲ διωνύμων τὸ μὲν πρότερον ὄνομα Ὅμηρος εἰς θεοὺς ἀναφέρει, τὸ δὲ δεύτερον εἰς ἀνθρώπους· ὡς καὶ τὸ, Χαλκίδα κικλήσκουσι Θεοί, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν. καὶ περὶ τοῦ ποταμοῦ, Ὃν Ξάνθον καλέουσι Θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.

404. Ὁ γὰρ αὖτε.] Οὗτος γὰρ δή. Βίῃ.] Βίᾳ, δυνάμει. Οὗ πατρός.] Τοῦ ἰδίου πατρός. Ἀμείνων.] Ἰσχυρότερος, βελτίων.

405. Ὅς ῥα.] Ὅστις δή. Κρονίωνι.] Κρόνου παιδὶ, Διΐ. Κύδεϊ γαίων.] Τῇ αὐτοῦ δόξῃ γαυριῶν, καὶ σεμνυνόμενος.

406. Ὑπέδδεισαν.] Ἐφοβήθησαν. Οὐδ' ἔτ' ἔδησαν.] Τὸ πλῆρες, οὐκ ἔτι ἔδησαν.

407. Τῶν νῦν μιν.] Τούτων δὴ ἐπὶ τοῦ παρόντος αὐτόν. Μνήσασα.] Ὑπομνήσασα. Παρέζεο.] Παρακαθέζου. Καὶ λαβὲ γούνων.] Τῶν γονάτων κράτησον.

408. Αἴ κέν πως.] Ἐάν πως. Ἐθέλῃσι.] Βουληθῇ, θελήσῃ. Ἐπὶ Τρώεσσιν ἀρῆξαι.] Ἐπιβοηθῆσαι τοῖς Τρωσί.

409. Τοὺς δέ.] Τοὺς Ἕλληνας. Κατὰ πρύμνας.] Τὰς ναῦς, ἀπὸ μέρους φησί· πρύμνα γὰρ, μέρος τῆς νεὼς τὸ ἔσχατον. Καὶ ἀμφ' ἅλα.] Καὶ περὶ τὴν θάλασσαν. Ἔλσαι.] Συνελάσαι, συγκλεῖσαι.

410. Κτεινομένους.] Ἀναιρουμένους, φονευομένους. Ἵνα πάντες ἐπαύρωνται βασιλῆος.] Ἵν' ἀπολαύσωσι πάντες τῆς ἀβουλίας τοῦ βασιλέως, τουτέστιν, ἵνα ἀπόλωνται δι' αὐτόν.

411. Γνῷ.] Γνωρίσῃ, μάθῃ.

412. Ἣν ἄτην.] Τὴν ἰδίαν ἀβουλίαν καὶ βλάβην. Ὅτ' ἄριστον.] Ὅτι τὸν ἄριστον, ἀντὶ τοῦ, ἐμὲ τὸν Ἀχιλλέα. Οὐδὲν ἔτισε.] Καθ' οὐδὲν ἐτίμησεν.

413. Ἠμείβετο.] Ἀπεκρίνατο. Δάκρυ χέουσα.] Δακρύουσα, κλαίουσα.

NOTÆ.

403. Ὃν Βριάρεων καλέουσι Θεοί) *Eustath.* fol. 93. lin. 49. Ὅτι πολλὰ εἰσὶ διώνυμα παρὰ τῷ Ποιητῇ, τουτέστι δυσὶν ὀνόμασι καλούμενα· καὶ τῶν τοιούτων ὀνομάτων, τὸ μὲν, ὁ Ποιητὴς εἰς Θεοὺς ἀναφέρει, τὸ δὲ, ἀνθρώποις ἀπονέμει· δηλῶν, ὅτι Μουσοτραφὴς ὢν οἶδε καὶ τὰ θεῖα, καὶ τῆς τῶν θεῶν ἐπαΐει διαλέκτου. Ita β'. v. 813. Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν, Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης. Ita φ'. v. 74. Ὃν Ξάνθον καλέουσι Θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον. Ita ξ'. v. 291. Χαλκίδα κικλήσκουσι Θεοί, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν. Hinc magnificum Poetæ morem etiam Comici lepidè imitantur, ut *Sannyrion*, apud *Harpocration.* v. Πέλανος.----Πέλανον καλοῦμεν ἡμεῖς οἱ Θεοί, Ἃ καλεῖτε σεμνῶς ἄλφιθ' ὑμεῖς οἱ βροτοί. *Br. Schol.* πρότερον τοῖς θεοῖς, non rectè, ut apparuit ex β'. v. 813. Quare legas, τὸ μὲν ἓν, τὸ δὲ ἄλλο, melius; vel ut modò *Eustathius*.

VARIÆ LECTIONES.

404. Ὁ γὰρ αὖτε βίῃ οὗ πατρὸς ἀμείνων) γρ. ὁ γὰρ αὖτε βίῃ πολὺ φέρτερος ἦν Πάντων, οἳ ναίουσ' ὑπὸ τάρταρον εὐρώεντα, *Zenodot.* apud *Eustath.* fol. 94. lin. 8. & *H. Steph.* in locum.

406. Οὐδ' ἔτ') γρ. οὐδέ τ', MS. CCC. οὐδ' ἔτ' MS. *Mori*.

407. Τῶν νῦν μιν μνήσασα) γρ. τῶν νῦν μοι μνήσασα, MS. *Mori.* & *Barocc.* Oxon. &, τῶν νῦν μοι μνήσασα, *Dionys. Halicarn.* Edit. *Hudson*, § 2. fol. 106.

Ὤ μοι, τέκνον ἐμόν, τί νύ σ' ἔτρεφον αἰνὰ τεκοῦσα;
Αἴθ' ὄφελες παρὰ νηυσὶν ἀδάκρυτος καὶ ἀπήμων
Ἧσθαι· ἐπεί νύ τοι αἶσα μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν·
Νῦν δ' ἅμα τ' ὠκύμορος καὶ ὀϊζυρὸς περὶ πάντων
Ἔπλεο· τῷ σε κακῇ αἴσῃ τέκον ἐν μεγάροισι.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέουσα ἔπος Διῒ τερπικεραύνῳ
Εἶμ' αὐτὴ πρὸς Ὄλυμπον ἀγάννιφον, αἴ κε πίθηται.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι,
Μήνι' Ἀχαιοῖσιν, πολέμου δ' ἀποπαύεο πάμπαν.
Ζεὺς γὰρ ἐπ' Ὠκεανὸν μετ' ἀμύμονας Αἰθιοπῆας
Χθιζὸς ἔβη μετὰ δαῖτα· Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἕποντο.

" Heu! fili mi, cur te enutrivi, quem malo fato peperi?
" O utinam apud naves sine lachrymis & illæsus
" Sederes, quoniam tibi ævum breve, neque valde diuturnum!
" Nunc autem simul & cito moriturus, & ærumnosus supra omnes
" Es; ideirco te malo fato peperi in ædibus.
" Hoc tamen dictura verbum Jovi gaudenti-fulmine
" Vado ipsa in Olympum valde-nivosum, si persuadeatur.
" Sed tu quidem nunc, navibus assidens velocibus
" Irascere Achivis, bello autem abstine omnino.
" Jupiter enim in Oceanum ad inculpatos Æthiopas
" Hesternus abiit ad convivium; & Dii simul omnes sequuti sunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

414. Τί νύ σ'] Διατί δή σε ἀνέτρεφον. Αἰνὰ τεκοῦσα.] Ἐπὶ κακῷ γεννήσασα.

415. Αἴθ' ὄφελες.] Εἴθε ὤφελες· ἔστιν ἐπίρρημα εὐκτικόν. Ἀδάκρυτος.] Ἄνευ δακρύων, ἄλυπος. Ἀπήμων.] Ἀβλαβής.

416. Ἐπεί νύ τοι.] Ἐπειδή σοι. Αἶσα.] Εἱμαρμένη μοῖρα. Μίνυνθα.] Ἐπ' ὀλίγον χρόνον.

417. Ἅμα.] Ὁμοῦ. Ὠκύμορος.] Ταχυθάνατος. Ὀϊζυρός.] Ἐπίπονος, ταλαίπωρος, ἄθλιος. Περὶ πάντων.] Ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ πάντας ἀνθρώπους.

418. Ἔπλεο.] Ἐγένου. Λέγει γὰρ, τὴν Θέτιν παρὰ Διὸς μαθοῦσαν τὰ περὶ Ἀχιλλέως. Ὅτι εἰ μὲν μείνῃ ἐν τῇ Φθίᾳ, μὴ συμπλεύσας τοῖς Ἕλλησιν εἰς τὴν Ἴλιον, πολλὴ μὲν ἔσται αὐτῷ ζωή, ἄδοξος δέ· εἰ δὲ συνέλθοι αὐτοῖς, ἔσται ὀλιγοχρόνιος μὲν, ἀλλὰ ἀοίδιμος, καὶ εὐκλεής. ὅθεν ὡς προειδυῖα ἡ Θέτις τοῦτο, ἦν αὐτὸν παραθεμένη εἰς τὰς Λυκομήδους παρθενῶνας, ὡς κόρην, ἐν τῇ Σκύρῳ. ἡ δὲ Σκῦρος, μία ἐστὶ τῶν Κυκλάδων. Τῷ σε.] Διὸ δή σε. Κακῇ αἴσῃ.] Κακῇ μοίρᾳ. Τέκον.] Ἔτικτον, ἐγέννησα. Ἐν μεγάροισι.] Ἐν τοῖς οἴκοις.

419. Ἐρέουσα.] Λέξουσα, ἀπαγγελοῦσα. Τερπικεραύνῳ.] Τερπομένῳ κεραυνοῖς, ἢ κατακεραυνίζομένῳ τοὺς ἐναντίους, ἢ τρέποντι κεραυνοῖς.

420. Εἶμι.] Ἄπειμι, πορεύομαι. Προπερισπωμένως δὲ ἀναγνωστέον· εἰ δὲ ὀξυτόνως, δηλοῖ τὸ ὑπάρχω ἡ λέξις. Ἀγάννιφον.] Τὸν λίαν νιφόμενον τὰ ὑπὸ ταῖς νεφέλαις μέρη. τὰ γὰρ ἄκρα τοῦ Ὀλύμπου ὡς ὑπερφερῆ, καὶ ὑπερνεφῆ, οὔτε νίφεται, οὔτε κατομβρεῖται, κατ' αὐτὸν τὸν ποιητὴν λέγοντα, Οὔλυμπόνδ', ὅθι φασὶ Θεῶν ἕδος ἀσφαλὲς αἰεὶ Ἔμμεναι· οὔτ' ἀνέμοισι τινάσσεται, οὔτε ποτ' ὄμβρῳ Δεύεται, οὔτε χιὼν ἐπιπίλναται· ἀλλὰ μάλ' αἴθρη Πέπταται ἀνέφελος, λευκὴ δ' ἐπιδέδρομεν αἴγλη. Ἀγάννιφον οὖν, ἤτοι τὸν πάνυ κατανιφόμενον, ἢ καθ' ὅλως. Αἴ κε πίθηται.] Ἐὰν πεισθῇ.

421. Ὠκυπόροισι.] Ταχέως πλεούσαις.

422. Μήνιε.] Ὀργίζου. Πάμπαν.] Παντελῶς, πάνυ.

423. Ἐς Ὠκεανόν.] Παρὰ τὸν Ὠκεανόν. ὁ δὲ Ὠκεανὸς, ποταμός ἐστι, καθ' Ὅμηρον. Ἀμύμονας.] Ἀμωμήτους, ἁγνούς, ἢ ἀψόγους. Αἰθιοπῆας.] Αἰθίοπας.

424. Χθιζός.] Χθές. Μετὰ δαῖτα.] Ἐπὶ εὐωχίαν. Ἕποντο.] Ἠκολούθησαν.

NOTÆ.

416. Οὔτι μάλα δήν) Semel pro omnibus hoc in loco Monendum, *Ultimam* τῶ μάλα, aliàs *brevem*, produci hic, in *Cæsura*, ante δ. consonantem, ut sæpè aliàs, de qua re, ad *Euripid.* Orest. v. 154. & *Iphigen.* Aul. v. 282. Vid. infra, ad v. 515.

423. Ἀμύμονας Αἰθιοπῆας) *Dionys.* Περιηγ. v. 558. Ἤτοι μὲν ναίουσι βοοτρόφον ἀμφ' Ἐρύθειαν, Ἄτλαντος περὶ κῦμα, θεουδέες Αἰθιοπῆες. Hi omnium Primi dicuntur Deos coluisse, teste *Diodoro Siculo*, l. 3. fol. 144. unde & ab iis hoc Pietatis præmium tulêre; ut ab externis Regibus nunquam fuerint subacti. Vid. *Eustath.* in prædict. *Dionysii* locum, & in *Homer.* fol. 96. lin. 42. & ad *Odyss.* α. v. 22. fol. 1386. lin. 1. Item *Macrob.* Saturnal. c. 23. etiam *Erasmum Schmidium*, in Oratione de *America*, ad finem *Pindari Schmidiani*, fol. 258. Denique *Gisberti Cuperi* Apotheosin *Homeri*, p. 90. De Deorum præsentia in Paganorum Sacrificiis, vid. *Athenæ*: l. 8. circa finem.

VARIÆ LECTIONES.

419. Τοῦτο δέ τοι) γρ. τοῦτο δέ σοι. *Dionys. Halicarn.* ibid.

423. Μετ' ἀμύμονας) γρ. μετὰ Μέμνονας Αἰθιοπῆας, *Eustath.* fol. 97. lin. 15. Ἄλλοι δὲ γράφουσι, μετὰ Μέμνονας Αἰθιοπῆας, λέγοντες, Αἰθίοπάς τινας οὕτω καλουμένους, ἀπὸ Μέμνονος, υἱοῦ Τιθωνοῦ καὶ Ἡμέρας.

Δαί-

Δωδεκάτῃ δέ τοι αὖθις ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε·
Καὶ τότ' ἔπειτά τοι εἶμι Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Καί μιν γουνάσομαι, καί μιν πείσεσθαι ὀΐω.
Ὣς ἄρα φωνήσασ' ἀπεβήσατο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Χωόμενον κατὰ θυμὸν, ἐϋζώνοιο γυναικὸς,
Τήν ῥα βίῃ ἀέκοντος ἀπηύρων· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἐς Χρύσην ἵκανεν, ἄγων ἱερὴν ἑκατόμβην.
Οἱ δ' ὅτε δὴ λιμένος πολυβενθέος ἐντὸς ἵκοντο,
Ἱστία μὲν στείλαντο, θέσαν δ' ἐν νηῒ μελαίνῃ·
Ἱστὸν δ' ἱστοδόκῃ πέλασαν, προτόνοισιν ὑφέντες
Καρπαλίμως· τὴν δ' εἰς ὅρμον προέρεσσαν ἐρετμοῖς,
Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον, κατὰ δὲ πρυμνήσι' ἔδησαν·
Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης·
Ἐκ δ' ἑκατόμβην βῆσαν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι.
Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ ποντοπόροιο.
Τὴν μὲν ἔπειτ' ἐπὶ βωμὸν ἄγων πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Πατρὶ φίλῳ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπεν,

Duodecimâ autem rursus veniet in coelum:
Et tunc posteà vadam Jovis ad aere-fundatam domum,
Et ipsius genibus advolvar, & eum persuasum iri puto.
Sic utique locuta abiit: illum autem reliquit ibi
Iratum in animo, propter mulierem eleganter-cinctam,
Quam vi ab invito abstulerant. Sed Ulysses
Chrysan pervenit, ducens sacram hecatomben.
Qui quando portum valdè profundum intraverant,
Vela quidem legerunt, posueruntque in navi nigrâ;
Malum etiam receptaculo suo admoverunt, rudentibus demissum
Statim; ipsamque in portum protraxerunt remis.
Anchorasque jecerunt, ac retinacula ligaverunt:
Verum & ipsi exierunt in littus maris:
Et hecatombèn exposuerunt longe-jaculanti Apollini.
Sed & Chryseis navi exivit pontigradâ.
Hanc quidem posteà ad altare ducens sapiens Ulysses,
Patri charo in manibus posuit, & ipsum allocutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

425. Ἐλεύσεται.] Παραγενήσεται, ἐλεύσεται. Οὔλυμπόνδε.] Εἰς τὸν Ὄλυμπον.

426. Διὸς ποτί.] Πρὸς τὸ τοῦ Διός. Χαλκοβατές.] Ἰσχυρῶς βεβηκὸς, στερεόν. Δῶ.] Δῶμα, οἶκον· τὸ δὲ πλῆρες, [illegible].

427. Γουνάσομαι.] Γονυπετήσω, λιτανεύσω. Πείσεσθαι.] Πεισθήσεσθαι· ὡς ἀμφίβολον δὲ αὐτό φησι, διότι ᾔδει τὸ αὐστηρὸν τῆς Ἥρας.

428. Ὣς ἄρα.] Οὕτως δή. Φωνήσασα.] Εἰποῦσα. Ἀπεβήσατο.] Ἀπέβη, ἀπῆλθεν. Ἔλιπε.] Κατέλιπεν. Αὐτοῦ.] Ἀντὶ τοῦ, αὐτόθι ἐπὶ τοῦ τόπου.

429. Χωόμενον.] Λυπούμενον, ὀργιζόμενον. Ἐϋζώνοιο.] Εὐζώνου, καλῆς, καὶ εὐστόλου· ἀφ' [illegible], ἀπὸ μέρους.

430. Τήν ῥα.] Ἥντινα δή. Βίῃ.] Βίᾳ, δυνάμει, μετὰ βίας. Ἀέκοντος.] Ἄκοντος, μὴ βουλομένου. Ἀπηύρων.] Ἀφείλοντο. Αὐτὰρ Ὀδυσσεύς.] Ὁ δὲ Ὀδυσσεὺς ἐν τοσούτῳ.

431. Ἐς Χρύσην.] Εἰς Χρύσην. Ἵκανεν.] Παρεγένετο, ἔφθασεν. Ἱερήν.] Ἱερὰν, μεγάλην. Οἱ δ' ὅτε.] Οὗτοι δὲ ὁπότε.

432. Λιμένος.] Τοῦ αἰγιαλοῦ. Πολυβενθέος.] Πολὺ βάθος ἔχοντος, βαθυτάτου.

433. Ἱστία.] Τῆς νηὸς αἱ ὀθόναι, ὅ ἐστι τὸ ἄρμενον, ἱστίον λέγεται· ἱστὸς δὲ, τὸ μέγα ξύλον, τὸ κατάρτιον λεγόμενον ὑπὸ τῶν ναυτικῶν. Στείλαντο.] Συνέστειλαν, καθεῖλον. Θέσαν.] Ἔθηκαν.

434. Ἱστοδόκῃ.] Τῇ ὑποδεχομένῃ τὸν ἱστὸν, ἱστοθήκῃ. λέγει δὲ τὴν κατὰ τὴν πρύμναν ἀνέχουσαν ξύλον, καθ' ὃ κλίνεται ὁ ἱστός. Πέλασαν.] Προσεπέλασαν, προσήγαγον, μετωνυμικῶς· πελάσαι, ἐγγὺς ποιῆσαι. Προτόνοισι.] Τοῖς προτεταμένοις κάλοις, οἵτινες τὸν ἱστὸν συντείνουσιν, ἵνα ᾖ ὀρθός. Ὑφέντες.] Ἐνδόσαντες, χαλάσαντες.

435. Καρπαλίμως.] Ταχέως. Εἰς ὅρμον.] Εἰς τὸν λιμένα· ἀπὸ τοῦ ὁρμεῖν καὶ ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὰς ναῦς. Προέρεσσαν.] Προσείλκυσαν, προσήγαγον. Ἐρετμοῖς.] Εἰρεσίαις, κωπηλασίαις.

436. Ἐκ δ' εὐνάς.] Τὰς ἀγκύρας νῦν λέγει, τὰς σιδηρᾶς· παρὰ τὸ εὐνάζειν τὰς ναῦς χειμαζομένας εἰς τὸ ὕδωρ, καὶ ποιεῖν ἵστασθαι. τρία δὲ σημαίνει ἡ λέξις παρὰ τῷ ποιητῇ· τὴν κοίτην, ὡς ὅταν λέγῃ, Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· τὴν ἄγκυραν, ὡς νῦν, Ἐκ δ' εὐνὰς ἔβαλον· τὴν διατριβὴν, ὡς τὸ, Ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς. Ἔβαλον.] Ἐξέβαλον, καὶ καθῆκαν. Πρυμνήσια.] Τὰ ἀπόγεια σχοινία, οἷς ἐκ τῆς πρύμνης προσδεσμεῖται ἡ ναῦς πρὸς τῇ γῇ.

437. Ἐκ δὲ καὶ αὐτοὶ βαῖνον.] Ἐξέβαινον δὲ καὶ αὐτοί. Ἐπὶ ῥηγμῖνι.] Ἐπὶ τῷ αἰγιαλῷ. οὕτως δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ προσρήσσεσθαι αὐτῷ τὰ κύματα.

439. Ἐκ δὲ Χρυσηῒς νηὸς βῆ.] Ἐξέβη δὲ καὶ ἡ Χρυσηῒς τῆς νηός. Ποντοπόροιο.] Τῆς τὸν πόντον περώσης, θαλασσοπόρου.

440. Πολύμητις.] Πολύβουλος, συνετός.

441. Ἐν χερσὶ τίθει.] Ἐν ταῖς χερσὶ τοῦ πατρὸς ἐτίθει. Καί μιν.] Καὶ αὐτόν.

VARIÆ LECTIONES.

426. Ποτὶ] γρ. προτὶ. MS. CCC.

Ὦ Χρύση, πρό μ᾽ ἔπεμψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Παῖδά τε σοὶ ἀγέμεν, Φοίβῳ θ᾽ ἱερὴν ἑκατόμβην
Ῥέξαι ὑπὲρ Δαναῶν, ὄφρ᾽ ἱλασώμεθ᾽ ἄνακτα,
Ὃς νῦν Ἀργείοισι πολύστονα κήδε᾽ ἐφῆκεν.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ᾽ ἐδέξατο χαίρων
Παῖδα φίλην· τοὶ δ᾽ ὦκα Θεῷ κλειτὴν ἑκατόμβην
Ἑξείης ἔστησαν ἐΰδμητον περὶ βωμόν.
Χερνίψαντο δ᾽ ἔπειτα, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ᾽ εὔχετο, χεῖρας ἀνασχὼν,
Κλῦθί μευ, Ἀργυρότοξ᾽, ὃς Χρύσην ἀμφιβέβηκας,
Κίλλαν τε ζαθέην, Τενέδοιό τε ἶφι ἀνάσσεις·
Ἤδη μέν ποτ᾽ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ᾽ ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἠδ᾽ ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ᾽ ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
Ἤδη νῦν Δαναοῖσιν ἀεικέα λοιγὸν ἄμυνον.
Ὣς ἔφατ᾽ εὐχόμενος· τοῦ δ᾽ ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽ εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὖ ἔρυσαν μὲν πρῶτα, καὶ ἔσφαξαν, καὶ ἔδειραν,

" O Chryse, misit me rex virorum Agamemnon,
" Filiamque tibi ut ducerem, Phœbóque sacram hecatomben
" Sacrificarem pro Danais; ut placemus Deum,
" Qui modò Argivis acerbissimos dolores immisit.
Sic locutus, in manibus posuit. Ille autem accepit gaudens
Filiam dilectam: hi verò confestim Deo splendidam hecatombam
Ordine statuerunt bene-ædificatum circa altare.
Manúsque deinde lavârunt, & molas sustulerunt.
His autem Chryses altâ voce precabatur, manibus sublatis,
" Audi me, argenteum arcum-habens, qui Chrysan tueris,
" Cillamque valde-divinam, Tenedóque potenter imperas:
" Jam quidem aliquando me anteà exaudisti precantem,
" Honorâsti quidem me, valde autem læsisti populum Achivorum:
" Itidem & nunc mihi hoc perfice votum,
" Jam nunc à Danais indignam pestem remove.
Sic dixit orans; hunc verò exaudivit Phœbus Apollo.
Sed postquam precati sunt, & molas projecerunt,
Cervicem retrò egerunt primùm, & jugulârunt, & excoriârunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

442. Πρό μ᾽ ἔπεμψε.] Προέπεμψέ με. Ἄναξ ἀνδρῶν] Ὁ βασιλεὺς τῶν ἀνθρώπων.

443. Παῖδά τε σοί.] Καὶ τὴν θυγατέρα σοί. Ἀγέμεν.] Ἄγειν. Φοίβῳ θ᾽.] Καὶ τῷ Ἀπόλλωνι.

444. Ῥέξαι.] Ἐπιτελέσαι, θῦσαι, ἱερουργῆσαι. Ὄφρ᾽ ἱλασώμεθα.] Ὅπως ἐξιλασώμεθα. Ἄνακτα.] Τὸν Ἀπόλλωνα νιοῦ.

445. Πολύστονα.] Πολλῶν στεναγμῶν αἴτια. Κήδεα.] Κακά. Ἐφῆκεν.] Ἐπέπεμψε.

447. Παῖδα φίλην.] Τὴν προσφιλῆ θυγατέρα. Ὦκα.] Ταχέως. Κλειτὴν.] Ἔνδοξον.

448. Ἑξείης.] Ἐφεξῆς. Ἐΰδμητον.] Περὶ τὸν καλῶς ᾠκοδομημένον βωμόν.

449. Χερνίψαντο.] Τὰς χεῖρας ἐνίψαντο. Οὐλοχύτας.] Οὐλαί. εἰσὶ δὲ κριθαὶ μετὰ ἁλῶν μεμιγμέναι, ἃς ἐπέχεον τοῖς ἱερουργουμένοις ζώοις, πρὸ τῆς θυσίας, ἕνεκα πολυπληθείας χάριν· ἢ μνήμην ποιούμενοι τῆς ἀρχαίας διαίτης· ὡς γάρ φησι Θεόφραστος ἐν τῷ περὶ εὑρημάτων, πρὶν ἢ μάθωσιν οἱ ἄνθρωποι ἀλεῖν τὸν Δημητριακὸν καρπὸν, ὠμὰς τὰς αὐτὰς ἤσθιον· ὅθεν οὐλὰς αὐτάς φησιν ὁ Ποιητής.

450. Μεγάλ᾽ εὔχετο.] Μεγάλως ηὔχετο. Ἀνασχών.] Ἀνατείνας.

453. Πάρος.] Ἔμπροσθεν, ἢ πρότερον. Ἐμεῦ] Ἐμοῦ. Ἔκλυες.] Ἐπήκουσας ἐμοῦ εὐχομένου.

454. Τίμησας.] Τιμῆς ἠξίωσας, ἐτίμησας. Μέγα δ᾽ ἴψαο.] Μεγάλως ἔβλαψας.

455. Ἠδ᾽ ἔτι καὶ νῦν μοι.] Καὶ νῦν δή μοι. Ἐπικρήηνον.] Ἐπιτέλεσον. Ἐέλδωρ.] Ἐπιθύμημα.

456. Ἀεικέα λοιγὸν] Αἰκιστικὸν, ἀπρεπῆ, καὶ χαλεπὸν ὄλεθρον. Ἄμυνον.] Ἀπόστρεψον, κατάπαυσον.

458. Αὐτὰρ ἐπεί ῥ᾽.] Ἐπειδὴ δέ. Οὐλοχύτας.] Νῦν τὰ κανᾶ. Προβάλοντο.] Προέθηκαν. ἐθάρσησαν.

459. Αὖ ἔρυσαν.] Εἰς τοὐπίσω ἀνέκλασαν τὸν τράχηλον τῶν θυομένων ἱερείων, ὡς προσέχειν εἰς οὐρανὸν τοῖς Θεοῖς, οἷς καὶ ἐθύοντο, ὡς καὶ αὐτῶν ὄντων ἐν οὐρανῷ. πάλιν δὲ τοῖς ἥρωσιν, ὡς καταχθονίοις, ἔντομα ἔθυον, ἀποκλίνοντες κάτω εἰς γῆν. Ἔδειραν.] Ἐξέδειραν.

NOTÆ.

454. Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ᾽ ἴψαο) In *Tertio* loco cùm videatur *Tribrachys* poni, reverà erit *Dactylus*. Vox enim ἐμὲ producit *Ultimam*, in *Casura*, vi *Toni* sui, ante *Incisum* & *Liquidam* etiam. Vid. ad v. 19. Confer. *Psalm.* 91. v. 15.

459. Αὖ ἔρυσαν) Huc refer *Herodot.* De Vita *Homeri*, circa finem; ubi ex hoc loco & similibus probare vult, *Homerum Æolicum* fuisse.

VARIÆ LECTIONES.

458. Προβάλοντο) γρ. ἀνέλοντο, MS. CCC. & in *Margine*, προβάλοντο.

Μηρούς

Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,	Femoráque excecuerunt, arvináque cooperuerunt.
Δίπτυχα ποιήσαντες, ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.	Postquam duplicaverant, super ipsis autem frusta cruda posuerunt.
Καῖε δ' ἐπὶ σχίζῃς ὁ γέρων, ἐπὶ δ' αἴθοπα οἶνον	Adolebat autem in lignis fissis senex, superque nigrum vinum
Λεῖβε· νέοι δὲ παρ' αὐτὸν ἔχον πεμπώβολα χερσίν.	Libabat: juvenesque secus illū tenebant verua in 5 mucrones fissa manibus.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,	Sed postquam femora exusta sunt, & viscera gustârant,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,	Ac minutatim secuerunt cætera, & verubus transfixerunt,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.	Assâruntque scitè, detraxerúntque omnia.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,	Cæterum ubi cessârunt ab opere, apparârantque convivium,
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.	Convivati sunt: neque quicquam animus indiguit cibo æquali.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,	Sed postquam potûs & escæ desiderium exemerant,
Κοῦροι μὲν κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·	Pueri quidem crateras coronaverunt vino;
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.	Distribuerúntque omnibus, auspicantes poculis.
Οἱ δὲ πανημέριοι μολπῇ Θεὸν ἱλάσκοντο,	Illi igitur totum diem cantu Deum placabant,
Καλὸν ἀείδοντες παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,	Pulcrum canentes pæana, pueri Achivorum,
Μέλποντες Ἑκάεργον· ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων.	Cantu celebrantes longè-jaculantem: Ille autē animo delectabatur audiens.

ΣΧΟΛΙΑ.

460. Μηρούς.] Τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. Ἐξέταμον.] Ἐξέκοψαν. Κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν.] Καὶ ἐκάλυψαν τὰ μηρία τῷ λίπει.

461. Δίπτυχα ποιήσαντες.] Διπλώσαντες τὴν κνῖσαν· τοῦτο δὲ λέγει τὸ ἐπίπλουν. Ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν.] Ἀπ' αὐτῶν δὲ ὠμῶν τῶν ἱερείων ἀπαρξάμενοι, ἔκοψαν μικρὸν ἀπὸ παντὸς μέρους, καὶ ἐπέθηκαν ἐπὶ τὰ μηρία, ὡς δοκεῖν ὅλα τὰ μέλη τοῦ ἱερείου καρποῦσθαι.

462. Καῖε δέ.] Ἔκαιε δέ. Ἐπὶ σχίζῃς.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ σχιζῶν. Αἴθοπα.] Μέλανα, ἢ θερμόν.

463. Λεῖβε.] Ἐπέσπενδε. Νέοι.] Νεανίσκοι. Ἔχον.] Κατεῖχον, ἐκράτουν. Πεμπώβολα.] Πέντε ὀβελοὺς ἔχοντα ἐκ μιᾶς λαβῆς κατατετμημένης τελευτώσας.

464. Κατὰ μῆρ' ἐκάη.] Κατεκάη τὰ μηριαῖα ὀστᾶ. Σπλάγχνα.] Ἥπατα. Ἐπάσαντο.] Ἐγεύσαντο.

465. Μίστυλλον.] Εἰς μικρὰ διέκοψαν. Ἄρα τ' ἄλλα.] Καὶ τὰ ἄλλα. Ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν.] Καὶ τοῖς ὀβελίσκοις περιέπειραν.

466. Περιφραδέως.] Πάνυ ἐμπείρως, καὶ ἐντέχνως. Ἐρύσαντο.] Εἰς τοὐπίσω εἵλκυσαν τοῦ πυρός.

467. Πόνου.] Τῆς περὶ τὴν εὐωχίαν ἀσχολίας. Τετύκοντο.] Κατεσκεύασαν, ηὐτρέπιζον. Δαῖτα.] Εὐωχίαν.

468. Δαίνυντο.] Εὐωχοῦντο. Ἐδεύετο.] Ἐνδεὴς ἦν. Δαιτός.] Εὐωχίας. Ἐΐσης.] Ἴσης, πᾶσιν ὁμοίας, ἢ ἰσομοίρου καὶ μεριστῆς.

469. Πόσιος.] Ποτοῦ. Ἐδητύος.] Εὐωχίας, βρώσεως. Ἐξ ἔρον ἕντο.] Ἐξέβαλον τὸν τῆς τροφῆς ἔρωτα, ὅ ἐστιν ἐκορέσθησαν. Ἔρον δὲ τὸν ἔρωτα Αἰολικῶς λέγει.

470. Κοῦροι.] Οἱ νέοι. Κρητῆρας.] Τοὺς κρατῆρας. Ἐπεστέψαντο.] Ἄχρι τῆς στεφάνης ἐπλήρωσαν· ὅ ἐστι μέχρι χείλους. Ποτοῖο.] Ποτοῦ.

471. Νώμησαν.] Διεμέρισαν, διέδωκαν. Ἐπαρξάμενοι.] Ἤτοι τοῦ πίνειν ἀρχὴν ποιήσαντες, καὶ ἀπαρξάμενοι, καὶ σπείσαντες τοῖς Θεοῖς. Δεπάεσσι.] Ποτηρίοις, ἐκπώμασι.

472. Πανημέριοι.] Δι' ὅλης ἡμέρας. Μολπῇ.] Ὕμνῳ, ᾠδῇ. Θεόν.] Τὸν Ἀπόλλωνα. Ἱλάσκοντο.] Ἐξευμενίζοντο, ἐξιλεοῦντο.

473. Καλὸν ἀείδοντες.] Ἤτοι καλὸν ᾄδοντες, ἢ καλῶς τὸν παιᾶνα. Παιὰν δέ ἐστιν ὕμνος εἰς Ἀπόλλωνα ἐπὶ ἀφέσει λοιμοῦ ᾀδόμενος. Παιήονα.] Παιᾶνα, ᾠδῆς εἶδος. Κοῦροι.] Νέοι.

474. Μέλποντες.] Ὑμνοῦντες· διὰ δὲ τοῦ εἰπεῖν τὸν ποιητὴν τὸ, Ὁ δὲ φρένα τέρπετ' ἀκούων, διδασκόμεθα, ὅτι *πλέον τῶν θυσιῶν τέρπονται οἱ Θεοὶ τοῖς οἰκείοις ἕκαστος ὕμνοις. Ἑκάεργον.] Τὸν Ἀπόλλωνα, ἐπιθετικῶς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

470. Μέχρι χείλους) Ità pro μέχρι τέλους lego. *Eustath.* fol. 103. lin. 25. Ἐπιχειλεῖς ποιῆσαι αὐτούς, καὶ μέχρι στεφάνης, ὅ ἐστι χείλους, πληρῶσαι.

474. Πλέον* τῶν θυσιῶν κλ.) Hæc Clausula sumpta ex *Xenophonte*. Ἀπομνημονευμάτων. l. 1.

VARIÆ LECTIONES.

468. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι, MS. *Mori*, & *Barocc.* Oxon.

472. Θεὸν ἱλάσκοντο, Καλὸν ἀείδοντες Παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν, Μέλποντες Ἑκάεργον) γρ. Θεὸν ἱλάσκοντο. Καλὸν ἀείδοντες, Παιήονα κοῦροι Ἀχαιῶν Μέλποντες; *Eustath.* fol. 104. lin. 10.

Ἦμος.

Ἦμος δ' ἠέλιος κατέδυ, καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε,
Δὴ τότε κοιμήσαντο παρὰ πρυμνήσια νηός.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠώς,
Καὶ τότ' ἔπειτ' ἀνάγοντο μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Τοῖσιν δ' ἴκμενον οὖρον ἵει ἑκάεργος Ἀπόλλων.
Οἱ δ' ἱστὸν στήσαντ', ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν·
Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν μέσον ἱστίον, ἀμφὶ δὲ κῦμα
Στείρῃ πορφύρεον μεγάλ' ἴαχε, νηὸς ἰούσης·
Ἡ δ' ἔθεεν κατὰ κῦμα διαπρήσσουσα κέλευθα.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἵκοντο κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν,
Νῆα μὲν οἵγε μέλαιναν ἐπ' ἠπείροιο ἔρυσσαν
Ὑψοῦ ἐπὶ ψαμάθοις, ὑπὸ δ' ἕρματα μακρὰ τάνυσσαν.
Αὐτοὶ δ' ἐσκίδναντο κατὰ κλισίας τε νέας τε.
Αὐτὰρ ὁ μήνιε, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι

Quando verò sol occidit, & tenebræ supervenerunt,
Tunc sanè dormiverunt juxta retinacula navis.
Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitis Aurora,
Tunc deinde vehebantur ad amplum exercitum Achivorum.
His itaque secundum ventum humidum misit longè jaculans Apollo:
Illi verò malum erexerunt, veláque alba panderunt:
Ventus verò flatu implevit medium velum, circumque fluctus
Carinam ater valde resonabat, navi eunte:
Hæc currebat per fluctum itaque conficiens vias.
Sed postquam venerunt ad exercitum latum Achivorum,
Navem quidem hi nigram in continentem subduxerunt,
In alto super arenas, phalangasque longas subtenderunt:
Ipsi autem sparsi sunt per tentoriáque navésque.
Verùm iram fovit, navibus assidens velocibus,

ΣΧΟΛΙΑ.

475. Ἦμος.] Ἡνίκα, ὅτε. Ἠέλιος.] Ὁ ἥλιος. Καὶ ἐπὶ κνέφας ἦλθε.] Καὶ τὸ σκότος ἐγένετο, ὅ ἐστι νύξ.

476. Δὴ τότε.] Τότε δή. Κοιμήσαντο.] Ἐκοιμήθησαν. Παρὰ πρυμνήσια.] Παρὰ τὰ ἀπόγεια σχοινία.

477. Ἠριγένεια.] Ἤτοι ἡ τοῦ ὄρθρου γεννῶσα ἡμέρας, ἢ ἡ ὑπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένη. Φάνη.] Ἐφάνη. Ῥοδοδάκτυλος.] Ῥοδόχρους, διαυγής. πυῤῥώδης γὰρ ὁ ἀὴρ ὄρθρου γίγνεται ἐν τῇ ἀνατολῇ, ἀπὸ δὲ τοῦ χρώματος τῶν τῆς χειρὸς δακτύλων, παραλήσει τὸ τῶν ἀκτίνων σχῆμα. Ἠώς.] Ἡμέρα.

478. Ἀνάγοντο.] Ἀνήγοντο, ἀνέπλεον. Μετὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.] Ἐπὶ τὸ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων.

479. Ἴκμενον.] Ἤτοι πορευτικὸν, παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι. ἢ ὑγρὸν, ἀπὸ τοῦ ἰκμάδος· καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησίν. Ἀνέμων μένος ὑγρὸν ἀέντων. Ἵει.] Ἔφιει, ἐπέπεμπεν.

480. Ἱστόν.] Τὸ κατάρτιον. ἱστία δὲ πληθυντικῶς τὴν ὀθόνην. Στῆσαν.] Ἔστησαν. Ἀνά θ' ἱστία λευκὰ πέτασσαν.] Ἀνελκύσαντες δὲ εἰς ὕψος τὰ τῆς νηὸς ὀθόνια ἥπλωσαν.

481. Πρῆσεν.] Ἐνέπρησεν, ἐφύσησε. Μέσον ἱστίον.] Μέσην τὴν ὀθόνην. Ἀμφὶ δὲ κῦμα.] Περὶ δὲ τὸ κῦμα.

482. Στείρῃ.] Τῇ τρόπιδι τῆς νηός, ἐπεὶ στερεωτέρα τῶν σανίδων ὑπάρχει· ἐπὶ γὰρ τῷ ξύλῳ τούτῳ ὥσπερ ἐπὶ θεμελίῳ τινὶ ἐποικοδομεῖται τὰ ἄλλα ξύλα τῆς νηός. Πορφύρεον.] Μέλαν. Μεγάλ' ἴαχε.] Μεγάλως ἤχει. Νηὸς ἰούσης.] Τῆς νηὸς πορευομένης, ὅ ἐστι πλεούσης.

483. Ἔθεεν.] Ἔπλεε, νῦν δὲ ἔτρεχε. Κατὰ κῦμα.] Κατὰ τὴν θάλασσαν. Διαπρήσσουσα.] Διαπεραιοῦσα, διερχομένη. Κέλευθον.] Πλοῦν ἀνύουσα δὲ τὴν διὰ τῆς γῆς ὁδόν.

484. Αὐτὰρ ἐπεί.] Ἐπειδὴ δέ. Ἵκοντο.] Παρεγένοντο. Εὐρύν.] Πλατὺν, μέγαν.

485. Οἵγε.] Οὗτοι. Ἐπ' ἠπείροιο.] Ἐπὶ τῆς γῆς. Ἔρυσσαν.] Ἀνείλκυσαν.

486. Ὑψοῦ.] Ἐφ' ὕψους. Ἐπὶ ψαμάθοις.] Ἐπὶ τοῖς ψάμμοις. Ὑπὸ δέ.] Ὑποκάτω δέ. Ἕρματα.] Ἐρείσματα, στηρίγματα· δασυνέον· τὸ γὰρ βραχέα πρὸ τοῦ ρ', ἐπαγομένου τοῦ μ', δασύνεται, πλὴν τοῦ ἄρμενον. Μακρά.] Μεγάλα. Τάνυσσαν.] Κατὰ μῆκος ὑπέθηκαν.

487. Ἐσκίδναντο.] Ἐσκεδάννυντο, ἐσκορπίζοντο. Κλισίας.] Σκηνάς. Νέας.] Τὰς ναῦς.

488. Αὐτὰρ ὁ.] Οὗτος δέ. Μήνιε.] Ὠργίζετο. Παρήμενος.] Παρακαθήμενος. Ὠκυπόροισι.] Ταχείαις.

NOTÆ.

477. Ἠριγένεια) Dici potest & Ἠριγόνη, ut pro Ἰφιγένεια, Ἰφιγόνη. Antholog. Ἠριπόλη etiam Aurora, ibid. Ἠριγενὴς idem, Apollon. lib. 2 v. 452.

481. Ἐν δ' ἄνεμος πρῆσεν) Vid. Suidam, v. Πρῆ μανιέντας τὰ φύλλα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

486. Ἐπὶ ψαμάθοις) Ἐπὶ τοῖς ψάμμοις. Vid. Var. Lect.

VARIÆ LECTIONES.

480. Στῆσαν τ') γρ. στῆσάν τ', Br. Schol.

482. Πορφύρεον) γρ. πορφύρεον. Vid. ad ξ'. v. 16. & ad Odyss. β'. v. 428.

484. Κατὰ στρατὸν) γρ. μετὰ στρατὸν, MS. Barocc. Oxon.

486. ψαμάθοις) γρ. ψαμάθῳ, Florentin. Hervag. &c. ψαμάθοιο, MS. Mori. & MS. CCC malé. ψαμάθοις, Basil. Hervag. Cantabrigg. Stephan.

Διογενὴς Πηλῆος υἱὸς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν,
Οὔτε ποτ' ἐς πόλεμόν γ'· ἀλλὰ φθινύθεσκε φίλον κῆρ,
Αὖθι μένων, ποθέεσκε δ' ἀϋτήν τε πτόλεμόν τε.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠώς,
Καὶ τότε δὴ πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες
Πάντες ἅμα, Ζεὺς δ' ἦρχε· Θέτις δ' οὐ λήθετ' ἐφετμέων
Παιδὸς ἑοῦ, ἀλλ' ἥγ' ἀνεδύσατο κῦμα θαλάσσης,
Ἠερίη δ' ἀνέβη μέγαν οὐρανὸν, Οὔλυμπόν τε·
Εὗρεν δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἄτερ ἥμενον ἄλλων
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Καί ῥα πάροιθ' αὐτοῖο καθέζετο, καὶ λάβε γούνων
Σκαιῇ· δεξιτερῇ δ' ἄρ' ὑπ' ἀνθερεῶνος ἑλοῦσα,
Λισσομένη προσέειπε Δία Κρονίωνα ἄνακτα,
Ζεῦ πάτερ, εἴ ποτε δή σε μετ' ἀθανάτοισιν ὄνησα,
Ἢ ἔπει, ἢ ἔργῳ, τόδε μοι κρήηνον ἐέλδωρ·
Τίμησόν μοι υἱὸν, ὃς ὠκυμορώτατος ἄλλων

Generoſus Pelei filius pedibus velox Achilles,
Neque unquam in concione verſabatur illuſtres-viros-habente,
Neque unquam in prælio, ſed macerabat ſuum cor,
Illic manens; deſiderabat autem clamorémque pugnamque.
Sed quando jam ab illo duodecimus erat dies,
Tum ſanè ad Olympum ibant Dii ſemper exiſtentes
Omnes ſimul, Jupiterque præibat: Thetis autem non oblita eſt mandatorum
Filii ſui, ſed emerſit ex undâ maris,
Matutináque conſcendit in magnum cœlum Olympumque:
Invenit autem late ſonantem Saturnium ſeorſum ſedentem ab aliis
In ſummo vertice multa-cacumina-habentis Olympi.
Et ante ipſum ſedit, & prehendit genua
Siniſtrâ; dexteráque mento prehenſo,
Supplicans allocuta eſt Jovem Saturnium regem,
" Jupiter pater, ſi quando te inter immortales juvi,
" Vel verbo, vel opere, hoc mihi perfice votum:
" Honora mihi filium, qui breviſſimæ vitæ præ cæteris

ΣΧΟΛΙΑ.

489. Διογενής] Εὐγενέστατος.

490. Πωλέσκετο] Ἀνεστρέφετο, παρεγίνετο. Κυδιάνειραν] Ἐνδόξους ἄνδρας ἔχουσαν, ἢ ἐνδόξους τοὺς ἄνδρας ποιοῦσαν.

491. Φθινύθεσκε] Διέφθειρεν.

492. Αὖθι] Αὐτόθι, ἐπὶ τόπου. Ποθέεσκεν] Ἐπεπόθει, ἐπεζήτει. Ἀϋτήν] Βοήν· ἀπὸ δὲ τοῦ παρεπομένου φησὶ τὴν μάχην.

493. Ἐκ τοῖο] Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. Δυωδεκάτη] Δωδεκάτη. Γένετο] Ἐγένετο· τὸ πάθος ἀφαίρεσις.

494. Ἴσαν] Ἐπορεύοντο. Αἰὲν ἐόντες] Οἱ διὰ παντὸς ὄντες, ἀθάνατοι.

495. Ἅμα] Ὁμοῦ, κατὰ τὸ αὐτό. Ἦρχεν] Ἡγεῖτο. Οὐ λήθετο] Οὐκ ἐπελάθετο. Ἐφετμέων] Ἐντολῶν.

496. Παιδὸς ἑοῦ] Τοῦ ἑαυτῆς υἱοῦ. Ἀλλ' ἥγε] Ἀλλ' αὕτη. Ἀνεδύσατο] Ἀνέδυ, ἀνῆλθεν· ἀπὸ τοῦ δύω ἐνεργητικοῦ.

497. Ἠερίη] Ἕωθεν, ὀρθρινή.

498. Εὗρεν] Κατέλαβεν. Εὐρύοπα] Ἤτοι μεγαλόφθαλμον, παρὰ τοὺς ὦπας· ἢ μεγαλόφωνον, παρὰ τὴν ὄπα, ὅ ἐστι τὴν φωνήν. Κρονίδην] Κρόνου παῖδα, Δία. Ἄτερ] Χωρὶς τῶν ἄλλων. Ἥμενον] Καθήμενον.

499. Ἀκροτάτῃ κορυφῇ] Ἐπὶ τῆς ἀκρωρείας, ἐπὶ τῆς ἐξοχῆς. Πολυδειράδος] Πολλὰς ἐξοχὰς ἔχοντος, πολυαυχένου. Οὐλύμποιο] Ὀλύμπου.

500. Καί ῥα] Καὶ δή. Πάροιθεν] Ἔμπροσθεν. Αὐτοῖο] Αὐτοῦ. Λάβεν] Ἐλάβετο, ἐκράτησε.

501. Σκαιῇ] Ἀριστερᾷ. Δεξιτερῇ] Δεξιᾷ. Ἀνθερεῶνος] Τοῦ ὑπὸ τὸ γένειον τόπου, παρὰ τὴν ἐξάνθησιν τῶν τριχῶν. Ἑλοῦσα] Λαβομένη, κατέχουσα.

502. Λισσομένη] Παρακαλοῦσα.

503. Εἴ ποτε δή σε] Ἐάν ποτέ σε. Μετ' ἀθανάτοισιν] Ἐν τοῖς θεοῖς. Ὄνησα] Ὠφέλησα.

504. Ἢ ἔπει] Ἢ λόγῳ.

505. Ὠκυμορώτατος] Ταχυθάνατος.

NOTÆ.

489. Διογενὲς Πηλῆος υἱος) Olim Πηλέος, & aliquando Πηλέως, ut MSS. *Laud.* & *Barocc.* Oxon. & *Mori*, quæ utraque Lectio ferri potuit, ſi μονοσυλλάβως duæ poſteriores ſyllabæ, per συνίζησιν, ſumantur in *Scanſione*, quaſi Πηλιῶς ſcriberetur; ut ſæpiſſime fieri ſolet in ſimilibus, ut β'. v. 377. At tutius legi poteſt Πηλῆος, ut υἱὸς *priorem* corripiat; quod quidem non rarò facit *Homerus*, ut δ'. v. 473. Ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας. & ζ'. v. 130. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος.

VARIÆ LECTIONES.

489. Πηλῆος) χ. Πηλέος & Πηλέως, Vid. Not. in *Textum*.

491. Πόλεμόν γ',) χ. πόλεμον, ſine γ', MS. *Barocc.* Oxon. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 527.

Ἔπλετ'· ἀτάρ μιν νῦν γε ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας, αὐτὸς ἀπούρας.
Ἀλλὰ σύ πέρ μιν τῖσον, Ὀλύμπιε, μητίετα Ζεῦ·
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώεσσι τίθει κράτος, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Υἱὸν ἐμὸν τίσωσιν, ὀφέλλωσίν τέ ἑ τιμῇ.
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔτι προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Ἀλλ' ἀκέων δὴν ἧστο· Θέτις δ', ὡς ἥψατο γούνων,
Ὣς ἔχετ' ἐμπεφυυῖα, καὶ ἤρετο δεύτερον αὖθις,
Νημερτὲς μὲν δή μοι ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον,
Ἢ ἀπόειπ'· ἐπεὶ οὔ τοι ἔπι δέος· ὄφρ' εὖ εἰδῶ,
Ὅσσον ἐγὼ μετὰ πᾶσιν ἀτιμοτάτη Θεός εἰμι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Ἦ δὴ λοίγια ἔργ', ὅτ' ἔμ' ἐχθοδοπῆσαι ἐφήσεις
Ἥρῃ, ὅταν μ' ἐρέθῃσιν ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.

" Est: sed ipsum nunc rex virorum Agamemnon
" Contumeliâ-affecit: Habet enim præmium ereptum, ipse abripiens.
" Sed tu ipsum honora, Olympie, provide Jupiter:
" Tamdiu autem Trojanis adjice victoriam, donec Achivi
" Filium meum honorent, augeântque eum honore.
Sic dixit. Hanc autem nihil allocutus est nubes-cogens Jupiter,
Sed tacitus diu sedit. Thetis verò, ità ut apprehenderat genua,
Sic tenebat inhærens, & rogabat secundò iterum,
" Verè jam mihi promitte, & annue,
" Vel abnue; quoniam non tibi est timor: ut bene sciam,
" Quantum ego inter omnes inhonoratissima Dea sim.
Hanc graviter suspirans allocutus est nubes-cogens Jupiter,
" Perniciosum sane facinus, quum me in offensionem impelles
" Junonis, quando me irritet contumeliosis verbis.

ΣΧΟΛΙΑ.

506. Ἔπλετο.] Ἐγένετο. Ἀτάρ μιν νῦν γε.] Νῦν δὲ δὴ αὐτόν.

507. Ἑλὼν γάρ.] Λαβὼν γὰρ ἔχει παρ' ἑαυτῷ. Ἀπούρας.] Ἀφελόμενος.

508. Τῖσον.] Τιμῆς ἀξίωσον, δόξασον. Μητίετα.] Βουλευτικώτατε.

509. Τόφρα.] Ἐπὶ τοσοῦτον. Τίθει.] Παρέχε· τὸ ἑξῆς, ἕως τούτου παρέχε τοῖς Τρωσὶ δύναμιν. Ὄφρ' ἂν Ἀχαιοί.] Ἕως ἂν οἱ Ἕλληνες.

510. Τίσωσι.] Τιμήσωσιν. Ὀφέλλωσιν.] Αὐξήσωσιν. Ἕ.] Αὐτόν.

511. Οὔτι.] Οὐδέν. Νεφεληγερέτα.] Νεφῶν ἀθροιστικός.

512. Ἀκέων.] Ἡσυχάζων. Δήν.] Ἐπὶ πολὺν χρόνον. Ἧστο.] Ἐκαθίζετο.

513. Ὥς.] Οὕτως. Ἔχετο.] Εἴχετο, ἐνεργεῖτο. τοῦ παθητικοῦ ὀχήματος, ἀντὶ ἐνεργητικοῦ. Ἐμπεφυυῖα.] Ἐμπλέξασα τὰς χεῖρας, ἰσχυρῶς κρατήσασα. Ἤρετο.] Ἀνηρώτα. Δεύτερον αὖθις.] Ἐκ δευτέρου πάλιν.

514. Νημερτές.] Ἀληθές. Ὑπόσχεο, καὶ κατάνευσον.] Δὶς τὸ αὐτὸ πέφρακεν, ἐπιτεταμένως χαίρειν· ἀντὶ τοῦ, ὑπόσχου μοι.

515. Ἢ ἀπόειπε.] Ἢ ἀπαρνήσαι, ἢ ἀπείπον. Ἐπεὶ οὔ τοι.] Ἐπεὶ οὐδαμῶς σοι. Ἔπι.] Ἔπεστι. Δέος.] Φόβος· τουτέστιν, ἐπειδὴ οὐ φοβῇ τῶν Θεῶν τινα. Ὄφρ' εὖ εἰδῶ.] Ὅπως καλῶς μάθω.

516. Ὅσσον ἐγώ.] Ὁπόσον ἐγώ. Μετὰ πᾶσιν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐν ἅπασι τοῖς ἀνθρώποις. Ἀτιμοτάτη εἰμί.] Ἄτιμος ὑπάρχω.

517. Μέγ' ὀχθήσας.] Μέγα στενάξας, καὶ δυσανασχετήσας. Νεφεληγερέτα.] Νεφεληγερέτης, ὁ ἐστι νεφῶν ἀθροιστικός.

518. Ἦ δὴ λοίγια.] Ὄντως δὴ ὀλέθρια. Ἐχθοδοπῆσαι.] Ἐχθρὸν καταστῆσαι. Ἐφήσεις.] Ἐποτρυνεῖς, ἐφορμήσεις, ὅ ἐστιν, ἀναγκάσεις.

519. Ἐρέθῃσιν.] Ἐρεθίζει· ἐρεθίζειν δὲ, τὸ παροξύνειν. Ὀνειδείοις.] Ὀνειδιστικοῖς, ὑβριστικοῖς. τὸ δὲ ὅλον, ὁπότ' ἄν μοι ἡ Ἥρα, ὑπονοήσασά σοι παρέχειν χάριν, παροξύνῃ, χρωμένη λόγοις ἐρεθιστικοῖς. Ἥρῃ, ὅταν

NOTÆ.

513. Ἤρετο) Ab ἔρομαι, Ionicè, εἴρομαι, unde in *Imperfecto* εἰρόμην, sine Augmento, quod paulo familiarius *Homero*, cum *Augmento* ἠρόμην, ab ἔρομαι. MS. *Mori* εἴρετο legit hic, ut & MS. *Laud.* Oxon. MS. CCC. ἤρετο. Vid. plura ad ἐ. v. 756.

515. Οὔ τοι ἔπι δέος) *Ultima* τοῦ ἔπι producitur, ut supra, ad v. 416.

519. Ὀνειδείοις) Olim in multis & hic. & β'. v. 277. & π'. v. 628. ὀνειδίοις. In aliis tamen locis, & eadem, cum pluribus & optimis Exemplaribus, legebant ὀνειδείοις, quod magis fit ex *Analogiâ*; quare in *Textum* recipio, & ὀνειδίοις ad *Var. Lect.* rejicio. *Mori* MS. ὀνειδείοις legit.

VARIÆ LECTIONES.

513. Ἤρετο) γρ. εἴρετο, vid. Not. in *Textum*.

518. Ἦ δὴ) γρ. ἤδη *Eustath.* fol. 75. lin. 15. & fol. 108. lin. 24. fol. 116. lin. 2. MS. *Mori*, ἢ δὴ aperte legit hic & v. 573.

519. Ὀνειδείοις) γρ. ὀνειδίοις, Vid. Not. in *Textum*.

Ἡ

Ἡ δὲ καὶ αὔτως μ' αἰεὶ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Νεικεῖ, καί τέ μέ φησι μάχῃ Τρώεσσιν ἀρήγειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν αὖθις ἀπόστιχε, μή σε νοήσῃ
Ἥρη· ἐμοὶ δέ κε ταῦτα μελήσεται, ὄφρα τελέσσω.
Εἰ δ' ἄγε, τοὶ κεφαλῇ κατανεύσομαι, ὄφρα πεποίθῃς.
Τοῦτο γὰρ ἐξ ἐμέθεν γε μετ' ἀθανάτοισι μέγιστον
Τέκμαρ· οὐ γὰρ ἐμὸν παλινάγρετον, οὐδ' ἀπατηλὸν,
Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ', ὅ, τι κεν κεφαλῇ κατανεύσω.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος,
Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο· μέγαν δ' ἐλέλιξεν Ὄλυμπον.
Τώ γ' ὣς βουλεύσαντε διέτμαγον· ἡ μὲν ἔπειτα
Εἰς ἅλα ἆλτο βαθεῖαν, ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,

" Hæc autem & temere mecum semper inter immortales Deos
" Contendit; atque me dicit in pugnâ Trojanis auxiliari.
" Sed tu quidem nunc recede, ne te videat
" Juno: mihi autem hæc erunt curæ, ut perficiam.
" Sed age, jam tibi capite annuam, ut fidem habeas.
" Hoc enim a me cum immortalibus maximum
" Signum: non enim meum revocabile, neque fallax,
" Neque infectum promissum, quodcunque capite annuam.
Dixit, & nigris superciliis annuit Saturnius:
Ambrosiæ verò comæ concussæ sunt regis
A capite immortali; ac magnum tremefecit Olympum.
Illi re sic deliberatâ disjuncti sunt: hæc quidem propediem
In mare desiliit profundum, à splendido Olympo,

ΣΧΟΛΙΑ.

μ' ἐρέθῃσι.] Ζεὺς ἐρασθεὶς Θέτιδος τῆς τοῦ Νηρέως, ἐδίωκεν αὐτήν. βουλόμενος βιάσασθαι· γενόμενος δὲ ἐπὶ τὸ Καυκάσιον ὄρος, ἐκωλύθη ὑπὸ Προμηθέως, φήσαντος, τὸν ἐκ Θέτιδος γενόμενον ἀμείνονα ἔσεσθαι τοῦ ἰδίου πατρός. δείσας οὖν ὁ Ζεὺς περὶ τῆς ἐν οὐρανῷ ἐπικρατείας, αὐτὸς μὲν ἀπέσχετο τῆς συγχειρημένης· εἰς τιμὴν δὲ τοῦ παιδὸς Αἰακοῦ, ἔδωκεν αὐτὴν πρὸς γάμον Πηλεῖ· ἐξ ἧς ἐγένετο ὁ Ἀχιλλεύς· ὃς οὐ μόνον ὑπερέβαλλε τῇ ἀνδρείᾳ τὸν ἑαυτοῦ πατέρα, ἀλλὰ καὶ τοὺς κατ' ἐκεῖνον γενομένους πάντας ἥρωας.

520. Αὔτως.] Εἰκαίως, ματαίως. Αἰεί.] Διαπαντός.

521. Νεικεῖ.] Κακολογεῖ, λοιδορεῖ. Καί τέ μέ φησι.] Καὶ ἐμὲ λέγει. Ἀρήγειν.] Βοηθεῖν.

522. Ἀπόστιχε.] Ἀπαλλάσσου, ἀναχώρει. Μή σε νοήσῃ.] Μή σε θεάσηται.

523. Μελήσεται.] Δι' ἐπιμελείας γενήσεται. Τελέσσω.] Τελειώσω, πληρώσω.

524. Εἰ δ' ἄγε τοι.] Ἰδοὺ δή σοι. Κατανεύσομαι.] Ἐπινεύσω. Ὄφρα πεποίθῃς.] Ὅπως ἀκριβῶς πιστεύσῃς μοι.

525. Ἐξ ἐμέθεν.] Ἐξ ἐμοῦ.

526. Τέκμωρ.] Τέλος, τεκμήριον. Παλινάγρετον.] Παλινσύλληπτον, εἰς τοὐπίσω ληπτέον· ἐξ οὗ, ψευδές. ἢ μεταμελητόν. Οὐδ' ἀπατηλόν.] Οὐδ' ἀπατητικὸν καὶ ψευδές.

527. Οὐδ' ἀτελεύτητον.] Οὐδ' ἀτελείωτον, ἀπλήρωτον. Ὅ, τι κεν.] Ὅ περ ἄν.

528. Ἦ.] Ἔφη, εἶπε. δηλοῖ δὲ καὶ τὸ ἄρθρον, ὡς τό, Ἡ μυρί' Ἀχαιοῖς. καὶ τὸ ἀληθῶς, ὡς ἐπὶ τοῦ, Ἦ δὴ λοίγια ἔργα. τὸ γὰρ ὄντως ἐπὶ τοῦ ἀληθῶς λαμβάνεται. Κυανέῃσι.] Κυανέαις, μελαίναις. Ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε.] Ταῖς ὀφρύσιν ἐπένευσεν, τιμήσας.

529. Ἀμβρόσιαι.] Θεῖαι. Χαῖται.] Τρίχες. Ἐπεῤῥώσαντο.] Ἐπεσείσθησαν.

530. Κρατὸς ἀπ' ἀθανάτοιο.] Ἀπὸ τῆς ἀθανάτου κεφαλῆς. Ἐλέλιξεν.] Ἐκίνησεν, ἔσεισεν.

531. Τώ γ' ὥς.] Οὗτοι μὲν δὴ οὕτως. Βουλεύσαντε.] Βουλευσάμενοι, δυϊκῶς. Διέτμαγον.] Διεχωρίσθησαν. Εἰς ἅλα ἆλτο.] Εἰς τὴν θάλασσαν κατήλατο, ὅτι δὴ ἔσται ἐνάλιος δαίμων. *Εἰ δὲ καὶ ἄλλομαι δασύνεται, ὃ δηλοῖ τὸ πηδῶ, ἀλλὰ τὸ ἆλτο ψιλοῦται, τάχα μὲν καὶ ὡς Αἰολικόν· μάλιστα δὲ, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, διὰ τὴν τοῦ τ' ἐπιφοράν· τὸ γὰρ α λῆγον εἰς λ', ἐπαγομένων τινὲς τῶν τῆς τρίτης συζυγίας συμφώνων, ἤγουν τοῦ δ', ἢ θ', ἢ τ', ψιλοῦται· οἷον ἀλδαίνω, ἀλθαίνω, ἄλτης. Αἰγλήεντος.] Λαμπροῦ· παρὰ τὴν αἴγλην.

NOTÆ.

527. *Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ', ὅτι κεν*) MS. *Mori*, & *Laud.* Oxon. οὐδ' ἀτελεύτητον, ὅτι κεν &c. & *Ultima* τοῦ ἀτελεύτητον satis in tuto erit, sine τοῦ γε statumine; produci enim potest, in *Cæsura*, ante *Incisum* & ante *Asperum* cum *Acuto*.

528. *Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων*) *Eustath.* fol. 109. lin. 42. De *Euphranore* & *Phidiâ*; ut & *Strabo*, l. 8. fol. 543. *Plin.* & *Val. Maxim.* l. 3. Vid. *Martial.* l. 7. § 55. De *Jove Phidiaco*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

531. *Εἰ δὲ καὶ ἄλλομαι. Hinc ad finem *Scholii* ex *Eustathio*, fol. 110. lin. 11.

VARIÆ LECTIONES.

527. *Οὐδ' ἀτελεύτητόν γ'*) Vid Not ad *Textum*.
531. *Διέτμαγον*) γρ. διέτμαγεν, pro διετμάγησαν. *Hesych.* *Eustath.* *Basil.* Etymolog. *M.* & *Seberi* Index

Ζεὺς δὲ ἑὸν πρὸς δῶμα. Θεοὶ δ' ἅμα πάντες ἀνέσταν
Ἐξ ἑδέων, σφοῦ πατρὸς ἐναντίον· οὐδέ τις ἔτλη
Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι ἔσταν ἅπαντες.
Ὣς ὁ μὲν ἔνθα καθέζετ' ἐπὶ θρόνου· οὐδέ μιν Ἥρη
Ἠγνοίησεν, ἰδοῦσ', ὅτι οἱ συμφράσσατο βουλὰς
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Αὐτίκα κερτομίοισι Δία Κρονίωνα προσηύδα,
Τίς δ' αὖ τοι, δολομῆτα, Θεῶν συμφράσσατο βουλάς;
Αἰεί τοι φίλον ἐστὶν ἐμεῦ ἀπὸ νόσφιν ἐόντα,
Κρυπτάδια φρονέοντα δικαζέμεν· οὐδέ τί πώ μοι
Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν ἔπος, ὅ, ττι νοήσῃς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε·
Ἥρη, μὴ δὴ πάντας ἐμοὺς ἐπιέλπεο μύθους
Εἰδήσειν· χαλεποί τοι ἔσοντ', ἀλόχῳ περ ἐούσῃ.
Ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικὲς ἀκουέμεν, οὔτις ἔπειτα
Οὔτε Θεῶν πρότερος τόνγ' εἴσεται, οὔτ' ἀνθρώπων·
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε Θεῶν ἐθέλοιμι νοῆσαι,

Jupiter autem in suam domum. Dii verò simul omnes surrexerunt
Ex sedibus, sui patris in occursum; neque aliquis sustinuit
Expectare venientem, sed obvii steterunt omnes.
Sic hic quidem illic resedit in solio; neque ipsum Juno
Ignoravit, quippe quæ nôrat, quid contulerat cum eo consilia
Argenteos-pedes-habens Thetis, filia marini senis:
Statim conviciis Jovem Saturnium allocuta est,
“ Quis vero tecum, dolose, Deorum contulit consilia?
“ Semper tibi gratum est, à me seorsùm existenti,
“ Clandestina consilia ineuntem statuere: neque unquam mihi quicquam
“ Lubens sustinuisti dicere verbum, quod cogitaveris.
Huic respondit deinde pater hominúmque Deorumque,
“ Juno, ne omnia mea sperato consilia
“ Te scituram; difficilia tibi erunt, uxor quamvis mea sis:
“ Sed quod quidem par fueris audire, nullus
“ Neque Deorum prior hoc sciet, neque hominum:
“ Quod autem ego seorsum à Diis voluero animo concipere,

ΣΧΟΛΙΑ.

533. Ἑόν.] Πρὸς τὸ ἴδιον. Δῶμα.] Οἴκημα.

534. Ἐξ ἑδέων.] Ἐκ τῶν καθεδρῶν. Σφοῦ.] Ἰδίου. Ἐναντίον.] Ἐξεναντίας. Ἔτλη] Ὑπέμεινεν.

535. Ἐπερχόμενον.] Ἐρχόμενον, ἥκοντα. Ἀντίοι.] Ἐξεναντίας.

536. Ὣς ὁ μὲν] Οὕτως μὲν δὴ οὗτος. Θρόνου.] Καθέδρας.

537. Ἠγνοίησεν.] Ἠγνόησεν. Ὅτι οἱ.] Ὅτι αὐτῷ. Συμφράσσατο.] Συνεβουλεύσατο.

538. Ἀργυρόπεζα.] Λαμπρόπους, ἀπὸ μέρους· ὅλη καλή· πέζα γὰρ, ὁ πούς. Ἁλίοιο γέροντος.] Τοῦ θαλασσίου Νηρέως.

539. Αὐτίκα.] Παραχρῆμα, εὐθέως. Κερτομίοισιν.] Ἐρεθιστικοῖς, χλευαστικοῖς. νῦν δὲ, τοῖς τὸ κέαρ, ἤγουν τὴν ψυχὴν, τέμνουσι καὶ λυποῦσι, λόγοις.

540. Τίς δ' αὖ τοι.] Τίς δὲ σοι. Δολομῆτα.] Δόλια βουλευόμενε.

541. Αἰεί τοι φίλον.] Διαπαντὸς σοι προσφιλές. Ἐμεῦ.] Ἐμοῦ. Νόσφι.] Χωρίς. Ἐόντα.] Ὄντα, ὑπάρχοντα.

542. Κρυπτάδια.] Κρυφαῖα, λαθραῖα. Φρονέοντα.] Διανοούμενον, φρονοῦντα. Δικαζέμεν.] Δικάζειν. Οὐδέ τι πώ μοι.] Οὐδέ ποτέ μοι.

543. Πρόφρων.] Προθύμως. Τέτληκας.] Ὑπομεμένηκας, κεκαρτέρηκας. Ὅ, ττι νοήσῃς.] Ὅ περ ἂν ἐνθυμηθῇς.

544. Πατὴρ ἀνδρῶν τε Θεῶν τε.] Ὁ Ζεύς.

545. Ἐπιέλπεο.] Ἔλπιζε. Μύθους.] Λόγους.

546. Εἰδήσειν.] Μαθήσεσθαι, γνῶναι. Χαλεποί τοι ἔσονται.] Βλαβεροί σοι γενήσονται. Ἀλόχῳ.] Γυναικί. Ἐούσῃ.] Ὑπαρχούσῃ.

547. Ἀλλ' ὃν μέν κ' ἐπιεικές.] Ἀλλ' ὅντινα μὲν λόγον προσήκει σὲ ἀκοῦσαι παρ' ἐμοῦ, τοῦτον οὐδεὶς πρὸ σοῦ μαθήσεται, οὔτε Θεῶν, οὔτε ἀνθρώπων. Ἐπιεικές.] Πρέπον.

548. Εἴσεται.] Γνώσεται, μαθήσεται.

549. Ὃν δέ κ' ἐγών.] Ὅντινα δ' ἂν ἐγώ. Ἀπάνευθεν.] Ἄποθεν, χωρὶς, ἰδίως. Ἐθέλοιμι.] Ἐθέλω. Νοῆσαι.] Ἐνθυμηθῆναι.

NOTÆ.

535. Μεῖναι ἐπερχόμενον, ἀλλ' ἀντίοι) *Ultima* τοῦ *ἐπερχόμενον* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* & ante *Incisum*. Potest & γε addi.

543. Πρόφρων τέτληκας εἰπεῖν) *Ultima* τοῦ *τέτληκας* producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis*. Poterat aliàs legi, *τέτληκας πρόφρων*.

VARIÆ LECTIONES.

534. Ἑδέων) γρ. ἑδρέων, MS. *Mori*, ut & v. 581. & MS. *Barocc.* Oxon. utrobique.

537. Ὅτι) γρ. ὅτι.

543. Νοήσεις) γρ. νοήσῃς, *Br. Schol.*

549. Ὃν δ' ἂν ἐγών) γρ. ὃν δέ κ' ἐγών, *Br. Schol.* Editt. Vett.

Μήτι

Μήτι σὺ ταῦτα ἕκαστα διείρεο, μηδὲ μετάλλα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ' εἴρομαι, οὔτε μεταλλῶ·
Ἀλλὰ μάλ' εὔκηλος τὰ φράζεαι, ἅσσ' ἐθέλησθα.
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή σε παρείπῃ
Ἀργυρόπεζα Θέτις, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος.
Ἠερίη γάρ σοί γε παρέζετο, καὶ λάβε γούνων.
Τῇ σ' ὀΐω κατανεῦσαι ἐτήτυμον, ὡς Ἀχιλῆα
Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Δαιμονίη, αἰεὶ μὲν ὀΐεαι, οὐδέ σε λήθω·
Πρῆξαι δ' ἔμπης οὔτι δυνήσεαι, ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ
Μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι· τὸ δέ τοι καὶ ῥίγιον ἔσται.
Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστὶν, ἐμοὶ μέλλει φίλον εἶναι.
Ἀλλ' ἀκέουσα κάθησο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ·
Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι Θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,

" Nè tu hæc singula interroga, neque perscrutare.
Huic respondit postea bovinos-oculos-habens veneranda Juno,
" Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti?
" Et omnino te anteà neque interrogavi, neque perscrutor:
" Sed valdè quietus hæc consultas, quæ vis.
" Nunc autem valdè timeo animo; ne te seduxerit
" Argenteos pedes habens Thetis, filia marini senis.
" Matutina enim tibi assedit, & prehendit genua.
" Cui te suspicor annuisse certè; ut Achillem
" Honores, perdas autem multos ad naves Achivorum.
Huic vicissim respondens dixit nubes-cogens Jupiter,
" Improba. semper quidem suspicaris, nec te lateo:
" Facere tamen nihil poteris, sed animo ingrata
" Magis eris meo: hoc autem tibi horribilius erit:
" Si verò ità hoc est, mihi gratum erit.
" Verùm tacita sede, meo & obedi verbo;
" Nè te non juvent, quotquot Dii sunt in Olympo,

ΣΧΟΛΙΑ.

550. Μήτι σύ.] Μηδαμῶς σὺ ταῦτα. Διείρεο.] Ἀνερώτα. Μετάλλα.] Πολυπραγμόνει.

551. Βοῶπις.] Εὐόφθαλμος, καλή. Πότνια.] Σεβασμία, ἔντιμος.

552. Αἰνότατε.] Δεινότατε, ἐπίφοβε. Μῦθον.] Λόγον. Ἔειπες.] Εἶπας, ἔλεξας.

553. Καὶ λίην σε.] Καὶ πάνυ σε. Πάρος.] Ἐν τῷ ἔμπροσθεν χρόνῳ. Οὔτ' εἴρομαι.] Οὔτε ἀνηρώτησα. Μεταλλῶ.] Ἐπιζητῶ.

554. Εὔκηλος.] Ἥσυχος. ὁ τὸ περὶ ἀφοβίαν ψιλοῦται, πλὴν τοῦ εὔδειν. Φράζεαι.] Διανοῇ, βουλεύῃ. Ἅσσα.] Ἅτινα. Ἐθέλησθα.] Ἤθελες.

555. Αἰνῶς.] Δεινῶς, χαλεπῶς. Δείδοικα.] Δέδοικα, εὐλαβοῦμαι.

557. Ἠερίη.] Ὀρθρινή.

558. Τῇ σ' ὀΐω.] Ταύτῃ σὲ ὑπονοῶ. Κατανεῦσαι.] Ὑποσχέσθαι, ἀντὶ τοῦ καταπειθαρχῆσαι καὶ ὑποσχέσθαι. Ἐτήτυμον.] Ἀληθές.

559. Ὀλέσῃς.] Ἀπολέσῃς. Πολέας.] Πολλούς.

561. Δαιμονίη.] Νέα, κακὴ κεφαλή· ὅτι δὲ εὐδαίμον, μακαρία. Αἰεὶ μὲν ὀΐεαι.] Διαπαντὸς μέν με ὑπονοεῖς, ἅπαντα ὀργῇ πράσσοντα, καὶ οὐ λογιζόμενον. Λήθω.] λανθάνω.

562. Πρῆξαι.] Πρᾶξαι δὲ οὐδὲν δυνήσῃ. Ἔμπης.] Ὅμως. Οὔτι δυνήσεαι.] Οὐδὲν δυνήσῃ. Ἀλλ' ἀπὸ θυμοῦ μᾶλλον ἐμοὶ ἔσεαι.] Ἀλλ' ἀποθύμιος μοι πλέον καὶ ἐχθρὰ γενήσῃ.

563. Ῥίγιον.] Φρικτὸν, φοβερόν.

564. Εἰ δ' οὕτω τοῦτ' ἐστί.] Καὶ τὰ ἑξῆς, εἰ δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχον ἐστὶν, ἔοικε κἀμοὶ προσφιλὲς εἶναι. λέγει δὲ, συνέπραξα Θέτιδι τὴν Ἀχιλλέως τιμήν. Μέλλει.] Ἔοικεν.

565. Ἀκέουσα.] Ἡσυχάζουσα, σιωπῶσα. Κάθησο.] Καθέζου. Ἐπιπείθεο.] Πείθου.

566. Οὐ χραίσμωσιν.] Οὐκ ἐπιβοηθήσωσιν. Εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.] Ὑπάρχουσι τὸ πλῆρες, εἰσίν.

NOTÆ.

559. Τιμήσῃς, ὀλέσῃς δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.) Idem Versus β'. v. 4. Utrobique συνίζησις, ut *Radulph. Winterton.* ad illud *Hesiodi*, Ἔργων, β. v. 198. Ἠὼς, ἥτε φανεῖσα πολέας ἐπέβησε κελεύθου.

566. Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ, Ἆσσον ἰόντ') *Eustath.* fol. 113. lin. 48. Καὶ τὴν συνήθη ἐν τοῖς τοιούτοις ἀδιαφορίαν, Δυϊκῶς ἐκφανθὲν, ὅμως ὡς Πληθυντικὸν κεῖται· δύναται δὲ καὶ κυρίως εἶναι Δυϊκὸν, διὰ τὸ Διγενὲς τοῦ τι θεαινῶν, καὶ τῶν ἐν αὐτοῖς ἀρρένων. Et alias, Ἰστέον, ὅτι ἔθος Ὁμήρῳ ἀδιαφορεῖν ἐν τοῖς Δυϊκοῖς καὶ τοῖς Πληθυντικοῖς· καὶ ποτὲ μὲν Πληθύνειν τὰ Δυϊκὰ, ποτὲ δὲ Δυάζειν τὰ Πλη-

VARIÆ LECTIONES.

552. Ἔειπες) γρ. ἔειπεν. MS. *Laud.* Oxon.

553. Καὶ λίην σε πάρος γ' οὔτ') γρ. καὶ λίαν σε πάρος τ' οὔτ', MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.

Ἄσσον ἰόνθ', ὅτε κέν τοι ἀάπτους χεῖρας ἐφείω.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη·
Καί ῥ' ἀκέουσα καθῆστο, ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.
Ὤχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς Θεοὶ οὐρανίωνες.
Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος κλυτοτέχνης ἦρχ' ἀγορεύειν,
Μητρὶ φίλῃ ἐπίηρα φέρων λευκωλένῳ Ἥρῃ,
Ἦ δὴ λοίγια ἔργα τάδ' ἔσσεται, οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά,
Εἰ δὴ σφῷ ἕνεκα θνητῶν ἐριδαίνετον ὧδε,
Ἐν δὲ Θεοῖσι κολῳὸν ἐλαύνετον· οὐδέ τι δαιτὸς
Ἐσθλῆς ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.
Μητρὶ δ' ἐγὼ παράφημι, καὶ αὐτῇ περ νοεούσῃ,
Πατρὶ φίλῳ ἐπίηρα φέρειν Διΐ, ὄφρα μὴ αὖτε
Νεικείῃσι πατήρ, σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητής,

" Propè accedentes, quando tibi invictas manus injecero.
Sic dixit: timuit autem bovinis-oculis veneranda Juno;
Et tacita sedit, inflexo suo corde.
Ingemuerunt autem per domum Jovis Dii cœlicolæ.
Hisce Vulcanus inclytus-artifex incepit concionari,
Matri dilectæ gratificans candidas-ulnas-habenti Junoni,
" Certè pestifera facta hæc erunt, nec ampliùs tolerabilia,
" Si vos gratiâ mortalium contenditis hoc modo,
" Inter Deósque tumultum excitatis: neque ulla convivii
" Boni erit voluptas, quoniam pejora vincunt.
" Matrem tamen ego admoneo, licèt ipsa quoque intelligat,
" Patri caro obsequium præstare Jovi; nè iterum
" Jurget pater, & nobis convivium conturbet.
" Si enim vult Olympius fulgurum-autor,

ΣΧΟΛΙΑ.

567. Ἄσσον ἰόντι.] Ἐγγὺς παραγινόμενοι. Ὅτε κέν τοι] Ὅτι ἄν σοι. Ἀάπτους.] Ἀπροσπίτους, ἀπροσπελάστους, διὰ μέγεθος· ἀπλάτους, οὐκ ἀπτούς, ὃ ἐστιν, ἀψαύτους· ἢ αἷς οὐ δύναταί τις ἅψασθαι. Ἐφείω] Ἐπιβάλω, ἐπενέγκω.

568. Βοῶπις.] Εὐόφθαλμος, καλή.

569. Καί ῥα.] Καὶ δή. Καθῆστο.] Ἐκαθέζετο. Ἐπιγνάμψασα φίλον κῆρ.] Ἐπικάμψασα τὴν αὐτῆς ψυχὴν· ὅ ἐστι πραΰνασα.

570. Ὤχθησαν.] Ἀνεστέναξαν, ἐδυσπάθησαν, διὰ τὴν Ἥραν. Ἀνὰ δῶμα.] Κατὰ τὴν οἰκίαν· τὸ α μακρόν, διὰ τὸ μέτρον. Οὐρανίωνες.] Οἱ ἐν οὐρανῷ κατοικοῦντες.

571. Τοῖσιν δ' Ἥφαιστος.] Ἐν τούτοις δὲ ὁ Ἥφαιστος. Κλυτοτέχνης.] Ὁ περὶ τὴν χαλκευτικὴν ἔνδοξος. Ἦρχ' ἀγορεύειν.] Ἤρξατο λέγειν.

572. Ἐπίηρα.] Τὴν μετ' ἐπιμελείας χάριν. Λευκωλένῳ.] Λευκοβραχίονι, εὐπρεπεστάτῃ.

573. Ἦ δή.] Ἀληθῶς δή, ὄντως δή. Λοίγια.] Ὀλέθρια. Οὐδ' ἔτ' ἀνεκτά.] Οὐδὲ ἔτι ἀνεκτά, καὶ ὑπομονῆς ἄξια. Ἔσσεται.] Γενήσεται.

574. Εἰ δὴ σφῷ.] Ἐὰν δὴ ὑμεῖς οἱ Θεοί. Ἕνεκα θνητῶν.] Χάριν τῶν φθαρτῶν ἀνθρώπων. Ἐριδαίνετον.] Ἐρίζετε, φιλονεικεῖτε, τοῖς Θεοῖς θόρυβον ἐμποιεῖτε. Ὧδε.] Οὕτως.

575. Κολῳόν.] Θόρυβον, ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ κολοιοῦ, ὅ ἐστι θορυβῶδες καὶ κραυγαστικὸν ὄρνεον. κολῳός, παρὰ τὸ κολοιός· ὁ δὲ Φιλόξενος παρὰ τὸ κλῶ, τὸ κλάζω, κατὰ παραγωγήν· οὐδὲ προσγράφει τὸ ι. Ἐλαύνετον.] Διεγείρετε, ἐλαύνετε. Δαιτός.] Εὐωχίας.

576. Ἐσθλῆς.] Ἀγαθῆς. Ἦδος.] Ἡδονή, ὠφέλεια. Ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ.] Ἐπειδὴ ὅλα τὰ χείρονα τῶν καλῶν πραγμάτων ἐπικρατέστερά ἐστι.

577. Παράφημι.] Παραινῶ, συμβουλεύω. Νοεούσῃ.] Ἐπισταμένῃ, φρονούσῃ.

578. Ὄφρα μὴ αὖτε.] Ὅπως μὴ πάλιν.

579. Νεικείῃσι.] Κακολογῇ, ὀνειδίζῃ. Σὺν δ' ἡμῖν δαῖτα ταράξῃ.] Συνταράξῃ ἡμῶν τὴν εὐωχίαν.

580. Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλῃσιν.] Ἐὰν γὰρ ὅλως βουληθῇ. Ἀστεροπητής.] Ἀστραπτικός, ἀστραπὰς ποιῶν.

NOTÆ.

9ος. Vid. *Etymolog.* M. v. Διώνυσος. De hâc *Enallage*, plura Nos ad ί. v. 487.

567. Ἀάπτους) Præter *Scholia Brevia* & *Eustath.* fol. 113. lin. 39. vid *Suidam*, v. Ἄαπτος.

574. Σφῷ) Pro σφῶϊ ponitur, ut λ'. v. 775. quamvis ἰῶτα subscribendum & hic & aliàs semper in hâc voce. Σφῶϊ aliud est & *Ipsos* notat.

576. Ἐπεὶ τὰ χερείονα νικᾷ) Idem *Hemistichium*, Odyss. σ'. v. 403.

VARIÆ LECTIONES.

567. Ἀάπτους) γρ. αἴπτους, *Aristoph.* ἐν Γλώσσαις, ut *Eustath.* fol. 113. lin. 41. & *Br. Schol.*

569. Ἐπιγνάμψασα) γρ. ἐπιγνάψασα, MS. *Laudian.* Oxon.

573. Ἦ δή) γρ. ἤδη. Vid. ad v. 518.

Ibid. Οὐδ' ἔτ') γρ. ἠδ' ἔτ'.

574. Σφῷ) γρ. σφῶϊ, olim. Vid. Not. in *Textum.*

Ἐξ

Ἐξ ἑδέων στυφελίξαι· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι καθάπτεσθαι μαλακοῖσιν·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἵλαος Ὀλύμπιος ἔσσεται ἡμῖν.
Ὣς ἄρ' ἔφη, καὶ ἀναΐξας, δέπας ἀμφικύπελλον
Μητρὶ φίλῃ ἐν χερσὶ τίθει, καί μιν προσέειπε,
Τέτλαθι, μῆτερ ἐμή, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ,
Μή σε, φίλην περ ἐοῦσαν, ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι
Θεινομένην· τότε δ' οὔτι δυνήσομαι, ἀχνύμενός περ,
Χραισμεῖν· ἀργαλέος γὰρ Ὀλύμπιος ἀντιφέρεσθαι.
Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα,
Ῥῖψε, ποδὸς τεταγὼν, ἀπὸ βηλοῦ θεσπεσίοιο·
Πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην, ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Κάππεσον ἐν Λήμνῳ· ὀλίγος δ' ἔπι θυμὸς ἐνῆεν·

" Ex sedibus omnia deturbaverit: Is enim longè potentissimus est.
" Sed tu hunc verbis demulce mollibus:
" Statim deinde placidus Olympius erit nobis.
Sic dixit; & surgens poculum rotundum
Matri dilectæ in manibus posuit; & ipsam allocutus est,
" Tolera, mater mea, & sustine, mœsta quamvis sis,
" Ne te, dilectam licet existentem, oculis videam
" Verberatam: tunc non potero, quantumvis dolens,
" Juvare: difficilis enim Olympius, cui resistatur.
" Jam enim me & aliàs ad juvare studentem
" Dejecit, pede prehensum, de limine divino:
" Totam autem diem ferebar; unàque cum sole occidente
" Decidi in Lemnum; parum autem jam animæ inerat:

ΣΧΟΛΙΑ.

581. Ἐξ ἑδέων.] Ἐκ τῶν καθεδρῶν. Στυφελίξαι.] Ἀποκινῆσαι, ἀνατρέψαι. Πολὺ φέρτερος.] Κατὰ πολὺ κρείττων, ἰσχυρότερος.

582. Καθάπτεσθαι.] Καταπραΰνειν, ἐπέχειν. Μαλακοῖσιν.] Μαλακωτικοῖς, πραέσι.

583. Αὐτίκα.] Παραχρῆμα, εὐθέως. Ἵλαος.] Ἵλεως, εὐμενής.

584. Ἀναΐξας.] Ἀνορμήσας, ἀναστάς. Δέπας.] Ἔκπωμα, ποτήριον. Ἀμφικύπελλον.] Ἀμφοτέρωθεν κοῖλον καὶ περιφερές· ἢ κύπελλον, ἔνθα ὁ πηλὸς κεῖται.

585. Τίθει.] Ἐδίδου. Καί μιν.] Καὶ αὐτήν.

586. Τέτλαθι.] Καρτέρησον, ὑπόμεινον. Ἀνάσχεο.] Ἀνάσχου, ὑπόμεινον. Κηδομένη περ.] Καίπερ λυπουμένη.

587. Ἐοῦσαν.] Οὖσαν. Ἴδωμαι.] Θεάσωμαι.

588. Θεινομένην.] Πληττομένην, τυπτομένην. Τότε δ' οὔτι.] Τότε δὲ οὐδέν. Ἀχνύμενός περ.] Καίπερ λυπούμενος.

589. Χραισμεῖν.] Βοηθεῖν. Ἀργαλέος γάρ.] Χαλεπὸς γάρ ἐστιν ὁ Ζεὺς τῷ βουλομένῳ αὐτῷ ἀντιφέρεσθαι· ὅ ἐστιν, ἐναντιοῦσθαι καὶ φιλονεικεῖν.

590. Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλοτ' ἀλεξέμεναι μεμαῶτα.] Εἰς ἀπόδειξιν τῆς ἰσχύος τοῦ Διὸς λέγει. Ἡρακλῆς ἀνακομιζόμενος, μετὰ τὴν γενομένην ὑπ' αὐτοῦ πόρθησιν τῆς Ἰλίου ἐπὶ τῇ τοῦ Λαομέδοντος ἀπάτῃ, παρ' ὅσον αὐτῷ ἀντὶ τῶν ἀθανάτων ἵππων, ὧν ὑπέσχετο, ἀντέδωκε θνητοὺς ἀπατήσας, κατ' ἐκεῖνο καιροῦ προσέσχε τῇ Κῷ τῆς Μεροπίδος, χειμῶνι κατεχόμενος, κατὰ χόλον Ἥρας, μισούσης τὸν ἥρωα, καὶ διὰ τοῦτο σφοδρὸν κατακοιμησάσης τὸν Δία. οἱ δὲ ἀπὸ τῆς Κῶ θεασάμενοι αὐτὸν, καὶ ὡς [illegible] φοβηθέντες, ἐξήλαυνον ἀπὸ τῆς πόλεως· ἐφ' ᾧ ἀγανακτήσας ὁ Ἡρακλῆς, ἐξεπόρθησε τὴν Κῶ. ἐπὶ δὲ τῇ τῆς Ἥρας κακομηχανίᾳ ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς, ἐν δεσμοῖς κατέσχε τὴν Ἥραν· ἣν ἐπειρᾶτο τηνικαῦτα ὁ Ἥφαιστος λύειν· καὶ φωραθεὶς, ἀπὸ τοῦ Ὀλύμπου ἐξερρίφη. ἐκεῖ, εἰς Λῆμνον τὴν τῆς Θρᾴκης νῆσον καταπεσὼν, χωλὸς ἐγένετο, ὥς φησιν ὁ Ποιητής· ἐνθὸ ἱερὰ τοῦ θεοῦ ἡ Λῆμνος. Ἄλλοτε.] Καὶ ἐν ἄλλῳ χρόνῳ. Ἀλεξέμεναι.] Ἐπιβοηθεῖν. Μεμαῶτα.] Προθυμούμενον.

591. Ῥῖψεν.] Ἔρριψε. Τεταγών.] Ἐκτείνας, λαβών. Ἀπὸ βηλοῦ.] Ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ· ἀπὸ γὰρ τοῦ οὐρανοῦ ἐρρίφη. λέγεται δὲ ἀπὸ τοῦ βεβηκέναι τοὺς θεοὺς ἐπ' αὐτοῦ, καὶ τοὺς ἀστέρας κινεῖσθαι [illegible] εἴρηται. τοῦ δὲ τόνου, καθαρῶς οἱ Ἀρισταρχειοι, βηλὸν, ὡς χωλὸν, καὶ πηλὸν, ἀποδιδόντες τὸν τῶν θεῶν [illegible]. ἕτεροι δὲ βηλὸν εἶπον τὸν ἀνώτατον πόλον, [illegible] ἐπειδὴ τῶν πάντων ἄρχει. Ἄλλοι τὴν περιέχουσαν τοῦ αἰθέρος ὑπὸ τῶν ἄστρων. κυρίως δὲ σημαίνει ὁ βηλὸς τὸν οὐδὸν τῆς θύρας, ὃν καλοῦσι φλιάν. ὁ δὲ ποιητὴς [illegible] τὸν οὐρανὸν πύλας ἔχειν. Εἴρηται δὲ βηλὸς, ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι· ὡς καὶ ὀδὸς ἀπὸ τοῦ ἐνδίδεσθαι. Θεσπεσίοιο.] Θείου, θαυμαστοῦ.

592. Πᾶν δ' ἦμαρ φερόμην.] Δι' ὅλης δὲ τῆς ἡμέρας ἐφερόμην, ἤτοι διὰ τοῦ οὐρανοῦ, ἢ διὰ τοῦ ἀέρος. Ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι.] Ἅμα δὲ τῇ δύσει τοῦ ἡλίου.

593. Κάππεσον.] Κατηνέχθην, κατέπεσον ἐν τῇ Λήμνῳ. ἡ δὲ Λῆμνος, νῆσός ἐστι Θρᾴκης, ἱερὰ Ἡφαίστου, ἔχουσα δύο πόλεις, Ἡφαιστιάδα καὶ Μύριναν. Ὀλίγος δ' ἔτι θυμὸς ἐνῆεν.] Ἐνῆν· ἀντὶ τοῦ, ὀλιγοψυχῶν, βραχείας μοι τῆς ψυχῆς γινομένης.

NOTÆ.

591. *Βηλοῦ) *Eustath.* fol. 1001. lin. 26. Κράτης, ὥς φασιν οἱ Παλαιοὶ, τὸ βηλὸν, ὅ ἐστι βαθμὸν, βαρυτόνως ἀναγινώσκει, βῆλον, ὡς ἧλον.

VARIÆ LECTIONES.

581. Ἑδέων) γρ. ἑδρέων, MS. Mori, ut v. 534.

593. Δ' ἔπι) γρ. δ' ἔτι

Ἔνθα

Ἔνθα με Σίντιες ἄνδρες ἄφαρ κομίσαντο πεσόντα.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μειδήσασα δὲ, παιδὸς ἐδέξατο χειρὶ κύπελλον.
Αὐτὰρ ὁ τοῖς ἄλλοισι Θεοῖς ἐνδέξια πᾶσιν
Ὠινοχόει, γλυκὺ νέκταρ ἀπὸ κρητῆρος ἀφύσσων.
Ἄσβεστος δ' ἄρ' ἐνῶρτο γέλως μακάρεσσι Θεοῖσιν,
Ὡς ἴδον Ἥφαιστον διὰ δώματα ποιπνύοντα.
Ὣς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Δαίνυντ'· οὐδ' ἔτι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Οὐ μὲν φόρμιγγος περικαλλέος, ἣν ἔχ' Ἀπόλλων,
Μουσάων θ', αἳ ἄειδον, ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατέδυ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος,
Ἧχι ἑκάστῳ δῶμα περικλυτὸς ἀμφιγυήεις

" Ibi me Sinties viri statim exceperunt cadentem.
Sic dixit: risit autem Dea candidas-ulnas-habens Juno:
Ridensque à filio accepit manu poculum.
Ille verò cæteris Diis à dextrâ-exorsus omnibus
Fundebat dulce nectar ab cratere hauriens.
Immensus autem excitatus est risus beatis Diis,
Ut viderunt Vulcanum per domum ministrantem
Sic tunc totum diem usque ad solem occidentem
Convivabantur; neque ampliùs animus indiguit dapibus æqualibus,
Nec cithara perpulchra, quam tenebat Apollo,
Musisque, quæ canebant, alternantes voce pulchrâ.
Sed postquam occidit splendida lux solis,
Hi quidem decubituri abierunt domum unusquisque,
Ubi singulis domum inclytus utroque-pede-claudus

ΣΧΟΛΙΑ.

594. Ἔνθα με.] Τότε με. Σίντιες.] Οἱ Λήμνιοι· ἀπὸ τοῦ σίνεσθαι καὶ βλάπτειν, ὄντες πειραταί. ἢ ὅτι δοκοῦσιν αὐτοὶ πρῶτοι ἐπινενοηκέναι τὰ πρὸς πόλεμον ὅπλα· ταῦτα γὰρ ὁμολογουμένως βλάπτει. Ἄφαρ.] Εὐθέως, ταχέως. Κομίσαντο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσαν, καὶ ἀνείλοντο.

595. Μείδησεν.] Ἐμειδίασεν, ἐγέλασεν.

596. Κύπελλον.] Ἔκπωμα, ποτήριον· παρὰ τὴν κοιλότητα.

597. Ἐνδέξια.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν δεξιῶν μερῶν ἀρξάμενος.

598. Ὠινοχόει.] Ἀντὶ τοῦ, ἐνέχει, τὸ νέκταρ οἰνίζων· νέκταρ δ' ἐστὶ, τὸ τῶν Θεῶν πόμα. Ἀπὸ κρητῆρος.] Ἀπὸ τοῦ κρατῆρος. Ἀφύσσων.] Ἀρυόμενος, ἀπαντλῶν.

599. Ἄσβεστος.] Ἀκατάπαυστος, πολύς· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τοῦ πυρός. Ἐνῶρτο.] Διηγείρετο. Μακάρεσσι.] Τοῖς μακαρισμοῦ ἀξίοις, ἀθανάτοις.

600. Διὰ δώματα.] Διὰ τῶν οἴκων. Ποιπνύοντα.] Ἐνεργοῦντα, διακονοῦντα.

601. Πρόπαν ἦμαρ.] Δι' ὅλης τῆς ἡμέρας.

602. Δαίνυντο.] Εὐωχοῦντο. Ἐς ἠέλιον καταδύντα.] Ἕως ἡλίου δυσμῶν.

603. Φόρμιγγος.] Κιθάρας. Περικαλλέος.] Πάνυ καλῆς, ἐνδόξου. Ἔχεν.] Εἶχε· τέσσαρες γὰρ τέχναι ἀνατίθενται τῷ Ἀπόλλωνι, Μουσική, τοξική, ἰατρική, μαντική.

604. Μουσάων θ'.] Μουσῶν τε· ὁ δὲ λόγος, ὥσπερ τῆς εὐωχίας ἐνδεεῖς οὐκ ἦσαν οἱ θεοὶ, οὔτε τῆς τοῦ Ἀπόλλωνος μουσικῆς, ὁμοίως οὔτε τῆς τῶν μουσῶν ᾠδῆς, αἵτινες καὶ αὐτοῦ Ἀπόλλωνος κιθαρίζοντος ἐκ διαδοχῆς παρὰ μέρος ᾖδον. Αἳ ἄειδον.] Αἵτινες ᾖδον. Ἀμειβόμεναι.] Ἐξ ἀμοιβῆς καὶ διαδοχῆς ᾄδουσαι. Ὀπί.] Φωνῇ.

605. Φάος ἠελίοιο.] Περιφραστικῶς, τὸ τοῦ ἡλίου φῶς.

606. Κακκείοντες.] Κατακοιμηθησόμενοι. Ἔβαν.] Ἐπορεύθησαν· πρῶτος δὲ Ὅμηρος ἀφορμὴν ἔδωκε τοῖς ἀπὸ τῶν μαθημάτων εἰρηκόσιν, ἕκαστον θεὸν ἴδιον οἶκον ἔχειν.

607. Ἧχι.] Ἔνθα, ὅπου. Περικλυτός.] Ὁ πάνυ ἔνδοξος. Ἀμφιγυήεις.] Ὁ ἀμφοτέροις τοῖς γυίοις, ὅ ἐστι τοῖς ποσὶ, χωλός. κλίνεται δὲ ὁ ἀμφιγυήεις, τοῦ ἀμφιγυήεντος. ὅτι τὰ εἰς [εις] λήγοντα ὀνοματικὰ, διὰ τοῦ ἔντος κλίνονται, οἷον τολμήεις, τολμήεντος· τιμήεις, τιμήεντος· χαρίεις, χαρίεντος· οὕτως οὖν καὶ ἀμφιγυήεις, ἀμφιγυήεντος.

NOTÆ.

606. Ἔβαν οἶκόνδε ἕκαστος) Ἔβαν, pro ἔβησαν, *Bœoticè*; nec minus tamen corripitur, ut & βάν, pro ἔβαν, ut Θ. v. 229. Πῆ ἔβαν εὐχωλαί; Quod etiam dicendum de Voce ἔφαν & φάν. Hic tamen *Ultima* τοῦ ἔβαν producitur, in *Cæsura*, propter Finalem ν. & ante *Circumflexum*. Brevium *Scholiorum* explicationem facit *Eustathius*, fol. 122. lin. 27. Ὁμήρου τοίνυν ἐντεῦθεν εἰπόντος, ὅτι ὁ Ἥφαιστος ἑκάστῳ τῶν θεῶν δῶμα ἐποίησε, χαίρουσιν οἱ Παλαιοὶ, ὅτι πρῶτος Ὅμηρος ἔδωκε τοῖς ἀπὸ μαθημάτων ἀφορμὴν τῆς τοιαύτης δόξης, εἰπεῖν ἐντεῦθεν, ἕκαστον τῶν θεῶν ἴδιον οἶκον ἔχειν. Confer *Gisberti Cuperi* Apotheosin *Homeri*, p. 90.

Ἥφαι-

Ἥφαιστος ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι·
Ζεὺς δὲ πρὸς ὃν λέχος ἤϊ' Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς,
Ἔνθα πάρος κοιμᾶθ', ὅτε μιν γλυκὺς ὕπνος ἱκάνοι·
Ἔνθα καθεῦδ' ἀναβὰς· παρὰ δὲ, χρυσόθρονος Ἥρη.

Vulcanus fecerat solertibus præcordiis:
Jupiter autem ad suum lectum abiit Olympius fulgurum autor,
Ubi antea dormiebat, quando ipsum dulcis somnus invaderet:
Illic dormivit cum ascendisset; juxtàque, aureum-Solium-habens Juno.

ΣΧΟΛΙΑ.

608. Εἰδυίῃσι.] Ἐπιστήμοσιν, ἐμπείροις. Πραπίδεσσι.] Φρεσὶ, διανοίαις.

609. Πρὸς ὃν λέχος.] Ὁ δὲ Ζεὺς, φησὶν, εἰς τὴν ἰδίαν κοίτην παρεγίνετο. Κρόνου καὶ Ῥέας ἐγένοντο υἱοὶ ἄῤῥενες γ'· Ζεὺς, Ποσειδῶν, καὶ Ἀΐδης· θυγατέρες τρεῖς· Ἑστία, Δημήτηρ, καὶ Ἥρα. * λείπει. Τούτων φασὶν ἐπὶ τῆς Κρόνου δυναστείας ἠράσθησαν. τὸν δὲ Δία καὶ Ἥραν ἐπὶ ἐνιαυτοὺς τριακοσίους, ὥς φησι Καλλίμαχος ἐν β' αἰτιῶν, Ὥστε Ζεὺς ἐράπιζε τριηκοσίους ἐνιαυτούς. λάθρα δὲ τῶν γονέων ἀλλήλοις συνερχόμενοι, ἔσχον υἱὸν Ἥφαιστον, οὐχ ὁλόκληρον, ἀμφοτέρους δὲ τοὺς πόδας χωλὸν, ὥς φησιν αὐτὸν καὶ ἀμφιγυήεντα ὁ Ποιητής· ὅτι δὲ λάθρα τῶν γονέων συνήρχοντο ἀλλήλοις, μαρτυρεῖ καὶ ὁ Ποιητὴς, λέγων, Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε φίλους λήθοντε τοκῆας. μετὰ δὲ τὴν τῶν Τιτάνων ὑπὸ Διὸς καθαίρεσιν, καὶ καταταρταρωθέντος Κρόνου, Ζεὺς, καὶ Ἥρα διαδεξάμενοι τὴν ἐν οὐρανῷ βασιλείαν, μίξει τῶν θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων βασιλεύουσι, ἀλλήλοις ἡρμοσμένοι τῆς Ἥρας τελείας καὶ συζύγου προσαγορευομένης. παρ' ὅσον ἀδελφὴ μόνη ἀνδρὸς ἔτυχε τοιούτου. ἔσχε δὲ Ἥβην θυγατέρα, ἣν οἰνοχόον θεῶν παρέστησεν ὁ Ποιητής.

610. Ἔνθα πάρος.] Ὅπου καὶ πρότερον. Κοιμᾶθ'.] Ἐκοιμᾶτο. Ὅτε μιν.] Ὅτε αὐτόν. Γλυκύς.] Ἡδύς. Ἱκάνοι.] Καταλάβοι.

611. Ἔνθα.] Ἐνταῦθα, τοπικὸν ἐπίῤῥημα. Καθεῦδεν.] Ἐκοιμᾶτο· παρατατικὸν δὲ, ὅτι μὴ προστακτικὸν εἶναι ἐνεργητικόν. Ἀναβάς.] Ἀνελθών. Παρὰ δέ.] Παρ' αὐτὸν δέ. Χρυσόθρονος.] Χρυσοῦν θρόνον ἔχουσα. βασιλίς. μᾶλλον δὲ, ἐπειδὴ τὰ πρὸς τῷ αἰθέρι μέρη τοῦ ἀέρος γειτνιῶντα τῷ ἡλίῳ, πυροειδῆ ἐστιν. ὁ γὰρ Ποιητὴς ἀλληγορῶν, τὸν χρυσὸν λαμβάνει ἀντὶ πυρός. Ἥρη.] Ἥρα. Ἰστέον, ὅτι ἡ ῥαψῳδία αὕτη μόνη παραβολὴν οὐκ ἔχει.

NOTÆ.

608. Ποίησ' εἰδυίῃσι πραπίδεσσι) *Eustath.* in Iliad. fol. 1163. lin. 43. Ὅτι πεπλεγμένον ἐν τῷ ἰδυίαις πραπίδεσσι, διὰ τοῦ ι γράφει ὁ Ποιητὴς τὴν ἀρχὴν τοῦ ἰδυίαις, ἵνα διαφέρῃ τοῦ μετοχικοῦ, ὡς μετοχικὸν καὶ γράφοιτο, εἰδυῖα μὲν, διὰ διφθόγγου, ἡ γινώσκουσα· ἰδυῖα δὲ, μετὰ μόνου ι, ἡ ἐπιστημονική. Οὕτω γοῦν καὶ ἐνταῦθα ἔχει δακτυλικῶς τὸ, Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν· εἰ δέ τις, φιλέρις ὢν, αἱροῖτο ἐκθλίψας γράψαι, ποίησ' εἰδυίαις πραπίδεσσιν, ἵνα οὕτω σπονδειακῶς γράψῃ αὐτὸς διὰ τοῦ ει διφθόγγου τὴν προάρχην τοῦ εἰδυίαις, ἀλλ' οὐ νικήσει τοὺς Παλαιοὺς Ὁμηρείδας, διὰ τοῦ ι γράφοντας. MS. CCC. ἰδυίῃσι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

609. * Λείπει, hunc *Defectum* supplere non licet; cum nec *Aldus*, nec *Aloysii* MS. nec *Eustathius*, nec *Apollonius*, in hanc rem quicquam habeat. Conjicerem, tale quid desiderari, in ipso Clausulæ fine, *viz*: ἐκεῖνοι tantùm; ut sit, τούτων, δηλονότι τριῶν θηλειῶν, ἠράσθησαν ἐκεῖνοι, τρεῖς θεοί.

VARIÆ LECTIONES.

608. *Ποίησ' εἰδυίῃσι*) γρ. ποίησεν ἰδυίῃσι. Vid. Not. in *Textum*.
611. *Κάθευδ'*) γρ. καθεῦδ') Vid. *Eustath.* fol. 123. lin. 5. & *Br. Schol.* Potuit tamen Distinctio satis luculenta fieri, si legatur, Ἔνθ' ἐκάθευδε.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Β΄.

Ὑπόθεσις τῆς Β΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ζεὺς Ὄνειρον ἐπιπέμψας Ἀγαμέμνονι, παρακελεύεται τοὺς Ἕλληνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον. ὁ δὲ, πρότερον μὲν τῶν ἀρίστων συνέδριον συνήγαγεν· ἔπειτα δὲ ἐκκλησίαν ποιησάμενος, ἀποπειρᾶται αὐτῶν παρακελευσάμενος φεύγειν εἰς τὰς πατρίδας. Κατέχει δὲ αὐτοὺς Ὀδυσσεὺς Ἀθηνᾶς προνοίᾳ, καὶ Νέστωρ βεβαιοῖ δημηγορήσας. εἶτα τροφὴν ἀνελόμενοι, ἐξοπλίζονται αὐτοί τε, καὶ οἱ ἡγεμόνες· ὁμοίως δὲ καὶ οἱ Τρῶες, Ἴριδος αὐτοῖς ἀπαγγειλάσης. Κατάλογον δὲ ὁ Ποιητὴς ἐποιήσατο τῶν στρατευμάτων, καὶ τῶν νεῶν.

ΑΛΛΩΣ.

Ζεὺς, ἐμμεμνημένος τῆς τοῦ Θέτιδος ἱκεσίας, τῶν ἄλλων Θεῶν τε καὶ ἀνθρώπων ὕπνῳ σχολαζόντων, περὶ ὀφθαλμῶν ποιούμενος ὅπως τιμήσῃ τὸν τοῦ Πηλέως, Ὄνειρον Ἀγαμέμνονι πέμπει, κελεύων αὐτῷ ἐκβάλλειν πάντας τοὺς Ἕλληνας εἰς τὴν μάχην, συμβουλεύων αὐτῷ δηλαδὴ καὶ τὸν Ἀχιλλέα παρακαλέσαι. ὁ δὲ, ὁ συνεὶς τὸ ὄναρ, τοῖς ἀρίστοις αὐτὸ διηγεῖται· καὶ μετὰ τοῦτο εἰς ἐκκλησίαν ἀθροίσας πάντας Ἕλληνας, ὑπέπτως πρὸς αὐτοὺς διακείμενος, διὰ τὸ ἠτιμᾶσθαι τὸν Ἀχιλλέα, ἐπιτιθέμενος αὐτοῦ τῇ ἀρχῇ, προσποιεῖσθαι τὸ πᾶν τοῦ πλήθους πειράζων, φεύγειν αὐτοὺς εἰς τὰς πατρίδας κελεύει. οἱ δὲ ὁ συνιέντες, ἐπὶ τὸ καθέλκειν τὰς ναῦς, καὶ εἰς τὰς πατρίδας ἀπαλλάττεσθαι χωροῦσι. Ὀδυσσεὺς δὲ, ὑποθεμένης αὐτῷ Ἀθηνᾶς, τοὺς μὲν ἀρίστους πείθει καὶ κατέχει, τοὺς δὲ στρατιώτας πικρῶς καταπαύει. παύει δὲ καὶ Θερσίτην, ἀμέτρως πρὸς τὸν βασιλέα στασιάζοντα, καὶ τοὺς Ἕλληνας μεῖναι, καὶ τὴν Ἴλιον ἑλεῖν προτρέπει. Συμβουλεύσαντος δὲ καὶ Νέστορος ἐπὶ αὐτῷ, Ἀγαμέμνων θύσας τῷ Διῒ τοὺς γέροντας ἑστιᾷ· καὶ προσπεριψάμενος τοὺς Ἕλληνας, ἐπὶ τὸν πόλεμον ἐξάγει πάντας. Ἑξῆς ἐστιν ὁ κατάλογος τῶν νεῶν, ἐφ᾽ ὧν ἦλθον οἱ Ἕλληνες, καὶ τῶν ἡγεμόνων αὐτῶν, καὶ τῶν Τρώων, καὶ τῶν ἐπικούρων.

Ἐπιγραφαί.

Ὄνειρος, καὶ Κατάλογος, ἢ Βοιωτία.

Ἄλλως.

Βῆτα δ᾽ Ὄνειρον ἔχει, ἀγορὴν, καὶ νῆας ἀριθμεῖ.

LIB. II.

Ἄλλοι μέν ῥα Θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι· Δία δ᾽ οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος,
Ἀλλ᾽ ὅγε μερμήριζε κατὰ φρένα, ὡς Ἀχιλῆα

Cæteri quidem Diique & homines bellatores equestres
Dormiebant totam noctem; Jovem autem non tenebat dulcis somnus,
Verum is anxie cogitabat animo, ut Achillem

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἄλλοι μέν ῥα.] Οἱ μὲν δὴ λοιποί. Ἔστι δὲ σύνδεσμος παραπληρωματικός. Ἀνέρες.] Ἄνδρες. Ἱπποκορυσταί.] Ἐφ᾽ ἵππων ὁπλιζόμενοι, ἢ ἵππους κορύσσοντες· τοῦτ᾽ ἔστι, πολεμικοί, ἢ ἀφ᾽ ἵππων μαχόμενοι.

2. Εὗδον.] Ἐκάθευδον, ἐκοιμῶντο. Παννύχιοι.] Δι᾽ ὅλης τῆς νυκτός. Πῶς ἐν τῇ Α΄ εἰπὼν τὸν Δία καθεύδειν, νῦν φησι, Δία δ᾽ οὐκ ἔχε νήδυμος ὕπνος; Λέγομεν δὲ ἡμεῖς, ὅτι ἐκάθευδε μὲν, ἀλλ᾽ ἐπ᾽ ὀλίγον ἐκάθευδεν· καὶ οὐ διὰ πάσης τῆς νυκτὸς, ὡς καὶ οἱ ἄλλοι καθεύδουσι. Δία δ᾽ οὐκ ἔχε.] Τὸν δὲ Δία οὐκ εἶχε. Νήδυμος.] Ἡδύς.

3. Ἀλλ᾽ ὅγε.] Ἀλλ᾽ οὗτος ὁ Ζεύς. Μερμήριζεν.] Ἐμερίμνα. Κατὰ φρένα.] Κατὰ τὴν διάνοιαν. Ὡς Ἀχιλῆα.] Ὅπως τὸν Ἀχιλλέα.

NOTÆ.

Ἄλλοι) Scholiast. ad *Apollonii* Argonaut. l. 1. v. 1081. Ὥλλοι μέν ῥα παρ᾽ Ὁμ.) Ἡ τοιαύτη Συναλοιφὴ τῶν νεωτέρας Ἰάδος ἐστί· διὸ μεμφθεῖσα Ζηνοδότῳ εἰ πόνετ. Ὥλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες· οὐ κέχρηται γὰρ ταύτῃ Ὅμηρος. Vid. contra, in Not. ad *Text.* λ΄. v. 288.

Ibid. Ἱπποκορυσταί) Hæc refert *Porphyrii* Ζήτημα ιϛ΄. ubi redarguit *Apionem*, quòd Equinis Pilis Galeam cristatos vertat; qui Mos nunc *Turcis* in usu. Vid. *Eustath.* fol. 124. lin. 3. & *Theocrit.* Idyll. ιϛ΄. v. 81. Ἱππείῃ δὲ κόρυν σκεπάουσιν ἔθειραι.

VARIÆ LECTIONES.

Ἄλλοι) γρ. ὤλλοι, *Zenodot.* vid. Not. in *Textum*.

2. Παννύχιοι) γρ. παννύχιον, MS. *Mori*.

Ibid. Ἔχε νήδυμος) γρ. ἔχεν ἥδυμος, *Eustath.* fol. 123. lin. 148.

Τιμήσῃ

Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,
Πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι οὖλον Ὄνειρον·
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Βάσκ' ἴθι, οὖλε Ὄνειρε, θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ἐλθὼν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Πάντα μάλ' ἀτρεκέως ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω·
Θωρῆξαί ἑ κέλευε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοι πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο· βῆ δ' ἄρ' Ὄνειρος, ἐπεὶ τὸν μῦθον ἄκουσε·

Honoraret, perderetque multos ad naves Achivorum.
Hoc igitur ei in animo optimum visum est consilium,
Mittere ad Atridem Agamemnonem perniciosum Somnium:
Et ipsum compellans, verbis alatis allocutus est,
" Vade age, perniciosum Somnium, celeres ad naves Achivorum,
" Ingressum in tentorium Agamemnonis Atridæ,
" Omnia valde vere nuncia, sicut mando:
" Armare ipsum jube comatos Achivos
" Omnibus copiis: Nunc enim capiat urbem latas vias habentem
" Trojanorum; non enim amplius diverse cœlestes domos habentes
" Immortales sentiunt: inflexit enim omnes
" Juno supplicans: Trojanis adeo mala impendent.
Sic dixit: ivit itaque Somnium, postquam sermonem audivit:

ΣΧΟΛΙΑ.

4. Ὀλέσῃ] Ἀπολέσῃ, ἀφανίσῃ. Πολέας. Πολλούς. Ἐπὶ νηυσίν.] Ἐπὶ τοῖς πλοίοις.

5. Ἥδε δέ οἱ.] Αὕτη δὲ αὐτῷ. Κατὰ θυμόν.] Κατὰ τὴν ψυχὴν, ἐν θυμῷ. Ἀρίστη.] Καλλίστη. Φαίνετο.] Ἐφαίνετο, ἐδόκει.

6. Πέμψαι ἐπ' Ἀτρείδῃ.] Πέμψαι τῷ υἱῷ τοῦ Ἀτρέως, τῷ Ἀγαμέμνονι. Οὖλον Ὄνειρον.] Νῦν τὸν ὀλέθριον. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸ περισσὸν, καὶ τὸ ὁλόκληρον, ὡς ἐν Ὀδυσσείᾳ φησίν· Ἄρτον δ' οὖλον ἑλών· Δηλοῖ δὲ καὶ τὴν τῶν τριχῶν συνεστραμμένην· ὅθεν οὐλοκάρηνος, καὶ, Οὔλας ἧκε κόμας. Οὖλον δὲ Ὄνειρον, οὐκ αὐτὸν ὀλέθριον ὄντα, ἀλλὰ τὸν ἐπ' ὀλέθρῳ πεμπόμενον. Ἢ, οὖλον, τὸν ὑγιῆ· ὥσπερ λέγεται οὐλὴ τραύματος. Σημαίνει δὲ οὖλε ἡ λέξις, καὶ τὸ ὑγίαινε· ὡς ἐν ἐκείνῳ, Οὖλέ τε, καὶ μάλα χαῖρε. Θεοὶ δέ τοι ὄλβια δοῖεν.

7. Καί μιν φωνήσας.] Καὶ αὐτὸν προσκαλεσάμενος. Ἔπεα πτερόεντα.] Λόγους ταχεῖς· οὐδὲν γὰρ λόγου ταχύτερον. Προσηύδα.] Προσεῖπε.

8. Βάσκ' ἴθι.] Πορεύου, καὶ ἄπιθι· ἔστι γὰρ ἐκ παραλλήλου τὸ αὐτό. Οὖλε.] Ὀλέθριε. Θοάς.] ταχείας.

9. Ἐλθὼν ἐς κλισίην.] Παραγινόμενος ἐς τὴν σκηνήν.

10. Μάλα.] Λίαν πάνυ. Ἀτρεκέως.] Ἀληθῶς. Ἀγορευέμεν.] Ἀγορεύειν, λέγειν. Ὡς ἐπιτέλλω.] Ὡς προστάσσω.

11. Θωρῆξαί ἑ.] Καθοπλίσαι αὐτόν. Κέλευε.] Παραίνει, πρόσταττε. Καρηκομόωντας.] Τοὺς τὰς κεφαλὰς κομῶντας, ἀνδρείας χάριν. Τῶν Ἑλλήνων τὸ παλαιὸν, ἀρετῆς ἕνεκα καὶ ἀνδρείας κομώντων τὰς κεφαλάς. λόγος, πρῶτον Θησέα, ἀποκειράμενον τὴν ἐμπροσθίαν κόμην, εἰς Δῆλον ἀναθεῖναι τῷ Ἀπόλλωνι. Ἀπὸ δὲ τοῦ κομῶντας, ἐν διαιρέσει, κομόωντας.

12. Πανσυδίῃ.] Πανστρατί. Νῦν γάρ κεν.] Νῦν γὰρ ἄν. Ἕλοι.] Λάβοι, πορθήσει. Εὐρυάγυιαν.] Πλατυάμφοδον, μεγάλην· ἀγυιαὶ γὰρ, τὰ ἄμφοδα.

13. Ἀμφὶς φράζονται.] Χωρὶς ἀλλήλων βουλεύονται, διχογνωμονοῦσι περὶ τῆς Ἰλίου· τοῦτ' ἔστιν, οὐκ ἔτι γὰρ οἱ τὸν Ὄλυμπον κατοικοῦντες Θεοὶ διάφορα φρονοῦσιν, οἱ μὲν τὰ ὑπὲρ Τρώων, οἱ δὲ τὰ ὑπὲρ Ἑλλήνων.

14. Ἐπέγναμψεν] Ἐπέκαμψεν, ἔπεισεν.

15. Ἥρη.] Ἡ Ἥρα. Λισσομένη.] Λιτανεύουσα, ἱκετεύουσα. Τρώεσσι δέ.] Τοῖς δὲ Τρωσί. Κήδεα.] Κακά. Ἐφῆπται.] Ἐπήρτηται, ἐπικρέμαται· τοῦτ' ἔστιν, ἐπίκειται· ἐπιδέδεται, ἐξῆπται.

16. Ὣς φάτο.] Οὕτως εἶπε. Βῆ δ' ἄρ'.] Ἐπορεύθη δέ. Ἄκουσε.] Ἤκουσε.

NOTÆ.

4. Τιμήσῃ, ὀλέσῃ δὲ πολέας ἐπὶ νηυσίν) In Quarto loco Dactylum constituas, legendo λέας, contractim, per συνίζησιν, μονοσυλλάβως, quasi πολεῖς scriberetur; quod ferri quidem posset; at incontracta scriptio Poetæ magis cordi, ut Ἰστιαιώτιδος, vid. ad ά. 489. & v. 559.

NOTÆ IN SCHOLIA.

15. Ἐφῆπται) Duæ voces posteriores ex *Eustath.* fol. 966. lin. 43.

VARIÆ LECTIONES.

6. Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι) γρ. Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, MS. Barocc. Oxon. 203. & MS. Laud C. 89.

9. Ἐλθὼν ἐς κλισίην) γρ. ἐλθόνθ' ἐς κλισίην. MS. Laud. Oxon.

12. Πανσυδίῃ) γρ. πανσυδίη, MS. Mori. & Barocc.

Ibid. Ἕλοι) γρ. ἕλῃ, MS. id. ut & MS. Barocc. Oxon.

14. Ἐπέγναμψε) γρ. ἐπέγναψεν, Etymolog. M. v. Γνάμπτω, & MS. CCC.

Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Βῆ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα· τὸν δ' ἐκίχανεν
Εὕδοντ' ἐν κλισίῃ, περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, Νηληΐῳ υἷι ἐοικώς,
Νέστορι, τόν ῥα μάλιστα γερόντων τῖ' Ἀγαμέμνων·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε θεῖος Ὄνειρος,
Εὕδεις, Ἀτρέος υἱέ, δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ὧι λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὅς σευ, ἄνευθεν ἐών, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει·
Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς
Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
Ἐκ Διός. ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσί, μηδέ σε λήθη
Αἱρείτω, εὖτ' ἄν σε μελίφρων ὕπνος ἀνήῃ.

Raptimque pervenit celeres ad naves Achivorum:
Ivit utique ad Atridem Agamemnonem: hunc verò deprehendit
Dormientem in tentorio; circumque dulcis fusus erat somnus.
Stetit autem super capite, Neleïo filio similis,
Nestori, quem maximè senum honorabat Agamemnon.
Huic se cum assimilaverat, eum alloquebatur divinum Somnium,
" Dormis, Atrei fili bellicosi, equûmdomitoris?
" Non oportet per totam noctem dormire consiliarium virum,
" Cui populique sunt commissi, & tanta curæ-sunt.
" Nunc verò mihi mentem adhibe citò: Jovis enim tibi nuncius sum,
" Qui de te, quanquam distet, valdè sollicitus est, & miseratur:
" Armare te jussit comantes Achivos
" Omnibus copiis: nunc enim capias urbem latas-vias-habentem
" Trojanorum: non enim ampliùs diverse cœlestes domos tenentes
" Immortales sentiunt: inflexit enim omnes
" Juno supplicans: Trojanis autem mala impendent
" A Jove. Sed tu tuo tene animo, neque te oblivio
" Capiat: quando te dulcis somnus dimiserit.

ΣΧΟΛΙΑ.

17. Καρπαλίμως.] Ταχέως. Ἵκανε.] Παρεγένετο.

18. Ἐκίχανεν.] Κατέλαβεν.

19. Εὕδοντ' ἐν κλισίῃ.] Κοιμώμενον ἐν τῇ σκηνῇ. Περὶ δ' ἀμβρόσιος κέχυθ' ὕπνος.] Περιεκέχυτο αὐτῷ ὁ θεῖος ὕπνος.

20. Στῆ δ' ἄρ'.] Ἔστη δέ· τὸ ἡγεμονικὸν γάρ, ταῖς αἰσθήσεσιν ἀνειμένον ἐστὶν αὐτόθι. Νηληΐῳ υἷι ἐοικώς.] Τῷ Νηλέως παιδὶ Νέστορι ὁμοιωθείς· ὁ δὲ τύπος πατρωνυμικός.

21. Τόν ῥα.] Ὅντινα δὴ Νέστορα. Γερόντων.] Ἐνδόξων, πρεσβυτέρων. Τῖε.] Ἐτίμα.

22. Τῷ.] Τούτῳ. Ἐεισάμενος προσεφώνεε.] Ὁμοιωθεὶς προσεφθέγγετο. Θεῖος.] Θαυμαστός.

23. Εὕδεις.] Καθεύδεις. Ἀτρέος υἱέ.] Ὦ τοῦ Ἀτρέως παῖ Ἀγάμεμνον. Δαΐφρονος.] Πολεμικὸν φρόνημα ἔχοντος. Ἱπποδάμοιο.] Ἵππους δαμάζοντος, πολεμικοῦ.

24. Οὐ χρή.] Οὐ προσῆκόν ἐστιν, οὐ δεῖ. Παννύχιον.] Δι' ὅλης τῆς νυκτός. Βουληφόρον.] Βουλευτικόν.

25. Ὧι.] Ὧι τινι. Ἐπιτετράφαται.] Ἐπιτετραμμένοι καὶ ὑποτεταγμένοι εἰσί. Καὶ τόσσα.] Καὶ τοσαῦτα. Μέμηλε.] Διὰ φροντίδος ἐστί.

26. Ἐμέθεν.] Ἐμοῦ. Ξύνες.] Συνὲς, ἄκουσον· ἀντὶ τοῦ, τοῦτο τὸ παρ' ἐμοῦ λεγόμενόν σοι νόησον. Ὦκα.] Ταχέως. Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι.] Ἀπὸ γὰρ τοῦ Διός σοι ἥκω, φέρων τὰς ἀγγελίας.

27. Ὅς σευ ἄνευθεν ἐών.] Ὅστις σοῦ ἄποθεν, χωρὶς οἰκῶν. Μέγα.] Μεγάλως. Κήδεται.] Φροντίζει. Ἠδ' ἐλεαίρει.] Καὶ ἐλεεῖ.

33. Σῇσι.] Ταῖς σαῖς. Φρεσί.] Ταῖς διανοίαις. τουτέστι, τὸ λεχθέν σοι κατὰ νοῦν ἔχε, καὶ μνημόνευε.

34. Αἱρείτω.] Καταλαμβανέτω. Εὖτ' ἄν σε.] Ὁπόταν σε. Μελίφρων.] Ὁ ἡδύς. Ἀνήῃ.] Καταλίπῃ, ἐάσῃ.

NOTÆ.

24. Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν) *Ultima* τοῦ παννύχιον producitur, in *Cæsura*, Vi suæ *Finalis*, Literæ nempè ectaticæ, & ante *Asperum* cum Acuto, ut mox v. 61.

VARIÆ LECTIONES.

23. Ἀτρέος) γρ. Ἀτρέως, MSS. *Oxon.* bina, ut mox, v. 60.

28. Θωρῆξαί σε κέλευσε) γρ. θωρῆξαί σ' ἐκέλευσε MS. *Barocc.* quomodò & infrà, ad v. 65.

29. Πανσυδίῃ) γρ. πασσυδίῃ, τοῖς Παλαιοῖς, *Eustath.* fol. 125. MS. *Barocc.* Vid. ad v. 12. & ad v. 66.

Ὣς

Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπεβήσετο· τὸν δ' ἔλιπ' αὐτοῦ
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἅ ῥ' οὐ τελέεσθαι ἔμελλε.
Φῆ γὰρ ὅγ' αἱρήσειν Πριάμου πόλιν ἤματι κείνῳ,
Νήπιος· οὐδὲ τὰ ᾔδη, ἅ ῥα Ζεὺς μήδετο ἔργα.
Θήσειν γὰρ ἔτ' ἔμελλεν ἐπ' ἄλγεά τε στοναχάς τε
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι διὰ κρατερὰς ὑσμίνας.
Ἔγρετο δ' ἐξ ὕπνου· θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή·
Ἕζετο δ' ὀρθωθείς· μαλακὸν δ' ἔνδυνε χιτῶνα,
Καλὸν, νηγάτεον· περὶ δ' αὖ μέγα βάλλετο φᾶρος·
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον.
Εἵλετο δὲ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεὶ,
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.
Ἠὼς μέν ῥα θεὰ προσεβήσατο μακρὸν Ὄλυμπον,

Sic fatus abiit; illumque reliquit ibi
Hæc cogitantem animo, quæ non perfecta erant futura:
Putavit enim capturum *se* Priami urbem die illo,
Stultus; neque ea sciebat, quæ Jupiter moliebatur opera.
Erat enim insuper impositurus doloresque suspiriaque
Trojanisque & Danais per duras pugnas.
Experrectus igitur est ex somno; divinaque ipsum circumfusa erat vox:
Sedit autem arrectus; mollemque induit tunicam,
Pulchram, novam; circaque magnum jecit pallium:
Pedibus item sub nitidis ligavit pulchra calceamenta:
Circumque humeros posuit ensem argenteis clavis.
Accepit autem sceptrum paternum incorruptum semper,
Cum quo ivit ad naves Achivorum æreo-loricatorum.
Aurora quidem Dea conscendit magnum Olympum,

ΣΧΟΛΙΑ.

35. Ὣς ἄρα φωνήσας.] Οὕτως δὴ εἰπών. Ἀπεβήσετο.] Ἀπῆλθεν, ἀνεχώρησεν. Τὸν δὲ λίπε.] Τοῦτον δὲ κατέλειπεν. Αὐτοῦ.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὸν αὐτὸν τόπον.

36. Τὰ φρονέοντα.] Ταῦτα λογιζόμενον. Θυμόν.] Ψυχήν. Ἅ ῥ'.] Ἅπερ δή. Οὐ τελέεσθαι.] Οὐ πληρωθήσεσθαι, οὐ πληρωθήσεσθαι. Ἔμελλεν.] Ἔμελλε, ἤμελλε.

37. Φῆ.] Ἔφη, εἶπεν, ἐλογίσατο. Αἱρήσειν.] Λαβεῖν, πορθήσειν. Ἤματι κείνῳ.] Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ.

38. Νήπιος.] Ἄφρων, ἀνόητος. Οὐδὲ τά.] Οὐδὲ ταῦτα. Ἤιδη.] Ἠπίστατο. Μήδετο.] Ἐβουλεύετο.

39. Θήσειν.] Ποιήσειν. Θήσειν ἐπ' ἄλγεα.] Ἐπιθήσειν ἐπ' αὐτοὺς κακά. Στοναχάς τε.] Καὶ στεναγμούς.

40. Κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας.] Κατὰ τὰς ἰσχυρὰς μάχας.

41. Ἔγρετο.] Διηγέρθη, ἐξηγέρθη. Θείη δέ μιν ἀμφέχυτ' ὀμφή.] Θεία δὲ αὐτὸν εἶχε κληδών· ὅ ἐστιν, ἐνεμνήσθη τὸ ὄναρ. Ἀμφέχυτο.] Περιεκέχυτο. Ὀμφή.] Θεία φήμη καὶ κληδὼν, ἡ τὸ ὂν φαίνουσα. Λέγει δὲ, ὅτι ἔνaυλον εἶχε τὴν τοῦ Ὀνείρου φωνήν. Ἐμφαντικὸν δὲ τὸ, ἀμφέχυτο, πρὸς τὸ μηδὲν αὐτῆς ἐπιλελῆσθαι.

42. Ἕζετο δ' ὀρθωθείς.] Ἐκάθισε δὲ ἀναστάς. Μαλακόν.] Ἁπαλὸν, τρυφερόν. Εἴρηται δὲ χιτὼν, τὸ ἱμάτιον, παρὰ τὸ οἱονεὶ συνέχεσθαι αὐτὸν τῷ σώματι. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπὶ μὲν ἀνδρὸς χιτῶνα λέγει, ἐπὶ γυναικὸς, πέπλον.

Ἔνδυνε.] Ἐνεδύσατο.

43. Νηγάτεον.] Νεωστὶ κατεσκευασμένον, ἢ νεωστὶ εἰργασμένον. Γίγνεται δὲ παρὰ τὸ γέγωα, γατὸν, καὶ ὑπερθέσει γάτεον· ὑπερθέσει τοῦ ι, νηγάτεον, ἢ ἀγένητον, ἢ λεπτὸν, ἢ νεάγατον, νεωστὶ γεγονός. Δηλοῖ δὲ ὁ χιτὼν παρ' αὐτῷ καὶ θώρακος σίδηρον, ὡς. Ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα Χάλκεον· καὶ, Χαλκοχίτωνες Ἀχαιοί. Περὶ δὲ βάλλετο.] Περιεβάλλετο δέ. Φᾶρος.] Ἱμάτιον.

44. Λιπαροῖσι.] Λαμπροῖς, καὶ εὐτραφέσιν, ἢ συναλειφομένοις, ἐν τῷ ὑποδεῖσθαι. Ἐδήσατο.] Ὑπερβατὸν, ἤτοι τμῆσις· ἵν' ᾖ, ὑπεδήσατο. Πέδιλα.] Ὑποδήματα· παρὰ τὸ περικαλεῖσθαι αὐτὰ τοῖς ποσὶν, ὃ ἐστι περιτίθεσθαι.

45. Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο.] Περιετίθετο δὲ τοῖς ὤμοις. Ξίφος.] Τὴν κεκλημένην σπάθην· ὅπερ εἴρηται παρὰ τὸ σπᾶσθαι αὐτὴν τῆς θήκης. Ἀργυρόηλον.] Ἀργυροῖς ἥλοις διαπεπαρμένον.

46. Εἵλετο δέ.] Ἔλαβε δέ. Σκῆπτρον.] Τὴν βασιλικὴν ῥάβδον. Πατρώϊον.] Προγονικόν. Ἄφθιτον.] Ἀδιάφθαρτον, αἰώνιον· ὅτι οὐκ ἐξῆλθεν ἐκ τοῦ γένους ἑτέρῳ.

47. Σὺν τῷ ἔβη.] Σὺν τούτῳ ἐπορεύθη. Χαλκοχιτώνων.] Σιδηροθωράκων.

48. Ἠὼς μέν ῥα.] Ἡ ἡμέρα μὲν δή. Προσεβήσατο μακρὸν Ὄλυμπον.] Προσῆλθε τῷ μεγάλῳ Ὀλύμπῳ. τοῦτ' ἔστιν, ἀνέτειλεν. Μακρόν.] Μέγαν.

VARIÆ LECTIONES.

35. Τὸν δ' ἔλιπ') γρ. τὸν δὲ λίπ', *Br. Schol.*

38. Ἤιδη) γρ. ᾔδει, *Br. Schol.* olim & nunc MS. *Mori.* *Ibid.* Ἤιδη, ἅ ῥα Ζεὺς) γρ. ᾔδη ἅ ῥ' ὁ Ζεὺς, MS. *Mori* & *Barocc.* Vid. v. 213.

43. Περὶ δ' αὖ) γρ. περὶ δὲ, MS. CCC.

44. Ὑπαὶ) γρ. ὑπὸ, *Eustath.* fol. 129. lin. 12. ὑπαί, MS. CCC.

48. Προσεβήσατο) γρ. προσεβήσετο, MSS. Oxon. bina.

Ζηνὶ φόως ἐρέουσα καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισιν·
Αὐτὰρ ὁ κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε,
Κηρύσσειν ἀγορήνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Βουλὴν δὲ πρῶτον μεγαθύμων ἷζε γερόντων,
Νεστορέῃ παρὰ νηῒ Πυληγενέος βασιλῆος·
Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἠρτύνετο βουλήν,
  Κλῦτε, φίλοι, θεῖός μοι ἐνύπνιον ἦλθεν Ὄνειρος,
Ἀμβροσίην διὰ νύκτα· μάλιστα δὲ Νέστορι δίῳ,
Εἶδός τε, μέγεθός τε, φυήν τ', ἄγχιστα ἐῴκει.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί με πρὸς μῦθον ἔειπεν,
  Εὕδεις, Ἀτρέος υἱὲ, δαΐφρονος, ἱπποδάμοιο;
Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν βουληφόρον ἄνδρα,
Ὧι λαοί τ' ἐπιτετράφαται, καὶ τόσσα μέμηλε.
Νῦν δ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὃς σεῦ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει.
Θωρῆξαί σε κέλευσε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς

Jovi lumen nunciatura & aliis immortalibus:
Sed is præconibus argutis-vocibus jussit,
Convocare ad concilium comantes Achivos:
Hi quidem convocârunt, illi frequentes affuerunt valde celeriter.
Consultationem verò primum magnanimorum habuit senatorum,
Nestoream apud navem Pylo-nati regis:
Quos ille cum coëgisset, prudentem struebat consultationem,
" Audite, amici: divinum mihi in somnis venit Somnium,
" Dulcem per noctem; maximè verò Nestori nobili,
" Staturaque, corporisque habitu, simillimus erat.
" Stetit autem super capite, & ad me verba fecit,
" Dormis, Atrei fili bellicosi, equûm-domitoris?
" Non oportet totam noctem dormire consiliatorem virum;
" Cui populique commissi sunt, & tanta curæ-sunt.
" Nunc verò mihi mentem adhibe citò: Jovis etenim tibi nuncius sum,
" Qui de te, *quanquam* distet, valde sollicitus est, & miseratur.
" Armare te jussit comantes Achivos

ΣΧΟΛΙΑ.

49. Ζηνί.] Τῷ Διΐ. Φόως.] Φῶς. Ἐρέουσα.] Ἀπαγγελοῦσα, δείξουσα. Ἀθανάτοισι.] Τοῖς θεοῖς.

50. Αὐτὰρ ὁ.] Οὗτος δὲ ὁ Ἀγαμέμνων. Κηρύκεσσι.] Τοῖς κήρυξι. Λιγυφθόγγοισι.] Ἡδυφώνοις, ὀξυφώνοις. Κέλευε.] Ἐκέλευσε.

51. Κηρύσσειν.] Βοᾶν. συγκαλεῖν εἰς τὸν πόλεμον. νυνὶ δὲ, εἰς τὸ συνέδριον.

52. Ἠγείροντο.] Συνηθροίζοντο. Μάλ' ὦκα.] Πάνυ σπουδαίως.

53. Βουλὴν δέ.] Ἐνταῦθα, τὸ συμβούλευμα. Μεγαθύμων.] Μεγαλοψύχων, γενναίων. Ἷζεν.] Ἐκάθισε, καθίδρυσε. Γερόντων.] Ἐντίμων, πρεσβυτέρων.

54. Νεστορέῃ παρὰ νηΐ.] Παρὰ τῇ τοῦ Νέστορος νηΐ. Πυληγενέος.] Τοῦ ἐν τῇ Πύλῳ γεγεννημένου.

55. Πυκινήν.] Συνετήν, σώφρονα. Ἠρτύνετο.] Παρεσκεύαστο, ἐποίησε.

56. Κλῦτε.] Ἀκούσατε. Θεῖος.] Ἤτοι θαυμαστὸς, ἢ θεόπεμπτος. Ἐνύπνιον.] Κατὰ τοὺς ὕπνους.

57. Ἀμβροσίην διὰ νύκτα.] Διὰ τῆς θείας νυκτός. Γίνεται δὲ ἀπὸ τοῦ βροτὸς, βροτίη, καὶ τροπῇ τοῦ τ εἰς σ, βροσίη. Ε ἀβροσίη, ἐν ᾗ βροτοὶ οὐ πορεύονται. Μάλιστα δέ.] Ὑπερβαλλόντως, ἐξαιρέτως.

58. Εἶδος.] Τὸν τῆς ὄψεως χαρακτῆρα. Μέγεθος.] Προσυπακουστέον τὸ, τοῦ σώματος. Φυήν.] Φύσιν, τρόπον. Ἄγχιστα.] Ἔγγιστα. Ἐῴκει.] Ὡμοίωτο.

NOTÆ.

53. Μεγαθύμων ἷζε γερόντων) Μεγάθυμοι γέροντες, ὀρθῶς· οὐ γὰρ ἀρετὴ πάλαι ἀφανίζει, ἀλλὰ τεινῶ, Πρόφρων μὲν θυμὸς πέλεται, κτεὶν δὲ μεμονή. Talis introducitur *Peleus* in *Euripidis Andromachâ*. De *Enniano* generoso Equo seniore & de *Sophocleo*, *Duport*. Gnomolog.

Ibid. Βουλὴν Γερόντων) Ita *Aristot.* Polit. 6. Ἡ μὲν δύναμις ἐν νεωτέροις· ἡ δὲ Φρόνησις ἐν πρεσβυτέροις. *Hesiod.* Ἔργα νέων· βουλαὶ δὲ μέσων· εὐχαὶ δὲ γερόντων. *Eustath.* fol. 130. lin. 33. Βουλὴ γράφεται, οἷα τοῦ ν. ἴνα πιὰ δὲ τὴν Ἀντιγράφων λέγῃ, ὅτι βουλὴ πρῶτον ἐκαθέζετο γερόντων· καὶ, φασὶν οἱ Παλαιοὶ, ἀστειοτέραν τὴν Ἀρισταρχείων εἶναι τὴν τοιαύτην γραφήν.

61. Οὐ χρὴ παννύχιον εὕδειν) Vid. suprà, ad v. 24.

64. Ἠδ' ἐλεαίρει) *Zenodotus*, ut hic Repetitionem fugeret, Quinque Versus rejecit, quorum loco ita legit, Ἤνωγέ σε πατὴρ ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων, Τρωσὶ μαχήσασθαι προτὶ Ἴλιον· ὣς ὁ μὲν εἰπὼν κλ. *Eustath.* fol. 131. lin. 17.

VARIÆ LECTIONES.

53. Βουλὴν δὲ) γρ. βουλὴ δὲ, & βουλὴ τῶν, *Eustath.* fol. 130. lin. 33. Vid. Not. ad *Textum*.

54. Πυληγενέος) γρ. πυλοιγενέος & πυλαιγενέος, *Eustath.* fol. 130. lin 52. Idem, ad ψ. v. 303.

60. Ἀτρέος) Vid. suprà, ad v. 23.

65. Θωρῆξαί σε κέλευσε) Vid. suprà, ad v. 28.

Πανσυδίῃ·

Πανσυδίῃ· νῦν γάρ κεν ἕλοις πόλιν εὐρυάγυιαν
Τρώων· οὐ γὰρ ἔτ' ἀμφὶς Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἀθάνατοι φράζονται· ἐπέγναμψεν γὰρ ἅπαντας
Ἥρη λισσομένη· Τρώεσσι δὲ κήδε' ἐφῆπται
Ἐκ Διός· ἀλλὰ σὺ σῇσιν ἔχε φρεσίν. Ὣς ὁ μὲν εἰπὼν
Ὤχετ' ἀποπτάμενος· ἐμὲ δὲ γλυκὺς ὕπνος ἀνῆκεν.
Ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν·
Πρῶτα δ' ἐγὼν ἔπεσιν πειρήσομαι, ἣ θέμις ἐστί,
Καὶ φεύγειν σὺν νηυσὶ πολυκλήισι κελεύσω·
Ὑμεῖς δ' ἄλλοθεν ἄλλος ἐρητύειν ἐπέεσσιν.
Ἤτοι ὅγ' ὣς εἰπὼν, κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Νέστωρ, ὅς ῥα Πύλοιο ἄναξ ἦν ἠμαθόεντος,
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε,
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·

" Cum omnibus copiis; nunc enim capias urbem latas-vias-habentem
" Trojanorum: non enim amplius diverse cœlestes domos habentes
" Immortales sentiunt; inflexit enim omnes
" Juno supplicans: Trojanis verò mala impendent
" Ab Jove. Sed tu tuo tene animo. Sic illud loquutus
" Abiit avolans; meque jucundus somnus reliquit.
" Verùm agite, si quo modo armemus filios Achivorum.
" Primùm autem ego verbis tentabo, ut par est,
" Et fugere cum navibus multorum-transtrorum jubebo:
" Vos verò aliunde alius cohibete verbis.
Ille quidem sic loquutus, consedit. His autem surrexit
Nestor, qui Pyli rex erat arenosæ,
Qui ipsis benevolens concionatus est & interloquutus,
" O amici, Argivorum ductores & principes,
" Siquidem aliquis somnium Achivorum alius dixisset,
" Mendacium diceremus, & magis aversaremur:

ΣΧΟΛΙΑ.

70. Ὣς ὁ μὲν] Οὕτως μὲν δὴ οὗτος.

71. Ὤχετο] Ἀπήρχετο. Ἀποπτάμενος] Ἀποπτὰς, ταχέως ἀπελθών. Γλυκύς] Γνήσιος, ἡδύς. Ἀνῆκεν] Κατέλιπεν, ἀφῆκεν.

72. Αἴ κέν πως] Ὅπως ἄν. Θωρήξομεν] Ὁπλίσωμεν· Ἰώνων ἡ συστολὴ, ἀντὶ τοῦ θωρήξωμεν.

73. Πειρήσομαι] Ἀπόπειραν λήψομαι· ἀπόπειραν δὲ τοῦ πλήθους λαμβάνει ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων, κατὰ τὸ παλαιὸν ἔθος, βουλόμενος μαθεῖν, πότερον γνώμῃ οἰκείᾳ πολεμοῦσιν, ἢ ἀνάγκῃ. Ἣ θέμις ἐστί] Ὡς νενόμισται, ὡς προσῆκόν ἐστι.

74. Πολυκλήϊσι] Πολυκαθέδροις· ἐξ οὗ πολυκώποις· κλεῖδες γὰρ καλοῦνται, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι.

75. Ἄλλοθεν ἄλλος] Ἄλλος ἀλλαχόθεν. Ἐρητύειν] Κατέχειν, κωλύειν.

77. Ἦν] Ὑπῆρχεν. Ἠμαθόεντος] Ψαμμώδους, τραχείας· ἄμαθος γὰρ ἡ ψάμμος.

79. Ἡγήτορες] Ἡγεμόνες. Ἠδὲ μέδοντες] Καὶ σύμβουλοι.

80. Ἔνισπεν] Εἶπεν, ἔλεξε.

81. Ψεῦδός κεν] Ψεῦδος ἄν. Φαῖμεν] Λογιζοίμεθα, καὶ ὑπολάβοιμεν. Νοσφιζοίμεθα] Χωριζοίμεθα.

NOTÆ.

74. Πολυκλήϊσι) Cum olim, in plurimis Recentioribus, πολυκλήισι scriberetur, pro quo alii substituendum ducerent πολυκληΐσι. Nos *Eustathii* auctoritatem in hac re amplectimur, & defendimus, qui ita loquitur fol. 131. lin. 52. Τὸ δὲ πολυκλήϊσι προπαροξυτόνως ἀναγινώσκουσιν οἱ Παλαιοί· ἔστι μὲν γὰρ ὀξυτόνως κλεὶς, ἡ ναυτικὴ καθέδρα, παρὰ τὸ κλῶ, ἔνθα κλᾶται τὸ σῶμα συγκαμπτόμενον· ἡ δὲ σύνθεσις βαρύνει αὐτὸ, καὶ γίνεται πολύκληϊς, πολυκλήϊδος, ὡς πολυψήφιδος, μεγαλοκρήπιδος. Addo ego, εὐκνήμιδος. Et Simplicia sane plurima *Genitivi Penultimam* producunt, ut *Dionys.* Περιήγ. v. 479. ...ντῖδες ἴασιν, & v. 1155. Ἀνδρῶν νεφρῖδες ἐκ δεσμοῖς. *Iliad.* γ'. v. 330. Κνημῖδας μὲν πρῶτα. *Odyss.* ω'. v. 229. Χειρῖδάς τ' ἐπὶ χερσί. *Iliad.* φ'. v. 260. Τοῦ μέν τε προρέοντος ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι. *Theocrit.* Idyll. 23. v. 59. Ἔστα δ' ἀπὸ κρηπῖδος Ἔρως. Ita πλοκαμῖδος. Quædam διφορούμενα dicta, utroque modo scribuntur, ut βαλβῖδος & βαλβίδος· κνημῖδος & κνημίδος· κρηπῖδος, κρηπίδος· ῥαφανῖδος, ῥαφανίδος, *Aristoph.* Sunt denique *Penacuta* in *Genitivo*, ut θυρίδος, πολυμνηΐδος, ἀκλήϊδος, &c. De quibus Grammatici.

80. Εἰ μέν τις τὸν ὄνειρον Ἀχαιῶν ἄλλος ἔνισπε) *Macrob.* De Somno *Scipionis*, l. 1. c. 3. Non habenda pro Veris, de statu Civitatis somnia; nisi quæ Rector ejus vidisset, aut quæ de Plebe, non Unus, sed Multi, similia somniâssent.

VARIÆ LECTIONES.

66. Πανσυδίῃ) Vid. ad 12. & 29.

73. Ἣ θέμις) γρ. ἡ θέμις. *Eustath.* fol. 131. lin. 48.

74. Πολυκλήϊσι) γρ. πολυκληΐσι, πολυκλήισι, vid. Not. in *Textum*.

Νῦν

Νῦν δ' ἴδεν, ὃς μέγ' ἄριστος ἐνὶ στρατῷ εὔχεται εἶναι.
Ἀλλ' ἄγετ', αἴ κέν πως θωρήξομεν υἷας Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας, βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.
Οἱ δ' ἐπανέστησαν, πείθοντό τε ποιμένι λαῶν,
Σκηπτοῦχοι βασιλῆες· ἐπεσσεύοντο δὲ λαοί.
Ἠΰτε ἔθνεα εἶσι μελισσάων ἀδινάων,
Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς αἰεὶ νέον ἐρχομενάων,
Βοτρυδὸν δὲ πέτονται ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν,
Αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα·
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Ἠϊόνος προπάροιθε βαθείης ἐστιχόωντο
Ἰλαδὸν εἰς ἀγορήν· μετὰ δέ σφισιν Ὄσσα δεδήει,
Ὀτρύνουσ' ἰέναι, Διὸς ἄγγελος· οἱ δ' ἀγέροντο·
Τετρήχει δ' ἀγορή, ὑπὸ δ' ἐστεναχίζετο γαῖα,
Λαῶν ἱζόντων, ὅμαδος δ' ἦν· ἐννέα δέ σφεας

"Nunc autem vidit, qui se longe præstantissimum in exercitu gloriatur esse.
"Verùm agite, si quo modo armemus filios Achivorum.
Sic loquutus concilio incepit excedere.
Hi itaque surrexerunt, paruerúntque pastori populorum,
Sceptrigeri reges: accurrebant interim populi.
Sicut gentes eunt apum confertarum,
E petrâ cavâ semper recens venientium,
In modum autem racemi volant super floribus vernis.
Et aliæ hàc affatim volant, aliæ illàc:
Sic horum gentes multæ à navibus & tentoriis
Ante littus immensum procedebant ordine
Turmatim ad concionem; interque ipsos Fama accendebatur,
Incitans ire, Jovis nuncia. Hi itaque congregati erant:
Tumultuabatur autem concio, subtusque gemebat terra,
Populis sedentibus, clamor enim inconditus, novem autem ipsos

ΣΧΟΛΙΑ.

82. Ἴδεν.] Ἐθεάσατο. Μέγ' ἄριστος.] Μεγάλως ἄριστος. Εὔχεται.] Αὐχεῖται, καυχᾶται.

84. Βουλῆς ἐξῆρχε νέεσθαι.] Προηγεῖτο τῆς ἐκ τοῦ συνεδρίου ἐξόδου. Νέεσθαι.] Πορεύεσθαι, ἀπελθεῖν.

85. Ἐπανέστησαν.] Ὀρθοὶ ἔστησαν. Πείθοντό τε.] Καὶ ἐπείθοντο. Ποιμένι.] Βασιλεῖ.

86. Σκηπτοῦχοι βασιλῆες.] Σκηπτροφόροι βασιλεῖς. Ἐπεσσεύοντο.] Ἐπηκολούθουν.

87. Ἠΰτε.] Καθάπερ, ὃν τρόπον. Ἔθνεα.] Ἔθνη, πλήθη· Πρώτη δὲ αὕτη παραβολὴ τοῦ Ποιητοῦ. Εἶσι.] Ἄπεισι, πορεύονται. Μελισσάων.] Μελισσῶν. Ἔστι δὲ τὸ σχῆμα ἐπέκτασις, ἴδιον Αἰολέων, καθάπερ τὸ μελισσέων, Ἰώνων. Ἀδινάων.] Τῶν πυκνῶν καὶ ἀθρόως πετομένων· παρὰ τὸ ἀδῶ, διὸ καὶ δασύνεται.

88. Πέτρης ἐκ γλαφυρῆς.] Ἐκ τῆς κοίλης πέτρας. Αἰεὶ νέον ἐρχομενάων.] Νέον τῇ πλήσει χωρουμένων, ὡς νομίζειν, νεωστὶ ἀρχὴν πεποιηκυίας.

89. Βοτρυδόν.] Συνεστραμμέναι καὶ συνηγμέναι, ὡς ἐν βότρυος σχήματι. Ἐπ' ἄνθεσιν εἰαρινοῖσιν.] Ἐπὶ τοῖς ἄνθεσι τοῖς κατὰ τὸ ἔαρ γινομένοις.

90. Αἱ μέν τ' ἔνθα ἅλις πεποτήαται, αἱ δέ τε ἔνθα.] Καὶ αἱ μὲν τῶν μελισσῶν ἐνταῦθα πέτονται, αἱ δὲ ἐκεῖσε. Ἅλις.] Ἀθρόως, δαψιλῶς, πολλαί, καὶ ἅμα. Πεποτήαται.] Πέτονται.

91. Νεῶν ἄπο.] Ἀπὸ τῶν νεῶν καὶ τῶν σκηνῶν.

92. Ἠϊόνος.] Αἰγιαλοῦ. Προπάροιθε.] Ἔμπροσθεν. Ἐστιχόωντο.] Ἐν τάξει παρεγίνοντο.

93. Ἰλαδόν.] Τουτέστι, κατὰ ἴλας καὶ συστροφάς. Μετὰ δέ σφισιν.] Ἐν αὐτοῖς δέ. Ὄσσα.] Θεία φήμη καὶ κληδών. Δεδήει.] Ἐξῆπτο, διεγήγερτο.

94. Ὀτρύνουσα.] Παρακελευομένη, παρορμῶσα. Ἰέναι.] Παραγενέσθαι. Ἀγέροντο.] Συνηθροίζοντο.

95. Τετρήχει.] Ἐταράχθη ὑπὸ θορύβου, θορυβώδης ἦν. Ὑπὸ δὲ στεναχίζετο γαῖα.] Ὑπέστενε δὲ ἡ γῆ, καὶ ἦχον ἀπετέλει.

96. Ἱζόντων.] Καθεζομένων. Ὅμαδος δ' ἦν.] Θόρυβος δὲ ἦν. Ἐννέα δέ σφεας.] Ἐννέα δὲ αὐτούς.

NOTÆ.

85. Οἱ δ' ἐπανέστησαν) *Eustath.* fol. 133. lin. 41. τινὲς μέντοι πανέστησαν γράφουσιν, ἤτοι πάντες ὀρθοὶ ἔστησαν· ὡς καὶ τὸ τοῦτο πάντες ἀνέστησαν, κ. πάντοι ἔσαν ἅπαντες. Verùm, Pace *Criticorum*, talem *Lectionem* minime admittendam duco, nisi, ut *Anacreon*, v. 1138. Ἐκ ποταμοῦ, πανέρχομαι, pro ἐπανέρχομαι.

93. Ὄσσα δεδήει, Διὸς ἄγγελος) Hinc *Sophocl.* Oedip. Tyran. v. 151. Ὦ Διὸς ἁδυεπὲς Φάτις. & mox, v. 161. Εἰπέ μοι, ὦ χρυσέας τέκνον Ἐλπίδος, ἄμβροτε Φάμα. *Virgil.* Æn. l. 4. v. 179. *Illam Terra parens*, &c.

VARIÆ LECTIONES.

82. Ἄριστος ἐνὶ στρατῷ) γρ ἄριστος Ἀχαιῶν, MSS. Duo Oxon. prædicta.

84. Βουλῆς ἐξῆρχε) γρ. βουλῆς ἐξ ἦρχε.

85. Οἱ δ' ἐπανέστησαν) γρ. οἱ δὲ πανέστησαν, *Eustath.* fol. 133. lin 41. Vid. Not. in *Textum*.

88. Ἀδινάων) γρ. ἀδινάων, *Br. Schol.*

95. Ὑπὸ δ' ἐστεναχίζετο) γρ. ὑπὸ δὲ στεναχίζετο. *Br. Schol.* olim incorrupta.

Κήρυκες βοόωντες ἐρήτυον, εἴποτ' ἀϋτῆς
Σχοίατ', ἀκούσειαν δὲ διοτρεφέων βασιλήων.
Σπουδῇ δ' ἕζετο λαὸς, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας,
Παυσάμενοι κλαγγῆς· ἀνὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Ἔστη, σκῆπτρον ἔχων· τὸ μὲν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Ἥφαιστος μὲν δῶκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι·
Αὐτὰρ ἄρα Ζεὺς δῶκε διακτόρῳ Ἀργειφόντῃ,
Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκεν Πέλοπι πληξίππῳ·
Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ δῶκ' Ἀτρέϊ, ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεὺς δὲ θνήσκων ἔλιπε πολύαρνι Θυέστῃ·

Præcones vociferantes cohibebant, si quando à clamore
Desisterent, & Jovis alumnos reges audirent.
Vix tandem resedit populus, tenebantque sedes,
Cessantes à clamore: quùm rex Agamemnon
Surrexit, sceptrum tenens; quod Vulcanus labore fabricavit.
Vulcanus quidem dedit Jovi Saturnio Regi:
Sed Jupiter dedit internuntio Argicidæ:
Mercurius autem rex dedit Pelopi agitatori equorum:
Sed rursus Pelops dedit Atreo pastori populorum:
Atreusque moriens reliquit diviti pecorum Thyestæ:

ΣΧΟΛΙΑ.

97. Βοόωντες.] Βοῶντες. Ἐρήτυον.] Κατεῖχον. Ἀϋτῆς.] Βοῆς.

98. Σχοίατο.] Ἀπόσχοιντο, παύσαιντο. Τοῦτο ἐπὶ πρώτου κεῖται ἡ ἀσυγχυσία, τὴν ἀνοχήν. Πλούταρχος, περὶ Ἀδολεσχίας. Διοτρεφέων.] Τῶν Διὸς γνώμῃ τεθραμμένων. Βασιλήων.] Βασιλέων.

99. Σπουδῇ.] Μόλις, δυσχερῶς. Ἐρήτυθεν δὲ καθέδρας.] Ἠρητύθησαν κατὰ καθέδρας, τουτέστι, κατεῖχεν, ἕκαστος τὴν ἑαυτοῦ καθέδραν.

100. Κλαγγῆς.] Βοῆς, κραυγῆς. Ἀνὰ δ' ἔστη.] Ἀνέστη δέ· ἢ ἀνέχων τὸ σκῆπτρον ἔστη. Κρείων.] Βασιλεύς.

101. Κάμε τεύχων.] Ἔκαμε, κατεσκεύασε, κάμνων ἔτευξεν· ἀναστροφὴ δὲ ὁ τρόπος.

102. Κρονίωνι.] Κρόνου παιδὶ, Διΐ.

103. Διακτόρῳ.] Διάγοντι τὰς ἀγγελίας τὰς τῶν θεῶν· ἢ, διακτόρῳ, καὶ σαφεῖ κατὰ τὸ λέγειν· ἢ, τῷ διαγγέλλοντι τὰς ἐργασίας. Ἀργειφόντῃ.] Ἀργῷ καὶ καθαρῷ φόνῳ· εἰρηνικὸς γὰρ ὁ Θεός. Ἢ, ὥς τινες, καθ' ἱστορούμενον. Ὅ ἐστιν ἐξ αἰτίας τοιᾶσδε. Ἰοῦς τῆς Ἰνάχου θυγατρὸς, τοῦ Ἀργείων βασιλέως, Ζεὺς ἐρασθεὶς, καὶ γνοὺς αὐτὴν, μεταβάλλει εἰς βοῦν, διὰ τὸν τῆς Ἥρας ζῆλον. Ἥρα δὲ αἰτησαμένη ὡς βοῦν, καὶ λαβοῦσα παρὰ τοῦ Διὸς, ἐπέστησεν αὐτῇ φύλακα Ἄργον, τὸν πανόπτην καλούμενον, ὅτι κατὰ παντὸς τοῦ σώματος εἶχεν ὀφθαλμούς. Κελευσθεὶς δὲ ὁ Ἑρμῆς ὑπὸ τοῦ Διὸς κλέψαι τὴν βοῦν, ἐπειδὴ λαθεῖν οὐκ ἠδύνατο τὸν Ἄργον, λίθῳ βαλὼν ἀπέκτεινεν, καὶ ἐντεῦθεν Ἀργειφόντης ἐκλήθη. Τῇ δὲ Ἰοῖ ἡ Ἥρα, ὡς βοῒ οἶστρον ἐμβάλλει. Ἡ δὲ ὑπὸ τῆς ὀδύνης, πρῶτον ἦλθεν εἰς τὸν ἀπ' ἐκείνης Ἰόνιον κόλπον κληθέντα. ἔπειτα διὰ τῆς καλουμένης πρότερον Θρᾳκίου πόρου, νῦν δὲ ἀπ' ἐκείνης Βοσπόρου, ἐλθοῦσα, καὶ ἄλλους δὲ διαφόρους τόπους πλανηθεῖσα, ἦλθεν εἰς Αἴγυπτον· ὅπου τὴν ἀρχαίαν μορφὴν ἀπολαβοῦσα, τίκτει παρὰ τῷ Νείλῳ ποταμῷ παῖδα Ἔπαφον. Ἡ δὲ ἱστορία πλατύτερον κεῖται παρὰ Ἀπολλοδώρῳ ἐν τῷ α.

104. Ἑρμείας δὲ ἄναξ δῶκε Πέλοπι πληξίππῳ.] Ἵππους πλήττοντι, πολεμικῷ. Ἱπποδάμεια, ἡ Οἰνομάου θυγάτηρ ἐρασθεῖσα Πέλοπος, Μυρτίλον τὸν Ἑρμοῦ υἱὸν, ἡνίοχον δὲ τοῦ ἑαυτῆς πατρὸς, πείθει τῇ κατὰ τοῦ πατρὸς νίκῃ συνεργῆσαι, καὶ τοὺς ἵππους τῆς εἰς τὸ τάχος ὁρμῆς κατασχεῖν, βουλομένη τὸν Πέλοπα καὶ τοὺς ἵππους λαβεῖν, καὶ τὸν ἑαυτῆς γάμον· ἔκειτο γὰρ τῷ νικήσαντι ἔπαθλον ὁ ταύτης γάμος, τῷ δὲ νικηθέντι θάνατος. Ἀγωνιζομένων δὲ αὐτῶν, ὁ Οἰνόμαος ἐκπίπτει τοῦ ἅρματος· οὐ γὰρ αἱ χοινικίδες τοὺς ἐμβόλους κατεῖχον, τοῦτο πανουργήσαντος τοῦ Μυρτίλου· καὶ οὕτω νενίκηται καὶ ἀνῄρηται ὁ Οἰνόμαος, τοῦ Μυρτίλου ἐπαρασάμενος, ὅπως ἀπόληται ὑπὸ Πέλοπος· ὃ καὶ ἐγένετο. Διαβαινόντων γὰρ αὐτῶν διὰ τοῦ Αἰγαίου πόντου, καὶ διψησάσης τῆς Ἱπποδαμείας, καταβὰς ἐκ τοῦ ἅρματος ὁ Πέλοψ, ἐζήτει ὕδωρ κατὰ τὴν ἔρημον. Καθ' ἐκεῖνο δὲ καιροῦ ἡ Ἱπποδάμεια, ἐρασθεῖσα Μυρτίλου, ἀξιοῖ μὲν συνελθεῖν· ἀντειπόντος δὲ αὐτοῦ, καὶ τοῦ Πέλοπος παραγενομένου, φθάσασα ἡ Ἱπποδάμεια, κατηγόρησε τοῦ Μυρτίλου, ὡς βιάσασθαι βουληθέντος αὐτήν· καὶ Μυρτίλον Πέλοψ ἀπὸ τοῦ ἅρματος ἀφῆκεν εἰς τὸ πέλαγος, αὐτὸς δὲ ἡνιόχει· ὅθεν τὸ μὲν πέλαγος Μυρτῷον ἀπὸ τοῦ Μυρτίλου, ὁ Πέλοψ δὲ πλήξιππος ἐκεῖθεν ἐκλήθη, διὰ τὴν περὶ τοὺς ἵππους αὐτουργίαν.

105. Αὐτὰρ ὁ αὖτε Πέλοψ.] Ὁ δὲ Πέλοψ πάλιν ἔδωκεν αὐτὸ τῷ Ἀτρεῖ. Πέλοψ ἐκ προτέρας γυναικὸς ἔχων παῖδα Χρύσιππον, ἔγημεν Ἱπποδάμειαν, τὴν Οἰνομάου· ἐξ ἧς ἱκανῶς ἐπαιδοποίησεν. Ἀγαπωμένου δὲ ὑπ' αὐτοῦ σφόδρα τοῦ Χρυσίππου, ἐπιφθονήσασα ἥ τε μητρυιὰ καὶ οἱ παῖδες, μή πως καὶ τὸ σκῆπτρον αὐτῷ καταλείψῃ, θάνατον ἐπιβουλεύουσιν Ἀτρεὺς καὶ Θυέστης, οἱ πρεσβύτατοι τῶν παίδων, αὐτῷ. Ἀναιρεθέντος οὖν τοῦ Χρυσίππου, Πέλοψ ἐπιγνοὺς, ἐφυγάδευσε τοὺς αὐτόχειρας τῆς σφαγῆς γενομένους παῖδας, ἐπαρασάμενος αὐτοῖς, καὶ τῷ γένει, δι' αὐτῶν ἀναιρεθῆναι. Οἱ μὲν οὖν ἄλλοι ἀλλαχῆ ἐκπίπτουσι τῆς Πίσης· τελευτήσαντος δὲ τοῦ Πέλοπος, Ἀτρεὺς καθὸ τὸ πρεσβύτερος σὺν στρατῷ πολλῷ ἐλθὼν, ἐκράτησε τῶν τόπων. Ἱστορεῖ Ἑλλάνικος.

106. Πολύαρνι.] Πολυθρέμμονι, πλουσίῳ. Ἀτρεὺς, ὁ Πέλοπος, βασιλεύων τῆς Πελοποννήσου, ηὔξατό ποτε, ὅ, τι ἂν κάλλιστον ἐν τοῖς ποιμνίοις αὐτοῦ γεννηθῇ, τοῦτο Ἀρτέμιδι θῦσαι. Γεννηθείσης δὲ αὐτῷ χρυσῆς ἀρνὸς, τῆς εὐχῆς μετεμελήσατο, καὶ καθείρξας αὐτὴν εἰς λάρνακα ἐφύλαττε. Μέγα δέ τι φρονῶν ἐπὶ τῷ κτήματι, κομπάζων κατὰ τὴν ἀγοράν. Ἀνιώμενος δὲ ἐπὶ τούτῳ Θυέστης,

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ' Ἀγαμέμνονι λεῖπε φορῆναι,
Πολλῇσιν νήσοισι καὶ Ἄργεϊ παντὶ ἀνάσσειν.
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ·
Σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
Δυσκλέα, Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.

Sed rursus Thyestes Agamemnoni reliquit, ut gestaret,
Et multis insulis & Argo omni imperaret:
Hoc ille nixus, verba alata dixit,
"O amici heroës Danai, famuli Martis,
"Jupiter Saturnius me detrimento valde irretivit gravi:
"Infelix, qui antea quidem mihi promisit & annuit,
"Ilio exciso bene munito, me rediturum;
"Nunc vero malam fraudem struxit, & me jubet
"Ingloriam, Argos redire; postquam multum perdidi populum.

ΣΧΟΛΙΑ.

φασίν, ὑπελθόντα, ὡς ἐρῶντα, πεῖσαι Ἀερόπην, ἐκδοῦναι αὐτῷ τὸ κτῆμα· λαβόντα δὲ, ἀντέχειν τῷ ἀδελφῷ, ὡς οὐ δέοντος περὶ τοῦ τοιούτου κεκομπάσθαι. Αὐτὸς δὲ ἔλεγεν, ἐν τῷ πλήθει, δεῖν εἶναι τὴν βασιλείαν ἔχειν τὸν τὴν χρυσῆν ἄρνα ἔχοντα. Τοῦτο δὲ ὁμολογοῦντος τοῦ Ἀτρέως, Ζεὺς Ἑρμῆν πέμπει πρὸς Ἀτρέα, συνθέσθαι λέγων περὶ τῆς βασιλείας, καὶ δηλοῦν τι περὶ τῆς ἀνατολῆς, διότι μέλλει ποιήσασθαι τὴν ἐναντίαν ὁδὸν ὁ ἥλιος. Συνθεμένου δὲ περὶ τούτων, ὁ ἥλιος τὴν δύσιν εἰς ἀνατολὰς ἐποιήσατο. Ὅθεν ἐμμαρτυρήσαντος τοῦ δαιμονίου τὴν Θυέστου πλεονεξίαν, τὴν βασιλείαν Ἀτρεὺς παρέλαβε, καὶ Θυέστην ἐφυγάδευσεν.

107. Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ'.] Ἀντὶ τοῦ, Θυέστης δὲ κατέλιπε θνήσκων Ἀγαμέμνονι τὸ σκῆπτρον. Ἀτρεὺς, βασιλεύων τῆς Πελοποννήσου, εἶχεν ἐκ Κλεόλης τῆς Δίαντος, ἢ, ὥς τινες, Ἀερόπης τῆς Κρητέως τοῦ Μίνωος, Ἀγαμέμνονα καὶ Μενέλαον. Μέλλων δὲ τελευτᾷν τὸν βίον, σπεισάμενος πρὸς τὸν ἀδελφὸν τὴν ἔχθραν, παραδίδωσιν αὐτῷ τὴν βασιλείαν, ἵνα Ἀγαμέμνονι ἀνδρωθέντι ἀποδῷ· ὁ δὲ πιστῶς ποιήσας, ἀποδίδωσι. Φορῆναι.] Φέρειν, βαστάζειν.

108. Πολλῇσι.] Πολλαῖς. Νήσοισι.] Νήσοις. νῆσος δέ ἐστι, γῆ περιτετειχισμένη ὑπὸ θαλάσσης, πανταχόθεν· ἴσως δὲ εἴρηται ἀπὸ τοῦ ἀρεῖν τῆς νήσου, ἥτις καὶ αὐτὴ ἀλίπαστος ἐπὶ τοῖς κύμασι τῶν ὑδάτων νήχεται. Ἄργεϊ παντί.] Παντὸς Ἄργους, ὅλης τῆς Πελοποννήσου.

109. Τῷ ὅγ'.] Τούτῳ τῷ σκήπτρῳ ἐρειδόμενος, τουτέστιν, ὁ Ἀγαμέμνων. Ἐρεισάμενος.] Ἐπερεισθείς. Ἔπεα.] Λόγους. Μετηύδα.] Ἐν αὐτοῖς εἶπε.

110. Ὦ φίλοι.] Ὦ προσφιλέστατοι. Θεράποντες Ἄρηος.] Ὑπηρέται τοῦ Ἄρεος, πολεμικοί.

111. Μέγα.] Μεγάλως. Ἄτῃ.] Βλάβῃ. Ἐνέδησεν.] Ἐνέβαλεν. Βαρείῃ.] Μεγάλῃ, ἰσχυρᾷ.

112. Σχέτλιος.] Ὁ μὲν σχετλιάζειν καὶ δυσφημεῖν τοῖς ἀνθρώποις αὐτὸς λύπας αὐτοῖς διδούς· ὁ γὰρ σχετλιασμὸς, ἐπίρρημα λύπης δηλωτικόν. Πρίν.] Πρότερον· ὅτι ἐν τῇ Αὐλίδι, ὡς ἑξῆς ἐρεῖ.

113. Ἐκπέρσαντα.] Ἐκπορθήσαντα. Εὐτείχεον.] Καλῶς περιτετειχισμένην ὑπὸ Ἀπόλλωνος καὶ Ποσειδῶνος. Ἀπονέεσθαι.] Ἀπαλλάττεσθαι, ὑποχωρεῖν.

114. Ἀπάτην.] Πλάνην. Βουλεύσατο.] Ἐβουλεύσατο, ἐσκέψατο.

115. Δυσκλέα Ἄργος ἱκέσθαι.] Ἀδόξως εἰς Πελοπόννησον ἀπελθεῖν. Ἱκέσθαι.] Παραγενέσθαι. Ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.] Διότι ἐν τῷ πολέμῳ πολὺν ὄχλον ἀπώλεσα.

NOTÆ.

107. Θυέστα) *Vocativus* pro *Nominativo*, vid. ad γ'. v. 277.

108 Πολλῇσι νήσοισι) *Ultima* τοῦ πολλῇσι producitur, in *Cæsurâ*, etiam ante ἀμετάβολον, ut ad ά. v. 19. De *Atrei* & *Agamemnonis* potentiâ, etiam in Insulas multas, & proinde τῇ αὐτῶν θαλασσοκρατίᾳ, ναῶν τε πλήθει, *Homerus* infrà, à v. 569. ad v. 614 *inclusivè*, item *Thucydid.* l. 1. fol. 5. § 9. & *Eustath.* fol. 140. lin. 12. in hunc locum.

113. Ἀπονέεσθαι) Necessariò *prima* Syllaba producitur, εἰς ἀναγκαῖον Δακτύλου ἀπαρτισμόν, ut *Eustathius*; quod de plurimis istiusmodi *Polysyllabis* ἐγχυτονικῶς dicendum, ut Πριαμίδης, ἀθάνατος, ἀγοράασθαι, ἀπονίωμαι. Idem mox Versus occurrit, infra, v. 288. Vid. ad v. 337. Item ad γ'. v. 231. Etiam ad ί. v. 763.

NOTÆ IN SCHOLIA.

107. Αὐτὰρ ὁ αὖτε Θυέστ'.) Ἀντὶ τοῦ, Θυέστης δὲ κατέλιπε Ἀγαμέμνονι τὸ σκῆπτρον. Ἀτρεὺς βασιλεύων τῆς Πελοποννήσου, εἶχεν ἐκ Κλεόλης τῆς Δίαντος, ἢ, ὥς τινες, Ἀερόπης τῆς Κρητέως, τοῦ Μίνωος, Ἀγαμέμνονα, καὶ Μενέλαον. Olim pro, εἶχεν ἐκ Κλεόλης, κλ. erat ἔχων ἐκ Κρεούσης τῆς —— ἢ, ὥς τινες, Ἀερόπης, τῆς Ἀτρέως, ut Editores *Cantabr.* substituerant, pro Κρητέως, præpostero errore. Nos lacunam supplevimus & sensum complevimus, ex *Euripid.* Scholiast. ad *Orest.* v. 5. & ex *Apollodori* Bibliothec. lib. 3. cap. 2. § 152. *Atrei* uxorem *Aëropen*, *Cretei* (non *Atrei*) filiam omnes nôrunt.

VARIÆ LECTIONES.

108. Πολλῇσι) γρ. Πολλῇσιν, MS. CCC.

109. Ἔπεα πτερόεντα προσηύδα) γρ. ἐπ' Ἀργείοισι μετηύδα, *Eustath.* & MSS. 2 *Oxon.* & CCC. Μετηύδα, *Br. Schol.* olim Vid. ad ά. v. 16. & MS. *Mori* μετηύδα, in *Textu*, super quo, προσηύδα.

Οὔτω

Οὕτω πȣ Διῒ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
Ἠδ' ἔτι ϰ λύσει· τȣ γδ κράτος ἐςὶ μέγιςον.
Αἰσχρὸν γδ τόδε γ' ἐςὶ ϰ ἐσσομένοισι πυθέσθαι,
Μὰψ οὕτω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν Ἀχαιῶν
Ἄπρηκτον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
Ἀνδράσι παυροτέροισι· τέλος δ' ὔπω τι πέφανται.
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε,
Ὅρκια πιςὰ ταμόντες, ἀριθμηθήμεναι ἄμφω,
Τρῶας μὲν λέξασθαι, ἐφέστιοι ὅσσοι ἔασιν,
Ἡμεῖς δ' ἐς δεκάδας διακοσμηθεῖμεν Ἀχαιοὶ,
Τρώων δ' ἄνδρα ἕκαςον ἑλοίμεθα οἰνοχοεύειν,
Πολλαί κεν δεκάδες δευοίατο οἰνοχόοιο.
Τόσσον ἐγώ φημι πλέας ἔμμεναι υἷας Ἀχαιῶν

" Ita scilicet Jovi præpotenti placitum est,
" Qui jam multarum urbium demolitus est vertices,
" Et adhuc demolietur: hujus enim potentia est maxima.
" Turpe enim hoc est etiam posteris auditu,
" Incassum adeò talem tantúmque populum Achivorum
" Irritum bellum gerere, & pugnare
" Cum viris paucioribus: exitus autem nullus dum apparuit.
" Si enim vellemus Achivique Trojanique,
" Fœderibus fidelibus percussis, numerari utrique,
" Trojanos quidem legere, cives quotquot sunt,
" Nos autem in decurias disponamur Achivi,
" Trojanorumque viros singulos accipiamus, qui vinum fundant,
" Multæ decuriæ indigerent pocillatore.
" In tantum ego ajo plures esse filios Achivorum

ΣΧΟΛΙΑ.

116. Οὕτω πȣ.] Οὕτω δή. Μέλλει.] Ἀρέσκει, ἔοικεν. Ὑπερμενέϊ.] Τῷ ὑπερέχοντι τῇ δυνάμει πάντων θεῶν ϰ ἀνθρώπων. Φίλον.] Προσφιλές.

117. Πολλάων.] Πολλῶν. Ἔςι ἢ ὁ τρόπος ἐπέκτασις, ἴδιος Αἰολέων. Πολίων.] Πόλεων. Κάρηνα.] Ἀκροπόλεις, ἐξ ȣ̃, βασίλεια.

118. Ἠδ' ἔτι.] Καὶ ἔτι. Κράτος.] Ἰχὺς, δύναμις.

119. Αἰσχρὸν γδ τόδε γ' ἐςίν.] Ἀειδὲς γδ τȣ̃τό ἐςιν. Ἐσσομένοισι.] Μεταγενεςέροις. Πυθέσθαι.] Ἀκȣ̃σαι, μαθεῖν.

120. Μάψ.] Ματαίως. Τοιόνδε.] Τοιȣ̃τον τῇ ἀρετῇ. Τοσόνδε.] Καὶ τοσȣ̃τον πλήθει.

121. Ἄπρηκτον.] Ἀπρακτον, ἀτέλεςον. Πολεμίζειν.] Πολεμεῖν. Τὸ δὲ τοιȣ̃τον χῆμα, παρονομασία καλεῖται.

122. Παυροτέροις.] Ὀλιγωτέροις. οἱ μ Τρῶες χωρὶς τῶν ἐπικȣ́ρων ἦσαν ἀριθμῷ μυριάδες ε'. Τῶν ἢ Ἑλλήνων τὸ πλῆθος, τινὲς μὲν φασι μυριάδες ιϛ'. ἄλλοι ἢ, ιη'. Πεφανται.] Ἐφάνη.

123. Εἴπερ γάρ κε.] Ἐάν περ γάρ. Ἐθέλοιμεν.] Βȣληθῶμεν.

124. Ὅρκια πιςά.] Πιςȣ̀ς ὅρκȣς. Ταμόντες.] Δι' ἐντέμων ποιησάμενοι. Ἀριθμηθήμεναι.] Ἀριθμηθῆναι. Ἄμφω.] Ἀμφότεροι· οἱ Τρῶες ϰ οἱ Ἕλληνες.

125. Λέξασθαι.] Ἐπιλέξασθαι, ἢ καταριθμήσασθαι. Ἐφέστιοι.] Ἐνοικοι· ὅ ἐςιν, αὐτόχθονες, πολῖται. Ὅσσοι.] Ὁπόσοι. Ἔασιν.] Εἰσίν, ὑπάρχȣσι.

126. Διακοσμηθεῖμεν.] Διαταχθείημεν. Δεκάδας.] Ἀνὰ δεκανίας.

127. Ἑλοίμεθα.] Λαβοίμεν. Οἰνοχοεύειν.] Οἰνοχοεῖν, κιρνᾷν.

128. Πολλαί κεν.] Πολλαὶ ἄν.] Δευοίατο. Ἐνδεεῖς γένοιντο. Οἰνοχόοιο.] Οἰνοχόȣ.

129. Τόσσον.] Τοσȣ̃τον. Φημί.] Ὑπολαμβάνω. Πλέας.] Πλείονας. Ἔμμεναι.] Εἶναι.

NOTÆ.

116. Ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι) *Ultima* τȣ̃ ὑπερμενέϊ producitur, in *Cæsura* & ante *Asperum*. Vid. ε'. v. 23. Ubi hic locus.

118. Καὶ λύσει) Mallem καλύσει, pro καταλύσει, ut sit sensus, κατέλυσε κάρηνα ἠδ' ἔτι καταλύσει. Error ortus, ἐξ ὁμοφωνίας, ut *Odyss.* δ'. v. 72. ἐ δώματι, pro καδδώματα, ut Noto ad locum.

122. Πέφανται) A φαίνω, & *Singulare*; aliàs *Plurale*, à φαίνω, & à φένω, unde *Hesych.* Πεφανται) πεφαςμένοι). ἢ πεφανερωμένοι εἰσίν.

128. Πολλαί κεν δεκάδες) Hunc locum *Jul. Scaliger* vellicat, *Hypercriticon*, l. 5. c. 3. fol. 243. vocans *Tabernariam Orationem*; at ille nec satis æquus *Homero*, nec satis peritus. Et mox. "Sanè bellum Orationis ductum, vel militarem, vel etiam Imperatorium, magno *Atridâ* dignum. *Græcorum Trojanos* abientes contemnentium certe fastui erat congruum; quod hic Vir non vidit. *Darius* vix denis armatis singulos hostes, si Divisio fieret, evenire dicebat. *Justin.* l. xi. Vid. *Eustath.* fol. 143. lin. 51. &c.

VARIÆ LECTIONES.

118. Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει) γρ. ἠδ' ἔτι καλύσει, Vid. Not. in *Textum*.

123. Εἴπερ γάρ κ') γρ. εἴπερ γάρ γ'.

125. Τρῶας) γρ. Τρῶες, *Eustath.* fol. 144. lin. 15. MS. CCC. Τρῶας.

Τρώων, οἳ ναίουσι κατὰ πτόλιν· ἀλλ' ἐπίκουροι
Πολλέων ἐκ πολίων ἐγχέσπαλοι ἄνδρες ἔασιν,
Οἵ με μέγα πλάζουσι, καὶ οὐκ εἰῶσ' ἐθέλοντα
Ἰλίου ἐκπέρσαι εὐναιόμενον πτολίεθρον.
Ἐννέα δὴ βεβάασι Διὸς μεγάλου ἐνιαυτοί,
Καὶ δὴ δοῦρα σέσηπε νεῶν, καὶ σπάρτα λέλυνται·
Αἱ δέ που ἡμέτεραί τ' ἄλοχοι, καὶ νήπια τέκνα,
Εἵαται ἐν μεγάροις ποτιδέγμεναι· ἄμμι δὲ ἔργον
Αὔτως ἀκράαντον, οὗ εἵνεκα δεῦρ' ἱκόμεσθα.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε,

" Trojanis, qui habitant in urbe: Sed auxiliares
" Multis ex civitatibus hastas-vibrantes viri sunt,
" Qui me valdè impediunt, & non sinunt volentem
" Trojæ expugnare benè habitatum oppidum.
" Novem jam præterierunt Jovis magni anni,
" Et jam ligna computruerunt navium, & funes dissoluti sunt:
" Et nostræ usque uxores, & infantes liberi,
" Sedent in ædibus expectantes: nobis autem opus
" Frustra infectum, cujus gratiâ huc venimus,
" Sed agite, ut ego dixero, pareamus omnes:
" Fugiamus cum navibus dilectam in patriam terram:
" Non enim jam Trojam capiemus latas-vias-habentem.
Sic dixit: His igitur animum in pectoribus commovit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

130. Οἳ ναίουσι] Οἵτινες οἰκοῦσι Ἴλιον. Ἐπίκουροι.] Οἱ ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχοι τῶν πολεμουμένων καὶ βοηθοί· Ἐπίκουροι, τῶν πολεμιζομένων εἰσί· Σύμμαχοι δὲ, τῶν πολεμιζόντων.

131. Πολλέων ἐκ πολίων.] Ἐκ πολλῶν πόλεων. Ἐγχέσπαλοι] Οἱ τὰ ἔγχη πάλλοντες, καὶ κινοῦντες τὰ δόρατα· πολεμικοί. Ἔστι δὲ αὐτὰ περὶ τῶν ἀφέσεως, μήποτε ἄρα εἶεν κλασθέντα.

132. Μέγα.] Μεγάλως, συγκοπή, ὁ τρόπος. Πλάζουσι.] Πλανῶσι, καὶ ἀπείργουσι τῆς πολλῆς προθυμίας. Οὐκ εἰῶσι.] Οὐ συγχωροῦσι βουλόμενον· ὅ ἐστι, δυνάμενον. Ἰάς, ἡ διάλεκτος.

133. Εὖ ναιόμενον.] Καλῶς οἰκούμενον. Πτολίεθρον.] Πόλισμα, πόλιν.

134. Βεβάασι.] Παραβεβήκασι, παρεληλύθασι.

135. Δοῦρα.] Δόρατα, ξύλα. Σέσηπε.] Διασέσηπται ὑπὸ τοῦ χρόνου. Σπάρτα.] Σπαρτία, σχοινία. Λέλυνται.] Διαλέλυνται, σαπέντα δηλαδή.

136. Ἄλοχοι.] Γυναῖκες. Νήπια.] Μικρά.

137. Εἵαται.] Καθίζονται. Ἐνὶ μεγάροισι] Ἐν τοῖς οἴκοις. Προτιδέγμεναι.] Προσδεχόμεναι· ὀρθῶς κατ' ἐπικράτησιν τοῦ θήλεος· τὸ δὲ ποτὶ, Δωρικόν. Ὅταν γὰρ τὰ Οὐδέτερα ὀνόματα εἰσὶ τοῖς θηλυκοῖς ἑπόμενα, τότε τὸ ἑπόμενον ἐπίθετον, θηλυκόν ἐστιν· ὅταν δὲ τὰ θηλυκὰ τοῖς ἀρσενικοῖς ὀνόμασιν ἕπονται, τότε ἀρσενικὸν τίθεται τὸ ἐπίθετον. Ἄμμι δέ.] Ἐν ἡμῖν δὲ, Αἰολικῶς. Ἔργον.] Νῦν ὁ πόλεμος.

138. Αὔτως.] Ὡσαύτως, ὁμοίως, ἢ, ματαίως. Ἀκράαντον.] Ἀτελείωτον, ἀπλήρωτον. Οὗ εἵνεκα.] Οὗτινος χάριν. Δεῦρο.] Ἐνταῦθα. Ἱκόμεσθα.] Παραγενόμεθα.

139. Ἀλλ' ἄγε.] Ἀλλὰ δεῦρο. Πειθώμεθα.] Ἀντὶ τοῦ, πειθώμεν.

141. Αἱρήσομεν.] Πορθήσομεν, λάβωμεν.

142. Ὄρινε.] Διετάραξε.

N O T Æ.

130. Ἐπίκουροι) *Ammonius*, περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων, v. Ἐπίκουροι, adeundus.

137. Προτιδέγμεναι) *Præpositio* προτὶ pro πρὸς, *Ionicum*, ποτὶ *Doricum*; & *Homero* semper προτὶ restituendum, ubi εὐφωνία patitur; ποτὶ aliàs rejiciendum. Ità Veteres legebant; ità *Hesych.* Προτιδέγμεναι) Προσδέχεσθαι. Προτιδέγμεναι) Προσδεχόμεναι. Προτιδέγμεναι) Προσδεχόμεναι. Et ita in aliis *Homericis* Vocibus ea scriptio mansit, Προτιβάλλεσθαι, προτιειλεῖν, προτιείπειν, προτιμυθήσασθαι, προτιόσσομαι, apud *Hesych.* Nec tamen semel tantum, aut bis, legitur etiam apud *Homerum* ποτὶ, pro προτὶ, nempè ubi fit εὐφωνότερον, καὶ πρὸς τὸ μέτρον λυσιτελέστερον. alias fere semper προτὶ, quod & *Eustathio* perpetuum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

130. Ἐπίκουροι, τῶν πολεμιζομένων &c. *Excerpta* MSS. Confer *Br. Schol.* ad β'. v. 803. γ'. v. 188. δ'. v. 379.

137. Ὅταν γὰρ τὰ οὐδέτερα, &c.) Totam hanc Regulam *Excerpta* MS. suppeditant.

Variæ Lectiones.

133. Εὐναιόμενον) γρ. εὖ ναιόμενον, *Br. Schol.* & ita *Vett.* semper.

135. Σπάρτα) γρ. σπαρτά, *A. Gell.* Vid. *Wetstein.* De Accentibus *Græcorum* § XXVII.

137. Εἵαται ἐν μεγάροις) γρ. εἵατ' ἐνὶ μεγάροις, *Br. Schol.* olim, & MSS. 1, Oxon. *Ibid.* Προτιδέγμεναι) γρ. ποτιδέγμεναι. Vid. Not. in *Textum*.

Πᾶσι

Πᾶσι μετὰ πληθὺν, ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.
Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα μακρὰ θαλάσσης
Πόντου Ἰκαρίοιο, τὰ μέν τ' Εὖρός τε Νότος τε
Ὤρορ', ἐπαΐξας πατρὸς Διὸς ἐκ νεφελάων.
Ὡς δ' ὅτε κινήσῃ Ζέφυρος βαθὺ λήϊον ἐλθὼν
Λάβρος ἐπαιγίζων, ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν·
Ὣς τῶν πᾶσ' ἀγορὴ κινήθη· τοὶ δ' ἀλαλητῷ
Νῆας ἐπεσσεύοντο· ποδῶν δ' ὑπένερθε κονίη
Ἵστατ' ἀειρομένη· τοὶ δ' ἀλλήλοισι κέλευον,
Ἅπτεσθαι νηῶν, ἠδ' ἑλκέμεν εἰς ἅλα δῖαν,
Οὐρούς τ' ἐξεκάθαιρον· ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκεν
Οἴκαδε ἱεμένων, ὑπὸ δ' ᾕρεον ἕρματα νηῶν.
Ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη,

Omnibus inter multitudinem; quicunque non consilium audiverant.
Mota est verò concio, ut fluctus ingentes maris
Pelagi Icarii, quos quidem Eurúsque Notúsque
Commovit, cùm irruerit patris Jovis ex nubibus.
Sicutque quum moverit Zephyrus ingentem segetum campum, veniens
Rapidus superne ingruens, & spicis incumbit:
Sic horum tota concio mota est: hi autem fremitu militari
Ad naves ruebant: ab-infra pedes verò pulvis
Stabat excitatus. Illique alii alios adhortabantur,
Ut prehenderent naves, & traherent in mare vastum;
Fossásque expurgabant. Clamor itaque in cœlum ivit
Domum properantium; subtrahebantque phalangas navibus.
Tunc Argivis præter-fatum reditus contigisset,

ΣΧΟΛΙΑ.

143. Μετὰ πληθύν.] Ἐν τῷ πλήθει. Ὅσοι οὐ βουλῆς ἐπάκουσαν.] Ὅσοι τοῦ συμβουλεύματος οὐκ ἤκουσαν τῶν ἡγεμόνων.

144. Κινήθη δ' ἀγορὴ, ὡς κύματα μακρά.] Ἀντὶ τοῦ μεγάλα· ἔστι δὲ παραβολὴ τὸ σχῆμα. παραβολὴ δέ ἐστιν, ὁμοιωματικὸν πρᾶγμα τοῖς ὑποκειμένοις παρατεθὲν, πρὸς δήλωσιν ἐναργεστέραν. Κινήθη.] Ἐκινήθη, ἐταράχθη.

145. Πόντου Ἰκαρίοιο.] Τοῦ Ἰκαρίου πελάγους, κεκληρωμένου οὕτως ἀπὸ Ἰκάρου τοῦ Δαιδάλου παιδὸς, πεσόντος εἰς αὐτὸ, καὶ ἀπολομένου οὕτως. Μετὰ τὴν Πασιφάης πρὸς τὸν ταῦρον μῖξιν, Δαίδαλος, εὐλαβούμενος τὴν Μίνωος ὀργὴν, πτερωτὸς σὺν Ἰκάρῳ τῷ υἱῷ ἐκ Κρήτης ἐφέρετο. Καταπεσόντος δὲ τοῦ παιδὸς, τὸ ὑποκείμενον πέλαγος, Ἰκάριον μετωνομάσθη· ὁ μὲν γὰρ Δαίδαλος, διαπλεύσας εἰς Κάμικον τῆς Σικελίας, καὶ τὸν υἱὸν αὐτοῦ ἐκδεχόμενος, ἤρεσε παρὰ ταῖς Κωκάλου θυγατράσιν. ἐφ' ὧν ὁ Μίνως, ἥκων ἐπ' ἀναζήτησιν τοῦ Δαιδάλου, ἀποθνήσκει, καταχυθέντος αὐτῷ ζεστοῦ ὕδατος. Ἱστορεῖ Φιλοστέφανος καὶ Καλλίμαχος ἐν αἰτίοις. Εὖρος.] Ὁ ἀπὸ ἀνατολῆς πνέων ἄνεμος, ὅστις καὶ ἀπηλιώτης καλεῖται. Νότος δὲ, ὁ ἀπὸ μεσημβρίας.

145. Ὤρορε.] Διήγειρε, διετάραξε. Ἐπαΐξας.] Ἐφορμήσας. Νεφελάων.] Νεφελῶν.

147. Κινήσῃ.] Φυσήσῃ. Ζέφυρος.] Ὁ ἀπὸ δυσμῶν πνέων· ζόφος γὰρ καλεῖται ἡ δύσις. Βαθύ.] Μέγα, εὔφορον. Λήϊον.] Σιτοφόρον χωρίον.

148. Λάβρος ἐπαιγίζων.] Σφοδρὸς πνέων, μαίνων. Ἐπί τ' ἠμύει ἀσταχύεσσιν.] Ἐπικατακλίνει τοὺς ἀστάχυας τοῖς στάχυσιν.

149. Ὣς τῶν.] Οὕτως τούτων. Ἀλαλητῷ.] Θορύβῳ· παραπλησίως τῷ ἰού, ἤγουν ἰοὺ θορύβῳ.

150. Νῆας ἐπεσσεύοντο.] Ἐπήρχοντο πρὸς τὰς ναῦς, ἐπηκολούθουν ἐπὶ τὰ πλοῖα. Ὑπένερθεν.] Ὑποκάτωθεν. Κονίη.] Κόνις.

151. Ἵστατ'.] Ὑψοῦτο, ἠγείρετο. Ἀειρομένη.] Εἰς ὕψος ἐπαιρομένη. Ἀλλήλοισι κέλευον.] Ἀλλήλοις παρεκελεύοντο· τουτέστιν, εἰς ἓν ἀναζεύξειν.

152. Ἅπτεσθαι.] Λαμβάνεσθαι. Ἠδ' ἑλκέμεν.] Καὶ καθέλκειν. Δῖαν.] Θείαν, φοβεράν.

153. Ἐξεκάθαιρον.] Ἐξεσκάπτον. Οὐρούς.] Ταφροειδῆ ὀρύγματα, δι' ὧν αἱ νῆες καθέλκονται εἰς τὴν θάλασσαν· ἢ τοὺς αὐλῶνας.

154. Οἴκαδε ἱεμένων.] Ὁρμωμένων, εἰς οἶκον ἀπιέναι προθυμουμένων. Ὑπὸ δ' ᾕρεον.] Ὑφῄρουν δέ.

155. Ἔνθα κεν.] Καὶ παρ' ὀλίγον τότε ἄν. Ὑπέρμορα.] Ὑπὲρ τὸ προσῆκον, ὑπὲρ τὸ εἱμαρμένον. Νόστος.] Ἡ εἰς οἶκον ἀνακομιδὴ, ἢ ἐπάνοδος· καὶ ἡ ἀνάδοσις τῆς γεύσεως· παρὰ τὸ ἡδὺ καὶ γνήσιον τῆς πατρίδος. ἡ δὲ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐδεσμάτων. Ἐτύχθη.] Ἐγένετο.

NOTÆ.

145. *Πόντου Ἰκαρίοιο*) Historiam *Icari*, filii *Dædali* *Scholia Brevia* narrant, quam post *Horatium* & alios *Eustathius* quoque agnoscit; at aliam etiam adjungit causam, fol. 146. lin. 13. Ὅς φησι τὴν Γεωγράφου, παρέχεται) τῇ Σάμῳ νῆσος Ἰκαρία, ἀφ' ἧς τὸ Ἰκάριον πέλαγος.

148. Ἀσταχύεσσι) Ἀντὶ τοῦ, σταχύεσσιν, Ἀττικῶς. *Joban. Gram.* Ἀττικοὶ τὸ σταφίδα, καὶ στάχυς, ἀσταφίδα λέγουσι καὶ ἄσταχυς. *Thom. Magister.* Ἀσπαίρω, Ἀττικοί· ἄλλοι, σπαίρω.

155. Ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα) Hæc vox ὑπέρμορα probat *Variam Lectionem*, ad *Odyss.* α. v.

NOTÆ IN SCHOLIA.

155. Νόστος) Ad hujus *Scholii*, ut à nobis emendati, declarationem, facit *Hesych.* Vid. Cl. *Salmasii* Præfat. ad *Cebetis* Tabulam.

Εἰ μὴ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος ἀτρυτώνη,
Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ἀργεῖοι φεύξονται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης;
Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιεν,
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·

Nisi Minervam Juno sermone affata fuisset,
" Papæ, Ægiochi Jovis filia indomita,
" Siccine domum, in dilectam patriam terram,
" Argivi fugient super lata dorsa maris?
" Gloriam autem Priamo, & Trojanis relinquerent
" Argivam Helenam, cujus gratiâ multi Achivorum,
" Ad Trojam perierunt, procul à dilectà patriâ terrâ?
" Verum abi nunc ad populum Achivorum ære-loricatorum,
" Tuisque lenibus verbis cohibe virum quemque,
" Nec sine naves in mare trahere, quæ hinc & inde impelluntur remis.
Sic dixit: nec non paruit Dea glauciscoculis Minerva.
Descendit itaque ab Olympi verticibus concitata,
Raptimque venit veloces ad naves Achivorum:

ΣΧΟΛΙΑ.

156. Πρὸς μῦθον ἔειπε.] Προσεῖπε λόγῳ.

157. Ὢ πόποι.] Φεῦ, παπαί. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα σχετλιαστικὸν, καὶ λύπης δηλωτικόν. Αἰγιόχοιο.] Τοῦ τὴν Αἰγίδα ἔχοντος. Αἰγὶς δέ ἐστιν, ὅπλον Διὸς ἡφαιστότευκτον. Ζεὺς Κρόνου καὶ Ῥέας γενόμενος, ἐν Κρήτῃ ἐπεκλήθη Αἰγίοχος, διὰ τὸ αὐτόθι ὑπὸ αἰγὸς τραφῆναι· ἢ ὥς τινές φασι, διὰ τὸ, αἶγα ἀνελόντα, τὴν μὲν δορὰν ἀμφιέσασθαι, τὰ δὲ κέρατα εἰς τόξον χρήσασθαι· ὅθεν καὶ Αἰγοδέκον τόπον τινὰ ἐν Κρήτῃ καλεῖσθαι. Ἱστορεῖ Εὐφορίων. Διὸς τέκος.] Διὸς τέκνον. Ἀτρυτώνη.] Ἄτρυτε, ἀκαταπόνητε.

159. Ἐπ' εὐρέα.] Ἐπὶ τὰ πλατέα καὶ μεγάλα. Νῶτα θαλάσσης.] Ἤτοι τὴν ἐπιφάνειαν τῆς θαλάσσης, ἢ τὰ μεγέθη. Ἴσιον δὲ, ὅτι οὐδετέρως τὸ νῶτον, καὶ τὰ νῶτα, λέγει ὁ ποιητὴς πανταχοῦ, καὶ Ἡσίοδος, καὶ οὐκ ἀρρενικῶς.

160. Καδδέ κεν λίποιεν.] Τὸ ἑξῆς, καταλίποιεν δ' ἂν καύχησιν οἱ Ἕλληνες τοῖς Τρωσὶ, τὴν Ἑλένην, ἐνταῦθα. Εὐχωλὴν] Εὐχὴν, καύχησιν.

161. Ἀργείην.] Τὴν Πελοποννησίαν· ἡ γὰρ Λακωνικὴ μέρος ἦν τίμιον τῆς Πελοποννήσου. Ἧς εἵνεκα.] Ἧς ἕνεκα, ἧς χάριν.

162. Ἀπόλοντο.] Ἀπώλοντο, ἠφανίσθησαν. Φίλης ἀπὸ.] Πόῤῥωθεν τῆς προσφιλεστάτης πατρῴας αὐτῶν γῆς.

163. Ἀλλ' ἴθι.] Ἀλλ' ἄπιθι. Μετὰ λαόν.] Ἐπὶ τὸν τῶν Ἑλλήνων ὄχλον.

164. Ἀγανοῖς.] Προσηνέσι, πρᾳέσι. Ἐρήτυε.] Κώλυε, κατέχε. Φῶτα.] Ἄνδρα.

165. Μηδὲ ἔα.] Μηδὲ συγχώρει. Ἅλαδ' ἑλκέμεν.] Εἰς τὴν θάλασσαν καθέλκειν. Ἀμφιελίσσας.] Ἀμφοτέρωθεν ταῖς κώπαις ἐλαυνομένας· ἢ εἰς ἑκάτερα τὰ πλάγια ἐπιφερομένας.

166. Οὐδ' ἀπίθησε.] Οὐδὲ παρήκουσε. Γλαυκῶπις.] Γλαυκόφθαλμος, καλὴ, φοβερά· ἢ καταπληκτικὴ τὴν πρόσοψιν.

167. Ἀΐξασα.] Ὁρμήσασα. Καρήνων.] Ἀκρωτηρίων.

NOTÆ.

34. τὸ ὑπέρμορον, minimè ineptam. Quin *Eustath.* fol. 1264. lin. 28. Τὸ δὲ ὑπέρμορον, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ φαίνεται, ἓν μέρος λόγου Ἀρίσταρχος δέχεται, ὁμοίως τῷ ὑπέρβιον, ὡς ἐπίρρημα ληφθὲν, ἀντὶ τοῦ ὑπερμόρως· ἔχει δὲ καὶ πληθυντικὸν ἐν τῷ, Ἔνθα κεν Ἀργείοισιν ὑπέρμορα νόστος ἐτύχθη.

165. Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν) *Ultima* τοῦ νῆας producitur, in *Cæsurâ*, vi *Asperi*, cum *Acuto*.

167. Ἀΐξασα, καρπαλίμως. κλ. Εὗρεν ἔπειτ') *Zenodotus* Versum, Καρπαλίμως, tollendum putavit; quòd subfrigidum videretur, dicere, *Minervam* è Cælo prorumpentem ad *Græcorum* classem accedere, ubi *Ulyssem* deprehenderet, quasi alibi aliàs esset deprehensura; & legit Ἀΐξασα, κλ. Εὗρεν, κλ. Verum *Homero* versum nemo facile extorserit, neque *Zenodotus*, neque ipse *Aristarchus*. Quid enim simplicius, aut justius. Ἀθηνᾶ, οὐρανόθεν ἀΐξασα, εὐθὺς Ἑλλήνων τὸ ναυτικὸν ἀφίκετο ἔνθ' Ὀδυσσεῖ συντυχοῦσα, κλ. Quare maneat Versus. Καί φασιν οἱ Παλαιοὶ, ὅτι πρῶτος Ὅμηρος καὶ τοῖς Τραγικοῖς ποιηταῖς μηχανὰς εἰσηγήσατο· ἐν πολλαχοῦ τῆς αὐτοῦ ποιήσεως, θεία πρόσωπα μηχανικῶς τῷ θεάτρῳ ἐπεισφέρουσιν. *Eustath.* fol. 148. lin. 23.

VARIÆ LECTIONES.

163. Μετὰ) γρ. κατὰ, MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Laud.*

167. Ἀΐξασα, Καρπαλίμως, κλ. Εὗρεν ἔπειτ') γρ. ἀΐξασα, εὗρεν, &c. Vid. Not. in *Textum*.

Εὗρεν

Εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον,
Ἑσταότ'· οὐδ' ὅγε νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης
Ἅπτετ', ἐπεί μιν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἵκανεν.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Οὕτω δὴ οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Φεύξεσθ', ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι πεσόντες;
Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιτε,
Ἀργείην Ἑλένην, ἧς εἵνεκα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἐν Τροίῃ ἀπόλοντο, φίλης ἀπὸ πατρίδος αἴης;
Ἀλλ' ἴθι νῦν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν, μηδέ τ' ἐρώει·
Σοῖς δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρήτυε φῶτα ἕκαστον,
Μηδὲ ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης·
Βῆ δὲ θέειν, ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλε· τὴν δ' ἐκόμισσε
Κῆρυξ Εὐρυβάτης Ἰθακήσιος, ὅς οἱ ὀπήδει.
Αὐτὸς δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθὼν,
Δέξατό οἱ σκῆπτρον πατρώϊον ἄφθιτον αἰεί·
Σὺν τῷ ἔβη κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων.

Invenit deinde Ulyssem, Jovi consilio parem,
Stantem: neque hic navem bonis-transtris instructam nigram
Tangebat, quia ipsum dolor corde & animo invaserat.
Propè igitur stans alloquuta est cæsiis-oculis Minerva,
" Generose Laërtiade, solertissime Ulysse,
" Siccine domum, in dilectam patriam terram,
" Fugietis, naves multa transtra habentes ingressi?
" Gloriam autem Priamo, & Trojanis reliqueritis,
" Argivam Helenam; cujus gratiâ multi Achivorum
" Ad Trojam perierunt, procul à dilectâ patriâ terrâ?
" Verùm abi nunc ad populum Achivorum, neque cesses;
" Tuisque blandis verbis cohibe virum quemque,
" Neque sinas naves in mare trahere, quæ-utrinque-impelluntur remis.
Sic dixit: hic autem intellexit Deæ vocem loquentis;
Tendebatque currere, lænámque abjecit: illam verò sustulit
Præco Eurybates Ithacensis, qui eum sequebatur.
Ipse autem Atridæ Agamemnoni obvius veniens,
Accepit ab eo sceptrum paternum incorruptum semper:
Cum quo ivit per naves Achivorum ære-loricatorum.

ΣΧΟΛΙΑ.

169. Εὗρεν.] Κατέλαβε. Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον.] Τῷ Διῒ τὴν εὐβουλίαν ἴσον. Ἔπειτα.] Μετέπειτα.

170. Ἑσταότα.] Ἑστῶτα. Ἐϋσσέλμοιο.] Εὐκαθέδρου· σέλματα γὰρ, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι.

171. Ἅπτετο.] Ἥπτετο. Ἐπεί μιν.] Ἐπειδὴ αὐτόν. Ἄχος.] Λύπη. Ἵκανεν.] Κατέλαβε.

172. Ἀγχοῦ.] Ἐγγὺς, πλησίον. Ἱσταμένη.] Στᾶσα.

173. Διογενές.] Ἀπὸ Διὸς ἔχων τὸ γένος, εὐγενέστατε. Λαερτιάδη.] Λαέρτου παῖ, Ὀδυσσεῦ. Πολυμήχανε.] Πολύβουλε, συνετέ.

175. Ἐν νήεσσι.] Ἐν ταῖς ναυσί. Πολυκλήϊσι.] Πολυκαθέδροις. Πεσόντες.] Ἐμπεσόντες, εἰσελθόντες.

179. Ἐρώει.] Ἡσύχαζε, ἀργεῖ.

181. Μηδὲ ἔα.] Μηδὲ συγχώρει.

182. Ξυνέηκε.] Συνῆκεν, ἤκουσεν. Ὄπα.] Φωνήν. Φωνησάσης.] Εἰπούσης.

183. Βῆ δὲ θέειν.] Ὥρμησε δὲ τρέχειν. Ἀπὸ δὲ χλαῖναν βάλεν.] Ἀπεδύσατο δὲ τὴν χλαμύδα, διὰ τὸ μὴ ἐμποδίζεσθαι αὐτὸν σπεύδοντα, ὑπὸ τοῦ πλάτους τοῦ ἱματίου. Ἐκόμισσεν.] Ἐκόμισεν, ἐβάστασεν. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἕτερος οὗτός ἐστιν Εὐρυβάτης, καὶ ἕτερος ὁ Ἀγαμέμνονος, οὗ ἐμνήσθη ἐν τῇ α΄. ἕκαστος γὰρ τῶν βασιλέων εἶχεν ἰδίους κήρυκας.

184. Ὀπήδει.] Ἠκολούθει.

185. Αὐτὸς δ' Ἀτρείδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἐλθών.] Ὁ Ὀδυσσεύς, φησί, παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος λαμβάνει τὸ σκῆπτρον· οὐχ ἁπλῶς δὲ τοῦτο ποιεῖ, ἀλλ' ἵνα δοκῇ, σὺν τῇ τοῦ βασιλέως γνώμῃ κρατεῖν αὐτῶν. Ἀντίος.] Ἐξεναντίας.

186. Ἄφθιτον.] Ποιητικῶς τοῦτο πέπλακεν· τὸ μὲν ἀθάνατον, ἐπὶ ἐμψύχων οἱ φιλόσοφοι τάσσουσι· τὸ δὲ ἄφθιτον, ἐπὶ ἀψύχων.

187. Σὺν τῷ.] Σὺν τούτῳ, τῷ σκήπτρῳ δηλονότι.

NOTÆ.

169. Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον) *Ultima* τοῦ Διῒ producitur, in *Cæsura*, vi *Toni* sui, & ante [illegible]. Ità *Ultima* τοῦ μῆτιν. Vid. ad v. 407. & ad ή. v. 47. κ΄. v. 137. &c.

181. Μηδ' ἔα νῆας ἅλαδ' ἑλκέμεν) Vid. ad v. 165.

184. Ὅς οἱ ὀπήδει) Τὸ ὃς producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Toni* sui, etiam ante *A pertum*.

VARIÆ LECTIONES.

179. Μηδέ τ' ἐρώει) Al. μηδ' ἔτ' ἐρώει, MS. *Barocc.* Oxon. ibid.

Ὅντινα μὲν, βασιλῆα καὶ ἔξοχον ἄνδρα κιχείη,
Τὸν δ' ἀγανοῖς ἐπέεσσιν ἐρητύσασκε παραστάς,
Δαιμόνι', οὔ σε ἔοικε, κακὸν ὥς, δειδίσσεσθαι·
Ἀλλ' αὐτός τε κάθησο καὶ ἄλλους ἵδρυε λαούς.
Οὐ γάρ πω σάφα οἶσθ', οἷος νόος Ἀτρείωνος·
Νῦν μὲν πειρᾶται, τάχα δ' ἴψεται υἷας Ἀχαιῶν.
Ἐν βουλῇ δ' οὐ πάντες ἀκούσαμεν, οἷον ἔειπε·
Μή τι χολωσάμενος ῥέξῃ κακὸν υἷας Ἀχαιῶν.
Θυμὸς δὲ μέγας ἐστὶ διοτρεφέος βασιλῆος·
Τιμὴ δ' ἐκ Διός ἐστι, φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.
Ὃν δ' αὖ δήμου τ' ἄνδρα ἴδοι, βοόωντά τ' ἐφεύροι,
Τὸν σκήπτρῳ ἐλάσασκεν, ὁμοκλήσασκέ τε μύθῳ,
Δαιμόνι', ἀτρέμας ἧσο, καὶ ἄλλων μῦθον ἄκουε,
Οἳ σέο φέρτεροί εἰσι· σὺ δ' ἀπτόλεμος καὶ ἄναλκις,
Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ ἐναρίθμιος, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ.
Οὐ μέν πως πάντες βασιλεύσομεν ἐνθάδ' Ἀχαιοί·
Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη· εἷς κοίρανος ἔστω,

Quemcunque quidem, *seu* regem, *seu* primarium virum inveniret,
Hunc blandis verbis detinebat astans,
" Vir optime, non tedecet, ut timidum, trepidare:
" Quin & ipse sede, & alios sedere fac populos.
" Nondum enim certò scis, quis animus Atridæ:
" Nunc quidem tentat, mox autem lædet filios Achivorum.
" In concilio enim non omnes audivimus, quid dixit:
" Cavendum igitur, nè iratus afficiat aliquo malo filios Achivorum.
" Ira etenim magna est regis Jovis alumni:
" Honor autem ab Jove est, diligitque ipsum providus Jupiter.
Quemcunque rursus plebeium virum videret, vociferantemque offenderet,
Hunc sceptro percutiebat, increpitabatque voce,
" Improbe, quietè sede, & aliorum verba audi,
" Qui te præstantiores sunt: tu autem imbellis & invalidus,
" Neque unquam in bello numeratus, neque in concilio.
" Non quidem ullo pacto omnes regnabimus hic Achivi:
" Non bonum multorum principatus: unus princeps esto,

ΣΧΟΛΙΑ.

188. Ἔξοχον.] Ἐξέχοντα, βασιλέα. Κιχείη.] Καταλάβοι.

189. Ἀγανοῖς.] Προσηνέσι, πράοις. Ἐρητύσασκε.] Κατεῖχεν, ἐκώλυε.

190. Δαιμόνι'.] Ὦ βέλτιστε. Αὕτη ἡ λέξις τῶν μέσων ἐστί. Δηλοῖ δὲ ἀμφότερα, ὁτὲ μὲν ἐπὶ ἐπαίνῳ λεγομένη· οἷον, θεῖε, μακάριε, μέγιστε· ἢ, ἀγαθὲ, καὶ ἄριστε. ὁτὲ δ' ἐπὶ ψόγῳ· οἷον, ἄφρον, καὶ μάταιε, ἢ, χείριστε, καὶ φαῦλε. Ὅτι μὲν οὖν φησι θεῷ προσφερῆ, ὅσον τι λέγει, ἢ κατὰ θεόν· ὅτι δὲ ἀνθρώπῳ, ὑπερέχοντα ἀνθρώπων. ὡς δηλοῦσθαι, ὅποια μὲν θεοῦ, ὑπερέχοντα δὲ ἀνθρώπου. Οὔ σε ἔοικε.] Οὔ σε πρέπει, ὦ βέλτιστε. Κακὸν ὥς.] Ὡς κακὸν καὶ ἄνανδρον. Δειδίσσεσθαι.] Εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι.

191. Αὐτός.] Σύ. Κάθησο.] Καθοῦ. Ἵδρυε.] Καθίζεσθαι κέλευε.

192. Σάφα.] Σαφῶς, ἀκριβῶς. Οἷος.] Ὁποῖος. Νόος.] Νοῦς, διάνοια. Ἀντὶ τοῦ, ἔτι οὐκ οἴδαμεν, τί βούλεται, περὶ φυγῆς ἡμῖν λέγων.

193. Τάχα δ'.] Ταχέως δέ. Ἴψεται.] Βλάψει.

194. Ἀκούσαμεν.] Ἠκούσαμεν.

195. Ῥέξῃ.] Ποιήσῃ, πράξῃ.

196. Θυμός.] Νοῦς, ὀργή. Διοτρεφέος.] Τοῦ σὺν Διὸς τῇ γνώμῃ τεθραμμένου.

197. Φιλεῖ δέ ἑ μητίετα Ζεύς.] Φιλεῖ δὲ αὐτὸν ὁ βουλευτικώτατος Ζεύς.

198. Ὃν δ' αὖ.] Ὅντινα δὲ πάλιν. Δήμου.] Δημοτικὸν, τοῦ πλήθους. Βοόωντα.] Βοῶντα, κράζοντα. Ἐφεύροι.] Καταλάβοι.

199. Ἐλάσασκεν.] Ἔπληττεν. Ὁμοκλήσασκε.] Καὶ ἠπείλησε μεθ' ὕβρεως.

200. Δαιμόνι'.] Ἐνταῦθα ἐφ' ὕβρει, ἀντὶ τοῦ κακόδαιμον, φαυλότατε. Ἀτρέμας ἧσο.] Μεθ' ἡσυχίας καθίζου.

201. Οἳ σέο.] Οἵτινές σου. Φέρτεροι.] Κρείσσονες. Ἀπτόλεμος.] Ἄπειρος πολέμου, ἄθλιος. Ἄναλκις.] Ἀσθενὴς, ἀδύνατος.

202. Ἐναρίθμιος.] Καταριθμούμενος. Βουλῇ.] Τουτέστιν, ἐκκλησίᾳ.

203. Οὐ μέν πως.] Οὐ μὴν, οὐδαμῶς πως. Οὐκ ἀγαθόν.] Ἀντὶ τοῦ, οὐ καλόν.

204. Πολυκοιρανίη.] Πολυαρχία. Κοίρανος.] Βα-

NOTÆ.

196. Θυμὸς δὲ μέγας) τὸ δὲ producitur in *Cæsura*, &c. Vid. ad v. 196. Et δὴ scribitur, MS. CCC.

204. Οὐκ ἀγαθὸν πολυκοιρανίη) Vel hinc *Homeri* Antiquitas elucet: quod *Græcorum* Regum vixit tempore, certè *Atheniensium*, & proinde vel *Codro* æqualis, vel etiam *Prior*. *Charilaus* Rex *Spartæ*, *Lycurgi* Nepos, plurimis post *Homerum* annis vixit, ut *Plutarchus*, in *Lycurgo*.

VARIÆ LECTIONES.

189. Ἐρητύσασκε) γρ. ἐρητύεσκε, MS. *Barocc.* Oxon.

196. Θυμὸς δὲ μέγας) γρ. θυμὸς δὴ μέγας, MS. CCC.

198. Δήμου τ' ἄνδρα) γρ. δήμου ἄνδρα, MSS. *Barocc.* & *Laudian.* Oxon.

Εἷς βασιλεὺς, ᾧ ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Σκῆπτρόν τ' ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ.
Ὣς ὅγε κοιρανέων δίεπε στρατόν· οἱ δ' ἀγορήνδε
Αὖτις ἐπεσσεύοντο, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων,
Ἠχῇ· ὡς ὅτε κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Αἰγιαλῷ μεγάλῳ βρέμεται, σμαραγεῖ δέ τε πόντος.
Ἄλλοι μέν ῥ' ἕζοντο, ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας,
Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος ἀμετροεπὴς ἐκολῴα,

" Unus rex, cui dedit filius Saturni versuti
" Sceptrumque & jura, ut ipsis dominetur.
Sic ille imperatorem agens regebat exercitum. Illi itaque ad concilium
Rursus ruebant, à navibus & tentoriis,
Cum tumultu: sicut quum fluctus multum-strepentis maris
Littore magno fremit, resonatque pontus.
Alii quidem sedebant, sedesque tenebant:
Thersites autem adhuc solus loquacissimus tumultuabatur,

ΣΧΟΛΙΑ.

πολλοὺς ἡγεμόνας. οὕτω γοῦν, ὅτι ἡ Περσῶν ἀρχὴ διὰ τὸ μοναρχίας μεγάλη ἦν. καὶ οἱ Ἀθηναῖοι δὲ, ὁπότε πλείονας παρεῖχον τῷ στρατεύματι ἡγεμόνας, ὡς ἐν Αἰγὸς ποταμοῖς, τοὺς ἐναντίους ἡττῶντο· ὁπότε δὲ δι' ἑνὸς ἐποιοῦντο τοὺς ἀγῶνας, ἐνίκων, ὥσπερ ἐν τῇ Κνίδῳ, ὁ Κόνων νικῶν τὸ τῶν Πελοποννησίων στρατόπεδον. Ὅτι γὰρ καὶ τὰ σώματα ἡμῶν, εἰ ἦσαν ἐξ ἑνὸς στοιχείου, οὐδέποτε ἂν ἤλγουν· ἐπεὶ γὰρ ἓν, ὑφ' οὗ ἀλγήσειεν ἂν οὐκ ἔστι. ὥς φησιν ὁ θεῖος Ἱπποκράτης. καὶ ἐν ἑτέρῳ δὲ πάλιν αὐτὸς εἶπε, Πᾶν τὸ πολὺ τῇ φύσει πολέμιον· τὰ γὰρ πολλὰ ἀλλήλοις ἀνθιστάμενα, ὥσπερ πόλεμον ἐπιφέρει, ὑφ' οὗ φθορά.

205. Ἀγκυλομήτεω.] Ἀγκυλομήτης ὁ Κρόνος ἐκλήθη· ὅτι ἀγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευσάμενος κατὰ τοῦ πατρὸς, καὶ τῶν παίδων, ὥς φησιν Ἡσίοδος· τοῦ μὲν γὰρ τὰ αἰδοῖα τῇ ἅρπῃ ἀπέτεμε, τοὺς δὲ κατέπινεν. ἢ, ὁ τὰ ἀγκύλα καὶ δυσχερῆ πράγματα τῇ μήτει περιλαμβάνων, καθότι τις ἂν καὶ τέλειος νοῦς, ὥς φησι καὶ ὁ Δημόκ. Ἀγκυλομήτης, ὁ ἐν τοῖς σκολιοῖς πράγμασιν εὐμήχανος. Δηλοῖ δὲ τὸ ἀγκύλον παρὰ τῷ Ποιητῇ τρία· τὸ σκολιὸν κατὰ βούλευσιν· ὡς ὅταν λέγῃ ἀγκυλομήτην τὸν Κρόνον. καὶ τὸ περιφερὲς κατὰ σχῆμα· ὡς τὸ, Ἀγκύλα κύκλα. καὶ τὸ ἰσχυρόν· ὡς τὸ, Ἀγκύλον ἅρμα.

207. Ὣς ὅγε.] Οὕτως μὲν δὴ οὗτος. Κοιρανέων.] Δεσπόζων, ἐπεξερχόμενος, καὶ τὸ τοῦ κοιράνου ἔργον ἀποπληρῶν. Δίεπε.] Διέτασσε, διῴκει.

208. Ἐπεσσεύοντο.] Ἐπήρχοντο, ἐπηκολούθουν. Νεῶν ἄπο.] Ἀπὸ τῶν πλοίων.

209. Ἠχῇ.] Σὺν θορύβῳ, μετὰ ἤχου καὶ κραυγῆς. Ὡς ὅτε κῦμα.] Τοῦτο πρὸς τὴν κίνησιν· τὸ δὲ βρέμον, πρὸς τὴν ἀπήχησιν.

210. Βρέμεται.] Ἠχεῖ, κτυπεῖ. Σμαραγεῖ.] Ἠχεῖ.

212. Θερσίτης δ' ἔτι μοῦνος.] Ὁ δὲ Θερσίτης μόνος. Οἰνεῖ, ἀμελήσαντι τῆς Ἀρτέμιδος, θυσιῶν ἕνεκα, ἡ θεὸς ὀργισθεῖσα, ἔπεμψε τῇ πόλει σῦν ἄγριον. ἐφ' ὃν ἦλθε στρατὸς τῶν ἀρίστων τῆς Ἑλλάδος, ἐπειδὴ ἐλυμαίνετο τὴν χώραν, ὥς φησιν αὐτὸς ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ι'. Μεθ' ὧν ἦν καὶ ὁ Θερσίτης. Ὃς δειλωθεὶς κατέλειψε τὴν παραφυλακὴν, ἐφ' ἧς ἦν, καὶ ἀπῆλθεν ἐπί τινα τόπον ὑψηλὸν, τὴν σωτηρίαν θηρώμενος. Ὀνειδιζόμενος δὲ ὑπὸ Μελεάγρου, ἐδιώκετο, καὶ κατὰ κρημνοῦ πεσὼν τοιοῦτος ἐγένετο, οἷον Ὅμηρος αὐτὸν παρίστησιν. Ἱστορεῖ Εὐφορίων. Οἰνεὺς, καὶ Ἄγριος, ἀδελφοί, ὡς λέγει ὁ Ποιητὴς ἐν τῇ ξ'. Ἀλλ' ὁ μὲν Οἰνεὺς ἦν πατὴρ Μελεάγρου, ὁ δὲ Ἄγριος, Θερσίτου. Μήτηρ δὲ Θερσίτου Δία. Ἐζήτηται δὲ, διὰ ποίαν αἰτίαν ὁ Θερσίτης ἐστράτευσεν εἰς Τροίαν, τοιοῦτος ὤν; Ῥητέον οὖν, ὅτι, ἤτοι φιλόδοξος ὤν, οὐκ ἀπελείφθη ἐπὶ τῷ πολέμῳ· ἢ ὅτι κατ' ἐπεισόδιον παρῆκται πρὸς τὸ ἐκ σκυθρωποῦ πρὸς ἱλαρότητα τὰς ψυχὰς ἀνακαλέσασθαι τῶν Ἑλλήνων. ὥσπερ εἰσῆκται καὶ Ἥφαιστος, γέλωτος χάριν, παρὰ τοῖς θεοῖς ἐν τῇ α'. Λαμβάνεται δὲ πᾶν ἐπεισόδιον τῷ Ποιητῇ, ἢ πιθανότητος ἕνεκεν, ἢ χρείας. ὥσπερ τοῦτο νῦν, ἢ κόσμου καὶ ὕψους χάριν. Ἀμετροεπής.] Ἄμετρος ἐν τῷ λέγειν, φλύαρος. Ἐκολῴα.] Ἐθορύβει.

NOTÆ.

206. Ἵνα σφίσιν ἐμβασιλεύῃ) Si βασιλεύῃ maneat, Legendum hic σφίσσιν, cum gemino σ, vel certè tantundem in *Scansione* intelligendum; cùm hæc Litera sit ἀμφιδύναμος. *Prior* enim omninò producenda, quæ aliàs per se *brevis* est, ut *Iliad.* ι'. v. 99. Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσθα. Vellem quidem, in omnibus hujuscemodi vocibus, Variationem *Quantitatis* per *Scriptionis* Diversitatem notari; sed nec ausim hoc primus facere; cùm totus Orbis *Exemplo*, non *Ratione*, ducatur. MS. *Mori*, miror, quid sit hic passum, cui hic Versus non nisi in Margine scribitur, superque eum, ἄχος, & infrà, νόθος, cùm & necessarius sit, & aliàs omninò indubitatus. *Dion. Chrysost.* § 1. legit, σφίσιν ἐμβασιλεύῃ, optimè; quod cum video etiam ab optimo MS. CCC. fieri, probandum & præferendum censeo.

211. Ἐρήτυθεν δὲ καθ' ἕδρας) Vid. *Br. Schol.* supra ad v. 99.

VARIÆ LECTIONES.

206. Σφίσιν) γρ. σφίσσιν, vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Σφίσιν ἐμβασιλεύῃ, MS. CCC & *Dion. Chrysost.* olim, σφίσι βασιλεύῃ. vid. in *Textum.*

208. Αὖτις) γρ. αὖθις, MS. *Barocc.*

Ὅς

Ὅς ῥ' ἔπεα φρεσὶν ᾗσιν ἄκοσμά τε, πολλά τε ᾔδη,
Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον, ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν,
Ἀλλ', ὅ, τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν
Ἔμμεναι· αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε·
Φολκὸς ἔην, χωλὸς δ' ἕτερον πόδα· τὼ δέ οἱ ὤμω
Κυρτὼ, ἐπὶ στῆθος συνοχωκότε· αὐτὰρ ὕπερθε
Φοξὸς ἔην κεφαλὴν, ψεδνὴ δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
Ἔχθιστος δ' Ἀχιλῆϊ μάλιστ' ἦν, ἠδ' Ὀδυσῆϊ·
Τὼ γὰρ νεικείεσκε. Τότ' αὖτ' Ἀγαμέμνονι δίῳ
Ὀξέα κεκληγὼς λέγ' ὀνείδεα· τῷ δ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἐκπάγλως κοτέοντο, νεμέσσηθέν τ' ἐνὶ θυμῷ·
Αὐτὰρ ὁ μακρὰ βοῶν, Ἀγαμέμνονα νείκεε μύθῳ,
Ἀτρεΐδη, τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι, ἠδὲ χατίζεις;
Πλεῖαί τοι χαλκοῦ κλισίαι, πολλαὶ δὲ γυναῖκες
Εἰσὶν ἐνὶ κλισίῃς ἐξαίρετοι, ἅς τοι Ἀχαιοὶ

Qui verborum animo suo & scurrilium & multorum erat peritus,
Temere, sed non prout decebat, contendere regibus,
Verùm quodcunque ei videbatur ridiculum Argivis
Fore: Turpissimus utique vir ad Ilium venit:
Strabo erat, claudusque altero pede; & ipsius humeri
Curvi, in pectus contracti: at supernè
Acutus erat capite, capillamentum verò rarum sparsum erat supra.
Inimicissimus etiam Achilli maximè erat, & Ulyssi:
Hos enim *praecipuè* conviciabatur. Tum verò Agamemnoni nobili
Stridulè clamans dicebat probra; huic utique Achivi
Vehementer irati erant, animoque indignabantur:
At verò hic altè vociferans, Agamemnonem conviciabatur sermone,
« Atrida, quam ob rem quereris, aut quâ re indiges?
« Plena tibi aere tentoria, multae & mulieres
« Sunt in tentoriis selectae, quas tibi Achivi

ΣΧΟΛΙΑ.

213. Ὅς.] Ὅστις. Ἧσι.] Ταῖς ἰδίαις, ταῖς ἑαυτοῦ. Ἤιδη.] Ἠιδει, ἠπίστατο.

214. Μάψ.] Μάτην. Οὐ κατὰ κόσμον.] Οὐ κατὰ τὸ πρέπον, ἀτάκτως· τοῦτ' ἔστιν, οὐ δικαίως ἐφιλονείκει τοῖς βασιλεῦσιν.

215. Ἀλλ' ὅ, τι οἱ εἴσαιτο γελοίιον Ἀργείοισιν Ἔμμεναι.] Ἀλλ' ὅπερ ἂν ἐνόμιζεν ὁ Θερσίτης * ἀναγκαῖον εἶναι, τοῦτο γέλωτος πολλοῦ ἄξιον ἐφαίνετο τοῖς Ἕλλησιν.

216. Αἴσχιστος.] Αἰσχρότατος. Ὑπὸ Ἴλιον.] Εἰς τὴν Ἴλιον.

217. Φολκός.] Τὰς ὄψεις διάστροφος, στραβός. Ἔην.] Ἦν, ὑπῆρχε. Χωλὸς δ' ἕτερον πόδα.] Χωλὸς δὲ ἦν τὸν ἕνα τῶν ποδῶν. Τὼ δέ οἱ ὤμω.] Οἱ δὲ ὦμοι αὐτοῦ.

218. Κυρτώ.] Κυρτοί, δυϊκῶς. Συνοχωκότε.] Συμπεπτωκότες, συνηγμένοι. Αὐτὰρ ὕπερθεν.] Ὑπεράνωθεν δέ.

219. Φοξός.] Ὀξυκέφαλος. Ψεδνή.] Ἀραιά, μαδαρά. Ἐπενήνοθεν.] Ἐπήνθει, ἐπέκειτο. Λάχνη.] Τρίχωσις. Ἰστέον δὲ, ὅτι ὁ Ἀχιλλεὺς αὐτὸν ἀναιρεῖ, ὡς ἱστορεῖ Κόϊντος ὁ ποιητὴς ἐν τοῖς μεθ' Ὅμηρον. Φησὶ γὰρ, ὅτι, ἐν τῇ Ἀμαζονομαχίᾳ ἀνελὼν Ἀχιλλεὺς Πενθεσίλειαν, τὴν τῶν Ἀμαζόνων βασίλισσαν, εἶτα ἰδὼν τὸ σῶμα αὐτῆς εὐπρεπὲς πάνυ, εἰς ἔρωτα ἦλθε τῆς ἀνῃρημένης, βαρέως τε ἔφερεν ἐπὶ τῷ θανάτῳ αὐτῆς· ὁρῶν δὲ δυσφοροῦντα αὐτὸν Θερσίτης, συνήθως ἐλοιδόρει· ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ ἥρως, κονδύλῳ παίσας αὐτὸν ἀναιρεῖ, παραυτίκα τῶν ὀδόντων αὐτοῦ καταχυθέντων χαμαί.

220. Ἔχθιστος.] Ἐχθρότατος. Ἠδ'.] Καὶ, σύνδεσμος συμπλεκτικός. Ἠδ' Ὀδυσῆϊ.] Καὶ τῷ Ὀδυσσεῖ.

221. Τὼ γὰρ νεικείεσκε.] Τούτους γὰρ πρότερον ἐλοιδόρει κακολογῶν· εἶθ' οὕτως τὸν Ἀγαμέμνονα.

222. Ὀξέα.] Μεγάλα. Κεκληγώς.] Κεκραγώς, ἀναβοῶν. Λέγε.] Ἔλεγε. Ὀνείδεα.] Ὀνείδη, ὕβρεις. Τῷ δ' ἄρ.] Τούτῳ δὲ δή.

223. Ἐκπάγλως.] Ἐκπληκτικῶς, μεγάλως. Κοτέοντο.] Ὠργίζοντο. Νεμέσσηθεν.] Ἐμέμφοντο.

224. Μακρὰ βοῶν.] Ἀναπεπταμένως καὶ μεγάλως κράζων. Νείκεε.] Ἐνεκάλει.

225. Τέο;] Τίνος; Ἐπιμέμφεαι.] Ἐπιμέμφῃ, ἐπιζητεῖς. Χατίζεις.] Χρῄζεις.

226. Πλεῖαι.] Πλήρεις, γέμουσαι. Διατί δὲ ὑπὲρ τὴν ἄλλην ὕλην, τοῦ χαλκοῦ ἐμνήσθη; Ὅτι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις σφόδρα τίμιος ἦν ὁ χαλκός. Κλισίαι.] Σκηναί.

227. Ἐξαίρετοι.] Εὐειδεῖς, ἐπίλεκτοι, αἱ κατὰ τιμὴν διδόμεναι ἀπὸ τῶν * αἰχμαλωτῶν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

215 * Restituo & emendo, ex *Aldo*.

219. Ὡς ἱστορεῖ Κόϊντος) *Quintum Smyrnaeum Calabrum* innuit, cujus Παραλειπόμενα extant, quem eundem cum *Quinto Ennio Calabro* verisimile puto.

227. * Αἰχμαλωτῶν) Ità, pro αἰχμάτων &c.

VARIÆ LECTIONES.

213. Ἤιδη) γρ. ᾔδει. MSS. *Mori.* & *Barocc.* Vid. ad v. 38. *Aldina*, ᾔδη.

216. Αἴσχιστος δὲ ἀνὴρ) γρ. αἴσχιστος δ' ἀνὴρ. MSS. *Mori*, & *Barocc.* & *Laud.* Oxon.

218. Συνοχωκότε) γρ. συνοχωκότι, MS. *Mori.*

227. Κλισίῃς) γρ. κλισίαις. MS. *Barocc.*

Πρωτίστῳ

Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν πτολίεθρον ἕλωμεν.
Ἦ ἔτι καὶ χρυσοῦ ἐπιδεύεαι, ὅν κέ τις οἴσει
Τρώων ἱπποδάμων ἐξ Ἰλίου, υἷος ἄποινα,
Ὅν κεν ἐγὼ δήσας ἀγάγω, ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν;
Ἠὲ γυναῖκα νέην, ἵνα μίσγεαι ἐν φιλότητι,
Ἥν τ' αὐτὸς ἄπο νόσφι κατίσχεαι; Οὐ μὲν ἔοικεν
Ἀρχὸν ἐόντα, κακῶν ἐπιβασκέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Ὦ πέπονες, κάκ' ἐλέγχε', Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί,
Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα· τόνδε δ' ἐῶμεν
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ γέρα πεσσέμεν, ὄφρα ἴδηται,
Ἤ ῥά τι οἱ χ' ἡμεῖς προσαμύνομεν, ἦε καὶ οὐκί·
Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἕο μέγ' ἀμείνονα φῶτα,
Ἠτίμησεν· ἑλὼν γὰρ ἔχει γέρας αὐτὸς ἀπούρας.
Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσὶν, ἀλλὰ μεθήμων·
Ἦ γὰρ ἂν, Ἀτρείδη, νῦν ὕστατα λωβήσαιο.
Ὣς φάτο, νεικείων Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θερσίτης· τῷ δ' ὦκα παρίστατο δῖος Ὀδυσσεύς,
Καί μιν ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ,

" Omnium primo damus; cùm urbem ceperimus.
" An adhuc & auro indiges, quod quis afferat
" Trojanorum equûm-domitorum ex Ilio, pro filio redemptionis-pretium,
" Quem ego vinctum duxero, vel alius Achivorum?
" Aut mulierem recentem, cui miscearis amore,
" Quamque ipse seorsum detineas? Minimè quidem decet
" Principem, in mala inducere filios Achivorum.
" O imbelles, ignava probra, Achaides, non amplius Achivi,
" Domum cum navibus redeamus: hunc verò sinamus
" Illhic ad Trojam præmia digerere, ut sciat,
" An in aliquo nos quoque adjumento illi simus, an non:
" Qui etiam nunc Achillem, se multò fortiorem virum,
" Contumeliâ affecit: Habet enim præmium ejus ereptũ, quod ipse vi cepit.
" Minimè tamen Achilli bilis est in præcordiis, verùm socors est:
" Alioqui enim, Atrida, nunc postremùm injurius fuisses.
Sic dixit, convitians Agamemnonem, pastorem populorum,
Thersites: huic autem citò astitit nobilis Ulysses,
Et ipsum torvè intuitus duro increpavit sermone,

ΣΧΟΛΙΑ.

228. Πρωτίστῳ.] Πρώτῳ, ὡς βασιλεῖ.

229. Ἐπιδεύεαι.] Ἐνδεὴς εἶ, χρῄζεις. Ὅν κέ τις οἴσει.] Ὅντινα ὅτι ἄν τις κομίσῃ τῶν Τρώων, ἀπὸ τῆς Ἰλίου.

230. Υἷος ἄποινα.] Προσληπτέον τὸ, ὑπὲρ, πρόθεσιν· ἵν' ᾖ, ὑπὲρ υἱοῦ δῶρα.

231. Ἢ ἄλλος Ἀχαιῶν.] Ἀπὸ κοινοῦ, τὸ, δήσας ἀγάγῃ.

232. Νέην.] Νεωτέραν. Μίσγεαι.] Μίσγῃ. Φιλότητι.] Συνουσίᾳ.

233. Ἥν τ' αὐτός.] Ἥντινα αὐτός. Ἄπο νόσφι.] Ἄπωθεν καὶ χωρὶς, μόνος. Κατίσχεαι.] Κατέχῃς. Οὐ μὲν ἔοικεν.] Οὐ μὲν οὖν πρέπει.

234. Ἀρχὸν ἐόντα.] Ἡγεμόνα ὄντα. Κακῶν ἐπιβασκέμεν.] Κακῶν ἐπιβαίνειν, κακοῖς ἐμβιβάζειν.

235. Ὦ πέπονες.] Ἔκλυτοι καὶ ἀσθενεῖς· ἐπεὶ δὲ ἤπιοι· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀκμαίων πεπόνων, ἃ τῇ μὲν γεύσει ἐστὶν ἡδέα, τῇ δὲ θίξει καὶ τῇ ἀφῇ μαλακὰ, καὶ εὐένδοτα. Κάκ' ἐλέγχεα.] Κακὰ ὀνείδη. Ἀχαιΐδες, οὐκ ἔτ' Ἀχαιοί.] Γυναῖκες, οὐκ ἔτι ἄνδρες.

236. Νεώμεθα.] Πορευώμεθα. Τόνδε δ' ἐῶμεν.] Τοῦτον δὲ, ὅ ἐστι, τὸν Ἀγαμέμνονα, καταλείψωμεν.

237. Γέρα πεσσέμεν.] Τὰ γέρα, ὅ ἐστι, τὰς τιμὰς, κατέχειν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν γαστρὶ σιτίων· καὶ γὰρ αὐτὰ ἂν μὴ κρατηθῇ τὸν ὡρισμένον χρόνον, ἀσθενέστερα τῆς καθολικῆς δυνάμεως, οὐ πέπτεται. Ὄφρα ἴδηται.] Ὅπως μάθῃ.

238. Ἤ ῥά τι οἱ χ' ἡμεῖς.] Ἢ ἄρα τι αὐτῷ καὶ ἡμεῖς. Προσαμυνόμεν.] Προσβοηθοῦμεν. Ἠὲ καὶ οὐκί.] Ἢ καὶ οὐδαμῶς.

239. Ἕο.] Ἑαυτοῦ. Μέγ' ἀμείνονα.] Μεγάλως βελτίονα. Φῶτα.] Ἄνδρα.

241 Ἀλλὰ μάλ' οὐκ Ἀχιλῆϊ χόλος φρεσίν.] Ἀλλὰ πάνυ ὁ Ἀχιλλεὺς ἄχολος καὶ ἀόργητος ὑπάρχει. Μεθήμων.] Ἀμελής.

243. Νεικείων.] Ὀνειδίζων.

245. Ἠνίπαπεν.] Ἐκακολόγησεν, ἐπέπληξεν.

NOTÆ.

228. Πρωτίστῳ δίδομεν, εὖτ' ἂν) *Ultima* τοῦ δίδομεν producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis*, ante *Incisum*, & *Circumflexi*.

233. Ἥν τ' αὐτὸς ἄπο νόσφι κατίσχεαι) *Ultima* τοῦ αὐτὸς producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis*, & *Toni* sui, etiam ob *Acutum* sequentem. Potest legi &, Ἣν αὐτός τ' ἄπο. mehercule longè melius.

239. Ὃς καὶ νῦν Ἀχιλῆα, ἕο μέγ' ἀμείνονα) *Ultima* τοῦ ἕο producitur, in *Cæsura* & ante ἀμφίβολον. Alias legi posset ἕθεν, ut *Iliad.* α. v. 114. & alias haud semel.

VARIÆ LECTIONES.

233. Ἥν τ' αὐτὸς ἄπο) γρ. ἣν αὐτός τ' ἄπο. Vid. Not. in *Textum*. 239. Ἕο) γρ. ἕθεν, Vid. Not. in *Textum*.

Θερσῖτ' ἀκριτόμυθε, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής,
Ἴσχεο, μηδ' ἔθελ' οἶος ἐριζέμεναι βασιλεῦσιν·
Οὐ γὰρ ἐγὼ σέο φημὶ χερειότερον βροτὸν ἄλλον
Ἔμμεναι, ὅσσοι ἅμ' Ἀτρείδησ' ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
Τῷ οὐκ ἂν βασιλῆας ἀνὰ στόμ' ἔχων ἀγορεύοις,
Καί σφιν ὀνείδεά τε προφέροις, νόστον τε φυλάσσοις.
Οὐδέ τί πω σάφα ἴδμεν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
Ἢ εὖ, ἦε κακῶς, νοστήσομεν υἷες Ἀχαιῶν.
Τῷ, νῦν Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ἧσαι ὀνειδίζων, ὅτι οἱ μάλα πολλὰ διδοῦσιν
Ἥρωες Δαναοί· σὺ δὲ κερτομέων ἀγορεύεις.
Ἀλλ' ἔκ τοι ἐρέω, τόδε καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι, ὥς νύ περ ὧδε,
Μηκέτ' ἔπειτ' Ὀδυσῆϊ κάρη ὤμοισιν ἐπείη,
Μηδ' ἔτι Τηλεμάχοιο πατὴρ κεκλημένος εἴην,
Εἰ μὴ ἐγώ σε λαβὼν, ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω,
Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα, τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει,

" Therſite loquaciſſime, vocalis quamquam ſis concionator,
" Deſine, neque velis ſolus contendere cum regibus:
" Non enim ego, quàm tu ſis, cenſeo pejorem mortalem alium
" Eſſe, quotquot cum Atridis ad Ilium venerunt:
" Quare ne reges in ore habens concioneris,
" Neu ipſis probra objicias, neu reditionem obſerves.
" Neque adhuc apertè ſcimus, quomodo erunt hæc facta,
" Utrum benè, an malè, redibimus filii Achivorum.
" Quare nunc Atridæ Agamemnoni, paſtori populorum,
" Sedes faciens convicia; quia ei valde multa dant
" Heroes Danai; tu verò maledictis irritans concionaris.
" Sed tibi edico, quod & perfectum erit;
" Sicubi iterum te inſanientem deprehendero, ſicut modò hic,
" Ne ampliùs deinde Ulyſſi caput ſuper humeros ſit,
" Neque poſthac Telemachi pater vocer,
" Si non ego te comprehenſum, tuas quidem veſtes exuero,
" Lænamque & tunicam, quæque pudenda contegunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

246. Ἀκριτόμυθε.] Ἄκριτα περὶ τοὺς λόγους, καὶ ἄτακτα. Τοῦτο δέ φησι σαρκαστικῶς. Λιγύς περ ἐών.] Καίτοι ἡδὺς ὑπάρχων. Ἀγορητής.] Δημηγόρος.

247. Ἴσχεο.] Πέπαυσο. Μηδ' ἔθελε.] Μηδὲ βούλου. Οἶος.] Μόνος. Ἐριζέμεναι.] Ἐρίζειν. φιλονεικεῖν.

248. Σέο.] Σοῦ· ἐπίτασις ὁ τρόπος. Χερειότερον.] Χείρονα. Βροτόν.] Φθαρτὸν, ἄνθρωπον. Βρότος δὲ παροξυτόνως, τὸ μετὰ κόνεως μολυσμένον τοῦ ἀνθρώπου αἷμα. Φημί.] Ὑπονοῶ.

249. Ἔμμεναι.] Εἶναι. Ὅσσοι.] Ὅσοι. Ἅμ' Ἀτρείδῃσιν.] Ἅμα τοῖς Ἀτρέως παισίν. Οὗτοι δὲ ἦσαν, κατὰ μὲν τὸ συνήθες, Ἀερόπης καὶ Ἀτρέως παῖδες, τοῦ Πέλοπος· τῇ δ' ἀληθείᾳ, Πλεισθένους, ὥς φασιν ἄλλοι τε πολλοὶ, καὶ Πορφύριος ἐν τοῖς ζητήμασιν· ἀλλ' ἐπειδὴ Πλεισθένης νέος τελευτᾷ, μηδὲν καταλείψας μνήμης ἄξιον, νέοι πάνυ ἀνατραφέντες ὑπὸ Ἀτρέως, αὐτοῦ παῖδες ἐκλήθησαν.

250. Τῷ.] Διὸ δή. Ἀνὰ στόμ' ἔχων.] Διὰ στόματος ἔχων, λοιδορῶν, διὸ οὐκ ἐχρῆν δεῖ σε τοὺς βασιλεῖς ἐπὶ στόματος ἔχειν, καὶ λοιδορεῖν. Ἀγορεύοις.] Λέγοις.

251. Καί σφιν.] Καὶ αὐτοῖς. Προφέροις.] Ὀνειδίζοις. Νόστον τε φυλάσσοις.] Καὶ ἐπιτηρῇς τὸν καιρὸν τοῦ ἀπόπλου.

252. Οὐδέ τί πω.] Οὐδαμῶς δή. Ἴδμεν.] Ἐπιστάμεθα. Ἔσται.] Γενήσεται. Τάδε ἔργα.] Τὰ παρόντα ἔργα.

253. Ἢ εὖ, ἦε κακῶς.] Ἤτοι καλῶς, ἢ δυστυχῶς. Νοστήσομεν.] Ἀναζεύξομεν, ὑποστρέψομεν.

255. Ἧσαι ὀνειδίζων.] Καθίζῃ ὑβρίζων. Ὅτι οἱ.] Ὅτι αὐτῷ. Μάλα πολλά.] Πάνυ πολλά. Διδοῦσι.] Διδόασι.

256. Κερτομέων.] Ἐρεθίζων, χλευάζων.

257. Ἐρέω.] Ἐρῶ, λέξω. Τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται.] Ὅπερ καὶ γενήσεται.

258. Εἴ κ' ἔτι σε.] Ἐὰν ἔτι σε. Ἀφραίνοντα.] Ἄφρονα ὄντα, ἀνοηταίνοντα. Κιχήσομαι.] Καταλάβω. Ὥς νύ περ ὧδε.] Οὕτως, ὡς νῦν.

259. Ὤμοισιν.] Τοῖς ὤμοις. Κάρη.] Κεφαλή. Κατ' ἀποκοπὴν, ἐκ τοῦ κάρηνον. Ἐπείη.] Ἐπῇ, ἐπιμένῃ.

260. Κεκλημένος εἴην.] Κληθείην τοῦ λοιποῦ, ἀντὶ τοῦ, πλουτήσαντος τοῦ Τηλεμάχου· τὴν γὰρ δευτέραν ἀρετὴν καὶ αὐτοῦ τοῦ παιδὸς ἐποιήσατο.

261. Εἰ μή σε ἀπὸ μὲν φίλα εἵματα δύσω.] Εἰ μὴ ἀποδύσω σε τὰ προσφιλῆ ἱμάτια.

262. Χλαῖνάν τ' ἠδὲ χιτῶνα.] Τήν τε χλαμύδα, καὶ τὸν χιτῶνα. Τά τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει.] Ἅτινά σοι τὰ αἰδοῖα περικαλύπτει.

VARIÆ LECTIONES.

249. Ἀτρείδησ') γρ. Ἀτρείδης. *Euſtath.* fol. 570. lin. 52. Vid. ad ή v. 470.

257. Τόδε) γρ. τὸ δ', &c.

258. Εἴ κ' ἔτι) γρ. ἰκέτι. *Ibid.* Κιχήσομαι) γρ. κιχείω *Etymolog.* M. v. ὧδε. *Ibid.* Ὥς νύ περ ὧδε) γρ. ὡς τοπάρος περ.

Αὐτὸν

Αὐτὸν δὲ κλαίοντα θοὰς ἐπὶ νῆας ἀφήσω,
Πεπληγὼς ἀγορῆθεν ἀεικέσσι πληγῇσιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον, ἠδὲ καὶ ὤμω
Πλῆξεν· ὁ δ' ἰδνώθη· θαλερὸν δέ οἱ ἔκπεσε δάκρυ.
Σμῶδιγξ δ' αἱματόεσσα μεταφρένου ἐξυπανέστη,
Σκήπτρου ὕπο χρυσέου· ὁ δ' ἄρ' ἕζετο, τάρβησέν τε·
Ἀλγήσας δ', ἀχρεῖον ἰδὼν, ἀπεμόρξατο δάκρυ.
Οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὢ πόποι, ἦ δὴ μυρί' Ὀδυσσεὺς ἐσθλὰ ἔοργε,
Βουλάς τ' ἐξάρχων ἀγαθὰς, πόλεμόν τε κορύσσων·
Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ' ἄριστον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν,
Ὃς τὸν λωβητῆρα ἐπεσβόλον ἔσχ' ἀγοράων.
Οὐ θήν μιν πάλιν αὖθις ἀνήσει θυμὸς ἀγήνωρ

Ipsum autem flentem veloces ad naves dimisero
Cæsum è concione duris verberibus.
Sic dixit; sceptróque interscapilium atque humeros
Percussit; ille verò intorquebat se, eique uberes exciderunt lachrymæ;
Vibex etiam cruenta interscapilio exorta est,
Sceptro ab aureo: ipse autem sedit, timuitque:
Ac dolens, vultu fœdo, abstersit lachrymam.
Illi autem, quamvis mœsti, super ipso suaviter riserunt:
Sic autem quis dicebat intuitus propinquum alium,
" Dii boni, certè plurima Ulysses bona fecit,
" Auctórque bonorum consiliorum, bellumque adornans:
" Nunc verò hoc multò optimum inter Argivos fecit,
" Qui hunc contumeliosum conviciatorem coercuit à garrulitate;
" Nequaquam ipsum iterum stimulabit animus præferox

ΣΧΟΛΙΑ.

263. Αὐτὸν δή.] Ἀντὶ τοῦ, σὲ δή. Ἀφήσω.] Ἀπολύσω, ἀποπέμψω.

264. Πεπληγώς.] Πλήξας. Διὰ ποίαν αἰτίαν εἰπὼν, Εἴ κ' ἔτι σ' ἀφραίνοντα κιχήσομαι, καὶ τὰ ἑξῆς, εὐθὺς λέγει, Σκήπτρῳ δὲ μετάφρενον ἠδὲ καὶ ὤμω πλῆξεν; Λέγομεν δὲ ἡμεῖς, ὅτι εἴπετο τοιαῦτα, ἀποδύειν, καὶ ὅπως πλείονα γένηται· νῦν δὲ, ἁπλῶς ἔπληξεν. Ἀγορῆθεν.] Ἀπὸ τῆς ἀγορᾶς, ὅ ἐστι, τῆς ἐκκλησίας. Ἀεικέσσι.] Αἰκιστικαῖς. Πληγῇσιν.] Πληγαῖς.

265. Ὣς ἄρ' ἔφη.] Οὕτως δὴ εἶπε. Μετάφρενον.] Τὸν μεταξὺ τῶν ὤμων τόπον. Ἠδὲ καὶ ὤμω.] Καὶ τοὺς ὤμους, δυϊκῶς.

266. Ὁ δ' ἰδνώθη.] Οὗτος δὲ ἀπὸ τῆς ὀδύνης συνεκάμφθη. Θαλερόν.] Θερμὸν, ἀκμαῖον, ἤγουν ἁδρὸν, πολύ. Ἔκπεσεν.] Ἐξέπεσε.

267. Σμῶδιξ.] Ὁ ἐκ πληγῆς ὕφαιμος μώλωψ. Αἱματόεσσα.] Αἱματώδης. Ἐξυπανέστη.] Ἐξανέστη ἀπὸ τῆς πληγῆς τοῦ χρυσοῦ ῥάβδου.

268. Ὁ δ' ἄρ' ἕζετο.] Ὁ δὲ Θερσίτης, φησὶν, ἐκαθέσθη ἄκων. Τάρβησέν τε.] Καὶ ἐφοβήθη.

269. Ἀλγήσας.] Ὀδυνηθείς. Ἀχρεῖον ἰδών.] Ἀσχήμως καταστήσας τὸ πρόσωπον. Ἀπεμόρξατο.] Ἀπεμάξατο, ἀπεψήσατο.

270. Οἱ δὲ καὶ ἀχνύμενοί περ, ἐπ' αὐτῷ.] Οἱ δὲ Ἕλληνες. Στικτέον δὲ μετὰ τὸ, ἀχνύμενοί περ· ἔπειτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον, ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν. οἱ δὲ Ἕλληνες, καίτοι λυπούμενοι διὰ τὴν ἀναβολὴν τῆς ἐπὶ τὸν οἶκον ἀνακομιδῆς, ἡδέως ἐγέλασαν ἐπὶ τῇ ὄψει τοῦ Θερσίτου.

271. Ὧδε δή.] Οὕτως δή. Εἴπεσκεν.] Εἶπεν. Ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον.] Ἄλλον τινὰ, τὸν ἐγγὺς παρεστῶτα, βλέψας.

272. Ἦ δή.] Ἀληθῶς δή. Μυρία ἐσθλά.] Παμπολλὰ ἀγαθά. Ἔοργε.] Εἴργασται.

273. Βουλάς.] Συμβουλίας, γνώμας. Κορύσσων.] Καθοπλίζων, παρασκευάζων, ἀπὸ τοῦ Ἀττικῶς κορύττειν.

274. Ἔρεξεν.] Ἔπραξε.

275. Λωβητῆρα.] Ὑβριστήν. Ἐπεσβόλον.] Ἔπεσιν, ὅ ἐστι, λόγοις, βάλλοντα, λοίδορον. Ἔσχεν.] Ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν. Ἀγοράων.] Νῦν οὐχὶ δημηγοριῶν, ἀλλὰ φλυαριῶν.

276. Οὐ θήν μιν] Οὐκ ἂν δὴ ἐπιπολὺ αὐτόν. Πάλιν αὖτις.] Ἐκ δευτέρου πάλιν. Ἀνήσει.] Ἀναπείσει, παρορμήσει. Θυμός.] Ψυχή· νῦν δὲ, ἀλόγιστος προθυμία,

NOTÆ.

267. Σμῶδιγξ] Ità omninò in *Textu* legendum, & σμῶδιξ ad *Var. Lect.* rejiciendum, *Homeri* ipsius auctoritate, *Iliad* Ψ'. v. 716. Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες κ. λ. *Nicander*, Σμώδιγγας σπάζουσι κεδαιομένης κακότητος. *Hesych.* Σμώδιγγες] Μώλωπες, τραύματα. Σμῶδιγξ] Ὕφαιμος μώλωψ, ὁ τῆς πληγῆς τύπος.

271. Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν) Τὸ τὶς producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* & ante *Acutum*. Hic Versus sæpè usurpatur, & dicuntur tales τόποι, nec tamen, quod sciam, *Virgilius* hunc vertit; quare nos ita, *Tunc ità vicino quidam sua corda retexit.*

274. *Μέγ' ἄριστον ἔρεξεν, ὃς τὸν λωβητῆρα*] Τούς τε ἀκαθάρτους καὶ τοὺς κακοφώνους ἐπιστομιστέον· ταύτῃ γὰρ ἂν τὸν Θερσίτην πληγαῖς ᾐκίσατο ὁ σώφρων Ὀδυσσεύς, ὅτι μοῦνος — ἀμετροεπὴς ἐκολῴα. *Clem. Alexandr.* Pædagog. l. 2. c. 7.

VARIÆ LECTIONES.

266. Θαλερόν) γρ. ἀλυκόν, *Suid.* v. Ἀλυκόν. *Ibid.* Ἔκπεσε) γρ. ἔκφυγε, *Eustath.*

267. Σμῶδιγξ) γρ. σμῶδιξ, σμώδιξ, MS. CCC. vid. Not. in *Textum*.

274. Νῦν δὲ τὸ δὴ μέγ') γρ. Νῦν δὲ τόδ' αὖ μέγ', MS. *Bar.*

276. Αὖτις) γρ. αὖθις, *Br. Shol.* olim.

Νεικείειν βασιλῆας ὀνειδείοις ἐπέεσσιν.
Ὣς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς
Ἔστη σκῆπτρον ἔχων· παρὰ δὲ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Εἰδομένη κήρυκι, σιωπᾶν λαὸν ἀνώγει,
Ὡς ἅμα θ' οἱ πρῶτοί τε καὶ ὕστατοι υἷες Ἀχαιῶν
Μῦθον ἀκούσειαν, καὶ ἐπιφρασσαίατο βουλήν·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἀτρείδη, νῦν δή σε, ἄναξ, ἐθέλουσιν Ἀχαιοὶ
Πᾶσιν ἐλέγχιστον θέμεναι μερόπεσσι βροτοῖσιν·
Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν ὑπόσχεσιν, ἥνπερ ὑπέσταν,
Ἐνθάδε τοὶ στείχοντες ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
Ὥστε γὰρ ἢ παῖδες νεαροὶ, χῆραί τε γυναῖκες,
Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται οἶκόνδε νέεσθαι.

" Convitiari reges contumeliosis verbis.
Sic dixerunt multitudo. Sed urbium vastator Ulysses
Surrexit sceptrum tenens: juxtàque glaucis-oculis Minerva,
Assimulata præconi, silere populum jussit;
Ut simul primique & postremi filii Achivorum
Sermonem audirent, & intelligerent consilium:
Qui ipsis benevolens concionatus est & dixit,
" Atrida, nunc te, rex, volunt Achivi
" Omnibus probrosissimum facere articulate-loquentibus mortalibus:
" Neque tibi perficiunt promissionem, quam polliciti sunt,
" Huc venientes ab Argo equis-apto,
" Non nisi, Ilio exciso benè munito, redituros.
" Tanquam enim vel pueri tenelli, viduæve mulieres,
" Inter se comploratione factâ desiderant domum redire.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

καὶ ὁρμή. Ἀγήνωρ.] Αὐθάδης, ὑβριστὴς, καὶ θρασύς. Ἔστι δὲ, ὅτι δηλοῖ καὶ τὸ ἀνδρεῖον.

277. Νεικείειν.] Κακολογεῖν, ὑβρίζειν. Ὀνειδείοις.] Ὀνειδιστικοῖς, ὑβριστικοῖς.

278. Ὣς φάσαν.] Οὕτως εἶπον. Ἡ πληθύς.] Τὸ πλῆθος. Ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς ἔστη.] Τὸ ἑξῆς· ἀνέστη δὲ ὁ τὰς πόλεις πορθῶν, ὁ πολεμικῶς διακείμενος, Ὀδυσσεύς. ἔστι δὲ ὑπερβατὸν ὁ τρόπος. προκατασκευάσει δὲ αὐτῷ ὁ Ποιητὴς τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν, ὡς ὀψέ ποτε τοῦ Ὀδυσσέως ἐπινοήσαντος τὴν τοῦ δουρείου ἵππου κατασκευὴν, οὗ εἰσαχθέντος, ἐπορθήθη ὁ Ἴλιος. ὡς καὶ ἀλλαχόθι τῆς ποιήσεως φησι, Σῇ δ' ἥλω βουλῇ ἄστυ Πριάμοιο ἄνακτος.

279. Παρὰ δὲ.] Παρ' αὐτὸν δέ.

280. Εἰδομένη.] Ὁμοιωθεῖσα. Ἀνώγει.] Ἐκέλευε.

281. Ὡς.] Ὅπως, ἵνα. Ἅμα.] Ὁμοῦ, κατὰ τὸ αὐτό.

282. Ἐπιφρασσαίατο.] Ἐπισκέψαιντο, ἐπινοήσειαν.

284. Νῦν δή σε ἄναξ.] Ἐπὶ τοῦ παρόντος δὴ βούλονται, ὦ βασιλεῦ.

285. Ἐλέγχιστον.] Ἐπονείδιστον, ἐφύβριστον. Θέμεναι.] Ποιῆσαι. Μερόπεσσι βροτοῖσιν.] Ἀνθρώποις τοῖς μεμερισμένην καὶ ἔναρθρον ἔχουσι τὴν φωνὴν, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἄλλων ζώων.

286. Οὐδέ τοι.] Οὐδαμῶς δέ σοι. Ἐκτελέουσιν.] Ἐκτελοῦσι, πληροῦσιν. Ὑπόσχεσιν.] Σύνταξιν. Ἥνπερ ὑπέσταν.] Ἥντινα ὑπέσχοντό σοι.

287. Ἐνθάδε.] Ἐνταῦθα. Στείχοντες.] Ἐν τάξει πορευόμενοι. Ἱπποβότοιο.] Ἱπποτρόφου. Ἀπὸ δὲ Ἀργείων ἵππων ὠνομάσθη τὸ Ἄργος ἱππόβοτον.

288. Εὐτείχεον.] Καλῶς τετειχισμένην.

289. Νεαροί.] Μικροί. Χῆραί τε γυναῖκες.] Ἔρημοι καὶ ἀνδρῶν μονωθεῖσαι.

290. Ἀλλήλοισιν ὀδύρονται.] Πρὸς ἀλλήλους θρηνοῦσιν. Οἶκόνδε νέεσθαι.] Εἰς τὸν οἶκον πορεύεσθαι.

Ν Ο Τ Æ.

278. Ὣς φάσαν ἡ πληθύς· ἀνὰ δ' ὁ πτολίπορθος) Desinentia in υς, longa, ut Φόρκυς, πληθύς, ὀρχηστύς, & similia, *Accusativum* etiam in υν, producunt. *Iliad.* ό. v. 305. Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας κλ. Contrà *Apollon.* Argonaut. l. 1. v. 239. Πληθὺς ἐσσυμένων.

282. Ἐπιφρασσαίατο) Cùm *Prima* in φράσσωμαι sit naturâ *brevis*, σ, omninò duplicandum; ut sæpè monemus, & mox, v. 399. Ità sanè MS. *Mori* & hìc & illic, ut & MS. CCC.

288. Ἐκπέρσαντα) Δυικὸν, ἀντὶ Πληθυντικοῦ. Vid. ad ά. v. 435. *Ibid.* Ἀπονέεσθαι] Vid. ad v. 113.

Variæ Lectiones.

277. Ὀνειδείοις) γρ. ὀνειδίοις, per errorem *Amanuens.* Vid. ad ά. v. 519. MS. *Mori* & hìc ὀνειδείοις, ut & MS. CCC.

284. Ἀτρείδη νῦν) γρ. Ἀτρείδη μάλα, *Dionys. Halicarn.* §. 2. fol. 96. Edit. *Hudson.*

286. Οὐδέ τοι ἐκτελέουσιν) γρ. οὐδέ τι &c. MS. *Barocc.*

287. Ἐνθάδε τοὶ) γρ. ἐνθάδ' ἔτι. MS. *Mori* & Oxon. duo, & *Eustath.* fol. 167. lin. 49. & *Dionys. Halicarn.* fol. 86. *Ibid.* Ἔτι στείχοντες) γρ. ἐπιστείχοντες, MS. *Coll. Regal.* Cantabr. *apud* Dionys. *ibid.*

Ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστὶν ἀνιηθέντα νέεσθαι·
Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο
Ἀσχαλάᾳ, παρὰ νηῒ πολυζύγῳ, ἥν περ ἄελλαι
Χειμέριαι εἰλέωσιν, ὀρινομένη τε θάλασσα·
Ἡμῖν δ' εἴνατός ἐστι περιτροπέων ἐνιαυτὸς
Ἐνθάδε μιμνόντεσσι· τῷ οὐ νεμεσίζομ' Ἀχαιοὺς
Ἀσχαλάαν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν· ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Αἰσχρόν τοι δηρόν τε μένειν, κενεόν τε νέεσθαι.
Τλῆτε, φίλοι, καὶ μείνατ' ἐπὶ χρόνον, ὄφρα δαῶμεν,
Εἰ ἐτεὸν Κάλχας μαντεύεται, ἠὲ καὶ οὐκί.
Εὖ γὰρ δὴ τόγε ἴδμεν ἐνὶ φρεσίν, ἐστὲ δὲ πάντες
Μάρτυροι, οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι·
Χθιζά τε καὶ πρωΐζ', ὅτ' ἐς Αὐλίδα νῆες Ἀχαιῶν
Ἠγερέθοντο, κακὰ Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ φέρουσαι·
Ἡμεῖς δ' ἀμφὶ περὶ κρήνην, ἱεροὺς κατὰ βωμοὺς
Ἕρδομεν ἀθανάτοισι τελήεσσας ἑκατόμβας,

" Et tamen certè durum est, afflictum *aliquem* redire:
" Etenim quis vel unum mensem manens procul à suâ uxore
" Ægre-fert, apud navem multa-transtra-habentem, quam procellæ
" Hybernæ convolvunt commotumque mare:
" Nobis verò nonus est, qui circumvolvitur, annus,
" Hîc manentibus: qua de caussa non succenseo, Achivos
" Ægre ferre apud naves nigras: Veruntamen
" Turpe, diúque manere, inanemque redire.
" Tolerate, amici, & manete aliquandiù; ut sciamus,
" An verum Calchas vaticinatur, an & non.
" Probe enim hoc scimus animo, estis autem omnes
" Testes, quos Parcæ mortiferæ non accesserunt auferentes;
" Herique & nudius tertius, quandò in Aulidem naves Achivorum
" Congregabantur, mala Priamo & Trojanis ferentes;
" Nos autem circa fontem, sacris in altaribus
" Faciebamus immortalibus perfectas hecatombas,

ΣΧΟΛΙΑ.

291. Ἦ μὴν καὶ πόνος ἐστίν.] Ἔστι δὲ ὄντως καὶ πόνος. Ἀνιηθέντα.] Τῇ ψυχῇ ὀδυνηθέντα, λυπηθέντα.

292. Καὶ γάρ τίς θ' ἕνα μῆνα μένων ἀπὸ ἧς ἀλόχοιο.] Πόῤῥω, φασί, τῆς ἰδίας γυναικός. στικτέον δὲ, εἰς τὸ ἀχαλάα· ἔπειτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον. Ἧς.] Ἰδίας. Ἀλόχοιο.] Γαμετῆς.

293. Ἀσχαλάᾳ.] Λυπεῖται, ἀγανακτεῖ. Πολυζύγῳ.] Πολυκαθέδρῳ. Ζυγὰ γὰρ αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. Ἄελλαι.] Αἱ τῶν ἀνέμων συστροφαί.

294. Χειμέριαι.] Χειμεριναί. Εἰλέωσιν.] Συνειλῶσι, συγκλείωσιν. Ὀρινομένη.] Διεγειρομένη, ταρασσομένη.

295. Εἴνατος.] Ἔννατος. Περιτροπέων.] Περιτρεπόμενος, ὅ ἐστι περιερχόμενος, πάλιν ἐπὶ τὴν ἀρχὴν μέλλων πληροῦσθαι.

296. Μιμνόντεσσι.] Μένουσι. Τῷ.] Διὸ δή. Οὐ νεμεσίζομαι.] Οὐ μέμφομαι, εἰ οὕτω ῥαθυμοῦσιν.

297. Ἔμπης.] Ὅμως.

298. Αἰσχρόν.] Ἐφύβριστον, αἰσχρὸν. Δηρόν.] Ἐπὶ πολὺν χρόνον. Κενεόν.] Κενὸν, ἄπρακτον.

299. Τλῆτε.] Καρτερήσατε, καὶ ὑπομείνατε χρόνον ὀλίγον δή τινα. Δαῶμεν.] Μάθωμεν.

300. Εἰ ἐτεόν.] Εἰ ἀληθές. Ἠὲ καὶ οὐκί.] Ἢ οὐδαμῶς.

301. Ἴδμεν.] Ἴσμεν, οἴδαμεν.

302. Μάρτυροι.] Μάρτυρες. Οὓς μὴ κῆρες ἔβαν θανάτοιο φέρουσαι.] Ὅσους μὴ παρακαθυπερπέσας ὁ θάνατος ἀπῆλθεν. Ἔβαν.] Προσέβησαν. Κῆρες θανάτοιο.] Αἱ θανατηφόροι μοῖραι. Φέρουσαι.] Ἀποφέρουσαι.

303. Χθιζά τε καὶ πρωΐζα.] Χθὲς, καὶ πρώην. Κατασμικρύνει δὲ τὸν ἐνναετῆ χρόνον, ἵνα μὴ, διὰ τὸ ἀναμνῆσαι, πλείονα ποιήσῃ ἀγωνιάσαι τοὺς Ἕλληνας. Ὅτ' ἐς Αὐλίδα.] Ὅτε εἰς τὴν Αὐλίδα. Αὐλὶς, πόλις Βοιωτίας, κεκλημένη ἀπὸ τοῦ αὐτόθι αὐλισθῆναι, ἢ ἀλισθῆναι, ὅ ἐστιν, ἀθροισθῆναι τὸ Ἑλληνικὸν στρατόν.

304. Ἠγερέθοντο.] Συνηθροίζοντο, συνηγείροντο.

305. Ἀμφὶ περὶ κρήνην.] Περὶ τὴν κρήνην.

306. Ἕρδομεν.] Ἐπετελοῦμεν, ἐθύομεν. Τελήεσσας ἑκατόμβας.] Τελείας θυσίας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

303. Voces, ἢ ἀλισθῆναι, ex *Eustathio* addo; non, cum *Neocoro*, αὐλισθῆναι tollo.

VARIÆ LECTIONES.

293. Παρὰ νηΐ) γρ. σὺν νηΐ, & ξὺν νηΐ. MS. *Mori*, σὺν νηΐ, in *Textu*, at παρὰ appingitur, ut *Emendatio*. MS. *Barocc.* & *Laud.* Oxon. & MS. CCC. *Cantabr.* σὺν νηΐ, at nihil eò meliùs.

294. Χειμέριαι) γρ. Χειμέριοι. *Ibid.* Εἰλέωσι) γρ. ἐλέωσι, MS. CCC.

301. Τόγε) γρ. τόδε, MS. *Baroccian.* & *Laudian.*

Καλῇ ὑπὸ πλατανίστῳ, ὅθεν ῥέεν ἀγλαὸν ὕδωρ·
Ἔνθ᾽ ἐφάνη μέγα σῆμα· δράκων ἐπὶ νῶτα δαφοινὸς,
Σμερδαλέος, τόν ῥ᾽ αὐτὸς Ὀλύμπιος ἧκε φόωσδε,
Βωμοῦ ὑπαΐξας, πρός ῥα πλατάνιστον ὄρουσεν·
Ἔνθα δ᾽ ἔσαν στρουθοῖο νεοσσοὶ, νήπια τέκνα,
Ὄζῳ ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ, πετάλοις ὑποπεπτηῶτες,
Ὀκτώ· ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
Ἔνθ᾽ ὅγε τοὺς ἐλεεινὰ κατήσθιε τετριγῶτας·
Μήτηρ δ᾽ ἀμφεποτᾶτο ὀδυρομένη φίλα τέκνα·
Τὴν δ᾽ ἐλελιξάμενος πτέρυγος λάβεν ἀμφιαχυῖαν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ τέκν᾽ ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτὴν,
Τὸν μὲν ἀρίζηλον θῆκεν θεὸς, ὅσπερ ἔφηνε·
Λᾶαν γάρ μιν ἔθηκε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω·
Ἡμεῖς δ᾽ ἑσταότες θαυμάζομεν, οἷον ἐτύχθη·
Ὡς οὖν δεινὰ πέλωρα θεῶν εἰσῆλθ᾽ ἑκατόμβας.
Κάλχας δ᾽ αὐτίκ᾽ ἔπειτα θεοπροπέων ἀγόρευε,

" Pulchrâ ſub platano; undè fluebat lympida aqua:
" Illic apparuit magnum ſignum: Draco rubris maculis dorſo diſtinctus,
" Horribilis, quem ipſe Olympius miſit in lucem,
" Ex imo altari prolapſus, ad platanum concitatus perrexit:
" Ibi erant paſſeris pulli, puſilli filioli,
" Ramum ſuper ſummum, ſub foliis latentes,
" Octo; verùm mater nona erat, quæ peperit natos:
" Ibi ille hos miſerabilitèr voravit ſtridentes:
" Mater verò circumvolabat lugens dilectos natos:
" Hanc circumagens alâ prehendit valdè clamitantem.
" Verum poſtquam natos devoravit paſſeris, & ipſam,
" Hunc quidem clarum fecit Deus, qui oſtenderat:
" Lapidem enim ipſum fecit Saturni filius verſuti:
" Nos autem ſtantes admirabamur, quale factum erat:
" Sic igitur terribilia portenta Deorum ſubière hecatombas.
" Calchas verò ſtatim deinde vaticinans concionabatur,

ΣΧΟΛΙΑ.

307. Πλατανίστῳ.] Ὑπὸ τῇ ἱερᾷ πλατάνῳ. Τῇ μέντοι πόσει ἀναγνωστέον, ὡς κυπαρίσσῳ. Ῥέεν.] Ἔρρει, ἐφέρετο. Ἀγλαόν.] Καλόν.

308. Ἔνθ᾽ ἐφάνη.] Ὅπου ἡμῖν ὤφθη ὁ δράκων. ὑπὸ δράκοντος τὸ ὄνομα ὁ Πορφύριος ἐν τοῖς ζητήμασί φησι, λέγων αὐτὸν Σιτῖνον· ὥς φησιν ἱστορεῖται Διονυσίῳ ἐν τῇ ι. Τῶν λοιπῶν. Σῆμα.] Σημεῖον ἡμῖν ἐφάνη ὑπὸ Διὸς πεμφθέν. Νῶτα δαφοινός.] Πυρρὸς κατὰ τὰ νῶτα· ἢ ὁ ἄγαν φόνιος.

309. Σμερδαλέος.] Καταπληκτικὸς, φοβερός. Ὀλύμπιος.] Ὁ Ζεύς. Ἧκεν.] Ἀφῆκεν, ἔπεμψε. Φόωσδε.] Εἰς τὸ φῶς.

310. Βωμοῦ ὑπαΐξας.] Τοῦ βωμοῦ ὑπεξελθών. Πρός ῥα πλατάνιστον.] Πρὸς τὴν πλάτανον δέ. Ὄρουσεν.] Ἀνώρμησεν, ἀνῆλθεν.

311. Ἔσαν.] Ἦσαν, ὑπῆρχον. Στρουθοῖο.] Στρουθοῦ. Νεοσσοί.] Πῶλοι. Νήπια.] Μικρά.

312. Ὄζῳ ἐπ᾽ ἀκροτάτῳ] Ἐπὶ τοῦ ὑψηλοῦ ἀκροκλάδου. Πετάλοις.] Φύλλοις. Ὑποπεπτηῶτες.] Ὑποπεπτωκότες, ὑποκείμενοι.

314. Ἐλεεινά.] Ἐλεεινῶς, οἰκτρῶς. Κατήσθιε.] Κατησθίεσκε, κατέτρωγε. Τετριγῶτας.] Τρίζοντας, κράζοντας, φωνήν τινα φαύλην ἀποτελοῦντας.

315. Ἀμφεποτᾶτο.] Περὶ αὐτοὺς ἐπέτετο.

316. Ἐλελιξάμενος.] Σείσας, ἐπιστραφείς. Πτέρυγος.] Παροξυτόνως. Καὶ ὁ μὲν κανὼν θέλει προπαροξυτόνως, ὡς ὄρτυγος· ἀλλ᾽ ἐπειδὴ οὕτως δοκεῖ τίζειν τῷ Ἀριστάρχῳ, πειθόμεθα αὐτῷ, ὡς πάνυ ἀρίστῳ γραμματικῷ. Λάβεν.] Ἐκράτησεν. Ἀμφιαχυῖαν.] Περὶ τὰ τέκνα αὐτῆς θρηνοῦσαν.

317. Κατὰ τέκν᾽ ἔφαγε.] Κατέφαγε τὰ τέκνα. Καὶ αὐτήν.] Τὴν στρουθὸν δηλονότι.

318. Τὸν μέν.] Τοῦτον μέν. Ἀρίζηλον.] Διάδηλον, φανερόν. Θῆκεν.] Ἔθηκεν, ἐποίησε. Θεὸς, ὅσπερ ἔφηνε.] Ὅπερ αὐτὸν φανῆναι ἐποίησεν, ὁ Ζεύς.

319. Λᾶαν.] Λίθον.

320. Ἑσταότες.] Ἑστηκότες. Θαυμάζομεν.] Ἐξεπληττόμεθα. Οἷον ἐτύχθη.] Οἷον ἐγένετο.

321. Ὡς οὖν δεινά.] Ὡς οὖν φοβερά. Πέλωρα.] Μέγιστα σημεῖα.

322. Θεοπροπέων.] Μαντευόμενος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

308. Adde ad Scholion ex *Porphyrio*, illud *Ptolemæi Hephæſtionis*, l. 2. Ὅτι Ἀλέξανδρος ὁ Μύνδιος

VARIÆ LECTIONES.

307. Ὅθεν) γρ. ὅθι, *Euſtath.* fol. 170. lin. 31. At MS. CCC. ὅθεν &c.

314. Ἔνθα δ᾽) γρ. ἔνθ᾽ ἄρ᾽.

314. Τετριγῶτας) γρ. τετρίζοντας, *Zenodotus*, apud *Euſtath.* fol. 173. lin. 42. τετρίζοντας, *idem* fol. 374. lin. 15. & fol. 1399. lin. 48. τετριγῶτας, MS. CCC.

316. Πτέρυγος) γρ. πτερύγος, à πτερὺξ, *Ariſtarch.* apud *Euſtath.* fol. 174. lin. 3. & *Br. Schol.*

318. Ὅσπερ) γρ. ὥσπερ, *Barocc.* MS.

321. Ὡς οὖν—Κάλχας δ᾽ αὐτίκα) γρ. ὡς οὖν—Κάλχας αὐτίκα, MS. *Mori.* & MS. *Barocc.* *Ibid.* Πέλωρα) γρ. πελώρια, *Barocc.*

Τίπτ' ἄνεῳ ἐγένεσθε, καρηκομόωντες Ἀχαιοί;
Ἡμῖν μὲν τόδ' ἔφηνε τέρας μέγα μητίετα Ζεὺς,
Ὄψιμον, ὀψιτέλεστον, ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
Ὡς οὗτος κατὰ τέκν' ἔφαγε στρουθοῖο, καὶ αὐτὴν,
Ὀκτὼ, ἀτὰρ μήτηρ ἐνάτη ἦν, ἣ τέκε τέκνα·
Ὣς ἡμεῖς τοσσαῦτ' ἔτεα πολεμίξομεν αὖθι,
Τῷ δεκάτῳ δὲ πόλιν αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Κεῖνός θ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ἀλλ' ἄγε, μίμνετε πάντες, ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Αὐτοῦ, εἰσόκεν ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἕλωμεν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,

" Cur muti facti estis, comantes Achivi?
" Nobis quidem hoc ostendit signum magnum providus Jupiter,
" Serum, seri exitûs; cujus gloria nunquam peribit.
" Ut hic natos devoravit passeris, & ipsam,
" Octo, sed mater nona erat, quæ peperit natos:
" Sic nos tot annos bellabimus ibi;
" Decimo autem urbem capiemus latas-vias habentem.
" Et ille sic concionatus est: quæ nunc omnia complentur.
" Verùm age, manete omnes, bene-ocreati Achivi,
" Hîc, quousque urbem magnam Priami capiamus.
Sic dixit: Argivi vero altùm clamarunt (circumcircaque naves
Terribiliter sonitum reddebant, clamantibus Achivis)
Sermonem approbantes Ulyssis divini.
Inter hos dixit Gerenius eques Nestor,

ΣΧΟΛΙΑ.

323. Τίπτε.] Τί ποτε. Ἄνεῳ.] Ἄφωνοι, κατὰ στέρησιν τῆς ἰωῆς, ὅ ἐστι, τῆς φωνῆς.

324. Ἡμῖν μέν.] Ἡμῖν μὲν οὖν. Τέρας.] Σημεῖον.

325. Ὄψιμον.] Βραδυχρόνιον. Ὀψιτέλεστον.] Ὀψὲ καὶ βραδέως πληρωθησόμενον. Ὅου κλέος οὔ ποτ' ὀλεῖται.] Οὗτινος ἡ δόξα, ἢ, οὐκ ἄν, ἡ δόξα ἀπολεῖται.

328. Ὡς ἡμεῖς.] Οὕτως ἡμεῖς. Πτολεμίξομεν.] Πολεμήσομεν. Αὖθι.] Αὐτόθι ἐν τῇ Ἰλίῳ.

329. Τῷ δεκάτῳ δέ.] Προσληπτέον, ἐνιαυτῷ. Αἱρήσομεν.] Πορθήσομεν.

330. Κεῖνος.] Ἐκεῖνος. Τὰ δὴ νῦν.] Ταῦτα ἐπὶ τοῦ παρόντος. Τελεῖται.] Τελειοῦται, πληροῦται.

331. Μίμνετε.] Μένετε.

332. Εἰσόκεν.] Ἕως ἄν. Ἄστυ.] Πόλιν.

333. Ὣς ἔφατ'. Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον.] Καὶ τὰ ἑξῆς. Τὸ ἑξῆς οὕτως, Ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον μῦθον ἐπαινήσαντες Ὀδυσσῆος θείοιο. Ἀμφὶ δὲ νῆες.] Ἀμφοτέρωθεν αἱ νῆες, ὅ ἐστι, πᾶσαι.

334. Σμερδαλέον.] Σμερδνὸν, καταπληκτικῶς, φοβερῶς. Κονάβησαν.] Ἐκονάβησαν, ἤχησαν. Ἀϋσάντων.] Βοησάντων.

335. Ἐπαινήσαντες.] Ἐπαινέσαντες. Ὀδυσσῆος θείοιο.] Τοῦ θείου καὶ θαυμαστοῦ Ὀδυσσέως.

336. Γερήνιος.] Ἔντιμος, παρὰ τὸ γέρας. Ἢ, ὁ ἐν Γερήνῃ κώμῃ τραφείς. Ἱππότα.] Ἀντὶ τοῦ ἱππικός· νῦν δὲ φυγάς· ὁ γὰρ Ποιητὴς νῦν, ἀντὶ τοῦ φυγά-

NOTÆ.

323. Καρηκομόωντες) Ἰστέον, ὅτι καρηκομόωντες συνθέτως, ἢ κάρη κομόωντες, ἐν παραθέσει. *Eustath.* fol. 1402. lin. 48.

325. Ὅου κλέος οὔποτ' ὀλεῖται) Τὸ ὅου pro οὗ, Ἀττικῷ πλεονασμῷ, ut *Odyss.* α'. v. 70. Ita ἑοῖς pro σοῖς. *Hesiod.* Theogon. v. 145. Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἑοῖς ἐνέκειτο μετώπῳ. Ita ἑῆς pro ἧς *Iliad.* π'. v. 208. Ἓ pro ἑ *Iliad.* υ'. v. 171. Ita ἕως pro ὡς, ut & ὡς, pro ἕως, ut *Odyss* δ'. v. 389. Ὥς κέν τοι εἴπῃσιν ὁδὸν καὶ μέτρα κελεύθου, ut *Hesych.* legit.

328 Ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ') Olim in pluribus ἡμεῖς τοσαῦτ', ut in *Florentina. Basil. Henr. Stephan. Castellion.* &c. quare nonnulli ad Versum staminandum, τοσσαῦτ' legebant, at MS. *Mori* legit, Ὡς ἡμεῖς γε τοσαῦτ' ἔτεα. MS. CCC. τοσσαῦτ' *Rectissimè.*

329. Πόλιν αἱρήσομεν] *Ultima* τοῦ πόλιν producitur, ut α'. v. 19.

NOTÆ IN SCHOLIA.

φασι, Δράκοντα γηγενῆ συμμαχῆσαι Ἡρακλεῖ πρὸς τὸν Νεμεαῖον Λέοντα· ὃν καὶ ἀναστραφῆναι ὑπὸ Ἡρακλέους καὶ συναπελθόντα αὐτῷ ἐς Θήβας ἐν Αὐλίδι μεῖναι· καὶ τοῦτον εἶναι τὸν τοὺς νεοσσοὺς καταφαγόντα τοῦ στρουθοῦ, καὶ ἀπολιθωθέντα.

VARIÆ LECTIONES.

323. Καρηκομόωντες) γρ. κάρη κομόωντες, Vid. in *Textum.*

328. Ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ') γρ. ὡς ἡμεῖς τοσαῦτ', & γρ. τοσαῦτ', verum MS. CCC. *Cantab.* & MSS. 2. Oxon. ut nunc Nos, ὡς ἡμεῖς τοσσαῦτ'. MS. *Mori* ὡς ἡμεῖς γε τοσαῦτ'.

331. Ἀλλ' ἄγε) γρ. ἀλλά γε. MS. *Barocc.*

335. Ἐπαινήσαντες) γρ. ἐπαινέσαντες, MS. *Mori.*

Ὦ.

Ὢ πόποι, ἦ δὴ παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε
Νηπιάχοις, οἷς οὔτι μέλει πολεμήια ἔργα.
Πῆ δὴ συνθεσίαι τε καὶ ὅρκια βήσεται ἡμῖν;
Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν,
Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν·
Αὔτως γάρ ῥ' ἐπέεσσ' ἐριδαίνομεν, οὐδέ τι μῆχος
Εὑρέμεναι δυνάμεσθα, πολὺν χρόνον ἐνθάδ' ἐόντες.
Ἀτρείδη, σὺ δ' ἔθ', ὡς πρίν, ἔχων ἀστεμφέα βουλήν,
Ἄρχευ' Ἀργείοισι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας,
Τούσδε δ' ἔα φθινύθειν, ἕνα καὶ δύο, τοί κεν Ἀχαιῶν

" Dii boni, re verâ pueris ſimiles loquimini
" Parvis, quibus non ſunt curæ bellica opera.
" Quò jam pactaque & juramenta ibunt nobis?
" In ignem nempè conſiliaque abierint, curæque virorum,
" Sacramentaque vini-libatione-ſancita, & dextræ, quibus confiſi ſumus.
" Fruſtrà enim verbis contendimus, neque ullam rationem
" Inire poſſumus, etſi multo tempore hic moremur.
" Atrida, tu verò etiamnum, ſicut prius, habens firmum conſilium,
" Impera Argivis in duris prælüs,
" Hos autem ſine tabeſcere, unum & alterum; qui ab Achivis

ΣΧΟΛΙΑ.

ὅλος κέχρηται. Ἡρακλῆς ἐπιστρατεύσας τῇ Πύλῳ, διὰ τὸ μὴ καθαρθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Νηλέως, τὸν Ἰφίτου φόνον, καὶ διὰ τὴν τῶν Νηλειδῶν ἀφροσύνην, πολὺς ἦν πορθῶν τὴν πόλιν· καὶ ἐφ' ὅσον μὲν Περικλύμενος ὁ Νηλέως ἔζη, δυσάλωτος ἦν ἡ πόλις. ἀμφίβιος γὰρ ἐγένετο ἐκεῖνος. καὶ δὴ γενόμενον αὐτὸν μέλισσαν, καὶ στάντα ἐπὶ Ἡρακλέους ἅρματος, Ἀθηνᾶ * εἰκάσασα Ἡρακλεῖ, ἐποίησεν ἀναιρεθῆναι. Τότε Νέστωρ ἐν Γερηνοῖς τρεφόμενος, πορθηθείσης τῆς Πύλου, καὶ τῶν ἕνδεκα ἀδελφῶν αὐτοῦ ἀναιρεθέντων, μόνος περιελείφθη· διὸ καὶ Γερήνιος ὠνομάσθη. Ἱστορεῖ Ἡσίοδος ἐν Καταλόγοις.

337. Παισὶν ἐοικότες ἀγοράασθε Νηπιάχοις.] Νηπίοις ἴσα φρονεῖτε. Ἐοικότες.] Ὡμοιωμένοι. Ἀγοράασθε.] Ἐκκλησιάζετε, δημηγορεῖτε.

338. Οἷς οὔτι.] Οἷς οὐδέν. Μέλει.] Διὰ φροντίδος ἐστί. Πολεμήια ἔργα.] Πολεμικὰ ἔργα.

339. Ποῦ δή.] Ἤτοι, Ποῖ δή· ἤ, Πῶς δή; Συνθεσίαι.] Αἱ συνθῆκαι. Ὅρκια.] Ὅρκοι. Βήσεται.] Ἀντὶ τοῦ, ἴωσαν, ἐπορεύθησαν· ἢ ἀντὶ τοῦ, πῶς ἀναπληρώσομεν τοὺς ὅρκους, οὓς ἐποιησάμεθα περὶ Ἑλένης. Ποῦ δὴ συνθεσίαι τε.] Ποῦ δὴ καὶ αἱ συνθῆκαι τῶν ἐκ τῆς Ἑλλάδος ἀρίστων, ἐπὶ μνηστείᾳ τῆς Ἑλένης παρόντων, διὰ γένος καὶ κάλλος; Τυνδάρεως ὁ πατὴρ αὐτῆς, ὥς τινες φασί, φυλασσόμενος, μή ποτε, ἕνα αὐτῶν προκρίνας, τοὺς ἄλλους ἐχθροὺς ποιήσηται, κοινὸν αὐτῶν ὅρκον ἔλαβεν· ἦ μὴν τῷ ληψομένῳ τὴν παῖδα, ἀδικουμένῳ περὶ αὐτήν, σφόδρα ἐπαμυνεῖν· διόπερ Μενελάῳ αὐτὴν ἐκδίδωσι. καὶ μετ' οὐ πολὺν χρόνον, ἁρπαχθείσης ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, ἐκοινώνησαν τῆς στρατείας διὰ τοὺς γενομένους ὅρκους. Ἡ ἱστορία παρὰ Στησιχόρῳ. Βήσεται.] Ἀποβήσεται.

340. Ἐν πυρὶ δὴ βουλαί τε γενοίατο, μήδεά τ' ἀνδρῶν.] Ὑπὸ τοῦ πυρὸς ἀφανισθεῖεν αἵ τε γνῶμαι ἡμῶν, καὶ τὰ βουλεύματα. Μήδεα.] Βουλεύματα, σκέψεις. Γενοίατο.] Γένοιντο.

341. Σπονδαί τ' ἄκρητοι.] Καὶ αἱ δι' ἀκράτου οἴνου γενόμεναι θυσίαι. Δεξιαί.] Δεξιώσεις, συνθῆκαι. Ἧς ἐπέπιθμεν.] Αἷς ἐπεπιστεύκειμεν.

342. Αὔτως.] Εἰκῇ, μάτην. Ἐπέεσσι.] Λόγοις. Ἐριδαίνομεν.] Ἐρίζομεν, φιλονεικοῦμεν. Μῆχος.] Μηχάνημα, τέχνασμα.

343. Εὑρέμεναι.] Εὑρεῖν. Ἐόντες.] Ὄντες, ὑπάρχοντες.

344. Ὡς πρίν.] Ὡς καὶ πρότερον. Ἀστεμφέα.] Ἀσφαλῆ καὶ ἀμετακίνητον.

345. Ἄρχευ' Ἀργείοισιν.] Ἡγοῦ τῶν Ἑλλήνων. Κρατεράς.] Ἰσχυράς. Ὑσμίνας.] Μάχας.

346. Τούσδε δ' ἔα.] Τούτους δὲ ἔα. Φθινύθειν.] Φθείρεσθαι. Ἕνα καὶ δύο.] Εὐφυέστερον αἰνίττεται Ἀχιλλέα καὶ Πάτροκλον· ἄμεινον δέ, Ἕνα καὶ δύο, ἀντὶ τοῦ, Θερσίτην, καὶ ἕτερον τοιοῦτον. Τοί κεν.] Οἵτινες ἄν.

NOTÆ.

337. Ἀγοράασθε) Vid. ſuprà, ad v. 113. An ἠγοράασθε, ut *Iliad.* Θ'. v. 230.

346. Τούσδε δ' ἔα φθινύθειν ἕνα καὶ δύο) *Euſtath.* fol. 642. lin. 32. Ὧν τὸ μὲν εἰς Θερσίτην, τὸ δ' εἰς Ἀχιλλέα δοκεῖ κατά τινας ἀποτείνεσθαι. *Idem*, fol. 178. lin. 15. ubi plura. Confer *Br. Schol.* MS. CCC, legit, ut Nos, Τούσδε δ' ἔα &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

336. * Εἰκάσασα) γρ. δείξασα.

339. Τυνδάρεως, ὁ πατὴρ αὐτῆς) Hunc locum illuſtrant *Iſocrates*, *Helenæ* Encomio, p. 506. *Apollodorus*, Biblioth. l. 3. c. x. §. 9. *Pauſanias* in *Laconicis*. Vid. quæ nos ad *Euripid.* Iphigen. Aul. v. 58.

VARIÆ LECTIONES.

337. Ἀγοράασθε) γρ. ἠγοράασθε, vid. Not. in *Text.*

339. Ποῦ δή) γρ. πῆ, *Dionyſ. Halicarn.* §. 2. fol 96. Edit. *Hudſon.* MSS. CCC. MS. *Barocc.* & *Laud.*

344. Σὺ δ' ἔτ') γρ. σὺ δὲ θ', MS. CCC. non æque bene. Verum hujuſmodi Voces ſæpè confunduntur invicem.

345. Ἄρχευ' Ἀργείοισι) γρ. Ἄρχου Ἀργείοισι. Vid. ι'. v. 200. & *H. Stephan.* in hunc locum.

346. Τούσδε δ' ἔα) γρ. olim τοὺς δὲ δ' ἔα, malè; corrigo ex MSS. CCC. &c.

Νόσφιν

Νόσφιν βουλεύωσ'· ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν,
Πρὶν Ἄργοσδ' ἰέναι, πρὶν καὶ Διὸς αἰγιόχοιο
Γνώμεναι, εἴτε ψεῦδος ὑπόσχεσις, ἠὲ καὶ οὐκί.
Φημὶ γὰρ ὦν κατανεῦσαι ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ἤματι τῷ, ὅτε νηυσὶν ἐπ' ὠκυπόροισιν ἔβαινον
Ἀργεῖοι, Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντες·
Ἀστράπτων ἐπιδέξι', ἐναίσιμα σήματα φαίνων·
Τῷ μή τις πρὶν ἐπειγέσθω οἰκόνδε νέεσθαι,
Πρίν τινα πὰρ Τρώων ἀλόχῳ κατακοιμηθῆναι,
Τίσασθαι δ' Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
Εἰ δέ τις ἐκπάγλως ἐθέλει οἰκόνδε νέεσθαι,
Ἁπτέσθω ἧς νηὸς ἐϋσσέλμοιο μελαίνης,
Ὄφρα πρόσθ' ἄλλων θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ.
Ἀλλά, ἄναξ, αὐτός τ' εὖ μήδεο, πείθεό τ' ἄλλῳ·
Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος ἔσσεται, ὅ, τι κεν εἴπω.

" Seorsum consulunt: Utilitas etenim non erit ex ipsis,
" Priusquam Argos redeamus, quam & Jovis Ægiochi
" Cognoscamus, an falsa promissio, an & non.
" Dico enim annuisse præpotentem Saturnium
" Die illo, quando naves citas conscenderunt
" Argivi, Trojanis cædem ac fatum ferentes,
" Fulgurantem ad dextram, fausta signa ostendentem:
" Quare, nemo prius festinet domum redire,
" Quàm quisque apud Trojanorum uxorem dormiverit,
" Ac ultus fuerit Helenæ raptum gemitúsque.
" Quòd si quis vehementer volet domum redire,
" Tangat nigram suam navem habentem-bona-transtra;
" Ut ante alios mortem & fatum assequatur.
" Sed, rex, & tu bene consulito, & crede alteri:
" Non rejectaneum consilium erit, quod dixero.

ΣΧΟΛΙΑ.

347. Νόσφιν.] Ἰδίᾳ, χωρίς. Ἄνυσις δ' οὐκ ἔσσεται αὐτῶν.] Ἐντελὴς δὲ πρᾶξις οὐ γενήσεται αὐτῶν, ὅτι πρὸ τοῦ δέοντος χρόνου παρελθεῖν ἡμᾶς εἰς τὴν Πελοπόννησον τῇ Διὸς γνώμῃ. Οὐκ ἔσσεται.] Οὐ γενήσεται.

348. Πρίν.] Πρότερον. Ἰέναι.] Παραγενέσθαι.

349. Γνώμεναι.] Γνῶναι. Ψεῦδος ὑπόσχεσις.] Ψευδὴς ἡ ὑπόσχεσις. Ἠὲ καὶ οὐκί.] Ἢ καὶ ἀληθινῶς.

350. Φημὶ γὰρ ὦν.] Ὑπολαμβάνω οὖν δή. Κατανεῦσαι.] Ἐπινεῦσαι. Ὑπερμενέα.] Ὑπερέχοντα τῇ δυνάμει πάντων. Κρονίωνα.] Κρόνου παῖδα, Δία. εἰσὶ γὰρ καὶ ἕτεροι ἄρρενες β', Ποσειδῶν, Ἀΐδης· θήλειαι δὲ Ἑστία, Δημήτηρ, Ἥρα.

351. Ἤματι τῷ.] Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ὠκυπόροισι.] Ταχείαις. Ἔβαινον.] Ἐπέβαινον, εἰσῄεσαν.

352. Φόνον καὶ κῆρα.] Θανατηφόρον εἱμαρμένην.

353. Ἀστράπτων.] Ἀστραπὰς ποιῶν. Ἐπιδέξια.] Ἐπιδεξίως, αἰσίως. Ἐναίσιμα.] Καθήκοντα, συμφέροντα, ἀγαθά. Σήματα.] Σημεῖα. Φαίνων.] Δεικνὺς, καὶ φανερὰ ποιῶν ἡμῖν.

354. Τῷ μή τις.] Διὸ μηδείς. Ἐπειγέσθω.] Σπουδαζέτω, σπευδέτω.

355. Πὰρ Τρώων ἀλόχῳ.] Παρὰ Τρωϊκῇ γυναικί. Κατακοιμηθῆναι.] Συγκοιμηθῆναι. Πρίν.] Πρὶν ἄν.

356. Τίσασθαι δ' Ἑλένης.] Καὶ τὰ ἑξῆς. Πρὶν ἂν ἡμᾶς τιμωρίαν λαβεῖν, ἀντὶ τῶν γενομένων ἡμῖν δι' Ἑλένην στεναγμῶν καὶ κακῶν. Τίσασθαι.] Τιμωρήσασθαι. Ὁρμήματα.] Ἐνθυμήματα· μᾶλλον δὲ ὡς, ἁρπαγήν. Στοναχάς τε.] Καὶ στεναγμούς.

358. Ἁπτέσθω.] Λαμβανέσθω. Ἧς νηός.] Τῆς ἰδίας νηός. Μελαίνης.] Βαθείας, σκοτεινῆς, ἢ πίσσῃ κεχρισμένης.

359. Πρόσθ' ἄλλων.] Πρότερον τῶν λοιπῶν, ἢ, ἔμπροσθεν. Πότμον.] Μόρον· ὅ ἐστιν ἵν' εὐθὺς πρὸ πάντων ἐκεῖνος ἐπὶ θάνατον ἔλθῃ, καὶ ἀναπληρώσῃ τὴν εἱμαρμένην. Ἐπίσπῃ.] Ἐπιδιώξῃ, καταλάβῃ.

360. Ἀλλά, ἄναξ.] Ἀλλ', ὦ βασιλεῦ. Ἀποστρέφει δὲ τὸν λόγον ἀπὸ τῶν Ἑλλήνων πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα· καὶ καλεῖται τὸ σχῆμα, ἀποστροφή. Εὖ μήδεο.] Σὺ δὲ καλῶς βουλεύου. Πείθεό τ' ἄλλῳ.] Καὶ πείθου ἄλλῳ, λοιπῷ δὲ, τῷ καλῶς σοι συμβουλεύοντι.

361. Ἀπόβλητον.] Ἀποβολῆς ἄξιον, ἀδόκιμον. Ἔσ-

NOTÆ.

350. Φημὶ γὰρ ὦν κατανεῦσαι — Κρονίωνα — Ἀστράπτων) Μεταβολὴ συντάξεως insignis, de quâ *Eustath.* fol. 179. lin. 1. Ὅτι τὸ ἀστράπτων ἐπιδέξια, σολοικοφανές ἐστι καὶ ἀκαταλλήλως ἔχει πρὸς σύνταξιν· τὸ γὰρ ἀκόλουθον, οὕτως ἂν εἶχε, Φημὶ κατανεῦσαι τὸν Δία ἀστράπτοντα ἐπιδέξια· ὁ δὲ ποιητὴς οὐχ οὕτως ἐποίησεν· ἀλλὰ πλείονα ἐμφαίνων θυμὸν ἐν τῷ Τρώεσσι φόνον καὶ κῆρα φέροντας, εἶπε, ὡς ἄλλης ἀρχῆς, ἀσυνδέτως ἀρχόμενος, φησὶν, ἀστράπτων ἐπιδέξια, λείποντος τοῦ ἦν ὑπαρκτικοῦ ῥήματος, & ibi plura ex *Euripide* & *Sophocle* &c. Vid. *Plutarch.* Vitâ *Homeri* §. VII. & quæ Nos ad *Eurip.* Phœniss. v. 290. Tale illud *Iliad.* ζ v. 510. — ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς Ῥίμφα ἓ γοῦνα φέρει. Vid. infra, ad v. 681.

361. Οὔτοι ἀπόβλητον ἔπος) *Ultima* τοῦ ἀπόβλητον producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis*, & ob *Accentum* sequentem.

VARIÆ LECTIONES.

349. Ἠὲ καὶ οὐκί) γρ. εἴτε καὶ οὐκί, MS. *Mori*, in *Textu*, at super τὸ εἴτε scribitur ἠὲ, ut *Emendatio*, MS. *Barocc.* Oxon. tamen etiam εἴτε, pro ἠὲ, &c.

Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα, κατὰ φρήτρας, Ἀγάμεμνον,
Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ, φῦλα δὲ φύλοις·
Εἰ δέ κεν ὣς ἔρξῃς, καί τοι πείθωνται Ἀχαιοὶ,
Γνώσῃ ἔπειθ', ὅς θ' ἡγεμόνων κακὸς, ὅς τέ νυ λαῶν,
Ἠδ' ὅστις ἐσθλὸς ἔῃσι· κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται·
Γνώσεαι, εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις,
Ἢ ἀνδρῶν κακότητι, καὶ ἀφραδίῃ πολέμοιο.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Ἦ μὰν αὖτ' ἀγορῇ νικᾷς, γέρον, υἷας Ἀχαιῶν·
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοιοῦτοι δέκα μοι συμφράδμονες εἶεν Ἀχαιῶν·
Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε περθομένη τε.

" Secerne viros per populos, per curias, Agamemnon,
" Ut Curiales curialibus opem ferant, populares popularibus:
" Si autem sic feceris, & tibi paruerint Achivi,
" Cognosces deinde, quique Ducum ignavus, quique militum,
" Et qui fortis fuerit; per seipsos enim pugnabunt:
" Cognosces etiam, an Diis obstantibus urbem non expugnabis,
" An virorum ignavia, & imperitia belli.
Hunc respondens allocutus est rex Agamemnon,
" Revera concione vincis, o senex, filios Achivorum:
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Pallas, & Apollo,
" Tales decem mihi consultores essent Achivorum!
" Sic cito caderet urbs Priami regis,
" Manibus nostris captaque excisaque.

ΣΧΟΛΙΑ.

...σεται.] Ἔσται, γενήσεται. Ὅ, τις κεν εἴπω] Ὅ, τι ἂν εἴπω.

362. Κρῖν.] Διάκρινε, διαχώρισον. Κατὰ φῦλα.] Κατὰ ἔθνη· ὅ ἐστι, κατὰ πλήθη. Κατὰ φρήτρας.] Κατὰ φρατρίας, ὅ ἐστι, συγγενείας.

363. Ὡς φρήτρη φρήτρηφιν ἀρήγῃ.] Ὅπως ἡ ἰδία φρατρία τῇ ἑαυτῆς φρατρίᾳ βοηθῇ. Φῦλα δὲ φύλοις.] Τὰ δὲ ἔθνη τοῖς ἔθνεσιν.

364. Ἔρξῃς.] Πράξῃς.

365. Γνώσῃ.] Μάθῃς. Ὅς τε.] Καὶ ὅστις. Κακός.] Δειλὸς, ἀσθενής. Νύ.] Δή.

366. Ἠδ' ὅστις.] Καὶ ὅστις. Ἐσθλός.] Ἀγαθὸς, ἀνδρεῖος. Ἔῃσι.] Ὑπάρχει. Κατὰ σφέας.] Καθ' ἑαυτοὺς ὑπὲρ ἑαυτῶν. Κατὰ σφέας γὰρ μαχέονται.] Οὕτω γὰρ ἂν προθύμως κατὰ τὴν ἑαυτοῦ δύναμιν ἕκαστος μαχέσεται.

367. Γνώσεαι, εἰ καὶ θεσπεσίῃ πόλιν οὐκ ἀλαπάξεις.] Ἐπιγνώσῃ, πότερον θεία γνώμη ἐστὶν ἡ ἐμποδιζομένη σοι πρὸς τὸ ἑλεῖν τὴν Ἴλιον, ἢ ἡ τῶν ἀνδρῶν δειλία, καὶ ἀπειρία τῶν πολεμικῶν ἔργων. Θεσπεσίῃ.] Θείᾳ γνώμῃ. Οὐκ ἀλαπάξεις.] Οὐκ ἐκπορθήσεις.

368. Κακότητι.] Κακίᾳ, δειλίᾳ. Ἀφραδίῃ.] Ἀπειρίᾳ. Ἐζήτηται δὲ, διατί ταύτην τὴν τάξιν πρὸ πολλοῦ μὴ ὑπετίθετο ὁ Νέστωρ; ἤτοι ὅτι πάλαι μὲν Ἀχιλλεὺς φίλος ὢν τῶν Ἑλλήνων, ἤρκει πρὸς τὸ συνέχειν τοὺς βαρβάρους· καὶ καλῶς ἐκείνῳ θαρρῶν, οὐκ ἐποίει τοῦτο. νῦν δὲ, αὐτοῦ μηνίοντος, εἰκότως ἀσφαλέστερον διατάξειν εἰσάγει. *Ἢ ὅτι μὲν ἐγένετο μάχη ἡ νῦν ἡ συστάδην μάχη Ἀχαιοῖς τε καὶ Τρωσίν· ἀλλὰ μόνον ἀκροβολισμοί τινες, διὰ τὴν τοῦ Ἀχιλλέως πολεμαρχίαν, καὶ τὸν ἐξ ἐκείνου φόβον.

370. Ἦ μάν.] Ὄντως, ἀληθῶς δή. Ἀγορῇ] Δημηγορίᾳ, συμβουλίᾳ. Νικᾷς.] Ὑπερβάλλεις.

371. Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον.] Εἴθε γάρ. ἔστι δὲ ἐπίρρημα εὐκτικόν. ἐντεῦθεν δέ τινες νομίζουσιν, Ἀθηναῖον γεγονέναι τὸν Ποιητήν· τὸ γὰρ Ἀθηναίη, Ἀττικὸν, καὶ ἴδιον εἶναι τὸν ὅρκον Ἀθηναίοις.

372. Συμφράδμονες.] Σύμβουλοι. Εἶεν.] Ἦσαν, ὑπῆρχον.

373. Τῷ κεν.] Οὕτως γ' ἄν. Τάχα.] Ταχέως. Ἠμύσειε.] Κλιθείη, πέσοι.

374. Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν.] Ὑπὸ τῶν ἡμετέρων χειρῶν. Ἁλοῦσα.] Ληφθεῖσα. Περθομένη τε.] Πορθηθεῖσα. Ἐζήτηται καὶ τοῦτο, διατί, Ὀδυσσέως κατασχόντος διὰ λόγων τοὺς ὄχλους, καὶ πάντα πράξαντος συνετὸν καὶ σπουδαῖον ποιήσαντος, ὁ Βασιλεὺς νῦν δύναμιν ἐν τῷ λέγειν τῷ Νέστορι προσμαρτυρεῖ ἤτοι, ὡς δυνατώτερον προκατειλημμένων γὰρ τῶν ἐπιχειρημάτων Ἀθηνᾶς καὶ Ὀδυσσέως, ὅμως εὐπόρησε λόγων. ἢ ὅτι ὁ μὲν μόνον

NOTÆ.

362. Κρῖν' ἄνδρας κατὰ φῦλα) Vid. ad Δ. v. 297.

367. Γνώσεαι, εἰ καὶ θεσπεσίῃ) Hesych. v. Θεσπέσιον, ut Nos legit, sublato τὸ Δ· & sanè, si δὲ adesse debuisset, multò meliùs γνώσῃ legeretur, ut v. 365. Γνώσεαι δ', MS. CCC. tum *Synizesis* in Scansione.

NOTÆ IN SCHOLIA.

368. * Quæ hic in fine sequuntur, post διατάξειν εἰσάγει, ex *Eustath.* fol. 180 lin. 45.

VARIÆ LECTIONES.

363. Ἀρήγῃ) γρ. ἀρήγει, MSS. *Colbert.* & *Cantabr.* apud *Dionys.* ibid. non benè.

366. Μαχέονται) γρ. μαχέωνται, MSS. *Colbert.* & *Cantabr.*

367. Γνώσεαι, εἰ) γρ. γνώσεαι δ' εἰ, & γνώσῃ δ' εἰ &c.

Ἀλλά μοι αἰγίοχος Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν,	" Sed mihi Ægiochus Saturnus Jupiter dolores dedit,
Ὅς με μετ' ἀπρήκτους ἔριδας καὶ νείκεα βάλλει.	" Qui me in vanas lites & contentiones conjicit.
Καὶ γὰρ ἐγὼν Ἀχιλεύς τε μαχεσσάμεθ', εἵνεκα κούρης,	" Etenim contendimus ego Achillésque, gratiâ puellæ,
Ἀντιβίοις ἐπέεσσιν· ἐγὼ δ' ἦρχον χαλεπαίνων.	" Verbis inter se adversantibus: ego autem primus me dedi infensum.
Εἰ δέ ποτ' ἔς γε μίαν βουλεύσομεν, οὐκ ἔτ' ἔπειτα	" Sin autem unquam in unum consultabimus, non amplius posteà
Τρωσὶν ἀνάβλησις κακοῦ ἔσσεται, οὐδ' ἠβαιόν.	" Trojanis dilatio mali erit, ne paululum quidem.
Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.	" Nunc autem abite pransum, ut conferamus pugnam:
Εὖ μέν τις δόρυ θηξάσθω, εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω,	" Benè quidem quisque hastam acuat, benè & scutum muniat;
Εὖ δέ τις ἵπποισιν δεῖπνον δότω ὠκυπόδεσσιν,	" Bene verò quisque equis prandium det veloces-pedes-habentibus,
Εὖ δέ τις ἅρματος ἀμφὶς ἰδὼν, πολέμοιο μεδέσθω.	" Bene verò quisq; currum utrinque explorans, de prælio curam habeat:
Ὥς κε πανημέριοι στυγερῷ κρινώμεθ' ἄρηϊ.	" Ut per totum diem horrendo cernamus Marte.
Οὐ γὰρ παυσωλή γε μετέσσεται, οὐδ' ἠβαιόν,	" Nulla enim cessatio posteà erit, ne quidem paululum;
Εἰ μὴ νὺξ ἐλθοῦσα διακρινέει μένος ἀνδρῶν.	" Nisi nox veniens diremerit ardorem virorum.
Ἱδρώσει μέν τευ τελαμὼν ἀμφὶ στήθεσσιν	" Sudabit quidem cujusque lorum circum pectora

ΣΧΟΛΙΑ.

συνέδιον. Νέστωρ δὲ, σὺν τῇ διατάξει καὶ συμβουλίᾳ, καὶ τοὺς πρώτους αὐτῶν νικηφόρους ἀποδείκνυσιν.

376. Μετ' ἀπρήκτους.] Πρὸς ἀπράκτους. τοὺς δὲ ἐδὲν ἔτι πρᾶξαι φιλονεικίας. Νείκεα.] Κακολογίας. Βάλλει.] Ἐμβάλλει.

377. Μαχεσσάμεθα.] Ἐφιλονεικήσαμεν. Εἵνεκα.] Ἕνεκα.

378. Ἀντιβίοις.] Ἐναντίοις. Ἦρχον.] Πρῶτος ἠρχόμην τῆς ὀργῆς. Χαλεπαίνων.] Ὀργιζόμενος.

379. Ἔς γε μίαν.] Εἰς μίαν καὶ τὴν αὐτὴν ἐκκλησίαν καὶ συμβουλίαν.

380. Ἀνάβλησις.] Ἀναβολὴ, ὑπέρθεσις τοῦ κακοῦ. Οὐδ' ἠβαιόν.] Οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον καὶ ὀλιγοχρόνιον.

381. Δεῖπνον.] Τὸ παρ' ἡμῖν νῦν ἄριστον λεγόμενον, τὸ πρωϊνὸν βρῶμα. Δόρπος δὲ, τὸ ἐν τῇ ἑσπέρᾳ, ὃ ἡμεῖς δεῖπνον λέγομεν. Δεῖπνον τὸ πρωϊνὸν, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν· ὅ ἐστιν, ἐργάζεσθαι· δόρπον δὲ, ἡ ἑσπερινὴ τροφὴ παρὰ τὸ, οἱονεὶ παύεσθαι τὸ τηνικαῦτα λοιπὸν τοὺς πολεμοῦντας τοῦ δόρατος, ὅ ἐστι τοῦ πολέμου, καὶ ἡσυχάζειν. Ἄρηα.] Νῦν, τὸν πόλεμον. Τετραχῶς γὰρ τούτῳ τῷ ὀνόματι κέχρηται ὁ Ποιητής· ἐπὶ μὲν τοῦ πολέμου, ὡς ἐνταῦθα, Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα· ἐπὶ δὲ τοῦ σιδήρου, ὡς ἐκεῖ, Αἱματόεσσαν ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν· καὶ, Ἔνθαδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης· ἐπὶ δὲ αὐτοῦ τοῦ θεοῦ οὕτως, Καὶ δ' αὐτὸς κυδοιμὸν ἄγει βοβολαγὸν Ἄρηα. καὶ πάλιν, Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης προθαλέλος. ἐπὶ δὲ τῆς πληγῆς, Ἔνθα μάλιστα γίγνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν.

382. Εὖ μέν τις.] Ὅς μὲν καλῶς. Δόρυ.] Ξίφος. Θηξάσθω.] Ἀκονησάτω. Εὖ δ' ἀσπίδα θέσθω. Καὶ ἑτοιμασάτω αὐτοῦ τὴν ἀσπίδα.

383. Εὖ δέ τις.] Ὅς δὲ καλῶς.

384. Εὖ δέ τις ἀμφὶς ἰδών.] Ἕτερος δὲ περισκεψάμενος, καὶ ἀκριβῶς περισκεψάμενος. Μεδέσθω.] Ἐπιμελείσθω ποιείσθω· κρεῖττον γὰρ, δυνατῶν ἐλπίζειν. ἢ γὰρ μὴ ἀποβάντων, ῥᾴδιον ἡττηθείημεν, ἢ πλανηθεῖσαν, ὑπερίζαι ἐχθροὺς. Μεδέσθω.] Φροντιζέτω.

385. Ὥς κε.] Ὅπως ἄν. Πανημέριοι.] Δι' ὅλης ἡμέρας. Στυγερῷ.] Μισητῷ, φοβερῷ. Κρινώμεθα.] Διακρινώμεθα, ἀπεχώμεθα. Ἄρηϊ.] Πολέμῳ.

386. Παυσωλή.] Κατάπαυσις. Οὐδ' ἠβαιόν.] Οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον. Μετέσσεται.] Ἐν ἡμῖν γενήσεται.

387. Διακρινέει.] Διαχωρίσει. Μένος ἀνδρῶν.] Περιφραστικῶς, ἄνδρας, τὴν ἑκάστου δύναμιν καὶ προθυμίαν.

388. Ἱδρώσει.] Ὑγρανθήσεται ὑπὸ τοῦ ἱδρῶτος τοῦ πολεμοῦντος. Τευ.] Τινός. Τελαμών.] Ὁ ἀναφορεὺς νῦν τῆς ἀσπίδος· ὅ ἐστι, πλατὺς ἱμὰς, ἀφ' οὗ ἡ ἀσπὶς ἤρτηται. ἔστι δὲ καὶ ἕτερος τελαμὼν τοῦ ξίφους. Ἀμφὶ στήθεσσιν.] Περὶ τοῖς στήθεσι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

375. Ἄλγε' ἔδωκεν) Ex hoc loco, uti fit, orta Varia Lectio ad d. v. 2.

376. Μυκάλης) Ὄρος Πελήνης. Huc refer Steph. περὶ πόλεων, v. Μυκάλη) Δίδυμος δ' ὄρος τὴν Μυκάλην φησί.

VARIÆ LECTIONES.

375. Ἔδωκεν) γρ. ἔθηκεν, Vid. ad d. v. 2.

377. Μαχεσσάμεθ') γρ. μαχησάμεθ', Dionysi. Halicarn. Edit. Hudson. ibid.

Ἀσπίδος ἀμφιβρότης, περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται·
Ἱδρώσει δέ τευ ἵππος, ἐΰξοον ἅρμα τιταίνων.
Ὃν δέ κ' ἐγὼν ἀπάνευθε μάχης ἐθέλοντα νοήσω
Μιμνάζειν παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὔ οἱ ἔπειτα
Ἄρκιον ἐσσεῖται φυγέειν κύνας ἠδ' οἰωνούς.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ὡς ὅτε κῦμα
Ἀκτῇ ἔφ' ὑψηλῇ, ὅτε κινήσει Νότος ἐλθὼν
Προβλῆτι σκοπέλῳ· τὸν δ' οὔποτε κύματα λείπει,
Παντοίων ἀνέμων, ὅτ' ἂν ἔνθ', ἢ ἔνθα γένωνται·
Ἀνστάντες δ' ὀρέοντο, κεδασθέντες κατὰ νῆας,
Κάπνισσάν τε κατὰ κλισίας, καὶ δεῖπνον ἕλοντο.
Ἄλλος δ' ἄλλῳ ἔρεζε θεῶν αἰειγενετάων,
Εὐχόμενος θάνατόν γε φυγεῖν καὶ μῶλον Ἄρηος.
Αὐτὰρ ὁ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Πίονα, πενταέτηρον, ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
Κίκλησκεν δὲ γέροντας ἀριστῆας Παναχαιῶν·
Νέστορα μὲν πρώτιστα, καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴαντε δύω, καὶ Τυδέος υἱόν·

" Scuti circumtegentis hominem, lanceâ verò *quisque* manum agitabitur:
" Sudabit & cujusque equus, politum currum trahens.
" Quem autem ego seorsum à pugnâ volentem videro
" Manere apud naves nigras, non ei postea
" Possibile erit fugere canes alitesque.
Sic dixit: Argivi vero altùm clamabant, sicut quando fluctus
Ad altum littus, cùm moverit Notus surgens
In procurrentem scopulum, quem nunquam fluctus relinquunt,
Quibusvis ventis *flantibus*; quando hinc, vel illinc oriantur:
Surgentes itaque ruebant, sparsi per naves,
Fumumque excitabant, per tentoria, & prandium sumebant.
Alius autem alii sacrificabat deorum semper-existentium,
Orans ut mortem fugeret, & discrimen belli.
Sed bovem sacrificavit rex virorum Agamemnon
Pinguem, quinquennem, præpotenti Saturnio.
Vocavitque Senatores optimates omnium-Græcorum:
Nestorem quidem primùm, & Idomeneum regem,
Deinde vero Ajaces duos, & Tydei filium:

ΣΧΟΛΙΑ.

389. Ἀμφιβρότης.] Τῆς περιεχούσης τὸν βροτὸν, ὅ ἐστι, τὸν ἄνθρωπον, περιεχούσης καὶ σκεπούσης ἀνδρομήκους· ταύταις γὰρ ἐχρῶντο ταῖς ἀσπίσιν οἱ παλαιοί. Περὶ δ' ἔγχεϊ χεῖρα καμεῖται.] Κοπιάσει δὲ καὶ ἡ χεὶρ αὐτοῦ βαστάζουσα τὸ δόρυ.

390. Ἐΰξοον.] Τὸ καλῶς κατεσκευασμένον. Τιταίνων.] Τείνων, ἕλκων.

391. Ἀπάνευθεν.] Ἄποθεν, χωρίς. Ὃν δέ κ' ἐγών.] Ὃν δ' ἂν ἐγώ. Ἐθέλοντα.] Θέλοντα, βουλόμενον. Νοήσω.] Θεάσωμαι, ἴδω.

392. Μιμνάζειν.] Μένειν. Κορωνίσι.] Καμπυλοπρύμνοις. Οὔ οἱ ἔπειτα.] Οὐκ ἂν αὐτῷ εἰς τὸ μετὰ ταῦτα.

393. Ἄρκιον.] Ἱκανὸν, ὠφέλιμον. Ἐσσεῖται.] Ἔσται, γενήσεται. Φυγέειν.] Φυγεῖν. Ὁ δὲ λόγος, τοῦ δὲ θέλοντος φυγεῖν τὸν πόλεμον, οὐχ ἱκανὸν, οὐδ' αὐτάρκες γενήσεται, πρὸς τὸ μὴ ὑπὸ κυνῶν καὶ σαρκοφάγων ὀρνέων διασπασθῆναι.

394. Ἴαχον.] Ἤχησαν, ἐβόησαν.

395. Ἀκτῇ.] Ἀκτὴ, ὁ περιθαλάσσιος ἢ παράλιος τόπος· ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτὸν ἄγνυσθαι, ὅ ἐστι, ῥήσσεσθαι, καὶ περικλᾶσθαι, τὰ κύματα.

396. Προβλῆτι.] Προβεβλημένῳ, ἐκκειμένῳ, ὅ ἐστι, προέχοντι εἰς τὴν θάλασσαν. Σκοπέλῳ.] Ὑψηλῷ τόπῳ· ἀφ' οὗ περισκοπῆσαι τινὰ δυνατόν ἐστι πάντη. Λείπει.] Ἀπολείπει, ἐᾷ.

397. Παντοίων.] Παντοδαπῶν.

398. Ἀνστάντες.] Ἀναστάντες. Ὀρέοντο.] Ὥρμων. Κεδασθέντες.] Διασκεδασθέντες, σκορπισθέντες.

399. Κάπνισσαν.] Πῦρ ἀνῆψαν, καὶ ἀνεκαπνίσαντο. Ἕλοντο.] Ἔλαβον.

400. Ἔρεζεν.] Ἐπετέλει, ἔθυεν. Αἰειγενετάων.] Διαπαντὸς ὄντων, ἀθανάτων.

401. Μῶλον.] Μολυσμὸν τὸν ἐν τῷ πολέμῳ, ἢ πόνον.

402. Ἱέρευσεν.] Ἔσφαξεν.

403. Πίονα.] Πιμελῆ, λιπαρόν. Πενταέτηρον.] Πενταέτη.

404. Κίκλησκεν.] Ἐκάλει. Γέροντας.] Ἐντίμους βασιλεῖς. Ἀριστῆας.] Τοὺς ἐν τῷ πολέμῳ ἀρίστους. Παναχαιῶν.] Πάντων τῶν Ἑλλήνων.

405. Ἰδομενῆα.] Τὸν Ἰδομενέα.

406. Αἴαντε δύω.] Τοὺς δύο Αἴαντας. Τυδέος υἱόν.] Τὸν Διομήδην.

NOTÆ.

394. Ὡς ὅτε κῦμα) Hunc locum, Scholii vice explicat *Plutarch.* Vit. *Homer.* §. 10.

399. Κάπνισσάν τε) Et hîc τὸ σ', duplicamus, ut suprà, v. 282. & MS. *Mori* favet utrobique, & MS. CCC.

407. Μῆτιν ἀτάλαντον) Vid. ad v. 169.

VARIÆ LECTIONES.

399. Κάπνισσαν) *al.* κάπνισαν, ut MSS. CCC. & MS. *Mori*, ut Nos. Vid. Not. in Textum.

400. Ἔρεζε) *al.* ἔρεξε.

401. Θάνατόν γε) *al.* θάνατόν τε. MS. CCC.

Ἕκτορα

Ἕκτον δ' αὖτ' Ὀδυσῆα, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον.
Αὐτόματος δέ οἱ ἦλθε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤδεε γὰρ κατὰ θυμὸν ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο.
Βοῦν δὲ περιστήσαντο, καὶ οὐλοχύτας ἀνέλοντο.
Τοῖσιν δ' εὐχόμενος μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, κελαινεφὲς, αἰθέρι ναίων,
Μὴ πρὶν ἐπ' ἠέλιον δῦναι καὶ ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν,
Πρίν με κατὰ πρηνὲς βαλέειν Πριάμοιο μέλαθρον
Αἰθαλόεν, πρῆσαι δὲ πυρὸς δηΐοιο θύρετρα·
Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι,
Χαλκῷ ῥωγαλέον· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Πρηνέες ἐν κονίῃσιν ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πώ οἱ ἐπεκραίαινε Κρονίων·
Ἀλλ' ὅγε δέκτο μὲν ἱρὰ, πόνον δ' ἀμέγαρτον ὄφελλεν.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' εὔξαντο, καὶ οὐλοχύτας προβάλοντο,
Αὐέρυσαν μὲν πρῶτα καὶ ἔσφαξαν καὶ ἔδειραν,
Μηρούς τ' ἐξέταμον, κατά τε κνίσῃ ἐκάλυψαν,
Δίπτυχα ποιήσαντες· ἐπ' αὐτῶν δ' ὠμοθέτησαν·

Sextum etiam Ulyssem, Jovi consilio æqualem.
Spontaneus verò ei venit bello strenuus Menelaus:
Nôrat enim in animo fratrem, quòd *de se* laborabat.
Bovem itaque circumsteterunt, & molas sustulerunt.
Hos inter orans dixit rex Agamemnon,
"Jupiter gloriosiss., max., atras nubes cogens, in æthere habitans,
"Non prius sol occidat, & tenebræ adveniant,
"Quàm ego pronum dejecero Priami palatium
"Ardens, ac exussero igni infesto portas:
"Hectoream verò loricam circa pectore discidero,
"Ferro ruptam; multique circa ipsum socii
"Proni in pulveribus mordicùs prehendant terram.
Sic dixit: necdum ei Saturnius annuebat:
Verùm hic accepit quidem sacrificia, laborem verò magnum augebat.
Sed postquàm precati sunt, & molas projecerunt
Cervicem quidem retrò egerunt primùm, & jugulârunt, & excoriârunt,
Femoraque execuerunt, arvinâque cooperuerunt,
Postquam duplicaverant; super ipsis autem frusta cruda posuerunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

407. Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον.] Τῷ Διῒ κατὰ τὴν βουλὴν ἴσον.

408. Αὐτόματος.] Ἄνευ τοῦ κληθῆναι. Βοὴν ἀγαθός.] Ὁ ἐν τῷ πολέμῳ γενναῖος. Ἡ μὲν γὰρ δειλία θραύουσα τὸ πνεῦμα, βραχεῖαν ἀπεργάζεται τὴν φωνήν.

409. Ἤδεε.] Ἤδει, ἠπίστατο. Κατὰ θυμόν.] Κατὰ τὴν ψυχὴν, ἐν τῷ νοΐ. Ἀδελφεόν.] Ἀδελφόν. Ἐπονεῖτο.] Ἐνήργει, ἔθυεν, ὑπὲρ αὐτοῦ.

410. Βοῦν δὲ περιστήσαντο.] Περὶ δὲ τὸν βοῦν κύκλῳ ἔστησαν. Οὐλοχύτας.] Τὰς κριθάς. Ἀνέλοντο.] Ἐβάστασαν, ἀνέλαβον.

412. Κελαινεφές.] Μελανονεφὲς, μέλανα νέφη συνάγων πρὸς καταπλῆξιν. Αἰθέρι ναίων.] Ὁ τὸν ὑπὲρ τὸν ἀέρα ὄντα αἰθέρα κατοικῶν· ὁ γὰρ Ὅμηρος τοῦτο οἶδεν αἰθέρα.

413. Ἐπὶ κνέφας ἐλθεῖν.] Καὶ σκότος ἐπιγενέσθαι.

414. Κατὰ πρηνὲς βαλέειν.] Καταβαλεῖν, ὥστε καὶ εἰς τὸ ἔμπροσθεν πεσεῖν. Μέλαθρον.] Οἶκον. Ἀπὸ τοῦ ὑπὸ καπνοῦ μελαίνεσθαι. Ἀπὸ δὲ τούτου, φησὶ τὸ βασίλειον.

415. Αἰθαλόεν.] Τὸ κατῃθαλωμένον, καὶ κεκαπνωμένον ἀνάμθρον. Πρῆσαι.] Ἐμπρῆσαι, καῦσαι. Δηΐοιο.] Καυστικοῦ, φθαρτικοῦ. Δηΐοιο θύρετρα πρῆσαι πυρός· ἢ θύρετρα δηΐοιο, τοῦ Πριάμου. Θύρετρα.] Θύρας.

416. Ἑκτόρεον δὲ χιτῶνα.] Τὸν δὲ τοῦ Ἕκτορος χιτῶνα. Περὶ στήθεσσι.] Περὶ τὰ στήθη αὐτοῦ. Δαΐξαι.] Διακόψαι.

417. Χαλκῷ ῥωγαλέον.] Σιδήρῳ διαρραγέντα, ἢ διεσχισμένον. Γίνεται δὲ, παρὰ τὸ ῥήσσω. Πολέες δέ.] Πολλοὶ δέ. Ἀμφ' αὐτόν.] Περὶ αὐτόν.

418. Πρηνέες.] Πρηνεῖς, ἐπὶ πρόσωπον. Ἐν κονίῃσιν.] Ἐν τῇ γῇ κείμενοι. Ὀδὰξ λαζοίατο γαῖαν.] Τοῖς ὀδοῦσι τὴν γῆν δάκνοιεν· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ δάκω, δάξω, δάξ. Τοῦτο δὲ συμβαίνει αὐτοῖς ὀδυνωμένοις. Γαῖαν.] Ἀντὶ τοῦ, γαίης.

419. Οὐδ' ἄρα πώ οἱ.] Οὐδέπω δὲ αὐτῷ. Ἐπεκραίαινεν.] Ἐπετέλει.

420. Δέκτο.] Ἐδέξατο. Ἱρά.] Ἱερεῖα, θυσίας. Πόνον δέ.] Κάματον δέ. Ἀμέγαρτον.] Ἄφθονον, πολύν. Ὄφελλεν.] Ηὔξανεν.

421. Προβάλοντο.] Ἐπιβάλοντο.

421. Κνίσῃ.] Τῷ λίπει.

424. Δίπτυχα.] Διπλᾶ. Ὠμοθέτησαν.] Ὠμὰ τὰ κρέα τοῖς βωμοῖς ἀπὸ ἑκάστου μέρους λαβόντες ἐπέθηκαν.

NOTÆ.

408. Αὐτόματος) Vid. *Conrad.* Rittershus. ad Oppian. Halicut. l. 3. v. 360. Κλῃδί τ' αὐτόματοί τε.

409. Ἤδεε ἀδελφεὸν, ὡς ἐπονεῖτο) Ἀντὶ τοῦ, ᾔδει, ὡς ἀδελφὸς ἐπονεῖτο, Ἀττικῶς.

VARIÆ LECTIONES.

411. Τοῖσιν δ' ἐπευχόμενος) γρ. Τοῖσιν δ' εὐχόμενος, MS. *Barocc.* & *Laud.* Oxon. & MS. CCC. *Cantab.*

414. Κατὰ πρηνὲς) γρ. καταπρηνὲς, Florentin. & Br. Schol.

Καὶ τὰ μὲν ἂρ σχίζῃσιν ἀφύλλοισιν κατέκαιον,
Σπλάγχνα δ' ἄρ' ἐμπείραντες, ὑπείρεχον Ἡφαίστοιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μῆρ' ἐκάη, καὶ σπλάγχν' ἐπάσαντο,
Μίστυλλόν τ' ἄρα τἆλλα, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειραν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ἄρα μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνον,
Μηκέτι νῦν δήθ' αὖθι λεγώμεθα, μηδέ τι δηρὸν
Ἀμβαλλώμεθα ἔργον, ὃ δὴ θεὸς ἐγγυαλίζει.
Ἀλλ' ἄγε, κήρυκες μὲν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λαὸν κηρύσσοντες ἀγειρόντων κατὰ νῆας·
Ἡμεῖς δ' ἀθρόοι ὧδε κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Ἴομεν, ὄφρα κε θᾶσσον ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσε,
Κηρύσσειν πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν ἐκήρυσσον, τοὶ δ' ἠγείροντο μάλ' ὦκα.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα διοτρεφέες βασιλῆες
Θῦνον κρίνοντες· μετὰ δέ, γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Et hæc quidem lignis fissis sine foliis adurebant:
Viscera verò *verubus* fixa tenebant super ignem.
Sed postea femora exusta sunt, & viscera gustârunt,
Inque frusta parva conciderunt cætera, & verubus transfixerunt,
Assaveruntque scite, detraxeruntque omnia.
Cæterum, ubi cessârant ab opere, apparaverantque convivium,
Epulati sunt, nec quicquam animus indiguit epuli æqua is:
Sed postquam potus & cibi appetitum exemerant,
His loqui incipiebat Gerenius eques Nestor,
" Atrida gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
" Ne nunc diutiùs hîc recubemus, neque diù
" Differamus opus, quod deus in manus dabit.
" Sed age, præcones quidem Achivorum æreas loricas habentium
" Populum præconio congregent ad naves:
" Nos autem ità conferti per exercitum amplum Achivorum
" Eamus, ut ocyus suscitemus acrem Martem.
Sic dixit: neque renuit rex virorum Agamemnon:
Statim præconibus argutis imperavit,
Convocare ad pugnam comantes Achivos.
Hi quidem convocârunt, illi autem congregati sunt valdè celeriter.
Porro, qui circum Atridem erant reges Jovis alumni,
Properabant *ordines* distinguentes: inter eos vero, cæsiis oculis Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

425. Σχίζῃσι.] Σχίζαις. Ἀφύλλοισι.] Φύλλα μὴ ἐχούσαις, ξηραῖς.

426. Ἐμπείραντες.] Διαπείραντες. Ὑπείρεχον.] Ὑπερεῖχον, ὑπεράνω εἶχον. Ἡφαίστοιο.] Τοῦ πυρός.

435. Δηθά.] Ἐπὶ πολὺν χρόνον. Αὖθι.] Ἐνταῦθα. Λεγώμεθα.] Διαλεγώμεθα, ἢ συναθροιζώμεθα. Στρατηγικὴ διδασκαλία, Χρόνου φείδεσθαι· ἔτι γὰρ παρελθόντα ἀνακαλέσασθαι, ἔτι αἰτήσαντες λαβεῖν αὐτὸν δυνάμεθα· ἐρωτηθεὶς γὰρ Ἀλέξανδρος, Πῶς τὴν Ἑλλάδα κατέσχεν; Μηδὲν ἀναβαλλόμενος, εἶπεν. Δηρόν.] Δήν.

436. Ἀμβαλλώμεθα.] Ἀναβαλλώμεθα, ἀναλυώμεθα. Ἔργον.] Νῦν τὸν πόλεμον. Ὃ δή.] Ὅπερ δή. Ἐγγυαλίζει.] Ἐγχειρίζει, δίδωσι.

438. Ἀγειρόντων.] Ἀθροιζόντων, ἀγειρέτωσαν.

439. Ἀθρόοι.] Συνηθροισμένοι ὁμοῦ.

440. Ἴομεν.] Ἀπίωμεν, ἀπερχώμεθα. Ὄφρα κε θᾶσσον.] Ὅπως ἂν τάχιον, διὰ τάχους. Ὀξὺν Ἄρηα.] Τομὸν, διαπρύσιον, πόλεμον.

442. Κηρύκεσσι.] Τοῖς κήρυξι. Λιγυφθόγγοισι.] Ὀξυφώνοις, ἡδυφώνοις.

445. Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρείωνα.] Οἱ δὲ περὶ τὸν Ἀτρέως παῖδα, Ἀγαμέμνονα.

446. Θῦνον.] Ὥρμων. Κρίνοντες.] Διαχωρίζοντες. Μετὰ δέ.] Ἐν αὐτοῖς δέ.

NOTÆ.

435. *Μηδέ τι δηρὸν ἀμβαλλώμεθα ἔργον*) Addas *Brevibus Scholiis* illud *Hesiodi*, *Μηδ' ἀναβάλλεσθαι ἔς τ' αὔριον, ἔς τ' ἔνηφιν. Αἰεὶ δ' ἀμβολιεργὸς ἀνὴρ ἄτῃσι παλαίει.* Et illud *Democriti*, Τὸ ἀεὶ μέλλειν, ἀτελέας ποιεῖ τὰς πρήξιας. *Lucan.* Tolle moras: semper nocuit differre paratis. Vid. ad Ι. v. 87. ubi ἀμβάλλω pro ἀναβάλλω.

VARIÆ LECTIONES.

426. Ἐμπείραντες) *γρ.* ἀμπείραντες, *Eustath.* fol. 189. lin. 36.

434. Ἀγαμέμνον) *γρ.* Ἀγάμεμνον, MS. *Barocc.* Oxon. & MS. CCC. *Cantabr.*

435. Μηδέ τι) *γρ.* μηδ' ἔτι, MSS. 2. Oxon.

Αἰγίδ'

Αἰγίδ' ἔχουσ' ἐρίτιμον, ἀγήραον, ἀθανάτην τε·
Τῆς ἑκατὸν θύσανοι παγχρύσεοι ἠερέθονται,
Πάντες ἐϋπλεκέες, ἑκατόμβοιος δὲ ἕκαστος·
Σὺν τῇ παιφάσσουσα διέσσυτο λαὸν Ἀχαιῶν,
Ὀτρύνουσ' ἰέναι· ἐν δὲ σθένος ὦρσεν ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ἠΰτε πῦρ ἀΐδηλον ἐπιφλέγει ἄσπετον ὕλην,
Οὔρεος ἐν κορυφῇς, ἕκαθεν δέ τε φαίνεται αὐγή·
Ὣς τῶν ἐρχομένων, ἀπὸ χαλκοῦ θεσπεσίοιο
Αἴγλη παμφανόωσα δι' αἰθέρος οὐρανὸν ἷκε.
Τῶν δ', ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν ἔθνεα πολλὰ,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων,
Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι, Καϋστρίου ἀμφὶ ῥέεθρα,

Ægidem habens valde honorandam, senii expertem, immortalémque.
Ex quâ centum fimbriæ totæ-aureæ suspendebantur,
Omnes benecontextæ, centum boum unaquæque:
Cum hac impetum faciens percurrebat populum Achivorum,
Concitans ad eundem: robur autem excitavit unicuique
In corde, ut incessanter bellarent & pugnarent.
His itaque statim bellum dulcius factum est, quam redire,
In navibus cavis, dilectam in patriam terram.
Velut ignis edax comburit immensam sylvam,
Montis in verticibus; proculque apparet splendor:
Sic his gradientibus, ab æris admirando
Fulgor undique collucens per aërem cœlum ascendit.
Horumque, sicut avium volatilium gentes multæ,
Anserum, vel gruum, vel cygnorum longa-colla-habentium,
Asio in prato, Caystri circa fluenta,

ΣΧΟΛΙΑ.

447. Αἰγίδα] Αἰγὶς, ἀσπίς ἐστι τοῦ Διὸς, καὶ τῆς Παλλάδος. Ἐρίτιμον.] Ἔντιμον, μεγαλότιμον. Ἀγήραον.] Ἄφθαρτον.

448. Θύσανοι.] Κροσσοί. Παγχρύσεοι.] Ὁλόχρυσοι. Ἠερέθονται.] Ἠωροῦντο, ἐκρέμαντο.

449. Ἐϋπλεκέες.] Καλῶς πεπλεγμένοι. Ἑκατόμβοιος.] Ἑκατὸν βοῶν τιμῆς ἄξιος, ἢ ἑκατὸν χρυσῶν νομισμάτων· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι, τιμῶντες τὸ ζῶον τοῦ βοὸς, διὰ πολλὰ μὲν, καὶ ὅτι δὴ ἱερὸν ἐστιν, ἐνεχάραττον, τῷ μὲν ἑνὶ μέρει τοῦ νομίσματος, βοῦν, τῷ δὲ ἑτέρῳ, τὸ τοῦ βασιλέως πρόσωπον.

450. Σὺν τῇ] Σὺν ταύτῃ τῇ αἰγίδι. Παιφάσσουσα.] Ἐνθουσιῶσα, ὁρμῶσα. Διέσσυτο.] Διῄει, διήρχετο.

451. Ὀτρύνουσα.] Παρορμῶσα ἐς τὸν πόλεμον. Σθένος.] Δύναμιν.

452. Ἄλληκτον.] Ἀκαταπαύστως.

453. Τοῖσι δ' ἄ.] Τοῖς δὲ Ἕλλησιν. Ἄφαρ.] Εὐθέως, ταχέως. Γλυκίων.] Ἡδύτερος. Ἠὲ νέεσθαι.] Ἤπερ πορεύεσθαι εἰς τὰς πατρίδας.

454. Γλαφυρῇσι.] Κοίλαις, βαθείαις.

455. Ἀΐδηλον.] Ἀδηλοποιὸν, ἀφανιστικόν. Ἐπιφλέγει.] Καίει, ἐπικαίει. Ἄσπετον.] Πολλήν.

456. Οὔρεος ἐν κορυφῇς.] Ἐν ἀκρωρείαις. Ἕκαθεν.] Πόρρωθεν. Αὐγή.] Λαμπηδών.

457. Ὣς τῶν.] Οὕτως τούτων. Θεσπεσίοιο.] Θείου, θαυμαστοῦ.

458. Αἴγλη.] Λαμπρότης. Ἷκε.] Παρεγένετο. Δι' αἰθέρος.] Διὰ τοῦ ἀέρος.

459. Πετεηνῶν.] Πετεινῶν. Ἔθνεα.] Ἔθνη, πλήθη.

460. Δουλιχοδείρων.] Μακροτραχήλων.

461. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι.] Ἐν τῷ τῆς Ἀσίας συμφύτῳ τόπῳ· ἢ ἐν τῷ ἰλυώδει τόπῳ· ἄσις γὰρ κατὰ διάλεκτόν ἐστιν ἡ ἰλύς. Ἄλλοι δὲ, Ἀσίῳ ὀνομαστικῶς, ἀπὸ Ἀσίου τοῦ Λυδοῦ· ἄλλοι παρὰ τὸ ἄσιον· ἀλλὰ πιθανώτερον, τὸ κύριον αὐτῷ προστεθεῖναι. Ἔστιν οὖν ἀπὸ Ἀσίου, ὃς ἦρξε Λυδίας. Κατὰ δὲ τὰς ἀναχύσεις, πηλώδη τὸν τόπον ὁ Καΰστρος ἐργάζεται· οὗ δὲ ὕδωρ, καὶ βοτάνη ἐκεῖ ἀφθονία ὀρνίων. Τὸ Ἀσίῳ ἐνταῦθα γενικῆς πτώσεώς ἐστιν· ὅθεν οὐκ ἔχει τὸ ι. Ἦν γάρ τις Ἀσίας ἥρως, οὗ ὁμώνυμος Ἀσίας λειμών. Εἶτα Ἀσίαο, ὡς Ἀτρείδαο, νῦν Ἀσίω κατὰ [illegible]

NOTÆ.

449. Εὐπλεκέες) *Ultima* hujus vocis producitur, in *casurâ*, ante ἑκατὸν, vi *Aspera* sequentis.

461. Ἀσίῳ) Vid. ad *Var. Lection.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

447. Αἰγίδα) Hæc, ad Ἐρίτιμον, *Excerpta* MSS. ponunt ad *Iliad.* δ. v. 202. non æquè benè.

461. Ἀσίῳ ἐν λειμῶνι) Quæ hic ab *Impressis* differunt, ex Vett. alia ab *Excerpt.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

448. Ἠερέθονται) γρ. ἠερέθοντο, MSS. 2. Oxon.

449. Ἐϋπλεκέες) Ita utrumque MS. *Oxon.* ita MS. CCC. *Cantabr.* ità & olim omnia *Vett.* Edit. *Schrevelii* sola, εὐπλεκέες, malè.

451. Ἑκάστῳ) γρ. ἑκάστου, MS. *Laud.* & *Barocc.* Oxon. & MS. CCC. *Cantabr.*

461. Ἀσίῳ) γρ. Ἀσίω, *Eustath.* fol. 192. lin. 38. & ad *Dionys.* Περιήγ. v. 620.

Ἔνθα

Ἔνθα καὶ ἔνθα ποτῶνται ἀγαλλόμεναι πτερύγεσσι,
Κλαγγηδὸν προκαθιζόντων, σμαραγεῖ δέ τε λειμών·
Ὣς τῶν ἔθνεα πολλὰ νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Ἐς πεδίον προχέοντο Σκαμάνδριον· αὐτὰρ ὑπὸ χθὼν
Σμερδαλέον κονάβιζε ποδῶν αὐτῶν τε καὶ ἵππων.
Ἔσταν δ' ἐν λειμῶνι Σκαμανδρίῳ ἀνθεμόεντι
Μυρίοι, ὅσσα τε φύλλα καὶ ἄνθεα γίγνεται ὥρῃ.
Ἠΰτε μυιάων ἀδινάων ἔθνεα πολλά,
Αἵτε κατὰ σταθμὸν ποιμνήιον ἠλάσκουσιν,
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Τόσσοι ἐπὶ Τρώεσσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ἐν πεδίῳ ἵσταντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες.
Τοὺς δ', ὥστ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν αἰπόλοι ἄνδρες
Ῥεῖα διακρινέωσιν, ἐπεί κε νομῷ μιγέωσιν·

Huc & illuc volitant exultantes alis,
Cum clangore aliorum ante alios considentium, resonat autem & pratum:
Sic horum gentes multæ à navibus & tentoriis
In planitiem profundebantur Scamandriam: sed terra
Terribiliter resonabat sub pedibus ipsorumque & equorum.
Steterunt autem in prato Scamandrio florido
Infiniti, quot folia & flores nascuntur tempore verno.
Veluti muscarum frequentium gentes multæ,
Quæ per caulam pastoralem errant,
Tempore verno, quando lac vasa rigat:
Tot contrà Trojanos comantes Achivi
In campo stabant, perdere eos vehementer cupientes.
Hos autem, ut greges magnos caprarum caprarii
Facilè distinguunt, postquam in pascuis commixti sunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

συζυγοῦντ' ὡς, εὐμελίας, ἐϋμμελίω Πριάμοιο. καὶ, Αἰνείω ὑπέρω. καὶ, Βορέω ὑπ' ἰωγῇ. Οὕτως Ὦρος ἐν τῇ Ὀρθογραφίᾳ. Καϋστρίου.] Καΰστρου, ποταμοῦ Λυδίας. Ἀμφὶ ῥέεθρα.] Περὶ τὰ ῥεύματα.

462. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Ἐνταῦθα, κἀκεῖσε. Ποτῶνται.] Πέτονται. Ἀγαλλόμεναι.] Χαίρουσαι. Πτερύγεσσι.] Πτέρυξι.

463. Κλαγγηδόν.] Μετὰ βοῆς. Προκαθιζόντων.] Τὰ συναγελαστικὰ τῶν ὀρνέων, ὅτ' ἂν καταλάβῃ τῇ πτήσει, ἀναμένειν εἴωθε τὰ ὑστεροῦντα. Σμαραγεῖ.] Ἠχεῖ. Λειμών.] Ὁ σύμφυτος καὶ ὑγρὸς τόπος.

465. Σκαμάνδριον.] Τὸ τοῦ Σκαμάνδρου ποταμοῦ παρακείμενον πεδίον. Ὁ δὲ Σκάμανδρος, καταφερόμενος ἀπὸ τῆς Ἴδης, καὶ μέσον τέμνων τὸ ὑπὸ τῷ Ἰλίῳ κείμενον πεδίον, καὶ ἐπὶ τὰ ἀριστερὰ ἐκδίδωσιν εἰς θάλασσαν. Καλεῖται, καὶ Ξάνθος. Χθών.] Ἡ γῆ.

466. Σμερδαλέον.] Καταπληκτικόν. Κονάβιζεν] Ἤχει. Ὀνοματοποιΐα, ὁ τρόπος. Ἔσταν.] Ἔστησαν.

467. Ἀνθεμόεντι.] Ἄνθη ἔχοντι ἢ, ἄνθη φέροντι.

468. Μυρίοι.] Πολλοί.

469. Μυιάων.] Μυιῶν. Βοιωτικὴ ἡ διάλεκτος. Ἠΰτε μυιάων.] Καὶ ἑξῆς. Ἐπὶ τοῦ, δεύει, ὑποστίζομεν, τῆς ἀνταποδιδομένης αὐτῇ λέξεως, ἀνακολούθως ἐχούσης· ὡς ἐν τῇ Θ. τῆς Ἰλιάδος· Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην· εἶτα ἐπιφέρει, Τόσσα μεσηγὺ νεῶν. Ἀδινάων.] Ἀθρόως πετομένων.

470. Αἵτε.] Αἵτινες. Κατὰ σταθμόν.] Κατὰ τὴν ἔπαυλιν. Ποιμνήιον] Ποιμενικόν. Ἠλάσκουσι.] Περὶ τὸν αὐτὸν τόπον εἰλοῦνται, κύκλῳ πλανώμεναι.

471. Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ.] Ἐν ἔαρος ὥρᾳ· τοῦτό φησι κατ' ἐξοχὴν τῶν ἄλλων ὡρῶν. Ὅτε.] Ὁπότε. Γλάγος.] Γάλα. Ἄγγεα.] Τὰ γαλακτοδόχα ἀγγεῖα. Δεύει.] Βρέχει.

472. Τόσσοι.] Τοσοῦτοι.

473. Ἵσταντο.] Εἱστήκεισαν. Διαρραῖσαι.] Διαφθεῖραι. Μεμαῶτες] Προθυμούμενοι.

474. Αἰπόλια.] Αἰγονόμια. Αἰπόλιον γὰρ λέγεται τὸ τῶν αἰγῶν πλῆθος· ποίμνιον δὲ, προβάτων· συβόσιον, τὸ τῶν χοίρων· βουκόλιον, τὸ τῶν βοῶν· ἱπποφόρβιον, τὸ τῶν ἵππων. Πλατέα.] Μεγάλα· ὅτι ἐν διαστήμασι καὶ πλάτει πλείονι νέμονται αἱ αἶγες. Αἰπόλοι.] Αἰγοβοσκοί.

475. Ῥεῖα.] Ῥᾳδίως, εὐκόλως. Διακρινέωσιν.] Διαχωρίσωσιν. Ἐπεί κε.] Ἐπειδὰν, ὁπότ' ἄν. Νομῷ] Ἐν τῇ βοσκῇ. Μιγέωσιν.] Ἀναμιγῶσιν.

NOTÆ.

468. Γίγνεται) Scribitur & γίνεται, ut γινώσκω, pro γιγνώσκω. In utrisque *Prior* semper *longa*; quoniam duplex *Consonans* scribitur, aut intelligitur. Quare caveant Tyrones.

VARIÆ LECTIONES.

462. Ἀγαλλόμεναι) γρ. ἀγαλλόμενα, *Aristarch.* apud *Eustath.* fol. 193. lin. 29. & MS. *Barocc.* Oxon. in Textu, ἀγαλλόμενα. *Schol.* χαίροντα.

465. Σκαμάνδριον) γρ. Καμάνδριον, vid. ad v. 467.

467. Σκαμανδρίῳ) γρ. Καμανδρίῳ, *Eustath.* fol. 255. lin. 28. & MS. *Mori*, & MSS. 2. *Oxon.* utrobique.

468. Γίγνεται) γρ. γίνεται, Vid. Not. in *Textum.* Ibid. Ὥρῃ) γρ. ἦρι, ab ἦρ, pro ἔαρ, *Lucian.*

475. Διακρινέωσιν) γρ. διακρίνωσιν, MS. *Barocc.* Oxon. διακρίνουσιν, MS. CCC. *Cantabr.* & MS. Laud. *Oxon.*

Ὡς

Ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον ἔνθα, καὶ ἔνθα,
Ὑσμίνηνδ' ἰέναι· μετὰ δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Ὄμματα καὶ κεφαλὴν ἴκελος Διῒ τερπικεραύνῳ,
Ἄρεϊ δὲ ζώνην, στέρνον δὲ Ποσειδάωνι.
Ἠΰτε βοῦς ἀγέληφι μέγ' ἔξοχος ἔπλετο πάντων
Ταῦρος· ὁ γάρ τε βόεσσι μεταπρέπει ἀγρομένῃσι·
Τοῖον ἄρ' Ἀτρείδην θῆκε Ζεὺς ἤματι κείνῳ,
Ἐκπρεπέ' ἐν πολλοῖσι καὶ ἔξοχον ἡρώεσσιν.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι·
Ὑμεῖς γὰρ θεαί ἐστε, πάρεστέ τε, ἴστε τε πάντα,
Ἡμεῖς δὲ κλέος οἶον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν,
Οἵτινες ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν·
Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι, οὐδ' ὀνομήνω,
Οὐδ' εἴ μοι δέκα μὲν γλῶσσαι, δέκα δὲ στόματ' εἶεν,
Φωνὴ δ' ἄρρηκτος, χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη·
Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες Μοῦσαι, Διὸς αἰγιόχοιο

Sic hos ductores in ordines redigebant huc & illuc,
Ut ad prælium irent: inter quos rex Agamemnon
Oculis & capite similis Jovi gaudenti fulmine,
Marti autem balteo, pectore itidem Neptuno.
Velut bos in armento longè eximius inter omnes
Taurus; hic enim boves excellit inter congregatas:
Talem Atridem fecit Jupiter die illo,
Insignem inter multos, & eximium heroas.
Dicite nunc mihi, Musæ, cælestes domos tenentes,
Vos enim deæ estis, adestisque, scitisque omnia;
Nos verò famam solùm audimus, neque quicquam scimus:
Qui duces Danaorum & Principes erant.
Multitudinem autem non ego dixero, neque nominavero,
Etiam si mihi decem linguæ, decemque ora sint,
Vox item frangi nescia, æreùmque mihi cor insit;
Nisi cœlestes Musæ, Jovis Ægiochi

ΣΧΟΛΙΑ.

476. Ὡς τούς.] Οὕτως καὶ τοὺς Ἕλληνας. Διεκόσμεον.] Διέτασσον.

477. Ὑσμίνηνδε.] Εἰς τὴν μάχην. Μετὰ δέ.] Ἐν αὐτοῖς δέ. Κρείων.] Βασιλεύς.

478. Ἴκελος.] Ὅμοιος. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ὅμοιος καὶ τὸ ἴσος, καὶ τὸ ἴκελος, δοτικῇ συντάσσονται, μόνα τῶν ἀρχαίων τινά.

479. Ἄρεϊ δὲ ζώνην.] Ἤτοι τὸ κατὰ ζῶσμα μέρος, ἢ τὴν ὅπλισιν. ἀπὸ μέρους. Στέρνον.] Στῆθος. Ποσειδάωνι.] Ποσειδῶνι.

480. Ἠΰτε.] Ὥσπερ, καθάπερ. Ἀγέληφι.] Ἐν τῇ ἀγέλῃ, ἐν τῷ πλήθει. Τὸ γένος προσθείς, τὸ εἶδος ἐπήνεγκε· γενικὸν μὲν γὰρ ὁ βοῦς ἐστιν, εἰδικὸν δὲ ὁ ταῦρος. Ἔπλετο.] Ἐγένετο. Μέγ' ἔξοχος.] Ἐξοχώτατος.

481. Βόεσσι.] Βουσί. Μεταπρέπει.] Διαπρέπει. Ἀγρομένῃσιν.] Ἀγειρομέναις, ἠθροισμέναις.

482. Τοῖον.] Τοιοῦτον. Θῆκεν.] Ἐποίησεν. Ἤματι κείνῳ.] Ἐν ἐκείνῃ ἡμέρᾳ.

483. Ἐκπρεπέα.] Ἐκπρεπῆ, διάδηλον.

484. Ἔσπετε.] Λέγετέ μοι ὦ Μοῦσαι. Διὸ τὸ ε ψιλωτέον. Ὁ δὲ λόγος, Εἴπατε νῦν μοι, Μοῦσαι, εἴ τινες ἡγεμόνες· ἀρχὴ γὰρ τοῦ ἔργου.

485. Πάρεστέ τε.] Ἐν τοῖς πράγμασιν ἐστέ. Ἴστε τε.] Καὶ ἐπίστασθε.

486. Κλέος οἶον.] Ἤτοι, μόνην τὴν δόξαν τῶν ἀνδρῶν, ἢ μόνον φήμην τινὰ ἀνδρῶν ἀκούομεν. Παρὰ τὸ κλύειν ῥῆμα, ὃ ἐστιν ἀκούειν. Ἴδμεν.] Ἐπιστάμεθα, οἴδαμεν.

487. Ἡγεμόνες.] Βασιλεῖς.

488. Πληθὺν δ' οὐκ ἂν ἐγὼ μυθήσομαι.] Τουτέστιν, εἴποιμ' οὐδ' εἰ δεκαπλάσιον ἐμαυτοῦ γένωμαι· ὑμῶν γάρ ἐστι τὸ ἔργον. Πληθύν.] Τὸ πλῆθος. Μυθήσομαι.] Μυθησαίμην, εἴποιμι.

490. Φωνὴ δ' ἄρρηκτος.] Καὶ διὰ τούτου δηλοῖ, ὅτι σῶμα, ἡ φωνή. Ζητοῦσι δέ τινες, διὰ ποίαν αἰτίαν, τῆς μὲν ὅλης πραγματείας ἀρχόμενος ὁ Ποιητὴς, μίαν ἐπικαλεῖται τῶν Μουσῶν, ἐπὶ δὲ τοῦ καταλόγου, τὰς πάσας. Λύουσι δέ τινες τῶν γραμματικῶν, ἐπὶ τοῦ, Μῆνιν ἄειδε, τὸν τρόπον εἶναι συνεκδοχὴν, ὡς ἀπὸ μιᾶς, τὰς κυκλωσάσας, νοεῖσθαι πάσας. Καὶ γὰρ Ἡσίοδος τὴν Καλλιόπην κυκλώσασαν φησὶν οὕτως, Καλλιόπη θ', ἣ δὴ προφερεστάτη ἐστὶν ἁπασέων. Ἄλλοι δὲ λέγουσιν, ὅτι, Περὶ ἑνὸς προσώπου, καὶ τῆς ὀργῆς τούτου, τὸν λόγον ποιούμενος, δεόντως πρὸς μίαν τῶν Μουσῶν ἐποιήσατο τὸν λόγον· μέλλων δὲ καταλέγειν ἀριθμὸν νεῶν καὶ βασιλέων, ἐθνῶν τε καὶ τόπων, πλήθους τε καὶ πραγμάτων, εὐλόγως πρὸς ἁπάσας τὰς Μούσας τὸν λόγον ἐποιήσατο. Ἄρρηκτος.] Ἀδιάρρηκτος, στερεά. Εἶεν.] Ὑπάρχοιεν. Χάλκεον.] Στερεόν. Ἦτορ.] Φωνὴ, ψυχή. Ἐνείη.] Ἐνῇ.

491. Εἰ μὴ Ὀλυμπιάδες.] Εἰ μὴ αἱ τὸν Ὄλυμπον κατοικοῦσαι Μοῦσαι.

VARIÆ LECTIONES.

481. Ἀγρομένῃσι) γρ. ἀγρομένοισι. MS. Barocc. Oxon. rectè, ut patet ex præcedenti versu.

483. Ἐκπρεπέ') γρ. εὐπρεπέ'. MS. CCC.

484. Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι) γρ. Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι. Br. Schol. ad σ'. v. 239.

486. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι. MSS. 2. Oxon.

Θυγατέρες, μνησαίαθ', ὅσσοι ὑπὸ Ἴλιον ἦλθον·
Ἀρχοὺς αὖ νηῶν ἐρέω, νῆάς τε προπάσας.

Filiæ, commemorent, quot sub Ilium venerunt:
Principes ergo navium dicam, navesque universas.

Ἐπιγραφαί.

Epigraphæ.

Κατάλογος, ἤτοι Βοιωτία, ἢ Διάκοσμος.

Catalogus, seu *Bœotia*, & *Ordinatio*.

Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον,
Ἀρκεσίλαός τε, Προθοήνωρ τε, Κλονίος τε·

Bœotiis quidem Peneleus & Leitus imperabant,
Arcesilausque, Prothoenorque, Cloniusque:

ΣΧΟΛΙΑ.

492. Μνησαίατο.] Ὑπομνήσαιεν. Ὑπὸ Ἴλιον.] Εἰς τὴν Ἴλιον.

493. Ἀρχοὺς αὖ.] Τοὺς ἄρχοντας, ὅ ἐστι, τοὺς ἡγεμόνας. Προπάσας.] Πάσας ὅλας. Περισσὴ ἡ πρό.

494. Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον.] Ἄρξασθαι δέ φασί τινες ἀπὸ Βοιωτῶν τὸν Ὅμηρον τὸ καταλόγου, χαριζόμενον ταῖς Μούσαις, ὡς ἑπταπλόειος. Αὐτὸν γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ εἶναι τὸν Ἑλικῶνα τὸ ὄρος, ὅπου σύνηθες αὐταῖς διατρίβειν. Οἱ δὲ, τὸν Φακίδον λέγουσιν εἶναι τὸν Ἑλικῶνα· μὴ ὃν ἀπὸ Βοιωτῶν τὴν ἀρχὴν διὰ τοῦτο ποιῆσαι. Τινὲς δὲ, διότι ὡς ἐπεὶ μόνοι πέντε εἶχον ἡγεμόνας. Ἄλλοι δέ φασιν, ὁ διὰ τοῦτο· ἀλλ' ἐπεὶ πολλὰς πόλεις εἶχεν ἡ Βοιωτία, διὰ τοῦτο ἐνέτυχεν ἄρξασθαι αὐτὸν τοῦ καταλόγου. Οὐκ ἔστι δὲ οὐδὲ τοῦτο ὑγιές. Οὐ γὰρ ἀπὸ πλήθους πόλεων ὁ κατάλογος παραμεμέτρηται. Ἤρξατο γὰρ ἂν μᾶλλον ἀπὸ Κρητῶν, ἐχόντων ἑκατὸν πόλεις. Βέλτιον δὲ λέγειν, αὐτὸν ἀπὸ Βοιωτῶν ἤρχθαι, ἐπείπερ ἐν Αὐλίδι, πόλει τῆς Βοιωτίας, συνήχθη ἅπαν τὸ πλῆθος τὸ ἐπὶ τὴν Ἴλιον μέλλον στρατεύειν. Ἔχει δὲ αὐτὴ ἡ πόλις λιμένας. τοὺς μὲν ἀποπλεῖν ἐπὶ τὴν Ἴλιον, τοὺς δὲ καταχρησεις ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πάσης. Δι' ἣν αἰτίαν συνηθροίσθησαν αὐτόθι, καὶ ἐντεῦθεν ἀπέπλευσαν. * Καὶ ἡ Βοιωτία ἐν μεσαιτάτῳ τῆς Ἑλλάδος κεῖται. ἔστι γὰρ αὐτὴ ἐξ Ἀνατολῶν μὲν, Εὔριπος· ἐκ δὲ Δυσμῶν, Φωκίς· ἐκ Βορρᾶ, Λοκρίς· ἢ ἐκ μεσημβρίας, Ἀττική. Καὶ δὲ ὅτι καὶ, διότι μάλιστα εἶναι ναυτικὸν ἡ Βοιωτία, ὡς Φοίνικος ἀποικισθεῖσα διὰ τὸν Φοίνικα Κάδμον. Ὁ δὲ Ἀρίσταρχός φασι, κατὰ ἐπιφορὰν αὐτὸν ἀπὸ Βοιωτῶν τὴν ἀρχὴν πεποιῆσθαι. Εἰ γὰρ καὶ ἀπ' ἄλλου ἔθνους ἤρξατο, ἐζητοῦμεν ἂν τὴν αἰτίαν τῆς ἀρχῆς. Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως καὶ Λήϊτος ἦρχον.] Οὗτοι μὲν οἱ πέντε Βοιωτῶν στρατηγοί. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐπίτηδες τὰ ποιήσει τῶν παλαιῶν προσληπτικῶς τὰς ὀνομασίας τοῖς παισὶν, ἀφ' ὧν ἔμελλον οἱ παῖδες ἐπιτηδεύειν πραγμάτων. Σφόδρα δὲ αὐτοῖς ἔμελε τὰ τοῦ πολέμου. Διὸ Πηνέλεως μὲν ὠνομάσθη ἀπὸ τοῦ πένεσθαι περὶ τὸν λαὸν, ὅ ἐστι, πονεῖν καὶ ἐργάζεσθαι κατὰ τὸν ὄχλον. Λήϊτος δὲ, ἀπὸ τοῦ λείαν ἄγειν· λεία δὲ, ἡ ἀπὸ πολέμου κτῆσις. Ἀρκεσίλαος δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐπαρκέσαι καὶ βοηθῆσαι τοῖς λαοῖς, τουτέστι, τοῖς ὄχλοις. Προθοήνωρ δὲ, ὁ προθυμότατος, προθεξιὼν καὶ προθυμούμενος ἠνορέῃ, τουτέστιν, ἀνδρείᾳ. Κλονίος δὲ, ὁ κλονεῖν καὶ μάχεσθαι κλονούμενος. Κλόνος γὰρ ἡ μάχη. Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως.] Ἡ Βοιωτία τὸ πρότερον Ἀονία ἐκαλεῖτο, ἀπὸ τῶν κατοικούντων ἐν αὐτῇ Ἀόνων. Μετωνομάσθη δὲ Βοιωτία κατὰ μέν τινας, ἀπὸ Βοιωτοῦ τοῦ Ἰτώνου, ἢ Ποσειδῶνος, καὶ Ἄρνης. Ἔτι δὲ Βοιωτοὶ τιμῶσι τὸν πρὸς πατέρα αὐτῶν Βοιωτὸν, υἱὸν Ποσειδῶνος. Καθ' ἑτέρους δὲ, ἀπὸ τῆς ἐλαθείσης κατὰ πυθόχρηστον ὑπὸ Κάδμου βοός. Εὐρώπης γὰρ τῆς Φοίνικος θυγατρὸς ἐκ Σιδῶνος ὑπὸ Διὸς ἁρπασθείσης, Κάδμος ὁ ἀδελφὸς αὐτῆς, κατὰ ζήτησιν πεμφθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς, ὡς οὐχ εὗρεν αὐτὴν, ἧκεν εἰς Δελφοὺς πρὸς τὸν θεόν. Ὁ δὲ θεὸς εἶπεν αὐτῷ, περὶ μὲν Εὐρώπης μὴ πολυπραγμονεῖν, χρῆσθαι δὲ καθοδηγῷ βοΐ· καὶ πόλιν ἐκεῖ κτίζειν, ἔνθα ἂν αὐτὴ εἰς τὰ δεξιὰ πέσῃ κάμνουσα. Τοιοῦτον λαβὼν χρησμὸν, διὰ Φωκίας ἐπορεύετο. Εἶτα, βοῒ συντυχὼν παρὰ τοῖς Πελάγοντος βουκολίοις, ταύτῃ προβαίνων κατόπιν εἵπετο. Ἡ δὲ διεξελθοῦσα πᾶσαν Βοιωτίαν, * ὀκλάσασα ἀνεκλίθη, ἔνθα νῦν ἡ πόλις εἰσὶ Θῆβαι. Βουλόμενος δὲ Ἀθηνᾷ τὴν βοῦν καταθῦσαι, πέμπει τινὰς τῶν μετ' ἑαυτοῦ ληψομένους χέρνιβα ἀπὸ τῆς Ἀρητιάδος κρήνης. Ὁ δὲ φρουρῶν τὴν κρήνην δράκων, ὃν Ἄρεος ἔλεγον εἶναι, τοὺς πλείονας τῶν πεμφθέντων διέφθειρεν. Ἀ-

NOTÆ.

493. Νῆάς τε προπάσας) Si legas πρὸ disjunctim, ad ἐρέω refertur, sin προπάσας, fit à πρόπας, ut ἅπας, ἀπάμπας, σύμπας, συνάπας, &c.

494. Βοιωτῶν μὲν Πηνέλεως) De accuratâ *Homeri* methodo, in Veteri hic describendâ *Græciâ*, adeundus omninò Lectori, vir, Nobis, & *Homero* amicissimus, idem doctissimus & humanissimus, *Gisbertus Cuperus*, in *Apotheosi* suâ *Homeri* p. 132. &c. *Eustath.* in locum, *Strabon.* & *Macrob.* Saturn. l. 5. c. 15.

495. Κλονίος) *Eustath.* fol. 200. lin. 35. Παροξύνει), παρὰ τοὺς Παλαιοὺς· καθὰ τὸ Σχολίον, ἢ τὸ Ὀδίος, ὡς κόσμιον, τελευταῖον. Vid. infra. ad v. 856. & γ'. v. 147.

NOTÆ IN SCHOLIA.

494. * Καὶ ἡ Βοιωτία, ad ὁ Ἀρίσταρχος, ex *Eustathio*, fol. 199. lin. 12. Πελάγοντος, pro corrupto Πελάγωνος, restituo, * & ὀκλάσασα, pro ὀκνήσασα. Confer *Euripidis* Scholia ad *Phœniss.* v. 641.

VARIÆ LECTIONES.

492. Θυγατέρες μνησαίαθ') γρ. Μοῦσαι Ὀλυμπιάδες βαθύκολποι, *Zenodotus* apud *Eustath.* fol. 197. lin. 28. & lin. 43. Vid. ad v. 484.

493. Προπάσας.] γρ. πρὸ πάσας, Vid. Not. ad *Textum*.

495. Κλονίος) γρ. Κλόνιος. Vid. ad *Textum*.

Οἵ θ' Ὑρίην ἐνέμοντο, καὶ Αὐλίδα πετρήεσσαν,
Σχοῖνόν τε, Σκῶλόν τε, πολύκνημόν τ' Ἐτεωνόν,
Θέσπειαν, Γραῖάν τε, καὶ εὐρύχορον Μυκαλησσόν·
Οἵ τ' ἀμφ' Ἅρμ' ἐνέμοντο, καὶ Εἰλέσιον, καὶ Ἐρυθράς,
Οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον, ἠδ' Ὕλην, καὶ Πετεῶνα,
Ὠκαλέην, Μεδεῶνά τ', ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Κώπας, Εὔτρησίν τε, πολυτρήρωνά τε Θίσβην·
Οἵ τε Κορώνειαν, καὶ ποιήενθ' Ἁλίαρτον,

Quique Hyrien colebant, & Aulidem petrosam,
Schœnumque, & Scolumque, & montosum Eteonum,
Thespiam, Græamque, & spatiosam Mycalessum:
Quique circum Harma habitabant, & Ilesium, & Erythras,
Quique Eleona tenebant, & Hylen, & Peteona,
Ocaleam, Medeonaque bene-ædificatam urbem,
Copas, Eutresinque, columbisque abundantem Thisben
Quique Coroneam, & herbosum Haliartum,

ΣΧΟΛΙΑ.

γανακτήσας δὲ Κάδμος, κτείνει τὸν δράκοντα· καὶ, τῆς Ἀθηνᾶς αὐτῷ ὑποθεμένης, τοὺς τούτου ὀδόντας σπείρει· ἀφ' ὧν ἐγένοντο οἱ γηγενεῖς. Ὀργισθέντος δὲ Ἄρεος, καὶ μέλλοντος Κάδμον ἀναιρεῖν, ἐκώλυσεν ὁ Ζεύς· καὶ Ἁρμονίαν αὐτῷ συνῴκισε, τὴν Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης θυγατέρα· δὲ ἐκέλευσεν αὐτὸν ἀντὶ τῆς ἀναιρέσεως τοῦ δράκοντος ἐνιαυτὸν θητεῦσαι· ἐν δὲ τῷ γάμῳ Μούσας ᾆσαι, καὶ τῶν θεῶν ἕκαστον Ἁρμονίᾳ δῶρον δοῦναι. Ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν Βοιωτιακοῖς, καὶ Ἀπολλόδωρος, Βιβλ. γ'. Κεφ. δ'. Ἦρχον.] Ἐβασίλευον, ἡγοῦντο.

496. Οἵ θ' Ὑρίην.] Τὸ πλῆρες, Οἵ τε Ὑρίαν. Ὑρία δὲ χωρίον, πλησίον τῆς Αὐλίδος, ὃ ἔκτισεν Ὑριεύς, ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης· ἢ, ὥς τινες εἶπον, Βοιωτός, ὁ Ὠρίωνος πατήρ. Ἐνέμοντο.] Κατῴκουν. Αὐλίδα.] Αὐλὶς ὠνόμασται, ἀπὸ Αὐλίδος τῆς Εὐγνώμου, τοῦ Κηφισοῦ· ἢ ἀπὸ τοῦ αὐτόθι αὐλισθῆναι καὶ μεῖναι τοὺς Ἕλληνας. Πετρήεσσαν.] Πετρώδη, τραχεῖαν.

497. Σχοῖνον.] Πόλιν Βοιωτίας, ἀπὸ Σχοινέως τοῦ Ἀθάμαντος, τοῦ Ἀταλάντης πατρός. Σκῶλόν τε.] Καὶ Σκῶλον· Ἔστι δὲ κώμη ἡ Σκῶλος, ὑπὸ Κιθαιρῶνι ὄρει τῷ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ Θηβῶν· οὕτω δὲ κέκληται, διὰ τὸ δυσοίκητον τοῦ τόπου, ὅθεν ἐκεῖνο, Εἰς Σκῶλον μήτ' αὐτὸς ἴμεν, μήτ' ἄλλῳ ἕπεσθαι. Πολύκνημον.] Πολλὰς ἔχουσαν κνημούς. Κνημοὶ δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν ἀνθρωπίνων κνημῶν. Λέγονται δὲ αἱ τῶν ὀρῶν ὑποβάσεις· καὶ γὰρ αὗται ὅσον ἀπὸ κεφαλῆς ὑπὸ τὴν βάσιν εἰσίν, ὃ ἐστὶ ὑπὸ τῶν ποδῶν. Ἐτεωνόν.] Ὠνόμασται ἀπὸ Ἐτεωνοῦ, ὃς ἦν ἀπόγονος Βοιωτοῦ. Καλεῖται δὲ νῦν Σκάρφη.

498. Θέσπειαν.] Τὰς νῦν πληθυντικῶς Θεσπιὰς καλουμένας. Γραῖαν.] Τὴν νῦν Τάναγραν καλουμένην. Εὐρύχορον.] Πλατεῖαν, μεγάλην. Μυκαλησσόν.] Οὕτως κληθεῖσαν ἀπὸ Μυκάλης τῆς ἐν Καρίᾳ, ὑπὸ Περσῶν ἐν αὐτῇ ἱδρυσαμένων τὸ τοῦ Μυκαλησίου Διὸς ἱερόν.

499. Οἵ τε.] Καὶ οἵτινες. Ἀμφ' Ἅρμα.] Περὶ τὸ Ἅρμα. Τὸ δὲ Ἅρμα, πόλις τῆς Βοιωτίας, ὀνομασθεῖσα ἀπὸ τοῦ αὐτόθι καταποθῆναι σὺν τοῖς ἵπποις τὸ Ἀμφιαράου τοῦ μάντεως ἅρμα σὺν αὐτῷ. Καὶ Εἰλέσιον, καὶ Ὕλην, καὶ Ἐλεῶνα.] Τὸ πλῆρες Ἐλεῶνα. Ἔστι δὲ αὕτη πόλις Βοιωτίας. Καὶ οὕτω καλεῖται, ἐπειδὴ ἑλώδεις οἱ τόποι. Ἐρυθράς.] Βαρυτόνως ἡ πόλις Βοιωτίας· ὀξυτόνως δὲ πόλις Ἰωνίας. Ὠνομάσθησαν δὲ, ἤτοι ἀπὸ Ἐρυθροῦ, τοῦ Ποσειδῶνος, καὶ Ἀμφιμεδούσης τῆς Δαναοῦ· ἢ, ὥς ὕστερον, ἀπὸ Ἐρυθρᾶς τῆς Πορφυρίωνος τοῦ Σεριφίου.

500. Εἶχον.] Κατῴκουν. Ὕλην.] Τὸ υ ἐνταῦθα ἐκτεταμένως· ἐν δὲ τοῖς ἑξῆς εὑρήσεται συνεσταλμένον, ὡς τὸ, Ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεσκε, καὶ, Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων. Πετεῶνα.] Ἀπὸ Πετεῶνος τοῦ Βοιωτοῦ.

501. Ὠκαλέην.] Ἀπὸ τοῦ παραρρέοντος ποταμοῦ. Καλεῖται δὲ νῦν Ὠκαλέεια. Μεδεῶνα.] Καὶ τὴν Μεδεῶνα. Ἀπὸ Μεδεῶνος, τοῦ Πυλάδου, * καὶ Ἠλέκτρας. Ἐϋκτίμενον,] Καλῶς ἐκτισμένον. Πτολίεθρον.] Πόλιν.

502. Κώπας.] Πόλεις Βοιωτίας, ἀπὸ Κωπέως τινὸς ἥρωος· παρ' ἣν καὶ ἡ λίμνη Κωπαΐς. Πολυτρήρωνα.] Πολλὰς περιστερὰς ἔχουσαν· Τρήρωνες δὲ καλοῦνται αἱ περιστεραί, ἀπὸ τοῦ τρεῖν, καὶ εὐλαβεῖσθαι· δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον. Θίσβην.] Αἱ νῦν πληθυντικῶς λεγόμεναι Θίσβαι.

503. Κορώνειαν.] Ἀπὸ Κορώνου τοῦ Θερσάνδρου. Ποιήεντα.] Βοτανηφόρον, σύμφυτον· πόα γὰρ, ἡ βοτάνη. Διὰ τοῦτο δὲ τὸ εὔγειον παρίστησιν αὐτῆς.

NOTÆ.

500. Οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον, ἠδ' Ὕλην, καὶ Πετεῶνα) Τὸ εἶχον Ultimam hic producit, in Cæsurâ, vi Asperæ præcedentis Literæ, & Finalis, Ἀναδιπλώσεως capacis, etiam ante Διγάμμων, ut mox, v. 504. & v. 507.

NOTÆ IN SCHOLIA.

500. Ὕλην) Hoc Scholion suppleo ex Eustath. fol. 202. lin. 29. quòd olim sensum sibi dedit contrarium.

501. * Καὶ Ἠλέκτρας) Addo, ex Historiâ. Est autem Prolepsis insignis.

502. Πολυτρήρωνά τε Θίσβην) Cum Scholiis confer Steph. περὶ πόλεων, v. Θίσβη. Eustath. fol. 203. lin. 9. &c. Ovid. Metamorph. l. xi. §. viii. Thisbææs columbas.

VARIÆ LECTIONES.

496. Οἵ θ' Ὑρίην) γρ. Οἳ Θυρίην, Eustath. fol. 200. lin. 46.

498. Θέσπειαν) γρ. Θεσπειάς, & Θεσπιάν, Eustath. fol. 201. lin. 28.

500. Οἵ τ' Ἐλεῶν' εἶχον, ἠδ') γρ. Οἵ τ' Ἐλεῶνα εἶχον, ἠδ' &c. MS. Barocc. & Οἵ τε Νίσαν εἶχον, teste ... apud Strabon. l. 9. fol. 670.

503. Ἁλίαρτον) γρ. Ἀρίαρτον, Eustath. fol. 203. lin. 24.

Οἵ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἳ Γλισᾶντ' ἐνέμοντο,
Οἵ θ' Ὑποθήβας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ὀγχηστόν θ', ἱερὸν Ποσιδήϊον, ἀγλαὸν ἄλσος.
Οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην ἔχον, οἵ τε Μίδειαν,
Νίσσαν τε ζαθέην, Ἀνθηδόνα τ' ἐσχατόωσαν·
Τῶν μὲν πεντήκοντα νέες κίον· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Κοῦροι Βοιωτῶν ἑκατὸν καὶ εἴκοσι βαῖνον.
Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον, ἰδ' Ὀρχομενὸν Μινύειον·
Τῶν ἦρχ' Ἀσκάλαφος καὶ Ἰάλμενος, υἷες Ἄρηος,
Οὓς τέκεν Ἀστυόχη, δόμῳ Ἄκτορος Ἀζεΐδαο,
Παρθένος αἰδοίη, ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα,
Ἄρηϊ κρατερῷ· ὁ δέ οἱ παρελέξατο λάθρῃ·

Quique Platæam tenebant, & qui Glissanta incolebant,
Quique Hypothebas habitabant, bene ædificatam urbem,
Onchestumque, sacrum Neptunium, pulchrum lucum;
Quique uvis abundantem Arnen habitabant, quique Mideam,
Nissamque valde divinam, Anthedonaque ultimam:
Horum quidem quinquaginta naves ibant; quarum unamquamque
Juvenes Bœotii centum & viginti conscenderant.
Qui verò Aspledona habitabant, & Orchomenum Minyeum,
His imperabat Ascalaphus & Ialmenus, filii Martis,
Quos peperit Astyoche, in domo Actoris Azidæ,
Virgo verecunda, chalcidicum cum ascendisset,
Marti forti: hic enim ipsi accubuit clam:

ΣΧΟΛΙΑ.

504. Πλάταιαν.] Τὰς Πλαταιάς, ἀπὸ Πλάτης τῆς Ὀγχηστοῦ. Ἔχον.] Εἶχον, ᾤκουν. Γλισᾶντα.] Προσπεφυκυῖαν, ὡς γίγαντα.

505. Ὑποθήβας.] Θῆβαι, ἀπὸ Θήβης, τῆς Ἀσωποῦ τοῦ ἐντοπίου ποταμοῦ. Ὑποθήβας οὖν, τὰς ἐλάττω Θήβας, ἐλαττωθείσας ὕστερον ἐπὶ τῶν Ἐπιγόνων· ἐπόρθησαν γὰρ αὐτὰς οἱ τῶν Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβας στρατευσάντων παῖδες, ἐκδικοῦντες πατρῴας ὕβρεις. Ἕτεροι δέ φασιν, Ὑποθήβας λέγειν τὸν Ποιητὴν, τὰς ὑποκειμένας ταῖς ἑπταπύλοις Θήβαις κώμας· αὗται γὰρ αἱ Θῆβαι ἐκπεπολιόρκηντο. * Καὶ ὡς Ἀρτεμίδωρος, Μόνοι οἱ Θηβαῖοι τῶν Βοιωτῶν οὐκ ἐστράτευσαν εἰς Ἴλιον.

506. Ὀγχηστόν.] Τόπος τῆς Βοιωτίας, ἱερὸς Ποσειδῶνος. Εἴρηται δὲ ἀπὸ Ὀγχηστοῦ, τοῦ Βοιωτοῦ. Ποσιδήϊον.] Ποσειδῶνος ἱερόν. Ἀγλαόν.] Καλόν. Ἄλσος.] Πᾶς τόπος σύνδενδρος, ὕδωρ ἔχων, καὶ θεοῖς ἀφιερωμένος, ἄλσος καλεῖται.

507. Πολυστάφυλον.] Πολυάμπελον. Ἄρνην.] Πόλιν Βοιωτίας, ἀπὸ Ἄρνης τῆς τοῦ Ποσειδῶνος, ὁ Βοιωτός. * οἱ δὲ ὅτι ἐγκαταδέδυκε καὶ ὅτι κατὰ τοὺς Τρωϊκοὺς χρόνους Ἄρνη, πόλις Βοιωτίας· ὅθεν ἔνιοι πιθανῶς μεταγράφουσιν, Οἵ τε πολυστάφυλον Τάρνην ἔχον.

508. Νίσσαν.] Βοιωτίας, ἡ Μεγαρίδος. Ἔστι δὲ ἐν αὐτῇ Διονύσου ἐπιφανὲς ἱερόν. Ζαθέην.] Ἄγαν θείαν. Ἀνθηδόνα.] Ἀνθηδὼν, πόλις Βοιωτίας. Ἐκ ταύτης ἦν Γλαῦκος θαλάσσιος. Ἐσχατόωσαν.] Τὴν ἐν τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῆς Βοιωτίας κειμένην.

509. Τῶν μέν.] Τούτων μέν. Νέες.] Πλοῖα.

510. Βαῖνον.] Ἔβαινον.

511. Ἀσπληδόνα.] Ὠνόμασται ἀπὸ Ἀσπλήδονος, τοῦ Πρέσβωνος. Ἔστι δὲ Βοιωτίας τῆς Ὀρχομενίων γῆς. Καλεῖται νῦν Εὐδείελος. Ναῖον.] Ἔναιον, ᾤκουν. Ὀρχομενὸν Μινύειον.] Τὸν ἐν τῇ Βοιωτίᾳ λέγει Ὀρχομενὸν, τὸν ὑπὸ Μινύου βασιλευθέντα, τὸν ὀνομασθέντα ἀπὸ Ὀρχομενοῦ τοῦ Διὸς υἱοῦ, καὶ Ἑρμιππῆς τῆς Βοιωτοῦ. Παραρρεῖ αὐτὸν ποταμὸς Μινύας, ἀφ' οὗ Μινύαι ἐκλήθησαν οἱ τὴν χώραν κατοικοῦντες. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Ὀρχομενὸς τῆς Ἀρκαδίας, ὃν πολύμηλον καλεῖ ὁ ποιητής· καὶ ἕτερος Θεσσαλίας.

512. Υἷες Ἄρηος.] Παῖδες Ἄρεος.

513. Δόμῳ.] Οἴκῳ. Ἀζεΐδαο.] Ἀζέως παιδός.

514. Παρθένος.] Ἡ ἔτι παρθένος νομιζομένη τοῖς γονεῦσιν. Αἰδοίη.] Αἰδοῦς ἀξία, καὶ τιμῆς. Ὑπερώϊον εἰσαναβᾶσα.] Εἰς τὸ δίστεγον ἐλθοῦσα, τὸ καλούμενον γυναικωνῖτιν· οἱ γὰρ ἀρχαῖοι ταῖς γυναιξὶν ὑπερῴους τοὺς θαλάμους κατεσκεύαζον, ὑπὲρ τοῦ δυσεντεύκτους αὐτὰς εἶναι.

515. Παρελέξατο.] Παρεκοιμήθη, παρεκαθεύδησε. Λάθρῃ.] Λαθραίως, κρυφίως. Ὁ δέ οἱ.] Οὗτος δὲ αὐτῇ. Ὁ δὲ, ἀντὶ γάρ.

NOTÆ.

504. Οἵ τε Πλάταιαν ἔχον, ἠδ' οἱ) Vid. ad v. 500.

506. Ποσιδήϊον) Ita omninò legendum, Metri gratiâ, quicquid alii ogganniant; ut *Anacreon*, v. 1085. Μοῖς μὲν δὲ Ποσιδηίων. & *Odyss.* ζ. v. 266.

507. Οἵ τε πολυστάφυλον Ἄρνην) Ultima τοῦ πολυστάφυλον, producitur, ut sæpè, vi *Finalis*, & in Cæsurâ. *Stephanus* περὶ πόλεων, v. Ἄρνη. τ' Ἄρνην, alii Τάρνην. Vid. *Var. Lect.* & *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

505. 507. 517. &c. *** Hæc *Scholia* suppleo, ex *Eustathio*.

VARIÆ LECTIONES.

504. Γλισᾶντ') γρ. γλισσᾶντ'. *Eustath.* fol. 204. lin. 2.

505. Ὑπὸ Θήβας) γρ. Ὑποθήβας, *Eustath.* fol. 200. lin. 3. & fol. 204. lin. 9.

507. Ἄρνην) Τ' Ἄρνην, *Steph.* περὶ πόλεων, v. Ἄρνη. Τάρνην, *Br. Schol.* Ἄσκρην *Zenodotus*, apud *Eustath.* fol. 205. lin. 2.

508 Νίσσαν τε ζαθέην) γρ. Νῖσαν. Ἴσον, Κρεῦσαν, Νῦσαν, Φηρὰς τε ζαθέας. *Zenodotus*, & *Eustath.* fol. 205. lin. 12. Item *Strabo* l. 9. fol. 621.

Τῶν

Τοῖς δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.	Horum triginta cavae naves ibant ordine.
Αὐτὰρ Φωκήων Σχεδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον,	Sed Phocensibus Schedius & Epistrophus imperabant,
Υἱέες Ἰφίτου μεγαθύμου Ναυβολίδαο·	Filii Iphiti magnanimi Naubolidae:
Οἳ Κυπάρισσον ἔχον, Πυθῶνά τε πετρήεσσαν,	Qui Cyparissum tenebant, Pythonaque petrosam,
Κρῖσάν τε ζαθέην, καὶ Δαυλίδα, καὶ Πανοπῆα,	Crissamque valde divinam, & Daulida, & Panopea,
Οἵ τ' Ἀνεμώρειαν, καὶ Ὑάμπολιν ἀμφενέμοντο,	Quique Anemoriam, & Hyampolin circumhabitabant,
Οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισσὸν δῖον ἔναιον,	Quique apud fluvium Cephissum nobilem habitabant,
Οἵ τε Λίλαιαν ἔχον, πηγῆς ἔπι Κηφισσοῖο·	Quique Lilaeam tenebant, ad fontem Cephissi:
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.	Hos simul quadraginta nigrae naves sequebantur.
Οἱ μὲν Φωκήων στίχας ἵστασαν ἀμφιέποντες,	Hi quidem Phocensium ordines constituerunt undique occupati,
Βοιωτῶν δ' ἔμπλην ἐπ' ἀριστερὰ θωρήσσοντο.	Boeotiis autem prope ad laevam armabantur.

ΣΧΟΛΙΑ.

516. Γλαφυραί.] Βαθεῖαι, κοῖλαι. Ἐστιχόωντο.] Ἐν τάξει παρεγίνοντο.

517. Αὐτὰρ Φωκήων.] Τῶν δὲ Φωκέων. Διχῶς δὲ γράφεται, Φωκήων καὶ Φωκείων. * Τοὺς δὲ Φωκεῖς ἀπὸ Φώκου· ὃν οἱ μὲν, τοῦ Ψαμάθης καὶ Αἰακοῦ· οἱ δὲ, λέγουσιν υἱὸν τοῦ Ποσειδῶνος καὶ Πρωνόης, τῆς Ἀσωποῦ. Ἦρχον.] Ἡγοῦντο.

518. Υἱέες Ἰφίτου.] Σχέδιος, καὶ Ἐπίστροφος. Ναυβολίδαο.] Ναυβόλου παιδὸς, Ἰφίτου. * Ἰστέον, ὅτι τὸ Ἴφιτος, ἐκτεῖναι διὰ μέτρον, ἐξέτεινε τὴν μέσην συλλαβὴν ἥτις τὴν παραλήγουσαν· ἀλλαχοῦ δὲ φυλάσσει τὸν βραχὺν χρόνον, οἷον, Ἴφιτος Εὐρυτίδης.

519. Κυπάρισσον.] Πόλις Φωκίδος. Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ Κυπαρίσσου, τοῦ Ὀρχομενοῦ ἀδελφοῦ· ἢ ἀπὸ τῶν ἐν αὐτῇ φυομένων κυπαρίσσων. Πυθῶνα.] Καὶ αὕτη πόλις Φωκίδος. Τὸ πρότερον δὲ ἐκαλεῖτο Παρνασσία νάπη, ὡς ἀπὸ τοῦ παρακειμένου ὄρους· ὕστερον Πυθὼν· ὕστερον δὲ Δελφοί. Καὶ Πυθὼ μὲν, ἐπεὶ κατεσάπη αὐτόθι ὁ δράκων, ὁ τὸ μαντεῖον πρότερον φυλάσσων, ὃν ἀπέκτεινε τοξεύσας ὁ Ἀπόλλων· πύθεσθαι γὰρ, τὸ σήπεσθαι· ὡς τὸ, Σὺν δ' ὀστέα πύθετ' ἄρουρα· ἢ, ὥς τινές φασι, διὰ τὸ παραγινομένους αὐτόθι πυθέσθαι τοὺς ἀνθρώπους περὶ ὧν βούλονται.

520. Κρῖσαν.] Πόλιν ἐν Λοκρίδι, ἢ, ὥς οἱ πλείους φασιν, ἐν Δελφοῖς· ὠνόμασται ἀπὸ Κρίσου τοῦ τυράννου, καὶ Ἀστεροδίας, τῆς Δηιονέως. Δαυλίδα.] Δαυλὶς πόλις Φωκίδος, ἀπὸ Δαυλίδος ὀνομασθεῖσα, τοῦ τυράννου τῆς Κρισαίας· ἢ διὰ τὸ σύμφυτον, ἤγουν βοτανηφόρον· δαυλὸν γὰρ τὸ δασὺ ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι. Πανοπῆα.] Πόλις Φωκίδος, ῥηθεῖσα ἀπὸ Πανοπέως τοῦ Φώκου.

521. Ἀνεμώρειαν.] Αὕτη μεταξὺ κεῖται Φωκίδος καὶ Δελφῶν, ἐφ' ὑψηλοῦ τόπου, ὅθεν οὕτως ὠνόμασται, παρὰ τὸ καταπνεῖσθαι αὐτὴν σφοδρῶς. Ὑάμπολιν.] Οἵτινες ᾤκουν τὴν ὑπὸ Ὑάντων, ἔθνους βαρβάρων, οἰκισθεῖσαν πόλιν.

522. Οἵ τ' ἄρα πὰρ ποταμὸν Κηφισσόν.] Οὗτοι Ἐπικνημίδιοι λέγονται, ὑπὸ δέ τινων Παραποτάμιοι. Ὁ δὲ Κηφισσὸς ποταμός ἐστι τῆς Φωκίδος, ἔχων τὰς πηγὰς ἐν Λιλαίᾳ, ὥς φησιν Ἡσίοδος, * Ὅς τε Λιλαίηθεν προχέει καλλίρροον ὕδωρ. Δῖον.] Θαυμαστόν. Ἔναιον.] Ὤικουν.

523. Λίλαιαν.] Πόλις Φωκίδος, παρακειμένη ταῖς τοῦ Κηφισσοῦ πηγαῖς.

524. Ἕποντο.] Ἠκολούθουν.

525. Στίχας.] Τάξεις. Ἵστασαν.] Εἱστήκεισαν. Ἀμφιέποντες.] Περὶ αὐτὸν ἐνεργοῦντες, καὶ ἐπιμέλειαν ἔχοντες.

526. Ἐπ' ἀριστερά.] Ἐκ τῶν ἀριστερῶν μερῶν. Ἔμπλην.] Πλησίον. Θωρήσσοντο.] Καθωπλίζοντο.

NOTÆ.

518. Υἱέες Ἰφίτου) *Media* syllaba τοῦ Ἰφίτου, *Communis*, & hic producitur, licet in *Pedis* exitu, vi *Toni* sui, & ante τ, *Elasticum*; ut probamus ad δ. v. 478. Vid. ad *Br. Schol.* ex *Eustath.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

518. * Ἰστέον, ὅτι τὸ Ἴφιτος) Hoc *Scholion* ex *Eustath.* fol. 207. lin. 20.

522. * Οἵ τ' ἄρα) Hoc *Scholion* corrigo & emendo, ex *Eustath.* fol. 208. lin. 24.

VARIÆ LECTIONES.

511. Οἳ δ' Ἀσπληδόνα ναῖον) γρ. οἳ δ' Ἀσπληδόν' ἔναιον, MS. *Barocc.* Oxon.

516. Τριήκοντα) γρ. τριάκοντα.

517. Φωκήων) γρ. Φωκείων, *Eustath.* fol. 207. lin. 22. & fol. 1144. lin. 47. & *Brevia Scholia.* Ibid. Σχεδίος) γρ. Σχέδιος. vid. ad *Textum.* v. 495.

518. Ναυβολίδαο) γρ. Ναυβολίδου. MS. *Barocc.*

521. Ἀνεμώρειαν) γρ. Ἀνεμώλειαν, *Eustath.* fol. 208. lin. 9.

523. Πηγῆς ἔπι) γρ. πηγῇσ' ἔπι. MS. CCC.

Λοκρῶν

Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Μείων, οὔτι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας,
Ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ·
Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς·
Οἳ Κῦνόν τ' ἐνέμοντ', Ὀπόεντά τε, Καλλίαρόν τε,
Βῆσσάν τε, Σκάρφην τε, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινάς,
Τάρφην τε, Θρόνιόν τε, Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα·
Τοῖς δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο
Λοκρῶν, οἳ ναίουσι πέρην ἱερῆς Εὐβοίης.

Locrensibus autem erat dux Oilei velox Ajax
Minor, nequaquam tantus, quantus Telamonius Ajax,
Sed multo minor: parvus enim erat, lineum thoracem habens;
Hastaque perita ornatus erat, ut quivis alius Græcorum & Achivorum
Qui Cynum colebant, Opoentáque, Calliarumque,
Bessamque, Scarphenque, & Augias amabiles,
Tarphenque, Throniumque, circa Boagrii fluenta;
Hunc simul quadraginta nigræ naves sequebantur
Locrensium, qui habitant ultra sacram Eubœam.

ΣΧΟΛΙΑ.

527. Λοκρῶν δ' ἡγεμόνευεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας.] Λοκρῶν δὲ μέμνηται, τῶν Ἐπικνημιδίων καλουμένων· οὗτοι γὰρ ἀντικρὺ τῆς Εὐβοίας τὴν οἴκησιν πεποίηνται, οἱ ὑπὸ τῷ Αἴαντι ὄντες. Εἰσὶ δὲ καὶ ἕτεροι, ἐπικαλούμενοι Ὀζόλαι, περὶ τὸν Αἰτωλικὸν, ἐπὶ τῆς ἑσπέρας πλευρᾶς, οἰκοῦντες κατὰ τὸ Κρισσαῖον πεδίον· κεκλημένοι οὕτως ἀπὸ τοῦ αὐτόθι ὄντος Ὄζολος ποταμοῦ. ὃν ἐποίησαν οἱ ἰχῶρες δυσώδη τοῦ κενταύρου τοῦ ὑπὸ Ἡρακλέους τρωθέντος, ὁπηνίκα διὰ μέσων Δηϊάνειραν τὴν Οἰνέως κατὰ τὸν Εὔηνον ποταμὸν ἐπιχειρεῖ βιάζεσθαι· ἢ, ὅτι εἰσὶν αἰγονόμοι καὶ τὰς δορὰς τῶν θρεμμάτων, δυσώδεις οὔσας καὶ ἀδεψήτους, ἀμφιέννυνται. Τρίτοι δὲ ἄλλοι εἰσὶ Λοκροὶ, οἱ Ἐπιζεφύριοι καλούμενοι, διὰ τὸ ἐπὶ Ζεφυρίῳ ὄρει τῆς Ἰταλίας παροικεῖν. Ἡγεμόνευεν.] Ἡγεῖτο.

528. Μείων, οὔτι τόσος γε, ὅσος Τελαμώνιος Αἴας· Ἀλλὰ πολὺ μείων· ὀλίγος μὲν ἔην, λινοθώρηξ. Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς.] Ἀθετοῦνται οἱ τρεῖς οὗτοι στίχοι, ὡς μὴ γνήσιοι τοῦ ποιητοῦ. Πρῶτον μὲν, ὅτι οὐκ ἦν μικρότερος ὁ Οἰλέως Αἴας τοῦ Τελαμωνίου. Φησὶ γὰρ ἐν ἑτέροις ὁ ποιητὴς, Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς Ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου οὐδ' ἠβαιόν· Ἀλλ' ὥς τ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον Ἶσον θυμὸν ἔχοντε τιταίνετον. Ἔπειθ', ὅτι οὐκ οἶδε λινοῖς θώραξι χρωμένους τοὺς Ἕλληνας ὁ ποιητής. Ψεῦδος δὲ καὶ τὸ, Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας. Μείων.] Μικρότερος, ἐλάττων. Οὔτι τόσος.] Οὐ τηλικοῦτος τῷ μεγέθει τοῦ σώματος καὶ τῇ δυνάμει. Ὅσος.] Ὁπόσος.

529. Ὀλίγος.] Μικρός· ποσότης ἀντὶ πηλικότητος. Λινοθώρηξ.] Λινοῦν θώρακα ἔχων· οἱ γὰρ τοξόται λινοῦς θώρακας φοροῦσι.

530. Ἐγχείῃ.] Τῇ διὰ δόρατος μάχῃ. Ἐκέκαστο.] Ἐκεκόσμητο, ἐνίκα. Πανέλληνας.] Ἀντὶ τοῦ, πάντας τοὺς Ἕλληνας.

531. Κῦνον Ὀπόεντά τε.] Κῦνος, καὶ Ὀποῦς, πόλεις τῆς Λοκρίδος. Εἴρηται δὲ, ἀπὸ Κύνου τοῦ Λοκροῦ. Καλλίαρόν τε.] Ἀπὸ Καλλιάρου τοῦ Ὀπούντος.

532. Βῆσσαν.] Οὕτως ὠνόμασται, διὰ τὸ σύμφυτον εἶναι τὸ χωρίον· πάντες γὰρ οἱ σύνδενδροι τόποι, καὶ μάλιστα τῶν ὀρῶν, βῆσσαι λέγονται. Σκάρφην.] Οὕτως ὠνόμασται ἀπὸ Σκάρφης τῆς Λίσσου μητρός. Αὐγειάς.] Ἀπὸ Αὐγείας τινὸς, ἐγχωρίου νύμφης· οὐκ ἔτι δὲ οἰκεῖται. Ἐρατεινάς.] Ἐπεράστους, καλὰς, καὶ ἐπιθυμίας ἀξίας.

533. Τάρφην.] Οὕτως ὠνόμασται, διὰ τὴν δασύτητα τῆς ὕλης· τάρφεα γὰρ, τὰ συνεχῆ. Θρόνιον.] Ἀπὸ Θρονίας νύμφης οὕτως ὠνόμασται. Βοαγρίου ἀμφὶ ῥέεθρα.] Περὶ τὰ τοῦ Βοαγρίου ῥεύματα. Ὁ δὲ Βοάγριος, ποταμὸς τῆς Λοκρίδος.

535. Πέρην.] Πέραν. Εὐβοίας.] Νῆσος παρακειμένη τῇ Ἀττικῇ, καὶ Βοιωτίᾳ, καὶ Φωκίδι, καὶ Λοκρίδι· ἥτις καὶ Μάκρις ἐκαλεῖτο· ἤτοι διὰ τὸ εἰς μῆκος κεῖσθαι· ἢ ἀπὸ Μάκριδος νύμφης, τῆς τροφοῦ Ἥρας. Ὠνομάσθη δὲ Εὔβοια ἀπὸ Εὐβοίας, τῆς Ἀσωποῦ.

NOTÆ.

528. Μείων οὔτι τόσος γε) Quòd tres abhinc versus à nonnullis in dubium sint vocati, vid. ad v. 530. Τελαμώνιος, pro Τελαμωνιάδης. Vid. ad δ'. v. 367.

529. Ἀλλὰ πολὺ μείων) *Ultima* τοῦ πολὺ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante μ'.

530. Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς) Hunc Versum, cum duobus aliis præcedentibus obelo notari, docent *Brevia Scholia*, ad v. 528. At *Eustathius* fol. 209. lin. 32. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἀθετοῦσί τινες, ἐν οἷς Ζηνόδοτος, τὸ, Ἀλλὰ πολὺ μείων, καὶ τὰ ἑξῆς. Οὐ μόνον, ὅτι οὐ χρὴ, φασὶ, διλογεῖν, εἰπόντα γὰρ ἤδη, ὅτι Μείων οὔτι τόσος γε· ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ, λινοθώρηξ· οἱ Ἕλληνες γὰρ χαλκοχίτωνες· ἀλλὰ καὶ διὰ τὸ, πανέλληνας· οὐ γὰρ λέγει, φασὶν, Ἕλληνας ὁ Ποιητής· ἀλλ' Ἀργείους, Δαναοὺς, Ἀχαιούς· εἰπὼν οὐδ' Ἑλλάδα φησὶν τὴν Ἑλλήνων χώραν, ἀλλὰ μίαν τινὰ πόλιν Θετταλικὴν, καὶ τοὺς ἐν αὐτῇ Ἕλληνας. Οἱ δὲ τῷ ῥηθέντι Ζηνοδότῳ μεμφόμενοι, ἐφ' οἷς, ὡς εἴρηται, ἠθέτηκε, φασὶ πρὸς ἄλλοις καὶ ἀναγκαῖον εἶναι τὸ χωρίον· ποιότητα γὰρ προσώπου δηλοῖ, καὶ προσυνίστησιν, ὅτι ἧττον τοῦ Σαλαμινίου τὸ μέγεθός ἐστιν ὁ Λοκρός. Etiam *Thucydides*, l. 1. §. 3. Ὅμηρος οὐδαμοῦ τοὺς ξύμπαντας ὠνόμασεν Ἕλληνας. *Scholiast*. Ξύμπαντας) Τὸ γὰρ, Ἐγχείῃ δ' ἐκέκαστο πανέλληνας καὶ Ἀχαιοὺς, νενόθευται. Vid. *Lud. Kusteri* Hist. Critic. *Hom.* p. 102.

VARIÆ LECTIONES.

527. Ὀϊλῆος) γρ. ὁ Ἰλῆος, *Eustath.* fol. 209. lin. 41.

531. Σκάρφην) γρ. Σκάρφας, Vid. *Casaubon.* ad *Strabon.* lin. 9. fol. 627.

532. Βῆσσαν) γρ. Βῆσαν, *Eustath.* fol. 209. lin. 1.

535. Πέρην ἱερῆς Εὐβοίης) γρ. πέρην ἁλὸς Εὐβοιείης, MS. CCC. ibi quidem εὐβοιείης.

Οἳ

Οἳ δ' Εὔβοιαν ἔχον μένεα πνείοντες Ἄβαντες,
Χαλκίδα τ', Εἰρέτριάν τε, πολυστάφυλόν θ' Ἱστίαιαν,
Κήρινθόν τ' ἔφαλον, Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον,
Οἵ τε Κάρυστον ἔχον, ἠδ' οἳ Στύρα ναιετάασκον·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ' Ἐλεφήνωρ, ὄζος Ἄρηος,
Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων·
Τῷ δ' ἅμ' Ἄβαντες ἕποντο θοοὶ, ὄπιθεν κομόωντες,
Αἰχμηταὶ, μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι
Θώρηκας ῥήξειν δηΐων ἀμφὶ στήθεσσι·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,

Qui etiam Eubœam tenebant, robur spirantes Abantes,
Chalcidemque, Eretriamque, abundantemque-uvis Histiæam,
Cerinthumque maritimam, Diique altam urbem,
Quique Carystum tenebant, & qui Styra habitabant:
Horum porro dux erat Elephenor, ramus Martis,
Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:
Hunc simul Abantes sequebantur veloces, occipite comantes,
Pugnatores prompti, porrectis hastis fraxineis,
Thoraces disrumpere hostium circa pectora:
Hunc simul quadraginta nigræ naves sequebantur.
Qui etiam Athenas tenebant, bene-ædificatam urbem,

ΣΧΟΛΙΑ.

536. Μένεα πνείοντες.] Θυμοῦ καὶ δυνάμεως πνέοντες· τουτέστι, γαυριῶντες, θαρσαλέοι. Ἄβαντες δὲ, οἱ ἀπὸ Εὐβοίας, ἀπὸ Ἄβαντος, τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλέως αὐτῶν.

537. Χαλκίδα.] Χαλκίς, πόλις Εὐβοίας. Εἰρέτριάν τε.] Καὶ τὴν Ἐρέτριαν. Εἴρηται δὲ ἀπὸ Ἐρετριέως τοῦ Φαέθοντος. Ἱστίαιαν.] Αὕτη πρότερον ἐκαλεῖτο Ταλαντία, ὕστερον δὲ ὑπὸ [illegible] ἀπὸ Ἱστιαίας, τῆς Ὑριέως. * καὶ Ὠρεὸς Ἀριστοφάνει, ἐν Εἰρήνῃ.

538. Κήρινθος.] Πόλις Εὐβοίας ἐπιθαλάσσιος. Ἔφαλον.] Παραθαλάσσιον. Δίου τ' αἰπὺ πτολίεθρον.] Τὸ ὑψηλὸν καὶ μέγιστον. Καλεῖται δὲ καὶ ἡ Δίων, * πληθυντικῶς. Εἴρηται δὲ ἀπὸ Δίου, τοῦ Πανδώρου, τοῦ Ἐρεχθέως.

539. Κάρυστον.] Πόλιν Εὐβοίας. Ναιετάασκον.] Ὤικουν. Οἱ ἀπειρόκαλοι πλανῶνται, ὑπολαμβάνοντες, τὸ ναιετάασκον ἀπὸ ῥήματος εἶναι τοῦ ναιετάασκω. Τὸ γὰρ ασκο [illegible] συλλαβαὶ [illegible] Ἰάδα [illegible] ἐν τοῖς παρατατικοῖς [illegible] ἀορίστοις, ἐπιτίθενται.

540. Ὄζος Ἄρηος.] Ἀπόγονος Ἄρεος, πολεμικός.

541. Χαλκωδοντιάδης.] Χαλκώδοντος παῖς. Ἐλεφήνωρ. Εἴρηται δὲ [illegible] τὸ ὄνομα, ὡς ἔθος τοῖς παλαιοῖς τιθέναι τοῖς παισὶ, παρὰ τὸ ἐλεφαίρεσθαι αὐτὸν, καὶ βλάπτειν, τοὺς ἐναντίους. Μεγαθύμων.] Μεγαλοψύχων, γενναίων. Ἀρχός.] Ἄρχων, ἡγεμών.

542. Ὄπιθεν κομόωντες.] Τὰ ὀπίσω μέρη τῆς κεφαλῆς κομῶντες, ἀνδρείας χάριν. Ἴδιον δὲ τοῦτο τῶν Εὐβοέων κουρᾶς, τὰς ὄπισθεν τρίχας βαθείας ἔχειν.

543. Αἰχμηταί.] Πολεμικοί, μαχηταί. Μεμαῶτες.] Προθυμούμενοι. Ὀρεκτῇσι μελίῃσι.] Ταῖς ἐκ χειρῶν δόρασιν, οἷς ὀρέγειν ἐχρῶντο, συνιστάμενοι, καὶ ἐκτείνοντες αὐτά. Ὀρέξασθαι γάρ ἐστι, τὸ ἐκ χειρὸς πατάξαι ἐξ [illegible] θαρσαλέοι. Μελίῃσι.] Δόρασιν, ἀπὸ μελίας ξύλου γινομένοις.

544. Ῥήξειν.] Διαρρήξειν. Δηΐων.] Πολεμίων. Ἀμφὶ στήθεσσι.] Περὶ τοῖς στήθεσιν αὐτῶν.

546. Οἱ δ' ἄρ' Ἀθήνας εἶχον.] Ἀντὶ τοῦ, ᾤκουν. Ἀθήνας δὲ νῦν κέκληκε τὴν πόλιν· τοὺς δὲ δήμους παρέλιπε, διὰ τὸ πλῆθος, ἢ διὰ τὸ μὴ δύνασθαι πάντας εἰς μητροπολιτείαν [illegible]. Ἐάν τις ἀναγινώσκει, Ἀθήνας πτολίεθρον, ἄπερ διαστολῆς. [illegible] Παλλάδος, τῆς Ἀθήνης, τῆς Ἀθηνᾶς.

NOTÆ.

543. Αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι) [illegible] καθάπερ καὶ ὁ [illegible] τὰς χεῖρας [illegible] καὶ ὁ Σκέλος [illegible], καὶ ὁ Ὑσσός. Οἱ δ' Εὐβοεῖς ἄριστοι ὑπῆρξαν πρὸς [illegible] μάχην τὴν σταδίαν· ἣ καὶ συστάδην λέγεται καὶ ἐκ χειρός. Δόρασι δὲ χρῶνται τοῖς ὀρεκτοῖς, ὥς φησιν ὁ Ποιητὴς, Αἰχμηταὶ μεμαῶτες ὀρεκτῇσι μελίῃσι, κ. λ. Strabo, l. x. fol. 688.

544. Δηΐων) Eustath. fol. 213. lin. 48. Οἱ Παλαιοὶ ἀξιοῦσι δηΐων ἀναγινώσκειν, δισυλλάβως, δίχα ἐκφωνήσεως τοῦ ι. καὶ γίνεται οὕτω τὸ ἔπος ὁλοσπονδειακόν. Quod tamen æque fit per Συνίζησιν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

537. In fine, * καὶ Ὠρεὸς &c. Locus, fol. 474. v. 1042. Αὐτὸς γε πῶ ὁ χρησμολόγος ὁ 'ξ Ὠρεοῦ; Schol. Ὠρεὸς δὲ, Εὐβοίας πόλις, ἣν Ὅμηρος Ἱστίαιάν φησι. Vid. Eustath. fol. 212. lin. 15.

538. * Scholion ex Vett. restituo, cui addatur hoc ex Eustath. fol. 213. lin. 16. Ἐρεχθεὺς, ὁ Πανδίονος· Ἐρεχθέως, Κέκροψ, Ἀρεὺς, Πάνδωρος, Μηλιών· Πανδώρου, Ἄλκων, καὶ Δῖος· ὧν ὁ μὲν Δῖον κτίζει, ὁ δὲ Ἄλκων Ἄβαντα [illegible].

VARIÆ LECTIONES.

537. Ἱστίαιαν) γρ. Ἱστίαιαν.

543. Ὀρεκτῇσι) γρ. ὀρεκτῇσι.

544. Δηΐων) γρ. δ' ἄν, Eustath. vid. ad Textum.

546. Ἀθήνας) γρ. Ἀθηνᾶς & Ἀθήνης, Br. Schol.

Δῆμον,

Δῆμον Ἐρεχθῆος μεγαλήτορος, ὅν ποτ' Ἀθήνη
Θρέψε, Διὸς θυγάτηρ, τέκε δὲ ζείδωρος Ἄρουρα,
Κὰδ δ' ἐν Ἀθήνῃσ' εἷσεν, ἑῷ ἐνὶ πίονι νηῷ·
Ἐνθάδε μὶν ταύροισι καὶ ἀρνειοῖς ἱλάονται
Κοῦροι Ἀθηναίων, περιτελλομένων ἐνιαυτῶν.
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευ', υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς·
Τῷ δ' οὔπω τις ὁμοῖος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ,
Κοσμῆσαι ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας·
Νέστωρ οἶος ἔριζεν· ὁ γὰρ προγενέστερος ἦεν·
Τῷ δ' ἅμα πεντήκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγεν δυοκαίδεκα νῆας,
Στῆσε δ' ἄγων, ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες.
Οἳ δ' Ἄργος τ' εἶχον, Τίρυνθά τε τειχιόεσσαν,

Civitatem Erechthei magnanimi, quem olim Minerva
Nutrivit, Jovis filia, (peperit verò alma Tellus.)
Et Athenis collocavit, in suo pingui templo:
Illic enim ipsam tauris & agnis placant
Filii Atheniensium, circumvolutis annis.
His utique præerat filius Petei Menestheus:
Huic nondum quisquam vir inter terrestres fuit similis,
In instruendis equitibus & viris scutatis:
Nestor solus contendebat; hic enim ætate grandior erat:
Hunc simul quinquaginta nigræ naves sequebantur.
Ajax item ex Salamine ducebat duodecim naves,
Constituitque ducens, ubi Atheniensium stabant phalanges.
Quique Argos tenebant, Tirynthaque bene-munitam,

ΣΧΟΛΙΑ.

547. Δῆμον.] Ὄχλον. Ἐρεχθῆος.] Τοῦ βασιλέως τῶν Ἀθηναίων, τοῦ καὶ Ἐριχθονίου καλουμένου, γεννηθέντος ἐκ τοῦ Ἡφαίστου. Οὗτος γὰρ ἐδίωκε τὴν Ἀθηνᾶν, ἐρῶν αὐτῆς· ἡ δὲ ἔφευγεν. Ὡς δὲ ἐγγὺς αὐτῆς ἐγένετο, πολλῇ ἀνάγκῃ· ἦν γὰρ χωλὸς, ἐπειρᾶτο συνελθεῖν. Ἡ δὲ, ὡς σώφρων, καὶ παρθένος, οὐκ ἠνείχετο, ἀπεσπέρμηνεν εἰς τὸ σκέλος τῆς θεοῦ. Ἡ δὲ μυσαχθεῖσα, ἐρίῳ ἀπομάξασα τὸν γόνον, ἔρριψεν εἰς γῆν· ὅθεν Ἐριχθόνιος, ὁ ἐκ τῆς γῆς ἀναδοθεὶς παῖς· κατά τινα ἐτυμολογίαν, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐρίου, καὶ τῆς χθονός. Ἱστορεῖ Καλλίμαχος ἐν Ἑκάλῃ. Μεγαλήτορος.] Μεγαλοψύχου γενναίου. Ἀθήνη.] Ἀθηνᾶ.

548. Ζείδωρος.] Ἡ τὰ πρὸς ζωὴν δωρουμένη γῆ. Ἄρουρα.] Ἡ γῆ, παρὰ τὸ ἀροτριᾶσθαι.

549. Κὰδ δ' ἐν Ἀθήνῃσ' εἷσεν.] Καθίδρυσε δὲ αὐτὸν Ἀθήνησιν ἐν τῷ ἰδίῳ αὐτῆς ἱερῷ ἡ θεὸς, καὶ ἔδωκε φυλάττειν ταῖς Κέκροπος θυγατράσιν. Ἑῷ ἐνί.] Ἐν τῷ ἰδίῳ. Πίονι.] Ἀντὶ τοῦ, πλουσίῳ, καὶ εὐδαίμονι. Νηῷ.] Ναῷ.

550. Ἐνθάδε.] Ἐκεῖ, ἐν ταῖς Ἀθήναις. Μίν.] Αὐτὸν, τὸν Ἐρεχθέα. Ἀρνειοῖς.] Ἀρνίοις, κριοῖς. Ἱλάονται.] Ἐξιλεοῦνται, ἐξιλεοῦνται.

551. Κοῦροι Ἀθηναίων.] Οἱ Ἀθηναῖοι, περιφραστικῶς. Περιτελλομένων.] Εἰς τὸ αὐτὸ κατὰ περίοδον, περιερχομένων, καὶ πληρουμένων.

553. Ἐπιχθόνιος.] Ἐπίγειος.

554. Κοσμῆσαι.] Διατάξαι, καθοπλίσαι. Ἀσπιδιώτας.] Ἐνόπλους.

555. Οἶος.] Μόνος. Ἔριζεν.] Ἐφιλονείκει, ἐξισοῦτο. Προγενέστερος ἦεν.] Παλαιότερος ὑπῆρχεν.

557. Ἐκ Σαλαμῖνος.] Σαλαμὶς, νῆσος πρὸ τῆς Ἀττικῆς· ὅθεν ἦν Αἴας ὁ Τελαμώνιος. Ἄγεν.] Ἦγεν, ἔφερε.

558. Φάλαγγες.] Τάξεις.

559. Ἄργος.] Τὴν Πελοπόννησον. Τίρυνθα.] Πόλιν Ἄργους. Τειχιόεσσαν.] Τὴν καλῶς τετειχισμένην· ἐπειδὴ ὑπὸ Κυκλώπων τετείχισται.

NOTÆ.

552. Πετεῶο) Πετεὼς, τοῦ Πετεὼ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ο, Ἀττικῶς, Πετεῶο. *Horti Adonidis.*

557. Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος) Versum huic proximum legebant *Megarenses*, Ἔκ τ' Αἰγειρούσης, Νισαίης τε, Τριπόδων τε, ut illum, qui nunc sequitur, *Solon* dicitur substituisse, Στῆσε δ' ἄγων &c. Vid. *Strabon.* l. 8. fol. 603. *Diog. Laert.* in *Solone*, & *Eustath.* fol. 215. à lin. 42. ad 48. Vid. ad *Var. Lect.* Et *Ludovici Küsteri* Hist. Critic. *Homeri*, pag. 104. *Megarenses* certe hujus Versûs auctoritate victi. Et *Proclus*, c. 26. Ἱστορεῖ μὲν Πορφύριος, καὶ ὅτι νόμους τινὰς ἐξέθηκε, ἀποσημαίνεσθαι τοὺς παιδευομένους τὸν Ὁμήρου Κατάλογον· ὡς καὶ ὁ Κερκιδᾶς νομοθετῶν τῇ πατρίδι.

VARIÆ LECTIONES.

549. Ἐνὶ πίονι) γρ. ἐν πίονι, MS. CCC.

550. Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δὲ, MS. *Barocc.* Oxon. & MS. CCC. *Cantabr.*

552. Τῶν αὖθ') γρ. τῶνδ' αὖθ', MS. *Barocc.*

553. Οὔπως) γρ. οὔπω, MS. *Barocc.* Ibid. Ἐπιχθονίων γένετ' ἀνὴρ) γρ. ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν, & ἐπιχθόνιος γένετ' ἀνὴρ, *Eustath.* fol. 214. lin. 46. & Br. *Schol.* & ἐπιχθόνιος, MS. *Barocc.* Oxon. & MS CCC. *Cantabr*

557. Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγε δυοκαίδεκα νῆας, Στῆσε δ' ἄγων ἵν' Ἀθηναίων ἵσταντο φάλαγγες) γρ. Αἴας δ' ἐκ Σαλαμῖνος ἄγε νέας, ἔκ τε Πολίχνης, Ἔκ τ' Αἰγειρούσης, Νισαίης τε, Τριπόδων τε, *Strabo*, l. 8. fol. 604. Vid. Not. in *Textum*. Ibid. Δυοκαίδεκα) γρ. τεσσαρακαίδεκα, *Eustath.* fol. 215. lin. 35. Vid. ad *Textum*.

Ἑρμιό-

Ἑρμιόνην, Ἀσίνην τε, βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας,
Τροιζῆν', Ἠϊόνας τε, καὶ ἀμπελόεντ' Ἐπίδαυρον,
Οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν, Μάσητά τε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Τῶν δ' αὖθ' ἡγεμόνευε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Καὶ Σθένελος, Καπανῆος ἀγακλειτοῦ φίλος υἱός·
Τοῖσι δ' ἅμ' Εὐρύαλος τρίτατος κίεν ἰσόθεος φὼς,
Μηκιστέος υἱὸς Ταλαϊονίδαο ἄνακτος.
Συμπάντων δ' ἡγεῖτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ Μυκήνας εἶχον, ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Ἀφνειόν τε Κόρινθον, ἐϋκτιμένας τε Κλεωνὰς,
Ὀρνειάς τ' ἐνέμοντο, Ἀραιθυρέην τ' ἐρατεινὴν,
Καὶ Σικυῶν', ὅθ' ἄρ' Ἄδρηστος πρῶτ' ἐμβασίλευεν·
Οἵ θ' Ὑπερησίην τε καὶ αἰπεινὴν Γονόεσσαν,
Πελλήνην τ' εἶχον, ἠδ' Αἴγιον ἀμφενέμοντο,

Hermionem, Asinémque, profundum sinum habentes.
Trœzena, Eionásque, & viribus-consitam Epidaurum,
Quique tenebant Æginam, Masetáque, juvenes Achivorum:
His porro praerat bello-strenuus Diomedes,
Et Sthenelus, Capanei inclyti dilectus filius:
Unà vero cum his Euryalus tertius ibat similis deo vir,
Mecistei filius Talaïonidæ regis:
Universis autem præerat bello strenuus Diomedes:
Et hos simul octoginta nigræ naves sequebantur.
Quique Mycenas tenebant, bene-ædificatam urbem,
Opulentámque Corinthum, benéque structas Cleonas,
Orniasque colebant, Aræthyreamque amabilem,
Et Sicyona, ubi Adrastus primum regnavit;
Quique Hypereŭamque & excelsam Gonnessam,
Pelienémque tenebant, & Ægium incolebant,

ΣΧΟΛΙΑ.

560. Ἑρμιόνην, Ἀσίνην τε.] Πόλεις τοῦ Ἄργους. Ἔστι δὲ ἐν Ἑρμιόνῃ ἱερὸν Περσεφόνης. Βαθὺν κατὰ κόλπον ἐχούσας.] Τὰς βαθὺν κατεχούσας κόλπον. Κόλπος δέ ἐστι θάλασσα ὑπὸ ἀκρωτηρίων περιεχομένη.

561. Τροιζῆνα.] Τροιζὴν, ἀπὸ Τροιζῆνος, υἱοῦ Πέλοπος. Ἠϊόνας τε.] Οἱ παλαιοὶ ἀκούουσι. Ἀμπελόεντα.] Πολυάμπελον, οἰνοφόρον. Ἐπίδαυρον.] Πόλιν Ἄργους, ἐν τοῖς παραθαλασσίοις μέρεσι κειμένην.

562. Αἴγιναν.] Νῆσον πρὸ τῆς Ἀττικῆς. Ἐκαλεῖτο δὲ πρότερον Οἰνώνη· ὕστερον δὲ Αἴγινα, ἀπὸ Αἰγίνης, τῆς Ἀσωποῦ μὲν θυγατρὸς, Αἰακοῦ δὲ μητρός.

564. Ἀγακλειτοῦ.] Πάνυ ἐνδόξου.

565. Κίεν.] Ἐπορεύετο. Ἰσόθεος φώς.] Ἰσόθεος ἀνήρ. Τὸ δὲ φὼς, ὀξυτονούμενον, τὸν ἄνθρωπον δηλοῖ· ὡς τὸ, ἰσόθεος φώς· καὶ, φῶτ' Ἀσκληπιοῦ υἱόν. Περισπώμενον δὲ, τὸ φέγγος· καὶ, τροπικῶς, τὴν σωτηρίαν, συνηρημένον ἐκ τοῦ φάος. Εἰκότως οὖν περισπᾶται. Φάος δ' ἑτάροισιν ἔθηκε· Καὶ, Χρύσεον λύχνον ἔχουσα, φάος περικαλλές. Ἐπεὶ τὸ, πῶς, καὶ τὸ, ποῦ, ἐπιρρήματά ἐστι πευστικά· οἷον, Πῶς ἔτι Ἀτρείδης; Ποῦ Μενέλαος ἔλως; Ὀξυτονούμενα δὲ, καὶ ἐγκλιτικά ἐστιν· ὡς τὸ, Ἀλλ' οὔ πως ἅμα πάντα θεοὶ δόσαν ἀνθρώποισιν· καὶ τὸ, Ἀλλά που ἐν μεγάροισι Λυκάονος εἴδεται δίφροι.

566. Μηκιστέος υἱός.] Εὐρύαλος. Ταλαϊονίδαο.] Ταλαοῦ παιδός. Ἀδράστου.

568. Ὀγδώκοντα.] Ὀγδοήκοντα.

569. Μυκήνας.] Πόλιν Ἄργους, ἧς ἐβασίλευεν Ἀγαμέμνων· ἀπὸ Μυκήνης, νύμφης Λακωνικῆς.

570. Ἀφνειόν.] Πλούσιον. Ἐϋκτιμένας.] Καλῶς ἐκτισμένας.

571. Ὀρνειάς.] Κώμην Ἀργείας. Ἀραιθυρέην.] Αὕτη ὕστερον Φλιοῦς μετωνομάσθη, ἀπὸ Φλιοῦντος τοῦ Διονύσου. Ἐρατεινήν.] Ἐπιθυμητικὴν, καλήν.

572. Καὶ Σικυῶν'.] Τὸ πλῆρες Σικυῶνα, ἔστι δὲ καὶ αὕτη πόλις Ἄργους. Ὅθ' ἄρ'.] Ὅπου δή.

573. Αἰπεινήν.] Ὑψηλήν. Γονόεσσαν.] Γονοῦσσαν. Ἔστι δὲ ἀκρωτήριον Πελλήνης.

574. Πελλήνην.] Διαφέρει Πελλήνη Παλλήνης. Παλλήνη μὲν γάρ πόλις Θρᾴκης. Πελλήνη δὲ πολίχνιον τῆς Ἀχαΐας, ὃ ἐστι Πελοποννήσου.

NOTÆ.

566. Μηκιστέος υἱός, Ταλαϊονίδαο] Βίας, ὁ Ἀμυθάονος, τὴν Νηλέως, Πηρὼ γήμας, παῖδα ἔσχε Ταλαόν· ὃ καὶ Λυσιμάχης, τῆς Ἄβαντος, τοῦ Μελάμποδος, Ἄδραστος, Παρθενοπαῖος, Πρῶναξ, Μηκιστεὺς, Ἀριστόμαχος, καὶ θυγάτηρ Ἐριφύλη, ἣν γαμεῖ Ἀμφιάραος. Μηκιστέως, Εὐρύαλος, ὃς ἦκεν εἰς Τροίαν. Vid. *Apollodori* Biblioth. l. 1. c. 8. §. 13. Ταλαϊονίδης οὖν, ἀντὶ τοῦ Ταλαΐδης, ὡς Λαμπετίδης, ἀντὶ τοῦ Λαμπίδης, καὶ Δευκαλίδης, ἀντὶ τοῦ Δευκαλιωνίδης. Vid. μ'. v. 117.

VARIÆ LECTIONES.

561. Τροιζῆν', Ἠϊόνας τε) γρ. Τροιζῆν', & Τροιζῆνα, *Eustath.* fol. 217. lin. 28. Ἠϊόνα τε & Ἠϊόνα τε. Br. Schol. *Ibid.* lin. 33. &c.

563. Οἵ τ' ἔχον Αἴγιναν) γρ. Νῆσόν τ' Αἴγιναν, *Strabo*, l. 8. fol. 576. & *Eustath.* fol. 218. lin. 3.

573. Ὑπερησίην) γρ. Ὑπερασείην, MS. *Barocc.* Ibid. Γονόεσσαν] γρ. Δονόεσσαν, *Pausan.* Ἀχαϊκοῖς, fol. 234.

Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν·	Et per omnem oram maritimam, & circa Helicen spatiosam:
Τῶν ἑκατὸν νηῶν ἦρχε κρείων Ἀγαμέμνων	Horum centum navibus imperabat rex Agamemnon,
Ἀτρείδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι	Atrides, simul hunc longè plurimæ & præstantissimæ
Λαοὶ ἕποντ'· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκὸν,	Copiæ sequebantur: inter & ipse induebat splendidum æs,
Κυδιόων, ὅτι πᾶσι μετέπρεπεν ἡρώεσσιν·	Gloriâ exultans; quod omnes inter elucebat heroas
Οὕνεκ' ἄριστος ἔην, πολὺ δὲ πλείστους ἄγε λαούς.	Quoniam Maximus erat, & quam plurimas ducebat copias.
Οἳ δ' εἶχον κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν,	Quique tenebant montibus clausam Lacedæmona magnam,
Φᾶρίν τε, Σπάρτην τε, πολυτρήρωνά τε Μέσσην,	Pharemque, Spartamque, abundantemque columbis Messam,
Βρυσειάς τ' ἐνέμοντο, καὶ Αὐγειὰς ἐρατεινὰς,	Bryfiasque habitabant, & Augias amabiles,
Οἵ τ' ἄρ' Ἀμύκλας εἶχον, Ἕλος τ' ἔφαλον πτολίεθρον,	Quique Amyclas tenebant, Helósque maritimam urbem,

ΣΧΟΛΙΑ.

575. Αἰγιαλόν.] Οὕτως ἐκαλεῖτο παραθαλασσία χώρα· ἤτοι πλευρὰ τῆς Πελοποννήσου, ἡ παρατείνουσα ἀπὸ Σικυῶνος μέχρις Ἤλιδος. Αἰγιαλοὶ δὲ, τόποι παρόχθιοι· ὥσπερ ὁ κατὰ Παφλαγονίαν. Ἀμφ' Ἑλίκην.] Περὶ τὴν Ἑλίκην. Εὐρεῖαν.] Πλατεῖαν.

576. Τῶν ἑκατὸν νηῶν.] Ἀντὶ τοῦ πάντων τῶν προειρημένων. Καὶ γὰρ ἑκατὸν νηῶν ἡγεμὼν ἦν ὁ Ἀγαμέμνων. Κρείων.] Κρατῶν, ἄρχων.

578. Ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο.] Ἐνεδύσατο δὲ αὐτός. Νώροπα.] Λαμπρὸν, ἀμαυροῦντα τοὺς ὦπας, ὅ ἐστι τοὺς ὀφθαλμούς.

579. Κυδιόων.] Γαυριῶν τῇ ἑαυτοῦ δόξῃ. Μετέπρεπε.] Διέπρεπε, ἐκδηλότατος ἦν.

581. Κοίλην Λακεδαίμονα.] Τὴν ὑπὸ ὀρῶν περιεχομένην· διὰ τὸ περικεῖσθαι αὐτῇ κύκλῳ τὸ Ταΰγετον ὄρος. Διὸ καὶ ἀτείχιστον αὐτὴν ᾤκισαν. Λακεδαίμονα δὲ, τὴν χώραν λέγουσι· τὴν δὲ πόλιν, Σπάρτην. Ἔνιοι δὲ καὶ αὐτῆς τῆς πόλεως τὸ μὲν ὅλον Λακεδαίμονα, τὸ δὲ Σπάρτην καλοῦσι. Κητώεσσαν.] Μεγάλην. Παρὰ τὸ κῆτος, ὃ τῶν δοκεῖ πάντων μεῖζον εἶναι τῶν ἐνύδρων ζώων. Τινὲς δὲ γράφουσι, καιετάεσσαν, ἵν' ᾖ, τὴν καλαμινθώδη· καλοῦσι γὰρ αὐτοὺς ἡ καλαμίνθη ἐστὶ πολλὴ ἐν Σπάρτῃ.

582. Μέσσην.] Τὴν καλουμένην Μεσσήνην.

583. Βρυσειὰς καὶ Αὐγειάς.] Πόλεις τῆς Λακωνικῆς.

584. Ἕλος.] Πόλις τῆς Λακωνικῆς παραθαλάσσιος· ἧς οἱ πολῖται Εἵλωτες.

NOTÆ.

578. Νώροπα χαλκὸν) Desarius ad Macrobii Saturnal. l. 7. c. ult. Est in Ære vis acrior, quam Medici stipticam vocant; unde squamas ejus adjiciunt Remediis, quæ contra perniciem Putredinis advocantur. Deinde qui in Metallo Æris morantur, semper Oculorum sanitate pollent, & quibus antea Palpebræ nudatæ fuerant, illic convestiuntur. Aura enim, quæ ex Ære procedit, in Oculos incidens, haurit & exiccat, quod malè influit. Unde & Homerus modò εὐήνορα, modò νώροπα χαλκὸν, has caussas secutus, appellat. Aristoteles verò Author est, Vulnera, quæ ex æreo mucrone fiunt, minùs esse noxia, quàm quæ ex ferro, faciliúsque curari; quia inest, inquit, ei Vis quædam Remedialis & siccifica, quam demittit in Vulnere. Pari ergò ratione, infixum corpori Pecudis Lunaris repugnat humori.

581. Κοίλην Λακεδαίμονα κητώεσσαν) Præter Schol. Br. hæc Eustath. in supplement. ad Dionys. Perieg. v. 889. p. 309. Ὅτι τὴν Κοίλην Συρίαν καλοῦσι, διότι αὐτὴν μέσην καὶ χθαμαλὴν κειμένην ἔχουσιν ὄρη δύο· τό, τε ἑσπέριον Κάσιον πρὸς τῇ θαλάσσῃ κείμενον, καὶ ὁ ἑῷος Λίβανος, ὑφ' ὧν περιέχεται· οὕτω καὶ Ὅμηρος τὴν Λακεδαίμονα κοίλην λέγει, διὰ τὸ περιειλῆφθαι κυκλόθεν ὄρεσιν. Vid. plura, ad Odyss. δ'. v. 1.

582. Φᾶρίν τε, Σπάρτην τε) Pausanias in Aristomenis Vitâ, Φάριν legit, emendo Φᾶριν. Ἦλθεν ἐπὶ πόλιν τῆς Λακωνικῆς, τὸ μὲν ἀρχαῖον ὄνομα, καὶ ἐν Ὁμήρου Καταλόγῳ, Φᾶριν, ὑπὸ δὲ τῶν Σπαρτιατῶν, καὶ περιοίκων, καλουμένην Φαράς. Ità Max. Tyr. §. XXVIII. Ibid. Μέσσην) Vid. Strabon. l. 8. fol. 599. Ἔνιοι μὲν Ἀπόκοπὴν δέχονται τὴν Μεσσήνην· παραδείγμασι δὲ χρῶνται τῷ μὲν ποιητοῦ, τὼ, κρῖ, καὶ δῶ, καὶ μάψ· καὶ ἔτι Ἵππος δ' Ἀντιμέδων τὸ Ἄλκιμος, ἀντὶ τοῦ Ἀλκιμέδων. Ἡσιόδου δὲ, ὅτι τὸ βριθύ, τὸ βριαρὸν, βρῖ λέγει. Σοφοκλῆς δὲ καὶ Ἴων, τὸ ῥᾴδιον, ῥᾶ. Ἐπίχαρμος δὲ, τὸ λίαν, λῖ· Συρακοὺς δὲ τὰς Συρακούσας, κλ. Item Natas in locum.

VARIÆ LECTIONES.

578. Ἐδύσατο) γρ. ἐδύσετο MS. Barocc.

581. Κητώεσσαν) γρ. καιετάεσσαν, Eustath. fol. 222. lin. 33. & Br. Schol..

582. Φᾶρίν τε) γρ. Φᾶρίν τε, Pausanias, & Max. Tyrius, ut notamus ad Textum.

Οἵ τε Λάαν εἶχον, ἠδ' Οἴτυλον ἀμφενέμοντο·
Τῶν οἱ ἀδελφεὸς ἦρχε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἑξήκοντα νεῶν· ἀπάτερθε δὲ θωρήσσοντο.
Ἐν δ' αὐτὸς κίεν ᾗσι προθυμίῃσι πεποιθὼς,
Ὀτρύνων πόλεμόνδε· μάλιστα δὲ ἵετο θυμῷ
Τίσασθαι Ἑλένης ὁρμήματά τε στοναχάς τε.
Οἳ δὲ Πύλον τ' ἐνέμοντο, καὶ Ἀρήνην ἐρατεινὴν,
Καὶ Θρύον Ἀλφειοῖο πόρον, καὶ ἐΰκτιτον Αἰπὺ,
Καὶ Κυπαρισσήεντα, καὶ Ἀμφιγένειαν ἔναιον,
Καὶ Πτελεὸν, καὶ Ἕλος, καὶ Δώριον· ἔνθα τε Μοῦσαι
Ἀντόμεναι Θάμυριν τὸν Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς,
Οἰχαλίηθεν ἰόντα, παρ' Εὐρύτου Οἰχαλιῆος.
Στεῦτο γὰρ εὐχόμενος νικησέμεν, εἴπερ ἂν αὐταὶ

Quique Laan tenebant, & Oetylum circumhabitabant:
Horum frater ipsius præerat prælio strenuus Menelaus
Sexaginta navibus; seorsim verò armabantur:
Inter eos & ipse ibat suâ animositate fretus,
Adhortans ad bellum; maximè verò cupiebat animo
Ulcisci Helenæ raptumque gemitusque.
Quique Pylumque colebant, & Arenen amabilem,
Et Thryum Alphæi vadum, & benè-ædificatum Æpy,
Et Cyparisseenta, & Amphigeniam habitabant,
Et Pteleum, & Helos, & Dorion: ubi etiam Musæ
Occurrentes Thamyrim Threicium spoliârunt cantu,
Ex Oechalia venientem, ab Euryto Oechaliensi:
Afferebat enim gloriabundus se relaturum-victoriam, si vel ipsæ

ΣΧΟΛΙΑ.

585. Λάαν.] Πόλιν Λακωνικῆς· ἣν οἱ Διόσκουροι πορθήσαντες, Λαπέρσαι ἐκλήθησαν. Διὰ δὲ τὸ μέτρον ἀναγνωστέον δισυλλάβως· χρὴ γὰρ λέγειν, μονοσυλλάβως, Λᾶν. Ἠδ' Οἴτυλον.] Καὶ Οἴτυλον. Ἔστι δὲ καὶ αὕτη πόλις Λακεδαιμονίας.

587. Ἀπάτερθε.] Ἄποθεν, χωρὶς τῶν στρατευομένων, ἀπὸ φαλάγγων, Ἀγαμέμνονος. Κίεν.] Παρεγένετο. Ἧσι προθυμίῃσι.] Ταῖς ἑαυτοῦ προθυμίαις. Πεποιθώς.] Πεπιστευκώς.

589. Ὀτρύνων.] Παρορμῶν. Ἵετο.] Προεθυμεῖτο. Θυμῷ.] Τῇ ψυχῇ.

590. Τίσασθαι.] Τιμωρήσασθαι. Ὁρμήματα.] Μεταμελήματα. Μᾶλλον δὲ, ἁρπαγήν. Στοναχάς τε.] Καὶ στεναγμούς.

591. Πύλον.] Πύλος, ὁ μὲν ὑπὸ Νέστορι, τῆς Μεσσηνίας, τὸ καὶ Κορυφάσιον· ὁ δὲ τῆς Ἀρκαδίας, ὁ τοῦ Νέστορος πατρός· ὁ δὲ Ἠλείας, παρὰ τὴν Ὠλενίαν πέτραν.

592. Θρύον.] Πόλιν τῆς Ἤλιδος, ἣν ἑτέρως Θρυόεσσαν λέγουσιν. Ἀλφειοῖο πόρον.] Καθ' Ὅμηρον πόρος διαβατός ἐστιν ὁ Ἀλφειὸς ποταμός· πόρον γοῦν, τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος φησίν. Ἔστι δὲ ὁ Ἀλφειὸς τῆς Ἠλείας χώρας. Αἰπύ.] Βαρυτόνως λεκτέον· ὄνομα γάρ ἐστι πόλεως. Τὸ δὲ ὀξυτονούμενον, ἐπιθετικόν ἐστι, καὶ σημαίνει τὸ ὑψηλόν. Τῶν μέν τοι εἰς υ ληγόντων ὀξυτόνων τριγενῶν τὰ θηλυκὰ εἰς α λήγει, τῇ ει διφθόγγῳ παραληγόμενα, οἷον· αἰπὺ, αἰπεῖα (Κολώνη) ὀξὺ, ὀξεῖα· ταχὺ, ταχεῖα.

594. Ἔνθα.] Ὅπου, ἐν τῷ Δωρίῳ. Ἔστι δὲ ὄνομα πόλεως.

595. Ἀντόμεναι.] Ἀπαντήσασαι. Θάμυριν.] Οὗτος παῖς ἦν Φιλάμμωνος, καὶ τῆς * Ἀρχιόπης νύμφης, τὸ γένος Θρᾷξ. Ὃς ἔσχεν αἰσχρὸν ἔρωτα, πρῶτος ἀρξάμενος ἐρᾶν ἀρρένων. Οὗτος, κάλλει πολλῷ διενεγκὼν, καὶ κιθαρῳδίᾳ, περὶ μουσικῆς ἐρίσας, ταῖς Μούσαις συνέθετο, ἂν μὲν κρείττων εὑρεθῇ, πλησιάσειν πάσαις· ἂν δὲ ἡττηθῇ, στερηθῆναι οὗ ἂν ἐκεῖναι θέλωσι. Καθυπέρτεραι δὲ αἱ Μοῦσαι γενόμεναι, τῶν ὀμμάτων αὐτὸν, καὶ τῆς κιθαρῳδίας, καὶ τοῦ νοῦ, ἐστέρησαν. Θρήϊκα παῦσαν ἀοιδῆς.] Θρᾷκα ἔπαυσαν, ἐπέσχον τῆς ᾠδῆς.

596. Ἰόντα.] Πορευόμενον. Οἰχαλίηθεν.] Ἀπὸ τῆς Οἰχαλίας, πόλεως τῆς Θεσσαλίας, ἧς ἐβασίλευσεν Εὔρυτος. Οἰχαλιῆος.] Τοῦ ἀπὸ τῆς Οἰχαλίας.

597. Στεῦτο.] Διεβεβαιοῦτο, ἔλεγεν. Εὐχόμενος.] Μεγαλαυχῶν. Νικησέμεν.] Νικήσειν. Εἴπερ ἂν αὐταὶ Μοῦσαι ἀείδοιεν.] Εἰ αὐταὶ ᾄδοιεν αἱ Μοῦσαι.

NOTÆ.

585. *Οἵ τε Λάαν εἶχον, ἠδ' Οἴτυλον*) Vid. ad v. 500. Item ad *Var. Lection.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

585. *Λάαν*) *Strabo*, lib. 8. fol. 560. Λᾶν vocat, vid. *Pausan.* III. c. 21. *Lycophron*, v. 511.

595. Ἀντόμεναι) Ἀπαντήσασαι. Θάμυριν.) Οὗτος παῖς ἦν Φιλάμμωνος καὶ Ἀρχιόπης τῆς νύμφης. Olim * Ἀργίου τῆς νύμφης. Errore, cui nemo hactenus par. Emendo & lego, pro Ἀργίου, * Ἀρχιόπης, ex *Apollodoro*. Ipse autem Φιλάμμων Ἀπόλλωνος ἦν καὶ Χιόνης, ut idem *Apollodorus* & *Ovid.* Metamorph. l. XI. §. 8.

VARIÆ LECTIONES.

585. *Οἵ τε Λάαν εἶχον, ἠδ' Οἴτυλον*) γρ. *οἵ τε Λάαν εἶχον, ἠδ' αἱ Τύλον*, *Eustath.* fol. 223. lin. 46.

Μοῦσαι ἀειδέμεν, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο·
Αἱ δὲ χολωσάμεναι πηρὸν θέσαν· αὐτὰρ ἀοιδὴν
Θεσπεσίην ἀφέλοντο, καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν.
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τῷ δ' ἐνενήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἳ δ' ἔχον Ἀρκαδίην, ὑπὸ Κυλλήνης ὄρος αἰπύ,
Αἰπύτιον παρὰ τύμβον, ἵν' ἀνέρες ἀγχιμαχηταί·
Οἳ Φενεόν τ' ἐνέμοντο, καὶ Ὀρχομενὸν πολύμηλον,
Ῥίπην τε, Στρατίην τε, καὶ ἠνεμόεσσαν Ἐνίσπην,
Καὶ Τεγέην εἶχον, καὶ Μαντινέην ἐρατεινήν,
Στύμφηλόν τ' εἶχον, καὶ Παῤῥασίην ἐνέμοντο,
Τῶν ἦρχ' Ἀγκαίοιο πάϊς κρείων Ἀγαπήνωρ
Ἑξήκοντα νεῶν· πολέες δ' ἐν νηῒ ἑκάστῃ
Ἀρκάδες ἄνδρες ἔβαινον ἐπιστάμενοι πολέμοιο.
Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Νῆας ἐϋσσέλμους, περάαν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀτρεΐδης· ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.

Musæ canerent, filiæ Jovis Ægiochi:
Ceterùm hæ iratæ cæcum fecerunt, sed & cantum
Divinum ademerunt, & oblivisci fecerunt artem pulsandi citharam.
His porrò præerat Gerenius eques Nestor;
Cum hoc nonaginta cavæ naves ordine proficiscebantur.
Quique tenebant Arcadiam, sub Cyllenes montem altum,
Æpytium prope monumentum, ubi viri cominus-pugnantes;
Quique Pheneum incolebant, & Orchomenum pecorosum,
Ripénque, Stratiénque, & ventosam Enispen,
Et Tegeam tenebant, & Mantineam amabilem,
Stymphalumque tenebant, & Parrasien colebant,
Horum imperabat Ancæi filius rex Agapenor
Sexaginta navibus: multi autem navem unamquamque
Arcades viri conscenderant rei-militaris periti:
Ipse enim eis dederat Rex virorum Agamemnon
Naves bene-transtratas, ut transfretarent nigrum pontum,
Atrides: quoniam non ipsis marina opera erant curæ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

598. Κοῦραι Διός.] Αἱ τοῦ Διὸς θυγατέρες.

599. Χολωσάμεναι.] Ὀργισθεῖσαι. Πηρὸν θέσαν.] Ἤτοι, τῆς τέχνης ἔπαυσαν, καὶ ἔκφρονα αὐτὸν ἐποίησαν, ἢ περὶ τὴν φωνὴν ἔβλαψαν. Πηρὸς γὰρ καλεῖται, ὁ κατά τι μέρος τοῦ σώματος βεβλαμμένος.

600. Θεσπεσίην.] Θείαν, θαυμαστήν. Ἀφέλοντο.] Ἀφείλοντο. Καὶ ἐκλέλαθον κιθαριστύν.] Καὶ ἐπιλαθέσθαι ἐποίησαν τὴν κιθαρῳδίαν. Ὁ δὲ σχηματισμὸς τῆς λέξεως Αἰολικός· ὅμοιος δὲ τῷ κιθαριστὺν καὶ ὀρχηστύν.

601. Ἱππότα.] Ἱππικός.

602. Ἐστιχόωντο.] Κατὰ τάξιν ἐπορεύοντο.

603. Κυλλήνης.] Κυλλήνη, ὄρος ὑψηλὸν τῆς Ἀρκαδίας· καὶ πόλις ἐστὶ παρ' αὐτῷ ὁμώνυμος. Ἐν ᾧ ὄρει δοκεῖ Ἑρμῆς γεγεννῆσθαι ἐκ Μαίας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς, καὶ Διός· ὅθεν καὶ Κυλλήνιον τὸν θεόν φασιν. Αἰπύ.] Ὑψηλὸν, μέγα.

604. Αἰπύτιον παρὰ τύμβον.] Παρὰ τὸν τοῦ Αἰπύτου τάφον. Ὁ * δὲ Αἴπυτος ἀρχαιότατος ἥρως, Ἀρκὰς τὸ γένος. Ἵνα.] Ὅπου. Ἀνέρες ἀγχιμαχηταί.] Οἱ ἐγγὺς καὶ συστάδην μαχόμενοι ἄνδρες· Προσληπτέον δὲ τὸ, εἰσί.

605. Πολύμηλον.] Πολλὰ θρέμματα ἔχοντα.

606. Ῥίπην τε, Στρατίην τε.] Πόλεις Ἀρκαδίας. Ἠνεμόεσσαν.] Ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην, ὑψηλήν.

607. Καὶ Τεγέην.] Τέγεα, πόλις Ἀρκαδίας. Καὶ Μαντινέην.] Καὶ Μαντίνειαν.

608. Στύμφηλον.] Ἣν οἱ κατοικοῦντες Στυμφήλιοι λέγονται. Καὶ Παῤῥασίην.] Πόλιν Ἀρκαδίας.

609. Ἀγκαίοιο πάϊς.] Ἀγκαίου παῖς Ἀγαπήνωρ. Κρείων.] Καρτερὸς, ἰσχυρός.

611. Ἐπιστάμενοι.] Ἐπιστήμονες, εἰδότες.

612. Αὐτὸς γάρ σφιν δῶκεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.] Τοῖς Ἀρκάσι, φησὶν, αὐτὸς ὁ βασιλεὺς Ἀγαμέμνων παρέσχε ναῦς, διὰ τὸ ἐν μεσογείῳ τῆς Πελοποννήσου αὐτοὺς οἰκοῦντας, ἀπείρους εἶναι τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων.

613. Ἐϋσσέλμους.] Εὐκαθέδρους. Περάαν.] Διαπερᾶν, διιέναι. Ἐπὶ οἴνοπα.] Μέλανα.

614. Ἐπεὶ οὔ σφι θαλάσσια ἔργα μεμήλει.] Ἐπεὶ ἄπειροι ἦσαν τῶν κατὰ θάλασσαν ἔργων, καὶ οὐδαμῶς ἔμελεν αὐτοῖς τούτων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

604. * Αἴπυτος, ἀρχαιότατος ἥρως, Ἀρκὰς τὸ γένος.) Huc facit *Pausanias*, in *Aristomene*, Ἀριστομένην δὲ ἔργα φασὶν ἀποδείξασθαι πλείονά τι, ἢ ἄνδρα ἕνα εἰκὸς ἦν· ὥστε καὶ βασιλέα, μετὰ τὴν μάχην, ᾑροῦντο αὐτόν· ἦν γὰρ καὶ γένος τῶν Αἰπυτιδῶν.

VARIÆ LECTIONES.

600. Κιθαριστύν.) γρ. κιθαριστήν. MS. *Barocc.*

602. Τῷ δ' ἐνενήκοντα) γρ. τῷ δ' ἐννήκοντα, &c. Τῶν δ' ἐννήκοντα, MS. CCC.

611. Πολέμοιο) γρ. πολεμίζειν, *Henr. Steph.* MS. CCC. *Cantabr.* & MS. *Barocc.* Oxon.

Οἳ

Οἳ δ' ἄρα Βουπράσιόν τε καὶ Ἤλιδα δῖαν ἔναιον,
Ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη καὶ Μύρσινος ἐσχατόωσα,
Πέτρη τ' Ὠλενίη, καὶ Ἀλείσιον ἐντὸς ἐέργει,
Τῶν αὖ τέσσαρες ἀρχοὶ ἔσαν, δέκα δ' ἀνδρὶ ἑκάστῳ
Νῆες ἕποντο θοαί, πολέες δ' ἔμβαινον Ἐπειοί.
Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Θάλπιος ἡγησάσθην,
Υἷες, ὁ μὲν, Κτεάτοιο, ὁ δ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος·
Τῶν δ' Ἀμαρυγκείδης ἦρχε κρατερὸς Διώρης·
Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχε Πολύξεινος θεοειδής,
Υἱὸς Ἀγασθένεος Αὐγηϊάδαο ἄνακτος.
Οἳ δ' ἐκ Δουλιχίοιο, Ἐχινάων θ' ἱεράων
Νήσων, αἳ ναίουσι πέρην ἁλὸς Ἤλιδος ἄντα,
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε Μέγης, ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Φυλεΐδης, ὃν ἔτικτε Διῒ φίλος ἱππότα Φυλεύς,
Ὅς ποτε Δουλιχιόνδ' ἀπενάσσατο πατρὶ χολωθείς·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς ἦγε Κεφαλλῆνας μεγαθύμους,
Οἵ ῥ' Ἰθάκην εἶχον καὶ Νήριτον εἰνοσίφυλλον,

Quique Buprasiúmque & Elida nobilem habitabant,
Quantum *agri* Hyrmine & Myrsinus extrema,
Petraque Olenia, & Alisium intus continet,
Horum utique quatuor duces erant, decem vero virum singulum
Naves sequebantur veloces, multique *eas* conscenderant Epei.
His quidem Amphimachus & Thalpius præerant,
Filii, alter quidem, Cteati, alter autem, Euryti Actorionis:
Illis vero Amaryncides imperabat fortis Diores:
Quartisque præerat Polyxenus deo similis,
Filius Agasthenis, Augeiadæ regis.
Quique *venerant* ex Dulichio, Echinadibusque sacris
Insulis, quæ sitæ sunt trans mare è regione Elidis,
His utique præerat Meges, æqualis Marti,
Phylides, quem genuit Jovi dilectus eques Phyleus,
Qui olim in Dulichium migraverat patri invisus:
Hunc simul quadraginta nigræ naves sequebantur.
Sed Ulysses ducebat Cephallenses magnanimos,
Qui Ithacam tenebant, & Neritum frondosum,

ΣΧΟΛΙΑ.

615. Βουπράσιον.] Πόλις τῆς Πελοποννήσου. Ἤλιδα.] Ἦλις, πόλις ἐν Ἀρκαδίᾳ, καὶ αὐτὴ Πελοποννήσου. Δῖαν.] Θαυμαστήν, μεγάλην. Ἔναιον.] Ὤικουν.

616. Ὅσσον ἔφ' Ὑρμίνη.] Ἐφ' ὅσον ἡ Ὑρμίνη καὶ ἡ Μύρσινος, καὶ τὸ Ἀλείσιον, καὶ ἡ Ὠλενία πέτρα, ἐντὸς συνέχει, τούτων οἱ Ἠλεῖοι ἐβασίλευον. Μύρσινος.] Πόλις.

617. Πέτρη Ὠλενίη.] Ὄρος τῆς Ἠλείας. Ἐντὸς ἐέργει.] Ἐμπεριέχει, περιορίζει.

619. Ἐπειοί.] Οἱ Ἠλεῖοι.*

620. Ἡγησάσθην.] Ἡγοῦντο.

621. Υἷες, ὁ μὲν Κτεάτου, ὁ δ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος.] Ἄκτορος παῖδες, Κτέατος, καὶ Εὔρυτος. Τετήρηκε δὲ τὴν σύνταξιν· Ἀμφίμαχος μὲν γὰρ ἦν Κτεάτου, Θάλπιος δὲ Εὐρύτου.

622. Ἀμαρυγκείδης.] Ἀμαρυγκέως παῖς, Διώρης.

623. Θεοειδής.] Θεῷ τὸ εἶδος ὅμοιος.

624. Υἱὸς Ἀγασθένεος.] Πολύξεινος. Αὐγηϊάδαο.] Ὃς Ἀγασθένους παῖς ἦν τοῦ Αὐγείου.

625. Δουλιχίοιο.] Δουλιχίου. Ἔστι δὲ νῆσος περὶ τῆς Κεφαλληνίας. Οἱ δ' ἐκ Δουλιχίου, φησί, καὶ τῶν λοιπῶν ἱερῶν Ἐχινάδων νήσων. Αἱ δὲ Ἐχινάδες, νῆσοί εἰσι τῆς Ἀκαρνανίας παρὰ ταῖς ἐκβολαῖς τοῦ Ἀχελῴου ποταμοῦ, ἐν αἷς οἱ κατοικοῦντες καλοῦνται) Ἐπειοί.

626. Ἤλιδος ἄντα.] Ἐπὶ τὴν Ἤλιδα βλέπουσαι.

627. Ἀτάλαντος.] Ἀντὶ τοῦ, ἴσος τῷ Ἄρει, πολεμικός.

628. Φυλεΐδης.] Φυλέως παῖς, Μέγης.

629. Ὅς ποτε Δουλιχιόνδ' ἀπενάσσατο, πατρὶ χολωθείς.] Ὃς εἰς τὸ Δουλίχιον ποτὲ ἀπῳκίσθη διὰ τὸ καταμαρτυρῆσαι τοῦ πατρὸς Αὐγείου πρὸς Ἡρακλέα περὶ τοῦ μισθοῦ, ὃν ὑπέσχετο παρέξειν τῷ Ἡρακλεῖ ὁ Αὐγείας, εἰ καθάρει αὐτοῦ τοὺς ἱππῶνας, μισθὸν ὄντα τῆς κόπρου τῶν βοῶν. Ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἀπενάσσατο.] Ἀπῳκίσθη. Πατρὶ χολωθείς.] Μισηθεὶς ὑπὸ τοῦ πατρὸς ἐν ὀργῇ, διὰ χόλον ἐχόμενος παρὰ πατρί.

632. Νήριτον.] Ὄρος Ἰθάκης. Εἰνοσίφυλλον.] Κινησίφυλλον, καὶ πολυδένδρον. Ἐξ οὗ, ἀπόκρημνον, καὶ ὑψηλόν. Ἔνοσις γὰρ ἡ κίνησις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

619 *De hoc *Scholio* vid. plura ad λ. v. 687.

VARIÆ LECTIONES.

617 Ἀλείσιον) γρ. Ἀλήσιον, *Strabo*, & Ἀλήσιον. *Fasta* lib. 10. 230. lin. 23. Vid. ad *Iliad.* λ. v. 756

621. Υἱὸς, ὁ μὲν Κτεάτοιο, ὁ δ' Εὐρύτου Ἀκτορίωνος) γρ. Κτεάτου, ὁ δ' Εὐρύτου, MS. CCC. & omnes *Impress* Vid. in *Textum.*

627. Φυλεΐδης, ὃν ἔτικτε) γρ. Φυλεΐδης, ὃν τίκτε, non satis rotunde. Vid. ad γ'. v. 449.

Καὶ Κροκύλει' ἐνέμοντο, καὶ Αἰγίλιπα τρηχεῖαν,
Οἵ τε Ζάκυνθον ἔχον, ἠδ' οἳ Σάμον ἀμφενέμοντο,
Οἵ τ' Ἤπειρον ἔχον, ἠδ' ἀντιπέραι' ἐνέμοντο·
Τῶν μὲν Ὀδυσσεὺς ἦρχε, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντος·
Τῷ δ' ἅμα νῆες ἕποντο δυώδεκα μιλτοπάρῃοι.
Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας, Ἀνδραίμονος υἱός·
Οἳ Πλευρῶν' ἐνέμοντο, καὶ Ὤλενον, ἠδὲ Πυλήνην,
Χαλκίδα τ' ἀγχίαλον, Καλυδῶνά τε πετρήεσσαν.
Οὐ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱέες ἦσαν,
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην, θάνε δὲ ξανθὸς Μελέαγρος·
Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο ἀνασσέμεν Αἰτωλοῖσι·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Κρητῶν δ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Οἳ Κνωσσόν τ' εἶχον, Γόρτυνά τε τειχιόεσσαν,
Λύκτον, Μίλητόν τε, καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον,
Φαιστόν τε, Ῥύπιόν τε, πόλεις εὖ ναιεταώσας,
Ἄλλοι θ', οἳ Κρήτην ἑκατόμπολιν ἀμφενέμοντο.
Τῶν μὲν ἄρ' Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἡγεμόνευε,

Et Crocylea colebant, & Ægilipa asperam,
Quique Zacynthum tenebant, & qui Samum incolebant,
Quique Epirum tenebant, & objacentia incolebant,
His quidem Ulysses imperabat, Jovi consilio par:
Hunc simul naves sequebantur duodecim proras-rubras-habentes.
Ætolis autem imperabat Thoas, Andræmonis filius;
Qui Pleurona colebant, & Olenum, & Pylenen,
Chalcidaque maritimam, Calydonaque petrosam.
Non enim amplius Oenei magnanimi filii erant,
Neque item amplius ipse erat, mortuus-erat insuper flavus Meleager;
Huic igitur summa rerum erat commissa, ut imperaret Ætolis:
Et hunc simul quadraginta nigræ naves sequebantur.
Cretensibus autem Idomeneus hastâ clarus præerat,
Qui Cnossumque tenebant, Gortynaque bene-cinctam mœnibus,
Lyctum, Miletumque, & albicantem Lycastum,
Phæstumque, Rhytiumque, urbes bene-habitatas,
Cæterique, qui Cretam centum-urbium incolebant.
His igitur Idomeneus hastâ-clarus præerat,

ΣΧΟΛΙΑ.

633. Κροκύλεια καὶ Αἰγίλιπα.] Πόλεις τῆς Κεφαλληνίας. Τρηχεῖαν.] Τραχεῖαν.

634. Ἠδ' οἵ.] Καὶ οἵτινες. Σάμον ἀμφενέμοντο.] Τὰ περὶ τὴν Σάμον ᾤκουν.

635. Οἵ τ' Ἤπειρον ἔχον.] Καὶ τῶν πεζῶν χωρῶν, τῶν ἀντικρὺς τῆς Ἠπείρου, ἐβασίλευεν ὁ Ὀδυσσεύς. Ἀντιπέραι'.] Τὰ ἐξεναντίας τῆς Ἤλιδος κείμενα χωρία.

636. Μῆτιν.] Βουλὴν, σύνεσιν.

637. Μιλτοπάρῃοι.] Μίλτῳ τὰς πρώρας ἔχουσαι βεβαμμένας.

639. Πλευρῶν'.] Τὸ πλῆρες Πλευρῶνα· Αἰτωλίας δὲ πόλις. Ὤλενον καὶ Πυλήνην.] Πόλεις Αἰτωλίας· ὁμοίως δὲ καὶ ἡ Καλυδών.

642. Οὐδ' ἄρ' ἔτ' αὐτὸς ἔην.] Ἐτετελευτήκει δὲ καὶ αὐτὸς, ἤτοι ὁ Οἰνεὺς, ἢ ὁ Μελέαγρος· δίληπτον γάρ. Κεχώρικε δὲ τῶν λοιπῶν τῶν Οἰνέως παίδων τὸν Μελέαγρον, κατ' ἐξοχήν. Ξανθός.] Καλὸς, ἢ ὁ πυῤῥοκόμης. Μελέαγρος.] Οἰνέως παῖς, βασιλεὺς Αἰτωλῶν. Θάνε.] Ἀπέθανεν, ἐτεθνήκει.

643. Τῷ δ' ἐπὶ πάντ' ἐτέταλτο.] Τούτῳ δὲ πάντα ἐπετέταλτο, προσετέτακτο, ἐνεχείριστο· ἐπὶ τούτῳ δὲ ἦν τὸ πᾶν τῆς ἐξουσίας. Ἀνασσέμεν.] Βασιλεύειν.

645. Δουρικλυτός.] Ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ, πολεμικός.

646. Κνωσσόν τε.] Κνωσσὸς, πόλις Κρήτης.

647. Ἀργινόεντα.] Λευκόγειον. Λύκαστον.] Πόλιν Κρήτης.

649. Ἑκατόμπολιν.] Διαφωνεῖν ἐντεῦθεν μὲν ἑκατόμπολιν εἴρηκε τὴν Κρήτην, ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ ἐνενηκοντάπολιν· Ῥητέον οὖν, ὅτι, ἑκατὸν φησὶν οὐ τὸν ἀριθμὸν, ἀλλ' ἀντὶ τοῦ, πολλὰς ἔχουσαν πόλεις. Ἢ, καὶ ἀληθέστερον ὡς ἔχει, ὃ, τι ἐξ ἱστορίας λέγεται. Λεῦκος γάρ, ὁ Κρητῶν ἐπικρατήσας, τὰς δέκα πόλεις ἀνεῖλεν εἰς φόβον τῶν ἄλλων. Καὶ εὐλόγως ἐν τῇ Ὀδυσσείᾳ ἐνενήκοντα εἶπεν αὐτὴν ἔχειν.

NOTÆ.

638. Αἰτωλῶν δ' ἡγεῖτο Θόας) *Eustath.* fol. 235. lin. 28. Αἰτωλία δὲ, ἡ χώρα τῶν Αἰτωλῶν, τὸ ἔθνος, ὑπ' Αἰτωλοῦ καλεῖται, υἱοῦ Ἐνδυμίωνος· ὃς ἐκπεσὼν Πίσης τῆς ἐν Πελοποννήσῳ ὑπὸ Σαλμωνέως, συνῴκισε τὴν ἀπ' αὐτοῦ κληθεῖσαν Αἰτωλίαν· πρότερον δὲ, φασὶν, Ὑάντις ἐκαλεῖτο· ἦν δὲ, φασὶ, καὶ Πελοποννήσου πόλις, Αἰτωλία. Hujus loci auctoritate *Calydon* cessit *Ætolis*, quum *Æoles* litem de eâ moverent. Vid. *Ludolphi Küsteri* Hist. Crit. *Homeri*, p. 23.

NOTÆ IN SCHOLIA.

649. Κρήτην ἑκατόμπολιν) Cum his *Scholiis* conferendus *Strabo*, l. x. fol. 735. Τοῦ δὲ ποιητοῦ, τὸ μὲν ἑκατόμπολιν λέγοντος τὴν Κρήτην, τὸ δὲ ἐννενηκοντάπολιν, κλ.

VARIÆ LECTIONES.

635. Ἠδ' ἀντιπέραι') γρ. οἱ δ' ἀντιπέραι', MS. CCC.

638. Ἡγεῖτο) γρ. ἦρχεν δὲ, Cod. *Cant.* Ed. 1. in *Marg.*

Μηρι-

Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσι δ' ἅμ' ὀγδώκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Τληπόλεμος δ' Ἡρακλείδης, ἠΰς τε μέγας τε
Ἐκ Ῥόδου ἐννέα νῆας ἄγεν Ῥοδίων ἀγερώχων
Οἳ Ῥόδον ἀμφενέμοντο διὰ τρίχα κοσμηθέντες,
Λίνδον, Ἰηλυσόν τε, καὶ ἀργινόεντα Κάμειρον·
Τῶν μὲν Τληπόλεμος δουρικλυτὸς ἡγεμόνευεν,
Ὃν τέκεν Ἀστυόχεια βίῃ Ἡρακληείῃ,
Τὴν ἄγετ' ἐξ Ἐφύρης ποταμοῦ ἀπὸ Σελλήεντος,
Πέρσας ἄστεα πολλὰ διοτρεφέων αἰζηῶν.
Τληπόλεμος δ', ἐπεὶ οὖν τράφη ἐν μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα
Ἤδη γηράσκοντα Λικύμνιον, ὄζον Ἄρηος·
Αἶψα δὲ νῆας ἔπηξε· πολὺν δ' ὅγε λαὸν ἀγείρας,
Βῆ φεύγων ἐπὶ πόντον· ἀπείλησαν γάρ οἱ ἄλλοι

Merionesque par Marti homicidæ:
Hos autem simul octoginta nigræ naves sequebantur.
Tlepolemus etiam Heraclides, fortisque magnusque,
Ex Rhodo novem naves ducebat Rhodiensium superborum,
Qui Rhodum incolebant trifariam instructi,
Lindum, Ialyssumque, & albicantem Camirum:
Horum quidem Tlepolemus hastâ-clarus dux erat,
Quem peperit Astyochea Herculi,
Hanc duxerat ex Ephyrâ fluvio à Selleente,
Depopulatus urbes multas Jovis-alumnorum juvenum.
Tlepolemus autem, postquam nutritus fuit in domo bene-extructâ,
Illicò patris sui dilectum avunculum interfecit
Jam senescentem Licymnium, ramum Martis:
Statim igitur naves compegit: multas copias cum coegisset,
Abiit fugiens per mare: minati enim ei fuerant alii

ΣΧΟΛΙΑ.

651. Ἐνυαλίῳ) Τῷ Ἄρει. Ἀνδρειφόντῃ] Ἄνδρας φονεύοντι.

653. Ἡρακλείδης.] Ἡρακλέος παῖς Τληπόλεμος. Ἠΰς τε, μέγας τε.] Πλατύς τε καὶ μέγας, ἀφ' οὗ γίνεται.

654. Ἀγερώχων] Νῦν αὐθαδῶν, ὑβριστῶν, καὶ θρασέων. Δηλοῖ δὲ καὶ τὸ λίαν ἐνδόξων.

655. Ῥόδος.] Νῆσος περὶ τὴν Καρίαν. Διάτριχα κοσμηθέντες] Τριχῶς διαταχθέντες.

658. Ἀστυόχεια.] Ὄνομα κύριον. Ἀστυδάμεια, Πινδάρῳ. Βίῃ Ἡρακληείῃ.] Περιφραστικῶς, τῷ Ἡρακλεῖ.

659. Τὴν ἄγετ'.] Ἥντινα πρὸς γάμον ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρας. Ἐφύρας πόλις τῆς Θεσπρωτίας οὔσης, ἡ μετονομάσθη Κέρκυρα. Οὕτως ἐκαλεῖτο καὶ ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος.

660. Πέρσας.] Πορθήσας. Ἄστεα.] Πόλεις. Διοτρεφέων.] Τῶν ὑπὸ τοῦ Διὸς τραφέντων. Αἰζηῶν.] Νεανιῶν.

661. Ἐπεὶ οὖν.] Ἐπειδὴ οὖν. Τράφη.] Ἀνετράφη. Εὐπήκτῳ.] Καλῶς κατεσκευασμένῳ.

662. Αὐτίκα πατρὸς ἑοῖο φίλον μήτρωα κατέκτα.] Ἱστόρηται, ὅτι Τληπόλεμος, θυμωθεὶς Λικύμνιον τὸν μήτρωα, ἤδη γεραιὸν ὑπάρχοντα, ὑπό τινος τῶν οἰκείων ἀμελῶς χειραγωγούμενον, ἀφῆκε τὴν βακτηρίαν ἐπὶ τὸν οἰκέτην. Καὶ τοῦτον μὲν ἥμαρτε· πλήξας δὲ τὸν Λικύμνιον, ἀκουσίως ἀπέκτεινε. Διὸ ἠναγκάσθη φεύγειν φυγὰς τῆς πατρίδος. Πατρὸς ἑοῖο.] Τοῦ ἰδίου πατρός. Μήτρωα.] Μητρὸς ἀδελφόν. Κατέκτα.] Ἀπέκτεινε.

663. Γηράσκοντα.] Γεγηρακότα. Λικύμνιον.] Τὸν ἀδελφὸν Ἀλκμήνης. Ὄζον Ἄρηος.] Πολεμικόν.

664. Νῆας ἔπηξε.] Ναῦς κατεσκεύασε. Ἀγείρας.] Συναθροίσας.

NOTÆ.

651. Μηριόνης τ' ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ) cùm τὸ Ἐνυάλιος ab Ἐνυὼ oriatur, cujus *Media* semper longa, notandum & in hâc voce eandem syllabam produci, & Duas posteriores per συνίζησιν coalescere, ut *Iliad. α'. v. 15.* Χρυσέῳ ἀνὰ σκήπτρῳ. Aliàs potest considerari, quasi scriberetur, Ἐνυαλίῳ νδρειφόντῃ.

661. Τράφη ἐν) Ità lego pro corrupto τρέφ' ἐνὶ, ut *Brevia Scholia* rectè. Ità *Iliad. γ'. v. 201.* Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης. *Florentin.* & MS. *Mori* & *Barocc.* Oxon. τράφ' ἐνὶ, aliàs, τρέφθ' ἐνὶ, non ineptè. MS. CCC. malè se hîc habet.

NOTÆ IN SCHOLIA.

658. Ἀστυδάμεια, Πινδάρῳ) Hæc addo. Vid. *Schol. Pindari.* ad Olympionic. ζ'. v. 43. & *Erasm. Schmid.* in *Pindar.* 1 Vol. p. 198.

659. Ἐφύρας πόλις) Confer *Br. Schol.* ad *Odyss. α'. v.* 259.

VARIÆ LECTIONES.

655. Φαῖνεν τι) γρ. Φαῖνόν τι. MS *Barocc.*

656. Ἀργινόεντα) γρ. ἀργινόεντα, *Strabonis* Codd. MSS. fol. 966. Κάμειρον, γρ. Κάμιρον, *Florentin.* & MS. *Barocc.* Vid *Meursii* Not. ad *Macrob.* l. 1. c. 17. Sed MS. CCC. κάμειρον.

658. Ἀστυόχεια) γρ. Ἀστυδάμεια, *Pindarus*, Olympionic. ζ'. v. 43. Vid. Not. ad *Br. Schol.*

661. Τράφη ἐν μεγάρῳ) γρ. τράφ' ἐνὶ μεγάρῳ, olim. malè. Τράφθ' ἐνὶ, *Florentin.* & MS. *Mori* & *Barocc.* & τρέφθ' ἐνὶ, Vid. ad *Textum.*

Υἱέες

Υἱέες, υἱωνοί τε βίης Ἡρακληείης.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐς Ῥόδον ἷξεν ἀλώμενος, ἄλγεα πάσχων
Τειχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδὸν, ἠδ' ἐφίληθεν
Ἐκ Διὸς, ὅτε θεοῖσι καὶ ἀνθρώποισιν ἀνάσσει·
Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων.
Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν ἄγεν τρεῖς νῆας ἐΐσας,
Νιρεὺς Ἀγλαΐης θ' υἱὸς, Χαρόποιό τ' ἄνακτος,
Νιρεὺς, ὃς κάλλιστος ἀνὴρ ὑπὸ Ἴλιον ἦλθε,
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην, παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός.
Οἳ δ' ἄρα Νίσυρόν τ' εἶχον, Κράπαθόν τε, Κάσον τε,
Καὶ Κῶν Εὐρυπύλοιο πόλιν, νήσους τε Καλύδνας,
Τῶν αὖ Φείδιππός τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Θεσσαλοῦ υἷε δύω, Ἡρακλεΐδαο ἄνακτος·
Τῶν δὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσσοι τὸ Πελασγικὸν Ἄργος ἔναιον,

Filii, nepotesque fortitudinis Herculeæ.
Sed hic Rhodum venit errans, ærumnas perpessus:
Trifariam autem distincti habitârunt tributim, & dilecti fuerunt
A Jove, qui diis & hominibus imperat;
Et ipsis ingentes divitias demisit Saturnius.
Nireus porrò ex-Symâ ducebat tres naves æquales,
Nireus, Aglaiæque filius, Charopique regis,
Nireus, qui formosissimus vir ad Ilium venit,
Cæterorum Danaorum, post laudatissimum Pelidem:
Sed imbellis erat, paucæque eum sequebantur copiæ.
Qui vero Nisyrumque tenebant, Crapathumque, Casumque,
Et Coon, Eurypyli urbem, insulasque Calydnas,
His utique Phidippus & Antiphus præerant,
Thessali filii duo, Herculis-filii regis:
Horum triginta cavæ naves ordine ibant.
Nunc vero istos, quotquot Pelasgicum Argos habitabant,

ΣΧΟΛΙΑ.

666. Υἱωνοί.] Οἱ τῶν υἱῶν υἱοί· ἔγγονοι.

667. Ἷξε.] Παρεγένετο, ὥρμησεν. Ἀλώμενος.] Πλανώμενος.

668. Τειχθὰ δὲ ᾤκηθεν καταφυλαδόν.] Τειχῶς δὲ οἰκισθέντες, ταῖς πατρῴαις ἐχρήσαντο φυλαῖς. Ἠδ' ἐφίληθεν.] Καὶ ἐφιλήθησαν.

670. Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον.] Καὶ αὐτοῖς πολὺν καὶ ἄθρόον πλοῦτον κατέπεμψεν ὁ Ζεὺς, καὶ πάνυ πλουσίους αὐτοὺς ἐποίησεν. Ἱστορεῖ γὰρ, ὅτι τοῖς Ῥοδίοις χρυσὸν ὕρεξεν ὁ Ζεὺς, ἐπὶ πρώτης γενομένης τῆς Ἀθηνᾶς ἐμένοις.

671. Νιρεὺς δ' αὖ Σύμηθεν.] Ἀπὸ Σύμης. Ἐνταῦθα δὲ τρεῖς ὁμοίας τῷ Νιρέα, οὐκ ἔτι αὐτοῦ ἐμνήσθη· καὶ τούτου αὐτὸς τὴν αἰτίαν παραδίδωσι, λέγων, Ἀλλ' ἀλαπαδνὸς ἔην παῦρος δέ οἱ εἵπετο λαός. Ἐΐσας.] Ἰσοστοίχους.

672. Χαρόποιο.] Τοῦ Χαρόπου.

673. Ὑπὸ Ἴλιον.] Εἰς τὴν Ἴλιον.

675. Ἀλαπαδνός.] Ἀσθενής. Παῦρος.] Ὀλίγος. Εἵπετο.] Ἠκολούθει.

676. Κράπαθόν τε, Κάσον τε.] Κάρπαθος καὶ Κάσος νῆσοι περὶ τὴν Κῶν. Κράπαθον δὲ, κατὰ μετάθεσιν.

677. Εὐρυπύλοιο πόλιν.] Τὴν Κῶν λέγει· ἐπεὶ Εὐρύπυλος ἦν Ἡρακλέους καὶ Χαλκιόπης παῖς, ὃς ἐβασίλευε τῆς Κῶ.

678. Τῶν αὖ.] Τούτων δή.

679. Θεσσαλοῦ.] Φείδιππος, καὶ Ἄντιφος. Ἡρακλεΐδαο.] Ἡρακλέους παιδός.

681. Τὸ Πελασγικὸν Ἄργος.] Τὸ Θεσσαλικόν. Πελασγία γὰρ πρότερον ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο.

NOTÆ.

670. Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κατέχευε Κρονίων) Pindari Scholiastes ad Olympionicῶν, VII. v. 62. Ἔνθα ποτ' ἔβρεχε θεῶν Βασιλεὺς ὁ μέγας χρυσέαις νιφάδεσσι πόλιν) Τοῦτο αἰνιττόμενος, ἐκ τοῦ ἀξιεπαίνου Ὁμηρικοῦ στίχου εἴληφεν ὁ Πίνδαρος, Καί σφιν θεσπέσιον πλοῦτον κλ. *Claram Rhodon* dixit *Horatius*, quòd nè unus per totum annum Dies transeat, quo non semel saltem *Sol* super *Rhodon* fulserit, teste *Plinio*. Τὴν γὰρ Ῥόδην, Ποσειδῶνος καὶ Ἀμφιτρίτης, Ἥλιος ἔγημεν. *Apollodor.* Biblioth. l. I. c. 4. §. 5.

681. Νῦν δ' αὖ τοὺς, ὅσσοι, κλ. τῶν ἦν ἄρχος) Syntaxis mira, sive σολοικισμὸς, sive Ἑλληνικὴ σύνταξις.

VARIÆ LECTIONES.

667. Ἷξεν) γρ. ἦξεν, MS. *Mori* & *Barocc.* Oxon.

668. Ἠδ' ἐφίληθεν) γρ. ἠδὲ φίληθεν.

670. Καί σφιν) γρ. καί σφισι. &, καί σφι *Pindar.* Schol. Vid. ad *Textum*.

671. Νιρεὺς δ' αὖ) γρ. Νιρεὺς οὐ. MS. *Barocc.*

672. Ἀγλαΐης θ' υἱὸς) γρ. Ἀγλαΐης υἱὸς, MS. *Barocc.*

677. Καλύδνας) γρ. Καλύμνας, *Scepsius* apud *Strabon.* l. x. fol. 749.

678. Τῶν αὖ) γρ. Τῶν δ' αὖ. Margo Cod. *Cantabr.* 1.

680. Τῶν δὲ) γρ. Τοῖσδε, MS. *Barocc.*

681. Νῦν δ' αὖ) γρ. νῦν αὖ, Margo.

Οἵ τ' Ἄλον, οἵ τ' Ἀλόπην, οἵ τε Τρηχῖν' ἐνέμοντο,
Οἵ τ' εἶχον Φθίην, ἠδ' Ἑλλάδα καλλιγύναικα,
Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί·
Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' οἵγ' οὐ πολέμοιο δυσηχέος ἐμνώοντο·
Οὐ γὰρ ἔην, ὅστις σφιν ἐπὶ στίχας ἡγήσαιτο·
Κεῖτο γὰρ ἐν νήεσσι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Κούρης χωόμενος Βρισηΐδος ἠϋκόμοιο,
Τὴν ἐκ Λυρνησσοῦ ἐξείλετο πολλὰ μογήσας,
Λυρνησσὸν διαπορθήσας, καὶ τείχεα Θήβης·
Κὰδ δὲ Μύνητ' ἔβαλεν καὶ Ἐπίστροφον ἐγχεσιμώρους,
Υἱέας Εὐηνοῖο, Σεληπιάδαο ἄνακτος.
Τῆς ὅγε κεῖτ' ἀχέων, τάχα δ' ἀνστήσεσθαι ἔμελλεν.
Οἳ δ' εἶχον Φυλάκην, καὶ Πύρρασον ἀνθεμόεντα,
Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε μητέρα μήλων,

Quique Alon, quique Alopen, quique Trachina colebant,
Quique tenebant Phthiam, & Hellada pulchras-mulieres-habentem;
Myrmidones autem vocabantur, & Hellenes, & Achæi:
Horum utique quinquaginta navibus erat Dux Achilles.
Verùm hi non belli horrisoni recordabantur:
Non enim erat, qui ipsos in ordines duceret;
Jacebat enim ad naves pedibus-velox Achilles,
Ob puellam iratus Briseida bene-comatam,
Quam ex Lyrnesso ceperat multos perpessus labores,
Lyrnessum depopulatus, & muros Thebarum:
Mynetaque etenim dejecit, & Epistrophum bellicosos,
Filios Eueni, Selepiadæ regis:
Ob istam is jacebat mœrens, citò autem surrecturus erat.
Quique tenebant Phylacen & Pyrrhasum floridam,
Cereri sacrum-locum, Itonaque matrem ovium,

ΣΧΟΛΙΑ.

682. Τρηχῖνα.] Πόλιν Θεσσαλίας.
683. Ἑλλάδα.] Ὄνομα πόλεως. Καλλιγύναικα.] Καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.
684. Καλεῦντο.] Ἐκαλοῦντο.
686. Δυσηχέος.] Κακὸν ἦχον ἀποτελοῦντος. Ἐμνώοντο.] Μνείαν ἐποιοῦντο.
687. Ὅστις σφ' ἱ.] Ὅστις αὐτοῖς. Ἐπὶ στίχας.] Ἐπὶ τὰς τάξεις· οὐκ ἦν γάρ, φησιν, ὁ ἀφηγησόμενος.
688. Κεῖτο.] Νῦν ἀργῶς διετέλει. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐπὶ κλίνης ὄντων, καὶ ἀργῶς διαπλεόντων. Ποδάρκης.] Ὁ τοῖς ποσὶ ταχὺς, καὶ ἐπαρκεῖν δυνάμενος.
690. Ἐξείλετο.] Ὡς ἐξαίρετον ἔλαβεν. Μογήσας.] Κακοπαθήσας.
691. Λυρνησσόν.] Πόλιν τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν.
692. Κὰδ δὲ Μύνητ' ἔβαλε.] Κατέβαλε δὲ καὶ τὸν Μύνητα· ὅ ἐστιν, ἀπέκτεινεν. Ὁ δὲ Μύνης τῆς Βρισηΐδος ἦν ἀνήρ. Ἐγχεσιμώρους.] Τοὺς περὶ τὰ ἔγχη μεμοιρακότας, καὶ ἐγκαλυπτομένους· πολεμικούς.
693. Εὐηνοῖο.] Εὐηνοῦ. Σεληπιάδαο.] Σεληπίου παιδός.
694. Τῆς.] Ταύτης ἕνεκεν. Ὅγε.] Οὗτος. Ἀχέων.] Λυπούμενος. Τάχα.] Ταχέως. Ἀνστήσεσθαι.] Ἀναστήσεσθαι.
695. Φυλάκην.] Φυλάκη, πόλις Θεσσαλίας. Ἀνθεμόεντα.] Ἄνθη φέροντα, φυτοῖς θάλλοντα.
696. Τέμενος.] Ἱερὸν χωρίον, ἀφωρισμένον θεῷ, κατὰ τιμὴν, ἢ ἱερόν. Μητέρα μήλων.] Τροφὸν προβάτων.

NOTÆ.

ας, uti sæpè fit; quasi Poeta dixisset, Νῦν αὖ τοὺς λέγωμεν, ὅσοι Πελασγικὸν Ἄργος ἐναιον, οἵ τε ταύτην καὶ ὁπόσας πόλεις ἐνέμοντο· Καλοῦνται δὲ οὕτως, ὧν αὐτῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. Ità *Cicero*, Diutiùs commorans *Athenis*, quoniam Venti negabant solvendi facultatem, erat animus ad te scribere. Ità *Virgil. Æn.* l. 1. v. 241. Pollicitus, quæ te, Genitor, sententia vertit? *Aristoph.* Εἶπες πληρώσας Κλεώνυμον Κινησίας, Ἀίγειον αἶγα πελαγίαν ὑπὲρ πόλεως. *Corinthus* in Dialectis vocat Ἀττικὸν σχῆμα. Vid. suprà, ad v. 350. Et *A. Gell.* Noct. Att. l. 6. c. 15. *Erasmi* Ciceroniani, p. 44.

684. Μυρμιδόνες) Quomodò *Myrmidones* ex Formicis orti, ad *Æaci* preces, in *Æginâ* insulâ. *Eustath.* fol. 76. lin. 38. & *Ovid.* Metamorph. l. 7. §. 22. Alii ex *Myrmidone*, Heroe, *Jovis* filio, ut *Eustath.* fol. 113. lin. 1. & fol. 320. lin. 42.

696. Δήμητρος τέμενος, Ἴτωνά τε) Ultima τοῦ τέμενος producitur, in *Cæsurâ*, ante *Incisum*, & vi *Finalis* ς. ut sæpè alias, & suprà, v. 361. & 507.

VARIÆ LECTIONES.

682. Οἵ τ' Ἄλον) γρ. οἵ δ' Ἄλον, Margo.
684. Καλεῦντο) γρ. καλεῦντε, *Br. Schol.* ad Iliad. Δ. v. 123.
695. Πύρρασον) γρ. Πύρασον, MS. *Barocc.*
696. Ἴτωνά τε) γρ. Ἴτωνά τε, *Eustath.* fol. 245. lin. 35. Σιτοῦνα *Stephan.* περὶ πόλεων.

Ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶν', ἠδὲ Πτελεὸν λεχεποίην·
Τῶν αὖ Πρωτεσίλαος ἀρήϊος ἡγεμόνευε,
Ζωὸς ἐών· τότε δ' ἤδη ἔχεν κάτα γαῖα μέλαινα.
Τοῦ δὲ καὶ ἀμφιδρυφὴς ἄλοχος Φυλάκῃ ἐλέλειπτο,
Καὶ δόμος ἡμιτελής· τὸν δ' ἔκτανε Δάρδανος ἀνὴρ,
Νηὸς ἀποθρώσκοντα πολὺ πρώτιστον Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν,
Ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρηος,
Ἰφίκλου υἱὸς πολυμήλου Φυλακίδαο,
Αὐτοκασίγνητος μεγαθύμου Πρωτεσιλάου,
Ὁπλότερος γενεῇ· ὁ δ' ἅμα πρότερος καὶ ἀρείων,
Ἥρως Πρωτεσίλαος ἀρήϊος· οὐδέ τι λαοὶ
Δεύονθ' ἡγεμόνος, πόθεόν γε μὲν ἐσθλὸν ἐόντα·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δὲ Φερὰς ἐνέμοντο παραὶ Βοιβηΐδα λίμνην,

Maritimamque Antrona, & Pteleum herbosam:
Horum utique Protesilaus bellicosus dux-erat,
Dum viveret: tunc verò jam detinebat eum terra nigra.
Hujus ambas-lacerata-genas uxor in Phylace relicta erat,
Et domus semiperfecta: hunc etenim interfecerat Dardanus vir,
Quum de navi desiliret longe primus Achivorum.
Et tamen ne isti quidem sine duce erant, desiderabant certè ducem suum,
Sed ipsos ordinabat Podarces, ramus Martis,
Iphicli filius divitis-pecore Phylacidæ,
Frater germanus magnanimi Protesilai,
Minor natu: ille etenim major & præstantior,
Heros Protesilaus bellicosus: neutiquam copiæ ejus
Indigebant duce, desiderabant tamen ipsum strenuum existentem:
Hunc simul quadraginta nigræ naves sequebantur.
Quique Pheras colebant apud Bœbeïda lacum,

ΣΧΟΛΙΑ.

697. Ἀγχίαλόν τ' Ἀντρῶνα.] Πόλιν Θετταλίας. Διαφέρει καὶ ἄλλοι ὅτι ἐν Ἀντρῶνι Θετταλίας γίνονται ὄνοι· ὅθεν εἰς παροιμίαν μετῆλθεν, Ὄνος Ἀντρώνιος. Πληθυντικῶς, Ἀντρῶνες, Δημοσθένους Ἀριστοκρατείας. Λεχεποίην.] Βαθείας βοτάνας ἔχουσαν, ἀφ' ἧς ἐστὶ λέχος κατασκευάσαι, τουτέστι κοίτην.

698. Ἀρήϊος.] Πολεμικός.

699. Ἔχεν.] Κατεῖχεν.

700. Ἀμφιδρυφής.] Ἀμφοτέρας τὰς παρειὰς κατεξεσμένη, διὰ τὸν τοῦ ἀνδρὸς αὐτῆς θάνατον. Ἄλοχος.] Γαμετὴ γυνή. Καὶ ἔστι κατ' ἐπίτασιν τὸ α ἐν τούτῳ· εἰ γὰρ ὁμόλεχός τις ἐστί. Ἐλέλειπτο.] Καταλέλειπτο.

701. Δόμος.] Ὁ οἶκος. Ἡμιτελής.] Ἤτοι ἀτελὴς, ἢ ἀφῃρημένος τοῦ ἑτέρου τῶν δεσποτῶν. Ἢ ἀπλείωτος. Ἔθος γὰρ ἦν τοῖς γήμασι, θάλαμον οἰκοδομεῖσθαι. Διὸ οἱ πολλοί φασιν, οἰκοδομοῦντα θάλαμον ἑαυτοῦ ὁ Πρωτεσίλαος ἀπελθεῖν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Βέλτιον δὲ, εἰρῆσθαι ἡμιτελῆ, διὰ τὸ μὴ γεγεννηκότας παῖδας τελευτῆσαι. Οἱ δὲ λέγουσιν, ὅτι νεωστὶ καὶ ἐδίκαιο πλείους τὰ κατὰ τὸν γεγαμηκότα οἶκον διαπράξαντα, ἀλλὰ πρότερον ἐστρατεῦσθαι. Δάρδανος ἀνήρ.] Οἱ μὲν τὸν Αἰνείαν ἀποδιδόασιν, ὅτι βασιλεὺς ἦν Δαρδανίων· οἱ δὲ τὸν Εὔφορβον ὕπαρχον τοῦ Ἕκτορος· τινὲς δὲ Ἀχάτην λέγουσιν, ἑταῖρον τοῦ Αἰνείου, φονέα Πρωτεσιλάου. Δύναται δὲ καὶ ἀντωνύμως εἶναι τῶν Δαρδανίων λέξιν.

702. Πολὺ πρώτιστον.] Πάντων πρῶτον.

703. Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ.] Οὐ μὴν οὐδὲ οὗτοι. Ἄναρχοι ἔσαν.] Ἄνευ ἡγεμόνων ἦσαν. Πόθεον.] Ἐπόθουν, ἐζήτουν.

704. Ἀλλὰ σφέας.] Ἀλλ' αὐτούς. Κόσμησε.] Διέταξε, καθώπλισε. Ποδάρκης.] Νῦν ὄνομα κύριον τοῦ ἀδελφοῦ τοῦ Πρωτεσιλάου. Ὄζος Ἄρηος.] Ἀπόγονος Ἄρεος, πολεμικός.

705. Πολυμήλου.] Πολυπροβάτου, πλουσίου. Φυλακίδαο.] Ἰφίκλου, Φυλάκου παιδός.

706. Αὐτοκασίγνητος.] Ὁ ἐκ' ἀμφοτέρων τῶν γονέων ἀδελφός. Κασίγνητος δὲ λέγεται, ὁ κατ' ἕτερον τῶν γονέων ἀδελφός. Μεγαθύμου.] Μεγαλοψύχου, γενναίου.

707. Ὁπλότερος.] Νεώτερος. Γενεῇ δέ.] Τῇ ἡλικίᾳ, τῷ γένει.

709. Δεύοντο.] Ἐνδεεῖς ὑπῆρχον. Ἐσθλόν.] Ἀγαθὸν, γενναῖον.

711. Φεράς.] Ἥτις πόλις Θετταλίας. Βοιβηΐδα.] Ἥτις λίμνη ἐν Θετταλίᾳ.

NOTÆ.

701. Δάρδανος ἀνήρ) *Iliad.* π. v. 807. Δάρδανος ἀνὴρ Πανθοΐδης Εὔφορβος, *Eustathius* in locum, fol. 1116. lin. 53. Τὸ δὲ Πανθοΐδης, διασαφητικόν ἐστι τοῦ, Δάρδανος ἀνήρ· ἵνα μὴ ἄδηλος ᾖ καὶ νόθος. καθὰ καὶ τὸ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ ἐκεῖνον, Δάρδανον ἄνδρα, διὸ ἡ ἀμφιβολία ἐκεῖ πολλή. Confer *Br. Schol.*

VARIÆ LECTIONES.

697. Ἀντρῶν', ἠδὲ) γρ. Ἀντρῶνα ἰδὲ, MS. *Barocc.*

700. Δάρδανος ἀνὴρ) γρ. φαίδιμος Ἕκτωρ, *Tzetz.* in Lycophron. v. 531. bis, δῖος Ἀχάτης vid. *Br. Schol.* ad v. 701.

701. Ἀποθρώσκοντα) γρ. ἀπο θρώσκοντα. *Ibid.* Πολὺ πρώτιστον) γρ. πολυπρώτιστον, *Eustath.* fol. 246. lin. 50.

703. Πόθεον δέ μιν) γρ. πόθεόν γε μὲν MS. *Barocc.*

Βοίβην

Βοίβην, ϗ Γλαφυρὰς, ϗ ἐϋκτιμένην Ἰαωλκὸν,
Τῶν ἦρχ' Ἀδμήτοιο φίλος παῖς ἕνδεκα νηῶν
Εὔμηλος, τὸν ὑπ' Ἀδμήτῳ τέκε δῖα γυναικῶν
Ἄλκηστις, Πελίαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστη.
Οἳ δ' ἄρα Μηθώνην ϗ Θαυμακίην ἐνέμοντο,
Καὶ Μελίβοιαν ἔχον, ϗ Ὀλιζῶνα τρηχεῖαν,
Τῶν δὲ Φιλοκτήτης ἦρχεν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Ἑπτὰ νεῶν· ἐρέται δ' ἐν ἑκάστῃ πεντήκοντα
Ἐμβέβασαν, τόξων εὖ εἰδότες ἶφι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων,
Λήμνῳ ἐν ἠγαθέῃ, ὅθι μιν λίπον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἕλκεϊ μοχθίζοντα κακῷ ὀλοόφρονος ὕδρου.
Ἔνθ' ὅγε κεῖτ' ἀχέων· τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον
Ἀργεῖοι παρὰ νηυσὶ Φιλοκτήταο ἄνακτος.
Οὐδὲ μὲν οὐδ' οἱ ἄναρχοι ἔσαν, πόθεόν γε μὲν ἀρχόν·
Ἀλλὰ Μέδων κόσμησεν, Ὀϊλῆος νόθος υἱὸς,
Τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ πτολιπόρθῳ.
Οἳ δ' εἶχον Τρίκκην, ϗ Ἰθώμην κλωμακόεσσαν,

Bœben, & Glaphyras, & bene-ædificatam Iolcum;
Horum imperabat Admeti dilectus filius undecim navibus
Eumelus, quem ex Admeto peperit præstantissima mulierum
Alcestis, inter Peliæ filias formæ præstantissima.
Quique Methonem & Thaumaciam colebant,
Et Melibœam tenebant, & Olizona asperam,
Horum Philoctetes præerat, sagittandi peritus,
Septem navibus; remigesque unamquamque quinquaginta
Conscenderant, arcuum periti ad fortiter pugnandum.
Cæterum ille in insula jacebat ingentes dolores perferens,
Lemno in divina, ubi ipsum reliquerant filii Achivorum,
Ulcere tetro laborantem perniciosi colubri.
Ibi ille jacebat mœrens; citò tamen recordaturi erant
Argivi apud naves Philoctetæ regis.
Et tamen ne isti quidem sine duce erant: desiderabant certè ducem *suum*:
Sed Medon ordinabat, Oilei filius spurius.
Quem peperit Rhena ex Oileo urbium-eversore.
Quique tenebant Triccam, & Ithomen montanam,

ΣΧΟΛΙΑ.

712. Ἰαωλκόν.] Ἀντὶ τοῦ, Ἰωλκὸν, κατ' ἐπέκτασιν.

713. Ἀδμήτοιο παῖς.] Ἀδμήτου υἱὸς, Εὔμηλος.

714. Ὑπ' Ἀδμήτῳ.] Συνευνασθεῖσα Ἀδμήτῳ. Δῖα γυναικῶν.] Ἀντὶ τοῦ ὑπερθετικοῦ, δηλονότι, ὅ ἐστι, θαυμαστὴ καὶ διαφέρουσα παρὰ πάσας τὰς γυναῖκας. Καλεῖται δὲ δῖα, καὶ δι' εὐγένειαν, καὶ διὰ σωφροσύνην.*

715. Πελίαο.] Ποσειδῶνος καὶ Τυροῦς υἱὸς, τῆς Σαλμωνέως, Πελίας, Νηλέως ἀδελφὸς, βασιλεὺς Ἰωλκοῦ. Ἡ δὲ Ἰωλκὸς, πόλις Θεσσαλίας. Θυγατρῶν.] Θυγατέρων. Εἶδος ἀρίστη.] Τὴν μορφὴν εὐειδὴς, καὶ καλή.

716. Οἳ δ' ἄρα.] Οἵτινες δὲ Μηθώνην καὶ Θαυμακίην.] Πόλεις Θεσσαλίας ὅθεν ὁ Φιλοκτήτης, ὁ Ποίαντος παῖς.

718. Τόξων εὖ εἰδώς.] Τῆς τοξικῆς ἔμπειρος.

719. Ἐρέται.] Κωπηλάται.

720. Ἐμβέβασαν.] Ἐμβεβήκεισαν.

721. Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήσῳ κεῖτο κρατέρ' ἄλγεα πάσχων.] Ἱστορεῖται, *ὅτι Φιλοκτήτης ἐν Λήμνῳ καθαίρων τὸν βωμὸν τῆς χρυσῆς καλουμένης Ἀθηνᾶς, ἐδήχθη ὑπὸ ὕδρου, καὶ ἀνιάτῳ τραύματι περιπεσὼν, κατελείφθη αὐτόθι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων· ᾔδεισαν γὰρ, τοὺς Ἡφαίστου ἱερεῖς θεραπεύειν τοὺς ὀφιοδήκτους.

722. Ἠγαθέῃ.] Πάνυ θείᾳ· ὅτι ἱερὰ τοῦ Ἡφαίστου ἦν ἡ Λῆμνος. Ὅθι.] Ἔνθα, ὅπου. Λίπον.] Κατέλιπον.

723. Ἕλκεϊ.] Τραύματι. Μοχθίζοντα.] Πονοῦντα, κάμνοντα. Ὕδρου κακοῦ.] Ὄφεως κακωτικοῦ. Ὀλοόφρονος.] Ὀλεθρίου.

724. Ἀχέων.] Λυπούμενος. Τάχα δὲ μνήσεσθαι ἔμελλον.] Ταχέως δὲ οἱ Ἕλληνες ἔμελλον μνημονεύειν, καὶ χρῄζειν τοῦ Φιλοκτήτου· ἐπειδὴ εἵμαρτο, χωρὶς τῶν Ἡρακλέους τόξων, μὴ ἁλῶναι τὴν Ἴλιον. Εἶχε δὲ ταῦτα ὁ Φιλοκτήτης, λαβὼν αὐτὰ ὑπὸ Ἡρακλέους, καθ' ὃ, μηδενὸς θελήσαντος ἄλλου ὑφάψαι ἐν τῇ Οἴτῃ τὴν Ἡρακλέους πυρὰν ἐν τῷ πλάτει αὐτοῦ, ὑφῆψεν ὁ Φιλοκτήτης.

727. Κόσμησεν.] Διέταξεν. Ὀϊλῆος.] Ὀϊλέως νόθος υἱός.] Ὁ μὴ ἐκ νομίμης γυναικὸς γεννηθεὶς, ἀλλ' ἐκ παλλακίδος.

728. Τόν ῥ' ἔτεκεν Ῥήνη ὑπ' Ὀϊλῆϊ.] Ἡ Ῥήνη, τοῦτο δὲ ἦν ὄνομα τῆς Ὀϊλέως παλλακίδος συγγενομένης, φησὶ, τῷ Ὀϊλεῖ. Πτολιπόρθῳ.] Πόλεις πορθοῦντι, πολεμικῷ.

729. Τρίκκην, καὶ Ἰθώμην.] Πόλεις Θεσσαλίας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

714. * Addo, ϗ διὰ φιλανδρίαν. Vid. *Euripid.* Alcestin.

721. *Ad hoc *Scholium* declarandum facit *Sophoclis* Philoctetes.

728. Ὀϊλέως γυναικός.) Leg. παλλακίδος. Vid. ad v. 740.

VARIÆ LECTIONES.

723. Κακῷ) γρ. πικρῷ, *Br. Schol.*

724. Μνήσεσθαι) γρ. μνήσασθαι, *Margo.*

729. Καὶ Ἰθώμην) γρ. ϗ Θώμην, *Joach. Camerar.* in locum p. 125.

Οἵ τ' ἔχον Οἰχαλίην, πόλιν Εὐρύτου Οἰχαλιῆος,
Τῶν αὖθ' ἡγείσθην Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε,
Ἰητῆρ' ἀγαθὼ, Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων·
Τοῖσδὲ τριήκοντα γλαφυραὶ νέες ἐστιχόωντο.
Οἳ τ' ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην Ὑπέρειαν,
Οἵ τ' ἔχον Ἀστέριον, Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα,
Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οἳ δ' Ἄργισσαν ἔχον, καὶ Γυρτώνην ἐνέμοντο,
Ὄρθην, Ἠλώνην τε, πόλιν τ' Ὀλοοσσόνα λευκήν·
Τῶν αὖθ' ἡγεμόνευε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Υἱὸς Πειριθόοιο, τὸν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς·
Τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια,
Ἤματι τῷ, ὅτε Φῆρας ἐτίσατο λαχνήεντας·

Quique tenebant Oechaliam, urbem Euryti Oechaliensis;
Horum duces erant Æsculapii duo filii,
Medici boni, Podalirius & Machaon:
Cum his triginta cavæ naves ordinatim ibant.
Quique tenebant Ormenium, quique fontem Hyperiam,
Et qui tenebant Asterium, Titanique albos vertices,
Horum dux erat Eurypylus, Euæmonis præclarus filius:
Hunc simul quadraginta nigræ naves sequebantur.
Quique Argissam tenebant, & Gyrtonen colebant,
Orthen, Elonémque, urbémque Oloossona albam:
His itidem præerat stabilis-bellator Polypœtes,
Filius Pirithoi, quem immortalis genuit Jupiter:
Hunc ex Pirothoo peperit inclyta Hippodamia
Eo die, quo centauros ultus est hispidos:

ΣΧΟΛΙΑ.

Κλιμακόεσσαν.] Τραχεῖαν, ὀρεινὴν, ἢ ἀποκλιμακωθεῖσαν, κλίμακας, βουνοὺς, γεωλόφους, ἔχουσαν.

731. Ἡγείσθην.] Ἡγοῦντο, δυϊκῶς.

732. Ἰητῆρ' ἀγαθώ.] Ἰατροὶ ἀγαθοὶ, ἀνδρεῖοι.

735. Τιτάνοιό τε λευκὰ κάρηνα.] Ἀντὶ τοῦ, λευκόγεων χωρίον. Τίτανος γὰρ, λευκή ἐστι γῆ. Τιτάνοιό τε.] Τιτάνου, ὄρους Θεσσαλίας. Κάρηνα.] Ἀκρωτήρια.

738. Ἄργισσαν καὶ Γυρτώνην.] Πόλεις Θεσσαλίας.

739. Ὄρθην.] Βαρυτόνως ἀναγνωστέον· ἔστι γὰρ ὄνομα τόπου. Λευκήν.] Λευκόγεων· ἢ διὰ τὸ πετρώδη καὶ κονίᾳ κεχρίσθαι τὰς οἰκίας.

740. Μενεπτόλεμος.] Ὑπομενετικὸς ἐν τῷ πολέμῳ. Ὁ δὲ Πολυποίτης υἱὸς τοῦ Πειρίθου παῖς, ὃν φασι Πολυποίτην ὀνομασθῆναι ὑπὸ τοῦ πατρὸς, οἱονεὶ πολυποινήτην, τουτέστι συζητηθέντα· διὰ τὸ πολλοὺς τῶν κενταύρων ἀνῃρηκέναι ποινὴν, ὅ ἐστι τιμωρίαν, ὁπότε εἰς τοὺς γάμους τῆς μητρὸς αὐτοῦ Ἱπποδαμείας ὑβρίσαι ἐπεχείρησαν.

741. Υἱὸς Πειριθόοιο.] Πειρίθου υἱὸς Πολυποίτης. Τέκετο.] Ἐγέννησε.

742. Κλυτός.] Ἐν σχήματι εἴρηκεν, ἀντὶ τοῦ κλυτὴ, ὅ ἐστιν ἐνδοξοτάτη. Ἱπποδάμεια.] Πειρίθου γυνή· τὸ σχῆμα Ἀττικόν.

743. Ἤματι τῷ.] Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ὅτε Φῆρας.] Ὅτε τοὺς Φῆρας. Λέγει δὲ τοὺς κενταύρους. Ἐτίσατο.] Ἐτιμωρήσατο. Λαχνήεντας.] Βαθύτριχας, δασεῖς.

NOTÆ.

731. Ἀσκληπιοῦ δύο παῖδε) *Penultima* τοῦ Ἀσκληπιοῦ producitur, etiam in *Pedis* exitu, ut suprà, v. 518. & infrà, v. 769. Ἡ δὲ ἐξωτόνησις τοῦ ὀνόματος ἀπεχθῶς ἔχει· εἰ καὶ ἄλλως οἱ συνήθεις τοὺς τόνους ἀναβιβάζουσι. Καλῶς δὲ ἐποίει Δημοσθένης, ὡς ἱστορεῖται, προπαροξύνων τὴν λέξιν καὶ ἀναγινώσκων Ἀσκλήπιος. *Eustath.* fol. 353. lin. 10. Et *Plutarchus*, 2 Tom. fol. 845. Ὤμνυε (Δημοσθένης) καὶ τὸν Ἀσκληπιὸν, προπαροξύνων Ἀσκλήπιον, καὶ παρεδείκνυεν αὐτὸν ὀρθῶς λέγοντα· εἶναι γὰρ τὸν θεὸν ἤπιον. Καὶ ἐπὶ τούτῳ πολλάκις ἐθορυβήθη.

732. Ποδαλείριος ἠδὲ Μαχάων) Vid. *Br. Schol.*, ad Δ. v. 193. *Quintus Calaber* apud *Eustath.* fol. 803. lin. 2. *Neptuni* filios facit; ut ob Artem dicti sint *Æsculapii*.

734. Οἵ τ' ἔχον Ὀρμένιον, οἵ τε κρήνην) Præter Rationes suprà datas, ad v. 696. etiam *Asper* spiritus, cum *Acuto*, concurrit ad productionem *ultima* τοῦ Ὀρμένιον.

736. Τῶν ἦρχ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος) Vid. ad v. 695.

NOTÆ IN SCHOLIA.

740. Ἱπποδαμείας) Olim Μελανίππης, in ipso fine hujus *Scholii*, pro Ἱπποδαμείας, miserando errore. Ipso enim Textu, *Homerus*, Τόν ῥ' ὑπὸ Πειριθόῳ τέκετο κλυτὸς Ἱπποδάμεια. Adeò nihil nonnulli vident, qui & ad v. 728. γυναικὸς usurpârunt pro παλλακίδος, quùm tamen ad v. 727. παλλακίδος vidissent. Et in hoc *Scholio*, Πολυποινήτην legi contendunt, quum ποινὴν extet, ποινίζω non item. Decepti nempe erant ex falsâ *Eustathii* scriptione, cujusmodi oppidò multa licet in eo deprendere, ut λαχνήεντας pro λαχνήεντας, quod ipsum mox occurrit, *Eustath.* fol. 252. lin. 11. & 12.

VARIÆ LECTIONES.

734. Οἵ τ' ἔχον) γρ. οἳ δ' εἶχον, MS. *Barocc.* Oxon.
738. Ἄργισσαν) γρ. Ἄργισαν, *Eustath.* fol. 252. lin. 18. Ἄργισαν, MS. *Barocc.* Oxon.

Τοὺς

Τοὺς δ' ἐκ Πηλίου ὦσε, καὶ Αἰθίκεσσι πέλασσεν·
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος,
Υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο·
Τοῖσδ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Γουνεὺς δ' ἐκ Κύφου ἦγε δύω καὶ εἴκοσι νῆας·
Τῷδ' Ἐνιῆνες ἕποντο, μενεπτόλεμοί τε Περαιβοὶ,
Οἳ περὶ Δωδώνην δυσχείμερον οἰκί' ἔθεντο,
Οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον ἔργ' ἐνέμοντο·
Ὅς ῥ' ἐς Πηνειὸν προΐει καλλίρροον ὕδωρ·
Οὐδ' ὅγε Πηνειῷ συμμίσγεται ἀργυροδίνῃ,
Ἀλλά τέ μιν καθύπερθεν ἐπιρρέει, ἠΰτ' ἔλαιον·
Ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατός ἐστιν ἀποῤῥώξ.
Μαγνήτων δ' ἦρχε Πρόθοος, Τενθρηδόνος υἱὸς,
Οἳ περὶ Πηνειὸν καὶ Πήλιον εἰνοσίφυλλον
Ναίεσκον, τῶν μὲν Πρόθοος θοὸς ἡγεμόνευε·
Τῷ δ' ἅμα τεσσαράκοντα μέλαιναι νῆες ἕποντο.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν καὶ κοίρανοι ἦσαν.

Eosque ex Pelio pepulit, & ad Æthicas usque abegit;
Non solus, unà cum eo Leonteus, ramus Martis,
Filius magnanimi Coroni Cænidæ:
Hos simul quadraginta nigræ naves sequebantur.
Guneus etiam ex Cypho ducebat duas & viginti naves:
Hunc Enienes sequebantur, stabilesque bellatores Peræbi,
Qui circa Dodonam valde frigidam domicilia posuerant,
Quique circa limpidum Titaresium arva colebant:
Qui in Peneum immittit pulchre-fluentem aquam:
Nec ille Peneo commiscetur argenteos-vortices habenti,
Sed ipsum desuper supernatat, veluti oleum:
Juramenti enim gravis Stygis aquæ est rivus.
Magnetibus verò præerat Prothous, Tenthredonis filius,
Qui circa Peneum & Pelion frondosum
Habitabant; his quidem Prothous strenuus dux erat:
Hunc simul quadraginta nigræ naves sequebantur.
Hi duces Danaorum & principes erant.

ΣΧΟΛΙΑ.

744. Πηλίου.] Ὄρος Θεσσαλίας, ὅπου διῆγεν ὁ Χείρων κένταυρος. Ὦσε.] Ἐξέωσεν, ἐδίωξε. Καὶ Αἰθίκεσσι.] Αἴθικες, ἔθνος Θετταλικὸν, ὑπερκείμενον τῆς Ἠπείρου ἢ, ὥς τινες, τῆς Μακεδονίας. ἄλλοι δὲ εἶπον, Περαιβικόν. Ἀντὶ τοῦ, εἰς Αἴθικας αὐτοὺς ἐδίωξε. Αἰθίκεσσι πέλασσε.] Εἰς Αἴθικας προσπελάζειν ἐξῶσεν.

745. Οὐκ οἶος.] Οὐ μόνος. Ἅμα τῷγε.] Ἅμα αὐτῷ.

746. Υἱὸς Κορώνου] Λεοντεύς. Ὑπερθύμοιο.] Μεγαλοψύχου γενναίου. Καινείδαο.] Καινέως παιδὸς, Κορώνου.

748. Κύφου.] Πόλεως περὶ τὴν Περαιβίαν.

749. Ἐνιῆνες καὶ Περαιβοί.] Ἔθνη περὶ τὴν Δωδώνην.

750. Δωδώνην.] Χωρίον ἐν ὑπερβορείῳ τῆς Θεσπρωτίας, ἱερὸν Διός· ἔνθα τὸ ἐκ τῆς δρυὸς μαντεῖον τοῦ Δωδωναίου Διός. Δυσχείμερον.] Κακὸν χειμῶνα ἔχουσαν. Οἰκί' ἔθεντο.] Τὴν οἴκησιν ἐποιήσαντο.

751. Ἱμερτὸν.] Ἐπιθυμητὸν, καλόν. Τιταρήσιον.] Ποταμὸς Θεσσαλίας, ὃς ἀπὸ τῆς Στυγὸς ῥεῖν λέγεται· ἢ Ἠπείρου. Ἔργα.] Νῦν τὰς γεωργίας, ἤγουν τὰ ἐγκάρπια.

752. Πηνειὸν.] Πηνειὸς, ποταμὸς Θεσσαλίας, πλησίον Φθίας, πάντας τοὺς ἐν αὐτῇ δεχόμενος ποταμοὺς εἰς θάλασσαν ἐμβάλλει. Προΐει.] Προπέμπει, ἐκδίδωσι. Καλλίρροον.] Καλῶς ῥέον.

753. Ἀργυροδίνῃ.] Λαμπρὰ καὶ καλὰ ῥεύματα ἔχοντι· δῖναι γὰρ, αἱ τοῦ ὕδατος συστροφαί.

754. Καθύπερθεν.] Ἄνωθεν.

755. Ὅρκου γὰρ δεινοῦ Στυγὸς ὕδατος.] Ὅπερ ὅρκος θεῶν νομίζεται. Δεινοῦ.] Φοβεροῦ. Στὺξ, κρήνη ἐν ᾅδου, ὅρκος θεῶν.

756. Μαγνήτων.] Νῦν τῶν τὴν Θεσσαλικὴν Μαγνησίαν οἰκούντων.

758. Πρόθοος θοός.] Τοῦτο τὸ σχῆμα, παρονομασία καλεῖται.

760. Κοίρανοι.] Βασιλεῖς.

NOTÆ.

745. Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε) Τὸ οἶος Ultimam producit vi suæ Finalis, ante πλείονα σύμφωνα, & ob Asperum sequentem, ut mox, v. 822. & aliàs non rarò.

751. Οἵ τ' ἀμφ' ἱμερτὸν Τιταρήσιον) Εὔρωπος λέγεται, ἐκ δὲ ἀποφορᾶς τοῦ Λακωνικοῦ ποταμοῦ, ὃ ὄνομα Εὐρώτας. De illo Plinius, l. 4. c. 8. Accipit amnem Euroton Peneus, nec recipit tamen; sed Olei modo supernatantem, ut dictum est Homero, brevi spatio portatum abdicat, pœnales aquas, Dirisque genitas, argenteis suis misceri recusans.

758. Πρόθοος θοὸς) Epanastrophe & Paronomasia, ut Ἀμφίπολιν πόλιν· Αἴθε φίλος· Ὄλωθε φίλων· Φρεσίδὰ δίγ' ἦλθε θάλασσ' λυγρὰ γέρψας· βοῦν ἠδ' ἦλθε Ήνοπα· Σαρπὰν μετὰ βένθεα θεῶν &c.

VARIÆ LECTIONES.

756. Τενθρηδόνος) Τενθρήδονος.

Τίς τ' ἂρ τῶν ὄχ' ἄριστος ἔην, σύ μοι ἔννεπε, Μοῦσα,
Αὐτῶν, ἠδ' ἵππων, οἳ ἅμ' Ἀτρείδῃσιν ἕποντο;
Ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται ἔσαν Φηρητιάδαο,
Τὰς Εὔμηλος ἔλαυνε, ποδώκεας, ὄρνιθας ὥς,
Ὄτριχας, οἰέτεας, σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας·
Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας.
Ἀνδρῶν δ' αὖ μέγ' ἄριστος ἔην Τελαμώνιος Αἴας,
Ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν· ὁ γὰρ πολὺ φέρτατος ἦεν,
Ἵπποι θ', οἳ φορέεσκον ἀμύμονα Πηλείωνα.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
Κεῖτ', ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ἀτρείδῃ· λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Δίσκοισιν τέρποντο καὶ αἰγανέῃσιν ἱέντες,

Quis jam horum præstantissimus fuit, tu mihi dic, Musa,
Ipsorum, & equorum, qui simul Atridas sequebantur?
Equæ quidem multo præstantissimæ erant Pheretiadæ,
Quas Eumelus agitabat, pedibus veloces, ut aves,
Ejusdem pili, ejusdem ætatis, quasi ad perpendiculum dorso pares:
Quas in Pieria aluit argenteum-arcum-gestans Apollo,
Ambas fœminas, terrorem belli ferentes.
Virorum longè præstantissimus erat Telamonius Ajax,
Interea dum Achilles in odio permanebat: nam is multo fortissimus erat;
Ac equi, qui ferebant laudatissimum Peliden.
Sed hic quidem in navibus nigris per-pontum-transeuntibus
Jacebat, iram fovens adversus Agamemnonem, pastorem populorum,
Atridam: copiæ verò apud littus maris
Delectabantur discis & hastilibus jaculantes,

ΣΧΟΛΙΑ.

761. Ἔννεπε.] Λέγε.

763. Ἵπποι μὲν μέγ' ἄρισται.] Ἐξόχως καὶ μεγάλως ἄρισται, ὡς Θεσσαλικαί. Καὶ ὁ χρησμὸς φησίν. * Ἵπποι Θεσσαλικοί, Λακεδαιμόνιαι τε γυναῖκες. Ἄνδρες θ', οἳ πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης. Φηρητιάδαο.] Τοῦ Φέρητος παιδὸς, Ἀδμήτου.

764. Εὔμηλος,] Παῖς Ἀδμήτου. Ἔλαυνεν.] Ἤλαυνε. Ποδώκεας.] Ταχύποδας. Ὄρνιθας ὥς.] Καθάπερ ὄρνιθας.

765. Ὄτριχας.] Ὁμότριχας. Οἰέτεας.] Ἰσοετεῖς, ὁμήλικας. Σταφύλῃ ἐπὶ νῶτον ἐΐσας.] Οὕτως ἴσας καὶ ἀναλόγους τοῖς νώτοις, ὥσπερ σταθμῃ· σταφύλη γὰρ, ὁ τεκτονικὸς διαβήτης· οἱ δὲ τὴν στάθμην λέγουσιν· ἔστι δὲ ἡ στάθμη, σχοινίον λεπτὸν χρώμενον μίλτῳ, ἢ μέλανι, ᾧ σημειούμενοι, ἀπευθύνουσι τὰ ξύλα.

766. Πιερίῃ.] Πόλει Θεσσαλίας· Θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων.] Τὰς Ἀδμήτου ἵππους. Ἐπεὶ νομεὺς ὁ θεὸς ἐξ οὐρανοῦ, ἀφ' οὗ ἐθήτευσε τῷ Ἀδμήτῳ. Ἤτοι, ὡς Καλλίμαχος, Ἠιθέου ἔτ' ἔρωτι κεκαυμένος Ἀδμήτοιο. Ἤ, ὡς Εὐριπίδης ἐν Ἀλκήστιδι, ἐξ ἀνάγκης τοῦ Διός· διὰ τὸ ἀποκτεῖναι αὐτὸν τοὺς Κύκλωπας.

767. Ἄμφω.] Ἀμφοτέρας. Φόβον Ἄρηος φορεούσας.] Ἐπιτηδείας, ὅτε μὲν φεύγειν, ὅτε δὲ διώκειν πολέμιον.

768. Ἀνδρῶν δ' αὖ.] Ἀνδρῶν δὲ αὖ. Ὄφρα.] Ἀντὶ τοῦ, μέχρι οὗ.

769. Μήνιε.] Ὠργίζετο. Πολὺ φέρτατος.] Κατὰ πολὺ κρείσσων, κράτιστος. Ἦεν.] Ἦν, ὑπῆρχε.

770. Φορέεσκον.] Ἔφερον.

771. Ποντοπόροισι.] Θαλασσοπλόοις.

772. Ἀπομηνίσας.] Ἐπιμόνως ὀργισθείς.

773. Παρὰ ῥηγμῖνι.] Παρὰ τῷ αἰγιαλῷ.

774. Δίσκοισι.] Δίσκος ἐστὶ βαρὺς λίθος, ὃν ἔρριπτον οἱ γυμναζόμενοι. Τὸν γὰρ σιδηροῦν, σόλον προσαγορεύ-

NOTÆ.

765. Ὄτριχας, οἰέτεας) Præter Br. *Schol.* vid. *Eustath.* in locum, fol. 257. lin. 46. & fol. 1412. lin. 10. Vid. ad ψ'. v. 266. *Odyss.* β'. v. 106. Et *Ammonii*, Περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων, v. Σταφυλή.

769. Ὄφρ' Ἀχιλεὺς μήνιεν) *Media* τοῦ μήνιεν producitur, ut v. 731. & mox v. 772. in ἀπομηνίσας.

774. Δίσκοισιν) Δίσκος καὶ Σόλος διαφέρει· Δίσκος μὲν γάρ ἐστι λίθος τετρημένος, ὥς φησι Τρύφων, ἐν τῷ περὶ Ἑλληνισμοῦ. Σόλος δὲ, τὸ χαλκοῦν αὐτοσφυρον. Ὅμηρος. σόλον αὐτοχόωνον, καὶ ἐν ἄλλοις, λᾶαν δίσκον· βέμβηκεν δὲ λίθος. *Ammonius*, Περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων.

NOTÆ IN SCHOLIA.

763. * Versus emendo, ex Vett. Codd. Verùm *Seberus*, pro Θεσσαλικαί, legit Θρηΐκιαι, licet *Theocrit.* Idyll. ιη. v. 30. Η κάπῳ κυπάρισσος, ἢ ἅρματι Θεσσαλὸς ἵππος. Pro πίνουσιν ὕδωρ καλῆς Ἀρεθούσης, olim πίνουσ' ἱερῆς πηγὴν Ἀρεθούσης.

VARIÆ LECTIONES.

761. Αὐτῶν) γρ. ἀνδρῶν.

764. Ποδώκεας) γρ. ποδωκείας, *Eustath.* fol. 257. lin. 35.

765. Οἰέτεας) γρ. οἰετίας & ἰετίας, *Eustath.* fol. 330. lin. 34. ἰσετίας MS. *Barocc.* & MS. *Mori*, cui οἰέτεας superscriptum.

766. Πιερίῃ) γρ. Πηρείῃ, *Eustath.* fol. 258. lin. 36.

768. Ἀνδρῶν δ' αὖ) γρ. ἀνδρῶν αὖ, MS. *Barocc.*

772. Ἀπομηνίσας) γρ. ἀπομηνιάσας, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.

Τόξοισίν θ'· ἵπποι δὲ παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος
Λωτὸν ἐρεπτόμενοι, ἐλεόθρεπτόν τε σέλινον,
Ἕστασαν· ἅρματα δ' εὖ πεπυκασμένα κεῖτο ἀνάκτων
Ἐν κλισίῃς· οἱ δ' ἀρχὸν ἀρηΐφιλον ποθέοντες
Φοίτων ἔνθα καὶ ἔνθα κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἐμάχοντο.
Οἵδ' ἄρ' ἴσαν, ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο·
Γαῖα δ' ὑπεστονάχιζε, Διῒ ὣς τερπικεραύνῳ
Χωομένῳ, ὅτε τ' ἀμφὶ Τυφωέϊ γαῖαν ἱμάσσῃ
Εἰν Ἀρίμοις, ὅθι φασὶ Τυφωέος ἔμμεναι εὐνάς·
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ μέγα στοναχίζετο γαῖα
Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Τρωσὶν δ' ἄγγελος ἦλθε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Πὰρ Διὸς αἰγιόχοιο, σὺν ἀγγελίῃ ἀλεγεινῇ.
Οἵδ' ἀγορὰς ἀγόρευον ἐπὶ Πριάμοιο θύρῃσι
Πάντες ὁμηγερέες, ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Εἴσατο δὲ φθογγὴν υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ,
Ὃς Τρώων σκοπὸς ἷζε, ποδωκείῃσι πεποιθὼς,

Arcubúsque: equi vero apud currus suos singuli
Lotum depascentes, palustréque apium,
Stabant: currus utique bene-tecti jacebant dominorum
In tentoriis: at illi ducem bellicosum desiderantes
Vagabantur huc & illuc per castra, neque pugnabant.
Hi utique ibant, veluti si igni terra tota depasceretur:
Terra verò subtus gemiscebat, Jove quasi fulminibus-gaudente
Irato, quandò circa Typhoëa terram verberat
In Arimis, ubi dicunt Typhoëi esse cubilia:
Sic certe horum sub pedibus immane gemiscebat terra
Gradientium: valde vero velociter pertransibant campum.
Ceterùm Trojanis nuncia venit pedibus ventos-æquans velox Iris,
A Jove Ægiocho, cum nuncio molesto.
Illi conciones habebant in Priami vestibulis
Omnes simul congregati, tam juvenes, quam senes.
Prope igitur stans allocuta est pedibus velox Iris,
Assimulavit autem se voce filio Priami Politæ,
Qui Trojanorum speculator sedebat, pedum velocitate fretus,

ΣΧΟΛΙΑ.

σιν. Τέρποντο.] Ἐτέρποντο, ἔπαιζον. Αἰγανέῃσιν.] Ἀκοντίοις· ἤτοι παρὰ τὸ ἄγαν ἱέναι, ἢ παρὰ τὸ εὐθετεῖν αὐτὰς εἰς αἰγῶν ἄγραν. Ἱέντες.] Ἀφιέντες, πέμποντες.

775. Παρ' ἅρμασιν οἷσιν.] Παρὰ τοῖς ἰδίοις ἅρμασι.

776. Λωτόν.] Εἶδος βοτάνης. Ἐρεπτόμενοι.] Ἐσθίοντες. Ἐλεόθρεπτον.] Ἐν ἕλει τεθραμμένον, ὅ ἐστι φυόμενον.

777. Πεπυκασμένα.] Ἐσκεπασμένα. Ἀνάκτων.] Νῦν, δεσποτῶν.

778. Ἀρηΐφιλον.] Πολεμικόν. Ποθέοντες.] Ἐπιζητοῦντες.

779. Φοίτων.] Περιήρχοντο.

780. Οἵδ' ἄρ.] Οἱ δὲ Ἕλληνες. Ἴσαν.] Ἀπῄεσαν. Ὡσεί τε πυρὶ χθὼν πᾶσα νέμοιτο.] Ὡς ἂν εἰ ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν νέμοιτο καὶ κατεσθίοι τὸ πῦρ· χθὼν δὲ, ἡ γῆ. Νέμοιτο.] Περιεσθίοιτο.

781. Ὑπεστονάχιζε.] Ὑπέστενεν, ἔστενε.

782. Ἀμφὶ Τυφωέϊ.] Περὶ τοῦ Τυφῶνος. Τυφὼν δὲ εἷς τῶν γιγάντων, Γῆς υἱὸς καὶ Ταρτάρου, πολέμιος τοῖς θεοῖς, ὥς φησιν Ἡσίοδος. Ἱμάσσῃ.] Μαστίζῃ, ὅ ἐστι, κεραυνοῖς πλήττῃ.

783. Ἀρίμοις.] Τὰ Ἄριμα οἱ μὲν ὄρος τῆς Κιλικίας φασίν, οἱ δὲ Λυδίας. Ἔμμεναι.] Εἶναι, ὑπάρχειν. Εὐνάς.] Κοίτας, [illegible].

785. Πεδίοιο.] Διὰ τοῦ πεδίου.

786. Ποδήνεμος.] Τοῖς ποσὶ ταχεῖα. Ὠκέα.] Ὠκεῖα, ταχεῖα.

787. Πὰρ Διός.] Παρὰ τοῦ Διός. Ἀγγελίῃ.] Ἐπὶ ἀγγελίᾳ. Ἀλεγεινῇ.] Ἀλγεινῇ, χαλεπῇ, καὶ φροντίδος ἀξίᾳ.

788. Ἀγορὰς.] Νῦν ἀντὶ τοῦ, λόγους [illegible]. Ἀγόρευον.] Ἐν ἐκκλησίαις ἐδημηγόρουν, ἐβουλεύοντο. Ἐπί.] Νῦν ἀντὶ τοῦ, παρά.

789. Ὁμηγερέες.] Ἐπὶ τὸ αὐτὸ συνηθροισμένοι.

790. Ἀγχοῦ.] Ἐγγύς. Ἱσταμένη.] Στᾶσα.

791. Εἴσατο.] Ὡμοιώθη. Φθογγήν.] Φωνήν.

NOTÆ.

783. Εἰν Ἀρίμοις ὅθι φασί) Huc addunt nonnulli hunc Versum, Χώρῳ ἐνὶ δρυόεντι Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ, de quo *Strabo* fol. 829. *Eustath.* fol 252. lin. 22. Vid. infrà, ad v. 866. De *Arimis*, *Strabon.* l. 13.

791. Υἷι Πριάμοιο Πολίτῃ) Alia ferè *Virgilii* Oeconomia; cui *Polites* ætatis paulò tenerioris, nec negotiis obeundis idoneus: *Homero* etiam in præliis versatur, ut ν'. v. 533.

VARIÆ LECTIONES.

777. Ἀνάκτων) γρ. ἄνακτος, MS. *Mori*, & suprà, γρ. ἀνάκτων, MS. *Barocc.* ἄνακτος.

781. Ὑπεστονάχιζε) γρ. ὑπεστενάχιζε, *Br. Schol.*

783. Εἰν Ἀρίμοις) γρ. εἰναρίμοις, εἰναρίμῃ. *Virgil.*

Τύμβῳ

Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ Αἰσυήταο γέροντος,
Δέγμενος, ὁππότε ναῦφιν ἀφορμηθεῖεν Ἀχαιοί·
Τῷ μιν ἐεισαμένη μετέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Ὦ γέρον, αἰεί τοι μῦθοι φίλοι ἄκριτοί εἰσιν,
Ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης· πόλεμος δ' ἀλίαστος ὄρωρεν.
Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ μάχας εἰσήλυθον ἀνδρῶν,
Ἀλλ' οὔπω τοιόνδε τοσόνδε τε λαὸν ὄπωπα·
Λίην γὰρ φύλλοισιν ἐοικότες, ἢ ψαμάθοισιν,
Ἔρχονται πεδίοιο, μαχησόμενοι περὶ ἄστυ.
Ἕκτορ, σοὶ δὲ μάλιστ' ἐπιτέλλομαι ὧδε γε ῥέξαι·
Πολλοὶ γὰρ κατ' ἄστυ μέγα Πριάμου ἐπίκουροι,
Ἄλλη δ' ἄλλων γλῶσσα πολυσπερέων ἀνθρώπων·
Τοῖσιν ἕκαστος ἀνὴρ σημαινέτω, οἷσί περ ἄρχει·
Τῶν δ' ἐξηγείσθω κοσμησάμενος πολιήτας·
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' οὔτι θεᾶς ἔπος ἠγνοίησεν,
Αἶψα δ' ἔλυσ' ἀγορήν· ἐπὶ τεύχεα δ' ἐσσεύοντο.
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
Πεζοί θ', ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.

In tumulo summo Æsyetæ senis,
Observans, quando à navibus proficiscerentur Achivi:
Huic se cum assimulâsset, alloquuta est pedibus-velox Iris,
"O senex, semper tibi sermones placent multi,
"Sicut olim, quum pax esset; bellum autem inevitabile ortum est.
"Equidem persæpe prælia interfui virorum,
"Sed numquam tales tantásque copias vidi:
"Valde enim foliis similes, vel arenis,
"Gradiuntur per campum, præliaturi circa urbem.
"Hector, tibi verò potissimùm mando hoc modo facere:
"Multi enim per urbem magnam Priami socii;
"Aliaque aliorum lingua late-dispersorum hominum:
"His unusquisque vir imperet, quibus princeps est;
"Illorúmque dux esto ordinans cives.
Sic dixit: Hector itaque minimè deæ orationem ignoravit,
At statim dimisit concionem; ad arma vero ruebant.
Totæ itaque aperiebantur portæ, & tota ruebant copiæ,
Pedestres, acies, & equestres; multusque tumultus exortus est.

ΣΧΟΛΙΑ.

792. Σκοπός.] Κατάσκοπος. Ἷζεν.] Ἐκαθέζετο. Ποδωκείῃσι.] Τῇ τῶν ποδῶν ταχύτητι. Πεποιθώς.] Πεπιστευκώς, τεθαῤῥηκώς.

793. Τύμβῳ ἐπ' ἀκροτάτῳ.] Ἐπὶ τῷ ἄκρῳ τάφῳ. Αἰσυήταο.] Αἰσυήτου.

794. Δέγμενος.] Ἐκδεχόμενος, ἐπιτηρῶν. Ναῦφιν.] Ἀπὸ τῶν νεῶν. Ἀφορμηθεῖεν.] Ἐφορμήσωσι τῇ πόλει. Ἄλλως, ταυτὸν ἀποχωρήσωσιν, ἀναλύσωσιν, εἰς Ἑλλάδα ἀναζεύξωσι. Καὶ δὴ εἰκότως γε κατὰ πολεμίους τέλος σκοποῦσιν οἱ ἐν σκοπῇ διατελοῦντες.

795. Τῷ.] Ἐκείνῳ. Ἐεισαμένη.] Ὁμοιωθεῖσα.

796. Ἄκριτοι.] Ἀδιάκριτοι, πολλοί.

797. Ὥς ποτ' ἐπ' εἰρήνης.] Ὡς ἐν τῷ καιρῷ τῆς εἰρήνης. Ἀλίαστος.] Ἀνέκκλιτος, πολύς. Ὄρωρε.] Διήγερται.

798. Ἦ μὲν δή.] Οὕτως μὲν δή.

799. Ὄπωπα.] Ἑώρακα.

800. Λίην.] Λίαν, πάνυ. Ψαμάθοισι.] Ψάμμοις. Ἐοικότες.] Ὡμοιωμένοι τῷ πλήθει.

801. Πεδίοιο.] Διὰ τοῦ πεδίου. Περὶ ἄστυ.] Περὶ τὴν πόλιν.

802. Ἐπιτέλλομαι.] Ἐπιτέλλω, προστάσσω. Ῥέξαι.] Πρᾶξαι.

803. Ἐπίκουροι.] Οἱ τῶν πολεμουμένων βοηθοί. Σύμμαχοι ἤ, οἱ τῶν πολεμούντων.

804. Γλῶσσα.] Διάλεκτος, φωνή. Πολυσπερέων.] Ἐπὶ πολλὰ μέρη τῆς γῆς διεσπαρμένων· πολυχρόνων, ἢ πολυεθνῶν.

805. Σημαινέτω.] Προστασσέτω, κελευέτω. Οἷσί περ ἄρχει.] Ἀντὶ τοῦ, ὧν ἄρχει.

806. Τῶν.] Τούτων. Ἐξηγείσθω.] Ἀφηγείσθω. Κοσμησάμενος.] Διατάξας. Πολιήτας.] Πολίτας.

807. Οὔτι ἠγνοίησεν.] Ἐποίησεν οὐκ ἀγνοηθῆναι. Οὐκ ἠμφιγνόησε περὶ τῆς βουλῆς. Ἐκ τοῦ αὐτοῦ τὴν ὑπόμνησιν ὑποθήκας.

808. Αἶψα.] Ταχέως. Ἐπὶ τεύχεα.] Ἐπὶ τὰ ὅπλα. Ἐσσεύοντο.] Ὥρμων.

809. Πᾶσαι.] Ἀντὶ τοῦ, ὅλαι. Μία γὰρ ἦν ἑπτάπυλος. Ὠΐγνυντο.] Ἀνεῴγνυντο. Ἐκ δ' ἔσσυτο.] Ἐξῄει δέ.

810. Ὀρυμαγδός.] Θόρυβος. Ὀρώρει.] Διηγέγερτο.

VARIÆ LECTIONES.

795. Ἀφορμηθεῖεν) γρ. ἐφορμηθεῖεν. Br. Schol.
800. Λίην) γρ. λίαν. MS. Barocc. Oxon.
802. Ὧδέ γε.) γρ. ὧδε δέ. MS. Barocc. Oxon.

Ἐπ

Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως αἰπεῖα κολώνη,
Ἐν πεδίῳ ἀπάνευθε, περίδρομος ἔνθα καὶ ἔνθα·
Τὴν ἤτοι ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν,
Ἀθάνατοι δέ τε σῆμα πολυσκάρθμοιο Μυρίνης·
Ἔνθα τότε Τρῶές τε διέκριθεν ἠδ' ἐπίκουροι.
Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Πριαμίδης· ἅμα τῷ γε πολὺ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Λαοὶ θωρήσσοντο, μεμαότες ἐγχείῃσι.
Δαρδανίων αὖτ' ἦρχεν, ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο,
Αἰνείας· τὸν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε δῖ' Ἀφροδίτη,
Ἴδης ἐν κνημοῖσι, θεὰ βροτῷ εὐνηθεῖσα·

Est vero quidam ante urbem collis editus,
In planicie seorsum, circumvius undequaque:
Quem quidem homines Batiëam vocant,
Immortales verò sepulchrum agillimæ Myrinnes:
Illic tunc Trojani in ordines distincti sunt & focii.
Trojanis quidem dux erat magnus Hector expeditè pugnam ciens
Priamides: cum hoc quàm plurimæ & fortissimæ
Copiæ armabantur, promptæ hastis.
Dardaniis porrò imperabat, strenuus filius Anchisæ,
Æneas; quem ex Anchisâ peperit diva Venus,
Idæ in jugis dea cum mortali cubans:

ΣΧΟΛΙΑ.

811. Προπάροιθεν.] Ἔμπροσθεν. Αἰπεῖα.] Ὑψηλή. Κολώνη.] Τόπος εἰς ὕψος ἀνήκων, ἤτοι κολωνὸς ἐστὶ γεώλοφος ἐξοχή.

812. Ἀπάνευθεν.] Ἔξω τῆς πόλεως. Περίδρομος.] Περιφερὴς, στρογγύλος, περιελθεῖν περιτρέχεσθαι δυνάμενος. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Εἰς πλάτος καὶ εἰς μῆκος.

813. Βατίειαν.] Πόλις Τρωϊκὴ παρὰ τὸ περὶ αὐτὴν βάτων. *Οἱ δὲ, παρὰ τῆς Τεύκρου θυγατρὸς, Δαρδάνου δὲ γυναικὸς, Βατιείας. Κικλήσκουσι.] Ἀντὶ τοῦ, καλοῦσι.

814. Σῆμα.] Νῦν τάφον· ἄλλοτε δὲ, σημεῖον. Πολυσκάρθμοιο.] Πολυκινήτου, ταχείας· διὰ τὸ πολλὰ αὐτὴν ἐνεργεῖν ἐν τῷ πολέμῳ· σκαρθμοὺς γὰρ, ἡ τῶν ποδῶν κίνησις. Μύριννα, ὄνομα κύριον Ἀμαζόνος.

815. Τρῶες.] Νῦν πάντες οἱ ἐν τῇ χώρᾳ Τρῶες. Διέκριθεν.] Διεχωρίσθησαν, διεστίχθησαν. Ἠδ' ἐπίκουροι.] Καὶ οἱ σύμμαχοι.

816. Τρωσὶ μὲν ἡγεμόνευε.] Ἀντὶ τοῦ, τῶν Τρώων ἡγεῖτο. Κορυθαίολος.] Ὁ αἰόλλων τὴν περικεφαλαίαν, ὅ ἐστι, κινῶν, διὰ τὰς ἐν πολέμῳ συνεχεῖς καὶ σφοδρὰς ἐνεργείας. Ἢ, ὁ αἰόλον καὶ ποικίλην ἔχων τὴν περικεφαλαίαν. Ἢ, ὁ εὐκίνητος ἐν τοῖς πολέμοις.

818. Μεμαότες.] Προθυμούμενοι. Ἐγχείῃσι.] Τοῖς δόρασι.

819. Δαρδανίων.] Τῶν τὴν Δαρδανίαν πόλιν Τρωϊκὴν οἰκούντων. Ἐῢς.] Πλατὺς, μέγας· ἀφ' οὗ, ἰσχυρός. Ἀγχίσαο.] Ἀγχίσου.

820. Δῖα.] Θαυμαστὴ, θεία.

821. Ἴδης.] Ὄρους Τρωϊκοῦ. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Ἴδη τῆς Κρήτης. Κνημοῖσι.] Μέσαις ἀναβάσεσι τῶν ὀρῶν. Καθάπερ τὸ σκέλος ἀνθρώπου τρία μέρη ἔχει, πόδα, κνήμην, καὶ μηρόν· οὕτως ἐν παντὶ ὄρει τρία πάλιν λέγεται, ἐσχατιὰ, μέσον, καὶ κορυφή· ὁ πούς, ὁ κνημὸς, καὶ ἡ ἀκρώρεια. *Βροτῷ.] Ἀνθρώπῳ.

NOTÆ.

811. Ἔστι δέ τις προπάροιθε πόλεως αἰπεῖα κολώνη) In plurimis olim πόληος, quam *Lectionem* nulla erat necessitas, ut *Grammatici* defenderent; quùm πόλεως bis aliàs apud *Homerum* legatur, *Iliad.* λ'. v. 178. & φ'. v. 52. & hæc λέξις Ἀττικὴ benè stabit per συνίζησιν. Potest & πόλιος legi contractim, ut *Theogn.* v. 774. Τήνδε πόλιος ἵνα σοὶ λαοὶ ἐν εὐφροσύνῃ· quanquam & πόληος stare possit, vel πόλιος, ut MSS. *Barocc.* CCC. & *Mori*; ut sit *Anapæstus* pro *Dactylo*. Quòd si necessitas aliqua incumberet, etiam πόληος stare potuit, *Amphimacer* loco *Spondæi*. Vid. ad *Anacreon.* Prolegom. §. XII.

813. Ἄνδρες Βατίειαν κικλήσκουσιν) De Deorum Linguâ, vid. ad α'. v. 403.

817. Πριαμίδης) Vid. suprà, ad v. 113.

818. Μεμαότες) Pro μεμαῶτες, ut aliàs haud semel, *Antepenultimâ* productâ & *Penultimâ* correptâ, *Metri* causâ; ut *Iliad.* ν'. 197. Ἱμείρεον αὖτ' Αἴαντε μεμαότε θούριδος ἀλκῆς. Ità π' v. 754. Ὣς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεις, ἆλτο μεμαώς.

820. Τὸν ὑπ') γρ. Τὸν δ' ὑπ'. malè olim, ob Metrum, MS. *Barocc.* τὸν ὑπ', rectè legit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

813. * Οἱ δὲ. & quæ sequuntur, ex *Eustath.* fol. 266. lin. 2. Vid. *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. 12. & *Lycophron.* v. 1308. Vid. *Laurentii Rhodomanni* Troica, v. 68.

814. Πολυσκάρθμοιο Μυρίνης) Ἦν ἱστοροῦσι μίαν εἶναι τῶν Ἀμαζόνων, ἐκ τοῦ ἐπιθέτου τεκμαιρόμενοι· εὐσκάρθμους γὰρ ἵππους λέγουσι διὰ τὸ τάχος· καὶ ταύτην δὴ πολύσκαρθμον, διὰ τὸ ἀπὸ τῆς ἡνιοχείας τάχος· καὶ ἡ Μυρίνα οὖν ἐπώνυμος ταύτης λέγεται. *Strabo*, l. XII. fol. 859.

821. *In fine. Βροτῷ) Ἀνθρώπῳ. Malè olim, Βροτοῖ) Ἄνθρωποι, & ad v. 423.

VARIÆ LECTIONES.

811. Πόλεως) γρ. Πόληος, πόλιος, πόλιος, πόλιος, MS. CCC. Vid. in Textum.

814. Μυρίννης) γρ. Μυρίνης. *Strabo*, l. 12. fol. 859. & l. 13. fol. 914. & MS. CCC.

820. Τὸν ὑπ') γρ. τὸν δ' ὑπ', Vid. Not. in Textum.

Οὐκ οἶος· ἅμα τῷγε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχίλοχός τ᾽, Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Οἳ δὲ Ζέλειαν ἔναιον ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης,
Ἀφνειοί, πίνοντες ὕδωρ μέλαν Αἰσήποιο,
Τρῶες· τῶν αὖτ᾽ ἦρχε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν.
Οἳ δ᾽ Ἀδρηστείάν τ᾽ εἶχον καὶ δῆμον Ἀπαισοῦ,
Καὶ Πιτύειαν ἔχον, καὶ Τηρείης ὄρος αἰπύ,
Τῶν ἦρχ᾽ Ἄδρηστός τε καὶ Ἄμφιος λινοθώρηξ,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς πέρι πάντων
Ἤιδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν ἐς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔπ
Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Οἳ δ᾽ ἄρα Περκώτην καὶ Πράκτιον ἀμφενέμοντο,
Καὶ Σηστὸν καὶ Ἄβυδον ἔχον, καὶ δῖαν Ἀρίσβην,

Non solus; cum eo duo Antenoris filii,
Archilochúsque, Acamásque, pugnæ periti omnigenæ.
Qui verò Zeleam habitabant sub pedem imum Idæ,
Divites, bibentes aquam nigram Æsepi,
Trojani: his porrò præerat Lycaonis clarus filius,
Pandarus, cui etiam arcum Apollo ipse dederat.
Qui porrò Adrasteamque tenebant & civitatem Apæsi,
Et Pityeam tenebant, & Tereæ montem altum;
His imperabat Adrastus & Amphius lineum-thoracem-gestans,
Filii duo Meropis Percosii, qui supra omnes
Noverat vaticinia, neque suos filios sinebat
Proficisci in bellum homines-perdens: illi verò ipsi non
Paruerunt: Fata enim eos agebant nigræ mortis.
Qui verò Percoten & Practium incolebant,
Et Sestum & Abydum tenebant, & nobilem Arisben,

ΣΧΟΛΙΑ.

822. Ἀντήνορος υἷε.] Ἀρχίλοχος καὶ Ἀκάμας.

823. Μάχης εὖ εἰδότε πάσης.] Πάσης μάχης ἐπιστήμονες.

824. Ζέλειαν.] Πόλιν ἐν μεθορίοις τῆς Τρωίας, οὖσαν ὑπὸ τῇ Ἴδῃ, πατρίδα Πανδάρου. Ὑπαὶ πόδα νείατον Ἴδης.] Ὑπὸ τὰ ἔσχατα μέρη τῆς Ἴδης· πόδα γὰρ τὸ κατώτατον μέρος, μεταφορικῶς· τυπῶν, ὃ καλοῦμεν ἡμεῖς ὑπώρειαν. Ἔναιον.] Ὤικουν.

825. Μέλαν.] Βαθύ. Αἰσήποιο.] Ποταμὸς τῆς ὑπὸ τῇ Ἴδῃ Λυκίας.

826. Τρῶες.] Οἱ ἀπὸ Λυκίας, τῆς ἐν Τρωάδι· οὗτοι Τρῶες ἐκαλοῦντο.

827. Τόξον.] Τὴν τοξικὴν ἐμπειρίαν. Τὸ γὰρ τόξον αὐτὸς κατεσκεύασε. Ἄλλως· Τόξον οὐ σκεῦος· ἀλλὰ τὴν τοξικὴν, ἀκριβῶς ἐπιστήμων.

828. Ἀδρηστείαν.] Ἀδράστειαν. Ἀπαισοῦ.] Ὄνομα βασιλέως, ἀφ᾽ οὗ πόλις ὀνομάζεται Ἀπαισός.

829. Τηρείης ὄρος αἰπύ.] Τήρεια, ὄρος Τρωάδος.

830. Λινοθώρηξ.] Λινοῦν θώρακα ἔχων.

831. Περκωσίου.] Τοῦ ἀπὸ Περκώτης, πόλεως Τρωίας. Οἱ δέ φασιν, Ἑλλησποντίας. Περὶ πάντων.] Ὑπὲρ πάντας.

832. Ἤιδεε.] Ἤιδει, ἠπίστατο. Μαντοσύνας.] Μαντείας. Οὐδὲ οὓς.] Οὐδὲ τοὺς ἰδίους. Ἔασκεν.] Εἴα, συνεχώρει.

833. Στείχειν.] Πορεύεσθαι. Φθισήνορα.] Τὸν φθείροντα τοὺς ἄνδρας. Τὼ δέ οἱ.] Οὗτοι δὲ αὐτοῦ. Οὔπ.] Οὐδέν.

834. Πειθέσθην.] Ἐπείθοντο. Κῆρες γὰρ ἄγον.] Ἀνάγκῃ γὰρ ἔφερον αὐτοὺς αἱ θανατηφόροι μοῖραι.

835. Περκώτην καὶ Πράκτιον.] Πόλεις Ἑλλησποντίου.

836. Σηστὸν καὶ Ἄβυδον.] Πόλεις περὶ τὸν Ἑλλήσποντον, καθ᾽ ἃς Ξέρξης ἐπιστρατεύων τῇ Ἑλλάδι, συνέδησε ναῦς,

NOTÆ.

822. Οὐκ οἶος ἅμα τῷγε) Vid. ad v. 745.

832. Οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε) *Ultima* τοῦ οὐδὲ producitur, in *Casurâ*, vi *Toni* sui, & sequentis *Asperi*, etiam *Acuminati*. Verùm & alia *Lectio* datur, in eodem Versu, alio tamen loco recurrente, *viz.* λ'. v. 330. οὐδ᾽ ἑοὺς, ut etiam in hoc loco legit MS. *Moris*; ut fit *Anapæstus* pro *Spondeo*. Potest & legi, οὐδὲ σφοὺς, ut *Iliad.* δ'. v. 302. σφοὺς ἵππους ἐχέμεν.

836. Σηστὸν καὶ Ἄβυδον) *Musæi* Poemation, de *Leandro* & *Hero*, satis has Urbes nobilitavit; *Lucanus* de *Xerxe*, *Europámque Asiæ*, *Sestúmque* admovit *Abydo*. De *Arisbâ* hæc *Eustath.* fol. 270. lin. 21. Ἀρίσβη δὲ, εἰ καὶ ἀφανής, ἀλλ᾽ ἀρχαία ἐρρέθη χωρίον· ἀλλ᾽ ἦν, ὅτε οὐ τοιαύτη ἂν ἦν. Ἔοικε γὰρ κατὰ τὸν Γεωγράφον βασίλειον εἶναι αὐτὴ Ἀσίου· διὸ καὶ δῖαν Ἀρίσβην ὁ ποιητὴς ἔφη αὐτήν. Vid. *Brevia Scholia* ad φ' v. 43.

VARIÆ LECTIONES.

832. Οὐδὲ οὓς) γρ. οὐδ᾽ ἑοὺς, & οὐδὲ σφοὺς, ut Not. ad *Textum*.

833. Φθισήνορα) γρ. Φθισήνορα, Margo.

835. Περκώτην) γρ. Περκώπην, MS. *Barocc.*

Τῶν

Τῶν αὖθ' Ὑρτακίδης ἦρχ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Ἱππόθοος δ' ἄγε φῦλα Πελασγῶν ἐγχεσιμώρων,
Τῶν, οἳ Λάρισσαν ἐριβώλακα ναιετάασκον·
Τῶν ἦρχ' Ἱππόθοός τε, Πύλαιός τ', ὄζος Ἄρηος,
Υἷε δύω Λήθοιο Πελασγοῦ Τευταμίδαο.
Αὐτὰρ Θρήϊκας ἦγ' Ἀκάμας, καὶ Πείρως ἥρως,
Ὅσσους Ἑλλήσποντος ἀγάρροος ἐντὸς ἐέργει.
Εὔφημος δ' ἀρχὸς Κικόνων ἦν αἰχμητάων,
Υἱὸς Τροιζήνοιο διοτρεφέος Κεάδαο·
Αὐτὰρ Πυραίχμης ἄγε Παίονας ἀγκυλοτόξους,
Τηλόθεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται αἴη.

His porrò præfectus erat Hyrtacides Asius, princeps virorum,
Asius Hyrtacides, quem ex Arisbâ ferebant equi
Ardentes, magni, à fluvio Sellëente.
Hippothous verò ducebat gentes Pelasgorum hastis exercitatorum,
Eorum, qui Larissam glebosam habitabant:
His præerat Hippothoüsque, Pylæusque, ramus Martis,
Filii duo Lethi Pelasgi Teutamidæ.
Cæterum Thracas ducebat Acamas, & Pirous heros,
Quotquot Hellespontus æstuosus intus continet.
Euphemus verò dux Ciconum erat bellicosorum,
Filius Trœzeni Jovis alumni Ceadæ, i.e. Ceæ filii.
Sed Pyræchmes ducebat Pæonas curvis-arcubus-utentes,
Procul ex Amydone, ab Axio latè fluente,
Axio, cujus limpidissima aqua diffunditur super terram.

ΣΧΟΛΙΑ.

καὶ ἐπλήρωσαν αὐτὰς γῆς, ὡς ποιῆσαι αὐτὸν τὸ στράτευμα ἄλλον πεζὸν περιελθεῖν τὸν στενὸν ὀπίσθεν τῆς θαλάσσης πόρον. Ἑλλήσποντος δὲ λέγεται ὁ διείργων τὴν Θρᾳκικὴν καὶ τὴν Τρῳάδα πορθμός.

837. Ὑρτακίδης.] Ὑρτάκου παῖς. Ὄρχαμος.] Ἡγεμὼν, ἔξαρχος.

838. Ἀρίσβηθεν.] Ἀπὸ Ἀρίσβης πόλεως ἐληλυθότα.

840. Ἐγχεσιμώρων.] Περὶ τὰ δόρατα μεμοχθηκότων. Τοῦ δόρατος ἐμπειρίᾳ μεμοχθηκότων.

841. Λάρισσαν.] Πόλιν Θετταλίας. Ἐριβώλακα.] Εὔγειον, λιπαράν.

843. Τευταμίδαο.] Τευτάμου παιδός. Λήθοιο.] Λήθου.

844. * Ἀκάμας] Υἱὸς Εὐσώρου, Θρᾳκῶν βασιλέως. Πείρως.] Πείρους. Πείροος, Πείρως.

845. Ὅσσους.] Ὁπόσους. Θρήϊκας.] Θρᾷκας. Ἀγάρροος.] Σφοδρῶς ῥέων. Ἐντός.] Ἔσωθεν αὐτοῦ. Ἐέργει.] Περικλείει, συνέχει.

846. Αἰχμητάων.] Πολεμικῶν. Ἐμπείρως ἐχόντων περὶ τὰς αἰχμάς.

847. Τροιζήνοιο.] Τροιζήνου. Κεάδαο.] Κέου παιδός.

848. Παίονας.] Οὗτοι ὁμοροῦσι Θρᾳξί. Τούτων δὲ ἄποικοι Κίκονες, ἔθνος Θρᾳκικόν. Ἀγκυλοτόξους.] Ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντας.

849. Ἀμυδῶνος.] Πόλεως Παιονίας. Ἀξίου.] Ἄξιος, ποταμὸς Παιονίας. Εὐρὺ ῥέοντος.] Εἰς πλάτος ῥέοντος.

850. Κάλλιστον.] Γονιμώτατον. Ἐπικίδναται.] Ἐπικλύζει, ἐπιρρεῖ. Αἴη.] Γῇ. ἢ, ὡς τινες εἶπον, κρήνη οὕτω λεγομένη, ἐκδίδωσιν εἰς τὸν Ἄξιον ποταμόν.

NOTÆ.

843. Υἷε δύω Λήθοιο) Ità pro Λίθοιο scribendum, non modò ob Versûs commodum, verùm ad optimorum Exemplarium fidem. Ipse *Eustathius* fol. 270. lin. 32. Λήθοιο legit, ut & MS. *Mori*, & MS. CCC. *Florentina*, *Aldina*, atque *Argentoratensis* Editt. *Br. Scholia*, Λήθοιο.) Λήθου. Item *Strabo*, l. 13. fol. 921. Denique idem Nomen semper & in omnibus Exemplaribus rectè alias, ζ'. v. 288. Ἦτοι ὃ Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς, Ἱππόθοος. Et *Eustathius* in locum fol. 1144. lin. 13. Nec hunc Errorem correxit Edit. *Wetsteniana*.

844. * Ἀκάμας) Vid. *Iliad*. ζ'. v. 8. Υἱὸν Ἐϋσσώρου Ἀκάμαντ' &c. *Schol.* Apollon *Argon*. l. 1. v. 948.

Ibid. Πείρως ἥρως) Ità in *Textu* scribo, cùm ità ipse *Eustathii Textus* legat, & ipse eandem *Lectionem* defendat, fol. 271. lin. 50. Πείρως δὲ, ὡς Μίνως· ὅθεν δὲ, τὸ Πείρως ἥρως, ὅτι καὶ αὐτὸ παρηχητικῶς ἔκειτο. MS. *Barocc.* & MS. *Mori*, Πείροος habet & *Florentina*. At *Eustathii* fides potior, cui accedunt *Castellio*, *Seberi* Index &c.

848. Αὐτὰρ Πυραίχμης) Hunc Versum nonnulli addunt & hunc, Πηλεγόνος θ' υἱὸς περιδέξιος Ἀστεροπαῖος, ut *Eusth.* fol. 1212. lin. 51. tum verò addendus & alius, nam *Asteropæus* nondum venerat, at aliquot post diebus, Ὑστερος αὐτοῖσιν πολέμου' ἐδ' ἤλυθε πρῶτος. Vid. φ'. v. 156.

850. Ἀξιοῦ, οὗ κάλλιστον ὕδωρ) *Axium* negat *Strabo*

VARIÆ LECTIONES.

843. Λήθοιο) al. Λίθοιο. vid. Not. ad *Textum*.

844. Πείρως ἥρως) al. Πείροος ἥρως, MS. CCC. vid. in *Textum*.

849. Εὐρὺ ῥέοντος) al. εὐρυρέοντος, *Eustath.* fol. 272. lin. 34.

850. Αἴη) al. αἶαν, *Eustath* fol. 272. lin. 40. item MS. *Barocc.* Oxon. & MS. CCC. *Cantabr.* & Αἴης, vid. *Joachim. Camerar.* in locum, p. 138. & Not. in *Textum*.

O 2 Παφλα-

Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ, — Paphlagonibus vero praeerat Pylæmenis animosum cor,
Ἐξ Ἐνετῶν, ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων, — Ex Enetis, unde mularum genus agrestium.
Οἵ ῥα Κύτωρον ἔχον, καὶ Σήσαμον ἀμφενέμοντο, — Qui Cytorum tenebant, & Sesamum incolebant,
Ἀμφί τε Παρθένιον ποταμὸν κλυτὰ δώματ' ἔναιον, — Circaque Parthenium fluvium inclytas domus habitabant,
Κρῶμνάν τ', Αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους. — Cromnamque, Ægialumque, & excelsos Erythinos.
Αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, — Sed Halizonibus Hodius & Epistrophus imperabant,

ΣΧΟΛΙΑ.

851. Παφλαγόνων.] Παφλαγόνες, ἔθνος τοῦ Πόντου. Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ.] Περιφραστικῶς, ὁ Πυλαιμένης. Λάσιον.] Πυκνὸν, συνετόν. Κῆρ.] Ψυχή.

852. Ἐνετῶν.] Πόλεως Παφλαγονίας. Ὅθεν ἡμιόνων γένος ἀγροτεράων.] Ὅπου τὸ τῶν ἡμιόνων γένος ἐπινοήθη πρῶτον, καὶ ἐξεύρέθη. Ἀγροτεράων.] Ἀγρίων καὶ δυσδαμάστων.

853. Κύτωρον.] Χωρίον Παφλαγονίας.

854. Παρθένιον.] Ποταμόν. Τοῦτον οὕτως λέγουσι διὰ τὸ τὴν ἠρεμότητα ὑπὸ τῶν ποταμογειτόνων. Ἢ, ἐπειδὴ παρθένος ἡ Ἄρτεμις αὐτῷ ἐν αὐτῷ ἐλούσατο.

855. Αἰγιαλόν.] Πᾶσα τὸ παραθαλάσσιον τόπος τῆς Παφλαγονίας λέγ. Ἐρυθίνους.] Ὄρη Παφλαγονίας, ἢ Πόντου.

856. Ἁλιζώνων.] Ἔθνος τοῦ Πόντου. Εἰσὶ δὲ οὗτοι *Βιθυνοί· ὥς τινες Οἰνοπίς φασιν· οἱ δὲ, ἔθνος Αἴας.

NOTÆ.

puras Aquas habere; verùm in propinquâ regione *Amydonis* ait, Fontem esse, cujus limpidissimæ undæ in fluvium aliàs turbidum deferantur, undè & mutant Versum, Ἀξιοῦ οὗ κάλλιστον ὕδωρ ἐπικίδναται Αἴης. non enim speciosam Aquam *Axii* terram perfundere, sed *Æa* aquas conspicuas misceri fluvio. Vid. *Casaubon.* in locum *Strabonis*, l. 7. fol. 509. §. 7. *Brevia Scholia*, & *Eustath.* Quod tamen, *Criticorum* pace, ab ipso *Homero* refutatur, qui, φ'. v. 158. Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν.

851. Παφλαγόνων δ' ἡγεῖτο Πυλαιμένεος λάσιον κῆρ) Hunc locum Παφλαγονικὸν διάκοσμον *Strabo* vocat. Vox Διάκοσμος ad omnes & singulas τάξεις pertinet, & *Homerus* Titulo occasionem dedit, v. 476. Ὡς τοὺς ἡγεμόνες διεκόσμεον. *Eustath.* & omnes *Grammatici* hâc voce utuntur, inter alias Ἐπιγραφάς. Vid. *Cal Rhodigin.* Antiq. Lect. l. 1. c. 6. & infrà, ad v. 855.

852. Ἐξ Ἐνετῶν) *Eustath.* fol. 273. lin. 25. Multa de hoc loco, & *Strabo*, l. 5. fol. 325. & l. 12. fol. 819. & 830. Edit. 1707.

853. Σήσαμον) Καὶ Ἄμαστρις ἐλέγετο, παρὰ τινος Μαυανδ... ... καλουμένης. Ita *Strabo*, & ex eo *Plinius*.

855. Κρῶμνάν τ', Αἰγιαλόν τε, καὶ ὑψηλοὺς Ἐρυθίνους) Post hunc, alii alium *Versum* substituunt, & alium, aliundè vocatum, post illum ordinant, ut *Eustath.* fol. 1288. lin. 9. Καύκωνες εἶτα Παφλαγονικὸν ἔθνος περὶ ὧν τινες φέρουσιν ἐν τῷ Καταλόγῳ, ταῦτα ἔπη, Καύκωνας αὖτ' ἦγε Πολυκλέος υἱὸς Ἀμείβος (ἢ Ἀμύνων) Οἳ περὶ Παρθένιον ποταμὸν κατὰ δώματα ναῖον, ἢ κλυτὰ δώματ' ἔναιον. Κεῖται δὲ, φασι, ταῦτα ἐν τῷ Διακόσμῳ, μετὰ τὸ, Κρῶμνάν τ', Αἰγιαλόν τε, καὶ Ἐρυθίνους. Confer *Strab.* l. XII. fol. 817. ubi à *Callisthene* factum dicit.

856. Ὀδίος) Olim in multis ὁ Δῖος, omnino malè: nam Ὀδίος esse vocem apparet, ex ἑ. v. 39. Ἀρχὸν Ἁλιζώνων Ὀδίον. Et *Eustath.* fol. 200. lin. 35. Κλειός παρεξύνε), κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, καθὰ τὸ Σχέδιος, καὶ τὸ Ὀδίος, ὡς κύριον τελευταῖον. Vid. ad v. 495. Παλαίφατος δέ φησι τὸν Ὀδίον καὶ τὸν Ἐπίστροφον στρατηγούς ... Ἀμαζόνων ἐν τῇ Ἀλόπῃ ...

NOTÆ IN SCHOLIA.

856. Pro Βιθυνοί, *Βιθυνοί lego, cùm ipsa mox *Brevia Scholia*, ad 857. de *Alybâ*, eorundem Ἁλιζώνων provinciâ, Ἀλύβης) Χωρίον Βιθυνίας. Vid. *Eustath.* fol. 275. lin. 32. Quod ad ἔθνος, Αἴας, attinet, nec id temere dictum; cùm Αἴα sit *Colchidis* Metropolis, undè *Medéa* ab Argonautis rapta; quare credibile, illos jam *Trojanorum* partibus favere. Hinc *Medea* patris nomen Αἰήτης, & ipsa, Αἰαίη, ut & illius Amita *Circe*, Odyss. ι'. v. 32.

VARIÆ LECTIONES.

852. Ἐνετῶν) γρ. Ἐνετῆς, *Zenodotus* apud *Eustath.* fol. 273. lin. 34. & *Strabon.* l. 12. fol. 819.

853. Κύτωρον) γρ. Κύδωρον, *Eustath.* fol. 274. lin. 1.

854. Κατὰ δώματ' ἔναιον) γρ. Κλυτὰ δώματ' ἔναιον, MS. CCC. & κλυτὰ δώματα ναῖον, *Eustath.* vid. Not. in *Textum*, ad v. 855.

855. Κρῶμνάν τ', Αἰγιαλόν τε) γρ. Κρῶμναν, Καβιαλόν τε, *Strabo* l. 12. fol. 821. *Eustath.* fol. 274. lin. 28. & *Br. Schol.* olim. Ità certè *Apollonius*, Argonaut. *l.* 2. *v.* 944. Καβίαλον, Κρῶμνάν τε, καὶ ὑλήεντα Κύτωρον. *Ibid.* Αἰγιαλόν) γρ. Αἰγιαλούς. *Ibid.* Ἐρυθίνους) γρ. Ἐρυθείνους.

856. Αὐτὰρ Ἁλιζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη) γρ. Αὐτὰρ Ἀμαζώνων Ὀδίος καὶ Ἐπίστροφος ἦρχον, Ἐλθόντ' ἐξ Ἀλόπης ὅθ' Ἀμαζονίδων γένος ἐστί. *Strabo*, l. XII. fol. 827. *Ibid.* Ἁλιζώνων) γρ. Ἀλαζώνων, Ὀλιζώνων, Ἀμαζώνων, *Strabo*, & *Eustath.* fol. 275. lin. 8. 12. 26. *Ibid.* Ὀδίος) γρ. ὁ Δῖος, vid. ad *Textum*.

Τηλό-

Τηλόθεν ἐξ Ἀλύβης, ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.
Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε, καὶ Ἔννομος οἰωνιστής·
Ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν,
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο,
Ἐν ποταμῷ, ὅθι περ Τρῶας κεράϊζε καὶ ἄλλους.
Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε καὶ Ἀσκάνιος θεοειδὴς,
Τῆλ' ἐξ Ἀσκανίης· μέμασαν δ' ὑσμῖνι μάχεσθαι.
Μῄοσιν αὖ Μέσθλης τε καὶ Ἄντιφος ἡγησάσθην,
Υἷε Πυλαιμένεος, τὼ Γυγαίη τέκε λίμνη,
Οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας.
Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων,

Procul ex Alybe, unde argenti est origo.
Mysis vero Chromis præerat, & Ennomus augur:
Sed non auguriis effugit mortem nigram,
Verùm stratus est sub manibus velocis Æacidæ
In fluvio, ubi quidem Trojanos contrucidabat & alios.
Phorcys porro Phrygios ducebat & Ascanius Deo similis,
Procul ex Ascaniâ: ardebant verò prælio pugnare.
Mæoniis porrò Mesthlésque & Antiphus duces erant,
Filii Pylæmenis, quos Gygæa peperit palus;
Qui etiam Mæonios ducebant sub Tmolo natos.
Nastes porrò Caribus præerat barbarè-loquentibus,

ΣΧΟΛΙΑ.

857. Ἀλύβης.] Χωρίου Βιθυνίας. Ὅθεν ἀργύρου ἐστὶ γενέθλη.] Ὅπου κάλλιστος ἄργυρος γεννᾶται. Γενέθλη γὰρ, ἡ γέννησις.

858. Οἰωνιστής.] Οἰωνοσκόπος· ὁ δι' ὀρνίθων, οἰωνῶν, μαντευόμενος.

859. Ἀλλ' οὐκ οἰωνοῖσιν ἐρύσατο κῆρα μέλαιναν.] Ἀλλ' οὐκ ἐξέφυγε τὸν θάνατον διὰ τὴν οἰωνοσκοπίαν. Ἐρύσατο.] Ἐφυλάξατο.

860. Ἐδάμη.] Ἀνῃρέθη, ἐδαμάσθη. Ποδώκεος.] Ταχύποδος. Αἰακίδαο.] Ἀπογόνου Αἰακοῦ, Ἀχιλλέως.

861. Ἐν ποταμῷ.] Ἐν τῇ παρὰ τὸν Ξάνθον ποταμὸν μάχῃ. Ὅθι.] Ὅπου. Κεράϊζε.] Κατὰ κράτος ἐφόνευε καὶ ἀνῄρει. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τῶν τοῖς κέρασι μαχομένων ζώων.

862. Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε.] Ὁ ποιητὴς διαστέλλει Φρύγας καὶ Τρῶας· οἱ νεώτεροι δὲ συγχέουσι τὴν Φρυγίαν, καὶ τὴν Τρῳάδα. Θεοειδής.] Θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος.

863. Τῆλε.] Πόῤῥω, μακράν. Ἀσκανίης.] Πόλεως Φρυγίας, καὶ λίμνης ὁμωνύμου. Μέμασαν.] Προεθυμοῦντο. Ὑσμῖνι.] Μάχῃ· Ἀπὸ τοῦ, ὑσμίνη.

864. Μῄοσι.] Τοῖς Μαίοσιν, ἢ τῶν Μαιόνων, τῶν Μαιονίας ἐπιχωρίων.

865. Πυλαιμένεος.] Πυλαιμένους. Τώ.] Οὕστινας. δυϊκῶς. Γυγαίη.] Λίμνη Λυδίας· ὅπου καὶ Γυγαίας Ἀθηνᾶς ἱερόν.

866. Μῄονας.] Μαίονας, Λυδούς. Τμώλῳ.] Τμῶλος, ὄρος Λυδίας, ἀφ' οὗ καταφέρεται ὁ Πακτωλὸς ποταμός.

867. Βαρβαροφώνων.] Ἀγροικοφώνων, καὶ τὴν Ἑλλάδα φωνὴν ἠγνοηκότων, ὅτι τὰ μὲν ἀῤῥενικὰ θηλυκῶς ἔλεγον, τὰ δὲ θηλυκὰ, ἀῤῥενικῶς.

NOTÆ.

857. Ἀλύβης) *Joh. Selden.* in illustrat. ad *Draytoni Polyolbion;* fol. 71. Θαλύβης legendum putat, & à Θόβελ dictum, qui erat σφυροκόπος χαλκεὺς, &c. *Genes.* c. 4. v. 22.

858. Μυσῶν δὲ Χρόμις ἦρχε καὶ Ἔννομος οἰωνιστής) Qui Χρόμις hic, idem alias Χρομίος, ut ε΄. v. 218. Φόρκυν τε Χρομίον τε, καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν.

866. Οἳ καὶ Μῄονας ἦγον ὑπὸ Τμώλῳ γεγαῶτας) *Strabo,* l. 13. fol. 929 & *Eustath.* fol. 277. lin 14. Ἡ δὲ περὶ Εὐριπίδην ἔκδοσις, μετὰ τὸν τρίτον στίχον, οὗ ἀρχὴ τό, Οἳ καὶ Μῄονας ἦγον, γράφει τέταρτον τοῦτον κατὰ σχῆμα Ἐπαναλήψεως. Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ. Qui Versus iterum ab illo laudatur, ut *Homericus,* fol. 454. lin. 31. & extat, *Iliad.* υ. v. 385. *Hemistichium* ejusdem, in Not. suprà, ad v. 783.

867. Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων) *Thucydid.* l. 1. §. 3. *Homerum* ait, Βαρβάρους μὴ εἰρηκέναι, quod hic ipse locus refutat. Si enim *Cares* ex *Græcis* soli *Barbarorum* more loquuntur; tum *Barbari* ipsi à *Græcis* discrepant; ut pluribus ostendit *Strabo,* l. 14. fol. 976. Nomen *Caria,* à *Care, Phoronei* filio, ut *Eustath.* fol. 278. lin. 10. Ἦν δὲ, Ἑλλανικός φησι, Κὰρ υἱὸς Φορωνέως.

VARIÆ LECTIONES.

857. Ἀλύβης) γρ. Ἀλύβων. Χαλύβων, Καλύβης, Ἀλόβης, Ἀλόπης, Ἀόλης, *Strabo* l. XII. fol. 826. &c. *Eustath* fol. 275. lin 3. & Edit. *Dionysii* Perieg. Oxon. p. 242. Θαλύβης, *Johan. Selden.* Not. in *Textum,* & MS. *Barocc.* Oxon.

864. Μέσθλης) γρ. Μέσπης, *Eustath.* fol. 277. lin. 12.

865. Πυλαιμένεος) γρ. Ταλαιμένεος, *Eustath.* fol. 276. lin. 32. & 52. *Ibid.* Γυγαίη) γρ. Γυραίη, ità enim pro Γυγαίας lego, vel certè Γυραίας, Edit. Μασσαλιωτικὴ, *Ibid.* lin. 4.

866. Οἳ καὶ Μῄονας ἦγον) γρ. Οἳ καὶ Μαίονας ἦγον, & in *Euripidis* Edit. legitur Versus, ut in MS. CCC. insertus, vid. Not. in *Textum.*

867. Νάστης) γρ. Μάστης, *Eustath.* fol. 277. lin. 48. Μάλιστα δὲ τὰ πλείω καὶ ἀκριβέστερα τῶν ἀντιγράφων, Νάστης, δίχα τοῦ σ. Ità bis infrà, 870. & 871.

Οἱ

Οἱ Μίλητον ἔχον, Φθειρῶν τ' ὄρος ἀκριτόφυλλον,
Μαιάνδρου τε ῥοὰς, Μυκάλης τ' αἰπεινὰ κάρηνα·
Τῶν μὲν ἄρ' Ἀμφίμαχος καὶ Νάστης ἡγησάσθην,
Νάστης, Ἀμφίμαχός τε, Νομίονος ἀγλαὰ τέκνα,
Ὃς καὶ χρυσὸν ἔχων πόλεμόνδ' ἴεν, ἠΰτε κούρη,
Νήπιος· οὐδέ τί οἱ τόγ' ἐπήρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,
Ἀλλ' ἐδάμη ὑπὸ χερσὶ ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐν ποταμῷ· χρυσὸν δ' Ἀχιλεὺς ἐκόμισσε δαΐφρων.
Σαρπηδὼν δ' ἦρχεν Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων,
Τηλόθεν ἐκ Λυκίης, Ξάνθου ἄπο δινήεντος.

Qui Miletum tenebant, Phthirorúmque montem frondosum,
Mæandrique fluenta, Mycalesque alta cacumina.
His vero Amphimachus & Nastes præerant,
Nastes, Amphimachusque, Nomionis clari filii,
Qui & aurum gestans ad bellum ibat, velut puella,
Stultus: neque omnino hoc ipsi depulit gravem mortem,
Sed [illegible] est sub manibus velocis Æacidæ
In fluvio: aurum verò Achilles abstulit belli-peritus.
Sarpedon vero præerat Lyciis, & Glaucus laudatissimus.
Procul ex Lycia, Xantho à vorticoso.

ΣΧΟΛΙΑ.

868. Φθειρῶν ὄρος.] Τῆς Καρίας, περὶ Μίλητον. Διὰ τὸ πολλὰς ἔχειν πίτυς· οἱ γὰρ τόποι τῶν πιτύων, φθεῖρας προσαγορεύονται· οἱ δὲ, ὅτι τὰ τῶν πιτύων μικρὰ στρόβιλα οὕτως λέγονται, ἃ καὶ πιτυοκάρπους φασίν. Ἢ, ἀπὸ Φθείρονος τοῦ Ἐνδυμίωνος. Ἢ, ὅτι τὰ ἐξανθήματα τῶν πιτύων ὅμοιά εἰσι φθειρσίν. Ἀκριτόφυλλον.] Πολύφυλλον, σύνδενδρον.

869. Μαίανδρος.] Ποταμὸς, ἀρχόμενος ἀπὸ Φρυγίας, ῥέων δὲ διὰ Καρίας εἰς θάλασσαν, πλησίον Μιλήτου. Ῥοάς.] Ῥεύματα. Μυκάλης.] Ὄρους Πελήνης, ἀντικρὺ Σάμου τῆς νήσου. Αἰπεινὰ κάρηνα.] Τὰς ὑψηλὰς κορυφάς.

872. Χρυσόν.] Νῦν χρυσοῦν κόσμον.

873. Νήπιος.] Ἀνόητος καὶ ἄφρων· *ἄφρων· ὅτι τοῖς πολεμίοις ἆθλα ἐκόμιζε τοῦ θανάτου. Ἐπήρκεσεν.] Ἀλλοτε μὲν, Ἐβοήθησε· νῦν δὲ, ἀπεῖρξεν, ἀπήλασε. Λυγρόν.] Χαλεπόν. Ὄλεθρον.] Λοιγόν.

875. Ἐκόμισσεν.] Ἐνοσφίσατο, καὶ ἀφεῖλεν. Δαΐφρων.] Πολεμικὸν φρόνημα ἔχων.

876. Ἀμύμων.] Ἀμώμητος, ἀγαθὸς καὶ ἄψογος.

877. Τηλόθεν ἐκ Λυκίης.] Τῆς πόῤῥω διεστηκυίας, τῆς κατὰ Σαρπηδόνα. Ἔστι γὰρ καὶ ἐγγὺς Τρῳάδος Λυκία, ἧς ἦρχε Πάνδαρος. Ξάνθος.] Ποταμὸς Λυκίας. Δινήεντος.] Δίνας καὶ συστροφὰς ποιοῦντος ἐν τῷ καταφέρεσθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

869. Μυκάλης) Ὄρους Πελήνης. Stephan. περὶ πόλεων, v. Μυκάλη. Δίδυμος δὲ ὄρος, τὴν Μυκάλην φησί. Quare hoc saltem Scholion ex Didymo.

873. Quæ post * ἄφρων, ex *Dione Chrysostomo*, hoc loco digna.

VARIÆ LECTIONES.

870. Νάστης) γρ. Ναύστης, vid. ad v. 867.

871. Νάστης) γρ. Ναύστης, vid. v. 870.

872. Πόλεμόνδ' ἴεν) γρ. πόλεμον κίεν, *Clem. Alexandrin.* Pædagog. l. 2. c. 12.

873. Νήπιος) γρ. Νηπίη, ut ad Κούρη referatur, *Ibid.*

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Γ'.

Ὑπόθεσις τῆς Γ'. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἀλεξάνδρου προκαλεσαμένου Μενέλαον εἰς μονομαχίαν ἐπὶ τῇ τῶν ὅλων διαλύσει, ὅρκοι γίγνονται, ἐφ' ᾧ, τὸν νικήσαντα τὴν Ἑλένην λαβεῖν, καὶ τὰ χρήματα αὐτῆς. Ἡττηθέντα δὲ Ἀλέξανδρον Ἀφροδίτη ἁρπάζει, καὶ εἰς τὸν ἴδιον θάλαμον ἀπαγαγοῦσα, μετακαλεῖται ἀπὸ τοῦ τείχους τὴν Ἑλένην. Οἱ δὲ, συνομιλήσαντες, εἰς ὕπνον τρέπονται.

ΑΛΛΗ.

Τῶν ἡρώων οὐκ ἰδίᾳ μόνον ἑκάστου τὸ ἦθος, ἀλλὰ καὶ κοινῇ, παρίστησιν ἡμῖν ὁ Ποιητὴς ἔν τε τοῖς ἄλλοις πᾶσι, καὶ ἐπὶ ταύτης δὲ μάλιστα τῆς ῥαψῳδίας. Εἰκάζει γοῦν τοὺς μὲν Τρῶας τοῖς θορυβωδεστάτοις ζώοις γεράνοις, ἄκοσμον φωνὴν εἰς τὴν πόλεμον αὐτῶν πρόοδον ἀφιεμένους· τοὺς δὲ Ἕλληνας μετὰ σιωπῆς τὰς προόδους ποιουμένους, ἐν λόγοις τὴν πρὸς ἀλλήλους εὔνοιαν ἐπιδεικνυμένους. Καὶ ἤδη μὲν προῆλθον ἐπὶ τὸν πόλεμον. Τὸν Ἀλέξανδρον προάγει τῶν Τρώων προμαχοῦντα, καὶ γαῦρον ὁρώμενον, ἐπειδὴ εἶδε τὸν πολέμιον, εἰς τὸ τῶν ἑταίρων πλῆθος ἀναχωροῦντα. Λοιδορούμενον δὲ αὐτὸν Ἕκτορι, καὶ ἐπιπλήττοντα αὐτῷ, τότε ὑπισχνούμενον μαχέσασθαι τῷ Μενελάῳ, περὶ τῆς Ἑλένης καὶ τῶν κτημάτων· ἐφ' ᾧ τὸν πόλεμον ἐν τῇ τῶν δύο σωμάτων μάχῃ τέλος λαβεῖν. Δηλώσαντος δὲ ταῦτα ἀμφοτέροις τοῖς στρατεύμασιν Ἕκτορος, ὁρίζεται καὶ ὁ Μενέλαος. Μεταπεμψάμενοι δὲ Πρίαμον, ὅρκους καὶ εὐχὰς ποιοῦνται. Καὶ ἡ Ἑλένη Πριάμῳ, καὶ τοῖς περὶ Ἀντήνορα δημογέρουσι, περὶ ἑνὸς ἑκάστου τῶν παρὰ τοῖς Ἕλλησιν ἀρίστων διηγεῖται. Μαχομένων δὲ αὐτῶν, καὶ ἡττηθέντα Ἀλέξανδρον ἐξαρπάσασα Ἀφροδίτη, εἰς τὸν θάλαμον ἄγει, καὶ μικρὸν ὕστερον καὶ τὴν Ἑλένην. Ἡ δὲ ἀνανδρίαν ὀνειδίζει τῷ Ἀλεξάνδρῳ. Καὶ οἱ μὲν ἐπὶ τὴν κοίτην τρέπονται. Ἀγαμέμνων, παρὰ τοὺς ὅρκους, ἀπαιτεῖ τὴν Ἑλένην, καὶ τὰ ἅμα αὐτῇ ἁρπαγέντα χρήματα· σὺν αὐτῇ δὲ καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν.

Ἐπιγραφαί.

Ὅρκοι· Τειχοσκοπία. Μονομαχία Ἀλεξάνδρου καὶ Μενελάου.

Ἄλλως.

Γάμμα δ' ἄρ' ἀμφ' Ἑλένης οἴοις μόθος ἐστὶν ἀκοίταις.

LIB. III.

Αὐτὰρ ἐπεὶ κόσμηθεν ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕκαστοι,
Τρῶες μὲν κλαγγῇ τ' ἐνοπῇ τ' ἴσαν, ὄρνιθες ὥς·

At postquam instructi fuerunt unà cum ducibus quique,
Trojani quidem *cum* clangoréque, clamoréque incedebant, sicut aves:

ΣΧΟΛΙΑ.

Αὐτὰρ ἐπεί.] Ἐπειδὴ δέ. Ἀναστροφὴ ὁ τρόπος. Ὁ δὲ αὐτὰρ σύνδεσμος συμπλεκτικός, ἰσοδυναμῶν τῷ δέ· ταύτῃ δὲ διαφέρων αὐτοῦ, ὅτι ὁ μὲν αὐτὰρ προτάσσεται, ὁ γε δὲ ὑποτάσσεται. Ζητεῖται πρῶτον, πῶς δεῖ τὸν αὐτὰρ σύνδεσμον προφέρεσθαι· ὀξυτόνως γὰρ ἀνεγνώκασί τινες, ὡς Καλλίμαχος· οἱ δὲ βαρυτόνως, λόγῳ τοιῷδε. Πᾶσα λέξις, εἰς αρ λήγουσα, βαρύνεται· οἷον, ἄφαρ, εἶθαρ, μάκαρ, σίαρ, ἦπαρ. Ῥητέον δὲ, ὅτι οὐδεὶς συμπλεκτικὸς ἢ ἐλαττοῦται, ἢ βαρύνεται, πάντες δὲ ὀξύνονται. Κόσμηθεν.] Διεταχθήσαν, ἐκοσμήθησαν. Ὁ τρόπος μεταφορὰ, ἀπὸ τοῦ κόσμου· ὅθεν καὶ ἡ τοῦ κόσμου τάξις, κόσμος ὑπὸ Πυθαγόρου εἴρηται. Ἡ διάλεκτος Δωρίων. Ἅμ' ἡγεμόνεσσιν.] Ὑπὸ τῶν ἡγεμόνων, ἢ σὺν τοῖς ἡγεμόσιν. Ἕκαστοι δὲ, ἔν τε τοῖς Ἕλλησι δηλαδὴ, καὶ βαρβάροις, κατὰ ἔθνη καὶ πόλεις. Εὐταξίᾳ γὰρ μάλιστα πόλεμος κατορθοῦται.

2. Κλαγγῇ.] Βοῇ, ἤχῳ. Προσληπτέον δὲ τὸ σύν· ἵν' ᾖ, σὺν κλαγγῇ. Γίγνεται δὲ ἐκ τοῦ κλῶ, κλάζω, κέκλαγα, κλαγή, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ γ, κλαγγή. Καὶ ὁμοίως κραυγή, ἀπὸ τοῦ κραγή, ἐκ τοῦ κράζω, κέκραγα. Ἐνοπῇ.] Κραυγῇ, φωνῇ. Καὶ εἴρηται παρὰ τὸ ἐνέπειν, ὅ ἐστι, λέγειν. Ἴσαν.] Ἐπορεύοντο, ἀπῄεσαν. Ὄρνιθες ὥς.] Ὡς ὄρνιθες. Ὁ δὲ τρόπος, ἀναστροφή.

NOTÆ.

2. Ὄρνιθες ὥς) Versus μείουρος, μύουρος, & κόλουρος dicitur, quod in fine, sive *Sexto* pede, claudicare videatur. Sanatur tamen hæc syllaba, *Ultima* nempè τοῦ ὄρνιθες, in *Cæsurâ*, etiam vi *Finalis*, & ob *Asperum* sequentem, cum *Acuto*. Vid. *Radulphi Wintertoni* ad *Hesiod*. Theogon. v. 819.

VARIÆ LECTIONES.

2. *Κλάγγῃ τ' ἐνοπῇ*) χ. κλαγγῇ ἐνοπῇ.

Ἠΰτε περ κλαγγὴ γεράνων πέλει οὐρανόθι πρό,
Αἵτ' ἐπεὶ οὖν χειμῶνα φύγον καὶ ἀθέσφατον ὄμβρον,
Κλαγγῇ ταίγε πέτονται ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων,
Ἀνδράσι Πυγμαίοισι φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι·
Ἠέριαι δ' ἄρα ταίγε κακὴν ἔριδα προφέρονται.
Οἱ δ' ἄρ' ἴσαν σιγῇ μένεα πνείοντες Ἀχαιοί,
Ἐν θυμῷ μεμαῶτες ἀλεξέμεν ἀλλήλοισιν.
Εὖτ' ὄρεος κορυφῇσι Νότος κατέχευεν ὀμίχλην,
Ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω,
Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει, ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν·
Ὣς ἄρα τῶν ὑπὸ ποσσὶ κονίσαλος ὤρνυτ' ἀελλὴς
Ἐρχομένων· μάλα δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρωσὶν μὲν προμάχιζεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,

Velut clangor gruum est in aëre,
Quæ postquam hyemem effugerunt & immensum imbrem,
Cum clangore hæ volant supra Oceani fluenta,
Hominibus Pygmæis cædem & mortem ferentes:
Aëriæ quippe noxium conflictum adferunt.
At proficiscebantur cum silentio robur spirantes Achivi,
In animo parati opem ferre sibi invicem.
Quemadmodum cum montis verticibus Notus offudit nebulam,
Pastoribus nequaquam gratam, furi autem nocte commodiorem,
Eousque quis prospicit, quousque lapidem jacit:
Sic horum sub pedibus pulvis excitabatur turbidus
Euntium: valde etenim celeriter pertransibant campum.
Hi verò quum jam prope erant se invicem invadentes,
Trojanis in prima-acie erat Alexander divinâ formâ præditus,

ΣΧΟΛΙΑ.

3. Ἠΰτε.] Καθάπερ, ὃν τρόπον. Παρεμβολὴ, τὸ σχῆμα. Πέλει.] Ὑπάρχει. Οὐρανόθι πρό.] Πρὸ τοῦ οὐρανοῦ· ὅ ἐστιν, ἐν τῷ ἀέρι.

4. Αἵτ' ἐπεὶ οὖν.] Αἵτινες ἐπειδή. Χειμῶνα.] Χειμερινὸν τόπον. Λέγει δὲ τὴν Θρᾴκην, χειμερινὴν οὖσαν. Φύγον.] Ἔφυγον. Ἀθέσφατον.] Πολύν.

5. Κλαγγῇ.] Μετὰ βοῆς. Ταίγε.] Αὗται. Ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὰς τοῦ Ὠκεανοῦ ῥοὰς, καὶ τὰ Λιβύων κλίματα· οὐ γὰρ δὴ ἐν ὕδατι αἱ γέρανοι διάγουσι.

6. Πυγμαίοισι.] Πυγμαίοις, πηχυαίοις· ἤτοι ἀπὸ Πυγμαίου βασιλέως οὕτω κεκλημένοις· ἢ εἰς πυγμῆς μέτρον συνεσταλμένοις. Πυγμὴ δὲ καλεῖται ὁ πῆχυς, τὸ ἀπὸ ἀγκῶνος ἕως δακτύλων τῆς χειρὸς διάστημα. Ἔστι δὲ ἔθνος γεωργικὸν ἀνθρώπων μικρῶν, κατῳκηκότων εἰς τὰ ἀνωτάτω μέρη τῆς Αἰγυπτιακῆς γῆς, πλησίον τοῦ Ὠκεανοῦ, ὃ περὶ πολεμεῖ ταῖς γεράνοις, φασὶ, βλαπτούσαις αὐτῶν τὰ σπέρματα, καὶ λιμὸν ποιούσαις τῇ χώρᾳ. Φόνον καὶ κῆρα φέρουσαι.] Θάνατον ἐπιφέρουσαι.

7. Ἠέριαι.] Ἐναέριαι. Ἔριδα.] Φιλονεικίαν. Προφέρονται.] Ἐπιφέρουσιν.

8. Οἱ ἄρ' Ἀχαιοί.] Οἱ δὲ Ἕλληνες. Ἴσαν.] Ἀπῄεσαν, ἐπορεύοντο. Σιγῇ.] Σιωπῇ. Μένεα πνείοντες.] Μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἢ ὀργῆς.

9. Ἐν θυμῷ.] Ἐν τῇ ψυχῇ. Μεμαῶτες.] Προθυμούμενοι, σπουδάζοντες. Ἀλεξέμεναι.] Ἐπιβοηθεῖν.

10. Εὖτε.] Καθάπερ, ὃν τρόπον. Ὄρεος κορυφῇσιν.] Ἐπ' ἀκρωρείας ὄρους. Κατέχευεν.] Κατέχει, κατέβαλεν. Ὀμίχλην.] Ὀμίχλη, ὁ παχὺς σκότος, καὶ ὑγρὸς ἀήρ.

11. Ποιμέσιν οὔτι φίλην, κλέπτῃ δέ τε νυκτὸς ἀμείνω.] Τὴν ὀμίχλην φησὶ τοῖς μὲν ποιμέσιν ἀσύμφορον εἶναι, τοῖς δὲ κλέπταις καὶ νυκτὸς ὠφελιμώτερον· ἐπεὶ τῆς μὲν νυκτὸς ὡρισμένον ἐχούσης καιρὸν, ἐν ἀσφαλείᾳ φυλάττεται τὰ βοσκήματα· τῆς δὲ ὀμίχλης ἐσκεδασμένοις τοῖσδε κατὰ τὰς νομὰς, ὁπόταν ἐξαίφνης ἐπέλθῃ ὀμίχλη, εὐκόλως αὐτὰ ἀφαιροῦνται. Οὔτι φίλην.] Οὐδαμῶς προσφιλῆ.

12. Τόσσον τίς τ' ἐπιλεύσσει.] Ἐπὶ τοσοῦτον γάρ τις βλέπει. Ὅσον τ' ἐπὶ λᾶαν ἵησιν.] Ὅσον ἐπὶ λίθου βολήν. Λᾶαν.] Λίθον. Ἵησιν.] Ἀφίησιν.

13. Κονίσαλος.] Κονιορτός. Ὤρνυτο.] Διηγείρετο. Ἀελλής.] Ἀελλώδης, κονιορτώδης.

14. Διέπρησσον πεδίοιο.] Διήνυον, διεπέρων διὰ τοῦ πεδίου.

15. Οἱ δ' ὅτε δή.] Οὗτοι δὲ ὁπότε. Σχεδόν.] Πλησίον, ἐγγύς. Ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες.] Ἀλλήλοις ἐπερχόμενοι, ἐπιόντες. Τρώεσσι.

16. Τρωσίν.] Ἀντὶ τοῦ, τῶν Τρώων. Πτωτικὸν τὸ σχῆμα, ἢ ἀντίπτωσις. Ταῖς δοτικαῖς ἀντὶ γενικῶν χρῶνται οἱ

NOTÆ.

6. Ἀνδράσι Πυγμαίοισι) Ἀνδράσι καλῶς λέγει, ἵνα μὴ θηρία εἶναι ὑπονοηθῇ. De his Populis, vid. *Eustath.* fol. 281. lin. 40. Mirum, quòd ibi asserat, hujusmodi *Pygmæos* dari juxta *Thulen* & partes *Angliæ*, ut lin. 50. Ὅτι δὲ καὶ Βόρειοι Πυγμαῖοι περὶ τὰ τῆς Θούλης ἀντιπέραια. ἔνθα τὰ Ἰγκλικά, βραχύσωμοι καὶ αὐτοὶ καὶ ὀλιγοχρόνιοι ἐς τὸ παντελὲς. Βέλεσι χρῶνται, οἱ λεπτοσωμάτοις. ὡς εἰς βελόνην παρεικάζεσθαι· καὶ εἶπεν, οἱ βεβαιοῦνται ἀνθρωπάρια τοιαῦτα ἰδεῖν. Nobis quidem olim lectum ejusmodi Opusculum, cui nomen *Gerania*.

VARIÆ LECTIONES.

4. Πέτονται) γρ. ποτῶνται. Vett. Codd. apud *Strabon.* l. 1. fol. 60.

11. Οὔτι) γρ. οὐκί. Editt. *Hervagg.* 3.

12 Ἐπιλεύσσει) γρ. ἐπὶ λεύσσει. *Br. Schol*

16. Τρωσὶν μὲν) γρ. Τρωσὶ μὲν. Et *Br. Schol.* πρόμαχος μὲν, *Ibid.*

Παρ-

Παρδαλέην ὤμοισιν ἔχων καὶ καμπύλα τόξα,
Καὶ ξίφος· αὐτὰρ ὁ δοῦρε δύω κεκορυθμένα χαλκῷ
Πάλλων, Ἀργείων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Ἐρχόμενον προπάροιθεν ὁμίλου, μακρὰ βιβῶντα,
Ὥστε λέων ἐχάρη μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας,
Εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα,
Πεινάων· μάλα γάρ τε κατεσθίει, εἴπερ ἂν αὐτὸν
Σεύωνται ταχέες τε κύνες θαλεροί τ' αἰζηοί·
Ὣς ἐχάρη Μενέλαος Ἀλέξανδρον θεοειδέα
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδών· φάτο γὰρ τίσασθαι ἀλείτην·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς

Pardi pellem humeris gestans & incurvos arcus,
Et ensem: ille verò hastilia duo munita ære
Vibrans, Græcorum provocabat quosque fortissimos;
Ut contra *illum* dimicarent sævâ in pugnâ.
Hunc igitur postquam animadvertit bellicosus Menelaus
Venientem ante agmen, longè gradientem,
Sicut leo gavisus est, qui in magnum corpus inciderit,
Nactus aut cervum cornutum, aut agrestem capram,
Esuriens; nam avidè devorat, etiamsi ipsum
Insequantur velocésque canes florentésque juvenes:
Sic gavisus est Menelaus Alexandrum divinâ formâ præditum
Oculis conspicatus; cogitabat enim ulturum se sceleratum:
Statim itaque de curru cum armis desiliit ad-terram.
Illum igitur postquam animadvertit Alexander divinâ formâ præditus

ΣΧΟΛΙΑ.

ποιεῖται· ὅτι ἡ συγγένεια τῶν πλείστων καὶ τὴν τοιαύτην ἐπεδέχετο σύνταξιν· οἷον, Τρωσὶ μὲν προμάχιζεν. ἀντὶ τοῦ τῶν Τρώων· Μυρμιδόνεσσιν ἄνασσεν. ἀντὶ τοῦ, τῶν Μυρμιδόνων. Πάντεσσι δ' ἀνάσσειν, ἀντὶ τοῦ, πάντων. Προμάχιζε.] Προεμάχει. Θεοειδής.] Θεοῖς τὸ εἶδος ὅμοιος, εὐπρεπής.

17. Παρδαλέην.] Παρδάλεως δέρμα. Καμπύλα τόξα.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπικεκαμμένα τόξα.

18. Δοῦρε δύω.] Δόρατα, δύο. Κεκορυθμένα.] Ἐστομωμένα, ὡπλισμένα. Χαλκῷ.] Σιδήρῳ, ἀπὸ τῶν ἀρχαίων μετενήνεκται· φασὶ γὰρ, πρῶτον χαλκὸν εὑρεθῆναι.

19. Πάλλων.] Κινῶν, σείων. Προκαλίζετο.] Προεκαλεῖτο.

20. Ἀντίβιον.] Ἐξεναντίας. Αἰνῇ.] Δεινῇ, χαλεπῇ. Δηϊοτῆτι.] Μάχῃ. Παρὰ τὸ δηϊοῦσθαι ἐν αὐτῇ τοὺς πολεμουμένους, ὅ ἐστι, ἀφανίζεσθαι.

21. Τὸν δ' ὡς οὖν.] Ὡς δὲ τοῦτον. Ἐνόησεν.] Ἐθεάσατο. Ἀρηΐφιλος.] Πολεμικός.

22. Προπάροιθεν ὁμίλου.] Ἔμπροσθεν τοῦ πλήθους. Ζητεῖται δὲ, πῶς Ἀλέξανδρος προκαλεῖται τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, δειλὸς ὢν τὰ πολλὰ, καὶ οὐδὲ ὁπλίτης, ἀλλὰ τοξότης; Ἔνιοι μὲν οὖν φασιν, ἀλαζονεύεσθαι αὐτὸν τὰ πολλὰ, φοβεῖσθαι δὲ τὰ τυχόντα. Οἱ δὲ, ὅτι συγκεκλεισμένοι ὑπὸ Ἀχιλλέως οἱ Τρῶες, τοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀρίστους οὐκ ᾔδεισαν. Καὶ ἐμοὶ μὲν δοκεῖ, ὅτι, κωμῳδεῖν ἐπιτηδευόμενος ὁ Ποιητὴς, καὶ ξένης τῆς ὁπλίσεως, καὶ θρασύτητος ἀλλοτρίου, τῶν ὅπλων αὐτοῦ περιτέθεικεν, ἵν' ἐκ τοῦ μέλλοντος φόβου μείζονα περιποιήσῃ τὸν γέλωτα.

23. Ὥστε λέων.] Καθάπερ λέων. Μεγάλῳ ἐπὶ σώματι κύρσας.] Μεγάλῳ ζώῳ ἐπιτυχών· νεκροῦ γὰρ φασι σώματος μὴ ἅπτεσθαι λέοντα.

24. Ἔλαφον κεραόν.] Εὔκερων, μεγάλα κέρατα ἔχοντα, ἄῤῥενα· αἱ γὰρ θήλειαι τῶν ἐλάφων οὐ κερατοφυοῦσιν. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ ἐλεῖν τοὺς ὄφεις· οἱονεὶ ἐλοφίς τις οὖσα. Τούτους γὰρ ἐσθίουσα, καθαίρεται φυσικῶς. Οὕτως γοῦν, ὅτι ἀφανεῖς εἰσιν οἱ ὄφεις, αὐτὸς τὸ κέρας αὐτοῦ προσβάλλει εἰς πέτραν· θερμαινόμενον δὲ ποιεῖ τὴν ἀναθυμίασιν· ἧς μεταλαμβανόμενοι οἱ ὄφεις, τῶν φωλεῶν ἐξίασιν. Ἢ ἄγριον αἶγα.] Σύνηθες γὰρ αὐτοῖς ταύτας θηρεύειν.

25. Πεινάων.] Πεινῶν. *Χαλεπὸς γὰρ ὁ λέων, πεινῶν· ἐστὶν ἥμερος, βεβρωκώς. Κατεσθίει.] Κατατρώγει. Εἴπερ ἂν αὐτόν.] Κἂν αὐτόν.

26. Σεύωνται.] Διώκωσι. Θαλεροί.] Ἀκμαῖοι. Παρὰ τὸ θάλλειν, ὅ ἐστιν, αὔξειν τῇ ἡλικίᾳ. Αἰζηοί.] Νεανίαι.

28. Ὀφθαλμοῖσιν ἰδών.] Περισσὸν τὸ ὀφθαλμοῖσιν· ἤρκει γὰρ τὸ ἰδών. Φάτο.] Ἐλογίσατο. Τίσασθαι.] Τιμωρήσασθαι. Ἀλείτην.] Ἁμαρτωλὸν, ἐχθρόν.

29. Αὐτίκα.] Παραχρῆμα, εὐθέως. Ἐξ ὀχέων.] Ἐκ τῶν ἁρμάτων. Σὺν τεύχεσι.] Σὺν τοῖς ὅπλοις. Ἆλτο.] Καθήλατο. Χαμᾶζε.] Χαμαὶ, εἰς τὴν γῆν.

30. Ἐνόησεν.] Ἐθεάσατο.

NOTÆ.

24. Εὑρὼν ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ) *Ultima* τοῦ κεραὸν, etiam ante *Vocalem*, producitur, in *Cæsurâ*, vi *Ioni*, ante Literam Ἀναδιπλασιασμοῦ capacem, & ante σι-μόν. Tria hic occurrunt Participia, sine Copulâ, Συμπεπλεγμένως· οἷον τοῦ Ποιητοῦ τῇ σπουδῇ τοῦ λαοῦ. *Eustath.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

25. * Χαλεπὸς &c. Addo ex *Eustathio*, fol. 284. lin. 46.

VARIÆ LECTIONES.

26. Αἰζηοί] Χ. αἰζηοί. *Eustath.* fol. 285. lin. 6. & 9. Rectè; nam & αἰζηιὸς *Homero*.

Ἐν προμάχοισι φανέντα, κατεπλήγη φίλον ἦτορ·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο κῆρ' ἀλεείνων.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε δράκοντα ἰδὼν παλίνορσος ἀπέστη
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὑπό τε τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
Ἂψ τ' ἀνεχώρησεν, ὠχρός τέ μιν εἷλε παρειάς·
Ὣς αὖθις καθ' ὅμιλον ἔδυ Τρώων ἀγερώχων
Δείσας Ἀτρέος υἱὸν Ἀλέξανδρος θεοειδής.
Τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι,
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
Αἴθ' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἔμεναι, ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.
Καί κε τὸ βουλοίμην, καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν,
Ἢ οὕτω λώβην τ' ἔμεναι καὶ ἐπόψιον ἄλλων.
Ἦ που καγχαλόωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Φάντες ἀριστῆα πρόμον ἔμμεναι, οὕνεκα καλὸν

In prima-acie apparentem, perculsus est suo corde;
Retròque sociorum in agmen recessit mortem evitans.
Ut verò cum quis draconem conspicatus resiliens fugit
Montis in saltibus, tremórque occupavit artus,
Retróque recessit, pallórque ejus cepit genas:
Sic retrò in agmen se immersit Trojanorum superborum
Veritus Atrei natum Alexander divinâ formâ præditus.
Hunc Hector objurgavit conspicatus probrosis verbis,
" Infelix Pari, formâ præstantissime, mulierose, deceptor,
" Utinam fuisses non natus, aut nuptiarum-expers periisses.
" Et quidem illud mallem & quidem multò utilius esset,
" Quàm sic dedecus esse & omnibus esse turpi spectaculo.
" Certè cachinnantur comantes Achivi,
" Suspicati egregium propugnatorem esse, quoniam venusta

ΣΧΟΛΙΑ.

31. Ἐν προμάχοισι] Ἐν τοῖς προπολεμισταῖς. Φανέντα.] Ὀφθέντα. Κατεπλήγη] Ἐφοβήθη, ἐξεπλάγη. Φίλον ἦτορ.] Τὴν προσφιλεστάτην αὐτοῦ ψυχήν.

32. Ἂψ.] Πάλιν, εἰς τοὐπίσω. Ἔθνος.] Πλῆθος. Ἐχάζετο.] Ἀνεχώρει. Κῆρ' ἀλεείνων.] Φυλαττόμενος, καὶ ἐκφεύγων τὴν θανατηφόρον μοῖραν.

33. Δράκοντα.] Μέγαν ὄφιν. Παλίνορσος.] Εἰς τοὐπίσω ληφθείς· εἰς τοὐπίσω ὁρμήσας. Ἀπέστη.] Ὑπεχώρησεν.

34. Οὔρεος.] Ὄρους. Ἐν βήσσῃς.] Τοῖς γονιμωτάτοις καὶ βασιμωτάτοις τόποις τῶν ὀρῶν. Τρόμος.] Φόβος. Γυῖα.] Γόνατα, μέλη.

35. Ὠχρός τέ μιν.] Ὠχρίασις δὲ αὐτόν. Εἷλε.] Ἔλαβε. Παρειάς.] Σιαγόνας. Ἀπὸ μέρους δὲ ἔφη ὅλον τὸ πρόσωπον.

36. Ἔδυ.] Ὑπεισῆλθε. Μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν εἰς τὰς θαλάσσας κολυμβώντων ἑρπετῶν. Ἀγερώχων.] Αὐθαδῶν, ὑβριστῶν.

37. Δείσας.] Εὐλαβηθείς. Ἀτρέος υἱόν.] Μενέλαον.

38. Νείκεσσεν.] Ὕβρισεν, ὠνειδολόγησεν. Αἰσχροῖς.] Ὀνειδιστικοῖς.

39. Δύσπαρι.] Ἐπὶ κακῷ ὀνομασθεὶς Πάρι, κακὲ Πάρι. Εἶδος ἄριστε.] Τὸ εἶδος βέλτιστε. Γυναιμανές.] Ἥττων, ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενε· ἢ, γυναῖκας εἰς μανίαν φέρων διὰ τὸ κάλλος. Ἠπεροπευτά.] Ἀπατεών, ψεῦστα.

40. Αἴθ' ὄφελες.] Εἴθε ὤφειλες. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα εὐκτικόν. Ἄγονός τ' ἔμεναι.] Μὴ γεννηθῆναι. Ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι.] Ἢ γεννηθεὶς πρὸ γάμου ἀπολέσθαι.

41. Καί κε τὸ βουλοίμην.] Καὶ δὴ τοῦτο ἤθελον. Καί κεν πολὺ κέρδιον ἦεν.] Καὶ γὰρ οὕτω πολὺ βέλτιον ἂν ἦν μοι. Ἦεν.] Ἦν, ὑπῆρχεν.

42. Οὕτω λώβην] Τοσοῦτον ὄνειδος. Καὶ ἐπόψιον ἄλλων.] Καὶ ἐμπαιζόμενον τῶν λοιπῶν, ὑποβλεπόμενον διὰ μῖσος.

43. Ἦ που.] Ὄντως δή. Καγχαλόωσι.] Χαίρουσιν, ὅ ἐστιν, ἐν χαλάσματι ποιοῦσι τὴν ψυχήν. Καρηκομόωντες.] Τὰς κεφαλὰς κομῶντες, ἀνδρείας χάριν.

44. Φάντες.] Ὑπολογισάμενοι, ὑπολαβόντες. Ἀριστῆα.] Ἄριστον. Πρόμον.] Πρόμαχον. Οὕνεκα.] Διότι. Καλόν.] Χαρίεν, ἔνδοξον.

NOTÆ.

34. Βήσσῃς) γρ. βήσσῃσ'. MS. CCC.

35. Ἀνεχώρησεν) *Ultima* producitur ob rationem toties dictam.

40. Αἴθ' ὄφελές τ' ἄγονός τ' ἔμεναι ἄγαμός τ' ἀπολέσθαι) Post hunc Versum & alium addit *Dionysius* ὁ [illegible] apud *Eustath.* fol. 288. lin. 10. Μηδέ τι γούνασιν οἷσιν ἐφέσσασθαι φίλον υἱὸν, Δαρδανίων, nempè, & Sensus certè tale aliquid videtur requirere: frustrà enim illi precaretur *Uxoris* & *Prolis* carentiam; nisi jam utramque haberet. At hic tamen Versus aliàs exstat, Ιλ. ι'. v. 455. *Μήποτε γούνασιν κλ.* Alii τὸ ἄγονος exponunt per *non natus,* ut *Br. Schol.*

VARIÆ LECTIONES.

28. Τίσασθαι) γρ. πίσασθαι *H. Steph.* Not.

35. Παρειάς) γρ. παρειά, *Aristarch.* οὐδετέρως καὶ ὀξυτόνως. *Eustath.* fol. 285. lin. 52.

40. Αἴθ' ὄφελές τ' ἄγονος τ' ἔμεναι) γρ. αἴθ' ὄφελες ἄγονός τ' ἔμεναι, MS. *Barocc.* Oxon.

42. Ἐπόψιον) γρ. ὑπόψιον, MS. *Mori. Florentin.* Edit. *Aldin.* & *Argentorat.* & MS. *Barocc.* Oxon.

Εἶδος ἔπ'· ἀλλ' οὐκ ἔςι βίη φρεσίν, οὐδέ τις ἀλκή. | " Species tibi inest: sed non est vis animo, neque ullum robur.
Ἦ τοιόσδε ἐὼν, ἐν ποντοπόροισι νέεσσι | " Num talis existens, in pontum-transeuntibus navibus
Πόντον ἐπιπλώσας, ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας, | " Mare emensus, sociis charis congregatis,
Μιχθεὶς ἀλλοδαποῖσι, γυναῖκ' εὐειδέ' ἀνῆγες | " Permistus alienigenis, mulierem formosam abduxisti
Ἐξ ἀπίης γαίης, νυὸν ἀνδρῶν αἰχμητάων; | " Ex Apiâ terrâ, sponsam virorum bellicosorum?
Πατρί τε σῷ μέγα πῆμα, πόληΐ τε, παντί τε δήμῳ, | " Patrique tuo magnum detrimentum, civitatique, totique populo,
Δυσμενέσιν μὲν χάρμα, κατηφείην δέ σοι αὐτῷ; | " Inimicis quidem gaudium, dedecusque tibi ipsi?
Οὐκ ἂν δὴ μείνειας ἀρηΐφιλον Μενέλαον; | " Nonne sustinueris bellicosum Menelaum?
Γνοίης χ', οἵου φωτὸς ἔχεις θαλερὴν παράκοιτιν. | " Nôsses qualis viri teneas uxorem floridam.
Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις, τά τε δῶρ' Ἀφροδίτης, | " Non tibi prodesset cithara, & dona Veneris,
Ἥ τε κόμη, τό, τε εἶδος, ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης. | " Et coma & species; cum in pulveribus mixtus fueris!
Ἀλλὰ μάλα Τρῶες δειδήμονες· ἦ τέ κεν ἤδη | " Sed valde Trojani *sunt* timidi; *alias* enim certe jam
Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα, κακῶν ἕνεχ', ὅσσα ἔοργας. | " Lapideam indutus fuisses tunicam, tot malorum gratiâ, quot fecisti.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής, | Hunc vicissim alloquutus est Alexander divinâ-formâ præditus,
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν, | " Hector quoniam me jure increpâsti, non injuriâ,
Αἰεί τοι κραδίη, πέλεκυς ὥς, ἐστιν ἀτειρής, | " Semper tibi cor, sicut securis, est indomitum,

ΣΧΟΛΙΑ.

45. Εἶδος.] Μορφή. Ἔπι.] Ἔπεστί σοι. Βίη.] Δύναμις. Φρεσί.] Τῇ διανοίᾳ· τουτέστιν, οὐκ εἶ εὔψυχος, οὐδὲ τὴν τυχοῦσαν ἔχεις δύναμιν. Ἀλκή.] Ἡ τοῦ σώματος δύναμις.

46. Ἦ τοιόσδε ἐών.] Ἦ τοιοῦτος ὤν, ὢν ἐντεταμένος, οἷόν σε ὁρῶμεν νῦν δειλός; Ἐών.] Ὤν, ὑπάρχων. Ποντοπόροισι.] Ταῖς διὰ θαλάσσης τὴν πορείαν ποιουμέναις ἢ ποιούσαις πόρον τοῦ, ὅ ἐστι θαλάσσης. Νέεσσι.] Ναυσί.

47. Ἐπιπλώσας.] Ἐπιπλεύσας. Ἑτάρους ἐρίηρας ἀγείρας.] Ἀντὶ τοῦ, ἀθροίσας τοὺς ἐπιτηδείους φίλους, τουτέστι, τοὺς ὁμοίους φίλους, καὶ ἀρτίους, συναθροίσας. Ἀγείρας.] Συναθροίσας.

48. Μιχθείς.] Παραγενόμενος, μιγείς. Ἀλλοδαποῖσιν.] Ἀλλοτρίοις, ξένοις. Εὐειδέ'.] Εὐειδῆ, εὔμορφον. Ἀνῆγες.] Διὰ θαλάσσης ἀνήγαγες.

49. Ἐξ ἀπίης γαίης.] Ἐκ τῆς ἀλλοδαπῆς καὶ μακρὰν ἀπεχούσης γῆς· ἢ Ἀπίας, τῆς Πελοποννήσου, οὕτω λεγομένης ἀπὸ Ἄπιδος, τοῦ Φορωνέως. Αἰχμητάων.] Πολεμικῶν.

50. Πῆμα.] Κακόν. Πόληΐ τε.] Καὶ τῇ πόλει. Παντί τε δήμῳ.] Καὶ ὅλῳ τῷ πλήθει τῶν Τρώων.

51. Δυσμενέσιν.] Ἐχθροῖς, πολεμίοις. Χάρμα.] Γέλωτα, χαράν. Κατηφείην.] Αἰσχύνην, ὄνειδος. Οἱ γὰρ αἰσχυνόμενοι, κατηφεῖς εἰσι.

52. Μείνειας.] Ὑπομείνειας. Ἀρηΐφιλον.] Πολεμικόν.

53. Γνοίης κεν.] Μάθοις ἄν. Οἵου.] Ὁποίου. Φωτός.] Ἀνδρός. Θαλερήν.] Ἀκμαίαν, νέαν. Παράκοιτιν.] Γυναῖκα, γαμετήν.

54. Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ.] Οὐκ ἄν σοι βοηθήσῃ. Κίθαρις.] Ἡ κιθαρῳδία. Δῶρ' Ἀφροδίτης.] Ἡ Ἑλένη ἢ ὅπερ ἔχεις κάλλος.

55. Ὅτ' ἐν κονίῃσι μιγείης.] Ὅταν ἀναιρεθῇς, πεσὼν εἰς μάχην τοῦ Μενελάου. Κόνιν γὰρ ἔλεγον ἐν τῇ μάχῃ οἱ παλαιοί.

56. Δειδήμονες.] Δειλοί· ὡς πρὸς ὑμᾶς τοὺς βασιλεῖς. Ἦ τέ κεν ἤδη.] Νῦν γὰρ εὐθέως ἄν.

57. Λάϊνον.] Λίθινον. Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα.] Λιθόλευστος ἐγεγόνεις, λίθοις βληθεὶς ὑπὸ πάντων ἀπολώλεις. Ἕσσο.] Ἐνεδέδυσο. Ἔοργας.] Εἰργάσω.

59. Κατ' αἶσαν.] Κατὰ τὸ προσῆκον. Ἐνείκεσας.] Ὠνείδισας, ἐπέπληξας. Οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν.] Οὐδ' ὑπὲρ τὸ προσῆκον.

60. Αἰεί τοι.] Διαπαντός σοι. Κραδίη.] Ἡ καρδία, ἡ ψυχή. Πέλεκυς ὥς.] Ὡς πέλεκυς. Ἀτειρής.] Ἀκαταπόνητος.

NOTÆ.

54. Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃ κίθαρις) Vid. *Ælian.* Var. Histor. l. IX. c. 38. *Horat.* l. 1. § 15.

57. Λάϊνον ἕσσο χιτῶνα) *Eustath.* in locum, fol. 287. lin. 19. Καὶ φασὶ ἀμφιβολίαν ἐμφαίνειν δῆλον ὑπερωτικῷ τι ἔχει πρὸς τοῦτο τὸ Ὁμηρικόν. Alludit ad *Psalm.* 104. v. 2.

VARIÆ LECTIONES.

47. Ἐρίηρας) γρ. ἐρίηρες, MS. *Barocc.* Oxon.
54. Τοι) γρ. τι, MS. *Barocc.* Oxon. Κίθαρις) γρ. Κίδαρις, *Eustath.* fol. 288. lin 33.

Ὅς τ' εἶσιν διὰ δουρὸς, ὑπ' ἀνέρος, ὅς ῥά τε τέχνῃ
Νήϊον ἐκτάμνῃσιν, ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν·
Ὣς τοι ἐνὶ στήθεσσιν ἀτάρβητος νόος ἐστί.
Μή μοι δῶρ' ἐρατὰ πρόφερε χρυσέης Ἀφροδίτης·
Οὔτοι ἀπόβλητ' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα,
Ὅσσα κεν αὐτοὶ δῶσιν, ἑκὼν δ' οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.
Νῦν δ' αὖτ', εἴ μ' ἐθέλεις πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
Αὐτὰρ ἔμ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον
Σύμβαλέ τ' ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
Ναίοιτε Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νεέσθων

" Quæ penetrat lignum, à viro acta qui arte
" Lignum navale excindat, augétque viri impetum:
" Sic tibi in præcordiis intrepidus animus est.
" Ne mihi dona amabilia exprobra aureæ Veneris:
" Non rejicienda sunt deorum præclara dona,
" Quæcunque ipsi dederint; volens verò non quivis ceperit.
" Nunc itaque, si me vis bellare & pugnare,
" Cæteros quidem sedere-facias Trojanos & omnes Achivos,
" Sed me in medio & bellicosum Menelaum
" Committite etiam pro Helenâ & opibus omnibus pugnaturos:
" Uter autem vicerit, superiorque fuerit,
" Opes acceptas penitùs omnes, mulierémque, domum abducat:
" Vos autem cæteri, amicitiâ & fœderibus firmis percussis,
" Habitetis Trojam glebosam: Illi verò redeant

ΣΧΟΛΙΑ.

61. Ὅς τ' εἶσιν.] Ὅστις πέλεκυς, εἰσέρχεται. Διὰ δουρός.] Διὰ δόρατος, διὰ ξύλου. * Ὑπ' ἀνέρος.] Ὑπ' ἀνδρός. Προσλειπτέον δὲ τὸ, καταφερόμενος. Ὅς ῥά τε τέχνῃ.] Ὅστις μετὰ τέχνης.

62. Νήϊον.] Ξύλον πρὸς νηῶν κατασκευὴν ἐπιτήδειον. Ἐκτάμνῃσι.] Ἐκκόπτει. Ὀφέλλει δ' ἀνδρὸς ἐρωήν.] Αὔξει δὲ τὴν τοῦ ἀνδρὸς δύναμιν ὁ πέλεκυς, ὀξὺς ὑπάρχων καὶ διερχόμενος ἑτοίμως· ὥσπερ ὁ ἀμβλὺς τοὐναντίον ποιεῖ.

63. Ὥς τοι.] Οὕτως σοί. Ἀτάρβητος.] Ἀκατάπληκτος, ἄφοβος. Νόος.] Νοῦς, ψυχή.

64. Ἐρατά.] Ἐπέραστα, καλά. Πρόφερε.] Ὀνείδιζε. Χρυσέης.] Χρυσοφόρου, καλῆς. Ἰωνικὰ δὲ ἡ χαρακτηρικὴ φασιν, ὅτι πεδίον ἐστὶ χρυσοῦν καλούμενον ἐν ᾧ χρυσῆν Ἀφροδίτην τιμᾶσθαι, καὶ εἶναι οὕτως χρυσῆς Ἀφροδίτης ἱερόν· καὶ οἱ μὲν τὴν ἀπὸ τοῦ Πάφου, οἱ δὲ, τὴν καλήν. Κλεάνθης δὲ καὶ ἐν Λέσβῳ οὕτω τιμᾶσθαι Ἀφροδίτην χρυσῆν.

65. Οὔτοι.] Οὐδαμῶς σοι. Ἀπόβλητα.] Ἀποβολῆς ἄξια. Τὰ ὑπὸ θεῶν, φησι, διδόμενα δῶρα οὐκ ἔστι μὴ ἀρνήσασθαι· ὅταν εἰσὶ μὴ διδόμενα δὲ παρ' αὐτῶν, ἀδύνατόν τινα λαβεῖν οἰκείᾳ σπουδῇ. Ἐρικυδέα.] Μεγάλως ἔνδοξα.

66. Ὅσσα κέν.] Ὅσα ἄν. Ἑκὼν δέ.] Βουλόμενος δέ. Οὐκ ἄν τις ἕλοιτο.] Οὐκ ἄν τις λάβοι.

67. Νῦν δ' αὖ.] Νῦν δὲ δή.

68. Κάθισον.] Καθίδρυσον, καθησυχάσαι ποίησον.

69. Αὐτὰρ ἐμέ.] Ἐμὲ δέ.

70. Ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι.] Περὶ τῆς Ἑλένης, καὶ τῶν κτημάτων αὐτῆς.

71. Ὁππότερος δέ κεν.] Ὁπότερος δέ. Ὁ πρῶτος διπλασιασμὸς ἡ διάλεκτος Αἰολίς. Κρείσσων τε γένηται.] Ἰσχυρότερος, ἐπικρατέστερος φανῇ.

72. Ἑλών.] Λαβών.

73. Φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες.] Φιλίαν καὶ ὅρκους πιστοὺς, δι' ἐντόμων θυσιῶν, ποιήσαντες.

74. Ναίοιτε.] Κατοικεῖτε. Ἐριβώλακα.] Μεγαλόβωλον, εὔγειον. Τοὶ δέ.] Οὗτοι δὲ οἱ Ἕλληνες. Νεέσθων.] Πορευέσθωσαν.

NOTÆ.

70. Συμβάλλετε) Ferri potest *Pluraliter*, cùm *Hector* sit publica Persona, & opus esset utriusque Exercitûs; vel etiam σύμβαλέ τε, ut concordet cum κάθισον præcedenti: ut sit, αὐτὰρ ἐμὲ καὶ Μενέλαον σύμβαλε, ἀμφ' Ἑλένῃ τε καὶ κτήμασι μάχεσθαι.

71. Ὁππότερος) Vid. infrà ad v. 321.

NOTÆ IN SCHOLIA.

61. * Ὑπ' ἀνέρος) Hoc *Scholion*, miserè olim turbatum, in suum nunc ordinem redegi.

64. Χρυσέης Ἀφροδίτης, *Justin.* Martyr. Parænetic. καὶ χρυσῆν δὲ Ἀφροδίτην ὀνόμασεν ἐκ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ ἱστορίας· ἴσασι γὰρ καὶ τέμενος χρυσῆς Ἀφροδίτης ἐν Αἰγύπτῳ λεγόμενον, καὶ πεδίον χρυσῆς Ἀφροδίτης ὀνομαζόμενον. Confer *Br. Schol.*

65. Τὰ ὑπὸ θεῶν) Ad hunc *Scholii* locum illud facit, *Exerpt.* MSS. Τὰ ἐκ θεοῦ δῶρα καὶ βουλόμενός τις οὐκ ἂν λάβοι, θεοῦ μὴ διδόντος. Οὐκοῦν ἄρα τις λάβοι ταῦτα, ἂν μὴ διδῷ ὁ θεός.

VARIÆ LECTIONES.

64. Χρυσέης) γρ. Χρυσῆς. *Vett.* Codd.

67. Νῦν δ' αὖτ') γρ. νῦν αὖτ', MS. Barocc. Oxon. Ibid. Εἴ μ' ἐθέλεις) γρ. εἴ μοι θέλεις, vid. Not. in *Textum*, ad Iliad. α'. v. 133.

70. Συμβάλλετ') γρ. σύμβαλέ τ', vid. Not. in *Textum*.

75 Ἄργος

Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας·
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Τῷ δ' ἐπετοξάζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Ἰοῖσίν τε τιτυσκόμενοι λάεσσί τ' ἔβαλλον·
Αὐτὰρ ὁ μακρὸν ἄϋσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἴσχεσθ', Ἀργεῖοι, μὴ βάλλετε, κοῦροι Ἀχαιῶν·
Στεῦται γάρ τι ἔπος ἐρέειν κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἔσχοντο μάχης, ἄνεῴ τ' ἐγένοντο
Ἐσσυμένως· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε,
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
[Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει,]
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἄλλους μὲν κέλεται Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς
Τεύχεα κάλ' ἀποθέσθαι ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·

" Ad Argos equis aptum & Achaiam pulchras-mulieres-habentem.
Sic dixit: Hector vero gavisus est valde audito sermone:
Et in medium progressus, Trojanorum coercuit phalanges.
Media hasta prehensâ: illi autem resederunt omnes.
In hunc autem sagittas dirigebant comantes Achivi,
Mulis bisque collimantes lapidibusque petebant.
Sed alte clamavit Rex virorum Agamemnon,
" Continete vos, Argivi, ne jaculemini, filii Achivorum:
" Videtur enim polliceri se aliquid dicturū expeditè pugnām ciens Hector.
Sic dixit. Illi vero abstinuerunt à pugnâ, tacitique facti sunt
Confestim: Hector vero inter utrosque locutus est.
" Audite me, Trojani, & bene-ocreati Achivi,
" [Ut dicam, quæ me Animus in pectore jubet.]
" Sermonem Alexandri, cujus causâ bellum ortum est.
" Cæteros quidem jubet Trojanos & omnes Achivos
" Arma pulchra deponere super terram almam;

ΣΧΟΛΙΑ.

75. Ἄργος ἐς.] Εἰς τὸ Ἄργος. Ἱππόβοτον.] Ἱπποτρόφον. Ἴασος καὶ Πέλασγος Τριόπα παῖδες, πλευτήσαντος αὐτοῖς τοῦ πατρὸς, διείλοντο τὴν βασιλείαν. Λαχὼν δὲ Πέλασγος μὲν τὰ πρὸς Ἐρασῖνον ποταμὸν, ἔκτισε Λάρισσαν. Ἴασος δὲ τὰ πρὸς Ἦλιν. Τελευτησάντων δὲ αὐτῶν, νεώτατος ἀδελφὸς Ἀγήνωρ ἐπεστράτευσε τῇ χώρᾳ, πολλὴν ἵππον ἐπαγόμενος. Ὅθεν ἐκλήθη Ἱππόβοτον μὲν τὸ Ἄργος, ἀπὸ τοῦ Ἀγήνορος ἵππου· ἀπὸ δὲ Ἰάσου, Ἴασον· καὶ Πελασγικὸν, ἀπὸ Πελάσγου. Ἱστορεῖ Ἑλλάνικος ἐν Ἀργολικοῖς. Ἀχαιΐδα.] Τὴν Πελοπόννησον λέγει Ἀχαΐαν. Καλλιγύναικα.] Καλὰς γυναῖκας ἔχουσαν.

76. Ὣς ἔφατο.] Οὕτως εἶπεν. Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας.] Ἀντὶ τοῦ, μεγάλως ἐχάρη, τὸν λόγον τοῦτον τοῦ Ἀλεξάνδρου ἀκούσας.

77. Ἰών.] Πορευθείς. Ἀνέεργε.] Ἀνεῖργε, ἐκώλυε τοῦ πολέμου. Φάλαγγας.] Τὰς στρατιωτικὰς τάξεις.

79. Ἐπετοξάζοντο.] Ἐπ' αὐτὸν τὰ τόξα ἔτεινον.

80. Ἰοῖσι.] Βέλεσι. Τιτυσκόμενοι.] Καταστοχαζόμενοι. Σημαίνει καὶ τὸ ἑτοιμάζειν, ὡς ἐκεῖ Ὣς εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο. Ἐνίοτε δὲ καὶ ἐπὶ τοῦ ψυχικοῦ στοχάζεσθαι, Τιτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσι. Λάεσσι.] Λίθοις. Ἔβαλλον.] Ἠκόντιζον.

81. Αὐτὰρ ὁ.] Οὗτος δέ. Μακρόν.] Μέγα. Ἄϋσεν.] Ἐβόησεν.

82. Ἴσχεσθε.] Παύσασθε. Κοῦροι Ἀχαιῶν.] Περιφραστικῶς, οἱ Ἕλληνες.

83. *Στεῦται γάρ τι ἔπος.] Διαβεβαιοῦται γὰρ, ὑπισχνεῖται λόγον. Ἐρέειν.] Ἐρεῖν, λέξειν. Κορυθαίολος.] Ὁ αἰόλλων καὶ κινῶν τὴν περικεφαλαίαν ἐξ οὗ, πολεμικός.

84. Ἔσχοντο.] Ἐπαύσαντο. Ἄνεῴ τ' ἐγένοντο.] Ἡσυχοι ἄνευ ἰαχῆς, τουτέστι, φωνῆς καὶ θορύβου.

85. Ἐσσυμένως. Σπουδαίως. Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπεν.] Ἐν ἀμφοτέροις· λέγει δὴ Τρωσὶ καὶ Ἕλλησιν. Ἡ μετὰ, ἀντὶ τῆς ἐν, συντέθειται. Ἔειπε.] Ἔλεξε.

86. Κέκλυτέ μευ μῦθον.] Ἀκούσατε ἐξ ἐμοῦ λόγον.

87. Τοῦ εἵνεκα.] Οὗτινος χάριν. Νεῖκος.] Φιλονεικία. Ὄρωρε.] Διεγήγερται.

88. Κέλεται.] Κελεύει.

89. Τεύχεα.] Ὅπλα. Ἐπὶ χθονί.] Ἐπὶ τῇ γῇ. Πουλυβοτείρῃ.] Τῇ πολλοὺς τρεφούσῃ.

NOTÆ.

86. Κέκλυτέ μευ Τρῶες) Post hunc Versum in Florentin. D. Edmundburg, additur Manu cujusdam hic Versus, Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει, quem quum videam etiam MS. Barocc. Oxon. & MS. CCC. Cantabr. & MS. Mori habere, non possum non admittere.

NOTÆ IN SCHOLIA.

83. * Στεῦται) Hoc Scholion Excerpta MSS. emendant.

VARIÆ LECTIONES.

77. Μέσσου) Ità MSS. Barocc. Oxon. &c. μέσον Elzevir. male.

83. Τί ἔπος) γρ. τι ἔπος. Eustath. fol. 299. lin. 14.

86. Κέκλυτέ μευ) γρ. κέκλυτ' ἐμεῦ. vid. v. 304.

Αὐτὸν δ' ἐν μέσσῳ καὶ ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Οἴους ἀμφ' Ἑλένῃ καὶ κτήμασι πᾶσι μάχεσθαι·
Ὁππότερος δέ κε νικήσῃ, κρείσσων τε γένηται,
Κτήμαθ' ἑλὼν εὖ πάντα, γυναῖκά τε, οἴκαδ' ἀγέσθω·
Οἱ δ' ἄλλοι φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο· μάλιστα γὰρ ἄλγος ἱκάνει
Θυμὸν ἐμόν, φρονέω δὲ διακρινθήμεναι ἤδη
Ἀργείους καὶ Τρῶας, ἐπεὶ κακὰ πολλὰ πέποσθε,
Εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος, καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἀρχῆς·
Ἡμέων δ' ὁπποτέρῳ θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται,
Τεθναίη· ἄλλοι δὲ διακρινθεῖτε τάχιστα.
Οἴσετε δ' ἄρν', ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν,
Γῇ τε, καὶ Ἠελίῳ· Διῒ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.
Ἄξετε δὲ Πριάμοιο βίην, ὄφρ' ὅρκια τάμνῃ
Αὐτὸς, ἐπεί οἱ παῖδες ὑπερφίαλοι καὶ ἄπιστοι,

"Se verò in medio & bellicosum Menelaum,
"Solos pro Helenâ & opibus omnibus pugnare:
"Uter autem vicerit, superiórque fuerit,
"Opes acceptas penitùs omnes, mulierémque domum abducat;
"Cæteri autem amicitiam & fœdera firma feriamus.
Sic dixit: at illi omnes taciti facti sunt silentio.
Inter illos verò locutus est etiam bello strenuus Menelaus.
"Audite nunc & me: maximè enim hæc molestia incessit
"Animum meum. censeo autem diremptum iri jam
"Argivos & Trojanos; quoniam mala multa passi estis,
"Propter meam contentionem, & propter Alexandrum qui autor fuit.
"Nostrûm verò utri mors & fatum paratum est,
"Moriatur: cæteri autem dirimamini citissimè.
"Adferte igitur agnos alterum album, alteram verò nigram,
"Terræque, & Soli: Jovique nos adferemus alium.
"Adducite autem Priami vim, ut fœdus feriat
"Ipse. quoniam ejus filii superbi & infidi sunt & infidi;

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

90. Ἐν μέσσῳ.] Τουτέστι, μεταξὺ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
91. Οἴους.] Μόνους.
92. Ὁππότερος δέ.] Ὅστις δὲ ἑκάτερος.
94. Φιλότητα τάμωμεν.] Φιλίαν ποιησώμεθα, ὅ ἐστι, [illegible].
95. Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.] Ἐν ἄκρᾳ ἡσυχίᾳ ἐγένοντο. Ἀκὴ γὰρ καλεῖται ἡ ὀξύτης.
97. Κέκλυτε νῦν καὶ ἐμεῖο.] Ἀκούσατε νῦν καὶ ἐμοῦ. Μάλιστα γάρ.] Ἐξαιρέτως δέ. Ἄλγος.] Λύπη. Ἱκάνει.] Καταλαμβάνει.
98. Φρονέω.] Φρονῶ, βουλεύομαι, ἐλπίζω. Διακρινθήμεναι.] Διαχωρισθῆναι.
99. Πέποσθε.] Πεπόνθατε.
100. Εἵνεκ' ἐμῆς ἔριδος.] Ἕνεκα τῆς ἐμῆς φιλονεικίας, τῆς ὑπὸ Ἀλεξάνδρου γενομένης ἁρπαγῆς· αὐτὸς γὰρ ἀρχὴ κακῶν.
101. Ἡμέων.] Ἡμῶν. Ὁπποτέρῳ.] Ὁποτέρῳ. Θάνατος καὶ μοῖρα τέτυκται.] Τουτέστι, θανεῖν εἵμαρται.
102. Τεθναίη.] Ἀποθάνοι. Διακρινθεῖτε.] Διαχωρισθείητε. Τάχιστα.] Διὰ τάχους, συντόμως.
103. Οἴσετε.] Κομίζετε, ἄγετε. Ἄρν'.] Ἄρνας, δύο. Ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην δὲ μέλαιναν.] Τὸ μὲν λευκὸν [illegible] τῷ Ἡλίῳ, λαμπρῷ ὄντι, καὶ ἄρσενι φύσει, [illegible] τῇ δὲ Γῇ μελαίνῃ καὶ θηλείᾳ [illegible].
104. Διῒ δ' ἡμεῖς οἴσομεν ἄλλον.] Τῷ δὲ Διῒ ἡμεῖς ἄλλον κομιοῦμεν, ὡς ξένοι· ἐπεὶ καὶ Ξένιος προσαγορεύεται.
105. Ἄξετε.] Ἀγάγετε. Πριάμοιο βίην.] Περιφραστικῶς, τὸν Πρίαμον. [illegible] Τρῶας; [illegible] Ὄφρ' ὅρκια.] Ὅπως τὰ ὅρκια.
106. Ἐπεί οἱ παῖδες.] Ἐπειδὴ οἱ υἱοὶ αὐτοῦ. Ὑπερφίαλοι.] Ὑπερήφανοι, ἄθεοι, καὶ παραβαίνοντες τοὺς ὅρκους, καὶ τὰς σπονδὰς, τὰς διὰ φιαλῶν γενομένας.

N O T Æ.

90. Μέσσῳ) MS. CCC. & MS. *Barocc.* Oxon.
103. Οἴσετε δ' ἄρν' ἕτερον λευκὸν, ἑτέρην) Ultima τοῦ λευκὸν, in *Cæsurâ*, producitur, vi *Finalis*, antè ὑποστιγμήν, & ob *Asperum* sequentem.

NOTÆ IN SCHOLIA.

103. & 104. *Excerpta* MSS. emendant; ut & v. 113.

VARIÆ LECTIONES.

90 Μέσῳ, MS. CCC. *Cantab.*
97. Ἐμεῖο) γρ. ἐμοῖο, MSS. CCC. *Cantab.*
102. Διακρινθεῖτε) γρ. διακρινθῆτε, MS. *Barocc.* Oxon. Διακρινθῆτε MS. CCC. *Cantab.*

Μή

Μή τις ὑπερβασίῃ Διὸς ὅρκια δηλήσηται·
Αἰεὶ δ' ὁπλοτέρων ἀνδρῶν φρένες ἠερέθονται·
Οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν, ἅμα πρόσσω καὶ ὀπίσσω
Λεύσσει, ὅπως ὄχ' ἄριστα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε,
Ἐλπόμενοι παύσασθαι ὀϊζυροῦ πολέμοιο.
Καί ῥ' ἵππους μὲν ἔρυξαν ἐπὶ στίχας, ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί,
Τεύχεά τ' ἐξεδύοντο, τὰ μὲν κατέθεντ' ἐπὶ γαίῃ
Πλησίον ἀλλήλων· ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.
Ἕκτωρ δὲ προτὶ ἄστυ δύω κήρυκας ἔπεμπε
Καρπαλίμως, ἄρνας τε φέρειν, Πρίαμόν τε καλέσσαι.
Αὐτὰρ ὁ Ταλθύβιον προΐει κρείων Ἀγαμέμνων,
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς ἰέναι, ἠδ' ἄρν' ἐκέλευεν
Οἰσέμεναι· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησ' Ἀγαμέμνονι δίῳ.
Ἶρις δ' αὖθ' Ἑλένῃ λευκωλένῳ ἄγγελος ἦλθεν,
Εἰδομένη γαλόῳ, Ἀντηνορίδαο δάμαρτι,
Τὴν Ἀντηνορίδης εἶχε κρείων Ἑλικάων,
Λαοδίκην, Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην.
Τὴν δ' εὗρ' ἐν μεγάρῳ· ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε,

" Ne quis transgressione Jovis fœdera violet.
" Semper enim juniorum virorum animi instabiles sunt:
" Quibus verò senex interfuerit, simul præterita & futura
" Prospicit; ut quam optimè inter utrosque transigatur.
Sic dixit: illi autem gavisi sunt tum Achivi tum Trojani,
Sperantes se finem facturos ærumnosi belli.
Et equos quidem coërcuerunt in ordines, & ab iis descenderunt ipsi,
Armaque exuerunt, quæ quidem deposuerunt in terrâ
Prope se invicem, exiguum autem erat hinc inde solum.
Hector verò ad urbem duos præcones misit
Festinantèr, qui agnósq; adferrent, Priamumque vocarent.
Talthybium verò misit Rex Agamemnon,
Naves ad cavas ut iret, & agnum jussit
Adferre: ille verò haud immorigerus fuit Agamemnoni nobili.
Porrò Iris Helenæ candidas ulnas-habenti nuncia venit,
Assimilata glori, Antenoridæ uxori,
Quam Antenorides habebat Rex Helicaon,
Laodicen, Priami filiarum formâ præstantissimam.
Hanc igitur invenit in domo: ea verò magnam telam texebat,

ΣΧΟΛΙΑ.

107. Ὑπερβασίῃ.] Παραβάσει, ἀδικίᾳ. Διὸς ὅρκια.] Τοὺς Διὸς ὅρκους. Δηλήσηται.] Βλάψῃ, τοῦ παρελθεῖν αὐτούς.

108. Ὁπλοτέρων.] Νεωτέρων. Ἠερέθονται.] Ἀνακινοῦνται, κρέμανται· οἷον οὐκ εἰσὶ σταθηραὶ, ἀλλ' ἀβέβαιοι.

109. Οἷς δ' ὁ γέρων μετέῃσιν.] Ἐν οἷς δ' ἂν ὁ γέρων παρῇ. Πρόσσω καὶ ὀπίσσω.] Εἰς τὸ παρελθὸν, καὶ εἰς τὸ μέλλον.

110. Λεύσσει.] Ὁρᾷ, βλέπει. Ὄχ' ἄριστα.] Ἐξόχως ἄριστα.

112. Ἐλπόμενοι.] Ἐλπίζοντες. Ὀϊζυροῦ.] Ἐπιπόνου, χαλεποῦ.

113. Ἔρυξαν.] Κατέσχον. Ἐπὶ στίχας.] Ἐπὶ τὰς τάξεις ἐφεξῆς. Ἐκ δ' ἔβαν αὐτοί.] Ἐξῆλθον δὲ καὶ αὐτοί. Καὶ ἀπέβησαν ἐξ ἵππων.

114. Τεύχεα.] Ὅπλα. Παρὰ τὸ τεύχεσθαι, ὅ ἐστι, κατασκευάζεσθαι. Ἐξεδύοντο.] Ἀπεδύοντο, ἀπετίθεντο.

115. Πλησίον.] Ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Ὀλίγη δ' ἦν ἀμφὶς ἄρουρα.] Βραχὺ δ' ἦν τὸ μεταξὺ τῶν στρατοπέδων διεῖργον αὐτοὺς χωρίον. Ἄρουρα.] Γῆ. Παρὰ τὸ ἀροτριᾶσθαι.

116. Προτὶ ἄστυ.] Πρὸς τὴν πόλιν.

117. Καρπαλίμως.] Ταχέως.

118. Προΐει.] Προέπεμψεν.

119. Γλαφυράς.] Κοίλας. Ἰέναι.] Παραγενέσθαι.

120. Οἰσέμεναι.] Οἴσειν, κομίσειν. Ἔλαβε δὲ ἀπὸ περιφράστου, ἀπὸ [illegible]

121. Ἶρις δ' αὖθ'.] Καὶ πάλιν ἡ Ἶρις, ἡ τῶν θεῶν ἄγγελος. Σημαίνει δὲ δύο, αὐτήν τε τὴν ἐπι[illegible] θεὸν, καὶ τὸ νεφελώδες σύστημα [illegible]. Ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων Ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.

122. Γαλόῳ.] Γάλῳ. Γάλως δέ ἐστιν ἀνδρὸς ἀδελφή. Ἀντηνορίδαο.] Ἀντήνορος παιδός. Ἑλικάονος. Δάμαρτι.] Γυναικί. Παρὰ τὸ δεδαμᾶσθαι, καὶ ὑποτετάχθαι τῷ ἀνδρί.

123. Εἶχε.] Ἐγεγάμηκε. Κρείων.] Βασιλεύς.

124. Εἶδος ἀρίστην.] Ἥτις τὴν μορφὴν κρατίστη.

125. Τὴν δ' εὗρ'.] Ταύτην δὲ κατέλαβεν. Διεγείρω, [illegible] ἐπιστημονικόν, ἀπὸ ὑποστατικοῦ. Ἐν μεγάρῳ.] Ἐν τῷ οἴκῳ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

125. Ἡ δὲ μέγαν ἱστὸν ὕφαινε) Τὸ δὲ producitur, in Cæsurâ, vi Toni, ut, & ante ἀμφιβάλλειν. Verùm δ' legit MS. CCC.

VARIÆ LECTIONES.

112. Παύσεσθαι) γρ. παύσασθαι, MS. Barocc. Oxon. & MS. CCC. Cantab.

116. Ἔπεμπε) γρ. ἔπεμψεν. MS. Barocc. Oxon.

119. Ἐκέλευεν) γρ. ἀνώγει, MS. Barocc. Oxon.

Δί-

Δίπλακα, μαρμαρέην· πολέας δ' ἐνέπασσεν ἀέθλους
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Οὓς ἕθεν εἵνεκ' ἔπασχον ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Δεῦρ' ἴθι, νύμφα φίλη, ἵνα θέσκελα ἔργα ἴδηαι
Τρώων θ' ἱπποδάμων, καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Οἳ πρὶν ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον πολύδακρυν Ἄρηα
Ἐν πεδίῳ, ὀλοοῖο λιλαιόμενοι πολέμοιο·
Οἳ δὴ νῦν ἕαται σιγῇ, πόλεμος δὲ πέπαυται,
Ἀσπίσι κεκλιμένοι, παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγεν·
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσονται περὶ σεῖο·
Τῷ δέ κε νικήσαντι φίλη κεκλήσῃ ἄκοιτις.
Ὣς εἰποῦσα θεὰ, γλυκὺν ἵμερον ἔμβαλε θυμῷ
Ἀνδρός τε προτέροιο, καὶ ἄστεος, ἠδὲ τοκήων.
Αὐτίκα δ' ἀργεννῇσι καλυψαμένη ὀθόνῃσιν,
Ὡρμᾶτ' ἐκ θαλάμοιο, τέρεν κατὰ δάκρυ χέουσα·
Οὐκ οἴη, ἅμα τῇγε καὶ ἀμφίπολοι δύ' ἕποντο,

Duplicem, splendidam: multosque intexebat labores
Trojanorumque equûm-domitorum, & Achivorum ære-loricatorum,
Quos sui causâ sustinebant à Martis manibus.
Prope autem stans allocuta est pedibus velox Iris,
« Eja veni, nympha cara, ut admiranda facta spectes
« Trojanorum pe e pum domitorum, & Achivorum ære-loricatorum:
« Qui prius sibi invicem inferebant lachrymosum bellum
« In campo, perniciosæ cupidi pugnæ:
« Illi jam sedent taciti, (bellum verò cessat,)
« Scutis innixi, juxtaque hastæ longæ fixæ sunt:
« Sed Alexander & bellicosus Menelaus
« Longis hastis pugnabunt de te:
« Ei verò, qui vicerit, chara vocaberis uxor.
Sic locuta dea, dulce desiderium injecit animo
Virique prioris, & urbis, atque parentum.
Protinùs igitur candidis operta velis,
Properavit ex gynæceo, teneram lachrymam defundens:
Non sola, quippe quam famulæ duæ sequebantur,

ΣΧΟΛΙΑ.

126. Δίπλακα.] Διπλοΐδα, διπλοῦν ἱμάτιον, ὅ ἐστι, χλανίδα. Μαρμαρέην] Λαμπρὰν, λευκήν. Πολέας δ'.] Πολλοὺς δέ. Ἐνέπασσεν.] Ἐνεποίκιλλεν, ἐνέπλεκεν. Ὅθεν καὶ τὰ ποικίλα πάσματα ἐσμάτια πασσὶ καλεῖται. Ἀέθλους.] Νῦν τοὺς κατὰ τὸν πόλεμον πόνους.

128. Οὓς ἕθεν εἵνεκα] Οὕστινας ἕνεκα αὐτῆς. Ἔπασχον.] Ὑπέμενον. Ὑπ' Ἄρηος παλαμάων.] Ὑπὸ τῶν τοῦ πολέμου χειρῶν. Ὅτι ἐστὶ μηχανῶν, ὡς ἐκεῖ, Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος.

129. Ἀγχοῦ.] Πλησίον. Ἱσταμένη.] Στᾶσα. Προσέφη.] Προσεῖπε. Πόδας ὠκέα.] Τοῖς ποσὶ ταχεῖα.

130. Νύμφα.] Νύμφη, Ἰωνικῶς. Θέσκελα.] Θεῖα, θαυμαστά. Ἴδηαι] Θεάσῃ.

131. Ἱπποδάμων.] Ἱππικῶν, πολεμικῶν. Χαλκοχιτώνων.] Σιδηροθωράκων.

132. Οἳ πρίν.] Οἵτινες τὸ πρότερον. Ἐπ' ἀλλήλοισι φέρον.] Ἐπέφερον ἀλλήλοις. Πολύδακρυν] Πολλῶν δακρύων ἢ στεναγμῶν αἴτιον, διὰ τοὺς στερουμένους ὑπ' αὐτοῦ.

133. Ὀλοοῖο.] Ὀλεθρίου. Λιλαιόμενοι.] Ἐπιθυμοῦντες.

134. Ἕαται.] Καθέζονται. Σιγῇ.] Σιωπῇ.

135. Ἀσπίσι κεκλιμένοι] Ταῖς ἀσπίσιν ἐπικείμενοι. Παρὰ δ' ἔγχεα μακρὰ πέπηγε.] Παρέπεπηγε δὲ αὐτοῖς, ὅ ἐστι, παράκειται, τὰ μακρὰ δόρατα.

137. Μακρῇς ἐγχείῃσι.] Τοῖς μακροῖς δόρασι.

138. Τῷ δέ κε νικήσαντι.] Ἀντὶ τοῦ, τῷ δὲ νικήσαντι. Κεκλήσῃ.] Κληθήσῃ. Ἄκοιτις.] Γυνὴ, γαμετή.

139. Γλυκὺν ἵμερον.] Γλυκὺν πόθον, ἡδεῖαν ἐπιθυμίαν. Ἔμβαλεν.] Ἐνέβαλε. Θυμῷ.] Τῇ ψυχῇ.

140. Ἀνδρός τε προτέροιο.] Τοῦ πρώτου ἀνδρὸς, ἤγουν τοῦ Μενελάου. Καὶ ἄστεος.] Καὶ τῆς πόλεως. Λέγει δὲ τῆς Σπάρτης. Ἠδὲ τοκήων.] Καὶ τῶν γονέων· Τυνδάρεω λέγει, καὶ Λήδας.

141. Αὐτίκα.] Παραχρῆμα, εὐθέως. Ἀργεννῇσι.] Λευκαῖς, λαμπραῖς. Καλυψαμένη.] Σκεπασαμένη. Ὀθόνῃσιν.] Ὀθόναις. Λέγει δὲ, ὑφάσμασι λινοῖς.

142. Ὡρμᾶτ'] Ὥρμα, ἐξῄει. Ἐκ θαλάμοιο.] Ἐκ τοῦ κοιτῶνος, ἐκ τοῦ οἴκου. Τέρεν.] Τρυφερόν. Ἀντὶ τοῦ, ὑγρόν. Δάκρυ χέουσα.] Δακρύουσα, κλαίουσα.

143. Οὐκ οἴη.] Οὐ μόνη. Ἅμα τῇγε.] Σὺν αὐτῇ δέ. Ἀμφίπολοι.] Θεράπαιναι, δουλίδες.

VARIÆ LECTIONES.

126. Μαρμαρέην) γρ. πορφυρέην, Aristarchi, Zenodoti, Aristophanis, Editt. ut Eustath. fol. 297. lin. 41. fol. 1283. lin. 30. & ità legitur, Odyss τ'. v. 242.

128. Οὓς ἕθεν) γρ. ὧν εἵνεκ' ἔθεν. Vid. ad Iliad. α'. v. 114.

Αἴθρη

Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ, Κλυμένη τε βοῶπις.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανον, ὅθι Σκαιαὶ πύλαι ἦσαν.
Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον καὶ Πάνθοον, ἠδὲ Θυμοίτην,
Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος,
Οὐκαλέγων τε καὶ Ἀντήνωρ, πεπνυμένω ἄμφω,
Εἵατο δημογέροντες ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσι,
Γήραϊ δὴ πολέμοιο πεπαυμένοι· ἀλλ' ἀγορηταὶ
Ἐσθλοί, τεττίγεσσιν ἐοικότες, οἵτε καθ' ὕλην
Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι ὄπα λειριόεσσαν ἱεῖσι·

Æthra Pitthei filia, Clymeneque bovinis oculis.
Confestim deinde pervenerunt, ubi Scææ portæ erant.
Priamus autem & Panthous & Thymœtes,
Lampusque, Clytiusque, Hicetaonque, ramus Martis,
Ucalegonque & Antenor, prudentes ambo,
Sedebant populi-senores in Scæis portis,
Ob senectutem jam à bello cessantes: verum concionatores
Boni, cicadis similes, quæ in sylva
Arbori insidentes vocem suavem emittunt:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

144. Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ.] * Ἑτέρα τῆς Θησέως μητρός ἐστιν αὕτη ἡ Αἴθρα. Αἰσχρὸν γὰρ ὑπάρχει, θεραπαίνης τρόπον ἀκολουθεῖν τῇ Ἑλένῃ τὴν Αἴθραν, ἀκυρεῖν νομισθεῖσαν. Ὡς γὰρ ἱστορεῖ Ἑλλάνικος, Πειρίθους καὶ Θησεύς, ὁ μὲν Διὸς ὤν, ὁ δὲ Ποσειδῶνος, συνέθεντο γαμῆσαι Διὸς θυγατέρας. Καὶ ἁρπάσαντες τὴν Ἑλένην κομιδῇ νέαν, παρακατέθεντο εἰς Ἀφίδνας τῆς Ἀττικῆς, Αἴθρᾳ, τῇ Πιτθέως μὲν θυγατρί, μητρὶ δὲ Θησέως. Οὕτως εἰς ᾅδου παραγέγονεν ἐπὶ τὴν Περσεφόνην. Οἱ δὲ Διόσκουροι, μὴ ἀπολαμβάνοντες τὴν ἀδελφήν, τὴν Ἀττικὴν σύμπασαν πορθοῦσιν, Αἴθραν δὲ αἰχμαλωτίζουσιν. Ἔνιοι τοῦτον τὸν στίχον ἀθετοῦσιν, ὡς Πλούταρχος ἐν Θησεῖ. Πιτθῆος.] Τοῦ Πιτθέως. Κλυμένη τε.] Καὶ ἡ Κλυμένη. Βοῶπις.] Εὐόφθαλμος, καλή.

145. Αἶψα.] Ταχέως, συντόμως. Ἵκανον.] Παρεγένοντο. Ὅθι.] Ἔνθα, ὅπου. Σκαιαὶ πύλαι.] Αἱ τῆς Ἰλίου. Αὗται δὲ καὶ Δαρδάνειαι προσαγορεύονται, δι' ὧν ἐξῄεσαν εἰς τὸ πεδίον οἱ Τρῶες. Σκαιαὶ δὲ εἴρηνται, ἤτοι ἀπὸ Σκαιοῦ τοῦ κατασκευάσαντος, ἢ ὅτι ἐν τοῖς σκαιοῖς καὶ ἀριστεροῖς μέρεσι τῆς πόλεως κεῖνται. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ σκαιῶς βουλεύσασθαι τοὺς Τρῶας· τὸν γὰρ δούρειον ἵππον κατ' αὐτὰς ἐδέξαντο τὰς πύλας.

146. Οἱ δ' ἀμφὶ Πρίαμον.] Οἱ δὲ περὶ τὸν Πρίαμον, τουτέστιν, ὁ Πρίαμος. Πάνθοον.] Πάνθουν. Καὶ τὰ ἐφεξῆς δὲ ὁμοίως τούτοις εἰσὶν ὀνόματα κύρια.

147. Ὄζον Ἄρηος.] Ἀπόγονοι Ἄρεος, πολεμικοί.

148. Πεπνυμένω ἄμφω.] Ἀμφότεροι φρόνιμοι καὶ συνετοί.

149. Εἵατο.] Ἐκαθέζοντο. Δημογέροντες.] Οἱ τοῦ δήμου ἔντιμοι παρὰ τὸ γῆρας.

150. Γήραϊ δή.] Διὰ γῆρας. Ἀγορηταί.] Δημηγόροι, σύμβουλοι.

151. Ἐσθλοί.] Ἀγαθοί. Τεττίγεσσιν ἐοικότες.] Τέττιξι παραπλήσιοι. Τιθωνὸς τοῦ Λαομέδοντος, Πριάμου δὲ ἀδελφοῦ, ἠράσθη ἡ Ἡμέρα· ἐξ οὗ ἔτεκεν υἱὸν τὸν Μέμνονα. Μακρῷ δὲ βίῳ δαπανηθέντος ἐκείνου, μετέβαλεν αὐτὸν εἰς τέττιγα ὁ θεός. Διὸ δὲ αὐτοῦ τοὺς συγγενεῖς δημηγόρους τέττιξιν εἰκάζει ὁ Ποιητής. Ἱστορεῖ Ἑλλάνικος. Ἐοικότες.] Ὅμοιοι. Οἵτε καθ' ὕλην.] Οἵτινες κατὰ τὴν ὕλην.

152. Δενδρέῳ.] Δένδρῳ. Ἐφεζόμενοι.] Ἐπικαθεζόμενοι. Ὄπα.] Φωνήν. Λειριόεσσαν.] Ἐπιθυμητήν, ἡδεῖαν· ὅτι οἱ ἄρρενες τῶν τεττίγων ᾄδουσι μόνοι. Ἱεῖσι.] Ἀφιᾶσι.

N O T Æ.

145. Σκαιαὶ πύλαι) Τὰς Σκαιὰς πύλας, Δαρδανίας ἐνίοτε Ὅμηρος λέγει, τὸ μὲν ἀπὸ Δαρδάνου· τὸ δὲ, ἀπὸ Σκαιοῦ, ὅτου καλουμένου τεχνίτου, ἢ, ὅτι Δυτικαὶ· σκαιὰ γὰρ, ἤτοι ἀριστερὰ, τὰ Δυτικά. Ἢ διότι Σκαιαὶ, ἤτοι ἐπαριστεροὶ τοῖς Τρωσὶν ἐγένοντο, δεξάμενοι κατ' αὐτὰς τὸν Δούρειον ἵππον. Vetus Scholiastes, in MS. CCC. inde Eustath. fol. 299. lin. 5. verba eadem.

146. Πάνθοον) Ὁ Πάνθους, ἀνὴρ εὔβουλος, καὶ μαντικός. Illi nascuntur ex Phrontide uxore tres nobiles filii, Hyperenor & Euphorbus, à Menelao cæsi, & Polydamas, Hectori æquævus. Ibid. Θυμοίτην) Θυμοίτης, κασίγνητος Πριάμου, περὶ οὗ Διόδωρος ὁ Σικελός. * Πρὸς δὲ τούτοις Θυμοίτην τὸν Εὔμολπον τοῦ Λαομέδοντος, κατὰ τὴν ἡλικίαν γεγονότα τοῦ Ὀρφέως, πλανηθῆναι κατὰ πολλοὺς τόπους τῆς οἰκουμένης καὶ παραβαλεῖν τῆς Λιβύης εἰς τὴν πρὸς ἑσπέραν χώραν τῆς οἰκουμένης, ἕως ὠκεανοῦ. Θεάσασθαι δὲ καὶ τὴν νῆσον, ἐν ᾗ μυθολογοῦσιν ἐγχώριοι ἀρχαῖοι τραφῆναι τὸν Διόνυσον, καὶ τὰς κατὰ [illegible] τοῦ θεοῦ τούτου πράξεις μαθόντα παρὰ τῶν Νυσαίων, συντάξασθαι τὴν Φρυγίαν ὀνομαζομένην ποίησιν, ἀρχαϊκῇ τῇ τε διαλέκτῳ καὶ τοῖς γράμμασι χρησάμενον.

147. Λάμπον τε, Κλυτίον τε) Eustath. fol. 299. lin. 34. Ὁ δὲ Κλυτίος, ὡς τετράγωνον κύριον, προπαροξύνεται· καθὰ καὶ τὸ Τυχίος, καὶ τὸ Οἰ[illegible]ος, καὶ ὁ Δολ[illegible]ος. Vid. ad β'. v. 495. Λάμπος, Πριάμου κασίγνητος καὶ αὐτὸς. Iliad. ύ. v. 526. ut & Κλυτίος & Ἱκετάων, ύ. v. 538.

152. Δενδρέῳ ἐφεζόμενοι) De hac Crasi, vid. ad ά v. 15.

NOTÆ IN SCHOLIA.

144. Αἴθρη Πιτθῆος θυγάτηρ) Scholii * Principium emendo, ex Eustathio; Finem addo, ex Plutarcho.

152. Λειριόεσσαν μόνοι) Voculam μόνοι addo, ad sensum supplendum. Vid. ad Anacreon. v. 691.

Τοῖοι ἄρα Τρώων ἡγήτορες ἧντ' ἐπὶ πύργῳ.
Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδον Ἑλένην ἐπὶ πύργον ἰοῦσαν,
Ἦκα πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον,
Οὐ νέμεσις, Τρῶας καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικὶ πολὺν χρόνον ἄλγεα πάσχειν·
Αἰνῶς ἀθανάτῃσι θεῇς εἰς ὦπα ἔοικεν.
Ἀλλὰ καὶ ὥς, τοίη περ ἐοῦσ', ἐν νηυσὶ νεέσθω,
Μηδ' ἡμῖν τεκέεσσί τ' ὀπίσω πῆμα λίποιτο.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· Πρίαμος δ' Ἑλένην ἐκαλέσσατο φωνῇ,
Δεῦρο πάροιθ' ἐλθοῦσα, φίλον τέκος, ἵζευ ἐμεῖο,
Ὄφρα ἴδῃς πρότερόν τε πόσιν, πηούς τε, φίλους τε·
Οὔτι μοι αἰτίη ἐστί, θεοί νύ μοι αἴτιοί εἰσιν,
Οἵ μοι ἐφώρμησαν πόλεμον πολύδακρυν Ἀχαιῶν·
Ὥς μοι καὶ τόνδ' ἄνδρα πελώριον ἐξονομήνῃς,
Ὅστις ὅδ' ἐστὶν Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε·
Ἤτοι μὲν κεφαλῇ καὶ μείζονες ἄλλοι ἔασι·
Καλὸν δ' οὔπω ἐγὼν οὔπω ἴδον ὀφθαλμοῖσιν,

Tales scilicet Trojanorum proceres sedebant in turri.
Hi ut viderunt Helenam ad turrim venientem,
Submisse inter se verbis alatis collocuti sunt,
" Non est indignè ferendum, Trojanos & bene ocreatos Achivos
" Tali de muliere longum tempus dolores pati:
" Omnino immortalibus deabus vultu similis est.
" Sed & sic, talis quamvis sit, in navibus redeat,
" Neque nobis liberisque in posterum detrimentum relinquatur.
Sic dixerunt: Priamus autem Helenam vocavit voce,
" Huc coram veniens, cara filia, sede mecum,
" Ut videas priorémque maritum, affinesque, amicosque.
" Non mihi in causâ es; dii utique mihi in causâ sunt,
" Qui mihi immiserunt bellum lachrymolum Achivorum:
" Ut mihi quoque istum virum ingentem nomines,
" Quisnam iste sit Achivus vir amplusque magnusque.
" Certe quidem capite etiam altiores alii sunt:
" Pulchrum autem adeò ego nondum vidi oculis,

ΣΧΟΛΙΑ.

153. Τοῖοι ἄρα.] Τοιοῦτοι δή. Ἡγήτορες.] Ἡγεμόνες. Ἧντο.] Ἐκαθέζοντο. Ἐπὶ πύργῳ.] Ἐπὶ τῷ τείχει.

154. Εἶδον.] Ἐθεάσαντο. Ἰοῦσαν.] Παραγινομένην, ἐρχομένην.

155. Ἦκα.] Ἠρέμα, ἡσύχως. Πρὸς ἀλλήλους.] Πρὸς ἑαυτούς. Ἀγόρευον.] Ἔλεγον.

156. Οὐ νέμεσις.] Οὐ μέμψις.

157. Τοιῇδ' ἀμφὶ γυναικί.] Περὶ τοιαύτης γυναικός.

158. Αἰνῶς.] Λίαν, πάνυ. Θεῇς.] Θεαῖς. Εἰς ὦπα.] Τὴν πρόσοψιν. Ἔοικεν.] Ὁμοία ἐστί.

159. Ἀλλὰ καὶ ὥς.] Ἀλλὰ καὶ οὕτως, τοιαύτη εὐειδὴς ὑπάρχουσα. Νεέσθω.] Σὺν τοῖς Ἕλλησι πορευέσθω.

160. Τεκέεσσί τε.] Καὶ τοῖς τέκνοις. Πῆμα.] Βλάβος, κακόν. Λίποιτο.] Καταλειφθείη.

161. Ὣς ἄρ' ἔφαν.] Οὕτως εἶπον. Ἐκαλέσσατο.] Ἐκάλεσε. Φωνῇ.] Ἰδίᾳ φωνῇ, οὐ διὰ θεραπόντων.

162. Πάροιθε.] Τὸ ἑξῆς ἐστι· παρελθοῦσα εἰς τὸ ἔμπροσθεν, δεῦρο ἴθι. Ἵζευ ἐμεῖο.] Καθέζου μετ' ἐμοῦ, *ἐγγὺς ἐμοῦ καθέζηται.

163. Ὄφρα ἴδῃς.] Ὅπως θεάσῃ. Πρότερόν τε πόσιν.] Τὸν πρότερόν σου ἄνδρα. Πηούς τε.] Τοὺς κατ' ἐπιγαμίαν συγγενεῖς.

164. Οὔτι μοι αἰτίη ἐστί.] Καὶ οὐδέν μοι αἰτία ὑπάρχεις. Θεοί νύ μοι.] Οἱ θεοὶ δή μοι.

165. Οἵ μοι.] Οἵτινές μοι. Ἐφώρμησαν.] Ἐπελθεῖν καὶ ἐφορμῆσαι ἐποίησαν.

166. Ὥς μοι.] Ὅπως μοι. Πελώριον.] Μέγιστον. Ἐξονομήνῃς.] Ἐξ ὀνόματος εἴπῃς.

167. Ἀχαιός.] Ἕλλην. Ἠΰς τε, μέγας τε.] Πλατύς, καὶ μέγας.

168. Κεφαλῇ.] Τῷ εἰς ὕψος ἀναστήματι. Μείζονες.] Ὑψηλότεροι. Ἔασι.] Εἰσίν, ὑπάρχουσι.

NOTÆ.

154. Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδον Ἑλένην) *Ultima* τοῦ εἴδον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Asperum* sequentem.

156. Οὐ νέμεσις) *Aristoteles* vult, ut blandienti nobis *Voluptati* hæc dicamus, & sic tandem missam faciamus, *Eustath.* fol. 301. lin. 9.

NOTÆ IN SCHOLIA.

162. * *Excerpta* MSS. addunt.

VARIÆ LECTIONES.

155. Ἦκα) γρ. ὦκα, *Eustath.* fol. 301. lin. 5.

156. Ἐϋκνήμιδας) γρ. εὐκνήμιδας.

158. Ἀθανάτῃσι) γρ. ἀθανάτοισι, verùm Vett. ἀθανάτῃσι, MSS. *Mori*, CCC. *Cantabr.* & Barocc. Oxon. *Florentin.* *Basil.* *Eustathii*, Editt. &c.

160. Λίποιτο) γρ. λίπηται, *Aldin.* *Argentorat.* & *Br. Schol.*

163. Ἴδῃς) γρ. ἴδῃ, pro ἴδῃαι, *Eustath.* fol. 301. lin. 12. ἴδῃς, MS. *Mori.*

169. Καλὸν δ' οὔπω ἐγὼν οὔπω ἴδον) γρ. καλὸν δ' οὔπω ἐγὼν οὕτως ἴδον, at καλὸν οὕτω, ἐγὼν οὔπω ἴδον, MSS. *Mori* & CCC.

Οὐδ'

Οὐδ' οὕτω γεραρόν· βασιλῆϊ γὰρ ἀνδρὶ ἔοικε.
Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισιν ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν·
Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ, φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε·
Ὡς ὄφελεν θάνατός μοι ἁδεῖν κακὸς, ὁππότε δεῦρο
Υἱέϊ σῷ ἑπόμην, θάλαμον γνωτούς τε λιποῦσα,
Παῖδά τε τηλυγέτην, καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.
Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο· τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.
Τοῦτο δέ τοι ἐρέω, ὅ μ' ἀνείρεαι, ἠδὲ μεταλλᾷς·
Οὗτός γ' Ἀτρεΐδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἀμφότερον, βασιλεύς τ' ἀγαθὸς κρατερός τ' αἰχμητής·
Δαὴρ αὖτ' ἐμὸς ἔσκε κυνώπιδος, εἴ ποτ' ἔην γε.
Ὡς φάτο· τὸν δ' ὁ γέρων ἠγάσσατο, φώνησέν τε,

" Nec adeò venerabilem: regi enim viro similis est.
Huic Helena verbis respondit, nobilissima mulierum,
" Reverendus es mihi, dilecte socer, timendusque:
" Utinam mors mihi placuisset mala, quando huc
" Filium tuum secuta sum, thalamo fratribusque relictis,
" Filiaque charissimâ, cœtuque æqualium amabili.
" Sed hæc non facta sunt: quamobrem & lachrymis liquesco.
" Illud autem tibi dicam, quod ex me quæris atque percontaris:
" Ille quidem, Atrides late imperans Agamemnon,
" Utrunque, Rexque bonus fortisque pugnator:
" Levir item meus erat inverecundæ, si unquam fui.
Sic dixit: hunc verò senex admiratus est, dixitque,

ΣΧΟΛΙΑ.

170. Γεραρόν.] Ἔντιμον. Ἔοικεν.] Ὅμοιός ἐστιν. Ἐζήτηται δὲ, πῶς ὁ Πρίαμος τῷ δεκάτῳ ἔτει πυνθάνεται περὶ τῶν ἀρίστων; λέγουσιν οἱ Παλαιοὶ, Ἐπειδὴ πρότερον περὶ τὰς ἀστυγείτονας πόλεις ἐπλανῶντο· ὥς που καὶ ὁ Ποιητής φησι· Πλαζόμενοι κατὰ ληΐδ', ὅπῃ ἄρξειεν Ἀχιλλεύς. Νῦν δὲ προσκαθῆνται τῷ Ἰλίῳ. Ἢ ὅτι πρότερον μὲν οὐκ εἶχε σχολὴν πυθέσθαι περὶ αὐτῶν, τοῦ Ἀχιλλέως ἰσχυρῶς αὐτοῖς ἐπικειμένου, καὶ μόνον ἑαυτὸν αὐτοῖς ἐπιδεικνύντος, καὶ τῷ φόβῳ καταπλήξαντος πάντας. Ἐφρόντιζε γὰρ τότε τηνικαῦτα Πρίαμος οὐ περὶ τούτων, ἀλλὰ περὶ τοῦ σώζεσθαι τὴν πόλιν. Νῦν μηνίοντος ἐκείνου, καὶ ἰσορρόπου τῆς μάχης γεγενημένης, ὡς καὶ τοῦ τείχους χωρὶς πολεμεῖν τοὺς Τρῶας, εἰκότως περὶ αὐτῶν πυνθάνεται. Ἕτεροι δέ φασιν, ὅτι ἀπὸ τῆς πανοπλίας, καὶ τῶν ἵππων, αὐτοὺς ἐγνώριζον· ὡς καὶ Πάνδαρος ἐπὶ τοῦ Διομήδους λέγει, Ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ. Πρότερον δὲ οὐκ ἐπεθέατο οὕτω πανόπλους αὐτοὺς, ὡς νῦν.

172. Αἰδοῖος.] Αἰδοῦς καὶ τιμῆς ἄξιος. Ἐσσί.] Εἶ, ὑπάρχεις. Ἑκυρέ.] Πενθερέ. Ἑκυρὸς δὲ ἐκαλεῖτο παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, ὁ τοῦ ἀνδρὸς πατήρ. Δεινός τε.] Καὶ φοβερός.

173. Ὡς ὄφελέν μοι.] Εἴθε ὤφειλέ μοι. Ἁδεῖν.] Ἀρέσαι. Ὁππότε.] Ὅτε. Δεῦρο.] Ἐνταῦθα.

174. Υἱέϊ σῷ.] Ἅμα τῷ σῷ παιδί. Ἑπόμην.] Ἠκολούθησα. Θάλαμον.] Νῦν, τὸν οἶκον· περιφραστικῶς. Γνωτούς.] Ἀδελφούς. Λέγει δὲ Κάστορα καὶ Πολυδεύκην. Λιποῦσα.] Καταλιποῦσα.

175. Παῖδά τε.] Καὶ τὴν θυγατέρα. Λέγει δὲ τὴν Ἑρμιόνην. Ὁ δὲ Πορφύριος ἐν τοῖς Ὁμηρικοῖς ζητήμασιν οὕτως φησίν. Ἑλένης καὶ Μενελάου παῖδες Δίμαθος καὶ Μόρραφιος, ἀφ' οὗ τὸ τῶν Μορραφίων γένος ἐν Πέρσαις. Κιναίθων δέ φησι, Νικόστρατος, καὶ Αἰθιόλας, παρὰ Λακεδαιμονίοις Ἑλένης δύο παῖδες τιμῶνται. Τηλυγέτην.] Ἀγαπητὴν, μονογενῆ. Καταχρηστικῶς δὲ εἶπε. Κυρίως γὰρ τηλυγέτους καλοῦσιν οἱ τέλος τῆς γονῆς ὄντες παῖδες, ὅ ἐστιν ἐν γεροντικῇ ἡλικίᾳ σπαρέντες. Δοκεῖ γὰρ, τὰ μετὰ ἀπόγνωσιν τῆς παιδοποιΐας γινόμενα μᾶλλον ἀγαπᾶσθαι. Οὐ μόνον δὲ Τηλυγέτη, καὶ τηλύγετος λέγεται καὶ ὁ πατρὸς τηλοῦ ἀποδημοῦντος τεχθείς. Καὶ ὁμηλικίην ἐρατεινήν.] Καὶ τὰς ἐπεράστους μου ὁμήλικας.

176. Ἀλλὰ τά γ' οὐκ ἐγένοντο.] Ἀλλὰ ταῦτα οὐκ ἐγένοντο. Τὸ καὶ κλαίουσα τέτηκα.] Διὸ καὶ κλαίουσα ἐντέτηκα.

177. Ὅ μ' ἀνείρεαι.] Ὅ με ἐπερωτᾷς. Ἠδὲ μεταλλᾷς.] Καὶ πολυπραγμονεῖς, ἐπιζητεῖς.

179. Ἀμφότερον.] Κατὰ ἀμφότερα. Ἀγαθός.] Ἰσχυρὸς, γενναῖος. Αἰχμητής.] Πολεμιστής.

180. Δαήρ.] Ἀνδρὸς ἀδελφός. * Τούτου δὲ τὸ θηλυκὸν, οὐ δαήρ, ἀλλὰ γάλως λέγεται. Ἔσκεν.] Ἦν, ὑπῆρχεν. Κυνώπιδος.] Ἀναισχυντούσης ἐμοῦ, ὡς κυνός. Εἴ ποτ' ἔην γε.] Ἐάν ποτε ἦν.

181. Γέρων.] Ἀντὶ τοῦ, ὁ Πρίαμος. Ἠγάσσατο.] Ἐθαύμασεν. Φώνησέν τε.] Καὶ εἶπεν.

NOTÆ.

172. *Αἰδοῖός τέ μοι ἐσσὶ, φίλε ἑκυρὲ, δεινός τε*) Τὸ φίλε Ultimam producit, in *Cæsura*, ante Asperum; τὸ ἑκυρὲ eandem producit, in Cæsurâ, vi etiam *Toni* sui, & ante Literam [illegible] δ'. Ut ostendit *Eustath.* fol. 302. lin. 51.

180. *Ἀμφότερον βασιλεύς τ' ἀγαθὸς*) Hic Versus mirificè placuit *Alexandro* M. teste *Plutarcho*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

175. *Μόρραφιος*) Ità lego pro *Μορραφίων*, *Nominativo*, vid. Not. in *Br. Schol.* ad *Odyss.* δ. v. 12. De *Helenæ* prole.

180. * *Τούτου δὲ θηλυκὸν*) *Excerpta* MS.

VARIÆ LECTIONES.

181. *Ἠγάσατο*) MSS. CCC. *Cantab.*

Ὦ μάκαρ Ἀτρείδη, μοιρηγενὲς, ὀλβιόδαιμον,
Ἦ ῥά νύ τοι πολλοὶ δεδμήατο κοῦροι Ἀχαιῶν.
Ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν,
Ἔνθα ἴδον πλείστους Φρύγας, ἀνέρας αἰολοπώλους,
Λαοὺς Ὀτρῆος καὶ Μυγδόνος ἀντιθέοιο,
Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωντο παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο.
Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐὼν μετὰ τοῖσιν ἐλέχθην
Ἤματι τῷ, ὅτε ἦλθον Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι.
Ἀλλ' οὐδ' οἱ τόσοι ἦσαν, ὅσοι ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
Δεύτερον αὖτ', Ὀδυσῆα ἰδὼν, ἐρέειν' ὁ γεραιὸς,

" O beate Atrida, læto-fato-nate, fortunate,
" Certe multi sub tuo imperio sunt juvenes Achivorum.
" Olim etiam Phrygiam ingressus sum vitiferam,
" Ubi vidi plurimos Phrygas, viros equos agitandi peritos.
" Copias Otrei & Mygdonis Deo similis,
" Qui quidem tunc castra-habebant apud ripas Sangarii.
" Etenim ego socius existens cum illis numerabar
" Die illo, quando venerunt Amazones viragines.
" Sed ne ii quidem tot erant, quot nigris oculis Achivi.
Secundò rursus, Ulyssem conspicatus, interrogavit senex,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

182. Ὦ μάκαρ.] Ὦ μακαριώτατε. Ἀτρείδη.] Υἱὲ τοῦ Ἀτρέως. Μοιρηγενές.] Ἀγαθῇ μοίρᾳ γεγεννημένε. Ὀλβιοδαίμον.] Εὐδαιμονέστατε.

183. Ἦ ῥά νύ τοι.] Εὐλόγως δή σοι. Δεδμήατο.] Ὑποτεταγμένοι εἰσίν. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἀλόγων ζώων· δαμάζονται γὰρ κυρίως ταῦτα.

184. Ἤδη καὶ Φρυγίην εἰσήλυθον ἀμπελόεσσαν.] Πάλαι γὰρ εἰς τὴν Φρυγίαν παρεγενόμην, τὴν πολλὰς ἀμπέλους ἔχουσαν. Τοὺς δὲ περὶ Ἀπάμειαν τόπους λέγει· οὗτοι γὰρ πολυάμπελοι ἦσαν, τῆς λοιπῆς Φρυγίας μόνον σιτοφόρου οὔσης.

185. Ἀνέρας αἰολοπώλους.] Ἱπποκόμους κρατίστους, ποικίλως ἱππαζομένους, πολεμικούς, ἢ ταχεῖς ἵππους ἔχοντας. Λαοὺς Ὀτρῆος.] Ὀτρεὺς καὶ Μύγδων παγκράτιον] ἀμφὶν παῖδες Δύμαντος, ἀδελφοὶ τῆς Ἑκάβης, βασιλεῖς Φρυγίας. Ἄλλως. * Ὀτρεὺς καὶ Ἄσιος, υἱοὶ Δύμαντος· ὁ δὲ Μύγδων, Ἄκμονος.

187. Οἵ ῥα.] Οἵτινες δή. Ἐστρατόωντο.] Ἐστρατοπέδευον. Παρ' ὄχθας Σαγγαρίοιο.] Παρὰ τὰ χείλη τοῦ Σαγγαρίου ποταμοῦ. Ὁ δὲ Σαγγάριος ποταμὸς, πρότερον μὲν ἦν Φρυγίας, νῦν δὲ Γαλατίας.

188. Καὶ γὰρ ἐγὼν ἐπίκουρος ἐών.] Ὢν, ὑπάρχων. Μιλανίππη καὶ Ἱππολύτη, θυγατέρες Ἄρεος, τῶν Ἀμαζονίδων προηγούμεναι τῆς στρατιᾶς, αὗται πειρώμεναι τὴν Φρυγίαν ὑφ' ἑαυτὰς ποιῆσαι, διὰ τὸ τὴν χώραν ἱπποτρόφον εἶναι καὶ ἀμπελώδη, παντὶ τῷ στρατεύματι παρασκευασθεῖσαι παρέτυχον εἰς τὴν προειρημένην χώραν, καὶ στρατόπεδον ἔθεντο πρὸς τῷ Σαγγαρίῳ ποταμῷ. Τῶν δὲ Φρυγῶν ὑπὸ τὸν αὐτὸν χρόνον ἡγεμόνες ἦσαν Μύγδων καὶ Ὀτρεύς. Οἵτινες τὴν σφῶν αὐτῶν στρατιὰν συστήσαντες, καὶ πρὸς τὸν αὐτὸν τόπον παρεγένοντο, πρὸς τὸ κωλῦσαι αὐτὰς μὴ ἐπιβῆναι τοῖς αὐτῶν ὅροις. Καὶ ὁ Πρίαμος τῆς Τροίας βασιλεὺς ἐστρατεύσατο κατὰ τῶν Ἀμαζόνων σὺν αὐτοῖς κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. Ἐπίκουρος.] Ἀπὸ ξένης χώρας σύμμαχος. Ἐπίκουροι γὰρ λέγονται, οἱ τοῖς πολεμουμένοις βοηθοῦντες· σύμμαχοι δὲ, οἱ τῶν πολεμούντων. Μετὰ τοῖσι.] Ἐν τούτοις. Ἐλέχθην.] Συγκατηριθμήθην, κατετάγην.

189. Ἤματι τῷ.] Ἐν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ. Ἀμαζόνες ἀντιάνειραι.] Αἱ ἴσαι κατὰ δύναμιν ἀνδράσιν· ἢ αἱ ἐναντιούμεναι ἀνδράσιν. ἐξ οὗ, πολεμικαί. Αἱ δὲ Ἀμαζόνες, λέγονται εἶναι Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης θυγατέρες, τραφεῖσαι παρὰ Θερμώδοντι, ποταμῷ τῆς Σκυθίας. Ἐκλήθησαν δὲ οὕτως, διὰ τὸ τὸν δεξιὸν μαστὸν ἐκτέμνεσθαι αὐταῖς, ὡς ἐμποδίζοντα ἐν τῷ τοξεύειν.

190. Ἀλλ' οὐδ' οἱ.] Ἀλλ' οὐδ' οὗτοι. Τόσοι.] Τοσοῦτοι. Ὅσοι.] Ὁπόσοι. Ἑλίκωπες.] Μελανόφθαλμοι, καλοί.

191. Ὀδυσῆα ἰδών.] * Πῶς οὐκ ἔγνω αὐτὸν ὁ Πρίαμος, ὃς πρότερον ἅμα Μενελάῳ εἰς Τροίαν ἐληλύθει. Ἅπαξ μόνον ἐντυχὼν, καὶ μετὰ δηνεκῆ χρόνον. εὐλόγως ὁ γεραιὸς ἀπὸ μνήμης εἶχεν· ἴσως μὲν, οὐκ ὀξὺ βλέπων, διὰ τὸ βαθὺ γῆρας· τυχὸν δὲ, καὶ ἐξελάθετο ἢ οὐδὲ τότε ἠκριβώσατο. Ἐρέειν.] Ἀνηρώτα.

N O T Æ.

182. Ὦ μάκαρ. Ἀτρείδη) *Eustath.* fol. 304. lin. 18. Ἐπαινεῖται, διὰ τὸ τὰς ἐν αὐτῷ λέξεις, καθά τινα πρόοδον εὔτακτον, ἀρξαμένας ἀπὸ μονοσυλλαβίας, προσαύξεσθαι συλλαβικῶς, κλιμακηδὸν κατὰ προσθήκην ἀνάλογον τῇ ἀνόδῳ τοῦ φυσικοῦ χύματος τοῦ ἀριθμοῦ· μονοσύλλαβον γὰρ, ὦ· δισύλλαβον δὲ, τὸ μάκαρ· τρισύλλαβον δὲ, τὸ Ἀτρείδη· καὶ ἑξῆς, ἕως πενταυσυλλαβίας. Versus *Rhopalicus* dicitur; qualis & ille *Ausonii*, Spes, Deus æternæ stationis conciliator; & *Virgilii*, Ex quibus insignis pulcherrima *Deiopeia*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

185. Ἄλλως, * Ὀτρεὺς καὶ Ἄσιος, κλ.) Hoc *Scholion* addo, ipso *Homero* dicente, π'. v. 718. de *Asio*, Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος.

191. Ὀδυσῆα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιὸς) * Πῶς οὐκ ἔγνω &c. ad εἶχεν, nos aliunde attulimus; ab ἴσως ad ἠκριβώσατο, ex *Eustath.* fol. 306. lin. 29.

VARIÆ LECTIONES.

183. Δεδμήατο) γρ. δεδμήατο, *Br. Schol.* Vox *Metro* inepta, ni pro κοῦροι legatur νέοι.

186. Μύγδονος) γρ. Μυγδόνος, MS. *Mori*, & CCC.

187. Παρ' ὄχθας) γρ. παρ' ὄχθαις.

Εἶτ'

Εἶπ' ἄγε μοι καὶ τόνδε, φίλον τέκος, ὅστις ὅδ' ἐστί·
Μείων μὲν κεφαλῇ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Εὐρύτερος δ' ὤμοισιν, ἰδὲ στέρνοισιν ἰδέσθαι.
Τεύχεα μέν οἱ κεῖται ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
Αὐτὸς δὲ, κτίλος ὥς, ἐπιπωλεῖται στίχας ἀνδρῶν·
Ἀρνειῷ μιν ἔγωγε ἐΐσκω πηγεσιμάλλῳ,
Ὅστ' οἰῶν μέγα πῶϋ διέρχεται ἀργεννάων.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειθ' Ἑλένη, Διὸς ἐκγεγαυῖα,
Οὗτος δ' αὖ, Λαερτιάδης πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὃς τράφη ἐν δήμῳ Ἰθάκης, κραναῆς περ ἐούσης,
Εἰδὼς παντοίους τε δόλους καὶ μήδεα πυκνά.
Τὴν δ' αὖτ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ὦ γύναι, ἦ μάλα τοῦτο ἔπος νημερτὲς ἔειπες.
Ἤδη γὰρ καὶ δεῦρό ποτ' ἤλυθε δῖος Ὀδυσσεύς,
Σεῦ ἕνεκ' ἀγγελίης, σὺν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ·
Τοὺς δ' ἐγὼ ἐξείνισσα, καὶ ἐν μεγάροισι φίλησα·
Ἀμφοτέρων δὲ φυὴν ἐδάην καὶ μήδεα πυκνά·

" Dic age mihi & hunc, dilecta filia, quisnam est:
" Minor quidem capite Agamemnone Atridâ,
" Latior verò humeris & pectoribus visu.
" Arma quidem ei jacent super terram almam.
" Ipse verò, ceu gregis dux, obit ordines virorum:
" Arieti ipsum ego assimilo albi velleris,
" Qui ovium gregem magnum oberrat candidarum.
Huic respondit deinde Helena Jove nata,
" Ille porrò, Laërtiades consultus Ulysses,
" Qui nutritus est in civitate Ithacæ, asperæ licet existentis,
" Sciens omnimodos dolos & consilia prudentia.
Hanc Antenor prudens contra locutus est,
" O mulier profectò valdè hoc verbum verum es locuta.
" Jam etenim huc olim venit nobilis Ulysses,
" Tui caussa legatus, cum Menelao bellicoso:
" Hos ego hospitio accepi, & in ædibus humaniter tractavi:
" Amborum etiam indolem didici & consilia prudentia:

ΣΧΟΛΙΑ.

192. Εἶπ' ἄγε μοι.] Ἄγε εἰπέ μοι.

193. Μείων.] Μικρότερος.

194. Εὐρύτερος.] Πλατύτερος. Ἰδὲ στέρνοισι.] Καὶ τοῖς στέρνοις. Ἰδέσθαι.] Ἐν τῷ ὁρᾶσθαι.

195. Οἱ.] Αὐτοῦ. Ἐπὶ χθονί.] Ἐπὶ τῇ γῇ. Πουλυβοτείρῃ.] Πολλοὺς τρεφούσῃ.

196. Κτίλος ὥς.] Πρᾶος ὁ χειροήθης, ὡσεὶ κριὸς ἀφηγούμενος τῆς ποίμνης. Εἴρηται δὲ κτίλος ἀπὸ τοῦ ἄγειν τὰ λοιπὰ θρέμματα· οἱονεὶ ἀκτίλος τις ὤν. Παρὰ τὸ ἄγω· ἢ παρὰ τὸ κίω, τὸ πορεύομαι. Ἐπιπωλεῖται.] Ἐπέρχεται. Στίχας.] Τὰς στρατιωτικὰς τάξεις.

197 Ἀρνειῷ.] Κριῷ. Διὰ τούτου δὲ ἐπαινεῖ τὸ στιβαρὸν καὶ ἀνδρεῖον αὐτοῦ. Ἐΐσκω.] Ὁμοιῶ, ἀπεικάζω. Πηγεσιμάλλῳ.] * Βαθυμάλλῳ, καλὸν ἔριον ἔχοντι· ἢ μάλλοις πηγὸν γάρ, μέλαν.

198. Οἰῶν.] Προβάτων. Πῶϋ.] Ποίμνιον. Ἀργεννάων.] Λαμπρῶν, ἢ λευκῶν. Ἀπὸ δὲ τοῦ πλείονος· οὐ γὰρ πάντα τὰ πρόβατα λευκά ἐστι.

199. Διὸς ἐκγεγαυῖα.] Ἡ ἐκ τοῦ Διὸς γεννηθεῖσα.

200 Οὗτος δ' αὖ.] Οὗτος δὲ πάλιν. Καὶ οὗτος δὲ λέγεται, κοινῶς Τοιοῦτος δέ. Πολύμητις.] Πολύβουλος, συνετός.

201. Ὃς τράφη.] Ὅστις ἀνετράφη. Ἐν δήμῳ Ἰθάκης.] Περιφραστικῶς, ἐν τῇ Ἰθάκῃ. Ἔστι δὲ νῆσος περὶ τὴν Κεφαλληνίαν. Καὶ πόλις δέ ἐστιν ἐν Ἰθάκῃ, κυρίως Δῆμος λεγόμενος. Ὅτι δὲ ἡ λέξις δηλοῖ τὸ πολὺ σύστημα καὶ πλῆθος τῶν Ἑλλήνων, ἢ τῶν ἀνδρῶν. Κραναῆς περ ἐούσης.] Καί τοι τραχείας ὑπαρχούσης.

202. Εἰδώς.] Ἐπιστάμενος, ἔμπειρος ὤν. Παντοίους.] Παντοδαπούς. Μήδεα.] Βουλεύματα. Πυκνά.] Πολλά, συνετά.

203. Τὴν δ' αὖτε.] Ταύτην δὲ δή.

204. Ἦ μάλα.] Οὕτως δή. Νημερτές.] Ἀληθές.

205. Ἤλυθε.] Παρεγένετο.

206. Σεῦ ἕνεκα.] Σοῦ ἕνεκα, σοῦ χάριν. Πρὸ γὰρ τοῦ στρατεῦσαι τοὺς Ἕλληνας, εἰς Τροίαν ἦλθον πρέσβεις Ὀδυσσεὺς καὶ Μενέλαος, ἀπαιτοῦντες τὴν Ἑλένην. Οὓς, τῶν ἄλλων αὐτοὺς μεθ' ὕβρεως διωξάντων, μόνος Ἀντήνωρ ἐξένιζε φιλοφρόνως. Ἀγγελίης.] Ἄγγελος, πρεσβευτής. Ἴσως ἀγγελίας.

207. Ἐξείνισσα.] Ἐξενοδόχησα. Ἐν μεγάροισι.] Ἐν τοῖς ἐμοῖς οἴκοις. Φίλησα.] Μετὰ φιλοφροσύνης ἀπεδεξάμην.

208. Φυήν.] Τὴν φύσιν. Ἐδάην.] Ἔμαθον.

NOTÆ.

195. Τεύχεα μέν οἱ κεῖται) Τὸ μὲν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, etiam *Toni* sui, & ante *Asperum*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

197. * Βαθυμάλλῳ, καλὸν &c. ex *Vett.* vid. *Hesych.* v. Πηγεσιμάλλῳ.

VARIÆ LECTIONES.

194. Ὤμοισιν, ἰδὲ στέρνοισιν) γρ. ὤμοισιν, ἠδὲ στέρνοισιν, *Br. Schol.* Editt. *Aldin. Argentorat.*

204. Ἔειπες) γρ. ἔειπας. MS. *Mori.* MS. Barocc. Oxon. *Eustath.* at MS. CCC. ut nos, legit. *H. Steph.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ὅτε δὴ Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν ἔμιχθεν,
Στάντων μὲν, Μενέλαος ὑπείρεχεν εὐρέας ὤμους,
Ἄμφω δ' ἑζομένω, γεραρώτερος ἦεν Ὀδυσσεύς·
Ἀλλ' ὅτε δὴ μύθους καὶ μήδεα πᾶσιν ὕφαινον,
Ἤτοι μὲν Μενέλαος ἐπιτροχάδην ἀγόρευε,
Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως· ἐπεὶ οὐ πολύμυθος,
Οὐδ' ἀφαμαρτοεπής, εἰ καὶ γένει ὕστερος ἦεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολύμητις ἀναΐξειεν Ὀδυσσεύς,
Στάσκεν, ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε κατὰ χθονὸς ὄμματα πήξας,
Σκῆπτρον δ' οὔτ' ὀπίσω, οὔτε προπρηνὲς ἐνώμα,
Ἀλλ' ἀστεμφὲς ἔχεσκεν, ἀΐδρεϊ φωτὶ ἐοικώς·
Φαίης κεν ζάκοτόν τινα ἔμμεναι, ἄφρονά θ' αὔτως·
Ἀλλ' ὅτε δὴ ῥ' ὄπα τε μεγάλην ἐκ στήθεος ἵει,
Καὶ ἔπεα, νιφάδεσσιν ἐοικότα χειμερίῃσιν,

" Sed cùm jam Trojanis congregatis misti essent,
" Stantibus quidem, Menelaus eminebat latis humeris,
" Ambobus autem sedentibus, augustior erat Ulysses:
" Sed cum jam verba & consilia omnibus texebant,
" Certè quidem Menelaus succinctè concionabatur,
" Pauca quidem, sed valde argutè: quoniam non multiloquus,
" Neque verbis errans, quamvis ætate posterior erat:
" Sed cum jam consultus surrexisset Ulysses,
" Stabat, subtusque aspiciebat in terram oculis defixis,
" Sceptrum verò neque retrorsum, neque in anteriorem-partē movebat,
" Sed immobile tenebat, imperito viro similis:
" Dixisses iracundum aliquem esse, stultumque temerè:
" At cum jam vocemque magnam ex pectore mittebat,
" Et verba, imbribus nivalibus similia hybernis,

ΣΧΟΛΙΑ.

209. Ἀγειρομένοισιν.] Ἀθροιζομένοις. Ἔμιχθεν.] Ἐμίχθησαν.

210. Στάντων μέν.] Ἱσταμένων, ὀρθῶν. Ὑπείρεχεν.] Ὑπερεῖχε, μακρότερος ἦν. Εὐρέας.] Πλατεῖς, μεγάλους. Διὰ τούτου δηλοῖ περὶ τὴν διάπλασιν εὐσταλῆ τὸν Μενέλαον.

211. Ἄμφω δ' ἑζομένω.] *Ἀμφότεροι δὲ ἑζόμενοι, τουτέστιν, ἀμφοτέρων δὲ ὁμοῦ καθεσθέντων. Γεραρώτερος.] Εὐπρεπέστερος πρὸς ὄψιν. Ἦεν.] Ἦν, ὑπῆρχεν.

212. Ὕφαινον.] Φανερὰ ἐποίουν, ἔλεγον, ἔπλεκον.

213. Ἐπιτροχάδην.] Συντόμως, ἐσπουδασμένως. Βραχυλόγοι γὰρ οἱ Λάκωνες ἀεί. Δηλοῖ δὲ εὐφυέστερον, ἐπὶ Μενελάου μὲν τὸν παρὰ τοῖς ῥήτορσι καλούμενον ἀνειμένον τρόπον· ἐπὶ δὲ Ὀδυσσέως, τὸν σύντονον· ἐπ' ἐκείνου μὲν γὰρ εἶπε, Παῦρα μὲν· ἐπὶ δὲ Ὀδυσσέως προσέθηκε τὸ, Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα, τουτέστι, πολλὰ καὶ πυκνά. Ἀγόρευεν.] Ἔλεγε.

214. Παῦρα μέν.] Ὀλίγα μέν. Λιγέως.] Ἡδέως, ὀξέως, εὐφυῶς. Ἐπεὶ οὐ πολύμυθος.] Ἐπεὶ οὐκ ἦν πολλοῖς λόγοις χρώμενος.

215. Οὐδ' ἀφαμαρτοεπής.] Οὐδὲ ἀποτυγχάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων. Γένει.] Τῇ ἡλικίᾳ. Ὕστερος ἦεν.] Νεώτερος ἦν.

216. Ἀλλ' ὅτε δή.] Ὅτε δή. Ἀναΐξειεν.] Ἀνορμήσειεν ἀναστάς.

217. Στάσκεν.] Εἱστήκει. Ὑπαὶ δὲ ἴδεσκεν.] Ὑπ' αἰδοῦς δὲ εἰς γῆν ἔβλεπε. Κατὰ χθονός.] Κατὰ τῆς γῆς. Ὄμματα.] Ὀφθαλμούς. Πήξας.] Ἐρείσας.

218. Σκῆπτρον.] Σημειωτέον, ὅτι ἕκαστος τῶν ἡγεμόνων σκῆπτρον εἶχεν ἴδιον· ὡς καὶ Ἀχιλλεὺς ἐν τῇ α' ὄμνυσι κατ' αὐτοῦ. Προπρηνές.] Εἰς τοὔμπροσθεν. Ἐνώμα.] Ἐκίνει.

219. Ἀστεμφές.] Ἀσφαλὲς καὶ ἀμετακίνητον. Ἔχεσκεν.] Εἶχεν. Ἀΐδρεϊ.] Ἀπείρῳ, ἀπειρίαν λόγων προσποιουμένῳ, ἕνεκα τοῦ μὴ ἀπάτης ὑπόνοιαν ἐμποιῆσαι τοῖς Τρωσί. Φωτί.] Ἀνδρί. Ἐοικώς.] Ὅμοιος ὤν.

220. Φαίης κεν.] Εἴπης ἄν, ἢ ὑπέλαβες. Ζάκοτον.] Πάνυ ὀργίλον. Ἔμμεναι.] Εἶναι, ὑπάρχειν. Αὔτως.] Ὡσαύτως, ὁμοίως.

221. Ὄπα.] Φωνήν. Ἐκ στήθεος.] Ἀπὸ τοῦ στήθους. Ἵει.] Ἀφίει, ἐξέπεμπε.

222. Καὶ ἔπεα νιφάδεσσιν ἐοικότα.] Καὶ λόγους πολλοὺς καὶ πυκνούς. Τὴν γὰρ συνεχῆ καὶ σύντονον φράσιν τοῦ Ὀδυσσέως νιφάδων βολῇ εἰκάζει, διὰ τὸ πυκνὸν αὐτῶν. Ὁ δὲ τρόπος μεταφορά. Χειμερίῃσι.] Χειμεριναῖς.

NOTÆ.

214. Παῦρα μὲν, ἀλλὰ μάλα λιγέως) Ultima τοῦ μάλα producitur, in *Cæsurâ*, & ante *Liquidam*; ut ad ε'. v. 599. Quòd *Homerus*, ipse Pater *Oratoriæ*, triplicem ejus vim declaret, vid. *Gisberti Cuperi* Apotheosin *Homeri* p. 113. &c. Vid. *Petri Victorii* Var. Lect. l. 15. c. 17.

217. Ὑπαὶ δὲ ἴδεσκε) En! Vetus scriptio τοῦ ὑπαὶ, pro ὑπὸ, quam & MSS. *Mori* & CCC. præferunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

211. *Ἀμφότεροι δὲ) Ex *Vett.*

VARIÆ LECTIONES.

209. Τρώεσσιν ἀγειρομένοισιν) γρ. Τρώεσσιν ἐν ἀγρομένοισιν, *H. Steph.*

212. Ὕφαινον) γρ. ὕφαινεν, *Isaac Casaubon.* Lection. *Theocrit.* ix.

219. Ἀΐδρεϊ) γρ. ἀΐδρει, pro ἀΐδρεϊ, MS. CCC.

220. Ζάκοτόν τινα ἔμμεναι) γρ. ζάκοτόν τε τιν' ἔμμεναι, MS. Barocc. Oxon.

Οὐχ

Οὐκ ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆΐ γ' ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος· | " Non deinde cum Ulysse contendisset mortalis alius:
Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες. | " Non tunc adeo Ulyssis mirabamur speciem videntes.
Τὸ τρίτον αὖτ' Αἴαντα ἰδὼν ἐρέειν' ὁ γεραιός, | Tertio rursus Ajacem conspicatus interrogabat senex,
Τίς τ' ἄρ' ὅδ' ἄλλος Ἀχαιὸς ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε, | " Quinam item ille alius Achivus vir latúsque magnúsque,
Ἔξοχος Ἀργείων κεφαλὴν ἠδ' εὐρέας ὤμους; | " Procerissimus Argivorum tum capite tum latis humeris?
Τὸν δ' Ἑλένη τανύπεπλος ἀμείβετο, δῖα γυναικῶν, | Huic Helena sinuoso-peplo-induta respondit, nobilissima mulierum,
Οὗτος δ', Αἴας ἐστὶ πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν· | " Hic verò, Ajax est ingens propugnaculum Achivorum:
Ἰδομενεὺς δ' ἑτέρωθεν ἐνὶ Κρήτεσσι, θεὸς ὥς, | " Idomeneus autem ab altera-parte inter Cretenses, Deus veluti,
Ἕστηκ'· ἀμφὶ δέ μιν Κρητῶν ἀγοὶ ἠγερέθοντο· | " Stat: circum verò ipsum Cretensium duces congregabantur:
Πολλάκι μιν ξείνισσεν ἀρηΐφιλος Μενέλαος | " Sæpe ipsum hospitio accepit bellicosus Menelaus
Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ, ὁπότε Κρήτηθεν ἵκοιτο. | " In domo nostrâ, quoties ex Cretâ veniret.
Νῦν δ' ἄλλους μὲν πάντας ὁρῶ ἑλίκωπας Ἀχαιούς, | " Nunc vero alios quidem omnes video nigris-oculis Achivos,
Οὕς κεν ἐῢ γνοίην, καὶ τοὔνομα μυθησαίμην· | " Quos facile cognoscerem, noménque proferrem:
Δοιὼ δ' οὐ δύναμαι ἰδέειν κοσμήτορε λαῶν, | " Duos vero non possum conspicere principes populorum,
Κάστορά θ' ἱππόδαμον, καὶ πὺξ ἀγαθὸν Πολυδεύκεα, | " Castorémque equorum domitorem, & pugilatu strenuum Pollucem,

ΣΧΟΛΙΑ.

223. Ἐρίσσειε.] Φιλονεικήσειεν, ἐξισωθείη. Βροτός.] Ἄνθρωπος.

224. Οὐ τότε γ' ὧδ' Ὀδυσῆος ἀγασσάμεθ' εἶδος ἰδόντες.] Οὐχ οὕτως τότε τοῦ Ὀδυσσέως ἐθαυμάσαμεν τὸ εἶδος, ὡς τοὺς λόγους. Ἐπεὶ σχῆμα ἀπὸ τοῦ ἰδικοῦ μετήλθεν εἰς τὸ ἀφανές.

225. Τὸ τρίτον αὖτ.] Τὸ τρίτον δὲ δή.

226. Ἠΰς.] Πλατύς, μέγας· ἀφ' οὗ γενναῖος.

227. Ἔξοχος.] Ἐξοχώτερος καὶ ὑπερέχων.

228. Τανύπεπλος.] Περιτεταμένον ἔχουσα τὸν πέπλον, ἕως ἄκρων ποδῶν καθιέμενον. ἢ καλλιπεπλον, μέγαν. Πέπλος δὲ, κυρίως, τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον.

230. Πελώριος.] Μέγας. Ἕρκος Ἀχαιῶν.] Τὸ περίφραγμα καὶ τεῖχος τῶν Ἑλλήνων.

230. Ἑτέρωθεν.] Ἐκ τοῦ ἑτέρου μέρους. Θεὸς ὥς.] Ὡς θεός· ὁ τρόπος, ἀναστροφή. Ἐνὶ Κρήτεσσιν.] Ἐν τοῖς Κρησὶν ἀνδράσιν.

231. Ἀμφὶ δέ μιν.] Περὶ αὐτὸν δέ. Κρητῶν ἀγοί.] Οἱ τῶν Κρητῶν ἡγεμόνες. Παρὰ τὸ ἄγειν τοὺς ὑποτεταγμένους. Ἠγερέθοντο.] Ἠθροίζοντο.

232. Πολλάκι μιν ξείνισσεν.] Ἐκ τούτου καὶ τοὺς λοιποὺς Ἕλληνας ἐπιγίγνωσκεν ἡ Ἑλένη, ἐκ τοῦ ξενίζεσθαι αὐτοὺς παρὰ Μενελάῳ.

233. Οἴκῳ ἐν ἡμετέρῳ.] Ἐν τῇ Σπάρτῃ. Κρήτηθεν.] Ἀπὸ τῆς Κρήτης. Ἵκοιτο.] Παραγένοιτο.

234. Νῦν.] Ἐπὶ τοῦ παρόντος. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

235. Οὕς κεν.] Οὕστινας ἄν. Ἐῢ γνοίην.] Ἀκριβῶς γνωρίσαιμι. Μυθησαίμην.] Εἴποιμι.

136. Ἰδέειν.] Ἰδεῖν, θεάσασθαι.

237. Ἱππόδαμον.] Ἵππους δαμάζοντα, ἱππικὸν, πολεμικόν. Πὺξ ἀγαθόν.] Ἐν πυγμῇ ἀνδρεῖον καὶ γενναῖον. Οὗτος γὰρ καὶ τὸν ἀφόρητον πύκτην Ἄμυκον ἀνεῖλεν, ὡς Ἀπολλώνιός φησιν ἐν δευτέρῳ Ἀργοναυτικῶν. Ζητεῖται δὲ, πῶς τοὺς ἀδελφοὺς αὐτῆς οὐκ ἐπιζητεῖ ἡ Ἑλένη; Ῥητέον δὲ, ὅτι ἴσως μὴ ἐπιζήτησεν. Εὐχερῶς δὲ, ὅτι ἔγραφεν Ὅμηρος, ἐπιμονήθη.

NOTÆ.

223. Ἐρίσσειε βροτὸς ἄλλος) MS. *Mori* ἐρίσσειε legit apertè, cum duplici σ', *Metri* causâ; quod & facit MSS. Barocc. *Oxon.* & MS. CCC. *Cantabr.* Ità & olim nunc Ὀδυσεὺς & Ἀχιλεὺς, nunc Ὀδυσσεὺς & Ἀχιλλεὺς, prout Versus postulaverit. Vid. ad δ'. v. 42.

231. Ἠγερέθοντο) Ità MSS. *Mori*, & CCC. & ità olim *Br. Schol.* rectè. nam ἠγερέθονται non datur, quùm *Thema* sit ἀγερέθομαι, quare malè, Hymn. *Apoll.* v. 147. & ibi potius legendum ἠγερέθοντο, vel ἠγερέονται, nam ἠγερέομαι legitur, *Iliad.* κ'. v. 127. Vid. *Hesych.* v. Ἠγερέθοντο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

237. Ὡς Ἀπολλώνιος) In ipso l. 2. Initio hæc pugna *Pollucis* cum *Amyco*, *Bebrycum* Rege, describitur; cui addatur *Theocrit.* Idyll. κβ'. cui titulus Διόσκουροι. Vid. ad v. 243.

VARIÆ LECTIONES.

223. Ἐρίσσειε) γρ. ἐρίσειε, vid. in *Textum.*

231. Ἠγερέθοντο) γρ. ἠγερέοντο, ἠγερέθονται, ἠγερέονται, vid. in *Textum.*

Αὐτο-

Αὐτοκασιγνήτω, τώ μοι μία γείνατο μήτηρ.
Ἢ οὐχ ἑσπέσθην Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς;
Ἢ δεῦρο μὲν ἕποντο νέεσσ' ἐνὶ ποντοπόροισι,
Νῦν δ' αὖτ' οὐκ ἐθέλουσι μάχην καταδύμεναι ἀνδρῶν,
Αἴσχεα δειδιότες καὶ ὀνείδεα πόλλ', ἅ μοι ἐστίν;
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἶα
Ἐν Λακεδαίμονι αὖθι, φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ, θεῶν φέρον ὅρκια πιστά,
Ἄρνε δύω, καὶ οἶνον ἐύφρονα, καρπὸν ἀρούρης,
Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ· φέρε δὲ κρητῆρα φαεινὸν
Κῆρυξ Ἰδαῖος, ἠδὲ χρύσεια κύπελλα·

" Germanos-fratres, quos mihi una peperit mater.
" An non secuti sunt Lacedæmone ex amabili:
" Sive huc illi quidem secuti sunt in navibus pontum transeuntibus,
" Nunc vero nolunt pugnam inire virorum,
" Dedecora veriti & probra multa, quæ mihi sunt?
Sic dixit: hos autem jam continebat alma tellus
In Lacedæmone ipsâ, dilectâ in patriâ terrâ.
Præcones autem per urbem deorum ferebant res necessarias ad fœdera firma,
Agnos duos, & vinum lætum, fructum telluris,
Utre in caprino: ferebat etiam cratera lucidum
Præco Idæus, & aurea pocula:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

238. Αὐτοκασιγνήτω.] Τοὺς ἐξ ἀμφοτέρων τῶν γονέων γνησίους ἀδελφούς· κασίγνητοι γὰρ λέγονται, οἱ καθ' ἕτερον τῶν γονέων ἀδελφοί. Τώ μοι.] Οὕστινάς μοι. Γείνατο.] Ἐγέννησεν.

239. Οὐχ ἑσπέσθην.] Οὐκ ἐπηκολούθησαν τοῖς Ἕλλησι.

240. Δεῦρο.] Ἐνταῦθα. Ἕποντο.] Ἠκολούθησαν. Νέεσσ' ἐνί.] Ἐν ταῖς ναυσί. Ποντοπόροισι.] Θαλασσοπλόοις.

241. Νῦν δ' αὖτε.] Νῦν δὲ πάλιν. Πόνον.] Περιφραστικῶς, τὸν πόλεμον.

242. Αἴσχεα.] Αἰσχύνας, ὕβρεις. Ἑλένη, ἁρπαγεῖσα ὑπ' Ἀλεξάνδρου, ἀγνοοῦσα τὸ συμβεβηκὸς μεταξὺ τοῖς ἀδελφοῖς Διοσκούροις κακὸν, ὑπολαμβάνει, δι' αἰσχύνην αὐτῆς μὴ παραβαλεῖν αὐτοὺς εἰς Ἴλιον· ἐπειδὴ πρότερον ὑπὸ Θησέως ἡρπάσθη, καθὼς προείρηται. Διὰ γὰρ τὴν τότε γενομένην ἁρπαγὴν Ἄφιδνα, πόλις Ἀττικῆς, πορθεῖται, καὶ τιτρώσκεται Κάστωρ ὑπ' Ἀφίδνου, τοῦ τότε βασιλέως, κατὰ τὸν δεξιὸν μηρόν. Οἱ δὲ Διόσκουροι, Θησέως μὴ τυχόντες, λαφυραγωγοῦσι τὰς Ἀφίδνας. Ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Πολεμωνίοις, ἢ τοῖς Κυκλικοῖς, καὶ ἀπὸ μέρους παρ' Ἀλκμᾶνι τῷ Λυρικῷ. Πόλλ' ἅ μοι ἐστί.] Ἀντὶ τοῦ, πολλὰ ἐκεῖνα, ἃ δι' ἐμὲ αὐτοῖς ἐστι.

243. Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχεν αἶα.] Οὕτω δὲ, φησὶν, ὥσπερ μεταστάντες ἐξ ἀνθρώπων, καὶ ὑπὸ γῆν διετέλουν· ὅτε μὲν ζῶντες, ὅτε δὲ τεθνηκότες, καὶ αὐτὸν τὸν Ποιητὴν λέγοντα· Ἄλλοτε μὲν ζώουσ' ἑτερήμεροι, ἄλλοτε δ' αὖτε Τεθνᾶσι, τιμὴν δὲ λελόγχασιν ἶσα θεοῖσι. Φυσίζοος.] Ἤτοι ἡ τὰ πρὸς ζωὴν φύουσα καὶ ἀναδιδοῦσα· ἢ ὅτι

[illegible] λέγει) χαίρει ἐν Λακεδαίμονι ἤτοι φυσίζωος, ἐπεὶ ἐκεῖ δοκοῦσιν οἱ Διόσκουροι καταποθέντες πάλιν ἀναδεδύκεναι. Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἤδη κατέχεν φυσίζοος αἶα.] Ἴδας καὶ Λυγκεὺς, Ἀφαρέως παῖδες, γάμους θύοντες τῶν Λευκίππου θυγατέρων, Φοίβης καὶ Ἰλαείρας, ἐκάλεσαν τοὺς Διοσκούρους συγγενεῖς ὄντας· ὁ γὰρ Τυνδάρεως Ἀφαρέως ἀδελφὸς ἦν. Λέγεται δὲ, τοὺς Διοσκούρους ἐξαρπάσαι τὰς κόρας ἔτι παρθένους οὔσας. Μαχομένων δὲ αὐτῶν περὶ τῶν γάμων καρτερῶς, ἀνῄρηται Κάστωρ. Ὅθεν ὁ Ζεὺς ὀργισθεὶς, κεραυνῷ βάλλει τὸν Ἴδαν. Παραμυθεῖται δὲ Πολυδεύκην καὶ τίθεται αὐτῷ αἵρεσιν, πότερον θέλει ἀθάνατος εἶναι, ἢ σὺν τῷ ἀδελφῷ ἐξ μέρους τελευτᾶν, καὶ τοὺς ἴσους ζῆν. Ὁ δὲ μᾶλλον αἱρεῖται μετὰ Κάστορος ἀποθανεῖν, καὶ ζῆν. Ἡ ἱστορία παρὰ Πινδάρῳ, καὶ Θεοκρίτῳ ἐν Διοσκούροις. Αἶα.] Ἡ γῆ.

244. Αὖθι.] Αὐτόθι. Φίλῃ ἐν πατρίδι γαίῃ.] Ἐν τῇ προσφιλεστάτῃ πατρικῇ αὐτῶν γῇ.

245. Ἀνὰ ἄστυ.] Ἀνὰ τὴν πόλιν. Ὅρκια πιστά.] Τὰς πιστὰς ὅρκους τῶν θεῶν.

246. Ἄρνε δύω.] Δύο ἄρνας. Καὶ οἶνον εὔφρονα.] Καὶ τὸν εὖ τὰς φρένας διατιθέντα οἶνον, τὸν εὐφραντικόν. Καρπὸν ἀρούρης.] Τῆς γῆς καρπόν. Παρὰ τὸ ἀροῦσθαι αὐτήν.

247. Ἀσκῷ ἐν αἰγείῳ.] Ἐν αἰγείῳ ἀσκῷ. Φέρε.] Ἔφερεν, ἐκόμιζε. Κρητῆρα.] Κρατῆρα. Φαεινόν.] Ἀργυροῦν. λαμπρόν.

248. Ἠδὲ χρύσεια κύπελλα.] Καὶ χρυσᾶ ποτήρια ἀμφιφορῆ.

N O T Æ.

240 Ἢ δεῦρο μὲν ἕποντο) Ultima τοῦ δεῦρο producitur, in Cæsurâ, post Circumflexum, vi Asperatæ Literæ ρ', & sequentis Liquidæ. At mallem, δεῦρ' αἱ, ob Emphasin, si quæ faverent Exemplaria. Δεῦρο MS. Mori malè.

248. Κῆρυξ Ἰδαῖος, ἠδὲ) Ultima τοῦ Ἰδαῖος producitur, vi Finalis &c. Legi alias potiet Ἰδαῖος κῆρυξ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

243. Καὶ * Θεοκρίτῳ ἐν Διοσκούροις) Addo hoc, quod Theocriti auctoritas sit æqua.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

241. Μάχην) γρ. πόνον, Eustath. fol. 311. lin. 2. & Br. Schol.

244. Ἐνὶ πατρίδι) γρ. ἐν πατρίδι, MS. CCC.

248. Κῆρυξ Ἰδαῖος) γρ. Ἰδαῖος κῆρυξ. vid. Not. in Textum.

Ὤτρυνεν

Ὤτρυνεν δὲ γέροντα παριστάμενος ἐπέεσσιν,
Ὄρσεο, Λαομεδοντιάδη· καλέουσιν ἄριστοι
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ἐς πεδίον καταβῆναι, ἵν' ὅρκια πιστὰ τάμνηται·
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος καὶ ἀρηΐφιλος Μενέλαος
Μακρῇς ἐγχείῃσι μαχήσοντ' ἀμφὶ γυναικί·
Τῷ δέ κε νικήσαντι γυνὴ καὶ κτήμαθ' ἕποιτο·
Οἱ δ' ἄλλοι, φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ ταμόντες,
Ναίοιμεν Τροίην ἐριβώλακα· τοὶ δὲ νέονται
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον καὶ Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα.
Ὣς φάτο· ῥίγησεν δ' ὁ γέρων, ἐκέλευσε δ' ἑταίρους
Ἵππους ζευγνύμεναι· τοὶ δ' ὀτραλέως ἐπίθοντο·
Ἂν δ' ἄρ' ἔβη Πρίαμος, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσετο δίφρον.
Τὼ δὲ διὰ Σκαιῶν πεδίονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκοντο μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
Ἐξ ἵππων ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν,
Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο.
Ὤρνυτο δ' αὐτίκ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις· ἀτὰρ κήρυκες ἀγαυοὶ
Ὅρκια πιστὰ θεῶν σύναγον, κρητῆρι δὲ οἶνον

Excitabatque senem astans *his* verbis,
" Surge, Laomedontiade; vocant optimates
" Trojanorumque equûm-domitorum & Achivorum ære loricatorum,
" In campum descendere; ut fœdera firma feriantur:
" Verum Alexander & bellicosus Menelaus
" Longis hastis dimicabant pro muliere:
" Victorem etenim mulier & opes sequentur;
" Cæteri verò amicitiâ & fœderibus firmis percussis,
" Incolemus *nos* Trojam glebosam, at illi revertentur
" In Argos aptum equis & in Achaiam pulchras-mulieres-habentem.
Sic dixit: cohorruit autem senex; jussit tamen socios
Equos jungere. Illi verò studiosè paruerunt:
Ascendit itaque Priamus, ac lora traxit retrorsum;
Juxtaque eum Antenor perpulchrum ascendit currum.
Illi per Scæas *portas* in campum dirigebant veloces equos.
Ubi vero jam venerunt ad Trojanos & Achivos,
Ex equis descendentes in terram almam,
In medium Trojanorum & Achivorum processerunt.
Surrexit autem statim deinde rex virorum Agamemnon,
Surrexit etiam Ulysses consultus: sed præcones conspicui
Res necessarias ad fœdera fida Deorum cogebant, cratere verò vinum

ΣΧΟΛΙΑ.

249. Ὤτρυνεν.] Ἐσπούδαζε, παρώρμησε. Παριστάμενος.] Παρεστώς.

250. Λαομεδοντιάδη.] Λαομέδοντος παῖ, Πρίαμε. Μήτηρ δὲ Πριάμου, ὥς φησι Πορφύριος ἐν τῷ περὶ τῶν παραλελειμμένων τῷ Ποιητῇ ὀνομάτων, κατὰ μὲν Ἀλκμᾶνα, τὸν μελοποιόν, Ζεύξιππη· κατὰ δὲ Ἑλλάνικον, Στρυμώ. Σπαίμος δὲ ἐν τῷ περὶ Λέσβου φησί, Θοώσαν τὴν Τεύκρου. Καλέουσι.] Καλοῦσι.

252. Καταβῆναι.] Κατελθεῖν· ἐφ' ὕψους γάρ ἐστιν ἡ πόλις.

254. Μακρῇς ἐγχείῃσι.] Τοῖς μακροῖς δόρασι. Μαχήσονται.] Μαχοῦνται, ἀγῶνι διαγωνιοῦνται. Ἀμφὶ γυναικί.] Περὶ γυναικός.

259. Ῥίγησεν.] Ἐφοβήθη. Ἐκέλευσε.] Προσέταξε.

260. Ζευγνύμεναι.] Ὑπὸ ζυγὸν ἄγειν, ζευγνύειν. Ὀτραλέως.] Σπουδαίως, ταχέως.

261. Ἂν δ' ἄρ' ἔβη.] Ἀνέβη δέ. Κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω.] Κατέτεινε δὲ τὰς ἡνίας ἐπὶ τὰ ὀπίσω.

262. Πὰρ δέ οἱ.] Παρ' αὐτὸν δέ. Περικαλλέα.] Πάνυ καλόν. Βήσετο.] Ἐπέβη, ἀνῆλθεν. *ἐβήσατο. Δίφρον.] Τὸ ἅρμα. Δίφρος δὲ εἴρηται, ὅτι διφορεύς ἐστι· δύο γὰρ φέρει, τὸν ὁπλίτην καὶ τὸν ἡνίοχον.

263. Τὼ δέ.] Οὗτοι δέ. Πεδίονδ'.] Εἰς τὸ πεδίον. Ἔχον.] Εἶχον, ἤλαυνον. Ὠκέας.] Ταχεῖς.

264. Ἵκοντο.] Παρεγένοντο. Μετὰ Τρῶας.] Ἐπὶ τοὺς Τρῶας.

267. Ὤρνυτο.] Διηγέρθη, ἀνέστη.

268. Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις.] Ἀνέστη δὲ καὶ ὁ πολύβουλος καὶ συνετώτατος Ὀδυσσεύς. Ἀτὰρ κήρυκες.] Καὶ οἱ κήρυκες. Ἀγαυοί.] Νῦν θαυμαστοί.

269. Ὅρκια.] Τὰ πρὸς τοὺς ὅρκους. Σύναγον.] Συνῆγον, συνέφερον. Κρητῆρι δὲ οἶνον μίσγον.] Ἀνεμίγνυον δὲ εἰς τὸν κρατῆρα τὸν κεκερασμένον οἶνον.

NOTÆ.

249. Παριστάμενος ἐπέεσσιν) *Ultima* penultimæ Vocis producitur, in *Cæsurâ*, vi suæ *Finalis*.

VARIÆ LECTIONES.

252. Τάμνηται) γρ. τάμωμεν. *Florentin. H. Stephan.* τάμητε, MS. *Oxon.* τάμνηται, MS. CCC.

254. Μακρῇς) γρ. μακρῇσ' MS. CCC.

255. Ἕποιτο) γρ. ἕποιντο, MS. *Oxon.*

257. Νέονται) γρ. νέοντο, MS. *Mort.* & *Oxon.*

264. Μετὰ) γρ. ποτί.

Μίσγον· ἀτὰρ βασιλεῦσιν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν·
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
Ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας· αὐτὰρ ἔπειτα
Κήρυκες Τρώων καὶ Ἀχαιῶν νεῖμαν ἀρίστοις·
Τοῖσιν δ' Ἀτρείδης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχὼν,
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς, καὶ πάντ' ἐπακούεις,
Καὶ Ποταμοὶ, καὶ Γαῖα, καὶ οἳ ὑπένερθε καμόντας
Ἀνθρώπους τίνυσθον, ὅ, τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ,
Ὑμεῖς μάρτυροι ἐστὲ, φυλάσσετε δ' ὅρκια πιστά·
Εἰ μέν κεν Μενέλαον Ἀλέξανδρος καταπέφνῃ,
Αὐτὸς ἔπειθ' Ἑλένην ἐχέτω καὶ κτήματα πάντα,
Ἡμεῖς δ' ἐν νήεσσι νεώμεθα ποντοπόροισιν·
Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον κτείνῃ ξανθὸς Μενέλαος,
Τρῶας ἔπειθ' Ἑλένην καὶ κτήματα πάντ' ἀποδοῦναι,
Τιμὴν δ' Ἀργείοις ἀποτινέμεν, ἥντιν' ἔοικεν,

Miscebant: regibusque aquam supra manus fuderunt.
Atrides vero, eductâ manibus cultro,
Qui ei ad ensis magnam vaginam semper pendebat,
Agnorum ex capitibus abscidit pilos: sed eos postea
Præcones Trojanorum & Achivorum distribuerunt principibus.
Illis vero Atrides alta-voce precabatur, manibus sublatis,
" Jupiter Pater, qui inde ab Idâ imperas, gloriosissime, maxime,
" Solque, qui omnia adspicis, & omnia audis,
" Et Flumina, & Tellus, & qui sub terra mortuos
" Homines punitis, quicunque perjurium juraverit,
" Vos testes sitis, conservate verò fœdera fida:
" Si quidem Menelaum Alexander interfecerit,
" Ipse postea Helenam retineat, & opes omnes,
" Nos verò in navibus redeamus pontum-transeuntibus:
" Sin autem Alexandrum interfecerit flavus Menelaus,
" Trojani postea Helenam & opes omnes reddunto,
" Mulctam verò Argivis pendunto, quam convenit,

ΣΧΟΛΙΑ.

270. Ἀτὰρ βασιλεῦσι.] Καὶ τοῖς βασιλεῦσιν. Ἔχευαν.] Ἐπέχεον, ἐπέβαλλον.

271. Ἐρυσσάμενος.] Σπασάμενος. Μάχαιραν.] Μάχαιραν νῦν, τὸ παρὰ τὸ ξίφος μικρὸν μαχαίριον λέγει.

272. Ἥ οἱ.] Ἥτις αὐτῷ. Πὰρ ξίφεος μέγα κουλεόν.] Παρὰ τὴν τοῦ ξίφους θήκην. Αἰὲν ἄωρτο.] Διαπαντὸς ἐκρέματο. Ἀπὸ τοῦ αἰωρεῖν ἀντὶ τοῦ αἰώρητο, ἤγουν ἤρτητο.

273. Ἀρνῶν ἐκ κεφαλέων τάμνε τρίχας.] Ἀπέτεμνε τῶν ἀρνῶν τοὺς κεφαλαίους μαλλούς.

274. Νεῖμαν.] Ἔνειμαν, διένειμαν.

275. Μεγάλ' εὔχετο.] Μεγάλως ηὔχετο. Χεῖρας ἀνασχών.] Τὰς χεῖρας ἀνατείνας.

276. Ἴδηθεν μεδέων.] Τῆς Ἴδης βασιλεύων. Ἡ ἐξ Ἴδης, ὥς τινες. Τὸ γὰρ, θεν, μόριον, ἤτοι παρέλκεται, ἢ ἀντὶ τοῦ τῆς ἐξ ἀποθέσεως λαμβάνεται.

277. Ἠέλιός τε.] Ἀντὶ τοῦ, καὶ σὺ, ὦ Ἥλιε. Παρέπτωσις· ὀρθὴ ἀντὶ κλητικῆς. Ἐφορᾷς.] Ἐπιβλέπεις.

278. Καὶ οἳ ὑπένερθε.] Καὶ καταχθόνιοι δαίμονες. Λέγει δὲ Πλούτωνα, Περσεφόνην καὶ τὰς Ἐριννύας. Καμόντας.] Τελευτήσαντας, ἀποθανόντας.

279. Τίνυσθον.] Τιμωρεῖσθε. Ὅ, τις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ.] Ὅστις ἂν ἐπιορκήσῃ. Δυϊκῷ δὲ ἀριθμῷ κέχρηται, εἰπὼν, τίνυσθον. Ἔστι γὰρ ὁ λόγος πρὸς Πλούτωνα, καὶ Περσεφόνην· ἀντὶ τοῦ, καὶ ὑμεῖς οἱ καταχθόνιοι δαίμονες, οἵτινες τοὺς ἐν τῷ ζῆν παρορκήσαντας τιμωρεῖσθε, καὶ μετὰ θάνατον.

280. Φυλάσσετε.] Τηρεῖτε.

281. Εἰ μέν κεν.] Ἐὰν μέν. Καταπέφνῃ.] Φονεύσῃ.

284. Κτείνῃ.] Ἀποκτείνῃ.

286. Τιμήν.] Πρόστιμον τοῦ πολέμου. Λέγει δὲ τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῇ πόλει κτημάτων. Ἀποτινέμεν.] Ἀποδιδόναι. Ἥντιν' ἔοικεν.] Ἣν πρέπει, ἣν δεῖ.

NOTÆ.

276. Ζεῦ πάτερ) *Eustath.* fol. 314. lin. 21. Ὅπου ἡ δημία δικαία εὐχὴ παρὰ τῷ Ποιητῇ, ἀρχὴν πίστεως, ἀλλὰ πᾶσαι ἀνάγονται ὡς πολλαχοῦ αὐτὸς ἱστορεῖ· οὕτω παιδευτικὸς εἰς καλοκἀγαθίαν πανταχοῦ.

277. Ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς) Ἠέλιος, pro Ἠέλιε, *Nomin.* pro *Vocat.* ut γ'. v. 189. & sæpè alias. Vid. ad α. v. 88. e contrà *Vocat.* sæpè pro *Nomin.* in *Adjectivis* præsertim, ut μητίετα Ζεὺς &c. necnon aliquando in *Substantivis*, ut β' v. 107. Θυέστα pro Θυέστης.

279. Ὅτις) Pro ὅστις, Poeticè; etiam ὅτινα pro ὅντινα, & ὅτινας pro οὕστινας, ostendo dici, ad θ. v. 492.

286. Τιμὴν) Τιμωρίαν, *Eustath.* fol. 493. lin. 39. Ità mox, ad v. 288.

VARIÆ LECTIONES.

270. Ἔχευαν) γρ. ἔχεον, MS. *Oxon.*

272. Ἄωρτο) γρ. ἄορτο, MSS. *Mori* CCC. *Cantabr.* & Barocc. Oxon. *Eustath.* fol. 313. lin. 35. *Florentin.* Schol. *Aldin.* *Cantabrig.* 1. &c.

282. Κτήματα πάντα, Ἡμεῖς κλ. Εἰ δέ κ' Ἀλέξανδρον) Ità MS. *Mori*, MS. CCC. *Barocc.* Oxon. & *Florentina.* *Basil.* *Eustathii*; at Codd. nonnulli versum Ἡμεῖς &c. omittunt, si *H. Stephano* fides.

Ἤ

Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται).
Εἰ δ' ἂν ἐμοὶ τιμὴν Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
Τίνειν οὐκ ἐθέλωσιν, Ἀλεξάνδροιο πεσόντος,
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα μαχήσομαι, εἵνεκα ποινῆς,
Αὖθι μένων, εἵως κε τέλος πολέμοιο κιχείω.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στομάχους ἀρνῶν τάμε νηλέϊ χαλκῷ.
Καὶ τοὺς μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὸς ἀσπαίροντας,
Θυμοῦ δευομένους· ἀπὸ γὰρ μένος εἵλετο χαλκός·
Οἶνον δ' ἐκ κρητῆρος ἀφυσσάμενοι δεπάεσσιν
Ἔκχεον, ἠδ' εὔχοντο θεοῖς αἰειγενέτῃσιν·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε,
Ζεῦ κύδιστε, μέγιστε, καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὁππότεροι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια πημήνειαν,
Ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος χαμάδις ῥέοι, ὡς ὅδε οἶνος,
Αὐτῶν, καὶ τεκέων· ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν.
Ὣς ἔφαν· οὐδ' ἄρα πώ σφιν ἐπεκραίαινε Κρονίων.
Τοῖσι δὲ Δαρδανίδης Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπε,
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·

" Quæque etiam inter posteros memoretur.
" Sin autem mihi mulctam Priamus Priamique filii
" Pendere noluerint, Alexandro prostrato,
" Tum ego etiam deinde pugnabo, gratia mulctæ,
" Hic manens, quousque finem belli invenero.
Dixit, & jugulos agnorum abscidit sævo ferro.
Et hos quidem deposuit super terram palpitantes,
Anima carentes; robur enim ademerat ferrum.
Vinum insuper ex cratere haustum poculis
Effundebant, & vota faciebant diis immortalibus:
Sic autem aliquis dicebat Achivorumque Trojanorumque,
" Jupiter gloriosissime, maxime, & immortales dii ceteri,
" Utri priores præter fœdera offenderint,
" Sic ipsorum cerebrum humi fluat; sicut hoc vinum,
" Ipsorum, & liberorum; uxores verò aliis misceantur.
Sic dicebant: necdum ipsis ratum faciebat Saturnius.
Inter eos Dardanides Priamus verba fecit,
" Audite me, Trojani, & benè ocreati Achivi:

ΣΧΟΛΙΑ.

287. Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι.] Καὶ ἥτις καὶ ἐν τοῖς μεταξὺ ἔπεσιν, καὶ μετὰ ταῦτα ἐσομένοις ἀνθρώποις φανερὰ γένηται, καὶ μένει, καθάπερ νόμος. Πέληται.] Γένηται. * γράφεται δὲ, μέλλῃσι.

289. Τίνειν.] Ἐκτίνειν, ἀποδιδόναι. Πεσόντος.] Ἀναιρεθέντος.

290. Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα.] Ἐγὼ καὶ μετὰ ταῦτα. Ποινῆς.] Ἀντιτίσεως, τιμωρίας.

291. Αὖθι μένων.] Ἐνταῦθα μένων. Εἵως κεν.] Ἕως ἄν. Κιχείω.] Καταλάβω.

292. Ἦ.] Ἔφη, εἶπε. Στομάχους.] Φάρυγγας, λαιμούς· ἐπεὶ συνέχονται ὁ στόμαχος τῷ λαιμῷ. Τάμεν.] Ἀπέκοψε. Νηλέϊ.] Ἀνηλεεῖ, σκληρῷ. Χαλκῷ.] Καταχρηστικῶς, ἀντὶ τοῦ σιδήρῳ· ἐπεὶ πρότερος εὑρέθη ὁ χαλκὸς τοῦ σιδήρου.

293. Ἀσπαίροντας.] Ψυχορραγοῦντας, σκαρίζοντας.

294. Θυμοῦ δευομένους.] Ἐνδεομένους καὶ χρῄζοντας τοῦ θυμοῦ, ὅ ἐστι τῆς ψυχῆς· τεθνηκότας.

295. Ἀφυσσάμενοι.] Ἀπαντλήσαντες. Δεπάεσσι.] Ποτηρίοις.

296. Ἔκχεον.] Ἐξέχεον, ἔσπενδον. Ἠδ' εὔχοντο.] Καὶ ηὔχοντο. Αἰειγενέτῃσι.] Διηνεκτῶς οὖσιν, ἀθανάτοις· ἤ, τοῖς ἀεὶ ποιοῦσι καὶ ἐνεργοῦσιν.

299. Ὁππότεροι.] Οἵτινες πρότεροι. Πημήνειαν.] Βλάψειαν, διὰ τὸ παρελθεῖν αὐτούς.

300. Ὧδέ σφ' ἐγκέφαλος.] Οὕτως αὐτῶν ὁ ἐγκέφαλος. Χαμάδις.] Ἐπὶ τῆς γῆς. Ὡς ὅδε οἶνος.] Ὡς οὗτος ὁ οἶνος.

301. Αὐτῶν, καὶ τεκέων.] Αὐτῶν τῶν ἐπιορκησάντων, καὶ τῶν τέκνων. Ἄλοχοι δ' ἄλλοισι μιγεῖεν.] Καὶ αἱ γυναῖκες αὐτῶν, αἰχμαλωτισθεῖσαι, ἄλλοις μιγῶσιν ἐν συνουσίᾳ.

302. Οὐδ' ἄρα πώ σφιν.] Οὐδέπω δὲ αὐτοῖς. Ἐπεκραίαινε.] Ἐπετέλει.

303. Τοῖσι δέ.] Τοῖς δέ. Πρὸς τούτους. Δαρδανίδης.] Δαρδάνου ἀπόγονος, Πρίαμος.

NOTÆ.

293. Ἀσπαίροντας) Vid. ad β'. v. 148.

297. Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν) Vid. ad β'. v. 271. & infrà, ad v. 319.

VARIÆ LECTIONES.

291. Εἵως κε τέλος) γρ. εἵως καὶ τέλος, malè in nuperis nonnullis; κε Florentin. Eustath. & MS. Mori.

299. Ὑπὲρ ὅρκια) γρ. ὑπερόρκια. MS. Mori, ut ὑπέρμορα, β'. v. 155. Vid. Seberi Indic. Homer. v. Ὑπερόρκια.

301. Μιγεῖεν) γρ. δαμεῖεν, Eustath. fol. 316. lin. 19.

304. Κέκλυτέ μευ) γρ. κέκλυτ' ἐμεῖο, MS. Barocc. Oxon.

Ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Ἄψ, ἐπεὶ οὔπως τλήσομ' ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι
Μαρνάμενον φίλον υἱὸν ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
Ζεὺς μέν που τόγε οἶδε καὶ ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι,
Ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος πεπρωμένον ἐστίν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο ἰσόθεος φώς·
Ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός, κατὰ δ' ἡνία τεῖνεν ὀπίσσω·
Πὰρ δέ οἱ Ἀντήνωρ περικαλλέα βήσατο δίφρον·
Τὼ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο.
Ἕκτωρ δὲ Πριάμοιο πάϊς καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς
Χῶρον μὲν πρῶτον διεμέτρεον· αὐτὰρ ἔπειτα
Κλήρους ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες,
Ὁππότερος δὴ πρόσθεν ἀφείη χάλκεον ἔγχος.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε,
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,

" Equidem ego abeo ad Ilium ventosum
" Retrò; quia nullo modo sustinebo oculis videre
" Pugnantem dilectum filium cum bellicoso Menelao.
" Jupiter utrum hoc scit & immortales dii reliqui,
" Utri mortis finis fato-destinatus sit.
Dixit & in currum agnos posuit vir diis par:
Et ascendit ipse, ac lora traxit retrorsum;
Juxtaque eum Antenor perpulchrum ascendit currum.
Hi quidem iter revolventes ad Ilium redierunt.
Hector vero Priami filius & nobilis Ulysses
Locum quidem primùm dimensi sunt: deinde verò
Sortes in galeâ æreâ quasserunt ducturi,
Uter nempè prior emitteret æream hastam.
Populi interim supplicabant, diisque manus elevabant;
Sic & aliquis dicebat Achivorumque, Trojanorumque,
" Jupiter pater, qui inde ab Idâ imperas, gloriosissime, maxime,

ΣΧΟΛΙΑ.

305. Ἤτοι ἐγών.] Ἐγὼ μὲν οὖν. Ἢ μὴν ἐγώ. Εἶμι.] Ἄπειμι, ἀπέρχομαι. Προτὶ Ἴλιον.] Ἐπὶ τὴν Ἴλιον. Ἠνεμόεσσαν.] Ὑψηλὴν, καὶ ὑπὸ ἀνέμων καταπνεομένην.

306. Ἐπεὶ οὔπως.] Ἐπειδὴ οὐδαμῶς. Τλήσομαι.] Καρτερήσω, ὑπομενῶ. Ὁρᾶσθαι.] Ὁρᾶν. Παθητικὸν, ἀντὶ ἐνεργητικοῦ.

307. Μαρνάμενον.] Μαχόμενον.

308. Τόγε οἶδε.] Τοῦτο ἐπίσταται.

309. Ὁπποτέρῳ θανάτοιο τέλος.] Ὁποίῳ αὐτῶν τὸ θανάτου τέλος. Πεπρωμένον ἐστί.] Ἀντὶ τοῦ, πέπρωται, εἵμαρται.

310. Ἦ ῥα.] Ἔφη, εἶπε. Θέτο.] Κατέθετο. Ἰσόθεος φώς.] Θεοῖς ἴσος ἀνήρ.

311. Ἂν δ' ἄρ' ἔβαιν' αὐτός.] Ἀνέβαινε δὲ καὶ αὐτός.

313. Τὼ μέν.] Οὗτοι μέν. Ἄψορροι.] Εἰς τοὐπίσω ὁρμήσαντες. Ἀπονέοντο.] Ἀπηλλάσσοντο, ἀπηλλάσσοντο, ἀνεχώρουν. Διατί χωρίζεται ὁ Πρίαμος; Καὶ οἱ μὲν φασὶν, ὅτι ἵνα ἀφ' ὕψους κρεῖσσον θεωρήσῃ ἀπὸ τῆς πόλεως τὴν μονομαχίαν. Οἱ δὲ, ἵνα φυλάξῃ τὰ τείχη. Ἄλλοι δὲ τὴν Ὁμηρικὴν λύσιν παρέχονται τὸ, Οὔπω τλήσομαι ἐν ὀφθαλμοῖσιν ὁρᾶσθαι· Ὅπερ ἄμεινον.

314. Πριάμοιο παῖς.] Τοῦ Πριάμου παῖς. Πορφύριος δὲ ἐν τοῖς παραλελειμμένοις φησὶν, ὅτι τὸν Ἕκτορα Ἀπόλλωνός φασι ἱὸν, παραδίδωσιν Ἴβυκος, Ἀλέξανδρος, Εὐφορίων, καὶ Λυκόφρων.

315. Χῶρον.] Τὸν τόπον τῆς μονομαχίας. Ἀναγκαίως δὲ διεμέτρουν πᾶν τὸ χωρίον, ἐν ᾧ ἔμελλον μονομαχήσειν, ὥστε μὴ μόνον τῇ διὰ τῶν ὅπλων ἐπιτηδειότητι νικῆσαι, ἀλλὰ καὶ τῷ ἀπολιπόντα τὸ ἀποδεδειγμένον χωρίον. Ὅπερ λέγεται καὶ ἐπὶ τῶν ἀθλητῶν. Ἄλλοι δέ φασιν, ὅτι, ἵνα μὴ πρὸς τὰ ἑαυτῶν τείχη χωρισθῶσιν· ἀλλ' ἵνα, ὥσπερ ἐν εἱρκτῇ, τῇ περιγραφῇ μένωσιν. Αὐτὰρ ἔπειτα κλήρους.] Μετὰ δὲ ταῦτα δόντες καὶ κλήρους ἐποιήσαντο περὶ τῆς ἀφέσεως τοῦ δόρατος, ὥστε μὴ θόρυβον ἐμπεσεῖν, τοῦ ἑτέρου φθάσαντος διὰ τὴν πρώτης βολῆς ἀνελεῖν τὸν πολέμιον.

316. Ἐν κυνέῃ.] Ἐν τῇ περικεφαλαίᾳ. Χαλκήρεϊ.] Χαλκῷ ἡρμοσμένῃ, χαλκῇ. Πάλλον.] Ἐκίνουν, ἔσειον. Ἑλόντες.] Καταληψόμενοι.

317. Ὁππότερος δὴ πρόσθεν.] Ὅστις δὴ πρῶτος.

318. Ἠρήσαντο.] Ηὔξαντο. Ἀνέσχον.] Ἀνέτειναν.

320. Ζεῦ πάτερ Ἴδηθεν.] Ὦ Ζεῦ, ὁ τῆς Ἴδης βασιλεύς. Τιμᾶται γὰρ ἐν τῷ ἀκρωτηρίῳ τῆς Ἴδης Ζεύς, &c.

NOTÆ.

310. Ἦ ῥα, καὶ ἐς δίφρον ἄρνας θέτο) Τὸ δίφρον *Ultimam* producit, in *Cæsurâ*, ante Literam Ἀναδιπλώσεως capacem, & ob sequentem *Acutum*.

313. Ἀπονέοντο) Vid. ad β'. v. 113.

319. Ὧδε δέ τις εἴπεσκε) Vid. suprà, ad v. 297.

VARIÆ LECTIONES.

305. Ἤτοι ἐγὼν εἶμι προτὶ Ἴλιον) γρ. ἤτοι ἐγὼ μὲν εἶμι ποτὶ Ἴλιον, MS. *Mori*.

306. Οὔπως) γρ. οὔπω, *Eustath.* & *Florentin.*

318. Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ) γρ. λαοὶ δ' ἠρήσαντο θεοῖς, ἰδὲ MS. *Barocc.* Oxon. & MS. CCC. *Cantab.* *Eustath.* fol. 318. lin. 6.

Ὁππό-

Ὁππότερος τάδε ἔργα μετ' ἀμφοτέροισιν ἔθηκε,
Τὸν δὸς ἀποφθίμενον δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω,
Ἡμῖν δ' αὖ φιλότητα καὶ ὅρκια πιστὰ γενέσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἂψ ὁρόων· Πάριος δὲ θοῶς ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.
Οἱ μὲν ἔπειθ' ἵζοντο κατὰ στίχας, ἧχι ἑκάστῳ
Ἵπποι ἀερσίποδες, καὶ ποικίλα τεύχε' ἔκειτο.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο τεύχεα καλὰ
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν
Οἷο κασιγνήτοιο Λυκάονος· ἥρμοσε δ' αὐτῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,

" Uter horum factorum inter utrosque author fuit,
" Hunc da interemptum descendere in domum Orci;
" Nobis verò rursus amicitiam & fœdera rata fieri.
Sic quidem dixerunt: concutiebat verò ingens, expedite-pugnā-ciens Hector,
Retro aspiciens: Paridis autem citò sors exiit.
Illi deinde consederunt secundùm ordines, ubi unicuique
Equi veloces, & varia arma jacebant.
Hic verò circa humeros induit arma pulchra
Nobilis Alexander, Helenæ maritus pulchras-comas-habentis.
Ocreas quidem primum circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptè junctas:
Tum posteà thoracem circa pectora induebat
Sui fratris Lycaonis; quadravit etenim ipsi:
Porro circa humeros suspendit ensem argenteis-clavis-distinctum,
Æreum; at postea scutum magnumque solidumque:
Capiti verò forti galeam affabre-factam imposuit,

ΣΧΟΛΙΑ.

βωμὸς αὐτῷ ἐστιν, ὡς καὶ αὐτὸς ὁ Ποιητὴς φησι, Γάργαρον, ἔνθα δέ οἱ τέμενος, βωμός τε θυήεις.

321. Τάδε ἔργα.] Ταῦτα τὰ ἔργα τοῦ πολέμου. Ἔθηκεν.] Ἐποίησε.

322. Τὸν δός.] Τοῦτον παράσχου. Ἀποφθίμενον.] Ἀναιρεθέντα, φθαρέντα. Δῦναι.] Καταδῦναι, κατελθεῖν. Δόμον Ἄϊδος εἴσω.] Περιφραστικῶς, ἔσω τοῦ ᾅδου.

323. Φιλότητα.] Φιλίαν.

324. Κορυθαίολος.] Ἤτοι, ποικίλος τῷ ὁπλισμῷ ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Ἤ, εὐκίνητος, ἀπὸ τοῦ παρεπομένου αἰόλλειν γὰρ τὸ κινεῖν.

325. Ἂψ ὁρόων.] Εἰς τοὐπίσω βλέπων, ἵνα μὴ αὐτὸ πανουργίας δόξῃ. Πάριος.] Ἴωνες οὕτως· ἡμεῖς δὲ, Πάριδος. Πάρις δὲ Ἀλέξανδρος ἐκλήθη, παρὰ τὸ ἐκπεμφθῆναι αὐτὸν ἐν τῇ Ἴδῃ εὐθὺς τεχθέντα καὶ αὐξηθῆναι, καὶ παρελθεῖν τὸν μόρον· οὕτως κατὰ γαστρὸς αὐτὸν ἔχουσα ἡ Ἑκάβη, ἐνόμισεν κατ' ὄναρ καιόμενον δαλὸν τίκτειν, ὅστις κατέφλεξε πᾶσάν τε τὴν πόλιν, καὶ τὴν ἐν τῇ Ἴδῃ ὕλην ἅπασαν. Τοῦτο δὲ τὸ ἐνύπνιον ἀκούσαντες οἱ μάντεις, καὶ οἱ περὶ τὰς ὀνείρους δεινοὶ, εἶπον, τὸ τεχθὲν παιδίον εὐθέως, μικρὸν ὂν, ῥιφῆναι ἔξω [illegible]. Τεχθέντα δὲ τὸν Ἀλέξανδρον, ἐξέθηκαν ἐν τῇ Ἴδῃ. Ὃν ποιμὴν εὑρηκὼς, ὅπου ἀνεθρέψατο, ἀναλόγως [illegible] ἀνέθρεψε. Θοῶς.] Ταχέως. Ἐκ κλῆρος ὄρουσεν.] Ἐξεπήδησεν ὁ κλῆρος.

326. Ἵζοντο.] Ἐκαθίζοντο. Κατὰ στίχας.] Κατὰ τὰς τάξεις. Ἧχι.] Ἔνθα, ὅπου.

327. Ἀερσίποδες.] Αἴροντες εἰς ὕψος τοὺς πόδας, κουφίζοντες τοὺς πόδας, ταχεῖς. Ζωγραφικῶς καὶ ἐκπεπόνηκε τοῦτο. Ταύτῃ γὰρ οἱ καλούμενοι τρέχειν ἵπποι. Καὶ ἔστιν ἰσάμμα.

328. Ἀμφ' ὤμοισιν ἐδύσατο.] Ἀμφιεδύσατο, ἐνεδύσατο τοῖς ὤμοις.

330. Περὶ κνήμῃσι.] Περὶ τὰς κνήμας. Ἔθηκε.] Περιέθηκε, περιέβαλεν.

331. Ἀργυρέοισιν.] Ἀργυροῖς, καλοῖς. Ἐπισφυρίοις.] Τοῖς τῶν σφυρῶν καλύμμασι. Ἄλλως. Ταῖς τῶν σφυρῶν πόρπαις. Ἀραρυίας.] Ἡρμοσμένας.

332. Ἔδυνεν.] Ἐνεδύσατο.

333. Οἷο κασιγνήτοιο.] Τοῦ ἰδίου ἀδελφοῦ. Ἥρμοσεν.] Ἀρέσει, ἢ ἥρμοσε, καὶ συνέπεσεν οὕτως, ὥστε μὴ ἐμποδίζειν.

334. Βάλετο.] Ἐβάλετο· ἐπεὶ ἢ τὰς ἀσπίδας διὰ πλαμώνων ἐφόρουν, ὡς ἢ τὰ ξίφη.

335. Σάκος.] Τὴν ἀσπίδα. Εἴρηται δὲ σάκος, ἀσπὶς, παρὰ πρώτοις Σάκαις εὑρηθεῖσα. Σάκαι δὲ, ἔθνος Θρᾴκης. Στιβαρόν.] Ἰσχυρόν.

336. Κρατὶ δ' ἐπί.] Ἐπὶ δὲ τῆς κεφαλῆς. Εὔτυκτον.] Καλῶς κατεσκευασμένον. Ἔθηκεν.] Ἐπέθηκεν.

NOTÆ.

321. Ὁππότερος) De duplicato π. vid. ad ά. v. 83.

329. Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις) Ultima τοῦ Ἀλέξανδρος producitur, in Cæsurâ, vi Finalis, ante Incisum & Asperum, ut ή. v. 355. & alias. Vid. ad π. 718.

VARIÆ LECTIONES.

327. Τεύχε' ἔκειτο) γρ. τεύχεα κεῖτο. MS. Barocc. Oxon.

336. Εὔτυκτον) γρ. εὔτυκτον.)

Ἵππου-

Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ὅ οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
Ὣς δ' αὔτως Μενέλαος ἀρήϊος ἔντε' ἔδυνεν.
Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσσον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἐστιχόωντο,
Δεινὸν δερκόμενοι· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους, καὶ εὐκνήμιδας Ἀχαιούς.
Καί ῥ' ἐγγὺς στήτην, διαμετρητῷ ἐνὶ χώρῳ,
Σείοντ' ἐγχείας, ἀλλήλοισιν κοτέοντε.
Πρόσθε δ' Ἀλέξανδρος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀτρεΐδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκόν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὄρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διῒ πατρί,
Ζεῦ ἄνα, δὸς τίσασθαι, ὅ με πρότερος κάκ' ἔοργε,

Setis equinis comantem: terribilitèr verò crista desuper nutabat:
Sumpsit etiam robustam hastam, quæ ipsius manibus quadrabat.
Eodem utique modo Menelaus Mavortius arma induebat.
Illi postquam ex utrâque acie armati sunt,
In medium Trojanorum & Achivorum processerunt,
Atrociter intuentes: stupor autem occupabat aspicientes
Tum Trojanos equorum-domitores, tum bene-ocreatos Achivos.
Et propiùs steterunt dimenso in loco,
Quassantes hastas, sibi invicem irati.
Prior igitur Alexander emisit longam hastam,
Et ferit Atridæ scutum undique æquale,
Neque perrupit æs, reflexa est enim ei cuspis
In robusto scuto. At secundus impetum fecit ferro
Atrides Menelaus, precatus Jovem patrem.
" Jupiter rex, da ulcisci, qui me prior injuriâ affecit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

337. Ἵππουριν.] Ἐξ ἱππείων τριχῶν τὸν λόφον ἔχουσαν. Λόφος.] Τὸ προνεῦον τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα, κόσμου καὶ καταπλήξεως χάριν, ἱππείαις θριξὶν αὐτοῦ σεσημειωμένοις. Καθύπερθεν.] Ἄνωθεν. Ἔνευεν.] Ἐσείετο.

338. Εἵλετο.] Ἔλαβεν. Ἄλκιμον.] Ἰσχυρόν. Ὅ οἱ.] Ὅπερ αὐτοῦ. Παλάμηφι.] Τῇ χειρί. Ἡ λέξις παράγωγος, Αἰολικῶς. Ἀρήρει.] Ἥρμοστο.

339. Ὣς δ' αὔτως.] Ὁμοίως, ὡσαύτως. Ἀρήϊος.] Πολεμικός. Ἔντεα.] Ὅπλα. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐντὸς περιέχειν καὶ σκέπειν τὸ σῶμα. Λέγεται δὲ καὶ τὰ πρὸς τὴν εὐωχίαν σκεύη, ὡς ἐκεῖ, Μνηστῆρες δὲ ἀπηκόσμεον ἔντεα δαιτός. Ἔδυνεν.] Ἐνεδύετο, ὡπλίζετο.

340. Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν.] Ἐπειδὴ δὲ οὗτοι. Ἑκάτερθεν ὁμίλου.] Ἐξ ἑκατέρου πλήθους. Θωρήχθησαν.] Καθωπλίσθησαν.

342. Δερκόμενοι.] Βλέποντες. Θάμβος ἔχεν.] Ἔκπληξις εἶχεν. Εἰσορόωντας.] Ὁρῶντας, βλέποντας.

344. Ἐγγύς.] Συστάδην, συσταδὸν οὐκ εἰς μακράν, ἀλλ' εἰς χεῖρας, καὶ ὁμόσε. Στήτην.] Ἔστησαν, δυϊκῶς. Διαμετρητῷ.] Ἐν τῷ διαμεμετρημένῳ εἰς τὴν μονομαχίαν χωρίῳ.

345. Σείοντε.] Κινοῦντες, δυϊκῶς. Ἐγχείας.] Τὰ δόρατα. Κοτέοντες.] Ὀργιζόμενοι.

346. Πρόσθε.] Νῦν, πρῶτος. Προΐει.] Προέπεμπε. Δολιχόσκιον.] Μέγα, μακρὰν σκιὰν ἀποτελοῦν, ἢ μακρὰν περιδινούμενον.

347. Πάντοσε ἴσην.] Πανταχόθεν ἴσην, κυκλοτερῆ· ὡς κατὰ τὰς γεωμέτρας κύκλου θεωροῦντος ἀρχὴ ἐξ εὐθείας.

348. Οὐδ' ἔρρηξεν.] Οὐδὲ διέκοψεν. Ἀνεγνάμφθη.] Ἀνεκάμφθη. Αἰχμή.] Ἡ ἐπιδορατίς.

349. Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ.] Ἐν τῇ ἰσχυρᾷ ἀσπίδι. Ὄρνυτο χαλκῷ.] Ὥρμα ἐπὶ τὸ ἀκοντίσαι.

350 Ἐπευξάμενος.] Εὐξάμενος.

351. Ἄνα.] Βασιλεῦ, ἀποκοπὴ τὸ πάθος, παρὰ τὸ ἄναξ. Δός.] Πάρασχε. Τίσασθαι.] Τιμωρήσασθαι. Ὅ με.] Ὅστις ἐμέ. Πρότερος κάκ' ἔοργε.] Πρῶτος κακὰ εἰργάσατο.

N O T Æ.

337. Ἵππουριν) Cum *Scholiis* confer illud *Theocritis* Idyll. ιϛ'. v. 81. ἱππείας δὲ κόρυς σκεπάεσσιν ἔθειραι.

347. Ἀσπίδα πάντοσε ἴσην) Δηλονότι, ἀπὸ τοῦ κέντρου εἰς τὴν περιφέρειαν· ὅθεν Εὐκλείδου ὁρισμὸς τοῦ κύκλου. Confer *Br. Schol.*

351. Ὅ με) Pro ὅς με, ut mox v. 354. ὅ κεν, pro ὅς κεν, vid. quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 525.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

343. Εὐκνήμιδας) γρ. ἐϋκνήμιδας.

345. Σείοντ') γρ. σεῖον τ'. *Ibid.* Κοτέοντε) γρ. κοτέοντες, *Br. Schol.* Verum l. κοτέοντε, ut σείοντε. Ita MS. *Mori*, & MS. CCC.

348. Χαλκόν) γρ. χαλκὸς, *Eustath.* fol. 321. lin. 1.

Ibid. Ἀνεγνάμφθη) γρ. ἀνεγνάφθη, *Etymolog.* M. v. Γνάμπτω.

349. Ἀσπίδι ἐν κρατερῇ) γρ. ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ, MS. *Mori*, MS. CCC. *Cantab.* & MS. *Barocc.* Oxon.

Δίον

Δῖον Ἀλέξανδρον, καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον,
Ὄφρα τις ἐῤῥίγησι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
Ξεινοδόκον κακὰ ῥέξαι, ὅ κεν φιλότητα παράσχῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄμβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Ἀτρείδης δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Πλῆξεν ἀνασχόμενος κόρυθος φάλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ
Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφὲν ἔκπεσε χειρός·
Ἀτρείδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν,

" scelestum Alexandrum, & meis sub manibus doma;
" Ut quisque horrescat etiam posterorum hominum,
" Hospitem injuriâ afficere, qui benignitatem exhibuerit:
Dixit & vibratam emisit longam hastam,
Et ferit Priamidæ scutum undique æquale.
Per scutum sanè penetravit lucidum rapida hasta
Et per thoracem affabrè-factum infixa est:
E regione igitur juxta ile discidit tunicam
Hasta: ille verò inclinatus est, & evitavit mortem nigram.
Atrides autem educto ense argenteis-clavis-distincto,
Percussit attollens galeæ conum: super eo verò
In triaque & quatuor frusta disruptus excidit manu.
Atrides igitur ejulavit, in latum cœlum suspiciens,

ΣΧΟΛΙΑ.

352. Καὶ ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δάμασσον.] Καὶ ὑπὸ τῶν ἐμῶν χειρῶν φονευθῆναι ποίησον.

353. Ἐῤῥίγησι.] Εὐλαβηθῇ, φοβηθῇ. Ὀψιγόνων.] Τῶν βραδέως καὶ μετὰ ταῦτα γεννωμένων ἀνθρώπων.

354. Ξεινοδόκον.] Ξενοδόχον. Κακὰ ῥέξαι.] Κακοπρᾶξαι. Ὅ κεν.] Ὅστις. Φιλότητα.] Φιλίαν, ξενίαν. Ἀπελθόντα γὰρ ὡς προεῖπον εἰς τὸ Ἄργος, Ἀλέξανδρον, ἐξενοδόχησεν ὁ Μενέλαος. Διὸ καὶ εὔχεται τῷ ξενίῳ Διῒ, παρ' αὐτοῦ αὐτὸν φονευθῆναι.

355. Ἀμπεπαλών.] Ἀνατείνας, ἀνασείσας.

356. Πριαμίδαο.] Πριάμου παιδὸς, Ἀλεξάνδρου.

357. Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε.] Διῆλθε μὲν διὰ τῆς ἀσπίδος. Φαεινῆς.] Λαμπρᾶς. Ὄμβριμον.] Ὄβριμον, βαρὺ, ἰσχυρόν.

358. Πολυδαιδάλου.] Πολυκατασκευάστου, ποικίλου.

359. Ἀντικρύ.] Ἐξ ἐναντίας. Διαφέρει δὲ τὸ ἀντικρὺ τοῦ ἄντικρυς παροξυτόνου· τὸ μὲν γὰρ ἀντικρὺ δηλοῖ τὸ ἐξ ἐναντίας· τὸ δὲ ἄντικρυς, τὸ φανερῶς. Παραὶ λαπάρην.] Παρὰ τὴν λαγόνα. Διάμησε.] Διέκοψε, διέτεμε. Χιτῶνα.] Τὸν θώρακα.

360. Ὁ δ' ἐκλίνθη.] Ὁ δὲ ἀνέκλινε τὸ πλευρόν. Καὶ ἀλεύατο.] Ἐξέκλινεν, ἐφυλάξατο. Κῆρα.] Θάνατον.

361. Ἀργυρόηλον.] Ἀργυροῖς ἥλοις διαπεπαρμένον.

362. Ἀνασχόμενος.] Τὸ ξίφος ἀνασχὼν, ἀνατείνας. Κόρυθος φάλον.] Τὸ προμετωπίδιον, τὸ ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας. Ἔστι δὲ περικόσμημα. Γίγνονται γὰρ ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας λαμπρότητές τινες ἥλοις ἐνεργοῖς περικοσμημένοι. Φάλιον δὲ, τὸ λαμπρόν. Ἐντεῦθεν δὲ καὶ φαλακρὸς, ὁ ἔχων φάλιον καὶ λευκὸν τὸ κάρα. Ἔστι δὲ καὶ φαληριῶσα πέτρα, καὶ φαληριόωντα κύματα. Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ.] Περὶ αὐτὸν δέ.

363. Τριχθά τε καὶ τετραχθά.] Εἰς τρία καὶ τέσσαρα μέρη. Διατρυφέν.] Διακλασθέν. Ἔκπεσε.] Ἐξέπεσε.

364. Ὤιμωξεν.] Ἐστέναξεν.

NOTÆ.

357. Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε) Τὸ διά, præter morem, priorem producit, ex *necessitate*, ut videtur: Verùm Poeta, ut *Paridis* periculo territus, ipse metum etiam Lectoribus incuteret, quasi *Metri* oblitus, insperatò brevem producit; quos animi affectus artificio versûs exprimere & feliciter imitari, ex *Homero* didicit *Virgilius*. Ità celeritatem, rapidâ *Pedum* incitatione; tarditatem, laborem, aut difficultatem, *Spondæorum* morâ temperavit; ut sæpè suis in locis observamus. Vid. ad δ'. v. 135. ι. v. 302. λ'. v. 435. &c.

359. Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην) Ultima τοῦ ἀντικρὺ, licet videatur *Naturâ* brevis, hic certè producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante δ'. ἀντικρὺ etiam *Acuminatum*; potest tamen & ἄντικρυς legi; at hæc scriptio frequentior, imò perpetua, *Homero*. Vid. ad δ' v. 481. Παραὶ, pro παρὰ, sæpè Veteribus scriptum, ut v. 217. & hic etiam in MSS. *Mori* & CCC. quomodò ὑπαὶ, & ἀπαὶ, & ὑπείρ, ut *Iliad*. ψ'. 227. παρὰ tamen stare potuit, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante λ'. Vid. ad ζ. v. 62.

363. Τριχθά τε καὶ τετραχθὰ διατρυφέν) *Eustath.* fol. 321. lin. 53. Εἴποις ἂν ἐνδείξει θραυομένου ἀκούειν· τινὰ γὰρ ἦχον ἡ τῆς λέξεως ἐμφαίνει τραχύτης, ἐπιτηδείως οὕτω φρασθεῖσα τῷ Ποιητῇ, ὀνοματοποιίας τρόπῳ ... διὰ τραχυφωνίαν πλείονα.

VARIÆ LECTIONES.

357. Ὄμβριμον) al. ὄβριμον. MS. Barocc. *Oxon.*
359. Παραὶ) al. παρά. Vid. Not. in *Textum.*
363. Διατρυφὲν) al. διατρυφθὲν, MS. *Mori*; διατρυφὲν, MS. CCC.

365 Ζεῦ

Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος.
Ἦ τ' ἐφάμην τίσεσθ' Ἀλέξανδρον κακότητος·
Νῦν δέ μοι ἐν χείρεσσ' ἐάγη ξίφος· ἐκ δέ μοι ἔγχος
Ἠΐχθη παλάμηφιν ἐτώσιον, οὐδ' ἔβαλόν μιν.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας, κόρυθος λάβεν ἱπποδασείης,
Ἕλκε δ' ἐπιστρέψας μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Ἄγχε δέ μιν πολύκεστος ἱμὰς ἁπαλὴν ὑπὸ δειρήν,
Ὅς οἱ ὑπ' ἀνθερεῶνος ὀχεὺς τέτατο τρυφαλείης.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥ οἱ ῥῆξεν ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο·
Κεινὴ δὲ τρυφάλεια ἅμ' ἕσπετο χειρὶ παχείῃ.

" Jupiter pater, nullus te deorum perniciosior alius:
" Certè speraveram me ulturum Alexandrum de injuriâ:
" Nunc autem mihi in manibus fractus est ensis; mihique hasta
" Emissa est manibus irrita, neque sum assecutus ipsum.
Dixit, & irruens eum prehendit galeâ setis-equinis densâ,
Trahebatque conversus ad benè ocreatos Achivos:
Præfocabat autem ipsum acu-pictum ligamen teneram sub gulam,
Quod ipsi sub mento lorum adstringebatur galeæ.
Et fortè pertraxisset, & immensam tulisset gloriam,
Nisi citò sensisset Jovis filia Venus,
Quæ ipsi rupit lorum bovis vi occisi:
Inanis igitur galea simul sequebatur manum crassam.

ΣΧΟΛΙΑ.

365. Οὔτις σεῖο.] Οὐδείς σου. Ὀλοώτερος.] Ὀλεθριώτερος ἐμοὶ τοῦ Μενελάου δηλαδή. Ἐνόμισαν γάρ τινες, διὰ τούτου βλασφημεῖν τὸν Μενέλαον. Ῥητέον οὖν, ὅτι οὐ βλασφημεῖ ὁ ἥρως, ἀλλὰ νεμεσᾷ· ἀρχὴ γὰρ οἰκεία νεμέσεως, οὐδέ τι πάσχειν, ὅπερ οὐκ ἔδει· καὶ νεμεσᾷ δικαίως ἐπὶ τῷ παρ' ἀξίαν σωζομένῳ.

366. Ἦ τ' ἐφάμην.] Ἐλογισάμην γὰρ δή. Τίσεσθαι.] Τιμωρήσασθαι. Κακότητος.] Κακίας, ἀδικίας.

367. Ἐάγη.] Κατεάγη, συνετρίβη.

368. Ἠΐχθη.] Ἐξιδράμη, ἠΐχθη. Παλάμηφιν.] Ἐκ παλάμης, ἐκ τῆς χειρός. Ἐτώσιον.] Μάταιον, ἰτασίως. Οὐδ' ἔβαλόν μιν.] Οὐδὲ ἀπέκτεινα αὐτόν.

369. Ἦ.] Ἔφη, εἶπεν. Ἐπαΐξας.] Ἐπιδραμών, ἐφορμήσας. Κόρυθος.] Τῆς περικεφαλαίας. Διατί φησίν, ὁ Μενέλαος, συγκλασθέντος αὐτῷ τοῦ ξίφους, οὐκ ἀπεσπάσατο τὸ τοῦ Ἀλεξάνδρου; Ῥητέον οὖν, ὅτι ἢ ἔκφρων ἐγένετο τῷ κινδύνῳ, τὸν λογισμὸν ἐκκλαπείς, ἢ πάντως οὐκ ἐπῆλθεν, αὔξων τὸ κατόρθωμα. Ἡ δὲ οἰκονομίαν ὁ Ποιητὴς ἐποιήσατο δι' Ἀφροδίτης τοῦ Πάριδος. Ἐλέλυτο γὰρ ἂν τὰ τῆς ὑποσχέσεως τῷ ἐκείνου θανάτῳ. Λάβεν.] Ἔλαβεν, ἐκράτησεν.

370. Μετ' Ἀχαιούς.] Ἐπὶ τοὺς Ἕλληνας.

371. Ἄγχε.] Ἦγχεν, ἔπνιγε. Πολύκεστος.] Πολυκέντητος, πολύῤῥαφος, ποικίλος. Ἐντεῦθεν καὶ ὁ τῆς Ἀφροδίτης ἱμάς, ὠνομάσθη κεστός. Ἱμάς.] Λῶρος. Ἁπαλήν.] Τρυφεράν. Αἰνίττεται δὲ διὰ τῆς λέξεως τὸ ἀσθενὲς τοῦ Ἀλεξάνδρου. Ὑπὸ δειρήν.] Ὑπὸ τὸν τράχηλον.

372. Ὅς οἱ.] Ὅστις αὐτῷ. Ὑπ' ἀνθερεῶνος.] Ἀνθερεών, ὁ ὑπὸ τὸ γένειον τόπος. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἐκεῖ πρῶτον ἐξανθεῖν τὸ γένειον. Ὀχεύς.] Ὁ συνέχων καὶ συσφίγγων τὴν περικεφαλαίαν ἱμάς. Τέτατο.] Ὑπετέτατο, ἐσφίγγετο. Τρυφαλείης.] Τῆς περικεφαλαίας. τρεῖς φάλους ἐχούσης.

373. Καί νύ κεν.] Παρ' ὀλίγον. Εἴρυσσέν τε.] Εἵλκυσεν ἄν. Καὶ ἄσπετον.] Καὶ πολύ. Ἤρατο.] Ἀπηνέγκατο, ἐκτήσατο. Κῦδος.] Δόξαν.

374. Εἰ μὴ ἄρ.] Εἰ μὴ δή. Ὀξὺ νόησεν.] Ὀξέως καὶ ταχέως ἐθεάσατο. Ἰστέον δέ, ὅτι, κατὰ μὲν Ἡσίοδον, ἡ Ἀφροδίτη λέγεται ἐκ τοῦ Οὐρανοῦ τῶν αἰδοίων, καὶ τῆς θαλάσσης· κατὰ δὲ Ὅμηρον, ἐκ Διώνης καὶ Διός.

375. Ἥ οἱ.] Ἥτις αὐτῷ. Ἔῤῥηξεν.] Διέῤῥηξεν, ἔκοψεν. Ἶφι κταμένοιο.] Ἰσχυρῶς καὶ μετὰ βίας ἀναιρεθέντος, τουτέστι, σφαγέντος· τὸ γὰρ τῶν θνησιμαίων ζώων δέρμα ἀσθενές ἐστιν, ὡς ἂν προδιεφθαρμένον ὑπὸ τῆς νόσου.

376. Κεινή.] Κενή, Ἰακῶς· Δίχα τῆς Ἀλεξάνδρου κεφαλῆς. Ἕσπετο.] Ἠκολούθει. Παχείῃ.] Ἰσχυρᾷ.

NOTÆ.

372. Ὅς οἱ) Τὸ ὃς producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, Literæque Finalis, & *Asperi* sequentis.

375. Ἱμάντα βοὸς ἶφι κταμένοιο) *Ultima* τοῦ βοὸς producitur item, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui & *Finalis*, etiam ante *Circumflexum*; ut τοῦ ἶφι, in *Cæsurâ*, & per *Positionem*. *Pierius*. Hieroglyphic. l. x. fol 77. Referunt Venatores & Caupones, Animalia, quæ ictu uno procubuerint, uno, ut ità dicam, spiritu suffocata, solidiora minusque putrefactioni obnoxia. Quare *Homerus*, rerum omnium Doctrinâ insignis, sive Coria, sive Lora, commendet, Bovis ea esse dicit, ἶφι κταμένοιο, ictu quippe valido mactati. Confer *Br. Schol.* & *Eustath.* fol. 323. lin. 4.

VARIÆ LECTIONES.

366. Τίσεσθ') γρ. τίσασθ', *Eustath.* ter, aut quater, *Br. Schol. Florentin.* & MSS. *Mori*, item CCC. & Barocc. *Oxon.*

367. Χείρεσσ' ἐάγη) γρ. Χείρεσσιν ἄγη, MS. *Mori*, & MS. Barocc. *Oxon.* & MS. CCC.

368. Παλάμηφιν) γρ. παλάμηθεν.

Τὴν

Τὴν μὲν ἔπειθ' ἥρως μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς
Ῥίψ' ἐπιδινήσας, κόμισαν δ' ἐρίηρες ἑταῖροι.
Αὐτὰρ ὁ ἂψ ἐπόρουσε κατακτάμεναι μενεαίνων
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· τὸν δ' ἐξήρπαξ' Ἀφροδίτη
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Κὰδ δ' εἷσ' ἐν θαλάμῳ εὐώδεϊ, κηώεντι.
Αὐτὴ δ' αὖθ' Ἑλένην καλέουσ' ἴε· τὴν δ' ἐκίχανε
Πύργῳ ἐφ' ὑψηλῷ· περὶ δὲ Τρῳαὶ ἅλις ἦσαν·
Χειρὶ δὲ νεκταρέου ἑανοῦ ἐτίναξε λαβοῦσα·
Γρηῒ δέ μιν εἰκυῖα παλαιγενέϊ προσέειπεν
Εἰροκόμῳ, ἥ οἱ Λακεδαίμονι ναιεταώσῃ
Ἤσκειν εἴρια καλὰ, μάλιστα δέ μιν φιλέεσκε·
Τῇ μιν ἐεισαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη,
Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρός σε καλεῖ οἶκόνδε νέεσθαι.
Κεῖνος ὅγ' ἐν θαλάμῳ καὶ δινωτοῖσι λέχεσσι,
Κάλλεΐ τε στίλβων καὶ εἵμασιν· οὐδέ κε φαίης
Ἀνδρὶ μαχεσσάμενον τόνγ' ἐλθεῖν, ἀλλὰ χορόνδε

Hanc tum heros ad bene ocreatos Achivos
Projecit contorquens, sustuleruntque amabiles socii.
Ille verò iterum irruit interficere cupiens
Hastâ æreâ: ast hunc eripuit Venus
Facile valdè, utpote dea: cooperuitque caligine multâ,
Collocavit etiam in thalamo suaveolenti, fragrante suffimentis.
Ipsaque Helenam vocatura abiit: hanc autem invenit
Turri in altâ; circumque Troades abunde erant:
Manu verò odorâ veste concussit prehensam:
Anui autem similis facta grandævæ allocuta est
Lanas carpenti, quæ ipsi Lacedæmone habitanti
Concinnabat lanas pulchras, maximéque ipsam diligebat.
Huic se cùm assimilaverat allocuta est Diva Venus,
" Huc veni: Alexander te vocat domum redire.
" Ille ipse in thalamo & tornatis lectis,
" Tum pulchritudine splendens, tum vestibus: neque dixeris
" Cum viro congressum-armis illum rediisse, sed ad choream

ΣΧΟΛΙΑ.

378. Ῥίψεν.] Ἔρριψεν. Ἐπιδινήσας.] Δινήσας, ἐπιστρέψας. Κόμισσαν.] Ἦραν, ἐβάστασαν. Ἐρίηρες.] Εὐάρμοστοι, σπουδαῖοι, ὁμόψυχοι.

379. Ἂψ ἐπόρουσεν.] Ἐκ δευτέρου ἐφώρμησεν. Κατακτάμεναι.] Ἀποκτεῖναι. Μενεαίνων.] Προθυμούμενος.

380. Ἐξήρπαξεν.] Ἀφανῆ ἐποίησεν.

381. Ῥεῖα.] Ῥᾳδίως, εὐκόλως. Ὥστε θεός.] Ὡς θεός. Ἠέρι.] Ἀορασίᾳ, σκοτίᾳ.

382. Κὰδ δ' εἷσε.] Ἐκάθισε δέ. Εὐώδεϊ.] Εὐόδμῳ. Κηώεντι.] Τεθυμιασμένῳ· ἢ, παρὰ τὸ κεῖν, τουτέστι, κοιμᾶσθαι, εὐτρεπισμένῳ.

383. Καλέουσα.] Ἀντὶ τοῦ, καλέσουσα, ἄξουσα. Ἴε.] Παρεγένετο, ἐπορεύετο. Κίχανεν.] Κατέλαβεν, εὗρε.

384. Πύργῳ.] Ἐπὶ τοῦ τείχους. Περὶ δέ.] Περὶ αὐτὴν δέ. Τρῳαί.] Τρωϊκαὶ γυναῖκες, Τρῳάδες. Ἅλις.] Ὁμοῦ, πολλαί.

385. Νεκταρέου.] Εὐόσμου, θείου. Ἑανοῦ.] Λεπτοῦ ἱματίου· παρὰ τὸ ἐννύω. Ἐτίναξεν.] Ἔσεισεν, ἔσπασε.

386. Γρηΐ.] Γραΐδι. Μίν.] Αὐτήν. Εἰκυῖα.] Ὁμοιωθεῖσα. Παλαιγενέϊ.] Πολλῷ χρόνῳ γεγενημένῃ, πρεσβυτίδι.

387. Εἰροκόμῳ.] Ἐρίων ἐπιμεληθείσῃ, ἐριουργῷ· εἶρια γὰρ, τὰ ἔρια. Ἥ οἱ.] Ἥ τις αὐτῇ. Ναιεταώσῃ.] Κατοικούσῃ.

388. Ἤσκειν.] Εἰργάζετο. Καλά.] Ἀντὶ τοῦ, καλῶς. Φιλέεσκεν.] Ἐξαιρέτως δὲ αὐτὴν ἐφίλει.

389. Τῇ μιν.] Ταύτῃ δὴ τῇ γραΐδι. Ἐεισαμένη.] Ὡμοιωθεῖσα.

390. Δεῦρ' ἴθι.] Δεῦρο ἐπιθι. Οἶκόνδε.] Εἰς τὸν οἶκον.

391. Κεῖνος.] Ἐκεῖνος. Δινωτοῖσιν.] Ἤτοι, πεποικιλμένοις· ἢ, κατὰ συνεφλιὰν, τετορνευμένοις.

292. Κάλλεϊ.] Κάλλει. Στίλβων.] Λάμπων. Καὶ εἵμασι.] Καὶ τοῖς ἱματίοις. Οὐ δέ κε φαίης.] Οὐδ' ἂν εἴποις.

393. Μαχεσσάμενον.] Μαχεσθέντα. Χορόνδε ἔρχεσθαι.] Ἐς χορὸν ἀπιέναι.

NOTÆ.

381. Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεός· ἐκάλυψε) *Ultima* τοῦ θεὸς producitur, ut prius, & ante Punctum.

386. Γρηῒ δέ μιν εἰκυῖα) Τὸ μὶν producitur, in *Cæsurâ*, & vi *Finalis*.

390. Δεῦρ' ἴθ'· Ἀλέξανδρος) Quum *H. Stephani* Editio haberet ἴτ', alii ferè omnes tanti Viri auctoritate decepti, errorem propagârunt. Nos ex *Florentinâ*, MSS. CCC. & *Oxon.* & incorruptis Veteribus, ἴθ' restituimus.

VARIÆ LECTIONES.

387. Ναιεταώσῃ) γρ. ναιετάωσα, MS. *Barocc.* Oxon.

388. Ἤσκειν) γρ. ἤσκει, MS. *Mori.*

391. Δινωτοῖς λεχέεσσι) γρ. δινωτοῖσι λέχεσσι.

493. Ἐλθεῖν) γρ. ἐλθέμ'.

Ἔρχεσθ', ἠὲ χοροῖο νέον λήγοντα καθίζειν.
Ὣς φάτο· τῇ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε θεᾶς περικαλλέα δειρὴν,
Στήθεά θ' ἱμερόεντα, καὶ ὄμματα μαρμαίροντα,
Θάμβησέν τ' ἄρ' ἔπειτα, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε·
Δαιμονίη, τί με ταῦτα λιλαίεαι ἠπεροπεύειν;
Ἦ πῄ με προτέρω πολίων εὖ ναιομενάων
Ἄξεις, ἢ Φρυγίης, ἢ Μῃονίης ἐρατεινῆς;
Εἴ τίς τοι καὶ κεῖθι φίλος μερόπων ἀνθρώπων.
Οὕνεκα δὴ νῦν δῖον Ἀλέξανδρον Μενέλαος
Νικήσας ἐθέλει στυγερὴν ἐμὲ οἴκαδ' ἄγεσθαι,
Τοὔνεκα δὴ νῦν δεῦρο δολοφρονέουσα παρέστης;
Ἧσο παρ' αὐτὸν ἰοῦσα· θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθους·
Μηδέ τι σοῖσι πόδεσσιν ὑποστρέψειας Ὄλυμπον,
Ἀλλ' αἰεὶ περὶ κεῖνον ὀΐζυε, καί ἑ φύλασσε,
Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον ποιήσεται, ἢ ὅγε δούλην.
Κεῖσε δ' ἐγὼν οὐκ εἶμι, νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
Κείνου πορσυνέουσα λέχος· Τρῳαὶ δέ μ' ὀπίσσω
Πᾶσαι μωμήσονται· ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ.

"Iturum, vel à choreâ modò cessantem sedere.
Sic dixit: huic utique animum in pectoribus commovit:
Veruntamen ut vidit deæ perpulchrum collum,
Pectoráque desiderabilia, & oculos vibranti splendore coruscantes,
Expavit inde, verbaque fecit, dixitque,
"Improba, quid me his cupis decipere?
"An in aliquam me interius urbium bene habitatarum
"Abduces, vel Phrygiæ, vel Mæoniæ amabilis?
"Si quis tibi & illic amicus articulatè loquentium hominum.
"An quia nunc nobili Alexandro Menelaus
"Victo vult odiosam me domum abducere,
"Ideo jam nunc huc dolos struens advenisti?
"Sede apud ipsum profecta; deorum vero abrenuncia vias:
"Neque unquam tuis pedibus revertaris in Cœlum,
"Sed semper juxta illum ærumnas perfer, & ipsum serva,
"Donec te vel uxorem fecerit, vel saltem ancillam.
"Illuc autem ego non ibo, reprehensu dignum enim esset,
"Illius ornatura lectum: enimvero Troades me posthac
"Omnes vituperabunt: sustineo verò dolores immensos animo.

ΣΧΟΛΙΑ.

394. Ἠὲ χοροῖο.] Ἢ χοροῦ. Νέον.] Νεωστί. Λήγοντα.] Πεπαυμένον.

395. Τῇ δ' ἄρα.] Ταύτης δέ. Θυμόν.] Τὴν ψυχήν. Ὄρινε.] Διετάραξε· τουτέστιν, εἰς ἔρωτα αὐτὴν ἤγαγε. Τὸ ὀ μικρόν, διὰ τὸ μέτρον.

396. Καί ῥ' ὡς οὖν ἐνόησε.] Καὶ δὴ ὡς ἐθεάσατο. Περικαλλέα.] Τὸν πάνυ καλόν. Δειρήν.] Τράχηλον.

397. Ἱμερόεντα.] Ἐπιθυμητά, ἐράσμια. Μαρμαίροντα.] Λάμποντα.

399. Δαιμονίη.] Μακαρία. Ταῦτα.] Ἐπιρρηματικῶς, ἀντὶ τοῦ, τοσοῦτον. Λιλαίεαι.] Ἐπιθυμεῖς. Ἠπεροπεύειν.] Ἀπατᾶν.

400. Ἦ πῄ με.] Ἢ πάλιν πού ποτέ με. Προτέρω.] Πορρωτέρω, ἐσωτέρω. Εὐναιομενάων.] Καλῶς οἰκουμένων.

401. Ἄξεις.] Ἀπάξεις. Μῃονίης.] Λυδίας. Μῄονες γὰρ ἐκ Μαίονος ἐκαλοῦντο οἱ Λυδοὶ τὸ παλαιόν.

402. Καὶ κεῖθι.] Κἀκεῖ.

404. Στυγερήν.] Μισητήν. Ἄγεσθαι.] Ἀπαγαγεῖν.

405. Δολοφρονέουσα.] Δόλια φρονοῦσα.

406. Ἧσο.] Κάθησο. Παρ' αὐτόν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐγγὺς αὐτοῦ. Ἰοῦσα.] Πορευθεῖσα. Θεῶν δ' ἀπόεικε κελεύθους.] Ἀπάρνησαι δὲ καὶ ἐπιλάθου δι' αὐτὸν τὴν σὴν διαγωγὴν μετὰ τῶν θεῶν. Κελεύθους.] Τὰς ὁδούς.

407. Μηδέ τι σοῖσι πόδεσσι.] Καὶ μηκέτι ποσὶ σοῖς ὑποστρέφοις εἰς τὸν Ὄλυμπον.

408. Περὶ κεῖνον.] Περὶ ἐκεῖνον τὸν Ἀλέξανδρον. Ὀΐζυε.] Κακοπάθει, ταλαιπώρει. Καί ἑ φύλασσε.] Καὶ φύλασσε αὐτόν.

409. Εἰσόκεν.] Ἕως ἄν.

410. Κεῖσε δέ.] Εἰς ἐκεῖνον δὲ τὸν τόπον, ὅπου ἐκεῖνός ἐστιν, οὐκ ἄπειμι. Ἀντὶ τοῦ, ἐκεῖσε· τὸ δὲ πάθος ἀφαίρεσις. Οὐκ εἶμι.] Οὐ παραγίγνομαι. Νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.] Μέμψεως γάρ μοι τοῦτο ἄξιον γενήσεται.

411. Πορσυνέουσα.] Ἐπιμελήσουσα, παρασκευάσουσα. Ὀπίσσω.] Εἰς τὸν μετὰ ταῦτα χρόνον.

412. Πᾶσαι.] Ὅλαι. Μωμήσονται.] Ψέξουσι, μέμψονται. Ἄχεα.] Λῦπαι. Ἄκριτα.] Ἀδιαχώριστα, πολλά.

VARIÆ LECTIONES.

400. Προτέρω) γρ. πρωτέρω. Ibid. Εὖ ναιομενάων) γρ. εὐναιομενάων. Florentin. & MS. Mori. & MS. CCC.

402. Καὶ κεῖθι) γρ. κἀκεῖθι. Br. Schol.

407. Μηδέ τι) γρ. μηδ' ἔτι, H. Steph.

408. Περὶ κεῖνον) γρ. παρὰ κεῖνον, ut v. 46.

409. Εἰσόκε σ' ἢ ἄλοχον) γρ. εἰσόκεν ἢ σ' ἄλοχον.

411. Πορσυνέουσα) γρ. πορσανέουσα, Br. Schol. & MS. CCC.

Τὴν δὲ χολωσαμένη προσεφώνεε δῖ' Ἀφροδίτη,
Μή μ' ἔρεθε, σχετλίη· μὴ χωσαμένη σε μεθείω,
Τὼς δέ σ' ἀπεχθήρω, ὡς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησα·
Μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων μητίσομαι ἔχθεα λυγρὰ
Τρώων καὶ Δαναῶν· σὺ δέ κεν κακὸν οἶτον ὄληαι.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' Ἑλένη Διὸς ἐκγεγαυῖα.
Βῆ δὲ κατασχομένη ἑανῷ ἀργῆτι φαεινῷ,
Σιγῇ· πάσας δὲ Τρῳὰς λάθεν· ἦρχε δὲ δαίμων.
Αἱ δ' ὅτ' Ἀλεξάνδροιο δόμον περικαλλέ' ἵκοντο,
Ἀμφίπολοι μὲν ἔπειτα θοῶς ἐπὶ ἔργα τράποντο,
Ἡ δ' εἰς ὑψόροφον θάλαμον κίε δῖα γυναικῶν.
Τῇ δ' ἄρα δίφρον ἑλοῦσα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Ἀντί' Ἀλεξάνδροιο θεὰ κατέθηκε φέρουσα·
Ἔνθα κάθιζ' Ἑλένη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Ὄσσε πάλιν κλίνασα· πόσιν δ' ἠνίπαπε μύθῳ,
Ἤλυθες ἐκ πολέμου· ὡς ὤφελες αὐτόθ' ὀλέσθαι,
Ἀνδρὶ δαμεὶς κρατερῷ, ὃς ἐμὸς πρότερος πόσις ἦεν.
Ἦ μὲν δὴ πρίν γ' εὔχε' ἀρηϊφίλου Μενελάου,

Hanc irata allocuta est diva Venus,
" Ne me irrites, misera; ne irata te deseram,
" Tantum verò te odio habeam, quantùm jam mirificè amavi:
" In medioque utrorumque struam odia perniciosa
" Trojanorum & Danaorum: tu verò malo fato pereas.
Sic dixit: timuit verò Helena Jove prognata:
Et ivit cooperta velo candido splendido
Tacitè; omnesque Troadas latuit: præibat enim Dea.
Hæ verò ubi in Alexandri domum pulchram venerunt,
Ancillæ deinde velocitèr ad munera convertebantur,
Ipsa autem in altum thalamum ascendit nobilissima mulierum,
Huic sellam prehensam amans-risum Venus,
Ex adverso Alexandri dea deposuit ferens:
Ibi sedit Helena, filia Jovis Ægiochi,
Oculis aversis: virumque objurgavit hac oratione,
" Venisti ex bello: utinam illic periisses,
" A viro interfectus forti, qui meus prior maritus erat.
" Certè quidem antea gloriabaris bellicoso Menelao,

ΣΧΟΛΙΑ.

414. Μή μ' ἔρεθε.] Μή με ἐρέθιζε, παρόξυνε. Σχετλίη.] Σχετλιαστικοῦ καὶ μίσους ἀξία. Χωσαμένη.] Ὀργισθεῖσα. Μεθείω.] Ἀμελήσω, καταλείψω.

415. Τὼς δέ σε.] Οὕτως δέ σε. Ἀπεχθήρω.] Μισήσω. Ἔκπαγλα.] Ἐκπληκτικῶς, ἐξόχως.

416. Μητίσομαι.] Βουλεύσομαι, μηχανήσομαι. Ἔχθεα.] Ἔχθρας, μίση. Λυγρά.] Χαλεπά.

417. Κακὸν οἶτον.] Κακὸν θάνατον, μόρον. Ὄληαι.] Ἀπόλῃ.

419. Κατασχομένη.] Κατακαλυψαμένη. Ἑανῷ.] Λαμπρῷ ἱματίῳ. Ἀργῆτι.] Λαμπρῷ, λευκῷ. Φαεινῷ.] Στιλπνῷ.

420. Τρῳάς.] Τρωϊκὰς γυναῖκας, Τρῳάδας. Λάθεν.] Ἔλαθεν, ἀφαιρέσει τοῦ ε. Ἦρχε.] Προηγεῖτο.

422. Ἀμφίπολοι.] Θεραπαινίδες. Θοῶς.] Ταχέως. Τράποντο.] Ἐτράπησαν, ὥρμησαν. Ἐπὶ ἔργα.] Ἐπὶ τὴν ἐργασίαν· ἐπὶ τὸ ἔδος.

423. Ὑψόροφον.] Ὑψηλόν. Κίε.] Ἐπορεύετο.

424. Φιλομμειδής.] Ἡ φιλόγελως, καὶ ἱλαρά, καθ' Ὅμηρον· κατὰ δὲ Ἡσίοδον, * ὅτι Μηδέων ἐξεφαάνθη, ὅ ἐστι, τῶν αἰδοίων. * Idem δ'. v. 10.

425. Ἀντία.] Ἐξ ἐναντίας. Κατέθηκεν.] Ἔθηκε. Φέρουσα.] Ἐνεγκοῦσα· ἔλαβε δὲ ἐνεστῶτα, ἀντὶ παρεληλυθότος.

427. Ὄσσε.] Ὀφθαλμούς, δυϊκῶς. Πάλιν κλίνασα.] Εἰς τοὐπίσω ἀποκλίνασα καὶ ἀποστρέψασα. Πόσιν.] Τὸν ἄνδρα. Ἠνίπαπε.] Ἐνεκαλέσατο, ὠνείδισεν.

428. Ἤλυθες.] Ἦλθες, παρεγένου. Ὡς ὤφελες.] Εὐκτικῶς, εἴθε ὤφελες. Αὐτόθι.] Ἐκεῖσε. Ὀλέσθαι.] Ἀποθανεῖν.

429. Δαμείς.] Δαμασθείς, ἀναιρεθείς. Ἀνδρί.] Ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ ἀνδρός. Πρότερος.] Πρότερός μου.

430. Εὔχεο.] Ηὔχου, ἐπηύχου, ἐκαυχῶ.

NOTÆ.

414. *Μή μ' ἔρεθε, σχετλίη*) In *Secundo* loco, θε σχέ Dactylum faciunt, θε nempè producitur per *Positionem*, σχε corripitur, ante *Mutam*, sequente *Liquidâ*; ut pluribus ostendo ad *Euripid.* Phœniss. v. 19. Potuit Poeta dixisse, Σχέτλιε, μή μ' ἐρέθιζε, ut κλυτὸς, pro κλυτή. At vim *Natura*, *Metrique* satis ille calluit.

VARIÆ LECTIONES.

414. Μή μ' ἔρεθε, σχετλίη] γρ. σχετλίη, μή μ' ἔρεθε, vid. Not. ad *Textum*.

415. Ἔκπαγλ' ἐφίλησα) γρ. ἔκπαγλα φίλησα. MS. Barocc. *Oxon.*

424. Φιλομμειδὴς] γρ. Φιλομειδὴς, *Florentin. Aldin.* & MS. *Mori.* MS. CCC. unum μ' h't erratum.

329. Πρότερος) γρ. πρότερον, *Eustath.* fol. 328. lin. 6.

Σῇ τε βίῃ, καὶ χερσὶ, καὶ ἔγχει, φέρτερος εἶναι·
Ἀλλ' ἴθι νῦν προκάλεσσαι ἀρηΐφιλον Μενέλαον
Ἐξαῦτις μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλά σ' ἔγωγε
Παύσασθαι κέλομαι, μηδὲ ξανθῷ Μενελάῳ
Ἀντίβιον πόλεμον πολεμίζειν, ἠδὲ μάχεσθαι
Ἀφραδέως, μήπως τάχ' ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμείης.
Τὴν δὲ Πάρις μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπε,
Μή με, γύναι, χαλεποῖσιν ὀνείδεσι θυμὸν ἔνιπτε.
Νῦν μὲν γὰρ Μενέλαος ἐνίκησε σὺν Ἀθήνῃ·
Κεῖνον δ' αὖτις ἐγώ· παρὰ γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.
Ἀλλ' ἄγε δὴ φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γάρ πώ ποτέ μ' ὧδε ἔρως φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οὐδ' ὅτε σε πρότερον Λακεδαίμονος ἐξ ἐρατεινῆς
Ἔπλεον ἁρπάξας ἐν ποντοπόροισι νέεσσι,
Νήσῳ δ' ἐν Κραναῇ ἐμίγην φιλότητι καὶ εὐνῇ·
Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.

" Viribus tuis & manibus, & hastâ, te præstantiorem esse:
" Sed vade nunc provoca bellicosum Menelaum
" Rursus pugnare contrà. Sed ego te
" Cessare moneo, neque flavum Menelaum
" Contra bellum bellare, & pugnare
" Temerè; nè forte ab ipso hastâ interfectus sis.
Hanc Paris verbis respondens est allocutus,
" Nè meum, mulier, acerbis opprobriis animum incessas.
" Nunc enim Menelaus vicit cum Minervâ;
" Illum vicissim ego; nam Dii adsunt & nobis.
" Sed age in gratiam redeamus concumbentes;
" Non enim unquam me sic amor mentem complexus est,
" Nè tunc quidem, quando te pridem Lacedæmone ex amabili
" Navigabam raptâ in transeuntibus pontum navibus,
" Insulâ vero in Cranaë mistus sum amore & concubitu;
" Sicut te nunc amo, & me dulce desiderium capit.

ΣΧΟΛΙΑ.

431. Σῇ τε βίῃ.] Τῇ σῇ δυνάμει.
433. Ἐξαῦτις.] Ἐκ δευτέρου.
434. Κέλομαι.] Κελεύω. Ἤγουν, παραγγέλλω, προτρέπομαι.
435. Ξανθῷ Μενελάῳ ἀντίβιον.] Ἀντὶ, καὶ ἐξ ἐναντίας, τοῦ ξανθοῦ Μενελάου.
436. Ἀφραδέως.] Ἀπερισκέπτως, ἀπείρως, ἀσυνέτως, δι' ἄγνοιαν. Δαμείης.] Δαμασθῇς, ἀναιρεθῇς.
428 Χαλεποῖσι.] Δεινοῖς. Ἔνιπτε. Ἄλλοι, ἔνισπε.] Ἐπίπληττε, κατηγόρει, ὀνείδιζε.
439. Σὺν Ἀθήνῃ.] Σὺν τῇ γνώμῃ τῆς Ἀθηνᾶς.
440. Παρὰ γὰρ θεοί εἰσι καὶ ἡμῖν.] Πάρεισι καὶ ἡμῖν θεοὶ συμμαχοῦντες καὶ συναγωνιζόμενοι.
441. Φιλότητι τραπείομεν.] Εἰς εὐφροσύνην τραπῶμεν. Εὐνηθέντες.] Κοιμηθέντες, κατακλιθέντες, συγκαθεύδοντες, συμπαίζοντες.
442. Ἀμφεκάλυψε.] Περιέλαβε, κατέσχεν.
443. Οὐδ' ὅτε σε πρότερον.] Οὐδ' ὁπότε σε τὴν ἀρχήν. Ἀλέξανδρος, υἱὸς Πριάμου, Τροίας βασιλέως, ὁ καὶ Πάρις ἐπικαλούμενος, Ἀφροδίτης ἐπιταγῇ, ναυπηγήσαντος αὐτῷ ναῦς Ἁρμονίδου, ἢ, κατά τινας *τῶν νεωτέρων, Φερέκλου τοῦ τέκτονος, μετὰ Ἀφροδίτης ἦλθεν εἰς Λακεδαίμονα, τὴν Μενελάου πόλιν. Ἐνταῦθα δὲ, τὴν Ἑλένην ὀφθαλμοβολήσας, Ἀφροδίτης αἱρέσει, καὶ βληθεῖσαν δι' ἀλληλομαχίαν ἔρωτος, ἀναλαβὼν σὺν τοῖς ἐν οἴκῳ χρήμασιν, ἦλθεν εἰς Σιδῶνα τῆς Φοινίκης· κἀκεῖ γάμου κοινωνίαν ποιησάμενος, ἧκεν ἔχων αὐτὴν εἰς Ἴλιον. Μητρόπολις δὲ αὕτη Τροίας. Ἔκ τε τοῦ ἐνταῦθα διὰ τὴν ὅρκων καὶ συνθηκῶν ἀδικίαν, αὐτῆς πάλιν Ἀφροδίτης αἱρέσει, νομίσας οἰκεῖα σῶμα γενέσθαι καὶ προσδέξασθαι, πάλιν σύνευνον παρειληφὼς ὡς δηλοῖ ὁ Ποιητής, διὰ τοῦ ἑαυτοῦ λόγου. Λακεδαίμονος.] Ἐκ τῆς Λακεδαίμονος.
445. Νήσῳ δ' ἐν Κραναῇ.] Παροξυτόνως ἵνα κύριον ὄνομα γένηται. Δοκεῖ δὲ ἡ νῆσος τῆς Ἀττικῆς εἶναι· ὅθεν καὶ οὕτως πρότερον ἐκαλεῖτο ἀπὸ Κραναοῦ, βασιλέως τῆς Ἀττικῆς· νῦν δὲ ἀπὸ τοιαύτης μίξεως Ἑλένη καλεῖται. Φιλότητι καὶ εὐνῇ.] Φιλίᾳ καὶ συνουσίᾳ.
446. Ὡς σέο.] Ὡς σοῦ. Ἔραμαι.] Ἐρῶ, ἐπιθυμῶ. Ἵμερος.] Πόθος. Αἱρεῖ.] Καταλαμβάνει, κρατεῖ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

443. *Τῶν νεωτέρων) Incogitantèr; quum *Homerus* sit Auctor illius sententiæ. Vid ad *Iliad.* ε v. 59.

445. Νήσῳ δ' ἐν Κραναῇ) Confer *Strabon.* l. 8. fol. 612. Πρόκειται δὲ τῆς παραλίας ταύτης — νῆσος Ἑλένη, κλ.

VARIÆ LECTIONES.

433. Μαχέσασθαι) γρ. μαχέσσασθ. MS. CCC.
434. Παύσασθαι) γρ. παύεσθ. MS. Barocc. Oxon. παύσασθ. MS. CCC. *Cantab.*
438. Ἔνισπε) γρ. ἔνιπτε, *Br. Schol.*
439. Ἐνίκησε ξὺν Ἀθήνῃ) γρ. ἐνίκησεν σὺν Ἀθήνῃ, & ἐνίκησε σὺν Ἀθήνῃ, MS. CCC.
442. Οὐ γάρ πω ποτέ μ' ὧδε ἔρως φρένας) γρ. ὧδε φρένας ἔρος, *Eustath.* fol. 329. lin. 6.
443. Πρότερον) γρ. πρῶτον, MS. Barocc. Oxon.

Ἦ ῥα, καὶ ἦρχε λέχοσδε κιὼν, ἅμα δ' εἵπετ' ἄκοιτις·
Τὼ μὲν ἄρ' ἐν τρητοῖσι κατεύνασθεν λεχέεσσιν.
Ἀτρείδης δ' ἂν' ὅμιλον ἐφοίτα, θηρὶ ἐοικὼς,
Εἴ που ἐσαθρήσειεν Ἀλέξανδρον θεοειδέα.
Ἀλλ' οὔτις δύνατο Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Δεῖξαι Ἀλέξανδρον τότ' ἀρηϊφίλῳ Μενελάῳ.
Οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον, εἴ τις ἴδοιτο·
Ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ·
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι·
Νίκη μὲν δὴ φαίνετ' ἀρηϊφίλου Μενελάου·
Ὑμεῖς δ' Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
Ἔκδοτε, καὶ τιμὴν ἀποτινέμεν, ἥντιν' ἔοικεν,
Ἥ τε καὶ ἐσσομένοισι μετ' ἀνθρώποισι πέληται.
Ὣς ἔφατ' Ἀτρείδης, ἐπὶ δ' ᾔνεον ἄλλοι Ἀχαιοί.

Dixit, & præibat in lectum ascendens, simulque sequebatur uxor:
Hi quidem in perforatis cubuerunt lectis.
Atrides verò per turbam vagabatur, feræ similis,
Sicubi conspicaretur Alexandrum divina formâ præditum.
Verùm nullus poterat Trojanorum inclytorúmque auxiliatorum
Ostendere Alexandrum tunc bellicoso Menelao.
Nec enim propter amicitiam abscondissent, si quis vidisset:
Æque enim ipsis omnibus odio erat atque mors nigra.
Inter hos autem locutus est rex virorum Agamemnon,
Audite me Trojani, & Dardani, & auxiliatores;
" Victoria quidem manifesta est bellicosi Menelai:
" Vos igitur Argivam Helenam & opes cum ipsâ
" Reddite, & mulctam persolvite, quam oportet,
" Quæque & futuris hominibus memoretur.
Sic dixit Atrides; comprobabant autem ceteri Achivi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

447. Ἦρχε λέχοσδε.] Προηγεῖτο τῇ ἐπὶ τὴν κοίτην ὁδῷ. Εἵπετο.] Ἠκολούθει. Ἄκοιτις.] Παράκοιτις, σύγκοιτος.

448. Τρητοῖσι] Τετρυπημένοις πρὸς τὴν τῶν σχοινίων θέσιν. Κατεύνασθεν.] Κατεκοιμήθησαν.

449. Ἂν' ὅμιλον.] Κατὰ τὸ πλῆθος. Ἐφοίτα.] Ἐνθουσιαστικῶς περιήρχετο. Θηρὶ ἐοικὼς] Λέοντι παρεμφερὴς, κατ' ἐξοχήν.

450. Ἐσαθρήσειεν.] Ἴδοι, θεάσηται.

451. Κλειτῶν.] Ἐνδόξων.

453. Οὐ μὲν γὰρ φιλότητί γ' ἐκεύθανον] Οὐ γὰρ ἂν διὰ φιλίαν αὐτὸν ἔκρυπτον. Εἴ τις ἴδοιτο.] Εἴ τις αὐτὸν ἐθεάσατο.

454. Ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ.] Πάντες γὰρ αὐτὸν ἐμίσουν, ὡς τὴν θανατηφόρον μοῖραν. Ἶσον.] Ἐξ ἴσης. Σφίν.] Αὐτοῖς. Ἀπήχθετο.] Ἐμισεῖτο.

459. Ἔκδοτε.] Ἀπόδοτε. Τιμήν.] Πρόστιμον τοῦ πολέμου ὅ ἐστι, φόρον τινὰ, καὶ συντέλειαν. Ἀποτινέμεν.] Ἐκτίνειν, ἀποδιδόναι. Ἥντιν' ἔοικεν.] Ἥντινα πρέπει.

460. Ἥ τε.] Ἥτις μνήμη. Πέληται.] Γίνηται, μένῃ.

461. Ἐπὶ δ' ᾔνεον.] Καὶ ἐπῄνουν, καὶ συγκατετίθεντο τῇ γνώμῃ αὐτοῦ.

N O T Æ.

449. Ἀτρείδης δ' ἂν' ὅμιλον ἐφοίτα.) In omnibus omninò *Impressis* φοίτα erat; verùm quùm id non sine Aurium offensione, & *Eustathius* plus semel ἐφοίτα legat, viz. fol. 329. lin. 23. fol. 330. lin. 4. &c. *Br. Schol.* etiam agnoscant, & alias, ε. v. 528. Ἀτρείδης δ' ἂν' ὅμιλον ἐφοίτα apertè legatur, quod & ibi omnes Codd. faciunt; & MS. *Mori* & hic, & ibi, ut & MS Barocc. *Oxon*, & MS. CCC. *Cantabr.* plenum dehinc ἐφοίτα restituendum curavi.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

447. Ἦρχε) γρ. ἄρχε, non æquè benè; licet ἄρχε MS. CCC.

449. Ἐφοίτα) γρ. φοίτα, vid. Not. in Textum.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Δ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Δ΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Ἔδοξε τοῖς θεοῖς τὴν Ἴλιον ἁλῶναι. Διὸ Ἀθηνᾶ μὲν Μενέλαον τοξευθῆναι ὑπὸ Πανδάρου παρασκευάσει. Καὶ τὰ οὕτως συγχυθέντων τῶν ὅρκων. Μαχάων μὲν ἰᾶται Μενέλαον· Ἀγαμέμνων δὲ ἐπιπωλῶν, τὴν στρατιὰν προτρέπει εἰς τὸν πόλεμον. Συμβολῆς δὲ γενομένης, πολλοὶ ἑκατέρωθεν ἀναιροῦνται.

ΑΛΛΗ.

ΤΟΥ Ἀλεξάνδρου ἡττηθέντος, καὶ τοῦ Ἀγαμέμνονος ἀπαιτοῦντος κατὰ τὰς συνθήκας τήν τε Ἑλένην, καὶ τὰ σὺν αὐτῇ ἁρπαγέντα κτήματα, καὶ τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀδικήματος τιμωρίαν, ἐν Διὸς οἱ θεοὶ βουλεύονται περὶ τοῦ Ἰλίου. Καὶ Ζεὺς ἐκτραπεὶς ὑπὸ τῆς Ἥρας, ἀποστέλλει τὴν Ἀθηνᾶν εἰς τὸ τῶν Τρώων στράτευμα, συγχέουσαν τοὺς ὅρκους ἐξαπατησομένην. Ἡ δὲ, παραγενομένη, πείθει Πάνδαρον τὸν Ζελείτην τοξεῦσαι τὸν Μενέλαον. Καὶ βληθέντος αὐτοῦ, Ἀγαμέμνων ὀδύρεται, καὶ Μαχάονα τὸν ἰατρὸν μεταπέμπεται. Καὶ ἔτι περὶ τὴν θεραπείαν Μενελάου ἀσχολουμένων τῶν ἀρίστων, ἐπίασιν οἱ Τρῶες σὺν ὅπλοις. Ἀγαμέμνων δὲ ἐπιὼν τὸ στρατόπεδον, τοὺς μὲν ἤδη παρασκευαζομένους προσκαλεῖ καὶ ἐπαινεῖ· τοῖς δὲ ὀκνοῦσι τὴν ἔφοδον τῶν Τρώων ἐπιπλήσσει· καὶ οὕτως, συμπεσόντων αὐτῶν εἰς τὴν μάχην, ἑκατέρωθεν πίπτουσι πολλοί.

Ἐπιγραφαί.

Ὁρκίων σύγχυσις. Ἐπιπώλησις Ἀγαμέμνονος.

Ἄλλως.

Ἐπιπώλησις.

Ἄλλως.

Δέλτα, θεῶν ἀγορή, ὅρκων χύσις, ἄρεος ἀρχή.

Οἱ δὲ θεοὶ πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἠγορόωντο
Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ, μετὰ δέ σφισι πότνια Ἥβη
Νέκταρ ἐῳνοχόει· τοὶ δὲ χρυσέοις δεπάεσσι
Δειδέχατ' ἀλλήλους, Τρώων πόλιν εἰσορόωντες.

Lib. IV.

Dii interim apud Jovem sedentes consultabant
Aureo in pavimento; inter hos verò veneranda Hebe
Nectar ministrabat; illique aureis poculis
Excipiebant alter alterum, Trojanorum urbem aspicientes.

ΣΧΟΛΙΑ.

ΠΑ'Ρ Ζηνί.] Παρὰ τῷ Διΐ· πάθος, Ἀποκοπή. Παρεσχηματίσται δὲ ἀπὸ τοῦ Ζεὺς, καὶ ὁ Ζὴν Ἰωνικῶς, καὶ Δωρικῶς. Ἠγορόωντο.] Διελέγοντο ἐς τὸ κοινὸν, ἐκκλησιάζοντο. Ἀπὸ τοῦ, ἀγορεύειν. Ἐξ οὗ, ἠθροίζοντο.

2. Χρυσέῳ ἐν δαπέδῳ.] Ἀντὶ τοῦ, ἐν τῷ κεχρυσωμένῳ καὶ καλῷ τόπῳ. Ἰστέον δὲ, ὅτι, ὅταν μὲν στερεὸν λέγειν βούληται, τότε πολύχαλκον φησίν· ὅταν δὲ, καλὸν, χρυσοῦν λέγει οὐρανόν. Μετὰ δὲ σφισιν.] Ἐν αὐτοῖς δέ. Πότνια.] Σεβασμία, ἔντιμος. Ἥβη.] Ἥρας θυγάτηρ, Ἡρακλέους δὲ γυνή. Ζητεῖται, δι' ἣν αἰτίαν ὁ Γανυμήδης, οἰνοχόος ὢν τοῦ Διὸς, οὐ πᾶσιν ὑπηρετεῖ; Ἔνιοι μὲν οὖν φασιν, ὅτι Διὸς μόνου ἦν διάκονος, καὶ οὐκ ἐξῆν αὐτῷ πᾶσιν οἰνοχοεῖν· ἡ δὲ Ἥβη εὐλόγως, ὅτι κοινὴ πάντων ἐστίν. Ἄλλοι δὲ, ὅτι, σκέψεως περὶ τοῦ Ἰλίου προτεθείσης γεγενημένης, εὐωχουμένους ἅπαντας τοὺς συνεδρεύοντας, ἵνα μηδεὶς ἐναντίον γένηται. Διὰ τὴν πρὸς αὐτὸν χάριν, ἢ μὴ μόνος δόξῃ τι οἰκειοῦσθαι. Διὰ τί δὲ μόνῳ τῷ Διῒ Γανυμήδης ὑπηρετεῖ; Ῥητέον, ὅτι ἐπεὶ πᾶσιν ἡ Ἥβη διακονεῖ, ἐπειδὴ τὸ θεῖον πᾶν ἀεὶ νεάζει τε καὶ ἡβᾷ. Τοῦτο γὰρ βούλεται αὐτοῖς ἥ τε ἀμβροσία τις οὖσα, καὶ τὸ νέκταρ, παρὰ τὸ νεάζειν, ἢ, τὸ μὴ κτείνεσθαι, λεχθέν. Γανυμήδης δὲ ὑπηρετεῖ μόνῳ τῷ Διΐ· ὅτι ὁ μὲν Ζεὺς πρῶτός ἐστι νοῦς, μόνος δὲ ὁ νοῦς οἰκεῖον τι, τοῖς μαθήμασι γάνυσθαι· τοῦτο γὰρ ὁ Γανυμήδης.

3. Νέκταρ.] Τὸ τῶν θεῶν πόμα. Ἐῳνοχόει.] Ἀντὶ τοῦ, ᾠνοχόει, ἐκίρνα. Ἔστι δὲ ὁ τρόπος καταχρηστικός· κυρίως γὰρ τὸ οἰνοχοεῖν, ἐπὶ οἴνου λεχθῆναί ἐστι. Τοὶ δέ.] Οὗτοι δέ. Δεπάεσσιν.] Ἐκπώμασι, ποτηρίοις.

4. Δειδέχατο.] Ἐδεξιοῦντο. Τρώων πόλιν.] Τὴν Ἴλιον. Εἰσορόωντες.] Ὁρῶντες, βλέποντες.

VARIÆ LECTIONES.

3. Ἐῳνοχόει) γρ. ἐνῳνοχόει, *Zenodotus* apud *Eustath.* fol. 333. lin. 3.

5 Αὐτίκ'

Αὐτίκ' ἐπειρᾶτο Κρονίδης ἐρεθιζέμεν Ἥρην,
Κερτομίοις ἐπέεσσι παραβλήδην ἀγορεύων,
Δοιαὶ μὲν Μενελάῳ ἀρηγόνες εἰσὶ θεάων,
Ἥρη τ' Ἀργείη, καὶ ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη·
Ἀλλ' ἤτοι ταὶ νόσφι καθήμεναι εἰσορόωσαι
Τέρπεσθον· τῷ δ' αὖτε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη
Αἰεὶ παρμέμβλωκε, καὶ αὐτοῦ κῆρας ἀμύνει·
Καὶ νῦν ἐξεσάωσεν ὀϊόμενον θανέεσθαι.
Ἀλλ' ἤτοι νίκη μὲν ἀρηϊφίλου Μενελάου·
Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ', ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Ἤ ῥ' αὖτις πόλεμόν τε κακὸν καὶ φύλοπιν αἰνὴν
Ὄρσομεν, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι βάλωμεν.
Εἰ δ' αὔτως τόδε πᾶσι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
Ἤτοι μὲν οἰκέοιτο πόλις Πριάμοιο ἄνακτος;
Αὖτις δ' Ἀργείην Ἑλένην Μενέλαος ἄγοιτο·

Continuo conabatur Saturnius irritare Junonem,
Mordacibus verbis per comparationem verba faciens,
" Duæ quidem Menelao adjutrices sunt dearum,
" Junoque Argiva, & auxiliatrix potens Minerva:
" Sed enim ipsæ seorsum sedentes, aspicientes
" Oblectantur: illi verò risum amans Venus
" Semper adest, & ab ipso fata repellit:
" Et nunc conservavit putantem *se* moriturum.
" Sed victoria quidem bellicosi Menelai:
" Nos igitur consultemus, quem statum habituræ sint hæ res:
" An rursus bellumque perniciosum & certamen grave
" Excitemus, vel amicitiam inter utrosque conciliemus.
" Quod si æquè hoc omnibus gratum & jucundum sit,
" Omninò utique habitetur urbs Priami Regis,
" Retrò autem Argivam Helenam Menelaus abducat,

ΣΧΟΛΙΑ.

5. Ἐπειρᾶτο.] Ἀπόπειραν ἐποιεῖτο. Ἐρεθιζέμεν.] Ἐρεθίζειν, παροξύνειν.

6. Κερτομίοις.] Ἐρεθιστικοῖς, χλευαστικοῖς, ἐπικερτόμοις, τὸ κέαρ τέμνουσι, ὅ ἐστι, τὴν ψυχήν. Παραβλήδην.] Παραβολάδην, παραβεβλημένως, ἀποσιωπητικῶς ἢ, παραβαλὼν τὴν ἀρχὴν τοῦ λόγου, πρὶν ἐκείνην ἀποσιωπῆσαι.

7. Δοιαί.] Δύο. Ἀρηγόνες.] Βοηθοί. Θεάων.] τῶν θεῶν.

8. Ἥρη τ' Ἀργείη.] Ἡ ἐν Ἄργει τῆς Πελοποννήσου πόλει τιμωμένη. Καὶ ἀλαλκομενηΐς.] Ἡ ἀλαλκεῖν τῷ μένει, ὅ ἐστι βοηθοῦσα. Ἢ, ἐν Ἀλαλκομεναῖς πόλει τῆς Βοιωτίας, τιμωμένη. ἔνθα καὶ Ἀλαλκομένειον Ἀθηνᾶς ἱερόν. Ἢ, ἀπὸ τοῦ Ἀλαλκομενέως ἥρωος τοῦ Ἀττικοῦ. Ἢ, ἡ παρὰ Ἀλαλκομενεῖ τραφεῖσα τῷ Βοιωτῷ.

9. Ἀλλ' ἤτοι ταί.] Ἀλλὰ γὰρ αὗται μέν. Νόσφι.] Χωρίς. Εἰσορόωσαι.] Ὁρῶσαι, βλέπουσαι.

10. Τέρπεσθον.] Τέρπονται, δυϊκῶς. Τῷ δ' αὖτε.] Τούτῳ δὲ δέ. Φιλομμειδής.] Φιλόγελως· καθ' Ἡσίοδον, φιλομμηδής, *ὅτι ἐκ τῶν τοῦ Κρόνου μηδέων, αἰδοίων, ἐξεφαάνθη. *Idem γ'. v. 424.

11. Παρμέμβλωκε.] Παραμένει, πάρεστιν. Ἀμύνει.] Ἀποτρέπει, ἀπωθεῖ.

12. Ἐξεσάωσεν.] Ἔσωσεν. Ὀϊόμενον.] Ὑπολαμβάνοντα, προσδοκῶντα. Θανέεσθαι.] Ἀποθανεῖν.

13. Ἀλλ' ἤτοι νίκη μέν.] Ἀλλ' ἡ μὲν νίκη.

14. Φραζώμεθα.] Βουλευώμεθα, σκεπτώμεθα. Ὅπως.] Ὃν τρόπον.

15. Ἤ ῥ' αὖτις.] Ἢ ἐκ δευτέρου. Φύλοπιν.] Μάχην τὴν κατὰ πλῆθος. Αἰνήν.] Δεινήν, χαλεπήν.

16. Ὄρσομεν.] Διεγείρωμεν, ἐμβάλωμεν. Μετ' ἀμφοτέροισιν.] Ἐν ἀμφοτέροις, Τρωσὶ καὶ Ἕλλησιν.

17. Εἰ δ' αὔτως.] Εἰ δὲ οὕτως.

18. Ἤτοι μὲν οἰκέοιτο.] Οὕτως γὰρ οἰκοῖτο.

19. Ἄγοιτο.] Ἐπαγάγοιτο εἰς πατρίδα.

NOTÆ.

16. Ὄρσομεν) Ἀττικῶς, Ὁριστικὸν ἀντὶ Ὑποτακτικοῦ· εἴη γὰρ ἄν, Ὄρσωμεν, ὡς καὶ βάλωμεν. Vid. ad *Odyss. α.* v. 41.

18. * Ἤτοι μὲν οἰκέοιτο) Olim in Pluribus μὲν erat, per *Exscriptorum* incuriam, pro μὴν, quod nunc restituo, *Sensu* postulante; nam *Metro* μὶν potuit sufficere, viz. In *Cæsurâ*, vi *Finalis*, etiam *Acuminati*. Manet itaque τὸ μὶν in *Br. Schol.* & in *Var Lect.* Verùm οἰκέοιτο scribendum, at τετρασυλλάβως, in *Scansione* sumendum.

VARIÆ LECTIONES.

7. Θεάων) γρ. θεάων.

10. Φιλομμειδής) γρ. Φιλομειδής, Florentin. & MS. *Mori*, MS. Barocc. Oxon. ut γ'. v. 424. & ε'. v. 375. at MS. CCC. φιλομμ.

11. Αὐτοῦ) γρ. αὐτῷ.

17. Αὔτως) γρ. αὕτως.

18. Ἤτοι μὲν οἰκέοιτο) γρ. ἤ τοι μὲν οἰκοῖτο. MS. CCC. &c. vid. Not. in *Textum*.

Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη·
Πλησίαι αἵ γ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διῒ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἥρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα·
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Πῶς ἐθέλεις ἅλιον θεῖναι πόνον, ἠδ' ἀτέλεστον
Ἱδρῶθ', ὃν ἵδρωσα μόγῳ; καμέτην δέ μοι ἵπποι
Λαὸν ἀγειρούσῃ, Πριάμῳ κακά, τοῖό τε παισίν.
Ἕρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Δαιμονίη, τί νύ σε Πρίαμος Πριάμοιό τε παῖδες
Τόσσα κακὰ ῥέζουσιν, ὅ τ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον;
Εἰ δὲ σύ γ', εἰσελθοῦσα πύλας καὶ τείχεα μακρά,
Ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας,
Ἄλλους τε Τρῶας, τότε κεν χόλον ἐξακέσαιο.
Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις, μὴ τοῦτό γε νεῖκος ὀπίσσω

Sic dixit: Compressis verò labris ingemebant Minervaque & Juno:
Propinquè hæ sedebant, malaque Trojanis cogitabant.
Minerva quidem tacita erat, neque quicquam dixit,
Irata Jovi patri, ira etenim ipsam atrox tenebat:
Juno verò non continuit in pectore iram, sed respondit,
" Gravissime Saturnie, quale verbum dixisti?
" Quomodo vis vanum reddere laborem, & sine fructu
" Sudorem, quem sudavi cum labore? defatigati sunt & mihi equi
" Copias cogenti, Priamo mala, ejusque filiis.
" Fac: at nequaquam omnes comprobamus dii ceteri.
Huic valde indignatus respondit nubes-cogens Jupiter,
" Improba, quæ tibi Priamus Priamique filii
" Tanta mala faciunt, quòd incessanter cupis
" Ilii evertere bene-ædificatam urbem?
" Quod si tu, ingressa portas & muros altos,
" Crudum vores Priamum Priamique filios,
" Ceterósque Trojanos, tunc fortasse iram saturaveris.
" Fac, quomodo vis; ne hæc contentio posthac

ΣΧΟΛΙΑ.

20. Ἐπέμυξαν.] Μεμυκόσι τοῖς χείλεσιν ἐπεστέναξαν. Ὃ πάσχουσιν οἱ ὀργιζόμενοι, καὶ μηδὲν ποιεῖν δυνάμενοι.

21. Πλησίαι.] Ἐγγύς. Αἵγε.] Αὗται. Ἥσθην.] Ἐκαθεζέσθην, δυϊκῶς. Μεδέσθην.] Ἐβουλευέσθην, διενοεῖτο.

22. Ἤτοι Ἀθηναίη.] Ἡ μὲν Ἀθηνᾶ. Ἀκέων.] Ἀντὶ τοῦ ἀκέουσα, ἤγουν ἥσυχος ἦν. κεῖται δὲ, ἀντὶ μεσότητος τοῦ ἀκῆς τίθησι γὰρ αὐτὸ καὶ ἐπὶ πληθυντικοῦ, Ἀλλ' ἀκέων δαίνυσθε καθήμενοι. Οὐδέ τι εἶπε.] Καὶ οὐδὲν ἐφθέγξατο.

23. Σκυζομένη.] Ὀργιζομένη. Ἄγριος.] Χαλεπὸς, ἀπηνής. Ἥρει.] Κατελάμβανεν.

24. Οὐκ ἔχαδε.] Οὐκ ἐχώρησε, ἀλλὰ τὸ μέγεθος. Στῆθος.] Κατὰ στῆθος. Χόλον.] Ἄγριον ὀργήν.

26. Ἅλιον.] Μάταιον, ἄπρακτον. Θεῖναι.] Ποιῆσαι. Πόνον.] Κάματον. Ἠδ' ἀτέλεστον.] Καὶ ἀτελεύτητον.

27. Ἱδρῶθ'.] Τὸ τέλειον, ἱδρῶτα. Μόγῳ.] Ταλαιπωρίᾳ, καμάτῳ. Καμέτην.] Ἐκοπιάσατην, δυϊκῶς.

28. Ἀγειρούσῃ.] Ἀθροιζούσῃ. Τοῖό τε παισίν.] Καὶ τοῖς τούτου παισί.

29. Ἕρδε.] Πρᾶττε. Ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.] Οὐ μὴν συναινοῦμεν σοι οἱ λοιποὶ θεοί. Ὅ ἐστιν, οὐκ ἐπαινοῦμέν σε τοῦτο ποιοῦσαν.

30. Ὀχθήσας.] Στενάξας.

31. Τί νύ σε.] Τί δή σοι κατὰ σοῦ;

32. Τόσσα.] Τοσαῦτα. Ῥέζουσι.] Πράττουσιν. Ὅτ' ἀσπερχές.] Ὅτι ἀδιαλείπτως. Μενεαίνεις.] Προθυμῇ.

35. Ὠμὸν βεβρώθοις.] Ὠμὸν φάγοις.

36. Τότε κεν.] Τότε ἄν. Ἐξακέσαιο.] Ἰάσαιο.

37. Ἔρξον, ὅπως ἐθέλεις.] Πρᾶξον, ὅπως ἂν θέλῃς. Μὴ τοῦτό γε νεῖκος.] Μὴ αὕτη ἡ φιλονεικία. Ὀπίσσω.] Ἐν τῷ μεταξὺ χρόνῳ. Τὸ δὲ ὅλον μὴ αὕτη, φησὶν, ἡ ἔρις μεγάλης ἔχθρας ἐν ὕστερον ἡμῖν αἰτία γένηται.

NOTÆ.

27. Ἱδρῶθ', ὃν ἵδρωσα) Τὸ ὃν Producitur, in Cæsurâ, vi Finalis, etiam Acuminati, & Spiritus Asperi, cum Acuto altero.

35. Ὠμὸν βεβρώθοις Πρίαμον Πριάμοιό τε παῖδας) Versum hunc olim à *Labeone* sic traductum, *Crudum manduces Priamum, Priamique pisinnos*, ridet *Persius*, §. 1. v. 4. & 50. Vid. *Voss.* de Poetis Latinis. p. 44.

VARIÆ LECTIONES.

24. Ἥρη) γρ. ἥρῃ & ἥρης. Οὐκ ἔχαδε) γρ. οὐ κέχαδε, *Eustath.* fol. 1475. lin. 45. MSS. *Mori*, & CCC. οὐκ ἔχαδε & hic & θ'. v. 461.

25. Ἔειπες) γρ. ἔειπας. MS. *Mori* &c.

35. Βεβρώθοις) γρ. βεβρώθης. MS. *Mori*.

Σοὶ καὶ ἐμοὶ μέγ' ἔρισμα μετ' ἀμφοτέροισι γένηται.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Ὁππότε κεν καὶ ἐγὼ μεμαὼς πόλιν ἐξαλαπάξαι
Τὴν ἐθέλω, ὅθι τοὶ φίλοι ἀνέρες ἐκγεγάασι,
Μήτι διατρίβειν τὸν ἐμὸν χόλον, ἀλλά μ' ἐάσσαι·
Καὶ γὰρ ἐγώ σοι δῶκα ἑκὼν ἀέκοντί γε θυμῷ·
Αἳ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε, καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι,
Ναιετάουσι πόληες ἐπιχθονίων ἀνθρώπων,
Τάων μοὶ περὶ κῆρι τιέσκετο Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Λοιβῆς τε, κνίσσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ἤτοι ἐμοὶ τρεῖς μὲν πολὺ φίλταταί εἰσι πόληες,
Ἄργος τε, Σπάρτη τε, καὶ εὐρυάγυια Μυκήνη·

" Tibi & mihi magna concertatio inter utrosque fit.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in præcordiis repone tuis;
" Si quando & ego cupiens urbem excindere
" Quam volo, ubi tibi dilecti homines nati sunt,
" Nè moreris meam iram, sed me permittas:
" Etenim ego tibi *urbem* dedi volens invito animo:
" Quæ enim sub sole & cœlo stellifero
" Habitantur urbes terrestrium hominum,
" Harum à me maximè ex animo honorabatur Ilium sacrum,
" Et Priamus & populus hastæ-fraxineæ-periti Priami.
" Non enim mihi unquam altare carebat epulis convenientibus,
" Libationéque, nidoréque: hunc enim sortiti sumus honorem nos.
Huic respondit deinde bovinis oculis veneranda Juno,
" Certè mihi tres quidem multò dilectissimæ sunt urbes,
" Argósque, Spartáque, & latas-vias-habens Mycene:

ΣΧΟΛΙΑ.

40. Ὁππότε κεν.] Ὁπότε ἄν. Μεμαώς.] Προθυμούμενος, θέλων. Ἐξαλαπάξαι.] Ἐκπορθῆσαι, καταστρέψαι.

41. Πόλιν τὴν ἐθέλω.] Ταύτην πόλιν, ἣν ἂν βουληθῶ· ἔλαβε δὲ ἄρθρον προτακτικὸν, ἀντὶ ὑποτακτικοῦ. Ὅθι.] Ἐνθαῦτα, ὅπου. Ἐκγεγάασι.] Ἐκγεγένηνται, κατοικοῦσι.

42. Μήτι.] Μὴ μηδαμῶς. Διατρίβειν.] Παρέλκειν, ἀναβάλλεσθαι. Ἀλλά μ' ἐᾶσαι.] Ἀλλὰ συγχωρῆσαί με.

43. Δῶκα ἑκών.] Ἔδωκα θέλων. Δοκεῖ δέ πως ἐναντίον εἶναι τὸ ἑκὼν, ἀέκοντί γε θυμῷ. Διὸ καλῶς ὁ Τρύφων, συναλείψας ἐν τῷ δῶκα, συνάπτει τὸ ἀέκοντι· ἵν' ᾖ. Δῶκ' ἀέκων, ἀέκοντί γε θυμῷ. Ἢ ἑκὼν ἐγώ σοι ἔδωκα, ἀνανεύσεως μετὰ τῆς διανοίας· ὅ ἐστι, καίπερ μὴ βουλόμενος, Καὶ γὰρ ἐγώ σοι δῶκα ἑκὼν, ἀέκοντί γε θυμῷ. Ζητεῖται, πῶς ὁ Ζεὺς ἅμα μὲν ἑκὼν λέγει τῇ Ἥρᾳ χαρίσασθαι, ἅμα δὲ ἀέκων; Ἔστιν οὖν εἰπεῖν, ὅτι ἑκὼν μὲν δίδωσιν, ὡς ἂν ἀδελφῇ καὶ γυναικί· ἀέκων δὲ, ὅτι τοὺς φιλτάτους αὐτοῦ ἀπολέσειν δίδωσι. Καὶ γὰρ οἱ ἐν θαλάσσῃ πλέοντες, ὅταν ἂν περιπέσωσι κινδύνῳ, ἐκβάλλουσι τὸν φόρτον εἰς τὴν θάλασσαν, ἑκόντες τε, καὶ ἀέκοντες· ἑκόντες μὲν, ἵνα σωθῆναι δυνηθῶσιν· ἀέκοντες δὲ, ὅτι τὸν φόρτον ἀποβάλλουσι, δι' ὃν πλέουσιν.

44. Αἳ γὰρ ὑπ' ἠελίῳ τε καὶ οὐρανῷ ἀστερόεντι.] Ὅσαι γὰρ ὑπὸ τὸν ἥλιον, καὶ τὸν τοὺς ἀστέρας ἔχοντα οὐρανόν.

45. Ναιετάουσι.] Κατοικοῦνται. Ἐνεργητικὸν εἶπεν, ἀντὶ παθητικοῦ.

46 Τάων μοί.] Τούτων μοί. Περὶ κῆρι.] Ἐκ ψυχῆς, ἐν καρδίᾳ. Τιέσκετο.] Ἐτιμᾶτο. Ἱρή.] Ἱερὰ, μεγάλη.

47. Ἐϋμμελίω.] Τοῦ εὖ ποτε τῇ μελίᾳ χρωμένου, πολεμικοῦ. Μελία δὲ, εἶδος δένδρου, εὔθετον εἰς δόρατος κατασκευήν.

40. Λοιβῆς.] Σπονδῆς. Κυρίως δὲ τῆς ἀναφερομένης ἐκ τῶν θυμάτων ἀναθυμιάσεως. Τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.] Ταύτης γὰρ τῆς τιμῆς κατηξιώθημεν ὑπὸ τῶν ἀνθρώπων.

50. Βοῶπις.] Μελανόφθαλμος, εὐόφθαλμος, καλὴ τὸ πρόσωπον.

51. Ἤτοι ἐμοί.] Ἐμοὶ μὲν δή. Πολὺ φίλταται.] Περισφιλέσταται. Πόληες.] Πόλεις. Τὸ, λη, διὰ τὸ μέτρον.

NOTÆ.

42. Ἐάσσαι) Ità semper cum duplici σ'. scribendum, quoties *Metrum* postulaverit, ut etiam in optimis & antiquis Exemplaribus: certissimum enim, τὸ ἐάω, *mediam* corripere, vel ex unico hoc loco, *Odyss.* φ'. v. 233. Οὐκ ἐάσουσιν ἐμοὶ δόμεναι βιὸν ἠδὲ φαρέτρην. Vid. *Var. Lect.* & suprà ad v. γ'. v. 223.

52. Εὐρυάγυια Μυκήνη) *Mycenæ* diù post ab *Argivis* solo æquatæ, *Olympiad.* LXXVIII. Anno 1. ut nos in *Euripidis* Vitâ, §. XII. Vid. *Eustath.* fol. 290. lin. 11.

VARIÆ LECTIONES.

41. Ἐκγεγάασι) γρ. ἐγγεγάασι, *Florentin.*

42. Ἐάσσαι) γρ. ἐάσαι, & ἐᾶσαι. Vid. Not. in *Textum.*

43. Δῶκα ἑκών) γρ. δῶκ' ἀέκων, *Tryphon,* in *Br. Schol.* & ἔδωκα ἑκών.

49. Κνίσσης) γρ. κνίσης, *Herodian.* apud *Eustath.* fol. 338. lin. 7. & MS. *Mori.*

Τὰς διαπέρσαι, ὅτ' ἄν τοι ἀπέχθωνται περὶ κῆρι·
Τάων ὔ τοι ἐγὼ πρόσθ' ἵσταμαι, ὐδὲ μεγαίρω.
Εἴπερ γὰρ φθονέω τε, καὶ οὐκ εἰῶ διαπέρσαι,
Οὐκ ἀνύω φθονέουσ'· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐσσι.
Ἀλλὰ χρὴ καὶ ἐμὸν θέμεναι πόνον οὐκ ἀτέλεστον·
Καὶ γὰρ ἐγὼ θεός εἰμι, γένος δέ μοι ἔνθεν, ὅθεν σοί.
Καί με πρεσβυτάτην τέκετο Κρόνος ἀγκυλομήτης,
Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
Κέκλημαι· σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦθ' ὑποείξομεν ἀλλήλοισι,
Σοὶ μὲν ἐγώ, σὺ δ' ἐμοί· ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι
Ἀθάνατοι· σὺ δὲ θᾶσσον Ἀθηναίῃ ἐπιτεῖλαι,
Ἐλθεῖν ἐς Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνὴν,
Πειρᾶν θ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·

« Has exscinde, quando tibi invisæ fuerint animo:
« Has non ego propugno, nec invideo tibi.
« Quamvis enim inviderem & non sinerem excindere,
« Nihil profecerim invidendo: quoniam multò potentior es.
« Sed oportet & meum facere laborem non irritum:
« Nam & ego dea sum, genus autem mihi inde, unde tibi:
« Et me maximè venerandam genuit Saturnus versutus,
« Utrumque, tum quod ad genus, tum quod tua conjunx
« Vocor: at tu inter omnes immortales regnas.
« Verum enimvero in his quidem concedemus nos inter nos,
« Tibi quidem ego, tu autem mihi: nam sequentur dii ceteri
« Immortales. Tu verò ocyùs Minervæ manda,
« Ire in Trojanorum & Achivorum pugnam gravem,
« Conarique, ut Trojani gloriâ elatos Achivos
« Incipiant priores præter fœdera lædere.
Sic dixit, neque non paruit pater hominum & deorum:

ΣΧΟΛΙΑ.

53. Τάς.] Ταύτας. Διαπέρσαι.] Ἐκπόρθησον. Ἀπαρέμφατον, ἀντὶ προστακτικοῦ. Ὅτ' ἄν τοι.] Ὅτ' ἄν σοι. Ἀπέχθωνται.] Μισηθῶσι.

54. Πρόσθ' ἵσταμαι.] Προΐσταμαι, ὑπερμαχῶ. Οὐδὲ μεγαίρω.] Οὐδὲ φθονῶ, οὐδὲ ἀντιπράττω.

55. Οὐκ εἰῶ.] Οὐκ ἐῶ, οὐ συγχωρῶ.

56. Οὐκ ἀνύω.] Οὐδὲν ὠφελῶ, οὐδὲν σοι πράττω. Ἐπεί.] Ἐπειδή.

57. Χρή.] Προσῆκόν ἐστι. Θέμεναι.] Θεῖναι, ποιῆσαι. Οὐκ ἀτέλεστον.] Οὐκ ἀπλήρωτον.

58. Ἔνθεν.] Ἐντεῦθεν. Ὅθεν σοί.] Ἐκ τοῦ αὐτοῦ γονέως.

59. Πρεσβυτάτην.] Ἐντιμοτάτην. Τέκετο.] Ἐγέννησεν. Ἀγκυλομήτης.] Ἀγκύλα καὶ σκολιὰ βουλευόμενος· ἢ ὁ περὶ τῶν δυσευρέτων καὶ σκολιῶν εὐχερῶς δυνάμενος βουλεύσασθαι· συνετός.

60. Ἀμφότερον.] Κατ' ἀμφότερα, διὰ τὸ καὶ ἀδελφὴν εἶναί σου, καὶ γυναῖκα. Γενεῇ.] Τῇ γενεᾷ. Καὶ οὕνεκα.] Καὶ ὅτι. Παράκοιτις.] Γαμετή.

61. Κέκλημαι.] Εἰμί, ὑπάρχω.

62. Ἀλλ' ἤτοι μὲν.] Ἀλλὰ μὲν γάρ. Ταῦτα.] Κατὰ ταῦτα, τὰ τοιαῦτα. Ὑποείξομεν.] Εἴξομεν, συγχωρήσομεν.

63. Ἐπὶ δ' ἕψονται θεοὶ ἄλλοι.] Ἐπακολουθήσουσι δὲ τῇ ἡμῶν γνώμῃ καὶ οἱ λοιποὶ θεοί.

64. Θᾶσσον.] Τάχιον. Ἐπιτεῖλαι.] Ἀντὶ τοῦ ἐπίτειλον, ὅ ἐστι, πρόσταξον. Διὸ περισπωμένως δεῖ ἀναγινώσκειν· ἔστι γὰρ ἀπαρέμφατον, ἀντὶ προστακτικοῦ, ἐπίτειλον, ἢ πρόσταξον. Τὸ δὲ παροξυνόμενον ἐπιτεῖλαι, εὐκτικόν ἐστι, προσώπου τρίτου.

66. Πειρᾶν.] Ἀπόπειραν λαβεῖν. Ὥς κεν.] Ὅπως ἄν. Ὑπερκύδαντας.] Ὑπερφρονοῦντας τῇ δόξῃ, διὰ τὴν Μενελάου νίκην.

67. Ἄρξωσι.] Ἄρξωσι, προλάβωσι. Δηλήσασθαι.] Βλάψαι.

NOTÆ.

66. Πειρᾶν θ', ὥς κεν Τρῶες) *Socrates*, licet *Homeri* summus esset admirator, minimè hoc probat in illo, malorum Auctores Deos facere. Τὴν δὲ τῶν ὅρκων καὶ σπονδῶν σύγχυσιν, ἣν ὁ Πάνδαρος συνέχεεν, ἐάν τις φῇ διὰ Ἀθηνᾶς τε καὶ Διὸς γεγονέναι, οὐκ ἐπαινεσόμεθα, ut *Plato*. Verùm & hic *Homerus* culpâ caret. Hinc enim apparet, Malum hoc ab aliis designatum, à *Jove* duntaxat permissum. Confer *Br. Schol.* ad v. 88. & quæ Nos ad v. 104.

VARIÆ LECTIONES.

59. Ἀγκυλομήτης) γρ. ἀσκυλόμητις, etiam in MS. *Mori*, Amanuensium errore.
60. Σὴ) γρ. σοί.
62. Ἤτοι) γρ. ἤτι, ut ferè semper, malé.
66. Πειρᾶν θ'.) γρ. πειρᾶν δ', MS. *Mori*. Ibid. Ὑπερκύδαντας) γρ. ὑπερκυδάντας, pro ὑπερκύδαντας, ut mox, v. 71.
67. Ὑπὲρ ὅρκια) γρ. ὑπερόρκια. Vid. ad γ'. v. 299.

Αὐτίκ'

Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
Πειρᾷν δ', ὥς κεν Τρῶες ὑπερκύδαντας Ἀχαιοὺς
Ἄρξωσι πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσασθαι.
Ὣς εἰπὼν, ὄτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Βῆ δὲ κατ' οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Οἷον δ' ἀστέρα ἧκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω,
Ἢ ναύτῃσι τέρας, ἠὲ στρατῷ εὐρέϊ λαῶν,
Λαμπρόν· τοῦ δέ τε πολλοὶ ἀπὸ σπινθῆρες ἵενται·
Τῷ εἰκυῖ' ἤϊξεν ἐπὶ χθόνα Παλλὰς Ἀθήνη,
Κὰδ δ' ἔθορ' ἐς μέσσον· θάμβος δ' ἔχεν εἰσορόωντας,
Τρῶάς θ' ἱπποδάμους, καὶ ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ἢ ῥ' αὖτις πόλεμός τε κακὸς καὶ φύλοπις αἰνὴ
Ἔσσεται, ἢ φιλότητα μετ' ἀμφοτέροισι τίθησι
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε.
Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη Τρώων κατεδύσεθ' ὅμιλον,
Λαοδόκῳ Ἀντηνορίδῃ, κρατερῷ αἰχμητῇ,
Πάνδαρον ἀντίθεον διζημένη, εἴ που ἐφεύροι·

Protinùs Minervam verbis alatis allocutus est,
" Citò admodum ad exercitum vade, ad Trojanos & Achivos,
" Et conare, ut Trojani gloriâ-elatos Achivos
" Incipiant priores præter fœdera lædere.
Sic fatus, instigavit anteà propensam Minervam:
Descendit verò ab Olympi verticibus impetu facto.
Qualem autem stellam mittit Saturni filius versuti,
Aut nautis portentum, aut exercitui lato populorum,
Splendidam, unde multæ scintillæ emittuntur:
Huic similis impetu ferebatur in terram Pallas Minerva,
Desiliitque in medium: at stupor tenebat aspicientes,
Tam Trojanos equorum-domitores, quàm benè ocreatos Achivos.
Sic verò aliquis loquebatur intuitus in propinquum alium,
" Sanè rursus bellum perniciosum & pugna gravis
" Erit, vel amicitiam inter utrosque statuit
" Jupiter, qui inter homines arbiter belli est.
Sic utique aliquis dicebat Achivorumque Trojanorúmque.
Illa verò viro similis Trojanorum subiit multitudinem,
Laodoco Antenoridæ, forti bellatori,
Pandarum deo-similem quærens, sicubi inveniret.

ΣΧΟΛΙΑ.

73. Πάρος μεμαυῖαν.] Καὶ πρότερον προθυμουμένην.

74. Ἀΐξασα.] Ὁρμήσασα.

75. Οἷον δ' ἀστέρα ἧκε.] Τὸν λεγόμενον κομήτην. Ἀστὴρ δὲ ἄστρου διαφέρει· ὅτι ὁ μὲν ἀστὴρ ἕν τι ἐστί· τὸ δὲ ἄστρον ἐκ πολλῶν συνέστηκεν ἀστέρων, ζώδιον ὂν ὃ καὶ ἀστροθέτημα καλεῖται. Ἧκε.] Ἔπεμψε.

76. Τέρας.] Σημεῖον.

77. Τοῦ δέ τε.] Τούτου δὲ τοῦ ἀστέρος. Ἵενται.] Ἀφίενται, ἀποπηδῶσιν.

78. Ἰκέλη.] Ὁμοία. Ἤϊξεν.] Ὥρμησεν.

79. Κὰδ δ' ἔθορε.] Κατεπήδησε. Θάμβος.] Ἔκπληξις, φόβος.

81. Εἴπεσκεν.] Εἶπεν.

82. Ἢ ῥ' αὖτις.] Ἢ πάλιν.

83. Τίθησι.] Ποιεῖ.

84. Ταμίης.] Ταμίας, διατάκτωρ· ὅ ἐστι διανομεύς. Τέτυκται.] Ὑπάρχει, κατεσκεύασται.

86. Κατεδύσετο.] Κατῆλθεν.

87. Ἀντηνορίδῃ.] Ἀντήνορος παιδὶ, Λαοδόκῳ. Αἰχμητῇ.] Πολεμιστῇ.

88. Διζημένη.] Ζητοῦσα. Ζητεῖ δὲ προσαγαγεῖν ἡ θεὸς τὸν Πάνδαρον, ἐπειδὴ μορφήν τε καὶ εἶδος ἀνθρώπου προσείληφεν. Εἴ που ἐφεύροι.] Εἴ που εὕροι. Οὐκ αἰτιᾶται δὲ, φασὶν, ὁ Πάνδαρος, εἰ ἡ Ἀθηνᾶ συνεβούλευσε, καὶ Ζεὺς ἀπέσταλκε· Ῥητέον δὲ, ὅτι ὁ μὲν Ζεὺς, εἰδὼς ἀκριβῶς τοὺς ὅρκους συγκεχυμένους, ἤδη γὰρ ἐπίορκοι Τρῶες, ἢ ἀπὸ τῆς ἀθετήσεως ὅρκων, διὰ τοῦτο ἐπιτρέπει λυθῆναι τὰς ἀδίκους συνθήκας. Ἀθηνᾶ δὲ νῦν ἀναπληροῖ τὸν λογισμὸν αὐτοῦ Πανδάρου· αὐτὸς γὰρ πρὸς ἑαυτὸν τοῦτο

NOTÆ.

81. Ὧδε δέ τις εἴπεσκε) Quare τὸ τις producitur, diximus ad β. v. 271.

85. Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε) Vid. ad v. 81.

86. Ἡ δ' ἀνδρὶ ἰκέλη) *Ultima* τοῦ ἀνδρὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Accentûs*, & ex *Hiatu*.

VARIÆ LECTIONES.

71. Πειρᾷν δ') γρ. πειρᾶσθ'. Ibid. Ὑπερκύδαντας) γρ. ὑπερκυδέντας, ut supra v. 66.

72. Ὑπὲρ ὅρκια) γρ. ὑπερόρκια MS. CCC. Vid. suprà, ad v. 67.

75. Ἀστέρα ἧκε) γρ. ἀστέρ' ἵηκε.

78. Εἰκυῖ') γρ. ἰκέλη. *Br. Schol.*

86. Κατεδύσεθ') γρ. κατεδύσατο, MS. *Mori*, & *Br. Schol.* κατεδύσετο, & καταδύσατο, in prioribus, malè.

Εὗρε Λυκάονος υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Ἑσταότ᾽· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων
Λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο ἀπ᾽ Αἰσήποιο ῥοάων·
Ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, Λυκάονος υἱὲ δαΐφρον;
Τλαίης κεν Μενελάῳ ἐπιπροέμεν ταχὺν ἰόν;
Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι χάριν καὶ κῦδος ἄροιο,
Ἐκ πάντων δὲ μάλιστα Ἀλεξάνδρῳ βασιλῆϊ·
Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα πὰρ ἀγλαὰ δῶρα φέροιο,
Αἴ κεν ἴδῃ Μενέλαον, ἀρήϊον Ἀτρέος υἱὸν,
Σῷ βέλεϊ δμηθέντα, πυρῆς ἐπιβάντ᾽ ἀλεγεινῆς.
Ἀλλ᾽ ἄγ᾽ ὀΐστευσον Μενελάου κυδαλίμοιο·
Εὔχεο δ᾽ Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ,

Invenit Lycaonis filium laudatúmque fortemque
Stantem: circaque ipsum fortes ordines clypeatorum
Militum, qui ipsum secuti fuerant ab Æsepi fluentis:
Prope igitur stans verbis alatis allocuta est,
" Numquid mihi parueris, Lycaonis fili bellicose?
" Auderes utique Menelao immittere velocem sagittam?
" Ab omnibus utique Trojanis gratiam & gloriam ferres,
" Inter omnes verò maximè ab Alexandro rege:
" A quo profectò imprimis splendida dona ferres,
" Si viderit Menelaum, Mavortium Atrei filium,
" Tuo telo domitum, rogum conscendentem tristem.
" Sed age sagitta-pete Menelaum gloriâ sublimem:
" Vove autem Apollini genito in Lyciâ, arcu-inclyto,

ΣΧΟΛΙΑ.

διελογίζετο· ἄπιστοι γὰρ Λυκάονες, ὡς καὶ Ἀριστοτέλης μαρτυρεῖ. Ἄλλοι δὲ, καὶ τοὺς Ὁμήρου λύοντες, φασὶ, παρειρηκέναι τὸν Ποιητὴν, πειρᾶν, οὐκ ἐθέλησαι, οὐχὶ πεῖσαι.

89. Εὗρε] Κατέλαβε. Λυκάονος υἱόν.] Τὸν Πάνδαρον. Ἀμύμονα.] Ἀγαθὸν καὶ ἄψογον τῇ τέχνῃ.

90. Ἑσταότα.] Ἑστηκότα. Κρατεραί.] Ἰσχυραὶ, γενναῖαι. Ἀσπιστάων.] Πεζῶν, ὁπλιτῶν.

91. Ἕποντο.] Ἠκολούθουν. Ἀπ᾽ Αἰσήποιο ῥοάων.] Ἀπὸ τῶν τοῦ Αἰσήπου ῥευμάτων καὶ ῥεέθρων. Ὁ δὲ Αἴσηπος, ποταμὸς τῆς ὑπὸ Ἴδην Λυκίας.

93. Ἦ ῥά νύ μοι.] Ἆρα ἄν μοι. Ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα διαπορητικόν. Πίθοιο.] Πεισθείης. Διατί δὲ ἡ Ἀθηνᾶ τῆς συγχύσεως τῶν ὅρκων, οὐ τῶν Τρώων τινὰ, ἀλλὰ τῶν ἐπικούρων, καίτοι κεχαρισμένον ἂν τῇ ἐγίνετο Ἀλεξάνδρῳ μᾶλλον, εἰ τῶν οἰκείων ἦν, καὶ διὰ τί τῶν ἐπικούρων τὸν Πάνδαρον ἐπελέξατο; Καί φησιν ὁ Ἀριστοτέλης, ὅτι τῶν μὲν Τρώων οὐδένα, διότι πάντες αὐτὸν ἐμίσουν, ὡς ὁ Ποιητής φησιν, Ἶσον γάρ σφιν πᾶσιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ. Τῶν δὲ ἐπικούρων τὸν Πάνδαρον ἐπελέξατο, ὡς φιλοχρήματον. Σημεῖον δὲ, ὁ τῶν ἵππων αὐτοῦ ἐπ᾽ οἴκου καταλείψεις, ἵνα μὴ δαπανᾷ, καὶ ὅτι φόνου ἐπίορκος. Τὸ γὰρ ἔθνος ἔτι καὶ νῦν δοκεῖ εἶναι, ὅθεν ἦν, ἐπίορκον. Οἱ δέ τινες οὕτως λύουσιν, ὅτι ἄριστα ἦν χρεία τῶν διεσπαρμένων πεῖσαι ἐν κατασχεθῆναι. Οὐκ ἦν δὲ ἐν τῇ Τρωικῇ μοίρᾳ τις, ἢ Ἀλέξανδρος, καὶ Πάνδαρος, εὐφυεῖς οὕτως, ὡς καὶ ἐπιφωνῆσαι τὸν Ποιητὴν, Πάνδαρος, ᾧ καὶ τόξον Ἀπόλλων αὐτὸς ἔδωκεν, ὃ σημαίνει τὴν τοξικήν. Καὶ ὡς ἄριστον αὐτὸν ἐπελέξατο τοξότην. Δαΐφρον.] Πολεμικὸν φρόνημα ἔχων.

94. Τλαίης κεν.] Καρτερήσειας ἄν, ὑπομείνειας. Μενελάῳ ἐπιπροέμεν.] Ἐπιπέμψαι τῷ Μενελάῳ· ἔστι δὲ ἀπαρέμφατον, ἀντὶ προστακτικοῦ. Ταχύν.] Τὸν ταχέως φερόμενον.

95. Πᾶσι δέ κε Τρώεσσι.] Ἀντὶ τοῦ, παρὰ πάντων τῶν Τρώων. Κῦδος.] Δόξαν. Ἄροιο.] Κτήσαιο, λάβοις.

97. Τοῦ κεν δὴ πάμπρωτα πάρα.] Παρὰ τούτου δὴ πάντων πρῶτον. Πρόσκαιρον δὲ, ἡ Ἀθηνᾶ βασιλέα κέκληκε τὸν Ἀλέξανδρον· ἕνεκα τοῦ πεῖσαι αὐτὸν τὸν Πάνδαρον, ἐλπίδι μείζονος δωρεᾶς. Φέροιο.] Ἀπενέγκοιο, λάβοις.

98. Αἴ κεν ἴδῃ.] Ἐὰν θεάσηται.

99. Δμηθέντα.] Δαμασθέντα, ἀναιρεθέντα. Πυρῆς ἐπιβάντ᾽ ἀλεγεινῆς.] Χαλεπῆς. Οἱ γὰρ ἀρχαῖοι τὰ σώματα οὐκ ἔθαπτον ἐπὶ γῆν, εἰ μὴ πρότερον ἔκαυσαν. Εἶθ᾽ οὕτως τὴν τέφραν σὺν τοῖς ὀστέοις ἐχώννυον, ἐν ἀγγείῳ τινὶ ἀποθέμενοι. Ἐπιβάντα.] Ἐπιβιβασθέντα, ἐπιτεθέντα.

100. Ὀΐστευσον.] Τόξευσον. Μενελάου.] Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τοῦ Μενελάου. Κυδαλίμοιο.] Ἐνδόξου.

101. Εὔχεο.] Εὔχου. Λυκηγενέϊ.] Τῷ ἐν Λυκίᾳ τεχθέντι, γεννηθέντι. Φασὶ γὰρ, ὅτι λαθεῖν σπουδάζουσα ἡ Λητὼ τὴν Ἥρας ζηλοτυπίαν, εἰς Λυκίαν ἀπῆλθε, καὶ ἐγέννησεν ἐκεῖ τὸν Ἀπόλλωνα. Κλυτοτόξῳ.] Ἐνδόξῳ περὶ τὴν τοξικὴν τέχνην. Τεσσάρων γὰρ τεχνῶν ἔφορος ὁ θεός· Τοξικῆς, ἰατρικῆς, μουσικῆς, καὶ μαντικῆς.

NOTÆ.

101. Λυκηγενεῖ) Vid. *Eustath.* in locum, fol. 341. lin. 27. *Heraclides Ponticus*, De *Homeri* Allegor. §. 6. Λυκηγενέτην δὲ προσαγορεύουσιν Ὅμηρος τὸν Ἀπόλλωνα, οὐχ ὡς ἐν Λυκίᾳ γεγονημένον· ἔξω γὰρ ἐστι τῆς Ὁμηρικῆς ἀναγνώσεως οὗτος νεώτερος μῦθος· ἀλλ᾽ ὥσπερ οἶμαι τὴν Ἡμέραν ἠριγένειαν ὀνομάζει, τὴν τὸ ἦρ γεννῶσαν, ὅπερ ἐστὶν, ὄρθρον· οὕτω λυκηγενῆ προσηγόρευσε τὸν ἥλιον· ἐπειδὴ τοῦ κατὰ τὸν ὄρθρον ὥραν λυκαυγὲς ἐστιν αἴτιος

VARIÆ LECTIONES.

95. Κε) γρ. καί.

99. Πυρῆς ἐπιβάντ᾽) γρ. πυρῆς τ᾽ ἐπιβάντ᾽, MS. Mori.

Ἀρνῶν

Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.
Ὣς φάτ' Ἀθηναίη· τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν.
Αὐτίκ' ἐσύλα τόξον ἐΰξοον, ἰξάλου αἰγὸς
Ἀγρίου, ὅν ῥά ποτ' αὐτὸς, ὑπὸ στέρνοιο τυχήσας,
Πέτρης ἐκβαίνοντα δεδεγμένος ἐν προδοκῇσι,
Βεβλήκει πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος ἔμπεσε πέτρῃ.
Τοῦ κέρα ἐκ κεφαλῆς ἑκκαιδεκάδωρα πεφύκει·
Καὶ τὰ μὲν ἀσκήσας κεραοξόος ἤραρε τέκτων,
Πᾶν δ' εὖ λειώσας, χρυσέην ἐπέθηκε κορώνην·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκε τανυσσάμενος, ποτὶ γαίῃ
Ἀγκλίνας· πρόσθεν δὲ σάκεα σχέθον ἐσθλοὶ ἑταῖροι,

" Agnorum primogenitorum sacrificaturum inclytam hecatomben,
" Domum reversum sacræ in urbem Zeleæ.
Sic dixit Minerva, & huic animo dementi persuasit.
Statim eduxit arcum perpolitum, *factū* ex salaci capro
Agresti, quem quondam ipse, sub pectore consecutus,
E rupe exeuntem excipiens in insidiis,
Percusserat in pectus: hic itaque supinus cecidit in petram.
Hujus cornua ex capite sexdecim-palmorum nata erant:
Atque hæc quidem elaborans cornuum politor aptaverat faber,
Totumque cùm rectè levigâsset, aureum imposuit apicem:
Et hunc quidem rectè deposuit, cùm tetendisset, ad terram
Inclinans; antè autem scuta tenebant strenui socii,

ΣΧΟΛΙΑ.

102. Πρωτογόνων.] Πρωτοβολούντων, πρωΐμων. Ῥέξειν.] Ἱερουργήσειν, θύσειν.

103. Νοστήσας.] Ὑποστρέψας, ἐπανελθὼν εἰς τὴν ἐπονομαζομένην Ζέλειαν. Ἡ γὰρ ὑπὸ τῇ Ἴδῃ Λυκία, Ζέλεια ἐκαλεῖτο, διὰ τὸ τὸν Ἀπόλλωνα ἐν αὐτῇ λίαν σέβεσθαι. Ἄστυ.] Πόλιν. Ἔνθα ἦν τὸ πολίτην ἱστορεῖν φασίν.

104. Ἄφρονι.] Ἀνοήτῳ, ἀσυνέτῳ.

105. Ἐσύλα.] Ἐγύμνου, *ἐξέλκει τῆς θήκης. Ἐΰξοον.] Καλῶς ἐξεσμένον, ὅ ἐστι κατεσκευασμένον. Ἰξάλου.] Ἤτοι πλεῖον, ἢ πηδητικοῦ καὶ ὁρμητικοῦ· παρὰ τὸ ἱκνεῖσθαι. Ἢ, ὡς ὁ Πορφύριος λέγει, τοῦ τελείου· συμβαίνει γὰρ πολλάκις, τῶν ἀγρίων αἰγῶν τοὺς πλείους [illegible] ἐν ταῖς θήραις κατὰ [illegible] τὰ γεννητικὰ μόρια.

106. Ὑπὸ στέρνοιο.] Ὑπὸ τὸ στῆθος. Τυχήσας.] Ἐπιτυχὼν δὲ ἤγουν.

107. Δεδεγμένος.] Ἐπιτηρήσας, ἐκδεχόμενος. Ἐν προδοκῇσι.] Ἐν τόποις πρὸς ἐνέδραν ἐπιτηδείοις προσκοποῦσιν. Ἀπὸ τοῦ δοκεῖν.

109. Κέρα.] Κέρατα. Ἀποκοπὴ τὸ πάθος. Ἑκκαιδεκάδωρα.] Ἑκκαίδεκα παλαιστῶν. Δῶρον γὰρ καλεῖται ἡ παλαιστὴ ὅ ἐστιν ἔκτασις τῆς χειρὸς τῶν τεσσάρων δακτύλων. Οἱ δὲ, ἑκκαίδεκα ἐνιαυτῶν· ὥρα γὰρ, ὁ ἐνιαυτός. Ὅπερ ἄτοπον. Πεφύκει.] Ἐβεβλαστήκει.

110. Ἀσκήσας.] Κοσμήσας, ἐξεργασάμενος. Κεραοξόος.] Κερατουργὸς, κερατογλύφος. Ἤραρε.] Προσήρμοσε. Τέκτων.] Ὁ καλούμενος τεχνοποιός. Ἡ κοινῶς, πᾶς τέκτων λέγεται. Ἀπὸ τοῦ τεύχειν, ὅ ἐστι, κατασκευάζειν τι.

111. Λειώσας.] Ξέσας, λεῖα ποιήσας. Κορώνην.] Νῦν, τὸ ἐπικαμπὲς ἄκρον τοῦ τόξου λέγει, ὅθεν ἀπαρτᾶται ἡ νευρά.

112. Τανυσσάμενος.] Ἐκτείνας. Ποτὶ γαίῃ ἀγκλίνας.] Πρὸς τῇ γῇ ἐπερείσας ἑαυτόν· δηλαδὴ ὥστε, μὴ ὀφθῆναι ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων.

113. Πρόσθεν.] Ἔμπροσθεν αὐτοῦ. Σάκεα.] Τὰς ἀσπίδας. Σχέθον.] Ἔχον.

NOTÆ.

πος, ἤ ὅτι τὸν λυκάβαντα γεννᾷ, τουτέστι τὸν ἐνιαυτόν. Confer *Pierii* Hieroglyph. l. XI. fol. LXXIX. §. n. ubi inter alia, quòd τὸ λυκόφως γεννᾷ, cùm de *Lyciâ* nil *Homero* sit notum, ex *Heraclidâ Pontico*, dicat; quasi *Sarpedonis* Patriæ & *Pandari* obliviscendum.

104. Τῷ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθεν) *Pandarus* huic *Minervæ* impulsui paret. δι' ἀφροσύνην, *Homero* innuente, Neminem rem adeò iniquam facturum, qui modò paulò attentiùs rem considerâsset; atque ità Omnis Peccans ignorat; at Τὸ κακὸν δοκεῖ ποτ' ἐσθλὸν εἶμεν τῷδ', Ὅτῳ Θεὸς φρένας ἄγει πρὸς ἄταν.

105. Ἰξάλου αἰγὸς) Præter *Br. Schol.* vid. *Eustath.* fol. 342. lin. 33.

113. Σάκεα) Ità pro σάκη scribo; quòd *Ionicum*, incontractum, semper *Homero* sit charius; ita quoque MS. *Mori*, & MS. CCC. & *Br. Schol.* ubi incorrupta; ità *Eustath.* in παρεκβολαῖς, *Florentina* Editio, & ipse *H. Stephan.* in Margine. Vid. quæ Nos ad *Anacreon.* v. 22.

NOTÆ IN SCHOLIA.

105. * Ἐξέλκει) Editt. *Cantabr.* Legendum cum Vett. omnibus ἐξέβαλε, pro ἐξέλκει. *His tu nè fidem adhibeas*; nè *Veteribus* omnibus, ubi erraverint. Hæ tamen voces haud rarò invicem mutantur. & ε'. v. 592.

VARIÆ LECTIONES.

105. Ἰξάλου) γρ. ἐσύλα, & ἐσύλα, antiquo errore.
112. Ποτὶ) γρ. προτὶ, Vid. Not. in *Textum*, ad β'. v. 137.
113. Σάκεα) γρ. σάκη. Vid. Not. in *Textum*.

Μὴ

Μὴ πρὶν ἀναΐξειαν ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν,
Πρὶν βλῆσθαι Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὁ σύλα πῶμα φαρέτρης· ἐκ δ' ἕλετ' ἰὸν
Ἀβλῆτα, πτερόεντα, * μελανέων ἕρμ' ὀδυνάων·
Αἶψα δ' ἐπὶ νευρῇ κατεκόσμει πικρὸν ὀϊστόν,
Εὔχετο δ' Ἀπόλλωνι Λυκηγενέϊ, κλυτοτόξῳ,
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην,
Οἴκαδε νοστήσας ἱερῆς εἰς ἄστυ Ζελείης.
Ἕλκε δ' ὁμοῦ γλυφίδας τε λαβὼν καὶ νεῦρα βόεια·
Νευρὴν μὲν μαζῷ πέλασεν, τόξῳ δὲ σίδηρον.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ κυκλοτερὲς μέγα τόξον ἔτεινε,
Λίγξε βιός, νευρὴ δὲ μέγ' ἴαχεν, ἆλτο δ' ὀϊστὸς
Ὀξυβελής, καθ' ὅμιλον ἐπιπτέσθαι μενεαίνων.
Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο
Ἀθάνατοι, πρώτη δὲ Διὸς θυγάτηρ ἀγελείη,
Ἥ τοι πρόσθεν στᾶσα, βέλος ἐχεπευκὲς ἄμυνεν·

Nè prius consurgerent in eum Mavortii filii Achivorum,
Quàm percussus esset Menelaus Mavortius, propugnator Achivorum.
Ille itaque detraxit operculum pharetræ; exemitque sagittam
Nondum-in-quenquam-conjectam, pennatam, profundorum fulcrum dolorũ:
Statimque ad nervum aptavit acerbam sagittam,
Vovitque Apollini in-Lycia-genito, arcu-inclyto,
Agnorum primogenitorum *se* sacrificaturum inclytam hecatomben,
Domum reversum sacræ in urbem Zeleæ.
Traxit igitur simul crenas sagittæ prehensas & nervos bovinos:
Nervum quidem mammæ admovit, arcui autem ferrum.
Sed postquam rotundum magnum arcum tetendit,
Stridorem dedit arcus, nervus autem valde sonuit, salìitque sagitta
Acutam habens cuspidem, in turbam advolare cupiens:
Neque tui, Menelaë, dii beati obliti sunt
Immortales, primaque Jovis filia prædatrix,
Quæ ante stans, sagittam mortiferam repressit:

ΣΧΟΛΙΑ.

114. Μὴ πρίν.] Μὴ πρότερον. Ἀναΐξειαν.] Ἀνορμήσειαν.

115. Βλῆσθαι.] Βληθῆναι.

116. Ὁ σύλα πῶμα.] Ἀφῄρει τῆς βελοθήκης τὸ πῶμα. Ἕλετο.] Εἵλετο, ἔλαβεν.

117. Ἀβλῆτα.] Μήπω ἐπιβεβλημένον, καινόν. Πτερόεντα.] Ἐπτερωμένον, ἢ ταχέως φερόμενον. * Μελανέων.] Εἰς βάθος διοιχνουμένων, ἤτοι διικνουμένων, δεινῶν. Ἕρμ' ὀδυνάων.] Ἕρεισμα, τὸ στήριγμα ταῖς ὀδύναις.

118. Κατεκόσμει.] Κατεσκεύαζε, κατέστελλεν, ἥρμοζε τῇ νευρᾷ. Πικρόν.] Ὀδυνηρόν, χαλεπόν.

122. Γλυφίδας.] Τὰς παρὰ τοῖς πτεροῖς ἐντομὰς τοῦ βέλους· τὰς χηλάς, ὅπου ἐντίθεται ἡ νευρά.

123. Μαζῷ.] Τῷ μαστῷ. Πέλασεν.] Προσήγαγε. Σίδηρον.] Τὴν ἀκίδα τοῦ βέλους.

124. Κυκλοτερές.] Εὔκυκλον. Ἐπὶ τοσοῦτον, φησὶν, ἔτεινε τὸ τόξον, ὡς κυκλοτερὲς γενέσθαι.

125. Λίγξε.] Ποιόν τινα ἦχον ἀπετέλεσε. Βιός.] Ὀξυτόνως, τὸ τόξον. Ἴαχεν.] Ἦχον ἀπετέλεσεν. Ἆλτο.] Ἀφήλατο.

126. Ὀξυβελής.] Ἤτοι, ὁ ταχέως βάλλων ἢ, ὁ ταχέως βαλλόμενος. Καθ' ὅμιλον.] Κατὰ τὸ πλῆθος. Ἐπιπτέσθαι.] Ἐπιπετασθῆναι, ἐφάψασθαι. Μενεαίνων.] Προθυμούμενος. Ὁ τρόπος μεταφορά, ἀπὸ ἐμψύχων ἐπὶ ἄψυχα.

127. Οὐδὲ σέθεν, Μενέλαε, θεοὶ μάκαρες λελάθοντο.] Σοῦ δὲ, ὦ Μενέλαε, οἱ θεοὶ, οἱ μακαριότητος ἄξιοι, οὐκ ἐπελάθοντο. Καλεῖται δὲ ὁ τρόπος οὗτος, ἀποστροφή.

128. Ἀγελείη.] Ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ ἄγουσα λείαν ἀπὸ τῶν πολεμίων· ὅ ἐστι, λαφυραγωγός.

129. Ἥ τοι βέλος ἄμυνεν.] Ἥτις σοι τὸν οἰστὸν, τὸ τόξευμα, ἀπώσατο ἀπὸ σοῦ. Πρόσθεν στᾶσα.] Προστᾶσά σοι, καὶ ὑπερασπίσασα ἐξ ἐναντίας.

NOTÆ.

117. * Μελανέων) Ità lego, quùm prior *Lectio* μελαινάων nimis pro Versu intumesceret, & per scribæ errorem ex sano loco, v. 191. traheretur; ἰων autem per συνίζησιν legitur μονοσυλλάβως, quod de ἑάων vix æquè dici potest. MSS. hic corrupta omnia.

128. Ἀγελείη) Ità MS. CCC. & MS *Mori*, & hic, & ί. v. 765. & aliàs semper. Ità *Eustath.* ità *Br. Schol.* nondum corrupta, & alii Correctiores *Homeri* loci; ità *Florentina* editio: Et ἀγελαῖος longè aliud sonat. Vid. *Harpocration*, in v. *Suidas* utramque Lectionem agnoscit: at is non rarò deceptus. *Hesychius.* Ἀγελείη, Ἀθηνᾶς ἐπίθετον.

129. Βέλος ἐχεπευκές) De *Ultimâ* τοῦ βέλος productâ, vid. ad ά. v. 51.

VARIÆ LECTIONES.

115. Ἀρχὸν Ἀχαιῶν) γρ. Ἀτρέος υἱόν, MS. CCC.

117. Μελανέων) γρ. μελαινάων, vid. Not. in *Textum.*

118. Κατεκόσμει) γρ. κατεκόσμεε, MS. CCC.

128. Ἀγελείη) γρ. ἀγελαίη, vid. Not. in *Textum.*

Ἡ δὲ τόσον μὲν ἔεργεν ἀπὸ χροὸς, ὡς ὅτε μήτηρ
Παιδὸς ἐέργῃ μυῖαν, ὅθ' ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ·
Αὐτὴ δ' αὖτ' ἴθυνεν, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
Ἐν δ' ἔπεσε ζωστῆρι ἀρηρότι πικρὸς ὀϊστός.
Διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος ἐλήλατο δαιδαλέοιο,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο,
Μίτρης θ', ἣν ἐφόρει, ἔρυμα χροὸς, ἕρκος ἀκόντων,
Ἥ οἱ πλεῖστον ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς·
Ἀκρότατον δ' ἄρ' ὀϊστὸς ἐπέγραψε χρόα φωτός·
Αὐτίκα δ' ἔρρεεν αἷμα κελαινεφὲς ἐξ ὠτειλῆς.
Ὡς δ' ὅτε τίς τ' ἐλέφαντα γυνὴ φοίνικι μιήνῃ
Μῃονὶς, ἠὲ Κάειρα, παρήϊον ἔμμεναι ἵππων·
Κεῖται δ' ἐν θαλάμῳ, πολέες τέ μιν ἠρήσαντο
Ἱππῆες φορέειν· βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα,
Ἀμφότερον, κόσμός θ' ἵππῳ, ἐλατῆρί τε κῦδος·

Hæc verò tantum inhibuit à corpore, ut cùm mater
A filio prohibet muscam, quandò dulci sopitus est somno.
Ipsa verò id direxit, ubi baltei annuli
Aurei constringebant id, & duplex occurrebat thorax:
Incidit itaque in balteum benè-aptatum acerba sagitta.
Et per balteum quidem adacta est affabrè-factum,
Et per thoracem artificiosè-factum infixa est,
Laminamque, quam portabat tutamen corporis, septum telorum,
Quæ ipsum plurimum juvit, perforavit tamen & ipsam:
Summam insuper sagitta perstrinxit cutem viri;
Statimque fluxit sanguis purpureus ex vulnere.
Veluti quando aliqua ebur mulier purpurâ tinxerit
Mæonia, vel Caria, maxillare ut sit equorum:
Jacet autem in thalamo, multique ipsum optârunt
Equites gestare: Regi verò est repositum ornamento,
Utrunque, ornatusque equo, equitique gloria:

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Τόσον.] Τοσοῦτον. Ἔεργεν.] Ἀπεῖργεν, ἐκώλυσεν. Ἀπὸ χροός.] Ἀπὸ τοῦ χρωτὸς, ἀπὸ τοῦ σώματος. Ὡς ὅτε μήτηρ.] Δίκην μητρός.

131. Ἐέργῃ.] Ἀπείργει, κωλύει. Ὅτε.] Ὁπότε. Ἡδέϊ λέξεται ὕπνῳ.] Ὁπότ' ἂν τῷ ἡδυτάτῳ ὕπνῳ κρατηθὲν ἀποκοιμηθῇ.

132. Αὐτὴ δ' αὖτ'.] Αὐτὴ δὲ ἡ δαίμων. Ἴθυνεν.] Ἐπ' εὐθείας συνεχθῆναι ἐποίησεν. Ζωστῆρος ὀχῆες.] Οἱ συνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες.

133. Χρύσειοι.] Χρυσοῖ. Σύνεχον.] Συνεῖχον, ἔσφιγγον. Διπλόος.] Διπλοῦς. Ἤντετο.] Ἀπήντα, ὑπήκουεν.

134. Ἐν δ' ἔπεσεν.] Ἐνέπεσε δέ. Ἀρηρότι.] Εὖ ἡρμοσμένῳ.

135. Ἐλήλατο.] Διεληλύθει, ἐπέπηκτο. Δαιδαλέοιο.] Πολυκατεργάστου, ποικίλου.

136. Ἠρήρειστο.] Ἥρμοστο, ἐνεπάγη.

137. Μίτρης.] Ζώνης. Μίτρα δὲ ἐλέγετο τὸ ἐσώτερον τοῦ λαγόνος εἴλημα ἐρεοῦν, χαλκῷ ἔξωθεν περιειλημμένον. Ἔρυμα χροός.] Φύλαγμα καὶ ἀσφάλεια τοῦ σώματος. Ἕρκος ἀκόντων.] Τειχίον καὶ περίφραγμα τῶν ἀκοντίων.

138. Ἥ οἱ.] Ἥτις αὐτῷ. Πλεῖστον ἔρυτο.] Πολὺ ἐβοήθησεν. Διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς.] Διῆλθε δὲ καὶ διὰ ταύτης.

139. Ἀκρότατον χρόα.] Τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ σώματος. Ἐπέγραψεν.] Ἐπέξεσεν.

140. Ἔρρεεν.] Ἔρρει, ἐφέρετο. Κελαινεφές.] Μέλαν, ὡς νέφος. Ἐξ ὠτειλῆς.] Ἐκ τοῦ τραύματος. Ἀπὸ τοῦ οὐτάω δὲ γίνεται, ὅ ἐστι, τιτρώσκω. Διαφέρει ὠτειλὴ ἕλκους. Ὠτειλὴ μὲν λέγεται αὐτὸ τὸ τραῦμα· ἕλκος δὲ, ὁ τόπος τοῦ θεραπευθέντος τραύματος.

141. Ἐλέφαντα.] Ἐλεφάντινον ὀστοῦν. Φοίνικι.] Φοινικῷ χρώματι, ὅ ἐστιν, ἐρυθρῷ. Μιήνῃ.] Χρίσῃ, βάψῃ.

142. Μῃονίς.] Λυδή. Κάειρα.] Καρίνη· ἀπὸ Καρίας. ὡς τῶν γυναικῶν τούτων τὸ παλαιὸν ταῖς βαφαῖς χρωμένων. Παρήϊον.] Παραγναθίδιον, τὸ νῦν χαλινάριον καλούμενον.

143. Ἐν θαλάμῳ.] Ἐν τῷ οἴκῳ. Πολέες τέ μιν.] Πολλοὶ δὲ αὐτόν. Ἠρήσαντο.] Ηὔξαντο.

144. Ἄγαλμα.] Καλλώπισμα πᾶν, ἐφ' ᾧ τις ἀγάλλεται καὶ χαίρει. Οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ ἄγαλμα εἶπον, τὸ ξόανον.

145. Ἐλατῆρι.] Τῷ ἡνιόχῳ.

NOTÆ.

135. Διὰ μὲν ἂρ ζωστῆρος) *Prior* Syllaba τοῦ διὰ quare producitur, vid. ad γ'. v. 357.

144. Βασιλῆϊ δὲ κεῖται ἄγαλμα) *Suidas* in v. Ἄγαλμα, hunc locum profert.

VARIÆ LECTIONES.

131. Λέξεται) γρ. λέξηται. *Br. Schol.* & MS.CCC.

140. Κελαινεφὲς) γρ. μελανεφὲς, *Br. Schol.* Edit. *Elzevir.* &c.

141. Ἐλέφαντα) γρ. ἐλεφαντὶ, pro ἐλεφάντινα, ut *Pindari* θαυμαστά. *Eustath.* fol. 346. lin. 53.

142. Μῃονὶς) γρ. Μαιονίς. Ibid. Κάειρα) γρ. Καίειρα, *Eustath.* fol. 347. lin. 10.

Τοῖοί

Τοῖοί τοι, Μενέλαε, μιάνθην αἵματι μηροὶ
Εὐφυέες, κνῆμαί τ', ἠδὲ σφυρὰ κάλ' ὑπένερθε.
'Ρίγησεν δ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ὡς εἶδεν μέλαν αἷμα καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς·
'Ρίγησεν δὲ καὶ αὐτὸς ἀρηΐφιλος Μενέλαος.
Ὡς δ' εἶδεν νεῦρόν τε καὶ ὄγκους ἐκτὸς ἐόντας,
Ἄψοῤῥόν οἱ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀγέρθη.
Τοῖσδε βαρυστενάχων μετέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Χειρὸς ἔχων Μενέλαον· ἐπεστενάχοντο δ' ἑταῖροι.
Φίλε κασίγνητε, θάνατόν νύ τοι ὅρκι' ἔταμνον,
Οἶον προστήσας πρὸ Ἀχαιῶν Τρωσὶ μάχεσθαι·
Ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες, κατὰ δ' ὅρκια πιστὰ πάτησαν.
Οὐ μέν πως ἅλιον πέλει ὅρκιον, αἷμά τε ἀρνῶν,
Σπονδαί τ' ἄκρητοι, καὶ δεξιαί, ᾗς ἐπέπιθμεν.
Εἴπερ γάρ τε καὶ αὐτίκ' Ὀλύμπιος οὐκ ἐτέλεσσεν,

Talia tibi, Menelaë, infecta sunt cruore femora
Speciosa, suræque, & malleoli pulchri infernè.
Cohorruit deinde rex virorum Agamemnon,
Ut vidit atrum sanguinem defluentem ex vulnere:
Cohorruit autem & ipse bellicosus Menelaus.
Ut autem vidit nervumque & sagittæ hamos extra existentes,
Iterum ei animus in pectoribus collectus est.
Inter hos graviter suspirans locutus est rex Agamemnon,
Manu tenens Menelaum; adgemebantque socii.
" Chare frater, in mortem ergo tibi fœdera percussi,
" Solum cum objeci pro Achivis cum Trojanis pugnare:
" Atque ita te vulnerârunt Trojani, & fœdera firma conculcârunt.
" At nullo modo irritum erit fœdus, sanguisque agnorum,
" Libaminaque mero-facta, & dextræ, quibus fisi sumus.
" Nam et amsi non protinus Olympius perfecerit,

ΣΧΟΛΙΑ.

146. Τοῖοί τοι.] Οὕτως σοί. Μιάνθην.] Ἐμιάνθησαν, ἐμολύνθησαν.

147. Εὐφυέες.] Εὐφυεῖς, καλοί, ἰσχυροί. Σφυρά.] Τὰ ἀπολήγοντα μέρη πρὸς τοῖς ἀστραγάλοις, καὶ ἐκ πλαγίων ἐξέχοντα τῆς κνήμης καὶ τῆς πτέρνης. Εἴρηται δὲ μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν χαλκευτικῶν σφυρῶν. Ὑπένερθε.] Ὑποκάτωθεν.

148. 'Ρίγησεν.] Ἐφοβήθη, ἔφριξεν.

149. Ὡς εἶδεν.] Ὡς ἐθεάσατο.

151. Νεῦρόν τε καὶ ὄγκους.] Νεῦρον μὲν, ἐν ᾧ δέδεται τὸ σίδηρον τοῦ βέλους πρὸς τῷ καλάμῳ. Ὄγκους δὲ τὰς ἀκίδας, καὶ ἐξοχὰς τοῦ βέλους. Ἐκτὸς ἐόντας.] Ἔξωθεν τοῦ βέλους ὁρωμένας.

152. Ἄψοῤῥόν οἱ θυμός.] Εἰς τοὐπίσω πάλιν αὐτῷ ἡ ψυχή. Ἀγέρθη.] Τουτέστιν, ἐπισυνηθροίσθη, ἐπισυνέχθη.

153. Βαρυστενάχων.] Μεγάλα στενάζων.

154. Ἔχων.] Κρατῶν.

155. Κασίγνητε.] Ἀδελφέ. Θάνατόν νύ τοι.] Τὸν θάνατον δή σοι. Ὅρκι' ἔταμνον.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τῷ σῷ θανάτῳ τοὺς ὅρκους ἐποίησα.

156. Οἶον.] Μόνον σὲ ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων μάχεσθαι προστήσας.

157. * Ὥς σ' ἔβαλον Τρῶες.] Ἀντὶ τοῦ, ὃν τρόπον σὲ οἱ Τρῶες ἔτρωσαν, καταφρονήσαντες τῶν ὅρκων.

158. Οὐ μέν πως.] Οὐδαμῶς μέν. Ἅλιον.] Μάταιον. Πέλει.] Γίνεται.

159. Ἄκρητοι.] Ἀπλεστοι, ἀπὸ ἀκράτου· αἱ δι' ἀκράτου οἴνου γινόμεναι. Δεξιαί.] Δεξιώσεις, πίστεις. Ἧς ἐπέπιθμεν.] Αἷς ἐπεπιστεύκειμεν.

160. Οὐκ ἐτέλεσσε.] Οὐκ εἰς τέλος ἐπήγαγεν, οὐκ ἐπλήρωσεν.

NOTÆ.

146. Μιάνθην) Pro μιανθήτην sive μίανθεν scribitur, pro ἐμιάνθησαν, *Eustath.* fol. 347. lin. 31.

155. Φίλε κασίγνητε) MS. *Mori* φῖλε. cum *Circumflexo*, legit, ut & *Ascalonita Ptolemaus* apud *Eustath.* fol. 422. lin. 33. Διὸ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης, φησὶ, περισπᾷ τὸ φῖ. Ità *Nicander*, Theriac v. 3. Φίλ' Ἑρμησιάναξ, πολέων κυδίστατε παῶν. Alii, vi Literæ *Ecstatica* λ'. & *Acuti* factum volunt, ut *Eustath.* fol. 348. lin. 33. Ἰστέον, ὅτι Φίλε ὀξυτόνως ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν, οὐχ ὥστε μὲν καὶ περισπασθῆναι αὐτὴν, ἀλλὰ κατὰ λόγον κοινῆς συλλαβῆς. Διὰ τὴν ὀξεῖαν. Ita *Iliad.* ε'. v. 359. Φίλε κασίγνητε, κόμισαί τε με· δὸς δέ μοι ἵππους. Ità *ibid.* v. 117. Νῦν αὖτε μὲ φίλαι, Ἀθήνη. Item, κ'. v. 208. Νῦν δ' αὖτε μάλιστα με φίλαι, Ἀθήνη. *Ultima* τοῦ κασίγνητε producitur, in *Cæsurâ*, ante *Incisum*, & vi sequentis *Asperæ*; mallem tamen κασίγνητος, ut γ'. v. 277. & infrà, v. 189.

NOTÆ IN SCHOLIA.

157. * Ὥς σ' ἔβαλον) Hoc *Scholion*, ab *Hackio* omissum, restituerunt Editt. *Cantabr.* ex *Aldo* & *Hervagio*.

VARIÆ LECTIONES.

146. Μιάνθην) γρ. μίανθεν. Vid. Not. in *Textum*.

147. Κνῆμαί τ', ἠδὲ σφυρά) γρ. κνῆμαί τε, ἰδὲ σφυρά.

151. Ὡς δ' εἶδεν) γρ. ὡς δὲ ἴδεν.

153. Βαρυστενάχων) γρ. βαρὺ στενάχων.

155. Φίλε) γρ. φῖλε, MS. *Mori*, &c. *Ibid.* Κασίγνητε) γρ. κασίγνητος, vid. Not. in *Textum*.

158. Πέλει) γρ. πέλοι, MS. CCC.

Ἔκ

Ἔκ τε καὶ ὀψὲ τελεῖ, σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν,
Σὺν σφῇσιν κεφαλῇσι, γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν.
Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἔσεται ἦμαρ, ὅταν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης, ὑψίζυγος, αἰθέρι ναίων,
Αὐτὸς ἐπισσείῃσιν ἐρεμνὴν αἰγίδα πᾶσι,
Τῆσδ' ἀπάτης κοτέων· τὰ μὲν ἔσσεται οὐκ ἀτέλεστα·
Ἀλλά μοι αἰνὸν ἄχος σέθεν ἔσσεται, ὦ Μενέλαε,
Αἴ κε θάνῃς, καὶ μοῖραν ἀναπλήσῃς βιότοιο·
Καί κεν ἐλέγχιστος πολυδίψιον Ἄργος ἱκοίμην.
Αὐτίκα γὰρ μνήσονται Ἀχαιοὶ πατρίδος αἴης,

Attamen tandem aliquando perficiet: & magno luent,
" Cum propriis capitibus, uxoribusque & filiis.
" Bene enim ego hoc scio mente & animo,
" Erit dies, cum aliquando peribit Ilium sacrum,
" Et Priamus, & populus hastæ-fraxineæ-periti Priami:
" Jupiter autem ipsis Saturnius, in excelso sedens, in æthere habitans,
" Ipse incutiet nigrantem Ægida omnibus:
" Ob hanc fraudem iratus. Hæc quidem erunt non irrita:
" Sed mihi gravis dolor tui causâ erit, o Menelae,
" Si moriaris, & fatum adimpleveris vitæ:
" Et summâ tum ignominiâ notissimum siticulosum Argos repetam.
" Statim enim recordabuntur Achivi patriæ terræ,

ΣΧΟΛΙΑ.

161. Ὀψέ.] Μετὰ πολὺ, βραδέως. Τελεῖ.] Τελειώσει. Σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν.] Ἀπέδωκαν. Λείπει δὲ τὸ, χόλῳ· ἵν' ᾖ, σὺν μεγάλῳ χόλῳ, ἢ τόκῳ, ἤτοι ποινῇ, ἐπιτιμίῳ.

162. Σφῇσιν.] Ἰδίαις. Γυναιξί τε, καὶ τεκέεσσιν.] Ἀντὶ τοῦ, μετὰ γυναικῶν, καὶ τέκνων.

164. Ἦμαρ.] Ἡμέρα.

166. Σφί.] Αὐτοῖς. Ὑψίζυγος.] Ὁ ἐπὶ ὑψηλοῦ θρόνου καθεζόμενος· ὁ τὴν ἀνωτάτω ἔχων καθέδραν. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ἐν ναυσὶ ζυγῶν, ἐφ' ὧν καθίζονται οἱ ἐρέσσοντες. Ἢ, ὁ ἐν ὕψει ζυγοστατῶν, καὶ ἀπονέμων ἑκάστῳ τὸ πεπρωμένον. Αἰθέρι.] Ἐν τῷ αἰθέρι. Ναίων.] Κατοικῶν.

167. Ἐπισσείῃσιν.] Ἐπισείσει. Ἐρεμνήν.] Σκοτεινήν, φοβεράν· μετωνυμικῶς.

168. Τῆσδ' ἀπάτης.] Ὑπὲρ ταύτης τῆς πλάνης. Κοτέων.] Ὀργιζόμενος. Οὐκ ἀτέλεστα.] Οὐκ ἀπέραντα.

169. Αἰνὸν ἄχος.] Δεινὴ λύπη.

170. Αἴ κε θάνῃς.] Ἐὰν ἀποθάνῃς. Μοῖραν.] Τὴν πεπρωμένην. Ἀναπλήσῃς.] Ἀναπληρώσεις. Βιότοιο.] Τοῦ βίου, τῆς ζωῆς.

171. Καί κεν.] Καὶ δὴ ἄν. Ἐλέγχιστος.] Ἐπονειδιστότατος, ἐφυβριστότατος. Πολυδίψιον.] Πολλῆς ἔτι δίψης ὄν. Ἄνυδρον γὰρ οὖσαν τὴν Πελοπόννησον, ἔνυδρον ἐποίησε Δαναὸς, ἐξελθὼν ἀπὸ τῆς Αἰγύπτου, καὶ οἰκήσας αὐτήν. Τῶν δὲ θυγατέρων αὐτοῦ ζητουσῶν ὑδρεύσασθαι, μιᾶς αὐτῶν, τῆς Ἀμυμώνης, ἠράσθη Ποσειδῶν, καὶ ἔδειξεν αὐτῇ τριαίνῃ πλήξας τὰς ἐν Λέρνῃ πηγάς. Οἶδε, ὅτι τὸ Ἄργος, Ἀθηνᾶς ὑποθήκαις, διὰ τῶν Δαναοῦ θυγατέρων, ἔνυδρον ἐγένετο· ἐκεῖναι γὰρ ὀρύξαι φρέατα ἐπινόησαν. Παραγενομένων δὲ τῶν Αἰγυπτίων ἐπὶ τὸν τῶν θυγατέρων Δαναοῦ γάμον, αἱ Δαναΐδες κατὰ τὰς τοῦ πατρὸς ὑποθήκας ἐδολοφόνησαν τοὺς νυμφίους. Ἐκεῖνος γὰρ αὐταῖς συνεβούλευσε τοὺς τὴν παρθενίαν ἀφαιρουμένους ἀμύνασθαι. Ὑπερμνήστρα δὲ μόνη Λυγκέα περιέσωσεν. Ὅθεν καὶ γυναῖκα λαβὼν αὐτὴν ὕστερον, συνετήρησεν. Πολυδίψιον οὖν, ἤτοι πολυεπιπόθητον, διὰ πολλῶν. Ἢ, πολυπόθητον, ἀπὸ τοῦ διψᾶσθαι, μεταφορικῶς, καὶ ἐπιθυμεῖσθαι ποτέ· ἐξ οὗ ἄνυδρον. Ἢ βλαβερὸν ἀπὸ τοῦ, ἴψαι. Ἱκοίμην.] Παραγενοίμην.

172. Μνήσονται.] Μνείαν ποιήσονται· ὅ ἐστι, τοῦ πλα[illegible]; εὐθὺς οἱ Ἕλληνες θελήσουσιν ἀπελθεῖν εἰς τὰς πατρίδας.

NOTÆ.

161. * Σύν τε μεγάλῳ ἀπέτισαν) Τὸ τε producitur, in *Cæsurâ*, & ante μ'. male in aliquibus ἀπέτισσαν olim; cùm *Penultima* per se longa istud adjumenti minimè poscat. Error, ut fit, ortus, ex præcedenti ἐτέλεσσεν. At *Eustath.* plus septies in hoc loco simplici utitur σ'. Ità mox, v. 174 Πύσσει, in Nonnullis, malè, pro πύσει, ut v. 290. ἠμύσσειε, pro ἠμύσειε. MS. CCC. ἀπέτισαν. &c.

167. Ἐπισσείῃσιν) Vid. ad *Odyss.* κ'. v. 215.

171. Πολυδίψιον Ἄργος) Vid. Not. in *Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA

171. Πολυδίψιον Ἄργος) Huc refer *Strabon.* l. 8. fol. 569. Ἀντὶ τοῦ πολυποθήτου· ἢ χωρὶς τοῦ δ', ἀντὶ τοῦ πολυΐψιον &c. item *Athenæ.* l. x. fol 433 τῆς δὲ δίψης οὔσης ἐστὶ πολυποθητότατον· διόπερ καὶ τὸ Ἄργος πολυδίψιον ὁ Ποιητὴς ἔφη, πολυπόθητον διὰ τὸν χρόνον. *Apollonii* Scholiast. ad *Argonaut.* l. 4. v. 14. Παρὰ τὸ ἴψαι. Σοφοκλῆς ἐν Ἰξίονι. δίψιον φησι, τὸ βεβλαμμένον· καὶ Ὅμηρος, πολυΐψιον Ἄργος ἱκοίμην) πολλάκις βεβλαμμένον. Vid. *Lucian.* fol. 135. *Plinius* ait, *Argos* olim *Dipsium* vocatum. Huc pertinet illud *Hesiod.* Ἄργος ἄνυδρον ἐὸν Δαναὸς ποίησεν ἔνυδρον.

VARIÆ LECTIONES.

161. Ἀπέτισαν) χ. ἀπέτισσαν, vid. Not. in *Text.*

170. Ἀναπλήσῃς) χ. ἀναπλήσεις. *Br. Schol.*

171. Πολυδίψιον) χ. πολυΐψιον & πολὺ δ' ἴψιον *Strabo*, l. 8. fol. 569.

Κὰδ δέ κεν εὐχωλὴν Πριάμῳ καὶ Τρωσὶ λίποιμεν,
Ἀργείην Ἑλένην· σέο δ' ὀστέα πύσει ἄρουρα
Κειμένου ἐν Τροίῃ, ἀτελευτήτῳ ἐπὶ ἔργῳ·
Καί κέ τις ὧδ' ἐρέει Τρώων ὑπερηνορεόντων,
Τύμβῳ ἐπιθρώσκων Μενελάου κυδαλίμοιο,
Αἴθ' οὕτως ἐπὶ πᾶσι χόλον τελέσει' Ἀγαμέμνων,
Ὡς καὶ νῦν ἅλιον στρατὸν ἤγαγεν ἐνθάδ' Ἀχαιῶν·
Καὶ δὴ ἔβη οἶκόνδε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σὺν κεινῇσιν νηυσί, λιπὼν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Ὥς ποτέ τις ἐρέει, τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ' ἐπιθαρσύνων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Θάρσει, μηδέ τί πω δειδίσσεο λαὸν Ἀχαιῶν·
Οὐκ ἐν καιρίῳ ὀξὺ πάγη βέλος, ἀλλὰ πάροιθεν
Εἰρύσατο ζωστήρ τε παναίολος, ἠδ' ὑπένερθεν
Ζῶμά τε, καὶ μίτρη, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Αἲ γὰρ δὴ οὕτως εἴη, φίλος ὦ Μενέλαε·
Ἕλκος δ' ἰητὴρ ἐπιμάσσεται, ἠδ' ἐπιθήσει

" Gloriam verò Priamo & Trojanis relinquemus,
" Argivam Helenam: tuî autem ossa putrefaciet terra
" Jacentis in Troja, super bello non ad finem perducto:
" Et aliquis sic dicet Trojanorum ferocientium,
" Sepulchro insultans Menelai gloriâ sublimis,
" Utinam sic in omnibus iram expleat Agamemnon,
" Sicut & nunc incassùm exercitum duxit huc Achivorum:
" Et jam rediit domum dilectam in patriam terram,
" Cum vacuis navibus, relicto strenuo Menelao:
" Sic aliquando aliquis dicet; tunc mihi dehiscat latùm terra.
Hunc confirmans allocutus est flavus Menelaus,
" Bono sis animo, neque dum terrefacias copias Achivorum:
" Non in lethali loco fixa est sagitta, sed antè
" Tutatus est balteus varius, & subter
" Cinctúsque, & lamina, quam ærarii fecerunt fabri.
Hunc respondens allocutus est rex Agamemnon,
" Utinam verò ita sit, dilecte ô Menelae:
" Vulnus autem medicus tractabit, & adhibebit

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

174. Πύσει.] Σήψει.
175. Ἀτελευτήτῳ.] Ἀσυντελέστῳ, ἀπληρώτῳ. Ἔργῳ.] Πολέμῳ, νῦν.
176. Καί κέ τις.] Καὶ δή τις. Ὑπερηνορεόντων.] Ἤτοι, ὑπερεχόντων τῇ ἠνορέῃ· τοῦτ' ἔστιν, ἀνδρείᾳ. Νῦν δὲ τῶν ὑπὲρ δύναμιν φρονούντων, ὑπερηφάνων.
177. Τύμβῳ.] Τῷ τάφῳ. Ἐπιθρώσκων.] Ἐφαλλόμενος, ἐπιπηδῶν.
178. Αἴθ' οὕτως.] Εἴθε οὕτως· ἐπίῤῥημα εὐκτικόν. Τελέσειε.] Πληρώσειεν.
179. Ἅλιον.] Μάταιον.
181. Κεινῇσιν νηυσί.] Σὺν κεναῖς ναυσίν. Κενὰς δὲ εἶπε, διότι Μενέλαος, λείπεται, οὐκ ἔμελλε πλεῖν ἐν αὐταῖς.
182. Ἐρέει.] Λέξει. Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.] Τότε μοι ἡ γῆ χάσμασι δεχθείη. Οὐ γὰρ ἐπιθετικῶς λέγει αὐτὴν τὴν γῆν, εὐρεῖαν, ἀλλὰ τὴν ἐκ τῆς διαστάσεως χάσμα ποιοῦσαν.
183. Ἐπιθαρσύνων.] Εὐθαρσῆ ποιῶν, εὐψυχῶν.
184. Μηδέ τί πω.] Μηδέ πω. Δειδίσσεο.] Εἰς δέος καὶ φόβον ἄγε.
185. Οὐκ ἐν καιρίῳ.] Οὐκ ἐν τῷ πρὸς ἀναίρεσιν τόπῳ τοῦ σώματος· ὅ ἐστιν, οὐκ ἐν ἐπικινδύνῳ. Πάροιθεν.] Ἔμπροσθεν.
186. Εἰρύσατο.] Ἐφύλαξε. Παναίολος.] Παμποίκιλος.
187. Ζῶμα.] Ὁ ζωστὸς χιτών. Μίτρη.] Χαλκῆ λεπίς, ἣν ζώννυνται περὶ τὴν κοιλίαν, χάριν πλείονος ἀσφαλείας. Κάμον.] Ἔκαμον, κατεσκεύασαν.
189. Αἲ γάρ.] Εἴθε γάρ. Φίλος.] Ἀντὶ τοῦ προσφιλέστατε.
190. Ἕλκος.] Τραῦμα. Ἰητήρ.] Ἰατρός. Ἐπιμάσσεται.] Ἐφάψεται, ψηλαφήσει.

N O T Æ.

178. Τελέσει') Ità scribo, pro τελέσειε, ut MS. CCC. apertè. Vid. *Var. Lect.*
182. Ὥς ποτέ τις ἐρέει.) Vid. ad v. 85. Vid. *Suidam*, v. Εὐρεῖα.
189. Φίλος ὦ Μενέλαε) Ut suprà, v. 155. Φίλε κασίγνητε.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

173. *Λίποιμεν*) γρ. λίποιεν, MS. CCC.
174. Πύσει) γρ. πύσεται, Basil. Edit. & *H. Steph.* Margo, vid. Not. in *Textum* ad v. 161. MS. CCC. πύσει, rectissimé.
178. Τελέσει) γρ. τελέσαι, in *Marg.* MS. CCC.
181. Σὺν κεινῇσιν νηυσί) γρ. σὺν κεινῇσι χερσί, MS. CCC.

Φάρμα-

Φάρμαχ', ἅ κεν παύσῃσι μελαινάων ὀδυνάων.
Ἦ, καὶ Ταλθύβιον, θεῖον κήρυκα, προσηύδα,
Ταλθύβι', ὅττι τάχιστα Μαχάονα δεῦρο κάλεσσον,
Φῶτ', Ἀσκληπιοῦ υἱὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
Ὄφρα ἴδῃ Μενέλαον ἀρήϊον, ἀρχὸν Ἀχαιῶν,
Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,
Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας·
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Παπταίνων ἥρωα Μαχάονα· τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑσταότ'· ἀμφὶ δέ μιν κρατεραὶ στίχες ἀσπιστάων,
Λαῶν, οἵ οἱ ἕπον Τρίκκης ἐξ ἱπποβότοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὄρσ', Ἀσκληπιάδη· καλέει κρείων Ἀγαμέμνων,
Ὄφρα ἴδῃς Μενέλαον ἀρήϊον, Ἀτρέος υἱόν,
Ὅν τις ὀϊστεύσας ἔβαλεν, τόξων εὖ εἰδώς,

Medicamina, quæ sedent profundos dolores.
Dixit, & Talthybium, divinum præconem, allocutus est,
" Talthybi, quàm citissimè Machaonē huc accerse
" Virum, Æsculapii filium laudatissimi medici,
" Ut videat Menelaum mavortium, ducem Achivorum,
" Quem aliquis missâ sagittâ vulneravit, arcuum peritus,
" E Trojanis, seu Lyciis: quod illi quidem gloria, nobis verò luctus.
Sic dixit; neque ei præco immorigerus fuit, quum audivisset:
Perrexit etenim ire per copias Achivorum æro-loricatorum,
Circumspiciendo-quærens heroem Machaonem: illum verò vidit
Stantem; circumque ipsum fortes ordines clypeatorum
Militum, qui ipsum secuti sunt Triccâ ex equorum-altrice.
Propè igitur stans verbis alatis allocutus est,
" Veni age, Æsculapiada; vocat rex Agamemnon,
" Ut videas Menelaum mavortium, Atrei filium,
" Quem aliquis sagittâ missâ vulneravit, arcuum peritus,

ΣΧΟΛΙΑ.

191. Φάρμακα.] Ἰάματα. Φάρμακα γὰρ κυρίως ἐκεῖνα λέγονται, τὰ οἱονεὶ ἐπιφέροντα ἄκος, ὅ ἐστι, ἴασιν. Ἅκεν.] Ἅπερ ἄν. Παύσῃσι.] Παύσῃ, θεραπεύσῃ ἀπὸ ἀλγηδόνος.

192. Ἦ.] Ἔφη, εἶπε. Θεῖον.] Ἤτοι, ἐκ θεῶν τὸ γένος ἔχοντα· ἢ, θαυμαστόν. Ἡ δὲ τῶν κηρύκων ἱστορία προείρηται ἐν τῷ Α.

193. Ὀττιτάχιστα.] Ὡς τάχος. Μαχάονα.] Υἱὸν Ἀσκληπιοῦ τοῦ Ἀρσινόης, ἢ Κορωνίδος· κατὰ δέ τινας Ἠπιόνης τῆς Μέροπος· κατὰ δὲ Ἡσίοδον, Ξανθώνης. Δεῦρο.] Ἐνταῦθα, εἰς τοῦτον τὸν τόπον.

194. Ἀσκληπιοῦ υἱόν.] Ἀσκληπιοῦ παῖδα. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ ἀσκεῖν, καὶ ἤπια τὰ μέλη ποιεῖν. Ἀμύμονος.] Ἀγαθοῦ, ἀψόγου. Ἰητῆρος.] Ἰατροῦ ἀπὸ τοῦ ἰᾶσθαι τὰ πάθη.

195. Ὄφρα ἴδῃ.] Ὅπως θεάσηται.

197. Τῷ μὲν κλέος.] Τῷ δηλονότι τρώσαντι. Ἄμμι δὲ πένθος.] Ἡμῖν δὲ λύπη.

200. Παπταίνων.] Περιβλέπων, ἐρευνῶν. Ἐνόησε.] Ἐθεάσατο, εἶδεν.

201. Ἑσταότα.] Ἑστῶτα. Ἀμφὶ δέ μιν.] Περὶ αὐτὸν δέ. Κρατεραί.] Ἰσχυραί. Στίχες.] Τάξεις.

202. Οἵ οἱ ἕποντο.] Οἵτινες αὐτῷ ἠκολούθουν. Τρίκκης ἐξ.] Ἀπὸ Τρίκκης, πόλεως Θεσσαλίας.

204. Ὄρσο.] Διεγείρου, ἀνίστασο. Ἀσκληπιάδη.] Ἀσκληπιοῦ παῖ, Μαχάων. Καλέει.] Καλεῖ. Ὁ τρόπος, Διαίρεσις.

206. Ὀϊστεύσας.] Τοξεύσας. Ἔβαλεν.] Ἔτρωσε. Τόξων εὖ εἰδώς.] Τῆς τοξικῆς ἔμπειρος.

NOTÆ.

202. *Λαῶν, οἵ οἱ ἕπον Τρίκκης ἐξ*) Olim ἕποντο Τρίκκη. Verùm cùm ipse Poeta aliàs β'. v. 729. οἳ δ' εἶχον Τρίκκην & *Eustath.* fol. 353. lin. 1. Τρίκκης legat, ut & MS. *Mori*, & *Br. Schol.* in hoc ipso loco, editt. *Aldin.* & *Argentorat.* *Strabo* denique l. 8. fol. 552. ubi Τρικκαῖον ἱερὸν Ἀσκληπιοῦ. Et *Stephani* Epitomator, & *Livius*; & vox ἕπον sit *Homerica*, ut λ'. v. 483. Τρῶες ἕπον πολλοί τε καὶ ἄλκιμοι, ubi tamen ἕποντο etiam intruserit, magno cum Versûs detrimento; at ἕπον legit *Eustathius*, ut ostendo ad locum, &c. his rationibus ductus, antiquam & hîc Lectionem restituo.

203. *Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα*) *Ultima* τοῦ *ἱστάμενος* producitur, ut ad β'. v. 361.

NOTÆ IN SCHOLIA.

193. *Μαχάονα*) Υἱὸν Ἀσκληπιοῦ, τοῦ Ἀρσινόης, ἢ Κορωνίδος. Ità pro τῆς Ἀσκληπιοῦ καὶ Ἀρσινόης &c. ex *Apollodoro* lego & emendo, l. 3. c. 10. §. 3. p. 197.

197. *Τῷ μὲν κλέος*) Τῷ δηλονότι τρώσαντι, *Excerpt.* MSS. Ἄμμι δὲ πένθος) Ἡμῖν δὲ λύπη, ex v. 207. ubi hactenùs locabatur, non adeò convenienter.

VARIÆ LECTIONES.

202. *Λαῶν, οἵ οἱ ἕπον Τρίκκης ἐξ*) χ. λαῶν, οἵ οἱ ἕποντο Τρίκκης ἐξ, MSS. CCC. &c. vid. Not. in *Textum*.

Τρώων, ἢ Λυκίων· τῷ μὲν κλέος, ἄμμι δὲ πένθος.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βὰν δ' ἰέναι καθ' ὅμιλον ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι ξανθὸς Μενέλαος
Βλήμενος ἦν, περὶ δ' αὐτὸν ἀγηγέραθ', ὅσσοι ἄριστοι,
Κυκλόσ', ὁ δ' ἐν μέσσοισι παρίστατο ἰσόθεος φὼς·
Αὐτίκα δ' ἐκ ζωστῆρος ἀρηρότος εἷλκεν ὀϊστόν·
Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο, πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι·
Λῦσε δέ οἱ ζωστῆρα παναίολον, ἠδ' ὑπένερθε
Ζῶμά τε, καὶ μίτρην, τὴν χαλκῆες κάμον ἄνδρες.
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος, ὅθ' ἔμπεσε πικρὸς ὀϊστὸς,
Αἷμ' ἐκμυζήσας, ἐπ' ἄρ' ἤπια φάρμακα εἰδὼς
Πάσσε, τά οἵ ποτε πατρὶ φίλα φρονέων πόρε Χείρων.
Ὄφρα τοὶ ἀμφεπένοντο βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
Οἱ δ' αὖτις κατὰ τεύχε' ἔδυν, μνήσαντο δὲ χάρμης.

" E Trojanis, seu Lyciis: quod illi quidem gloria, nobis autem luctus.
Sic dixit: huic verò animum in pectoribus commovit:
Perrexerunt igitur ire per turbam & exercitum latum Achivorum:
Sed quum jam pervenissent, ubi flavus Menelaus
Vulneratus fuerat, & circum ipsum congregati erant quiq; præstantissimi,
Corona facta, ille verò in mediis stabat æqualis Deo vir;
Protinus è balteo benè aptato extraxit sagittam:
Ea dum extraheretur, retrò curvati sunt acuti hami:
Solvit itaque ipsi balteum variegatum, & subtus
Cinctumque, & laminam, quam ærarii fecerant fabri.
Verùm ubi inspexerat vulnus, quo inciderat acerba sagitta,
Sanguine exucto, lenia medicamenta peritus
Inspersit, quæ suo quondam patri amicus præbuit Chiron.
Dum hi occupati erant circa bello strenuum Menelaum,
Interim Trojanorum ordines irruerunt clypeatorum:
Hi etenim rursus arma induerunt, & revocarunt desiderium pugnæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

208. Ὤρινε.] Διετάραξεν, διήγειρεν. Τὸ ο μικρὸν, ἀλλὰ τὸ μέτρον.

209. Βὰν δ' ἰέναι.] Ἐπορεύθησαν δέ.

210. Ἵκανον.] Παρεγένοντο.

211. Βλήμενος.] Βεβλημένος. Ἀγηγέραθ'.] Συνηθροισμένοι ἦσαν.

212. Κυκλόσε.] Ἐν κύκλῳ, πέριξ.

213. Ἀρηρότος.] Εὐηρμοσμένου. Εἷλκεν.] Ἐξείλκεν.

214. Τοῦ δ' ἐξελκομένοιο.] Τούτου δὲ ὀπίσω ἑλκομένου. Ἄγεν.] Κατεάγησαν, συνετρίβησαν, αἱ γωνίαι· ἤγουν πάλιν ἄγεν, τουτέστιν, ἀνεκάμφθησαν. Ὀξέες.] Ὀξεῖς. Ὄγκοι.] Αἱ γωνίαι καὶ ἐξοχαὶ τῆς ἀκίδος τοῦ βέλους.

218. Ἐκμυζήσας.] Ἐκπιέσας, ἐκθλίψας. Ἤπια.] Τὸ ἑξῆς, ἐπέπασεν αὐτῷ πρᾶα καὶ ἐπιτήδεια φάρμακα, παυστικὰ τῶν ὀδυνῶν.

219. Τά οἱ.] Ἅπερ αὐτῷ. Πόρε.] Παρέσχεν, ἐδωρήσατο. Χείρων.] Εἷς τῶν Κενταύρων, εὑρετὴς ἰατρικῆς καὶ λυρικῆς, υἱὸς Κρόνου καὶ Φιλύρας· ἤ, ὥς τινες, Ποσειδῶνος.

220. Ὄφρα τοί.] Ἕως οὗτοι. Ἀμφεπένοντο.] Περὶ τὸν Μενέλαον ἐνήργουν, καὶ ἠσχολοῦντο.

221. Τόφρα δέ.] Ἐπὶ τοσοῦτον δέ. Καί ἐστιν ἀνταποδοτικὸν τοῦ ὄφρα. Ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον.] Τὸ ἑξῆς ἐπῆλθον.

222. Κατὰ τεύχε' ἔδυν.] Ἐνεδύσαντο τὰ τεύχη. Τμῆσις τὸ πάθος. Μνήσαντο χάρμης.] Μνήμην ἐποιοῦντο τοῦ πολέμου. Χάρμη γὰρ ἡ μάχη, ἤτοι κατὰ ἀντίφρασιν, ἢ ἡ χαρὰν ἐμποιοῦσα τοῖς νικῶσιν.

NOTÆ.

213. Εἷλκεν ὀϊστὸν) Tres modos βελουλκίας, extrahendi sagittas, novit *Homerus*, Δι' ἐκτομῆς, per *Incisionem*, ut in *Eurypylo*; Διὰ διωθισμοῦ, per *Protrusionem*, ut in *Diomede*; δι' ἐξολκῆς, per *Extractionem*, ut hic in *Menelao*.

214. Πάλιν ἄγεν ὀξέες ὄγκοι) *Ultima* τοῦ πάλιν producitur, ut supra, v. 203. Hi autem Hami penetrârant *Thoracem*, *Balteum* & *Mitram*; cutim & carnem nequaquam; ut v. 151.

217. Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδεν ἕλκος) *Λοιπόν ἐστι σκοπεῖν, ὅπως καὶ τὰ τῆς χειρουργίας κατενόησεν Ὅμηρος· τὸν μὲν δὴ Μενέλαον ὁ Μαχάων ἰᾶται, πρῶτον ἐκκομισάμενος τὸ βέλος, ἔπειτα σκεψάμενος τὸ ἕλκος, καὶ ἐκπιέσας τὸ αἷμα, καὶ ξηρὰ φάρμακα ἐπιπάσας, καὶ τοῦτο πρόδηλον, ὅτι τεχνικῶς αὐτῷ πράσσεται· τὸν δὲ Εὐρύπυλον, κατὰ τὸ μηρὸν τετρωμένον, Πάτροκλος μὲν πρῶτα τοῦ σιδηροῦ μαχαιρίῳ διαχειρίζει· ἔπειτα δὲ ἀπονίψας ὕδατι λιαρῷ, ὡς ἀνωδυνώτερον γίνεται, ῥίζαν ἐπιβάλλει.* *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, § XXIII. Vid. ad λ'. v. 845.

221. Τόφρα δ') Τὸ δὲ παρέλκει, ut *Br. Schol.* vid. ad ί. v. 439.

VARIÆ LECTIONES.

220. Ἀμφεπένοντο) γρ. ἀμφ' ἐπένοντο.

Ἔνθ' οὐκ ἂν βρίζοντα ἴδοις Ἀγαμέμνονα δῖον,
Οὐδὲ καταπτώσσοντ', οὐδ' οὐκ ἐθέλοντα μάχεσθαι·
Ἀλλὰ μάλα σπεύδοντα μάχην ἐς κυδιάνειραν.
Ἵππους μὲν γὰρ ἔασε καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·
Καὶ τοὺς μὲν θεράπων ἀπάνευθ' ἔχε φυσιόωντας
Εὐρυμέδων, υἱὸς Πτολεμαίου Πειραΐδαο·
Τῷ μάλα πόλλ' ἐπέτελλε παρισχέμεν, ὁππότε κέν μιν
Γυῖα λάβῃ κάματος, πολέας διακοιρανέοντα·
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
Καί ῥ' οὓς μὲν σπεύδοντας ἴδοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Τοὺς μάλα θαρσύνεσκε παριστάμενος ἐπέεσσιν,
Ἀργεῖοι, μήπω τι μεθίετε θούριδος ἀλκῆς·
Οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγός·
Ἀλλ' οἵπερ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο,
Τῶν ἤτοι αὐτῶν τέρενα χρόα γῦπες ἔδονται·
Ἡμεῖς δ' αὖτ' ἀλόχους τε φίλας, καὶ νήπια τέκνα
Ἄξομεν ἐν νήεσσιν, ἐπὴν πτολίεθρον ἕλωμεν·
Οὕστινας αὖ μεθιέντας ἴδοι στυγεροῦ πολέμοιο,
Τοὺς μάλα νεικείεσκε χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν,

Tunc non dormitantem vidisses Agamemnona nobilem,
Neque trepidantem, neque detrectantem pugnare;
Sed valde properantem in pugnam viros nobilitantem.
Equos quidem dimisit & currus varios ære:
Et hos quidem minister seorsum tenebat anhelantes
Eurymedon, filius Ptolemæi Piraidæ:
Huic plurimùm mandavit prope se curras tenere, si quando ipsum
Per membra occuparet defatigatio, multos obeuntem & imperitantem:
Ipse verò pedester existens obiens lustrabat ordines virorum:
Et quos quidem properantes videret Danaorum pernicium equitum,
His apprimè animum addebat adstans verbis,
" Argivi, ne quid remittatis de impetuosâ fortitudine:
" Non enim mendacibus pater Jupiter erit auxiliator:
" Sed qui priores præter fœdera damno affecerunt,
" Horum certe ipsorum tenera corpora vultures vorabunt:
" Nos verò uxorésque dilectas, & infantes liberos
" Ducemus in navibus, postquam urbem ceperimus.
Quos verò detrectantes videret tristis bellum,
Eos valde objurgabat iratis verbis,

ΣΧΟΛΙΑ.

223. Ἔνθα] Τότε. Βρίζοντα.] Νυστάζοντα ἢ ἠρεμοῦντα, ἐξ ὑπ' ἀμελοῦντα. Βρίζειν γὰρ κυρίως ἐστὶ, μετὰ βάρους τροφῆς ἀπονυστάζειν.

224. Καταπτώσσοντα.] Ἀποδειλιῶντα, φρίσσοντα.

226. Ἔασε.] Κατέλειψε.

227 Φυσιόωντας.] Πνευστιῶντας, ἀσθμαίνοντας.

229. Παρισχέμεν.] Παρέχειν.

230 Γυῖα.] Μέλη. Διακοιρανέοντα.] Διατάσσοντα, ἐπερχόμενον.

231. Ἐπεπωλεῖτο.] Ἐπήρχετο.

232. Ἴδοι] Θεάσαιτο. Ταχυπώλων.] Ἱππικῶν, πολεμικῶν.

233. Θαρσύνεσκεν.] Εὐθαρσεστέρους ἐποίει, προέτρεπε.

234. Μεθίετε.] Ἀμελεῖτε. Θούριδος.] Ὁρμητικῆς, πολεμικῆς. Ἀλκῆς] Δυνάμεως.

335. Ἀρωγός.] Βοηθός. Ὁ δὲ νοῦς, οὐδὲ γὰρ ἐπιβοηθήσει ὁ Ζεὺς τοῖς ψεύσταις.

237. Ἔδονται] Φάγωσι.

210 Μεθιέντας.] Ἀμελοῦντας. Στυγεροῦ.] Μισητοῦ, φοβεροῦ.

241. Νεικείεσκεν.] Ἐκακολόγει. Χολωτοῖσιν.] Ὀργιστικοῖς.

NOTÆ.

226. Ἵππους μὲν γὰρ ἔασε) Vid. suprà, ad v. 42

229. Παρισχέμεν) Ità, pro παρεχέμεν, ex *Eusth.* restituo. Ità *Hervag. Florentin.* & omnes Vett. *Eusth.* fol. 354. lin. 42. Παρισχέμεν) παρέχειν. MS. *Mori.* & MS. CCC. παρισχέμεν, & *Br. Schol.* Παρισχέμεν) παρέχειν.

231. Ἐπεπωλεῖτο) Hinc Ἐπιγραφὴ, Ἐπιπώλησις.

233. Παριστάμενος ἐπέεσσιν) *Ultima* τοῦ ἱστάμενος producitur, ut ad β'. v. 169.

235. Οὐ γὰρ ἐπὶ ψεύδεσσι πατὴρ Ζεὺς ἔσσετ' ἀρωγὸς) Violata Religio Jurisjurandi Deum ultorem habet. *Cod.* l. 2. § De Rebus Cred. *Eusth.* fol. 355 lin. 51. Τὸ δὲ, Οὐκ ἐπὶ ψεύδεσσι πατὴρ ἔσσεται ἀρωγὸς, οἱ μὲν προπαροξύνουσιν, ἵνα λέγῃ, ὅτι οὐκ ἔσται βοηθὸς ὁ πατὴρ τοῖς ψεύσταις Τρωσίν· οἱ δὲ παροξύνουσι, κατὰ γένος οὐδέτερον, νοοῦντες, ὅτι ὁ ψεύδεσι τῶν βοηθήσει.

241. Χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν) *Ultima* τοῦ χολωτοῖσιν producitur, ut suprà, v. 233.

VARIÆ LECTIONES.

226. Ἔασε) γρ. ἴασε, vid. Not. in *Textum.*

229. Παρισχέμεν) γρ. παρεχέμεν, παρεχέμεν, vid. Not. in *Textum.*

230. Διακοιρανέοντα) γρ. διὰ κοιρανέοντα.

235. Ἐπὶ ψεύδεσσι) γρ. ἐπιψεύδεσσι, & ἐπὶ ψευδέσσι, vid. Not. in *Textum.*

236. Ὑπὲρ ὅρκια) γρ. ὑπερόρκια, MS. CCC. vid. ad v. 72.

Ἀργεῖοι,

Ἀργεῖοι, ἰόμωροι, ἐλεγχέες, οὔ νυ σέβεσθε;
Τίφθ' οὕτως ἔστητε τεθηπότες, ἠΰτε νεβροί;
Αἵτ' ἐπεὶ οὖν ἔκαμον, πολέος πεδίοιο θέουσαι,
Ἑστᾶσ', οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή·
Ὣς ὑμεῖς ἔστητε τεθηπότες, οὐδὲ μάχεσθε.
Ἦ μένετε Τρῶας σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔνθα τε νῆες
Εἰρύατ' εὔπρυμνοι, πολιῆς ἐπὶ θινὶ θαλάσσης,
Ὄφρα ἴδητ', αἴ κ' ὔμμιν ὑπέρσχῃ χεῖρα Κρονίων;
Ὣς ὅγε κοιρανέων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν·
Ἦλθε δ' ἐπὶ Κρήτεσσι, κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἰδομενῆα δαΐφρονα θωρήσσοντο·
Ἰδομενεὺς μὲν, ἐνὶ προμάχοις συῒ εἴκελος ἀλκὴν,
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ πυμάτας ὤτρυνε φάλαγγας.
Τοὺς δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα δ' Ἰδομενῆα προσηύδα μειλιχίοισιν,
Ἰδομενεῦ, περὶ μέν σε τίω Δαναῶν ταχυπώλων,
Ἠμὲν ἐνὶ πτολέμῳ, ἠδ' ἀλλοίῳ ἐπὶ ἔργῳ,
Ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε γερούσιον αἴθοπα οἶνον

" Argivi, sagittis destinati, probro digni, nonne vos pudet?
" Curnam sic statis stupidi, sicut hinnuli?
" Qui postquam fessi sunt, per magnum campum currentes,
" Stant, nec aliquod ipsis in præcordiis est robur:
" Sic vos statis stupidi, neque pugnatis.
" An expectatis Trojanos propiùs venire, ubi naves
" Subductæ sunt pulchras-puppes-habentes, cani in littore maris,
" Ut cognoscatis, an vos manu protegat Saturnius?
Sic is imperitans obibat ordines virorum.
Venit igitur ad Cretenses, iens per catervas virorum:
Et hi circum Idomeneum bellicosum armabantur:
Idomeneus quidem, in primâ acie *erat* apro similis robore,
At Meriones ei extremas incitabat phalangas.
Hos ergo conspicatus lætatus est rex virorum Agamemnon,
Ac protinus Idomeneum sic allocutus est blandis *verbis*,
" Idomeneu, te quidem honoro præ Danais pernicibus equitibus,
" Tum in bello, tum alio quolibet in opere,
" Tum etiam in convivio, quando honorarium nigrum vinum

ΣΧΟΛΙΑ.

242. Ἰόμωροι.] Οἱ περὶ ἰοὺς καὶ τόξα μεμωρημένοι, ὅ ἐστι, καμόντες. Ἐλεγχέες.] Ἐπονείδιστοι. Οὔ νυ σέβεσθε;] Οὐκ ἐντρέπεσθε.

243. Τίφθ' οὕτως.] Τί δή ποτε οὕτως ἀργοί. Τεθηπότες.] Ἐκπεπληγμένοι, δειλωθέντες. Νεβροί.] Ἐλάφων βρέφη.

244. Θέουσαι.] Τρέχουσαι.

245. Οὐδ' ἄρα τίς σφι μετὰ φρεσὶ γίγνεται ἀλκή.] Οὐδεμίαν ἔννοιαν ἀλκῆς καὶ σωτηρίας ποιοῦνται, δειλιῶσιν. Ἀλκή.] Δύναμις, ἀνδρεία.

247. Μένετε.] Προσμένετε.

248. Εἰρύαται.] Εἱλκυσμέναι εἰσίν. Εὔπρυμνοι.] Καλὰς πρύμνας ἔχουσαι. Πρύμναι δὲ καλοῦνται τὰ ὄπισθεν μέρη νεῶν. Ἐπὶ θινί.] Ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ.

251. Κιών.] Πορευόμενος. Ἀνὰ οὐλαμόν.] Ἀνὰ τὸν θόρυβον, κατὰ τὴν συνέλευσιν καὶ ἄθροισιν τῶν ἀνδρῶν. Οὐλαμὸς δὲ, τάξις συνεστηκυῖα ἐκ τετρακοσίων ἀνδρῶν. Ἡ δὲ φάλαγξ, τάξις ἀπὸ ἑκατὸν εἴκοσιν ἀνδρῶν.

252. Ἀμφ' Ἰδομενῆα.] Περὶ τὸν Ἰδομενέα.

254. Πυμάτας.] Ἐσχάτας. Ὤτρυνεν.] Ἐσπούδαζε, παρώρμησε. Φάλαγγας.] Τάξεις στρατιωτῶν εἶπεν ὁ Ποιητὴς, ἐπειδὴ τὸ παλαιὸν ξύλοις ἐμάχοντο· φάλαγγας δὲ ξύλα ἐκάλουν οἱ ἀρχαῖοι. Ἔτι γοῦν καὶ ἡμεῖς τὰ ἐκ τῶν τοιούτων ξύλων οἰκοδομήματα, φάλαγγας καλοῦμεν.

256. Μειλιχίοισι.] Προσηνέσι, πρᾴοις.

257. Περὶ μέν σε τίω.] Περισσῶς μέν σε τιμῶ ὦ Ἰδομενεῦ, ὑπὲρ πάντας.

258. Ἀλλοίῳ.] Ἀλλὰ καὶ ἐν ἄλλῳ τῷ οἱῳδήποτε. Ἔργῳ.] Πράξει. Λέγει δὲ τῇ ἕδρᾳ.

259. Γερούσιον.] Ἔντιμον, καθὸ τοῖς τιμίοις δίδομεν γέρας. Αἴθοπα.] Μέλανα.

NOTÆ.

242. Οὔ νυ σέβεσθε) Καὶ ἐκεῖνο, Ἀλλήλους αἰδεῖσθε. Unde *Pythagoras*, Πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν.

257. Περὶ μέν σε τίω) Hinc patet, optimos à Regibus honorariis excipi solere, qualia fuerint *Primus locus*, in *Prælio*, in *Concilio*, in *Convivio*; *Duplex* item *Portio* Cibi, aut Vini; qui mos etiam in SS. Literis, ut *Genes*. c. 43. v. 34. &c. Ità θ'. v. 162. Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν. Vel hinc patet, priorem τοῦ τίω Communem.

258. Εἴκελος) Ità semper scribo, ubi *Prior* longa, ut hîc; ità etiam MS. CCC. at, ubi *brevis*, ἴκελος, quod notandum.

VARIÆ LECTIONES.

242. Σέβεσθε) γρ. σεύεσθε, *Eustath.* fol. 355. lin. 7. Basil. edit. quare non illi imputandus error.

243. Νεβροί) γρ. νεῦροι. MS. *Mori*.

258. Συῒ εἴκελος) γρ. ἴκελος, at εἴκελος MS. CCC.

259. Ἠδ' ἐν δαίθ', ὅτε πέρ τε) γρ. ἠδ' ἐν δαιτὶ, ὅθι πέρ τε.

Ἀργείων οἱ ἄριστοι ἐνὶ κρητῆρσι κέρωνται.	" Argivorum proceres in crateribus miscent.
Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ	" Nam etsi cæteri comantes Achivi
Δαιτρὸν πίνωσιν, σὸν δὲ πλεῖον δέπας αἰεὶ	" Portionibus certis bibunt, tuum tamen plenum poculum semper
Ἔστηχ', ὥσπερ ἐμοὶ, πιέειν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι.	" Stat, sicut mihi meum; ut, bibas, quando animus jusserit.
Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδ', οἷος πάρος εὔχεαι εἶναι.	" Sed propera in bellum, qualis anteà gloriabaris esse.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα,	Hunc porro Idomeneus, Cretensium dux, contra sic est allocutus,
Ἀτρείδη, μάλα μέν τοι ἐγὼν ἐρίηρος ἑταῖρος	" Atrida, valde quidem tibi ego charus socius
Ἔσσομαι, ὡς τοπρῶτον ὑπέστην καὶ κατένευσα·	" Ero, sicut primùm promisi & annui;
Ἀλλ' ἄλλους ὄτρυνε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,	" Verùm alios hortare comantes Achivos;
Ὄφρα τάχιστα μαχώμεθ'· ἐπεὶ σύν γ' ὅρκι' ἔχευσαν	" Ut quamprimùm pugnemus: quoniam fœdera confuderunt
Τρῶες· τοῖσιν δ' αὖ θάνατος καὶ κήδε' ὀπίσσω	" Trojani; his utique mors & dolores in futurum
Ἔσσετ', ἐπεὶ πρότεροι ὑπὲρ ὅρκια δηλήσαντο.	" Erunt, quoniam priores contra fœdera damnum intulerunt.
Ὣς ἔφατ'· Ἀτρείδης δὲ παρῴχετο, γηθόσυνος κῆρ.	Sic dixit, Atrides verò prætheribat lætus corde.
Ἦλθε δ' ἐπ' Αἰάντεσσι, κιὼν ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·	Venitque ad Ajaces iens per catervas virorum:
Τὼ δὲ κορυσσέσθην· ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν.	Hi verò armabantur; simulque nimbus sequebatur peditum.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ σκοπιῆς εἶδεν νέφος αἰπόλος ἀνὴρ,	Sicut autem quando à speculâ vidit nubem pastorius vir
Ἐρχόμενον κατὰ πόντον ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς,	Venientem per mare à Zephyri flatu,
Τῷ δέ τ', ἄνευθεν ἐόντι, μελάντερον, ἠΰτε πίσσα,	Eique, stanti procul, nigra, ceu pix,

ΣΧΟΛΙΑ.

260. Κέρωνται.] Κιρνῶσι.
261. Δαιτρόν.] Μεμερισμένον, διαιρετόν. Πλεῖον.] Πλῆρες.
263. Ἀνώγοι.] Κελεύοι.
264. Ὄρσεο.] Διεγείρου. Πάρος.] Πρότερον. Εὔχεαι εἶναι.] Ἀντὶ τοῦ, καυχᾶσαι ὑπάρχειν.
265. Ἀγός.] Ἡγεμών. Παρὰ τὸ, ἄγω, ῥῆμα.
266. Ἐρίηρος.] Ἄγαν εὐάρεστος, ἐπιτήδειος.
267. Ἔσσομαι.] Γενήσομαι ἢ, εἰμί. Τοπρῶτον.] Πρότερον, ἐξ ἀρχῆς. Ὑπέστην.] Ὑπεσχόμην.
268. Ὄτρυνε.] Προτρέπε, παρόρμα.
269. Ἐπεὶ σὺν γ' ὅρκι' ἔχευαν.] Ἐπειδὴ συνέχεαν τοὺς ὅρκους, ἐπιώρκησαν.
270. Κήδεα.] Κακὰ, λῦπαι. Ὀπίσσω.] Μετέπειτα.
272. Παρῴχετο.] Παρῆλθεν. Γηθόσυνος κῆρ.] Χαίρων τῇ ψυχῇ.
273. Οὐλαμόν.] Τὸ πλῆθος.
274. Τὼ δέ.] Οὗτοι δή. Κορυσσέσθην.] Καθωπλίζοντο. Νέφος.] Πύκνωμα, πλῆθος. Ὁ τρόπος μεταφορὰ, ἀπὸ τοῦ ἀθροίσματος τῶν νεφῶν. Εἵπετο.] Ἠκολούθει.
275. Ἀπὸ σκοπιῆς.] Ἀπὸ ὑψηλοῦ τόπου, ἀφ' οὗ ἔστι περισκοπῆσαι καὶ ἰδεῖν. Νέφος.] Ἀχλύν. Αἰπόλος.] Αἰγονόμος.
276. Κατὰ πόντον.] Διὰ τῆς θαλάσσης. Ὑπὸ Ζεφύροιο ἰωῆς.] Ὑπὸ τῆς τοῦ ζεφύρου πνοῆς. Εἴρηται δὲ ζέφυρος, ὅτι ἀπὸ ζόφου πνεῖ· ζόφον δὲ τὴν δύσιν ἔλεγον οἱ ἀρχαῖοι.
277. Τῷ δέ τ' ἄνευθεν ἐόντι μελάντερον, ἠΰτε πίσσα, Φαίνετ' ἰόν.] Στικτέον μετὰ τὸ μελάντερον, ἔπειτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγνωστέον, ἠΰτε πίσσα ἰὸν δὴ, τῷ πόρρω διεστῶτι μελάντερον αὐτῷ κατεφαίνετο τὸ νέφος, καὶ ὅμοιον πίσσῃ. Ἄνευθεν.] Πόῤῥωθεν. Ἐόντι.] Ἄλλοις, ἰόντι, ἐρχομένῳ, ὃ προσιόντι. Μελάντερον.] Ἀντὶ τοῦ, μέλαν· συγκριτικὸν, ἀντὶ θετικοῦ.

NOTÆ.

274. Ἅμα δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν) Τὸ δὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui & ante ν. *estaticum*. Hìc tamen δὴ mallem legere. Notanda *Metaphora*, νέφος πεζῶν, undè *Moscho*, νέφος ἀνδρῶν. & D. *Paulo*, ad *Hebræ*: c. 12. v. 1. νέφος μαρτύρων.

VARIÆ LECTIONES.

260. Κέρωνται) γρ. κερῶνται.
263. Ἔστηχ') γρ. ἕστηχ'. *Ibid.* Πιέειν, ὅτε) γρ. πίειν, ὅ, τι.
269. Ἔχευσαν) γρ. ἔχευαν, MS. CCC.
271. Ὑπὲρ ὅρκια) γρ. ὑπερόρκια, vid. ad v. 236.
274. Δὲ νέφος) γρ. δὴ νέφος, vid. Not. ad *Textum*.
277. Ἐόντι) γρ. ἰόντι, *Eustath.* fol. 359. lin. 18. & *Br. Schol.* & MS. CCC.

Φαίνετ'

Φαίνεθ' ἰὸν κατὰ πόντον, ἄγει δέ τε λαίλαπα πολλήν·
Ῥίγησέν τε ἰδών, ὑπό τε σπέος ἤλασε μῆλα·
Τοῖαι ἅμ' Αἰάντεσσιν ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δήϊον ἐς πόλεμον πυκιναὶ κίνυντο φάλαγγες
Κυάνεαι, σάκεσίν τε καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Καὶ τοὺς μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
Σφῶϊ μὲν, οὐ γὰρ ἔοικ', ὀτρυνέμεν οὔ τι κελεύω·
Αὐτὼ γὰρ μάλα λαὸν ἀνώγετον ἶφι μάχεσθαι.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Τοῖος πᾶσιν θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γένοιτο·
Τῷ κε τάχ' ἠμύσειε πόλις Πριάμοιο ἄνακτος,
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
Ἔνθ' ὅγε Νέστορ' ἔτετμε, λιγὺν Πυλίων ἀγορητὴν,
Οὓς ἑτάρους στέλλοντα, καὶ ὀτρύνοντα μάχεσθαι,
Ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε, Χρομίον τε,
Αἵμονά τε κρείοντα, Βίαντά τε, ποιμένα λαῶν·
Ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι.

Apparet veniens per mare, ducitque multum turbinis-procellofi:
Cohorrétque visâ, fubque fpeluncam cogit pecudes:
Tales fimul cum Ajacibus velocium-in-bello juvenum
Hoftile in prælium denfæ movebantur phalanges
Fufcæ, fcutifque & haftis horrentes.
Eafque lætatus eft vifis rex Agamemnon,
Et ipfos conceptâ voce verbis alatis eft allocutus,
" Ajaces, Argivorum duces ære-loricatorum,
" Vobis equidem, nec enim convenit, populos incitare, non præcipio:
" Nam vos ipfi valde populum inftigatis ad fortiter pugnandum.
" Utinam enim, ô Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Talis omnibus animus in pectoribus effet:
" Sic citò caderet urbs Priami regis,
" Manibus noftris captáque excifáque.
Sic fatus, hos quidem reliquit illic, ivit autem ad alios:
Ubi ille Neftorem invenit, argutum Pyliorum oratorem,
Suos focios ordinantem, & hortantem ad pugnandum;
Circa magnum Pelagonta, Alaftoráque, Chromiúmque,
Hæmonáque principem, Biantémque, paftorem populorum.
Equites quidem primum cum equis & curribus;

ΣΧΟΛΙΑ.

278. Λαίλαπα.] Συστροφὴν ἀνέμου, καταφορὰν μετὰ ὄμβρου.

279. Ῥίγησεν.] Ἐφοβήθη. Ὑπό τε σπέος.] Ὑπὸ τὸ σπήλαιον. Ἤλασε.] Εἰσήλασεν, ἤγαγε. Μῆλα.] Τὰ πρόβατα.

280. Τοῖαι.] Τοιαῦται καὶ τοιαῦται. Ἅμ' Αἰάντεσσιν.] Ὁμοῦ τοῖς Αἴασιν. Αἰζηῶν.] Νεανιῶν.

281. Πυκιναί.] Πυκναί, πολλαί. Κίνυντο.] Ἐκινοῦντο.

282. Κυάνεαι.] Μέλαιναι, κυανέῳ χρώματι παραπλήσιαι, ἢ πυκναί. Σάκεσι.] Ταῖς ἀσπίσι. Ἔγχεσι.] Δόρασι. Πεφρικυῖαι.] Τῇ ἀνατάσει τῶν δοράτων πεπυκνωμέναι, ὀρθούμεναι.

283. Τοὺς μέν.] Τούτους μέν.

284. Καί σφεας.] Καὶ αὐτούς.

285. Ἡγήτορε.] Ἡγεμόνες, στρατηγέται.

286. Σφῶϊ.] Ὑμᾶς. Οὐ γὰρ ἔοικεν.] Οὐ πρέπει γάρ. Ὀτρυνέμεν.] Παροξύνειν. Ὁ δὲ νοῦς· ὑμᾶς μὲν οὐ παροξύνω, οὐδὲ γὰρ προσήκει.

287. Ἀνώγετον.] Κελεύετε.

288. Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ.] Εἴθε γὰρ, ὦ Ζεῦ πάτερ. Ἔστι δὲ ἐπίρρημα, εὐχῆς σημαντικόν.

289. Τοῖος πᾶσιν θυμός.] Τοιαύτη πᾶσι προθυμία.

290. Τῷ κε.] Οὕτως ἄν, ταχέως. Ἠμύσειεν.] Κλιθείη, πέσοι.

291. Ἁλοῦσα.] Ληφθεῖσα.

292. Λίπεν.] Κατέλιπεν. Μετ' ἄλλους.] Πρὸς τοὺς ἄλλους.

293. Ἔτετμε.] Κατέλαβε. Λιγύν.] Ἡδὺν, τῷ συμβουλεύειν προσηνῆ.

294. Οὕς.] Τοὺς ἰδίους. Στέλλοντα.] Ἑτοιμάζοντα, παρασκευάζοντα.

295. Ἀμφὶ μέγαν Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε, Χρομίον τε.] Οὗτοι οἱ ἔξαρχοι ὑπῆρχον· βασιλεὺς δὲ πάντων Πυλίων, Νέστωρ.

297. Ἱππῆας μὲν πρῶτα.] Τοὺς μὲν ἱππέας ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ μέρους. Ἱππῆας μὲν πρῶτα σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι. Πρώτους εἰκὸς, ἐπειδὴ τοὺς ἐπὶ τοῦ δεξιοῦ κέρως ἵστατο· ὄπισθεν δὲ, τοὺς ἐπὶ τοῦ ἀριστεροῦ, ὡς εἰκός. μεταξὺ τετάχθαι τοὺς δειλούς. Οὐ γὰρ λόγον ἔχει τὸ, Ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.

VARIÆ LECTIONES.

280. Αἰάντεσσιν ἀρηϊθόων) γρ. Αἰάντεσσι διοτρεφέων, MS. *Mori.* & MS. CCC.

290. Ἠμύσειε) γρ. ἠμύσειεν, *Br. Schol.* vid. Not. ad *Textum*, v. 161. MS. CCC. ἠμύσειε.

291. Αὐτοῦ) γρ. αὐτόθι. ut infra, v. 354.

296. Πελάγοντα, Ἀλάστορά τε) γρ. Πελάγοντά τ', Ἀλάστορά τε &c.

Πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν στῆσεν πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς,
Ἕρκος ἔμεν πολέμοιο· κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν,
Ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτ' ἐπετέλλετο· τοὺς γὰρ ἀνώγει
Σφοὺς ἵππους ἐχέμεν, μηδὲ κλονέεσθαι ὁμίλῳ.
Μηδέ τις ἱπποσύνῃ τε καὶ ἠνορέηφι πεποιθὼς,
Οἶος πρόσθ' ἄλλων μεμάτω Τρώεσσι μάχεσθαι,
Μηδ' ἀναχωρείτω· ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ ἀπὸ ὧν ὀχέων ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται,
Ἔγχει ὀρεξάσθω· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερον οὕτως.
Ὧδε καὶ οἱ πρότεροι πόλιας καὶ τείχε' ἐπόρθεον,
Τόνδε νόον καὶ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔχοντες.
Ὣς ὁ γέρων ὤτρυνε, πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς·
Καὶ τὸν μὲν γήθησεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,

Pedites autem à tergo constituit multosque strenuosque,
Vallum ut essent belli: ignavos vero in medium coegit;
Ut etiam non volens quis necessitate pugnaret.
Equitibus quidem primùm mandata dabat: hos enim jussit
Suos equos continere, neque turbatis ordinibus versari in turba.
" Neve quis equitandi-peritiâ & robore fretus,
" Solus ante alios sit nimis cupidus cum Trojanis pugnandi,
" Neque retrocedat: imbecilliores enim eritis.
" Quicunque autem vir à suo curru ad alium currum venerit,
" Hastam porrectam extendat: quoniam multo melius sic.
" Sic & veteres urbes & muros evertebant,
" Hanc mentem & animum in pectoribus habentes.
Ita senex adhortabatur, dudum rei militaris benè peritus:
Et eum quidem lætatus est cùm vidisset rex Agamemnon,

ΣΧΟΛΙΑ.

298. Πεζοὺς δ' ἐξόπιθεν.] Τοὺς δὲ πεζοὺς ἐξ οὐραγίας. Ἐσθλοὺς.] Ἀγαθοὺς, γενναίους.

299. Κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν.] Τοὺς δὲ ἀσθενεῖς καὶ δειλοὺς κατὰ τὸ μέσον συνήλασε· συνέκλεισεν· ἐπὶ γὰρ μετώπου τάσσει τὴν φάλαγγα, ὁ κατὰ βάθος· τουτέστι, μεταξὺ δύο ἀνδρείων ἕνα κακὸν ἔβαλλεν.

300. Ὄφρα καὶ οὐκ ἐθέλων τις ἀναγκαίῃ πολεμίζῃ.] Ὅπως καὶ μὴ βουλόμενός τις, τῇ ἀνάγκῃ συνεχόμενος, πολεμῇ.

301. Ἐπετέλλετο.] Προσέτασσεν. Ἀνώγει.] Ἐκέλευε.

302. Σφοὺς.] Τοὺς ἰδίους. Ἐχέμεν.] Κατέχειν. Κλονέεσθαι.] Ταράσσεσθαι. Ὁμίλῳ.] Ἐπὶ τῷ ὄχλῳ.

303. Ἱπποσύνῃ.] Τῇ ἱππικῇ ἀνδρείᾳ. Ἠνορέηφι.] Τῇ ἰσχυρᾷ ἀνδρείᾳ. Πεποιθὼς.] Πεποιθὼς, τεθαῤῥηκώς.

304. Πρόσθ' ἄλλων.] Ἔμπροσθεν τῶν ἄλλων. Μεμάτω.] Προθυμείσθω.

305. Ἀλαπαδνότεροι γὰρ ἔσεσθε.] Ἀσθενέστεροι γὰρ τῶν πολεμίων ἔσεσθε.

306. Ὃς δέ κ' ἀνὴρ.] * Ὅστις τὸ ἴδιον ἅρμα καταλείψῃ, ἐπὶ δὲ ἕτερον ἵκηται ἅρμα, ὅτι οὗτος μὴ ἡνιοχείτω, διὰ τὴν ἀπειρίαν τῶν ἀλλοτρίων ἵππων, ἀλλὰ Ἔγχει ὀρεξάσθω, ἐπειδὴ πολὺ φέρτερον οὕτω. Ἀπὸ ὧν ὀχέων.] Ἀπὸ τῶν ἰδίων ἁρμάτων. Ἕτερ' ἅρμαθ' ἵκηται.] Εἰς ἕτερον ἅρμα παραγένηται.

307. Ἔγχει ὀρεξάσθω.] Τῷ δόρατι ἐκτεινάτω, πολεμησάτω. Ὀρεξάσθω.] Τοῦτο τὸ ῥῆμα κατὰ τὴν ἑρμηνείαν αὐτὴν ζητεῖται. Καὶ οἱ μὲν φασι, παραγγέλλειν αὐτὸν, ἵνα, ὃς ἂν πολεμίου ἅρματος ἐπιβῇ, μαχέσθω, καὶ μὴ ἐξελαύνειν σπουδάζῃ. Οἱ δὲ οὕτως· ὅστις δ' ἂν, φασὶν, ἀποπέσῃ τοῦ ἰδίου ἅρματος, καὶ ἐπὶ τοῦ πλησίον παραγένηται, μὴ ἡνιοχείτω, διὰ τὸ εἶναι αὐτὸν ἐν ἀγνοίᾳ τοῦ ἤθους τῶν ἵππων· δόρατι δὲ μᾶλλον ἀμυνέσθω τοὺς πολεμίους, ὅ ἐστι, πολεμείτω. Ἐπεὶ.] Ἐπειδὴ. Πολὺ φέρτερον.] Κατὰ πολὺ κρεῖττον.

308. Ὧδε.] Οὕτως. Καὶ οἱ πρότεροι.] Καὶ οἱ προγενέστεροι οἱ πρὸ ἡμῶν. Πόλιας.] Πόλεις. Ἐπόρθεον.] Κατεπόρθουν.

309. Τόνδε νόον.] Ταύτῃ τῇ διανοίᾳ χρώμενοι.

310. Πάλαι πολέμων εὖ εἰδώς.] Ἐκ πολλοῦ χρόνου ἀσκηθεὶς τὸ πολεμεῖν· τουτέστι, πολλάκις πολεμήσας, καὶ τούτων πεῖραν ἱκανὴν ἔχων.

311. Καὶ τὸν μέν.] Καὶ τοῦτον μέν.

NOTÆ.

299. Κακοὺς δ' ἐς μέσσον ἔλασσεν) Ἵνα μὴ ἀποφυγεῖν τις ἔχων, καὶ ἀναγκασθῇ μάχεσθαι. Rectè itaque *Ælian.* Tacticῶν, c. 1. Πρῶτος μὲν, ὧν ἴσμεν, δοκεῖ τὴν Τακτικὴν θεωρίαν Ὅμηρος ἐπιγνωκέναι. *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, p. 387. Τῶν δὲ περὶ τοὺς πολέμους ἐμπειρίαν ἐν τῇ Τακτικὴν τινες καλοῦσιν, ὁ Ποιητὴς πεποίηκε μὲν μὲν πεζομαχίας, τειχομαχίας, ἱππομαχίας, παρατάξεις, μονομαχίας· πολλὰ δὲ στρατηγικὰ περιέχουσι κλ. *Aristoph.* —ὁ δὲ θεῖος Ὅμηρος Ἀπὸ τοῦ τιμὴν καὶ κλέος ἔσχε, πλὴν τοῦδ', ὅτι χρηστ' ἐδίδαξε, Τάξεις, ἀρετὰς, ὁπλίσεις ἀνδρῶν; Confer, quæ *Joh. Albert. Fabricius*, Biblioth. *Græc.* l. II. c. VI. §. X.

NOTÆ IN SCHOLIA.

306. * Ὃς δέ κ' ἀνὴρ) *Excerpta* MSS. hoc *Scholion* habent.

VARIÆ LECTIONES.

301. Τοὺς γὰρ) γρ. τοὺς μὲν, MS. CCC.

Εἴρηται· τάδε πάντα θεοὶ μεταμώλια θεῖεν.
Ὣς εἰπὼν, τοὺς μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δὲ μετ' ἄλλους·
Εὗρε δὲ Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα,
Ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσι·
Πὰρ δέ οἱ ἑστήκει Σθένελος, Καπανήϊος υἱός.
Καὶ τὸν μὲν νείκεσσεν ἰδὼν κρείων Ἀγαμέμνων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὤμοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
Τί πτώσσεις; τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας;
Οὐ μὲν Τυδέϊ γ' ὧδε φίλον πτωσκαζέμεν ἦεν,
Ἀλλὰ πολὺ πρὸ φίλων ἑτάρων δηΐοισι μάχεσθαι·
Ὡς φάσαν, οἵ μιν ἴδοντο πονεύμενον· οὐ γὰρ ἔγωγε
Ἤντησ', οὐδὲ ἴδον· περὶ δ' ἄλλων φασὶ γενέσθαι.
Ἤτοι μὲν γὰρ ἄτερ πολέμου εἰσῆλθε Μυκήνας
Ξεῖνος, ἅμ' ἀντιθέῳ Πολυνείκεϊ, λαὸν ἀγείρων,
Οἵ ῥα τότ' ἐστρατόωνθ' ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης,

" Dictum est: hæc omnia dii irrita faciant.
Sic locutus, hos quidem reliquit illic, ivitque ad alios:
Invenit verò Tydei filium magnanimum Diomedem,
Stantem inter equos & currus bene compactos
Juxtàque ipsum stabat Sthenelus, Capanei filius.
Et hunc quidem objurgavit conspicatus rex Agamemnon,
Et ipsum voce conceptâ verbis alatis allocutus est,
" Eheu, Tydei fili bellicosi equûm domitoris,
" Cur trepidas? cur & circumspicis belli semitas?
" At non Tydeo ita placebat trepidare,
" Sed longe ante dilectos socios contra hosteis dimicare:
" Sicut dixerunt, qui eum viderunt laborantem: non enim ego
" Obvius fui, neque vidi: aliis verò eum dicunt præstitisse.
" Certe enim sine bello intravit Mycenas
" Hospes, cum deo-pari Polynice, copias cogens,
" Qui tunc castra positi erant sacra ad mœnia Thebes,

ΣΧΟΛΙΑ.

363. Μεταμώλια.] Ἀνεμώλια, μάταια. Θεῖεν.] Ποιήσειαν.

364. Μετ' ἄλλους.] Ἐπὶ τοὺς ἄλλους.

365. Ὑπέρθυμον.] Μεγαλόψυχον, ἀνδρεῖον.

366. Κολλητοῖσι.] Καλῶς συνηρμοσμένοις, εὐσυμπάκτοις.

370. Ὤμοι.] Φεῦ μοι. Ἐπίρρημα λύπης δηλωτικόν.

371. Τί.] Ἐπίρρημα ἀπορηματικόν. Πτώσσεις.] Κατέπτηχας, ἀποδειλιᾷς. Ὀπιπεύεις.] Ἐπιτηρεῖς, περισκοπεῖς. Πολέμοιο γεφύρας.] Τὰς διεξόδους τοῦ πολέμου.

372. Ὧδε.] Οὕτως. Πτωσκαζέμεν.] Καταπτώσσειν, δειλιᾶν.

373. Πολύ.] Ἐπίρρημα, μεσότητος δηλωτικόν. Πρὸ φίλων.] Ἔμπροσθεν τῶν προσφιλῶν ἑταίρων. Δηΐοισι.] Πολεμίοις.

374. Οἵ μιν ἴδοντο.] Οἵτινες αὐτὸν εἶδον. Πονεύμενον.] Ἐπιπονοῦντα, μαχόμενον.

375. Ἤντησα.] Συνέτυχον. Περὶ δ' ἄλλων γενέσθαι.] Ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ τοὺς ἄλλους λέγουσιν αὐτὸν γεγονέναι ἀνδρεῖον.

376. Ἄτερ πολέμου.] Χωρὶς πολεμικῆς παρασκευῆς. Οἰδίπους, ἀποβαλὼν Ἰοκάστην, ἐπέγημεν Ἀστυμέδουσαν. Ἥτις διέβαλε τοὺς προγόνους, ὡς πειράσαντας αὐτήν. Ἀγανακτήσας δὲ ἐκεῖνος, ἐπηράσατο αὐτοῖς, δι' αἵματος παραλαβεῖν τὴν χώραν. Καὶ παρέδωκε τὴν βασιλείαν τῷ Ἐτεοκλεῖ, ὃς ἐξέβαλε Πολυνείκην, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ὡς πρεσβύτερος. Παραγενόμενος δὲ οὗτος εἰς Ἄργος, εὗρε Τυδέα φυγάδα· βοηθῶν γὰρ κακουμένῳ τῷ πατρὶ, καὶ τὸν ἐπιβουλεύοντα ἀποκτείνας ἀνεψιὸν, ἔφυγεν. Ἄδραστος δὲ, θεασάμενος αὐτοὺς ἀμφιεσμένους θηρῶν δοραῖς, Τυδέα μὲν, συός, Πολυνείκην δὲ, λέοντος, συνέβαλε τὸν χρησμὸν, ὃν γὰρ αὐτῷ δεδομένος, κάπρῳ καὶ λέοντι ζεῦξαι τὰς θυγατέρας. Καὶ δίδωσι Τυδεῖ μὲν, Δηϊπύλην, Ἀργείαν δὲ Πολυνείκει. Πέμψας δὲ εἰς Μυκήνας, συμμαχίαν ᾔτει ἐπὶ Θηβαίους. Θυέστης μὲν οὖν ἑτοίμως ἐδίδου, σημεῖα δὲ αὐτὸν ἐκώλυσε φαῦλα. Ἐπελθόντες οὖν εἰς τὰς Θήβας Ἀργεῖοι, πέμπουσι πρεσβευτὴν Τυδέα. Ὃς προκαλεσάμενος γυμνικὸν ἀγῶνα, καὶ συμμαχησάσης Ἀθηνᾶς, νικᾷ τοὺς πάντας. Ὑποστρέφων δὲ, πεντήκοντα νεανίας, ἐνεδρεύσαντας συλλαβεῖν αὐτὸν, ἀναιρεῖ.

377. Ἀντιθέῳ.] Ἰσοθέῳ.

378. Τότε.] Ἐπίρρημα, χρόνου δηλωτικόν. Στρατόωντο.] Ἐστρατοπεδεύοντο. Ἱερὰ πρὸς τείχεα Θήβης.]

NOTÆ.

367. Καπανήϊος υἱός) Καπανήϊος, ἀντὶ τοῦ Καπανηϊάδης, ὡς Τελαμώνιος Αἴας, καὶ Νηλήϊος καὶ Πηλήϊος, παρ' Ὁμήρῳ.

368. Καὶ τὸν μὲν νείκεσσεν) Ità suprà, v. 336. Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν, τοὺς, ante δὲ, & τὸν, ante μὲν, ut *Florentina* legit; quare, Καὶ μὲν τὸν, ut Edit. *Basil. H. Stephan.* & *Hackian.* ad *Var. Lect.* relego.

NOTÆ IN SCHOLIA.

376. Συνέβαλε τὸν χρησμὸν) Ad hujus loci explicationem facit *Scholiast.* in *Euripid. Phœniss.* v. 412. & 416.

VARIÆ LECTIONES.

363. Μεταμώλια) γρ. μεταμώνια, *Eust.* f. 368. l. 14.

364. Αὐτοῦ) γρ. αὐτόθι, ut suprà, v. 292.

368. Καὶ τὸν μὲν) γρ. καὶ μὲν τὸν, vid. Not. in *Textum.*

378. Τότ' ἐστρατόωντο) γρ. τότε στρατόωντο, *Br. Schol.*

Ὣς ἔφατ'· Ἀτρείδης δὲ παρῴχετο, γηθόσυνος κῆρ.	Sic dixit: Atrides verò præteribat, lætus corde.
Εὗρ' υἱὸν Πετεῶο, Μενεσθῆα πλήξιππον,	Invenit filium Petei Menestheum equitandi peritum
Ἑσταότ'· ἀμφὶ δ' Ἀθηναῖοι μήστωρες ἀϋτῆς·	Stantem; circumque Athenienses belli periti:
Αὐτὰρ ὁ πλησίον ἑστήκει πολύμητις Ὀδυσσεύς·	Verum propè stabat consultus Ulysses;
Πὰρ δὲ Κεφαλλήνων ἀμφὶ στίχες οὐκ ἀλαπαδναὶ	Juxtàque, Cephallenûm circùm ordines non imbecilli
Ἕστασαν· οὐ γάρ πω σφὶν ἀκούετο λαὸς ἀϋτῆς,	Stabant: nondum enim horum audiebat multitudo prælii sonum,
Ἀλλὰ νέον συνορινόμεναι κίνυντο φάλαγγες	Sed nuper concitatæ movebantur phalanges
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ μένοντες	Trojanorumque equûm domitorum & Achivorum; hi vero expectantes
Ἕστασαν, ὁππότε πύργος Ἀχαιῶν ἄλλος ἐπελθὼν,	Stabant, quando phalanx Achivorum alia in hostes vadens,
Τρώων ὁρμήσειε, καὶ ἄρξειαν πολέμοιο.	In Trojanos impetum faceret, & inciperent prælium.
Τοὺς δὲ ἰδὼν νείκεσσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,	Hos itaque conspicatus objurgavit rex virorum Agamemnon,
Καί σφεας φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,	Et ipsos voce conceptâ verbis alatis est allocutus:
Ὦ υἱὸς Πετεῶο, διοτρεφέος βασιλῆος,	" O fili Petei, Jovis alumni regis,
Καὶ σὺ, κακοῖσι δόλοισι κεκασμένε, κερδαλεόφρον,	" Et tu, malis dolis instructe, astute,
Τίπτε καταπτώσσοντες ἀφέστατε, μίμνετε δ' ἄλλους;	" Cur trepidantes abstitistis, & expectatis alios?
Σφῶϊν μέν τ' ἐπέοικε μετὰ πρώτοισιν ἐόντας	" Vos quidem conveniebat inter primos existentes
Ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστειρῆς ἀντιβολῆσαι.	" Consistere, & pugnæ ardenti occurrere.
Πρώτω γὰρ καὶ δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο,	" Etenim primi ad convivivum vocamini à me,

ΣΧΟΛΙΑ.

326. Παρῴχετο.] Παρῆλθεν.

327. Εὗρ' υἱὸν Πετεῶο.] Ἰστέον, ὅτι τούτου τοῦ ὀνόματος ὁ ἀνάλογος εὐθεῖά ἐστιν, ὁ Πετεὼς, τοῦ Πετεῶ, ὡς [illegible] καὶ Ἀττικῶς κατ' [illegible] τοῦ ο εἰς τὸ ω, γέγονε Πετεώς· ὡς ἀπὸ τοῦ Μενέλαος, Μενέλεως, Μενέλεω, γίνεται, κατὰ Ἀττικοὺς· καὶ ἀπὸ τοῦ λαὸς, λεώς· οὕτως καὶ ἀπὸ τοῦ Πετεὸς, Πετεώς. Εἶτα ἡ γενικὴ τοῦ Πετεῶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ο, γέγονε Πετεῶο. Ἐξ οὗ τὸ, Εὗρ' υἱὸν Πετεῶο.

328. Μήστωρες ἀϋτῆς.] Δυνάμενοι κατὰ μάχην [illegible], ὅ ἐστι, βελτίστους ἐξ οὗ, ἐπιστήμονες μάχης.

330. Ἀλαπαδναί.] Ἀσθενεῖς.

331. Οὐ γάρ πω σφὶν ἀκούετο.] Οὐδέ πω γὰρ ἤκουον τῆς κατὰ τὸν πόλεμον κραυγῆς· τοῦτ' ἔστιν, οὐδέ πω ᾔδεσαν, διὰ τὸ πόῤῥω εἶναι, εἰ ὁ πόλεμος κεκίνηται. Ἀκούετο.] Ἀντὶ τοῦ, ἤκουον.

332. Νέον.] Νεωστί. Συνορινόμεναι.] Συνταρασσόμεναι. Κίνυντο.] Ἐκινοῦντο.

334. Πύργος.] Τάξις. Μεταφορά.

335. Τρώων ὁρμήσειε.] Περιελεύσεται τὸ, κατὰ οὐ, καθ' Τρώων.

336. Νείκεσσεν.] Ἐλοιδόρησεν, ἐπέπληξε.

339. Κεκασμένε.] Κεκοσμημένε. Κερδαλεόφρον.] Πανοῦργε, καὶ φιλοκερδέστατε.

340. Ἀφέστατε.] Ἀπέστητε καὶ χωρὶς ἑστήκατε. Μίμνετε.] Περιμένετε.

341. Σφῶϊν.] Ὑμῖν. Μετὰ πρώτοισιν ἐόντας.] Ἐν πρώτοις ὄντας.

342. Καυστειρῆς.] Δεινῆς, καυστικῆς, διαφθορᾶς. Ἀντιβολῆσαι.] Ἀπαντῆσαι, μάχεσθαι.

343. Πρώτω.] Πρῶτοι, ὑμεῖς. Δαιτὸς ἀκουάζεσθον ἐμεῖο.] Ἐπὶ δαῖτα καλεῖσθε, ἀπὸ τοῦ [illegible]. Ὁ τρόπος, συναλλαγή. Ὁ δὲ λόγος, πρῶτοι γὰρ καὶ ἐπὶ εὐωχίαν καλεῖσθε ὑπ' ἐμοῦ.*

NOTÆ.

338. Ὦ υἱὸ Πετεῶο) *Ultima* τοῦ υἱὸ producitur, in *Cæsurâ*, vi Toni & ante π, ut *Hesiod.* Theogon. v. 656. Ἴδμεν, ὅτι περὶ μὲν πραπίδες, περὶ δ' ἐστὶ νόημα. Olim ità *Iliad* ψ'. v. 216. Ἐν δὲ πυρὶ πρήσω, ubi nunc probo legendum, ἐν δὲ πυρῇ πρῆσαι. Quare tutius esset scribere, Ὦ υἱὸς Πετεῶο ut suprà, v. 189. vid. ad α. v. 88.

341. Σφῶϊν μέν τ' ἐπέοικε) suprà v. 286. Σφῶϊ μὲν, οὐ γὰρ ἔοικ', ὀτρυνέμεν. *Ibid.* Μετὰ πρώτοισιν ἐόντας) *Eustath.* f. 366. l. 48. ἦν δὲ γράψαι καὶ ἰέναι κατὰ δοτικήν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

343. * Πρώτω γὰρ) Πρῶτοι μὲν ὑμεῖς ἐπὶ τῆς ἐμῆς εὐωχίας καλεῖσθε καὶ αὐτοὶ μετέχετε, *Excerpt.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

338. Ὦ υἱὸς Πετεῶο) γρ. ὦ υἱὲ Πετεῶο, MS. CCC. vid. Not. in *Textum*, ad v. 189.

341. Ἐόντας) γρ. ἰόντ. *Eustath.* ut in Not. ad *Textum*.

X 2 Ὁππότε

Κούρους πεντήκοντα· δύω δ' ἡγήτορες ἦσαν,
Μαίων Αἱμονίδης, ἐπιείκελος ἀθανάτοισιν,
Υἱός τ' Αὐτοφόνοιο, μενεπτόλεμος Λυκοφόντης.
Τυδεὺς μὲν καὶ τοῖσιν ἀεικέα πότμον ἐφῆκε·
Πάντας ἔπεφν', ἕνα δ' οἶον ἵει οἶκόνδε νέεσθαι·
Μαίον' ἄρα προέηκε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
Τοῖος ἔην Τυδεὺς Αἰτώλιος· ἀλλὰ τὸν υἱὸν
Γείνατο, εἷο χέρεια μάχῃ, ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Αἰδεσθεὶς βασιλῆος ἐνιπὴν αἰδοίοιο.
Τὸν δ' υἱὸς Καπανῆος ἀμείψατο κυδαλίμοιο,
Ἀτρεΐδη, μὴ ψεύδε', ἐπιστάμενος σάφα εἰπεῖν·
Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι·
Ἡμεῖς καὶ Θήβης ἕδος εἵλομεν ἑπταπύλοιο,

" Juvenes quinquaginta; duóque ductores erant,
" Mæon Hæmonides, similis immortalibus,
" Filiusque Autophoni, in-pugnâ-stabilis Lycophontes,
" Tydeus tamen & his duram mortem intulit:
" Omnes interfecit, unum tantùm solum dimisit domum redire:
" Mæonem utique dimisit, Deorum signis parens.
" Talis erat Tydeus Ætolus: sed filium
" Generavit se ipso inferiorem pugnâ, at facundiâ præstantiorem.
Sic dixit: huic nihil respondit fortis Diomedes,
Reveritus regis increpationem venerandi:
Huic verò filius Capanei respondit inclyti,
" Atrida, nè mentiaris, sciens verè loqui:
" Nos quidem patribus longè fortiores gloriamur esse:
" Nos etiam Thebes sedem cepimus septem-portas habentis,

ΣΧΟΛΙΑ.

394. Μαίων.] Τὸν Μαίονά τινες * στοχάζονται κήρυκα γεγονέναι, διὰ τὸ μόνον αὐτὸν σωθῆναι· ἱερὸς γὰρ ἦν τὸ γένος τῶν κηρύκων· διὸ φορτικὸν ἦν. ὑπεξίζει αὐτοὺς Ὅ-μηρος, καὶ παραγγελία ἐλέγχει· τὸ, Πρέσβυς ὁ τύπτει), οὐδὲ δεῖ-ζει). Αἱμονίδης. Αἵμονος παῖς. Ἐπιείκελος.] Ὅμοιος.
395. Μενεπτόλεμος.] Ὑπομενετικὸς ἐν τῷ πολέμῳ, στρατιώτης, διαπλῶν ὑπομείνας εἰς τέλος, εὐσταθής.
396. Ἀεικέα.] Σκληρὸν, αἰκιστικὸν, χαλεπόν. Πότμον.] Μόρον, θάνατον. Ἐφῆκεν.] Ἐπέβαλεν.
397. Ἔπεφνεν.] Ἀπέκτεινεν, ἐφόνευσεν. Ἵει.] Ἀφίει, ἀπέλυσε.
398. Θεῶν τεράεσσι πιθήσας.] Τοῖς τῶν θεῶν σημείοις πεισθείς.
399. Τοῖος ἔην.] Τοιοῦτος ἦν. Αἰτώλιος.] Ἀπὸ τῆς Αἰτωλίας. Ἀλλὰ τὸν υἱόν.] Ἀλλὰ τὸν παῖδα.
400. Γείνατο.] Ἐγέννησεν. Εἷο.] Ἑαυτοῦ Χέρεια.] Χείρονα. Μάχῃ.] Ἐν τῷ πολέμῳ. Ἀγορῇ δέ.] Ἐν τῷ δημηγορεῖν. Πάνυ γὰρ συνετὸν παιδευτικὸν ὑπέθετο τὸν Διομήδην ὁ Ποιητὴς ἐν τοῖς νέοις.
401. Οὔτι.] Οὐδαμῶς.
402. Ἐνιπήν.] Ἐπίπληξιν, μέμψιν. Αἰδοίοιο.] Αἰδοῦς καὶ σεβασμοῦ ἀξίου.
403. Υἱὸς Καπανῆος.] Ὁ Σθένελος.
404. Μὴ ψεύδεο.] Μὴ ψεύδου. Ἐπιστάμενος.] Εἰδὼς, δυνάμενος. Σάφα.] Ἀκριβῶς, σαφῶς.
405. Ἡμεῖς τοι πατέρων μέγ' ἀμείνονες εὐχόμεθ' εἶναι.] Περὶ ἑαυτοῦ λέγει Σθένελος, καὶ Διομήδους· οὗτοι γὰρ μόνοι τῶν Ἐπιγόνων ἐστρατεύσαντο ἐπὶ Ἴλιον. Ἐπίγονοι δὲ ἐκλήθησαν τῶν ἐπὶ Θήβας στρατευσαμένων οἱ παῖδες. Μέγ' ἀμείνονες.] Κατὰ πολὺ κρείττονες, βελτίονες. Εὐχόμεθα.] Καυχώμεθα.
406. Θήβης ἕδος.] Περιφραστικῶς, τὰς Θήβας. Ἕδος.] Ἵδρυμα, ἔδαφος. Εἵλομεν.] Ἐλάβομεν, ἐπορθήσαμεν.

NOTÆ.

enim ἀνακεχυμένα, vel ἐπικεχυμένα legi posset, ut Versus stabiliretur. Nemo tamen de hoc Defectu hactenus querebatur.

393. Κούρους πεντήκοντα) Historiam fusiùs tractat *Statius*, Thebaid. l. 2. quem frustrà *Bossu*, De *Epico Poemate*, l. 4. c. 15. taxat, ob 50 Viros à solo *Tydeo* occisos, nescius *Homerum* illi præivisse. *Minerva*que auxilio id factum. Ab illo quoque, *Lycophontes* & *Maon* illorum Duces assignantur; solus autem *Maon* veniam à *Tydeo* obtinuit, ut esset sociorum cædis nuntius: nè tanti facinoris notitia *Eteocli* & *Thebanis* hostibus non esset satis ampla: *Minerva* etiam fecit impulsu, ut v. 398. θεῶν τεράεσσι πιθήσας. Vid. *Apollodori* Biblioth. l. 3. c. 6. §. 5.

400. Χέρεια) *Eustath.* fol. 372. lin. 37. Τὸ δὲ χέρεια ὀφείλει μὲν ὡς παραλήγουσα, οἷα συγκοπὲν ἐκ τοῦ χερείονα, χωρὶς τοῦ κατὰ τὴν παραλήγουσαν, διὰ τὸ ἡ καὶ ι ... ὅμως τὴν διὰ τοῦ η καὶ ι δίφθογγον ἔχειν, κατὰ τὴν πλείω τῶν Ἀντιγράφων· οὕτω δὲ καὶ τὸ χερεὶ, καὶ χέρεια, ὡς ἐν ἄλλοις φαίνεται. Alii χερῆα legunt, quasi à χερεύς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

394. * Τὸν Μαίονά τινες στοχάζονται κήρυκα) Hæc frivola *Sciolorum* conjectura, quibus tota ignorata Historia; quid enim in nocturnis & clandestinis insidiis, Feciali opus? *Maon* & *Lycophontes* erant Duces hujus Cohortis, ut hic *Homerus*, & ex eo *Statius*.

VARIÆ LECTIONES.

400. Χέρεια) γρ. Χέρεια, & χερῆα, MS. CCC. χέρεια, vid. Not. in *Textum*.

Παυρότερον λαὸν ἀγαγόνθ' ὑπὸ τεῖχος Ἄρειον,
Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν καὶ Ζηνὸς ἀρωγῇ·
Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν ὄλοντο.
Τῷ μή μοι πατέρας ποθ' ὁμοίῃ ἔνθεο τιμῇ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης·
Τέττα, σιωπῇ ἧσο, ἐμῷ δ' ἐπιπείθεο μύθῳ.
Οὐ γὰρ ἐγὼ νεμεσῶ Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Ὀτρύνοντι μάχεσθαι ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Τούτῳ μὲν γὰρ κῦδος ἅμ' ἕψεται, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Τρῶας δηώσωσιν, ἕλωσί τε Ἴλιον ἱρήν·
Τούτῳ δ' αὖ μέγα πένθος, Ἀχαιῶν δηωθέντων·
Ἀλλ' ἄγε δὴ, καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Δεινὸν δ' ἔβραχε χαλκὸς ἐπὶ στήθεσσιν ἄνακτος
Ὀρνυμένου· ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλεν.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν αἰγιαλῷ πολυηχέϊ κῦμα θαλάσσης
Ὄρνυτ' ἐπασσύτερον, Ζεφύρου ὑποκινήσαντος,
Πόντῳ μὲν τὰ πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα

" Paucioribus copiis ductis sub murum Marti-sacrum,
" Freti signis deorum & Jovis auxilio:
" Illi autem suâ vecordiâ perierunt.
" Quare nè mihi patres unquam in simili ponas honore.
Hunc torvè intuitus allocutus [est] fortis Diomedes,
" O mi *Sthenele*, tacitus sede, meóque pare sermoni.
" Non ego succenseo Agamemnoni, pastori populorum,
" Cohortanti ad pugnandum benè-ocreatos Achivos:
" Hunc etenim gloria simul sequetur, si quidem Achivi
" Trojanos debellârint, ceperintque Ilium sacrum;
" Huic verò vice versâ ingens luctus, Achivis cæsis:
" Verùm age, & nos cogitemus de impetuosâ fortitudine.
Dixit, & de curru cum armis desiliit in terram:
Terribilitèr autem sonuit æs circa pectora regis,
Qui concitus ferebatur: vel fortissimum virum metus corripuisset.
Ut vero quandò in littore multisono fluctus maris
Concitatur unus super alium, Zephyro submovente;
In alto quidem primùm attollitur, sed posteà

ΣΧΟΛΙΑ.

407. Παυρότερον.] Ὀλιγώτερον. Ἄρειον.] Ἄρεος ἱερόν.

408. Τεράεσσι.] Σημείοις. Ἀρωγῇ.] Βοηθείᾳ.

409. Κεῖνοι.] Ἐκεῖνοι· Τὸ πάθος ἀφαίρεσις. Σφετέρῃσιν ἀτασθαλίῃσιν.] Ἰδίαις ἁμαρτίαις, ἀνοίαις, τοῖς ἀνοσιουργήμασιν αὐτῶν. Ὄλοντο.] Ἀπώλοντο.

410. Τῷ.] Διόδή. Ἔνθεο.] Συγκατατίθεσο.

412. Τέττα.] Προσφώνησις τιμητικὴ νεωτέρου φίλου πρὸς παλαιότερον. Ἧσο.] Καθίζου. Οὐκ ἔπρεπε δὲ εἰς πόλεμον προερχόμενον αὐτὸν καθίζεσθαι. Βέλτιον οὖν λέγειν τὸ, μετὰ σιωπῆς ἧσο, ἤτοι, μένε.

413. Νεμεσῶ.] Μέμφομαι.

415. Ἅμ' ἕψεται.] Ἀκολουθήσει. Εἴ κεν.] Ἐάν.

416. Δηώσωσι.] Φονεύσωσιν. Ἕλωσι.] Λάβωσι, πορθήσωσι.

417. Μέγα πένθος.] Μεγίστη λύπη. Δηωθέντων.] Φονευθέντων.

418. Νῶϊ.] Ἡμεῖς δύο. Μεδώμεθα.] Φροντίδα ποιησώμεθα. Θούριδος ἀλκῆς.] Τῆς ἐνθουσιαστικῆς καὶ ὁρμητικῆς δυνάμεως.

419. Ἦ ῥα.] Ἔφη δή. Καὶ ἔστιν αὐτὸ τὸ, ἄρα. Ἐὰν δὲ ἐν μέρει λόγου ᾖ, ἦτα, δηλοῖ τὴν μετ' ἐπιεικείας χάριν. Ὀχέων.] Τῶν ἁρμάτων. Ἆλτο.] Καθήλατο. Χαμᾶζε.] Χαμαί· ἐπὶ γῆς.

420. Δεινόν.] Ἐκπληκτικόν, φρικτόν. Ἔβραχεν.] Ἤχησεν. Ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος. Χαλκός.] Περιφραστικῶς, τὰ ὅπλα.

421. Ὀρνυμένου.] Διεγειρομένου. Ὑπό κεν.] Ὑφ' οὗ ἂν ἦχου. Ὑπό κεν ταλασίφρονά περ δέος εἷλε.] Ὁ φόβος ὤφειλεν ἂν καὶ τὸν πάνυ καρτερικὸν καὶ γενναῖον· καίτοι ἀνίκητόν τινα κατέβαλεν ἂν τοῦ φρονήματος, τὸ δεῖμα.

422. Πολυηχέϊ.] Πολυταράχῳ, μεγάλως ἠχοῦντι.

423. Ὄρνυται.] Διεγείρεται, ὁρμᾷ. Ἐπασσύτερον.] Συνεχὲς, πυκνόν.

424. Τὰ πρῶτα.] Τὸ πρῶτον, τὴν ἀρχήν. Κορύσσεται.] Κορυφοῦται, αὔξεται, εἰς ὕψος ἐπαίρεται.

NOTÆ.

409. Κεῖνοι δὲ σφετέρῃσι) Vid. ad *Odyss.* α'. v. 7.

412. Τέττα) *Hesych.* fere idem hic cum *Br. Schol.* de quâ voce *Photius* Biblioth. f. 1583. *Helladius* tamen, *Chrestomath.* f. 9. τίττα legit, pro τιτλάθι ἀνάσσα, pro ἀνάσσαθι ἄνα, pro ἀνάσσαθι, ut & *Eustath.* fol. 374. lin. 20.

NOTÆ IN SCHOLIA.

407. Ἄρειον) Ἄρεος ἱερὸν, rectè οἱ παλαιοί. *Thebæ* enim *Marti* sacræ, ut abundè patet ex *Euripid. Phœniss.* uti Draco ille à *Cadmo* cæsus *Marti* sacer; *Harmoniam*, *Martis* filiam, *Cadmus* uxorem duxit,

VARIÆ LECTIONES.

412. Τέττα) γρ. τίττα, vid. Not. in *Textum.*

415. Ἕψεται) γρ. ἕσσεται. Ibid. Εἴ κεν) γρ. αἴ κεν, MS. CCC.

424. Μὲν τὰ πρῶτα) γρ. μέν τε πρῶτα.

Χέρ-

Χέρσῳ ῥηγνύμενον μεγάλα βρέμει, ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας
Κυρτὸν ἐὸν κορυφοῦται, ἀποπτύει δ' ἁλὸς ἄχνην·
Ὣς τότ' ἐπασσύτεραι Δαναῶν κίνυντο φάλαγγες
Νωλεμέως πολεμόνδε· κέλευε δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἡγεμόνων· οἱ δ' ἄλλοι ἀκὴν ἴσαν, οὐδέ κε φαίης
Τόσσον λαὸν ἕπεσθ' ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδὴν,
Σιγῇ δειδιότες σημάντορας· ἀμφὶ δὲ πᾶσι
Τεύχεα ποικίλ' ἔλαμπε, τὰ εἱμένοι ἐστιχόωντο.
Τρῶες δ', ὥς τ' ὄϊες πολυπάμμονος ἀνδρὸς ἐν αὐλῇ
Μυρίαι ἑστήκασιν ἀμελγόμεναι γάλα λευκὸν,
Ἀζηχὲς μεμακυῖαι, ἀκούουσαι ὄπα ἀρνῶν·
Ὣς Τρώων ἀλαλητὸς ἀνὰ στρατὸν εὐρὺν ὀρώρει.
Οὐ γὰρ πάντων ἦεν ὁμὸς θρόος, οὐδ' ἴα γῆρυς,
Ἀλλὰ γλῶσσ' ἐμέμικτο, πολύκλητοι δ' ἔσαν ἄνδρες.
Ὦρσε δὲ τοὺς μὲν Ἄρης, τοὺς δὲ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος, καὶ Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα,

Ad terram fractus vehementer fremit, quin & circa promontoria
Tumidus fastigiatur, expuitque maris spumam:
Sic tunc confertæ Danaorum movebantur phalanges
Indesinentèr ad pugnam: imperabat autem suis unusquisque
Ducum: cæteri verò taciti ibant, (neque dixisses
Tantas copias sequi habentes in pectoribus vocem)
Silentio veriti ductores: at circum omnes
Arma varia splendebant, quibus induti procedebant ordine.
Verùm Trojani erant, perinde ac oves locupletis viri in caulâ
Innumeræ stant, dum mulgentur lac album,
Magno sonitu balantes, auditâ voce agnorum:
Sic Trojanorum fremitus per exercitum latum est excitatus.
Nec enim omnium erat una vociferatio, nec una vox,
Sed lingua mista erat, è multis nempè locis convocati fuerant homines.
Instigabat verò hos quidem Mars, illos autem cæsiis-oculis Minerva,
Terrorque & Fuga, & Discordia insatiabiliter furens,

ΣΧΟΛΙΑ.

425. Χέρσῳ.] Τῇ γῇ. Ῥηγνύμενον.] Προσρησσόμενον. Βρέμει.] Ἠχεῖ. Βρόμος δὲ κυρίως, ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος. Ἀμφὶ δέ τ' ἄκρας.] Περὶ δὲ τὰ ἀκρωτήρια.

426. Κυρτόν.] Μετέωρον, ὑψηλόν. Ἐόν.] Ὄν, ὑπάρχον. Ἀποπτύει.] Ἀπορρίπτει, ἐκβάλλει. Ὁ τρόπος, μεταφορά. Ἁλὸς ἄχνην.] Τὸ χνοῶδες τῆς θαλάσσης ἀποβάλλει, τὸν ἀφρόν· ὃ οἱ πολλοὶ φῦκος φασι.

428. Νωλεμέως.] Ἀδιαλείπτως, ἀπαύστως. Κέλευε.] Ἐκέλευεν. Οἷσιν ἕκαστος.] Ἕκαστος ἡγεμὼν τοῖς ἰδίοις.

429. Ἀκὴν ἴσαν.] Ἡσύχως καὶ χωρὶς θορύβου παρεγίνοντο. Οὐδέ κε φαίης. Τόσσον λαὸν ἕπεσθ' ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδήν.] Καὶ οὐκ ἂν λέγοις, ὑπολάβοις, εἴποις, τοσοῦτον στρατὸν ἑπόμενον ἔχειν ἐν ἑαυτῷ φωνήν. Ἕπεσθ'.] Παρέπεσθαι. Ἔχοντ' ἐν στήθεσιν αὐδήν.] Κατεῖχον γὰρ ἐν αὐτοῖς τὴν φωνήν. Ἐκ τούτου παρέστησεν αὐτῶν τὸ ἥσυχον.

431. Σιγῇ.] Σιωπῇ. Δειδιότες.] Φοβούμενοι. Σημάντορας.] Τοὺς ἡγεμόνας.

432. Ποικίλα.] Διάφορα, καὶ πολύχρωμα. Εἱμένοι.] Ἐνδεδυμένοι, ἠμφιεσμένοι.

433. Ὄϊες.] Πρόβατα. Πολυπάμμονος.] Πολυθρέμμονος, πλουσίου. Πάμματα γὰρ καλεῖται παρὰ Δωριεῦσι τὰ κτήματα· καὶ πάσασθαι, τὸ κτήσασθαι, ἐκτεινομένου τοῦ α.

435. Ἀζηχές.] Ἀδιαλείπτως, συνεχῶς. Μεμακυῖαι.] Μηκώμεναι. Μηκὴ μέν ἐστιν, ἡ αἰγῶν βοή. Ὅθεν καὶ τὸ, μηκάδας αἶγας. Βληχὴ δὲ, ἡ τῶν προβάτων.

436. Ἀλαλητός.] Θόρυβος. Καὶ ἀναφώνησις. Ὀρώρει.] Διηγείρετο. Τὸ ο μικρὸν διὰ τὸ μέτρον.

437. Ὁμός.] Ὅμοιος, ὁ αὐτός. Θρόος.] Θροῦς, θόρυβος. Οὐδ' ἴα.] Οὐδὲ μία καὶ αὐτή. Γῆρυς.] Φωνή.

438. Πολύκλητοι.] Οἱ ἐκ πολλῶν τόπων συγκεκλημένοι ὄντες, συλλεχθέντες.

439. Ὦρσε.] Διήγειρε, παρώρμησεν εἰς τὸ πολεμεῖν. Τὸ δὲ ἑξῆς οὕτως. ὦρσε δὲ τοὺς μὲν, Τρῶας δηλονότι, ὁ Ἄρης· τοὺς δὲ Ἕλληνας, ἡ Ἀθηνᾶ.

440. Δεῖμός τ', ἠδὲ Φόβος.] Ἄρεος καὶ Ἀφροδίτης παῖδες. Κατὰ δέ τινας, οὐχ υἱοὶ, ἀλλ' ἵπποι. Ἔρις.] Ἡ ἐπιθυμία τοῦ πολέμου. Ἢ, ὁ σωματοειδὴς θεός. Ἄμοτον.] Ἀμότως, ἀπληρώτως· ἀφ' οὗ καὶ μοτοὶ τὰ ἐπιτιθέμενα τοῖς κοίλοις τραύμασιν ὀθόνια, εἰς ἀναπλήρωσιν τῆς σαρκός.

NOTÆ.

440. Ἔρις ἄμοτον μεμαυῖα) *Ultima* τοῦ ἔρις producitur, ut suprà, v. 203.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Menaceus, Creontis filius *Thebanus*, *Marti* se devovit, ob Patriam. Quare τεῖχος ἄρειον omninò hîc. *Murum Marti sacrum*, malè mutârunt Editt. *Cantabr.* Murum firmiorem.

VARIÆ LECTIONES.

430. Στήθεσιν αὐδὴν) γρ. στήθεσι φωνήν.

435. Ἀκούουσαι) γρ. ἀκούοντες. MS. CCC.

Ἄρεος ἀνδροφόνοιο κασιγνήτη, ἑτάρη τε,
Ἥ τ' ὀλίγη μὲν πρῶτα κορύσσεται, αὐτὰρ ἔπειτα
Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη, καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει·
Ἥ σφιν καὶ τότε νεῖκος ὁμοίιον ἔμβαλε μέσσῳ,
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὀφέλλουσα στόνον ἀνδρῶν.
Οἳ δ', ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινοὺς, σὺν δ' ἔγχεα καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἔπληντ' ἀλλήλῃσι, πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα·
Ὡς δ' ὅτε χείμαρροι ποταμοὶ, κατ' ὄρεσφι ῥέοντες,
Ἐς μισγάγκειαν συμβάλλετον ὄβριμον ὕδωρ,
Κρουνῶν ἐκ μεγάλων, κοίλης ἔντοσθε χαράδρης,
Τῶνδέ τε τηλόσε δοῦπον ἐν οὔρεσιν ἔκλυε ποιμήν·

Martis homicidæ soror, sociaque;
Quæ parva quidem primum attollitur, sed postea
Cœlo condit caput, & solo ingreditur:
Quæ ipsis & tunc litem utrinque perniciosam injecit in medium,
Gradiens per turbam, augens gemitum virorum.
Hi, quandò jam in locum unum coëuntes venerant,
Commiserunt scuta, unàque hastas & robora virorum
Æreis-thoracibus-indutorum: clypei verò umbones habentes
Appropinquabant invicem, multusque tumultus coortus est.
Tum verò simul ejulatus & jactantia erat virorum,
Perdentium, & pereuntium: fluebat etenim sanguine terra.
Ut verò quando torrentes fluvii, de montibus fluentes,
In convallem conferunt cum impetu-delatas aquas,
Scatebris ex magnis, concavum intra alveum voraginis,
Horum utrique procul fragorem in montibus audit pastor;

ΣΧΟΛΙΑ.

441. Κασιγνήτη.] Ἀδελφή. Ἑτάρη.] Φίλη.

442. Ἥ τε.] Ἥτις Ἔρις. Ὀλίγη.] Ἐξ ὀλίγου καὶ ἐκ μικροῦ σχήματος μικρά. Καὶ ἔστι ποσότης, ἀντὶ πηλικότητος. Πρῶτα.] Τὴν ἀρχήν. Κορύσσεται.] Μετεωρίζεται, αὔξεται. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς κόρυθος.

443. Ἐστήριξε.] Προσεπέλασεν, ἤγγισεν. Κάρη.] Τὴν κεφαλήν.

444. Ἥ σφιν.] Ἥτις αὐτοῖς. Τότε.] Κατ' ἐκεῖνον τὸν χρόνον. Νεῖκος.] Φιλονεικίαν. Ὁμοίιον.] Ὁμοίως πᾶσι χαλεπόν. Μέσσῳ.] Μεταξὺ Τρώων καὶ Ἑλλήνων.

445. Ὀφέλλουσα.] Αὔξουσα. Στόνον.] Στεναγμὸν, λύπην.

446. Ἐς χῶρον.] Εἰς τὸ ὡρισμένον χωρίον. Ξυνιόντες.] Συνερχόμενοι.

447. Σύν ῥ' ἔβαλον.] Συνέβαλον δή· ὁ δὲ, ῥά, σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ δή. Ῥινούς.] Τὰς ἀσπίδας, τὰς βύρσας. Μένε' ἀνδρῶν.] Τὴν δύναμιν τῶν ἀνδρῶν, περιφραστικῶς.

448. Ὀμφαλόεσσαι.] Ὀμφαλοὺς ἔχουσαι, περιφερεῖς.

449. Ἔπληντο.] Ἐπλησίαζον, ἤγγιζον. Πολύς.] Μέγας. Ὀρυμαγδός.] Θόρυβος.

450. Οἰμωγή.] Στεναγμὸς, ὀλοφυρμὸς τῶν ἀπολλυμένων δηλονότι. Εὐχωλή.] Καύχησις, δηλονότι τῶν νικώντων. Πέλεν.] Ἐγίνετο.

451. Ὀλλύντων τε, καὶ ὀλλυμένων.] Τῶν τε φονευόντων, καὶ τῶν φονευομένων. Ῥέε.] Ἀντὶ τοῦ, ἐῤῥεῖτο. Ἔλαβε δὲ λέξιν ἐνεργητικήν.

452. Χείμαῤῥοι.] Οἱ χειμῶνος ῥέοντες ποταμοὶ, καὶ πληρούμενοι ἀπὸ μεγάλων ὄμβρων. Κατ' ὄρεσφι.] Κατὰ τῶν ὀρῶν.

453. Ἐς μισγάγκειαν.] Εἰς κοῖλον τόπον, ἔνθα ὁμοῦ συμμίσγεται τὸ ὕδωρ ἀπὸ διαφόρων τόπων. Συμβάλλετον.] Συμβάλλουσι, συμμίσγουσι. Ὄβριμον.] Πολυχεύμον, ἢ ἰσχυρόν.

454. Κοίλης.] Βαθείας. Ἔντοσθεν.] Ἔσωθεν. Χαράδρης.] Τῆς ἐξεῤῥαγμένης τοῦ ἐδάφους, γενομένης ἀπὸ τῶν καταφερομένων ὀμβρίων ὑδάτων. Εἴρηται δὲ ἀπὸ τοῦ, οἱονεὶ ἐξεῤῥάχθαι τῇ φορᾷ τοῦ ὕδατος.

455. Τῶν δέ τε.] Τούτων δὲ τῶν ποταμῶν. Τηλόσε.] Πόῤῥω, μακρόθεν. Δοῦπον.] Ἦχον, ψόφον. Ἔκλυεν.] Ἤκουσε.

NOTÆ.

443. *Οὐρανῷ ἐστήριξε κάρη καὶ ἐπὶ χθονὶ βαίνει*) Τοῦτ' ἂν εἴποι τις οὐ μᾶλλον τῆς Ἔριδος, ἢ Ὁμήρου μέτρον, inquit *Longinus*, Criticus quidem ille *Hypercritico* illo, *Julio Scaligero*, multò major; qui Ineptū & Indignum putat, Falsum, Ridiculum, Fatuum, *Homericum*, Græculum, vocat, l. 5. c. 3. *Contentionem* in Cœlo locum reperire. Licet, *Apocalyps.* c. 12. v. 7. Καὶ ἐγένετο πόλεμος ἐν τῷ οὐρανῷ. Quod tamen *Homerus* non dicit, verùm de magno ejusdem incremento Poeticè loquens, *Caput illi inter nubila condit*: οὐρανὸς enim hìc τὸ μετέωρον notat. Hunc locum imitatur *Virgil.* Æn. l. 4. v 178. De *Famâ Callimachus*, Hymn. *Cer.* v. 59. de *Cerere*: *Nonnus*. Dionyl. fol. 767. De *Baccho*. *Aristides*, de *Concordiâ* loquens, ità, Ἐγὼ δ' οὐρανῷ μὲ ψαύειν ἔφην, οὐκ Ἔχω, ὅπως συζευχθῶ.

453 *Μισγάγκειαν*) *Dionys. Halicarnas.* Edit. *Hudson.* §. 2. fol. 17. μισγαγκείαν legit. Veteri errore; benè autem, pro ὄβριμον, habet ὀμβριμον, ut & MS. *Mori*, & *Florentin.* ὄμβριμον, *Br. schol.* v. 452. & v. 454.

VARIÆ LECTIONES.

453. *Μισγάγκειαν*) γρ. μισγαγκείαν. Ibid. Ὄβριμον) γρ. ὀμβριμον, & ὄμβριμον. Vid. Not. in Text.

Ὣς τῶν μισγομένων γένετο ἰαχή τε φόβος τε. — Sic iis commistis oriebatur clamorque timórque.

Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν, — Primus vero Antilochus Trojanorum interfecit virum armatum,

Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Θαλυσιάδην Ἐχέπωλον, — Strenuum in primâ acie, Thalysiaden Echepolum,

Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης, — Quem quidem percussit primus galeæ in conum setis-equinis-densæ,

Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω — Inque frontem fixit; penetravit adeòque os intra

Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν, — Cuspis ærea: eum verò tenebræ oculos operuerunt,

Ἤριπε δ', ὡς ὅτε πύργος, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ. — Ceciditque, sicut quando turris, in forti pugnâ.

Τὸν δὲ πεσόντα ποδῶν ἔλαβε κρείων Ἐλεφήνωρ — Hunc itaque prostratum pedibus prehendit rex Elephenor

Χαλκωδοντιάδης, μεγαθύμων ἀρχὸς Ἀβάντων· — Chalcodontiades, magnanimorum princeps Abantum:

Ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων λελιημένος, ὄφρα τάχιστα — Trahebatque extra tela cupidus, ut quamprimùm

Τεύχεα συλήσειε· μίνυνθα δέ οἱ γένεθ' ὁρμή. — Arma prædaretur: brevis verò ei fuit *iste* conatus.

Νεκρὸν γάρ ῥ' ἐρύοντα ἰδὼν μεγάθυμος Ἀγήνωρ, — Cadaver enim trahentem conspicatus magnanimus Agenor,

Πλευρὰ, τά οἱ κύψαντι, παρ' ἀσπίδος, ἐξεφαάνθη, — Latera, quæ ei inclinato à clypeo, denudabantur,

Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα. — Vulneravit hastili ærato, solvitque membra.

Ὣς τὸν μὲν λίπε θυμός· ἐπ' αὐτῷ δ' ἔργον ἐτύχθη — Itaque eum reliquit animus; super eum verò pugna coorta est

Ἀργαλέον Τρώων καὶ Ἀχαιῶν· οἱ δὲ, λύκοι ὣς, — Ardua Trojanorum & Achivorum: hi etenim, lupi sicut,

Ἀλλήλοις ἐπόρουσαν, ἀνὴρ δ' ἄνδρ' ἐδνοπάλιζεν. — Invicem irruerunt; virque virum manu occidebat.

ΣΧΟΛΙΑ.

456. Μισγομένων.] Συντρεχομένων. Ἰαχή.] Φωνὴ, βοή.

457. Πρῶτος δ' Ἀντίλοχος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστήν.] Πῶς οὖν Αἴας ἢ Διομήδης ἀριστεύει πρῶτος; Καί φασιν, ὅτι Πύλιοι πρῶτον συνέρρηξαν. Ἄλλοι δὲ, ὅτι, ἐπεὶ ὁ Ἀντίλοχος ἄλκιμός τε καὶ ταχὺς ὑπόκειται, εἰκότως καὶ φονεύει πρῶτος. Ἐμοὶ δὲ δοκεῖ, ἀπ' ἐλάσσονος ἤρχθαι τὸν Ποιητὴν, τὸ τῆς τύχης αὐξανόμενον κράτος. Ἀντὶ τοῦ, ἐφόνευσε. Κορυστήν.] Πολεμιστὴν, οὐ πεζὸν, ἀλλ' ὁπλίτην.

458. Ἐσθλόν.] Ἀγαθὸν, γενναῖον. Θαλυσιάδην.] Θαλυσίου παῖδα. Ἐχέπωλον.] Ὄνομα κύριον.

459. Κόρυθος φάλον.] Εἰς τὸ ἀνάστημα τῆς περικεφαλαίας.

460. Πῆξεν.] Ἐνέπηξε. Πέρησε.] Διαπέρασε, διῆλθεν. Ὀστέον εἴσω.] Ἔνδοθεν τοῦ ὀστέου.

461. Ὄσσε.] Κατ' ὀνομαστικὴν, οἱ ὀφθαλμοί.

462. Ἤριπε.] Ἔπεσε.

463. Ἔλαβε.] Κατείληφε.

464. Χαλκωδοντιάδης.] Χαλκώδοντος παῖς. Μεγαθύμων.] Μεγαλοψύχων, γενναίων. Ἀβάντων.] Εὐβοέων.

465. Ἕλκε δ' ὑπ' ἐκ βελέων.] Καὶ ὑφεῖλκεν αὐτὸν ἔξωθεν τῶν βελῶν. Τμῆσις, καὶ ἀναστροφή. Βέλος δὲ καλεῖται, τὸ ἐκ χειρὸς βαλλόμενον. Λελιημένος.] Προθυμούμενος, ἐσπουδακώς. Τάχιστα.] Ταχέως. Ὁ τρόπος, ὑπερβολή.

466. Συλήσειε.] Σκυλεύσειεν, ὅ ἐστι, τὰ ὅπλα ἀποδύσῃ. Μίνυνθα.] Ἐπ' ὀλίγον.

467. Ἐρύοντα.] Ἕλκοντα.

468. Κύψαντι.] Ἐπινεύσαντι. Παρ' ἀσπίδος.] Ἐγγὺς τῆς ἀσπίδος. Ἐξεφαάνθη.] Ἐξεφάνη.

469. Οὔτησεν.] Ἐκ χειρὸς ἔτρωσε. Ξυστῷ.] Ἐξεσμένῳ δόρατι. Χαλκήρεϊ.] Τῷ σιδήρῳ ἡρμοσμένῳ. Λῦσε δὲ] Λυθῆναι δὲ ἐποίησεν.

470. Ἔργον.] Ἡ μάχη. Ἐτύχθη.] Κατεσκευάσθη, ἐγένετο.

471. Ἀργαλέον.] Χαλεπὸν, δεινόν. Οἱ δὲ λύκοι ὥς.] Οἱ δὲ δίκην λύκων. Διὰ τὸ ἁρπακτικὸν τοῦ ζώου. Ὁ δὲ τρόπος, ἀναστροφή.

472. Ἀλλήλοις ἐπόρουσαν.] Ἐφώρμησαν ἀλλήλοις. Ἐδνοπάλιζεν.] Ἀνῄρει, ἐφόνευεν.

NOTÆ.

456. Γένετο ἰαχή τε φόβος τε.) *Ultima* τοῦ γένετο producitur, in *Cæsurâ*, & ob *Hiatum*; quem hic Poeta τεχνικῶς affectat; aliàs enim facilè vitâsset; ut clamoris intentionem notaret, quem etiam ut magno majorem efficeret, syllabam *Brevem* pleno *Hiatu* extendit. Idem dicendum μ'. v. 144. ό. v. 395. &c. Ità ad μέγα ἰάχων, έ. v. 213. & τριγέρθλα ἰάχων, π'. v. 785.

VARIÆ LECTIONES.

461. Ὄσσ' ἐκάλυψε) γρ. ὄσσε κάλυψεν MS. CCC.
463. Ἔλαβε) γρ. εἷλε, MS. CCC. ut pro εἷλκε;
469. Ξυστῷ) γρ. χαλκῷ, in *Textu*, ξυστῷ, Margine MS. CCC.

Ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν Τελαμώνιος Αἴας
Ἠΐθεον, θαλερὸν, Σιμοείσιον· ὅν ποτε μήτηρ
Ἴδηθεν κατιοῦσα, παρ' ὄχθῃσιν Σιμόεντος
Γείνατ', ἐπεί ῥα τοκεῦσιν ἅμ' ἕσπετο, μῆλα ἰδέσθαι·
Τοὔνεκά μιν κάλεον Σιμοείσιον· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Πρῶτον γάρ μιν ἰόντα βάλε στῆθος, παρὰ μαζὸν
Δεξιόν· ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου χάλκεον ἔγχος
Ἦλθεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι χαμαὶ πέσεν, αἴγειρος ὥς,
Ἥ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο πεφύκει,
Λείη· ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι ἐπ' ἀκροτάτῃ πεφύασι·
Τὴν μέν θ' ἁρματοπηγὸς ἀνὴρ αἴθωνι σιδήρῳ
Ἐξέταμ', ὄφρα ἴτυν κάμψῃ περικαλλέϊ δίφρῳ,

Tunc percussit Anthemionis filium Telamonius Ajax
Cœlibem, florentem, Simoisium: quem olim mater
Ab Idâ descendens, ad ripas Simoentis
Peperit, cùm parentes simul secuta esset, pecus ut videret:
Propterea ipsum vocabant Simoisium: neque parentibus
Nutritia caris reddidit, brevis enim ei ætas
Fuit, ab Ajace magnanimo lanceâ domito.
Primum enim ipsum venientem percussit in pectore, ad mammam
Dexteram: ex adverso autem per humerum ærea hasta
Ivit: hic igitur in pulvere humi decidit, ceu populus,
Quæ in irriguo loco paludis magnæ nata est
Lævis; quin & ei rami in summo vertice creverunt:
Quam quidem curruum fabricator micanti ferro
Excidit, ut curvaturam rotæ flectat ad pulchrum currum,

ΣΧΟΛΙΑ.

474. Ἠΐθεον.] Ἄγαμον νέον. Θαλερόν.] Ἀκμαῖον, νέον. Σιμοείσιον.] Τὸν Ἀνθεμίωνος παῖδα.

575. Ἴδηθεν.] Ἐκ τῆς Ἴδης. Ἴδη δὲ, ὄρος ὑψηλότατον Τρωίας. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα Ἴδη τῆς Κρήτης, ἀπὸ τῆς διαθρεψάσης τὸν Δία νύμφης. Δίδυμος δὲ πάντα τὰ ὄρη Ἴδας λέγει, ἀπὸ τοῦ δύνασθαι ἀπ' αὐτῶν πολὺ εἴσω καθορᾶν, καὶ καλῶς ἰδεῖν. Κατιοῦσα.] Κατερχομένη. Παρ' ὄχθῃσι Σιμόεντος.] Παρὰ ταῖς ὄχθαις, ὅ ἐστι, τοῖς χείλεσι, τοῦ Σιμόεντος ποταμοῦ.

476. Γείνατο.] Ἀπεκύησεν, ἔτικτεν. Ἐπεί ῥα.] Ἐπεὶ δή. Τοκεῦσι.] Γονεῦσι, πατράσιν. Ἕσπετο.] Ἠκολούθει. Μῆλα.] Πρόβατα. Ἰδέσθαι.] Θεάσασθαι.

477. Τοὔνεκά μιν.] Τούτου χάριν αὐτόν. Κάλεον.] Ἐκάλουν.

478. Θρέπτρα.] Θρεπτήρια, τὰ ὑπὲρ τῆς ἀνατροφῆς χαριστήρια. Αἰών.] Ὁ τοῦ ζῆν χρόνος.

479. Ἔπλετο.] Ἐγένετο. Δαμέντι.] Δαμασθέντι, ἀναιρεθέντι.

480. Ἰόντα.] Ἐπιόντα.

481. Ἀντικρύ.] Ἐξ ἐναντίας, διαμπερές.

482. Ἐν κονίῃσιν.] Ἐν τῇ γῇ. Αἴγειρος ὥς.] Ὡς αἴγειρος. Ἀναστροφὴ ὁ τρόπος. Ἔστι δὲ εἶδος δένδρου. Ὠνομάσθη δὲ ἀπὸ τοῦ ἐγέρσεως αὐτῶν, καὶ ἀναδόσεως.

483. Ἥ ῥα.] Ἥτις δή. Ἐν εἱαμενῇ.] Ἐν καθύδρῳ καὶ βοτανώδει τόπῳ. Ἕλεος.] Ἕλος δὲ καλεῖται, ὁ ὁμαλὸς καὶ κάθυδρος τόπος. Πεφύκει.] Ηὐξήθη, ἀνεδόθη.

484. Λείη.] Λεία, ὁμαλή. Ἀτάρ τέ οἱ ὄζοι.] Οἱ δὲ κλάδοι αὐτῆς. Ἐπ' ἀκροτάτῃ.] Κορυφῇ, δηλαδή. Πεφύασι.] Πεφύκασιν.

485. Ἁρματοπηγός.] Ἅρματα συμπηγνύων, *ὁ τέκτων τοῦ ἁρμάτος. Αἴθωνι.] Λαμπρῷ, ὀξεῖ. Ἐπὰν γὰρ ὁ σίδηρος ὀξυνθῇ, λαμπρότερος γίνεται.

486. Ἐξέταμεν.] Ἐξέτεμεν, ἔκοψεν. Ἴτυν.] Ἀψῖδα. Λέγεται δὲ τὴν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ. Δίφρῳ.] Τῷ ἅρματι. Περικαλλεῖ.] Πάνυ καλῷ.

NOTÆ.

473. Ἔνθ' ἔβαλ' Ἀνθεμίωνος υἱὸν) Prior τοῦ υἱὸν corripitur, ut Iliad. v. 480.

478. Θρέπτρα) Ità pro Θρέπτα lego; ità MS. Mori; & MS. CCC. donec Sciolus aliquis τὸ ρ'. erasserat ex illo: ut & Iliad. ρ' v. 302. ubi & rectè olim in iis, quæ hic aliás. Plutarch. Vit. Homer. § 21. θρέπτρα legit. Et θρέπτρα magis ex Analogiâ, pro θρεπτήρια, ut σῶστρα pro σωστήρια, vel σώτειρα· λύτρα, μήνυτρα, δίδακτρα, φόβητρα, ὄπτρα, παιδοτρίβεια, νικητήρια, &c. quare τὸ θρέπτα, è Textu dimovendum hinc statuo, & ad Var. Lection. relegandum.

481. Ἀντικρὺ δὲ δι' ὤμου) Ultima τοῦ ἀντικρὺ produci benè potest, ut ostendo ad γ'. v. 359. & plus viginti locis apud Homerum producitur; semel tamen aut bis corripitur: ut έ. v. 130. Μήτι σύγ' ἀθανάτοισι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι. Vid. Eustath. fol. 399. lin. 8. Alii ἄντικρυς legunt, ubi ultima producenda necessarió.

483. Αἴγειρος ὥς) Ultima τοῦ αἴγειρος producitur, in Cæsurâ, vi Finalis, & Asperi sequentis, cum Acuto.

NOTÆ IN SCHOLIA.

485. *Ὁ τέκτων τοῦ ἁρμάτος) Ità Excerpt. MSS. olim, τέκτων tantum.

VARIÆ LECTIONES.

478. Θρέπτρα) al. θρέπτα, vid. Not. in Textum.

481. Ἀντικρὺ) al. ἄντικρυς, vid. Not. in Textum.

Ἡ μέν τ' ἀζομένη κεῖται ποταμοῖο παρ' ὄχθας·
Τοῖον ἄρ' Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον ἐξενάριξεν
Αἴας διογενής· τοῦ δ' Ἄντιφος αἰολοθώρηξ
Πριαμίδης καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν ὀξέϊ δουρί·
Τοῦ μὲν ἅμαρθ'· ὁ δὲ Λεῦκον, Ὀδυσσέος ἐσθλὸν ἑταῖρον,
Βεβλήκει βουβῶνα, νέκυν ἑτέρωσ' ἐρύοντα·
Ἤριπε δ' ἀμφ' αὐτῷ, νεκρὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τοῦ δ' Ὀδυσεὺς μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἓ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' υἱὸν Πριάμοιο νόθον βάλε Δημοκόωντα,
Ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθε, παρ' ἵππων ὠκειάων·
Τόν ῥ' Ὀδυσεὺς, ἑτάροιο χολωσάμενος, βάλε δουρὶ
Κόρσην· ἡ δ' ἑτέροιο διὰ κροτάφοιο πέρησεν

Et illa quidem arescens jacet fluvii ad ripas:
Talem sanè Anthemidem Simoisium interfectum spoliavit
Ajax generosus. *In* hunc autem Antiphus indutus-varium-thoracem
Priamides per turbam jaculatus est acutâ hastâ:
A quo quidem aberravit; at Leucum, Ulyssis fidum socium,
Percussit in inguine, cadaver aliorsùm trahentem:
Cecidit itaque juxta ipsum, cadaver autem ei excidit manu.
Ob-hunc Ulysses valdè animo interfectum iratus est:
Prodiit ergò per primos pugnatores armatus corusco ære:
Stetitque valdè propè cum accesserat, & jaculatus est hastâ splendenti,
Circa se oculis conversis: at Trojani retrocesserunt,
Viro jaculante: ille tamen non irritum telum misit,
Sed filium Priami nothum percussit Democoonta,
Qui ex Abydo venerat, ab equabus velocibus:
Hunc Ulysses ob socium iratus, percussit hastâ
In tempore: alterum verò per tempus penetravit

ΣΧΟΛΙΑ.

487. Ἀζομένη.] Ξηραινομένη, ψιλῶς. Ἐσχημάτισεν γὰρ παρὰ τὴν στέρησιν τοῦ ζῆν.

488. Ἐξενάριξεν.] Ἐφόνευσε.

489. Τοῦ δ' Ἄντιφος καθ' ὅμιλον ἀκόντισεν.] Κατὰ τούτου, διὰ τοῦ πλήθους, ἠκόντισεν. Αἰολοθώρηξ.] Ποικίλον θώρακα ἔχων.

490. Πριαμίδης.] Πριάμου παῖς, Ἄντιφος.

491. Τοῦ μὲν ἅμαρτε.] Οὗτος διήμαρτε μὲν αὐτοῦ. Λεῦκον.] Νῦν [illegible] ἐν τῷ ὄνομα κύριον.

492. Βεβλήκει.] Σχῆμα χρονικόν. Ἔλαβε δὲ ὑπερσυντέλικον ἀντὶ ἀορίστου. Νέκυν.] Νεκρόν. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ νήκικυς, ὁ μὴ ἔχων κίκυν, ὅ ἐστι, ψυχήν. Ἑτέρωσε.] Εἰς τὸ ἕτερον μέρος. Ἐρύοντα.] Ἕλκοντα.

493. Ἤριπε.] Κατηνέχθη, ἔπεσεν. Ἔκπεσε.] Ἐξέπεσεν.

494. Τοῦ δ'.] Ἕνεκα τούτου. Ἀποκταμένοιο.] Ἀναιρεθέντος. Θυμὸν χολώθη.] Ἐλυπήθη, ὠργίσθη κατὰ θυμὸν, ἐν θυμῷ.

495. Κεκορυθμένος.] Καθωπλισμένος. Ἀπὸ μέρους τὸ πᾶν. Αἴθοπι.] Τῷ λαμπρῷ.

497. Ἀμφὶ ἓ παπτήνας.] Περὶ αὐτὸν περιβλεψάμενος. Κεκάδοντο.] Ταρασσόμενοι ἀνεχωρίζοντο, ἔφευγον.

498. Οὐχ ἅλιον.] Οὐ μάταιον. Ἧκεν.] Ἔπεμψε.

499. Νόθον.] Τὸν οὐ γνήσιον, ἀλλ' ἐκ παλλακίδος ὄντα. Αἱ γὰρ παιδοποιΐαι παρὰ τῷ Ποιητῇ τετραχῶς λέγονται· ὁ μὲν γὰρ γνήσιος, ὁ δὲ νόθος καλεῖται παῖς· ὁ δὲ σκότιος, καὶ ἄλλος παρθένιος. Γνήσιος μὲν οὖν καλεῖται, ὁ ἐκ νομίμων γάμων. Νόθος δὲ, ὁ ἐκ παλλακίδος. Σκότιος, ὁ τὸν πατέρα ἀγνοῶν, Σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ. Παρθένιος δὲ, ὁ ἐκ παρθένου ἔτι νομιζομένης γενόμενος, ὡς τό, Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη. Δημοκόωντα.] Ὄνομα κύριον.

500. Ὅς οἱ Ἀβυδόθεν ἦλθεν.] Ὅστις αὐτῷ ἐκ τῆς Ἀβύδου παραγέγονε, πόλεως Ἑλλησποντίας. Παρ' ἵππων ὠκειάων.] Ἐξ ἐκείνου τοῦ τόπου, ἐν ᾧ ἵπποι ἐβόσκοντο ταχεῖς. Εἶπε δὲ, ὅτι ἐκεῖ ἐτρέφοντο καὶ αἱ ἵπποι τοῦ Πριάμου.

502. Κόρσην.] Τὸν κρόταφον. Πέρησεν.] Διεπέρασε, διῆλθε.

NOTÆ.

488. Ἀνθεμίδην Σιμοείσιον) Ἀνθεμίδην, pro Ἀνθεμιωνίδην, ut patet ex v. 473. quomodò μ'. v. 117. Δευκαλίδης pro Δευκαλιωνίδης. Vid. *Eustath.* fol. 834. lin. 39.

498. Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος) Ità duplicandum & hic σ. censeo, ut & olim, δ. v. 575. alias enim claudicaret *Metrum*; nam, v. 490. ἀκόντισεν ὀξέϊ χαλκῷ. & 496. ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ, *penultima* brevis Naturâ. Vid. ad v. 226.

500. Ὅς οἱ) Ὅς producitur, in Versûs Initio, vi *Toni* sui, Literæ *Finalis*, & *Asperi* sequentis.

VARIÆ LECTIONES.

493. Ἔκπεσε) χ. ἔκφυγε, *Eustath.* fol. 381. lin. 23.

498. Ἀκοντίσαντος) χ. ἀκοντίσσαντος, vid. Not. ad *Text.*

Αἰχμὴ

Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς·
Ἴθυσαν δὲ πολὺ προτέρω· νεμέσησε δ' Ἀπόλλων,
Περγάμου ἐκκατιδών· Τρώεσσι δὲ κέκλετ' ἀΰσας,
Ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες, μηδ' εἴκετε χάρμης
Ἀργείοις· ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρώς, οὐδὲ σίδηρος,
Χαλκὸν ἀνασχέσθαι ταμεσίχροα βαλλομένοισιν·
Οὐ μὰν οὐδ' Ἀχιλεύς, Θέτιδος παῖς ἠϋκόμοιο,
Μάρναται, ἀλλ' ἐπὶ νηυσὶ χόλον θυμαλγέα πέσσει.
Ὣς φάτ' ἀπὸ πτόλιος δεινὸς θεός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὦρσε Διὸς θυγάτηρ κυδίστη Τριτογένεια,
Ἐρχομένη καθ' ὅμιλον, ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο.
Ἔνθ' Ἀμαρυγκείδην Διώρεα μοῖρ' ἐπέδησε·

Cuspis ærea. Illum adeò tenebræ oculos cooperuerunt:
Fragorem verò edidit cadens, & sonitum dedere arma super ipsum:
Recesseruntque primi pugnatores, & illustris Hector.
Argivi itaque altum clamârunt, trahebantque cadavera;
Rectàque proruperunt multò longius: at indignatus est Apollo,
Ex Pergamo despiciens; Trojanosque adhortatus est inclamans,
« Irruite, equûm-domitores Trojani, neque cedite pugnâ
« Argivis; quoniam non illis lapis est corpus, neque ferrum;
« Ut æs sustineat incidens corpora percussis:
« Sed neque Achilles, Thetidis filius pulchras-comas-habentis,
« Pugnat, verùm ad naves iram cruciantem coquit.
Sic dixit ab urbe terribilis Deus. Sed Achivos
Excitavit Jovis filia gloriosissima Tritonia,
Gradiens per turbam, ubi remittentes prælium vidisset.
Tunc Amaryncidem Diorem fatum implicavit:

ΣΧΟΛΙΑ.

503. Αἰχμή.] Ἡ ἐπιδορατίς. Τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.] Σολοικισμὸς παρὰ τοῖς πλείοσιν· ἔδει γὰρ εἰπεῖν, τοῦ δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε, τούτου δὲ τοὺς ὀφθαλμοὺς τὸ σκότος ἐκάλυψεν.

504. Ἀράβησε δέ.] Ἤχησε δέ. Τεύχεα.] Τὰ ὅπλα.

505. Χώρησαν.] Ὑπεχώρησαν. ἔφυγον. Πρόμαχοι.] Πρωταγωνισταί. Φαίδιμος.] Ἐπιφανής, λαμπρὸς ἐν ταῖς πράξεσι.

506. Μέγα ἴαχον.] Λίαν ἐβόησαν. Ἐρύσαντο.] Εἵλκυσαν.

507. Ἴθυσαν.] Ἐπ' εὐθείας ὥρμησαν. Νεμέσησεν.] Ἐφθόνησεν, ἐβάσκηνε.

508. Περγάμου ἐκκατιδών.] Ἐκ τῆς ἀκροπόλεως προσχών. Ὅμηρος δὲ μόνην τὴν Ἰλίου ἀκρόπολιν, Πέργαμον καλεῖ· οἱ δὲ νεώτεροι πάσας τὰς ἀκροπόλεις. Ἰστέον δὲ, ὅτι οἱ παλαιοὶ οἱ κτίζοντες τὰς πόλεις, ἐν τοῖς ὑψηλοτέροις τόποις ἀκροπόλεις ἐποίουν, διὰ τὸ ἐκεῖσε προσφεύγειν ἀπὸ τῶν κοιλοτέρων τόπων τοὺς ἐνοικοῦντας ἐν τοῖς [illegible] καιροῖς. Κέκλετο.] Παρεκελεύσατο. Ἀΰσας.] Βοήσας.

509. Ὄρνυσθε.] Ὁρμᾶτε, διεγείρεσθε. Μηδ' εἴκετε.] Μηδὲ ὑποχωρεῖτε. Χάρμης.] Μάχης, κατὰ ἀντίφρασιν· οὐδεὶς γὰρ ἐν αὐτῇ χαίρει.

510. Ἐπεὶ οὔ σφι λίθος χρώς, οὐδὲ σίδηρος.] Οὐδὲ γὰρ ἔχουσι χρῶτα, ὡς λίθον καὶ σίδηρον. ἢ λίθινον ἢ σιδηροῦν· οὐκ εἰσὶ τὸ σῶμα ἀναίσθητον. Μεταφορά.

511. Ἀνασχέσθαι.] Ἀναδέξασθαι. ὑπομεῖναι. Ταμεσίχροα.] Τέμνοντα τὸν χρῶτα.

512. Οὐ μάν.] Οὐ μὴν. Ἠϋκόμοιο.] Εὐκόμου.

513. Μάρναται.] Μάχεται. Θυμαλγέα.] Τὸν τὴν ψυχὴν ἀλγύνοντα. Πέσσει.] Καταδαπανᾷ, ἢ πραΰνει. Ὁ τρόπος, μεταφορά.

514. Δεινός.] Φρικτός. Φοβερός.

515. Κυδίστη.] Ἐνδοξοτάτη. Τριτογένεια.] Ἡ Ἀθηνᾶ, ἡ τὸ τρεῖν καὶ φοβεῖσθαι ἐμποιοῦσα τοῖς πολεμίοις· ἢ ἡ ἐπὶ τῷ Τρίτωνι ποταμῷ τῆς Λιβύης γεννηθεῖσα.

517. Ἀμαρυγκείδην.] Ἀμαρυγκέως παῖδα, Διώρεα. Ἐπέδησε.] Κατέσχε.

NOTÆ.

506. * Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς) Ità pro corrupto, Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἐῤῥύσαντο &c. ἐρύω enim *traho*, facit ἐρύσαντο, pro ἐρύσαντο, vel εἰρύσαντο. At ἐῤῥύσαντο, à ῥύομαι, quod alius loci & significationis, etiam *Ditrochæus*, nec hic stare potest. De μέγα ἴαχον, vid. suprà, ad v. 456. De Phrasi, ἐρύσαντο δὲ νεκρούς, ità σ'. v. 152. Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν. Idem Versus malè se habet, ο'. v. 317. eâdem medicinâ sanandus.

516. Ὅθι μεθιέντας ἴδοιτο) *Ultima* τοῦ ὅθι producitur, in *Cæsurâ*, ante Literam [illegible] capacem; ὅπου tamen legi potest, vox *Homerica*.

VARIÆ LECTIONES.

503. Ὄσσ' ἐκάλυψε) Χ. ὄσσε κάλυψε, ut v. 461. At hic MS. CCC. ὄσσ' ἐκάλυψε.

506. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον ἐρύσαντο) Χ. Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, ἐῤῥύσαντο &c. vid. Not. in *Textum*.

512. Παῖς) Χ. πάϊς.

516. Ὅθι) Χ. ὅπου, vid. Not. in *Textum*.

Ἔνθ'

Χερμαδίῳ γὰρ βλῆτο, παρὰ σφυρὸν, ὀκριόεντι
Κνήμην δεξιτερήν· βάλε δὲ Θρῃκῶν ἀγὸς ἀνδρῶν
Πείρως Ἰμβρασίδης, ὃς ἄρ' Αἰνόθεν εἰληλούθει·
Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε καὶ ὀστέα λᾶας ἀναιδὴς
Ἄχρις ἀπηλοίησεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας,
Θυμὸν ἀποπνείων· ὁ δ' ἐπέδραμεν, ὅς ῥ' ἔβαλέν περ,
Πείρως· οὖτα δὲ δουρὶ παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Τὸν δὲ Θόας Αἰτωλὸς ἐπεσσύμενον βάλε δουρὶ
Στέρνον ὑπὲρ μαζοῖο, πάγη δ' ἐν πνεύμονι χαλκός·
Ἀγχίμολον δέ οἱ ἦλθε Θόας, ἐκ δ' ὄμβριμον ἔγχος
Ἐσπάσατο στέρνοιο, ἐρύσσατο δὲ ξίφος ὀξύ·
Τῷ ὅγε γαστέρα τύψε μέσην, ἐκ δ' αἴνυτο θυμόν.
Τεύχεα δ' οὐκ ἀπέδυσε· περίστησαν γὰρ ἑταῖροι,
Θρήϊκες ἀκρόκομοι, δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες,
Οἵ ἑ μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον καὶ ἀγαυὸν,

Pugillari enim saxo percussus est ad malleolum aspero
In tibiâ dextrâ: percussit utique Thracum dux virorum
Pirus Imbrasides, qui ex Æno venerat.
Ambos adeò nervos & ossa lapis improbus
Prorsus confregit: ille itaque supinus in pulvere
Decidit, ambabus manibus charis ad socios passis,
Animam expirans; ille autem accurrit, qui percusserat,
Pirus: vulneravitque hastâ ad umbilicum: at verò omnia
Effusa sunt humi intestina: illumque tenebræ oculos cooperuere.
Istum verò Thoas Ætolus irruentem percussit hastâ
In pectore super mammam, fixa est autem in pulmone æs:
Prope enim ad illum accessit Thoas, & validam hastam
Extraxit pectore, eduxitque ensem acutum:
Quo ille ventrem percussit medium, abstulitque animum.
Sed arma non exuit: circumstabant enim socii,
Thraces vertice-summo-comantes, longas hastas manibus tenentes,
Qui ipsum magnum licet existentem, & fortem & præclarum,

ΣΧΟΛΙΑ.

518. Χερμαδίῳ.] Χειροπληθεῖ λίθῳ. Βλῆτο.] Ἐβέβλητο. Ὀκριόεντι.] Τραχεῖ.

519. Κνήμην δεξιτερήν.] Κατὰ κνήμην δεξιάν. Ἀγός.] Ἡγεμών.

520. Ἰμβρασίδης.] Ἰμβρασίου παῖς, Πείρως. Αἰνόθεν.] Ἀπὸ Αἴνου πόλεως Θρᾴκης. Εἰληλούθει.] Παραγεγόνει, ἐληλύθει.

521. Ἀμφοτέρω δὲ τένοντε.] Ἀμφότερα δὲ αὐτοῦ τὰ συνεκτικὰ νεῦρα. Λᾶας.] Λίθος. Ἀναιδής.] Ὁ τραχύς.

522. Ἄχρις.] Ἕως. Νῦν, παντελῶς. Ἀπηλοίησεν.] Ἀπέκοψε.

523. Κάππεσεν.] Κατέπεσεν. Ἄμφω χεῖρε.] Ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας. Πετάσσας.] Ἐκτείνας, ἁπλώσας.

524. Θυμὸν ἀποπνείων.] Περιφραστικῶς, τὴν ψυχὴν ἐκπνέων. Ὅς ῥα.] Ὅστις δέ.

525. Οὖτα.] Ἔτρωσε.

526. Χύντο.] Ἀθρόως ἐξεχύθησαν. Χολάδες.] Τὰ ἔντερα· ἐπειδὴ εἰς αὐτὰ συῤῥεῖ ἡ ξανθὴ χολή· τοῦτο μαχανωμένης τῆς φύσεως πρὸς τὸ διαθερμαίνεσθαι καὶ ἐρεθίζεσθαι αὐτὰ τῇ θερμότητι αὐτῆς πρὸς τὴν διάκρισιν τῶν σιτίων· ἤμελλε γὰρ, ψυχρὰ ὄντα τῇ κράσει, ἀργὰ μένειν, καὶ ῥᾳδίως ποιεῖν τὴν διάκρισιν· τοιαῦτα γὰρ τὰ νευρώδη πάντα. Οἱ δὲ ἐτυμολόγησαν παρὰ τὸ χαλᾶν, ἀκώλως.

527. Ἀπεσσύμενον.] Ἀπαλλασσόμενον, ἀναχωροῦντα.

528. Στέρνον.] Κατὰ στέρνον. Πάγη.] Ἐνεπάγη, εἰσῆλθεν.

529. Ἀγχίμολον.] Ἐκ τοῦ σύνεγγυς· μετ' οὐ πολύ.

531. Τύψε.] Ἐπάταξεν. Ἐκ δ' αἴνυτο.] Ἀφῃρεῖτο δέ.

532. Οὐκ ἀπέδυσε.] Οὐκ ἐσκύλευσε. Περίστησαν.] Περιέστησαν κύκλῳ.

533. Ἀκρόκομοι.] Ἤτοι, ἄκρως κομῶντες. Ἤ, οἱ μὴ κομῶντες ἄγαν, μόνην πολλὴν ἐψιλωμένοι τὴν κεφαλήν. Δολίχ' ἔγχεα.] Τὰ μακρὰ δόρατα.

534. Οἵ ἑ.] Οἵτινες αὐτόν. Μέγαν περ ἐόντα.] Καίπερ ἰσχυρὸν ὑπάρχοντα. Ἴφθιμον.] Ἰσχυρόν. Ἀγαυόν.] Λαμπρόν.

NOTÆ.

520. Αἰνόθεν) Præter *Br. Schol.* vid. *Harpocration.* v. Αἶνος.

525. Οὖτα) Vid. de hâc voce, ad ἰ. v. 376.

VARIÆ LECTIONES.

524. Ὅς ῥ' ἔβαλέν περ) χ. ὅς ῥ' ἔβαλέν μιν, MS. CCC.

526. Ὄσσ' ἐκάλυψε) χ. ὄσσε κάλυψε, MS. CCC.

527. Ἐπεσσύμενον) χ. ἀπεσσύμενον, *Br. Schol.* MS. CCC. ἐπεσσύμενον.

528 Πνεύμονι) γρ. πλεύμονι, *Eustath.* fol. 1463. lin. 62. Edit. Roman. ὡς γράφει τις τῶν Παλαιῶν. Vid. etiam fol. 368. lin. 17. *Basil.*

529. Ὄμβριμον) γρ. ὄβριμον.

Οἵ

Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ χασσάμενος πελεμίχθη·
Ὣς τώ γ' ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην,
Ἤτοι ὁ μὲν, Θρῃκῶν, ὁ δ' Ἐπειῶν χαλκοχιτώνων,
Ἡγεμόνες· πολλοὶ δὲ περικτείνοντο καὶ ἄλλοι.
Ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Ὅστις ἔτ' ἄβλητος καὶ ἀνούτατος ὀξέϊ χαλκῷ
Δινεύοι κατὰ μέσσον, ἄγοι δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη,
Χειρὸς ἑλοῦσ', αὐτὰρ βελέων ἀπερύκοι ἐρωήν.
Πολλοὶ γὰρ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἤματι κείνῳ
Πρηνέες ἐν κονίῃσι παρ' ἀλλήλοισι τέταντο.

Propulsarunt à se: is verò recedens vi repulsus est.
Sic hi duo in pulvere prope invicem extensi sunt,
Hic quidem, Thracum, ille verò, Epeorum ære-loricatorum,
Duces; multique circum interfecti sunt & alii.
Tunc utique nemo pugnam reprehendisset interveniens,
Quisquis adhuc intactus & invulneratus acuto ære
Versaretur in medio, duceretque ipsum Pallas Minerva,
Manu prehensâ, ac telorum averteret impetum.
Multi enim Trojanorum & Achivorum die illo
Proni in pulvere propè inter se extensi sunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

535. Ὦσαν.] Ἀπώσαντο, ἀπήλασαν. Ἀπὸ σφείων.] Ἀφ' ἑαυτῶν. Χασσάμενος.] Ἀναχωρήσας. Πελεμίχθη.] Διεσείσθη, ἐκινήθη.

536. Ὣς τώ γε.] Οὕτως οὗτοι. Παρ' ἀλλήλοισι τετάσθην.] Ἐγγὺς ἀλλήλων ἔκειντο ἐκτεταμένοι.

537. Ἐπειῶν.] Ἠλείων. Ἀπὸ Ἐπειοῦ τοῦ Ἠλείου, βασιλέως αὐτῶν.

538. Περικτείνοντο.] Περὶ αὐτοὺς ἀνῃροῦντο.

539. Ἔνθα.] Τότε. Μᾶλλον δὲ, ἐκεῖ. Ἔργον.] Νῦν, τὸν πόλεμον. Ὀνόσαιτο.] Ἐκφαυλίσειε, μέμψαιτο. Μετελθών.] Εἰς αὐτοὺς παραγενόμενος.

540. Ἄβλητος ἢ ἀνούτατος.] Λέγεται, ὁ ἔτι μήτε ἀπὸ διαστήματος πληγεὶς δόρατι, ἢ οἰστῷ· μήτε δὲ ἐκ τοῦ ἐγγὺς ξίφει. Τοῦτο γὰρ διαφέρει βολὴ, πλήσσειν.

541. Δινεύοι.] Περὶ αὐτοὺς ἀναστρέφοιτο. Ὅθεν καὶ αἱ συστροφαὶ τῶν ἀνέμων, δῖναι λέγονται.

542. Ἀπερύκοι.] Ἀπείργοι, κωλύοι. Ἐρωήν.] Ὁρμήν.

543. Ἤματι κείνῳ.] Ἐν ἐκείνῃ ἡμέρᾳ.

544. Πρηνέες.] Πρηνεῖς, ἐπὶ πρόσωπον· ἀπὸ τοῦ πρόσω νενευκέναι. Τέταντο.] Ἐκτεταμένοι ἦσαν, ἀνῃρημένοι ἀνῃρημένοι ἔκειντο.

NOTÆ.

539. Ἔνθα κεν οὐκέτι ἔργον ἀνὴρ ὀνόσαιτο μετελθὼν) Iliad. ν'. v. 127. eadem ἔννοια, at paulò illustrior, —ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν, Οὔτε κ' Ἀθηναίη. Vid. *Eustath.* fol. 891. lin. 49. Hæc *Æschyl.* ἐν Προμηθεῖ λυομένῳ, ità imitatur, apud *Dionys. Halicarn.* l. 1. c. 41. ubi *Prometheus, Herculi.* Ἥξεις δὲ Λιγύων εἰς ἀτάρβητον στρατόν· Ἔνθ' οὐ μάχης, σάφ' οἶδα, καὶ θοῦρός περ ὤν, Μέμψει· πέπρωται γάρ σε καὶ βέλη λιπεῖν. *Eustath.* fol. 386. lin. 23. Τοιοῦτος δ' ἂν εἴη θεατὴς, ὁ τοῦ Ποιητοῦ ἀκροατής· ὃς οὐ τῶν τοῦ πολέμου κακῶν μετέχει, ἀλλὰ τῶν τῶν πολεμικῶν διηγήσεων καὶ τῶν ἀπολαύει καλῶν θεάματος, ἀκίνδυνος τὴν μάχην περιϊὼν, καὶ μηδὲν τι ἔχων τῶν Ὁμηρικῶν ὀνόσασθαι, ὥστε ἐκφαυλίσαι καὶ καταμέμψασθαι· καὶ μᾶλλον, εἴπερ ἄγοι αὐτὸν ἡ Ὁμηρικὴ Παλλὰς, ἡ τοῦ χράφειν δηλαδὴ μεθοδικὴ δεινότης, ἡ τοῦ φρονεῖν μήτηρ, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, Χειρὸς ἑλοῦσα, τὰς πτύχας ἀναλιττούσης τὰς τῆς Ὁμηρικῆς βίβλου.

NOTÆ IN SCHOLIA.

539. Ἔνθα κεν οὐκ ἔτι ἔργον ἀνὴρ) Ἔνιοι λέγουσιν, ὅτι νῦν τὸν Ἀχιλλέα σημαίνειν βούλεται· ἔνιοι δὲ, τὸν ἄνδρα ἁπλῶς. *Excerpta MSS.*

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ε΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ε΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

Διομήδης, Ἀθηνᾶς αὐτῷ συλλαμβανομένης, ἀριστεύει, καὶ πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων. Τιτρώσκει δὲ Ἀφροδίτην κατὰ τῆς χειρὸς, καὶ Ἄρεα κατὰ τοῦ κενεῶνος. Αἰνείαν δὲ πληγέντα ὑπ' αὐτοῦ λίθῳ, Ἀπόλλων διασώζει. Τληπόλεμος δὲ ὑπὸ Σαρπηδόνος ἀναιρεῖται. Τῷ δὲ Ἄρει Ζεὺς ἐπιπλήττει. Ἰᾶται δὲ αὐτὸν Παιήων ὁ τῶν θεῶν ἰατρός.

Ἄ Λ Λ Η.

Ἀπαγαγὼν τὸν τοῦ Πηλέως ὁ Ποιητὴς τῆς μάχης, ὅπως τῶν Ἑλλήνων τὴν ἀρετὴν δηλώσῃ, καὶ παράδοξον ἀριστείαν ἑρμηνεύσῃ, τὸν Τυδέως εἰσάγει· καὶ διότι οὐχ οἷός τε ἦν ἐπίσης ἐκείνῳ τοὺς πολεμίους φοβεῖν, φησὶν, αὐτὸν ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθεῖσθαι, καὶ ἐξαιρέτῳ τιμῇ τετιμῆσθαι. Ὁρᾶσθαι γοῦν ὑπὲρ τῶν ὤμων αὐτοῦ φοβερὸν πῦρ καιόμενον, ὡς τοὺς Τρῶας καταπλαγέντας ἐπὶ τῇ παρὰ τῶν θεῶν βοηθείᾳ, καταφυγεῖν, φοβερώτερον αὐτὸν καὶ Ἀχιλλέως νομίζοντας. Λέγει οὖν, Οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν· Ὅνπερ φασὶ θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην Μαίνεται, οὐδέ τίς οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν. Τοῦτον τὸν τρόπον Διομήδης ὑπὸ τῆς Ἀθηνᾶς βοηθούμενος, πολλοὺς τῶν Τρώων ἀναιρεῖ, καὶ Πάνδαρον τὸν παρασπονδήσαντα. Τιτρώσκει δὲ καὶ Ἀφροδίτην συλλαμβανομένην τῷ παιδὶ Αἰνείᾳ· ὁμοίως δὲ καὶ Ἄρεα. Τὴν μὲν οὖν Ἀφροδίτην ἡ μήτηρ Διώνη παραμυθεῖται· τὸν δὲ Ἄρεα ἰᾶται Παιήων, τοῦ Διὸς πρότερον αὐτῷ ἐπιπλήξαντος.

Ἐπιγραφαί.

Διομήδους ἀριστεία.

Ἄλλως.

Εἶ. βάλλει Κυθέρειαν, Ἄρηά τε, Τυδέος υἱός.

Ἔνθ' αὖ Τυδείδῃ Διομήδεϊ Παλλὰς Ἀθήνη
Δῶκε μένος καὶ θάρσος, ἵν' ἔκδηλος μετὰ πᾶσιν
Ἀργείοισι γένοιτο, ἰδὲ κλέος ἐσθλὸν ἄροιτο.
Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος ἀκάματον πῦρ,

LIB. V.

Tum verò Tydidæ Diomedi Pallas Minerva
Dedit robur & audaciam; ut conspicuus inter omnes
Argivos fieret, & famam bonam auferret.
Accendebat ei ex galeáque & clypeo indefessum ignem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἔνθ' αὖ.] Τότε δή. Ἐπίρρημα χρονικόν· ἄλλως δὲ, ἐνταῦθα, τοπικόν. Παλλάς.] Εὐκίνητος, πολεμική. Παρὰ τὸ πάλλεσθαι, ὅ ἐστι, κινεῖσθαι. Ἡ παρὰ τῆς αἰτίας, ἃς εἴπομεν ἐν τῇ Α στίχῳ σ΄.

2. Δῶκε.] Ἔδωκε, παρέσχε. Μένος.] Δύναμιν. Καὶ θάρσος.] Καὶ ψυχῆς ἀνδρείαν, καὶ πεποίθησιν. Τὸ μένος, ἐστὶ τοῦ σώματος, τὸ δὲ θάρσος, τῆς ψυχῆς. Ἵνα οὖν καὶ δύνηται, καὶ θαρρῇ, ἀμφότερα αὐτῷ ἔδωκε. Πολλοὶ γὰρ δύνανται μὲν, οὐ θαρροῦσι δέ. Θάρσος δέ ἐστι, κατὰ μὲν τοὺς Στωϊκοὺς φιλοσόφους, τὸ ἀσφαλῶς πεπεῖσθαι αὐτῷ, ὅτι οὐδενὶ ἂν δεινῷ περιπέσοι. Κατὰ δὲ τοὺς ἐξ Ἀκαδημείας, καὶ τοὺς Ἐρετρικοὺς ἐπίτασις θαρραλέα. Κατὰ δὲ τοὺς Κυρηναϊκοὺς, καὶ Ἐπικουρείους, εὐπάθεια κατὰ διάνοιαν καὶ λόγον ἐν δεινοῖς ὑπομοναῖς, ὥς φησιν ὁ Ποιητής, Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκε. Θάρσος οὖν ἐστι, τὸ εὔλογον παράστημα τῆς ψυχῆς· θράσος δὲ, τὸ ἐναντίον. Ἔκδηλος.] Διάδηλος, φανερός. Μετὰ πᾶσιν.] Ἐν πᾶσιν. Ἡ γὰρ, μετὰ, πρόθεσις, ἀντὶ τῆς, ἐν, κεῖται.

3. Κλέος ἐσθλόν.] Δόξαν ἀγαθήν. Ἄροιτο.] Ἀπενέγκοιτο, λάβοι.

4. Δαῖέ οἱ.] Ἔκαιεν, ἔλαμπεν. Ἐκ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος.] Ἀντὶ τοῦ, φαντασίαν πυρὸς ἀπὸ τῶν ὅπλων ἐποίει φαίνεσθαι, ὥστε δεινὸν αὐτὸν εἶναι ἐπίφοβον τοῖς Τρωσίν.

N O T Æ.

4. Δαῖέ οἱ ἐκ κόρυθος) Ἡ Παλλὰς μόνα τὸ πῦρ ἀνῆψεν περικλεκῶς γε λαπτίον, ὡς ἐν Ἀπόλλωνος ὕμνῳ, Ἐν δ' ἄρ ὅγε φλόγα δαῖε, πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα· καὶ ἐν Ἰλιάδος σ΄, Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη. Vid. *Eustath.* ad hunc locum, fol. 387. lin. 37. & fol. 388. lin. 5. Καὶ ἐν τῇ σ΄ ῥαψῳδίᾳ, Φλόγα παμφανόωσαν ἐκ τοῦ Ἀχιλλέως ἀνακαίει ἡ Ἀθηνᾶ. *Brevia Scholia.* Ζωΐλος δὲ ὁ Ἐφέσιος, κατηγορεῖ τοῦ τόπου τούτου, καὶ μέμφεται τὸν ποιητὴν, ὅτι λίαν γελοίως πεποίηκεν ἐκ τῶν ὤμων τοῦ Διομήδους, καιόμενον πῦρ· ἐκεῖν-

V A R I Æ   L E C T I O N E S.

4. Δαῖέ οἱ) γρ. δαῖέν οἱ, καὶ δαῖε δέ οἱ, *Eustath.* fol. 389. lin. 2. Infrà, v. 7. Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν.

Ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα
Λαμπρὸν παμφαίνῃσι λελουμένος Ὠκεανοῖο·
Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων,
Ὦρσε δέ μιν κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης, ἀφνειός, ἀμύμων,
Ἱρεὺς Ἡφαίστοιο· δύω δέ οἱ υἱέες ἤστην,
Φηγεὺς, Ἰδαῖός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης·
Τώ οἱ, ἀποκρινθέντε, ἐναντίω ὁρμηθήτην·
Τὼ μὲν, ἀφ' ἵπποιιν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς ὤρνυτο πεζός.

Stellæ autumnali similem, quæ maxime
Splendidè collucet lota in Oceano:
Talem ei ignem accendebat a capiteque & humeris;
Impulitque eum in medium, ubi plurimi tumultuabantur.
Erat verò quidam inter Trojanos Dares, locuples, inculpatus,
Sacerdos Vulcani; duoque ei filii erant,
Phegeus, Idæusque, pugnæ benè periti omnis:
Hi semoti à *suis*, ei obvii proruerunt:
Hi quidem ab equis, ille verò à terrâ pugnam ciebat pedester.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἀκάματον.] Πολύ. Ζωΐλος δὲ ὁ Ἐφέσιος, κατηγορεῖ τοῦ τόπου τούτου, καὶ μέμφεται τὸν Ποιητὴν, ὅτι λίαν γελοίως πεποίηκεν ἐκ τῶν ὤμων τοῦ Διομήδους καιόμενον πῦρ· ἐκινδύνευσε γὰρ, φησὶ, καταφλεχθῆναι ὁ ἥρως. Ἔνιοι μὲν οὖν παρειλῆφθαί φασι τὸ, ὡς, κατὰ συνήθειαν τοῦ Ποιητοῦ· ὡς καὶ ἐν ἑτέροις· Ὡς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· ὡς πυρὸς φαντασίαν, οὐκ ἰδικῶς πῦρ.

5. Ἀστέρ' ὀπωρινῷ.] Τῷ κατὰ τὸν καιρὸν ὀπώρας ἀνατέλλοντι ἀστέρι· λέγει δὲ τὸν κύνα τὸν θερινὸν, καὶ ὀπώρας κατασκευαστικόν. Ὀπώρα δὲ καλεῖται, ὁ μεταξὺ θέρους καὶ φθινοπώρου καιρός. Ἰστέον, ὅτι, διαφέρει ἀστὴρ ἄστρου, ταύτῃ· ὅτι, ὁ μὲν ἀστήρ ἐστιν ἓν σῶμα φύσεως, σημείας ἐννοίας ποιούμενον· ἄστρον δὲ, τὸ ἐκ πολλῶν ἀστέρων συγκείμενον, ἀστροθέτημα, ὅπερ μιᾷ φαντασίᾳ ὄψεως ὑποπίπτει, μετά τινος ἰσότητος τὴν ἀπόδοσιν ἔχον. Οἷα τὰ ἐν τῷ ζωδιακῷ διάκειται, αἱ δύο ἄρκτοι, καὶ τὰ λοιπά. Ταῦτα δὲ κεῖται ἐν τῷ ἀρκτικῷ, ὃς καὶ βόρειος καὶ ἀειφανὴς προσαγορεύεται. Ὁ δὲ ἀντικείμενος τούτῳ κύκλος, ἀνταρκτικὸς καὶ ἀφανὴς, νότιος λέγεται. Ἐναλίγκιον.] Παραπλήσιον, ὅμοιον, τῇ αὐγῇ δηλονότι.

6. Παμφαίνῃσι.] Πανταχῆ φαίνει. Λελουμένος Ὠκεανοῖο.] Νεωστὶ ἀνατέλλων ἐξ Ὠκεανοῦ. Τὰς γὰρ ἀνατολὰς τῶν ἄστρων ἐντεῦθεν ὁ Ποιητὴς συνίστησι. Ὠκεανὸς δὲ ποταμὸς, κατὰ Ὅμηρον, περιῤῥέων κύκλῳ τὴν γῆν, ποταμῶν πάντων πατὴρ ὤν.

7. Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖε.] Τοιοῦτον αὐτοῦ πῦρ ἀνῆπτε. Ἀπὸ δὲ τούτου, ὅ ἐστι τῆς περικεφαλαίας καὶ τῆς ἀσπίδος, ὡς προεῖπε, τὴν τῶν ὅπλων λαμπρότητα δηλοῖ. Οὐ γὰρ δὴ περὶ ὡμοίωσεν αὐτοῦ τὸ σῶμα, ἀλλ' ὅλῳ τινὶ καιομένῳ, ἀλλὰ λαμπρῷ ἀστέρι, οὗ αἱ αὐγαί εἰσι πυρώδεις. Φησὶ γὰρ, Ἀστέρ' ὀπωρινῷ ἐναλίγκιον, ὅστε μάλιστα Λαμπρὸν παμφαίνῃσιν.

8. Ὦρσε δέ μιν.] Διήγειρε δὲ αὐτόν. Κατὰ μέσσον.] Κατὰ τὸ μέσον τῆς μάχης. Κλονέοντο.] Διεταράσσοντο.

9. Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δάρης.] Τοῦτο τὸ εἶδος, διήγησις. Τρεῖς γὰρ ἀρεταὶ διηγήσεως, Σαφήνεια, συντομία, καὶ πιθανότης· ἅπερ συνῆψε τὸ ἔθνος, τὸ ὄνομα, τὴν τύχην, τὸν τρόπον, τὴν ἀρχὴν, τῶν παίδων τὰ ὀνόματα, καὶ τὴν ἀρετήν. Δάρης.] Ὄνομα κύριον. Ἀφνειός.] Πλούσιος. Οἷον ἀπενὸς, ὁ μὴ πενόμενος.

10. Ἱρεύς.] Ἱερεὺς, θύτης. Ἤστην.] Ἦσαν, δυϊκῶς.

11. Μάχης εὖ εἰδότε πάσης.] Πάσης μάχης ἐπιστήμονες.

12. Τώ οἱ.] Οὗτοι αὐτῷ. Ἀποκρινθέντε.] Ἀποχωρισθέντες, τοῦ οἰκείου πλήθους δηλονότι. Ἐναντίω.] Ἐξεναντίας. Ἄλλοις, δυϊκῶς, ἐναντίοι. Ὁρμηθήτην.] Ὡρμήθησαν.

13. Τὼ μέν.] Οὗτοι μέν. Ἀφ' ἵπποιιν.] Ἀπὸ τῶν ἵππων, τοῦτ' ἔστιν, ἅρματος. Ὁ δέ.] Διομήδης. Ὤρνυτο.] Ὡρμᾶτο.

N O T Æ.

δυνατὸς γὰρ καταφλεχθῆναι ὁ Ἥρως. Et *Eustath.* fol. 387. lin. 44. Τὸν δὲ Ὁμηρομάστιγα Ζωΐλον μεμφόμενον τῷ Ποιητῇ τούτου τοῦ πυρὸς, ὃ κατέφλεγεν ἂν ὡς αὐτὸς λέγει, τὸν ἥρωα, καταγελαστέον εἶναι σπουδάζων, τὴν φαντασίαν εἰς ἀλήθειαν ἕλκει, &c. De flammâ Lambente, sive Innoxiâ, vid. quæ Nos ad *Franciad.* l. 1. v. 709. l. 4 v. 731. & l. 8. v. 8. Item Dr. *Stephani* Not. ad *Ogilbai* Homer. fol. 111.

7. Τοῖόν οἱ πῦρ δαῖεν) *Ultima* τοῦ τοῖον producitur, etiam extra *Cæsuram*, vi *Finalis*, *Toni* ἐγκλιθέντος, & sequentis *Asperi*.

13. Τὼ μὲν ἀφ' ἵπποιιν, ὁ δ' ἀπὸ χθονὸς) *Ultima* τοῦ ἵπποιιν, Naturâ *brevis*, nihilominùs hic producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Incisum*, & ob *Asperum* sequens. Vid. infrà ad v. 622.

NOTÆ IN SCHOLIA.

9. Τρεῖς γὰρ ἀρεταὶ τῆς Διηγήσεως) *Eustath.* fol. 388. lin. 3. explicat hunc locum.

VARIÆ LECTIONES.

5. Ἀστέρ' ὀπωρινῷ) γρ. ἀστέρι ὀπωρινῷ. *Eustath.* ibid. lin. 15.

8. Ὦρσε) γρ. ὦσε, *Eustath.* fol. 387. lin. 53.

10. Ἱρεύς) γρ. ἱερεύς, & ἱρεύς. *Eustath.* f. 390. l. 17.

12. Ἀποκρινθέντε) γρ. ἀποκλινθέντε, κοινῶς ἀποκρινθέντε, ποιητικώτερον, *Eustath.* fol 389. & 390. lin 2. & *Br. Schol. Ibid.* Ἐναντίω) γρ. ἐναντίοι, MS. CCC. *Ibid.* Ὁρμηθήτην) γρ. ὡρμηθήτην.

Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Φηγεὺς ῥα πρότερος προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Τυδείδεω δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Τυδείδης· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
Ἀλλ' ἔβαλε στῆθος μεταμάζιον, ὦσε δ' ἀφ' ἵππων.
Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσε, λιπὼν περικαλλέα δίφρον,
Οὐδ' ἔτλη περιβῆναι ἀδελφειοῦ κταμένοιο·
Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτὸς ὑπέκφυγε κῆρα μέλαιναν·
Ἀλλ' Ἥφαιστος ἔρυτο, σάωσε δὲ νυκτὶ καλύψας,
Ὡς δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων ἀκαχημένος εἴη.
Ἵππους δ' ἐξελάσας μεγαθύμου Τυδέος υἱός,
Δῶκεν ἑταίροισιν κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον υἷε Δάρητος,
Τὸν μὲν, ἀλευάμενον, τὸν δὲ, κτάμενον παρ' ὄχεσφιν,

Hi itaque quum jam propè erant in se mutuò vadentes,
Phegeus quidem prior emisit longam hastam,
Tydidæ verò super humerum sinistrum venit cuspis
Hastæ, nec percussit ipsum: posterior verò irruit hastâ
Tydides, hujus autem non irritum telum fugit è manu,
Sed percussit pectus inter mammas: deturbavitque de curru:
Idæus igitur desiliit, relicto perpulchro curru,
Neque sustinuit protegere fratrem interfectum:
Nam nè ipse quidem effugisset mortem nigram:
Verùm Vulcanus eripuit, servavitque caligine tectum,
Nè ei penitus senex tristis esset.
Equos igitur abductos magnanimi Tydei filius,
Dedit sociis ut-deducerent cavas ad naves.
Trojani verò magnanimi, ut viderunt filios Daretis,
Alterum quidem elapsum, alterum verò, interfectum apud currus,

ΣΧΟΛΙΑ.

14. Οἱ δ' ὅτε δή.] Ἐπειδὴ δὲ ὅτε. Σχεδόν.] Ἐγγύς. Ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες.] Ἀλλήλοις ἐπερχόμενοι.

15. Προΐει.] Προέπεμπεν.

16. Ἀκωκή.] Ἡ ἐπιδορατίς.

17. Ἔγχος.] Τὸ δόρυ. Ὕστερος.] Δεύτερος.

18. Τοῦ δ' οὐχ ἅλιον.] Οὐδὲ τούτου μάταιον. Ἔκφυγε.] Ἐξεπέμφθη, ἐξέπεσε.

19. Μεταμάζιον.] Μεταξὺ τῶν μαζῶν. Ὦσεν.] Ἀπώσατο, κατέβαλεν. Ἀφ' ἵππων.] Ἀπὸ τοῦ ἅρματος.

20. Ἰδαῖος δ' ἀπόρουσεν.] Ἀφήλατο. Κατηγορεῖ δὲ τούτου τοῦ τόπου Ζωΐλος, ** ὅτι λίαν, φησί, γελοίως πεποίηκεν ὁ Ποιητὴς τὸν Ἰδαῖον, ἀπολιπόντα τοὺς ἵππους καὶ τὸ ἅρμα, φεύγειν· ἐδύνατο γὰρ μᾶλλον ἐπὶ τοῖς ἵπποις φυγεῖν. Ἀλλὰ ῥητέον, * ὅτι κατεῖδομεν τοῦ ἅρματος, ὡς ὑπερασπίσων τοῦ ἀδελφοῦ· εὐλαβηθεὶς δὲ τὸν πολέμιον, εἰς φυγὴν ὥρμησεν. Οἱ δὲ λέγουσιν ὅτι εἰδὼς τὸ Διομήδους φιλιππον, διὰ τοῦτο ἐᾷ τοὺς ἵππους, ὅπως περὶ αὐτοὺς γένηται. Ἢ, ὅτι οὐκ ἐπίστατο τῇ συμφορᾷ· αἱ γὰρ φρένες περιαχθεῖσαι παρέπλαγξαν καὶ στῆθος. Τοιοῦτος εὑρίσκεται παρ' αὐτῷ καὶ Ἀλέξανδρος, ἑλκόμενος ὑπὸ τοῦ ἐχθροῦ καὶ ἀγχόμενος ὑπὸ τῆς κόρυθος, καὶ τῆς παρούσης συμφορᾶς, καὶ ἀγνοῶν χρήσασθαι τῷ παρόντι ξίφει καὶ τῶν πολεμίων. Λιπών.] Καταλιπών. Δίφρον.] Τὸ ἅρμα.

21. Οὐδ' ἔτλη.] Οὐδὲ ἐκαρτέρησεν. Περιβῆναι.] Ὑπερμαχῆσαι. Ἀδελφειοῦ.] Ἀδελφοῦ. Κταμένοιο.] Ἀναιρεθέντος.

22. Οὐδὲ γὰρ οὐδέ κεν αὐτός.] Οὐδὲ γὰρ δὴ ἂν αὐτός. Ἡ μία περισσὴ ἀπόφασις. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος. Καὶ ἔστι μία μὲν ἐπὶ τοῦ πράγματος, θατέρα δ' ἐπὶ τοῦ προσώπου. Ὑπέκφυγε.] Ἐξέφυγε. Κῆρα μέλαιναν.] Τὴν θανατηφόρον μοῖραν.

23. Ἔρυτο.] Ἐρύσατο, ἐφύλαξε. Νυκτί.] Σκότει. Καλύψας.] Περιβαλών, σκεπάσας.

24. Ὡς δή οἱ μὴ πάγχυ γέρων.] Ὅπως μὴ αὐτῷ, ** Ἡφαίστῳ, παντελῶς ὁ πρεσβύτης, ὁ γέρων Δάρης. Ἀκαχήμενος εἴη.] Λυπηθείη, ὡς πεθήμενος, ὀτήμενος, ἀκαχήμενος. Αἰολικῶς. Ἄλλοι, ἀκαχημένος.

26. Κατάγειν.] Ἄγειν. Διὰ τοῦτο ἐμφαίνει, ὅτι ἐν χθαμαλωτέρῳ τόπῳ ἦν τὸ ναύσταθμον.

27. Υἷε Δάρητος.] Ἀντὶ τοῦ, τοὺς υἱοὺς Δάρητος· ἐπιφέρει γὰρ, τὸν μέν.

28. Ἀλευάμενον.] Ἐκκλίνοντα, φεύγοντα. Κτάμενον.] Ἀνῃρημένον. Παρ' ὄχεσφι.] Παρὰ τοῖς ἅρμασι.

NOTÆ.

27. Τρῶες δὲ μεγάθυμοι) Vid. infrà, v. 146.

NOTÆ IN SCHOLIA.

20. ** *Zoili* objectio præterea refutatur; quòd Vir aliquis insignis melius inter plebem latere poterat, quàm alto in Curru: Ità, *Judic.* c. 4. v. 15. *Sisera* de Curru desiliens, & rejecto, uti par est credere, Paludamento, atque insignibus, penitus aufugisset; nisi *Jael* illum blanditiis exceptum fol dolè occidisset.

24. ** Ἡφαίστῳ) Ad *Schol.* addo, dilucidationis gratiâ *Schrevel.* Ἰδαίῳ.

VARIÆ LECTIONES.

24. Ἀκαχημένος) al. ἀκαχήμενος. *Br. Schol.*

Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Χειρὸς ἑλοῦσ', ἐπέεσσι προσηύδα θοῦρον Ἄρηα,
"Ἆρες, Ἄρες βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν ἐάσσαιμεν καὶ Ἀχαιοὺς
Μάρνασθ', ὁπποτέροισι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀρέξῃ,
Νῶϊ δὲ χαζώμεσθα, Διὸς δ' ἀλεώμεθα μῆνιν;
Ὣς εἰποῦσα, μάχης ἐξήγαγε θοῦρον Ἄρηα·
Τὸν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπ' ἠϊόεντι Σκαμάνδρῳ.
Τρῶας δ' ἔκλιναν Δαναοί· ἕλε δ' ἄνδρα ἕκαστος
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Ἀρχὸν Ἁλιζώνων Ὀδίον μέγαν ἔκβαλε δίφρου·
Πρώτῳ γὰρ στρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Φαῖστον ἐνήρατο, Μῄονος υἱὸν
Βώρου, ὃς ἐκ Τάρνης ἐριβώλακος εἰληλούθει·

Omnibus perturbatus est animus. Verùm cæsiis oculis Minerva
Manu prehensum, verbis allocuta est impetuosum Martem,
" Mars, Mars, pernicies hominum, inquinate-cæde, murorum-eversor,
" An non jam Trojanos quidem sinemus & Achivos
" Pugnare, utris pater Jupiter gloriam præbuerit;
" Nos autem cedamus, & Jovis evitemus iram?
Sic fata, prælio eduxit impetuosum Martem:
Hunc quidem postea sedere fecit in riposo Scamandro.
Trojanos interim in fugam-verterunt Danai; interfecitque virum quilibet
Ductorum: primus enim Rex virorum Agamemnon
Ducem Halizonum Hodium magnum ejecit è curru:
Primo enim verso-in-fugam in tergum hastam infixit
Humeros inter, pérque pectora trajecit:
Fragorem itaque edidit cadens, & sonitum dedere arma super ipsum.
Idomeneus autem Phæstum interfecit, Mæonii filium
Bori, qui ex Tarne glebosâ venerat:

ΣΧΟΛΙΑ.

29. Πᾶσιν.] Ἀντὶ τοῦ, πάντων. Ποιητικὸν τὸ σχῆμα· ἀντὶ γὰρ τῆς δοτικῆς, ἀντὶ γενικῆς, κέχρηται ὁ Ποιητής. Ὀρίνθη.] Διεταράχθη.

30. Ἑλοῦσα.] Λαβοῦσα, κρατήσασα. Θοῦρον.] Ἐνθουσιαστικὸν, εὐκίνητον ἐν τῷ πολέμῳ.

31. Ἆρες, Ἄρες.] Ἀντὶ τοῦ, Ἄρες. Τοῦτο δὲ τὸ σχῆμα παλιλλογία καλεῖται, ἐπανάληψις ἢ ἐπίζευξις. Βροτολοιγέ.] Ἀνθρωποφθόρε. Μιαιφόνε.] Μιαινόμενε φόνοις. Τειχεσιπλῆτα.] Τοῖς τείχεσι προσπελάζων, πορθητά· ἐὰν δὲ διὰ τοῦ β γράφηται, ὁ τὰ τείχη καταβάλλων.

32. Ἐάσσαιμεν.] Ἐάσαιμεν.

33. Μάρνασθαι.] Μάχεσθαι. Ὁπποτέροισιν.] Ὁποτέροις αὐτῶν. Ὀρέξῃ.] Δώσῃ, παράσχοι. Ἔστι δὲ κυρίως, ἐκτείνειν· ἀφ' οὗ καὶ ὀργυιὰ ἐκλήθη, ἡ ἀφ' ἑκατέρων τῶν χειρῶν αὐτῶν ἔκτασις.

34. Νῶϊ.] Ἡμεῖς οἱ δύο. Χαζώμεσθα.] Ἐκφύγωμεν.

36. Καθεῖσεν.] Καθεσθῆναι ἐποίησε, καθίδρυσεν. Ἐπ' ἠϊόεντι.] Ἐπὶ τῷ αἰγιαλοὺς καὶ ὄχθας ἔχοντι.

37. Ἔκλιναν.] Εἰς φυγὴν ἔτρεψαν. Ἕλεν.] Νῦν, ἀνεῖλεν.

39. Ἁλιζώνων.] Ἔθνος Θρᾳκῶν. Ἄλλοι δὲ εἶπον, αὐτὸ ἓν εἶναι τῶν περὶ τὴν Καρικὴν θάλασσαν οἰκούντων ἐθνῶν.

40. Στρεφθέντι.] Εἰς φυγὴν τραπέντι, φεύγοντι. Μεταφρένῳ.] Νώτῳ.

41. Μεσσηγύς.] Ἀναμέσον, μεταξύ. Ἔλασσε.] Διήλασεν, ἔπληξεν.

43. Ἐνήρατο.] Ἐφόνευσε. Μῄονος.] Μαίονος, Λυδοῦ. Ἔστι δὲ τὸ ὄνομα ἐθνικόν.

44. Τάρνης.] Τάρνη, πόλις Λυδίας, ἡ νῦν Σάρδις λεγομένη.

NOTÆ.

31. Ἆρες, Ἄρες, βροτολοιγέ.) Ὡς, ἄνερ, ἀνερ· διορθοῦται γὰρ, κατὰ τὸ τέλος, εἰς ἀπαρτισμὸν μέτρου. Hoc Versu usum ferunt *Constantinum* ad *Arium* Hæreticum. MS. *Mori* legit, ut Nos, & hic, & infrà, v. 451.

32. Ἐάσσαιμεν) De geminatâ Literâ, vid. ad δ'. v. 498.

41. Διὰ δὲ στήθεσφιν) Fortean vera Scriptio esset στήθευσφιν, ut certè *Iliad.* ι. v. 568. ἐρέβευσφιν.

VARIÆ LECTIONES.

31. Ἆρες, ἄρες) γρ. ἆρες, τουτέστι, βλαπτικέ. *Ixion* Grammaticus, apud *Eustath.* fol 392. lin. 18. *Ibid.* Τειχεσιπλῆτα) γρ. τειχεσιπλῆτα, τειχεσιπλῆκτα, & τειχεσιβλῆτα. *Eustath.* ibid. lin. 35. *Hesych.* & *Br. Schol.* Vid. Not. in *Textum.*

32. Οὐκ ἂν δὴ Τρῶας μὲν) γρ. οὐκ ἂν δὴ καὶ Τρῶας, &, οὐκ ἂν δὴ τοὺς Τρῶας. *Ibid.* Ἐάσσαιμεν) γρ. ἐάσαιμεν.

34. Χαζώμεσθα) γρ. Χασσώμεσθα, *Br. Schol.* licet ibi. cum simplici σ'. uti fit.

36. Σκαμάνδρῳ) γρ. Καμάνδρῳ, MS. *Mori*, & MS. Barocc. *Oxon.* & hic, ut aliàs, & ad β'. v. 467.

41. Στήθεσφι) γρ. στήθευσφι, vid. Not. in *Textum.*

44. Βώρου) γρ. Μώρου, & Θώρου, quod & MS. *Mori.* Ibid. Ἐκ Τάρνης) γρ. ἐκ τ' Ἄρνης, MS. *id.* & MS. CCC.

Τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ᾽, ἵππων ἐπιβησόμενον, κατ᾽ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ᾽ ἐξ ὀχέων, στυγερὸς δ᾽ ἄρα μιν σκότος εἷλε.
Τὸν μὲν ἄρ᾽ Ἰδομενῆος ἐσύλευον θεράποντες.
Υἱὸν δὲ Στροφίοιο Σκαμάνδριον, αἵμονα θήρης,
Ἀτρεΐδης Μενέλαος ἕλ᾽ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ἐσθλὸν θηρητῆρα· δίδαξε γὰρ Ἄρτεμις αὐτὴ
Βάλλειν ἄγρια πάντα, τά τε τρέφει οὔρεσιν ὕλη.
Ἀλλ᾽ οὔ οἱ τότε γε χραῖσμ᾽ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὐδὲ ἑκηβολίαι, ᾗσιν τὸ πρίν γ᾽ ἐκέκαστο·
Ἀλλά μιν Ἀτρεΐδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρὶ,
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν.
Ἤριπε δὲ πρηνὴς, ἀράβησε δὲ τεύχε᾽ ἐπ᾽ αὐτῷ.
Μηριόνης δὲ Φέρεκλον ἐνήρατο, τέκτονος υἱὸν
Ἁρμονίδεω, ὃς χερσὶν ἐπίστατο δαίδαλα πάντα
Τεύχειν· ἔξοχα γάρ μιν ἐφίλατο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὃς καὶ Ἀλεξάνδρῳ τεκτήνατο νῆας ἐΐσας,
Ἀρχεκάκους, αἳ πᾶσι κακὸν Τρώεσσι γένοντο,

Hunc quidem Idomeneus hastâ-inclytus longâ hastâ
Vulneravit, currum adscendentem, ad dextrum humerum:
Decidit ergò de curru, horrendáque ipsum caligo invasit:
Hunc quidem Idomenei spoliârunt famuli.
Filium autem Strophii Scamandrium, peritum venationis,
Atrides Menelaus interfecit hastâ acutâ,
Bonum venatorem: docuit enim Diana ipsa
Jaculari ferarum omne genus, quas nutrit in montibus sylva.
Verùm non ei tunc profuit Diana sagittis-gaudens,
Neque peritia jaculandi-eminùs, quâ antea instructus erat:
Sed ipsum Atrides hastâ inclytus Menelaus
Ante se fugientem, in dorso vulneravit hastâ,
Humeros inter, pérque pectora trajecit.
Cecidit itaque pronus, sonitumque dederunt arma super ipsum.
Meriones verò Phereclum interfecit, fabri filium
Harmonidæ, qui manibus sciebat artificiosa omnia
Fabricari; egregiè enim ipsum diligebat Pallas Minerva;
Qui etiam Alexandro fabricatus fuerat naves æquales,
Autores-malorum, quæ omnibus exitium Trojanis fuerunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

45. Νύξεν.] Ἔνυξεν, ἔπληξε.
47. Στυγερός.] Μισητός, φρικτός. Εἷλεν.] Ἔλαβεν.
48. Ἐσύλευον.] Ἐσύλων, ἐσκύλευον, ἐγύμνουν.
49. Αἵμονα θήρης.] Ἐπιστήμονα κυνηγετικῆς.
50. Ὀξυόεντι.] Ὀξεῖ· ἢ, ἀπὸ ὀξύας, εἴδους δένδρου, κατεσκευασμένῳ.
51. Θηρητῆρα.] Θηρευτὴν, κυνηγόν.
52. Ἄγρια.] Θηρία.
53. Χραῖσμεν.] Ἐβοήθησεν. Χραίσμω, ἰκνῶ, ἀντὶ τοῦ χρησιμεύω. Ἰοχέαιρα.] Ἡ ἰοῖς ἢ βέλεσι χαίρουσα, τοξότις.
54. Ἑκηβολίαι.] Εὐστοχίαι· ἐμπειρίαι τοῦ βάλλειν ἀπὸ μακρόθεν. Ἧσιν.] Αἷς. Ἐκέκαστο.] Ἐκεκόσμητο.
55. Δουρικλυτός.] Περὶ τὸ δόρυ ἔνδοξος, πολεμικός.
56. Πρόσθεν ἕθεν.] Ἔμπροσθεν αὐτοῦ.
57. Διὰ δὲ στήθεσφι.] Διὰ τοῦ στήθους.
58. Ἤριπε.] Ἔπεσε. Πρηνής.] Ἐπὶ στόμα, ἐπὶ πρόσωπον. Ἀράβησεν.] Ἤχησεν. Ὀνοματοποιΐας ὁ τρόπος.
60. Ἁρμονίδεω.] Ἁρμονίδου τουτέστιν, υἱοῦ τοῦ Ἁρμονος. Οἰκεῖον δὲ ὄνομα τέκτονος, παρὰ τὸ συναρμόζειν. Δαίδαλα.] Ποικίλα.
61. Τεύχειν.] Κατασκευάζειν, ποιεῖν. Ἔξοχα.] Ἐξόχως, ὑπερβαλλόντως. Φίλατο.] Ἐφίλησε.
62. Τεκτήνατο.] Κατεσκεύασεν. Ἐΐσας.] Ἴσας, ἰσοστοίχους.
63. Ἀρχεκάκους.] Ἀρχὴν τῶν κακῶν παρασχούσας.

NOTÆ.

55. Δουρικλειτὸς Μενέλαος) Ità, pro δουρικλυτὸς, lego hic, & semper alias, ubi *Metrum* postulat; ut è contrà, v. 45. δουρικλυτὸς. Quæ Voces, pro Versûs ratione, sunt distinguendæ; cùm significatione sint ferè eædem. Ita & olim, *Odyss.* ό. v. 52.

61. Ἐφίλατο) Pro ἐφιλήσατο, ut v. 116. φίλαι, pro φίλησον. *Eustath.* fol. 395. l. 25. *Phavorin.* Φιλαμβάνω, ἔφιλα, Ἀόριστος κατὰ συγκοπὴν, ἀντὶ τοῦ ἐφίλησα. Ità ἐφίλατο, pro ἐφιλήσατο, in hoc loco.

VARIÆ LECTIONES.

48. Ἐσύλευον θεράποντες) γρ. ἐσύλευν ἐσθλοὶ ἑταῖροι, MS. CCC.
49. Σκαμάνδριον) γρ. Καμάνδριον, MSS. *Mori*, & *Barocc.* ut suprà, v. 36.
54. Πρίν γ᾽ ἐκέκαστο) γρ. πρὶν ἐκέκαστο, MS. *Barocc.* Oxon.
55. Δουρικλειτὸς) γρ. δουρικλυτὸς, & δουρὶ κλυτός. Item δουρὶ κλειτὸς, & δουρίκλειτος, vid. Not. in *Textum*.
57. Στήθεσφιν) γρ. στήθεσφιν, ut suprà, v. 41.
60. Μιν ἐφίλατο) γρ. μίν ἑ φίλατο, colligend. ex *Br. Schol.* v. 61.

Οἵ τ' αὐτῷ· ἐπεὶ οὔ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ᾔδη·
Τὸν μὲν Μηριόνης, ὅτε δὴ κατέμαρπτε διώκων,
Βεβλήκει γλουτὸν κατὰ δεξιόν· ἡ δὲ διαπρὸ
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἤλυθ' ἀκωκή·
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας, θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε.
Πήδαιον δ' ἄρ' ἔπεφνε Μέγης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Ὅς ῥα νόθος μὲν ἔην, πύκα δ' ἔτρεφε δῖα Θεανὼ,
Ἶσα φίλοισι τέκεσσι, χαριζομένη πόσεϊ ᾧ.
Τὸν μὲν Φυλείδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Βεβλήκει κεφαλῆς κατὰ ἰνίον ὀξέϊ δουρί·
Ἀντικρὺ δ' ἀν' ὀδόντας ὑπὸ γλῶσσαν τάμε χαλκός·
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃ, ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν·

Sibique ipsi: quoniam non deorum oracula intellexerat:
Hunc quidem Meriones, cum assecutus jam esset insequens,
Feriit clunem ad dextrum: illa verò penitùs
E regione juxta vesicam sub osse venit cuspis:
In genua itaque cecidit ejulans, mors enim ipsum circumtexit.
Pedæum verò interfecit Meges, Antenoris filium,
Qui nothus quidem erat; accuratè tamen educavit nobilis Theano,
Æquè dilectis liberis, gratificans marito suo:
Hunc quidem Phylides hastâ-inclytus, prope eum veniens,
Feriit capitis ad occipitium acutâ hastâ:
E regione verò per dentes linguam subsecuit æs;
Ceciditque in pulvere, frigidúmque prehendit æs dentibus.

ΣΧΟΛΙΑ.

64. Οἵ τ' αὐτῷ.] Καὶ αὐτῷ ἐκείνῳ, τῷ κατασκευάσαντι, δηλονότι, Φερέκλῳ, * ἢ τῷ Ἀλεξάνδρῳ. Ἐγένοντο.] Πέλοντο, ἐγενήθησαν. Ἐπεὶ οὔ τι θεῶν ἐκ θέσφατα ᾔδη.] Λακεδαιμόνιοι λιμῷ κρατηθέντες, ἐμαντεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς. Ὁ δὲ θεὸς αὐτοῖς ἔχρησεν, ἐξιλάσκεσθαι τοὺς Τεύκρου δαίμονας· ὅπως δὲ πρότερον οἱ Ἰλιεῖς ἐκωλῦντο. Μενέλαος οὖν ἀφικόμενος εἰς Ἴλιον, τὸ προσταχθὲν ἔπραξε. Κἀκεῖθεν εἰς Δελφοὺς παρεγένετο, περὶ παίδων γενέσεως χρησμὸν ληψόμενος. Συνείπετο δὲ τούτῳ καὶ Ἀλέξανδρος, περὶ γυναικὸς μαντευσόμενος. Γενομένων οὖν ἀμφοτέρων ἐπὶ τὸ μαντεῖον, λέγεται χρῆσαι τὴν Πυθίαν ταῦτα, Τίπτε, δύω βασιλῆες, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν, Οὐκ ἴσα φρονέοντες, ἐμὸν δόμον εἰσανέβητε; Ἦ τοι ὁ μὲν πώλοιο γόνον διζήμενος εὑρεῖν, Αὐτὰρ ὁ πῶλον ἑλεῖν· Τί νυ μήσεαι, ὦ μεγάλε Ζεῦ; Τοὺς δὲ, μὴ νοήσαντας τὸ λόγιον, χωρισθῆναι. Ὁ δὲ λόγος, ἐπεὶ οὐκ ᾔδει τὰ ἐκ θεῶν μαντευόμενα. Ἑλλάνικος δέ φησι, χρησμὸν δοθῆναι τοῖς Τρωσὶν, ἀπέχεσθαι μὲν ναυτιλίας, γεωργίᾳ δὲ προσανέχειν· μὴ τῇ θαλάσσῃ χρώμενοι, ἀπολέσωσιν αὐτούς τε καὶ τὴν πόλιν. Οὔ τι.] Οὐδαμῶς. Ἐκ θέσφατα.] Θέσφατα τὰ ἐκ θεῶν μαντευόμενα.

65. Κατέμαρπτε.] Κατελάμβανε.

66. Γλουτόν.] Γλουτὸς, τὸ περὶ τῷ σφαιρώματι ἰσχίον, ἡ κοτύλη.

67. Κατὰ κύστιν.] Κατὰ τὴν φύσιν· ὅπερ ἐστὶν, οὐροδόχον ἀγγεῖον.

68. Γνὺξ δ' ἔριπε.] Ἐπὶ γόνυ ἔπεσεν. Οἰμώξας.] Στενάξας, βοήσας. Θάνατος δέ μιν ἀμφεκάλυψε.] Περιφραστικῶς, ἀπέθανεν.

69. Ἔπεφνεν.] Ἐφόνευσε.

70. Νόθος.] Ὁ μὴ ἐκ νομίμης γυναικὸς ὤν. Πύκα.] Ἐπιμελῶς.

71. Ἶσα φίλοισι τέκεσσι.] Ἐπίσης τοῖς προσφιλεστάτοις τέκνοις. Χαριζομένη.] Χάριν ποιοῦσα. Πόσεϊ ᾧ.] Τῷ ἰδίῳ ἀνδρί.

72. Φυλείδης.] Ὁ Φυλέως παῖς, Μέγης. Ἐγγύθεν ἐλθών.] Ἐγγὺς παραγενόμενος.

73. Ἰνίον.] Τὸ κοῖλον τοῦ τένοντος. Κέκληται δὲ οὕτως, διὰ τὸ ἰνῶδες εἶναι. Ἢ, πλατὺ καὶ παχὺ νεῦρον, τὸ καθῆκον ἀπὸ τῆς κεφαλῆς ἐπὶ τὸν αὐχένα.

74. Ἀν' ὀδόντας.] Κατὰ τῶν ὀδόντων. Τάμεν.] Ἀπέτεμεν.

75. Ψυχρὸν δ' ἕλε χαλκὸν ὀδοῦσιν.] Ἤτοι κυρίως διὰ τὸ ψυχρὸν καὶ ἄθερμον εἶναι τὸν σίδηρον· ἢ, τὸ τῆς ψυχῆς ποιητικὸν, διὰ τὸ ἀποψύχεσθαι τοὺς ἀναιρουμένους ὑπ' αὐτοῦ. Τὸ γοῦν ψυχροποιὸν σίδηρον τοῖς ὀδοῦσιν ἔλαβεν.

NOTÆ.

67. Ἀντικρὺ) De hâc voce, vid. ad Δ'. v. 481.

71. Πόσεϊ ᾧ) *Ultima* τοῦ πόσεϊ producitur, in *Cæsurâ*, & ante *Asperum* cum *Circumflexo*, ut *Theocrit.* Idyll. κ'. v. 138. Τῶν μέν τι προφέρεσκε βίηφί τι καὶ σθένεϊ ᾧ. Vid. Not. *Radulphi Wintertoni*, ad *Hesiod.* Theogon. v. 819.

74. Ἀντικρὺ) Vid. suprà, ad v. 67.

NOTÆ IN SCHOLIA.

64. Φερέκλῳ.) Addo, * ἢ τῷ Ἀλεξάνδρῳ, ex *Historiâ*; nam quòd *Phereclus* id sibi fatale habuerit, hîc evidentèr videmus; at *Paris* etiam omninò ità passus est, licet paulò seriùs.

VARIÆ LECTIONES.

64. Θεῶν ἐκ θέσφατα) γρ. θεῶν ἐκθέσφατα.

66. Ἡ δὲ διαπρὸ) γρ. ἢ δὲ διαπρό. MS. CCC. Vid. infrà, ad v. 251.

67. Ἀντικρὺ) γρ. ἀντικρύ. Vid. ad Δ. v. 481.

71. Ἶσα φίλοισι τέκεσσι) γρ. ἶσα φίλοις παίδεσσι.

74. Ἀντικρὺ) γρ. ἀντικρὺ, ut suprà, v. 67.

Εὐρύ-

Εὐρύπυλος δ᾽ Εὐαιμονίδης Ὑψήνορα δῖον,
Υἱὸν ὑπερθύμου Δολοπίονος, ὅς ῥα Σκαμάνδρου
Ἀρητὴρ ἐτέτυκτο, θεὸς δ᾽ ὣς τίετο δήμῳ·
Τὸν μὲν ἄρ᾽ Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μεταδρομάδην ἔλασ᾽ ὦμον,
Φασγάνῳ ἀΐξας· ἀπὸ δ᾽ ἔξεσε χεῖρα βαρεῖαν,
Αἱματόεσσα δὲ χεὶρ πεδίῳ πέσε· τὸν δὲ κατ᾽ ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τυδείδην δ᾽ οὐκ ἂν γνοίης, ποτέροισι μετείη,
Ἠὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλέοι, ἢ μετ᾽ Ἀχαιοῖς·
Θῦνε γὰρ ἀμπεδίον, ποταμῷ πλήθοντι ἐοικὼς,
Χειμάῤῥῳ, ὅς τ᾽ ὦκα ῥέων ἐκέδασσε γεφύρας·
Τὸν δ᾽ οὔτ᾽ ἄρ τε γέφυραι ἐεργμέναι ἰσχανόωσιν,
Οὔτ᾽ ἄρα ἕρκεα ἴσχει ἀλωάων ἐριθηλέων,

Eurypylus verò Euæmonides Hypsenora nobilem,
Filium magnanimi Dolopionis, qui Scamandri
Sacerdos factus fuerat, deique instar honorabatur à populo:
Hunc quidem Eurypylus, Euæmonis præclarus filius,
Ante se fugientem cursu insecutus percussit in humero,
Ense impetu facto: abscidítque manum gravem,
Sanguinolenta verò manus in campo cecidit: hunc autem oculos
Occupavit purpurea mors & fatum violentum.
Sic hi quidem laborabant per acre prælium.
Tydidem intereà non agnovisses, utris interesset,
An cum Trojanis versaretur, an cum Achivis:
Furibundus enim ferebatur per campum, fluvio inundanti similis,
Torrenti, qui velocitèr fluens dissipat pontes:
Quem neque pontes muniti reprimunt,
Neque septa retinent camporum perquàm virentium,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

76. Εὐαιμονίδης.] Εὐαίμονος παῖς, Εὐρύπυλος.

78. Ἀρητήρ.] Ἱερεύς. Ἐτέτυκτο.] Κατεσκεύαστο. Θεὸς δ᾽ ὥς.] Ὡς θεός. Ὁ τρόπος, ἀναστροφή. Τίετο.] Ἐτιμᾶτο.

80. Μεταδρομάδην.] Ἐπιδραμὼν, ἐπιδιώξας. Ἔλασε.] Ἔπληξε.

81. Φασγάνῳ.] Τῷ ξίφει. Ἀΐξας.] Ὁρμήσας. Ἀπὸ δ᾽ ἔξεσε.] Ἀπέξεσεν, ἀπέκοψε.

83. Πορφύρεος.] Μέλας ἢ, ὁ δι᾽ αἵματος. Κραταιή.] Ἰσχυρά.

84. Πονέοντο.] Ἐνήργουν.

85. Γνοίης.] Ἐπιγνοίης. Ποτέροισι μετείη.] Ἐν ποτέροις ἦν, ἐν ποίοις ὑπῆρχε· ποίων εἴη μέτοχος, καὶ σύμμαχος.

86. Ὁμιλέοι.] Ἀνεστρέφετο, συνεγίνετο.

87. Θῦνε.] Ἐμμανῶς ὥρμα. Ἀμπεδίον.] Διὰ τοῦ πεδίου. Πλήθοντι.] Πεπληρωμένῳ, πλημμυροῦντι.

88. Χειμάῤῥῳ.] Χείμαῤῥοι λέγονται, οἱ μὴ ἀέναον τὸ ὕδωρ ἔχοντες, ἀλλὰ χειμῶνος πληρούμενοι ὑπὸ τοῦ συνεχοῦς ὄμβρου. Ὦκα.] Ὀξέως. Ἐκέδασσε.] Ἐσκέδασεν, διεσκόρπισεν. Γεφύρας.] Τὰς διαβάσεις τοῦ ποταμοῦ.

89. Τόνδ᾽.] Ὅν. Ἐεργμέναι.] Περιπεφραγμέναι, ἠσφαλισμέναι. Ἰσχανόωσιν.] Ἐπέχουσι, λύουσιν.

90. Ἀλωάων.] Χωρίων ἀμπελοφύτων, ἢ δενδροφύτων. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ἅλωνα, ἐν ᾗ ὁ σῖτος τρίβεται· ἔνιοι δὲ, κήπων, ἀγρῶν. Ἐριθηλέων.] Μεγάλως θαλλόντων, αὐξανομένων.

N O T Æ.

79. Τὸν μὲν ἄρ᾽ Εὐρύπυλος) *Ultima* τοῦ Εὐρύπυλος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Incisum*.

83. Ἔλλαβε) *Plutarchus*, in Vitâ *Homeri*, §. 4. Τὸν δὲ διπλασιασμὸν τῶν συμφώνων, οἱ μὲν Δωριεῦσιν, οἱ δὲ Αἰολεῦσι προσνέμουσιν· οἷον. Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος, καὶ, Ὀππότερος πάθε ἔργα vid. infra ad ζ. v. 45. Ἔδδεισεν. Ib. Πορφύρεος θάνατος) *Eusta.* f. 397. l. 22. Πορφύρεον Ὅμηρος θάνατον λέγει, οὐ μόνον τὸν ἐξ αἵματος, ἢ τὸν μέλανα, ὡς καὶ Κῦμα πορφύρεον. ἀλλὰ καὶ ἐκ μιᾶς πληγῆς, ὥς που ὁ Αἰλιανός φησιν, ἱστορῶν τὰς πορφύρας μιᾷ καταφορᾷ χειρὸς τὴν ζωὴν πορφύρας συνιέναι· ἵνα καλὸν οὕτω τὸ βάμμα τῆς πορφύρας γένηται, ὅθεν καὶ θάνατος πορφύρεος, ὁποῖον ἂν πάθοι πορφύρα, μιᾷ καὶ αὐτῇ θανατουμένη πληγῇ. Plura in hanc rem, in *Stephani* Notis ad *Homerum* Ogilbæi, fol. 114.

87. Ἀμπεδίον) Ità *Euphoniæ* causâ, pro ἂν πεδίον, quod fit pro ἀνὰ πεδίον. Ità ἀμπέλαγος, ἀμπόνιον, ἀμμίγα, ἀμμίαστον, ἀμπέλιν. Ità pro κατὰ πεδίον καππεδίον, κακκόρυθα, κακκεφαλῆς. Ità ἀμβαίνω, pro ἀναβαίνω· ἀμβάλλω, ἀμπάλλω. Ità καββάλλω, pro καταβάλλω, καπτανύω, καμμονίην, καππίπτω, κατθέμενος, καγχύλας, *Anacreonti*, &c.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

77. Σκαμάνδρου) γρ. Καμάνδρου. MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. & hîc, ut suprà, v. 49.

86. Ὁμιλέοι) γρ. ὁμιλέει, MS. Barocc. Oxon.

87. Ἀμπεδίον) γρ. ἂν πεδίον, vid. Not. in *Textum*.

Ἐλθόντ᾽

Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·
Πολλὰ δ' ὑπ' αὐτοῦ ἔργα κατήριπε κάλ' αἰζηῶν.
Ὣς ὑπὸ Τυδείδῃ πυκιναὶ κλονέοντο φάλαγγες
Τρώων, οὐδ' ἄρα μιν μίμνον, πολέες περ ἐόντες.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς
Θύνοντ' ἀμπεδίον, πρὸ ἕθεν κλονέοντα φάλαγγας,
Αἶψ' ἐπὶ Τυδείδῃ ἐπιταίνετο καμπύλα τόξα,
Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα, τυχὼν κατὰ δεξιὸν ὦμον
Θώρηκος γύαλον· διὰ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστὸς,
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε· παλάσσετο δ' αἵματι θώρηξ·
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Ὄρνυσθε, Τρῶες μεγάθυμοι, κέντορες ἵππων·
Βέβληται γὰρ ἄριστος Ἀχαιῶν· οὐδέ ἕ φημι
Δήθ' ἀνσχήσεσθαι κρατερὸν βέλος, εἰ ἐτεόν με
Ὦρσεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, ἀπορνύμενον Λυκίηθεν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τὸν δ' οὐ βέλος ὠκὺ δάμασσεν,
Ἀλλ' ἀναχωρήσας, πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν
Ἔστη, καὶ Σθένελον προσέφη, Καπανήϊον υἱὸν,
Ὄρσο, πέπον Καπανηϊάδη, καταβήσεο δίφρου,

Venientem derepentè, quandò ingruerit Jovis imber:
Multæ itaque ab ipso segetes dejectæ sunt lætæ juvenum.
Sic à Tydide densæ turbabantur phalanges
Trojanorum, nec ipsum sustinebant, multi licet existentes.
Hunc igitur postquam vidit Lycaonis præclarus filius
Furibunde ruentem per campum, ante se turbantem phalangas,
Illicò contra Tydidem intendebat incurvos arcus,
Et percussit irruentem, assecutus ad dextrum humerum
Thoracis cavitatem: pervolavit autem acerba sagitta,
Atque in oppositam partem perrupit; fœdabatur itaque sanguine thorax:
Super hoc altum clamavit Lycaonis clarus filius,
" Ingruite, Trojani magnanimi, stimulatores equorum:
" Vulneratus est enim fortissimus Achivorum: nec ipsum autumò
" Diù toleraturum acrem sagittam, si verè me
" Movit rex, Jovis filius, proficiscentem ex Lyciâ.
Sic dixit jactabundus. Hunc verò non sagitta velox interfecit,
Sed relato pede ante equos & currus
Stetit, & Sthenelum allocutus est, Capaneium filium,
" Propera, suavissime Capaneïade, descende de curru;

ΣΧΟΛΙΑ.

91. Ἐξαπίνης.] Ἐξαίφνης. Ἐπιβρίσῃ.] Ἐπιβαρήσει, ἢ σφοδρὸς ἐπελεύσεται. Ὄμβρος.] Μέγας ὑετὸς, βροχή.

92. Ἔργα.] Νῦν, τὰ γεώργια. Κατήριπε.] Καταβέβληται. Αἰζηῶν.] Νέων.

94. Μίμνον.] Ἔμενον, ἀντείχοντο πρὸς τὴν ἐπιφοράν.

96. Θύνοντα.] Εὐθυσπουδῶς ὁρμῶντα. Πρὸ ἕθεν.] Πρὸ αὐτοῦ. Κλονέοντα.] Ταράσσοντα, προθέοντα τὰς πρὸ αὐτοῦ τάξεις.

97. Ἐπιταίνετο.] Ἔτεινεν, εἷλκε. Καμπύλα.] Ἐπικαμπῆ.

98. Ἐπαΐσσοντα.] Ἐφορμῶντα. Παῖσμα γὰρ, ἡ τῶν ποδῶν βάσις. Τυχών.] Ἐπιτυχών.

99. Θώρηκος γύαλον.] Κατὰ τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος. Διὰ δ' ἔπτατο.] Διέπτη δὲ ὅ ἐστι, διῆλθε. Πικρὸς ὀϊστὸς.] Τὸ πικροποιὸν καὶ ἐπίπονον βέλος.

100. Διέσχε.] Διῆλθε. Παλάσσετο.] Ἐβρέχετο, ἐμολύνετο. Ἀφ' οὗ ὁ πηλὸς, ἡ βεβρεγμένη γῆ.

101. Μακρὸν ἄϋσε.] Μέγα ἀνέκραγε.

102. Ὄρνυσθε.] Ὁρμᾶτε, διεγείρεσθε. Κέντορες ἵππων.] Ἱππικοὶ, ἵππους ἐλαύνοντες.

103. Βέβληται.] Τέτρωται, παρὰ τὸ βέλος. Οὐδέ ἕ φημι.] Οὐδὲ ὑπολαμβάνω αὐτόν.

204. Δήθ'.] Ἐπιπολὺ, δὴν γράφεται καὶ δηθά. Ἀνσχήσεσθαι.] Ἀναχήσεσθαι, ἀνθέξειν πρὸς τὴν βολήν. Εἰ ἐτεόν.] Εἰ ἀληθῶς, εἰ κατὰ καιρόν.

105. Ὦρσεν.] Ἐφώρμησεν, ἐνήγειρεν. Ἀπορνύμενον.] Ἀφορμῶντα. Λυκίηθεν.] Ἐκ τῆς Λυκίας χώρας ἧς ἐβασίλευε Σαρπηδών. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα τῆς Τρωάδος πόλις ἧς ἐβασίλευε Πάνδαρος.

106. Εὐχόμενος.] Αὐχῶν.

107. Ἀναχωρήσας.] Εἰς τοὐπίσω ἀναπηδήσας. Πρόσθ' ἵπποιιν καὶ ὄχεσφιν.] Ἔμπροσθεν τῶν ἵππων, καὶ τοῦ ἅρματος.

108. Καπανήϊον.] Τὸν Καπανέως παῖδα, Σθένελον.

109. Ὄρσο.] Διέγειρε. Πέπον.] Προσηνέστατε, προσφιλέστατε, νῦν. Καταβήσεο.] Κατάβηθι. Καταβήσομαι, ὁ ἐξ αὐτοῦ ἐγκαταπεσμένος ἐκ τοῦ μέλλοντος.

NOTÆ.

109. Ὄρσο, πέπον Καπανηϊάδη) Ὄρσο, quùm hoc in loco non benè staret, ad *Var. Lect.* relego.

VARIÆ LECTIONES.

96. Ἀμπεδίον) Vid. ad v. 87. *Ibid.* Πρὸ ἕθεν) γρ. πρόσθεν.

98. Καὶ βάλ' ἐπαΐσσοντα) γρ. καὶ βάλε παΐσσοντα, *Br. Sc.*

99. Γύαλον) γρ. γυαλὸν, *Eustath.* fol. 398 lin 52.

101. Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε) γρ. τοῦ δ' ἔπι &c.

104. Δήθ' ἀνσχήσεσθαι) γρ. δήθ' ἀναχήσεσθαι, MS. *Mori*, δηθὰ χήσεσθαι MS. CCC. & δηθὰ ἀναχήσεσθαι, *Eustath* fol 399. lin. 52.

106. Ὠκὺ) γρ. ἐχύ.

109. Ὄρσο) γρ. ὄρσεο. Vid. in *Textum*.

Ὄφρα

Ὄφρα μοὶ ἐξ ὤμοιο ἐρύσσης πικρὸν ὀϊστόν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Σθένελος δὲ καθ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε·
Πὰρ δὲ στὰς, βέλος ὠκὺ διαμπερὲς ἐξέρυσ' ὤμου·
Αἷμα δ' ἀνηκόντιζε διὰ στρεπτοῖο χιτῶνος.
Δὴ τότ' ἔπειτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Κλῦθί μοι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἀτρυτώνη,
Εἴ ποτέ μοι καὶ πατρὶ φίλα φρονέουσα παρέστης,
Δηΐῳ ἐν πολέμῳ, νῦν αὖτ' ἐμὲ φίλε', Ἀθήνη·
Δὸς δέ τε μ' ἄνδρα ἑλεῖν, καὶ ἐς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν,
Ὅς μ' ἔβαλε φθάμενος, καὶ ἐπεύχεται, οὐδέ με φησὶ
Δηρὸν ἔτ' ὄψεσθαι λαμπρὸν φάος ἠελίοιο.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Θαρσῶν νῦν, Διόμηδες, ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι·

" Ut mihi ex humero trahas acerbam sagittam.
Sic dixit; Sthenelusque de curru desiliit in terram;
Et adstans, sagittam velocem penitus trajectam extraxit humero:
Sanguis autem ejaculabatur *se* per tortilem annulis tunicam.
Tum verò vota concepit pugnâ strenuus Diomedes,
" Audi me, Jovis Ægiochi filia, indomita:
" Si unquam mihi & patri favens astitisti,
" Ardenti in pugnâ, nunc rursus mihi fave, Minerva:
" Atque da me virum in manibus habere, & *in* intra impetû hastæ venire,
" Qui me percussit præveniens, & gloriatur, neque me dicit
" Diù ampliùs visurum splendidum lumen Solis.
Sic dixit precans; eum verò exaudivit Pallas Minerva,
Ac membra fecit levia, pedes, & manus desuper:
Et propè stans verbis alatis est allocuta,
" Confidens jam, ô Diomedes, contra Trojanos pugna:

ΣΧΟΛΙΑ.

110. Ἐρύσσῃς.] Ἑλκύσῃς. Ἐξ ὤμοιο.] Ἐκ τοῦ ὤμου.

111. Καθ' ἵππων.] Ἀπὸ τοῦ ἅρματος. Ἆλτο χαμᾶζε.] Καθήλατο εἰς τὴν γῆν.

112. Πὰρ δὲ στάς.] Παρεστὰς δέ. Διαμπερές.] Διαμπάξ, ὅλον.

113. Ἀνηκόντιζε.] Ἀθρόως ἀνεφέρετο. Στρεπτοῖο χιτῶνος.] Τοῦ ἁλυσιδωτοῦ, σιδήρου κρικωτοῦ, θώρακος.

114. Δή.] Ἀντὶ τοῦ, καί.

115. Κλῦθί μοι.] Ἄκουσον ἐμοῦ. Ἀτρυτώνη.] Ἀκαταπόνητε.

116. Φίλα φρονέουσα.] Ἀγαθὰ φρονοῦσα.

117. Δηΐῳ.] Καυστικῷ, φθαρτικῷ. Φῖλαι.] Ἀντὶ τοῦ, φίλησον. Φίλει, φίλει. Γράφεται καὶ φίλαι.

118. Ἑλεῖν.] Ἐν χερσὶν ἔχειν. Ἐπιφέρει γὰρ, Εἰς ὁρμὴν ἔγχεος ἐλθεῖν.

119. Φθάμενος.] Φθάσας, προκαταλαβών. Καὶ ἐπεύχεται.] Καὶ μεγαλαυχεῖ.

120. Δηρόν.] Ἐπιπολύ. Φάος.] Φῶς. Ὁ τρόπος, διαίρεσις.

122. Γυῖα.] Μέλη. Ἐλαφρά.] Κοῦφα, εὐκίνητα.

124. Θαρσῶν μάχεσθαι.] Ἀπαρέμφατος, ἀντὶ τοῦ προστακτικῶς, μάχου κατ' Ἑλληνισμόν. Ἤγουν οὕτω, Θαρσῶν ἴσθι μάχεσθαι, θάῤῥει μάχεσθαι, πρὸς τὸ μάχεσθαι.

NOTÆ.

& Ὄφρα lego, Auctoritate ipsius *Homeri*, *Iliad.* α'. v. 88. *Odyss.* ι. v. 342. & χ'. v. 395. Vett. omnes Codd. in *Scholiis*, ὄφρα legebant, ante *Hack.* MS *Mori* ὄφρα hic habet; ut & MS. Barocc. Oxon. ὄφρα. MS. CCC. ὄφρα, pro ὄφρα, ut puto.

110. Ἐρύσσῃς) Ità pro ἐρύσῃς, *Metri* gr. & ità MS. *Mori*, & MS. CCC.

115. Κλῦθι) Idem versus, *Odyss.* δ'. v. 762. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 37. MS. CCC. κλῦθί μοι.

116. Φῖλαι) Pro φίλει, φίλει, ut *Eustath.* fol. 400. lin. 36. Φῖλαι, ὡς ἐφίλατο· Καὶ μὴν ἐκεῖνό τινες νοήσαντες φίλε' γράφουσιν, ἀντὶ τοῦ φίλει, τὴν πληρεστάτην συναλείψαντες. Vid. etiam fol. 395. lin. 25. MS. CCC.

NOTÆ IN SCHOLIA.

113. Στρεπτὸν χιτῶνα, οἱ μὲν ἐπὶ ἱματίου νοοῦσι, λέγοντες στρεπτὸν, τὸ πλεκτόν· οἱ δὲ ἐπὶ θώρακος κρικωτοῦ ἁλυσιδωτοῦ· ἡ δὲ λέξις κεῖται καὶ ἐν τῇ φ' ῥαψῳδίᾳ· ὅτι δὲ καὶ σώματος κόσμος, τὸ στρεπτὸν δηλοῦσιν οἱ Παλαιοί. MS. CCC.

VARIÆ LECTIONES.

110. Ἐρύσσῃς) γρ. ἐρύσῃς. at MS. *Mori*, ἐρύσσῃς legit.

115. Κλῦθί μοι) γρ. κλῦθί μοι, *Dionys. Halic.* Edit. *Hudson.* 2 Tom. fol. 10. ità MS. CCC. ut ad *Iliad.* α'. v. 37.

116. Φῖλαι) γρ. φίλαι, & φίλαι, & φίλει, vid. *Br. Schol.* & Not. in Textum.

Οὐδέ τις ἐν Λυκίῃ σέο γ' εὔχεται εἶναι ἀμείνων·
Ἀλλ' ἄγε, τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διὶ χεῖρας ἀνασχὼν,
Ὅστις ὅδε κρατέει, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Εἰ μή τις θεός ἐστι, κοτεσσάμενος Τρώεσσιν,
Ἱρῶν μηνίσας· χαλεπὴ δὲ θεοῦ ἔπι μῆνις.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱὸς,
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Τυδεΐδῃ μιν ἔγωγε δαΐφρονι πάντα ἐΐσκω,
Ἀσπίδι γιγνώσκων, αὐλώπιδί τε τρυφαλείῃ,
Ἵππους τ' εἰσορόων· σάφα δ' οὐκ οἶδ', εἰ θεός ἐστιν.
Εἰ δ' ὅγ' ἀνὴρ, ὅν φημι, δαΐφρων Τυδέος υἱὸς,
Οὐχ ὅγ' ἄνευθε θεοῦ τάδε μαίνεται, ἀλλά τις ἄγχι
Ἕστηκ' ἀθανάτων, νεφέλῃ εἰλυμένος ὤμους,
Ὃς τούτου βέλος ὠκὺ κιχήμενον ἔτραπεν ἄλλῃ·
Ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα βέλος, καί μιν βάλον ὦμον
Δεξιὸν, ἀντικρὺ διὰ θώρηκος γυάλοιο·
Καί μιν ἔγωγ' ἐφάμην Ἀϊδωνῆϊ προϊάψειν,

" Neque quisquam in Lyciâ te gloriatur esse præstantior:
" Sed age huic immitte viro sagittam, Jovi manibus elevatis;
" Quisquis is *sit*, qui vincit, & jam malis multis affecit
" Trojanos: quoniam multorumque & fortium genua solvit.
" Nisi quis deus est, iratus Trojanis,
" Ob sacrificia succensens: Difficilis etenim dei est ira.
Huic respondit Lycaonis clarus filius,
" Ænea, Trojanorum princeps ærelorieatorum,
" Tydidæ eum ego bellicoso in-omnibus assimilo,
" Clypeo agnoscens, oblongâque galeâ,
" Equósque inspiciens: certè verò non scio, an deus sit.
" Quod si hic homo, quem dico, bellicosus sit Tydei filius,
" Non hic sine deo ista furens-facit, sed aliquis prope
" Stat immortalium, nebulâ involutus humeros,
" Qui ab isto sagittam velocitèr jactam avertit alio.
" Jam enim ei immisi telum, & ipsum percussi in humero
" Dextro, è regione per thoracis cavitatem:
" Et ipsum ego putavi ad Plutonem demissum iri,

ΣΧΟΛΙΑ.

173. Σέο.] Σοῦ. Εὔχεται.] Καυχᾶται.

174. Ἔφες.] Ἐπίπεμψον. Διῒ χεῖρας ἀνασχών.] Εὐξάμενος τῷ Διΐ.

175. Ὅστις ὅδε.] Ὅστις ποτέ ἐστιν οὗτος. Κρατέει.] Κρατεῖ, ἄρχει.

176. Ἐπεί.] Σύνδεσμος παραπληρωματικὸς, δηλοῖ τὸ ἐπειδή. Γούνατ' ἔλυσε.] Περιφραστικῶς, ἀνεῖλε.

177. Κοτεσσάμενος.] Ὀργισθείς.

178. Ἱρῶν.] Ἱερείων, θυσιῶν. Μηνίσας.] Ὀργισθείς. Ἔπι μῆνις.] Ἐπίμονος ὀργή. Ἡ ἐπὶ περισσῷ, ὡς τὸ θεῶν ἐπιδευκέλος ἀνήρ. Ἄλλως Ἔπι.] Ἔπεστιν, ἐπιμένει.

181. Πάντα.] Κατὰ πάντα. Ἐΐσκω.] Εἰκάζω, ὁμοιῶ.

182. Ἀσπίδι γιγνώσκων.] Ἀπὸ τῆς ἀσπίδος γνωρίζων. Αὐλώπιδι.] Αὐλίσκους ἐχούσῃ, καθ' οὓς πήγνυται ὁ λόφος. Ἦν δὲ περικεφαλαίας εἶδος, λόφον εἰς ὀξὺ ἀνατεταμένον ἐχούσης. Τρυφαλείῃ.] Φάλους ἐχούσῃ τρεῖς. Φάλοι δέ εἰσιν οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας χρυσοῖ ἧλοι, ἢ ἀστερίσκοι.

183. Σάφα.] Σαφῶς, ἀληθῶς, ἀσφαλῶς.

184. Εἰ δ' ὅγ' ἀνήρ.] Εἰ δὲ οὗτός ἐστιν ὁ ἀνήρ. Ὅν φημι.] Ὃν ἐγὼ ἀπεικάζω.

185. Οὐχ ὅγε.] Οὐχ οὗτος. Τάδε.] Ταῦτα. Ἄγχι.] Ἐγγύς.

186. Εἰλυμένος.] Κεκαλυμμένος, περιβεβλημένος.

187. Κιχήμενον.] Καταλαμβάνον, ἢ ὡρμημένον. Ἔτραπεν.] Ἔτρεψεν. Ἄλλῃ.] Ἀλλαχόσε.

188. Ἐφῆκα.] Ἐπίπεμψα.

189. Διὰ θώρηκος γυάλοιο.] Διὰ τοῦ κοίλου θώρακος.

190. Ἐφάμην.] Ἐλογισάμην. Ἀϊδωνῆϊ.] Τῷ Ἅιδῃ.

NOTÆ.

174. Τῷδ' ἔφες ἀνδρὶ βέλος, Διῒ χεῖρας ἀνασχών) Hinc *Pythagoras*, v. 48.—ἀλλ' ἔρχευ ἐπ' ἔργον, Θεοῖσιν ἐπευξάμενος.

178. Ἔπι μῆνις) Vid. *Br. Schol.* Plura hujusmodi *Homero*, qualia ἐπιδευκέλος, ut ἐπιμειδήσας, ἐπιμάρτυρες, ἐπιφελξ, ἐπιβώτορα, ἐπίουρος &c. Vid. ad *Var. Lect.*

188. Ἤδη γάρ οἱ ἐφῆκα) Τὸ γὰρ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* & *Ionis* sui, necnon *Asperi* sequentis.

VARIÆ LECTIONES.

174. Ἔφες) γρ. ἄφες, *Br. Schol.* Edit. Vett. non benè.

178. Ἔπι μῆνις) γρ. ἐπιμῆνις. at MS. CCC. ἐπιμῆνις. vid. Not. in *Textum.*

184. Εἰ δ' ὅγ') γρ. εἰδ' ὅδ') MS. CCC.

Ἔμπης

Χραύσῃ μέν τ' αὐλῆς ὑπεράλμενον, οὐδὲ δαμάσσῃ·
Τοῦ μέν τε σθένος ὦρσεν· ἔπειτα δέ τ' οὐ προσαμύνει,
Ἀλλὰ κατὰ σταθμοὺς δύεται, τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται,
Αἱ μέν τ' ἀγχηστῖναι ἐπ' ἀλλήλῃσι κέχυνται,
Αὐτὰρ ὁ ἐμμεμαὼς βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς·
Ὣς μεμαὼς Τρώεσσι μίγη κρατερὸς Διομήδης.
Ἔνθ' ἕλεν Ἀστύνοον καὶ Ὑπείνορα, ποιμένα λαῶν·
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο βαλὼν χαλκήρεϊ δουρί,
Τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ κληῗδα παρ' ὦμον
Πλῆξ'· ἀπὸ δ' αὐχένος ὦμον ἐέργαθεν, ἠδ' ἀπὸ νώτου.
Τοὺς μὲν ἔασ', ὁ δ' Ἄβαντα μετῴχετο, καὶ Πολύειδον,
Υἱέας Εὐρυδάμαντος, ὀνειροπόλοιο γέροντος·
Τοῖς οὐκ ἐρχομένοις ὁ γέρων ἐκρίνατ' ὀνείρους,
Ἀλλά σφεας κρατερὸς Διομήδης ἐξενάριξε.
Βῆ δὲ μετὰ Ξάνθον τε, Θόωνά τε, Φαίνοπος υἷε,
Ἄμφω τηλυγέτω· ὁ δ' ἐτείρετο γήραϊ λυγρῷ,

Perstrinxit quidem caulam transilientem, nec tamen interfecit;
Hujus quidem vires commovit; postea verò non ampliùs repellit,
Sed stabula subit, ovesque desertæ fugantur,
Quæ quidem confertæ aliæ super alias sternuntur,
Hic verò alacer ex alto exilit ovili:
Sic alacer Trojanis mixtus est fortis Diomedes.
Tunc interficit Astynoum, & Hypenora, pastorem populorum:
Altero quidem super mammam percusso ærata hastâ,
Alterum autem ense magno in jugulo ad humerum
Percussit: ab cervice verò humerum abscidit & à dorso.
Hos quidem omisit; Abantem verò petebat & Polyidum,
Filios Eurydamantis, somniorum-interpretis senis;
Quibus ad bellum proficiscentibus senex non interpretatus est somnia,
Verùm ipsos fortis Diomedes interfectos spoliavit.
Perrexit igitur ad Xanthum, Thoonáque, Phænopis filios,
Ambos provectâ-ætate-genitos: ipse verò conficiebatur senectâ tristi,

ΣΧΟΛΙΑ.

138. Χραύσῃ.] Ἀμύξῃ ἐπ' ὀλίγον, ἢ χρώσῃ, ἐπιξύσῃ. Ὑπεράλμενον.] Ὑπερπηδώμενον.

139. Οὐ προσαμύνει.] Οὐ προσβοηθεῖ ὁ προστατῶν, οὐκ ἔτι ἀπείργει.

140. Σταθμούς.] Τὰς ἐπαύλεις. Δύεται.] Κρύπτεται. Καταδύεται εἰς τὴν ἔπαυλιν ὁ λέων. Τὰ δ' ἔρημα φοβεῖται.] Τὰ δὲ βοσκήματα, ἐρημούμενα τῆς τοῦ ποιμένος βοηθείας, φεύγει. Τινὲς δὲ, ὅπερ ἐστὶ βέλτιον, ἐπὶ τοῦ ποιμένος τοῦτο νοοῦσιν· Ὁ ποιμὴν καταδύεται εἰς τὴν ἔπαυλιν φοβούμενος τὴν ἐρημίαν. Οὐδέποτε γὰρ ὁ Ποιητὴς οὐδετέρως λέγει τὰ πρόβατα, εἰ μὴ ἀναφέροιτο ἐπὶ τὰ μῆλα ἢ θρέμματα.

141. Ἀγχηστῖναι.] Ἐπάλληλοι, πυκναί, πλησίον ἀλλήλων. Κέχυνται.] Κεῖνται ἀθρόαι.

142. Βαθέης ἐξάλλεται αὐλῆς.] Πρόβατον ἁρπάξας. Ἀντὶ τοῦ εἰσπηδήσας εἰς τὴν βαθεῖαν ἔπαυλιν ἔνδον, ἔπειτα ἐκπηδᾶται.

143. Μεμαώς.] Προθυμούμενος.

146. Κληῗδα.] Τὴν κατακλεῖδα. Παρὰ τὸ κατακλείεσθαι ὑπ' αὐτῆς τόν τε αὐχένα καὶ τὸν ὦμον. Καὶ Δημοσθένης φησί, Τὴν κλεῖν κατεάγη.

147. Ἐέργαθεν.] Ἐχώρισεν, ἀπέκοψε.

148. Μετῴχετο.] Μετήρχετο, ἐπορεύετο.

149. Ὀνειροπόλοιο.] Ὀνειροκρίτου, περὶ τὴν ὀνείρων κρίσιν ἀναστρεφομένου.

150. Οὐκ ἐρχομένοις.] Οὐχ ὑποστρέψασι. Τὸ δὲ ὅλον, εἰσιοῦσι μὲν ἐπὶ τὸν τοῦ πολέμου ὁ γέρων ἔκρινε τοὺς ὀνείρους. Ἔστι γὰρ ἕν τι τῶν ἀμφιβόλων. Ἤτοι γὰρ ἐμαντεύσατο, ὡς οὐκ ἐπανελευσομένοις· ἢ ἐν ἤθει λέλεκται, καὶ ὁ σκοπὸς διὰ τῶν ὀνείρων, ὅτι ἀναιρεθήσονται· οὐχ ὅτι οὐδαμῶς ἔκρινεν αὐτοῖς ἐρχομένοις ὁ πατὴρ τοὺς ὀνείρους, ἐπεὶ καὶ συμβουλεύσας ἐμαντεύσατο· ἀλλ', ὅτι οὐκ ἐπανήξουσιν ἀπὸ τοῦ πολέμου, ἔκρινεν αὐτοῖς τοὺς ὀνείρους. Ὀνείρους.] Ἐνύπνια.

151. Σφέας.] Αὐτούς.

152. Μετὰ Ξάνθον.] Ἐπὶ τὸν Ξάνθον.

153. Ἄμφω.] Ἀμφοτέρους. Τηλυγέτω.] Ἐν γήρᾳ γεννηθέντας μονογενεῖς, ἀγαπητούς. Ἐτείρετο.] Κατεπονεῖτο. Λυγρῷ.] Χαλεπῷ.

NOTÆ.

146. Τὸν δ' ἕτερον ξίφεϊ μεγάλῳ) Ultima τοῦ ξίφεϊ producitur, in *Cæsurâ*, ante Literam ἀμετάβολον, ut & i. v. 459. & suprà, v. 27. Τρεῖς δὲ μεγαθύμοι.

148. Ἔασ') Vid. suprà, ad v. 110. & infrà, v. 344. & v. 465.

VARIÆ LECTIONES.

140. Ἔρημα) al. ἐρῆμα. *Eustathius*, fol. 402. lin. 44.

141. Ἀγχηστῖναι) al. ἀγχιστῖναι & ἀγχεστῖναι, *Eustath.* fol. 402. lin. 53. *Hesych.* & MS. *Barocc.* Oxon.

146. Παρ' ὦμον) al. παρῶμον.

148. Ἔασ') al. ἴασ', vid. in *Textum*. Ibid. Πολύειδον) al. Πολύϊδον, *Eustath.* fol. 403. lin. 50. item *Florentin.* &c.

Τόξοισιν πίσυνος· τὰ δέ μ' οὐκ ἄρ' ἔμελλον ὀνήσειν.
Ἤδη γὰρ δοιοῖσιν ἀριστήεσσιν ἐφῆκα,
Τυδείδῃ τε, καὶ Ἀτρείδῃ· ἐκ δ' ἀμφοτέροιιν
Ἀτρεκὲς αἷμ' ἔσσευα βαλὼν, ἤγειρα δὲ μᾶλλον.
Τῷ ῥα κακῇ αἴσῃ ἀπὸ πασσάλου ἀγκύλα τόξα
Ἤματι τῷ ἑλόμην, ὅτε Ἴλιον εἰς ἐρατεινὴν
Ἡγεόμην Τρώεσσι, φέρων χάριν Ἕκτορι δίῳ·
Εἰ δέ κε νοστήσω, καὶ ἐσόψομαι ὀφθαλμοῖσι
Πατρίδ' ἐμὴν, ἄλοχόν τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα,
Αὐτίκ' ἔπειτ' ἀπ' ἐμεῖο κάρη τάμοι ἀλλότριος φὼς,
Εἰ μὴ ἐγὼ τάδε τόξα φαεινῷ ἐν πυρὶ θείην,
Χερσὶ διακλάσσας· ἀνεμώλια γάρ μοι ὀπηδεῖ.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας, Τρώων ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα,
Μηδ' οὕτως ἀγόρευε· πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως,
Πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρὶ, σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν,
Ἀντιβίην ἐλθόντε, σὺν ἔντεσι, πειρηθῆναι.
Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι,

" Arcubus fretus: qui tamen mihi non erant profuturi.
" Jam enim duobus principibus immisi,
" Tydidæque & Atridæ: etiam ex ambobus
" Verum sanguinem elicui percussis: irritavi tamen magis.
" Ideò malo fato de paxillo curvos arcus
" Die illo detraxi, cùm Ilium in amabile
" Dux fui Trojanis, gratificans Hectori nobili:
" Quòd si rediero, & adspexero oculis
" Patriam meam, uxorémque, & altam magnam domum,
" Illico post à me caput abscindat hostilis vir,
" Si non ego hos arcus splendido in igne posuero,
" Manibus confractos; inutiles enim mihi sunt comites:
Hunc vicissim Æneas, Trojanorum dux, contra allocutus est,
" Nè sic loquere; priùs verò non erit alitèr,
" Quàm uterque adversùs hunc virum, cum equis & curribus,
" Obviàm invecti, cum armis, experti fuerimus.
" Verùm age, meos currus ascende; ut videas,

ΣΧΟΛΙΑ.

205. Πίσυνος.] Πεποιθὼς, τεθαρρηκώς. Τὰ δέ μοι.] Ταῦτα δέ μοι. Οὐκ ἄρ.] Οὐ δή. Ὀνήσειν.] Ὠφελήσειν.

206. Δοιοῖσιν.] Δύο. Ἀριστήεσσιν.] Προμάχοις. Ἐφῆκα.] Ἐπέπεμψα.

207. Ἀμφοτέροιιν.] Ἀμφοτέρων.

208. Ἔσσευα.] Ῥεῦσαι ἐποίησα. Ἤγειρα.] Παρώρμησα, ἐξήγειρα.

209. Κακῇ αἴσῃ.] Κακῇ μοίρᾳ. Πασσάλου.] Πάσσαλος, ξύλον ἐπίμηκες, ἐμπηγνύμενον πρὸς τὸ κρεμάσαι, ὅ τι δεῖ. Ἀγκύλα.] Ἐπικαμπῆ.

210. Ἑλόμην.] Ἀνελαβόμην. Ἐρατεινήν.] Ἐπέραστον καλήν.

211. Ἡγεόμην Τρώεσσι.] Ἡγούμην Τρώων. Χάριν.] Χαρίζων, βοηθῶν.

212. Ἐσόψομαι.] Ἐπίδω, θεάσωμαι.

213. Ὑψερεφὲς.] Ὑψηρεφὲς, ὑψηλὸν, μέγα.

214. Ἀλλότριος φώς.] Πολέμιος ἀνήρ.

215. Φαεινῷ.] Λαμπρῷ. Ἐν πυρὶ θείην.] Ἐν πυρὶ βάλω. Εὐκτικὸν ἀντὶ ὑποτακτικοῦ.

216. Ἀνεμώλια.] Μάταια. Ὀπηδεῖ.] Ἕπεται, ἀκολουθεῖ.

218. Μηδ' οὕτως ἀγόρευε.] Μηδ' οὕτως λέγε. Πάρος δ' οὐκ ἔσσεται ἄλλως.] Πρὸς τὸ παρὸν οὐ πράξομεν ἄλλως.

219. Πρίν γ' ἐπὶ νὼ τῷδ' ἀνδρί.] Πρὶν ἡμᾶς κατὰ τοῦδε τοῦ ἀνδρός.

220. Ἐλθόντε.] Ἀπαντήσαντες, συνελθόντες. Σὺν ἔντεσι.] Σὺν τοῖς ὅπλοις. Πειρηθῆναι.] Ἀπόπειραν λαβεῖν.

221. Ὀχέων.] Ἁρμάτων. Ἐπιβήσεο.] Ἐπίβηθι. Ὄφρα ἴδηαι.] Ὅπως μάθῃς.

NOTÆ.

213. Ὑψερεφὲς) Ità, pro corrupto, ὑψιρεφὲς scribo, etiam Optimorum Exemplarium auctoritate; nam ab ἐρέφω fit: aliàs, ubi *Metrum* requirit, ὑψηρεφὲς, quod aliàs haud semel rectè, hìc stare nequit. At nullibi debet scribi, ὑψιρεφὲς, vix in *Var. Lect.* locum habere debet, licet in MS. *Barocc.* Oxon.

219. Ἵπποισιν) Olim in multis, ἵπποισι, quomodò Veteres illi scribere, satis oscitanter solebant; at satius in hâc nostrâ Editione, nunc in Omnibus istiusmodi casibus, τὸ ν adjicere, in fine; quod in correctioribus *Homeri* Exemplaribus & locis, etiam olim fieri solebat, ut ad Γ. v. 297. & olim ἵπποισι legebatur: ut v. 301. ἵπποισιν, & mox, v. 205. Τόξοισι πίσυνος. Vid. infrà, ad v. 794. etiam hìc ἵπποισι legit MS. CCC.

VARIÆ LECTIONES.

213. Ὑψερεφὲς) γρ. ὑψηρεφὲς, & ὑψιρεφὲς, vid. Not. in *Textum*.

219. Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι) γρ. ἵπποισι, vid. Not. in *Textum*.

Οἷα

Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο
Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν, ἠδὲ φέβεσθαι·
Τὼ καὶ νῶϊ πόλινδε σαώσετον, εἴπερ ἂν αὖτε
Ζεὺς ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.
Ἀλλ' ἄγε, νῦν μάστιγα καὶ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
Ἠὲ σὺ τόνδε δέδεξο, μελήσουσιν δ' ἐμοὶ ἵπποι.
Τὸνδ' αὖτε προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Αἰνεία, σὺ μὲν αὐτὸς ἔχ' ἡνία καὶ τεὼ ἵππω·
Μᾶλλον ὑφ' ἡνιόχῳ εἰωθότι καμπύλον ἅρμα
Οἴσετον, εἴπερ ἂν αὖτε φεβώμεθα Τυδέος υἱόν.
Μὴ τὼ μὲν δείσαντε ματήσετον, οὐδ' ἐθέλητον
Ἐκφερέμεν πολέμοιο, τεὸν φθόγγον ποθέοντε·
Νῶϊ δ' ἐπαΐξας μεγαθύμου Τυδέος υἱὸς,
Αὐτώ τε κτείνῃ, καὶ ἐλάσσῃ μώνυχας ἵππους.
Ἀλλὰ σύ γ' αὐτὸς ἔλαυνε τέ' ἅρματα καὶ τεὼ ἵππω,
Τόνδε δ' ἐγὼν ἐπιόντα δεδέξομαι ὀξέϊ δουρί.

" Quales Troii equi, *Trois* equis originem trahentes, periti per campū
" Rapidè valde huc & illuc insequi, & fugere:
" Qui & nos ad-civitatem salvos-perducent, si denuò
" Jupiter Tydidæ Diomedi gloriam præbuerit.
" Verùm age, nunc scuticam, & habenas miro-artificio-factas
" Accipe, ego verò de curru descendam, ut pugnem:
" Vel tu hunc excipe, curæque erunt mihi equi.
Hunc vicissim allocutus est Lycaonis clarus filius,
" Ænea, tu quidem ipse tene habenas & tuos equos:
" Melius sub aurigâ consueto curvum currum
" Ferent, si retrò fugerimus Tydei filium.
" Nè hi si expaverint segnitèr agant, neque velint
" Efferre prælio, tuam vocem desiderantes:
" Nos autem impetu insecutus magnanimi Tydei filius,
" Ipsosque interficiat, & abigat solidos ungulis equos.
" Sed tu ipse age tuos currus & tuos equos,
" Hunc autem ego contravenientem excipiam acutâ hastâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

222. Τρώϊοι.] Ἀπόγονοι τῶν Τρωὸς ἵππων· ἢ, οἱ τῷ Τρωῒ κεχαρισμένοι, ἀντὶ τοῦ ἁρπαγῆς Γανυμήδους.

223. Κραιπνά.] Κραιπνῶς, ταχέως. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Ἔνθα κἀκεῖσε. Διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι.] Διώκειν καὶ φεύγειν.

224. Σαώσετον.] Σώσουσιν. Εἴπερ ἂν αὖτε.] Εἴπερ δὴ πάλιν.

225. Ἐπὶ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κῦδος ὀρέξῃ.] Ἐὰν ἡμῖν ὁ Ζεὺς δόξαν παρέχῃ ἐπὶ τῷ Τυδέως παιδὶ, Διομήδει.

226. Σιγαλόεντα.] Ἀψόφητα, διὰ τὸ ἐπιτήδειον, λεπτὸν, καὶ ἁπαλόν· καὶ οὕτω εὐδιάσειστα. Ἄλλως. λαμπρὰ καὶ ποικίλα τῇ κατασκευῇ· ἢ τὰ μεγάλως καὶ ποικίλως κατεσκευασμένα, καὶ οὕτω θαυμαστά. καὶ σιωπὴν ἐκ τοῦ θαύματος ἐντιθέμενα· οἱονεὶ σιγάζοντά τινα ὄντα· ἢ σιγαλόεντα.

228. Τόνδε.] Τὸν Διομήδην, δηλονότι. Δέδεξο.] Παράδεχου, ἐπιτήρησον. Μελήσουσι.] Δι' ἐπιμελείας ἔσονται.

230. Τεὼ ἵππω.] Τοὺς σοὺς ἵππους.

231. Ἡνιόχῳ εἰωθότι.] Τῷ συνήθει, τῷ ἐθίσαντι αὐτοὺς ἡνιοχεῖν.

232. Οἴσετον.] Οἴσουσι, κομίσουσι. Φεβώμεθα.] Φεύγωμεν.

233. Μὴ τὼ μέν.] Μὴ οὗτοι μέν. Δείσαντε.] Φοβηθέντες. Ματήσετον.] Ματαιοπραγήσωσι, μάταιον ἔχωσι τὴν προθυμίαν. Οὐδ' ἐθέλητον.] Οὐδὲ βουληθῶσιν.

234. Ἐκφερέμεν.] Ἐκφέρειν. Ἀπαρέμφατον, ἀντὶ τοῦ ἐνεργητικοῦ. Τεὸν φθόγγον ποθέοντε.] Τὴν σὴν φωνὴν ποθοῦντες.

235. Νῶϊ δ' ἐπαΐξας.] Ἡμᾶς δὲ ἐφορμήσας.

236. Αὐτώ τε.] Ἀντὶ τοῦ, ἡμᾶς αὐτοὺς, δυϊκῶς. Ἐλάσσῃ.] Ἀπελάσῃ. Μώνυχας.] Μονώνυχας.

237. Τεὰ ἅρματα.] Τὰ σὰ ἅρματα.

238. Ἐπιόντα.] Ἐπερχόμενον. Δεδέξομαι.] Ὑποδέξομαι, ἐπιτηρήσω.

NOTÆ.

222. Τρώϊοι ἵπποι) Ἐνταῦθα οὐχ ἁπλῶς οἱ Τρωϊκοὶ, ἢ ὅσοι ἐχουσί τι ἐξαίρετον οἱ τῆς Τροίας ἵπποι· ἀλλὰ οἱ τοῦ Τρωὸς βασιλέως· οὓς καὶ ἀθάνατοι ἐλέγοντο· ὡς αὐτὸς Ποιητὴς παραγαγὼν ἐρεῖ. *Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωΐ περ—Ζεὺς δῶχ' υἷος ποινὴν Γανυμήδεος. Vid. Schol. MS. CCC. Br. Schol. Eustath. fol. 410. lin. 23. & Dr. Stephani Notas ad Homerum Ogilbaan.

226. Ἡνία σιγαλόεντ(α)) Vid. Odyss. ζ'. v. 26. Eustath. fol. 411. lin. 12. & Hesych. v. Ἡνία σιγαλόεντα. Not. & Etymolog. M.

* v. 265.

VARIÆ LECTIONES.

226. Σιγαλόεντ(α)) γρ. σιγαλόεντα, & φοινικόεντα, Br. Schol. vid. ad θ'. v. 116.

227. Ἀποβήσομαι) γρ. ἐπιβήσομαι. MS. CCC.

228. Μελήσουσιν δ' ἐμοί) γρ. μελήσουσι δέ μοι, Eustath. fol. 411. lin. 12.

231. Εἰωθότι) γρ. εἰωθότι.

Ὣς

Ὣς ἄρα φωνήσαντες, ἐς ἅρματα ποικίλα βάντες,
Ἐμμεμαῶτ' ἐπὶ Τυδεΐδῃ ἔχον ὠκέας ἵππους.
Τοὺς δὲ ἴδε Σθένελος, Καπανήϊος ἀγλαὸς υἱός,
Αἶψα δὲ Τυδεΐδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Ἄνδρ' ὁρόω κρατερὼ ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε μάχεσθαι,
Ἶν' ἀπέλεθρον ἔχοντας· ὁ μὲν, τόξων εὖ εἰδὼς,
Πάνδαρος, υἱὸς δ' αὖτε Λυκάονος εὔχεται εἶναι.
Αἰνείας θ' υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
Εὔχεται ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ οἵ ἐστ' Ἀφροδίτη.
Ἀλλ' ἄγε δὴ χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων· μηδέ μοι οὕτω
Θῦνε διὰ προμάχων, μήπως φίλον ἦτορ ὀλέσσῃς.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Μήτι φόβονδ' ἀγόρευ', ἐπεὶ οὐδέ σε πεισέμεν οἴω·
Οὐ γάρ μοι γενναῖον ἀλυσκάζοντι μάχεσθαι,
Οὐδὲ καταπτώσσειν· ἔτι μοι μένος ἔμπεδόν ἐστιν·
Ὀκνείω δ' ἵππων ἐπιβαινέμεν· ἀλλὰ καὶ αὔτως
Ἀντίον εἶμ' αὐτῶν· τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ Παλλὰς Ἀθήνη.

Sic locuti, curribus variis conscensis,
Impetu concitati contra Tydidem dirigebant veloces equos.
Hos vidit Sthenelus, Capaneius praeclarus filius,
Confestim verò Tydidem verbis alatis allocutus est,
" Tydide Diomedes, meo carissime animo,
" Duos viros video fortes contra te paratos animo pugnare,
" Vires immensas habentes: alter quidem, arcuum peritus
" *Est* Pandarus, filius verò Lycaonis gloriatur esse:
" Æneasque filius magnanimi Anchisae
" Gloriatur natus esse, materque ipsi est Venus.
" Verùm age jam retrocedamus ad currum, neque mihi sic
" Discurrito, furens per primos pugnatores, nè quò dilectum cor perdas.
Hunc torvè intuitus allocutus est fortis Diomedes,
" Nequaquam ad fugam hortare, quoniam non te persuasurum puto:
" Non enim mihi naturale *est* fugitanti pugnare,
" Neque pavitare; adhuc mihi vires integrae sunt.
" Piget etiam equos ascendere; quin & sic
" Obviàm ibo ipsis: trepidare me non sinit Pallas Minerva.

ΣΧΟΛΙΑ.

240. Ἔχον ἐπὶ Τυδείδῃ.] Εἶχον, ἐπεῖχον, ἤλαυνον κατὰ Τυδείδου, εἰς Τυδείδην.

243. Ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ.] Τῇ ἐμῇ ψυχῇ προσφιλέστατε.

244. Ὁρόω.] Ὁρῶ. Ἐπὶ σοὶ μεμαῶτε.] Κατὰ σοῦ προθυμουμένους.

245. Ἶν' ἀπέλεθρον.] Δύναμιν ἀμέτρητον. Πέλεθρον, τὸ καὶ πλέθρον, μέτρον γῆς. ἔχον πήχεις ξ'. ἀμέτρητον. Ἶνα δὲ εἴρηται ἀπὸ τῆς ὀρθῆς, ἴς ἰνός. Τόξων εὖ εἰδώς.] Τῆς τοξικῆς ἐπιστήμων.

247. Μεγαλήτορος.] Μεγαλοψύχου.

248. Ἐκγεγάμεν.] Ἐκγεγονέναι.

249. Χαζώμεθ' ἐφ' ἵππων.] Ἀναχωρήσωμεν ὄντες ἐπὶ τῶν ἵππων.

250. Φίλον ἦτορ.] Τὴν προσφιλεστάτην ψυχήν. Ὀλέσσῃς.] Ἀπολέσῃς.

252. Μήτι φόβονδ' ἀγόρευε.] Μηδαμῶς περὶ φυγῆς λέγε· μὴ κέλευε τὰ πρὸς τὴν φυγήν. Πεισέμεν.] Πείσειν. Οἴω.] Οἴομαι, ὑπολαμβάνω.

253. Γενναῖον.] Ἤτοι σύμφυες, ἢ ἐκ γένους παρεπόμενον. Ἀλυσκάζοντι.] Ἐκκλίνοντι, φεύγοντι.

254. Καταπτώσσειν.] Δειλιᾷν. Ἔμπεδον.] Ἑδραῖον, βέβαιον.

255. Ὀκνείω.] Ὀκνῶ. Ἐπιβαινέμεν.] Ἐπιβαίνειν. Ἀλλὰ καὶ αὔτως.] Ἀλλὰ καὶ οὕτως.

256. Ἀντίον εἶμ' αὐτῶν.] Ἐξ ἐναντίας αὐτῶν ἄπειμι. Τρεῖν.] Εὐλαβεῖσθαι, φοβεῖσθαι. Οὐκ ἐᾷ.] Οὐκ ἀφίησιν, οὐ συγχωρεῖ, κατὰ διάλυσιν, Ὁμηρικῶς εἶπεν· κατὰ ἀποκοπὴν, ἀπὸ τοῦ, ἐάω. Ὅ, τι ἐστὶ ποιητικὸν, ἀντὶ τοῦ ἐᾷ, καὶ ἐάει. Ἤγουν, ἐᾷ, μετοπωρινῶς.

NOTÆ.

256. Ἐᾷ) *Eustath.* fol. 414. lin. 18. Οὕτω χρηματίζεται παρὰ τοῖς Παλαιοῖς ἔθος Ὁμήρῳ τὰ τῆς Δευτέρας συζυγίας τῶν Περισπωμένων ῥήματα, κατὰ τὸ δεύτερον καὶ τρίτον πρόσωπον, πολλάκις εἰς δύο διαλύειν· ὧν τὸ μὲν πρῶτον συνεσταλμένον, τὸ δὲ δεύτερον ἐκτεταμένον, σὺν τῷ ι. οἷον, Οὐχ ὁράᾳς, οἷος καλός. καὶ Ἰχανόωσα δυκάσσει· καὶ, Ἐκπάγλως μέγα κῦμα· &c. Οὐκ ἐάᾳ Κορείδης τοῦτο, Ἐᾷ ἐάω ἀποκοπῇ ἐᾷ ποιεῖ, ὡς ἐν τῷ Δακτυλικῷ τε, Τρεῖν μ' οὐκ ἐᾷ, ἀναδοθεὶς τοῦ τόνου, μετὰ β συζυγίας τῆς παραληγούσης, ὡς τὸ ἐν τῷ πλεο

VARIÆ LECTIONES.

247. Αἰνείας θ') γρ. Αἰνείας δ', olim, at MS. CCC. Αἰνείας θ', ut nunc scribo. *Ibid.* Μεγαλήτορος) γρ. ἀμύμονος, *H. Steph.* & MS. Barocc. Oxon.

252. Μήτι) γρ. μήτι. *Br. Schol.* Vett. *Ibid.* Οὐδέ σε) γρ. οὐδέ μοι, MS. CCC.

253. Οὐ γάρ μοι) γρ. οὐ τὸ ἐμοί. MSS.

255. Αὔτως) γρ. αὐτὰς & οὕτως.

256. Ἐᾷ) γρ. ἐᾶ, vid. Not. in *Textum*. Ibid. Τρεῖν δ' οὔ μ' ἐᾷ Παλλὰς MS. CCC. vid. Not. in *Textum*.

Τούτω δ' οὐ πάλιν αὖτις ἀποίσετον ὠκέες ἵπποι
Ἄμφω ἀφ' ἡμείων, εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγησιν.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν·
Αἴκεν μοι πολύβουλος Ἀθήνη κῦδος ὀρέξῃ
Ἀμφοτέρω κτεῖναι, σὺ δὲ τούσδε μὲν ὠκέας ἵππους
Αὐτοῦ ἐρυκακέειν, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας,
Αἰνείαο δ' ἐπαΐξαι μεμνημένος ἵππων,
Ἐκ δ' ἐλάσαι Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς·
Τῆς γάρ τοι γενεῆς, ἧς Τρωΐ περ εὐρύοπα Ζεὺς
Δῶχ', υἷος ποινὴν Γανυμήδεος· οὕνεκ' ἄριστοι
Ἵππων, ὅσσοι ἔασιν ὑπ' ἠῶ τ', ἠέλιόν τε·
Τῆς γενεῆς ἔκλεψεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγχίσης,
Λάθρῃ Λαομέδοντος ὑποσχὼν θήλεας ἵππους·
Τῶν οἱ ἓξ ἐγένοντο ἐνὶ μεγάροισι γενέθλης,
Τοὺς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ,
Τὼ δὲ δύ' Αἰνείᾳ δῶκεν, μήστωρε φόβοιο·
Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἀροίμεθα κεν κλέος ἐσθλόν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τὼ δὲ τάχ' ἐγγύθεν ἦλθον, ἐλαύνοντ' ὠκέας ἵππους.
Τὸν πρότερος προσέειπε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,

" Hos autem non iterum retrò referent veloces equi
" Ambos à nobis, si saltem alteruter effugerit.
" Aliud verò tibi dicam, tu autem in animo reconde tuo:
" Si mihi consultissima Minerva gloriam præbuerit
" Ambos interficiendi, tu hos quidem veloces equos
" Hic detine, à semicirculo-ad-sellam-fixo habenis suspensis,
" Ad Æneæ verò irrue memor equos,
" Abigéque à Trojanis ad benè ocreatos Achivos.
" Ejus enim stirpis *sunt*, è quâ Troi latè-sonans Jupiter
" Dedit pro filio compensationem Ganymede: quoniam optimi
" Equorum quicumque sunt sub Auroráque, Soléque.
" Ex hac stirpe furatus est rex virorum Anchises,
" Clam Laomedonte submissis fœminis equabus:
" Horum ei sex nati sunt in ædibus à stirpe,
" Quatuor quidem ipse retinens saginavit ad præsepe,
" Hos autem duos Æneæ dedit, aptos bello:
" Si hos ceperimus, retulerimus sanè gloriam magnam.
Sic hi quidem talia inter se dicebant:
Illi verò citò propè accesserunt, impellentes veloces equos.
Hunc prior allocutus est Lycaonis præclarus filius,

ΣΧΟΛΙΑ.

257. Τούτω δέ.] Τούτους δὲ, δυϊκῶς. Πάλιν.] Εἰς τοὐπίσω. Ἀποίσετον.] Ἀποίσουσιν, ἀποκομίσουσιν.

258. Ἄμφω.] Ἀμφοτέρους. Ἀφ' ἡμείων.] Ἀφ' ἡμῶν. Εἰ γοῦν ἕτερός γε φύγησιν.] Εἴ γ' ἂν τῶν δύο ὁ ἕτερος διαφύγῃ.

260. Πολύβουλος.] Πολυγνώμων, συνετή.

262. Ἐρυκακέειν.] Ἐρυκακεῖν, ἐρύκειν, κατέχειν. Ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας.] Ἐξάψας τὰς ἡνίας τῆς τοῦ ἅρματος περιφερείας. Λέγει δὲ τοῦ κύκλου, τοῦ περιπεπηγότος ἐν τῷ ἅρματι πρὸς τὸ ἀνακτείνειν τὸν ἐπιβάτην.

263. Αἰνείαο.] Αἰνείου. Ἐπαΐξαι.] Ἐφορμῆσαι.

264. Ἐκ δ' ἐλάσαι.] Ἐξελάσαι δέ. Μετά.] Ἀντὶ τοῦ, πρός.

265. Εὐρύοπα.] Μεγαλόφωνος.

266. Ποινήν.] Ἀντέκτισιν, δωρεάν.

267. Ὑπ' ἠῶ τ' ἠέλιόν τε.] Περιφραστικῶς, ὑπὸ τὸ φῶς τοῦ κόσμου τούτου.

268. Γενεῆς.] Γενεᾶς, γένους. Ἔκλεψεν.] Ἐσοφίσατο.

269. Ὑποσχών.] Ὑποβαλών. Θήλεας.] Θηλείας. Θήλεας ἵππους, ἀρρενικῶς, ἀντὶ τοῦ θηλείας.

270. Γενέθλη.] Γέννα.

271. Ἀτίταλλεν.] Ἀπαλῶς, τρυφερῶς, ἀνέτρεφε.

272. Μήστωρε φόβοιο.] Ἐπιστήμονας καὶ ἐμπείρους· ὅ ἐστι, πολεμικοὺς, γενναίους· ἢ, φυγὴν ἐμποιοῦντας τοῖς πολεμίοις.

273. Ἀροίμεθά κε.] Κτησαίμεθα ἄν.

275. Τάχα.] Ταχέως.

NOTÆ.

μακρᾶς ἀπαρτισθείσης· οὐ γὰρ εἶχεν ἀναλογίαν τινὰ ἡ ἐκτείνησις. Εἰ δὲ γράφεται, Τρεῖς μὲν ἐκ τοῦ ἑῶ, παρελκομένους, ὅπερ ἥκιστα ἐν τοῖς Παλαιοῖς εὕρηται, θεραπευθήσεται.) Σπονδειακῶς τὸ μέτρον διὰ συνιζήσεως. Vid. *Brevia Scholia* in locum. MS. *Mori*, ἐῶ apertè præfert ut & MS. CCC.

VARIÆ LECTIONES.

269. Θήλεας) γρ. θηλέας, pro θηλείας *Eustath.* fol. 414. lin. 46. & fol. 423. lin. 50. & *Florentina.*

270. Γενέθλης) γρ. γενέθλη, MS. CCC. & MS. Barocc. Oxon. & *Br. Schol.* Vett. & γενέθλη, *Florent.*

272. Μήστωρε) γρ. μήστωρα.

273. Κεν κλέος) γρ. κὲν κλέος, *Florentin. Hervag. Br. Schol.* & MSS. CCC. & Barocc. Oxon.

Καρτε-

Καρτερόθυμε, δαΐφρον, ἀγαυοῦ Τυδέος υἱὲ,
Ἦ μάλα σ' οὐ βέλος ὠκὺ δαμάσσατο, πικρὸς ὀϊστός·
Νῦν αὖτ' ἐγχείῃ πειρήσομαι, αἴκε τύχωμι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Τυδεΐδαο κατ' ἀσπίδα· τῆς δὲ διαπρὸ
Αἰχμὴ χαλκείη πταμένη θώρηκι πελάσθη.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε Λυκάονος ἀγλαὸς υἱός,
Βέβληαι κενεῶνα διαμπερὲς, οὐδέ σ' ὀΐω
Δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι· ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκας.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Ἤμβροτες, οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶΐ γ' ὀΐω
Πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Ὣς φάμενος προέηκε, βέλος δ' ἴθυνεν Ἀθήνη
Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, λευκοὺς δ' ἐπέρησεν ὀδόντας.

" Pertinax, bellicose, illustris Tydei fili,
" Profectò te non telum velox interfecit, acerba sagitta:
" Nunc rursus hastâ experiar, an assequi valeam.
Dixit, & vibratam emisit longam hastam,
Et feriit Tydidæ clypeum: per hoc autem penitus
Cuspis æreа volans thoraci admota est.
Super hoc igitur altum clamavit Lycaonis præclarus filius,
" Vulneratus es ad ilε penitùs, neque te puto
" Diù ampliùs toleraturum: mihi autem magnam gloriam dedisti.
Hunc non expavefactus allocutus est fortis Diomedes,
" Errâsti, nec es assecutus: at non ita vos puto
" Ante cessaturos, quàm saltem alteruter stratus
" Sanguine satiârit Martem invictum bellatorem.
Sic fatus jaculatus est, telúmque direxit Minerva
In nasum ad oculum; albos autem trajecit dentes.

ΣΧΟΛΙΑ.

277. Καρτερόθυμε.] Δυναμικώτατε, ἀνδρειότατε. Δαΐφρον.] Πολεμικώτατε. Ταῦτα δὲ φασὶν ἐν εἰρωνείᾳ. Ἀγαυοῦ.] Ἀγαθοῦ, λαμπροῦ, ἐπιφανοῦς.

278. Δαμάσσατο.] Ἐδάμασεν, ἀνεῖλε. Πικρὸς.] Πικροποιὸς, ὀδυνηρός.

279. Αἴκε τύχωμι.] Ἐὰν ἐπιτύχοιμι.

280. Ἦ ῥα.] Οὕτως εἰπών. Ἀμπεπαλὼν.] Ἀνατείνας, ἀνασείσας. Προΐει.] Προέπεμψε. Δολιχόσκιον.] Μακρόν.

282. Πταμένη.] Πτᾶσα. Πελάσθη.] Προσεπελάσθη, προσήγγισε.

283. Μακρὸν.] Ἐξαίσιον, μέγα. Ἄϋσε.] Ἐβόησε.

284. Βέβληαι.] Τέτρωσαι. Κενεῶνα.] Τὸν ὑπὸ τὰ πλευρὰς τόπον, τὸν λαγόνα· παρὰ τὸ, κενὸν αὐτὸν εἶναι ὀστῶν. Διαμπερὲς.] Διαμπάξ, διόλου.

285. Ἀνσχήσεσθαι.] Ἀνασχέσθαι, ὑπομεῖναι. Μέγ' εὖχος.] Μεγάλην δόξαν, καὶ καύχημα.

286. Οὐ ταρβήσας.] Οὐ καταπλαγεὶς, οὐ φοβηθείς.

287. Ἤμβροτες.] Ἥμαρτες, ἀπέτυχες. Τὸ αὐτὸ σημαίνει καὶ τὸ, οὐκ ἔτυχες. Ἀτὰρ οὐ μὲν σφῶΐ γ' ὀΐω.] Οὐ μὴν ὑμᾶς ὑπονοῶ.

288. Πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι.] Πρότερον παύσεσθαι.

289. Ἆσαι.] Κορέσαι, πληρῶσαι. Ταλαύρινον.] Ὑπομενητικόν.

290. Ὣς φάμενος.] Οὕτως εἰπών. Ἴθυνεν.] Ἐπεμψε, κατηύθυνεν, εὐθυνθῆναι ἐποίησε. Βέλος δὲ ἴθυνεν Ἀθήνη Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμὸν, καὶ τὰ ἑξῆς. Ζητεῖται, πῶς, Διομήδους ἀκοντίσαντος πεζοῦ, Πανδάρου δὲ ἐπὶ ἅρματος ὄντος, ἐκ τῆς κοιλοτέρας φερόμενον τὸ δόρυ κατωφερῆ πεποίηκε τὴν πρᾶξιν; Ἔτι δὲ λέγεται, ὅτι πρῶτον μὲν Ἀθηνᾶ ἦν ἡ κατευθύνουσα αὐτό· καὶ δυνατὸν ἦν τοῦτο ποιῆσαι. Ἐπειδὴ, ὅτι συγκεκυφότος ὁ Πάνδαρος, ἵνα μὴ τοῦ θανάτου ἐκφύγοι, εἰ καιρίως ἐπελθοι ὁ Διομήδης, ὅπως ἐκκλίνῃ, διὰ τῆς ῥινὸς, τὴν γλῶσσαν. Οἱ δὲ, ὅτι, ἐν ἀνωμάλοις τόποις μαχομένων, εἰκὸς, τοὺς μὲν ἁρματηλάτας ἐν χθαμαλωτέροις τόποις τρέχειν, τοὺς δὲ πεζοὺς ἐξ ὑψηλοτέρων ἀπὸ μετεώρου μάχεσθαι. ὥστε καὶ τὸν Διομήδην ἀφ' ὕψους βεβληκέναι. Ἢ, ὅτι δειλιαθεὶς τὴν ἐρωὴν τοῦ ἥρωος ὁ Πάνδαρος, συνεκάμφθη.

291. Ῥῖνα παρ' ὀφθαλμόν.] Κατὰ τὸν μυκτῆρα παρὰ τὸν ὀφθαλμόν. Ἐπέρησε.] Διεπέρασε, διῆλθε.

NOTÆ.

285. Δηρὸν ἔτ' ἀνσχήσεσθαι) Ità suprà, v. 104. Δηρ' ἀνσχήσεσθαι.

287. Οὐδ' ἔτυχες· ἀτὰρ) Τὸ ἔτυχες *Ultimam* producit, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Punctum*.

288. Πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα) Cùm τὸ πρὶν sit *Commune*, quatenùs ad *Quantitatem* spectat, nec τὸ γε sit omninò, ad *Metrum*, necessarium, ne *ter* occurrat in uno Versu ut *semel* etiam in alio, qui præcesserat, *bis* hîc omittendum duco; ut sic potiùs legatur, Πρὶν ἀποπαύσεσθαι, πρίν ἢ ἕτερόν γε πεσόντα. MS. tamen *Mert* ter repetit, ut & MS. CCC.

VARIÆ LECTIONES.

281. Διὰ πρὸ) γρ. διαπρὸ. Vid. suprà, ad v. 66.

288. Πρίν γ' ἀποπαύσεσθαι, πρίν γ' ἢ) γρ. πρὶν ἀποπαύσεσθαι, πρὶν ἢ, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Ἀποπαύσεσθαι) γρ. ἀποπαύσεσθαι, MSS. CCC. & Barocc. Oxon.

Τοῦ

Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν γλῶσσαν πρυμνὴν τάμε χαλκὸς ἀτειρής,
Αἰχμὴ δ' ἐξεχύθη παρὰ νείατον ἀνθερεῶνα.
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ
Αἰόλα, παμφανόωντα· παρέτρεσσαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε, μένος τε.
Αἰνείας δ' ἐπόρουσε σὺν ἀσπίδι δουρί τε μακρῷ,
Δείσας, μήπως οἱ ἐρυσαίατο νεκρὸν Ἀχαιοί.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε, λέων ὥς, ἀλκὶ πεποιθώς.
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε, καὶ ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαώς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Τυδείδης, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύο γ' ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.

Hujus igitur linguam extremam abscidit æs rigidum,
Cuspis verò effusa est ad extremum mentum.
Cecidit adeò de curru, & sonitum dedere arma super ipsum
Varia, collucentia: tremefacti verò resilitabant ejus equi
Pedibus celeres: ejusque ibi soluta est animaque, roburque.
Tum verò Æneas irruit cum clypeo hastaque longâ,
Veritus, nè quà ad se traherent cadaver Achivi:
Idcircò circumiens propugnabat, tanquam leo, robori confisus:
Prætenditque sibi hastamque, & clypeum undique æqualem,
Eum interficere paratus, quicunque huic obvius veniret,
Horribiliter vociferans. Saxum verò prehendit manu
Tydides, magni ponderis, quod non duo viri ferrent,
Quales nunc homines sunt: hic verò ipsum facilè agitabat etiam solus.

ΣΧΟΛΙΑ.

292. Πρυμνήν.] Ἐσχάτην. Ἐξέκοψε δὲ αὐτοῦ τὴν γλῶσσαν, δι' ἧς ἐπιώρκησεν.*

293. Ἐξεχύθη.] Ἐξώρμησε, διῆλθε. Νείατον.] Ἔσχατον, κατώτατον.

294. Ἤριπε.] Ἔπεσε. Ἀράβησε.] Ἤχησε.

295. Αἰόλα.] Ποικίλα. Παμφανόωντα.] Πάνυ λάμποντα. Παρέτρεσσαν.] Διὰ δέος ἔφυγον.

296. Ὠκύποδες.] Ποσὶ ταχεῖς. Αὖθι.] Ἐπὶ τόπου, αὐτόθι. Λύθη.] Ἐλύθη. Ψυχή τε μένος τε.] Περιφραστικῶς, ἀπέθανεν.

297. Ἀπόρουσεν.] Ἀφώρμησεν, ἀπεπήδα τοῦ ἅρματος.

298. Ἐρυσαίατο.] Ἑλκύσειαν.

299. Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε.] Περιέβαινε δὲ αὐτῷ, καὶ ὑπερεμάχει. Λέων ὥς.] Ὡς λέων. Ἀλκὶ πεποιθώς.] Τῇ δυνάμει πεποιθώς. Εἴρηται δὲ, ἀπὸ τῆς ὀρθῆς, τῆς ἄλξ· ὡς πλακί, ἀπὸ τῆς πλάξ.

301. Ὅστις τοῦ γε.] Ὅστις τούτου.

302. Σμερδαλέα.] Καταπληκτικῶς, φοβερῶς. Ἰάχων.] Ἐκβοῶν, κράζων. Χερμάδιον.] Χειροπληθῆ λίθον.

303. Μέγα ἔργον.] Μέγα βάρος. Φέροιεν.] Κομίζοιεν.

304. Οἷοι.] Ὁποῖοι. Ῥέα.] Ῥᾳδίως, εὐκόλως. Πάλλεν.] Ἐκίνει, ἐπάλλεν. Οἶος.] Μόνος.

NOTÆ.

293. Ἐξεχύθη) *Eustath.* fol. 415. lin. 28. ἐξεσύθη, quod in MS. CCC. super *Textum* emendationis loco notatur. MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon. ἐξελύθη. & MS. CCC. ut *Florentin. Hervag. Br. Schol.* Vett. & *Hesych.* Ἐξελύθη) Ἐπαύσατο τῆς ὁρμῆς.

299. Ἀλκὶ πεποιθώς) *Eustath.* fol. 416. lin. 41. Τὸ δὲ ἀλκὶ μεταπλασμὸν ἔπαθεν ἀντὶ τοῦ ἀλκῇ δοτικῆς. Τρύφων δέ φησι λέγειν τὸν Ἀρίσταρχον, ὅτι ἔθος ἐστὶ τοῖς Αἰολεῦσι λέγειν τὴν ἰωκὴν, ἴωκα· καὶ τὴν κρόκην, κρόκα· καὶ τὴν ἀλκὴν, ἄλκα, ὡς σάρκα· ὅθεν καὶ τὴν αὐτῆς δοτικὴν, ἀλκί, ὡς σαρκί· ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης, φασὶν, οἴεται, τὸ ἀλκὶ, ἀπὸ εὐθείας παρῆχθαι τῆς, ἡ ἄλξ.

302. Σμερδαλέα ἰάχων) *Ultima* τοῦ σμερδαλέα, producitur, in *Casurâ.* & ob *Hiatum*; quò πηγικῶς clamantis vox intenditur; quis enim non videt, aliàs facilè Poetam dicere potuisse, σμερδαλέως, &c. Vid. ad γ'. v. 357. ubi de Poetæ Artificio. De *Hiatu*, mox, v. 343.

304. Οἷοι νῦν βροτοί εἰσι) *Eustath.* in locum. fol. 417. lin. 14. Τὸ δὲ, Οἷοι νῦν βροτοί εἰσι, φανερῶς δηλοῖ, Μετὰ τὰ Τρωϊκὰ γενέσθαι τὸν Ὅμηρον. At hæc Amplificatio Poeticæ Indoli concedenda; ut & *Nestori*, qui etiam suorum Temporum Ampliator erat non levis; ità enim, α'. v. 271. Κείνοισι δ' ἂν οὔτις Τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο, ubi de Heroibus, sibi Juveni contemporaneis, loquitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

292. * Ad Ἐπιώρκησεν. Adde, quæ *Eustath.* fol. 415. lin. 24. & 30. Vid. *Garcil. de la Vega* Commentar. Reg. *Peruvienſibus*, l. 4. c. 21. fol. 706. ubi de multis Blasphemis, qui ex Vulnere in os recepto perierunt. *Juxtà illud*, In quo quis peccat, in eodem punitur haud raró.

VARIÆ LECTIONES.

293. Ἐξεχύθη) γρ. ἐξεσύθη, & ἐξελύθη. vid. Not. ad Textum.

295. Παμφανόωντα) γρ. παμφανόωντες, MS. *Barocc.* Oxon.

297. Αἰνείας δ' ἐπόρουσε) γρ. ἀπόρουσε. *Br. Schol.* & *Eustath.* Basil. Text.

300. Πάντοσε ἴσην) γρ. πάντοσ' ἐΐσην.

Τῷ

Τῷ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἰσχίον, ἔνθα τε μηρὸς
Ἰσχίῳ ἐνστρέφεται· κοτύλην δέ τέ μιν καλέουσι·
Θλάσσε δέ οἱ κοτύλην, πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε·
Ὦσε δ' ἀπὸ ῥινὸν τρηχὺς λίθος· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἔστη γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ
Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο ἄναξ ἀνδρῶν Αἰνείας,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ τέκε βουκολέοντι·
Ἀμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ·
Πρόσθε δέ οἱ πέπλοιο φαεινοῦ πτύγμ' ἐκάλυψεν,
Ἕρκος ἔμεν βελέων, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἡ μὲν ἑὸν φίλον υἱὸν ὑπεξέφερεν πολέμοιο.
Οὐδ' υἱὸς Καπανῆος ἐλήθετο συνθεσιάων
Τάων, ἃς ἐπέτελλε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἀλλ' ὅγε τοὺς μὲν ἑοὺς ἠρύκακε μώνυχας ἵππους
Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου, ἐξ ἄντυγος ἡνία τείνας·

Eo percussit Æneæ coxendicem, ubi femur
In coxâ vertitur; acetabulumque ipsum vocant:
Confregit igitur ipsi acetabulum, & insuper ambos disrupit nervos:
Detraxitque cutem asper lapis. Ipse verò heros
Constitit in genua lapsus, & sustentabat se nixus manu robustâ
In terram; oculos verò nigra nox cooperuit.
Atque adeò ibi periisset rex virorum Æneas,
Nisi citò animadvertisset Jovis filia Venus,
Mater, quæ ipsum ex Anchisâ peperit boves-pascente;
Circum igitur suum dilectum filium fudit lacertos candidos:
Anteque ipsum pepli nitidi plicaturam obtendit,
Septum ut esset telorum; nè quis Danaorum pernicum-equitum
Ære in pectora conjecto, animam eriperet:
Illa quidem suum dilectum filium subducebat è prælio.
Neque filius Capanei oblitus est mandatorum
Eorum, quæ dederat pugnâ strenuus Diomedes;
Sed hic suos quidem inhibuit solidos-ungulis equos
Seorsim à strepitu *bellico*, à semicirculo-ad-sellam-fixo habenis suspensis;

ΣΧΟΛΙΑ.

305. Ἰσχίον.] Τὸ ὑπὸ τὴν ὀσφὺν ὀστέον, εἰς ὃ ἴδρυται τὸ ἱερὸν ὀστοῦν, ὅπερ καὶ γλουτὸς καλεῖται, ἡ κοτύλη, παρὰ τὴν κοιλότητα. Ἐνστρέφεται.] Ἔνδον στρέφεται. Κοτύλη δὲ, αἱ ἐν τοῖς ἰσχίοις κοιλότητες εἰς ἃς αἱ κεφαλαὶ τῶν μηρῶν ἁρμόζονται.

307. Θλάσσε.] Περιέθλασε. Πρὸς δ' ἄμφω ῥῆξε τένοντε.] Πρὸς δὲ καὶ ἀμφοτέρω ἀπέῤῥηξε τὼ κρατυνομένω νεῦρα.

308. Ὦσε.] Ἀπέωσε, ἀπέσυρε. Ῥινόν.] Τὸ δέρμα. Τρηχύς.] Τραχύς.

309. Γνύξ.] Ἐπὶ γόνυ. Ἐριπών.] Πεσών. Ἐρείσατο.] Ἐπερείσθη. Παχείῃ.] Ἰσχυρᾷ.

310. Κελαινή.] Σκοτεινὴ, φοβερά.

311. Καί νύ κεν.] Καὶ δὴ ἄν. Ἔνθ' ἀπόλοιτο.] Τότε ἀπώλετο, ἐφθάρη.

312. Εἰ μὴ ἄρ'.] Εἰ μὴ δή. Ὀξὺ νόησεν.] Ὀξέως καὶ ταχέως ἐθεάσατο.

313. Ἥ μιν.] Ἥτις αὐτόν. Ὑπ' Ἀγχίσῃ.] Συγκοιμηθεῖσα τῷ Ἀγχίσῃ. Βουκολέοντι.] Βοῦς νέμοντι.

314. Ἀμφὶ δ' ἑὸν φίλον υἱὸν ἐχεύατο πήχεε λευκώ.] Περιέθηκε δὲ τῷ ἑαυτῆς παιδὶ τοὺς λευκοὺς πήχεις· τουτέστι, περιεπλέξατο καὶ συνεκάλυπτο αὐτόν· περιέλαβεν ἴδιον υἱὸν προσφιλῆ ἀγκάλαις, ὠλέναις, βραχίοσι τοῖς ἀπὸ μοίρας, χερσίν. Ἑόν.] Ἴδιον. Ἐχεύατο.] Περιεπλέξατο, περιέλαβε.

315. Πρόσθε δέ οἱ.] Ἔμπροσθεν δὲ αὐτοῦ. Οὐχ ὡς ἄπρακτον δὲ περιβάλλει αὐτῷ τὸ πέπλον, ἀλλ' ἵνα κρύψῃ αὐτόν. Φαεινοῦ.] Λαμπροῦ. Πτύγμ' ἐκάλυψεν.] Ἀντὶ τοῦ, διπλῷ τῷ πέπλῳ.

316. Ἕρκος.] Περίφραγμα, τεῖχος. Ἔμεν.] Ὑπάρχειν, εἶναι. Ταχυπώλων.] Ἱππικῶν, πολεμικῶν.

317. Ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.] Ἀφέλοιτο τὴν ψυχήν.

318. Ὑπεξέφερεν.] Ἠρέμα ἐξέφερεν.

319. Ἐλήθετο.] Ἐπελάθετο. Συνθεσιάων.] Συνθηκῶν, ἐντολῶν.

320. Τάων.] Τούτων. Ἐπέτελλε.] Προσέταττεν.

321. Ἠρύκακε.] Κατέσχε.

322. Νόσφι.] Χωρὶς, πόῤῥω. Φλοίσβου.] Ταραχῆς, θορύβου.

NOTÆ.

quòd nec in ipsâ suâ senis ætate ullos similes haberent. Vid. ad μ'. v. 383.

313. Μήτηρ, ἥ μιν ὑπ' Ἀγχίσῃ) Tota Historia κατὰ πλάτος, *Homer.* Hymn. *Veneris*, v. 53. &c.

VARIÆ LECTIONES.

310. Ἀμφὶ δὲ ὄσσε) γρ. ἀμφὶ δέ οἱ ὄσσε & ἀμφὶ δ' ἑ. Vid. ad λ'. v. 356.

314. Ἀμφὶ δ' ἑόν) γρ. ἀμφὶ δὲ ὅν, MS. CCC.

317. Ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο) γρ. ἐκ θυμὸν &c. MS. CCC. MS. *Barocc.* Oxon. vid. infrà; v. 346.

Αἰνείαο δ', ἐπαΐξας, καλλίτριχας ἵππους
Ἐξέλασε Τρώων, μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δῶκε δὲ Δηϊπύλῳ, ἑτάρῳ φίλῳ, ὃν περὶ πάσης
Τῖεν ὁμηλικίης, ὅτι οἱ φρεσὶν ἄρτια ᾔδη,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ὧν ἵππων ἐπιβὰς ἔλαβ' ἡνία σιγαλόεντα.
Αἶψα δὲ Τυδείδην μέθεπε κρατερώνυχας ἵππους,
Ἐμμεμαώς· ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέϊ χαλκῷ,
Γιγνώσκων, ὅτ' ἄναλκις ἔην θεός, οὐδὲ θεάων
Τάων, αἵτ' ἀνδρῶν πόλεμον κατακοιρανέουσιν,
Οὔτ' ἄρ' Ἀθηναίη, οὔτε πτολίπορθος Ἐνυώ·
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων,
Ἔνθ' ἐπορεξάμενος μεγαθύμου Τυδέος υἱός,
Ἄκρην οὔτασε χεῖρα μετάλμενος ὀξέϊ χαλκῷ
Ἀβληχρήν· εἶθαρ δὲ δόρυ χροὸς ἀντετόρησεν,
Ἀμβροσίου διὰ πέπλου, ὅν οἱ Χάριτες κάμον αὐταί,
Πρυμνὸν ὕπερ θέναρος· ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο,

Æneæ verò, irruens, jubis-pulchris comantes equos
Abegit à Trojanis, ad benè ocreatos Achivos.
Deditque Deïpylo, socio dilecto, quem supra omnem
Honorabat æqualium cœtum, quòd sibi mente consentanee affectus erat,
Naves ad cavas ut ageret: ipse verò heros
Curru suo conscenso sumpsit habenas miro artificio factas.
Statim verò Tydidem sequi-fecit validos ungulis equos,
Alacer. Is verò Venerem persequebatur crudeli ære,
Cognoscens, quòd imbellis erat dea, neque dearum
Earum, quæ virorum bellum imperio administrant,
Neque Minerva, neque urbium-vastatrix Bellona:
Sed cum jam assecutus est frequentem per turbam persequens,
Tum protensâ manu magnanimi Tydei filius,
Summam vulneravit manum insiliens acuto ære
Imbecillam, statim verò hasta cutem perfodit,
Divinum per peplum, quem ei Charites elaborārunt ipsæ,
Extremam supra volam. Fluebat igitur immortalis sanguis deæ,

ΣΧΟΛΙΑ.

323. Ἐπαΐξας.] Ἐφορμήσας.
324. Ἐξέλασσε.] Ἐξήλασεν, ἤλασεν.
325. Ὃν περὶ πάσης τῖεν ὁμηλικίης.] Ὃν ὑπὲρ πάντας ἐτίμα τοὺς ὁμήλικας.
326. Ὅτι οἱ.] Ὅτι αὐτῷ. Ἄρτια.] Ὑγιῆ, ἡρμοσμένα.
327. Ὅγ' ἥρως.] Σθένελος, ὁ Καπανέως υἱός.
328. Ὧν ἵππων.] Τοῦ ἰδίου ἅρματος.
329. Ἵππους μέθεπε Τυδείδην.] Κατέπεμπε Διομήδους, μετὰ τὸν Διομήδην, ἔπεμψεν, ἤγουν ἀκολουθεῖν, ἐποίησε τοὺς ἵππους. Κρατερώνυχας.] Ἰσχυρὰς ὄνυχας ἔχοντας.
330. Ἐμμεμαώς.] Προθυμούμενος. Ὁ δὲ.] Διομήδης. Κύπριν ἐπῴχετο.] Ἐπὶ Ἀφροδίτην ὥρμησε. Οὕτως γὰρ ἐκλήθη ἡ θεός, παρὰ τὸ ἐν τῇ Κύπρῳ μεγάλως τιμᾶσθαι. * Ἀλλ' ἰδὲ εἰσὶν ὑπό, ἄλλ. Νηλέϊ.] Ἀνηλεεῖ, σκληρῷ.
331. Γιγνώσκων.] Ἐπιστάμενος. Ἄναλκις.] Ἀσθενής. Θεάων.] Τῶν θεῶν, θηλυκῶς. Ἡ διάλεκτος Βοιωτῶν, ἢ τῶν Αἰολέων.
332. Τάων.] Τούτων. Αἵ.] Αἵτινες. Κοιρανέουσι.] Διατάσσουσι.
333. Πτολίπορθος.] Πόλεις πορθοῦσα, πολεμική. Ἡ γὰρ αὐτὴ Ἐνυώ, δαίμων ἐστὶ πολεμική· ἧς οἱ νεώτεροι Ποιηταὶ υἱὸν εἶναί φασι τὸν Ἄρεα, καὶ διὰ τοῦτο καλεῖσθαι Ἐνυάλιον, μητρωνυμικῶς.
334. Ὅμιλον.] Πλῆθος, θόρυβον. Ἀπὸ τοῦ συνεληλυθυίας ἐν ὄχλῳ ὁμιλίας. Ὀπάζων.] Νῦν κατόπιν διώκων. Ἡ γὰρ λέξις αὕτη πλείονα σημαίνει· ποτὲ μὲν τὸ συνέπεσθαι καὶ ὀπάζειν, ὡς ἐκεῖ. Τρῶας μὲν κατὰ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζε· ποτὲ δέ, τὸ καταφέρεσθαι, ὡς ἐν ἐκείνοις, Χειμάρροος κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ· ποτὲ δέ, τὸ ἐπιλέγεσθαι, ὡς ἐκεῖ, Ἡ καὶ Νέστορος υἱὰς ὀπάσσατο Κυδάλιμοιο· ποτὲ δέ, τὸ διώκειν, ὡς ἐνθάδε, Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκίχανε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
336. Ἄκρην οὔτασε χεῖρα.] Ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἄκραν τὴν χεῖρα αὐτῆς ἔτρωσε. Μετάλμενος.] Ἐφαλλόμενος.
337. Ἀβληχρήν.] Ἀσθενῆ, ἁπαλήν. Εἶθαρ.] Εὐθέως, καὶ παραχρῆμα. Ἀντετόρησεν.] Διῆλθε, διέτρησεν.
338. Ἀμβροσίου.] Θείου. Ὅν οἱ.] Ὅνπερ αὐτῇ. Κάμον.] Ἔκαμον καὶ κατεσκεύαζον.
339. Πρυμνὸν ὕπερ θέναρος.] Ὑπὲρ τὸ ἔσχατον τοῦ

NOTÆ.

339. Ῥέε δ' ἄμβροτον αἷμα θεοῖο) Θεὸς. Absolutè dictum, de Deâ, atque Deo; ut Virgil. Æn. l. 2.

NOTÆ IN SCHOLIA.

329. Schrevelii Deliria deleo hic & sæpè aliàs. At illa, ad v. 330. *ut non incommoda, relinquo.

VARIÆ LECTIONES.

332. Πόλεμον κατακοιρανέουσιν) γρ. πόλεμον κάτα κοιρανέουσιν, ut ad v. 162.
336. Χαλκῷ) γρ. δουρί, MS. Mori, MS. Barocc. Oxon. & MS. CCC. Cantabrigiæ.
339. Ἄμβροτον) γρ. ἄβροτον, MS. Mori, & MS. Barocc. Oxon. Ib. Θεοῖο) γρ. θεαίνης, Vid. Not. in Text.

Ἰχὼρ,

Ἰχὼρ, οἷός πέρ τε ῥέει μακάρεσσι θεοῖσιν·
Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσ', οὐ πίνουσ' αἴθοπα οἶνον·
Τοὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι, καὶ ἀθάνατοι καλέονται·
Ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα ἀπὸ ἕο κάββαλεν υἱόν·
Καὶ τὸν μὲν μετὰ χερσὶν ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων
Κυανέῃ νεφέλῃ, μή τις Δαναῶν ταχυπώλων
Χαλκὸν ἐνὶ στήθεσσι βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἕληται.
Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Εἶκε, Διὸς θύγατερ, πολέμου καὶ δηϊοτῆτος·
Ἦ οὐχ ἅλις, ὅττι γυναῖκας ἀνάλκιδας ἠπεροπεύεις;
Εἰ δὲ σύ γ' ἐς πόλεμον πωλήσεαι, ἦ τέ σ' ὀΐω

Ichor, qualis nempe fluit beatis diis.
Non enim panem edunt, neque bibunt nigrum vinum:
Ideò exangues sunt, & immortales appellantur:
Illa verò altum clamans abs se dejecit filium.
Et hunc quidem manibus eripuit Phœbus Apollo
Cyaneâ nebulâ, ne quis Danaorum pernicum equitum
Ære in pectora conjecto, animam eriperet.
Illam verò altùm inclamavit pugnâ strenuus Diomedes,
" Cede, Jovis filia, bello & pugnâ:
" An non satis, quòd mulieres imbelles decipis?
" Quòd si tu in bello versabere, certè te puto

ΣΧΟΛΙΑ.

κοίλου τῆς χειρός. Λέγει δὲ τὸ μεταξὺ τοῦ λιχανοῦ δακτύλου καὶ τοῦ μεγάλου, τὸ σαρκῶδες καὶ κοῖλον τῆς χειρός. Ῥέεν.] Ἔῤῥει, ἐφέρετο. Ἄμβροτον.] Θεῖον, οὗ οὐ μετέχουσιν οἱ ἄνθρωποι.

340. Ἰχώρ.] Ὑγρασία τις διεφθαρμένης σαρκὸς ὕφαιμος. Οἷος.] Ὁποῖος. Μακάρεσσι.] Τοῖς μακαρισμοῦ ἀξίοις θεοῖς.

341. Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσιν.] Οὐ διὰ τὸ μὴ ἄρτον αὐτοὺς ἐσθίειν, μήτε οἶνον πίνειν, θεοὶ ὑπάρχουσιν· ἀλλὰ διὰ τὸ ἀθανάτους εἶναι, τῶν τοιούτων τροφῶν ἀπέχονται. Οὐ γὰρ σῖτον ἔδουσι.] Καὶ μὴν πολλὰ τῶν ζώων οὐ σῖτον ἔδουσιν, οὐκ οἶνον πίνουσι καὶ ὅτι ἄναιμα, ὅτι ἀθάνατά εἰσι. Τοίνυν προσυπακουστέον τὸ, οὐκ ἔδουσι σῖτον, ἀλλ' ἀμβροσίαν· οὐ πίνουσιν αἴθοπα οἶνον, ἀλλὰ νέκταρ. Ἔδουσι.] Ἐσθίουσι. Αἴθοπα.] Μέλανα.

342. Τοὔνεκα.] Τούτου χάριν. Ἀναίμονες.] Ἀνάιμοι. Ἀναίμονες μὲν, ἐπεὶ οὐ τρέφονται· ἀθάνατοι δὲ, ὅτι ἀναίμονες. Ὁ γὰρ θάνατος ψύξις τοῦ θερμοῦ γίνεται.

343. Ἰάχουσα.] Βοήσασα, κράξασα. Κάββαλε.] Κατέβαλε.

344. Μετὰ χερσί.] Διὰ τῶν ἑαυτοῦ χειρῶν. Ἐρύσατο.] Ἐφύλαξεν, ἔσωσε.

345. Κυανέῃ νεφέλῃ.] Μελαίνῃ νεφέλῃ. Λέγει δὲ τῇ ἀορασίᾳ.

347. Τῇ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσεν.] Ταύτῃ δὲ σφόδρα ἐπήϋσεν.

348. Εἶκε.] Ὑποχώρει. Δηϊοτῆτος.] Τῆς μάχης. Παρὰ τὸ ἐν αὐτῇ πολλοὺς δηοῦσθαι, ὅ ἐστι, κτείνεσθαι.

349. Οὐχ ἅλις.] Οὐκ αὔταρκες. Ἀνάλκιδας.] Ἀσθενεῖς. Ἠπεροπεύεις.] Ἀπατᾷς, διὰ τοῦ ἔρωτος εἰς τοὺς ἄνδρας.

350. Πωλήσεαι.] Φοιτήσεις, παραγένῃ, ἢ ἀναστραφήσῃ. Κατ' ἔκτασιν ἀντὶ τοῦ πωλήσῃ.

NOTÆ.

v. 632. *Ducente Deo*, de Deâ *Venere* loquens, ut Nos ad *Euripid.* Andromach. v. 130. ut nulla sit hìc necessitas, θεαίνης legendi. Περὶ δὲ τῆς θεανθρωποπαθείας ταύτης λεκτέον, Ὅτι ἀλληγορεῖται πάντα τὰ περὶ τῶν θείων προσώπων, οἷα βασιλέων· ὧν Ἀρεταὶ μὲν, ἀπερίθετοί εἰσιν, οἷα φρόνησις, ἡ σωφροσύνη, καὶ μεγαλοψυχία· αἱ δὲ δὴ κακίαι, εὐάλωτοι, οἷα δειλία. καὶ θηλύτεροι τούτων, Ἄρης καὶ Ἀφροδίτη. Περὶ γὰρ τοῦ Θεοῦ αὐτοῦ λόγων, οὐκ ἄν τις Ὁμήρου σεμνότερον λέγειν εὑρεθείη· ὅπου ἄχραντον καὶ μέγα Δαιμόνιον παρέστησεν. *Cicero*, Tusculan. 1. de hujusmodi locis, *Homerus* humana ad Deos transferebat: Divina mallem ad Nos. Et *Longinus*, Ἡμῖν μὲν δυσδαιμονοῦσιν ἀπόκειται λιμὴν κακῶν ὁ θάνατος· τῶν θεῶν δ' οὐ τὴν φύσιν, ἀλλὰ τὴν ἀτυχίαν ἐποίησεν αἰώνιον. δῆλον ὅτι, εἰ μὴ ἀλληγορικῶς ἐνοήμα. Vid. Notas Doctoris *Stephani* in *Homer.* Ogilb. fol. 122.

342. Τοὔνεκ' ἀναίμονές εἰσι) Vid. ad *Anacreontem* nostrum v. 706. 707.

343. Ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα) *Ultima* τοῦ μέγα producitur, ut supra, v. 302. & *Hesiod.* Scut. *Herc.* v. 451. Ἀλλὰ μέγα ἰάχων, φλογὶ εἴκελα τεύχεα πάλλων. Vid. *Radulph. Winterton* in locum. Malè olim, μέγ' ἰάχουσα, in omnibus.

344. Ἐρύσσατο) Ità, ob *Metrum*, τὸ σ'. duplicandum; cùm Penultima sit aliàs Naturâ *brevis*, ut suprà, v. 298. Δείσας, μήπως οἱ ἐρυσαίατο.

349. Ἦ οὐχ ἅλις) Ἦ καὶ οὐχ, εἰς μονοσυλλαβίαν συνιζάνουσι. *Eustath.* fol. 411. lin. 1. Τὸ δὲ, ἢ οὐχ ἅλις, συνίζησιν ἔχει τῶν ἐν ἀρχῇ δύο μακρῶν συλλαβῶν εἰς μίαν

VARIÆ LECTIONES.

343. Ἡ δὲ μέγα ἰάχουσα) γρ. ἡ δὲ μέγ' ἰάχουσα, MSS. CCC. *Mori*, &c. vid. Not. in *Textum*.

344. Ἐρύσσατο) γρ. ἐρύσατο, vid. Not. in *Textum*.

346. Ἐκ θυμὸν ἕληται) γρ ἕλοιτο MS. CCC. & MS. Barocc. *Oxon.* vid. suprà, ad v. 317.

Ῥιγήσειν πόλεμόν γε, καὶ εἴ χ' ἑτέρωθι πύθηαι.
Ὣς ἔφαθ'· ἣ δ' ἀλύουσ' ἀπεβήσατο· τείρετο δ' αἰνῶς·
Τὴν μὲν ἄρ' Ἶρις ἑλοῦσα ποδήνεμος ἔξαγ' ὁμίλου,
Ἀχθομένην ὀδύνῃσι· μελαίνετο δὲ χρόα καλόν·
Εὗρεν ἔπειτα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ θοῦρον Ἄρηα
Ἥμενον· ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχέ' ἵππω·
Ἡ δὲ, γνὺξ ἐριποῦσα, κασιγνήτοιο φίλοιο,
Πολλὰ λισσομένη, χρυσάμπυκας ᾔτεεν ἵππους,
Φίλε κασίγνητ', ἐκκόμισαί τε με, δὸς δέ μοι ἵππους,
Ὄφρ' ἐς Ὄλυμπον ἵκωμαι, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστί.
Λίην ἄχθομαι ἕλκος, ὅ με βροτὸς οὔτασεν ἀνὴρ
Τυδείδης, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ πατρὶ μάχοιτο.
Ὣς φάτο· τῇ δ' Ἄρης δῶκε χρυσάμπυκας ἵππους·
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινεν, ἀκηχεμένη φίλον ἦτορ.
Πὰρ δέ οἱ Ἶρις ἔβαινε, καὶ ἡνία λάζετο χερσί·
Μάστιξεν δ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·

" Reformidaturam bellum, etiam si vel alibi *nomen ejus* audieris.
Sic dixit: illa verò mente errabunda abiit; affligebatur enim graviter.
Eam verò Iris prehensam pedes-ventosa duxit extra turbam,
Oppressam doloribus: livebat verò cutem pulchram.
Invenit deinde pugnæ ad sinistram impetuosum Martem
Sedentem: caligine autem hasta erat abdita, & veloces equi:
Illa verò, in-genua prolapsa, fratris chari,
Multis illum supplicans, auro frœnatos poscebat equos,
" Dilecte frater, curamque mei gere, desque mihi equos,
" Ut Olympum perveniam, ubi immortalium sedes est.
" Valdè doleo vulnere, quo me mortalis vulneravit homo
" Tydides, qui jam & adversus Jovem patrem pugnaverit.
Sic dixit: ei Mars dedit aureis-frœnis-ornatos equos:
Hæc utique in currum ascendit, mœrens suo corde.
Juxtaque ipsam Iris ascendit, & habenas cepit manibus:
Flagellavitque, ut irent; illi verò non inviti volabant:

ΣΧΟΛΙΑ.

351. Ῥιγήσειν.] Φρίξειν, εὐλαβηθῆναι. Ἑτέρωθι.] Ἀλλαχόσε. Πύθηαι.] Ἀκούσῃς, γνῷς. Ὁ δὲ λόγος, ἐὰν πάλιν ἔλθῃς εἰς πόλεμον, τοιοῦτόν σε κακῶς διαθήσομαι, ὥς καὶ ἄλλοθί που πόλεμον ἀκούουσαν εὐλαβηθῆναι.

352. Ἀλύουσα.] Ἀδημονοῦσα, οἷον λύσιν μὴ εὑρίσκουσα τῶν κακῶν. Αἰνῶς.] Δεινῶς, χαλεπῶς.

353. Ἑλοῦσα.] Λαβομένη. Ποδήνεμος.] Τοῖς ποσὶ ταχεῖα, οἷον ἄνεμος. Ἔξαγ' ὁμίλου.] Ἐξήγαγε τοῦ πλήθους.

354. Ἀχθομένην.] Ὀδυνωμένην, βαρυμένην. Ὀδύνῃσι.] Ὀδύναις. Μελαίνετο δὲ χρόα καλόν.] Μέλαν τὸ σῶμα αὐτῆς ἐγίγνετο, ὅ ἐστιν, ἐπελιδνοῦτο τὸ καλὸν αὐτῆς σῶμα.

355. Ἐπ' ἀριστερά.] Ἐπὶ τὸ ἀριστερὸν τῆς μάχης μέρος. Θοῦρον.] Τὸν ὁρμητικὸν καὶ πολεμιστήν.

356. Ἠέρι δ' ἔγχος ἐκέκλιτο, καὶ ταχέ' ἵππω.] Ἀντὶ τοῦ, ὁμίχλῃ δὲ ἐκεκάλυπτο τὸ δόρυ αὐτοῦ, καὶ οἱ ἵπποι, ὅ ἐστιν, ἀόρατος ἦν. Ἐκέκλιτο.] Περιεκέκλιτο, περιέκειτο. Ταχέε.] Ἀντὶ τοῦ, οἱ ταχεῖς· Δυϊκῶς.

357. Γνύξ.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ γόνυ. Ἐριποῦσα.] Πεσοῦσα.

358. Χρυσάμπυκας.] Χρυσοχαλίνους, ἀπὸ μέρους, ἢ χρυσοκόμους. Κυρίως γὰρ ἄμπυξ, καλεῖται σειρὰ κατάχρυσος, ἡ ἀπὸ μετώπου πιπτομένη, συνδοῦνται δὲ αἱ τρίχες. Ἤτεεν.] Ἤτει.

359. Φίλε.] Προσφιλέστατε. Κασίγνητε.] Γνήσιε ἀδελφέ. Ἐκκόμισαι.] Ἐπιμελείας ἀξίωσον, περιποίησον· ὅθεν ἱπποκόμοι, οἱ ἐπιμελούμενοι τῶν ἵππων.

360. Ἵκω.] Ὅπου. Ἕδος.] Ἑδρασμα, καθίσμα, οἶκος.

361. Λίην.] Λίαν, πάνυ. Ἄχθομαι.] Βαρῦνομαι ὑπὸ τοῦ τραύματος.

362. Ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ πατρὶ μάχοιτο.] Ὃς οὐκ ἂν ἀπόσχοιτο, ὥστε πρὸς τὸν Δία μάχεσθαι.

364. Ἀκηχεμένη.] Λυπουμένη.

365. Πὰρ δέ οἱ.] Παρ' αὐτῇ δέ. Λάζετο.] Ἐλάμβανε.

366. Μάστιξεν.] Ἔπληξεν. Ἐλάαν.] Ἐλαύνειν. Οὐκ ἄκοντε.] Οὐκ ἀπροθύμως, ἀλλὰ προθύμως. Πετέσθην.] Ἔτρεχον, ὑπερβολικῶς.

NOTÆ.

μακρὸν καὶ λογίζεται, ἀντὶ Δακτύλου, διὰ τὴν τοιαύτην συνίζησιν. Ita mox, v. 466. Ἠ εἰσόκεν, *&c.*

352. Ἀλύουσα) Vid. *Erotian.* v. Ἀλυσμός. Item *Hesych. Suid. Etymolog.* M. &c.

358. Πολλὰ λισσομένη) *Ultima* τοῦ πολλὰ, licet extra *Cæsuram*, producitur, vi *Toni* sui & *Liquidæ* sequentis. Hìc tamen potiùs legendum putârim, Πολλὰ ἑ λισσομένη, non adeò *Metri* causâ, verùm *Sensûs* ipsius; ut hic sit Ordo, ἡ δὲ ᾔτεεν ἵππους κασιγνήτου, πολλὰ αὐτὸν λισσομένη. Potuit quidem aliàs facilè Versui mederi, legendo, Πολλὸν λισσομένη.

VARIÆ LECTIONES.

353. Ἑλοῦσα) Ἐλθοῦσα, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. Error, ut *d.* v. 97. λιμοῖο, *&c.*

358. Πολλὰ λισσομένη) γρ. πολλὰ ἑ λισσομένη, vid. ad Textum.

359. Φίλε) γρ. φίλος, vid. ad *δ'.* v. 155. Ibid. Δὸς δέ) γρ. δός τε.

366. Ἄκοντε) γρ. ἀέκοντε) MSS. CCC. & *Cantabr.* Barocc. Oxon.

Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκοντο θεῶν ἕδος, αἰπὺν Ὄλυμπον,
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Λύσασ' ἐξ ὀχέων· παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.
Ἡ δ' ἐν γούνασι πῖπτε Διώνης δῖ' Ἀφροδίτη,
Μητρὸς ἑῆς· ἡ δ' ἀγκὰς ἐλάζετο θυγατέρα ἥν,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, Οὐρανιώνων
Μαψιδίως, ὡς εἴ τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Οὖτά με Τυδέος υἱὸς, ὑπέρθυμος Διομήδης,
Οὕνεκ' ἐγὼ φίλον υἱὸν ὑπεξέφερον πολέμοιο,
Αἰνείαν, ὃς ἐμοὶ πάντων πολὺ φίλτατός ἐστιν.
Οὐ γὰρ ἔτι Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνὴ,
Ἀλλ' ἤδη Δαναοί γε καὶ ἀθανάτοισι μάχονται.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διώνη, δῖα θεάων,
Τέτλαθι, τέκνον ἐμὸν, καὶ ἀνάσχεο, κηδομένη περ.
Πολλοὶ γὰρ δὴ τλῆμεν Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες
Ἐξ ἀνδρῶν, χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.
Τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὦτος, κρατερός τ' Ἐφιάλτης,

Statim itaque deinde pervenerunt deorum sedem, excelsum Olympum.
Ibi equos sistebat pedes-ventosa velox Iris,
Solutos ex curru: atque immortale apposuit pabulum.
In genua verò cecidit Diones diva Venus,
Matris suæ: hæc autem ulnis complectebatur filiam suam,
Manuque ipsam demulcebat, verbaque fecit, dixitque,
" Quisnam tibi talia fecit, dilecta filia, Cœlicolarum
" Temerè; ut si quid flagitii patrâsses palàm?
Huic respondit deinde risum-amans Venus,
" Vulneravit me Tydei filius, superbus Diomedes,
" Eo quòd ego dilectum filium subducebam è prælio,
" Æneam, qui mihi omnium longè dilectissimus est.
" Non enim jam Trojanorum & Achivorum pugna gravis *est*,
" Sed nunc Danai etiam cum immortalibus pugnant.
Huic respondit deinde Dione, diva dearum,
" Perfer, filia mea, & tolera, mœsta licet:
" Multi enim jam pertulimus cœlicolæ
" Ab hominibus, graves dolores invicem facessentes.
" Pertulit quidem Mars, quandò ipsum Otus, fortisque Ephialtes,

ΣΧΟΛΙΑ.

367. Αἰπύν.] Ὑψηλόν.

368. Ποδήνεμος.] Τοῖς ποσὶ ταχεῖα, οἷον ἄνεμος.

369. Παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ.] Παρέβαλε δὲ αὐτοῖς τὸ θεῖον ἔδεσμα, ὅ ἐστι, τροφήν.

371. Ἀγκάς.] Εἰς τὰς ἀγκάλας. Ἐλάζετο.] Ἐλάμβανε. Θυγατέρα ἥν.] Τὴν ἑαυτῆς θυγατέρα.

373. Τίς νύ σε.] Τίς δή σε. Τοιάδ' ἔρεξε.] Τοιαῦτα εἰργάσατο, ἢ ἔδρασεν. Οὐρανιώνων.] Τῶν ἐν οὐρανῷ κατοικούντων θεῶν, ἢ ἀπὸ τοῦ Οὐρανοῦ τὸ γένος ἐχόντων.

374. Μαψιδίως.] Ματαίως. Ῥέζουσαν.] Πράττουσαν. Ἐνωπῇ.] Ἐν ὄψει. Φανερῶς.

376. Οὖτά με.] Ἔτρωσέ με. Ὑπέρθυμος.] Ὑπερήφανος, ὑπέροχος, μεγαλόψυχος, γενναῖος.

377. Ὑπεξέφερον.] Ὑπεξεκόμιζον.

378. Ἐστίν.] Ὑπάρχει.

379. Φύλοπις αἰνή.] Δεινὴ μάχη. Προσληπτέον δὲ τὸ, ἐστί.

382. Τέτλαθι.] Καρτέρησον, ὑπόμεινον. Ἀνάσχεο.] Ἀνάσχου. Κηδομένη περ.] Καίπερ λυπουμένη.

383. Τλῆμεν.] Ἐκαρτερήσαμεν, ὑπεμείναμεν.

384. Ἐξ ἀνδρῶν.] Ὑπ' ἀνθρώπων. Χαλέπ' ἄλγε' ἐπ' ἀλλήλοισι τιθέντες.] Ἀλλήλους κακῶς πράσσοντες.

385. Τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὦτος κρατερός τ' Ἐφιάλτης.] Ἐκαρτέρησε μὲν ὁ Ἄρης, καὶ ὑπέμεινεν. Ὦτος δὲ καὶ Ἐφιάλτης, Ἀλωέως παῖδες, καὶ Ἰφιμεδείας, ἐπίκλησιν δὲ Ποσειδῶνος, μέγιστοι καὶ ἰσχυροὶ γενόμενοι, ἔπαυσαν τοὺς πολέμους. Διὸ ἐμυθεύθη, ὅτι ἔδησαν τὸν Ἄρην. Τλῆ μὲν Ἄρης.] Ἀρίσταρχος ἀξιοῖ τὰ φραζόμενα ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ μυθικώτερον ἐκδέχεσθαι, κατὰ τὴν Ποιητικὴν ἐξουσίαν, μηδὲν ἔξω τῶν φραζομένων ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ περιεργαζόμενος. Ὦτος καὶ Ἐφιάλτης γόνῳ μὲν ἦσαν Ποσειδῶνος, κατ' ἐπίκλησιν δὲ Ἀλωέως. Οὗτοι, ὑπερφυεῖς κατὰ μέγεθος γενόμενοι, τὸν Ἄρην παρ' αὐτοῖς ἔδησαν. Χρόνου δὲ διελθόντος, ἡ Ἐρίβοια, μητρυιὰ μὲν τό-

NOTÆ.

370. Διώνης) Διώνη, Τηθύος καὶ Ὠκεανοῦ θυγάτηρ, ὡς Ἡσίοδος. *Theogon.* v. 353.

371. Θυγατέρα ἥν) Vid. suprà, ad v. 71.

376. Οὖτά με Τυδέος υἱὸς) *Grammatici* dicunt hìc οὖτα poni, pro οὔτασε, per *Apocopen*, ab οὐτάζω· alioquin οὖτα scribendum, si pro οὖτε, nec breve esse potuit.

385. Τλῆ μὲν Ἄρης, ὅτε μιν Ὦτος) Τὸ μιν producitur, vi *Finalis* suæ, & *Toni*; vid ad α'. v. 19.

VARIÆ LECTIONES.

371. Ἐλάζετο) γρ. ἐλάζυτο.

375. Φιλομμειδὴς) γρ. φιλομειδής. MS. *Mori*, *Florentin.* Vid. suprà, ad δ'. v. 10.

377. Ὑπεξέφερον) γρ. ὑπεξεφόρευν, ὑπεκφέρεσκον.

Παῖδες Ἀλωῆος, δῆσαν κρατερῷ ἐνὶ δεσμῷ·
Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρεισκαίδεκα μῆνας·
Καί νύ κεν ἔνθ' ἀπόλοιτο Ἄρης, ἆτος πολέμοιο,
Εἰ μὴ μητρυιὴ, περικαλλὴς Ἠερίβοια,
Ἑρμέα ἐξήγγειλεν· ὁ δ' ἐξέκλεψεν Ἄρηα
Ἤδη τειρόμενον· χαλεπὸς δέ ἑ δεσμὸς ἐδάμνα.
Τλῆ δ' Ἥρη, ὅτε μιν κρατερὸς πάϊς Ἀμφιτρύωνος,

" Filii Aloei, ligaverunt duris vinculis:
" Æreo autem in carcere ligatus erat tredecim menses:
" Et forte his ibi periisset Mars, insatiabilis belli,
" Nisi noverca, perpulchra Eribœa,
" Mercurio indicasset: ille verò furtim subduxit Martem
" Jam confectum: dura enim ipsum vincula affixerant.
" Pertulit etiam Juno, quando illam fortis filius Amphitryonis,

ΣΧΟΛΙΑ.

των, γυνὴ δὲ Ἀλωέως, ἔπεισε τὸν Ἑρμῆν, ὅπως κλέψῃ τὸν Ἄρην, κἀκείνους αὐτοὺς, ἀντὶ τῶν δεσμῶν, εἰσπράξηται τιμωρίαν. Ὁ δὲ, πεισθεὶς τοῦτο ἐποίησεν. Οἱ δὲ οὐδὲ τότε τῆς ὑπερηφάνου ἀδικίας ἐπαύσαντο, ἀλλὰ Ἥραν καὶ Ἄρτεμιν ἐπείραζον. Ἀγανακτήσασα δὲ Ἄρτεμις, κατηγάγετο αὐτοῖς ὑποψίαν ἐλάφου, ἥτις μεταξὺ τῶν δύο διελθοῦσα, παραιτία τελευτῆς αὐτοῖς ἐγένετο. Πορευόμενοι γὰρ, ὡς ἐπ' αὐτὴν, τὰ δόρατα ἀμφότεροι, τῆς μὲν ἀπέτυχον, ἀλλήλους δὲ πλήξαντες, ἀπέθανον. Ἄλλοι δὲ τῶν παλαιοτέρων ἐξηγούμενοι τὰ Ὁμήρου, τοὺς Ἀλωείδας τούτους φασὶ γενέσθαι βασιλεῖς τῆς Ἑλλάδος. Πολλὰς δὲ καὶ βαρβάρων γῆς ἐπικρατήσαντας, καταπαῦσαι τὸν πόλεμον, καὶ τὰς εἰς αὐτὸν παρασκευὰς, καὶ ἐν εἰρήνῃ ποιῆσαι βιοτεύειν τοὺς ἀνθρώπους. Διὰ τοῦτο ἔδοξαν δῆσαι τὸν Ἄρην, τουτέστι, τὸν πόλεμον. Οἱ νεώτεροι δὲ ἱστορικοὶ ποιηταὶ, μόνον τὸν Ἄρην ἀπολειφθέντα τῶν ἄλλων θεῶν ἐν τοῖς Ὑπερβορείοις μέρεσι συλληφθῆναι, καὶ συνδεθῆναι ὑπὸ τῶν Ἀλωειδῶν, καὶ διαπεμφθῆναι εἰς Κέραμον, πόλιν τῆς Καρίας, καὶ ἐνταῦθα βασανισθῆναι μῆνας τρισκαίδεκα. μέχρις οὗ ἡ Ἐρίβοια, ἡ τῶν Ἀλωειδῶν μητρυιὰ, ἐμήνυσε τῷ Ἑρμῇ, ὁ δὲ ἐξέκλεψεν αὐτόν. Οἱ δέ φασιν, ἐν τῇδε τῇ ἱστορίᾳ, περὶ τῶν μετεώρων διαλέγεσθαι τὸν Ὅμηρον, μαθηματικὸν ὄντα. Ἔστι γὰρ ὁ Ἄρης ἀστὴρ, ὁ Πυρόεις καλούμενος. ἐν τῷ Λέοντι γενόμενος, ὀκτὼ μησὶ πυρέζει, κατὰ τοῦτο λέγειν τὸν Ποιητήν. Χαλκέῳ δ' ἐν κεράμῳ δέδετο τρισκαίδεκα μῆνας, τῷ πλείονι ἀριθμῷ χρησάμενος διὰ τὸ μέτρον. Χάλκεον δὲ κέραμον λέγει τὸν Λέοντα. Ἐν γὰρ τῷ ζωδίῳ τούτῳ γενόμενος ὁ Ἥλιος, ἐξοχὰς ποιεῖ, καὶ μεγάλα καύματα, ὥς φησι καὶ Ἄρατος, Ἔνθα μὲν ἠελίοιο θερείταται εἰσὶ κέλευθοι· Αἱ δέ που ἀσταχύων κενεαὶ φαίνονται ἄρουραι, Ἠελίου τὰ πρῶτα συνερχομένοιο Λέοντι. Βέλτιον λέγειν δὲ, ὅτι φιλοσοφεῖν βούλεται διὰ τῆσδε τῆς ῥαψῳδίας, ὡς καὶ δι' ὅλης τῆς ποιήσεως. Ἄρην οὖν ὀνομάζειν τὸν θυμόν. Ὦτον δὲ καὶ Ἐφιάλτην, τοὺς ἐν παιδείᾳ λόγους· τούτων γὰρ ὁ μὲν τις ἐκ μαθήσεως καὶ διδασκαλίας κινεῖται· ὁ δὲ ἕτερος ἐστὶν ἐν διαθέσει, καὶ ἐκ φύσεως παρεπόμενος τοῖς ἀνθρώποις. Τὸν μὲν οὖν διὰ τῆς μαθήσεως διδασκόμενον λόγον Ὦτον προσηγόρευσεν, ὅτι διὰ τῶν ὤτων αὐτὸν καὶ τῆς ἀκοῆς ἐκμανθάνομεν παιδευόμενοι. Τὸν δὲ ἐν διαθέσει, καὶ ἐκ φύσεως παρεπόμενον τοῖς ἀνθρώποις, Ἐφιάλτην ὀνομάζουσιν, οἷον τὸν αὐτομάτως ἐφαλλόμενον, εἴτ' οὖν ἐπερχόμενον ταῖς διανοίαις ἡμῶν. Ὑπὸ τούτων δὲ ἀμφοτέρων φησὶ δεθῆναι τὸν Ἄρην, τουτέστι, τὸν θυμὸν, καὶ ἐπὶ πολὺ βασανισθῆναι· ἐπειδὴ οἱ ἐν παιδείᾳ λόγοι ἐκπαιδεύουσι καὶ διδάσκουσι τοὺς ἀνθρώπους, κατέχειν μὲν τὴν ὀργὴν καὶ ἐπιθυμίαν, καιρῷ δὲ θυμῷ χρῆσθαι, ὅπερ φησὶν Ὅμηρος· κατέχεσθαι μὲν τὸν θυμὸν ὑπὸ τῶν λόγων τούτων, ἐπεὶ πάντοτε οἱ τῆς παιδείας λόγοι, ἐκπαιδεύουσι καὶ ἀναγκάζουσι τοὺς ἀνθρώπους μετὰ γνώμης ἅπαντα πράττειν, καὶ μὴ πολλάκις ὀργῇ χρωμένους κατὰ τῶν φίλων ἀνήκεστόν τι πράττειν. Ἐκδιδάσκουσι δὲ, καὶ ὃν τρόπον δεῖ γονέων ἐπιμελεῖσθαι, καὶ φίλων καὶ ἀδελφῶν κήδεσθαι, καὶ τῶν ἄλλων ἁπάντων. Αὐτὸν δὲ λυθῆναι αὐτὸν ὑπὸ Ἑρμοῦ, τῆς Ἐριβοίας, τοῦτο μηνυσάσης. Ἑρμῆν πάλιν ὀνομάζων τὸν λόγον, ὅτι ἑρμηνεὺς γέγονε πάντων ὁ λόγος. Ἐρίβοιαν δὲ ὀνομάζει τὴν σάλπιγγα, παρὰ τὸ, μεγάλῃ φωνῇ χρῆσθαι τοὺς σαλπίζοντας πλήθη ἐν ταῖς πόλεσιν· ἐπειδὴ πολλάκις ὁ λόγος ἐξουσίαν δίδωσι τῷ θυμῷ, χρῆσθαι τῇ οἰκείᾳ ῥώμῃ, ὅταν ὑπὲρ πατρίδος δέοι, καὶ ὑπὲρ παίδων, καὶ γονέων, καὶ κτημάτων, καὶ πολιτείας, πρὸς πολεμίους ἀγωνίζεσθαι. τότε γὰρ ὁ λόγος οὐκ ἔτι κατέχει τὸν θυμὸν, οὐδ' εἴργει χρῆσθαι τῇ οἰκείᾳ δυνάμει· ἀλλὰ τοὐναντίον αὐτὸν παρακελεύεται καὶ προτρέπει χρῆσθαι κατὰ τῶν μὴ οἰκείων, μᾶλλον δὲ τῶν ἐχθίστων, ἵνα μὴ ὑπὸ τῶν πολεμίων ληφθέντες κακῶς πάθωμεν.

386. Ἀλωῆος.] Ἀλωέως. Κρατερῷ.] Ἰσχυρῷ.

387. Χαλκέῳ κεράμῳ.] Χαλκῷ ἀγγείῳ, τουτ. ἐν δεσμωτηρίῳ· οἱ γὰρ Κύπριοι τὸ δεσμωτήριον, κέραμον καλοῦσι.

388. Καί νύ κε.] Καὶ δὴ ἄν. Ἔνθα.] Τότε. Ἆτος πολέμοιο.] Ὁ ἀπλήρωτος καὶ ἀκόρεστος τοῦ πολέμου.

389. Εἰ μὴ μητρυιή.] Ἐὰν μὴ ἡ τοῦ Ἑρμοῦ μητρυιὰ ἡ Ἐρίβοια, ἀπήγγειλε τῷ Ἑρμῇ, ἵνα ἐκκλέψῃ τὸν Ἄρεα τοῦ δεσμοῦ. Ἐρίβοια δὲ, ἡ αἰσία καὶ μεγάλα βοῶσα. Ἀντίμαχος δὲ ὁ Κολοφώνιος τὴν Ἐρίβοιαν μητρυιὰν Ὤτου καὶ Ἐφιάλτου παραδίδωσι. Περικαλλής.] Πάνυ καλή.

390. Ἐξήγγειλε.] Παρεκάλεσεν, ἐδήλωσε.

391. Ἤδη.] Εὐθέως. Ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν. Τειρόμενον.] Καταπονούμενον. Ἑ.] Αὐτόν. Ἐδάμνα.] Ἐδάμαζε. κατεπόνει.

392. Τλῆ δ' Ἥρη.] Ἐκαρτέρησε δὲ καὶ ἡ Ἥρα. Παῖς Ἀμφιτρύωνος.] Ὁ Ἡρακλῆς. Ἐναντίως γὰρ γενεαλογίας καλεῖ αὐτὸν ὁ Ποιητὴς, ὅτε μὲν Διὸς υἱὸν λέγων

VARIÆ LECTIONES.

389. Ἠερίβοια) γρ. Ἐρίβοια. MS. Mori, puto, Ἡ Ἐρίβοια. MS. CCC. Ἠερίβοια.

390. Ἑρμέα) γρ. Ἑρμείῃ, Ἑρμῇ, & Ἑρμείᾳ, MS. Mori & Florent.

Δεξιτερὸν κατὰ μαζὸν, ὀϊστῷ τριγλώχινι
Βεβλήκει· τότε κέν μιν ἀνήκεστον λάβεν ἄλγος.
Τλῆ δ' Ἀΐδης ἐν τοῖσι πελώριος ὠκὺν ὀϊστὸν,
Εὖτέ μιν ὠὐτὸς ἀνὴρ, υἱὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι βαλὼν, ὀδύνῃσιν ἔδωκεν·
Αὐτὰρ ὁ βῆ πρὸς δῶμα Διὸς καὶ μακρὸν Ὄλυμπον,
Κῆρ ἀχέων, ὀδύνῃσι πεπαρμένος· αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ὤμῳ ἔνι στιβαρῷ ἠλήλατο, κῆδε δ' ἓ θυμόν·
Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
Ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο.
Σχέτλιος, ὀβριμοεργὸς, ὃς οὐκ ὄθετ' αἴσυλα ῥέζων,
Ὃς τόξοισιν ἔκηδε θεοὺς, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι.
Σοὶ δ' ἔπι τοῦτον ἀνῆκε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·

" Dextram ad mammam sagittâ tres hamos habente
" Percussit: tunc ipsam gravissimus occupavit dolor.
" Pertulit & Pluto inter hos ingens velocem sagittam,
" Quandò ipsum idem vir, filius Jovis Ægiochi,
" Ad portam apud inferos vulneratum, doloribus tradidit:
" Verum is ivit ad domum Jovis & excelsum Olympum,
" Corde dolens, doloribus confossus; nempe sagitta
" Humerum per crassum adacta erat, & torquebat ei animum:
" In hunc igitur Pæon dolores-pellentia pharmaca spargens,
" Curavit: non enim omninò mortalis erat.
" Audax, facinorosus, qui pro nihilo duxit nefaria patrare,
" Qui arcu violabat deos, qui Olympum habitant.
" In te autem hunc incitavit dea cæsiis oculis Minerva;

ΣΧΟΛΙΑ.

ὑπὸ δὲ Ἀμφιτρύωνος. Τλῆ δ' Ἥρη.] Εὔρυτος, ὁ Οἰχαλίας τῆς ἐν Βοιωτίᾳ βασιλεὺς, προέθηκε τὸν τῆς θυγατρὸς Ἰόλης γάμον, τῷ κατὰ τὴν τοξικὴν αὐτὸν νικῆσαι δυναμένῳ ἢ, ὥς τινες, τοὺς παῖδας· παρὰ γὰρ Ἀπόλλωνος εἰλήφει τὴν τοξικήν. Ἡρακλέους δὲ διαγωνισαμένου, καὶ νικήσαντος, ὁ Εὔρυτος οὐκ ἀπεδίδου τὴν κόρην. Ὀργισθεὶς δὲ Ἡρακλῆς, ἐπόρθησε τὴν Οἰχαλίαν, τὴν δὲ Ἰόλην αἰχμάλωτον ἤγαγε. Οὐδὲ τῆς ὀργῆς ἐπαύσατο· ἀλλὰ καὶ Ἴφιτον, τὸν Εὐρύτου, εἰς Τίρυνθα παραγενόμενον ἐπὶ ζήτησιν ἵππων, ξενίσας, ἀπέκτεινε. Φεύγων δὲ τὸ τοῦ φόνου μύσος, παρεγένετο πρὸς Νηλέα, καθάρσεως τευξόμενος. Τῶν δὲ παίδων αὐτοῦ μὴ βουλομένων ἀποδέξασθαι, ὁ Νηλεὺς ἐξέβαλεν αὐτόν. Ἡρακλῆς δὲ ἐπὶ τούτῳ χολωθεὶς, ἐπεξενώθη Δηιφόβῳ τῷ τῶν Ἀρκάδων βασιλεῖ, καὶ οὕτως ἐκαθάρθη τοῦ φόνου. Καὶ ὕστερον ἐπιστρατεύσας Νηλεῖ, οὐ μόνον τὴν Πύλον ἐπόρθησεν, ἀλλὰ καὶ Ἥραν, Νηλεῖ συμμαχοῦσαν, ἔτρωσεν· αὐτόν τε Νηλέα τοῖς παισὶν ἅμα ἔκτεινε, δίχα τοῦ νεωτέρου Νέστορος. Οὗτος γὰρ ἐν Γερήνοις ἀνετρέφετο, διόπερ ἐσώθη. Ὅθεν αὐτὸν Γερήνιον ὁ Ποιητὴς προσηγόρευσε.

393. Δεξιτερὸν κατὰ μαζόν.] Κατὰ τὸν δεξιὸν μαζόν. Τριγλώχινι.] Τρεῖς ἀκίδας ἔχοντι, τριγωνίῳ.

394. Βεβλήκει.] Ἀντὶ τοῦ, ἔβαλε. Τότε κέν μιν.] Τότε ἂν αὐτήν. Ἀνήκεστον.] Ἀνίατον, ἀθεράπευτον. Ἄλγος.] Κακόν.

395. Ἀΐδης.] Ἅιδης. Πελώριος.] Μέγας.

396. Ὠὐτός.] Ὁ αὐτὸς ἀνήρ. Δισυλλάβως δὲ ἀναγνωστέον. Υἱὸς Διὸς Αἰγιόχοιο.] Ὁ Ἡρακλῆς.

397. Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι.] Ὁ μὲν Ἀρίσταρχος τὴν πύλον ἀκούει κατὰ μεταπλασμὸν, ἀντὶ τοῦ, πύλῃ, ὡς ἀπὸ τοῦ πολύχειρι, πολυχέρῳ. Καὶ τὸ, ἐν νεκύεσσι, κυρίως ἀκούει, ἔνθα αἱ τῶν τελευτώντων ἀναχωροῦσι ψυχαί. Ἐν πύλῳ ἐν νεκύεσσι.] Ἀντὶ τοῦ, ἐν πύλῃ, πρὸς τῇ πύλῃ. Οὐ γὰρ ἐν τῇ πόλει τῶν Πυλίων λέγει, ἀλλ' ἐν τῇ πύλῃ τῶν νεκρῶν, κατὰ τὴν τοῦ Κερβέρου ἀναγωγήν. Ὀδύνῃσιν ἔδωκεν.] Εἰς ὀδύνας ἔδωκε λυπούμενον.

399. Πεπαρμένος.] Διαπεπαρμένος.

400. Ἠλήλατο.] Ἐνελήλατο, ἐνήρειστο, ἐνέκειτο. Κῆδε.] Ἐλύπει, ἠνία, ἐκάκου.

401. Παιήων.] Ὁ τῶν θεῶν ἰατρὸς Παιών. Ὀδυνήφατα.] Τὰς ὀδύνας καταπαύοντα καὶ φθείροντα. Πάσσων.] Ἐπιβάλλων.

402. Ἠκέσατο.] Ἐθεράπευσε.

403. Σχέτλιος.] Ἀγνώμων, ἄδικος. Ὀβριμοεργός.] Μεγάλως μοχθηρίαις ἐπιτήδειος, μεγάλοις ἔργοις ἐπιτήδειος, καὶ ἰσχυρῶς διαπραττόμενος. Ἰσχυροπράγμων, ἰσχυρὸς ἐν τῷ ἐργάζεσθαι, ἰσχυρῶς ἐργαζόμενος. Οὐκ ὄθετο.] Οὐκ ἐπιστρέφεται, ἀπαμελεῖ, ἀφροντιστεῖ· ἀτημελῶς καὶ ἀφροντίστως ἔχει. Αἴσυλα.] Ἁμαρτωλὰ, παράνομα. Ὁ δὲ Ἀπίων, ἐτυμολογῶν τὴν λέξιν, φησὶ, τὰ σεσυλημένα τῆς αἴσης, τουτέστιν, ἁμαρτωλά. Βέλτιον δὲ τὸ, μὴ δοκεῖν ἐγκεῖσθαι τὰ σεσυλημένα. Οὐκ ἔστι γὰρ ἡ αἶσα φανερῶς ἐγκειμένη. Ἔστιν οὖν αἴσυλα, κατὰ παράλειψιν ἑτέρου α. δηλοῦντος κένωσιν, ἀαίσυλα, ἐστερημένα τῆς αἴσης, τουτέστι, τοῦ καθήκοντος.

404. Ἔκηδε.] Ἐκάκου, ἐλύπει, κατεπόνει.

405. Σοὶ δ' ἔπι.] Ἐπὶ σὲ, κατὰ σοῦ. Ἀνῆκεν.] Ἀνέπεισεν, ἐπώτρυνε.

NOTÆ.

396. Ὠὐτὸς ἀνὴρ) Vid. ad λ'. v. 288.

400. Κῆδε δ' ὃ θυμόν) Vid. ad Var. Lect.

VARIÆ LECTIONES.

394. Τότε κέν μιν) γρ. τότε καί μιν, MSS. CCC. & MS. Barocc. Oxon.

395. Ὠὐτὸς ἀνὴρ) γρ. αὐτὸς ἀνὴρ, vid. ad Text.

400. Ὤμῳ ἔνι) γρ. ὤμῳ ἐνὶ. Ibid. Κῆδε δ' ὃ θυμόν)

Νήπιος, οὐδὲ τὸ οἶδε κατὰ φρένα Τυδέος υἱὸς,
Ὅττι μάλ' οὐ δηναιὸς, ὃς ἀθανάτοισι μάχοιτο,
Οὐδέ τί μιν παῖδες ποτὶ γούνασι παππάζουσιν,
Ἐλθόντ' ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Τῷ νῦν Τυδείδης, εἰ καὶ μάλα καρτερός ἐστι,
Φραζέσθω, μή τίς οἱ ἀμείνων σεῖο μάχηται·
Μὴ δὴν Αἰγιάλεια, περίφρων Ἀδρηστίνη,
Ἐξ ὕπνου γοόωσα φίλους οἰκῆας ἐγείρῃ,
Κουρίδιον ποθέουσα πόσιν, τὸν ἄριστον Ἀχαιῶν,
Ἰφθίμη ἄλοχος Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόργνυ.
Ἄλθετο χεὶρ, ὀδύναι δὲ κατηπιόωντο βαρεῖαι·
Αἱ δ' αὖτ' εἰσορόωσαι Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,
Κερτομίοις ἐπέεσσι Δία Κρονίδην ἐρέθιζον·

" Demens, neque hoc scit mente Tydei filius,
" Quod omninò non longævus sit, qui cum immortalibus pugnaverit,
" Neque omninò ipsum nati ad genibus impositi pappa vocant,
" Reversum ex bello & gravi prælio.
" Itaque nunc Tydides, etsi valde fortis est,
" Cogitet, ne quis secum fortior te pugnet:
" Ne continuò Ægialea, cordata Adrasti-filia,
" Ex somno lugens suos domesticos excitet,
" Qui virginem-duxit, desiderans maritum, fortissimum Achivorum,
" Generosa uxor Diomedis equûm-domitoris.
Dixit, & ambabus Ichora à manu abstergebat:
Sanata est manus, ac dolores mitigati sunt graves.
Illæ verò inspicientes Minerva & Juno,
Mordacibus verbis Jovem Saturnium irritaverunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

406. Νήπιος.] Ἄφρων.

407. Δηναιός.] Πολυχρόνιος.

408. Γούνασι.] Γόνασι. Παππάζουσι.] Πάππα φωνοῦσι, πατέρα καλοῦσι.] Ἐτυμολογεῖ τὰς τῶν παίδων φωνάς.

412. Αἰγιάλεια.] Γυνὴ Διομήδους. Περίφρων.] Περισσόφρων, ἄγαν συνετὴ, περισσῶς φρονοῦσα. Ἀδρηστίνη.] Ἡ Ἀδράστου θυγάτηρ. Μὴ δὴν Αἰγιάλεια περίφρων Ἀδρηστίνη.] Διομήδους γυνὴ Αἰγιάλεια, ἡ νεωτάτη τῶν Ἀδράστου θυγατέρων. Τρεῖς γὰρ εἶχε θυγατέρας ὁ Ἄδραστος· ταύτην, καὶ Ἀργείαν, τὴν Πολυνείκους, καὶ Δηϊπύλην τὴν Τυδέως. Τῆς δὲ μητρὸς αὐτοῦ ἀδελφὴ ἦν. Ὁ δὲ στρατεύσας ἐς Ἴλιον, κατέλιπε τῆς ἀρχῆς καὶ τῆς οἰκίας ἐπίτροπον τὸν Σθενέλου Κομήτην. Κατεῖχε δὲ ὁ λόγος, τρωθεῖσαν τὴν Ἀφροδίτην ὑπὸ Διομήδους, αὐτὸν μὲν μὴ μνησικακῆσαι, διὰ τὴν Ἀθηνᾶς ἐπικουρίαν, τὴν δὲ τούτου γυναῖκα ὁρμῆσαι πρὸς πορνείαν, ὡς περὶ πᾶσαν τὴν τῶν νέων ἡλικίαν συγχρωτίζουσαν ἀσελγαίνουσαν· τῷ δὲ Κομήτῃ καὶ ἔρωτα τῆς Αἰγιαλείας ἐμποιῆσαι· παραγενόμενον δὲ τὸν Διομήδην ἐξ Ἰλίου διώκειν μετὰ δορυφόρων, ἀποκτεῖναι βουλόμενοι· τὸ δὲ λοιπὸν, τοῖς ἀσθενέσι βοηθήμασι χρώμενον, καταφυγεῖν ἐπὶ τὸν Ἥρας βωμόν. Μετὰ ταῦτα δὲ ἀπῆρεν εἰς Ἑσπερίαν, καὶ παραλαβεῖν λέγεται παρὰ Δαύνου τόπους τινὰς εἰς κατοικισμόν. Καὶ τέλος, ἀπιρρωσάντων αὐτοῦ τῶν ἑταίρων, καὶ λαμπαδευσάντων, τούτους μὲν τὴν Ἀθηνᾶν εἰς ἐρωδιοὺς ἀποστρέψαι, τὸν Διομήδην δὲ ἐνταῦθα καταστρέψαι τὸν βίον. Ἡ δὲ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι. Ταύτην δὲ τὴν ἱστορίαν ὁ Ποιητὴς οὐ λέγει· ἀλλὰ τοῦτο λέγει, μὴ μαχεσάμενος αὐτῷ πρὸς τὸν ἰσχυροτέρων θεῶν, ἀποθάνῃ, εἶτα τὸν θάνατον αὐτοῦ ἡ γυνὴ μαθοῦσα, ἅμα τοὺς οἰκείους αὐτοῦ θρηνήσῃ.

413. Γοόωσα.] Θρηνοῦσα. Οἰκῆας.] Οἰκείους, οἰκέτας. Ἐγείρῃ.] Διϋπνίσῃ.

414. Κουρίδιον.] Τὸν ἐκ παρθενίας ἄνδρα γεγαμηκότα αὐτήν. Ποθέουσα.] Ποθοῦσα.

416. Ἰχῶρα.] Λέγει θεῖον αἷμα. Ἡ ὑγρὰ θεῶν οὐσία ἰχὼρ καλεῖται. Ἀπὸ χειρὸς ἰχῶρα ὀμόργνυ.] Ἀπομόργνυε τῆς χειρὸς τὸν ἰχῶρα· ἀπέψα, ἀπεμάσσετο.

417. Ἄλθετο.] Ἐθεραπεύετο, ἀφυγιάζετο, ὑγιὴς ἐγένετο. Κατηπιόωντο.] Κατεπραΰνοντο.

419. Κερτομίοις.] Ἐρεσχηλοῖς. Ἐρέθιζον.] Παρώξυνον, ἐκίνουν.

ΝΟΤÆ.

416. Ἰχῶ) *Eustath.* fol. 566. lin. 30. *Roman.* Edit. & fol. 430. lin. 10. *Basil.* Ὥσπερ τὸν ἱδρῶτα, ἱδρῶ λέγει, κατὰ Ἀποκοπὴν ὅλης συλλαβῆς· οὕτω τὸν ἰχῶρα, ἰχῶ, οἷον, Ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόργνυ· καὶ ἔστιν ὅμοιον καὶ τὸ, τὸν κυκεῶνα εἰπεῖν, κυκεῶ, καὶ Ἀπόλλω, τὸν Ἀπόλλωνα. τὸ δὲ γράφειν, ἰχῶρ', μετὰ τοῦ ῥ, κατὰ Ἀποκοπὴν μόνου τοῦ πλαδαροῦ φωνήεντος, οὐ πάνυ ἀρέσκει τοῖς Παλαιοῖς, διά τε τὴν καινότητα τῆς Ἀποκοπῆς, καὶ ἵνα μὴ συμφωνῇ τῇ εὐθείᾳ. Siqua faverent *Exemplaria*, facile legerem, Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρῃς ἰχῶρ' ἀπὸ χειρὸς ὀμόργνυ. MS. CCC. legit ἰχῶρ, ut reliqui Vulgati Codd. MS. *Mori* legebat ἰχῶ, cui ex recentiori manu, ῥ. additur, non benè; siqua *Eustathii* & τῶν Παλαιῶν auctoritas.

VARIÆ LECTIONES.

γρ. κῆδε δ' ὁ θυμὸν, & κῆδε δ' ὁ θυμοῦ, MS. *Mori.* & MS. Barocc. Oxon. Vid. infrà, ad v. 697, & ad λ'. v. 458. Olim, κῆδε δὲ *&c.* Vid. ad v. 404.

402. Καταθνητός) γρ. κατὰ θνητός.

403. Ὀβριμοεργὸς) γρ. ὀμβριμοεργὸς, vid. infrà, ad v. 747.

416. Ἀμφοτέρῃσιν ἀπ' ἰχῶ χειρὸς ὀμόργνυ) γρ. ἀπ' ἰχῶρ χειρὸς, & ἀμφοτέρῃς ἰχῶρ' ἀπὸ &c. Vid. ad Text.

Τοῖσι

Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, ὅ, ττι κεν εἴπω;
Ἦ μάλα δή τινα Κύπρις Ἀχαιϊάδων ἀνιεῖσα
Τρωσὶν ἅμ' ἑσπέσθαι, τοὺς νῦν ἔκπαγλ' ἐφίλησε,
Τῶν τινα καῤῥέζουσα Ἀχαιϊάδων εὐπέπλων,
Πρὸς χρυσέῃ περόνῃ καταμύξατο χεῖρα ἀραιήν.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Inter hos igitur sermonem orsa est
Dea cæsiis-oculis Minerva,
" Jupiter pater, num quid mihi succensebis ob id, quod dixero?
" Procul dubio jam aliquam Venus Achivarum stimulans,
" Trojanos ut simul sequeretur, quos nunc vehementèr diligit,
" Earum aliquam demulcens Achivarum pulchris-peplis indutarum,
" Ad auream fibulam perstrinxit manum mollem.
Sic dixit; subrisit verò pater hominumque deorumque,

ΣΧΟΛΙΑ.

421. Κεχολώσεαι.] Ὀργισθήσῃ.

422. Κύπρις.] Τὸ ἐπίθετον Ἀφροδίτης. Ὃ οὐκ οἴονται οἱ πρὸ ἡμῶν, τί σημαίνει. Συμπαρασυρθέντες γὰρ τῷ Ἡσιόδῳ, ἔδοξαν, ὅτι Κύπρις λέγεται, ὥς φησιν Ἡσίοδος, Κυπρογένεια, διότι γεννᾶται περικλύστῳ ἐνὶ Κύπρῳ· ὥσπερ καὶ τὴν φιλομμειδῆ, ὅτι μηδέων ἐξεφαάνθη. Ὅμηρος δὲ οὐκ εἶπεν οὕτως· ἀλλὰ τὴν μεταβολὴν φιλοῦσιν, οἷον ἱλαρὰν, διὰ τὴν ἐγκειμένην αὐτῇ δύναμιν ἀπὸ τῆς συνουσίας. Ὥσπερ γοῦν τὸ πῦρ Ἥφαιστον λεγόμενον ὁμοίως τῷ εὑρέτῃ. οὕτω καὶ Ἀφροδίτην ποτὲ τὴν ἀνδρὸς πρὸς γυναῖκα συνουσίαν, ἐοικὼς ἂν περὶ τῆς ὑπὸ μοιχείας διαφθαρεισῶν γυναικῶν λέγει, Καὶ ἐκλελάθοιτ' Ἀφροδίτης, Ἣν ἄρ' ὑπὸ μνηστῆρσιν ἔχον, μίσγοντο δὲ λάθρῃ. Τὸ μὲν ἐπίθετον τὸ διὰ τοῦ Κύπρις σημαινόμενον, ἀπὸ τῆς περὶ αὐτὴν δυνάμεως Ὁμήρῳ παρείληπται. Εἴη ἂν κατὰ συγκοπὴν Κύπρις, οἱονεὶ κυόπορις, ἡ τὸ κύειν πορίζουσα. Ἴδιον γὰρ Ἀφροδίτης τοῦτο. Οὐ γὰρ κυΐσκουσιν αἱ γυναῖκες χωρὶς τῆς ἀφροδισιαστικῆς συνηθείας. Τὸ δὲ πλανῆσαν τὸν Ἡσίοδον, καὶ τοὺς ἄλλους, ἐστὶ τὸ ἐν τῇ Θ ῥαψῳδίᾳ λεγόμενον, Ἡ δ' ἄρα Κύπρον ἵκανε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη, Ἐς Πάφον· ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις. Οὐκ εἴπερ δ' ἔν τινι τόπῳ γεγέννηται, ἐκεῖθεν καὶ τιμᾶται, καὶ διὰ τοῦτο τῷ ἐπιθέτῳ κοσμεῖται. Οὐδέποτε γοῦν Δήλιος ὁ Ἀπόλλων παρ' Ὁμήρῳ, οὐδὲ Πύθιος. Καίτοι γε καὶ ἑκάτερον τῶν ἱερῶν οἶδε. Δι' ὧν φησὶ ποτὲ μὲν, Δήλῳ δή ποτε τοῖον, Ἀπόλλωνος παρὰ βωμῷ, Φοίνικος νέον ἔρνος ἀνερχόμενον ἐνόησα. Ποτὲ δὲ, Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει, Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ. Οὐδ' ἐπεί φησιν, Ἵκετο δ' εἰς Αἰγάς, ἔνθα οἱ κλυτὰ δώματ' ἔασιν, Αἰγαῖός ποτε εἴρηται ὁ Ποσειδῶν παρ' Ὁμήρῳ. Καὶ ἡ Κυθέρεια δὲ, καθ' Ὅμηρον, οὐχ ὅτι προσέσχεν Κυθήροις. Οἶδε μὲν γὰρ τὰ Κύθηρα· οὐκ ἀπὸ τούτων δὲ εἴρηται. Κυθέρεια δὲ, ἡ κεκευθυῖα ἔχουσα ἐν ἑαυτῇ τὸν πάσης τῆς ἐρωτικῆς φιλίας ἐξηρτημένον ἱμάντα, οἷον τὸν ἔρωτα, ὃν πᾶσι τοῖς νέοις ἀφίησι. Διὰ γὰρ τοῦ κεστοῦ ταῦτα παρέπεται. Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς, Πάρφασις, ἥτ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων. Ἐπεί τοι καὶ ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη παρὰ τοῖς εὖ λογιζομένοις, ἀπὸ τῆς ἐνεργείας, ἡ ἀπαλαλκοῦσα τῷ ἰδίῳ μένει τοὺς ἐναντίους. Οὐ γὰρ πειθόμεθα τοῖς νεωτέροις, οἵ φασιν, ἀπὸ Ἀλαλκομενοῦ τινος εἰρῆσθαι. Οὐδ', ὡς Ἐρατοσθένης παρήκουσεν Ὁμήρου, ὑπόθετος, Ἑρμείας ἀκάκητα· ὁ ἀπὸ Ἀκακησίου ὄρους· ἀλλ', ὁ μηδένος κακοῦ μεταδοτικὸς, Ἐπεὶ καὶ δοτὴρ ἑάων. Παίζει οὖν ἀπὸ τῶν παρεπομένων τοῖς θεοῖς· καὶ γὰρ ἡ Γλαυκῶπις οὐκ ἀπὸ τοῦ, Ἦν ἄκρης ὄπα Γλαυκώπιον ἵζει· ἀλλ' ἀπὸ τῆς περὶ τὴν πρόσοψιν τῶν ὀφθαλμῶν καταπλήξεως. Καὶ τἄλλα δὲ τῶν ἐπιθέτων ἐπὶ τοῦτον ἡμῖν παρέστιν ὁρᾶν, οὐκ ἀπὸ τῶν ἱερῶν τόπων ὀνοματισθέντα, ἀπὸ δὲ τῶν ἐνεργειῶν τῶν ψυχικῶν, ἢ τῶν ἰδίᾳ συμβεβηκότων περὶ τὸ σῶμα. Ὡς, λευκώλενος Ἥρη, καὶ ἀργυρόπεζα Θέτις, καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων, καὶ ἀκερσεκόμης. Καὶ πάλιν ἀπὸ πράξεων· Ὡς ἕκατος, καὶ ἑκατηβελέτης, καὶ ἑκηβόλος. Ἄρτεμις δὲ, καὶ ἀγροτέρη, καὶ ἰοχέαιρα. Καὶ πάντα τὰ παραπλήσια. Καὶ γὰρ, εἰ ὁμοίως Ἑλικώνιον τὸν Ποσειδῶνα εἴρηκεν ἀπὸ Ἑλικῶνος, ὡς Ἀρίσταρχος βούλεται· ἐπεὶ Βοιωτίας ὄλη ἱερὰ Ποσειδῶνος. Οὐ γὰρ ἀρέσκει ἀπὸ Ἑλίκης, ἐπεί φησιν, Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσιν· Ἑλικήϊον γὰρ ἂν εἶπεν, συγχωρουμένου τοῦ μέτρου. Δύναται Ἑλικώνιος λέγεσθαι, διὰ τὸ, ἑλικας καὶ περιφερεῖς εἶναι τὰς δίνας τῆς θαλάσσης. Ἔτι δ', εἴπερ ἦν ἡ Κύπρις ἀπὸ τῆς Κύπρου, πολλῷ μᾶλλον ἀπὸ τῆς Πάφου, ἐν ᾗ βωμός τε θυήεις αὐτῆς. Παφίη ἐλέγετο. Ἀλλ' οὐδέποτε Παφίην εἶπε τὴν Ἀφροδίτην Ὅμηρος, ὡς οἱ νεώτεροι. Καὶ γὰρ, εἴ ποτε τοιαύτας ἐπιθέτας ἐξενήνοχε τοπικὰς ἐξ ἡρωϊκοῦ προσώπου κατὰ τὸ εἰκὸς αὐτὰ λέγει. Ἀχιλλεὺς μὲν γὰρ Θεσσαλὸς ὢν, φησὶ, Ζεῦ, ἄνα Δωδωναῖε, Πελασγικὲ, τηλόθι ναίων. Καὶ Ἑκάβη. Ἀλλ' εὔχευ σύγ' ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίωνι, Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται. Ἡ γὰρ Ἴδη τῆς Τροίας, οἰκείως τε ἡ Ἑκάβη ἔσχηκε προσαγορεύουσα τὸν Δία Ἰδαῖον. Ὁ δ' Ὅμηρος οὐκ ἂν εἶπε ἀπὸ τῆς Κύπρου τὸ ἐπίθετον, ἐξ ἰδίου προσώπου λέγων, ὁ δὲ Κύπριν ἐπῴχετο νηλέϊ χαλκῷ. Ἀχαιϊάδων.] Τῶν Ἑλληνίδων γυναικῶν. Ἀνιεῖσα.] Ἀναπείθουσα.

423. Ἅμα σπέσθαι.] Συνακολουθῆσαι. Ἔνιοι, Ἅμ' ἑσπέσθαι. Ἔκπαγλα.] Ἐξόχως.

424. Καῤῥέζουσα.] Καταρρέζουσα, πλησίον παρακαθίζουσα, καταψῶσα τῇ χειρί. Εὐπέπλων.] Εὐπεπλισμένων, εὐστόλων.

425. Περόνῃ.] Πόρπῃ ἐν τῇ περιβολῇ. Καταμύξατο.] Κατέξυσεν. Ἀραιήν.] Ἀσθενῆ. Σημαίνει δὲ καὶ λεπτήν.

VARIÆ LECTIONES.

423. Ἅμ' ἑσπέσθαι) ἅμα σπέσθαι. Br. Schol.

425. Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ. Ibid. Ἀραιήν) γρ. ἀραιήν. Ἀττικὸν δὲ τὸ δασύνειν τὴν ἀραιήν. Eustath. fol. 431. lin. 19.

Καί ῥα καλεσσάμενος προσέφη χρυσέην Ἀφροδίτην,
Οὔ τοι, τέκνον ἐμόν, δέδοται πολεμήϊα ἔργα·
Ἀλλὰ σύ γ' ἱμερόεντα μετέρχεο ἔργα γάμοιο,
Ταῦτα δ' Ἄρηϊ θοῷ καὶ Ἀθήνῃ πάντα μελήσει.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἰνείᾳ δ' ἐπόρουσε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Γιγνώσκων, ὅ οἱ αὐτὸς ὑπείρεχε χεῖρας Ἀπόλλων·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' οὐδὲ θεὸν μέγαν ἅζετο· ἵετο δ' αἰεὶ
Αἰνείαν κτεῖναι, καὶ ἀπὸ κλυτὰ τεύχεα δῦσαι.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Τρὶς δέ οἱ ἐστυφέλιξε φαεινὴν ἀσπίδ' Ἀπόλλων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Φράζεο, Τυδεΐδη, καὶ χάζεο, μηδὲ θεοῖσιν
Ἶσ' ἔθελε φρονέειν· ἐπεὶ οὔποτε φῦλον ὁμοῖον
Ἀθανάτων τε θεῶν, χαμαὶ ἐρχομένων τ' ἀνθρώπων.
Ὣς φάτο· Τυδεΐδης δ' ἀνεχάζετο τυτθὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος·
Αἰνείαν δ' ἀπάτερθεν ὁμίλου θῆκεν Ἀπόλλων,
Περγάμῳ εἰν ἱερῇ, ὅθι οἱ νηός γ' ἐτέτυκτο·
Ἤτοι τὸν Λητώ τε, καὶ Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Ἐν μεγάλῳ ἀδύτῳ ἀκέοντό τε, κύδαινόν τε.

Et advocatam allocutus est auream Venerem,
" Non tibi, filia mea, commissa sunt bellica opera:
" Quin tu desiderabilia tibi munera nuptiarum;
" Hæc verò Marti veloci & Minervæ omnia curæ erunt.
Sic isti quidem talia inter se colloquebantur.
In Æneam autem irruit pugnâ strenuus Diomedes,
Cognoscens, quòd eum ipse tegebat manibus Apollo:
Sed hic ne deum quidem magnum reverebatur; cupiebat etenim semper Æneam interficere, & inclytis armis exuere.
Ter quidem dehinc irruit, interficere cupiens,
Ter autem illi incussit fulgentem clypeum Apollo:
Sed cum jam quartum impetum faceret, deo par,
Minaciter tunc increpitans allocutus est longè-jaculans Apollo.
" Perpende, Tydide, & recede, neque diis
" Par velis sapere: quoniam nequaquã genus simile
" Immortaliumque deorum, humi incedentiumque hominum.
Sic dixit: Tydides igitur recessit paululum retrò,
Iram evitans è-longinquo-ferientis Apollinis.
Æneam verò seorsùm à turbâ posuit Apollo,
Pergamo in sacrâ, ubi ipsi templum erat:
Illum quidem Latonáque & Diana sagittis-gaudens,
In magno adyto curabántque gloriâque decorabant.

ΣΧΟΛΙΑ.

427. Χρυσῆν Ἀφροδίτην.] Καλὴν λέγει νῦν.
428. Οὔ τοι.] Οὔ σοι, οὐδαμῶς σοι.
429. Ἱμερόεντα.] Ἐπέραστα, θαυμαστά.
432. Ἐπόρουσεν.] Ἐφώρμησεν.
433. Ὑπείρεχεν.] Ὑπεῖχε, περιεβέβλητο, ὑπερεμάχετο.
434. Ἅζετο.] Ἐσέβετο. Ἵετο.] Προεθυμεῖτο.
435. Δῦσαι.] Ἀποδῦσαι.
437. Ἐστυφέλιξε.] Διέσεισε, διεκίνησε. Φαεινὴν] Λαμπράν.
438. Ἐπέσυτο.] Ἐφώρμησε. Δαίμονι ἶσος.] Θεῷ ὅμοιος, παραπλήσιος.
439. Ὁμοκλήσας.] Ἐπαπειλήσας, ἐπιτιμητικῶς βοήσας.
440. Φράζεο.] Σκέπτου, διαλογίζου. Φράζεο, καὶ χάζεο.] Διαλογιζόμενος ἀναχώρει.
441. Φῦλον.] Ἔθνος.
442. Χαμαὶ ἐρχομένων.] Ἀντὶ τοῦ, ἀποθνησκόντων· ἢ, ἐπὶ γῆς βαδιζόντων· ἢ, χαμαιῤῥιφῶν· ἢ, θνητῶν.
443. Ἀνεχάζετο.] Ἀνεχώρει. Τυτθόν.] Μικρόν, ὀλίγον.
444. Ἀλευάμενος.] Ἐκκλίνας.
445. Ἀπάτερθεν.] Ἄποθεν.
446. Περγάμῳ.] Τῇ ἀκροπόλει τῆς Τροίας τῆς Ἰλίου, οὕτω καλουμένῃ.
447. Ἰοχέαιρα.] Ἡ ἰοῖς, ὅ ἐστι, βέλεσι, χαίρουσα, τουτέστι, τοξική.
448. Ἀδύτῳ.] Ναῷ. Ἄδυτα γὰρ καλοῦνται οἱ τόποι

NOTÆ.

439. Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας) Ἐνταῦθα τὸ δὲ παρέλκει φανερῶς.
444. Μῆνιν ἀλευάμενος ἑκατηβόλου) *Ultima* τοῦ ἀλευάμενος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Asperi* sequentis.

VARIÆ LECTIONES.

427. Χρυσέην) γρ. χρυσῆν, ut suprà, v. 425. At *Homerus* incontractis gaudet.
444. Ἀλευάμενος) γρ. ἀλεούμενος. MS. CCC.
445. Ἀπάτερθεν) γρ. ἀπάνευθεν, MS. CCC.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ὁ εἴδωλον τεῦξ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Αὐτῷ τ' Αἰνείᾳ ἴκελον καὶ τεύχεσι τοῖον·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' εἰδώλῳ Τρῶες καὶ δῖοι Ἀχαιοὶ
Δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
Ἀσπίδας εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Δὴ τότε θοῦρον Ἄρηα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἆρες, Ἄρες, βροτολοιγὲ, μιαιφόνε, τειχεσιπλῆτα,
Οὐκ ἂν δὴ τόνδ' ἄνδρα μάχης ἐρύσαιο μετελθὼν
Τυδεΐδην, ὃς νῦν γε καὶ ἂν Διῒ πατρὶ μάχοιτο;
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ,
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
Ὣς εἰπὼν, αὐτὸς μὲν ἐφέζετο Περγάμῳ ἄκρῃ·
Τρῳὰς δὲ στίχας οὖλος Ἄρης ὤτρυνε μετελθὼν,
Εἰδόμενος Ἀκάμαντι, θοῷ ἡγήτορι Θρῃκῶν·
Υἱάσι δὲ Πριάμοιο διοτρεφέεσσι κέλευεν,
Ὦ υἱεῖς Πριάμοιο, διοτρεφέος βασιλῆος,
Ἐς τί ἔτι κτείνεσθαι ἐάσετε λαὸν Ἀχαιοῖς;

Verum imaginem fecit argenteum-arcum-gerens Apollo,
Ipsique Æneæ similem & armis talem:
Circumque imaginem Trojani & nobiles Achivi
Cædebant invicem circa pectora bovinos
Clypeos pulchrè orbiculatos, & parmulas leves.
Tunc utique impetuosum Martem allocutus est Phœbus Apollo,
" Mars, Mars hominum-pernicies, inquinate-cæde, murorum-eversor,
" Nonne jam istum virum prœlio extraxeris vindictâ persecutus
" Tydidem, qui jamjam vel Jovi patri pugnaret?
" Venerem quidem primùm cominùs vulneravit manu ad carpum:
" At postea in meipsum irruit, deo par.
Sic locutus, ipse quidem resedit in Pergamo excelsâ:
Trojanorum verò ordines perniciosus Mars concitavit obeundo,
Assimilatus Acamanti, strenuo ductori Thracum.
Filios igitur Priami Jovis-alumnos adhortatus est,
" O filii Priami, Jovis-alumni regis,
" Quousque interfici sinetis populum ab-Achivis?

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τῶν ἱερῶν, εἰς οὓς οὐκ ἔξεστιν εἰσιέναι πᾶσιν. Ἀκέοντο.] Ἐθεράπευον, τοῦτ' ἐστὶν ἐπεμελοῦντο ἢ παρεμυθοῦντο. Κύδαινον.] Ἐδόξαζον, πρὸς δόξαν περιεποιοῦντο.

450. Ἴκελον.] Ὅμοιον. Τοῖον.] Τοιοῦτον.

452. Δῄουν] Διεκόπτον. Βοείας.] Τὰς ἀσπίδας, τὰς ἐκ βοείων βυρσῶν.

453. Εὐκύκλους.] Περιφερεῖς, εὖ ἐχούσας ἐν τῇ περιφερείᾳ. Λαισήϊα.] Βαρβαρικὰ ὅπλα, ἢ βέλη· ἢ μικρὰ ἀσπίδια τετράγωνα, ὑμενόρραπτα σάκη, ἐκ λασίων βυρσῶν αἰγείων· ἢ, ὅπλα κοῦφα πρὸς τὸ ἐν τῇ λαιᾷ χειρὶ βαστάζεσθαι.

454. Θοῦρον.] Ὁρμητικὸν ἐν τῷ πολέμῳ.

455. Βροτολοιγέ.] Ἀνδροφόνε.

456. Ἐρύσαιο] Ἑλκύσειας.

458. Χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.] Ἐπὶ τὸν καρπὸν τῆς χειρός· ἀντὶ χεῖρα, ἐν χειρί.

459. Ἐπέσσυτο.] Ἐφώρμησεν.

460. Ἄκρῃ.] Ἀκροπόλει.

461. Τρῳὰς δὲ στίχας.] Τὰς δὲ Τρῶας εἰς τάξεις καθεστώσας. Οὖλος.] Ὀλέθριος. Ὤτρυνε.] Παρώξυνεν.

462. Εἰδόμενος.] Ὁμοιωθείς. Ἀκάμαντι.] Ὄνομα κύριον. Ἡγήτορι.] Ἡγεμόνι.

465. Ἐς τί ἔτι.] Μέχρι τίνος.

N O T Æ.

449. *Αὐτὰρ ὁ εἴδωλον τεῦξε) Thom. Aquinas.* Sentent. 2. Distinct. 9. Artic. 2. Necessarium ait, Aera condensari, ferè ad Terræ consistentiam, ut Figurationis sit capax, quæ non nisi in solido sit corpore. Et Spiritus apparere in corporibus Aeris condensati probatur à *Scholasticis* omnibus & ab Veneficarum Inquisitoribus. *Virgilius* illis præibat, Æn. l. 10. v. 636. Tum Dea nube cavâ tenuem sine viribus umbram &c. Quamobrem apud *Homerum* *Apollo*, utpote Vaporum attractor, artifexque magnus, non incongruè creat *Æneæ* phantasma, *Iliad.* ε. v. 449. *Αὐτὰρ ὁ εἴδωλον* &c.

455. *Ἆρες, Ἄρες)* Vid. suprà, ad v. 31.

462. Εἰδόμενος Ἀκάμαντι) *Ultima* τῦ *εἰδόμενος* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* &c. ut suprà, v. 444.

465. Ἐάσετε) Ità omninò scribendum, ut suprà, v. 110. 148. & 344. Item infrà, v. 684.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

450. *Τεύχεσι τοῖον) γρ. τεύχεσι τοῖοι* MS. *Mori.*

458. *Πρῶτον) γρ. πρῶτα.* MS. Barocc. Oxon.

461. *Τρῳὰς δὲ στίχας) γρ. Τρῶας*, per *Appositionem*, & *Τρωὰς*, pro *Τρωϊκάς*, *Eustath.* fol. 434. lin. 1. & MS. *Mori.*

463. *Κέλευεν) γρ. κέλευσεν.* MS. CCC.

465. *Ἐς τί) γρ. ἐς τί* pro *ἕως τί*; vid. ad *Euripid.* Andromach. v. 1251. *Ibid.* Ἐάσετε) *γρ. ἐάσατε*, Vett. & MSS. *ἐάσετε* MS. Barocc. Oxon.

Ἦ

Ἦ εἰσόκεν ἀμφὶ πύλῃσ' εὖ ποιητῇσι μάχωνται;
Κεῖται ἀνὴρ, ὃν ἶσον ἐτίομεν Ἕκτορι δίῳ,
Αἰνείας, υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο·
Ἀλλ' ἄγετ', ἐκ φλοίσβοιο σαώσομεν ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Ὣς εἰπὼν, ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μάλα νείκεσεν Ἕκτορα δῖον,
Ἕκτορ, πῆ δή τοι μένος οἴχεται, ὃ πρὶν ἔχεσκες;
Φῆς που ἄτερ λαῶν πόλιν ἑξέμεν, ἠδ' ἐπικούρων,
Οἶος, σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σοῖσι·
Τῶν νῦν οὔ τιν' ἐγὼν ἰδέειν δύναμ', οὐδὲ νοῆσαι,
Ἀλλὰ καταπτώσσουσι, κύνες ὣς ἀμφὶ λέοντα·
Ἡμεῖς δ' αὖ μαχόμεσθ', οἵπερ τ' ἐπίκουροι ἔνειμεν.
Καὶ γὰρ ἐγὼν, ἐπίκουρος ἐὼν, μάλα τηλόθεν ἥκω·
Τηλοῦ γὰρ Λυκίη Ξάνθῳ ἔπι δινήεντι,
Ἔνθ' ἄλοχόν τε φίλην ἔλιπον καὶ νήπιον υἱὸν,
Κὰδ δὲ κτήματα πολλὰ, τά τ' ἔλδεται, ὅς κ' ἐπιδευής.
Ἀλλὰ καὶ ὧς, Λυκίους ὀτρύνω, καὶ μέμον' αὐτὸς
Ἀνδρὶ μαχέσσασθαι· ἀτὰρ οὔ τί μοι ἐνθάδε τοῖον,
Οἷόν κ' ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἤ κεν ἄγοιεν·
Τύνη δ' ἕστηκας· ἀτὰρ οὐδ' ἄλλοισι κελεύεις

" An donec circa portas benè structas pugnent?
" Jacet vir, quem æqualitèr honorabamus Hectori nobili,
" Æneas, filius magnanimi Anchisæ:
" Verum agite, ex tumultu eripiamus strenuum socium.
Sic locutus, excitavit robur & animum uniuscujusque.
Tunc vero Sarpedon valdè objurgavit Hectora nobilem,
" Hector, quo jam tibi robur abiit, quod prius habebas?
" Dixisti quondam sine copiis urbem defensurum, & auxiliis,
" Solum, cum affinibus, fratribusque tuis:
" Horum nunc nullum ego videre possum, neque animadvertere,
" Sed trepidant, canes tanquam circa leonem:
" Nos vero pugnamus, qui socii adsumus.
" Etenim ego, auxiliator existens, admodùm e longinquo venio:
" Procul enim Lycia Xanthum ad vorticosum;
" Ubi uxoremque dilectam reliqui & infantem filium,
" Et possessiones multas, quas cupit, quicunque pauper:
" Et tamen etiam sic, Lycios adhortor, & promptus sum ipse
" Cum viro quovis pugnare: tametsi nihil mihi hic tale,
" Quale vel ferant Achivi, vel agant:
" Tu vero stas; sed ne alias quidem hortaris

ΣΧΟΛΙΑ.

466. Εἰσόκεν.] Ἕως ἄν, μέχρις ἄν. Εὖ ποιητῇσιν.] Εὖ πεποιημέναις, εὖ καὶ καλῶς κατεσκευασμέναις.
467. Ἶσον.] Ἐπίσης, ὁμοίως. Ἐτίομεν.] Ἐτιμῶμεν.
469. Ἐκ φλοίσβοιο.] Ἐκ ταραχῆς. Σαώσομεν.] Σώσωμεν.
471. Νείκεσεν.] Ὠνείδισεν.
472. Πῆ δή τοι.] Ποῦ δή σου. Οἴχεται.] Πεπόρευται. Ἔχεσκες.] Εἶχες.
473. Φῆς.] Ἔλεγες. Πού.] Ἀντὶ τοῦ δή. Ἄτερ.] Χωρίς. Ἑξέμεν.] Ἕξειν, συνέξειν, συγκροτήσειν, φυλάξειν.
474. Γαμβροῖσιν.] Οἱ ἄνδρες τῶν θυγατέρων. Γαμβρὸς ὁ γήμας καλεῖται ὑπὸ τῶν οἰκείων τῆς γαμηθείσης.
475. Ἰδέειν.] Ἰδεῖν. Νοῆσαι.] Θεωρῆσαι.
476. Καταπτώσσουσι.] Δειλιῶσιν.
477. Ἔνειμεν.] Εἰμέν, ἐσμέν, ὑπάρχομεν.
478. Ἥκω.] Παραγέγονα.
479. Τηλοῦ.] Μακρόθεν. Δινήεντι.] Δίνας ἔχοντι. Δῖναι δέ εἰσιν, αἱ τῶν ὑδάτων συστροφαί.
481. Ἔλδεται.] Ἐπιθυμεῖ. Ἐπιδευής.] Ἐνδεής.
485. Τύνη.] Σύ, ἀπὸ τοῦ τύ, Δωρικῶς· ἐν παραγωγῇ τύνη, ὡς ἀπὸ τοῦ ἐγώ, ἐγώνη.

NOTÆ.

466. Ἦ εἰσόκεν) *Dactylicè* Versus incipit, Duabus nempè prioribus in Unam contractis, per *Synizesin*, ut suprà. v. 349.

474. Οἶος σὺν γαμβροῖσι, κασιγνήτοισί τε σοῖσι) Quinquaginta *Priamo* Filii, Filiæque non paucæ; quarum Mariti, aut Sponsi, & Amatores, pro *Trojâ* pugnabant, ut *Corœbus*, *Cassandræ* sponsus, & illo prior *Othryoneus*; *Imbrius* item. Duodecim enim Filias habebat, Principum & Regum Matrimonio jam junctas, ut ζ. v. 248. Præter *Cassandram*, *Polyxenam* &c. vid. *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 12. §. 5. Confer *Excerpt.* MSS. cum *Br. Schol.*

484. Οἷόν κ' ἠὲ φέροιεν Ἀχαιοὶ, ἤ κεν ἄγοιεν) Ἄγω καὶ φέρω, ἀντὶ τοῦ πέρθω καὶ ἀναλίσκω. Vid. quæ Nos ad illud *Euripid.* Troad. v. 1310. Ἀγόμεθα, φερόμεθα.

485. Τύνη δ' ἕστηκας· ἀτὰρ.] *Ultima*, τοῦ ἕστηκας, producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* & ante [illegible].

VARIÆ LECTIONES.

466. Πύλῃσ') γρ. πύλαις. MS. *Mori.*
474. Κασιγνήτοισί τε σοῖσι) γρ. κασιγνήτοις τε ποῖσι.
475. Ἐγὼν ἰδέειν) γρ. ἐγὼ ἰδέειν olim; at ἐγὼν, *Eust.* fol. 435. lin. 47. & fol. 436. lin. 3. ut mox, v. 478.

Λαοῖσιν

Λαοῖσιν μενέμεν, καὶ ἀμυνέμεναι ὤρεσσι·
Μήπως, ὡς ἀψῖσι λίνου ἁλόντε πανάγρου,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσιν ἕλωρ καὶ κύρμα γένησθε·
Οἱ δὲ τάχ' ἐκπέρσουσ' εὖ ναιομένην πόλιν ὑμήν·
Σοὶ δὲ χρὴ τάδε πάντα μέλειν νύκτας τε, καὶ ἦμαρ,
Ἀρχοὺς λισσομένῳ τηλεκλυτῶν γ' ἐπικούρων,
Νωλεμέως ἐχέμεν· κρατερὴν δ' ἀποθέσθαι ἐνιπήν.
Ὣς φάτο Σαρπηδών· δάκε δὲ φρένας Ἕκτορι μῦθος·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντη,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες, οὐδ' ἐφόβηθεν.
Ὡς δ' ἄχνας ἄνεμος φορέει ἱερὰς κατ' ἀλωάς,
Ἀνδρῶν λικμώντων, ὅτε τε ξανθὴ Δημήτηρ

Copias sustinere bello, & opem-ferre uxoribus:
" Cave; ne forte velut in nexibus lini capti omnia-trahentis,
Hostibus captura & præda fiatis:
" Illi verò citò excindent benè habitatam urbem vestram.
" At tibi convenit hæc omnia curæ habere noctésque, diésque,
" Principibus supplicanti longè-vocatorum sociorum,
" Ut incessanter hosti obsistant; asperámque deponere increpationem.
Sic dixit Sarpedon; momordit autem præcordia Hectori sermo:
Et statim de curru cum armis saliit ad terram,
Vibrans itaque acutas hastas, per exercitum ibat undique,
Adhortans ad-pugnandum; excitavitque pugnam gravem:
Illi verò conversi sunt à fugâ, & adversi steterunt Achivis.
Argivi tamen sustinebant conferti, neque in fugam versi sunt.
Sicut autem paleas ventus differt sacras per areas,
Viris ventilantibus, quandò flava Ceres

ΣΧΟΛΙΑ.

486. Μενέμεν.] Ὑπομένειν, ἀνθυπομένειν. Ὤρεσσι.] Ὀάρεσσι, ταῖς γυναιξί. Παρὰ τὸ συνεζεῦχθαι τοῖς ἀνδράσιν· ὅθεν καὶ συνωρὶς, τὸ συνεζευγμένον τῶν ἵππων ὄχημα.

487. Ἀψῖσι λίνου.] Τοῖς ἅμμασι καὶ ταῖς συναφαῖς τοῦ λίνου. Περιφραστικῶς δὲ τὸ, δίκτυον. Λίνου.] Δικτύου. Ἁλόντε.] Ληφθέντες. Πανάγρου.] Τοῦ πάντα ἀγρεύοντος.

488. Ἕλωρ.] Ἕλκυσμα, ἅλωμα, καὶ ἀναίρεμα. Ἐτυμολογεῖται δὲ, παρὰ τὸ ἑλεῖν. Κύρμα.] Εὕρημα, ἐνέδρευμα· οἷον, ἐπίτευγμα, ἐντύχημα. Λέγει δὲ, τῶν ἐχθρῶν.

489. Ὑμήν.] Ὑμετέραν.

491. Λισσομένῳ.] Δεομένῳ.

492. Νωλεμέως.] Ἀδιαλείπτως, συνεχῶς. Ἐχέμεν.] Συνέχειν, ἢ ἀντέχειν πρὸς τὴν μάχην, καὶ μὴ ἐνδιδόναι. Ἐνιπήν.] Ἐπίπληξιν.

493. Δάκε.] Καθίκετο, καθήψατο.

494. Ἆλτο.] Καθήλατο.

495. Πάλλων.] Κινῶν. Πάντη.] Πανταχοῦ.

497. Ἐλελίχθησαν.] Συνεστράφησαν, μεταβαλλόμενοι εἰλήθησαν.

498. Ἀολλέες.] Συνεσταλμένοι, ἀθρόοι, συνηγμένοι. Ἐφόβηθεν.] Ἐφοβήθησαν.

499. Ἄχνας.] Τὰ λεπτὰ τῶν ἀχύρων, ἢ τὰ ἄχυρα. Ἄχνη δὲ καλεῖται, καὶ ὁ ἐπανθίζων τῷ κύματι ἀφρός. Φορέει.] Φέρει, διασκορπίζει, σκεδάζει. Ἀλωάς.] Ἀλωνείας. Νῦν δὲ, τοὺς τόπους, ὅπου ὁ πυρὸς πατεῖται, τυπτεται, ἀλοᾶται. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν δενδροφόρον γῆν, καὶ ἐν ᾗ ἀπὸ τοῦ σίτου τὰ ἄχυρα διακρίνεται. Λικμᾶν γάρ ἐστι, τὸ χωρίζειν ἀπὸ τοῦ σίτου τὰ ἄχυρα τοῖς πτύοις.

500. Ξανθὴ Δημήτηρ.] Ὁ πυρός. Ὁ δὲ τρόπος, μετωνυμία. Ἢ, αὐτὴ ἡ θεὸς, ἡ γεωργικῆς ἐπιστήμων.

NOTÆ.

487. Ἁλόντε) *Dualis*, pro *Plurali*; ut *Euripid.* Theseus, v. 24. ——ὀμμάτων ἄπο Αἱματηρὰς σταγόνας ῥίψαντε κάτω. Et *Helen.* v. 1571. Ἐξιώσαντε κυφίζοντε, sic *Oppian.* Cyneget. l. 1. v. 71. Θηρητῆρε λύκους ἔλασαν, Θύννους δ' ἁλιῆες. & v. 142. βλοσυρῶπε μόσχω, ἀμυδὶς, ἰσάδω, & ὤκεε πώλω. *Conrad. Ritterhus.* ad locum priorem, *Enallage* Numeri *Dualis*, pro *Plurali*; ut infrà aliquoties. *Pluralis* enim locutio *Duobus* contenta est, inquiunt Jurisconsulti: Vid. ad *Iliad* α'. v. 565.

499. Ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας) Ultima τοῦ ἄνεμος producitur, in *Cæsurâ*, ut *Finalis*, & ante *Accentum*. Vid. ad *Var. Lect.* lo. Ἱερὰς κατ' ἀλωάς) *Eust.* p. 437. l. 31. Ἱερὰς δὲ τὰς ἀλωὰς ὀνομάζει, οὐ μόνον διὰ τὸ ἀνειμένας εἶναι τῇ Δήμητρι, οἷά τινα τεμένη, ἀλλὰ μάλιστα διὰ τὸ ἐπωφελεῖς εἶναι ἀνθρώποις· οὕτω γὰρ καὶ πόλεις ἱερὰς φασὶν, ὡς ἀνθρώπων οὔσας φυλακτικάς, καὶ διὰ τοῦτο, ἅτε πολὺ τῆς Δήμητρος ἱερὸν αὐτήν.

VARIÆ LECTIONES.

489. Ἐκπέρσουσ') γρ. ἐκπέρσωσ'.

491. Τηλεκλυτῶν) γρ. τηλεκλειτῶν, MS. CCC. Τὸ γ', quod intervenit, deest in MS. Barocc. Oxon.

492. Κρατερὴν) γρ. χαλεπὴν, MSS. CCC.

499. Ὡς δ' ἄχνας ἄνεμος) γρ. ὡς δ' ἄνεμος ἄχνας.

Κρίνῃ ἐπειγομένων ἀνέμων καρπόν τε, καὶ ἄχνας·
Αἱ δ' ὑπολευκαίνονται ἀχυρμιαί· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Λευκοὶ ὕπερθε γένοντο κονισσάλῳ, ὅν ῥα δι' αὐτῶν
Οὐρανὸν ἐς πολύχαλκον ἐπέπληγον πόδες ἵππων,
Ἂψ ἐπιμισγομένων· ὑπὸ δ' ἔστρεφον ἡνιοχῆες.
Οἱ δὲ μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον· ἀμφὶ δὲ νύκτα
Θοῦρος Ἄρης ἐκάλυψε μάχῃ, Τρώεσσιν ἀρήγων,
Πάντοσ' ἐποιχόμενος· τοῦ δ' ἐκραίαινεν ἐφετμὰς
Φοίβου Ἀπόλλωνος χρυσαόρου, ὅς μιν ἀνώγει
Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι, ἐπεὶ ἴδε Παλλάδ' Ἀθήνην
Οἰχομένην· ἡ γάρ ῥα πέλεν Δαναοῖσιν ἀρηγών.
Αὐτὸς δ' Αἰνείαν μάλα πίονος ἐξ ἀδύτοιο
Ἧκε, καὶ ἐν στήθεσσι μένος βάλε ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' ἑτάροισι μεθίστατο· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
Ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,
Καὶ μένος ἐσθλὸν ἔχοντα· μετάλλησάν γε μὲν οὔτι·
Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν,
Ἄρης τε βροτολοιγός, Ἔρις τ' ἄμοτον μεμαυῖα.

Secernit urgentibus ventis fructúmque, & paleas:
Subalbicant utique palearum receptacula; sic tunc Achivi
Albi superne facti sunt pulvere, quem inter ipsos
Cœlum ausque solidum excitârunt pedes equorum,
Conversa acie congredientium: suscitabant nempè aurigæ.
Hi verò robur manuum rectà tulerunt; circumque caliginem
Impetuosus Mars offudit prœlio, Trojanis opem ferens,
Omnem aciem obiens. Effecta etenim dedit mandata
Phœbi Apollinis aureum-ensem gestantis, qui ipsum jusserat
Trojanis animum excitare; postquàm vidit Pallada Minervam
Abeuntem: hæc enim erat Danais auxiliatrix.
Ipse autem Æneam valde pingui ex adyto
Emisit; & pectoribus robur indidit pastori populorum.
Æneas igitur inter socios stetit: hi verò gavisi sunt,
Ut viderunt vivumque & incolumem advenientem,
Et animum bonum habentem; percontati sunt tamen nihil:
Non enim sinebat labor alius, quem argenteum-arcum-gerens excitabat,
Marsque hominum pernicies, Discordiaque insatiabiliter furens.

ΣΧΟΛΙΑ.

501. Κρίνῃ.] Διαχωρίζῃ. Ἐπειγομένων.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπειγόντων, καὶ συνεχῶς καὶ μετὰ βίας πνεόντων.

502. Ἀχυρμιαί.] Ἀχυροθῆκαι· οἱ τόποι, εἰς οὓς χωριζόμενα τοῦ σίτου τὰ ἄχυρα ἀποτίθεται.

503. Ὕπερθε.] Ὑπεράνωθεν. Κονισσάλῳ.] Τῷ κονιορτῷ.

504. Πολύχαλκον.] Στερεὸν, λίαν ἰσχυρόν. Ἐπέπληγον.] Πλήσσοντες σφοδρῶς καὶ ἐντόνως ἤγειρον, ἀνέπαλλον, ἢ ἀνεκίνουν.

505. Ἂψ ἐπιμισγομένων.] Ἐξ ὑποστροφῆς ἐμβαλλόντων. Ὑπὸ δ' ἔστρεφον.] Ὑπέστρεφον δέ. Ἡνιοχῆες.] Ἡνίοχοι. Ἡ εὐθεῖα ὁ ἡνιοχεύς.

506. Μένος χειρῶν ἰθὺς φέρον.] Τὴν διὰ τῶν χειρῶν δύναμιν ἐναντίον ἔφερον ἀλλήλων. Ἰθύς.] Ἐπ' εὐθείας. Νύκτα.] Ἀχλύν.

507. Ἀρήγων.] Βοηθῶν.

508. Πάντοσε.] Πανταχοῦ, περιϊέναι. Ἐκραίαινεν.] Ἐπετέλει. Ἐφετμάς.] Ἐντολάς.

509. Χρυσαόρου.] Χρυσοφασγάνου, χρυσοῦν ξίφος ἔχοντος. Οἱ δὲ νεώτεροι, ὡς χρυσῆν κιθάραν ἔχοντος, ἀποδιδόασι τὴν λέξιν.

511. Πέλεν.] Ἐγένετο, ἦν. Ἀρηγών.] Βοηθοῦσα.

512. Πίονος.] Νῦν πλουσίου, ἢ, λιπαροῦ, εὐδαίμονος. Ἀδύτοιο.] Ναοῦ, ὃν εἰσελθεῖν οὐ ῥᾴδιον.

513. Ἧκεν.] Ἀφῆκεν.

514. Ἑτάροισι μεθίστατο.] Ἐν τοῖς ἑταίροις ἔστη ἐν αὐτοῖς ἵστατο.

515. Ἀρτεμέα.] Ὑγιῆ.

516. Μετάλλησαν.] Ἐπεζήτησαν. Οὔτι.] Οὐδέν.

517. Ἔα.] Ἀντὶ τοῦ, εἴα. Πόνος.] Ἐνέργεια. Δηλοῖ δὲ νῦν κακοπάθειαν. * Οὐ γὰρ ἔα πόνος ἄλλος, ὃν Ἀργυρότοξος ἔγειρεν.] Οὐ γὰρ συνεχώρει πόλεμος αὐτοὺς, ὅνπερ διήγειρεν ὁ Ἀπόλλων.

518. Ἄμοτον.] Ἀπλήρωτον. * Ex MS. *Excerpt.*

NOTÆ.

510. * Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι) In *Vulgaribus* olim ἀγεῖραι, verùm *Florentina* ἐγεῖραι, & *Eustath.* fol. 438. lin. 38. Ἰστέον δὲ ὅτι τὰ πλείω τῶν Ἀντιγράφων οὐκ ἀγεῖραι γράφουσιν, ἀλλὰ, Τρωσὶν θυμὸν ἐγεῖραι· ὡς οἷον, ἀναπτερῶσαι, ἢ εὐθῦναι. Μετ' ὀλίγα δὲ καὶ πόνον ἐγείρει Ἀπόλλων, καὶ Ἄρης, καὶ Ἔρις. Qui locus infrà, v. 517. &c. suprà etiam de *Hectore*, v. 496. Ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν. Quin MS. *Mori*, hoc in loco, ἔγειρε apertè legit, ut MS. Barocc. *Oxon.* & MS. CCC.

VARIÆ LECTIONES.

501. Κρίνῃ) γρ. κρίνει MS. CCC. & MS. *Mori*; quare, ut potior *Lectio*, admittitur.

503. Ὕπερθε γένοντο) γρ. ὕπερθ' ἐγένοντο. *Ibid.* Κονισσάλῳ) γρ. κονισάλῳ.

510. Ἐγεῖραι) γρ. ἀγεῖραι. vid. in *Textum.*

516. Οὔτι) γρ. ὅτι, *Br. Schol.*

Τοὺς

Τοὺς δ' Αἴαντε δύω, καὶ Ὀδυσσεὺς, καὶ Διομήδης,
Ὤτρυνον Δαναοὺς πολεμιζέμεν· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ
Οὔτε βίας Τρώων ὑπεδείδισαν, οὔτε ἰωκὰς,
Ἀλλ' ἔμενον, νεφέλῃσιν ἐοικότες· ἅστε Κρονίων,
Νηνεμίης, ἔστησεν ἐπ' ἀκροπόλοισιν ὄρεσσιν,
Ἀτρέμας, ὄφρ' εὕδῃσι μένος Βορέαο, καὶ ἄλλων
Ζαχρειῶν ἀνέμων, οἵτε νέφεα σκιόεντα
Πνοιῇσιν λιγυρῇσι διασκιδνᾶσιν ἀέντες·
Ὣς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδ' ἐφέβοντο·
Ἀτρεΐδης δ' ἀν' ὅμιλον ἐφοίτα, πολλὰ κελεύων,
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ ἄλκιμον ἦτορ ἕλεσθε,
Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Αἰδομένων τ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται·
Φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
Ἦ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ θοῶς· βάλε δὲ πρόμον ἄνδρα,
Αἰνείω ἕταρον μεγαθύμου, Δηϊκόωντα
Περγασίδην, ὃν Τρῶες ὁμῶς Πριάμοιο τέκεσσι
Τῖον, ἐπεὶ θοὸς ἔσκε μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
Τόν ῥα κατ' ἀσπίδα δουρὶ βάλε κρείων Ἀγαμέμνων·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο καὶ τῆς·

Ajaces autem duo & Ulysses & Diomedes
Concitabant Danaos ad-pugnandum: hi verò etiam per se
Neque vires Trojanorum timebant, neque clamores,
Sed expectabant *eorum impetum*, nubibus similes; quas Saturnius,
Tranquillitatis-tempore, sistit in pertingentibus-ad-cœlum montibus,
Quietè, quandò dormit vis Boreæ, & aliorum
Impetuosorum ventorum, qui nubes opacas
Flatibus stridulis dissipant flantes:
Sic Danai Trojanos expectabant stabilitèr, neque fugiebant.
Atrides autem per turbam discurrebat, multa mandans,
" O amici, Viri estote, & fortem animum sumite,
" Et alius alium verecundantes observate per acres pugnas:
" Verecundantium enim virorum plures salvi, quàm interfecti sunt:
" Fugientium verò neque gloria exurgit, nec ullum auxilium.
Dixit, & jaculatus est hastâ impigrè; percussitque principem virum,
Æneæ socium magnanimi, Deicoontem
Pergasidem, quem Trojani æquè ac Priami filios
Honorabant; quoniam impiger erat inter primos pugnare:
Hunc in scutum hastâ percussit rex Agamemnon:
Illud verò non hastam inhibuit, transiit enim penitus etiam per ipsū:

ΣΧΟΛΙΑ.

521. Ἰωκάς.] Κραυγάς, ἀπειλάς, ἢ τὰς ἐν τῷ πολέμῳ διώξεις.

523. Νηνεμίης.] Ἐπὶ νηνεμίας. Ἀκροπόλοισιν.] Ὧν περὶ τὰ ἄκρα αἱ νεφέλαι πολοῦνται, ὅ ἐστιν, ἀναστρέφονται· * ὧν αἱ ἄκραι τὸν πόλον, τὸν οὐρανὸν, ἐπαναβιβάζονται.

524. Ἀτρέμας.] Ἐφ' ἡσυχίας, ἄνευ τινὸς κινήσεως. Ὄφρ' εὕδῃσι.] Ὅτ' ἂν ἠρεμῇ.

525. Ζαχρειῶν.] Ἄγαν χρειωδῶν, μεγάλως πνεόντων. Σκιόεντα.] Μελαίνας σκιὰς ποιοῦντα.

526. Λιγυρῇσι.] Λιγυραῖς, ἡδείαις, ἢ ὀξείαις, σφοδραῖς. Διασκιδνᾶσι.] Διασκορπίζουσι. Ἀέντες.] Πνέοντες.

528. Ἐφοίτα.] Ἐπορεύετο.

529. Ἀνέρες.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἀνδρεῖοι. Ἄλκιμον.] Ἰσχυρόν. Ἕλεσθε.] Ἀναλάβετε.

530. Αἰδεῖσθε.] Διατηρεῖτε, ἀλλήλοις προσέχετε.

531. Αἰδομένων.] Αἰδουμένων, αἰσχυνομένων, ἀλλήλοις προσεχόντων. Σόοι.] Σῶοι, ὑγιεῖς. Τὸ σο μακρόν, διὰ τὸ μέτρον. Πέφανται.] Πεφονευμένοι εἰσὶν, ἢ ἀναιροῦνται. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ, γεγένηνται φανεροὶ, πεφασμένοι.

533. Πρόμον.] * Πρῶτον καὶ πρόμαχον.

534. Αἰνείω.] Ἰωνικῶς κατὰ συναλοιφὴν Αἰνείαο, Αἰνείω.

535. Περγασίδην.] Περγάσου υἱόν.

536. Τῖον.] Ἐτίμων. Θοός.] Ταχὺς, πρόθυμος, πολεμικός.

538. Ἔρυτο.] Ὑπέμεινεν, ἐκώλυσεν, ἐφύλαξεν. Παρὰ τὸ ἔρυμαι, ἀντὶ τοῦ ῥύομαι. Εἴσατο.] Διῆλθε. Χαλκός.] Ἔνιοι γρ. τῆς.

NOTÆ.

530. Ἀλλήλους αἰδεῖσθε) Hinc illud *Pythagoræ*, v. 12—πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν. Et *Democratis*, Ἑαυτὸν πρῶτον αἰσχύνεσθαι χρεὼν, τὸν αἰσχρὰ ἔρδοντα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

523. * Ὧν αἱ ἄκραι) Non apparent in Vett.

533. * Πρόμον) Πρῶτον &c. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

521. Ἰωκάς) γρ. ἰῶκας, *Eustath.* fol. 440. lin. 22.

525. Ζαχρειῶν) γρ. ζαχρειέων, ζαχρηῶν, & ζαχρειῶν, *Eustath.* fol. 440. lin. 10.

531. Σόοι) γρ. σῶοι MS. *Mori.*

535. Πριάμοιο τέκεσσι) γρ. Πριάμου παίδεσσι.

538. Καὶ τῆς) γρ. χαλκός. *Br. Schol.* MS. Barocc. *Oxon.* καὶ τῆς.

Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσών, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας Δαναῶν ἕλεν ἄνδρας ἀρίστους,
Υἷε Διοκλῆος, Κρήθωνά τε, Ὀρσίλοχόν τε·
Τῶν ῥα πατὴρ μὲν ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐνὶ Φηρῇ,
Ἀφνειὸς βιότοιο· γένος δ' ἦν ἐκ ποταμοῖο
Ἀλφειοῦ, ὅς τ' εὐρὺ ῥέει Πυλίων διὰ γαίης.
Ὃς τέκετ' Ὀρσίλοχον πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα·
Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον·
Ἐκ δὲ Διοκλῆος διδυμάονε παῖδε γενέσθην,
Κρήθων, Ὀρσίλοχός τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Τὼ μὲν ἄρ' ἡβήσαντε, μελαινάων ἐπὶ νηῶν
Ἴλιον εἰς εὔπωλον ἅμ' Ἀργείοισιν ἑπέσθην,
Τιμὴν Ἀτρείδῃσ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Ἀρνυμένω· τὼ δ' αὖθι τέλος θανάτοιο κάλυψεν.
Οἵω τώ γε λέοντε δύω ὄρεος κορυφῇσιν
Ἐτραφέτην ὑπὸ μητρὶ, βαθείης τάρφεσιν ὕλης·
Τὼ μὲν ἄρ' ἁρπάζοντε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Σταθμοὺς ἀνθρώπων κεραΐζετον, ὄφρα καὶ αὐτὼ
Ἀνδρῶν ἐν παλάμῃσι κατέκταθεν ὀξέϊ χαλκῷ·
Τοίω τὼ χείρεσσιν ὑπ' Αἰνείαο δαμέντε
Καππεσέτην, ἐλάτῃσιν ἐοικότες ὑψηλῇσι.

Imúmque in ventrem per balteum trajecit:
Fragorem-igitur edidit cadens, & sonitum dedere arma super ipsum.
Tum verò Æneas Danaorum interfecit viros fortissimos,
Filios Dioclis, Crethonémque, Orsilochúmque;
Horum pater quidem habitabat benè-ædificatâ in Pherâ,
Dives opum; genus autem erat à fluvio
Alpheo, qui latè fluit Pyliorum per terram.
Hic genuit Orsilochum multis viris imperatorem:
Orsilochus autem genuit Dioclem magnanimum:
Ex Diocle item gemini filii nati sunt,
Crethon, Orsilochúsque, pugnæ benè scientes omnigenæ.
Hi quidem puberes-facti, nigris in navibus
Ad Ilium generosis-equis-fœcundum simul Argivos secuti sunt,
Pœnas pro Atridis, Agamemnone & Menelao,
Expetentes: eos verò ibi finis mortis obtexit.
Quales leones duo montis in verticibus
Nutriti sunt sub matre, profundæ *in* densis recessibus sylvæ:
Hi quidem rapientes boves & pingues oves
Stabula hominum vastant, donec tandem & ipsi
Virorum manibus interfecti sunt acuto ære:
Tales hi manibus sub Æneæ domiti
Deciderunt, abietibus similes proceris.

ΣΧΟΛΙΑ.

539. Νειαίρῃ.] Τῇ νεάτῃ. Λέγει δὲ τὸ ἔσχατον μέρος τῆς γαστρός.

543. Ἔναιε.] Κατῴκει. Ἐϋκτιμένῃ.] Καλῶς κατεσκευασμένῃ.

544. Βιότοιο.] Νῦν, τῶν πρὸς τὸ ζῆν ἐπιτηδείων.

545. Ἀλφειοῦ.] Ἀλφειὸς, ποταμὸς ἐν Ἤλιδι. Εὐρὺ ῥέει.] Ἀντὶ τοῦ, εὐρέως, πλατέως.

548. Διδυμάονε.] Διδυμάονες διδύμων διαφέρουσι καθότι οὗτοι μὲν ἀδελφοὺς δηλοῦσιν, οἱ δὲ διδυμάονες οὐκ ἐξ ἀνάγκης· κεῖται γὰρ ἡ λέξις καὶ ἐπὶ ἁπλῶς δυάδος. Τὸ ο μακρόν, διὰ τὸ μέτρον. Γενέσθην.] Ἐγεννήθησαν.

550. Ἡβήσαντε.] Ἀκμάσαντες, δυϊκῶς.

551. Εὔπωλον.] Καλοὺς ἵππους ἔχουσαν, εὔιππον. Ἢ, ἐν ᾗ ἐστι καλῶς ἀναστραφῆναι, * ἄγυιαι, εὔωνος ἀπὸ τοῦ πωλεῖν.

553. Ἀρνυμένω.] Ἀντικαταλλασσομένω, ἐκπράττοντες.

555. Τάρφεσιν.] Πυκνώμασι, συνεχέσι τόποις. Ὕλης.] Συμφύτου τόπου.

556. Ἴφια.] Ἤτοι εὐτραφῆ· ἢ, κατ' εὐφημισμὸν, ἀσθενῆ· ἢ ἰσχυροποιὰ τῶν ἐσθιόντων.

557. Σταθμούς.] Τὰς ἐπαύλεις. Κεραΐζετον.] Πορθοῦσι, κείρουσι.

558. Ἐν παλάμῃσιν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐν ταῖς χερσί.

560. Καππεσέτην.] Κατέπεσον, δυϊκῶς. Ἐλάτῃσιν.] Ἐλάτη, εἶδος δένδρου.

NOTÆ.

547. Ὀρσίλοχος δ' ἄρ' ἔτικτε Διοκλῆα μεγάθυμον) *Ultima* τοῦ Διοκλῆα, Naturâ *brevis*, producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam* &c. Vid. infrà, ad v. 647.

VARIÆ LECTIONES.

551. Εὔπωλον) γρ. εὔπωλον, ut λ'. v. 168. & alias.

552. Ἀτρείδῃσ') γρ. Ἀτρείδῃς, ut suprà, v. 466. vid. ad β'. v. 249. MS. CCC. Ἀτρείδησ'.

559. Δαμέντε) γρ. δαμάντες, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.

* Addita *Vett.*

Τὼ

Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Σείων ἐγχείην· τοῦ δ' ὤτρυνεν μένος Ἄρης,
Τὰ φρονέων, ἵνα χερσὶν ὑπ' Αἰνείαο δαμείη.
Τὸν δ' ἴδεν Ἀντίλοχος μεγαθύμου Νέστορος υἱός·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων· περὶ γὰρ δίε ποιμένι λαῶν,
Μή τι πάθῃ, μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε πόνοιο.
Τὼ μὲν δὴ χεῖράς τε, καὶ ἔγχεα ὀξυόεντα,
Ἀντίον ἀλλήλων ἐχέτην, μεμαῶτε μάχεσθαι.
Ἀντίλοχος δὲ μάλ' ἄγχι παρίστατο ποιμένι λαῶν.
Αἰνείας δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
Ὡς εἶδεν δύο φῶτε παρ' ἀλλήλοισι μένοντε.
Οἳ δ' ἐπεὶ οὖν νεκροὺς ἔρυσαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν,
Τὼ μὲν ἄρα δειλὼ βαλέτην ἐν χερσὶν ἑταίρων·
Αὐτὼ δὲ στρεφθέντε, μετὰ πρώτοισι μαχέσθην.
Ἔνθα Πυλαιμένεα ἑλέτην, ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀρχὸν Παφλαγόνων μεγαθύμων ἀσπιστάων.
Τὸν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος
Ἑσταότ' ἔγχεϊ νύξε, κατὰ κληῗδα τυχήσας·
Ἀντίλοχος δὲ Μύδωνα βάλ' ἡνίοχον θεράποντα,

Horum verò prostratorum misertus est pugnâ strenuus Menelaus;
Processit itaque per primos pugnatores, armatus corusco ære,
Quassans hastam. Ejusque excitabat animum Mars,
Ea cogitans; ut manibus sub Æneæ domaretur.
Hunc autem vidit Antilochus magnanimi Nestoris filius;
Processitque per primos pugnatores: valde enim timebat pastori populorum,
Ne quid pateretur *humanitus*, graviterque ipsos frustraretur laboris.
Illi quidem jam manusque, & hastas acutas,
Contra se invicem tenebant, parati pugnare.
Antilochus autem valde propè astitit pastori populorum.
Æneas verò non sustinuit, impiger licet existens bellator,
Ut vidit duos viros propè inter se stantes.
Illi igitur postquam mortuos traxerant ad populum Achivorum,
Eos quidem miseros posuerunt in manibus sociorum:
Ipsi verò conversi, inter primos pugnabant.
Tunc Pylæmenem interfecerunt parem Marti,
Principem Paphlagonum magnanimorum clypeatorum.
Hunc enim Atrides hastâ-inclytus Menelaus
Stantem hastâ vulneravit ad jugulum assecutus.
Antilochus verò Mydona percussit aurigam *ejus* famulum,

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Σείων.] Κινῶν.
564. Δαμείη.] Φονευθῇ.
566. Περὶ γὰρ δίε.] Περισσῶς γὰρ ἐφοβεῖτο περὶ τοῦ Μενελάου.
567. Μέγα.] Μεγάλως. Σφᾶς.] Συναλοιφὴ διὰ τὸ μέτρον. Ἀποσφήλειε πόνοιο.] Ἀποσφαλεῖεν καὶ ἀποτύχοιεν ποιήσεως τοῦ ἔργου. Πόνοιο.] Τοῦ ἀνυομένου ἔργου.
572. Μένοντε.] Παραμένοντας, παρεστῶτας.
574. Δειλώ.] Δειλαίους, δυστυχεῖς, οἰκτρούς, ἀθλίους. Βαλέτην.] Ἐνεχείρισαν, ἔθηκαν.
575. Μετὰ πρώτοισι.] Ἐν τοῖς προμαχομένοις.
576. Ἀτάλαντον.] Ἴσον.
579. Τυχήσας.] Ἐπιτυχών.

NOTÆ.

567. *Μέγα δέ σφας ἀποσφήλειε*) Ità MS. *Mori*, *σφας* legit, ità & *Eustath.* fol. 442. lin. ult. ut *Encliticum*, Accentu nempè in præcedentem vocem ἕ rejecto, ob *Metrum*; *σφᾶς* enim *Commune*, est longum; *σφέας*, *Ionicum*, & *σφὰς*, *Atticum* brevia.

572. *Ὡς εἶδεν δύο φῶτε*) Post hunc Versum, tale quid deesse videtur, Ἀντίλοχον τε αὐτοῦ ἐν αὐτῷ ἐπιόντα.

574. *Τὼ μὲν ἄρα δειλὼ*) *Ultima* τοῦ *ἄρα* producitur, in *Cæsura*, ante δ', ἐκτεταμένη.

576. *Ἔνθα Πυλαιμένεα ἑλέτην*) *Ultima* τοῦ Πυλαιμένεα producitur, in *Cæsurâ*, etiam ante *A puram*. Verum notandum, *Pylæmenem* hunc juniorem esse, *Pylæmenis* senioris filium seniorem; qui Pater, nempè *Pylæmenes*, Iliad. ν'. v. 658. alteri etiam filio *Harpalioni* superstes erit. Et hic junior *Pylæmenes* dicitur, Ἀρχὸς Παφλαγόνων, *Princeps*; non, ut ille, nempè Pater, ν'. v. 643. Βασιλεύς, *Rex*. Ità *Iliad.* δ'. v. 337. Ἴσως dicitur Ἀρχὸς Ἀθηναίων, cùm *Menestheus*, *Petei* filius, *Rex* esset, & Dux eorum, β'. v. 552. *Cornelius Nepos* hic obiter corrigendus, in *Datame*, c. 2. Erat eo tempore *Thyus*, dynastes *Paphlagoniæ*, antiquo genere natus, à *Pylæmene* illo, quem *Homerus* Troico bello, à *Patroclo* interfectum ait. Lege, à *Menelao*.

578. *Δουρικλειτὸς*) Vid. suprà, ad v. 55.

VARIÆ LECTIONES.

561. Ἐλέησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος) γρ. ἐλέησεν ἀρηΐφιλος. MS. CCC. & MS. Barocc. Oxon.

567. Δέ σφας) γρ. δὲ σφέας, & σφᾶς, verùm non ut *Lectiones* hic ferendæ. Vid. ad *Textum*.

578. Δουρικλειτὸς) γρ. δουρικλυτὸς, vid. suprà ad v. 55.

Ἔνθ' ἑλὸν

Ἐσθλὸν Ἀτυμνιάδην, ὁ δ' ὑπέστρεφε μώνυχας ἵππους,
Χερμαδίῳ ἀγκῶνα τυχὼν μέσον· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία λεύκ' ἐλέφαντι χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρ' ἐπαΐξας ξίφει ἤλασε κόρσην·
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου,
Κύμβαχος ἐν κονίῃσιν ἐπὶ βρεχμόν τε καὶ ὤμους.
Δηθὰ μάλ' εἱστήκει, τύχε γὰρ ψαμάθοιο βαθείης,
Ὄφρ' ἵππω πλήξαντε χαμαὶ βάλον ἐν κονίῃσι·
Τοὺς δ' ἵμασ' Ἀντίλοχος, κατὰ δὲ στρατὸν ἤλασ' Ἀχαιῶν.
Τοὺς δ' Ἕκτωρ ἐνόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς
Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες
Καρτεραί· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης, καὶ πότνι' Ἐνυώ·
Ἡ μὲν, ἔχουσα Κυδοιμὸν ἀναιδέα δηϊοτῆτος·
Ἄρης δ' ἐν παλάμῃσι πελώριον ἔγχος ἐνώμα·
Φοίτα δ' ἄλλοτε μὲν πρόσθ' Ἕκτορος, ἄλλοτ' ὄπισθεν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἀπάλαμνος, ἰὼν πολέος πεδίοιο,
Στήῃ ἐπ' ὠκυρόῳ ποταμῷ ἅλαδε προρέοντι,
Ἀφρῷ μορμύροντα ἰδὼν, ἀνά τ' ἔδραμ' ὀπίσσω·

Fortem Atymniadem. Ille enim avertebat solidos-ungues equos,
Saxo cubitum assecutus medium. At ex manibus
Fræna candida ebore humi ceciderunt in pulvere.
Antilochus igitur irruens ense percussit tempus.
Sed is anhelans affabre facto excidit curru,
Præceps in pulvere, in sinciputque & humeros.
Diu valde *fixus* stetit, nactus erat enim arenam profundam,
Donec equi percussum humi dejecerunt in pulverem.
Illos scuticâ agitabat Antilochus, & ad exercitum egit Achivorum.
Hos Hector animadvertit inter ordines, irruitque in ipsos
Vociferans; unàque Trojanorum sequebantur phalanges
Fortes: dux utique erat ipsis Mars, & veneranda Bellona:
Illa quidem, ferens Tumultum immanem pugnæ:
Mars vero in manibus ingentem hastam quassabat:
Ibatque modò quidem ante Hectorem, modò post.
Hunc igitur conspicatus cohorruit pugnâ strenuus Diomedes.
Ut verò cum homo rerum imperitus, emensus ingentem campum,
Constiterit ad rapidum fluvium in-mare profluentem,
Spumâ trementem conspicatus, continuoque recurrit retrorsum:

ΣΧΟΛΙΑ.

581. Ἀτυμνιάδην.] Ἀτυμνίου υἱόν. Ὁ δ' ὑπέστρεφε.] * Κατὰ μέσου λέγεται, ὁ γὰρ ὑπέστρεφε.

583. Λεύκ' ἐλέφαντι.] Λευκὰ, ὡς ἐλέφας.

584. Ἤλασεν.] Ἔκοψε. Κόρσην.] Κεφαλὴν, κρόταφον.

585. Ἀσθμαίνων.] Πνευστιῶν, σφοδρῶς ἀναπνέων. Εὐεργέος.] Εὖ πεποιημένου, καὶ καλῶς κατεσκευασμένου.

586. Κύμβαχος.] Ἐπὶ κεφαλὴν κυβιστῶν. Ἐπὶ βρεχμόν.] Ἐπὶ τὸ βρέγμα τῆς κεφαλῆς· διὰ τὸ, * οἷον βεβρέχθαι τοῦτο μέρος, καὶ ὑγρότατον εἶναι καὶ ἁπαλὸν τοῖς βρέφεσι.

587. Ἀμάθοιο.] Ἄμαθος, ἡ κατὰ τὸ πεδίον ἄμμος· ψάμμος δὲ, ἡ κατὰ τὴν θάλασσαν κόνις.

588. Βάλον.] Κατέβαλον.

589. Ἵμασεν.] Ἐμάστιξεν, ἐδίωξεν.

590. Ἐνόησεν.] Ἐθεάσατο.

591. Κεκληγώς.] Κραυγάζων, βοῶν. Εἵποντο.] Ἠκολούθουν.

592. Ἐνυώ.] Πολεμικὴ θεός.

593. Κυδοιμόν.] Τὴν ταραχὴν, τὸν θόρυβον, ἢ πόλεμον.

594. Ἐνώμα.] Διέφερεν, ἐκίνει, μετέφερε.

595. Φοίτα.] Ἀνεστρέφετο.

597. Ἀπάλαμνος.] Ἀσθενὴς, ἄπειρος, μηδὲν μηχανᾶσθαι δυνάμενος. Πολέος.] Πολλοῦ.

598. Ὠκυρόῳ.] Ταχέα ῥεύματα ἔχοντι, ταχέως ῥέοντι. Ἅλαδε προρέοντι.] Εἰς τὴν θάλασσαν ἐμβάλλοντι.

599. Μορμύροντα.] Ὠνοματοπεποίηται ἡ λέξις, ἀπὸ τοῦ ψόφου, τοῦ ἐν τοῖς ὕδασι γινομένου.

NOTÆ.

581. Ἀτυμνιάδην) Ἀτυμνίου υἱόν· ὁ δὲ Ἀτύμνιος, Διὸς καὶ Κασσιεπείης. Σαρπηδόνος ἐρώμενος. Ἄλλοι λέγουσι) Ἀτύμνιος, ἀδελφὸς τοῦ Μάρωνος· οἱ ὄντες Ἀμισωδάρου. Vid. ad *Iliad.* π'. v. 317.

587. Τύχε γὰρ ψαμάθοιο) *Eustath.* fol. 444. lin. 15. & *Br. Schol.* Vid *Var. Lect.*

593. Κυδοιμὸν) Προσωποποιεῖται, ut *Hesiod.* Scut. v. 156.

NOTÆ IN SCHOLIA.

581. * Ὁ δ' ὑπέστρεφε, & hæc *Excerpta* MSS.

586. * Διὰ τὸ, οἷον βεβρέχθαι) Ex *Eustath.*

VARIÆ LECTIONES.

587. Ψαμάθοιο) γρ. δ' ἀμάθοιο MS. CCC. MS. *Mori*, MS. Barocc. Oxon. & *Br. Schol.* vid. Not. in *Text.*

600 Ὡς

Ὣς πότε Τυδείδης ἀνεχάζετο, εἶπέ τε λαῷ,
Ὦ φίλοι, οἷον δὴ θαυμάζομεν Ἕκτορα δῖον,
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
Τῷ δ' αἰεὶ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει·
Καὶ νῦν οἱ πάρα κεῖνος Ἄρης, βροτῷ ἀνδρὶ ἐοικώς.
Ἀλλὰ πρὸς Τρῶας τετραμμένοι αἰὲν ὀπίσω
Εἴκετε, μηδὲ θεοῖς μενεαινέμεν ἶφι μάχεσθαι.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Τρῶες δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθον αὐτῶν.
Ἔνθ' Ἕκτωρ δύο φῶτε κατέκτανεν, εἰδότε χάρμης,
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντε, Μενέσθην, Ἀγχίαλόν τε.
Τὼ δὲ πεσόντ' ἐλέησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἄμφιον Σελάγου υἱόν, ὅς ῥ' ἐνὶ Παισῷ
Ναῖε πολυκτήμων, πολυλήϊος· ἀλλά ἑ μοῖρα
Ἦγ' ἐπικουρήσοντα μετὰ Πρίαμόν τε καὶ υἷας·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλεν Τελαμώνιος Αἴας,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ πάγη δολιχόσκιον ἔγχος·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπέδραμε φαίδιμος Αἴας
Τεύχεα συλήσων· Τρῶες δ' ἐπὶ δούρατ' ἔχευαν
Ὀξέα, παμφανόωντα· σάκος δ' ἀνεδέξατο πολλά.
Αὐτὰρ ὁ λὰξ προσβὰς ἐκ νεκροῦ χάλκεον ἔγχος
Ἐσπάσατ'· οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσι·

Sic tunc Tydides recessit, dixitque populo,
" O amici, quam nos quidem admiramur Hectora nobilem,
" Hastâque fortem esse & audacem bellatorem!
" Huic semper adstat unus deorum, qui mortem arcet:
" Et nunc ei adstat ille Mars, mortali viro similis.
" Sed ad Trojanos conversi semper retrò
" Cedite, neque adversus deos promptè stitis fortiter pugnare.
Sic dixit. Trojani verò admodùm prope venerunt ipsos:
Tunc Hector duos viros interfecit scientes pugnæ,
In uno curru existentes, Menesthem, Anchialumque.
Horum verò prostratorum misertus est magnus Telamonius Ajax:
Stetit itaque admodum prope cum accessisset, & jaculatus est hasta fulgenti,
Ac percussit Amphium Selagi filium, qui in Pæso
Habitabat prædives, locuples; sed eum fatum
Duxit auxiliaturum ad Priamúmque & filios:
Hunc ad balteum percussit Telamonius Ajax,
Imóque in ventre defixa est longa hasta:
Fragorem verò edidit cadens: accurrebat itaque illustris Ajax
Arma detracturus: Trojani verò in eum hastas fuderunt
Acutas, collucentes; scutumque excepit multas.
Ille verò calce impresso ex cadavere æream hastam
Evulsit: non tamen etiam alia potuit arma pulchra
Ab humeris auferre; premebatur enim telis:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

600. Ἀνεχάζετο.] Ἀνεχώρει.
601. Οἷον δή] Ἀντὶ τοῦ, οἷον ἄρα δή. Θαυμάζομεν.] Ἐπαινοῦμεν.
603. Πάρα.] Πάρεστι.
605. Πρὸς Τρῶας τετραμμένοι.] Τοὺς Τρῶας βλέποντες.
606. Εἴκετε.] Πράως ἀποχωρεῖτε. Μενεαινέμεν.] Προθυμεῖσθαι.
608. Εἰδότε χάρμης.] Ἐπιστήμονες μάχεσθαι.
612. Παισῷ.] Παισός, πόλις Τρωϊκή, ἣν ἐν ἄλλοις Ἀπαισὸν μετὰ τοῦ α, προσηγόρευσε.
613. Πολυκτήμων.] Πολλὰ κτήματα ἔχων. Πολυλήϊος.] Πολλὰ λήια ἔχων, ἢ πολλὰ θρέμματα ἔχων, πολυθρέμμων. Λεία δὲ λέγεται καὶ τὰ ἐκ πολέμου λάφυρα· ἢ τὰ ἀπὸ λῃστείας.
614. Ἐπικουρήσοντα.] Βοηθήσοντα.
616. Νειαίρῃ.] Κατωτάτῃ.
617. Δούπησεν.] Ἐψόφησεν.
618. Ἐπέχευαν.] Δαψιλῶς ἐπέμψαν, ἐπέχευαν ἀθρόως. Ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ὑγρῶν. Ἐπέχευαν.] Ἐξηκόντισαν.
619. Παμφανόωντα.] Λάμποντα. Σάκος.] Ἀσπίς, ὅπλον. Ἀνεδέξατο.] Ἀνέλαβε.
620. Προσβάς.] Ἐμβρισας, ἐμβάς.
621. Ἐσπάσατο.] Ἀνείλκυσε.
622. Ἐπείγετο.] Κατεπονεῖτο.

N O T Æ.

622. Ὤμοιιν ἀφελέσθαι) *Ultima τοῦ ὤμοιιν, producitur, ut suprà, ad v. 13.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

608. Κατέκτανεν εἰδότε) γρ. κατέκταν, εὖ εἰδότε, *Florent. Hervag.* 1. *Argentorat.* MS. Barocc. Oxon. *Excerpt.* MS. *Strabo, Eustath. Hesych.*
612. Ἐνὶ Παισῷ) γρ. ἐνὶ Παισσῷ & ἐν Ἀπαισῷ

Δεῖσε·

Δεῖσε δ' ὅγ' ἀμφίβασιν κρατερὴν Τρώων ἀγερώχων,
Οἵ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ ἐφέστασαν ἔγχε' ἔχοντες,
Οἵ ἑ, μέγαν περ ἐόντα, καὶ ἴφθιμον, καὶ ἀγαυὸν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ, χασσάμενος πελεμίχθη.
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην.
Τληπόλεμον δ' Ἡρακλεΐδην ἠΰν τε, μέγαν τε,
Ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι μοῖρα κραταιή.
Οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Υἱός θ', υἱωνός τε, Διὸς νεφεληγερέταο,
Τὸν καὶ Τληπόλεμος πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε,
Σαρπῆδον, Λυκίων βουληφόρε, τίς τοι ἀνάγκη
Πτώσσειν ἐνθάδ' ἐόντι, μάχης ἀδαήμονι φωτί;
Ψευδόμενοι δέ σε φασὶ Διὸς γόνον αἰγιόχοιο
Εἶναι, ἐπεὶ πολλὸν κείνων ἐπιδεύεαι ἀνδρῶν,
Οἳ Διὸς ἐξεγένοντο, ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων·
Ἀλλ' οἷόν τινα φασὶ βίην Ἡρακληείην
Εἶναι, ἐμὸν πατέρα θρασυμέμνονα, θυμολέοντα;
Ὅς ποτε δεῦρ' ἐλθὼν, ἕνεχ' ἵππων Λαομέδοντος,
Ἓξ οἴῃς σὺν νηυσὶ καὶ ἀνδράσι παυροτέροισιν,
Ἰλίου ἐξαλάπαξε πόλιν, χήρωσε δ' ἀγυιάς.
Σοὶ δὲ κακὸς μὲν θυμὸς, ἀποφθινύθουσι δὲ λαοί·
Οὐδέ τί σε Τρώεσσιν ὀΐομαι ἄλκαρ ἔσεσθαι,

Timuit itaque circuitionem formidabilem Trojanorum ferocium,
Qui multique & strenui instabant hastas tenentes,
Qui ipsum, magnum licet existentem, & fortem, & præclarum,
Propulsarunt a se: hic verò, recedens vi repulsus est.
Sic hi quidem occupabantur per acrem pugnam.
At Tlepolemum Heraclidem fortémque, magnumque,
Incitavit in deo-parem Sarpedonem fatum violentum.
Hi autem cùm jam proximi essent in se invicem vadentes,
Filiusque, nepósque, Jovis nubes-cogentis,
Hunc Tlepolemus prior verbis allocutus est,
"Sarpedon, Lyciorum princeps, quæ tibi necessitas
"Trepidare hic existenti, pugnæ imperito viro?
"Mentientes etenim te dicunt Jovis sobolem Ægiochi
"Esse, cùm longe illis inferior sis viris,
"Qui Jove prognati sunt, ætate priscorum hominum:
"Sed qualem aiunt vim Herculeam
"Fuisse, meum patrem animosum, spiritum leonis-habentem?
"Qui quondam huc profectus, causâ equorum Laomedontis,
"Sex solis cum navibus & viris paucioribus,
"Ilii vastavit urbem, & desolavit compita.
"Tibi autem ignavus quidem animus, intereunt verò copiæ:
"Neque te Trojanis credo auxilio fore,

ΣΧΟΛΙΑ.

623. Ἀμφίβασιν.] Τὴν ὑπερμάχησιν, *συνασπισμόν· ἐκ τοῦ περιβαίνειν τῶν νεκρῶν ὑπερμαχοῦν. Ἀγερώχων.] Ἄγαν ἐντίμων· ἢ καὶ ἄγαν ὑβριστῶν.

625. Ἀγαυόν.] Ἐπιφανῆ, ἔνδοξον.

626. Ὦσαν.] Ἀπώσαντο, ἀπέωσαν. Ἀπὸ σφείων.] Ἀφ' ἑαυτῶν. Χασσάμενος.] Ἀναχωρήσας. Πελεμίχθη.] Διεσείσθη, *ἀπεσείσθη. πρὸς τὸ ἐμπεπηγότων τῇ ἀσπίδι δοράτων. Χασσάμενος πελεμίχθη.] Καθ' ὑπαλλαγὴν εἴρηται, ἀντὶ τοῦ, πελεμιχθεὶς ἀνεχάσσατο.

627. Πονέοντο.] Ἐνήργουν.

628. Ἡρακλεΐδην.] Ἡρακλέους παῖδα. Ἠΰν.] Ἀγαθὸν, γενναῖον.

629. Ὦρσεν ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι.] Φασὶν Εὐρώπην τὴν Φοίνικος ἀνθολογοῦσαν φανῆναι τὸν Δία ἐν σχήματι ταύρου, κρόκον ἐκ τοῦ στόματος βλαστάνοντος. Ἐπιπαθεῖσα μὲν δὲ τοῖς νώτοις τὴν κόρην πρὸς ἀπατηθεῖσαν, ἁρπάσας εἰς Κρήτην ἐκόμισεν. Ἐξ ἧς φασι Σαρπηδόνα γενέσθαι, καὶ Μίνωα, καὶ Ῥαδάμανθυν. Μοῖρα κραταιή.] Ἀπότομος, ἰσχυρά.

631. Υἱωνός.] Υἱὸς υἱοῦ, ἔγγονος.

633. *Τίς τοι ἀνάγκη.] Ἀνδρὶ δὴ σοὶ ὄντι ἀπείρῳ τῆς μάχης, τίς ἀνάγκη ἀναστρέφεσθαι καὶ δειλιᾶν ἐν πολέμῳ;

634. Ἀδαήμονι.] Ἀπείρῳ, ἀμαθεῖ.

635. Γόνον.] Υἱόν.

636. Ἐπιδεύεαι.] Ἐνδεὴς εἶ.

639. Θρασυμέμνονα.] Τολμηρὸν, θρασὺν ἐν τῷ μένειν, ἢ θρασέως ὑπομένοντα ἐν τῇ μάχῃ. Θυμολέοντα.] Λεοντόψυχον, γενναῖον.

641. Οἴῃς.] Οἴαις, μόναις.

642. Χήρωσεν.] Ἐκένωσεν, ἠρήμωσεν, ἐρήμους ἐποίησεν, ἐχωρίσατο ἀπὸ τῶν οἰκείων. Ἀγυιάς.] Ὁδούς.

643. Κακός.] Δειλὸς, ἄτολμος. Ἀποφθινύθουσι.] Ἀποφθείρονται.

644. Ἄλκαρ.] Ἴαμα, ἀλέξημα, βοήθημα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

623. *Συνασπισμόν) Hæc vox non in *Vett.*

626. *Ἀπεσείσθη) Melius hæc, quam *Vett.*

633. *Τίς τοι ἀνάγκη, &c. hæc *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

644. Οὐδέ τί σε) γρ. οὐδέ τί σε. MS. Barocc. Oxon.

645 Ἐλθόντ'

Ἐλθόντ' ἐκ Λυκίης, οὐδ' εἰ μάλα καρτερός ἐστι,
Ἀλλ' ὑπ' ἐμοῦ δμηθέντα πύλας Ἀΐδαο περήσειν.
Τὸν δ' αὖ Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα,
Τληπόλεμ', ἤτοι κεῖνος ἀπώλεσεν Ἴλιον ἱρὴν,
Ἀνέρος ἀφραδίῃσιν ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,
Ὅς ῥά μιν εὖ ἔρξαντα κακῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
Οὐδ' ἀπέδωχ' ἵππους, ὧν εἵνεκα τηλόθεν ἦλθε·
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι, ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα
Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο Σαρπηδών· ὁ δ' ἀνέσχετο μείλινον ἔγχος
Τληπόλεμος, καὶ τῶν μὲν ὁμαρτῇ δούρατα μακρὰ
Ἐκ χειρῶν ἤϊξαν· ὁ μὲν βάλεν αὐχένα μέσσον
Σαρπηδὼν, αἰχμὴ δὲ διαμπερὲς ἦλθ' ἀλεγεινή·
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψε.
Τληπόλεμος δ' ἄρα μηρὸν ἀριστερὸν ἔγχεϊ μακρῷ
Βεβλήκει· αἰχμὴ δὲ διέσσυτο μαιμώωσα,
Ὀστέῳ ἐγχριμφθεῖσα, πατὴρ δέ τι λοιγὸν ἄμυνεν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Ἐξέφερον πολέμοιο· βάρυνε δέ μιν δόρυ μακρὸν
Ἑλκόμενον· τὸ μὲν οὔτις ἐπεφράσατ', οὐδ' ἐνόησε,
Μηροῦ ἐξερύσαι δόρυ μείλινον, ὄφρ' ἐπιβαίη,

" Profectum ex Lyciâ, nè quidem si perquam potens est,
" Sed à me interfectum ad portas orci descensurum.
Hunc Sarpedon, Lyciorum dux, contrà allocutus est,
" Tlepoleme, sanè ille evertit Ilium sacram,
" Viri præ vecordiâ præclari Laomedontis,
" Qui ipsum bene meritum malo objurgavit sermone,
" Neque dedit equos, quorum gratiâ è-longinquo venerat.
" Tibi autem ego hic edico cædem & mortem nigram
" A me futuram, meâque hastâ domitum
" Gloriam mihi daturum, animam verò Plutoni insigni-equis.
Sic dixit Sarpedon; elevabat autem fraxineam hastam
Tlepolemus. & horum quidem eodem-tempore hastæ longæ
E manibus evolârunt: percussit quidem cervicem mediam
Sarpedon, cuspisque penitus transiit acerba;
Eumque circum oculos caliginosa nox operuit.
Tlepolemus autem femur sinistrum hastâ longâ
Percusserat; cuspisque pertransiit rapido impetu acta,
Ad os appulsa, pater verò *Jupiter* mortem avertit;
Deo quidem parem Sarpedonem nobiles socii
Ferebant è prælio; gravi autem dolore afficiebat eum hasta longa
Tracta *und*; quam nemo notabat, neque advertebat,
Femore extrahere hastam fraxineam, ut incederet,

ΣΧΟΛΙΑ.

646. Πύλας ἀΐδαο περήσειν.] Εἰς ᾅδην κατελθεῖν.

649. Ἀφραδίῃσιν.] Ἀνοίαις.

650. Εὖ ἔρξαντα.] Εὖ ποιήσαντα. Ἠνίπαπεν.] Ἐπέπληξεν.

653. Ἐξ ἐμέθεν τεύξεσθαι.] Ἐξ ἐμοῦ γενήσεσθαι. Δαμέντα.] Δαμασθέντα, φονευθέντα, ἀναιρεθέντα.

654. Εὖχος.] Καύχημα, δόξαν. Κλυτοπώλῳ.] Τῷ ἱππικῷ, ἐνδόξους ἵππους ἔχοντι· οὐ κλυτή ἐστιν ἡ ἐπιπόλαιος, οἷον ἀκουστὴ, ἀλλὰ τοῖς ἐπὶ τοῖς ἀποθνήσκουσιν οἰμωγαῖς. Ἢ ἴσως, τῷ ἐπιθέτῳ καὶ κατ' αὐτοῦ κεχρῆσθαι, διὰ τὴν τῆς Περσεφόνης ἁρπαγήν.

655. Ἀνέσχετο.] Ἀνέτεινε. Μείλινον.] Μελίϊνον, ἐκ μελίας ξύλου κατεσκευασμένον. Μελία δὲ, εἶδος δένδρου μακροῦ καὶ στερεοῦ.

656. Ὁμαρτῇ.] Ὁμοῦ καὶ κατ' αὐτὸν χρόνον. Δούρατα ἐκ χειρῶν ἤϊξαν.] Ἄφεσις τῶν δοράτων, ἐν συντυχίᾳ ἐγένετο.

658. Διαμπερές.] Διαμπάξ, δι' ὅλου. Ἀλεγεινή.] Ἀλγεινὴ, ἐπίπονος.

659. Ἐρεβεννή.] Σκοτεινή.

661. Διέσσυτο.] Διῆλθε. Μαιμώωσα.] Ἐνθουσιῶσα, καὶ ὀξέως ὁρμῶσα. Ἢ, τοῦ αἵματος γευστικῶς ἔχουσα. Καὶ ἔστι μαιμῶσα, καὶ ἐν πλεονασμῷ τοῦ ω, μαιμώωσα.

662. Ἐγχριμφθεῖσα.] Ἐμπαγεῖσα, ἐμπλακεῖσα. Λοιγόν.] Ὄλεθρον. Ἄμυνεν.] Ἀπέστρεψεν, ἀπεκώλυσεν.

665. Ἑλκόμενον.] Ἀπαιωρούμενον. Ἐπεφράσατο.] Ἐνενόησεν, ἐσκέψατο.

666. Ἐξερύσαι.] Ἐξελκύσαι.

NOTÆ.

656. Ὁμαρτῇ) Vid. ad *Var. Lection.*

VARIÆ LECTIONES.

646. Ὑπ' ἐμοῦ) γρ. ὑπ' ἐμοί. MS. Barocc. Oxon. superscripto, ὑπ' ἐμοῦ, *Aristarch.* apud *Eustath.* fol. 652. lin. 51.

656. Ὁμαρτῇ) γρ. ἁμαρτῇ. & ὁμαρτήν *Aristarch.*

662. Πατὴρ δέ τι) γρ. πατὴρ δ' ἔτι, *Eustath.* fol. 450. lin. 36.

Σπευδόντων· τοῖον γὰρ ἔχον πόνον ἀμφιέποντες.
Τληπόλεμον δ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐξέφερον πολέμοιο· νόησε δὲ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Τλήμονα θυμὸν ἔχων· μαίμησε δέ οἱ φίλον ἦτορ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα κατὰ φρένα, καὶ κατὰ θυμὸν,
Ἢ προτέρω Διὸς υἱὸν ἐριγδούποιο διώκοι,
Ἢ ὅγε τῶν πλεόνων Λυκίων ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο·
Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι μόρσιμον ἦεν,
Ἴφθιμον Διὸς υἱὸν ἀποκτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τῷ ῥα κατὰ πληθὺν Λυκίων τράπε θυμὸν Ἀθήνη.
Ἔνθ' ὅγε Κοίρανον εἷλεν, Ἀλάστορά τε, Χρομίον τε,
Ἄλκανδρόν θ', Ἅλιόν τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίν τε.
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας Λυκίων κτάνε δῖος Ὀδυσσεὺς,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Δεῖμα φέρων Δαναοῖσι· χάρη δ' ἄρα οἱ προσιόντι
Σαρπηδὼν, Διὸς υἱὸς, ἔπος δ' ὀλοφυδνὸν ἔειπε,
Πριαμίδη, μὴ δή με ἕλωρ Δαναοῖσιν ἐάσῃς
Κεῖσθαι· ἀλλ' ἐπάμυνον, ἔπειτά με καὶ λίποι αἰὼν
Ἐν πόλει ὑμετέρῃ· ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἔγωγε,
Νοστήσας οἶκόνδε, φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Εὐφρανέειν ἄλοχόν τε φίλην καὶ νήπιον υἱόν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἀλλὰ παρήϊξεν, λελιημένος, ὄφρα τάχιστα

Dum festinarent: tantum enim habebant studiú, qui circumsistentes curabāt.
Tlepolemum autem ex-alterâ-parte benè-ocreati Achivi
Efferebant prælio. Animadvertit utique nobilis Ulysses,
Audacem animum habens: commotumque est vehementer suum ipsius cor.
Anxie etenim cogitabat deinde mente & animo,
An ulterius Jovis filium magnâm-sonantis ipse persequeretur,
An ipse plurium Lyciorum animam eriperet:
Sed non Ulyssi magnanimo fatale erat,
Fortem Jovis filium interficere acuto ære.
Itaque ad multitudinem Lyciorum vertit *ejus* animum Minerva.
Tunc ille Cœranum interfecit, Alastoraque, Chromiumque,
Alcandrumque, Haliumque, Noëmonaque, Prytanimque.
Et quidem adhuc plures Lyciorum interfecisset nobilis Ulysses,
Nisi statim animadvertisset, ingens expedite-pugnam ciens Hector.
Processit igitur per primos pugnatores armatus coruſco ære,
Terrorem inferens Danais: gavisus est utique eo accedente
Sarpedon, Jovis filius, sermonemque lugubrem dixit,
" Priamide, nè me prædam Danais finas
" Jacere: sed auxiliare, deinde me vel deserat vita
" In urbe vestrâ: quoniam non sum ego,
" Reversus domum dilectam in patriam terram,
" Oblectaturus uxorémque dilectam & infantem filium.
Sic dixit; huic nil respondit expedite-pugnam-ciens Hector,
Sed impetu facto præteriit, ardens cupidine, ut quàm citissimè

ΣΧΟΛΙΑ.

670. Τλήμονα.] Εὔτολμον, ὑπομονητικόν. Μαίμησεν.] Ἐταράχθη, ἢ ἐνθουσίασε.
671. Μερμήριξεν.] Ἐνενόησε.
672. Προτέρω.] Πορρώτερον, εἰς τὸ ἔμπροσθεν. Διὸς υἱόν.] Σαρπηδόνα. Ἐριγδούποιο.] Μεγαλοήχου, μεγαλοψόφου.
674. Μόρσιμον.] Πεπρωμένον, εἱμαρμένον.
676. Τῷ ῥα.] Διὸ δή. Κατὰ πληθύν.] Εἰς τὸ πλῆθος. Τράπε.] Ἔστρεψεν, ἔτρεψεν.
680. Ὀξὺ νόησε.] Ταχέως ἐνόησεν, ἐθεάσατο.
681. Κεκορυθμένος.] Καθωπλισμένος.
682. Δεῖμα.] Φόβον, κατάπληξιν. Οἱ προσιόντι.] Αὐτοῦ προσελθόντος.
683. Ὀλοφυδνόν.] Οἰκτρόν, θρηνῶδες.
685. Αἰών.] Ὁ τοῦ ἀνθρώπου βίος.
686. Ἔμελλον.] Ἐῴκειν.
687. Νοστήσας.] Ἀνακομισθείς.
688. Εὐφρανέειν.] Εὐφρανεῖν, ἱλαρῦναι.
690. Παρήϊξε.] Παρέδραμε, παρῆλθε. Λελιημένος.] Προθυμούμενος.

NOTÆ.

674. Οὐδ' ἄρ' Ὀδυσσῆϊ μεγαλήτορι) Vid. suprà, ad v. 547.
678. Ἄλκανδρόν θ', Ἅλιόν τε, Νοήμονά τε, Πρύτανίν τε) Hæc *Lyciorum*, ab *Ulysse* nunc occisorum, Nomina *Virgilius* de totidem *Trojanis*, à *Turno* pòst occisis, minimè curiosus, usurpat. Æn. l. IX. v. 767.
684. Ἐάσῃς) Vid. ad v. 465.

VARIÆ LECTIONES.

684. Ἐάσῃς) γρ. ἰάσῃς. MS. CCC.
686. Οὐκ ἄρ') γρ. οὐδ' ἄρ', MS. CCC.

Ὣσ αἰ'

Ὤσαιτ' Ἀργείους, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Οἱ μὲν ἄρ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα δῖοι ἑταῖροι
Εἷσαν ὑπ' αἰγιόχοιο Διὸς περικαλλέϊ φηγῷ.
Ἐκ δ' ἄρα οἱ μηροῦ δόρυ μείλινον ὦσε θύραζε
Ἴφθιμος Πελάγων, ὅς οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος.
Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς·
Αὖτις δ' ἀμπνύνθη, περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο
Ζώγρει ἐπιπνείουσα κακῶς κεκαφηότα θυμόν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπ' Ἄρηϊ καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Οὔτε ποτὲ προτρέποντο μελαινάων ἐπὶ νηῶν,
Οὔτε ποτ' ἀντεφέροντο μάχῃ· ἀλλ' αἰὲν ὀπίσσω
Χάζονθ', ὡς ἐπύθοντο, μετὰ Τρώεσσιν Ἄρηα.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ τε Πριάμοιο πάϊς καὶ χάλκεος Ἄρης;
Ἀντίθεον Τεύθραντ', ἐπὶ δὲ πλήξιππον Ὀρέστην,
Τρῆχόν τ' αἰχμητὴν Αἰτώλιον, Οἰνόμαόν τε,
Οἰνοπίδην θ' Ἕλενον, καὶ Ὀρέσβιον αἰολομίτρην,
Ὅς ῥ' ἐν Ὕλῃ ναίεσκε, μέγα πλούτοιο μεμηλώς,
Λίμνῃ κεκλιμένος Κηφισίδι· πὰρ δέ οἱ ἄλλοι
Ναῖον Βοιωτοί, μάλα πίονα δῆμον ἔχοντες.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη

Repelleret Argivos, multorumque vitam eriperet.
At deo parem Sarpedonem nobiles socii
Collocârunt sub Ægiochi Jovis perpulchrâ fago,
Ex ejus autem femore hastam fraxineam extraxit foras
Fortis Pelagon, qui ejus dilectus erat socius.
At hunc deseruit anima, & circum oculos effusa est caligo:
Rursùs tamen spiritum recepit, ac circum aura Boreæ
Recreabat afflans ægrè spirantem animam.
Argivi verò propter Martem & Hectorem ære-armatum
Nec unquam versis tergis fugiebant ad nigras naves,
Nec unquam contra-ferebantur in pugnam: sed semper retrò
Cedebant, postquam audierant inter Trojanos Martem *esse*.
Tum quem primum, quémque ultimum interfecit
Hectorque Priami filius & æreus Mars?
Deo-parem Teuthranta, & insuper equûm-agitatorem Orestem,
Trechumque bellatum Ætolum, Oenomaumque,
Oenopidémque Helenum, & Oresbium mitram habentem variam,
Qui in Hylâ habitabat, valdè divitiarum studiosus,
Lacui vicinus Cephissidi: juxtáque ipsum alii
Habitabant Bœoti, opulentum valde populum habentes.
Ut hos igitur animadvertit dea candida-ulnas Juno

ΣΧΟΛΙΑ.

691. Ὤσαιτο.] Ἀποδιώξειε.
693. Εἷσαν.] Ἐκάθισαν, ἐγκαθισθῆναι ἐποίησαν. Φηγῷ.] Τῷ δένδρῳ ἱερῷ Διός.
694. Ὦσε.] Ἀπέωσε. Θύραζε.] Κυρίως μὲν, ἔξω τῆς θύρας· νῦν δὲ κεῖται, ἀντὶ τοῦ, ἔξω.
696. Τὸν δ' ἔλιπε ψυχή.] Οὕτως δὲ ἐλειποψύχησεν.
697. Ἀμπνύνθη.] Ἀνέπνευσεν, ἀνέλαβεν ἑαυτόν.
698. Ζώγρει.] Ἀναζωπυρεῖ εἰς τὸ ζῆν ἦγε. Ἐπιπνείουσα.] Ἐπιπνέουσα. Κεκαφηότα.] Ἐκπεπνευκότα. Κάφος γὰρ, τὸ πνεῦμα. Ὅθεν καὶ κῆπος, ὁ περιπνεόμενος τόπος.
699. Χαλκοκορυστῇ.] Χαλκῷ κεκορυθμένῳ.
700. Προτρέποντο.] Προτραπέντες ἔφευγον· ὅ ἐστι, μὴ συστραφέντες, μὴ φερόμενοι. Προτραπῆναι γάρ ἐστι, τὸ μεταστραφέντα ἐκφεύγειν. Ἐπὶ νηῶν.] Ἀντὶ τοῦ, ὡς ἐπὶ τὰς ναῦς.
701. Ἀντεφέροντο.] Ἐξ ἐναντίας ἐφέροντο. Αἰὲν.] Διαπαντός.
704. Χάλκεος Ἄρης.] Ἤτοι ἰσχυρὸς ἢ πολύχαλκος, διὰ τὸν ὁπλισμόν.
707. Αἰολομίτρην.] Ποικίλην μίτραν ἔχοντα.
708. Ὕλῃ.] Πόλει Βοιωτίας. Μέγα πλούτοιο μεμηλώς.] Πάνυ φροντικῶς τοῦ πλούτου. Μεμηλώς.] Μεμεληκώς, ἐπιμέλειαν ἔχων.
709. Κεκλιμένος.] Παρακείμενος, γειτνιῶν, ἐχόμενος. Λίμνῃ Κηφισίδι.] Τῷ Κηφισσῷ ποταμῷ.
710. Πίονα.] Εὐδαίμονα.

NOTÆ.

695. Ὅς οἱ φίλος) Ὅς producitur, etiam extra *Cæsuram*, vi *Finalis*, & *Toni* sui, necnon ante *Aspirum*; legi tamen ἑοῦ potest, ut γ'. v. 495 δ'. v. 183. & φ'. v. 547.

697. Πνοιὴ Βορέαο ζώγρει) De *Boreâ* animas λειποψυχούντας refocillante, vide ad *Odyss.* ν'. v. 110.

VARIÆ LECTIONES.

695. Ὅς οἱ) γρ. ὃς ἑοῦ Vid. ad *Textum*.

697. Περὶ δὲ πνοιὴ Βορέαο) χ. περὶ δ' ἡ πνοιὴ Βορέαο, MS. *Mori*. Vid. suprà ad v. 400.

703. Ἐξενάριξεν) χ. ἐξενάριξαν, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.

708. Ὕλῃ) χ. Ὕδῃ, *Strabo*, l. 9. fol. 625. sed damnat

Ἀργείους ὀλέκοντας ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος Ἀτρυτώνη,
Ἦ ῥ' ἅλιον τὸν μῦθον ὑπέστημεν Μενελάῳ
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι,
Εἰ οὕτω μαίνεσθαι ἐάσομεν οὖλον Ἄρηα.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα θούριδος ἀλκῆς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους,
Ἥρη, πρέσβα θεά, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο.
Ἥβη δ' ἀμφ' ὀχέεσσι θοῶς βάλε καμπύλα κύκλα,
Χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι ἀμφίς·
Τῶν ἤτοι χρυσέη ἴτυς ἄφθιτος, αὐτὰρ ὕπερθεν
Χάλκε' ἐπίσσωτρα, προσαρηρότα, θαῦμα ἰδέσθαι·
Πλῆμναι δ' ἀργύρου εἰσὶ περίδρομοι ἀμφοτέρωθεν·
Δίφρος δὲ χρυσέοισι καὶ ἀργυρέοισιν ἱμᾶσιν
Ἐντέταται· δοιαὶ δὲ περίδρομοι ἄντυγές εἰσι·
Τοῦ δ' ἐξ ἀργύρεος ῥυμὸς πέλεν· αὐτὰρ ἐπ' ἄκρῳ
Δῆσε χρύσειον, καλὸν ζυγόν, ἐν δὲ λέπαδνα
Κάλ' ἔβαλε, χρύσει'· ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν Ἥρη
Ἵππους ὠκύποδας, μεμαυῖ' ἔριδος καὶ ἀϋτῆς.

Argivos interimentes in acri pugnâ,
Illico Minervam verbis alatis allocuta est,
" Papæ, Ægiochi Jovis filia indomita,
" Certè vanum hoc promissum fecimus Menelao,
" Ilio exciso bene-munito rediturum:
" Si sic furere sinamus perniciosum Martem:
" Sed age jam & nos cogitemus de strenuo auxilio *ferendo.*
Sic dixit: neque non obsecuta est dea cæsiis-oculis Minerva:
Illa quidem discurrens aureis-frœnis-ornatos instruebat equos,
Juno, veneranda dea, filia magni Saturni:
Hebe autem ad currus velocitèr posuit curvos orbes *rotarum,*
Æreos, octo-radios-habentes, ad ferreum axem utrinque:
Quorum aurea curvatura perennis, sed desuper
Ææreæ laminæ-rotam-munientes adaptatæ, mirabile visu:
Modioli que ex argento erant rotundi utrinque:
Sella item aureis & argenteis funibus
Exporrecta erat; duoque semicirculi, unde-habenæ-suspenduntur, erant:
Ex hâc utique argenteus temo procurrebat: ad cujus extremitatem
Ligavit aureum, pulchrum jugum, & lora-jugalia
Pulchra innexuit, aurea: sub jugum verò duxit Juno
Equos pedibus celeres, cupida contentionis & prælii.

ΣΧΟΛΙΑ.

714. Ἀτρυτώνη.] Ἀκαταπόνητε.
715. Ὑπέστημεν.] Ὑπεσχόμεθα.
718. Μεδώμεθα.] Φροντίσωμεν.
720. Ἔντυεν.] Ἤρτυεν, κατεσκεύαζεν.
721. Πρέσβα.] Πρεσβυτάτη, ἔντιμος, σεμνή.
722. Ὀχέεσσιν.] Ὀχήμασιν, ἅρμασιν. Καμπύλα.] Ἐπικαμπῆ. Κύκλα.] Ἰωνικῶς, Κύκλους, τοὺς τροχούς.
723. Ὀκτάκνημα.] Ὀκτάραβδα, ὀκτὼ κνήμας ἔχοντα. Ἄξονι.] Ἄξων, ὁ εἰς τὰς χοινικίδας ἐμβαλλόμενος ἑκατέρου τροχοῦ. Ἀμφίς.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἑκατέρωθεν.
724. Ἴτυς.] Ἡ περιφέρεια τοῦ ὀχήματος· σῶτρον, ἢ σῶτρα· ἀψῖδες δὲ, ἐξ ὧν ἡ περιφέρεια γίνεται τοῦ τροχοῦ· ἡ ἀψὶς, εἰς ἣν αἱ κνῆμαι ἀπὸ τῆς χοινικίδος ἐμπήγνυνται.
725. Ἐπίσσωτρα.] Ἐπίσωτρα. Τὰ ἐπάνω τῶν τροχῶν σιδηρᾶ, ἢ χαλκᾶ, ἃ καὶ κανθοὶ καλοῦνται· ὁ ἔξωθεν τοῦ τροχοῦ κατέχων σίδηρος, οἱ σιδηροῖ ἢ χαλκοῖ κύκλοι τῶν τροχῶν. Προσαρηρότα.] Προσηρμοσμένα.
726. Πλῆμναι.] Αἱ χοινικίδες τῶν τροχῶν, χνόαι, δι' ὧν ὁ ἄξων στρέφεται. Περίδρομοι.] Στρογγύλαι, περιφερεῖς.
728. Ἄντυγες.] Αἱ περιφέρειαι τοῦ ἅρματος αἱ περιπεπηγυῖαι· τὰ ἐπὶ τοῦ δίφρου ἡμικύκλια, ὅπου καὶ τὰ ἡνία ἐξάπτονται· αἱ περιφέρειαι τοῦ ἁρματείου δίφρου. Ὁμοίως δὲ καὶ ἡ τῆς ἀσπίδος περιφέρεια, ἄντυξ καλεῖται.
729. Ῥυμός.] Τὸ μέσον τῶν ἵππων ξύλον, ᾧ συνδέδεται ὁ ζυγός. Ῥυμὸς, ὁ προσκεκρουσμένος τῷ ζυγῷ κανὼν, εἰς ὀξὺ λήγων, τὸ μέσον ξύλον. Πέλεν.] Ἦν, ὑπῆρχε.
730. Ζυγόν.] Τὸ ἐπιτιθέμενον ξύλον τοῖς τραχήλοις τῶν ἵππων. Λέπαδνα.] Τὰ περὶ τὰ στήθη τῶν ἵππων οἱ ἱμάντες.

NOTÆ.

715. Ἀπονέεσθαι) Vid. ad β'. v. 113.
717. Ἐάσομεν) Vid. suprà, ad v. 684. & infrà ad v. 847.
723. Χάλκεα, ὀκτάκνημα, σιδηρέῳ ἄξονι) Ingeniosa hujus Currûs Allegoriæ explicatio, à *Demo*, doctâ fœminâ, *Eustath.* fol. 455. lin. 49. &c.

VARIÆ LECTIONES.

717. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσωμεν, MS.CCC. 722. Ἀμφ' ὀχέεσσι) γρ. ἀμφ' ὀχέεσφι, nec non ἀμφὶ ὄχεσφι.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει
Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν·
Ἡ δὲ, χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Δεινὴν, ἣν περὶ μὲν πάντη Φόβος ἐστεφάνωται·
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δ' Ἀλκὴ, ἐν δὲ κρυόεσσα Ἰωκή·
Ἐν δέ τε Γοργείη κεφαλὴ δεινοῖο πελώρου,
Δεινή τε, σμερδνή τε, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο τετραφάληρον,
Χρυσείην, ἑκατὸν πολέων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.
Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο· λάζετο δ' ἔγχος
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.

Sed Minerva, filia Jovis Ægiochi
Peplum quidem laxatum defluere sivit pulchrum patris super pavimento
Varium, quod ipsa fecerat & elaborârat manibus:
Ipsa autem, loricam induta Jovis nubes-cogentis,
Armis ad bellum armabatur lacrymosum.
Circum humeros itaque posuit ægidem fimbriatam,
Horribilem, cui quidem undique Timor circumdatus erat:
In eâ Contentio, in eâ Fortitudo, in eâ trifisfica Insecutio:
In eâ & Gorgonium caput diri monstri,
Dirumque, horrendumque, Jovis portentum Ægiochi.
Capiti verò clavis-undique-ornatâ galeâ imposuit quatuor-conos-habente,
Auream, centum urbium peditibus sufficientem.
Inque currum fulgidum pedibus ascendit; sumpsitque hastam
Gravem, magnam, validam, quâ domat ordines virorum
Heroum, quibuscunque irascitur præpotenti-patre-nata:

ΣΧΟΛΙΑ.

734. Πέπλον.] Γυναικεῖον ἔνδυμα, τοῦτ' ἔστι, χιτῶνα· ὃν οὐκ ἐνεδέδυτο, ἀλλ' ἐνεπεπόρπητο. Κατέχευε.] Καταχυθῆναι ἐποίησε, τὰς πόρπας λυσαμένη. Διὰ τούτου δηλοῖ, ὅτι οὐκ ἐνεδέδυτο τὸν πέπλον, ἀλλ' ἐπεπόρπητο. Ἀρθεισῶν γὰρ τῶν περονῶν, καταῤῥεῖν φαίνεται ὁ πέπλος εἰς τὸ ἔδαφος. Ἑανόν.] Ἰσχυρὸν, ἢ τρυφερόν. Ἐπ' οὔδει.] Ἐπὶ τοῦ ἐδάφους.

737. Δακρυόεντα.] Δακρύων παραίτιον.

738. Θυσσανόεσσαν.] Θυσάνους, εἴτε κορύμβους, καὶ κροσσοὺς, ἔχουσαν πανταχοῦ.

739. Ἐστεφάνωται.] Κύκλῳ περιέκειτο.

740. Ὀκρυόεσσα.] Φρικτή. Ἰωκή.] Δίωξις.

741. Γοργείη κεφαλή.] Εἰκὼν Μεδούσης Γοργοῦς, τοῦτ' ἔστι, καταπληξις, καὶ φόβος. Δεινοῖο πελώρου.] Μεγάλου τέρατος.

742. Σμερδνή.] Καταπληκτικὴ, φοβερά.

743. Ἀμφίφαλον.] Φάλους περὶ αὐτὴν ἔχουσαν. Φάλοι δέ εἰσιν, οἱ κατὰ τὸ μέτωπον τῆς περικεφαλαίας ἀστερίσκοι. Τετραφάληρον.] Τέσσαρας φάλους ἔχουσαν.

744. Ἑκατὸν πολέων πρυλέεσσ' ἀραρυῖαν.] Πολλῶν πόλεων πεζοῖς ὄχλοις ἁρμόσαι δυναμένην. Πρυλέεσσι.] Πεζοῖς ὁπλίταις.

745. Φλόγεα.] Λαμπρά, ἢ διάπυρα.

746. Βριθύ.] Βαρὺ, καὶ καταπληκτικόν. Στιβαρόν.] Ἰσχυρόν. Δάμνησι.] Δαμάζει, ἀναιρεῖ, ὑποτάσσεται.

747. Κοτέσσεται.] Ὀργισθήσεται. Ὀβριμοπάτρη.] Ὄβριμον καὶ ἰσχυρὸν πατέρα ἔχουσα.

NOTÆ.

734. Πέπλον) De *Minervæ* Peplo, in quo *Gigantomachia*, Deæque illius ἀριστεῖαι, Acu-pictæ erant, Nos ad *Euripid.* Iphigen. Tauric. v. 222.

736. Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς) Ità mox, v. 738. Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' Αἰγίδα. Nam ut *Callimachus*, Lavacr. *Palladis*, v. 131. — τὸ δ' ἐν πλέον, ὡς κ' ἐπινεύσῃ Παλλάς· ἐπεὶ μώνᾳ Ζεὺς τόγε θυγατέρων Δῶκεν Ἀθηναίᾳ, πατρῷια πάντα φέρεσθαι. Ità *Eustath.* fol. 456. lin. 47. Ὅρα δὲ, καὶ ὡς κοινὰ τὰ τοιαῦτα τῷ Διῒ, καὶ τῇ Ἀθηνᾷ. Ità *Horat.* l. 1. Od. 12. Proximos illi tamen occupavit Pallas honores. Vid. *Br. Schol.* ad β'. v. 447. item *Aristid.* Orat. 2. de *Pallade*; quæque Nos ad *Euripid.* Troad. v. 80. *Ion.* v. 991. & de hoc loco, *Eustath.* fol. 456. lin. 31. Καὶ πλάττουσιν ἐντεῦθεν οἱ Παλαιοὶ Ἀστερίωνα, ὅς ἐστιν ἀστέρας σημεῖον χρυσοῦν, ἔχον ἐν τέσσαρσι γωνίαις σημεῖα, ὅπερ ἐπετίθετο ἐπὶ τῶν ἄκρων ἐχόντων ἐκεῖ, καὶ ἀστεροειδῶς κύκλῳ λαμπόντων.

738. Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετ' Αἰγίδα) Vid. ad v. 736. Ægis autem aliquandò etiam datur *Apollini*, ut *Iliad.* ω'. v. 20. — περὶ δ' Αἰγίδι πάντα κάλυπτε Χρυσείῃ, in quem locum *Eustath.* fol. 1464. lin. 11. Καὶ ὅρα καὶ Ἀπόλλωνα ποτὲ Αἰγίδα. Vid. etiam quæ Nos ad ε'. v. 311.

VARIÆ LECTIONES.

738. Βάλετ' Αἰγίδα) γρ. βάλλετ' ἀσπίδα, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. in *Textu*, sed βάλετ' αἰγίδα, in Margine, ut emendatius.

740. Ἐν δὲ κρυόεσσα) γρ. δ' ὀκρυόεσσα, *Br. Schol.* Vett.

745. Βήσετο) γρ. βήσατο.

747. Ὀβριμοπάτρη) γρ. ὀμβριμοπάτρη. Vid. suprà, ad v. 403.

Ἥρη

Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους.
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς, Οὔλυμπός τε,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους·
Εὗρον δὲ Κρονίωνα, θεῶν ἄτερ ἥμενον ἄλλων,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο.
Ἔνθ' ἵππους στήσασα θεὰ λευκώλενος Ἥρη
Ζῆν' ὕπατον Κρονίδην ἐξήρετο, καὶ προσέειπε,
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ Ἄρῃ τάδε καρτερὰ ἔργα,
Ὁσσάτιόν τε καὶ οἷον ἀπώλεσε λαὸν Ἀχαιῶν
Μὰψ, ἀτὰρ οὐ κατὰ κόσμον; ἐμοὶ δ' ἄχος· οἱ δὲ ἕκηλοι
Τέρπονται Κύπρις τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων,
Ἄφρονα τοῦτον ἀνέντες, ὃς οὔτινα οἶδε θέμιστα.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τί μοι κεχολώσεαι, αἴκεν Ἄρηα
Λυγρῶς πεπληγυῖα μάχης ἐξαποδίωμαι;
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἄγρει μάν οἱ ἔπορσον Ἀθηναίην ἀγελείην,

Juno igitur scuticâ velocitèr urgebat equos,
Sponte autem suâ portæ crepuerunt cœli, quas custodiebant Horæ,
Quibus commissum est magnum cœlum Olympusque,
Ut & aperiant densam nubem & claudant.
Hâc *viâ* per eas stimulo-parentes dirigebant equos:
Invenerunt autem Saturnium, à diis seorsum sedentem aliis,
Summo vertice multa-cacumina-habentis Olympi:
Ibi equos sistens dea candidas-ulnas habens Juno
Jovem supremum Saturnium interrogavit, & allocuta est,
" Jupiter pater, annon succenses Marti ob hæc atrocia facta,
" Eò-quòd-tantasque & tales perdidit copias Achivorum
" Temerè, nec ut decuerat? mihi certè dolor; illi verò quieti
" Delectantur Venusque & argenteo-arcu-decorus Apollo,
" Demente hoc extimulato, qui nulla novit jura.
" Jupiter pater, nunquid mihi irascêris, si Martem
" Graviter percussum pugnâ exegerim?
Hanc respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter,
" Agedum adversus ipsum incita Minervam prædatricem,

ΣΧΟΛΙΑ.

748. Ἐπεμαίετο.] Ἐφήπτετο, ἐπέψαυεν, ἐπεθύμει.
749. Αὐτόμαται.] Ἀφ' ἑαυτῶν. Μύκον.] Ἤχησαν, ἀνεῴχθησαν· ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος. Ἔχον.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ἐφύλασσον.
750. Ἐπιτέτραπται.] Ἐγκεχείρισται· ἡ ἐξουσία δέδοται.
751. Ἀνακλῖναι.] Διαστεῖλαι, ἀναζυγῶσαι, ἀναστεῖλαι. Ἐπιθεῖναι.] Ἐπικλῖναι, ἐπιπτύξαι.
752. Κεντρηνεκέας.] Τοὺς τοῖς κέντροις, ὅ ἐστι, μάστιξι, κεντουμένους. Ἔχον.] Ἤλαυνον.
756. Ὕπατον.] Βασιλέα, ἡγεμόνα. Ἐξείρετο.] Ἐπηρώτα, ἐξηρώτα.
758. Ὁσσάτιον.] Ὅσον.
759. Οὐ κατὰ κόσμον.] Οὐ κατὰ τὸ πρέπον. Ἕκηλοι.] Ἥσυχοι.
760. Τέρπονται.] Ἥδονται.
761. Ἄφρονα.] Ἀνόητον, ἀσύνετον. Ἀνέντες.] Ἀναπείσαντες. Θέμιστα.] Δικαιοσύνην.
763. Πεπληγυῖα.] Πλήξασα. Ἐξαποδίωμαι.] Ἀποδιώξω, ἐλάσω.
765. Ἄγρει μάν.] Ἄγε δή.

NOTÆ.

748. Ἥρη δὲ μάστιγι) Τὸ δὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & ante *Liquidam*.

749. Αὐτόμαται δὲ πύλαι) Huc alludit *Lucian.* in Jove Tragœdo.

752. Κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους) *Ultima* τοῦ κεντρηνεκέας & hìc & Θ'. v. 396. producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Acuti* sequentis, ut Θ'. v. 232. ἐπιστεφέας οἴνοιο.

756. Ἐξήρετο) Aliàs non semel ἐξείρετο, ut & εἴρετο & ἤρετο, ab ἔρομαι, *Ionicè* εἴρομαι. in Imperfecto, εἰρόμην, *Ionicè*, sine *Augmento*; & ἠρόμην, cum *Augmento*. MS. CCC. ἐξείρετο, & MS. *Barocc.* Ox.

763. Ἀποδίωμαι) *Prima* syllaba producitur, εἰς ἀναγκαῖον ἀπαρτισμὸν Δακτύλου, ut *Eustathius*, quod in *Polysyllabis* fieri solet, ut ad β'. v. 113. & suprà, v. 715.

VARIÆ LECTIONES.

749. Αὐτόμαται) γρ. αὐτόματοι, Edit. *Hervag.* 3.
756. Ἐξήρετο) γρ. ἐξείρετο. vid. Not. in *Textum.*
757. Ἄρῃ τάδε καρτερὰ ἔργα) γρ. Ἄρῃ τάδε ἔργ' ἀΐδηλα, MS. CCC.
763. Μάχης ἐξαποδίωμαι) γρ. μάχης ἐξ ἀποδίωμαι, Edit. *Basil.* cum *Eustathio.*
765. Ἀγελείην) γρ. ἀγελαίην, vid. ad Δ'. v. 128.

Ἥ ἑ μάλιστ' εἴωθε κακῇς ὀδύνῃσι πελάζειν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Μάστιξεν δ' ἵππους· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ὅσσον δ' ἠεροειδὲς ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν,
Ἥμενος ἐν σκοπιῇ, λεύσσων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Τόσσον ἐπιθρώσκουσι θεῶν ὑψηχέες ἵπποι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Τροίην ἷξον, ποταμώ τε ῥέοντε,
Ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος,
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Λύσασ' ἐξ ὀχέων· περὶ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευε.
Τοῖσιν δ' ἀμβροσίην Σιμόεις ἀνέτειλε νέμεσθαι.
Αἱ δὲ βάτην τρήρωσι πελειάσιν ἴθμαθ' ὁμοῖαι,
Ἀνδράσιν Ἀργείοισιν ἀλεξέμεναι μεμαυῖαι.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι
Ἕστασαν, ἀμφὶ βίην Διομήδεος ἱπποδάμοιο

Quæ ipsum maximè solita-est in graves dolores conjicere.
Sic dixit; nec non obsecuta est dea candida ulnas Juno;
Sed scuticâ verberavit equos; hi autem non inviti volabant
Per medium terræque & cœli stellati.
Quantum vero aëris-per-horizontem-extensi-spatium homo videt oculis,
Sedens in speculâ, prospectans in nigricantem pontum,
Tantum saltu-conficiunt deorum altisoni equi.
Sed quando jam Trojam pervenerant, fluviosque fluentes,
Quà fluenta Simois commiscent & Scamander,
Ibi equos sistit dea candida-ulnas Juno,
Solutos curru; circumque caliginem multam fudit.
Illis verò ambrosiam Simois summisit ad-depascendum.
Illæ itaque iverunt pavidis columbis incessu similes,
Viris Argivis auxiliari properantes.
Sed quandò jam venerant, ubi plurimi & fortissimi
Stabant, circum vim Diomedis equûmdomitoris

ΣΧΟΛΙΑ.

766. Πελάζειν.] Προσπελάζειν.
769. Μεσσηγύς.] Ἀνὰ μέσον.
770. Ἠεροειδές.] Ἀναπεπταμένον τοῦ μεταξὺ ἀέρος, τὴν μελανίας ἐμφαίνοντος· ἢ, ἀεράδες.
771. Ἥμενος.] Καθεζόμενος. Σκοπιῇ.] Τόπῳ ὑψηλῷ καὶ ἀποσκόπῳ. Λεύσσων.] Βλέπων.
772. Ἐπιθρώσκουσι.] Ἐπιπηδῶσιν. Ὑψηχέες.] Ὧν ὁ ἦχος εἰς ὕψος ἀνέρχεται. Ἢ, ὑψαύχενες.
773. Ἷξον.] Παρεγένοντο.
774. Ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος.] Ὅπου τὰ ῥεύματα ὁ Σιμόεις καὶ ὁ Σκάμανδρος συμβάλλουσι.
777. Ἀμβροσίην.] Τὴν τῶν θεῶν τροφήν. Ἢ, πόαν τινὰ οὕτω, ἣν αἱ τῶν θεῶν ἵπποι ἐσθίουσιν. Ἀνέτειλεν.] Ἀνέσχεν, ἀνεφύησεν, ἀνέδωκε. Νέμεσθαι.] Ἐσθίειν.
778. Τρήρωσι.] Δειλαῖς, ἐπιθετικῶς. Παρὰ τὸ τρεῖν. Δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον. Τὸ γὰρ τρεῖν, σημαίνει τὸ φοβεῖσθαι. Πελειάσι.] Περιστεραῖς. Ἴθμαθ'.] Ἴχνη, βήματα, ὁρμήματα.
779. Ἀλεξέμεναι.] Βοηθεῖν.

NOTÆ.

770. Ὅσσον δ' ἠεροειδές) *Longinus*, περὶ Ὕψους, Τὴν ὁρμὴν τῶν θεῶν ἵππων κοσμικῷ διαστήματι καταμετρεῖ· ὡς ἂν δὶς ἑξῆς ἐφορμήσωσιν αἱ τῶν θεῶν ἵπποι, οὐκέτι εὑρήσουσιν ἐν κόσμῳ τόπον.

773. Ἷξον) *Eustath.* fol. 818. lin. 63 Παρατατικοῦ χρόνου, ὡς ἀπὸ μέλλοντος τοῦ ἴξω, ἀναβιβασθέντος εἰς ἐνεστῶτα. Id. fol. 1478. lin. 30.

774. Ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον ἠδὲ Σκάμανδρος) *Eustath.* fol. 462. lin. 1. Ἀλκμανικὸν σχῆμα λέγεται· οὐχ ὅτι Ἀλκμὰν εὗρε τοῦτο, ἀλλὰ διότι ἐκεῖνος αὐτῷ ἔχαιρε μάλιστα, μέσον δύο ὀνομάτων τιθεὶς ῥῆμα, τὸ μετ' αὐτὰ ἅπαξ ὀφεῖλον· καλεῖται δὲ τὸ σχῆμα τοῦτο καὶ Προσυπόζευξις, καὶ Προδιάζευξις· τοιοῦτον καὶ τό, Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι, Κωκυτός τε. *Odyss.* κ'. v. 513. ubi oppidò plura. Vid. *Suid.* v. Ἀλκμανικὸν εἶδος.

776. Ἠέρα πουλύν) *Eustath.* fol. 462. lin. 18. Θηλυκοῦ γένους, Ἰωνικῶς ἐνταῦθα φασὶν οἱ Παλαιοὶ, ἠέρα πουλύν· τοιοῦτον δέ τι καὶ τό, Θῆλυς ἐέρση· καὶ, ἡδὺς ἀϋτμή. Hoc viz. *Odyss.* μ'. v. 369. illud *Odyss.* ε. v. 467.

778. Αἱ δὲ βάτην) Nomen *Plurale*, verbum *Duale*, *Sophoclis* tamen *Scholiastes*, ad *Electr.* v. 980. Τὼ δὲ βάτην. Et Notandum, Τὼ bene hic dici, non modò quòd *Duæ Fæminæ* masculo genere aliquandò dicantur, ut θ'. 378. & v. 455. verùm etiam, quòd τὼ per omnia genera dicatur; quicquid videantur excipere *Grammatici*.

VARIÆ LECTIONES.

768. Ἄκοντε) γρ. αἴκοντε, MS. *Mori*.
772. Ὑψηχέες) γρ. ὑψαύχενες. *Br. Schol.*
774. Σκάμανδρος) γρ. Κάμανδρος, MS *Mori*, & MS. Barocc. *Oxon.*
778. Αἱ δὲ βάτην) γρ. τὼ δὲ βάτην, Vid. Not. in *Textum*.

Εἰλό-

Εἰλόμενοι, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι χαλκεοφώνῳ,
Ὃς τόσον αὐδήσασκ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα,
Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
Ὄφρα μὲν ἐς πόλεμον πωλέσκετο δῖος Ἀχιλλεύς,
Οὐδέποτε Τρῶες πρὸ πυλάων Δαρδανιάων
Οἴχνεσκον· κείνου γὰρ ἐδείδισαν ὄβριμον ἔγχος·
Νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται.
Ὣς εἰποῦσ', ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Τυδεΐδῃ δ' ἐπόρουσε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Εὗρε δὲ τόν γε ἄνακτα παρ' ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ἕλκος ἀναψύχοντα, τό μιν βάλε Πάνδαρος ἰῷ.
Ἱδρὼς γάρ μιν ἔτειρεν ὑπὸ πλατέος τελαμῶνος
Ἀσπίδος εὐκύκλου· τῷ τείρετο, κάμνε δὲ χεῖρα,
Ἂν δ' ἴσχων τελαμῶνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπομόργνυ,
Ἱππείου δὲ θεὰ ζυγοῦ ἥψατο, φώνησέν τε,

Conferti, leonibus similes cruda-vorantibus,
Vel suibus apris, quorum robur non imbelle:
Ibi stans clamavit dea candida-ulnas Juno,
Stentori assimilata magnanimo aeream-vocem-habenti,
Qui tantum vociferabatur, quantum alii quinquaginta,
" *Proh* pudor, Argivi, turpia probra, formâ *tantum* admirabiles!
" Quamdiu quidem in bello versabatur nobilis Achilles,
" Nunquam Trojani ante portas Dardanias
" Progrediebantur; illius enim timebant validam hastam:
" Nunc vero procul ab urbe cavas apud naves pugnant.
Sic fata, commovit robur & animum uniuscujusque:
Tydidae autem supervenit dea caesiis-oculis Minerva:
Reperit enim hunc regem apud equos & currus
Vulnus refrigerantem, quod ei infixerat Pandarus sagittâ:
Sudor enim ipsum affligebat sub lato loro
Clypei pulchrè orbiculati; quo affligebatur; laborabat etiam manu:
Ac elevans lorum, nigrum sanguinem abstergebat:
Equinum igitur dea jugum attigit, dixitque,

ΣΧΟΛΙΑ.

782. Εἰλόμενοι.] Εἰλούμενοι, συναθροιζόμενοι, κατὰ τὴν μάχην συνειλιγμένοι. Λείουσι.] Λέουσι.

783. Ἀλαπαδνόν.] Ἀσθενές.

784. Ἤϋσε.] Ἐφώνησε.

785. Στέντορι.] Οὐδὲν οὐδαμοῦ περὶ τούτου διεξῆλθεν ἔργον πεποιηκότος. Εἰσαμένη.] Εἰκασθεῖσα, ὁμοιωθεῖσα. Χαλκεοφώνῳ.] Ἀντὶ τοῦ, εὐφώνῳ, μεγαλοφώνῳ.

786. Αὐδήσασκεν.] Ἐφώνει. ἐβόα.

787. Αἰδώς.] Αἰσχύνη, ὄνειδος. Κάκ' ἐλέγχεα.] Ἐπονείδιστοι λῶβαι, φαῦλα ὀνείδη. Εἶδος ἀγητοί.] Εὐμορφίᾳ θαυμαστοί· κατὰ σχῆμα, τὴν μόρφωσιν, τῷ σχήματι σεμνοί.

788. Πωλέσκετο.] Ἐφοίτα, ἀνεστρέφετο. Τὸ σ πλέον, διὰ τὸ μέτρον.

790. Οἴχνεσκον.] Ἐπορεύοντο, προῄεσαν. Ἐδείδισαν.] Ἐφοβοῦντο.

795. Ἀναψύχοντα.] Καταψυχόμενον.

796. Ἔτειρεν.] Κατεπόνει. Τελαμῶνος.] Τοῦ ἀναφορέως.

798. Ἂν δ' ἴσχων.] Ἀνίσχων δὲ καὶ ἀνατείνων, ὅπερ ἐστὶν, ἄνω ἔχων, καὶ μετεωρίζων. Κελαινεφές.] Μέλαν, πεπηγμένον. Οὐ γὰρ ἴσχει τὸ νέφος. Ἀπομόργνυ.] Ἀπέψα, ἀπέμασσεν.

NOTÆ.

785. Στέντορι εἰσαμένη) *Eustath.* fol. 462. lin. 32. Στέντορι ἡ Ἥρα ἰδοῦσα, Στέντορι εἰσαμένη, ὅ ἐστιν, ὁμοιωθεῖσα· καὶ σημείωσαι τὴν τοῦ Στέντορος μεγαλοφωνίαν· φασὶν αὐτὸν τινὲς μὲν Ἀρκάδα, τινὲς δὲ Θρᾷκα εἶναι· Ἑρμοῦ δὲ περὶ μεγαλοφωνίας ἐρίσαντα ἀναιρεθῆναι· εὑρεῖν δὲ αὐτὸν λέγουσι καὶ τὴν διὰ κόχλου βοὴν ἐν ταῖς μάχαις. Ἄλλοι δέ φασιν, ἐν πολλοῖς τῶν Ἀντιγράφων μὴ κεῖσθαι τὸν πλαδαρὸν περὶ Στέντορος στίχον, διὰ τὴν ὑπερβολήν. Μέμνηται δὲ καὶ Ἡρόδοτος εὐρυβόα τινὸς, φωνήεντος ὑπὲρ τοὺς τότε ἀνθρώπους, λέγων, Ὡς ἦν περὶ Δαρεῖον ἀνὴρ Αἰγύπτιος, φωνέων μέγιστον ἀνθρώπων. *Ibid.* Μεγαλήτορι) Χαλκεοτέρῳ κατ' ἐκεῖνο, Χάλκεον δέ μοι ἦτορ ἐνείη. *Ibid.* Χαλκεοφώνῳ) Διὰ τὸ ἐξάκουστον τῆς βοῆς· ἠχητικώτατος γὰρ ἐν μετάλλοις ὁ χαλκός· διὸ καὶ εὔηχον λέγει ὁ Ποιητὴς τὸν χαλκόν. Hinc D. *Paulus*, 1 Corinth. c. XIII. v. 1. Γέγονα χαλκὸς ἠχῶν, ἢ κύμβαλον ἀλαλάζον.

794. Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι) Vid. suprà, ad 219.

VARIÆ LECTIONES.

785. Εἰσαμένη) γρ. εἰδομένη. MS. CCC.

790. Οἴχνεσκον) γρ. ᾤχνεσκον. *Ibid.* Ὄβριμον) γρ. ἔμβριμον. MS. *Barocc.* Oxon.

791. Δ' ἕκαθεν) γρ. δ' ἑκάς. MS. CCC.

794. Ἵπποισιν) γρ. ἵπποισι. vid. Not. in *Textum* ad v. 219. An ἵπποιιν, ut v. 107.

797. Τείρετο) γρ. τρύχετο, MS. Barocc. Oxon.

Ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα ἐοικότα γείνατο Τυδεύς·
Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην δέμας, ἀλλὰ μαχητής.
Καί ῥ' ὅτε πέρ μιν ἐγὼ πολεμίζειν οὐκ εἴασκον,
Οὐδ' ἐκπαιφάσσειν, ὅτε τ' ἤλυθε νόσφιν Ἀχαιῶν
Ἄγγελος ἐς Θήβας, πολέας μετὰ Καδμείωνας·
Δαίνυσθαί μιν ἄνωγον ἐνὶ μεγάροισιν ἕκηλον·
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἔχων ὃν καρτερὸν, ὡς τὸ πάρος περ,
Κούρους Καδμείων προκαλίζετο· πάντα δ' ἐνίκα
Ῥηϊδίως· τοίη οἱ ἐγὼν ἐπιτάρροθος ἦα.
Σοὶ δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παρά θ' ἵσταμαι, ἠδὲ φυλάσσω,
Καί σε προφρονέως κέλομαι Τρώεσσι μάχεσθαι·
Ἀλλά σευ ἢ κάματος πολυάϊξ γυῖα δέδυκεν,
Ἤ νύ σέ που δέος ἴσχει ἀκήριον· οὐ σύ γ' ἔπειτα
Τυδέος ἔκγονός ἐσσι, δαΐφρονος Οἰνείδαο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Γινώσκω σε, θεὰ, θύγατερ Διὸς αἰγιόχοιο,
Τῷ τοι προφρονέως ἐρέω ἔπος, οὐδ' ἐπικεύσω·
Οὔτε τί με δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνος·
Ἀλλ' ἔτι σέων μέμνημαι ἐφετμέων, ἃς ἐπέτειλας.
Οὔ μ' εἴας μακάρεσσι θεοῖς ἀντικρὺ μάχεσθαι

" Profectò parùm sibi filium similem genuit Tydeus:
" Tydeus etenim parvus erat corpore, sed pugnator:
" Etiam quando ipsum ego pugnare non sinebam,
" Neque furenter irruere, quandò venit seorsim ab Achivis
" Legatus ad Thebas, plures inter Cadmeios;
" Convivari ipsum jussi in ædibus quietum:
" Sed is animum retinens suum fortem, sicuti priùs,
" Juvenes Cadmeiorum provocabat: in omnibus autem vincebat
" Facilè: talis illi ego adjutrix eram.
" Tibi vero ego quidem assistoque, & te servo,
" Et te prompto animo hortor adversus Trojanos pugnare:
" Sed tua vel defatigatio-ex-labore-impetuoso membra subiit,
" Vel te certè timor tenet exanimans; Non sanè tu posthac
" Tydei soboles es reputandus, rei militaris periti Oenidæ.
Hanc respondens allocutus est fortis Diomedes,
" Agnosco te, dea, filia Jovis Ægiochi,
" Ideò lubentèr tibi dicam verbum, neque celabo:
" Neque aliquis me timor tenet exanimis, nec ulla ignavia;
" Sed adhuc tuorum recordor mandatorum, quæ dedisti.
" Non me sinebas cum beatis diis ex adverso pugnare

ΣΧΟΛΙΑ.

800. Ὀλίγον.] Ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀλίγον, οὐδὲ ὅλως. Οἷ ἐοικότα.] Ἑαυτῷ ὅμοιον. Γείνατο.] Ἐγέννησεν.
802. Εἴασκον.] Εἴων.
803. Ἐκπαιφάσσειν.] Ἐνθουσιᾷν.
804. Ἄγγελος.] Λαφυραγωγὸς, πρέσβυς.
805. Δαίνυσθαι.] Εὐωχεῖσθαι. Ἕκηλον.] Ἥσυχον.
807. Προκαλίζετο.] Προεκαλεῖτο.
808. Ἐπιτάρροθος.] Βοηθός. Ἦα.] Ἦν, ὑπῆρχον.
810. Προφρονέως.] Προθύμως. Κέλομαι.] Κελεύω.
811. Πολυάϊξ.] Πολυόρμητος. Δέδυκεν.] Ὑπεισῆλθεν, ἐνέδυσεν.
812. Ἀκήριον.] Ἀψυχοποιὸν, εἰς ἀψυχίαν ἄγον.
813. Ἔκγονος.] Παῖς, υἱὸς, ἤγουν ἀπόγονος. Ἐσσί.] Ὑπάρχεις. Οἰνείδαο.] Πατρωνυμικῶς, τοῦ Τυδέως.
816. Ἐπικεύσω.] Ἐπικρύψομαι.
818. Ἐφετμέων.] Ἐντολῶν.
819. Οὔ με εἴας.] Οὐ συνεχώρεις μοι.

NOTÆ.

800. Ἦ ὀλίγον οἷ παῖδα) *Ultima τοῦ ὀλίγον* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Asperum* cum *Circumflexo*.

801. *Τυδεύς τοι μικρὸς μὲν ἔην*) Ita *Statius*, Thebaidos, l. 1. ——*Sed non & viribus infrà Tydea fert animus; totósque infusa per artus Major in exiguo regnabat corpore Virtus.*

808. Τοίη *οἱ) Ità ex MS. CCC. pro τοίη τοι, non enim nunc de *Diomede*, sed de *Tydeo*.

817. Οὔτε τί με δέος ἴσχει) Τὸ μὲ producitur, in *Cæsurâ*, ante δ. ἐνταῦθα, ut mox, v. 840.

819. Ἀντικρὺ μάχεσθαι) Vid. ad v. 130.

NOTÆ IN SCHOLIA.

804. *Πρέσβυς) Hanc vocem *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

808. Τοίη οἱ) γρ. τοίη τοι. vid. Not. in *Textum*.
809. Σοὶ δ' ἤτοι) γρ. σοὶ δέ τοι.
810. Κέλομαι) γρ. κελόμην.
815. Γινώσκω) γρ. γιγνώσκω, MS. CCC.

Τοῖς ἄλλοις· ἀτὰρ εἴ κε, Διὸς θυγάτηρ, Ἀφροδίτη
Ἔλθῃσ' ἐς πόλεμον, τήν γ' οὐτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Τοὔνεκα νῦν αὐτός τ' ἀναχάζομαι, ἠδὲ καὶ ἄλλους
Ἀργείους ἐκέλευσα ἀλήμεναι ἐνθάδε πάντας·
Γινώσκω γὰρ Ἄρηα μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Τυδείδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Μήτε σύ γ' Ἄρηα τόνδε τι δείδιθι, μήτε τιν' ἄλλον
Ἀθανάτων· τοίη τοι ἐγὼν ἐπιτάρροθός εἰμι.
Ἀλλ' ἄγ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους·
Τύψον δὲ σχεδίην, μηδ' ἄζεο θοῦρον Ἄρηα
Τοῦτον μαινόμενον, τυκτὸν κακὸν, ἀλλοπρόσαλλον·
Ὃς πρώην μὲν ἐμοί τε καὶ Ἥρῃ στεῦτ' ἀγορεύων,
Τρωσὶ μαχήσεσθαι, ἀτὰρ Ἀργείοισιν ἀρήξειν·
Νῦν δὲ μετὰ Τρώεσσιν ὁμιλεῖ, τῶν δὲ λέλασται.
Ὣς φαμένη, Σθένελον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Χειρὶ πάλιν ἐρύσασ'· ὁ δ' ἄρ' ἐμμαπέως ἀπόρουσε·
Ἡ δ' ἐς δίφρον ἔβαινε παραὶ Διομήδεα δῖον
Ἐμμεμαυῖα θεά· μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων
Βριθοσύνῃ· δεινὴν γὰρ ἄγεν θεὸν, ἄνδρα τ' ἄριστον.
Λάζετο δὲ μάστιγα καὶ ἡνία Παλλὰς Ἀθήνη·

" Cæteris; sed si, Jovis filia, Venus
" veniret in prælium, hanc vulnerare acuto ære.
" Quare nunc & ipse recedo, atque cæteros
" Argivos jussi congregari hic omnes:
" Agnosco enim Martem prælium obeuntem & administrantem.
Huic respondit deinde dea cæsiis-oculis Minerva,
" Tydide Diomedes, meo charissime animo,
" Neque tu Martem hunc ullatenùs time, neque quemquam alium
" Immortalium: talis tibi ego adjutrix sum.
" Verum age in Martem primùm dirige solidos-ungulis equos:
" Ferique cominùs, neque reverere impetuosum Martem
" Hunc insanientem, præter naturam-ascitum malum, inconstantem,
" Qui non-ita-pridem mihique & Junoni promisit dicens,
" Adversum Trojanos se pugnaturum, & Argivis auxiliaturum,
" Nunc tamen cum Trojanis versatur, horumque est oblitus.
Sic locuta, Sthenelum è curru demovebat in humum,
Manu retrorsum trahens; Ille igitur dicto citiùs desiluit:
Ipsa verò in currum ascendit juxta Diomedem nobilem
Irâ-concitata dea: valdè autem gemuit faginus axis
Sub pondere, gravem enim vehebat deam, virúmque fortissimum.
Corripuit autem scuticam & habenas Pallas Minerva:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

820. Ἀτὰρ εἴ κεν.] Ἐὰν δέ.
822. Ἀναχάζομαι.] Ἀναχωρῶ.
823. Ἀλήμεναι.] Ἀθροισθῆναι, συνεστράφθαι.
824. Ἀνακοιρανέοντα.] Διαπράσσοντα, διέποντα. Αἱ προθέσεις, ἀντιλαμβανόμεναι ἀλλήλων, τοὺς οἰκείους τόπους τηροῦσι.
827. Δείδιθι.] Φοβοῦ.
830. Σχεδίην.] Ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Ἄζεο.] Ἅζου, φοβοῦ, σέβου.
831. Τυκτόν.] Κατασκευαστόν. Ἀλλοπρόσαλλον.] Ἄλλοτε ἄλλῳ φίλον.
832. Στεῦτο.] Ἐβεβαιοῦτο, διωρίζετο.
834. Ὁμιλεῖ.] Ἀναστρέφεται, μάχεται. Λέλασται.] Ἐπιλέλησται.
836. Πάλιν.] Νῦν ἀντὶ τοῦ εἰς τοὐπίσω. Ἐρύσασα.] Ἑλκύσασα. Ἐμμαπέως.] Ἅμα τῷ ἔπει, ἐνεργῶς, ταχέως, ἑτοίμως, προθύμως, σπουδαίως, μετὰ σπουδῆς.
838. Ἔβραχε.] Ἤχησε. Φήγινος.] Δρύϊνος.
839. Βριθοσύνῃ] Βαρύτητι, τῷ βάρει.
840. Λάζετο.] Ἐλάμβανε.

N O T Æ.

836. *Χειρὶ πάλιν ἐρύσασα*) Ità, ζ. v. 56. Πάλιν ἐρύειν. Vid. ad α'. v. 19.

838. *Μέγα δ' ἔβραχε φήγινος ἄξων*) *Virgil.* Æn. l. 6. v. 413. —gemuit sub Pondere cymba &c. Vid. *Anonym.* περὶ ἀπίστων, c.20. inter Opusc. *Mytholog.*

840. *Λάζετο δὲ μάστιγα*) Τὸ δὲ producitur, ut suprà v. 817.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

824. *Μάχην ἀνὰ κοιρανέοντα*) γρ. μάχην ἀνακοιρανέοντα, MS. *Mori*, MS. CCC. & *Br. Schol.*

827. *Μήτε σύ γ' Ἄρηα τόνδε τι δείδιθι*) γρ. μήτε σύ γ' Ἄρηα τόνδ' ἔτι δείδιθι, & μήτε σύ γ' Ἄρηα τό γε δείδιθι MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. μήτε σύ γ' Ἄρηα τόνδε δείδιθι. MS. CCC. *Florentin.* &c.

837. *Παραὶ*) γρ. παρὰ, *Hervag.* 3. at MS. CCC. παραὶ, & Vett. Codd.

838. *Φήγινος*) γρ. πήδινος, ὡς οἱ Παλαιοί. *Eustath.* fol. 467. lin. 3. & *Etymolog. M.* v. Πηδάλιον.

Αὐτίκ'

Αὐτίκ' ἐπ' Ἄρηϊ πρώτῳ ἔχε μώνυχας ἵππους.
Ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον ἐξενάριξεν,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστον, Ὀχησίου ἀγλαὸν υἱόν.
Τὸν μὲν Ἄρης ἐνάριζε μιαιφόνος· αὐτὰρ Ἀθήνη
Δῦν' Ἄϊδος κυνέην, μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης.
Ὡς δὲ ἴδε βροτολοιγὸς Ἄρης Διομήδεα δῖον,
Ἤτοι ὁ μὲν Περίφαντα πελώριον αὐτόθ' ἔασε
Κεῖσθαι, ὅθι πρῶτον κτείνων ἐξαίνυτο θυμόν,
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰθὺς Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Πρόσθεν Ἄρης ὠρέξαθ' ὑπὲρ ζυγὸν, ἡνία θ' ἵππων,
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, μεμαὼς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι·
Καὶ τό γε χειρὶ λαβοῦσα θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ὦσεν ὑπ' ἐκ δίφροιο ἐτώσιον ἀϊχθῆναι.
Δεύτερος αὖθ' ὡρμᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· ἐπέρεισε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Νείατον ἐς κενεῶνα, ὅθι ζωννύσκετο μίτρῃ.
Τῇ ῥά μιν οὖτα τυχὼν, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψεν·
Ἐκ δὲ δόρυ σπάσεν αὖτις· ὁ δ' ἔβραχε χάλκεος Ἄρης,

Statim in Martem primum dirigebat solidos-ungulis equos.
Ille quidem Periphantem ingentem occiderat,
Ætolorum longè fortissimum, Ochesii præclarum filium.
Hunc quidem Mars occidebat cæde inquinatus; sed Minerva
Induit Orci galeam, ne ipsam videret impetuosus Mars.
Postquam verò vidit hominum-perniciei Mars Diomedem nobilem,
Hic quidem Periphantem ingentem illic sivit
Jacere, ubi primùm interficiens abstulerat animam,
Ivitque rectà in Diomedem equûm-domitorem.
Hi vero quum jam propè erant, alter in alterum vadentes,
Priùs Mars protenta-manu-jaculatus est super jugum, habenasque equorum,
Hastâ æreâ, cupiens animam eripere;
Et hanc manu prehensam dea cæsiis-oculis Minerva
Summovit à curru, ut incassùm præterfugeret.
Secundus tum impetum fecit pugnâ strenuus Diomedes
Hastâ æreâ; innixit autem connixa Pallas Minerva
Imum in ile, ubi cingebatur cinctu.
Ea-parte ipsum vulneravit assecutus, cutemque pulchram dilaceravit:
At hastam extraxit rursus; ille autem boabat æreus Mars,

ΣΧΟΛΙΑ.

845. Δῦν'.] Ἔδυσε, ἐνεδύσατο. Ἄϊδος κυνέην.] Νέφος τι, ἤγουν ἀορασίαν. Ἢ, αὐτὴ ἡ, τὸ ἀόρατον ἐκρύφθη ὑπὸ τῆς περικεφαλαίας. Κυνέην.] Τὴν περικεφαλαίαν.
847. Ἔασε.] Κατέθετο, ἀφῆκεν.
848. Ἐξαίνυτο.] Ἐξείλκυσεν.
849. Ἰθύς.] Ἐπ' εὐθείας.
851. Ὠρέξατο.] Ἐξέτεινε.
852. Μεμαώς.] Προθυμούμενος.
854. Ἐτώσιον.] Ἄλλως, μάταιον. Ἀϊχθῆναι.] Ὁρμηθῆναι.
856. Ἐπέρεισε.] Ἐπήρεισεν, ἐπεσήριξε.
857. Νείατον.] Ἔσχατον. Κενεῶνα.] Κενεὼν ὁ τόπος κενὸς ἐστὶν, ἡ λαπάρα, ὃ καὶ λαγὼν λέγεται.
858. Τῇ ῥα.] Ἐκεῖσε μέν. Ἔδαψε.] Διεῖλε, διέκοψεν, ἔτεμεν.
859. Ἔβραχεν.] Ἤχησεν.

NOTÆ.

845. Δῦν' Ἄϊδος κυνέην.) *Ethnici* sapientes vim congruam Diis suis majoribus dederunt, ut & se, quandò vellent, Mortalibus facerent visendos, & Mortales etiam invisibiles redderent; ut in *Sophoclis Ajace*, *Minerva* cum *Ulysse* facit, quomodò *Homerus* in *Odysseâ Sophocli* præiverit. Unde & *Virgilio*, *Venus* reddit Invisibiles *Ænean* & *Achaten*, l. 1. v. 415. Huc referebant hanc *Orci Galeam*, sive Ἄϊδος κυνέην, *Nubem*, sive ἀχλὺν, oculis offusam, aut discussam; *Gygis* Annulum, apud *Platonem*, & Physicorum *Chamæleontem*, super hominis pectus positum. Mera quidem hæc Figmenta; Nemo tamen sanus ibit inficias, Quin Divina Potentia hæc & alia longè mirabiliora effecerit. Hæc etiam *Orci Galea* Deos reddidit ipsos sociis Diis invisibiles, ut hic *Minervam Marti*. Hâc tectus *Perseus Medusam* nec visus decollavit. A *Cyclopibus* facta fingitur, in *Orci*, sive *Plutonis*, usum; unde & Nomen. Huc refer, quæ dicuntur, de iis, quos *Dupliciter-Oculatos* vocant Curiosi. Vid. ad *Odyss.* π'. v. 162. *Ibid.* Μή μιν ἴδοι ὄβριμος Ἄρης) Τὸ μιν hic producitur, ut suprà, v. 836.
847. Ἔασε) Vid. suprà, ad v. 717.

NOTÆ IN SCHOLIA.

858. Τῇ ῥα) Ἐκεῖσε μέν. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

847. Ἔασε) γρ. ἧκε, MS. CCC.
848. Κεῖσθ. ὅθι πρῶτον κτείνων) γρ. Κεῖσθ', ὅθι μὲν πρῶτον κτείνων, MS. CCC.

Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι,
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος.
Τοὺς δ' ἄρ' ὑπὸ τρόμος εἷλεν Ἀχαιούς τε, Τρῶάς τε,
Δείσαντας· τόσον ἔβραχ' Ἄρης, ἆτος πολέμοιο.
Οἵη δ' ἐκ νεφέων ἐρεβεννὴ φαίνεται ἀὴρ,
Καύματος ἐξ ἀνέμοιο δυσαέος ὀρνυμένοιο·
Τοῖος Τυδεΐδῃ Διομήδεϊ χάλκεος Ἄρης
Φαίνεθ', ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.
Καρπαλίμως δ' ἵκανε θεῶν ἕδος αἰπὺν Ὄλυμπον·
Πὰρ δὲ Διῒ Κρονίωνι καθέζετο, θυμὸν ἀχεύων,
Δεῖξεν δ' ἄμβροτον αἷμα, καταῤῥέον ἐξ ὠτειλῆς,
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ζεῦ πάτερ, οὐ νεμεσίζῃ, ὁρῶν τάδε καρτερὰ ἔργα;
Αἰεί τοι ῥίγιστα θεοὶ τετληότες εἰμὲν,
Ἀλλήλων ἰότητι, χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.
Σοὶ πάντες μαχόμεσθα· σὺ γὰρ τέκες ἄφρονα κούρην
Οὐλομένην, ᾗ τ' αἰὲν ἀήσυλα ἔργα μέμηλεν.
Ἄλλοι μὲν γὰρ πάντες, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Σοί τ' ἐπιπείθονται, καὶ δεδμήμεσθα ἕκαστος·
Ταύτην δ' οὔτ' ἔπεϊ προτιβάλλεαι, οὔτε τι ἔργῳ,

Quantum novies mille clamant, vel decies mille,
Viri in bello, certamen committentes Martis.
Tremor verò occupavit Achivosque Trojanosque
Territos: adeo boavit Mars, insatiabilis belli.
Qualis autem ex nubibus nigra apparet caligo,
Ab æstu vento graviter spirante excitato:
Talis Tydidæ Diomedi æreus Mars
Apparebat, cum nubibus iens in cœlum latum.
Statim verò venit deorum in sedem excelsum Olympum:
Et apud Jovem Saturnium sedit, animo mærens,
Ostenditque immortalem sanguinem, defluentem ex vulnere,
Et lamentans verbis alatis allocutus est,
" Jupiter pater, non indignaris, videns hæc violenta facinora?
" Semper sanè acerbissima dii passi sumus,
" Mutuo consilio, gratificantes nempè hominibus.
" Tuâ causâ omnes pugnamus: tu namque peperisti dementem filiã
" Perniciosam, cui semper iniqua opera curæ sunt.
" Alii enim omnes, quotquot dii sunt in Olympo,
" Tibi obediunt, & subjecti sumus unusquisque:
" Hanc autem neque verbo coerces, neque facto,

ΣΧΟΛΙΑ.

860. Ἐννεάχιλοι.] Ἐννάκις χίλιοι. Δεκάχιλοι.] Μύριοι.

863. Ἆτος.] Ἀκόρεστος.

864. Οἵη.] Ὁποία. Ἐρεβεννή.] Σκοτεινή.

865. Καύματος ἐξ ἀνέμοιο.] Ὅπως ἐστὶν ἐξ ἀνέμου. Ὅταν γὰρ καυματώδης ὥρα τῆς ἡμέρας, πρὸς ἀνατολὴν, ἢ δύσιν, ὁ ἀὴρ μέλας δοκῇ, προσδοκῶσιν ἄνεμον. Τὸ δὲ ἑξῆς, ἐκ καύματος ἀνέμου ὁρμῶντος δυσαέος. Ἡ ἐξ, ἀντὶ τῆς μετά. Δυσαέος.] Χαλεπῶς πνέοντος, δυσπνόου. Ὀρνυμένοιο.] Διεγειρομένου.

867. Φαίνεθ' ὁμοῦ νεφέεσσιν ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν.] Εἰς τὸ νεφέεσσι, διασταλτέον, ἵν' ᾖ, ἐγγὺς τῶν νεφῶν. Δημοσθένης, Ἀθηναίοις δ' εἰσὶν ὁμοῦ δισμύριοι. Οἱ δὲ συνάπτουσιν ὅλον, ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ νεφῶν καλυπτόμενος, καὶ εἰς οὐρανὸν ἀνιών.

868. Ἕδος.] Ἕδρασμα.

869. Ἀχεύων.] Λυπούμενος.

870. Ἐξ ὠτειλῆς.] Ἐκ τοῦ τραύματος.

871. Ὀλοφυρόμενος.] Οἰκτιζόμενος.

872. Νεμεσίζῃ.] Μέμφῃ.

873. Ῥίγιστα.] Φρικώδη. Τετληότες.] Ὑπομεμενηκότες. Εἰμέν.] Ἐσμέν.

874. Ἰότητι.] Γνώμῃ, βουλήσει. Χάριν δ' ἄνδρεσσι φέροντες.] Ἀντὶ τοῦ, ἀνθρώποις χαριζόμενοι.

875. Σοὶ μαχόμεσθα.] Σοῦ χάριν, φησὶν, εἰς μάχην καθιστάμεθα. Σοί.] Ἀντὶ τοῦ, διὰ σέ. Ἄφρονα.] Ἀνόητον, ἀσύνετον.

876. Ἀίσυλα.] Ἄδικα, ἁμαρτωλά. Ἐκ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἥσυλα, καὶ αἴσυλα· τὰ μὴ ἀρέσκοντα, ἢ, μὴ εὐφραίνοντα.

878. Δεδμήμεσθα.] Ὑποτετάγμεθα.

879. Προτιβάλλεαι.] Ἐπιστρέφεις, σωφρονίζεις, ἐπιπλήσσεις.

NOTÆ.

871. Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα) *Ultima τοῦ ὀλοφυρόμενος* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* & ob *Accentum* sequentem, ut sæpè aliàs.

VARIÆ LECTIONES.

860. Ἐννεάχιλοι —— δεκάχιλοι) γρ. ἐννεάχειλοι, δεκάχειλοι, *Aristarchus* apud *Eustath.* fol. 468. lin. 27. & fol. 959. lin. 38.

867. Νεφέεσσιν ἰὼν) γρ. νεφέεσσι, ἰὼν, *Br. Schol.*

872. Τάδε καρτερὰ ἔργα) γρ. τάδ' ἔργ' ἀΐδηλα, MS. CCC. vid. ad v. 757.

874. Χάριν δ' ἄνδρεσσι) γρ. Χάριν ἄνδρεσσι. MS. CCC.

880 Ἀλλ'

Ἀλλ' ἀνίεις, ἐπεὶ αὐτὸς ἐγείναο παῖδ' ἀΐδηλον·
Ἣ νῦν Τυδέος υἱὸν ὑπέρθυμον Διομήδεα
Μαργαίνειν ἀνέηκεν ἐπ' ἀθανάτοισι θεοῖσι.
Κύπριδα μὲν πρῶτον σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
Αὐτὰρ ἔπειτ' αὐτῷ μοι ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος·
Ἀλλά μ' ὑπήνεικαν ταχέες πόδες· ἦ τέ κε δηρὸν
Αὐτοῦ πήματ' ἔπασχον ἐν αἰνῇσιν νεκάδεσσιν,
Ἤ κεν ζὼς ἀμενηνὸς ἔα χαλκοῖο τυπῇσι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Μήτι μοι, Ἀλλοπρόσαλλε, παρεζόμενος μινύριζε·
Ἔχθιστος δέ μοι ἐσσὶ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσιν·
Αἰεὶ γάρ τοι ἔρις τε φίλη, πόλεμοί τε, μάχαι τε·
Μητρός τοι μένος ἐστὶν ἀάσχετον, οὐκ ἐπιεικτὸν,
Ἥρης· τὴν μὲν ἐγὼ σπουδῇ δάμνημ' ἐπέεσσι,
Τῷ σ' ὀΐω κείνης τάδε πάσχειν ἐννεσίῃσι.
Ἀλλ' οὐ μάν σ' ἔτι δηρὸν ἀνέξομαι ἄλγε' ἔχοντα·
Ἐκ γὰρ ἐμεῦ γένος ἐσσί, ἐμοὶ δέ σε γείνατο μήτηρ·
Εἰ δέ τευ ἐξ ἄλλου γε θεῶν γένευ ὧδ' ἀΐδηλος,
Καί κεν δὴ πάλαι ἦσθα ἐνέρτερος Οὐρανιώνων.
Ὣς φάτο, καὶ Παιήον' ἀνώγει ἰήσασθαι·

" Sed indulges, quoniam ipse genuisti filiam pestiferam;
" Quæ nunc Tydei filium insolentem Diomedem
" Furere extimulavit in immortales deos.
" Venerem quidem primùm cominùs vulneravit manu ad carpum:
" Sed postea in me ipsum irruit, deo se-æquans:
" At me subduxerunt veloces pedes; profectò alioquin diu
" Ibi dolores passus-fuissem inter horrendas cadaverum strages,
" Aut vivus viribus tractus fuissem æris ictibus.
Eum torvè intuitus allocutus est nubes cogens Jupiter,
" Nequid mihi, ô tu inconstans, assidens quiritare:
" Invisissimus enim mihi es deorum, qui Olympum tenent;
" Semper enim tibi, contentioque grata, bellaque, pugnæque.
" Matris tibi ingenium est intolerandum, cedere nescium,
" Junonis: quam quidem ego vix reprimo verbis,
" Idcircò te puto illius hæc pati consiliis.
" Sed tamen non te amplius diù patiar dolores sustinere:
" Nam è me genitus es, mihique te peperit mater:
" Quòd si aliquo ex alio deorum natus esses ità improbus,
" Sanè jam pridem fuisses inferior Urani-filiis.
Sic dixit, & Pæonem jussit mederi:

ΣΧΟΛΙΑ.

880. Ἀλλ' ἀνίεις.] Ἀφίεις, *μᾶλλον ἀναπείθεις. Αὐτὸς.] Σὺ αὐτὸς, μόνος ἄνευ μητρός. Ἐγείναο.] Ἐγέννησας. Παῖδ' ἀΐδηλον.] Ἐπιβλαβῆ, ἀδηλοποιὸν, ἢ ἀφανῆ γενησομένην.

882. Μαργαίνειν.] Μαίνεσθαι, ἐνθουσιᾶν, ἀκρατῶς ὁρμᾶν.

885. Ὑπήνεικαν.] Ἐξήνεγκαν, ἐξήγαγον. Δηρόν.] Ἐπὶ πολὺν χρόνον.

886. Νεκάδεσσι.] Ταῖς τῶν νεκρῶν τάξεσιν.

887. Ἤ κεν ζώς.] Ἢ ζῶν ἄν. Ζώς.] Ζῶν, Ζωός, ἡ γενικὴ Ζωοῦ. Ἀπὸ γὰρ τοῦ Ζωὸς ἐστιν ἡ συναίρεσις, διὸ ὀξύνεται. Ἀμενηνός.] Ἀσθενής, οὐκ ἔχων μένος. Τυπῇσι.] Τρώμασι, πληγαῖς, τρώσεσι.

889. Μινύριζε.] Θρήνει, εἴτ' οὖν, ὀδύρου, ἢ ἠρέμα θρήνει.

892. Ἀάσχετον.] Ἀνυπομόνητον, ὃ οὐχ οἷόν τε ἐπισχεθῆναι. Οὐκ ἐπιεικτόν.] Οὐκ εὐκατάπληκτον, οὐχ ὑποχωρητικὸν, οὐκ εὐένδοτον.

893. Σπουδῇ.] Μόγις. Δάμνημι.] Δαμάζω.

894. Ἐννεσίῃσι.] Βουλήσεσι, βουλαῖς, ἐννοίαις.

897. Εἰ δέ τευ.] Εἰ δέ τινος. Γένευ.] Ἐγένου. Ἀΐδηλος.] Ἀφανιστικός.

898. Ἐνέρτερος.] Κατώτερος. Οὐρανιώνων.] Τῶν Τιτάνων, νῦν.

899. Ἰήσασθαι.] Ἰάσασθαι, θεραπεῦσαι.

NOTÆ.

887. Ἤ κεν ζώς) *Eustath.* fol. 470. lin. 52. Τὸ δὲ ζώς, ἐκ τοῦ ζωὸς γίνεται κατὰ συναίρεσιν, οἷον, Ζωὸς ἔην καὶ, Ἀδμήτου ζωὸν ἔλε· διὸ καὶ ὀξύνεται, ὡς ἐκ βαρείας καὶ ὀξείας συναιρεθέν· εἰ καὶ ὁ Ἀσκαλωνίτης αὐτὸ περισπᾷ, ὡς ἐξ ὀξείας καὶ βαρείας κραθέν. Vox *Herodot.* not.

894. Ἐννεσίῃσι) Ad *Br. Schol.* addatur *Hesychii*, τὸ συνέσεσιν. Et notanda Lectio, αἰνεσίῃσιν. vid. *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 108.

NOTÆ IN SCHOLIA.

880. *Μᾶλλον ἀναπείθεις. Αὐτὸς) σὺ αὐτὸς, μόνος ἄνευ μητρός. *Excerpt.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

880. Ἀνίεις) γρ. ἀνίης. MS. CCC.

887. Ἤ κεν) γρ. εἴ κεν. *Eustath.* fol. 470. lin. 49. Ibid. Ζώς) γρ. ζωός, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. tum συνίζησις. Ibid. Ἔα) γρ. ἔην.

894. Ἐννεσίῃσι) γρ. αἰνεσίῃσι. Vid. Not. in *Textum.*

899. Ἀνώγει) γρ. ἄνωγέ μιν, *Eustath.* fol. 471. lin. 52. ἄνωγέν ὁ, &c.

Τῷ δ' ἐπὶ Παιήων ὀδυνήφατα φάρμακα πάσσων,
Ἠκέσατ'· οὐ μὲν γάρ τι καταθνητός γ' ἐτέτυκτο·
Ὡς δ' ὅτ' ὀπὸς γάλα λευκὸν ἐπειγόμενος συνέπηξεν,
Ὑγρὸν ἐόν, μάλα δ' ὦκα περιστρέφεται κυκόωντι·
Ὣς ἄρα καρπαλίμως ἰήσατο θοῦρον Ἄρηα.
Τὸν δ' Ἥβη λοῦσεν, χαρίεντα δὲ εἵματα ἕσσε·
Πὰρ δὲ Διὶ Κρονίωνι καθέζετο κύδεϊ γαίων.
Αἱ δ' αὖθις πρὸς δῶμα Διὸς μεγάλοιο νέοντο
Ἥρη τ' Ἀργείη καὶ ἀλαλκομενηῒς Ἀθήνη,
Παύσασαι βροτολοιγὸν Ἄρην ἀνδροκτασιάων.

Huic igitur Pæon dolorem-pellentia medicamina inspergens,
Sanavit; nequaquam enim mortalis erat:
Sicut a. quando fici succus lac album festino-motu in coagulum-cogit,
Liquidum quod erat, valde etenim velociter circumagitur a miscente:
Sic utique celeriter sanavit impetuosum Martem.
Hunc Hebe lavit, elegantésque vestes induit:
Juxtaque Jovem Saturnium sedit gloriâ exultans.
Illæ verò rursus ad domum Jovis magni redierunt,
Junoque Argiva & potens-auxiliatrix Minerva,
Postquam repressissent hominum-perniciem Martem à virorum-cædibus.

ΣΧΟΛΙΑ.

900. Παιήων.] Ἰατρὸς θεῶν. Ὀδυνήφατα.] Τὰ τὰς ὀδύνας φθείροντα καὶ παύοντα.

902. Ὀπός.] Τὸ γαλακτῶδες τῆς συκῆς. Ἐπειγόμενος.] Ταρασσόμενος.

903. Περιστρέφεται.] Περιπήγνυται. Ὅθεν καὶ ὁ προφαλίς. Κυκόωντι.] Κινοῦντι, ταράσσοντι.

905. Ἕσσε.] Περιέβαλεν, ἠμφίασε.

906. Κύδεϊ γαίων.] Τῇ δόξῃ γαυριῶν.

908. Ἀλαλκομενηΐς.] Κατὰ δύναμιν βοηθοῦσα.

909. Ἀνδροκτασιάων.] Ἀνδροφονιῶν, ἀνδρῶν ἀναιρέσεων.

VARIÆ LECTIONES.

900. Φάρμακα πάσσων) γρ. φάρμακ' ἔπασσεν, Ablato sequenti versu, ἠκέσατ', quòd præcesserat, v. 402. *Mori* MS. pro nobis stat, & omnia hîc legit, ut ibi.

902. Ἐπειγόμενος) γρ. ἐπειγόμενον, MS. *Mori*, & *Eustath.* fol. 472. lin. 14.

903. Περιστρέφεται) γρ. περιτρέφεται. *Herodianus* apud *Eustath.* fol. 472. lin. 33.

909. Ἄρην) γρ. Ἄρη, MS. CCC.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ζ΄.

Ὑπόθεσις τῆς Ζ΄. ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας.

ΤΩΝ θεῶν ἀποστάντων τῆς μάχης, οἱ Ἕλληνες πολλοὺς ἀναιροῦσι τῶν Τρώων. Ἑλένου δὲ συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ εἰς τὴν πόλιν ἄνεισι, καὶ τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ κελεύει εὔξασθαι τῇ Ἀθηνᾷ, καὶ ὑποσχέσθαι αὐτῇ δώδεκα βοῶν θυσίαν, ὅπως τὸν Διομήδην * ἀποστήσειε τῆς μάχης. Τέως δὲ ὄντων αὐτῶν ἐν τῇ πόλει, Γλαῦκος καὶ Διομήδης ἀναγνωρίσαντες * φιλίαν πατρικὴν, διαλλάσσουσι τὰ ὅπλα ἀλλήλοις. Ἕκτωρ δὲ διαλεχθεὶς τῇ μητρὶ Ἑκάβῃ, καὶ τῇ γυναικὶ Ἀνδρομάχῃ, σὺν τῷ ἀδελφῷ Ἀλεξάνδρῳ εἰς τὸν πόλεμον ἔξεισιν.

* Ἀποστήσῃ MS. Mori. * πατρῴαν φιλίαν id.

Ἄ Λ Λ Η.

ἈΝΑ μέσον Ξάνθου καὶ Σιμόεντος, τῶν ποταμῶν, θάνατος Ἀκάμαντος τοῦ Θρᾳκός· καὶ Γλαύκου σύστασις καὶ ἀναγνωρισμὸς, καὶ ἀμοιβὴ τῶν ὅπλων αὐτοῦ καὶ Διομήδους· καὶ ἄνοδος Ἕκτορος εἰς Ἴλιον πρὸς τὴν μητέρα, Ἑκάβην· εἶτα πρὸς Ἀλέξανδρον καὶ Ἑλένην· εἶτα πρὸς Ἀνδρομάχην, τὴν γυναῖκα· καὶ Ἕκτορος ἔξοδος ἐπὶ τὸν πόλεμον σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος καὶ Ἀνδρομάχης ὁμιλία.

Ἄλλως.

Ζῆτα, θεαῖς Ἑκάβη ἐπὶ γούνασι πέπλον ἔθηκεν.

Ἄλλως.

Ζῆτα δ' ἄρ' Ἀνδρομάχης καὶ Ἕκτορος ἔστ' ὀαριστύς.

LIB. VI.

Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή·
Πολλὰ δ' ἄρ' ἔνθα καὶ ἔνθ' ἴθυσε μάχη πεδίοιο,
Ἀλλήλων ἰθυνομένων χαλκήρεα δοῦρα,
Μεσσηγὺς Σιμόεντος, ἰδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκεν,
Ἄνδρα βαλὼν, ὃς ἄριστος ἐνὶ Θρήκεσσι τέτυκτο,

Trojanorum itaq; destituitur & Achivorum pugna gravis *Deorum præsentiâ*:
Frequenterque huc & illuc prorupit impetus prælii per campum,
In se invicem dirigentibus æratas hastas,
Inter Simoëntis, & Xanthi fluenta.
Ajax autem primus Telamonius, murus Achivorum,
Troianorum rupit phalangem, salutemque sociis attulit,
Viro percusso, qui fortissimus inter Thracas erat,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Οἰώθη.] Ἐμονώθη τῆς τῶν θεῶν συμμαχίας· χωρὶς θεῶν ἐγένετο. Φύλοπις.] Ἡ μάχη. Ἀπὸ τοῦ, κατὰ φῦλα μάχεσθαι συνερχομένους.

2. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Ἐνταῦθα, κἀκεῖσε, εἰς ἀμφότερα τὰ μέρη. Ἴθυσε μάχη.] Ἐπ' εὐθείας ἐφέρετο ἡ μάχη· ἐπὶ μὲν τῶν Ἀχαιῶν τρεπόντων τοὺς Τρῶας· ἐπὶ δὲ ἀνατρεπομένων ὑπ' αὐτῶν.

3. Ἀλλήλων ἰθυνομένων.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπ' ἀλλήλους ἰθυνόντων. τοῦτ' ἔστιν, ἐπ' εὐθείας βαλλόντων. Χαλκήρεα.] Χαλκῷ, ἢ σιδήρῳ, ἡρμοσμένα.

4. Μεσσηγύς.] Ἀνὰ μέσον. Σιμόεντος ἰδὲ Ξάνθοιο.] Σιμόεις καὶ Ξάνθος, ποταμοὶ Τρῳάδος.

5. Ἕρκος Ἀχαιῶν Τρώων ῥῆξε φάλαγγα, φόως δ' ἑτάροισιν ἔθηκε.] Τρισὶ μεταφοραῖς κέχρηται, ἐμφαίνων τὴν ὁμοιότητα. Ὃ γὰρ δύναται πρὸς ἀσφάλειαν πόλεως τεῖχος, τοῦτο πρὸς σωτηρίαν στρατοῦ γενναῖος ἀνήρ. Καὶ πάλιν, ὃ δύναται ῥῆξις ἐσθῆτος, τὴν σκέπην ἀναιροῦσα, τοῦτο ἐδυνήθη τὴν φάλαγγα ῥήξας. Καὶ πάλιν, ὡς ἐπιλάμπει φῶς τοὺς σκότῳ κατεχομένους, οὕτω τοῖς νενικημένοις ὑπὸ τῆς τοῦ Ἄρεως ἀχλύος, ἐπέλαμψεν ἡ Αἴαντος βοήθεια.

6. Φόως.] Φῶς, χαρὰν, σωτηρίαν.

N O T Æ.

5. Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος) Quòd *Ajax*, absentibus jam à prælio Diis omnibus, ita strenuè per se agat, *Tragici* hinc Poetæ finxerunt, illum Atheum & Deorum contemptorem, immeritò sanè; at illius Casibus non incongruè. Vid. *Eustath.* fol. 474. lin. 13. & quæ de illo *Calchas*, Sophocl. *Ajac.* Flagellif. v. 766.

V A R I Æ   L E C T I O N E S.

3. Ἰθυνομένων) γρ. ἰθυνόντων, MS. CCC.

7. Θρήκεσσι τέτυκτο) γρ. Θρήκεσσιν ἐτύχθη.

Υἱὸ

v-

Υἱὸν Ἐϋσσώρου, Ἀκάμαντ', ἠΰν τε, μέγαν τε.	Filium Eussori, Acamantem, strenuumque, magnúmque.
Τόν ῥ' ἔβαλε πρῶτος κόρυθος φάλον ἱπποδασείης·	Hunc percussit primus in galeæ cono setis-equinis-densæ;
Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε, πέρησε δ' ἄρ' ὀστέον εἴσω	Inque fronte fixit, penetravitque os intra
Αἰχμὴ χαλκείη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.	Cuspis ærea: eum verò tenebræ oculos cooperuerunt.
Ἄξυλον δ' ἄρ' ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,	Axylum etiam interfecit pugnâ strenuus Diomedes,
Τευθρανίδην, ὃς ἔναιεν ἐϋκτιμένῃ ἐν Ἀρίσβῃ,	Teuthranidem, qui habitabat benè-structâ in Arisbâ,
Ἀφνειὸς βιότοιο, φίλος δ' ἦν ἀνθρώποισι·	Dives opum, benignus insuper erat hominibus:
Πάντας γὰρ φιλέεσκεν, ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων.	Omnes enim excipiebat-comitèr, ad viam situs ædes habitans.
Ἀλλά οἱ οὔτις τῶν γε τότ' ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον,	Sed ab eo nullus horum tunc arcuit tristem mortem,
Πρόσθεν ὑπαντιάσας· ἀλλ' ἄμφω θυμὸν ἀπηύρα,	Ante eum hosti occurrens; sed ambos animâ privavit,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα Καλήσιον, ὅς ῥα τόθ' ἵππων	Ipsum & famulum Calesium, qui tunc equorum
Ἔσκεν ὑφηνίοχος· τὼ δ' ἄμφω γαῖαν ἐδύτην.	Erat auriga: hi utique ambo terram subierunt.
Δρῆσον δ' Εὐρύαλος καὶ Ὀφέλτιον ἐξενάριξε·	Dresum item Euryalus & Opheltium interfecit:
Βῆ δὲ μετ' Αἴσηπον καὶ Πήδασον, οὕς ποτε νύμφη	Perrexit etiam ad Æsepum & Pedasum, quos quondam nympha
Νηῒς Ἀβαρβαρέη τέκ' ἀμύμονι Βουκολίωνι.	Nais Abarbarea peperit insigni Bucolioni.
Βουκολίων δ' ἦν υἱὸς ἀγαυοῦ Λαομέδοντος,	Bucolion utique erat filius clari Laomedontis,
Πρεσβύτατος γενεῇ, σκότιον δέ ἑ γείνατο μήτηρ·	Maximus natu, clandestinum verò ipsum peperit mater:
Ποιμαίνων δ' ἐπ' ὄεσσι μίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ·	Pastor itaque cum esset, inter oves mixtus est amore & cubili:

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Ἱπποδασείης.] Ἱππολόφου.

10. Ἐν δὲ μετώπῳ πῆξε.] Τινὲς δυϊκῶς, μετώπων· κυρίως δὲ ἐκεῖνο, Οὐ γὰρ ὑμῆς κόρυθος λεύσσουσι μετώπον. Πέρησε.] Διεπέρησε.

13. Τευθρανίδην.] Τευθρανίου παῖδα.

15. Φιλέεσκεν.] Ἐξένιζεν. Ὁδῷ ἔπι.] Ἐφ' ὁδῷ, παρ' ὁδόν.

16. Ἤρκεσεν.] Ἐβοήθησεν.

17. Ὑπαντιάσας.] Ὑπαντήσας. Ἀπηύρα.] Ἐστέρησεν.

19. Ἔσκεν.] Ἦν. Ὑφηνίοχος.] Ἀντὶ τοῦ, ἡνίοχος. *Ἐδύτην.] Ὅθεν ἡ Δύσις βίου, οἷον τινος ἡλίου, ὁ θάνατος λέγεται.

21. Πήδασον.] Τούτῳ ὁμώνυμος ἡ πόλις. *Πήδασος μεθ' ὀλίγα ῥηθησομένη. Νύμφη.] Τοῦτο γενικόν ἐστι τὸ ὄνομα. Καλοῦνται δὲ αἱ νύμφαι ναΐδες, ἐκ τῶν ναμάτων, καὶ ἄλλως διαφόρως.

22. Νηΐς.] Ναΐδες, καὶ Νηιάδες, εἶδος νυμφῶν. Ἀβαρβαρέη.] Ὄνομα κύριον νύμφης.

24. Σκότιον.] Ἐκ λαθραίας μίξεως τὸν λάθρᾳ γεγενημένον, καὶ οὐκ ἐκ τῆς κατὰ τὸν νόμον γαμηθείσης· τὸν ἐξ *ἀδᾳδουχήτων γάμων. *Euripid. Phœniss.

25. Ἐπ' ὄεσσι,] Ἐν τῇ τῶν προβάτων νομῇ.

NOTÆ.

12. Ἄξυλον Τευθρανίδην) Meritò *Drydenus*, Virgilii Vitâ, fol. xv. hunc Universalis Liberalitatis Characterem suspicit & miratur; nec alibi se apud *Latinos* Auctores reperisse tam diffusæ Humanitatis notionem; quæ non *Amicis*, non *Cognatis*, verùm omnibus erat communicata; unde rectè etiam Poeta facit, Omnium hunc Amicum & charum omnibus. Alii vituperant, quòd & Bonis & Malis esset beneficus, & cum *Platone* damnant, ut ait *Eustath.* fol. 474. lin. 42. quasi & hoc non esset Dei O. M. --ὃς καὶ φάος ἠελίοιο Μίγδ' ἀγαθοῖσι κακοῖσί τ' ἐπ' ἀνθρώποις ἐξανατέλλει, *Matth.* c. 5. v. 45.

15. Ὁδῷ ἔπι οἰκία ναίων) In publicis viis, vel ad Portam urbis habitabant φιλόξενοι, ut *Gen.* c. 19. v. 1. Vid. *Diodor. Sicul.* l. 13. c. 83. de *Telliâ Agragantino* πανδεχεῖ καὶ φιλοξένῳ ἀφειδεστάτῳ. *Athenæ.* l. 1. c. 3. fol. 4. & *Joh. Boccacii* Decaëmer. Die X. §. 3. De *Mithridane* & *Nathane*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

19. *Ἐδύτην) Hoc *Scholion*, ex MS. CCC.

21. *Hoc *Scholion*, ex *Eustathio*, fol. 475. lin. 14. melius ordinatur, refertur autem ad v. 35. De Nympharum variis generibus, Nos ad *Euripid.*

VARIÆ LECTIONES.

10. *Μετώπῳ*) γρ. μετώπου, *Br. Schol.*

11. Ὄσσ' ἐκάλυψεν) γρ. ὄσσε κάλυψεν.

19. Τὼ δ' ἄμφω) γρ. τώγ' ἄμφω, MS. Baroc. Oxon.

Ἤδ'

Ἡ δ' ὑποκυσαμένη διδυμάονε γείνατο παῖδε.
Καὶ μὲν τῶν ὑπέλυσε μένος καὶ φαίδιμα γυῖα
Μηκιστηϊάδης, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Ἀστύαλον δ' ἄρ' ἔπεφνε μενεπτόλεμος Πολυποίτης·
Πιδύτην δ' Ὀδυσεὺς Περκώσιον ἐξενάριξεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ· Τεῦκρος δ' Ἀρετάονα δῖον.
Ἀντίλοχος δ' Ἄβληρον ἐνήρατο δουρὶ φαεινῷ
Νεστορίδης· Ἔλατον δὲ ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ναῖε δὲ, Σατνιόεντος ἐϋρρείταο παρ' ὄχθας,
Πήδασον αἰπεινήν. Φύλακον δ' ἕλε Λήϊτος ἥρως
Φεύγοντ'· Εὐρύπυλος δὲ Μελάνθιον ἐξενάριξεν·
Ἄδρηστον δ' ἄρ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ζωὸν ἕλ'· ἵππω γάρ οἱ ἀτυζομένω πεδίοιο
Ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε μυρικίνῳ, ἀγκύλον ἅρμα
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ, αὐτὼ μὲν ἐβήτην
Πρὸς πόλιν, ᾗπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέοντο·
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,
Πρηνὴς ἐν κονίῃσιν ἐπὶ στόμα· πὰρ δέ οἱ ἔστη

Eáque gravida-facta gemellos peperit filios:
Et quidem horum solvit robur & pulchra membra
Mecistiades, i. e. *Euryalus*, & ab humeris arma detraxit.
Astyalum item occidit stabilis-bellator Polypœtes.
Pidytem verò Ulysses Percosium interfecit
Hastâ æreâ; Teucer item Aretaonem nobilem.
Antilochus etiam Ablerum interemit hastâ splendenti
Nestorides: Elatum verò rex virorum Agamemnon:
Habitabat utique, Satnioëntis pulchre-fluentis apud ripas,
Pedasum altam. Phylacum etiam interfecit Leitus heros
Fugientem; Eurypylus item Melanthium interfecit:
Adrastum verò deinde pugnâ strenuus Menelaus
Vivum cepit: equi enim ipsius pavore-attoniti-*fugientes* per campum
Ad ramum impediti myricinum, curvum currum
Cùm fregissent ad extremitatem temonis, ipsi quidem contenderunt
Versus urbem, quo alii pavore attoniti fugiebant;
Ipse autem de curru juxta rotam devolutus est,
Pronus in pulveribus in os: at propè ipsum stetit

ΣΧΟΛΙΑ.

26. Ὑποκυσαμένη.] Ὑπ' αὐτοῦ κυήσασα, ἐγκυμονήσασα.

28. Μηκιστηϊάδης.] Εὐρύαλος, ὁ Μηκιστέως.

32. Ἐνήρατο.] Ἐφόνευσε.

34. Σατνιόεντος.] Ὄνομα ποταμοῦ, ἢ τόπου.

35. Πήδασον.] Πόλις Φρυγίας ἡ Πήδασος. Πήδασον αἰπεινήν.] Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τὸν Τρωϊκὸν πόλεμον πορθῶν τὰς περιοίκους τῆς Ἰλίου πόλεις, ἀφίκετο εἰς τὴν πόλιν τὴν μετὰ Μονηνίαν, νῦν δὲ Πήδασον καλουμένην, βουλόμενος ὁμοῦ ταῖς ἄλλαις καὶ ταύτην ἑλεῖν. Ἀπογνόντος δὲ αὐτοῦ τὴν εἰς τέλος πολιορκίαν, διὰ τὴν ὀχυρότητα τοῦ τόπου, καὶ μέλλοντος ἤδη ἀναχωρεῖν, φασὶν, εἴσω τῶν τειχῶν οὖσάν τινα παρθένον ἐρασθεῖσαν τοῦ Ἀχιλλέως· καὶ λαβοῦσαν μῆλον, ἐπιγράψαι, καὶ αὐτὸ ῥῖψαι εἰς μέσον τῶν Ἀχαιῶν. Ἦν δὲ ἐν αὐτῷ γεγραμμένα,

Μὴ σπεῦδ', Ἀχιλλεῦ, πρὶν Μονηνίαν ἕλῃς·
Ὕδωρ γὰρ οὐκ ἔνεστι· διψῶσι κακῶς.

Τὸν δὲ Ἀχιλλέα, ἐπιμείναντα, οὕτω λαβεῖν τὴν πόλιν, τῇ τοῦ ὕδατος σπάνει. Ἡ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ ἢ Ἡσιόδῳ. Αἰπεινήν.] Ὑψηλήν.

38. Ἀτυζομένω.] Ταρασσόμενοι, καταπληττόμενοι, καὶ φοβούμενοι.

39. Ὄζῳ ἐνὶ βλαφθέντε.] Ὑπὸ τοῦ ὄζου ἐπισχεθέντες, ὑπὸ τοῦ κλάδου ἐμποδισθέντες. Μυρικίνῳ.] Τῷ τῆς μυρίκης· Εἶδος δένδρου. Δοτικὴ ἑνικῶν.

40. Ἄξαντε.] Θραύσαντες. Ἐν πρώτῳ ῥυμῷ.] Ἐν τῷ ἄκρῳ τοῦ ῥυμοῦ. Αὐτὼ μὲν ἐβήτην.] Γραφικῶς οἱ μὲν ἵπποι φεύγουσιν, ἀποκεκομμένοι τοῦ ζυγοῦ· τὸ δὲ ἅρμα ἐμπέπλεκται μυρίκης κλάδῳ· ὁ δὲ Ἄδρηστος, κυλισθεὶς ἐκ τοῦ ἅρματος, κεῖται παρὰ τροχὸν ἐπὶ πρόσωπον· ὁ δὲ Μενέλαος ἐπιστατικῶς τὸ δόρυ ἐφέστηκεν αὐτῷ.

41. Ἀτυζόμενοι.] Ταραττόμενοι. Φοβέοντο.] Ἔφευγον.

43. Πρηνής.] Ἐπὶ πρόσωπον. Ἐπὶ στόμα.] Δηλωτικὸν τοῦ πρηνής.

NOTÆ.

38. Ἵππω γάρ οἱ) Τὸ γὰρ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & *Finalis*, etiam ob *Asperum* sequentem.

39. Μυρικίνῳ) De *Antepenultima* hujus vocis productâ, vid. ad Φ'. v. 350.

VARIÆ LECTIONES.

30. Πιδύτην) γρ. Πηδύτην, MS. Barocc. Oxon.

31. Ἀρετάονα) γρ. ἄρ' Ἐτάονα, *Eustath.* f. 476. l. 5.

34. Σατνιόεντος) γρ. Σαφνιόεντος, *Eustath.* fol. 476. lin. 17.

35. Πήδασον) γρ. Πήγασον, *Eustath.* fol. 476. lin. 9. & *Steph.* περὶ πόλεων.

39. Ὄζῳ ἔνι βλαφθέντε) γρ. ὄζῳ ἐνιβλαφθέντε.

Ἀτρείδης Μενέλαος, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος.
Ἄδρηστος δ' ἄρ' ἔπειτα λαβὼν ἐλλίσσετο γούνων,
Ζώγρει, Ἀτρέος υἱὲ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
Πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῦ πατρὸς κειμήλια κεῖται,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
Αἴκεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθε·
Καὶ δή μιν τάχ' ἔμελλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Δώσειν ᾧ θεράποντι καταξέμεν· ἀλλ' Ἀγαμέμνων
Ἀντίος ἦλθε θέων, καὶ ὁμοκλήσας, ἔπος ηὔδα,
Ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε, τίη δὲ σὺ κήδεαι αὔτως
Ἀνδρῶν; ἦ σοὶ ἄριστα πεποίηται κατ' οἶκον,
Πρὸς Τρώων· τῶν μήτις ὑπεκφύγοι αἰπὺν ὄλεθρον,
Χεῖράς θ' ἡμετέρας· μηδ' ὅντινα γαστέρι μήτηρ
Κοῦρον ἐόντα φέροι, μηδ' ὃς φύγοι· ἀλλ' ἅμα πάντες
Ἰλίου ἐξαπολοίατ', ἀκήδεστοι καὶ ἄφαντοι.
Ὣς εἰπὼν ἔτρεψεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἀπαὶ ἕθεν ὤσατο χειρὶ

Atrides Menelaus, tenens longam hastam:
Adrastus verò deindè amplexus supplex orabat genua,
"Vivum-cape, Atrei fili, tuque dignum accipe liberationis pretium:
"Multæ enim in divitis patris domo res-pretiosæ-reconditæ jacent,
"Æsque, aurumque, varioque-artificio-elaboratum ferrum:
"Ex quibus certè tibi largiretur pater immensa dona liberationis-ergò,
"Si me vivum esse audiverit ad naves Achivorum.
Sic dixit: huic utique animum in pectoribus flectebat;
Et jam ipsum mox erat veloces ad naves Achivorum
Daturus suo famulo deducendum: sed Agamemnon
Obvius venit currens, & minacitèr-clamans, verba fecit,
"O mollis, ô Menelaë, cur-nam tu sollicitus es ità de servandis
"Hominibus? Certè tibi optimè res gesta est domi,
"Per Trojanos: quorum nullus effugiat certum exitium,
"Manusque nostras: ne-quidem quem in sinu mater
"Infantem existentem gestet, ne is quidem effugiat: sed simul omnes
"Ex Ilio funditus-pereant, inhumati & prorsus disperditi.
Sic locutus immutavit fratris mentem heros,
Recta admonens. Is autem à se depulit manu

ΣΧΟΛΙΑ.

44. Δολιχόσκιον ἔγχος.] Τὸ εἰς δολιχὸν διάστημα σκιάζειν δυνάμενον, πλεονάσαντος τοῦ σ, ὡς ἐν τῷ θεόσδοτος. Ἢ, τὸ μακρὸν, οὗ ἡ σκιὰ δολιχή. Τοῦτο δὲ ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος. Ἢ, ὅπερ διὰ τὸ σκιᾷ *ἐντραφῆναι, δολιχὸν γέγονε.

46. Ζώγρει.] Ζῶντα ἄγε.

47. Κειμήλια.] Τὰ ἀργὰ καὶ ἀπόθετα χρήματα.

48. Πολύκμητος.] Μετὰ πολλοῦ καμάτου γινόμενος. Ἢ, ὁ πολὺν κάματον παρεχόμενος.

53. *Ὧι.] Τῷ ἰδίῳ. Καταξέμεν.] Καταξειν. Ὑψηλὴ γὰρ, καὶ μετεωροτέρα ἡ Ἴλιος.

54. Ὁμοκλήσας.] Ἀπειλήσας.

57. *Πρός.] Παρά. Αἰπύν.] Χαλεπόν.

60. Ἀκήδεστοι.] Ἀφρόντιστοι, κηδεμόνα μὴ ἔχοντες. Ἄφαντοι.] Ἀνώνυμοι, ἀφανεῖς.

61. Ἔτρεψε.] Παρέτρεψε, παρέπεισεν.

62. Αἴσιμα.] Καθήκοντα. Παρειπών.] Παραμυθησάμενος. Ὤσατο.] Ἀπώσατο, ἀπέβαλε.

NOTÆ.

45. Ἐλλίσσετο) Ità scribo, ut in Optimis Exemplaribus alias, ut *Iliad.* ί. v. 83. & π'. v. 599. Ità χ'. v. 414. ἐλλιτάνευε, & ό. v. 31. ἀπολλήξῃς.

53. Δώσειν ᾧ θεράποντι) Ità vetustiores Codd. *Florentin. Hervag. Eustath.* MS. CCC. MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. Primus *H. Steph.* τῷ, per *Incuriam*; hinc *Castellio*, hinc *Hack.* & ipsi Editt. *Cantabr.* hinc *Wetsten.* &c.

62. Αἴσιμα παρειπὼν) Prior τῆς παρειπὼν producitur in *Cæsurâ*, ut Literæ ἀναδιπλασιασμοῦ capacis,

NOTÆ IN SCHOLIA.

44. *Ἐντραφῆναι) Ità pro τραφῆναι, *Ald.* & *Argentorat.* Editt.

53. *Ὧι τῷ ἰδίῳ, addo, ex glossâ MS. Barocc. Oxon.

57. *Πρὸς) παρά. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

45. Ἐλλίσσετο) γρ. ἐλίσσετο, Vid. Not. in *Textum.*

47. Κεῖται) γρ. κεῖνται, MS. Barocc. *Oxon.*

50. Αἴκεν) γρ. εἴκεν, MS. Barocc. *Oxon.*

51. Ἔπειθε) γρ. ὄρινε MS. *Mori*, in *Textu.* & super eo, γρ. ἔπειθε, ut hoc appareat illius emendatio. ὄρινε, MS. *Barocc.* Oxon.

53. Ὧι) γρ. τῷ, Vid. Not. in *Textum.*

55. Αὔτως) γρ. οὕτως, MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori*, & αὕτως, alii Codd.

62. Παρειπὼν) γρ. παρρειπὼν, & *Ibid.* Ἀπὸ ἕθεν) γρ. ἀπαὶ ἕθεν, vid. in *Textum.*

Ἥρω

Ἥρω' Ἄδρηστον· τὸν δὲ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὃ δ' ἀνετράπετ'· Ἀτρείδης δὲ
Λὰξ ἐν στήθεσι βὰς ἐξέσπασε μείλινον ἔγχος.
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Ὦ φίλοι, ἥρωες, Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Μήτις νῦν ἐνάρων ἐπιβαλλόμενος, μετόπισθε
Μιμνέτω, ὥς κεν πλεῖστα φέρων ἐπὶ νῆας ἵκηται·
Ἀλλ' ἄνδρας κτείνωμεν· ἔπειτα δὲ καὶ τὰ ἕκηλοι
Νεκροὺς ἀμπεδίον συλήσετε τεθνειῶτας.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες,
Εἰ μὴ ἄρ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι εἶπε παραστὰς
Πριαμίδης Ἕλενος, οἰωνοπόλων ὄχ' ἄριστος,
Αἰνεία τε, καὶ Ἕκτορ, ἐπεὶ πόνος ὔμμι μάλιστα
Τρώων καὶ Λυκίων ἐγκέκλιται, οὕνεκ' ἄριστοι
Πᾶσαν ἐπ' ἰθύν ἐστε μάχεσθαί τε, φρονέειν τε,
Στῆτ' αὐτοῦ, καὶ λαὸν ἐρυκάκετε πρὸ πυλάων,
Πάντῃ ἐποιχόμενοι, πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν
Φεύγοντας πεσέειν, δηΐοισι δὲ χάρμα γενέσθαι.

Heroëm Adrastum: hunc utique rex Agamemnon
Vulneravit ad ile: ille verò resupinatus est. Atrides itaque
Pede pectoribus imposito evulsit fraxineam hastam.
Nestor igitur Argivos hortabatur, altum clamans,
" O amici, heroës Danai, famuli Martis,
" Ne quis nunc exuviarum cupidus pone
" Maneat, ut plurima ferens ad naves redeat,
" Sed viros interficiamus: posteàque & illis otiosi
" Corpora per campum spoliabitis mortua.
Sic fatus concitavit ardorem & animum uniuscujusque.
Tum verò fortasse Trojani bellicosis ab Achivis
Ilium ascendissent, præ ignaviâ suâ domiti;
Nisi Æneæque & Hectori dixisset adstans
Priamides Helenus, augurum longè præstantissimus,
" Æneaque, & Hector, quoniam labor in vos maximè
" Trojanorum & Lyciorum incumbit, quia præstantissimi
" Omnem ad conatum estis, & ad pugnandum, & ad consulendum,
" State illic, & copias continete ante portas,
" Quoquoversum discurrentes; priùs quam in complexu uxorum
" Fugientes cadant, hostibus verò gaudium fiant:

ΣΧΟΛΙΑ.

64. Λαπάρην.] Λαγόνα, κενεῶνα. Ἀνετράπετο.] Ἀνεστράφη, εἰς τοὐπίσω ἔπεσεν ὕπτιος.
65. Λάξ.] Τῷ πλάτει τοῦ ποδός.
66. Ἐκέκλετο.] Παρεκελεύετο.
68. Ἐνάρων.] Τῶν σκύλων. Ἐπιβαλλόμενος.] Ἐπιθυμῶν, ἀντιποιούμενος, ἐπιβολὴν ποιούμενος εἰς τὸ ἐναίρεσθαι· βέλτιον δὲ, ἐπιθυμῶν.
74. Ἀναλκείῃσιν.] Ἀνανδρείαις.
78. Ἐγκέκλιται.] Ἐπίκειται, ἐπήρεισται, ἧπται· ἐν τῇ ὑμετέρᾳ φροντίδι ἀνακέκλεισται ἡ σωτηρία τῶν πραγμάτων.
79. Ἰθύν.] Ὁρμὴν, ὀρθότητα. Ἄριστοι Πᾶσαν ἐπ' ἰθὺν ἐστὲ μάχεσθαί τε, φρονέειν τε.] Κατὰ πᾶσαν τὴν ὁρμὴν τῆς μάχης, καὶ τῆς φρονήσεως, ὑμεῖς διαφέρετε.
80. Ἐρυκάκετε.] Κωλύετε, κατέχετε.
81. Πάντῃ.] Πανταχοῦ. Ἐποιχόμενοι.] Ἐπιπορευόμενοι.
82. Δηΐοισι.] Τοῖς ἐχθροῖς. Χάρμα.] Χαρά.

NOTÆ.

ut ά. v. 121. & έ. v. 504. ut & *Aratus*, Διοσημ. v. 764. Παρεστηῶν ἄνησιν. Ità mox v. 337. Νῦν δέ με παρειποῦσ' ἄλοχος. *Ibid.* Ἀπὸ ἕθεν) *Ultima* τοῦ ἀπὸ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & *Asperi* sequentis, &c. quare Lectio τοῦ αἰπὺ non necessaria, licet *Eustath.* fol. 476. lin. 45. & MS. CCC. vid. ad γ'. v. 359.
64. Οὖτα κατὰ λαπάρην) Vid. ad έ. v. 376.
68. Μήτις νῦν ἐνάρων) *Eustath.* fol. 479. lin. 17. Τοῦτο δέ φασι καὶ Λακεδαιμόνιοι ἐνομοθέτησαν ὕστερον, Τελευταίους ἄνδρας τεταχότες φύλακας τοῦ τοιούτου διατάγματος.
71. Ἀμπεδίον) Pro ἀνὰ πεδίον, vid. ad έ. v. 87.
76. Ἕλενος) *Ultimam* producit, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Incisum*; ut ά. v. 19.
81. Πρὶν αὖτ' ἐν χερσὶ γυναικῶν Φεύγοντας πεσέειν) Vid. *Eustath.* fol. 480. lin. 44.
82. Δηΐοισι) Vid. ad β'. v. 544.

NOTÆ IN SCHOLIA.

81. Πάντῃ) πανταχοῦ. *Excerpt.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

64. Οὖτα κατὰ λαπάρην) γρ. οὔτασε κὰμ λαπάρην, *H. Steph.*
82. Δηΐοισι) γρ. δήοισι, vid. ad β'. v. 544. Not. in *Textum*.

Αὐτὰρ ἐπεί κε φάλαγγας ἐποτρύνητον ἁπάσας,	" Verum postquam phalanges cohortati fueritis omnes,
Ἡμεῖς μὲν Δαναοῖσι μαχησόμεθ' αὖθι μένοντες,	" Nos quidem adversus Danaos pugnabimus hic manentes,
Καὶ μάλα τειρόμενοί περ· ἀναγκαίη γὰρ ἐπείγει·	" Quamvis valde pressi; necessitas enim urget:
Ἕκτορ, ἀτὰρ σὺ πόλινδε μετέρχεο, εἰπὲ δ' ἔπειτα	" Sed, Hector, tu urbem adi; dicitóque demum
Μητέρι σῇ καὶ ἐμῇ· ἡ δὲ ξυνάγουσα γεραιὰς,	" Matri tuæ & meæ, ut ea congregans honoratas matronas,
Νηὸν Ἀθηναίης γλαυκώπιδος, ἐν πόλει ἄκρῃ,	" In templum Minervæ oculos-cæsiæ, in arce summâ,
Οἴξασα κληῗδι θύρας ἱεροῖο δόμοιο,	" Apertis clave valvis sacræ ædis,
Πέπλον, ὅς οἱ δοκέει χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος	" Peplum, quod sibi videtur elegantissimum & maximum
Εἶναι ἐνὶ μεγάροις, καί οἱ πολὺ φίλτατος αὐτῇ,	" Esse in domo, & sibi longè charissimum ipsi,
Θεῖναι Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο·	" Ponat Minervæ ad genua pulchræ-comæ:
Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ	" Et ei voveat *se* duodecim boves in templo
Ἤνις, ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἴκ' ἐλεήσῃ	" Anniculas, jugum-non-passas, sacrificaturam, si miserata fuerit
Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα,	" Urbémque, & Trojanorum uxores, & infantes liberos;
Αἴ κεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,	" Si Tydei filium averterit ab Ilio sacrâ,
Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·	" Ferocem bellatorem, violentum artificem fugandi *hostes*:
Ὃν δὴ ἐγὼ κάρτιστον Ἀχαιῶν φημὶ γενέσθαι.	" Quem jam ego fortissimum Achivorum arbitror esse;
Οὐδ' Ἀχιλῆά ποθ' ὧδέ γ' ἐδείδιμεν, ὄρχαμον ἀνδρῶν,	" Nec Achillem quidem unquam sic timuimus, ducem virorum,
Ὅνπερ φασὶ θεᾶς ἐξέμμεναι· ἀλλ' ὅδε λίην	" Quem aiunt è deâ natum esse: sed hic valdè
Μαίνεται, οὐδέ τις οἱ δύναται μένος ἰσοφαρίζειν.	" Furit, neque quisquam ei potest animis par esse.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' οὔτι κασιγνήτῳ ἀπίθησεν·	Sic dixit; Hectorque nequaquam fratri non-obsecutus est:

ΣΧΟΛΙΑ.

85. Ἀναγκαίη.] Ἀνάγκη. Ἐπείγει.] Κατεπείγει.

87. Ξυνάγουσα.] Συνάγουσα. Γεραιάς.] Ἐντίμους γυναῖκας.

88. Ἐν πόλει ἄκρῃ.] Ἐν τῇ ἀκροπόλει. Διάλυσις ἢ μετατύπωσις, ὁ τρόπος.

89. Οἴξασα.] Ἀνοίξασα. Κληῗδι.] Κατὰ διαίρεσιν, καὶ μετατύπωσιν. Κλεὶς γὰρ, κλειδός. Καὶ ἡ παραλήγουσα τοῦ κληῗδι, καὶ τῶν ὁμοίων, βραχεῖα κατὰ φύσιν, ἡ ἀποδεικνυμένη, καίπερ ποιητικῶς, κατ' ἀνάγκην ἐκτείνεται. Οὕτω καὶ τὸ εὐκνήμιδες.

90. Ὅς οἱ.] Ὅπερ αὐτῇ.

92. Ἐπὶ γούνασιν.] Ἀντὶ τοῦ παρὰ τοῖς γόνασι, παρὰ τοὺς πόδας. Ὀρθὸν γὰρ τὸ Παλλάδιον.

94. Ἤνις.] Ἐνιαυσιαίας. Ἠκέστας.] Ἀκεντήτους, ἀδαμάστους.

96. Ἀπόσχῃ.] Ἀποδιώξῃ.

97. Ἄγριον αἰχμητήν.] Ἄγριον ἐν τῷ αἰχμάζειν· ὅ ἐστιν ἀμφότερον. Λέγει δὲ, χαλεπὸν ἐν τῷ μάχεσθαι. Κρατερόν.] Ἰσχυρόν. Μήστωρα.] Ἐπιστήμονα. Φόβοιο.] Τὸν δυνάμενον φυγὴν μήσασθαι τοῖς ἐναντίοις, ὅ ἐστιν, ἐργάσασθαι.

99. Ὄρχαμον.] Ἡγεμόνα.

101. Μένος.] Κατὰ μένος. Ἰσοφαρίζειν.] Ἐξισοῦσθαι.

NOTÆ.

94. Ἤνις) Pro ἤνιας, ut πόλις & ὄφις. Mallem igitur, si faverent *Exemplaria*, vel legere, ἤνιας, ἠκέστας, vel certè, ἤνις, νηκέστους, aut ἤνεις, ut *Hesych.* nam à νὴ & κεντέω, undè ἀκεντρώτους, ἀκεντήτους, ἀδαμάστους explicant. *Idem* infrà, v. 275.

VARIÆ LECTIONES.

86. Μετέρχεο) γρ. μετοίχεο, *Eustath.* fol. 481. l. 2.

87. Ἡ δὲ ξυνάγουσα) γρ. ἡ δὴ συνάγουσα. MS. *Mori.* & MS. Barocc. *Oxon.*

89. Κληῗδι) γρ. κληΐδι. *Br. Schol.*

91. Μεγάροις) γρ. μεγάρῳ, MS. CCC. ut mox, v. 272.

94. Ἤνις, ἠκέστας) γρ. ἤνιας, ἠκέστας, & ἤνεις, νηκέστους, vid. Not. in *Textum*.

96. Αἴ κεν) γρ. ὥς κεν, ut infrà, v. 277.

100. Θεᾶς ἐξέμμεναι) γρ. θεᾶς ἐξ ἔμμεναι.

Αὐτί-

Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα, κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντῃ,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπεχώρησαν, λῆξαν δὲ φόνοιο·
Φὰν δέ τιν' ἀθανάτων ἐξ οὐρανοῦ ἀστερόεντος
Τρωσὶν ἀλεξήσοντα κατελθέμεν, ὡς ἐλέλιχθεν.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
Ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ βείω προτὶ Ἴλιον, ἠδὲ γέρουσιν
Εἴπω βουλευτῇσι, καὶ ἡμετέρῃς ἀλόχοισι,
Δαίμοσιν ἀρήσασθαι, ὑποσχέσθαι δ' ἑκατόμβας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἀμφὶ δέ μιν σφυρὰ τύπτε καὶ αὐχένα δέρμα κελαινὸν,
Ἄντυξ, ἣ πυμάτη θέεν ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης.
Γλαῦκος δ' Ἱππολόχοιο πάϊς καὶ Τυδέος υἱὸς
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, καταθνητῶν ἀνθρώπων;
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ὄπωπα μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Τὸ πρίν· ἀτὰρ μὲν νῦν γε πολὺ προβέβηκας ἁπάντων
Σῷ θάρσει, ὅτ' ἐμὸν δολιχόσκιον ἔγχος ἔμεινας.
Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσιν.
Εἰ δέ τις ἀθανάτων γε κατ' οὐρανοῦ εἰλήλουθας,

Sed statim de curru cum armis desiliit in terram;
Vibransque acutas hastas, per exercitum ibat quoquoversum,
Concitans ad pugnandum: suscitavit igitur prælium grave.
Illi itaque conversi sunt *à fugâ*, & adversi steterunt Achivis.
Argivi autem pedem retulerunt, & destiterunt à cæde:
Existimabant enim aliquem immortalium de cœlo stellato
Trojanis auxiliaturum descendisse, eò quòd ita conversi sunt.
Hector autem Trojanos hortabatur, altum inclamans,
" Trojani animosi, & è longinquo-vocati socii,
" Viri estote, amici, & revocate strenuam fortitudinem,
" *Tantisper*, dum ego ivero ad Ilium, & Senatoribus
" Dixero consiliariis, & nostris uxoribus,
" Deos ut-precentur, voveántque hecatombas.
Sic locutus, abiit expeditè-pugnam-ciens Hector:
Circúmque ipsum malleolos pulsabat & cervicem corium nigrum,
Ora, quæ extrema currebat circa scutum umbonem-habens.
Glaucus autem Hippolochi natus & Tydei filius
In medium utriusque aciei coiêrunt animis-prompti ad pugnandum.
Hi itaque cum jam proximi erant alter in alterum vadentes,
Illum prior allocutus est pugnâ strenuus Diomedes,
" Quisnam tu es, fortissime, mortalium hominum?
" Non enim unquam vidi te in pugnâ viros-illustres-reddente
" Antea: atqui nunc longè antecessisti cunctos
" Tuâ confidentiâ, quandò meam longam hastam expectâsti.
" Infelicium sane filii meo robori occurrunt.
" Sin unus immortalium de cœlo venisti,

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Ἐλελίχθησαν.] Συνεστράφησαν.
107. Λῆξαν.] Ἔληξαν, ἐπαύσαντο.
108. Φάν.] Ὠήθησαν.
109. Ἀλεξήσοντα.] Βοηθήσοντα.
112. Ἀνέρες.] Νῦν, ἀνδρεῖοι. Ἐστέ.] Γίνεσθε.
113. Βείω.] Βῶ, κατὰ διαίρεσιν, βέω, καὶ κατὰ πλεονασμὸν τοῦ ι, βείω· ὅ ἐστι πορευθῶ.
114. Βουλευτῇσι.] Βουληφόροις.
115. Ἀρήσασθαι.] Εὔξασθαι.
118. Ἄντυξ.] Νῦν, ἡ περιφέρεια τῆς ἀσπίδος. Πυμάτη.] Ἐσχάτη. Θέεν.] Περιέτρεχε.
120. Συνίτην.] Συνήρχοντο.
124. Ὄπωπα.] Ἑώρακα.
125. Προβέβηκας.] Προελήλυθας, ὑπερεμάχησας, ὑπερβέβηκας.
127. Δυστήνων.] Δυστυχῶν, ἀθλίων.

VARIÆ LECTIONES.

105. Μαχέσασθαι) γρ. μαχήσασθαι & μαχέεσθαι.
111. Τηλέκλητοι) γρ. τηλέκλειτοι.
115. Δ' ἑκατόμβας) γρ. θ' ἑκατόμβας.

Οὐκ

Οὐκ ἂν ἔγωγε θεοῖσιν ἐπουρανίοισι μαχοίμην.
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος
Δὴν ἦν, ὅς ῥα θεοῖσιν ἐπουρανίοισιν ἔριζεν.
Ὅς ποτε μαινομένοιο Διωνύσοιο τιθήνας
Σεῦε κατ' ἠγάθεον Νυσσήϊον· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Θύσθλα χαμαὶ κατέχευαν, ὑπ' ἀνδροφόνοιο Λυκούργου
Θεινόμεναι βουπλῆγι· Διώνυσος δὲ φοβηθεὶς
Δύσεθ' ἁλὸς κατὰ κῦμα· Θέτις δ' ὑπεδέξατο κόλπῳ
Δειδιότα· κρατερὸς γὰρ ἔχε τρόμος ἀνδρὸς ὁμοκλῇ.
Τῷ μὲν ἔπειτ' ὀδύσαντο θεοὶ ῥεῖα ζώοντες,
Καί μιν τυφλὸν ἔθηκε Κρόνου πάϊς· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἦν, ἐπεὶ ἀθανάτοισιν ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν.

" Non ego cum diis cœlestibus pugnavero.
" Nam ne Dryantis quidem filius violentus Lycurgus
" Diu vixit, qui cum diis cœlestibus contendebat.
" Hic olim furentis Bacchi nutrices
" Persequebatur per valdè sacrum Nysseium; illæ verò simul omnes
" Thyrsos in terram projecerunt, ab homicidâ Lycurgo
" Percussæ securi; Bacchus verò fugatus
" Subiit maris undam; Thetisque excepit sinu
" Timentem: vehemens enim occupaverat tremor ob viri cominationē.
" Huic quidem posteà irati sunt dii tranquillè viventes,
" Et ipsum cæcum fecit Saturni filius; nec amplius diu
" Vixit; quoniam immortalibus invisus erat omnibus diis.

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς κρατερὸς Λυκόοργος.] Διόνυσος, ὁ Διὸς καὶ Σεμέλης παῖς, ἐν Κυβέλοις τῆς Φρυγίας ὑπὸ τῆς Ῥέας τυχὼν καθαρμῶν, καὶ διδαχθεὶς τὰς τελετὰς, καὶ λαβὼν παρὰ τῆς θεᾶς τὴν διασκευὴν, ἀνὰ πᾶσαν ἐφέρετο τὴν γῆν, χορεύων τε καὶ τιμῶν ἐτύγχανεν, προηγουμένων τῶν ἀνθρώπων. Παραγενόμενον δὲ αὐτὸν εἰς τὴν Θρᾴκην Λυκοῦργος ὁ Δρύαντος λυπήσας, (Ἥρας μισούσης, μόνῳ ἀπελαύνει τῆς γῆς· καὶ κατέπαισεν) αὐτοῦ καὶ τὰς τούτου τιθήνας· ἐτύγχανον γὰρ αὐτῷ συνοργιάζουσαι. Θεηλάτῳ δὲ ἐπελαυνόμενος μάστιγι, τὸν θεὸν ἐσπούδασε τιμωρήσασθαι. Ὁ δὲ ὑπὸ δέους εἰς τὴν θάλασσαν καταδύνει, καὶ ὑπὸ Θέτιδος καὶ Εὐρυνόμης ὑπολαμβάνεται). Ὁ δὲ Λυκοῦργος οὐκ ἀμισθὶ δυσσεβήσας, ἔδωκε τὴν ἐξ ἀνθρώπων δίκην· ἀφῃρέθη γὰρ πρὸς τοῦ Διὸς τοὺς ὀφθαλμούς. Τῆς ἱστορίας πολλοὶ ἐμνήσθησαν, προηγουμένως δὲ ὁ τὴν Εὐρωπίαν πεποιηκὼς * Εὔμηλος.

132. Μαινομένοιο.] Μανιοποιοῦ, διὰ τὴν μέθην· ὡς, τὸ χλωρὸν δέος, τὸ χλωροποιόν. Τιθήνας.] Τροφούς.

133. Σεῦε.] Ἐδίωκεν. Ἠγάθεον.] Ἄγαν θεῖον. Νυσσήϊον.] Τὴν λεγομένην Νύσσαν. Ὄρος δὲ λέγει τῆς Θρᾴκης τοῦτο. Ἐν ἄλλοις, Νηστήϊον, ὁ Διονύσου διατελεῖ. Ἡ δὲ Νύσσα ἐν πολλαῖς χώραις ὄρος, ὡς ἐν Βοιωτίᾳ καὶ Θρᾴκῃ, καὶ Ἀραβίᾳ, καὶ Ἰνδικῇ, καὶ Λιβύῃ, καὶ Νάξῳ· ὅπου δὲ πόλις, ὡς ἐν Καρίᾳ, καὶ ἐν τῷ Καυκασίῳ ὄρει· ὅπου δὲ νῆσος, ὡς ἐν Νείλῳ τῷ ποταμῷ. Οὐ δεδήλωκε δὲ ὁ Ποιητὴς, ἐν ποίᾳ Νύσσῃ τὰ περὶ τὴν Λυκούργου δίωξιν ἐγένετο.

134. Θύσθλα.] Οἱ μὲν τοὺς κλάδους. οἱ δὲ τοὺς θύρσους. τοῦτ' ἔστι, βακχικοὺς δράκας, ὅ ἐστι, Διονυσιακὰ μυστήρια· ἔνιοι δὲ πάντα κοινῶς, τὰ πρὸς τὴν τελετήν.

135. Βουπλῆγι.] Τῷ πελέκει, ὅτι αὐτῷ τυπτόμενοι οἱ βόες ἀναιροῦνται· οἱ δὲ μάστιγι, ὅτι ἐκ βύρσης γίνεται. Φοβηθείς.] Εἰς φυγὴν τραπείς.

137. Ὁμοκλῇ.] Ἀπειλῇ.

138. Ὀδύσαντο.] Ὠργίσθησαν, ἐχολώθησαν. Ῥεῖα ζώοντες.] Ῥᾳδίως καὶ ἀπόνως ζῶντες.

140. Ἀπήχθετο.] Ἐμισεῖτο.

NOTÆ.

129. Οὐκ ἂν ἔγωγε) Hunc Versum *Pietatis* plenum agnoscit *Heraclides Ponticus*, Allegor. Homeri.

130. Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ Δρύαντος υἱὸς) Vel hinc patet υἱὸς, *primam* habere communem, ut α'. v. 489. licet & παῖς hìc legatur, *Dionys. Halicarn.* sive *Plutarchus*, in Vitâ *Homeri*.

134. Θύσθλα) Vid. *Eustath.* in locum, fol. 485. lin. 6. & ex eo *Cal. Rhodig.* Antiq. Lect. l. 28. c. 24. *Hesych.* & *Suid.* v. Θύσθλα.

139. Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν) *Ultima* τοῦ ἔτι, Naturâ *brevis*, hìc producitur, in *Cæsurâ*, ante δ. ἐν ἐκτάσει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

130. * Εὔμηλος) Unus è Cyclicorum scriptoribus. Alii *Lycurgum* à *Baccho* correptum furore, dum Vites sibi visus excindere, sua sibi crura succidisse. Vid. *Eustath.* fol. 484. lin. 22. *Apollodor.* Biblioth. l. 3. c. 5. §. 1. *Plutarch.* Πῶς δεῖ τὸν νέον ποιημάτων ἀκούειν. *Horat.* l. 2. Od. 19. *Thracis* & exitium *Lycurgi*. *Senec.* Herc. Fur. v. 902. & *Oedip.* v. 471.

133. * *Homerus* apertè *Nyssam* in *Thraciâ* notat, per *Lycurgum* R. *Thraciæ*.

VARIÆ LECTIONES.

130. Υἱὸς) γρ. παῖς, vid. Not. ad *Textum*.

132. Διωνύσοιο) γρ. Διονύσοιο MS. Barocc. Oxon. & *Eustath.* fol. 484. lin. 45. & Διονύσοιο, ut mox, v. 135.

133. Νυσσήϊον) γρ. Νυσήϊον, MS. *Barocc.* Oxon.

134. Κατέχευαν) γρ. κατέχευον, MS. *Barocc.* Ox.

135. Διώνυσος) γρ. Διώνυσος, Διόνυσος, MS. Barocc. *Oxon.* vid. suprà, ad v. 132.

137. Κρατερὸς γὰρ) γρ. κρατερὸς δὲ, MS. CCC.

Οὐδ' ἂν ἐγὼ μακάρεσσι θεοῖς ἐθέλοιμι μάχεσθαι.
Εἰ δέ τίς ἐσσι βροτῶν, οἳ ἀρούρης καρπὸν ἔδουσιν,
Ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' αὖθ' Ἱππολόχοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς,
Τυδείδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
Οἵη περ φύλλων γενεὴ, τοιήδε καὶ ἀνδρῶν.
Φύλλα τὰ μέν τ' ἄνεμος χαμάδις χέει, ἄλλα δέ θ' ὕλη
Τηλεθόωσα φύει, ἔαρος δ' ἐπιγίγνεται ὥρη·
Ὣς ἀνδρῶν γενεὴ, ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει.
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς
Ἡμετέρην γενεὴν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασιν·
Ἔστι πόλις Ἐφύρη, μυχῷ Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν, ὃ κέρδιστος γένετ' ἀνδρῶν,
Σίσυφος Αἰολίδης· ὁ δ' ἄρα Γλαῦκον τέκεθ' υἱόν·
Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην·

« Quare non ego cum beatis diis velim pugnare.
« Si vero quis es mortalium, qui telluris fructu vescuntur,
« Propius accede, ut ocyus mortis ad metas pervenias.
Hunc vicissim Hippolochi allocutus est illustris filius,
« Tydide magnanime, cur genus percontaris?
« Qualis foliorum generatio, talis & hominum.
« Folia hæc quidem ventus humi fundit, alia vero sylva
« Germinans producit; veris etenim succrescunt tempore,
« Sic hominum generatio, hæc quidem nascitur, illa verò desinit.
« Si verò vis & hæc discere, ut benè cognoscas
« Nostram stirpem, multi utique ipsam homines nôrunt:
« Est urbs Ephyra, in recessu Argi equis-apti,
« Ibi Sisyphus fuit, qui vaferrimus fuit mortalium,
« Sisyphus Æolides: Is quidem Glaucum genuit filium.
« Verum Glaucus genuit laudatissimum Bellerophontem:

ΣΧΟΛΙΑ.

142. Ἔδουσι.] Ἐσθίουσι.

143. Θᾶσσον.] Ταχύτερον. Πείρατα.] Πέρατα.

145. Γενεήν.] Νῦν, γένος. Ἐρεείνεις.] Ἐρωτᾷς.

147. Χαμάδις.] Χαμαί.

148. Τηλεθόωσα.] Θάλλουσα, εὐθαλὴς δένδρεσιν ὑπάρχουσα. Φύει.] Αὔξει.

150. Δαήμεναι.] Μαθεῖν.

151. Ἴσασι.] Γινώσκουσι.

152. Ἐφύρη.] Οὕτω τὸ πρότερον ἐκαλεῖτο ἡ Κόρινθος. Ἔστι δὲ καὶ Θεσπρωτίας Ἔφυρα. Μυχῷ Ἄργεος.] Τῷ ἐσωτέρῳ τόπῳ τῆς Πελοποννήσου. Ἱπποβότοιο.] Ἱπποτρόφου.

153. Ἔσκεν.] Ἐγένετο, ὑπῆρχε. Κέρδιστος.] Συνετώτατος. Ἔνθα δὲ Σίσυφος ἔσκεν.] Διὸς τὴν Ἀσωποῦ θυγατέρα Αἴγιναν διὰ Φλιοῦντος εἰς Οἰνώνην διὰ τῆς Κορίνθου μεταγαγόντος, Σίσυφος ζητοῦντι τῷ Ἀσωπῷ τὴν ἁρπαγὴν ἐπιδεικνύει· Καὶ διὰ τοῦτο ἐπισπάσατο εἰς ὀργὴν κατ' ἑαυτοῦ τὸν Δία. Ἐπιπέμπει οὖν αὐτῷ τὸν Θάνατον. Τοῦτον δὲ κραταιοῖς δεσμοῖς δήσαντος τοῦ Σισύφου, συνέβαινεν οὐδένα ἀποθνήσκειν, ἕως λύει τὸν Θάνατον ὁ Ἄρης, καὶ αὐτῷ τὸν Σίσυφον παραδίδωσιν. Ὁ δὲ πρὶν, ἢ ἀποθανεῖν, ἐντέλλεται τῇ γυναικὶ Μερόπῃ, τὰ νενομισμένα αὐτῷ μὴ πέμπειν εἰς Ἅδου. Καὶ μετὰ τὸν χρόνον οὐκ ἀποδιδούσης τῷ Σισύφῳ τῆς γυναικὸς, ὁ Ἅδης πυθόμενος, μεθίησιν αὐτὸν ὡς τῇ γυναικὶ μεμψόμενον. Ὁ δὲ εἰς Κόρινθον ἀφικόμενος, οὐκ ἔτι ὀπίσω ἀγεν. Καὶ γηραιὸν αὐτὸν ἀποθανόντα κυλινδεῖν ἠνάγκασαν εἰς Ἅδου λίθον, πρὸς τὸ μὴ πάλιν ἀποδρᾶναι. Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

155. Αὐτὰρ Γλαῦκος ἔτικτεν ἀμύμονα Βελλεροφόντην.] * Οὗτος πρότερον ἐκαλεῖτο Ἱππόνους. Ἀνελὼν δὲ Βέλλερον, τῶν Κορινθίων δυνάστην, Βελλεροφόντης ἐκλήθη. Ἦν δὲ φύσει μὲν παῖς Ποσειδῶνος, ἐπίκλησιν δὲ, Γλαύκου. Λαβὼν οὖν παρὰ Ποσειδῶνος, τὸν Μεδούσης τῆς Γοργόνος Πήγασον, πτερωτὸν ἵππον, διὰ γὰρ τοῦτο ἔσχε καὶ τὴν προσηγορίαν, ὅτι ἀναπηδήσας ἐκ τοῦ τῆς Γοργόνος τραχήλου, τοῦτο ἐποιεῖτο· καὶ δράσας ἐμφύλιον φόνον, Βέλλερόν τινα, ὡς ἔφην, τῶν πολιτῶν ἀποκτείνας, φεύγει εἰς Ἄργος. Τυχὼν δὲ καθαρσίων παρὰ Προίτου τοῦ βασιλέως, μετ' αὐτοῦ διετέλει. Ἄντεια δὲ, ἡ Προίτου γυνὴ, ἐρασθεῖσα τοῦ Βελλεροφόντου, ἐδέετο, ὅπως συνέλθοι αὐτῇ. Ὁ δὲ δεξάμενος τὸ ἔπος, ἀντέλεγεν. Ἡ δὲ Ἄντεια δείσασα, μὴ τῷ Προίτῳ προλαβὼν ἐξείποι τις αὐτῆς ἐπιβουλὰς, ἔφησεν τοῦ Βελλεροφόντου καταψευσαμένη, ὡς ἄρα βουληθεὶη

NOTÆ.

143. Ἄσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον) Περὶ τοῦ στίχου τούτου παροιμιακῶς Ὁμήρου παραδεδομένου. *Eusth.* fol. 485. lin. 23.

146. Οἵη περ φύλλων γενεή) Huc refer *Aristoph.* —φύσιν ἄνδρες ἀμαυρόβιοι, φύλλων γενεᾷ προσόμοιοι, Ὀλιγοδρανέες, πλάσματα πηλοῦ, σκιοειδέα φῦλ' ἀμενηνά. Ἀπτῆνες, ἐφημέριοι, ταλαοὶ βροτοὶ, ἀνέρες εἰκελόνειροι. Vid. *Duport* Gnomolog.

152. Ἔστι πόλις Ἐφύρη) *Ultima* τοῦ πόλις producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*. Vid. *Stephan.* περὶ πόλεων, v. Ἔφυρα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

155. * Vid. etiam *Tzetz.* in *Lycophron.* v. 17. & quæ Nos ad *Euripid. Sthenobœam*.

VARIÆ LECTIONES.

148. Ἐπιγίγνεται) γρ. ἐπιγίνεται), MS Barocc. Oxon.

149. Ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει) γρ. ἡ μὲν φύει, ἡ δ' ἀπολήγει, MS. CCC. *Eusth.* fol. 486. lin. 12.

Τῷδε.

Τῷ δὲ θεοὶ κάλλος τε καὶ ἠνορέην ἐρατεινὴν
Ὤπασαν· αὐτάρ οἱ Προῖτος κακὰ μήσατο θυμῷ·
Ὅς ῥ' ἐκ δήμου ἔλασσεν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν
Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε.
Τῷ δὲ γυνὴ Προίτου ἐπεμήνατο, δῖ' Ἄντεια,
Κρυπταδίῃ φιλότητι μιγήμεναι· ἀλλὰ τὸν οὔτι
Πεῖθ' ἀγαθὰ φρονέοντα δαΐφρονα Βελλεροφόντην.
Ἡ δὲ ψευσαμένη Προῖτον βασιλῆα προσηύδα,
Τεθναίης, ὦ Προῖτ', ἢ κάκτανε Βελλεροφόντην,
Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ ἄνακτα χόλος λάβεν, οἷον ἄκουσε·
Κτεῖναι μέν ῥ' ἀλέεινε, σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ,
Πέμπε δέ μιν Λυκίηνδε, πόρεν δ' ὅγε σήματα λυγρά,
Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ θυμοφθόρα πολλά·

" Huic dii pulchritudinémque & virtutem amabilem
" Præbuerunt: sed ei Prœtus mala molitus est animo:
" Qui è civitate expulit, quoniam multò potentissimus erat.
" Argivorum: Jupiter enim ejus sub sceptro subdiderat.
" Cum-hoc uxor Prœti furiosè-cupivit, nobilis Antéa,
" Clandestino amore misceri: sed illi neutiquam
" Persuasit bonâ mente-prædito prudenti Bellerophonti.
" Illa verò mentita Prœtum regem allocuta est,
" *Moriendum tibi statue, ô Prœte, vel interfice Bellerophontem,*
" *Qui mihi voluit amore misceri nolenti.*
" Sic dixit; regem verò ira occupavit, eo-quòd-talia audierat:
" Interficere quidem nolebat, religioni enim habuit id in animo,
" Sed misit ipsum in Lyciam, deditque is literas perniciosas,
" Scriptis in tabellâ complicatâ animæ-exitialibus multis;

ΣΧΟΛΙΑ.

βιάσασθαι αὐτήν. Ὁ δὲ Προῖτος αὐτόχειρ μὲν οὐκ ἐβουλήθη ἀποκτεῖναι τὸν Βελλεροφόντην, πέμπει δὲ αὐτὸν εἰς Λυκίαν πρὸς τὸν πενθερὸν Ἰοβάτην, ἀδοκήτως καθ' ἑαυτοῦ κομίζοντα γράμματα. Ὁ δὲ πολλοῖς αὐτὸν ἐγγυμνάσας ἄθλοις, ὡς οὐχ ἑώρα φθειρόμενον, ὑπετόπησε, κατ' αὐτοῦ στρατεῦσαι τὴν ἐκείνου διαβολήν. Οὐ γὰρ ἂν τοσούτων κακῶν ὄχλον, μὴ ἀθῷος ὤν, τῇ δυνάμει κατηγωνίσατο. Ἔδωκέ τε αὐτῷ τὴν ἰδίαν θυγατέρα εἰς γάμον, Κασάνδραν, καὶ τῆς βασιλείας μοῖραν τινά. Λέγεται δέ, αὐτὸν ἐπαρθέντα ἐφ' οἷς ἔπραξε, θελῆσαι, μετὰ τοῦ Πηγάσου τὸν οὐρανὸν καταπλεῦσαι· τὰ γὰρ ὦτα, ὡς ἔφαμεν, πτερωτὰ εἶχεν ὁ ἵππος. Τὸν δὲ Δία μηνίσαντα, οἶστρον ἐμβαλεῖν τῷ Πηγάσῳ· ὅθεν ἐκπεσεῖν μὲν τὸν Βελλεροφόντην καὶ κατενεχθῆναί τι εἰς τὸ τῆς Λυκίας πεδίον, τὸ ἀπ' αὐτοῦ καλούμενον Ἀλήϊον πεδίον· ἀλᾶσθαι δὲ κατὰ τοῦτο πηρωθέντα· τὸν δὲ ἵππον λαβεῖν τὴν Ἠῶ, δεηθεῖσαν τοῦ Διός, δῶρον πρὸς τὸ εὐκόλως περιϊέναι τὰς τοῦ κόσμου περιόδους. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ, ἐν Τραγῳδουμένοις.

156. Ἠνορέην.] Ἀνδρείαν. Ἐρατεινήν.] Ἐπέραστον, καλήν.

157. Ὤπασαν.] Ἔδωκαν, προσεποίησαν. Ἐμήσατο.] Ἐβουλεύσατο, νῦν δὲ, εἰργάσατο.

158. Ἔλασσεν.] Ἐξήλασεν, ἐφυγάδευσεν.

159. *Ζεὺς γάρ οἱ.] Ζεὺς γὰρ τῷ Προίτῳ τοὺς Ἀργείους ὑπέταξεν.

160. Ἐπεμήνατο.] * Ἐρωτικῶς ἐπεμάνη, ἠράσθη. Δῖα.] Ἥτοι, κρατίστη, εὐγενεστάτη· εἰρωνικῶς.

161. Κρυπταδίῃ.] Λαθραίᾳ, καὶ μοιχικῇ. Μιγήμεναι.] Μιγῆναι, συνελθεῖν.

164. Κάκτανε.] Κατάκτεινε.

166. Σεβάσσατο γὰρ τό γε θυμῷ.] *Αἰδήμων ἦν, δηλονότι διὰ τὸ τῆς ξενίας. Τό γε.] Τὸ, αὐτοῦ αὐθέντης εἶναι.

169. Σήματα.] *Γράμματα, ὡς δηλοῖ τὸ Γράψας ἐπάγεται.

NOTÆ.

157. Ὤπασαν· αὐτάρ οἱ) *Ultima* τοῦ αὐτὰρ producitur, etiam extra *Cæsuram*, vi *Toni* sui, & *Finalis* etiam *Acuminata*, necnon ante sequentem Asperam; ut mox, v. 159. Vid. *Var. Lect.*

159. Ἀργείων· Ζεὺς γάρ οἱ) Τὸ γὰρ producitur, ut supra, v. 157. & v. 38.

165. Ὅς μ' ἔθελεν) Pro ὅς μοι ἔθελεν. De *Diphthongorum* Elisione, dicimus ad α. v. 30.

169. Γράψας ἐν πίνακι πτυκτῷ) Hoc Versu de *Codicillis* locutum esse Poetam ostendit *Plinius*, l. 13. c. 13. Alii de *Hieroglyphicis* intelligunt, quasi Literæ non essent priores & notiores, viz. χαράγματα, quàm ἱερογράμματα. Vid. *Eustath.* fol. 489. lin. 1. & lin. 45. De *Sarpedonis* Epistolâ, ex *Trojâ* in *Lyciam*, Plinius, *Nat. Hist.* l. 13. c. 13.

NOTÆ IN SCHOLIA.

159. *Ζεὺς γάρ οἱ) Hoc *Scholion*, Excerpt. MSS.

160. *Ἐπεμήνατο) Emendant Excerpt. MSS.

166. *Hoc *Scholion* ad sensum declarandum, necessarium vidi.

169. *Et hoc, ut & sequens.

VARIÆ LECTIONES.

157. Αὐτάρ οἱ) γρ. αὐτὰρ ἑοῖ, ut α. v. 695.

159. Ὑπὸ σκήπτρῳ ἐδάμασσε) γρ. ὑπὸ σκήπτροισι δάμασσε, & ὑπὸ σκήπτροις ἐδάμασσε.

167. Σεβάσσατο) γρ. σεβάσσατο. MS. Barocc. Oxon.

168. Λυκίηνδε [illegible] γρ. Λυκίηνδ' ἄπεμπε.

170 Δεῖξαι

Δεῖξαι δ' ἠνώγει ᾧ πενθερῷ, ὄφρ' ἀπόλοιτο.
Αὐτὰρ ὁ βῆ Λυκίηνδε θεῶν ὑπ' ἀμύμονι πομπῇ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ Λυκίην ἷξε, Ξάνθον τε ῥέοντα,
Προφρονέως μιν τῖεν ἄναξ Λυκίης εὐρείης·
Ἐννῆμαρ ξείνισσε, καὶ ἐννέα βοῦς ἱέρευσεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Καὶ τότε μιν ἐρέεινε, καὶ ᾔτεε σῆμα ἰδέσθαι,
Ὅ, ττι ῥά οἱ γαμβροῖο πάρα Προίτοιο φέροιτο.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ σῆμα κακὸν παρεδέξατο γαμβροῦ,
Πρῶτον μέν ῥα Χίμαιραν ἀμαιμακέτην ἐκέλευσε
Πεφνέμεν· ἡ δ' ἄρ' ἔην θεῖον γένος, οὐδ' ἀνθρώπων,
Πρόσθε λέων, ὄπιθεν δὲ δράκων, μέσση δὲ χίμαιρα,
Δεινὸν ἀποπνείουσα πυρὸς μένος αἰθομένοιο.
Καὶ τὴν μὲν κατέπεφνε, θεῶν τεράεσσι πιθήσας.
Δεύτερον αὖ, Σολύμοισι μαχέσσατο κυδαλίμοισι·
Καρτίστην δὴ τήν γε μάχην φάτο δύμεναι ἀνδρῶν.
Τὸ τρίτον αὖ, κατέπεφνεν Ἀμαζόνας ἀντιανείρας.
Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ πυκινὸν δόλον ἄλλον ὕφαινε·
Κρίνας ἐκ Λυκίης εὐρείης φῶτας ἀρίστους,
Εἷσε λόχον· τοὶ δ' οὔτι πάλιν οἴκονδε νέοντο·
Πάντας γὰρ κατέπεφνεν ἀμύμων Βελλεροφόντης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ γίγνωσκε θεοῦ γόνον ἠῢν ἐόντα,
Αὐτοῦ μιν κατέρυκε, δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἥν·
Δῶκε δέ οἱ τιμῆς βασιληΐδος ἥμισυ πάσης.

" Ostenderéque jussit suo socero, quo periret.
" Ille itaque abiit in Lyciam deorum fausto ductu:
" Sed quandò jam ad Lyciam pervenerat, Xanthumque fluentem,
" Propenso animo ipsum honoravit rex Lyciæ latæ:
" Per-novem-dies hospitaliter-tractavit, & novem boves sacrificavit:
" Verum ut jam decima apparuit rosers-digitis aurora,
" Tum quidem ipsum interrogavit, & petiit literas videre,
" Quas sibi genero à Prœto ferebat.
" At postquam literas exitiales accepit generi,
" Primum quidem Chimæram insuperabilem *eum* jussit
" Interficere: hæc utique erat divinum genus, non hominum,
" Ante leo, post autem draco, mediáque capra,
" Terribilem spirans ignis vim ardentis.
" Et hanc quidem interfecit, deorum signis fretus.
" Secundò verò, cum Solymis pugnavit inclytis:
" Acerrimam certè hanc pugnam dicebat *se* iniisse virorum.
" Tertiò verò, interfecit Amazonas viragines.
" Huic igitur redeunti callidum dolum alium texuit:
" Delectis ex Lyciâ latâ viris fortissimis,
" Collocavit insidias: ii verò nequaquam rursus domum redierunt;
" Omnes enim interfecit eximius Bellerophontes.
" Sed quandò jam cognôrat *hunc* dei sobolem præclaram esse,
" Illic ipsum detinuit, deditque ei filiam suam:
" Dedit etiam ei honoris regii dimidium totius.

ΣΧΟΛΙΑ.

170. Ὧι πενθερῷ.] Τῷ Ἰοβάτῃ δηλαδή.
180. *Θεῖον γένος.] Ἄγαν φοβερὸν, περιττὸν, ἢ ὑπερφυές.
192. Ἥν.] Τὴν ἑαυτοῦ.
193. Τιμῆς βασιληΐδος.] Τῆς βασιλείας.

NOTÆ.

176. Καὶ τότε μὲν ἐρέεινε) Τὸ μὲν producitur in Cæsurâ, vi *Liquidæ* & *Acuti*.
181. Πρόσθε λέων) Idem Versus, cum sequenti, *Hesiod*. Theogon. v. 323. &c.
184. Σολύμοισι) Vid. quæ Nos in *Textum*, ad *Odyss*. ε. v. 283.
189. Πάλιν οἴκονδε) *Ultima* τ̃ πάλιν producitur, ut ad α. v. 19 Vid. ad v. 176.
192. Δίδου δ' ὅγε θυγατέρα ἥν) Vid. ad ε. v. 371.

NOTÆ IN SCHOLIA.

170. Ὧι πενθερῷ) Ex MS. CCC.
180. *Vid. suprà, ad v. 159. Τὸ ὑπερφυὲς ex MS. CCC.

VARIÆ LECTIONES.

173. Ἄναξ Λυκίης εὐρείης) γρ. ἄναξ Λυκίης Ἰοβάτης.
180. Ἀνθρώπων) γρ. ἄνθρωπον, i. e. ἀνθρώπινον.
185. Τήν γε μάχην) γρ. τήνδε μάχην, MS. Barocc. Oxon.
187. Τῷ δ' ἄρ' ἀνερχομένῳ) γρ. τῷ δ' ἀναερχομένῳ.) Vid. ad δ'. v. 392.
191. Γίγνωσκε) γρ. γίνωσκε, MS. Barocc. Oxon.

Καὶ μέν οἱ Λύκιοι τέμενος τάμον ἔξοχον ἄλλων,
Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμοιτο.
Ἡ δ' ἔτεκε τρία τέκνα δαΐφρονι Βελλεροφόντῃ,
Ἴσανδρόν τε, καὶ Ἱππόλοχον, καὶ Λαοδάμειαν.
Λαοδαμείῃ μὲν παρελέξατο μητίετα Ζεύς·
Ἡ δ' ἔτεκ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα χαλκοκορυστήν,
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνος ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσιν,
Ἤτοι ὁ καππεδίον τὸ Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο,
Ὃν θυμὸν κατέδων, πάτον ἀνθρώπων ἀλεείνων·
Ἴσανδρον δέ οἱ υἱὸν Ἄρης, ἆτος πολέμοιο,
Μαρνάμενον Σολύμοισι κατέκτανε κυδαλίμοισι·
Τὴν δὲ χολωσαμένη χρυσήνιος Ἄρτεμις ἔκτα.
Ἱππόλοχος δέ μ' ἔτικτε, καὶ ἐκ τοῦ φημὶ γενέσθαι·
Πέμπε δέ μ' ἐς Τροίην, καί μοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλεν,
„ Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
„ Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν· οἳ μέγ' ἄριστοι

„ Quin & ei Lycii portionem agri dederunt separatam, præstantè cæteris,
„ Amœnam & vitiferam & arabilem, ut coleret.
„ Illa itaque peperit tres liberos strenuo Bellerophonti,
„ Isandrumque & Hippolochum & Laodameam.
„ Cum Laodameâ quidem concubuit providus Jupiter:
„ Hæc autem peperit deo-parem Sarpedona bellicosum.
„ Sed quando jam etiam ille invisus fuit omnibus diis,
„ Sane is per campum Aleïum solus errabat,
„ Suum animum exedens, vestigia hominum vitans:
„ Isandrum vero ejus filium Mars, insatiabilis belli,
„ Pugnantem adversùs Solymos interfecit inclytos:
„ Hanc autem irata aureas-habenas-tractans Diana occidit.
„ Hippolochus verò me genuit, & ex hoc dico me natum esse.
„ Misit utique is me ad Trojam, & mihi valde multa mandavit,
„ *Ut semper quam optimè me-gererem, & superior virtute essem aliis;*
„ *Neque genus patrum dedecorarem;* qui quam fortissimi

ΣΧΟΛΙΑ.

194. Τέμενος.] Ἀποτετμημένη γῆ κατὰ τιμήν. Τέμενος τάμον.] Ἀπέτεμον τόπον τινά.

195. Φυταλιῆς.] Δενδροφόρου γῆς, ἢ ἀμπελοφόρου. Ἀρούρης.] Σπειρομένης γῆς, καὶ σιτοφόρου.

198. Παρελέξατο.] Παρεκοιμήθη.

199. Χαλκοκορυστήν.] Χαλκῷ καθωπλισμένον.

200. Ἀπήχθετο.] Ἐμισεῖτο.

201. Καππεδίον.] Κατὰ τὸ πεδίον Ἀλήϊον. Οὕτω πεδίον τῆς Κιλικίας καλούμενον ἀπὸ τῆς τοῦ Βελλεροφόντου ἄλης, τουτέστι, πλάνης. Ἀλᾶτο.] Ἐπλανᾶτο.

202. Κατέδων.] Κατεσθίων. Πάτον.] Τὴν πεπατημένην ὁδὸν, γῆν πατουμένην ὑπὸ ἀνθρώπων· τουτέστι, τὴν κοινὴν καὶ λεωφόρον.

203. Οἱ.] Αὐτοῦ. Γενικὴ * Ἑβραϊκή.

205. Χρυσήνιος.] Χρυσᾶς ἡνίας ἔχουσα, ὡς ἐφ' ἅρματος ὀχουμένη.

208. Ὑπείροχον.] Ὑπερέχοντα.

NOTÆ.

194. *Καὶ μέν οἱ*) Quanquam τὸ μὲν benè produci possit, vi *Toni* sui, *Finalis*, & *Asperi* sequentis, etiam extrà *Cæsuram*, ut aliàs; hoc tamen in loco, siqua faverent Exemplaria, μὴν potiùs legendum putarem. Certè inter *Var. Lect.* reponendum: Potest etiam μὲν ἰοῦ legi ut ά. v. 695. At καὶ μὴν, proba Lectio, καὶ μὲν non item. *Ibid.* *Τέμενος τάμον*) Elegans παρήχησις & *Etymologia*.

200. *Ἀπήχθετο πᾶσι θεοῖσι*) *Eustath.* fol. 494. lin. 23. Ἄκρον τοῦ ἀγαθοῦ δυστυχίαν ἐμφαίνει· ὡς μὲν γὰρ τῷ Διῒ ἀπήχθετο καὶ τῇ Ἥρᾳ, ἡ τῆς βασιλείας δηλοῖ ἔκπτωσις· ὡς δὲ Ἄρει καὶ Ἀθηνᾷ τοῖς ἐπιστατοῦσι τῆς μάχης, ὁ φόνος παρειστᾷ τοῦ υἱοῦ· Ἄρτεμις δὲ τὴν θυγατέρα κτείνασα, οὐκ ἂν εἴη τὸν πατέρα στέργουσα. Οὐ μὴν οὐδὲ Δημήτηρ φιλεῖ τὸν τῇ ἐρημίᾳ πλανηθέντα, οὐδ' Ἀπόλλων τὸν κακόμοιρον. *Aristotel.* Problem. §. 30. Διὰ τί πάντες, ὅσοι περιττοὶ γεγόνασιν ἄνδρες, ἢ κατὰ φιλοσοφίαν, ἢ πολιτικὴν, ἢ ποίησιν, ἢ τέχνας φαίνονται μελαγχολικοὶ ὄντες; ubi de *Hercule*, *Bellerophonte*, *Ajace*, *Lysandro*, *Empedocle*, *Socrate* & *Platone*.

201. *Ἀλήϊον οἶος ἀλᾶτο*) Et hic elegans Allusio, cum *Etymologiâ*, ut suprà, v. 194.

202. *Ὃν θυμὸν κατέδων*) Hinc illud *Pythagor.* Μὴ ἐσθίειν τὴν καρδίαν. *Cicero* vertit, *Tusculan.* l. 3.

NOTÆ IN SCHOLIA.

203. Οἱ) Αὐτοῦ. Ità scribo, pro αὐτῷ, quod in *Bachianâ* aderat; nam *Dativus* ponitur *Hebrais*, pro *Genitivo*, ut ψαλμὸς τῷ Δαβίδ, pro τοῦ Δαβίδ.
* *Schrevel.* addidit.

VARIÆ LECTIONES.

194. *Καὶ μέν οἱ*) γρ. καὶ μὲν ἰοῦ ut v. 159. & καὶ μήν οἱ, vid. Not in *Textum*.

197. *Ἴσανδρον*) γρ. Πείσανδρον, *Strabo*, plus semel.

201. *Ἀλήϊον*) γρ. Ἀλεῖον, *Eustath.* fol. 494. lin. 34.

203. *Ἴσανδρον*) γρ. Πείσανδρον, *Strabo*.

210 Ἐν

Ἐν τ' Ἐφύρῃ ἐγένοντο καὶ ἐν Λυκίῃ εὐρείῃ·
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Ἔγχος μὲν κατέπηξεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ,
Αὐτὰρ ὁ μειλιχίοισι προσηύδα ποιμένα λαῶν,
Ἦ ῥά νύ μοι ξεῖνος πατρώϊός ἐσσι παλαιός·
Οἰνεὺς γάρ ποτε δῖος ἀμύμονα Βελλεροφόντην
Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν, ἐείκοσιν ἤματ' ἐρύξας·
Οἳ δὲ καὶ ἀλλήλοισι πόρον ξεινήϊα καλά·
Οἰνεὺς μὲν ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν,
Βελλεροφόντης δὲ χρύσεον δέπας ἀμφικύπελλον·
Καί μιν ἐγὼ κατέλειπον ἰὼν ἐν δώμασ' ἐμοῖσι.
Τυδέα δ' οὐ μέμνημαι· ἐπεί μ' ἔτι τυτθὸν ἐόντα
Κάλλιφ', ὅτ' ἐν Θήβῃσιν ἀπώλετο λαὸς Ἀχαιῶν.
Τῷ νῦν σοὶ μὲν ἐγὼ ξεῖνος φίλος Ἄργεϊ μέσσῳ
Εἰμί, σὺ δ' ἐν Λυκίῃ· ὅτε κεν τῶν δῆμον ἵκωμαι.
Ἔγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα καὶ δι' ὁμίλου·
Πολλοὶ μὲν γὰρ ἐμοὶ Τρῶες, κλειτοί τ' ἐπίκουροι,
Κτείνειν, ὅν κε θεός γε πόρῃ καὶ ποσσὶ κιχείω·
Πολλοὶ δ' αὖ σοὶ Ἀχαιοί, ἐναιρέμεν, ὅν κε δύνηαι·
Τεύχεα δ' ἀλλήλοις ἐπαμείψομεν· ὄφρα καὶ οἵδε
Γνῶσιν, ὅτι ξεῖνοι πατρώϊοι εὐχόμεθ' εἶναι·
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, καθ' ἵππων ἀΐξαντε,
Χεῖράς τ' ἀλλήλων λαβέτην, καὶ πιστώσαντο·
Ἔνθ' αὖτε Γλαύκῳ Κρονίδης φρένας ἐξέλετο Ζεύς,

" Inque Ephyrâ extiterunt & in Lyciâ latâ:
" Hoc tibi ex genereque & sanguine glorior esse.
Sic dixit; lætatus autem est pugnâ strenuus Diomedes.
Hastam quidem defixit in terram almam,
Ipse verò blandis verbis allocutus est pastorem populorum,
" Certè mihi hospes paternus es vetus:
" Oeneus enim olim nobilis eximium Bellerophontem
" Hospitio-excepit in ædibus, viginti dies retentum:
" Hi autem sibi mutuò dederunt xenia pulchra:
" Oeneus quidem balteum dedit puniceo colore fulgentem,
" Bellerophontesque aureum poculum rotundum:
" Et id ego reliqui, cùm proficiscerer, in ædibus meis.
" Tydeum verò non memini; quoniam me adhuc parvulũ existentẽ
" Reliquit, quando ad Thebas perierunt copiæ Achivorum.
" Quare nunc tibi quidem ego hospes amicus Argo medio
" Sum, tu autem in Lyciâ, siquando eam ad gentem venero.
" Hastis verò alter alterum petere vitemus & in turbâ:
" Multi enim mihi Trojani inclytique socii,
" Quos occidam, quemcunq; deus obtulerit, & pedibus assequutus fuero:
" Multique vicissim tibi Achivi, quemvis interficias, quemcunq; poteris:
" Arma verò inter-nos permutemus, ut & hi
" Cognoscant, quòd hospites paternos profitemur nos esse.
Sic utique loquuti, de curribus desilientes,
Manusque mutuò prehenderunt, & fidem-dederunt.
Tum vero Glauco Saturnius mentem ademit Jupiter,

ΣΧΟΛΙΑ.

210. Ἔντ' Ἐφύρῃ.] Ἐν Κορίνθῳ.
211. Αἵματος.] Νῦν, γένους, οἱονεὶ γονέων καὶ ἀδελφῶν. Γένος δέ, τὸ περὶ τούτων.
215. Πατρώϊος.] Ἀντὶ τοῦ, πατρικός.
217. Ἐρύξας.] Κατασχών.
218. Πόρον.] Παρέσχον. Ξεινήϊα.] Ξένια.
219. Φοίνικι φαεινόν.] Φοινικῷ ἄνθει βεβαμμένον.
222. Τυτθόν.] Ὀλίγον, μικρόν.
224. Τῷ.] Διό.
226. Ἔγχεσι δ' ἀλλήλων ἀλεώμεθα.] Ἐκκλίνωμεν ἀλλήλοις ἐφιέναι τὰ δόρατα.
228. Πόρῃ.] Παρασκευάσῃ, παράσχῃ.
230. Ἐπαμείψομεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἀμείψωμεν, καταλλάξωμεν.
233. Πιστώσαντο.] Πίστεις ἐποιήσαντο ἀλλήλοις.

NOTÆ.

209. Μηδὲ γένος πατέρων αἰσχυνέμεν) Odyss. ω. v. 507. Μήτι καταισχύνειν πατέρων γένος.
234. Φρένας ἐξέλετο Ζεύς) Eustath. fol. 497. lin. 18. Ἀσφαλείας ὁ Γλαῦκος μόνης ἐδεῖτο τῆς ἐκ τῶν ὅπλων, ὡς μὴν ὕλης τιμίας· πάντως δ' οὐχ ἧττον τι τῆς χρυσέας ἀσφαλῆ καὶ τὰ χαλκεῖα. Διὸ καί φησιν ὁ Ποιητής, Ἐνθ'

VARIÆ LECTIONES.

217. Ξείνισ' ἐνὶ μεγάροισιν) γρ. ξείνισσ' ἐν μεγάροισι, MS. Mori.
227. Κλειτοί τ') γρ. κλητοί τ', MS. Mori, & MS. Barocc. Oxon.
228. Πόρῃ) γρ. πόρῃσι, MS. CCC.

Ὃς πρὸς Τυδεΐδην Διομήδεα τεύχε' ἄμειβε,
Χρύσεα χαλκείων, ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων.
Ἕκτωρ δ' ὡς Σκαιάς τε πύλας καὶ Φηγὸν ἵκανεν,
Ἀμφ' ἄρα μιν Τρώων ἄλοχοι θέον, ἠδὲ θύγατρες,
Εἰρόμεναι παῖδάς τε, κασιγνήτους τε, ἔτας τε,
Καὶ πόσιας· ὁ δ' ἔπειτα θεοῖς εὔχεσθαι ἀνώγει.
Πάσας ἑξείης· πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πριάμοιο δόμον περικαλλέ' ἵκανε,
Ξεστῇς' αἰθούσῃσι τετυγμένον, αὐτὰρ ἐν αὐτῷ
Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,
Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἔνθα δὲ παῖδες
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρὰ μνηστῇς ἀλόχοισι·
Κουράων δ' ἑτέρωθεν ἐναντίοι ἔνδοθεν αὐλῆς
Δώδεκ' ἔσαν τέγεοι θάλαμοι ξεστοῖο λίθοιο,

Qui cum Tydide Diomede arma permutavit,
Aurea æneis, centum boves-valentia novem-boves-valentibus.
Hector autem ut ad Scæasque portas & fagum pervenit,
Circa ipsum Trojanorum uxores currebant & filiæ.
Percontantes de filiisque, fratribúsque, amicisque,
Et maritis; ille verò diis supplicare jussit
Omnes ordine: multis nempè mala impendebant.
Sed quandò jam Priami domum perpulchram pervenerat,
Fabrefactis porticibus extructam, in ea autem
Quinquaginta inerant thalami polito lapide,
Prope se invicem ædificati: ubi scilicet filii
Cubabant Priami apud legitimas uxores:
Filiarum autem è-regione oppositi intra atrium
Duodecim erant sub-tecto thalami polito lapide,

ΣΧΟΛΙΑ.

236. Ἑκατόμβοια.] Ἑκατὸν βοῶν ἄξια. Οὐ γὰρ νομίσμασιν ἐχρῶντο. Ὅθεν καὶ ἀλφεσίβοιαι, εὑρίσκουσαι, κτώμεναι, καὶ περιποιοῦσαι ἑαυταῖς ἕδνα πολλῶν βοῶν ἄξια. *Οἱ γὰρ παλαιοὶ, πρὶν ἐπινοηθῆναι τὰ νομίσματα, τὰς συναλλαγὰς ἐπὶ τῶν βοῶν ἐποιοῦντο. Βοῦς δὲ μετέπειτα κέκληται νόμισμα Ἀττικὸν, βοὸς ἔχον εἰκόνα. Ἐννεαβοίων.] Ἐννέα βοῶν ἄξια. Κέκληται δὲ ὑπὸ τῶν ῥητόρων εἰπεῖν, δεκάβοιον.

237. Σκαιάς.] Σκαιαὶ πύλαι τοῦ Ἰλίου, οὕτω καλούμεναι.

239. Εἰρόμεναι.] Ἐρωτῶσαι. Παῖδας.] Ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ παίδων. Ἔτας.] Ἑταίρους, συνήθεις, φίλους.

241. Πολλῇσι δὲ κήδε' ἐφῆπτο.] Πολλαῖς δὲ κακὰ ἐξῆπτο· τοῦτ' ἔστι, πολλαὶ αὐτῶν ἐν κακώσει ἐγένοντο.

243. Ξεστῇς.] Εὖ ἐξεσμέναις, εὖ κατεσκευασμέναις. Αἰθούσῃσι.] Στοαῖς ταῖς καταλαμπομέναις ὑπὸ τοῦ ἡλίου. Ἢ, αἰθούσαις, διὰ τὸ αἴθεσθαι ἐν αὐταῖς φῶς τοῦ χειμῶνος. Ἢ, διὰ τὴν τοῦ ἡλίου βολήν. Τετυγμένον.] Κατεσκευασμένον.

244. Δεδμημένοι.] Ὠικοδομημένοι. Σημαίνει δὲ καὶ, *διδαμασμένοι.

246. Μνηστῇς.] Ταῖς ἐκ μνηστείας γεγαμημέναις.

248. Τέγεοι.] Ὑπερῷοι.

NOTÆ.

αὐτε Γλαύκῳ φρένας ἐξέλετο Ζεύς· ὅ ἐστιν, ἐξαιρέτως ἐποίησεν. ὡς τῷ Πορφυρίῳ δοκεῖ· διὰ τὸ τοιαύτην φιλοξενίαν ἐνδείξασθαι. καὶ μὴ γλισχρεύσασθαι περὶ τὴν τοῦ ξένου ἀξίωσιν, καὶ οὕτως αἰσχῦναι τὴν τοῦ πάππου ἀρετήν. Εἰ δὲ ἐν τοῖς ἑξῆς, τὸ φρένας ἐξέλετο Ζεὺς, φανερῶς ἐπὶ ἀφροσύνης κεῖται, ῥᾳδίως δὲ τὰ εἰκότα ἐκεῖ. Idem fol. 659. lin. 23. & fol. 1155. lin. 3. Hinc *Excerpta* MS. Ἐξέλετο) Ἐξαιρέτως ἐποίησε.

236. Ἑκατόμβοι' ἐννεαβοίων) Præter *Br. Schol.* in hunc locum, & in β'. v. 449. vid. *Eustath.* fol. 391. lin. 17. & fol. 497. lin. 40.

240. Καὶ πόσιας· ὁ δ' ἔπειτα) *Ultima* τοῦ πόσιας producitur in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante στιγμήν. Necnon ante *Asperum*.

244. Πεντήκοντ' ἔνεσαν θάλαμοι) Vid. *Euripid.* Hecub. ad v. 421. & *Troad.* ad v. 135: *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 11. numerat Filios 55. quorum 19. ex *Hecubâ*, ut *id.* v. 496.

248. Δώδεκ' ἔσαν) Hinc patet, *Priami* Filias, quæ Matrimonio essent junctæ, Duodecim etiam numero, præter Virgines, ut *Cassandram*, *Polyxenam* &c. & quæ in exteros locos maritis erant junctæ, ut *Ilione*, *Polymestoris* Uxor &c. Alii dicunt, Septemdecim ejusdem filias maritis junctas. *Ibid.* Τέγεοι) Α τέγος, ut πέλαγος, πελάγιος, à πέλαγος. Στέγος, pro τέγος, ut σμικρός. *Eustath.* fol. 499. lin. 11.

NOTÆ IN SCHOLIA.

236. *Οἱ γὰρ παλαιοὶ ad ἐποιοῦντο, addita ex *Eustathio*.

244. *Διδαμασμένοι, pro δεδαμασμένοι, corrupto legend. cum *Aldin.* & *Argentorat.* Editt.

VARIÆ LECTIONES.

237. Φηγὸν) γρ. πύργον, MS. *Mori*, φηγὸν, in *Textu*, suprà, γρ. πύργον. MS. CCC. πύργον.

245. Πλησίοι) γρ. πλησίον, ut mox, v. 249. πλησίαι, MS. Barocc. Oxon.

Πλησίαι

Πλησίοι ἀλλήλων δεδμημένοι· ἐνθάδε γαμβροὶ
Κοιμῶντο Πριάμοιο παρ' αἰδοίῃς ἀλόχοισιν·
Ἔνθα οἱ ἠπιόδωρος ἐναντίη ἤλυθε μήτηρ,
Λαοδίκην ἐσάγουσα, θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρί, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τέκνον, τίπτε λιπὼν πόλεμον θρασὺν εἰλήλυθας;
Ἦ μάλα δὴ τείρουσι δυσώνυμοι υἷες Ἀχαιῶν,
Μαρνάμενοι περὶ ἄστυ; σὲ δ' ἐνθάδε θυμὸς ἀνῆκεν
Ἐλθόντ' ἐξ ἄκρης πόλιος Διὶ χεῖρας ἀνασχεῖν;
Ἀλλὰ μέν', ὄφρα κέ τοι μελιηδέα οἶνον ἐνείκω,
Ὡς σπείσῃς Διὶ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι
Πρῶτον· ἔπειτα δέ κ' αὐτὸς ὀνήσεαι, αἴ κε πίῃσθα·
Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει,
Ὡς τύνη κέκμηκας, ἀμύνων σοῖσιν ἔτῃσι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μήτηρ,

Prope se invicem ædificati: ubi & generi
Cubabant Priami apud pudicas uxores:
Ibi ei mitis obvia venit mater,
Ad Laodicen iens, filiarum formâ præstantissimam;
Inque ejus hæsit manu, verbáque fecit, dixitque,
" Fili, cur relicto prælio audaci venisti?
" An valde jam premunt infausti-nominis filii Achivorum,
" Pugnantes circa urbem? Te autem huc animus impulit
" Profectum ex summâ arce Jovi manus attollere?
" Sed mane, donec dulce vinum attulero,
" Ut libes Jovi patri & cæteris immortalibus
" Primùm: deinde ipse quoque reficiaris, si biberis:
" Viro enim defatigato robur valde vinum auget,
" Sicut tu defatigatus es, pugnans pro tuis civibus.
Huic respondit deinde ingens pugnam-expedite-ciens Hector,
" Ne mihi vinum afferas mellitum, veneranda mater,

ΣΧΟΛΙΑ.

251. Ἠπιόδωρος.] Ἤπια καὶ πρᾶα, τουτέστι, προσηνῆ δωρουμένη, κατὰ τὴν παιδοτροφίαν. ἢ λαβοῦσα, ὡς καὶ τὸν πολύδωρος.

252. Λαοδίκην ἐσάγουσα.] Εἰς Λαοδίκης θάλαμον ἄγουσα, ὑπάγουσα· πρὸς Λαοδίκην πορευομένη. Ἔτυχε γὰρ πρὸς αὐτὴν εἰσελθεῖν βουλομένη.

255. Τείρουσι.] Καταπονοῦσι. Δυσώνυμοι.] Κακώνυμοι.

256. Ἀνῆκεν.] Ἀνέπεισεν.

257. Ἐξ ἄκρης πόλιος.] Ἐκ τῆς ἀκροπόλεως. Χεῖρας ἀνασχεῖν.] Εὔξασθαι.

258. Μελιηδέα.] Τὸν ἡδύν.

260. Ὀνήσεαι.] Ὠφεληθήσῃ.

261. Κεκμηῶτι.] Κεκοπιακότι. Ἀέξει.] Αὔξει.

262. Τύνη.] Ἀντὶ τοῦ, σύ. Ἔτῃσι.] Πολίταις.

264. Ἄειρε.] Πρόσφερε. Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ. Μή μ' ἀπογυιώσῃς.] Ζητεῖται, πῶς ποτε ἐναντία ἑαυτῷ ὁ Ποιητὴς λέγει; Προειπὼν γάρ, Ἀνδρὶ δὲ κεκμηῶτι μένος μέγα οἶνος ἀέξει· νῦν ἐπιφέρει, Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι. Ἡ μὲν οὖν ὑπὸ πολλῶν λεγομένη λύσις τοῦ ζητήματος τοιαύτη, Ὅτι ἕτερόν ἐστι τὸ πρόσωπον τῆς Ἑκάβης, τὸ λέγον, ὠφέλιμον εἶναι τὸν οἶνον· ἕτερον δὲ τὸ τοῦ Ἕκτορος, τὸ ἀρνούμενον. Οὐδὲ ἔστι θαυμαστόν, εἰ παρὰ τῷ Ποιητῇ ἐναντίοι λέγονται λόγοι ὑπὸ διαφόρων. Ὅσα μὲν γὰρ αὐτὸς ἀφ' ἑαυτοῦ καὶ ἐξ ἰδίου προσώπου λέγει ὁ Ποιητής, ταῦτα δεῖ ἀκόλουθα εἶναι ἀλλήλοις, καὶ μὴ ἐναντία· ὅσα δὲ προσώποις περιτέθεικεν, οὐκ αὐτοῦ ἐστιν, ἀλλὰ τῶν λεγόντων νοεῖται. Ὅθεν καὶ ἐπιδέχεται πολλάκις διαφωνίαν, ὥσπερ καὶ ἐν τούτοις. Ἡ μὲν γὰρ οὐκ εἰδυῖα τὸν κάματον τῶν ἀνδρῶν, ταύτης ἐστὶ τῆς γνώμης· ὁ δὲ μάλιστα ἐπιστάμενος, ἀντιλέγει. Ἔπειτα καὶ ἡ μὲν πρεσβῦτις ἦν· Χαίρει δὲ τῷ οἴνῳ ἡ ἡλικία αὕτη· Ἐπωφελὴς γὰρ αὐτῇ ἐστι, θερμὸς ὢν καὶ ὑγρός, ψυχρᾶς οὔσης καὶ ξηρᾶς, καὶ ἀναζωπυροῦσιν αὐτήν. Ὁ δὲ Ἕκτωρ νέος ἦν, καὶ ἀκμαῖος. Ἄμεινον δέ ἐστιν, ἐκεῖνο λέγειν, καὶ δεικνύειν, ἑκάτερον τῶν εἰρημένων ἔχεσθαι λόγου, καὶ μὴ εἶναι ἐναντία τὰ περὶ τοῦ οἴνου λεγόμενα, ἐὰν σκοπῇ τις, ὅτι ἐπὶ παντὸς πράγματος ὁ καιρὸς καὶ τὸ μέτρον πολὺ διαλλάττει. Οὕτως οὖν καὶ ἐπὶ τούτου. Τῷ μὲν γὰρ μέτρια πεπονηκότι, πρὸς ἰσχὺν ὁ οἶνος συμφέρει· τὸν δὲ πάνυ κεκμηκότα σφάλλει. Ὅπερ συμβεβήκει τῷ Ἕκτορι οὐ μόνον ὑπὸ τοῦ πολέμου, ἀλλὰ καὶ ὑπὸ τοῦ δρόμου τοῦ ἐπὶ τὴν πόλιν. Ἄλλως τε καὶ οὐδὲ σιτίων οὐδενός πω ἐγέγευτο. Ἡ γὰρ τροφὴ σὺν τῷ οἴνῳ τὸ πλεῖστον εἰς δύναμιν . . .

NOTÆ.

252. Λαοδίκην—θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην) Δηλονότι, τῶν ἄνδρας ἐχουσῶν· ἡ γὰρ Κασσάνδρα λέγεται, εἶδος ἀρίστη, δηλονότι παρθένων, ν'. v. 365. Πολυξένην Ὅμηρος οὐκ οἶδεν.

255. Δυσώνυμοι) Δυσωνύμοις, κατὰ τὴν προσφορὰν δύσφημοι· παρὰ γὰρ τὸ ἄχος Ἀχαιοί.

VARIÆ LECTIONES.

249. Πλησίοι) γρ. πλησίον, ut suprà, v. 245. *Ibid.* Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δέ.

255. Τείρουσι) γρ. τείρωσι, MS. ut aliàs.

257. Πόλιος) γρ. πόληος, MS. ut aliàs.

265. Μή

Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι.
Χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον
Ἅζομαι· οὐδέ πῃ ἐστὶ κελαινεφέϊ Κρονίωνι
Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἔρχεο σὺν θυέεσσιν, ἀολλίσασα γεραιάς·
Πέπλον δ', ὅστις τοὶ χαριέστατος ἠδὲ μέγιστος
Ἔστιν ἐνὶ μεγάρῳ, καί τοι πολὺ φίλτατος αὐτῇ,
Τὸν θὲς Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο,
Καί οἱ ὑποσχέσθαι δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ,
Ἤνις, ἠκέστας ἱερευσέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ
Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα·
Αἴκεν Τυδέος υἱὸν ἀπόσχῃ Ἰλίου ἱρῆς,
Ἄγριον αἰχμητὴν, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο.
Ἀλλὰ σὺ μὲν πρὸς νηὸν Ἀθηναίης ἀγελείης
Ἔρχευ· ἐγὼ δὲ Πάριν μετελεύσομαι, ὄφρα καλέσσω,
Αἴκ' ἐθέλησ' εἰπόντος ἀκουέμεν· ὥς κέν οἱ αὖθι
Γαῖα χάνοι· μέγα γάρ μιν Ὀλύμπιος ἔτρεφε πῆμα
Τρωσί τε, καὶ Πριάμῳ μεγαλήτορι, τοῖό τε παισίν.

" Nè me enerves, roboris autem viriumque obliviscar.
" Manibus etenim illotis Jovi libare nigrum vinum
" Vereor: nec ullo-modo fas est nubes-atras-cogenti Saturnio
" Sanguine & cruore pulveri-sudorique permisto inquinatū vota-facere.
" Sed tu quidem ad templum Minervæ prædatricis
" Vade cum suffimentis, congregatis honoratis matronis:
" Peplum autem, quod tibi elegantissimum & maximum
" Est in domo, & tibi longè carissimum ipsi,
" Hoc pone Minervæ ad genua pulchræ-comas,
" Et ei vove te duodecim boves in templo,
" Anniculas, jugum-non-passas sacrificaturam; si miserata-fuerit
" Urbemque, & Trojanorum uxores, & infantes liberos;
" Si Tydei *nempe* filium averterit ab Ilio sacrâ,
" Ferocem bellatorem, violentum artificem fugandi *hostes*.
" Sed tu quidem ad templum Minervæ prædatricis
" Vade: ego autem Paridem adibo, ut vocem,
" Si velit dicentem audire: utinam illi illic
" Terra dehiscat: magnum enim ipsum Olympius nutrivit detrimentū
" Trojanisque, & Priamo magnanimo, ejusque filiis.

ΣΧΟΛΙΑ.

ταρμοῖς συμβέβληται. Ὥσπερ καὶ ἀλλαχοῦ εἶπεν ὁ Ποιητής· Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς, Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζει, καὶ τὰ λοιπά. Ἔστι δὲ καὶ ἑτέρα λύσις τοῦ ζητήματος, καθ' ὑποβεβηκὸς ἐξηγουμένων ποιῶν οὕτως, Μή μοι οἶνον ἄειρε μελίφρονα, πότνια μῆτερ. Χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον Ἅζομαι. Οὐδέ πῃ ἐστὶ κελαινεφέϊ Κρονίωνι Αἵματι καὶ λύθρῳ πεπαλαγμένον εὐχετάασθαι. Μή μ' ἀπογυιώσῃς, μένεος δ' ἀλκῆς τε λάθωμαι. Ἵνα, ὡς μὴ καθαρὰς τὰς χεῖρας, τὸν οἶνον σπένδειν θεοῖς παραιτῆται, μὴ ὀργήν τινα λάβοι παρὰ θεῶν διὰ τοῦτο. Δυνατὸν δὲ, καὶ οὕτως λύειν τὸ προκείμενον· ὅτι τὸ μένος διχῶς νοεῖται· καὶ ἐπὶ θυμοῦ καὶ ὀργῆς, καὶ ἐπὶ δυνάμεως. Ἡ μὲν οὖν Ἑκάβη φύσει τὴν δύναμιν τοῦ πίοντος τὸν οἶνον αὔξειν λέγει· ὁ δὲ παραιτεῖται τὴν ὀργὴν καὶ τὸν θυμὸν τοῦ πίοντος, λέγει, ὑπὸ τοῦ οἴνου, ὥστε μὴ κινῆσαι ἐκείνους.

265. Ἀπογυιώσῃς.] Βλάψῃς μου τὰ μέλη, ἀποχωλώσῃς· οἷον ἐκλύσῃς μου τὰ μέλη· γυίων γὰρ ἀπολυτικὸς ὁ πολὺς οἶνος.

270. Ἔρχεο.] Ἀπέρχου. Σὺν θυέεσσι.] Θυμιάμασι. Μετὰ θυσιῶν. Ἀολλίσασα.] Ἀθροίσασα. Γεραιάς.] Τὰς ἐντίμους.

271. Χαριέστατος.] Εὐειδέστατος.

274. Ὑποσχέσθαι.] Ἀντὶ τοῦ, ὑπόσχου, καὶ ὁμολόγησον.

280. Πάριν μετελεύσομαι.] Πρὸς Πάριν ἀπελεύσομαι.

282. Γαῖα χάνοι.] Χάσμα ποιήσοι ἡ γῆ. ὡς χάσματος γενομένου, καταποθῆναι· καταπίοι ἡ γῆ. Ἔτρεφεν.] Ἀνέτρεφε.

283. Τοῖο.] Τούτου.

NOTÆ.

266. Χερσὶ δ' ἀνίπτοισιν) Hunc *Homeri* Versum *Hesiodus* in duos distribuit, l. 2. v. 342. Μηδέποτ' ἐξ ἠοῦς Διῒ λείβειν αἴθοπα οἶνον Χερσὶν ἀνίπτοισιν, μηδ' ἄλλοις ἀθανάτοισιν.

270. Ἀολλίσασα) Ità mox, v. 287. ἀόλλισσαν, ut ibi *Eustath.* & MS. *Mori.*

VARIÆ LECTIONES.

265. Μένεος δ' ἀλκῆς τε) γρ. μένεός τ' ἀλκῆς τε, MS. *Mori.*, μένεος ἀλκῆς τε. γρ. v. 281.

269. Ἀγελείης) γρ. ἀγελαίης, vid. Not. in *Textum*, ad Δ'. v. 128.

270. Ἀολλίσασα) γρ. ἀολλίσσασα, vid. ad *Textum*.

271. Πέπλον) γρ. πέπλων, MS. *Barocc.* Oxon.

275. Ἤνις, ἠκέστας) Vid. suprà, ad v. 94.

277. Αἴκεν) γρ. ὥς κεν, ut suprà, v. 96. Ἀπόσχῃ) γρ. ἀπόσχοι. MS. Barocc. *Oxon.*

279. Ἀγελείης) Vid. suprà, ad v. 269.

281. Κέν οἱ) γρ. κέ οἱ, MS. CCC.

Εἰ

Εἰ κεῖνόν γε ἴδοιμι κατελθόντ' Ἄϊδος εἴσω,
Φαίην κε φρέν' ἀτέρπου ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι.
Ὣς ἔφαθ'· ἡ δὲ μολοῦσα ποτὶ μέγαρ' ἀμφιπόλοισι
Κέκλετο· ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισαν κατ' ἄστυ γεραιάς.
Αὐτὴ δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
Ἔνθ' ἔσαν οἱ πέπλοι παμποίκιλοι, ἔργα γυναικῶν
Σιδονίων, τὰς αὐτὸς Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Ἤγαγε Σιδονίηθεν, ἐπιπλὼς εὐρέα πόντον,
Τὴν ὁδὸν, ἣν Ἑλένην περ ἀνήγαγεν εὐπατέρειαν.
Τῶν ἕν' ἀειραμένη Ἑκάβη φέρε δῶρον Ἀθήνῃ,
Ὃς κάλλιστος ἔην ποικίλμασιν, ἠδὲ μέγιστος·
Ἀστὴρ δ' ὣς ἀπέλαμπεν· ἔκειτο δὲ νείατος ἄλλων.
Βῆ δ' ἰέναι, πολλαὶ δὲ μετεσσεύοντο γεραιαί.
Αἱ δ' ὅτε νηὸν ἵκανον Ἀθήνης, ἐν πόλει ἄκρῃ,
Τῇσι θύρας ὤϊξε Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Κισσηῒς, ἄλοχος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο·

" Si illum viderem descendere in orcum,
" Existimarim animum ingratæ meum ærumnæ oblitum.
Sic dixit; hæc vero profecta ad ædes ancillis
Mandata dedit: & illæ congregârunt per urbem matronas honoratas.
Ipsa autem in repositorium descendit odoribus-fragrans,
Ubi erant ei pepla omnigeno-artificio-varia, opera mulierum
Sidoniarum, quas ipse Alexander divinâ-formâ-præditus
Abduxerat a Sidone, navigando-permensus latum pontum,
Eâ viâ, quâ Helenam adduxit magno patre natam.
Horum unum susceptum Hecuba tulit dono Minervæ,
Quod pulcherrimum erat ornatu-versicolori, & maximum;
Veluque stella resplendebat: jacebat utique ultimum omnium.
Perrexit igitur ire, multæque properè sequebantur matronæ honoratæ.
Illæ verò cum in templum pervenissent Minervæ, in arce summâ,
Eis fores aperuit Theano pulchra genas,
Cisseis, uxor Antenoris equûm-domitoris:

ΣΧΟΛΙΑ.

284. Ἄϊδος εἴσω.] Εἰς ᾅδου.

285. Ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι.] Μόχθου, καὶ κακοπαθείας. Εἰ θεασαίμην αὐτὸν τεθνεῶτα, ὑπολάβοιμι ἄν, αὐτὸν ἐκεῖνον ἔξω πάσης ταλαιπωρίας εἶναι. Καὶ γὰρ καταπέπληκται, ὅτι μισεῖται. Ὀϊζύος ἐκλελαθέσθαι.] Ἤτοι τὴν ἐμὴν φρένα τῆς ἀτέρπου ὀϊζύος ἐπιλαθέσθαι. Ἀπὸ εὐθείας, τῆς, ὁ ἄτερπος ὀϊζύς. Ἢ οἰοίμην ἂν τὴν ἐμὴν φρένα ἄτερ ὀϊζύος εἶναι, ἢ ἐπιλελῆσθαι πάσης ταλαιπωρίας. Ἄτερ ποῦ.] Ἄτερ δὲ, χωρὶς δέ. Ἀτέρπου.] Ἀηδοῦς, τέρψιν οὐκ ἐχούσης.

286. Μολοῦσα.] Ἐλθοῦσα, πορευθεῖσα. Ἀμφιπόλοισι.] Δούλαις.

288. Ἐς θάλαμον κηώεντα.] Εἰς τὸν θάλαμον τὸν τεθυμιαμένον. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ κάειν· ὅ ἐστι καίουσι τὰ θυμιάματα.

291. Ἤγαγε Σιδονίηθεν ἐπιπλώς.] Ἐπιπεπλευκώς· κατὰ συγκοπὴν Ἰωνικήν τε καὶ ποιητικήν. Ἐκ τῆς Σιδῶνος ἤγαγεν ἐπιπλεύσας. Κλέψας γὰρ τὴν Ἑλένην ἀπὸ Λακεδαίμονος, οὐχ ἣν ἦλθεν ὁδὸν, ἀλλὰ τὴν κατ' εὐθεῖαν πλοῦν ἐπορεύθη, ἵνα μὴ διωχθεὶς καταληφθῇ· ἀλλ' ἐπλάνησε διὰ τῆς Αἰγύπτου καὶ Φοινίκης. Παρελθὼν δὲ διὰ τῆς Σιδῶνος, κἀκεῖθεν γυναῖκας ἔξω τοῦ ἄστεος εὑρὼν, ἔλαβε τρόπῳ λῃστρικῷ.

292. Ἀνήγαγε.] Τὸν εἰς τὴν Ἴλιον πλοῦν, ἀνάπλουν καὶ ἀναγωγὴν εἴρηκεν ὁ Ποιητής. Εὐπατέρειαν.] Ἔνδοξον κατὰ πατέρα· Διὸς γὰρ ἦν θυγάτηρ, ἡ Ἑλένη.

293. Ἀειραμένη.] Ἀίρουσα.

294. Ποικίλμασι.] Τοῖς ἐνυφασμένοις ποικίλμασι.

295. Νείατος.] Ἔσχατος.

296. Μετεσσεύοντο.] Μετ' αὐτῆς ὥρμων.

298. Ὤϊξεν.] Ἀνέῳξε.

299. Κισσηΐς.] Κισσέως θυγάτηρ, Θεανώ.

NOTÆ.

286. Ποτὶ μέγαρ') *Ultima* τοῦ ποτὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Liquidam*.

287. Ἀόλλισαν) Ità cum duplici σ', legendum, Carminis causâ, vid. ad v. 270.

290. Σιδονίων) Vid. ad *Odyss.* δ'. v. 618.

297. Ἐν πόλει ἄκρῃ) Ἐν τῇ ἀκροπόλει. Vid. Br. *Schol.* ad v. 317.

299. Κισσηΐς, ἄλοχος Ἀντήνορος) *Ultima* τοῦ Κισσηΐς producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Toni*, ante *Incisum*, & Vocalem *Acuminatam*; ità ferè *Ultima* τοῦ ἄλοχος producitur.

VARIÆ LECTIONES.

285. Ἀτέρπου ὀϊζύος) γρ. ἄτερ τοῦ ὀϊζύος, *Eustath.* fol. 502. lin. 3. & *Br. Schol.*

287. Καὶ δ' ἄρ' ἀόλλισαν) γρ. ταὶ δ' ἄρ' ἀόλλισαν. *Steberus*, ἀόλλισαν, at MS. *Mori*, & *Eustath.* Basil. Text: & Not. fol. 520. lin. 13. ἀόλλισσαν, ut Nos. Vid. ad v. 270.

288. Κατεβήσετο) γρ. καταβήσετο.

295. Ἀπέλαμπεν) γρ. ἐπέλαμπεν, Edit. *Cantabr.* 2da.

Τὴν γὰρ Τρῶες ἔθηκαν Ἀθηναίης ἱέρειαν·
Αἱ δ' ὀλολυγῇ πᾶσαι Ἀθήνῃ χεῖρας ἀνέσχον.
Ἡ δ' ἄρα πέπλον ἑλοῦσα Θεανὼ καλλιπάρῃος,
Θῆκεν Ἀθηναίης ἐπὶ γούνασιν ἠϋκόμοιο·
Εὐχομένη δ' ἠρᾶτο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Πότνι' Ἀθηναίη, ἐρυσίπτολι, δῖα θεάων,
Ἆξον δὴ ἔγχος Διομήδεος, ἠδὲ καὶ αὐτὸν
Πρηνέα δὸς πεσέειν Σκαιῶν προπάροιθε πυλάων·
Ὄφρα τοι αὐτίκα νῦν δυοκαίδεκα βοῦς ἐνὶ νηῷ
Ἤνις, ἠκέστας ἱερεύσομεν, αἴκ' ἐλεήσῃς
Ἄστυ τε, καὶ Τρώων ἀλόχους, καὶ νήπια τέκνα.
Ὣς ἔφατ' εὐχομένη· ἀνένευε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὣς αἱ μέν ῥ' εὔχοντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο.
Ἕκτωρ δὲ πρὸς δώματ' Ἀλεξάνδροιο βεβήκει
Καλὰ, τά ῥ' αὐτὸς ἔτευχε σὺν ἀνδράσιν, οἳ τότ' ἄριστοι
Ἦσαν ἐνὶ Τροίῃ ἐριβώλακι, τέκτονες ἄνδρες,
Οἵ οἱ ἐποίησαν θάλαμον, καὶ δῶμα, καὶ αὐλὴν,
Ἐγγύθι τε Πριάμοιο καὶ Ἕκτορος, ἐν πόλει ἄκρῃ.
Ἔνθ' Ἕκτωρ εἰσῆλθε Διῒ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.

Illam enim Trojani fecerant Minervæ facerdotem.
Illæ voce altum-fublatâ-precantes omnes Minervæ manus fuftulerunt.
Peplum autem acceptum Theano pulchra-genas,
Pofuit Minervæ ad genua comas-pulchræ;
Vovenfque precabatur Jovis filiam magni,
« Veneranda Minerva, cuftos-urbis, excellentiffima dearum,
« Frange jam haftam Diomedis, atque ipfum
« Pronum da cadere Scæas ante portas:
« Ut tibi ftatim nunc duodecim boves in templo
« Anniculas, jugum- nondum-paffas facrificemus; fi miferata fueris
« Urbémque, Trojanorumque uxores, & infantes liberos.
Sic dixit vovens; abnuit autem Pallas Minerva.
Ita illæ quidem vota-faciebant Jovis filiæ magni.
Hector vero ad ædes Alexandri ivit
Pulchras, quas ipfe ædificârat cum viris, qui tunc peritiffimi
Erant in Trojâ glebosâ, Architecti viri,
Qui ei fecerant thalamum, & domum, & atrium,
Prope *ædes* Priami & Hectoris, in arce fummâ.
Illuc Hector intravit Jovi charus; in manúque
Haftam tenebat undecim-cubitorum: præmicabat verò haftæ
Cufpis ærea, circumque aureus ambibat annulus.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

301. Ὀλολυγῇ.] Μετὰ ὀλολυγμοῦ. Φωνὴ δὲ αὕτη γυναικῶν, εὐχομένων θεοῖς.

305. Ἐρυσίπτολι.] Ὦ φυλάσσουσα τὴν πόλιν· Ἐρύειν γὰρ, τὸ φυλάσσειν.

317. Ἐν πόλει ἄκρῃ.] Ἐν ἀκροπόλει.

320. Περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης.] Περιῄει, φησὶ, χρυσοῦς πόρκης τὸ δόρυ. Κύκλῳ περιέκειτο. Πόρκης δέ ἐστιν ὁ κρίκος, ὁ δακτύλιος τοῦ δόρατος, ὁ συνέχων τὸν σίδηρον πρὸς τὸ ξύλον.

N O T Æ.

301. Ὀλολυγῇ) Hanc Vocem, apud *Homerum* fignificare, ut plurimùm *Exultationem* quandam Devotionalem, qualis in Fidelium animis excitari folet, colligit *Euftath.* fol. 503. lin. 42. ut *Cafaubonus* de Nuperâ *Homeri* Editione. & Nos, ex *Hefychio* & aliis, obfervamus. ad *Euripid.* Iphig. Taur. v. 1327. *Euftath.* ibid. lin. 52. Ἰστέον δὲ, ὅτι καὶ Εὐριπίδης, Ἀνθέμολπον ὀλολυγῆς κωκυτὸν εἰπὼν, δηλοῖ, ὡς ὁ μὲν κωκυτὸς, αὐτόχρημα θρηνός ἐστιν· ἡ δὲ ὀλολυγὴ, ἀπεναντίας αὐτῷ. Θεοῦ ἐπίκλησις καὶ εὐχὴ, μετὰ ἐμμελοῦς τινος γυναικείου ἐνθεασμοῦ, [illegible], οἶμαι καὶ [illegible]. Vid. ad *Odyff.* χ'. v. 411.

318. Διῒ φίλος) Vid. ad *α*. v. 74.

319. Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ) *Euftath.* fol. 505. lin. 20. Οἱ μὲν ἀσυναλείπτως γράφοντες, τοῦτο δεκάπηχυ τὸ Ἕκτορος ἔγχος· οἱ δὲ, μετὰ συναλοιφῆς λέγουσιν ἑνδεκάπηχυ· ᾧ καὶ ἀρέσκονται οἱ Παλαιοὶ, λέγοντες, καὶ ὅτι τὸ ναύμαχον διπλάσιον τούτου, ὡς ἐκ δύο συμβληθὲν, ὅπερ δύω καὶ εἰκοσίπηχυ λέγει ὁ Ποιητής. Idem fol. 617. lin. 29. Vid. ad θ'. v. 494. & fanè MS. *Mori* & hìc & ibi legit, ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ, cum omnibus fuis diftinctionibus, ut nos nunc fcribimus; quod facit etiam MS. CCC.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

306. Ἆξον) γρ. ἄξον, MS. *Mori*,

309. Ἤνις, ἠκέστας) Vid. fuprà, ad v. 275.

314. Ἔτευχε) γρ. ἔτευξε, MS. *Mori*.

319. Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ) γρ. ἔγχος ἔχεν δεκάπηχυ, Vid. Not. in *Textum*.

Τὸν

Τὸν δ' εὗρ' ἐν θαλάμῳ περικαλλέα τεύχε' ἕποντα,
Ἀσπίδα, καὶ θώρηκα, καὶ ἀγκύλα τόξ' ἀφόωντα·
Ἀργείη δ' Ἑλένη μετ' ἄρα δμῳῇσι γυναιξὶν
Ἧστο, καὶ ἀμφιπόλοισι περικλυτὰ ἔργα κέλευε.
Τὸν δ' Ἕκτωρ νείκεσσεν ἰδὼν αἰσχροῖς ἐπέεσσι,
Δαιμόνι', οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ·
Λαοὶ μὲν φθινύθουσι περὶ πτόλιν, αἰπύ τε τεῖχος,
Μαρνάμενοι· σέο δ' εἵνεκ' ἀϋτή τε, πτόλεμός τε,
Ἄστυ τόδ' ἀμφιδέδηε· σὺ δ' ἂν μαχέσαιο καὶ ἄλλῳ,
Εἴ τινά που μεθιέντα ἴδοις στυγεροῦ πολέμοιο·
Ἀλλ' ἄνα, μὴ τάχα ἄστυ πυρὸς δηΐοιο θέρηται.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν,
Τοὔνεκά τοι ἐρέω· σὺ δὲ σύνθεο, καί μευ ἄκουσον·
Οὔτι ἐγὼ Τρώων τόσσον χόλῳ, οὐδὲ νεμέσσει,
Ἥμην ἐν θαλάμῳ, ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.
Νῦν δέ με, παρειποῦσ' ἄλοχος μαλακοῖς ἐπέεσσιν,
Ὅρμησ' ἐς πόλεμον· δοκέει δέ μοι ὧδε καὶ αὐτῷ
Λώϊον ἔσσεσθαι· νίκη δ' ἐπαμείβεται ἄνδρας.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐπίμεινον, ἀρήϊα τεύχεα δύω·
Ἢ ἴθ', ἐγὼ δὲ μέτειμι· κιχήσεσθαι δέ σ' ὀΐω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Τὸν δ' Ἑλένη μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι,

Illum itaque invenit in thalamo perpulchra arma curantem,
Clypeum, & thoracem, & curvos arcus tractantem:
Argivâque Helena inter famulas mulieres
Sedebat, & ancillis insignia opera imperabat.
Hunc Hector objurgavit conspicatus, probra objectantibus verbis,
" Bone vir, non sanè opportunè indignationem illâ concepisti animo:
" Copiæ quidem pereunt circa urbem, altaque mœnia
" Pugnantes; tui autem gratiâ pugnáque, bellumque,
" Urbem hanc circum ardet; tu verò contenderes etiam cum alio,
" Si quem ullibi detrectantem videres horrendam pugnam:
" Verum surge, nè fortasse urbs igne ardenti ferveat.
Hunc vicissim alloquutus est Alexander divinâ formâ præditus,
" Hector, quoniam me jure increpâsti, non injuriâ,
" Propterea tibi dicam; tu autem animum-adverte, & me audi;
" Non ego tam in Trojanos irâ, neque indignatione,
" Sedebam in thalamo, sed volebam dolori dare locum.
" Nunc verò, me suadens uxor mollibus verbis,
" Impulit ad bellum; videtúrque mihi sic & ipsi
" Melius fore: victoria enim alternis vicibus accedit ad homines.
" Verùm age nunc expecta, donec martia arma induero:
" Vel præi, ego autem sequar; assequuturúmque me te puto.
Sic dixit; hunc autem non allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector:
Eum verò Helena verbis allocuta est blandis,

ΣΧΟΛΙΑ.

321. Τεύχε' ἕποντα.] Ἐπιμελούμενον τῶν ὅπλων.
322. Ἀφόωντα.] Ψηλαφῶντα, ἢ λαμπρύνοντα.
326. Οὐ μὲν καλὰ χόλον τόνδ' ἔνθεο θυμῷ.] Ἤτοι, οὐ καλῶς νῦν τὴν ὀργὴν κατὰ τῶν Τρώων ἔχεις, ὅτι, πρὸς σὲ λυπούμενοι, παραδοῦναί σε τῷ Μενελάῳ ἐβούλοντο. ἄλλως ἔλαβες· οὐδὲ ἐν καιρῷ ταύτην ποιῇ. ἢ οὐ καλῶς νῦν ὀργίζῃ, ἠγνοημένος, τοὺς Τρῶας ἀγανακτεῖν κατὰ σοῦ.
330. Μεθιέντα.] Ἀμελοῦντα. Στυγεροῦ.] Φρικτοῦ.
331. Ἀλλ' ἄνα.] Ἀλλ' ἀνάστηθι. Δηΐοιο.] Καυστικοῦ. Θέρηται.] Θερμαίνηται· νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ καίηται.
335. Χόλῳ.] Ὀργῇ. Νεμέσσει.] Νεμέσει, μέμψει, μεμφόμενός τι, ἢ ἐγκαλῶν.
336. Ἔθελον δ' ἄχεϊ προτραπέσθαι.] Διὰ τὴν λύπην τοῦ δυσημερηκέναι, ἤθελον ἀποτραπῆναι μικρὸν τῆς μάχης. Ἔνιοι δὲ, εἶξαι. Ἤ, ἐβουλόμην, φησὶ, τὴν ὑπὸ τοῦ δυσημερηκότος παρηγορεῖσθαι καὶ παραμυθήσασθαι λύπην. Ἤ, ἐβουλόμην διὰ τὴν ἀθυμίαν ὀλίγον ἀποτραπῆναι τῆς μάχης. Ἤ, ἤθελον, διὰ τὸν ἔτι λυπούμενον, μεῖναι καὶ κατακλιθῆναι. Ἤ, ἐβουλόμην ὑπὸ τῆς συμβάσης μοι λύπης ἐκ τῆς ἥττης προτραπῆναι πρὸς ψυχαγωγίαν, καὶ παραμυθίαν εὑρεῖν. Ἄχεϊ.] Ἀνίᾳ, καὶ συμφορᾷ.
339. Ἐπαμείβεται.] Ἐξ ἀμοιβῆς παραγίνεται.
341. Μέτειμι.] Μεταλεύσομαι. Κιχήσεσθαι.] Καταλήψεσθαι.

NOTÆ.

333. Κατ' αἶσαν, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν) Ita Iliad. ι. v. 70. Ἔοικέ τοι, οὔ τοι ἀεικές.
334. Σὺ δὲ σύνθεο καί μευ ἄκουσον) Vid. Harpocration, v. Ἀσυνθετώτατος.
337. Παρειποῦσ') Vid. ad v. 62.

VARIÆ LECTIONES.

331. Δηΐοιο) γρ. δῄοιο. Vid. ad β. v. 544.
337. Παρειποῦσ') γρ. παρειποῦσ'. vid. suprà ad v. 62.
343. Μύθοισι προσηύδα μειλιχίοισι) γρ. μύθοισιν ἀμείβετο δῖα γυναικῶν, MS. CCC.

Δᾶερ ἐμεῖο, κυνὸς κακομηχάνου, ὀκρυοέσσης,
Ὥς μ' ὄφελ' ἤματι τῷ, ὅτε με πρῶτον τέκε μήτηρ,
Οἴχεσθαι προφέρουσα κακὴ ἀνέμοιο θύελλα
Εἰς ὄρος, ἢ εἰς κῦμα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης·
Ἔνθα με κῦμ' ἀπόερσε, πάρος τάδε ἔργα γενέσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε θεοὶ κακὰ τεκμήραντο,
Ἀνδρὸς ἔπειτ' ὤφελλον ἀμείνονος εἶναι ἄκοιτις,
Ὃς ῥ' ᾔδη νέμεσίν τε καὶ αἴσχεα πόλλ' ἀνθρώπων.
Τούτῳ δ' οὔτ' ἂρ νῦν φρένες ἔμπεδοι, οὔτ' ἄρ' ὀπίσσω
Ἔσσονται· τῷ κέν μιν ἐπαυρήσεσθαι ὀίω.
Ἀλλ' ἄγε νῦν εἴσελθε, καὶ ἕζεο τῷδ' ἐπὶ δίφρῳ,
Δᾶερ, ἐπεί σε μάλιστα πόνος φρένας ἀμφιβέβηκεν,
Εἵνεκ' ἐμεῖο κυνὸς, καὶ Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης·
Οἷσιν ἐπὶ Ζεὺς θῆκε κακὸν μόρον, ὡς καὶ ὀπίσσω
Ἀνθρώποισι πελώμεθ' ἀοίδιμοι ἐσσομένοισι.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Μή με κάθιζ', Ἑλένη, φιλέουσά περ, οὐδέ με πείσεις.
Ἤδη γάρ μοι θυμὸς ἐπέσσυται, ὄφρ' ἐπαμύνω
Τρώεσσ', οἳ μέγ' ἐμεῖο ποθὴν ἀπεόντος ἔχουσιν·
Ἀλλὰ σύ γ' ὄρνυθι τοῦτον, ἐπειγέσθω δὲ καὶ αὐτὸς,
Ὥς κέν μ' ἔντοσθεν πόλιος καταμάρψῃ ἐόντα.
Καὶ γὰρ ἐγὼν οἶκόνδε ἐλεύσομαι, ὄφρ' ἂν ἴδωμαι

" Levir mei, impudentissimæ malorum-autoris, aversandæ,
" Ut nam me die illo, quo me primum peperit mater,
" Abreptam tulisset perniciosa venti procella
" In montem, vel in undam multo-strepitu-resonantis maris:
" Ubi me fluctus obrutam-perdidisset, antequàm hæc facinora patrata forent.
" Sed quoniam hæc ita dii mala perfecerunt,
" Viri saltem debueram melioris esse uxor,
" Qui sentiret indignationémque & probra multa hominum.
" Huic autem neque nunc mens solida, neque in futurum
" Erit; idcirco ipsum *sua stultitia* fruiturum credo:
" Verùm age nunc intra, & sede hic in sede,
" Levir, quoniam tuam maximè labor mentem invasit,
" Gratiâ mei impudentissimæ, & Alexandri gratiâ noxæ:
" Quibus Jupiter imposuit malam sortem; ut etiam in-posterum
" Hominibus simus famosa cantilena futuris.
Huic respondit deinde ingens pugnam-expedit-ciens Hector,
" Ne me sedere-facias, Helena, officiosa licet, nam nec mihi persuadebis.
" Jam enim mihi animus incitatus est, ut succurram
" Trojanis, qui valdè mei desiderium absentis habent:
" Verùm tu concites hunc, acceleretque & ipse,
" Ut me intra urbem assequatur existentem.
" Etenim ego domum ibo, ut videam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

344. Δᾶερ.] Δαὴρ, ἀνδρὸς ἀδελφός. Ἐμεῖο.] Ἐμοῦ. Κυνός.] Ἀναιδοῦς. Ὀκρυοέσσης.] Τραχείας ἢ φρικτῆς. Κατεστρίφει δὲ εἰς τὸ, κακῆς ἢ πελαγισμένης.

346. Προφέρουσα.] Πόρρω φέρουσα. Θύελλα.] Ἀνέμου συστροφή.

348. Ἀπόερσε.] Ἀπέπνιξε τῷ ὕδατι.

349. Αὐτὰρ ἐπεὶ τάδε γ' ὧδε.] Ἐπειδὴ δὲ ταῦτα οὕτως. Τεκμήραντο.] Ἐβουλεύσαντο, ἢ ἐπλείονασαν, ἢ εἰς πέρας ἤγαγον.

350. Ὤφελλον.] Ὤφειλον.

351. Αἴσχεα] Αἴσχη, ὀνείδους ἄξια.

352. Ἔμπεδοι.] Ἀσφαλεῖς, βέβαιοι.

353. Ἐπαυρήσεσθαι.] Ἐπιτυχεῖν, ἀπολαῦσαι, ἢ μεταλήψεσθαι.

358. Ἀοίδιμοι.] Μετ' ᾠδῆς μνημονευόμενοι διαβόητοι, καὶ οἷον ᾀδόμενοι, καὶ θαυμαζόμενοι.

362. Ποθήν.] Ἐπιζήτησιν.

363. Ὄρνυθι.] Παρόρμα.

364. Καταμάρψῃ.] Καταλάβῃ, συλλάβῃ, φθάσῃ.

N O T Æ.

348. Ἀπόερσε) *Eustath.* fol. 508. lin. 14. Τὸ ἀπόερσε, αὐτὶ τοῦ, ἔφθειρεν· ἀπὸ τοῦ, ἔρρω, ἔρσω Αἰολικῶς.

360. Μή με κάθιζ', Ἑλένη) Aliàs, Οὐχ ἕδος ἐστί. Vid. ad λ'. v. 647.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

344. Ἐμεῖο) γρ. ἐμοῖο. *Br. Schol.* Edit. *Aldin.* & *Hervag.*

357. Καὶ) γρ. κεν, MS. CCC.

364. Ὥς κέν μ' ἔντοσθεν) γρ. ὥς κεν ἔμ' ἔντοσθεν, MS. CCC. & MS. Barocc. Oxon.

365. Οἶκόνδε ἐλεύσομαι) γρ. οἶκόνδ' ἐσελεύσομαι.

Οἰκῆας,

Οἰκῆάς τ', ἄλοχόν τε φίλην, καὶ νήπιον υἱόν.
Οὐ γάρ τ' οἶδ', εἰ ἔτι σφιν ὑπότροπος ἵξομαι αὖτις,
Ἦ ἤδη μ' ὑπὸ χερσὶ θεοὶ δαμόωσιν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας,
Οὐδ' εὗρ' Ἀνδρομάχην λευκώλενον ἐν μεγάροισιν,
Ἀλλ' ἥγε ξὺν παιδὶ καὶ ἀμφιπόλῳ εὐπέπλῳ
Πύργῳ ἐφεστήκει γοόωσά τε, μυρομένη τε.
Ἕκτωρ δ', ὡς οὐκ ἔνδον ἀμύμονα τέτμεν ἄκοιτιν,
Ἔστη ἐπ' οὐδὸν ἰών, μετὰ δὲ δμωῇσιν ἔειπεν,
Εἰδ' ἄγε μοι, δμωαί, νημερτέα μυθήσασθε·
Πῆ ἔβη Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἐκ μεγάροιο;
Ἠέ πη ἐς γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,
Ἦ ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται;
Τὸν δ' αὖ ὀτρηρὴ ταμίη πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἕκτορ, ἐπεὶ μάλ' ἄνωγας ἀληθέα μυθήσασθαι,
Οὔτε πη ἐς γαλόων, οὔτ' εἰνατέρων εὐπέπλων,
Οὔτ' ἐς Ἀθηναίης ἐξοίχεται, ἔνθα περ ἄλλαι
Τρωαὶ ἐϋπλόκαμοι δεινὴν θεὸν ἱλάσκονται·
Ἀλλ' ἐπὶ πύργον ἔβη μέγαν Ἰλίου, οὕνεκ' ἄκουσε
Τείρεσθαι Τρῶας, μέγα δὲ κράτος εἶναι Ἀχαιῶν.

" Domesticosque, uxorémque dilectam, & infantem filium.
" Neque enim scio, an ampliùs ipsis redux veniam rursus,
" An nunc me sub manibus dii domabunt Achivorum.
Sic fatus abiit pugnam-expeditè-ciens Hector:
Statimque postea pervenit ad ædes habitantibus commodas,
Nec invenit Andromachen candidam-ulnas in ædibus;
Sed illa cum filio & ancillâ eleganti-peplo-indutâ
In turri stabat geménsque ploransque.
Hector verò, ut non intus inculpatam invenit uxorem,
Stetit ad limen profectus, & ancillis dixit,
" Eja agite mihi, ancillæ, vera dicite;
" Quò ivit Andromache candida-ulnas ex ædibus?
" An aliquò ad glorû, an ad fratriarû elegantibus-peplis-indutarum ædes,
" An ad Minervæ *templum* exiit, ubi aliæ
" Trojanæ comas-pulchræ venerandam deam placant?
Hunc vicissim sedula œconoma verbis allocuta est,
" Hector, siquidem valde jussisti vera loqui,
" Nec aliquò ad glorum, neq; fratriarû elegantibus-peplis-indutarum *ædes*
" Nec ad Minervæ *templum* exiit, ubi aliæ
" Trojanæ comas-pulchræ venerandam deam placant:
" Sed ad turrim ivit magnam Ilii; quoniam audivit
" Premi Trojanos, multóque plus posse Achivos.

ΣΧΟΛΙΑ.

366. Οἰκῆας.] Νῦν, ἀντὶ τῶν οἰκείων, τοὺς κατὰ τὴν οἰκίαν.
367. Ὑπότροπος.] Ἐξ ὑποστροφῆς ἀνεληλυθώς. Ἵξομαι.] Παραγενήσομαι.
368. Δαμόωσι.] Δαμάσουσι.
373. Γοόωσα.] Θρηνοῦσα. Μυρομένη.] Ὀδυρομένη, θρηνοῦσα.
374. Τέτμεν.] Κατέλαβεν, εὗρεν.
375. Οὐδόν.] Βατῆρα, βαθμόν. Σημαίνει δὲ καὶ τὴν ὁδόν. Δμωῇσι.] Δούλαις.
376. Εἰδ' ἄγε.] Ἄγε δή.
378. Γαλόων.] Ἀνδρὸς ἀδελφῶν. Ὁμοίως δὲ καὶ ἀδελφὴ γυνή, γάλως λέγεται. Εἰνατέρων.] Εἰνάτερες καλοῦνται, αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες πρὸς ἀλλήλας, οἷον Ἑλένη πρὸς Ἀνδρομάχην.
381. Ὀτρηρή.] Δραστική, συνεργός.

NOTÆ.

366. Οἰκῆάς τ', ἄλοχόν τε) γρ. οἰκῆας ἄλοχόν τε. non æquè benè, olim in nonnullis.

367. Οὐ γάρ τ' οἶδ') *Eustath.* fol. 509. lin. 17. Λέγει ταῦτα ὁ Ἕκτωρ, ἀμφιλέγων κατά τι θεῖον, ὡς εἰκός, τὸ μετ' ὀλίγον ἐσόμενον ἐπ' αὐτῷ· καὶ ἔστι καὶ τοῦτο εἶδός τι προαναφωνήσεως Ὁμηρικῆς, οὐχ ὑπ' αὐτοῦ ῥηθὲν τοῦ Ποιητοῦ, ἀλλὰ σχηματικῶς ἀνατεθὲν, ποικιλίας χάριν, τῷ πιστευομένῳ Ἕκτορι.

372. Ἀλλ' ἥγε ξὺν παιδὶ) Ità, pro σὺν, lego ξὺν Versûs causâ. Ità MS. CCC. & *Eustath.* fol. 509. lin. 37. Vid. *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

372. Ἀλλ' ἥγε ξὺν παιδὶ) γρ. σὺν, in pluribus, malè; vid. in *Textum.*

373. Πύργῳ ἐφεστήκει) γρ. πύργῳ ἐφ' ἑστήκει.

Ἡ μὲν δὴ πρὸς τεῖχος ἐπειγομένη ἀφικάνει,
Μαινομένῃ εἰκυῖα· φέρει δ' ἅμα παῖδα τιθήνη.
Ἦ ῥα γυνὴ ταμίη· ὁ δ' ἀπέσσυτο δώματος Ἕκτωρ
Τὴν αὐτὴν ὁδὸν αὖτις, ἐϋκτιμένας κατ' ἀγυιάς.
Εὖτε πύλας ἵκανε, διερχόμενος μέγα ἄστυ,
Σκαιάς, τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι πεδίονδε,
Ἔνθ' ἄλοχος πολύδωρος ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος·
Ἠετίων, ὃς ἔναιεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Θήβῃ Ὑποπλακίῃ, Κιλίκεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·
Τοῦ περ δὴ θυγάτηρ ἔχεθ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ.
Ἥ οἱ ἔπειτ' ἤντησ', ἅμα δ' ἀμφίπολος κίεν αὐτῇ,
Παῖδ' ἐπὶ κόλπον ἔχουσ' ἀταλόφρονα, νήπιον αὔτως,
Ἑκτορίδην ἀγαπητόν, ἀλίγκιον ἀστέρι καλῷ·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ καλέεσκε Σκαμάνδριον, αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Ἀστυάνακτ'· οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ.

" Illa quidem dudum ad murum festinans contendit,
" Furenti similis; fert & unà puerum nutrix.
Dixit mulier œconoma; concitúsque exiit domo Hector
Eâdem viâ retrò, bene-structas per plateas.
Quùm ad portas venerat, pertransiens magnam urbem,
Scæas, (hàc enim egrediendum erat illi in-campum)
Tunc uxor, quæ magnam-attulerat-dotem, obvia venit currens,
Andromache, filia magnanimi Eëtionis:
Eëtion, qui habitabat in Hypoplaco silvosâ,
Thebe in Hypoplaciâ, Cilicibus imperans:
Cujus sanè filia uxor erat Hectori ære-armato:
Quæ ipsi tunc occurrit, unáque famula ibat cum ipsâ,
Filium in sinu gestans tenellum, infantem adeò,
Hectoridem unicum, similem stellæ pulchræ:
Hunc quidem Hector vocabat Scamandrium; cæterum alii
Astyanacta: Solus enim tutabatur Ilium Hector.

ΣΧΟΛΙΑ.

388. Ἀφικάνει.] Παραγίγνεται, ἢ παραλαμβάνει.

390. Ταμίη.] Προστάτις.

393. Διεξίμεναι.] Διεξελθεῖν.

394. Πολύδωρος.] Ἤτοι πολλὰ δῶρα λαβοῦσα παρὰ τοῦ μνηστευσαμένου· ἢ, πολλὰ δῶρα ἐπενεγκαμένη τῷ τοῦ ἀνδρὸς οἴκῳ. *Ἦλθε θέουσα.] Ἐπαναφορά.

396. Ἠετίων, ὃς ἔναιεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ, Θήβῃ.] Γραικὸς, οἱ δὲ Ἀτράμυς, Ἀτράμυτος, Πελασγὸς τὸ γένος, ἀφίκετό ποτε ὑπὸ τὴν ἐν Λυκίᾳ Ἴδην· καὶ πόλιν κτίσας ἐνταῦθα, ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσεν Ἀτραμύττιον. Γεννήσας δὲ θυγατέρα, Θήβην τὸ ὄνομα, περὶ τὴν ἀκμὴν τοῦ γάμου ἔθετο γυμνικὸν ἀγῶνα, καὶ τῆς ταύτης γάμου τῷ ἀριστεύσαντι. Ἡρακλῆς δὲ κατ' ἐκεῖνο καιροῦ φανεὶς, ἔλαβε τὴν Θήβην γυναῖκα· καὶ κτίσας πόλιν ὑπὸ τὸ Πλάκιον καλούμενον ὄρος τῆς Κιλικίας, Πλακίαν Θήβην αὐτὴν ἀπὸ τῆς γυναικὸς ἐκάλεσεν. Ἡ ἱστορία παρὰ Δικαιάρχῳ. Ὑποπλάκῳ.] Ὑπὸ Πλακίῳ ὄρει τῆς Κιλικίας. Ὑληέσσῃ.] Ὕλην ἐχούσῃ, συμφύτῳ τόπῳ, συνδένδρῳ. Ἐμφαίνει δὲ, ὅτι πλούσιος ἦν Ἠετίων, διὰ τοῦ ἐπιθέτου, εἰπὼν ὑληέσσῃ.

397. Κιλίκεσσι.] Κίλικας λέγει, τοὺς τὰς Ὑποπλακίους Θήβας οἰκοῦντας.

398. Ἔχετο.] Ἐγαμεῖτο. Χαλκοκορυστῇ.] Χαλκῷ καθωπλισμένῳ.

399. Ἤντησε.] Ἀπήντησεν.

400. Ἀταλόφρονα.] Ἀπαλόφρονα. Ἀπαλὰ φρονοῦντα, τοῦτ' ἔστι, νήπιον, ἀνόητον, ἢ μὴ δυνάμενον τλῆναι καρτερῆσαι.

401. Ἑκτορίδην.] Ἕκτορος υἱὸν, Ἀστυάνακτα. Ἀγαπητόν.] Μονογενῆ. Ἀλίγκιον.] Ὅμοιον.

403. Ἐρύετο.] Ἔσωζεν, ἐφύλαττε.

NOTÆ.

401. Ἑκτορίδην ἀγαπητόν) Vid. *Ludolph.* Kuster. in *Suid.* v. Ἀγαπητός.

NOTÆ IN SCHOLIA.

394. *Ἦλθε θέουσα) Ὡς ἤδη ἥκουσα, &c. ex *Eustath.*

396. *Etymolog.* M. Θήβη, τὸ νῦν Ἀδραμύττιον καλούμενον. *Eustath.* fol. 512. lin. 21. Θήβη, θυγάτηρ λέγεται Ἀδραμύτου, ἀνδρὸς Πελασγοῦ, τοῦ τὴν Ἀδραμυτίαν, ὁμώνυμον ἑαυτῷ κτίσαντος· ἣν οἱ ὕστερον Ἀδραμύττειον ἐκάλεσαν εὐφωνότερον. Ἡρόδοτος διαιρεῖ, Θήβης πεδίον εἰπὼν, καὶ Ἀδραμύττειον πόλιν. *Livio*, l. 37 *Thebes* Campus, & *Adramytteum* urbs idem sunt. *Adramytteum*, inquit, *hostiliter itinere facto petit, agrum opulentum, quem vocant* Thebes *campum, Carmine* Homeri *nobilitatum.* *Strabo*, l. 13. *Vicina* loca facit, non *eadem.*

VARIÆ LECTIONES.

393. Τῇ γὰρ ἔμελλε διεξίμεναι) γρ. τῇ ἄρ' ἔμελλε διεξίμεναι, MS. Barocc. *Oxon.*

394. Πολύδωρος) γρ. πολύεδνος, MS. *Mori*, vid. ad χ'. v. 88.

396. Ἠετίων, ὃς) γρ. Ἠείων ὅς.

397. Ἄνδρεσσιν) γρ. ἄνδρασιν, MS. *Mori.*

400. Παῖδ' ἐπὶ κόλπον) γρ. παῖδ' ἐνὶ κόλπῳ, MS. *Barocc.* Oxon. Αὔτως) γρ. αὕτως, ut alias, in Vett. MSS. *Ibid.* Ἀταλόφρονα) γρ. ἀταλάφρονα, non benè.

403. Ἕκτωρ) γρ. οἶος, MS. *Barocc.* Oxon.

Ἦτο

Ἤτοι ὁ μὲν μείδησεν ἰδὼν ἐς παῖδα σιωπῇ·
Ἀνδρομάχη δέ οἱ ἄγχι παρίστατο δακρυχέουσα,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Δαιμόνιε, φθίσει σε τὸ σὸν μένος, οὐδ' ἐλεαίρεις
Παῖδά τε νηπίαχον, καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἣ τάχα χήρη
Σεῦ ἔσομαι· τάχα γάρ σε κατακτανέουσιν Ἀχαιοὶ,
Πάντες ἐφορμηθέντες· ἐμοὶ δέ κε κέρδιον εἴη
Σεῦ ἀφαμαρτούσῃ χθόνα δύμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' ἄλλη
Ἔσται θαλπωρὴ, ἐπεὶ ἂν σύγε πότμον ἐπίσπῃς,
Ἀλλ' ἄχε'· οὐδέ μοι ἔστι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ.
Ἤτοι γὰρ πατέρ' ἁμὸν ἀπέκτανε δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἐκ δὲ πόλιν πέρσεν Κιλίκων εὖ ναιετάουσαν,
Θήβην ὑψίπυλον· κατὰ δ' ἔκτανεν Ἠετίωνα,
Οὐδέ μιν ἐξενάριξε· σεβάσσατο γὰρ τόγε θυμῷ·
Ἀλλ' ἄρα μιν κατέκηε σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισιν,
Ἠδ' ἐπὶ σῆμ' ἔχεεν· περὶ δὲ πτελέας ἐφύτευσαν
Νύμφαι Ὀρεστιάδες, κοῦραι Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἳ δέ μοι ἑπτὰ κασίγνητοι ἔσαν ἐν μεγάροισιν,
Τοὶ μὲν πάντες ἰῷ κίον ἤματι Ἄϊδος εἴσω·
Πάντας γὰρ κατέπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Βουσὶν ἐπ' εἰλιπόδεσσι καὶ ἀργεννῇς ὀΐεσσι.
Μητέρα δ', ἣ βασίλευεν Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Τὴν ἐπεὶ ἂρ δεῦρ' ἤγαγ' ἅμ' ἄλλοισι κτεάτεσσιν,
Ἂψ ὅγε τὴν ἀπέλυσε, λαβὼν ἀπερείσι' ἄποινα·

Et ille quidem subrisit intuitus filium tacitè.
Andromache verò ipsi propè astabat lacrymans,
Inque ejus hæsit manu, verbáque fecit, dixitque,
" Animose, perdet te tua virtus, neque misereris
" Filii infantis, & mei calamitosæ, quæ mox vidua
" Tui ero: mox enim te interficient Achivi,
" Omnes simul in te impetu facto: mihi sane utilius esset,
" A te destitutæ, terram subire. Non enim amplius aliud
" Erit solatium, postquam tu mortem secutus attigeris,
" Sed mœrores: neque mihi est pater, nec veneranda mater.
" Nam patrem meum interfecit nobilis Achilles,
" Et urbem devastavit Cilicum bene habitatam,
" Theben portis-altam: interemitque Eetionem,
" Neque ipsum spoliavit: subveritus enim fuit id animo:
" Sed ipsum combussit cum armis artificiosè-factis,
" Et tumulum aggestâ terrâ super eum fecit: circumstantes ulmos plantaverunt
" Nymphæ Oreades, filiæ Jovis Ægiochi.
" Qui etiam mihi septem fratres erant domi,
" Hi quidem omnes uno migrârunt die ad orcum:
" Omnes enim interfecit pedibus-celer nobilis Achilles,
" Boves dum pascerent flexipedes & candidas oves.
" Matrem autem, quæ regnabat in Hypoplaco sylvosâ,
" Hanc postquam huc duxit cum ceteris opibus,
" Retrò ille eam dimisit-liberatam, accepto infinito pretio:

ΣΧΟΛΙΑ.

407. Δαιμόνιε.] Νῦν, ἐλεεινὲ, μακάριε. Ἢ, *κακόδαιμον, καὶ εὐφημισμόν. Φθίσει.] Φονεύσει. διαφθερεῖ. Μένος.] Νῦν, ἡ δύναμις. Οὐδ' ἐλεαίρεις.] Οὐδ' ἐλεεῖς.

408. Νηπίαχον.] Νήπιον. Ἄμμορον.] Δύσμορον, κακόμορον. Χήρη.] Ἔρημος. Ἰδίως δὲ πᾶσα ἐπὶ τοῦ ἀνδρὸς ἀποβεβλημένη, ἄνανδρος.

411. Ἀφαμαρτούσῃ.] Ἀποτυχούσῃ. ἀφαιρεθείσῃ. Χθόνα δύμεναι.] Ἀποθανεῖν. Χθόνα.] Τὴν γῆν. Δύμεναι.] Κατελθεῖν.

412. Θαλπωρή.] Χαρὰ, ἡδονὴ, παραμυθία.

414. Ἀμόν.] Ἡμέτερον.

418. Κατέκηε.] Κατέκαυσεν. Ἔντεσι.] Ὅπλοις. Δαιδαλέοισι.] Ποικίλοις, εὖ πεποικιλμένοις.

419. Σῆμα.] Τάφον. Πτελέας.] Πτελέα, εἶδος δένδρου.

420. Ὀρεστιάδες.] Αἱ ἐν τοῖς ὄρεσι διατρίβουσαι.

422. Ἰῷ ἤματι.] Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ.

424. Εἰλιπόδεσσι.] Εἰλίποδας, ἐπιθετικῶς λέγει τοὺς βοῦς, ὅτι ἑλίσσουσι τοὺς πόδας κατὰ τὴν πορείαν.

426. Κτεάτεσσι.] Κτήμασι.

NOTÆ.

408. Ἄμμορον) Pro ἄμορον, ut ἐννίφελος, pro ἐνίφελος· ἔννεπε, pro ἔνεπε· ἔμμαθες, ἔμμορε, ἐννοσίγαιος, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

407. *Κακόδαιμον) Addo, ex *Hesychio* & *Etymologo* M.

VARIÆ LECTIONES.

415. Ναιετάουσαν) γρ. ναιετώωσαν, MS. *Barocc.* Oxon. 422. Τοὶ) γρ. οἱ Vid. ad *Odyss.* τ' v. 13?.

Πατρὸς

Πατρὸς δ' ἐν μεγάροισι βάλ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα.
Ἕκτορ, ἀτὰρ σύ μοι ἐσσὶ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Ἠδὲ κασίγνητος, σὺ δέ μοι θαλερὸς παρακοίτης.
Ἀλλ' ἄγε νῦν ἐλέαιρε, καὶ αὐτοῦ μίμν' ἐπὶ πύργῳ,
Μὴ παῖδ' ὀρφανικὸν θείης, χήρην τε γυναῖκα·
Λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεὸν, ἔνθα μάλιστα
Ἀμβατός ἐστι πόλις, καὶ ἐπίδρομον ἔπλετο τεῖχος.
Τρὶς γὰρ τῇγ' ἐλθόντες ἐπειρήσανθ' οἱ ἄριστοι,
Ἀμφ' Αἴαντε δύω, καὶ ἀγακλυτὸν Ἰδομενῆα,
Ἠδ' ἀμφ' Ἀτρεΐδας, καὶ Τυδέος ἄλκιμον υἱόν.
Ἤπου τίς σφιν ἔνισπε θεοπροπίων εὖ εἰδώς,
Ἤ νυ καὶ αὐτῶν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἦ καὶ ἐμοὶ τάδε πάντα μέλει, γύναι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Αἴκε, κακὸς ὥς, νόσφιν ἀλυσκάζω πολέμοιο·
Οὐδέ με θυμὸς ἄνωγεν, ἐπεὶ μάθον ἔμμεναι ἐσθλὸς
Αἰεὶ, καὶ πρώτοισι μετὰ Τρώεσσι μάχεσθαι,
Ἀρνύμενος πατρός τε μέγα κλέος, ἠδ' ἐμὸν αὐτοῦ.
Εὖ μὲν γὰρ τόδε οἶδα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Ἔσσεται ἦμαρ, ὅτ' ἄν ποτ' ὀλώλῃ Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο·

" Patris autem in ædibus eam percussit Diana sagittis-gaudens.
" Hector, tu verò mihi es pater & veneranda mater,
" Et frater, tu etiam mihi floridus maritus;
" Sed age nunc miserere, & hic mane in turre,
" Ne puerum pupillum facias, viduamque uxorem:
" Exercitum autem siste apud caprificum, ubi potissimum
" Ascensu-facilis est urbs, & scandi potest murus.
" Ter enim hac venientes periculum fecerunt fortissimi,
" Ajaces duo, & percelebris Idomeneus,
" Et Atridæ, Tydeique fortis filius.
" Sive quis ipsis dixit vaticiniorum peritus,
" Sive etiam ipsorum animus impulit & jussit.
Hanc vicissim allocutus est ingens galeam-quatiens Hector,
" Certè & mihi hæc omnia curæ sunt, uxor, sed perquam vehementer,
" Vereor Trojanos & Troadas longa-peplorum-syrmata-trahentes,
" Si, veluti ignavus, eminus steterim devitem prælium:
" Neque me animus jubet, quoniam didici esse fortis
" Semper, & primos inter Trojanos pugnare,
" Conans vendicare patris magnam gloriam & meam ipsius.
" Benè etenim hoc scio mente & animo,
" Erit dies, quandò peribit Ilios sacra,
" Et Priamus, & populus hastæ-fraxineæ-periti Priami:

ΣΧΟΛΙΑ.

430. Παρακοίτης.] Ἀνήρ.

432. Ὀρφανικόν.] Ὀρφανόν.

433. Ἐρινεόν.] Ἀγρίαν συκῆν.

434. Ἀμβατός.] Ἀνάβασιν ἔχουσα. Ἐπίδρομον.] Ἐξ ἐπιδρομῆς, καθ' ὅ ἐστιν ἐπιδραμεῖν τὴν ὁδὸν κατερχόμενον τὴν ἀπὸ τοῦ τείχους, καὶ ἀναβῆναι τὴν αὐτήν.

442. Ἑλκεσιπέπλους.] Τὰς ἐφελκομένας τοὺς πέπλους, διὰ πολυτέλειαν, καὶ διὰ τὸ ἄχρι τῶν ποδῶν διήκειν, καὶ ἐπὶ βάθους.

443. Κακὸς ὥς.] Ὡς κακός· Ἀναστροφή. Ἀλυσκάζω.] Ἐκκλίνω. ἐκφεύγω.

448. Ὀλώλῃ.] Ἀπόληται.

NOTÆ.

433. Παρ' ἐρινεὸν) *Strabo* l. 13. fol. 893 Ὅ, τε Ἐρινεὸς, τραχύς τις τόπος ἐρινεώδης, τῷ μὲν ἀρχαίῳ κτίσματι ὑποπέπτωκεν· ὥστε τὸ, Λαὸν δὲ στῆσον παρ' ἐρινεὸν, κλ. οἰκείως ἂν λέγοιτο Ἀνδρομάχῃ, τῆσδε νῦν πόλεως πάμπολυ ἀφέστηκεν. *Eustath.* in *Odyss.* fol. 454. lin. 26. Καὶ ὁ ἐν Ἰλιάδι Τρωϊκὸς ἐρινεὸς, προσηγορικοῦ τύπου ἐστί· τόπον γὰρ δηλοῖ προσηγορίᾳ ἐρινεὸς & aliàs, Οὐ γὰρ ἕν τι φυτὸν ἐνταῦθα δηλοῖ, ἀλλὰ τόπον ἐρινεώδη. Vid. ad *Odyss.* λ. v. 538.

449. Ἐϋμμελίω) Ità emendo, pro ἐϋμμελίω, juxtà Lectionem, Δ. v. 169. ubi omnia *Exemplaria* ità legunt & MS. *Mori*, & MS. CCC. etiam hic, eadem duo MSS. apertè eandem Lectionem præferunt.

VARIÆ LECTIONES.

432. Θείης) γρ. θήῃς & θήῃς, *Eustath.* fol. 517. lin. 45.

438. Θεοπροπίων) γρ. θεοπροπίας, MS. *Barocc.* Oxon.

443. Αἴκε, κακὸς ὥς) γρ. αἴκε κακὸς ὥς, *Eustath.* fol. 519. lin. 16. ὥ, ut puto, pro ὥς, è *Scholiis* in *Textum* &c.

447. Εὖ μὲν γὰρ τόδε) γρ. Εὖ γὰρ ἐγὼ τόδε, MS. CCC.

448. Ὅτ' ἄν ποτ') γρ. ὅτε κέν ποτ'.

449. Ἐϋμμελίω) γρ. ἐϋμμελίω, Vid. Not. in *Textum*.

450 Ἀλλ'

Ἀλλ' οὔ μοι Τρώων τόσσον μέλει ἄλγος ὀπίσσω,
Οὔτ' αὐτῆς Ἑκάβης, οὔτε Πριάμοιο ἄνακτος,
Οὔτε κασιγνήτων, οἵ κεν πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν ὑπ' ἀνδράσι δυσμενέεσσιν,
Ὅσσον σεῖ'· ὅτε κέν τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Δακρυόεσσαν ἄγηται, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Καί κεν ἐν Ἄργει ἐοῦσα, πρὸς ἄλλης ἱστὸν ὑφαίνοις,
Καί κεν ὕδωρ φορέοις Μεσσηΐδος, ἢ Ὑπερείης,
Πόλλ' ἀεκαζομένη· κρατερὴ δ' ἐπικείσετ' ἀνάγκη·
Καί ποτέ τις εἴπῃσιν, ἰδὼν κατὰ δάκρυ χέουσαν,
Ἕκτορος ἥδε γυνὴ, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι
Τρώων ἱπποδάμων, ὅτε Ἴλιον ἀμφεμάχοντο.
Ὥς ποτέ τις ἐρέει· σοὶ δ' αὖ νέον ἔσσεται ἄλγος
Χήτεϊ τοιοῦδ' ἀνδρὸς, ἀμύνειν δούλιον ἦμαρ.
Ἀλλά με τεθνειῶτα χυτὴ κατὰ γαῖα καλύπτοι,
Πρίν γ' ἔτι σῆς τε βοῆς, σοῦ θ' ἑλκηθμοῖο πυθέσθαι.
Ὣς εἰπὼν, οὗ παιδὸς ὀρέξατο φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ἂψ δ' ὁ πάϊς πρὸς κόλπον ἐϋζώνοιο τιθήνης,
Ἐκλίνθη ἰάχων, πατρὸς φίλου ὄψιν ἀτυχθεὶς,
Ταρβήσας χαλκόν τε, ἰδὲ λόφον ἱππιοχαίτην,
Δεινὸν ἀπ' ἀκροτάτης κόρυθος νεύοντα νοήσας·

"Sed non mihi Trojanorum tantopere curæ est dolor in posterum,
"Neque ipsius Hecubæ, neque Priami regis,
"Neque fratrum, qui sanè multique & fortes
"In pulvere ceciderint sub viris hostibus,
"Quantopere tui; quando aliquis Achivorum ære-loricatorum
"Lachrymabundam abduxerit, liberum diem eripiens,
"Et in Argo existens, sub alienæ *imperio* telam texueris,
"Et aquam tuleris ex *fonte* Messeide, aut Hypereâ,
"Valde invita; dura tamen incumbet necessitas;
Et aliquandò quis dixerit, conspicatus lachrymas fundentem,
"Hectoris hæc uxor, qui præstantissimus erat ad-pugnandum
"Trojanorum equûm-domitorum, quando Ilium circa-pugnabant.
"Sic aliquando quis dicet: ubique rursus novus erit dolor
"Ex desiderio talis mariti, ad depellendum servilem diem.
"Sed me mortuum aggesta terra obtegat,
"Antequam tuum clamorem, tuámque abreptionem audiero.
Sic fatus filium suum porrexit manibus petiit illustris Hector:
Retrò autem puer ad sinum eleganter-cinctæ nutricis
Inclinatus est clamans, patris amici aspectum exhorrescens,
Timens æsque & cristam setis equinis horridam,
Horrendum à summâ galeâ nutantem visam:

ΣΧΟΛΙΑ.

456. Πρὸς ἄλλης.] Ἐπ' ἄλλης· τοῦτ' ἔστιν, ἐπὶ δεσποίνῃ.

457. Φορέοις.] Φέροις. Μεσσηΐδος.] Μεσσηῒς, κρήνη Θετταλική. Ὑπερείης.] Ὑπέρεια, κρήνη Ἄργους. Μεσσηΐδος ἢ Ὑπερείης.] Μεσσηῒς, καὶ Ὑπέρεια, κρῆναι τῆς Πελοποννήσου· αἱ δὲ τῆς Λακωνικῆς.

458. Ἀεκαζομένη.] Ἄκουσα· ἢ μὴ βουλομένη· οὐχ ἑκοῦσα, ἀλλ' ἀναγκαζομένη.

459. Καί ποτέ τις εἴπῃσιν.] Ἀντὶ τοῦ, εἴπῃ τις ἄν.

463. Χήτει.] Στερήσει, ἀπουσίᾳ. * Ἀμύνειν.] Ἀποσοβεῖν, καὶ ἀπείργειν. Δούλιον ἦμαρ.] Τὸν τῆς δουλείας χρόνον.

464. Χυτή.] Ἡ ἐπιχεομένη τοῖς νεκροῖς γῆ.

465. Ἑλκηθμοῖο.] Ἑλκυσμοῦ, ἀνδραποδισμοῦ, τοῦτ' ἔστιν, αἰχμαλωσίας. Πυθέσθαι.] Ἀκοῦσαι, αἰσθέσθαι.

466. Ὀρέξατο.] Ἐξέτεινε τὰς χεῖρας· ἢ, ἐλάβετο.

468. Ἰάχων.] Κράζων. Ἀτυχθείς.] Ἐκπλαγείς, ἢ ταραχθείς, ἢ * ἀνδιωθείς.

469. Ἱππιοχαίτην.] Ἱππείας ἔχοντα τρίχας.

NOTÆ.

459. Καί ποτέ τις εἴπῃσιν) Τὸ τὶς producitur, ut infrà, v. 462. 479. &c. Vid. ad Δ. v. 182.

462. Ὥς ποτέ τις ἐρέει) Vid. suprà, ad v. 459.

NOTÆ IN SCHOLIA.

463. * Ἀμύνειν) Hoc, *Excerpta* MSS.

468. * Ἀνδιωθείς. ità, pro αἰδιωθείς, ex *Aldin. Hervag.* & *Argentorat.* nec αἰδιωθεὶς rectè de tenello Puerulo dicendum.

VARIÆ LECTIONES.

454. Ὅσσον σεῖ') γρ. ὅσσον σεῦ.

463. Χήτεϊ) γρ. Χήτει, non æquè sonorè.

464. Καλύπτοι) γρ. καλύψαι. MS. CCC.

465. Ἑλκηθμοῖο) γρ. ἑλκυθμοῖο, MS *Mori*, & MS. Barocc. Oxon.

469. Χαλκόν τε, ἰδὲ λόφον) γρ. χαλκόν τ', ἠδ' αὖ λόφον. *Plutarch.* Vit. *Homeri*, §. 1x. MS. CCC. legit, ut Nos.

Ἐκ δ' ἐγέλασσε πατήρ τε φίλος, καὶ πότνια μήτηρ.
Αὐτίκ' ἀπὸ κρατὸς κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Καὶ τὴν μὲν κατέθηκεν ἐπὶ χθονὶ παμφανόωσαν·
Αὐτὰρ ὅγ' ὃν φίλον υἱὸν ἐπεὶ κύσε, πῆλέ τε χερσὶν,
Εἶπεν ἐπευξάμενος Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσι,
Ζεῦ, ἄλλοι τε θεοὶ, δότε δὴ καὶ τόνδε γενέσθαι
Παῖδ' ἐμὸν, ὡς καὶ ἐγώ περ, ἀριπρεπέα Τρώεσσιν,
Ὧδε βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ Ἰλίου ἶφι ἀνάσσειν.
Καί ποτέ τις εἴπῃσι, Πατρὸς δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων,
Ἐκ πολέμου ἀνιόντα· φέροι δ' ἔναρα βροτόεντα,
Κτείνας δήϊον ἄνδρα, χαρείη δὲ φρένα μήτηρ.
Ὣς εἰπὼν, ἀλόχοιο φίλης ἐν χερσὶν ἔθηκε
Παῖδ' ἑόν· ἡ δ' ἄρα μιν κηώδεϊ δέξατο κόλπῳ,
Δακρυόεν γελάσασα· πόσις δ' ἐλέησε νοήσας,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Δαιμονίη, μή μοί τι λίην ἀκαχίζεο θυμῷ·
Οὐ γάρ τίς μ' ὑπὲρ αἶσαν ἀνὴρ Ἄϊδι προϊάψει.
Μοῖραν δ' οὔτινά φημι πεφυζμένον ἔμμεναι ἀνδρῶν,
Οὐ κακὸν, οὐδὲ μὲν ἐσθλὸν, ἐπὴν τὰ πρῶτα γένηται.
Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα τὰ σαυτῆς ἔργα κόμιζε,

Leniter verò arrisit paterque amicus, & veneranda mater.
Statim à capite galeam abstulit illustris Hector,
Et hanc quidem deposuit in terram collucentem:
Sed ille suum dilectum filium ut osculatus fuerat, leviterq; agitârat manu,
Dixit precans Jovemque, caeterosque deos,
" Jupiter, aliique dii, date jam & hunc fieri
" Filium meum, ut & ego, eximium inter Trojanos,
" Ità viribusque fortem, & Ilio potentèr imperare;
" Et olim quis dicat, Patre verò hic multò fortior,
" Ex pugnâ redeuntem *conspicatus*: referat autem spolia cruenta,
" Interfecto hoste, gaudeatque animo mater.
Sic fatus, uxoris dilectae in manibus posuit
Puerum suum: Haec verò ipsum fragranti excepit sinu,
Lacrymabundum ridens. Vir autem misertus est intuitus,
Manuque ipsam demulsit, verbaque fecit, dixitque,
" O bona, ne mihi praeter modum tristeris animo:
" Non enim quis me praeter fatum vir orco praematurè mittet.
" Fatum verò neminem arbitror, qui effugerit, esse hominum,
" Neque ignavum, neque verò fortem, postquam primum natus fuerit.
" Sed in domum profecta tua ipsius opera cura,

ΣΧΟΛΙΑ.

474. Ὃν.] Τὸν ἑαυτοῦ. Κύσε.] Κατεφίλησε. Πῆλε.] Ἀνέπαλλε, καὶ ἀνέσειεν.

477. Ἀριπρεπέα.] Ἐκπρεπῆ, ἐπίσημον.

480. Ἔναρα.] Τὰ ἀπὸ πολέμου λάφυρα. Ἐναρίζειν γάρ ἐστι τὸ, φονεύειν. Διατοῦτο καὶ οἱ νεκροὶ ἔνεροι λέγονται. Βροτόεντα.] Ἡιμαγμένα. Βρότος γὰρ τὸ ἀπὸ τοῦ φόνου αἷμα· Ἢ ᾑματωμένα.

483. Κηώδει.] Εὐώδει.

484. Δακρυόεν γελάσασα.] Μετὰ δακρύων γελάσασα.

486. Ἀκαχίζεο.] Ἄχθου, λυποῦ.

487. Ὑπὲρ αἶσαν.] Παρὰ τὴν εἱμαρμένην. Προϊάψει.] Προδιαφθερεῖ.

488. Πεφυζμένον.] Πεφευγότα.

490. Κόμιζε.] Ἐν ἐπιμελείᾳ ἔχε.

NOTAE.

484. Δακρυόεν γελάσασα) *Orpheus* ille, sive *Onomacritus*, Argonaut. v. 445. Δακρυόεν γελάσας, de *Peleo Achilli* filiolo valedicenti, ad *Chironis* speluncam.

488. Πεφυζμένον) Ità κατ' ὀρθογραφίαν scribendum; quùm Praeteritum *Passivum* à Praeterito *Activo* descendat, πέφυζα, πέφυζμαι· sic à τέτυχα, τέτυγμαι, & ità τυκτὸς, & φυκτὸς scribendum, ut *Odyss.* θ'. v. 299. *Et Schol.* Edit. *Aldin.* φυκτά. Certè τετεύχαται & πεφύζατο *Homero*. Error primò ortus ex *Amanuensium* ignoratione, qui ad normam τοῦ τέτυμμαι, haec etiam putarent scribenda; quùm ea scriptio in istiusmodi verbis rectè se habeat, in his non item. *Eustath.* fol. 523. lin. 4. Τὸ δὲ πεφυγμένον, ἀντὶ τοῦ πεφευγμένον, γέγονεν, ἀποβληθέντος τοῦ ε, διὰ τὸ λεῖπον τῆς φωνῆς. *Beverovicius*, De Vitae Termino, Fundum illius sententiae in hoc Versu collocat, Μοῖραν δ' οὔτινά φημι &c. Conferendum & illud, Μοῖραν μὲν θνητοῖσιν ἀμήχανον ἐξαλέασθαι, Ἣν ἐπὶ γεινομένοισι πατὴρ Ζεὺς ἐγγυάλιξεν. MS. CCC. πεφυζμένον.

489. Ἐπὴν) Ἐπειδὰν, ἐπειὰν, ἐπὰν & ἐπήν.

490. Ἀλλ' εἰς οἶκον ἰοῦσα) Confer *Odyss.* α'. v. 356.

VARIAE LECTIONES.

478. Βίην τ' ἀγαθὸν, καὶ) γρ. βίην ἀγαθόν τε, καὶ MS. Barocc. Oxon.

479. Ἀμείνων) γρ. ἀρείων, *Themistius* Orat. 6.

488. Πεφυζμένον) γρ. πεφυγμένον, vid. Not. in *Textum*.

Ἱστόν τ', ἠλακάτην τε, καὶ ἀμφιπόλοισι κέλευε
Ἔργον ἐποίχεσθαι· πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει
Πᾶσιν, ἐμοὶ δὲ μάλιστα, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κόρυθ' εἵλετο φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππουριν· ἄλοχος δὲ φίλη οἶκόνδε βεβήκει
Ἐντροπαλιζομένη, θαλερὸν κατὰ δάκρυ χέουσα.
Αἶψα δ' ἔπειθ' ἵκανε δόμους εὖ ναιετάοντας
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο· κιχήσατο δ' ἔνδοθι πολλὰς
Ἀμφιπόλους, τῇσιν δὲ γόον πάσῃσιν ἐνῶρσεν.
Αἱ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο ὑπότροπον ἐκ πολέμοιο
Ἵξεσθαι, προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν.
Οὐδὲ Πάρις δήθυνεν ἐν ὑψηλοῖσι δόμοισιν·
Ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ κατέδυ κλυτὰ τεύχεα ποικίλα χαλκῷ,
Σεύατ' ἔπειτ' ἀνὰ ἄστυ, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς.
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀπορρήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋρρεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων· ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται

"Telamque, columque, & ancillas jube
" Munus obire: bellū vero viris curæ erit
" Omnibus, mihi verò præcipuè, qui in Ilio nati sunt.
Sic fatus galeam sustulit illustris Hector
Setis-equinis-comantem; uxorque dilecta domum abiit
Respectans, uberes lachrymas effundens.
Statim igitur deinde venit ad ædes habitantibus accommodas
Hectoris homicidæ; invenitque intus multas
Ancillas, his verò luctum omnibus commovit.
Hæ quidem adhuc vivum lugebant Hectorem suâ in domo:
Non enim eum ampliùs putabant reducem ex pugnâ
Venturum, elapsum robur ac manus Achivorum.
Neque verò Paris moram-trahebat in altis ædibus;
Sed is, postquam induit inclyta arma varia ære,
Properabat deinde per urbem, pedibus velocibus fretus.
Ut verò cùm stabulans equus, hordeo-pastus ad præsepe,
Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus-pulsans,
Consuetus lavari in pulchrè-fluenti fluvio
Superbiens; altè verò caput fert, circúmque jubæ

ΣΧΟΛΙΑ.

491. Ἠλακάτην.] Τὸ τῶν γυναικῶν ἐργαλεῖον, ᾧ περιειλίσσουσι τὸ ἔριον. Λέγει δέ ποτε οὕτως καὶ τὸ βέλος, ἐν τῷ συνθέτῳ ὀνόματι χρυσηλάκατος· σημαίνει γὰρ καὶ τὴν χρυσᾶ βέλη ἔχουσαν Ἄρτεμιν.

496. Ἐντροπαλιζομένη.] Κατ' ὀλίγον καὶ συνεχῶς ἐπιστρεφομένη. Θαλερόν.] Θάλλον, δίυγρον, ἀκμαῖον.

497. Ναιετάοντας.] Κατοικοῦντας.

500. Γόον.] Ἐγόων, ἐθρήνουν.

501. Προφυγόντα.] Ἀντὶ τοῦ, ἀποφυγόντα.

503. Δήθυνεν.] Ἐχρόνισεν, ἐβράδυνε.

505. Σεύατο.] Ὥρμησεν, ἤρχετο. Κραιπνοῖσι.] Ταχέσι.

506. Στατός.] Ὁ ἑστὼς ἐπὶ πολὺν χρόνον. Ἀκοστήσας.] Ἄκος τῆς στάσεως λαβών· τοῦτ' ἔστιν, ἰασάμενος. Κυρίως δὲ πᾶσαι αἱ τροφαὶ ἀκοσταὶ καλοῦνται. Παρὰ τὸ ἰᾶσθαι τὰ σώματα τρεφόμενα ἐν αὐταῖς ημερ... Βέλτιον δὲ, δυσχεραίνας ἐπὶ τῇ τῆς φάτνης στάσει.

507. Πεδίοιο.] Λείπει ἡ διὰ· ἵν' ᾖ, διὰ πεδίου. Κροαίνων.] Ἐπικρούων τοῖς ποσίν, ἢ ἐπιθυμῶν, ἢ χρεμετίζων.

508. Ἐϋρρεῖος ποταμοῖο.] Λείπει, ὕδατι· ὁ ποταμὸς εἴρηκε τὸ τοῦ ποταμοῦ ὕδωρ.

509. Κυδιόων.] Γαυριῶν, ἀπαιρόμενος. Ὑψοῦ.] Ἐφ' ὕψει.

NOTÆ.

491. Πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει) Odyss. α. v. 358. Μῦθος, pro πόλεμος, & λ'. v. 351. πομπὴ per Parodiam; qualia Homero plurima.

500. Γόον) Γόον ferè semper, in Textu, Henr. Stephano & pluribus aliis: ità Seberi Index, & MS. Mori, apertissimé. At γόων, Florentin. & Eustathii Notæ, fol. 523. lin. 45. & Br. Schol. quæ per συνίζησιν stare potest, ut κ'. v. 373. Δεξιτερὸν ὑπὲρ ὦμον ἤλυθ' ἀκωκή. Ἐγόων, ἐγόων, γόων. Ità etiam MS. CCC. γόων, apertissimé. Vid. Etymol. M. v. Γόον.

501. Οὐ γάρ μιν ἔτ' ἔφαντο) Τὸ μιν producitur, ut ad Iliad. α. v. 19.

506. Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, vid. ad ό. v. 263.

508. Εἰωθὼς λούεσθαι) Aristoteles apud Eustath. fol. 525. lin. 2. ... φιλόλουτρον ζῶον, ὁ ἵππος, καὶ χαίρει λειμῶσι καὶ ἕλεσι.

VARIÆ LECTIONES.

492. Ἄνδρεσσι) γρ. ἀνδράσι. Vid. ad v. 397.

495. Οἶκόνδε βεβήκει) γρ. οἶκόνδ' ἐβεβήκει.

500. Γόον) γρ. γόων, vid. Not. in Textum.

506. Ἀκοστήσας) γρ. ἀγροτήσας, Eust. f. 524. l. 41.

507. Δεσμὸν ἀπορρήξας) γρ. δεσμὰ διαρρήξας. Etymolog. M. v. Ἀκοστήσας. Ibid. Θείῃ γρ. θείῃ MS. CCC & MS. Barocc. Olem. & θείει. Vid. ad ό. v. 264.

Ὤμοις ἀΐσσονται. ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα καὶ νομὸν ἵππων·
Ὣς υἱὸς Πριάμοιο Πάρις κατὰ Περγάμου ἄκρης
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥς τ' ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει
Καγχαλόων, ταχέες δ' ἑ πόδες φέρον· αἶψα δ' ἔπειτα
Ἕκτορα δῖον ἔτετμεν ἀδελφεὸν, εὖτ' ἄρ' ἔμελλε
Στρέψεσθ' ἐκ χώρης, ὅθι ᾗ ὀάριζε γυναικί.
Τὸν πρότερος προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
Ἠθεῖ', ἦ μάλα δή σε καὶ ἐσσύμενον κατερύκω,
Δηθύνων, οὐδ' ἦλθον ἐναίσιμον, ὡς ἐκέλευες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Δαιμόνι', οὐκ ἄν τίς τοι ἀνὴρ, ὃς ἐναίσιμος εἴη,
Ἔργον ἀτιμήσειε μάχης, ἐπεὶ ἄλκιμός ἐσσι.
Ἀλλὰ ἑκὼν μεθιεῖς τε, καὶ οὐκ ἐθέλεις· τὸ δ' ἐμὸν κῆρ
Ἄχνυται ἐν θυμῷ, ὅθ' ὑπὲρ σέθεν αἴσχε' ἀκούω
Πρὸς Τρώων, οἳ ἔχουσι πολὺν πόνον εἵνεκα σεῖο.
Ἀλλ' ἴομεν· τὰ δ' ὄπισθεν ἀρεσσόμεθ', αἴ κέ ποθι Ζεὺς
Δώῃ, ἐπουρανίοισι θεοῖς αἰειγενέτῃσι
Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον ἐν μεγάροισιν,
Ἐκ Τροίης ἐλάσαντας ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.

Humeros motantur: ille utique nitore corporis fretus,
Facile ipsum genua ferunt ad loca consueta & pascua equarum:
Sic filius Priami Paris à Pergami arce
Armis collucens, tanquam sol, incedebat
Exultans, veloces autem eum pedes ferebant: statim itaque posteà
Hectora nobilem invenit fratrem, quando utique futurus erat
Digredi è loco, ubi cum sua colloquebatur uxore.
Hunc prior allocutus est Alexander divinâ formâ præditus,
" Venerande frater, certè valde jam te etiam properantem detineo,
" Remorans, neque veni maturè, ut jussisti.
Hunc respondens allocutus est pugnam-expeditè-ciens Hector,
" O bone, nemo tibi, qui æquus rerum æstimator sit,
" Opera vituperaverit bellica; nam fortis es.
" Sed sponte remittisque animum, & detrectas: meum verò cor
" Tristatur in animo, quandò de te probra audio
" A Trojanis, qui ferunt multum laborem gratiâ tui.
" Sed eamus: hæc autem posteà componemus, si quando Jupiter
" Dederit, cœlestibus diis sempiternis
" Craterem statuere liberum in domibus,
" Quum Trojâ expulerimus bene-ocreatos Achivos.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

510. Ἀΐσσονται.] Ὁρμῶνται, ἵενται. Ἀγλαΐηφι.] Τῷ κάλλει τοῦ σώματος.

511. Ῥίμφα.] Ῥαδίως, ταχέως. Γοῦνα.] Γόνατα. Ἤθεα.] Τοὺς συνήθεις τόπους. Νομόν.] Τὴν νομήν· διὰ τὸ νέμεσθαι.

512. Περγάμου ἄκρης.] Τῆς ἀκροπόλεως τοῦ Ἰλίου, ἣ ἐκαλεῖτο Πέργαμος.

513. Ἠλέκτωρ.] Ὁ ἥλιος, ἐπιθετικῶς· ὅτι ἀλέκτρους ἡμᾶς ποιεῖ ἀνισταμένους ἐκ τῆς κοίτης. Ἢ ὅτι λαμπρὸς, παρὰ τὸ ἤλεκτρον.

514. Καγχαλόων.] Χαίρων.

515. Εὖτε.] Ἡνίκα.

516. Στρέψεσθαι.] Στραφήσεσθαι. Χώρης.] Τοῦ τόπου. Ὀάριζεν.] Ὡμίλει. Ὄαρος γὰρ, ἡ ὁμιλία.

518. Ἠθεῖε.] Προσφώνησις νεωτέρου ἀδελφοῦ φιλοφρονητικὴ πρὸς πρεσβύτερον, κατὰ τιμήν. Ταῦτά τε προσσυγγνωστικά· Οὐδέποτε δὲ ἀεί τις αὐτῷ κατηγορεῖται, ἀλλὰ πρός τινα ἐμφανίζεται· τέττα, πρὸς φίλον· ἄττα, πρὸς τροφέα· πάππα, πρὸς πατέρα· ἠθεῖε, πρὸς ἀδελφόν. Ἐσσύμενον.] Προθυμούμενον. Κατερύκω.] Κατέχω.

519. Ἐναίσιμον.] Καθῆκον. Κεῖται δὲ ἀντὶ τοῦ, ἐναισίμως, καθηκόντως, εὐκαίρως.

523. Μεθιεῖς.] Μεθετικῶς καὶ ἀμελῶς διάκεισαι.

526. Ὄπισθεν.] Μετὰ ταῦτα.

528. Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον.] Ὃν τιθέασι τῷ Διῒ, ὑπὲρ ἐλευθερίας, ἱστάντες κρατῆρα οἱ τοὺς πολεμίους ἀπωσάμενοι.

Ν Ο Τ Æ.

510. Ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει] De hac μεταβολῇ Συντάξεως, vid. ad β'. v. 350. & 681. etiam ad *Var. Lect.*

514. Ταχέες δ' ἑ πόδες φέρον) Ità, pro ταχέες δὲ πόδες φέρον, MS. *Mori* apertissimè legit; quare ut longe meliorem *Lectionem* admitto.

518. Ἠθεῖε) Præter *Br. Schol.* vid. ad χ'. v. 129.

528. Κρητῆρα στήσασθαι ἐλεύθερον) Hujus generis feruntur illa Ἐκπώματα γραμματικὰ, quale illud apud *Athenæum*, ΔΙΟΣ ΣΩΤΗΡΟΣ.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

511. Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει) γρ. ῥίμφα δὲ γοῦνα φέρει, & ῥίμφ' ἑὰ γοῦνα φέρει, *Eustath.* fol. 525. lin. 20. *Posidonius*, *Aristarchi* Ἀναγνώσεις legit ῥιμφαεὶ, ut εἰ pro ᾶ, *Atticè*; at *Eustath.* damnat omninò, & *Vet. Lect.* defendit, cum MSS.

514. Ταχέες δ' ἑ πόδες) γρ. ταχέες δὲ πόδες, vid. Not. in *Textum.*

523. Μεθιεῖς) γρ. μεθίης, *Eustath.* fol. 526. lin. 39.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Η΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Η΄.

Ἑλένου συμβουλεύσαντος, Ἕκτωρ προκαλεῖται τῶν Ἑλλήνων τὸν ἄριστον εἰς μονομαχίαν. Ἐννέα δὲ ἀναστάντων, κληροῦται Αἴας ὁ Τελαμώνιος, * καὶ γενναίως αὐτοὺς ἀγωνισαμένους διαλύουσι κήρυκες, ἑσπέρας γενομένης. Τῇ δ᾽ ἑξῆς τοὺς νεκροὺς ἀνελόμενοι θάπτουσι, καὶ τεῖχος οἱ Ἕλληνες κατασκευάζουσιν, ἐφ᾽ ᾧ ὁ Ποσειδῶν ἠγανάκτησε· Ζεύς τε αὐτοῖς διὰ νυκτὸς σημεῖα οὐκ αἴσια τῶν μελλόντων δείκνυσιν.

* MS. Mori, Καὶ ἀντιστὰς καὶ Ἕκτορι διαλύουσι δὲ αὐτοὺς οἱ κήρυκες.

ἌΛΛΗ.

Ἕκτωρ σὺν Ἀλεξάνδρῳ τῷ ἀδελφῷ κατελθὼν εἰς τὴν μάχην, βοηθεῖ τοῖς Τρωσὶ κεκμηκόσιν ἤδη· Καὶ συμβουλεύσαντος Ἑλένου τοῦ ἀδελφοῦ, μάντεως ὄντος, προκαλεῖται αὐτὸς εἴ τις αὐτῷ βούλοιτο τῶν Ἑλλήνων μονομαχῆσαι. Πολλῶν δὲ προθυμουμένων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος κληρωθεὶς αἱρεῖται. Μαχομένους δὲ αὐτοὺς κήρυκες καταπαύουσι, καὶ νὺξ διαλύει τὴν μάχην. Καὶ οἱ μὲν ἀλλήλοις δῶρα διδόασιν. Ἐπικηρυκευσαμένων δὲ Τρώων περὶ νεκρῶν ἀναιρέσεως, τὰ αὐτὰ λέγει περὶ ἀμφοτέρων τοῖς στρατοῖς· οὕτω Ἕλληνες [illegible] κατασκευάζουσι, καὶ τεῖχος τοῦ ναυστάθμου.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος καὶ Αἴαντος μονομαχία. * μόνος μόνῳ, MS. Barocc. Oxon.

Ἄλλως.

Ἦτα δ᾽ Αἴας πολεμίζει * μόνῳ μόνος Ἕκτορι δίῳ.

Ὣς εἰπὼν πυλέων ἐξέσσυτο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῷ δ᾽ ἅμ᾽ Ἀλέξανδρος κί᾽ ἀδελφεός· ἐν δ᾽ ἄρα θυμῷ
Ἀμφότεροι μέμασαν πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ὡς δὲ θεὸς ναύτῃσιν ἐελδομένοισιν ἔδωκεν
Οὖρον, ἐπὴν κεκάμωσιν ἐϋξέστοισ᾽ ἐλάτῃσι

LIB. VII.

Hæc fatus portis erupit nobilis Hector;
Cúmque eo Alexander ivit frater: animo verò
Ambo ardebant bellare & pugnare.
Sicut autem Deus nautis desiderantibus dat
Ventum secundum, postquam defatigati fuerint, politis remis

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἐξέσσυτο.] Ἐξώρμησε. Φαίδιμος.] Ὁ λαμπρός, ὁ φαιδρὸς κατὰ τὴν ὄψιν, ἢ τῇ τῶν ὅπλων φαντασίᾳ.

3. Μέμασαν.] Προεθυμοῦντο.

4. Ἐελδομένοισιν.] Ἐπιθυμοῦσιν.

5. Ἐϋξέστοισ᾽.] Εὖ ἐξεσμέναις, εὖ κατεσκευασμέναις. Ἐλάτῃσι.] Ταῖς κώπαις, ὅτι ἐξ ἐλατίνων ξύλων κατασκευάζονται.

NOTÆ.

5. Ἐπὴν κεκάμωσιν) *Ionica* Reduplicatio, ut mox, v. 80. λελάχωσι· π΄. v. 200. λελαθέσθαι. & *Odyss.* δ΄. v. 388. λελαβέσθαι. Ità *Iliad.* α. v. 168. ἐπὴν κεκάμω, & v. 467. πεπόνητο, & *Odyss.* φ΄. v. 428. πεπονήκασι. Ità *Iliad.* ζ΄. v. 50. πεπύθοιτο, λ΄. v. 334. κεχαδών, & alibi, κεκάδοντο. Alii hoc certè in loco τὸ κε *Expletivum* putant verbo κάμωσι præfigi, ut fit, ἐπὴν κε κάμωσι. quorum Ratio minor. Σικελοί, καθ᾽ Ἡρακλείδην, τὸ α τῶν ἀρχομένων εἰς τὸ μ [illegible], οἷον πεποίηκα, πεποιήκω· ἔτι δὲ καὶ πέφυγα, πεφύγω, καὶ κατὰ Ἀλκαῖον, πεφύγγω. Ἀγριώνιος δὲ ὁ Σικελικὰ ταῦτα, ἀλλ᾽ ἀναδιπλασιασμὸς Ἰωνικὸς [illegible] εἶναι κατὰ τὸ κεκάμω καὶ λελάθω. *Eustath.* O'yΤ foi 308. lin. 38. Vid. *Var. Lect.* ad hunc locum & ad ρ΄. v. 658.

VARIÆ LECTIONES.

5. Ἐπὴν κεκάμωσιν) γρ. ἐπεὶ κεκάμωσι, MS. CCC. ἐπήν κε κάμωσιν, *Eustath.* fol. 528. lin. 20. & ἐπεί κε κάμωσιν, *ibid.* fol. 527. in *Textu* & [illegible] *Ibid.* Ἐϋξέστοισ᾽) γρ. εὐξέστης, MS. *Mori* γρ. [illegible]

Πόντον ἐλαύνοντες, καμάτῳ δ' ὑπὸ γυῖα λέλυνται·
Ὣς ἄρα τὼ Τρώεσσιν ἐελδομένοισι φανήτην.
Ἔνθ' ἑλέτην, ὁ μὲν υἱὸν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος,
Ἄρνῃ ναιετάοντα Μενέσθιον, ὃν κορυνήτης
Γείνατ' Ἀρηΐθοος καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις·
Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα βάλ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Αὐχέν' ὑπὸ στεφάνης εὐχάλκου· λῦσε δὲ γυῖα.
Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἰφίνοον βάλε δουρὶ, κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δεξιάδην, ἵππων ἐπιάλμενον ὠκειάων,
Ὦμον· ὁ δ' ἐξ ἵππων χαμάδις πέσε· λύντο δὲ γυῖα.
Τοὺς δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη
Ἀργείους ὀλέκοντας, ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Βῆ ῥα κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα
Ἴλιον εἰς ἱρήν· τῇ δ' ἀντίος ὤρνυτ' Ἀπόλλων,
Περγάμου ἐκκατιδὼν, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην·
Ἀλλήλοισι δὲ τώγε συναντέσθην παρὰ φηγῷ.
Τὴν πρότερος προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,
Τίπτε σὺ δ' αὖ μεμαυῖα, Διὸς θύγατερ μεγάλοιο,
Ἦλθες ἀπ' Οὐλύμποιο, μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν;
Ἦ ἵνα δὴ Δαναοῖσι μάχης ἑτεραλκέα νίκην
Δῷς; ἐπεὶ οὔτοι Τρῶας ἀπολλυμένους ἐλεαίρεις.

Pontum agitantes, laboréque membra soluta sunt:
Sic hi Trojanis desiderantibus apparuerunt.
Tunc interfecerunt, hic quidem *Paris* filium Arethoi regis,
In Arnâ habitantem Menesthium, quem clavigerr
Genuit Areithous & Philomedusa bovinis-oculis:
Hector ex alterâ parte Eioneum feriit hastâ acutâ
Ad cervicem sub galeâ aere-solidâ; solvitque membra.
Glaucus interea, Hippolochi filius, Lyciorum dux virorum,
Iphinoum feriit hastâ, in asperâ pugnâ
Dexiadem, equas insilientem veloces,
In humero. Hic igitur ex equabus humi cecidit, & soluta sunt membra.
Hos ergò ut animadvertit Dea glaucis-oculis Minerva
Argivos perimentes, in asperâ pugnâ,
Descendit de Olympi verticibus impetu facto
Ilium ad sacram: huic autem obvius properabat Apollo,
Ex Pergamo conspicatus *eam*, Trojanísque cupiebat victoriam:
Sibi invicem hi occurrerunt apud fagum.
Hanc prior allocutus est rex, Jovis filius, Apollo,
" Cur tu verò rursus concitata, o Jovis filia magni,
" Venisti ab Olympo, magnúsque te affectus impulit?
" An ut jam Danais pugnae ancipitem victoriam
" Des? Quandoquidem minimè Trojanorum pereuntium misereris.

ΣΧΟΛΙΑ.

6. Καμάτῳ.] Κόπῳ.

7. Φανήτην.] Ἐφάνησαν, δυϊκῶς.

8. Ἑλέτην.] Εἷλον, ἀπέκτειναν.

9. Ἄρνῃ.] Πόλις Βοιωτίας. Ἔστι δὲ καὶ Θετταλίας. Κορυνήτης.] Ἐπιθετικῶς. Ὁ Ἀρηΐθοος, ὁ τῇ κορύνῃ μαχόμενος, τουτέστι, ῥοπάλῳ. Ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀρηϊθόου. Ὃν κορυνήτης Γείνατ' Ἀρηΐθοος καὶ Φιλομέδουσα βοῶπις.] Ἀρηΐθοος, ὁ Βοιωτὸς, ἄριστος τῶν καθ' αὑτὸν ἀνθρώπων. Διαβὰς εἰς Ἀρκαδίαν, ἣν γὰρ ἀμφισβητία τις ἐκεῖ Ἀρκάσι καὶ Βοιωτοῖς τοῖς αὐτοῦ πολίταις, περὶ ὅρων γῆς, πλείστην ἐποιεῖτο καὶ συνῆγε λείαν. Καταφρονήσει δὲ αὐτοῦ μεγάλην ἐμποδίσαντος τοῖς Ἀρκάσιν, Λυκοῦργος, ὁ τῶν ἐνταῦθα κράτιστος ἀνὴρ, λόχον καθίσας, αὐτόν τε ἀνεῖλε, καὶ τὴν πανοπλίαν αὐτοῦ μετὰ τῆς κορύνης ἔλαβε, καὶ τὴν λείαν ἀπενοσφίσατο. Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

12. Στεφάνης.] Στεφάνη, εἶδος περικεφαλαίας. Ἔστι δὲ καὶ κόσμος γυναικεῖος. Τίθεται δὲ καὶ ἐπὶ ὄρους ἐξοχῆς. * Ὅν τε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάῤῥοος ὦσε. * *Iliad.* ν'. v. 138.

15. † Δεξιάδην.] Δεξιοῦ υἱόν. Ἢ, ἐκ δεξιῶν. Ἐπιάλμενον.] Ἐφαλλόμενον. † Huc refer *Etymolog. M.* v. Δεξιάδην.

22. Φηγῷ.] Δρυΐ.

24. Μεμαυῖα.] Προθυμουμένη.

25. Ἀνῆκεν.] Ἀνέπεισεν.

26. Ἑτεραλκέα.] Ἑτεραλκῆ. Οὕτως ἡ νίκη λέγεται, ὅταν οἱ νικῶντες νικῶνται. ἢ ἀνάπαλιν· τὴν τοῖς ἑτέροις τὴν ἀλκὴν καὶ δύναμιν παρέχουσαν.

VARIÆ LECTIONES.

11. Ἕκτωρ δ' Ἠϊονῆα) χ. Δηϊονῆα. Verùm τὸ δ' est ἀνταποδοτικὸν, & τῷ μὲν praecedenti respondet, quare δ' Ἠϊονῆα legendum, ut MSS. *Mori*, & CCC. legunt apertè.

12. Ὑπὸ στεφάνης) χ. ὑπὲρ στεφάνης. MS. CCC.

20. Ἱρὴν) χ. ἱερὴν, MS. Barocc. Oxon.

22. Συναντέσθην) χ. συναντήσθην, & συνηντέσθην, *Eustath.* fol. 529. lin. 25. MS. *Mori*, MS. CCC. συναντήσθην. *Ibid.* παρὰ) χ. περὶ. MS. CCC.

Ἀλλ'

Ἀλλ' εἴ μοί τι πίθοιο, τό κεν πολὺ κέρδιον εἴη,
Νῦν μὲν παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα
Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχήσοντ', εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωσιν· ἐπεὶ ὣς φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ὑμῖν ἀθανάτῃσι, διαπραθέειν τόδε ἄστυ.
Τόνδ' αὖθις προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὧδ' ἔστω, Ἑκάεργε· τὰ γὰρ φρονέουσα καὶ αὐτὴ
Ἦλθον ἀπ' Οὐλύμποιο, μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ἄγε, πῶς μέμονας πόλεμον καταπαυσέμεν ἀνδρῶν;
Τὴν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,
Ἕκτορος ὄρσωμεν κρατερὸν μένος ἱπποδάμοιο,
Ἤν τινά που Δαναῶν προκαλέσσεται οἰόθεν οἶος
Ἀντίβιον μαχέσασθαι, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Οἱ δέ κ' ἀγασσάμενοι χαλκοκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Οἶον ἐπόρσειαν πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τῶν δ' Ἕλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ
Βουλὴν, ἥ ῥα θεοῖσιν ἐφήνδανε μητιόωσι·
Στῆ δὲ παρ' Ἕκτορ' ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,

" Sed si mihi quid obtemperaveris, hoc certè multò satius esset,
" Nunc quidem cessare faciamus bellum & pugnam
" Hodie: posthac rursus pugnabunt, donec finem
" Ilii invenerint: quandoquidem sic gratum est animo,
" Vobis Deabus, evertere hanc urbem.
Hunc vicissim allocuta est dea caesiis-oculis Minerva,
" Ita sit, o Eminùs-jaculans; eadem enim sentiens & ipsa
" Veni ab Olympo, ad Trojanos & Achivos:
" Verùm age, quomodo fert animus praelium sedare virorum?
Hanc rursus allocutus est rex, Jovis filius, Apollo,
" Hectoris excitemus fortem animum equûm domitoris,
" Si quem fortè Danaorum provocabit, quocum solo solus
" Adversùm pugnet in gravi pugnâ:
" Sed & indignati aere-ocreati Achivi
" Solum aliquem incitent pugnare cum Hectore nobili.
Sic dixit: neque non obsecuta est dea glaucis-oculis Minerva.
Horum Helenus, Priami carus filius, sensit animo
Consilium, quod diis placuit consultantibus:
Stetit itaque juxta Hectorem profectus, & eum allocutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

30. Τέκμωρ.] Τέλος.
32. Διαπραθέειν.] Διαπορθῆσαι.
34. Ὧδ' ἔστω.] Οὕτως γινέσθω.
36. Μέμονας.] Προθυμῇ.
38. Ὄρσωμεν.] Παρορμήσωμεν.
39. Οἰόθεν οἶος.] Μόνος πρὸς μόνον.
42. Ἐπόρσειαν.] Ἐφορμήσειαν.
44. Τῶν δ' Ἕλενος Πριάμοιο φίλος παῖς.] Μυθεύεται, τῶν ἐξ Ἑκάβης γενομένων Πριάμῳ παίδων Ἕλενον καὶ Κασσάνδραν διδύμους γενέσθαι. Τῶν δὲ γενεθλίων αὐτοῖς πληρουμένων ἐν τῷ τοῦ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ, λέγεται, τὸν Ἕλενον καὶ τὴν Κασσάνδραν ἐν τῷ ναῷ παίζοντας κατακοιμηθῆναι. * Ὑπὸ δὲ μέθης, τοὺς περὶ τοὺς παῖδας, ἐκλαθομένους ἐκείνων, οἴκαδε χωρισθῆναι. Τῇ δ' ὑστεραίᾳ ἐλθόντες εἰς τὸ ἱερὸν θεάσασθαι τοὺς παῖδας ὑπὸ τῶν ὄφεων γλώτταις τοὺς πόρους τῶν αἰσθητηρίων καθαιρομένους. Ὡς δ' ἂν διὰ τὸ παράδοξον αἱ γυναῖκες ἀνέκραγον, συνέβη ἀπαλλαγῆναι τοὺς ὄφεις, καὶ καταδῦναι ἐν ταῖς παρακειμέναις δάφναις, τοὺς δὲ παῖδας ἀμφοτέρους τῆς μαντικῆς οὕτως μεταλαβεῖν. Ἱστορεῖ Ἀντικλείδης. Σύνθετο.] Συνῆκεν, ἐνόησεν.
45. Μητιόωσι.] Βουλευομένοις.

NOTÆ.

30. *Μαχήσοντ'. εἰσόκε τέκμωρ*) Non est novum, *Diphthongos* breves elidi; ut ostendo ad *Euripidem*, Iphigen. Aul. v. 547. ubi *μαινόμεν'*, pro *μαινόμεναι*. ut *ἀρχόμεν'*, pro *ἀρχόμεναι*, *Callimacho*. Ità *Homer. Iliad* ζ'. v. 165. Ὅς μ' ἔθελεν φιλότητι μιγήμεναι οὐκ ἐθελούσῃ, ubi μ', pro μοί' ut & ί. v. 669. Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ. Ità Odyss. ί. v. 13. εἴρεσθ', pro εἴρεσθαι. Ità *Theogn.* v. 104. Οὔτε κεν ἐσθλὸν ἔχων, τῶν μεταδοῦν' ἐθέλει. Ità *Iliad.* ά. v. 283. Λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ, & aliàs haud semel.

31. *Ἰλίου εὕρωσιν· ἐπεὶ ὣς φίλον*) *Ultima* τοῦ *εὕρωσιν* producitur, in *Caesurâ*, propter *Finalem*, *ἀναδιπλώσεως* capacem, & ante *στιγμήν*.

39. Προκαλέσσεται) Vid. ad Odyss. ά. v. 41.

NOTÆ IN SCHOLIA.

44. * *Ὑπὸ δὲ μέθης, τοὺς περὶ τοὺς παῖδας ἐκλαθομένους ἐκείνων*) Ità Nos; pro τοὺς περὶ τοὺς παῖδας ἐκλαθομένων. Et sequitur ἐλθόντας &c. Editt. *Cantabr.* nihil de hoc, nisi, Vett. omnes, περὶ τῶν παίδων.

VARIÆ LECTIONES.

32. *Ἀθανάτῃσι*) γρ. ἀθανάτοισι, MS. CCC.
33. *Τόνδ' αὖθις*) γρ. τὸν δ' αὖτε, MS. CCC. & MS. Barocc. *Oxon.*
34. *Ὧδ' ἔστω*) ὧδ' ἴτω, MS. CCC.
35. *Μετὰ*) γρ. κατὰ, MS. CCC.

Ἕκτορ'

Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο; κασίγνητος δέ τοι εἰμί.
Ἄλλους μὲν κάθισον Τρῶας καὶ πάντας Ἀχαιούς·
Αὐτὸς δὲ προκάλεσσαι Ἀχαιῶν ὅστις ἄριστος,
Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Οὐ γάρ πω τοι μοῖρα θανεῖν καὶ πότμον ἐπισπεῖν.
Ὣς γὰρ ἐγὼν ὄπ' ἄκουσα θεῶν αἰειγενετάων.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτ' ἐχάρη μέγα, μῦθον ἀκούσας·
Καί ῥ' ἐς μέσσον ἰὼν, Τρώων ἀνέεργε φάλαγγας,
Μέσσου δουρὸς ἑλών· τοὶ δ' ἱδρύνθησαν ἅπαντες.
Κὰδ δ' Ἀγαμέμνων εἷσεν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς,
Κὰδ δ' ἄρ' Ἀθηναίη τε καὶ ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Ἑζέσθην, ὄρνισιν ἐοικότες αἰγυπιοῖσι,
Φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο,
Ἀνδράσι τερπόμενοι· τῶν δὲ στίχες εἵατο πυκναὶ,
Ἀσπίσι καὶ κορύθεσσι καὶ ἔγχεσι πεφρικυῖαι.
Οἵη δὲ Ζεφύροιο ἐχεύατο πόντον ἔπι φρὶξ
Ὀρνυμένοιο νέον, μελάνει δέ τε πόντος ὑπ' αὐτῆς·
Τοῖαι ἄρα στίχες εἵατ' Ἀχαιῶν τε Τρώων τε
Ἐν πεδίῳ· Ἕκτωρ δὲ μετ' ἀμφοτέροισιν ἔειπε,
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Ὅρκια μὲν Κρονίδης ὑψίζυγος οὐκ ἐτέλεσσεν,

" Hector, fili Priami, Jovi consilio par,
" Num mihi quid obsecutus fueris; frater etenim tibi sum?
" Cæteros quidem sedere-fac Trojanos & omnes Achivos:
" Ipse autem provoca Achivorum quicunque fortissimus,
" Ut contra te pugnet in gravi pugnâ;
" Nondum enim tibi fatum mori & interitum attingere:
" Sic enim ego vocem audivi deorum immortalium.
Sic dixit: Hector verò gavisus est vehementer, sermone audito:
Et in medium progressus, Trojanorum coercuit phalangas,
Mediâ hastâ prehensâ: illi itaque resederunt omnes.
Sedere etiam Agamemnon fecit bene-ocreatos Achivos,
Et Minerva etiam & argenteum-arcum-gerens Apollo
Desederunt, avibus similes vulturibus,
Fago super altâ patris Jovis Ægiochi,
Viris delectati: Horum etenim ordines sedebant densi,
Scutis & galeis & hastis horrentes.
Qualisque Zephyri funditur super pontum horror
Insurgentis recens, nigrescitque pontus sub illo:
Tales quidem ordines sedebant Achivorumque Trojanorumque
In campo: Hector autem inter utrosque locutus est,
" Audite me, Trojani, & bene-ocreati Achivi,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet.
" Fœdera quidem Saturnius in excelso-sedens non rata-fecit,

ΣΧΟΛΙΑ.

52. Πότμον ἐπισπεῖν.] Τὸ μοιρίδιον ἀποπεράναι.

56. Μέσσου δουρὸς ἑλών.] Ἐκ μέσου κρατῶν τὸ δόρυ· σημεῖον ἡσυχίας πολέμου. Ἱδρύνθησαν.] Ἐκαθέσθησαν, ἐκαθίσθησαν.

59. Ἐοικότες.] Ὁμοιούμενοι. Αἰγυπιοῖσιν.] Οἱ μὲν, εἶδος αἰετοῦ· οἱ δὲ, τοὺς γῦπας ἐδέξαντο.

61. Εἵατο.] Ἐκάθηντο.

62. Πεφρικυῖαι.] Συνεσταλμέναι. Φρὶξ δὲ, ἡ ἐπανάστασις τῶν κυμάτων. Φρίσσει τις φόβῳ, ἢ ψύχει, ἢ ὀργῇ. Ἐμψύχους οὖν τὰς φάλαγγας φρίσσειν φησί.

63. Φρὶξ.] Ἡ ἐξ ἐπιπολῆς κίνησις τοῦ ὕδατος ὅ ἐστι, τοῦ κύματος ἀρχομένου· ἢ, τὸ ἐπιπολάζον τῷ κύματι ἀφρῶδες, ὅταν ἄνεμος ἄρχηται πνεῖν· ἢ ἡ πρώτη ἔγερσις τῶν κυμάτων· *ἢ σκότος καὶ ἠρεμαία ἐπίτασις.

64. Ὀρνυμένοιο.] Ὁρμωμένου. Νέον.] Νεωστί. Μελάνει.] Μελανίζει, ἢ, μελαίνεται.

NOTÆ.

47. Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε) Στίχος πολυσυλλαβής. Quòd verò τὸ υἱὸς aliquando corripiat priorem, ostendi ad *Iliad*. α. v. 489. ità nunc υἱὲ facit, & *ultimam* producit, per *Positionem*, ante Πριάμοιο. Quin *ultima* τοῦ Διῒ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante μ'. ut β'. v. 169. ubi & τοῦ μῆτιν sanamus.

63. Φρὶξ) Vid. *Etymolog*. M. *Suid*. &c.

VARIÆ LECTIONES.

60. Φηγῷ ἐφ' ὑψηλῇ) γρ. Φηγῷ ἐν ὑψηλῇ, MS. *Barocc*. Oxon.

63. Πόντον ἔπι φρὶξ) γρ. πόντον ἐπὶ φρὶξ, MS. *Mori*, πόντον ἔπι, φρίξ, MS. CCC. πόντον ἐπιφρὶξ, *Eustath*. fol. 533. lin. 47. & 50. Vid. ad ί. v. 178.

* Hæc Addita &c.

70 Ἀλλὰ

Ἀλλὰ κακὰ φρονέων τεκμαίρεται ἀμφοτέροισιν,
Εἰσόκεν ἢ ὑμεῖς Τροίην εὔπυργον ἕλητε,
Ἢ αὐτοὶ παρὰ νηυσὶ δαμείετε ποντοπόροισιν.
Ὑμῖν μὲν γὰρ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Τῶν νῦν ὅντινα θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγῃ,
Δεῦρ' ἴτω ἐκ πάντων, πρόμος ἔμμεναι Ἕκτορι δίῳ.
Ὧδε δὲ μυθέομαι, Ζεὺς δ' ἄμμ' ἐπιμάρτυρος ἔστω,
Εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος ἕλῃ ταναήκεϊ χαλκῷ,
Τεύχεα συλήσας, φερέτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶές καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Εἰ δέ κ' ἐγὼ τὸν ἕλω, δώῃ δέ μοι εὖχος Ἀπόλλων,
Τεύχεα συλήσας, οἴσω ποτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
Καὶ κρεμόω ποτὶ νηὸν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο·
Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας ἐϋσσέλμους ἀποδώσω,
Ὄφρα ἑ ταρχύσωσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί·
Σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.

" Sed mala cogitans *aliquid* molitur utrisque;
" Donec vel vos Trojam bene-turritam ceperitis,
" Vel ipsi ad naves domiti fueritis pontum-transeuntes.
" Vobis quandoquidem sunt viri fortissimi omnium Achivorum,
" Eorum nunc quemcunque animus mecum pugnare jubet,
" Huc prodeat ex omnibus, ut pugnet ante-alios cum Hectore nobili.
" Sic verò aio, & Jupiter nobis testis adsit,
" Si quidem fortè me ille occiderit protensam-cuspidem-habente hastâ,
" Arma detracta ferat cavas ad naves,
" Corpus verò domum meum remittat, ut ignis me
" Trojani & Trojanorum uxores participem faciant mortuum.
" Sin ego illum interfecero, dederitque mihi gloriam Apollo,
" Arma detracta feram ad Ilium sacram,
" Et suspendam ad templum Apollinis longè-jaculantis:
" Cadaver vero in naves bonis-transtris-instructas remittam;
" Ut ei exequias faciant caput-comantes Achivi:
" Tumulumque ei aggerant ad latum Hellespontum.

ΣΧΟΛΙΑ.

70. Τεκμαίρεται.] Βουλεύεται, ἢ πλήσει ἢ ἐπὶ τέλος ἄγει.
73. Ἔασιν.] Εἰσὶν, ὑπάρχουσι.
75. Πρόμος.] Πρόμαχος.
77. Ταναήκεϊ.] Ἐπιμήκει, καὶ τεταμένην ἔχοντι τὴν ἀκμὴν, τουτέστιν, ἐκτεταμένην τὴν * ἀρχήν.
80. Λελάχωσι.] Λαχεῖν ποιήσωσιν, εἴτουν μεταλαβεῖν.
83. Κρεμόω.] Κρεμάσω.
85. Ταρχύσωσι.] Θάψωσι. Τάρχαι δὲ, τὰ ἀποτεταμιευμένα τοῖς νεκροῖς ἐπὶ κηδείαν ἀπὸ τῆς * ταρχῆς.
86. Σῆμά τέ οἱ χεύωσιν ἐπὶ πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.] Ἀθάμας, Αἰόλου παῖς, βασιλεὺς δὲ Θηβῶν, γήμας τὴν Κάδμου παῖδα Ἰνὼ, παῖδας ἔσχε δύο, Κλέαρχον καὶ Μελικέρτην. Κατὰ Ἥρας δὲ [illegible], [illegible]

NOTÆ.

72. Δαμείετε) Pro δαμείητε, ut v. 39.
77. Εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος) Syllaba κεν producitur, in *Cæsurâ*, ante Literam, ἀναδιπλώσεως capacem, &c. *Ibid.* Ταναήκεϊ) Προπαροξυτόνως, ut nunc emendo, ex Regulâ, quam exhibeo, ad *Euripid.* Ion. v. 1154.
80. Λελάχωσι) Vid. ad v. 5. Est verò *Hebraismus*, de quá re diximus ad *Euripidem.*
83. Καὶ κρεμόω) Mos vetus, Hostium spolia in Deorum Templis suspendere, ut *Eustath.* fol. 534. lin. 52. nempè, Indè agnoscebatur, Deorum auxilio superatos Hostes. *Ibid.* Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο) *Ultima* τοῦ Ἀπόλλωνος producitur, in *Cæsurâ*, ante ἑ. & vi *Asperi* sequentis.
84. Τὸν δὲ νέκυν ἐπὶ νῆας) Ità *Ultima* τοῦ νέκυν producitur, ut ad α. v. 19.

NOTÆ IN SCHOLIA.

77. * Ἀρχὴν) An ἀκμήν;
85. Ταρχῆς) An ταριχείας; *Eustath.* fol. 534. lin. 49. Εἰώθασι μὲν συνήθως ταρχεῖν.
86. * Ἐπὶ τούτου λέγεται τὸ Δέπας καὶ τὺς) Olim Ἐπὶ τοῦτο λέγε[ται] τὸ Δέπας καὶ τὰς Ἀργειάδας. E litt. *Cantabrig.* Verùm non advertebant illi, τοῦτο malè poni in Omnibus; nihil enim ante de voce Δέπας, sed τοῦ κελιὸς, quare omninò legendum, Ἐπὶ τούτου [κελιοῦ] τὸ δέπας &c. Nec καὶ vel *absens*, vel *præsens*, tanti erat.

VARIÆ LECTIONES.

72. Δαμείετε) γρ. δαμείητε, MS Barocc. Oxon. Vid. in *Textum.*
77. Εἰ μέν κεν ἐμὲ κεῖνος) γρ. εἰ μέν κεν ἔμ' ἐκεῖνος. *Ibid.* Ταναήκεϊ) γρ. τανυήκεϊ, *Eustath.* fol. 534. lin. 34.
82. Ποτὶ) γρ. προτὶ. *Eustath.* fol. 534. lin. 22. & MS. *Mori.*
83. Ποτὶ) γρ. προτὶ, ut modò; verùm hic MS. *Mori*, ἐπὶ, ut & MS. Barocc. Oxon.

Καί ποτέ τὶς εἴπῃσι καὶ ὀψιγόνων ἀνθρώπων,
Νηῒ πολυκλήϊδι πλέων ἐπὶ οἴνοπα πόντον,
Ἀνδρὸς μὲν τόδε σῆμα πάλαι κατατεθνηῶτος,
Ὅν ποτ' ἀριστεύοντα κατέκτανε φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ὥς ποτέ τὶς ἐρέει· τὸ δ' ἐμὸν κλέος οὔποτ' ὀλεῖται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.
Ὀψὲ δὲ δὴ Μενέλαος ἀνίστατο, καὶ μετέειπε,
Νείκει ὀνειδίζων, μέγα δὲ στεναχίζετο θυμῷ,
Ὤιμοι, ἀπειλητῆρες, Ἀχαιΐδες, οὐκέτ' Ἀχαιοί·

" Et aliquando aliquis dicat etiam posterorum,
" Navi multis-transtris-instructâ navigans super nigrum pontum,
" Viri quidem hic tumulus jam diu defuncti,
" Quem olim fortissimè se gerentem occidit illustris Hector.
" Sic olim aliquis dicet: mea verò gloria nunquam peribit.
Sic dixit. Illi utique omnes obmutuerunt silentio,
Verebantur quidem renuere, timebant autem suscipere.
Tandem verò Menelaus surrexit, & inter eos dixit,
Jurgio probra-objectans, graviterque ingemiscebat animo,
" Me miserum! jactatores, Achivæ, non amplius Achivi;

ΣΧΟΛΙΑ.

τὴν Ἰνώ. Ἐπιγήμας Νεφέλην, ἔχει ἐξ αὐτῆς δύο παῖδας, Ἕλλην τε καὶ Φρίξον. Μιγνύμενος δὲ αὐτὸς λάθρα τῇ Ἰνοῖ καταπιστεύσασα ἡ Νεφέλη ᾤχετο. Πάλιν δὲ τῆς οἰκίας ἐπικρατήσασα ἡ Ἰνὼ ἐπιβουλεύει τοῖς τῆς Νεφέλης παισίν. Εὑροῦσα δὲ τινα μηχανὴν, ἔφρυγε τὰ σπέρματα. Καὶ δὴ πολλῆς οὔσης ἀκαρπίας ἐν τῇ χώρᾳ, ἔπεμπεν ὁ Ἀθάμας εἰς Πυθὼ θεοπρόπους. Ἡ δὲ Ἰνὼ συνέπεισε τούτους, πλάσασθαί τινα χρησμὸν κατὰ τοῦ Φρίξου, ὡς θύματος τοῦ αὐτοῦ γονῆς προστεταγμένου, ἀπαλλαγήσεται τοῦ δεινοῦ. Πυθόμενος οὖν παρὰ τῶν θεοπρόπων ὁ Ἀθάμας τὸ λόγιον, μεταπέμπεται ἐκ τῶν ἀγρῶν τὸν Φρίξον. Πρόφασιν δὲ αὐτὸν ἐκέλευσεν ἄγειν, ὅ, τι κάλλιστον πρόβατον ἐν τοῖς θρέμμασιν εἰς ἱερουργίαν ὑπάρχει. Μυθολογεῖται δὲ, παραγενομένῳ τῷ Φρίξῳ μετὰ τῆς ἀδελφῆς, κατά τινα δαίμονος ἐπιφάνειαν, ἀνθρωπίνῃ φωνῇ λαλῆσαι τὸν κριὸν καὶ πᾶσαν αὐτῷ τὴν ἐπιβουλὴν ἀπαγγεῖλαι· κελεῦσαί τε αὐτῷ, μετὰ τῆς ἀδελφῆς, ἐπικαθίσαι τῷ νώτῳ, ὅπως τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον ἐκφυγεῖν δυνηθῶσιν. Οὗ καὶ γενομένου, λέγεται, τὸν κριὸν μετὰ πολλῆς βίας διὰ μέσου τοῦ ἀέρος ποιήσασθαι τὴν πορείαν· τὴν δὲ Ἕλλην, μὴ δυναμένην ἀντέχειν, καταπεσεῖν εἰς τὸ ὑποκείμενον πέλαγος· προσαγορευθῆναι δὲ τοῦτο, διὰ τὴν προειρημένην, Ἑλλήσποντον· τὸν δὲ κριὸν, κομίσαντα εἰς Κόλχους ἐκ τοῦ Πόντου τὸν Φρίξον, τελευτῆσαι. * Ἐπὶ τούτῳ λέγεται τὸ δέρας καὶ τοὺς Ἀργοναύτας ἀποσταλῆναι, μετὰ τοῦ Ἰάσονος. Τὸν δὲ Ἀθάμαντά φασι, μαθόντα ἕκαστα τῶν συντεθέντων ὑπὸ τῆς Ἰνοῦς, μὴ φείσασθαι, μηδὲ τῶν ἐξ αὐτοῦ γενομένων αὐτῇ παίδων, ἀλλ' αὐτοχειρίᾳ μὲν ἀποκτεῖναι Κλέαρχον, ἐπιδιῶξαι δὲ μετὰ ξίφους καὶ τὴν Ἰνώ. Τὴν δὲ καταλαμβανομένην, σωτηρίαν ἀπογνώσασαν ἑαυτῇ τε καὶ τῷ υἱῷ, ῥίψασαν ἑαυτὴν εἰς τὴν θάλασσαν, καὶ τυχεῖν ἐκ τῶν θεῶν τῆς ἐναλίου τιμῆς· ὕστερον δὲ καὶ προσαγορευθῆναι αὐτὴν, διὰ τὸν ἐκ τῆς θαλάσσης ἀφρὸν, Λευκοθέαν· τὸν δὲ Μελικέρτην, Παλαίμονα· εἶναι δὲ αὐτὸν σωτῆρα τῶν τὸ πέλαγος πλεόντων ἀνθρώπων. Ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ. Χεύωσι.] Χώσωσι. Χέειν, τὸ τὴν γῆν ἐπιχέειν τοῖς τεθνεῶσι. Σῆμά τί οἱ χεύωσι.] Ἀπὸ τούτου τὸ, χυτὴ, οὐ κοινῶς ἡ γῆ, ἀλλ' ἡ ἐπικεχωσμένη τοῖς νεκροῖς. Πλατεῖ Ἑλλησπόντῳ.] Ἤτοι κατὰ ἀντίφρασιν· στενὸς γὰρ ὁ Ἑλλήσποντος. Ἢ τῷ κατ' ἐκεῖνο τὸ μέρος αὐτοῦ πεπλατυσμένῳ.

87. Ὀψιγόνων.] Τῶν ὕστερον γενησομένων.

88. Οἴνοπα.] Ὡς οἶνος, τῇ χροιᾷ μέλανα.

93. Αἴδεσθεν μὲν ἀνήνασθαι, δεῖσαν δ' ὑποδέχθαι.] Αἰδέσθησαν· δειλῶν, γάρ. Δεῖσαν δὲ, διὰ τὰς σπονδὰς ἢ παραβαίνοντες κάλουσιν, ὡς δῆλον ἀπὸ τοῦ ἑξῆς· ἢ ὑπὸ θεοῦ ἁρμόσασθαι αὐτὸν ὑπονοοῦντες· ἢ διὰ τὸ, Νὺξ δ' ἤδη τελέθει· Καὶ παροιμία, ὅτι θρασὺς πρὸς ἔργον, οὐ πολὺ κακός. Ἐπίχαρμος δὲ, ὅτι κακὸς θαρρεῖ μάλ' αὐτόθεν, ἔπειτα φεύγει. Ἔστι δὲ τὸ εἶδος ἰσόκωλον· ὅταν ἐκφέρηται δύο, ἢ πλειόνων κώλων, ἀποκρινομένων ἀλλήλοις πρὸς ἀντίστροφον ἐμφέρειαν. Δεύτερον, Χρὴ ξεῖνον παρεόντα φιλεῖν, ἐθέλοντα δὲ πέμπειν. Τρίτον ὁμοιοτέλευτον καὶ ὁμοιότονον, Ὕλῳ ἔπι ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι. Τινὲς δὲ· δείσαντες τὸν Ἀγαμέμνονα, ὡς καὶ * σιγῇ δειδιότες. Ἀνήνασθαι.] Ἀρνήσασθαι. Ὑποδέχθαι.] Ἀναδέξασθαι τὸν λόγον.

95. Στεναχίζετο.] Ἔστενεν, ἐκακοπάθει.

96. Ἀπειλητῆρες.] Καυχηταί· ἀπειλεῖν εἰδότες, καὶ ἐπαγγείλασθαι. Τοὺς δὲ τοιούτους καὶ καυχηματίας λέγουσιν.

* Vid. Pag. 263.

* Δ. v. 431.

NOTÆ.

87. Καί ποτέ τις εἴπῃσι) Vocula τὶς producitur, in *Cæsurâ*. &c. τὶς hic acuitur, ut *Emphaticum* &c.

91. Ὥς ποτέ τις ἐρέει) Vid. suprà, ad v. 87.

92. Ἀκὴν) De hâc voce *Etymolog. M.* v. Ἀκέων, & ἀκήν. & *Eustathius*.

VARIÆ LECTIONES.

87. Τὶς) γρ. τις, vid. ad *Textum*.

89. Κατατεθνηῶτος) γρ. κατατεθνειῶτος, MS. Barocc. Oxon.

91. Τὶς) γρ. τις, ut ad *Textum*, v. 87.

96. Ὤ μοι) γρ. ὤ μοι, MS. *Mori*.

Ἠ

Ἦ μὲν δὴ λώβη τάδε γ' ἔσσεται αἰνόθεν αἰνῶς,
Εἰ μή τις Δαναῶν νῦν Ἕκτορος ἀντίος εἶσιν.
Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν πάντες ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε,
Ἥμενοι αὖθι ἕκαστοι ἀκήριοι, ἀκλεὲς αὔτως·
Τῷδε δ' ἐγὼν αὐτὸς θωρήξομαι· αὐτὰρ ὕπερθεν
Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ὣς ἄρα φωνήσας κατεδύσετο τεύχεα καλά.
Ἔνθα κέ τοι, Μενέλαε, φάνη βιότοιο τελευτὴ
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν, ἐπεὶ πολὺ φέρτερος ἦεν,
Εἰ μὴ ἀναΐξαντες ἕλον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Αὐτός τ' Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Δεξιτερῆς ἕλε χειρὸς, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἀφραίνεις, Μενέλαε διοτρεφές· οὐδέ τί σε χρὴ
Ταύτης ἀφροσύνης· ἀνὰ δ' ἴσχεο, κηδόμενός περ,
Μηδ' ἔθελ' ἐξ ἔριδος σεῦ ἀμείνονι φωτὶ μάχεσθαι,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι·
Καὶ δ' Ἀχιλεὺς τούτῳ γε μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Ἔῤῥιγ' ἀντιβολῆσαι, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν ἵζευ, ἰὼν μεθ' ἔθνος ἑταίρων·
Τούτῳ δὲ πρόμον ἄλλον ἀναστήσουσιν Ἀχαιοί·
Εἴπερ ἀδειής τ' ἐστὶ, καὶ εἰ μόθου ἔστ' ἀκόρητος,

" Certè jam dedecus hæc erunt graviſſimè graviter,
" Si nullus Danaorum nunc Hectori obvius iverit.
" Sed vos quidem omnes aqua & terra fiatis,
" Sedentes ibi ſinguli excordes, inglorii pariter:
" Adverſus illum verò ego ipſe armabor: verùm ſuperne
" Victoriæ termini poſiti ſunt in immortalibus diis.
Sic fatus induebat arma pulchra.
Tunc tibi, Menelaë, apparuiſſet vitæ finis
Hectoris in manibus, quoniam multo fortior erat:
Niſi properè exurgentes prehendiſſent reges Achivorum,
Ipſeque Atrides, late-dominans Agamemnon,
Dextram prehendit manum, verbáque fecit, dixitque,
" Inſanis, Menelae Jovis-alumne; neque quicquam tibi opus eſt
" Hâc dementiâ: contine verò te dolens quamvis,
" Neque velis per contentionem te fortiori cum viro pugnare,
" Hectore Priamidâ, quem extimeſcunt & alii:
" Quin & Achilles huic in pugnâ viros illuſtres-reddente
" Horret occurrere, qui te multò fortior.
" Verum tu quidem nunc, ſede profectus ad agmen ſociorum;
" Huic autem propugnatorem alium excitabunt Achivi:
" Licet intrepidusque ſit & etiamſi pugnæ ſit inſatiabilis,

ΣΧΟΛΙΑ.

97. Αἰνόθεν αἰνῶς.] Ἐκ δεινοῦ δεινῶς· ὅ ἐστι, τῶν δεινῶν δεινοτέρως.

99. Ὕδωρ καὶ γαῖα γένοισθε.] Ἀναλυθείητε, εἰς ὕδωρ καὶ γῆν διαλυθείητε καὶ ἀποθάνοιτε. Βέλτιον δὲ οὕτως, ἐξ ὧν ἐγένεσθε, εἰς ταῦτα πάλιν ἀναστοιχειωθείητε. Τῶν στοιχείων, ὕδωρ καὶ γῆ κατὰ φύσιν ἀκίνητα, τὰ δὲ ἄλλα κινητά. Ταῦτα ἔν φασι, τὴν ἀκινησίαν ὀνειδίζων. Καὶ Ξενοφάνης. Πάντες γὰρ γαίης τε καὶ ὕδατος ἐκγενόμεσθα. Ἐκ γῆς γὰρ πάντα γίνεται, καὶ εἰς γῆν τελευτᾷ. Ἢ, ὅτι τὸ ὕδωρ τὰς ψυχὰς διαφθείρει.

100. Αὖθι.] Αὐτόθι. Ἀκήριοι.] Ἄψυχοι. Ἀκλεές.] Ἀκλεεῖς, ἄδοξοι καὶ ἀνονόμαστοι.

101. Ὕπερθεν.] Ὑπεράνω.

102. Πείρατα.] Πέρατα, τέλη.

109. Ἀφραίνεις.] Παραφρονεῖς, μωραίνεις, ἀνοηταίνεις.

110. Ἀνὰ δ' ἴσχεο.] Ἀνέχου δέ.

112. Στυγέουσι.] Φοβοῦνται, μισοῦσι.

114. Ἔῤῥιγε.] Φοβεῖται. Ἀντιβολῆσαι.] Ὑπαντῆσαι, συναντῆσαι.

117. Ἀδειής.] Ἄφοβος, ἀδεής. Μόθου.] Μάχης. Οἱονεὶ μόχθου, διὰ τὸ, τάχιστα πληροῦσθαι τὴν ἐπιθυμίαν τῆς μάχης. Ἀκόρητος.] Ἀπλήρωτος.

NOTÆ.

100. Ἀκλεὲς) *Euſtath.* fol. 538. lin. 20. & 22. pro ἀκλεεῖς poni vult; ut *Δ.* v. 142. ἱππῆες, pro ἱππῆεῖς. Ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα, φασὶν οἱ Παλαιοί. MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. ἀκλεεῖς habent; ut fiat συνίζησις, ſin, ut *Nomen* habendum, ἀκλέες ſcriberem, ut ἀγακλέες κατὰ ἔλλειψιν ἑνὸς ε ψιλοῦ, ἢ ἀπλοῦντος τοῦ εει.

VARIÆ LECTIONES.

100. Ἀκλεὲς) γρ. ἀκλέες & ἀκλεεῖς. Vid. Not. in *Textum*.

102. Νίκης πείρατ' ἔχονται ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι) γρ. Νίκης ἀνθρώποισι θεῶν ἐν πείρατα κεῖται, *Clemens Alexandr.* Stromat. l. 1.

103. Κατεδύσετο) γρ. κατεδύσατο, MS. CCC. & MS. *Barocc.* Oxon. Κατεδύσετο, malé.

110. Ἀνὰ δ' ἴσχεο) γρ. ἀνὰ δὲ σχέο, *Euſtath.* fol. 537. lin. 8. & MS. Barocc. Oxon. ubi tamen δ' ἴσχεο.

117. Ἀκόρητος) γρ. ἀκόρεστος, *Euſtath.*

Φημί μιν ἀσπασίως γόνυ κάμψειν, αἴ κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως,
Αἴσιμα παρειπών· ὁ δ' ἐπείθετο· τοῦ μὲν ἔπειτα
Γηθόσυνοι θεράποντες ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Νέστωρ δ' Ἀργείοισιν ἀνίστατο καὶ μετέειπεν,
Ὢ πόποι, ἦ μέγα πένθος Ἀχαιΐδα γαῖαν ἱκάνει.
Ἦ κε μέγ' οἰμώξειε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
Ἐσθλὸς Μυρμιδόνων βουληφόρος ἠδ' ἀγορητὴς,
Ὅς ποτέ μ' εἰρόμενος μέγ' ἐγήθεεν ᾧ ἐνὶ οἴκῳ,
Πάντων Ἀργείων ἐρέων γενεήν τε τόκον τε·
Τοὺς νῦν εἰ πτώσσοντας ὑφ' Ἕκτορι πάντας ἀκούσῃ,
Πολλά κεν ἀθανάτοισι φίλας ἀνὰ χεῖρας ἀείραι,
Θυμὸν ἀπαὶ μελέων δῦναι δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Ἡβῷμ', ὡς ὅτ' ἐπ' ὠκυρόῳ Κελάδοντι μάχοντο
Ἀγρόμενοι Πύλιοί τε καὶ Ἀρκάδες ἐγχεσίμωροι,
Φειᾶς πὰρ τείχεσσιν, Ἰαρδάνου ἀμφὶ ῥέεθρα.
Τοῖσι δ' Ἐρευθαλίων πρόμος ἵστατο, ἰσόθεος φὼς,
Τεύχε' ἔχων ὤμοισιν Ἀρηϊθόοιο ἄνακτος.

« Existimo eum libenter genu flexurum; si effugerit
« Ardenti ex bello & gravi pugnâ.
Sic fatus flexit fratris præcordia heros,
Recta monens. Ille igitur paruit; illius quidem postea
Læti famuli ab humeris arma detraxerunt.
Nestor autem inter Argivos surrexit & dixit,
« O dii, profectò ingens luctus Achivam terram invadit:
« Certe valde ploraverit senex equûm-agitator Peleus,
« Præstans Myrmidonum consilio-suo-gubernator & concionator,
« Qui olim me interrogans valdè lætabatur suâ in domo,
« Omnium Achivorum inquirens genusque sobolémque:
« Quos nunc si metu-consternatos propter Hectorem omnes audierit,
« Sæpe immortalibus suas manus sustulerit,
« Anima è membris ut descendat domum Plutonis intrà.
« Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
« Essem juvenis, sicut quandò ad rapidum Celadontem pugnabant
« Congregati Pyliique & Arcades hastarum-usu-exercitati,
« Pheæ ad muros, Jardani circa fluenta.
« Inter illos Ereuthalion in-acie-primus stabat, par-deo vir,
« Arma gerens humeris Areithoi regis:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

118. Ἀσπασίως.] Χαιρόντως, ἀσμένως, ἡδέως. Γόνυ κάμψειν.] Ἀναπαύσεσθαι, ἢ συγκάμψειν τὰ γόνατα, διὰ τὸ κινηθῆναι ἐν τῇ διώξει. Ἢ, εἰς τὸ εὐχαριστῆσαι τοῖς θεοῖς.

119. Δηΐου.] Καυστικοῦ, διαφθαρτικοῦ.

122. Γηθόσυνοι.] Χαίροντες.

127. Εἰρόμενος.] Ἐρωτῶν.

128. Ἐρέων.] Ἐρευνῶν, ζητῶν. Γενεήν τε τόκον τε.] Πατέρα καὶ παῖδα.

133. Ἡβῷμι.] Ἀκμάζοιμι. Κελάδοντι.] Διὰ τὸν ἦχον τοῦ ῥεύματος οὕτως εἶπε τὸν Ἰάρδανον, ὅς ἐστι ποταμὸς Ἀρκαδίας. Ἐν ἄλλοις Κελάδων, ποταμὸς Ἀρκαδίας. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις καὶ τὸν μετ' ἤχου καὶ κελάδου ῥέοντα.

135. Φειᾶς.] Φειὰ δὲ πόλις τῆς Ἤλιδος. Οἱ δὲ τῆς Ἀρκαδίας. Παρ' ἣν ὁ Ἰάρδανος ῥεῖ. Ἰάρδανος δὲ ποταμὸς ἐν Ἤλιδι. Ἐν ἄλλοις, ποταμὸς ἐν Ἀρκαδίᾳ.

N O T Æ.

121. Αἴσιμα παρειπὼν) Prior τοῦ παρειπὼν producitur, in *Caesurâ*, vi Literæ ρ, ut suprà, ζ'. v. 62. *Eustath.* fol. 539. lin. 51. Ἐκτείνει δὲ καὶ ἐνταῦθα τὸ παρειπὼν τὴν παραλήγουσαν τῆς παρὰ προθέσεως. Est autem Litera ἀναδιπλασιασμοῦ capax, ut *Dionys.* περιηγ. Παῤῥαλίην Ἔφεσον, μεγάλην πόλιν Ἰοχεαίρης.

131. Θυμὸν ἀπαὶ μελέων) Ἀπὸ, ad *Var. Lection.* rejicio, quoniam Ἀπαὶ legit MS. CCC. ut ad γ'. v. 217. & v. 359.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

118. Κάμψειν) γρ. καμψέμεν.

121. Παρειπὼν) γρ. παῤῥειπὼν, vid. Not. in *Textum*.

129. Ἀκούσῃ) γρ. ἀκούσει. MS. *Mori.* & MS. *Barocc.* Oxon. ἀκούσαι.

130. Ἀείραι) γρ. ἀείρει. MS. *Mori.* ἀείρει ut & MS. *Barocc.* Oxon.

131. Θυμὸν ἀπαὶ μελέων) γρ. θυμὸν ἀπὸ. MS. CCC. ἀπαί. Vid. Not. in *Textum*.

135. Φειᾶς) γρ. Φίας. *Steph.* περὶ πόλεων. Φειᾶς. *Eustath.* fol. 541. lin. 28. Χάας, *Strabo*, fol. 535. & *Eustath.* ibid. lin. 33.

Δίου Ἀρηϊθόου, τὸν ἐπίκλησιν Κορυνήτην
Ἄνδρες κίκλησκον, καλλίζωνοί τε γυναῖκες,
Οὕνεκ' ἄρ' οὐ τόξοισι μαχέσκετο, δουρί τε μακρῷ,
Ἀλλὰ σιδηρείῃ κορύνῃ ῥήγνυσκε φάλαγγας·
Τὸν Λυκόοργος ἔπεφνε δόλῳ, οὔτι κράτεΐ γε,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ, ὅθ' ἄρ' οὐ κορύνη οἱ ὄλεθρον
Χραῖσμε σιδηρείη· πρὶν γὰρ Λυκόοργος ὑποφθὰς
Δουρὶ μέσον περόνησεν· ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
Τεύχεα τ' ἐξενάριξε, τά οἱ πόρε χάλκεος Ἄρης·
Καὶ τὰ μὲν αὐτὸς ἔπειτ' ἐφόρει μετὰ μῶλον Ἄρηος.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Λυκόοργος ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα,
Δῶκε δ' Ἐρευθαλίωνι, φίλῳ θεράποντι, φορῆναι·
Τοῦ ὅγε τεύχε' ἔχων προκαλίζετο πάντας ἀρίστους,
[*Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.]
Οἱ δὲ μάλ' ἐτρόμεον καὶ ἐδείδισαν, οὐδέ τις ἔτλη·
Ἀλλ' ἐμὲ θυμὸς ἀνῆκε πολυτλήμων πολεμίζειν
Θάρσεϊ ᾧ· γενεῇ δὲ νεώτατος ἔσκον ἁπάντων,
Καὶ μαχόμην οἱ ἐγώ, δῶκεν δέ μοι εὖχος Ἀθήνη.
Τὸν δὴ μήκιστον καὶ κάρτιστον κτάνον ἄνδρα·
Πολλὸς γάρ τις ἔκειτο παρήορος ἔνθα καὶ ἔνθα.
Εἴθ' ὡς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,

"Nobilis Areithoi, quem cognomento Clavigerum
"Viri appellabant, eleganterque cinctæ mulieres,
"Quoniam non sagittis pugnabat hastâque longâ,
"Sed ferreâ clavâ rumpebat phalanges:
"Hunc Lycurgus interfecit dolo, non vi utique,
"Angustâ in viâ, ubi clava non ei exitium
"Arcebat ferrea; antè enim Lycurgus præveniens
"Hastâ medium transfodit: is igitur supinus solo allisus est;
"Armisque interfectum spoliavit, quæ ei dederat æreus Mars;
"Et ea quidem ipse posteà gestabat in pugnâ Martis.
"At postquam Lycurgus in ædibus senuerat,
"Dederatque Ereuthalioni, dilecto famulo, gestanda;
"Illius hic arma ferens provocabat omnes fortissimos.
"Contra pugnare in horrido duello.
"Hi autem valdè tremebant & timebant, neque quisquam sustinebat;
"Verùm me animus impulit audax, ut pugnarem
"Confidentiâ suâ: natu tamen minimus eram omnium,
"Et pugnabam cum eo ego, deditque mihi gloriam Minerva.
"Hunc quidem procerissimum & fortissimum interfeci virum;
"Multus enim jacebat extensus hinc atque illinc.
"Utinam sic pubescerem, viresque mihi integræ essent,

ΣΧΟΛΙΑ.

141. Κορύνῃ.] Ῥοπάλῳ. Ῥόπαλον δέ ἐστιν ἀπὸ μουστέρου ἐπιγρύπης, ἐξ ἑνὸς μέρους ῥοπὴν ἔχον καὶ βάρος.
142. Κράτεϊ.] Κράτει, ἰσχύϊ.
143. Στεινωπῷ.] Στενῷ τόπῳ, στενῇ ὁδῷ.
144. Ὑποφθάς.] Προφθάσας, προλαβών.
145. Περόνησε.] Διεπέρασε, διῆλθε, διέτρησεν. Οὔδει.] Τῷ ἐδάφει, τῇ γῇ.
151. Ἔτλη.] Ὑπέμεινεν, ἐθάρσησεν.
152. Πολυτλήμων.] Πολλὰ ὑπομείνας, θρασύς, θαρσήεις.
154. Ἔσκον.] Ἦν, ὑπῆρχον.
156. Πολλός.] Ἀντὶ τοῦ, μέγας. Παρήορος.] Παρηωρημένος τῷ σώματι τοῦτ' ἐστιν, ἐκλελυμένος. Ἐν ἄλλῳ· νῦν ἀντὶ τοῦ, μέγας, παρατεταμένος καὶ εἰς μῆκος ἐκτεταμένος. Λέγει δὲ οὕτως ποτὲ καὶ τὸν παρεζευγμένον ἐκτὸς τοῦ ζυγοῦ ἵππον· καὶ τὸν ἄφρονα. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Κατὰ πλάτος, καὶ κατὰ μῆκος.
157. Ἡβώοιμι.] Ἀκμάζοιμι.

NOTÆ.

142. Ἔπεφνε δόλῳ) Vid. ad *Odyss.* Ι. v. 406. *Ibid.* Οὔτι κράτεΐ γε) *Ultima* τοῦ κράτεϊ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante γ.

143. Ὅθ' ἄρ') Olim ὅτ' ἄρ', in vulgaribus: At ὅθ' ἄρ', in *Eustathii* Textu, & παρεκβολαῖς, ut & *Florentin.* Edit. & MS. Barocc. *Oxon.* nam pro ὅθι ponitur.

148. Ἐνὶ μεγάροισιν ἐγήρα) *Ultima* τοῦ ἐνὶ, idem facit, quod in κράτεϊ factum suprà. v. 142.

150. Προκαλίζετο πάντας ἀρίστους) In MS. CCC sequitur,* Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι; in ipso *Textu*, ut suprà, v. 40. & v. 51. quare & hic admittendum duxi, quandoquidem penè necessarium; & MS. Barocc. *Oxon.* agnoscit. Ità enim *Tho. Hearne*, fidissimus Collator, *Post* hunc Versum, sequens additur Versus, ab eâdem manu, in MS. nostro, Ἀντίβιον μαχέσασθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.

VARIÆ LECTIONES.

143. Ὅθ' ἄρ') γρ. ὅτ' ἄρ', vid. Not. in *Textum*.
147. Ἔπειτ' ἐφόρει) γρ. ἔπειτα φόρει, MS. CCC.
150. Τοῦ ὅγε κλ. Ἀντίβιον κλ. οἱ δὲ μάλ') γρ. τοῦ ὅγε κλ. οἱ δὲ μάλ', Vid. Not. in *Textum*.

Τῷ κε τάχ' ἀντήσειε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὑμέων δ' οἵπερ ἔασιν ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Οὐδ' οἳ προφρονέως μέμασ' Ἕκτορος ἀντίον ἐλθεῖν.
Ὣς νείκεσσ' ὁ γέρων· οἱ δ' ἐννέα πάντες ἀνέσταν·
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Τῷ δ' ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης·
Τοῖσιδ' ἔπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν.
Τοῖσιδ' ἔπ' Ἰδομενεύς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσιδ' ἔπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός·
Ἂν δὲ Θόας Ἀνδραιμονίδης, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.
Πάντες ἄρ' οἵγ' ἔθελον πολεμίζειν Ἕκτορι δίῳ.
Τοῖσδ' αὖτις μετέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς, ὅς κε λάχῃσιν·
Οὗτος γὰρ δὴ ὀνήσει ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς·
Καὶ δ' αὐτὸς ὃν θυμὸν ὀνήσεται, αἴ κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο καὶ αἰνῆς δηϊοτῆτος.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ κλῆρον ἐσημήναντο ἕκαστος,
Ἐν δ' ἔβαλον κυνέῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.
Λαοὶ δ' ἠρήσαντο, θεοῖσι δὲ χεῖρας ἀνέσχον·
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
Ζεῦ πάτερ, ἢ Αἴαντα λαχεῖν, ἢ Τυδέος υἱὸν,
Ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.

" Ita citò haberet quicum pugnaret expedite-pugnam-ciens Hector.
" Vestrûm autem qui sunt fortissimi omnium Achivorum,
" Nè hi quidem alacriter parati est a Hectori obviam ire.
Sic increpavit senex: illi itaque novem omnes surrexerunt.
Surrexit multò primus quidem rex virorum Agamemnon:
Post hunc Tydides surrexit fortis Diomedes;
Post hos Ajaces, impetuosam induti fortitudinem:
Post hos Idomeneus, & Armiger Idomenei
Meriones, par Marti homicidæ:
Post hos Eurypylus, Evæmonis præclarus filius:
Surrexit & Thoas Andræmonides, & nobilis Ulysses.
Omnes hi volebant pugnare cum Hectore nobili.
Hos autem inter ipsos dixit Gerenius eques Nestor,
" Sortibus nunc sortimini universi, cui sors obtigerit:
" Ille enim jam juvabit bene ocreatos Achivos:
" Quin etiam ipse suum animum juvabit, si effugerit
" Ardenti ex bello & gravi pugnâ.
Sic dixit. Illi igitur sortem signaverunt singuli,
Et injecerunt galeæ Agamemnonis Atridæ.
Populi interim supplicabant, diisque manus sustulerunt:
Sic autem quis dicebat intuitus in cœlum latum,
" Jupiter pater, da aut Ajacem sortiri aut Tydei filium,
" Aut ipsum regem divitis-auri Mycenes.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

160. Προφρονέως.] Προθύμως.
165. Ὀπάων.] Ἀκόλουθος, ἢ θεράπων.
166. Ἀνδρειφόντῃ.] Ἀνδροφόνῳ.
168. Ἂν δέ.] Ἀνέστη καί.
171. Πεπάλαχθε.] Κληρώθητε. Ὁ γὰρ κλῆρος, πάλος. Κλήρῳ νῦν πεπάλαχθε διαμπερὲς, ὅς κε λάχῃσι.] Ἐπὶ τὸ τέλος τοῦ στίχου στικτέον τὸ, διαμπερὲς, ὅσπερ λάχῃσιν· οὐ γὰρ τοῦ κλήρου διὰ παντὸς ἐλθόντος, ὃς ἂν λάχῃ. Οἱ δὲ οὕτω διέστειλαν, ὅς κε λάχῃσιν· οὗτος γὰρ ὀνήσει διαμπερές. οὐ παρ' αὐτὸν, διὰ τὸν ὑπερβιβασμὸν τοῦ αἰτιώδους συνδέσμου. Ὁμηρικὸν γάρ. Διαμπερές.] Ἄντικρυς, καὶ φανερῶς. Λάχῃσι.] Λάχῃ, ἐπιτύχῃ.
175. Ἐσημήναντο.] Ἐσημειώσαντο. Ἐξ οὗ δηλοῦται ὅτι οὐ γράμματα ᾔδεισαν οἱ ἥρωες.
176. Κυνέῃ.] Περικεφαλαίᾳ.

N O T Æ.

164. Θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν) Ultima τοῦ θοῦριν idem facit, ut & Θ'. v. 262.
166. Μηριόνης) De hoc Versu, vid. ad Β'. v. 651.
167. Τοῖσιδ' ἔπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος) Ultima τοῦ Εὐρύπυλος, producitur, eâdem ratione.
177. Λαοὶ δ' ἠρήσαντο) *Eustath.* Οὐκ ἔστι παρὰ τῷ Ποιητῇ εὑρεῖν ἀτελεσφόρητον δικαίαν εὐχήν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

175. Κλῆρον ἐσημήναντο) Quòd *Br. Schol.* hinc concludunt, ἐξ οὗ δηλοῦται ὅτι οὐ γράμματα ᾔδεισαν οἱ ἥρωες, putidum est; & Nos enim *Sortes* variis modis signamus, nec minùs *Literas* novimus.

V A R I Æ   L E C T I O N E S.

170. Τοῖς δ' αὖτις) γρ. τοῖσιν δ' αὖτις. MS. CCC. & MS. *Mori.*

Ὣς ἄρ' ἔφαν· πάλλεν δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ἐκ δ' ἔθορε κλῆρος κυνέης, ὃν ἄρ' ἤθελον αὐτοί,
Αἴαντος· κήρυξ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντη,
Δεῖξ' ἐνδέξια πᾶσιν ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.
Οἱ δ' οὐ γιγνώσκοντες ἀπηνήναντο ἕκαστος·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸν ἵκανε, φέρων ἀν' ὅμιλον ἁπάντη,
Ὅς μιν ἐπιγράψας κυνέῃ βάλε, φαίδιμος Αἴας,
Ἤτοι ὑπέσχεθε χεῖρ'· ὁ δ' ἄρ' ἔμβαλεν, ἄγχι παραστάς.
Γνῶ δὲ κλήρου σῆμα ἰδών, γήθησε δὲ θυμῷ.
Τὸν μὲν πὰρ πόδ' ἑὸν χαμάδις βάλε, φώνησέν τε,
Ὦ φίλοι, ἤτοι κλῆρος ἐμός, χαίρω δὲ καὶ αὐτὸς
Θυμῷ· ἐπεὶ δοκέω νικησέμεν Ἕκτορα δῖον.
Ἀλλ' ἄγετ', ὄφρ' ἂν ἐγὼ πολεμήϊα τεύχεα δύω,
Τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι,
Σιγῇ ἐφ' ὑμείων, ἵνα μὴ Τρῶές γε πύθωνται·
Ἠὲ καὶ ἀμφαδίον, ἐπεὶ οὔτινα δείδιμεν ἔμπης.
Οὐ γάρ τίς με βίῃ γε ἑκὼν ἀέκοντα δίηται,
Οὐδέ τ' ἀϊδρείῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νήϊδά γ' οὕτως
Ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι τε, τραφέμεν τε.

Ita dicebant. Concutiebatque Gerenius eques Nestor:
Exiliit autem sors è galeâ, quam volebant ipsi,
Ajacis: præco etenim ferens per cœtum undiquaque,
Ostendit ortus-à-dextrâ omnibus principibus Græcorum.
Hi autem non agnoscentes renuerunt singuli:
Sed cum ad eum pervenit ferens per cœtum undiquaque,
Qui ipsam inscriptam galeæ injecerat, illustris Ajax,
Subjecit quidem manum; & is imposuit, prope astans,
Agnovit autem sortis signum conspicatus, & gavisus est animo.
Hanc quidem ad pedem suum humi jecit, dixitque,
" O amici, sane sors mea, gaudeoque & ipse
" Animo tuus; quoniam puto superaturum me Hectorem nobilem:
" Verum agite, dum ego bellica arma induo,
" Interim vos supplicate Jovi Saturnio regi,
" Tacitè vobiscum, ut nè Trojani audiant:
" Vel etiam palam, quandoquidem neminem timemus prorsus.
" Non enim quis me vi volens nolentem summovebit,
" Neque propter imperitiam; nam neque me rudem adeo
" Spero in Salamine natum educatumque fuisse.

ΣΧΟΛΙΑ.

181. Πάλλεν.] Ἔσειεν.
182. Ἐκ δ' ἔθορεν.] Ἐξώρμησεν, ἐξεπήδησεν.
184. Ἐνδέξια.] Ἐπιδεξίως.
185. Ἀπηνήναντο.] Ἀπηρνήσαντο.
186. Ὅμιλον.] Τὸ ἄθροισμα.
187. Ἐπιγράψας.] Γράμμασί τισι σημειωσάμενος.
188. Ὑπέσχεθεν.] Ὑπέσχεν, ὑπέβαλε.
189. Γνῶ.] Ἐπέγνω. Σῆμα.] Νῦν, σημεῖον.
193. Ὄφρ' ἄν.] Ἕως ἄν.
194. Τόφρα.] Ἐν τοσούτῳ.
195. Ἐφ' ὑμείων.] Ἐφ' ὑμῶν αὐτῶν· τοῦτ' ἔστι, καθ' αὐτῶν. Πύθωνται.] Αἴσθωνται, ἀκούσωσιν. Ἀμφαδίον.] Φανερῶς.
196. Δείδιμεν.] Δεδοίκαμεν, φοβούμεθα. Ἔμπης.] Ὅμως.
197. * Ἑκών.] Γράφει, ἑλών, κατὰ Ἀρίσταρχον. Δίηται.] Ἐκφοβήσει, διώξει.
198. Ἀϊδρείῃ.] Ἀπειρίᾳ. Νήϊδα.] Ἄπειρον.
199. Ἔλπομαι.] Ἐλπίζω, οἴομαι. Γενέσθαι.] Γεννηθῆναι.

NOTÆ.

194. Τόφρ' ὑμεῖς εὔχεσθε) Non ità *Capaneus*, apud *Statium*, Virtus mihi numen & ensis, Quem teneo. Nec *Mezentius*, apud *Virgilium*, Dextra mihi Deus est, & quod gero missile telum.

197. Ἑκών) *Aristarchus* hic ἑλὼν legebat, ut *Br. Schol.* Excerpt. MS. Ità etiam MS. CCC. in ipso *Textu*, sed à manu *Theodori* Archiepiscopi *Cantuariensis*, emendatur, ἑκών.

199. Ἔλπομαι ἐν Σαλαμῖνι γενέσθαι) *Eustath.* fol. 548. lin. 7. Ὅρα δὲ ὡς οὐκ αἰδεῖται, μικροπατρίδα ἑαυτὸν ὁ Αἴας ὁμολογῶν, ὡς οὐδ' Ὀδυσσεὺς τὴν κραναὴν Ἰθάκην ἑαυτοῦ πατρίδα σμικρολογῶν· οὐδὲ γάρ ἐστιν ἐμποδὼν λυπρότης τόπων, εἰς ἄνδρας ἀρετῇ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

197. * Ἑκών) Γράφει κ. λ. *Excerpt.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

195. Τρῶές γε πύθωνται) γρ. Τρῶες πεπύθωνται. Vid. ad v. 5.

197. Ἑκών) γρ. ἑλών. MSS. CCC. & *Excerpt.* MSS. *Br. Schol.* vid. Not. in *Textum*.

198. Νήϊδά γ' οὕτως) γρ. νήϊδα οὕτως. MS. CCC.

199. Γενέσθαι τε, τραφέμεν τε) γρ. γενέσθαι πτρ. φέμεν τε.

200 Ὣς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' εὔχοντο Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρύν,
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Δὸς νίκην Αἴαντι καὶ ἀγλαὸν εὖχος ἀρέσθαι·
Εἰ δὲ καὶ Ἕκτορά περ φιλέεις, καὶ κήδεαι αὐτοῦ,
Ἴσην ἀμφοτέροισι βίην καὶ κῦδος ὄπασσον.
Ὣς ἄρ' ἔφαν. Αἴας δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντα περὶ χροῒ ἕσσατο τεύχη,
Σεύατ' ἔπειθ', οἷός τε πελώριος ἔρχεται Ἄρης,
Ὅς τ' εἶσιν πόλεμόνδε μετ' ἀνέρας, οὕστε Κρονίων
Θυμοβόρου ἔριδος μένεϊ ξυνέηκε μάχεσθαι·
Τοῖος ἄρ' Αἴας ὦρτο πελώριος, ἕρκος Ἀχαιῶν,
Μειδιόων βλοσυροῖσι προσώπασι· νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἤϊε, μακρὰ βιβάς, κραδάων δολιχόσκιον ἔγχος.
Τὸν δὲ καὶ Ἀργεῖοι μέγ' ἐγήθεον εἰσορόωντες·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον·
Ἕκτορί τ' αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι πάτασσεν·
Ἀλλ' οὔπως ἔτι εἶχεν ὑποτρέσαι, οὐδ' ἀναδῦναι
Ἂψ λαῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεὶ προκαλέσσατο χάρμῃ.
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον,
Χάλκεον, ἑπταβόειον, ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων,
Σκυτοτόμων ὄχ' ἄριστος, Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων·

Sic dixit: illi igitur supplicabant Jovi Saturnio regi.
Sic autem quis dixit, intuitus in cœlum latum,
« Jupiter pater, qui inde ab Idâ imperas, gloriosissime, maxime,
« Da, ut victoriam Ajax & præclaram gloriam referat:
« Quod si & Hectorem diligis, & curam geris ejus,
« Æqualem ambobus vim & gloriam præbe.
Sic dixerunt. Ajax autem armabatur splendido ære.
Postquam verò omnia circa corpus induerat arma,
Concitus ferebatur deinde, qualis ingens incedit Mars,
Qui it in-bellum ad viros, quos Saturnius
Animum rodentis contentionis vi commisit pugnare:
Talis Ajax progressus est ingens, murus Achivorum,
Subridens terribili vultu; infrà autem pedibus
Incedebat, longè gradiens, quassans prælongam hastam.
Hunc autem & Argivi valdè lætabantur aspicientes:
Trojanos autem tremor gravis subiit membra singulos:
Hectorique ipsi animus in præcordiis vehementer-palpitabat:
Sed nequaquam jam poterat metu-refugere, neque regredi
Retro copiarum in turbam, quoniam provocârat ad certamen.
Ajax autem propè accessit, ferens scutum instar turris,
Æreum, septem-boum-pellibus-factũ, quod ei Tychius elaborârat fabricãs,
Coriariorum longe præstantissimus, in Hylâ ædes habitans:

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Εὖχος.] Καύχημα. Ἀρέσθαι.] Λαβεῖν.

205. Ὄπασσον.] Παράσχου.

206. Κορύσσετο.] Καθωπλίζετο. Νώροπι.] Λαμπρῷ.

207. Χροΐ.] Χρωτί. Περιέσσατο.] Περιεβάλετο, ἐνεδύσατο.

208. Σεύατο.] Ὥρμησεν. Πελώριος.] Μέγας.

210. Θυμοβόρου.] Τῆς τὴν ψυχὴν ἐσθιούσης.

211. Τοῖος.] Τοιοῦτος.

212. Βλοσυροῖσι.] Καταπληκτικοῖς. Προσώπασι.] Προσώποις. Νέρθε.] Κάτωθεν.

213. Ἤϊε.] Ἐπορεύετο. Μακρά.] Μεγάλα. Βιβάς.] Βαίνων, διαβαίνων. Κραδάων.] Κραδαίνων, σείων.

216. Πάτασσεν.] Ἐπήταλλεν, ἐπήδα, ἐν παλμῷ καὶ κινήσει ἦν.

217. Ὑποτρέσαι.] Ὑποχωρῆσαι, ἐκφυγεῖν, ἢ ὑποφυγεῖν διὰ δέος. Ἀναδῦναι.] Ἀναστρέψαι, ὑπεξελθεῖν.

218. Ἄψ.] Πάλιν, καὶ ὀπίσω.

220. Ἑπταβόειον.] Ἑπτάπτυχον, ἑπταβύρσινον.

221. Σκυτοτόμων.] Σκυτέων.

NOTÆ.

212. Προσώπασι) Μετασχηματισμὸς ἀντὶ τοῦ προσώποις, ὡς ἴσκασιν, ἀντὶ τοῦ ἰσκάτοις. λ'. v. 438. καὶ ἀλκί ἀντὶ τοῦ ἀλκῇ. Vid. *Eustath.* fol. 550. lin. 6. Est etiam *Synecdoche* Numeri. Τοῦτο δὲ μειδίαμα, γέλωτος μὲν αὐστηρότερον, σκυθρωπότητος δὲ φαιδρότερον, *Eustath.* fol. 549. lin. 20.

215. Τρῶας ἕκαστον) *Eustath.* fol. 550. lin. 33. Τὸ δὲ, Τρῶας ἕκαστον, Ἀττικῶς ἔχει, ἐκφωνουμένων, ἰδίᾳ μὲν τοῦ Τρῶας, ἰδίᾳ δὲ τοῦ ἕκαστον· τὸ ὀρθῶς κοινὸν, Τρώων ἕκαστον.

221. Ὕλῃ ἔνι οἰκία ναίων) *Eustath.* fol. 551. lin. 5. Ὕλη δὲ, πόλις Βοιωτίας, περὶ ἧς καὶ προεγράφη ἀλλαχοῦ.

VARIÆ LECTIONES.

216. Στήθεσσι) γρ. στήθεσφι. MS. Barocc. *Oxon.*
220. Τεύχων) γρ. τίκτων. MS. CCC.

221. Ὕλῃ) γρ. Ὕδῃ. *Strabo*, l. 13. fol. 929. *Eustath.* fol. 551. lin. 6.

Ὅς

Ὅς οἱ ἐποίησεν σάκος αἰόλον, ἑπταβόειον,
Ταύρων ζατρεφέων, ἐπὶ δ' ὄγδοον ἤλασε χαλκόν.
Τὸ πρόσθε στέρνοιο φέρων Τελαμώνιος Αἴας
Στῆ ῥα μάλ' Ἕκτορος ἐγγὺς, ἀπειλήσας δὲ προσηύδα,
Ἕκτορ, νῦν μὲν δὴ σάφα εἴσεαι οἰόθεν οἶος,
Οἷοι καὶ Δαναοῖσιν ἀριστῆες μετέασι,
Καὶ μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα, θυμολέοντα·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν νήεσσι κορωνίσι ποντοπόροισι
Κεῖτ' ἀπομηνίσας Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν·
Ἡμεῖς δ' εἰμὲν τοῖοι, οἳ ἂν σέθεν ἀντιάσαιμεν,
Καὶ πολέες· ἀλλ' ἄρχε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Μήτι μευ, ἠΰτε παιδὸς ἀφαυροῦ, πειρήτιζε,
Ἠὲ γυναικὸς, ἣ οὐκ οἶδεν πολεμήϊα ἔργα·
Αὐτὰρ ἐγὼν εὖ οἶδα μάχας τ' ἀνδροκτασίας τε·
Οἶδ' ἐπὶ δεξιὰ, οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ νωμῆσαι βῶν
Ἀζαλέην, τό μοι ἐστὶ ταλαύρινον πολεμίζειν·
Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ δηΐῳ μέλπεσθαι Ἄρηϊ·

Qui ei fecit scutum varium septem-bubulis-pellibus-munitum,
Taurorum præpinguium, octavum autem superinduxerat æs.
Hoc ante pectus ferens Telamonius Ajax
Stetit valde Hectorem prope, minabundusque allocutus est,
" Hector, nunc sanè manifestò scies cum-solo solus,
" Quales etiam Danais principes insunt,
" Etiā præter Achillē hostium-agmina-perrūpentē animo leonino-præditū:
" Sed ille quidem in navibus nigris pontum transeuntibus
" Jacet iram longam-fovens adversus Agamemnonē pastorē populorum:
" Nos tamen sumus tales, qui tibi obviam ire-possumus,
" Et multi. Sed ordire pugnam & certamen.
Hunc vicissim allocutus est ingens pugnam-expeditè-ciens Hector,
" Ajax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,
" Nè me, tanquam puerum imbecillem, tenta,
" Vel mulierem, quæ nescit bellica opera:
" Etenim ego benè scio pugnásque, cædésque:
" Scio ad dextram, scio ad sinistram motare scutum
" Aridum, ita ut possim indefessum bellare:
" Scio quoq; in statariâ pugnâ ad sævi sonos gressum componere Martis:

ΣΧΟΛΙΑ.

222. Αἰόλον.] Ποικίλον.

223. Ζατρεφέων.] Ἄγαν καὶ ἐπιμελῶς τεθραμμένων, ἄγαν εὐτραφῶν, μεγάλως τεθραμμένων. * Ἤλασε.] Ἐπέβαλεν.

226. Εἴσεαι.] Γνώσῃ. Οἰόθεν οἶος.] Μόνος πρὸς μόνον.

228. Ῥηξήνορα.] Τὸν ῥηγνύοντα τὴν ἠνορέην, τουτέστι, τὴν ἀνδρείαν· ἢ, ἀνδρεῖον· ἢ, τὸ ῥῆξαι τι καὶ πρᾶξαι τῇ ἠνορέῃ δυνάμενον.

231. Ἀντιάσαιμεν.] Ὑπαντήσαιμεν.

235. Ἀφαυροῦ.] Ἀσθενοῦς. Πειρήτιζε.] Διάπειραν λάμβανε.

238. Νωμῆσαι.] Διακινεῖν, βαστάσαι, ἐγχειρίζεσθαι. Βῶν.] Βοῦν, Δωρικῶς· τὴν ἀσπίδα, ὅτι ἐκ βοείων ἐστὶ δερμάτων. Συνεκδοχικῶς, τὸ ὅπλον.

239. Ἀζαλέην.] Ξηράν. Τό μοι.] Δι' ὅ μοι. Ἤ, ὅπερ μοί τὸ ὅπλον, μεταληπτικῶς εἰς τὸ συνώνυμον. Ἐστί.] Πάρεστιν, ὑπάρχει. Ταλαύρινον πολεμίζειν.] Πλαστικῶς καὶ ὑπομονητικῶς πολεμεῖν.

240. Σταδίῃ.] Τῇ συστάδην μάχῃ. Μέλπεσθαι.] Κυρίως μὲν παίζειν, ἢ ᾄδειν· νῦν δὲ, οἷον κινεῖσθαι εὐχερῶς καὶ ἐμπείρως κατὰ τὴν μάχην.

NOTÆ.

καὶ ἐν τῇ Βοιωτίᾳ· τινὲς δὲ γράφοντες Ὕδην διὰ τοῦ δ', φασὶ πόλιν εἶναι Ὕδην, ἐν ᾗ ᾤκει Ὀμφάλη, βασίλειον Λυδῶν, τὰς νῦν Σάρδεις ἰσοῦντες, ὅτι τραφεὶς Ὅμηρος μετοικίζεται εἰς Σμύρναν ἐκ Κολοφῶνος· ἐλθὼν δὲ εἰς Νέον τεῖχος, ὃ ἦν ἀποικία Κυμαίων, καὶ μεταλαβὼν ἐκεῖ τοῦ Κυμαίου Τυχίου φιλοφροσύνης, ἐνέθετο αὐτὸν τῇ ποιήσει, εἰς μνήμην τοῖς ἐντυγχάνουσιν· ὃ δὴ καὶ μόνον τοῦ Τυχίου ἀντίδοσιν ἴσχυεν.

239. Post hunc Versum, in MS. CCC. sequitur, Οἶδα δ' ἐπαΐξαι, tum, Οἶδα δ' ἐνὶ σταδίῃ, &c. Ità amicissimus Collator. *Tho. Hearne*, v. 240. 241. "Transponuntur, in MS. nostro *Barocc.* Oxon. in quo "& ἐπαΐξαι legitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

223. * Ἤλασε) *Excerpta* MSS. & hæc, ut mox τήμενον, v. 247.

VARIÆ LECTIONES.

224. Πρόσθε στέρνοιο] γρ. πρόσθεν στέρνοιο, MS. CCC.

238. Οἶδ' ἐπ' ἀριστερὰ] γρ. ἠδ' ἐπ' ἀριστερὰ, MS. CCC. & *Eustath.* fol. 551. lin. 50.

Οἶδα

Οἶδα δ' ἐπαΐξας μόθον ἵππων ὠκειάων.
Ἀλλ' οὐ γάρ σ' ἐθέλω βαλέειν, τοιοῦτον ἐόντα,
Λάθρη ὀπιπτεύσας, ἀλλ' ἀμφαδὸν, αἴ κε τύχωμι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
Ἀκρότατον κατὰ χαλκὸν, ὃς ὄγδοος ἦεν ἐπ' αὐτῷ.
Ἓξ δὲ διὰ πτύχας ἦλθε δαΐζων χαλκὸς ἀτειρής·
Ἐν τῇ δ' ἑβδομάτῃ ῥινῷ σχέτο. Δεύτερος αὖτε
Αἴας διογενὴς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πριαμίδαο κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην.
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
Ἀντικρὺ δὲ παραὶ λαπάρην διάμησε χιτῶνα
Ἔγχος· ὁ δ' ἐκλίνθη, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.
Τὼ δ' ἐκσπασαμένω δολίχ' ἔγχεα χερσὶν ἅμ' ἄμφω
Σύν ῥ' ἔπεσον, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισιν,
Ἢ συσὶ κάπροισιν, τῶν τε σθένος οὐκ ἀλαπαδνόν.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα μέσον σάκος οὔτασε δουρί·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμή.
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ

" Scio etiam, postquam insilueris in currum, pugnam in equabus velocibus.
" Sed enim non te volo ferire, talem existentem,
" Clanculum observans, sed apertè, si assequi-potuero.
Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam.
Et percussit Ajacis ingens scutum septem-bubulis-pellibus-factum,
Ad extremum æs, quod octavum erat in illo.
Sex autem per plicas penetravit dissecans hasta indomita:
In septimâ verò pelle hæsit. Secundus vicissim
Ajax nobilissimus emisit prælongam hastam,
Et ferit Priamidæ clypeum undique æqualem.
Per clypeum quidem penetravit lucidum rapida hasta.
Et per thoracem affabrè-factum infixa est:
E regione autem juxta ile discidit tunicam
Hasta: Ille verò inclinatus est, & evitavit mortem nigram.
Hi igitur evulsis longis hastis cominus simul ambo
Congressi sunt, leonibus similes crudivoracibus,
Vel suibus apris, quorum robur non imbecille.
Priamides quidem posteà medium scutum ferit hastâ:
Neque rupit æs, reflexa est autem ei cuspis.
Aiax autem clypeum punctim ferit insiliens, & penitùs

ΣΧΟΛΙΑ.

243. Ὀπιπτεύσας.] Περιβλεψάμενος. Ἀμφαδὸν.] Φανερῶς. Τύχωμι.] Ἐπιτύχω.

247. Δαΐζων.] Διακόπτων, * τέμνων.

248. Ῥινῷ.] Τῇ βύρσῃ τοῦ δέρματος. Σχέτο.] Ἐπεσχέθη, ἐκωλύθη.

252. * Ἠρήρειστο.] Ἥρμοστο, ἐνέκειτο.

253. Διάμησε.] Διέσχισε.

257. Οὐκ ἀλαπαδνόν.] Οὐκ ἀσθενές.

259. Ἀνεγνάμφθη.] Ἀνεκάμφθη.

260. Ἐπάλμενος.] Ἐφαλλόμενος.

NOTÆ.

242. Τοιοῦτον ἐόντα) *Eustath.* fol. 552. lin. 23. Συνεσκίασται ὁ λόγος· Ἄδηλον γὰρ, τί βούλεται τὸ, τοιοῦτον ἐόντα. Mirum, magno Παρεμβολεῖ hoc ἄδηλον, quùm sensus apertè sit hujusmodi. Ἐγώ σε ὁμολογῶ πολεμιστὴν μέγαν, καὶ ἀξιόμαχον ἀντίμαχον· ἀλλ' ὅμως, τοιοῦτον ὄντα, βούλομαί σε, ὥσπερ πρὸς ὅπλα, καὶ ἀναφανδὸν βαλεῖν, ἐν μονομαχίᾳ δηλονότι· ἀλλ' οὐ λάθρα, καὶ δόλῳ ὀπιπτεύων· ὡς οἱ βίᾳ μὴ ἰσχύοντες ποιεῖν εἰώθασιν· ἵνα τὴν νίκην κλέπτωσιν, ἄλλως ἀπελπίζοντες κατ' ἀνδρείαν. Hinc *Alexander M.* suum hausit, Μὴ ἐθέλειν κλέπτειν τὴν νίκην, ut *Eustath.* ibid. lin. 52.

250. Πριαμίδαο) Vid. quæ nos ad *β*. v. 113.

251. Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε) Vid. ad *γ'*. v. 357.

255. Τὼ δ' ἐκσπασαμένω) Ità omninò cum Duplici *σ'*, legendum, *Metri* causâ; ut ad *β'*. v. 282. Ità mox, v. 264. rectè & olim, ἀναχασσάμενος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

247. * Τέμνων, vid. ad v. 223. Not. in *Schol.*

252. * Ἠρήρειστο) Hoc *Scholion* Excerpt. MSS.

VARIÆ LECTIONES.

241. Ἐπαΐξας) γρ. ἐπαΐξαι, MS. Barocc. Oxon. Vid. Not. in *Textum*, ad v. 239.

243. Ὀπιπτεύσας) γρ. ὀπιπεύσας, & ὀποπτεύσας. *Ibid.* Τύχωμι) γρ. τύχωμι, *Eustath.* fol. 553. lin. 3.

250. Πάντοσε ἴσην) γρ. πάντοσ' ἐΐσην. Vid. ad *ε*. v. 300.

251. Ὄβριμον) γρ. ὄμβριμον.

255. Ἐκσπασαμένω) γρ. ἐκσπασσαμένω.

256. Σύν ῥ' ἔπεσον) γρ. ξύν ῥ' ἔπεσον.

259. Ἀνεγνάμφθη) γρ. ἀνεγνάφθη. MS *Mori*.

260. Διαπρὸ) γρ. διαπρό.

Ἠλυ-

Ἤλυθεν ἐγχείη· στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
Τμήδην δ' αὐχέν' ἐπῆλθε· μέλαν δ' ἀνεκήκιεν αἷμα.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἀπέληγε μάχης κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἀλλ' ἀναχασσάμενος λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε·
Τῷ βάλεν Αἴαντος δεινὸν σάκος ἑπταβόειον,
Μέσσον ἐπομφάλιον· περιήχησεν δ' ἄρα χαλκός.
Δεύτερος αὖτ' Αἴας πολὺ μείζονα λᾶαν ἀείρας,
Ἧκ' ἐπιδινήσας, ἐπέρεισε δὲ ἶν' ἀπέλεθρον·
Εἴσω δ' ἀσπίδ' ἔαξε, βαλὼν μυλοειδέϊ πέτρῳ·
Βλάψε δέ οἱ φίλα γούναθ'· ὁ δ' ὕπτιος ἐξετανύσθη,
Ἀσπίδι ἐγχριμφθείς· τὸν δ' αἶψ' ὤρθωσεν Ἀπόλλων.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν οὐτάζοντο,
Εἰ μὴ κήρυκες, Διὸς ἄγγελοι ἠδὲ καὶ ἀνδρῶν,
Ἦλθον, ὁ μὲν Τρώων, ὁ δ' Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ταλθύβιός τε καὶ Ἰδαῖος, πεπνυμένω ἄμφω·
Μέσσῳ δ' ἀμφοτέρων σκῆπτρα σχέθον· εἶπέ τε μῦθον
Κῆρυξ Ἰδαῖος, πεπνυμένα μήδεα εἰδώς,
Μηκέτι, παῖδε φίλω, πολεμίζετε, μηδὲ μάχεσθον·
Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς·
Ἄμφω δ' αἰχμητά· τόγε δὴ καὶ ἴδμεν ἅπαντες.
Νὺξ δ' ἤδη τελέθει· ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας,
Ἰδαῖ', Ἕκτορα ταῦτα κελεύετε μυθήσασθαι·
Αὐτὸς γὰρ χάρμῃ προκαλέσσατο πάντας ἀρίστους·
Ἀρχέτω, αὐτὰρ ἐγὼ μάλα πείσομαι, εἴπερ ἂν οὗτος.

Transiit hasta: asperè autem excepit illum irruentem;
Et cæsim super cervicem venit: ater autem subtitit sanguis.
Verùm ne sic quidem cessavit à pugnâ expeditè-pugnam-ciens Hector:
Sed retrocedens lapidem prehendit manu robustâ,
Jacentem in campo, nigrum, asperumque, magnumque:
Eo percussit Ajacis ingens scutum septem-bubulis-pellibus-munitum,
Medium ad umbonem; circumsonuitque æs.
Secundus igitur Ajax, multo majore lapide sublato,
Misit contortum, adhibuitque vires immensas:
Perfregit autem clypeum, percussum quasi molari saxo;
Læsitque ejus genua; is autem supinus extensus est,
Scuto inhærens; sed eum statim erexit Apollo.
Jamque ensibus cominus vulneràssent *se invicem*,
Nisi præcones, Jovis nuncii atque hominum,
Advenissent, alter Trojanorum, alter Achivorum ære-loricatorum,
Talthybiusque & Idæus, prudentes ambo:
In medio autem amborum sceptra tenuerunt: dixitque sermonem
Præco Idæus prudentium consiliorum peritus,
« Ne amplius, filii dilecti, bellate, neque pugnate;
« Nam ambos vos diligit nubes-cogens Jupiter:
« Ambo autem armis acerrimi; quod quidem scimus & omnes:
« Nox vero jam est; bonum etiam nocti parere.
Hunc respondens allocutus est Telamonius Ajax,
« Idæe, Hectorem hæc jubete loqui:
« Ipse enim ad pugnam provocavit quosque fortissimos:
« Incipiat, ego verò omninò parebo, si quidem ille.

ΣΧΟΛΙΑ.

261. Στυφέλιξεν.] Ἔσεισε.

262. Τμήδην.] Τμητικῶς, ὥστε ἐπιτεμεῖν, καὶ οὐκ εἰς βάθος τρῶσαι. Ἀνεκήκιεν.] Ἀνέθορεν, ἀνέβαλλεν, ἀνίει.

264. Ἀναχασσάμενος.] Ἀναχωρήσας.

267. Ἐπομφάλιον.] Τὸ ἐπικείμενον τῷ τῆς ἀσπίδος ὀμφαλῷ.

268. Ἀείρας.] Ἐπάρας, βαστάσας.

269. Ἐπιδινήσας.] Ἐπιστρέψας. Ἐπέρεισεν.] Ἐπεβάρησεν. Ἶνα.] Ἰσχὺν, δύναμιν. Ἀπέλεθρον] Ἀμέτρητον, μεγάλην.

270. Μυλοειδέϊ.] Στρογγύλῳ, ἢ τραχεῖ, εἰς εἶδος λίθου μυλικοῦ. Πέτρῳ.] Λίθῳ.

271. Ἐξετανύσθη.] Ἐξετάθη.

272. Ἐγχριμφθείς.] Προσπελασθεὶς, ἐγγίσας.

273. Αὐτοσχεδόν.] Σύνεγγυς.

277. Σχέθον.] Ἔσχον.

282. Τελέθει.] Γίνεται.

VARIÆ LECTIONES.

267. *Μέσσον ἐπομφάλιον*) γρ. *μέσσον ἐπ' ὀμφάλιον* MS. CCC. & *Suid.* v. Ὀμφάλιον.

272. Ἀσπίδι ἐγχριμφθείς) γρ. ἀσπίδ' ἐγχριμφθείς MS. *Mori.* ἀσπίδ' ἐνιχριμφθείς, ut *Iliad.* ρ'. v. 405.

270. Μάχεσθον) γρ. μάχεσθε. MS. *Barocc.* Oxon.

281. Αἰχμητά) γρ. αἰχμηταί. MS. *Barocc.* Oxon.

Τὸν δ' αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Αἶαν, ἐπεί τοι δῶκε θεὸς μέγεθός τε βίην τε,
Καὶ πινυτὴν, περὶ δ' ἔγχει Ἀχαιῶν φέρτατός ἐσσι,
Νῦν μὲν παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτῆτος,
Σήμερον· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην·
Νὺξ δ' ἤδη τελέθει, ἀγαθὸν καὶ νυκτὶ πιθέσθαι,
Ὡς σύ τ' ἐϋφρήνῃς πάντας παρὰ νηυσὶν Ἀχαιοὺς,
Σούς τε μάλιστα ἔτας, καὶ ἑταίρους, οἵ τοι ἔασιν·
Αὐτὰρ ἐγὼ, κατὰ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος,
Τρῶας ἐϋφρανέω καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Αἵ τε μοὶ εὐχόμεναι θεῖον δύσονται ἀγῶνα·
Δῶρα δ' ἄγ' ἀλλήλοισι περικλυτὰ δώομεν ἄμφω,
Ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃσιν Ἀχαιῶν τε Τρώων τε,
Ἦ μὲν ἐμαρνάσθην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο,
Ἠδ' αὖτ' ἐν φιλότητι διέτμαγεν ἀρθμήσαντε·
Ὣς ἄρα φωνήσας δῶκε ξίφος ἀργυρόηλον,
Σὺν κολεῷ τε φέρων καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι·
Αἴας δὲ ζωστῆρα δίδου φοίνικι φαεινόν.
Τὼ δὲ διακρινθέντε, ὁ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν
Ἤϊ', ὁ δ' ἐς Τρώων ὅμαδον κίε· τοὶ δ' ἐχάρησαν,
Ὡς εἶδον ζωόν τε καὶ ἀρτεμέα προσιόντα,

Hunc vicissim allocutus est ingens pugnam-expediens-Hector,
" Ajax quandoquidem tibi dedit deus magnitudinemque vimque,
" Et prudentiam: hastâ autem Achivorum longè præstantissimus es;
" Nunc quidem cessemus à pugnâ & certamine.
" Hodiè; posthàc rursum pugnabimus, donec fatum
" Nos dirimat, det autem alterutri victoriam:
" Nox verò jam est; bonum etiam nocti parere:
" Ut túque lætos facias omnes ad naves Achivos,
" Tuosque maximè amicos, & socios, qui tibi sunt:
" At ego per urbem magnam Priami regis
" Trojanos lætos-faciã & Trojanas longa-peplorum-syrmata-trahentes,
" Quæ pro me supplicantes divinum ingredientur templum.
" Dona autem age mutuò inclyta demus ambo,
" Ut quis sic dicat Achivorúmque Trojanorúmque,
" Profectò pugnabant per contentionem animum-rodentem,
" Et iterum in amicitiâ discessere conciliati.
Sic locutus dedit ensem argenteis-clavis-distinctum,
Cum vagináque offerens & scitè-facto balteo:
Ajax vero cingulum dedit puniceo-colore splendidum.
Hi itaque digressi, alter quidem ad populum Achivorum
Ibat, alter verò ad Trojanorum multitudinem vadebat. Hi igitur gavisi sunt,
Ut viderunt vivumque & incolumem venientem,

ΣΧΟΛΙΑ.

289. Πινυτήν.] Σωφροσύνην, φρόνησιν.
294. Ἐϋφρήνῃς.] Εὐφράνῃς.
295. Ἔασιν.] Εἰσίν.
298. Θεῖον δύσοντ(αι) ἀγῶνα.] Εἰς τὸ τῶν θεῶν ἄθροισμα εἰσελεύσονται. Λέγει δὲ τὸ ἱερόν.
299. Περικλυτά.] Περικλεᾶ, ἔνδοξα.
301. Θυμοβόροιο.] Τῆς τὴν ψυχὴν ἐσθιούσης.
302. Διέτμαγεν.] Διεχωρίσθησαν. Ἀρθμήσαντε.] Ἀρθμήσαντες, φιλιωθέντες. Δωρικῶς· ἀρθμὸν γὰρ τὴν φιλίαν φασί.
308. Ἀρτεμέα.] Ἄρτιον, ὑγιῆ. Προσιόντα.] Προσερχόμενον.

NOTÆ.

302. Ἀρθμήσαντε) Ab ἀρθμέω. quod ab ἀρθμὸς. de quâ voce, vid. *Etymolog. M.* in Voce, & quæ Nos, ad Hymn. *Mercur.* v. 521.

304. Ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι) Malè hactenus, in omnibus ferè *Editionibus*, ἐϋδμήτῳ obtinuit. pro ἐϋτμήτῳ, quod nunc restituo, nec sine MSStorum auctoritate. MS. *Mori*, ἐϋτμήτῳ, apertè, ut & MS. Barocc. Oxon. &c. Idem dicendum ad *Iliad.* Ψ'. v. 684. & v. 815.

305. Αἴας δὲ ζωστῆρα) Ingeniorum lusus erat, cui tamen *Sophocles* ortum dedit, *Hectorem* rapi hoc balteo, *Ajacem* perire isthoc gladio. De *Hectore* *Homerus* expressè ait, illum Currui *Achillis* colligatum loris, ut *Iliad.* χ'. v. 397. βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας.

308. Ἀρτεμέα) Vid. Etymolog. M. v. Ἀρτεμέες.

VARIÆ LECTIONES.

290. *Παυσώμεσθα μάχης καὶ δηϊοτῆτος*) γρ. παύσωμεν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα, MS. *Barocc.* Oxon.
297. Τρῳάδας) γρ. Τρωΐδας.
299. Δῶρα δ' ἄγ') γρ. δῶρα δή γ', *Eust.* f. 556. l. 37.
301. Ἦ μὲν) γρ. ἠμέν.
302. Ἠδ') γρ. ἠδ'. *Ibid.* Διέτμαγεν) γρ. διέτμαγον. Vid. ad α'. v. 531.
304. Ἐϋτμήτῳ) γρ. ἐϋδμήτῳ. Vid. in *Textum.*

Αἴαντος

Αἴαντα προφυγόντα μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·	Ajacis elapsum fortitudinem & manus invictas:
Καί ῥ' ἦγον περὶ ἄστυ, ἀέλποντες σόον εἶναι.	Et deduxerunt ad urbem, desperantes salvum esse.
Αἴαντ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ	Ajacem verò ex-altera parte benè-ocreati Achivi
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον κεχαρηότα νίκῃ.	Ad Agamemnoné nobilem deduxerunt lætum victoriâ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,	Hi autem cum jam in tentoriis Atridæ erant,
Τοῖσι δὲ βοῦν ἱέρευσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων	Illorum gratiâ bovem sacrificavit Rex virorum Agamemnon
Ἄρσενα, πενταέτηρον, ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·	Marem, quinquennem, præpotenti Saturnio:
Τὸν δέρον, ἀμφί θ' ἕπον, καί μιν διέχευαν ἅπαντα,	Hunc excoriârunt & curârunt, & ipsum dissecuerunt totum,
Μίστυλλόν τ' ἄρ' ἐπισταμένως, πεῖράν τ' ὀβελοῖσιν,	Et frusta in parva conciderunt scitè, & verubus transfixerunt,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.	Et assarunt accuratè, detraxeruntque omnia,
Αὐτὰρ ἐπεὶ παύσαντο πόνου, τετύκοντό τε δαῖτα,	Cæterum ubi cessarant ab opere, apparaverantque convivium,
Δαίνυντ', οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης·	Epulati sunt, neque quicquam animus indiguit epuli æqualis:
Νώτοισιν δ' Αἴαντα διηνεκέεσσι γέραιρεν	Tergo verò Ajacem perpetuo honoravit
Ἥρως Ἀτρεΐδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων.	Heros Atrides, latè-dominans, Agamemnon.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,	Sed postquam potûs & cibi appetitum exemerant,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν	His senex primus-omnium texere cœpit consilium
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·	Nestor, cujus & anteà optimum apparuerat consilium:
Ὅ σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,	Qui ipsis prudens concionatus est & dixit,
Ἀτρεΐδη τε, καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες Παναχαιῶν,	"Atridaque & cæteri, principes Achivorum,
Πολλοὶ γὰρ τεθνᾶσι καρηκομόωντες Ἀχαιοί,	"Multi quidem mortui sunt comantes Achivi,
Τῶν νῦν αἷμα κελαινὸν ἐΰρροον ἀμφὶ Σκάμανδρον	"Quorum nunc sanguinem atrum pulchre-fluenti in Scamandro
Ἐσκέδασ' ὀξὺς Ἄρης, ψυχαὶ δ' Ἄϊδόσδε κατῆλθον.	"Diffudit acer Mars, animæque ad orcum descenderunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

310. Ἀέλποντες.] Ἀπελπίζοντες, οὐκ ἐλπίζοντες. Σόον.] Σῶον, ὑγιῆ.

316. Δέρον.] Ἔδερον, ἐξέδερον. Ἀμφὶ θ' ἕπον.] Καὶ περιεῖπον, ὅ ἐστι, εἰργάζοντο. Διέχευαν.] Διέχεαν, ἐμέρισαν, διεμέρισαν, ὃ κατὰ μέρη διεῖλον. Μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν ὑγρῶν. Ἢ, ἀνέπτυξαν, ἀνέπτυξαν.

317. Μίστυλλον.] Διεῖλον. Τὸ γὰρ εἰς μικρὰ διελεῖν, μιστύλλειν λέγει. Πεῖρον.] Διεπείρων, διεπέρασαν. Ὀβελοῖσι.] Τοῖς ὀβελίσκοις.

320. Δαίνυντο.] Ἤσθιον. Δαὶς γὰρ, ἡ τροφή.

321. Νώτοισιν.] Τοῖς νωτιαίοις μέρεσι. Διηνεκέεσσι.] Ἐπιμήκεσιν. Ἢ, ἐπὶ πολὺ διήκουσιν, ἢ διηνεκῶς, ὅ ἐστι, συνεχῶς. Γέραιρεν.] Ἐτίμα.

330. Ἐσκέδασεν.] Ἐσκόρπισεν.

NOTÆ.

310. Περὶ ἄστυ) Ità περὶ pro προτὶ legit *Eustath.* in *Textu* & Notis, fol. 556. lin. 1. & fol. 557. lin. 1. Vid. ad *Iliad.* β'. v. 137. Ibid. Ἀέλποντες) *Eustath.* fol. 556. lin. 42. ἀελπέοντες legit, ità enim illius ἀελπέοντες sumendum: MS. CCC. ἀέλποντες, & ἀελπέοντες, & ἀελπτέοντες.

VARIÆ LECTIONES.

310. Περὶ) γρ. προτὶ. *Ibid.* ἀέλποντες) γρ. ἀελπέοντες, & ἀελπτέοντες, vid. in *Textum*. Ibid. Σόον) γρ. σῶον, MS. *Mori*. & MS. *Barocc.* Oxon.

312. Κεχαρηότα) γρ. κεκαφηότα, *Etymolog.* M. v. Καφηρεύς.

319. Ἀάπτους) γρ. ἀέπτους. Vid. ad α. v. 567.

320. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι.

327. Ἀτρεΐδη τε) γρ. Ἀτρεΐδαι τε, MS. *Barocc.* Oxon.

328. Γάρ) γρ. μὲν, MS. CCC.

329. Νῦν) γρ. μὲν, *Plutarch.* Vit. Homeri.

Τῶ σε χρὴ πόλεμον μὲν ἅμ' ἠοῖ παῦσαι Ἀχαιῶν, — "Itaque te oportet pugnam quidem primâ luce intermittere Achivorum,
Αὐτοὶ δ' ἀγρόμενοι κυκλήσομεν ἐνθάδε νεκροὺς — "Nos verò congregati curribus advehemus huc cadavera
Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν· ἀτὰρ κατακήομεν αὐτοὺς — "Bobus & mulis; & comburemus ea
Τυτθὸν ἄπο πρὸ νεῶν, ὥς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος — "Prope à navibus, ut ossa filiis quisque
Οἴκαδ' ἄγῃ, ὅτ' ἂν αὖτε νεώμεθα πατρίδα γαῖαν. — "Domum ferat, quando revertamur in patriam terram:
Τύμβον δ' ἀμφὶ πυρὴν ἕνα χεύομεν ἐξαγαγόντες, — "Tumulum autem circa pyram unum aggestâ-terrâ faciamus egressi,
Ἄκειτον ἐν πεδίῳ· ποτὶ δ' αὐτὸν δείμομεν ὦκα — "Omnibus-communem in campo; juxta autem ipsum ædificemus citò
Πύργους ὑψηλούς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν. — "Turres altas, propugnaculum naviumque & nostrûm ipsorum.
Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ποιήσομεν εὖ ἀραρυίας, — "In ipsis autem portas faciamus benè coagmentatas
Ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλατίη ὁδὸς εἴη· — "Ut per ipsas equestris via sit:
Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ὀρύξομεν ἐγγύθι τάφρον — "Exterius autem profundam fodiamus prope fossam
Ἥ χ' ἵππους καὶ λαὸν ἐρυκάκοι ἀμφὶς ἐοῦσα, — "Quæ equos & viros prohibeat circumducta,
Μή ποτ' ἐπιβρίσῃ πόλεμος Τρώων ἀγερώχων. — "Ne quando ingravescat bellum Trojanorum superborum.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνησαν βασιλῆες. — Ita dixit: Omnes autem approbârunt principes.
Τρώων αὖτ' ἀγορὴ γένετ' Ἰλίου ἐν πόλει ἄκρῃ, — Trojanorum item concio facta est Ilii in arce summâ,
Δεινή, τετρηχυῖα, παρὰ Πριάμοιο θύρῃσι· — Trepida, turbulenta, ante Priami fores:

ΣΧΟΛΙΑ.

331. Ἠοῖ.] Ἡμέρᾳ.
332. Κυκλήσομεν.] Ἐφ' ἁμαξῶν οἴσομεν. Κύκλα γὰρ, οἱ τροχοί.
333. Κατακήομεν.] Καυσκήσομεν, κατακαύσομεν.
336. * Χεύομεν.] Χώσομεν.
337. Ἄκειτον.] Ἀδιαχώριστον. Δείμομεν.] Οἰκοδομήσομεν.
338. Εἶλαρ.] Ἔρυσμα, φύλαγμα, ἀσφάλειαν.
340. Ἱππηλασίη.] Πλατεῖα, ἵππων ἐλασία.
341. Τάφρον.] Τὸ περὶ τεῖχος ὄρυγμα.
342. Ἐρυκάκοι.] Κατέχοι, κωλύοι. Ἀμφὶς ἐοῦσα.] Περὶ αὐτοὺς οὖσα τοὺς πύργους.
343. Ἐπιβρίσῃ.] Ἐπιβαρήσῃ.
344. Ἐπῄνησαν.] Συγκατέθεντο.
345. Πόλει ἄκρῃ.] Τῇ ἀκροπόλει.
346. Τετρηχυῖα.] Τραχεῖα καὶ βεβαρβαρωμένη, ἤγουν ταρασσομένη ὑπὸ τοῦ θορύβου.

NOTÆ.

332. Κυκλήσομεν) Hæc Vox, πάνυ ἀσαφὴς, ut *Eustath.* fol. 559. lin. 2. Ità tamen explicatur ab eodem, fol. 558. lin. 48. Τὸ δὲ κυκλήσομεν νεκροὺς, ἀντὶ τοῦ τροχοῖς ἀγάγωμεν, ἢ μάλιστα ἐφ' ἁμαξῶν κομίσωμεν, ὡς ἀπὸ μέρους· τὰ γὰρ κύκλα, ἤγουν αἱ τροχοί, μέρος ἁμάξης· σαφὲς δὲ ἐρεῖ, Ἀμαξάων ἐπάγοντες. His consentiunt *Br. Schol.* ad hunc locum. *Hesychius*, Κυκλήσομεν) Ἀνάξομεν, ἐφ' ἁμαξῶν κομιοῦμεν. Nos tamen & hunc sensum minimè negligendum ducimus, Κυκλήσομεν) Ἐν κύκλῳ συνελάσομεν τοὺς νεκροὺς, εἰς κοινόν τι πολυάνδριον, κομίζοντες αὐτοὺς ταῖς ἁμάξαις. Et sanè *Plutarchus* hæc ad τύμβον ἄκριτον, sive πολυάνδριον, refert.

333. Κατακήομεν) Hanc *Lectionem*, ut maximè securam concedit *Eustathius*, fol. 559. lin. 9. licet aliam καυσκείομεν pluribus exemplaribus defensam agnoscit. Εἰ δέ τις τὸ κήομεν ἤθελε γράφειν, διὰ τοῦ ι, ἢ μεγάλου ει, ὡς ἀπὸ τοῦ κήω, καύσω, τοῦ λόγου τοῦ αὐθυποβάλλων, οὐ σφάλλεται μὲν ὀρθότητος, ἀπομαρτύρει δὲ τὰ πλεῖω τῶν παλαιῶν Ἀντιγράφων. ὡς εἰς δὲ διφθόγγου καὶ ὁ μικρὸς ἐμφέρεται ἡ γραφὴ τοῦ Κείομεν.

334. Ὥς κ' ὀστέα παισὶν ἕκαστος Οἴκαδ' ἄγῃ) Confer *Genes.* c. 50. v. 25. *Exod.* c. 13. v. 19.

NOTÆ IN SCHOLIA.

336. * Χεύομεν) Χώσομεν. Ex *Eustathio*, fol. 559. lin. 15. Οἱ Παλαιοὶ, Χώσομεν αὐτὸ ἑρμηνεύουσι.

VARIÆ LECTIONES.

323. Κατακήομεν) γρ. καυσκείομεν, vid. in *Textum*.
334. Ἀπὸ πρὸ) γρ. ἀποπρὸ, MS. CCC.
336. Χεύομεν) γρ. Χώσομεν, *Eustath.* Vid. Not. in *Schol.*
337. Ἐν πεδίῳ) γρ. ἐκ πεδίου, MS. CCC. & *Eustath.* f. 558. l. 21. Vid. ad v. 436. *Ibid.* Περὶ) γρ. ποτὶ.
339. Εὖ) γρ. ἐπὶ, *Eustath.* fol. 566. lin. 46. ut & infrà, v. 438.
340. Ἱππηλασίη) γρ. ἱππηλασίη. *Br. Schol.*
342. Ἵππους) γρ. ἵππων, MS. Barocc. Oxon.

Τοῖσι

Τοῖσιν δ' Ἀντήνωρ πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν,
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει.
Δεῦτ' ἄγετ', Ἀργείην Ἑλένην καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
Δώομεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν· νῦν δ' ὅρκια πιστὰ
Ψευσάμενοι μαχόμεσθα· τῷ οὔ νύ τι κέρδιον ἡμῖν
Ἔλπομαι ἐκτελέεσθαι, ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε.
Ἦ τοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ὅς μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀντῆνορ, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι·
Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
Ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί.
Αὐτὰρ ἐγὼ Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω,
Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι, γυναῖκα μὲν οὐκ ἀποδώσω·
Κτήματα δ', ὅσσ' ἀγόμην ἐξ Ἄργεος ἡμέτερον δῶ,
Πάντ' ἐθέλω δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι.
Ἦ τοι ὅγ' ὣς εἰπὼν κατ' ἄρ' ἕζετο· τοῖσι δ' ἀνέστη
Δαρδανίδης Πρίαμος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπε,

His autem Antenor prudens incepit concionari,
" Audite me, Trojani, & Dardani, & Socii,
" Ut dicam quæ me animus in pectoribus jubet:
" Eja agite, Argivam Helenam & opes cum ipsa
" Reddamus Atridis abducendas: nunc autem fœderibus fidis
" Violatis pugnamus; quare nihil utile nobis
" Autumo effectum iri, nisi fecerimus ita.
Ille quidem sic locutus resedit. Iis autem surrexit
Nobilis Alexander, Helenæ maritus pulchræ-comas,
Qui ipsum respondens verbis alatis allocutus est,
" Antenor, tu quidem non jam mihi grata hæc dicis:
" Nosti & aliam sententiam meliorem hâc excogitare:
" Si tamen verè jam hanc seriò dicis,
" Certè jam tibi dii mentem ademerunt ipsi.
" Ego vero Trojanos inter equûm-domitores dicam sententiam,
" Apertè autem profiteor, conjugem quidem non reddam:
" Opes verò quascunque abduxi ex Argo nostram domum,
" Omnes volo dare, atque etiam de meo alias adjungere.
Ille quidem sic locutus consedit. Inter eos autem surrexit
Dardanides Priamus diis consiliarius par:
Qui ipsis sapiens concionatus est & dixit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

347. Πεπνυμένος.] Σώφρων, συνετός.
350. Δεῦτ' ἄγε.] Τὸ αὐτὸ ἐπὶ παρακελεύσεως.
351. Πιστά.] Πιστωθέντα.
353. Ἵνα μὴ ῥέξομεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐὰν μὴ ῥέξωμεν. Ῥέξομεν.] Πράξωμεν.
359. Ἐτεόν.] Ἀληθές. Ἀπὸ σπουδῆς.] Ἀπὸ φρονήσεως, καὶ ἐπιμελῶς λέγεις.
362. Ἀπόφημι.] Ἀποφαίνω, ἀπολέγω, ἀπαγορεύομαι.
364. Οἴκοθεν.] Ἐξ οἰκείων, ἐξ ἰδίων.
366. Θεόφιν ἀτάλαντος.] Ἴσος θεοῖς κατὰ τὴν βουλήν.

N O T Æ.

353. Ἵνα μὴ ῥέξομεν ὧδε) *Ultima* τοῦ ἵνα producitur, in *Cæsurâ*, & antè μ, ut v. 444. Θηεῦντο μέγα ἔργον. & v. 462. Τεῖχος μεγάλυνε. Mallem tamen hic, siqua faverent *Exemplaria*, ἐὰν legere, pro ἵνα. Certè is *Sensus* loci, teste *Eustath.* fol. 560. lin. 11. & lin. 50, hæc interpretatio defenditur contra aliam, ὅπως μὴ ῥέξομεν οὕτω. Ita tamen, ut olim, MSS. CCC. *Cantabr.* & *Barocc.* Oxon.

355. Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης) Vid. ad γ'. v. 329. Huc refer *Horat.* l. 1. Epist. 2. *Antenor* censet Belli præcidere causas: Quid *Paris*? ut salvus regnet, vivatque beatus, Cogi posse negat. Ὡς εἰ καὶ αὐτῆς ἦν τὸ πᾶν τῇ Τροίᾳ. *Eustath.* fol. 560. lin. 48.

356. Ἀμειβόμενος ἔπεα) Vid. ad v. 77. & ad ά. v. 48.

362. Ἀντικρὺ δ' ἀπόφημι) *Ultima* τοῦ ἀντικρὺ producitur, ut ad γ'. v. 359.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

352. Ἡμῖν) γρ. ὑμῖν, *Eustathii* Edit. *Basil.*
353. Ἵνα μὴ) γρ. ἐὰν μὴ. Vid. in *Textum.*
365. Ἦτοι) γρ. ἤτοι.

Κέκλυτ-

Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι,
Ὄφρ' εἴπω τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·
Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν, ὡς τοπάρος περ,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἴτω κοίλας ἐπὶ νῆας,
Εἰπέμεν' Ἀτρείδῃσ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
Καὶ δὲ τόδ' εἰπέμεναι πυκινὸν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλωσι
Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
Κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσιν·
Ἠῶθεν δ' Ἰδαῖος ἔβη κοίλας ἐπὶ νῆας.
Τοὺς δ' εὗρ' εἰν ἀγορῇ Δαναοὺς, θεράποντας Ἄρηος,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ Ἀγαμέμνονος· αὐτὰρ ὁ τοῖσι,
Στὰς ἐν μέσσοισιν, μετεφώνεεν ἠπύτα κήρυξ,
Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Ἠνώγει Πρίαμός τε, καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοὶ,
Εἰπεῖν, αἴκε περ ὔμμι φίλον καὶ ἡδὺ γένοιτο,
Μῦθον Ἀλεξάνδροιο, τοῦ εἵνεκα νεῖκος ὄρωρε·
Κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
Ἠγάγετο Τροίηνδ', ὡς πρὶν ὤφελλ' ἀπολέσθαι,
Πάντ' ἐθέλει δόμεναι, καὶ ἔτ' οἴκοθεν ἄλλ' ἐπιθεῖναι·

" Audite me, Trojani, & Dardani, & Socii,
" Ut dicam, quæ meus animus in pectoribus jubet:
" Nunc quidem cœnam sumite per exercitum, sicut antea,
" Et excubiarum mementote, & vigilate quisque:
" Manè autem Idæus eat cavas ad naves,
" Nuntiatum Atridis, Agamemnoni & Menelao
" Sententiam Alexandri, cujus gratiâ contentio exorta est.
" Quin & hunc addat prudenter sermonem, num velint
" Cessare à bello horrisono, donec cadavera
" Combusserimus: posteà iterùm pugnabimus, donec fatum
" Nos dirimat, detque alterutris victoriam.
Sic dixit. Illi autem ei maximè auscultârunt, & paruerunt.
Cœnam deinde sumpserunt per exercitum turmatim:
Manè autem Idæus ivit cavas ad naves.
Invenit verò in concione Danaos, famulos Martis,
Navis ad puppim Agamemnonis: ille autem inter eos,
Stans in mediis, vocem edidit vocalis præco,
" Atridæque & alii Principes omnium Græcorum,
" Jussit Priamusque, & alii Trojani illustres,
" Dicere, si quidem vobis gratum & jucundum sit,
" Sententiam Alexandri, cujus gratiâ contentio exorta est:
" Opes quidem quascunque Alexander cavis in navibus
" Adduxit Trojam, utinam antè periisset,
" Omnes vult dare, & etiam de suo alias adjungere:

ΣΧΟΛΙΑ.

371. Ἐγρήγορθε.] Γρηγορεῖτε.

372. Ἴτω.] Πορευέσθω.

376. Δυσηχέος.] Κακοήχου, διὰ τὰς οἰμωγὰς κακοὺς ἤχους ἔχοντος, διὰ τὰς τῶν ἀποθνησκόντων φωνάς.

377. Κήομεν.] Κάωμεν, καύσωμεν.

383. Πρύμνῃ.] Ἐσχάτῃ. Νηῒ παρὰ πρύμνῃ.] Παρὰ τῇ τῆς νεὼς πρύμνῃ.

384. Ἠπύτα.] Ἀντὶ τοῦ, ἠπύτης ὅ ἐστι, φωνητικὸς, καὶ κραυγητικὸς· μεγαλόφωνος, εὔφωνος.

NOTÆ.

375. Πυκινὸν ἔπος) *Ultima* τοῦ *πυκινὸν* producitur, in *Casurâ*, vi *Finalis*, & *Toni* sui, & sequentis.

385. Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι ἀριστῆες Παναχαιῶν) Ità optimum MS. *Mori*, & MS. CCC. & MS. Barocc. Oxon. quare aliam *Lectionem* F. ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ ad *Var. Lect.* relegamus, quoniam non nisi *Græcorum* Principes alloquitur nunc *Idæus* in Concilio.

389. Κτήματα μὲν ὅσ' Ἀλέξανδρος) In *Casurâ* τὸ μὲν producitur &c.

VARIÆ LECTIONES.

370. Κατὰ στρατὸν) γρ. κατὰ πτόλιν, MS. CCC. & MS. Barocc. Oxon.

373. Ἀτρείδῃσ') γρ. Ἀτρείδῃς. Vid. ad ά. v. 552.

375. Καὶ δὲ τόδ') γρ. καὶ δὴ τόδ', ut infrà, v. 394.

377. Κήομεν) γρ. καίομεν, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. Vid. ad v. 333. *Ibid.* Μαχησόμεθ') γρ. μαχεσσόμεθ', MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. ut & infrà v. 396.

385. Ἀριστῆες Παναχαιῶν) γρ. ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί, Vid. Not. in *Textum*.

Κουρ-

Κουριδίην δ' ἄλοχον Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔ φησιν δώσειν· ἦ μὴν Τρῶές γε κέλονται.
Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγειν εἰπεῖν ἔπος, αἴ κ' ἐθέλητε
Παύσασθαι πολέμοιο δυσηχέος, εἰσόκε νεκροὺς
Κήομεν· ὕστερον αὖτε μαχησόμεθ', εἰσόκε δαίμων
Ἄμμε διακρίνῃ, δώῃ δ' ἑτέροισί γε νίκην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Μήτ' ἄρ τις νῦν κτήματ' Ἀλεξάνδροιο δεχέσθω,
Μήθ' Ἑλένην· γνωτὸν δὲ καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστιν,
Ὡς ἤδη Τρώεσσιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς ἔφαθ'· οἳ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο·
Καὶ τότ' ἄρ' Ἰδαῖον προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Ἰδαῖ', ἤτοι μῦθον Ἀχαιῶν αὐτὸς ἀκούεις,
Ὥς τοι ὑποκρίνονται· ἐμοὶ δ' ἐπιανδάνει οὕτως·
Ἀμφὶ δὲ νεκροῖσιν κατακηέμεν οὔτι μεγαίρω·
Οὐ γάρ τις φειδὼ νεκύων κατατεθνειώτων
Γίνετ', ἐπεί κε θάνωσι, πυρὸς μειλισσέμεν ὦκα·
Ὅρκια δὲ Ζεὺς ἴστω, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
Ὣς εἰπὼν, τὸ σκῆπτρον ἀνέσχεθε πᾶσι θεοῖσιν·
Ἄψορρον δ' Ἰδαῖος ἔβη προτὶ Ἴλιον ἱρήν.
Οἱ δ' ἕατ' εἰν ἀγορῇ Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,

" Virginalem autem uxorem Menelai gloriosi
" Negat se redditurum: sanè eum Trojani quidem hortantur.
" Quin & hunc jusserunt dicere sermonem, num velitis
" Cessare à bello horrisono, donec mortuos
" Cremaverimus: posteà iterum pugnabimus, donec fatum
" Nos dirimat, detque alterutris victoriam.
Sic dixit: illi verò omnes obmutuerunt silentio:
Tandem vero inter eos locutus est pugnâ strenuus Diomedes,
" Nè quis nunc opes Alexandri accipiat,
" Neque Helenam: Manifestum enim est, qui omnino infans est,
" Quod jam Trojanis interitûs extremitates imminent.
Sic dixit: omnèsque acclamabant filii Achivorum,
Sententiam admirati Diomedis equûm-domitoris.
Atque tunc Idæum allocutus est rex Agamemnon,
" Idæe, certè sententiam Achivorum ipse audis,
" Quemadmodum tibi respondent: mihi autem placet sic.
" Sed de mortuis cremandis nihil invideo:
" Non enim ullo modo parcendum cadaveribus mortuis
" Est, postquam occubuerint, igne gratum officium facere ocyùs.
" Fœderis autem Jupiter esto testis, altitonans maritus Junonis.
Sic locutus, sceptrum sustulit omnibus diis:
Retrò verò Idæus ivit ad Ilium sacram.
Sedebant autem in concione Trojani & Dardani,

ΣΧΟΛΙΑ.

401. Γνωτόν.] Γνώριμον, φανερόν· ἔστι δὲ καὶ ἀδελφὸς, ὁ γνωτός.

407. Ὑποκρίνονται.] Ἀντὶ τοῦ, ἀποκρίνονται. Οὕτως οἱ Ἀττικοὶ λέγουσιν. Ἐπιανδάνει.] Ἐπαρέσκει, εὐφραίνει.

408. Ἀμφὶ δέ.] Περὶ δὲ τῶν νεκρῶν. Κατακηέμεν.] Ἀντὶ τοῦ, κατακηέμεναι, ὅ ἐστι, κατακαῦσαι, κατακαίειν. Μεγαίρω.] Φθονῶ.

409. Φειδώ.] Φροντὶς, ὥστε μὴ ἀμεληθῆναι. Βούλεται δὲ εἰπεῖν, τὸ περὶ τῆς ταφῆς φροντίζειν.

410. Πυρὸς μειλισσέμεν.] Διὰ πυρὸς μειλίσσειν. Λέγει δὲ κηδεύειν, καὶ ταφῆς μεταδιδόναι, ἢ διὰ πυρὸς ἱλάσκεσθαι.

411. Ἐρίγδουπος.] Μεγάλους ψόφους ποιῶν, διὰ τῶν βροντῶν· μεγαλόηχος, διὰ τὰς βροντάς. Πλεονάζει δὲ τὸ τέταρτον στοιχεῖον.

412. Ἀνέσχεθε.] Ἀνέσχεν, ἀνέτεινεν.

414. Ἕατο.] Ἐκάθηντο. Δαρδανίωνες.] Οἱ ἀπὸ Δαρδάνου, πόλεως Τρωϊκῆς.

NOTÆ.

394. Καὶ δὲ τόδ' ἠνώγειν εἰπεῖν) *Anapæstus* in *Tertio* loco, pro *Spondæo*, Pes nempè ἰσοδύναμος. Quanquam, licet *Scriptio* maneat, Voces hujusmodi, considerandæ, quasi contraherentur, ut passim apud hunc Poetam. Velut ἠνώγειν igitur [illegible].

VARIÆ LECTIONES.

394. Καὶ δὲ τόδ') γρ. καὶ δ' ἔτι τόδ', ut suprà, v. 375.
396. Κήομεν) Vid. ad v. 377.
400. Μήτ' ἄρ τις) μὴ γάρ τις, MS. Barocc. Oxon.
408. Κατακηέμεν) γρ. κατακειέμεν.
409. Κατατεθνειώτων) γρ. κατατεθνηώτων, MS. *Barocc.* Oxon.
413. Προτὶ) γρ. ποτὶ.

Πάρι-

Πάντες ὁμηγερέες, προτιδέγμενοι, ὁππότ' ἂν ἔλθοι
Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε καὶ ἀγγελίην ἀπέειπε,
Στὰς ἐν μέσσοισιν· τοὶ δ' ὁπλίζοντο μάλ' ὦκα,
Ἀμφότερον, νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐϋσσέλμων ἀπὸ νηῶν
Ὤτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι δὲ μεθ' ὕλην·
Ἠέλιος μὲν ἔπειτα νέον προσέβαλλεν ἀρούρας,
Ἐξ ἀκαλαῤῥείταο βαθυῤῥόου Ὠκεανοῖο,
Οὐρανὸν εἰσανιών· οἱ δ' ἤντεον ἀλλήλοισιν.
Ἔνθα διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν ἄνδρα ἕκαστον·
Ἀλλ' ὕδατι νίζοντες ἄπο βρότον αἱματόεντα,
Δάκρυα θερμὰ χέοντες, ἀμαξάων ἐπάειραν·
Οὐδ' εἴα κλαίειν Πρίαμος μέγας· οἱ δὲ σιωπῇ
Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον, ἀχνύμενοι κῆρ·
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν προτὶ Ἴλιον ἱρήν·
Ὡς δ' αὔτως ἑτέρωθεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Νεκροὺς πυρκαϊῆς ἐπενήνεον ἀχνύμενοι κῆρ·
Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας·
Ἦμος δ' οὔτ' ἄρ πω ἠὼς, ἔτι δ' ἀμφιλύκη νύξ,

Omnes congregati, expectantes, quando rediret
Idæus. Ille autem venit & nuntium exposuit,
Stans in mediis. Hi igitur accingebantur perquam celeriter,
Utrumq; *ad opus, alii* ad cadavera advehenda, alii verò ad lignandum:
Argivi item ex-altera-parte bonis-transtris-instructis à navibus
Properabant, ut cadavera adveherent, alii verò lignatum.
Sol verò dein recens percutiebat *radiis* arva,
Ex leniter-fluente profundo Oceano,
Cœlum ascendens: illi verò occurrebant sibi invicem.
Tunc dignoscere difficile erat virum quemque:
Sed aquâ abluentes tabum sanguinolentum,
Lachrymas calidas fundentes, curribus imposuerunt:
Neque sinebat flere Priamus magnus: illi igitur silentio
Cadavera rogo cumulatim-imponebant, mœrentes corde:
Quos cùm igne cremâssent, redierunt ad Ilium sacram:
Similiter etiam ex-altera-parte benè-ocreati Achivi
Cadavera rogo cumulatim-imponebant, mœrentes corde:
Quibus igne crematis redierunt ad cavas naves.
Cum verò nondum aurora, sed adhuc sublustris nox,

ΣΧΟΛΙΑ.

417. Ὡπλίζοντο.] Παρεσκευάζοντο.

418. Μεθ' ὕλην.] Ἐπὶ ξύλα. Ὕλη δὲ, ὁ σωρὸς τῶν ξύλων.

422. Ἀκαλαῤῥείταο.] Ἡσύχως καὶ πρᾳέως ῥέοντος. Ἀκαλὸν γὰρ, τὸ ἥσυχον λέγουσι. Βαθυῤῥόου.] Ἐπὶ βάθος τὸ ῥεῦμα ἔχοντος.

423. Ἤντεον.] Ἀπήντων, συνήντων.

424. Διαγνῶναι χαλεπῶς ἦν.] Δυσκόλως ἐξῆν διαγνῶναι.

425. Νίζοντες.] Νίπτοντες. Βρότον.] Τὸ μετὰ ἱδρῶτος καὶ κόνεως αἷμα. Ὀξυτόνως δὲ, ἄνθρωπον, τὸν θνητόν.

426. Ἀμαξάων ἐπάειραν.] Ταῖς ἁμάξαις ἐπέθηκαν.

428. Πυρκαϊῆς.] Πυρᾶς. Ἐπενήνεον.] Ἐπεσώρευον.

429. Ἐν δὲ πυρὶ πρήσαντες.] Ἐμπρήσαντες δὲ τῷ πυρὶ τοῦτ' ἔστι, καύσαντες.

433. Ἀμφιλύκη νύξ.] Τὸ καλούμενον λυκόφως, τὸ πρὸς ὄρθρον· τοῦτ' ἔστιν, ὁ βαθὺς ὄρθρος πρὸς τὴν λύσιν, ὅ ἐστι, σκοτίας· εἰσὶ λυκόφως τι ὄν, τὸ μὴ καθαρὸν φῶς, ἀλλ' ἔτι σκοτῶδες.

NOTÆ.

416. Ἰδαῖος· ὁ δ' ἄρ' ἦλθε) *Ultima* τοῦ Ἰδαῖος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Pausam* & *Asperum*.

420. Ὤτρυνον νέκυάς τ' ἀγέμεν, ἕτεροι) Vid. ad Notam præcedentem.

426. Ἀμαξάων) Vox ἅμαξα semper apud *Homerum* Spiritu leni scribenda, ex Veterum traditione, ut passim probo, & ad χ'. v. 146. MS. *Mori*, & MS. CCC. ἁμαξάων legunt.

433. Τεῖχος ἔδειμαν) *Strabo*, l. 13. fol. 893. Καὶ μὲν τεῖχος, Ναύσταθμον τὸ νῦν ἔτι λεγόμενον, πλησίον οὕτως ἐστὶ τῆς νῦν πόλεως, ὥστε θαυμάζειν εἰκότως ἂν τινα, τῶν μὲν τῆς ἀπονοίας, τῶν δὲ τῆς ἀψυχίας. Ἀπονοίας μὲν, εἰ τοσοῦτον χρόνον ἀτείχιστον αὐτὸ εἶχον, πολλ-

VARIÆ LECTIONES.

415. Προτιδέγμενοι) γρ. ποτιδέγμενοι *Ibid.* Ὁππότ' ἂν) γρ. ὁππόταν, ὁππότ' ἄρ, MS. CCC. *Ibid.* Ἂν ἔλθοι) γρ. ἀνέλθοι.

420. Ὤτρυνον νέκυας) γρ. ὀτρύνοντο νέκυας, MS. *Mori*, ut νέκυας sit δισύλλαβον, per συνίζησιν, pro νέκυς.

426. Ἀμαξάων) γρ. ἁμαξάων. Vid. in *Textum*.

428. & 431. Πυρκαϊῆς) γρ. πυρκαϊῆς, *Br. Schol.* & Πυρκαιῆς.

432. Πυρὶ) γρ. πυρῇ.

Τῆ

Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κριτὸς ἔγρετο λαὸς Ἀχαιῶν·
Τύμβον δ' ἀμφ' αὐτὴν ἕνα ποίεον ἐξαγαγόντες
Ἄκριτον ἐκ πεδίου· ποτὶ δ' αὐτὸν τεῖχος ἔδειμαν,
Πύργους θ' ὑψηλοὺς, εἶλαρ νηῶν τε καὶ αὐτῶν·
Ἐν δ' αὐτοῖσι πύλας ἐνεποίεον εὖ ἀραρυίας,
Ὄφρα δι' αὐτάων ἱππηλασίη ὁδὸς εἴη·
Ἔκτοσθεν δὲ βαθεῖαν ἐπ' αὐτῷ τάφρον ὄρυξαν,
Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξαν·
Ὣς οἱ μὲν πονέοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
Οἱ δὲ θεοὶ, πὰρ Ζηνὶ καθήμενοι ἀστεροπητῇ,
Θηεῦντο μέγα ἔργον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τις ἐστὶ βροτῶν ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν,
Ὅστις ἔτ' ἀθανάτοισι νόον καὶ μῆτιν ἐνίψει;
Οὐχ ὁράᾳς δ', ὅτι αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Τεῖχος ἐτειχίσσαντο νεῶν ὕπερ, ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας;
Τοῦ δ' ἤτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς·
Τοῦ δ' ἐπιλήσονται, ὅ, τ' ἐγὼ καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων
Ἥρῳ Λαομέδοντι πολίσσαμεν ἀθλήσαντε.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,

Tum circa pyram lecta surrexit manus Achivorum;
Tumulum autem circa eam unum fecerunt egressi
Omnibus communem extra campum: juxtàque ipsum murum ædificârunt,
Turresque altas, propugnaculum naviumque & ipsorum:
In ipsis autem portas fecerunt benè coagmentatas;
Ut per illas equestris via esset:
Exteriùs etiam profundam prope illum fossam foderunt.
Latam, magnam; vallósque infixerunt:
Sic quidem laborabant comantes Achivi.
Cæterum dii, apud Jovem sedentes fulgurum-auctorem,
Intentè-spectabant magnum opus Achivorum ære-loricatorum:
Eosque inter loqui orsus est Neptunus concussor-terræ,
" Jupiter pater, ecquis est mortalium super immensam terram,
" Qui posthac immortalibus mentem & consilium *suum* dicet?
" Non vides verò, quòd comantes Achivi
" Murum struxerunt pro navibus, circumque fossam
" Duxerunt, neque diis dederunt inclytas hecatombas?
" Hujus profectò gloria erit, quàcunque diffunditur lux;
" Ejus autem obliviscentur, quem ego & Phœbus Apollo
" Heroi Laomedonti ædificavimus-circa-urbem mali-exerciti.
Hunc autem graviter indignatus allocutus est nubes-cogens Jupiter.

ΣΧΟΛΙΑ.

434. Τῆμος.] Τηνικαῦτα, τότε. Κριτός.] Ἔκκριτος, ἐξειλεγμένος εἰς τὸ ἔργον.
435. Ἐξαγαγόντες.] Ἔξω προελθόντες.
441. Σκόλοπας.] Ὀξέα ξύλα, ἅπερ ἐπήγνυον τῷ τείχει.
444. Θηεῦντο.] Ἐθεῶντο, ἐθαύμαζον.
447. Ἐνίψει.] Κυρίως μὲν, ἐπιπλήξει διὰ λόγων· νῦν δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἐρεῖ, καὶ λέξει.
450. Ἤλασαν.] Ἔσκαψαν, ὤρυξαν.
453. Πολίσσαμεν.] Τὴν πόλιν ἐτειχίσαμεν. Ἀθλήσαντε.] Κακοπαθήσαντες, κοπιάσαντες. Δυϊκῶς.

NOTÆ.

σίαν οὔσης τοιαύτης πόλεως, καὶ τοσούτου πλήθους, τοῦ τ' ἐν αὐτῇ, καὶ τοῦ ἐπικουρικοῦ. Vid. *Eustath.* fol. 557. lin. 15.

444. Θηεῦντο μέγα ἔργον) Vid. ad v. 353.

449. Τεῖχος ἐπιχίσαντο) Duplicandum τὸ σῖγμα.

453. Ἥρῳ Λαομέδοντι) *Eustath.* fol. 569. lin. 9. Τὸ δὲ Ἥρῳ ἢ ἀποκέκοπται, ἐκ τοῦ Ἥρωϊ Δοτικῆς, ἢ ἀπὸ ἰσοσυλλάβου κλίσεως γίνεται. Certè *Odyss.* ζ. v. 303. Ἥρωος· ἀλλ' ὁπότ' ἄν σε δόμοι κεκύθωσι καὶ αὐλή. Et θ'. v. 483. Ἥρωϊ Δημοδόκῳ. Ità *Iliad.* α. v. 736. χρόμιος, in *Scansione* legitur, Δακτυλικῶς, ut χρό' μιος, quomodò *Hesiodo* ἔργ. l. 2. ἐπιστατὸν legitur, tanquam scriberetur ἐπιησταν. MS. CCC. ἥρωϊ, & MS. *Barocc.* Oxon. De Origine vocis Ἥρως, & quid propriè designet, dicimus accuratiùs ad ζ. v. 219. Refertur autem ad HAROSH *Hebraicum.*

VARIÆ LECTIONES.

434. Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ) γρ. ἦμος δ' ἀμφὶ, MS. *Barocc.* Oxon.
436. Ἐκ πεδίου) γρ. ἐν πεδίῳ, vid. ad v. 337.
438. Εὖ) γρ. ἐπ', ut suprà, v. 339.
439. Ἱππηλασίη) γρ. ἱππηλατίη, ut suprà v. 340.
440. Ἐπ' αὐτῷ) γρ. ἐν αὐτῷ. MS. CCC.
441. Ἐν δὲ σκόλοπας) γρ. περὶ δὲ σκόλοπας, MS. CCC.
449. Ἐτειχίσσαντο) γρ. ἐτειχίσαντο.
453. Ἥρῳ) γρ. ἥρωϊ, vid. Not. in *Textum.* Ibid. Ἀθλήσαντε) γρ. ἀθλήσαντες, MS. *Barocc.* Oxon.

Ὢ πόποι, Ἐννοσίγαι' εὐρυσθενές, οἷον ἔειπες·
Ἄλλος κέν τις τοῦτο θεῶν δείσειε νόημα,
Ὃς σέο πολλὸν ἀφαυρότερος χεῖράς τε μένος τε·
Σὸν δ' ἤτοι κλέος ἔσται, ὅσον τ' ἐπικίδναται ἠώς.
Ἄγρει μάν, ὅτ' ἂν αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Τεῖχος ἀναρρήξας, τὸ μὲν εἰς ἅλα πᾶν καταχεῦαι·
Αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι καλύψαι,
Ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται Ἀχαιῶν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Δύσετο δ' ἠέλιος, τετέλεστο δὲ ἔργον Ἀχαιῶν.
Βουφόνεον δὲ κατὰ κλισίας, καὶ δόρπον ἕλοντο·
Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι,
Πολλαί, τὰς προέηκεν Ἰησονίδης Εὔνηος,
Τόν ῥ' ἔτεχ' Ὑψιπύλη ὑπ' Ἰήσονι ποιμένι λαῶν.
Χωρὶς δ' Ἀτρεΐδῃς, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δῶκεν Ἰησονίδης ἀγέμεν μέθυ, χίλια μέτρα·
Ἔνθεν ἄρ' οἰνίζοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί,
Ἄλλοι μὲν χαλκῷ, ἄλλοι δ' αἴθωνι σιδήρῳ,
Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς, ἄλλοι δ' αὐτοῖσι βόεσσιν,

" Papæ, terræ-concussor late-potens, quale id dixisti!
" Alius aliquis deorum hoc reformidaret cogitatum,
" Qui te multo imbecillior manibusque animisque:
" Tua verò tibi gloria erit, quam-latè diffunditur lux.
" Verum age, cùm retrò comantes Achivi
" Abibunt cum navibus dilectam in patriam terram,
" Murum disruptum, hunc quidem in mare totum demergito:
" Postea autem littus magnum arenâ obtegito,
" Ut ingens murus evanescat Achivorum.
Sic illi quidem talia inter se colloquebantur:
Occidit verò sol, absolutumque est opus Achivorum.
Boves autem mactabant per tentoria, & cœnam sumebant:
Naves etenim e Lemno appulerant, vinum vehentes,
Multæ, quas miserat Iasonides Euneus,
Quem peperit Hypsipyle ex Iasone pastore populorum.
Seorsum autem Atridis, Agamemnoni & Menelao,
Dederat Iasonides ducendas vini mille mensuras.
Inde vinum emebant comantes Achivi,
Alii quidem ære, alii autem splendido ferro,
Alii autem pellibus, alii verò ipsis bobus,

ΣΧΟΛΙΑ.

455. Ἐννοσίγαιε.] Σείων καὶ κινῶν τὴν γῆν. Εὐρυσθενές.] Μεγαλοσθενές.

456. Δείσειε.] Φοβηθείη.

459. Ἄγρει.] Ἄγε δή.

463. Ἀμαλδύνηται.] Ἀφανίζηται.

466. Βουφόνεον.] Βοῦς ἔθυον.

467. Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν.] Λήμνιοι, τὰς ἐξ ἔθους θυσίας τῇ Ἀφροδίτῃ μὴ ἀποδιδόντες, καθ' ἑαυτῶν θάνατον ἐσομφήσαντο. Τὴν γὰρ θεὸν ὀργισθεῖσαν λέγεται τοῖς ἀνδράσιν ἵμερόν τινα τῶν Θρακίων ἐμβαλεῖν γυναικῶν, τῶν δὲ ἰδίων ἀμελῆσαι, καὶ καθέζεσθαι ἐφ' ἡσυχίας. Διαβάντες οὖν εἰς τὴν Θρᾴκην, ἐπελίποντές τε συμμιγνύμενοι ταῖς ἐκεῖθεν. Ταῖς δὲ γυναιξὶ τῶν Λημνίων, ἔκτοπος λύσσαν ἐμπεσεῖν, ὥστε ψηφίσασθαι πάσας ἀνδροκτονεῖν, καὶ δὴ τῆς ἐπιβουλῆς ταύτης ἐπιτυχεῖν. Γενομένου δὲ τούτου τοῦ ἀτυχήματος περὶ τοὺς ἄνδρας, φασί, τὸν Ἰάσονα μετὰ τῆς Ἀργοῦς ἐξοκείλαντα εἰς τὴν νῆσον, τῇ κρατίστῃ πασῶν Ὑψιπύλῃ μιγῆναι· ἐξ ἧς γεννᾶσθαι τὸν Εὔνεον. *Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν τραγῳδουμένοις.

471. Μέθυ.] Οἶνον. Χίλια μέτρα.] Ἤτοι, οἶνον χίλια κεράμια, ἢ, χιλίους χόας.

472. Οἰνίζοντο.] Οἶνον ὠνοῦντο.

474. Αὐτοῖσι βόεσσιν.] Αὐταῖς ταῖς βουσίν. Ὁπότε δὲ περὶ τῶν θηλυκῶν θρεμμάτων διαλέγονται οἱ Ποιηταί, κατὰ τὸ θηλυκὸν προφέρονται.

NOTÆ.

462. Ἠϊόνα μεγάλην) Vid. ad v. 353.

463. Ὥς κέν τοι μέγα τεῖχος ἀμαλδύνηται) Strabo, fol. 598. Ὁ δὲ πλάσας Ποιητὴς ἠφάνισεν, ὡς Ἀριστοτέλης. Vid. plura, ad μ'. v. 17.

474. Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς) Τὸ δὲ producitur, vi Toni sui, in Cæsurâ, & ante Asperum. Vid. ad Var. Lect.

NOTÆ IN SCHOLIA.

467. *Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀσκληπιάδῃ ἐν τραγῳδουμένοις) De Jasonis & Hypsipylæ Amoribus Apollonius, Argonaut. l. 1. v. 853. & reliqui Argonautici scriptores. Item Apollodorus, Biblioth. l. 1. c. IX. §. 17. Ovid. Epist. Hypsipyle Jasoni; & Euripides, Hypsipylæ Argumentum.

VARIÆ LECTIONES.

455. Ἐννοσ.) χ. ἔεσπες, ut sæpè in similibus.

458. Σὸν δ' ἤτοι) γρ. σοὶ δ' ἤτοι, & σοὶ δή τοι.

460. Οἴχωνται) γρ. οἴχονται. MS. Barocc. Oxon.

474. Ἄλλοι δὲ ῥινοῖς) γρ. ἄλλοι δ' ἐν ῥινοῖς, MS. Mori, & MS. Barocc. Oxon. Ibid. Αὐτοῖσι) γρ. αὐτῇσι, Br. Schol.

475 Ἄλλαι

Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι· τίθεντο δὲ δαῖτα θάλειαν.
Πανύχιοι μὲν ἔπειτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Δαίνυντο, Τρῶες δὲ κατὰ πτόλιν ἠδ' ἐπίκουροι·
Πανύχιος δέ σφιν κακὰ μήδετο μητίετα Ζεὺς,
Σμερδαλέα κτυπέων· τοὺς δὲ χλωρὸν δέος ᾕρει·
Οἶνον δ' ἐκ δεπάων χαμάδις χέον, οὐδέ τις ἔτλη
Πρὶν πιέειν, πρὶν λεῖψαι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι·
Κοιμήσαντ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὕπνου δῶρον ἕλοντο.

Alii demùm mancipiis: apparabántque convivium lætum.
Per-totam quidem noctem deinde comantes Achivi
Epulabantur, Troës verò per urbem & focii:
Pernox autem ipsis mala moliebatur providus Jupiter,
Terribiliter tonans: illos adeò pallidus timor cepit:
Vinum autem ex poculis in terram fundebant, nec ullus fustinuit
Ante bibere, quam libasset præpotenti Saturnio.
Decubuerunt deinde, & fomni donum ceperunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

475. Ἀνδραπόδεσσι] * Τοῖς αἰχμαλώτοις, δούλοις. Τίθεντο.] Παρεσκεύαζοντο. Θάλειαν.] Θάλλουσαν τοῖς ἀγαθοῖς.

479. Κτυπέων.] Βροντῶν. Χλωρὸν.] Ἀντὶ τοῦ, χλωροποιόν. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ νέον. Ἥρει,] Κατελάμβανεν.

481. Λεῖψαι.] Σπεῖσαι.

482. Ὕπνου δῶρον.] Περιφραστικῶς, τὸν ὕπνον.

NOTÆ.

475. Ἄλλοι δ' ἀνδραπόδεσσι) *Eustath.* fol. 570. lin. 39. Ἡ δὲ τῶν ἀνδραπόδων λέξις νεωτερική ἐστι, κατὰ τοὺς Παλαιούς· διότι Ἀριστοφάνης καὶ Ζηνόδοτος ἀθετοῦσι τὸ ἔπος, ἐν ᾧ κεῖται ἡ λέξις αὕτη. Ponitur, per metaplasmon, pro ἀνδραπόδοισι, teste eodem, quod & nonnulli legunt, Τινὲς δὲ, ἀνδραπόδοισι γράφουσιν ut *Etymolog.* M. v. Ἀρνύμενος. MS. *Mori* legit ἀνδραπόδεσσι, necnon MS. CCC.

NOTÆ IN SCHOLIA.

475. Ἀνδραπόδεσσι) Voces, * τοῖς αἰχμαλώτοις, *Excerpt.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

475. Ἀνδραπόδεσσι) γρ. ἀνδραπόδοισι, vid. Not. in *Textum*.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Θ´.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Θ´.

Ζεὺς ἀπαγορεύσας τοῖς θεοῖς μηδετέρῳ βοηθεῖν τῶν στρατῶν, ἐπὶ τὴν Ἴδην κατέρχεται· καὶ σύνεγγυς ἴσον μαχομένους τοὺς Ἕλληνας, ἐλάττονας τῶν Τρώων καθίστησιν. Ἥραν δὲ καὶ Ἀθηνᾶν ἐπὶ βοήθειαν τοῖς Ἕλλησιν ἐξιούσας ἐπέχει Ἶρις, Διὸς κελεύσαντος. Ἐπισχὼν δὲ ἐγκρατῶς Ἕκτωρ ἐνδημοσχόλασεν ἐν τῷ πεδίῳ, ὥστε στρατοπεδεύεσθαι, καὶ πῦρ δι᾽ ὅλης νυκτὸς καίειν.

Ἄ Λ Λ Η.

Ζεὺς καλέσας εἰς ἐκκλησίαν τοὺς θεοὺς, ἀπαγορεύει μετ᾽ ἀπειλῆς, μηδετέροις τῶν μαχομένων βοηθεῖν. Ἀθηνᾶ δὲ αἰτεῖται παρ᾽ αὐτοῦ, εἰ καὶ μὴ φανερῶς συγχωρεῖ αὐτῇ τὴν τοῖς Ἕλλησι βοήθειαν, κἂν γνώμην γοῦν αὐτοῖς ὑποθέσθαι, ὡς μὴ πανταπασιν ἀπόλωνται. Συμπίπτουσι δὲ εἰς τὴν μάχην, καὶ μέχρι πρώτου ἰσοπαλὴς πόλεμος γίνεται, μετὰ δὲ τοῦτο οἱ Τρῶες βελτίους γίνονται ῥοπῇ κατὰ Διὸς γνώμην, κεραυνοῦ ἀπὸ τῶν ἵππων τοῦ Διομήδους ἐνεχθέντος, καὶ τῶν ἀρίστων φοβηθέντων καὶ εἰς φυγὴν τραπέντων. Καὶ Ποσειδῶν μὲν, παροτρυνούσης αὐτὸν Ἥρας, βοηθεῖν τοῖς Ἕλλησιν, ἀρνεῖται· ἀναθαρρησάντων δὲ τῶν Ἑλλήνων, Τεύκρου πολλοὺς τιτρώσκοντος, Ζεὺς πάλιν τὴν νίκην ἐπὶ τοὺς Τρῶας μεταφέρει· Ἀθηνᾶ δὲ καὶ Ἥρα, ὀλίγον τοῦ Διὸς ἀπειλῶν φροντίσασαι, κινήσασιν εἰς τὸν πόλεμον, βοηθήσουσαι τοῖς Ἕλλησιν· ἀλλὰ Διὸς ἐπ᾽ αὐτὰς Ἶριν πέμψαντος μετ᾽ ἀπειλῆς, ὑποστρέφουσι. Καὶ τότε Ἕκτωρ πλησίον τῶν νηῶν ἐπαγαγὼν τοὺς Τρῶας, καὶ παῤῥησιασάμενος ἐπὶ τῇ νίκῃ, κελεύει αὐτοὺς πῦρ καίειν πρὸ τῶν νηῶν, καὶ φυλάσσειν, ὡς ἂν μὴ λάθοιεν Ἕλληνες φεύγοντες διὰ τὸ ἀπόπλουν, ἐς τὰς πατρίδας.

* Ἐκλήθη δὲ κόλος μάχη ἡ παροῦσα Ῥαψῳδία, δι᾽ αἰτίαν τοιαύτην· ἡ πρώτη παράταξις, τέσσαρσι ῥαψῳδίαις μεμερισμένη, τῇ δ´. τῇ ε´. τῇ ζ´. καὶ τῇ η´. ἡ δὲ τρίτη ἀπὸ τοῦ λ´. ἕως τοῦ σ´. μηκύνεται, διηγήσεων ἐμπλεκομένων πολυειδῶν· ἡ δὲ μέση, τουτέστι δευτέρα, μάχη, τῇ θ´ ἐμπεριληφθεῖσα, συντέτμηται, ὅλης ἡμέρας ἔργα περικλείουσα ἐν αὐτῇ τισιν, καὶ ὡς οἷον εἰπεῖν κολοβοῦσα. *Eustath.* in locum sub ipso initio τῆς Θ´. fol. 572. lin. 28.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν ἀγορὰ καὶ * κόλος μάχη.

Ἄλλως.

Θῆτα, θεῶν ἀγορὴ, Τρώων κράτος, Ἕκτορος εὖχος.

Ἄλλως.

Θῆτα δ᾽ ἀπειλῶν ἔτρεψεν Ἀχαιοὺς Ἕκτορος αἰχμή.

Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ᾽ αἶαν,
Ζεὺς δὲ θεῶν ἀγορὴν ποιήσατο τερπικέραυνος,
Ἀκροτάτῃ κορυφῇ πολυδειράδος Οὐλύμποιο·
Αὐτὸς δέ σφ᾽ ἀγόρευε, θεοὶ δ᾽ ἅμα πάντες ἄκουον,
Κέκλυτέ μευ, πάντές τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὄφρ᾽ εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι κελεύει·

Lib. VIII.

Aurora quidem crocco-peplo induta spargebatur totam per terram,
Jupiter verò deorum concionem habuit gaudens-fulmine.
Summo in vertice multa-cacumina-habentis Olympi;
Ipse quidem illis concionabatur, dii verò simul omnes auscultabant,
" Audite me, omnesque dii, omnesque deæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Ἠώς.] Ἡ ἡμέρα. Σημαίνει δὲ πολλὰ· ὅτι μὲν, τὸ κατάστημα τῆς ἡμέρας, ὡς ἔχει ἐνταῦθα· ὅτι δὲ, τὴν σωματικὴν θεόν, ὡς ἔχει ἐπὶ τοῦ, Ἠὼς δ᾽ ἐκ λεχέων· ὅτι δὲ, τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἕως μεσημβρίας τοῦ ἡλίου διάστημα, ὡς ἐν τῷ, Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν, καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ· ὅτι δὲ, τὸ νυκτὸς καὶ ἡμέρας διάστημα, ὡς ἐν τῷ, Ἠὼς δέ μοι ἐστὶν ἠδὲ δυωδεκάτη, ὅτ᾽ ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα. Κροκόπεπλος.] Κροκωτὸν ἱμάτιον ἔχουσα, κροκοειδοῦς καὶ διαυγής. Ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν ἀνατολὴν χροιᾶς τοῦ ἡλίου γινομένης ἐρυθρᾶς. Τοῦτο δὲ εἶπεν, ὡς ἐπὶ σωματοειδοῦς θεᾶς ποιούμενος τὸν λόγον. Ἐκίδνατο.] Ἐσκεδάννυτο, ἐσκορπίζετο. Πᾶσαν ἐπ᾽ αἶαν.] Ἐπὶ πᾶσαν τὴν γῆν.

2. Τερπικέραυνος.] Ὁ τερπόμενος τοῖς κεραυνοῖς. Ἢ, ὁ τρέπων τοὺς ἐναντίους κεραυνοῖς, τουτέστι, καταχωνιζόμενος.

3. Ἀκροτάτῃ κορυφῇ.] Τῇ ἀκρωρείᾳ. Πολυδειράδος.] Πολλὰς ἀναστάσεις ἔχοντος, καὶ ἐξοχάς.

4. Αὐτὸς δέ σφιν.] Αὐτὸς δὲ αὐτοῖς.

Variæ Lectiones.

4. Ἄκουον) γρ. ἀπὸ, MS. Barocc. Oxon.

Μήτε τις οὖν θήλεια θεὸς τόγε, μήτε τις ἄρσην
Πειράτω διακέρσαι ἐμὸν ἔπος· ἀλλ' ἅμα πάντες
Αἰνεῖτ', ὄφρα τάχιστα τελευτήσω τάδε ἔργα.
Ὃν δ' ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε θεῶν ἐθέλοντα νοήσω
Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηγέμεν, ἢ Δαναοῖσι,
Πληγεὶς οὐ κατὰ κόσμον ἐλεύσεται Οὔλυμπόνδε·
Ἤ μιν ἑλὼν ῥίψω ἐς Τάρταρον ἠερόεντα,
Τῆλε μάλ', ἧχι βάθιστον ὑπὸ χθονός ἐστι βέρεθρον,
Ἔνθα σιδήρειαί τε πύλαι καὶ χάλκεος οὐδὸς,
Τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδεω, ὅσον οὐρανός ἐστ' ἀπὸ γαίης·
Γνώσετ' ἔπειθ', ὅσον εἰμὶ θεῶν κάρτιστος ἁπάντων.
Εἰ δ' ἄγε, πειρήσασθε, θεοὶ, ἵνα εἴδετε πάντες·
Σειρὴν χρυσείην ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες,

"Nè qua igitur fœmina dea hoc, neque aliquis mas
"Tentet rescindere meum verbum: sed simul omnes
"Assentimini, ut celerrimè perficiam hæc opera.
"Quemcunque vero ego seorsùm deorum volentem intellexero
"Profectum, ut vel Trojanis auxilium ferat, vel Danais,
"Sauciatus indecorè redibit in Olympum:
"Aut ipsum correptum projiciam in Tartarum tenebrosum,
"Procul valde, ubi profundissimum sub terrâ est barathrum,
"Ferreæque portæ & æreum limen,
"Tantum infra Orcum, quantum cœlum distat à terrâ:
"Cognoscet deinde, quanto sum deorum potentissimus omnium.
"Quin agite, periculum facite, Dii, ut cognoscatis omnes:
"Catenâ aureâ de cœlo suspensâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Διακέρσαι] Διακόψαι, *ὅθεν τὸ κέρμα· Παραβῆναι, ἀνατρέψαι.

9. Αἰνεῖτε.] Συγκατάθεσθε. Τελευτήσω] Εἰς τέλος ἄξω, πληρώσω.

12. Οὐ κατὰ κόσμον.] Οὐ κατὰ τρόπον, οὐκ ἐν τάξει.

13. Ἤ μιν.] Ἢ αὐτόν. Ἑλών.] Λαβών. Τάρταρον.] Τὸ ὑπὸ τὴν γῆν ἐσκοτισμένον μέρος κατώτατον τοῦ ᾅδου, καὶ ἐν βαθυτάτῳ κείμενον τόπῳ. Ἢ τὸν χαλεπὸν καὶ δυσχερῆ λίαν. Ὠνόμασται δὲ διὰ τὸ ἐκτεταράχθαι καὶ συγκεχύσθαι ἐν αὐτῷ πάντα. Οἱ δὲ τὸ ἀφάνταστον μέρος τῆς οἰκουμένης ἀπεδέξαντο. Ἠερόεντα] Τὸν ὁμιχλώδη, καὶ σκοτεινόν.

14. Τῆλε.] Πόῤῥω. Βάθιστον.] Βαθύτατον. Βέρεθρον.] *Ἰωνικῶς, βάθος.

15. Σιδήρειαι.] Σιδηραῖ. Χάλκεος οὐδός.] Χαλκοῦ εἴσοδος· ἢ ἡ σκληρὰ καὶ ἰσχυρά.

16. Τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδεω.] Κατωτάτω τοῦ ᾅδου. Τοσοῦτόν φησι τὸν τάρταρον ἀφεστάναι τοῦ ᾅδου, ὅσον ὁ οὐρανὸς ἀπὸ τῆς γῆς. Διὰ δὲ τούτου σφαιροειδῆ τὸν κόσμον συνίστησι, κέντρου λόγον ἐπέχουσαν εἰσάγων τὴν γῆν, καὶ τὰς ἀπ' αὐτῆς ἐκβαλλομένας εὐθείας εἰς ἑκάτερα τὰ πέρατα ἴσας λέγων εἶναι. Τόσσον ἔνερθ' Ἀΐδεω.] Ὡς τὰ οὐράνια τρία διαστήματα ἔχει· ἀέρα μέχρι νεφελῶν, εἶτα αἰθέρα μέχρι τῶν φαινομένων· *οὕτω καὶ ἀπὸ γῆς εἰς ᾅδου, καὶ ἀφ' ᾅδου εἰς τάρταρον. Δῆλον δὲ, ὡς οὕτω σφαιροειδὴς ἡ γῆ.

17. Κάρτιστος.] Γενναιότατος, ἰσχυρός.

18. Πειρήσασθε.] Πεῖραν λάβετε.

19. Σειρὴν χρυσείην.] Ἅλυσιν. Χρυσῆν δὲ προσέθηκε, βουλόμενος τὸ πρᾶγμα ποιητικῶς δεῖξαι. Καὶ εἰ

NOTÆ.

8. Ἐμὸν ἔπος) Vid. ad ά. v. 375. πυκινὸν ἔπος.

19. Σειρὴν χρυσείην) Illud Dei Consilium, certum, firmum, ratum est, constans, in omni æternitate, ideoque immutabile, quod nullus homo avertat, cui nemo unquam renitatur, queat resistere. Cujus rei insigne & absolutum Emblema *Homerus* ponit, *Iliad.* VIII. *Catenam Auream*, à *Jove* è cœlo suspensam, quam nemo Mortalium, attrahat, aut subtrahat. *Gerard. Croesi*, Ὅμηρος Ἑβραῖος, p. 199. Τῷ γὰρ ἰσῷ καὶ πρώτῳ Θεῷ τὴν ἐξουσίαν καὶ τὸ

NOTÆ IN SCHOLIA.

8. *Ὅθεν τὸ κέρμα, *Excerpta* MSS. Παραβῆναι, *Hesychius*, contulerunt. Cætera jam olim.

14. Βέρεθρον.) Ἰωνικῶς, βάθος. *Etymolog.* M. v. Βάραθρον) ὁ Ποιητὴς βέρεθρον, διὰ τοῦ ε, Ἰωνικῶς. Hinc *τὸ Ἰωνικῶς, addo hic.

16. *Οὕτω καὶ ἀπὸ γῆς) Hæc omnino rectè se habent, ut τρία sint διαστήματα. *Eustath.* fol. 575. lin. 2. Παρασημειοῦνται δὲ, καὶ ὅτι ὑπὲρ Γῆς, Ἀὴρ μέχρι Νεφελῶν· εἶτα Αἰθὴρ, ἕως τῶν τοῦ οὐρανοῦ φαινομένων· οὕτω καὶ τὰ κάτω, ἐκ Γῆς, Ἀΐδης· ἀπὸ δὲ αὐτοῦ Τάρταρος. Editt. *Cantabrig.* Ante *Hack.* Omnes, εἰς Ἀΐδου, εἰς Τάρταρον. Et ità semper *Hackium* damnant, ubi etiam rectissimè se habet, quod moneo; quoniam in ejusmodi Casibus nihil illos morantes video, excepto, ubi *Vetus Lectio* ex *Vett.* illis *Editionibus* expiscari posse videatur. ut v. 21. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ'. *Schol. Brevia*, ante *Hack.* Οὐκ ἂν ἐρύσητ') Οὐκ ἂν ἑλκύσητε.

VARIÆ LECTIONES.

8. Τόγε) γρ. τόδε. *Max. Tyr* §. 15.

14. Ἧχι) γρ. ἔνθα, *Eustath.* fol. 575. l. 6. *Ibid.* βάθιστον) γρ. βαθύτατον, *Eustath.* ibid. lin. 6. & 17. *Ibid.* Βέρεθρον) γρ. βάραθρον. Vid. Not. in *Schol.*

20 Πάν-

Πάντες δ' ἐξάπτεσθε, θεοί, πᾶσαί τε θέαιναι·
Ἀλλ' οὐκ ἄν μ' ἐρύσαιτ' ἐξ οὐρανόθεν πεδίονδε
Ζῆν' ὕπατον μήστωρ', οὐδ' εἰ μάλα πολλὰ κάμοιτε·
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ ἐγὼ πρόφρων ἐθέλοιμι ἐρύσαι,
Αὐτῇ κεν γαίῃ ἐρύσαιμ', αὐτῇ τε θαλάσσῃ·
Σειρὴν μέν κεν ἔπειτα περὶ ῥίον Οὐλύμποιο
Δησαίμην· τὰ δέ κ' αὖτε μετήορα πάντα γένοιτο·
Τόσσον ἐγὼ περί τ' εἰμὶ θεῶν, περί τ' εἴμ' ἀνθρώπων.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευεν.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ ἡμέτερε, Κρονίδη, ὕπατε κρειόντων,
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ, τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται.

" Omnes ex eâ pendete, dii, omnésque deæ:
" At non me traxeritis de cœlo in terram,
" Jovem summū consiliarū, ne quidē si valde multū laborē-contenderitis:
" Verùm quando jam & ego lubens voluero trahere,
" Cum ipsâ terrâ traxero ipsóque mari:
" Catenam quidem dein circa cacumen Olympi
" Alligavero: illa verò sublimia omnia ependerint.
" Tanto ego superque sum deos, superque sum homines.
Sic dixit. Hi utique omnes obmutuerunt silentio,
Orationem admirati: valde enim minaciter concionatus erat.
Tandem vero interlocuta est dea cæsiis-oculis Minerva,
" O pater noster, Saturnie, summe regum,
" Bene & nos scimus, quòd tibi potentia vinci-nescia:
" Attamen Danaos lugemus bellicosos,
" Qui jam malo fato expleto perierint.

ΣΧΟΛΙΑ.

μὴ κυρίως οὕτως· οἱ δὲ ἀλληγορικῶς, τὸν ἥλιον. Σειρὴν ἐξ οὐρανόθεν κρεμάσαντες, καὶ τὰ ἑξῆς.] Κατὰ τὸν μῦθον ὁ Ζεὺς ἑαυτὸν τάσσει ἐπὶ τοῦ οὐρανοῦ, ὃν κλήρῳ λαχὼν, συνέχειν εἶχε· τοὺς δὲ λοιποὺς θεοὺς ἐπὶ τῆς γῆς, ὡς αὐτῆς κοινῆς ὑπαρχούσης, ὥστε αὐτὸν καθελκυσθῆναι ὑπ' αὐτῶν. Ἐξ οὐρανόθεν.] Περισσὸν τὸ ἐξ.

20. Ἐξάπτεσθε.] Ἐξαρτᾶσθε, ἐπιλαμβάνεσθε.

21. Οὐκ ἂν ἐρύσαιτ'.] Οὐκ ἂν ἑλκύσητε.

22. Ὕπατον.] Μέγιστον, βασιλέα. Μήστωρα.] Ἱκανὸν ἐργάσασθαι, βουλευτικόν.

23. Πρόφρων.] Μετὰ προθυμίας.

24. Αὐτῇ κεν γαίῃ.] Σὺν αὐτῇ γῇ, σὺν τοῖς ἀνθρώποις. Ἐρύσαιμι.] Ἑλκύσαιμι.

25. Σειρὴν μέν κεν ἔπειτα.] Ἐνταῦθα οἱ μέν φασι τὸν Ὅμηρον αἰνίττεσθαι μοναρχίαν, καὶ δηλοῦν, ὡς ἑνὸς ἐξῆφθαι τὰ πάντα. Οἱ δὲ ζητοῦσι, πῶς πάντων περιεγένετο ὁ Ζεύς, ὁ ὑπὸ τριῶν μόνων δεθείς, καθά φησιν ἐν τῇ Α. Ῥητέον οὖν, ὅτι ἐκεῖ μὲν ἐπιβουλῆς ἡ ἰσχύς· ἐνταῦθα δὲ ἐκ τοῦ φανεροῦ τὸ κρατεῖν. Περὶ ῥίον.] Περὶ τὸ ἄκρον. Ἠρίον, ἀπὸ τοῦ περιῤῥεῖσθαι τοῖς ὄμβροις.

26. Δησαίμην.] Δήσαιμι. Μετήορα.] Μετέωρα, ἐφ' ὕψους.

27. Περί τ' εἰμί.] Καὶ περίειμι, διαφέρω, τῇ δυνάμει.

29. Ἀγασσάμενοι.] Θαυμάσαντες. Κρατερῶς.] Ἰσχυρῶς, ἀποτόμως.

31. Ὦ πάτερ ἡμέτερε.] Αἱ τοιαῦται προσφωνήσεις σημαίνουσι, τὴν Ἀθηνᾶν ἐκ μόνου Διὸς γεγεννῆσθαι. Καὶ γὰρ οὔτε Ὅμηρος, οὔτε Ἡσίοδος, μητέρα αὐτῆς παραδίδωσιν. Ὕπατε κρειόντων.] Βασιλεῦ βασιλέων.

32. Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς.] Σαφῶς ἤδη καὶ ἡμεῖς. Ἴδμεν.] Οἴδαμεν. Ὅ, τοι.] Ὅτι σοί. Σθένος.] Δύναμις. Οὐκ ἐπιεικτόν.] Οὐκ εὐσυγχώρητον, ἀνυπεύθυνον.

33. Ὀλοφυρόμεθα.] Λυπούμεθα, θρηνοῦμεν.

34. Οἶτον.] Μόρον, θάνατον. Ἀναπλήσαντες.] Ἀναπληρώσαντες.

NOTÆ.

κρατίστης ἁπάντων Ὅμηρος διὰ τῆς Χρυσῆς ἐκείνης αἰνιγμάτων Σειρᾶς. *Justin.* Martyr. Vid. *Eustath.* fol. 574. lin. 42. *Plato*, in *Theæteto*, fol. 153. de *Sole* interpretatur.

21. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ') Licet τὸ ἂν benè possit produci, ob causas sæpè memoratas, quùm sit aliàs *Breve*, videtur tamen τὸ μὲ hìc inseri debere, & per *Appositionem* poni ad Ζῆνα, ut sit totum, Ἀλλ' οὐκ ἄν με ἐρύσαιτε. Idque adeò evidens, ut non ampliùs sit dubitandum.

VARIÆ LECTIONES.

21. Ἀλλ' οὐκ ἂν ἐρύσαιτ') γρ. ἀλλ' οὐκ ἄν μ' ἐρύσαιτ', vid. in *Textum*. Ἐρύσαιτ') γρ. ἐρύσητ'. Vid. Not. in *Schol.* ad v. 16. in fine.

23. Πρόφρων) γρ. πρόσσω. *Excerpta* MSS, Πτολεμαῖος, ἀντὶ τοῦ πρόφρων, πρόσω χάριν.

29. Ἀγόρευεν) γρ. ἀγόρευσεν, MS. CCC.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.
Τὴν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· οὔ νύ τι θυμῷ
Πρόφρονι μυθέομαι· ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι.
Ὣς εἰπὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε·
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην, εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου.
Μάστιξεν δ' ἐλάαν· τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην,
Μεσσηγὺς γαίης τε καὶ οὐρανοῦ ἀστερόεντος.
Ἴδην δ' ἵκανεν πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Γάργαρον, ἔνθα δέ οἱ τέμενος βωμός τε θυήεις·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Λύσας ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἠέρα πουλὺν ἔχευεν.

" Verum enimvero bello quidem abstinebimus, si tu jubes:
" Consilium verò Argivis suggeremus, quod proderit;
" Ut non omnes pereant, irato te.
Hanc subridens allocutus est nubes-cogens Jupiter,
" Bono esto animo, Tritonia, dilecta filia: neutiquam animo
" Lubenti loquor; volo nihilominùs tibi mitis esse.
Sic fatus, sub curribus *junctos* parabat æripedes equos
Celeriter volantes, aureis jubis comantes:
Aurum autem ipse induit circa corpus; accepitque scuticam
Auream, scite-factam, suumque ascendit currum.
Scuticâ itaque percussit, ut inirent cursum; ii autem non inviti volabant,
In medio inter terramque & cœlum stellatum.
Idam autem venit fontibus-irriguam, matrem ferarum,
Ad Gargarum, ubi ei ager sacer altaréque odoratum:
Ibi equos sistit pater hominumque deûmque,
Solutos curru, caliginémque multam circumfudit.

ΣΧΟΛΙΑ.

35. Ἀφεξόμεθα.] Παυσόμεθα.

36. Ὑποθησόμεθα.] Ὑποδείξομεν, συμβουλεύσομεν. Ὀνήσει.] Ὠφελήσει.

37. Ὀδυσσαμένοιο τεοῖο.] Ὀργισθέντος σοῦ.

39. Τριτογένεια.] Ὅμηρος μὲν, τὴν τὸ τρεῖν καὶ εὐλαβεῖσθαι γεννῶσαν τοῖς ἀνθρώποις· πολεμικὴ γὰρ ἡ θεός. Οἱ δὲ νεώτεροι, τὴν παρὰ τῷ Τρίτωνι ποταμῷ γεννηθεῖσαν, ὅς ἐστι τῆς Λιβύης.

40. Πρόφρονι.] Τῷ ἐκ φρονήσεως, καὶ διαθέσεως, τῷ εὐνοϊκῷ. Μυθέομαι.] Λέγω. Ἤπιος.] Πρᾶος, προσηνής.

41. Τιτύσκετο.] Ὑπεζεύγνυε τῷ ἅρματι, ἡτοίμαζε. Χαλκόποδε.] Στερεόποδας.

42. Ὠκυπέτα.] Ὠκυπέτας, ταχεῖς· τοῦτ' ἐστι, πετομένους ὑπερβολικῶς. Ἐθείρῃσι.] Κόμαις, ταῖς ἐξ ἄκρας ἐπιμελείας ἀξιωθείσαις θριξίν.

43. Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνεν.] Ἀντὶ τοῦ, χρυσῆν πανοπλίαν ἐνεδύσατο. Γέντο.] Ἔλαβεν. Δωρικὸν ἐκ τοῦ ἕλετο, καὶ εἵλετο. Ἱμάσθλην.] Μάστιγα.

46. Μεσσηγύς.] Μεταξὺ οὐρανοῦ καὶ γῆς ὅ ἐστι, δι' ἀέρος.

47. Πολυπίδακα.] Πολλὰς πηγὰς ἔχουσαν, κάθυγρον. Μητέρα θηρῶν.] Πολλὰ θηρία ἔχουσαν, θηροτρόφον.

48. Γάργαρον.] Τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἴδης. Ἤτοι ἀπὸ τοῦ γαργαρίζειν καὶ ἀναδιδόναι τὰ ὕδατα. Ἢ ἀπὸ μεταφορᾶς τοῦ ἐν τῷ στόματι ἡμῶν γαργαρεῶνος, τῆς λεγομένης σταφυλῆς. Καὶ γὰρ ἡ σταφυλὴ ἀπὸ παχέος εἰς λεπτὸν καὶ ὀξὺ λήγει. Τρία δὲ εἰσὶν ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης· Λεκτὸν, Γάργαρον, Φαλάκρη. Τέμενος.] Τόπος ἱερὸς, εἰς τιμὴν ἀποτετμημένος. Θυήεις.] Ἐφ' ᾧ θύουσιν· ἢ, τεθυμιαμένος.

50. Ἠέρα.] Ἀορασίαν, σκότος. Κατέχευε.] Περιέχεεν, περιέβαλε.

NOTÆ.

39. Τριτογένεια) *Eustathius* fol. 576. lin. 38. Τριτογένεια, ἀλληγορικῶς ἡ φρόνησις· ἐπεὶ κατὰ Δημόκριτον, τρία γίνεται ταῦτα ἐξ αὐτῆς· τὸ εὖ λογίζεσθαι· τὸ λέγειν καλῶς· τὸ νοεῖν· καὶ τὸ ὀρθῶς πράττειν αὐτό. πλείας γὰρ οὕτως φρονήσεως, τὸ νοῆσαι, τὸ εἰπεῖν, τὸ ποιῆσαι, καὶ πάντα καλῶς. Ὁ δὲ μῦθος οὕτω λέγει αὐτήν, ὡς ἐν τρίτῃ μηνὸς γεννηθεῖσαν· ἤ, ὡς ἐκ τοῦ Διὸς κεφαλῆς γενομένην· Τριτὼ γάρ, φασί, κατὰ γλῶσσαν Κρητῶν, ἡ κεφαλή· ὡς δὲ καὶ ἀπὸ τοῦ Τρίτωνος, Λιβυκοῦ ποταμοῦ, καλεῖται οὕτως, ἀλλαχοῦ δηλοῦται. Vid. *Hesiod.* Theogon. v. 886. & v. 924. &c.

43. Γέντο) *Excerpta* MSS. Γέντο, ἔλαβεν· ἀπὸ τοῦ ἕλω, τὸ λαμβάνω. Ita *Eustath.* fol. 658. lin. 28 Ἕλετο, ἕντο. καὶ Δωρικῶς, γέντο· καθὸ κέντο, παρὰ Ἀλκμᾶνι. Idem fol. 8[illegible]3. lin. 46. Ita *Etymolog.* M. v. Γέντο.

48. Γάργαρον) Ὠνόμασται ἀπὸ Γαργάρου τοῦ Διός· ὡς δηλοῖ Νυμφίος, ὁ φιλόσοφος· ὥς φησιν Ἐπαφρόδιτος ἐν ὑπομνήματι Θ Ἰλιάδος, παρατιθέμενος Κλείταρχον Αἰγινήτην, Λεξικογράφον. *Etymolog.* M. v. Γάργαρος.

VARIÆ LECTIONES.

37. Τεοῖο) γρ. Θεοῖο.

44. Εὔτυκτον) γρ. ἐΰτυκτον, ut aliàs, & v. 26.

45. Δ' ἐλάαν) γρ. τ' ἐλάαν, MS. CCC.

50. Κατὰ δ' ἠέρα) γρ. περὶ δ' ἠέρα, MS. CCC. & MS. Barocc. Oxon.

Αὐτὸς

Αὐτὸς δ' ἐν κορυφῇσι καθέζετο κύδεϊ γαίων,
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οἳ δ' ἄρα δεῖπνον ἕλοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Ῥίμφα κατὰ κλισίας, ἀπὸ δ' αὐτοῦ θωρήσσοντο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀνὰ πτόλιν ὡπλίζοντο
Παυρότεροι· μέμασαν δὲ καὶ ὣς ὑσμῖνι μάχεσθαι,
Χρειοῖ ἀναγκαίῃ, πρό τε παίδων καὶ πρὸ γυναικῶν.
Πᾶσαι δ' ὠΐγνυντο πύλαι, ἐκ δ' ἔσσυτο λαός,
Πεζοί θ' ἱππῆές τε· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Οἳ δ' ὅτε δή ῥ' ἐς χῶρον ἕνα ξυνιόντες ἵκοντο,
Σύν ῥ' ἔβαλον ῥινούς, σὺν δ' ἔγχεα, καὶ μένε' ἀνδρῶν
Χαλκεοθωρήκων· ἀτὰρ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι
Ἔπληντ' ἀλλήλῃσι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ὀρώρει.
Ἔνθα δ' ἅμ' οἰμωγή τε καὶ εὐχωλὴ πέλεν ἀνδρῶν,
Ὀλλύντων τε καὶ ὀλλυμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα·
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·
Ἦμος δ' ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τρώων θ' ἱπποδάμων καὶ Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών, ῥέπε δ' αἴσιμον ἦμαρ Ἀχαιῶν.
Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ

Ipse autem in verticibus sedit gloriâ exultans,
Inspiciens Troúmque urbem & naves Achivorum.
Jentaculum interim sumpserunt comantes Achivi
Raptim per tentoria, statímque post id armabantur,
Trojani item ex-alterâ-parte per urbem armabantur
Pauciores; prompti tamen erant etiam sic pugnâ contendere,
Necessitate durâ, proque liberis & pro uxoribus.
Omnes itaque aperiebantur portæ, & foras ruebant copiæ,
Pedítésque equitésque: ingens adeò tumultus coortus est.
Hi igitur, cum jam in locum unum congredientes convenerant,
Commiserunt scuta, unáque hastas, & robora virorum
Æreis thoracibus-indutorum: clypei verò umbonibus-muniti
Appropinquabant invicem; ingénsque tumultus est coortus.
Ibi simul ejulatus & jactantia erat virorum,
Perdentiúmque & pereuntium: fluebat interim sanguine terra.
Quamdiu quidem tempus matutinum erat, & crescebat sacra dies,
Tamdiu valde utrorumque tela attingebant, cadebátque populus:
Quando verò sol medium cœlum conscenderat,
Et tunc aurea pater attollit lances:
Imposuítque duo fata longum-somnum-afferentis mortis,
Troúmque equûm-domitorum & Achivorum ære loricatorum:
Sustinuítque medias prehensas, & inclinata est fatalis dies Achivorum.
Achivorum quidem fata in terrâ almâ

ΣΧΟΛΙΑ.

51. * Γαίων.] Γαυρόμενος.

54. Ῥίμφα.] Ταχέως. καρπαλίμως. * Ἀπὸ δ' αὐτοῦ.] Ἀπὸ δὲ τούτου χρόνου, μετὰ ταῦτα.

56. Παυρότεροι.] Ὀλιγότεροι. Καὶ ὥς.] Καὶ ὅμως.

57. Χρειοῖ ἀναγκαίῃ.] Διὰ χρείαν, ἀνάγκην ἐπιφέρουσαν, καὶ ἐπείγουσαν. Πρό τε παίδων.] Ἀντὶ τοῦ, καὶ ὑπὲρ τέκνων.

58. Ὠΐγνυντο.] Ἀνεῴγνυντο. Ἐκ δ' ἔσσυτο.] Ἐξῄει δὲ, καὶ ἐξώρμα.

60. Ἕνα.] Τὸν αὐτόν. Ξυνιόντες.] Συνερχόμενοι ὁμοῦ.

63. Ἔπληντο.] Ἐπλησίαζον, ἤγγιζον.

66. Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν.] Νῦν, τὸ ἑωθινὸν κατάστημα, ἕως μεσημβρίας. Ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ.] Αὔξησιν ἐλάμβανεν ἡ ἡμέρα· ὅ ἐστιν, ἕως οὗ ὑψοῦτο ὁ ἥλιος, ὁ τὴν ἡμέραν ποιῶν.

67. Τόφρα.] Ἕως τότε. Βέλεα.] Βέλη. Πᾶν τὸ ἀπὸ διαστήματος προπεμπόμενον, βέλος καλεῖται. Ἥπτετο.] Καθήπτετο.

68. Ἦμος.] Ἡνίκα, ὅτε. Μέσον οὐρανόν.] Περὶ τὸ οὐρανόν· ὅ ἐστιν, ἐν μεσουρανήσει.

69. Ἐτίταινε.] Ἔτεινεν, εἷλκε. Τάλαντα.] Λέγει δὲ τὴν τοῦ Διὸς διάκρισιν.

70. Τανηλεγέος.] Μακροκοιμήτου· ἢ, μακρὰν ἀφροντισίαν παρέχοντος.

72. Ῥέπε.] Κατέῤῥεπε, κατωφερὴς, καθείλκετο. Αἴσιμον ἦμαρ.] Εἱμαρμένη ἡμέρα, ἢ πεπρωμένη.

73. Κῆρες.] Νῦν, μοῖραι.

NOTÆ.

59. Πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς) Idem *Hemistich.* infrà v. 63.

73. Αἱ μὲν Ἀχαιῶν κῆρες ἐπὶ χθονί) *Eustath.* fol. 580. lin. 30. Τὰ κάτω καὶ πρόσγεια δυστυχίας τίθεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

51. * Γαίων) γαυρόμενος, *Excerpta.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

60. Δή ῥ' ἐς) γρ. δὴ ἐς. MS. Barocc. Oxon.

Ἑζέ-

Ἑζέσθην, Τρώων δὲ, πρὸς οὐρανὸν εὐρὺν ἄερθεν.
Αὐτὸς δ' ἐξ Ἴδης μεγάλ' ἔκτυπε, δαιόμενον δὲ
Ἧκε σέλας μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν· οἱ δὲ ἰδόντες
Θάμβησαν, καὶ πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλεν·
Ἔνθ' οὔτ' Ἰδομενεὺς τλῆ μίμνειν, οὔτ' Ἀγαμέμνων,
Οὔτε δύ' Αἴαντες μενέτην, θεράποντες Ἄρηος·
Νέστωρ δ' οἶος ἔμιμνε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Οὔτι ἑκὼν, ἀλλ' ἵππος ἐτείρετο· τὸν βάλεν ἰῷ
Δῖος Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Ἄκρην κακκορυφὴν, ὅθι τε πρῶται τρίχες ἵππων
Κρανίῳ ἐμπεφύασι, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστιν.
Ἀλγήσας δ' ἀνέπαλτο, βέλος δ' εἰς ἐγκέφαλον δῦ,
Σὺν δ' ἵππους ἐτάραξε, κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.
Ὄφρ' ὁ γέρων ἵπποιο παρηορίας ἀπέταμνε
Φασγάνῳ ἀΐσσων, τόφρ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι

Considebant; Trojanorum verò, ad cœlum latum sublata erant.
Ipse igitur ex Idâ magnùm tonabat, ardensque
Misit fulgur in exercitum Achivorum, illi itaque conspicati
Obstupuerunt, & omnes pallidus timor cepit.
Tum verò nec Idomeneus ausus est manere, nec Agamemnon,
Neque duo Ajaces manserunt, famuli Martis:
Nestor autem solus mansit Gerenius, custos Achivorum,
Minimè volens, sed equus debilitatus erat; quem percusserat sagittâ
Nobilis Alexander, Helenæ vir pulchræ-comæ,
Summo in vertice, ubi primi crines equorum
Cranio innascuntur; maximè etenim lethalis est locus.
Anxius igitur erigebatur, sagitta enim ad cerebrum penetrârat,
Conturbabatque equos, volutans se circa ferrum.
Dum senex equi hujus lora abscindebat
Gladio insurgens, interim Hectoris veloces equi

ΣΧΟΛΙΑ.

74. Ἑζέσθην.] Κατεπιέσθησαν, ἱδρύνθησαν. Ἄερθεν.] Ἤρθησαν, ἀνεσχέθησαν, ἀνελκύσθησαν.

75. Ἔκτυπε.] Ἐκτύπησεν, ἐβρόντησε. Δαιόμενον σέλας.] Τὸ καιόμενον καὶ κεραύνιον πῦρ. Οἱ δὲ τὴν ἀστραπήν.

77. Θάμβησαν.] Ἐξεπλάγησαν, ἐφοβήθησαν. Χλωρὸν δέος.] Ὁ χλωροποιὸς φόβος.

78. Οὐκ ἔτλη.] Οὐκ ἐκαρτέρησεν, οὐχ ὑπέμεινε.

79. Μενέτην.] Ἔμειναν. δυϊκῶς.

80. Οἶος.] Μόνος. Οὖρος.] Φύλαξ.

81. Οὔτι ἑκών.] Οὐχ ἑκουσίᾳ γνώμῃ ἢ βουλῇ. Ἐτείρετο.] Κατεπονεῖτο.

83. Κακκορυφήν.] Κατὰ τῆς κεφαλῆς. Πρῶται τρίχες.] Πρώτας τρίχας λέγει τὸ καλυμμένον προκόμιον.

84. Ἐμπεφύασι.] Πεφύκασι. Μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι.] Εὔκαιρος δὲ πρὸς θάνατόν ἐστι τοῖς ἵπποις τὸ μέρος τοῦτο, ἐπικίνδυνον ὄν.

85. Ἀνέπαλτο.] Ἀνεχαιτίσθη, ἀνήλατο. Βέλος δέ.] Ἀντὶ τοῦ, βέλος γάρ. Δῦ.] Ἔδυ, κατῆλθε.

86. Κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ.] Περὶ τῷ σιδήρῳ τοῦ ἐπισφύρου, ὅ ἐστι, τοῦ καθθέντος.

87. Παρηορίας.] Τὰς τοῦ παρηόρου ἵππου ἡνίας, τὰς παραζεύξεις, ὅ ἐστι, τοὺς ἔξωθεν παρηρτημένους ἱμάντας. Ἀπέταμνεν.] Ἀπέκοπτε. Δεινὸς ἐστιν Ὅμηρος, καὶ διὰ μιᾶς λέξεως ὅλον τὸ πάθος σημαίνειν. Διὰ γὰρ τοῦ ἀπέταμνε, τὴν ἀσθένειαν τοῦ γέροντος δηλοῖ, καὶ ἐντεῦθεν τὸ βραδὺ τῆς ἐνεργείας. Προσηκόντως οὖν ἐπὶ τοῦ πρεσβύτου ἐχρήσατο τῷ παρατατικῷ χρόνῳ, εἰπὼν τὸ ἀΐσσων. Ἐπὶ δὲ τοῦ νέου Αὐτομέδοντος τῷ συντελικῷ, εἰπὼν, ἆιξε καὶ ἀπέκοψε. συντόμως τὸ πρᾶγμα ἐδήλωσεν.

88. Ἀΐσσων.] Ὁρμῶν, πηδῶν.

NOTÆ.

σύμβολα· θνητότητος γὰρ τόπος τὸ ἐπὶ γῆν· ὁ δὲ γε μυστικὸς πλάνης εὐτυχίαν δηλοῖ, καὶ ἀνηρτημένην ζωὴν, διὰ τὸ τῆς ἄνω μακρόθεν.

83. Κακκορυφήν) Εὐφώνως, ἀντὶ τοῦ, κατὰ κορυφὴν, ut καππεδίον pro κατὰ πεδίον· κακκόρυθα, pro κατὰ κόρυθα, καπφάλαρα, καμμονίην, ἀμβαμοῖσιν, ἀμφόνον, ἀντίκνημα· καλλιπέειν, &c. Scribitur etiam κὰκ κορυφὴν, κὰλ λιπέειν, κὰμ μέσσον, &c.

85. Ἀνέπαλτο) Rectè refertur ad verbum decompositum, ἀναφάλλομαι, non benè ad πάλλομαι, ut Etymolog. M. v. Ἀνέπαλτο. Ab ἅλλομαι enim ἆλτο, cum leni Spiritu semper apud Homerum.

86. Κυλινδόμενος περὶ χαλκῷ) Eustath. fol. 583. lin. 3. Τὸ δὲ, περὶ χαλκῷ, τοῦ τοῦ οἰστοῦ σιδήρου δηλαδή. Aliud Br. Schol. non æquè benè.

87. Ἀπέταμνε) Eustath. fol. 583. lin. 4. Τὸ δὲ ἀπέταμνεν, ἀττικῶς εἴρηται, κλ. εἰ δὲ καὶ ἦν εἰπεῖν ἀπέτεμνε κοινότερον, ἀλλ' Ὅμηρος τὴν κατ' αὐτὸν Ἰάδα γλῶσσαν τιμᾷ, τὸ τέμνειν, τάμνειν λέγουσαν. Idem fol. 585. lin. 12. Quod observandum semper.

VARIÆ LECTIONES.

78. Οὔτ') γρ. οὐδ', in 2do loco, at MS. Barocc. Oxon. οὔτ', ut prius & pòst, rectè.

83. Κακκορυφήν) γρ. κὰκ κορυφήν. Vid. Not. in Textum. Ibid. Ὅθι τε) γρ. ἦχι τε, vid. ad Il. v. 127. ὅθι καὶ πρῶται, Heraclid. p. 435.

87. Ἀπέταμνε) γρ. ἀπέτεμνε, vid. in Textum.

Ἤλθον

Ἦλθον ἀν' ἰωχμὸν, θρασὺν ἡνίοχον φορέοντες
Ἕκτορα· καί νύ κεν ἔνθ' ὁ γέρων ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης·
Σμερδαλέον δ' ἐβόησεν, ἐποτρύνων Ὀδυσῆα,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Πῆ φεύγεις, μετὰ νῶτα βαλὼν, κακὸς ὣς, ἐν ὁμίλῳ;
Μήτις τοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξῃ·
Ἀλλὰ μέν', ὄφρα γέροντος ἀπώσομεν ἄγριον ἄνδρα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἐσάκουσε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ἀλλὰ παρήϊξεν κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τυδείδης δ', αὐτός περ ἐὼν, προμάχοισιν ἐμίχθη·
Στῆ δὲ πρόσθ' ἵππων Νηληϊάδαο γέροντος,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὦ γέρον, ἦ μάλα δή σε νέοι τείρουσι μαχηταί·
Σὴ δὲ βίη λέλυται, χαλεπὸν δέ σε γῆρας ὀπάζει·
Ἠπεδανὸς δέ νύ τοι θεράπων, βραδέες δέ τοι ἵπποι·
Ἀλλ' ἄγ', ἐμῶν ὀχέων ἐπιβήσεο, ὄφρα ἴδηαι,
Οἷοι Τρώϊοι ἵπποι, ἐπιστάμενοι πεδίοιο,
Κραιπνὰ μάλ' ἔνθα καὶ ἔνθα διωκέμεν ἠδὲ φέβεσθαι,

Venerunt per turbam-insequentium, audacem aurigam ferentes
Hectorem: atque tum senex ille vitam perdidisset,
Nisi illicò animadvertisset pugnâ strenuus Diomedes:
Horrendum autem clamavit, adhortans Ulyssem,
" Nobilissime Laërtiade, solertiâ-pollens Ulysse,
" Quò fugis, tergo obverso, velut ignavus, in turbâ?
" *Cave*, nequis tibi fugienti tergo hastam infigat:
" Quin mane, ut à sene propellamus trucem virum.
Sic dixit. At non exaudivit patiens nobilis Ulysses,
Verum raptim-præteriit cavas ad naves Achivorum.
Tydides autem, solus licèt existens, primis pugnatoribus mixtus est:
Stetitque ante equos Neleidæ senis,
Et ipsum editâ voce verbis alatis allocutus est,
" O senex, certe valde jam te juvenes premunt bellatores:
" Tua etenim vis soluta est, gravisque te senecta persequitur:
" Debilis etiam tibi famulus, segnésque tibi equi:
" Verùm age, meos currus ascende; ut videas,
" Quales Troii equi, periti per-campum,
" Rapidè valde huc & illuc insequi & fugere,

ΣΧΟΛΙΑ.

89. Ἀν' ἰωχμόν.] Ἀνὰ τὸν θόρυβον, ὅ ἐστι τὴν δίωξιν. Ἡνίοχον.] Τὸν ἐπιβάτην, τὸν δεσπότην.

91. Ὀξύ.] Ὀξέως. Ὄνομα ἀντὶ ἐπιῤῥήματος.

94. Πῆ.] Ποῦ. Μετὰ νῶτα βαλών.] Μεταβαλὼν τὰ νῶτα, καὶ στρέψας πρὸς τοὺς πολεμίους.

96. Ἀπώσομεν.] Ἀποδιώξωμεν. Ἄγριον.] Φοβερὸν, φονικόν.

97. Οὐδ' ἐσάκουσε.] Οὐδὲ ἤκουσεν. Ἐζήτηται δὲ, πότερον ἄρα οὐδ' ὅλως ἤκουσεν ὁ Ὀδυσσεὺς, ἢ οὐκ ἐπείσθη. Ῥητέον, ὅτι οἱ λέγοντες, ὅτι ἀκούσας οὐκ ἐπείσθη, δειλίαν κατηγοροῦσι τοῦ ἥρωος, ἀγνοοῦντες τὸ, οὐδ' ἐσάκουσεν. Οὐ γὰρ τὸ παρακοῦσαι, ἀλλὰ τὸ μὴ αἰσθέσθαι, παντελῶς δηλοῖ. Καὶ γὰρ οὐκ ἦν δειλὸς τῶν ἄλλων ἔσχατος φεύγων, καὶ τῇ βραδυτῆτι τὸ φιλοκίνδυνον ἐπιδεικνύμενος.

98. Παρήϊξε.] Παρέδραμεν.

99. Αὐτός περ ἐών.] Καίπερ μόνος ὤν.

102. Ἦ μάλα.] Ὄντως δή. Νέοι τείρουσι μαχηταί.] Νέοι καταπονοῦσι πολεμισταί.

103. Σὴ δὲ βίη λέλυται.] Ἐξησθένησέ σου ἡ δύναμις, καὶ παρείθη. Χαλεπόν.] Κακὸν, δεινόν. Ὀπάζει.] Κατόπιν διώκει, συνελαύνει.

104. Ἠπεδανός.] Ἀσθενὴς, ἢ ἄπειρος. Οἱονεὶ ἀπεδανὸς, ὁ μὴ δυνάμενος δι' ὑπερβολὴν ἀσθενείας ἐν τῷ πέδῳ, ὅ ἐστιν ἐν τῷ ἐδάφει, στῆναι. Ἔμπεδος γὰρ λέγεται, ὁ ἐν τῷ πέδῳ δι' ἰσχὺν ἰσχὺς βεβαίως.

105. Ἐπιβήσεο.] Ἐπίβηθι.

107. Κραιπνά.] Κραιπνῶς, ταχέως. Φέβεσθαι.] Φεύγειν.

NOTÆ.

93. Πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ) *Eustath.* fol. 583. lin. 16. Πολυμήχανον δὲ, οὐχ ἁπλῶς, ἀλλ' ὡς ἀληθῶς, τοιοῦτον τὸν Ὀδυσσέα φασὶν εἶναι γὰρ, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσεία σημειοῦνται οἱ Παλαιοὶ, οὐ μόνον πύκτης, καὶ παλαιστὴς, καὶ δισκεύειν εἰδὼς, καὶ τόξῳ ἀριστεύειν, καὶ ἀκοντίζειν, ὅσον οὐκ ἄλλος τις εἶναι· ἀλλὰ καὶ γεωργὸς, καὶ κυβερνήτης, καὶ τέκτων, καὶ ναυπηγὸς, καὶ κυνηγὸς, καὶ μάντις, καὶ ἰατρὸς, καὶ μάγειρος, καὶ ῥήτωρ, καὶ ἀστρονόμος.

95. Μήτις τοι φεύγοντι) *Eustath.* fol. 583. lin. 52. Ἐλλιπῶς δ' ἔχει ὁ στίχος· λείπει γὰρ τὸ, ὅρα, ἢ δέδοιθι, ἢ ἄλλο ῥῆμα τοιούτῳ τρόπῳ ἵνα λέγῃ, Ὅρα, ἵνα μή σε φεύγοντά τις πλήξῃ. Ità i. v. 77. Τίς ἂν τάδε γηθήσειεν, subaudi, βλέπων, vel διὰ τάδε. Similis ἔλλειψις, ad i. v. 46.

VARIÆ LECTIONES.

90. Ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσε) γρ. μετὰ θυμὸν ὄλεσσε, MS. Mori.

103. Ὀπάζει) γρ. ἱκάνει, MS. CCC.

Οὓς

Οὓς ποτ' ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην μήστωρα φόβοιο.
Τούτω μὲν θεράποντε κομείτων· τώδε δὲ νῶϊ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοις ἰθύνομεν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
Εἴσεται, εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται ἐν παλάμῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ.
Νεστορέας μὲν ἔπειθ' ἵππους θεράποντε κομείτην
Ἴφθιμοι Σθένελός τε καὶ Εὐρυμέδων ἀγαπήνωρ·
Τὼ δ' εἰς ἀμφοτέρω Διομήδεος ἅρματα βήτην·
Νέστωρ δ' ἐν χείρεσσι λάβ' ἡνία σιγαλόεντα·
Μάστιξεν δ' ἵππους, τάχα δ' Ἕκτορος ἄγχι γένοντο.
Τοῦ δ' ἰθὺς μεμαῶτος ἀκόντισε Τυδέος υἱός·
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ἡνίοχον θεράποντα,
Υἱὸν ὑπερθύμου Θηβαίου Ἠνιοπῆα,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου,
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἡνίοχον μέθεπε θρασύν, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἵππω δευέσθην σημάντορος· αἶψα γὰρ εὗρεν
Ἰφιτίδην Ἀρχεπτόλεμον θρασύν, ὅν ῥα τόθ' ἵππων
Ὠκυπόδων ἐπέβησε, δίδου δέ οἱ ἡνία χερσίν.

" Quos nuper ab Æneâ cepi artifices fugandi *hostes*.
" Hos quidem *tui* famuli, *tuus & meus*, curent: hos verò nos
" Trojanos in equûm domitores dirigamus, ut & Hector
" Sciat, an & mea hasta insaniat in manibus.
Sic dixit: neque non obsecutus est Gerenius eques Nestor.
Nestoreas quidem posteà equas famuli curabant
Fortes Sthenelusque & Eurymedon virtutis-amans:
Hi autem ambo Diomedis currus ascenderunt.
Nestor itaque in manus sumpsit habenas miro-artificio factas:
Percussitque scuticâ equas, celeriterque Hectorem propè fuerunt:
Hunc rectà irruentem telo petiit Tydei filius:
Et ab hoc equidem aberravit; sed aurigam famulum,
Filium magnanimi Thebæi Eniopeum,
Equorum habenas tenentem, percussit pectus juxta mammam:
Decidit autem de curru, retrocesseruntque ejus equi
Veloces: hujus autem ibi soluta est animáque robúrque.
Hectorem verò gravis dolor operuit animum propter aurigam:
Hunc quidem dein sivit, tametsi dolens sodalis *gratiâ*,
Jacere: aurigam verò quærebat audacem, neque sanè diutius
Equi desiderârunt rectorem; statim enim invenit
Iphitidem Archeptolemum audacem, quem tunc equos
Pedibus-veloces ascendere-fecit, deditque ei habenas in manus.

ΣΧΟΛΙΑ.

108. Οὓς ἀπ' Αἰνείαν ἑλόμην.] Οὓς Αἰνείου. Αἰνείαν, Αἰνείᾳ, ἀφειλόμην.

109. Κομείτων.] Κομιζέτωσαν, θεραπευέτωσαν. Τώδε δὲ νῶϊ.] Τούτους δὲ δηλονότι τοὺς Διομήδους, ἡμεῖς.

110. Ἰθύνομεν.] Ἐπ' εὐθείας ἐλαύνωμεν. Ὄφρα καὶ Ἕκτωρ εἴσεται.] Ὅπως καὶ Ἕκτωρ μάθῃ.

111. Εἰ καὶ ἐμὸν δόρυ μαίνεται.] Εἰ καὶ τὸ ἐμὸν δόρυ ἐνθουσιᾷ.

113. Νεστορέας.] Τὰς τοῦ Νέστορος.

114. Ἀγαπήνωρ.] Ὁ ἀγαπῶν τὴν ἠνορέην, ἤγουν τὴν ἀνδρείαν.

119. Ἀφάμαρτε.] Ἀπέτυχε.

122. Ὑπερώησαν.] Ὑπεχώρησαν, παρωρμήθησαν.

124. Πύκασε.] Περιεκάλυψεν, ἐπέπεσεν, ἦγξε.

126. Μέθεπε.] Ἐπῄει, ἐδίωκεν, ἐζήτει.

127. Δευέσθην.] Ἐνδεεῖς ἦσαν. Σημάντορος.] Τοῦ ἡνιοχήσοντος.

129. Ἐπέβησε.] Ἐπιβῆναι ἐποίησε.

NOTÆ.

108. Μήστωρα) *Eustath.* fol. 584. lin. 36. Οἱ δὲ γράψαντες μήστωρι φόβοιο, ἤγουν μήστορας, πάνυ σφάλλονται τοῦ ὀρθοῦ. MS. CCC. μήστωρα.

110. Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοις ἰθύνομεν) Olim ἱπποδάμοισιν, non sine magno Versûs periculo; cùm τοῦ ἰθύνω prior sit *longa*; quare ἱπποδάμοις omninò legendum. MS. *Mori*, ἱπποδάμοισ' ἰθύνομεν, apertè. MS. CCC. ἱπποδάμοισιν, malè.

116. Σιγαλόεντα) MS. CCC. φοινικόεντα legit, ut & *Eustath.* fol. 585. lin. 3. Vid. *Hesych.* v. Ἡνία σιγαλόεντα. Not. & *Etymolog.* M. v. σιγαλόεντα.

125. Εἴασε) Cum duplici σ'.

126. Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν) Vid. ad *α*. v. 416.

VARIÆ LECTIONES.

108. Μήστωρα) γρ. μήστωρε. MS. *Mori*. V. N. in *Text*.

110. Ἱπποδάμοις) γρ. ἱπποδάμοισ', & ἱπποδάμοισιν, vid. in *Textum*.

116. Σιγαλόεντα) γρ. φοινικόεντα, MS. CCC, & *Eustath.* Vid. Not. in *Textum*.

125. Εἴασε) γρ. εἴασσε.

Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο·
Καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἠύτε ἄρνες,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Βροντήσας δ' ἄρα δεινὸν, ἀφῆκ' ἀργῆτα κεραυνὸν,
Κὰδ δὲ πρόσθ' ἵππων Διομήδεος ἧκε χαμᾶζε·
Δεινὴ δὲ φλὸξ ὦρτο θεείου καιομένοιο·
Τὼ δ' ἵππω δείσαντε καταπτήτην ὑπ' ὄχεσφιν·
Νέστορα δ' ἐκ χειρῶν φύγεν ἡνία σιγαλόεντα·
Δεῖσε δ' ὅγ' ἐν θυμῷ, Διομήδεα δὲ προσέειπε,
Τυδείδη, ἄγε δ' αὖτε φόβονδ' ἔχε μώνυχας ἵππους.
Ἦ οὐ γιγνώσκεις, ὅ τοι ἐκ Διὸς οὐχ ἕπετ' ἀλκή;
Νῦν μὲν γὰρ τούτῳ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει
Σήμερον, ὕστερον αὖτε καὶ ἡμῖν, αἴ κ' ἐθέλῃσι,
Δώσει· ἀνὴρ δέ κεν οὔτι Διὸς νόον εἰρύσσαιτο,
Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτατός ἐστι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει·
Ἕκτωρ γάρ ποτε φήσει, ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,

Tum verò ingens-clades fuisset, & exitialia facinora edita fuissent:
Et conclusi fuissent-ut-in-stabulo *Trojani* in Ilium, ceu agni;
Nisi citò animadvertisset pater hominumque deûmque:
Tonans igitur graviter, emisit candens fulmen,
Et ante equos Diomedis dejecit in-terram:
Terribilis autem flamma exorta est sulphuris ardentis;
Et equi territi consternabantur, sub curru;
Nestoris etiam è manibus fugerunt habenæ miro-artificio-factæ:
Timuitque ille animo, Diomedemque allocutus est,
" Tydide, age jam in fugam dirige solidos-ungulis equos.
" An non sentis, quòd tibi à Jove non sequitur victoria?
" Nunc enim huic Saturnius Jupiter gloriam præbet
" Hodie; posteà rursus etiam nobis, si voluerit,
" Dabit: homo enim nequaquam Jovis mentem impedierit,
" Nè quidem fortissimus; quoniam longè potentissimus est.
Huic respondit deinde pugnâ strenuus Diomedes,
" Profectò hæc omnia, senex, rectè dixisti:
" Sed ille gravis dolor cor & animum incessit:
" Hector enim aliquando dicet, inter Trojanos concionans,

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Λοιγός.] Ὄλεθρος. Ἀμήχανα.] Πρὸς ἃ οὐκ ἄν τις χρήσιμον μηχανὴν εὕροι· ἐξ οὗ, δεινὰ, καὶ χαλεπά.

131. Σήκασθεν.] Ὡς εἰς σηκὸν κατεκλείσθησαν. Σηκὸς δὲ εἴρηται, οἱονεὶ ἱστηκός τις ὤν· ἀπὸ τοῦ, ἵστασθαι αὐτοῦ τὰ θρέμματα. Ἔνθεν καὶ οἱ νεώτεροι τῶν ποιητῶν σηκὸν λέγουσι τὸν ναόν· ἀπὸ τοῦ, ἵστασθαι ἐν αὐτῷ τὰ ἀγάλματα.

133. Ἀργῆτα.] Λαμπρόν.

135. Θεείου.] Θείου. Προσληπτέον δὲ, κεραυνοῦ. Ὅπου γὰρ ἂν κεραυνὸς πέσῃ, ὡς θεῖον ὄζει ἐν ἐκείνῳ τῷ τόπῳ.

136. Καταπτήτην.] Κατέπτηξαν, ἐφοβήθησαν.

137. Σιγαλόεντα.] Ἀνθηρὰ, λαμπρά. * Εἴτ' οὖν ἁπαλά· ἤγ' ἀφώνως σιγῇ, ψόφον οὐδένα ἐκδιδόντα.

139. Φόβονδ' ἔχε.] Εἰς φυγὴν ἔλαυνε.

140. Ἀλκή.] Νῦν, ἀλέξησις, καὶ βοήθεια.

141. Τούτῳ.] Ἕκτορι. Ὀπάζει.] Περιποιεῖ, παρέχει.

143. Εἰρύσσαιτο.] Κατέχοι, κρατήσειεν, ἀποφύγοι.

NOTÆ.

131. *Καί νύ κε σήκασθεν κατὰ Ἴλιον, ἠύτε ἄρνες*) Addendum videtur tale quid, * Τρῶες, ὑπ' ἠνορέῃ Διομήδεος ἱπποδάμοιο· non enim & illud, * Ἕκτορ, ἐ Τρῶες, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταί, vel Δαρδανίωνες ἀγαυοί. Non enim posthac passus est *Hector*, se mœnibus includi, nè quidem ob ipsum *Achillem*.

140. Ἦ οὐ γιγνώσκεις, ὅ τοι) Olim ὅτι, in *Impressis*, quod nunc in *Var. Lect.* rejicio, & ὅ τοι, quod *Sensus* postulare videtur, in *Textum* admitto; ità certè MS. CCC. & *Eustath.* fol. 586. lin. 37.

144. Οὐδὲ μάλ' ἴφθιμος) *Ultima* τοῦ ἴφθιμος producitur, ut α'. v. 19.

NOTÆ IN SCHOLIA.

143. Εἰρύσσαιτο) Γνοίη, καὶ κωλύσειε, *Excerpta* MSS. Μεθελκύσει, καὶ κωλύσει, *Eustath.* fol. 587. lin. 16.

VARIÆ LECTIONES.

130. Ἔργα γένοντο) γρ. ἔργ' ἐγένοντο.

131. Ἠύτε ἄρνες) γρ. ἠύτε γ' ἄρνες, MS. CCC.

137. Φύγεν) γρ. φύγον, MS. Barocc. Oxon. *Ibid.* Σιγαλόεντα) Vid. supra, ad v. 116.

140. Γιγνώσκεις) γρ. γινώσκεις. Vid. ad β'. v. 468. *Ibid.* Ὅ τοι) γρ. ὅτι.

143. Εἰρύσσαιτο) γρ. ἐρύσαιτο, MS. *Barocc.* Oxon.

144. Φέρτατος) γρ. φέρτερος, MS. Barocc. Oxon.

146. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, MS. Barocc. Oxon. vid. ad α'. v. 286.

147. *Τόδ' αἰνὸν*) γρ. τόγ' αἰνὸν, MS. Barocc. Oxon.

Τυδείδης

Τυδείδης ὑπ' ἐμεῖο φοβεύμενος ἵκετο νῆας·
Ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὤ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος, οἷον ἔειπες·
Εἴπερ γάρ σ' Ἕκτωρ γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φήσει,
Ἀλλ' οὐ πείσονται Τρῶες καὶ Δαρδανίωνες,
Καὶ Τρώων ἄλοχοι μεγαθύμων ἀσπιστάων,
Τάων ἐν κονίῃσι βάλες θαλεροὺς παρακοίτας.
Ὣς ἄρα φωνήσας φύγαδ' ἔτραπε μώνυχας ἵππους,
Αὖθις ἀν' ἰωχμόν· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο.
Τῷ δ' ἐπὶ μακρὸν ἄϋσε μέγας κορυθαιόλος Ἕκτωρ,
Τυδείδη, περὶ μέν σε τίον Δαναοὶ ταχύπωλοι
Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσι·
Νῦν δέ σ' ἀτιμήσουσι· γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο·
Ἔρρε, κακὴ γλήνη· ἐπεὶ οὐκ, εἴξαντος ἐμεῖο,
Πύργων ἡμετέρων ἐπιβήσεαι, οὐδὲ γυναῖκας
Ἄξεις ἐν νήεσσι· πάρος τοι δαίμονα δώσω.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,

"Tydides à me fugatus se recepit ad naves:
"Sic aliquando gloriabitur; tunc mihi dehiscat latùm terra.
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
"Hei mihi, Tydei fili bellicosi, quòd ita dixisti.
"Etsi enim te Hector ignavum & imbellem dixerit,
"Tamen non credent Trojani & Dardanidæ,
"Et Trojanorum uxores magnanimorum clypeatorum,
"Quarum in pulveres dejecisti juvenes maritos.
Sic locutus in fugam vertit solidungulis equos,
Retrò in turbam-fugientium: in eos autem Trojanique & Hector
Cum clamore ingenti tela tristia fundebant.
Super eum altùm clamavit ingens pugnâ expedite-ciens Hector,
"Tydide, præ cæteris quidem te honorabant Danai pernices-equites
"Sedéque, carnibusque, & plenis poculis:
"At nunc te ignominiâ-afficient; mulieris enim similis es:
"Abi in malam rem, timida puella: quoniam minimè, cedente me,
"Turres nostras conscendes, neque mulieres
"Abduces in navibus; prius tibi fatum dabo.
Sic dixit. Tydides autem bifariàm anxie-cogitavit.

ΣΧΟΛΙΑ.

149. Φοβεύμενος.] Διωκόμενος, φεύγων.

150. Ἀπειλήσει.] Καυχήσεται, κομπάσει. Σημαίνει δὲ ἡ λέξις τρία· ἐπὶ καυχήσεως μὲν, ὡς νῦν· ἐπὶ δὲ εὐχῆς, ὡς ἐν ἐκείνοις, Οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι· ἐπὶ δὲ ὀργῆς, ὡς ἐν τῷ, Ἠπείλησε κἀκεῖνος ἐνισπήσειν πολεμίζων Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι. Τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών.] Πρότερον θάνοιμι· Ὅ ἐστι, γῆς χάσμα δεχθείη με.

156. Τάων.] Ὧντινων. Βάλες.] Κατέβαλες.

157. Φύγαδ' ἔτραπε.] Εἰς φυγὴν ὑπέστρεψεν.

158. Ἀν' ἰωχμόν.] Κατὰ τὸ πλῆθος.

159. Στονόεντα.] Πολλῶν στεναγμῶν αἴτια. Χέοντο.] Ἐπέχεον· ὅ ἐστι, πυκνῶς καὶ ἀθρόως ἐπέχεον, καὶ ἐπέβαλλον.

160. Τῷ δ' ἐπί.] Ἐπὶ τούτῳ. Ἔπειτα τὸ, ὅδε, ἥδε, τόδε, τοῦδε, τῆσδε, καὶ τὰ ἑφεξῆς, ἄρθρον ἐστὶ συνθετικόν, ὅπερ ὁ σύνδεσμος, δέ. Ἅπαντα ἐν Ὁμήρῳ ἐστι μόνος· ἀλλ' ἄπαντα, κατ' ἀκρίβειαν τῶν ἀναλογιστῶν γραμματικῶν τε, ἑρμηνέων, καὶ τυπογραφικῶν διορθωτῶν, μάλιστα δὲ τῶν ἀρχαίων, διεφθάρη.

161. Τίον.] Ἐτίμων.

162. Ἕδρῃ.] Προεδρείᾳ, καθέδρᾳ. Πλείοις.] Πεπληρωμένοις, γέμουσι, πλήρεις.

163. Γυναικὸς ἄρ' ἀντετέτυξο.] Ἀντὶ γυναικὸς ἐγένου, ἐπίσης γυναικὸς ἐτετίμησο· γυναικὸς ἀντάξιος γέγονας.

164. Ἔρρε, κακὴ γλήνη.] Φθεῖρε, ἀσθενὴς κόρη ἢ κακὸν θέαμα. Γλήνη γὰρ καλεῖται ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη. Εἴξαντος.] Ὑποχωρήσαντος, φυγόντος.

165. Οὐδὲ γυναῖκας ἄξεις ἐν νήεσσιν.] Οὐδὲ τὰς ἡμετέρας γαμετὰς αἰχμαλώτους λαβὼν ἄξεις ταῖς ναυσί.

166. Πάρος τοι δαίμονα δώσω.] Προσληπτέον τὸ κακόν, ἵν' ᾖ· πρότερον γάρ σοι κακὸν θάνατον ἢ κακὴν εἱμαρμένην δώσω.

NOTÆ.

150. Ὥς ποτ' ἀπειλήσει) Etymolog. M. Ἡ μὲν ἀπειλὴ ὑπόσχεσίς ἐστι κακοῦ· σημαίνει δὲ τρία· τὸ καυχῶμαι, ὡς τὸ, Ὥς ποτ' ἀπειλήσει· τότε μοι χάνοι εὐρεῖα χθών· ἐπὶ δὲ εὐχῆς, Οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι· ἐπὶ δὲ ὀργῆς, Αἶψα δ' ἀναστὰς Ἠπείλησεν μῦθον. Confer Br. Schol.

158. Αὖθις ἀν' ἰωχμόν) Vid. ad Notam præcedentem, v. 144.

162. Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε) Reges & summi Principes & Duces Viros benè merentes hujusmodi Honorariis excipere solebant, ut δ'. v. 257. & κ'. v. 217.

166. Πάρος τοι δαίμονα δώσω) Subaudi, ut Br. Schol. κακόν. Verùm, ὁ v. 403. Τίς δ' οἶδ', εἴ κεν ἐγὼ σὺν δαίμονι θυμὸν ὀρίνω, subaudi, ἀγαθῷ.

VARIÆ LECTIONES.

152. Ἔειπες) γρ. ἔειπας. vid. supra, ad v. 146.

Ἵππους.

Ἵππους τε στρέψαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Τρὶς μὲν μερμήριξε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν·
Τρὶς δ' ἄρ' ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων κτύπε μητίετα Ζεὺς,
Σῆμα τιθεὶς Τρώεσσι, μάχης ἑτεραλκέα νίκην.
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Γιγνώσκω δ', ὅτι μοι πρόφρων κατένευσε Κρονίων
Νίκην καὶ μέγα κῦδος, ἀτὰρ Δαναοῖσί γε πῆμα.
Νήπιοι, οἳ ἄρα δὴ τάδε τείχεα μηχανόωντο,
Ἀβλήχρ', οὐδενόσωρα· τὰ δ' οὐ μένος ἁμὸν ἐρύξει·
Ἵπποι δὲ ῥέα τάφρον ὑπερθορέονται ὀρυκτήν.
Ἀλλ' ὅτε κεν δὴ νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι γένωμαι,
Μνημοσύνη τις ἔπειτα πυρὸς δηΐοιο γενέσθω,
Ὡς πυρὶ νῆας ἐνιπρήσω, κτείνω δὲ καὶ αὐτοὺς
Ἀργείους παρὰ νηυσὶν, ἀτυζομένους ὑπὸ καπνῷ.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε,
Ξάνθε τε, καὶ σὺ, Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε,
Νῦν μοι τὴν κομιδὴν ἀποτίνετον, ἣν μάλα πολλὴν
Ἀνδρομάχη, θυγάτηρ μεγαλήτορος Ἠετίωνος,
Ὑμῖν πὰρ προτέροισι, μελίφρονα πυρὸν ἔθηκεν,

Equosque convertere, & contra pugnare.
Ter quidem cogitavit mente & animo:
Ter verò ab Idæis montibus intonuit providus Jupiter,
Signum dans Trojanis, pugnæ alternantem victoriam.
Hector igitur Trojanos hortabatur, alte vociferatus,
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominus-pugnantes,
" Viri estote, amici, mementote item impetuosæ fortitudinis.
" Sentio etenim quòd mihi lubens annuit Saturnius
" Victoriam & magnam gloriam, at Danais exitium.
" Stulti, qui hos muros struxerunt
" Infirmos, contemnendos; qui non robur meum arcebunt:
" Equi vero facilè fossam transilient, quam foderunt.
" Verum quando jam naves ad cavas pervenero,
" Memoria aliqua tum ignis ardentis esto,
" Ut igne naves incendam, interficiam autem & ipsos
" Argivos apud naves, attonitos in fumo.
Sic fatus, equos adhortatus est, dixitque,
" Xanthéque, & tu, Podarge, & Aethon, Lampéque generose,
" Nunc mihi alimentorum præmia rependite, quæ permulta
" Andromache, filia magnanimi Eetionis,
" Vobis prioribus, suave triticum apposuit,

ΣΧΟΛΙΑ.

170. Ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων.] Ἀπὸ τῶν τῆς Ἴδης ὀρῶν. Κτύπε.] Ἤχησε, ἐβρόντησε.

171. Τιθείς.] Παρέχων. Ἑτεραλκέα.] Ἑτεραλκῆ, τὴν τοῖς ἐναντίοις ἀλκὴν καὶ δύναμιν περιποιοῦσαν.

173. Ἀγχιμαχηταί.] Συστάδην καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μαχόμενοι.

177. Μηχανόωντο.] Ἐμηχανήσαντο.

178. Ἀβληχρά.] Ἀσθενῆ. Οὐδενόσωρα.] Οὐδεμιᾶς φροντίδος ἄξια ἀπὸ τῆς ὤρας. Ὤρα γὰρ, ἡ φροντίς. Μένος ἁμόν.] Τὴν ἐμὴν δύναμιν, Δωρικῶς. Ἐρύξει.] Καθέξει, ἐπισχήσει.

179. Ῥέα.] Ῥᾳδίως, εὐκόλως. Ὑπερθορέονται.] Ὑπερπηδήσουσιν, ὑπεραλοῦνται.

181. Μνημοσύνη.] Ὑπόμνησις.

182. Ἐνιπρήσω.] Ἐμπρήσω, καύσω.

184. Ἐκέκλετο.] Ἐκέλευσε.

185. Ξάνθε τε, καὶ σὺ Πόδαργε, καὶ Αἴθων, Λάμπε τε δῖε.] Τὰ δύο μέρη τοῦ λόγου ταῦτα ἐπίθετα τῶν ἵππων. Νοητέον δὲ, ὀνόματα κύρια, Ξάνθον, καὶ Λάμπον, ὡς τὸ δυϊκὸν, οὕτως ὀρθῶς ἐπιφέρεσθαι. Ἀλλ' ἐφαρμόζεται.

186. Κομιδήν.] Ἐπιμέλειαν, θεραπείαν. Ἀποτίνετον.] Ἐκτίσετε, ἀπόδοτε.

188. Πυρόν.] Κριθήν. Σῖτον, ἐπιτηδείως κατεσκευασμένον. Ἔθηκε.] Παρέθηκε, παρέβαλε. Μελίφρονα.] Ἡδύν. Ὑμῖν πὰρ προτέροισι μελίφρονα πυρὸν ἔθηκε.] Τὸ ἑξῆς, τοῦτό ἐστιν, Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτε θυμὸς ἀνώγοι, Ἢ ἐμοὶ, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.

NOTÆ.

185. Ξάνθε τε, καὶ σὺ, Πόδαργε) *Eustath.* fol. 590. lin. 32. Disputat, Utrum Duo *Equi*, & duo *Epitheta*, quoniam Duale Verbum; an Quatuor *Equi*, ἐκ διεζευγμένων, quorum δύο συζυγίαι Duale etiam Verbum postulant. Mihi videtur, Quatuor Equos omninò denotari, siquis rem attentiùs tueatur.

VARIÆ LECTIONES.

175. Γιγνώσκω) γρ. γινώσκω vid. ad β'. v. 468.
177. Τάδε) γρ. Τάχα, MS. Barocc. Oxon.
182. Κτείνω) γρ. κτενέω, MS. CCC.
183. Περὶ καπνῷ) γρ. ὑπὸ καπνῷ, MS. CCC. & MS. *Mori*, & MS. Barocc. *Oxon.*

Οἶνόν

Οἶνόν τ' ἐγκεράσασα πιεῖν, ὅτι θυμὸς ἀνώγοι,
Ἢ ἐμοί, ὅσπερ οἱ θαλερὸς πόσις εὔχομαι εἶναι.
Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον καὶ σπεύδετον, ὄφρα λάβωμεν
Ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει,
Πᾶσαν χρυσείην ἔμμεναι, κανόνας τε καὶ αὐτήν·
Αὐτὰρ ἀπ' ὤμοιιν Διομήδεος ἱπποδάμοιο,
Δαιδάλεον θώρηκα, τὸν Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Εἰ τούτω κε λάβοιμεν, ἐελποίμην ἂν Ἀχαιοὺς
Αὐτονυχεὶ νηῶν ἐπιβησέμεν ὠκειάων.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· νεμέσησε δὲ πότνια Ἥρη·
Σείσατο δ' εἰνὶ θρόνῳ, ἐλέλιξε δὲ μακρὸν Ὄλυμπον·
Καί ῥα Ποσειδάωνα, μέγαν θεὸν, ἀντίον ηὔδα,
Ὢ πόποι, Ἐννοσίγαι', εὐρυσθενὲς, οὐδέ νυ σοί περ
Ὀλλυμένων Δαναῶν ὀλοφύρεται ἐν φρεσὶ θυμός;
Οἱ δέ τοι εἰς Ἑλίκην τε καὶ Αἰγὰς δῶρ' ἀνάγουσι
Πολλά τε καὶ χαρίεντα· σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.
Εἴπερ γάρ κ' ἐθέλοιμεν, ὅσοι Δαναοῖσιν ἀρωγοὶ,

" Vino etiam immisso ad bibendum, quandocumque animus juberet,
" Quam mihi, qui ei virginalis maritus glorior esse.
" Verùm insequimini & festinate; ut capiamus
" Clypeum Nestoreum, cujus nunc fama ad cœlum pervenit,
" Totum aureum esse, manubriáque & ipsum:
" At ab humeris Diomedis equûm-domitoris,
" Affabre-factum thoracem, quem Vulcanus elaboravit fabricans.
" Si hæc ceperimus, speraverim me Achivos
" Hâc ipsâ nocte naves conscendere coacturum veloces.
Sic dixit glorians; indignata autem est veneranda Juno;
Concussit-se igitur solio, tremefecitque magnum Olympum:
Et Neptunum, magnum deum, coram allocuta est,
" Eheu, Terræ quassator, latè-potens, nè tibi quidem
" Pereuntium Danaorum miserescit in præcordiis animus?
" Hi autem tibi Helicénque & Ægas dona ferunt
" Multáque & elegantia: tu igitur ipsis cupias victoriam.
" Nam si velimus, quotquot Danais fautores

ΣΧΟΛΙΑ.

189. Ἐγκεράσασα.] Εἰς κέρας * βαλοῦσα. Πρὸ τοῦ γὰρ εὑρεθῆναι τὴν τῶν ποτηρίων χρῆσιν, εἰς κέρας ἔπινον.

191. Ἐφομαρτεῖτον.] Ἐπακολουθεῖτε, ὁμοῦ σπεύδετε.

192. Ἀσπίδα Νεστορέην.] Αὐτὴν τοῦ Νέστορος, περιφανῆ. Ἔνιοι δὲ τὸ ὅπλον. Ἡφαιστότευκτον γὰρ ἦν.

193. Κανόνας.] Ῥάβδους, αἷς ἐκράτουν τὰς ἀσπίδας. Οὔπω γὰρ ἐχρῶντο τοῖς πόρπαξιν, οὓς ὄχανα ἐκάλουν. Ὕστερον γὰρ οὗτοι ἐπενοήθησαν ὑπὸ Καρῶν. Ὡς ὁ Ἀνακρέων φησί, * Καρικοεργὸς ὀχάνοιο.

196. Ἐελποίμην.] Ἐλπίσαιμι ἄν.

197. Αὐτονυχεί.] Αὐτῇ τῇ νυκτί. Ἐπιβησέμεν.] Ἐπιβῆναι ποιῆσαι.

198. Νεμέσησεν.] Ἐβάσκηνεν, ὠργίσθη, ἐφ' οἷς ἀναξίως εἶπε.

199. Σείσατο.] Διεκινήθη, ἐταράχθη. Ἐλέλιξεν.] Ἐκίνησεν, ἐσάλευσεν.

201. Εὐρυσθενές.] Μεγάλην δύναμιν ἔχων.

202. Ὀλοφύρεται.] Οἰκτείρει, ἐλεεῖ.

203. Ἑλίκην τε, καὶ Αἰγάς.] Πόλεις ἱεραὶ Ποσειδῶνος. Αἰγαὶ δὲ λέγεται τῆς ἐν Πελοποννήσῳ.

204. Χαρίεντα.] Ἐπιτερπῆ, ἡδέα. Σὺ δέ σφισι βούλεο νίκην.] Σὺ δὲ αὐτοῖς βοηθὸς γενοῦ, καὶ περιποίησον τὴν νίκην.

NOTÆ.

190. Ἢ ἐμοί, ὅσπερ οἱ) *Ultima* τοῦ ὅσπερ produci potest, verùm legitur, ὅσπερ ἰοῖ, vid. *Var. Lect.*

197. Αὐτονυχί) *Herodorus* & *Apion*, apud *Eustath.* fol. 592. lin. 19. αὐτονυχὶ legunt, ut multa ejusmodi variantur. *Diphthongus* autem præstare videtur. Præter *Br. Schol.* vid. *Etymolog. M.* v. Αὐτονυχί.

203. Ἑλίκην τε) De hoc loco, vid. quæ Nos ad *Homer.* Hymn. *Neptun.* v. 3.

NOTÆ IN SCHOLIA.

189. * Βαλοῦσα) Addo, ad *Sensum* declarandum. 193. * Καρικοεργὸς) Vid. *Anacreon.* Ed. Nostræ v. 1263.

VARIÆ LECTIONES.

189. Ὅτι) γρ. ὅ,τι *Ib.* Ἀνώγοι) γρ. ἀνώγη, MS CCC. at ἀνώγοι supra, ut *Emendatio*; ἀνώγῃ, MS. *Barocc.* Ox.

190. Ἢ ἐμοί, ὅσπερ οἱ) γρ. ἢ ἐμοί, ὅσπερ ἰοῖ *Schrevel.*

196. Ἂν) γρ. κεν, MS. CCC. & MS. Barocc. Oxon.

197. Αὐτονυχεί) γρ. αὐτονυχί, vid. in *Textum.*

199. Σείσατο) γρ. εἵσατο, *Strabo.* l. 8. fol. 543. Vid. *Xylandrum*, in locum.

Τρῶας

Τρῶας ἀπώσασθαι, καὶ ἐρυκέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
Αὐτοῦ κ' ἔνθ' ἀκάχοιτο καθήμενος οἶος ἐν Ἴδῃ.
Τήνδε μέγ' ὀχθήσας προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
Ἥρη ἀπλοεπὲς, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι
Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτατός ἐστιν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργε,
Πλῆθεν ὁμῶς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν ἀσπιστάων
Εἰλομένων· εἴλει δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκε.
Καί νύ κεν ἔπρησεν πυρὶ κηλέῳ νῆας ἐΐσας,
Εἰ μὴ ἐπὶ φρεσὶ θῆκ' Ἀγαμέμνονι πότνια Ἥρη,
Αὐτῷ ποιπνύσαντι, θοῶς ὀτρῦναι Ἀχαιούς.
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ·

" Trojanos repellere, & coërcere latè-sonantem Jovem,
" Illic sane tunc tristaretur sedens solus in Idâ.
Hanc valde indignatus allocutus est rex Terræ-quassator,
" Juno in-dicendo-audax, qualem hunc sermonem dixisti?
" Non ego velim cum Jove Saturnio pugnare
" Nos alios, quoniam longè potentissimus est.
Sic hi quidem talia inter se invicem loquebantur:
Hisce autem omne spatium inter Naves, Turrimque & Fossam,
Repletum erat pariter equisque & viris clypeatis,
Coactis in angustum; cogebat verò veloci par Marti
Hector Priamides; quandò ei Jupiter gloriam dedit.
Et quidem concremâsset igne ardenti naves æquales,
Nisi in præcordia posuisset Agamemnoni veneranda Juno,
Ipsi per se studiosè agenti, ocyùs incitare Achivos.
Perrexit itaque ire ad tentoriáque & naves Achivorum,
Purpuream magnam pallam tenens manu robustâ:

ΣΧΟΛΙΑ.

206. Ἐρυκέμεν.] Κατέχειν, κωλύειν. Ζῆν'.] Ζῆνα, τὸν Δία.

207. Ἀκάχοιτο.] Λυποῖτο.

209. Ἀπλοεπές.] Ἀπλόητε, ἐν τῷ λέγειν θρασεῖα. Ἔνιοι δὲ δασέως ἀναγινώσκουσιν, ἵν' ᾖ, καθαπλουμένη λόγοις.

213. Τῶν δ' ὅσον ἐκ νηῶν ἀπὸ πύργου τάφρος ἔεργεν.] Ὅσον ἀπὸ τῶν νηῶν διάστημα ἦν ἐπὶ τὸ τεῖχος, καὶ ἀπὸ τοῦ τείχους ἐπὶ τὴν τάφρον, ἐπληροῦτο τοῦ ὄχλου. Ἄλλως. Ὅσον ἡ τάφρος ἀπεῖχε τοῦ τείχους καὶ τῶν νεῶν, τοῦτο πλῆρες ἦν πεζῶν καὶ ἵππων. Ἀμφότερα οὖν τὰ διαστήματα ἑκατέρωθεν τοῦ τείχους, τὸ μὲν πρὸς τὴν τάφρον, τὸ δὲ πρὸς τὰς ναῦς, ἐπεπλήρωτο. Ἔεργεν.] Ἀπεχώριζε.

214. Πλῆθεν.] Ἐπληρώθησαν.

215. Εἰλομένων.] Συναθροιζομένων. Εἴλει.] Συνήθροιζε, συνέκλειε.

217. Κηλέῳ.] Καυστικῷ, διαπύρῳ.

219. Ποιπνύσαντι.] Ἐνεργήσαντι.

221. Πορφύρεον μέγα φᾶρος ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ.] Πορφυροῦν ἱμάτιον μεταχειρίζεται ὁ βασιλεὺς, ἕνεκα τοῦ εὐχερῶς ἑαυτὸν σημᾶναι τοῖς Ἕλλησιν, ἐπεὶ οὐκ ἠδύνατο ἂν διὰ βοῆς αὐτοὺς καλέσαι.

NOTÆ.

206. Εὐρύοπα Ζῆν') Versus *Hypermeter*, qualis ille *Simonidæ*, Ἦ μέγ' Ἀθηναίοισι φόως γένεθ', ἡνίκ' Ἀριστο—Γείτων Ἵππαρχον κτεῖνε, καὶ Ἁρμόδιος, & ille, Οὗτος δή σοι ὁ κλεινὸς ἐν Ἑλλάδι πᾶσιν Ἀπολλό—Δωρος γιγνώσκεις τοὔνομα τοῦτο κλύων. *Eustath.* fol. 594. lin. 2. & fol. 974 lin. 49. Ἐν δὲ τῷ, εὐρύοπα Ζῆν', παραλήγει μὲν ὁ προηγούμενος στίχος εἰς τὴν Ζῆ-συλλαβὴν, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, ὡς καὶ κεῖται παρὰ τῷ Ποιητῇ· ὁ δὲ συνεχὴς ἄρχεται ἀπὸ τοῦ Ν. συναφθέντος εἰς τὸ ως. Vid. ad *Var. Lect.* Idem, ξ'. v. 265. *Apollon.* Argonaut. l. 2. v. 768. — ὅθι κάλλιστον ἔχεν Ἡρακλέην. Verùm quod ad εὐρύοπα attinet, *Vocativus* hìc pro *Accusativo* ponitur, ut sæpè pro *Nominativo*: quod Notandum. Ità *Orpheus* ille *Argonauticus*, v. 1248. Αὐτὰρ ἐπεὶ Λιλύβαιον ἐπίσχομεν ἠχέτα πορθμόν.

209. Ἀπλοεπὲς) Vid. *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

206. Ζῆν') γρ. Ζῆ——ν', vid. in *Textum*.

208. Τήνδε) γρ. τὴν δέ. Vid. *Br. Schol.* v. 160.

209. Ἀπλοεπὲς) γρ. ἀπτοεπὲς, *Eustath.* fol. 593. lin. 5. & *Br. Schol.* Ibid. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, MS. *Mori.* & MS. *Barocc.* Oxon. Vid. suprà, ad. v. 152.

211. Ἐπειὴ) γρ. ἐπειή. *Eustath.* fol. 593. lin. 48. & 53. *Ibid.* Φέρτατος) γρ. φέρτερος, MS. *Barocc.* Ox.

214. Πλῆθεν) γρ. πλῆθεν, aliàs *Homero* semper, πλῆθεν, MS. CCC. hoc in loco.

217. Καί νύ κεν ἔπρησεν) γρ. καί νύ κ' ἐνέπρησεν, MS. CCC. vid. ipsum *Textum*, v. 182.

Στῇ

Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,
Ἥ ῥ' ἐν μεσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,
Ἦμ' ἐπ' Αἴαντος κλισίης Τελαμωνιάδαο,
Ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος, τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον, Δαναοῖσι γεγωνώς,
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι, κάκ' ἐλέγχεα, εἶδος ἀγητοί·
Πῆ ἔβαν εὐχωλαὶ, ὅτε δὴ φάμεν εἶναι ἄριστοι·
Ἃς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες ἠγοράασθε,
Ἔσθοντες κρέα πολλὰ βοῶν ὀρθοκραιράων,
Πίνοντες κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο;
Τρώων ἀνθ' ἑκατόν τε διηκοσίων τε ἕκαστος
Στήσεσθ' ἐν πολέμῳ· νῦν δ' οὐδ' ἑνὸς ἄξιοί εἰμεν

Stetitque in Ulyssis ingenti navi nigrâ,
Quæ in medio erat, ut vox exaudiri posset in utramque partem,
Et ad Ajacis tentorium Telamonii,
Et ad Achillis, qui *duo* ad extrema naves æquales
Subduxerant, virtute freti & robore manuum:
Vociferatus autem est altâ voce, Danaos inclamans,
" *Proh* pudor, Argivi, turpia probra, formâ *tantùm* admirabiles!
" Quò abierunt gloriationes, cùm profitebamur nos esse fortissimos,
" Quas olim in Lemno vana jactantes dicebatis,
" Comedentes carnes multas boum capita-alte-ferentium,
" Bibentes crateras coronatos vino?
" Trojanorum adversus centumque ducentosque quemque *vestrûm*
" Statutum in pugnâ: nunc autem ne uni quidem æquales sumus

ΣΧΟΛΙΑ.

222. Μεγακήτεϊ.] Μεγάλῃ. Παρὰ τὸ κῆτος. Ἢ, [illegible] καὶ εὐρυχώρῳ.
223. Ἐν μεσσάτῳ.] Ἐν τῷ μεσαιτάτῳ τόπῳ. Ἔσκεν.] Ἦν, ὑπῆρχε. Γεγωνέμεν.] Βοᾷν.
227. Διαπρύσιον.] Διάδηλον, μέγα, ἐξάκουστον. Γεγωνώς.] Ἐκβοῶν, κράζων.
228. Αἰδὼς, Ἀργεῖοι.] Αἰδεῖσθε, ὦ Ἕλληνες. Εἶδος ἀγητοί.] Τῷ ὁρᾶσθαι μόνον θαυμαστοὶ, καὶ οὐκ ἐπὶ ἔργῳ.
230. Ἃς ὁπότ' ἐν Λήμνῳ κενεαυχέες.] Τὸ ὁπότε ἐστὶν ἀντὶ τοῦ, ποτέ. Καὶ λείπει ἀνταποδοτικὸν [illegible]. Οὐκ ἔστι δὲ ἀνταπόδοσις. Ὁ γὰρ λόγος, Ποτὲ ἐν Λήμνῳ ἠγοράασθε. Κενεαυχέες.] Κενὰ καὶ μάταια καυχώμενοι. Ἠγοράασθε.] Ἐλέγετε, ἅστινας ποτὲ ἐν Λήμνῳ ἐλέγετε καυχώμενοι, πίνοντες οἶνον πλεῖστον καὶ κάλλιστον.
231. Ἔσθοντες.] Ἐσθίοντες. Ὀρθοκραιράων.] Ὀρθὰ κέρατα ἐχόντων.
232. Ἐπιστεφέας.] Πλήρεις, ὁ τρόπος μετωνυμία.
233. Ἀνθ' ἑκατόν.] Ἀντὶ τοῦ, κατέναντι τῶν ἑκατόν.
234. Στήσεσθαι.] Μαχέσασθαι. Εἰμέν.] Ἐσμέν.

NOTÆ.

222. Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος) Quinque abhinc Versus inclusivè, iterum occurrunt, λ'. v. 5. &c. Quæ hic de *Agamemnone*, ibi de *Eride*, sive *Contentione*: quare non benè in hâc certè parte, οἱ Παλαιοὶ statuebant, Ῥαψῳδίαν κ'. non ante *Pisistratum*, ad *Iliadem* pertinuisse; quòd in ejus Initio, eadem ferè de *Agamemnone* sint dicta, quæ in τῇ β'. initio, de *Jove* ipso. Cùm innumeris ferè in locis, *Homerus* sit sui παρῳδὸς, & multa de multis eadem ponat, mutatis tantùm mutandis *rebus* & *personis*; ut fieri solet in similibus, & ἀρχαϊσμὸν redolet. Aliàs, potuit aliquis ob eandem rationem, similem locum rejicere, de *Mercurio*, ad ω'. v. 672. ubi nempè eadem ferè, quæ in τῆς β'. initio.

224. Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος) Notandum, Tres abhinc Versus, ex MS. *Mori* totos excidisse, ut post ἀμφοτέρωσε, sequatur, Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον. Desunt etiam in MS. *Barocc.* Oxon.

225. Ἔσχατα) *Eustath.* fol. 594. lin. 44. Ἴσον δὲ, ὅτι Αἴας ἐ Ἀχιλλεὺς, ἔσχατοι, τουτέστιν, ἐν τοῖς ἐσχάτοις καὶ ἄκροις μέρεσι τοῦ ναυσταθμοῦ νῆας ἴσας εἴρυσαν. Idem, fol. 757. lin. 42. Φησὶ γὰρ, οἳ ἔσχατα, ἤγουν εἰς τὰ ἄκρα, νῆας ἐΐσας εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν. Item, fol. 577. lin. 44. Τὴν τοιαύτην δὲ Ὁμηρικὴν τοῦ τηνῶν στάσιν δηλοῖ καὶ Σοφοκλῆς ἐν τῷ — [illegible] Αἴαντος ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει. Et fol. 758. lin. 2. Ἐπ' Αἴαντος κλισίας, ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· οἳ ἔσχατα ἀνείλκυσαν. Vid. ad λ'. v. 8. ubi & ἔσχατα legendum, non ἔσχατοι, ampliùs apparet, ex MS. *Mori*, quod hìc deficit, non ibi. MS. CCC. ἔσχατα legit utrobique.

231. Ἔσθοντες κρέα πολλά) Hunc Versum censuit *Aristarchus* tollendum, ὅτι Ποιητὴς ὑπὲρ τῆς κρεωφαγίας αἰσχύνειν ποιεῖ τοὺς Ἕλληνας. Ità *Eustath.* fol. 1270. lin. 39. ex *Athenæo*, l. 1. c. 3. Vid. *Isaac Casaubon.* in locum. *Ibid.* Ὀρθοκραιράων) Vid. *Etymolog. M.* v.

232. Ἐπιστεφέας οἴνοιο) De productâ ultimâ τοῦ ἐπιστεφέας, vid. ad ι. v. 752. De phrasi τῆς, κρητῆρας ἐπιστεφέας οἴνοιο, vid. ad α. v. 470. & Cl. *Kusteri* Suidam, in v. Ἐπιστεφέας κρητῆρας, & Not. in locum.

VARIÆ LECTIONES.

223. Ἀμφοτέρωσε) γρ. ἀμφοτέρωθεν.
225. Ἔσχατα) γρ. ἔσχατοι, malè: ut probo ad *Textum*.
229. Πῆ) γρ. πῇ, *Etymolog.* M. v.
234. Εἰμέν) γρ. ἐσμέν.

Ἕκτορος, ὃς τάχα νῆας ἐνιπρήσει πυρὶ κηλέῳ.
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά τιν' ἤδη ὑπερμενέων βασιλήων
Τῇδ' ἄτῃ ἄασας, καί μιν μέγα κῦδος ἀπηύρας;
Οὐ μὲν δή ποτέ φημι τεὸν περικαλλέα βωμὸν
Νηῒ πολυκληῗδι παρελθέμεν ἐνθάδε ἔρρων·
Ἀλλ' ἐπὶ πᾶσι βοῶν δημὸν καὶ μηρί' ἔκηα,
Ἱέμενος Τροίην εὐτείχεον ἐξαλαπάξαι.
Ἀλλά, Ζεῦ, τόδε πέρ μοι ἐπικρήηνον ἐέλδωρ,
Αὐτοὺς δή περ ἔασον ὑπεκφυγέειν καὶ ἀλύξαι,
Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ὁ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
Νεῦσε δέ οἱ λαὸν σόον ἔμμεναι, οὐδ' ἀπολέσθαι.
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,
Νεβρὸν ἔχοντ' ὀνύχεσσι, τέκος ἐλάφοιο ταχείης·
Πὰρ δὲ Διὸς βωμῷ περικαλλέϊ κάββαλε νεβρόν,
Ἔνθα πανομφαίῳ Ζηνὶ ῥέζεσκον Ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδονθ', ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς ἤλυθεν ὄρνις,

" Hectori, qui mox naves incendet igne ardenti.
" Jupiter pater, anne ullum præpotentium regum
" Tali clade afflixisti, & eum magnâ gloriâ privâsti?
" Et tamen nego unquam tuum perpulchrum altare
" Nave multis-transtris-instructâ præteriisse, quâ huc malo-fato-venirem;
" Sed in omnibus boum adipem, & femora combussi,
" Cupiens Trojam bene-munitam excindere.
" At, Jupiter, hoc saltem mihi perfice votum;
" *Nos* ipsos saltem permitte effugere & evadere,
" Neque sic à Trojanis finas interimi Achivos.
Sic dixit. Hujus autem *Deorum* pater misertus est lacrymantis:
Annuit itaque ei exercitum salvum fore, neque periturum.
Statim verò aquilam misit, certissimū-augurium-facientem ex volucribus,
Hinnulum tenentem unguibus, sobolem cervæ velocis:
Juxta autem Jovis altare perpulchrum dejecit hinnulum,
Ubi panomphæo Jovi sacrificabant Achivi.
Hi postquam viderunt, quòd à Jove venisset avis,

ΣΧΟΛΙΑ.

235. Ἐνιπρήσει.] Καύσει, ἐμπρήσει.
236. Ὑπερμενέων.] Ὑπὲρ τὸ δέον βιαίων, ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει.
237. Ἄασας.] Ἔβλαψας.
238. Τεόν.] Τὸν σόν.
239. Ἔρρων.] Ἐπὶ φθορᾷ παρερχόμενος.
241. Ἱέμενος.] Ἐπιθυμῶν, προθυμούμενος.
243. Αὐτοὺς δή περ.] Ἡμᾶς αὐτούς. Ἀλύξαι.] Ἐκκλῖναι.
245. Ὀλοφύρατο.] Κατῴκτισεν, ἠλέησε.
246. Νεῦσεν.] Ὑπέσχετο, ἐσήμανε.
247. Τελειότατον] Ἤτοι μέγιστον, ἢ ἐν τέλει σημεῖα φαίνοντα, ἐπιτελεστικώτατον. Λέγεται δέ, κατὰ τὴν Διὸς γένεσιν τὸν αἰετὸν γεννηθῆναι, ἔν τε τῇ * πρὸς τοὺς Γίγαντας μάχῃ παραστῆναι. Διόπερ ἐν τῇ διανεμήσει τῶν οἰωνῶν Ζεὺς αἰετὸν εἵλετο, ὃν καὶ καθωσίωσεν· καὶ ἀγγέλῳ αὐτῷ χρῆται πρὸς ἐκείνους, οὓς ἐπιφανείας ἀξιοῖ. Ὅθεν καὶ αἰετὸς ἐκλήθη, οὐχ ὥς τινες, παρὰ τὸ ἀΐσσειν, ἀλλὰ παρὰ τὸ ἐτεὸν δηλοῦν, ὅ ἐστιν, ἀληθές.
248. Νεβρόν.] Ἐλάφου γέννημα.
250. Πανομφαίῳ] Πάσης φήμης καὶ κληδόνος αἰτίῳ καὶ δοτῆρι. Ὀμφὴ γάρ, ἡ θεία κληδών.

NOTÆ.

243. Αὐτοὺς δή περ ἔασον) MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon. hunc & sequentem Versum, inverso ordine, exhibet; *Primum* nempe ponit, qui hìc *Secundus* est, & *Secundum*, qui hìc *Primus*.

248. Τέκος ἐλάφοιο) Vid. ad α'. v. 70.

250. Ζηνὶ ῥέζεσκον) *Ultima* τοῦ Ζηνὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, ante *Asperum*, cum *Acuto*.

251. Εἶδον, ὅτ' ἄρ' ἐκ Διὸς) MS. *Mori* legit hìc εἴδονθ', sive εἶδον θ', ut & MS. CCC. & MS. *Barocc.* Oxon. quare in *Textum* jam sumo; ut εἴδοντο, π'. v. 278. & ρ'. v. 724. licet & τοῦ εἶδον Ultima produci possit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

247. * Ἔν τε τῇ πρὸς τοὺς Γίγαντας μάχῃ) Huc refer quæ ad *Anacreon*. v. 1327.

VARIÆ LECTIONES.

243. Ἔασον) γρ. ἔασον, vid. in *Textum*, ad ζ. v. 717.

245. Τόνδε πατὴρ) γρ. τὸν δ' ὁ πατὴρ. MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. quare in *Textum* sumo, ob *Emphasin*.

246. Σόον) γρ. σῶον, MS. *Mori*.

247. Πετεηνῶν) γρ. πετεινῶν, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.

251. Εἶδον, ὅτι) γρ. εἶδόν θ', ὅτι, vel εἴδονθ', ὅτι, MS. *Mori*, MS. CCC, & MS. *Barocc.* Oxon. Vid. Not. in *Textum*.

Μᾶλλον

Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθ' ὔτις πρότερος Δαναῶν, πολλῶν περ ἐόντων,
Εὔξατο, Τυδεΐδαο πάρος, σχέμεν ὠκέας ἵππους,
Τάφρου τ' ἐξελάσαι, καὶ ἐναντίβιον μαχέσασθαι·
Ἀλλὰ πολὺ πρῶτος Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν,
Φραδμονίδην Ἀγέλαον· ὁ μὲν φύγαδ' ἔτραπεν ἵππους·
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι, μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν,
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Τόνδε μετ' Ἀτρεΐδαι, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος·
Τοῖσιδ' ἐπ' Αἴαντες, θοῦριν ἐπιειμένοι ἀλκήν·
Τοῖσιδ' ἐπ' Ἰδομενεὺς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ·
Τοῖσιδ' ἐπ' Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός.
Τεῦκρος δ' εἴνατος ἦλθε, παλίντονα τόξα τιταίνων·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπ' Αἴαντος σάκεϊ Τελαμωνιάδαο.
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὑπεξέφερεν σάκος, αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀϊστεύσας ἐν ὁμίλῳ
Βεβλήκοι, ὁ μὲν αὖθι πεσὼν ἀπὸ θυμὸν ὄλεσσεν,

Alacriùs in Trojanos erumpebant, recordabanturque pugnæ.
Tum nemo ex Danais, licèt multi essent,
Gloriatus est, Tydidem ante, egisse veloces equos,
Extraque fossam egisse, & contrà pugnâsse:
Sed longè primus ille Trojanorum interemit virum armatum,
Phradmonidem Agelaum: is quidem in fugam verterat equos,
Illi autem converso, dorso hastam infixit,
Humeros inter, perque pectora egit:
Decidit adeò de curribus, sonitumq; dederunt arma super ipsum.
Post hunc Atridæ, Agamemnon & Menelaus;
Post hos Ajaces, impetuosam induti fortitudinem;
Post hos Idomeneus, & armiger Idomenei
Meriones, par Marti homicidæ;
Post hos Eurypylus, Evæmonis præclarus filius.
Teucer autem nonus venit, renitentes arcus tendens:
Stetitque sub Ajacis scuto Telamonii.
Ibi Ajax quidem ante eum tenebat scutum, ille verò heros
Circumspiciens, postquam aliquem jaculatus in turbâ
Vulneraverat, ille quidem ibi delapsus animam amittebat,

ΣΧΟΛΙΑ.

252. Θόρον.] Ἀφώρμησαν.

254. Εὔξατο.] Ἐκαυχήσατο, ἠδυνήθη. Πάρος σχέμεν.] Ἔμπροσθεν σχεῖν.

257. Φραδμονίδην.] Φράδμονος παῖδα, Ἀγέλαον.

259. Διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε.] Καὶ διήλασεν ἐν στήθει, εἰς στῆθος.

260. Ἀράβησεν.] Ἐψόφησεν. Ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος.

261. Τόνδε μετά.] Μετὰ δὲ τοῦτον. Σύνταξις, οὐ Μετὰ δὲ τόν, ἀλλά, Μετὰ τόνδε. Δῆλον, ὅτι ὁ δὲ σύνδεσμος δὲ ἐνταῦθα.

262. Τοῖσιδ' ἐπ'.] Ἐπὶ τούτοις, καθάπερ παρέπ-ρον ἄλλ. Τοῖσιδε, καὶ οὐ τοῖσι δ' καθὼς, ὑπό τινος, φασίν· Ἔστι γὰρ ἀπὸ τοῦ τοίσιδε.*

263. Ὀπάων.] Ἀκόλουθος.

264. Ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ.] Πολεμικὸς, ἴσος τῷ Ἄρει.

266. Παλίντονα.] Εἰς τοὔπισω τεινόμενα. Τιταίνων.] Ἐκτείνων, ἕλκων.

268. Ὑπεξέφερεν.] Ἔξω αὐτὸ τοῦ Τεύκρου ἐποίει.

269. Παπτήνας, ἐπεὶ ἄρ τιν' ὀϊστεύσας. *] Περιβλεψάμενος, εἴ τινα. Ἦτοι * ὄνομα κύριον, ὁ Ἴαρης. Παπτήνας ἐπ' Ἴαρην· ἢ Παπτήνας ἐπὶ ἄρην, ἤτοι, ἐπί τινα δή. Ὀϊστεύσας.] Τοξεύσας.

NOTÆ.

262. Θοῦριν ἐπιειμένοι) Vid. ad ή. v. 164.

264. Ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ) Vid. ad ή. v. 166.

265. Εὐρύπυλος, Εὐαίμονος) Vid. ad ή. v. 167.

267. Σάκει Τελαμωνιάδαο) Vid. ad *Odyss.* ά. v. 40. & ad *Euripid.* Iphig. Aul. v. 381.

NOTÆ IN SCHOLIA.

269. *Ἦτοι ὄνομα) Hæc Veteres, suo more, Vocis literas diversimodè variantes.

VARIÆ LECTIONES.

261. Τόνδε) γρ. τὸν δέ. vid. *Br. Schol.* ad v. 160. & in hunc locum.

262. Τοῖσιδ' ἐπ') γρ. τοῖσι δ' ἐπ', vid. ad v. 261. Idem notandum de v. 263. 265.

269. Ἐπὶ ἄρ τιν') γρ. ἐπ' Ἴαρην, ἐπὶ Ἄρην, & Ἐπίαρην, quasi contentio esset, quotupliciter variari possent eædem Literæ. Vid. *Br. Schol.*

Αὐτὰρ ὁ αὖτις ἰὼν, πάϊς ὣς ὑπὸ μητέρα, δύσκεν
Εἰς Αἴανθ'· ὁ δέ μιν σάκεϊ κρύπτασκε φαεινῷ.
Ἔνθα τίνα πρῶτον Τρώων ἕλε Τεῦκρος ἀμύμων;
Ὀρσίλοχον μὲν πρῶτα, καὶ Ὄρμενον, ἠδ' Ὀφελέστην,
Δαίτορά τε, Χρομίον τε, καὶ ἀντίθεον Λυκοφόντην,
Καὶ Πολυαιμονίδην Ἀμοπάονα, καὶ Μελάνιππον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Τὸν δὲ ἰδὼν γήθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Τόξου ἀπὸ κρατεροῦ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·
Στῆ δὲ παρ' αὐτὸν ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε,
  Τεῦκρε, φίλη κεφαλὴ, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Βάλλ' οὕτως, αἴ κέν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι,
Πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὅ σ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐόντα,
Καί σε, νόθον περ ἐόντα, κομίσσατο ᾧ ἐνὶ οἴκῳ·
Τὸν, καὶ τηλόθ' ἐόντα, ἐϋκλείης ἐπίβησον.
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐξερέω, ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Αἴ κέν μοι δώῃ Ζεὺς αἰγίοχος καὶ Ἀθήνη
Ἰλίου ἐξαλαπάξαι ἐϋκτίμενον πτολίεθρον,
Πρώτῳ τοι μετ' ἐμὲ πρεσβήϊον ἐν χερὶ θήσω,
Ἢ τρίποδ', ἠὲ δύω ἵππους αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,

Ipse verò retrò se recipiens, puer tanquam ad matrem, submittebat se
Ad Aiacem: ille verò eum scuto tegebat splendido.
Tum quem primum Trojanorum interfecit Teucer eximius?
Orsilochum quidem primum, & Ormenum, & Ophelestem,
Dætoraque, Chromiumque, & deo-parem Lycophontem,
Et Polyæmonidem Hamopaonem, & Melanippum,
Omnes alium-super-alium dejecit in terram almam.
Eum igitur conspicatus lætatus est rex virorum Agamemnon,
Arcu è forti Trojanorum perdentem phalanges:
Stetit autem ad eum profectus, & ipsum allocutus est,
" Teucer, carum caput, Telamonie, princeps populorum,
" Jaculare sic; si fortè quid lumen Danais fias,
" Patrique tuo Telamoni, qui te educavit parvulum existentem,
" Et te, spurium licèt existentem, studiosè-aluit suâ in domo:
" Hunc, etiamsi procul absit, in gloriam ascendere-fac.
" Tibi autem ego edico, ut & perfectum erit,
" Si mihi dederit Jupiter Ægiochus & Minerva
" Ilii evertere benè-ædificatam urbem,
" Primo tibi post me præmium-honorarium in manu ponam,
" Vel tripodem, vel duos equos cum ipsis currubus,

ΣΧΟΛΙΑ.

271. Δύσκεν.] Ἐπεδύετο, ὑπεισῄει.

272. Κρύπτασκεν.] Ἔκρυπτε.

281. Κοίρανε λαῶν.] Βασιλεῦ ὄχλων.

282. Φόως.] Φῶς, σωτηρία. Σημαίνει δὲ τὸ κυρίως φῶς.

284. Καί σε νόθον περ ἐόντα.] Ἡρακλῆς, πορθήσας Ἴλιον, Ἡσιόνην, τὴν Λαομέδοντος θυγατέρα, Πριάμου δὲ ἀδελφὴν, ἔλαβεν αἰχμάλωτον, καὶ ἔδωκεν αὐτὴν γέρας Τελαμῶνι, ὡς συστρατευσαμένῳ αὐτῷ· ἀφ' ἧς ἔσχε Τεῦκρον Τελαμών. Ὡς οὖν ἀπὸ Τρωϊκῆς γυναικὸς τεχθέντα τὸν παῖδα, Τεῦκρον ἐκάλεσεν, συναναπεμψάντες τὸν πόνον, καὶ ποιήσαντες κύριον. Τεῦκροι γὰρ οἱ Τρῶες, ἀπὸ τοῦ βασιλεύσαντος αὐτῶν Τεύκρου. Ἡ δὲ ἱστορία ἀκριβέστερον εὕρηται παρά τε ἄλλοις πολλοῖς, καὶ παρὰ Ἀπολλωνίῳ τῷ γραμματικῷ ἐν καταλόγῳ νεῶν. Ἐζήτηται] δὲ πῶς ἐξ ἁπάντων ἐπαινέσας τὸν Τεῦκρον, νῦν ἐπιφέρει νόθον. Ἡμεῖς δέ φαμεν, τοῦτο μὴ εἶναι πρὸς αἰσχύνην, ἀλλὰ τὸ παρὰ τοῖς παλαιοῖς ἔθος κρατεῖν. Ἐτίμων γὰρ τοὺς νόθους ἐπίσης τοῖς γνησίοις. Ἄλλως τε, εἰ καὶ αἰχμάλωτος Ἡσιόνη, ἀλλὰ βασιλίς. Ἔτι δὲ καὶ αὐξήσεως ἕνεκεν τοῦτ' εἰρῆσθαί φαμεν, ὅτι τῇ ἀρετῇ καὶ τοὺς γνησίους ὑπερέβαλε. Κομίσσατο.] Ἐπιμελείας ἠξίωσεν, ὡς γνήσιον.

285. Εὐκλείης ἐπίβησον.] Δόξης ἐπιβῆναι ποίησον.

289. Πρεσβήϊον.] Πρεσβεῖον, ἀριστεῖον. Λέγει δὲ τὸ ὑπὲρ τιμῆς διδόμενον δῶρον.

290. Τρίποδα.] Λέβητα, ἔχοντα αὐτοφυεῖς πόδας. Αὐτοῖσιν ὄχεσφιν.] Σὺν τοῖς ἅρμασιν.

NOTÆ.

283. Πατρί τε σῷ Τελαμῶνι, ὅ σ' ἔτρεφε) Pro ὅς, quod olim obtinuerat, lego ὅ σε, ut & χ'. v. 480. Ἐν δόμῳ Ἠετίωνος· ὅ μ' ἔτρεφε. Ità fanè hìc MS. CCC. ità *Schrevelii* Editio, quam Editores *Cantabrigienses* hic certè sequi debebant. Vid. ad *Odyss.* λ'. v. 67.

VARIÆ LECTIONES.

276. Ἀμοπάονα) γρ. Ἀμυμάονα, MS. *Mori.* & ἄμφ' Ὀπάονα. At *Eustath.* fol. 599. lin. 2. Σφάλλονται τῆς ὀρθότητος οἱ οὕτω γράφοντες.

283. Τελαμῶνι, ὅ σ' ἔτρεφε) γρ. Τελαμῶν', ὅς σ' ἔτρεφε. & Τελαμῶνι, ὅς ἔτρεφε. Vid. in *Textum.*

286. Ὡς) γρ. τόδε. MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. δ. non bené.

287. Ζεὺς αἰγίοχος) γρ. Ζεύς τ' αἰγίοχος, MS. Barocc. Oxon.

288. Ἐξαλαπάξαι) γρ. ἐκπέρσαι, MS. *Mori.* & MS. *Barocc.* Oxon. non bené.

Ἠὲ

Ἠὲ γυναῖχ', ἥ κέν τοι ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε Τεῦκρος ἀμύμων,
Ἀτρείδη κύδιστε, τί με σπεύδοντα καὶ αὐτὸν
Ὀτρύνεις; οὐ μέν τοι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι,
Παύομαι· ἀλλ' ἐξ οὗ περὶ Ἴλιον ὠσάμεθ' αὐτοὺς,
Ἐκ τοῦ δὴ τόξοισι δεδεγμένος ἄνδρας ἐναίρω·
Ὀκτὼ δὴ προέηκα τανυγλώχινας ὀϊστοὺς,
Πάντες δ' ἐν χροῒ πῆχθεν ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Τοῦτον δ' οὐ δύναμαι βαλέειν κύνα λυσσητῆρα.
Ἦ ῥα, καὶ ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν
Ἕκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός·
Καὶ τοῦ μὲν ῥ' ἀφάμαρθ'· ὁ δ' ἀμύμονα Γοργυθίωνα,
Υἱὸν ἐῢν Πριάμοιο, κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ·
Τόν ῥ' ἐξ Αἰσύμηθεν ὀπυιομένη τέκε μήτηρ,
Καλὴ Καστιάνειρα, δέμας εἰκυῖα θεῇσι·
Μήκων δ' ὡς, ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ
Καρπῷ βριθομένη νοτίῃσί τε εἰαρινῇσιν·
Ὣς ἑτέρωσ' ἤμυσε κάρη πήληκι βαρυνθέν.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἀπὸ νευρῆφιν ἴαλλεν

"Vel mulierem, quæ tecum eundem lectum ascendat.
Hunc respondens allocutus est Teucer eximius,
"Atrida illustrissime, cur me properantem & ipsum
"Incitas? neque enim, quantum in me est,
"Cesso; sed ex quo Ilium versùs repulimus ipsos,
"Ex eo jam sagittis exceptos viros interficio:
"Octo jam emisi longos-hamos-habentes sagittas,
"Omnes autem in corpore fixæ sunt bellicosorum juvenum:
"Hunc verò nequeo percutere canem rabidum.
Dixit, & aliam sagittam à nervo misit
Hectorem contra, percutere autem ipsum cupiebat animus:
Et ab eo quidem aberravit; sed eximium Gorgythionem,
Filium fortem Priami ad pectus percussit sagittâ:
Quem ab Æsymâ compressa peperit mater,
Pulchra Castianira, corpore similis deabus:
Papaver autem veluti, in-alteram-partem caput inflexit, quod in horto
Fructu sit gravatum, humoreq; verno,
Sic in alteram-partem inclinavit caput casside gravatum.
Teucer verò aliam sagittam à nervo misit

ΣΧΟΛΙΑ.

291. Ὁμὸν λέχος εἰσαναβαίνοι.] Ἥτις τῆς αὐτῆς κοίτης κοινωνήσει.
293. Σπεύδοντα.] Ἐσπουδακότα.
295. Ὠσάμεθα.] Ἀπωσάμεθα.
296. Ἐκ τοῦ δή.] Ἐξ ἐκείνου τοῦ χρόνου. Δεδεγμένος.] Ἐπιτηρῶν, ἢ προσδεχόμενος.
297. Τανυγλώχινας.] Μακρὰς καὶ ὀξείας γωνίας ἔχοντας, ὅ ἐστιν, ἀκίδας.
298. Πῆχθεν.] Ἐνεπάγησαν. Ἀρηϊθόων.] Πολεμικῶν.
299. Λυσσητῆρα.] Μανιώδη, λυσσώδη.
300. Ἴαλλεν.] Ἐφίει, ἔπεμπεν.
301. Ἵετο.] Προεθυμεῖτο, ὥρμα.
304. Αἰσύμηθεν.] Ἀπὸ Αἰσύμης πόλεως. Ὀπυιομένη.] * Μεμνηστευμένη. γεγαμημένη.

* l. ἐμνηστευμένη.

306. Μήκων δ' ὥς.] Ὡς μήκων. Ὁ τρόπος, ἀναστροφή. Μήκων δ' ὡς ἑτέρωσε κάρη βάλεν, ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ.] Ἤξει τὸ η, μετὰ τοῦ τ, προστιθέμενον, ἵν' ᾖ, ὡς μήκων ἑτέρωσε κάρη βάλεν· οὐ γὰρ βριθομένη λείπει ῥῆμα, καὶ ἔστι μετοχὴ, ἀντὶ ῥήματος. Κάρη βάλεν.] Ἀπέκλινε τὴν κεφαλήν. Ἥ τ' ἐνὶ κήπῳ.] Σημειωτέον, ὅτι θηλυκῶς εἶπε τὴν μήκωνα.
307. Βριθομένη.] Βαρυνομένη. Βριθομένη ἐστὶν, κατ' Ἀττικισμὸν, ἀντὶ τοῦ, βέβριθε· ὅ ἐστι βαρύνεται. Καλῶς, ὥς τινες εἶπον, Βαρυνομένη. Κέχρηται γὰρ τῇ μετοχῇ, ἀντὶ ῥήματος· καὶ ἔστι τὸ σχῆμα ἴδιον Αἰολέων. Νοτίῃσί τε εἰαρινῇσι.] Δρόσοις, ἢ ψεκάσιν, ἐαριναῖς.
308. Ἤμυσεν.] Ἐπέκλινε. Πήληκι βαρυνθέν.] Τῇ περικεφαλαίᾳ βαρυνθέν.

NOTÆ.

300. Ἀπὸ νευρῆφιν) Ità mox, v. 324. Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ. Scribi tamen hic potest, ἀπαὶ, ut λ'. 663. Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς.
302. Γοργυθίωνα) Vid. Etymolog. M. v.
309. Ἀπὸ νευρῆφιν) Vid. ad v. 300.

VARIÆ LECTIONES.

294. Οὐ μέν τοι) γρ. οὐ μέν μοι, MS. CCC.
295. Παύομαι) γρ. παύσομαι, *Eustath.* fol. 600. lin. 22. *Ibid.* Περὶ) γρ. ποτί. Vid. ad β'. v. 137.
296. Ἐκ τοῦ δή) γρ. αἰεὶ δή, MS. CCC.
299. Λυσσητῆρα) γρ. λυσσωτῆρα, *Eustath.* fol. 601. lin. 1.
305. Εἰκυῖα) γρ. εἰκυῖα, MS. *Mori*, potiùs ἐοικυῖα per συνίζησιν. *Ibid.* Θεῇσι) γρ. θεοῖσι, MS. CCC.

310. Ἕκ-

Ἕκτορος ἀντικρὺ, βαλέειν δέ ἑ ἵετο θυμός.
Ἀλλ' ὅ γε καὶ τόθ' ἅμαρτε· παρέσφηλεν γὰρ Ἀπόλλων·
Ἀλλ' Ἀρχεπτόλεμον, θρασὺν Ἕκτορος ἡνιοχῆα,
Ἱέμενον πόλεμόνδε, βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες· τοῦ δ' αὖθι λύθη ψυχή τε μένος τε.
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἡνιόχοιο·
Τὸν μὲν ἔπειτ' εἴασε, καὶ ἀχνύμενός περ ἑταίρου·
Κεβριόνην δ' ἐκέλευσεν ἀδελφεὸν, ἐγγὺς ἐόντα,
Ἵππων ἡνί' ἑλεῖν· ὁ δ' ἄρ' οὐκ ἀπίθησεν ἀκούσας·
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρί.
Βῆ δ' ἰθὺς Τεύκρου, βαλέειν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει·
Ἤτοι ὁ μὲν φαρέτρης ἐξείλετο πικρὸν ὀϊστὸν,
Θῆκε δ' ἐπὶ νευρῇ· τὸν δ' αὖ κορυθαιόλος Ἕκτωρ
Αὖ ἐρύοντα, παρ' ὦμον, ὅθι κληῒς ἀποέργει
Αὐχένα τε, στῆθός τε, μάλιστα δὲ καίριόν ἐστι,
Τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶτα βάλεν λίθῳ ὀκριόεντι·
Ῥῆξε δέ οἱ νευρήν· νάρκησε δὲ χεὶρ ἐπὶ καρπῷ·
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Αἴας δ' οὐκ ἀμέλησε κασιγνήτοιο πεσόντος,
Ἀλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς φερέτην βαρέα στενάχοντα·

Hectorem contra, percutere autem ipsum cupiebat animus.
Sed etiam tunc aberravit: avertit enim Apollo:
Sed Archeptolemum, audacem Hectoris aurigam,
Ruentem ad pugnam, percussit in pectore juxta mammam:
Decidit autem de curru, retrocesseruntque ejus equi
Veloces: hujus verò ibi soluta est animaque roburque.
Hectoris interim gravis dolor contexit mentem ob aurigam:
Hunc tamen demum reliquit, tristis licet sodalis gratiâ:
Cebrionem autem jussit fratrem, propè existentem,
Equorum habenas capere. Hic utique non immorigerus fuit, ut audivit:
Ipse autem de curru in humum desiliit collucenti,
Horribiliter vociferans: & saxum prehendit manu.
Perrexit itaque rectà in Teucrum, ac ferire ipsum animus jubebat;
Ille quidem pharetrâ exemerat amaram sagittam,
Posueratque ad nervum: illum verò pugnam-expedite-ciens Hector
Retrò ducentem *nervum*, ad humerum, ubi jugulum dirimit
Cervicemque pectusque, maximè autem lethalis locus est,
Ea-parte in se ardentem percussit lapide aspero.
Rupit autem ei nervum: obtorpuit adeò manus ad juncturam;
Constititque in genua lapsus, arcus verò ejus excidit de manu.
Ajax autem non neglexit fratrem collapsum,
Sed accurrens protexit, & ei scutum prætendit.
Hunc quidem postea subeuntes duo chari socii,
Mecisteus, Echii filius, & nobilis Alastor,
Naves ad cavas portârunt graviter gementem:

ΣΧΟΛΙΑ.

311. Παρέσφηλε.] Σφαλῆναι καὶ ἀποτυχεῖν ἐποίησε.
313. Ἱέμενον.] Ὁρμῶντα.
214. Ὑπερώησαν.] Ὑπεχώρησαν.
316. Πύκασε.] Συνέσχε, ἐκάλυψε.
320. Θόρε.] Κατεπήδησε.
325. Αὖ ἐρύοντα.] Εἰς τοὐπίσω ἕλκοντα τὴν νευράν. Κληΐς.] Κατακλείς. Ἀποέργει.] Ἀπείργει.
328. Νάρκησε.] Ἐνάρκησεν, ἐλύθη.
329. Γνύξ.] Ἐπὶ γόνυ. Ἐριπών.] Πεσών.
330. Οὐκ ἀμέλησε.] Ἐφρόντισεν. Ὁ τρόπος, ἀντίφρασις.
331. Περίβη.] Περιέβη.
332. Ὑποδύντε.] Ὑπεισελθόντες.

NOTÆ.

321. *Σμερδαλέα ἰάχων*) Quod ad hoc πάθος attinet, vid. ad ι. v. 302.

324. *Ἐπὶ νευρῇ*) Vid. ad v. 300.

325. *Αὖ ἐρύοντα παρ' ὦμον*) Distinctè *Eustathius* disputat, fol. 602. lin. 29. Utrum hæc Arcûs tractio sit ad *Aurem* usque; quam Σκυθικὴν τῆς νευρῆς ἕλξιν Νικοστέλης καλεῖ; an potiùs ad *Mammam*; ut ὑπτίον post ἐρύοντα.

VARIÆ LECTIONES.

319. Ἑλεῖν) γρ. ἔχειν.

322. Ἀνώγει) γρ. ἀνήγει, MS. Barocc. Oxon.

335 Ἂψ

Ἂψ δ' αὖτις Τρώεσσιν Ὀλύμπιος ἐν μένος ὦρσεν,
Οἱ δ' ἰθὺς τάφροιο βαθείης ὦσαν Ἀχαιούς·
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι κίε, σθένεϊ βλεμεαίνων.
Ὡς δ', ὅτε τίς τε κύων συὸς ἀγρίου, ἠὲ λέοντος,
Ἅπτηται κατόπισθε, ποσὶν ταχέεσσι πεποιθὼς,
Ἰσχία τε γλουτούς τε, ἑλισσόμενόν τε δοκεύει·
Ὡς Ἕκτωρ ὤπαζε καρηκομόωντας Ἀχαιούς,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Τρώων ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος.
Ἕκτωρ δ' ἀμφιπεριστρώφα καλλίτριχας ἵππους,
Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων, ἠδὲ βροτολοιγοῦ Ἄρηος.
Τοὺς δὲ ἰδοῦσ' ἐλέησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτι νῶϊ
Ὀλλυμένων Δαναῶν κεκαδησόμεθ', ὑστάτιόν περ;
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται
Ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκέτ' ἀνεκτῶς
Ἕκτωρ Πριαμίδης, καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,

Rursus itaque Trojanis Olympius animos excitavit;
Illique recta ad fossam profundam repulerunt Achivos:
Hector autem inter primos ibat, præ ferocia oculos-truces-circumferens.
Ut verò cum aliquis canis aprum sylvestrem, vel leonem,
Apprendat à tergo, pedibus velocibus fretus,
Coxásque clunésque, convertentémque se observat:
Sic Hector persequebatur comantes Achivos,
Semper occidens postremum quemque: hi verò fugiebant.
Sed postquam perque vallos & fossam transierant.
Fugientes, multique domiti sunt Trojanorum sub manibus,
Hi quidem jam apud naves continebantur manentes,
Invicemque hortantes, & omnibus diis
Manus attollentes, altâ voce precabantur unusquisque.
Hector verò undiq; circumagebat pulchras-jubas-habentes equos,
Gorgonis oculos habens & hominum-perniciei Martis.
Hos igitur conspicata, misertæ est dea candida-ulnis Juno,
Statimque Minervam verbis alatis allocuta est,
" Eheu! Ægiochi Jovis filia, nonne jam nos
" Pereuntes Danaos curabimus, extremo saltem in eorum casu?
" Qui jam malo fato expleto peribunt
" Viri unius impetu: hic etenim furit non amplius tolerabiliter
" Hector Priamides, & jam mala multa fecit.
Hanc vicissim allocuta est dea cæsiis-oculis Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

337. Σθένεϊ* βλεμεαίνων.] Σφοδρῶς ἐπιβρενθυόμενος. Ἔνιοι δὲ, τὸ βλέμματι φοβεῖν, οἷον τὴν δύναμιν διὰ τοῦ βλέμματος ἐνδεικνύμενος. * Vid. Etymolog. M. v.

338. Συὸς ἀγρίου.] Συάγρου. Σημειωτέον δὲ, ὅτι τὰ τοιαῦτα ὀνόματα διῃρημένως λέγεται. ὡς τὸ, ἄγριον αἶγα.

340. Δοκεύει.] Ἐπιτηρεῖ.

341. Ὤπαζε.] Κατόπιν ἐδίωκε, κατήπειγε.

342. Τὸν ὀπίστατον.] Τὸν τελευταῖον.

343. Σκόλοπας.] Τὰ ἀπεξυσμένα ξύλα.

344. Δάμεν.] Ἐδαμάσθησαν, ἀνῃρέθησαν.

345. Ἐρητύοντο.] Κατείχοντο.

346. Κεκλόμενοι.] Ἐγκελευόμενοι.

348. Ἀμφιπεριστρώφα.] Πανταχοῦ περιέστρεφεν· ὅπη, ἐνεργῶν περιήλαυνε.

349. Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων.] Γοργωπός. Ἢ ἀντὶ τοῦ, Γοργόνος· ὅ ἐστι, φοβερά. Ἀπὸ εὐθείας τῆς Γοργώ. εἶπε τὴν γενικήν. Ἢ ὄμματα, ἀντὶ τοῦ ὁρμήματα.

352. Νῶϊ.] Ἡμεῖς. Κοινὴ ἡ διάλεκτος. Δωριεῖς δέ φασιν, ἄμμες· Αἰολεῖς, ἄμμες· Ἀττικοὶ δὲ, νῶϊ· Ἴωνες, ἡμέες. Ἔστι δὲ ἀντωνυμία δεικτικὴ ὀρθῆς καὶ αἰτιατικῆς πτώσεως. Ἐὰν δὲ νῶϊν, σὺν τῷ ν, ἡμῶν καὶ ἡμῖν. Οὐκέτι νῶϊ.] Καὶ τὰ ἑξῆς, Οὐκ ἔτι σώσομεν τοὺς Ἕλληνας; οὐ κηδεμονίαν καὶ φροντίδα ποιησόμεθα ἐξ ὑστέρου;

353. Κεκαδησόμεθα.] Λυπησόμεθα, φροντιοῦμεν. Ὑστάτιον.] Ἐξ ὑστέρου.

354. Οἶτον.] Μόρον.

355. Ῥιπῇ.] Τῇ φορᾷ. Ἀνεκτῶς.] Ἀνασχετῶς.

VARIÆ LECTIONES.

342. Οἱ δ' ἐφέβοντο) γρ. οἱ δὲ φέβοντο. MS. CCC.

349. Γοργοῦς ὄμματ' ἔχων) γρ. Γοργοῦς οἴματ' ἔχων, *Aristarch.* & *Br. Schol.* Γοργόνος ὄμματ' ἔχων, *Zenodot.* apud *Eustath.* fol. 602. lin. 31. Ὄμματ', ut Nos, MS. CCC. Vid. *Etymolog.* M. v. Γοργός.

352. Οὐκέτι) γρ. οὐδέ τι, MS. Barocc. Oxon.

Καὶ

Καὶ λίην οὗτός γε μένος θυμόν τ' ὀλέσειε,
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων φθίμενος ἐν πατρίδι γαίῃ·
Ἀλλὰ πατὴρ οὑμὸς φρεσὶ μαίνεται οὐκ ἀγαθῇσι,
Σχέτλιος, αἰὲν ἀλιτρὸς, ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.
Οὐδέ τι τῶν μέμνηται, ὅ οἱ μάλα πολλάκις υἱὸν
Τειρόμενον σώεσκον ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
Ἤτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Τῷ ἐπαλεξήσουσαν ἀπ' οὐρανόθεν προΐαλλεν.
Εἰ γὰρ ἐγὼ τάδε ᾔδε' ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσιν,
Εὖτέ μιν εἰς Ἀΐδαο πυλάρταο προὔπεμψεν,
Ἐξ Ἐρέβευς ἄξοντα κύνα στυγεροῦ Ἀΐδαο,
Οὐκ ἂν ὑπεξέφυγε Στυγὸς ὕδατος αἰπὰ ῥέεθρα·

" Et omnino hic quidem ferociam animamque perdidisset,
" Manibus Argivorum perditus in patriâ terrâ:
" Sed pater ille meus mente furit non sanâ,
" Durus, semper iniquus, mei animi impetûs impeditor.
" Nec quicquam horum recordatur, quòd ei valde sæpe filium
" Pressum servavi sub Eurysthei laboribus.
" Certe is quidem flebat ad cœlum: sed me Jupiter
" Huic auxiliaturam de cœlo demisit.
" At si ego hæc scivissem mente prudenti,
" Cùm eum ad orcum validas portas habentem misit,
" Ex Erebo ducturum canem horrendi Plutonis,
" Non utique effugisset Stygis aquæ profunda fluenta.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

358. Καὶ λίην οὗτός γε.] Καὶ λίαν οὗτος.

360. Οὑμός.] Ὁ ἐμός.

361. Σχέτλιος.] Νῦν ἐπιχειρητικῶς εἰρημένον. Ἀλιτρός.] Ἁμαρτωλὸς, ἄδικος. Ἐμῶν μενέων ἀπερωεύς.] Τῆς ἐμῆς δυνάμεως καὶ προθυμίας κωλυτής.

363. Σώεσκον.] Ἔσωζον. Εὐρυσθῆος.] Εὐρυσθέως, τοῦ Ἀργείων βασιλέως, τοῦ ἐπιτάττοντος Ἡρακλεῖ τοὺς ἄθλους. Ἀέθλων.] Ἄθλων, κακοπαθειῶν.

365. Ἀπαλεξήσουσαν.] Ἐπικουρήσουσαν, βοηθήσουσαν. Προΐαλλε.] Προέπεμπεν.

366. Ἤδεα.] Ἤδειν, ἐπιστάμην. Πευκαλίμῃσι.] Συνετοῖς, ἢ πικραῖς. Παρὰ τὴν πεύκην.

367. Εὖτέ μιν.] Ὁπότε αὐτόν. Πυλάρταο.] Ἰσχυρῶς συναρμόζοντος καὶ κλείοντος τὰς πύλας, διὰ τὸ μηδένα ὑποστρέφειν ἐξ ᾅδου.

368. Ἐξ Ἐρέβευς.] Ἐκ τοῦ ἐρέβους, ὅ ἐστι, σκότους. Ἔστι δὲ ὁ περὶ τὸν Τάρταρον τόπος. Κύνα Ἀΐδαο.] Τὸν Κέρβερον. Τελεσθέντων τῶν τοῦ Ἡρακλέους ἄθλων ἐν μησὶ καὶ ἔτεσιν ὀκτὼ, μὴ προσδεχόμενος Εὐρυσθεὺς τόν τε τοῦ Αὐγείου βοσκημάτων ἄθλον καὶ τὸν τῆς ὕδρας, δωδέκατον ἐπέταξεν ἄθλον αὐτῷ, τὸν Κέρβερον ἐξ ᾅδου κομίζειν. Εἶχε δὲ οὗτος τρεῖς μὲν κυνῶν κεφαλὰς, τὴν δὲ οὐρὰν δράκοντος. Μέλλων δὲ ἐπὶ τοῦτον ἀπιέναι, ἦλθε πρὸς Εὔμολπον εἰς Ἐλευσῖνα, βουλόμενος μυηθῆναι. Ἦν δὲ οὐκ ἐξὸν ξένοις τότε μυεῖσθαι. δι' ὃ γίνεται Πυλίου θετὸς υἱὸς καὶ παραγενόμενος ἐμυεῖτο. Μὴ δυνάμενος δὲ ἰδεῖν τὰ μυστήρια, ἐπειδήπερ οὐχ ἡγνίσθη τὸν τῶν Κενταύρων φόνον, ἁγνισθεὶς ὑπὸ Εὐμόλπου τότε ἐμυήθη. Καὶ παραγενόμενος ἐπὶ τὸ Ταίναρον, Λακωνικῆς ἀκρωτήριον, οὗ τῆς ᾅδου καταβάσεώς ἐστι στόμιον, διὰ τούτου κατῄει. Ὡς δὲ εἶδον αὐτὸν αἱ ψυχαὶ, χωρὶς Μελεάγρου καὶ Μεδούσης τῆς Γοργόνος, εὐθὺς ἔφυγον. Ἐπὶ δὲ τὴν Γοργόνα τὸ ξίφος, ὡς ζῶσαν, ἕλκει· καὶ παρὰ Ἑρμοῦ μανθάνει, ὅτι ἐστὶ κενὸν εἴδωλον. Πλησίον δὲ τῶν τοῦ Ἅιδου πυλῶν γενόμενος, Θησέα εὑρίσκει, καθήμενον ἐπὶ ἀκινήτου θρόνου. Ὁμοίως δὲ καὶ Πειρίθουν ἐβουλήθη· Καὶ τῆς γῆς πολλὰ σειομένης, οὐκ ἠδυνήθη. Ἀπεκύλισε δὲ καὶ τὸν Ἀσκαλάφου πέτρον. Βουλόμενος δὲ αἷμα ταῖς ψυχαῖς παρασχέσθαι, μίαν τῶν Ἅιδου βοῶν ἀπέσφαξεν· * ὁ δὲ νέμων αὐτὰς Μενοίτης ὁ Κευθωνύμου προσκαλεσάμενος εἰς πάλην Ἡρακλέα, ληφθεὶς μέσος, καὶ τὰς πλευρὰς κατεαγεὶς, ὑπὸ Περσεφόνης παρῃτήθη· Αἰτοῦντος δὲ αὐτοῦ Πλούτωνα τὸν Κέρβερον, ἐπέταξεν ὁ Πλούτων ἄγειν, χωρὶς ὧν εἶχεν ὅπλων κρατοῦντα· ὁ δὲ εὑρὼν αὐτὸν ἐπὶ ταῖς πύλαις τοῦ Ἀχέροντος, τῷ τε θώρακι συμπεφραγμένος, καὶ τῇ λεοντῇ συσκεπασθεὶς, καὶ περιβαλὼν τῇ κεφαλῇ τὰς χεῖρας, οὐκ ἀνῆκε καίπερ δακνόμενος ὑπὸ τοῦ κατὰ τὴν οὐρὰν δράκοντος, κρατῶν δὲ ἐκ τοῦ τραχήλου, καὶ ἄγχων τὸ θηρίον ἔπεισε· συλλαβὼν δὲ αὐτὸν ἧκε, διὰ Τροιζῆνος ποιησάμενος τὴν ἀνάβασιν· Ἡρακλῆς δὲ Εὐρυσθεῖ δείξας τὸν Κέρβερον, πάλιν ἐκόμισεν εἰς Ἅιδου.

369. Αἰπά.] Ὑψηλά· ἐξ οὗ καὶ χαλεπά. Στυγός.] Στύξ, μία τῶν Ὠκεανοῦ θυγατέρων· ἣν ὁ Ζεὺς φρικωδέστατον ὅρκον τῶν θεῶν ἐποίησε, τιμήσας αὐτὴν, ὥς φησιν Ἡσίοδος ἐν Θεογονίᾳ. Ἔστι δὲ καὶ κρήνη ἐν Ἅιδου.

N O T Æ.

359. Φθίμενος ἐν πατρίδι) *Ultima* τοῦ φθίμενος producitur, ut v. 265.

361. Ἀπερωεύς) Vid. *Etymolog.* M. v. & confer *Br. Schol.*

364. Ἤτοι ὁ μὲν κλαίεσκε πρὸς οὐρανόν) De Heroum lacrymis diximus, ad *Il.* v. 357.

NOTÆ IN SCHOLIA.

368. * Quæ hanc Notam sequuntur, Addo ex *Apollodoro*, unde reliqua erant sumpta, & τὸ λείπει, quod erat Defectûs indicium, tollo. Vid. *Apollodor.* Biblioth. l. 2. c. 5. fol. 122.

Νῦν δ' ἐμὲ μὲν στυγέει, Θέτιδος δ' ἐξήνυσε βουλὰς,
Ἥ οἱ γούνατ' ἔκυσσε, καὶ ἔλλαβε χειρὶ γενείου,
Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ἔσται μὰν, ὅτ' ἂν αὖτε φίλην Γλαυκώπιδα εἴπῃ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν νῶιν ἐπέντυε μώνυχας ἵππους,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ, καταδῦσα Διὸς δόμον αἰγιόχοιο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήξομαι, ὄφρα ἴδωμαι,
Εἰ νῶι Πριάμοιο πάϊς κορυθαίολος Ἕκτωρ
Γηθήσει, προφανείσα ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας·
Ἦ τις καὶ Τρώων κορέει κύνας ἠδ' οἰωνοὺς
Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Ἡ μὲν ἐποιχομένη χρυσάμπυκας ἔντυεν ἵππους
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θυγάτηρ μεγάλοιο Κρόνοιο·
Αὐτὰρ Ἀθηναίη, κούρη Διὸς αἰγιόχοιο,
Πέπλον μὲν κατέχευεν ἑανὸν πατρὸς ἐπ' οὔδει,
Ποικίλον, ὅν ῥ' αὐτὴ ποιήσατο καὶ κάμε χερσίν.
Ἡ δὲ χιτῶν' ἐνδῦσα Διὸς νεφεληγερέταο,
Τεύχεσιν ἐς πόλεμον θωρήσσετο δακρυόεντα.
Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο, λάζετο δ' ἔγχος

" Nunc autem me quidem odit, Thetidis vero perfecit consilia,
" Quæ ei genua osculata est, & prehendit manu barbam,
" Supplicans, ut honoraret Achillem urbium-eversorem.
" Erit tamen, cum iterùm dilectam Glaucopida dicet.
" Quin tu quidem nunc nobis appara solidos-ungulis equos;
" Dum ego, ingressa Jovis domum Ægiochi,
" Armis ad bellum armer, ut videam,
" An nobis Priami filius pugnam-expedite-ciens Hector
" Lætabitur, apparentibus per belli semitas:
" Certè aliquis & Trojanorum saturabit canes & alites
" Pinguedine & carnibus, stratus ad naves Achivorum.
Sic dixit: Neque non obsecuta est dea candida-ulnas Juno.
Hæc quidem accingens*se* auro-phaleratos paravit equos
Juno, veneranda dea, filia magna Saturni:
Sed Minerva, filia Jovis Ægiochi,
Peplum quidem laxatum-defluere-sivit pulchrum patris super pavimento,
Varium, quod ipsa fecerat & elaborarat manibus.
Ipsa verò loricam induta Jovis nubecogentis,
Armis ad bellum armabatur lachrymosum.
In currus autem fulgidos pedibus ascendit, sumpsitque hastam

ΣΧΟΛΙΑ.

370. Ἐξήνυσεν.] Ἐτέλεσεν, ἐπλήρωσεν.
371. Γούνατ' ἔκυσσεν.] Ἐγονυπέτησεν. Ἔκυσσε.] Προσεκύνησεν, ἐφίλησεν.
373. Ἔσται μάν.] Ἔσται μὲν καιρός.
374. Ἐπέντυε.] Ἐπίσαξε, παρασκεύαζε.
375. Καταδῦσα.] Εἰσελθοῦσα. Μεταφορά, ὁ τρόπος.
377. Πάϊς.] Παῖς.
378. Προφανείσας.] Φανείσας, ὀφθείσας.
379. Κορέει.] Κορέσει.
380. Δημῷ.] Τῇ πιμελῇ, τῷ λίπει.
389. Λάζετο.] Ἔλαβεν.

NOTÆ.

371. Ἔκυσσε ἔλλαβε) In Vett. λ'. hic geminatur & σ'. *Metri* causâ, ut in aliis plurimis locis.

377. Εἰ νῶι Πριάμοιο πάϊς, γηθήσει προφανείσας) *Eustath.* fol. 607. lin. 25. Σχῆμα σολοικοφανές. [illegible] δὲ, ἢ δι' Ἀττικισμόν· ἢ [illegible] τοῦ εἰς προφανείσας, ἢ τὸ Διϊκὸν· ἢ μᾶλλον, ἰδὼν ὑπακούεται, τὸ λανθάνον ἐν ῥήματι [illegible], ὡς εἶν, Ὄφρα ἴδωμαι, εἰ ὁ Ἕκτωρ γηθήσει ἰδὼν ἡμᾶς. Ἐπειδὴ δὲ καὶ τοῦτο, τὴν φράσιν ἐπέσχεν ὁ Ποιητὴς, ἀναλόγως τῷ [illegible] [illegible]· ἢ καὶ [illegible] ὑποφαίνων καὶ [illegible], ὡς [illegible] ἂν ὁ Ἕκτωρ τὰς θεὰς ἰδών. Vid. *Var. Lect.* v. 378. & infrà, ad v. 455.

389. Ἐς δ' ὄχεα φλόγεα ποσὶ βήσετο) *Ultima* τοῦ φλόγεα producitur, in *Cæsurâ*, ante π'.

VARIÆ LECTIONES.

370. Νῦν δ' ἐμέ) γρ. νῦν δὲ με.

373. Ἔσται μὰν, ὅτ' ἂν αὖτε) γρ. ἔσται μάν, ὅτε αὖτε. MS. CCC. ἔσται) ἔρχεται, ὅτ' αὖτε, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.

378. Προφανείσα) γ. προφανείσας, *Br. Schol.* MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. & προφανεῖσαι, & προφανέντε, *Eustath.* fol. 607. lin. 26. Δυϊκὰ γὰρ πάντως θηλυκὰ εὐθεῖα, ἢ αἰτιατικὴ, τὸ νῶι, καὶ τὸ προφανείσα. Excerpta MSS. Προφανείσαι) γράφε, ἢ προφανέντε, ἢ προφανεῖσαι, ἢ προφανείσας.

379. Κορέει) γρ. κορέσει. MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon. κορέειν, MS. CCC.

389. Βήσετο) γρ. βήσατο. *Ibid.* Λάζετο) γρ. λάζυτο.

Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, τῷ δάμνησι στίχας ἀνδρῶν
Ἡρώων, τοῖσίν τε κοτέσσεται ὀβριμοπάτρη.
Ἥρη δὲ μάστιγι θοῶς ἐπεμαίετ' ἄρ' ἵππους·
Αὐτόμαται δὲ πύλαι μύκον οὐρανοῦ, ἃς ἔχον Ὧραι,
Τῇς ἐπιτέτραπται μέγας οὐρανὸς, Οὔλυμπός τε,
Ἠμὲν ἀνακλῖναι πυκινὸν νέφος, ἠδ' ἐπιθεῖναι.
Τῇ ῥα δι' αὐτάων κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐπεὶ ἴδε, χώσατ' ἄρ' αἰνῶς·
Ἶριν δ' ὤτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν,
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, πάλιν τρέπε, μηδ' ἔα ἄντην
Ἔρχεσθ'· οὐ γὰρ καλὰ συνοισόμεθα πτόλεμόνδε.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Γυιώσω μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους·
Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέω, κατὰ θ' ἅρματα ἄξω·
Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός.
Ὄφρ' εἰδῇ Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ μάχηται.
Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζομαι, οὐδὲ χολοῦμαι·
Αἰεὶ γάρ μοι ἔωθεν ἐνικλᾷν, ὅ, ττι νοήσω.
Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Πρώτῃσιν δὲ πύλῃσι πολυπτύχου Οὐλύμποιο

Gravem, magnam, validam, quâ domat ordines virorum
Heroum, quibuscunque irascitur præpotenti-patre nata.
Juno itaque scuticâ velociter urgebat equos:
Sponte etenim suâ portæ crepuerunt cœli, quas custodiebant Horæ,
Quibus commissum est magnum cœlum, Olympusque,
Ut & aperiant densam nubem, & claudant.
Hâc viâ per eas stimulo-patentes dirigebant equos.
Jupiter autem pater ab Idâ ut vidit, iratus est graviter:
Irim itaque excitavit aureas-alas habentem nunciaturam,
« Vade age, Iri velox, retrò verte, neque sine adversus me
« Venire: non enim commodè congrediemur in prælium.
« Sic enim edico, quod & perfectum erit,
« Claudos reddam quidem ipsis sub curribus veloces equos;
« Ipsasque de curru dejiciam, & currus confringam:
« Nec decem vertentibus annis
« Vulnera perfectè-sanari poterunt, quæ deprehensis-impresserit fulmen:
« Ut sciat Minerva, quando cum suo patre pugnaverit.
« Junoni autem non tantùm succenseo, neque irascor:
« Semper enim mihi solet infringere, quicquid in animum induxero.
Sic dixit. Festinabat igitur Iris cursu-procellas-æquans nunciatura:
Descenditque de Idæis montibus, ut iret ad magnum Olympum.
Primis itaque in portis multas-convalles habentis Olympi

ΣΧΟΛΙΑ.

392. Ἐπεμαίετο.] Ἔπλησσε.
393. Μύκον.] Ἠνοίγησαν, ἤχησαν. Ὀνοματοποιΐα, ὁ τρόπος.
399. Πάλιν τρέπε.] Εἰς τοὐπίσω ἔτρεπε. Ἄντην.] Ἐξ ἐναντίας.
400. Συνοισόμεθα.] Συναχθησόμεθα, συμβαλοῦμεν.
402. Γυιώσω.] * Χωλώσω.
403. Ἄξω.] Κατεάξω, συντρίψω.
404. Δεκάτους.] Δέκα. Περιτελλομένους.] Περιερχομένους, πληρουμένους.
405. Ἀπαλθήσεσθον.] Ἰαθήσεσθον, δυικῶς. Μάρπτῃσι.] Καταλάβῃ, κατάσχῃ.
407. Νεμεσίζομαι.] Μέμφομαι. Οὐδὲ χολοῦμαι.] Οὐδὲ ὀργίζομαι.
408. Ἔωθεν.] Ἐξ ἔθους ἔχει. Ἐνικλᾷν.] Ἐμποδίζειν.
409. Ἀελλόπος.] Ταχύπους, παρὰ τὰς ἀέλλας, ὅ ἐστιν, ἀνέμους.
411. Πολυπτύχου.] Πολλὰς ἀνακλίσεις ἔχοντος, καὶ ἐξοχάς.

NOTÆ.

396. Κεντρηνεκέας ἔχον ἵππους) Vid. ad ε'. v. 752.
402. Γυιώσω) Βλάψω, χωλώσω· παρὰ τὰ γυῖα, τουτέστι, τὰ μέλη. βλάπτειν· λέγεται καὶ Ἀπογυιώσῃς, βλάψῃς, τὰ μέλη ἐκλύσῃς· ἐπειδὴ καὶ ἐπὶ βλάβης ἁπλῶς. *Etymolog.* M. Vid. ad ζ. v. 265.
406. Ὅτ' ἂν ᾧ πατρὶ) Ἂν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Toni*, necnon ante *Asperum*, etiam cum *Circumflexo*. Vid. infrà, v: 420.

NOTÆ IN SCHOLIA.

402. Χωλώσω) Ità, pro χωλώσω, vid. *Etymolog.* M. in *Textum* laudatum.

VARIÆ LECTIONES.

391. Ὀβριμοπάτρη) γρ. ὀμβριμοπάτρη, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.
401. Τὸ δὲ καὶ) γρ. ὡς καὶ, MS. CCC. Vid. suprà ad v. 286.

Αὐτο-

Ἀντομένη κατέρυκε· Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον,
Πῇ μέματον; τί σφῶϊν ἐνὶ φρεσὶ μαίνεται ἦτορ;
Οὐκ ἐάα Κρονίδης ἐπαμυνέμεν Ἀργείοισιν.
Ὧδε γὰρ ἠπείλησε Κρόνου παῖς, εἰ τελέει περ,
Γυιώσειν μὲν σφῶϊν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Αὐτὰς δ' ἐκ δίφρου βαλέειν, κατά θ' ἅρματα ἄξειν·
Οὐδέ κεν ἐς δεκάτους περιτελλομένους ἐνιαυτοὺς
Ἕλκε' ἀπαλθήσεσθον, ἅ κεν μάρπτῃσι κεραυνός·
Ὄφρ' εἰδῇς, Γλαυκῶπις, ὅτ' ἂν σῷ πατρὶ μάχηαι.
Ἥρῃ δ' οὔτι τόσον νεμεσίζεται, οὐδὲ χολοῦται·
Αἰεὶ γάρ οἱ ἔωθεν ἐνικλᾶν, ὅ, τι νοήσῃ.
Ἀλλὰ σύ γ', αἰνοτάτη, κύον ἀδδεές, εἰ ἐτεόν γε
Τολμήσεις Διὸς ἄντα πελώριον ἔγχος ἀεῖραι.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ', ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Αὐτὰρ Ἀθηναίην Ἥρη πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, οὐκέτ' ἔγωγε
Νῶϊ ἐῶ Διὸς ἄντα βροτῶν ἕνεκεν πολεμίζειν·
Τῶν ἄλλος μὲν ἀποφθίσθω, ἄλλος δὲ βιώτω,
Ὅς κε τύχῃ· κεῖνος δὲ τὰ ἃ φρονέων ἐνὶ θυμῷ,
Τρωσί τε καὶ Δαναοῖσι δικαζέτω, ὡς ἐπιεικές.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπε μώνυχας ἵππους.
Τῇσιν δ' Ὧραι μὲν λῦσαν καλλίτριχας ἵππους,
Καὶ τοὺς μὲν κατέδησαν ἐπ' ἀμβροσίῃσι κάπῃσιν·
Ἅρματα δ' ἔκλιναν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα·

Occurrens detinuit: Jovisque ipsius exposuit sermonem,
" Quo tenditis? cur vobis in præcordiis furit cor?
" Non sinit Saturnius auxilium ferre Argivis.
" Sic enim minatus est Saturni filius, si quidem perficiet,
" Claudos redditurum quidem vobis sub curribus veloces equos,
" Vosque ipsas de curru dejecturum, & currus confracturum:
" Neque decem vertentibus annis
" Vulnera perfectè-sanabimini, quæ deprehenderit-impresserit fulmen.
" Ut scias, Minerva, quando cum tuo patre pugnaveris.
" Junoni autem non tantum succenset, neque irascitur:
" Semper enim ei solet infringere, quicquid in animum induxerit.
" Sed tu, teterrima, canis inverecunda, si reverà
" Audebis Jovem contrà ingentem hastam attollere.
Hæc quidem sic locuta, abiit pedibus velox Iris:
Sed Minervam Juno allocuta est,
" Eheu, Ægiochi Jovis filia, non amplius ego
" Nobis permitto Jovem contrà, mortalium causâ pugnare;
" Quorum alius quidem intereat, alius autem vivat,
" Ut cuique sors fuerit: ille verò sua volens animo,
" Trojanisque & Danais adjudicet, ut æquum.
Sic fata, retrò vertit solidos-ungulis equos.
His itaque Horæ quidem solverunt pulchro-jubis equos:
Et hos quidem alligârunt ad ambrosia præsepia:
Currus autem inclinârunt ad parietes collucentes:

ΣΧΟΛΙΑ.

412. Ἀντομένη.] Ἀπαντήσασα. Κατέρυκε.] Κατέσχεν. Ἔννεπε.] Εἶπεν, ἔλεγε. Διὸς δέ σφ' ἔννεπε μῦθον.] Τὸν δὲ τοῦ Διὸς λόγον αὐταῖς ἀπήγγειλε.
413. Πῆ μέματον;] Ποῦ προθυμεῖσθον;
415. Εἰ τελέει περ.] Εἴπερ εἰς τέλος ἄξει, πληρώσει.
423. Κύον.] Ἀναιδεστάτη. Ἀδδεές.] Ἄφοβε.
424. Τολμήσεις.] Ὑπομενεῖς, καρτερήσεις. Ἄντα.] Ἐξεναντίας. Ἀεῖραι.] Ἆραι.
429. Ἀποφθίσθω.] Ἀποφθαρήτω. Βιώτω.] Ζησάτω.
431. Ὡς ἐπιεικές.] Ὡς πρέπει καὶ ἐγχωρεῖ.
432. Πάλιν τρέπε.] Εἰς τοὐπίσω ἀπέστρεψε. Μώνυχας.] Μονώνυχας. Πρὸς σύγκρισιν τῶν βοῶν, τῶν προβάτων, καὶ τῶν λοιπῶν, τῶν ἐχόντων χηλάς.
434. Κάπῃσι.] Φάτναις. Παρὰ τὸ ἐν αὐταῖς ἱσταμένους τοὺς ἵππους κάπτειν, ὅ ἐστιν, ἐσθίειν.
435. Πρὸς ἐνώπια.] Πρὸς τοὺς ἐξ ἐναντίας τῆς εἰσόδου.

VARIÆ LECTIONES.

415. Ὧδε γὰρ ἠπείλησε) Post hunc Versum, MS. *Mori*, ὧδε γὰρ ἐξερέω &c. *viz.* v. 401. qui nullum hic locum habet.
419. Ἀπαλθήσεσθον) γρ. ἀπαλθήσεσθε, MS. CCC.
420. Γλαυκῶπις) γρ. γλαυκῶπι. *Ibid.* Σῷ πατρὶ) γρ. ᾧ πατρί. MS. *Mori*, quod pertinet ad v. 406. licet ibi omissum, in MS. at σῷ retinendum.
428. Ἕνεκεν πολεμίζειν) γρ. ἕνεκα πτολεμίζειν, MS. CCC. & MS. *Barocc.* Oxon.
429. Ἀποφθίσθω) γρ. ἀποφθίσθω, *Etymolog.* M. v. At Corruptio videtur, ex Literarum ordine. *Ibid.* Βιώτω) γρ. βιούτω, MS. *Mori.*
432. Τρέπε) γρ. τρέψε, MS. *Barocc.* Oxon.
435. Προσενώπια) γρ. προσώπια, MS. *Mori.*

Αὐταὶ δὲ χρυσέοισιν ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον
Μίγδ' ἄλλοισι θεοῖσι, φίλον τετιημέναι ἦτορ.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Ἴδηθεν ἐΰτροχον ἅρμα καὶ ἵππους
Οὔλυμπόνδ' ἐδίωκε, θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.
Τῷ δὲ καὶ ἵππους μὲν λῦσε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἅρματα δ' ἀμβωμοῖσι τίθει, κατὰ λῖτα πετάσσας·
Αὐτὸς δὲ χρύσειον ἐπὶ θρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἕζετο, τῷ δ' ὑπὸ ποσσὶ μέγας πελεμίζετ' Ὄλυμπος.
Αἱ δ' οἶαι Διὸς ἀμφὶς Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Ἥσθην, οὐδέ τί μιν προσεφώνεον, οὐδ' ἐρέοντο·
Αὐτὰρ ὁ ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε·
Τίφθ' οὕτω τετίησθον, Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη;
Οὐ μὲν δήν γε κάμετον ἐνὶ μάχῃ κυδιανείρῃ
Ὀλλῦσαι Τρῶας, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἔθεσθε.
Πάντως, οἷον ἐμόν γε μένος καὶ χεῖρες ἄαπτοι,
Οὐκ ἄν με τρέψειαν, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ.
Σφῶϊν δὲ πρίν περ τρόμος ἔλλαβε φαίδιμα γυῖα,
Πρὶν πόλεμόν τ' ἰδέειν, πολέμοιό τε μέρμερα ἔργα.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται·
Οὐκ ἂν ἐφ' ὑμετέρων ὀχέων, πληγέντε κεραυνῷ,

Ipsæ autem aureis in sellis-recubitoriis sederunt
Mixtim cum aliis diis, suo mœstæ corde.
Jupiter autem pater ab-Ida pulchras-rotas-habentem currum & equos
Ad Olympum egit, deorum autem pervenit ad sedes.
Huic etiam equos quidem solvit inclytus terræ-quassator,
Currus verò ad altaria posuit, linteo circumdato:
Ipse autem aureum in thronum latè-sonans Jupiter
Consedit, eique sub pedibus magnus concutiebatur Olympus.
Istæ autem solæ à Jove seorsim Minervàque & Juno
Sedebant, nec omninò ipsum alloquebantur, neque interrogabant:
Sed ille cognovit suâ mente, dixitque,
" Cur ità mœstæ estis, Minervàque & Juno?
" Non sanè diu laborâstis pugnâ ingloriosâ
" Perdendo Trojanos, contra quos odium acerbum reposuistis.
" Omninò, cùm tales meæ vires & manus invictæ,
" Non me verterint, quotquot dii sunt in Olympo.
" Vobis autem prius tremor cepit pulchros artus,
" Quàm pugnamque videretis, pugnæque magna facinora.
" Sic enim edico, quod & perfectum fuisset:
" Haud sanè in vestris curribus, percussæ fulmine,

ΣΧΟΛΙΑ.

δὲν τοῖχος. Διὰ τὸ φυλάττεσθαι ὑπὸ τῶν θυρῶν. Παμφανόωντα.] Φαίνοντα, λάμποντα.

436. Κλισμοῖσι.] Θρόνοις ἔχουσιν ἀνακλίσεις.

437. Μίγδ' ἄλλοισι.] Ἀναμεμιγμέναις, ἀναμεμιγμέναις τοῖς λοιποῖς. Τετιημέναι.] Τεταλαιπωρημέναι, [illegible].

439. Δίωκε.] Ἤλαυνε. Θεῶν δ' ἐξίκετο θώκους.] Παρεγένετο, προσέπελασε, προσήγγισε, τοῖς θρόνοις θεῶν, θρόνους κατέλαβε. Θώκους.] Τὰ συνέδρια, τὰς καθέδρας.

441. Ἀμβωμοῖσι.] Περὶ τοῖς βωμοῖς. Ἀνὰ βωμοῖς κατὰ συγκοπὴν Αἰολικήν. Κατὰ λῖτα πετάσσας.] Καταπετάσας λινοῦν ἱμάτιον, ἁπλώσας.

443. Πελεμίζετο.] Ἐκινεῖτο.

444. Διὸς ἀμφίς.] Τοῦ Διὸς χωρίς.

445. Ἥσθην.] Ἐκαθεζέσθησαν.

447. Τετίησθον.] Τεταλαιπώρησθε.

448. Οὐ μὲν δήν.] Οὐ μὲν δή. Μεταφραστικῶς ἀναγινώσκουσιν, Οὐ μὲν δήν, ὅπερ ἄμεινον. Κάμετον.] Κεκμήκατε, κεκοπιάκατε.

450. Πάντως οἷον ἐμόν γε μένος.] καὶ τὰ ἑξῆς. Ἡ δὲ τῶν πάντων μείζονος θεοῦ δύναμις, φησὶ, τηλικαύτη ὑπάρχει, ὡς μηδὲ ὑπὸ πάντων θεῶν δύνασθαι καταγωνισθῆναι.

451. Τρέψειαν.] Μεταστρέψειαν, κωλύσειαν.

453. Μέρμερα.] Μερίμνης ἄξια, χαλεπά.

455. Πληγέντε.] Ἀντὶ τοῦ, πληγεῖσαι.

NOTÆ.

441. Ἀμβωμοῖσι) Ἀντὶ τοῦ, περὶ τοῖς βωμοῖς. Χρύσιππος ἐφ' ἓν προφέρει· ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος διαιρῶν λέγει, καὶ περισπᾷ. Χρὴ γινώσκειν, ὅτι διὰ τοῦ β γράφει, κἂν παραθῇς τὸ ἀμφότερον. *Etymolog.* M.

455. Πληγέντε) *Atticè* pro πληγείσα, ut suprà, v. 378. προφανέντε, pro προφανείσα. Ità *Hesiod.* l. 1. v. 197. Ἀθανάτων μετὰ φῦλον ἴτον προλιπόντ' ἀνθρώπους, Αἰδὼς καὶ Νέμεσις. Vid. *Eustath.* fol. 613, lin. 22. & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*. Vide quæ Nos ad *Euripid.* Hippolyt. v. 387.

VARIÆ LECTIONES.

441. Ἀμβωμοῖσι) γρ. ἀν βωμοῖσι, vid. Not. in *Text.* Ibid. Πετάσσας) γρ. πετάσας.

448. Οὐ μὲν δήν) γρ. οὐ μὲν δή, MS. CCC. & *Br. Schol.* & *Excerpta* MSS. οὐ μὲν δήν) οὐ μὲν πολὺ οὐ μὲν δή. & οὐ μέντοι, pro quo μέντοι legit *Heraclides* apud *Eustath.* fol. 613. lin. 1. &c.

454. Ἔσται) γρ. ἔην, MS. CCC.

Ἄψ

Ἂψ ἐς Ὄλυμπον ἵκεσθον, ἵν' ἀθανάτων ἕδος ἐστίν.
  Ὣς ἔφαθ'· αἱ δ' ἐπέμυξαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη.
Πλησίαι αἵγ' ἥσθην, κακὰ δὲ Τρώεσσι μεδέσθην.
Ἤτοι Ἀθηναίη ἀκέων ἦν, οὐδέ τι εἶπε,
Σκυζομένη Διῒ πατρί, χόλος δέ μιν ἄγριος ᾕρει·
Ἤρη δ' οὐκ ἔχαδε στῆθος χόλον, ἀλλὰ προσηύδα,
  Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι σθένος οὐκ ἐπιεικτόν·
Ἀλλ' ἔμπης Δαναῶν ὀλοφυρόμεθ' αἰχμητάων,
Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον ἀναπλήσαντες ὄλωνται·
Ἀλλ' ἤτοι πολέμου μὲν ἀφεξόμεθ', εἰ σὺ κελεύεις·
Βουλὴν δ' Ἀργείοις ὑποθησόμεθ', ἥτις ὀνήσει,
Ὡς μὴ πάντες ὄλωνται, ὀδυσσαμένοιο θεοῖο.
  Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἠοῦς δὴ καὶ μᾶλλον ὑπερμενέα Κρονίωνα
Ὄψεαι, αἴκ' ἐθέλῃσθα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὀλλύντ' Ἀργείων πουλὺν στρατὸν αἰχμητάων.
Οὐ γὰρ πρὶν πολέμου ἀποπαύσεται ὄβριμος Ἕκτωρ,
Πρὶν ὄρθαι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλεΐωνα,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἂν οἳ μὲν ἐπὶ πρύμνῃσι μάχωνται,
Στείνει ἐν αἰνοτάτῳ, περὶ Πατρόκλοιο πεσόντος·
Ὣς γὰρ θέσφατόν ἐστι· σέθεν δ' ἐγὼ οὐκ ἀλεγίζω
Χωομένης, οὐδ' εἴ κε τὰ νείατα πείραθ' ἵκηαι

" In Olympum rediissetis, ubi immortalium sedes est.
Sic dixit: compressis verò labris gemebant Minervaque & Juno;
Propinquæ hæ sedebant, malaque Trojanis cogitabant.
Minerva quidem tacita erat, neque quicquam dixit,
Irata Jovi patri, ira etenim ipsam atrox tenebat:
Juno verò non continuit in pectore iram, sed allocuta est,
" Gravissime Saturnie, quale verbum dixisti?
" Benè & nos scimus, quòd tibi potentia vinci-nescia:
" Attamen Danaos lugemus bellicosos,
" Qui jam malo fato expleto perierint:
" Sed bello quidem abstinebimus, si tu jubes:
" Consilium verò Argivis suggeremus, quod proderit,
" Ut non omnes pereant, irato Deo.
Hanc respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter,
" Cras-mane etiam magis præpotentem Saturnium
" Videbis, si velis, bovinos-oculos-habens veneranda Juno,
" Perdentem Argivorum ingentem exercitum bellicosorum.
" Non enim priùs à bello cessabit impetuosus Hector,
" Quam excitetur ad naves velox pedibus Pelides,
" Die illo, quandò hi quidem ad puppes pugnaverint,
" Angustiâ in gravissimâ, pro Patroclo occiso:
" Sic enim fatale est. Tui verò ego non rationem-habeo
" Iratæ, neque si ultimos fines adieris

ΣΧΟΛΙΑ.

457. Ἐπέμυξαν.] Μεμύκασι τοῖς χείλεσιν, ἐστέναξαν, ἐγόγγυσαν.

459. Ἀκέων ἦν.] Ἡσύχως εἶχεν, ἀκὴν ἴζειν καὶ ἡσυχάζειν. Ἀντὶ τοῦ ἀκήν, ἡσυχάζουσα.

460. Ἄγριος.] Ἀνήμερος, χαλεπός.

461. Ἥρῃ.] Ἀντὶ τοῦ, Ἥρας.

463. Οὐκ ἐπιεικτόν.] Οὐκ εὔεικτον, οὐκ εὐυποχείρετον.

470. Ἠοῦς.] Ἕωθεν, ὄρθρου, τῇ ἐπιούσῃ ἡμέρᾳ.

474. Ὦρθαι.] Διεγερθῆναι. Παρὰ ναῦφι.] Παρὰ ταῖς ναυσί.

476. Στείνει.] Στενώματι. Στεῖνος γὰρ εἴωθε λέγειν τὴν στενὴν ὁδόν. Λέγει δὲ τὴν ὑπὸ πολλοῦ πλήθους στενοχωρίαν. Αἰνοτάτῳ.] Τῷ χαλεπῷ, διὰ τὸν φόνον.

477. Θέσφατον.] Θεόλεκτον, μεμοιραμένον.

478. Οὐδ' εἰ κεν.] Οὐδὲ ἐάν. Νείατα.] Κατώτατα, ἔσχατα. Ἵκηαι.] Παραγένοιο, ἀπέλθῃς.

NOTÆ.

465. Οἵ κεν δὴ κακὸν οἶτον) Hunc Versum sequitur, in MS. *Barocc.* Oxon. Ἀνδρὸς ἑνὸς ῥιπῇ· ὁ δὲ μαίνεται οὐκ ἔτ' ἀνεκτῶς. Et sane supra, post eundem versum, ad v. 354. & is Versus in omnibus sequitur, & post illum alius, qui hic quoque omittitur, Ἕκτωρ Πριαμίδης &c.

VARIÆ LECTIONES.

461. Ἤρη δ' οὐκ ἔχαδε) γρ. Ἥρῃ & Ἥρης. Vid. ad *Var. Lect.* Δ'. v. 24.

462. Ἔειπες) γρ. ἔειπας. vid. ad v. 209.

468. Ὀδυσσαμένοιο θεοῖο) γρ. ὀδυσσαμένοιο τεοῖο, MSS. CCC. *Mori*, & Barocc. Oxon. Editt. *Florentin.* *Basil.* *Eustathii.* Θεοῖο. *Castellio* legit; at *Te* vertit.

473. Ὄβριμος) γρ. ὄμβριμος, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon.

475. Ὅτ' ἂν) γρ. ὅταν.

476. Πεσόντος) γρ. θανόντος, MS. *Barocc.* Oxon.

Γαίης·

Γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε
Ἥμενοι, οὔτ' αὐγῇς Ὑπερίονος ἠελίοιο
Τέρποντ', οὔτ' ἀνέμοισι· βαθὺς δέ τε τάρταρος ἀμφίς·
Οὐδ' ἢν ἔνθ' ἀφίκηαι ἀλωμένη, οὔ σευ ἔγωγε
Σκυζομένης ἀλέγω, ἐπεὶ οὐ σέο κύντερον ἄλλο.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὔτι προσέφη λευκώλενος Ἥρη.
Ἐν δ' ἔπεσ' ὠκεανῷ λαμπρὸν φάος ἠελίοιο,
Ἕλκον νύκτα μέλαιναν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν.
Τρωσὶν μέν ῥ' ἀέκουσιν ἔδυ φάος· αὐτὰρ Ἀχαιοῖς
Ἀσπασίη, τρίλλιστος ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννή.
Τρώων δ' αὖτ' ἀγορὴν ποιήσατο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νόσφι νεῶν ἀγαγὼν ποταμῷ ἔπι δινήεντι,
Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.
Ἐξ ἵππων δ' ἀποβάντες ἐπὶ χθόνα, μῦθον ἄκουον,
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἀγόρευε, Διῒ φίλος· ἐν δ' ἄρα χειρὶ
Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ· πάροιθε δὲ λάμπετο δουρὸς
Αἰχμὴ χαλκείη, περὶ δὲ χρύσεος θέε πόρκης·
Τῷ ὅγ' ἐρεισάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Κέκλυτέ μευ, Τρῶες, καὶ Δάρδανοι, ἠδ' ἐπίκουροι·
Νῦν ἐφάμην, νῆάς τ' ὀλέσας καὶ πάντας Ἀχαιοὺς,
Ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·

" Terræ & maris, ubi Iapetúsque Saturnúsque
" Sedentes, neque splendore supragradientis solis
" Oblectantur, neque ventis: profundus enim tartarus circum:
" Ne quidem si illuc perveneris errabunda, tui ego
" Iratæ rationem habeo; quoniam non te impudentius aliud.
Sic dixit. Ei autem nihil respondit candida ulnis Juno.
Incidit verò in Oceanum splendidum lumen solis,
Trahens noctem nigram super almam terram.
Trojanis quidem invitis occidit lux: sed Achivis
Grata, ter-exoptata supervenit nox tenebrosa.
Trojanorum verò concionem habuit illustris Hector,
Seorsim à navibus quùm duxisset, fluvium ad vorticosum,
In puro; ubi inter cadaverum-strages apparebat spatium.
Ex equis verò cum descenderant in terram, orationem audiebant,
Quam Hector dicebat, Jovi carus: in manu utique
Hastam tenebat undecim-cubitorum: prænitebat utique hastæ
Cuspis ærea, circumque aureus ambibat annulus:
Hâc ille nixus verba alata locutus est,
" Audite me, Trojani, & Dardani, & Socii;
" Modò credidi, navibus perditis & omnibus Achivis,
" Retrò rediturum ad Ilium ventosam:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

479. Γαίης καὶ πόντοιο, ἵν' Ἰαπετός τε Κρόνος τε.] Διὸς μεταστήσαντος τὸν πατέρα Κρόνον τῆς βασιλείας, καὶ τὴν τῶν θεῶν ἀρχὴν παραλαβόντος, Γίγαντες, οἱ Γῆς παῖδες, ἀγανακτήσαντες, ἐν Ταρτησσῷ, πόλις δέ ἐστιν αὕτη παρὰ τῷ Ὠκεανῷ, μέγαν κατὰ Διὸς πόλεμον παρεσκεύαζον. Ζεὺς δὲ συναντήσας αὐτοῖς, καταγωνίζεται πάντας. Καὶ μεταστήσας αὐτοὺς εἰς Ἔρεβος, τῷ πατρὶ Κρόνῳ τὴν τούτων βασιλείαν παραδίδωσιν. Ὀφίονα δὲ, τῇ δυνάμει πάντων ὑπερέχειν, κατηγωνίσατο, ὄρος ἐπιθεὶς αὐτῷ τὸ ἀπ' αὐτοῦ Ὀφιόνιον. Ἰαπετός.] Οὐρανοῦ παῖς, εἷς τῶν Τιτάνων.

480. Ὑπερίονος.] Τοῦ ἡλίου. Ἤτοι, ὅτι Ὑπερίονός ἐστι καὶ Θείας παῖς, ὡς Ἡσίοδος. Ἐντεῦθεν γὰρ αὐτὸν πατρωνυμικῶς Ὑπεριονίδην καλεῖ. Ἢ ὑπερίων, ὁ ὑπεράνω ἡμῶν ὢν, καὶ περιπολῶν τὸν κόσμον· διὰ τοῦτο γὰρ τὰ ὅλα συνέχει.)

482. Ἔνθα.] Ὅπου. Ἀλωμένη.] Πλανωμένη.

483. Οὐκ ἀλέγω.] Λόγον οὐκ ἔχω, οὐ φροντίζω. Κύντερον.] Χαλεπώτερον, δεινότερον.

487. Ἀέκουσιν.] Ἄκουσι, καὶ μὴ βουλομένοις.

488. Ἀσπασίη.] Ἀσπαστή, εὐκταία. Τρίλλιστος.] Πολυλιτάνευτος. Ἐρεβεννή.] Σκοτεινή.

491. Ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος.] Ἔξωθεν δηλονότι τῶν ἀπὸ στρατοπέδου. Ἵν' ᾖ, ὅπου καθαρὸς καὶ διαφανὴς ἦν ὁ τόπος ἀπὸ τῶν νεκρῶν.

495. Πόρκης.] Δακτύλιος.

498. Ἐφάμην.] Ἐλογισάμην.

N O T Æ.

490. Ποταμῷ ἔπι) Ità, pro ἐπὶ, restituo, ex MSS. Mori, & CCC. ex *Eustathii* Textu & Notis, &c. Ità ipse Poeta, mox, v. 556. Τόσσα μεσηγὺ νεῶν, ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων.

494. Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ) Vid. ad ζ. v. 319.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

490. Ἔπι) γρ. ἐπὶ. Vid. in *Textum*.

494. Ἔγχος ἔχ' ἑνδεκάπηχυ) γρ. ἔγχος ἔχεν δεκάπηχυ. Vid. in *Textum*.

496. Πτερόεντα προσηύδα) γρ. πτερόεντ' ἀγόρευε, MS. CCC.

499. Προτὶ) γρ. ποτὶ, ut aliàs.

500 Ἀλλὰ

Ἀλλὰ πρὶν κνέφας ἦλθε, τὸ νῦν ἐσάωσε μάλιστα
Ἀργείους καὶ νῆας ἐπὶ ῥηγμῖνι θαλάσσης.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθ'· αὐτὰρ καλλίτριχας ἵππους
Λύσαθ' ὑπ' ἐξ ὀχέων, παρὰ δέ σφισι βάλλετ' ἐδωδήν·
Ἐκ πόλιος δ' ἄξασθε βόας καὶ ἴφια μῆλα
Καρπαλίμως, οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζεσθε,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγεσθε,
Ὥς κεν παννύχιοι, μέσφ' ἠοῦς ἠριγενείης,
Καίωμεν πυρὰ πολλά, σέλας δ' εἰς οὐρανὸν ἵκῃ·
Μήπως καὶ διὰ νύκτα καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Φεύγειν ὁρμήσωνται ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης·
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε νεῶν ἐπιβαῖεν ἕκηλοι,
Ἀλλ' ὥς τις τούτων γε βέλος καὶ οἴκοθι πέσσῃ,
Βλήμενος ἢ ἰῷ, ἢ ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Νηὸς ἐπιθρώσκων· ἵνα τις στυγέῃσι καὶ ἄλλος
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν ἄρηα.
Κήρυκες δ' ἀνὰ ἄστυ Διῒ φίλοι ἀγγελλόντων,
Παῖδας πρωθήβας, πολιοκροτάφους τε γέροντας
Λέξασθαι περὶ ἄστυ, θεοδμήτων ἐπὶ πύργων·
Θηλύτεραι δὲ γυναῖκες ἐνὶ μεγάροισιν ἑκάστη
Πῦρ μέγα καιόντων· φυλακὴ δέ τις ἔμπεδος ἔστω,
Μὴ λόχος εἰσέλθῃσι πόλιν, λαῶν ἀπεόντων.
Ὧδ' ἔστω, Τρῶες μεγαλήτορες, ὡς ἀγορεύω·

" Sed priùs caligo supervenit, quæ nunc servavit maximè
" Argivos & naves in littore maris.
" Verùm nunc quidem obsequamur nocti nigræ,
" Cœnásque instruamus: sed pulchris-jubis-ornatos equos
" Solvite ex curribus, ipsis verò apponite pabulum:
" Ex urbe item ducite boves & pingues oves
" Propere, vinúmque suave emitote,
" Panemque ex domibus; insuperque ligna multa colligite,
" Ut per-totam-noctem, usque-ad auroram manè-genitam,
" Accendamus ignes multos, splendorque cœlum perveniat:
" Ne forte etiam per noctem comantes Achivi
" Fugere aggrediantur super lata dorsa maris.
" Ne saltem sine-malo naves ascendant quieti;
" Sed ut quis eorum vulnus etiam domi curet,
" Percussus vel sagittâ, vel hastâ acutâ,
" Navem insiliens: ut quis horreat etiam alius
" Trojanis equûm-domitoribus inferre lamentabile bellum.
" Præcones autem per urbem Jovi cari nuncient,
" Pueros pubescentes, & temporibus-canos senes
" Excubias agere circum urbem, à-Diis-ædificatis in turribus:
" Fœminæ verò in suis ædibus quæque
" Ignem magnum accendant; custodiáque aliqua firma fit,
" Nè manus-hostium-per insidias ingrediatur urbem, copiis absentibus.
" Sic esto, Trojani magnanimi, ut dico:

ΣΧΟΛΙΑ.

500. Κνέφας.] Σκότος.
503. Ἐφοπλισόμεσθα.] Ἑτοιμάσωμεν.
504. Λύσαθ' ὑπό.] Ὑπολύσατε. Ἐδωδήν.] Τροφήν.
506. Οἰνίζεσθε.] Οἶνον ἀγοράζετε.
507. Ἐπὶ λέγεσθε.] Συλλέξατε, συναγάγετε.
508. Μέσφ' ἠοῦς.] Μέχρι τῆς ἡμέρας. Ἠριγενείης.] Ἤτοι τὸν ὄρθρον γεννώσης, ἢ ὑπὸ τοῦ ὄρθρου γεννωμένης.
509. Σέλας.] Πυρὸς λαμπηδών. Ἵκῃ.] Παραγένηται.
510. Διὰ νύκτα.] Ἀντὶ τοῦ, διὰ νυκτός.
512. Μὴ μάν.] Μὴ μὲν δή. Ἀσπουδεί γε.] Ἄνευ κακοπαθείας, χωρὶς πόνου.
513. Βέλος.] Νῦν, τὸ βεβλημένον μέρος, τὸ τραῦμα. Πέσσῃ.] Συνέχῃ, θεραπεύῃ.
517. Ἀγγελλόντων.] Ἀγγελλέτωσαν.
518. Παῖδας πρωθήβας.] Πρώτως ἡβῶντας, νέους, τοὺς ὄντας ἀπὸ τῆς ἀκμῆς, ὅ ἐστιν, ἡλικίας. Πολιοκροτάφους.] Πεπολιωμένους. ἀπὸ μέρους. Ἤτοι, συνεκδοχή.
519. Θεοδμήτων.] Ὑπὸ θεῶν οἰκοδομηθέντων· καθότι Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων ᾠκοδόμησαν αὐτούς.
520. Θηλύτεραι.] Αἱ πρὸς τὰ ἀφροδίσια καταφορώτεραι, ὡς πρὸς σύγκρισιν τῶν ἀλόγων ζώων. Τὰ μὲν γὰρ ἄλογα ὡρισμένον ἔχει καιρὸν, ἐν ᾧ μίγνυνται· αὗται δὲ διηνεκῶς πλησιάζουσι.
521. Καιόντων.] Ἀντὶ τοῦ, καιέτωσαν.
522. Λόχος.] Ἐνέδρα. Ὅθεν καὶ λοχαγοὶ, οἱ ταξίαρχοι. Ἀπεόντων.] Ἀπόντων.
523. Ὧδ' ἔστω.] Οὕτως γινέσθω.

VARIÆ LECTIONES.

505. Πόλιος) γρ. πόλεως, MS. *Barocc.* Oxon.
511. Ὁρμήσωνται) γρ. ὁρμήσονται, MS. CCC.

Μῦθος δ', ὃς μὲν νῦν ὑγιὴς, εἰρημένος ἔστω·	"Sermo autem nunc quidem fanus, dictus esto:
Τὸνδ' ἠοῦς Τρώεσσι μεθ' ἱπποδάμοις ἀγορεύσω,	"Talem mane Trojanos inter equûm-domitores dicam;
Εὔχομαι ἐλπόμενος Διΐ τ', ἄλλοισίν τε θεοῖσιν,	"Me vota facientem fpero Jovique, cæterifque diis,
Ἐξελάαν ἐνθένδε κύνας κηρεσσιφορήτους,	"Expulfurum hinc canes funeftis-fatis-adductos,
Οὓς κῆρες φορέουσι μελαινάων ἐπὶ νηῶν.	"Quos fata adduxerunt nigris in navibus.
Ἀλλ' ἤτοι ἐπὶ νυκτὶ φυλάξομεν ἡμέας αὐτούς·	"Verùm enimvero per noctem cuftodiamus nos ipfos:
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,	"Et manè fub auroram armis armati,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.	"Naves ad cavas excitemus acrem martem.
Εἴσομαι, αἴκε μ' ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης	"Videbo, an me Tydides fortis Diomedes
Πὰρ νηῶν πρὸς τεῖχος ἀπώσεται, ἤ κεν ἐγὼ τὸν	"A navibus ad murum repellet, an ego illum
Χαλκῷ δηώσας, ἔναρα βροτόεντα φέρωμαι.	"Ære cùm occidero, fpolia cruenta auferam.
Αὔριον ἣν ἀρετὴν διαείσεται, αἴ κ' ἐμὸν ἔγχος	"Cras fuam virtutem declarabit, fi meam haftam
Μείνῃ ἐπερχόμενον· ἀλλ' ἐν πρώτοισιν ὀΐω	"Suftinuerit irruentem: fed in primis puto
Κείσεται οὐτηθεὶς, πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι	"Jacebit vulneratus, multique circa ipfum focii
Ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον. Αἲ γὰρ ἐγὼν ὣς	"Sole orto cras. Utinam enim ego ità
Εἴην ἀθάνατος καὶ ἀγήραος ἤματα πάντα,	"Sim immortalis & expers-fenectutis per dies omnes,
Τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων,	"Et honorer, ficut honoratur Minerva & Apollo,
Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρει Ἀργείοισιν.	"Ut jam dies hic malum feret Argivis.
Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν.	Sic Hector concionatus eft: Trojani autem acclamârunt.
Οἱ δ' ἵππους μὲν λῦσαν ὑπὸ ζυγοῦ ἱδρώοντας,	Illi equos quidem folverunt jugo fudantes,
Δῆσαν δ' ἱμάντεσσι παρ' ἅρμασιν οἷσιν ἕκαστος·	Ligaverúntque capiftris apud currus fuos unufquifque:
Ἐκ πόλιος δ' ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα	Et ex urbe adduxerunt boves & pingues oves
Καρπαλίμως· οἶνον δὲ μελίφρονα οἰνίζοντο,	Properè: vinúmque fuave emerunt,
Σῖτόν τ' ἐκ μεγάρων, ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο.	Panemque ex domibus: & infuper ligna multa collegerunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

524. * Μῦθος δ' ὃς μὲν νῦν.] Οὗτος μὲν δὴ ὁ λόγος. Ὑγιὴς.] Ἀπηρτισμένος.

526. Ἐλπόμενος.] Δι' ἐλπίδος ἐρχόμενος.

527. Κηρεσσιφορήτους.] Τοὺς ὑπὸ εἱμαρμένης ἠγμένους, μοιροφορήτους· ἢ, οὓς αἱ μοῖραι διώκουσιν.

529. Ἐπὶ νυκτί.] Διὰ τῆς νυκτός.

530. Ὑπ' ἠοῖοι.] ὑπὸ τὴν ἕω, ὑπὸ τὸν ὄρθρον.

532. Εἴσομαι.] Γνώσομαι.

534. Δηώσας.] Φονεύσας.

535. Διαείσεται.] Γνωρίσει, διαγνώσεται.

537. Οὐτηθείς.] Τρωθείς.

538. Ἠελίου ἀνιόντος ἐς αὔριον.] Ἅμα τῷ τὸν ἥλιον ἀνίσχειν αὔριον.

542. Κελάδησαν.] Ἐθόρυβον μετὰ θορύβου.

545. Ἴφια μῆλα.] Εὐτραφῆ. Μετάληψις, ὁ τρόφιμος.

NOTÆ.

535. Διαείσεται) Vid. *Etymolog.* M. v. & *Iliad.* ν'. v. 277.

547. Σῖτον δ' ἐκ μεγάρων· ἐπὶ δὲ ξύλα πολλὰ λέγοντο) Poft hunc Verfum, addo & alium; ex *Platonis*

NOTÆ IN SCHOLIA.

524. * Ὑγιὴς) Ἀπηρτισμένος. Hoc οἴκοθεν addo.

527. Κηρεσσιφορήτους) *Etymolog.* M. Idem cum *Scholiis.*

VARIÆ LECTIONES.

534. Δηώσας) γρ. δηϊώσας, *Excerpt.* MSS. at in Scanfione διισυλλάβως metiendum.

538. Ἐς αὔριον) γρ. ἐσσαύριον.

545. Πόλιος) γρ. πόληος, MS. *Barocc.* Oxon.

* Ἔρδον

*Ἔρδον δ' Ἀθανάτοισι τεληέσσας ἑκατόμβας.
Κνίσσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω
*Ἡδεῖαν· τῆς δ' οὔ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο,
*Οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρή,
*Καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο.
Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ
Εἵατο παννύχιοι· πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά.
Ὡς δ' ὅτ' ἐν οὐρανῷ ἄστρα φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην
Φαίνετ' ἀριπρεπέα, ὅτε τ' ἔπλετο νήνεμος αἰθὴρ,
Ἔκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ, καὶ πρώονες ἄκροι,
Καὶ νάπαι· οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθὴρ,
Πάντα δὲ τ' εἴδεται ἄστρα· γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν·
Τόσσα, μεσηγὺ νεῶν, ἠδὲ Ξάνθοιο ῥοάων,
Τρώων καιόντων πυρὰ φαίνετο Ἰλιόθι πρό.
Χίλι' ἄρ' ἐν πεδίῳ πυρὰ καίετο· πὰρ δὲ ἑκάστῳ

Obtulerunt verò Immortalibus perfectas Hecatombas.
Nidorem itaque ex campo venti sustulerunt ad Cœlum
Suavem: at illius minimè Dii beati participes erant,
Nequidem volebant; valde enim iis invisa erat *Ilium* sacrum,
Et Priamus, & populus bellicosi Priami.
Illi tamen, elati animis, secundùm bellicos ordines
Sedebant per-totam-noctem; ignésque eis ardebant multi.
Sicut autem quando in cœlo stellæ lucidam circa lunam
Apparent perdecoræ, quando est sine vento æther,
Apparentque omnes speculæ, & cacumina summa,
Et saltus: cœlitus etenim aperitur immensus æther,
Et omnia conspiciuntur astra; gaudétque *ideo* animo pastor:
Tot, inter naves & Xanthi fluenta,
Trojanorum accendentium ignes apparebant ante Ilium.
Mille in campo ignes ardebant: apud autem singulos

ΣΧΟΛΙΑ.

554. Εἵατο.] Ἐκαθέζοντο.

555. Φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην.] Τὴν φύσει λαμπράν. Τοῦτο δὲ καθόλου τῆς σελήνης ἐπιθετικόν ἐστι, κἂν μὴ πανσέληνος ᾖ.

556. Ἀριπρεπέα.] Πάνυ εὐπρεπῆ, διάδηλα. Ἔπλετο.] Ἐγένετο, ἦν. Νήνεμος.] Χωρὶς ἀνέμου.

557. Σκοπιαί.] Σκοποί, ὑψηλοὶ τόποι. Πρώονες.] Οἱ προνενευκότες τῶν ὀρῶν τόποι, ἢ προεξειλημμένοι, παρὰ τὸ ἐξέχειν.

559. Εἴδεται.] Φαίνεται. Γέγηθε δέ τε φρένα ποιμήν.] Ποιμὴν, εἶπεν, ἀντὶ τοῦ, βουκόλος. Διὰ νυκτὸς γὰρ οἱ βόες νέμονται. Κατάχρησις, ὁ τρόπος.

560. Μεσηγύ.] Ἀναμέσον.

561. Ἰλιόθι πρό.] Πρὸ τοῦ Ἰλίου.

562. Πὰρ δὲ ἑκάστῳ, εἵατο πεντήκοντα σέλαϊ πυρὸς αἰθομένοιο.] Τῷ ἑκάστῳ, συνάπτεται τὸ σέλαϊ· ἵν' ᾖ, παρ' ἑκάστῳ σέλαϊ καὶ φωτὶ τοῦ πυρὸς, τοῦτ' ἔστι, παρ' ἑκάστῃ πυρᾷ. Ἐκ τούτων δ' ἄν τις καταμάθοι τὸ πλῆθος τῶν Τρώων, ὅτι ε' μυριάδες ἦσαν οἱ πολῖται.

NOTÆ.

Alcibiade Secundo, fol. 149. Εὑρήσεις δὲ καὶ παρ' Ὁμήρῳ ἕτερα παραπλήσια τούτοις· φησὶ γὰρ τοὺς Τρῶας ἔπαυλιν ποιουμένους, Ἔρδον ἀθανάτοισι τελειέσσας ἑκατόμβας· τὴν δὲ κνίσσαν ἐκ τοῦ πεδίου τοὺς ἀνέμους φέρειν οὐρανὸν εἴσω, Ἡδεῖαν, &c. ut infrà, ad v. 549.

549. Κνίσσην δ' ἐκ πεδίου ἄνεμοι φέρον οὐρανὸν εἴσω) Addo & lego, ex *Platone*, ut modò diximus, Ἡδεῖαν· τῆς δ' οὔ τι θεοὶ μάκαρες δατέοντο, Οὐδ' ἔθελον· μάλα γάρ σφιν ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ, καὶ Πρίαμος, καὶ λαὸς ἐϋμμελίω Πριάμοιο. Hos quidem Versus, *Homero* perquam dignos, & huic loco apprimè congruos, sustulit, ut puto, *Aristarchus*; quòd vel Barbarorum Pietati invideret, vel quòd Deo Passiones imputare videantur; ut *Plato* ibidem objici à nonnullis fatetur; quamvis ipse dextrè locum interpretatur. Et Nostræ Literæ testantur, Malorum hominum sacrificia Deo esse Abominationi, *Salomon*, Proverb. c. 15. v. 8. & c. 21. 27. Restituendos utcunque summo Poetæ existimavi, & *Lectionem* pristino nitori.

550. Ἡδεῖαν) Νῦν, φυσικῶς· οὐ γὰρ θεῶν εὐαισθητὸν τὸ ἐνταῦθα.

553. Πολέμοιο γεφύραις) Οἱ Παλαιοὶ γεφύρας πολέμου διεξόδους φασὶν, *Eustath.* fol. 621. lin. 18.

VARIÆ LECTIONES.

548. Τελήεσσας) γρ. πλειέσσας, *Plato*, ut Not. ad *Textum*.

550. Θεοὶ μάκαρες δατέοντο) γρ. Θεοὺς μάκαρας δατέεσθαι, *Plato*, ut suprà.

551. Οὐδ' ἔθελον) γρ. οὐδ' ἐθέλειν, *Plato*, ut suprà.

553. Ἐπὶ πτολέμοιο γεφύρῃ) γρ. ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, *Schol. Victorian.* ad *Iliad.* ί. 88. ut suprà, v. 378. & γεφύρας, MS. *Barocc.* Oxon. γεφύραις, *Eustath.* fol. 621. lin. 16.

555. Φαεινὴν ἀμφὶ σελήνην) γρ. φαεινῇν, *Eustath.* fol. 621. lin. 46. Τινὲς δὲ, ὡς ἐν τοῖς Ἀπίωνος καὶ Ἡροδώρου φέρεται, διαβεβαιοῦνται τὴν σελήνην, ἐν τῷ φαεινὴν, τὸ μὲν φάει παραξῦναι, τὸ δὲ νὴν προσθεῖναι. Nempè pro νέαν.

Εἵατο πεντήκοντα, σέλας πυρὸς αἰθομένοιο.
Ἵπποι δὲ κρῖ λευκὸν ἐρεπτόμενοι καὶ ὀλύρας,
Ἑσταότες παρ' ὄχεσφιν, εὔθρονον Ἠῶ μίμνον.

Sedebant quinquaginta *viri*, *ad* lumen ignis ardentis.
Equi verò hordeum album comedentes & arincam,
Stantes apud currus, pulchro-sedentem-in-solio auroram expectabant.

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Εἵατο.] Ἐκαθέζοντο. Σέλας.] Φωτί, πυρός. Ὅτι καὶ ἡ τὸ φῶς ἐμοῦ παρέχουσα σελήνη εἴρηται).
564. Κρῖ.] Κριθάς. Λευκὸν ὁ τρόπος. Ὀλύραις.] Εἶδος σπέρματος παραπλήσιον [illegible] κριθῇ.
565. Εὔθρονον.] Καλὸν θρόνον ἔχουσαν· βασιλικόν, ἢ καλὸν ἅρμα. μεταληπτικῶς. Μίμνον.] Ἔμενον.

VARIÆ LECTIONES.

563. Σέλας) γρ. σέλα, MS. CCC. MS. *Mori*, MS. Barocc. *Oxon. Eustath.* Text. & Not. *Florentin. Br. Schol.*
565. Ἠῶ) γρ. ἠῶ.

ΤΗΣ

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ι'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ι'.

Ἀγαμέμνονος συμβουλεύσαντος τοῖς Ἕλλησι φεύγειν, ἐναντίαν τὴν ἐναντίαν ἀποφαινόμενοι γνώμην Διομήδης καὶ Νέστωρ. Συμβουλεύσαντος δὲ Νέστορος, πρὸς Ἀχιλλέα πέμπονται πρέσβεις. Καὶ δεηθεῖσιν ἀντεῖπεν αὐτοῖς Ἀχιλλεύς. Οἱ δὲ ἀπαγγέλλουσι, καὶ μαθόντες εἰς ὕπνον τρέπονται.

Ἄλλη.

Ἐπαυλισαμένων τῶν πολεμίων διὰ τὴν κατὰ τὸν πόλεμον εὐημερίαν, παρὰ τῷ ναυστάθμῳ, Ἀγαμέμνων ἀπελπικὼς τὴν σωτηρίαν, ἐπὶ τῆς ἐκκλησίας ἀποφαινόμενος γνώμην, ἀποφεύγειν ἐπιβάντας τῶν νεῶν κελεύει τοὺς Ἕλληνας. Διομήδης δὲ ἀντειπόντος, Νέστωρ παρακαλέσας ἀμείβεται τοῦτον. Προστίθησι δὲ τὰ λείποντα αὐτοῦ τοῖς λόγοις, φύλακας κελεύων ἐπὶ τὴν τάφρον ἐκπέμπειν, καὶ τοὺς ἀρίστους ἀθροίσαντα βουλεύσασθαι μετ' αὐτῶν περὶ τῶν ἐπειγόντων. Πείθεται τούτοις ὁ βασιλεύς, καὶ τοὺς ἀρίστους ἑστιᾷ, ἐν οἷς πάλιν Νέστωρ Ἀγαμέμνονι σύμβουλος τῶν καλλίστων γίγνεται, τὸ μὲν πρὸς τὸν Ἀχιλλέα κελεύων αὐτὸν ὀργῆς λαθέσθαι, πρὸς δὲ τὸν ἐπείγοντα καιρὸν ἁρμόσασθαι, καὶ πρεσβείαν ὡς τὸν τοῦ Πηλέως ἀποστεῖλαι. Τοῦ δὲ βασιλέως καὶ δῶρα πολλὰ ὑπισχνουμένου δώσειν, καὶ κηδεστὴν ἀξιοῦντος γενέσθαι, παραγίνονται πρὸς αὐτὸν πρέσβεις, ὅ, τε Ἰθακήσιος, καὶ ὁ τοῦ Τελαμῶνος, καὶ πρὸς τούτοις Φοῖνιξ. Τῶν δὲ πρεσβέων ἐλθόντων, καὶ τὴν δέησιν ποιουμένων, καὶ τὰ κατὰ τοὺς Ἕλληνας μηνυσάντων, καὶ τὴν ὑπόσχεσιν δηλούντων, ἀπέστη ὁ Ἀχιλλεύς, καὶ οὐδ' ὅλως ἐνδιδοὺς πρὸς τὴν ἀνάγκην τῶν Ἑλληνικῶν στρατευμάτων εὑρίσκεται· ἀλλὰ μνησικακῶν μετὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος, τῶν δὲ δώρων καταφρονῶν, καὶ τῆς συγγενείας τοῦ βασιλέως ὑπερφρονῶν. Καὶ μετὰ τοῦτο Φοῖνιξ πείθειν αὐτὸν πειρᾶται, καὶ δακρύει τὴν παροῦσαν τῶν Ἑλλήνων τύχην, ὡς εἰς ἔλεον αὐτὸν ὑπάξων· καὶ τῆς περὶ τὴν πρώτην ἡλικίαν ὑπομιμνήσκει τροφῆς, καὶ ὅτι ἐν χερσὶ παραθέμενος τῷ πατρὶ τὴν παλλακίδα χρώμενος, παιδὸς μητρὶ πείθεσθαι, δι' ἃς εἶπε. αἰτίζεται καὶ ὡς πρὸς ἀνάγκην βοηθήσεις χωρὶς προσηκόντως, τὴν Μελεάγρου μάχην καὶ Αἰτωλῶν διηγούμενος. Οὕτω δὲ Φοῖνιξ, πρεσβεύσας ἀτυχής· καὶ γὰρ καὶ αὐτὸς ἐπίσης τοῖς ἄλλοις ἀποτυγχάνει. Οὕτω δὲ ὁ συγγενὴς αὐτοῦ Αἴας ἔπεμψεν, ἐπιπλήσσων τε, καὶ ἱκετεύων, καὶ λοιδορούμενος, καὶ παντὶ τρόπῳ πειρώμενος. Ἀλλὰ Φοίνικα μὲν παρ' ἑαυτῷ κατέχει Ἀχιλλεύς· Ὀδυσσεὺς δέ, σὺν Αἴαντι, τὰ πρὸς τοῦ Ἀχιλλέως ἀποπρεσβεύουσι τοῖς Ἕλλησιν. Ἐφ' οἷς Διομήδης καθάπτεται μὲν Ἀχιλλέως, ὡς οὐ δέοντος ἀμέτρῳ ὀργῇ χαλάζοντος, τοὺς δὲ ἀρίστους ἐπὶ τὴν μάχην προτρέπεται.

Ἐπιγραφαί.

* Ἀπόπειρα· Πρεσβεία, ἢ Λιταί. — * Vid. Schol. ad v. 17. & 52.

Ἄλλως.

Ἰῶτα δ' Ἀχιλῆος ἀπειθέος ἐστὶν Ἰῶτα.

Lib. IX.

Ὣς οἱ μὲν Τρῶες φυλακὰς ἔχον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Θεσπεσίη ἔχε φύζα, φόβου κρυόεντος ἑταίρη·

Ita quidem Trojani custodias agebant: sed Achivos
Divinitus-immissa agebat Fuga, Metûs frigidi socia:

ΣΧΟΛΙΑ.

Ὣς οἱ μὲν Τρῶες.] * Ὅρα τὸ Ἀντίθετον, πῶς ἐδήλωσεν ἐπὶ ἀμφοτέρων. Τρῶες ἔχον· Ἀχαιοὺς ἔχε. * Φυλακὰς ἔχον.] Εἶχον, ἐφύλασσον. Καλῶς δὲ εἶπε τοῦτο· οἱ μὲν γὰρ Τρῶες τὰς φυλακὰς εἶχον ἵνα μὴ φύγωσιν οἱ Ἕλληνες διὰ νυκτός· οἱ δὲ Ἕλληνες εἴχοντο ὑπὸ τοῦ δέους.

2. Θεσπεσίη.] Θεία, πολλή. Ἰδίως μέν, διὰ τοὺς Τρῶας· ἰδίως δέ, καὶ διὰ τὸ ποιεῖν κεραυνόν. Ἔχε.] Εἶχεν, ἐκράτει. Φύζα] * Ἀεὶ μετὰ δέους φυγή, ὅθεν καὶ φυζακινῆς ἐλάφοισι· τινὲς δέ, ἔκπληξις· ἀπολογεῖται δέ, ὅτι ἐκ θεῶν. * Κρυόεντος.] Φρικώδους, φοβεροῦ (σημαίνει γὰρ τοὺς φοβουμένους συγκρούειν τοὺς ὀδόντας). Ἑταίρη.] Συνεργός, φίλη. Σημειωτέον δέ, ὅτι τὴν Φυγὴν ὁ Ποιητὴς τοῦ Φόβου εἴρηκεν ἑταίρην.

NOTÆ IN SCHOLIA.

1. Ὣς οἱ μὲν Τρῶες.) *Scholia* illa, quæ inter Duos *Asteriscos* coacta passim vides, sunt *Victoriana* omnia: Quæ nempè *Caselius* ex *Petri Victorii* Codice transcripsit; *Conradus Horneius*, *Helmstadii* pòst

Πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.	Luctu verò intolerando sauciati erant omnes fortissimi.
Ὡς δ' ἄνεμοι δύο Πόντον ὀρίνετον ἰχθυόεντα,	Sicut autem venti duo Pontum commovent piscosum,
Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον,	Boreas & Zephyrus; qui è Thraciâ spirant,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης· ἄμυδις δέ τε κῦμα κελαινὸν	Adventu repentino: simul itaque & unda nigra
Κορθύεται, πολλὸν δὲ παρὲξ ἅλα φῦκος ἔχευαν·	In acervum attollitur, multámque extra mare algam fundunt;
Ὡς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.	Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.
Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ βεβολημένος ἦτορ,	Atrides autem dolore magno sauciatus cor,
Φοίτα, κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κελεύων,	Obibat, praeconibus canoris jubens, ut
Κλήδην εἰς ἀγορὴν κικλήσκειν ἄνδρα ἕκαστον,	Nominatim ad concionem vocarent virum unumquemque;

ΣΧΟΛΙΑ.

3. * Πένθεϊ.] Οἱ μὲν ἄλλοι περὶ φυγῆς ἐπιμέλειαν ἐποιοῦντο· οἱ δὲ ἄριστοι ἐν πένθει ἦσαν· ἀνάξιον γὰρ Ἑλληνικῶν ἀρχηγῶν ἡ φυγή· μάλιστα δὲ αὐτῶν ἥπτοντο αἱ συμφοραί· ἐπεὶ καὶ τὴν αἰτίαν τῶν κατειργασμένων ἐπὶ τούτους ἀνῆγον.* Ἀτλήτῳ.] Ἀνυπομονήτῳ, ἀφορήτῳ. Βεβολήατο.] Τὴν ψυχὴν πεπληγμένοι ἦσαν, ἐλυποῦντο.

4. * Ὡς δ' ἄνεμοι δύο.] Διπλᾶ γὰρ αὐτοὺς ἐλύπει, Ἔκπληξις τῶν παρόντων, καὶ Δέος τῶν μελλόντων· οἱ δὲ, Ζῆλός τε νόθος, καὶ Τρῶες ἀγαυοί. Ἄνεμοι, ἢ ὡς Ἀριστοφάνης, ἀνέμω.* Καλῶς δύο ἀνέμους παρέλαβε ταράσσοντας τὸ πέλαγος, ἵνα καὶ δύο πάθη ψυχῆς παραστήσῃ· Ὥσπερ, φησὶν, εἰώθασι δύο ἄνεμοι ταράσσειν τὴν θάλασσαν ἐκ βυθοῦ· οὕτω καὶ οἱ Ἕλληνες ἐταράσσοντο ὑπὸ τῶν δύο χαλεπωτάτων παθῶν, λύπης τε, καὶ φόβου. Ὀρίνετον.] Ταράσσουσι· Δυϊκῶς.

5. Βορέης καὶ Ζέφυρος, τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον.] Πῶς ἀμφοτέρους ἐκ Θράκης φησὶ πνεῖν, τοῦ μὲν Βορέου ἐξ Ἄρκτου, τοῦ δὲ Ζεφύρου ἐκ Δύσεως πνέοντος; Ῥητέον οὖν, ὅτι ἡ τῶν Θρακῶν γῆ ἐπὶ πολὺ διήκει, καὶ σιγματοειδὴς κεῖται τῇ θέσει, μέχρι τῆς δύσεως· Ἀφ' ἑκατέρων οὖν μερῶν τῶν ἀνέμων ἔχει ἑκάτερον. Οἱ δέ φασιν, ὅτι συλληπτικῶς πέφρασται· μόνος γὰρ ὁ Βορέας ἀπὸ Θράκης πνεῖ. Τώ τε Θρῄκηθεν ἄητον.] Οἵτινες ἀπὸ Θράκης πνέουσιν. * Οἱ μὲν, συνεκδοχικῶς· ὡς, — ὅσοι βεβολήατο χαλκῷ· οἱ δὲ, ὅτι οἰκητήριον τῶν ἀνέμων ἡ Θρᾴκη· εὑρίσκεται γὰρ οἱ Ζέφυροι ἐν Θρᾴκῃ· ἔστιν οὖν, Ἐλθόντ' ἀπὸ Θρᾴκης ἄητον, ὅθεν ἑκάτερος εἴωθε πνεῖν· ἢ ὅτι ἡ τῶν Θρᾳκῶν γῆ σιγματοειδῶς κεῖται, καὶ ἐπὶ πολὺ διήκει, μέχρι τῆς δύσεως. Ἐφ' ἑκατέρων οὖν μερῶν τῶν ἀνέμων ἔχει ἑκάτερον.*

6. Ἐλθόντ' ἐξαπίνης] * Σφοδρότεραι γὰρ αἱ αἰφνίδιοι τῶν ἀνέμων * ἐμβολαί. Ἄμυδις.] Ὁμοῦ, ἐξαίφνης·* ψιλωτέον τὸ ἄμυδις· Αἰολικὸν γὰρ, καὶ πνεῦμα καὶ τόνον ἀνεδέξατο, ὁμοίως τῷ ἄμυσθιν.* Κελαινόν.] Μέλαν, ἐξ οὗ, φρικτόν.

7. Κορθύεται.] Κορυφοῦται, αὔξεται. Ἔνιοι δὲ ἐπὶ τοῦ σωρεύεσθαι ἤκουσαν· κόρθυς γὰρ, ὁ σωρός. Παρὲξ ἅλα.] Ἔξω παρὰ τὴν θάλασσαν. Παρὲξ,* δύο εἰσὶ συνθέσεις, ἀμφότεραι καὶ τρέπεται τὸ ξ εἰς κ. ὡς παρὲκ μέγα· παρὲκ νόον· παρὲξ ὁδοῦ· παρὲξ εἴπωμεν. Τινὲς δὲ, ἓν μέρος λόγου, ὅπερ ἐστὶν * ἐπίρρημα. Φῦκος.] Τὸ χερσωθὲν τῆς θαλάσσης ἀπόβλημα. Οἱ δὲ φυκία φασὶ, βοτάνην τὴν ἐν τῷ βυθῷ τῆς θαλάσσης γεννωμένην. Ἔχευαν.] Ἔξω ἔβαλον.

8. Ἐδαΐζετο.] Ἐταράσσετο, διεκόπτετο.

9. Ἄχεϊ μεγάλῳ.] Μεγάλῃ λύπῃ. Βεβολημένος ἦτορ.] Ὥσπερ τὴν ψυχὴν βεβλημένος, καὶ ἐκπεπληγμένος.

10. Φοίτα.] Περιεγίνετο, περιῄει.

11. Κλήδην.] Ἐξονομακλήδην, ὀνομαστὶ καλοῦντας, κηρύσσοντας, ἐπιρρηματικῶς. * Τὸ μὲν πλῆθος, οὐ συνάγει· ἐπεὶ ἐν ταῖς δυσπραγίαις ὀργίζονται τοῖς ἄρχουσιν, ἐπ' ἐκείνους τὴν αἰτίαν τῆς συμφορᾶς ἀναφέροντες· ἄλλως τε, εἰ μηδὲν δυστυχήσαντες, οὕτω σφόδρα ἐδέξαντο τὴν φυγὴν, πολλῷ μᾶλλον, νῦν δυστυχήσαντες. Κατ' ὄνομα δὲ τοὺς ἀρίστους συνάγει· ἵνα μὴ ἔκπυστα γένηται τοῖς πολεμίοις τὰ βεβουλευμένα· ἢ καὶ πρὸς τὸ μὴ ταράξαι τοὺς οἰκείους.*

NOTÆ.

3. Βεβολήατο) *Etymolog.* M. v. Βέβυλα, Ἐπὶ μὲν σώματος, βεβλήατο· ἐπὶ δὲ ψυχῆς, βεβολήατο. Malè tamen, si rectè *Scholia* legunt, v. 5. Ὅσοι βεβολήατο χαλκῷ, licet in nostris Codd. βεβλήατο legatur ibi, nempè *Iliad.* ξ'. v. 28. Ità v. 9. βεβολημένος.

5. Βορέης καὶ Ζέφυρος) *Anapestus*, pro *Dactylo*, ut *Virgil.* Georg. l. 1. v. 482. Fluviorum *Rex Eridanus.* Vid. plura, ad *Odyss* β'. v. 289.

6. Ἄμυδις.] Præter *Scholia*, vid. *Etymolog.* M. v.

7. Κορθύεται) Vid. *Etymolog.* M. v.

9. Ἀτρεΐδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ) *Ultima* τοῦ ἄχεϊ producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam* &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

edidit, An. 1620. *Oxonii* demùm Impressa, An. 1695. quod semel Notandum, per hanc *Rhapsodiam.*

VARIÆ LECTIONES.

4. Ἄνεμοι) γρ. ἀνέμω, *Aristoph.* Grammaticus, apud *Scholia Victoriana.*

5. Βορέης) γρ. Βορέας, MS. Barocc. Oxon.

7. Παρὲξ) γρ. παρ' ἐξ. *Schol. Victoriana.*

9. Βεβολημένος) γρ. βεβλημένος.

11. Κικλήσκειν) γρ. κικλησκέμεν.

Μηδὲ βοᾶν· αὐτὸς δὲ μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.
Ἶζον δ' ἐν ἀγορῇ τετιηότες· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο δακρυχέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥ τε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ·
Ὣς ὁ βαρυστενάχων ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα,
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ζεύς με μέγα Κρονίδης ἄτῃ ἐνέδησε βαρείῃ·
Σχέτλιος, ὃς πρὶν μέν μοι ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντ' εὐτείχεον ἀπονέεσθαι·
Νῦν δὲ κακὴν ἀπάτην βουλεύσατο, καί με κελεύει
Δυσκλέα, Ἄργος ἱκέσθαι, ἐπεὶ πολὺν ὤλεσα λαόν.
Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Ὃς δὴ πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα,
Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει· τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον.

Minimè autem clamarent: ipseque inter primos laborabat.
Sedebant igitur in concione tristes: Agamemnon autem
Surrexit lachrymas-fundens, ceu fons aquis-niger,
Qui ab excelsâ petrâ obscuram fundit aquam:
Sic ille graviter suspirans verba inter Argivos fecit,
" O amici, Argivorum ductores, & principes,
" Jupiter me valdè Saturnius detrimento irretivit gravi:
" Intelius, qui antea quidem mihi promisit & annuit,
" Ilio exciso benè-munito, rediturum;
" Nunc verò malam fraudem struxit, & me jubet
" Ingloriam, Argos redire, postquam multum perdidi populum.
" Ita scilicet Jovi præpotenti placitum est,
" Qui jam multarum urbium demolitus est vertices,
" Ac adhuc demolietur: hujus etenim potentia est maxima.

ΣΧΟΛΙΑ.

12. Μηδὲ βοᾶν.] * Ἀντὶ τοῦ, μὴ βοᾶν δὲ, ὡς Δόλων, οὐδὲ Σίσυφον· ἀντὶ τοῦ, βίᾳ δὲ οὔ. * Ἄλλως, μηδὲ βοᾶν.] Μηδὲ καλεῖν τοὺς παῖδας· νυκτὸς γὰρ οὔσης, καὶ πλησίον ὄντων τῶν πολεμίων, οὐ παῖδας καλεῖ, οὐδὲ βοᾷ· κλήδην δὲ κικλήσκειν, ἵνα μή τις ταραχὴ γένηται. Μετὰ πρώτοισι πονεῖτο.] * Ταῦτα ποιεῖ τοῖς κήρυξι, πρὸς τὸ δυσωπεῖν ἐκείνους· καὶ εἰκότως· ἡ γὰρ συμφορὰ πεπτωκε καὶ τὰ μεγάλα * φρονήματα. Πονεῖτο.] Ἐνήργει.

14. Ἵστατο δακρυχέων.] * Ἵνα ἐλεεινὸς γεγονὼς, μὴ καταλειφθῇ παρ' αὐτῶν. * Μελάνυδρος.] Πολύυδρος· φύσει γὰρ μέλαν τὸ ὕδωρ· ἀλλὰ λαμπρότερον ταῖς ἡλιακαῖς αὐγαῖς· ἢ βαθέως· τὸ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον, τὸ βάθος.

15. Αἰγίλιπος.] Ὑψηλῆς· ἣν ἂν καὶ αἲξ ἀπολίποι. διὰ τὸ ἄγαν ὑψηλὸν καὶ δύσβατον· ἐν γὰρ τοῖς κρημνοῖς αἱ αἶγες ὡς ἐπίπαν νέμονται. Ἡ δὲ παραβολὴ πρός τε τὸ πλῆθος τῶν δακρύων εἴληπται καὶ τῶν στεναγμῶν. Δνοφερόν.] Μέλαν. * ἢ μετὰ δονήσεως· τοῦ δὲ ψόφου, ὁ στεναγμὸς εἰκασται. * Χέει.] Χεῖ, πέμπει.

16. Ὣς ὁ βαρυστενάχων.] * Ἀλλ' εἶπε, Δακρυχέων, ὥστε κρήνη· εἰ μὴ λέγοις, Ὅτι διὰ τοῦ βαρέως στενάζειν, τὸ δακρυχέειν δηλοῦται· ὡς τὸ, Ἐξάμβροι λεύκαινον ὕδωρ. *

17. * Ὦ φίλοι Ἀργείων ἡγήτορες.] Οὐ πρὸς τὸ πλῆθος ἀποτείνεται ὁ λόγος· ἐπεὶ καὶ ἡγεμόνες μόνοι εἰσὶν οἱ παρόντες. Τὴν μὲν πρώτην πεῖραν Ἀγαμέμνων σύμπαντος τοῦ πλήθους ἐποιεῖτο, καὶ, Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος, ἔλεγε· νῦν δὲ ταύτην δευτέραν πεῖραν, εἰς τοὺς Ἀργείων ἡγεμόνας φέρει, δεδοικὼς, μὴ καὶ τούτων τὴν γνώμην ἡ βουλομένη ἦν, καὶ ὁ παρὰ τοῦ Διὸς φόβος, ἀνέτρεψεν· ὅτι γὰρ ἀπεπειρᾶτο μόνον καὶ ἡ σύνοδος αὕτη, δῆλον, καὶ ἐξ ὧν Ἀγαμέμνων τὴν τοῦ Διομήδους ἐπίπληξιν φέρει, οὐκ ἐνεγκὼν τὴν τοῦ κρείττονος Ἀχιλλέως δικαιολογίαν· δῆλον δὲ, καὶ ἐξ ὧν ὁ Νέστωρ, ὡς τὴν τοῦ βασιλέως γνώμην ἐπιστάμενος, τὸν Διομήδην ἐπαινεῖ, πρότερον ἐπιτιμήσας τοῦ Ἀχιλλεῖ. *

18. * Ζεύς με μέγας.] Σὺν τῷ σ. τὸ μέγας. * Ἐνέδησε.] Ἐνέβαλεν.

19. * Ὅς πρὶν μέν μοι.] Ὅς τότε μέν μοι· οὕτως Ἀρίσταρχος, ὅτι τὸν Ὄνειρον ἐπέμψεν· ἐκεῖ δὲ, πρὶν, διὰ τὸ, Ἀστράπτων ἐπιδέξια. *

21. * Καί με κελεύει.] Παρὰ τῷ Ζηνοδότῳ οὐκ ἐφέροντο οἱ τρεῖς [ἐφεξῆς] Ἀριστοφάνης δὲ [οὐκ] ἀθετεῖ. * δηλονότι, Οὕτω που, εἰς τὸ, Κράτος ἐστὶ μέγιστον.

25. Ἠδ' ἔτι καὶ λύσει.] * Ὑπέψυχρον, διστάζειν περὶ τῆς Ἁλώσεως τῆς Τροίας, ἐν τοιούτῳ πράγματι ὄντα. *

NOTÆ.

17. Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες) Hæc ipsa Oratio extat, β'. v. 110. ubi tamen, Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος. Omnes enim ibi *Græcos* alloquitur, hic tantùm Principes & Optimates. Vid. *Schol. Victorian.*

23. Ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι) Τὸ ὑπερμενέϊ producit *Ultimam*, ut suprà, v. 9. etiam ante *Asperum*. In locum notat *Isaac. Casaubonus*. Sic visum Superis.

25. Τοῦ γὰρ κράτος ἐστὶ μέγιστον) *Isaac. Casaubon.* in locum, *Deus, Deus Sabaoth.*

VARIÆ LECTIONES.

16. Ἔπε' Ἀργείοισι μετηύδα) γρ. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, Vid. Not. ad β'. v. 109.

17. Ὦ φίλοι) Vid. in *Textum*.

18. Μέγα) γρ. μέγας, *Schol. Victor.* Ibid. Ἐνέδησε) γρ. ἐνέδυσε, MSS. *Mori*, & Barocc. Oxon.

25. Καὶ λύσει) γρ. κηλώσει, ut κατέλυσε, v. 24. Vid. ad β'. v. 118.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες,
Φεύγωμεν σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Οὐ γὰρ ἔτι Τροίην αἱρήσομεν εὐρυάγυιαν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Ἀτρείδη, σοὶ πρῶτα μαχήσομαι ἀφραδέοντι,
Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἀγορῇ· σὺ δὲ μή τι χολωθῇς.
Ἀλκὴν μέν μοι πρῶτον ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσι,
Φὰς ἔμεν ἀπτόλεμον καὶ ἀνάλκιδα· ταῦτα δὲ πάντα
Ἴσασ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες·
Σοὶ δὲ διάνδιχα δῶκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω·
Σκήπτρῳ μέν τοι δῶκε τετιμῆσθαι περὶ πάντων·

" Sed agite, ut ego dixero, pareamus omnes,
" Fugiamus cum navibus dilectam in patriam terram:
" Non enim jam Trojam capiemus latas-vias-habentem.
Sic dixit; Illi verò omnes taciti facti sunt silentio,
Diu autem muti erant tristes filii Achivorum:
Tandem vero inter eos locutus est pugna strenuus Diomedes,
" Atrida, tibi primum adversabor inconsulte-loquenti,
" Quà fas est, ô rex, in concione: tu vero nè irascaris.
" De fortitudine quidem mihi primus convitium fecisti inter Danaos,
" Dicens me esse imbellem & fortitudinis-expertem. Hæc autem omnia
" Sciunt Argivorum & juvenes & senes:
" Tibi verò ex-duobus-alterum dedit Saturni filius versuti;
" Sceptro quidem tibi dedit honorari supra omnes:

ΣΧΟΛΙΑ.

29. * Ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ] Οἱ γὰρ ὑπερθαυμάζοντες [illegible] ἐκπλήσσονται· πᾶσα δὲ ἔκπληξις σιωπὴν ἄγει· ὡς καὶ τό, Βῆ δ' ἀκέων. αὐτὶ τοῦ, ἐκπλαγείς· ἢ ἀχὴν τὴν ἀχρείαν, ὅθεν καὶ τὸ ἀχρεῖον· τὸ σύνηθες καὶ ἐν ταῖς συμφοραῖς τῶν Ἀχαιῶν [illegible].*

30. * Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν.] Οὔτε γὰρ μένοντες χρηστὴν εἶχον ἐλπίδα, οὔτε φεύγειν, εὔκλεες ἡγοῦντο· ἅμα δὲ καὶ τὴν ἐσχάτην πεῖραν εἰδότες, ὑπονοοῦσι, τίς ὁ νοῦς τοῦ λέγοντος. Ἔοικε δὲ αὐτὸς ὁ Ποιητὴς δικάζειν τῇ ῥητορείᾳ τοῦ Ἀγαμέμνονος εὖ ἐχούσῃ καὶ πανηγυρικῶς.* Δὴν.] Πολὺν χρόνον, ἐπιπολύ. Ἄνεῳ.] Ἄφωνοι ἦσαν. Τετιηότες.] Τεταπεινωμένοι, λυπούμενοι.

31. * Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε.] Οἰκεία Διομήδης ἡ ῥητορεία· τὸν γὰρ [illegible] Ἕκτορος ἐφόνευσε, ΚΑΙ ΠΑΝΔΑΡΟΝ· τὴν [illegible] Ἀλεξάνδρου ἔτρωσε ΑΦΡΟΔΙΤΗΝ, ΕΤΙ ΚΑΙ ΤΟΝ ΑΡΕΑ· τοὺς Αἰνείου ἵππους ἔλαβε· χρύσεα ὅπλα ἔχει· Ἰδαίῳ μόνος αὐτεῖπε· τοὺς [illegible] μόνος ὑπέμεινεν· ἔφυγον ὅπλοις· ἐπέτρεψε πρῶτος. Ὀνειδισθεὶς δὲ ὑπὸ Ἀγαμέμνονος, εὐκαίρως αὐτὸν νῦν ἀντονειδίζει, μετὰ τὴν ΤΗΛΙΚΑΥΤΗΝ [illegible].*

32. * Σοὶ πρῶτα μαχήσομαι.] Δῆλον, καὶ τοῖς ἄλλοις [illegible], ὡς συναινοῦσι τῇ φυγῇ, διὰ τὸ σιωπᾷν· μαχεῖσθαι δέ φησι, τὴν ἐναντίωσιν τοῦ λόγου.* Σοὶ μαχήσομαι.] Ἀντὶ τοῦ, τῷ λόγῳ σου. Ἀφραδέοντι.] Ἀσυνετοῦντι.

33. Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἀγορῇ.] Ὡς νόμος ἐστὶν ἐν ἐκκλησίαις τὸν βουλόμενον λέγειν ἀκωλύτως, ὥσπερ ἐν δημοκρατίᾳ. * Προδιόρθωσις· ἐπειδὴ σφοδρότερον αὐτῷ μέλλει [illegible]· ὡς ἐφιεμένου, μὴ ἄλλοτε, ἐν δὲ ταῖς ἐκκλησίαις, ἀντιλέξειν τῷ βασιλεῖ. Προπαραιτεῖται δὲ τὴν ὀργήν, ἀξιῶν δέξασθαι τὴν πρὸς τὸ συμφέρον ἀλήθειαν, καὶ δηλῶν, ὡς τοῖς εἰρημένοις οὐκ αὐτῷ ἀπήχθετο. Σὺ δὲ μήτι χολωθῇς.] Ἀξιοπίστως εἰ καὶ οὐδὲν καταθύμιον αὐτῷ λέξειν, ὅμως ἀναφέρει τι. Στοιχεῖ δὲ καὶ ἄλλος.*

34. Ἀλκὴν μέν μοι πρῶτος ὀνείδισας ἐν Δαναοῖσιν.] Ἰσχύν μοι πρῶτος ὠνείδισας ἐν τοῖς Ἕλλησιν, ὡς ἀνάνδρῳ· οὗτοι δὲ ἐν ἤθει λέγει. Τὴν μὲν τοι ἀναφορὰν ἔχει ταύτην ἐπὶ τὰ ῥηθέντα ὑπ' Ἀγαμέμνονος, ἐν τῇ δ'. ῥαψῳδίᾳ, Ὤ μοι, Τυδέος υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο, Τί πτώσσεις; τί δ' ὀπιπεύεις πολέμοιο γεφύρας; καὶ τὰ ἑξῆς. Πρῶτος.*] Ἀντὶ τοῦ, εἷς καὶ μόνος· ἐν δὲ βαρύτατα φέρων ἠνέσχετο ψόγον δειλίας, περὶ τούτου πρῶτον ἔρρηξε φωνήν· τῷ θυμῷ γὰρ καὶ τῇ φιλοδοξίᾳ τούτου παρείς, τὴν ὑπὲρ ἑαυτοῦ παρρησίαν πρῶτος εἰσήγαγε.*

35. Φάς.] Φήσας, εἰπών. Ἀπτόλεμον.] Ἄπειρον πολέμων, ἄμαχον.

36. * Ἠμὲν νέοι, ἠδὲ γέροντες.] Ἀνεπαχθῶς διὰ τὸ σιωπῆ Νέστορος· διό φησι, Πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι· νέοι δέ, διὰ τὸν Σθένελον· ὅτι καὶ ἡνίοχος ἦν τοῦ Διομήδους, καὶ τὰς ἀριστείας ἑώρα αὐτοῦ.* Ἄλλως, Γέροντας εἶπε, διὰ τὸν Νέστορα· ἐπεὶ μακρὸν πρότερον αὐτὸν ἐπαινέσει ἐν τῷ πολέμῳ.

37. * Διάνδιχα δῶκε.] Διηρημένως, τὸ ἕτερον τῶν δυοῖν, οὐχ ἑκάτερον.* Ἄλλως, τοῖν δυοῖν ἕτερον ἔδωκε.

38. Περὶ πάντων.] Ὑπὲρ πάντας, περισσῶς, πάνυ.

VARIÆ LECTIONES.

29. Ἀκὴν) γρ. ἀχὴν, *Scholia Victoriana*. Vid. *Etymolog.* M. v.

32. Μαχήσομαι) γρ. μαχέσομαι.

33. Χολωθῇς) γρ. χολωθείς, MS. Barocc. Oxon.

35. Ἔμεν) γρ. ἔμεν', MSS. *Mori*, CCC. & *Barocc.* Oxon.

37. Διάνδιχα δῶκε) γρ. διάνδιχ' ἔδωκε.

38. Μέν τοι δῶκε) γρ. μέν τοι ἔδωκε, *Schol. Victor.*

Ἀλκὴν

Ἀλκὴν δ' οὔ τοι δῶκεν, ὅ, τι κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Δαιμόνι', οὕτω που μάλα ἔλπεαι υἷας Ἀχαιῶν
Ἀπτολέμους τ' ἔμεναι καὶ ἀνάλκιδας, ὡς ἀγορεύεις;
Εἰ δέ τοι αὐτῷ θυμὸς ἐπέσσυται, ὥστε νέεσθαι,
Ἔρχεο· πάρ τοι ὁδὸς, νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης
Ἑστᾶσ', αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν μάλα πολλαί·
Ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ,
Εἰσόκε πέρ Τροίην διαπέρσομεν· εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ,
Φευγόντων σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·
Νῶϊ δ', ἐγὼ, Σθένελός τε, μαχησόμεθ', εἰσόκε τέκμωρ
Ἰλίου εὕρωμεν· σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπίαχον υἷες Ἀχαιῶν,
Μῦθον ἀγασσάμενοι Διομήδεος ἱπποδάμοιο.
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ,

" Virtutem autem non dedit, quod quidem imperium est maximum.
" Bone vir, itane planè speras filios Achivorum
" Imbellesque esse & fortitudinis-expertes, ut dicis?
" Quòd si tibi ipsi animus properat ad redeundum,
" Abi: patet tibi via, naves etiam tibi prope mare
" Stant, quæ te secutæ sunt à-Mycenis valde multæ:
" At alii manebunt comantes Achivi,
" Donec Trojam everterimus. Quòd si & ipsi *volunt*,
" Fugiant cum navibus dilectam in patriam terram.
" Nos vero, ego, Sthenelusque, pugnabimus; donec finem
" Ilii invenerimus: favente enim Deo venimus.
Sic dixit; illi verò omnes acclamârunt filii Achivorum,
Orationem admirati Diomedis equûm-domitoris.
Inter eos autem surgens locutus est eques Nestor,

ΣΧΟΛΙΑ.

39. * Ἀλκὴν δ' οὔ τοι ἔδωκε.] Καὶ Ἀχιλλεὺς αὐτῷ ταῦτα ὀνειδίζει. Οὐ πιθανοὶ δὲ οἱ ἀντιλοιδορούμενοι· τὰ δὲ ἀπαθῆ τῶν προσώπων ἱκανὰ πρὸς μαρτυρίαν. ὡς πρότερον, Βασιλεύς τ' ἀγαθὸς, κρατερός τ' αἰχμητής· καὶ, Ἢ αὐτὸν βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης. Ὅ, τι κράτος ἐστὶ μέγιστον.] Δηλονότι, τὸ ἀμφοῖν κεκτῆσθαι· ὡς οὐ τέλειος εἴη βασιλεὺς, ὁ μὴ ἔχων τὰ δύο· ἢ ὅτι ὁ μὴ δυνάμενος βασιλείαν περιποιεῖν· ἡ δὲ βασιλεία, πρὸς κρείσσω ἀλκῆς ἀδύνατος. Δύο δέ εἰσι, τὸ μὲν, ἐκ Τύχης· τὸ δὲ, ἐξ Ἀρετῆς· ὅπερ ἀποδέχεται ὁ Ποιητής.* Ὅ, τι κράτος ἐστὶ μέγιστον.] Ὃ κράτιστόν ἐστι.

41. Ὡς ἀγορεύεις.] Ὡς λέγεις.

42. Ἐπέσσυται.] Ἐφορμᾷ.

43. * Ἔρχεο· πάρ τοι ὁδός.] Πικρῶς μὲν, τὸ ἀκούεσθαι ὅθεν δεῖ ἦν, τὸ νοεῖν· ταῦτα γὰρ ἀκούειν ἤθελεν Ἀγαμέμνονα παρὰ τῶν Ἀχαιῶν, ὡς θέλοντα τὸν κίνδυνον ἀναδέχεσθαι· ὡς δημοχαριζόμενος, οὐ βιαζόμενος.* Πάρ τοι ὁδός.] Πάρεστί σοι τὰ πρὸς τὴν ὁδὸν ἐπεσκευασμένα· εἰ βούλει ἀπαλλάττεσθαι. Νῆες δέ τοι ἄγχι θαλάσσης.] Αἱ δὲ νῆές σου ἐγγὺς τῆς θαλάσσης εἰσί· διὰ δὲ τὸ πλῆθος τῶν νεῶν δειλίαν αὐτοῦ κατηγορεῖ.

44. * Αἵ τοι ἕποντο Μυκήνηθεν.] Τούτων γὰρ ἀρχὴ μόνον, οὐχ Ἑλλήνων. Πῶς δὲ οὐκ αἰσχρὸν, ἀληθῶς ΣΥΜ πολλῷ στόλῳ, μάταιον [illegible]; *

45. * Ἀλλ' ἄλλοι μενέουσι.] Ῥητορικῶς προσεπιχειρῶν ἐλέγχει αὐτοῦ τὴν γνώμην.*

46. * Εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ, φευγόντων.] Ὑποστικτέον εἰς τὸ αὐτοί· καὶ λείπει τὸ, θέλουσι φεύγειν· ἢ κοινὸν, τὸ Ἐπέσσυται, ὥστε νέεσθαι· κομματικῶς δὲ εἶπε, μιμούμενος τὸν θυμούμενον.* Ἄλλως, Προσληπτέον δὲ τὸ βούλονται, ἵν' ᾖ, Ἐὰν δὲ καὶ αὐτοὶ βούλωνται, φευγέτωσαν· ἴσον τῷ φευγόντων.

48. * Ἐγὼ Σθένελός τε.] Οὐκ ἐδίστασε προτρεπόμενος.*

49. Σὺν γὰρ Θεῷ εἰλήλουθμεν.] Τὸν λόγον τὸ ὑψηλὸν τῇ θείᾳ ῥοπῇ λέγει. Ἔστι δὲ ὅμοιον τῷ, Πειθόμενοι τεράεσσι θεῶν ΚΑΙ ΖΗΝΟΣ ΑΡΩΓΗι.

51. Ἀγασσάμενοι.] Θαυμάσαντες.

52. * Μετεφώνεεν ἱππότα Νέστωρ.] Καλῶς. μετὰ τὸ μαθεῖν τὴν γνώμην τῶν Ἀχαιῶν, ἐπάγει τὸν λόγον ὁ Νέστωρ. Ἡ στάσις Ἀγαμέμνονος ἀπίστευτος δευτέραν ἔχει τῶν Ἑλλήνων· ὅτι δὲ ἀντιτάξασθαι τῷ Διομήδει· ἢ μονὴ γὰρ εἶπεν ὅτι, ὡς αἰδόμενος, συναινεῖ· ἵνα μὴ πρὸς τὸ μέλλον ἄπιστον ἑαυτὸν κατασκευάσῃ, ποιεῖ τι τεχνησάμενος.*

NOTÆ.

43. Πάρ τοι ὁδὸς) *Isaac. Casaubon.* manu notavit, *Voila le chemin.*

46. Εἰ δὲ καὶ αὐτοὶ) Insignis Ἔμφασις, Vocculis φεύγειν βούλονται, in sequenti voce φευγόντων latentibus. Vid. ad *Scholia*, & ad Δ'. v. 95.

49. Σὺν γὰρ Θεῷ εἰλήλουθμεν) O Virum! Vincemus, inquit, sine Dubio; σὺν γὰρ θεῷ εἰλήλουθμεν. Hoc est, *Fidere Dei-promissis.* Manu notavit *Isaac. Casaubon.* Dixerat alias, Καὶ γὰρ θεός ἐστι παρ' ἡμῖν, quod ipsum est *Emmanuel.*

VARIÆ LECTIONES.

39. Οὔ τοι δῶκεν) γρ. οὔ τοι ἔδωκεν, & οὔ τι ἔδωκεν.

46. Εἰσόκε πέρ Τροίην διαπέρσομεν) γρ. εἰσόκε Τροίην εὔπυργον ἕλωμεν. MSS. *Mori*, & Barocc. Oxon. Amanuensibus nimis oscitantèr, uti fit, ad negotium se habentibus. Vid. ad α'. v. 71.

Τυδείδη,

Τυδείδη, πέρι μὲν πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι,
Καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας ἔπλευ ἄριστος.
Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται, ὅσσοι Ἀχαιοὶ,
Οὐδὲ πάλιν ἐρέει· ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.
Ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσὶ, ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης
Ὁπλότατος γενεῆφιν· ἀτὰρ πεπνυμένα βάζεις
Ἀργείων βασιλῆας, ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγ', ἐγὼν, ὃς σεῖο γεραίτερος εὔχομαι εἶναι,
Ἐξείπω, καὶ πάντα διίξομαι· οὐδέ κέ τίς μοι
Μῦθον ἀτιμήσει', οὐδὲ κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιός ἐστιν ἐκεῖνος,

" Tydide, eximiè quidem in pugnâ fortis es,
" Et consilio inter omnes æquales es optimus:
" Nemo tibi hanc sententiam vituperaverit, quotquot Achivi,
" Neque contrà dixerit: sed non ad finem pervenisti consiliorum.
" Et sane juvenis es, meus verò etiam filius esse posses
" Minimus natu; & tamen prudentia loqueris
" Argivorum regibus, quoniam rectè dixisti.
" Sed age, ego, qui te senior glorior esse,
" Eloquar, & omnia persequar: neque aliquis mihi
" Sermonem improbaverit, nè quidem rex Agamemnon.
" Incivilis, injustus, inhumanus est ille,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

53. ★ Πολέμῳ ἔνι καρτερός ἐσσι, Καὶ βουλῇ μετὰ πάντας ὁμήλικας.] Οὐκ ἀμφοῖν ἐλοιδόρησε τὸν βασιλέα, τούτοις αὐτὸν προέχειν φησίν· ἀλλ' οὐκ ἄκρως· ὅτι γὰρ καρτερώτατος, εἶπεν, ἵνα μὴ τοὺς ἄλλους τοὺς ἀνδρείους αὐτῷ πεπονημένους λυπήσῃ· ἀλλὰ, μετὰ πάντας ὁμήλικας· ἵνα μὴ τοὺς πρεσβυτέρους ἀνιάσῃ· ἄλλως τε καὶ ἀνατρέψαι αὐτοῦ τὸν λόγον βούλεται· διὸ οὐδὲ συνεπαινεῖ αὐτὸν καλεῖ.★ Ὁμήλικας.] Συνήλικας, τῆς αὐτῆς ἡλικίας. Ἔπλευ.] Ἐγένου.

55. Οὔτις τοι τὸν μῦθον ὀνόσσεται.] Οὐδεὶς ἄν σου τὸν λόγον ἐκφαυλίσειε καὶ μέμψεται. Πῶς δὲ ὁ Νέστωρ τὸ τέλειον ἀποδοὺς τῷ Διομήδους λόγῳ, λείπειν αὐτὸς ἐπιχειρεῖ; Ῥητέον, ὅτι τὴν ἰσχὺν τὴν μετάνοιαν καὶ Διομήδης πεποίηται. καὶ Νέστωρ αὐτῷ πλείονος γεγονέναι μαρτυρεῖ· ὅσα δὲ δεῖ προσθεῖναι ἐν καιρῷ, Διομήδης μὲν παρέλιπεν, ἐκεῖνος δ' εἰσηγεῖται.

56. Οὐδὲ πάλιν ἐρέει.] Οὐδὲ τὰ ἐναντία σοι ἐρεῖ. Ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων.] Οὐ μὴν τέλος ἐπέθηκας τῷ λόγῳ σου· τὰ μὲν πρὸς τὸν βασιλέα δεόντως φησὶν εἰρῆσθαι, ἐλλείπειν δὲ τὰ τῆς συμβουλῆς καὶ παραφυλακῆς, ἅπερ αὐτὸς ἀναπληρώσειν.

57. Ἦ μὴν καὶ νέος ἐσσί.] Νέος μὲν δὴ ὑπάρχεις. Ἐμὸς δέ κε καὶ πάϊς εἴης Ὁπλότατος γενεῆφιν.] Ἐμὸς δ' ἂν καὶ παῖς νομισθείης, καὶ τῶν παίδων μου ὁ νεώτατος.★ Τῷ τῆς συγγενείας ὀνόματι τὴν ἐξ αὐτοῦ ἐπισπᾶται εὔνοιαν.★

58. Ἀτάρ.] Καὶ δή. Πεπνυμένα βάζεις Ἀργείων βασιλῆας.] Συνετῶς δὲ λέγεις παρὰ πάντας τοὺς βασιλεῖς τῶν Ἑλλήνων. ★ Ὅρα, ὅσοι ἔπαινοι· σχεδὸν γὰρ αὐτῷ ἀπονέμει τὸ πᾶν τῆς συμβουλῆς, ὀλίγα αὐτὸς προσθήσειν ἐρῶν.★

59. ★ Ἐπεὶ κατὰ μοῖραν ἔειπες.] Τοῦτο ἀμφοῖν δύναται συναρμόζεσθαι. ★

60. Γεραίτερος.] Παλαιότερος, πρεσβύτερος. ★ Ἀνεπιφθόνως, οὐ τὴν σύνεσιν, ἀλλὰ τὴν ἡλικίαν προβάλλεται· διὰ ταύτης κρεῖσσον ἔχειν ἀξιῶν, οὐ λογιώτερος.★

61. ★ Ἐξείπω καὶ πάντα διίξομαι.] Πρὸς τό· Ἀτὰρ οὐ τέλος ἵκεο μύθων· διὸ καὶ τὸ ἵξομαι· ἀπὸ γὰρ τοῦ ἵκω, ἐγένετο· ἀντὶ τοῦ, διεξέλθω πάντα· ★ Διίξομαι.] Διελεύσομαι, πληρώσω.

63. Ἀφρήτωρ.] Ὁ φρατρίαν καὶ συγγένειαν μὴ ἔχων· φρατρία δὲ, κυρίως ἐστὶ, τρίτον μέρος τῆς φυλῆς. Ἀθέμιστος.] Ἄδικος ἄνθρωπος. Ἄλλως, ★ Ἀφρήτωρ.] Ὁ μὲν μηδὲν παρήγγειλεν· ὁ δὲ τοὺς συμμάχους ὁμονοεῖν ἔχει διδάσκει, ὡς εἶναι μὲν πολεμικὸν δεῖν δι' ὧν φησιν. Ὃς ὅτι μάλα πολεμήια ἔργα· οὐ μὴν φιλοπόλεμος· ἀνατρέπει γὰρ τοῦτο πᾶσαν πολιτείαν. Διομήδης νῦν μὲν οὐκ ἀντεῖπε, ἵνα μὴ ἀφρήτωρ δοκῇ· ὅτι δὲ οὐκ ἠρέσθη τῇ γνώμῃ, δηλοῖ διὰ τοῦ, † Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ΑΜΥΜΟΝΑ ΠΗΛΕΙΩΝΑ· καὶ τὸ μὲν κεφάλαιον τῆς συμβουλῆς ἐπὶ τοῦ πλήθους εἶπεν, ἵνα μὴ ὑπερθῆται τὰς λιτὰς ὁ Ἀγαμέμνων· τὸ δὲ κατὰ μέρος, ἐπὶ τοῦ δείπνου. Καὶ Ἰσοκράτης δὲ, ἐν τῷ Πανηγυρικῷ, τῶν ῥητόρων συμβουλευόντων πολεμεῖν ἐπὶ τῆς Ἀσίας, ἔλεγε, Πρῶτον διαλλάττειν τὰς Ἑλληνίδας πόλεις, καὶ κοινῇ τὴν ὁρμὴν ποιεῖσθαι. Διὰ δὲ τῆς τῶν ὀνομάτων ὑπερβολῆς, δυσωπεῖ Ἀγαμέμνονα, μηδὲ βασιλέα ἔσεσθαι αὐτὸν καλὸν στρατοῦ, ἀλλ' οὐδὲ κοινῆς ἑστίας, εἰ ἀντιτείνοι ταῖς λιταῖς. Ἀθέμιστος.] Θηριώδης, ἄνομος· ὅπου καὶ Κύκλωπες, Θεμιστεύουσι παίδων, ἠδ' ἀλόχων· οἱονεὶ τὸ περὶ τὴν συγγένειαν φυλάσσουσι δίκαιον.

† Infrà, v. 694.

N O T Æ.

56. Οὐδὲ πάλιν ἐρέει) *Ultima* τοῦ πάλιν producitur, ut ad ί. v. 836. Πάλιν ἐρεῖ) Ἐμπαλιν ἐρεῖ ἐναντιούμενος αὐτῷ· τοῦτο δὲ τὸ παλινῳδεῖν. Vid. *Scholia*, ad *Iliad*. ί. v. 3.

63. Ἀφρήτωρ, ἀθέμιστος, ἀνέστιος) *Cicero*, Philipp. 13. Nam nec privatos Focos, nec publicas Leges videtur, nec Libertatis jura cara habere; quem Discordiæ, quem Cædes Civium, quem Bellum Civile delectat. *Quæ passim vides in* Scholiis *Capitalia, adduntur, ad Loci & Sensûs complementum.*

Variæ Lectiones.

55. Οὔτις τοι) γρ. οὔτις σοι, MS. *Barocc.* Oxon.

59. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, *Schol. Victor.*

Ὃς

Ὃς πολέμου ἔραται ἐπιδημίου, ὀκρυόεντος.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μὲν πειθώμεθα νυκτὶ μελαίνῃ,
Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα· φυλακτῆρες δὲ ἕκαστοι
Λεξάσθων παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν τείχεος ἐκτός.
Κούροισιν μὲν ταῦτ' ἐπιτέλλομαι· αὐτὰρ ἔπειτα,
Ἀτρείδη, σὺ μὲν ἄρχε· σὺ γὰρ βασιλεύτατός ἐσσι.
Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν· ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές.
Πλεῖαί τοι οἴνου κλισίαι, τὸν νῆες Ἀχαιῶν
Ἠμάτιαι Θρήκηθεν ἐπ' εὐρέα πόντον ἄγουσι.
Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη, πολέεσσι δ' ἀνάσσεις.
Πολλῶν δ' ἀγρομένων, τῷ πείσεαι, ὅς κεν ἀρίστην

" Qui bellum amat intestinum, horrendum.
" Verùm enimvero nunc quidem pareamus nocti nigræ,
" Cœnasque instruamus: custodes autem quique
" Incubent ad fossam depressam, murum extra.
" Juvenibus quidem hæc præcipio, deinde verò,
" Atrida, tu quidem eis imperium da: nam tu supremus es.
" Præbe convivium senibus: decet te, nequaquam indecorum.
" Plena tibi vino tentoria, quod naves Achivorum
" Quotidianæ ex Thraciâ per latum pontum advehunt:
" Omnis tibi adest ad excipiendum apparatus, multis etiam imperas.
" Multis autem congregatis, illi obsequeris, qui optimum

ΣΧΟΛΙΑ.

Ἀνέστιος.] Ὁ γὰρ ἑστίαν νέμων, καὶ βίον ἰδιαίτερον, ὁ πρὸς τοὺς οἰκείους ἀπέχεται πόλεμος· ἐπιδήμιος γὰρ πόλεμος, ὁ ἐμφύλιος.*

64. Ὃς πολέμου ἔραται.] Ὅστις πολέμου ἐρᾷ. Ἐπιδημίου.] Τοῦ ἐμφυλίου, κοινοῦ καὶ δημοσίου· τοῦ μὴ πρὸς πολεμίους, ἀλλὰ πρὸς οἰκείους γινομένου· λέγει δὲ τοῦτο, αἰνιττόμενος τὸν Ἀχιλλέα· ἢ ὥς τινες, τὸν αὐτὸν Ἀγαμέμνονα. ἐὰν μὴ πείθηται τοῖς εἰρηθησομένοις.

66. * Δόρπα τ' ἐφοπλισόμεσθα.] Ἄξιον γὰρ προνοεῖν τῆς θεραπείας τοῦ σώματος τοὺς καμόντας· ὥσπερ δὲ ὅπλα τῆς μάχης παρασκευάζομεθα τὰ δόρπα. * Φυλακτῆρες.] Ἀντὶ τοῦ, φύλακες ἀπὸ ὀρθῆς, τοῦ φυλακτήρ. * Ἀρίσταρχος δὲ, φυλακτῆρες.*

67. Λεξάσθων.] Λεξάσθωσαν, συναθροισθήτωσαν, κατακλιθήτωσαν. Τείχεος ἐκτός.] * Ἵνα ἐρχομένοις τοῖς πολεμίοις προσπελάσωσιν αὐτούς· ἔσω δὲ ὄντες τῆς τάφρου, ἀσφαλεῖς εἶσιν.*

69. Ἄρχε.] Ἡγοῦ, ἡγεμόνευε.

70. Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν.] Ἐπὶ ἑστίασιν κάλει τοὺς γέροντας. * Ἔθος μὲν γὰρ αὐτῷ εἶναι αὐτὸν παραλείψειν ἐκπλήξει τὸ ἦθος. Ἄριστος δὲ ὁ καιρὸς, ἐπ' ὀλίγων, ἔνθα τὸν ἔλεγχον προσδέξεται. Νῦν μὲν γὰρ οἱ τῶν Ἀργείων ἀγωνιστὲς οὐδὲ μάθοντες εἰσὶ συνειλεγμένοι· ἐπὶ δὲ τὸ δεῖπνον οἱ Γέροντες μόνοι συνάγονται, ἐφ' ὧν ἤλεγξεν ἂν τὴν παρρησίαν ὁ Ἀγαμέμνων. καὶ ἄλλως, ἐν οἴνῳ ῥᾶον τε ἑαυτῶν ἴσασι, ἔτι ὁμοτράπεζος κοινωνία πάντας φίλους ποιεῖ. Διὸ καὶ Πέρσαι μεθύοντες, συμβουλεύονται· νήφοντες δὲ, ἐπικρίνουσι· καὶ ὁ Ῥωμαίων νόμος κελεύει ταῖς μεγίσταις ἀρχαῖς, Συσσιτεῖσθαι τοὺς ἀρίστους, περὶ τῶν ἰδίων πραγμάτων βουλευσομένους.* Ἔοικέ τοι.] Πρέπον σοί ἐστιν. Οὔ τοι ἀεικές.] Οὐκ ἔστι σοὶ ἀπρεπές.

72. Ἠμάτιαι.] Καθημεριναί· αἱ καθ' ἑκάστην ἡμέραν ἐπερχόμεναι.

73. Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη.] Πάρεστί σοι ἀφθόνως ἡ πρὸς ὑποδοχὴν δαψίλεια, * χορηγία.*

74. Ἀγρομένων.] Ἀθροισθέντων, συνελθόντων. Τῷ πείσεαι.] Τούτῳ πεισθήσῃ. * Μετρίως· σὺν ἀπολέλυσιν ἑαυτοῦ· διδάσκει δὲ τὸν στρατηγὸν, Πολλῶν μὲν ἀκούειν, αἱρεῖσθαι δὲ τὸ κράτιστον.*

NOTÆ.

67. Λεξάσθων) Δυϊκῶς, ἀντὶ τοῦ, λεξάσθωσαν, Πληθυντικῶς· δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, τὸ ἀθροισθήτωσαν· ἢ τὸ ἐπιλεγέτωσαν· εἰπεῖν γὰρ, κοιμηθήτωσαν, ἀνάρμοστον τοῖς νυκτοφυλακοῦσι. *Eustath.* fol. 630. lin. 15.

70. Δαίνυ δαῖτα γέρουσιν) Εὐώχει εὐωχίαν, ὡς βουλὴν βουλεύειν. Fit autem à δαινύω, in *Imperativo*, δαίνυε, δαίνυ· vel à δαίνυμι, δαίνυ, ut ζεύγνυ, *Ultimâ* longâ. Sic *Aristoph.* Στόρνυ τί μοι καὶ τῇδε καταθέσθαι λέχος, & *Euripid.* Iphig. *Taur.* v. 743. Ὄμνυ· σὺ δ' ἔξαρχ' ὅρκον, ὅστις εὐσεβής. *Ibid.* Ἔοικέ τοι, οὔτοι ἀεικές) Ita *Iliad.* ζ. v. 333. Ἕκτορ, ἐπεί με κατ' αἶσαν ἐνείκεσας, οὐδ' ὑπὲρ αἶσαν. Ita *Euripides*, Νυκτὸς, οὐδ' ἐν ἡμέρᾳ. *Sophocles*, *Ajac.* v. 870. Πανόπτοιο δὴ, κοὔποι' αὖθις ὕστερον.

73. Πᾶσά τοι ἔσθ' ὑποδεξίη) Ἀντὶ τοῦ, περιουσιάζεις τοῖς ἀναγκαίοις, καὶ πάντ' ἔχεις τὰ πρὸς ξενίαν, καὶ ὑποδοχὴν γερόντων ἐπιτήδεια, *Eustath.* fol. 631. lin. 4. Vid. *Schol. Victor.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

64. * Κοινοῦ καὶ δημοσίου) Has Voces, ex *Etymolog.* M. v. Ἐπιδήμιος, cùm & reliqua omnia sint *ibidem*, ad γινομένου usque. *Ibid.* * Ἢ, ὥς τινες) Hanc clausulam Nos addimus, *Sensu* postulante.

VARIÆ LECTIONES.

64. Ὀκρυόεντος) γρ. ὀκρυόεντος, MS. CCC.

66. Φυλακτῆρες) γρ. φυλακτῆρας, *Aristarch.* apud *Schol. Victor.*

67. Παρὰ τάφρον) γρ. περὶ τάφρον. MS. CCC. *Ibid.* Ἐκτός) γρ. ἐντός, MS. *Barocc.* Oxon.

69. Βασιλεύτατος) γρ. βασιλεύτερος.

Βουλὴν βουλεύσῃ· μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιοὺς
Ἐσθλῆς καὶ πυκινῆς, ὅτι δήϊοι ἐγγύθι νηῶν
Καίουσιν πυρὰ πολλά· τίς ἂν τάδε γηθήσειε;
Νὺξ δ᾽ ἥδ᾽ ἠὲ διαρραίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ᾽ ἐπίθοντο.
Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν ἐσσεύοντο,
Ἀμφί τε Νεστορίδην Θρασυμήδεα, ποιμένα λαῶν,
Ἠδ᾽ ἀμφ᾽ Ἀσκάλαφον, καὶ Ἰάλμενον, υἷας Ἄρηος,
Ἀμφί τε Μηριόνην, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,
Ἠδ᾽ ἀμφὶ Κρείοντος υἱὸν, Λυκομήδεα δῖον·
Ἕπτ᾽ ἔσαν ἡγεμόνες φυλάκων, ἑκατὸν δὲ ἑκάστῳ
Κοῦροι ἅμ᾽ ἔστειχον, δολίχ᾽ ἔγχεα χερσὶν ἔχοντες·
Κὰδ δὲ μέσον τάφρου καὶ τείχεος ἷζον ἰόντες·
Ἐνθάδε πῦρ κήαντο, τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος·
Ἀτρείδης δὲ γέροντας ἀολλέας ἦγεν Ἀχαιῶν

" Consilium dederit: valde etenim Opus est omnibus Græcis *consilio*
" Bono & prudenti; quoniam hostes prope naves
" Accendunt ignes multos. Quis in his lætetur?
" Nox autem hæc vel disperdet exercitum, vel servabit.
Sic dixit; Illi verò eum libenter & audierunt & obsecuti sunt:
Custodes verò cum armis properè exierunt,
Nestoridésque Thrasymedes, pastor populorum.
Et Ascalaphus, & Ialmenus, filii Martis,
Merionésque, Aphareúsque, Deipyrusque,
Et Creontis filius, Lycomedes nobilis:
Septem erant duces custodum, centum verò cum quolibet
Juvenes ordine ibant, longas hastas manibus tenentes:
In medioque fossæ & muri sedebant profecti:
Ibi ignem accenderunt, apposuerúntque cœnam unusquisque.
Atrides interim proceres frequentes duxit Achivorum

ΣΧΟΛΙΑ.

75. Βουλὴν βουλεύσῃ.] Τὸ σχῆμα, Παρονομασία. Μάλα * δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιούς.] Πρὸς τὸ πεῖσαι Ἀχιλλέα· οἶδε γὰρ αὐτοῦ τὸ φιλότιμον. Χρεὼ Ἀχαιοὺς βουλῆς ἐσθλῆς, δηλονότι ἐκείνου· Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ.] Ἀντὶ τοῦ, δεῖ. * Πάντας.] Κατὰ πάντας.

76. Πυκινῆς.] Πυκινῆς, συνετῆς. Ὅτι δήϊοι * ἐγγύθι νηῶν.] Δέδια, ἀκούων ἐγγὺς νεῶν τὰ Τρώων πυρά· ἐπὶ δὲ Ἑλλήνων, Ἐνθάδε πῦρ κήαντο. *

77. Τίς ἂν τάδε γηθήσειε;] Προσληπτέον τὸ, ἰδών· τίς ἂν χαρείη, βλέπων ταῦτα οὕτω πραττόμενα; Ἄλλως. * Οὐ λείπει τὸ, ὁρῶν· ἀλλ᾽ ἔστι παλαιὰ συνήθεια, Ἀλλ᾽ ἔπαρον ὕστερον· καὶ ἐν Πανόπταις ὁ Κρατῖνος, Γέγηθε τὸν ἄνδρα· καὶ ἔστιν ἐξ ἀντικειμένου, Τίς οὐκ ἂν κλαύσειεν; Ἔοικε δὲ προσκρούειν Διομήδει, λέγοντι, Νῶϊ δ᾽, ἐγὼ, Σθένελός τε. *

78. Νὺξ ἥδ᾽.] Αὕτη δὲ ἡ νύξ. Διαρραίσει.] Διαφθερεῖ. * Διαρραίσει στρατὸν, ἠὲ σαώσει.] Ἐν τῷ πεῖσαι Ἀχιλλέα τὴν σωτηρίαν τίθεται· τί γὰρ ἕτερον προσάστειν νυκτὶς ἠδύνατο; *

80. * Ἐκ δὲ φυλακτῆρες σὺν τεύχεσιν.] Ἄτοπον γὰρ ΑΝ ΑΛΛΩΣ ΗΝ. πρῶτον λέγειν περὶ τῆς συμπόσιν. Ἐσσεύοντο.] Ἐξῄεσαν, ἐξώρμησαν.

81. * Ἀμφί τε Νεστορίδην.] Εὖ μὲν τὸ περὶ φυλακῆς εἰσηγησαμένου πρῶτος ἀριθμεῖται ὁ υἱός· καὶ ὅτι ὁ παρὼν καιρὸς τοὺς εὐπλεεῖς ἄνδρας ἐπιτρέπει φυλάσσειν. * Θρασυμήδεα.] Θρασυμήδην· ὁ δὲ τρόπος, Ἔκτασις τὸ εἶδος, Ἰώνων.

88. Πῦρ κήαντο.] Πῦρ ἀνῆψαν * ἡ πυρκαϊὰν, τὸ δεῖπνον ποιῆσαι· ἀσφαλέστερον γὰρ ἦν αἴθεσι, τὸ ἀπὸ σκότους ὁρᾶν τοὺς πολεμίους. Ἄλλως, Ἐνθάδε πῦρ κήαντο. τίθεντο δὲ δόρπον ἕκαστος.] Ἐπὶ μὲν τῶν καταπληχότων ψιλὴ καὶ ὁ τοῦ δείπνου παρασκευή καὶ ἐνικῶς. πῦρ φησιν· ἐπὶ δὲ τῶν εὐημερούντων βαρβάρων, καὶ τὰ τῆς εὐωχίας μετὰ πολλῆς ἐπεξεργασίας δεδήλωκε, Ἐκ πόλιος δ᾽ ἄξαντο βόας καὶ ἴφια μῆλα· καὶ λαμπρότερον τὰ τῆς φυλακῆς. Οἱ δὲ, μέγα φρονέοντες, ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας, Εἵατο παννύχιοι· πυρὰ δέ σφισι καίετο πολλά. Ἔστι δὲ ὅλα γραφικά. *

89. Ἀολλέας.] Ἀθρόους.

NOTÆ.

75. Μάλα δὲ χρεὼ πάντας Ἀχαιούς) Ὑπακουσον, ἐκάστου, *Eustath.* fol. 631. lin. 21. Ἡ γὰρ, ἀντὶ τοῦ, χρεία βουλῆς ἀγαθῆς παντάπασιν· ἡ χρεία βουλῆς εἰς πάντας Ἀχαιούς. Confer *Schol. Victor.*

77. Τίς ἂν τάδε γηθήσειεν;) Ὑπακουε) βλέπων· ἡ ὡς ἢ διὰ, ἢ κατὰ, ἢ τοιοῦτό τι ἢ αἰτιατικῶς, ἀντὶ τοῦ, τίς ἂν τούτοις γηθήσειεν; *Eustath.* fol. 631. lin. 20.

Vid. ad Θ'. v. 95.

84. Ἠδ᾽ ἀμφὶ Κρείοντος υἱόν) Et hìc *Prior* τοῦ υἱὸς corripitur, ut pluribus ostendo, ad α. v. 489.

88. Κήαντο) *Eustath.* fol. 631. lin. 39. Διαφθέγγεται δὲ καὶ νῦν καίαντο, παρὰ τοῖς Παλαιοῖς Ἀντιγράφοις. Vid. infrà, ad *Var. Lect.* v. 234.

NOTÆ IN SCHOLIA.

80. * Ἂν ἄλλως ἦν) Has voces, addo ad locum illustrandum.

VARIÆ LECTIONES.

75. Βουλεύσῃ) γρ. βουλεύσει, MS. CCC.

77. Καίουσιν) γρ. καίουσι, verùm MS. CCC. καίουσιν.

88. Κήαντο) γρ. κείαντο. vid. Not. in *Textum*.

90 Ἐς

Ἐς κλισίην, παρὰ δέ σφι τίθει μενοεικέα δαῖτα·
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Τοῖς ὁ γέρων πάμπρωτος ὑφαίνειν ἤρχετο μῆτιν
Νέστωρ, οὗ καὶ πρόσθεν ἀρίστη φαίνετο βουλή·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἀτρείδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι· οὕνεκα πολλῶν
Λαῶν ἐσσὶ ἄναξ, καί τοι Ζεὺς ἐγγυάλιξε
Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσθα·
Τῷ σε χρὴ πέρι μὲν φάσθαι ἔπος, ἠδ' ἐπακοῦσαι,
Κρηῆναι δὲ καὶ ἄλλῳ, ὅταν τινὰ θυμὸς ἀνώγῃ
Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν· σέο δ' ἕξεται, ὅ, ττι κεν ἄρχῃ·

In tentorium, ipsisque apposuit gratum-animo convivium:
Hi igitur ad cibos paratos appositos manus extenderunt.
Sed postquam potûs & cibi desiderium exemerant,
Illis senex omnium primus texere cœpit consilium
Nestor, cujus & anteà optimum apparuerat consilium:
Qui ipsis benevolus concionatus est & dixit,
" Atrida gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
" In te quidem finiam, à te autem incipiam; quoniam multorum
" Populorum es rex, & tibi Jupiter in manus-dedit
" Sceptrumque, & jura; ut ipsis consulas.
" Ideò te oportet supra *omnes* & dicere sententiam, & audire,
" Perficere etiam alterius *consilium*, quum aliquem animus jusserit
" Dicere in bonum: à te etenim pendebit, quidquid prior *quis* dixerit;

ΣΧΟΛΙΑ.

90. Μενοεικέα.] Τῷ μένει εἴκοντα, αὐτάρκη.

91. Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα.] Οἱ δὲ ἐπὶ τὰ ἕτοιμα βρώματα, ἐξέτεινον τὰς χεῖρας, καὶ ἤσθιον. Ὀνείατα.] Βρώματα, τὴν ὄνησιν παρέχοντα. Ἴαλλον.] Ἔπεμπον, ἐξέτεινον.

93. * Πάμπρωτος.] Οἷον, συνεφθάσας τοὺς ἄλλους ... αὐτοῦ τὴν γνώμην.* Ὑφαίνειν.] Κατασκευάζειν, μεταφορικῶς.

94. * Νέστωρ οὗ καὶ πρόσθεν.] Ὅτι παρῄνει Ἀγαμέμνονι, παύσασθαι τῆς πρὸς Ἀχιλλέα ὀργῆς. Ἀτρείδη, σὺ δὲ παῦε τεὸν μένος· ὃ καὶ νῦν φησιν, Οὐ τι καθ' ἡμέτερόν γε νόον.*

97. Ἐν σοὶ μὲν λήξω· σέο δ' ἄρξομαι.] Σύ μοι καὶ ἀρχὴ καὶ τέλος ἔσῃ τῶν λόγων. * Πρὸς τὸ μὴ δοκεῖν ἐπιπλήσσειν, κόλακα αὐτὸν τῶν ἁπάντων ἀποφαίνει γεραίρων. προσεκτικόν τι αὐτὸν ἀπεργάζεται· ὡς ὅλου τοῦ πράγματος ἐπ' αὐτῷ κειμένου· ἢ, ἐπεὶ τότε εἰς αὐτὸν ἔληξε, λέγων, Λίσσομ' Ἀχιλλῆϊ, μεθέμεν χόλον, ἐκείνην τὴν λῆξιν, ἀρχὴν ποιεῖται τοῦ νῦν διαλόγου.*

98. Ἐγγυάλιξε.] Ἐνεχείρισεν, ἔδωκε.

99. * Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ θέμιστας.] Σκῆπτρον, διὰ τὸ κράτος· θέμιστας, διὰ τὸ δίκαιον· οὐκ ὧν γὰρ εἶχον χαλεποὺς νόμους· ἀλλὰ τὸ πᾶν ἦν ἐν τοῖς κρατοῦσιν· ὅθεν καὶ ἀκρατέλοι. Εὐθενῇ δὲ αὐτὴν ποιεῖ, τὰς εὐτυχίας ἐξαριθμούμενος, καὶ ἄξια δὴ ποιεῖν ὑποτίθεται· ὁ ὑπερβάλλων ἀρετῶν ἐστιν ἡ φρόνησις.*

100. Περὶ μὲν φάσθαι ἔπος.] Περισσῶς μὲν βουλεύσασθαι, ὑπὲρ πάντας λέγειν·* ἵνα ἐξ ἁπάντων αἱροῖτο τὸ χρήσιμον· ἅμα δὲ καὶ ἀναιρεῖ τὴν δόξαν τῆς ἥττης, καθ' ἣν τινες οἴονται ἀδοξεῖν, τοῖς πλησίον πειθόμενοι.*

101. Κρηῆναι.] Ἐπιτελέσαι, ἐπιτρέψαι, ἢ πεισθῆναί τε, καὶ εἰς τέλος ἀγαγεῖν καὶ τὸ ὑπὸ ἄλλου καλῶς λεγόμενον.

102. Εἰπεῖν εἰς ἀγαθόν.] Ἀγαθὴν εἰσενέγκασθαι γνώμην. Σέο δ' ἕξεται.] Ἤτοι ἐν τῇ σῇ ἐξουσίᾳ ἔσται, τοῦτο τὸ ἔργον δοκιμάσαι· ἤτοι τὸ τῶν λόγων κατόρθωμα σὸν ἔσται· εἰς σὲ γὰρ ἀνενεχθήσεται. Ὅ, τι κεν ἄρχῃ.] Ὅ, τι ἂν κρατῇ, καὶ συμφέρῃ. Ἄλλως. * Σέο δ' ἕξεται.] Ἴσον ἀπόφηνε τῷ συμβουλεύοντι, βασιλεῦ, τὸ κυροῦντα τὸ τέλος· ὅπως μὴ φθονοίη ταῖς ἀγαθαῖς ὑποθήκαις· οἶδεν γὰρ φθόνος, καὶ θυμὸς, καὶ ζηλοτυπίαις ἀδίκοις πολλὰς πράξεις ἀνῃρημένας· τὸ πέρας οὖν τῶν λεγομένων ἐπὶ τὸν κορυφοῦντα ἀναφέρει. Ὅ, τι κεν ἄρχῃ.] Ὁ δήποτε τῆς παραινέσεως πρῶτος, καὶ ἐπικρατυνθῇ, ἐκ σοῦ γίνεται· καὶ ἀλλαχοῦ, † Ἀλκινόου ἐκ τοῦδ' ἔχεται ἔργον τε, ἔπος τε.

† Odyss. λ'. v. 345.

NOTÆ.

95. Ὅς σφιν) In multis *Exemplaribus*, & hic, & alias, in locis haud paucis, nec enim in omnibus, & olim excidit Una Literula, ob similem congressum; quam tamen in hâc nostrâ Editione semper revocandam duximus, ad fidem nempè locorum Incorruptiorum; quales ad α'. v. 73. 253. &c. Vid. ad *Odyss.* β'. v. 160. MS. *Mori* hoc in loco, ὅς σφιν apertè legit, ut Nos.

97. Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι) *Eustath.* fol. 1223. lin. 24. Καὶ ὅτι τὸ ΗΣΙΟΔΕΙΟΝ, Ἀρχόμενοι δὲ λήγοντες καλοῦντες, Ὀρφικοῦ μεταφράζεται, τὸ, Ἐν σοὶ μὲν λήξω, σέο δ' ἄρξομαι.

99. Σκῆπτρόν τ', ἠδὲ θέμιστας, ἵνα σφίσι βουλεύῃσθα) Vid. ad β'. v. 206.

VARIAE LECTIONES.

95. Ὅς σφιν) γρ. ὃ σφιν, *Florentin.* vid. Not. in *Textum*.

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Οὐ γάρ τις νόον ἄλλος ἀμείνονα τοῦδε νοήσει,
Οἷον ἐγὼ νοέω, ἠμὲν πάλαι, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν,
Ἐξέτι τοῦ, ὅτε, διογενὲς, Βρισηΐδα κούρην
Χωομένου Ἀχιλῆος ἔβης κλισίηθεν ἀπούρας·
Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον· μάλα γάρ τοι ἔγωγε
Πόλλ' ἀπεμυθεόμην· σὺ δὲ σῷ μεγαλήτορι θυμῷ
Εἴξας, ἄνδρα φέριστον, ὃν ἀθάνατοί περ ἔτισαν,
Ἠτίμησας· ἑλὼν γὰρ ἔχεις γέρας· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Φραζώμεσθ', ὥς κέν μιν ἀρεσσάμενοι πεπίθωμεν
Δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ὦ γέρον, οὔ τι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας·
Ἀασάμην, οὐδ' αὐτὸς ἀναίνομαι· ἀντί νυ πολλῶν

" At ego dicam, ut mihi videtur esse optimum.
" Non enim quis sententiam alius meliorem hâc excogitaverit,
" Qualem ego sentio, & olim, & etiam nunc,
" Ex eo tempore, quo, generose, Briseïda puellam
" Irati Achillis à tentorio abstulisti:
" Nequaquam secundùm nostram quidem sententiam: valde enim tibi ego
" Multis dissuadebam: tu autem tuo magno animo
" Cedens, virum fortissimum, quem etiam immortales honorârunt,
" Contumeliâ-affecisti; ereptum enim habes præmium: verum etiam nunc
" Deliberemus, quomodo ipsum placatum flectamus
" Donisque placidis, verbisque blandis.
Hunc allocutus est rex virorum Agamemnon,
" O senex, neutiquam mentitus mea errata enumerâsti:
" Peccavi, neque ipse nego; nempe multarum instar

ΣΧΟΛΙΑ.

103. * Ὡς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.] Προσεκτικὸν μὲν τὸν ἀκροατὴν ποιεῖ· δι' ὧν ἄριστα ὑπισχνεῖται ἐρεῖν· εὔνουν δὲ, ὅτι μεθ' ὑποστολῆς τὸ δοκεῖ προστέθεικεν. *

104. * Οὐ γάρ τις νόον.] Ἐπὶ διαφθοραῖς τοῦ βασιλέως φέρων, οὐκ ἐν ἐπιλημμάτοις μέρει τὴν Ἀχιλλέως ἔχθραν προφέρει· ἀλλὰ μόνον ἄριστα συνεωρακέναι ἑαυτόν· φησὶ γοῦν, Πολλάκι δή μοι τοῦτον ΑΧΑΙΟΙ ΜΥΘΟΝ ΕΕΙΠΟΝ. Τὸ δὲ νοήσει, ἀντὶ τοῦ, νοήσειε. * Νόον.] Νοῦν, γνώμην.

106. Ἐξέτι τοῦ.] Ἀπ' ἐκείνου τοῦ χρόνου ἕως τοῦ νῦν. Διογενὲς.] Περισπωμένως ἀναγνωσόμεθα· συναίρεσιν γὰρ ἔπαθεν ἐπεὶ τὸ ἐντελές ἐστι Διογενεΐ· τοῦ ἀπὸ Διὸς τὸ γένος ἔχοντος.

108. Οὔτι καθ' ἡμέτερόν γε νόον) Οὐ κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην. * Εὐμαθήμονα ἐργάζεται· ὁμολογοῦντος γὰρ, ὅτι οὐκ ἠρέσκετο τῇ εἰς τὸν Ἀχιλλέα ἀτιμίᾳ, δῆλός ἐστι τὸν λόγον ὑπὲρ τοῦ τιμῆσαι τοῦτον συνιστάς· οὐκ ὀνειδίσαι δὲ τὴν ἁμαρτίαν θέλει, ἀλλὰ παρακαλεῖ, μὴ δεύτερον ἁμαρτάνειν. *

109. Ἀπεμυθεόμην.] Ἀπηγόρευον, ἐκώλυον· γράφεται δὲ καὶ, Ἀπεμυθεόμην, ἵν' ᾖ, ἀπελογιζόμην. Μεγαλήτορι.] Γενναίῳ. Θυμῷ εἴξας.] Νικηθεὶς ὑπὸ τῆς ὀργῆς. * Δεξιῶς ὑπήλλαξε τὰ ὀνόματα, τὴν αὐθάδειαν, μεγαλοφροσύνην καλῶν, καὶ τὸ προπετὲς, εἴξας λέγων. *

111. * Ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν φραζώμεσθα.] Προποιεῖται τὴν παράκλησιν· ὅπως μὴ αἰσχυνθῇ ὁ βασιλεύς· τὸ γὰρ φράζε, πικρότερον ἦν, καὶ προστάξεως ἐχόμενον· καλαὶ δὲ αἱ Λιταὶ, διὰ τὸ ὁμοειδὲς, καὶ ἵνα προμαλαχθῇ Ἀχιλλεύς. Φραζώμεσθα.] Δεῖ γὰρ τὸ προπαροξύνειν, παρακαλεῖν. Διὰ τοῦ ο μίκρον, ἡ γραφή. *

112. Ἀρεσσάμενοι.] Φιλοφρονησάμενοι.

113. * Δώροισίν τ' ἀγανοῖσιν, ἔπεσί τε.] Ἴσην ὑποτίθησι κίνησιν ῥημάτων καὶ λόγων, πρὸς πειθώ. Μειλιχίοισι δὲ, ἠπίοις, ἢ ἀπολογουμένοις· τὰ γὰρ τοιαῦτα ἀνάπτει τὸν θυμόν.

115. Οὔτι ψεῦδος ἐμὰς ἄτας κατέλεξας.] Ἤγουν κατὰ ψεῦδος, ὅτι ψευδῶς· οὐδὲ ψευσάμενος τὰς ἐμὰς ἄτας εἶπας. * Ὁμολογεῖ πταῖσαι, ἵνα μὴ αἰσχύνοιτο ὁ παρακαλῶν· διὸ καὶ ἡμαρτηκέναι φησίν· οὐκ ἀδικεῖ τι, εὔνοιαν ΠΡΟΣΠΟΙΟΥΜΕΝΟΣ ἑαυτῷ· αἰτιᾶς δὲ ὁ τρόπος· τὸ μὲν γὰρ ἐπίκαιρον ἔχειν νῦν, μακάριον· τὸ δὲ χεῖρον μεγαλοποιῆσαι, οὐκ ἄχαρι· συναπτέον, ὅλον. *

116. Ἀασάμην.] Ἐβλάβην, ἔβλαψα, ἠδίκησα.

NOTÆ.

115. Ὦ γέρον, οὔτι ψεῦδος) *Eustath.* fol. 634. lin. 49. Ἔστι δὲ τὸ, ψεῦδος μὲν ἐπιρρηματικὸν, ἀντὶ τοῦ, ψευδῶς· εἰ μή τις ἴσως ἐθέλοι εἰπεῖν ἐν τῷ, οὔτι ψεῦδος εἶπε ἐπαγεῖν ἀσυνδέτως, κατ' ἔλλειψιν, τὸ ἐφεξῆς.

116. Ἀασάμην) *Prior* hic producitur, & proximè sequens corripitur διαστολικῷ ἀπηρτισμένῳ ἀνάγκῃ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

104. Πολλάκι δή μοι τοῦτον) Locus ab *Agamemnone* profertur, *Iliad.* τ'. v. 85. plenum Nos exhibemus.

115. Προσποιούμενος) Προσεχόμενος, *Oxon.* Edit: malè.

VARIÆ LECTIONES.

104. Ἄλλος) γρ. ἄλλον. Ibid. Νοήσει) γρ. νοήσειε. *Schol Victor.*

106. Διογενές) γρ. διογενεῦ. MS. CCC. *Eustath.* fol. 633. lin. 39. *Br. Schol.*

115. Ὦ γέρον, οὔτι ψεῦδος ἐμάς) γρ. ὦ γέρον, οὔτι ψεῦδος· ἐμὰς &c. Vid. Not. in *Textum.*

Λαῶν

Λαῶν ἐστὶν ἀνὴρ, ὅντε Ζεὺς κῆρι φιλήσῃ·
Ὡς νῦν τοῦτον ἔτισε, δάμασσε δὲ λαὸν Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας,
Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα·
Ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι περικλυτὰ δῶρ' ὀνομήνω,
Ἑπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,

" Copiarum est vis, quem Jupiter ex animo dilexerit;
" Sicut nunc hunc honoravit, domuitque populum Achivorum.
" Verum quoniam peccavi, animo maligno obsecutus,
" Iterum volo placare, dareque infinita dona:
" Vobis etiam coram omnibus inclyta dona nominabo,
" Septem igni-nunquam-admotos tripodas, decemque auri talenta,
" Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos
" Validos, in-cursu-victores, qui præmia pedibus reportârunt.
" Non sane pauper esset vir, cui tot contingerent,

ΣΧΟΛΙΑ.

ἐνδύεσθαι. Ἀναίνομαι.] Ἀρνοῦμαι. Ἀντί νυ πολλῶν.] Μᾶλλον δὲ ἀντάξιος πολλῶν ἐστιν οὗτος, ὁ ὑπὸ Διὸς φιλούμενος, ἀνήρ. * Προτρεπτικὸν εἰς εὐσέβειαν.*

119. Λευγαλέῃσι.] Δειναῖς, ὀλεθρίαις. * Φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας.] Ὅ ἐστιν, ὀργῇ πεισθείς· ὀλεθρεύει γὰρ αὕτη τὰς φρένας. *

120. Ἀρέσαι.] Εἰς ἀρέσκειαν ἐλθεῖν φιλοφρόνως. * Δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.] Ἵνα μὴ σμικροψυχίας ἕνεκα δοκῇ τὸν στρατὸν ἀποστερεῖν συμμαχίας. *

122. Ἀπύρους.] Τοὺς μὴ εἰς πῦρ χρησίμους, ἀλλ' ἀναθηματικοὺς, καινουργεῖς· τοὺς κόσμου χάριν τιθεμένους ἐν τῷ οἴκῳ. * Ἄπυρος, πρὸς σύγκρισιν τῶν ἐμπυριβητῶν· αἴθωνας δὲ, τοὺς εἰς πῦρ βαλλομένους. Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον.* Τάλαντα.] Τάλαντον ἐξισάζει τὰς ἑξακισχιλίας τὰς παρ' Ἀθηναίοις δραχμάς. Διαφόρως δὲ τάττεται· ἓν γὰρ ἦν βραχύ τι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις· ὁ Ποιητὴς δὲ τοῦτο δῆλον ἡμῖν ποιεῖ, ἐν τῷ ἐπιταφίῳ τοῦ Πατρόκλου, λέγων, Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα Θῆκε· γυναῖκα ἄγεσθαι ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν, Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιεικοσίμετρον, Τῷ πρώτῳ· αὐτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν, Ἑξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κύουσαν· Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα, Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως· Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα. Εἰ γὰρ περὶ τοῦ ταλάντου τῶν Ἑλλήνων, βραχύ τι τὸ τάλαντον τοῦ χρυσίου ἦν παρ' αὐτοῖς ὡς καὶ Δίφιλος ἐν ἀργύρῳ, βραχύ τι τὸ τάλαντόν φησι· Τάλαντον, ὦ τάλαινα· τοῦτο δὲ ἦν χρυσίου τάλαντον.

123. Αἴθωνας.] Τοὺς πρὸς πῦρ ἐπιτηδείους, τοὺς κεκαυμένους ἐμπυριβήτας, παρὰ τὸ αἴθω. * Δώδεκα δ' ἵππους.] Ἱπποτρόφοι, οἱ Θεσσαλοί. Καλῶς δὲ, ὁ ἀριθμὸς τῶν ἵππων ἀρκοῦν, ἱκανὸς πρὸς ἐπίδειξιν. *

124. Πηγοὺς, ἀθλοφόρους.] Πηγούς. * μέλανας· τούτους γὰρ ἀρίστους φασὶν, οἱ περὶ ἵππων γράψαντες· ὁμοίους τε, κύματι πηγῷ, εἴγε μέλανι φησί. Μέλαν δ' ἐκῦμα ἐκάλυψε· τινὲς δὲ, εὐτραφεῖς, εὐπαγεῖς, * ὑψαύχενας ἀπὸ τοῦ ... Διῄρηται ἡ ὑπόσχεσις εἰς δύο τόπους. χρόνους διὰ δὲ ποικιλίας τῶν δώρων θηρεύειν οἴεται τὸν Ἀχιλλέα· εἴτε φιλότιμος εἴη, διὰ τῶν ἵππων· εἴτε φιλοχρήματος, πολὺν χρυσὸν καὶ χαλκὸν διδούς· εἴτε φιλογύνης εἴη, θυγατέρα πρὸς γάμον. Οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.] Οὐκ ἐν Πελοποννήσῳ ἦσαν οἱ ἵπποι ἠγωνισμένοι· εἶεν γὰρ ἂν ἤδη γέροντες· ἀλλ' ἐν Ἰλίῳ νενικήκασιν. ἐπιταφίους ἀγῶνας ἀγωνιζόμενοι * Ἀθλοφόρους.] Νικητηρίους, νικηφόρους. Ἀέθλια.] Ἔπαθλα, θέματα. Ἄροντο.] Ἀπηνέγκαντο, ἐκτήσαντο.

125. Οὔ κεν.] Οὐκ ἄν. Ἀλήϊος.] Ὁ ἄνευ λείας, ἐλλιπὴς βοσκημάτων· λεία γὰρ κυρίως, ἡ τῶν τετραπόδων κτῆσις. * Διακόπτει τὸ ὁμοειδὲς τοῦ καταλόγου τῶν δώρων, τὸ ὁμοειδὲς ἐκκλίνων· ἅμα δὲ καὶ ἑκάστου μεγάλην συνουσίαν ἀποδείκνυσι, καὶ δῶρα δώροις προστίθησι, καὶ πλεῖστα χάριν αὔξει.

NOTÆ.

ut mox, v. 119. *Iliad.* β'. v. 113. & aliás. Verùm infrà, ad v. 533. in eâdem voce *Prior* corripitur, & sequens producitur, ob geminatam Literam.

119. Ἀασάμην) Vid. ad v. 116. *Dioscorides*, *Isocratis* Discipulus, huc retulisse dicitur hunc Versum, Ἢ οἴνῳ μεθύων, ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί· ut *Athenæus* fol. 11. Malo tamen aliò referre, nempè post Τ', v. 137. ubi major παθολογία, & *Agamemnon* ipsum *Achillem* seriò & ex animo alloquitur. Non erat nunc tanta necessitas, ut Rex coràm suis sua Vitia fateretur.

120. Ἂψ) De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. v. ex *Jasone*, *Herodiano*, & *Plutarcho*.

121. Ὑμῖν δ' ἐν πάντεσσι) *Eustathius* fol. 635. lin. 22. Apertè legit ἡμῖν, quod *Sensus* etiam postulat; quare τὸ ὑμῖν, ad *Var. lect.* rejicio; licet *Florentina*, *Basil. Roman. Hervag.* &c. illam præferant.

125. Ἀλήϊος) *Etymolog.* M. v. Ἀλήϊος) Οὔ κεν ἀλήϊος ἀνὴρ, Ἰλιάδος, ι. πένης, ἄπορος· ἤτοι, ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λήϊον, ἤγουν σιτοφόρον χωρίον· ἢ ἀπὸ τοῦ μὴ ἔχειν λείαν, ἤγουν ἀγέλας τῶν προβάτων.

VARIÆ LECTIONES.

117. Φιλήσῃ) γρ. φιλήσει, MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori*.

121. Ὑμῖν) γρ. ἡμῖν, *Florentin.* &c. vid. Not. in *Textum*.

Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
Ὅσσα μοὶ ἠνείκαντο ἀέθλια μώνυχες ἵπποι.
Δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Λεσβίδας, ἃς ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλεν αὐτὸς,
Ἐξελόμην, αἳ κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν·
Τὰς μέν οἱ δώσω, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρων
Κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἣ θέμις ἀνθρώπων πέλει ἀνδρῶν ἠδὲ γυναικῶν.
Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε

" Neque inops valde-pretiosi auri,
" Quot mihi attulerunt præmia solidi-ungulis equi.
" Dabo item septem mulieres formâ præstante, operum scientes,
" Lesbidas, quas quando Lesbum bene-habitatam cepit ipse,
" Delegi, quæ pulchritudine vincebant genus mulierum.
" Has quidem ei dabo, intérque eas erit, quam tunc abstuli
" Filiam Brisei; & magnum jusjurandum addam,
" Nunquam ejus cubile ascendisse, vel mistum me fuisse,
" Quà mos hominum est virorum & mulierum.
" Hæc quidem statim omnia aderunt: si verò

ΣΧΟΛΙΑ.

126. Ἀκτήμων.] Ἀνενδεής. Ἐριτίμοιο.] Μεγαλοτίμου, ἐνδόξου.

127. Ἠνείκαντο.] Περιεποιήσαντο.

128. * Δώσω δ' ἑπτὰ γυναῖκας.] Ἐντέχνως, τῶν δώρων μέσας ἔταξε τὰς γυναῖκας· ἵνα μὴ ὑπόνοιαν παράσχῃ, ὡς ἀκρασίαν καταψηφιζόμενος αὐτοῦ· καὶ περὶ μὲν ὧν οἶδεν, μαρτυρεῖ· περὶ δὲ τῆς Ἰλιάδος, Αἴκε μοι τ' Ἀργείην Ἑλένην καλλίσφυρον ἔωσιν. * Ἀμύμονας.] Ἀμωμήτους, εὐειδεῖς.

129. * Ἃς ὅτε Λέσβον.] Πιθανῶς, ἔπαινον Ἀχιλλέως παρενέμιξε, καὶ μονονουχὶ παραχωρήσειν φησὶν αὐτῷ τῶν αὐτοῦ σκύλων· ἅμα δὲ καὶ ὑπ' ὄψιν αὐτοῦ τὴν δωρεὰν ἄγει, ἐμφαίνων, ὅτι ὧν οἶδεν ἐκεῖνος, δίδωσιν· ἀπλοῦν δὲ τὸ ἦθος, καὶ πάντα πρὸς πειθώ.*

130. Ἐξελόμην.] Ὡς ἐξαιρέτους, ἔλαβον. * Ζηνόδοτος διαστέλλει τὸ ἐξ, ὡς εἴη. Ἐξ ἑλόμην, ἀριθμὸν αὐτῶν ἐκδεχόμενος, οὐχ ὑγιῶς· φησὶ γὰρ, ἅπερ ὀγδοάτην Βρισηΐδα· ἄλλως τε, οὐ δώσει Βρισηΐς. * Λεσβίδας, αἳ κάλλει ἐνίκων.] Παρὰ Λεσβίοις ἀγὼν ἄγεται κάλλους γυναικῶν, ἐν τῷ τῆς Ἥρας τεμένει, λεγόμενος Καλλιστεῖα. Ἡ δὲ Λέσβος, νῆσός ἐστιν ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει, πόλεις ἔχουσα πέντε, Ἄντισσαν, Ἐρεσσὸν, Μήθυμναν, Πύῤῥαν, Μιτυλήνην.

131. Μετὰ δ' ἔσσεται.] Ἐν αὐταῖς δὲ ἔσται καὶ ἡ Βρισηΐς.

132. * Ὅρκον ὀμοῦμαι.] Διὰ τοῦ ὅρκου τὸν ζῆλον τοῦ ἔρωτος τοῦ Ἀχιλλέως θεραπεύει. καὶ τὸ εὔφημον ἑαυτοῦ ἐνδείκνυται, διὰ τὴν φιλοτιμίαν, οὐκ ἀκρασίας ἕνεκεν, ἀφελόμενος Βρισηΐδα.*

133. Μήποτε τῆς εὐνῆς.] Ὀμόσω, φησὶ, τὸ μηδέποτε αὐτῇ συγκεκοιμῆσθαι, ὅ ἐστι, μεμίχθαι.

134. * Ἣ θέμις ἀνθρώπων.] Φύσεως νόμον θαυμασίως τὴν αἰσχρὰν λέξιν ἐκάλυψε. τὰ δὲ συμπλοκῆς πεποιημένα καὶ ἀνθρώπινα, πρεπωδεστάτης σεμνοπρεπείας ἐπισκιάζει.* Ἣ θέμις.] Ὡς θέμις. Πέλει.] Γίγνεται.

135. Παρέσσεται.] Παρέσται, παραγενηθήσεται, δοθήσεται.

NOTÆ.

129. Λέσβον ἐϋκτιμένην) Rectè hoc Epitheto Lesbon ornat Poeta, quam & Anacreon, v. 1209. Λέσβον εὔκτιτον rectè vocat. *Vitruvius* enim, l. 1. testatur, quòd eleganter, & magnificè fuerit illius Metropolis ædificata, *Mitylene*, at non prudenter posita. In quâ nempè, cùm *Auster* flat, Incolæ ægrotant; cùm *Corus*; tussiunt, cùm *Septentrio*, restituuntur in salutem, *Strabo*, l. 13. Κατεσκεύασται δὲ τοῖς πᾶσι καλῶς. Et *Longus*, l. 1. Πόλις ἐστὶ Λέσβου Μιτυλήνη, μεγάλη καὶ καλή· διείληπται γὰρ Εὐρίποις, ὑπεισρεούσης τῆς θαλάσσης, καὶ κεκόσμηται γεφύραις ξεστοῦ καὶ λευκοῦ λίθου· νομίσαις οὐ πόλιν ὁρᾷν, ἀλλὰ νῆσον. *Cicero*, contra *Rullum*, vocat urbem naturâ & situ & descriptione Ædificiorum & pulcritudine imprimis nobilem. *Lesbos* autem & *Mitylene*, una eademque urbs habetur.

130. Ἐξελόμην) *Eustath.* fol. 631. lin. 5. Φασὶ γὰρ ἐν τῷ τῶν λαφύρων δασμῷ, μοῖραν τῷ βασιλεῖ ἀποκεκρίσθαι, εἰς τὰ κοινὰ συμπόσια. Addo ego, καὶ δὴ εἰς τιμήν.

131. Τὰς μὲν οἱ δώσω) Τὸ μὲν producitur, etiam citrà *Cæsuram*, vi *Toni* sui, *Literæque Finalis*, & *Asperi* sequentis; legitur tamen & μέν οἱ, & μὲν ἑοῖ, vid. ad *Var. Lect.*

132. Καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμοῦμαι) *Ultima* τοῦ ἐπὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Liquidam*, ut mox, v. 144. ἐνὶ μεγάρῳ ἐϋπήκτῳ. Aliàs ipsa *Litera* μ'. est *ectatica*; ut suprà, v. 9. Ἀτρείδης δ' ἄχεϊ μεγάλῳ. & χ'. v. 393. Ἠράμεθα μέγα κῦδος. Vid. infra, ad v. 180. & 274.

VARIÆ LECTIONES.

127. Ἠνείκαντο) γρ. ἠνείκαντο, MSS. Barocc. Oxon. CCC. & *Mori.*

128. Ἀμύμονας) γρ. ἀμύμονα, *Eustath.* fol. 636. lin. 44. Vid. infrà, v. 270.

130. Ἐξελόμην) γρ. ἐξ ἑλόμην, *Zenodotus*, vid. *Schol. Victorian.*

131. Τὰς μέν οἱ) γρ. τὰς μέν οἱ, & τὰς μὲν ἑοῖ ut *Iliad.* ι'. v. 495. & ά. v. 183.

Ἄστυ

Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
Νῆας ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω,
Εἰσελθὼν, ὅτε κεν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθω,
Αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης,
Γαμβρός κέν μοι ἔοι· τίσω δέ μιν ἶσον Ὀρέστῃ,
Ὅς μοι τηλύγετος τρέφεται, θαλίῃ ἔνι πολλῇ.
Τρεῖς δέ μοι εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,
Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα·
Τάων, ἥν κ' ἐθέλῃσι, φίλην ἀνάεδνον ἀγέσθω
Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ἐγὼ δ' ἐπιμείλια δώσω
Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.

" Urbem magnam Priami dii dederint evertere,
" Naves abundè auro & ære congesto impleat,
" Ingressus, cùm dividemus prædam Achivi.
" Trojanas insuper mulieres viginti ipse deligat,
" Quæ post Argivam Helenam pulcherrimæ sint.
" Si vero Argos pervenerimus Achaicum, uber agri,
" Gener mihi sit; honorabo verò ipsum æqualiter Oresti,
" Qui mihi unicus nutritur, rerum copiâ in magnâ.
" Tres autem mihi sunt filiæ in domo bene-constructâ,
" Chrysothemis, & Laodice, & Iphianassa:
" Harum, quam velit, dilectam sine-sponsalibus ducat
" Ad domum Pelei: ego verò dotalia dona dabo
" Multa valdè, quot adhuc nemo suæ dedit filiæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

137. Ἄλις.] Δαψιλῶς, ἱκανῶς. Νηησάσθω.] Πληρωσάτω, σωρευσάτω.

138. Δατεώμεθα.] Μεριζώμεθα. Ληΐδα.] Τὴν λείαν, τὰ λάφυρα.

139. * Αὐτὸς ἑλέσθω.] Τὴν δωρεὰν ἡ ἐκλογὴ ποιεῖ μείζω, μακρόθι τι αὐτὸν πλήσει τ̃ γυναικείου πόθου.*

140. * Αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην.] Οὐχ ὡς αἰχμαλώτου ΑΥΤΗΝ, ἀλλ' ὡς πρεσβευούσης ἀπιστῶν, ἐμβάλλει.

141. Οὖθαρ ἀρούρης.] Τὸ γονιμώτατον καὶ κάλλιστον τ̃ γῆς, καὶ κάρπιμον.

143. Τηλύγετος.] Ἀγαπητὸς, μονογενής· μόνος γὰρ Ὀρέστης ἄρσην ἐγένετο τῷ Ἀγαμέμνονι, ἐκ Κλυταιμνήστρας. Ἄλλως, * Μονογενὴς, ἢ μεθ' ὃν ἡ παιδοποιΐα πέπαυται. Ἀπὸ τοῦ τῆλε γενέσθαι· λείπει τὸ ὡς.* Θαλίῃ ἔνι πολλῇ.] Ἐν πολλῇ εὐωχίᾳ, ἐν πολλοῖς ἀγαθοῖς εἴρηται δὲ, παρὰ τὸ θάλλειν τοὺς εὐωχουμένους.

144. Εὐπήκτῳ.] Καλῶς κατεσκευασμένῳ.

145. Λαοδίκη.] Μία τ̃ Ἀγαμέμνονος θυγατέρων, ἣν οἱ Τραγικοὶ Ἠλέκτραν εἶπον· ὡς καὶ τὴν Ἰφιάνασσαν, Ἰφιγένειάν φησιν ὁ Εὐριπίδης. * Οἰκεῖα θυγατράσι βασιλέως ὀνόματα· τρία γὰρ συνέχει τὴν ἀρχήν· Νόμος ὀρθὸς, ἐπιεικὴς Κρίσις, ἡ Δίκη, καὶ Ἰσχύς.*

146. * Τάων, ἥν κ' ἐθέλῃσι.] Διὰ τ̃ ἐπιγαμίας πιστοῦται τὴν φιλίαν· ὅπως μὴ δοκῇ πρὸς τὴν χρείαν κολακεύειν, ὑπούλως ἔχων.* Ἀνάεδνον.] Ἄνευ ἕδνων· ἕδνα δέ εἰσι, τὰ πρὸ τ̃ γάμου ὑπὸ τ̃ νυμφίου διδόμενα δῶρα τῇ νύμφῃ.

147. Ἐπιμείλια δώσω.] Τὸ ἑξῆς, ἐπιδώσω μείλια· μείλια δέ εἰσιν, οἷς μειλίσσουσιν οἱ τ̃ νυμφῶν πατέρες τοὺς ἄνδρας. Τὴν προῖκα δὲ λέγει, τὴν ἡδέως διατιθεμένην τὰ κατὰ τὴν ψυχήν. * Ἀρίσταρχος ὑφ' ἓν, ὡς ἐπιφέρνια· Ἀπολλόδωρος δὲ, κατὰ διάλυσιν.*

NOTÆ.

137. Νῆας ἅλις) Olim in pluribus, νῆα ἅλις, quasi *Achilles* unam tantùm Navim ad *Trojam* duxerit; quùm is Classem Quinquaginta Navium rexerit, ut constat, *Iliad.* β'. v. 685. Τῶν αὖ πεντήκοντα νεῶν ἦν ἀρχὸς Ἀχιλλεύς. Vid. infrà, ad v. 279.

141. Ἀχαιϊκόν) *Eustath.* fol. 638. lin. 32. Τὸ δὲ, Ἀχαιϊκὸν, διὰ διφθόγγου ὁ Ποιητὴς γράφει, ἐν τῇ παραληγούσῃ· ὡς καὶ ἀλλαχοῦ σεσημείωται· τὸ γὰρ διὰ τ̃ ι, Ἀχαϊκὸν, ὕστερον ἐστίν.

144. Ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ) Vid. suprà, ad v. 132.

145. Λαοδίκη) Ἴσμεν Ἠλέκτραν λεγομένην, διὰ τὸ δὴν παρθενεύειν, καὶ ἄλεκτρον εἶναι, ὡς Εὐριπίδης Ὀρέστῃ. Παρθένος, μακρὸν δὴ μῆκος, Ἠλέκτρα, χρόνου. Vid. *Ælian.* Var. Hist. l. IV. c. XXVI. §. 4. ex Edit. Cl. *Jac. Perizonii.* Ibid. Ἰφιάνασσα) Hinc patet, Fabulam *Iphigeniæ* ad *Aulida* mactatæ *Homero* minimè probatam.

147. Πρὸς οἶκον Πηλῆος) Producitur τὸ πρὸς, *Initio* Carminis, vi *Finalis* etiam acuminatæ, & *Circumflexi* sequentis; quanquam commodiùs legi posset Οἶκον πρὸς Πηλῆος, vel etiam πρὸς Πηλήϊον οἶκον, ut alias, σ'. v. 60. Δόμον Πηλήϊον εἴσω. *Isaac. Casaubonus* notavit, ad hoc, Ἄγειν γυναῖκα πρὸς οἶκον, *Latinis* dictum, *Uxorem ducere.*

VARIÆ LECTIONES.

136. Δώωσ' ἀλαπάξαι) γρ. δῶσ' ἐξαλαπάξαι, MS. *Barocc.* Oxon.

137. Νῆας ἅλις) γρ. νῆα ἅλις, vid. Not. in *Textum.*

139. Ἑλέσθω) γρ. ἑλέσθαι, vid. infrà, ad v. 281.

141. Ἀχαιϊκόν) γρ. Ἀχαϊκόν, vid. Not. in *Textum.*

142. Ἔοι) γρ. εἴη, *Eustath.* fol. 638. lin. 4. & 42. Vid. infrà, v. 284.

147. Πρὸς οἶκον Πηλῆος) γρ. οἶκον πρὸς Πηλῆος, vid. Not. in *Textum.* Ibid. Ἐπιμείλια δώσω) γρ. ἐπὶ μείλια δώσω, *Apollodor.* & *Schol. Victorian.*

148. Ἐπέδωκε) γρ. ἐπ' ἔδωκε, *Eustath.* fol. 639. lin. 30. ut modò, v. 147.

Ἐπτὰ

Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν,
Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν.
Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι πολύρρηνες, πολυβοῦται,
Οἵ κέ ἑ δωτίνῃσι, θεὸν ὣς, τιμήσουσι,
Καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.
Ταῦτά κέ οἱ τελέσαιμι μεταλλήξαντι χόλοιο.

" Septem etenim ei dabo bene-habitatas urbes,
" Cardamylen, Enopénque, & Hiran herbosam,
" Pherásque religiosas, & Antheam profunda-habentem-prata,
" Pulchramque Æpeam, & Pedasum vitiferam.
" Omnes autem prope mare *ultimæ versùs* Pylum arenosam:
" Virique *eas* incolunt pecudibus & bobus abundantes,
" Qui ipsum donis, tanquam deum, honorabunt,
" Et ejus sub sceptro opulenta solvent tributa.
" Hæc ei præstabo, si cessaverit ab irâ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

149. * Ἑπτὰ δέ οἱ δώσω—πτολίεθρα.] Ἄδηλον, εἰ τὴν φερνὴν ἐπὶ τῇ θυγατρὶ καὶ ταύτας δίδωσι τὰς πόλεις, ἢ ἔξωθεν, ὥσπερ καὶ τὰ ἄλλα δῶρα. *

150. * Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν.] Μεσσηνίδες αὗται πόλεις· ἡ δὲ Μεσσήνη εἰς τὸν Λακεδαιμονίων νόμον πάλαι συνετέλει. Πῶς οὖν, φασὶν, Ἀγαμέμνων ταύτας δίδωσιν οὐκ οὔσας ἑαυτοῦ; Καὶ οἱ μὲν, Κλυταιμνήστρας εἶναι· ἢ ὅτι κοινὰ ἡγεῖται τὰ τοῦ ἀδελφοῦ· ὡς κἀκεῖνος τὴν λύπην ὑπομένει, ὡς καὶ Μενέλαος αὐτὸν ἱκετεύει. Διατί δὲ οὐ μέμνηται αὐτῶν ἐν τῷ Καταλόγῳ; Ὅτι νεωστὶ ὑπὸ τῶν Διοσκούρων ἦσαν πορθηθεῖσαι· τῶν δὲ πεπορθημένων οὐ ποιεῖ συμμαχίαν, ὡς οὐδὲ Νηλέως· φύσει γάρ εἰσι πολέμιοι τοῖς πορθήσασιν. Ἢ περὶ αὐτῶν φησιν, ἐν οἷς λέγει, Αἰγιαλόν τ' ἀνὰ πάντα, καὶ ἀμφ' Ἑλίκην εὐρεῖαν. Μεγάλη δὲ ἡ δόξα Ἀχιλλεῖ, καὶ ὅπου τῆς πόρρω ἀρχῆς· διὰ δὲ τῆς ἐπιθέτων σημειώσεως, μικροῦ δεῖν, τῆς Πηλέως ἀρχῆς μείζους φησὶν αὐτάς· διάφοροι γάρ εἰσι τοῖς καρποῖς· ποικίλαι δὲ ταῖς φύσεσι τῶν ζώων· φιλάνθρωποι ταῖς κατοικίαις· εὐπορώταται ταῖς ἀγοραῖς.* Ποιήεσσαν.] Βοτανώδη.

151. Ζαθέας.] Μεγάλας, θείας. Βαθύλειμον.] Βαθεῖς λειμῶνας ἔχουσαν.

153. * Νέαται.] Σημαίνει τὸ οἰκοῦνται· ἀπὸ τοῦ ναίω, γέγονεν· οὐ παράγωγον, τὸ νεάω· ὁ δὲ Νικάνωρ ὀνομάζει φησὶ τὸ, νέαται, καὶ πρὸς ἄμφω χωρεῖν δύναται, ὡς Τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος. Ἀπολλόδωρος δὲ χαίρει, Κεῖνται.* Ἄλλως, νέαται, ἔσχαται· οὐ κατῳκισμέναι εἰσίν.

154. Πολύρρηνες.] Πολυθρέμμονες, πλούσιοι, ΠΟΛΥΑΡΝΕΣ, ῥῆνες γὰρ, οἱ ἄρνες. Πολυβοῦται.] Πολλοὺς βοῦς ἔχοντες.

155. Δωτίνῃσι.] Δωρεαῖς. * Θεὸν τιμήσουσι.] Ὡς θεῷ τὰς τῶν ὄντων προσφέροντες ἀπαρχάς.*

156. * Καί οἱ ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.] Οὐ στασιαζόντων, ἀλλὰ πειθαρχούντων, ἀνδρῶν ἄρξει· τελέουσι δὲ, ἀντὶ τοῦ, τελέσουσι· λιπαρὰς δὲ τὰς θέμιστας καλῶν, τοῦτο δηλοῖ· Ὅτι κρίνειν καλῶς, εὐδαιμονίαν ἄγει.* Ἄλλως, λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας.] Ὅσα δεῖ βασιλέα λαμβάνειν παρὰ τῶν ὑπηκόων, εὐκόλως δώσουσιν· τουτέστι, καὶ ὑποταγέντες αὐτῷ κατὰ τὸ δίκαιον, λαμπροὺς τελέσουσι φόρους. Λιπαράς.] Πλουσίας.

157. Ταῦτά κέ οἱ.] Ταῦτα ἂν αὐτῷ. Μεταλλήξαντι.] Μεταλήξαντι, λήξαντι, παυσαμένῳ. Χόλοιο.] Τῆς ὀργῆς.

N O T Æ.

153. Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου) *Eustath.* fol. 640. lin. 24. Ὅμηρος δ' ἱστορεῖ, καὶ ὅτι αἱ πόλεις αὗται, νέαται Πύλου ἠμαθόεντος, ὅ ἐστιν, ἔσχαται· ὡς ὁμορεῦσαι τῇ Πύλῳ· τοῦτο δέ τινες ἄλλως ἡρμήνευσαν, νοήσαντες μὲν τὸ, νέαται, συνῃρῆσθαι ἐκ τοῦ νεναίαται, ὃ δηλοῖ τὸ, οἰκοῦνται· εἰπόντες δὲ, ὅτι πᾶσαι κατοικοῦνται ἄγχι τῆς κατὰ Πύλον θαλάσσης. Prior Expositio confirmatur ex illo, *Iliad.* λ'. v. 711. Τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος. Idem Versus mox, v. 295. Confer *Scholia Victoriana.*

155. Θεὸν ὣς τιμήσουσι) Apud Orientales Populos, Reges semper Dei loco habitos observârunt plurimi. *Virgil.* Georgic. l. 4. v. 210. Prætereà Regem non sic *Ægyptus* & ingens *Lydia*, nec populi *Parthorum*, aut *Medus Hydaspes*. Observant. Et *Artabanus*, apud *Plutarchum*, in *Themistocle*, de *Persis*, Ἡμῖν δὲ, πολλῶν νόμων καὶ καλῶν ὄντων, κάλλιστος οὗτός ἐστι, τιμᾶν τὸν βασιλέα καὶ προσκυνεῖν, εἰκόνα θεοῦ, τοῦ τὰ πάντα σώζοντος. Et *Menander*, Βασιλεὺς γὰρ εἰκὼν ἐστιν ἔμψυχος θεοῦ. Confer *Scholia Victoriana*, cum 1 *Samuel.* c. 8. v. 11. &c. ad 17.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

150. Ἱρὴν ποιήεσσαν) γρ. ἱρὴν Ποιήεσσαν, & Ἴρην & Ἴρην ποιήεσσαν. *Eustath.* fol. 640. lin. 2. & *Strabo*, l. 8. fol. 550. Vid. infrà, v. 292.

153. Νέαται) γρ. κέαται, *Schol. Victorian.*

154. Ἐν δ' ἄνδρες) γρ. ἔνθ' ἄνδρες, MS. *Barocc.* Oxon.

155. Οἵ κέ ἑ) γρ. οἵ κέν ἑ, & οἵ καί ἑ, ut infrà, ad v. 157.

157. Ταῦτά κέ οἱ) γρ. ταῦτα καί οἱ, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon. & ταῦτά κέν οἱ, ut modò, ad v. 155. *Ibid.* Μεταλλήξαντι) Ità *Florentin.* &c. γρ. μεταλήξαντι, ut infrà, v. 261.

Δμηθή-

Δμηθήτω· Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος, ἠδ' ἀδάμαστος·
Τοὔνεκα καί τε βροτοῖσι θεῶν ἔχθιστος ἁπάντων·
Καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι,
Ἠδ' ὅσσον γενεῇ προγενέστερος εὔχομαι εἶναι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν οὐκ ἔτ' ὀνοστὰ διδοῖς Ἀχιλῆϊ ἄνακτι·
Ἀλλ' ἄγετε κλητοὺς ὀτρύνομεν, οἵ κε τάχιστα
Ἔλθωσ' ἐς κλισίην Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος.
Εἰ δ' ἄγε, τοὺς ἂν ἐγὼν ἐπιόψομαι, οἱ δὲ πιθέσθων·
Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα, Διῒ φίλος, ἡγησάσθω,

" Vincatur: Pluto quidem implacabilis, & indomitus;
" Propterea etiam hominibus deorum maxime-invisus omnium:
" Et mihi cedat, quatenus major imperio sum,
" Et quatenus natu major glorior esse.
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
" Atrida gloriosissime, rex virorum Agamemnon,
" Dona quidem neutiquam aspernanda das Achilli regi:
" Sed agite delectos urgeamus, qui cito
" Eant ad tentorium Pelidæ Achillis.
" Eja age, hos ego legam; ii autem pareant.
" Phœnix quidem primùm, Jovi dilectus, sit-dux,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

158. Δμηθήτω] Δαμασθήτω· τουτέστι, πρᾶος καὶ ἐπιεικὴς γενέσθω. *Δμηθήτω· Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος.] Ἀναγκαῖον, μετὰ τὰ δῶρα παράκλησιν ἐπαγαγεῖν, διὰ τὸ ὑποκλίνειν τὸ ἀλαζονικόν· τὸ ἑξῆς, Δμηθήτω, καὶ μοι ὑποστήτω· τὸ δὲ Ἀΐδης κλ. τὸ διὰ μέσου. Διατί δὲ οἱ μὲν ἄλλοι θεοὶ [illegible] λέγονται, τὸν δὲ Ἀΐδην ἀνελεήμονα φασίν; ὅτι ἐκεῖνοι μὲν περὶ τῶν εἰς ἑαυτοὺς χαλεπαινόντων ἁμαρτημάτων, διὰ τὸ συγγινώσκουσιν· ὁ δὲ περὶ τῶν ἰδίων τὸ ἀποτέλεσμα, οὐκ ἀνελεής ἐστιν· ὅθεν ἐν Ἑρμιόνῃ πόλει Ἀΐδου βωμός ἐστι. Αἰσχύλος. Μόνος θεῶν γὰρ Θάνατος οὐ δώρων ἐρᾷ· Οὐδ' ἄν τι θύων, οὐδ' ἐπισπένδων λάβοις· Οὐδ' ἐστὶ βωμὸς, οὐδὲ παιωνίζεται.) Ἀμείλιχος ἠδ' ἀδάμαστος.] Ἀμείλιχος, ἀμετάκλητος. Ἀδάμαστος, ἀπέραντος· ὅ ἐστιν, ἀκαμπής· δύο γάρ εἰσιν, οἷς πειθόμεθα, λόγῳ καὶ βίᾳ· ὡς ἐάν τις ἐστὶν ἀμείλιχος, βδελυρὸς ἴσως πᾶσιν.* Ἄλλως, Ἀμείλιχος.] Ἀμείλικτος.] ἀσυμπαθὴς, καὶ ἀπηνής. Ἀδάμαστος.] Ὑποταχθῆναι μὴ δυνάμενος.

160. *Καί μοι ὑποστήτω.] Ὡσανεὶ δίκησιν ὑποτίθησι τὴν ἡλικίαν καὶ τὸ σκῆπτρον· οἷς εἴκουσι καὶ μεγαλόφρονες· ἐξέφυγε δὲ τὸ ἐλεεινόν. εἴκειν αὐτὸν ἀξιῶν τοῖς μείζοσιν ἀξιώμασιν.* Ὑποστήτω.] Παραχωρησάτω, ὑποταξάτω. Βασιλεύτερος.] Βασιλικώτερος.

164. Οὐκ ἔτ' ὀνοστὰ] Οὐ μεμπτά.

165. Κλητοὺς] *Τοὺς ἐξ ὀνόματος κληθέντας πρέσβεις· καλῶς δὲ, πρέσβεις πέμπει. ὅπως οὖν πείσωσιν, ὃ προσέταξεν αὐτὸν ἀπεργάζεσθαι.)* Κλητοὺς] Τοὺς ἐξ ὀνόματος κεκλημένους, ἐπιλέκτους.

167. Ἐπιόψομαι.] Ἐπιλέξω, ἐκλέξω. Πιθέσθων] Πειθέσθωσαν. Ἐζήτηται δὲ, πῶς μᾶλλον ὁ Νέστωρ οὐ πρεσβεύει, ὁ συνετώτερος; Ἔστι δὲ λέγειν, ὅτι κατ' οἰκονομίαν ὑπελείφθη· ἵν' ἂν ἀποτύχωσιν οἱ περὶ Ὀδυσσέα, αὐτὸς ὕστερον πείσῃ· ἄτοπον γὰρ ἦν, νῦν πρεσβεύειν τὸν Νέστορα, ὅτι ἔδει πάντως τὸν Ἀχιλλέα μὴ πεισθῆναι· ἀδοξία δὲ ἦν, Νέστορα μὴ δυνηθῆναι πεῖσαι. Οἱ δέ φασιν, ὅτι ἐπειδὴ ἐχθρὸς ἦν Ἀχιλλέως, λοιδορήσας αὐτὸν πρὸς Ἀγαμέμνονα. Τοῦτο δὲ ἐκ [illegible] ἑνὸς καὶ δύο. *Αὐτὸς οὖν οὐκ ἀπέρχεται, [illegible] διὰ τὸ γῆρας· [illegible] παρὰ τοῦ Ἀχιλλέως νομίζει, ὡς [illegible] τὴν αὐτοῦ [illegible] τοῦτο μέλλοντι. τῇ διαπράξει τοῦ [illegible] τοῦτο δὲ. [illegible] καὶ τεῖχος, ὃ καὶ Ἀχιλλεὺς ὀνειδίζει. Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο, νόσφιν ἐμεῖο· Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε. Οὐδὲν θαυμαστὸν δὲ, εἰ τὴν ἔχθραν ἀποθέμενος τὴν πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα, λύει καὶ τὴν πρὸς Νέστορα ὑποψίαν. Ἢ ἀδήλου ὄντος, εἰ πείσει, καλῶς ἑτέρους ἐκπέμψειν· πεισάντων γὰρ ἔμελλεν αὐτὸς ἔχειν τὴν δόξαν, ὡς ἡγησάμενος· ἀποτυχόντων δὲ τῆς ἱκεσίας, αἴτιοι εἶναι οἱ πρέσβεις, οὐδαμῶς [illegible]· ὁ συμπαραλαμβάνει ἑαυτὸν Ἀγαμέμνονι συντασσόμενος· τὸ δὲ ἐγὼ, ἀντὶ τοῦ [illegible].*

168. Φοῖνιξ μὲν πρώτιστα, Διῒ φίλος, ἡγησάσθω] Ἀπελθέτω διὰ τὸ Τροφέα αὐτὸν εἶναι Ἀχιλλέως.

N O T Æ.

158. Ἀΐδης τοι ἀμείλιχος) Ἀλιτόδοτης καὶ ἄτεγκτος λέγεται. *Antholog.* l. 3. c. 9. fol. 221. *Illacrymabilem* Plutona vocat *Horatius*.

168. Διῒ φίλος) Vid. ad α. 74. Ita infrà, v. 357. Αὔριον ἱερὰ Διῒ ῥέξας.

N O T Æ IN S C H O L I A.

158. Ἀΐδου βωμὸς) *Eustath.* fol. 641. lin. 2. Ἐν Ἑρμιόνῃ γὰρ πόλει βωμὸν Ἀΐδου εἶναί φασι· Θανάτου μέντοι ἐν Γαδείροις, ἱερόν τινες· ἄλλοι δέ γε, ὧν οἶμαι καὶ ὁ Γεωγράφος, Καὶ τὸν Ἀΐδην τιμᾶσθαι περί που τὴν Πελοπόννησον ἱκανῶς [illegible] φασιν. *Æschyli* Versus, in hoc *Scholio* laudatos, emendatiores damus, ex ipso *Eustathio*, loco prædicto.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

165. Κλητοὺς) γρ. κλεητοὺς, MS. CCC. *Cantab.* MS. Barocc. *Oxon.* & MS. *Mori*.

167. Ἐγὼν) γρ. ἐγὼ, *Schol. Victorian.*

Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς·
Κηρύκων δ' Ὀδίος τε καὶ Εὐρυβάτης ἅμ' ἑπέσθων.
Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ, εὐφημῆσαί τε κέλεσθε,
Ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ ἀρησόμεθ', αἴ κ' ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ἑαδότα μῦθον ἔειπεν.
Αὐτίκα κήρυκες μὲν ὕδωρ ἐπὶ χεῖρας ἔχευαν,
Κοῦροι δὲ κρητῆρας ἐπεστέψαντο ποτοῖο·
Νώμησαν δ' ἄρα πᾶσιν, ἐπαρξάμενοι δεπάεσσιν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ σπεῖσάν τ', ἔπιόν θ', ὅσον ἤθελε θυμὸς,
Ὡρμῶντ' ἐκ κλισίης Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο·
Τοῖσι δὲ πόλλ' ἐπέτελλε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Δενδίλλων ἐς ἕκαστον, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα,
Πειρᾶν, ὡς πεπίθοιεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα.
Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,

" Deinde verò Ajax magnus & nobilis Ulysses:
" Præconum etiam Hodiúsque & Eurybates simul sequantur,
" Ferte autem manibus aquam, & linguis-favere jubete,
" Ut Jovi Saturnio supplicemus, si fortè misereatur.
Sic dixit: his autem omnibus gratam sententiam dixit.
Illicò præcones quidem aquam in manus fuderunt,
Juvenes autem crateras coronaverunt vino:
Distribuerúntque omnibus, auspicantes poculis.
Sed postquam libaverant, biberántque, quantum voluit animus,
Properabant ex tentorio Agamemnonis Atridæ.
Illis autem multa mandata dedit Gerenius eques Nestor,
Oculos in unumquemque vertens, Ulyssi autem maximè,
Eniti, ut flecterent eximium Peliden.
Hi igitur iverunt juxta littus multùm-strepentis maris,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

* Ἀπὸ τῆς Ἀχιλλέως σκηνῆς δεῖ νοεῖν ἥκειν τὸν Φοίνικα, ὡς ἀπὸ θέας τῆς μάχης· ὅτι ἐδόκουν οἱ Ἕλληνες εἶναι κινδύνοις συνελαθέντες εἰς τὸ τεῖχος, κἀντεῦθεν γενόμενον, καταχωρισθῆναι ὑπὸ τῶν ἀρίστων εἰς τὴν σύγκλησιν· ἐθεράπευε γὰρ αὐτὸν, ὡς τροφεὺς Ἀχιλλέως· ἴσως δὲ καὶ συμβουλεύσαι αὐτοῖς μέλλων παρῆν καὶ ἰάσασθαι τὴν ὀργὴν τοῦ Ἀχιλλέως. Πέμπεται δὲ ὁ Φοῖνιξ, οὐχ ὡς πρεσβευτής· δύο γὰρ ἦν ἔθος πρεσβεύειν, ὡς, Ἄνδρε δύω κρίνας, πέμψατον κήρυχ' ἅμ' ὀπάσσας· καὶ, Ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ· ἀλλ' ἵνα τῇ πρεσβευτικῇ συλλάβηται· διό φησι, Φοῖνιξ ἡγησάσθω, ὡς ἐπειδὴ [illegible] αὐτῷ. *

169. * Αὐτὰρ ἔπειτ' Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.] Καὶ τούτων γὰρ ἀπείλησεν Ἀγαμέμνων τὸ γέρας λαβεῖν, Ἢ τεὸν, ἢ Αἴαντος ἰὼν γέρας, ἢ Ὀδυσῆος· πρεσβεύουσιν οὖν οἱ συνυβρισθέντες, καὶ μὴ μνησικακήσαντες, ἵνα δυσωπήσωσιν αὐτόν. Αἴας τε μέγας καὶ δῖος Ὀδυσσεύς.] Ἕκαστον ὑποθετικῶς τῶν ἀπιόντων. *

170. * Κηρύκων δ' Ὀδίος τε καὶ Εὐρυβάτης.] Ἵνα δηλωθῇ, ὅτι δημοσία ἐστὶν ἡ πρεσβεία. Ταλθύβιος δὲ οὐ πέμπεται, ὡς Ἀγαμέμνονος. *

171. Φέρτε.] Φέρετε. Κέλεσθε.] Κελεύσατε.

172. * Ὄφρα Διὶ Κρονίδῃ.] Ὅτι δεῖ ἐν παντὶ καιρῷ ἐκ θεῶν ἄρχεσθαι, μάλιστα δὲ ἐν κινδύνοις· οὕτω γὰρ ὄντως ἐπὶ τὴν πρᾶξιν ὁρμῶμεν, καὶ οὐδὲν ἑαυτοῖς ἀποτυχόντες ἐξαλλοτριοῦμεν· ὕψωσεν δὲ τὸ πρᾶγμα, ὡς συμπρεσβευτὴν αἱρῶν τὸν Δία. *

173. Ἑαδότα.] Ἀρέσκοντα.

176. Ἐπαρξάμενοι.] Ἐπιχέοντες.

180. Δενδίλλων.] Τοῖς ὄμμασι διανεύων, ἢ περιβλέπων· ἀπὸ τοῦ διειλεῖν τοὺς ὀφθαλμούς. Ἄλλως. * Δενδίλλων, κατὰ τὸ δὶς διαστρέφων τοὺς ὀφθαλμοὺς, καὶ οἷον τῇ ὄψει ἱκετεύων, ὡς ἐπὶ σωτηρίᾳ τοῦ παντὸς πεπομφώς. Ἕκαστον.] Ἀντὶ τοῦ ἑκάτερον· οὐ γὰρ παρῆν Φοῖνιξ· ἐπεὶ κατείλεκται ἂν διὰ τοῦ, Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα. *

181. Πειρᾶν.] Πειράζειν, ὡς πείσειαν Ἀχιλλέα. Πεπίθοιεν.] Πεῖσαι δυνηθῶσι.

182. Τὼ δὲ βάτην παρὰ θῖνα.] Ζητοῦμεν, εἰ ὁ Φοῖνιξ ἐστὶ πρεσβευτής· καὶ οἱ μέν φασι, Δύο πρεσβεῦσαι, Αἴαντα καὶ Ὀδυσσέα, Φοίνικος συνεληλυθότος, οὐκ εἰς τὸ πρεσβεύειν, ἀλλ' εἰς τὸ συλλαβέσθαι· καὶ διὰ τοῦτο ὁ Ποιητὴς δυϊκῶς κέχρηται, ΤΩΔΕ ΒΑΤΗΝ, τὸ χαίρετον, ὦ φίλοι ΑΝΔΡΕΣ, ἱκάνετον· ἔνιοι δὲ λέγουσι, καὶ συμπεπρεσβευκέναι τὸν Φοίνικα· καὶ οὐδὲ εἶναι τεκμήριον τὸν παρὰ τῷ Ποιητῇ ἀριθμόν· πολλάκις δὲ καὶ ἐπὶ πλειόνων αὐτὸν τετάχθαι· ὡς καὶ ἐπὶ τοῦ, Μή νύ τοι οὐ χραίσμωσιν, ὅσοι θεοί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ, Ἆσσον ἰόντε· καὶ ὡς ἐπὶ τοῦ, Κόρω δὲ κρινθέντε δύω καὶ πεντήκοντα.

N O T Æ.

171. Φέρτε δὲ χερσὶν ὕδωρ) *Eustath.* fol. 642. lin. 50. Ἀρώμενοι ἐνίπτοντο, ἵνα καθαρὰς ἄνω χεῖρας αἴρωσι. Vid. infrà, ad v. 219. Et *Schol.* ad v. 171.

180. Δενδίλλων) Præter *Br. Schol.* vid. *Etymolog. M.* v. *Ibid.* Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα) Τὸ δ'. ἐπιτατικόν, Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Iphigen. Aul. v. 382.

N O T Æ IN S C H O L I A.

177. Σπεῖσάν τ') γρ. σπεῖσάν τ'.

182. Τὼ δὲ βάτην) Hujus *Scholii* dilucidationi facit *Eustathius*, fol. 644. lin. 17. Pro τὸ κόρω κρινθέντε, lego Κούρω δὲ κρινθέντε, ex ipso *Textu*, *Odyss.* θ'. v. 48.

Πολλὰ μάλ' εὐχομένω γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ,
Ῥηϊδίως πεπιθεῖν μεγάλας φρένας Αἰακίδαο.
Μυρμιδόνων δ' ἐπί τε κλισίας καὶ νῆας ἱκέσθην·
Τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον φόρμιγγι λιγείῃ,
Καλῇ, δαιδαλέῃ, ἐπὶ δ' ἀργύρεος ζυγὸς ἦεν·
Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων, πτόλιν Ἠετίωνος ὀλέσσας·
Τῇ ὅγε θυμὸν ἔτερπεν, ἄειδε δ' ἄρα κλέα ἀνδρῶν.
Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίος ἧστο σιωπῇ,
Δέγμενος Αἰακίδην, ὁπότε λήξειεν ἀείδων.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω, ἡγεῖτο δὲ δῖος Ὀδυσσεύς.
Στὰν δὲ πρόσθ' αὐτοῖο· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,

Permulta vota facientes terram-cingenti Neptuno,
Ut facile flecteret magnos animos Æacidæ.
Myrmidonum verò ad tentoriáque & naves pervenerunt:
Illum itaque invenerunt animum oblectantem citharâ argutâ,
Pulchrâ, affabre-factâ, (supernè etenim argenteum jugum erat)
Quam ceperat è spoliis, urbe Eëtionis eversâ:
Hâc is animum oblectabat, canebatque præclara facinora virorum.
Patroclus autem ei solus è regione sedebat tacitus,
Expectans Æacidem, quando desineret canere.
Hi verò progressi sunt ulteriùs, præibat utique nobilis Ulysses:
Steteruntque ante ipsum: attonitus autem exiliit Achilles,

ΣΧΟΛΙΑ.

183. * Πολλὰ μάλ' εὐχομένω Γαιηόχῳ.] Τὸ γὰρ παρὸν, ὕστερον εἰς μνήμην καὶ Εὔμαιος, ταῖς Νύμφαις. Οἱ Ἕλληνες ἐπικαλοῦνται τὸν Ἐννοσίγαιον· διὸ καὶ ἐπίκουρος τῶν Ἀχαιῶν· ἢ ὅτι Νηρεΐδος ἐστὶν Ἀχιλλεύς· τῶν δὲ ἐναλίων θεῶν οὗτός ἐστι βασιλεύς.* Γαιηόχῳ.] Τῷ τὴν γῆν ὀχοῦντι. ὅ ἐστι, βαστάζοντι· ἐπὶ θαλάσσης γὰρ βέβηκεν ἡ γῆ.

184. * Πεπιθεῖν.] Πεισθῆναι· δύσπειστος γὰρ Ἀχιλλεύς ἐστι· τὸ δὲ Μεγάλας φρένας, εὐκαίρως· οὐ γὰρ ἐπείσθη.

186. * Τὸν δ' εὗρον φρένα τερπόμενον.] Οὐκ ἀνοίκειον τῷ Ἥρωϊ, νυκτὸς οὔσης, γυμνάζεσθαι μᾶλλον τὰ Μουσικὰ, καὶ μὴ διαπαννυχίζειν· παραμυθία γὰρ τοῦ θυμοῦ καὶ λύπης. Ἔστι δὲ νέος καὶ φιλόμουσος. καὶ οὐ θηλυδριώδη μέλη, ἀλλὰ κλέα ἀνδρῶν ᾄδει· καὶ Βασιλέως ἦθος κατορθοῖ. Ἡ ὁ σόμενος ἧκεν αὐτοὺς, σοβαρεύεται, καὶ καλῶς. ἀπουσης τῆς ἐρωμένης ᾄδει· ὅπως μὴ δοκοίη κομπάζειν· ἢ ὅτι πεφρόντικε τῆς τῶν Ἑλλήνων ἀσφαλείας, προσποιεῖται δὲ καταφρονεῖν. [οἷα Νέρων τις ᾄδων, ὑπὲρ τῆς Ῥώμης καιομένης.] Οὐκ ἤθελε δὲ, ἀργοῦν σώματι, καὶ ψυχῇ ἀργεῖν· ἀλλ' ὑπομνήμαζεν αὐτὴν πρὸς τὰς πράξεις, καὶ ἐπ' εἰρήνης τὰ τοῦ πολέμου προμελετᾷ, ὡς καὶ οἱ Μυρμιδόνες.* Φόρμιγγι.] Τῇ κιθάρᾳ. Λιγείῃ.] Εὐήχῳ.

187. Ζυγός.] Ὁ πῆχυς τῆς κιθάρας, ᾧ ἐξήρτηνται οἱ κόλλαβοι· ὅπου δὲ λέγονται οἱ πάσσαλοι, ὧν ἐξάπτονται αἱ χορδαὶ παρὰ τὸ κεκολλῆσθαι.

188. Τὴν ἄρετ' ἐξ ἐνάρων.] Πιθανῶς, οὐκ λαφύρων κεκτῆσθαι ἔφη τὴν κιθάραν· εὑρέσθαι γὰρ, φησι, παρελθεῖν, ὡς ἄμουσον, ἀπρεπὲς ἦν. Ἴσως, * διὰ πόλεμον δίσκον καὶ κιθάραν, πρὸς σωματικὴν καὶ ψυχικὴν γυμνασίαν. *

189. Κλέα.] Δόξας ἀοιδαῖς κλεισθείσας· παρὰ τὸ κλείω, Ἀοιδῇσι κλείουσι. * Ὅτι ἀπεμφαίνουσι δεῖ τοὺς ἀγαθοὺς εἶναι· οἱ γὰρ ἀοιδοὶ, διὰ τῶν παλαιῶν ἱστοριῶν, τοὺς ἀκούοντας ἐσωφρόνιζον· προσέθηκε δὲ τὸ, ἀνδρῶν· ἐπεὶ καὶ θεῶν ᾄδουσι γάμους.

190. * Πάτροκλος δέ οἱ οἶος ἐναντίον ἧστο.] Ἡ δὲ τῆς γὰρ ἐπίδειξις ἡ ἐπὶ τῶν φίλων· ἤτοι μόνον δὲ αὐτὸν καθέζεσθαι λέγει. ἢ μόνον ἐναντίον, παρὰ τοὺς ἄλλους Μυρμιδόνας· καὶ ὅτι ἐν ἡσυχίᾳ δεῖ ἀκροᾶσθαι Μουσικῆς. * ὍΘΕΝ ΤΟ, ΣΙΩΠΗι. Ἧστο.] Ἐκαθέζετο.

191. Δέγμενος.] Ἐκδεχόμενος Αἰακίδην.] Τὸν Ἀχιλλέα, τὸν ἔκγονον τοῦ Αἰακοῦ· * πατρωνυμικῶς. Λήξειε.] Παύσαιτο·

192. Προτέρω.] Προσωτέρω, ἐνδοτέρω.

193. * Ταφὼν ἀνόρουσεν.] Ἡ διὰ τὸ φίλιον· ἢ διὰ τὸ χαίρειν ἐπὶ τῇ προσδοκωμένῃ πρεσβείᾳ· ἢ διὰ τὸ νυκτὸς παρεῖναι. * Ταφών.] Ἐκπλαγεὶς, θαυμάσας· ἡ μεταφορὰ ἐκ τῶν τάφων· καὶ γὰρ ἡμεῖς ὁρῶντες ἐκπληττόμεθα τὸ μᾶλλον δεινόν. Ἀνόρουσεν.] Ἀνέθρωσκεν, ἀνέστη.

NOTÆ.

191. Ὁπότε λήξειεν ἀείδων) *Ultima* τοῦ ὁπότε producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

186. Οἷα Νέρων τις) Nos hæc οἴκοθεν, ad loci illustrationem. *Ibid.* Ὡς καὶ οἱ Μυρμιδόνες) Alludit doctissimus *Scholiastes*, ad *Iliad.* β'. v. 773.—Λαοὶ δὲ παρὰ ῥηγμῖνι θαλάσσης Δίσκοισι τέρποντο. κλ.

190. Ὅθεν τὸ σιωπῇ) Et hæc οἴκοθεν, ad locum illustrandum.

191. * Πατρωνυμικῶς) Τὸ πατρωνυμικῶς, ut minimè τεχνικὸν, & a Sciolis fictum, haud admittendum duco.

VARIÆ LECTIONES.

185. Ἱκέσθην) γρ. ἦλθον, MS. *Barocc.* Oxon.

187. Ἀργύρεος ζυγὸς) γρ. ἀργύρεον ζυγὸν, MS. CCC. in *Textu*; non tamen sine superposito utrobique τοῦ ς', ut emendatio notaretur.

188. Πτόλιν) γρ. πόλιν, MS. *Barocc.* Oxon.

Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν ἕδος, ἔνθα θάασσεν.
Ὣς δ' αὔτως Πάτροκλος, ἐπεὶ ἴδε φῶτας, ἀνέστη·
Τὼ καὶ δεικνύμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Χαίρετον, ἦ φίλοι ἄνδρες ἱκάνετον· ἦ τι μάλα χρεώ,
Οἵ μοι σκυζομένῳ περ Ἀχαιῶν φίλτατοί ἐστον.
Ὣς ἄρα φωνήσας προτέρω ἄγε δῖος Ἀχιλλεύς,
Εἷσεν δ' ἐν κλισμοῖσι, τάπησί τε πορφυρέοισιν·
Αἶψα δὲ Πάτροκλον προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα,
Μείζονα δὴ κρητῆρα, Μενοιτίου υἱὲ, καθίστα,
Ζωρότερον δὲ κέραιρε, δέπας δ' ἔντυνον ἑκάστῳ·
Οἳ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ.

Ipsâ cum citharâ, relictâ sede, in quâ sedebat.
Eodem modo etiam Patroclus, postquam vidit viros, surrexit:
Hos etiam dextras prætendens compellavit pedibus velox Achilles,
"Salvete, sane amici viri venistis; certe aliqua magna necessitas urget,
"Qui mihi, quamvis irato, Achivorum gratissimi estis.
Sic fatus ulterius duxit nobilis Achilles;
Et sedere fecit in sellis recubitoriis, tapetibusque purpureis:
Dein statim Patroclum allocutus est prope existentem,
"Majorem jam craterem, Menœtii fili, statue.
"Meraciúsque misce, poculumque para unicuique:
"Hi enim carissimi viri meo sunt sub tecto.

ΣΧΟΛΙΑ.

194. * Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι.] Ὡς σκόλιον. Ὑπὸ φιλοφροσύνης ἀπήντησεν αὐτοῖς ἔτι, ὡς εἶχε, σὺν τῇ κιθάρᾳ· ποιεῖ δὲ, ἐφ' ἑνὶ, αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπὼν ἕδος, ὡς αἰδούμενος.* Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπὼν ἕδος.] Σπουδαίως, μετὰ τὸ φόρμιγγα· ὡς ἔκπληξιν τοῦ Ἀχιλλέως ὁρᾶσθαι ἀναπεπηδηκότος σὺν τῇ κιθάρᾳ. Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, τὸ ἡμιστίχιον, δύναται καὶ τοῖς ἄνω καὶ τοῖς ἑξῆς ἀποδίδοσθαι· τὸ, τι ἀναπηδήσας, σὺν αὐτῇ κιθάρᾳ, καὶ τὰ ἑξῆς· ΤΟ, ΤΕ ἀπολιπόντα τὴν κιθάραν, καὶ τὴν καθέδραν, συναντῆσαι· βέλτιον δὲ τὸ δεύτερον, ὥστε τοῖς ἄνω συνάπτειν. Ἕδος.] Καθέδραν. Θάασσεν.] Ἐκαθέζετο.

195. Ὣς δ' αὔτως.] Ὡσαύτως δὲ, παραπλησίως, ὁμοίως.

196. Δεικνύμενος.] Δεξιούμενος, φιλοφρονούμενος. * Ἐν ἄλλοις δὲ, ἀντὶ τοῦ, δεικνὺς, Δεικνύμενος Δαναοῖσι.

197. Ἦ φίλοι.] Φίλος δὴ Ἀττικοὶ ἐν ἀποφαντικῷ σχήματι τὸν σύνδεσμον. Ἱκάνετον.] Παραγίγνεσθε. Ἦ τι μάλα χρεώ.]* Αἰσχίνης τὸν Ἀχιλλέα παρίστησιν, ὅτι ταχὺ νοήσειεν, ὡς οὐκ ἂν ὁ βασιλεὺς τοῖς ἐχθίστοις εἴκοντας φιλτάτους ὁμιλῆσαι, εἰ μὴ ἀνάγκη μάλ' ἤπειγε· πεποίηται δὲ συνήθως, τὸ τί. * Ἄλλως; τίς, ἀντὶ τοῦ, τινές· οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, ὄντως. Δυνατὸν δὲ αὐτοὺς, ὡς παρὰ τοῦ τῶν φίλων θησαυρὸν, δι' ἀνάγκην ἐληλυθέναι· οὐχ ὁμολογεῖ δὲ εἰδέναι τὰ περὶ τῆς ἐντολῆς.*

198. Σκυζομένῳ.] Ὀργιζομένῳ.

200. Κλισμοῖσι.] Καθέδραις, ἀνακλίσεις ἐχούσαις· ἀνακλιντῆρσι. Τάπησι.] Μαλλωτοῖς ὑφάσμασι.

202. Καθίστα.] Εὐτρέπιζε, ἑτοίμαζε.

203. Ζωρότερον.] Ζωηρότερον, παρὰ τὴν ζέσιν. Ἄλλως, * Ἀκρατέστερον, παρὰ τὸ ζέειν· οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, ταχύτερον· ἢ ἴσως, ἐπεὶ οἱ ξένοι ὕδωρ μὲν αἰτοῦσιν, οὐκ ἔτι δὲ οἶνον· ἢ ὡς μουσικὸς, καὶ ὑδαρέστερον ΑΥΤΟΣ πίνων· ἀφ' οὗ ὀνειδίζει Ἀγαμέμνονα, οἰνοφλυγίαν· ἢ τὸν ἀκρατέστερον, ὃν εἶχεν ἐν τῷ ἀμφορεῖ Διονύσου· ὃ γὰρ εἰκὸς, διδάξαι καινὸν, ἀπαρχὴν δὲ ἔχειν τοῦ ἐκείνου εὑρήματος, οἶνον θαυμάσιον. Τοῦτον δὴ οἱ ἥρωες ἀποδέχονται. ὃν δέπας ἐμπλήσας [illegible].* Κέραιρε.] Κίρνα. * Φιλοφρονεῖται δὲ αὐτοὺς, καταισχύνων τὸν Ἀγαμέμνονα. Κέραιρε.] Διὰ τοῦ ρ. Ἀριστοφάνης, κέραιε· οὐκ ἄτοπον δὲ, νυκτὸς οὔσης, ζωρότερον πίνειν. * Δέπας.] Ποτήριον. Ἔντυνον.] Παρασκεύασον, εὐτρέπισον.

204. Ὑπέασιν.] Ἐπεληλύθασιν, ἔνδον εἰσί. Μελάθρῳ.] Τῷ οἴκῳ· ἀπὸ τοῦ μελαίνεσθαι ὑπὸ τοῦ καπνοῦ.

NOTÆ.

203. Ζωρότερον) Præter *Scholia*, vid. *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Κέραιρε) *Eustath.* fol. 644. lin. 40. Ἰστέον δὲ, ὅτι τινὰ τῶν Ἀντιγράφων, τὸ κέραιε, κέραιρε φασίν. ὀλίγα μέντοι καὶ οὐδὲ τὰ ἀκριβέστερα· ἴσα, γίνεται τὸ μὲν κέραιε, ἀπὸ τοῦ κερῶ, κεραίω· ὡς, ἀγῶ, ἀγαίω, τὸ θαυμάζω καὶ μέμφομαι· τὸ δὲ, κέραιρε, ἀπὸ τοῦ κερῶ, κεραίρω· ὡς, σπῶ, σπαίρω, καὶ ἀσπαίρω. Vid. ad *Victoriana Scholia*, & *Varias Lectiones*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

194. Ὑπὸ, pro ὑπὲρ, legendum moneo, & mox τὸ, τι, pro corrupto ὥστε.

197. Αἰσχίνης τὸν Ἀχιλλέα παρίστησι) Hoc *Scholion* ex *Eustathio*, fol. 644. lin. 22.

203. Κέραιρε) Vid. Not. ad *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

194. Αὐτῇ σὺν φόρμιγγι, λιπὼν) γρ. αὐτῇ σὺν φόρμιγγι λιπὼν, vid. *Scholia*. Ibid. θάασσεν) γρ. καθῆστο, MS. *Mori*, & *Barocc.* Oxon.

195. Ὣς δ' αὔτως) γρ. ὡς δ' αὔτως, olim, non bene.

196. Δεικνύμενος) γρ. δεχνύμενος.

197. Ὦ φίλοι) γρ. ὦ φίλω, *Br. Schol.* ad v. 181.

203. Κέραιρε) γρ. κέραιε, v. Not. in *Text.* & *Schol.*

204. Ὑπέασι) γρ. ὑπέασιν, olim, malé. MSS. *Mori*, & *Barocc.* Oxon. ὑπίασι, non incongrué.

Ὣς

Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ.
Αὐτὰρ ὅγε κρεῖον μέγα κάββαλεν ἐν πυρὸς αὐγῇ,
Ἐν δ' ἄρα νῶτον ἔθηκ' ὄϊος καὶ πίονος αἰγὸς,
Ἐν δὲ συὸς σιάλοιο ῥάχιν τεθαλυῖαν ἀλοιφῇ·
Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων, τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς·
Καὶ τὰ μὲν εὖ μίστυλλε, καὶ ἀμφ' ὀβελοῖσιν ἔπειρε·
Πῦρ δὲ Μενοιτιάδης δαῖεν μέγα, ἰσόθεος φώς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλὸξ ἐμαράνθη,
Ἀνθρακιὴν στορέσας, ὀβελοὺς ἐφύπερθε τάνυσσε·
Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο, κρατευτάων ἐπαείρας.

Sic dixit. Patroclus igitur dilecto obsecutus est socio.
Sed ipse vas carnarium dejecit in ignis splendore,
Et in illo tergum posuit ovis & pinguis capræ,
Imposuit etiam porci saginati tergum lætum pinguedine:
Huic autem tenebat *carnes* Automedon, secabatque nobilis Achilles:
Eas quidem scitè in minuta-dividebat, & verubus transfigebat:
Ignem intereà Menœtiades accenderat magnum, deo-similis vir.
Verum postquam ignis deflagraverat, & flamma elanguerat,
Prunis stratis, verua desuper extendit:
Inspersitque sale sacro, à fulcris elevatis.

ΣΧΟΛΙΑ.

206. * Αὐτὰρ ὅγε κρεῖον.] Εἰς ταπεινὴν τάξιν μαγειρικὴν κατερχόμενος, οὐδὲν ἧττον τὴν ἡρωϊκὴν διαφυλάττει σεμνότητα· αἰτία δὲ ἡ ἐκλογὴ τῶν ὀνομάτων. * Κρεῖον.] Τὸ κρεωδόχον ἀγγεῖον φασὶν οἱ πολλοὶ τῶν Παλαιῶν. Εὐφορίων δὲ, κρεῖον, αὐτὸ τὸ κρέας νοεῖ, ὥς φησιν Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρος· διὰ τὸ τὸν Ποιητὴν κατωτέρω μηδαμοῦ μεμνῆσθαι κρεῶν ἑψομένων ἐν ἀγγείῳ. * Κάββαλε.] Κατέβαλε, κατέθηκεν. Ἐν πυρὸς αὐγῇ.] Περιφραστικῶς, ἐν τῷ πυρί. Καὶ, ἡλίου αὐγῇ· ἥλιος δὲ τὸ ἄστρον· ἡμεῖς δὲ ἀφυῶς φαμὲν, ἐν ἡλίῳ καθέζεσθαι· ἐκβάντος οὖν, ἐν τῇ αὐγῇ τοῦ λύχνου τέθεικα τὸ κρεῖον· ἐπεὶ νὺξ ἦν· οἷον παρὰ τῷ λύχνῳ. *

207. Νῶτον.] Ψόαν, τυπαῖον κρέας. Πίονος.] Λιπαροῦ. ἢ πλείω.

208. Συὸς] Χοίρου. Σιάλοιο] Εὐτραφοῦς, λιπαροῦ, * ἐντραφίου, Ἀπηλοτεθεὶς σιάλοιο· καὶ, Αἰεὶ ζατρεφέων σιάλων. ΣΙΑΛΟΣ.] ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΑΦΡΟΣ. Ῥάχιν.] Νῶτον, ψόαν· ἐπεὶ κατὰ τοῦτο τὸ μέρος ῥαχίζονται. Τεθαλυῖαν.] Θάλλουσαν, ἀκμάζουσαν. Ἀλοιφῇ.] Τῷ λίπει.

209. * Τῷ δ' ἔχεν Αὐτομέδων.] Τοῦτο δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ὑπηρέτει τὰ κρέα ὁ Αὐτομέδων, οἷον ὑπεῖχεν αὐτῷ. ἐκεῖνος δὲ διέτεμνεν. Ἐν ἡμέρᾳ δὲ ἔδειξεν, ὡς καὶ Αὐτομέδων ἰσθεὶν ἦν. Τάμνεν δ' ἄρα δῖος Ἀχιλλεύς.] Τὸν τῦφον ἡμῶν ἐκβάλλει ἑαυτῷ ὑπηρετούμενος ὁ Ἀχιλλεύς. * Ἔχεν.] Ἐκράτει.

211. Φὼς] Ἀνήρ.

212. * Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη, καὶ φλὸξ ἐμαράνθη.] Εἰς ταπεινὴν ἀπαγγελίαν, οὐδὲν ἧττον ποσότητα ἐπέθηκε σεμνότητα τῆς λέξεως. Ἔνιοι γράφουσιν, Αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος ταύτην προέκρινεν· ἔνιοι δὲ γράφουσιν, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐμαραίνετο· παύσατο δὲ φλόξ. *

213. Στορέσας] Καταστρώσας. Ἐφύπερθε τάνυσσεν] Ὑπερήπλωσε.

214. Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο.] Ἔπασσε δὲ τὰ κρέα ἁλσί· θείους δὲ κέκληκε τοὺς ἅλας, διὰ τὸ ἄσηπτα τηρεῖν τὰ πασθέντα. * Ἄλλως, Πάσσε δ' ἁλὸς θείοιο.] Ἢ, ὅτι τὰ ἁλίπαστα διαμένει· ἢ, ὅτι τὰς φιλίας συνάγουσι· θείους δὲ λέγει τοὺς ἅλας, διὰ τὸ ἄσηπτα τηρεῖν τὰ πασσόμενα. * Κρατευτάων.] Τῶν βάσεων, ὅ ἐστι, τῶν λίθων· ἐφ' ὧν οἱ ὀβελίσκοι τίθενται, ἐπικειμένων τῶν κρεῶν. Οἱ δὲ, τῶν λαβῶν τῶν ὀβελίσκων, εἶπον, κακῶς. * Ἄλλως, Κρατευτάων] Οἱ μὲν, τῶν ἁλοθηκῶν, ἐν αἷς οἱ ἅλες εἰσίν· οἱ δὲ, τῶν ἰσχυρῶν τῶν ἐσχαρῶν, αἷς ἐπιτίθενται οἱ ὀβελοί. * Ἐπαείρας.] Ἐπάρας, ὑψώσας. * Ἄλλως. Ἐπαείρας.] Ἵνα μὴ εἰς τὸ πῦρ τάχιον ἐνοχλῇ.*

NOTÆ.

212. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλὸξ ἐμαράνθη) *Eustath.* fol. 647. lin. 48. Καὶ ὅτι τινὲς τὸ, Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ ἐκάη καὶ φλὸξ ἐμαράνθη, μεταγράφουσιν οὕτως. Αὐτὰρ ἐπεὶ πυρὸς ἄνθος ἀπέπτατο, παύσατο δὲ φλόξ. Δοκεῖ δὲ γελοία τοῖς Παλαιοῖς ἡ τοιαύτη γραφή· οὐ γὰρ ὁ Ποιητὴς, ἀεὶ τὸ πῦρ δυσωπούμενος, ἄνθος εἶπε πυρὸς, ὥσπερ καὶ ῥόδου ἄνθος. οὐ τοιοῦτον. Εἰ δὲ Αἰσχύλος ἐν Προμηθεῖ ἄνθος πυρὸς λέγει, ἑτέρου ἐκεῖνο λόγου. καὶ ἰδοὺ αὐτὸ πρὸς τὸν Ὅμηρον σεμνοποιεῖται· γὰρ ἐκεῖ τὸ πῦρ, ὥς τι καλλιστεῖον τοῖς ἀνθρώποις παρὰ τοῦ Προμηθέως δοθέν. Vid. *Scholia Victoriana.*

214. Ἁλὸς θείοιο) Inter rationes, cur *Sal* vocetur *Sacer*, & hæc numeranda; quòd Omnia Sacrificia sale essent spargenda, ex Lege, *Levitic.* c. 2. v. 13. unde illud D. *Marci*, c. 9. v. 49. Πᾶς γὰρ πυρὶ ἁλισθήσεται· καὶ πᾶσα θυσία ἁλὶ ἁλισθήσεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

206. Κρεῖον) Τὸ κρεωδόχον, hoc *Scholion* explicat *Eustath.* fol. 645. lin. 25.

208. Σίαλος) Στόματος ἀφρός. Vid. *Suidam.* v. Σίαλος.

VARIÆ LECTIONES.

212. Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ πῦρ] γρ. trifariàm, vid. *Schol. Victorian.* & Not. in Textum.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὤπτησε, καὶ εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευε,
Πάτροκλος μὲν σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ,
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος θείοιο,
Τοίχου τοῦ ἑτέροιο· θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει
Πάτροκλον, ὃν ἑταῖρον· ὁ δ' ἐν πυρὶ βάλλε θυηλάς.
Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Νεῦσ' Αἴας Φοίνικι· νόησε δὲ θεῖος Ὀδυσσεύς,
Πλησάμενος δ' οἴνοιο δέπας, δείδεκτ' Ἀχιλῆα,
Χαῖρ', Ἀχιλεῦ, δαιτὸς μὲν ἐΐσης οὐκ ἐπιδευεῖς,

Sed postquam assaverat, & in mensi-culinariâ fuderat,
Patroclus quidem panem acceptum distribuit in mensis,
Pulchris in canistris; Sed carnes distribuit Achilles.
Ipse autem e-regione sedit Ulyssis divini,
Ad parietem alterum: diis autem sacrificare jussit
Patroclum, suum socium: is vero in ignem jecit primitias.
Hi igitur in cibos paratos appositos manus extenderunt:
Sed postquam potûs & cibi desiderium exemerant,
Innuit Ajax Phœnici: animadvertitque divinus Ulysses,
Impletoque vino poculo propinavit Achilli,
" Salve, Achille, epulis quidem æqualibus non indigemus,

ΣΧΟΛΙΑ.

215. Εἰν ἐλεοῖσιν.] Ἐπὶ τῶν μαγειρικῶν τραπεζίων· δασυντέον, ἀπὸ τοῦ ἕλους· ἢ, ὅτι ἐξ ἑλείων ῥάβδων ἦσαν πεπλεγμέναι αἱ μαγειρικαὶ τράπεζαι. Ἄλλως, * Εἰν ἐλεοῖσιν.] Ἐπιμήκεσι τραπεζίοις, ἐξ ἑλείων ῥάβδων πεπλεγμένοις· δασυντέον δὲ, τὸ ἐλεοῖσι. * Ἔχευεν.] Ἀπὸ τῶν ὀβελίσκων εἵλκυσεν· ἄλλοι, Ἔθηκεν.

216. Ἐπένειμεν.] Ἐπεμέρισεν, ἐπέθηκε.

317. Κανέοισι.] Πλεκτοῖς κανισκίοις. Νεῖμεν.] Ἐπένειμεν, ἐπέδωκεν.

218. * Αὐτὸς δ' ἀντίον ἷζεν Ὀδυσσῆος.] Ὡς διαλεξόμενος· οἶδε γὰρ, ὡς αὐτὸς τὴν πρεσβείαν πεπίστευται.

219. Θεοῖσι δὲ θῦσαι ἀνώγει.] Δεισιδαίμων, ὡς ἐκ τῆς τροφῆς τοῖς θεοῖς ἀπάρχεται· καὶ ἀποπλεύσεσθαι μέλλων, λέγει, Αὔριον ἱρὰ Διὶ ῥέξας. * Θῦσαι.] Θυμιάσαι, ἀπάρξασθαι.

220. Θυηλάς.] Τὰς ἀπαρχάς.

221. * Οἱ δ' ἐπ' ὀνείαθ' ἑτοῖμα.] Πῶς παρ' Ἀγαμέμνονι δεδειπνηκότες, νῦν πάλιν ἐσθίουσιν; Ἢ οὖν τοῦ Πατρόκλου καὶ Ἀχιλλεῖ συμβέβηκε; συλληπτικῶς περὶ πάντων φησίν· ἢ καὶ πάλιν ἐσθίουσιν, εἰς ἔνδειξιν τοῦ ἡδέως τῇ παρ' αὐτοῦ ἑστιάσει. ΚΑΙ ΜΕΤΑ ΧΡΟΝΟΝ, ΚΑΙ ΟΔΟΙΠΟΡΙΑΝ ΟΥΚ ΟΛΙΓΗΝ.

223. Νεῦσ' Αἴας.] Διενεύσατο, φησὶν, ὁ Αἴας τῷ Φοίνικι· εἰ ΑΡΑ καιρός ἐστι τῶν πρὸς Ἀχιλλέα λόγων. Νόησε δ' Ὀδυσσεύς.] Ζητεῖται δὲ, διὰ τί προαρπάζει τὸν λόγον ὁ Ὀδυσσεύς; Ῥητέον δὲ, ὅτι καὶ μάλα εἰκότως· ἔρημος γὰρ ἦν ἐλπὶς, προαποτυχόντων τῶν οἰκείων αὐτοῦ. Ἐβούλετο δὲ, προκατεργάσας τὴν ὀργὴν, ἀναγκάσαι τοῖς οἰκείοις πεισθῆναι τὸν Ἀχιλλέα. Ἄλλως, * Νεῦσ' Αἴας Φοίνικι, οὐχ ἵνα εἴπῃ, ἀλλ' εἰ καιρός ἐστιν· Ὀδυσσεὺς γὰρ προσκεπτόμενος τί δεῖ λέγειν, τὸν καιρὸν οὐχ ὁρᾷ· συνεὶς δὲ ταῦτα Ὀδυσσεὺς, αὐτὸς λέγειν ἄρχεται, οὐχ ὑπὸ βασκανίας τῶν τοῦ Φοίνικος λόγων, ἀλλὰ τὸ δυσχερὲς ἐφ' ἑαυτὸν φέρων· οἶδε γὰρ δυσωπούμενος ἀντιτάξασθαι Ἀχιλλεῖ. Ἴσως δὲ, οὐδὲ ἐπιτήδειον εἶναι τὸν Φοίνικα ἐλογίζετο ἄρχειν τοῦ λόγου· ὅπως μὴ, ὡς οἰκείου, ἀπειθήσας Ἀχιλλεὺς, ἀνεπτίλη ἐκ τῶν αὐτῶν λόγων. Αἴας δὲ οὐ λέγει· βραδὺς γάρ ἐστι, καὶ μεμψίμοιρος.*

224. Πλησάμενος.] Πληρώσας, γεμίσας. Δείδεκτο.] Ἐδεξιοῦτο, ΗΣΠΑΣΑΤΟ.

225. * Χαῖρ', Ἀχιλεῦ.] Πρὸς τὸ διαχεῖν τὸ σκυθρωπὸν αὐτοῦ, ὃν ἦν σκεψάμενος λόγον ἀφῆκε, καὶ ἀπὸ

NOTÆ.

215. Εἰν ἐλεοῖσιν ἔχευεν) Præter *Brevia Scholia*, vid. *Etymolog.* M. v. Εἰλεός.

219. Θεοῖσι δὲ θῦσαι ἄνωγε) *Isaac. Casaubon.* manu notavit, *Mos cibum sumpturis*, Libationes & sacra Diis facere. Vid. supra, ad v. 171.

220. Πάτροκλον ὃν ἑταῖρον) *Ultima* τοῦ Πάτροκλον producitur, in *Cæsurâ*, ante *Incisum*, vi *Finalis* suæ, ante *Asperum* etiam *acuminatum*.

225. Οὐκ ἐπιδευεῖς) Subintellige, ἐσμὲν, quod tamen in proximo Versu succedit, in nonnullis Exemplaribus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

219. Θεοῖσι δὲ θῦσαι ἄνωγε) Δεισιδαίμων, &c. Certo certius, Hoc *Scholion* ab *Ethnico*, eóque *Atheo*, ortum. Notandum contrà, semper apud *Homerum* Optimos & *Maximos* Viros Deum in omnibus præcipuè Venerari solitos. Vid. Not. ad v. 171.

221. Καὶ μετὰ χρόνον) Hæc Nos, ut rem fusiùs probemus.

VARIÆ LECTIONES.

215. Ἐλεοῖσιν) γρ. ἐλεοῖσιν. *Brev. Schol.* ἐλεῆσιν, MS. *Barocc.* Oxon. malé. *Ibid.* Ἔχευε) γρ. ἔθηκε, *Br. Schol.* & *Eustath.* fol. 647. lin. 12.

219. Θεοῖσι δὲ) γρ. θεοῖς, ἰδὲ, *Eustath.* f. 648. l. 31.

223. Θεῖος) γρ. δῖος, MS. Barocc. Oxon.

225. Ἐπιδευεῖς) γρ. ἐπιδεύεις, *Schol. Victorian.*

Ἠμὲν

Ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο,
Ἠδὲ καὶ ἐνθάδε νῦν· πάρα γὰρ μενοεικέα πολλὰ
Δαίνυσθ'· ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν·
Ἀλλὰ λίην μέγα πῆμα, διοτρεφὲς, εἰσορόωντες,
Δείδιμεν· ἐν δοιῇ δὲ, σαωσέμεν, ἢ ἀπολέσθαι
Νῆας ἐϋσσέλμους, εἰ μὴ σύγε δύσεαι ἀλκήν.
Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο
Τρῶες ὑπέρθυμοι, τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
Κηάμενοι πυρὰ πολλὰ κατὰ στρατὸν, οὐδ' ἔτι φασὶν
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐνὶ νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Ζεὺς δέ σφιν Κρονίδης ἐνδέξια σήματα φαίνων

" Et in tentorio Agamemnonis Atridæ,
" Et etiam hic nunc; adsunt enim utrobique animo grata multa
" Ad epulandum. Sed non convivii amabilis opera sunt curæ:
" At valde magnam cladem, Jovis-alumne, inspicientes,
" Timemus; in dubio etenim, an servabimus, an pereant
" Naves bonis transtris-instructæ, nisi tu indueris fortitudinem.
" Prope enim naves & murum castra posuerunt
" Trojani superbi & è-longinquo-vocati focii,
" Accensis ignibus multis per exercitum; neque amplius aiunt
" Sustineri posse, quin in naves nigras invadant.
" Jupiter autem ipsis Saturnius fausta signa ostendens

ΣΧΟΛΙΑ.

τοῦ καιροῦ ἔλαβε τὸ προοίμιον, ὡς τό, Ὦ γέρον, οὐχ ἑκὰς οὗτος ἀνὴρ, ὃς λαὸν ἀγεῖρα.—Μητέρα μοι μνηστῆρες ἐπέχραον. Ἐΐσης.] Τῆς ἰσομοίρου. Οὐκ ἐπιδευεῖς.] Οὐκ ἐνδεεῖς ἐσμέν. Ἄλλως,* Οὐκ ἐπιδεύεις δαιτός.] Ὡς τό, —ἀπεχθομένη Ὀδυσσῆος Δούη· τὸ γὰρ ἔπος, ὑπερθετικόν.

226. * Ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος.] Λεληθότως ἐσήμανεν, ὡς ἐξ αὐτοῦ ἐπέμφθησαν. οὐ διασαφηνεῖ· ὅπως μὴ τραχὺς γένηται. Ἀχιλλεὺς καλῶς δὲ τὰ περὶ τὴν ἑστίασιν. ὁμοίως τῇ παρ' ἐκείνῳ λέγει. ἐν ἡ οὐδὲ μίαν ἑώρα φιλοτιμίαν· τὴν δὲ σωτηρίαν ἐν Ἀχιλλεῖ κεῖσθαι μόνῳ φησί· τοῦτο γάρ φησιν, Ἥκομεν αἰτοῦντες, ὃ ἐξ ἄλλου λαβεῖν οὐ δυνάμεθα.* Ἄλλως, Ἠμὲν ἐνὶ κλισίῃ Ἀγαμέμνονος.] Διατί τὸν ἐχθρὸν οὕτως ὠνόμασε προπετῶς. οὐ προσθεὶς ἐπιθέτους; Ῥητέον οὖν, ὅτι εἴτε ἐνδεικνύμενος Ἀχιλλεῖ ὅτι προσπαρόντι ὑβρίσας, ΝΥΝ ἱκέτης καθέστηκεν· ἢ πάνυ ῥητορικὸς αὐτὴν εἰς φιλίαν ἀμφοτέρους ἄγει. καὶ τῇ τραπέζῃ δυσωπεῖ, καὶ μονονοὺ τοῦτο λέγων, Ὡς ὁμόσιτος αὐτῷ δὲ ἡμῶν γεγένησαι· καὶ γὰρ ἐκείνου καὶ σοῦ μετεσχήκαμεν τῆς τραπέζης.

217. Πάρα γάρ.] Πάρεστι γάρ. Μενοεικέα.] Τὰ τῷ μένει καὶ τῇ ψυχῇ εἴκοντα καὶ ἀρεστὰ αὐτάρκη.

228. Ἀλλ' οὐ δαιτὸς ἐπηράτου ἔργα μέμηλεν.] *Εἰς δύο τόπους διεῖλε τὸν λόγον, τὴν παραμυθητικὴν, τραγῳδήσας τὰς συμφορὰς εἰς τὸ καλὸν, καὶ ἀναγκαῖον, καὶ συνετὸν ποιήσας τὴν παρακέλευσιν· καὶ εἰς τὴν ἀλλοιωτικὴν, ἧς μέρος τὸ ἐπαγγελτικόν· αὐτὴ γὰρ Ἀγαμέμνονος, τὴν τραπεζαν ἔλαβεν.* Ἐπηράτου.] Ἐπεράστου, καλῆς, ἡδείας.

230. Ἐν δοιῇ.] Ἐν δισταγμῷ, ἐν διχοστασίᾳ. Ἢ ἀπολέσθαι Νῆας.] * Τὸ πρῶτον κεφάλαιον τοῦ κινδύνου τῶν νεῶν εἴρηκε. ὅτι καὶ περὶ Ἀχιλλεῖ ἐλογίζετο πᾶν δέος· ὅθεν καὶ πολλάκις ἐπὶ τοῦτο καταφέρει. Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος καὶ, Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα· τειχικῶς ἐξαίρει, δεικνὺς ὡς ἐπὶ τηλικούτοις τὴν χάριν πεισεται Ἕλληνας.*

231. Δύσεαι ἀλκήν.] Ἀναλάβοις τὴν δύναμίν σου, καὶ κατέλθοις εἰς τὸν πόλεμον βοηθήσων· * ὡς νῦν ἐνδεδυμένον δυσωπεῖ. Ἐν δὲ Ἀχιλλεὺς Τρώεσσι θόρεν, φρεσὶν εἱμένος ἀλκήν· τὴν δὲ πάντων σωτηρίαν εἰς αὐτὸν ἀνάγει· ἣν μᾶλλον ἁπάντων φιλότιμος ἔλαβεν.*

233. Τηλεκλειτοί τ' ἐπίκουροι.] * Ὀνειδίζει, ὅτι καὶ ἀδικοῦσιν αὐτοῖς, τοῖς Τρωσὶν, παραγίνονται, οἱ σύμμαχοι· ὁ δὲ Ἀχιλλεὺς τὴν Ἑλλήνων συμμαχίαν ἀπέστη, καὶ διὰ λόγον μόνον.*

234. Κηάμενοι.] Καύσαντες.

235. Σχήσεσθαι.] Ἀνθέξειν, ἀντισχεῖν. Πεσέεσθαι.] Ἐμπεσεῖν.

236. Ζεὺς γάρ σφι Κρονίδης.] *Θεραπεύων τὸν Ἀχιλλέα φησὶν, ὅτι, μηνίσαντος αὐτοῦ, καὶ τὸ θεῖον τοῖς ὑβρίσασιν αὐτὸν συνηργήθη· τὸ δὲ σφιν, δίχα τοῦ ν.* Ἐνδέξια.] Ἀγαθά. Φαίνων.] Φανερῶν, δεικνύς.

NOTÆ.

emplaribus, quæ legunt, ἐπιδευεῖς εἰμὲν, ut *Eustath.* fol. 648. lin. 42.

232. Ἐγγὺς γὰρ νηῶν καὶ τείχεος αὖλιν ἔθεντο) Hoc patet ex fine τῆς Θ' Ῥαψῳδίας. Verùm de hoc loco, videsis *Etymolog.* M. v. Αὖλις. Hinc Ἔπαυλις Τρώων, ἐπιχειρεῖ.

234. Κηάμενοι) Vid. suprà, ad v. 88. & ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

226. Ἠμὲν) γρ. εἰμὲν, *Eustath.* fol. 648. lin. 42. pro ἐσμέν.

234. Κηάμενοι) γρ. κειάμενοι, *Eustath.* fol. 649. lin. 41. Vid. suprà ad v. 88. Not. in *Textum*.

235. Ἐνὶ) γρ. ἐν, MS. Barocc. Oxon.

236. Σφὶν) γρ. σφὶ, *Schol. Victor.*

Ἀστράπτων

Ἀστράπτει· Ἕκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων,
Μαίνεται ἐκπάγλως, πίσυνος Διΐ, οὐδέ τι τίει
Ἀνέρας, οὐδὲ θεούς· κρατερὴ δέ ἑ λύσσα δέδυκεν.
Ἀρᾶται δὲ τάχιστα φανήμεναι ἠῶ δῖαν·
Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,
Αὐτάς τ' ἐμπρήσειν μαλεροῦ πυρός· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Δηώσειν παρὰ τῇσιν ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ.
Ταῦτ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή οἱ ἀπειλὰς
Ἐκτελέσωσι θεοί· ἡμῖν δὲ δὴ αἴσιμον εἴη
Φθίσθαι ἐνὶ Τροίῃ, ἑκὰς Ἄργεος ἱπποβότοιο.
Ἀλλ' ἄνα, εἰ μέμονάς γε, καὶ ὀψέ περ, υἷας Ἀχαιῶν
Τειρομένους ἐρύεσθαι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.

" Fulgurat: Hector verò valde fortitudine oculos truces-circumferens,
" Furit terribiliter, fretus Jove, nec quicquam honorat
" Homines, neque deos: ingens etenim ipsum rabies subiit.
" Precatur autem, ut citissimè appareat aurora divina:
" Affirmat enim navium se abscissurum summa rostra,
" Ipsasque incensurum pernicioso igne; etiam Achivos
" Interfecturum ad ipsas attonitos in fumo.
" Hæc graviter timeo in mente; nè ei minas
" Perficiant dii, nobisque jam fatale sit
" Perire in Trojâ, longe ab Argo equis apto.
" Verum surge, si in animo tibi est, quamvis serò, filios Achivorum
" Afflictos defendere à Trojanorum tumultu

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

237. Ἕκτωρ δὲ μέγα σθένεϊ βλεμεαίνων Μαίνεται.] *Ὀνομάζων Ἕκτορα, κινεῖ τὸν Ἀχιλλέα· τὸ δὲ, Μαίνεται, καὶ Λύσσα, δηλοῖ εὐχερῶς κατισχύσοντα τῶν ἀπροαιρέτως κινδυνευόντων. Βλεμεαίνων.] Βρέμω, βρεμαίνω, βλεμεαίνω· ὡς κελαινός, κλίβανος.* Βλεμεαίνων.] Διὰ τοῦ βλέμματος αὐτοῦ τὴν ὑπερηφανίαν ἐπιδεικνύμενος.

238. Πίσυνος Διΐ.] Πεποιθὼς τῷ Διΐ· θαῤῥῶν. Οὐδέ τι τίει.] Οὐ τιμᾷ, λόγον οὐ ποιεῖται.

239. Λύσσα] Μανία. Δέδυκεν.] Ὑπεισῆλθεν, ἔσχεν. *Τὸ εἰσελθεῖν αὐτῆς εἰς αὐτὸν ἐνδείκνυται· πολλὴ δὲ ἡ φράσεως ἔμφασις· ἐρεθισμὸς δὲ ἱκανός, ὁ τῶν ἐχθρῶν ἔπαινος. Λύσσα δὲ, παρὰ τὸ λύειν τὸν νοῦν.*

240. Ἀρᾶται.] Εὔχεται.

241. Στεῦται.] Διατείνεται, ὑπισχνεῖται. Ἄκρα κόρυμβα.] Τὰ τῶν νεῶν ἀκροστόλια. Διατί δὲ φησι, πρῶτον, Ἀποκόψειν· εἶθ' οὕτως τὸ πῦρ ἐμβαλεῖν; Ἐπειδὴ ἐπὶ τῶν ἀκροστολίων ἦσαν ἀγάλματα καὶ εἰκόνες τῶν θεῶν· ἐκκλῖναι οὖν τὴν τῶν θεῶν ὀργὴν, τοῦτο ποιεῖ. Ἄλλως. *Οὐκ ἀγαπᾷ αὐτὸν φησιν, εἰ μόνον ἐμπρήσειε τὰς ναῦς· ἀλλὰ καὶ τὰ κόρυμβα ἀποκόψαι θέλει, ὥσπερ τρόπαιον τῆς τῶν Ἑλλήνων νίκης ἀναθεῖναι θέλων. Ἵνα γοῦν ἐν αὐχῇ, ὡς τηλικοῦτον ῥυσάμενος, καὶ τὰς πολεμίων μεγάλας ἐλπίδας ἀποκόψῃ.* ΠΡΟΣΚΑΛΕΙΤΑΙ τὸν ΑΧΙΛΛΕΑ. *Καὶ ἄλλως δὲ δεῖ τὰ ἄκρα ἀποκόπτειν Ἕκτορα, διὰ τὸ ἔχειν θεοὺς ἐντετυπωμένους· ὅπως μὴ χαλεπήναντες ὑπὸ τοῦ πυρὸς, ὀργισθῶσιν αὐτῷ.*

242. Ἐμπρήσειν.] Καύσειν. Μαλεροῦ.] Μαραντικοῦ, φθαρτικοῦ.

243. Δηώσειν.] Ἀνελεῖν, φονεύσειν. Ἀτυζομένους.] Ἐκπεπληγμένους, τεταραγμένους.

245. Αἴσιμον.] Πεπρωμένον, εἱμαρμένον.

246. Φθίσθαι.] Διαφθαρῆναι.

247. Ἀλλ' ἄνα.] Ἀλλὰ ἀνάστηθι. Ἀποκοπή, ὁ τρόπος. Εἰ μέμονας.] Εἰ προθυμῇ. *Καὶ ὀψέ περ.] Καλῶς, τὸ ὀψέ· ἐν γὰρ καὶ δύο γεγόνασιν αἱ ἡμέραι τῆς μάχης· ἀλλ' ὅμως τοῖς κακουμένοις, ὁ τῆς δυστυχίας χρόνος, κἂν ἐπ' ὀλίγον χρόνον γένηται, πολὺς εἶναι δοκεῖ· καὶ τοῦ χρόνου ἡ αὔξησις. Ἐνδεικτικόν ἐστιν, ὡς ἱκανῶς πονηθέντων Ἑλλήνων. Τάχα δὲ καὶ τοιοῦτός ἐστιν ὁ λόγος, Εἰ μέλλεις ὀψὲ ἀμύνειν, νῦν ἄμυνον. Συνᾴδει καὶ τὸ ἑξῆς, Ὅτι νῦν μὴ ἐπαμύνας, οὐχ εὑρήσεις τοῦ κακοῦ ἴασιν.*

248. Ἐρύεσθαι.] Ῥύσασθαι, σώζειν.

N O T Æ.

241. Στεῦται γὰρ νηῶν ἀποκόψειν ἄκρα κόρυμβα,) Præter quod *Br. Schol.* & *Victoriana*, hæc *Eustath.* fol. 650. lin. 7. Τὰ κόρυμβα δὲ τῶν νηῶν ἀποκόψειν ὁ Ἕκτωρ ἀπειλεῖται ἤ, ὡς ἂν μὴ ἅψηται τὸ πῦρ τῶν ἐντετυπωμένων αὐτοῖς ἀγαλμάτων· ἤ, μᾶλλον, ἵνα κατὰ παλαιὸν ἔθος, ἀναθήσῃ αὐτὰ ναοῖς ἀκροθίνια εἰς τρόπαια· τὸ δὲ τοιοῦτον ἔθος ἐν Εὐελπίδαις ἱστορεῖ, καί που ὁ Κωμικὸς δηλοῖ.

246. Φθίσθαι) Etiam φθῖσθαι, ut MS. *Mori*; at *Eustath.* fol. 650. lin. 2. Lectionem agnoscit utramque; scribitur & φθίσθαι.

V A R I Æ   L E C T I O N E S.

243. Ἀτυζομένους ὑπὸ καπνοῦ) γρ. ὀρινομένους ὑπὸ καπνοῦ, *Eustath.* fol. 649. lin. 9. & MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon. ὀρινομένους. at in Margine, scribitur in MS. *Barocc.* ἀτυζομένους, ut Emendatio.

246. Φθίσθαι) γρ. φθῖσθαι, & φθίσθαι. vid. Not. in *Textum*.

Αὐτὰρ

Αὐτῷ τοι μετόπισθ' ἄχος ἔσσεται, οὐδέ τι μῆχος
Ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν· ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Φράζευ, ὅπως Δαναοῖσιν ἀλεξήσεις κακὸν ἦμαρ.
Ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεὺς
Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε,
Τέκνον ἐμὸν, κάρτος μὲν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη
Δώσουσ', αἴ κ' ἐθέλωσι· σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν
Ἴσχειν ἐν στήθεσσι· φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων.
Ληγέμεναι δ' ἔριδος κακομηχάνου· ὄφρα σε μᾶλλον
Τίωσ' Ἀργείων ἠμὲν νέοι ἠδὲ γέροντες.
Ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων· σὺ δὲ λήθεαι· ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Παύε', ἔα δὲ χόλον θυμαλγέα· σοὶ δ' Ἀγαμέμνων
Ἄξια δῶρα δίδωσι μεταλλήξαντι χόλοιο.

" Ipsi tibi posteà dolor erit, neque ullo modo est
" Acceptæ jam cladis remedium invenire: sed longè antè
" Considera, ut Danais arceas funestum diem.
" O amice, profectò tibi pater præcipiebat Peleus
" Die illo, cùm te ex Phthiâ Agamemnoni misit,
" Fili mi, fortitudinem quidem Minervaque & Juno
" Dabunt, si voluerint; tu verò magnanimos spiritus
" Contine in pectoribus: humanitas enim melior.
" Desine itaque à contentione malorum-effectrici; ut te magis
" Honorent Argivorum & juvenes & senes.
" Sic præcipiebat senex; tu vero oblivisceris: verùm etiam nunc
" Cessa, mittéque iram tristem. Tibi verò Agamemnon
" Digna dona dat, si destiteris ab irâ.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

249. Μῆχος.] Μηχάνημα, τέχνημα. Οὐδέ τι μῆχος Ῥεχθέντος κακοῦ ἔστ' ἄκος εὑρεῖν.] Ἀμήχανον δὲ λοιπὸν, μετὰ τὸ πραχθῆναι τὸ κακὸν, θεραπείαν καὶ ἴασιν εὑρεῖν αὐτοῦ· * οὐδεμίαν ἐστὶ κακοῦ ῥεχθέντος θεραπείαν εὑρεῖν· πρὸς τὸ παρὸν δὲ ἡ γνώμη· πολλὰ γὰρ τῶν κακῶν, ἰάσεως τυγχάνει. *

250. Ἄκος.] Ἴαμα.

251. Ἀλεξήσεις.] Βοηθήσεις.

252. * Πατὴρ ἐπετέλλετο Πηλεύς.] Τοῦτο δεύτερον κεφάλαιον, ὡς ἐπιεικῶς καὶ σφόδρα περιεσταλμένον· τὸ δὲ ἐπιτιμητικὸν ΑΥΤΟΥ θέλων ὀνειδίζειν, οὐδὲ τοῖς ῥήμασιν ἀποκεκαλυμμένοις χρῆται. ἔτι ἐξ ἰδίου προσώπου τὴν ἐπιτίμησιν ποιεῖ· ἀλλ' ἐν ἠθοποιΐᾳ, ἐξ ἀπόντος προσώπου ταύτην εἰσηγεῖται· ὅπως ἂν ἀνεπαχθής. *

254. Τέκνον ἐμόν.] Προσλαλητικόν. πάλιν λέγων. * Συνετῶς, τὸ τῆς φύσεως τῶν νέων καταμαθόντες, πρὸς ταύτας ἁρμόττεσθαι τοὺς λόγους· ὡς καὶ ὁ Πηλεὺς οἶδεν Ἀχιλλέα, ἀνδρεῖον μὲν ὀργίλον δὲ, καὶ πλήρη φιλοτιμίας· παραινεῖ οὖν αὐτῷ, ἀποτίθεσθαι τὸ ἦθος τὸ φιλόνεικον· ὡς ἐν τούτῳ μάλιστα τιμῆς τευξόμενον, ἢ ὀργιζόμενον ἰδίᾳ τῶν Ἀχαιῶν. Ἔτι δὲ ΠΙΣΤΟΣ, ὡς πατὴρ, καὶ ἐν πολέμοις πολλάκις εὐδοκιμούσης. * Κάρτος.] Δύναμιν.

256. Ἴσχειν.] Ἐπέχειν, παύειν. Φιλοφροσύνη.] Φιλοφρόνησις, φιλία.

257. Ληγέμεναι.] Λήγειν, παύεσθαι. Κακομηχάνου.] Κακὰ ἐργαζομένης. * Πρὸς τὴν ἀγαθὴν δίεισιν· ἐπειδὴ οἱ ἐρίζοντες κακὰ τοῖς πλησίον μηχανῶνται· δείκνυσι δὲ, Ὅτι οὐ τοσοῦτον ὀνίνησιν Ἰσχὺς, ὅσον ἡ πρὸς φίλους Ἔρις βλάπτει. *

258. * Ὄφρα σε μᾶλλον Τίωσ' Ἀργεῖοι.] Εἰ μὴ ὑποθήκη πατρὸς ὑπέκει· τὸ προκατόμενον κἂν ἠρέθισεν, ὑποσημαίνων, Ὡς ἀρχηγετεύειν μετὰ νέοις καὶ παρὰ γέρουσι. *

259. * Σὺ δὲ λήθεαι.] Πρᾴως καθήψατο, οὐκ ἀμελεῖν, αὐτὸν φήσας, ἀλλ' ἐπιλελῆσθαι· ὅτου γε ἂν ἐξελέξατο συγγνώμης ἀξιούμενον. Ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν Παύε', ἔα δὲ χόλον.] Καλῶς, τὸ νῦν· ἵνα δηλώσῃ τὴν ἱκετείαν· ἅμα δὲ ὑποφαίνει, ὡς οὕτως αὐτῷ ὑποπέσεσθαι, ᾧ ὁ πατὴρ αὐτὸν ὑπέταξε. Μετὰ δὲ τὸ, τοὺς τοῦ πατρὸς λόγους παρατίθεσθαι αὐτὸν, προσφέρει τὰ δῶρα· αἰσχροκερδὲς γὰρ ἂν ἀπ' ἀρχῆς. *

260. Θυμαλγέα.] Τὸν τὴν ψυχὴν λυποῦντα, χαλεπόν.

261. Μεταλλήξαντι χόλοιο.] Μεταλλήξαντι, παυσαμένῳ τῆς ὀργῆς.

N O T Æ.

249. Μῆχος) *Pindari* Scholiastes, *Oxon.* Edit. fol. 24. hunc locum laudans, μῆχαρ legit. *Duport.* in Gnomolog. *Lectionem* agnoscit, & *Lycophron.* v. 568. Levius fit patientiâ; Quicquid corrigere est nefas. *Hor.*

255. Σὺ δὲ μεγαλήτορα θυμὸν) Quare τὸ δὲ producatur, diximus ad v. 132.

VARIÆ LECTIONES.

249. Μῆχος) γρ. μῆχαρ, *Pindari* Scholiast. Vid. Not. in *Textum*.

256. Ἴσχειν ἐν στήθεσσι) γρ. ἴσχε σὺ ἐνὶ στήθεσσι.

251. Ἀλεξήσεις) γρ. ἀλεξήσῃς.

258. Τίωσ') γρ. τίωσ', MS. CCC. & *Schol. Villor.*

260. Παύε') γρ. παῦε, verùm MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori*, apertè παύεο, quare παύε' lego.

261. Μεταλλήξαντι) γρ. μεταλλήξαντα ut suprà v. 157. ad v. 299.

Εἰ δὲ, σὺ μὲν μευ ἄκουσον, ἐγὼ δὲ κέ τοι καταλέξω,
Ὅσσα τοὶ ἐν κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῶρ' Ἀγαμέμνων·
Ἑπτ' ἀπύρους τρίποδας, δέκα δὲ χρυσοῖο τάλαντα,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους
Πηγοὺς, ἀθλοφόρους, οἳ ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο.
Οὔ κεν ἀλήϊος εἴη ἀνὴρ, ᾧ τόσσα γένοιτο,
Οὐδέ κεν ἀκτήμων ἐριτίμοιο χρυσοῖο,
Ὅσσ' Ἀγαμέμνονος ἵπποι ἀέθλια ποσσὶν ἄροντο·
Δώσει δ' ἑπτὰ γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Λεσβίδας, ἃς, ὅτε Λέσβον ἐϋκτιμένην ἕλες αὐτὸς,
Ἐξέλεθ', αἳ τότε κάλλει ἐνίκων φῦλα γυναικῶν.
Τὰς μέν τοι δώσει, μετὰ δ' ἔσσεται, ἣν τότ' ἀπηύρα
Κούρην Βρισῆος· καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἤτ' ἀνδρῶν, ἤτε γυναικῶν.
Ταῦτα μὲν αὐτίκα πάντα παρέσσεται· εἰ δέ κεν αὖτε
Ἄστυ μέγα Πριάμοιο θεοὶ δώωσ' ἀλαπάξαι,
Νῆας ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηήσασθαι
Εἰσελθὼν, ὅτε κέν δατεώμεθα ληΐδ' Ἀχαιοί.
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας ἐείκοσιν αὐτὸς ἑλέσθαι,
Αἵ κε μετ' Ἀργείην Ἑλένην κάλλισται ἔωσιν.
Εἰ δέ κεν Ἄργος ἱκοίμεθ' Ἀχαιϊκὸν, οὖθαρ ἀρούρης,
Γαμβρός κέν οἱ ἔοις· τίσει δέ σε ἶσον Ὀρέστῃ,
Ὅς οἱ τηλύγετος τρέφεται θαλίῃ ἐνὶ πολλῇ·
Τρεῖς δέ οἱ εἰσὶ θύγατρες ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ,

" Quod si vis, tu quidem me audi, egoque tibi recensebo,
" Quot tibi in tentoriis promisit dona Agamemnon,
" Septem igni-nunquam-admotos tripodas, decemque auri talenta,
" Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos,
" Validos, in-cursu-victores, qui præmia pedibus reportârunt.
" Non sane pauper esset vir, cui tot contingerent,
" Neque inops valde-pretiosi auri,
" Quot Agamemnonis equi præmia pedibus reportârunt:
" Dabit item septem mulieres formâ præstantes, operum scientes,
" Lesbidas, quas, quando Lesbum bene habitatam cepisti ipse,
" Delegit, quæ tunc pulchritudine vincebant genus mulierum.
" Has quidem tibi dabit, interque eas erit, quam tunc abstulit
" Filiam Brisei: & magnum jusjurandum addet,
" Nunquam ejus cubile ascendisse, vel mistum fuisse,
" Quà mos est, Rex, & virorum, & mulierum.
" Hæc quidem statim omnia aderunt: si verò
" Urbem magnam Priami dii dederint evertere,
" Naves abunde auro & ære congesto impleas
" Ingressus, quando dividemus prædam Achivi.
" Trojanas etiam mulieres viginti ipse deligas,
" Quæ post Argivam Helenam pulcherrimæ fuerint.
" Sin Argos pervenerimus Achaiicum, uber agri,
" Gener ei sis: honorabit verò te æqualiter Oresti,
" Qui ei unicus nutritur rerum copiâ in magnâ:
" Tres autem ei sunt filiæ in domo bene-constructâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

262. * Εἰ δὲ, σὺ μὲν μευ ἄκουσον.] Εἰ δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἄγε δή· Η ΛΕΙΠΕΙ, ΤΟ ΘΕΛΕΙΣ. Δυσχεραίνοντος δὲ αὐτοῦ, πρὸς τὴν ἀκοὴν τῶν δώρων, δεῖ ταῦτα ἀκουσθῆναι· ἡ μεγάλη ἔμφασίς ἐστι τῶν δωρουμένων. *

NOTÆ.

262. Εἰ δὲ σὺ μὲν μευ ἄκουσον) Elegans & *Attica* ἔλλειψις· ἀντὶ τοῦ, Εἰ δὲ σὺ μὲν θέλεις, ἄκουσόν μευ. Ità *Euripid.* Hecub. v. 225. Οἶσθ' οὖν, ὃ δρᾶσον, & *Iphigen.* Aulic. v. 725. *Cyclop.* v. 131. & *Helen.* v. 321.

274. Καὶ ἐπὶ μέγαν ὅρκον ὀμεῖται) Vid. suprà, ad v. 132.

283. Ἀχαιϊκὸν) De hujus Vocis *Orthographiâ*, vid. suprà, ad v. 141.

284. Γαμβρός κέν οἱ ἔοις) Τὸ κὲν producitur, ut τὸ μὲν, suprà, ad v. 131.

285. Ὅς οἱ τηλύγετος) Τὸ ὃς similitèr producitur.

286. Ἐνὶ μεγάρῳ εὐπήκτῳ) Vid. suprà, ad v. 144.

VARIÆ LECTIONES.

270. Ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας) Vid. suprà, ad v. 128.

278. Δώωσ' ἀλαπάξαι) γρ. δῶσ' ἐξαλαπάξαι.

281. Ἑλέσθαι) γρ. ἐλέσθαι, MS. CCC. ut & olim suprà, v. 139.

284. Ἔοις) γρ. ἔῃς, MS. CCC.

Χρυσο-

Χρυσόθεμις, καὶ Λαοδίκη, καὶ Ἰφιάνασσα·
Τάων, ἣν κ' ἐθέλῃσθα, φίλην, ἀνάεδνον, ἄγεσθαι
Πρὸς οἶκον Πηλῆος· ὁ δ' αὖτ' ἐπιμείλια δώσει
Πολλὰ μάλ', ὅσσ' οὔπω τις ἑῇ ἐπέδωκε θυγατρί.
Ἑπτὰ δέ τοι δώσει εὖ ναιόμενα πτολίεθρα,
Καρδαμύλην, Ἐνόπην τε, καὶ Ἱρὴν ποιήεσσαν,
Φηράς τε ζαθέας, ἠδ' Ἄνθειαν βαθύλειμον,
Καλήν τ' Αἴπειαν, καὶ Πήδασον ἀμπελόεσσαν·
Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται Πύλου ἠμαθόεντος·
Ἐν δ' ἄνδρες ναίουσι, πολύρρηνες, πολυβοῦται,
Οἵ κέ σε δωτίνῃσι, θεὸν ὥς, τιμήσουσι,
Καί τοι ὑπὸ σκήπτρῳ λιπαρὰς τελέουσι θέμιστας·
Ταῦτά κέ τοι τελέσειε μεταλλήξαντι χόλοιο.
Εἰ δέ τοι Ἀτρείδης μὲν ἀπήχθετο κηρόθι μᾶλλον,
Αὐτὸς, καὶ τοῦ δῶρα· σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς
Τειρομένους ἐλέαιρε κατὰ στρατὸν, οἵ σε, θεὸν ὥς,
Τίσουσ'· ἦ γάρ κέν σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.
Νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις, ἐπεὶ ἂν μάλα τοι σχεδὸν ἔλθῃ,
Λύσσαν ἔχων ὀλοήν· ἐπεὶ οὔτινά φησιν ὁμοῖον
Οἷ ἔμεναι Δαναῶν, οὓς ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,

" Chryfothemis, & Laodice, & Iphianaffa:
" Harum, quam velis, dilectam, fine-fponfalibus, ducas
" Ad domum Pelei: ille autem dotalia dona dabit
" Multa valde, quot antehàc nemo fuæ dedit filiæ.
" Septem igitur tibi dabit bene-habitatas urbes,
" Cardamylen, Enopénque, & Hiran herbofam,
" Pherásque religiofas, & Antheam profunda-habentem-prata,
" Pulchrámque Æpeam, & Pedafum vitiferam:
" Omnes utique prope mare *funt* extimæ ad Pylen arenofam:
" Viri autem *eas* incolunt pecudibus & bobus abundantes,
" Qui te donis, tanquam Deum, honorabunt,
" Et tuo fub fceptro opulenta folvent tributa:
" Hæc tibi præftabit, fi defieris ab irâ.
" Quòd fi tibi Atrides invifus eft ex-animo magis,
" Ipfe, & ejus dona: tu verò alios tamen univerfos Achivos
" Afflictos miferere in caftris, qui te, velut deum,
" Honorabunt: certe enim apud ipfos magnam gloriam tuleris.
" Nunc enim Hectorem interfeceris, quippe valde tibi propè venerit,
" Rabiem habens perniciofam: nam neminem putat fimilem
" Sibi effe Danaorum, quos huc naves vexerunt.
Hunc refpondens allocutus eft pedibus-velox Achilles,

ΣΧΟΛΙΑ.

300. * Εἰ δέ τοι Ἀτρείδης μὲν ἀπήχθετο.] Τέταρτον κεφάλαιον, δεητικὸν ὑπὲρ τῶν Ἑλλήνων. Ὑποφορᾷ δὲ χρῆται. λαμβάνων αὐτὸς τὴν ἀντίρρησιν, καὶ τῇ Ἀγαμέμνονος ἔχθρᾳ ἀντιθεὶς τὸν ἁπάντων ἔλεον. καὶ μονονουχὶ πᾶσαν ἱκετεύουσαν παράγων Ἑλλάδα. * Ἀπήχθετο.] Ἐμισήθη. Κηρόθι.] Ἐκ ψυχῆς. Κηρόθι * μᾶλλον.] Κηρὸς μᾶλλον· εἰς δύο δὲ μερίζει τὴν ἱκετείαν, Ἀγαμέμνονα, καὶ Ἕλληνας. *

301. Παναχαιούς.] Πάντας τοὺς Ἕλληνας.

302. * Ἐλέαιρε κατὰ στρατόν.] Τὸ, στρατὸν δύναται πρὸς ἄμφω εἶναι· αὔξων τὴν εὔκλειαν δείκνυσιν, ὡς πρὸς αὐτοὺς ἔσται ἡ πρᾶξις. *

303. Ἦ γάρ κέν σφι μάλα μέγα κῦδος ἄροιο.] Ὡς, Πᾶσι δὲ κεν Τρώεσσι χάρμα καὶ κῦδος ἄροιο· Πᾶσιν, ἀντὶ τοῦ, παρὰ πάντων. *

304. * Νῦν γάρ χ' Ἕκτορ' ἕλοις.] Τρία ποιεῖ· τῷ μὲν καλῷ τῆς ἐπιεικείας τὸ φιλότιμον συνάπτει· αἰτίαν δὲ τῆς κατὰ τοῦ ἀδικήσαντος ὀργῆς, τὴν τῶν ἀτυχούντων ἱκεσίαν εἰκάζεται· τὸ δὲ ἀσθενέστερον τοῦ θυμοῦ ἐπιεικὲς ποιεῖ φθόνῳ τῶν περὶ τοὺς ἐχθροὺς εὐτυχημάτων. Καλῶς δὲ εἶπε καὶ συντέθηκε τὸ, νῦν· ὡς πρώην αὐτοῦ πλήξαντος ἐν τῷ τείχει· ὥστε καὶ μὴ ἀπολέσῃ τὸν καιρὸν, ἐν ᾧ μεγάλα δύναται ἐπιδείξασθαι κατὰ τῶν πολεμίων. *

307. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη.] Ἀχιλλέα παραδίδωσι φιλότιμον. ἁπλοῦν, φιλαλήθη, βαρύθυμον, εἴρωνα. καὶ ὅσα μὲν φθέγγεται συνιέναι, ταῦτα αὐτῷ ἡ παι-

NOTÆ.

289. Πρὸς οἶκον Πηλῆος) Vid. ad v. 147.

295. Πᾶσαι δ' ἐγγὺς ἁλὸς νέαται) V. fuprà, ad v. 153.

303. Μάλα μέγα κῦδος ἄροιο) Vid. fuprà, ad v. 132.

VARIÆ LECTIONES.

292. Ἱρὴν ποιήεσσαν) γρ. ἵρην ποιήεσσαν &c. ut fuprà, v. 150.

295. Νέαται) γρ. νέαται, ut fuprà, v. 153. ναίεται, MS. Barocc. Oxon.

299. Μεταλλήξαντι) Vid. fuprà, ad v. 261.

303. Κέν σφι) γρ. κέ σφι. MSS. *Mori*, & CCC. καί σφι.

304. Ἔλθῃ) γρ. ἔλθοι, MS. Barocc. Oxon.

Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον ἀπηλεγέως ἀποειπεῖν,
Ἧπερ δὴ φρονέω τε, καὶ ὡς τετελεσμένον ἔσται,
Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι ἄλλοθεν ἄλλος.
Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος, ὁμῶς ἀΐδαο πύλῃσιν,
Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ βάζει.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Οὔτε μέ γ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα πεισέμεν οἴω,
Οὔτ' ἄλλους Δαναοὺς, ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί·
Ἴση μοῖρα μένοντι, καὶ εἰ μάλα τις πολεμίζοι·

" Nobilissime Laertiade, solertiâ-pollens Ulysses,
" Oportet sanè hanc orationem apertè dicere,
" Quemadmodum sentióque, & quemadmodum perfectum erit,
" Ut non mihi obstrepatis assidentes aliunde alius.
" Inimicus enim mihi ille, æque ac inferni portæ,
" Qui aliud quidem occultat in animo, aliud vero dicit.
" Sed ego dicam, ut mihi videtur esse optimum;
" Neque mihi Atridem Agamemnona persuasurum puto,
" Nec alios Danaos; quoniam nulla gratia erat
" Pugnare hostibus cum viris assiduè semper:
" Æqua pars cessanti, & si acritèr quis pugnet:

ΣΧΟΛΙΑ.

δεῖα δέδωκεν· ὅσα δὲ αὐθάδη καὶ μεγαλόφρονα, ταῦτα ὑπὸ τῆς φύσεως λέγειν προάγεται.*

309. *Χρὴ μὲν δὴ τὸν μῦθον.] Γνωμικὸν ὀργῆς. καὶ περιπλοκὰς οὐκ οἶδε λόγων· ἔδει γὰρ δικαιολογεῖσθαι. εἶτ' ἀπότομος τὴν ἀπόφασιν· ἔστι γὰρ θυμὸς μεστὸς ἀνεσταλμένης παρρησίας· τοσοῦτον δὲ ἀπέχει πειθοῦς, ὅτι καὶ τῶν ἄλλων προαναστέλλει τοὺς λόγους, Ὡς μή μοι τρύζητε παρήμενοι. Πάντες δὲ οἱ παρὰ θυμὸν ἀπειλοῦντες, πίστιν ἐπάγουσι τοῖς ἰδίοις λόγοις. οἱ μὲν λόγῳ, οἱ δὲ δι' ἀποδείξεων. οἱ δὲ διὰ γνωμῶν· ὃ νῦν ποιεῖ. Ἀπηλεγέως.] Ἀπαγορευτικῶς. διαρρήδην, ἢ συντόμως· φιλοτιμούμενος γὰρ ὁ θυμὸς οὐκ [illegible]. Ὅρα ὡς πρὸς μὲν Ὀδυσσέα, Ἀπειπεῖν φησί· πρὸς Φοίνικα δὲ, Μένειν, μὴ μέντοι πολεμήσειν· πρὸς Αἴαντα δὲ, Πολεμήσειν, ἀλλ' ὅταν ἀνάγκη καλῶς· τοῦτο δὲ θυμώδους ἀνδρὸς, καὶ πρὸς τὸ μὴ καταφρονηθῆναι, ἀγωνιζομένου.* Ἄλλως, Ἀπηλεγέως.] Ἀποτόμως, σκληρῶς· ἢ ἀπαγορευτικῶς, κεκρυμμένως. Ἀποειπεῖν.] Ἀπαρνήσασθαι.

310. *Ἧπερ δὴ κρανέω.] Αἱ Ἀριστάρχου, φρονέω· τὸ δὲ κρανέω, ἀντὶ τοῦ, πληρώσω· τὸ δὲ ᾗ, ἀντὶ τοῦ, ὡς, καθά.* Ἄλλως, Φρονέω.] Γράφεται καὶ κρανέω. ἀντὶ τοῦ, πληρώσω.

311. *Ὡς μή μοι τρύζητε.] Πολυλογῆτε, γογγύζητε· ἀπὸ τοῦ τρυγόνος, ἡ μεταφορά. Αὐθαδῶς ἐπισκώπτει τὴν ἐπιχείρησιν τῶν λόγων Ὀδυσσέως καὶ Φοίνικος προσδοκῶν τε, ὃν ὑπώπτευε παρακεκλῆσθαι ὑπὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος· τοῖς δὲ [illegible] διὰ τὸ, Καί μ' [illegible] ἴκελος.*

312. *Ἐχθρὸς γάρ μοι κεῖνος.] Πρὸς τὴν ἀλληγορικὴν στάσιν Ὀδυσσέως. Ὁμῶς.] Ὁμοίως, ἴσως. Ἀΐδαο πύλῃσιν.] Τῷ θανάτῳ, περιφραστικῶς. Πλέον δὲ πάντων Ἀχιλλεὺς μισεῖ τὸν θάνατον, διὰ τὸ ἄπρακτον· τάχα δὲ καὶ ἄλλως χρήσιμόν ἐστι, τὸ διαβάλλειν τὸν θάνατον· ἐπεὶ πῶς ἄν τις τοὺς γονέας ἀγαπᾷ, αὐτῷ παρεχομένους τὸ ζῆν; εἰ μὴ τὸ ζῆν ἀγαθόν ἐστι, καὶ κακὸν ἐναντίον, ὁ θάνατος.*

313. Κεύθει.] Κρύπτει· νῦν δὲ, ἐνθυμεῖται.

314. *Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω.] Τὸ καλὸν καὶ ἐλεγκτὸν τῶν λόγων Ὀδυσσέως ἐξελέγξειν· καὶ μὴν τὸ κεφάλαιον τῆς ἀντιρρήσεώς ἐστι, τὸ μὴ πεισθήσεσθαι τοῖς λεγομένοις ἀλλ' ἐπὶ τὸ ἀπηρνῆσθαι, ἀπολέμητον, δι' ἀγανάκτησιν ἀνθέλκεται πρὸς μῆκος λόγων.*

316. Οὔτ' ἄλλους Δαναούς.] Πρὸς τὸ, Εἰ δέ τοι Ἀτρείδης μὲν ἀπήχθετο, σὺ δ' ἄλλους περ Παναχαιοὺς Τειρομένους ἐλέαιρε· ἀνατρέψει οὖν καὶ ταύτην τὴν στάσιν. Τάχα δὲ καὶ βουλόμενος εἰπεῖν, Οὔτε ὑμεῖς πείσετε οἱ πρέσβεις, εὐτρεπῶς τῷ κοινῷ ὀνόματι τῶν Ἑλλήνων αὐτοὺς περιέλαβεν. Καλῶς δὲ, οὐ φησιν, Οὐκ ἐλεῶ αὐτοὺς, ἀλλ', Οὐ πείσουσί με. Ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν.] Πρὸς τὸ, Οἵ σε θεὸν ὣς τίσουσι· χάρις ἦν ἡδονή.*

317. Νωλεμές.] Ἀδιαλείπτως.

318. *Ἴση μοῖρα μένοντι.] Τοῦτο μάλιστα τοὺς χρηστοὺς λυπεῖ, ὅταν μὴ κατ' ἀξίαν τιμῶνται· ἔφυγε γὰρ τὸ ὁμοιοτελές· οὐ γὰρ εἶπε, Πολεμίζοντι.*

NOTÆ.

311. Ὡς μή μοι τρύζητε) Vid. *Erotian.* v. Τρύζητε, & *Etymolog. M.* v. Τρύζει.

313. Ὅς χ' ἕτερον μὲν κεύθει ἐνὶ φρεσὶν) *Lucianus*, in Fugitivis, fol. 1017. hunc Versum parodiat, Ὃς χρυσὸν φιλέει μὲν ἐνὶ φρεσὶν, ἄλλο δὲ εἴπῃ. Aliàs totum hunc à v. 318. ad v. 320. locum profert, auctiorem & aliquandò immutatum suo more.

VARIÆ LECTIONES.

310. Ἧπερ δὴ φρονέω) γρ. ἧπερ δὴ κρανέω, *Eustath.* fol. 650. lin. 47. *Schol. Victorian.* &c. *Plato*, in *Hippiâ*, ὥσπερ. pro ἧπερ.

313. Κεύθει) γρ. κεύθῃ, *Plato*, in *Hippiâ* bis. *Ibid.* Βάζει) γρ. εἴπῃ, *Plato* ibid. MSS. *Mori*, & *Barocc. Oxon.*

314. Ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα) γρ. ὡς καὶ τετελεσμένον ἔσται, *Plato* ibid. & MS. *Barocc.* Oxon.

318. Πολεμίζοι) γρ. πολεμίζει, *Eustathius.*

Ἐν

Ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ ἠμὲν κακὸς, ἠδὲ καὶ ἐσθλός·
Κάτθαν' ὁμῶς ὅ, τ' ἀεργὸς ἀνὴρ, ὅ, τε πολλὰ ἐοργώς·
Οὐδέ τί μοι περίκειται, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Αἰεὶ ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος πολεμίζειν.
Ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι νεοσσοῖσι προφέρῃσι
Μάστακ', ἐπεί κε λάβῃσι, κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ·
Ὣς καὶ ἐγὼ πολλὰς μὲν ἀΰπνους νύκτας ἴαυον,
Ἤματα δ' αἱματόεντα διέπρησσον πολεμίζων,
Ἀνδράσι μαρνάμενος, ὀάρων ἕνεκα σφετεράων.
Δώδεκα δὴ σὺν νηυσὶ πόλεις ἀλάπαξ' ἀνθρώπων,
Πεζὸς δ' ἕνδεκά φημι κατὰ Τροίην ἐρίβωλον·
Τάων ἐκ πασέων κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ

" Inque eodem honore tum ignavus, tum fortis:
" Occumbit æquè & otiosus vir, & qui multum laboravit:
" Nec aliquid mihi eximium est, postquam pertuli mala animo,
" Semper meam animam objectans adpugnandum.
" Sicut etenim avis implumibus pullis affert
" Escam, postquam ceperit, malè interim ei est ipsi:
" Sic ego multas quidem insomnes noctes duxi,
" Dies etiam cruentos exegi pugnans,
" Cum viris prælians, uxorum gratiâ illorum.
" Duodecim autem classe urbes vastavi hominum,
" Pedester item undecim aio per Trojcum-agrum glebosum:
" His ex omnibus supellectilem multam & pretiosam

ΣΧΟΛΙΑ.

319. Ἐν δὲ ἰῇ τιμῇ.] Ἐν μιᾷ καὶ αὐτῇ. * Ἀλλάξας τὸ ὄνομα, τὸ αὐτὸ εἶπεν. Οὐδέ τι μοι περίκειται. Περισσὸν τῶν ἄλλων οὐ κεῖται. *

320. Κάτθαν' ὁμῶς.] Ὅρα οὐκ ἔχει κατηγορίας ὁ θυμός· τοῦτο δὲ, ὡς τὸ, Τυμβοχοῆς δ' ἀμφὶ πυρὴν· οὐ γὰρ ὡς τὰς πράξεις ὁ τάφος. * Κάτθανε.] Τέθνηκεν. Ἀεργός.] Ἀργὸς, ἄπρακτος. Ἐοργώς.] Εἰργασμένος.

321. Περίκειται.] Περισσόν τι ἐστί· ἢ περίεστι. * Ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.] Διὰ μὲν τοῦ, πάθον ἄλγεα, τὸ ἐπίπονον ἑαυτοῦ παρίστησι· διὰ δὲ τοῦ μάστακος, τὸ κηδεμονικόν· διὰ δὲ τοῦ ἀγρυπνεῖν καὶ νύκτας οὐκ ὀλίγας, τὴν περίνοιαν καὶ ἐπιμέλειαν· διὰ δὲ τοῦ, τὰ προεξαίρετα ἐκ τῆς μάχης ἐπὶ τὸν βασιλέα ἅπαντα ἀναφέρειν, τὸ ἐλευθέριον τῆς ψυχῆς· διὰ δὲ τοῦ πολεμεῖν, ὧν ἐχειρώσατο, τὸ ἀνδρεῖον ἑαυτοῦ φησιν. *

322. Αἰὲν ἐμὴν ψυχὴν παραβαλλόμενος.] Τῆς ἐμῆς ψυχῆς ἐν τοῖς κινδύνοις καταφρονῶν.

323. Ἀπτῆσι.] Ἵπτασθαι μὴ δυναμένοις, μικροῖς. * Ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι.] Εἰς τὸ ἐπιδεικτικὸν ἐρχόμενος, διὰ τῆς κηδεμονίας αὔξει τὴν ῥᾳθυμίαν τοσοῦτον προέχειν φάσκων Ἑλλήνων, ὅσον μήτηρ νεοσσῶν. Εὖ δὲ τὸ, μονεῖν τῶν πτερωτῶν λαβεῖν εἰς τέκνων φιλοστοργίαν· ταῦτα γὰρ προφέρει τὴν μάστακα, αὐτὴ ἧττον ἀφελεῖται τῶν προφορουμένων· εἰ γὰρ μὴ ἀμελχθείη, ἀνιᾶται, Οὔθατα γὰρ σφαραγεῦντο· ἡ δὲ ὄρνις τὴν ἑαυτῆς τροφὴν εἰς τοὺς νεοσσοὺς ἀναλίσκει· ὅθεν πιθανῶς ἐπήνεγκε τὸ, Κακῶς δέ τέ οἱ πέλει αὐτῇ· καὶ δὲ τὸ, Ἀπτῆσιν· οἱ γὰρ πετόμενοι, κἂν ὀλίγον, αὐτοπορίζονται· καὶ διὰ τὸ περιεῖναι καὶ λῃζόμενον πάντα φέρειν, Προφέρῃσιν.] Ὡς τοῖς δὲ αὐτοῖς πίπτουσιν ἐρεύνουσιν. *

324. Μάστακα.] Τροφήν. * Κακῶς δ' ἄρα οἱ πέλει αὐτῇ.] Ἵνα ἡ εὐεργεσία μὴ ἐξ ἀκινδύνου περιουσίας προσεῖναι δοκῇ. *

325. Ἀΰπνους νύκτας ἴαυον.] Διὰ νυκτὸς ἄγρυπνος διετέλουν πολλάκις.

326. * Ἤματα δ' αἱματόεντα.] Διὰ φόνων ἦν ὁ βίος· οὐ δι' ἐμὴν ἡδονήν. Οὐ γὰρ ἐγὼ Τρώων ἕνεκ' ἤλυθον· ἀλλὰ διὰ τὸ γύναιον Ἀγαμέμνονος· τοῦτο γὰρ δηλοῖ, Ὀάρων ἕνεκα σφετεράων· ὁ πλημμελῶς πολεμοῦσι τοὺς ἄνδρας, ὑπὲρ παίδων ῥιψοκινδύνως ἀγωνιζομένους. * Διέπρησσον.] Διήνυον, διετέλουν.

327. Ὀάρων.] Γυναικῶν. * Γράφεται καὶ, ὀρέων· Ὀάρων μὲν, ὅ ἐστι, τῶν γυναικῶν αἰχμαλωτίδων· παρὰ τὸ ἄορ, ὅ ἐστι ξίφος· ὅτι διὰ πολέμων, καὶ αἰχμῆς, καὶ φασγάνου ἐλῄζοντο· ὀρέων δὲ, τῶν ἡμιόνων, παρὰ τὸ ξυνωρεῖν· ὅθεν καὶ ξυνωρίδας, τὰς συζυγίας τῶν ἵππων φαμέν. * Σφετεράων.] Τῶν ἰδίων.

NOTÆ.

319. Ἐν δὲ ἰῇ.] Ità lego, pro ἐν δ' ἰῇ. quòd Prior Syllaba τοῦ ἰῇ sit Naturâ *Brevis*, ut *Iliad.* λ'. v. 174. Πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος. & σ'. v. 251. Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος· ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο. & χ'. v. 477. Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰῇ ἄρ' ἐγεινόμεθ' αἴσῃ. Quin Optima Exemplaria mecum faciunt; nam præter Editt. *Florentin. Aldin. Eustathii Roman.* & *Basil. Br. Schol.* &c. MSS. *Mori* & CCC. *Cantabr. Barocc.* Oxon. apertissimè legunt, ἐν δὲ ἰῇ.

323. Ἀπτῆσι.] Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀπτῆν.

327. Μαρνάμενος ὀάρων) *Ultima* τοῦ μαρνάμενος producitur in *Cæsurâ*, ut *Finalis* &c.

VARIÆ LECTIONES.

319. Ἐν δὲ ἰῇ) al. ἐν δ' ἰῇ, malè olim. Vid. in *Textum*

323. Ὡς δ' ὄρνις ἀπτῆσι) al. ὡς ὄρνις δ' ἀπτῆσι.

324. Κακῶς δ' ἄρα οἱ) al. κακῶς δέ τέ οἱ, *Schol. Victorian.* ad v. 323.

327. Ὀάρων) al. ὀρέων, *Scholia Victorian.*

Ἐξε-

Ἐξελόμην, καὶ πάντα φέρων Ἀγαμέμνονι δόσκον
Ἀτρείδῃ· ὁ δ' ὄπισθε μένων παρὰ νηυσὶ θοῇσι,
Δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.
Ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα καὶ βασιλεῦσι·
Τοῖσι μὲν ἔμπεδα κεῖται, ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν
Εἵλετ'· ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα, τῇ παριαύων
Τερπέσθω. Τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν
Ἀργείους; τί δὲ λαὸν ἀνήγαγεν ἐνθάδ' ἀγείρας
Ἀτρείδης; ἢ οὐχ Ἑλένης ἕνεκ' ἠϋκόμοιο;
Ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων
Ἀτρεῖδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων,
Τὴν αὐτοῦ φιλέει καὶ κήδεται· ὡς καὶ ἐγὼ τὴν
Ἐκ θυμοῦ φίλεον, δουρικτητήν περ ἐοῦσαν.

" Abstuli, & omnia ferens Agamemnoni dabam
" Atridæ: is verò remanens apud naves veloces,
" Accipiens, pauca dividebat, pleraque autem retinebat:
" Alia verò optimatibus dabat munera & regibus:
" Istis quidem firma manent; à me verò solo Achivorum
" Abstulit: Habetque uxorem animo gratam, quam propter dormiens
" Oblectetur. Quid autem oportet bellare cum Trojanis
" Argivos? Quid verò exercitum adduxit huc congregatum
" Atrides? an non Helenæ causâ pulchræ-comis?
" An soli diligunt uxores articulati-voce-loquentium hominum
" Atridæ? Veruntamen quisquis bonus & prudens,
" Suam ipsius amat & curat: ut & ego hanc
" Ex animo amabam, captivam licèt existentem.

ΣΧΟΛΙΑ.

331. Ἐξελόμην.] Ἐξαίρετα ἔλαβον. Δόσκον.] Ἐδίδουν.

332. * Ὁ δ' ὄπισθε μένων.] Ἐμοῦ ἀποδημοῦντος· τὴν δειλίαν Ἀγαμέμνονος δηλοῖ τὸ Ὄπισθεν.*

333. * Δεξάμενος, διὰ παῦρα δασάσκετο, πολλὰ δ' ἔχεσκεν.] Ἀμφοτέρωθεν αὔξεται ἡ ἀχαριστία τοῦ βασιλέως· ὅτι τοσαῦτα καὶ τοιαῦτα λαβὼν, καὶ βραχὺ δοὺς γέρας τῷ κομίσαντι, καὶ τοῦτο ἀφῄρηται.* Διὰ παῦρα δασάσκετο.] Παῦρα διεδίδοτο· ὅλα δὲ λαμβάνων, ὀλίγα διένεμε καὶ ἐδίδου. * Πολλὰ δ' ἔχεσκεν.] Τεχνικῶς ἐνδείκνυται, ὅτι καὶ τὰ νῦν αὐτῷ διδόμενα δῶρα μέρος ἐστὶν ὧν Ἀγαμέμνων παρ' αὐτοῦ λαμβάνων, ἀδίκως ΕΣΦΕΤΕΡΙΣΑΤΟ.*

334. * Ἄλλα δ' ἀριστήεσσι δίδου γέρα.] Ἐπιφθόνως· τοῖς ἄλλοις ἐφύλαξε τὰ γέρα· ἐμοὶ δὲ οὐδ' ἃ καὶ αὐτοὶ ἐλάμβανον. Εὐπρεπῶς δὲ οὐκ εἶπεν, Ὑμῖν. Ἄτοπον δὲ, εἰ πολλὰ ἔχων, μικρὰ δὲ παρέχων, οὐδὲ ἐπίσης τῶν ἄλλων ἐᾷ αὐτῷ τὰ δοθέντα.*

335. Ἔμπεδα.] Ἑδραῖα, βέβαια, καὶ ἀσφαλῆ· πέδον γὰρ, ἡ γῆ. * Ἐμεῦ δ' ἀπὸ μούνου Ἀχαιῶν.] Καλῶς, τὰ μετὰ τὴν καταρίθμησιν τῶν κατορθωμάτων.*

336. Θυμαρέα.] Τῇ ψυχῇ ἀρέσκουσαν. Παριαύων.] Συγκαταπαυόμενος, συγκαθεύδων. * Οὐ συνιαύων, διὰ τὸ βίαιον· φησὶ γοῦν, Δημοσθένης δὲ γυναικὶ παραβιάζεσθαι βιαίως.*

337. * Τί δὲ δεῖ πολεμιζέμεναι Τρώεσσιν.] Πρακτικὸς ὁ λόγος, δεικνὺς τὸν Ἀγαμέμνονα, ἢ ἀσύνετον, ἢ ἄδικον· εἰ μὲν γὰρ μικρὸν ἡγεῖται, τὸ ἀδικηθῆναι περὶ γυναῖκα, πολεμεῖν οὐκ ἔδει περὶ Ἑλένης ἀσύνετος ἂν εἴη, περὶ μικρᾶς αἰτίας πολεμῶν· εἰ δὲ χαλεπὸν καὶ μέγα, πῶς αὐτὸς παθὼν ὑπ' ἀλλοφύλων ἀγανακτεῖ, τοῦτο εἰς τοὺς φίλους ποιῶν, οὐκ ἀδικεῖν νομίζει; Καὶ πρῶτον μὲν ἀπηρίθμησε τὸ ἀχάριστον, εἶτα τὴν ὕβριν.*

340. Ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους μερόπων ἀνθρώπων Ἀτρεῖδαι;] Δυσκόλου τῆς ἐρωτήσεως οὔσης, αὐτὸς ἐπιφέρεται. Τὸ τοιοῦτον, Ἐπιμονὴ λέγεται, ὅταν τὶς ἔχων αἰτίαν ἐπί τινι, μὴ φεύγῃ τὸ ἔγκλημα· καὶ Ἀχιλλεὺς νῦν ἐπὶ διαβολὴν εἶχεν, ὡς γυναικὸς χάριν ὀργισθεὶς, οὐ φεύγει τὴν ὁμολογίαν, εἰς τὸ, ὅτι δικαίως ἐχαλέπηνεν, ἔρχεται· καὶ πρῶτον μὲν διατρίψας δυσαποκρίτῳ προβαλλόμενος, Ἦ μοῦνοι φιλέουσ' ἀλόχους; εἶτα πανδήμου κρίσει τὴν γνώμην ἐσφραγίσατο.*

341. Ἐχέφρων.] Συνετὸς, σώφρων.

342. Τὴν αὐτοῦ φιλέει.] Προσηκόντως, γαμετήν. Κήδεται.] Φροντίζει.

343. Δουρικτητήν.] Δοριάλωτον, αἰχμάλωτον.

NOTÆ.

336. Ἔχει δ' ἄλοχον θυμαρέα) *Eustath.* fol. 656. lin. 26. Ὅθεν καὶ ὁ θυμήρης σύγκειται, καὶ ὁ θυμαρής· ζητητέον δὲ περὶ τοῦ τόνου· μήποτε ὀφείλει προπαροξύνεσθαι τὸ θυμαρέα· ἐπεὶ γὰρ εὕρηται τὸ θυμῆρες βαρύτονον, ὡς τὸ Θυμῆρες κεχάρισται, βαρύνοιτο ἂν ἴσως καὶ ὁ θυμάρης ἀναλόγως. Καὶ ἡ θυμήρης ἀκολούθως δὲ, καὶ ἡ θυμάρης. Vid. ad *Odyss.* π' v. 362.

341. Ἀτρεῖδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς καὶ ἐχέφρων) Ità MSS. CCC. *Cantabr.* & Barocc. Oxon. & *Moris* quarè hanc *Lectionem* admitto, & quæ olim obtinuerat, Ἀτρεΐδαι; ἐπειὴ ὅστις ἀγαθὸς &c. ad *Var. Lect.* remitto.

VARIÆ LECTIONES.

336. Τῇ παριαύων) γρ. τῇ παρ ἰαύων, MS. *Mori*, an potiùs, τῇ πάρ' ἰαύων;

341. Ἀτρεῖδαι; ἐπεὶ ὅστις ἀνὴρ ἀγαθὸς) γρ. Ἀτρεΐδαι; ἐπειὴ ὅστις ἀγαθὸς, vid. Not. in *Textum*.

Νῦν

Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο, καί μ' ἀπάτησε,
Μή μευ πειράτω εὖ εἰδότος· οὐδέ με πείσει.
Ἀλλ', Ὀδυσεῦ, σὺν σοί τε καὶ ἄλλοισιν βασιλεῦσι,
Φραζέσθω, νήεσσιν ἀλεξέμεναι δήϊον πῦρ.
Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο νόσφιν ἐμεῖο,
Καὶ δὴ τεῖχος ἔδειμε, καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ
Εὐρεῖαν, μεγάλην· ἐν δὲ σκόλοπας κατέπηξεν·
Ἀλλ' οὐδ' ὧς δύναται σθένος Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Ἴσχειν· ὄφρα δ' ἐγὼ μετ' Ἀχαιοῖσιν πολέμιζον,
Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην ἀπὸ τείχεος ὀρνύμεν Ἕκτωρ,
Ἀλλ' ὅσον ἐς Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκανεν.
Ἔνθα ποτ' οἶον ἔμιμνε, μόγις δέ μευ ἔκφυγεν ὁρμήν.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ,
Αὔριον, ἱρὰ Διῒ ῥέξας καὶ πᾶσι θεοῖσι,
Νηήσας εὖ νῆας, ἐπὴν ἅλαδε προερύσσω,
Ὄψεαι, ἢν ἐθέλῃσθα, καὶ αἴ κέν τοι τὰ μεμήλῃ,

" Nunc autem, postquam è manibus præmium eripuit & me fraudavit,
" Ne me tentet probè-gnarum, neque enim mihi persuadebit.
" Verum, ô Ulysses, tecum & aliis regibus,
" Cogitet, quomodo à navibus propellat hostilem ignem.
" Sane quidem jam permulta fecit sine me,
" Et jam murum ædificavit, & duxit fossam prope ipsum
" Latam, magnam; inque eâ vallos densit:
" Sed ne sic quidem potest vim Hectoris homicidæ
" Sustinere. Dum autem ego inter Achivos pugnabam,
" Non voluit pugnam procul à mœnibus ciere Hector,
" Sed quantum ad Scæásque portas & fagum progrediebatur:
" Ibi olim me semel mansit, vix autem meum effugit impetum.
" Nunc vero quoniam nolo pugnare cum Hectore nobili,
" Cras, sacris Jovi factis & omnibus diis,
" Oneratas benè naves postquam in mare deduxero,
" Videbis, si volueris, & si tibi hæc curæ-fuerint,

ΣΧΟΛΙΑ.

344. * Νῦν δ' ἐπεὶ ἐκ χειρῶν γέρας εἵλετο.] Ὁ νοῦς πολλὰ ἐπιχειρούμενος, τὸ βραχὺ ἀφῄρηται· ὡς δὲ ἀποθήκη κεχρυμμένος, ὥσπερ τὸ πᾶν τῆς ὕλης καταστελλούσης, ἔκδηλος γίνεται· οὕτως ἔρως τοὺς ἐπιπολαίους λόγους ἀποσειόμενος, διάδηλος γίνεται.*

346. * Ἀλλ', Ὀδυσεῦ.] Οὐδὲ γὰρ ἔτι Φοίνικα εἰρωνεύσατο, ὡς τροφέα· οὐδ' Αἴαντα, ὡς αἰδέσιμον· Ὀδυσσέα δὲ, ὡς φυγάδα.*

348. * Ἦ μὲν δὴ μάλα πολλὰ πονήσατο.] Εἰρωνικὸς ὁ λόγος· ὧν γὰρ καταφρονοῦμεν, ταῦτα αὔξομεν· ἔοικε δὲ τὴν βουλὴν Νέστορος εὐτελίζειν.*

349. Ἔδειμε.] Κατεσκεύασεν, ᾠκοδόμησεν. Ἤλασε.] Κατὰ μῆκος ἔσκαψε, καὶ περιέπηξε τοῦ τείχους. Ἐπ' αὐτῷ.] Παρ' αὐτῷ. * Καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ.] Ἐξέτεινεν ἀπὸ τοῦ σιδήρου ἢ ὀρύξειν, ἀπὸ τοῦ περιπεπορείν. Ἀρίσταρχος δὲ, Καὶ ἤλασεν ἐκτοσθε τάφρον.*

350. * Ἐν δὲ σκόλοπας.] Ἀρίσταρχος, περὶ δὲ σκόλοπας.* Σκόλοπας.] Ἀπεξυσμένα ξύλα.

352. Ἴσχειν.] Ἐπέχειν, κωλύειν. * Ὄφρα.] Ὅτε. Ὄφρα δ' ἐγὼ πολέμιζον.] Μείζων τοῦ τείχους ὁ Ἀχιλλεύς· εἴγε τούτου μὲν ἀπομαχίζεται Ἕκτωρ, ἐκεῖνον δὲ ἐφοβεῖτο. Ὀδυσσέως δὲ εἰς Δία φέροντος τὴν αἰτίαν τῆς εὐημερίας τῶν Τρώων, Ἀχιλλεὺς ΑΝΑΦΕΡΕΙ ἐπὶ τὴν αὐτοῦ ἀπουσίαν, Οὐκ ἐθέλεσκε μάχην.*

353. Οὐκ ἐθέλεσκε.] Οὐκ ἠδύνατο· * καὶ ἀνάπαλιν. Οὔτι πλέον τι Ποιήσαι δύναται, ἀντὶ τοῦ, ἐθέλει.* Ὀρνύμεναι.] Παρορμᾶν. * Ἀπὸ τείχεος.] Τινὲς, ἔμπαλιν τοῦ τείχους· ὑπερβολή· εἰ δὲ σημαίνει τὸ, ἄπωθεν, βαρύνεται· ὡς τὸ, ἄνα, ἄπο· νῦν, ἀντὶ τοῦ, ἔξωθεν.*

354. Φηγόν.] Δρῦν· * δύο εἰσὶ φηγοί· ὑφ' ἣν μὲν, ἱερὸν Διός· ὑφ' ἣν δὲ, Ἴλου τάφος.*

355. Οἶον ἔμιμνεν.] Ἅπαξ ἔμεινεν.

356. * Νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω.] Τινὲς, εἰρωνικῶς, Οὐ δύναμαι, διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα.*

357. * Αὔριον ἱρὰ Διῒ ῥέξας.] Διδάσκει, περὶ ἁπάσης πράξεως, ἡγεμόνας Θεοὺς ἐπικαλεῖσθαι· ἵνα δὲ μὴ λαθραῖον δοκῇ ποιήσαι τὴν ἀποπομπὴν, ἀποκόπτει αὐτῶν τὴν ἐλπίδα.* Ἱρά.] Ἱερεῖα, θυσίας.

358. Νηήσας.] Σωρεύσας, πληρώσας. Προερύσσω.] Καθελκύσω.

359. * Ὄψεαι, ἢν ἐθέλῃσθα.] Ἐθέλῃσθα, δυνηθῇς ἐὰν ὑμῖν ἐπιτρέχωσιν οἱ πολέμιοι· ἠθικῶς δὲ, εἰρωνεύεται.*

NOTÆ.

357. Αὔριον ἱρὰ Διῒ ῥέξας) Vid. suprà, ad v. 168.

NOTÆ IN SCHOLIA.

352. Vocem * ἀναφέρει addimus.

353. * Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἔξωθεν, & hæc sequentia.

VARIÆ LECTIONES.

348. Πολλὰ πονήσατο) γρ. πόλλ' ἐπονήσατο. *Ibid.* Ἐμεῖο) γρ. ἐμεῖο, MS. CCC.

349. Καὶ ἤλασε τάφρον ἐπ' αὐτῷ) γρ. καὶ ἤλασεν ἔκτοσθε τάφρον, *Aristarchus*, apud *Schol. Victorian.*

350. Ἐν δὲ σκόλοπας) γρ. περὶ δὲ σκόλοπας, *Aristarchus*, apud *Schol. Victorian.*

356. Οὐκ ἐθέλω) γρ. οὐ δύναμαι, *Schol. Victor.* Vid. ad *Schol.* 353.

Ἠελ

Ἦρι μάλ' Ἑλλήσποντον ἐπ' ἰχθυόεντα πλεούσας
Νῆας ἐμάς, ἐν δ' ἄνδρας ἐρεσσέμεναι μεμαῶτας·
Εἰ δέ κεν εὐπλοΐην δώῃ κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἱκοίμην.
Ἔστι δέ μοι μάλα πολλά, τὰ κάλλιπον ἐνθάδε ἔρρων·
Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσὸν καὶ χαλκὸν ἐρυθρόν,
Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον
Ἄξομαι, ἅσσ' ἔλαχόν γε. Γέρας δέ μοι, ὅσπερ ἔδωκεν,
Αὖτις ἐφυβρίζων ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρείδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν, ὡς ἐπιτέλλω,
Ἀμφαδόν· ὄφρα καὶ ἄλλοι ἐπισκύζωνται Ἀχαιοί,

"Benè mane Hellespontum super piscosum navigantes
"Naves meas, inque ipsis viros remigandi cupidos.
"Si autem prosperam-navigationem dederit inclytus Neptunus,
"Die sane tertio Phthiam glebosam pervenero.
"Sunt utique mihi permulta, quæ reliqui huc malo fato-veniens:
"Aliud verò hinc aurum & æs rubrum,
"Et fœminas eleganter-cinctas, splendidumque ferrum
"Abducam, quæ quidem sortitus sum. Præmium autem mihi, qui dedit,
"Ipse per-injuriam abstulit rex Agamemnon
"Atrides: ei omnia referto, ut mando,
"Palam: ut & alii indignentur Achivi,

ΣΧΟΛΙΑ.

360. Ἦρι μάλα.] Ὄρθρου πάνυ· ἦρι γὰρ, τὸ πρωΐ. ὅθεν καὶ ἠερίη. Ἑλλήσποντον.] Αὐτὶ τοῦ, διὰ Ἑλλησπόντου. Ἑλλήσποντος δέ ἐστιν, ἡ ἐν τοῖς στενοῖς θάλασσα, παρακειμένη τῇ Τροίᾳ, οὕτως προσαγορευθεῖσα, ἀπὸ Ἕλλης, τῆς Φρίξου ἀδελφῆς.

361. * Νῆας ἐμάς.] Πιθανῶς προσέθηκε καὶ τοῦτο· ἵνα ἀπελπίσωσι καὶ τὴν παρὰ Μυρμιδόνων ἐπικουρίαν, ὡς συναχθομένων αὐτῷ τῇ ἀτιμίᾳ. * Ἐρεσσέμεναι.] Ἐρέσσειν, κωπηλατεῖν.

362. Εὐπλοΐην.] Εὔπλοιαν, γαλήνην.

363. * Ἤματί κεν τριτάτῳ.] Ἐμπείρως· τοσούτων γάρ ἐστιν ἀπὸ τοῦ Ἑλλησπόντου εἰς τὴν Φθίαν πλοῦς, ἀνέμῳ * χρωμένοις οὐρίῳ.

364. * Ἔστι δέ μοι μάλα πολλά.] Ἀνθυποφορὰν ποιεῖται τῶν δώρων Ἀγαμέμνονος, ὅτι μοὶ οὐ χρεία αὐτῶν, ἔχοντι πολλά, τοῦτο μὲν τὰ Πηλέως· τοῦτο δὲ, ἃ παρὰ τῶν Τρωϊκῶν ἐδεξάμην. * Ἔρρων.] Ἐπὶ φθορᾷ παραγενόμενος, διὰ τὰ ἐπισυμβαίνοντα. † Εἰς τὴν Τροίαν μετὰ φθορᾶς ἐρχόμενος. * Τοῦτό φησι, δυσχεραίνων τῇ στρατείᾳ. † *Excerpta* MSS.

365. * Ἄλλον δ' ἐνθένδε χρυσόν.] Πρὸς τὸν Νῆας ἅλις χρυσοῦ καὶ χαλκοῦ νηησάσθω.

366. * Πολιόν τε σίδηρον.] Ἢ ἔντιμον, διὰ τὰς γεωργίας· ἢ πολεμικόν, διὰ τὰ ὅπλα· ἢ μᾶλλον, κατ' ἀντίφρασιν. * Πολιόν.] Λαμπρόν· ἐξανθεῖς γὰρ ὁ σίδηρος λαμπρότερος γίνεται.

367. Ἄξομαι.] Ἀπάξομαι. Ἅσσα.] Ἅτινα· ἢ, ὅσα. * Ἔλαχον.] Ὁμοίως τῷ ψιλῷ πλήθει φησὶ γοῦν, τῶν δ' ἄλλων ἃ μοί ἐστι· ταῦτα γὰρ οὐκ εἴληφα παρ' Ἀγαμέμνονος, τὸ γὰρ γέρας ἐξαίρετον καὶ τοῦ δόντος ἦν· διὰ τοῦτο οὐ κακοῦτος, ὡς ἔχων, ὃ ἔδωκε, λαβεῖν, ἀφαιρεῖται· γράφεται δὲ, καὶ ὅσσα λέλογχα. Γέρας δέ μοι ὅσπερ ἔδωκεν.] Πάλιν τὸ κινοῦν πάθος εἵλκυσεν αὐτὸν τὴν μνήμην ἐπὶ τὸν Ἀγαμέμνονα· δεικτικῶς δὲ τὴν ὕβριν Ἀγαμέμνονος, φησίν, ὅσπερ ἔδωκεν αὐτὸς δὲ ἐπανισχὼν τὸ πάθος, Δόντες δέ μοι υἷες Ἀχαιῶν.

368. Ἐφυβρίζων ἕλετο.] Ἀφείλετο μεθ' ὕβρεως.

369. * Ἀτρείδης· τῷ πάντ' ἀγορευέμεν.] Πιθανῶς, ἵνα μὴ τὸν Ἀγαμέμνονα εὐφημίσωσιν, ἀφέλοντες τι τῶν τραχυτέρων εἰρημένων· αὐτὸς δὲ πιθανὸν ἀποφήνασθαι σφοδρότερον τῆς ἀπειλῆς, ἀπαγορεύοντες. Ἔστι δὲ καὶ χαρακτηριστικὸν τῶν ὀργιζομένων, τὸ ἀξιοῦν αὐτοὺς τὰς φωνὰς τοῖς ἐχθροῖς διαγγέλλειν, καὶ τὸ ἐπὶ πολλῶν ταῦτα λέγειν· οὐ γὰρ μόνον τὸ κακόν τι τὸν ἐχθρὸν εἰπεῖν τοῖς ὀργιζομένοις ἡδύ, ἀλλὰ καὶ τὸ, παρόντων πολλῶν μαρτύρων. Ἴσως δὲ καὶ τῆς παρὰ τοῖς Ἕλλησιν αἰτίας ἀπολυθῆναι θέλει· ἵνα μὴ αὐτῷ δυσχεραίνωσι τὴν συμμαχίαν ἐγκαταλιπόντι· ἀλλὰ τῷ τὸν ἄριστον Δαναῶν ἀτιμάσαντι· ἅμα δὲ, ὡς δίκαια λέγων, ἐπὶ πλειόνων αὐτὰ βούλεται ἐξετάζεσθαι.

370. Ἀμφαδόν.] Ἀναφανδόν, φανερῶς. Ἐπισκύζωνται.] Ὀργίζωνται.

NOTÆ.

362. Εὐπλοΐην) Εὔπλοιαν, κοινῶς· εὐπλοΐη, Ἰωνικῶς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, Εὐπλοΐην, ἢ Εὔπλοιαν.

363. Ἤματί κεν τριτάτῳ) *Socratis* Mortem, hoc Versu prædictam illi in somnis, memorat *Plato*, in *Critone*, Ἤματί κεν τριτάτῳ Φθίην ἐρίβωλον ἵκοιο.

367. Γέρας δέ μοι ὅσπερ ἔδωκεν, Αὖτις ἐφυβρίζων) Hanc, ut meliorem & elegantiorem *Lectionem* admitto, MSS. & Codicum meliorum auctoritate, relegatâ alterâ ad *Var. Lect.* viz. ὅσπερ & αὖτις. Vid. *Eustath.* fol. 658. lin. 43.

NOTÆ IN SCHOLIA.

363. * Χρωμένοις) Ità emendo, pro χρωμένων.

364. * Ἐδεξάμην) Ità pro δέξατο.

VARIÆ LECTIONES.

362. Εὐπλοΐην) γρ. εὔπλοιαν, vid. Not. in *Textum*.

367. Ἅσσα) γρ. ὅσσα, *Br. Schol.* Ἅσσ' ἔλαχόν γε) γρ. ἅσσ' ἔλαχόν τι, MS. Barocc. Oxon. ὅσσα λέλογχα, *Scholia Victoriana*. Ibid. Γέρας δέ μοι ὅσπερ ἔδωκεν, Αὖτις ἐφυβρίζων) γρ. γέρας δέ μοι ὅσπερ ἔδωκεν, Αὖτις ἐφυβρίζων. Ibid. Αὖτις) γρ. αὖτις, αὖθις.

Αἰὲν

Εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται ἐξαπατήσειν,
Αἰὲν ἀναιδείην ἐπιειμένος· οὐδ' ἂν ἔμοιγε
Τετλαίη, κύνεός περ ἐών, εἰς ὦπα ἰδέσθαι·
Οὐδέ τί οἱ βουλὰς συμφράσσομαι, οὐδὲ μὲν ἔργον.
Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε καὶ ἤλιτεν, οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις
Ἐξαπάφοιτ' ἐπέεσσιν, ἅλις δέ οἱ· ἀλλὰ ἕκηλος
Ἐρρέτω· ἐκ γάρ οἱ φρένας εἵλετο μητίετα Ζεύς.
Ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα, τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ·

" Si quem Danaorum adhuc sperat se fraudaturum.
" Semper impudentiâ indutus: non tamen mihi
" Audit, protervè-audax licet sit, faciem intueri:
" Neque ampliùs cum eo consilia communicabo, neque factum.
" Nam jam me decepit & offendit: neque adhuc rursus
" Fallet verbis, satis autem ei sit: sed quietus
" Pereat. Nam ei mentem ademit providus Jupiter.
" Invisa autem mihi ejus dona, honoroque eum æque atque Carem:

ΣΧΟΛΙΑ.

371. * Εἴ τινά που Δαναῶν ἔτι ἔλπεται.] Εἴγε οἴεται. Περὶ ἐμοῦ λέγων, ἀπατήσειν τοὺς Ἀχαιούς· ἐμὲ γὰρ οὐ πείσειν, ἀλλὰ οὐδὲ ὁρᾷν, διὰ τὴν συνείδησιν τῶν μεγίστων ἀδικημάτων ἐκεῖνον δυνήσεται.*

373. Κύνεός περ ἐών.] Καίπερ ἄφρων, καὶ ἀναιδὴς ὤν. Εἰς ὦπα ἰδέσθαι.] Εἰς ὄψιν ἐλθεῖν.

374. * Οὐδ' ἔτι οἱ βουλὰς συμφράσσομαι.] Ἐμφαντικώτεροι γίνονται οἱ λόγοι, ἥττον δὴ καπίομενοι· ἐν γὰρ τέτταρσι στίχοις, ὀκτὼ εἰσὶν ἀσύνδετοι στίχοι, ἀπὸ τοῦ, Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησεν, ἕως τοῦ, Ἐν καρὸς αἴσῃ. Τὸ δὲ ἑξῆς, Οὐ συμφράσσομαι αὐτῷ, οὐδὲ ἀπατήσει· οὐδὲ ἐὰν δεκάκις τόσα δοίη· ἐντεῦθεν δὲ δῆλον, ὅτι οὐ μόνον τὰ πολεμικὰ ἤσκητο Ἀχιλλεύς, ἀλλὰ καὶ βουλεύειν ἄριστος ἦν· καὶ γὰρ καὶ διδάσκαλον ἔπεμψεν αὐτῷ ὁ πατήρ. Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.*

375. Ἐκ γὰρ δή μ' ἀπάτησε.] Ἐξηπάτησε γὰρ ἐμέ. Ἤλιτεν.] Ἥμαρτεν.

376. Ἐξαπάφοιτο.] Ἐξαπατήσει· * ἀπὸ τῶν τοῖς ἀφαῖς φιλοφρονουμένων. Εὐηθείας γάρ ἐστι, τὸ ἅπαξ ἀπατηθῆναι ὑπὸ φίλου· τὸ δὲ δίς, μωρίας· ὅσῳ δὲ, ὡς ἐπιμένει πάλιν τῇ ἀφροσύνῃ.* Οἱ.] Αὐτῷ.

377. * Ἐρρέτω.] Ἱκανὴν οἴεται τιμωρίαν παρὰ τοῦ ἐχθροῦ λαμβάνειν, τὸ ἀπαλλάττεσθαι τῆς φιλίας αὐτοῦ· ὡς εἰώθαμεν λέγειν, Ἑαυτὸν ἐχέτω.*

378. * Ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα.] Πρὸς τὸ δεύτερον κεφάλαιον, τὴν παραίνεσιν τοῦ Πηλέως, οὐδὲν ἀντειπεῖν ἔχων, παρῆλθεν αὐτό. Τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ.] Ὁμοίως ἐστὶ τῷ, Ἶσον γάρ σφιν ἀπήχθετο κηρὶ μελαίνῃ. Οἱ δὲ, Ἔγραψαν, τὴν θρίξαν· οἱ δὲ, ἀπὸ τῶν Καρῶν, ὡς αἰεὶ λοιδορεῖ ὁ Ποιητής· ἢ οὓς Ἀθηναῖοι τὸν ἐγκέφαλον, ὅτι κάτειον, ὅτι οὐδένα ἔχων ἐγκέφαλον· ὅς, ὁ ἐγκέφαλος.* Ἄλλως. Ἐν καρὸς αἴσῃ.] Ἐν μοίρᾳ θανάτου· ὡς θανάτου, περιφραστικῶς. Τινὲς μετατιθέασι τὸ α, εἰς η, ἵν' ᾖ, κατὰ κηρός· ἀκούοντες, κατὰ θανάτου· ἢ, ὡς ἔνιοι, ἐν τάξει μισθοφόρων· πρῶτοι γὰρ Κᾶρες ἐπολέμησαν ἐπὶ μισθῷ, καὶ ἔδοξαν εἶναι ἀτιμότατοι.

NOTÆ.

373. Τλαίη, κύνεός περ ἐών) Ἀναιδείας ἐστὶ, τὸ ἀδικηθέντι ἀντιβλέψαι ἀσκαρδαμύκτως τὸν ἀδικήσαντα, *Eustath.* fol. 659. lin. 5. ex Comœdiâ. Et *Aristoph.* Equites, v. 291. Βλέψον εἰς ἐμ' ἀσκαρδαμυκτί. *Sophocl. Trachin.* v. 405 Οὗτος, βλέφ' ὧδε· πρὸς τίν' ἐννέπειν δοκεῖς;

375. Οὐδ' ἂν ἔτ' αὖτις) Εἰς τοῦτο, φασὶν οἱ Παλαιοί, Ὅτι τὸ μὲν ἅπαξ ὑπὸ φίλου ἀπατηθῆναι, εὐηθείας ἐστὶ· τὸ δὲ δίς, μωρίας. Siquis me semel fallit, is in Culpâ; si secundò, is & ego: sin tertiò, solus ego.

377. Ἐκ γάρ οἱ φρένας εἵλετο) Τὸ γὰρ producitur, vi *Toni*, ante *Asperum*. *Eustath.* fol. 659. lin. 25. Διττὴ δὲ ἐνταῦθα γραφή· ἐκ γάρ οἱ φρένας εἵλετο· καὶ, ἐκ γὰρ εὖ φρένας εἵλετο. & ita MS. CCC. sū apertissimè.

378. Ἐχθρὰ δέ μοι τοῦ δῶρα) Sophocles, Ἐχθρῶν ἄδωρα δῶρα, κ' οὐκ ὀνήσιμα. *Ibid.* Τίω δέ μιν ἐν καρὸς αἴσῃ) *Eustath.* fol. 659. lin. 39. ex *Apione*. Ὅτι τινὲς, ἐν μοίρᾳ λόγου ἀκούοντες, καὶ ἀπομακρύνοντες, ἐξ κηρὸς ἔγραψαν, καὶ τὴν θρίξαν ἀπέδωκαν· καὶ ὅτι ἔστι τι ἀντὶ τοῦ ἐγκέφαλος, ὃν Ἀθηναῖοι ἀποτραπάζονται· καὶ ὁ Πλούταρχος, ἱστορεῖ καὶ αὐτὸς ἐν Συμποσιακοῖς. Ὅτι ἐστὶ ἐγκέφαλον οὐκ ἤσθιον οἱ παλαιοί, διὰ τοῦτο εἶπεν Ὅμηρος τό. Τίω δέ μιν ἐγκέφαλος αἴσῃ. Mox fol. 660. lin. 12. Οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, τὸ Καρὸς, ἀντὶ τοῦ κηρὸς, καὶ θανάτου, φασί, συστολῇ τοῦ η, εἰς α. καθ' ὃ καὶ μάκαρες θεοὶ λέγονται, οἱ μὴ κηρὶ τοιαύτῃ ὑποπίπτοντες. Minimè certè, ut *Proprium* nomen sumendum; cùm *Quantitas* repugnet, ut *Iliad.* β'. v. 867. Νάστης αὖ Καρῶν ἡγήσατο βαρβαροφώνων. & *Q. Calaber*, l. 8. Λεῖπε δ' ἐϋρρείταο, μενεπτολέμων ἕδος Καρῶν. & illud *Anacreont.* v. 514. Καὶ Καρίης Ῥόδου τε. Necnon illud, Πολλοὶ στρατηγοὶ Καρίαο ἀπώλεσαν. Quare *Theocrit.* emendandus, *Idyll.* 17. v. 89. Σημαίνει Λυκίοις τε, φιλοπτολέμοις τε Κάρεσσι, lege φιλοπτολέμοισί τε Καρσί.

VARIAE LECTIONES.

372. Οὐδ' ἂν) γρ. οὐκ ἄν, MS. Barocc. Oxon.
374. Οὐδέ τί οἱ βουλὰς) γρ. οὐδ' ἔτι οἱ βουλάς.
375. Αὖτις) γρ. αὖθις.
377. Ἐκ γάρ οἱ) γρ. ἐκ γὰρ εὖ, vid. Not. in Text.
378. Ἐν καρὸς) γρ. ἐν Καρὸς, & ἐγκέφαλος. Vid. Not. in Textum.

Οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις τόσα δοίη,
Ὅσσα τέ οἱ νῦν ἐστι, καὶ εἴ ποθεν ἄλλα γένοιτο·
Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσεται, οὐδ' ὅσα Θήβας
Αἰγυπτίας, ὅθι πλεῖστα δόμοις ἐν κτήματα κεῖται,
Αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰσι· διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην
Ἀνέρες ἐξοιχνεῦσι σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν.
Οὐδ' εἴ μοι τόσα δοίη, ὅσα ψάμαθός τε κόνις τε,
Οὐδέ κεν ὧς ἔτι θυμὸν ἐμὸν πείσει' Ἀγαμέμνων,
Πρίν γ' ἀπὸ πᾶσαν ἐμοὶ δόμεναι θυμαλγέα λώβην.
Κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο·
Οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ κάλλος ἐρίζοι,
Ἔργα δ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ἰσοφαρίζοι,

" Neque si mihi deciesque & vicies tot daret.
" Quot ei nunc sunt, & si alicunde alia accederent:
" Nec quot Orchomenon adveniunt, nec quot Thebas
" Ægyptias, ubi plurimæ in domibus opes reconditæ-jacent,
" Quæ centum habent portas; ducenti autem per unamquamque
" Viri egrediuntur cum equis & curribus:
" Neque si mihi tot daret, quot arenaque pulvisque,
" Ne sic quidem jam animum meum flecteret Agamemnon,
" Antequam totius mihi pœnas persolvat acerbæ contumeliæ.
" Filiam autem non ducam Agamemnonis Atridæ:
" Ne quidem si cum aureâ Venere pulchritudine certaret,
" Operibusque Minervæ oculis-cæsiæ par-esset,

ΣΧΟΛΙΑ.

379. * Οὐδ' εἴ μοι δεκάκις τε καὶ εἰκοσάκις.] Πλείστοις ὑπερβολαῖς λόγων εἰώθασιν οἱ ὀργιζόμενοι χρῆσθαι. Ἵνα δὲ μὴ ὑπόνοιαν δῷ, ὡς πλειόνων ὀρεγόμενος, ἢ οὐκ ἀνδράσιν αὐτὸν πίστιν, ἀπελογίσατο ... δώρων ἰσχύσαντα· καὶ οὐδὲ ὅπως πεισθήσεται ἐπαγγέλλεται.*

381. * Ὀρχομενόν.] Τὸν τῆς Βοιωτίας φησὶν, ὃν οἱ Μινύαι κατῴκησαν· πολὺ γὰρ τούτῳ παράκειται πεδίον. Ὁ ποιητής ἐστιν Ἔφορος· πολλὰ δὲ καὶ ταῖς Χάρισι, ταῖς αὐτόθι τιμωμέναις, δῶρα ἐτίμων. Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενόν.] Δύο πόλεις συνήγαγεν, ἐν Εὐρώπῃ καὶ Ἀσίᾳ, κομώσας πλούτῳ· οὐδὲ τούτοις οὐκ ἠρκέσθη μόνον, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ τὸν ἄπειρον ἀριθμὸν, ψάμμου τε καὶ κόνεως τὴν ὑπερβολὴν ἀνήνεγκεν τοῦ λόγου ὥστε ἐλέγχειν, Ὑπὲρ τὰ τῆς Οἰκουμένης ἀγαθά. * Ποτινίσεται.] Προσπελεύεται, προσέρχεται ὅ ἐστιν, εἰσάγεται. Θήβας Αἰγυπτίας.] Τὰς νῦν καλουμένας, Διόσπολιν.

383. * Αἵ θ' ἑκατόμπυλοί εἰσι· διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην.] Οὐ τὸ πλῆθος τῶν πυλῶν θέλει σημαίνειν· οὐδὲ γὰρ ἅμα πάντας ἐξιέναι φησὶν· ἀλλὰ τὸ μέγεθος τῆς πόλεως καὶ τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν· εἴ γε πύλας μὲν ἑκατὸν ἔχει, ἄνδρας δὲ ἁρματοφόρους, δὶς μυρίους. Ἐν ταύτῃ δὲ ἦν τὰ πρότερον τὰ βασίλεια τῆς Αἰγύπτου, εἰς ἃ πολλοὺς ἔφερον φόρους Λίβυες, Αἰγύπτιοι, Αἰθίοπες· νῦν δὲ Διόσπολις ὀνομάζεται· εἶχε δὲ κώμας ἢ τρισμυρίας, τρισχιλίας, τριάκοντα· τὸ δὲ ἄστυ εἶχεν ἀρούρας ΓΨ'. καὶ πύλας ἑκατὸν, ἄνδρας δὲ μυριάδας Ψ'. Ταύτην ἐπέκτισεν ὁ Ὄσιρις· ἐξ ἑκάστης δὲ πύλης ἐστράτευον ὁπλῖται μὲν μύριοι· ἱππεῖς δὲ χίλιοι· ἁρματηλάται δὲ διακόσιοι. Ταύτην Ἕλληνες Θήβην ὠνόμαζον, ἀπὸ τῆς Νείλου, ἢ Ἀσωποῦ, ἢ Προμηθέως, θυγατρός· ἐπορθήθη δὲ ὑπὸ Περσῶν. Διηκόσιοι δ' ἀν' ἑκάστην.] Ὡς πεπληρωμένου ἑκάστου πλήθους, ἰδίᾳ πύλῃ ἐξιόντος.*

384. Ἐξοιχνεῦσιν.] Ἐξίασιν, ἐξέρχονται.

385. Ὅσα ψάμαθός τε, κόνις τε.] Ἀντὶ τοῦ, ἀναρίθμητα, καὶ πολλὰ τῷ πλήθει· * οὐδὲ ἐπὶ τοῖς προειρημένοις ἔστησε τὰ τιμήματα τῆς ὕβρεως. Καλῶς δὲ ἀμφοτέρας ἐμπεριείληφε τῷ λόγῳ, τήν θ' ἀξίαν καὶ τὸ πλῆθος.*

387. Λώβην.] Ὕβριν.

388. * Κούρην δ' οὐ γαμέω.] Τοῦτο ἐδόκει ὀχυρὸν ἔχειν ΑΓΑΜΕΜΝΩΝ, ὡς ἀξιῶν γαμβρεύσασθαι αὐτῷ· τοῦτον δὲ πλεῖον λυπεῖ, τὸ ἐμπλέξασθαι τῷ γάμῳ τῆς Βρισηΐδος. Ἀγαμέμνονος Ἀτρείδαο.] Μᾶλλον δεῖ στίζειν εἰς τὸ Ἀτρείδαο· ὁ γὰρ κομματικὸς λόγος τοῖς θυμουμένοις ἁρμόζει.*

389. * Οὐδ' εἰ χρυσείῃ Ἀφροδίτῃ.] Ὑπερβολῇ χρῆται. Δύο δὲ οἶδεν ἀρετὰς Γυναικός. Καλή τε, καὶ ἀγλαὰ ἔργ' εἰδυῖα· Ἀνδρὸς δὲ, Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.*

390. Ἰσοφαρίζοι.] Ἐξισοῖτο, καὶ ἐρίζοι· τὸ αὐτὸ δέ ἐστιν ἐκ παραλλήλου.

NOTÆ.

381. Οὐδ' ὅσ' ἐς Ὀρχομενὸν ποτινίσεται) Huc refer, præter *Schol. Victorian.* in locum, etiam *Brevia Scholia*, ad *Odyss.* λ'. v. 458. & quæ Nos in locum, ex *Pausaniâ*.

383. Αἵ θ' ἑκατόμπυλοι) De Numero *Centenario* ludit *Julianus*, Epist. 24. fol. 394. ubi & hic locus, & alii *Homeri*, in partes vocantur.

388. Κούρην δ' οὐ γαμέω Ἀγαμέμνονος) *Euripides* in *Iphigeniâ* Aulicâ, illam & olim facit *Achilli* desponsatam, & sub harum Nuptiarum prætextu, ad *Aulida* accersitam, ut mactaretur.

VARIÆ LECTIONES.

383. Ἀν' ἑκάστην) γρ. ἀν' ἑκάστῃ, MS. *Mori*.

385. Ὅσα ψάμαθός τε, κόνις τε) γρ. ὅσα ψεύδονται ὄνειροι, *Theocriti* Scholiastes, ad *Idyll.* 9. v. 16. Memoriâ, uti fit, lapsus, & ex alio *Theocriti* loco deceptus.

386. Πείσει) γρ. πείσῃ, pro πείσει.

Οὐδέ

Οὐδέ μιν ὧς γαμέω· ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω,
Ὅστις οἷ τ' ἐπέοικε, καὶ ὃς βασιλεύτερός ἐστιν.
Ἢν γάρ δή με σαῶσι θεοί, καὶ οἴκαδ' ἵκωμαι,
Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται αὐτός.
Πολλαὶ Ἀχαιΐδες εἰσὶν ἀν' Ἑλλάδα τε Φθίην τε,
Κοῦραι ἀριστήων, οἵ τε πτολίεθρα ῥύονται·
Τάων ἥν κ' ἐθέλοιμι, φίλην ποιήσομ' ἄκοιτιν.
Ἔνθαδε μοὶ μάλα πολλὸν ἐπέσσυτο θυμὸς ἀγήνωρ,
Γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον, εἰκυῖαν ἄκοιτιν,
Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο Πηλεύς.
Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον, οὐδ' ὅσα φασὶν

"Nè sic quidem ipsam ducam: ipse verò Achivorum alium eligat,
"Qui ei conveniat, & qui major imperio sit.
"Si enim jam me servârint dii, & domum venero,
"Peleus mihi tunc uxorem desponsabit ipse.
"Multæ Achivæ sunt in Hellade Phthiâque,
"Filiæ principum, qui urbes tuentur;
"Harum quam voluero, dilectam faciam uxorem:
"Illic mihi plurimùm appetit animus generosus,
"Ductâ legitimâ uxore, aptâ conjuge,
"Possessionibus delectari, quas senex quæsivit Peleus.
"Non enim mihi vitæ æquiparandum, nè quidem quantas *opes* aiunt

ΣΧΟΛΙΑ.

392. * Βασιλεύτερός ἐστι.] Ἐμοῦ ὁ πάντων ἀνθρώπων· ἐπεὶ αὐτὸς ἔλεγε, Καί μοι ὑποστήτω, ὅσσον βασιλεύτερός εἰμι· διδάσκει δὲ, ὡς οὐδὲν ὀνίνησι Τυραννὶς ἐπὶ ἀδίκῳ γνώμῃ.*

394. * Πηλεύς θήν μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται.] Φιλοπάτωρ ὁ ἀνθρωπος, κἀκεῖνον κυροῦν γάμον, ὃν ὁ πατὴρ ἕλοιτο. Ἐντεῦθεν ἔλαβε Μένανδρος τὸ, Ἐγὼ μνηστὴν, ἣν συνελέξατο ἐγώ. Τὸ δὲ γαμέσσεται, πᾶσαν εἶχεν, μνήσεται, ἀντὶ τοῦ ζητήσει.* Γαμέσσεται.] Πρὸς γάμον λήψεται, κατεγγυήσει.

395. Ἀν' Ἑλλάδα τε, Φθίην τε.] Ἀρίσταρχος παρ' Ὁμήρῳ Θεσσαλίας μόνην τὴν Ἑλλάδα φησὶν εἶναι, καὶ Ἕλληνας τοὺς Θετταλοὺς. παρακολουθῶν Θουκυδίδῃ· καὶ αἰτεῖ τὸν στίχον τοῦτον, Ἐς χεῖρας δ' ἐκέκαστο Πανέλληνας καὶ Ἀχαιούς. Καὶ ἐκεῖ πάλιν τὴν Θετταλίαν ἀκούει, Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο. *Vid. *Brev. Schol.* ad *Iliad.* Β'. v. 530.

396. * Κοῦραι ἀριστήων.] Μήποτε ὀνειδίζει αἰνιγματωδῶς Ἀγαμέμνονα ἐξ ἀγενῶν καθιστῶν. οὐχὶ τοιαύτη διὰ τὸ λέγειν ἐκ τοῦ ὧν σεμνῇ, τὴν κρείττω ποιεῖται.* Ῥύονται.] Φυλάττουσι, σώζουσι.

398. Ἐπέσσυτο.] Ἐφορμητικῶς ἦλθεν. Ἀγήνωρ.] Νῦν, ἄγαν ἀνδρεῖος· ὅτε δὲ, ὁ αὐθάδης, καὶ ὑπερήφανος.

399. Γήμαντι μνηστὴν ἄλοχον.] Γάμος γὰρ τέλος, ἡ κτῆσις, οὐδ' ἄλλο τι τῶν τοιούτων· εἰ μὴ τῶν συνόντων ἡ ὁμόνοια, καὶ τὸ ἁρμόδιον· ὅπερ φησίν. Οὐ μὲν γὰρ τοῦγε κρεῖσσον καὶ ἄρειον, Ἢ ὅθ' ὁμοφρονέοντε νοήμασιν οἶκον ἔχητον Ἀνὴρ, ἠδὲ γυνή· ὁ εἰρωνικὸς δὲ, ὡς γαμήσων κατὰ τὸ ἑαυτοῦ ἀξίωμα. οὐδὲ τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος· ἔφη γοῦν, Ὁ δ' Ἀχαιῶν ἄλλον ἑλέσθω.* Μνηστήν.] Εἰς μνηστείαν δοθεῖσαν, νόμιμον. Εἰκυῖαν ἀκοίτιν.] Ἐμοὶ πρέπουσαν γαμετήν.

400. * Κτήμασι τέρπεσθαι, τὰ γέρων ἐκτήσατο.] Πατρῷα ἔχειν δεῖ τὸν καλῶς εὐδαιμονοῦντα· φησὶν οὖν, Ὡς μᾶλλον αἱροῦμαι πατρίδος, καὶ τῶν ἐμῶν κτημάτων ἀπολαύειν, ἢ πολεμεῖν.* Γέρων.] Εἴρηται, ἤτοι παρὰ τὸ ἀεὶ τὸ γῆρας εἶναι· ἢ παρώνυμον τὸ ὄνομα· ἢ παρὰ τὸ ἕτοιμον ἤδη εἰς τιμήν· ἢ ὁ εἰς γῆν ὁρῶν, ὁ ἐγγὺς θανάτου.

401. * Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον.] Οὐκ ἔστι μοι ψυχῆς ἰσοστάσιον. Δυσωπεῖ τοὺς παρόντας, εἴγε δώρων ἕνεκα προήσονται τὴν ψυχὴν, αὐτῶν διδόντων δῶρα ὑπὲρ σωτηρίας τῆς ἑαυτῶν ψυχῆς· καὶ ὅτι πρεσβύτερα μὴ καταφρόνει, ἀχαρίστῳ χαριζόμενος ἀνδρί· ὅτι δὲ οὐ φιλοψυχεῖ, πρὸς τὴν μητέρα φησὶν, † Αὐτίκα τεθναίην.*

† *Iliad.* σ'. v. 98.

NOTÆ.

392. Ὅστις οἷ) *Ultima* τοῦ ὅστις, etiam extra *Cæsuram*, hic producitur, vi *Finalis*, & *Asperi* sequentis, cum *Circumflexo*. Potest tamen & hic, ut aliàs, ἐοῖ legi. Vid. ad ε'. v. 495.

394. Γαμέσσεται) *Eustath.* fol. 661. lin. 34. Ὁ γαμῆσαι μὲν, διὰ τοῦ ε, τὸ, εἰς γάμον ἐλθεῖν· ἤτοι γυναῖκα λαβεῖν· γαμέσαι δὲ, διὰ τοῦ ε, τὸ, γυναῖκα δοῦναι· ὡς δηλοῖ τὸ, Πηλεὺς δή μοι ἔπειτα γυναῖκα γαμέσσεται. Vid. *Schol Victorian.*

395. Πολλαὶ Ἀχαιΐδες) Τὸ δὲ, quod in Pluribus olim, inter has Voculas malè intruserat, rejecimus; auctoritate, MSS. *Mori* & Barocc. *Oxon*.

401. Οὐ γὰρ ἐμοὶ ψυχῆς ἀντάξιον) *Q. Calaber*, l. 13. Οὐ γάρ τι ψυχῆς πέλει ἀνδράσι φίλτερον ἄλλο. Confer D. *Marci* c. 8. v. 36.

VARIÆ LECTIONES.

392. Ὅστις οἷ) γρ. ὅστις ἐοῖ. vid. Not. in *Textum*.

394. Πηλεύς θήν μοι) γρ. Πηλεύς δή μοι. *Eustath.* fol. 661. lin. 35. & MS. CCC. *Ibid.* Γαμέσσεται) γρ. γαμέσεται. *Hesych.* γε μάσσεται. *Schol. Victor.*

395. Πολλαὶ Ἀχαιΐδες) γρ. πολλαὶ δ' Ἀχαιΐδες. vid. Not. in *Textum*.

401. Ἐμοὶ) γρ. ἐμῆς, MS. *Barocc.* Oxon.

Ἴλιον ἐκτῆσθαι, εὖ ναιόμενον πτολίεθρον,
Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν·
Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς ἀφήτορος ἐντὸς ἐέργει
Φοίβου Ἀπόλλωνος, Πυθοῖ ἔνι πετρηέσσῃ.
Ληϊστοὶ μὲν γάρ τε βόες καὶ ἴφια μῆλα,
Κτητοὶ δὲ τρίποδές τε, καὶ ἵππων ξανθὰ κάρηνα·
Ἀνδρὸς δὲ ψυχὴ πάλιν ἐλθεῖν οὔτε λεϊστὴ,
Οὔθ' ἑλετὴ, ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.
Μήτηρ γάρ τέ με φησὶ θεὰ, Θέτις ἀργυρόπεζα,
Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε·
Εἰ μέν κ' αὖθι μένων Τρώων πόλιν ἀμφιμάχωμαι,
Ὤλετο μέν μοι νόστος, ἀτὰρ κλέος ἄφθιτον ἔσται·

" Ilium possedisse, bene-habitatam urbem,
" Antehac tempore-pacis; priusquàm advenerunt filii Achivorum:
" Nec quantas lapideum limen jaculatoris intùs continet
" Phœbi Apollinis, Pytho in saxosâ.
" Prædando enim parabiles bovesque & pingues oves,
" Parabiles autem tripodesque, & equorum flava capita:
" Hominis vero anima adeò ut redeat, neque parabilis,
" Neque prehensibilis, postquam transiverit septum dentium.
" Mater enim me dicit dea, Thetis argenteos-pedes-habens,
" Duo fata ferre mortis ad finem:
" Siquidem hic manens Trojanorum urbem circa pugnavero,
" Periit quidem mihi reditus, sed gloria immortalis erit:

ΣΧΟΛΙΑ.

404. Λάϊνος.] Λίθινος. Οὐδός.] Ὁ βαθμὸς, ἡ φλιά. Ἀφήτορος.] Τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἤτοι, ὁμοφώτορος, ὁμοίως πᾶσι προφητεύοντος καὶ μαντευομένου· τῷ τε πένητι, καὶ τῷ πλουσίῳ· ἢ, τοξικοῦ, ἀπὸ τῆς τῶν βελῶν ἀφέσεως. Οἱ μὲν, Ἀφήτορος, ἀσυμφήτορος· οἱ δὲ σοφίας· παρὰ τὸ τοὺς εἰσιόντας προσκυνεῖν ἐφαπτομένους· τινὲς δὲ, τοξότου· ἀλλ' ἐπὶ τοῦ θεοῦ φησιν. Ἑκηβόλον δὲ, παρὰ τὸ ἐπιτυγχάνειν, Οὐκ ἔβαλες τὸν ξεῖνον· ὡς καὶ ποδάρκη, τὸ τοῖς ποσὶν ἐπαρκοῦντα. Ἐντὸς ἐέργει.] Ἔσωθεν αὐτοῦ κατέχει.

405. Πυθοῖ ἔνι.] Πυθὼ, πόλις Φωκίδος, ἧς οἱ οἰκήτορες Δελφοί· ἔστι δὲ ἱερὰ Ἀπόλλωνος· καὶ κέκληται ἤτοι ἀπὸ τοῦ πυνθάνεσθαι τοὺς Πυθῶνας τοὺς μαντευομένους· ἢ ἀπὸ τοῦ, τοξευθέντα τὸν τοῦ χρηστηρίου φύλακα δράκοντα ὑπὸ τοῦ Ἀπόλλωνος, αὐτόθι πυθῆναι, ὅ ἐστι σαπῆναι. Πετρηέσσῃ.] Πετρώδει, τραχείᾳ.

406. Ληϊστοί.] Οἱ ἐκ λείας καὶ ληστείας. Ἴφια μῆλα.] Ἀπὸ κοινοῦ ληϊστά.

407. † Κτητοί.] Προσκτηθῆναι δυνάμενοι. Ἵππων ξανθὰ κάρηνα.] Πυῤῥά· λέγει, ἀπὸ μέρους τοὺς ἵππους. † Excerpt. MSS.

408. Λεϊστή.] Ἐκ λείας λαμβανομένη, κτητή.

409. Οὔθ' ἑλετή.] Οὔτε πάλιν ληπτή. Ἐπεὶ ἄρ κεν ἀμείψεται ἕρκος ὀδόντων.] Ἐπειδὰν φησιν, ἅπαξ φθάσῃ παρελθεῖν τὸν περίβολον τῶν ὀδόντων· διὰ γὰρ τοῦ στόματος ἔξεισι τὸ ψυχικὸν πνεῦμα. † λ'. v. 109.

410. * Μήτηρ γάρ τ' ἐμὲ φησι.] Τὸ ἀμφίβολον τῆς μοίρας καὶ ἐν ἄλλοις οἶδε, δι' ὧν Τειρεσίας φησὶν Ὀδυσσεῖ, † Τὰς εἰ μέν κ' ἀσινέας ἐάᾳς.—Εἰ δέ κε σίνηαι· καὶ ἀλλαχοῦ, ὡς ἐπὶ τοῦ Εὐχήνορος, ‡ Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολυΐδος, Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν· Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι· καὶ ἐπ' Αἰγίσθου. ¶ Μήτ' αὐτὸν κτείνειν, μήτε μνάασθαι ἄκοιτιν· Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο. εἰπὼν δὲ, Μήτηρ φησὶ, δηλοῖ, ὅτι ὑπόγυιος· οὐ γὰρ ἂν Πηλεὺς εὔξατο, Σοί τε κόμην κερέειν. Εὖ δὲ τὴν τῆς Μητρὸς ἐδήλωσε προῤῥησιν· ἐμφαίνεται, ὡς ἐστιν ἀκούσας, χρημάτων ἕνεκ', εἰς πρόδηλον ἑαυτὸν ἐμβαλεῖν θάνατον· καὶ ὅτι ἄφρονες εἶεν οἱ δεόμενοι ὑπὲρ τῆς ἑαυτῶν σωτηρίας, ἕτερον ἐπὶ ὄλεθρον πλάξαι· καὶ ἵνα ἀποπλέοντι αὐτῷ συγγινώσκωσι, καὶ βοηθοῦντι μεγίστην ὁμολογῶσι χάριν. * Ἀργυρόπεζα.] Λευκὴ, καλὴ ἀπὸ μέρους. ‡ Il. ν'. v. 666.

411. Διχθαδίας κῆρας.] Δύο μοίρας. Φερέμεν.] Φέρειν, ἔχειν. Θανάτοιο τέλοσδε.] Εἰς θάνατον. περιφραστικῶς. ¶ Odyss. α'. v. 39.

413. Κλέος ἄφθιτον.] Ἀθάνατος δόξα καὶ φήμη.

NOTÆ.

404. Οὐδ' ὅσα λάϊνος οὐδὸς Ἀφήτορος) Lucian. in Timone, Ὦ Μίδα, καὶ Κροῖσε, καὶ τὰ ἐν Δελφοῖς ἀναθήματα· ὡς οὐδὲν ἄρα ἦτε πρὸς Τίμωνα, καὶ τὸν Τίμωνος πλοῦτον. Demetrius Triclinius. ad Sophocl. Oedip. Tyrann. v. 151. Ὦ Διὸς ἁδυεπὲς φάτι, τίς ποτε τᾶς πολυχρύσου Πυθῶνος) Διὰ τὴν τῶν ἀναθημάτων πολυτέλειαν· καὶ τὸ ὑπερβολῇ διὰ τὸ ἐν πλινθίοις χρυσοῖς δεδομῆσθαι τὸ Ἀπόλλωνος μαντεῖον· ἃς χιλίας αὐτῷ Κροῖσος πέπομφε. Vid. Eustath. fol 662. lin. 20. Peuceri, Delphici Templi Histor. Jacob. Perizonii, ad Ælian. Var. Hist. l. 6. c. 9.

VARIÆ LECTIONES.

403. Ἐλθεῖν) γρ. ἐλθέμεν, MS. Mori.
404. Ἐέργει) γρ. ἔεργε, Julian Orat. 2. fol. 80.
407. Κτητοὶ δὲ) γρ. κτητοί τε, MS. CCC.
408. Λεϊστὴ) γρ. ληϊστὴ MSS. CCC. Cantabr. Barocc. Oxon. & Mori, Editio Florentina, & Br. Schol. & prior Syllaba vel sic corripi potest, ut Media τοῦ ἴσιιν, Homero, & prior τοῦ πιῶτος, Euripidi, &c.
412. Ἀμφιμάχωμαι) γρ. ἀμφὶ μάχωμαι.

Εἰ

Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκοιμι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Ὤλετό μοι κλέος ἐσθλόν· ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν
Ἔσσεται, οὐδέ κέ μ' ὦκα τέλος θανάτοιο κιχείη.
Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἐγὼ παραμυθησαίμην,
Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἕθεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
Ἀλλ' ὑμεῖς μὲν ἰόντες ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν
Ἀγγελίην ἀπόφασθε, τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ γερόντων·
Ὄφρ' ἄλλην φράζωνται ἐνὶ φρεσὶ μῆτιν ἀμείνω,
Ἥ κέ σφιν νῆάς τε σόῃ, καὶ λαὸν Ἀχαιῶν
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇς· ἐπεὶ οὔ σφισιν ἥδε γ' ἑτοίμη,
Ἣν νῦν ἐφράσσαντο, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.

" Quòd si domum reversus fuero, dilectam in patriam terram,
" Periit mihi gloria bona; diù verò mihi ævum
" Manebit, neque me celeritèr finis mortis deprehendet.
" Quin aliis quoque ego suaserim,
" Domum navigare: quia jam non invenietis finem
" Ilii excelsæ: valdè enim ipsam latè-sonans Jupiter
" Manu suâ protegit, & animo confirmatæ sunt copiæ.
" Sed vos quidem profecti principibus Achivorum
" Nuncium renunciate, hoc enim munus est legatorum;
" Ut aliud excogitent mentibus consilium melius,
" Quod ipsis navesque servet, & populum Achivorum
" Navibus in cavis: quoniam non ipsis hoc expeditum,
" Quod nunc excogitârunt, me iram-fovente.

ΣΧΟΛΙΑ.

415. Ἐπὶ δηρὸν.] Ἐπὶ πολὺν χρόνον.

417. * Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν.] Τοσοῦτον ἀπέχει πειθοῦς· τεχνικῶς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἀφίστησι, τὸ ἀδύνατον τῆς ἁλώσεως συμβαλλόμενος.* Παραμυθησαίμην.] Παραινέσαιμι.

418. * Ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ.] Τεχνικῶς ἀνέστρεψε πρὸς αὐτὸν τὸν λόγον· ἐπεὶ καὶ ἔλεγε, Ζεὺς δέ σφι Κρονίδης· εἰ τοίνυν, ὡς φῄς, πολέμιον ἔχετε τὸν θεὸν, ἀκόλουθον ὑμῶν ἐστιν, ἀποπλεῖν.* Δήετε.] Εὑρήσετε. Τέκμωρ.] Τέλος.

419. Μάλα γὰρ ἕθεν.] Σφόδρα γὰρ αὐτῆς.

420. * Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχεν.] Ὑπερασπίζει· ἐν χερσὶ γὰρ αἱ ἀσπίδες· μεγάλη ἡ φαντασία, ὡς οὐ μόνον συμμαχοῦντος τοῦ Διὸς, ἀλλὰ καὶ τὴν χεῖρα ὑπερέχοντος.*

421. * Ἀριστήεσσιν Ἀχαιῶν.] Νῦν οὐδὲ λόγον ποιεῖ Ἀγαμέμνονος, καί τοι πρώην λέγων, τῷ πάντ' ἀγορεύομεν· ἢ, ὡς μὴ τοῦ Ἀγαμέμνονος μόνου πέμψαντος, ἀλλὰ καὶ τῶν βασιλέων.*

422. Ἀγγελίην.] Πρεσβείαν. Ἀπόφασθε.] Ἀπαγγείλατε.

423. Φράζωνται.] Σκέπτωνται. Μῆτιν.] Βουλὴν, γνώμην.

424. Σόῃ.] Σώζῃ.

425. Ἑτοίμη.] Εὔληπτος, φανερὰ, ἕτοιμος· λέγει δὲ τοῦτο, ὅτι ματαία ἐστὶν αὕτη ἡ γνώμη, ἣν ἐποιήσαντο οἱ Ἕλληνες, πέμψαντες ὑμᾶς πρός με, ὡς δυναμένους πεῖσαι.

426. Ἐφράσαντο.] Ἐλογίσαντο, ἐσκέψαντο. Ἀπομηνίσαντος.] Σφόδρα ὀργισθέντος.

NOTÆ.

414. Εἰ δέ κεν οἴκαδ' ἵκοιμι φίλην) Olim ἵκωμι, at omninò legendum ἵκοιμι, ut Hugo Grotius, ad Stobæi, §. De moribus, c. 7. fol. 177. Et elegantèr Subjunctivus transit in Optativum; Sensus enim εὐκτικὴν λέξιν postulat. MS. CCC. ἵκωμαι φίλην, & Vett. plura; pro quo, ἵκωμαι ἐμὴν, legit Cl. Thomas Stanley, Armiger, ad Callimachum. Ita certè Odyss. μ'. v. 345. Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα.

415. Ἐπὶ δηρὸν δέ μοι αἰὼν) Ultima τοῦ ἐπὶ producitur, in Cæsurâ, vi Toni sui, & ante Elasticam.

419. Μάλα γὰρ ἕθεν) Τὸ γὰρ producitur similitèr, & ante duas Asperatas Literas. Veteres, μάλα γάρ ἕθεν legebant, ut notamus, ad Iliad. α'. v. 114. Ὅθι ὁ Σιδώνιος μίμνε) Ἀρίσταρχος, μὴ ἐγκλιτικῶς ἀναγνόντι τὸ, Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα. Etymolog. M. v. Ἀπό.

420. † Τεθαρσήκασι δὲ λαοί) Πεποίθασιν ἐξιέναι οἱ λαοὶ δηλονότι Τρῶες. † Excerpta MSS.

425. Κουρῆτες) De Historiâ Meleagri, præter Scholia, vid. Apollodor. Biblioth. l. 1. c. 8. Ovid. Metam. l. 8. §. 4 Hygin. §. 177. Philostrat. Icon. l. 3. §. Μελέαγρος. Eustath. in hunc locum, & Euripidis Meleagri Argument. Phrynichus, Πλευρωνίαις, Ἐκ κρυεροῦ γὰρ Οὐκ ἤλυξε μόρον· ὠκεῖα δέ νιν φλὸξ κατεδαίσατο Δαλοῦ περθομένου, Ματρὸς ὑπ' αἰνᾶς κακομαχάνου.

VARIÆ LECTIONES.

414. Ἵκοιμι φίλην) γρ. ἵκωμαι φίλην & ἵκωμαι ἐμὴν, vid. Not. in Textum.

424. Ἥ κέ σφιν νῆάς τε σόῃ) γρ. ἢ καὶ σφὶν νῆάς τε σόῃ, MS. Mori.

Φοίνιξ

Φοῖνιξ δ' αὖτι παρ' ἄμμι μένων κατακοιμηθήτω,
Ὄφρα μοι ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
Αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔ τι μιν ἄξω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασσάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Δάκρυ' ἀναπρήσας, περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν,
Εἰ μὲν δὴ νόστον γε μετὰ φρεσί, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Βάλλεαι, οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι
Πῦρ ἐθέλεις ἀΐδηλον· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ·
Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, αὖθι λιποίμην
Οἶος; σοὶ δέ μ' ἔπεμπε γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς
Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε,

" Phœnix autem hic apud nos manens cubet;
" Ut me in navibus dilectam in patriam sequatur
" Cras, si voluerit: vi autem nequaquam eum abducam.
Sic dixit. Illi autem omnes obmutuerunt silentio,
Sermonem admirati; admodum enim aspere recusaverat.
Tandem verò inter eos locutus est senex equûm-agitator Phœnix
Luctus incendens, valde enim timebat navibus Achivorum,
" Si quidem jam reditum animo, illustris Achilles,
" Cogitas, neque omnino defendere à navibus velocibus
" Ignem vis pestiferum; quoniam ira incidit in animum:
" Quomodo postea a te, care fili, hic relinquar
" Solus? tecum verò me misit senex equûm-agitator Peleus
" Die illo, quando te ex Phthiâ Agamemnoni misit,

ΣΧΟΛΙΑ.

427. *Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι.] Τοῦτο εἰς πίστιν τοῦ ὄντως ἀποπλεύσεσθαι. Προσποιεῖ δὲ Φοίνικι, ὡς παρ' Ἀγαμέμνονος διαπέμψασθαι, καὶ ἑξῆς. Ἀτρείδης ἥρως Φοίνικι χάριν· ἅμα δὲ καὶ προεκκόπτει αὐτοῦ τὴν λιτήν.* Μένων κατα.] Καταμείνων.

429. *Αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν.] Ἢν ἐθέλῃ προϊέναι Ἀγαμέμνονα· διὸ φησί, Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο. *Ἀνάγκῃ δ' οὔ τι μιν ἄξω.] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἀναγκάσω.

431. Ἀγασσάμενοι.] Θαυμάσαντες. *Μάλα γὰρ κρατερῶς ἀπέειπεν.] Ἐμαρτύρησεν ἑαυτῷ ὁ Ποιητής, ὅτι ἀπίθανον λόγον τῷ Ἀχιλλεῖ περιτέθεικεν· ἄκρως γὰρ διέθηκε τὸν Ἀχιλλέως λόγον, φύσει, φρονήματι, ἀξιώματι, ἤθει.* Ἀπέειπεν.] Ἀπηρνήσατο, ἀπεῖπεν.

432. *Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε.] Φρονίμως, τὸ μὲν εὐθέως τοῖς Ὀδυσσέως λόγοις τοὺς ἑαυτοῦ ἐπιβάλλειν, ἀλλ' ἀντιπεσεῖν πρῶτον ἐάσας τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἐκχέαι τὸν θυμόν· ἀλλ' ἄγαν πεπυσμένος Ἀχιλλέως, εὐθὺς τὴν συμβουλὴν προσάγει, ἀλλὰ δακρύσας, προσοχὴν καὶ ἔλεον ἐπισπᾶται· οἰκτρῷ γὰρ τὸ πλεῖον ἀγωνίζεται, καὶ διηγήμασιν οἰκείων ἀτυχημάτων. Τὸν δὲ λόγον οὐκ ἐπὶ ἱκετείαν ἀνάγει, ἀλλ' ἐπὶ συμφέρον Ἀχιλλεῖ. Τὸ ὀψὲ δέ, ὡς πάντων ἀπορησάντων ἀντειπεῖν.* † Vid. ad Odyss. β'. v. 81.

433. † Ἀναπρήσας.] Ἀναφυσήσας ἢ ἀθρόον ἀναβαλών. Περὶ γὰρ δίε.] Περισσῶς γὰρ ἐφοβεῖτο.

434. *Εἰ μὲν δὴ νόστον γε.] Καὶ οὕτως ἀπὸ τοῦ καιροῦ τὸ προοίμιον δέχεται· οὐ γάρ, ὡς συμβουλεύσων, ἀλλ' ὡς οἰδὼς ἀπεκρίνατο πρὸς τό, Φοῖνιξ δ' αὖθι παρ' ἄμμι. Εἰ μὲν δὴ νόστον.] Συνείκει αὐτῷ ἀπαρχῆς· εἶτα ἐπάγει τὴν λιτήν. Τὸ δέ, Εἰ μὲν δή, ὡς παραδόξου τῆς ἀπειλῆς οὔσης· προσεδόκων γάρ, ὡς παρακληθεὶς μενεῖ· ὥσπερ Ὀδυσσεὺς ἐκ τοῦ παρόντος ἔλαβε τὸ προοίμιον, οὕτω καὶ οὗτος.* Μετὰ φρεσὶ βάλλεαι.] Κατὰ νοῦν ἔχεις.

435. *Οὐδέ τι πάμπαν ἀμύνειν νηυσὶ θοῇσι πῦρ ἐθέλεις.] Τὸ ἀνεπίφθονον τῶν ὀνομάτων. Καὶ τὸ ἔσχατον τοῦ κινδύνου ἐδήλωσε, τὸ τοῦ Ἀγαμέμνονος ὄνομα σιωπήσας, ὡς καὶ Ὀδυσσεύς.*

436. *Ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.] Ὅτι διὰ θυμὸν οὐ κρατεῖ τοῦ δικαίου, οὐ διὰ τὸ πεπαιδευμένον κρατεῖν.*

437. *Πῶς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο.] Φάσκων ἀποπλεύσεσθαι μετ' αὐτοῦ, διότι ὁ Πηλεὺς διδάσκαλον συνέπεμψεν αὐτόν, τεχνικῶς διέφησεν. Ὅτι προσῆκόν ἐστι τὸ μὴ ἀπεῖναι τοῦ διδασκάλου· εἰ δὲ ὡς διδασκάλου ἐκέλευσε πείθεσθαι, χαλεπῶς ἂν ἤνεγκεν Ἀχιλλεύς· νῦν δέ, δι' ἃς αἰτίας ἐκεῖνος τὸ κελευόμενον ποιεῖν ἔδει, διὰ ταύτας ἀκολουθήσειν φησί. Πρὸς τὸ μὴ φάναι, ὡς ἐχωρίσθη Ἀχιλλέως, ἀλλ' ὡς πυνθανόμενος λέγειν. Διαγανακτοῦντος γὰρ ἦθος ἐμφαίνεται· ἅμα δὲ καὶ τὸν Ἀχιλλέα εὐμενῶς ἀναγκάζεται· οὐδεμίαν ἄλλην ἀπολείπεσθαι αὐτῷ ἐλπίδα.* Αὖθι λιποίμην.] Ἀπολειφθείην ὧδε.

438. Σοὶ δέ μ' ἔπεμπε.] Ἀντὶ τοῦ, συνέπεμψέ με σοί. *Ἔδει εἰπεῖν, διδάσκαλον· ἀλλ' ἵνα μὴ ἀγελάτῃ, ὡς διδασκάλου δεόμενος, σιωπᾷ· τῇ δὲ νεότητι προσάψας διδασκαλίαν. Σοὶ δέ μ' ἔπεμπεν.] Ὡς ἐπαίνων οὐκ ὀφείλω ἀπολείπεσθαι· διὰ τοῦτο δὲ δυσωπεῖ αὐτόν· τὸν γὰρ διδάσκαλον δεῖν κελεύειν.*

VARIÆ LECTIONES.

427. Αὖτι) γρ. αὖθι, *Schol. Victorian.* ad v. 427. & 434. *Ibid.* Κατακοιμηθήτω) γρ. κατὰ κοιμηθήτω, *Br. Schol.*

433. Ἀναπρήσας) γρ. ἀναπλήσας, MS. *Mori.*

435. Βάλλεαι) γρ. Βύλεαι, MSS. *Mori,* & *Barocc.* Oxon. Ibid. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι.

Νήπιον,

Νήπιον, οὔπω εἰδόθ' ὁμοιΐου πολέμοιο,
Οὐδ' ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι·
Τοὔνεκά με προέηκε, διδασκέμεναι τάδε πάντα,
Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι, πρηκτῆρά τε ἔργων.
Ὣς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο, φίλον τέκος, οὐκ ἐθέλοιμι
Λείπεσθ', οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη θεὸς αὐτὸς,
Γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώοντα·
Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα καλλιγύναικα,

" Puerum; nondum peritum omnibus-æque-gravis belli,
" Neque concionum, ubi viri præclari fiunt:
" Propterea me misit, ut docerem ista omnia;
" Verborumque orator ut essem, actórque rerum.
" Propterea à te, dilecte fili, nolim
" Relinqui; nè quidem si mihi promitteret Deus ipse,
" Senectute abrasâ, facturum me juvenem pubescentem:
" Qualis eram cùm primum liqui Hellada pulchris mulieribus-abundante,

ΣΧΟΛΙΑ.

440. Ὁμοιΐου πολέμοιο] Τοῦ ὁμοίως πᾶσι χαλεποῦ, † κατ' ἐκεῖνον κλαίει ὁ νικήσας καὶ ὁ νικηθεὶς ἀπόλωλεν.* † Additur, ex Historiâ.

441. Ἀγορέων.] Δημηγοριῶν, ῥητορειῶν, ἢ ἐκκλησιῶν. Ἀριπρεπέες.] Διαπρέποντες, ἔκδηλοι. Τελέθουσι.] Ὑπάρχουσι, γίγνονται.

442. * Διδασκέμεναι τάδε πάντα.] Εἰ μὲν σύμβουλος ἐπέμφθη, νῦν δὲ βοᾷ τὸ πρᾶγμα δεόμενον συμβουλῆς, πῶς αὐτῷ πείθεσθαι οὐ δεῖ; Τάδε πάντα.] Τάδε, εἰς ἃ νῦν ἁμαρτάνεις· καὶ ὅτι οὔπω τετέλεσται τὴν μάθησιν, διὰ τῆς παραδόσεως ἐδήλωσεν· οὐ γὰρ εἶπε, Διδάξαι.

443. Μύθων τε ῥητῆρ' ἔμεναι.] Ἀντὶ τοῦ, Διδάσκαλον ἐσόμενον λόγων, ὧν δεῖ λέγειν. Πρηκτῆρά τε] καὶ θεραπευτικὸν ἔργων, ἃ δεῖ πράσσειν· † ὅτι διδακτὸν, ἡ Ἀρετή· εἴρηται δὲ αὐτῷ Φοῖνιξ, ὑποδείξων, ἅ τε λεκτέον, καὶ ἃ χρὴ πράσσειν. Φαίνεται οὖν καὶ τὸ τῆς Ῥητορικῆς ὄνομα εἰδώς· φησὶ γὰρ, Ὁππότε κοῦροι ἐφοίτων περὶ μύθων ἀλλὰ καὶ, Βουλῇ καὶ μύθοισι καὶ, Δικαζόμενος παρὰ νηυσίν· οἱ περὶ Κόρακα δὲ καὶ Κτησίαν ὕστερον ἐξεκόσμησαν τὴν Ῥητορικήν. Καὶ ὑπὸ Φοίνικος μὲν πεπαίδευται· τί ΟΥΝ παρὰ Χείρωνι δεδίδακται; Δηλονότι, Δικαιοσύνην καὶ Ἰατρικήν. Σημείωσαι δὲ, ὅτι τὸ ὁμοιοτέλευτον ἔφυγε, μεταβαλὼν τὴν φράσιν· οὐ γὰρ εἶπε, Μύθων τε ῥητῆρα, καὶ ἔργων πρηκτῆρα. καὶ ὅτι πάντων διδακτικὸν, Εὐβουλία.*

444. Ὡς ἂν ἔπειτ' ἀπὸ σεῖο.] Διὸ οὐκ ἀπολειφθήσομαί σου.

445. Ὑποσταίη.] Ὑπόσχοιτο.

446. * Γῆρας ἀποξύσας.] Γῆρας, τὸ μάλιστα νῦν μοι ἐνοχλοῦν· διὰ δὲ τοῦ, ἀποξύσας, ἐδήλωσε τὸ ὥσπερ ἐπιπολασμένον αὐτῷ ἐνεστὸς παλαιοῦ σώματι· τῷ δὲ χρόνῳ τῆς συλλαβῆς, τὸ δυσαφαίρετον τοῦ γήρως δηλοῖ. Ἀττικὴ ἡ ἔκτασις.* Ἀποξύσας.] Ἀφελών. Νέον ἡβώοντα.] † Ἀρτίως ἡβῶντα· ἄρτι ἀκμάζοντα.

447. * Οἷον ὅτε πρῶτον λίπον Ἑλλάδα.] Μυθολογοῦσι οἱ γέροντες καὶ παραδείγματι παραμυθούμενοι· ἄλλως τε ψυχαγωγεῖ τὴν ὀργὴν ὁ μῦθος· εἰπεῖν δὲ θέλει τὰς εὐεργεσίας Πηλέως, εἶτα πίστιν, ὡς εὔνους τῷ οἴκῳ· καὶ ὅτι λέξεις ὁ πεισθεὶς ἐν ἀλλοδαπῇ ἄπαις διήγαγεν· ἡδεῖα δὲ ἡ ἀκρόασις τῶν οἰκείων συμφορῶν διηγουμένων· καὶ ὁ Κυνικὸς Διογένης τοῖς συναγροῦσιν ὁμολογεῖ, οἵας εἶχεν ὁρμάς· περὶ τοῦ φιλοσοφεῖν ὡς ἄρχειν αὐτοῦ μὴ δυνάμενος, τῶν ἄλλων ἤθελεν. Ἀκριβὴς δὲ διδασκαλία, ἡ πεῖρα· διὸ καὶ ταῦτα ἡμαρτηκότι τῷ Φοίνικι καὶ ἐν προσκρού-

NOTÆ.

441. Ἀγορέων, ἵνα τ' ἄνδρες ἀριπρεπέες τελέθουσι) Huc refer illud, ά. v. 490. Οὔτε ποτ' εἰς ἀγορὴν πωλέσκετο κυδιάνειραν. Ita Metrodorus. Εἰς ἀγορὴν μὲ κύδεα καὶ πινυταὶ πρήξιες. Et hoc ex Hebræorum Doctrinâ Consule Psalm. 127. v. 5. Job. c. 29. v. 7. &c. qui locus optimè facit ad hunc declarandum. Confer Proverb. c. 22. v. 12. & Amos, c. 5. v. 12. & 15.

445. Οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη Θεὸς αὐτὸς) D. Cyrillus, Alexandr. Contra Julian. l. 1. Εἰ καὶ πολὺ λίαν παρ' Ὁμήρῳ τὸ φιλόμυθον, ἀλλ' οὖν οὐκ ἀγνοηκότα παντελῶς εὑρήσομεν τὴν ἀλήθειαν· ἔφη γάρ που, Οὐδ' εἴ κέν μοι ὑποσταίη Θεὸς αὐτὸς, Γῆρας ἀποξύσας, θήσειν νέον ἡβώοντα· τὸ γάρ τοι Θεὸς αὐτὸς, οὐκ ἐφ' ἑνὶ θεῶν, ἐν μύθοις πεπλασμένων, τίθησι αὐτὸν δὲ μόνον καταστημαίνεσθαι τὸν ἀληθῶς ὄντα Θεόν.

447. Ἀχαιΐδα καλλιγύναικα) Demetrius Grammaticus, Ὀρμένιον πολύμηλον, aut πολύπυρον, legendum statuit, ut Eustath. fol. 251. lin. 20. Crates contrà probat, contenditque pro receptâ Lectione; Demetrius regerit, & suam Lectionem mordicùs tenet, σύζητοι γάρ. Vid. Eustath. etiam fol. 666. lin. 41. & Joach. Camerar. in Iliad. β'. v. 734. ex Strabone, l. 9. fol. 670.

NOTÆ IN SCHOLIA.

440. † Κατ' ἐκεῖνο) Hæc addo, ad rem declarandam.

443. † Ὅτι διδακτὸν, ἡ Ἀρετή) De hâc Quæstione in Scholiis, ad Euripid. Hecub. v. 599. & Iemenum, v. 5.

446. † Hoc Scholion ex Hesychio sumpsi, rejecto, ἀκμάζοντα, σφζοντα, i. e. ἀκμὴν σώζοντα.

VARIÆ LECTIONES.

440. Πολέμοιο) γρ. πτολέμοιο, Ex Schol. Vett.

447. Ἑλλάδα καλλιγύναικα) γρ. Ὀρμένιον πολύμηλον, vid. Not. in Textum.

Φεύγων

Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο·
Ὅς μοι παλλακίδος πέρι χώσατο καλλικόμοιο,
Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν,
Μητέρ' ἐμήν· ἡ δ' αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο γούνων,
Παλλακίδι προμιγῆναι, ἵν' ἐχθήρειε γέροντα·
Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα· πατὴρ δ' ἐμὸς, αὐτίκ' ὀϊσθεὶς,
Πολλὰ κατηρᾶτο, στυγερὰς δ' ἐπεκέκλετ' Ἐρινῦς,
Μή ποτε γούνασιν οἷσιν ἐφέσσεσθαι φίλον υἱὸν,
Ἐξ ἐμέθεν γεγαῶτα· θεοὶ δ' ἐτέλειον ἐπαρὰς,

" Fugiens jurgia patris Amyntoris Ormenidæ.
" Qui mihi de pellice irascebatur pulchrâ-comas,
" Quam ipse diligebat, & ignominiâ afficiebat uxorem,
" Matrem meam: hæc autem semper me supplex-orabat *prehensis* genibus,
" Ut pellici miscerer, ut odio haberet senem:
" Huic parui, & feci. Pater autem meus, statim suspicatus,
" Multa imprecatus est, horrendasque invocabat diras.
" Ne unquam genibus suis imponeretur dilectus filius,
" Ex me genitus. Dii autem ratas fecerunt imprecationes,

ΣΧΟΛΙΑ.

σαι τοῦ πατρὸς γεγονότι. τὸν υἱὸν ἐπιτρέπει ὁ Πηλεύς· αἰδούμενος γὰρ αὐτὸν αἰδούμενος τῆς ἀρχετίας· οἱ δ' ἂν ἑαυτῷ τὴν ἑκούσιον ἐπήγαγε φυγήν.*

448. Νείκεα.] Φιλονεικίας, ἀπειλάς. Φεύγων νείκεα πατρὸς Ἀμύντορος.] Φοῖνιξ, ὁ Ἀμύντορος, ὃς ἐξέπεσε τῆς οἰκείας γῆς, διὰ ταύτην τὴν αἰτίαν· τοῦ πατρὸς αὐτοῦ παλλακίδα μὲν ὀνόματι Κλυτίαν, ἀγαπῶντος, Ἱπποδάμειαν δὲ, ἐξ ἧς τὸν Φοίνικα ἔτεκε, συγγυΐζοντος, διαθήσας τὴν μητέρα, τῇ παλλακίδι τοῦ πατρὸς Κλυτίᾳ ἐμίγη· γνοὺς δὲ Ἀμύντωρ, ἐπηράσατο τῷ παιδὶ δυστυχίαν περὶ τέκνων σποράν. Δείσας δὲ Φοῖνιξ τὸν πατέρα, καὶ τὰς ὑπ' αὐτοῦ γενομένας ἀράς, φεύγει πρὸς Πηλέα· ὃς ὑποδεξάμενος αὐτὸν, διὰ τὴν συγγένειαν, δίδωσιν αὐτῷ τὴν Δολοπίαν ... καὶ Ἀχιλλέα τὸν υἱὸν, μικρὸν ὄντα, εἰς ἀνατροφὴν παραδίδωσιν. Ὀρμενίδαο.] Ὀρμένου παιδός.

449. * Ὅς μοι παλλακίδος πέρι χώσατο.] Οἰκείως ταῦτα πρὸς τὸν ἕνεκα Βρισηΐδος χαλεπαίνοντα· ὅτι συγγνωστὸς ἁμαρτάνων περὶ κόρην Ἀγαμέμνων· εἰ καὶ αὐτὸς συγγνώμης ἠξίωται παρὰ Πηλέως. Ὅς μοι παλλακίδος.] Οὐ τῆς ἤδη μιγείσης. ἀλλὰ τῆς εἰς τοῦτο προφερομένης· φησὶ γοῦν, Προμιγῆναι. (οὐκ αὐτίκα) δὲ τό, Τὴν αὐτὸς φιλέεσκεν, ἀτιμάζεσκε δ' ἄκοιτιν· ἐπηρκεῖ δὲ ταύτῃ, τῷ ἔχειν ἤδη τὴν πρὸς αὐτὴν ὁμιλίαν. Τοῦτο δὲ ἐποίησεν, εἰς ὁμόνοιαν τῶν γονέων· ἦν δὲ Κλυτία· καὶ ἡ μήτηρ Ἱπποδάμεια.* Περὶ παλλακίδος χώσατο.] Ὠργίσθη, παλλακῆς ἕνεκα. Περιχώσατο.] Περισσῶς ὠργίσθη.

450. Ἀτιμάζεσκεν.] Ἠτίμαζε.

452. Προμιγῆναι.] Συνελθεῖν, μιγῆναι. Ἐχθήρειε.] Μισήσειεν· * ῥᾶστα γὰρ ἀφίσταται γυνὴ γέροντος νέα, πειραθεῖσα ἀνδρὸς νέου.*

453. Πιθόμην.] Ἐπείσθην. Ὀϊσθείς.] Ὑπονοήσας. * Τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα.] Ἐν ἤθει δεῖ ἀναγιγνώσκειν, ὡς μετανοοῦντος· διὸ καὶ ἐμφαντικῶς ... τὸν Ἀχιλλέα· ὁ γὰρ ... αἴτιός τι, καὶ φυλάττει, συγγνωστός· καὶ Σοφοκλῆς, Ὃς μὴ πέπονθε τἀμά, μὴ βουλευέτω. Ἄλλως, τῇ πιθόμην καὶ ἔρεξα.] Ὡς πρὸς ὁμόνοιαν τῶν γονέων τὰ παρὰ προαίρεσιν ἐποίει· φησὶ γοῦν, Ἡ δὲ αἰὲν ἐμὲ λισσέσκετο· καὶ πάλιν, τῆς διχοστασίας αὐτῶν κρείττονα τὴν φυγὴν ἡγήσατο· οἱ δὲ εὖ πρὸς γονεῖς ἔχοντες, ἐπίσης μὲν αὐτοὺς ἀγαπῶσιν· ἐπαμύνουσι δὲ τῷ καταπονουμένῳ. Ἢ τάχα βούλεται λέγειν, ὅτι οὐ παῖδα πειθόμενον μητρί· Θέτις γὰρ ἐκέλευσε, Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν, νηυσὶ παρήμενος ὠκυπόροισι, Μήνι' Ἀχαιοῖσιν· ἀλλὰ μᾶλλον πατρί, τῷ λέγοντι, Φιλοφροσύνη γὰρ ἀμείνων· ἀγαθοὶ δὲ διδάσκαλοι, οἱ ἐν πείρᾳ παθημάτων γεγόνασι· καὶ Χείρωνα γάρ φασι τρωθέντα τὴν χεῖρα, τὴν περὶ τῶν βοτανῶν ἐπιτηδεῦσαι ἰατρικήν· τὴν δὲ περὶ τὰς ἀφαιρέσεις, τὸν Σηλυμβριανὸν Ἡρόδικον, τὸν παιδοτρίβην· ὃς συμπεσὼν, διὰ τοὺς πόνους, εἰς φθόην, ἐμελέτησε τὴν τέχνην.

454. Στυγεράς.] Μισητάς, φρικτάς. Ἐπικέκλετο.] Ἐπεκαλεῖτο. Ἐρινῦς.] Ἐριννύες, καταχθόνιοι δαίμονες, τιμωρητικοὶ τῶν πατρικῶν ἀστοχημάτων· ὧν τὰ ὀνόματα, Ἀληκτώ, Τισιφόνη, Μέγαιρα.

455. Ἐφέσσεσθαι.] Ἐπικαθεσθῆναι.

456. Γεγαῶτα.] Γεγεννημένον. Θεοὶ δὲ ἐτέλειον ἐπαράς.] Ἐτέλει δὲ οἱ θεοὶ τὰς κατάρας αὐτοῦ.

NOTÆ.

451. Ἐμὲ λισσέσκετο γούνων) *Eustath.* fol. 667. lin. 16. Ἐλλειψιν ἔχει, ἢ προθέσεως· ἵν' ᾖ, λισσέσκετο περὶ γούνων, ἢ διὰ γούνων ἢ μᾶλλον, μετοχῆς· ἵνα λέγῃ, ὅτι ἐλίσσετο, ἁπτομένη γουνάτων. MS. CCC. Cantabrig. ἐμῶν, in *Textu;* at ἐμὲ, in *Margine*, ut Emendatio. Vid. infrà, ad v. 493.

453. Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα) *Eustath.* fol. 667. lin. 32. Ἀπίων δέ φασιν, ὅτι Ἀρίσταρχος, ὁ Νυσαεύς, ῥήτωρ τις, καὶ γραμματικός, μετέγραψεν, ἀντὶ τοῦ, Τῇ πιθόμην, καὶ ἔρεξα. Τῇ οὐ πιθόμην, οὐδ' ἔρεξα· καὶ τὸ δοκιμάσας ἐτιμήθη, ὡς εὐσεβῶς τιμήσας τὸν ἥρωα· πρὸ δὲ αὐτοῦ, Σωσιφάνης τὴν τοιαύτην εὗρε γραφήν· καὶ Εὐριπίδης δὴ ἐν Φοίνικι, Ἀπίαστον τὸν ἥρωα συντηρεῖ.

VARIÆ LECTIONES.

449. Περὶ χώσατο) γρ. περιχώσατο, *Br. Schol.*

453. Τῇ πιθόμην) γρ. τῷ.

455. Ἐφέσσεσθαι) γρ. ἐφίζεσθαι, legendum ἐφίσσασθαι, cum *Hesychio*. † Confer *Genes.* c. 50. v. 23.

Ζεύς τε καταχθόνιος, καὶ ἐπαινὴ Περσεφόνεια.
* Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα κατακτάμεν ὀξέϊ χαλκῷ·
* Ἀλλά τις ἀθανάτων παῦσεν χόλον, ὅς ῥ' ἐνὶ θυμῷ
* Δήμου θῆκε φάτιν, καὶ ὀνείδεα πόλλ' ἀνθρώπων·
* Ὡς μὴ πατροφόνος μετ' Ἀχαιοῖσιν καλεοίμην.
Ἔνθ' ἐμοὶ οὐκέτι πάμπαν ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμὸς,
Πατρὸς χωομένοιο, κατὰ μέγαρα στρωφᾶσθαι.
Ἦ μὲν πολλὰ ἔται καὶ ἀνεψιοὶ ἀμφὶς ἐόντες
Αὐτοῦ λισσόμενοι κατερήτυον ἐν μεγάροισι·
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Ἔσφαζον, πολλοὶ δὲ σύες θαλέθοντες ἀλοιφῇ
Εὑόμενοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πολλὸν δ' ἐκ κεράμων μέθυ πίνετο τοῖο γέροντος.
Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ περὶ νύκτας ἴαυον·
Οἱ μὲν ἀμειβόμενοι φυλακὰς ἔχον· οὐδέ ποτ' ἔσβη

" Jupiterque infernus, & horrenda Proserpina.
" Hunc quidem ego deliberabam occidere acuto ære;
" Verùm aliquis Deorum leniit iram; qui utique in animo,
" Populi rumorem posuit, & opprobria multa hominum:
" Ut nè Parricida inter Græcos vocarer.
" Tunc mihi non ampliùs omninò detinebatur in præcordiis animus,
" Patre irato, in domo versari.
" Certè quidem multùm familiares & cognati circum-stantes
" Ibi orantes retinebant in ædibus;
" Multasque pingues oves & flexipedes nigros boves
" Jugulabant, multi etiam sues florentes pinguedine
" Assandi extendebantur per flammam Vulcani:
" Multum etiam ex doliis vinum bibebatur ipsius senis.
" Per novem noctes itaque me circa ipsum dormiebant:
" Hi quidem per-vices custodias habebant; neque unquam extinguebatur

ΣΧΟΛΙΑ.

457. Ζεύς τε καταχθόνιος.] Ὁ Πλούτων. Ἐπαινὴ] Ἐπίφοβος, δεινή· αἰνὸν γὰρ, τὸ δεινόν ἐστι. ἣν οὐκ ἄν τις ἐπαινέσειεν. Ἀντίφρασις, ὁ τρόπος ἢ ὑπερβολικῶς, ἣν ... * Πῶς ὁ μὲν εὔχεσθαί τις, φησὶν, ἐπαινεῖν ... τοῖς Ἐρινύσι, τὰς δὲ εὐχὰς αὐτοῦ ἐκπληροῖ Ἀΐδης καὶ Περσεφόνη; Ὅτι αὐτοκράτορες τῶν τιμωριῶν ὄντες, τὴν τοῦ κολάζειν ἐξουσίαν τοῖς ἄλλοις δαίμοσι παρέχονται. Ἐπαινὴ δὲ, κατὰ Ἀντίφρασιν, ὡς, Νῦν ὀλίγην αἰτεῖν. Οἱ δὲ καὶ χαίρουσι, καὶ ἐπ' αὐτῷ Περσεφόνεια.*

458. Ἐρητύετο.] Ἠρεμίαν κατείχετο.

459. Στρωφᾶσθαι.] Ἀναστρέφεσθαι, διάγειν.

460. Ἔται.] Ἑταῖροι, πολῖται. Ἀνεψιοί.] Ἀδελφῶν παῖδες, ὡς Ἀχιλλεὺς καὶ Αἴας. Ἀδελφιδοῖ δὲ, οἱ ἀδελφῶν παῖδες, ὡς Ὀρέστης, τοῦ Ἀγαμέμνονος, ἀδελφιδοῦς τοῦ Μενελάου. Ἀμφὶς ἐόντες.] Περὶ ἐμὲ ὄντες, παρόντες. *Διονύσιός φησιν, ἀντιόωντες.*

462. Ἴφια.] Ἰσχυρὰ, εὐτραφῆ. Ἕλικας. Μέλανας· ἢ ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας.

464. Εὑόμενοι.] Φλογιζόμενοι, ὀπτώμενοι. Τανύοντο.] Ἐξετείνοντο.

465. Κεράμων.] Πίθων. Μέθυ.] Οἶνος.

466. Εἰνάνυχες.] Ἐπὶ ἐννέα νύκτας.

467. Ἀμειβόμενοι.] Ἐξ ἀμοιβῆς φυλάσσοντες, ὅ ἐστιν, ἐκ διαδοχῆς. Ἔσβη] Ἐπαύσατο, ἐσβέσθη.

NOTÆ.

457. Περσεφόνεια) Eustath. f. 668. l. 38. Ἐν πολλοῖς τῶν παλαιῶν Ἀντιγράφων, Φερσεφόνεια φερεῖ).

* Τὸν μὲν ἐγὼ βούλευσα) Quatuor Versus ex hinc sequentes, *Homero* postliminiò restituendos curavi, ex *Plutarcho*, Περὶ παίδων ἀγωγῆς, qui ab *Aristarcho*, ait, immeritò sublatos. Ὁ μὲν οὖν Ἀρίσταρχος ἐξεῖλε ταῦτα τὰ ἔπη, φοβηθείς· ἔχει δὲ πρὸς τὸν καιρὸν ὀρθῶς, τοῦ Φοίνικος τὸν Ἀχιλλέα διδάσκοντος, Οἷόν ἐστιν ὀργὴ, καὶ ὅσα διὰ θυμὸν ἄνθρωποι τολμῶσι, μὴ χρώμενοι λογισμῷ, μηδὲ πειθόμενοι τοῖς παρηγοροῦσιν. Editio *Wetsteniana* restituit quidem; at Duobus Versibus seriùs, quàm par erat.

* Δήμου θῆκε φάτιν) Ità *Odyss.* ξ'. v. 239. —χαλεπὴ ἔχε δήμου φῆμις.

459. Κατὰ μέγαρα) Vid. suprà, ad v. 9.

462. Εἰλίποδας ἕλικας βοῦς) *Ultima* τοῦ εἰλίποδας producitur, ut suprà, v. 220. Vid. *Etymolog.* M. v. Εἰλίπους. Huc refert *Servius* illud *Virgil.* Eclog. 6. v. 58. *Errabunda bovis vestigia*, parùm feliciter.

464. Εὑόμενοι) Cum *Aspero* omninò; ut & olim, ψ'. v. 33. ubi idem hic Versus, & *Odyss.* β'. v. 300. Αἶγας ἀνιεμένους σιάλους θ' εὕοντας ἐν αὐλῇ. ubi patet, Vocem illam *Asperari*; quod MS. CCC. facit. Altera vox εὔω, cum *Tenui*, pro, μαδάω ὕδατι ζέοντι.

466. Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ περὶ νύκτας ἴαυον) *Etymolog.* M. Εἰνάνυχες δέ μοι ἀμφ' αὐτῷ ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ ἐννέα νύκτας, ὡς μονώνυχες· ἀπὸ εὐθείας, τοῦ εἰνάνυξ· εἰ δέ τινα ἐπιφέρει Ταρραῖος, τὸ, περὶ νύκτας ἴαυον, ἴσθι, ὅτι σύνηθες ἐστι πολλὰ λέγειν) παρὰ τῷ Ποιητῇ, ὡς τὸ, πολύϊππος πολλῶν.

VARIÆ LECTIONES.

457. Ἐπαινὴ) γρ. ἐπ' αὐτῷ, *Schol. Victorian.* Ibid. Περσεφόνεια) γρ. Φερσεφόνεια.

458. *Καλεοίμην) γρ. καλεοίμην.

458. Ἔνθ' ἐμοὶ) γρ. ἔνθα μοι. MS. *Mori.*

459. Στρωφᾶσθαι) γρ. στροφάασθαι, *Eust.* f. 668. l. 45.

460. Ἀμφὶς ἐόντες) γρ. ἀντιόωντες, *Schol. Victorian.*

Πῦρ, ἕτερον μὲν ὑπ' αἰθούσῃ εὐερκέος αὐλῆς,
Ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ, πρόσθεν θαλάμοιο θυράων.
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη μοι ἐπήλυθε νὺξ ἐρεβεννὴ,
Καὶ τότ' ἐγὼ θαλάμοιο θύρας πυκινῶς ἀραρυίας
Ῥήξας ἐξῆλθον, καὶ ὑπέρθορον ἑρκίον αὐλῆς,
Ῥεῖα, λαθὼν φύλακάς τ' ἄνδρας, δμωάς τε γυναῖκας.
Φεῦγον ἔπειτ' ἀπάνευθε, δι' Ἑλλάδος εὐρυχόροιο,
Φθίην δ' ἐξικόμην ἐριβώλακα, μητέρα μήλων,
Ἐς Πηλῆα ἄναχθ'· ὁ δέ με πρόφρων ὑπέδεκτο,
Καί με φίλησ', ὡσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα φιλήσῃ
Μοῦνον, τηλύγετον, πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσι·
Καί μ' ἀφνειὸν ἔθηκε, πολὺν δέ μοι ὤπασε λαόν·
Ναῖον δ' ἐσχατιὴν Φθίης, Δολόπεσσιν ἀνάσσων·
Καί σε τοσοῦτον ἔθηκα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ἐκ θυμοῦ φιλέων· ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ
Οὔτ' ἐς δαῖτ' ἰέναι, οὔτ' ἐν μεγάροισι πάσασθαι.

" Ignis, alter quidem in porticu bene-munitæ aulæ,
" Alter etiam in vestibulo, ante thalami fores.
" Sed quando jam decima mihi advenit nox tenebrosa,
" Tunc ego thalami foribus solerter-junctis
" Effractis exivi, & transilii septum aulæ
" Facile, latens custodésque viros famulásque mulieres:
" Fugi deinde procul, per Hellada spatiosam,
" Phthiámque perveni glebosam, matrem ovium,
" Ad Peleum regem: is utique me lubens suscepit,
" Et me dilexit, ut pater suum filium dilexerit
" Unicum, extremâ-ætate-natum, amplis in possessionibus,
" Et me divitem fecit, multumque mihi dedit populum:
" Incolebam etenim extremam oram Phthiæ, Dolopibus imperans:
" Et te tantum feci, ô diis-par Achille,
" Ex animo diligens; non enim volebas cum alio
" Neque ad convivium ire, neque in ædibus cibum sumere:

ΣΧΟΛΙΑ.

468. *Πῦρ ἕτερον.] Ἄλλο, παρὰ τὸ τοῦ θαλάμου, ὅπου αὐτὸς ἦν.* Αἰθούσῃ.] Αἴθουσαι, αἱ ὑπὸ τοῦ ἡλίου καταυγαζόμεναι στοαί· παρὰ τὸ αἴθεσθαι. Εὐερκέος.] Ἀσφαλῆ περίβολον ἐχούσης.

469. *Ἄλλο δ' ἐνὶ προδόμῳ.] Μετήγαγε τὴν λέξιν.* Προδόμῳ.] Τῷ προθύρῳ τοῦ θαλάμου. Διαφέρει τὴν τάξιν· Θάλαμος μὲν γὰρ, ὁ ἔσω οἶκος τῆς αὐλῆς· τὸ δὲ πρὸ αὐτοῦ, Πρόδομος. Αἴθουσα δὲ, περίστυλον, τὰ πρὸς ἥλιον τετραμμένη στοά· παρὰ τὸ αἴθεσθαι, ὅ ἐστι, φλέγεσθαι.

471. Πυκινῶς.] Ἐπιμελῶς, ἀσφαλῶς.

472. Ὑπέρθορον.] Ὑπερηλάμην, ἐξέφυγον.

473. *Ῥεῖα.] Τὸ ὑπέρθορον συναπτέον τῷ ῥεῖα· λαθεῖν γὰρ ῥᾳδίως, ἀδύνατον ἦν, τὸν οὕτω φυλαττόμενον· ῥεῖα δὲ ὑπέρθορε, διὰ τὴν νεότητα.*

474. Ἑλλάδος.] Ἑλλὰς καὶ Φθία, πόλεις τῆς Θετταλίας. *Ἑλλὰς, πόλις ὁμώνυμος τῇ χώρᾳ, Μυρμιδόνες δ' ἐκαλοῦντο καὶ Ἕλληνες.*

476. Ἐς Πηλῆα ἄνακτα.] Ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν Πηλέα ἱκέτης παραγενόμενος, καὶ ἱκετεύσας.

477. *Καί με φίλησ', ὡσεί τε πατὴρ ὃν παῖδα.] Δυσωπητικὰ Ἀχιλλέως· ὅτι μὲν, οὐ πεισθεὶς, ἀτιμάσει τοῦτον, ὃν ὁ πατὴρ ἐτίμησεν· ἅμα δὲ, καὶ ὅτι ἐν ταῖς φυγαῖς οὐδὲν ἧττον συμβάλλεται, ὡς φρόνησις καὶ παιδεία· δι' ἃς ὁ Φοῖνιξ ὑπὸ Πηλέως ἐτιμήθη. Ὃν παῖδα φιλήσῃ Μοῦνον.] Εὖ, τὸ μὴ ἀρκεσθῆναι τῇ τῶν πατέρων πρὸς τοὺς υἱοὺς φιλοστοργίᾳ, καὶ τὴν ὑπερβολὴν μὴ [illegible], ἀλλ' ἐπενεγκεῖν, τὸ Μοῦνον· μᾶλλον γὰρ οἱ μονογενεῖς φιλοῦνται, μὴ μεριζομένης εἰς πολλοὺς τῆς φιλοστοργίας· καὶ οὐδ' οὕτως ἀρκεσθεὶς, προσέθηκε τὸ, τηλύγετον· αὐτὸς δέ ἐστιν, ὁ τῆς γονῆς τέλος ἔχων· μεθ' ὃν ἕτερος οὐ γίνεται· ἐπὶ τούτου γὰρ ἔξεστι, τὴν τῶν γονέων ἐμπάθειαν ἰδεῖν, ἅπασαν τὴν ἐλπίδα ἐν τῇ τούτου σωτηρίᾳ τιθεμένων· καὶ πλείονα αὔξησιν ἐπιφέρει. Πολλοῖσιν ἐπὶ κτεάτεσσιν· ὧν γὰρ συνήγαγον, εἰδὼς αὐτὸν φύλακα, ἀγωνιᾷ.*

479. Ὤπασε.] Παρέσχεν, ἔδωκεν.

480. Ἐσχατιήν.] Τὰ ἔσχατα μέρη.

481. Τοσοῦτον ἔθηκα.] Τηλικοῦτον ἐποίησα. †Ἄλλως, Τοσοῦτον, δεικτικῶς. *Δυσωπητικὸν τῆς δείξεως καὶ Σοφοκλῆς. — κἀξεθρεψάμην Τοσόνδ' ἐς ἥβην. *Ἔστι δὲ ποσότης, ἀντὶ πηλικότητος. Ἐπιείκελε.] Ἐφόμοιε. *Διὰ βραχέος τὴν ὑπεραίρουσαν, εὐφυΐας σώματος καὶ ψυχῆς ἀρετὴν ἐσήμανεν.* † Excerpta MSS.

482. *Ἐπεὶ οὐκ ἐθέλεσκες ἅμ' ἄλλῳ.] Οὐκ εἶδε παρὰ Χείρωνι τραφέντα αὐτόν· δεινὸν οὖν, τὸν ἐν τῇ πρώτῃ ἡλικίᾳ τοσοῦτον εὐεργετηθέντα, ἀπειθεῖν πλημμελεῖσθαι.*

483. Πάσασθαι.] Γεύσασθαι.

NOTÆ.

468. Αἰθούσῃ) Vid. Etymolog. M. v. Αἴθουσαι.

472. Ἑρκίον) Vid. Etymolog. M. v.

VARIÆ LECTIONES.

468. Αἰθούσῃ) γρ. αἰθούσης. Etymolog. M. v. Αἴθουσαι.

472. Ἑρκίον) γρ. ἕρκιον, olim, non bene.

477. Καί με φίλησ') γρ. καί μ' ἐφίλησε. MS. Mori. Ibid. Φιλήσῃ) γρ. φιλήσει. MSS. Mori, CCC. Cantabr. Barocc. Oxon.

Πρίν

Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἐπ' ἐμοῖσιν ἐγὼ γούνεσσι καθίσσας,
Ὄψου τ' ἄσαιμι προταμών, καὶ οἶνον ἐπισχών.
Πολλάκι μοι κατέδευσας ἐπὶ στήθεσσι χιτῶνα,
Οἴνου ἀποβλύζων ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ·
Ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον, καὶ πόλλ' ἐμόγησα,
Τὰ φρονέων, ὅ μοι οὔτι θεοὶ γόνον ἐξετέλειον
Ἐξ ἐμεῦ· ἀλλὰ σὲ παῖδα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ποιεύμην, ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς.
Ἀλλ', Ἀχιλλεῦ, δάμασον θυμὸν μέγαν· οὐδέ τί σε χρὴ
Νηλεὲς ἦτορ ἔχειν· στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί,
Τῶν περ καὶ μείζων ἀρετή, τιμή τε, βίη τε.
Καὶ μὲν τοὺς θυέεσσι καὶ εὐχωλῇς ἀγανῇσι,

" Ante quàm te meis ego genibus impositum,
" Opsonio satiavi secato-anteà, & vinum admovens.
" Sæpe mihi rigâsti ad pectora vestem
" Vino, ejectans in infantiâ difficili:
" Ita tui causâ permulta passus sum, & multa sustinui,
" Hæc cogitans, quoniam mihi nequaquam dii prolem perficiebant
" Ex me: te saltem filium, diis par Achille,
" Adoptarem, ut à me aliquando indignum fatum propulsares.
" Sed, Achille, doma animum magnum: neque te oportet
" Immisericordem esse: flecti enim solent & dii ipsi,
" Quorum tamen major virtus, honorque, potentiaque.
" Et hos enim sacrificiis & votis placidis,

ΣΧΟΛΙΑ.

485. Ὄψου.] Προσοψήματος, προσφαγίου. Ἄσαιμι.] Πληρώσαιμι, † χορτάσαιμι, κορέσαιμι. Προταμών.] Ἤτοι, ἀποκόψας· ἢ τὸ σκληρὸν τῆς τροφῆς προκατατεμνόμενος. * Ὄψον, πᾶν τὸ ἐσθιόμενον· ἐπὶ τὸ εὐτελέστερον καταβάς, ἔδειξε τὴν ἰσχὺν τοῦ λόγου, διὰ τοῦ Προταμών· πρῶτον γὰρ τιμῶντος παρέχουσι· καὶ Ἐπισχών, ὡς Λακεδαιμονίου μᾶζαν ἐπέχων· οὐκ ἂν δὲ διὰ τοιούτου ὀνόματος, ἑτέρως φράσειε. * † Excerpta MSS.

486. Κατέδευσας.] Διάβροχον ἐποίησας, κατέβρεξας.

487. Ἀποβλύζων.] Ἀπερεύγων, ἐκβάλλων· ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος. Ἐν νηπιέῃ ἀλεγεινῇ.] Ἐν τῇ χαλεπῇ παιδοτροφίᾳ. Ἀλεγεινῇ.] Ἀλγεινῇ, ἐκ τοῦ ποιεῖν ἀλγεῖν τὴν ψυχήν, καὶ διὰ τοῦτο, τῆς ἐπιτροπείας δεομένῃ.

488. * Ὣς ἐπὶ σοὶ μάλα πόλλ' ἔπαθον.] Καλῶς δέ, προδιανοηθεὶς ἀπαιτεῖ χάριτας· εἶτα ἐπάγει, Ἵνα μοί ποτ' ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς· ἰδιάζων, τὴν σωτηρίαν Ἑλλήνων. *

489. † Ὅ μοι.] Ὅτι μοί. Ἐξετέλειον.] Ἐδίδουν. † Excerpta MSS.

490. * Ἀλλὰ σὲ παῖδα.] Ἀλλὰ σέ, ὀρθοτονεῖται, διὰ τὴν δεῖξιν. *

491. † Ποιεύμην.] Ἐποιησάμην. † Excerpta. MSS.

492. Δάμασον.] Καταπράϋνον. * Δάμασον θυμὸν μέγαν.] Ἀπὸ Ὀδυσσέως εἰπεῖν ἐφυλάξατο, μικρὸν γὰρ ἦν, ἐπεὶ δὲ τοῦ Πηλέως ἀπέφηνε· ταύτην Φοίνικι δίδωσιν ἡ τῆς ἀνατροφῆς παρρησία. Ἐμφατικῶς δέ, τὸ ἀδάμαστον σύμφυτον τοῦ θυμοῦ· καὶ ὁ Ἀγαμέμνων φησί, Δμηθήτω. *

493. Νηλεές.] Ἀπηνές, ἀπότομον. Στρεπτοί.] Εὐμετάστρεπτοι, εὐμετάβλητοι, εὔπειστοι. Ἐναντίον τό, Στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί, τῷ, Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος· Λύοιτο δ' ἂν προσώπῳ, ὅτι τὸ μὲν ὁ Ποιητὴς φησίν, ἐκεῖνο δὲ Φοῖνιξ λέγει, ἐν καιρῷ ὀργιζομένου Ἀχιλλέως, εἰκότως. Καὶ τοὺς θεοὺς πείθεσθαι. * Ἀποφθεγματικόν, ὅταν βιωφελές τι, δι' ὀλίγων ἐκφέρηται λέξεων· ἐπίφθεγμα δὲ ὁ λόγος· ὡς θεοῦ γὰρ ὄντος δεησόμενος· καὶ λεληθότως διδάσκει, Ὅτι μὴ πειθόμενος Λιταῖς, αἷς καὶ θεοὶ πείθονται, ἀσεβεῖ καὶ εἰς θεούς, καὶ εἰς τὴν ἑαυτοῦ μητέρα. *

495. Θυέεσσι.] Θυμιάμασι, θυσίαις. Εὐχωλῇς.] Εὐχαῖς, εὐχωλαῖς. Ἀγανῇσι.] Προσηνέσι, πρᾳείαις. * Λα-

NOTÆ.

485. Πολλάκι μοι κατέδευσας) *Scaliger*, Poetic. l. 3. c. 15. hunc locum exagitat, ipse *Naturæ* imperitus, & rerum ad *Artem* pertinentium. Ostendit *Phœnix*, quæ molesta & indigna sit ipse passus, illius causâ. At malè *Scholia Victoriana*, ad v. 482. dicunt & hinc colligunt, *Chironis* Disciplinam *Homero* ignotam. Aliud probo, ad λ'. 831. Ista autem ætatula, de quâ *Phœnix* jam loquitur, *Chironi* nondum erat matura.

493. Στρεπτοὶ δέ τε καὶ θεοὶ αὐτοί) Ità *Iliad.* ν. v. 203. Στρεπταί μέν τε φρένες ἐσθλῶν, ex Dei nempè Imitatione, qui ad Misericordiam pronus. Non quòd Deus mutetur: Ipse Poeta aliud novit, *Odyss.* γ'. v. 147. Οὐ γάρ τ' αἶψα θεῶν τρέπεται νόος αἰὲν ἐόντων. Est igitur συγκατάβασις. Ut *Philo* enim probat, Ἄτρεπτον τὸ θεῖον. *Sallustius*, Περὶ θεῶν καὶ κόσμου c. 14. Πῶς οἱ θεοὶ μὴ μεταβαλλόμενοι, Ὀργίζεσθαι καὶ θεραπεύεσθαι λέγονται. Dico, Πᾶσιν δὲ τοῖς μετανοοῦσιν, ἵλεως γίνεται. Confer *Br. Scholia.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

495. Οὐδὲ τοῖς ὀλίγοις) Hæc, quæ *Uncinis* inclusa. Nos addimus; quòd deessent &c.

VARIÆ LECTIONES.

487. Οἴνου ἀποβλύζων) γρ. οἴνου ἄπο βλύζων.

488. Πόλλ' ἔπαθον) γρ. πολλὰ πάθον, MS. CCC.

493. Στρεπτοὶ δέ τε) γρ. στρεπτοὶ δέ γε, *Stobæus*, per *Hug. Grot.*

Λοιβῇ τε, κνίσῃ τε, παρατρωπῶσ' ἄνθρωποι
Λισσόμενοι, ὅτε κέν τις ὑπερβήῃ καὶ ἁμάρτῃ.
Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι μεγάλοιο,
Χωλαί τε, ῥυσταί τε, παραβλῶπές τ' ὀφθαλμώ·
Αἵ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης ἀλέγουσι κιοῦσαι.
Ἡ δ' Ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος· οὕνεκα πάσας
Πολλὸν ὑπεκπροθέει, φθάνει δέ τε πᾶσαν ἐπ' αἶαν,
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· αἱ δ' ἐξακέονται ὀπίσσω.
Ὃς μέν τ' αἰδέσεται κούρας Διὸς, ἆσσον ἰούσας,
Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐχομένοιο·

" Libaminéque, nidoréque, avertunt ab irâ homines
" Supplicantes, cùm quis transgressus fuerit & peccârit.
" Etenim Preces sunt Jovis filiæ magni,
" Claudæque, rugosæque, strabæque oculis;
" Quæ & Noxam licèt à tergo sequentes curant.
" Noxa verò robustaque & pedibus integra; ideò omnes
" Longe præcurrit, & antevertit omnem per terram,
" Lædens homines; hæ verò medentur postmodo.
" Qui quidem reverebitur filias Jovis, propius accedentes,
" Hunc valde juvant, & exaudiunt precantem.

ΣΧΟΛΙΑ.

θεῶν γὰρ ἀδύνατον, τοὺς πάντα ἐφορῶντας· ἀλλ' οὐδὲ βιάζεσθαι, τοὺς ἰσχυροτέρους· οὐδὲ τοῖς δώροις παρατρέπειν, τοὺς πλουσιωτέρους·) μία τοίνυν ὁδὸς ἐκφυγῆς, ἡ ἱκετεία.*

496. Παρατρωπῶσι.] Παρατρέπουσι, πείθουσι.

497. Ὑπερβήῃ.] Παρέλθῃ· ἄλλοι γράφουσιν ὑπερβήῃ, ἀντὶ τοῦ, ὑπερβαίη.

498. Λιταί.] Θεαὶ οὕτως ἐπικαλούμεναι. Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι Διὸς κοῦραι.] Ἀνεισωλοποιεῖ τὰς Λιτὰς, ὡς δαίμονάς τινας. † Χωλὰς μὲν οὖν αὐτὰς κέκληκε διὰ τὸ βραδέως καὶ μόλις προσιέναι. καὶ γονυκλινεῖς λιπαρούσας τούτους, οἳ ἂν προηδικηκότες ὦσι· ῥυσὰς καὶ διαστρόφους τὰς ὄψεις, ἐπεὶ βαρέως, καὶ ὑπ' αἰσχύνης τοῦ προσώπου, οὐδ' ὀρθοῖς τοῖς βλέμμασι, προσορᾶν δύναται) τοὺς προηδικημένους, παρ' ὧν αἰτοῦνται συγγνώμην. Διὸς δὲ θυγατέρας γενεαλογεῖ, ὅτι σεμνοτέρας φαίνεσθαι. Ἄλλως. * ἀπὸ τῆς [illegible]. Διὸς κούρας αὐτάς φησιν ἢ διὰ τὸ Ζεὺς ἐπιτιμήτωρ ἱκετάων. ἢ παρ' ὅσον ὁ Ζεὺς πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε μυθικῶς ἐστι. Οὐκ ὀρθαὶ δὲ, διὰ τὴν ὑποψίαν, ἴσως δ' ὅτι.*

† Confer *Phurnut.* ut in *Notis*.

499. Χωλαί.] Χωλοποιαί. Ῥυσαί.] Ῥυτίδας ἔχουσαι· ῥυτίδες δὲ καλοῦνται, αἱ ἐπὶ τοῦ μετώπου τοῦ δέρματος συστροφαί. Παραβλῶπες.] Παρηλλαγμέναι διαστρόφοι τοὺς ὀφθαλμούς· ἐπειδὴ οἱ ἱκετεύοντες, ὑπὲρ τοῦ ἐλεεινοὺς φαίνεσθαι, προσίασι δακρύοντες τὰ χείλεσι αὐτῶν καὶ τὰς ὄψεις ἔχοντες. ΘΕΛΕΙ ΔΕ, ΟΤΙ* ὅσα κρείττω τῶν ἡμετέρας δυνάμεως, θεῖα ὀνομάζομεν· χωλαὶ δὲ διὰ τὸ μόγις τὰς δεήσεις ἐξικνεῖσθαι· ῥυσαὶ δὲ διὰ τὸ σκυθρωπάζειν. παραβλῶπες δὲ, ὅτι παρορῶσι τὰ τῶν ἀναξίων, παρακαλούμεναι ὑπ' αὐτῶν. Χωλαί τε, ῥυσαί τε.] Ἀπὸ τῶν συμβαινόντων περὶ τοὺς ἱκετεύοντας παθημάτων, τὰς Λιτὰς διατυποῦσι.*

500. Μετόπισθ'.] Ἐξόπισθεν, ἐξ ὑστέρου. Ἀλέγουσι.] Φροντίζουσι. Κιοῦσαι.] Ἐλθοῦσαι. * Αἵ ῥά τε καὶ μετόπισθ' Ἄτης.] Ἁμαρτάνοντες καὶ βλαβέντες, ὕστερον παρακαλοῦμεν· φροντίζομεν οὖν τῶν ὑπὸ τῆς Ἄτης πεπραγμένων, ἵνα ἐν αὐτῇ αἱ Λιταί.*

501. * Ἡ δ' Ἄτη σθεναρή τε καὶ ἀρτίπος.] Εἰκότως, διὰ τὸ ἐξ ὑπεροχῆς καὶ ἰσχύος τὰς βλάβας γίνεσθαι. ὅτι ἔστι δὲ ἐναντίον τῷ ἑτέρωθι λεγομένῳ, ὅτι τῆς Ἄτης ἁπαλοὶ πόδες· ἐκεῖ γὰρ, ὡς λεληθότως αὐτῆς ἐπιούσης τοῖς ἀνθρώποις, ἐνταῦθα δὲ θέλει δεῖξαι τὸ ὀξύτατον. * Σθεναρή.] Ἰσχυρά. Ἀρτίπος.] Ἀρτίπους, ἄρτιος καὶ ὑγιὴς τοῖς ποσίν· ὁλόκληρος. Οὕνεκα.] Διότι.

502. Ὑπεκπροθέει.] Ὑπερτρέχει, προλαμβάνει. Φθάνει.] Προφθάνει, προλαμβάνει.

503. Ἐξακέονται.] Ἰῶνται, ἀποθεραπεύουσιν.

504. Αἰδέσεται.] Αἰδεσθῇ, εὐλαβηθῇ.

505. * Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον.] Ὑπὲρ αὐτοῦ ὄν ἐστιν, ὅπως ἐν ἀσφαλείᾳ διάγοιτο, ἐπικούρους ἔχων· εἰ γὰρ καὶ αὐτὸν ἁμαρτῆσαι ΣΥΜΒΗι, καὶ εὐμενεῖς τὰς ἱκετευομένας ἕξει· φυσιολογεῖ οὖν μὴ θέλειν ἑαυτὸν ἐξ ὑπερηφανίας, ὡς καὶ αὐτὸς βλαβήσεται. μὴ πειθόμενος ἐπαχθὴς ὤν. Ἀλλ' Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ τὸ δή. Εὐχομένοιο.] Ἀντὶ τοῦ, εὐχομένου.*

NOTÆ.

498. Καὶ γάρ τε Λιταί εἰσι) Vocula τε producitur, in *Casurâ*, ante ἀμφιβόλου· ut in Versu sequenti, χωλαί τε, ῥυσταί τε. Vid. suprà, ad v. 450. De hoc loco *Phurnutus* adeundus, c. περὶ τῶν Λιτῶν.

499. Χωλαί τε, ῥυσταί τε) Vid. ad v. 498.

501. Ἀρτίπος) *Eustath.* fol. 675. lin. 32. Περὶ τοῦ, ἀρτίπος, ὥσπερ καὶ περὶ τοῦ, αἰολόπους, γράφε ζητῆσαι· διὰ τί μὴ προπαροξύνεται, μετὰ τὴν ἀπλάδωσιν τοῦ ο λεγόμενον, ὁμοίως τῷ πέλυπος;

505. Τόνδε μέγ' ὤνησαν, καί τ' ἔκλυον εὐχομένοιο) *Eustath.* fol. 675. lin. 45. Ὁ γὰρ δοὺς, λαμβάνει καὶ ὁ ἐλεῶν, ἐλεεῖται, κατὰ τὸ, Δός τι, καὶ λάβε τι.

VARIÆ LECTIONES.

497. Ὑπερβήῃ) γρ. ὑπερβαίη, *Br. Schol.*

499. Ῥυσταί) γρ. ῥυσαί, at MS. CCC. ῥυσταί. *Ibid.* Ὀφθαλμώ) γρ. ὀφθαλμῶν, *Eustath.* fol. 674. lin. 37. & 51. item, fol. 675. lin. 30.

Ὃς δέ κ' ἀνήνηται, καί τε στερεῶς ἀποείπῃ,
Λίσσονται δ' ἄρα ταί γε Δία Κρονίωνα κιοῦσαι,
Τῷ Ἄτην ἅμ' ἕπεσθαι, ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ·
Ἀλλ', Ἀχιλεῦ, πόρε καὶ σὺ Διὸς κούρῃσιν ἕπεσθαι
Τιμήν, ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει φρένας ἐσθλῶν.
Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι, τὰ δ' ὄπισθ' ὀνομάζοι
Ἀτρείδης, ἀλλ' αἰὲν ἐπιζαφελῶς χαλεπαίνοι,
Οὐκ ἂν ἔγωγέ σε μῆνιν ἀποῤῥίψαντα κελοίμην
Ἀργείοισιν ἀμυνέμεναι, χατέουσί περ ἔμπης·
Νῦν δ' ἅμα τ' αὐτίκα πολλὰ διδοῖ, τὰ δ' ὄπισθεν ὑπέστη,
Ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι ἐπιπροέηκεν ἀρίστους,
Κεκριμένος κατὰ λαὸν Ἀχαιϊκόν, οἵτε σοὶ αὐτῷ
Φίλτατοι Ἀργείων· τῶν μὴ σύ γε μῦθον ἐλέγξῃς,
Μηδὲ πόδας· πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.

" Qui verò renuerit, & obstinatè recusaverit,
" Precantur tum quidem hæ Jovem Saturnium adeuntes,
" Hunc ut Noxa simul sequatur, quò læsus pœnas luat.
" Sed, Achille, da & tu, Jovis filias qui sequatur,
" Honorem, qui & aliorum flectit mentes fortium.
" Si enim minimè dona ferret, & alia in futurum nominaret
" Atrides, sed semper pertinacitèr iratus esset,
" Non equidem te irâ abjectâ hortarer
" Argivis auxiliari, quantumvis indigentibus:
" At nunc simul in præsenti multa dat, aliaque in posterum pollicetur;
" Viros etiam, qui supplicarent, ad te misit præstantissimos,
" Electos per exercitum Achaicum, quique tibi ipsi
" Amicissimi Argivorum: horum nè tu orationem asperneris,
" Neque pedes, i.e. iter frustres. At prius haud indignum, te irâ-arsisse.

ΣΧΟΛΙΑ.

506. Στερεῶς.] Ἰσχυρῶς, σκληρῶς. Ἀποείπῃ.] Ἀπαρνήσηται, ἀπείπῃ.

508. * Ἵνα βλαφθεὶς ἀποτίσῃ.] Καὶ αὐτὸς ὁ Ἀγαμέμνων, ἐπὶ τὰς Λιτὰς καταφύγῃ * Ἀποτίσῃ.] Δίκην ἀποδῷ, ὅ ἐστι, τιμωρίαν.

510. * Ἥ τ' ἄλλων περ ἐπιγνάμπτει φρένας ἐσθλῶν.] Καὶ ἄλλοι, φησὶν, εἰσὶν ἀγαθοὶ ἀδικηθέντες, αἰδούμενοι δὲ τὰς Λιτάς. * Ἐπιγνάμπτει.] Πραΰνει.

511. * Εἰ μὲν γὰρ μὴ δῶρα φέροι.] Ταύτῃ γὰρ τὴν ἱκετείαν δηλοῖ, καὶ τὴν συμπεπιστευκυῖαν Ἀγαμέμνονα· καὶ διὰ τὸ φέρειν αὐτὸν παρέστησεν· καὶ τὸ μὲν ὀργίζεσθαι δικαίως συγχωρεῖ· τὸ δὲ ἀτιμάζειν τὰ διδόμενα, καὶ τοὺς ἱκέτας, ἀνάξιον Ἀχιλλέως φησίν.

512. * Ἐπιζαφελῶς.] Περισπωμένως· εἰ γὰρ τὸ, ζάφελος, βαρύνεται· τὸ δὲ ζαφελῶς γίνεται, ἐκ τοῦ ζα ἐπιτατικοῦ, καὶ τοῦ ὀφέλλω, τὸ αὔξω.* Ἐπιζαφελῶς.] Ἐπιμόνως, τὸ πάνυ ηὐξημένως· ἢ ἐξηρμένως, ἀπὸ τοῦ, φλέγω· Η ΠΑΝΥ ΑΦΕΛΩΣ.

513. Ἀποῤῥίψαντα.] Ἀποβαλόντα. Κελοίμην.] Κελεύσαιμι.

514. Χατέουσι.] Χρῄζουσι. * Οὐκ ἂν δὲ ἔγωγε αὐτῷ ἐκέλευον βοηθεῖν, διὰ τὴν ἀνάγκην.*

515. Ὑπέστη.] Ὑπέσχετο.

516. * Ἄνδρας ἀρίστους.] Ὁ μὲν γὰρ, συνίησι· ὁ δὲ, ἰσχύει ἀγωνίσασθαι ἐκ τούτου δῆλον, οὐκ ἔστι πρεσβευτὴς ὁ Φοῖνιξ· ἐπεὶ πῶς ἑαυτὸν ἐπαινεῖ; *

517. Κεκριμένος.] Ἐπιλεξάμενος. * Οἵτε σοὶ αὐτῷ φίλτατοι.] Ὡς καὶ δίχα Ἀγαμέμνονος, ὀφείλοντος αὐτοὺς πείθεσθαι. Τοῦτο δὲ ἐλεγκτικῶς, ὅτι εἶπεν, Οἵ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ, νῦν ἀπειθεῖ τοῖς φιλτάτοις.*

518. Μῦθον ἐλέγξῃς.] Διό φησι, Μὴ ἀτιμάσῃς ἡμῶν τὴν ὑπὲρ τῆς ἀξιώσεως λόγον καὶ πρεσβείαν. * Ἐλέγξῃς.] Ὀνειδίσῃς. † Τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται· ὡς τῆς αἰσχύνης τοῦ μὴ πείθειν, ἀναστρεφούσης εἰς αὐτούς.*

† Iliad. α'. v. 250.

519. Μηδὲ πόδας.] Μηδὲ τὴν ἐνθάδε ἄφιξιν. Πρὶν δ' οὔτι νεμεσσητὸν κεχολῶσθαι.] Πρότερον δὲ οὐ μεμπτὸς ὑπῆρχες ὀργιζόμενος. * Τὸ πρὶν μηνιεῖν, ἀναμάρτητον ἐκ τοῦ ἐναντίου νεμεσητὸν φησιν, ὅτι τὸ πρὶν, καὶ ἀρχὴ τῆς μάχης· καὶ Ἀγαμέμνονος μαινόμενος, καὶ πρεσβεία οὐδεμία, οὐδὲ δῶρα· νῦν δὲ καὶ μόνος ὁ χρόνος παρήκμασε, καὶ ὁ βασιλεὺς ἱκέτης· καὶ πρεσβεία φιλτάτων ἀνδρῶν, καὶ δώρων ἀριθμὸς πολὺς, καὶ ἀνάγκη τοῦ ἀλῶναι.*

NOTÆ.

516. Ἄνδρας δὲ λίσσεσθαι) Præter quod diximus, ad v. 498. τὸ δὲ *Accentu* insupèr gaudet.

518. Φίλτατοι Ἀργείων) Ita enim ipse *Achilles* agnôrat ad *Patroclum*, dicendo, v. 204. Οἱ γὰρ φίλτατοι ἄνδρες ἐμῷ ὑπέασι μελάθρῳ. Vid. *Schol.* ad v. 517.

NOTÆ IN SCHOLIA.

512. Ἡ πάνυ ἀφελῶς) Ex *Suidâ*, v. Ζαφελῶς.

VARIÆ LECTIONES.

510. Ἐπιγνάμπτει) γρ. ἐπιγνάπτει, MS. *Mori*. MS. CCC. *Ibid.* φρένας) γρ. νόον, MS. CCC. *Cantabr.* MS. *Barocc.* Oxon.

511. Ὀνομάζοι) γρ. ὀνομάζει, MS. Barocc. Oxon.

512. Χαλεπαίνοι) γρ. Χαλεπαίνει, MS. *Barocc.* Oxon.

515. Ὄπισθεν ὑπέστη) γρ. ὄπισθ' ὀνομάζει, MS. CCC. *Cantabr.* & MS. *Barocc.* Oxon.

Οὕτω καὶ τῶν πρόσθεν ἐπευθόμεθα κλέα ἀνδρῶν
Ἡρώων, ὅτε κέν τιν' ἐπιζάφελος χόλος ἵκοι,
Δωρητοί τε πέλοντο, παράρρητοί τ' ἐπέεσσι.
Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι, οὔ τι νέον γε,
Ὡς ἦν· ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισι·
Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοὶ μενεχάρμαι,
Ἀμφὶ πόλιν Καλυδῶνα, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον·

" sic & priscorum audivimus laudes virorum
" Heroum, quandò aliquem vehemens ira occupasset,
" Donisque placabiles erant, exorabilesque verbis.
" Memini hoc factum ego vetus, neutiquam recens,
" Quale fuerat; inter vos itaque dicam omnes amicos:
" Curetesque pugnabant & Ætoli fortiter-pugnantes,
" Circa urbem Calydona, & se-mutuò interficiebant:

ΣΧΟΛΙΑ.

520. Τῶν πρόσθεν.] Τῶν πρὸ ἡμῶν. Ἐπευθόμεθα.] Ἠκούομεν. * Ὅτι πάντως δεῖ βοηθῆσαι αὐτόν. Ὅθεν ἐσκέπασε τῇ διηγήσει.*

522. Δωρητοί.] Δώροις πειθόμενοι. * Περὶ πάντων τοῦτο εἶπε τὸν Μελέαγρον ἐπὶ τῇ ἰσότητι παρέλαβεν· οὐ γὰρ ἂν ἔβλαψεν τὸ δεινόν, εἰ μὴ πεισθῆναι, εἴ τινα παρέλαβε τῶν πειθόντων. * † Παραρρητοί.] Παρηγορούμενοι τοῖς λόγοις. † *Excerpt.* MSS.

523. * Μέμνημαι τόδε ἔργον.] Ὁμοίαν μῆνιν παραγράφει· Ἀχιλλεὺς οὐκ ἐπαμύνει τοῖς Ἕλλησι, διὰ τὸν Ἀγαμέμνονα· καὶ ὁ Μελέαγρος Αἰτωλοῖς, διὰ τὴν μητέρα· ἀρχὴ μήνιδος Ἀχιλλεῖ, χόλος Ἀπόλλωνος· καὶ τῷ Μελεάγρῳ, Ἀρτέμιδος ὀργή. Ἀχιλλεῖ, Βρισηίδος ὕβρις· Μελεάγρῳ δέ, Ἀταλάντης. Πρὸς ἑκάτερον πρεσβεύουσι, δῶρα δώσειν ὑπισχνούμενοι· τὰ λοιπὰ ὁ Φοῖνιξ εὔχεται. ὁμοίως μὴ γενέσθαι ὅμως γεγόνασιν· ὑπέστρεψε αὐτὸν εἶξε τοῖς δεομένοις· τὸν Μελέαγρον ἐποίησεν ἡ γυνὴ ἐξελθεῖν, τοῦ πολέμου ἐπὶ θύραις ὄντος· καὶ ὁ Πάτροκλος, πλησίον τῶν πολεμουμένων ὄντων, δεηθεὶς προελθεῖν, ἔπειτα ἀποθανών, ἔπεισε τὴν ἔχθραν παύσασθαι τὸν Ἀχιλλέα. Μέμνημαι τόδε ἔργον ἐγὼ πάλαι.] Οὐκ ἀμνημονεῖς ἐπὶ κακῷ ποιεῖ τοὺς ὀργιζομένους ὁ θυμός. Οἰκεῖον δὲ διδασκάλῳ, ἐκ τῶν παλαιῶν σωφρονίζειν τοὺς νέους. Ποικίλως δὲ τὴν δέησιν, πιστούμενος τὰς ἱστορίας, διὰ τῶν παλαιῶν προσώπων.* Πάλαι.] Πρὸ πολλοῦ ἐπίρρημα, χρόνου δηλωτικόν. Οὔτι νέον γε.] Οὐ νεωστί.

524. Ὡς ἦν.] Ὡς ἐγένετο. * Ἐν δ' ὑμῖν ἐρέω πάντεσσι φίλοισιν.] Ἐπεὶ κατὰ τοῦ Ἀχιλλέως ἐκφέρει τὸ παράδειγμα, φησίν, Ἐπὶ φίλων γάρ μοί ἐστιν ὁ λόγος.*

525. Κουρῆτες.] Ἀκαρνᾶνες, οἱ ἐν Πλευρῶνι, πόλει τῆς Αἰτωλίας, οἰκοῦντες. Ὠνομάσθησαν δὲ οὕτως, παρὰ τὸ μὴ κείρεσθαι τὰς κόμας. Αἰτωλοί.] Οἱ Καλυδώνιοι· ἐπεὶ καὶ οἱ Κουρῆτες, Αἰτωλοὶ ὑπῆρχον, ἐμφυλίου ὄντος τοῦ πολέμου· ἡ γὰρ Καλυδὼν, πρώτη πόλις τῆς Αἰτωλίας. Κουρῆτές τε μάχοντο καὶ Αἰτωλοί.] Οἰνεύς, Αἰτωλίας δυνάστης, τὰς ἀπαρχὰς τῶν ἐτησίων καρπῶν τοῖς θεοῖς θύων, Ἄρτεμιν μόνην κατέλιπεν· ἡ δὲ θεὸς ὀργισθεῖσα, μέγα τοῖς Αἰτωλοῖς συὸς χρῆμα ἐπιπέμψεν· ὃς οὐ μόνον τὴν χώραν, ἀλλὰ καὶ τοὺς ἐνοικοῦντας διέφθειρε. Καλυδώνιοι δὲ καὶ Πλευρώνιοι συνῆλθον ἐπὶ τοῦτον. Μελέαγρος δὲ, ὁ Οἰνέως, πρῶτος ἐπιτυχών, γέρας τι τοῦ συὸς ἀριστεῖον λαβεῖν, τὴν κεφαλὴν καὶ τὸ δέρας, Ἀταλάντῃ δὲ ἐρῶν δωρεῖται· καὶ αὕτη γὰρ συνεξῆλθεν αὐτοῖς ἐπὶ κυνηγίαν. Οἱ δὲ Θεστίου μὲν παῖδες, ἀδελφοὶ δὲ τῆς τοῦ Μελεάγρου μητρὸς Ἀλθαίας, ὀργίλως ἐπὶ τούτῳ διατεθέντες, ἐπεβούλευον τῷ Μελεάγρῳ· ὁ δὲ συγγενεῖς, οὓς μὲν ἀπέκτεινεν, οὓς δὲ εἰς φυγὴν τραπῆναι ἐποίησε· διόπερ Πλευρώνιοι τοῖς Καλυδωνίοις ἐπεστράτευον. Μελέαγρος δὲ, κατ' ἀρχὰς τῇ μητρὶ μηνιῶν, οὐκ ἐβοήθει τῇ πατρίδι. Πορθουμένης δὲ ἤδη τῆς πόλεως, πεισθεὶς ὑπὸ Κλεοπάτρας τῆς γυναικός, προελθών, οὓς μὲν ἀνεῖλεν, οὓς δὲ ἠνάγκασε διώκων κατὰ κρημνῶν ἐκχυθῆναι. Ἀλθαία δὲ, μηνιῶσα τῷ παιδί, τὴν ὑπὸ Μοιρῶν δεδομένην δᾷδα κατέφλεξεν· ἧς δὲ πεπρωμένον, ἐκείνης κατακαείσης, καὶ τὸν Μελέαγρον ἀποθανεῖν· φθαρέντος δὲ τοῦ παιδός, Ἀλθαία μεταγνοῦσα, ἑαυτὴν ἀναιρεῖ. Μενεχάρμαι.] Ὑπομονητικοὶ ἐν μάχαις· πολεμικοί. * Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο.] Ψυχαγωγεῖ μὲν ἡ ἱστορία τὸν γέροντα· διὸ δὴ φησί, Μὴ ἀτιμάζειν ἱκέτας· καὶ Ὡς ἄτιμος ἡ μετὰ δέησιν αὐτόκλητος ἐπικουρία. Καλεῖται δὲ Ὑποδιήγησις, τὸ σχῆμα· ὅταν ἱερόν τι λαβόμενοι ὅμοιον· διό ἐστιν ὁ λόγος, ὡς Νηλέα τινὰ Πελίαν τε. Ἀντὶ τοῦ εἰπεῖν, Κουρῆτες καὶ Καλυδώνιοι, ἐπὶ τὸ γενικώτερον ἦλθε. Διχῇ δὲ διῄρηται ἡ Αἰτωλία· καὶ τῆς μὲν Καλυδωνίας ἦρχεν Οἰνεύς· τῆς δὲ Πλευρωνίας, ὁ Θέστιος. Κουρῆτες, οἱ τὴν Πλευρῶνα οἰκοῦντες, ἄποικοι τῶν Εὐβοέων· οὕτω δὲ ἐκαλοῦντο, ἢ ἀπὸ Κουρίου ὄρους· ἢ, Κουρίως· ἢ, ἐπεὶ τελείας κόμας κουρὰν εἶχον. Στράβων δὲ οὕτως, Ἀρχέμαχος, ὁ Εὐβοεύς, φησί, Τοὺς Κουρῆτας ἐν Χαλκίδι οἰκῆσαι· συνεχῶς δὲ πολεμοῦντας περὶ τοῦ Ληλάντου πεδίου, ἐπειδὴ οἱ πολέμιοι, κόμης δραττόμενοι, κατέσπων αὐτούς, ὄπισθεν κόμας φυλάξαι· τὰ δὲ ἔμπροσθεν, κείρασθαι· διὸ Κουρῆτας, ἀπὸ τῆς κουρᾶς, κληθῆναι· μετοικήσαντας δὲ εἰς Αἰτωλίαν, τοὺς πέριξ οἰκοῦντας διὰ τὸ ἀκούρους φυλάσσειν τὰς κεφαλάς, Ἀκαρνᾶνας ὀνομάζειν.*

526. Ἐνάριζον.] Ἐφόνευον.

NOTÆ.

525. Κουρῆτες) Vid. *Scholia.* & *Etymolog.* M. v. Κουρῆτες.

VARIÆ LECTIONES.

522. Δωρητοί τε πέλοντο) γρ. δωρηδοὶ τ' ἐπέλοντο. 525. Κούρητές τ' ἐμάχοντο) γρ. Κουρῆτές τε μάχοντο, *Br. Sch.*

205 Αἰτωλοὶ

Αἰτωλοὶ μὲν, ἀμυνόμενοι Καλυδῶνος ἐραννῆς·
Κουρῆτες δὲ, διαπραθέειν μεμαῶτες Ἄρηϊ·
Καὶ γὰρ τοῖσι κακὸν χρυσόθρονος Ἄρτεμις ὦρσε
Χωσαμένη, ὅ οἱ οὔτι θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς
Οἰνεὺς ῥέξ'· ἄλλοι δὲ θεοὶ δαίνυνθ' ἑκατόμβας·
Οἴῃ δ' οὐκ ἔρρεξε Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Ἢ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν· ἀάσατο δὴ μέγα θυμῷ.
Ἡ δὲ χολωσαμένη, δῖον γένος, ἰοχέαιρα,
Ὦρσεν ἐπὶ χλούνην σῦν ἄγριον, ἀργιόδοντα,

" Ætoli quidem, defendentes Calydona amœnam;
" Curetes autem, vastare ardentes Marte:
" Etenim inter hos malum aureo-solio sedens Diana excitavit
" Irata; quòd sibi non sacra post-fruges-comportatas in fœcundo-loco agri
" Oeneus fecerat; alii enim dii epulati-erant hecatombas:
" Soli verò non fecit Jovis filiæ magni,
" Sive oblitus est, sive non advertit: læsus est certe nimium animo
" Illa etenim irata, Jovis genus, sagittis gaudens,
" Immisit sylvestrem Aprum, ferum candidis-dentibus,

ΣΧΟΛΙΑ.

530. *Ὅ οἱ.] Ὅτι αὐτῇ.* Θαλύσια.] Τὰς ὑπὲρ εὐθηνείας καὶ εὐφορίας τῶν καρπῶν διδομένας θυσίας, μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν τοῖς τε ἄλλοις, καὶ τῇ Δήμητρι. Γουνῷ ἀλωῆς.] Ἐν τῷ γονιμωτάτῳ καὶ καρποφόρῳ χωρίῳ τῆς γῆς.

532. Ἔρρεξεν.] Ἐτέλεσεν.

533. Ἢ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν.] Ἤτοι ἐννοήσας θῦσαι, ἐπελάθετο· ἢ οὐδ' ὅλως ἐπενόησεν. Ἄλλως, *Ἢ λάθ', ἢ οὐκ ἐνόησεν.] Ἑκὼν παρημείψατο. Οὐκ ἐνόησε δέ.] Οὐκ ἔλαβεν εἰς νοῦν ἀξιόπιστον δὲ, τὸ διττεῦσαι. Ἀσύγγνωστον δὲ τὴν εἰς θεοὺς παράβασιν ὑποτίθεται. εἴθ' ἑκὼν μὴ τιμᾷ, εἴτε ἀγνοῶν· καὶ εἰ μὴ πάνυ γε τιμᾷ.* Ἀάσατο δὴ μέγα.] Ἐβλάβη δὴ εἶτεν μεγάλως.

534. Δῖον γένος.] Διὸς θυγάτηρ. Ἄλλως, * Δῖον γένος.] Πρὸς Ἀχιλλέως· οὐδέ ποτε ἐπὶ θεοῦ τίθησι τὴν λέξιν. Ὁ δὲ Νικάνωρ, ἐπὶ Ἀρτέμιδος· καὶ γὰρ λέγει † Ἀλλ' ὁ μὲν ἔρχομαι, διοτρεφὲς, ὡς ἀγρεύεις ἀγνοῶν, ὅτι κελαινεφὴς ἐστι ‡ γεγραμμένον.* Ἰοχέαιρα.] Βέλεσι χαίρουσα· τοξότις.

‡ Odyss. ν'. v. 147.

535. Ὦρσεν ἐπί.] Ἐπήγειρεν. Χλούνην.] Κατὰ τὸ ἔτυμον, χλοεύνην· τὸν ἐν τῇ χλόῃ εὐναζόμενον, ὥσπερ φησί. Η. ΤΟΝ ΑΝΕΤΟΝ, ΚΑΙ ΑΓΡΙΟΝ· τὸν ἀφελῆ· οἱ δὲ, τὸν τομίαν· ἄλλοι δὲ, τὸν ἐπὶ χλεύνῃ, χωρίῳ ὑποκεκλιμένῳ, ἐνδιατρίβοντα. Ἄλλως, * Οἱ μὲν, τὸν ἐκτομίαν· κειρόμενοι γὰρ οὗτοι τὰ φυτὰ, παρατρίβονται, καὶ ἀγριώτεροι γίνονται· οἱ δὲ, τὸν ἐν χλόῃ διάγοντα· τὸν γὰρ εἰκῇ φερόμενον, σχεδὸν φησίν· οἱ δὲ, τὸν εἰς γῆν καταβάλλοντα τὰ φυτά.* Ἀργιόδοντα.] Λευκοὺς ὀδόντας ἔχοντα.

NOTÆ.

530. Θαλύσια) Confer cum *Scholiis* etiam *Theocriti* Scholiasten, ad *Idyll* 7. cui Titulus, Θαλύσια. Ἑορτὴ, ἣν ἐτέλουν τῇ Δήμητρι, μετὰ τὴν συγκομιδὴν τῶν καρπῶν. Ὅμηρος, Θαλύσια γουνῷ ἀλωῆς. Vid. *Etymolog.* M. v. Ibid. Γουνῷ ἀλωῆς) Vid. *Etymolog.* M. v.

533. Ἢ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν) *Eustath.* fol. 680. lin. 50. Τὸ η, καὶ τὸ ε, ἀντὶ μιᾶς λογίζονται μακρᾶς. ὡς καὶ ἐν τῷ, Ἢ οὐχ ἅλις· καὶ ὅτι ἐκεῖνο μὲν στενόφωνον ἐστὶ εἰπεῖν· τοῦτο δὲ, στενοχειλεῖν. Ità *Theocrit.* Idyll. 5. v. 116. Ἢ οὐ μέμνασ', ὅτ' ἐγών Qui Versus dicitur μακροκέφαλος, ἢ στενοκέφαλος. Vid. ad *Iliad.* μ'. v. 9. & ad *Odyss.* α'. v. 298. & quæ Nos ad *Euripid.* Orest. 596. Hic tamen *Schol. Victor.* legunt, Ἢ λάθ', ἢ οὐκ ἐνόησεν. ut sit pro λάθετο. *Ibid.* Ἀάσατο δὴ μέγα θυμῷ) De *Priori* voce, ità *Eustath.* fol. 525. lin. 15. Ἀασάμην, ἐκτείνει μὲν τὴν ἀρχὴν ἐν διαφόροις τόποις, διὰ δακτύλου ἀπαρτισμόν· συστέλλει δὲ τὴν μετ' αὐτήν· ἐφεξῆς δὲ. Ἐνόησεν· ἀάσατο δὴ, ἀνάπαλιν βραχύνει μὲν. ὡς ἐν μεταθέσει χρόνου. τὸ κατάρχον δίχρονον, ἐκτείνει δὲ τὸ μετ' αὐτό. Vid. ad v. 116. *Ibid.* Ἀάσατο δὴ μέγα) Ità, pro ἀάσατο δὲ μέγα scribo; *Sensu* postulante, & *Eustathio* præeunte, nec non Editione *Herzag.* &c. vid. ad λ'. v. 340.

535. Ὦρσεν ἐπὶ χλούνην σῦν ἄγριον, ἀργιόδοντα) *Eustath.* fol. 681. lin. 1. Εὕρηται, παρά τισι τῶν Γεωγράφων, Θρέψεν ἐπὶ χλούνην σῦν ἄγριον· παρ' ᾧ καὶ στίχος εὕρηται ὑπὲρ ἐπισημειωθέν, Οὐδὲ ἐῴκει Θηρί γε σιτοφάγῳ, ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι· καὶ σημειοῦσιν, καὶ τοῦτο εἰς τὸν περὶ στίχων λειπόντων ἐκ τοῦ Ὁμήρου. Ità quidem ille, Oblitus, hunc ipsum Versum de *Polyphemo* dici, aliàs, viz. *Odyss.* ι'. v. 190. Οὐδὲ ἐῴκει Ἀνδρί γε σιτοφάγῳ ἀλλὰ ῥίῳ ὑλήεντι. Et hic tamen locus iisdem verbis legitur *Aristoteli*, Histor. Animal. 6. c. 28. fol. 883. De hujus Apri Dente prodigioso, suis etiam temporibus asservato, *Pausanias*. Ut De *Oeneo*, *Apollodor.* l. 1. c. 8. *Euripid. Meleagri* & *Oenei*, Argumenta; *Antonini Liberalis* Metamorphos. c. 2 Voce, Μελεαγρίδες. *Ovid.* Metamorph. l. 8. §. 4. *Hygin.* §. 174. *Philostrat.* Icon. §. Μελέαγρος, & *Eustathius*, ut suprà. De voce, Ἀργιόδους, *Etymolog.* M. v.

NOTÆ IN SCHOLIA.

534. ‡ Γεγραμμένον) Restituo hanc vocem, ad *Sensum* declarandum.

VARIÆ LECTIONES.

533. Ἢ λάθετ', ἢ οὐκ ἐνόησεν) γρ. ἢ λάθ', ἢ οὐκ ἐνόησεν. Ib. Ἀάσατο δὴ) γρ. ἀάσατο δὲ, v. N. in Text.

535. Ὦρσεν) γρ. Θρέψεν. vid. Not. in Textum. Ibid. Ἀργιόδοντα) γρ. ἀγριόδοντα.

Οἱ

Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ἔθων Οἰνῆος ἀλωήν.
Πολλὰ δ' ὅγε προθέλυμνα χαμαὶ βάλε δένδρεα μακρὰ
Αὐτῇσιν ῥίζῃσι, καὶ αὐτοῖς ἄνθεσι μήλων.
Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος,
Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας ἄνδρας ἀγείρας,
Καὶ κύνας· οὐ μὲν γάρ κ' ἐδάμη παύροισι βροτοῖσι·
Τόσσος ἔην, πολλοὺς δὲ πυρῆς ἐπέβησ' ἀλεγεινῆς.
Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτὴν,
Ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι λαχνήεντι,
Κουρήτων τε μεσηγὺ καὶ Αἰτωλῶν μεγαθύμων.

" Qui damna multa patravit, frequentans Oenei agrum:
" Multas utique ille alias super-alias humi prostravit arbores altas
" Cum ipsis radicibus, & ipsis floribus pomorum.
" Hunc filius Oenei occidit Meleager,
" Multis ex urbibus venatoribus viris congregatis,
" Et canibus; non enim domitus fuisset paucis hominibus:
" Tantus erat, multosque adeò rogum ascendere fecit tristem.
" Illa verò circa ipsum fecit magnum tumultum & bellum,
" Pro suis capite & tergore hirsuto,
" Curetasque inter & Ætolos magnanimos.

ΣΧΟΛΙΑ.

536. Ἔρδεσκεν.] Εἰργάζετο, ἔπραττεν. * Ἀμμώνιος, ἔρρεξεν. Ἔθων] Εἰωθὼς τοῖς τόποις.* ἐξ ἔθους κατατρέχων, καὶ βλάπτων. Ἀλωήν.] Κοινῶς τὴν καρποφόρον χώραν. * Οἰκεία δὲ τιμωρία τοῦ περὶ καρποὺς ἡμαρτηκότι.*

537. Προθέλυμνα.] Πρόρριζα, ἐπάλληλα, καὶ συνεχῆ· * τὰ ἄλλα ἐπ' ἄλλοις προστιθέμενα, ὅ ἐστι, συνεχῆ φησὶ γοῦν καὶ Σάκαδος στίχοι προθέλυμνοι.*

538. Ἄνθεσι μήλων] Τοῖς καρποῖς * ἐξ ἑνὸς τὸ πᾶν· καὶ Μηλίας ἀγλαόκαρποι· μηλοφόροι δὲ τιμῶσι τὴν Δήμητρα.*

539. * Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος ἀπέκτεινεν Μελέαγρος.] Ἴσως, ὅτι πρῶτος ἔβαλεν· ἅμα δὲ καὶ ἡ Ἀταλάντη. Μελέαγρος δὲ παρὰ τὸ μέλειν τῆς ἄγρας· κυνηγοὶ γὰρ οἱ Αἰτωλοί.*

540. Θηρήτορας.] Κυνηγέτας.

542. Τόσσος ἔην.] Τηλικοῦτος ἦν. Πυρῆς ἐπέβησεν.] Ἀντὶ τοῦ, πυρὸς ἐπιβῆναι ἐποίησεν· ἀνεῖλεν αὐτούς. * Οὐ ζῶν μόνον, ἀλλὰ καὶ τελευτήσας, διὰ τὴν ἐπ' αὐτοῦ μάχην. Ἀλεγεινῆς δὲ πυρῆς, ἐπεὶ ἀλγοῦμεν ἐπὶ τοῖς τεθνεῶσιν.*

543. * Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ.] Καὶ ἑξῆς, Ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ. Δείκνυσι δὲ, ὅτι οἱ θηροβολοῦντες περὶ τῶν αὐθέντων ἀξίων διαφέρονται πρὸς μάχην.* Κέλαδον.] Ταραχὴν, θόρυβον.

544. * Ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ.] Ἐστασίασαν τὴν Ἀταλάντην, αἰδούμενοι τὴν Ἀχιλλέα.* Ἀμφὶ συὸς κεφαλῇ καὶ δέρματι.] Ὡς καὶ τῆς κεφαλῆς τοῦ δέρματος προσκειμένης. Ταῦτα δὲ συνέκειτο δοθῆναι Ἀριστέα, τῷ πρώτως βαλόντι τὸν σῦν. Λαβὼν δὲ αὐτὰ ὁ Μελέαγρος, ἰδίως ἐχαρίσατο Ἀταλάντῃ τῇ Ἰάσου. Ἀρκὰς τὸ γένος. Λογίσαντες δὲ αὐτὴν οἱ μήτρωες τοῦ Μελεάγρου, ἀφείλοντο τὸ γέρας τῆς κόρης· ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ Μελέαγρος, διεχρήσατο αὐτούς· λυπηθεῖσα δὲ ἐπὶ τοῖς ἀδελφοῖς ἡ Ἀλθαία, ἡ τοῦ Μελεάγρου μήτηρ, κατέφλεξε τὸν ὑπὸ Μοιρῶν αὐτῇ δοθέντα δαλὸν, ὅτῳ συνεκλώθη τὸ Μελεάγρου ζωῆς· οὗ συνδιεφθάρη καὶ ὁ Μελέαγρος. Λαχνήεντι.] Δασεῖ.

NOTÆ.

539. Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος) *Ultima* τοῦ υἱὸς producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & *Finalis*: Potest tamen tutiùs legi, Τὸν δ' Οἰνῆος υἱὸς, ut Τελαμώνιος υἱὸς, δόμον Πηλῆιον &c.

540. Πολλέων ἐκ πολίων θηρήτορας) *Antiphon*, in Dramate suo, *Meleagro*, Οὐχ ἵνα κτάνωσι θῆρ', ὅπως δὲ μάρτυρες Ἀρετῆς γένωνται Μελεάγρῳ πρὸς Ἑλλάδα. Verùm talis erat Aper, ut notamus infrà, v. 542. qui optimos quosque ad Gloriosum Venatum excitaret; nec enim pauci tunc in *Græciâ* erant *Meleagro* Amici & æmuli; quorum Nomina, Famæ satis nota, *Theseus* & *Pirithous*, *Castor* & *Pollux*, *Idas*, *Lynceus*, *Ceneus*, *Dryas*, *Ancæus*, *Laertes*, *Admetus*, *Jason*, *Amphiaraus*, *Telamon* & *Peleus*, aliáque, quæ ab Ovidio recensentur, *Metamorph.* l. 8. §. 4. præter *Atalantam Schœnei*, vel, ut alii, *Jasi Arcadis*, filiam, & *Althææ* fratres, Avunculos *Meleagri*, ab eodem posteà occisos, *Atalantæ* gratiâ.

542. Τόσσος ἔην) De hoc Apro, præter quæ modò diximus, ad v. 535. Epigramma, *Antholog.* l. 4. c. 7. fol. 306. Χάλκεος ἀλλ' ἄθρησον, ὅσον σθένος· οἷα ἔοικε καλέσαι Ὁ πλάστης, ἔμπνουν θῆρα τυπωσάμενος, Χαίτας αὐχενίας πεφρικότα, θηκτὸν ὀδόντα Βρύχοντα, γλήναις φλογερὸν ἐνδάλλον, Ἀφρῷ χείλεα πάντα δεδευμένα· οὐκ ἔτι θαῦμα, Εἰ λογάδα στρατιὴν ὤλεσεν ἡμιθέων. *Pausanias* ejusdem Caput & Dentes ait se vidisse. Apri nomen Ἀχίδωρος, ut *Eustath.* fol. 683. lin. 13.

VARIÆ LECTIONES.

536. Ἔρδεσκεν) γρ. ἔρρεξεν, *Ammonius*, apud *Schol. Victorian.* Ibid. Ἔθων) γρ. ἔδων, vid. *Eustath.* fol. 692. lin. 1. &c.

539. Τὸν δ' υἱὸς Οἰνῆος) γρ. τὸν δ' Οἰνῆος υἱὸς, Vid. Not. in *Textum*.

Ὄφρα

Ὄφρα μὲν οὖν Μελέαγρος ἀρηΐφιλος πολέμιζε,
Τόφρα δὲ Κουρήτεσσι κακῶς ἦν· οὐδ' ἐδύναντο
Τείχεος ἔκτοσθεν μίμνειν, πολέες περ ἐόντες.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Μελέαγρον ἔδυ χόλος, ὅς τε καὶ ἄλλων
Οἰδάνει ἐν στήθεσσι νόον, πύκα περ φρονεόντων,
Ἤτοι ὁ, μητρὶ φίλῃ Ἀλθαίῃ χωόμενος κῆρ,
Κεῖτο παρὰ μνηστῇ ἀλόχῳ, καλῇ Κλεοπάτρῃ,
Κούρῃ Μαρπίσσης καλλισφύρου, Εὐηνίνης,
Ἴδεώ θ', ὃς κάρτιστος ἐπιχθονίων γένετ' ἀνδρῶν
Τῶν τότε· καί ῥα ἄνακτος ἐναντίον εἵλετο τόξον
Φοίβου Ἀπόλλωνος, καλλισφύρου εἵνεκα νύμφης.
Τὴν δὲ τότ' ἐν μεγάροισι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ

" Quamdiu igitur Meleager bellicosus pugnabat,
" Tamdiu Curetibus malè erat; neque poterant
" Extra mœnia manere, multi quamvis essent.
" At quando jam Meleagrum subiit ira, quæ & aliorum
" Inflat in pectoribus mentem, prudenter licèt sapientium,
" Ille quidem, matri suæ Althææ iratus corde,
" Jacebat apud legitimam uxorem, pulchram Cleopatram,
" Filiam Marpissæ, pedibus-elegantis Eueninæ,
" Idæque, qui fortissimus inter terrestres fuit viros,
" Eorum, qui tunc erant; contra etenim regem sumpsit arcum
" Phœbum Apollinem, pedibus-elegantis gratiâ nymphæ.
" Hanc tunc in ædibus pater & veneranda mater

ΣΧΟΛΙΑ.

547. * Οὐδ' ἐδύναντο.] Ὡς δὴ, Οὐδέποτε Τρῶας πρὸ πυλάων Δαρδανιάων οἴχνεσκον. Ἀριστοφάνης δὲ, Οὐδ' ἐθέλεσκον.*

548. Ἔκτοσθεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐκτὸς, ἔξω.

549. Ἔδυ.] Ὑπεισῆλθεν, ἔλαβεν.

550. Οἰδάνει.] Οἰδαίνει· εἰς ὕψος αἴρεσθαι ποιεῖ, θυμοποιεῖ. * οἰδαίνεσθαι ποιεῖ, ὡς Μελάνει· καὶ ὅτι μὲν ἀνθρώπινον τὸ πάθος, οἶδεν· ἀλλὰ συγγινώσκεσθαι ποιοῦντι τὴν ἡρώων ἀξίας ἐντρέπει· Ἀχιλλεῖ δὲ συγγινώσκεις.* Πύκα περ φρονεόντων.] Σωφρονούντων, συνετῶν.

551. *Ἤτοι ὁ μητρὶ φίλῃ.] ΤΟ ΦΙΛΗ, νῦν φύσει· ὅτε οὐκ ἦν αὐτῷ τότε φίλη.* Ἀλθαίῃ.] Ἡ μήτηρ τοῦ Μελεάγρου· ἡ δὲ Κλεοπάτρα, Ἴδου καὶ Μαρπίσσης τῆς Εὐήνου θυγατρὸς, ΘΥΓΑΤΗΡ. Μελεάγρου δὲ γυνή.

552. Κεῖτο.] Ἀργὸς διετέλει.

553. Κούρη Μαρπίσσης.] Καὶ τὰ ἑξῆς. Εὔηνος, Ἄρεος παῖς, ὁ βασιλεὺς Αἰτωλίας, ἔχων θυγατέρα εὐπρεπεστάτην, Μάρπισσαν τοὔνομα, τοὺς μνηστευομένους αὐτὴν προεκαλεῖτο εἰς ἁρματηλασίας ἀγῶνα, λέγων, ἐκδώσειν τῷ διαφεύξαντι αὐτὸν διώκοντα· τοὺς δὲ λειφθέντας ἀναιρῶν, ἐπετίθει τὰς κεφαλὰς ἐπὶ τοῦ τοίχου τῆς οἰκίας, εἰς κατάπληξιν τῶν λοιπῶν. Πολλῶν τοίνυν ἀνῃρημένων, Ἴδας λόγῳ μὲν Ἀφαρέως υἱὸς, τῇ δὲ ἀληθείᾳ Ποσειδῶνος, λαβὼν παρὰ τοῦ πατρὸς ἵππους ποδωκεστάτους, ἥρπασε τὴν κόρην, χορεύουσαν ἐν Ἀρτέμιδος. Εὔηνος δὲ ὡς οὐκ ἠδύνατο καταλαβεῖν, ἀποσφάξας τοὺς ἵππους, ὡς εἶχεν, ἑαυτὸν ἔρριψεν εἰς τὸν Λυκόρμαν ποταμόν· ὃς ἀπ' αὐτοῦ Εὔηνος μετωνομάσθη. Διαπεφευγότι δὲ τῷ Ἴδᾳ τὸν κίνδυνον, Ἀπόλλων ἠναντιοῦτο περὶ τῆς κόρης, βουλόμενος ἀφαρπάζειν αὐτήν· μαχομένων δὲ αὐτῶν εἰς μάχην, Ζεὺς πέμψας Ἑρμῆν, ἐπέτρεψε τῇ κόρῃ ἑλέσθαι, ὃν ἂν βούληται· ἡ δὲ εἵλετο τὸν Ἴδαν, εὐλαβηθεῖσα, μὴ γηράσασαν αὐτὴν ἀπολίπῃ Ἀπόλλων. Ἄλλως. * Κούρη Μαρπίσσης.] Ἴδας, ὁ Ἀφαρέως μὲν παῖς, γόνος δὲ Ποσειδῶνος, Λακεδαιμόνιος τὸ γένος, ἐπιθυμήσας γάμου, παραγίνεται εἰς Ὀρτυγίαν, τὴν ἐν τῇ Χαλκίδι, καὶ ἐντεῦθεν ἁρπάζει τὴν Εὐήνου θυγατέρα, Μάρπισσαν· ἔχων δὲ ἵππους Ποσειδῶνος ἠπείγετο. ὁ δὲ Εὔηνος εἰς ἐπιζήτησιν ἐξῆλθε τῆς θυγατρός· ἐλθὼν δὲ κατὰ τὸν Λυκόρμαν, ποταμὸν τῆς Αἰτωλίας, καὶ μὴ καταλαβὼν, ἑαυτὸν εἰς τὸν ποταμὸν καθῆκεν· ὅθεν ὁ Λυκόρμας, Εὔηνος μετωνομάσθη. κατὰ δὲ τὴν Ἀρήνην ἀντιτάσσεται Ἀπόλλων τῷ Ἴδᾳ, λαμβάνοντι τὴν Μάρπισσαν· ὁ δὲ ἔτεινε τὸ τόξον, καὶ διεφέρετο περὶ τοῦ γάμου· ἕως κελεύσας ὁ Ζεὺς γενόμενος, αἵρεσιν τοῦ γάμου ἐπὶ τῇ Μαρπίσσῃ τίθησιν· ἡ δὲ δείσασα, μὴ ἐπὶ γήρᾳ καταλίπῃ αὐτὴν ὁ Ἀπόλλων, αἱρεῖται τὸν Ἴδαν· ὡς διάσημοι καὶ τὴν ἱστορίαν περιειργάσαντο.* Εὐηνίνης.] Τῆς Εὐήνου θυγατρός.

554. Ἴδεώ τ.] Τοῦ Ἴδου, τοῦ Ἀφαρέως παιδός. *Ὃς κάρτιστος γένετ' ἀνδρῶν τῶν τότε.] Ἐπαινέσας τὸ ἀκριβὲς περὶ τὴν ἑκάστου ἡλικίαν ὁ Φοῖνιξ, κάρτιστον εἰπὼν τὸν Ἴδαν, ἵνα μὴ δόξῃ κατὰ τοῦ Ἀχιλλέως αὐτὸν συμπεπληρωκέναι, ἐπήνεγκε τὸ, τῶν τότε. Τὸ δὲ Νέστορι αὐθυποτάκτως εἴρηται. †Οὐ γάρ πω τοίους ἴδον ἀνέρας, ΟΥΔΕ ΙΔΩΜΑΙ.* †Iliad. α. v. 262.

556. Καλλισφύρου.] Εὐπρεποῦς, καλῆς, ἀπὸ μέρους. * Σημεῖον ἐστι συμμετρίας σώματος· ὡς ἐπίπαν γὰρ παχεῖαι τὰ κάτω γυναῖκες.*

NOTÆ.

547. Τόφρα δὲ) Παρέλκει τὸ δὲ, ὡς ἀλλαχοῦ πολλάκις. Vid. ad δ. v. 221.

VARIÆ LECTIONES.

547. *Οὐδ' ἐδύναντο)* γρ. *οὐδ' ἐθέλεσκον, Aristophanes*, apud *Schol. Victor.*

Ἀλκυόνην καλέεσκον ἐπώνυμον, οὕνεκ' ἄρ' αὐτῆς
Μήτηρ, Ἀλκυόνος πολυπενθέος οἶτον ἔχουσα,
Κλαῖ', ὅτε μιν Ἑκάεργος ἀνήρπασε Φοῖβος Ἀπόλλων.
Τῇ ὅγε παρκατέλεκτο, χόλον θυμαλγέα πέσσων,
Ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος, ἥ ῥα θεοῖσι
Πόλλ' ἀχέουσ' ἠρᾶτο, κασιγνήτοιο φόνοιο·
Πολλὰ δὲ καὶ Γαῖαν πολυφόρβην χερσὶν ἀλοία,
Κικλήσκουσ' Ἀΐδην καὶ ἐπαινὴν Περσεφόνειαν,
Πρόχνυ καθεζομένη, δεύοντο δὲ δάκρυσι κόλποι,

" Alcyonen vocabant cognomine, quòd ipsius
" Mater, Alcyonis luctuosæ fatum habens,
" Flebat, quando ipsam longè-jaculans rapuit Phœbus Apollo.
" Huic is accubabat, iram tristem coquens,
" Propter diras matris iratus, quæ diis
" Multùm dolens supplicabat, fraternæ cædis gratiâ:
" Multum autem & Terram almam manibus verberabat,
" Invocans Plutonem & horrendam Proserpinam,
" In-genua considens, (rigabantur autem lachrymis sinus,)

ΣΧΟΛΙΑ.

558. * Ἀλκυόνην καλέεσκον.] Ἀλκυόνη παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν. Ἀπὸ τοῦ αὐτῇ συμβεβηκότος, τὴν Κλεοπάτραν οὕτως ἐκάλουν.* Κῆϋξ, ὁ Φωσφόρου τοῦ ἀστέρος, γήμας Ἀλκυόνην, τὴν Αἰόλου, ὑπὸ φρονήματος ἐφ' ἑαυτῷ, θεὸς ἐβούλετο νομίζεσθαι· διόπερ ἡ γαμετὴ ἀπὸ .. αὐτὸν ἐκάλει Δία· κἀκεῖνος, Ἥραν, τὴν γυναῖκα. Ζεὺς δὲ ἀγανακτήσας, μετέβαλεν αὐτοὺς εἰς ὄρνεα, χωρὶς ἀλλήλων βιοῦντας· ἐκλήθη δὲ, ἡ μὲν Ἀλκυόνη, ὁ δὲ, Κῆϋξ. παρὰ δὲ τοῖς αἰγιαλοῖς τῆς Ἀλκυόνης τικτούσης, συμβαίνει ἐπικλύζεσθαι τοῖς κύμασι τὰ ἔγγονα αὐτῆς καὶ .. Ζεὺς δὲ θεασάμενος αὐτὴν κλαίουσαν, κατελεήσας, ἐπέταξε τοῖς ἀνέμοις, καθ' ὃν καιρὸν ἡ Ἀλκυόνη τίκτει, μὴ πνεῖν, μέχρι τεσσαρεσκαίδεκα ἡμερῶν τοῦ χειμῶνος αὐξομένου. Εἴρηται δὲ Ἀλκυόνη, παρὰ τὸ ἐν ἁλὶ κύειν· οἱ δὲ γονεῖς ἀπὸ τοῦ αὐτῇ συμβεβηκότος οὕτως ἐκάλουν αὐτὴν Κλεοπάτραν, ὡς Μεγαπένθην, καὶ Εὐρυσάκην, καὶ Νεοπτόλεμον.* Ἔκλαιεν οὖν ἡ Μάρπησσα καλοῦσα τὸν ἄνδρα Ἴδαν, ὅτι αὐτὴν τὴν Μάρπησσαν ἥρπασεν ὁ Ἀπόλλων.*

559. Πολυπενθέος.] Ἐπὶ πολὺ πενθούσης. Οἶτον.] Μόρον, συμφοράν.

560. * Κλαῖ', ὅτε μιν.] Οὕτως ὁ Ζηνόδοτος· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, Κλαῖεν ὅ μιν.*

561. Παρκατέλεκτο.] Παρέκειτο. Πέσσων.] Πέπτων, παρηγορῶν ἢ συνέχων.

562. Ἐξ ἀρέων μητρὸς κεχολωμένος.] Διὰ τὰς τῆς μητρὸς κατάρας ὠργισμένος.

563. Ἀχέουσα.] Λυπουμένη. Κασιγνήτοιο φόνοιο.] Διὰ τὸν φόνον τῶν ἀδελφῶν ὃν ἐπεποιήκει ὁ Μελέαγρος τῆς μητρὸς. Κασιγνήτοιο.] * Κασιγνητικοῦ ὡς. Γυναικὸς τι δηλοῖ μεῖζον· εἰ μή που καθ' Ὅμηρον, εἷς ἐστι· δύο δὲ ἦσαν, Κλυτίος καὶ Προκάων. Ἡ ἀντὶ τοῦ, κασιγνητικοῦ φόνου· οὐ γὰρ εἷς ἦν ὁ ἀνῃρημένος τῆς Ἀλθαίας ἀδελφὸς, ἀλλὰ πλείους· Ἴφικλος, Πολυφόντης, Φάνης, Εὐρύπυλος, Πλήξιππος.*

564. Πολυφόρβην.] Πολλοὺς τρέφουσαν· ὅθεν καὶ ἱπποφόρβια καλεῖται, τὰ ἵππους τρέφοντα χωρία. Χερσὶν ἀλοία.] Ταῖς χερσὶν ἔτυπτεν· ὅθεν καὶ πατραλοίας, ὁ τὸν πατέρα τύπτων. Εὔχονται δὲ οἱ ἥρωες τοῖς μὲν οὐρανίοις θεοῖς, ἄνω τὰς χεῖρας αἴροντες, μεγάλ' εὔχετο ἕκαστος· τοῖς δὲ θαλασσίοις, Πολλὰ δὲ μητρὶ φίλῃ ἠρήσατο, χεῖρας ὀρεγνὺς, εἰς θάλασσαν, δηλονότι· τοῖς καταχθονίοις δὲ, κόπτοντες τὴν γῆν, ὡς ἐνταῦθα φησί.

565. Κικλήσκουσα.] Ἐπικαλουμένη. Ἐπαινήν.] Φοβεράν.

566. * Πρόχνυ καθεζομένη.] Παντελῶς καθημένη· ὅλη ταπεινωθεῖσα· ἵνα πλεῖον ᾖ τὸ πάθος. Πρόχνυ.] Οἱ γλωσσογράφοι ἐπὶ γόνυ * εἰς γόνατα.

NOTÆ.

560. Κλαῖ', ὅτε μιν Ἑκάεργος) Τὸ μιν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* & *Finalis*, etiam ante *Asperum*.

561. Παρκατέλεκτο) Vid. infrà, ad v. 658.

562. Ἐξ ἀρέων) Τὸ ἀρέων per συνίζησιν sumendum, & δισυλλάβως metiendum. *Prior* enim *Homero* semper longa, ut *ω.* v. 378. Ἀράων αἰών. *Odyss.* δ. v. 767.

—Θεὰ δέ οἱ ἔκλυεν ἀρῆς Hinc ἀρητὴρ. *Iliad.* α. v. 11. Primâ longâ.

564. Πολυφόρβην) Libentiùs legerem πουλυφόρβου, ut ξ'. v. 200. πουλυφόρβου πείρατα γαίης. Nam & ὁ καὶ ἡ πουλύφορβος, ut ἀρίζηλος. At quùm ad σ'. v. 219. ἀριζήλη dicatur *Atticè*, quidni & πουλυφόρβη;

NOTÆ IN SCHOLIA.

558. Κῆϋξ) Ità his, pro corrupto κύαξ, *Hesiodi* auctoritate emendo, & *Ovidii* Metamorph. l. 11. §. 10. &c.

563. Ἴφικλος, Πολυφόντης, Φάνης, Εὐρύπυλος, Πλήξιππος) Hi Quinque *Althææ* fratres, *Ovidio* sunt Duo tantùm, *Toxeus* & *Plexippus*, Metamorph. l. 8. §. 4. *Pausaniæ* totidem, *Prothous*, & *Cometes*. *Scholiis Victorianis*, *Clytius* & *Procaon*. Vid. ad *Euripid.* Meleagri Argumentum, *Apollodori* Bibliothec. l. 1. c. 8. *Hygin.* §. 174. *Pausan.* fol. 348. *Philostrat.* Icon. l. 3. v. Μελέαγρος.

VARIÆ LECTIONES.

560. Κλαῖ', ὅτε μιν) γρ. κλαῖεν ὅ μιν, *Aristarchus*, apud *Scholia Victoriana*.

564. Πολυφόρβην) γρ. πουλύφορβον, non malè; Vid. Not. in *Textum*.

Παιδὶ

Παιδὶ δόμεν θάνατον· τῆς δ' ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς
Ἔκλυεν ἐξ Ἐρέβευσφιν, ἀμείλιχον ἦτορ ἔχουσα.
Τῶν δὲ τάχ' ἀμφὶ πύλας ὅμαδος καὶ δοῦπος ὀρώρει,
Πύργων βαλλομένων· τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες
Αἰτωλῶν, πέμπον δὲ θεῶν ἱερῆας ἀρίστους,
Ἐξελθεῖν καὶ ἀμῦναι, ὑποσχόμενοι μέγα δῶρον·
Ὁππόθι πιότατον πεδίον Καλυδῶνος ἐραννῆς,
Ἔνθα μιν ἤνωγον τέμενος περικαλλὲς ἑλέσθαι,
Πεντηκοντόγυον· τὸ μὲν ἥμισυ, οἰνοπέδοιο,
Ἥμισυ δὲ, ψιλὴν ἄροσιν πεδίοιο ταμέσθαι.
Πολλὰ δέ μιν λιτάνευε γέρων ἱππηλάτα Οἰνεὺς,
Οὐδοῦ ἐπεμβεβαὼς ὑψηρεφέος θαλάμοιο,
Σείων κολλητὰς σανίδας, γουνούμενος υἱόν·
Πολλὰ δὲ τόνδε κασίγνηται καὶ πότνια μήτηρ,

" Ut filio darent mortem: hanc per-tenebras-vagans Erinnys
" Exaudivit ex Erebo, implacabile cor habens.
" Horum intereà confestim ad portas tumultus & strepitus excitabatur,
" Turribus percussis: hunc autem supplices orabant senes
" Ætolorum, mittebantque deorum sacerdotes lectissimos,
" Ut-exiret & propulsaret *hostes*, polliciti magnum donum:
" Ubi pinguissimus ager Calydonis amœnæ;
" Ibi eum jusserunt prædium perpulchrum eligere,
" Quinquaginta-jugerum: dimidium quidem, vitiferi-soli,
" Dimidium autem, non consiti arabilis agri separatim-accipere.
" Multùm item eum obsecrabat senex equûm-agitator Oeneus,
" Limine conscenso altum-tectum habentis thalami,
" Quatiens glutinatos asseres, suppliciter orans filium:
" Multùm etiam eum sorores & veneranda mater,

ΣΧΟΛΙΑ.

567. Ἠεροφοῖτις Ἐριννύς.] Ἡ ἐν τῷ σκότει φοιτῶσα· αἱ ποιναὶ γὰρ ἀθεωρήτως ἔρχονται. Πῶς δὲ ὁ Ἀΐδης ἐπικαλεῖται, ἡ δὲ Ἐριννὺς ἔρχεται; Δηλονότι, ὡς ὑπηρέτις.* Ἠεροφοῖτις Ἐριννύς.] Ἐκ τοῦ σκότους ἐρχομένη. Ἀόρατος εἴρηται δὲ Ἐριννὺς, ἤτοι παρὰ τὸ ἐν τῇ ἔρᾳ ναίειν· ἤ οἱονεὶ, ἀρειός τις οὖσα ἡ τῆς ἀρᾶς, κὰν τὰ αἴτια ἀγνοῶσι, ἢ ἐπελθοῦσι.

568. Ἐξ Ἐρέβευσφιν.] Ἐκ τοῦ σκότους. Ἀμείλιχον.] Ἀπηνές, σκληρόν.

569. * Δοῦπος.] Ψόφος, ἦχος ἐρυπιῶν, ὅ ἐστι, φόβον· ὅμαδος δὲ, παρὰ τὸ πάντας ὁμοῦ ἄδειν, ὅ ἐστι βοᾶν.*

571. * Θεῶν ἱερῆας.] Ἐντεῦθεν καὶ Σοφοκλῆς, τὸν χορὸν Οἰδίποδος τυράννου, ἐξ ἱερέων ποιεῖ.*

573. Πιότατον.] Λιπαρώτατον, εὐγειότατον.

575. Πεντηκοντόγυον.] Πεντήκοντα γυῶν, ὅ ἐστι, πλέθρων· γύης γὰρ, μέτρον γῆς· οἱ δὲ πεντήκοντα ζευγῶν.* Ἐπιτηδὲς, ἵνα δείξῃ μείζονα τοῦ Ἀγαμέμνονος δῶρα· γύη δὲ, μέτρον γῆς. Τὰς πολυζεύγους γύας, ἀντὶ τοῦ, ἀρούρας.* Οἰνοπέδοιο.] Ἀμπελοφύτου χωρίου.

576. Ψιλὴν ἄροσιν.] Τὴν ἀδενδρον χώραν, τὴν πρὸς τὸ σπείρεσθαι ἐπιτηδείαν. Ἄλλως, † Ἄροσιν.] Τὴν σιτοφόρον. Ταμέσθαι.] Ἀποτεμεῖσθαι, εἰς τιμὴν λαβεῖν. * † *Excerpta* MSS.

578. Ἐπεμβεβαώς.] Ἐπιβεβηκώς.

579. Σείων.] Τινάσσων, κινῶν. Κολλητὰς σανίδας.] Περιφραστικῶς, τὰς θύρας· ὑπὸ τοῦ καλῶς συνηρμόσθαι. Γουνούμενος.] Ἱκετεύων.

580. Κασίγνηται.] Ἀδελφαί· * οὕτως Ἀρίσταρχος·

NOTÆ.

567. Ἠεροφοῖτις Ἐριννὺς) *Eustath.* fol. 684. lin. 21. Ἡ ἀφανὴς καὶ ὡς ἐν σκότῳ ἐπιφοιτῶσα. *Hesych.* Ἡ ἐν ἀέρι φοιτῶσα· ἢ ἀέρα ἠμφιεσμένη· ἢ ἀοράτως φοιτῶσα· ἢ ἀσρεπλάνος, ὡς Ἡσίοδος, Ἠέρα ἑσσάμενοι, πάντη φοιτῶντες ἐπ' αἶαν. Vid. *Etymolog.* M. v. Quòd autem solenne sit, Hominibus, scelerum suorum causam in Deum, & Cœlum, & Astra, & Fata rejicere, breviter ex multis ostendit *Duportus*, Gnomolog. *Homeric.* p. 106. Vid. *Brevia Scholia* in hunc locum, & ad τ'. v. 87.

570. Τὸν δ' ἐλλίσσοντο γέροντες) Ità hic σ'. duplicandum censeo; ut & olim, in aliis plurimis locis, ut ά. v. 83. Ἔλλαβε. χ'. v. 414. Ἐλλιτάνευε. *Odyss* λ'. v. 35. Ἐλλισάμην, & κ'. v. 481. Ἐλλιτάνευσα, ut Omnia ferè Exemplaria. Sic infra, v. 581. Vid. ad *Iliad.* θ'. v. 371.

571. Πέμπον δὲ Θεῶν ἱερῆας ἀρίστους) Solennioris supplicationis causâ Sacerdotes summos, cum Infulis, & Sacerdotii Insignibus, mittebant, quod ex *Judæorum* disciplinâ fluxit. Notum, de *Jaddâ* Pontifice *Judæorum* Max. qui *Alexandro* M. occurrit. *Statius* enim ait, *Qui bonâ fide Deos colit, Amat & Sacerdotes*, in Præfat. l. 5.

580. Κασίγνηται) In plurimis Editt. olim κασίγνητοι, licet in iisdem ferè semper Versio *Latina* haberet,

NOTÆ IN SCHOLIA.

567. Ἀρειός τις) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐριννὺς unde hoc *Scholion* emendavi.

VARIÆ LECTIONES.

570. Τὸν δ' ἐλλίσσοντο) χ. τὸν δ' ἐλίσσοντο & τὸν δὲ λίσσοντο.

574. Ἤνωγον) χ. ἐκέλευον, ut έ. v. 394.

580. Κασίγνηται) χ. κασίγνητοι, vid. Not. in Textum.

Ἐλλίσσοντ'· ὁ δὲ μᾶλλον ἀναίνετο· πολλὰ δ' ἑταῖροι
Οἵ οἱ κεδνότατοι καὶ φίλτατοι ἦσαν ἁπάντων.
Ἀλλ' οὐδ' ὧς τοῦ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθον·
Πρίν γ' ὅτε δὴ θάλαμος πύκα βάλλετο, τοὶ δ' ἐπὶ πύργων
Βαῖνον Κουρῆτες, καὶ ἐνέπρηθον μέγα ἄστυ·
Καὶ τότε δὴ Μελέαγρον εὔζωνος παράκοιτις
Λίσσετ' ὀδυρομένη, καί οἱ κατέλεξεν ἅπαντα
Κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι πέλει, τῶν ἄστυ ἁλώῃ·
Ἄνδρας μὲν κτείνουσι, πόλιν δέ τε πῦρ ἀμαθύνει·
Τέκνα δέ τ' ἄλλοι ἄγουσι, βαθυζώνους τε γυναῖκας.
Τοῦ δ' ὠρίνετο θυμὸς ἀκούοντος κακὰ ἔργα·
Βῆ δ' ἰέναι, χροῒ δ' ἔντε' ἐδύσατο παμφανόωντα.
Ὣς ὁ μὲν Αἰτωλοῖσιν ἀπήμυνεν κακὸν ἦμαρ,
Εἴξας ᾧ θυμῷ· τῷ δ' οὐκέτι δῶρ' ἐτέλεσσαν
Πολλά τε καὶ χαρίεντα· κακὸν δ' ἤμυνε καὶ αὔτως.

" Orabant; ille autem magis recusabat: multum & socii,
" Qui ei chariſſimi & amiciſſimi erant omnium.
" Sed ne ſic quidem ejus animum in pectoribus flectebant;
" Antequam jam thalamus frequenter percuteretur, ipſique turres
" Conſcenderent Curetes, & incenderent magnam urbem:
" Tum vero Meleagrum eleganter-cincta uxor
" Orabat lugens, & ei recenſuit omnia
" Mala, quæcunque hominibus contingunt quorum urbs capta fuerit:
" Viros quidem occidunt, urbem etiam ignis in cineres-redigit:
" Liberos item alii abducunt, & profunde-ſuccinctas mulieres.
" Hujus igitur motus est animus audientis ſæva facta.
" Porexit itaque ire, corporéque arma induit corruſcantia.
" Sic ille quidem ab Ætolis propulſavit malum diem,
" Obſecutus ſuo animo: ei autem non ampliùs dona præſtiterunt
" Multaque & pulchra: malum tamen depulit etiam gratis.

ΣΧΟΛΙΑ.

ἔχει δὲ λόγον ὅ τὸ, κασίγνηται· πλείους γὰρ ἦσαν αὐτῷ ἀδελφαί. κατὰ Ὅμηρον, Οἱ τ' ἄρ' ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱεῖς ἦσαν· ὀνόματα δὲ συλληπτικῶς μετὰ τῶν ἀρσένων καὶ αἱ θήλειαι ἐκλήθησαν, Γόργη, καὶ Δηιάνειρα, Πολυξώ, Μελανίππη, καὶ Αὐτονόη.*

582. Κεδνότατοι.] Κηδεμονικώτατοι. Φίλτατοι.] Προσφιλέστατοι, * ὡς νῦν· πᾶν δὲ ἔθος ἀξιόπιστον ἱκανὸν πρὸς πειθώ. *

584. Πύκα.] Συνεχῶς, πυκνῶς, ἢ ἐπιμελῶς.

585. Ἐνέπρηθον.] Ἐνεπύριζον, ἔκαιον, † ἐπεπόρθουν. † Aldo.

586. * Εὔζωνος παράκοιτις] Καὶ πῶς οὐκ ἄτοπον μόνῃ γυναικὶ πείθεσθαι; Η, ὅτι ὁ καιρὸς ἦν ὁ πείθων, καὶ οὐχ ἡ γυνή· ὅτι γὰρ οὐ γυναικοκρατεῖται, δῆλον· οὐ γὰρ ἐρωτικοῖς ἐχρήσατο ῥήμασι· καὶ παυθέντος τοῦ θυμοῦ, παρακαλεῖ.*

588. Κήδε'.] Τὸ τέλειον, κήδεα, ὅ ἐστι κακά. Ἁλώῃ.] Αἰχμάλωτος γένηται.

589. Ἀμαθύνει] Κατὰ μικρὸν δαπανᾷ· ὅ ἐστιν, ἄμαθον καὶ κόνιν ποιεῖ.

591. Ὠρίνετο.] Ἀντὶ τοῦ, ὠρίνθη, διεταράχθη. Κακὰ ἔργα] Τὰ πολέμιά φησι, κακὰ ἔργα.

592. Βῆ δ' ἰέναι.] Ἐφορμήσας ἐπῆλθεν.

594. Εἴξας ᾧ θυμῷ.] Νικηθεὶς ὑπὸ ἰδίας ἐπιθυμίας. Ἄλλως. * Εἴξας, πάλαι, ὅτι ὀργίζετο· νῦν, ὅτι ἠμύνετο· ἢ θυμὸν, τὴν ἐπιλογισμόν φησι. Τῷ δ' οὐκ ἔτι δῶρ' ἐτέλεσσαν] Τὰς γὰρ ἀναγκαίας πράξεις πείθεσθαι γυναικί.*

NOTÆ.

Sorores. Cùm verò *Meleagro* morienti nulli ſupereſſent Fratres, nam *Tydeus* poſtea natus eſt, at plures *Sorores*, ut *Gorge*, *Deianira*, *Polyxo*, *Autonoe*, *Melanippe*, quæ & *Meleagrides* dictæ, τὸ κασίγνηται rectitus, ex Hiſtoriâ; quod & facit MS. *Mori*, Editt. *Florentin.* *Hervagian.* & optima ferè omnia *Scholiorum* Exemplaria, ut *Aldina*, *Sturmiana*, &c. Editores adeò *Cantabr.* rectiſſimè ad hunc locum, pro κασίγνητοι. Omnes vett. κασίγνηται. Vid. *Apollodori* Biblioth. l. 1. c. 8. §. 4 & 5. *Ovid.* Metamorph. l. 8 § 4. ad finem, & quæ Nos ſuprà, ad v. 535. *Schol. Victoriana* Verſu *Homerico* male abutuntur, in contrariam ſententiam; legunt enim, ad *Iliad* β'. v. 641. Οἱ γὰρ ἔτ' Οἰνῆος μεγαλήτορος υἱεῖς ἦσαν, cùm legendum eſſet, Οὐ γ' ἔτ' &c. Eadem tamen *Scholia* teſtantur, *Ariſtarcho* placuiſſe τὸ κασίγνηται.

581. Ἐλλίσσοντ') Vid. ſuprà, ad v. 570.

VARIÆ LECTIONES.

581. Ἐλλίσσοντ') γρ. ἐλίσσοντ', vid. ſuprà, ad v. 570.

588. Κήδε', ὅσ' ἀνθρώποισι) γρ. Ὅσσα κακ' ἀνθρώποισι, *Ariſtot.* Rhetor. l. 1. c. 7.

592. Ἐδύσατο) γρ. ἐδύσετο, malè. Et MS. *Barocc.* Oxon. ἐδύσατο, &c.

595. Κακὸν δ' ἤμυνε) Hæc Verba, uſque ad vòs, Excluſivè, malè tranſponuntur in MS. *Mori*, Amanuenſis incuriâ. *Ibid.* Ἤμυνε καὶ) γρ. ἠμύνετο, MS. *Mori.*

Ἀλλὰ

Ἀλλὰ σὺ μή μοι ταῦτα νόει φρεσί, μηδέ σε δαίμων
Ἐνταῦθα τρέψειε, φίλος· κάκιον δέ κεν εἴη
Νηυσὶν καιομένῃσιν ἀμυνέμεν· ἀλλ' ἐπὶ δώροις
Ἔρχεο· ἶσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν Ἀχαιοί.
Εἰ δέ κ' ἄτερ δώρων πόλεμον φθισήνορα δύῃς,
Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι, πόλεμόν περ ἀλαλκών.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιέ, διοτρεφές, οὔ τί με ταύτης
Χρεὼ τιμῆς· φρονέω δὲ τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ,
Ἥ μ' ἕξει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, εἰσόκ' ἀϋτμὴ
Ἐν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι·
Μή μοι σύγχει θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων,

" Sed tu nè mihi ista cogites in animo, neque te dæmon
" Huc vertat, amice; pejus autem esset
" Navibus incensis te ferre auxilium: Sed acceptâ conditione donorum
" Veni: æque enim te ac deum honorabunt Achivi.
" Quòd si sine donis pugnam virosperdentem inieris,
" Non tam æque in honore eris, bellum quamvis propulsaveris.
Hunc respondens allocutus est pedibus velox Achilles,
" Phœnix tu, senex, Jovis alumne, minime mihi hoc
" Opus est honore: puto enim me honoratum esse Jovis voluntate,
" Quæ me consequetur apud naves nigras, dum spiritus
" In pectoribus maneat, & mea genua moveantur.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in animo reconde tuo:
" Ne mihi turba animum flens & tristis,

ΣΧΟΛΙΑ.

597. Φίλος.] Φίλε, Ἀττικῶς. Κάκιον.] Ἀντὶ τοῦ, κακόν. * Ἐλλειπτ. ὅτι καὶ ἄκων ὕστερον αὐτόκλητος ἐπικουρήσει. *

598. * Ἀλλ' ἐπὶ δώροις Ἔρχεο.] Ἐπὶ δώροις, ἀντὶ τοῦ, ΕΠΙ δώρων· λαβὼν τὰ δῶρα, οὕτως ἐξελθὲ, συμμαχήσων. *

600. Φθισήνορα.] Τὸν φθαρτικὸν τῶν ἀνδρῶν. Δύῃς] Καταλύσῃς.

601. * Τιμῆς ἔσεαι.] Οἱ μὲν, ὡς ἀναλόγως ἔχον ἐκδέχονται· ἀντὶ τοῦ, τιμηθήσῃ, καὶ ἴση τιμήσεις· καὶ [illegible], διὰ τὸ, Καὶ χρυσὸν τιμήεντα καὶ ἄργυρον. Ἀρίσταρχος [illegible] τῆς τιμῆς· διὸ ὑπάρχει Χρεὼ τιμῆς. [illegible] ἀντιτιμίαν οὐκ ἔχων, [illegible]. * Τιμῆς ἔσεαι.] Τιμηθήσῃ· ἢ τιμὴ ἴση. Ἀλαλκών.] Βοηθήσας, ἐπαμύνας.

603. Ἄττα] Τροφεῦ. Θετταλῶν ἡ φωνή· ἔστι προσφώνησις ἐπιτιμητικὴ πρὸς πρεσβύτερον· [illegible] πάτερα λέγουσιν, ὅ ἐστιν, ἱερεῦ. Οὔ τί μοι ταύτης Χρεὼ τιμῆς] * Πρὸς τὸ εἰρημένον ὑπὸ Φοίνικος, Ἶσον γάρ σε θεῷ τίσουσιν Ἀχαιοὶ, φησὶν Ἀχιλλεύς. Οὔ τί μοι ταύτης Χρεὼ τιμῆς, ὅ ἐστιν, Οὐκ ἀγαθὸν τοιαύτη τιμή. * Οὐ χρείαν ἔχω [illegible] Ἀγαμέμνονος τιμῆς· καὶ ἔστι Σολοικισμὸς παρὰ ταῖς πτώσεσιν· [illegible] ταύτης ἱκανῶς χρεία τιμῆς.

604. Φρονέω] Φρονῶ, βουλεύομαι. * Τετιμῆσθαι Διὸς αἴσῃ.] Πιθανῶς, τῇ παρὰ τοῦ Ἀγαμέμνονος τιμῇ, ἀντιτίθησι τὴν παρὰ τοῦ Διός, [illegible] ταῖς εὐτυχίαις. * Διὸς αἴσῃ.] Τῇ τοῦ Διὸς βουλῇ.

605. Ἀϋτμή.] Ἀναπνοή, ζωή.

606. [illegible] Κινῆται.

608. * Μή μοι σύγχει θυμόν.] Ὁμολογεῖ μὲν ἡττᾶσθαι τῷ ἐλέῳ· τὸν δὲ αἴσθομαι [illegible]. Σύγχει.] Τάρασσε, λύπει. * Ὀδυρόμενος [illegible] ἀχεύων.] Ἐν συνθέσει ἀχεύων· οὕτως ἡ γραφή, οὐχὶ ὀδυρόμενος. * Ἀχεύων.] Λυπούμενος.

ΝΟΤÆ.

601. Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι) *Eustath.* fol. 685. lin. 2. Τὸ δὲ τιμῆς ἔσεαι, δηλοῖ μὲν τὸ τιμήεις, ἐξ οὗ καὶ [illegible] ἔχει δὲ ἀποσυγκεκομμένον [illegible] καθὰ καὶ τὸ αἰγλήεις, αἴγλης, καὶ [illegible] τὸ, χρυσὸν τιμῆντα, ὁμοίως τῷ [illegible] καὶ [illegible] Φαιακῶν [illegible], παρὰ τῷ Ποιητῇ [illegible]. Idem fere [illegible], ad MS CCC. Ita quidem Veteres [illegible]. Vid. ad σ'. v. 475. Mihi tamen sufficit hæc brevis explicatio, Οὐκ ἔτι αὐτῆς τιμῆς ἴση, [illegible] ὡς τό, [illegible] δὲ ἐμὸν Ἀχιλλῆα [illegible] τιμήν. Οὐδὲ μὲν ὁμῶς ἴση τῆς τιμῆς [illegible]. Et hæc ipsius *Aristarchi* sententia, ut *Scholia Victoriana*.

603. Ἄττα) *Eustath.* fol. 687. lin. 50. Τὸ δὲ ἄττα, [illegible] ἐν Ὀδυσσείᾳ γλώσσης φασὶ Θετταλῶν οἱ Παλαιοί, προσφώνημα ὂν [illegible] ὡς [illegible] τροφεῖ [illegible], [illegible]. Confer *Brev. Schol.* ad *Odyss.* π'. v. 31. *Heinsius* ad *Hebraicum*, *Atta*, *Ta*, refert, refragante immeritò *Duporto* nostro.

VARIÆ LECTIONES.

601. Οὐκ ἔθ' ὁμῶς τιμῆς ἔσεαι) γρ. οὐκ ἔτ' ἐμῶς τιμῆς ἔσεαι, Vid. Not. in Textum. *Ibid.* Ὁμῶς) γρ. ὅμως.

604. Διὸς αἴσῃ) γρ. Διὸς μοίρῃ. MS. Mori, & MS. Barocc. Oxon. mirâ allucinatione.

608. Θυμὸν ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων) γρ. θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀχεύων, *Eustath.* fol. 688. lin. 21. & *Schol. Victorian.*

Ἀτρείδῃ

Ἀτρείδῃ ἥρωϊ φέρων χάριν· οὐδέ τί σε χρὴ
Τὸν φιλέειν, ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι·
Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ τὸν κήδειν, ὅς κέ με κήδῃ·
Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε, καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.
Οὗτοι δ' ἀγγελέουσι, σὺ δ' αὐτόθι λέξεο μίμνων
Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφι
Φρασσόμεθ', ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ', ἤ κε μένωμεν.
Ἦ, καὶ Πατρόκλῳ ὅγ' ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε σιωπῇ,
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος, ὄφρα τάχιστα
Ἐκ κλισίης νόστοιο μεδοίατο. Τοῖσιδ' ἄρ' Αἴας
Ἀντίθεος Τελαμωνιάδης μετὰ μῦθον ἔειπε,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἴομεν· οὐ γάρ μοι δοκέει μύθοιο τελευτὴ
Τῇδέ γ' ὁδῷ κρανέεσθαι· ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα
Χρὴ μῦθον Δαναοῖσι, καὶ οὐκ ἀγαθόν περ ἐόντα,

"Atridæ heroi gratificans: nequaquam te convenit
"Illum amare, ut ne mihi odio sis me amanti:
"Decet te mecum eum lædere, qui me læserit:
"Æqualitèr mecum regna, & dimidium sortire honorem.
"Isti utique renunciabunt; tu verò hic cubato remanens
"Lecto in molli; simul autem atque aurora illuxerit
"Consultabimus, an redeamus ad nostra, an maneamus.
Dixit, & Patroclo hic superciliis annuit tacitè,
Phœnici ut sterneret densum lectum, ut citissime
E tentorio de reditu cogitarent. Inter hos igitur Ajax
Deo-par Telamonius verba fecit,
"Nobilissime Laërtiade, solertiâ-pollens Ulysse,
"Abeamus; non enim mihi videtur sermonis nostri exitus
"Hâc quidem viâ perficiendus; renunciare autem citissime
"Oportet responsum Danais, etiamsi non lætum sit,

ΣΧΟΛΙΑ.

610. * Ἵνα μή μοι ἀπέχθηαι φιλέοντι.] Μὴ μοὶ ἐχρῆν ὀρθοτονεῖν· ἵνα ἀντιδιαστείλῃ Ἀγαμέμνονι.* Ἀπέχθηαι.] Ἐχθρὸς γένῃ.

611. * Καλόν τοι σὺν ἐμοὶ, τὸν κήδειν.] Διδάσκει, ὅπως χρὴ διακεῖσθαι τοὺς φίλους, συναχθομένους ἀλλήλοις.* Κήδειν.] Λυπεῖν, βλάπτειν.

612. * Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε.] Κοινὰ γὰρ τὰ τῶν φίλων· ἅμα δὲ καὶ αὐτὴν τὴν χάριν, ἣν λαβεῖν βούλεται ὁ Φοῖνιξ, ἑτέραν αὐτῷ μείζονα δίδωσι, τὴν δόσιν ἀποκρινόμενος αὐτῷ. Καὶ ἥμισυ μείρεο τιμῆς.] Ἐδήλωσε τὸ, Ἶσον ἐμοὶ βασίλευε.* Ἶσον.] Ὁμοίως. Μείρεο] Μερίζου.

613. Οὗτοι δ' ἀγγελέουσι.] Διατί τὸν Φοίνικα οὐκ ἀπολύει ὁ Ἀχιλλεύς; Ὅτι γνοὺς, παρακεκλῆσθαι αὐτὸν [illegible] τῇ πρεσβείᾳ, ἐφοβήθη μὴ μετὰ μείζονος δυνάμεως πάλιν ἐκπεμφθῇ, καὶ τοῖς ἀτιμάζειν ἀνάγκην ἔχῃ. Οἱ δὲ ὡς ὁμολογούμενον αὐτὸ λαμβάνουσιν, ὅτι ὡς τροφέα αὐτὸν κατεῖχε. Λέξεο.] Κατακλίθητι.

614. Μαλακῇ.] Ἁπαλῇ.

615. * Φρασσόμεθ', ἤ κε νεώμεθ'.] Ὀργῆς ἴδιον, μὴ ἐφ' ἑνὸς τὴν γνώμην ἐρείδειν· ἴσθι γοῦν, Ἦ μὲν ἔξειν ΠΑΡΑ ΝΗΥΣΙ ΚΟΡΩΝΙΣΙΝ. Εὔελπιν δὲ ποιεῖ τὸν γέροντα, [illegible] τὸ συμφέρον λόγον.* Ἐφ' ἡμέτερα.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς τὰ ἡμέτερα· ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ.

617. Στορέσαι.] Στρῶσαι. Πυκινὸν λέχος.] Πυκνὸν ἱμάτιον. Ὄφρα τάχιστα.] Παρενοχλεῖσθαι ἐπὶ πλεῖον οὐ θέλει τοῖς ἐνθάδε(?)· οὐδὲ γὰρ, ὅτι παρόντας δυσωπήσεσθαι· καὶ πάλιν τραχέως ἐκδιώκειν, οὐχ Ἑλληνικόν.*

618. Μεδοίατο.] Μέδοιντο, φροντίσειαν, φροντίσαιεν. * Τοῖσι δ' ἄρ' Αἴας.] Οἱ δ' εἰσὶ ῥήτορες· Ὀδυσσεὺς, συνετὸς, πανοῦργος, δημαγωγικός· Ἀχιλλεὺς, θυμικὸς, μεγαλόφρων· Φοῖνιξ, ἤπιος, πρᾷος, παιδευτικός· Αἴας, ἀνδρεῖος, στιβαρὸς(?), μεγαλόφρων, ἁπλοῦς, δυσκίνητος, βαθύς· εἰ δὲ καὶ καταθεῖν(?), ἐπικαίρως, εὐστόχως, διὰ βραχέων. Φησὶν οὖν νῦν οὐκ ἐκινήθη, πρὶν ὁ Ἀχιλλεὺς αὐτὸν ἐπὶ πολὺ δυσχεραίνων παρώξυνεν· ἐλευθερίως ἂν ἄρχεται(?), ὡς οὐδὲ πρεσβεῦσαι πρὸς τὸν τοιοῦτον ἐχρῆν· ἐκείνου δὲ Πατρόκλῳ διαλεχθέντος, καὶ αὐτὸς πρὸς τοὺς συμπρεσβεύοντας διαλέγεται. Ἄπεισι δὲ οὖν, μετὰ τὸν Φοίνικα, καὶ τὸν Ὀδυσσέα πείθων· τὸ δὲ μὴ λαλεῖν, [illegible] αὐτῷ τὴν πρόσοδον ἐποίει· ὅτι δὲ παντόθεν ἰσότιμος αὐτῷ, διὸ ὀργίζεται.*

621. Ἴομεν· οὐ μὲν γὰρ δοκέει.] Εὖ, τὸ μὴ ἀπὸ δεήσεως ἄρξασθαι, ἀλλ' ἀγανακτοῦντα· πολλὴν δὲ ἐμφαίνει τὴν μεγαλοφροσύνην, κελεύων ἀπαλλάσσεσθαι. Ἴομεν, ὅμοιόν ἐστι τῷ, Εἴμεν δὴ νόστον γε.* Μύθοιο τελευτή.] Τὸ τέλος τοῦ λόγου.

622. Κρανέεσθαι.] Κρανθῆναι, τέλος λήψεσθαι, τελειωθήσεσθαι. * Ἀπαγγεῖλαι δὲ τάχιστα Χρὴ μῦθον.] Τάχιστα [illegible]· μὴ καὶ προσδοκώμενοι [illegible] αὐτοῦ· ἅμα δὲ καὶ πλῆθος τῶν προσδοκώντων δυσωπεῖ Ἀχιλλέα.*

NOTÆ.

614. Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ) Vid. suprà, ad v. 9.

623. Ἐόντα) In MS. CCC. *Cantabrig.* & MS.

VARIÆ LECTIONES.

611. Κήδῃ) al. κήδει, MS. CCC.

618. Τοῖσιδ') al. τοῖσι δ'.

Οἵ

Οἵ που νῦν ἕαται ποτιδέγμενοι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν,
Σχέτλιος, οὐδὲ μετατρέπεται φιλότητος ἑταίρων,
Τῆς, ᾗ μιν παρὰ νηυσὶν ἐτίομεν ἔξοχον ἄλλων·
Νηλής· καὶ μέν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος
Ποινὴν, ἢ οὗ παιδὸς ἐδέξατο τεθνειῶτος·
Καί ῥ' ὁ μὲν ἐν δήμῳ μένει αὐτοῦ, πόλλ' ἀποτίσας,
Τοῦ δέ τ' ἐρητύεται κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ,
Ποινὴν δεξαμένου· σοὶ δ' ἄλληκτόν τε, κακόν τε,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι θεοὶ θέσαν, εἵνεκα κούρης
Οἴης· νῦν δέ τοι ἑπτὰ παρίσχομεν ἔξοχ' ἀρίστας,
Ἄλλα τε πόλλ' ἐπὶ τῇσι· σὺ δ' ἵλαον ἔνθεο θυμὸν,
Αἴδεσσαι δὲ μέλαθρον· ὑπωρόφιοι δέ τοι εἰμὲν
Πληθύος ἐκ Δαναῶν, μέμαμεν δέ τοι ἔξοχον ἄλλων

" Qui fortè nunc sedent expectantes: sed Achilles
" Trucem in pectoribus reposuit superbum animum,
" Durus, neque rationem habet amicitiæ sodalium,
" Illius, quâ eum apud naves honorabamus supra cæteros:
" Immisericors. Atqui aliquis etiam pro fratris cæde
" Pretium, vel pro suo filio accepit occiso:
" Et is quidem in civitate manet ibi, multis persolutis,
" Et alterius reprimitur cor & animus elatus,
" Pretio accepto: tibi verò implacabilemque, durumque,
" Animum in pectoribus dii posuerunt, gratiâ puellæ
" Unius: nunc verò tibi septem præbemus eximiè præstantissimas,
" Aliaque multa præter has. Tu verò propitium inde tibi animum,
" Reverere etiam *tuam* domum: sub tecto enim tuo sumus
" Ex cœtu Danaorum, studemúsque tibi supra alios

ΣΧΟΛΙΑ.

626. Μετατρέπεται.] Ἐπιστροφὴν ποιεῖται, φροντίζει.

628. Νηλής] Νηλεὴς, ἀνηλεὴς, σκληρός. * Καὶ μέν τίς τε κασιγνήτοιο φονῆος] Ἔθος ἦν τοῖς συγγενέσι διδόναι, πρὸς τὸ μὴ ποιεῖν τὸν ἐνιαυτὸν φυγεῖν· ἔλεγεν δὲ, μὴ λαβὼν ἐκεῖνος ὁ παρέστιν, μόνον ἐνιαυτὸν φεύγειν. Κασιγνήτοιο] Ἀδελφικοῦ ἢ φονίου, φονίας ἢ φόνου ποινήν. Διασύρει δὲ τὴν αἰτίαν τῆς ἔχθρας.*

629. Ποινήν.] Ἀντίλυσιν, τιμωρίαν ἔλαβέ τις ὑπὲρ ἀδελφικοῦ φόνου.

632. * Σοὶ δ' ἄλληκτον] Ἐντέχνως, ἡ μετάβασις ἀπὸ τοῦ περὶ αὐτοῦ λόγου, εἰς τὸν πρὸς αὐτόν· παῤῥησία δὲ χρῆται, ὡς συγγενής. * Ἄλληκτον.] Ἄληκτον, ἀκατάπαυστον, ἀθεράπευτον.

633. Εἵνεκα κούρης Οἴης] Ἤτοι, οἴης; Ὁποίας; εἰρωνικῶς· ἢ μιᾶς κόρης. * Ἵνα μὴ διὰ ἀγαλλιασιν, ἀλλὰ διὰ γέρας δοκῇ λυπεῖσθαι. Κούρης.] Ἦν ὁ Ἀχιλλεὺς, ὡς γυναῖκα ἠδικῆσθαι ἔφη, ὅτε κόρην αὐτὴν φησι, διασύρων αὐτοῦ τὴν πρόφασιν· καλῶς δὲ, μετὰ πεῖψιν τοῦ θυμοῦ.*

635. Ἐπὶ τῇσι.] Πρὸς ταύταις. * Σὺ δ' ἵλαον.] Μεγαλοφυῶς θωπείας μετέχει ὁ λόγος· ποιεῖ γὰρ αὐτὸν πως, διὰ τὸ, ἵλαον. * Ἵλαον.] Ἵλεων, εὐμενῆ. Ἔνθεο.] Ποίησον.

636. Αἴδεσσαι] Αἰδέσθητι· * ἀξιολόγῳ ὀνόματι ἐκαινούργησε τὸ γὰρ Αἴδεσσαι μέλαθρον, τὰς προσφυγὰς τῆς Ἑστίας αἴδεσσαι· τὸ δὲ ὑπωρόφιοι, τοὺς ὁμωροφίους προστεθέντας, καὶ πολεμίους ἂν ἐνίκησεν, ὡς καὶ ὁ Οἰκεῖος συμπρεσβεύοντος.* Μέλαθρον.] Συνεκδοχικῶς, οἰκίαν. Ὑπωρόφιοι] Ὑπὸ τὴν αὐτὴν στέγην· † ὑπὸ τὴν σὴν αὐτοῦ οἰκίαν.

† Excerpta MSS.

NOTÆ.

Barocc. Oxon. sequitur hinc Versus. • Εἰπέμεν Ἀτρείδησ', Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ. Qui Versus, ad ἀ. v. 373. bene quidem adest; at non æque benè hic poni debere videtur, quùm, τὸ μῦθον Δαναοῖσιν ἀπαγγεῖλαι sit satis.

625. Ἄγριον ἐν στήθεσσι θέτο μεγαλήτορα θυμὸν) *Ultima* τοῦ θέτο, producitur, ut suprà, ad v. 9. *Ajaci* igitur *Achilles* ἀγριόθυμος dicitur, *Horatio*, Iracundus, inexorabilis, acer. Ast aliud ipse *Jupiter*, de eodem, testatur, ω. v. 157. Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων· Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός. Suæ ergò Virtutis conscius *Achilles*, ob immerita & indigna suorum ergà se facta irascebatur; quod Hominum Excellentium esse fatetur, *Plato* in *Theæteto*. Οἵ τε ὀξεῖς, καὶ ἀγχίνοοι, καὶ μνήμονες, ὡς τὰ πολλὰ ἐπὶ τὰς ὀργὰς ὀξύῤῥοποί εἰσιν. *Aristoteles* pro *Fatuis* habet, qui nec ob indigna irascuntur, *Ethic.* l. 4. c. 5. Οἱ μὴ ὀργιζόμενοι ἐφ' οἷς δεῖ, ἠλίθιοι δοκοῦσιν εἶναι. Sunt, qui Mansuetudinem affectant, nec irasci videntur; at iras & odium in pectore fovent. Hos ex *Christianorum* cœtu procul ablegat Religio.

637. Πληθύος ἐκ Δαναῶν) Ὑπακούεται, προειλεγμένοι κεχωρισμένοι, ἤ τι τοιοῦτο· ὡς γὰρ ὄντων ἐκ τοῦ πλη-

VARIÆ LECTIONES.

628. Νηλής· καὶ μέν τίς τε) γρ. νηλεής· καὶ μέν τίς τε, *Eustath.* fol. 690. lin. 18.

630. Αὐτοῦ) γρ. αὐτόθι, & αὐτῷ, ut sit δήμῳ ἑαυτοῦ.

634. Οἴης) γρ. οἴας, *Br. Schol.*

Κήδιστοί τ' ἔμμεναι ϗ φίλτατοι, ὅσσοι Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσαο μυθήσασθαι·
Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ, ὁππότ' ἐκείνου
Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον ἐν Ἀργείοισιν ἔρεξεν
Ἀτρείδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε, ϗ ἀγγελίην ἀπόφασθε·
Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι αἱματόεντος,
Πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Μυρμιδόνων ἐπί τε κλισίας ϗ νῆας ἱκέσθαι,
Κτείνοντ' Ἀργείους, κατά τε σμύξαι πυρὶ νῆας.

" Charissimique esse & amicissimi, quotquot Achivi.
Hunc respondens allocutus est pedibus velox Achilles,
" Ajax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,
" Omnia quodammodò mihi ex animo visus es dixisse:
" Sed in [illegible] cor irâ, quoties illius
" Recordor, qui me inhonorum inter Argivos fecit
" Atrides, tanquam aliquem contemptibilem inquilinum:
" Sed vos abite, & nuncium renunciate:
" Non enim antè de pugnâ cogitabo sanguinolentâ,
" Quam filius Priami bellicosi, Hector nobilis,
" Myrmidonum ad tentoriaque & naves venerit,
" Interficiens Argivos, incenderitque igne naves:

ΣΧΟΛΙΑ.

638. Κήδιστοι] Οἰκειότατοι, φροντιστικώτατοι. * Ἐκ τῆς [illegible] φύσεως τῆς [illegible] ϗ συγγενείας [illegible], [illegible] [illegible] Ἀρεστὴ μὲν ἴσως, [illegible] δὲ βελτίων, λέγω δὲ [illegible]. συγγενὴς δὲ [illegible] Ἀχιλλεύς. *

641. Πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσω μυθήσασθαι.] Ἀπαντά μοι καθηκόντως ΠΩΣ ἔδοξας εἰρηκέναι. * Ὅτι ἰσχυρὸς ὁ λόγος, δείξει τὸ, Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο ΜΕΔΗΣΟΜΑΙ· ὁμολογεῖ θυμῷ κρατεῖσθαι, διὰ τὸ δεινὸν τῆς ῥητορικῆς, ἢ τὸ σύντομον. *

642. * Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη χόλῳ.] Πάλιν τῆς Ἀγαμέμνονος ὕβρεως μέμνηται, δεικνὺς, ὡς [illegible] [illegible] τὸ δὲ μέγεθος τῆς ὕβρεως οὐκ ἐπιτρέπει. * Οἰδάνεται.] Πληροῦται ὑπὸ ὀργῆς· ἐκ μεταφορᾶς τῆς φλεγμονῆς, ἢ καλεῖται οἴδημα.

643. Ἀσύφηλον.] Ἀδόκιμον, ἀτιμαστὸν· οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, ἀσυφήλως, ὅ ἐστιν, ὑβριστικῶς. * Ἀσύφηλον ἔρεξεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπιρρήτως μετὰ παραλογισμοῦ [illegible] *

644. Ἀτίμητον.] Ἄτιμον· ἢ τὸν ἐν τιμῇ [illegible] πολιτῶν, ἀλλὰ πάνυ ἔσχατον [illegible] συναριθμούμενον· τιμοῦχοι γὰρ ἐκαλοῦντο οἱ ἐν ταῖς πολιτείαις. Μετανάστην.] Μέτοικον. Φυγάδα.

645. * Ἀλλ' ὑμεῖς ἔρχεσθε.] Σκληρὸν [illegible] τὸ μετὰ τὸ εἰπεῖν, Ἀπέρχεσθε. Καὶ ἀγγελίην ἀπόφασθε. Ἔχει τινὰ ἐλπίδα· νῦν γάρ φησιν, Ἀπαγγείλατε [illegible] [illegible] δὲ, ταῦτα ποιήσω. * Ἀπόφασθε.] Ἀπαγγείλατε.

646. Μεδήσομαι.] Πρόνοιαν ποιήσομαι.

647. * Πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο.] Πρὸς μὲν Ὀδυσσέως, Ἀποπλεύσεσθαί φησιν· [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] [illegible] Ἕκτορα δῖον.] [illegible] Ὁμηρικὸν τὸ ἐπίθετον· ἀλλ' ὁ Ἀχιλλεὺς πεποίηκεν αὐτὸ, λυπῶν τοὺς Ἀχαιούς ϗ [illegible] ἔλεγε. Νῦν δ' ἐπεὶ οὐκ ἐθέλω πολεμιζέμεν Ἕκτορι δίῳ, ἐπαινῶν [illegible] μεγαλύνων τὸν πολέμιον.

649. * Κατά τε σμύξαι πυρὶ νῆας.] Σμύξαι ἐστὶ, Τὸ καπνὸν διὰ τοῦ πυρὸς ἀνιέναι· ὃ ϗ τύφεσθαι καλεῖται· νῦν, ἀντὶ τοῦ, καταφλέξαι.

NOTÆ.

Hoc erat Vett. Scholiis dignum; at Nos iis [illegible] aliquid è nostris notamus. Tale illud D. Lucæ, c. 19. v. 39. Καί τινες τῶν Φαρισαίων ἀπὸ τοῦ ὄχλου, εἶπον πρὸς αὐτόν· ὅκλοιοπι [illegible] τόπι ἐν ὄχλῳ μιχθέντες.

642. Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη) Cicero, Tusculan. l. 3. Corque meum penitùs turgescit tristibus iris; Cùm decore atque omni me orbatum laude recordor.

643. Ἀσύφηλον) Eustath. fol. 692. lin. 22. Γίνεται ἐκ τοῦ σοφὸς, ἄσοφος· κατὰ παραγωγὴν, ἀσύφηλος· ϗ Αἰολικῶς, ἀσύφηλος· ὁ ἀδόκιμος, ἢ εἰς μηδὲν σοφὸς· ἢ παρὰ τὸ ἄσαι, ἤτοι βλάψαι ϗ τὸ φηλῆσαι· ὃ δηλοῖ, φασὶ, τὸ βλαβερῶς ϗ ἀπατηθῆναι. Vid. Etym. M.

VARIÆ LECTIONES.

640. Κοίρανε λαῶν) γρ. κοίρανε Ἀχαιῶν, MS. Mori.

641. Πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσαο) γρ. πάντα τί μοι κατὰ θυμὸν ἐείσω, Plato, in Cratylo, & MS. Barocc. Oxon. Eustath. Florentin. & Br. Schol. Eustathius tamen ἐείσαο. An, πάντα σύ μοι;

642. Ὁππότ' ἐκείνου Μνήσομαι, ὅς μ' ἀσύφηλον) γρ. ὁππότ' ἐκείνων Μνήσομαι ὥς μ' ἀσύφηλον, Dionys. Halicarn. Edit. Hudson. §. 2. fol. 106. Etym. M. v. Ὡς. & Eustath. fol. 692. lin. 4. MS. Mori, ἐκείνου, ὡς.

643. Ἔρεξεν) γρ. ἔθηκεν, Schol. Victoriana.

646. Μεδήσομαι) γρ. μεθήσομαι, Plato, in Hippiâ, malè.

649. Σμύξαι) γρ. σμῦξαι, Plato, ibid. f. 371. non benè.

650 Ἀμφὶ

Ἀμφὶ δέ τοι τῇ 'μῇ κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Ἕκτορα καὶ μεμαῶτα μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἕκαστος ἑλὼν δέπας ἀμφικύπελλον,
Σπείσαντες, παρὰ νῆας ἴσαν πάλιν· ἦρχε δ' Ὀδυσσεύς.
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν, ἰδὲ δμῳῇσι, κέλευσε,
Φοίνικι στορέσαι πυκινὸν λέχος ὅττι τάχιστα·
Αἱ δ' ἐπιπειθόμεναι στόρεσαν λέχος, ὡς ἐκέλευσε,
Κώεά τε, ῥῆγός τε, λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον·
Ἔνθ' ὁ γέρων κατέλεκτο, καὶ Ἠῶ δῖαν ἔμιμνεν.
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρα παρκατέλεκτο γυνὴ, τὴν Λεσβόθεν ἦγε,
Φόρβαντος θυγάτηρ, Διομήδη καλλιπάρῃος.
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἐλέξατο· πὰρ δ' ἄρα καὶ τῷ
Ἶφις ἐΰζωνος, τήν οἱ πόρε δῖος Ἀχιλλεὺς,
Σκῦρον ἑλὼν αἰπεῖαν, Ἐνυῆος πτολίεθρον.

" Circa verò meum tentorium & navem nigram
" Hectorem quantumvis ardentem à pugnâ destiturum puto.
Sic dixit. Illi vero unusquisque, accepto poculo rotundo,
Libatione factâ versùs naves redierunt: præibat autem Ulysses.
Patroclus verò sociis & ancillis imperavit,
Phœnici sternere densum lectum quàm celerrimè:
Illæ itaque obedientes straverunt lectum, ut imperavit,
Pellesque ovinas, stragulamque tinctam, linique subtilem florem:
Ibi senex cubuit, & auroram divinam expectavit.
Sed Achilles dormiit in recessu tentorii benè-compacti:
Huic autem accubuit mulier, quam è Lesbo duxerat,
Phorbantis filia, Diomede pulchra-genas.
Patroclus etiam ex-alterâ parte cubuit: juxta item & ipsum
Iphis eleganter-cincta, quam ei dederat nobilis Achilles,
Scyron cum-cepit altam, Enyei urbem.

ΣΧΟΛΙΑ.

651. Σχήσεσθαι] Ἀποσχεθῆναι. * Ὀΐω.] Ἦθος ἐμφαίνει καὶ διὰ τὸ ἄδηλον τοῦ μέλλοντος, ἀσφαλῶς εἴρηται.*

652. * Ὣς ἔφαθ' οἱ δὲ ἕκαστος) Πάτροκλος οὐ λαλεῖ· ἵνα μὴ προκρίνῃς Ἀχιλλεῖ, ὕστερον μὴ πίστῃ.*

653. * Σπείσαντες.] Ἐν τῇ ἑτέρᾳ τῶν Ἀριστάρχου, λείψαντες.

656. * Ὡς ἐκέλευσε.] Ἐκέλευσε, ἐξηγήσατο.*

657. Κώεα] Κώδια ὅ ἐστι, προβάτων δέρματα· καὶ εἴρηται, ἀπὸ τοῦ ἐγκεῖσθαι, ὅ ἐστι, ἐγκοιμᾶσθαι. Ῥῆγος.] Τὸ βεβαμμένον ἱμάτιον· καὶ ῥέγεις, οἱ βαφεῖς. * Ῥέξαι, τὸ βάψαι· βαπτὸν ἐν περιβόλαιόν φασιν· οἱ δὲ, τάπητα.* Λίνοιό τε λεπτὸν ἄωτον.] Περιφραστικῶς, λινοῦν περιβόλαιον. * Οἰκεία κοίτη γέροντι· καὶ ὁ Νέστωρ κεχλαῖνωτο, ‡ Εὐνῇ ἔνι μαλακῇ· οἱ δὲ ἑταῖροι τοῦ Διομήδους, † ὑπὸ κρασὶν εἶχον ἀσπίδας· καὶ αὐτός, ¶ ὑπέστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο. ‡ κ'. v. 75. † κ'. v. 152. ¶ v. 155.

659. Μυχῷ κλισίης.] Ἐν τῷ ἐνδοτάτῳ τόπῳ τῆς σκηνῆς.

660. Παρκατέλεκτο.] Παρεκοιμήθη, παρεκλίθη. Λεσβόθεν] Λέσβος, νῆσος, πλησίον Ἀσίας.

664. Σκῦρον.] Σκῦρος, πόλις τῆς νῦν μὲν Φρυγίας, πρότερον δὲ, Κιλικίας. Ἔστι καὶ νῆσος τῶν Κυκλάδων, ἣν οὐ πορθήσας, ἀλλ' εἰρηνικῶς καταδραμών, ἐλαφυραγώγησεν. Σκῦρον ἑλών.] * Οἱ μὲν νεώτεροι ἐκεῖ τὸν παρθενῶνά φασιν ἔχειν τὸν Ἀχιλλέα, ἐν παρθένων χήματι,

NOTÆ.

650. Τῇ 'μῇ) Pro τῇ ἐμῇ, ut τοὶ 'μοὶ, pro τοὶ ἐμοί. De hâc re tamen ità *Etymolog. M.* Τῇμῇ ἔχει τὸ ι καθὼς τινὲς λέγουσι· κατὰ δὲ τὴν ἀρχὴν, ὥ' οἷον, Ἀμφὶ δέ τοι τῇμῇ κλισίῃ· ἔστι γὰρ τῇ ἐμῇ· καὶ ἐνθλίβεται τοῦ ἄρθρου τὸ ι, καὶ κιρνᾶται τὸ η καὶ τὸ ε, εἰς η, καὶ ἔστι χωρὶς τοῦ ι, ὡς τὸ, Δὶς Μενοιτιάδη, τοιμοὶ κεχαρισμένε θυμῷ· ἔστι γὰρ τοὶ ἐμοί· καὶ ἐνθλίβεται τὸ ι τοῦ τοὶ ἄρθρου, καὶ κιρνᾶται τὸ ο καὶ τὸ ε, εἰς τὸ ω, καὶ γίνεται τῶμοί, χωρὶς τοῦ ι. Ità quidem Vox τῶμοί fere suadet fieri; cujus *Prior* producitur ob Contractum; cùm aliàs τοὶ 'μοὶ scribere videretur, sufficere.

657 *Κώεά τε, ῥῆγός τε*) Prior Vocula τε producitur, in *Cæsurâ*, ante *Incisum* & ἀμφιβάλλον· τὸ ῥῆγος explicamus, ad *Anacreon.* v. 1267. & *Odyss.* γ'. v. 349.

658. Κατέλεκτο] Pro κατελέλεκτο, ut suprà, v. 561. & mox, v. 660. Παρκατέλεκτο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

664. * Τῆς Πολέως ἀρχῆς) Ità, pro τῆς πόλεως ἀρχῆς, lego, cum *Eustath.* fol. 694. lin. 28. * Οἰκουμενικαῖς lego, pro ὀκτωκαίδεκα ἔτη, quod priùs malé.

VARIÆ LECTIONES.

650. Τῇ 'μῇ) γρ. τῇμῇ, vid. Not. in *Textum*.

653. Σπείσαντες) γρ. λείψαντες, *Aristarchus*, apud *Scholia Victoriana*.

654. Ἐκέλευσε) γρ. ἐκέλευεν.

656. Ὡς ἐκέλευσε) γρ. ὡς ἐκέλευεν. *Zenodotus*, ἐξηγήσατο, ut *Scholia Victoriana*.

Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίῃσιν ἐν Ἀτρεΐδαο γένοντο,
Τοὺς μὲν ἄρα χρυσέοισι κυπέλλοις υἷες Ἀχαιῶν
Δειδέχατ' ἄλλοθεν ἄλλος ἀνασταδόν, ἔκ τ' ἐρέοντο·
Πρῶτος δ' ἐξερέεινεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Ἤ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀμυνέμεναι δήϊον πῦρ,
Ἦ ἀπέειπε, χόλος δ' ἔτ' ἔχει μεγαλήτορα θυμόν;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Κεῖνός γ' οὐκ ἐθέλει σβέσσαι χόλον, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Πιμπλάνεται μένεος· σὲ δ' ἀναίνεται, ἠδὲ σὰ δῶρα.
Αὐτόν σε φράζεσθαι ἅμ' Ἀργείοισιν ἄνωγεν,
Ὅππως κεν νῆάς τε σόῃς καὶ λαὸν Ἀχαιῶν·
Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,

Illi verò postquam ad tentoria Atridæ venerant,
Eos quidem aureis poculis filii Achivorum
Excipiebant aliunde alius assurgentes, interrogabantque;
Primus autem interrogavit rex virorum Agamemnon,
" Dic age mihi, laudatissime Ulysses, ingens gloria Achivorum.
" Utrum vult a navibus propulsare hostilem ignem,
" An recusavit, iraque occupat superbum animum?
Hunc allocutus est laboriosus nobilis Ulysses,
" Atrida gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
" Ille quidem non vult restinguere iram, sed adhuc magis
" Impletur furore; te autem aspernatur & tua dona.
" Ipsum te consultare unà cum Argivis jussit,
" Quomodo naves serves & exercitum Achivorum.
" Ipse verò minatus est, simul atque aurora illuxerit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

Δηϊδαμεία παρακλίνεται· ὁ δὲ Ποιητὴς ἡρωϊκῶς παντελείως αὐτὸν ἐκδύσας, εἰς τὴν Σκῦρον ἀποδίδωσιν, οὐ παρθένον, ἀλλ' ἀνδρῶν διαπραξάμενον ἔργα· ἐξ ὧν καὶ τὰ λάφυρα διανέμει τοῖς συμμάχοις. Εἷλε δὲ τὴν Σκῦρον, ὅτε εἰς Αὐλίδα ἐστρατολόγει, διὰ τὸ εἶναι ἐκεῖ Δόλοπας, ἀποστάντας τῆς Πηλέως ἀρχῆς. Ἔπλευσεν εἰς Σκῦρον Δολοπηΐδα· τότε δὲ καὶ τὸν Νεοπτόλεμον ἐπαιδοποιήσατο. Εἰκότως δὲ ἔτι ἐστὶ παῖς τῆς καταστροφῆς τοῦ πολέμου· ὅτι δὲ ὁ Νεοπτόλεμος ὀκτωκαιδεκαέτης στρατεύεται. Σκῦρον Ἐνυῆος πτολίεθρον.] Ἐνυεὺς, Διονύσου καὶ Ἀριάδνης· ὡς Κρῆτες ἀγαγὼν ἔκτισε τὴν πόλιν· οἱ δὲ ὁμωνύμως δύο Σκύρους φασίν· ὅτι νῦν περὶ Αὐλίδα, ἡ Σκῦρος. Αἰπεῖαν.] Ὑψηλήν. Ἐνυῆος πτολίεθρον.] Ὑπὸ Ἐνυέως βασιλευθεῖσαν· ἦν δὲ οὗτος, υἱὸς Διονύσου.

666. Κυπέλλοις.] Ποτηρίοις· παρὰ τὴν κοιλότητα.

667. Ἀνασταδόν.] Ἀναστάντες, οἷα * προσδεχόμενοι χρυσέῳ τι οἰκήσει.

*Malè olim πόλεως.

669. Πολύαινε.] Πολλοῦ ἐπαίνου ἄξιε.

670. *Ἦ ῥ' ἐθέλει νήεσσιν ἀλεξέμεναι.] Ἐμφαίνεται δὲ σπουδάζοντα τὸ καίριον μαθεῖν.*

671. Ἀπέειπε.] Ἀπηγόρευσε.

674. Σβέσσαι.] Καταπαῦσαι· ἐκ μεταφορᾶς, ἀπὸ τοῦ πυρός.

675. Πιμπλάνεται μένεος.] Πληροῦται ὀργῆς. Σὲ δ' ἀναίνεται.] Σὲ δὲ παραιτεῖται καὶ ἐκφαυλίζει· * εὐσχημόνως, οὐ κατήχησε τὴν χάριν· διὰ γὰρ τοῦ Σε, τὴν συγγένειαν δηλοῖ.* Οὐ παρασιωπᾷ δὲ Ὀδυσσεύς· ἀλλ' ἃ πρὸς αὐτὸν εἶπεν ὁ Ἀχιλλεύς, ταῦτα ἀναγγέλλει. Ζητεῖται δὲ, Διὰ τί καὶ τὴν πρὸς Αἴαντα Ἀχιλλέως ἀπόκρισιν Ὀδυσσεὺς οὐ λέγει; Ῥητέον οὖν, ὅτι σκληρῶς αὐτῷ ἀπεκρίνατο. Λεκτέον δὲ καὶ πρὸς τοὺς ζητοῦντας, τίνος ἕνεκα ἄλλοι πρὸς τὸν ἐπρέσβευσαν, ἀλλ' οὕτως· Ὡς οἰκειότερος τῶν ἄλλων καὶ φρονιμώτερος, καὶ ἱκετεύων, τὸ ἀξιωθῆναι ἴσως πεῖσαι τὸν ἥρωα.

678. * Αὐτὸς δ' ἠπείλησεν.] Καὶ μὴν Φοίνικι ἔλεγε, Φρασσόμεθ', ἤ κε νεώμεθ' ἐφ' ἡμέτερ'· Αἴαντι δέ, Οὐ γὰρ πρὶν πολέμοιο μεδήσομαι, Πρίν γ' υἱὸν Πριάμοιο· ἀλλ' ἴσως Ὀδυσσεὺς τὰ πρὸς αὐτὸν μόνον ῥηθέντα ἀγγέλλει· ἀνακαλεῖται δὲ Αἴαντος πλέον κατορθώσαντος, ἢ ἵνα ἐκκόψῃ αὐτῶν τὴν ἐλπίδα, καὶ εὐψύχως μάχωνται· ὅθεν καὶ παραιτεῖ ὁ Διο.

N O T Æ.

669. Εἴπ', ἄγε, μοί) De μ', pro μοί, diximus ad ί. v. 30. Vid. infrà, ad κ'. v. 544.

674. Σβέσσαι) Cum gemino σ', scribendum; ut aliàs, v. 690. 697. &c. nec tamen ideò in Scholiis ut Variæ Lectionis vestigia serventur.

677. Ὅππως κεν νῆάς τε σόῃς) Ità rectè MS. CCC. quùm omninò Modi esse debeat Subjunctivi; ut suprà, v. 424. Ἥ κέ σφιν νῆάς τε σόῃ. Quæ Lectio, à MS. etiam Mori, ibidem loci confirmata; quod tamen hìc malè legit σάῳς, ut & MS. Barocc. Oxon. Plura hactenùs Impressa σαῷς, non ità benè. Editio Wetsteniana, de nescio quot MSS. crepat, nihil hìc, ut nec aliàs.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

676. Ἅμ' Ἀργείοισιν) γρ. ἐν Ἀργείοισιν, MS. Barocc. Oxon.

677. Νῆάς τε σόῃς) γρ. νῆας σάῳς, MSS. Mori. & Barocc. Oxon.

Νῆας

Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν ἀμφιελίσσας·
Καὶ δ' ἂν τοῖς ἄλλοισιν ἔφη παραμυθήσασθαι,
Οἴκαδ' ἀποπλείειν· ἐπεὶ οὐκέτι δήετε τέκμωρ
Ἰλίου αἰπεινῆς· μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺς
Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε, τεθαρσήκασι δὲ λαοί.
Ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἵδε τάδ' εἰπέμεν, οἵ μοι ἕποντο,
Αἴας καὶ κήρυκε δύω, πεπνυμένω ἄμφω·
Φοῖνιξ δ' αὖθ' ὁ γέρων κατελέξατο, ὡς γὰρ ἀνώγει,
Ὄφρα οἱ ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδ' ἕπηται
Αὔριον, ἢν ἐθέλῃσιν· ἀνάγκῃ δ' οὔτι μιν ἄξει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ,
Μῦθον ἀγασάμενοι· μάλα γὰρ κρατερῶς ἀγόρευσε.
Δὴν δ' ἄνεῳ ἦσαν τετιηότες υἷες Ἀχαιῶν·
Ὀψὲ δὲ δὴ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Ἀτρείδη, κύδιστε ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα,
Μυρία δῶρα διδούς· ὁ δ' ἀγήνωρ ἐστὶ καὶ ἄλλως,
Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας.

"Naves bonis-transtris-instructas in mare deducturū utrinq;-remis-actas;
"Atque etiam alios dixit se suadere,
"Domum navigare; quia jam non invenietis finem
"Ilii excelsæ: valdè enim ipsam latè-sonans Jupiter
"Manu suâ protegit, & animo confirmatæ sunt copiæ.
"Sic dixit. Adsunt & hi, ut hæc dicant, qui me secuti sunt,
"Ajax, & præcones duo, prudentes ambo:
"Phœnix verò illic senex cubavit: sic enim jussit,
"Ut secum navibus dilectam in patriam sequatur
"Cras, si voluerit: vi enim neutiquam eum abducet.
Sic dixit. Illi autem omnes obmutuerunt silentio,
Sermonem admirati: admodùm enim aspere dixerat.
Diu autem muti erant tristes filii Achivorum:
Tandem verò inter eos locutus est pugnâ-strenuus Diomedes,
"Atrida, gloriosissime rex virorum, Agamemnon,
"Utinam non orâsses eximium Pelidem,
"Infinita dona dans: is enim insolens est etiam alioqui.
"Nunc verò eum multò majorem in insolentiam conjecisti.

ΣΧΟΛΙΑ.

μήδης, Καρπαλίμως περὶ νεῶν ἐχέμεν λαόν τε [illegible] ἀγνοήσαντες [illegible] * Ἠν [illegible]] [illegible]

681. Δήετε.] Εὑρήσετε [illegible] λέγουσι, διὰ τὸ τοὺς ἐντυγχάνοντας αὐτῇ [illegible] τὴν [illegible] ἀεὶ [illegible]. * Οὐκέτι δήετε.] Οὐ δήομεν· μιμητικῶς γὰρ ἀπαγγέλλει.*

683. Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχεν.] Ὑπερασπίζει αὐτῆς.

684. * Ὣς ἔφατο.] Συνίημι τὸ εὔηθες τῆς ὑποθέσεως· ἄλλως τε, ἵνα μὴ δοκῇ ἀτιμάζειν τοὺς λοιπούς. Ὣς ἔφατ'· εἰσὶ καὶ οἵδε.] Ἀριστοφάνης ἀθετεῖ· Ζηνόδοτος δὲ, οὐδὲ γράφει· Ἀρίσταρχος δὲ, ἀθετεῖ.*

685. Αἴας καὶ κήρυκε δύω.] Θέλων τοῦ Ἀγαμέμνονος [illegible] περὶ τῆς πρεσβείας, [illegible] τὸν Αἴαντα [illegible].

691. Τετιηότες.] [illegible].

693. * Ἀτρείδη κύδιστε.] Οὐδὲ ὅλως ἐσχημάτισε τὸν λόγον πρὸς Νέστορα, εἰπὼν, Ἀτὰρ ὁ τέλος ἵκετο μύθων· ἀλλ' ὡς [illegible] Ἀγαμέμνονι [illegible] φησι.*

694. Μὴ ὄφελες.] Ἀντὶ τοῦ, μὴ ὤφελες· [illegible] ὁ Διομήδης εὑρίσκεται.

695. * Μυρία δῶρα διδούς.] Ἐπαινεῖ τὴν προαίρεσιν ὡς ὑπὲρ τῶν Ἀχαιῶν πολλὰ παρέχοντος.* Ἀγήνωρ.] Ἄγαν αὐθάδης, καὶ ὑπερόπτης, ὑβριστής· ἢ ὁ ἄγαν ποιῶν τὴν ἠνορέην, ἤγουν τὴν ἀνδρείαν.

696. Ἀγηνορίῃσιν ἐνῆκας.] Αὐθάδη νῦν ἐποίησας αὐτὸν πλέον, ὑπερήφανον.* Τινὲς, ἀνῆκας· ἔστιν Ὁμήρου, Ἄφρονα τοῦτον ἀνῆκας.*

NOTÆ.

690. *Μῦθον ἀγασσάμενοι*) Hoc in loco Omnia ferè *Exemplaria* geminant σ. ob rationes toties dictas; quare in similibus idem faciendum curamus; ut suprà, v. 674. & infrà, 697.

696. *Νῦν αὖ μιν πολὺ μᾶλλον*) *Etymolog.* M. v. Ἀγηνορίῃς, habet Ἀντίμαχος, pro Ὅμηρος, de hujus Versûs Auctore.

NOTÆ IN SCHOLIA.

684. Pro ἀθετεῖ, an ἀμφισβητεῖ, ob sequens ἀθετεῖ;

VARIÆ LECTIONES.

690. Ἀγόρευσε) γρ. ἀνώγει, MSS. CCC. *Cantabr.* & *Barocc.* Oxon.

694. Μὴ ὄφελες) γρ. μηδ' ὄφελες, MS. *Barocc.* Oxon.

696. Ἐνῆκας) γρ. ἀνῆκας, *Schol. Victorian.*

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Κ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Κ'.

Ἀγαμέμνων ἀγρυπνήσας, ἀνίστησι τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων, αὐτός τε καὶ Μενέλαος· καὶ ἐπὶ τῇ τάφρῳ συμβουλευσάμενοι, πέμπουσι κατασκόπους εἰς τὸ τῶν Τρώων στρατόπεδον, Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην. Οἱ Δόλωνα μὲν συναντήσαντες ἀναιροῦσι· Πυθόμενοι δὲ παρ' αὐτοῦ, Ῥῆσόν τινα βασιλέα καὶ Θρᾷκας παρεῖναι, ἔνθα τὸ ἐστρατοπεδευκὸς, ἐπελθόντες ἀναιροῦσι τὸν Ῥῆσον, καὶ τῶν ἑταίρων τινάς, καὶ τοὺς ἵππους ἀπελάσαντες, εἰς τὸν ναύσταθμον παραγίνονται.

Ἐπιγραφαί.

Νυκτηγερσία· Δολώνεια, ἢ Δολωνοφονία, καὶ Ῥῆσος.

Ἄλλως.

Κάππα δ' ἀπ' ἀμφοτέρων σκοπιαζόμενοι ἤλυθον ἄνδρες.

Ἄλλως.

Κάππα δὲ Ῥῆσον τὴν κεφαλὴν εἷλε Τυδέος υἱός.

Lib. X.

Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν ἀριστῆες Παναχαιῶν
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐκ Ἀτρεΐδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Ὕπνος ἔχε γλυκερὸς, πολλὰ φρεσὶν ὁρμαίνοντα.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης ἠϋκόμοιο,
Τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον, ἠὲ χάλαζαν,

Cæteri quidem ad naves principes universorum, Achivorum
Dormiebant per totam noctem, molli domiti somno:
Verùm non Atridem Agamemnonem, pastorem populorum,
Somnus tenebat dulcis, multa animo volventem.
Ut verò cùm fulgurat maritus Junonis pulchræ-comas,
Parans vel multum imbrem immensum, vel grandinem,

ΣΧΟΛΙΑ.

Παναχαιῶν.] Πάντων τῶν Ἑλλήνων.

2. Παννύχιοι.] Νῦν τὸ παννύχιοι οὐ σημαίνει τὸ δι' ὅλης νυκτὸς, ἀλλὰ τὸ πλεῖστον μέρος τῆς νυκτός. Μαλακῷ] Πραοτικῷ, ἡδεῖ. Δεδμημένοι.] Κατεχόμενοι.

4. Ἔχε.] Κατεῖχεν.] Ὁρμαίνοντα.] Ἐν νῷ ἔχοντα, βουλευόμενον.

6. Τεύχων ἢ πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον.] Τῷ, πολὺν, ἐπήνεγκε τὸ ἀθέσφατον, αὐξήσεως χάριν. Ἔνιοι δὲ, στίξαντες μετὰ τὸ ὄμβρον, ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς ἀναγινώσκουσιν· ἀθέσφατον ἢ, πολλὴν χάλαζαν.

NOTÆ.

1. Ἄλλοι μὲν παρὰ νηυσὶν Ἀριστῆες) *Eustath.* fol 698. lin. 1. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ τὴν ῥαψῳδίαν ταύτην, Κ'. ὑφ' Ὁμήρου ἰδίᾳ τετάχθαι, καὶ μὴ ἐγκαταλεχθῆναι τοῖς μέρεσι τῆς Ἰλιάδος· ὑπὸ δὲ Πεισιστράτου τετάχθαι εἰς τὴν Ποίησιν· ὅτι ἐκεῖθεν περὶ τῆς Β'. ῥαψῳδίας, εἶπεν Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ Διὸς, ὁμοίως καὶ ἐνταῦθα ἐπὶ Ἀγαμέμνονος εἴρηται. Confer *Johan. Alberti Fabricii* Bibliothec. *Græc.* 1 Vol. l. 2. c. 2. §. 1x. pag. 270. & quæ Nos ad Θ'. v. 222. ubi hanc *Criticorum* opinionem confutamus. *Ibid.* Παναχαιοὶ) Πάντες οἱ Ἕλληνες, quos aliàs vocat πανέλληνας. Ejusmodi est Πανιώνιον, de quo Nos, ad *Anacreon.* in *Vitâ*, §. v. p. xi.

5. Ὡς δ' ὅταν ἀστράπτῃ πόσις Ἥρης) Vid. ad *Odyss.* ὁ. v. 25. ubi de hujus loci Magnificentiâ, & quòd *Homerus* sit reverà *Sublimis* & *Magnificus*, pro rei subjectæ materiâ: & *Humilis*, è contrà; ubi res postulaverit: quod de se pollicetur *Pindarus*, Pythionicῶν 3. v. 191. Σμικρὸς ἐν σμικροῖς, μέγας ἐν μεγάλοις ἔσσομαι.

6. Πολὺν ὄμβρον ἀθέσφατον) Ἐκ παραλλήλου τιθέασιν ὡς καὶ ἐν τοῖς ἑξῆς, τὸ, Δηρόν τε καὶ δολιχόν· καὶ τὸ, Ἐπιτέλλει, ἠδὲ κελεύει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

4. Ἐν νῷ ἔχοντα) Ità *Aldin.* rectè; *Schrevel.* ἐν φ., malè; ἐν ἑαυτῷ, meliùs alii.

VARIÆ LECTIONES.

5. Ὅτ' ἂν) al. ὅταν, MS. CCC. *Cantabrig.*

6. Ὄμβρον ἀθέσφατον, ἠὲ) al. ὄμβρον, ἀθέσφατον ἢ, *Brev. Schol.* verùm MS. CCC. ut Nos.

Ἢ νιφετόν, ὅτε πέρ τε χιὼν ἐπάλυνεν ἀρούρας,
Ἠέ ποθι πτολέμοιο μέγα στόμα πευκεδανοῖο·
Ὡς πυκίν' ἐν στήθεσσιν ἀνεστενάχιζ' Ἀγαμέμνων,
Νειόθεν ἐκ κραδίης· τρομέοντο δέ οἱ φρένες ἐντός.
Ἤτοι ὅτ' ἐς πεδίον τὸ Τρωϊκὸν ἀθρήσειε,
Θαύμαζεν πυρὰ πολλά, τὰ καίετο Ἰλιόθι πρό,
Αὐλῶν, συρίγγων τ' ἐνοπήν, ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων.
Αὐτὰρ ὅτ' ἐς νῆάς τε ἴδοι καὶ λαὸν Ἀχαιῶν,
Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς προθελύμνους ἕλκετο χαίτας
Ὑψόθ' ἐόντι Διΐ· μέγα δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ.
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλή,

Vel nives, quando nix alba reddit arva,
Vel alicubi belli magnum os amari:
Sic crebro in pectoribus suspirabat Agamemnon,
Imo ex corde: tremebant etenim ei præcordia intus.
Nempe quoties in campum Trojanum aspiceret,
Mirabatur ignes multos, qui ardebant ante Ilium,
Tibiarum, fistularumque sonum, tumultumque hominum:
Verùm quoties in navesque aspiceret & exercitum Achivorum,
Multos ex capite radicitus vellebat capillos
Superne existenti Jovi: valde autem gemebat generosum cor.
Illa verò ei in animo optima visa est sententia,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

7. Ἐπάλυνεν.] Ἐλεύκανεν· ὡς πάλη καθέπασεν· οὕτως γὰρ ἐξυτέρως καλεῖται, τὸ ἐπιπασσόμενον λεπτομερέστατον τοῦ ἀλεύρου.

8. Ποθί.] Που. Πτολέμοιο μέγα στόμα.] Ἤτοι μεταφορικῶς, τὴν ἀρχὴν τοῦ πολέμου· ἢ, περιφραστικῶς, ὅλον αὐτόν· διὰ πάντων δαπανητικός. Πευκεδανοῖο.] Πικροῦ, ὀλεθρίου· ἀπὸ τῆς πεύκης, ἐκ μεταφορᾶς· καὶ γὰρ ἡ πεύκη κοπεῖσα, οὐκ ἀνίησι βλαστούς· ἢ τὸ δάκρυον αὐτῆς πικρότερόν ἐστιν, ἡ πίσσα.

9. Πυκινά.] Πυκνῶς, συνεχῶς.

10. Νειόθεν.] Ἐκ βάθους, κάτωθεν. Κραδίης.] Ψυχῆς. *Νειόθεν ἐκ κραδίης.] Ἐκ βάθους καὶ ἐκ θυμοῦ.

11. Ἀθρήσειεν.] Ἀπίδοι.

12. Θαύμαζε πυρὰ πολλά.] Πῶς φησιν ὁ Ἀγαμέμνων, ἐντὸς τοῦ τείχους ὑπάρχων, ἐθαύμαζε τὰ πυρά, τὴν ἀρχὴν μηδὲ βλέπων αὐτὰ διὰ τοῦ τείχους; Καὶ ῥητέον ὅτι, ὡς βασιλεύς, ὑψηλὴν εἶχε σκηνήν, ἵν' εὐχερῶς δύνηται πάντα θεωρεῖν.

13. Αὐλῶν συρίγγων τ' ἐνοπήν.] Ἦχον. Προσληπτέον, τὸ, ἀκούων. Ἐσημειώσατο δὲ διὰ τοῦ ἤχου, ὅτι παρὰ τοῖς βαρβάροις ἐγιγνώσκετο τὰ ὄργανα ταῦτα. Ὅμαδόν τ' ἀνθρώπων.] Καὶ ἐντεῦθεν σκώπτει τὸ θορυβῶδες τῶν βαρβάρων.

15. Προθελύμνους.] Ἐπιπολῆς· ἢ, προῤῥίζους. Θέλυμνα δὲ κυρίως, οἱ θεμέλιοι.

16. Ὑψόθ' ἐόντι Διΐ.] Λείπει τὸ, ἀποδυρόμενος. Κυδάλιμον.] Σεμνὸν, ἔνδοξον.

N O T Æ.

7. Ἢ νιφετὸν, ὅτε πέρ τε χιὼν) *Ultimâ* τοῦ νιφετὸν producitur, in *Casurâ*, vi *Finalis* etiam *Acuminata*, ante *Comma* quoque & *Asperam* Literam etiam *Acuminatam*. *Scaliger*, Poetic. l. 5. c. 2. *Homerum* falsò arguit, dicens, "Etiam Decimo *Iliados Jovem* "fulgurare facit, ubi ningit. Nunquam hoc vidimus. Ità ille; quasi nihil uspiam fuerit factum, quod ille non viderit. At Nos quidem aliquandò hoc vidimus, nempè Anno 1695. *Decembris* die 31. horâ pomeridianâ circitèr 6tâ. *Londini* vidimus crebra Fulgura, cum validâ tempestate; & præterito etiam *Januario*, 1709. Quod & Dominus *Bossu* suâ experientiâ confirmat, *De Epicâ Poesi*. l. 3. c. 7. Horrendas nempe Fulgurationes & Tonitrua crebra apud *Senlis*, in profundâ densâque nive accidisse. *Ibid.* Ἐπάλυνεν) Vid. *Etymolog.* M. v. Παλύνω, & Πάλη. Etiam Proverbio *Anglis* notum, quamvis rariùs pauld, *A Winters Thunder, An old Man's Wonder*.

8. Πτολέμοιο μέγα στόμα) *Hebræis* familiare dicere, *Os Gladii*, ut *Zachar. Bogan*, Ὅμηρος Ἑβραΐζων, p. 87. Ità infrà, 6. v. 359. Τοσσῶνδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα. Apud elegantes Authores nihil usitatius, quam *Aciem* militum, Animali comparare; Bellum, Belluæ; unde μάχη [illegible], ἢ [illegible], & voces πλευραὶ, κέρας, οὐρὰ, quod *Tactici* abundè docent; quomodò & *Demosthenes* vocârit Χρήματα, νεῦρα πολέμου.

15. Πολλὰς ἐκ κεφαλῆς) *Accius* locum ità vertit, apud *Ciceron*. Tusculan. l. 3. Edit. *Davisian*. p. 207. Scindens dolore identidem intonsam comam.

16. Ὑψόθ' ἐόντι Διΐ) *Ultima* τοῦ Διΐ producitur, in *Casurâ*, vi *Toni* sui, ante στένεν, & *Liquidam*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

7. Ὡς * πάλη καθέπασεν) *Aldina*, ὡς πάλη καταπασθεῖσα, & ἐπιπασσόμενον, malè.

10. *Νειόθεν ἐκ κραδίης) * Ἐκ βάθους καὶ ἐκ θυμοῦ. *Excerpta* MSS.

Variæ Lectiones.

12. Καίετ') γρ. καίοντ', MS. CCC.

15 Ἕλκετ') γρ. εἷλκεν.

Νέστορ'

Νέστορ' ἔπι πρῶτον Νηλήϊον ἐλθέμεν ἀνδρῶν,
Εἴ τινά οἱ σὺν μῆτιν ἀμύμονα τεκτήναιτο,
Ἥ τις ἀλεξίκακος πᾶσιν Δαναοῖσι γένοιτο.
Ὀρθωθεὶς δ' ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα·
Ἀμφὶ δ' ἔπειτα δαφοινὸν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ' ἔγχος.
Ὣς δ' αὔτως Μενέλαον ἔχε τρόμος· οὐδὲ γὰρ αὐτῷ
Ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανε, μή τι πάθοιεν
Ἀργεῖοι, τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα πουλὺν ἐφ' ὑγρὴν
Ἤλυθον ἐς Τροίην, πόλεμον θρασὺν ὁρμαίνοντες·
Παρδαλέῃ μὲν πρῶτα μετάφρενον εὐρὺ κάλυψε
Ποικίλῃ, αὐτὰρ ἐπὶ στεφάνην κεφαλῆφιν ἀείρας
Θήκατο χαλκείην· δόρυ δ' εἵλετο χειρὶ παχείῃ.
Βῆ δ' ἴμεν ἀνστήσων ὃν ἀδελφεὸν, ὃς μέγα πάντων
Ἀργείων ἤνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ.
Τὸνδ' εὗρ' ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον ἔντεα καλὰ,
Νηῒ παρὰ πρύμνῃ· τῷ δ' ἀσπάσιος γένετ' ἐλθών.
Τὸν πρότερος προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τίφθ' οὕτως, ἠθεῖε, κορύσσεαι; ἦ τιν' ἑταίρων

Nestorem primum Neleium adire virorum,
Si quod cum eo consilium bonum struere posset,
Quod malum depelleret ab omnibus Danais.
Erectus igitur induit circa pectora tunicam,
Pedibusque sub nitidis ligavit pulchros calceos:
Deinde autem sanguine-infectam circumdedit *sibi* pellem leonis
Fulvi, magni, talarem: sumpsitque hastam.
Eodem autem modo Menelaum tenebat tremor; Nam ne ipsi quidem
Somnus in palpebris insidebat, ne quid paterentur *humanitùs*
Argivi, qui sui gratiâ longum per mare
Venerant ad Trojam, bellum audax molientes:
Pelle pardi quidem primùm tergum latum texit
Variâ, at galeam capiti sublatam
Imposuit æream; hastamque cepit manu robustâ.
Perrexit autem ire excitaturus suum fratrem, qui summum cunctos
In Argivos imperium habebat, tanquam deus a populo honorabatur.
Hunc invenit circum humeros ponentem arma pulchra,
Navis ad puppim; huic autem gratus fuit veniens.
Hunc prior allocutus est pugnâ-strenuus Menelaus,
" Quid ità, venerande frater, armis induis? an aliquem sociorum

ΣΧΟΛΙΑ.

18. Νέστορ' ἐπὶ πρῶτον.] Πρῶτον ἐπὶ τὸν Νέστορα.

19. *Συμμῆτιν.] Συμβουλήν. Ἀμύμονα.] Ἀγαθήν. Σὺν-τεκτήναιτο.] Συγκατασκευάσοι, ὑποθεῖτο.

20. Ἀλεξίκακος.] Ἀποτρεπτικὸς τῶν κακῶν.

22. Πέδιλα.] Τὰ ὑποδήματα παρὰ τὸ τοῖς ποσὶν εἱλεῖσθαι.

23. Δαφοινόν.] Ἀντὶ τοῦ, δαφοινοῦ, φονώδους κατὰ ἀναφορὰν τὴν ἐπὶ τὸ ζῶον· ὡς ἐπὶ ζῶντα γὰρ τοῦ λέοντος τὴν ἀναφορὰν ἔχει τὸ ἐπίθετον. Ἑέσσατο.] Περιέθετο, ἠμφιέσατο.

24. Αἴθωνος.] Τοῦ θερμοῦ ἢ διάπυρον τὴν φύσιν. Ποδηνεκές.] Μέχρι ποδῶν διῆκον, μακρά.

26. Ὕπνος ἐπὶ βλεφάροισιν ἐφίζανεν.] Ὁ ὕπνος ἐν τοῖς βλεφάροις κατελάμβανεν.

27. Τοὶ δὴ ἕθεν εἵνεκα.] Οἵτινες ἕνεκα αὐτοῦ ἦλθον. Πουλὺν ἐφ' ὑγρήν.] Ἐπὶ πολλὴν θάλασσαν. Ἀττικῶς.

28. Ὁρμαίνοντες.] Ἐνθυμούμενοι, ὁρμὴν ἔχοντες.

30. Στεφάνην.] Περικεφαλαίαν.

31. Παχείῃ.] Ἰσχυρᾷ.

33. Δήμῳ.] Τῷ ἀθροίσματι τῶν Ἑλλήνων.

34. Ἀμφ' ὤμοισι τιθήμενον.] Περὶ τοῖς ὤμοις θέμενον.

35. Νηῒ παρὰ πρύμνῃ.] Παρὰ τῇ τῆς νεὼς πρύμνῃ. Ἀσπάσιος.] Εὐκταῖος, ἡδύς.

37. Ἠθεῖε.] Ἠθικὴ προσφώνησις νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον.

NOTÆ.

37. Ἠθεῖε) Præter *Br. Schol.* in hunc locum, & ad ζ'. v. 518. vid. etiam quæ Nos ad χ'. v. 229.

NOTÆ IN SCHOLIA.

19. *Σὺν-rectè τῷ τεκτήναιτο, præponitur, quià non aliàs congrueret, cum *Interpretatione*.

24. Ποδηνεκὲς) *Μέχρι ποδῶν διῆκον*, *Excerpta* MSS. nec tamen opus *Scholiis* annumerare.

VARIAE LECTIONES.

18. Νέστορ' ἔπι) χ. Νέστορ' ἐπὶ, ut referatur ad ἐλθέμεν.

19. *Σὺν μῆτιν) χ. συμμῆτιν, *Br. Schol.*

22. Ποσσὶ δ' ὑπαὶ) χ. ποσσὶ δ' ὑπὸ, at MS. CCC. ὑπαί. MS. Barocc. Oxon. ὑπό. Vid. infrà, ad v. 132.

23. Δαφοινὸν ἑέσσατο) χ. δαφοινὸν ἕσσατο, MS. *Barocc.* Oxon. an δαφοινεὸν, ut *Iliad.* σ'. v. 538. An potiùs, δαφοινὸν ἓ ἕσσατο.

Ὀτρυνέεις

Ὀτρυνέεις Τρώεσσιν ἐπίσκοπον; ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μὴ οὔτις τοὶ ὑπόσχηται τόδε ἔργον,
Ἄνδρας δυσμενέας σκοπιαζέμεν οἶος ἐπελθὼν,
Νύκτα δι' ἀμβροσίην· μάλα τις θρασυκάρδιος ἔσται.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σὲ, διοτρεφὲς ὦ Μενέλαε,
Κερδαλέης, ἥτις κεν ἐρύσσεται ἠδὲ σαώσει
Ἀργείους καὶ νῆας· ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.
Ἑκτορέοις ἄρα μᾶλλον ἐπὶ φρένα θῆχ' ἱεροῖσιν·
Οὐ γάρ πω ἰδόμην, οὐδ' ἔκλυον αὐδήσαντος,
Ἄνδρ' ἕνα τοσσάδε μέρμερ' ἔν' ἤματι μητίσασθαι,
Ὅσσ' Ἕκτωρ ἔρρεξε Διῒ φίλος υἷας Ἀχαιῶν,
Αὔτως, οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος, οὔτε θεοῖο.
Ἔργα δ' ἔρεξ', ὅσα φημὶ μελησέμεν Ἀργείοισι
Δηθά τε καὶ δολιχόν· τόσα γὰρ κακὰ μήσατ' Ἀχαιούς.

" Hortari-vis, qui Trojanos exploret? sed perquam vehementer
" Timeo, nè nullus tibi promittat hoc officium,
" Ut hostes speculetur solus accedens
" Noctem per dulcem: aliquis admodum audax-animo fuerit.
Hunc respondens allocutus est rex Agamemnon,
" Opus-est consilio mihi & tibi, Jovis-alumne ô Menelae,
" Prudenti, quod eximat periculo & servet
" Argivos & naves: quandoquidem Jovis mutatus est animus.
" Hectoreis sanè magis animum adjecit sacris:
" Nondum enim vidi, nec audivi, qui diceret,
" Virum unum tot ardua uno die molitum esse,
" Quot Hector fecit Jovi carus in filios Achivorum,
" Gratis; cum sit neque deæ filius dilectus, neque dei.
" Facinora etenim gessit, quæ puto curæ-fore Argivis
" Diu & in longum tempus. Tot enim mala struxit Achivis.

ΣΧΟΛΙΑ.

38. Ἐπίσκοπον.] Κατάσκοπον.

39. Δείδω.] Δέδοικα, φοβοῦμαι.

40. Σκοπιαζέμεν.] Σκοπεῖν.

41. Νύκτα δι' ἀμβροσίην.] Ἀνὰ τὴν νύκτα, ἐν ᾗ οἱ βροτοὶ ἀναπαύονται· ὅθεν καὶ ἄβροτος ἡ νύξ. Θρασυκάρδιος.] Εὔτολμος.

43. Χρεὼ βουλῆς ἐμὲ καὶ σέ.] Χρεία συμβουλῆς ἐμοὶ καὶ σοί. Ἔστι δὲ σολοικισμὸς παρὰ τὰς πτώσεις, ἀντὶ τοῦ, ἐμοὶ καὶ σοί.

44. Κερδαλέης.] Συνετῆς, ὠφελίμου, ὃ παράγεται παρὰ τὴν κερδὼ, ἤγουν τὴν ἀλώπεκα. Ἐρύσσεται.] Ῥύσεται, φυλάξει.

45. Ἐπεὶ Διὸς ἐτράπετο φρήν.] Ἐπεὶ ὁ Ζεὺς μετετέθη τῇ γνώμῃ, καὶ τοῖς Τρωσὶ βοηθεῖν πλέον ἢ τοῖς Ἕλλησιν [illegible] ἐθεραπεύθη θυσίαις.

47. Αὐδήσαντος.] Εἰπόντος.

48. Μέρμερα.] Μερίμνης ἄξια, χαλεπά. Ἔν' ἤματι.] Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. Μητίσασθαι.] Ἐργάσασθαι, νῦν.

50. Οὔ τε θεᾶς υἱός.] Προσληπτέον τὸ, ὤν.

52. Δηθά τε καὶ δολιχόν.] Ἐπὶ πολὺν καὶ μακρὸν χρόνον. Μήσατ' Ἀχαιούς.] Εἰργάσατο τοῖς Ἕλλησι.

NOTÆ.

48. Μέρμερ' ἔν' ἤματι μητίσασθαι) Restituendum omninò τὸ ἔν', pro ἐνὶ, quod priùs rectè aderat, etiam in *Schreveliana*, & τὸ ἐπ' rejiciendum, saltem ad *Var. Lection.* licet *Erratum* sit Editionis *Shortingianæ*; ut ex *Br. Schol.* & Editt. prioribus videndum, exceptis *Castellion.* Ἔν' ἤματι) Ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ. *Brev. Schol. Aldin.* *Ibid.* Μητίσασθαι autem duplici Literâ scribo, pro μητίσασθαι, ut semper aliàs in simili casu ob *Metrum*; ut mox, v. 49.

49. Ὅσσ' Ἕκτωρ ἔρρεξε Διῒ φίλος) De *Ultimâ* τοῦ Διῒ productâ, vide suprà, ad v. 16. De Voce ἔρρεξε, quæ duobus hinc Versibus ἔρεξε, sic *Eustath.* fol. 702. lin. 33. Ὅρα δὲ ἐν τούτοις, ὅτι τὸ ἔρρεξε διχῶς προήνεγκε· πρῶτον μὲν Ἀττικῶς, ἐν δυσὶ ρ'. ἔπειτα δὲ κοινῶς, ἐν ἑνί.

52. Δηθά τε καὶ δολιχόν) Vid. suprà, ad v. 6. Repetitio autem *Emphasin* notat.

NOTÆ IN SCHOLIA.

41. Περιίασιν) Ità pro προσίασιν lego, cum Edit. *Cantabr.* vid. *Br. Schol.* β'. v. 57.

44. Παρὰ τὴν κερδὼ) Hinc illud *Lysandri*, Pellem *Leoninam* aliquandò *Vulpinâ* extendendam, & consarcendam; Ἀλωπεκῆν προσραπτέον Λεοντῇ.

50. Οὔτε θεᾶς υἱός) Vid. ad ε'. v. 54. & v. 825.

52. Μήσατ' Ἀχαιούς) Vocem Ἀχαιοὺς sumo, ut cum *Interpretatione* congruat. Ἀχαιοὺς) Εἰς Ἀχαιοὺς tollo; ut *Schrevelianum* assumentum; & sic de εἰργάσατο, ἐργάζετο τινί.

VARIÆ LECTIONES.

34. Τεθνήμενον) Ità MS. CCC. at πεθνήμενον, pro τεθνηκότα, MS. *Mori.*

48. Ἔν' ἤματι) γρ. ἐν ἤματι, MS. CCC. *Schrevel.* Edit. ἔν' ἤματι, optimè. Vid. Not. in *Textum*. Ibid. Μητίσασθαι) γρ. μητίσασθαι, MS. CCC.

50. Οὔτε θεᾶς υἱὸς φίλος) γρ. οὔτε θεᾶς φίλος υἱὸς, non benè, MS. *Barocc.* Oxon.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα κάλεσσον,
Ῥίμφα θέων ἐπὶ νῆας· ἐγὼ δ' ἐπὶ Νέστορα δῖον
Εἶμι, καὶ ὀτρυνέω ἀνστήμεναι· αἴκ' ἐθέλῃσιν
Ἐλθεῖν ἐς φυλάκων ἱερὸν τέλος, ἠδ' ἐπιτεῖλαι.
Κείνε γάρ κε μάλιστα πυθοίατο· τοῖο γὰρ υἱὸς
Σημαίνει φυλάκεσσι, καὶ Ἰδομενῆος ὀπάων,
Μηριόνης· τοῖσιν γὰρ ἐπετράπομέν γε μάλιστα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Πῶς γάρ μοι μύθῳ ἐπιτέλλεαι, ἠδὲ κελεύεις;
Αὖθι μένω μετὰ τοῖσι, δεδεγμένος, εἰσόκεν ἔλθῃς,
Ἦε θέω μετὰ σ' αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὖθι μένειν, μή πως ἀβροτάξομεν ἀλλήλοιιν
Ἐρχομένω· πολλαὶ γὰρ ἀνὰ στρατόν εἰσι κέλευθοι.
Φθέγγεο δ', ᾗ κεν ἴησθα, καὶ ἐγρήγορθαι ἄνωχθι,
Πατρόθεν ἐκ γενεῆς ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,

" Sed i nunc, Ajacem & Idomeneum voca,
" Citò currens ad naves: ego verò ad Nestorem nobilem
" Vado, & hortabor, ut surgat; si velit
" Venire ad custodum sacrum agmen, & consilium dare.
" Illum enim potissimùm audient: hujus enim filius
" Præest custodibus, & Idomenei armiger,
" Meriones: his enim commisimus maximè.
Huic respondit deinde pugnâ-strenuus Menelaus,
" Quonam modo mihi verbis mandas & jubes?
" Ibine maneam cum illis, præstolans donec veneris,
" An recurram ad te, quum diligenter illis mandavero?
" Hunc rursus allocutus est rex virorum Agamemnon,
" Ibi mane, ne fortè aberremus alter ab altero
" Euntes, multæ enim per castra sunt viæ.
" Clama autem, quà iveris, & vigilare jube,
" A-patre & stirpe compellans virum quemque,

ΣΧΟΛΙΑ.

54. Ῥίμφα.] Ταχέως. Ἐπὶ νῆας.] Ἐπὶ τὰς ἐκείνων ναῦς.

55. Ὀτρυνέω.] Διὰ παρακλήσεως παρορμῶ.

56. Ἱερὸν τέλος.] Ἤτοι μέγα, ἢ ἀπηλλαγμένον τῶν λοιπῶν ἔργων· Τέλος δὲ, καὶ τὸ τάγμα. Σημαίνει πολλὰ ἡ λέξις· ποτὲ μὲν γὰρ, τὸ τάγμα, ὡς ἐνταῦθα· ποτὲ δὲ, τὸ τῶν συμπεπληρωμένων στρατευμάτων, ἢ ἔργων τέλος· ποτὲ δὲ, τὴν ἐκ τῶν ἐπισυναγομένων αἰτίων φοιτῶσαν ταῖς πόλεσι πρόσοδον· ποτὲ δὲ, τὰς ἀρχὰς καὶ τὰ ἀξιώματα, ὡς ἔνεστιν εὑρεῖν παρά τε Θουκυδίδῃ, καὶ Ξενοφῶντι· ποτὲ δὲ, τὸ δαπάνημα· ποτὲ δὲ, τὴν ἑορτὴν * παρὰ Εὐριπίδῃ, ὡς τὸ, Σεμνὴν ἑορτὴν καὶ τέλος προσεῖχομεν.

57. Κείνε πυθοίατο.] Πεισθεῖεν ἐκείνῳ. Τοῖο γάρ.] Τούτου γάρ.

58. Σημαίνει.] Προστάσσει, ἄρχει.

59. Ἐπετράπομεν.] Ἐπετρέψαμεν, ἐξουσίαν δεδώκαμεν.

62. Δεδεγμένος.] Περιμένων.

63. Μετὰ σ' αὖτις.] Ἐπὶ σὲ πάλιν εὐθέως ἔλθω. Ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.] Ἐπειδὰν αὐτοῖς καλῶς προστάξω.

65. Ἀβροτάξομεν.] Διαμαρτήσωμεν, ἀλλήλων ἀποτύχωμεν· ὅπως ἀμφοδήσωμεν φασίν.

67. Ἧι κεν ἴησθα.] Ἐὰν παρέλθῃς. Ἐγρήγορθαι.] Ἐγρηγορέναι. Ἄνωχθι.] Κέλευε.

68. Πατρόθεν ἐκ γενεῆς.] Ἐκ πατρῴου γένους· ἢ, ἀπὸ προγόνων· ὀνόματι πατρῴῳ, καὶ τῷ κατὰ γένος.

NOTÆ.

57. Κεῖνε γάρ κε μάλιστα πυθοίατο) Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

56. Τέλος) *Eustath.* fol. 702. lin. 44. Τὸ δὲ τέλος ἐξοχῶς εὕρηται παρὰ τοῖς Παλαιοῖς, &c. ubi eadem fere cum his: certè invicem sibi utraque ἐξηγητικά. Confer *Etymolog.* M. v. undè emendamus * circa finem. Vid. Schol. *Æschyli*, ad Ἑπτὰ ἐπὶ Θήβαις, v. 257. Συντέλεια Θεῶν.

65. Quæ post φασὶν sequebantur deleo, ut *Schreveliana*, licet ex *Etymologo* M. ferè exornata; falsum enim est: nam ἀβροτάζω, non dicitur, quasi τοῦ βροτοῦ ἀποτυχεῖν, verùm ab ἀβρότη, Nox, ἀβροτάζω, νυκτιπλανῶ.

67. Ἄνωχθι) Reliqua, præter κέλευε, deleo, ut *Schreveliana*, licet ex *Etymolog.* M. ferè petita; quem ideò videsis.

VARIÆ LECTIONES.

54. Ἐπὶ νῆας) γρ. παρὰ νῆας, MS. *Barocc.* Oxon.

57. Κείνε γάρ κε μάλιστα πυθοίατο) γρ. κείνῳ γάρ κε μάλιστα πιθοίατο, ut mox, v. 204. Πεπίθοιτο, Br. *Schol.* πεισθείη, ut hic πεισθεῖεν. MS. CCC. *Cantabr.* κείνῳ πιθοίατο, & MS. Barocc. Oxon.

59. Ἐπετράπομέν γε μάλιστα) γρ. ἐπετράπομεν τὰ μάλιστα.

61. Ἐπιτέλλεαι, ἠδὲ κελεύεις; Αὖθι) γρ. ἐπιτέλλεαι, ἠδὲ κελεύεις, αὖθι;

62. Μετὰ τοῖσιν) γρ. παρὰ τοῖσι, MS. CCC.

63. Εὖ τοῖς) γρ. αὐτοῖς, MS. *Mori.* Ibid. Ἐπιτείλω) γρ. ἐπιτείλας, MS. Barocc. Oxon.

Πάντας κυδαίνων· μηδὲ μεγαλίζεο θυμῷ·
Ἀλλὰ καὶ αὐτοί περ πονεώμεθα· ὧδέ που ἄμμι
Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἵει κακότητα βαρεῖαν.
Ὣς εἰπὼν, ἀπέπεμπεν ἀδελφεὸν, εὖ ἐπιτείλας.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Νέστορα, ποιμένα λαῶν.
Τὸν δ' εὗρεν παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ· παρὰ δ' ἔντεα ποικίλ' ἔκειτο,
Ἀσπὶς, καὶ δύο δοῦρε, φαεινή τε τρυφάλεια·
Πὰρ δὲ ζωστὴρ κεῖτο παναίολος, ᾧ ῥ' ὁ γεραιὸς
Ζώννυθ', ὅτ' ἐς πόλεμον φθισήνορα θωρήσσοιτο,
Λαὸν ἄγων· ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.
Ὀρθωθεὶς δ' ἄρ' ἐπ' ἀγκῶνος, κεφαλὴν ἐπαείρας,
Ἀτρείδην προσέειπε, καὶ ἐξερεείνετο μύθῳ·
Τίς δ' οὕτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν ἔρχεαι οἶος,
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
Ἠέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἤ τιν' ἑταίρων;
Φθέγγεο, μηδ' ἀκέων ἐπ' ἔμ' ἔρχεο· τίπτε δέ σε χρεώ;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Εἴσεαι Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, τὸν περὶ πάντων

" Omnes honorificè nominans: neque superbias animo:
" Immo nos etiam ipsi laboremus: ita nimirùm nobis
" Jupiter nascentibus injecit calamitatem gravem.
Sic fatus, dimisit fratrem, postquam diligenter mandaverat.
Sed ipse perrexit ire ad Nestorem, pastorem populorum.
Hunc autem invenit apud tentorium & navem nigram,
Lecto in molli: juxta autem arma varia jacebant,
Scutum, & duæ hastæ, splendidaque galea:
Propè etiam balteus jacebat artificiosè multùm-vario tactus, quo senex
Cingebatur, quando ad prœlium viros perdens armaretur,
Copias ducens: quoniam nondum indulgebat senectuti tristi.
Erectus autem in cubitum, capiteque levato,
Atridem allocutus est, & interrogabat verbis,
" Quisnam ita propter naves per castra is solus,
" Noctem per tenebrosam, quando dormiunt mortales cæteri?
" An aliquem custodum quærens, an aliquem sodalium?
" Loquere, neque tacitus ad me accede: quid tibi opus est?
Huic respondit deinde rex virorum Agamemnon,
" O Nestor Nelide, ingens gloria Achivorum,
" Agnosces Atridem Agamemnonem, quem supra omnes

ΣΧΟΛΙΑ.

69. Μὴ δὲ μεγαλίζεο θυμῷ.] Μηδὲ ἐπαίρου τῇ διανοίᾳ δι' ὑπερηφανίαν.

70. Πονεώμεθα.] Κακοπαθῶμεν, ἐνεργῶμεν.

71. Ἐπιγιγνομένοισι.] Γεννωμένοις. Ἵει.] Ἔπεμψε. Κακότητα.] Κακοπάθειαν, δυστυχίαν, βλάβην.

75. Ἔντεα.] Ὅπλα· παρὰ τὸ, ἐντὸς αὐτῶν εἶναι τὸν φοροῦντα.

79. Ἐπεὶ οὐ μὲν ἐπέτρεπε γήραϊ λυγρῷ.] Ἐπεὶ οὐ πάλιν αὐτῷ συγχωρία οὐδὲ τῷ γήρᾳ ἄνεσιν ἐδίδου· τουτέστιν, οὐδὲ ὑπὸ τοῦ γήρως εἴκαστο.

81. Ἐξερεείνετο.] Ἠρώτα.

83. Ὀρφναίην.] Σκοτεινήν.

84. Οὐρήων.] Ἡμιόνων· νῦν δὲ, φυλάκων.

NOTÆ.

69. Μηδὲ μεγαλίζεο) *Ultimâ* τοῦ μηδὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante [illegible]. Mira autem hìc elucet Regis magni *Modestia* & *Prudentia*: Regii etiam fastigii perpetuus Labor & Cura mirificè in hâc Oratione depinguntur.

71. Ζεὺς ἐπὶ γιγνομένοισιν ἵει) Ζεὺς ἐφίει γιγνομένοις. Malè hactenùs ἐπιγιγνομένοισιν. Nota Varietatem, hìc, Ζεὺς ἐφῆκε κακότητα αὐτοῖς, mox, v. 88. Αὐτὸν Ζεὺς πόνοις ἐνίησι.

84. Οὐρήων) Ab *Gnur*, Vigilavit. Vid. *Daniel*. c. 4. v. 17.

VARIÆ LECTIONES.

69. Μηδὲ) γρ. μὴ δὲ. *Aldin. Schol.* μὴ δή; meliùs.

71. Ἐπὶ γιγνομένοισι) γρ. ἐπιγιγνομένοισι, malè, vid. Not. in *Textum*.

73. Ἰέναι) γρ. ἴμεναι.

75. Εὐνῇ ἔνι) εὐνῇ ἐνί.

76. Δοῦρε) γρ. δοῦρα. MS. CCC.

82. Τίς δ' οὕτω) γρ. τίς δ' οὗτος, MS. CCC. & MS. *Barocc*, Oxon.

84. Ἠέ τιν' οὐρήων διζήμενος, ἤ τιν' ἑταίρων) γρ. ἢ bis. in omnibus, etiam in MSS. at certè in Secundo loco, non benè.

85. Τίπτε δὲ σὲ χρεώ) γρ. τίπτε σε χρειώ; MS. *Barocc*. Oxon.

88. Εἴσεαι) γρ. γνώσεαι, MS. CCC. *Cantabr.* & *Barocc*. Oxon.

Ζεὺς

Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερὲς, εἰσόκ' ἀϋτμὴ
Ἐν στήθεσσι μένῃ, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ.
Πλάζομαι ὧδ', ἐπεὶ οὔ μοι ἐπ' ὄμμασι νήδυμος ὕπνος
Ἱζάνει, ἀλλὰ μέλει πόλεμος καὶ κήδε' Ἀχαιῶν.
Αἰνῶς γὰρ Δαναῶν πέρι δείδια, οὐδέ μοι ἦτορ
Ἔμπεδον, ἀλλ' ἀλαλύκτημαι· κραδίη δέ μοι ἔξω
Στηθέων ἐκθρώσκει, τρομέει δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα.
Ἀλλ' εἴ τι δραίνεις, ἐπεὶ οὐδὲ σέ γ' ὕπνος ἱκάνει,
Δεῦρ' ἐς τοὺς φύλακας καταβείομεν, ὄφρα ἴδωμεν,
Μὴ τοὶ μὲν καμάτῳ ἀδδηκότες, ἠδὲ καὶ ὕπνῳ,
Κοιμήσωνται, ἀτὰρ φυλακῆς ἐπὶ πάγχυ λάθωνται·
Δυσμενέες δ' ἄνδρες σχεδὸν εἵαται, οὐδέ τι ἴδμεν,
Μή πως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ἀτρείδη κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Οὔ θην Ἕκτορι πάντα νοήματα μητίετα Ζεὺς
Ἐκτελέσει, ὅσα πού νυν ἐέλπεται· ἀλλά μιν οἴω

" Jupiter conjecit in labores perpetuò, quoad spiritus
" In pectoribus maneat, & mea genua moveantur.
" Erro ita, quoniam non mihi in oculis dulcis somnus
" Insidet, sed curæ est bellum & clades Achivorum.
" Vehementer enim de Danais timeo, neque mihi cor
" Firmum, sed mentis-sum-attonitæ: cor etenim mihi extra
" Pectora exilit, tremunt verò subtùs pulchra membra.
" Enimvero siquid agere-cogitas, nam ne te quidem somnus capit,
" Age ad custodes descendamus, ut videamus;
" Nè illi labore defessi, & vigiliâ,
" Se somno dederint, & excubiarum prorsus obliti fuerint:
" Hostes enim prope sedent, neque scimus,
" An fortè etiam per noctem in animo habeant pugnare.
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
" Atrida gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
" Non sane Hectori omnia cogitata providus Jupiter
" Perficiet, quæ fortè nunc sperat: sed ipsum credo

ΣΧΟΛΙΑ.

89. Ζεὺς ἐνέηκε πόνοισι διαμπερές.] Ὁ Ζεὺς τῇ κακοπαθείᾳ ἐνέβαλε μέχρι τέλους. Εἰσόκ' ἀϋτμή.] Ἕως ἂν ἡ πνοὴ ὦ ἐστιν, ἡ ζωή· καὶ τὰ γόνατά μου ἰσχύῃ, καὶ ἔρρωται.

91. Πλάζομαι.] Οὐδὲ ἀπλανῶς διαγινώσκομαι, πλανῶμαι κατὰ τὴν γνώμην· οἱονεὶ ἀπορῶ, ὅπως χρήσωμαι τοῖς παροῦσι πράγμασιν.

92. Ἱζάνει.] Ἐμπίπτει.

94. Ἀλαλύκτημαι.] Τεθορύβημαι, ἠπόρημαι.

95. Ἐκθρώσκει.] Ἐξάλλεται, ἐκπηδᾷ.

96. Δραίνεις.] Ἐπινοεῖς, δρᾶσαι δύνασαι.

97. Καταβείομεν.] Κατέλθωμεν.

98. Καμάτῳ ἀδδηκότες.] Ὑπὸ τοῦ κόπου ἀηδῶς διακείμενοι, ἐκκεκμηκότες. Ἠδὲ καὶ ὕπνῳ.] Καὶ τῇ ἀγρυπνίᾳ.

99. Ἐπὶ πάγχυ λάθωνται.] Παντελῶς λησμονήσωσι.

100. Δυσμενέες.] Πολέμιοι. Σχεδὸν εἵαται.] Πλησίον κάθηνται, ἐγγύς εἰσι. Οὐ δὲ τι ἴδμεν. Μήπως καὶ διὰ νύκτα μενοινήσωσι μάχεσθαι.] Τοῦτο προσεκτικῶς εἴρηκεν ὁ Ἀγαμέμνων, ἕνεκα τοῦ ἐκπλῆξαι τὸν Νέστορα· ἐπεί τις οὐκ ἐν ἔθει αὐτοῖς νυκτὸς πολεμεῖν.

101. Μενοινήσωσι.] Προθυμηθῶσι.

104. Οὔ θην.] Οὐδαμῶς.

105. Ἐέλπεται.] Ἐλπίζει.

NOTÆ.

94. Ἀλαλύκτημαι) De hâc voce accuratè *Etymolog.* M. in v. Vid. etiam *Hesych.*

96. Δραίνεις) Vid. *Etymolog.* M. v. Δρᾶναι.

98. Ἀδδηκότες) Ità semper cum Gemino δ, in Vett. Exempl. in *Iliade* saltem, quæ Correctior esse solet *Odysseâ*; & ità Quater in hâc ipsâ Rhapsodiâ. De Voce, præter *Br. Schol. Hesychius, Suidas, Etymolog.* M. Grammatici tamen ut plurimum ad ἀηδῶς referunt originem; ut *Prior*, etiam cum simplici δ, producatur.

105. Ἐκτελέσει. ὅσα πού νυν ἐέλπεται)) *Eustath.* fol. 707. lin. 5. Ἐν δὲ τῷ, Ὅσα πού νυν ἐέλπεται, συστέλλεται τὸ νυν, κατὰ τὸν Ἀπίωνα, διὰ τὸ μέτρον· ὡς ἐν τῷ τοῦ Πατρόκλου ἐπιταφίῳ, ἔπει τὸ, Δεῦρό νυν ὦ γεραιὲ προσελθέμεναι· ὅθεν καὶ ἔτι νοοῦσιν, ὡς δίχα τόνου ὀφείλει κεῖσθαι ἡ λέξις, καὶ οὐδὲ ὡς χρονικὸν ἐπίρρημα λαμβάνεσθαι, ἀλλὰ ἀντὶ παραπληρωματικοῦ συνδέσμου, κλ. Idem fol. 1429 lin. 37. Ἐν δὲ τῷ, Δεῦρό νυν ὦ γεραιὲ, συνέσταλται ἀσυνήθως τὸ υ εἴχρονον, καὶ ἴσως οὐδὲ περισπᾶν χρὴ τὴν λέξιν, ἀλλ' ἀφιέναι κοινῶς κεῖσθαι

VARIÆ LECTIONES.

91. Ὄμμασι νήδυμος ὕπνος) γρ. ὄμμασιν ἥδυμος ὕπνος, vid. ad β'. v. 2.

98. Ἀδδηκότες) γρ. ἀδηκότες, MS. *Barocc.* Oxon. & Schol. *Aldin.* Vid. infrà, ad v. 399.

99. Ἐπὶ πάγχυ λάθωνται)) γρ. ἐπὶ πάγχυ λάθωνται, MS. *Mori, Br Schol.* &c. vid. ad v. 71.

105. Ἐκτελέσει) γρ. ἐκτελέει, MS. Barocc. Oxon. Ibid. Ὅσα πού νυν ἐέλπεται) γρ. ὅσα πού νῦν ἔλπεται MS. *Mori*, vid. Not. in *Textum*.

Κήδεσι

Κήδεσι μοχθήσειν καὶ πλείοσιν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
Ἐκ χόλου ἀργαλέοιο μεταστρέψῃ φίλον ἦτορ.
Σοὶ δὲ μάλ' ἕψομ' ἐγώ· προτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους,
Ἠμὲν Τυδεΐδην δουρικλυτὸν, ἠδ' Ὀδυσῆα,
Ἠδ' Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος ἄλκιμον υἱόν.
Ἀλλ' εἴ τις καὶ τούσδε μετοιχόμενος καλέσειεν,
Ἀντίθεόν τ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα·
Τῶν γὰρ νῆες ἔασιν ἑκαστάτω, οὐδὲ μάλ' ἐγγύς.
Ἀλλὰ, φίλον περ ἐόντα καὶ αἰδοῖον Μενέλαον,
Νεικέσω, εἴπερ μοι νεμεσήσεαι, οὐδ' ἐπικεύσω,
Ὡς εὕδει, σοὶ δ' οἴῳ ἐπέτρεψεν πονέεσθαι·
Νῦν ὄφελεν κατὰ πάντας ἀριστῆας πονέεσθαι
Λισσόμενος· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκέτ' ἀνεκτός.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ὦ γέρον, ἄλλοτε μέν σε καὶ αἰτιάασθαι ἄνωγα·
Πολλάκι γὰρ μεθιεῖ τε, καὶ οὐκ ἐθέλει πονέεσθαι,
Οὔτ' ὄκνῳ εἴκων, οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο,
Ἀλλ' ἐμέ τ' εἰσορόων, καὶ ἐμὴν προτιδέγμενος ὁρμήν·
Νῦν δ' ἐμέο πρότερος μάλ' ἐπέγρετο, καί μοι ἐπέστη·
Τὸν μὲν ἐγὼ προέηκα καλήμεναι, οὓς σὺ μεταλλᾷς.

"Curis laboraturum & pluribus, si modò Achilles
"Ab irâ gravi converterit suum cor.
"Te verò libenter sequar ego: insuper & excitemus alios,
"Et Tydidem hastâ-inclytum, & Ulyssem,
"Et Ajacem Oilei velocem, & Phylei fortem filium.
"Quin si quis & hos adiens vocaret,
"Deóque parem Ajacem *Telamon.* & Idomeneum regem:
"Horum enim naves absunt longissimè, neque valde propè.
"At charum licet existentem & venerandum Menelaum,
"Objurgabo, etiamsi mihi succenseas, neque celabo;
"Cum ita dormit, tibique soli permisit laborare:
"Nunc debuerat circa omnes principes laborare
"Suppliciter orans: necessitas enim urget non jam tolerabilis.
Hunc rursùs allocutus est rex virorum Agamemnon,
"O senex, aliàs quidem te vel accusare hortor;
"Sæpe enim cessat, nec vult laborare,
"Neque pigritiæ cedens, neque insipientiæ mentis;
"Sed me respiciens, & expectans, dum ego incipiam:
"Nunc autem me prior multò surrexit, & mihi adstitit:
"Hunc quidem ego præmisi vocatum, quos tu quæris.

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Μοχθήσειν.] Ταλαιπωρήσειν, κακοπαθήσειν.
108. Ποτὶ δ' αὖ καὶ ἐγείρομεν ἄλλους.] Πρὸς δὲ καὶ τοὺς ἄλλους ἐγείρωμεν.
109. Δουρικλυτόν.] Ἔνδοξον περὶ τὸ δόρυ.
110. Αἴαντα ταχύν.] Τὸν Ὀϊλέως. Καὶ γὰρ ἐν ἄλλοις φησί, Πλεῖστος δ' αὐτόθ' εἷλεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας. Φυλέος υἱόν.] Τὸν Μέγητα· τὸ ος μακρὸν, διὰ τὸ μέτρον.
111. Μετοιχόμενος.] Ἐπ' αὐτοὺς ἐπελθών.
112. Ἀντίθεόν τ' Αἴαντα.] Τὸν Τελαμώνιον.
113. Ἑκαστάτω.] Πορρωτάτω.
115. Νεικέσω.] Κακολογήσω. Οὐδ' ἐπικεύσω.] Καὶ οὐκ ἀποκρύψω.
116. Ὡς εὕδει.] Ὅτι καθεύδει. Ἐπέτρεψεν.] Ἐπέστειλεν. Πονέεσθαι.] Κάμνειν.
117. Ὄφελεν.] Ὤφειλεν, ἔπρεπεν.
118. Οὐκέτ' ἀνεκτός.] Ἀνυπομόνητος.
120. Ἄλλοτε.] Ἐν ἄλλῳ καιρῷ. Αἰτιάασθαι.] Μέμφεσθαι.
121. Μεθιεῖ.] Ἀμελεῖ.
122. Ὄκνῳ.] Ῥαθυμίᾳ, φόβῳ. Ὄκνῳ εἴκων.] Ὀκνῶν. Οὔτ' ἀφραδίῃσι νόοιο.] Οὔτε ἀσθενείᾳ λογισμοῦ ὅ ἐστιν, οὔτε ἀσύνετός ἐστι.
124. Ἐμέο.] Ἐμοῦ. Ἐπέγρετο.] Ἐπηγέρθη, ἐξύπνισε.
125. Καλήμεναι.] Καλεῖν. Μεταλλᾷς.] Ἐπιζητεῖς.

NOTÆ.

τόνδ' μένοντι δὲ χρονικὸν ἐπίρρημά ἐστιν, ἀλλὰ σύνδεσμός τις παραπληρωματικός, ὅπερ τοι νυ, καὶ παραλείψαι τινὲς ἐστιν ὅθεν καὶ ὁ τοίνυν σύνδεσμος. Tum profert hos *Iambos*, Σίγα νῦν ἐμὲ, ὦ μάτ', ὡς κηρεῖς ἔχειν, ex *Sophocles* & Σῶσόν νυν αὐτὸν, μηδ' ἴσχε τὸ πλεῖον. Vid. *Var Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

107. Μεταστρέψῃ) γρ. μεταστρέψει, MS. Barocc. Ox.
108. Προτὶ) γρ. ποτὶ, vid. ad β'. v. 137. Not. in *Textum*, & infrà, ad v. 123.
116. Εὕδει) γρ. εὕδει, MS. Barocc. Oxon.
118. Ἀνεκτὸς) γρ. ἀνεκτά.
120. Ἄλλοτε μέν σε καὶ) γρ. ἄλλοτε μὲν δὲ, MS. CCC.
Ib. Αἰτιάασθαι) γρ. αἰτιάασθαι, MS. Barocc. Oxon.
123. Προτιδέγμενος) γρ. ποτιδέγμενος, vid. suprà, ad v. 108.
124. Μάλ') γρ. μέγ', *Etymolog. M.* v. Μέγα.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἴομεν· κείνους δὲ κιχησόμεθα πρὸ πυλάων
Ἐν φυλάκεσσ'· ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον ἠγερέθεσθαι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Οὕτως ὅτις οἱ νεμεσσήσεται, ὐδ' ἀπιθήσει
Ἀργείων, ὅτε κέν τιν' ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
Ὣς εἰπὼν, ἔνδυνε περὶ στήθεσσι χιτῶνα,
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμφὶ δ' ἄρα χλαῖναν περονήσατο φοινικόεσσαν,
Διπλῆν, ἐκταδίην· οὔλη δ' ἐπενήνοθε λάχνη.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Βῆ δ' ἰέναι κατὰ νῆας Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον,
Ἐξ ὕπνου ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ
Φθεγξάμενος· τὸν δ' αἶψα περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωὴ,
Ἐκ δ' ἦλθε κλισίης, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπε,
Τίφθ' ὅτω κατὰ νῆας ἀνὰ στρατὸν οἶοι ἀλᾶσθε,
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,

" Verùm eamus: illos etenim inveniemus ante portas
" Inter custodes: ibi enim eos monui, ut congregarentur.
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
" Ita nemo ei succensebit, neque non-obtemperabit
" Argivorum, quando aliquem hortetur & jubeat.
Sic locutus, induit circa pectora tunicam,
Pedibusque sub nitidis ligavit pulchros calceos,
Circum item lænam fibulâ connexuit puniceam,
Duplicem, amplam; crispa autem super eam-florescebat lanugo:
Sumpsit etiam validam hastam præfixam acuto ære.
Perrexitque ire propter naves Achivorum ære-loricatorum
Primum; deinde Ulyssem, Jovi consilio parem,
E somno excitavit Gerenius eques Nestor
Vociferans. Illi autem continuò ad animum accessit vox,
Exivitque è tentorio, & ipsos sermone allocutus est,
" Cur sic propter naves per castra soli erratis,
" Noctem per dulcem? an quòd jam necessitas adeò urget?
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,

ΣΧΟΛΙΑ.

127. Ἵνα γάρ σφιν.] Ἐκεῖ γὰρ αὐτοῖς. Ἐπέφραδον.] Εἶπον.

133. Περονήσατο.] * Περόνας, ἤγουν κομβίοις, συνέδησε. Πόρπῃ συνέλαβεν, συνεπορπήσατο. Φοινικόεσσαν.] Πυῤῥὰν τῷ χρώματι.

134. Διπλῆν, ἐκταδίην.] Τὴν μεγάλην, ὥστε καὶ διπλῆν αὐτὴν χρώμενον, ἔχειν ἐκτεταμένην. Οὔλη] Τρυφερά, ἢ ἁπαλή. Ἐπενήνοθεν.] Ἐπῆνθει, ἐπέκειτο. Λάχνη.] Ἡ δασύτης, ἡ κροκύς.

135. Ἄλκιμον.] Ἰσχυρὸν, εὔτονον· ἢ πρὸς τὸ ἀλέξασθαι πεποιημένον.

137. Πρῶτον ἔπειτ' Ὀδυσῆα.] Πρῶτον μετὰ ταῦτα τὸν Ὀδυσσέα.

139. Περὶ φρένας ἤλυθ' ἰωή.] Οἱονεὶ ᾔσθετο τῆς φωνῆς, ἤκουσεν.

140. Ἐκ δ' ἦλθε κλισίης.] Ἔξωθεν ἦλθε τῆς σκηνῆς.

141. Ἀλᾶσθε.] Πλανᾶσθε.

142. Ὅτι δὴ χρειὼ τόσον ἵκει.] Ὅτι τοσαύτη χρεία κατέλαβεν. Ἵκει.] Καταλαμβάνει.

NOTÆ.

127. Ἵνα) Præter Brev. Schol. Suidas, Ἵνα) Ὅπου, ἔνθα, ἐκεῖ. Idem Etymolog. M. v. Ità Iliad. Θ'. v. 83.—ἵνα τε πρῶτ') τρίχες ἵππων Κρανίῳ ἐμπεφύασι.

129. Οὕτως ὅτις οἱ νεμεσσήσεται) Ultima τῆς ὅτις, etiam extra Cæsuram, producitur, vi suæ Finalis, & ante Asperam ἀμετασχημάτιστον Literam. Legitur tamen & ἑοῖ.

135. Ἀκαχμένον) De hâc voce, vid. Etymolog. M. v. & in v. Ἀλαλάχημαι.

137. Διὶ μῆτιν ἀτάλαντον) Ultima τοῦ Διὶ producitur, in Cæsurâ, vi Toni sui, & ante Liquidam. Ultima τοῦ μῆτιν, producitur etiam in Cæsurâ, vi suæ Finalis.

NOTÆ IN SCHOLIA.

133. * Περόναις, ἤγουν κομβίοις, συνέδησε, ex Eustathio, in locum, fol. 710. lin. 2. Mox συνέλαβεν, pro Aldi συνέβαλεν, ob illud Etymolog. M. v. Ἐμπερονήσατο. Περονᾶν, ἀντὶ τοῦ, πόρπῃ, βελόνῃ, συλλαβεῖν. Editt. Cantabrig. hoc viderunt.

VARIÆ LECTIONES.

127. Ἐν φυλάκεσσ', ἵνα γάρ σφιν ἐπέφραδον) γρ. ἐν φυλάκεσσιν' ἵνα σφὶν ἐπέφραδον.

129. Οὕτως ὅτις οἱ) γρ. οὔπως ὅτις ἑοῖ.

132. Ποσσὶ δ' ὑπαὶ) Vid: suprà, ad v. 22.

142. Ἵκει) γρ. ἵκοι. MS. Barocc. Oxon.

Διογενὲς

Διογενὲς, Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρα καὶ ἄλλον ἐγείρομεν, ὅν τ' ἐπέοικε
Βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ κλισίηνδε κιὼν πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ποικίλον ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο, βῆ δὲ μετ' αὐτούς.
Βὰν δ' ἐπὶ Τυδείδην Διομήδεα· τὸν δ' ἐκίχανον
Ἐκτὸς ἀπὸ κλισίης σὺν τεύχεσιν· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εὗδον· ὑπὸ κρασὶν δ' ἔχον ἀσπίδας· ἔγχεα δέ σφιν
Ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος ἐλήλατο· τῆλε δὲ χαλκὸς
Λάμφ', ὡς ἀστεροπὴ πατρὸς Διός· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
Εὗδ'· ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς ἀγραύλοιο·
Αὐτὰρ ὑπὸ κράτεσφι τάπης τετάνυστο φαεινός.
Τὸν παρστὰς ἀνέγειρε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Λὰξ ποδὶ κινήσας, ὄτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην,
Ἔγρεο, Τυδέος υἱέ· τί πάννυχον ὕπνον ἀωτεῖς;
Οὐκ ἀΐεις, ὡς Τρῶες ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο
Εἵαται ἄγχι νεῶν, ὀλίγος δ' ἔτι χῶρος ἐρύκει;
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐξ ὕπνοιο μάλα κραιπνῶς ἀνόρουσε,

"Nobilissime Laertiade, solertiâ-pollens Ulysse,
"Nè indigneris: tantus etenim dolor oppressit Achivos.
"Sed sequere, ut & alium excitemus, quem convenit
"Consilia agitare, vel fugiendi, vel pugnandi.
Sic dixit. In tentorium verò reversus consilio-abundans Ulysses,
Varium circa humeros scutum posuit, secutusque est eos.
Iverunt itaque ad Tydidem Diomedem; eumque invenerunt
Extrà pro tentorio cum armis; circumque socii
Dormiebant: sub capitibus autem habebant clypeos: hastæ verò ipsis
Erectæ in cuspide-posteriore fixæ erant: longè utique æs
Splendebat, velut fulgur patris Jovis; verùm ipse heros
Dormiebat; substernebatúrque pellis bovis agrestis;
At sub capite tapes extensus erat splendidus.
Hunc juxta stans excitavit Gerenius eques Nestor,
Calce pedis movens, ursitque, objurgavitque coram,
"Surge, Tydei fili; cur per-totam-noctem somnum suavem carpis?
"Non audis, ut Trojani in tumulo campi
"Sedent prope naves, exiguum autem jam spatium distinet?
Sic dixit. Ille vero è somno valdè celeriter exiliit,

ΣΧΟΛΙΑ.

145. Βεβίηκε.] Βεβίασται, συγκρατεῖ.
149. Μετ' αὐτούς.] Σὺν αὐτοῖς.
150. Ἐκίχανον.] Κατελάμβανον.
152. Ὑπὸ κρασίν.] Ὑπὸ ταῖς κεφαλαῖς.
153. Ὄρθ' ἐπὶ σαυρωτῆρος.] Ὀρθὰ ἐπὶ τοῦ κρόσφου (οὕτω γὰρ καλεῖ) τὸ ἀντικείμενον τῇ ἐπιδορατίδι σιδήριον. Ἐλήλατο.] Ἐπεπήγει, ἵστατο εἰς τὴν γῆν.
155. Ὑπὸ δ' ἔστρωτο.] Ὑπέστρωτο δέ. Ῥινόν.] *Βύρσαν. Ἀγραύλοιο.] Τοῦ ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένου.
156. Ὑπὸ κράτεσφιν.] Ὑπὸ τῇ κεφαλῇ. Τετάνυστο.] Ὑπέκειτο.
158. Λὰξ ποδὶ κινήσας.] Εὐτόνως τῷ μεγάλῳ δακτύλῳ τοῦ ποδὸς, τοῦ κοίλου μέρους ἀψάμενος τοῦ Διομήδους ποδός· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ ἐπιφερομένου, Ὄτρυνέ τε, νείκεσέ τ' ἄντην.
159. Ὕπνον ἀωτεῖς.] Ἀπανθίζῃ τὸν ὕπνον· ἐκ δὲ τούτου, καθεύδεις.
160. Οὐκ ἀΐεις.] Οὐκ αἰσθάνῃ, οὐκ ἀκούεις; Ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.] Τόπος ἐστὶν ὑψηλὸς ἐν τῷ πεδίῳ, πρὸς τῇ Ἰλίῳ, ὃ ὀνοματικῶς καλεῖται Θρωσμὸς, ὡς δ' ἕτεροι Καλλικολώνη· ᾧ στρατόπεδον εἶχον οἱ Τρῶες, οἱ τῆς πόλεως ἔξω πεσόντες.
161. Ὀλίγος χῶρος.] Μικρὸν διάστημα. Ἐρύκει.] Διείργει, κωλύει.

NOTÆ.

145. Βεβίηκεν) Βιαίως εἷλε ἢ κατέλαβε. *Thema* Βιάω. *Etymolog.* M. in v. non benè; sumit enim, ut *Passivè* dictum. Vid. infrà, ad v. 172.

155. Εὗδ'· ὑπὸ δ' ἔστρωτο ῥινὸν βοὸς) *Ultima* τοῦ ἔστρωτο producitur, in *Cæsurâ*, vi sequentis *Aspiratæ*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

155. *Βύρσαν) Ità pro βύρσου scribo; quòd ῥινὸν sit *Nominativus*.

160. *Θρωσμός) Ex *Lectione* θρωσμῷ πεδίοιο, *Nonnulli* putant θρωσμὸν Nomen *Proprium* Campi, aut loci, in Campo: Verùm θρωσμῷ legitur & hic & ad λ'. v. 56. Ità ad *Euripid.* Phœniss. v. 847. Σηκὸς, ut *Proprium* ponitur nomen; cùm reverà sit *Appellativum*. Ità *Odyss.* α. v. 103. de Δήμῳ Ἰθάκης loquuntur Grammatici, ut loco.

VARIÆ LECTIONES.

158. Ὄτρυνε) γρ. ὤτρυνε. MS. Barocc. Oxon.
160. Ἐπὶ θρωσμῷ) γρ. ἐπὶ θρωσμοῦ.
161. Ὀλίγος δ' ἔτι) γρ. ὀλίγος Ν.

Καὶ

Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Σχέτλιός ἐσσι, γεραιέ· σὺ μὲν πόνου ὔποτε λήγεις·
Οὔ νυ καὶ ἄλλοι ἔασι νεώτεροι υἷες Ἀχαιῶν,
Οἵ κεν ἔπειτα ἕκαστον ἐγείρειαν βασιλήων,
Πάντῃ ἐποιχόμενοι; σὺ δ' ἀμήχανός ἐσσι, γεραιέ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, φίλος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Εἰσὶν μέν μοι παῖδες ἀμύμονες, εἰσὶ δὲ λαοὶ
Καὶ πολέες, τῶν κέν τις ἐποιχόμενος καλέσειεν·
Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν Ἀχαιούς·
Νῦν γὰρ δὴ πάντεσσιν ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς·
Ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι.
Ἀλλ' ἴθι νῦν, Αἴαντα ταχὺν, καὶ Φυλέος υἱὸν,
Ἄνστησον, σὺ γάρ ἐσσι νεώτερος· εἴ μ' ἐλεαίρεις.
Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἑέσσατο δέρμα λέοντος
Αἴθωνος, μεγάλοιο, ποδηνεκές· εἵλετο δ' ἔγχος,
Βῆ δ' ἰέναι· τοὺς δ' ἔνθεν ἀναστήσας ἄγεν ἥρως.
Οἱ δ' ὅτε δὴ φυλάκεσσιν ἐν ἀγρομένοισι γένοντο,
Οὐδὲ μὲν εὕδοντας φυλάκων ἡγήτορας εὗρον·
Ἀλλ' ἐγρηγορτὶ ξὺν τεύχεσιν εἵατο πάντες.

Et ipsum editâ voce verbis alatis allocutus est,
" Patiens nimiùm es, senex: Tu quidem à labore nunquam cessas:
" An non & alii sunt juniores filii Achivorum,
" Qui quidem unumquemque excitent regum
" Quaquaversum obeuntes? tu verò nullâ arte-à-labore-revocabilis es, senex.
Hunc rursus allocutus est Gerenius eques Nestor,
" Sanè hæc omnia, amice, rectè dixisti:
" Sunt quidem mihi filii eximii, sunt & populi
" Etiam multi, quorum aliquis obiens vocare posset:
" Verùm valde magna necessitas oppressit Achivos:
" Nunc enim jam res omnibus in novaculæ sitæ sunt acie;
" Sanè valde triste exitium Achivis, vel Vita.
" Verùm i nunc, Ajacem *Oilei* velocem, & Phylei filium,
" Excita, tu enim es junior; si mei misereris.
Sic dixit: Ille verò circum humeros induit pellem leonis
Fulvi, magni, talarem; cepitque hastam,
Perrexitque ire; illos etiam illinc excitatos adduxit heros.
Illi itaque cùm jam ad custodes congregatos pervenissent,
Nequaquam dormientes custodum duces invenerunt;
Sed vigilanter cum armis sedebant omnes.

ΣΧΟΛΙΑ.

164. Σχέτλιος.] Δεινὸς, ὁ σχετλιασμοῦ ἄξιος, ἀγρύπνως, καρτερικώτατος.

167. Ἀμήχανος.] Ἀπεριμηχάνητος. πρὸς ὃν μηχανὴν οὐκ ἔστιν εὑρεῖν· ἢ, ἀκοπίατος, ἢ πρὸς πάντας οὐχ ἥττων.

169. Κατὰ μοῖραν.] Κατὰ τὸ προσῆκον, κατὰ τὸ πρέπον.

173. Ἐπὶ ξυροῦ ἵσταται ἀκμῆς.] * Ἐπὶ κινδύνου ἐν αὐτῷ τοῦ σφάλματος ἐπιβάσει· ἀντὶ τοῦ, τὰ σφάλματα ἡμῶν τραχὺς ἕστηκεν· ὅ ἐστιν, ἐν ἐσχάτῳ κινδύνῳ ἐστὶ, καὶ ἐπὶ ἐσχάτου κινδύνου. Μεταφορά.

174. Βιῶναι.] Σωθῆναι, ζῆσαι.

181. Ἐγρηγορτί.] Ἐγρηγόρως.

NOTÆ.

172. Ἀλλὰ μάλα μεγάλη χρειὼ βεβίηκεν) Ultima τοῦ μάλα producitur, in *Casurâ*, & ante *Liquidam*. De voce βεβίηκεν, vid. supra, ad v. 145.

174. Ἢ μάλα λυγρὸς ὄλεθρος Ἀχαιοῖς, ἠὲ βιῶναι) Ἠ (φανερὸν) ἤγουν ἐν ταύτῃ τῇ νυκτὶ ὁ θάνατος, ἢ ὁ βίος. Βιῶναι, ἀντὶ τοῦ, τὸ βιῶναι. Vid. ad *Anacreont.* v. 339.

175. Φυλέος υἱὸν) Τὸν Μέγητα, ut *Scholiastes*.

182. Ἀλλ' ἐγρηγορτὶ ξὺν τεύχεσιν) *Ultima* τοῦ ἐγρηγορτὶ, *Naturâ* longa, ut in similibus, & ἀνιδρωτί,

NOTÆ IN SCHOLIA.

173. * Ἐπὶ κινδύνου ἐν αὐτῷ τοῦ σφάλματος ἐπιβάσει, ex *Etymolog.* M. v. Ἐπὶ ξυροῦ.

VARIÆ LECTIONES.

169. Φίλος) γρ. γέρον, MS. Barocc. Oxon. malè; non enim *Senem* alloquitur *Diomedes*, sed contrà.

170. Εἰσὶν μέν μοι) γρ. εἰσὶν ἐμοὶ μὲν, & εἰσὶ μέν μοι.

177. Ἑέσσατο) γρ. ἕσσατο, MS. *Barocc.* Oxon.

180. Ἐν ἀγρομένοισι γένοντο) γρ. ἐν ἀγρομένοισιν ἔμιχθεν, MS. CCC.

182. Ἀλλ' ἐγρηγορτὶ ξὺν τεύχεσι) γρ. ἐγρηγορτὶ σὺν τεύχεσι.

Ὡς δὲ κύνες περὶ μῆλα δυσωρήσονται ἐν αὐλῇ,
Θηρὸς ἀκούσαντες κρατερόφρονος, ὅς τε καθ' ὕλην
Ἔρχηται δι' ὄρεσφι· πολὺς δ' ὀρυμαγδὸς ἐπ' αὐτῷ
Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν, ἀπό τέ σφισιν ὕπνος ὄλωλεν·
Ὣς τῶν νήδυμος ὕπνος ἀπὸ βλεφάροιιν ὀλώλει,
Νύκτα φυλασσομένοισι κακήν· πεδίονδε γὰρ αἰεὶ
Τετράφαθ', ὁππότ' ἐπὶ Τρώων ἀΐοιεν ἰόντων.
Τὺς δ' ὁ γέρων γήθησεν ἰδὼν, θάρσυνέ τε μύθῳ,
Καί σφεας φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Οὕτω νῦν, φίλα τέκνα, φυλάσσετε· μηδέ τιν' ὕπνος
Αἱρείτω, μὴ χάρμα γενώμεθα δυσμενέεσσιν.
Ὣς εἰπὼν, τάφροιο διέσσυτο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἀργείων βασιλῆες, ὅσοι κεκλήατο βυλήν.
Τοῖσ δ' ἅμα Μηριόνης, καὶ Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς,
Ἤϊσαν· αὐτοὶ γὰρ κάλεον, συμμητιάασθαι.
Τάφρον δ' ἐκδιαβάντες ὀρυκτὴν, ἑδριόωντο
Ἐν καθαρῷ, ὅθι δὴ νεκύων διεφαίνετο χῶρος
Πιπτόντων· ὅθεν αὖτις ἀπετράπετ' ὄβριμος Ἕκτωρ,
Ὀλλὺς Ἀργείυς, ὅτε δὴ περὶ νὺξ ἐκάλυψεν.

Sicut enim canes circum oves difficultèr custodiunt in caulâ,
Feram audientes ferocem, quæ per sylvam
Veniat de montibus; multus etenim strepitus super ipsam
Virorum atque canum, atque ipsis somnus perit:
Sic horum suavis somnus à palpebris perierat,
Noctem excubias agentibus tristem: ad campum enim semper
Conversi erant, quandocunque Trojanos audirent euntes.
Hos senex gavisus est conspicatus, confirmavitque oratione,
Et ipsos editâ voce, verbis alatis allocutus est,
" Ita nunc, chari filii, excubias agite; neque aliquem somnus
" Capiat; nè gaudium fiamus hostibus.
Sic locutus, fossam transiit: illique simul sequebantur
Argivorum reges, quotquot vocati erant ad consilium.
Cum his Meriones, & Nestoris clarus filius,
Iverunt: ipsi enim vocabant, ut simul consultarent.
Fossam igitur transgressi depressam, consederunt
In puro, ubi inter cadaverum strages apparebat spatium
Occisorum: unde rursus conversus fuerat impetuosus Hector,
Quando perdidit Argivos, cùm tandem nox circumtexerat.

ΣΧΟΛΙΑ.

183. Δυσωρήσονται.] Δυσφυλακτέσυσι· κακὴν φυλακὴν καὶ νύκτα διαγάγωσι.

184. Θηρός.] Λίοντος. Ἀκύσαντες.] Αἰσθόμενοι· λείπει, φωνῆς. Κρατερόφρονος.] Ἰσχυρῦ, τολμηρῦ.

188. Νύκτα.] Ἀντὶ τῦ, διὰ νυκτός. Φυλασσομένοισι.] Ἀντὶ τῦ, *φυλασσόντων.

189. *Τετράφαθ'.] Τετραμμένοι ἦσαν, καὶ ἀπέβλεπον εἰς τὸ πεδίον. Ἐπὶ Τρώων ἀΐοιεν ἰόντων.] Ὅπως ἂν ἐπιόντων τῶν Τρώων ἀκύσειαν.

195. Ὅσοι κεκλήατο βυλῆ.] Ὅσοι κεκλημένοι ἦσαν εἰς τὸ συμβύλιον.

197. Ἤϊσαν.] Ἐπορεύοντο, ἤρχοντο. Συμμητιάασθαι.] Κοινῇ γνώμῃ σκέψασθαι.

198. Τάφρον δ' ἐκδιαβάντες.] Διὰ τῆς προθέσεως δηλοῖ τὸ δυσδιάβατον τῦ ὀρύγματος. Διατί δὲ φασιν οἱ ἡγεμόνες, τὴν τάφρον διαβάντες, βυλεύονται; Φαμὲν, ὅτι τῦτο ποιῦσιν εἰς παραμυθίαν τῶν καθεζομένων, ἵνα προθυμότεροι γένωνται, ἐγγὺς αὐτῶν ὄντων. Ἑδριόωντο.] Ἐκαθέζοντο.

NOTÆ.

Iliad. ὀ. v. 228. quanquam haud rarò cum ε Diphthongo à veteribus scribatur; ob εὐφωνίαν tamen & Tyronum certitudinem, pro σὺν, lego ξὺν, ut in Multis aliis locis etiam à Veteribus factum. Vid. ad Var. Lect.

183. Δυσωρήσονται) vid. Etymolog. M. in voce, ubi idem, cum Br. Schol. excepto, quòd ibi, pro διαγάγωσι, διάξυσι, paulò meliùs. At ex voce διαγάγωσιν apparet Lectio, δυσωρήσωσι). Vid. ad Var. Lect.

187. Ὡς τῶν—φυλασσομένοισι) De hâc Syntaxi, vid. quæ Nos, ad Odyss. ί. v. 256. Item Br. Schol. ex quibus tamen voces, Γενικὴ Ἐβραϊκὴ deleo, viz. Schrevelianas.

NOTÆ IN SCHOLIA.

188. * Vid. Not. in Textum, ad v. 187.

189. *Τέτραφαθ') Ità, pro Τέτραπτο Sherting. legend.

VARIÆ LECTIONES.

183. Δυσωρήσονται) γρ. δυσωρήσωσι), vid. N. ad Text.

185. Ἔρχηται) γρ. ἔρχεται), MS. Barocc. Oxon.

195. Βυλὴν) γρ. βυλῆ, Br. Schol.

200. Ὄβριμος) γρ. ὄμβριμος, MS. Mori, & MS. Barocc. Oxon.

Ἔνθα καθεζόμενοι, ἔπε' ἀλλήλοισι πίφαυσκον·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ὦ φίλοι, οὐκ ἂν δή τις ἀνὴρ πεπίθοιθ' ἑῷ αὐτοῦ
Θυμῷ τολμήεντι μετὰ Τρῶας μεγαθύμους
Ἐλθεῖν; εἴ τινά που δηΐων ἕλοι ἐσχατόωντα, *γρ. ἀλεώμενον.
Ἤ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο,
Ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἠὲ πόλινδε
Ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς.
Ταῦτά κε πάντα πύθοιτο, καὶ ἂψ εἰς ἡμέας ἔλθοι
Ἀσκηθὴς, μέγα *κέν οἱ ὑπουράνιον κλέος εἴη *γρ. κἄν.
Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους, καί οἱ δόσις ἔσσεται ἐσθλή.
Ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι,
Τῶν πάντων οἱ ἕκαστος ὄϊν δώσουσι μέλαιναν,
Θῆλυν, ὑπόῤῥηνον· τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον·
Αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται.

Ibi confidentes, sermones invicem dicebant;
His etenim loqui cœpit Gerenius eques Nestor,
" O amici, an non jam aliquis vir confisus erit suo ipsius
" Animo audaci, ut ad Trojanos magnanimos
" Eat? si quem fortè hostium capiat in-extremis-castris-errantem,
" Vel aliquem fortè etiam sermonem inter Trojanos audiat,
" Quæ consultent inter se: an in-animo-habent
" Istic manere apud naves procul, an ad urbem
" Retrò reversuri sunt, quandoquidem domuerunt scilicet Achivos.
" Hæc omnia fortasse audiat, & retrò ad nos redeat
" Incolumis, magna utique ei sub cœlo gloria esset
" Universos apud homines; & ei præmium erit egregium.
" Quotquot enim navibus imperant principes,
" Horum omnium ei singuli ovem dabunt nigram,
" Fœminam, agnum-ubere-alentem; cui quidem possessio nulla similis:
" Semperque in conviviis & epulis aderit,

ΣΧΟΛΙΑ.

202. Πίφαυσκον.] Ἐνεφάνιζον, ἔλεγον.

204. Πεπίθοιτο.] Πεισθείη. Ἑῷ αὐτοῦ.] Τῷ ἰδίῳ αὐτοῦ θυμῷ. Ὅμηρος δὲ *ἐνδίνοτι σύνθετον ἀντωνυμίαν παραλαμβάνει.

205. Τολμήεντι.] Καρτερικῷ.

206. Ἐσχατόωντα.] Ἔσχατον, ὑπολειπόμενον, πεπλανημένον, καὶ περὶ τὰ ἔσχατα μέρη διατρίβοντα.

207. Φῆμιν.] Κληδόνα. Πύθοιτο.] Ἀκούσοι, μάθοι. Εἴ τινά που καὶ φῆμιν ἐνὶ Τρώεσσι πύθοιτο.] Εἰώθασιν οἱ πολεμούμενοι φήμας τινὰς λέγειν ἐν ἑαυτοῖς· οἷον, Λακεδαιμονίων βουλομένων, ποῖον χωρίον ἐπιτειχίσωσι τῆς Ἀττικῆς, Ἀλκιβιάδης συνεβούλευσε πέμπειν εἰς Ἀθήνας κατασκόπους· οἵτινες παραγενόμενοι, ἤκουσαν αὐτῶν τῶν Ἀθηναίων διαλεγομένων, ὅτι τὴν Δεκέλειαν μέλλουσιν ἐπιτειχίζειν οἱ πολέμιοι· καὶ οὕτως Λακεδαιμόνιοι ἐπετείχισαν τὴν Δεκέλειαν.

208. Ἅσσα.] Ἅτινα δή. Μεμάασιν.] Προτεθύμηνται.

209. Αὖθι.] Αὐτόθι. Ἀπόπροθεν.] Πόῤῥωθεν.

212. Ἀσκηθής.] Ἀβλαβὴς, ὑγιής. Ὑπουράνιον.] Ἕως οὐρανοῦ ἐξικνούμενον.

213. Πάντας ἐπ' ἀνθρώπους.] Διὰ πάντων τῶν ἀνθρώπων. Δόσις.] Δωρεά.

214. Ἐπικρατέουσι.] Ἄρχουσιν.

216. Ὑπόῤῥηνον.] Ὕπαρνον, *ἔγκυον· ῥῆνες γὰρ, οἱ ἄρνες. Τῇ μὲν κτέρας οὐδὲν ὁμοῖον.] Ἧς οὐδὲν κτῆμα ὅμοιον διὰ τὴν πρᾶξιν. Διατί μέλαιναν καὶ ὑπόῤῥηνον τὰ πρόβατα ἐπαγγέλλεται; Καὶ ῥητέον, ὅτι μέλαινα μὲν, ἐπεὶ νυκτὸς ἐπορεύοντο· ὑπόῤῥηνον δὲ, συμβολικῷ τινὶ αἰσίῳ, ἵνα ἔγκαρπον τὴν πορείαν ποιήσωνται.

217. Δαίτῃσι.] Εὐωχίαις. Εἰλαπίνῃσιν.] Ἑορταῖς, ὅτι κατὰ ἴλας πίνουσιν. Εἴρηται δὲ παρὰ τὸ, ἱλαρωτέρους ποιεῖν τοὺς εὐωχοῦντας· ὅ ἐστι, *ξηραίνεσθαι.

NOTÆ.

212. Ἀσκηθὴς, μέγα κέν οἱ) Vocula κεν producitur, in Cæsurâ, vi Finalis, etiam Acuminata, nec non Asperi sequentis. Potest & legi κἄν, fortè meliùs.

213. Ὅσσοι γὰρ νήεσσιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι) Ipse Poeta, ut alios non paucos aliàs, ità hunc Versum παρῳδεῖ, Odyss. α. v. 245. Ὅσσοι γὰρ νήσοισιν ἐπικρατέουσιν ἄριστοι. Quod notat Eustath. fol. 717. lin. 8.

217. Αἰεὶ δ' ἐν δαίτῃσι καὶ εἰλαπίνῃσι παρέσται) Eustath. fol. 1160. lin. 28. Φέρεται δὲ περὶ εἰλαπινασῶν παρὰ τοῖς Παλαιοῖς, καὶ τοῦτο. Εἰλαπίνα, θυσία καὶ παρασκευὴ λαμπροτέρα τις· καὶ εἰλαπιναστὴ, οἱ ταύτης μετέχοντες. Confer, quæ Etymolog. M. v. Εἰλαπίνη.

NOTÆ IN SCHOLIA.

204. *Ὅμηρος δὲ ἐνδίνοτι σύνθετον ἀντωνυμίαν παραλαμβάνει) Contrarium apparet, ex σαυτοῦ & σαυτῆς.

216. *Ἔγκυον) Ità, pro ἔγγυον, sic Eustathius fol. 798. Ὑπόῤῥηνον, ὅ ἐστι ἔγκυον &c. Editt. Cantabr.

217. Εἰλαπίνῃσιν) Confer Etymolog M. v. Εἰλαπίνη, ubi hæc ferè; at, pro *ξηραίνεσθαι, legitur ibi *πα- ex hoc loco, emendo, & ex MS. CCC.

VARIÆ LECTIONES.

209. Ἀπόπροθεν) γρ. ἀπάτερθεν, mox in eodem Versu, infrà, ad v. 410. in Vulgaribus, ubi tamen,

210. Ταῦτά κε) γρ. ταῦτά τε, MS. Barocc. Oxon.

Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Νέστορ, ἔμ᾽ ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀνδρῶν δυσμενέων δῦναι στρατὸν, ἐγγὺς ἐόντα,
Τρώων· ἀλλ᾽ εἴ τις μοὶ ἀνὴρ ἅμ᾽ ἕποιτο καὶ ἄλλος,
Μᾶλλον θαλπωρὴ καὶ θαρσαλεώτερον ἔσται.
Σύν τε δύ᾽ ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησεν,
Ὅππως κέρδος ἔῃ· μοῦνος δ᾽ εἴπερ τι νοήσῃ,
Ἀλλά τε οἱ βράσσων τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἔθελον Διομήδεϊ πολλοὶ ἕπεσθαι.
Ἠθελέτην Αἴαντε δύω, θεράποντες Ἄρηος,
Ἤθελε Μηριόνης, μάλα δ᾽ ἤθελε Νέστορος υἱός·
Ἤθελε δ᾽ Ἀτρεΐδης, δυρικλειτὸς Μενέλαος.
Ἤθελε δ᾽ ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς καταδῦναι ὅμιλον
Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἐτόλμα.
Τοῖσιδὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Τυδεΐδη Διόμηδες, ἐμῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Τῶν μὲν δὴ ἕταρόν γ᾽ αἱρήσεαι, ὅν κ᾽ ἐθέλῃσθα,

Sic dixit: Illi verò omnes obmutuerunt silentio.
Inter hos & locutus est pugnâ-strenuus Diomedes,
" Nestor, me movet cor & animus generosus
" Virorum hostium ingredi castra, prope existentia,
" Trojanorum: sed si quis me vir simul sequatur & alius,
" Major fiducia, & plus audaciæ erit.
" Duobus enim simul euntibus, etiam alter ante alterum animadvertit,
" Quomodò commodum sit: solus verò etiamsi quid animadverterit,
" Tamen ei tardiorque animus, tenuèque consilium.
Sic dixit. Hi autem volebant Diomedem multi sequi:
Volebant Ajaces duo, famuli Martis;
Volebat Meriones; valde autem volebat Nestoris filius;
Volebat & Atrides, hastâ-inclytus Menelaus;
Volebat & fortis Ulysses penetrare in castra
Trojanorum: semper enim ei in præcordiis animus audebat.
Inter hos etiam locutus est rex virorum Agamemnon,
" Tydide Diomedes, meo carissime animo,
" Horum quidem socium eliges, quem volueris,

ΣΧΟΛΙΑ.

220. Ἀγήνωρ.] Ἄγαν ἀνδρεῖος.

223. Θαλπωρή.] Ἡδονὴ, θάλψις. Θαρσαλεώτερον.] Εὐθαρσέστερον, τολμηρότερον.

224. Σύν τε δύ᾽ ἐρχομένω, καί τε πρὸ ὃ τοῦ ἐνόησε.] Συνερχομένων γὰρ δύο ὁμοῦ, καὶ κοινῶς, ὁ ἕτερος πρὸ τοῦ ἑτέρου ἐπινοεῖ τι χρησιμώτερον, συμφέρον. * Καὶ γὰρ νοῆσαι καὶ πρᾶξαι δυνατώτεροι.

225. Κέρδος.] Ὠφέλεια.

226. Βράσσων.] Βραδύτερος, ἐλάσσων· ἢ, ταραχωδέστερος, καὶ ἀκαταστατώτερος. Μεταφορικῶς.

230. Δυρικλειτός.] Ἔνδοξος πάνυ ἐν τῷ δόρατι.

235. Αἱρήσεαι ὅν κ᾽ ἐθέλῃσθα.] Ἑταῖρον καὶ συνεργὸν ἐπιλέξαι, ὃν ἂν θέλῃς.

NOTÆ.

τιμή. Maximum autem erat Honorarium, in Regum Ducúmque Conviviis locum habere, ut notamus ad θ'. v. 162. Vid. 1 Samuel. c. 20. v. 18. 25. 27.

224. Σύν τε δύ᾽ ἐρχομένω, ὁ μὲν, κλ.) Μεταβολὴ Συντάξεως, de quâ re fusius, ad β'. v. 350. Verus autem ordo hujus loci, videtur talis à Poetâ designatus, Μᾶλλον ἐλπιστέον, καὶ θαρσαλεώτερον βαδιστέον, δύο τὸ συνερχομένω, ὡς ὁ μὲν πρὸ ἑτέρου νοήσειεν· ὡς ἔφη. καὶ τότε λιποσιωπᾷ, τῶν λοιπῶν δήλων ὄντων. ἢ ἀντὶ τοῦ, τῶν δυοῖν ἐρχομένων, ὁ μὲν &c. Vid. Eustath. fol. 717. lin. 36. Plato in Protagorâ locum ornat & Aristoteles, Ethic. Nicomach. l. 8. c. 1. Duport. Gnomolog. &c.

230. Δυρικλειτὸς) Ità, pro δουρικλυτὸς, scribo; ut ί. v. 55.

232. Τρώων· αἰεὶ γάρ οἱ) Vocula γὰρ producitur, in Cæsurâ, vi Finalis & Toni sui, etiam ante Asperum.

235. * Τῶν μὲν δὴ ἕταρόν γ᾽ αἱρήσεαι) Ità, pro * τὸν, scribo & restituo * τῶν, quod facit MS. CCC. apertissimè.

NOTÆ IN SCHOLIA.

ἐρέσθαι, quomodò & Aldina, non æquè benè. Ἀ-ζομαι γὰρ, ἐνεργέομαι· ἀλλ᾽ οὐ πεφέρομαι.

224. * Καὶ γὰρ νοῆσαι καὶ πρᾶξαι δυνατώτεροι) Ex Aristotel. Ethic. l. 8. c. 1. vid. Not. in Textum.

VARIÆ LECTIONES.

223. Ἔσται) γρ. ἔσσιν, MS. Barocc. Oxon.

225. Ὅππως κέρδος ἔῃ) γρ. ὅππως κέρδιον ᾖ, MS. Mori; ibi quidem εἴη, malè. Ibid. Εἴπερ τι) γρ. εἴπερ τε, non malè. Hic utrobique MS. Barocc. Oxon. consentit, etiam in εἴη.

230. Δυρικλειτὸς) γρ. δουρικλυτὸς, vid. Not. in Textum. In MS. Barocc. Oxon. v. 228. post hunc sequitur, ex Amanuensium certè incuriâ. Vid. ad ί. v. 46. in Var. Lect.

235. Τῶν μὲν δὴ) γρ. τὸν μὲν δὴ, Vid. Not. in Textum.

φαινο-

Φαινομένων τὸν ἄριστον, ἐπεὶ μεμάασί γε πολλοί·
Μηδὲ σύ γ' αἰδόμενος σῇσι φρεσὶ, τὸν μὲν ἀρείω,
Καλλείπειν· σὺ δὲ χείρον' ὀπάσσεαι αἰδοῖ εἴκων,
Ἐς γενεὴν ὁρόων, μηδ' εἰ βασιλεύτερός ἐστιν.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δὲ περὶ ξανθῷ Μενελάῳ.
Τοῖσδ' αὖτις μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Εἰ μὲν δὴ ἕταρόν γε κελεύετέ μ' αὐτὸν ἑλέσθαι,
Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην,
Οὗ πέρι μὲν πρόφρων κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι, φιλεῖ δέ ἑ Παλλὰς Ἀθήνη;
Τύτυ δ' ἑσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο
Ἄμφω νοστήσαιμεν, ἐπεὶ πέρι οἶδε νοῆσαι.
Τὸνδ' αὖτε προσέειπε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Τυδείδη, μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε, μήτε τι νείκει·
Εἰδόσι γάρ τοι ταῦτα μετ' Ἀργείοις ἀγορεύεις.
Ἀλλ' ἴομεν· μάλα γὰρ νὺξ ἄνεται, ἐγγύθι δ' ἠώς·

" Eorum, qui adsunt, fortissimum, quandoquidem prompti-sunt multi:
" Neque tu reveritus tuo animo, fortiorem quidem
" Relinquas; deteriorem autem tu comitem-eligas pudori cedens,
" Ad genus respiciens; nè quidem si imperio major sit.
" Sic dixit. Timuit etenim de flavo Menelao.
Inter eos rursus locutus est pugnâ-strenuus Diomedes,
" Si quidem jam socium jubetis me ipsum eligere,
" Quomodo tunc Ulyssis ego divini oblivisci-potuero,
" Cujus eximie quidem benevolum in me cor & animus fortis
" In omnibus laboribus, amátque ipsum Pallas Minerva?
" Eo certè comitante, etiam ex igne ardenti
" Ambo redierimus, quoniam est admodum peritus consilii.
Hunc vicissim allocutus est laboriosus nobilis Ulysses,
" Tyd de, neque me admodum lauda, neque quicquam vitupera;
" Scientes enim hæc inter Argivos loqueris.
" Sed eamus; valde enim nox ad finem properat, propèque aurora:

ΣΧΟΛΙΑ.

238. Ὀπάσσεαι.] Πρὸς τὸ συνεργὸν ἀκόλουθον προσλαβεῖν. Αἰδοῖ εἴκων.] Νικώμενος ὑπὸ τῆς αἰδοῦς.
239. Γενεὴν ὁρόων.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς τὴν εὐγένειαν ἀφορῶν. Βασιλεύτερος.] Βασιλικώτερος.
240. Ἔδδεισεν.] Ἐφοβήθη.
242. Αὐτὸν ἑλέσθαι.] Εἰ θέλετε ἐκλέξασθαι ἐμέ.
243. Πῶς ἄν.] Πῶς δή.
244. Πρόφρων.] Πρόθυμος· ὁ προτρεπτικός.
246. Τύτυ δ' ἑσπομένοιο, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο.] Ἀντὶ τοῦ, αἰθομένου, ὅ ἐστι, καιομένου. Ἐκ τοῦ φανεροῦ θανάτου.

249. Μήτ' ἄρ.] Μήτε δή. Αἴνεε.] Ἐπαίνει. Νείκει.] Κακολόγει, ψέγε. Μήτ' ἄρ με μάλ' αἴνεε, μήτε τι νείκει.] Δῆλός ἐστιν ὁ Ποιητὴς, ἀρχὴν τοῦ ἀποφθέγματος τοῦ σοφοῦ Πιττακοῦ δεδωκὼς, εἰπόντος τὸ, Μηδὲν ἄγαν· ἄλλο γὰρ οὐδὲν δηλοῖ τὸ τοῦ Ποιητοῦ, ἢ τοῦτο. Ζητεῖται δὲ, πῶς Ὀδυσσεὺς νῦν ἐπαινούμενος ἄχθεται, παρὰ δὲ τοῖς Φαίαξι φίλαυχός ἐστι; Ῥητέον δὲ, ὅτι ἐνταῦθα μὲν παραιτεῖται τὸν ἔπαινον, ἐπεὶ προειλήφει ἡ γνῶσις· παρὰ δὲ τοῖς Φαίαξιν ἀδυνάτως αὐξεῖται, ἵνα γνωσθεὶς μᾶλλον τῆς ἐπικούρου τύχῃ.
251. Ἄνεται.] Ἀνύεται, πληροῦται.

NOTÆ.

Sensui maximè congruit hæc *Lectio*; quùm ex omnibus ultrò sese offerentibus, nempe sex Ducibus, Unum ille jubeat sibi aliquem eligere. Quare τὸ ad *Var. Lect.* remitto.

243. Πῶς ἂν ἔπειτ' Ὀδυσῆος ἐγὼ θείοιο λαθοίμην) *Attius*, in *Nyctegersiâ*, hunc locum ità vertit, *An ego Ulyxem oblivriscar unquam, aut quenquam præponi velim?* Idem Versus occurrit, *Odyss.* α. v. 65.

246. Καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο) Forma *Hebraica*, ut *Isaias*, c. 43. v. 2. Καὶ ἐὰν διαβαίνῃς δι' ὕδατος, μετὰ σοῦ εἰμι· καὶ ποταμοὶ οὐ συγκλύσουσί σε· καὶ ἐὰν διέλθῃς διὰ πυρὸς, οὐ μὴ κατακαυθῇς· φλὸξ οὐ κατακαύσει σε. *D. Pauli*, 1 *Corinth.* c. 3. v. 15. Σωθήσεται, οὕτως δὲ ὡς διὰ πυρός. *Judæ* Epist. v. 23. Οὓς δὲ ἐν φόβῳ σώζετε, ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάζοντες. *Zacharias* c. 3. v. 2. Οὐκ, ἰδοὺ, τοῦτο ὡς δαλὸς ἐξεσπασμένος ἐκ πυρός; *Aristides*, in *Apellam*, Ἐκ μέσου, φησὶ, πυρὸς τὸν ἄνδρα σώζειν. Τίνα δ' οὐκ ἂν οὗτός γε, καὶ ἐκ πυρὸς αἰθομένοιο, βουληθεὶς ἀναρπάσειε;

VARIÆ LECTIONES.

238. Καλλείπειν) γρ. καλλειπέειν. MS. CCC.
239. Βασιλεύτερος) γρ. βασιλεύτατος, MSS. *Mori*, & *Barocc.* Oxon. ubi tamen eâdem manu, γέγραπται, καὶ βασιλεύτερός ἐστιν.
246. Τύτυ) γρ. γ', MS. *Barocc.* Oxon.

Ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε· παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ
Τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.
Ὣς εἰπόνθ', ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην·
Τυδείδῃ μὲν δῶκε μενεπτόλεμος Θρασυμήδης
Φάσγανον ἄμφηκες, τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηυσὶ λέλειπτο,

" Stellæ vero jam processerunt: præteriitque major noctis portio
" Duarum partium, tertia autem adhuc pars reliqua est.
Sic locuti, armis horrendis induerunt se.
Tydidæ quidem dedit bellator-stabilis Thrasymedes
Ensem ancipitem, suus enim apud naves relictus erat.

ΣΧΟΛΙΑ.

252. Ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε· παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ Τῶν δύο μοιράων.] Κατὰ τὸ ἔτυμον, οἷον ἄστρα· ὅθεν καὶ ἀστὴρ καλεῖται, παρὰ τὸ μὴ στηρίζεσθαι. Ὁ δὲ λόγος. Παρελήλυθε δὲ ἡ τῶν δύο μοιρῶν πλείων νύξ. Ἢ ἐν ὑπερβατῷ· ἄστρα δὲ δὴ προβέβηκε τῶν δύο μοιράων, παρῴχηκε δὲ πλέων νύξ· τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται· δηλονότι τὸ τρίτον μέρος ὅλον· ὡς γὰρ πρὸς τὸ ὑπολειπόμενον τῆς τρίτης μοίρας, φησὶ τὸ πλέον. Ἔνιοι δὲ γράφουσι πλέη· ἀντὶ τοῦ, πλήρης τῶν δύο μοιρῶν παρῴχηκε· τριφύλακτον γὰρ θέλει εἶναι τὴν νύκτα. Ζητεῖται δὲ, τί τὸ προβέβηκε δηλοῖ, καὶ ποῖα τὰ ἄστρα ἐξ ὧν στοχάζεται τὴν ὥραν Ὀδυσσεύς; Τὸ γὰρ τὴν ἀρχὴν τοὺς ἀστέρας κινεῖν, ἁμάρτημα· οὐκ ἐκ τῶν ἀεὶ φανερῶν, ἀλλ' ἐκ τῶν ἀνατελλόντων καὶ δυομένων, τῆς ὥρας πεφυλαγμένης καὶ τετηρημένης. Ἔνιοι μὲν οὖν Πλειάδας φασὶ καὶ Ὑάδας, καὶ τὸν Ὠρίωνα. καὶ τὸ, προβεβηκέναι, τὴν ἀνατολὴν ἴσον ποιεῖσθαι. Ἕτεροι δὲ, τὸν Ἕσπερον, καὶ τὸν Κύνα, καὶ τὸ, προβεβηκέναι, ἴσον ποιεῖσθαι τὴν δύσιν. Ἄμεινον δὲ, λέγειν, ὅτι ἐκ τοῦ κύκλου τοῦ ζωδιακοῦ τὴν ὥραν κατείληφε. Τούτου γὰρ εἰς δώδεκα διῃρημένου, ἓξ μὲν εὐθέως καταδύντος ἡλίου βλέπεται· νυκτὸς δὲ προβαινούσης, τὰ λοιπὰ, οὐ τὰ αὐτὰ μὲν ὁρώμενα, τὸν δὲ ἀριθμὸν τὸν ἓξ φυλάττοντα. Ἐκ τῶν ζῳδίων οὖν τῶν ἐπιφερομένων τῷ δωδεκατημορίῳ τούτῳ ἐν ᾧ ὁ ἥλιος ἦν, τὴν ὥραν στοχάζεται ὁ Ὀδυσσεύς. Ἢ ἁπλῶς φησι, πάντα τὰ ἄστρα συγκαταδυόμενα τῷ ἡλίῳ, καὶ συνανατέλλοντα καθὰ τὸ δεύτερον. Τὸ δὲ, προβέβηκε, δηλοῖ, προκεχώρηκεν εἰς δύσιν. Ὥσπερ καὶ ἡμεῖς, λέγοντες, τὸ πολὺ προῆλθε τῆς ἡμέρας, τὸ εἰς δύσιν προελθεῖν λέγομεν. Εἰ δέ τις ἐπιζητεῖ, πῶς οὐκ ὀνόμασε τὰ ἄστρα, ἴστω, ὅτι τῷ ἐπειγομένῳ ἐπὶ ἔργον οὐχ ἥρμοζεν ἀδολεσχεῖν. Φαίνεται δὲ ἐκ τούτων Ὅμηρος καὶ σφαιροειδῆ τὸν κόσμον εἰδώς. Οὐ γὰρ οἷόν τε, τὰ μὲν δύνειν, τὰ δὲ ἀνατέλλειν, μὴ οὐχὶ ὑπὸ γῆν τοῦ ἡλίου φερομένου καὶ ὑπὲρ γῆν ἀνίσχοντος. Εἰδὼς δὲ καὶ ἡμερῶν καὶ νυκτῶν μέγεθος, καὶ ἡλίου κίνησιν οἶδεν ἀκριβῶς, ὅτι κατὰ τὰς τούτου δύσεις καὶ ἀνατολὰς, καὶ ἡ νὺξ ὁρίζεται, καὶ ἡ ἡμέρα κατὰ τὴν ἡμέραν. Παρῴχηκεν δὲ πλέων νὺξ Τῶν δύο μοιράων, τριτάτη δ' ἔτι μοῖρα λέλειπται.] Ὥσπερ τὴν ἡμέραν εἰς τρία μέρη διεῖλεν, ἐν οἷς φησιν, Ἔσσεται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλη, ἢ μέσον ἦμαρ· οὕτως καὶ νύκτα εἰς τρία διεῖλεν. Εἰ δὲ τριμερὴς ἐστὶ ἡ νὺξ, καὶ πλεῖον τῶν δύο μοιρῶν παρῆλθε, πῶς δύναται ὅλη ἡ τρίτη λείπεσθαι; Ἀλλὰ λέγομεν, ὅτι τετελεσμένων τῶν δύο, λειπομένης δὲ τῆς τρίτης, εἰκότως φησὶν, ὡς παρῆλθε τὸ πλεῖον, ἡ νὺξ οὖσα μοιρῶν δύο· πλεῖον γὰρ μέρος εἰσὶ τῆς ὅλης νυκτὸς αἱ δύο, εἴγε τὰ δύο τοῦ ἑνὸς πλείονα. Ἢ κἀκεῖνο ῥητέον, ὡς, τὸ μέρος ὁμοίως ἐξακούεται τῷ ὅλῳ, τὴν τρίτην λείπεσθαι εἰπὼν, οὐ λειπομένην ὅλην· ὁμοίως τῷ, Ὡς τότε μὲν πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα· καὶ, Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο ἐπὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν. Οὔτε γὰρ ἅμα ἠοῖ ἀρξάμενοι ἐπαύσαντο, καὶ βραχὺς ἦν ὁ ἀναλωθεὶς χρόνος εἰς τὴν μάχην, τὴν παρὰ ταῖς πύλαις. Κἀκεῖνο ὅμοιον, Περιπλομένου δ' ἐνιαυτοῦ Τέξεις ἀγλαὰ τέκνα· Εἰς γὰρ ἀποκύησιν οὐ πληροῦται ὅλον ἔτος, ἀλλὰ διακόσιαι καὶ ἑβδομήκοντα καὶ τρεῖς ἡμέραι. Καὶ ἡμεῖς ἐν τῇ συνηθείᾳ περὶ τοῦ τὸν δόλιχον τρέχοντος, ἀρξαμένου τὸ πλαγκτὸν τρέχειν, σχεδὸν αὐτῷ περιλείπεσθαι φαμέν. Καὶ περὶ τοῦ τὸν ἔσχατον μῆνα ἄρχοντος, ὅτι τῆς ἀρχῆς αὐτῷ περιλέλειπται μείς. Ἢ, ὅτι αὐτῶν τῶν δύο τὸ πλεῖον μέρος ἀναλοῦσθαι λέγεται· ὥστε καὶ τῆς δευτέρας εἶναί τι, καὶ τὴν τρίτην ὅλην καταλείπεσθαι. Τὸ δὲ, πλείων, δύναται μὲν ὡς πληθυντικὸν οὐδέτερον παρειλῆφθαι, τὰ πλείονα ἐκ τῶν δύο μοιρῶν παρηλλάχθαι. Ἢ, πλείονα παρὰ τὰς μοίρας τὰς δύο, ὥς που καὶ Θουκυδίδης λέγει, Ἀλλὰ καὶ ταύτην τὴν στρατιὰν θαλάσσῃ ἤδη πλείω χρώμενοι συνῆλθον. Δύναται δὲ καὶ θηλυκὸν ἑνικὸν εἶναι, τὸ ἴσον αἰτιατικὴν προσθέμενον· ἡ νὺξ παρῆλθεν εἰς πλείονα μοίραν τῶν μοιρῶν τῶν δύο. * Παρῴχηκεν.] Ἀπῆλθε.

254. * Εἰπόνθ'.] Εἰπόντε, δυϊκῶς. Δεινοῖσι.] Δέος ἐμποιοῦσι, φοβεροῖς.

256. Ἄμφηκες.] Ἀμφοτέρωθεν ἠκονημένον, δίστομον. Τὸ δ' ἑόν.] Τὸ δὲ ἴδιον αὐτοῦ.

NOTÆ.

254. Ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην) *Ultima* τοῦ ἐνὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & ante τὸ δ' *Ecstaticum*. Vid. infrà, ad v. 272.

256. Τὸ δ' ἑὸν παρὰ νηυσὶ λέλειπτο) *Scaliger*, Poetic. l. 5. fol. 229. Castigandum hic *Homerum* pronuntiat; quòd Heroa in Concilium sine Gladio inducat; nescius Hastam illi ad hoc certè sufficere, quam Poeta dicit habuisse, v. 177. ut & Pelle Leonis tectum, v. 176. & somno illum subitò excitum, ad convocandos Principes illicò cucurrisse.

NOTÆ IN SCHOLIA.

252. * Παρῴχηκεν) Ἀπῆλθε. *Excerpta* MSS.

254. * Εἰπόνθ') Εἰπόντε, Δυϊκῶς. Ad λέξιν declarandam.

VARIÆ LECTIONES.

252. Πλέων) γρ. πλέη, *Br. Schol.* & πλέω, ut sit pro πλείονα, i. e. κατὰ πλείονα, MS. CCC. MS. *Mori*, & *Br. Schol.* etiam *Eustath.* fol. 720. lin. 51.

255. Δῶκε) γρ. ἔδωκε.

256. Παρὰ νηυσὶ) γρ. παρὰ νηί, MS. CCC.

Καὶ

Καὶ σάκος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε	Et scutum: circumque illi galeam caput posuit
Ταυρείην, ἄφαλόν τε, καὶ ἄλοφον· ἥτε καταῖτυξ	Taurinam, nec clavis insignem, nec cristâ; quæ καταῖτυξ
Κέκληται· ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.	Vocatur: tuetur autem caput pubescentium juvenum.
Μηριόνης δ' Ὀδυσῆϊ δίδου βιὸν, ἠδὲ φαρέτρην,	Meriones etiam Ulyssi dedit arcum, atque pharetram,
Καὶ ξίφος· ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε,	Et ensem; circumque ei galeam caput posuit,
Ῥινοῦ ποιητήν· πολέσιν δ' ἔντοσθεν ἱμᾶσιν	Ex pelle factam; multis autem intùs loris
Ἐντέτατο στερεῶς· ἔκτοσθε δὲ λευκοὶ ὀδόντες	Illigata erat firmiter; extrinsecus etiam candidi dentes
Ἀργιόδοντος ὑὸς θαμέες ἔχον ἔνθα καὶ ἔνθα,	Albos-dentes-habentis apri frequentes muniebant hinc atque illinc,
Εὖ καὶ ἐπισταμένως· μέσσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει·	Benè & scitè; in media autem pileus aptatus erat:
Τήν ῥά ποτ' ἐξ Ἐλεῶνος Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο	Hanc *galeam* quondam ex Eleone Amyntoris Hormenidæ
Ἐξέλετ' Αὐτόλυκος, πυκινὸν δόμον ἀντιτορήσας·	Ademerat Autolycus, solidam domum quum pertregisset *& perfodisset*:
Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκε, Κυθηρίῳ Ἀμφιδάμαντι,	*In* Scandia autem dedit Cytherio Amphidamanti,
Ἀμφιδάμας δὲ Μόλῳ δῶκε ξείνιον εἶναι·	Amphidamas verò Molo dedit hospitale-munus ut esset;
Αὐτὰρ ὁ Μηριόνῃ δῶκεν ᾧ παιδὶ φορῆναι·	Hic verò Merioni dedit suo filio gestandam:
Δὴ τότ' Ὀδυσσῆος πύκασεν κάρη ἀμφιτεθεῖσα.	Tunc demum Ulyssis texit caput circumposita.

ΣΧΟΛΙΑ.

257. Ἀμφὶ δέ οἱ κυνέην κεφαλῆφιν ἔθηκε.] Καὶ κεφαλῇ αὐτοῦ κυνέην ἀμφέθηκε.

258. Ταυρείην.] Δερματίνην. Ἄφαλόν τε, καὶ ἄλοφον.] Οὔτε λόφον, οὔτε περιμετωπίδιον ἔχουσαν. Καταῖτυξ.] Εἶδος περικεφαλαίας· ἀπὸ τοῦ κάτω τετύχθαι, καὶ μὴ ἔχειν λόφον, ἀλλὰ κοίλην εἶναι.

259. Κέκληται.] Καλεῖται, λέγεται. Ῥύεται δὲ κάρη θαλερῶν αἰζηῶν.] Σώζει δὲ τὰς κεφαλὰς τῶν νέων.

262. Ῥινοῦ ποιητήν.] Ἐκ δέρματος γεγονυῖαν, δερματορραφημένην.

264. Ἀργιόδοντος.] Λευκοὺς ὀδόντας ἔχοντος. Θαμέες.] Πυκνοί, ἐπάλληλοι.

265. Πῖλος.] Τὸ πεπιλημένον ἔριον. Ἀρήρει.] Ἐνέκειτο.

266. Ἐλεῶνος.] Ἐλεὼν, πόλις Βοιωτίας. Ὀρμενίδαο.] Ὀρμένου παιδός.

267. Ἐξέλετο.] Ὡς ἐξαίρετον ἔλαβεν. ὑφείλετο. Πυκινόν.] Πυκνὸν, ἰσχυρόν. Ἀντιτορήσας.] Ἀντὶ τοῦ, διατρήσας, τοιχωρυχήσας, διορύξας.

268. Σκάνδειαν δ' ἄρα δῶκεν.] Ἀντὶ τοῦ, Ἐν Σκανδείᾳ δὲ αὐτὴν ἔδωκε τῷ Ἀμφιδάμαντι. Ἡ δὲ Σκάνδεια, πόλις Κυθήρων· Κύθηρα δὲ, νῆσος τῆς Λακεδαίμονος. Κυθηρίῳ.] Τῷ ἀπὸ Κυθήρων.

271. Πύκασε κάρη.] Ἐσκέπασε, τὴν κεφαλὴν ἁρμόσασα.

NOTÆ.

258. Ταυρείην, ἄφαλόν τε, καὶ ἄλοφον) *Prior* Syllaba τοῦ ἄλοφον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & ante *Literam* ἀναδιπλασιασμοῦ capacem. Et sæpè in ejusmodi Vocibus *Litera* illa ἀναδιπλασιάζεται τοῖς ἀρχαίοις· ὡς ἄλληλος, ἀντίφιλος, ἄμμορος, ut MS. CCC. ἄλλοφον hic apertissimè legit. *Etymolog.* M. Ἄφαλον) Κυνέην ταυρείην, ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον, τὴν ἐκ ταυρείου δέρματος, ἄφαλόν τε καὶ ἄλοφον, κατὰ ἐπιτήδευσιν· ἵνα λανθάνῃ· φάλοι γὰρ, τὰ ἐπὶ τῆς περικεφαλαίας μικρὰ ἀσπιδίσκια· λόφοι δὲ, αἱ τριχώσεις. *Ibid.* Καταῖτυξ) Εἶδος περικεφαλαίας, μὴ ἐχούσης λόφον, καταφερής· παρὰ τὸ κάτω τετύχθαι· ὡς πρὸς τὴν αὐλῶπιδα, τὴν ἀνάτασιν ἔχουσαν, *Etymolog.* M. v.

264. Θαμέες ἔχον) *Ultima* τοῦ θαμέες producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* &c.

265. Μέσσῃ δ' ἐνὶ πῖλος ἀρήρει) De Voce πῖλος, vid. *Br. Schol.* & *Etymolog.* M. v. Hinc verò *Tragici* & Pictores *Ulyssem* semper introduxerunt *Pileatum*.

266. Ἀμύντορος Ὀρμενίδαο) De eodem, vel cognomine, vid. ad I. v. 448.

267. Ἀντιτορήσας) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀντιτορῶν.

270. Δῶκεν ᾧ παιδὶ) *Ultima* τοῦ δῶκεν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Asperum* cum *Circumflexo*.

VARIAE LECTIONES.

258. Ἄλοφον) γρ. ἄλλοφον, Vid. Not. in *Textum*.

266. Ἐξ Ἐλεῶνος) γρ. ἐξ Ἐλεῶνος, *Strabo*, l. 9. fol. 670. *Ibid.* Ὀρμενίδαο) γρ. Ὀρμενίδαο. MS. CCC. Ὀρμ.

268. Σκάνδειαν) γρ. Σκανδείᾳ, *Eustath.* fol. 723. lin. 53. & MS. *Mori*.

Τάδ'

Τὼ δ', ἐπεὶ οὖν ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην,
Βὰν ῥ' ἰέναι, λιπέτην δὲ κατ' αὐτόθι πάντας ἀρίστους·
Τοῖσι δὲ δεξιὸν ἧκεν ἐρωδιὸν ἐγγὺς ὁδοῖο
Παλλὰς Ἀθηναίη· τοὶ δ' οὐκ ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ἀλλὰ κλάγξαντος ἄκουσαν.
Χαῖρε δὲ τῷ ὄρνιθ' Ὀδυσεὺς, ἠρᾶτο δ' Ἀθήνῃ,
Κλῦθί μευ, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, ἥ τέ μοι αἰεὶ
Ἐν πάντεσσι πόνοισι παρίστασαι, οὐδέ σε λήθω
Κινύμενος· νῦν αὖτε μάλιστά με φίλαι, Ἀθήνη·
Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας ἐϋκλείας ἀφικέσθαι,
Ῥέξαντας μέγα ἔργον, ὅ κεν Τρώεσσι μελήσῃ.
Δεύτερος αὖτ' ἠρᾶτο βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Κέκλυθι νῦν καὶ ἐμεῖο, Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
Σπεῖό μοι, ὡς ὅτε πατρὶ ἅμ' ἕσπεο Τυδέϊ δίῳ
Ἐς Θήβας, ὅτε τε πρὸ Ἀχαιῶν ἄγγελος ᾔει·
Τοὺς δ' ἄρ' ἐπ' Ἀσωπῷ λίπε χαλκοχίτωνας Ἀχαιούς·

Hi itaque, postquam armis horrendis induerant se,
Perrexerunt ire; reliquerunt verò illic omnes optimates:
Illis utique dextram misit ardeolam prope viam
Pallas Minerva: illi tamen non viderunt oculis
Noctem propter tenebrosam, sed clangentem audierunt.
Gavisus est autem super Ave Ulysses, & precatus est Minervam,
"Audi me, Ægiochi Jovis filia, quæ mihi semper
"In omnibus laboribus adstas, neque te lateo,
"Quum moveor: nunc rursus maximè me dilige, Minerva:
"Da autem rursus ad naves nos gloriâ onustos reverti,
"Patrato magno facinore, quod quidem Trojanis curæ fuerit.
Secundus deinde precatus est pugnâ strenuus Diomedes,
"Audi nunc & me, Jovis filia, indomita,
"Sequere me, sicut quum patrem sequebaris Tydeum nobilem
"Ad Thebas, quando pro Achivis legatus ivit:
"Illos quidem ad Asopum reliquerat ære loricatos Achivos;

ΣΧΟΛΙΑ.

273. Κατ' αὐτόθι.] Κατ' αὐτοῦ, κατὰ τὸν αὐτὸν τόπον, αὐτοῦ.

274. Ἐρωδιόν.] Ἐρωδιὸς, εἶδος ὀρνέου. Διατί φησιν, οὐκ εἶπε τὴν γλαῦκα, ὥσπερ ἱερὸν τῆς Ἀθηνᾶς; Λυτέον οὖν τὸ ἄπορον καιρῷ καὶ τόπῳ· διατρίβει γὰρ τὸ ὄρνεον περὶ τοὺς ἑλώδεις τόπους, καὶ θηρευτικὸν ζῶον.

276. Ὀρφναίην.] Σκοτεινήν. Κλάγξαντος.] Φωνήσαντος, φθεγξαμένου.

277. Τῷ ὄρνιθι.] Ἐπὶ τῷ ὄρνιθι, ἐπὶ τῷ οἰωνῷ.

280. Κινύμενος.] Κινούμενος, ἐπὶ πρᾶξιν ὁρμῶν.

281. Δός.] Παράσχε, ποίησον. Ἐϋκλείας.] Εὐκλεεῖς, ἐνδόξους.

282. Μέγα ἔργον.] Μεγάλην πρᾶξιν. Ἀρίσταρχος δέ φησι, τὸ φονεῦσαι Ἕκτορα.

285. Σπεῖο.] Ἕπου, συνακολούθησον.

286. Πρὸ Ἀχαιῶν.] Πρὸ τῶν λοιπῶν Ἑλλήνων ἢ ὑπέρ.

287. Ἀσωπῷ.] Ἀσωπὸς, ποταμὸς Βοιωτίας, πλησίον Θηβῶν.

NOTÆ.

272. Ἐνὶ δεινοῖσιν ἐδύτην) Vid. suprà, ad v. 254.

275. Παλλὰς Ἀθηναίη) *Eustath.* fol. 724. lin. 32. Ζώπυρος δὲ, ἀντὶ τοῦ Παλλὰς, Πελλὸν γράφει· ὡς ἂν εἴη ὁ φωνεὶς οἰωνὸς, δηλωτικὸς ἁρπαγῆς· τρία γάρ φησι, γένη Ἐρωδιῶν· Πελλὸς, ὃς καὶ ἔστιν ἅρπαξ· Πύγαργος, ὃς ἐν συνουσίαις αἱμορραγεῖ, δι' ὀφθαλμῶν· καὶ τρίτος, ὁ Ἀφροδίσιος. Confer *Etymolog.* M. v. Ἐρωδιός.

279. Οὐδέ σε λήθω κινύμενος) Confer *Psalm.* 139. v. 1. 2. 3. *Socrates* apud *Xenophont.* fol. 701. Οὔποτε λήθω αὐτοὺς (θεοὺς) οὔτε νυκτὸς, οὔθ' ἡμέρας· οὔθ' ὅποι ἂν ὁρμῶμαι, οὔθ' ὅ,τι ἂν μέλλω πράττειν.

280. Φίλαι, Ἀθήνη) Ità sanè, MS. CCC. *Cantabr.* & Multæ Vett. Editiones; tum verò pro φίλαι poni videtur; ut in omnibus *Exemplaribus*, legitur, *Iliad.* έ. v. 117. in quem locum vid. quæ Nos. At φίλαι etiam utrobique legitur, & hoc præsertim in hoc loco, ab *Etymolog.* M. v. Φίλαι.

281. Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας) *Ultima* τοῦ πάλιν producitur, in *Cæsurâ*, & vi *Finalis* suæ. *Ibid.* Εὐκλείας) *Etymolog.* M. v. Εὐκλείας) Δὸς δὲ πάλιν ἐπὶ νῆας εὐκλείας ἀφικέσθαι, Ἀντὶ τοῦ, εἰς τὸ ποιῆσαι εὐκλείας ἀφικέσθαι, ἀντὶ τοῦ, εὐκλεεῖς καὶ ἐνδόξους ἡμᾶς ἀποστρέψαι. Ὁ εὐκλεὴς, καὶ ἡ αἰτιατικὴ τοῦ πληθυντικοῦ, Τοὺς εὐκλεέας, καὶ κατὰ συναίρεσιν, εὐκλεεῖς· ἢ, ἀπὸ τοῦ εὐκλείας, ἐπενθέσει τοῦ ι.

284. Ἀτρυτώνη) Vid. de hâc Voce, *Br. Schol.* ad β'. v. 157. ad έ. v. 115. & 714. item *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES in *Textum*.

273. Βὰν ῥ' ἰέναι) γρ. βάν ῥ' ἴμεναι.

275. Παλλὰς Ἀθηναίη) γρ. Πελλὸν Ἀθηναίη, *Zopyrus*, apud *Eustath.* Vid. Not. in *Textum*.

280. Φίλαι, Ἀθήνη) γρ. φίλαι, Ἀθήνη. vid. Not.

281. Εὐκλείας) γρ. εὐκλεέας, MS. *Mori*, *Br. Schol.* &c.

284. Ἐμεῖο) γρ. ἐμοῖο, MS. *Mori*.

286. Πρὸ Ἀχαιῶν) γρ. παρ' Ἀχαιῶν.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον μῦθον φέρε Καδμείοισι
Κεῖσ'· ἀτὰρ ἂψ ἀπιὼν μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα,
Σὺν σοὶ, δῖα θεὰ, ὅτε οἱ πρόφρασσα παρέστης.
Ὣς νῦν μοι ἐθέλουσα παρίστασο, καί με φύλασσε·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον,
Ἀδμήτην, ἣν οὔπω ὑπὸ ζυγὸν ἤγαγεν ἀνήρ·
Τήν τοι ἐγὼ ῥέξω, χρυσὸν κέρασιν περιχεύας.
Ὣς ἔφαν εὐχόμενοι· τῶν δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη.
Οἳ δ' ἐπεὶ ἠρήσαντο Διὸς κούρῃ μεγάλοιο,
Βάν ῥ' ἴμεν, ὥστε λέοντε δύω, διὰ νύκτα μέλαιναν,
Ἀμφόνον, ἀν νέκυας, διά τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ Τρῶας ἀγήνορας εἴασεν Ἕκτωρ
Εὕδειν, ἀλλ' ἅμυδις κικλήσκετο πάντας ἀρίστους,
Ὅσσοι ἔσαν Τρώων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες·
Τοὺς ὅγε συγκαλέσας, πυκινὴν ἀρτύνετο βουλήν,
Τίς κέν μοι τόδε ἔργον ὑποσχόμενος τελέσειε,
Δώρῳ ἔπι μεγάλῳ; μισθὸς δέ οἱ ἄρκιος ἔσται·
Δώσω γὰρ δίφρον τε, δύω τ' ἐριαύχενας ἵππους,

" At ipse placidam orationem ferebat Cadmeis
" Illuc: sed rediens valdè ardua edidit facinora,
" Te favente, Jove-edita dea, quando ei benevola adstitisti.
" Sic nunc mihi lubens adsta, & me serva:
" Tibi verò ego sacrificabo juvencam anniculam, latâ-fronte,
" Indomitam, quam nondum sub jugum duxit vir:
" Hanc tibi ego sacrificabo, auro cornibus circumfuso.
Sic dixerunt precantes: hos autem audivit Pallas Minerva.
Hi postquam precati sunt Jovis filiam magni,
Perrexerunt ire, veluti leones duo, per noctem nigram,
Per cædes, per cadavera, perque arma, & nigrum sanguinem.
Nec verò Trojanos fortes sivit Hector
Dormire, sed simul convocavit omnes optimates,
Quot erant Trojanorum ductores, atque principes:
His ille convocatis, solers struebat consilium,
" Quis mihi hoc opus pollicitus perfecerit,
" Præmium ob magnum? merces etenim ei sufficiens erit;
" Dabo enim currumque, duosque arduos-cervicibus equos,

ΣΧΟΛΙΑ.

288. Αὐτὰρ ὁ μειλίχιον.] Ὁ δὲ Τυδεὺς, φησί, προσηνῆ καὶ πρᾶον λόγον ἔφερε τοῖς Θηβαίοις· ἀπήει γὰρ προκηρυκευσάμενος περὶ διαλύσεων καὶ εἰρήνης.

289. Ἂψ ἀπιών.] Ἀνερχόμενος, ἐπιστρέφων. Μήσατο.] Ἐβουλεύσατο, διεπράξατο.

290. Πρόφρασσα.] Πρόφρων, πρόθυμος ἦ, ἡ προφανῶς προφράζουσα τὸ μέλλον.

292. Ῥέξω.] Ἱερουργήσω, θύσω. Ἦνιν.] Ἐνιαυσιαίαν, νέαν. Ἔνος γὰρ, ὁ ἐνιαυτός.

293. Ἀδμήτην.] Ἀδάμαστον, νέαν, ἄζευκτον.

294. Περιχεύας.] Περιχέας, περιθείς.

298. Ἂν φόνον, ἂν νέκυας.] Διὰ τοῦ φόνου, καὶ τῶν νεκρῶν. Διά τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα.] Διὰ τῶν ἐντέων, ἤγουν τῶν ὅπλων, καὶ μέλανος αἵματος.

299. Οὐδὲ μέν.] Οὐ μὴν δέ.

300. Ἄμυδις.] Ὁμοῦ, εἰς τὸ αὐτό.

304. Ἄρκιος.] Αὐτάρκης, ἱκανός.

305. Ἐριαύχενας.] Μεγαλοτραχήλους, πάλιν, ἀπὸ μέρους. Τὸ ἐρι γὰρ μέγιστον ἐπὶ τῶν μεγάλων τίθεται, ὡς τὸ ζα. Καὶ ἐντεῦθεν δὲ, τὸ ἀσύνετον τοῦ Ἕκτορος φαίνεται, ὑπισχνουμένου τοὺς τοῦ Ἀχιλλέως ἵππους, οὓς οὐκ ἦν ἐπ' αὐτῷ λαβεῖν.

NOTÆ.

289. *Μάλα μέρμερα μήσατο ἔργα*) Hìc benè omissa, ob præsens opus; at suprà, memorata, ad Δ'. v. 384. &c.

290. *Πρόφρασσα*) Vid. *Etymolog.* M. v.

292. *Βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον*) *Eustath.* fol. 725. lin. 46. *Τὴν δὲ ἦνιν, ὃ δηλοῖ ἐνιαυσιαίαν, ἐν ἐκτάσει τῆς λυγύσης οἴδασιν οἱ Παλαιοί.* Ut fit ab ἦνος, ἤνιδα, ἦνιν & ἤνιν. Add. *Etymolog.* M. v. Ἦνις.

298. Ἀμφόνον) Ita omninò scribendum, pro ἂν vel ἀνὰ φόνον, *Euphoniæ* causâ, *Eustathii*, fol. 725. lin. 48. Veterúmque auctoritate; ut Θ'. v. 441. ἀμβωμοῖσι. Ità hìc ἀννέκυας, & aliàs, ἀμπεδίον, ἀμπέλαγος, & ἀμπόνον, & mox, v. 493. ἀμβαίνοντες, & Μ'. v. 33. καῤῥόον, pro κατὰ ῥόον. ubi κὰρ, pro κάτ, quod pro κατά, & Ο'. v. 421. κάππεσ' οἱ, pro κατὰ πέσ' οἱ. Sic κὰπ φάλαρα, κὰκ κεφαλῆς, κάββαλε, κάγχανε, καλλείψειν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀμφόνον.

304. *Δώρῳ ἔπι μεγάλῳ*) *Ultima* τοῦ ἔπι producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam* &c.

VARIÆ LECTIONES.

289. *Ἀπιὼν*) γρ. *αἰνιὼν*, *Br. Schol.*

292. *Ἦνιν*) γρ. ἦνιν, vid. Not. in *Textum.*

293. *Ἀδμήτην, ἣν*) γρ. *ἀδμήτην, τὴν* MS. CCC.

294. *Περιχεύας*) γρ. *περιχεύσας*, MS. CCC.

298. *Ἀμφόνον*) γρ. *ἀμ φόνον*, & *ἂν φόνον*, vid. Not. in *Textum.*

304. *Δώρῳ ἔπι*) γρ. *δώρῳ ἐπί.*

Οἱ

Οἵ κεν ἀριστεύωσι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Ὅστις κεν τλαίη, οἷ τ' αὐτῷ κῦδος ἄροιτο,
Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
Ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαί, ὡς τὸ πάρος περ,
Ἢ ἤδη, χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
Φύξιν βουλεύουσι μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλουσι
Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδηκότες αἰνῷ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
Κήρυκος θείοιο, πολύχρυσος, πολύχαλκος,
Ὃς δή τοι εἶδος μὲν ἔην κακός, ἀλλὰ ποδώκης,
Αὐτὰρ ὁ μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν·
Ὅς ῥα τότε Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι εἶπε παραστάς,
Ἕκτορ, ἔμ' ὀτρύνει κραδίη καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Νηῶν ὠκυπόρων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι.
Ἀλλ' ἄγε, μοὶ τὸ σκῆπτρον ἀνάσχεο, καί μοι ὄμοσσον·
Ἦ μὲν τοὺς ἵππους τε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ,
Δωσέμεν, οἳ φορέουσιν ἀμύμονα Πηλεΐωνα·
Σοὶ δ' ἐγὼ οὐχ ἅλιος σκοπὸς ἔσσομαι, οὐδ' ἀπὸ δόξης·
Τόφρα γὰρ ἐς στρατὸν εἶμι διαμπερὲς, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Νῆ' Ἀγαμεμνονέην, ὅθι που μέλλουσιν ἄριστοι
Βουλὰς βουλεύειν, ἢ φευγέμεν, ἠὲ μάχεσθαι.

" Qui quidem præstantissimi sint veloces apud naves Achivorum:
" Quicunque *hoc* ausus fuerit, sibi etiam ipsi gloriam reportaverit,
" Naves veloces propè accedere, & cognoscere,
" An custodiantur naves veloces, sicut antea,
" Vel jam, manibus à nostris domiti,
" De fugâ consilium agitent inter se, neque velint
" Noctu excubias agere, labore fatigati gravi.
Sic dixit. Illi verò omnes obmutuerunt silentio.
Erat autem quidam inter Trojanos Dolon, Eumedis filius,
Præconis divini, dives-auri, dives-æris;
Qui specie quidem erat turpis, sed pedibus velox;
Is verò solus erat inter quinque sorores:
Qui tunc Trojanisque & Hectori dixit adstans,
" Hector, me impellit cor & animus fortis
" Ad naves veloces propè accedere, atque cognoscere.
" Verum age, mihi sceptrum attolle, & mihi jura:
" Certè ipsos equosque, & currus varios ære,
" Daturum, qui ferunt eximium Pelidem:
" Tibi a. ego non vanus speculator ero, neq; *tuam de me* frustrabor opinionē.
" Eousque enim in castra penetrabo, dum venero
" *Ad* navem Agamemnoniam, ubi fortè erunt principes
" Consilia agitantes, vel fugiendi, vel pugnandi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

307. Οἷ τ' αὐτῷ.] Ἑαυτῷ.

311. Φύξιν βουλεύουσι.] Περὶ φυγῆς σκέπτονται.

312. Φυλασσέμεναι.] Φυλάσσειν. Ἀδδηκότες.] Τεταλαιπωρηκότες· ἢ, ἀηδῶς διακείμενοι, φυλάσσοντες.

314. Ἦν δέ τις ἐν Τρώεσσι Δόλων.] Διατί κήρυκα πλούσιον εἴρηκε τὸν Δόλωνα; Κήρυκα μὲν οὖν, εἰς τὸ εὐχερῶς ὑπακούειν. Πλούσιον δὲ, εἰς τὸ δυνηθῆναι ἑαυτὸν λυτρώσασθαι. Ποδώκεα δὲ, ἐπ' ἐλπίδι τοῦ φυγεῖν τοὺς διώκοντας.

316. Εἶδος μὲν ἔην κακός.] Ἀηδὴς ἦν τῷ σχήματι. Ἀλλὰ ποδώκης.] Ἀλλ' ὀξύς.

317. Μοῦνος ἔην μετὰ πέντε κασιγνήτῃσιν.] Ἀντὶ τοῦ, μόνος ἦν ἄῤῥην.

322. Ἦ μέν.] Ἦ μὴν, ὄντως δή.

324. Σκοπός.] Κατάσκοπος. Οὐδ' ἀπὸ δόξης.] Οὐδ' ἀπὸ δοκήσεως, καὶ εἰκασμοῦ.

325. Τόφρα γάρ.] Ἕως τούτου γάρ. Διαμπερές.] Μέχρι τέλους.

326. Μέλλουσιν.] Ἐοίκασιν.

N O T Æ.

306. Οἵ κεν ἀριστεύωσι) MS. *Barocc.* Oxon. Οἵ κεν ἄριστοι ἴωσι, sed in Margine, Γέγραπται καὶ Οἵ κεν ἀριστεύωσι.

321. Ἀνάσχεο) Ἀναλαβοῦ. Vid. *Etymolog. M.* v.

324. Οὐδ' ἀπὸ δόξης) Cum *Brevibus Scholiis* confer *Etymolog. M.* v. Δόξα· eadem videbis; ut sæpè aliàs.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

306. Οἵ κεν ἀριστεύωσι) γρ. οἵ κεν ἄριστοι ἴωσι, & οἵ κεν ἀριστεύουσι, vid. Not. in *Textum*.

316. Ποδώκης) γρ. ποδώκυς, MS. *Barocc.* Oxon.

318. Ἕκτορι εἶπε παραστάς) γρ. Ἕκτορι μῦθον ἔειπεν, MS. CCC. *Cantabr.* & MS. Barocc. Oxon.

321. Ἀλλ' ἄγε μοί) γρ. ἀλλ' ἄγ' ἐμοί. Vid. infrà, v. 384.

322. Ἦ μὲν) γρ. ἦ μήν.

Ὣς

Ὣς φάθ'· ὁ δ' ἐν χερσὶ σκῆπτρον *λάζε, καί οἱ ὄμοσσε,
Ἴστω νῦν Ζεὺς αὐτὸς, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Μὴ μὲν τοῖς ἵπποισιν ἀνὴρ ἐποχήσεται ἄλλος
Τρώων· ἀλλά σε φημὶ διαμπερὲς ἀγλαϊεῖσθαι.
Ὣς φάτο, καί ῥ' ἐπίορκον ἀπώμοσε· τὸν δ' ὀρόθυνεν·
Αὐτίκα δ' ἀμφ' ὤμοισιν ἐβάλλετο καμπύλα τόξα·
Ἕσσατο δ' ἔκτοσθεν ῥινὸν πολιοῖο λύκοιο,
Κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην κυνέην· ἕλε δ' ὀξὺν ἄκοντα.
Βῆ δ' ἰέναι προτὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ· οὐδ' ἄρ' ἔμελλεν
Ἐλθὼν ἐκ νηῶν ἂψ Ἕκτορι μῦθον ἀποίσειν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν κάλλιφ' ὅμιλον,
Βῆ ῥ' ἀν' ὁδὸν μεμαώς· τὸν δὲ φράσατο προσιόντα
Διογενὴς Ὀδυσσεὺς, Διομήδεα δὲ προσέειπεν,
Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεται ἀνὴρ,
Οὐκ οἶδ', ἢ νήεσσιν ἐπίσκοπος ἡμετέρῃσιν,
Ἤ τινα συλήσων νεκύων καταπεθνειώτων.

Sic dixit. Ille verò in manibus sceptrum sumpsit, & ei juravit,
" Sciat nunc Jupiter ipse, altitonans maritus Junonis,
" Non sanè his equis vir vehetur alius
" Trojanorum: sed te assero perpetuò iis gavisurum.
Sic dixit, & sanè perjurium juravit: eum nihilominus incitavit.
Protinus verò circa humeros posuit curvos arcus:
Induitque exteriùs pellem cani lupi,
Capiti demùm imposuit viverræ pelle munitā galeam; cepitque acutū jaculū.
Perrexit itaque ire ad naves ab exercitu: neque erat
Venturus à navibus retrò, ut Hectori nuntium referret.
Ubi verò jam equorúmque & virorum reliquit cœtum,
Ibat per viam acer. Hunc autem animadvertit accedentem
Nobilis Ulysses, Diomedémque allocutus est,
" Iste tibi, ô Diomedes, à castris venit vir,
" Haud scio, an navibus explorator nostris,
" An aliquod spoliaturus cadaverum mortuorum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

329. Ἴστω.] Γιγνωσκέτω, μάρτυς ἔστω.

330. Μὴ μὲν τοῖς.] Ἀντὶ τοῦ, οὐκ ἂν τούτοις. Ἐποχήσεται.] Ἐποχὸς τῶν ὀχημάτων.

331. Ἀγλαϊεῖσθαι.] Καλλωπιεῖσθαι.

332. Ἐπίορκον ἀπώμοσεν.] Ἐπιώρκησεν. Ὀρόθυνε.] Προέτρεψε, *παρώρμησε.

334. Πολιοῖο λύκοιο.] Λευκοῦ, τεφρώδους, διὰ τὴν τῆς χροιᾶς ἰδιότητα. Καὶ γὰρ Πελίαν φασὶν οὕτως ὀνομασθῆναι· Τυρὼ γὰρ, ἡ Σαλμωνέως, γεννήσασα δύο παῖδας ἐκ Ποσειδῶνος, παρὰ τοῖς Ἐνιπέως τοῦ ποταμοῦ ῥεέθροις κατέλειπε. Τὸν μὲν οὖν ἕνα κύων, ἀφαιρεθέντων αὐτῆς τῶν τικτῶν, περιέχουσα θηλὴν, ἔτρεφε· τὸν δὲ ἕτερον ἵππος κατὰ τὸ μέτωπον ἐπάτησεν. Ἐπελθόντες δὲ οἱ ἱπποφορβοὶ, ἀνελόμενοί τε τὰ παιδία, ἔτρεφον, καὶ ὀνόμασαν, τὸν μὲν ἐπεὶ ἐκ συνδρομῆς αἵματος ἐπελιώθη, Πελίαν· τὸν δὲ ἕτερον, ἐπεὶ κύων κατηλέησε, Νηλέα.

335. Κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην.] Ἀπὸ τοῦ κ ἡ ἀρχὴ ἐπεὶ ἐν ἰκτίδος ἦν, ἰκτιδέην. Τοῦτο δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τοῦ ι λέγεται παρὰ τῷ Ποιητῇ. Ἰκτὶς γάρ ἐστιν ὡς Νίκανδρος, Ἰκτῖνος, ἢ τὸ ὄρνεον. Τὸ γὰρ μονοσύλλαβον ὁ δύναται κατὰ ἔκθεσιν, ὅτι κατὰ συστολὴν λέγεται. Οὐ γὰρ ἐκλείπεται ὡς κρηπῖδος, ψηφῖδος. Ταῦτα γὰρ ὑπὲρ μίαν συλλαβὴν ὑπὸ συστέλλεται. Ἀρκεῖ γὰρ τὸ κτὶς. Κτιδέην.] Ἐξ ἰκτίδος δέρματος πεποιημένην. Ἰκτὶς δὲ, ζῶον ὀρνιθοφάγον καὶ πανοῦργον, μεῖζον γαλῆς, καὶ δυσώπερον, ἄλλως δὲ παραπλήσιον. Οἱ δὲ τὴν ἀγρίαν γαλῆν εἶπον.

338. Κάλλιφ'.] Κατέλιπε.

339. Φράσατο.] Εἶδεν, ἐνόησε. Κατέσχεσε, ὁ τρόπος.

N O T Æ.

328. Σκῆπτρον *λάζε) Ità, pro σκῆπτρον βάλε, lego. Principes enim juraturi, Sceptrum in manus sumpserunt, non temerè alii cuivis tradiderunt; præsertim è plebe. Hinc *Iliad.* ά. v. 234. Ναὶ μὰ τόδε σκῆπτρον. Ità *Odyss* β'. v. 37. *Præco Pisenor* sceptrum Principi *Telemacho* tradit, tum Verba facturo. Ità suprà, v. 321. Σκῆπτρον ἀνάσχεο. Quin MS. CCC. *Cantabr.* apertè legit, σκῆπτρον λάζε. Verùm hæ voces & similes sæpè inter se immutari solent; ut v. 133. Not. in *Schol.* &c.

334. Πολιοῖο λύκοιο) Huc refer *Etymolog.* M. v. Πολιοὶ λύκοι.

335. Κρατὶ δ' ἐπὶ κτιδέην) Qui legunt κρατὶ δ' ἐπ' ἰκτιδέην, refutari possunt, ex v. 458. Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην &c. Vid. *Br. Schol. Excerpta* MSS. ἰκτιδέην.

N O T Æ I N S C H O L I A.

332. * Παρώρμησε) *Excerpta* MSS. ἐφώρμησε.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

328. Σκῆπτρον λάζε) γρ. σκῆπτρον βάλε, vid. Not. in *Textum*.

335. Ἐπὶ κτιδέην) γρ. ἐπ' ἰκτιδέην MS. CCC. & ἐπικτιδέην. *Nicandri* Schol. p. 14. v. Not. in *Text.*

336. Προτὶ) γρ. ποτὶ, vid. suprà, ad v. 108. & infrà, ad v. 147.

Ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα παρεξελθεῖν πεδίοιο
Τυτθόν· ἔπειτα δὲ κ' αὐτὸν ἐπαΐξαντες ἕλοιμεν
Καρπαλίμως· εἰ δ' ἄμμε παραφθαίησι πόδεσσιν,
Αἰεί μιν προτὶ νῆας ἀπὸ στρατόφιν προτιειλεῖν
Ἔσχε ἐπαΐσσων, μή πως προτὶ ἄστυ ἀλύξῃ.
Ὣς ἄρα φωνήσαντε, παρὲξ ὁδοῦ ἐν νεκύεσσι
Κλινθήτην· ὁ δ' ἄρ' ὦκα παρέδραμεν ἀφραδίῃσιν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην, ὅσσον τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται
Ἡμιόνων, αἱ γάρ τε βοῶν προφερέστεραί εἰσιν
Ἑλκέμεναι νειοῖο βαθείης πηκτὸν ἄροτρον·
Τὼ μὲν ἐπεδραμέτην· ὁ δ' ἄρ' ἔστη δοῦπον ἀκούσας.
Ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους

"Verùm finamus ipsum primùm praeterire nos per campum
"Paululum: deinde verò ipsum insecuti capiemus
"Celeriter: sin nos praecurrerit pedibus,
"Semper ipsum naves versùs à castris compelle
"Hastà impetens, nè fortè versus urbem effugiat.
Sic loquuti, extra viam inter cadavera
Reclinati sunt: ille verò celeritèr praetercurrit prae imprudentiâ.
Sed cùm jam aberat, quantum sulci sunt
Mularum, hae enim bobus praestantiores sunt
Ad trahendum in novali alto compactile aratrum:
Illi quidem accurrebant: hic verò constitit strepitu audito:
Sperabat enim animo, qui revocarent, socios

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

345. Τυτθόν.] Μικρόν. Κυρίως δὲ ἡ λέξις τίθεται ἀπὸ τῶν βρεφῶν, οἱονεὶ τίτθιον.

346. Παραφθαίησι.] Παραδράμοι, φθάσοι τῇ ταχύτητι τῶν ποδῶν.

347. Προτιειλεῖν.] Συνελαύνειν, συνδιώκειν· παρὰ τὸ προστιλεῖν.

348. Ἀλύξῃ.] Ἐκκλίνῃ, ἐκφύγῃ.

349. Παρὲξ ὁδοῦ.] Ἔξω τῆς ὁδοῦ.

350. Κλινθήτην.] Κατεκλίθησαν, ἐκρύβησαν. Ἀφραδίῃσιν.] Ἀβουλίαις, ἀνοίαις.

351. Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀπέην ὅσσον τ' ἐπὶ οὖρα πέλονται Ἡμιόνων.] Ὁπότ' ἄν, φησι, τηλικοῦτον αὐτῶν διεστήκει, ὅσον γίνεται) διάστημα ἡμιόνων ἐν * ἐπιστροφῇ ἀρουρῶν. Οἱ γὰρ ἀροῦντες τοῖς μὲν ἰσχυροτέροις ζεύγεσι μεγάλας ποιοῦσι τὰς ἀμαξικάς· φθάνουσι δὲ, ὡς ὀξύτεροι, αἱ ἡμίονοι τοὺς βόας ἐν ἀρότρῳ. Ἐπὶ οὖρα.] Ὅρια, ὁρμήματα. Ἀρίσταρχος οὕτως ἐξηγήσατο, Ὅσον, φησὶν, ὑφ' ἓν καὶ ὁμοῦ ὑπό τινος ἀφεθέντες καὶ ἀπολυθέντες ζεύγους ἡμιόνων καὶ ζεύγους ἄλλου βοῶν, φθάσωσι καὶ καταλάβωσι τοὺς βοῦς αἱ ἡμίονοι, ταχύτεραι γάρ εἰσι τῶν βοῶν· τοσοῦτόν, φησιν, ἐάσαντες διάστημα παρελθεῖν τὸν Δόλωνα, μεταστραφέντες ἐδίωξαν.

352. Προφερέστεραι.] Ταχύτεραι, κρείσσονες ἐν τῷ ἀροτριᾶν.

353. Νειοῖο.] Διὰ νειοῦ. Νειὸς δέ ἐστιν, ἡ νεωστὶ ἠροτριασμένη γῆ. Πηκτὸν ἄροτρον.] Τὸ τὴν γύην συμπεπηγυῖαν * ἔχον. Αὐτόγυον δὲ, τὸ ἐξ αὐτοῦ μονόξυλον. Καὶ Ἡσίοδός φησι. * Δοιὰ δὲ θέσθαι ἄροτρα πονησάμενος κατὰ οἶκον, Αὐτόγυον, καὶ πηκτόν.

355. Ἔλπετο γὰρ κατὰ θυμὸν ἀποστρέψοντας ἑταίρους Ἐκ Τρώων ἰέναι πάλιν Ἕκτορος ὀτρύναντος.] Σπαστέον μετὰ τὸ ἐκ Τρώων. Ἔστι γὰρ ὁ λόγος, Ἤλπιζε γὰρ ὁ Δόλων, ἑταίρους αὐτῷ ἐκ Τρώων ὑπάρχειν, ὡς, κελεύσαντος τοῦ Ἕκτορος, εἰς τοὐπίσω αὐτὸν ἀποστρέψαι. Ἀποστρέψοντας γὰρ, ὀπίσω καλέσοντας.

N O T Æ.

344. Ἀλλ' ἐῶμέν μιν πρῶτα) Duae priores τοῦ ἐῶμεν in Unam coalescunt, ut ad ί. v. 256.

347. Αἰεί μιν προτὶ νῆας) Ità lego, pro ποτὶ, ut in hoc Versu ipse Poeta προτιειλεῖν, & in proximè sequenti, προτὶ ἄστυ. Hinc Corrige Hesych. Προτιειλεῖν) Ἐξελίσσειν, lege, Προτιειλεῖν, ἐξελίσσειν. Vid. ad Var. Lect.

352. Βοῶν προφερέστεραι — Ἑλκέμεναι) Hinc Virgil. Georgic. l. 3. v. 51. — — — — fortes ad aratra Juvencos.

NOTÆ IN SCHOLIA.

351. * Ἐπιστροφῇ) Ità, pro ἀποστροφῇ, ex Aldinâ, emendo, & Schreveliana Assumenta deicos; ut & mox. v. 353. * Ἔχον, pro ἔχοντα, quòd concordet cùm τὸ ἄροτρον. Item * Δοιά, pro Δύο, ex Hesiodo, l. 2. v. 50.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

344. Παρεξελθεῖν) γρ. παρὲξ ἐλθεῖν, Eustath. fol. 732. lin. 19.

347. Προτὶ) γρ. ποτὶ, vid. suprà, ad v. 336. Vid. Eustath. fol. 731. lin. 44. & fol. 732. lin. 19. MS. CCC. ποτιειλεῖν.

348. Προτὶ) γρ. ποτὶ, MS. Barocc. Oxon.

351. Ἐπὶ οὖρα) γρ. ἐπὶ οὖρον, Eustath. fol. 733. lin. 12.

355. Ἔλπετο) γρ. ἔλπεθ.

Ἐκ

Ἐκ Τρώων ἰέναι, πάλιν Ἕκτορος ὀτρύναντος.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἄπεσαν δουρηνεκὲς, ἢ καὶ ἔλασσον,
Γνῶ ῥ' ἄνδρας δηΐους· λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα
Φευγέμεναι· τοὶ δ' αἶψα διώκειν ὡρμήθησαν.
Ὡς δ' ὅτε καρχαρόδοντε δύω κύνες εἰδότε θήρης,
Ἢ κεμάδ', ἠὲ λαγωὸν, ἐπείγετον ἐμμενὲς αἰεὶ
Χῶρον ἀν' ὑλήενθ', ὁ δέ τε προθέῃσι μεμηκώς·
Ὣς τὸν Τυδείδης, ἠδ' ὁ πτολίπορθος Ὀδυσσεὺς,
Λαοῦ ἀποτμήξαντε, διώκετον ἐμμενὲς αἰέν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλε μιγήσεσθαι φυλάκεσσι,
Φεύγων ἐς νῆας, τότε δὴ μένος ἔμβαλ' Ἀθήνη
Τυδείδῃ· ἵνα μή τις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Φθαίη ἐπευξάμενος βαλέειν, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθῃ·
Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Ἠὲ μέν', ἠέ σε δουρὶ κιχήσομαι· οὐδέ σέ φημι
Δηρὸν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἀλύξειν αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἦ ῥα, καὶ ἔγχος ἀφῆκεν, ἑκὼν δ' ἡμάρτανε φωτός·
Δεξιτερὸν δ' ὑπὲρ ὦμον ἐΰξόου δουρὸς ἀκωκὴ

Ex Trojanis venire, rursus Hectore jubente.
Sed quando jam aberant hastæ jactum, vel etiam minus,
Agnovit viros hostiles, velociáque genua movit
Ut fugeret: illi autem confestim insequi festinârunt.
Ut verò quum asperis-dentibus duo canes periti venationis,
Aut hinnulum, aut leporem, urgent constanter semper
Locum per sylvosum; ille autem præcurrit clamans:
Sic hunc Tydides, atque urbium-vastator Ulysses,
A suis cùm interclusissent, persequebantur constanter semper:
Sed quando jam mox esset permixturus-se custodibus
Fugiens ad naves, jam tum robur injecit Minerva
Tydidæ; ut ne aliquis Achivorum ære-loricatorum
Prior gloriaretur vulnerâsse, ille verò secundus veniret:
Hastâ itaque impetens allocutus est eum fortis Diomedes,
" Vel mane, vel te hastâ assequar; neque te puto
" Diu meâ à manu effugiturum certam mortem.
Dixit, & hastam emisit; Volens autem aberravit ab homine:
Dexterum enim supra humerum benepolitæ hastæ cuspis

ΣΧΟΛΙΑ.

357. Δουρηνεκές] Δόρατος βολὴν, δόρατος μῆκος. * Ἀνάστημα, ὅσον δόρυ διαπτῆναι. † Ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή. † Iliad. ο. v. 358.

358. Δηΐους.] Πολεμίους. Λαιψηρά.] Ταχέα. Ἐνώμα.] Ἐκίνει πρὸς φυγήν.

359. Φευγέμεναι.] Φεύγειν.

360. Καρχαρόδοντε.] Ἐπικαμπεῖς ὀδόντας ἔχοντες, ἢ τραχεῖς· Κάρχαρον γὰρ, τὸ τραχύ. Εἰδότε θήρης.] Ἔμπειροι θηρευτικῆς.

361. Κεμάδα.] Νεογνὸν ἔλαφον, ἢ δορκάδα. Ἐπείγετον.] Θορυβοῦσι διώκοντες.

364. Ἀποτμήξαντε.] Ἀποτεμόντες· χωρίσαντες. Λαοῦ ἀποτμήξαντε, διώκετον.] Τοῦ Τρωϊκοῦ ὄχλου χωρίσαντες, αὐτὸν ἐδίωκον. Τρία δὲ ῥήματά εἰσι παρὰ τῷ Ποιητῇ, τὸ δὲ παρακείμενον δυϊκὸν τρίτον, ὡς οἱ λόγοι ἔχοντες παραλόγως· τοῦτο, καὶ τὸ, Ἀνδρέσσιν ἠΐσαν τετεύχατον· Καὶ τὸ, Ἔσμαξε καὶ φύλλα αἵματι λαφύσσετον. Οὐκ ἔστι μὲν τοι Ἀττικῆς δυϊκῆς σημασίας. Ἀνατίθεσθαι γὰρ ἐπὶ πληθυντικῆς. Τὸ γὰρ διώκετον, ἀντὶ τοῦ ἐδίωκον κεῖται· Καὶ τὸ, Ἀνδράσιν ἠΐσαν τετεύχατον, ἀντὶ τοῦ, ἐτεύχετο· Καὶ τὸ λαφύσσετον, ἀντὶ τοῦ, ἐλάφυσσον. Ἐμμενές.] Ἀδιαλείπτως, ἐπιμόνως.

368. Φθαίη.] Φθάσειε.

369. Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων.] Σὺν τῷ δόρατι ἐφορμῶν, ὅ ἐστιν, ἐπισείων αὐτῷ τὸ δόρυ πρὸς κατάπληξιν.

371. Ἀλύξειν.] Διαφεύξεσθαι. Αἰπὺν ὄλεθρον.] Μέγαν, ἐκ τοῦ αἰπεινοῦ.

NOTÆ.

360. Δύω κύνες) Ità pro δύω κύνε, scribo; hæc enim *Lectio* importunum *Hiatum* medetur, & ad *numerum* sufficit τὸ δύω, quæ vox aliàs redundare videtur, ipso *Eustathio* teste fol. 734. lin. 2. Ἐν δὲ τῷ, Δύω κύνε, πλεονάζει τὸ δύω· καθὰ καὶ ἐν τῷ, Δύω κοσμήτορε λαῶν. Nec novum, Diversos *Numeros* conjungi. Vid. *Var. Lect.*

373. Εὐξόου δουρὸς ἀκωκή) In voce ἐΰξόου *Insignis*

NOTÆ IN SCHOLIA.

357. * Ἀνάστημα, ὅσον δόρυ διαπτῆναι) Ex *Etymolog. M.* v. Δουρηνεκές. Ubi & cætera hujus *Scholii*. Locus *Homeri*, extat *Iliad.* ο. v. 358. ut annotavimus.

VARIÆ LECTIONES.

358. Λαιψηρὰ δ') γρ. λαιψηρά τε, MS. *Barocc.* Ox.
360. Κύνες) γρ. κύνε.
362. Μεμηκώς) Ità MS. CCC. γρ. μεμυκώς, MS. *Mori*.
368. Ἔλθῃ) γρ. ἔλθοι, MS. *Barocc.* Oxon.
373. Εὐξόου) γρ. εὔξου, MS. CCC. & *Etymolog.* M. v. Εὔξοον.

Ἐν γαίῃ ἐπάγη· ὃ δ' ἄρ' ἔστη, τάρβησέν τε,
Βαμβαίνων, ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ' ὀδόντων,
Χλωρὸς ὑπαὶ δείους· τὼ δ' ἀσθμαίνοντε κιχήτην·
Χειρῶν δ' ἁψάσθην· ὁ δὲ δακρύσας ἔπος ηὔδα,
Ζωγρεῖτ', αὐτὰρ ἐγὼν ἐμὲ λύσομαι· ἔστι γὰρ ἔνδον
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
Τῶν κ' ὔμμιν χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
Εἴ κεν ἐμὲ ζωὸν πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Θάρσει, μηδέ τι τοὶ θάνατος καταθύμιος ἔστω·
Ἀλλ' ἄγε μοὶ τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Πῆ δ' οὕτως ἐπὶ νῆας ἀπὸ στρατοῦ ἔρχεαι οἶος,
Νύκτα δι' ὀρφναίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
Ἦ τινα συλήσων νεκύων κατατεθνειώτων;
Ἦ σ' Ἕκτωρ προέηκε διασκοπιᾶσθαι ἕκαστα
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς, ἤ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε;
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, ὑπὸ δ' ἔτρεμε γυῖα,
Πολλῇσίν μ' ἄτῃσι παρὲκ νόον ἤγαγεν Ἕκτωρ,
Ὅς μοι Πηλείωνος ἀγαυοῦ μώνυχας ἵππους
Δωσέμεναι κατένευσε, καὶ ἅρματα ποικίλα χαλκῷ·

In terrâ fixa est; hic itaque constitit, trepidavitque,
Crepitans dentibus (stridor enim per os fiebat dentium)
Pallidus præ timore: illi verò anhelantes assecuti sunt;
Manusque prehenderunt; ille autem lacrymans dixit,
" Vivum me capite, at ego me redimam: est enim mihi intus
" Æsque, aurumque, & artificio-multo elaboratum ferrum:
" Ex his vobis donabit pater infinita dona-ob-liberationem,
" Si me vivum esse audiverit apud naves Achivorum.
Hunc respondens allocutus est consilio-abundans Ulysses,
" Confide, neque omnino tibi mors obversetur animo:
" Sed age mihi hoc dic, & verè narra,
" Quonam sic naves versùs à castris vadis solus,
" Noctem per tenebrosam, quando dormiunt mortales cæteri?
" An aliquod spoliaturus cadaverum mortuorum?
" An te Hector præmisit speculatum singula
" Naves ad cavas; an te ipsum animus impulit?
Huic respondit deinde Dolon, subtùs autem tremebant membra,
Multo me meo cum damno, præter voluntatem induxit Hector,
" Qui mihi Pelidæ præclari solidis-ungulis equos
" Daturum annuit, & currus vario ære:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

375. Βαμβαίνων.] Τρέμων. Ὀνοματοποιΐα, ὁ τρόπος ἐστὶ, ὥσπερ φωνὴν ποιούμενος ἀπὸ τοῦ φόβου. Ἄραβος.] Ἦχος τῶν ὀδόντων. Διὰ στόμα.] Κατὰ τὸ στόμα. Ἐνήλλακται δὲ ἡ πτῶσις, ἵν' ᾖ, διὰ στόματος.

376. Ὑπαὶ δείους] Ὑπὸ δέους, ὑπὸ φόβου.

377. Ἁψάσθην.] Ἐλάβοντο.

378. Ζωγρεῖτε.] Ζῶντά με φυλάττετε. Ἐμὲ λύσομαι.] Ἀντὶ τοῦ, ἐμαυτὸν λυτρώσομαι.

379. Πολύκμητος.] Ὁ πολλὰ κάμνων ἤγουν, δι' οὗ πολλὰ κατασκευάζεται.

381. Πεπύθοιτο.] Ἀκούσοι.

383. Καταθύμιος.] Κατὰ τὴν ψυχὴν, κατὰ τὸν νοῦν.

391. Ἄτῃσιν.] Ἀπάταις.

N O T Æ.

Συνίζησις, ut ζ'. v. 500. Αἳ μὲν ἔτι ζωὸν γόον Ἕκτορα ᾧ ἐνὶ οἴκῳ. Vid. quæ Notamus in locum. Ità *Hesiod.* Theogon. v. 983. Βοῶν εἰλιπόδων, & v. 44. Θεῶν γένος αἰδοῖον, κλ. Legitur tamen & δέους, MS. CCC. & *Etymolog.* M. ut in *Var. Lect.*

376. Χλωρὸς ὑπαὶ δείους) Ità *Odyss.* ί. v. 330. Ἢ μὲ κατὰ σπεῖος. Vid. *Etymolog.* M. v. Δέος.

389. Ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς ἀνῆκε) Quùm olim plurimis scriberetur ἢ σεαυτὸν, hoc ex usu *Homerico* non fieri memini, ut notamus ex *Eustathio*, ad *Iliad. δ.* v. 271. Vid. *Schol.* ad v. 204. quare *Homero* σέο αὐτοῦ, σοὶ αὐτῷ, & σὲ αὐτὸν, nec unquam aliàs; si *Grammaticis* istis Fides; & tamen σεαυτῆς apud *Homerum* legimus, *Iliad.* ζ. v. 490. & aliàs etiam σεαυτοῦ, ut *Odyss.* ξ'. v. 185.

NOTÆ IN SCHOLIA.

391. * Ἄτῃσιν) Ἀπάταις, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

376. Δείους) γρ. δέους. *Ibid.* Κιχήτην) γρ. *Eustath.* κιχείτην, fol. 735. lin. 26.

384. Ἀλλ' ἄγε μοὶ) γρ. ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ, ut suprà, v. 321. & infrà, v. 405.

385. Πῆ) γρ. πῇ, *Etymolog.* M. v.

389. Ἦ σ' αὐτὸν θυμὸς) γρ. ἢ σεαυτὸν, v. N. in *Text.*

391. Πολλῇσίν μ' ἄτῃσι) γρ. πολλῇσι μ' ἄτῃσι sed MS. CCC. πολλῇσι &c.

Ἠώς γ'

Ἠνώγει δέ μ' ἰόντα, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Ἀνδρῶν δυσμενέων σχεδὸν ἐλθέμεν, ἔκ τε πυθέσθαι,
Ἠὲ φυλάσσονται νῆες θοαὶ, ὡς τοπάρος περ,
Ἢ ἤδη χείρεσσιν ὑφ' ἡμετέρῃσι δαμέντες,
Φύξιν βουλεύοιτε μετὰ σφίσιν, οὐδ' ἐθέλοιτε
Νύκτα φυλασσέμεναι, καμάτῳ ἀδδηκότες αἰνῷ.
Τὸν δ' ἐπιμειδήσας προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ἦ ῥά νύ τοι μεγάλων δώρων ἐπεμαίετο θυμὸς,
Ἵππων Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ποῦ νῦν δεῦρο κιὼν λίπες Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν;
Ποῦ δέ οἱ ἔντεα κεῖται ἀρήϊα; ποῦ δέ οἱ ἵπποι;
Πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων φυλακαί τε καὶ εὐναί;
Ἅσσα τε μητιόωσι μετὰ σφίσιν· ἢ μεμάασιν
Αὖθι μένειν παρὰ νηυσὶν ἀπόπροθεν, ἠὲ πόλινδε
Ἂψ ἀναχωρήσουσιν, ἐπεὶ δαμάσαντό γ' Ἀχαιούς;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Δόλων, Εὐμήδεος υἱὸς,
Τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,
Ἕκτωρ μὲν μετὰ τοῖσιν, ὅσοι βουληφόροι εἰσὶ,
Βουλὰς βουλεύει θείου παρὰ σήματι Ἴλου,

" Jussit itaque me euntem, celerem per noctem nigram,
" Ad hostes prope accedere, & cognoscere,
" An custodiantur naves veloces, sicut antea,
" Vel jam manibus à nostris domiti,
" De fugâ consilium agitaretis inter vos, neque velletis
" Noctu excubias agere, labore fatigati gravi.
Hunc subridens allocutus est consiliis-abundans Ulysses,
" Sanè tibi magna dona appetebat animus,
" Equos Æacidæ bellicosi; hi verò difficiles *sunt*
" Viris mortalibus domitu, & equitatu,
" Alii saltem, quàm Achilli; quem immortalis peperit mater.
" Sed age mihi hoc dic, & verè narra,
" Ubi nunc huc profectus reliquisti Hectora, pastorem populorum?
" Ubi verò ei arma jacent Martia? ubi verò ei equi?
" Quomodò item aliorum Troum excubiæque & contubernia?
" Quæque consultent inter se: an in animo habeant
" Illic manere secus naves procul, an ad urbem
" Reditura sunt, quandoquidem domuerunt scilicet Achivos?
Hunc rursus allocutus est Dolon, Eumedis filius,
" Ego verò tibi hæc valdè verè narrabo;
" Hector quidem inter eos qui consiliarii sunt,
" Consilia agitat divini ad sepulchrum Ili,

ΣΧΟΛΙΑ.

394. Θοήν.] Τὴν ταχέως ἐπιλαμβάνουσαν τὴν γῆν.
401. Ἐπεμαίετο.] Ἐπεζήτει, ἐπεθύμει.
402. Ἀλεγεινοί.] Ἀντὶ τοῦ, δυσχείρωτοι· ἀλγεῖν παρέχοντες· ἢ, ὡς τὸ κτήσασθαι ἀδύνατοι.
303. Ὀχέεσθαι.] Ἐποχηθῆναι, ἱππεῦσαι.
408. Πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων Τρώων.] Πῶς δ' αἱ τῶν λοιπῶν Τρώων.
409. Ἅσσα τε.] Ἅτινα δή.
410. Αὖθι.] Αὐτόθι, αὐτοῦ.
415. Βουλὰς βουλεύει.] Τὸ σχῆμα, παρονομασία. Σήματι.] Τάφῳ. Ἴλου.] Ὁ δὲ Ἶλος, Τρωὸς παῖς· ἀφ' οὗ Ἴλιος ἐκλήθη.

NOTÆ.

408. Πῶς δ' αἱ τῶν ἄλλων φυλακαί) Ammonius & Aristarchus δαὶ legunt, pro δ' αἱ, ut Apollon. Rhod. Argonaut. l. 1. v. 267. Πέφραδε· αἱ δαὶ ὧδε κατηφέες ἑστᾶσι. Vid. quæ Nos ad Odyss. α. v. 225. & ad Anacreon. v. 1274. & Stephani Bergleri Præfat. in Iliad. p. 10. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

402. * Ἀλγεῖν παρέχοντες) Ità, pro ἄλγειν παρέχοντες, ex Etymolog. M. v. Ἀλεγεινοί. Viderunt & hoc Editt. Cantabrig. At verò, Voces * ἀντὶ τοῦ, δυσχείρωτοι, ex Etymologo. ibid.

VARIÆ LECTIONES.

399. Ἀδδηκότες) γρ. ἀδηκότες, ut suprà, v. 98. & infrà, v. 471.
405. Ἀλλ' ἄγε μοὶ) γρ. ἀλλ' ἄγ' ἐμοὶ, ut suprà v. 384.
408. Πῶς δ' αἱ) γρ. πῶς δαὶ Ammonius, ut in Not. ad Textum
410. Ἀπόπροθεν) γρ. ἀπάνευθεν, MS. CCC. & ità suprà, v. 209. in Omnibus; quare & hic.

Νόσφιν

Νόσφιν ἀπὸ φλοίσβου· φυλακὰς δ' ἃς εἴρεαι, ἥρως,
Οὔτις κεκριμένη ῥύεται στρατὸν, οὐδὲ φυλάσσει.
Ὅσσαι γὰρ Τρώων πυρὸς ἐσχάραι, οἷσιν ἀνάγκη,
Οἵδ' ἐγρηγόρθασι, φυλασσέμεναί τε κέλονται
Ἀλλήλοις· ἀτὰρ αὖτε πολύκλητοι ἐπίκουροι
Εὕδουσι· Τρωσὶν γὰρ ἐπιτραπέουσι φυλάσσειν·
Οὐ γάρ σφιν παῖδες σχεδὸν εἵαται, οὐδὲ γυναῖκες.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Πῶς γὰρ νῦν Τρώεσσι μεμιγμένοι ἱπποδάμοισιν
Εὕδουσ', ἢ ἀπάνευθε; δίειπέ μοι, ὄφρα δαείω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Δόλων, Εὐμήδεος υἱός,
Τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα μάλ' ἀτρεκέως καταλέξω,
Πρὸς μὲν ἁλὸς Κᾶρες, καὶ Παίονες ἀγκυλότοξοι,
Καὶ Λέλεγες, καὶ Καύκωνες, δῖοί τε Πελασγοί·
Πρὸς Θύμβρης δ' ἔλαχον Λύκιοι, Μυσοί τ' ἀγέρωχοι,
Καὶ Φρύγες ἱππόδαμοι, καὶ Μῄονες ἱπποκορυσταί.
Ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα;
Εἰ γὰρ δὴ μέματον Τρώων καταδῦναι ὅμιλον,

« Seorsim à strepitu: excubias verò quas quæris, heros,
« Nullæ certæ tuentur castra, neque custodiunt.
« Quotquot enim Trojanorum ignis foci, quibus necesse,
« Hi vigilant, excubiasque agere jubentur
« Inter-se: at contrà à-multis-locis-convocati focii
« Dormiunt; Trojanis enim committunt custodias:
« Non enim ipsis liberi propè sedent, neque uxores.
Hunc respondens allocutus est consiliis-abundans Ulysses,
« Quonam modo nunc Trojanis permisti equûm-domitoribus
« Dormiunt, an seorsim? expone mihi, ut sciam.
Huic respondit deinde Dolon, Eumedis filius,
« Ego verò tibi etiam hæc valde verè narrabo,
« Ad mare quidem Cares & Pæones curvis-arcubus-armati,
« Et Leleges, & Caucones, nobilesque Pelasgi:
« Ad Thymbram verò obtinent Lycii, Mysique superbi,
« Et Phryges equûm-domitores, & Mæones bellatores-equestres.
« Sed cur me hæc percunctamini singula?
« Si enim jam cupitis Trojanorum penetrare in castra,

ΣΧΟΛΙΑ.

416. Φλοίσβου.] Ἤχου, θορύβου. Φυλακὰς δ', ἃς εἴρεαι, ἥρως.] Περὶ δὲ τῶν φυλακῶν, ὧν ἐρωτᾷς με, ὦ γενναιότατε.

417. Κεκριμένη.] Ἐπιλελεγμένη.

418. Ἐσχάραι.] Πυραί. Δηλοῖ δὲ ἡ λέξις καὶ τὴν ἑστίαν, καὶ τὸ ῥυπαρὸν καὶ καυθὲν ἕλκος, καὶ τὸν βωμόν· ὡς παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Ἡρακλεῖ· καὶ τὴν κυρίως λεγομένην ἐσχάραν, τὴν μὴ ἔχουσαν ὕψος, ἀλλ' ἐπὶ γῆς οὖσαν, ἢ κοίλην· ὅθεν καὶ τὰ ἐν σώματι κοῖλα ἕλκη ἐσχάρας παρ' ἰατροῖς.

419. Ἐγρηγόρθασι.] Ἐγρηγοροῦσιν,* ἀγρυπνοῦσι. Φυλασσέμεναι.] Φυλάσσειν.

421. Ἐπιτραπέουσι.] Ἐπιτρέπουσιν, ἐγχειρίζουσιν.

422. Εἵαται.] Εἰσίν.

425. Ἢ ἀπάνευθεν.] Ἢ ἄποθεν, καὶ χωρίς. Δίειπέ μοι.] Ἀκριβῶς διασάφησον· εἰπέ. Δαείω.] Μάθω.

428. Πρὸς μὲν ἁλός.] Τὰ πρὸς τὴν θάλασσαν μέρη. Προσληπτέον δὲ τὸ, ἔλαχον διαφυλάττειν. Παίονες.] Ἔθνος Θρακικόν. Τινὲς δέ φασι, τοὺς νῦν καλουμένους Παννονίους· ἕτεροι δὲ, Μακεδόνας. Ἀγκυλότοξοι.] Ἐπικαμπῆ τόξα ἔχοντες.

429. Λέλεγες.] Ἔθνος Καρικόν. Λέγει δὲ τοὺς ἐν *Πηδάσῳ πόλει Καρίας οἰκοῦντας. Καύκωνες.] Ἔθνος Παφλαγονίας· οἱ δὲ, Σκυθίας, οἱ δὲ, τοὺς λεγομένους Καυνίους εἶπον. Πελασγοί.] Οἱ τὸ παράλιον μέρος τῆς Καρίας ἔχοντες. Ἄμεινον δὲ, λέγειν αὐτοὺς γένος τι πολυπλανὲς, οἰκῆσαν ἐν τῇ Ἀσίᾳ καὶ Εὐρώπῃ, νῦν δὲ τῆς Τρῳάδος πλησίον, ἔνθα αἱ Τράλλεις. * Πηγάσῳ, Aldin.

430. Πρὸς Θύμβρης.] Πρὸς τὸ Θυμβραῖον πεδίον. Θύμβρα γὰρ τόπος ἐστὶ τῆς Τροίας, ἔνθα καὶ Θυμβραίου Ἀπόλλωνος ἱερὸν ἐπιφανές. Ἔλαχον.] Κλήρῳ ἔλαβον. Ἀγέρωχοι.] Αὐθάδεις, θρασεῖς. Ἔστι δὲ, ὅτι δηλοῖ ἡ λέξις καὶ τοὺς ἄγαν ἀνδρείους καὶ ἐντίμους· παρὰ τὸ ἄγαν αὐτοὺς ἐπὶ τοῦ γέρως ὀχεῖσθαι.

431. Μῄονες.] Λυδοί.

432. Διεξερέεσθε.] Ἐρωτᾶτε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

419. * Ἀγρυπνοῦσι) *Excerpta.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

418. Ὅσσαι γὰρ) γρ. ὅσσαι μὲν, MS. Barocc. Oxon.

419. Οἵδ') γρ. οἵγ', MS. *Barocc.* Oxon.

420. Πολύκλητοι ἐπίκουροι) γρ. πολυκλειτοί τ' ἐπίκουροι, MS. CCC.

421. Τρωσὶν) γρ. Τρωσί.

427. Τοιγὰρ ἐγὼ καὶ ταῦτα) γρ. τοιγὰρ ἐγώ τοι ταῦτα, MS. *Barocc.* Oxon.

432. Ἀλλὰ τίη ἐμὲ ταῦτα διεξερέεσθε ἕκαστα) γρ. ἀλλὰ τίη μοι διεξερέεσθε ταῦτα ἕκαστα; MS. *Barocc.* Oxon.

Θρήϊκες

Θρήϊκες οἵδ' ἀπάνευθε νεήλυδες, ἔσχατοι ἄλλων·
Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς, πάϊς Ἠϊονῆος.
Τοῦ δὴ καλλίστους ἵππους ἴδον, ἠδὲ μεγίστους·
Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.
Ἅρμα δέ οἱ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ εὖ ἤσκηται·
Τεύχεα δὲ χρύσεια, πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
Ἤλυθ' ἔχων· τὰ μὲν οὔ τι καταθνητοῖσιν ἔοικεν
Ἄνδρεσσιν φορέειν, ἀλλ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν.
Ἀλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ πελάσσετον ὠκυπόροισιν,

" Thraces hi seorsum *sunt* novi-advenæ, extremi omnium:
" Cum ipsis autem Rhesus rex, filius Eionei.
" Hujus certè pulcherrimos equos vidi, atque maximos:
" Candidiores *sunt* nive, cursu autem ventis pares.
" Currus verò ei auróque & argento scitè elaboratus est:
" Arma etiam aurea, suspicienda, mirabile visu,
" Venit habens: quæ quidem neutiquam mortalibus convenit
" Viris ferre, sed immortalibus diis.
" Sed me nunc quidem navibus admovete velocibus,

ΣΧΟΛΙΑ.

434. Νεήλυδες.] Νεωστὶ ἐληλυθότες.

435. Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεύς.] Ῥῆσος γένει μὲν ἦν Θρᾷξ, υἱὸς δὲ Στρυμόνος τοῦ αὐτόθι ποταμοῦ καὶ Εὐτέρπης, μιᾶς τῶν Μουσῶν. Διάφορος δὲ τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος ἐν πολεμικοῖς ἔργοις, ἐπῆλθε τοῖς Ἕλλησιν, ὅπως Τρωσὶ συμμαχήσῃ· καὶ μίαν ἡμέραν συμβαλὼν, πολλοὺς τῶν Ἑλλήνων ἀπέκτεινε. Δείσασα δὲ Ἥρα περὶ τῶν Ἑλλήνων, Ἀθηνᾶν ἐπὶ τὴν τούτου διαφθορὰν πέμπει. Κατελθοῦσα δὲ ἡ θεὸς, Ὀδυσσέα καὶ Διομήδην ἐπὶ τὴν κατασκοπὴν ἐποίησεν ἐξελθεῖν· ἐπιστάντες δὲ οὗτοι κοιμωμένῳ Ῥήσῳ, αὐτόν τε καὶ ἑταίρους αὐτοῦ κτείνουσιν, ὡς ἱστορεῖ Πίνδαρος. Ἔνιοι δὲ λέγουσι, νυκτὸς παραγεγονότα τὸν Ῥῆσον εἰς τὴν Τροίαν· καὶ πρὶν γεύσασθαι αὐτὸν τοῦ ὕδατος τῆς χώρας, φονευθῆναι· Χρησμὸς γὰρ ἐδέδοτο αὐτῷ, φασιν, ὅτι, εἰ αὐτὸς γεύσεται τοῦ ὕδατος, καὶ οἱ ἵπποι αὐτοῦ τοῦ Σκαμάνδρου πίωσι, καὶ τῆς αὐτόθι νομῆς γεύσωνται, ἀκαταμάχητος ἔσται εἰς τὸ παντελές. Ἐν δέ σφι Ῥῆσος βασιλεύς.] Ὅσοι ἐκ Μουσῶν τέκνα· Ὀρφεὺς, ἐκ Καλλιόπης, ἢ Κλειοῦς· Λίνος, Τερψιχόρης, ἢ, ὥς τινες, Εὐτέρπης· Ῥῆσος, Τερψιχόρης καὶ αὐτὸς, ἢ Εὐτέρπης· Θαλείας, Παλαίφατος· Ἐρατοῦς, Θάμυρις ὁ Θρᾷξ· Μελπομένης καὶ Ἀχελῴου, Σειρῆνες· Πολυμνίας, Τριπτόλεμος. *Μία δὲ Οὐρανία ἄτεκνος ἐνθάδε διαμένει.

437. Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.] Τοῦτο καλεῖται ὑπερβολή· ὃ γὰρ λέγει, λευκότεροι μὲν χιόνος τῇ χροιᾷ, τὰ δὲ τάχη ἴσοι τοῖς ἀνέμοις. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐμείωσε τὴν ὑπερβολὴν ἐκ τοῦ μὴ εἰπεῖν, αὐτοὺς καὶ τῶν ἀνέμων ταχυτέρους. Λευκότεροι χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοῖοι.] Δύο ὑπερβολὰς ἐπέθηκεν ἐν στίχῳ· τὴν μὲν ἐξ ὑπερθέσεως· τὴν δὲ ἐξ ὁμοιώσεως· καὶ ἐφ' ἑκατέρας παρέλαβε τὸ οἰκεῖον. Χιὼν μὲν γὰρ δύναταί τι λευκότερον γενέσθαι, ἀνέμου θᾶττον οὐδέν. Καλῶς οὖν τῷ μὲν ἀδυνάτῳ εἴκασε, τὸ δὲ δυνατὸν μεῖζον ἀπέδειξεν. Ἐπιστατέον δὲ, ὅτι κατ' ἀπαλλαγὴν δυνάμενος εἰπεῖν, Λευκοτέρους χιόνος, θείειν δ' ἀνέμοισιν ὁμοίους, καὶ ὡς γὰρ ἐπέτρεπε τὸ μέτρον, μετεμόρφωσε τὴν λέξιν, θαυμαστικῶς ἀναφωνήσας τὸν ἔπαινον αὐτῶν.

438. *Ἤσκηται.] Κατεσκεύασται.

439. Πελώρια.] Οὐ κατὰ μέγεθος, τοῦτ' ἔστι, μεγάλα, ἀλλὰ κατὰ τὸ κάλλος, τεράστια.

442. Νηυσὶ πελάσσετον.] Ἐπὶ τὰς ναῦς ἀγάγετε.

NOTÆ.

435. Ἐν δέ σφιν Ῥῆσος βασιλεὺς) *Rhesus*, *Strymonis*, *Thraciæ Fluminis*, filius ex *Euterpe*, sive, *Terpsichore*. Nomen tamen ipsum *Rhesus*. Fluvii Nomen, ut *Hesiodus*, Theogon. v. 340. Φᾶσίν τε, Ῥῆσόν τ', Ἀχελώϊόν τ' ἀργυροδίνην. Et ipse *Homerus*, Iliad. μ'. v. 20. Ῥῆσός θ', Ἑπτάπορός τε, Κάρησός τε, Ῥοδίος τε. *Brittanicum* Nomen proprium *Ap Rhees*, hinc ortum volunt. *Homero*, filius *Eionei* dicitur. Vid. *Br. Schol.* & *Euripidis*, *Rhesum*, & Schol. ibid. ad v. 351. & v. 393.

437. Λευκότεροι χιόνος) *Virgil.* Æn. l. 12. v. 84. *Qui candore Nives anteirent, cursibus Auras.* Et *Claudian.* de iisdem, Quorum—*Impetus excessit Zephyros, Candorque Pruinas.*

442. Ἀλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ) Τὸ μὲν, quod olim exciderat *Impressis*, nunc ex MSS. restituo, viz. MS. CCC. & MS. *Barocc.* Oxon. vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

435. Χρησμὸς γὰρ ἐδέδοτο) Huc alludit *Virgil.* Æn. l. 1. v. 476. —*priusquam Pabula gustâssent Trojæ, Xanthumque bibissent.* *Μία Οὐρανία ἄτεκνος ἐνθάδε διαμένει) Hoc Veteri *Scholio* additum à *Schrevelio*, ex Veteri tamen Auctore. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Rhes. v. 351. quibus addatur ex *Apollodori* Bibliothec. l. 1. c. 3. §. 3. *Cliûs* quoque & *Magnetis* *Jalmenus*, *Hymenæus*, & *Hyacinthus*.

438. *Ἤσκηται) Κατεσκεύασται, Excerpta MSS.

VARIÆ LECTIONES.

442. Ἀλλ' ἐμὲ νῦν μὲν νηυσὶ) γρ. ἀλλ' ἐμὲ μὲν νῦν νηυσὶ, MS. Barocc. Oxon. ἀλλ' ἐμὲ νῦν νηυσὶ, *Vulgar. Editt.* ἀλλ' ἐμὲ μὲν νηυσὶ, MS. CCC. Potuit aliàs legi, ἀλλ' ἐμὲ νῦν νήεσσι. Vid. Not. in *Textum*.

Ἠ

Ἠ ἐμὲ δήσαντες λίπετ' αὐτόθι νηλέϊ δεσμῷ,
Ὄφρα κεν ἔλθητον, καὶ πειρηθῆτον ἐμεῖο,
Ἠὲ κατ' αἶσαν ἔειπον ἐν ὑμῖν, ἠὲ καὶ οὐκί.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Μὴ δή μοι φύξιν γε, Δόλων, ἐμβάλλεο θυμῷ,
Ἐσθλά περ ἀγγείλας, ἐπεὶ ἵκεο χεῖρας ἐς ἀμάς·
Εἰ μὲν γάρ κέ σε νῦν ἀπολύσομεν, ἠὲ μεθῶμεν,
Ἦ τε καὶ ὕστερον εἶσθα θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ἠὲ διοπτεύσων, ἢ ἐναντίβιον πολεμίζων·
Εἰ δέ κ' ἐμῇς ὑπὸ χερσὶ δαμεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃς,
Οὐκ ἔτ' ἔπειτα σὺ πῆμά ποτ' ἔσσεαι Ἀργείοισιν.
Ἦ, καὶ ὁ μέν μιν ἔμελλε γενείου χειρὶ παχείῃ
Ἁψάμενος λίσσεσθαι· ὁ δ' αὐχένα μέσσον ἔλασσε,
Φασγάνῳ ἀΐξας, ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Φθεγγομένου δ' ἄρα τοῦ γε κάρη κονίῃσιν ἐμίχθη.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κτιδέην κυνέην κεφαλῆφιν ἕλοντο,

"Aut me ligatum relinquite hic rigido in vinculo,
"Donec redieritis, & experti fueritis de me,
"An secundùm veritatem dixi vobis, sive etiam non.
Illum torvè intuitus allocutus est fortis Diomedes,
"Ne jam mihi effugium, Dolon, injicias animo,
"Bona quamvis nuntiâsti, quùm venisti manus in nostras:
"Si enim te nunc pretio-liberabimus, aut dimiserimus,
"Certe & posthac venies celeres ad naves Achivorum,
"Aut speculaturus, aut apertè pugnans:
"Si vero meis manibus domitus vitam amiseris,
"Non ampliùs posthac tu nocumentum unquam eris Argivis.
Dixit, & is quidem eum erat mento manu crassâ
Prehenso supplex precaturus: is autem cervicem mediam percussit,
Ense insurgens, & ambos incidit nervos:
Loquentis adeò illius caput pulveribus mistum est.
Ejus viverræ pelle-munitam galeam à capite detraxerunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

443. Νηλέϊ.] Ἀνηλεεῖ, σφοδρῷ.
444. Πειρηθῆτον] Πεῖραν λάβητε.
448. Ἀμάς.] Εἰς τὰς ἡμετέρας.
449. Ἀπολύσομεν.] Λύτρα λαβόντες ἀποπέμψομεν. Ἠὲ μεθῶμεν.] Ἢ ἐάσωμεν, ἄνευ δώρων.
450. Εἶσθα] Ἥξεις, παραγένῃ, ἐλεύσῃ.
451. Διοπτεύσων.] Κατασκοπεύσων.
452. Ἐμῇς ὑπὸ χερσίν.] Ὑπὸ τῶν ἐμῶν χειρῶν.
456. Ἀπέκερσεν.] Ἀπέκοψεν, ἀπέτεμε. Τένοντε.] Τοὺς αὐχενίους λέγει.
457. Φθεγγομένου.] Τὸ σῶμα εἰς τὸ φθέγξασθαι κινούμενον συνέλαβεν ὅτι ἡ φωνὴ τὴν πληγήν.

NOTÆ.

450. Εἶσθα) Vid. *Etymolog. M.v.*

457. Φθεγγομένη δ' ἄρα τοῦ γε κάρη) *Aristoteles*, Histor. Animal. l. 3. c. 10. fol. 1014. de iis, qui legunt hic φθεγγομένη & dicunt, Caput ipsum recèns excisum quasi abruptas & dimidiatas dare voces: Quos redarguit Philosophus, licet Historiam contrà ferentes, Περὶ δὲ Καρίαν ἔτι τὸ τοιοῦτον διαπιστεύουσιν, ὥστε καὶ κρίσιν ἐποιήσαντο περί τινος τῶν ἐγχωρίων· τοῦ γὰρ ἱερέως τοῦ Ὁπλοσμίου Διὸς ἀποθανόντος, ὑφ' ὅτου δὲ ἀδήλως, ἔφασάν τινες, ἀκοῦσαι τῆς κεφαλῆς ἀποκεκομμένης, λεγούσης πολλάκις, Ἐπ' ἀνδρὸς ἄνδρα Κερκιδᾶς ἀπέκτεινε. Διὸ καὶ ζητήσαντες, ᾧ ὄνομα ἦν ἐν τῷ τόπῳ Κερκιδᾶς, ἔκριναν. Ἀδύνατον δὲ φθέγξασθαι, κεχωρισμένης τῆς ἀρτηρίας καὶ ἄνευ τῆς ἐκ τοῦ πνεύμονος κινήσεως. Quare hoc aut non verum, aut Prodigii loco habendum. Idem ferè *Julius Scaliger*. Poetic. l. 5. c. 3. fol. 242. *Falsum est, à Pulmone Caput avulsum loqui posse.* Sed nec hoc dicit *Homerus*, at loquenti jam tum, & plura loqui paranti Caput excisum: non enim φθεγγομένη legimus, ut nec ipse *Scaliger*, sed φθεγγομένου. Confer *Brev. Scholia*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

456. * Αὐχενίους) Olim in *Hackianâ*, αὐχένας, nec Editt. *Cantabr.* erratum viderunt, lego, τοὺς αὐχενίους, aut cum *Aldinâ*, τοὺς αὐχένος, δηλονότι, τένοντας.

VARIÆ LECTIONES.

445. Ἠὲ κατ' αἶσαν) γρ. ἢ ῥα κατ' αἶσαν, MS. CCC.

446. Χεῖρας ἐς ἀμάς) γρ. χεῖρας ἐμεῖο· ἢ μᾶλλον, χεῖρας ἐς ἀμάς. *Eustath.* fol. 741. lin. 51.

449. Ἀπολύσομεν) γρ. ἀπολύσωμεν, MS. *Barocc.* Oxon. malè, ob μεθῶμεν sequens.

451. Πολεμίζων) γρ. πολεμίξων. MS. CCC. *Eustath.* fol. 740. lin. 3. fol. 741. lin. 53. & fol. 742. lin. 18. & 20.

457. Φθεγγομένου) γρ. φθεγγομένη, *Eustath.* fol. 472. lin. 35. & *Aristot.* ut Not. in *Textum*.

Καὶ

Καὶ λυκέην, καὶ τόξα παλίντονα, καὶ δόρυ μακρόν·
Καὶ τά γ' Ἀθηναίῃ ληΐτιδι δῖος Ὀδυσσεὺς
Ὑψόσ' ἀνέσχεθε χειρὶ, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
Χαῖρε, θεὰ, τοῖσδεσσι· σὲ γὰρ πρώτην ἐν Ὀλύμπῳ
Πάντων ἀθανάτων ἐπιβωσόμεθ'· ἀλλὰ καὶ αὖτις
Πέμψον ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν ἵππους τε καὶ εὐνάς.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν, καὶ ἀπὸ ἕθεν ὑψόσ' ἀείρας,
Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην· δέελον δ' ἐπὶ σῆμά τ' ἔθηκε,
Συμμάρψας δόνακας, μυρίκης τ' ἐριθηλέας ὄζους,
Μὴ λάθοι αὖτις ἰόντε, θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν.
Τὼ δὲ βάτην προτέρω, διά τ' ἔντεα καὶ μέλαν αἷμα·
Αἶψα δ' ἐπὶ Θρῃκῶν ἀνδρῶν τέλος ἷξον ἰόντες·
Οἱ δ' εὗδον καμάτῳ ἀδδηκότες· ἔντεα δέ σφιν
Καλὰ παρ' αὐτοῖσι χθονὶ κέκλιτο, εὖ κατὰ κόσμον
Τριστοιχεί· παρὰ δέ σφιν ἑκάστῳ δίζυγες ἵπποι·
Ῥῆσος δ' ἐν μέσῳ εὗδε, παρ' αὐτῷ δ' ὠκέες ἵπποι,
Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης, ἱμᾶσι δέδεντο.
Τόνδ' Ὀδυσσεὺς προπάροιθεν ἰδὼν Διομήδεϊ δεῖξεν,
Οὗτός τοι, Διόμηδες, ἀνὴρ, οὗτοι δέ τοι ἵπποι,

Et pellem-lupinam, & arcus renitentes, & hastam longam:
Et hæc quidem Minervæ prædatrici nobilis Ulysses
In altum sustulit manu, & precans verbum dixit,
" Gaude dea, hisce: te enim primam in Olympo
" Omnium immortalium invocabimus: sed & insuper
" Deduc nos ad Thracum virorum equosque & contubernia.
Sic dixit, & à se in-altum sublata,
Posuit super myricam: conspicuúmque signum apposuit,
Convellens arundines, myricæque latè-frondentes ramos,
Nè lateret redeuntes, celerem per noctem nigram.
Illi itaque progressi sunt ulterius pérque arma, & nigrum sanguinem:
Statimque ad Thracum virorum ordines pervenerunt euntes:
Illi dormiebant labore fatigati; armaque illis
Pulchra juxta ipsos humi jacebant, scitè & decorè
Triplici-ordine: & ad eorum singulos bijuges equi.
Rhesus autem in medio dormiebat, juxtàque ipsum veloces equi,
A semicirculo-ad-sellam-fixo extremo, loris ligati erant.
Hunc Ulysses prior conspicatus Diomedi ostendit,
" Is tibi, Diomedes, vir; ii verò tibi equi,

ΣΧΟΛΙΑ.

459. Λυκέην.] Λύκου δοράν. Παλίντονα] Εἰς τοὐπίσω ἐλκόμενα. Καὶ δόρυ μακρόν.] Ὃ ἀκοντίζειν ἤκουσται εἶπε·

460. Ληΐτιδι.] Λαφυραγωγῷ, πολεμικῇ.

462. Τοῖσδεσσι.] Ἐν τούτοις.

463. Ἐπιβωσόμεθα.] Ἐπὶ βοήθειαν καλεσόμεθα. Γράφεται δὲ καὶ, ἐπιδωσόμεθα· ἵν' ᾖ, δώροις προτιμήσομεν.

466. Ἀνὰ μυρίκην.] Μυρίκη, θαμνῶδες φυτόν. Δέελον.] *Δῆλον. Εὔγνωστον, εὔδηλον.

467. Συμμάρψας.] Συλλαβὼν, κλάσας. Δόνακας.] Καλάμους· ἀπὸ τοῦ δονεῖσθαι * τοὺς κλάδους. Ἐριθηλέας.] Ἄγαν θάλλοντας, εὐθαλεῖς.

470. Ἷξον.] Παρεγένοντο.

473. Τριστοιχεί.] Ἐπὶ τρεῖς στίχους καὶ τάξεις. Δίζυγες.] Δύο ἵπποι ὑπὸ ζυγὸν ἀγόμενοι.

475. Ἐξ ἐπιδιφριάδος πυμάτης.] Ἐκ τοῦ ἐσχάτου μέρους τοῦ ἅρματος ἐν δίφρῳ τῆς περιφερείας· ὃ δὲ ἄντυξ καὶ ἐπιδιφριὰς καλεῖται.

476. Προπάροιθεν ἰδών.] Πρότερος ἰδών.

NOTÆ.

461. Εὐχόμενος ἔπος ηὔδα) *Ultima* τοῦ εὐχόμενος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*.

465. Ἀπὸ ἕθεν) *Ultima* τοῦ ἀπὸ producitur, in *Cæsurâ*, vi etiam *Toni*, & ante *Asperum* Acuminatum. Legi tamen potest & ἀπαὶ, ut sæpè aliàs.

466. Θῆκεν ἀνὰ μυρίκην) *Ultima* τοῦ ἀνὰ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* &c. *Ibid.* Δέελον) *Contractim*, δῆλος· ἀπὸ δέω, δέελος. Vid. *Etymolog.* M. v. Δῆλος.

470. Τέλος) Vid. *Etymolog.* M. v.

NOTÆ IN SCHOLIA.

466. * Δῆλον, in *Aldinâ* non apparet, quoniam verò *Contractio* est Resoluti τοῦ δέελον, per me maneat, licet, præsertim, quùm, ut *Varia Lectio* non malè in *Scholiis* adesse queat.

467. * Τοὺς κλάδους, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

461. Ἀνέσχεθε) γρ. ἀνέσχεν, MS. CCC. *Ibid.* Χειρὶ) γρ. χερσὶ, *Eustath.* fol. 743. lin. 17.

463. Ἐπιβωσόμεθ') γρ. ἐπιδωσόμεθ', *Br. Schol.*

466. Δέελον) γρ. δῆλον, MS. CCC. *Ibid.* Σῆμά τ' ἔθηκε) γρ. σῆμα τίθηκε, pro τέθεικε.

471. Ἀδδηκότες) γρ. ἀδηκότες, MS. *Barocc.* Oxon. ut suprà, v. 399.

476. Τόνδ' Ὀδυσσεὺς) γρ. τὸν δ' Ὀδυσεὺς, MS. CCC.

Οὓς νῶϊν πίφαυσκε Δόλων, ὃν ἐπέφνομεν ἡμεῖς.
Ἀλλ' ἄγε δὴ πρόφερε κρατερὸν μένος· οὐδέ τί σε χρὴ
Ἑστάμεναι μέλεον σὺν τεύχεσιν· ἀλλὰ λῦ' ἵππους,
Ἠὲ σύ γ' ἄνδρας ἔναιρε· μελήσουσιν δέ μοι ἵπποι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἔμπνευσε μένος γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Κτεῖνε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὄρνυτ' ἀεικὴς
Ἄορι θεινομένων· ἐρυθαίνετο δ' αἵματι γαῖα.
Ὡς δὲ λέων μήλοισιν ἀσημάντοισιν ἐπελθὼν,
Αἴγεσιν, ἢ ὀΐεσσι, κακὰ φρονέων ἐνορούσῃ·
Ὣς μὲν Θρήϊκας ἄνδρας ἐπῴχετο Τυδέος υἱὸς,
Ὄφρα δυώδεκ' ἔπεφνεν· ἀτὰρ πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ὅντινα Τυδείδης ἄορι πλήξειε παραστὰς,
Τόνδ' Ὀδυσεὺς μετόπισθε λαβὼν ποδὸς ἐξερύσασκε,
Τὰ φρονέων κατὰ θυμὸν, ὅπως καλλίτριχες ἵπποι
Ῥεῖα διέλθοιεν, μηδὲ τρομεοίατο θυμῷ
Νεκροῖς ἀμβαίνοντες· ἀήθεσσον γὰρ ἔτ' αὐτῶν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ βασιλῆα κιχήσατο Τυδέος υἱὸς,
Τὸν τρεισκαιδέκατον μελιηδέα θυμὸν ἀπηύρα,
Ἀσθμαίνοντα· κακὸν γὰρ ὄναρ κεφαλῆφιν ἐπέστη
Τὴν νύκτ', Οἰνείδαο πάϊς, διὰ μῆτιν Ἀθήνης.
Τόφρα δ' ἄρ' ὁ τλήμων Ὀδυσεὺς λύε μώνυχας ἵππους·
Σὺν δ' ἤειρεν ἱμᾶσι, καὶ ἐξήλαυνεν ὁμίλου,
Τόξῳ ἐπιπλήσσων· ἐπεὶ οὐ μάστιγα φαεινὴν

" Quos nobis significavit Dolon, quem occidimus nos.
" Verùm age profer validum robur neque omnino te oportet
" Stare otiose cum armis; sed solve equos,
" Aut tu viros occide; eruntque curæ mihi equi.
Sic dixit. Illi autem inspiravit robur cæsiis oculis Minerva:
Interficiebatque circumquaque, horumque gemitus ortus est fœdus
Ense percussorum; rubescebat verò sanguine terra.
Veluti autem leo pecudibus incustoditis superveniens,
Capris, vel ovibus, mala machinans irruit:
Sic quidem Thracas viros invadebat Tydei filius,
Donec duodecim interfecerat. At abundans-consiliis Ulysses,
Quemcunque Tydides ense percuteret adstans,
Hunc Ulysses ponè prehensum pede extrahebat,
Hæc cogitans animo, ut pulchri-jubis equi
Facile transirent, neque tremerent animo
Supra cadavera gradientes: insueti erant enim adhuc eorum.
Sed quando jam regem adeptus est Tydei filius,
Hunc decimum tertium dulci animo privavit,
Suspirantem: malum enim somnium capiti adstitit
Illâ nocte, Oenidæ filius, per consilium Minervæ.
Interea fortis Ulysses solvebat solidosungulis equos:
Simulque tulit cum phaleris, & eduxit è turbâ,
Arcu percutiens; quia non scuticam splendidam

ΣΧΟΛΙΑ.

478. Πίφαυσκε.] Προεσήμαινεν, ἔλεγε.
479. Πρόφερε.] Φανερὸν ποίει.
480. Μέλεον.] Μελέως· ματαίως, ἢ, μάταιον.
481. Ἔναιρε.] Φόνευε.
483. Ἐπιστροφάδην.] Ἐνεργῶς, εὐτόνως. ἢ, * ἄλλοτε εἰς ἄλλον ἐπιστρεφόμενος, σπουδαίως. Στόνος.] Στεναγμός. Ἀεικής.] Χαλεπός. * Excerpta MSS.
484. Ἄορι θεινομένων.] Τῷ ξίφει πληττομένων. Ἐρυθαίνετο.] Ἐρυθρὰ ἐγίνετο, ἐφοινίσσετο.
485. Ἀσημάντοισιν.] Ἀφυλάκτοις, ἀφροντίστοις, μὴ ἔχουσι ποιμένα.
486. Ἐνορούσῃ.] Ἐπιπηδήσῃ, ἐφορμήσῃ.
487. Ἐπῴχετο.] Ἐπήρχετο.
490. Ἐξερύσασκε.] Μεθεῖλκε.
492. Τρομεοίατο.] Φοβοῖντο.
493. Ἀήθεσσον.] Ἀσυνήθως εἶχον.
496. Κακὸν γὰρ ὄναρ.] Κακὸς ὄνειρος ὁ Διομήδης ἐπέστη αὐτῷ· ὅτι νυκτὸς καθεύδοντα αὐτὸν ἀνεῖλεν.
497. Οἰνείδαο παῖς.] Ὁ Διομήδης, Οἰνέως ἔκγονος· Τυδεὺς γὰρ, Οἰνέως ἦν υἱός. Μῆτιν.] Βουλήν.
498. Τλήμων.] Καρτερικός.
499. Σὺν δ' ἤειρε.] Συνέδησε δέ.
500. Ἐπιπλήσσων.] Πλήσσων, ἐλαύνων. Μάστιγα φαεινήν.] Ἤτοι ποικίλην ἢ, τὴν φανερῶς κειμένην.

NOTÆ.

478. Ὡς νῶϊν πίφαυσκε) *Prior* τοῦ πίφαυσκε. extrà *Cæsuram*, producitur, vi *Toni* sui, & ante *Asperam*, ut mox, v. 502. Ῥοίζησεν δ' ἄρα πιφαύσκων.

485. Ὡς δὲ λέων μήλοισιν) Confer *Virgil.* Æn. l. 9. v. 339. ubi *Nisus* & *Euryalus*, ex *Ulysse* & *Diomede*.

498. Τόφρα δ') Ità scribo, pro τόφρα δ', quòd δὲ παρέλκον sit.

VARIÆ LECTIONES.

479. Οὐδέ τί σε χρὴ) γρ. οὐδ' ἔτι σε χρή.
481. Μελήσουσι) Ità MS. CCC. Olim μελέουσι, non ità benè.

Ποικίλῳ

Ποικίλον ἐκ δίφροιο νοήσατο χερσὶν ἑλέσθαι·
Ῥοίζησεν δ' ἄρα, πιφαύσκων Διομήδεϊ δίῳ.
Αὐτὰρ ὁ μερμήριζε μένων, ὅ, τι κύντερον ἕρδοι,
Ἢ ὅγε δίφρον ἑλὼν, ὅθι ποικίλα τεύχε', ἔκειτο,
Ῥυμοῦ ἐξερύοι, ἢ ἐκφέροι ὑψόσ' ἀείρας,
Ἦ ἔτι τῶν πλεόνων Θρηκῶν ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα, τόφρα δ' Ἀθήνη
Ἐγγύθεν ἱσταμένη προσέφη Διομήδεα δῖον,
Νόστου δὴ μνῆσαι, μεγαθύμου Τυδέος υἱὲ,
Νῆας ἔπι γλαφυρὰς, μὴ καὶ πεφοβημένος ἔλθῃς·
Μή πού τις καὶ Τρῶας ἐγείρῃσιν θεὸς ἄλλος.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ ξυνέηκε θεᾶς ὄπα φωνησάσης·
Καρπαλίμως δ' ἵππων ἐπεβήσετο· κόπτε δ' Ὀδυσσεὺς
Τόξῳ· τοὶ δ' ἐπέτοντο θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων·
Ὡς ἴδ' Ἀθηναίην μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν,
Τῇ κοτέων Τρώων κατεδύσετο πουλὺν ὅμιλον·
Ὦρσεν δὲ Θρηκῶν βουληφόρον Ἱπποκόωντα,
Ῥήσου ἀνεψιὸν ἐσθλόν· ὁ δ' ἐξ ὕπνου ἀνορούσας,
Ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι,
Ἄνδρας τ' ἀσπαίροντας ἐν ἀργαλέῃσι φονῇσιν,

Varia ex sella cogitavit manibus sumere;
Sibilavit autem, significans Diomedi nobili.
Sed is anxiè cogitabat, manens, quid audacius patraret;
An ipse currum prehensum, ubi variæ arma jacebant,
Temone extraheret, aut exportaret in altum sublatum,
An adhuc plurium Thracum animam eriperet.
Dum ille hæc volvebat mente, interim Minerva
Prope adstans allocuta est Diomedem nobilem,
" Reditûs jam memento, magnanimi Tydei fili,
" Naves ad cavas, nè & fugatus venias;
" Nè forte quis etiam Trojanos excitet deus alius.
Sic dixit. Ille verò sensit deæ vocem locutæ:
" Confestímque equos ascendit: Verberabat autem Ulysses
" Arcu; hi itaque volabant celeres ad naves Achivorum.
" Neque cæcam speculationem habebat argenteum-arcum-gerens Apollo;
" Ut vidit Minervam Tydei filium sequentem,
" Huic irascens Trojanorum ingressus est ingentem exercitum:
" Excitavit autem Thracum consiliarium Hippocoontem,
" Rhesi consobrinum fortem. Ille verò è somno exiliens,
" Ut vidit locum vacuum, ubi steterant veloces equi,
" Virósque palpitantes in fœdo stragis loco,

ΣΧΟΛΙΑ.

502. Ῥοίζησεν.] Ἀπὸ τῆς φωνῆς ἐφώνησεν· ὃ ἡμεῖς συρίζειν λέγομεν. Πιφαύσκων.] Φανεροποιῶν, σημαίνων.
503. Κύντερον.] Χαλεπώτατον, ἀναιδέστατον.
509. Νόστου.] Τῆς ἀναχωρήσεως.
510. Πεφοβημένος.] Φεύγων μετὰ φόβου.
511. Θεὸς ἄλλος.] Ὁ ἡμῶν ἐναντίος.
513. Κόπτε.] Ἔπληξεν.
514. Ἐπέτοντο.] Ἔτρεχον κατ' ὑπερβολήν.
515. Ἀλαοσκοπιήν.] Μάταιον σκοπόν· ὅ ἐστιν, Οὐκ ἔλαθεν αὐτόν.
516. Ἕπουσαν.] Ἤτοι ἐπακολουθοῦσαν αὐτῷ, ἢ συνεργοῦσαν.
519. Ἀνεψιόν.] Τὸν ἀδελφοῦ υἱόν.
520. Ἐρῆμον.] Ἠρημωμένον, μονήρη.
521. Ἀσπαίροντας.] Ψυχορραγοῦντας. Φονῇσι.] Τοῖς τόποις, ἐν οἷς ἔκειντο νεκροί.

NOTÆ.

502. Πιφαύσκων) Vid. ad v. 478.
507. Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε) Vid. ad α. v. 193.
520. Ἐρῆμον) *Etymolog.* M. v. Ἔρημος. Τοῦτο παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς παροξύνεται· παρὰ δὲ τῷ Ποιητῇ προπερισπᾶται, Ἰλιάδος κ'. Ὡς ἴδε χῶρον ἐρῆμον, ὅθ' ἕστασαν ὠκέες ἵπποι. Ità MS. *Mori*, & *Eustathius*. Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

516. Μετὰ Τυδέος υἱὸν ἕπουσαν) Μεθέπουσαν τὸν Διομήδην.

VARIÆ LECTIONES.

502. Ῥοίζησεν) γρ. ῥοίζεσκεν, MS. *Barocc.* Oxon.
503. Κύντερον) γρ. κύντατον, MS. Barocc. Oxon. & *Br. Schol.*
505. Ἢ ἐκφέροι) γρ. ἢ ἐκφέροι, Editt. Prior. an pro, ἠὲ φέροι;
513. Ἐπεβήσετο) γρ. ἐπιβήσατο. *Ibid.* Κόπτε) γρ. κόψε, MS. CCC. *Cantabr.*
517. Κατεδύσετο) γρ. κατεδύσατο, MS. CCC. *Cant.* & MS. *Barocc.* Ox. Editt. Vulgares, κατεδύσατο, malè.
520. Ἐρῆμον) γρ. ἔρημον, at MS. *Mori* ἐρῆμον, *Etymolog.* M. v. & *Eustath.* fol. 748. lin. 9. Vid. Not. in *Textum*; & *Var. Lect.* ad *Iliad.* ι. v. 140.

Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον τ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον·
Τρώων δὲ κλαγγή τε καὶ ἄσπετος ὦρτο κυδοιμὸς
Θυνόντων ἄμυδις· θηεῦντο δὲ μέρμερα ἔργα,
Ὅσσ' ἄνδρες ῥέξαντες ἔβαν κοίλας ἐπὶ νῆας.
Οἱ δ' ὅτε δή ῥ' ἵκανον, ὅθι σκοπὸν Ἕκτορος ἔκταν,
Ἔνθ' Ὀδυσεὺς μὲν ἔρυξε, Διῒ φίλος, ὠκέας ἵππους·
Τυδείδης δὲ χαμᾶζε θορὼν ἔναρα βροτόεντα
Ἐν χείρεσσ' Ὀδυσῆϊ τίθει· ἐπεβήσατο δ' ἵππων·
Μάστιξεν δ' ἵππους, τὼ δ' οὐκ ἀέκοντε πετέσθην
Νῆας ἔπι γλαφυράς· τῇ γὰρ φίλον ἔπλετο θυμῷ.
Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε, φώνησέν τε,
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες,
Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός·
Ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει·

" Tum vero-ejulavitque, Charimque voce-ciebat sodalem:
" Troum itaque clangórque & immensus ortus est tumultus
" Concursantium simul; spectabant etenim admirabundi ardua facinora,
" Quibus viri patratis redierant cavas ad naves.
Illi verò cum pervenerant, ubi speculatorem Hectoris occiderant,
Tunc Ulysses quidem inhibuit, Jovi carus, veloces equos:
Tydides verò in-terram desiliens spolia cruenta
In manibus Ulyssi posuit; ascendítque equos:
Percussit utique equos, ii autem non invit. volabant
Naves ad cavas: eò enim gratum erat animo.
Nestor autem primus sonitum audiit, dixitque,
" O amici, Argivorum ductores & principes,
" Mentiar, aut verum dicam? jubet autem me animus:
" Equorum me pedibus-velocium circum sonitus aures ferit:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

522. Ὀνόμηνεν.] Ἐξ ὀνόματος ἐκάλεσε.

523. Κυδοιμός.] Ταραχὴ, θόρυβος.

524. * Θυνόντων ἄμυδις.] Ὁμοῦ καὶ εἰς τὸ αὐτὸ τόπον τρεχόντων. Θηεῦντο.] Μετὰ θαύματος ἐθεώρουν.

526. Σκοπόν.] Κατάσκοπον.

527. Ἔρυξε.] Κατέσχε.

528. Χαμᾶζε θορών.] Χαμαὶ ἁλλόμενος. Ἔναρα βροτόεντα.] Περιαιρετικῶς, τὰ τόξα καὶ τὸ δόρυ. Κυρίως δὲ, ἔναρα λέγονται, ὅσα ἔχεται καὶ συνήρμοσται, θώραξ, κυνέη, καὶ κνημῖδες.

532. Πρῶτος κτύπον ἄϊε.] Πρῶτος τοῦ ψόφου τῶν ποδῶν τῶν ἵππων ᾔσθετο, ἀκούων· διὰ τὸ αὐτὸν εἰσηγητὴν γεγονέναι τῆς κατασκοπῆς. Ὡς ἂν φροντίζων δὲ εἰς τὸ ἐπιστραφῆναι τοὺς ἄνδρας, οὐ μόνον ἠγωνία περὶ αὐτῶν, ἀλλὰ καὶ τῇ ψυχῇ συνεπεδήμει αὐτοῖς.

534. Ἔτυμον.] Ἀληθές. Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω; κέλεται δέ με θυμός.] Κἄν τι ψεύδεσθαι, φησιν, ἔτι, κἂν τὸ ἀληθεύειν μοι, ὅπως οὖν ἀπαγγελῶ ὃ λέξω, διὰ τὸ προθυμεῖσθαί με. * Κέλεται δέ με θυμός.] Παραγγέλλεται ἡ ψυχή. Δίδυμος.

535. Ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος οὔατα βάλλει.] Ἀντὶ τοῦ, ἵππων ψόφου ἀκούω. * Ἵππων κτύπος ἀμφιβάλλει μοι τὰ ὦτα.

N O T Æ.

527. Διῒ φίλος) Vid. ad α'. v. 74.

532. Νέστωρ δὲ πρῶτος κτύπον ἄϊε) *Prior* τοῦ ἄϊε producitur, quià ponitur pro ἤϊε, nec tamen *Augmentum* scribitur, nè lateat *origo*. Ità *Apollon.* Argonaut. l. 1. v. 124. Ἀλλ' ἐπεὶ ἄϊε βάξιν ἀγειρομένων ἡρώων. *Prior* enim *Præsentis*, *Naturâ* brevis, ut *Hesiod.* l. 1. v. 9. Κλῦθι ἰδὼν, ἀΐων τε. Nec minùs tamen *Sophocles* producit, *Ajac.* v. 1283. Τὴν βάρβαρον γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω. An ob *Contractionem*, pro ἐπαΐω; Vid. ad *Iliad.* λ'. v. 463. ε'. v. 252. & φ'. v. 388.

534. Ἔτυμον) Hujus Vocis *Ultima* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c. vid. ad *Var. Lect.*

535. Ἵππων μ' ὠκυπόδων ἀμφὶ κτύπος) Hunc Versum à crudeli *Nerone* pronuntiatum, cùm audiret percussores illi advenientes, ait *Suetonius*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

514. * Θυνόντων ἄμυδις) *Restituo* τὸ θυνόντων, ad ἄμυδις, quià simul exponitur.

534. * Κέλεται) &c. usque ad Δίδυμος, ex *Hesychio*, v. Κέλεται.

535. * Ἵππων κτύπος ἀμφιβάλλει μοι τὰ ὦτα) *Aldina* non agnoscit; nec tamen ineptum.

VARIÆ LECTIONES.

526. Ἵκανον) γρ. ἵκοντο, MS. *Barocc.* Oxon.

529. Ἐπεβήσατο) γρ. ἐπεβήσετο, MS. *Barocc.* Oxon.

530. Μάστιξεν δ' ἵππους) γρ. μάστιξεν δ' Ὀδυσεὺς, MS. Barocc. Oxon.

534. Ψεύσομαι, ἢ ἔτυμον ἐρέω) γρ. ψεύσομαι, ἢ ἔτυμόν τι ἐρέω, MS. *Mori* & MS. Barocc. Oxon. ut συνίζησις fiat in ἐρέω, pro ἐρῶ.

Αἲ γὰρ δὴ Ὀδυσεύς τε καὶ ὁ κρατερὸς Διομήδης
Ὧδ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους.
Ἀλλ' αἰνῶς δείδοικα κατὰ φρένα, μή τι πάθωσιν
Ἀργείων οἱ ἄριστοι ὑπὸ Τρώων ὀρυμαγδοῦ.
Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον αὐτοί.
Καί ῥ' οἱ μὲν κατέβησαν ἐπὶ χθόνα· τοὶ δὲ χαρέντες
Δεξιῇ ἠσπάζοντο, ἔπεσσί τε μειλιχίοισι.
Πρῶτος δ' ἐξερέεινε Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαιν' Ὀδυσεῦ, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Ὅππως τούσδ' ἵππους λάβετον καταδύντες ὅμιλον
Τρώων; ἤ τις σφῶε πόρεν θεὸς ἀντιβολήσας;
Αἰνῶς ἀκτίνεσσιν ἐοικότες ἠελίοιο.
Αἰεὶ μὲν Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι, οὐδέ τί φημι
Μιμνάζειν παρὰ νηυσί, γέρων περ ἐὼν πολεμιστής·
Ἀλλ' οὔπω τοίους ἵππους ἴδον, οὐδ' ἐνόησα,
Ἀλλά τιν' ὔμμ' ὀΐω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα·
Ἀμφοτέρω γὰρ σφῶϊ φιλεῖ νεφεληγερέτα Ζεύς,
Κούρη τ' αἰγιόχοιο Διός, γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,

" Utinam jam Ulyssesque & fortissimus Diomedes
" Huc protinùs à Trojanis agant solidos-ungulis equos.
" Sed graviter timeo mente, nè quid passi fuerint humanitùs
" Argivorum illi fortissimi à Trojanorum turbâ.
Nondum totus dictus erat sermo, quùm advenerunt ipsi.
Et illi quidem descenderunt in terram: hi verò, gavisi
Dextris salutabant; verbisque blandis.
Primus igitur interrogabat Gerenius eques Nestor,
" Dic age mihi, ô laudatissime Ulysse, ingens gloria Achivorum,
" Quomodo hos equos cepistis: anquum penetrâssetis in castra
" Trojanorum? an aliquis illos præbuit deus obvius?
" Perquam radiis similes sunt solis.
" Semper quidem, Trojanis immisceor, neque omnino aio
" Manere me apud naves, senex licet sim bellator:
" Verùm nondum tales equos vidi, neque animadverti;
" Sed aliquem vobis puto dedisse deum obvium factum:
" Ambos enim vos diligit nubes-cogens Jupiter,
" Filiáque Ægiochi Jovis, cæsia-oculis Minerva.
Hunc respondens allocutus est consilii-abundans Ulysses,
" O Nestor Neleide, ingens gloria Achivorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

537. Ἐλασαίατο.] Ἀπηλακότες εἶεν.
544. Πολύαινε.] Ὑπὸ πολλῶν ἐπαινούμενε· ἢ πολλοῦ αἴνου ἄξιε.
545. Τούσδ' ἵππους λάβετον.] Τούτους τοὺς ἵππους ἐλάβετον.
546. Ἤ τις σφῶε πόρεν.] Ἤ τις ὑμῖν αὐτοὺς παρέσχεν. Ἀντιβολήσας.] Ἀπαντήσας, συντυχών.
547. Αἰνῶς.] Λίαν πάνυ. Ἀκτίνεσσιν.] Ἀκτῖσι.
548. Ἐπιμίσγομαι.] Ἐν τῇ μάχῃ σύνειμι.
551. Ἀλλά τιν' ὔμμ' ὀΐω δόμεναι θεὸν ἀντιάσαντα.] Ἀλλ' ὑπολαμβάνω ὑμῖν τινα τῶν θεῶν αὐτοὺς δεδωκέναι.

NOTÆ.

537. Ἄφαρ) Etymolog. M. v. Ἄφαρ. ἐπίρρημα μεσότητος, ἀντὶ τοῦ εὐθέως· παρὰ τὸ ἅπτω, ῥῆμα· τὸ εὐθέως ὅτι καὶ ταχέως, καὶ ἅμα τῷ ἅψασθαι καὶ ἰᾶσθαι, γινόμενον· ἐξ οὗ καὶ οἱ Ἴωνες, καὶ οἱ Ἐφέσιοι, ἀφαρεὶ λέγουσι, τὸ ταχέως καὶ ἀσκόπως ποιεῖν τι, ἢ φθέγγεσθαι· σημαίνει δὲ τέσσαρα, τὸ ταχέως, Ἄφαρ δ' ἐν Παλλὰς Ἀθήνη Ἔγχος ἐμοῦ δαμάσει· σημαίνει δὲ καὶ τὸ παραχρῆμα ἢ παραχρῆμα, Ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμείνους εἰσὶ ἢ ἡμῖν· ἢ τὸ ἀφειδῶς, Ὣς δ' ἄφαρ ἐκ Τρώων ἐλασαίατο μώνυχας ἵππους· καὶ τὸ ῥᾳδίως, Ἄφαρ δ' ἦν οἱ ἄγγελος ἦλθεν.

540. Οὔπω πᾶν εἴρητο ἔπος, ὅτ' ἄρ' ἤλυθον) Ultima τοῦ ἔπος producitur, in *Cesurâ*, vi *Finalis*, ante *Comma*, & *Asperum Acuminatum*.

544. Εἴπ' ἄγε μ', ὦ πολύαινε) Vid. suprà, ad Ι. v. 669.

VARIÆ LECTIONES.

537. Ὧδ' ἄφαρ) γρ. ὣς δ' ἄφαρ, *Etymolog.* M. v. Ἄφαρ. Vid. in Not. ad *Textum*.
542. Δεξιῇ ἠσπάζοντο) δεξιῇ τ' ἠσπάζοντο, *Eustath.* fol. 749. lin. 31. δεξιῆς, MS. CCC.
545. Καταδύντες) γρ. καταδύντε, MS. CCC.
548. Τρώεσσ' ἐπιμίσγομαι) γρ. Τρώεσσ' ἔτι μίσγομαι.

Ῥεῖα θεός γ' ἐθέλων καὶ ἀμείνονας, ἠέ περ οἵδε,
Ἵππους δωρήσαιτ', ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερός ἐστιν·
Ἵπποι δ' οἵδε, γεραιὲ, νεήλυδες, οὓς ἐρεείνεις,
Θρηΐκιοι· τὸν δέ σφιν ἄνακτ' ἀγαθὸς Διομήδης
Ἔκτανε, πὰρ δ' ἑτάρους δυοκαίδεκα πάντας ἀρίστους·
Τὸν τρισκαιδέκατον σκοπὸν εἵλομεν ἐγγύθι νηῶν,
Τόν ῥα διοπτῆρα στρατοῦ ἔμμεναι ἡμετέροιο
Ἕκτωρ τε προέηκε καὶ ἄλλοι Τρῶες ἀγαυοί.
Ὣς εἰπὼν, τάφροιο διήλασε μώνυχας ἵππους,
Καγχαλόων· ἅμα δ' ἄλλοι ἴσαν χαίροντες Ἀχαιοί.
Οἱ δ' ὅτε Τυδείδεω κλισίην εὔτυκτον ἵκοντο,
Ἵππους μὲν κατέδησαν ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι
Φάτνῃ ἐφ' ἱππείῃ, ὅθι περ Διομήδεος ἵπποι
Ἕστασαν ὠκύποδες, μελιηδέα πυρὸν ἔδοντες·
Νηῒ δ' ἐνὶ πρυμνῇ ἔναρα βροτόεντα Δόλωνος
Θῆκ' Ὀδυσεὺς, ὄφρ' ἱρὸν ἑτοιμασσαίατ' Ἀθήνῃ·
Αὐτοὶ δ' ἱδρῶ πολλὸν ἀπενίζοντο θαλάσσῃ
Ἐσβάντες, κνήμας τε, ἰδὲ λόφον, ἀμφί τε μηρούς·

" Facilè deus volens quidem etiam meliores, quam hi,
" Equos donaverit, quoniam multo potentior est:
" Equi autem hi, senex, nuper-advenerunt, de-quibus quæris,
" Threicii: at ipsorum regem strenuus Diomedes
" Occidit, juxtáque socios duodecim omnes principes:
" Decimum tertium speculatorem intersecimus prope naves,
" Quem ut explorator exercitûs esset nostri
" Hector miserat & alii Trojani illustres.
Sic fatus, fossam transcendere-fecit solidos-unguiis equos,
Gaudio-exultans; unáque cæteri ibant gaudentes Achivi.
Illi igitur ut Tydidæ tentorium benestructum pervenerunt,
Equos quidem alligârunt scitè-sectis loris
Præsepe ad equinum; ubi Diomedis equi
Stabant veloces-pedibus, dulce triticum edentes:
Navis autem in puppi spolia cruenta Dolonis
Posuit Ulysses, dum sacrum parare possent Minervæ.
Ipsi intereà sudorem multum abluebant mari
Ingressi cruráque, & cervicem, circúmque femora,

ΣΧΟΛΙΑ.

556. Ἠέ περ οἵδε.] Ἢ ὡς οὗτοι οἱ ἵπποι.

558. Νεήλυδες.] Νεωστὶ παραγενόμενοι. Ἐρεείνεις.] Ἐρωτᾷς.

559. Σφίν.] Αὐτῶν.

560. Πὰρ δέ.] Παρ' αὐτὸν δέ. Ἑτάρους δυοκαίδεκα.] Πῶς δὲ μὴν ὁ Φησὶ δ' ὁ Τρισκαιδέκατος τὸν λέγει Φονευθέντα Δόλωνα· Ῥητέον δὲ, ὅτι Ὅμηρος ἀεὶ τοὺς βασιλεῖς τῶν στρατιωτῶν χωρίζει κατ' ἐξοχήν. Ἔδει δὲ κεχωρίσθαι καὶ τὸν ἀριθμὸν ὁ Ῥῆσος, ὡς ἐπὶ τοῦ, Ζεὺς δ' ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε, καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσεν.

561. Εἵλομεν.] * Ἀνείλομεν.

562. Διοπτῆρα.] Κατάσκοπον.

563. Ἀγαυοί.] Νῦν, ἐν εἰρωνείας μέρει κεῖται ἀντὶ τοῦ ἐπαινεῖν αὐτὴν τοὺς πολεμίους.

565. Καγχαλόων.] Χαίρων.

568. Ἱππείῃ.] Τῇ τῶν ἵππων.

570. Νηῒ ἐνὶ πρύμνῃ.] Ἀντὶ τοῦ, ἐν νηὸς πρύμνῃ.

571. Ὄφρ' ἱρόν.] Περὶ θυσίας σαφῶς λέγει, * ἀφ' ἧς ἐσιώπησεν. Ἱρόν.] Ἱερεῖον, σφάγιον.

573. Ἀμφί τε μηρούς.] Καὶ ἀμφοτέρους τοὺς μηρούς.

NOTÆ.

557. Ἐπεὶ ἢ πολὺ φέρτερός ἐστιν) Ità rectè MS. CCC. ad Θεὸς enim melius refertur; quare Priorem *Lectionem*, φέρτεροί εἰσιν, ad *Varias* relego.

560. Τὸν τρισκαιδέκατον). Δηλονότι τῶν ἑταίρων· δυώδεκα γὰρ, φησὶν, ἑταίρους τοῦ Ῥήσου ἔκτανε, καὶ Δόλωνα τρισκαιδέκατον. Confer *Brev. Schol.*

572. Ἀπενίζοντο) Syllaba *prior antepenultimâ* producitur, in *Cæsurâ*, ante *Literam* ἀναδιπλασιασμοῦ capacem.

573. Ἰδὲ λόφον) *Ultima* τοῦ ἰδὲ producitur, in *Cæsura*, vi *Toni* sui, & ante λ'.

NOTÆ IN SCHOLIA.

561. Εἵλομεν) * Ἀνείλομεν. *Schrevelianum* Additamentum. at ex Vett. sumptum; quare maneat.

571 * Περὶ ἧς ἐσιώπησεν) Errat *Scholiastes*; quùm suprà, ad v. 292. Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ ῥέξω βοῦν ἦνιν, εὐρυμέτωπον, Ἀδμήτην, quod *Diomedes* suo & *Ulyssis* nomine vovisse intelligendus.

VARIÆ LECTIONES.

557. Φέρτερός ἐστιν) γρ. φέρτεροί εἰσιν, vid. Not. in *Textum*.

570. Νηῒ δ' ἐνὶ πρύμνῃ) γρ. νηῒ δ' ἔνι πρύμνῃ. Indeterminatum relinquo, quoniam τὸ ἐνὶ æquè potest referri ad τὸ θῆκεν, & τὸ νηῒ, ut sæpè in similibus, & λ. v. 41.

573. Ἐσβάντες) γρ. ἐμβάντες, MS. Barocc. Oxon.

Αὐτὰρ ἐπεί σφιν κῦμα θαλάσσης ἱδρῶ πολλὸν	Verùm postquam ipsis unda maris sudorem multum
Νίψεν ἀπὸ χρωτὸς, καὶ ἀνέψυχθεν φίλον ἦτορ,	Abluerat à corpore, & recreati sunt suo corde,
Ἔς ῥ' ἀσαμίνθους βάντες ἐϋξέστας λέσαντο.	In solia-balneatoria ingressi bene-polita lavabant.
Τὼ δὲ λοεσσαμένω καὶ ἀλειψαμένω λίπ' ἐλαίῳ,	Hi igitur cum laverant & unxerant se pingui oleo,
Δείπνῳ ἐφιζανέτην· ἀπὸ δὲ κρητῆρος Ἀθήνῃ	Jentaculo assidebant; à cratere verò Minervæ
Πλείου ἀφυσσάμενοι, λεῖβον μελιηδέα οἶνον.	Pleno haustum, libabant dulce vinum.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

574. Σφίν.] Ἀντὶ τοῦ, σφίσιν, ὅ ἐστιν, αὐτῶν.
575. Ἀνέψυχθεν.] Ἀνεκτήσαντο.
576. Ἀσαμίνθους.] Πυέλους, σκάφας. Παρὰ τὴν ἄσιν, τὸν ῥύπον, μινύθειν· ὅ ἐστιν ἐλαττοῦν, καὶ μειοῦν. Ἐϋξέστας.] Καλῶς ἐξεσμένας.
577. Λίπα.] Λιπαρῶς, ἢ* πιόνως.
578. Ἐφιζανέτην.] Παρεκαθήντο.
579. Πλείου.] Γέμοντος. Ἀφυσσάμενοι.] Ἀπαντλήσαντες, ἀρυσάμενοι.

* Ἐλαιῶς, *Etymolog.* M. v. Λιπαρῶς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

575. Ἀνέψυχθεν) Ἀνεκτήσατο. Ità, pro priori ἀνεκτήσατο, scribo; cùm ἀνέψυχθεν, pro ἀνεψύχθησαν ponatur, & sit *Plurale.*

VARIÆ LECTIONES.

576. Λέσαντο) γρ. λοέσαντο.

ΤΗΣ

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Λʹ.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Λʹ.

Ἀγαμέμνων αὐτός τε ὁπλισάμενος, καὶ τοὺς ἄλλους καθοπλίσας Ἕλληνας, ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἕκτωρ δὲ Διὸς κελεύσαντος, ἀναχωρεῖ τῆς μάχης, ἕως Ἀγαμέμνων ἐπὶ τὸν ναύσταθμον διασώζεται. Μετὰ ταῦτα Ὀδυσσεὺς, κυκλωσαμένων αὐτὸν τῶν Τρώων, ἀμύνεται αὐτοὺς, Αἴαντος καὶ Μενελάου βοηθησάντων αὐτῷ. Τιτρώσκονται μέν τινες τῶν Ἑλλήνων οἱ ἄριστοι. Ἀγαμέμνων μὲν ὑπὸ Κόωνος, Ὀδυσσεὺς δὲ ὑπὸ Σώκου· ὑπὸ δὲ Ἀλεξάνδρου, τιτρώσκονται Διομήδης, καὶ Εὐρύπυλος, καὶ Μαχάων· ὃν ἐπανιόντα σὺν Νέστορι θεασάμενος Ἀχιλλεὺς, διαπέμπεται Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος. Ὁ δὲ, ἀφικόμενος καὶ μαθὼν Μαχάονα εἶναι, παρὰ τοῦ Νέστορος προτρέπεται, ἢ τὸν Ἀχιλλέα πεῖσαι συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν, ἢ αὐτὸς γοῦν λαβὼν τὴν πανοπλίαν τοῦ Ἀχιλλέως, ἐξελθεῖν εἰς μάχην. *Πάτροκλος δὲ ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαι, περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ, κομίσας εἰς τὰς ναῦς θεραπεύει.

*Πάτροκλος δὲ, ἐν τῷ ἐπανέρχεσθαι, ità lego, pro ἐπανερχόμενος, quod per se minimè sufficere potuit.

ΑΛΛΗ.

ΤΗΝ Λάμβδα ῥαψῳδίαν, Ἀγαμέμνονος ἀριστείαν ἐπιγράφουσι· περιέχει γὰρ τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπὸ τῆς Ἥρας καὶ Ἀθηνᾶς βοηθούμενον, καὶ πολλὴν τροπὴν τῶν Τρώων ἐργαζόμενον, ὡς καὶ τὸν Δία, Ἶριν πέμψαντα, ἀπείργειν Ἕκτορα εἰς ὅσον Ἀγαμέμνων ἀριστεύει. Τρωθέντος δὲ ὑπὸ Κόωνος τὴν χεῖρα καὶ ἀναχωρήσαντος ἐπὶ τὰς ναῦς, καὶ Ἕκτορος ἐλθόντος εἰς τὸν πόλεμον, καρτερᾶς γινομένης μάχης, ἐξ ἀμφοτέρων πίπτουσι καὶ τιτρώσκονται πολλοὶ, καὶ Διομήδης, καὶ Ὀδυσσεύς· Καὶ Μαχάονα θεασάμενος Ἀχιλλεὺς ὑπὸ τοῦ Νέστορος ἐπὶ τὰς ναῦς ἀγόμενον, πέμπει Πάτροκλον μαθησόμενον, τίς εἴη ὁ τετρωμένος. Ἀφικομένῳ δὲ αὐτῷ Νέστωρ τὰ τῶν Ἑλλήνων ὀδύρεται πλείστα κακὰ, καὶ παρακαλεῖ μάλιστα μὲν αὐτὸν πεῖσαι τὸν Ἀχιλλέα συμμαχῆσαι τοῖς Ἕλλησιν· εἰ δὲ ἐκεῖνος μὴ βούλοιτο, σὺν τοῖς Μυρμιδόσι τὸν Πάτροκλον πέμψαι, δόντα τὴν ἰδίαν αὐτῷ πανοπλίαν· τοὺς γὰρ Τρῶας καταπλαγήσεσθαι, καὶ οἰηθέντας αὐτὸν παρεῖναι τὸν Ἀχιλλέα φεύξεσθαι. Ἐπανερχόμενος δὲ ὁ Πάτροκλος πρὸς Ἀχιλλέα, περιτυχὼν Εὐρυπύλῳ τετρωμένῳ, βαστάζει τε αὐτὸν, καὶ ἐπὶ τὰς ναῦς κομίσας θεραπεύει.

Ἐπιγραφαί.

*Ἀγαμέμνονος ἀριστεία.

Ἄλλως.

Λάμβδα ἐνὶ προμάχοισι μέγη βασιλεὺς Ἀγαμέμνων.

Ἄλλη.

Λάμβδα δʹ, Ἀριστῆας Δαναῶν βάλον Ἕκτορος ἄνδρες.

LIB. XI.

Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι ἠδὲ βροτοῖσι·

Aurora autem è lectis, à pulchro Tithono,
Surgebat, ut immortalibus lucem ferret atque mortalibus;

ΣΧΟΛΙΑ.

ΗΩΣ δ' ἐκ λεχέων παρ' ἀγαυοῦ Τιθωνοῖο Ὤρνυτο.] Μυθεύεται, ὅτι Τιθωνὸν τὸν Λαομέδοντος, εὐπρεπέστατον *τῶν καθ' αὑτὸν ἐν Ἰλίῳ γενόμενον, ἐρασθεῖσα ἀνήρπασεν ἡ Ἡμέρα, καὶ τῆς τούτου μετέλαβε κοίτης. Αἰτησαμένη δὲ αὐτῷ παρέχει ἀθανασίαν. Ὁ δὲ γέρων γενόμενος, διὰ γὰρ ἄγνοιαν οὐκ ᾐτήσατο ἀθανασίαν σὺν ἀγηρασίᾳ, ἀχθόμενος, ὡς τῶν ἐν βίῳ μεταλαμβάνειν οὐ δυνάμενος, ἐκάλεσε τὴν θεὸν, ὅπως αὐτὸν τοῦ ζῆν ἀπαλλάξῃ. Ἡ δὲ, οὐ γὰρ ἦν δυνατὸν ἀποθανατῶσαι αὐτὸν, μετέβαλεν εἰς τέττιγα, τὸν μουσικώτατον τῶν ζώων, ὅπως καὶ διὰ τῆς φωνῆς αὐτοῦ τέρπηται. Γίνεται δὲ ἐξ αὐτῶν παῖς Μέμνων, ὁ τῶν Αἰθιόπων βασιλεὺς *Καὶ Ἠμαθίων. Ἐκ λεχέων.] Ἐκ τῆς κοίτης. Ἀγαυοῦ] Ἄγαν ἐνδόξου, καλοῦ. Τιθωνοῖο.] Τιθωνοῦ. Τιθωνὸς δέ ἐστι Λαομέδοντος μὲν παῖς, ἀδελφὸς δὲ Πριάμου, Ἡμέρας σύνοικος.

NOTÆ.

1. Ἠὼς δ' ἐκ λεχέων) *Porphyrius*, Quæstion. *Homeric.* 12. Περὶ διαφόρων τῆς Ἠοῦς σημαινομένων διαλεγόμενος, Ἠῶ λέγει νῦν τὸν ὄρθρον, καὶ τὸ πρὸ ἀνατολῆς ἡλίου πεφωτισμένον διάστημα· ὅτι γὰρ καὶ τοῦτο τὸ καλούμενον λέ-

NOTÆ IN SCHOLIA.

1. *Τῶν καθ' αὑτὸν) Ità ex *Aldin.* Edit. pro τοῦ καθ' αὑτὸν, quod *Cantabr.* Editt. malè habent, cum *Hackiana* Editio rectè se habeat; puto etiam γενομένον legendum, aut fortè γενόμενον. De *Tithono* Præter *Br. Schol.* confer *Scholia* ad *Lycophron.* v. 18. undè & Addo * καὶ Ἠμαθίων.

Ζεὺς

Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν	Jupiter interim Discordiam misit celeres ad naves Achivorum
Ἀργαλέην, πολέμοιο τέρας μετὰ χερσὶν ἔχουσαν·	Luctuosam, belli signum in manibus gestantem:
Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος μεγακήτεϊ νηῒ μελαίνῃ,	Stetit itaque in Ulyssis ingenti navi nigrâ,
Ἥ ῥ' ἐν μεσσάτῳ ἔσκε, γεγωνέμεν ἀμφοτέρωσε,	Quæ in medio erat, ut vox exaudiri posset in utramque partem,
Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας Τελαμωνιάδαο,	Et ad Ajacis tentoria Telamonii,
Ἠδ' ἐπ' Ἀχιλλῆος· τοί ῥ' ἔσχατα νῆας ἐΐσας	Et ad Achillis; qui duo ad extremas partes naves æquales
Εἴρυσαν, ἠνορέῃ πίσυνοι καὶ κάρτεϊ χειρῶν·	Subduxerant, virtute freti & robore manuum.
Ἔνθα στᾶσ' ἤϋσε θεὰ μέγα τε, δεινόν τε,	Illic stans clamavit dea altumque horrendumque,
Ὄρθι' Ἀχαιοῖσιν, μέγα δὲ σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ	Intentissimâ voce Achivis, magnumque robur immisit cuique
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι·	In cor, ut incessanter bellarent & pugnarent:
Τοῖσιδ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι	His statim bellum dulcius factum est, quàm redire
Ἐν νηυσὶ γλαφυρῇσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν·	In navibus cavis dilectam in patriam terram:
Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ ζώννυσθαι ἄνωγεν	Atrides etiam clamavit, & accingi jussit

ΣΧΟΛΙΑ.

3. Προΐαλλε.] Προέπεμπεν, ἀπέστειλεν, ἐξέπεμπεν.

4. Ἀργαλέην.] Ἄλγη ἐπιφέρουσαν. Τέρας.] Σημεῖον. Πολέμοιο τέρας.] Περιφραστικῶς, τὸν πόλεμον.

6. Μεσσάτῳ.] Μεσαιτάτῳ. Γεγωνέμεν.] Βοᾷν.

9. Εἴρυσαν.] Ἀνείλκυσαν. Κάρτεϊ.] Ἰσχύϊ.

11. Ὄρθια.] Ὀρθῶς, ἀνεπιβεβλημένως, μεγάλως. *ὑψηλῶς.

12. Ἄλληκτον.] Ἀλήκτως.

15. Ζώννυσθαι.] Καθοπλίζεσθαι· Συνεκδοχικῶς, ἀπὸ μέρους.

NOTÆ.

γει ἠῶ, δηλοῖ, ἐπὶ τῆς νεὼς τοῦ Τηλεμάχου εἰπών. Παννυχίη μέν ῥ' ἥγε καὶ ἠῶ πεῖρε κέλευθον· εἶτα εἰπών, Ἠέλιος δ' ἀνόρουσεν· Ἕως ἄν, καὶ ἠώς, τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου· τὸ δὲ πρὸ τοῦ ἠῶ, Λυκόφως, ἢ νὺξ ἀμφιλύκη· λέγεται μέντοι καὶ τὸ ἀπὸ ἀνατολῆς ἡλίου ἄχρι μεσημβρίας διάστημα, ἠῶ, Ἔσσεται ἢ ἠώς, ἢ δείλη, ἢ μέσον ἦμαρ· λέγεται ἠῶ καὶ ὅλην τὴν ἡμέραν. Ἤδη δὲ ἠώς εἰσι δυσώνυμος. Ἤδη δή μοι νῦν Ἠὼς ἐνδεικάτη· περὶ οὗ φησιν, Ἐνδεκάτη δ' ἠμερῶν θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν· Ἠὼς δέ, καὶ ἡ Θεός, Ὡς μὲν ὅτ' Ὠρίων' ἕλετο ῥοδοδάκτυλος Ἠώς.

3. Ζεὺς δ' Ἔριδα προΐαλλε) Vid. infrà, ad v. 74.

5. Στῆ δ' ἐπ' Ὀδυσσῆος) Vid. suprà, ad Θ'. v. 222.

7. Ἠμὲν ἐπ' Αἴαντος κλισίας) Ità Sophocl. Aiac. 3. Καὶ νῦν ἐπὶ σκηναῖς σε ναυτικαῖς ὁρῶ Αἴαντος ἔνθα τάξιν ἐσχάτην ἔχει. Vid. ad Θ'. v. 225.

8. Ἔσχατα) Ità, pro ἔσχατον, legendum, ut probo, ad Θ' v. 225. Et in hoc loco Florentina etiam Editio, & aliæ, quæ in illo loco ἔσχατοι habebant, ἔσχατα legunt; & MS. CCC. & MS. Mori, apertè.

11. Ὄρθια) Ἀττικῶς, ἀντὶ τοῦ, ὄρθιον· ἐμμελῶς) ἢ ἀπὸ τοῦ, Μέγα τε δεινόν τε· τοιοῦτος γάρ ὁ παρὰ τοῖς Μουσικοῖς Ὄρθιος νόμος, ἤγουν τρόπος ἐκεῖνος ᾠδῆς, εἰς πόλεμον ἐρεθιστικός. Τιμόθεος οὖν, ὄρθιον ᾄσας, τοσοῦτον τὸν Ἀλέξανδρον Ἄρεος ἐπλήρωσεν, ὡς εἰς τὰ ὅπλα εὐθὺς ἐκεῖνον ἀναπηδῆσαι· σαφέστερον δὲ ὁ Ὅμηρος, ὑποδηλῶν, οἷόν τι ὁ ὄρθιος νόμος, ἐπιφέρει, Τοῖσι δ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων γένετ', ἠὲ νέεσθαι, κλ. Eustath. fol. 757. lin. 6. Vid. Harpocration. v. Ἀνορθιάζων. Br. Schol. hoc in loco, minimè rem assequuntur.

12. Ἄλληκτον) Ità Veteres scribebant, ob Metrum. Vid. ad κ'. v. 258.

13. Τοῖσιδ' ἄφαρ πόλεμος γλυκίων) Hesiod. Scut. v. 113. Αἱλαιόμενοι πολέμοιο φυλόπιδα· σφίσιν· τοῖς σφιν πολὺ φίλτερος θοίνης. Tale illud — πολέμῳ κεχαρηότες, ἠΰτε δαιτί.

15. Ζώννυσθαι) Pro ὁπλίζεσθαι, Hebraismus, ut Zach. Bogan. Ὁμηρ. Ἑβραΐζων, p. 93.

NOTÆ IN SCHOLIA.

11. * Ὑψηλῶς) Excerpta MSS.

VARIÆ LECTIONES.

8. Ἔσχατα) γρ. ἔσχατον, vid. Not. in Textum.

12. Ἄλληκτον) γρ. ἄληκτον.

15. Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησεν, ἰδὲ) γρ. Ἀτρεΐδης δ' ἐβόησ', ἠδέ, MS. Barocc. Oxon.

Ἀργείους· ἐν δ' αὐτὸς ἐδύσατο νώροπα χαλκόν.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Τόν ποτέ οἱ Κινύρης δῶκε, ξεινήϊον εἶναι.
Πεύθετο γὰρ Κύπρονδε μέγα κλέος, οὕνεκ' Ἀχαιοὶ
Ἐς Τροΐην νήεσσιν ἀναπλεύσεσθαι ἔμελλον·
Τοὔνεκά οἱ τὸν δῶκε, χαριζόμενος βασιλῆϊ.
Τοῦ δ' ἤτοι δέκα οἶμοι ἔσαν μέλανος κυάνοιο,
Δώδεκα δὲ χρυσοῖο, καὶ εἴκοσι κασσιτέροιο·
Κυάνεοι δὲ δράκοντες ὀρωρέχατο περὶ δειρὴν
Τρεῖς, ἑκάτερθ' ἴρισσιν ἐοικότες, ἅς τε Κρονίων
Ἐν νέφεϊ στήριξε, τέρας μερόπων ἀνθρώπων.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος· ἐν δέ οἱ ἧλοι
Χρύσειοι πάμφαινον· ἀτὰρ περὶ κουλεὸν ἦεν
Ἀργύρεον, χρυσέοισιν ἀορτήρεσσιν ἀρηρός.
Ἂν δ' ἕλετ' ἀμφιβρότην πολυδαίδαλον, ἀσπίδα θοῦριν,
Καλὴν, ἣν πέρι μὲν κύκλοι δέκα χάλκεοι ἦσαν,

Argivos; ipse quoque induit splendidum æs.
Ocreas quidem primùm circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptè-junctas:
Tum posteà, thoracem circa pectora induebat,
Quem olim ei Cinyras dedit, hospitale munus ut esset.
Audiebatur enim ad-Cyprum-usque magna fama, quòd Achivi
Ad Trojam navibus navigaturi essent:
Quamobrem ei hunc dedit, gratificans regi.
Hujus quidem decem virgæ erant nigri cyani,
Duodecim etiam auri, & viginti stanni:
Cærulei item dracones surgebant ad collum
Tres, ab utraque parte iridibus similes, quas Saturnius
In nube fixit, signum articulatè-loquentibus hominibus.
Circa humeros quoque posuit ensem: in eo verò clavi
Aurei collucebant; sed circum vagina erat
Argentea, aureis loris aptata.
Sustulit autem hominem-operiens varium scutum, validum,
Pulchrum, quod circum orbes decem ærei erant,

ΣΧΟΛΙΑ.

16. Νώροπα.] Λαμπρόν.
20. Ξεινήϊον.] Ξένιον.
21. Πεύθετο Κύπρονδε.] Ἠκούετο δὲ, ἕως εἰς Κύπρον. Κλέος.] Φήμη. Οὕνεκα.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ὅτι.
24. Οἶμοι.] Ὁδοὶ, στίχοι. Μεταληπτικῶς, ἀντὶ τοῦ, ῥάβδοι *ζῶναι, περιφέρειαι. Κυάνοιο.] Χρώματι κυανῷ εἰκασμένου.
26. Κυάνεοι.] Μέλανες. Ὀρωρέχατο.] * Ὀρωρεγμένοι, ὠρεγμένοι, ἐξετέταντο, διηγειρμένοι ἦσαν, ἀνεπτερωμένοι.
27. Ἴρισσιν.] Ταῖς ἐν οὐρανῷ ἴρισι φαινομέναις. Ἶρις δέ ἐστι, πάθος περὶ τὸν ἀέρα, ἐν νέφει συνιστάμενον, ἐξ ἡλιακῆς ἀκτῖνος.
28. Στήριξεν.] Ἔπηξεν, ἥδρασεν.
31. Ἀορτήρεσσι.] * Ἀορτῆρσι, τοῖς ἀπαιωροῦσι τὸ ξίφος ἱμᾶσι.
32. Πολυδαίδαλον.] Πολλὰς κατασκευὰς ἔχουσαν. Θοῦριν.] Ἤτοι, πολεμικήν· ἢ, εὐκίνητον καὶ κούφην τῷ φορεῖσθαι.

NOTÆ.

16. Ἐδύσατο) Malè nonnulli ἐδύσετο legunt, cùm *Syllaba* δυ sit per se longa; & MS. CCC. *Cantabrig.* ἐδύσετο, & Barocc. *Oxon.* ἐδύσατο, legant.
20. Κινύρης) Ἀπόλλωνος ἢ Φαρνάκης παῖς, βασιλεὺς Κυπρίων. *Hesych.* Alius à *Cinyrâ*, *Myrrhæ* Patre, ex quâ Adonim genuit, & multò posterior.
26. Ὀρωρέχατο) Vid. *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Περὶ) Omninò, pro προτὶ, legendum; ut *Metro* convenientius. Vid. ad β'. v. 137.
27. Ἐν νέφεϊ στήριξε τέρας) *Genes.* c. 9. v. 4. Arcum meum ponam in Nube, & erit in signum. Vid. *Zach. Bogan.* Ὅμηρος Ἑβραΐζων. p. 93.

NOTÆ IN SCHOLIA.

21. Deleo, ἕως εἰς Κύπρον, quod priùs, ante τὸ κλέος δὲ, legebatur, nè Repetitio fiat inanis; cùm post ἠκούετο δὲ, itidem eædem voces sequantur.
24. Οἶμοι) Confer *Etymolog.* M. v. Οἶμος, *Hesych.* &c. * ζῶναι, *Aldina* non habet.
26. * Ὀρωρεγμένοι, ὠρεγμένοι, ἦσαν, Addita, ad Vocis explicationem. Ἐξετέταντο, pro *Aldinâ* ἐξέτεινε, emendo.
31. * Ἀορτῆρσι) Hæc Vox à *Schrevelio* posita, *Prosaica* nempe, è Ἀορτήρεσσι.

VARIÆ LECTIONES.

16. Ἐδύσατο) γρ. ἐδύσετο, MS. CCC. ἐδύσατο, MS. *Barocc.* Oxon. ἐδύσετο, *Vett.* malè.
19. Θώρηκα) γρ. θώρηχα, MS. *Barocc.* Oxon.
26. Περὶ) γρ. ποτὶ. Sed MS. *Mori* προτί.

Ἐν

Ἐν δέ οἱ ὀμφαλοὶ ἦσαν ἐείκοσι κασσιτέροιο	Inque eo umbones erant viginti, ex stanno
Λευκοί, ἐν δὲ μέσοισιν ἔην μέλανος κυάνοιο.	Candidi, & in mediis erat unus ex nigro cyano.
Τῇδ' ἔπι μὲν Γοργὼ βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο	In eo Gorgon trux oculis adornata erat
Δεινὸν δερκομένη, περὶ δὲ Δεῖμός τε, Φόβος τε.	Horrendum aspiciens, circùm etiam Terrorque, & Fuga.
Τῆσδ' ἐξ ἀργύρεος τελαμὼν ἦν· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ	Ex eo argenteum lorum erat: & supra illud
Κυάνεος ἐλέλικτο δράκων, κεφαλαὶ δέ οἱ ἦσαν	Cæruleus sinuabatur draco, capitaque ei erant
Τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἑνὸς αὐχένος ἐκπεφυυῖαι.	Tria in-orbem-curvata, unâ cervice enata.
Κρατὶ δ' ἐπ' ἀμφίφαλον κυνέην θέτο, τετραφάληρον,	Capiti verò clavis-utrimque-ornatam galeâ imposuit, quatuor conos habente,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.	Setis-equinis-comantem: horrendum autem crista desuper nutabat.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε δύω, κεκορυθμένα χαλκῷ,	Sumpsit etiam validas hastas duas, munitas ære,
Ὀξέα· τῆλε δὲ χαλκὸς ἀπ' αὐτόφιν οὐρανὸν εἴσω	Acutas: longè autem æs ab ipsis cælum usque
Λάμπ'· ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν Ἀθηναίη τε καὶ Ἥρη,	Splendebat. Insuper etiam sonitum ediderunt Minervàque & Juno,
Τιμῶσαι βασιλῆα πολυχρύσοιο Μυκήνης.	Honorantes regem divitis-auri Mycenes.
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος	Aurigæ deinde suo præcipiebat unusquisque
Ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ·	Equos benè in ordine tenere illic ad fossam:
Αὐτοὶ δὲ πρυλέες σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες	Ipsi verò pedites cum armis armati
Ῥώοντ'· ἄσβεστος δὲ βοὴ γένετ' ἠῶθι πρό.	Alacres-ruebant: immensus verò clamor ortus est auroram ante.

ΣΧΟΛΙΑ.

36. Γοργώ.] Γοργόνος ἐστὶ [illegible], ἐκ φυγῆς τῶν ὁρώντων. Βλοσυρῶπις.] Φοβερὰ ἐστὶ [illegible]. Ἐστεφάνωτο.] Περιεῖχε, περιείχετο.

37. Δερκομένη.] Βλέπουσα.

38. Τελαμών.] Ἀναφορεύς.

40. Ἀμφιστρεφέες.] Ἐξ ἑνὸς σώματος τοῦ δράκοντος τρεῖς ἐπεφύκεισαν κεφαλαί, ἀλλήλαις συμπεπλεγμέναι.

41. Ἀμφίφαλον.] Ἀμφοτέρωθεν φάλους ἔχουσαν.

44. Ἀπ' αὐτόφιν.] Ἀπ' αὐτῶν.

45. Ἐπὶ δ' ἐγδούπησαν.] Ἐπεδούπησαν. Ἐπεκτύπησαν, ἐπεβόησαν.

49. Πρυλέες.] Πεζοὶ ὁπλῖται.

50. Ῥώοντο.] Ὥρμων. Ἠῶθι πρό.] Πρὸ τῆς ἀνατολῆς, πρὸ ἡμέρας.

NOTÆ.

35. Ἐν δὲ μέσοισιν ἔην) Puto sanè legi debere ἔεις, τὸ ἔην enim facilè abesse potest;, quùm ἦσαν præcesserit in Versu præcedente, τὸ δὲ εἷς, vix subaudiri potest, utut *Interpretes*, per *unus* suppleant. Ἔεις autem, pro εἷς, ut *Hesiod. Theogon.* v. 145. Κυκλοτερὴς ὀφθαλμὸς ἔεις ἐνέκειτο μετώπῳ. Vid. *Iliad.* β'. v. 325. & ad *Odyss.* α'. v. 70.

36. Βλοσυρῶπις ἐστεφάνωτο) *Ultima* τῆς βλοσυρῶπις producitur, etiam extra *Cæsuram*, vi *Finalis* &c.

37. Περὶ δὲ Δεῖμός τε Φόβος τε) *Etymolog. M.* v. Δεῖμος) Δεῖμος ἐστὶ Φόβος, παῖδες Ἄρεως καὶ Ἀφροδίτης. Vid. Not. in *Textum*, ad ὀ'. v. 119. Τὸ δὲ autem producitur, ante δεῖμος, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ob δ'. *ecstaticum*.

39. Κυάνεος ἐλέλικτο) *Ultima* τῆς κυάνεος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* &c.

40. Τρεῖς ἀμφιστρεφέες, ἑνὸς) *Ultima* τῆς ἀμφιστρεφέες producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Incisum*, & *Asperum*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

45. * Ἐπεδούπησαν) *Prosaica* & hæc Vox, pro ἐπὶ ἐγδούπησαν, quare ità scribo, pro *Schrevelianâ* ἐνεδούπησαν. Cætera *Aldina* habet.

50. Post ὥρμων, *Schrevel.* addiderat ἐπεξήλθησαν, ἐπήρχοντο, quæ delenda censeo.

VARIÆ LECTIONES.

35. Ἔην) γρ. ἔεις, vid. Not. in *Textum*.
36. Τῇδ' ἔπι) γρ. τῇδ' ἔπι.
38. Ἐπ' αὐτῷ) γρ. ἐπ' αὐτοῦ, MS. *Barocc.* Oxon.
40. Ἀμφιστρεφέες) γρ. ἀμφιστρεφέες, *Eust.* f. 760. l. 53.
41. Κρατὶ δ' ἐπ') γρ. κρατὶ δ' ἐπ', ut ad κ'. v. 570.
48. Ἐπὶ τάφρῳ) γρ. ἐπὶ τάφρῳ.

Φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες·
Ἱππῆες δ' ὀλίγον μετεκίαθον· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ὦρσε κακὸν Κρονίδης, κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας
Αἵμασι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος, οὕνεκ' ἔμελλε
Πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς ἄϊδι προϊάψειν.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο,
Ἕκτορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Αἰνείαν θ', ὃς Τρωσὶ, θεὸς ὣς, τίετο δήμῳ·
Τρεῖς τ' Ἀντηνορίδας, Πόλυβον, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Ἠΐθεόν τ' Ἀκάμαντ', ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν·
Ἕκτωρ δ' ἐν πρώτοισι φέρ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην.
Οἷος δ' ἐκ νεφέων ἀναφαίνεται οὔλιος ἀστὴρ,
Παμφαίνων, τοτὲ δ' αὖτις ἔδυ νέφεα σκιόεντα·
Ὣς Ἕκτωρ ὁτὲ μέν τε μετὰ πρώτοισι φάνεσκεν,

Priores autem longè equitibus ad fossam instructi sunt;
Equites verò paululum pòst sequebantur; inter eos autem tumultum
Concitavit perniciosum Saturnius, & ex-alto demisit rores
Sanguine madidos ex æthere, quòd erat
Multa fortia capita orco prematurè-missurus.
Troës vero ex-alterâ-parte *erant* super tumulo campi,
Hectoremque circa magnum, & eximium Polydamantem,
Æneamque, qui inter Troianos, ceu deus, honorabatur a populo:
Tresque Antenoridas, Polybum, & Agenora nobilem,
Cœlibemque Acamanta, similem immortalibus:
Hector verò inter primos ferebat clypeum undique æqualem.
Qualis autem ex nubibus apparet exitialis stella,
Aliquandò collucens, interdum verò subit nubes opacas:
Sic Hector modò quidem inter primos apparebat,

ΣΧΟΛΙΑ.

51. Φθάν.] Ἔφθασαν. Φθὰν δὲ * μέγ' ἱππήων ἐπὶ τάφρῳ κοσμηθέντες.] Τινὲς ὑπερβατὸν τοῦτο νοοῦσι, μεγάλως κοσμηθέντες ἔφθασαν· τὸ γὰρ μέγα, τῷ κοσμηθέντες συντάττει). Φθὰν δὲ μέγα.] Μεγάλως ἔφθασαν.

52. Μετεκίαθον.] Μετ' αὐτοὺς ἦλθον. Ὀλίγον μετεκίαθον.] Μετ' ὀλίγον ὄπισθεν ἐπορεύοντο. Κυδοιμόν.] Θόρυβον.

53. Ἐέρσας.] Δρόσους.

54. Μυδαλέας.] Διαβρόχους, διύγρους. Ἐζήτηται, πῶς ἐνδέχεται αἷμα ἔχειν τὰς νεφέλας; Καὶ λέγουσιν οἱ λύοντες τὸ ἀμφίβολον, ὡς, Ἐπὶ μεγίστῳ πολέμῳ πολλῶν ἀναφερομένων, τὸ αἷμα τούτων ἐπλήρου τὰς πλησίον νεφέλας· ἀφ' ὧν αἱ νεφέλαι λαμβάνουσαι τὸ ὕδωρ, αἱματώδεις δρόσους ἔπεμπον.

56. Θρωσμῷ.] Τόπῳ ὑψηλῷ ἐν τῷ πεδίῳ, ἀφ' οὗ ἦν καθορᾷν.

62. Οὔλιος.] Ὀλέθριος λέγει δὲ τὸν Κύνα· περὶ οὗ ἀλλαχόθι φησὶν ὁ Ποιητὴς, Καί τε φέρει * πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσι.

63. Σκιόεντα.] Σκιὰν παρέχοντα· ταῦτα γὰρ συσκιάζει τὸν ἀέρα.

64. Φάνεσκεν.] Ἐφαίνετο.

NOTÆ.

51. Φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων) Ità MS. *Mori*, ità MS. CCC. *Cantab.* ità MS. Barocc. *Oxon.* ità demùm *Brev. Schol.* rectissimè, *Sensu* omninò postulante. Quare τὸ μετ', quod in *Vulgaribus* malè obtinuerat, ad *Varias Lectiones* relego, quibus tamen vix digna. Φθάνειν ἱππήων μέγα, dicitur satis sanè, at φθάνειν μετὰ ἱππήων, nullo *sensu* dici potest. Et Poeta vult, ex *Tacticorum* regulâ, *Pedites* priùs destinatum locum adire, & in Acie stare; quòd *Equites* facillimè eos possent assequi; si res postulaverit: ut v. 52.

53. Κατὰ δ' ὑψόθεν ἧκεν ἐέρσας Αἵματι μυδαλέας) Præter *Br. schol.* vid. quæ Nos, ad π'. v. 459. de Pluviâ sanguineâ.

55. Πολλὰς ἰφθίμους κεφαλὰς) *Iliad.* α'. v. 3. Πολλὰς δ' ἰφθίμους ψυχὰς ἄϊδι προΐαψεν.

58 Θεὸς ὣς) *Ultima* τοῦ θεὸς producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, etiam *Acuminata*, necnon ante *Asperatam* cum *Acuto.* Notandum, Τὸ ὡς, pro *sicut*, quandò præponitur, *Accentu* carere; at quùm ἐξ ἀναστροφῆς postponitur, ut hic, *Acutum* poscere, uti etiam, quandò pro *sic* occurrit, ut Ὣς φάτο, &c.

62. Οὔλιος ἀστὴρ) Vid. *Etymolog. M.* v. ubi aliam *Lectionem* τὸ, αὔλιος, notat & damnat; ut & *Eustath.* fol. 764. lin. 10. ὡς τὸ, Ἕσπερος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

51. Pro * μέγ' ἱππήων, *Hervagiana* omnes, μετ', ἱππήων, sed malè. Editt. *Cantabr.* μέγ', in *Scholiis* tantùm. *Excerpta* MSS. Φθὰν δὲ μετ' ἱππήων) Μετὰ ἵππων ἔφθασαν. At *Aldina* Editio, & reliquæ omnes, μέγ' ἱππήων. vid. Not. in *Textum.*

53. Ἐέρσας) Δρόσους. *Schrevelius*, μᾶλλον δὲ, ὁμοχλως. *Musis & Gratiis* invitis, addidit; Nos delemus.

56. Θρωσμῷ) Vid. *Scholia*, & Notas in eadem, ad κ'. v. 160

62. * Πολλὸν πυρετὸν) Ità Scholiastæ laudare solent Poetas jejunè; ibi verò πολλὸν πυρετὸν legitur, viz. Iliad. χ'. v. 31.

VARIÆ LECTIONES.

51. Φθὰν δὲ μέγ' ἱππήων) γρ. Φθὰν δὲ μετ' ἱππήων. Vid. Not in *Textum.*

61. Πάντοσ' ἐΐσην) γρ. πάντοσ' ἴσην.

62. Οὔλιος) γρ. αὔλιος, *Eustath.* & *Etymolog. M.* vid. Not. in *Textum.*

Ἄλλοτε

Ἄλλοτε δ' ἐν πυμάτοισι, κελεύων· πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Λάμφ', ὥστε στεροπὴ πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Οἱ δ', ὥστ' ἀμητῆρες ἐναντίοι ἀλλήλοισιν
Ὄγμον ἐλαύνωσιν, ἀνδρὸς μάκαρος κατ' ἄρουραν
Πυρῶν, ἢ κριθῶν, τὰ δὲ δράγματα ταρφέα πίπτει·
Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν· οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο·
Ἴσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν· οἱ δὲ, λύκοι ὣς,
Θῦνον· Ἔρις δ' ἄρ' ἔχαιρε πολύστονος εἰσορόωσα·
Οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν·
Οἱ δ' ἄλλοι οὔ σφιν πάρεσαν θεοὶ, ἀλλὰ ἕκηλοι
Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισι καθείατο· ἧχι ἑκάστῳ
Δώματα καλὰ τέτυκτο, κατὰ πτύχας Οὐλύμποιο·
Πάντες δ' ᾐτιόωντο κελαινεφέα Κρονίωνα,
Οὕνεκ' ἄρα Τρώεσσιν ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι·
Τῶν μὲν ἄρ' οὐκ ἀλέγιζε πατήρ· ὁ δὲ, νόσφι λιασθεὶς,
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε καθέζετο, κύδεϊ γαίων,
Εἰσορόων Τρώων τε πόλιν καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Χαλκοῦ τε στεροπὴν, ὀλλύντας τ', ὀλλυμένους τε.
Ὄφρα μὲν ἠὼς ἦν καὶ ἀέξετο ἱερὸν ἦμαρ,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός·

Quandoque verò inter extremos, imperans. Totus verò ære
Splendebat, veluti fulgur patris Jovis Ægiochi.
Hi itaque perinde ac messores hinc illinc
Segetes metendo-transeunt, viri locupletis per arvum
Tritici, vel hordei; manipuli verò crebri cadunt:
Sic Trojani & Achivi in se invicem insilientes
Cædebant: neutri verò recordabantur perniciosæ fugæ:
Æqualia etenim in pugnâ capita ferebant: illi autem, lupi veluti,
Ruebant. Discordia itaque gaudebat luctuosa aspiciens:
Sola enim deorum aderat pugnantibus;
At alii non ipsis aderant dii, sed quieti
Suis in ædibus sedebant; ubi singulis
Domus pulchræ ædificatæ erant, per juga Olympi.
Omnes autem accusabant atras-nubes-cogentem Saturnium,
Eo-quòd Trojanis malebat gloriam præbere:
Eorum sane nullam habebat rationem pater: sed, secedens,
Ab aliis seorsim sedebat, gloriâ exultans,
Inspiciens Trojanorumque urbem & naves Achivorum,
Ærisque fulgorem, interimentésque, intereuntésque.
Quamdiu quidem tempus matutinum erat & crescebat sacra dies,
Tamdiu valde utrosque tela attingebant, cadebátque populus;

ΣΧΟΛΙΑ.

65. Πυμάτοισι.] Ἐσχάτοις.
66. Στεροπή.] Ἀστραπή.
67. Ἀμητῆρες.] Θερισταί. Ἐναντίοι ἀλλήλοισι.] Ἐρίζοντες ἀλλήλοις.
68. Ὄγμον.] Τὸ ἐπίστιχον ἔργον τῶν θεριζόντων. Ἐλαύνωσιν.] Θερίζωσι σπουδαίως. Μάκαρος.] Πλουσίου.
69. Ταρφέα.] Συνεχῆ, πυκνά.
70. Θορόντες.] Ἐφορμήσαντες.
71. Δῄουν.] Ἐπέρασκον, διέκοπτον. Μνώοντο.] Μνείαν ἐποιοῦντο.
72. Ἴσας δ' ὑσμίνη κεφαλὰς ἔχεν.] Κατὰ μίαν εὐθεῖαν εἶχον τὰς κεφαλάς· ὅ ἐστιν, ἐξίσου αὐτοῖς ἡ μάχη.
73. Θῦνον.] Ἐνθουσιωδῶς ὥρμων.
74. Παρετύγχανε.] Παρῆν.
78. * Ἠτιόωντο.] Αἰτιῶντο, μέμφοντο.
79. Ὀρέξαι.] Παρασχεῖν.
80. Οὐκ ἀλέγιζεν.] Οὐκ ἐφρόντιζε.
83. Στεροπήν.] Λαμπηδόνα.

NOTÆ.

68. Ὄγμον ἐλαύνωσιν ἀνδρὸς) *Ultimâ* τοῦ ἐλαύνωσιν, producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*. *Eustath.* fol. 764. lin. 30. Τὰ εἰς ος λήγοντα δισύλλαβα μονογενῆ, ἀρχόμενα ἀπὸ τοῦ ο, καὶ ἔχοντα δύο σύμφωνα, βαρύνεται. Οἷον, ὄμβρος, ὄστος, ὄρπος, ὄρφνος, ὄλβος, ὄλμος· οὕτω γοῦν καὶ ὄγμος. De *Substantivis* intellige; nam ὀρθὸς *Adjectivum* aliàs se habet.

74. Οἴη γάρ ῥα θεῶν παρετύγχανε μαρναμένοισιν) Ità ζ. v. 1. Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις. *Scholiast.* Ἐμονώθη τῆς τῶν θεῶν συμμαχίας· οὐδεὶς γὰρ τῶν θεῶν παρεγένετο τοῖς πολεμοῦσι, πλὴν ἡ ἐπίπλαστος αὕτη Ὁμηρικὴ θεός. Ἔρις δηλονότι. Vid. suprà, ad v. 3.

76. Οἷσιν ἐνὶ μεγάροισιν) *Ultima* τοῦ ἐνὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, &c.

84. Ὄφρα μὲν) Idem *Distichon* suprà, ad Θ'. v. 66.

NOTÆ IN SCHOLIA.

68. Ὄγμον) Τὸ ἐπίστιχον, ità ad *Aldinam*, emendo, rejectis *Schrevelianis*.

78. * Ἠτιόωντο) Αἰτιῶντο, μέμφοντο. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

66. Ὥστε στεροπὴ) γρ. ὥς τ' ἀστεροπή.
67. Ἐναντίοι) γρ. ἀντίοι.
76. Καθείατο) γρ. καθίατο, MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori*, benè.

Ἦμος

Ἴδης ἐν κνημοῖσι δίδη μόσχοισι λύγοισι,
Ποιμαίνοντ' ἐπ' ὄεσσι λαβών· καὶ ἔλυσεν ἀποίνων.
Τῶν πότε γ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Τὸν μὲν ὑπὲρ μαζοῖο κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Ἄντιφον αὖ παρὰ οὖς ἔλασε ξίφει, ἐκ δ' ἔβαλ' ἵππων.
Σπερχόμενος δ' ἀπὸ τοῖιν ἐσύλα τεύχεα καλὰ
Γιγνώσκων· καὶ γάρ σφε πάρος παρὰ νηυσὶ θοῇσιν
Εἶδεν, ὅτ' ἐξ Ἴδης ἄγαγεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ὡς δὲ λέων ἐλάφοιο ταχείης νήπια τέκνα
Ῥηϊδίως ξυνέαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσιν,
Ἐλθὼν εἰς εὐνήν, ἁπαλόν τε σφ' ἦτορ ἀπηύρα·
Ἡ δ' εἴπερ τε τύχῃσι μάλα σχεδόν, οὐ δύναταί σφιν
Χραισμεῖν· αὐτὴν γάρ μιν ὑπὸ τρόμος αἰνὸς ἱκάνει·
Καρπαλίμως δ' ἤϊξε διὰ δρυμὰ πυκνὰ καὶ ὕλην
Σπεύδουσ', ἱδρώουσα κραταιοῦ θηρὸς ὑφ' ὁρμῆς·
Ὡς ἄρα τοῖς οὔτις δύνατο χραισμῆσαι ὄλεθρον
Τρώων, ἀλλὰ καὶ αὐτοὶ ὑπ' Ἀργείοισι φέβοντο.
Αὐτὰρ ὁ Πείσανδρόν τε καὶ Ἱππόλοχον μενεχάρμην,
Υἱέας Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος, ὅς ῥα μάλιστα,
Χρυσὸν Ἀλεξάνδροιο δεδεγμένος, ἀγλαὰ δῶρα,
Οὐκ εἴασχ' Ἑλένην δόμεναι ξανθῷ Μενελάῳ,
Τοῦ περ δὴ δύο παῖδε λάβε κρείων Ἀγαμέμνων,
Εἰν ἑνὶ δίφρῳ ἐόντας, ὁμοῦ δ' ἔχον ὠκέας ἵππους·
Ἐκ γάρ σφέας χειρῶν φύγον ἡνία σιγαλόεντα·

Idæ in jugis ligavit teneris viminibus,
Pascentes apud oves nactus; & deinde liberavit pretio.
Horum tunc Atrides latè-imperans Agamemnon
Alterum quidem supra mammam ad pectus percussit hastâ:
Antiphum autem ad aurem feriit ense, dejecitque ab equis.
Festinans verò ab iis detrahebat arma pulchra
Agnoscens: etenim ipsos anteà apud naves celeres
Viderat, quando ex Idâ duxerat pedibus velox Achilles.
Sicut autem leo cervæ velocis parvulam sobolem
Facilè confringit, correptos validis dentibus,
Veniens ad lustrum, tenerámque ipsis animam aufert:
Illa verò quamvis adsit valde propè, non potest ipsis
Opitulari; illam enim ipsam tremor vehemens subit:
Confestim itaque ruit per querceta densa & sylvam
Festinans, sudans violentæ feræ propter impetum:
Sic illis nemo potuit arcere perniciem
Ex Trojanis, sed & ipsi ab Argivis percellebantur.
Sed ille Pisandrúmque & Hippolochum prælio-intractum,
Filios Antimachi bellicosi, qui potissimum,
Auro ab Alexandro accepto, splendidis donis,
Non sinebat Trojanos Helenam reddere flavo Menelao,
Hujus tunc duos filios cepit rex Agamemnon,
In uno curru existentes, simul enim sistebant veloces equos:
Nam ex eorum manibus fugerant habenæ miro artificio-factæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

105. Κνημοῖσι.] Ταῖς ἀκρωρείαις. Δίδη.] Ἔδησεν, ἐδέδη. Μόσχοισι λύγοισι.] Ἁπαλοῖς λύγοις.
106. Ἐπ' ὄεσσι.] Ἐπὶ τοῖς ποιμνίοις. Ἔλυσεν ἀποίνων.] Λύτρα δεξάμενος ἀπέδωκεν.
109. Ἔλασεν.] Ἔπληξε.
110. Σπερχόμενος.] Κατεπειγόμενος, σπεύδων. Ἀπὸ τοῖιν.] Ἀπ' αὐτῶν δυικῶς.
114. Ξυνέαξε.] Συνέτριψεν.
115. Ἁπαλόν.] Νέον.
118. Δρυμά.] Δρυμῶνας· συνδένδρους τόπους. Ὁ δρυμός, τὰ δρυμά. Μεταπλασμός.
120. Φέβοντο.] Ἔφευγον.
122. Μενεχάρμην.] Ὑπομένοντα τὴν μάχην, πολεμικόν.
124. Ἀλεξάνδροιο.] Παρὰ Ἀλεξάνδρου.

NOTÆ.

105. Δίδη) *Thema*, Δίδημι, pro δέω. Vid. *Etymolog.* M. v.
107. Τῶν πότε) Ità MS.CCC. *Cantabr.* quare δὴ τότε, ad *Var. Lect.* rejicio.
128. Ἐκ γὰρ σφέας χειρῶν) Proba hæc *Lectio*, & ætatem fert, nec minùs tamen alia authentica, ἐκ

NOTÆ IN SCHOLIA.

121. Φέβοντο) Olim φεύγονται in *Aldin.* puto, pro φεύγοντο, nec tamen benè; pro φέβοντο.

VARIÆ LECTIONES.

107. Τῶν πότε) γρ. δὴ τότε, vid. Not. in *Textum.*
111. Γιγνώσκων) γρ. γινώσκων. MS. CCC.
121. Φέβοντο) γρ. φεύγοντο, *Aldina* Edit. *Schol.* vid. Not. in *Br. Schol.*
128. Ἐκ γὰρ σφέας χειρῶν) γρ. ἐκ γὰρ σφέων χειρῶν. vid. Not. in *Textum.*

Τὼ δὲ κυκηθήτην· ὁ δ' ἐναντίον ὦρτο, λέων ὥς,
Ἀτρεΐδης· τὼ δ' αὖτ' ἐκ δίφρου γουναζέσθην,
Ζώγρει, Ἀτρέος υἱὲ, σὺ δ' ἄξια δέξαι ἄποινα·
Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις κειμήλια κεῖται,
Χαλκός τε, χρυσός τε, πολύκμητός τε σίδηρος·
Τῶν κέν τοι χαρίσαιτο πατὴρ ἀπερείσι' ἄποινα,
Εἰ νῶϊ ζωοὺς πεπύθοιτ' ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην βασιλῆα
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσαν,
Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο δαΐφρονος υἱέες ἐστὸν,
Ὅς ποτ' ἐνὶ Τρώων ἀγορῇ Μενέλαον ἄνωγεν,
Ἀγγελίην ἐλθόντα, σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ,
Αὖθι κατακτεῖναι, μηδ' ἐξέμεν ἂψ ἐς Ἀχαιούς·
Νῦν μὲν δὴ τοῦ πατρὸς ἀεικέα τίσετε λώβην.
Ἦ, καὶ Πείσανδρον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Δουρὶ βαλὼν πρὸς στῆθος· ὁ δ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη.
Ἱππόλοχος δ' ἀπόρουσε, τὸν αὖ χαμαὶ ἐξενάριξε,
Χεῖρας ἀπὸ ξίφεϊ τμήξας, ἀπό τ' αὐχένα κόψας·
Ὅλμον δ' ὣς, ἔσσευε κυλίνδεσθαι δι' ὁμίλου.

Atque adeò turbati sunt: ille itaque contrà ruit, ceu leo,
Atrides: ii verò à curru supplices orabant,
"Vivos-cape, Atrei fili, túque digna accipe pretia liberationis:
"Multa enim in Antimachi ædibus opes reconditæ-jacent,
"Æsque, aurumque, varióque-artificio elaboratum ferrum:
"Ex his tibi donaverit pater infinita dona,
"Si nos vivos audierit apud naves Achivorum.
Sic hi flentes allocuti sunt regem
Blandis verbis: non blandam verò vocem audiverunt,
"Si ergo Antimachi bellicosi filii estis,
"Qui quondam in Trojanorum concione Menelaum jubebat
"Legatum profectum, cum divino Ulysse,
"Illic interficere, neque dimittere rursum ad Achivos:
"Nune patris certè luetis indignam injuriam.
Dixit, & Pisandrum quidem ab equis dejecit in-humum,
Hastâ percussum ad pectus; ille itaque supinus solo allisus est.
Hippolochus autem desiliit, quem & humi interfecit,
Manibus gladio abscissis, & cervice amputatâ;
Mortariumque tanquam, projecit volvendum per turbam.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

129. Κυκηθήτην.] Ἐταράχθησαν.

130. Γουναζέσθην.] Τῶν γονάτων ἥπτοντο, ἱκέτευον.

136. Προσαυδήτην.] Προσεφώνουν, προσεφθέγγοντο.

137. Ἀμείλικτον.] Ἀηδῆ, σκληράν.

140. Ἀγγελίην.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς πρεσβείαν· δύο δὲ σημαίνει ἀγγελία, παράγγελμα, ὡς ἐν τῷ, Ἀγγελίην εἴπωμεν ἀρείφρονι Πηλείωνι· καὶ τὸν ἄγγελον, ἤτοι τὸν πρέσβυν, ὡς ἐνταῦθα. Ἀγγελίην ἐλθόντα σὺν ἀντιθέῳ Ὀδυσῆϊ.

141. Ἐξέμεν.] Ἐξεῖναι, ἐκπέμψαι.

142. Ἀεικέα.] Χαλεπήν.

144. Οὔδει ἐρείσθη.] Πρὸς τῇ γῇ ἠρείσθη, ἐστηρίχθη.

147. Ὅλμον δ' ὣς, ἔσσευε.] Ὅλμου δὲ δίκην, αὐτὸν

N O T Æ.

τῶν σφίων χειρῶν, ut σφίων sit à σφεῖς, σφίος, pro σφέτερος. Nostram tamen *Lectionem* præfert *Eustathius*, in Textu, MS. *Mori. Hen. Steph. Castellio. Hackian.* Text. *Cantabr.* utraque. Aliam *Florent. Aldin. Hervag. Hackiana* assuta *Scholia*, Ἐκ τῶν σφίων, χειρῶν) Ἄλλως συντακτέον οὕτως, Ἐκ γὰρ σφίας χειρῶν. Quæ tamen deleo.

132. Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις) Nonnulli hìc legendum monuerunt, πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῖο πατρὸς, vel ἀφνειοῦ πατρὸς, ut *Eustath.* fol. 770. lin. 44. eò nempè *Criticorum* crevit Audacia; qui putabant, minimè Opportunum, hos Juvenes Patris adeò *Græcis* invisi mentionem facere; quasi aut illis hoc esset notum; aut Malorum hominum filii non sæpè suâ ipsorum linguâ caderent. Verùm hæc *Lectio* illorum stare nequit; cùm Poeta mox ostendat, ex fortuitâ illius Patris sui nominis mentione, *Agamemnonem* in eos magis irritatum, v. 138. Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο κλ.

138. Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο) In omnibus, quæ vidi, Exemplaribus, & MSS. δὴ scribitur, undè in *Scansione* necessaria erit συνίζησις, quasi scriberetur, Εἰ μὲν δ' Ἠντιμάχοιο, ut τοῦ Γαμέμνονος *Euripidi* &c. *Eustathius* nihil de hâc re, ut nec de aliis pluribus ejusmodi. Vid. infrà, v. 386.

N O T Æ IN SCHOLIA.

141. Ἐξεῖναι, deleo, ut putidum, & *Schrevel.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

131. Ἀτρέος) γρ. Ἀτρέως, MS. *Barocc.* Oxon.

132. Πολλὰ δ' ἐν Ἀντιμάχοιο δόμοις) γρ. πολλὰ δ' ἐν ἀφνειοῖο πατρὸς, vel ἀφνειοῦ πατρὸς, subintellecto δόμοις, vid. Not. in *Textum*.

Τὺς

Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ', ὅθι πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Τῇ ῥ' ἐνόρουσ', ἅμα δ' ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον φεύγοντας ἀνάγκῃ,
Ἱππεῖς δ' ἱππῆας, (ὑπὸ δέ σφισιν ὦρτο κονίη
Ἐκ πεδίου, τὴν ὦρσαν ἐρίγδουποι πόδες ἵππων)
Χαλκῷ δηϊόωντες· ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Αἰὲν ἀποκτείνων ἕπετ', Ἀργείοισι κελεύων.
Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον ἐν ἀξύλῳ ἐμπέσῃ ὕλῃ,
Πάντῃ τ' εἰλυφόων ἄνεμος φέρει, οἱ δέ τε θάμνοι
Πρόρριζοι πίπτουσιν ἐπειγόμενοι πυρὸς ὁρμῇ·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Ἀτρείδῃ Ἀγαμέμνονι πῖπτε κάρηνα
Τρώων φευγόντων, πολλοὶ δ' ἐριαύχενες ἵπποι
Κείν' ὄχεα κροτάλιζον ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας,

Hos quidem reliquit: ipse verò, ubi plurimæ turbabantur phalanges,
Illuc irruebat, simulque alii bene-ocreati Achivi.
Pedites quidem pedites interficiebant, fugientes necessitate,
Equites verò equites, (ab ipsis autem excitatus est pulvis
E campo, quem excitârunt grave-strepentes pedes equorum)
Ære verberantes. Sed rex Agamemnon
Semper interficiens insequebatur, Argivos adhortans.
Ut verò cum ignis edax in incæduam inciderit sylvam,
Et quoquoversùs contorquens ventus differt, rami autem
Cum stirpibus cadunt impulsi ignis impetu:
Sic sub Atridâ Agamemnone cadebant capita
Trojanorum fugientium, multique arduis cervicibus equi
Vacuos currus cum-strepitu-rapiebant per aciei ordines,

ΣΧΟΛΙΑ.

ῥίψας κυλινδῆσαι. Ὅλμος δέ ἐστι, κοῖλος λίθος, εἰς ὃν κόπτουσιν ὄσπρια, καὶ ἄλλα τινά.

150. Ὄλεκον.] Ἀπώλεσαν· τὸ ο μικρόν. διὰ τὸ μέτρον.

152. Ὦρσαν.] Διήγειραν.

153. Χαλκῷ δηϊόωντες] Ἤτοι, τοῖς ἐπισιδήροις κέντοντες· ἢ, οὕτω συντακτέον, χαλκῷ δηϊοῦντες πεζοὶ μὲν πεζοὺς ὄλεκον, ἱππεῖς δὲ ἱππῆας· οὐ γὰρ οἱ τῶν ἵππων πόδες χαλκῷ ἐπεπάτουν.

155. Ἀξύλῳ.] Καταξύλῳ, πολυξύλῳ· τὸ γὰρ α νῦν, οὐ κατὰ στέρησιν, ἀλλὰ κατ' ἐπίτασιν.

156. Εἰλυφόων.] Εἰλῶν, περιστρέφων. Οἱ δέ τε θάμνοι.] Καὶ οἱ σύμφυτοι τόποι· παρὰ τὸ θαμινὰ πεφυτεῦσθαι αὐτούς, ὅ ἐστι, πυκνῶς. Οἱ δὲ, τὰ χαμαίζηλα καὶ πολύκλαδα φυτά.

157. Πρόρριζοι.] Μέχρι τῶν ῥιζῶν· τῶν γὰρ κάτω γῆς τὸ πῦρ οὐχ ἅπτεται. Πυρὸς ὁρμῇ.] Τῷ πυρί. Περιφραστικῶς.

158. Κάρηνα.] Ἀπὸ μέρους, ἄνθρωποι. Οἱ δὲ, ἀκρωτήρια.

160. Κείν' ὄχεα.] Κενὰ τὰ ἅρματα, * ἄνευ τῶν ἀνδρῶν. Κροτάλιζον.] Ἀντὶ τοῦ, ἐλαύνοντες ἦχον ἐποίουν.

NOTÆ.

148. Τοὺς μὲν ἔασ') Vid. suprà, ad v. 86. præcipuè verò, ad Δ'. v. 42. & ἔασχ' legitur, pro ἔασκεν, ut infrà, v. 330.

155. Ἀξύλῳ ὕλῃ) Ad hunc locum, & Scholia Brevia, declarandum facit hic locus *Harpocrationis*, Ἄβιος) Τὸν ἄβιον, Ἀντιφῶν, ἀντὶ τοῦ, πολὺν βίον κεκτημένον, εἶπεν· ὥσπερ Ὅμηρος ἄξυλον ὕλην λέγει τὴν πολύξυλον. Huic autem similitudini conferenda omninò illa Regii *Psaltæ*, Psalm. 83. v. 15. sicut Ignis, qui comburit Sylvam; sicut Flamma, quæ comburit Montes: Ità persequere eos Tempestate, & Turbine tuo perterrefacito eos. Vid. *Zach. Bogan.* Ὅμηρος Ἑβραΐζων. p. 101. Confer *Iliad.* Υ. v. 490. Ὡς δ' ἀναμαιμάει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

153. Τοὺς βάλλοντας, post κέντοντες, deleo &c. At * χαλκῷ δηϊοῦντες addo ad *Sensûs* dilucidationem. Hoc *Scholion* in loco non suo legitur, Edit. *Aldin.*

156. Εἰλυφόων ἄνεμος) Εἰλῶν καταιγίς· ἤγουν, λαίλαψ ἀναρπάζουσα. Hæc *Schrevelius* frustrà huc congessit; quare delemus.

158. Κάρηνα) Ἀπὸ μέρους, ἄνθρωποι· οἱ δὲ, ἀκρωτήρια. Ità rectè Editio *Aldina*. *Schrevelius*, qui de ἀκρωτηριασμῷ cogitavit, temerè addidit, τῶν σωμάτων quod rejicio. *Scholiastes* enim alludit, ad ἀκρωτήρια τῶν ὀρέων, ἢ τῶν πόλεων. ut *Homerus*, πολλάων πολίων κατέλυσε κάρηνα, & ὀρέων αἰπεινὰ κάρηνα. De extremis tamen humanorum Corporum partibus κάρηνα dici, haud facilè quis probabit.

160. * Ἄνευ τῶν ἀνδρῶν) Ità emendo *Excerpta* MSS. κενὰ, ἄνευ τοῦ ἀνδρός.

VARIÆ LECTIONES.

148. Ἔασ') γρ. ἴασ', & ἔασχ', vid. Not. in Textum.

156. Ἄνεμος φέρει) γρ. ἄνεμος τρέφει. *Eustath.* fol. 773. lin. 4. undè *Anacreon*, v. 659. Ἀνεμοτρεφῆ θοίνην.

Ἡνιόχους ποθέοντες ἀμύμονας· οἱ δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείατο, γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι, ἢ ἀλόχοισιν.
Ἕκτορα δ' ἐκ βελέων ὕπαγε Ζεὺς, ἔκ τε κονίης,
Ἔκ τ' ἀνδροκτασίης, ἔκ θ' αἵματος, ἔκ τε κυδοιμοῦ·
Ἀτρείδης δ' ἕπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων.
Οἱ δὲ παρ' Ἴλου σῆμα παλαιοῦ Δαρδανίδαο,
Μέσσον κὰπ πεδίον παρ' ἐρινεὸν ἐσσεύοντο,
Ἱέμενοι πόλεος· ὁ δὲ κεκληγὼς ἕπετ' αἰεὶ
Ἀτρείδης, λύθρῳ δ' ἐπαλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.
Ἀλλ' ὅτε δὴ Σκαιάς τε πύλας καὶ φηγὸν ἵκοντο,
Ἔνθ' ἄρα δὴ ἵσταντο, καὶ ἀλλήλους ἀνέμιμνον.
Οἱ δ' ἔτι καμμέσσον πεδίον φοβέοντο, βόες ὣς,
Ἅς τε λέων ἐφόβησε, μολὼν ἐν νυκτὸς ἀμολγῷ,
Πάσας· τῇ δέ τ' ἰῇ ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι,
Πρῶτον· ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει.
Ὣς τοὺς Ἀτρείδης ἔφεπε κρείων Ἀγαμέμνων,
Αἰὲν ἀποκτείνων τὸν ὀπίστατον· οἱ δ' ἐφέβοντο.

Aurigas desiderantes eximios: illi verò in terrâ
Jacebant, vulturibus longè gratiores, quam uxoribus.
Hectorem verò extra tela subduxit Jupiter, extráque pulverem,
Extráque cædem, extráque sanguinem, extráque tumultum.
Atrides interim insequebatur, vehementer Danaos adhortans.
Illi etenim, *Troes*, ad Ili sepulchrum veteris Dardanidæ,
Medium per-campum ad caprificum ruebant,
Cupidi urbis: ille verò clamans sequebatur usque
Atrides, cruore autem pulverulento fœdabatur manus invictas.
Sed cum jam ad Scæásque portas & fagum venerunt,
Ibi tandem constiterunt, & alii alios expectabant.
Alii verò adhuc per-medium campum fugabantur, boves tanquam,
Quas leo territas fugavit, aggressus nocte intempestâ,
Omnes; uni autem apparet certum exitium:
Hujus etenim cervicem frangit, correptam validis dentibus
Primum: deinde etiam & sanguinem & viscera omnia haurit:
Sic hos Atrides insequebatur rex Agamemnon,
Semper occidens postremum: illi etenim fugiebant.

ΣΧΟΛΙΑ.

162. Κείατο.] Ἔκειντο. Πολὺ φίλτεροι] Πολὺ προσφιλέστεροι.

163. Ὕπαγεν.] Ὑπεξῆγεν, ὑπεξέφερε. Κονίης.] Τοῦ ἐν τῷ πολέμῳ κονιορτοῦ.

164. Αἵματος.] Φόνου. Κυδοιμοῦ.] Θορύβου, κραυγῆς.

165. Σφεδανόν.] Ἐπιμελικὸν, σφοδρὸν, ἢ κατεπληκτικόν. Κελεύων.] Παρακελευόμενος.

167. Ἐρινεόν.] Ἀγρίαν συκῆν.

168. Ἱέμενοι πόλεως.] Ἐπιθυμοῦντες εἰσελθεῖν ἐπὶ τὴν πόλιν.

169. * Λύθρῳ.] Τῷ αἵματι τῶν κτεινομένων.

173. Νυκτὸς ἀμολγῷ.] Τῷ καιρῷ, ἐν ᾧ συμβέβηκεν ἀμέλγεσθαι τὰ θρέμματα· ποῖος δὲ, τὸ μεσονύκτιον, ὅτε οὐδεὶς μολύνει, οὐδὲ ὁρᾶται.

174. Τῇ δέ τ' ἰῇ.] Μιᾷ δέ τινι αὐτῶν. Ἀναφαίνεται.] Ἐπέρχεται. Αἰπύς.] Ὑψηλός· ἐξ οὗ, μέγας, καὶ ὀλέθριος.

176. Ἔγκατα.] Ἐντοσθίδια. Λαφύσσει.] Μετὰ ποιοῦ ἤχου ἀναρροφεῖ, ἢ κενοῖ ἐσθίων· παρὰ τὸ γλαφυρὸν ποιεῖν, ὅ ἐστι κοῖλον.

177. Ἔφεπε.] Κατόπιν ἐδίωκεν.

178. Ὀπίστατον.] Τὸν ἔσχατον.

NOTÆ.

162. Γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι, ἢ γυναιξὶν) Talis ironia, infrà, v. 395. Οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες, ἠὲ γυναῖκες.

165. Σφεδανὸν) Vid. *Etymolog.* M. v. & *Br. Schol.*

167. Κὰπ πεδίον) Vid. ad Θ'. v. 83. & infrà, ad v. 172.

172. Καμμέσσον πεδίον) Pro κατὰ μέσσον. Vid. suprà, ad v. 167. Et observandum, Hìc dici καμμέσσον πεδίον, ibi μέσσον κὰπ πεδίον, quod notat *Eustath.* fol. 773. lin. 51.

173. Νυκτὸς ἀμολγῷ) Præter *Br. Schol.* in hunc locum, & in *Odyss.* δ'. v. 841. vid. *Bernard. Martini* Var. Lect. l. c. 23. ubi νυκτὸς ἀμολγὸν explicat, per νυκτὸς ἀκμὴν, quomodò *Hesiodus* dixerit μάζαν ἀμολγαίην, hoc est, ut *Athenæus*, ἀκμαιοτάτην καὶ ἀκμαίαν. Qualis ille apud *Theocritum* μέγας ἄρτος Δωρικὸς· ἀσφαλέως κε φυτοσκάφον ἄνδρα κορέσσαι. Confer *Etymolog.* M. v. Ἀμολγῷ, cum *Brevibus Scholiis*.

178. Οἱ δ' ἐφέβοντο) *Zachar. Bogan.* Ὅμηρος Ἑβραΐζων, p. 103. Οἱ, *Latinus* Interpres, *Cæteri*. Dubito, an rectè. Nam quòd ὀπίστατον quemque occidit, causa erat hoc, quòd fugerent. Deindè

NOTÆ IN SCHOLIA.

169. * Λύθρῳ) Hoc *Excerpta* MSS.

174. Τῇ πρώτῃ αὐτῶν, deleo, ut superfluum *Schrevelii* assumentum.

Πολλοὶ

Πολλοὶ δὲ πρηνεῖς τε καὶ ὕπτιοι ἔκπεσον ἵππων
Ἀτρεΐδεω ὑπαὶ χερσί· περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλεν ὑπαὶ πτόλιν αἰπύ τε τεῖχος
Ἵξεσθαι, τότε δή ῥα πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ἴδης ἐν κορυφῇσι καθέζετο πιδηέσσης,
Οὐρανόθεν καταβάς· ἔχε δὲ στεροπὴν μετὰ χερσίν·
Ἶριν δ' ὄτρυνε χρυσόπτερον ἀγγελέουσαν,
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, τὸν Ἕκτορι μῦθον ἔνισπε·
Ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷ Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,
Τόφρ' ἀναχωρείτω, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἀνώχθω
Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Αὐτὰρ ἐπεί κ', ἢ δουρὶ τυπείς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε οἱ κράτος ἐγγυαλίξω,
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηται,
Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν·
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος Ἕκτορα δῖον,
Ἑσταότ' ἔν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, Διῒ μῆτιν ἀτάλαντε,
Ζεύς με πατὴρ προέηκε τεῒν τάδε μυθήσασθαι·
Ὄφρ' ἂν μέν κεν ὁρᾷς Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν,
Θύνοντ' ἐν προμάχοισιν, ἐναίροντα στίχας ἀνδρῶν,

Multi itaque pronique & supini excidebant curribus
Atridæ sub manibus; supra modum enim ante alios hastâ furebat.
Sed cum jam forte esset ad urbem altúmque murum
Perventurus, tum verò pater hominúmque deúmque
Idæ in cacuminibus resedit abundantis-scatebris,
De cœlo delapsus; tenebatque fulgur in manibus;
Irin autem excitavit aureas-alas-habentem nunciaturam,
" Vade age, Iri velox, hoc Hectori verbum dic:
" Quamdiu quidem videat Agamemnonem, pastorem populorum,
" Furibundè ruentem inter primos pugnatores, perdentē ordines virorū,
" Tamdiu pedem-referat, cæteras tamen copias hortetur
" Pugnare cum hostibus per asperum prælium.
" Sed postquam, vel hastâ percussus, vel ictus sagittâ,
" In currum saliet; tunc ei victoriam dabo,
" Ut cædat; donec ad naves benè-transtris-instructas pervenerit,
" Occideritque sol, & tenebræ sacræ supervenerint.
Sic dixit. Nec non obsecuta est pedibus ventosa velox Iris:
Descendit etenim de Idæis montibus Ilium versùs sacram;
Invenit filium Priami bellicosi Hectorem nobilem,
Stantem inque equis & curribus benè-compactis;
Propè itaque adstans allocuta est pedibus velox Iris,
" Hector, fili Priami, Jovi consilio par,
" Jupiter me pater misit tibi, ut hæc loquerer:
" Quamdiu quidem videas Agamemnona, pastorem populorum,
" Furibundè ruentem inter primos pugnatores, perdentē ordines virorū,

ΣΧΟΛΙΑ.

180. Περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.] Περισσῶς γὰρ τῷ [illegible] ἐνθουσιωδῶς εἰς τὸ μάχεσθαι ὥρμησεν· [illegible] καταπαλαίων αὐτοὺς τῷ δόρατι.

183. * Πιδηέσσης.] Πολλὰς ἐχούσης πηγάς.

186. Ἔνισπε.] Εἰπέ.

189. Ἀνώχθω.] Κελευέτω.

191. Τυπείς.] Πληγείς. Βλήμενος.] Βεβλημένος, βληθείς.

192. Εἰς ἵππους ἅλεται.] Εἰς τὸ ἅρμα ἀνέλθῃ.

195. Ποδήνεμος.] Ἴση ἀνέμοις κατὰ τὸ τάχος.

196. Ἱρήν.] Ἱεράν, μεγάλην.

201. Τεΐν.] Σοί. Δωρικῶς.

NOTÆ.

φύγωμαι non est Fugiendo effugere, sed Metu fugere, ità ut ἢ vel speciem habeat τοῦ [illegible], vel [illegible] dicatur. Accuratè quidem Bogannus.

200. Διῒ μῆτιν ἀτάλαντον) Vid. ad Iliad. β'. v. 169.

NOTÆ IN SCHOLIA.

183. * Πιδηέσσης) Excerpta MSS.

192. Ἀλεῦσθαι [illegible] φύγωμαι, [illegible]μαι deleo; Schrevelii enim. Vid. infrà, ad v. 207.

Τόφρ' ὑπόεικε μάχης, τὸν δ' ἄλλον λαὸν ἄνωχθι
Μάρνασθαι δηΐοισι κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Αὐτὰρ ἐπεί κ', ἢ δουρὶ τυπεὶς, ἢ βλήμενος ἰῷ,
Εἰς ἵππους ἅλεται, τότε τοι κράτος ἐγγυαλίξει
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκηαι,
Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Ἕκτωρ δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
Πάλλων δ' ὀξέα δοῦρα κατὰ στρατὸν ᾤχετο πάντη,
Ὀτρύνων μαχέσασθαι· ἔγειρε δὲ φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν·
Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας·
Ἀρτύνθη δὲ μάχη· σταν δ' ἀντίοι· ἐν δ' Ἀγαμέμνων
Πρῶτος ὄρουσ'· ἔθελεν δὲ πολὺ προμάχεσθαι ἁπάντων.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν,
Ἢ αὐτῶν Τρώων, ἠὲ κλειτῶν ἐπικούρων.
Ἰφιδάμας Ἀντηνορίδης, ἠΰς τε, μέγας τε,
Ὃς τράφη ἐν Θρήκῃ ἐριβώλακι, μητέρι μήλων·
Κισσεὺς τόν γ' ἔθρεψε δόμοις ἔνι τυτθὸν ἐόντα
Μητροπάτωρ, ὃς τίκτε Θεανὼ καλλιπάρῃον.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἥβης ἐρικυδέος ἵκετο μέτρον,

"Tamdiù cede pugnâ, cæteras autem copias hortare
"Pugnare cum hostibus per asperum prælium:
"Sed postquam, vel hastâ percussus, vel ictus sagittâ,
"In currum salierit, tunc tibi victoriam dabit
"Ut cædas; donec ad naves bonis-transtris-instructas perveneris,
"Occideritque sol, & tenebræ sacræ supervenerint.
Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris:
Hector autem de curribus cum armis desiliit in terram,
Vibransque acutas hastas per exercitum ibat quoquoversùm,
Concitans ad pugnandum: suscitavit itaque prælium grave.
Illi verò conversi sunt *à fugâ*, & adversi steterunt Achivis:
Argivi etiam ex altera-parte corroborârunt phalangas:
Restitutum igitur prælium; steteruntque adversi: ibi Agamemnon
Primus irruit; placuit enim longè pugnare ante omneis.
Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes,
Quisnam tum primus Agamemnoni obvius venit,
Seu ipsorum Trojanorum, seu inclytorum sociorum.
Iphidamas Antenorides fortisque, magnusque,
Qui fuit educatus in Thraciâ glebosâ, matre ovium:
Cisseus hunc educavit domi parvulum existentem
Avus-maternus, qui genuit Theano genis-pulchram.
Sed postquam pubertatis gloriosæ pervenit ad mensuram,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

204. Ὑπόεικε.] Ὑποχώρει.
207. *Ἅλεται.] Ἐπίλθῃ.
214. Ἐλελίχθησαν.] Ἐπεστράφησαν.
216. Ἀρτύνθη.] Παρεσκευάσθη, ἡτοιμάσθη.
220. Κλειτῶν.] Ἐνδόξων, ὀνομαστῶν.
221. Ἀντηνορίδης.] Ἀντήνορος παῖς, Ἰφιδάμας.
223. Κισσῆς.] Κισσεύς.
224. Μητροπάτωρ.] Ὁ τῆς μητρὸς πατὴρ *πάππος. *Τίκτε.] Ἐγέννησε.
225. Ἐρικυδέος.] Τῆς μεγάλης δόξης.

N O T Æ.

218. Ἔσπετε) Vid. *Etymolog. M. v.*

N O T Æ IN S C H O L I A.

207. *Ἅλεται) Ἐπίλθῃ, *Excerpta* MSS. *ἐπάλθῃ, quod corrigo, ex *Textu*.
214. Ἐλελίχθησαν) Ἐπεστράφησαν, *Excerpta* MSS.
224. *Πάππος) Addo, ex Margine MS. CCC. *Τίκτε) Ἐγέννησε, *Excerpta* MSS.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

207. Τότε τοι) γρ. τότε σοὶ, MS. *Mori*.
210. Ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις) γρ. ἀπεβήσατο μακρὸν Ὄλυμπον, MS. *Barocc.* Oxon.
219. Πρῶτος Ἀγαμέμνονος) γρ. πρῶτός γ' Ἀγαμέμνονος. *Ibid.* Ἀντίος) γρ. ἀντίον, MS. CCC.
222. Θρήκῃ) γρ. Θρᾴκῃ, at MS. CCC. Θρῄκῃ &c.
223. Κισσεὺς) γρ. Κισσῆς, *Seberi* Index, & Editt. aliquot; at MS. CCC. Κισσεύς. & omnes alii Auctores; & Κισσηΐς *Patronymic.* & Κισσέος, Lectionem τῦ Κισσεὺς probant. *Ibid.* Ἔθρεψε) γρ. ἔτρεφε, MS. *Mori*.
224. Ὃς τίκτε) γρ. ὃς ἔτικτε.

Αὐτῷ

Αὐτῦ μιν κατέρυκε· δίδυ δ' ὅγε θυγατέρα ἥν·
Γήμας δ', ἐκ θαλάμοιο μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν,
Σὺν δυοκαίδεκα νηυσὶ κορωνίσιν, αἵ οἱ ἕποντο.
Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώπῃ λίπε νῆας ἐΐσας·
Αὐτὰρ ὁ πεζὸς ἐὼν, εἰς Ἴλιον εἰληλούθει.
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδεω Ἀγαμέμνονος ἀντίος ἦλθεν.
Οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
Ἰφιδάμας δὲ κατὰ ζώνην, θώρηκος ἔνερθε,
Νύξ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Οὐδ' ἔτορε ζωστῆρα παναίολον, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Ἀργύρῳ ἀντομένη, μόλιβος ὣς, ἐτράπετ' αἰχμή.
Καὶ † τόγε χειρὶ λαβὼν εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων
Ἕλκ' ἐπὶ οἷ, μεμαὼς, ὥστε λίς· ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Σπάσατο· τὸν δ' ἄορι πλῆξ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα.
Ὣς ὁ μὲν αὖθι πεσὼν κοιμήσατο χάλκεον ὕπνον,
Οἰκτρὸς, ἀπὸ μνηστῆς ἀλόχου, ἀστοῖσιν ἀρήγων,

Illic eum detinuit; dedítque ipse filiam suam:
Ut duxerat autem, ex ipso statim thalamo famam secutus est Achivorum,
Cum duodecim navibus nigris, quæ sequebantur eum.
Has quidem deinde in Percope reliquit naves æquales;
At ipse pedestri itinere profectus, ad Ilium venerat.
Qui tunc Atridæ Agamemnoni obvius venit.
Hi quando jam propè erant alter in alterum vadentes,
Atrides quidem aberravit, ei etenim aversa est hasta:
Iphidamas autem ad zonam, thoracem subter,
Percussit; & ipse valide-connixus-imprimebat, robustâ manu fretus:
Neque perforavit balteum omni-artificio varium, sed longe ante
Argento occurrens, plumbum tanquam, retusa est cuspis.
Et hanc manu prehensam latè dominans Agamemnon
Trahebat ad se, præsenti animo, veluti leo; & ex manu
Evulsit: eúmque ense percussit cervicem, solvitque membra.
Sic is quidem illic lapsus dormivit æreum somnum,
Miserandus, procul à legitimâ uxore, civibus auxilians,

† i.e. ἔγχος.

ΣΧΟΛΙΑ.

227. Ἐκ θαλάμοιο.] Ἀντὶ τοῦ, *ἀπὸ γεγαμημένης νεωστί. Μετὰ κλέος ἵκετ' Ἀχαιῶν.] Μετὰ τὴν ἀκοὴν τῆς ἐπιστρατείας τῶν Ἑλλήνων· κληδόνα, ἢ φήμην ἀκούσας, ὅτι ἐπεστράτευσαν τῇ Τροίᾳ.

228. Κορωνίσι.] Καμπυλοπρύμνοις.

229. Τὰς μὲν ἔπειτ' ἐν Περκώπῃ λίπεν.] Ἐθαλασσοκράτουν γὰρ οἱ Ἕλληνες, διὸ τὰς ναῦς καταλιπὼν, πεζὸς ἦλθεν εἰς Τροίαν· ἡ δὲ Περκώπη, πόλις Ἑλλησποντία.

232. *Ὅτε δή.] Οἱ μεταφρασταὶ ἀντὶ τοῦ, δή, μεταφράζουσι, καὶ ἀκούουσιν, ἤδη· ἐστὶ κατ' ἀφαίρεσιν, δή, ἐκ τοῦ ἤδη.*

233. Ἀτρεΐδης μὲν ἅμαρτεν.] Ἀπέτυχε. Νοεῖ μὲν, ὁ πρότερος νικᾷ. (ὁ δεύτερος ἀφεὶς ἐν δὲ ταῖς ἄλλαις μονομαχίαις πταίει), ὅτι ὁ πρότερος ἀφεὶς νικᾷ).

236. Οὐδ' ἔτορεν.] Οὐδὲ διέκοψεν.

237. Ἀντιμένη.] Συντυχοῦσα, ὑπαντήσασα. Ἐτράπετο.] Εἰς τοὔπισω ἀνεστράφη.

239. Λίς.] Λέων. Ἐκ δ' ἄρα χειρὸς Σπάσατο.]; Καὶ ἐξεσπάσατο τῆς χειρός.

242. Οἰκτρός.] Οἴκτου καὶ ἐλέους ἄξιος. Ἀστοῖσι.]; Τοῖς ἰδίοις πολίταις.

NOTÆ.

226. Δίδυ δ' ὅγε θυγατέρα) Matris suæ sororē; ut Amram, Mosis Pater, Patris sui sororē duxit, Exod. c. 6. v. 20.

229. Περκώτῃ) Eustath. fol. 776. lin. 40. Ἡ δὲ Περκώτη αὕτη, ἥτις ἐστὶ περὶ τὴν Ἄβυδον, ὡς ἀλλαχοῦ κεῖται, γραφομένη Περκώτην. Quare Scholia emendo, Περκώτη legens, pro Περκώπη. Florentina tamen Editio, in Textu legit Περκώτῃ, quod & MS. Mori facit, & Br. Schol. Aldin. Edit. &c.

240. Σπάσατο) Et hic geminum σ', scribendum, ob rationes toties memoratas. Vid. suprà, adv. 148.

NOTÆ IN SCHOLIA.

227. *Editores Cantabrigienses, in locum, Γεγαμημένης νεωστί sic Omnes libri contra sensum loci; Eustath. p. 840. Τὸ δὲ, ἐκ θαλάμοιο, δηλοῖ μὲν τὴν εἰς τὴν Τροίαν ἐξ ὑπογύου μετὰ γάμον αὐτοῦ ἔλευσιν. Conabar emendare, Ἀπὸ γεγαμημένης νεωστί.

228. Κορωνίσι) Καμπυλοπρύμνοις. Maneat, quòd ex Etymolog. M.

232. *Ὅτε δή) Hoc Scholion quidem Schrevelianum; at non usquequaque aspernandum.

239. Λίς) Λέων, Excerpta MSS. Ibid. Ἐκ δ' ἄρα χειρὸς &c. Schrevelian. Assumentum; at loco non indignum.

VARIÆ LECTIONES.

229. Περκώπῃ) γρ. Περκώτῃ, vid. Not. in Textum.

239. Ἕλκ') γρ. εἷλκ'.

Κρεί-

Κουριδίης, ἧς οὔ τι χάριν ἴδε, πολλὰ δ' ἔδωκε·
Πρῶθ' ἑκατὸν βοῦς δῶκεν, ἔπειτα δὲ χίλι' ὑπέστη,
Αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς, τά οἱ ἄσπετα ποιμαίνοντο.
Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων ἐξενάριξε·
Βῆ δὲ φέρων ἀν' ὅμιλον Ἀχαιῶν τεύχεα καλά.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε Κόων, ἀριδείκετος ἀνδρῶν,
Πρεσβυγενὴς Ἀντηνορίδης, κρατερόν ῥά ἑ πένθος
Ὀφθαλμοὺς ἐκάλυψε, κασιγνήτοιο πεσόντος·
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ, λαθὼν Ἀγαμέμνονα δῖον·
Νύξε δέ μιν κατὰ χεῖρα μέσην, ἀγκῶνος ἔνερθεν,
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκή.
Ῥίγησέν τ' ἄρ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων·
Ἀλλ' οὐδ' ὡς ἀπέληγε μάχης, ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἀλλ' ἐπόρουσε Κόωνι, ἔχων ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος.
Ἤτοι ὁ Ἰφιδάμαντα κασίγνητον καὶ ὄπατρον
Ἕλκε ποδὸς μεμαὼς, καὶ ἀΰτει πάντας ἀρίστους·
Τὸν δ' ἕλκοντ' ἀν' ὅμιλον, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης

Quam-virginem duxerat, cujus nondum gratiam percep. mult. a. dederat:
Primum centum boves dedit, deinde autem mille promisit,
Capras simul & oves, quæ ei multæ-admodum pascebantur.
Tum sane Atrides Agamemnon interfectum-spoliavit;
Abiitque ferens per turbam Achivorum arma pulchra.
Eum ut vidit Coon, clarissimus hominum,
Major-natu Antenorides, vehemens eum dolor
Oculos cooperuit, *ob* fratrem prostratum:
Stetit itaque à latere cum hastâ, latens Agamemnona nobilem:
Percussitque ipsum brachium medium, cubitum intra,
In contrariam verò partem perrupit splendidæ hastæ cuspis.
Tum verò cohorruit rex virorum Agamemnon:
Verùm ne sic quidem cessavit à pugnâ, atque prælio;
Sed irruit in Coonem, tenens ventis-auctam-&-firmatam hastam.
Ille quidem Iphidamanta fratrem & eodem-patre natum
Trahebat pede festinans, & inclamabat quosque fortissimos:
Illum autem trahentem per turbam, sub clypeo umbone-munito,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

243. Ἧς οὔ τι χάριν.] Παρ' ἧς οὐδὲν αὐτῷ χαρίεν, οὐδὲ ἀπώνατο. Πολλὰ δ' ἔδωκε.] Προσλαμβάνει τὸ, ἕδνα.
245. Ἄσπετα.] Ἀπεριγραπτώτατα, πολλά.
246. Ἐξενάριξε.] Ἀπέκτεινεν, ἐσκύλευσεν.
248. Ἀριδείκετος.] Πάνυ ἔνδοξος, εὐπρεπέστατος.
251. Εὐρὰξ.] Ἐκ πλαγίου.
253. Διέσχε.] Διεξῆλθεν.
256. Ἀνεμοτρεφές.] Ἤτοι παχὺ, καὶ εὐαυξές, ἢ στερεόν· τὰ γὰρ ἐν ἀνέμῳ πλεῖον γυμναζόμενα δένδρα, *στερεώτερα.
257. Ὄπατρον.] Ὁμοπάτριον· *κατ' ἀφαίρεσιν.
258. Ἀΰτει.] Ἐβόα, ἐκάλει.

N O T Æ.

243. Κουριδίης. ἧς οὔ τι χάριν ἴδε) *Ultima* τοῦ χάριν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, etiam ante *Acutum*.

244. Χίλια, Αἶγας ὁμοῦ καὶ ὄϊς) Per *Appositionem*; vel *genus*, μῆλα, intelligitur; ut sit χίλια μῆλα, δηλονότι αἶγας καὶ ὄϊας· ἅ. τουτέστι μῆλα, ἄσπετα καὶ ἀναρίθμητα αὐτῷ ἐποιμαίνοντο.

253. Ἀντικρὺ δὲ διέσχε) Vid. ad γ'. v. 359. & *Etymolog. M.* v. Ἀντικρύς.

256. Ἀνεμοτρεφὲς ἔγχος) *Etymolog. M.* v. Ἀνεμοτρεφὲς κῦμα. Ἰλιάδος ο, τὸ ὑπὸ ἀνέμων αὐξανόμενον, ὑψηλόν· ὅτι δὲ, τὸ Ἀγαμέμνονος δόρυ ἀνεμοτρεφὲς φησὶν, ἐν τῷ λ'. ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ ἀνέμου γεγυμνασμένον, ἰσχυρόν· τὰ γὰρ ὑπαίθρια καὶ καταχειμαζόμενα τῶν δένδρων, εὔτονα μὲν καὶ λεῖα τὰ ὀρεινὰ ποιεῖ, σκιατραφῆ δὲ, καὶ μαλακὰ, καὶ ἀγύμναστα αἰνοδένδρα· οἷς δὲ ἀντιπίπτει τραχὺς ἀὴρ καὶ ἀνεμώδης, ταῦτα ταῖς τῶν πολυκράτων τελεόμενα πληγαῖς, εὔτονα καὶ διάθρυπτα ἔχει στερρότητα, ὥς φησι Πλούταρχος ἐν Μελέτῃ Ὁμήρου. Confer cum *Scholiis*. ad ο. v. 625.

257. Ὄπατρον) Ὄπατρος. ἀντὶ τοῦ, ὁμόπατρος· ὡς ὄτριχας, ἀντὶ τοῦ, ὁμότριχας. *Hesych.* &c. *Etymolog. M.* v. Ψιλῶται τὸ ο ἀπὸ τοῦ ω. ut οἰέτεας, pro ὁμοέτεας. Eadem Vox, μ'. v. 371.

N O T Æ I N S C H O L I A.

256. * Στερεώτερα, lego, pro στερρά.

257. Ὄπατρον) Voces * κατ' Ἀφαίρεσιν, ex Officinâ *Schrevelianâ*.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

246. Δὴ τότε γ' Ἀτρείδης) γρ. δὴ τότε τ' Ἀτρείδης, MS. *Barocc.* Oxon.

252. Ἀγκῶνος ἔνερθεν) γρ. ἀγκῶνος ὕπερθεν, *Eustath.* fol. 779. lin. 6.

256. Ἀνεμοτρεφὲς) γρ. ἀνεμοτρεφὴς. MS. Barocc. Oxon. Utraque vox proba.

258. Ἕλκε) γρ. εἷλκε.

Οὔτησε ξυστῷ χαλκήρεϊ, λῦσε δὲ γυῖα·
Τοῖο δ' ἐπ' Ἰφιδάμαντι κάρη ἀπέκοψε παραστάς.
Ἔνθ' Ἀντήνορος υἷες ὑπ' Ἀτρεΐδῃ βασιλῆϊ
Πότμον ἀναπλήσαντες, ἔδυν δόμον Ἄϊδος εἴσω·
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν,
Ἔγχεΐ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν,
Ὄφρα οἱ αἷμ' ἔτι θερμὸν ἀνήνοθεν ἐξ ὠτειλῆς.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα,
Ὀξεῖαι ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
Ὡς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσαν ἔχῃ βέλος ὀξὺ γυναῖκα,
Δριμὺ, τό, τε προϊεῖσι μογοστόκοι Εἰλείθυιαι,
Ἥρης θυγατέρες, πικρὰς ὠδῖνας ἔχουσαι·
Ὣς ὀξεῖ' ὀδύναι δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς,
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ὑμεῖς μὲν νῦν νηυσὶν ἀμύνετε ποντοπόροισι
Φύλοπιν ἀργαλέην, ἐπεὶ οὐκ ἐμὲ μητίετα Ζεὺς
Εἴασε Τρώεσσι πανημέριον πολεμίζειν.
Ὣς ἔφαθ'· ἡνίοχος δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Νῆας ἔπι γλαφυράς· τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην·
Ἄφρεον δὲ στήθεα, ῥαίνοντο δὲ νέρθε κονίῃ,

Vulneravit hastili æreo, solvítque membra;
Ejus etiam super Iphidamante caput abscidit astans.
Illic Antenoris filii sub Atridâ rege
Fato expleto, descenderunt in domum Orci:
Sed hic aliorum obibat ordines virorum,
Hastâque, enséque magnisque saxis,
Quamdiù ei sanguis adhuc calidus exsiliebat è vulnere:
Sed postquam vulnus quidem siccatum est, cessavitque sanguis,
Acuti dolores subierunt robur Atridæ.
Ut verò cum parturientem tenet telum doloris acutum mulierem,
Acerbum, quod immittunt partuum præsides Ilithyæ,
Junonis filiæ, amarorum dolorum arbitræ:
Sic acuti dolores subierunt robur Atridæ.
In currum igitur exiliit, & aurigæ præcepit
Naves ad cavas currum agere; cruciabatur enim corde:
Clamavit autem intentissimâ voce Danais vociferans,
" O amici, Argivorum ductores, & principes,
" Vos quidem nunc à navibus arcete pontum-transeuntibus
" Prælium grave; quandò non me providus Jupiter
" Permisit cum Trojanis per totum-diem pugnare.
Sic dixit: Auriga autem flagellabat jubis-pulchros-equos
Naves versus cavas; ii igitur non inviti volabant;
Spumabántque pectoribus; aspergebanturque subtus pulvere,

ΣΧΟΛΙΑ.

261. Τοῖο δ'.] Τούτου δ'. Ἐπ' Ἰφιδάμαντι.] Ὡς ἐπ' ἐκείνῳ κειμένῳ τῷ τοῦ Ἰφιδάμαντος σώματι· ἐπὶ ξύλου δὲ, τὸ ἐπίξηνον, ὅτι ἐπ' αὐτοῦ ξαίνεται τὰ κρέα.

266. Ἀνήνοθεν.] Ἀνεφέρετο.

267. Ἐτέρσετο.] Ἐξηραίνετο τῆς ἐκ τοῦ αἵματος νοτίδος.

268. Ὀξεῖαι.] Δριμεῖαι, σφοδραί. Δῦνον μένος Ἀτρεΐδαο.] Τὸν Ἀγαμέμνονα κατέδυνον.

269. Βέλος ὀξύ.] Ἡ σφοδρὰ ὀδύνη, οἷον ἡ πτερόεσσα.

270. Προϊεῖσι.] Προπέμπουσι. Μογοστόκοι.] Αἱ τοὺς μόγους καθίζουσαι τῶν τικτουσῶν. Εἰλείθυιαι.] Θεαὶ τῶν τικτουσῶν ἔφοροι, Διὸς καὶ Ἥρας θυγατέρες.

272. Δῦνον.] Κατεδύοντο, ἐπεισῆλθον.

274. Ἤχθετο.] Ἐβαρεῖτο, ἐλυπεῖτο.

275. * Διαπρύσιον.] Ἐξάκουστον. Γεγωνώς.] Παρακελευόμενος, βοῶν.

282. Ἄφρεον.] Ἀφρῷ ἐπληροῦντο, ἴδρουν.

NOTÆ.

265. Ἔγχεΐ τ', ἄορί τε, μεγάλοισι) Τὸ τὲ producitur, in Cæsurâ, ante Incisum, & [illegible].

266. Ἀνήνοθεν) De hâc voce, Etymolog. M. in v.

269. Ὡς δ' ὅτ' ἂν ὠδίνουσαν) Confer Psalm. 48. v. 6.

279. Εἴασε) Scribendum & hoc cum Duplici σ', ut suprà, v. 140. & v. 148. & infrà, v. 323.

NOTÆ IN SCHOLIA.

275. * Διαπρύσιον) Ἐξάκουστον, Excerpta MSS.

VARIÆ LECTIONES.

263. Ἔδυν) γρ. ἴδον, MS. CCC.

268. Ὀξεῖαι ὀδύναι) γρ. ὀξεῖαι δ' ὀδύναι, MS. CCC. & MS. Mori; tum verò δὲ παρέλκει.

281. Ἄκοντε) γρ. ἀέκοντε.

Τειρό-

Τειρόμενον βασιλῆα μάχης ἀπάνευθε φέροντε.
Ἕκτωρ δ', ὡς ἐνόησ' Ἀγαμέμνονα νόσφι κιόντα,
Τρωσί τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Οἴχετ' ἀνὴρ ὤριστος, ἐμοὶ δὲ μέγ' εὖχος ἔδωκε
Ζεὺς Κρονίδης· ἀλλ' ἰθὺς ἐλαύνετε μώνυχας ἵππους
Ἰφθίμων Δαναῶν, ἵν' ὑπέρτερον εὖχος ἄρησθε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Ὡς δ' ὅτε πού τις θηρητὴρ κύνας ἀργιόδοντας
Σεύῃ ἐπ' ἀγροτέρῳ συῒ καπρίῳ, ἠὲ λέοντι·
Ὣς ἐπ' Ἀχαιοῖσιν σεῦε Τρῶας μεγαθύμους
Ἕκτωρ Πριαμίδης, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ·
Αὐτὸς δ' ἐν πρώτοισι μέγα φρονέων ἐβεβήκει·
Ἐν δ' ἔπεσ' ὑσμίνῃ, ὑπεραέϊ ἶσος ἀέλλῃ,
Ἥ τε καθαλλομένη ἰοειδέα πόντον ὀρίνει.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν;
Ἀσαῖον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ὀπίτην,
Καὶ Δόλοπα Κλυτίδην, καὶ Ὀφέλτιον, ἠδ' Ἀγέλαον,
Αἴσυμνόν τ', Ὦρόν τε, καὶ Ἱππόνοον μενεχάρμην·

Laborantem regem à prælio seorsim ferentes.
Hector verò, ut vidit Agamemnonem abeuntem,
Trojanos & Lycios hortabatur, altè vociferatus,
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominus pugnantes,
" Viri estote, amici, mementote etiam impetuosæ fortitudinis:
" Abiit vir ille fortissimus; mihique magnam gloriam dedit
" Jupiter Saturnius: sed rectâ impellite solidos-ungulis equos
" In fortes Danaos; ut ampliorem gloriam referatis.
Sic loquutus, concitavit robur & animum cujusque.
Ut verò cum aliquis venator canes candidis dentibus
Instiget in sylvestrum suem aprum, vel leonem:
Sic in Achivos instigabat Trojanos magnanimos
Hector Priamides, hominum-perniciei par Marti:
Ipse etiam inter primos magnos spiritus gerens gradiebatur:
Irruebat etenim in prælium, desuper-flanti similis procellæ,
Quæ desiliens ferrugineum pontum concitat.
Tunc quem primum, quem verò ultimum interfecit
Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam dedit?
Assæum quidem primum, & Autonoum, & Opitem,
Et Dolopem Clytidem, & Opheltium, & Agelaum,
Æsymnumque, Orumque, & Hipponoum fortiter-prælium-sustinentem:

ΣΧΟΛΙΑ.

288. Οἴχεται.] Πορεύεται. Ὤριστος.] Ἄριστος, ἰσχυρός.

290. Ἰφθίμων Δαναῶν.] Προσληπτέον τὸν, κατά. Ὑπέρτερον εὖχος.] Μεγάλως τῇ δόξῃ ὑπερέχον.

292. Θηρητήρ.] Κυνηγέτης.

293. Σεύῃ.] Ἐπισεύει. ἐφορμᾷ. Ἀγροτέρῳ συΐ.] Ἀγρίῳ χοίρῳ, τῷ κάπρῳ. Ἀεὶ δὲ διηρημένως ὁ Ποιητὴς λέγει· παρὰ μέντοι τῷ Κωμικῷ λέγεται ὑφ' ἓν, σύαγρος.

297. Ὑπεραέϊ.] Ἐπὶ ὕψος καὶ ὑπὲρ * ἡμᾶς φερομένῃ. Ἀέλλῃ.] Συστροφῇ ἀνέμου.

298. Καθαλλομένη.] Καταπνέουσα. Ἰοειδέα.] Μέλανα, διὰ τὸ βάθος.

302. Κλυτίδην.] Κλυτίου παῖδα.

NOTÆ.

282. Ἄφρεον δὲ στήθεα) Ità quidem *Scribendum*, at in *Metiendo*, sumendum, quasi ἄφρευν, & στῆθη legeretur. Vid. ad ξ'. v. 116. & ad *Anacreon*. v. 22. 996. & 912.

288. Οἴχετ' ἀνὴρ ὤριστος) Pro ὁ ἄριστος, *Contractim* dicunt ὤριστος, & *Ionicè*, *Spiritu* Lenito, ὤριστος. Ità *Iliad*. ι. v. 396. αὐτὸς ἀνὴρ, & θ'. v. 360. Ἀλλὰ πατὴρ οὑμός. Frustrà itaque sunt, qui hunc *Ionicæ* Dialecti usum *Homero* recentiorem statuunt; ut ad β'. v. 1. Ità ὦλλοι, pro οἱ ἄλλοι· ὦ 'ναξ, pro ὁ ἄναξ· ὦ 'νὴρ, pro ὁ ἀνήρ· & ὦ 'νερ, pro ὦ ἄνερ, in *Vocativo*. Ità *Ælian*. Var. Hist. l. 1. c. 33. § 1. Ὠ 'μίσης, pro ὁ Ἀμίσης. Vid. Cl. *Perizon*. in locum. Vid. *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

290. * Ἰφθίμων &c. ad κατά. Ex *Schrevelianis*, nec tamen rejiciendum.

297. * Ἡμᾶς) Pro ὑμᾶς, ità rectè Editt. *Cantabr.* & *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

283. Φέροντε) γρ. φέροντες, MS. *Barocc.* Oxon. 288. Οἴχετ') γρ. ᾤχετ'. *Ibid.* Ὤριστος) γρ. ὥριστος.

Τὺς

Τοὺς ἄρ' ὅγ' ἡγεμόνας Δαναῶν ἕλεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Πληθύν, ὡς ὁπότε Ζέφυρος νέφεα στυφελίξῃ,
Ἀργέσταο Νότοιο βαθείῃ λαίλαπι τύπτων·
Πολλὸν δὲ τρόφι κῦμα κυλίνδεται, ὑψόσε δ' ἄχνη
Σκίδναται, ἐξ ἀνέμοιο πολυπλάγκτοιο ἰωῆς·
Ὣς ἄρα πυκνὰ καρήαθ' ὑφ' Ἕκτορι δάμνατο λαῶν.
Ἔνθα κε λοιγὸς ἔην, καὶ ἀμήχανα ἔργα γένοντο,
Καί νύ κεν ἐν νήεσσι πέσον φεύγοντες Ἀχαιοί,
Εἰ μὴ Τυδείδῃ Διομήδεϊ κέκλετ' Ὀδυσσεύς,
Τυδείδη, τί παθόντε λελάσμεθα θούριδος ἀλκῆς;
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο· δὴ γὰρ ἔλεγχος
Ἔσσεται, εἴ κεν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Ἦ τοι ἐγὼ μενέω καὶ τλήσομαι· ἀλλὰ μίνυνθα
Ἡμέων ἔσσεται ἦδος, ἐπεὶ νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τρωσὶν δὴ ἐθέλει δοῦναι κράτος, ἠέπερ ἡμῖν.
Ἦ, καὶ Θυμβραῖον μὲν ἀφ' ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Δουρὶ βαλὼν κατὰ μαζὸν ἀριστερόν· αὐτὰρ Ὀδυσσεὺς
Ἀντίθεον θεράποντα Μολίονα τοῖο ἄνακτος·
Τοὺς μὲν ἔπειτ' εἴασαν, ἐπεὶ πολέμου ἀπέπαυσαν.
Τὼ δ' ἀν' ὅμιλον ἰόντε κυδοίμεον, ὡς ὅτε κάπρω

Hos quidem ille principes Danaorum interfecit; at deinde
Plebem: veluti quum Zephyrus nubes agitârit,
Velocis Noti ingenti vortice-imbrifero verberans;
Creber autem tumidus fluctus volvitur, in altum verò spuma
Spargitur venti multivago flatu:
Sic crebra capita ab Hectore domabantur plebis:
Tù exitiũ fuisset, & ineluctabile-malū-afferentia facinora edita fuissent,
Et sane navibus cecidissent fugientes Achivi,
Nisi Tydidem Diomedem hortatus fuisset Ulysses,
" Tydide, quid passi obliviscimur impetuosæ fortitudinis?
" Verum age huc adsis amice, prope me sta: jam enim probrum
" Erit, si quidem naves ceperit pugnam-expediті-ciens Hector.
Eum respondens allocutus est fortis Diomedes.
" Certè ego manebo & sustinebo: sed parum
" Nostri erit usus; quoniam nubes-cogens Jupiter
" Trojanis jam mavult dare victoriam, quam nobis.
Dixit, & Thymbræum quidem ab equis dejecit in terram,
Hastâ percussum mammam sinistram: Ulysses vero
Deo-parem famulum Moliona ipsius regis:
Quos quidem deinde missos-fecerunt, quoniam à pugnâ cessare-fecerant.
Illi per turbam euntes turbabant, sicut quando apri duo

ΣΧΟΛΙΑ.

305. Στυφελίξῃ.] Διασείσῃ, πλήξῃ.

306. Ἀργέσταο νότοιο.] Τοῦ * λευκοθέτου ἢ τοῦ ταχέος· ὁ γὰρ Ὅμηρος τέσσαρας ἀνέμους μόνους οἶδε. Βαθείῃ.] Ἀντὶ τοῦ, μεγάλῃ, ἰσχυρᾷ. Λαίλαπι.] Τῷ μετὰ ὄμβρου ἀνέμῳ.

307. Τρόφι κῦμα.] Εὐτραφὲς, εὐπαγές. Ἄχνη.] Ὁ ἀφρός.

308. Ἐξ ἀνέμοιο.] Ἀπὸ ἀνέμου. Πολυπλάγκτοιο.] Πολυπλανοῦς. Ἰωῆς.] Πνοῆς.

310. Ἀμήχανα.] Χαλεπά. Ἔργα γένοντο.] Ἀρχαϊκῶς συντέτακται· καὶ πολύ ἐστι παρ' αὐτῷ τὸ εἶδος. Ἡ μέντοι συνήθεια τοῖς πληθυντικοῖς οὐδετέροις ἑνικὰ συντάσσει ῥήματα.

312. Κέκλετο.] Παρεκελεύετο.

313. Λελάσμεθα.] Ἐπιλελήσμεθα.

314. Ἔλεγχος.] Αἰσχύνη, ὄνειδος.

318. Ἦδος.] Ὠφέλεια.

319. Ἐθέλει.] Βούλεται.

324. Κυδοίμεον.] Ἐθορύβουν, ἐταράττοντο.

NOTÆ.

306. Ἀργέσταο) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀργέστης.

307. Τρόφι κῦμα) Vid. *Etymolog.* M. v.

323. Τοὺς μὲν ἔπειτ' εἴασαν) Omnino τὸ σ'. duplicandum, ut suprà, v. 279.

NOTÆ IN SCHOLIA.

306. * Λευκοθέτου) An λευκονότου; ut *Eustath.* fol. 783. lin. 50.

319. Ἠέπερ) Μᾶλλον ἤ. *Schrevelianum*, nec locum meretur; quare deleo.

VARIÆ LECTIONES.

305. Ζέφυρος νέφεα) γρ. νέφεα Ζέφυρος, MS. *Barocc.* Oxon.

306. Ἀργέσταο) γρ. ἀργεσταο, *Eustath.* fol. 783. lin. 50. & *Etymolog.* M. v. Ἀργέστης.

319. Τρωσὶν δὴ ἐθέλει δοῦναι κράτος) γρ. Τρωσὶ δὲ βούλεται ἂν δοῦναι κράτος, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.

Ἐν κυσὶ θηρευτῇσι μέγα φρονέοντε πέσητον·
Ὣς ὄλεκον Τρῶας παλινορμένω· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως φεύγοντες ἀνέπνεον Ἕκτορα δῖον·
Ἔνθ' ἑλέτην δίφρον τε καὶ ἀνέρε, δήμου ἀρίστω,
Υἷε δύω Μέροπος Περκωσίου, ὃς περὶ πάντων
Ἤδεε μαντοσύνας, οὐδὲ οὓς παῖδας ἔασκε
Στείχειν εἰς πόλεμον φθισήνορα· τὼ δέ οἱ οὔτι
Πειθέσθην· κῆρες γὰρ ἄγον μέλανος θανάτοιο.
Τοὺς μὲν Τυδείδης δουρικλειτὸς Διομήδης,
Θυμοῦ καὶ ψυχῆς κεκαδὼν, κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα·
Ἱππόδαμον δ' Ὀδυσσεὺς καὶ Ὑπείροχον ἐξενάριξεν·
Ἔνθα σφὶν κατὰ ἶσα μάχην ἐτάνυσσε Κρονίων,
Ἐξ Ἴδης καθορῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ἐνάριζον·
Ἤτοι Τυδέος υἱὸς Ἀγάστροφον οὔτασε δουρὶ
Παιονίδην ἥρωα, κατ' ἰσχίον· οὐ γάρ οἱ ἵπποι
Ἐγγὺς ἔσαν προφυγεῖν· ἀάσατο δὴ μέγα θυμῷ·
Τοὺς μὲν γὰρ θεράπων ἀπάνευθ' ἔχεν· αὐτὰρ ὁ πεζὸς
Θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε κατὰ στίχας, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτοὺς

In canes venaticos magnanimi irruunt:
Sic perdebant Trojanos cum impetu conversi à fugâ: Sed Achivi
Libenter à fugiendo respirabant Hectorem nobilem:
Tunc ceperunt currúmque & viros, plebis fortissimos,
Filios duos Meropis Percosii, qui supra omnes
Nôrat vaticinandi artes, neque suos filios sinebat
Proficisci ad bellum viros perdens: illi vero ei neutiquam
Paruerunt; fata enim ducebant nigræ mortis.
Hos quidem Tydides hastâ-inclytus Diomedes,
Animâ & vitâ privatos, inclytis armis spoliavit:
Hippodamum verò Ulysses & Hyperochum interfectos spoliavit.
Tunc illis æquatam pugnam extendit Saturnius,
Ex-Idâ despiciens: hi vero sese invicem occidebant.
Tydei quidem filius Agastrophum vulneravit hastâ
Pæonidem, heroëm ad coxam. Non enim ei equi
Propè erant ad effugiendum: læsus utique est multum animo;
Hos enim famulus seorsum tenebat, sed ille, pedestris
Ruebat per primos pugnatores, donec suam perdidit animam.
Hector vero illicò animadvertit per ordines, concitusque ferebatur in ipsos

ΣΧΟΛΙΑ.

325. Θηρευτῇσι.] Θηρευτικοῖς. Πέσητον.] Ἐμπέσωσι.

326. Ὄλεκον.] Ἀνῄρουν· τὸ ο μικρὸν διὰ τὸ μέτρον. Παλινορμένω.] Ἐκ τῆς φυγῆς ἐπιστραφέντες, εἰς τοὐπίσω ὁρμήσαντες.

328. Δήμου ἀρίστω.] Δημότας ἀρίστους.

329. Περκωσίου.] Ἀπὸ Περκώτης, πόλεως Ἑλλησπόντου.

330. Ἔασκεν.] Εἴα, συνεχώρει.

331. Στείχειν.] Παραγίνεσθαι.

332. Κῆρες γὰρ ἄγον.] Ἰσχυροτέρα γὰρ ἡ μοῖρα τῆς μαντικῆς.

334. Κεκαδών.] Χωρίσας, στερήσας.

339. Παιονίδην.] Παίονος παῖδα.

NOTÆ.

326. Παλινορμένω) *Etymolog.* M. v. Ἑλικῶπες λ'. Τυραννίων δύο μέρη λόγου ποιεῖ· ὁ δὲ Ἑρμαπίας, σύνθετον ἐκδέχεται, καὶ Ἀρίσταρχος ἀντὶ τοῦ, ὀπίσω ὁρμῶντες· ὡς παλιμπλαγχθέντες, καὶ εὐρυκρείων· σημαίνει δὲ τὸ ὑποστρέψαντες, καὶ παλινδρομήσαντες· κρεῖττον δὲ, τὸ πρῶτον. Confer *Eustath.* fol. 384.

330. Οὐδὲ οὓς) *Anapæstus* in *Quarto* loco, δὲ οὓς, pro *Spondæo*: Duæ enim *Breves* Uni *Longæ* æquipollent; ut *Virgil.* Georgic. l. 1. v. 482. *Fluviorum Rex Eridanus.* Et *Horat.* adhibe puro Mentem animo. Vid. ad β'. v. 832. Οὐδὲ ὃς, MS. CCC. οὐδ' οὓς, MS. *Mori*, *Florentin.* Edit. & *Hervag.* οὐδὲ σφοὺς alii; ut *Iliad.* δ'. v. 302.

333. Δουρικλειτὸς Διομήδης) Ità lego, pro δουρικλυτὸς, quod hoc in loco stare nequit. Vid. ad ι. v. 55.

340. Ἀάσατο δὴ μέγα θυμῷ) Vid. ad ι. v. 533. & τ'. v. 95. Καὶ γὰρ δή ποτε Ζεὺς ἀάσατο.

VARIÆ LECTIONES.

326. Παλινορμένω) γρ. πάλιν ὀρμένω, *Eustath.* fol. 384. & *Etymolog.* M. v. vid. Not. in *Textum.*

330. Οὐδὲ οὓς) γρ. οὐδὲ ὃς, & οὐδὲ σφούς. Vid. Not. in *Textum.*

332. Μέλανος) γρ. μέλανες, MS. *Barocc.* Oxon.

333. Δουρικλειτὸς) γρ. δουρικλυτός. vid. Not. in *Textum.*

340. Ἀάσατο) γρ. ἀάσθη. Vid. Not. in *Textum.*

Κεκληγώς.

Κεκληγώς· ἅμα δὲ Τρώων εἵποντο φάλαγγες·	Cum clangore; simulque Trojanorum sequebantur phalanges:
Τὸν δὲ ἰδὼν ῥίγησε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,	Illum conspicatus cohorruit pugnâ strenuus Diomedes,
Αἶψα δ' Ὀδυσσῆα προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,	Statimque Ulyssem allocutus est propè existentem,
Νῶϊν δὴ τόδε πῆμα κυλίνδεται, ὄβριμος Ἕκτωρ·	" In nos jam ista pernicies volvitur, turibundus Hector:
Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.	" Verùm age jam sistamus, & arceamus sustinentes.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,	Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε τιτυσκόμενος κεφαλῆφιν	Et percussit; neque aberravit collimans in caput
Ἄκρην κακ κόρυθα· πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός,	Summam juxta galeam: excussum autem est ab ære æs,
Οὐδ' ἵκετο χρόα καλόν· ἐρύκακε γὰρ τρυφάλεια	Neque pervenit ad cutem pulchram: prohibuit enim galea
Τρίπτυχος, αὐλῶπις, τήν οἱ πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων·	Triplex, oblonga, quam ei dedit Phœbus Apollo.
Ἕκτωρ δ' ὦκ' ἀπέλεθρον ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ·	Hector verò velocitèr procul recurrit, immistusque est turbæ:
Στῆ δὲ γνὺξ ἐριπὼν, καὶ ἐρείσατο χειρὶ παχείῃ	Constitit autem in genua lapsus, & sustentabat se manu robustâ
Γαίης· ἀμφὶ δὲ ὄσσε κελαινὴ νὺξ ἐκάλυψεν.	Terra: oculos verò nigra nox cooperuit.
Ὄφρα δὲ Τυδείδης μετὰ δούρατος ᾤχετ' ἐρωὴν,	Dum vero Tydides ad petendam hastam ibat, quam emiserat,
Τῆλε διὰ προμάχων, ὅθι οἱ καταείσατο γαίης·	Longè per primos pugnatores, ubi ei defixa fuerat in terram;
Τόφρ' Ἕκτωρ ἄμπνυτο, καὶ ἂψ ἐς δίφρον ὀρούσας,	Interea Hector rediit ad se, & rursus in currum saliens,
Ἐξέλασ' ἐς πληθὺν, καὶ ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν.	Egit in turbam, & evitavit mortem nigram.

ΣΧΟΛΙΑ.

347. Κυλίνδεται.] Ἐπιφέρεται, ἐπέρχεται.

348. Ἀλεξώμεσθα.] Ἀμυνώμεσθα.

350. Τιτυσκόμενος.] Καταστοχαζόμενος.

351. Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός.] Ὑπὸ τοῦ τῆς περικεφαλαίας χαλκοῦ ἀπεκρούσθη τὸ δόρυ.

352. Οὐδ' ἵκετο.] Οὐδὲ ἀφίκετο.

353. Αὐλῶπις.] Τὴν ἐπ' αὐτῇ λόφον ἀνατεταμένον ἔχουσαν, εἰς ὃν οἱ αὐλοὶ κατακλείονται. Αὐλοὶ δέ εἰσιν, αἱ περόναι.

354. Ἀπέλεθρον.] Ὃ οὐκ ἔστι πλέθρῳ μετρῆσαι. Θέλει δὲ λέγειν, ὅτι ἀπὸ τοῦ δέους μεγάλως ἥλατο. * Ἄλλως, Ὦκα πέλεθρον.] Οὐ πέλεθρον ἔφυγεν· ἀλλὰ διὰ ὑπερβολὴν λέγει.

355. Παχείῃ.] Ἰσχυρᾷ.

357. Μετὰ δούρατος ἐρωήν.] Ὁρμήν· δηλοῖ καὶ τὴν ὑποχώρησιν. Ὤχετο.] Ἐπορεύετο.

358. Καταείσατο.] Κατεπείχθη.

359. Ἄμπνυτο.] Ἀνεσφοδρίσθη, * ἀνεκτήσθη.

NOTÆ.

348. Ἀλλ' ἄγε δὴ στέωμεν) Olim in Plurimis στέωμεν· verùm quùm MS. CCC. *Cantabrig.* MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori*, στέωμεν omnes habeant, & ἀλεξώμεσθα retineatur etiam in omnibus aliis, illam *Lectionem* præfero, cui συνίζησις satis Medelæ fecerit; præsertim, quùm & alias ità in omnibus legeretur & olim hic Versus, ad χ'. v. 231. quare & hic ratum esto.

349. Ἀμπεπαλών) Vid. *Etymolog.* M. v.

351. Πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκὸς) χαλκόφι, Ποιητικῶς, ἀντὶ τοῦ, χαλκοῦ. Vid. infrà, ad ν' v. 588.

353. Αὐλῶπις) Vid. *Etymolog.* M. v. Αὐλῶπις τρυφάλεια.

NOTÆ IN SCHOLIA.

352. Post ἀφίκετο, quod malè *Schrevelius* affixerat, ὡς ἐπὶ τὸ, deleo.

354. * Ὦκα πέλεθρον) *Excerpta.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

345. Τὸν δὲ) γρ. τὸν δ'. *Ibid.* Ῥίγησε) γρ. ἐνόησε, *Eustath.* fol. 787. lin. 17.

347. Ὄβριμος) γρ. ὀμβριμος.

348. Στέωμεν) γρ. στέωμεν. Vid. Not. in *Textum.*

351. Κακκόρυθα)) γρ. κὰκ κόρυθα.

354. Ὦκ' ἀπέλεθρον) γρ. ὦκα πέλεθρον, *Excerpta* MSS.

356. Ἀμφὶ δὲ ὄσσε) γρ. ἀμφὶ δ' ἄρ' ὄσσε, & ἀμφὶ δ' οἱ ὄσσε. Vid. ad ἐ. v. 310.

Δουρὶ δ' ἐπαΐσσων προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
Ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὧι μέλλεις εὔχεσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων.
Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
Εἴπου τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάῤῥοθός ἐστι·
Νῦν αὖ τοὺς ἄλλους ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ἦ, καὶ Παιονίδην δουρικλυτὸν ἐξενάριζεν.
Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης πόσις ἠϋκόμοιο,
Τυδείδῃ ἐπὶ τόξα τιταίνετο, ποιμένι λαῶν,
Στήλῃ κεκλιμένος, ἀνδροκμήτῳ ἐπὶ τύμβῳ,
Ἴλου Δαρδανίδαο, παλαιοῦ δημογέροντος.
Ἤτοι ὁ μὲν θώρηκα Ἀγαστρόφου ἰφθίμοιο
Αἴνυτ' ἀπὸ στήθεσφι παναίολον, ἀσπίδα τ' ὤμων,
Καὶ κόρυθα βριαρήν· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
Ταρσὸν δεξιτεροῖο ποδός· διὰ δ' ἀμπερὲς ἰὸς
Ἐν γαίῃ κατέπηκτο· ὁ δὲ μάλα ἡδὺ γελάσσας,
Ἐκ λόχου ἀμπήδησε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
Βέβληαι, οὐδ' ἅλιον βέλος ἔκφυγεν· ὡς ὄφελόν τοι,
Νείατον ἐς κενεῶνα βαλὼν, ἐκ θυμὸν ἑλέσθαι·

Hastâ autem irruens allocutus est fortis Diomedes,
" Iterum nunc effugisti mortem, canis. Certè tibi prope
" Venit malum; jam denuo te eripuit Phoebus Apollo,
" Cui scilicet vota facis cùm proficisceris in stridorem jaculorum.
" Utique te conficiam quum in posterum occurrero,
" Si forte aliquis & mihi deorum adjutor est:
" Nunc verò alios persequar, quemcunque deprehendere potuero.
Dixit, & Pæonidem hasta-inclytum priùs-cæsum spoliabat.
At Alexander, Helenæ maritus comas-pulchræ,
In Tydidem arcus tendebat pastorem populorum,
Columnam prætensam-habens viri defuncti in sepulchro,
Ili Dardanidæ, prisci senis honorati.
Ille quidem thoracem Agastrophi fortis
Detrahebat à pect. ornatu-multùm-vario-insignem, clypeumq. ab humeris,
Et cassidem gravem: hic verò arcum sinuatum traxit,
Et percussit, nec illi irritum prorsus telum effugit manu,
Plantam dextri pedis: penitus verò sagitta
In terram defixa est. Hic igitur valde suaviter ridens,
Ab insidiis exiliit, & glorians verbum dixit,
" Vulneratus es, nec irritum telum effugit: utinam tibi,
" Imum in ile jaculatus, vitam eripuissem:

ΣΧΟΛΙΑ.

361. Ἐπαΐσσων.] Ἐπιπηδῶν, ἐφορμῶν.
362. Κύον.] Ἀναιδέστατε.
364. * Δοῦπον.] Κλόνον. * Excerpta MSS.
365. Ἦ θήν σε.] Πάνυ δή σε. Ἐξανύω.] Ἐπὶ τέλος ἄξω, φονεύσω.
367. Ἐπιείσομαι.] Ἐπελεύσομαι.
370. Τιταίνετο.] Ἔτεινε.
371. Στήλῃ κεκλιμένος.] Τῇ ἐπὶ τοῦ τάφου στήλῃ προσβεβλημένος, ἀντὶ ἀσπίδος, ὡς δηλαδὴ καὶ γυμνωθείς. Ἀνδροκμήτῳ.] Ἐφ' ᾧ ἀνὴρ κεκμηκὼς ἔκειτο, ὅ ἐστι νεκρός· ἢ ὑπὸ ἀνδρὸς κατασκευασμένῳ· ἢ, ἐπὶ ἀνδρὶ κεκμηκότι κατασκευασμένῳ.
374. Αἴνυτο.] Ἀφῄρειτο, ἐλάμβανεν.
375. Βριαρήν.] Ἰσχυράν. Τόξου πῆχυν.] Τὸ τόξον, περιφραστικῶς· τὸ γὰρ ὅλον τόξον ἐκ δύο κεράτων σύγκειται, ὧν ἑκάτερον πῆχυς καλεῖται· μεταχειρίζεται οὖν, φησι, τὸ τόξον.
377. Ταρσόν.] Τὸ πλατὺ τοῦ ποδός.

NOTÆ.

363. Ἐρύσατο) Ità semper, pro ἐρύσατο, scribo; quoties υ longa.
369. Αὐτὰρ Ἀλέξανδρος, Ἑλένης) Vid. ad γ'. v. 329. & intrà; ad v. 371.
371. Στήλῃ κεκλιμένος, ἀνδροκμήτῳ) Vid. suprà, ad v. 39. & v. 68. & 369.
376. Καὶ βάλεν· οὐδ' ἄρα μιν ἅλιον) Τὸ μιν producitur, in Cæsurâ, vi Finalis suæ. etiam Aenum passæ, nec non ob Asperum sequentem.
379. Εὐχόμενος ἔπος ηὔδα) Vid. suprà, ad v. 371.
380. Βέβληαι οὐδ' ἅλιον) Media τοῦ βέβληαι, corripitur, ut in ἤπιος, & ἔμπαιον, Odyss. ύ. v. 379. Vid. ad Anacreon. v. 147. Ponitur autem, pro βέβλησαι. Alii Versum sanant per συνίζησιν τοῦ αι, & ε, ut ad ί. v. 533. & μ' v. 9. & Versu abhinc Sexto, Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον.

VARIÆ LECTIONES.

363. Ἐρύσατο) χ. ἐρύσατο, vid. Not. in Textum.
365. Ἀντιβολήσας) χ. ἀντιβολήσαν.
378. Γελάσσας) χ. γελάσας, MS. Barocc. Oxon.
381. Ἐς) χ. εἰς, MS. Barocc. Oxon.

Οὕτω

Οὕτω κέν καὶ Τρῶες ἀνέπνευσαν κακότητος,
Οἵ τέ σε πεφρίκασι, λέονθ' ὡς μηκάδες αἶγες.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κρατερὸς Διομήδης,
Τοξότα, λωβητὴρ, κέρα ἀγλαὲ, παρθενοπῖπα·
Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον σὺν τεύχεσι πειρηθείης,
Οὐκ ἄν τοι χραίσμῃσι βιὸς καὶ ταρφέες ἰοί·
Νῦν δέ μ' ἐπιγράψας ταρσὸν ποδὸς, εὔχεαι αὔτως.
Οὐκ ἀλέγω, ὡσεί με γυνὴ βάλοι, ἢ πάϊς ἄφρων·
Κωφὸν γὰρ βέλος ἀνδρὸς ἀνάλκιδος οὐτιδανοῖο.
Ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο, καὶ εἴ κ' ὀλίγον περ ἐπαύρῃ,
Ὀξὺ βέλος πέλεται, καὶ ἀκήριον αἶψα τίθησι·
Τοῦ δὲ, γυναικὸς μέν τ' ἀμφίδρυφοί εἰσι παρειαὶ,
Παῖδες δ' ὀρφανικοί· ὁ δέ θ' αἵματι γαῖαν ἐρεύθων
Πύθεται· οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες, ἠὲ γυναῖκες.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς ἐγγύθεν ἐλθὼν
Ἔστη πρόσθ'· ὁ δ' ὄπισθε καθεζόμενος, βέλος ὠκὺ
Ἐκ ποδὸς ἕλκ'· ὀδύνη δὲ διὰ χροὸς ἦλθ' ἀλεγεινή.
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε, καὶ ἡνιόχῳ ἐπέτελλε
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν· ἤχθετο γὰρ κῆρ.

" Sic enim Trojani respirassent à peste,
" Qui te horrent, leonem velut balantes capræ.
Hunc non expavefactus allocutus est fortis Diomedes,
" Sagittarie flagitiose, cornu clare, puellarum-observator-callidus:
" Siquidem jam apertè contra cum armis periculum feceris,
" Non utique tibi profuturus esset arcus & crebræ sagittæ:
" Nunc v. postquàm me perstrinxeris plantam pedis, gloriaris inaniter.
" Non curo, perinde ac si me mulier percussisset, aut puer insipiens:
" Doloris enim sensum non affert telum viri imbellis, nullius pretii.
" Certè aliter à me, etiam si vel paululum attigerit,
" Acutum te'um volat, & exanimem statim reddit:
" Illius uxoris quidem ambæ laceratæ sunt genæ,
" Liberi verò orbi; ipse etenim sanguine terram rubefaciens
" Putrescit: alites verò circùm plures, quam mulieres.
Sic dixit. Hunc autem Ulysses hastâ-inclytus propè veniens
Stetit ante; is igitur à-tergo desidens telum velox
Ex pede traxit: dolor autem per corpus venit gravis.
In currum ergò ascendit, & aurigæ præcepit
Naves versùs cavas agere currum: dolebat enim corde.

ΣΧΟΛΙΑ.

383. Πεφρίκασι.] Φοβοῦνται. Μηκάδες.] Μηκητικαί.

385. Τοξότα λωβητήρ.] Διὰ τόξων λωβώμενε καὶ βλάπτων, ἐξ οὗ, δειλέ. Κέρᾳ ἀγλαέ.] Καλλωπιζόμενε τῇ τοξικῇ, ἢ, τῇ τριχώσει· Κέρας γὰρ οἱ παλαιοὶ καὶ τὴν τρίχωσιν ἐκάλουν. Παρθενοπῖπα.] Παρθένους ἐπιτηρῶν, γυναικομανές, ἢ, γυναικιζόμενε, ἐπὶ γυναιξὶ μαινόμενε.

386. Πειρηθείης.] Πεῖραν λάβοις.

387. Χραίσμησι.] Βοηθήσῃ. Ταρφέες.] Πολλοί, πυκνοί.

388. Ἐπιγράψας.] Ἐπιξύσας ἁπλῶς.

389. Οὐκ ἀλέγω.] Οὐ φροντίζω.

390. Κωφόν.] Ἀμβλὺ, μὴ ἀλγηδόνα. Ἀνάλκιδος.] Ἀνάνδρου, ἀσθενοῦς.

391. Ἦ τ' ἄλλως ὑπ' ἐμεῖο.] Ἀντὶ τοῦ, ἄλλως ὑπ' ἐμοῦ τέμνεται. Ἐπαύρῃ.] Ἐπιψαύσῃ, τρώσῃ, ἐφάψηται.

392. Ἀκήριον.] Ἄψυχον, νεκρόν.

393. * Τοῦ δὲ.] Τούτου δηλονότι, οὗ ἅψεται τὸ ἐμοῦ βέλος. Ἀμφίδρυφοι.] Ἀμφοτέρωθεν ἐσπαραγμέναι διὰ τὸ πένθος.

394. Ἐρεύθων.] Ἐρυθραίνων, φοινίσσων.

395. Πύθεται.] Σήπεται. Περὶ πλέες.] Περὶ αὐτὸν πλείονες. Ἄμεινον, καθ' αὑτὴν ποιεῖν τὴν, περί· τὸ γὰρ, πλέες, συγκοπὴ ἐστὶ τοῦ, πλείονες. Εὔηθες γὰρ ἀναπλάττειν μὴ εἰρημένην, σύνθεσιν.

397. Καθεζόμενος.] Ἀντὶ τοῦ, κύψας.

399. Ἀνόρουσε.] Ἀνεπήδησεν, ἀνέβη. Ἐπέτελλε.] Ἐπέτελλεν.

NOTÆ.

386. Εἰ μὲν δὴ ἀντίβιον) Συνίζησις τοῦ δὲ καὶ τοῦ τοῦ ἀντιβίου πρώτης. Vid. suprà, v. 138. Εἰ μὲν δὴ Ἀντιμάχοιο. Etiam, ad v. 380.

395. Οἰωνοὶ δὲ περὶ πλέες, ἢ γυναῖκες) Similis locutio, suprà, v. 162. Κείατο γύπεσσιν πολὺ φίλτεροι, ἢ γυναιξίν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

393. * Τοῦ δὲ) Excerpta MSS.

395. Τὸ, δεινὸν, σύνθεσιν. deleo, post εὔηθες γὰρ, ut Schrevelianum; verùm intelligi debet, ut sit totum, εὔηθες γὰρ τὸ σύνθετον, &c.

VARIÆ LECTIONES.

385. Παρθενοπῖπα) γρ. παρθενοπίπα, Eustath. fol. 792. lin. 12.

388. Αὔτως) γρ. αὔτως, MS. CCC.

392. Πέλεται) γρ. πέτεται, Eustath. fol. 793. lin. 6. Ibid. Αἶψα) γρ. αὖθι.

393. Τοῦ δὲ) γρ. τοῦ δ'.

Οἰώθη

Οἰώθη δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, οὐδέ τις αὐτῷ
Ἀργείων παρέμενεν, ἐπεὶ φόβος ἔλλαβε πάντας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὤμοι ἐγὼ, τί πάθω; μέγα μὲν κακὸν, αἴκε φέβωμαι,
Πληθὺν ταρβήσας· τὸ δὲ ῥίγιον, αἴκεν ἁλώω
Μοῦνος· τοὺς δ' ἄλλους Δαναοὺς ἐφόβησε Κρονίων.
Ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Οἶδα γὰρ, ὅττι κακοὶ μὲν ἀποίχοντο πολέμοιο,
Ὃς δέ κ' ἀριστεύῃσι μάχῃ ἔνι, τὸν δὲ μάλα χρεὼ
Ἑστάμεναι κρατερῶς, ἤτ' ἔβλητ', ἤτ' ἔβαλ' ἄλλον.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον ἀσπιστάων·
Ἔλσαν δ' ἐν μέσσοισι, μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.
Ὡς δ' ὅτε κάπριον ἀμφὶ κύνες θαλεροί τ' αἰζηοὶ
Σεύονται, ὁ δέ τ' εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο,
Θήγων λευκὸν ὀδόντα μετὰ γναμπτῇσι γένυσσιν·
Ἀμφὶ δέ τ' ἀΐσσονται· ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων

Solus igitur relictus est Ulysses hastâ inclytus, neq; quisquam apud ipsum
Argivorum manebat, quoniam fuga ceperat omnes:
Ingemiscens itaque dixit ad suum magnum animum,
" Hei mihi! ego quid agam? ingens quidem malum, si fugero,
" Multitudinem metuens; illud autem pejus, si interceptus fuero
" Solus: cæteros enim Danaos in fugam vertit Saturnius.
" Sed cur mihi hæc meus disserit animus?
" Novi enim, quòd ignavi quidem recedunt à pugnâ:
" Qui verò strenuus est in prœlio, hunc omninò oportet
" Stare constanter, sive feriatur, sive feriat alium.
Dum is hæc versabat in mente & in animo,
Interim Troum ordines supervenerunt clypeatorum:
Concluseruntque in medio, intra se pestem collocantes.
Ut verò cùm in aprum undique canes florentésque-ætate juvenes
Incitatè feruntur, ille verò prodit alto ex fruticeto,
Acuens album dentem in incurvis malis;
Undique verò in eum impetum faciunt; stridor verò dentium

ΣΧΟΛΙΑ.

401. Οἰώθη.] Ἐμονώθη.
403. Ὀχθήσας.] Λυπηθείς.
404. Αἴ κε φέβωμαι.] Ἐὰν φύγω.
405. Ἁλώω.] Ληφθῶ, συλληφθῶ.
407. Διελέξατο.] Διελογίσατο, ἐνεθυμήθη.
413. *Ἔλσαν.] Εἴλησαν, συνέκλεισαν. Μετὰ σφίσι πῆμα τιθέντες.] Ἐπὶ τῷ ἰδίῳ κακῷ τοῦτο πράξαντες.
415. Ξυλόχοιο.] Ὕλης ξυλώδους.
416. Θήγων.] Ἀκονῶν. Γναμπτῇσι.] Ἐπικεκαμμένοις. Γένυσι.] Σιαγόσι.
417. Ἀμφὶ δέ τ' ἀΐσσονται.] Καὶ ἐπ' αὐτὸν ὁρμῶσιν κύκλῳ. Ὑπαὶ δέ.] Ὑπὸ δέ. Κόμπος.] ψόφος.

NOTÆ.

401. Οἰώθη δ' Ὀδυσσεὺς) Οἶος ἐλείπετο τῶν βασιλέων, ἐν Τρώεσσι μονωθείς, ut v. 470. Ità supra, ζ'. v. 1. Τρώων δ' οἰώθη καὶ Ἀχαιῶν φύλοπις αἰνή. Τουτέστιν, ἐμονώθη τῆς τῶν θεῶν συμμαχίας.

411. Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε) *Amphibrachys* in *Primâ* sede, ut ά. v. 193.

412. Τόφρα δ') Τὸ δὲ παρέλκει, vid. ad ί. v. 439. & infrà, v. 713. μ'. v. 12. & ν'. v. 83.

416. Μετὰ γναμπτῇς γενύεσσιν) Ità scribo, pro γναμπτῇσι γένυσι, vel γένυσσιν, ut & *Odyss.* χ'. v. 401. & ψ'. v. 45. Εὗρεν ἔπειτ' Ὀδυσῆα μετὰ κταμένοισι νεκύεσσι, pro κταμένοισι νέκυσι, quod prius obtinuerat in pluribus, pro quo tamen νέκυσσι omninò erat legendum ob *Metrum*; ut hìc γένυσσι, MSS. CCC. *Cantabr.* & *Barocc.* Oxon. quod *Ultimum* Γένυσι benè, γναπτῇσι non benè habet. Infrà, v. 668. Γναμπτοῖσι μέλεσσιν, undè Error in *Genere*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

413. *Ἔλσαν) Hoc *Schrevelianum*, nec prorsus ineptum, usque ad συνέκλεισαν. Ἔλσαν Ἔλασαν, *Excerpta* MSS. *Hesych.* Συνήλασαν.

417. Καὶ, & κύκλῳ, *Schreveliana*, nec ἀπροσδιόνυσα.

VARIÆ LECTIONES.

402. Παρέμενεν) γρ. παρέμιμνεν, *Eustath.* fol. 793. lin. 20.

408. Ἀποίχοντο πολέμοιο) γρ. ἀποίχονται πολέμοιο.

410. Ἤτ' ἔβλητ', ἤτ' ἔβαλ' αὐτὸν) γρ. εἴτ' ἔβλητ', εἴτ' ἔβαλ' αὐτόν.

412. Τόφρα δ') γρ. τόφρα δ', & τοφράδ'.

415. Σεύονται) γρ. σεύωνται, MS. CCC.

416. Γναμπτῇσι γένυσσιν) γρ. γναπτῇσι γένυσσι, MS. Barocc. Oxon. γναμπτῇσι γένυσι, & γναμπτῇς γενύεσσιν, vid. Not. in *Textum*.

417. Ἀμφὶ δέ τ' ἀΐσσονται) γρ. ἀμφί τε ἀΐσσονται, MS. *Barocc.* Oxon.

Γίγνεται

Γίγνεται· οἱ δὲ μένουσιν ἄφαρ δεινόν περ ἐόντα·
Ὣς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα, Διῒ φίλον, ἐσσεύοντο
Τρῶες· ὁ δὲ πρῶτον μὲν ἀμύμονα Δηϊοπίτην
Οὔτασεν, ὦμον ὕπερθεν, ἐπάλμενος ὀξέϊ δουρί·
Αὐτὰρ ἔπειτα Θόωνα, καὶ Ἔννομον ἐξενάριξε,
Χερσιδάμαντα δ' ἔπειτα, καθ' ἵππων ἀΐξαντα,
Δουρὶ κατὰ πρότμησιν, ὑπ' ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης,
Νύξεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν, ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·
Τοὺς μὲν ἔασ'· ὁ δ' ἄρ' Ἱππασίδην Χάροπ' οὔτασε δουρὶ,
Αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώκοιο·
Τῷ δ' ἐπαλεξήσων Σῶκος κίεν, ἰσόθεος φώς·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ὦ Ὀδυσεῦ πολύαινε, δόλων ἆτ', ἠδὲ πόνοιο,
Σήμερον ἢ δοιοῖσιν ἐπεύξεαι Ἱππασίδῃσι,
Τοιώδ' ἄνδρε κατακτείνας, καὶ τεύχε' ἀπούρας·
Ἦ κεν ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.

Suboritur: ii tamen sustinent facilè horrendum licèt existentem:
Sic sanè tum undique in Ulyssem, Jovi charum, incitatè ferebantur
Trojani: ille verò primum quidem egregium Deiopitem
Vulneravit super humerum, insiliens acutâ hastâ:
Deinde verò Thoonem, & Ennomum interfecit,
Chersidamanta verò deinceps, ab equis desilientem,
Hastâ, ad umbilicum, sub clypeo umbone-munito,
Vulneravit. Ille verò in pulverem lapsus, prehendit terram palmâ:
Hos quidem missos-fecit: Hippasidem verò Charopa vulneravit hastâ,
Germanum-fratrem generosi Soci.
Huic itaque auxiliaturus Socus venit, par deo vir:
Stetitque valde propè cùm accesserat, & eum sermone allocutus est,
" O Ulysse clarissime, dolorum insatiabilis, atque laboris,
" Hodiè vel duobus gloriabere super Hippasidis,
" Talibus viris interfectis, & armis spoliatis;
" Vel tu meâ hastâ percussus animam perdes.

ΣΧΟΛΙΑ.

419. Ἐσσεύοντο.] Ὥρμησαν.

424. Πρότμησιν.] Τὸν κατὰ τὴν λαγόνα τόπον, κατὰ τὸν ὀμφαλόν· διὰ τὸ πρῶτον αὐτὸν τέμνεσθαι τοῦ τεχθέντος παιδίου.

425. Ἕλεν.] Ἐπέλαβεν, ἔλαβεν. Ἀγοστῷ.] Τῷ ἀγκῶνι.

427. Αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώκοιο.] Ἐκ τριῶν μερῶν λόγου ὅλος ὁ στίχος. Εὐηγενέος.] Εὐγενοῦς.

429. Καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπε.] Καὶ αὐτὸν προσεῖπε.

430. Πολύαινε.] Νῦν, μυθολόγε, φλύαρε. *Ἆτ.] Ἀπλήρωτε, ἀκόρεστε.

NOTÆ.

419. Διῒ φίλον) Vid. ad α. v. 74.

425. Ἀγοστῷ) *Hesych.* Ἀγοστὸν, ἀγκῶνα· τὸ ἐντὸς τῆς χειρὸς ἢ βραχίονα· ὡς ἀεὶ ἐφ' ἡμᾶς αὐτοὺς ἐπαγόμεθά τι. Ἀπολλόδωρος δὲ, τὸ ἐντὸς τοῦ βραχίονος μέρος.

426. Τοὺς μὲν ἔασ') Vid. suprà ad v. 148. & infrà, v. 437.

427. Αὐτοκασίγνητον εὐηγενέος Σώκοιο) *Brev. Scholia* notant, Hunc Versum è tribus vocibus constare; cum *Aristophanes* plures ex unâ voce consistere faciat, & alii, ex duabus, non paucos; ut *Conturbabantur Constantinopolitani, Innumerabilibus sollicitudinibus. Ultima* δὲ Αὐτοκασίγνητον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c.

433. Ὀλέσσεις) Ità scribendum suadet Congruitas, ἢ ἐπεύξεαι, ἢ ὀλέσσεις, & ità legit apertissimè MS. CCC. *Cantabr.* quare τὸ ὀλέσσῃς ad *Var. Lect.* rejicio; maximè, si σύγ'· si tamen κεν legatur, legi potest, ὀλέσσῃς, ut sit *Dubitantis*. Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

424. Ἐνθάδε δὲ σημαίνει τὸ ὀμφάλιον τῆς ἀσπίδος, ut futilia & falsa rejicio; πρότμησιν ἀνδρὸς γὰρ λέγει ὁ Ποιητής.

425. Post ἀγκῶνι, deleo omne illud *Schrevelianum*, Δοκεῖ δὲ τὸ ἀγοστὸν μὲν, τῆς χειρὸς εἶναι μάλιστα τὸ ἀγκῶνα, δι' ἧς ἑκάστου ὀρεγόμενοι, καὶ μάλιστα καὶ ἄλλην καμπτὴν, ὅτι κάμψιν. Veteres potiùs audiendi.

429. * Post προσεῖπε, τὸ προσεφώνει & monstra illa non amplius toleranda *Schreveliana* procul ablego.

430. *Ἆτ.) Ἀπλήρωτε, ἀκόρεστε. ex *Etymolog. M.* v. Ἄτος. *Excerpta* MSS. τροφὴ, καὶ ἀκόρεστε, priori voce minus aptâ.

VARIÆ LECTIONES.

418. Γίγνεται) γρ. γίνεται, at MS. CCC. γίγνεται.

420. Δηϊοπίτην) γρ. Δηϊοπήτην, MS. *Barocc.* Ox.

423. Ἀΐξαντα) γρ. ἀΐσσοντα, MS. Barocc. Oxon. at ἀΐξαντα, MS. CCC.

426. Τοὺς μὲν ἔασ') γρ. τοὺς μὲν ἔας, non bené.

428. Τῷ δ') γρ. τοῦ δ'.

433. Ἦ κεν) γρ. ἢ σύγ'. *Ibid.* Ὀλέσσεις) γρ. ὀλέσσῃς, vid. Not. in *Textum*.

Ὣς

Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε φαεινῆς ὄβριμον ἔγχος,
Καὶ διὰ θώρηκος πολυδαιδάλου ἠρήρειστο·
Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν, οὐδ' ἔτ' ἔασε
Παλλὰς Ἀθηναίη μιχθήμεναι ἔγκασι φωτός.
Γνῶ δ' Ὀδυσεὺς, ὅ οἱ οὔ τι βέλος κατακαίριον ἦλθεν·
Ἂψ δ' ἀναχωρήσας Σῶκον πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἆ δείλ', ἦ μάλα δή σε κιχάνεται αἰπὺς ὄλεθρος·
Ἤτοι μὲν ῥ' ἐμ' ἔπαυσας ἐπὶ Τρώεσσι μάχεσθαι,
Σοὶ δ' ἐγὼ ἐνθάδε φημὶ φόνον καὶ κῆρα μέλαιναν
Ἤματι τῷδ' ἔσεσθαι· ἐμῷ δ' ὑπὸ δουρὶ δαμέντα,
Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ἦ· καὶ ὁ μὲν φύγαδ' αὖτις ὑποστρέψας ἐβεβήκει,
Τῷ δὲ μεταστρεφθέντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πῆξεν
Ὤμων μεσσηγὺς, διὰ δὲ στήθεσφιν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεὺς,
Ὦ Σῶχ', Ἱππάσου υἱὲ δαΐφρονος ἱπποδάμοιο,
Φθῆ σε τέλος θανάτοιο κιχήμενον, οὐδ' ὑπάλυξας.
Ἆ δείλ', οὐ μὲν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ὄσσε καθαιρήσουσι θανόντι περ, ἀλλ' οἰωνοὶ

Sic locutus, percussit ad clypeum undique æquale:
Per clypeum quidem penetravit lucidum rapida hasta,
Et per thoracem affabre-factum urgebatur:
Omnem etiam à costis cutem abstulit, neque tamen sivit
Pallas Minerva misceri visceribus viri.
Sensit autem Ulysses, quòd sibi nequaquam telum lethale venerat;
Retroque cedens Socum sermone allocutus est,
" Vah! miser, certè omnino jam te assequitur grave exitium:
" Tu quidem me cessare fecisti à pugnando in Troas,
" Tibi vero ego hic aio cædem & mortem nigram
" Die hoc fore; meâque hastâ domitum,
" Gloriam mihi daturum, animam verò Plutoni equis-insigni.
Dixit: & ille quidem in-fugam retro converso gradu abibat,
Huic autem converso tergo hastam infixit
Humerorum in medio, pérque pectora trajecit,
Fragorem igitur edidit cadens; insultavitque illi nobilis Ulysses,
" O Soce, Hippasi fili bellicosi equûmdomitoris,
" Occupavit te finis mortis deprehensum, nec effugisti.
" Vah! miser, non quidem tibi pater & veneranda mater
" Oculos comprimeut mortuo licèt, sed alites

ΣΧΟΛΙΑ.

437. Πάντα δ' ἀπὸ πλευρῶν χρόα ἔργαθεν.] Ὅλην τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ πλευρῶν εἶρξεν καὶ ἐχώρισε τῶν μελῶν· ἢ, ὅτι οὐκ ἐποίησεν εἰς βάθος καιρίαν αὐτὸν πληγῆναι.

438. Ἔγκασι.] Τοῖς ἐντέροις.

441. Ἆ δειλέ.] Ὦ δειλέ, καὶ ἄθλιε.

445. Κλυτοπώλῳ.] Τῷ ἰσχυροὺς καὶ ὀνομαστοὺς ἵππους ἔχοντι· ὅτι οὐδεὶς τὸν θάνατον διαφυγεῖν δύναται.

449. Δούπησεν.] Ἀπήχησε.

451. Φθῆ.] Προέλαβεν, ἔφθασε. Κιχήμενον.] Καταλαμβανόμενον.

453. Ὄσσε καθαιρήσουσι.] Τοὺς ὀφθαλμοὺς καταμμύσουσι.

NOTÆ.

435. Διὰ μὲν ἀσπίδος ἦλθε) Quare τὸ Διὰ Priorem producit, diximus ad γ'. 357. Vid. infrà, ad v. 497.

437. Χρόα ἔργαθεν) Ab εἴργω, *Arceo*, fit ἔργω, & ἐργάθω· εἴργω & εἰργάθω. *Ibid.* Οὐδ' ἔτ' ἔασε) Vid. supra, ad v. 426. MS. *Mori* legit εἴασε.

438. Ἔγκασι φωτός) Φωτὸς, ἀντὶ τοῦ, αὐτοῦ. Vid. *Zachar. Bogan.* Ὅμηρος Ἑβραΐζων, p. 110. Ità infrà, v. 462. & v. 613.

441. Ἆ δείλ', ἦ μάλα) *Suidas*, Ἆ, σχετλιαστικὸν, ἐπὶ ψιλοῦ. δηλοῖ εἶδος Καλλίμαχος. Ἆ πάντως ὅτι γῆρας καὶ τὸ Ὦ. Ὅμηρος, Ἆ δειλοὶ, τί κακὸν τόδε πάσχετε;

452. Οὐ μέν σοί γε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ Ὄσσε καθαιρήσουσι, θανόντι περ) Tale illud *Genes.* c. 46. v. 4. ubi Deus *Jacobo*, *Joseph* ponet manum suam super Oculos tuos. *Zach. Bogan.* Ὅμηρος Ἑβραΐζων, p. 109. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

437. Καιρίαν αὐτὸν πληγῆναι) vel καιρίαν αὐτὸν πληγὴν εἶναι.

449. Post ἀπήχησε, *Schrevelianum* illud deleo, μετὰ ἤχου ἀπέπεσεν, ἐξέπεσεν.

VARIÆ LECTIONES.

437. Ἔασε) γρ. εἴασε, non benè.

Ὠμη-

Ὠμησταί σ' ἐρύσουσι, περὶ πτερὰ πυκνὰ βαλόντες·
Αὐτὰρ ἐπεί κε θάνω, κτεριοῦσί με δῖοι Ἀχαιοί.
Ὣς εἰπὼν, Σώκοιο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ἔξω τε χροὸς εἷλκε, καὶ ἀσπίδος ὀμφαλοέσσης·
Αἷμα δέ οἱ σπασθέντος ἀνέσσυτο, κῆδε δ' ὁ θυμόν·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι, ἐπεὶ ἴδον αἷμ' Ὀδυσῆος,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, αὖε δ' ἑταίρους·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἤϋσεν, ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτὸς,
Τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος ἀρηΐφιλος Μενέλαος·
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσεφώνεεν, ἐγγὺς ἐόντα,
Αἶαν διογενὲς, Τελαμώνιε, κοίρανε λαῶν,
Ἀμφί μ' Ὀδυσσῆος ταλασίφρονος ἵκετ' ἀϋτὴ,
Τῷ ἰκέλη, ὡς εἴ ἑ βιῴατο μοῦνον ἐόντα
Τρῶες ἀποτμήξαντες ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ἴομεν καθ' ὅμιλον· ἀλεξέμεναι γὰρ ἄμεινον.
Δείδω, μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι μονωθεὶς,
Ἐσθλὸς ἐών· μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι γένηται.

" Cruda vorantes te eruent, circum alis crebris verberatum:
" Sed ubi ego mortuus fuero, justa facient mihi generosi Achivi.
Sic fatus, Soci bellicosi rapidam hastam
Eque cute suâ traxit, & clypeo umbone munito:
Sanguis igitur ei extractâ hastâ erumpebat, angebatque illi animum.
Trojani vero magnanimi postquam viderunt sanguinem Ulyssis,
Cohortantes per turbam in ipsum omnes iverunt.
Verùm is retrocedebat, inclamabatque socios:
Ter quidem tum clamavit, quantum caput capiebat viri,
Ter autem audivit clamantem bellicosus Menelaus:
Confestimque Ajacem allocutus est prope existentem,
" Ajax nobilissime, Telamonie, princeps populorum,
" Circa me Ulyssis animum-infracti venit clamor,
" Ei similis, ac si eum violentèr-urgegerent solum existentem
" Trojani interclusum in acri pugnâ.
" Quare eamus per turbam; opitulari enim melius.
" Timeo, ne quid patiatur humanitùs inter Trojanos solus relictus,
" Strenuus cum sit: magnum autem desiderium Danaos subeat.

ΣΧΟΛΙΑ.

454. Ὠμησταί.] Ὠμὰ κρέα ἐσθίοντες.
455. Κτεριοῦσι] Θάψουσι.
456. Σώκοιο.] Τὸ ὑπὸ Σώκου αἰχμηθὲν δόρυ· ἐνέκειτο γὰρ τῇ τοῦ Ὀδυσσέως πλευρᾷ.
458. Ἀνέσσυτο.] Ἀνηκόντισεν. Κῆδε.] Ἐλύπει.
461. Αὖε.] Ἐβόα, ἐκάλει.
462. Χάδε.] Ἐχώρει.
467. Βιῴατο.] Βιάζοιντο.
468. Ἀποτμήξαντες.] Χωρίσαντες τοῦ οἰκείου στρατοῦ.

NOTÆ.

454. Ὠμησταί σ' ἐρύσουσι) Τὸ σ', pro σὲ, quod exciderat, Restituo; ut *Odyss.* δ. v. 403. & aliàs; ἐρύσουσι verò, pro ἐρύουσι lego, auctoritate MS. CCC. *Cantabr.* & *Barocc.* Oxon. nec sine ratione; quùm, præcedente τῷ κτεριοῦσι, necesse erat sequi τὸ ἐρύσουσι. Nec ἐρύουσι *Seberus* agnoscit hoc in loco. *Quantitas* autem facilè permittet, ut ex *Iliad.* ρ'. v. 230. Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ· εἴξει δέ οἱ Αἴας.

458. Κῆδε δ' ὁ θυμόν) Ità meliùs scribendum; ut Probo, ad *Iliad.* ι. v. 400. in *Variis Lectionibus*; quare κῆδε δὲ θυμὸν, & hìc & aliàs, ad *Var. Lect.*

459. Τρῶες δὲ μεγάθυμοι) Τὸ δὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & ante *Liquidam*; nec tamen *Lectio* hìc incongrua, τὸ δή.

462. Κεφαλὴ χάδε φωτὸς) Vid. suprà, ad v. 428.

463. Τρὶς δ' ἄϊεν ἰάχοντος) *Ultima* τοῦ ἄϊεν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c. Vid. ad κ'. v. 532. ubi *Prior* producitur.

467. Εἴ ἑ βιῴατο) Ἀντὶ, ὡσπερεὶ αὐτὸν ἐβιάζοντο, *Etymolog.* M. v. Βιάω.

VARIÆ LECTIONES.

454. Ὠμησταί σ' ἐρύσουσι) γρ. ὠμησταί σ' ἐρύουσι. nec non ὠμησταὶ ἐρύουσι. Vid. Not. in *Textum.*

455. Αὐτὰρ ἐπεί κε θάνω) γρ. αὐτὰρ ἐμ', εἴκε θάνω, MS. Barocc. *Oxon.* non benè, quòd κτεριοῦσί με sequatur.

458. Ἀνέσσυτο) Ἀνέσυτο. Ibid. Κῆδε δ' ὁ θυμόν) γρ. κῆδε δὲ θυμόν. vid Not. in *Textum.*

459. Τρῶες δὲ μεγάθυμοι) γρ. Τρῶες δὴ μεγάθυμοι. Ibid. Ἐπεὶ) γρ. ὅπως, MS. *Barocc.* Oxon.

466. Ἵκετ' ἀϋτὴ) γρ. ἵκετο φωνὴ, MS. CCC. *Cantabrig.* & MS. *Barocc.* Oxon.

470. Μή τι πάθῃσιν ἐνὶ Τρώεσσι) γρ. μή τι πάθῃσι μετὰ Τρώεσσι, *Eustath.* fol. 798. lin. 32. & MS. *Barocc.* Oxon.

Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Εὗρον ἔπειτ' Ὀδυσῆα, Διῒ φίλον· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτὸν
Τρῶες ἕπονθ', ὡσεί τε δαφοινοὶ θῶες ὄρεσφιν
Ἀμφ' ἔλαφον κεραὸν βεβλημένον, ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ
Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς· τὸν μέν τ' ἤλυξε πόδεσσι
Φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν, ϗ γούνατ' ὀρώρῃ·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόνγε δαμάσσεται ὠκὺς ὀϊστὸς,
Ὠμοφάγοι μιν θῶες ἐν οὔρεσι δαρδάπτουσιν,
Ἐν νέμεϊ σκιερῷ· ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων
Σίντην· θῶες μέν τε διέτρεσαν, αὐτὰρ ὁ δάπτει·
Ὣς ῥα τότ' ἀμφ' Ὀδυσῆα δαΐφρονα ποικιλομήτην
Τρῶες ἕπον πολλοί τε ϗ ἄλκιμοι· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ἀΐσσων ᾧ ἔγχει ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ.

Sic fatus, ipse quidem præibat, ille verò unà sequebatur par-deo vir.
Invenerunt deinde Ulyssem Jovi charum; circa verò ipsum
Trojani simul ibant, sicut perquàm avidi-cædis thoes in montibus
Circa cervum cornutum vulneratum, quem quidem vulneravit vir
Sagittà à nervo missâ: illum quidem evadit pedibus
Fugiens, quamdiu sanguis tepidus, & genua moventur:
Sed postquam hunc domuerit velox sagitta,
Cruda-vorantes eum thoës in montibus dilaniando-vorant,
In nemore umbroso: leonem autem adducit fortuna
Exitialem: tum thoës quidem diffugiunt, sed ille vescitur:
Sic tunc circa Ulyssem bellicosum versutum
Trojani simul ibant multique & fortes: sed ille heros
Ruens suâ hastâ propulsabat crudelem diem.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

474. Δαφοινοί.] Φόνιοι, ἢ πυῤῥοί. Θῶες.] Πανθῆρες, * ἃ ϗ Λυκοπάνθηρες καλοῦσι· ϗ ὁμοιοκατάληκτον εἶπε θῶες τοὺς Τρῶας.

476. Ἤλυξεν.] Ἐξέφυγε τὸν βαλόντα κυνηγέτην.

477. Λιαρόν.] Χλιαρὸν, θερμόν. Ὀρώρῃ.] Ἰσχύῃ, κινῆται.

479. Δαρδάπτουσι.] Κατεσθίουσι.

480. Νέμεϊ.] Νέμει, συνδένδρῳ τόπῳ. Σκιερῷ.] Τῷ σκιαζομένῳ ὑπὸ πλήθους τῶν δένδρων. Λῖν.] Τὸ πλῆρες, λῖνα· ὅ ἐστι λέοντα, Δωρικῶς.

481. Σίντην.] Βλαπτικόν. Διέτρεσαν.] Σὺν δέει ἔφυγον. Δάπτει.] Καταναλίσκει ἐσθίων.

483. Ἕπον.] Περιεῖπον.

484. Νηλεὲς ἦμαρ.] Τὴν ἀνηλεῆ ἡμέραν· τουτέστι, τὸν θάνατον.

N O T Æ.

473. Διῒ φίλον) Vid. suprà, ad v. 419.

476. Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς) Olim ἰῷ ἀπὸ νευρῆς, & sic *Versui* quidem satis esset consultum; *Ultima* enim τῆς ἀπὸ, in *Casurâ*, producibilis, vi etiam *Toni* sui, & *Liquidæ* sequentis; Verum infrà, v. 663. Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς, & olim à Vett. scriptum erat; quod & hic eâdem ratione faciendum.

477. Φεύγων, ὄφρ' αἷμα λιαρὸν) *Ultima* τοῦ αἷμα producitur, in *Casurâ*, & vi sequentis *Liquidæ*; ut mox, v. 480. ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων.

480. Ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων) Vid. ad v. 477. De voce λῖν, hæc *Etymolog.* M. v. Λίς. Ὁ λέων, παρὰ τὸ λιαρὸν· ἔνθερμον γάρ ἐστι τὸ ζῶον· Ὥσπερ χὶς ἐγένετο ἐξ ὗ, αἰτιατική. Ἐπί τε λῖν ἤγαγε δαίμων Σίντην· τὸ πλῆρες, λῖνα, ὅ ἐστι λέοντα, Δωρικῶς· ἔδει μέν τοι περισπᾶσθαι, ὡς μῦς, μῦν· Ἀρίσταρχος δὲ [illegible] ὀξύνει. Nobis quidem *Aristarchi* in verba jurare non licet. Λῖν potiùs, vel λῖν' legendum puto, ut ab λὶς, λῖνα.

483. Τρῶες ἕπον πολλοί τε ϗ ἄλκιμοι) Ità quidem *Brev. Schol.* Ἕπον) Περιεῖπον. Ità *Eustath.* fol. 799. lin. 39. Διὸ ϗ ὑποκοριζόμενος ἔφη, Ἀμφ' Ὀδυσῆα Τρῶες ἕπον, ἤγουν ἀμφεῖπον ἐπεῖπον. Item fol. 802. lin. 8. Ὡς ϗ μετ' ὀλίγον. Ἀμφ' Ὀδυσῆι ἕπον Τρῶες, & mox lin. 9. Φέρεται δὲ ἐν παλαιῷ κατὰ στοιχεῖον Λεξικῷ, ὅτι ἕπον Ἴωνές φασι, Καινὸν ϗ πλεονάζειν, ὡς τὸ, Τρῶες ἕπον πολλοί τε ϗ ἄλκιμοι. Ità sane MS. CCC. *Cant.* ità & ipse *Schrevelius*, donec Editt. *Cantabrig.* ausi sint ἕποντο legere, nullâ auctoritate, nullâ causâ, contra Versûs legem; nullum enim MS. ne visum sibi præ se ferunt, nam *Excerpta* MSS. sunt *Scholiorum* tantum. Nec tamen diffiteor, MS. *Mori* ἕποντο habere, *Amanuensium* errore, ut ad Δ'. v. 202. sin ἕποντο quis legerit, etiam πολλοί τε legendum erit. Legitur sane, v. 474. ἕπονθ', pro ἕποντο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

474. * Ἃ ϗ λυκοπάνθηρες)

Variæ Lectiones.

475. Ὅν τ' ἔβαλ' ἀνὴρ) γρ. ὅν ῥ' ἔβαλ' ἀνὴρ, MS. Barocc. Oxon.

476. Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς) γρ. ἰῷ ἀπὸ νευρῆς. Vid. Not. in *Textum*.

480. Λῖν) γρ. λῖν', λίν', vid. Not. in *Textum*.

483. Ἕπον) γρ. ἕποντο, vid. Not. in *Textum*.

484. Ἔγχει) γρ. ἔγχε', minimè ἔγχεϊ; nec id enim Versus patiatur.

Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον,
Στῆ δὲ παρέξ. Τρῶες δὲ διέτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος·
Ἤτοι τὸν Μενέλαος ἀρήϊος ἔξαγ' ὁμίλου
Χειρὸς ἔχων, εἵως θεράπων σχεδὸν ἤλασεν ἵππους·
Αἴας δὲ Τρώεσσιν ἐπάλμενος εἷλε Δόρυκλον
Πριαμίδην, νόθον υἱόν· ἔπειτα δὲ Πάνδοκον οὖτα·
Οὖτα δὲ Λύσανδρον, καὶ Πύρασον, ἠδὲ Πυλάρτην·
Ὡς δ' ὁπότε πλήθων ποταμὸς πεδίονδε κάτεισι
Χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν, ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ,
Πολλὰς δὲ δρῦς ἀζαλέας, πολλὰς δέ τε πεύκας
Ἐσφέρεται, πολλὸν δέ τ' ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει·
Ὣς ἔφεπε κλονέων πεδίον τότε φαίδιμος Αἴας,
Δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας· οὐδέ πω Ἕκτωρ
Πεύθετ'· ἐπεί ῥα μάχης ἐπ' ἀριστερὰ μάρνατο πάσης,
Ὄχθας πὰρ ποταμοῖο Σκαμάνδρου· τῇ ῥα μάλιστα
Ἀνδρῶν πῖπτε κάρηνα, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει,
Νέστορά τ' ἀμφὶ μέγαν, καὶ ἀρήϊον Ἰδομενῆα·

Ajax verò propè accessit, ferens scutum, velut turrim;
Stetitque juxta. Trojani autem perterrefacti diffugerunt aliò alius.
Hunc quidem Menelaus Mavortius eduxit turbâ
Manu tenens, donec famulus propè egerat equos.
Ajax interim Trojanis insiliens intertecit Doryclum
Priamidem, nothum filium; deinde verò Pandocum vulneravit;
Vulneravit & Lysandrum, & Pyrasum, & Pylartem.
Ut verò cùm inundans flumen in campum decurrit
Torrens de montibus urgente Jovis imbre,
Multas verò quercus aridas, multásq; larices
In se rapit, multúmque limum in mare projicit:
Sic insequebatur turbans per campum tunc illustris Ajax,
Concidens equosque & viros: neque dum Hector
Audierat; nam pugnæ in sinistrâ parte præliabatur totius,
Ripas juxta fluvii Scamandri: ubi maximè
Virorum cadebant capita, clamor verò immensus exortus erat,
Nestoráq; circa magnum & Mavortium Idomeneum.

ΣΧΟΛΙΑ.

486. Στῆ δὲ παρέξ.] Ἔστη δὲ παρ' αὐτὸν, πλησίον αὐτοῦ. Ἄλλυδις ἄλλος.] ἀλλαχοῦ.

488. Εἵως.] Ἕως.

490. Πριαμίδην νόθον υἱόν.] Περισσὸν τὸ, υἱόν· κλητικῶς μὲν γὰρ ποιεῖται τὸ ὑπὸ τὴν κλῆσιν πίπτον δυνάμενον· πατρωνυμικῶς δὲ ἐμφαίνεται.

492. Πλήθων.] Πεπληρωμένος.

493. Ὀπαζόμενος.] Καταπειγόμενος· ἀφ' οὗ, πληρούμενος.

494. Ἀζαλέας.] Ξηράς.

495. Ἐσφέρεται.] Εἰς αὐτὸν φέρει. Ἀφυσγετόν.] * Τὸ ἰλυῶδες, συρφετόν.

498. Πεύθετο.] Ἐπύθετο, ᾔδει, ἤκουσε.

NOTÆ.

485. Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον) In MS. *Barocc.* Oxon. additur iste Versus, Χάλκεον, ἑπταβόειον· ὅ οἱ Τυχίος κάμε τεύχων, qui quidem extat, Η. v. 220. nec aliàs repeti debet.

493. Ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ) *Etymolog.* M. v. Ὀπάζω, σημαίνει δὲ ἡ λέξις πλεῖστα· ποτὲ μὲν, τὸ προσποιεῖν καὶ διδόναι· ὡς τὸ, Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι κῦδος ὀπάζει· ποτὲ δὲ, τὸ καταφέρεσθαι, οἷον, Χειμάρρους κατ' ὄρεσφιν ὀπαζόμενος Διὸς ὄμβρῳ· ποτὲ δὲ, τὸ ἐπιλέγεσθαι, οἷον, Ἦ καὶ Νέστορος υἱὸν ὀπάσσατο κυδαλίμοιο· ποτὲ δὲ, τὸ διώκειν, Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀΐξειε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.

495. Ἀφυσγετὸν εἰς ἅλα βάλλει) *Eustath.* fol. 801. lin. 52. Τὸ δὲ Ἀφυσγετὸν, Τυραννίων μὲν βαρύνει, ὡς ἀτρύγετος· Ἀρίσταρχος δὲ ὀξύνει, ὡς Ἰαπετός. Vid. *Etymolog.* M. v. unde, pro ἰλυῶδες, in *Scholiis* lego, τὸ ἰλυῶδες καὶ συρφετόν.

496. Κλονέων πεδίον τότε) Siquod *Exemplar* faveret, lubens legerem, πεδίον κάτα, ut sæpè aliàs. Nam nec *Homericum*, κλονεῖν πεδίον.

497. Δαΐζων ἵππους τε καὶ ἀνέρας) *Prior* τοῦ δαΐζων, aliàs *brevis*, producitur hic *Versûs* initio, etiam ante *Acutum*, cum *Hiatu*, ἐν διαλύσει. Vid. suprà, ad v. 435. Ità *Theocrit.* Idyll. 15. v. 88. Τρυγόνες ἐκκναισεῦντι, πλατειάσδοισαι ἅπαντα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

495. *Τὸ ἰλυῶδες, ità, pro ἰλυῶδες, *Etymolog.* M.

VARIÆ LECTIONES.

485. Post πύργον. MS. *Barocc.* Oxon. legit, χάλκεον, &c. vid. Not. in *Textum.*

493. Ὀπαζόμενος) γρ. ἐπειγόμενος, ἐλαυνόμενος, MS. CCC. supra *Textum.*

496. Πεδίον τότε) γρ. πεδίον κάτα. vid. Not. in *Textum.*

Εὐρὺ γὰρ ἀμφ' ὤμοισιν ἔχει σάκος· ἀλλὰ καὶ ἡμεῖς
Κεῖσ' ἵππους τε καὶ ἅρμ' ἰθύνομεν, ἔνθα μάλιστα
Ἱππῆες, πεζοί τε κακὴν ἔριδα προβαλόντες,
Ἀλλήλους ὀλέκουσι· βοὴ δ' ἄσβεστος ὄρωρεν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Μάστιγι λιγυρῇ· τοὶ δὲ, πληγῆς ἀΐοντες,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς,
Στείβοντες νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἱ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο δῦναι ὅμιλον
Ἀνδρόμεον, ῥῆξαί τε μετάλμενος· ἐν δὲ κυδοιμὸν
Ἧκε κακὸν Δαναοῖσι, μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.
Αὐτὰρ ὁ τῶν ἄλλων ἐπεπωλεῖτο στίχας ἀνδρῶν
Ἔγχεΐ τ', ἄορί τε, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο.
Ζεὺς δὲ πατὴρ Αἴανθ' ὑψίζυγος ἐν φόβον ὦρσε·
Στῆ δὲ ταφὼν, ὄπιθεν δὲ βάλεν σάκος ἑπταβόειον·
Τρέσσε δὲ παπτήνας ἐφ' ὁμίλου, θηρὶ ἐοικὼς,
Ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον γόνυ γουνὸς ἀμείβων·

" Latum enim circa humeros gerit scutum. Sed & nos
" Illuc equosque ad currum dirigamus, ubi maxime
" Equites peditesque pernicioso certamine strenue-exerto,
" Mutuo se occidunt; clamor autem immensus exortus est.
Sic fatus verberavit jubis-pulchros equos
Scuticâ argutâ: illi itaque verbera sentientes,
Velocitèr agebant celerem currum inter Trojanos & Achivos,
Calcantes cadaveráque & scuta: Sanguine autem axis
Subtus totus fœdabatur, & ambitus qui circa sellam curulem.
Quos ab equinis ungulis guttæ aspergebant,
Et illæ à canthis. Ille etenim cupiebat ingredi turbam
Virorum, perrumperéque insiliens: tumultum igitur
Immisit malum Danais, paululum enim subduxerat se à pugnâ.
Sed ille aliorum obibat ordines virorum
Hastáque, enséque, magnisque saxis:
Ajacis tamen vitabat pugnam Telamonii.
Jupiter autem pater Ajaci in alto-sedens metum incussit:
Stetit vero attonitus, in tergum aut. rejecit scut. sept. bubulis pellibus-munitum.
Pavefactus autem recedebat circumspectans in turbâ, feræ similis,
Subinde-se convertens, paulùm genua alternans.

ΣΧΟΛΙΑ.

528. Ἰθύνομεν.] Ἐπ' εὐθείας ἐλαύνωμεν.

529. Κακὴν ἔριδα προβαλόντες.] Φιλονείκως ἐρίζοντες.

532. Λιγυρῇ.] Λιγυρῷ καὶ ὀξείᾳ τοὺς ἵππους ποιούσῃ κατὰ τὸν δρόμον· ἤτοι, ὀξὺν ἦχον ἀποτελούσῃ. Ἀΐοντες.] Αἰσθόμενοι, ἀκούοντες.

534. Στείβοντες.] Πατοῦντες, βαροῦντες· ὅθεν καὶ ἡ πεπατημένη ὁδὸς, στίβος λέγεται.

536. Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον.] Ἃς αἱ ἀποπίπτουσαι τῶν ἱππείων ὀνύχων ῥανίδες ἔβαλλον· ὁπλὴ γὰρ, ἡ τοῦ ἵππου ὄνυξ. Ῥαθάμιγγες.] Ῥανίδες.

538. Ἀνδρόμεον.] Τὸν τῶν ἀνδρῶν.

539. Μίνυνθα δὲ χάζετο δουρός.] Ὀλίγον ὑπεχώρει, ἵνα εὐκόλως τῷ δόρατι χρῆται.

542. Ἀλέεινε.] Ἐξέκλινε.

545. Τρέσσε.] Διὰ φόβου ὑπεχώρησεν. Παπτήνας.] Περιβλεψάμενος.

546. Ἐντροπαλιζόμενος.] Παραλλάσσων, ἐπιστρεφόμενος. Ὀλίγον.] Κατ' ὀλίγον, κατὰ μικρόν. Ἀμείβων.] Ἀλλάσσων.

NOTÆ.

532. *Μάστιγι λιγυρῇ*) *Ultima* τοῦ *μάστιγι* producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam*.

542. Αἴαντος δ' ἀλέεινε μάχην Τελαμωνιάδαο) *Plutarchus*, de *Audiendis Poetis*, p. 36. huic *Versui* adjungit alium, *viz.* hunc, Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσασχ', ὅτ' ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο. Idem, an *Dionysius Halicarn.* Vitâ *Homeri*, laudat hoc *Distichon*. ut & *Aristoteles*, Rhetoric. l. 2. c. 9. Ego *Priorem* Versum rectè ad hunc locum assignatum fateor; ast alterum, satius ponendum ad ρ'. v. 99.

546. Ἐντροπαλιζόμενος, ὀλίγον) *Ultima Prioris* vocabuli producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Incisum* &c.

VARIÆ LECTIONES.

535. *Περὶ δίφρον*) γρ. *παρὰ δίφρον*, MSS. *Mori.*

Ὣς

Ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο
Ἐσσεύοντο κύνες τε καὶ ἀνέρες ἀγροιῶται,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ, κρειῶν ἐρατίζων,
Ἰθύει· ἀλλ' οὔ τι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Ἀντίον ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ, ἐσσύμενός περ·
Ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὣς Αἴας τότ' ἀπὸ Τρώων τετιημένος ἦτορ
Ἤϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτ' ὄνος παρ' ἄρουραν ἰὼν ἐβιήσατο παῖδας
Νωθὴς, ᾧ δὴ πολλὰ περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγῃ,
Κείρει τ' εἰσελθὼν βαθὺ λήϊον· οἱ δέ τε παῖδες

Ut verò fervidum leonem boum à stabulo
Abigunt canesque & viri rustici,
Qui ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere,
Totam noctem vigilantes: ille autem carnium cupidus
Rectà irruit: sed nihil proficit: frequentia enim jacula
Adversa volant audacibus à manibus,
Incensæque faces, quas quidem horrens recedit, incitatus licet:
Manè autem seorsum discedit mœsto animo:
Sic Ajax tum à Trojanis tristis corde
Abiit admodùm invitus. Valdè enim timebat navibus Achivorum,
Ut verò cùm asinus in arvum ingressus prævalet pueros
Tardus, in quem jam multi baculi circumfracti sunt,
Tondétque ingressus altam segetem: pueri verò

ΣΧΟΛΙΑ.

547. Ὡς δ' αἴθωνα λέοντα βοῶν ἀπὸ μεσσαύλοιο.] Διατί ἐπὶ μὲν λέοντι παραβάλλει τὸν Αἴαντα, ἐπὶ δὲ ὄνῳ; Ὅτι αἱ μὲν παραβολαὶ τελῶν ἕνεκα γίγνονται· αὐξήσεως, ἐνεργείας, σαφηνείας. Εἰς τὸ ἀμφότερον δὲ ἐν ἑκατέρῳ ἐτήρησεν ὁ Ποιητής, εἰπών, τὸν Αἴαντα καὶ φεύγοντα λέοντος δίκην καὶ τῶν πολεμίων ἀναχωρεῖν, ὡς ὄνον. Ταῖς γὰρ φύσεσι τῶν ζώων, καὶ τὸ ὀκνηρὸν πρὸς φυγήν, καὶ τὸ παχὺ πρὸς μάχην τοῦ ἥρωος δεδήλωκεν. Ἀπὸ μεσσαύλοιο.] Ἀπὸ τῆς ἐπαύλεως.

548. Ἐσσεύοντο.] Ἐδίωξαν.

549. Βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι.] Ἐξαρπάσαι τὴν λιπαρωτάτην καὶ καλλίστην τῶν βοῶν.

550. Ἐγρήσσοντες.] Ἐγρηγορότες. Ἐρατίζων.] Ἐρῶν, ἐπιθυμῶν.

551. Ἰθύει.] Ἐπ' εὐθείας ὁρμᾷ. Πρήσσει.] Ἀνύει, πράσσει. Ἄκοντες.] Ἀκόντια, δόρατα.

552. Ἀντίον.] Κατὰ πρόσωπον. Ἀΐσσουσι.] Ὁρμῶσι, φέρονται. Θρασειάων.] Ἰσχυρῶν, τολμηρῶν.

553. Δεταί.] Λαμπάδες, δᾶδες· παρὰ τὸ δαίεσθαι, ὅ ἐστι, καίεσθαι. Τρεῖ.] Φοβεῖται, τρέμει. Ἐσσύμενός περ.] Καί τοι προθυμούμενος.

554. Ἠῶθεν.] Ἕωθεν, ὄρθρου. Ἀπὸ νόσφιν ἔβη.] Ἐχωρίσθη. Τετιηότι.] Λελυπημένῳ.

556. Πόλλ' ἀέκων.] Πάνυ ἄκων. Περί.] Περισσῶς.

557. Παρ' ἄρουραν ἰών.] Τὸ ἑξῆς, παρελθὼν ἀρόσιμον χώραν. Ἐβιήσατο.] Τῇ βίᾳ ἐνίκησεν. Παῖδας.] Τὰ μικρὰ παιδία, νῦν.

558. Νωθής.] Βραδύς, ἀργός. Ῥόπαλα.] Ξύλα· ἀπὸ τοῦ ῥαπίζειν· ἢ τῇ ῥοπῇ, ὅ ἐστι, τῇ φορᾷ, ἀλοᾶν καὶ συντρίβειν. Στέφη δὲ πληγῶν θέλει αὐτὸν παραστῆσαι φέροντα, ἵνα δείξῃ αὐτοῦ τὸ γενναῖον. Ἀμφὶς ἐάγῃ.] Περιεκλάσθη.

559. Κείρει.] Κόπτει τοῖς ὀδοῦσι, ἐσθίει· μεταφορικῶς.

NOTÆ.

547. Ὡς δ' αἴθωνα λέοντα) Confer Not. in *Textum* ad v. 557. cum *Br. Schol.* hujus loci.

553. Καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ) *Aristoteles*, Histor. Animal. l. 9. c. 44. Ἀληθὲς δὲ καὶ τὸ λεγόμενον, τό, τε φοβεῖσθαι μάλιστα τὸ πῦρ· ὥσπερ καὶ Ὅμηρος ἐποίησε, Καιόμεναι δᾶδες· τάς τε τρομεῖ ἐσσύμενός περ. Ubi *Varia Lectio* bis notanda; nisi, quod fieri solet, Poetam Philosophus ex Memoriâ laudaret. *Excerpta* MSS. ad p'. 663. ubi locus iterum occurrit. Καιόμεναί τε δεταί) Καὶ ὁ Ἀριστοτέλης λέγει τὸν λέοντα τὸ πῦρ δεδοικέναι. Idem *Plinius* de Ignibus notat, *Nat. Hist.* l. 8. c. 16.

557. Ὡς δ' ὅτ' Ὄνος) Scioli hanc *Homeri* Comparationem, quâ Heroem suum *Ajacem* Asino confert, derident, Audiant *Eustathium*, fol. 805. lin. 45. Παρείληπται δὲ, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, ὁ μὲν Λέων, πρὸς τὸ γενναῖον τῆς Πράξεως· ὁ δὲ πληγῶν ἐθὰς Ὄνος, πρὸς τὴν ὑπομονήν· φεύγει μὲν γὰρ Αἴας, ὡς λέων· ὑποχωρεῖ δὲ ὀκνῶν, ὡς Ὄνος, περιφρονῶν τοὺς Τρῶας, ὡς παῖδας, κλ. Confer *Br. Schol.* ad v. 547.

558. Περὶ ῥόπαλ' ἀμφὶς ἐάγῃ) *Ultima* τοῦ περὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ob *Asperum* sequentē.

NOTÆ IN SCHOLIA.

550. Κρειῶν ἐρατίζων) Ἀντὶ τοῦ, τῶν κρεάτων ἐπιθυμῶν. Γεώργιος ὁ Χοιροβοσκός. Ex *Etymolog.* M. v. Κρειῶν.

558. Ἀλοᾶν) Editt. *Cantabrig.* pro ἀλοᾷν, Vett. omnes, ἀλοῶν. Addendum erat, *malè*; quùm ἀλοάω sit *Verbum*.

VARIÆ LECTIONES.

550. Πάννυχοι) γρ. παννύχιον, MS. *Mori*.

553. Καιόμεναί τε δεταί, τάς τε τρεῖ) γρ. καιόμεναι δᾶδες, τάς τε τρομεῖ, *Aristot.* vid. Not. in *Textum*.

558. Περὶ ῥόπαλ') γρ. περὶ ῥ' ῥόπαλ', MS. CCC.

Τύπτουσι ῥοπάλοισι· βίη δέ τε νηπίη αὐτῶν,
Σπουδῇ τ' ἐξήλασσαν, ἐπεί τ' ἐκορέσσατο φορβῆς·
Ὣς τότ' ἔπειτ' Αἴαντα μέγαν Τελαμώνιον υἱὸν
Τρῶες ὑπέρθυμοι τηλέκλειτοί τ' ἐπίκουροι,
Νύσσοντες ξυστοῖσι μέσον σάκος, αἰὲν ἕποντο.
Αἴας δ' ἄλλοτε μὲν μνησάσκετο θούριδος ἀλκῆς,
Αὖτις ὑποστρεφθείς, καὶ ἐρητύσασκε φάλαγγας
Τρώων ἱπποδάμων· ὁτὲ δὲ τρωπάσκετο φεύγειν·
Πάντας δὲ προέεργε θοὰς ἐπὶ νῆας ὁδεύειν.
Αὐτὸς δὲ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν θῦνε μεσηγὺ
Ἱστάμενος· τὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ πάγεν, ὄρμενα πρόσσω,
Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγύ, πάρος χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησ' Εὐαίμονος ἀγλαὸς υἱός,
Εὐρύπυλος, πυκινοῖσι βιαζόμενον βελέεσσι,
Στῆ ῥα παρ' αὐτὸν ἰών, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Εὐρύπυλος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων.

Verberant baculis; at vis infirma ipsorum,
Vixque expellunt, nec nisi postquàm saturatus est pabulo:
Sic tunc Ajacem magnum Telamonium filium
Trojani magnanimi gloriosique socii,
Percutientes hastilibus medium scutum, continenter sequebantur.
Ajax verò nunc quidem recordabatur impetuosæ fortitudinis,
Retrò conversus, & cohibebat phalangas
Trojanorum equûm-domitorum, nunc verò vertebat se ad fugam;
Omnes autem prohibuit celeres ad naves ire.
Ipse verò Trojanorum & Achivorum furebat in-medio
Stans: at jacula audacibus à manibus,
Alia quidem in scuto magno figebantur, impetu--acta ante se,
Multa verò & in medio spatio, antequam corpus candidum attingerent,
In terrâ stabant, cupientia corpore se saturare.
Hunc ut vidit Euæmonis præclarus filius,
Eurypylus, crebris oppressum jaculis,
Stetit juxta eum profectus, & jaculatus est hastâ splendidâ,
Et percussit Phausiadem Apisaonem, pastorem populorum,
Hepar subter præcordia; continuóque genua solvit:
Eurypylus autem insiliit, & auferebat arma ab humeris.

ΣΧΟΛΙΑ.

561. Σπουδῇ.] Μόλις, δυσχερῶς. Ἐπεί τε.] Ἐπειδάν, ἐπάν, ἀφ' οὗ. Φορβῆς.] Τροφῆς.

567. Τρωπάσκετο.] Ἐτρέπετο.

568. Πάντας δὲ προέεργε.] Πάντας, φησί, τοὺς Τρῶας, ἐπὶ τὰς ναῦς ὁρμῶντας, Αἴας ἀντιπαρατασσόμενος ἐκώλυεν.

571. Ὄρμενα πρόσσω.] Ὁρμῶντα ἐπὶ τὸ ἔμπροσθεν.

572. Ἐπαυρεῖν.] Ἐφάψασθαι, ἐπιθίγειν.

573. Ἆσαι.] Κορεσθῆναι, πληρωθῆναι.

575. Βιαζόμενον.] Καταπονούμενον.

578. Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων.] Τὸ ἧπαρ ἵδρυται κάτω ὑπὸ τὰς φρένας. Φρένας δὲ ὁ Ποιητὴς καὶ πάντες οἱ παλαιοὶ ἐκάλουν τὸ διάφραγμα, παρ' ὅσον, φλεγμαῖνον τοῦτο, ὡς νεφρῶδες, ἰσχὺ συμπάσχουσα τὸν ἐγκέφαλον, καὶ παρακολουθοῦσι μάχησιν παραφροσύναις. * Πηγὴ δὲ ὅλου τοῦ νευρώδους γένους ὁ ἐγκέφαλος· ὥσπερ ἀρτηριῶν καρδία, καὶ φλεβῶν ἧπαρ. * Εἶθαρ.] Εὐθέως.

579. Αἴνυτο.] Ἀφῄρει το.

NOTÆ.

571. Ἄλλα μὲν ἐν σάκεϊ μεγάλῳ) *Ultima* τοῦ σάκεϊ producitur, in *Cæsurâ* &c. ut suprà v. 532. *Ibid.* Ὄρμενα) Vid. ad φ'. v. 14. & ad ε'. v. 738.

NOTÆ IN SCHOLIA.

571. Post πρόσσω, deleo τὸ ἐρχόμενα. Vid. ad φ'. *Cantabr.* * Εἶθαρ) Εὐθέως, *Excerpta* MSS.

578. * Πηγὴ ita pro πυγή, rectè reponunt Editt.

VARIÆ LECTIONES.

563. Τηλέκλειτοι) γρ. πολυηγερέες. MS. CCC. & τῆλε κλητοί.

567. Τρωπάσκετο φεύγειν) γρ. τρωπάσκετο φόβον, *Eustath.* fol. 807. lin. 38.

571. Ὄρμενα) γρ. ἱέμενα.

572. Χρόα λευκὸν ἐπαυρεῖν) γρ. χρόα χαλκὸν ἐπαυρεῖν, *Eustath.* fol. 808. lin. 12.

575. Πυκινοῖσι) γρ. πυκνοῖσι, MS. CCC.

577. Φαυσιάδην) γρ. Φασιάδην, MS. *Barocc.* Oxon.

Τόνδ'

Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησεν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς
Τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος, αὐτίκα τόξον
Εἷλκεν ἐπ' Εὐρυπύλῳ, καί μιν βάλε μηρὸν ὀϊστῷ
Δεξιόν· ἐκλάσθη δὲ δόναξ, ἐβάρυνε δὲ μηρόν.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνώς,
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Στῆτ' ἐλελιχθέντες, καὶ ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ
Αἴανθ', ὃς βελέεσσι βιάζεται· οὐδέ ἑ φημὶ
Φεύξεσθ' ἐκ πολέμοιο δυσηχέος· ἀλλὰ μάλ' ἄντην
Ἵστασθ' ἀμφ' Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν.
Ὣς ἔφατ' Εὐρύπυλος βεβλημένος· οἱ δὲ παρ' αὐτὸν
Πλησίοι ἔστησαν σάκε' ὤμοισι κλίναντες,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι· τῶν δ' ἀντίος ἤλυθεν Αἴας·
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.
Νέστορα δ' ἐκ πολέμοιο φέρον Νηλήϊαι ἵπποι
Ἱδρῶσαι· ἦγον δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Εἱστήκει γὰρ ἐπὶ πρύμνῃ μεγακήτεϊ νηῒ,
Εἰσορόων πόνον αἰπὺν, ἰῶκά τε δακρυόεσσαν·
Αἶψα δ' ἑταῖρον ἑὸν Πατροκλῆα προσέειπε,
Φθεγξάμενος παρὰ νηός· ὃ δὲ κλισίηθεν ἀκούσας
Ἔκμολεν ἶσος Ἄρηϊ· κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.

Hunc ut animadvertit Alexander divinâ-formâ-præditus
Arma auferentem Apisaonis, statim arcum
Adduxit in Eurypylum, & ipsum percussit fœmur sagittâ
Dextrum: fracta est autem arundo, & gravi dolore affecit fœmur.
Retro autem sociorum ad agmen recedebat, mortem evitans,
Vociferatus tamen est altâ voce Danaos inclamans,
" O amici, Argivorum ductores, & principes,
" Consistite conversi, & arcete sævum diem
" Ab Ajace, qui telis obruitur: nèc ipsum opinor
" Evasurum ex pugnâ horrisonâ: sed omnino contrà
" Consistite circum Ajacem magnum Telamonium filium.
Sic dixit Eurypylus vulneratus: Illi autem ad ipsum
Propinqui constiterunt scuta humeris inclinantes,
Hastas elevantes. His etiam obvius venit Ajax:
Stetitque conversus, ut venit ad agmen sociorum:
Sic hi quidem pugnabant instar ignis ardentis.
Nestorem verò è prælio ferebant Neleiæ equæ
Sudantes; ducebántque Machaonem pastorem populorum.
Hunc autem intuitus agnovit pedibus-celer nobilis Achilles;
Stabat enim in extremâ ingenti navi,
Inspiciens laborem gravem, fugámque lachrymosam:
Statim verò socium suum Patroclum allocutus est,
Clamore vocatum è navi. Ille autem à tentorio ut-audivit,
Prodiit par Marti: Mali autem ei fuit principium.

ΣΧΟΛΙΑ.

581. Ἀπαινύμενον.] Ἀφαιρούμενον.
583. Δόναξ.] Ὁ κάλαμος.
589. Δυσηχέος.] Κακοήχου, λυπηροῦ.
592. Σάκε' ὤμοισι κλίναντες.] Ἐρείσαντες τοὺς ὤμους ταῖς ἀσπίσι.
595. Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός.] Οὕτως οὗτοι ἐμάχοντο θερμῶς, δίκην πυρός.
597. Ἱδρῶσαι.] Ἱδρῶτι περιρρεόμεναι.
599. Ἐπὶ πρύμνῃ.] Παρὰ τῇ πρύμνῃ.
600. Ἰωκά τε.] Καὶ τὴν δίωξιν· ὅ ἐστι, τὴν φυγὴν, τὴν πολλῶν δακρύων αἰτίαν, καὶ λυπηράν.
603. Ἔκμολεν.] Ἐξέμολεν, ἐξῆλθεν. * Κακοῦ δ'

NOTÆ.

581. Τεύχε' ἀπαινύμενον Ἀπισάονος) Ultima τοῦ ἀπαινύμενον producitur, ut suprà, v. 427.
592. Ἔστησαν) Ità MS. CCC. Cantabr. aliàs ἕστασαν, Mediâ, brevi & Activi, pro ἑστήκεσαν ut μ'. v. 56. τοὺς ἕστασαν υἷες Ἀχαιῶν. Vid. Etymolog. M. v. Ἔσταν. Quare ἕστασαν, ad Var. Lect. ἵστασαν, nè illic.

NOTÆ IN SCHOLIA.

600. Post δίωξιν, deleo ἰωκὴν, ut Schrevelianum, ex MS. CCC. Cantabr.
603. Κακοῦ δ' ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή) Hoc Scholion

VARIÆ LECTIONES.

582. Εἷλκεν) γρ. ἕλκετ', MS. CCC.
592. Πλησίοι ἔστησαν) γρ. πλησίοι ἵστασαν. Vid. Not. in Textum.
600. Ἰωκά τε) γρ. ἰῶ καὶ, Etymolog. M. v.
603. Ἔκμολεν ἶσος Ἄρηϊ) γρ. ἐξέμολ' ἶσος Ἄρηϊ.

Τὸν

Τὸν δὲ πρότερος προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
Τίπτε με κικλήσκεις, Ἀχιλεῦ, τί δέ σε χρεὼ ἐμεῖο;
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Δῖε Μενοιτιάδη, τῷ 'μῷ κεχαρισμένε θυμῷ,
Νῦν ὀΐω περὶ γούνατ' ἐμὰ στήσεσθαι Ἀχαιοὺς
Λισσομένους· χρειὼ γὰρ ἱκάνεται οὐκ ἔτ' ἀνεκτός.
Ἀλλ' ἴθι νῦν, Πάτροκλε, Διῒ φίλε, Νέστορ' ἔρειο,
Ὅντινα τοῦτον ἄγει βεβλημένον ἐκ πολέμοιο·
Ἤτοι μὲν τά γ' ὄπισθε Μαχάονι πάντα ἔοικε
Τῷ Ἀσκληπιάδῃ, ἀτὰρ οὐκ ἴδον ὄμματα φωτός·
Ἵπποι γάρ με παρήϊξαν, πρόσσω μεμαυῖαι.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ φίλῳ ἐπεπείθεθ' ἑταίρῳ·
Βῆ δὲ θέειν παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Νηληϊάδεω ἀφίκοντο,
Αὐτοὶ μέν ῥ' ἀπέβησαν ἐπὶ χθόνα πουλυβότειραν·
Ἵππους δ' Εὐρυμέδων θεράπων λῦε τοῖο γέροντος
Ἐξ ὀχέων· οἱ δ' ἱδρῶ ἀπεψύχοντο χιτώνων,
Στάντε ποτὶ πνοιὴν παρὰ θῖν' ἁλός· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἐς κλισίην ἐλθόντες, ἐπὶ κλισμοῖσι κάθιζον.
Τοῖσι δὲ τεῦχε κυκειῶ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη,
Τὴν ἄρετ' ἐκ Τενέδοιο γέρων, ὅτ' ἔπερσεν Ἀχιλλεύς,
Θυγατέρ' Ἀρσινόου μεγαλήτορος, ἥν οἱ Ἀχαιοὶ

Hunc prior allocutus est Menœtii fortis filius,
" Cur me vocas, Achille, quid autem tibi opus est me?
Hunc respondens allocutus est pedibus velox Achilles,
" Nobilis Menœtiade, meo carissime animo,
" Nunc puto circa genua mea futuros Achivos
" Supplicantes: necessitas enim urget non jam tolerabilis.
" Sed i nunc, Patrocle, Jovi chare, Nestorem interroga,
" Quemnam hunc ducit vulneratum e prælio:
" Certe quidem à tergo Machaoni omnia similis videtur
" Æsclepiadæ, sed non vidi faciem viri:
" Equi enim me prætérierunt, ulterius properantes.
Sic dixit. Patroclus verò dilecto obsecutus est socio:
Perrexit itaque currere prætérque tentoria & naves Achivorum.
Illi intereà cùm jam ad tentorium Neleidæ pervenerant,
Ipsi quidem descenderunt in terram almam:
Equas autem Eurymedon famulus solvit senis
E curru: illi itaque se reficiebant à calore, sudorem exiccando à tunicis,
Stantes ad ventum ad littus maris. Sed deindè
In tentorium profecti, in sellis-recubitoriis sederunt.
Iis parabat potionem-miscellaneam comas-pulchra Hecamede,
Quam abduxit à Tenedo senex, quando eam diripuit Achilles,
Filiam Arsinoi magnanimi; quam ei Achivi

ΣΧΟΛΙΑ.

ἄρα οἱ πέλεν ἀρχή.] Προσαναφώνησις, τὸ σχῆμα. Ἔφρασε δὲ πάνυ γοργῶς.

605. Οὐκ ἔτ' ἀνεκτός.] Οἷον ἀκαρτέρητος, καὶ δεινή.

610. Ἔρειο.] Ἐρώτησον.

612. Τά γ' ὄπισθε.] Τὰ ὀπίσω τοῦ σώματος, τὴν ἀποστροφήν.

614. Παρήϊξαν.] Παρέδραμον.

620. Ἀπεψύχοντο.] Πρὸς ἄνεμον ἱστάμενοι τὸν ἱδρῶτα ἐξηραίνοντο.

621. Ποτὶ πνοιήν.] Πρὸς τὴν πνοήν, πρὸς τὴν αὔραν.

623. Τεῦχε.] Κατασκευάζει. Κυκειῶ.] Κυκεῶνα. Ἔστι δὲ δίψης ἴαμα ὁ κυκεὼν ἐκ διαφόρων εἰδῶν σκευαζόμενος.

NOTÆ.

606. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος) Hic Versus aliàs legitur in Binis MSS. vid. ad *Var. Lect.*

607. Τῷ 'μῷ) Pro τῷ ἐμῷ, ut suprà, I. v. 650. Ἀμφὶ δή τοι τῇ 'μῇ κλισίῃ, in quem locum vid. quæ Nos, ex *Etymolog.* M.

610. Διῒ φίλε) Vid. suprà, ad v. 419.

613. Ὄμματα φωτός) Ὄμματα, ἀντὶ τοῦ, τὴν ὄψιν· Φωτός) Τοῦ ἀνδρὸς, αὐτοῦ. Vid. suprà, ad v. 438. & 462.

620. Ἱδρῶ) Ἀντὶ τοῦ, ἱδρῶτα· ὡς κυκεῶ, ἀντὶ τοῦ, κυκεῶνα· Ἀπόλλω, ἀντὶ τοῦ, Ἀπόλλωνα· ἰχῶ, ἀντὶ τοῦ, ἰχῶρα. Vid. ad *Odyss.* κ'. v. 290.

623. Κυκειῶ) *Ionicè*, pro κυκεῶ, quod pro κυκεῶνα, ut ad *Odyss.* κ'. v. 290. *Ultima* τοῦ ἐϋπλόκαμος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, & ante *Asperum*.

VARIÆ LECTIONES.

606. Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς) γρ. τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς, MS. *Mori*, MS. Barocc. Oxon.

607. Τῷ 'μῷ) γρ. τῷ ἐμῷ.

Ἔξελον, οὕνεκα βουλῇ ἀριστεύεσκεν ἁπάντων.
Ἥ σφωϊν πρῶτον μὲν ἐπιπροΐηλε τράπεζαν
Καλὴν, κυανόπεζαν, ἐΰξοον· αὐτὰρ ἐπ' αὐτῆς
Χάλκειον κάνεον· ἐπὶ δὲ, κρόμυον ποτῷ ὄψον,
Ἠδὲ μέλι χλωρὸν, παρ δ' ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν·
Πὰρ δὲ δέπας περικαλλὲς, ὃ οἴκοθεν ἦγ' ὁ γεραιὸς,
Χρυσείοις ἥλοισι πεπαρμένον· οὔατα δ' αὐτοῦ
Τέσσαρ' ἔσαν, δοιαὶ δὲ πελειάδες ἀμφὶς ἕκαστον
Χρύσειαι νεμέθοντο, δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.
Ἄλλος μὲν μογέων ἀποκινήσασκε τραπέζης,
Πλεῖον ἐόν· Νέστωρ δ' ὁ γέρων ἀμογητὶ ἄειρεν.

Electam-dederunt, quoniam consilio præstabat omnibus.
Hæc juxta eos primùm quidem protendit mensam
Pulchram, pedes cyaneos habentem, politam: ac super eam
Æream lancem; & in eâ, cepam potioni aptum opsonium,
Atque mel recens, juxtàque farinæ sacræ fructum:
Juxta etiam poculum perpulchrum, quod domo attulerat senex,
Aureis clavis transfixum, ansæ autem ejus
Quatuor erant; binæ etiam columbæ circum singulas
Aureæ pascebantur, duóque infra fundi erant.
Alius quidem senex non sine labore submovisset à mensâ,
Plenum existens: Nestor verò senex sine-labore tollebat.

ΣΧΟΛΙΑ.

626. Ἔξελον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν.

627. Ἐπιπροΐηλεν.] Ἐπ' * αὐτῆς παρέθηκε.

628. Κυανόπεζαν.] Κυανοῦ τοὺς πόδας κεχρισμένην, μελανόποδα.

629. Κρόμυον ποτῷ ὄψον.] Ποτικὸν ὄψον, ὅ ἐστι προσφάγιον, δίψης παρασκευαστικόν. Πᾶν δὲ τὸ μετὰ ἄρτου ἐσθιόμενον, ὄψον καλεῖται. Ἔστι δὲ τὸ κρόμυον καὶ πρὸς τὰ μὴ καλὰ ἁρμόζον ὕδατα, ὡς ἀλεξιφάρμακον.

630. Μέλι χλωρόν.] Πρόσφατον, νέον· οὕτω γὰρ καὶ ἡμεῖς χλωρὸν τυρὸν λέγομεν, τὸν νέον. Διατί δὲ τὸν Πάτροκλον ὁ Ἀχιλλεὺς πέμπει; Ῥητέον, ὅτι κατ' οἰκονομίαν. Ἐπειδὴ γὰρ ἄπρακτος ἡ πρεσβεία γεγένηται, διὰ Πατρόκλου βούλεται Νέστωρ τοῦτο κατορθῶσαι, ὅπερ οὐκ ἐποίησαν οἱ πρέσβεις. Ὡς προοικονομῶν τοῦτο ὁ Ποιητὴς οὕτως, ἵνα καὶ Νέστορος τὴν τῶν λόγων δύναμιν παραστήσῃ, καὶ Ἀχιλλέα δείξῃ μετ' εὐλόγου προφάσεως εἰς τὸν πόλεμον ἐξάγων. Ἀλφίτου ἱεροῦ ἀκτήν.] Ἤτοι ἄλφιτον, * ἢ τὸν ἄρτον, περιφραστικῶς· ἀπὸ τοῦ κατασκευάσματος· ὅ ἐστιν ἄλευρον. Δηλοῖ δὲ ἡ λέξις, ὅτε μὲν τὸ ἄλευρον, ἀπὸ τοῦ κατάγνυσθαι καὶ ἀλήθεσθαι τὸν σῖτον· ὅτε δὲ, αἰγιαλὸν, ἀπὸ τοῦ προσκατακλύζεσθαι, ἢ καταγνυσθαι τοῖς κύμασι.

633. Ἀμφὶς ἕκαστον.] Περὶ ἕκαστον.

634. Νεμέθοντο.] Νεμόμεναι, τουτέστι ζῶσαι, ἐοίκεσαν αἱ πέλειαι. Δύω δ' ὑπὸ πυθμένες ἦσαν.] Ἤτοι ὅτι διπλοῦς ἦν αὐτοῦ ὁ πυθμήν· ἢ, ὅτι ἦν ἀμφίθετον· ὅπερ καὶ * κυμβαῖον φασι τοῦτο, καὶ ἀμφικύπελλον.

635. Ἄλλος μὲν μογέων.] Περισσεύει τὸ, πρεσβύτης· ἵν' ᾖ, οὐ ῥᾳδίως, οὐδὲ εὐχερῶς αὐτὸ ᾖρεν ἀπὸ τῆς τραπέζης τις τῶν λοιπῶν γερόντων· ἀλλὰ μογέων, ὅ ἐστιν, ἀκμαῖος ἤ, ἄλλος μὲν κάμνων· ἵνα δηλοῖ τὸν Μαχάονα, διότι ἐτέτρωτο.

NOTÆ.

629. Χάλκειον κάνεον' ἐπὶ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον) *Ultima* τοῦ κάνεον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante ὑποδιαστολήν. *Plato* tamen, in *Ione*, legit Χάλκειον κάνεον· παρὰ δὲ, κρόμυον ποτῷ ὄψον. Vid. infrà, ad v. 629.

631. Πὰρ δὲ δέπας περικαλλὲς) De *Nestoris* Poculo multa multi dixerunt; *Athenæus*, & ex illo *Eustathius*, præcipuè; at *Andreæ Alciati* Dodecastichon hoc, loco Interpretationis, exhibeo, "*Nestoreum* gemini Cratera hunc accipe Fundis, Quod gravis Argenti massa profudit Opus: Claviculi ex Auro; stant circùm Quatuor Ansæ; Unamquámque super fulva Columba sedet: Solus eum potuit longævus tollere *Nestor*. Mæonidæ doceas, quid sibi Musa velit. Est *Cœlum*, Scyphus ipse, Colórque Argenteus olli; Aurea sunt Cæli sydera, Claviculi: *Pleiadas* esse putes, quas dixerit ille Columbas; Umblici Gemini, Magna, Minorque, Fera est. Hæc *Nestor* longo sapiens intelligit Usu: Bella gerant Fortes; Callidus Astra tenet. Vid. Antholog. l. 1. c. 45. fol. 67. Θεαγένους Πιθανοὶ περὶ τὸ ποτήριον τὸ Κύπελλον, κλ. & Confer fol. 327.

NOTÆ IN SCHOLIA.

627. * Αὐτῆς, pro αὐτῷ, emendo.

630. Ἤτοι ἄλφιτον, περιφραστικῶς) * Τὸν ἄρτον περιφραστικῶς σημαίνει, *Excerpta* MSS. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκτὴ & Ἄλφιτον.

634. * Κυμβαῖον) Ità pro κύμβαλον, vid. *Etymolog.* M. v. Κυμβαῖον. Et *Eustath.* fol. 444. lin. 20. Ἔστι δὲ καὶ Κυμβαῖον εἶδός τι ποτηρίου· ὡς Παυσανίας ἐν τῷ οἰκείῳ φησὶ Λεξικῷ. Et paulò post, Τὸ δὲ ῥηθὲν Κυμβαῖον ποτήριον, Κυμβίον ἕτεροι γράφουσι.

VARIÆ LECTIONES.

619. Ἐπὶ δὲ) γρ. παρὰ δὲ *Plato*, vid. Not. in *Textum*.

630. Ἱεροῦ) γρ. ἱερὸν. *Eustath.* fol. 815. lin. 5.

634. Δύω δ' ὑπὸ πυθμένες) γρ. δύω δ' ὑποπυθμένες, & δύω ὑπὸ πυθμενέ', *Eustath.* fol. 815. lin. 50. &c.

Ει

Ἐν τῷ ῥά σφι κύκησε γυνὴ, εἰκυῖα θεῇσιν,
Οἴνῳ Πραμνείῳ, ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν
Κνήστι χαλκείῃ, ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε.
Πινέμεναι δ' ἐκέλευσεν, ἐπεί ῥ' ὥπλισσε κυκειῶ·
Τὼ δ' ἐπεὶ οὖν πίνοντ' ἀφέτην πολυκαγκέα δίψαν,
Μύθοισιν τέρποντο πρὸς ἀλλήλους ἐνέποντες·
Πάτροκλος δὲ θύρῃσιν ἐφίστατο, ἰσόθεος φώς.
Τὸν δὲ ἰδὼν ὁ γεραιὸς ἀπὸ θρόνου ὦρτο φαεινοῦ,
Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἀναίνετο, εἶπέ τε μῦθον,
Οὐχ ἕδος ἐστὶ, γεραιὲ διοτρεφὲς, οὐδέ με πείσεις·
Αἰδοῖος, νεμεσητὸς, ὅ με προέηκε πυθέσθαι,
Ὅν τινα τοῦτον ἄγεις βεβλημένον· ἀλλὰ καὶ αὐτὸς
Γιγνώσκω· ὁρόω δὲ Μαχάονα, ποιμένα λαῶν·
Νῦν δὲ, ἔπος ἐρέων, πάλιν ἄγγελος εἶμ' Ἀχιλῆϊ.
Εὖ δὲ σὺ οἶσθα, γεραιὲ διοτρεφὲς, οἷος ἐκεῖνος

In hoc ipsis miscuit mulier, similis deabus,
Vino Pramnio, insuper autem caprinum rasit caseum
Radulâ æreâ, supérque farinas albas inspersit:
Bibere itaque jussit, postquam apparaverat potionem miscellaneam:
Illi postquam bibentes exemerant peraridam sitim,
Sermonibus delectabantur inter se colloquentes:
Patrocius verò foribus astitit, par deo vir.
Hunc conspicatus senex à sede surrexit splendidâ,
Introque duxit manu prehensum, & considere jussit:
Patroclus autem contrà renuebat, dixitque sermonem,
"Non est sedendi tempus, senex Jovis-alumne, neq; eis mihi persuadebis:
"Reverendus, stomachosus, qui me misit sciscitatum,
"Quemnam hunc ducis vulneratum: quin & ipse
"Agnosco; video enim Machaonem, pastorem populorum:
"Nunc igitur rem dicturus, nuncius redeo Achilli.
"Bene etenim tu nôsti, senex Jovis-alumne, qualis ille

ΣΧΟΛΙΑ.

637. Κύκησε.] Τὸν κυκεῶνα ἐποίησεν, ἐτάραξε.
638. Πραμνείῳ.] Ἤτοι τῷ πραμνητικῷ, τουτέστι τῷ συστύφοντι τὸ ῥῆθος, ἢ τὰς φρένας· ἢ παλαιῷ, ἀπὸ τοῦ παραμεμενηκέναι· ἢ, ἀπὸ εἴδους ἀμπέλου οὕτω καλουμένης, ἢ ἀπὸ τοῦ ἀναδιδομένου εἶναι οἶνον· Πράμνιον γὰρ τὸν ὑφέτην καλοῦσιν. Ἄλλοι δὲ ἀπὸ Πράμνης εἶπον· Πράμνη δὲ, ὄρος ἐν τῇ Ἰκαρίᾳ οἰνοφόρον.
639. Κνῆστι.] Μαγειρικῷ τυροτόμῳ, ἢ τυροξέστῃ. Ἐπὶ πάλυνε.] Κατέπασεν ἐπὶ τοῦ κυκεῶνος. Καὶ γὰρ μετ' οἴνου καὶ μετὰ ζωμοῦ αὐτὰ ἤσθιεν.
640. Ὥπλισσεν.] Ἡτοίμασεν.
641. Πολυκαγκέα.] Ξηραντικήν.
642. Ἐνέποντες.] Ἐπαγγέλλοντες, λέγοντες.
645. Ἐς δ' ἄγε.] Εἰσήγαγε δή. Κατὰ δ' ἑδριάασθαι.] Καθέζεσθαι.
646. Ἀναίνετο.] Ἀπηρνεῖτο· εἴρηται παρὰ τὸ ἀνανεύειν.
647. Οὐχ ἕδος.] Οὐκ ἔστι καιρός μοι νῦν τοῦ καθέζεσθαι. Ἕδος γὰρ, ἡ καθέδρα νῦν.
648. Νεμεσητός.] Φιλομεμφής, ἢ μεμψίμοιρος· ἀκριβαστὴς ἐν τῷ κολάζειν. Ὅ με.] Ὅς με.
651. Πάλιν ἄγγελος.] Εἰς τοὐπίσω ἄγγελος.

NOTÆ.

638. Ἐπὶ δ' αἴγειον κνῆ τυρὸν Κνήστι χαλκείῃ) Vid. *Etymolog.* M. v. Κνηφεύς.
639. Κνήστι χαλκείῃ· ἐπὶ δ' ἄλφιτα λευκὰ πάλυνε) *Plato* in *Ione*, fol. 538. Κνήστι χαλκείῃ· παρὰ δὲ κρόμυον ποτῷ ὄψον, quod ferè suprà legit, v. 629. Nisi *Plato* memoriâ lapsus, ut *Aristoteles*, suprà v. 553.
647. Οὐχ ἕδος ἐστὶ) Tale illud *Hectoris*, ζ'. v. 360. Μή με κάθιζ', Ἑλένη· Tale illud, ψ'. v. 205. Οὐχ ἕδος. *Bacchylides*. Οὐ γὰρ χολᾶς τόδ' ἔργον ἐστ', οὐδ' ἀμβολᾶς. *Sophocl.* Ajac. v. 814. Οὐχ ἑδραῖον. & v. 826. οὐχ ἕδρας ἀκμή.
650. Γιγνώσκω) Ità cum MS. CCC. lego, pro γινώσκω· quod majus Initio Versûs accedat pondus.
651. Νῦν δὲ ἔπος ἐρέων) *Ultima* τοῦ ἔπος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

638. *Τὸ ῥῆθος, & *οἶνον, *Schreveliana*, non moveo; nec enim inutilia.
648. *Ἀκριβαστὴς &c. Et hoc ex *Schrevelii* Officinâ; nec tamen prorsus inutile.

VARIÆ LECTIONES.

638. Κνῆ) γρ. κνῖε, Editio *Aristarchi*, ut *Eustath.* fol. 520. lin. 10. & *Seberi* Index.
639. Κνήστι) γρ. κνήστϊ, *Etymolog.* M. malè ibi, κνήστι, cùm sit, ut μήνιϊ, μήνι.
650. Γιγνώσκω) γρ. γινώσκω. Vid. Not. in Textum.

Δεινὸς ἀνήρ· τάχα κεν καὶ ἀναίτιον αἰτιόῳτο.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Τίπτε τ' ἄρ' ὧδ' Ἀχιλεὺς ὀλοφύρεται υἷας Ἀχαιῶν,
Ὅσσοι δὴ βελέεσσι βεβλήαται; οὐδέ τι οἶδε,
Πένθεος ὅσσον ὄρωρε κατὰ στρατόν; οἱ γὰρ ἄριστοι
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
Βέβληται μὲν ὁ Τυδεΐδης κρατερὸς Διομήδης·
Οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·
Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ·
Τοῦτον δ' ἄλλον ἐγὼ νέον ἤγαγον ἐκ πολέμοιο,
Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς βεβλημένον· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς,
Ἐσθλὸς ἐὼν, Δαναῶν οὐ κήδεται, οὐδ' ἐλεαίρει.
Ἦ μένει, εἰσόκε δὴ νῆες θοαὶ ἄγχι θαλάσσης,
Ἀργείων ἀέκητι, πυρὸς δηΐοιο θέρωνται,
Αὐτοί τε κτεινώμεθ' ἐπισχερώ; οὐ γὰρ ἐμὴ ἲς
Ἔσθ', οἵη πάρος ἔσκεν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσιν.
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη δέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὁπότ' Ἠλείοισι καὶ ἡμῖν νεῖκος ἐτύχθη
Ἀμφὶ βοηλασίῃ, ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα,
Ἐσθλὸν Ὑπειροχίδην, ὃς ἐν Ἤλιδι ναιετάασκε,
Ῥύσι' ἐλαυνόμενος· ὁ δ' ἀμύνων ᾗσι βόεσσιν,

" Verendus vir: facilè vel insontem culpaverit.
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
" Cur verò sic Achilles miseratur filios Achivorum,
" Qui jam telis vulnerati sunt? neque scit,
" Luctûs quantum excitatum est per exercitum? fortissimi enim
" In navibus jacent eminùs, cominùsque vulnerati.
" Percussus est quidem *sagittâ* Tydides fortis Diomedes;
" Vulneratus est etiam Ulysses hastâ inclytus, & Agamemnon:
" Percussus item Eurypylus ad fœmur sagittâ:
" Hunc etiam alium ego modò abduxi è prælio,
" Sagittâ a nervo percussum: at Achilles,
" Strenuus cùm sit, Danaorum nullam curam gerit, neque miseretur.
" An expectat, donec jam naves veloces propè mare,
" Argivis *frustra* invitis, igne hostili comburantur,
" Ipsique interficiamur alii super alios? non enim mea vis
" Est, qualis antea fuit in agilibus membris.
" Utinam sic pubescerem, roburque mihi firmum esset,
" Sicut quando inter Eléos & nos certamen ortum est,
" De boum-abactione, quando ego interfeci Itymonem,
" Fortem Hypirochidem, qui in Elide habitabat,
" Pignora abigens: ille verò vim propulsans à suis bobus,

ΣΧΟΛΙΑ.

653. Ἀναίτιον αἰτιόῳτο.] Καὶ τὸν μὴ αἴτιον, ὡς αἴτιον μέμψοιτο ἄν.
655. Ὀλοφύρεται.] Οἰκτείρει, ἐλεεῖ.
658. Κέαται.] Κεῖνται.
666. Ἀέκητι.] Ἀκόντων, μὴ βουλομένων.
667. Ἐπισχερώ.] Ἐφεξῆς. Ἲς.] Δύναμις.
668. Γναμπτοῖσι.] Τοῖς καμπτομένοις.
670. Νεῖκος.] Φιλονεικία. Ἐτύχθη.] Κατεσκευάσθη, ἐγένετο.
671. Ἀμφὶ βοηλασίῃ.] Περὶ βοῶν ἀπελασίας. Ὅτ' ἐγὼ κτάνον Ἰτυμονῆα.] Νηλεὺς, ὁ Ποσειδῶνος, ἵππ[illegible] τῶν καθ' αὑτὸν γενόμενος, ἔπεμψεν εἰς Ἤλιν ἵππους ἐς τὸν ὑπ' Αὐγέου συντελούμενον ἀγῶνα. Νικησάντων δὲ τούτων, φθονήσας Αὐγέας, ἀπέσπασε τούτους, καὶ τοὺς ἡνιόχους ἀφῆκεν ἀπράκτους. Νηλεὺς δὲ γνοὺς, ἡσυχίαν ἦγε. Νέστωρ δὲ, ὁ τῶν παίδων αὐτοῦ νεώτατος, στρατὸν ἀθροίσας ἐπῆλθεν Ἤλιδι, καὶ πολλοὺς ἀποκτείνας, ἀπέλαβε τοὺς ἵππους καὶ οὐκ ὀλίγην τῶν πολεμίων ἀπήλασε λείαν. Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.
672. Ὑπειροχίδην.] Ὑπειρόχου παῖδα.
673. Ῥύσι' ἐλαυνόμενος.] Ἀντὶ τοῦ, ῥυσιάζων, ὅ ἐστι, ἐνέχυρα λαμβάνων· ῥύσιον δὲ, τὸ ἐνέχυρόν φησι.

NOTÆ.

656. Ὅσσοι δὴ βελέεσσι βεβλήαται) Prior τοῦ βεβλήαται *Communis*; ut ostendo, ad ί. v. 707. Aliàs legi potuit, Ὅσσοι δὴ βέλεσιν βεβλέαται.
663. Ἰῷ ἀπαὶ νευρῆς) Vetus hæc scriptio ab *Hesiodo* etiam, in eodem *Hemistichio* usurpatur, Scut. *Hercul.* v. 409. Vid. ad θ'. v. 300. & suprà, ad v. 476.
673. Ῥύσι' ἐλαυνόμενος) Vid. suprà, ad v. 505.

VARIÆ LECTIONES.

656. Βελέεσσι βεβλήαται) γρ. βέλεσιν βεβλέαται.
665. Ἦ μένει) γρ. ἢ μενοῖ;
667. Ἐμὴ ἲς) γρ. ἐμοὶ ἲς, MS. *Barocc.* Oxon.
668. Ἐνὶ) γρ. ἐπὶ, MS. *Barocc.* Oxon. *Ibid.* Γναμπτοῖσι μέλεσσιν) γρ. γναμπτοῖς μελέεσσιν, ut suprà, v. 416.
671 Ἀμφὶ βοηλασίῃ) γρ. ἀμφὶ βοηλασίῃ, & βοηλασίης, *Br. Schol.* & MS. CCC.

Ἔβλητ'.

Ἔβλητ' ἐν πρώτοισιν ἐμῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
Κὰδ δ' ἔπεσεν, λαοὶ δὲ περίτρεσαν ἀγροιῶται·
Ληΐδα δ' ἐκ πεδίου συνελάσσαμεν ἤλιθα πολλὴν,
Πεντήκοντα βοῶν ἀγέλας, τόσα πώεα οἰῶν,
Τόσσα συῶν συβόσια, τόσ' αἰπόλια πλατέ' αἰγῶν·
Ἵππους δὲ ξανθὰς ἑκατὸν καὶ πεντήκοντα,
Πάσας θηλείας· πολλῇσι δὲ πῶλοι ὑπῆσαν.
Καὶ τὰ μὲν ἠλασάμεσθα Πύλον Νηλήϊον εἴσω,
Ἐννύχιοι προτὶ ἄστυ· γεγήθει δὲ φρένα Νηλεὺς,
Οὕνεκά μοι τύχε πολλὰ νέῳ πόλεμόνδε κιόντι.
Κήρυκες δ' ἐλίγαινον, ἅμ' ἠοῖ φαινομένηφι,
Τοὺς ἴμεν, οἷσι χρεῖος ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ·
Οἱ δὲ συναγρόμενοι Πυλίων ἡγήτορες ἄνδρες
Δαίτρευον· πολέσιν γὰρ Ἐπειοὶ χρεῖος ὄφειλον·
Ὡς ἡμεῖς παῦροι κεκακωμένοι ἐν Πύλῳ ἦμεν.
Ἐλθὼν γάρ ῥ' ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη,
Τῶν προτέρων ἐτέων· κατὰ δ' ἔκταθεν ὅσσοι ἄριστοι.
Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονες υἱέες ἦμεν,

" Percussus est inter primos meâ à manu jaculo:
" Concidit autem, copiæque undiquaque-trepidæ-aufugerunt agrestes:
" Prædam igitur ex campo coegimus valde multam,
" Quinquaginta boum armenta, totidem greges ovium,
" Tot suum greges, tot greges magnos caprarum:
" Equasque flavas centum & quinquaginta,
" Omnes fœminas: multis etiam pulli suberant.
" Et hæc quidem abegimus Pylum Neleium intra,
" Nocturni in urbem: lætatus est igitur animo Neleus,
" Quòd mihi contigissent multa juveni ad bellum profecto.
" Præcones autem canorè-edixerunt, simul ac aurora apparuit,
" Illos adesse, quibus debitum debebatur in Elide amplâ:
" Congregati itaque Pyliorum principes viri
" Dividebant: multis enim Epei debitum debebant:
" Ex quo nos pauci malis-fracti in Pylo eramus.
" Veniens enim afflixerat vis Herculea,
" Superioribus annis: interfecti autem sunt quotquot optimi.
" Duodecim enim Nelei eximii filii eramus,

ΣΧΟΛΙΑ.

675. Περὶ τρέσαν.] Οἱ περὶ αὐτὸν διὰ δέος ἔφυγον. Ἀγροιῶται.] Ἀγροῖται, ἀγροί.

676. Ἤλιθα πολλήν.] Πάνυ πολλήν.

677. Πώεα.] Ποίμνια.

678. Συβόσια.] Τὰ χοιροτροφεῖα.

681. Νηλήϊον.] Τὸν τοῦ Νηλέως.

682. Ἐννύχιοι.] Διὰ τῆς νυκτός.

684. Λίγαινον.] Ἐβόων, ὀξέως ἐκήρυσσον.

685. Τοὺς ἴμεν.] Τούτους συνέρχεσθαι. Χρεῖος.] Χρέος, δάνειον. Ὀφείλετο.] Ἐχρεωστεῖτο. Δίῃ.] Θαυμαστῇ, ἱερᾷ· ἐν αὐτῇ γὰρ ἐτιμᾶτο Ὀλύμπιος Ζεύς· ᾧ καὶ πανήγυρις κατὰ πενταετῆ χρόνον ἤγετο, τὰ Ὀλύμπια· ἔνθα ἠγωνίζοντο οἱ ἀπὸ τῆς Ἑλλάδος πάντες. Ἔστι δὲ ἡ πόλις Πελοποννήσου.

687. Δαίτρευον.] Ἐμέριζον. Ἐπειοί.] Οἱ Ἠλεῖοι ἀπὸ Ἐπειοῦ βασιλέως· οὗτος Ποσειδῶνος καὶ Εὐρυπύλης, τοῦ Ἐνδυμίωνος παῖς· ὁ Ἠλεῖος, ἐκτίσας Ἤλιδα· Ἠλεῖοι δέ. Ἄλεξις καὶ Ἐπειός· ἀφ' οὗ Ἐπειοί· ὥς φησιν Ἀριστοτέλης, ἐν τῷ Πέπλῳ.

688. Κεκακωμένοι.] Κακῶς διατεθειμένοι, βεβλαμμένοι.

689. Ἐλθὼν γὰρ ἐκάκωσε βίη Ἡρακληείη.] Ἡρακλῆς παρεγένετο εἰς Πύλον, χρήζων καθαρσίων· οἱ δὲ Πύλιοι ἀποκλείσαντες τὰς πύλας, οὐκ εἰσεδέξαντο αὐτόν· ἐφ' ᾧ ὀργισθεὶς ὁ ἥρως, ἐπόρθησε Πύλον· συνεμάχουν δὲ τῷ Νηλεῖ τρεῖς θεοί, Ποσειδῶν, Ἥρα, Ἀϊδωνεύς· ὡς καὶ ἐν τῇ * ε' φησί. * *Iliad*. ε. v. 395.

590. Τῶν προτέρων ἐτέων.] Ἐν τῷ παρελθόντι χρόνῳ.

691. Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονες υἱέες ἦμεν. Τῶν

NOTÆ.

678. Συβόσια) *Penultimam* producit, ἐν πολυσυλλαβίας ἀνάγκης, ut ad β'. v. 113. Legitur tamen & συβόσια, ut ad *Odyss.* κ'. v. 169. Καλλοφάδεια. Vid. ad *Odyss.* ξ'. v. 101.

688. Ἐλθὼν—βίη Ἡρακληείη) Σχῆμα, πρὸς τὸ σημαινόμενον· ἀντὶ τοῦ, ἐλθὼν Ἡρακλῆς· ὡς, ψυχὴ Τειρεσίαο, σκῆπτρον ἔχων.

691. Δώδεκα γὰρ Νηλῆος ἀμύμονος υἱέες ἦσαν) I-

VARIÆ LECTIONES.

675. Κάδδ' ἔπεσεν) γρ. κάδ' δ' ἔπεσεν. *Ibid.* Περίτρεσαν) γρ. περὶ τρέσαν. *Br. Schol.*

677. Οἰῶν γρ. μήλων.

678. Συβόσια) γρ. συβόσια.

680. Πολλῇσι) γρ. πολλῇσι, MS. *Barocc.* Oxon.

684. Κήρυκες δ' ἐλίγαινον) γρ. κήρυκες δ' ἐλίγαινον. Br. S.

687. Ὄφειλον) γρ. ἔφειλον. MS. Baroc. [illegible]

690 Ἔκταθεν) γρ. [illegible], *Eustath.* [illegible] lin. 18. & [illegible] 830. [illegible]

691. Ἀμύμονες) γρ. ἀμύμονος, MS.

Τῶν οἶος λιπόμην, οἱ δ' ἄλλοι πάντες ὄλοντο.
Ταῦθ' ὑπερηφανέοντες Ἐπειοὶ χαλκοχίτωνες,
Ἡμέας ὑβρίζοντες, ἀτάσθαλα μηχανόωντο.
Ἐκ δ' ὁ γέρων ἀγέλην τε βοῶν καὶ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Εἵλετο κεινάμενός γε τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας.
Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετ' ἐν Ἤλιδι δίῃ,
Τέσσαρες ἀθλοφόροι ἵπποι αὐτοῖσιν ὄχεσφιν,
Ἐλθόντες μετ' ἄεθλα· περὶ τρίποδος γὰρ ἔμελλον
Θεύσεσθαι· τοὺς δ' αὖθι ἄναξ ἀνδρῶν Αὐγείας
Κάσχεθε· τὸν δ' ἐλατῆρ' ἀφίει ἀκαχήμενον ἵππων.
Τῶν ὁ γέρων ἐπέων κεχολωμένος ἠδὲ καὶ ἔργων,
Ἐξέλετ' ἄσπετα πολλά, τὰ δ' ἄλλ' ἐς δῆμον ἔδωκε
Δαιτρεύειν, μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.

" Quorum solus relictus sum; alii etenim omnes perierunt.
" Ob hæc animo-elati Epëi ære-loricati,
" Nos insultantes, iniqua moliebantur.
" Senex autem armentumque boum & gregem magnum ovium
" Exemit electis trecentis, atque pastoribus.
" Etenim, illi debitum magnum debebatur in Elide amplâ,
" Quatuor in-cursu-victores equi cum ipsis curribus,
" Qui ierant ad præmia reportanda; de tripode enim erant
" Cursu-certaturi: eos tamen illic rex virorum Augëas
" Detinuit; aurigámque demisit tristem equorum causâ.
" Ob hæc senex dictis iratus æque factis,
" Exemit sibi admodum multa, reliqua autem populo dedit
" Dividenda, nè quis suâ fraudatus abiret æquali-portione.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

οἶος λιπόμην.] Τὸν Νέστορά φησι μόνον περιλειφθῆναι τῶν τοῦ Νηλέως παίδων· ἐπεὶ, ὅτι νέος ὑπάρχων ἔξω ἐτρέφετο παρὰ τοῖς Γερηνίοις· ἢ ἐπεὶ συνεβούλευσεν εἰσαχθῆναι τὸν Ἡρακλέα, ὥς τινές φασιν.

693. Ὑπερηφανέοντες.] Ὑπερηφανοῦντες, καταφρονοῦντες.

694. Ἀτάσθαλα.] Ὑβριστικὰ, ἄδικα.

696. Κεινάμενος.] Διαχωρίσας, ἄρας.

697. Καὶ γὰρ τῷ χρεῖος μέγ' ὀφείλετο.] Ἡρακλῆς, προστάξαντος Εὐρυσθέως, ἐξεκάθηρε τὴν Αὐγέου κόπρον· ἀπαιτοῦντι δὲ αὐτῷ τὸν μισθὸν, οὐκ ἀπεδίδου, λέγων, ἐξ ἐπιταγῆς αὐτὸν πεποιηκέναι· Φυλεὺς δὲ, ὁ τούτου παῖς, κριτὴς γενόμενος, κατέκρινε τὸν πατέρα· ὁ δὲ ἀγανακτήσας, ἐξέβαλεν αὐτὸν τῆς χώρας. Ἡρακλῆς δὲ, ἐπιστρατευσάμενος, Ἦλιν ἐπόρθησε· καὶ μεταπεμψάμενος τὸν Φυλέα ἐκ Δουλιχίου, παραδίδωσιν αὐτῷ τὴν βασιλείαν· ὡς Καλλίμαχος, Ἦλιν ἀνάστατον Διὸς οἴκιον ἵλαθι Φυλεῦ. Ὀλιγανδρίας δὲ οὔσης, διὰ τὸ πολλοὺς ἐν τῷ πολέμῳ συμφθαρῆναι, Ἡρακλῆς συγκατέκλινε τοῖς τῶν τελευτησάντων γυναῖκας τοῦ στρατοῦ· οὕτως τὸ πλῆθος γεννηθῆναι. ἔθηκε Διὶ τὸν Ὀλυμπιακὸν ἀγῶνα· καὶ αὐτὸς πρῶτος τῶν ἀγώνων ἥψατο. Ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ.

698. Τέσσαρες ἵπποι.] Αἱ δύο ξυνωρίδες· ὅθεν τὴν τέτρωρον λέγει. Καὶ αὐτὸς δὲ, ἐν * Ὀδυσσείᾳ, Ἡ δ' ὥς τ' ἐν πεδίῳ τετράοροι ἄρσενες ἵπποι. *Odyss. ν'. v. 81.

700. Θεύσεσθαι.] Δραμεῖσθαι.

701. Κάσχεθε.] Κατέσχεν. Ἐλατῆρα.] Τὸν ἡνίοχον. Ἀκαχήμενον ἵππων.] Λείπει ἡ, ὑπὲρ, πρόθεσις· ἀντὶ τοῦ, ὑπὲρ τῶν ἵππων.

702. Τῶν ἐπέων κεχολωμένος.] Ὡς καὶ βλάσφημά τινα εἰρηκότος αὐτοῦ εἰς τὸν Νηλέα.

703. Ἄσπετα.] Πολλὰ, ἀπειρέσια.

704. Μή τις οἱ ἀτεμβόμενος κίοι ἴσης.] Ὅπως μηδεὶς ἀπέλθοι, στερηθεὶς τῆς ὁμοίας καὶ ἴσης τιμῆς. Ἴσης γὰρ, τῆς τὸ δίκαιον καὶ ἴσον ἐχούσης.

N O T Æ.

dem Versus *Hesiodo* usurpatur, in nobili illo Fragmento apud *Apollonii* Scholiasten, ad Argonautic. l. 1. v. 156. Vid. ad *Odyss.* λ'. v. 285.

692. *Τῶν οἶος λιπόμην)* Hoc etiam testatur *Hesiodus* in alio Fragmento, Κτεῖνε δὲ Νηλῆος ταλασίφρονος υἱέας ἐσθλοὺς Ἕνδεκα· δωδέκατος δὲ Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ, Ξεῖνος ἐὼν, ἐτύχησε παρ' ἱπποδάμοισι Γερήνοις. Et aliàs, Νέστορα οἶον ἔρυξεν ἐν ἀνθεμόεντι Γερήνῳ. Quibus addatur *Ovid.* Metamorph. l. 12. §. 6.

696. *Εἵλετο κεινάμενός γε τριηκόσι', ἠδὲ νομῆας)* Quod in pluribus exciderat, τὸ γέ, aut τέ, restituendum curavi, *Sensu* permittente, *Versu* postulante.

701. *Κάσχεθε)* Pro κατέσχεθε; ut κακχύδην, pro καταχύδην, *Anacreonti*, v. 1090.

704. *Μή τίς οἱ ἀτεμβόμενος)* *Etymolog.* M. v. Ἀτεμβόμενος) Ἄγχι ἐμβεβαωθεὶς στερισκόμενος. Pro-

NOTÆ IN SCHOLIA.

697. *Ὡς Καλλίμαχος, Ἦλιν ἀνάστατον)* Hoc nobile *Callimachi* Fragmentum non inscitè addendum erat, ex *Pindari* Scholiastâ, ad *Olympionic.* §. 10. v. 55. Edit. Oxon. fol. 125. cum & hanc Historiam ex *Callimacho* laudet noster Scholiastes.

VARIÆ LECTIONES.

Oxon. & *Hesiod.* & *Br. Schol.*

696. Εἵλετο *κεινάμενός γε τριηκόσι')* γρ. εἵλετο κεινάμενος τριηκόσι', vid. Not. in *Textum*.

700. Αὖθι*)* γρ. αὐτῆς. *Ibid.* Αὐγείας*)* γρ. Αὐγείης.

705 Ἡμεῖς

Ἡμεῖς μὲν τὰ ἕκαστα διείπομεν, ἀμφί τε ἄστυ
Ἕρδομεν ἱρὰ θεοῖς· οἱ δὲ τρίτῳ ἤματι πάντες
Ἦλθον ὁμῶς αὐτοί τε πολεῖς καὶ μώνυχες ἵπποι
Πασσυδίῃ· μετὰ δέ σφι Μολίονε θωρήσσοντο,
Παῖδ' ἔτ' ἐόντ', οὔπω μάλα εἰδότε θούριδος ἀλκῆς.
Ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα κολώνη,
Τηλοῦ ἐπ' Ἀλφειῷ, νεάτη Πύλου ἠμαθόεντος·
Τὴν ἀμφεστρατόωντο, διαρραῖσαι μεμαῶτες·
Ἀλλ' ὅτε πᾶν πεδίον μετεκίαθον, ἄμμι δ' Ἀθήνη
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι
Ἔννυχος, οὐδ' ἀέκοντα Πύλον κάτα λαὸν ἄγειρεν,
Ἀλλὰ μάλ' ἐσσυμένους πολεμίζειν· οὐδέ με Νηλεὺς
Εἴα θωρήσσεσθαι· ἀπέκρυψεν δέ μοι ἵππους·
Οὐ γάρ πώ τί μ' ἔφη ἴδμεν πολεμήϊα ἔργα·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἱππεῦσι μετέπρεπον ἡμετέροισι,
Καὶ πεζός περ ἐών, ἐπεὶ ὣς ἄγε νεῖκος Ἀθήνη.
Ἔστι δέ τις ποταμὸς Μινυήϊος εἰς ἅλα βάλλων,
Ἐγγύθεν Ἀρήνης, ὅθι μείναμεν Ἠῶ δῖαν
Ἱππῆες Πυλίων, τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν.

" Nos quidem, hæc singula administrabamus, perque urbem
" Faciebamus sacra diis: illi verò tertio die omnes
" Venerunt simul ipsique multi & solidi-ungulis equi
" Cum universis copiis: cúmque ipsis Moliones duo arma induerant,
" Pueri adhuc existentes, nondū perquā periti impetuosæ in pugnā fortitud.
" Est utique quædam nomine Thryoëssa urbs, arduo loco sita,
" Procul ad Alpheum, extrema Pyli arenosi:
" Hanc obsidebant, evertere cupidi:
" Sed cùm totum campum transierant, nobis Minerva
" Nuntia venit currens ab Olympo, ut armaremur,
" Nocturna, nec invitum per Pylum populum congregavit,
" Sed valde incitatos-cupiditate pugnandi; neque me Neleus
" Sinebat armari; abscondit autem mihi equos;
" Nondum enim omnino me existimabat peritum esse bellicorum operū:
" Sed & sic inter equites insignis eram nostros,
" Pedes licet existens, quandoquidem sic me duxit ad pugnam Minerva.
" Est autem quidam fluvius Minyeius in mare se projiciens,
" Prope Arenam, ubi expectabamus auroram pulchram
" Equites Pyliorum; affluebant interea agmina peditum.

ΣΧΟΛΙΑ.

705. Τὰ ἕκαστα διείπομεν.] Περὶ πάντα εἴπομεν σπουδαίως.

708. Πασσυδίῃ.] Μετὰ παντὸς στρατοῦ. Μετὰ δέ σφι Μολίονε.] Κτέατος καὶ Εὔρυτος παῖδες μὲν ἦσαν Ποσειδῶνος καὶ Μολιόνης τῆς Μόλου· ἐπίκλησιν δὲ Ἄκτορος. Οὗτοι περιηλλαγμένην φύσιν τῶν λοιπῶν εἶχον ἀνθρώπων· ἀδελφοὶ τὸ ἴσον, ἔχοντες ἑκάτερος δύο κεφαλάς, τέσσαρας δὲ χεῖρας, πόδας τοὺς ἴσους, ἓν δὲ σῶμα. Διὰ τοῦτο τοὺς πολεμικοὺς καὶ γυμνικοὺς ἐνίκων ἀγῶνας. Ἡρακλῆς δὲ πολεμῶν, καὶ μὴ δυνάμενος κατὰ τὸ ἐμφανὲς αὐτῶν περιγενέσθαι, συμμαχοῦντος Αὐγέᾳ, λοχήσας ἀνεῖλεν αὐτούς, καὶ οὕτως ἐπόρθησε τὴν Ἦλιν. Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ.

710. Θρυόεσσα.] Πόλις ἐστὶ μεταξὺ Ἤλιδος καὶ Πύλου· ταύτην ἐν τῷ καταλόγῳ Θρύον εἶπε. Πόλις, αἰπεῖα κολώνη.] Πόλις ὑψηλή, ἄκρα.

713. Μετεκίαθον.] Διεληλύθεισαν, παρεγένοντο.

715. Ἔννυχος.] Ἐν νυκτί.

722. Ἀρήνης.] Ἀρήνη, πόλις τῆς Πύλου.

NOTÆ.

ducitur τὸ τις, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ἀξίως ἐκπεπληρωμένης.

710. Ἔστι δέ τις Θρυόεσσα πόλις, αἰπεῖα) *Ultima* τοῦ πόλις producitur, ut ad α'. v. 19.

713. Ἄμμι δ' Ἀθήνη) Τὸ δὲ παρέλκει, ut suprà, v. 412, & infrà v. 749.

723. Τὰ δ' ἐπέρρεεν ἔθνεα πεζῶν) Hinc *Virgil. Æn.* l. 12. v. 43. —*Omnisque relictis Turba fluit castris.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

708. Κτέατος καὶ Εὔρυτος) Hoc *Scholion* illustratur à *Pindari* Scholiastâ, ad *Olymp.* 10. v. 28. fol. 123.

VARIÆ LECTIONES.

708. Πασσυδίῃ) γρ. παυσυδίῃ, MS. CCC. πασσυδίῃ, MS. *Mori*. Vid. ad β'. v. 29.

711. Ἀλφειῷ) γρ. Ἀλφειοῦ, MS. Barocc. Oxon.

712. Ἀμφεστρατόωντο) γρ. ἀμφ' ἐστρατόωντο.

715. Πύλον κάτα) γρ. Πύλον κατὰ, non benè.

720. Νεῖκος) γρ. νῖκος, probabilitèr.

723. Ἐπέρρεεν) γρ. ἐπέρρεον, MS. *Mori*. MS. *Barocc.* Oxon. Ibid. Ἔθνεα πεζῶν) γρ. ἔθνεα πολλά, eadem MSS.

Ἔνθεν

Ἔνθεν πανσυδίη σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Ἔνδιοι ἱκόμεσθ' ἱερὸν ῥόον Ἀλφειοῖο·
Ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλὰ,
Ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι,
Αὐτὰρ Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι βοῦν ἀγελαίην·
Δόρπον ἔπειθ' ἑλόμεσθα κατὰ στρατὸν ἐν πλέεσι·
Καὶ κατεκοιμήθημεν ἐν ἔντεσιν οἷσιν ἕκαστος
Ἀμφὶ ῥοὰς ποταμοῖο· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
Ἀμφίσταντο δὴ, ἄστυ διαπραθέειν μεμαῶτες·
Ἀλλά σφιν προπάροιθε φάνη μέγα ἔργον Ἄρηος·
Εὖτε γὰρ ἠέλιος φαέθων ὑπερέσχεθε γαίης,
Συμφερόμεσθα μάχῃ, Διΐ τ' εὐχόμενοι καὶ Ἀθήνῃ·
Ἀλλ' ὅτε δὴ Πυλίων καὶ Ἐπειῶν ἔπλετο νεῖκος,
Πρῶτος ἐγὼν ἕλον ἄνδρα, κόμισσα δὲ μώνυχας ἵππους,
Μύλιον αἰχμητήν· γαμβρὸς δ' ἦν Αὐγείαο,
Πρεσβυτάτην δὲ θύγατρ' εἶχε ξανθὴν Ἀγαμήδην,
Ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη, ὅσα τρέφει εὐρεῖα χθών.

" Inde cum universis copiis armis armati,
" Meridiani pervenimus ad sacrum fluentum Alphei:
" Ibi Jovi præpotenti cùm litâssemus,
" Taurumque Alpheo, taurum & Neptuno sacrificassemus,
" Sed Minervæ oculos-cæsiæ bovem indomitam;
" Cœnam deinde sumpsimus per exercitum turmatim:
" Et dormivimus in armis suis quisque
" Circum fluenta fluvii. Sed magnanimi Epei
" Circumstabant jam, urbem vastare cupidi:
" Sed ipsis ante apparuit magnum opus Martis,
" Cùm enim sol lucidus eminuit supra terram,
" Congressi sumus pugnâ, Jovique supplicantes & Minervæ:
" Sed quando jam Pyliorum & Epeorum commissum erat certamen,
" Primus ego occidi virum, abstulique solidos ungulis equos,
" Mulium bellatorem: gener verò erat Augeæ,
" Maximámque natu filiam habebat flavam Agameden,
" Quæ tot pharmaca nôrat, quot alit lata terra.

ΣΧΟΛΙΑ.

725. Ἔνδιοι.] Μεσημβρινοί. Ἀλφειοῖο.] Ἀλφειὸς, ποταμὸς μεταξὺ Ἤλιδος καὶ Πύλου.

729. * Ἐν πλέεσιν.] Ἐν ταῖς τάξεσιν.

734. Εὖτε.] Ὁπότε. Ὑπερέσχεθεν.] Ὑπὲρ γῆς ἦν.

735. Συμφερόμεσθα.] Συνήχθημεν, συνεβάλλομεν εἰς μάχην.

738. Μύλιον.] Ὄνομα κύριον.

739. Εἶχεν.] Ἐγεγαμήκει.

740. Ἣ τόσα φάρμακα ᾔδη.] Ἠπίστατο. Μήδεια ἐγένετο Αἰήτου μὲν θυγάτηρ, Ἰάσονος δὲ γυνή· αὕτη, μετὰ τὴν ἀπολειφθεῖσαν ἐν Κορίνθῳ παιδοφονίαν, φυγὰς εἰς Ἀθήνας ἀφίκετο, καὶ ἐγαμήθη Αἰγεῖ τῷ Πανδίονος· καὶ Θησέα, τὸν ἐξ Αἴθρας γενόμενον τῷ Αἰγεῖ, ἐπὶ τῶν τοῦ πατρὸς γνωρισμάτων ἐκ Τροιζῆνος ἀφικόμενον, πείθει τὸν Αἰγέα φαρμάκῳ ἀνελεῖν, ἐπιβουλεύειν αὐτῷ τῆς βασιλείας εἰποῦσα παραγεγονέναι· πεισθεὶς δὲ Αἰγεὺς, φάρμακον ἔδωκε. Μέλλοντος δὲ αὐτὸ καταπίνειν ἐκείνου, ἐπιγνοὺς τό, τε ξίφος καὶ τὰ ὑποδήματα, ταῦτα γὰρ ἐν Τροιζῆνι γνωρίσματα κατέλιπε, τὸ μὲν φάρμακον ἀφείλετο, τὴν δὲ Μήδειαν τῆς Ἀττικῆς ἐξέβαλεν. Οἰκήσασα δὲ αὕτη τὴν πλησίον Ἤλιδος Ἐφύραν, πολυφάρμακος ἐποίησεν αὐτὴν ὀνομασθῆναι. Ἡ ἱστορία παρὰ Κράτητι. Τρέφει.] Γεννᾷ, φύει.

NOTÆ.

726. Ἔνθα Διὶ ῥέξαντες ὑπερμενεῖ ἱερὰ καλά) *Ultima* τοῦ Διὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Ioni*, & ante *Asperum*. Ὑπερμενεῖ scribendum incontractim; at in *Scansione*, considerandum, quasi contraheretur, ὑπερμενεῖ. Aliàs ὑπερμενεϊ legendum. At ὑπερμενεῖ, MSS. CCC. *Cantabr.* & *Mori*.

727. Ταῦρον δ' Ἀλφειῷ, ταῦρον δὲ Ποσειδάωνι) Hinc *Virgil.* Æn. l. 3. v. 119. *Taurum Neptuno, Taurum tibi, pulcher Apollo.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

725. Præter quod hic legis, Ἔνδιοι) Μεσημβρινοί ex *Etymolog.* M. & *Hesychio*; *Excerpta* MSS. Ἔνδιοι) Ὄρθριοι· ἢ ἔμφοβοι· ἢ πανέρημοι.

729. * Ἐν πλέεσιν) Ἐν ταῖς τάξεσιν, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

724. Ἔνθεν πανσυδίη) γρ. ἐνθάδε πανσυδίῃ, & πανσυδίῃ, MSS. CCC. *Mori*. & MS. *Barocc.* Oxon. Vid. suprà, adv. 708.

725. Ἔνδιοι) γρ. ἔνδιοι, MS. CCC. *Florentin. Basil.* vid. Not. in *Scholia*. MS. *Mori* & MS. Barocc. Oxon. uno Versu deficiunt, & in proximo legitur utrobique, Ἔνδιοι ῥέξαντες, *Amanuensium* incuriâ.

726. Ὑπερμενεῖ) γρ. ὑπερμενεϊ, vid. Not. in *Text.*

728. Ἀγελαίην) γρ. ἀγελείην, MSS. *Mori*, & *Barocc.* Oxon. non benè.

737. Πρῶτος) γρ. πρῶτον, MS. Barocc. Oxon. non benè.

Τὸν

Τὸν μὲν ἐγὼ προσιόντα βάλον χαλκήρεϊ δουρί·
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃσιν· ἐγὼ δ' ἐς δίφρον ὀρούσας,
Στῆν ῥα μετὰ προμάχοισιν· ἀτὰρ μεγάθυμοι Ἐπειοὶ
Ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος, ἐπεὶ ἴδον ἄνδρα πεσόντα,
Ἡγεμόν' ἱππήων, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐνόρουσα, κελαινῇ λαίλαπι ἶσος·
Πεντήκοντα δ' ἕλον δίφρους, δύο δ' ἀμφὶς ἕκαστον
Φῶτες ὀδὰξ ἕλον οὖδας, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
Καί νύ κεν Ἀκτορίωνε Μολίονε παῖδ' ἀλάπαξα,
Εἰ μή σφωε πατὴρ εὐρυκρείων Ἐνοσίχθων
Ἐκ πολέμου ἐσάωσε, καλύψας ἠέρι πολλῇ.
Ἔνθα Ζεὺς Πυλίοισι μέγα κράτος ἐγγυάλιξε·
Τόφρα γὰρ οὖν ἑπόμεσθα δι' ἀσπιδέος πεδίοιο,
Κτείνοντές τ' αὐτοὺς, ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες,
Ὄφρ' ἐπὶ Βουπρασίου πολυπύρου βήσαμεν ἵππους,
Πέτρης τ' Ὠλενίης, καὶ Ἀλησίου, ἔνθα Κολώνη
Κέκληται· ὅθεν αὖτις ἀπέτραπε λαὸν Ἀθήνη.
Ἔνθ' ἄνδρα κτείνας πύματον λίπον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἂψ ἀπὸ Βουπρασίοιο Πύλονδ' ἔχον ὠκέας ἵππους·

" Hunc quidem ego accedentem percussi æratâ hastâ:
" Prolapsus est igitur in pulverem; ego verò in currum insiliens,
" Steti inter primos pugnatores: sed magnanimi Epei
" Territi-fugerunt aliorsum alius, ut viderunt virum lapsum,
" Ductorem equitum, qui fortissimus erat in prælîando.
" At ego irrui, atræ procellæ par:
" Quinquaginta autem cepi currus, duo verò in unoquoque
" Viri mordicùs prehenderunt solum, meâ hastâ domiti.
" Et sane Actorionas Molionas pueros perdidissem,
" Nisi ipsos pater latè-dominans Neptunus
" Ex pugnâ ereptos servâsset, tectos caligine multâ:
" Tum Jupiter Pyliis magnam victoriam dedit:
" Tantisper enim insecuti sumus per stratum-clypeis campum,
" Interficientesque ipsos, armáque pulchra colligentes;
" Donec ad Buprasium tritici ferax egimus equos,
" Petrámque Oleniam & Alesium; ubi Colone
" Vocatur: unde rursum avertit copias Minerva.
" Ibi viro interfecto extremo reliqui; sed Achivi
" Retrò à Buprasio Pylum versus agebant veloces equos:

ΣΧΟΛΙΑ.

748. Ὀδὰξ ἕλον οὖδας.] Τοῖς ὀδοῦσι τὴν γῆν ἔδακνον θνήσκοντες.

749. Ἀκτορίωνε Μολίονε.] Ἄκτορος καὶ Μολιόνης παῖδες, Κτέατος καὶ Εὔρυτος· κατὰ τινας δὲ, Μολιόνης καὶ Ποσειδῶνος. Ἴσως δὲ μᾶλλον Μολίονας αὐτοὺς εἶπε πολεμικοὺς, ἀπὸ τοῦ κατὰ τὴν μάχην μολύνσεως· οὐχ ὡς οἱ νεώτεροι, ὅτι ἡ μήτηρ αὐτῶν ἐκαλεῖτο Μολιόνη· ἀπὸ μητρὸς γὰρ Ὅμηρος οὐδένα σημαίνει.

750. Εἰ μὴ σφῶε πατὴρ Ἐνοσίχθων ἐσάωσε.] Εἰ μὴ ἔσωσεν αὐτοὺς ὁ κατ' ἀλήθειαν αὐτῶν πατὴρ Ποσειδῶν.

753. Δι' ἀσπιδέος πεδίοιο.] Ἤτοι ἐπιμήκους καὶ μακροῦ ἢ πλατέος καὶ περιφεροῦς, ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος· ἢ, ἐν ᾧ τῶν ἀνῃρημένων αἱ ἀσπίδες ἔκειντο.

754. Λέγοντες.] Συλλέγοντες, συνάγοντες.

755. Βουπρασίου.] Βουπράσιον καὶ Ἀλείσιον πόλεις τῆς Ἤλιδος· ἡ δὲ Ὠλενία, πέτρα τῆς αὐτῆς χώρας μεγίστη.

757. Ἀπέτραπε.] Ἀπέστρεψε.

NOTÆ.

753. Δι' ἀσπιδέος πεδίοιο) Etymolog. M. v. Κράτης λέγει, ὅτι τινὲς μὲν ἀπὸ τοῦ α ποιοῦσι τὴν διαστολήν· ἵν' ᾖ, δι' ἀσπιδέος πεδίου· ἀσπίδα γὰρ πεδίον εἰρηκότες, τουτέστιν, ἐπιμήκους καὶ μακροῦ, ἢ πλατέος καὶ περιφεροῦς· ἀπὸ μεταφορᾶς τῆς ἀσπίδος, διὰ τὸ τὸ μακρὸν τοῦ πεδίου καὶ εὐρὺ, περιφερὲς φαίνεσθαι, μηδενὸς ἄλλου ὁρωμένου πέρατος, ἀλλὰ τοῦ ὁρίζοντος ἀέρος· ἄλλοι δὲ ἐκδέχονται, οἱονεὶ, τοῦ ἔχοντος πολλὰς ἀσπίδας ἐκ τῶν νεκρῶν, καθότι ἐπιφέρει. * Ἀνά τ' ἔντεα καλὰ λέγοντες· ἐν ᾧ τῶν ἀνῃρημένων αἱ ἀσπίδες ἔκειντο· οἱ δὲ φασι, Σπιδέος, πολλοῦ καὶ μακροῦ· καὶ γὰρ Αἰσχύλος πολλάκις οὕτως ἔχει τὴν λέξιν τίθησιν, οἷον, Σπιδὲς μῆκος ὁδοῦ· καὶ Ἀντίμαχος, Οὐδὲ σπιδόθεν Πρεμῆσαι, ἀντὶ τοῦ, μακρόθεν· καὶ ταύτης μὲν ὁ Ἀρίσταρχος. Κράτης δὲ συγκρίνει τὴν δίχα τοῦ α γραφὴν καὶ Ζηνόδοτος· καὶ φησὶ, Σπιδέος, τουτέστιν, ἀπόρου καὶ τραχέος καὶ μεγάλου· κἀγὼ συγκατατίθεμαι τοῖς ἀνδράσιν· ὁρῶ γὰρ πολλὴν τὴν χρῆσιν παρὰ τοῖς ἀρχαίοις. Vid. etiam *Eustath.* fol. 834. lin. 42. *Hesych.* & *Suidam.*

* v. 754.

VARIÆ LECTIONES.

743. Ἐπειοί) γρ. Ἀχαιοί, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. ut mox, v. 758. & olim; licet de Diversis.

746. Ἐνόρουσα) γρ. ἐπόρουσα, MS. CCC. *Cantabr.* & MS. Barocc. *Oxon.*

753. Δι' ἀσπιδέος πεδίοιο) γρ. διὰ σπιδέος πεδίοιο, vid. Not. in *Textum.*

756. Ἀλησίου) γρ. Ἀλεισίου, MS. *Mori*, MS. Barocc. Oxon. & *Br. Schol.* vid. ad β'. v. 617.

760 Πάντες

Πάντες δ' εὐχετόωντο θεῶν Διΐ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν.
Ὣς ἔον, εἴποτ' ἔην γε μετ' ἀνδράσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Οἶος τῆς ἀρετῆς ἀπονήσεται· ἦ τέ μιν οἴω
Πολλὰ μετακλαύσεσθαι, ἐπεί κ' ἀπὸ λαὸς ὄληται.
Ὦ πέπον, ἦ μὲν σοί γε Μενοίτιος ὧδ' ἐπέτελλεν
Ἤματι τῷ, ὅτε σ' ἐκ Φθίης Ἀγαμέμνονι πέμπε·
Νῶϊ δέ τ' ἔνδον ἐόντες, ἐγὼ καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Πάντα μάλ' ἐν μεγάροις ἠκούομεν, ὡς ἐπέτελλε·
Πηλῆος δ' ἱκόμεσθα δόμους εὖ ναιετάοντας,
Λαὸν ἀγείροντες κατ' Ἀχαιΐδα πουλυβότειραν.
Ἔνθαδ' ἔπειθ' ἥρωα Μενοίτιον εὕρομεν ἔνδον,
Ἠδὲ σε, πὰρ δ' Ἀχιλῆα· γέρων δ' ἱππηλάτα Πηλεὺς
Πίονα μηρί' ἔκηε βοὸς Διῒ τερπικεραύνῳ,
Αὐλῆς ἐν χόρτῳ· ἔχε δὲ χρύσειον ἄλεισον,
Σπένδων αἴθοπα οἶνον ἐπ' αἰθομένοις ἱεροῖσι.
Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα, νῶϊ δ' ἔπειτα
Στῆμεν ἐνὶ προθύροισι· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς

« Omnes itaque gratias agebant ex diis Jovi, Nestorique ex hominibus.
« Talis fui, si quandò eram inter viros; sed Achilles
« Solus virtute suâ fruetur: certè ipsum credo
« Multùm pòst doliturum, ubi exercitus perierit.
« O amice, sanè quidem tibi Menœtius sic præcepit
« Die illo, quo te ex Phthiâ ad Agamemnonem misit:
« Nos autem intus existentes, ego & nobilis Ulysses,
« Omnia sanè in ædibus audiebamus, sicut præcipiebat:
« Pelei enim venimus domos habitantibus commodas,
« Copias cogentes per Achaida feracem:
« Ibique cum heroëm Menœtium invenimus intus.
« Atque te, juxta & Achillem: senex autem equûm-agitator Peleus
« Pinguia fœmora adolebat bovis Jovi gaudenti fulmine,
« Aulæ in septo: tenebátque aureum poculum,
« Libans nigrum vinum super ardentia sacra.
« Vos quidem bovis apparabatis carnes, nos verò tum
« Stetimus in vestibulo. Attonitus autem exiliit Achilles:

ΣΧΟΛΙΑ.

761. Ὣς ἔον.] Τοιοῦτος ἦν ἐγώ.

762. Ἀπονήσεται.] Ὄνησιν ἕξει, ἐν ἀπολαύσει γενήσεται.

763. Μετακλαύσεσθαι.] Ὕστερον, ἀπολομένων ὄχλων, μεταμελήσεσθαι.

773. Αὐλῆς ἐν χόρτῳ] Ἐν τῷ περιπεφραγμένῳ τῆς αὐλῆς· Χόρτοι δὲ οἱ περίχαλοι. Ἄλεισον.] Ἔκπωμα, ποτήριον.

774. Αἰθομένοις.] Καιομένοις.

775. Σφῶϊ.] Ὑμεῖς. Ἀμφὶ βοὸς ἕπετον.] Περὶ αὐτὸν ἠσχολεῖσθε, ἐνηργεῖτε.

NOTÆ.

760. Πάντες δ' εὐχετόωντο Θεῶν Διΐ, Νέστορί τ' ἀνδρῶν) Talis illa ἔννοια, 1 *Chronic.* c. 29. v. 20. Sic benedixerunt tota illa Congregatio *Jehovæ*, Deo Patrum suorum, & inclinato Vertice incurvârunt se *Jehovæ*, & Regi.

773. Αὐλῆς ἐν χόρτῳ) De Voce Αὐλὴ, vid. ad *Odyss.* δ'. v. 74. De χόρτος, ità *Etymolog. M.* Χόρτος, παρὰ τὸ ἐν χόρτῳ γίνεσθαι· ἢ παρὰ τὸ κείρω, κόρτος· καὶ χόρτος αὐλῆς, ὁ τῆς αὐλῆς ὅρος· χόρτῳ γὰρ, ἀντὶ τειχίων ἐχρῶντο· ἄχρι δὲ τοῦ νῦν ἐν Λυκίᾳ ἀπὸ τοῦ χόρτου περιβάλλουσι αὐλὰς τοῖς ἐν ἀγροῖς οἰκήμασιν· Ὅμηρος Ἰλιάδος ω'. v. 640. Αὐλῆς ἐν χόρτοισιν. Hinc *Anglicè*, A COURT-YARD.

775. Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον) *Ultima* τοῦ βοὸς producitur, ut aliàs sæpè. MS. *Barocc.* Oxon. βοῶν legit. Communitèr σφῶ scribitur, ut mox, v. 781. Vid. ad α'. v. 574.

NOTÆ IN SCHOLIA.

773. Post περίχαλοι, deleo τὸ περιπεφραγμένης, & post ποτήριον, τὸ, Οὔλκιον, ὃ λέγει τραχὺ δὲ τοῖς ἐμπαίσμασιν, ὅγκοι ζωδιακοῖς διαδάλμασιν ἐπιπεποιημένον. Quæ nescit *Aldina* & Vett. Vid. *Etymolog. M.* v. Ἄλεισον.

VARIÆ LECTIONES.

761. Ὣς ἔον) γρ. ὡς ἔην, MS. *Mori*; ut sit συνίζησις.

769. Πουλυβότειραν) γρ. καλλιγύναικα, *Eustath.* fol. 825. lin. 21.

775. Σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοὸς ἕπετον κρέα) γρ. σφῶϊ μὲν ἀμφὶ βοῶν ἕπεσθον κρέα, MS. Barocc. Oxon.

772. Βοὸς) γρ. βοῶν, MS. Barocc. Ox. & mox, v. 775.

Ἐς

Ἐς δ' ἄγε χειρὸς ἑλὼν, κατὰ δ' ἑδριάασθαι ἄνωγε,
Ξείνιά τ' εὖ παρέθηκεν, ἅτε ξείνοις θέμις ἐστίν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπημεν ἐδητύος ἠδὲ ποτῆτος,
Ἦρχον ἐγὼ μύθοιο, κελεύων ὔμμ' ἅμ' ἕπεσθαι·
Σφὼ δὲ μάλ' ἠθέλετον, τὼ δ' ἄμφω πόλλ' ἐπέτελλον·
Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ γέρων ἐπέτελλ' Ἀχιλῆϊ
Αἰὲν ἀριστεύειν, καὶ ὑπείροχον ἔμμεναι ἄλλων·
Σοὶ δ' αὖθ' ὧδ' ἐπέτελλε Μενοίτιος, Ἄκτορος υἱὸς,
Τέκνον ἐμὸν, γενεῇ μὲν ὑπέρτερός ἐστιν Ἀχιλλεὺς,
Πρεσβύτερος δὲ σύ ἐσσι· βίῃ δ' ὅγε πολλὸν ἀμείνων.
Ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος, ἠδ' ὑποθέσθαι,
Καί οἱ σημαίνειν· ὁ δὲ πείσεται εἰς ἀγαθόν περ·
Ὣς ἐπέτελλ' ὁ γέρων, σὺ δὲ λήθεαι, ἀλλ' ἔτι καὶ νῦν
Ταῦτ' εἴποις Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι, αἴκε πίθηται·
Τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίναις,
Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Εἰ δέ τινα φρεσὶν ᾗσι θεοπροπίην ἀλεείνει,
Καί τινά οἱ πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,
Ἀλλά σέ περ προέτω· ἅμα δ' ἄλλος λαὸς ἑπέσθω
Μυρμιδόνων, αἴκεν τι φόως Δαναοῖσι γένηαι·
Καί τοι τεύχεα καλὰ δότω πόλεμόνδε φέρεσθαι,

" Introque duxit manu prehensos, atque considere jussit,
" Dapesque hospitales abundè apposuit, quas hospitibus fas est.
" Sed postquam saturati fuimus cibo & potu,
" Ordiebar ego sermonem, hortans vos simul sequi;
" Vos autem omninò volebatis, hi verò ambo multa præceperunt:
" Peleus quidem suo filio senex præcepit Achilli,
" Semper fortissimè se gerere, & virtute superiorem esse aliis:
" Tibi vero sic præcepit Menœtius, Actoris filius,
" *Fili mi, genere quidem superior est Achilles,*
" *Major natu verò tu es: viribus tamen ille multo præstantior;*
" *Sed bene illi dato prudens consilium, & admone,*
" *Et ei præcipe: ille etiam obsequetur in bonum saltem.*
" Sic præcepit senex, tu verò oblivisceris: sed vel nunc
" Hæc dicas Achilli bellicoso, si fortè obsecutus fuerit:
" Quis verò scit, an ei, favente deo, animum commoveris,
" Admonitum? bona etenim admonitio est amici.
" Si verò aliquod mentibus suis vaticinium evitat,
" Et aliquod ei à Jove dixit veneranda mater,
" Saltem te mittat: simul etiam cæteræ copiæ sequantur
" Myrmidonum; si fortè quid lumen Danais sis:
" Et tibi arma pulchra det ad prælium gerenda,

ΣΧΟΛΙΑ.

779. Τάρπημεν.] Ἐκορέσθημεν.
780. Υ̓́μμι.] Ὑμᾶς.
785. Γενεῇ ὑπέρτερος.] Τῷ τοῦ γένους ἀξιώματι κρείττων· ἢ, νεώτερος· Ἴσως γὰρ ὑπέρτερον, τὸ νεώτερον.
787. Ὑποθέσθαι.] Ὑποδεῖξαι, συμβουλεῦσαι.
791. * Σὺν δαίμονι.] Σὺν ἀγαθῷ θεῷ.
792. Παραίφασις.] Συμβουλία, παραίνεσις. Ἑταίρου.] Προσυνηθεστέρου, ἀγαθοῦ φίλου.
794. Ἐπέφραδε.] Εἶπε.
795. Προέτω.] Προπεμψάτω.

NOTÆ.

781. Σφὼ) Vid. ad v. 775.
782 Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ) Τὸ μὲν producitur, in *Cæsurâ*, ut v. 774.
787. Ἀλλ' εὖ οἱ φάσθαι πυκινὸν ἔπος) De φάσθαι aliàs; ut & de *Ultimâ* τοῦ πυκινὸν, viz. ad *Iliad.* ά. v. 175.
791. Τίς δ' οἶδ', εἴ κέν οἱ, σὺν δαίμονι) Τὸ κεν producitur, vi *Finalis* suæ, *Tonique* per ἔγκλισιν facti, vi etiam *Asperi* sequentis. * *Sholion* αὐτόθεν addo.
792. Παρειπὼν) *Prior* producitur, *Versûs* initio; ut Notamus, ad ζ'. v. 62. Vid. ad *Var. Lect.* *Ibid.* Ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου) Confer *Salomon.* Proverb. c. 27. v. 9.

VARIÆ LECTIONES.

781. Σφὼ) γρ. σφῶϊ. MS. *Mori*, ut fit συνίζησις.
782. Πηλεὺς μὲν ᾧ παιδὶ) γρ. Πηλεὺς μὲν ὃ παιδὶ.
784. Σοὶ δ' αὖθ' ὧδε) γρ. σοὶ δ' αὖ ὧδε, MS. *Mori*.
787. Ὑποθέσθαι) γρ. ἐπικελεῦσαι, *Eustath.* f. 825. l. 30.
792. Παρειπὼν) γρ. παρρειπών.
595. Ἀλλά σέ περ) γρ. ἀλλὰ σὲ μὲν, MS. CCC.
596. *Μυρμιδόνων, αἴκεν τι φόως)* γρ. *Μυρμιδόνων, ἤν πού τι φόως*, MS. *Barocc.* Oxon. *Ibid.* Γένηαι) γρ. γένοιο, *Eustath.* fol. 825. lin. 36. & γένηται, MS *Mori*, Omnia sana.

Αἴ κέ σε τῷ ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο·
Ῥεῖα δὲ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
Ὤσαισθε προτὶ ἄστυ, νεῶν * ἀπὸ καὶ κλισιάων. * γρ. ἄπο.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·
Βῆ δὲ θέειν παρὰ νῆας ἐπ' Αἰακίδην Ἀχιλῆα·
Ἀλλ' ὅτε δὴ κατὰ νῆας Ὀδυσσῆος θείοιο
Ἷξε θέων Πάτροκλος, ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε
Ἤην, τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί·
Ἔνθα οἱ Εὐρύπυλος βεβλημένος ἀντεβόλησε,
Διογενὴς Εὐαιμονίδης, κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ,
Σκάζων ἐκ πολέμου· κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρὼς
Ὤμων καὶ κεφαλῆς· ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν κελάρυζε· νόος γε μὲν ἔμπεδος ἦεν.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δειλοὶ, Δαναῶν ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
Ὣς ἄρ' ἐμέλλετε τῆλε φίλων καὶ πατρίδος αἴης
Ἄσειν ἐν Τροίῃ ταχέας κύνας ἀργέτι δημῷ;
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, διοτρεφὲς Εὐρύπυλ' ἥρως,
Ἦ ῥ' ἔτι που σχήσουσι πελώριον Ἕκτορ' Ἀχαιοὶ,
Ἦ ἤδη φθίσονται ὑπ' αὐτοῦ δουρὶ δαμέντες;

" Si fortè te illum ob-similitudinem credentes abstinuerint pugnâ
" Trojani, respirarintque Mavortii filii Achivorum
" Afflicti jam: exigua etenim respiratio in bello profuerit:
" Facile verò integri defessos viros vel clamore
" Repuleritis ad urbem, à navibus & tentoriis.
Sic dixit. Eique animum in pectoribus commovit:
Perrexit itaque currere præter naves ad Æacidem Achillem.
Sed cùm jam e regione navium Ulyssis divini
Pervenit currens Patroclus, ubi eis forumque erat & jus dicebatur,
Ubi etiam eis deorum facta erant altaria;
Illic ei Eurypylus percussus occurrit,
Generosus Euæmonides, fœmore sagittâ,
Claudicans è pugnâ; humidúsque defluebat sudor
Ex humeris & capite: éque vulnere gravi
Sanguis niger scaturiebat: mens tamen firma erat.
Hunc intuitus miseratus est Menœtii fortis filius,
Et vicem Græcorum dolens verbis alatis eum allocutus est,
" Ah miseri, Danaorum ductores & principes:
" Siccine eratis procul ab amicis & patriâ terrâ
" Satiaturi in Trojâ veloces canes albâ pinguedine?
" Sed age mihi hoc dic, Jovis-alumne Eurypyle heros,
" An adhuc omninò sustinebunt immanem Hectorem Achivi,
" An jam conficientur ab ipso hastâ domiti?

ΣΧΟΛΙΑ.

798. Ἴσκοντες.] Ὁμοιοῦντες.
801. Ἀκμῆτες.] Ἀκοπίαστοι.
806. Ἵνα σφ' ἀγορή τε θέμις τε.] Ὅπου αὐτοῖς τὰ τε ὤνια ἐπιπράσκετο, καὶ τὰ δικαστήρια ἐγίγνετο.
807. Τῇ δὴ καί σφι θεῶν ἐτετεύχατο βωμοί.] Ὅπου καὶ τῶν πλουσιωτάτων ἐκείνων πατρῴων θεῶν βωμοὶ κατεσκευασμένοι ἦσαν.
808. Ἀντεβόλησε.] Συνέτυχε.
810. Σκάζων.] Χωλεύων. Νότιος.] Ὑγρὸς ἤ, πολὺς ἐκ τοῦ νοτεῖν τὸ σῶμα γινόμενος.
812. Κελάρυζε.] Μετὰ ἤχου ἐφέρετο· ὅ ἐστι, μετὰ ἀναφερόμενος ἤχου.
817. Ἄσειν.] Κορέσειν, πληρώσειν. Ἀργέτι δημῷ.] Τῷ λευκῷ λίπει.
819. Σχήσουσι.] Ἐπίσχωσι, κωλύσωσι.
820. Φθίσονται.] Ἀναιρεθήσονται, φθαρήσονται.

NOTÆ.

810. Κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρὼς) Τὸ δὲ producitur, in Cæsurâ, vi Toni, & ante ν. Γρ. κατὰ δ' οἱ νότιος &c.
814. Καί ῥ' ὀλοφυρόμενος ἔπεα) Vid. ad ά. v. 356.
817. Ἀργέτι δημῷ) Etymolog. M. v. Ἀργὴς, κλίνεται ἀργῆτος. Ἔστι δὲ καὶ ἐκ παραγωγῆς ἀργῆτι φανερὸν ἐκ αἰτιατικῆς, ἀργῆτα· καὶ κατὰ μεταβολὴν καὶ συστολὴν, Λυκάονος ἀργέτι δημῷ· καὶ πάλιν, ἀργέτι δημῷ, τῷ λευκῷ λίπει.

VARIÆ LECTIONES.

802. Ὤσαισθε) γρ. ὤσασθε, MS. Mori, & MS. Bar. Ox.
803. Στήθεσσιν) γρ. στήθεσφιν, MS. Barocc. Oxon.
807. Ἤην) γρ. εἶεν, MS. Barocc. Oxon.
808. Ἀντεβόλησε) γρ. ἀντιβόλησε, Br. Schol.
813. Τὸν δὲ) γρ. τὸν δ', ut pluries aliás.
815. Ἆ δειλοὶ) γρ. ὦ δειλοὶ, MS. Mori, & MS. Barocc. Oxon.
817. Ἄσειν) γρ. ἄσσειν, MS. Barocc. Oxon.

Τὸν δ'

Τὸν δ' αὖτ' Εὐρύπυλος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις, ἄλκαρ Ἀχαιῶν
Ἔσσεται, ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέονται.
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε,
Χερσὶν ὕπο Τρώων· τῶν δὲ σθένος ὄρνυται αἰέν.
Ἀλλ' ἐμὲ μὲν σὺ σάωσον, ἄγων ἐπὶ νῆα μέλαιναν·
Μηροῦ δ' ἔκταμ' ὀϊστὸν, ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
Νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δ' ἤπια φάρμακα πάσσε,
Ἐσθλὰ, τά σε προτί φασιν Ἀχιλλῆος δεδιδάχθαι,
Ὃν Χείρων ἐδίδαξε, δικαιότατος Κενταύρων.
Ἰητροὶ μὲν γὰρ Ποδαλείριος, ἠδὲ Μαχάων,
Τὸν μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ὀΐομαι ἕλκος ἔχοντα,
Χρηΐζοντα καὶ αὐτὸν ἀμύμονος ἰητῆρος,
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἐν πεδίῳ Τρώων μένει ὀξὺν Ἄρηα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
Πῶς τ' ἄρ' ἔοι τάδε ἔργα; τί ῥέξομεν, Εὐρύπυλ' ἥρως;
Ἔρχομαι, ὄφρ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι μῦθον ἐνίσπω,
Ὃν Νέστωρ ἐπέτελλε Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν·

Huic Eurypylus prudens respondit,
" Nullum amplius, nobilissime Patrocle, præsidium Achivis
" Erit, sed in navibus nigris cadent.
" Illi enim jam omnes, quotquot antè erant fortissimi,
" In navibus jacent eminùs cominúsque vulnerati
" Manibus Trojanorum: eorum verò robur augescit perpetuò.
" At me quidem tu serva, ducens ad navem nigram;
" Fœmoréque excinde sagittam, ab eoque sanguinem nigrum
" Ablue aquâ tepidâ; & lenia medicamenta insperge,
" Salubria; quæ te aiunt ab Achille doctum esse,
" Quem Chiron docuit, justissimus Centaurorum.
" Medici enim Podalirius & Machaon,
" Hunc quidem in tentoriis puto vulnus habentem,
" Indigentem & ipsum eximii medici,
" Jacere: alter autem in campo Trojanorum sustinet acrem Martem.
Hunc vicissim allocutus est Menœtii fortis filius,
" Quomodò esse poterunt hæc opera? quid agemus, Eurypyle heros?
" Eo, ut Achilli bellicoso nuncium referam,
" Quem Nestor mandavit Gerenius, custos Achivorum:

ΣΧΟΛΙΑ.

822. Ἄλκαρ.] Ἀλέξημα, βοήθημα.
826. Ὄρνυται.] Διεγείρεται, αὔξεται.
829. Λιαρῷ.] Εὐκράτῳ, χλιαρῷ.
830.* Προτὶ Ἀχιλλῆος.] Παρὰ Ἀχιλλέως.
831. Δικαιότατος Κενταύρων.] Τὸ ὑπερθετικὸν κεῖται ἀντὶ ἁπλοῦ, τοῦ θετικοῦ· ὁ ἐστιν, ὁ μόνος ἐν Κενταύροις δίκαιος. Ὅμοιον τούτῳ τὸ, Μιλάνιππος, ὕστατος.
832. Ἰητροὶ μὲν γάρ.] Ἀντὶ τοῦ, ἰατρῶν μὲν γάρ. Ὀρθὴ, ἀντὶ γενικῆς.
834. Χρηΐζοντα.] Χρῄζοντα.
837. Πῶς τ' ἄρ' ἔοι.] Πῶς τοῦτο γένοιτ' ἄν;

NOTÆ.

822. Οὐκέτι, διογενὲς Πατρόκλεις) Huc refer illa Carmina apud *Ciceron.* Tusculan. l. 3. *O Patrocle, ad vos adveniens auxilium & vestras manus peto; Priusquam oppeto malam pestem mandatam hostili manu; Neque sanguis ullo potis est pacto profluens consistere; siquâ sapientiâ magis vestrâ devitari Mors potest. Namque Æsculapii liberorum saucium hunc opplent Porticus. Alter non potest accedi.*

830. Ἐσθλὰ φάρμακα) Φάρμακον, λέξις μέση, ut *Venenum, Dolus*; sicut jurisconsulti, &c. Vid ad *Odyss.* Δ. v. 228.

831. Ὃν Χείρων ἐδίδαξε) *Scholiastes Apollonii,* ad l. 1. v. 558. Πηλείδην Ἀχιλλῆα) Ἠκολούθησεν Ἀπολλώνιος τοῖς μεθ' Ὅμηρον ποιηταῖς, ὑπὸ Χείρωνος λέγων, τὸν Ἀχιλλέα τραφῆναι· Ὅμηρος δὲ οὐδὲν τοιοῦτον λέγει. Redarguendus, ex hoc loco, ut & *Scholiorum Victorianorum* Consarcinator, ad Ι. v. 482. qui eundem errat errorem. De *Chironis* Disciplinâ, *Horat.* Epod. §. 13. Nobilis ut grandi cecinit Centaurus Alumno, &c. vid. *Pindar,* Pythionic. IV. v. 180. *Plin.* Nat. Histor. l. 25. c. 4. *Joh. Davisium,* ad *Max. Tyr.* §. 18. Confer *Iliad.* Ι. v. 482. & 486.

832. Ἰητροὶ μὲν γάρ) Ità *Cicero, Namque Æsculapii liberorum saucium hunc* &c. ut suprà, v. 822.

NOTÆ IN SCHOLIA.

830. * Προτὶ Ἀχιλλῆος) Παρὰ Ἀχιλλῆος, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

821. Πεπνυμένος) γρ. βεβλημένος, MS. *Mori,* & MS. *Barocc.* Oxon.
826. Χερσὶν ὕπο) γρ. χερσὶν ὑπό.
829. Λιαρῷ) γρ. χλιαρῷ, vid. infrà, ad v. 845.
831. Δικαιότατος) γρ. δικαιότερος, MS. *Mori,* & MS. *Barocc.* Oxon.

840 Ἀλλ'

Ἀλλ' οὐδ' ὧς περ σεῖο μεθήσω τειρομένοιο.
Ἦ, καὶ ὑπὸ στέρνοιο λαβὼν ἄγε ποιμένα λαῶν
Ἐς κλισίην· θεράπων δὲ ἰδὼν ὑπέχυε βοείας.
Ἔνθα μιν ἐκτανύσας, ἐκ μηροῦ τάμνε μαχαίρῃ
Ὀξὺ βέλος περιπευκές· ἀπ' αὐτοῦ δ' αἷμα κελαινὸν
Νίζ' ὕδατι λιαρῷ· ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρὴν,
Χερσὶ διατρίψας, ὀδυνήφατον, ἥ οἱ ἁπάσας
Ἔσχ' ὀδύνας· τὸ μὲν ἕλκος ἐτέρσετο, παύσατο δ' αἷμα.

" Attamen nè sic quidem te dimittam afflictum.
Dixit, & in sinu susceptum ferebat pastorem populorum
In tentorium: famulus autem ut vidit, substravit pelles bovinas.
Ibi illo porrecto, è fœmore excidit cultro
Acutum telum peramarum: ab ipso etiam sanguinem atrum
Abluit aquâ tepidâ; & radicem immisit amaram,
Manibus contritam, dolores abolentem, quæ ei cunctos
Sedavit dolores. Vulnus quidem siccatum est, cessavitque sanguis.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

840. Μεθήσω.] Ἀπολείψω.

842. Ὑπέχυεν.] Ὑπέβαλεν, ὑπέστρωσε. Βοείας.] Δέρματα βοῶν, βύρσας.

843. Ἐκτανύσας.] Ἐκτείνας, ἁπλώσας.

844. Περιπευκές.] Περιοξὺ καὶ πάνυ πικρόν.

845. Ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρήν.] Ἐπέβαλεν, ἐπέπασεν. Πρὸς δὲ τοὺς ζητοῦντας, πόθεν εἶχε τὴν ῥίζαν ὁ Πάτροκλος; ἔστι λέγειν, Ὅτι ἤτοι, κατὰ τὸ σιωπώμενον, μετεπέμψατο αὐτήν· ἡ γὰρ ἀρχαία ἰατρικὴ ἐν βοτάναις ἦν· ἤτοι, εἰκὸς αὐτὸν ὡς ἰατρὸν ἐπιφέρεσθαι πρὸς τὰς ἐπικαίρους χρείας· ἢ ὅτι ἐκ τοῦ πεδίου ἀνείλετο αὐτήν. Ἐζήτηται δὲ καὶ τὸ, ὁποία ἦν ὅλως ἡ ῥίζα, ἧς αὐτὸν κατέπασε; Καὶ λέγουσιν, αὐτὴν εἶναι τὴν καλουμένην Ἀριστολοχίαν, ἣν καὶ ἴσχαιμον καλοῦσιν· * Ἄλλοι δὲ, Ἀχίλλειον, ἢ μυριόφυλλον.

846. Διατρίψας.] Τρίψας, λύσας. Ὀδυνήφατον.] Ὀδυνῶν παυστικόν.

847. Ἔσχεν.] Ἐπέσχεν, ἔπαυσεν. Ἐτέρσετο.] Ἐξηραίνετο.

N O T Æ.

845. Ἐπὶ δὲ ῥίζαν βάλε πικρήν) Vitâ *Homeri*, sive *Plutarch.* sive *Dionys.* Halicarn. auctor, Θεασώμεθα δὲ καὶ περὶ τῶν ἰατρικῶν, εἰ καὶ τούτων μὴ εἶχεν ἄπειρος Ὅμηρος, κλ. Vid. ad Δ. v. 217. *Georg. Wolfgangus Wedelius*, Dissertat. Medico-Philolog. Decad. 6. §. 6. De hâc agens Radice Amarâ, Dignum esse Poetam pronuntiat, quem & Medici legant, & non paucis locis explicent, ab aliis minùs intelligenda, citra divinæ Medicinæ scientiam. Vid. *Joh. Alberti Fabricii* Biblioth. *Græc.* I. vol. l. 2. c. 6. §. 13. p. 349.

N O T Æ IN S C H O L I A.

842. Ὑπέστρωσε) Rectè Editor *Cantabr.* emendavit, pro ὑπέτρωσε.

845. * Ἄλλοι δὲ) Hæc ad rei complementum addo, ex *Plinio* &c. *Eustath.* fol. 841. lin. 12. Οἱ μὲν Ἀχίλλειον ἐκάλεσαν· οἱ δὲ, Ἀριστολόχειαν· ἣν καὶ ἴσχαιμον λέγουσι.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

845. Λιαρῷ) γρ. χλιαρῷ. MS. CCC.

ΤΗΣ

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Μ΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Μ΄.

Ἀποβάντες οἱ Τρῶες τῶν ἵππων, διαβαίνουσι τὴν τάφρον, καίτοι ἀπαισίου αὐτοῖς φανέντος οἰωνοῦ· καὶ εἰς πέντε τάξεις διαιρεθέντες, προσβάλλουσι τῷ τείχει τῶν Ἑλλήνων. Ἔνθα Σαρπηδὼν ἔπαλξιν κατασπᾷ. Ἕκτωρ δὲ λίθῳ βαλὼν τὰς πύλας, ἐπέβη ταῖς ναυσί, καὶ οἱ ἄλλοι σὺν αὐτῷ πάντες Τρῶες.

Ἐπιγραφαί.

Τειχομαχία.

Ἄλλως.

Μῦ δὲ μάχη περὶ τεῖχος· ὁ δ' ἔνθορε φαίδιμος Ἕκτωρ.

Ἄλλη.

Μῦ, Τρώων παλάμῃσι κατήριπε τεῖχος Ἀχαιῶν.

Lib. XII.

Ὣς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Ἰᾶτ' Εὐρύπυλον βεβλημένον· οἱ δ' ἐμάχοντο
Ἀργεῖοι καὶ Τρῶες ὁμιλαδόν, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε
Τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν, καὶ τεῖχος ὕπερθεν
Εὐρύ, τὸ ποιήσαντο νεῶν ὕπερ· ἀμφὶ δὲ τάφρον
Ἤλασαν, οὐδὲ θεοῖσι δόσαν κλειτὰς ἑκατόμβας,
Ὄφρα σφὶν νῆάς τε θοὰς καὶ ληΐδα πολλὴν
Ἐντὸς ἔχον ῥύοιτο· θεῶν δ' ἀέκητι τέτυκτο

SIC quidem in tentoriis *Patroclus* Menœtii fortis filius
Curabat Eurypylum vulneratum: illi verò pugnabant
Argivi & Trojani catervatim missi, neque jam erat
Fossa amplius prohibitura Danaorum, neque murus suprà
Latus, quem fecerant ad defendendas naves: circum etenim fossam
Duxerant, neque diis dederant inclytas hecatombas,
Ut sibi navesque veloces & prædam multam
Intùs continens tueretur: Diis itaque invitis structus fuerat

ΣΧΟΛΙΑ.

Ὣς ὁ μὲν ἐν κλισίῃσι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.] Πάτροκλος, ὁ Μενοιτίου, τρεφόμενος ἐν Ὀποῦντι τῆς Λοκρίδος, περιέπεσεν ἀκουσίῳ πλημμελήματι. Παῖδα γὰρ ἡλικιώτην Ἀμφιδάμαντος υἱὸν ἄκων * Κλησώνυμον, ἤ, ὥσπερ τινές, Αἰάνην, περὶ ἀστραγάλων ὀργισθείς, ἀπέκτεινεν. Ἐπὶ τούτῳ δὲ φυγὼν, εἰς Φθίαν ἀφίκετο, κἀκεῖ κατὰ συγγένειαν Πηλέως, Ἀχιλλεῖ συνῆν. Φιλίαν δ' ὑπερβάλλουσαν πρὸς ἀλλήλους φυλάξαντες, ὁμοῦ ἐπὶ Ἴλιον ἐστράτευσαν. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἑλλανίκῳ.

3. Ὁμιλαδόν.] Ἀθρόως, οἷον κατὰ πλῆθος καὶ συστροφήν.

4. Τάφρος ἔτι σχήσειν Δαναῶν καὶ τεῖχος ὕπερθεν.] Ἔπλασε τεῖχος ὁ Ποιητὴς εἰς τιμὴν τῶν Ἀχαιῶν· καταπεσὸν δὲ ἀπολλύμενον αὐτὸ εἰσάγει, ἵνα μὴ ἐλέγχηται αὐτοῦ τὸ ψεῦδος, ὡς μὴ γενομένου, ὑπὸ τῶν μεταγενεστέρων, καὶ τὴν ἀπώλειαν αὐτοῦ εἶπε. Σχήσειν.] Ἀνθέξειν, κωλύσειν.

5. Νεῶν ὕπερ.] Ἀντὶ τοῦ, περὶ τῶν νεῶν, ἢ, ὑπὲρ ἀσφαλείας. Ἀμφὶ δὲ τάφρον Ἤλασαν.] Πέριξ δὲ τοῦ τείχους ὤρυξαν τάφρον.

7. Ληΐδα.] Λείαν, λάφυρα.

8. Ῥύοιτο.] Φυλάσσοι. Τέτυκτο.] Κατεσκεύαστο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

1. Κλησώνυμον) Hoc Proprium variè scribitur, Κλυσώνυμον, *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 12. Cod. *Palatin.* Κλυτώνυμον. *Oxon.* Κλειτώνυμον, confer *Apollodor.* loco prædicto, p. 221. & ad *Iliad.* ψ΄. v. 14. *Br. Schol.* ubi Κλεώνυμον legit Doctor *Stephens*, in locum, ad *Homerum Ogilbeanum.* Etiam *Br. Schol.* ϑ΄. v. 368. Κλεισώνυμον, licet non eadem utrobique *Persona*, videtur tamen idem Nomen.

Ἀθαν-

Ἀθανάτων, τῷ κ' ὅτι πολὺν χρόνον ἔμπεδον ἦεν·
Ὄφρα μὲν Ἕκτωρ ζωὸς ἔην, καὶ μήνι' Ἀχιλλεὺς,
Καὶ Πριάμοιο ἄνακτος ἀπόρθητος πόλις ἔπλε,
Τόφρα δὲ καὶ μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν ἔμπεδον ἦεν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατὰ μὲν Τρώων θάνον, ὅσσοι ἄριστοι,
Πολλοὶ δ' Ἀργείων, οἱ μὲν δάμεν, οἱ δ' ἐλίποντο,
Πέρθετο δὲ Πριάμοιο πόλις δεκάτῳ ἐνιαυτῷ,
Ἀργεῖοι δ' ἐν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδ' ἔβησαν,
Δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
Τεῖχος ἀμαλδῦναι, ποταμῶν μένος εἰσαγαγόντες,
Ὅσσοι ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἅλαδε προρέουσι,
Ῥῆσός θ', Ἑπτάπορός τε, Κάρησός τε, Ῥοδίος τε,
Γρήνικός τε, καὶ Αἴσηπος, δῖός τε Σκάμανδρος,
Καὶ Σιμόεις, ὅθι πολλὰ βοάγρια καὶ τρυφάλειαι
Κάππεσον ἐν κονίῃσι, καὶ ἡμιθέων γένος ἀνδρῶν·

Immortalibus; quocircà etiam nequaquam longo tempore integer mansit.
Quamdiu quidem Hector vivus erat, & irascebatur Achilles,
Et Priami regis non eversa urbs erat,
Tamdiu & magnus murus Achivorum integer stetit:
At postquam Trojanorum quidem mortui sunt, quotquot fortissimi,
Multique Argivorum, partim quidem domiti sunt, partim autem superstites,
Et eversa est Priami urbs decimo anno,
Et Argivi in navibus dilectam in patriam redierunt,
Tum tandem inierunt consilium Neptunus & Apollo
Murum abolere, fluviorum vi immissâ,
Quotquot ab Idæis montibus in mare profluunt,
Rhesusque, Heptaporúsque, Caresúsque, Rhodiusque,
Granicusque, & Æsepus divinúsque Scamander,
Et Simois, ubi multa scuta & galeæ
Deciderant in arenas, & semideorum genus virorum:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

9. Τῷ κ' ὅτι] Ἀντὶ τοῦ, διὸ οὐδαμῶς. Ἔμπεδον.] Ἑδραῖον, βέβαιον.

10. Ὄφρα μὲν Ἕκτωρ.] Καὶ τὰ ἑξῆς. Προαναφωνεῖ ταῦτα, καὶ λεληθότως λέγει τὴν πόρθησιν τῆς Ἰλίου.

12. Τόφρα.] Τοτηνικαῦτα.

17. Μητιόωντο.] Ἐβουλεύοντο.

18. Ἀμαλδῦναι.] Ἀφανίσαι. Ποταμῶν μένος.] Περιφραστικῶς, ποταμούς.

22. Βοάγρια.] Τὰ τῶν βοῶν ἀγρεύματα· τοῦτ' ἔστι τὰς ἐκ βυρσῶν κατεσκευασμένας ἀσπίδας.

23. Ἡμιθέων.] Ἡμίθεοι, οἱ ἕνα θεὸν ἔχοντες γονέα, ἕνα δὲ ἄνθρωπον.

N O T Æ.

9. Ἀθανάτων· τὸ καὶ ὅτι) Hic τὸ καὶ, & τὸ ὅτι, συνίζησιν quandam patiuntur & quodammodò coalescunt, ut τὸ η & ου. Iliad. ά. v. 534. & λ'. v. 380. & π'. v. 31. scribitur tamen & aliàs, τῷ κ' ὅτι, quod magis arridet. MSS. CCC. *Cantabrig.* Barocc. Oxon. & *Mori*, uno ore τὸ καὶ ὅτι, legunt; præplacet tamen τῷ κ' ὅτι. Vid. infrà, ad τ'. v. 213. ubi MS. CCC. τῷ μοι ὅτι legit.

11. Ἔπλε) Pro ἔπελε. *Thema* πέλω. Nunquam aliàs *Homero*, at semper ἔπλετο.

12. Τόφρα δὲ) Ità scribo, quoniam hic apertè τὸ δὲ παρέλκει, ut aliàs, ad ί. v. 547. λ. v. 713. ό v. 83. &c.

17. Δὴ τότε μητιόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων) *Eustath.* fol. 842. lin. 50. Σημειοῦνται δέ τινες χαριέντως ἐνταῦθα, ὡς οὐ μετὰ πολὺ τῶν Τρωϊκῶν γέγονεν ὁ Ποιητής· εἰ γὰρ μὴ τοῦτο, εἶπεν ἄν, φασίν. ὃ καὶ ἄλλως ἦν εἰκὸς ὑπονοεῖν, ὅτι καὶ μόνον χρόνῳ τὸ τεῖχος ἠφάνισται, ὡς αὐτοσχεδίως ᾠκοδομημένον· καὶ οὐκ ἂν εἶεν αἰτιάσασθαι οὕτως ἐρχόμενοι τὸ, ὅτι Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων ἠφάνισαν αὐτὸ, ποταμῶν ἑπτὰ στόματα τρέψαντες εἰς ἕν, καὶ ἀγαγόντες ἐπ' αὐτὸ ἐφ' ἡμέρας ἐννέα, καὶ τοῦ Διὸς ἅμα συνεχῶς ὕοντος, καὶ Ποσειδῶνος ἀναμοχλεύοντος τὰ θεμείλια, καὶ ἀμαθώσαντος τὸν τόπον καλύπτοντος· ὡς ἂν αἰγιαλὸς τὸ πᾶν γένηται. καὶ μηδὲ ἴχνος μείνῃ τοῦ ὅλου τείχους. Ità *Strabo*, fol. 598. Ὁ δὲ πλάσας Ποιητὴς ἠφάνισεν, ὡς Ἀριστοτέλης. vid. ad ή. v. 463.

20. Ῥῆσός θ', Ἑπτάπορός τε, Κάρησός τε, Ῥοδίος τε) *Octo* horum Fluviorum Nomina reperiuntur omnia apud *Hesiodum*, Theogon. v. 340. &c. excepto uno *Careso*, quod nec inter Viginti Fluvios præcipuos, ab illo Nominatur. *Plinius* Natur. Hist. l. 5. c. 30. *Scamander* amnis navigabilis, & in Promontorio quondam *Sigeum* oppidum; dein portus *Achæorum*, in quem influit *Xanthus*, *Simoenti* junctus; stagnumque prius faciens *Palæscamander*. Cæteri *Homero* celebrati, *Rhesus*, *Heptaporus*, *Caresus*, *Rhodius* vestigia non habent. *Granicus* diverso tractu in Propontida fluit.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

9. Ἀθανάτων, τὸ καὶ ὅτι πολὺν) γρ. ἀθανάτων, τῷ κ' ὅτι, & τὸ κ' ὅτι, vid. Not. in *Textum*.

12. Τόφρα δὲ) γρ. τόφρα δέ.

21. Σκάμανδρος) γρ. Κάμανδρος, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon. Vid. ad β'. v. 467.

Τῶν

Τῶν πάντων ὁμόσε στόματ' ἔτραπε Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος ἵει ῥόον· ὗε δ' ἄρα Ζεὺς
Συνεχὲς, ὄφρα κε θᾶσσον ἁλίπλοα τείχεα θείη.
Αὐτὸς δ' Ἐννοσίγαιος ἔχων χείρεσσι τρίαιναν
Ἡγεῖτ'· ἐκ δ' ἄρα πάντα θεμείλια κύμασι πέμπε
Φιτρῶν καὶ λάων, τὰ θέσαν μογέοντες Ἀχαιοί·
Λεῖα δ' ἐποίησεν παρ' ἀγάρροον Ἑλλήσποντον.
Αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην ψαμάθοισι κάλυψε,
Τεῖχος ἀμαλδύνας· ποταμοὺς δ' ἔτρεψε νέεσθαι
Κὰρ ῥόον, ᾗ περ πρόσθεν ἵεν καλλίρροον ὕδωρ.
Ὣς ἄρ' ἔμελλον ὄπισθε Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων
Θησέμεναι· τότε δ' ἀμφὶ μάχη ἐνοπή τε δεδήει
Τεῖχος ἐΰδμητον, κανάχιζε δὲ δούρατα πύργων

Horum omnium simul ostia convertit Phœbus Apollo;
Per novem itaque dies in murum immisit cursum: pluebat interim Jupiter
Continuò, ut citiùs mari-submersa mœnia redderet.
Ipse etiam Neptunus tenens manibus tridentem,
Præibat; Omniáq; fundamenta undis amovit
Stipitum & lapidum, quæ jecerant laborantes Achivi;
Planaque fecit usque ad rapidum Hellespontum.
Rursusque littus magnum arenis cooperuit,
Muro abolito; fluvios autem permisit, ut redirent
In suum quenq; alveum, quà antè demittebant pulchrè-fluentem aquam.
Sic sanè erant in posterum Neptunus & Apollo
Facturi: tum vero circa pugna clamórque exarserat
Murum bene-structum; sonitúmque reddebant compages turrium

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

24. Ὁμόσε.] Ὁμοῦ, εἰς τὸ αὐτό.

25. Ἐννῆμαρ δ' ἐς τεῖχος.] Ἐπὶ ἐννέα ἡμέρας. Ἔνιοι δὲ δυσχεραίνουσι, καὶ διὰ τοῦ ἑνὸς ν, ἀναγινώσκουσιν, ἐνῆμαρ, ἵν' ᾖ, μιᾷ ἡμέρᾳ· ὥστε *ἄλλως μειοῦσθαι τὴν τῶν θεῶν δύναμιν, μὴ δυνηθέντων καταστρέψαι λόγῳ θᾶττον ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων, ἐν μιᾷ ἡμέρᾳ, γεγονός. Οἱ δέ φασι, ποταμοὺς διὰ τοῦτο πολλοὺς εἰσάγει, καὶ θεοὺς παρίστησιν, οὐχ ἵνα μόνον ἀφανίσῃ τὸ τεῖχος, ἀλλὰ καὶ τὸν τόπον, διὰ τὸ μηδὲ ἴχνος φανῆναι. Ὗε.] Ἔβρεχε.

26. Συνεχές.] Συνεχῶς, ἐπιμόνως. Ἁλίπλοα.] Τῇ θαλάσσῃ ἐπιπλέοντα· *ἢ ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐπιπλεόμενα. Θείη.] Ποιήσῃ.

28. Θεμείλια.] Θεμέλια. Ἴσως ὁ διάλεκτος.

29. Φιτρῶν.] Κορμῶν. Λάων.] Λίθων.

30. Ἀγάρροον.] Ἄγαν ῥοώδη, ὅ ἐστι, σφοδρὰ ῥεύματα ἔχοντα.

31. Ἠϊόνα.] Αἰγιαλόν· οὕτω δὲ καλεῖται ὁ παραθαλάσσιος καὶ ὁ δίυγρος τόπος, παρὰ τὸ ἰέναι.

33. Κὰρ ῥόον.] Κατὰ τὸν ῥοῦν. Ἵεν.] Ἀφίεσαν.

35. Δεδήει.] Ἐξῆπτο, διεγήγερτο.

36. Κανάχιζεν.] Ἤχει. Δούρατα πύργων Βαλλόμενα.] Ἤτοι, τὰ δόρατα ἤχει, τὰ ἐπὶ τοὺς πύργους ἀκοντιζόμενα· ἢ, τὰ συνῳκοδομημένα τοῖς πύργοις ξύλα ἤχει, τοῖς δόρασι βαλλόμενα.

N O T Æ.

26. Συνεχὲς) Cùm *Liquida* vim habeat *Producendi* Syllabam, alioquin *brevem*, rectè hìc *Dactylum* ponunt; ut aliàs, *Odyss.* ι. v. 74. Ἔνθα δύω νύκτας, δύο τ' ἤματα συνεχὲς αἰεί. Ità *Hesiod.* Theogon. v. 636. Συνεχέως ἐμάχοντο δέκα πλείους ἐνιαυτούς. Ità & *Theocr.* Idyll. 18. v. 25. Δώρῳ ξὺν ὀλίγῳ. Undè patet, Minimè Duplicandum esse τὸ ν. quod tamen fit Potentialitér. At *Cæsuræ* quoque Ratio in his consideranda, & in τῷ ξὺν, etiam *Accentûs*. Ibid. Ἁλίπλοα) Τῇ θαλάσσῃ πλευσούμενα, ἢ ἐπιπλέοντα. ὡς Ἀπολλόδωρος· Κυριῶς δὲ, τὰ ὑπὸ τῆς ἁλὸς ἐπιπλεόμενα. τουτέστιν, ὑποβρύχια· οἷς ἐπιπολάζει ἡ θάλασσα. *Hesych.* Confer *Br. Schol.* ut nunc ex *Etymolog. M.* aucta.

31. Αὖτις δ' ἠϊόνα μεγάλην) *Ultima* τῆς ἠϊόνα Producitur, in *Cæsurâ*, & ante ἀμφιβόλον.

33. Κὰρ ῥόον) Εὐφωνίας χάριν, ἀντὶ τοῦ κατ', ἢ κατὰ ῥόον, καῤῥόον. Vid. *Plura*, ad κ', v. 298.

N O T Æ I N S C H O L I A.

25. *Ἄλλως) Hanc vocem addo οἴκοθεν, ad *Sensum* declarandum. Verùm Critici frustrà objiciunt, spatium *Novem* Dierum Deorum Majestati detrahere; ideóque ἐνῆμαρ pro ἐννῆμαρ legunt; quùm & Nostræ Literæ dicant, totam hanc Mundi Compaginem non nisi *Sex* dierum spatio, à Deo O. M. creatam; & non nisi *Quinquaginta* Dierum continuis *Pluviis* Terram submersam; quùm nemo non videt, Deum, utrumque Opus, si vellet, momento temporis potuisse absolvere; idque λόγῳ tantùm; quod & *Scholiastes* agnoscere videtur.

26. *Ἢ, ὑπὸ τῆς θαλάσσης ἐπιπλεόμενα) Hoc ex *Etymolog.* v. Ἁλίπλοα.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

25. Ἐννῆμαρ) γρ. ἐνῆμαρ, *Br. Schol.* Vid. Not. in *Scholia*.

26. Συνεχὲς) γρ. συνεχὲς, non benè; ut in Not. in *Textum*.

33. Κὰρ ῥόον) γρ. καῤῥόον, *Florentin. Hervag. Basil. Seber.* Ibid. Ἵεν) γρ. ἴεν. *Eustath.* fol. 845. lin. 49.

Βαλλόμενα· Ἀργεῖοι δὲ Διὸς μάστιγι δαμέντες,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐελμένοι ἰσχανόωντο,
Ἕκτορα δειδιότες, κρατερὸν μήστωρα φόβοιο·
Αὐτὰρ ὅ γ᾽, ὡς τὸ πρόσθεν, ἐμάρνατο ἶσος ἀέλλῃ.
Ὡς δ᾽ ὅταν ἔν τε κύνεσσι καὶ ἀνδράσι θηρευτῇσι,
Κάπριος, ἠὲ λέων στρέφεται, σθένεϊ βλεμεαίνων,
Οἱ δέ τε πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
Ἀντίοι ἵστανται, καὶ ἀκοντίζουσι θαμειὰς
Αἰχμὰς ἐκ χειρῶν· τοῦ δ᾽ οὔποτε κυδάλιμον κῆρ
Ταρβεῖ οὐδὲ φοβεῖται· ἀγηνορίη δέ μιν ἔκτα·
Ταρφέα τε στρέφεται, στίχας ἀνδρῶν πειρητίζων,
Ὅππῃ τ᾽ ἰθύσῃ, τῇ τ᾽ εἴκουσι στίχες ἀνδρῶν·
Ὣς Ἕκτωρ ἀν᾽ ὅμιλον ἰὼν εἰλίσσεθ᾽, ἑταίρους
Τάφρον ἐποτρύνων διαβαινέμεν· οὐδέ οἱ ἵπποι
Τόλμων ὠκύποδες· μάλα δὲ χρεμέτιζον ἐπ᾽ ἄκρῳ
Χείλει ἐφεσταότες· ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο τάφρος
Εὐρεῖ᾽, οὔτ᾽ ἄρ᾽ ὑπερθορέειν σχεδὸν, οὔτε περῆσαι

Percussæ: Argivi verò Jovis flagello domiti,
Naves ad cavas conclusi tenebantur,
Hectorem timentes, violentum artificem fugandi *hostes*:
Ille verò, sicut anteà, pugnabat par turbini.
Ut verò quando interque canes & viros venatores,
Aper, sive leo vertitur, præ robore truces-oculos-volvens,
Illi verò quadratis agminibus cùm seipsos instruxerunt,
Adversi stant, & jaculantur crebra
Spicula de manibus: ejus autem nunquam generosum cor
Pavet, neque fugam capessit: fortitudo verò ipsum occidit:
Crebròque vertitur ordines virorum tentans,
Quàque fecerit impetum, ibi cedunt ordines virorum:
Sic Hector turbam obiens vertebatur socios
Fossam adhortans transcendere: neque tamen ei equi
Audebant pedibus veloces; valde autem hinniebant in summo
Labro stantes: absterrebat enim fossa
Lata, neque transultu in promptu erat, neque transitu

ΣΧΟΛΙΑ.

37. Διὸς μάστιγι δαμέντες.] Τῇ Διὸς γνώμῃ τὰς ψυχὰς κεκακωμένοι. Μάστιγι δὲ, τῷ κεραυνῷ.

38. Ἐελμένοι.] Συγκεκλεισμένοι. Ἰσχανόωντο.] Κατείχοντο, * ἐκωλύοντο.

42. Βλεμεαίνων.] Ἐπιῤῥωννύμενος.

43. Πυργηδόν.] Πύργου δίκην, ἐν τάξει. Ἀρτύναντες.] Παρασκευάσαντες, ἑτοιμάσαντες.

44. Θαμειάς.] Συνεχεῖς, πυκνάς.

46. Ἀγηνορίη.] Ἡ ἄγαν εὐθυμία, ἀνδρεία.

47. Ταρφέα.] Πυκνά, συχνῶς.

48. Ὅππῃ τ᾽ ἰθύσῃ.] Ὅπου δ᾽ ἂν ὁρμήσῃ. Τῇ τ᾽ εἴκουσι.] Κατὰ τοῦτο εἴκουσιν, ὅ ἐστιν, ὑποχωροῦσιν.

49. Εἰλίσσετο.] Ἐστρέφετο.

51. Χρεμέτιζον.] Ἰδιάζουσαν φωνὴν * ἀπετέλουν.

52. Ἀπὸ γὰρ δειδίσσετο.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς δέος ἦγε καὶ φόβον.

53. Ὑπερθορέειν.] Ὑπερπηδῆσαι.

NOTÆ.

42. Βλεμεαίνων) De hâc Voce, vid. *Etymolog. M.*

48. Ἰθύσῃ) Ità scribo, pro ἰθύσει, quòd *Subjunctivus* hic sit aptior; quin accedit auctoritas MS. CCC. MS. *Mori*, & *Br. Schol. Hackiana* etiam Editio. Confer *Ælian.* Animal. l. 6. c. 6.

52 Χείλει ἐφεσταότες) Χεῖλος, ἡ ὄχθη, περὶ τῶν ποταμῶν, μεταφορικῶς λέγεται νῦν, περὶ τῆς τάφρου. Vid. *Br. Schol.* ad ε. v. 356. MS. CCC. *Cantabrig.* MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori*, ut Nos, legunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

37. * Δαμέντες) Hanc vocem repetendam è *Textu* duxi, quod ad hanc pertineat ἐξήγησις, τὰς ψυχὰς κεκακωμένοι.

38. * Ἐκωλύοντο) Ità ex *Hesychio* restituo, qui hoc *Scholion* hinc sumptum incorruptum hactenùs reservavit; τὸ ἐπείθοντο, enim *Aldinum*, & ἐπείθοντο, quod hucusque obtinuit, nihil ad rem erat.

51. Ἀπετέλουν) Ità, pro ἐπετέλουν. *Phrasis* τοῦ, ἐπὶ ἦχον ἀποτελεῖν, pluries occurrit & mox, v. 160. Vid. Editt. *Cantabrig.*

VARIÆ LECTIONES.

38. Ἐελμένοι) γρ. ἐεργμένοι, MS. *Barocc.* Oxon. MS. *Mori*, & *Eustath.* fol. 846. lin. 9. 13. & 15.

44. Ἀντίοι) γρ. ἄντιοι, *Eustath.* fol. 845. lin. 36.

48. Ἰθύσῃ) γρ. ἰθύσῃ, & ἰθύσει. Vid. Not. in *Textum.*

49. Εἰλίσσεθ᾽) γρ. ἐλίσσεθ᾽, MS. Barocc. Oxon. & *Eustath.* fol. 847. lin. 31. ἐλίσσεθ᾽, MS. CCC. & MS. *Mori.*

52. Χείλει ἐφεσταότες) γρ. Χείλεϊ ἑσταότες, & χείλει &c. *Eustath.* fol. 847. lin. 34. Vid. in *Textum.*

Ῥηϊδίη· κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες περὶ πᾶσαν
Ἕστασαν ἀμφοτέρωθεν, ὕπερθεν δὲ σκολόπεσσιν
Ὀξέσιν ἠρήρει, τοὺς ἔστασαν υἷες Ἀχαιῶν
Πυκνοὺς καὶ μεγάλους, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν.
Ἔνθ' οὔ κεν ῥέα ἵππος ἐΰτροχον ἅρμα τιταίνων
Ἐσβαίη, πεζοὶ δὲ μενοίνεον, εἰ τελέουσι.
Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς,
Ἕκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι, Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
Ἀφραδέως διὰ τάφρον ἐλαύνομεν ὠκέας ἵππους·
Ἡ δὲ μάλ' ἀργαλέη περάαν· σκόλοπες γὰρ ἐν αὐτῇ
Ὀξέες ἑστᾶσιν, περὶ δ' αὐτοὺς τεῖχος Ἀχαιῶν·
Ἔνθ' οὔπως ἐστὶν καταβήμεναι, οὐδὲ μάχεσθαι
Ἱππεῦσι· στεῖνος γὰρ, ὅθι τρώσεσθαι ὀΐω·
Εἰ μὲν γὰρ δὴ πάγχυ κακὰ φρονέων ἀλαπάζει
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετ' ἀρήγειν,
Ἦ τ' ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι καὶ αὐτίκα τοῦτο γενέσθαι,
Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς·

Facilis. Præcipitia enim declivia circa totam
Stabant utrinque; desuper etiam vallis
Acutis munita erat, quos defixerant filii Achivorum
Densos & magnos, adversus hostes munimentum,
Illuc non sane facilè equus volubilem currum trahens
Intrâsset, pedites verò animo-incitato-cupiebant, si perficere possent.
Tum verò Polydamas audaci Hectori dixit astans,
" Hectorque, & alii, Trojanorum duces, atque sociorum.
" Imprudenter per fossam impellimus veloces equos:
" Ea enim admodum difficilis transitu; valli enim in illâ
" Acuti stant, & ad ipsos vallos murus Achivorum:
" Illuc nullo modo licet descendere, neque pugnare
" Equitibus. Angustiæ enim, ubi sauciatos iri puto:
" Si sane jam omninò animo-inimico Græcos perdit
" Jupiter altitonans, Trojanisque vult auxiliari,
" Sane equidem ego vellem vel statim hoc effectum,
" Inglorios perire procul ab Argis hic Achivos:

ΣΧΟΛΙΑ.

54. Ῥηϊδίη.] Ῥαδίως, εὐκόλως. Κρημνοί.] Αἱ ὄχθαι. Ἐπηρεφέες.] Ὑψηλοὶ, μεγάλοι.
56. Ἠρήρει.] Ἐπεπύκνωτο, ἥρμοστο.
57. Ἀλεωρήν.] Φυλακὴν, ἔκκλισιν, ἀποφυγήν.
59. Μενοίνεον.] Προεθυμοῦντο, ὤρεγον. Εἰ πλείοσι.] * Εἰ πλείοσιν· ὅ ἐστι, παρέλθοιεν.
60. Εἶπε.] Προσεφθέγξατο.
62. Ἀφραδέως.] Ἀπρονοήτως, ἀπείρως.
66. Στεῖνος.] Στένωμα. Τρώσεσθαι.] Ἡττηθήσεσθαι· τρῶμα γὰρ, ἡ ἧττα.
67. Ἀλαπάζει.] Κενοῖ, πορθεῖ.
70. Νωνύμους.] Ἀνωνύμους, * καὶ δυσφήμους· οὓς οὐκ ἄν τις εὔφημον εἴποι.

NOTÆ.

54. Κρημνοὶ γὰρ ἐπηρεφέες) Puto sanè legendum hic ἐπιῤῥιφέες, vel ἐπιῤῥεπέες, *Declives*; quæ *Lectio* vestigia sua reliquit in MS. *Barocc.* Oxon. ut noto ad *Var. Lection.* nam τὸ ἐπηρεφὲς, neque *Clivi*, neque *Rupis* congruum videtur *Epithetum*, nisi, quatenùs forte, de *Rupe* loquor, sit excavata, *Domûs* instar, aut *Tecti*. Ἐπηρεφὴς etiam *coopertus* sonat; at ἐπιῤῥιφὴς *projectus, prominens*, & ἐπιῤῥεπὴς *propensus, pronus, proclivis*, ut *Schol. Br.* ad *Odyss.* μ'. v. 54. Ἐπικρεμάμενοι, ubi & hanc *Lectionem* esse debere suspicor.

55. Ἕστασαν) Ità *Neutrum* scribo, cum *Leni*; *Activum*, ut mox, 56. cum *Aspero*, ἵστασαν, *Mediâ* in utroque *Brevi*: Verùm ἵστασαν, *Neutrum* scribitur, ex *Regulâ*, ut λ'. v. 592. Proque ἵσταν. & pro eo, ἵστασαν, *Mediâ* Brevi; ut mox, v. 469. Ὑπέρβασαν, pro ὑπέβαν. pro ὑπερέβησαν.

56. Ἕστασαν) Vid. suprà, ad v. 55.

70. Νωνύμους) Ἀνώνυμος, & νώνυμος, *Mediâ* brevi, aliquandò tamen vi *Liquidæ* productâ; ut

NOTÆ IN SCHOLIA.

59. * Εἰ πλείοσι) Εἰ τελέουσι. Ità lego, nè frustrà, bis eadem Verba recurrant.

70. * Καὶ δυσφήμους) De hâc Additione, vid. ad *Br. Schol.* Odyss. ξ'. v. 182.

VARIÆ LECTIONES.

54. Ἐπηρεφέες) γρ. ἐπιῤῥιφέες, & ἐπιῤῥεπέες, ut ex ἐπιῤῥιφέες, MS. *Barocc.* Oxon. colligo.
58. Εὔτροχον) γρ. εὔξοον, *Eustath.* fol. 847. lin. 45.
59. Εἰ τελέουσι) γρ. εἰ πλείοσι.
61. Ἕκτορ τ' ἠδ') γρ. Ἕκτορ τ' *Eust.* Basil. & *Roman.*
64. Περὶ) γρ. ποτὶ, olim *Eustathius* περὶ præfert ubique. Vid. ad β'. v. 137. Pro περὶ) γρ. παρὰ. MS. CCC.
65. Οὔπως) γρ. οὔπω, MS. *Barocc.* Oxon.
68. Βούλετ' ἀρήγειν) γρ. βούλετο νίκην, *Eustath.* fol. 848. lin. 30.
70. Νωνύμους) γρ. νωνύμνους, vid. Not. in *Textum.*

Εἰ δέ χ' ὑποστρέψωσι, παλίωξις δὲ γένηται
Ἐκ νηῶν, καὶ τάφρῳ ἐνιπλήξωμεν ὀρυκτῇ,
Οὐκέτ' ἔπειτ' οἴω οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι
Ἄψορρον προτὶ ἄστυ, ἑλιχθέντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Ἵππους μὲν θεράποντες ἐρυκόντων ἐπὶ τάφρῳ,
Αὐτοὶ δὲ πρυλέες, σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Ἕκτορι πάντες ἑπώμεθ' ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Οὐ μενέουσ', εἰ δή σφιν ὀλέθρου πείρατ' ἐφῆπται.
Ὣς φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων,
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε·
Οὐδὲ μὲν ἄλλοι Τρῶες ἐφ' ἵππων ἠγερέθοντο,
Ἀλλ' ἀποβάντες ὄρουσαν, ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορα δῖον.
Ἡνιόχῳ μὲν ἔπειτα ἑῷ ἐπέτελλεν ἕκαστος,
Ἵππους εὖ κατὰ κόσμον ἐρυκέμεν αὖθ' ἐπὶ τάφρῳ.
Οἱ δὲ διαστάντες, σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες,
Πένταχα κοσμηθέντες, ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο.

" Si verò conversi fuerint, & Repulsio facta sit
" Ex navibus, & fossæ impegerimus profundæ,
" Ne nuncium quidem puto posteà reversurum
" Retrò ad urbem, elapsum, iterum-ad-pugnam-conversis ab Achivis.
" Verum agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes:
" Equos quidem famuli contineant propè fossam,
" Ipsi verò pedites armis induti,
" Hectorem omnes sequamur conferti: at Achivi
" Non sustinebunt, si jam ipsis exitii fines impendent.
Sic dixit Polydamas; placebàtque Hectori consilium tutum.
Statim itaque de curribus cum armis desilit in terram:
Ac ne cæteri quidem Trojani in equis sublimes permanserunt,
Sed desilierunt, ut viderunt Hectorem nobilem.
Aurigæ quidem deinde suo præcepit quisque,
Ut equos bene in ordine coërcerent illic ad fossam.
Ipsi verò in ordines-digesti, se ipsos instruentes,
In-quinque-agmina distributi, simul duces sequebantur.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

71. Παλίωξις.] Πάλιν δίωξις· οὕτω γὰρ καλεῖται ἡ τῶν διωκόντων φυγή.
72. Ἐνιπλήξωμεν.] Ἐμπέσωμεν.
74. Ἄψορρον.] Εἰς τοὐπίσω ὁρμήσοντα. Ἑλιχθέντων ὑπό.] Ὑποστραφέντων.
76. Ἐρυκόντων.] Ἀντὶ τοῦ, ἐρυκέτωσαν, ὅ ἐστι, κωλυέτωσαν.
77. Πρυλέες.] Πεζοὶ ὁπλῖται.
80. Ἅδε.] Ἤρεσκεν. Ἀπήμων.] Ἄλυπος.
82. Ἠγερέθοντο.] Ἀπαιωρεῦντο, ἐπεφέροντο.
86. Ἀρτύναντες.] Παρασκευάσαντες, τάξαντες.
87. Πένταχα.] Εἰς πέντε τάξεις.

N O T Æ.

Odyss. α'. v. 222. Οὐ μέν τοι γενεήν γε θεοὶ νώνυμνον ὀπίσσω. Quam Licentiam qui parùm sciebant, aut probabant minùs, νώνυμον scribendum putabant. Et hanc tamen nostram Eustathius semper agnoscit, præter alteram. præcipuè fol. 828. lin. 32. Hanc MS. CCC. Cantabr. Barocc. Oxon. & MS. Mori. Vid. ad ν'. v. 227.

71. Παλίωξις) Ἡ ἐξ ὑποστροφῆς δίωξις, ὅταν οἱ πρότερον φυγόντες, ὕστερον διώκοντες γίνωνται. Hesych. Παλίωξις λέγεται, ὅταν οἱ διωκόμενοι, εἰς τοὐπίσω στραφέντες, τοὺς πρώην διώκοντας ἐλαύνωσι· γίνεται ἐκ τοῦ πάλιν, καὶ τοῦ δίωξις· κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ν, καὶ τοῦ δ, καὶ τροπῇ τοῦ ο εἰς ω, εἰς μακρόν, παλίωξις· σημαίνει δὲ τὴν ἐκ δευτέρου δίωξιν καὶ φυγὴν τοῖς ἐναντίοις. ἢ τὴν ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φυγόντων δίωξιν· ὅταν οἱ πρότερον φεύγοντες, ὕστερον πάλιν αὐτοὶ διώκωσι θαῤῥήσαντες, Ἰλιάδος μ'. Etym. M. v. Hesiod. Scut. v. 154. Ἐν δὲ προΐωξίς τε, Παλίωξίς τ' ἐτετύχει.

73. Οὐδ' ἄγγελον ἀπονέεσθαι) Idem ferè, Οὐδὲ πυρφόρος ἐλείφθη. Proverbium, de internecinâ cæde; ex quâ neque Nuntius evadit. Vid. Erasmi Adag.

82. Ἠγερέθοντο) Ex Scholiorum Interpretatione apparet, iis Lectionem ἠερέθοντο agnitam, si conferas Scholia, ad γ'. v. 108. Vid. Suid. & Etymolog. M. & Hesych. v. Ἠερέθονται, & ἠερέθοντο, & ἠγερέθοντο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

82. Ἠερέθοντο) Quod olim hæc erat Lectio, saltem in Scholiis, apparet ex Interpretatione; ἀπαιωρεῦντο, ἐπεφέροντο, quare ità Scribo, nempè ut Variæ Lectionis Vestigium servetur, cùm hæ Voces sæpè invicem confundantur. Scribitur etiam ἠγερέοντο. Vid. Editt. Cantabrig.

VARIÆ LECTIONES.

74. Προτὶ) γρ. ποτὶ, vid. ad v. 64.
76. Τάφρῳ) γρ. τάφρον, MS. Barocc. Oxon.
80. Μῦθος ἀπήμων) γρ. μῦθος ἀμύμων.
82. Ἠγερέθοντο) γρ. ἠερέθοντο, ut colligitur ex Br. Schol. & Latinâ Versione. Vid. Not in Textum.

Οἱ

Οἱ μὲν ἅμ' Ἕκτορ' ἴσαν ϗ ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
Οἳ πλεῖστοι ϗ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
Τεῖχος ῥηξάμενοι κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι·
Καί σφιν Κεβριόνης τρίτος εἵπετο· πὰρ δ' ἄρ' ὄχεσφιν
Ἄλλον, Κεβριόναο χερείονα, κάλλιπεν Ἕκτωρ.
Τῶν δ' ἑτέρων Πάρις ἦρχε, ϗ Ἀλκάθοος, ϗ Ἀγήνωρ·
Τῶν δὲ τρίτων Ἕλενος, ϗ Δηΐφοβος θεοειδής,
Υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτος δ' ἦν Ἄσιος ἥρως,
Ἄσιος Ὑρτακίδης, ὃν Ἀρίσβηθεν φέρον ἵπποι
Αἴθωνες, μεγάλοι, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Τῶν δὲ τετάρτων ἦρχεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο
Αἰνείας· ἅμα τῷγε δύω Ἀντήνορος υἷε,
Ἀρχέλοχός τ', Ἀκάμας τε, μάχης εὖ εἰδότε πάσης.
Σαρπηδὼν δ' ἡγήσατ' ἀγακλειτῶν ἐπικούρων,
Πρὸς δ' ἕλετο Γλαῦκον, ϗ ἀρήϊον Ἀστεροπαῖον·
Οἱ γάρ οἱ εἴσαντο διακριδὸν εἶναι ἄριστοι
Τῶν ἄλλων μετά γ' αὐτόν· ὁ δ' ἔπρεπε ϗ διὰ πάντων.
Οἳ δ' ἐπεὶ ἀλλήλους ἄραρον τυκτῇσι βόεσσι,

Alii quidem cum Hectore iverunt & eximio Polydamante,
Qui plurimi & fortissimi erant, cupiebantque maximè
Muro rupto cavas ad naves pugnare:
Et ipsos Cebriones tertius sequebatur; apud currus autem
Alium, Cebrione deteriorem, reliquit Hector.
Aliis verò Paris præfuit, & Alcathous, & Agenor:
Tertiis autem Helenus & Deiphobus divinâ formâ-præditus,
Filii duo Priami; tertiúsque erat Asius heros,
Asius Hyrtacides, quem ab Arisbâ vexerant equi
Rutili, magni, fluvio à Selleente.
At quartorum ductor erat strenuus filius Anchisæ
Æneas: cumque eo duo Antenoris filii,
Archilochúsque Acamásque, pugnæ periti omnigenæ.
Sarpedon verò dux erat inclytorum sociorum;
Assumpsitque Glaucum & Mavortium Asteropæum;
Hi enim ei visi sunt eximiè esse fortissimi
Cæterorum, post se ipsum quidem; hic enim antecellebat etiam omnes.
Hi igitur postquam se firmè conjunxerant affabre-factis boum tergoribus.

ΣΧΟΛΙΑ.

93. Πάρις.] Ὁ Ἀλέξανδρος. Καθὼ χαρὶς ἔχουσα ἡ Ἑκάβη, ὄναρ ἐθεάσατο, ὅτι ἔτικτε δαλὸν, ἀφ' οὗ κατεφλέχθη πᾶσα ἡ πόλις. Τὸ δὲ τεχθὲν, οὐ γνώμῃ τῶν μάντεων ἐξετέθη, ἀλλὰ γνώμῃ θεῶν· ὃ ὑπὸ τοῦ βουκόλου ἐτράφη· Ἄρκτου γὰρ αὐτῷ γάλα ἐπιχεούσης θηλασάμενος, ἀνετράφη. Ἐκλήθη δὲ Πάρις, οὐχ ὅτι, ὥς τινές φασιν, ἐν πήρᾳ ἐτράφη· ἀλλ' ὅτι τὸν μόρον παρῆλθεν· ὕστερον δὲ Ἀλέξανδρος, ὅτι τῇ πατρίδι ἀλεξήσας, ὅ ἐστι βοηθήσας, πολεμίων ἐπελθόντων.

102. Πρὸς δ' ἕλετο.] Προσέλαβε δέ.

103. Εἴσαντο.] Ἔδοξαν, κατεφάνησαν. Διακριδόν.] Ὥστε διακεκρίσθαι ϗ φανερὸν εἶναι πᾶσιν· ἢ, ἐξαιρέτως, ἀρειότεροι.

104. Ἔπρεπε.] Διέπρεπεν.

105. Ἄραρον.] *Ἠσφαλίσαντο, ἥρμοσαν. Τυκτῇσι βόεσσι.] Ταῖς εἰργασμέναις βύρσαις· λέγει δὲ, ταῖς ἀσπίσιν. Οὐ δύναται δὲ βοῦν ἁπλῶς λέγειν τὴν ἀσπίδα, ἀλλὰ μετά τινος· ἐξ οὗ γνωρίζεται, βοῦν ἀζαλέην.

NOTÆ.

100. Ἀρχέλοχος) Ità β'. v. 823. ubi *Antenoris* Filii expresse dicuntur, Ἀρχέλοχός τ' Ἀκάμας τε, quare hic, pro Ἀρχίλοχος, scribendum Ἀρχέλοχος, & ξ'. v. 464. & sicubi aliàs.

103. Οἱ γάρ οἱ εἴσαντο) Τὸ γὰρ producitur, etiam extra *Cæsuram*, vi *Finalis* suæ, & *Toni*, etiam ob *Asperum* sequentem. Legi tamen potest ἑοί, ut aliàs, & ν'. v. 495.

NOTÆ IN SCHOLIA.

105. *Ἠσφαλίσαντο) Ità, pro corrupto, ἰσφαλίσαντο ut Oxon. &c.

VARIÆ LECTIONES.

90. Τεῖχος ῥηξάμενοι, κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ μάχεσθαι) γρ. τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν πυρὶ νῆας, MS. CCC. *Cantabr.* MS. Barocc. Oxon. Ἐνιπρήσειν) γρ. ἐμπρήσειν, MS. Barocc. Oxon. Ἐπὶ) γρ. παρά.

94. Τῶν δὲ τρίτων) γρ. τῶν τριτάτων.

95. Υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτος) γρ. Υἷε δύω Πριάμοιο· τρίτατος. MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.

100. Ἀρχέλοχος) γρ. Ἀρχίλοχος, malè olim. Vid. Not. in *Textum*.

103. Οἱ γάρ οἱ εἴσαντο) γρ. οἱ γὰρ ἑοῖ εἴσαντο. Vid. Not. ad *Textum*.

Βάν

Βὰν ῥ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι, οὐδέ τ' ἔφαντο
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι.
Ἔνθ' ἄλλοι Τρῶες, τηλέκλητοί τ' ἐπίκουροι,
Βουλῇ Πουλυδάμαντος ἀμωμήτοιο πίθοντο·
Ἀλλ' οὐχ Ὑρτακίδης ἔθελ' Ἄσιος, ὄρχαμος ἀνδρῶν,
Αὖθι λιπεῖν ἵππους τε καὶ ἡνίοχον θεράποντα,
Ἀλλὰ σὺν αὐτοῖσιν πέλασεν νήεσσι θοῇσι,
Νήπιος, οὐδ' ἄρ' ἔμελλε κακὰς ὑπὸ κῆρας ἀλύξας,
Ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν ἀγαλλόμενος παρὰ νηῶν
Ἂψ ἀπονοστήσειν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν·
Πρόσθεν γάρ μιν μοῖρα δυσώνυμος ἀμφεκάλυψεν
Ἔγχεϊ Ἰδομενῆος ἀγαυοῦ Δευκαλίδαο.
Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά, τῇ περ Ἀχαιοὶ
Ἐκ πεδίου νίσσοντο σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφι·
Τῇ ῥ' ἵππους τε καὶ ἅρμα διήλασεν, οὐδὲ πύλῃσιν
Εὗρ' ἐπικεκλιμένας σανίδας καὶ μακρὸν ὀχῆα·
Ἀλλ' ἀναπεπταμένας ἔχον ἀνέρες, εἴ τιν' ἑταίρων
Ἐκ πολέμου φεύγοντα σαώσειαν μετὰ νῆας.
Τῇ ῥ' ἰθὺς φρονέων ἵππους ἔχε· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο

Iverunt rectà in Danaos prompti, neque amplius putabant
Sustenturos, sed in navibus nigris casuros.
Tum cæteri Trojani, & longè-vocati socii,
Consilio Polydamantis inculpati paruerunt:
Sed non Hyrtacides voluit Asius princeps virorum
Illic relinquere equos & aurigam famulum;
Sed unà-cum ipsis accedebat ad naves veloces,
Demens, neque enim erat, malo fato evitato,
Equis & curribus exultans à navibus
Retrò reversurus ad Ilium ventosam:
Prius enim ipsum fatum infaustum circumtexit
Ab hastà Idomenei præclari *Deucalionidæ*.
Irruit enim navium ad sinistram-partem, quà Achivi
Ex campo redibant cum equis & curribus.
Hàc equosque & currum egit, neque in portis
Invenit occlusas januas & longum vectem *oppessulatum*:
Sed apertas tenebant viri, si quem sociorum
E bello fugientem salvum-reciperent ad naves.
Hâc rectà animo elato equos dirigebat; & illi simul sequebantur

ΣΧΟΛΙΑ.

106. Λελιημένοι.] Παρωρμημένοι, ἔνθερμοι.
107. Σχήσεσθαι.] Σχεθῆναι, κωλυθῆναι.
112. Πέλασε.] Προσήγγισε, ἐπλησίασεν.
113. Ἀλύξας.] Διαφυγών.
116. Δυσώνυμος.] Χαλεπή.
117. Δευκαλίδαο.] Δευκαλίωνος παιδός. Γεγόνασι δὲ ἐκ Πύῤῥας καὶ Δευκαλίωνος, ὥς φησιν Ἀπολλόδωρος, παῖδες· Ἕλλην μὲν πρῶτος, ὃν ἐκ Διὸς ἔνιοι γεγονέναι λέγουσι· δεύτερος δὲ Ἀμφικτύων, ὁ μετὰ Κραναὸν βασιλεύσας τῆς Ἀττικῆς· θυγάτηρ δὲ, Πρωτογένεια.
118. Εἴσατο.] Ὥρμησεν. Σημαίνει δὲ τρία. Εἴσατο, ἀντὶ τοῦ, ὥρμησεν. Εἴσατο γὰρ νηῶν ἐπ' ἀριστερά. Εἴσατο ἀντὶ τοῦ, ἐφάνη, Εἴσατο δ', ὥστε ῥινόν. Εἴσατο, ἔγνω. * Εἴσομαι, εἴ κέ μ' ὁ Τυδείδης.
121. Ὀχῆα.] Τὸν συγκλειστικὸν τῆς θύρας μοχλόν.
124. Ἰθύς.] Ἐπ' εὐθείας. Ἕποντο.] Παρεγίνοντο.

NOTÆ.

117. Ἔγχεϊ) Rotundior *Lectio*, & probata *Eustath.* fol. 851. lin. 26. & MS. *Mori* apertè; quare τὸ ἔγχει, indissolutum, ad *Var. Lect.* remitto. Ibid. Δευκαλίδαο) MSS. *Mori*, & *Barocc.* Oxon. Δευκαλίωνος legunt, ut υἱοῦ intelligatur; quod non adeò Ὁμηρικόν. Et aliàs Δευκαλίδης occurrit, ut ν'. v. 307. & Δευκαλίδαο ut ρ'. v. 608. Retinendum itaque omninò Δευκαλίδαο. Δευκαλίδης, ἀντὶ τοῦ, Δευκαλιωνίδης· οὕτως γὰρ ὁ Ποιητής. * Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα· Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε. Hic Modus *Syncopæ* familiaris *Hebrææ* Linguæ; ut *Numer.* c. 26. v. 40. Familia *Naamanis*, vocantur

NOTÆ IN SCHOLIA.

118. Εἴσομαι, εἴ κέ μ' ὁ Τυδείδης) Ità scribò, pro, εἴπερ μοι, εἴ κέ μ' Ὀδυσσεύς, cùm hoc nullibi reperiatur; illud etiam extet, *Iliad.* θ'. v. 532.

* *Iliad.* ν'. v. 451.

VARIÆ LECTIONES.

106. Οὐδέ τ' ἔφαντο) γρ. οὐδ' ἔτ' ἔφαντο.
108. Τηλέκλητοι) γρ. τηλέκλειτοι, MS. *Mori*, & MS. CCC. ubi super τηλέκλητοι, ponitur τηλέκλειτοι, & τῆλε κλητοὶ &c.
115. Προτὶ) γρ. ποτὶ, vid. ad v. 74.
117. Ἔγχεϊ) γρ. ἔγχει. *Ibid.* Δευκαλίδαο) γρ. Δευκαλίωνος, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.
119. Νίσσοντο) γρ. νίσσοντο, & νίσοντο, ut ad *Odyss.* δ'. v. 701.

125 Ὀξέα

Ὀξέα κεκλήγοντες· ἔφαντο γὰρ οὐκέτ' Ἀχαιοὺς
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι,
Νήπιοι· ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους,
Υἷας ὑπερθύμους Λαπιθάων αἰχμητάων,
Τὸν μὲν, Πειριθόου υἷα, κρατερὸν Πολυποίτην,
Τὸν δὲ, Λεοντῆα, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ·
Τὼ μὲν ἄρα προπάροιθε πυλάων ὑψηλάων
Ἕστασαν, ὡς ὅτε τε δρύες οὔρεσιν ὑψικάρηνοι,
Αἵτ' ἄνεμον μίμνουσι καὶ ὑετὸν ἤματα πάντα,
Ῥίζῃσιν μεγάλῃσι διηνεκέεσσ' ἀραρυῖαι.
Ὡς ἄρα τὼ χείρεσσι πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι,
Μίμνον ἐπερχόμενον μέγαν Ἄσιον, οὐδ' ἐφέβοντο.
Οἱ δ' ἰθὺς πρὸς τεῖχος ἐΰδμητον βόας αὔας
Ὑψόσ' ἀνασχόμενοι, ἔκιον μεγάλῳ ἀλαλητῷ,
Ἄσιον ἀμφὶ ἄνακτα, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέστην,
Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα, Θόωνά τε, Οἰνόμαόν τε.
Οἳ δ' ἤτοι εἵως μὲν ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς

Acutum clamantes. Putabant enim non amplius Achivos
Sustenturos esse, sed in navibus nigris casuros,
Dementes: in portis enim duos viros invenerunt fortissimos,
Filios animosos Lapitharum bellicosorum,
Alterum quidem, Pirithoi filium strenuum Polypœtem,
Alterum verò, Leonteum, hominum-perniciei parem Marti:
Hi quidem ante portas altas
Stabant, ut quandò quercus in montibus sublimes-verticibus,
Quæ quidem ventum sustinent & pluviam dies omnes,
Radicibus magnis-latè-pertingentibus hærentes:
Sic illi manibus freti atque viribus,
Manebant advenientem magnum Asium, neque fugiebant.
Illi itaque rectà ad murum bene-structum tergora boum arida
In altum elevantes, ibant magno fremitu,
Asium circa regem, & Iamenum, & Orestem,
Asiademque Acamanta, Thoonáque, Oenomaúmque.
Hi sane hactenùs quidem benè-ocreatos Achivos

ΣΧΟΛΙΑ.

125. Κεκληγότες.] Κεκραγότες.
128. Λαπιθάων.] Λαπίθαι, ἥρωες Ἀχαιοὶ, ἀπὸ Λαπίθου, τοῦ Ἀπόλλωνος, καὶ Στίλβης νύμφης, τὸ γένος ἔχοντες.
132. Ὑψικάρηνοι.] Μακροί.
134. Διηνεκέεσσιν.] Ἐπιμήκεσιν. Ἀραρυῖαι] Ἡρμοσμέναι, βεβαῖαι.
136. Ἐφέβοντο.] Ἔφευγον.
137. Βόας αὔας.] Βύρσας ξηρὰς, τουτέστιν, ἀσπίδας.
138. Ἔκιον.] Ἐπήεσαν.
141. Εἵως.] Ἕως, μέχρι ἐλθεῖν τοὺς βαρβάρους. * Εὐκνημῖδας Ἀχαιούς.] Γράφεται, εὐκνήμιδες Ἀχαιοί.

NOTÆ.

Naamite, pro *Naamanite*. Ità aliàs, viz. δ'. v. 488. Ἀνθεμίδης, pro Ἀνθεμιωνίδης. *Eustath.* fol. 905. lin. 5. Δευκαλίδης συγκοπὴν, ἐκ τοῦ Δευκαλιωνίδης. Δευκαλίων γὰρ, οὐ μὴν Δευκάλης, υἱὸς ὁ Ἰδομενεύς. Idem fol. 915. lin. 49. Ἰστέον δὲ, ὡς εἰ Δευκαλίων πατὴρ τοῦ Ἰδομενέως, ἄρα Δευκαλιωνίδης αὐτός· ὥστε ὅταν Δευκαλίδην εἴπῃ αὐτὸν, κατὰ συγκοπὴν τοῦτο εἶπεν. Vid. ad ν'. v. 307. & v. 451. Aliàs etiam, per *Epenthesin*, Syllabam addit, ut pro Λαμπίδης, dicit Λαμπετίδης, ο. v. 525. & pro Ταλαΐδης, Ταλαϊονίδης, β'. v. 566.

127. Ἐν δὲ πύλῃσι δύ' ἀνέρας εὗρον ἀρίστους) Vid. infrà, ad v. 145.

132. Ἕστασαν) Ità omninò, pro ἕστησαν, ut ad v. 55.

139. Ἰαμενόν) Ὄνομα κύριον. Ἀρίσταρχος ψιλοῖ· ὁ δὲ Ἀσκαλωνίτης φησίν, Ἐὰν μὲν ἀπὸ τοῦ ἰάσασθαι, ψιλοῦται· ἐὰν δὲ ἀπὸ τοῦ ὁρμῆς, δασύνεται· ἄμεινον Ἀρίσταρχος. *Etymolog.* M. v.

140. Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα) Ità in hoc loco Plurimi Vett. Codd. Ἀκάμαντα, quare & alios locos ex hoc emendandos reor. Ἀδάμαντα quidem MS. Barocc. Oxon. hic legit; quare inter *Var. Lect.* reservanda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

141. * Εὐκνημῖδας Ἀχαιούς) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

134. Διηνεκέεσσ') χ. διηνεκέως.

140. Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα) χ. Ἀσιάδην τ' Ἀδάμαντα, MS. CCC. MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon. etiam *Florentin.* &c. nec tamen minùs *Error*; idem enim Ἀσιάδης Ἀκάμας aliàs vocatur, in Omnibus iisdem Codicibus; at plures ejusdem nominis erant, *Asii* hic filius, *Acamas*; *Antenoris* filius, *Acamas*, *Thracum* Ductor; ambo apud *Homerum*.

141. Εὐκνήμιδας Ἀχαιοὺς) χ. εὐκνήμιδες Ἀχαιοί, *Excerpta* MSS.

Ὤρνυντ'

Ὤρνυον, ἔνδον ἐόντες, ἀμυνέμεναι περὶ νηῶν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησαν
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε, πυλάων πρόσθε μαχέσθην,
Ἀγροτέροισι σύεσσιν ἐοικότε· τώ τ' ἐν ὄρεσσιν
Ἀνδρῶν ἠδὲ κυνῶν δέχαται κολοσυρτὸν ἰόντα,
Δοχμώ τ' ἀΐσσοντε, περὶ σφίσιν ἄγνυτον ὕλην,
Πρυμνὴν ἐκτάμνοντες, ὑπαὶ δέ τε κόμπος ὀδόντων
Γίγνεται, εἰσόκε τίς τε βαλὼν ἐκ θυμὸν ἕληται·
Ὣς τῶν κόμπει χαλκὸς ἐπὶ στήθεσφι φαεινὸς,
Ἄντην βαλλομένων· μάλα γὰρ κρατερῶς ἐμάχοντο,
Λαοῖσιν καθύπερθε πεποιθότες, ἠδὲ βίηφιν·
Οἱ δ' ἄρα χερμαδίοισιν ἐϋδμήτων ἀπὸ πύργων
Βάλλον, ἀμυνόμενοι σφῶν τ' αὐτῶν, καὶ κλισιάων,
Νηῶν τ' ὠκυπόρων· νιφάδες δ' ὡς, πῖπτον ἔραζε,
Ἅς τ' ἄνεμος ζαὴς, νέφεα σκιόεντα δονήσας,
Ταρφειὰς κατέχευεν ἐπὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·

Hortabantur, intùs exiſtentes, pugnare pro navibus:
Sed poſtquam ad murum ruentes animadverterunt
Trojanos, Danaorumque ortus eſt clamorque fugaque,
Tum tandem duo erumpentes, portas ante pugnabant,
Agreſtibus apris ſimiles; qui in montibus
Virorum atque canum excipiunt tumultum advenientem,
Obliquéque impetu-ruentes, circa ſe frangunt ſylvam,
Ad radices uſque excindentes, ſubtúſque ſtridor dentium
Oritur, donec aliquis jaculatus vitam eripuerit:
Sic horum reſonabat æs in pectoribus lucidum,
Hinc illinc percuſſorum. Valde enim fortitèr prœliabantur,
Copiis ſupernè freti, atque *propriis* viribus:
Illi enim ſaxis miſſilibus benè-ædificatis à turribus
Jaculabantur, propugnantes ſibique ipſis & tentoriis,
Navibúſque velocibus: nivium autem inſtar, cadebant in terram,
Quas ventus vehemens, nubes opacas agitans,
Crebras e ſublimi effundit in terram almam:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

142. Ἔνδον.] Ἔσω τειχῶν.
145. Ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε.] Ἐξελθόντες δὲ αὐτοί.
147. Δέχαται.] Ἐκδέχονται. Κολοσυρτόν.] Παρὰ τὸ τὰ κῶλα ἐπισύρειν· ἢ τὸν κολῳὸν, ἤγουν τὸν [illegible]. Ἰόντα.] Ἐπερχόμενον.
148. Δοχμώ τ' ἀΐσσοντε.] Πλάγιοι, εἰς πλάγιον ὁρμῶντες. Ἄγνυτον.] Κατακλῶσι, καταθλῶσι.
149. Πρυμνήν.] Ἐκ ῥιζῶν, ἐσχάτην. Ὑπαὶ δέ.] Ὑπὸ δὲ τῶν ὀδόντων. Κόμπος.] Ψόφος.
151. *Κόμπει.] Ἐκόμπει.
153. Λαοῖσι καθύπερθε πεποιθότες.] Τοῖς ἀπὸ τοῦ τείχους ὄχλοις θαρροῦντες. Καθύπερθεν.] Ἐπάνωθεν.
156. Ἔραζε.] Εἰς τὴν γῆν.
157. Ζαής.] Μεγάλως πνέων, βίαιος.

N O T Æ.

144. Γένετ' ἰαχή τε φόβος τε) Vid. ad Δ'. v. 456. & mox, ad Ξ'. v. 421. Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες. & *Odyſſ.* ι. v. 72.
145. Ἐκ δὲ τὼ ἀΐξαντε) Τὸ δὲ παρέλκει. Hinc ſuum de *Pandaro* & *Bitiâ* Epiſodion hauſit *Virgilius*, Æn. l. 9. v. 772. *Pandarus* & *Bitias, Idæo Alcanore* cretis &c.
146. Ἐοικότε) Ità ſanè, pro ἐοικότες, lego; quòd ἀΐξαντε præceſſerit, & ἀΐσσοντε ſequatur; *Metro* poſtulante, ſuffragante *Euſtath.* fol. 853. lin. 15.
147. Δέχαται) Δεδεγμένοι εἰσί. Vid. infrà ad v. 340.
150. Γίγνεται) Ità ſcribo, licet γίνεται ſufficiat ad *Verſum*, quòd melius hæc Vox *Apri* Stridorem exprimat, & ità MS. *Mori.* &c.
158. Ταρφειὰς κατέχευεν) *Etymolog.* M. v. Ταρφειάς. Ἀρίσταρχος ἀξιοῖ, ὡς πυκνάς· ὁ δὲ Θρᾶξ Διονύσιος, ὁμοίως τῷ ταχείας, παρὰ τὸ ταρφύς· καὶ δῆλον, ὅτι ἀναλόγως οὐκ ἀναγινώσκει ὁ Θρᾶξ, ἐπικρατεῖ δὲ Ἀριστάρχου ἀνάγνωσις.

N O T Æ I N S C H O L I A.

142. Ἔνδον) Ἔσω τειχῶν. Ità rectè, *Oxon.* & *Hack.* nec *Aliena* in hâc parte erat Editorr. *Cant.* præferenda; cùm ἴσως ſit apertus Error, ex præcedentibus ortus.
148. Καταθλῶσι) *Etymolog.* M. v. Καταγνύουσι, κατάσσουσι, καταθλῶσι, συντρίβουσι.
151. * Κόμπει) Ἐκόμπει. Et hoc οἴκοθεν.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

142. Ὤρνυον) γρ. ὄρνυον, non benè. *Ibid.* Ἐόντες) γρ. ἰόντες, MS. Barocc. *Oxon.* quod & ὄρνυον legit.
143. Ἐπεσσυμένους) γρ. ἐπ' ἐσσυμένους.
146. Ἐοικότε) γρ. ἐοικότες, vid. Not. in *Textum.*
150. Γίγνεται) γρ. γίνεται. Ibid. Ἕληται) γρ. [illegible], MS. *Barocc.* Oxon.
151. Κόμπει) γρ. κάμπτει. *Ibid.* Στήθεσφι) γρ. στήθεσσι, MS. *Barocc.* Oxon.
153. Λαοῖσιν καθύπερθε) γρ. λαοῖσι καθύπερθε.

Ὡς

Ὣς τῶν ἐκ χειρῶν βέλε' ἔρρεον, ἠμὲν Ἀχαιῶν,
Ἠδὲ καὶ ἐκ Τρώων κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν,
Βαλλόμεναι μυλάκεσσι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
Δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Ἄσιος Ὑρτακίδης, καὶ ἀλαστήσας ἔπος ηὔδα,
Ζεῦ πάτερ, ἦ ῥά νυ καὶ σὺ φιλοψευδὴς ἐτέτυξο
Πάγχυ μάλ'· οὐ γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωας Ἀχαιοὺς
Σχήσειν ἡμέτερόν γε μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους·
Οἱ δ', ὥστε σφῆκες μέσον αἰόλοι, ἠὲ μέλισσαι,
Οἰκία ποιήσονται ὁδῷ ἔπι παιπαλοέσσῃ,
Οὐδ' ἀπολείπουσιν κοῖλον δόμον, ἀλλὰ μένοντες
Ἄνδρας θηρητῆρας, ἀμύνονται περὶ τέκνων·
Ὣς οἵ γ' οὐκ ἐθέλουσι πυλάων, καὶ δύ' ἐόντε,
Χάσσασθαι, πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν', ἠὲ ἁλῶναι.
Ὣς ἔφατ', οὐδὲ Διὸς πεῖθε φρένα ταῦτ' ἀγορεύων·
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι.

Sic horum è manibus tela fluebant, tam Achivorum,
Quam etiam ex Trojanorum: galeæ autem circum raucum sonabant,
Percussæ ingentibus saxis, & clypei umbonibus-muniti.
Tum verò ingemuitque & sua percussit fœmora
Asius Hyrtacides, & indignatus verbum dixit,
" Jupiter pater, igitur & tu fallax factus es
" Omnino. Non enim ego putabam heroas Achivos
" Sustenturos nostrum robur & manus invictas.
" Illi verò, ut vespæ medio maculosæ, aut apes,
" Nidos faciunt viam ad asperam,
" Neque relinquunt concavam domum, sed manentes
" Viros venatores, pugnant pro natis:
" Sic hi nolunt à portis, tametsi duo licet existentes,
" Recedere, antequam vel interficiantur, vel capiantur.
Sic dixit, neque Jovis flexit mentem hæc dicens;
Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere.

ΣΧΟΛΙΑ.

160. Κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν.] Αἱ περικεφαλαῖαι ὑπ' αὐτῶν ξηρὸν ἦχον ἀπετέλουν, περιήχουν. Αὖον.] Ξηρόν.

161. Μυλάκεσσι.] Τραχέσι λίθοις.

163. Ἀλαστήσας.] * Δεινοπαθήσας.

164. Φιλοψευδής.] Ψεύστης.

166. Σχήσειν.] Ἐπισχεῖν.

167. Μέσον αἰόλοι.] Ποικίλοι τὸ μέσον τοῦ σώματος· εἰσὶ γὰρ διεζωσμένοι καὶ ξανθοί· ἀφ' οὗ εὐκίνητοι. ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησι, Πόδας αἰόλος ἵππος. Ἄμεινον δὲ αἰόλους, τοὺς εὐκινήτους.

168. Οἰκία.] Νῦν, φωλεὰς ἢ κοῖλον δόμον, τὴν σφηκιὰν φησίν. Ὁδῷ ἔπι.] Ἀντὶ τοῦ, παρὰ τὴν ὁδόν. Παιπαλοέσσῃ.] Τῇ πολλὰς ἐκβάσεις ἐχούσῃ, τῇ τραχείᾳ.

170. Θηρητῆρας.] Τοὺς ἐρεθίζοντας.

172. Χάσσασθαι.] Χωρισθῆναι. * Ἁλῶναι.] Ληφθῆναι.

NOTÆ.

160. Κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν Ità ν'. v. 410. καρφαλέον ἀσπὶς ἄϋσεν.

162. Δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε) Hunc *Versum*, in MS. CCC. sequitur ille, qui etiam aliàs extat, *viz. Iliad.* ο. v. 114. * Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενός τε προσηύδα, tunc hic, Ἄσιος Ὑρτακίδης &c.

167. Ἠὲ μέλισσαι) Ità, pro ἠδὲ μέλισσαι, legendum statuo, ex MS. CCC. *Cantabr.* auctoritate &c. Non enim *Homerus*, *Vespas* simul & *Apes*, verùm alterutras, in Comparationem videtur adhibere.

172. Κατακτάμεν', ἠὲ ἁλῶναι) Vel *occidantur*, vel *capiantur*. Is Sensus omninò; quare Notandum, τὸ κτάμεναι, *Passivè* hic sumi.

174. Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς) Τὸ ρ Producitur, in *Cæsurâ*, vi *Ioni*, & ante *Asperum*. Ità *Apollon.* Argonaut. l. 3. v. 683. Μῦθος δ' ἄλλοτε μέν οἱ ἐπ' ἀκροτάτης ἀνέτελλε. Quin, l. 4. v. 549. Φαιήκων, σὺν γάρ οἱ ἄναξ πόρευσε κέλευθον. Et *Hesiod.* Theogon. v. 56. Ἐννέα γάρ οἱ νύκτας ἐμίσγετο μητίετα Ζεύς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

163. Ἀλαστήσας) Δεινοπαθήσας. Vid. plura apud *Etymolog.* M. v.

172. * Ἁλῶναι) Ληφθῆναι, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

159. Βέλε' ἔρρεον) γρ. βέλεα ῥέον. MS. *Mori*, MS. CCC. *Cantabr.* & MS. *Barocc.* Oxon.

162. Δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ Ἄσιος Ὑρτακίδης) γρ. Δή ῥα τότ' ᾤμωξέν τε καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενός τε προσηύδα, Ἄσιος Ὑρτακίδης. MS. CCC. vid. Not. in *Textum*.

167. Ἠὲ) γρ. ἠδέ, vid. Not. in *Textum*.

168. Ποιήσονται) γρ. ποιήσωνται.

171. Ἐόντε) γρ. ἐόντες, MS. Barocc. *Oxon*.

Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο πύλῃσιν·
Ἀργαλέον δέ με ταῦτα, θεὸν ὥς, πάντ' ἀγορεῦσαι·
Πάντῃ γὰρ περὶ τεῖχος ὀρώρει θεσπιδαὲς πῦρ,
Λάϊνον· Ἀργεῖοι δὲ, καὶ ἀχνύμενοί περ, ἀνάγκῃ
Νηῶν ἠμύνοντο· θεοὶ δ' ἀκαχείατο θυμῷ
Πάντες, ὅσοι Δαναοῖσι μάχης ἐπιτάῤῥοθοι ἦσαν.
Σὺν δ' ἔβαλον Λαπίθαι πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
Ἔνθ' αὖ Πειριθόου υἱὸς, κρατερὸς Πολυποίτης,
Δουρὶ βάλεν Δάμασον, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν· ἀλλὰ διὰ πρὸ
Αἰχμὴ χαλκείη ῥῆξ' ὀστέον· ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα·
Αὐτὰρ ἔπειτα Πύλωνα καὶ Ὄρμενον ἐξενάριξεν.
Υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος,
Ἱππόμαχον βάλε δουρὶ, κατὰ ζωστῆρα τυχήσας.
Αὖτις δ' ἐκ κολεοῖο ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Ἀντιφάτην μὲν πρῶτον, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην· ὁ δ' ἄρ' ὕπτιος οὔδει ἐρείσθη·
Αὐτὰρ ἔπειτα Μένωνα, καὶ Ἰαμενὸν, καὶ Ὀρέστην,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασσεν χθονὶ πουλυβοτείρῃ.

Alii interim circa alias pugnam pugnabant portas:
Difficile verò me hæc, deum tanquam, omnia proloqui;
Undiquaque enim circa murum excitatus est immane-ardens ignis,
Lapideum: Argivi autem, mœsti licet, necessitate
Pro navibus pugnabant: dii verò tristes-erant animo
Omnes, quotquot Danais in præliis favebant.
Commiserunt igitur Lapithæ pugnam & prælium:
Tum utique Pirithoi filius, fortis Polypœtes,
Hastâ percussit Damasum per galeam æreis-munitum-malis:
Neque ærea galea prohibuit; sed penitus
Cuspis ærea perrupit os; cerebrúmque
Intus totum fœdatum est: domuitque ipsum ardentem:
Deinde verò Pylonem & Ormenum interfecit.
Filium item Antimachi Leonteus, ramus Martis,
Hippomachum percussit hastâ, ad balteum assecutus.
Rursumque ex vaginâ extracto ense acuto,
Antiphatem quidem primùm impetu facto per turbam,
Percussit cominus; at is supinus solo allisus est:
Sed deinde Menonem, & Iamenum, & Orestem,
Omnes alios super alios admovit terræ almæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

177. Θεσπιδαὲς.] Θεῖον· τὸ ὑπὸ θεῶν ἀναπτόμενον.
179. Ἀκαχείατο.] Ἐλελύπηντο.
183. Χαλκοπαρῄου.] Χαλκᾶς παραγναθίδας ἐχούσης.
184. Ἔσχεθεν.] Ἐπέσχεν, ἐκώλυσε.
189. Τυχήσας.] Ἐπιτυχών.
192. Αὐτοσχεδίην.] Ἐκ τοῦ πλησίον, ἐκ χειρός.
194. Ἐπασσυτέρους.] Ἐπ' ἀλλήλους.

NOTÆ.

179. Ἀκαχείατο) *Etymolog.* M. v. Ἀπὸ τοῦ ἀκαχῶ, ἀκαχήσω, ἀκάχηκα, ἀκάχημαι, ἀκαχήμενοι· καὶ Ἰωνικῶς, ἀκαχέατο, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ἰῶτα, ἀκαχείατο.

188. Υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο Λεοντεὺς) In Pluribus olim υἱὸς, quasi ad Λεοντεὺς pertineret, verùm *Homerus* ipse aliàs ῥητῶς vocat *Leonteum*, filium *Coroni*, *Canei* filii, ut β'. v. 745. Λεοντεὺς ὄζος Ἄρηος, Υἱὸς ὑπερθύμοιο Κορώνου Καινείδαο. Quare omninò restat, *Antimachi* filium esse *Hippomachum* hunc, quem *Leonteus* hìc interficit; & proindè υἱὸν omninò legendum; quod facit Edit. *Florentin.* & *Eustath.* fol. 857. lin. 8. ἔνθα υἱόν τινος Ἀντιμάχου ἀναιρεῖ Ἱππόμαχον. Et sanè MS. *Mori* apertè ità legit, Υἱὸν δ' Ἀντιμάχοιο, ità quoque MS. CCC. *Cantabrig.* & demùm MS. Barocc. *Oxon.* de quo ità Amicus charissimus, D. *Tho. Hearne*, ad hunc locum, scribens ad me. Υἱὸν, *in* MS. Nostro; *ut & Tu, Amice integerrime, è MSS. Tuis emendandum esse indicâsti.* Quare Rata sit *Lectio.*

190. Ἐρυσσάμενος) Vid. ad ί. v. 344. & ità olim ά. v. 190.

VARIÆ LECTIONES.

179. Ἀκαχείατο) γρ. ἀκαχήατο, MS. CCC. & *Br. Schol.* Ibid. Θυμῷ) γρ. θυμὸν, MS. Barocc. Oxon.

183. Χαλκοπαρῄου) γρ. χαλκοπαρείου MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.

185. Αἰχμὴ χαλκείη) γρ. αἰχμὴ ἱεμένη MS. *Barocc.* Oxon.

187. Ὄρμενον) γρ. ὄρμενον.

188. Υἱὸν) γρ. υἱὸς, malè olim, vid. Not. in *Textum.*

190. Ἐρυσσάμενος) γρ. ἐρυσάμενος, Vid. Not. in *Textum.*

194. Πέλασσεν) γρ. πέλασε.

Ὄφρ' οἳ τοὺς ἐνάριζον ἀπ' ἔντεα μαρμαίροντα,
Τόφρ' οἱ Πουλυδάμαντι καὶ Ἕκτορι κοῦροι ἕποντο,
Οἳ πλεῖστοι καὶ ἄριστοι ἔσαν, μέμασαν δὲ μάλιστα
Τεῖχός τε ῥῆξαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας.
Οἵ ῥ' ἔτι μερμήριζον, ἐφεσταότες παρὰ τάφρῳ·
Ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον,
Ζωὸν, ἔτ' ἀσπαίροντα· καὶ οὔπω λήθετο χάρμης·
Κόψε γὰρ αὐτὸν ἔχοντα κατὰ στῆθος, παρὰ δειρὴν,
Ἰδνωθεὶς ὀπίσω· ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν ἧκε χαμᾶζε,
Ἀλγήσας ὀδύνῃσι, μέσῳ δ' ἐνὶ κάββαλ' ὁμίλῳ·
Αὐτὸς δὲ κλάγξας πέτετο πνοιῇς ἀνέμοιο.
Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν
Κείμενον ἐν μέσσοισι, Διὸς τέρας αἰγιόχοιο.

Dum ii hos interfectos spoliabant armis corruscis,
Interea Polydamantem & Hectorem juvenes sequebantur,
Qui plurimi & fortissimi erant; ardebant autem maximè
Murumque perrumpere, & incendere igne naves.
Hi tamen adhuc anxiè-deliberabant stantes ad fossam:
Augurium enim ipsis supervenerat transire cupientibus,
Aquila altivolans, ad sinistram copias dividens,
Cruentatum serpentem gestans unguibus immanem,
Vivum, adhuc palpitantem: & nec dum oblitus erat pugnæ;
Percussit enim ipsam tenentem ad pectus, prope collum,
Contortus retrò. Illa autem à se demisit in terram,
Dolens angoribus, mediumque dejecit in agmen:
Ipsáque clangens avolavit flatibus venti.
Troiani itaque cohorruerunt, ut viderunt maculosum serpentem
Jacentem in mediis, Jovis portentum Ægiochi.

ΣΧΟΛΙΑ.

201. Ὑψιπέτης.] Εἰς ὕψος πετόμενος· τοῦτο δὲ τὸ σύνθετον παραγωγὸν, ὡς νεφεληγερέτης. Ὑψιπέτης δὲ, ἀπὸ ὕψους πετόμενος. Ἐέργων.] Ἀφορίζων, ὥστε φαίνεσθαι μέσον αὐτῶν. Ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων.] Ὑποχωρήσειν συμφέρειν προσημαίνων. Ἀριστερὰ γὰρ, σημεῖα τὰ ἀπαίσια· δεξιὰ δὲ, τὰ συμφέροντα. Ζητεῖται δὲ, πῶς ὁ Ζεὺς, προθυμοτέρους θέλων ποιῆσαι τοὺς Τρῶας, σημεῖον αὐτοῖς κωλυτικὸν ἀπέστειλε; φησὶ γὰρ, * Ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσι. Καὶ ῥητέον, ὅτι νίκην μὲν ἐβούλετο τοῖς Τρωσὶν, ἐξελεῖν δὲ τὸ δέος τῶν Ἑλλήνων· οὐ γὰρ καθόλου συναίρεσιν αὐτοὺς ἐβούλετο, ἀλλὰ χαριζόμενος Θέτιδι.

202. Φοινήεντα.] Φονώδη, ἢ πυῤῥόν.

204. Κόψεν.] * Ἔδακεν, ἔπληξεν. Ἔχοντα.] Κρατοῦντα, * τὸν αἰετὸν δηλονότι.

205. Ἰδνωθείς.] Συνειλήσας ἑαυτὸν, κυρτωθείς. Ἀπὸ ἕθεν.] Ἀπὸ ἑαυτοῦ.

207. Κλάγξας.] Βοήσας.

208. Αἰόλον ὄφιν.] Τὸν ποικίλον καὶ πελώριον. Πέ-

NOTÆ.

201. Αἰετὸς ὑψιπέτης) *Eustath.* fol. 851. lin. 1. Τὸ δὲ ὑψιπέτης βαρύνεται, καθ' Ἀρίσταρχον, πρὸς ἀναλογίαν τοῦ ὑψιπέτης· ὃ δηλοῖ τὸν ἐξ ὕψους πετόμενον· οἱ δὲ περισπῶντες αὐτὸ, ἐκ τοῦ ὑψιπετήεις, ὡς τιμήεις, τιμῆς, Αἰολικῶς, αἰγλήεις, αἴγλης, ποιητικῶς μὲν ποιοῦσιν· ἐπικρατεῖ δὲ ὅμως ἡ τοῦ Ἀριστάρχου γραφή. Ita etiam *Etymolog. M.* v. Ὑψιπέτης. Ἀρίσταρχος βαρύνει, εὑρὼν τὸ, Ὠκυπέτα Ζεύς· ὥσπερ καὶ ἀπὸ τοῦ πυλαιπύλης, πυλαιπύλαο· τινὲς μὲν ἐτόλμησαν περισπᾶν τὸ ὑψιπετῆς, εὑρόντες τὸ ὑψιπετήεις· ὡς τιμήεις, τιμῆς· ἀλλ' ἐπὶ μὲν τοῦ τιμῆς, εὕρηται τιμῆντα χρυσόν· ἐπὶ δὲ τοῦ ὑψιπετήεντος, οὐδὲ εὕρηται ποιητόν· ὅθεν ἐπικρατεῖ Ἀρίσταρχος. Confer *Br. Schol.*

202. Φοινήεντα) Λειπόθυμον ὁ Ἀπίων φησίν· οἱ δὲ, φόνιον· ἢ ἐρυθρὸν τῷ χρώματι· ἢ κατακεχρωσμένον· ἢ φονικόν. *Hesych.* v.

205. Ὁ δ' ἀπὸ ἕθεν) Vid. ad γ'. v. 359. & ζ'. v. 62.

208. Τρῶες δ' ἐρρίγησαν) *Thomas Magister*, Ῥε-

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. * Ὄρνις γάρ σφιν ἐπῆλθε) *Cantabrig.* Editores hìc, Ὄρνις, omnes ante *Hackian.* Ὄφις, quasi *Hackiana* minùs esset ideò vera; quùm ipse *Homeri* Versus, 200. ità se habeat; Ὄρνις, Αἰετὸς ὑψιπέτης.

204. * Ἔδακεν) Ità lego, pro ἔδωκεν, ob *Tempus*, & quòd propiùs accedit ad vestigia Literarum *Aldini* τοῦ ἔδωκεν. * Τὸν αἰετὸν δηλονότι) Hoc, ad locum dilucidandum, *Excerpta MSS.*

VARIÆ LECTIONES.

198. Τεῖχός τε ῥῆξαι καὶ ἐνιπρῆσαι) γρ. τεῖχός τε ῥήξειν καὶ ἐνιπρήσειν. MS. CCC. *Cantabr.* & MS. *Barocc.* Oxon.

201. Ὑψιπέτης) γρ. ὑψιπετῆς. vid. *Eustathium*, in Not. ad *Textum*.

204. Παρὰ δειρὴν) γρ. περὶ δειρήν.

205. Ἀπὸ) γρ. ἀπαί. Vid. ad λ'. v. 663.

206. Ἐνὶ κάββαλ') γρ. ἔκβαλλ', *Plato*, in *Ione* fol. 539.

207. Πέτετο) γρ. ἕπετο. *Plato* ibid.

208. Ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν) γρ. ὅπως ἴδον αἰόλον ὄπφιν, & ὅπως ὄφιν αἰόλον εἶδον. vid. Not. in *Textum*.

Δὴ τότε Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς.
"Ἕκτορ, ἀεὶ μέν πώς μοι ἐπιπλήσσεις ἀγορῇσιν
Ἐσθλὰ φραζομένῳ· ἐπεὶ οὐδὲ μὲν οὐδὲ ἔοικεν,
Δῆμον ἐόντα παρὲξ ἀγορευέμεν, οὔτ' ἐνὶ βουλῇ,
Οὔτε ποτ' ἐν πολέμῳ, σὸν δὲ κράτος αἰὲν ἀέξειν.
Νῦν δ' αὖτ' ἐξερέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα.
Μὴ ἴομεν Δαναοῖσι μαχησόμενοι περὶ νηῶν·
Ὧδε γὰρ ἐκτελέεσθαι ὀΐομαι, εἰ ἐτεόν γε
Τρωσὶν ὅδ' ὄρνις ἐπῆλθε περησέμεναι μεμαῶσιν,
Αἰετὸς ὑψιπέτης, ἐπ' ἀριστερὰ λαὸν ἐέργων,
Φοινήεντα δράκοντα φέρων ὀνύχεσσι πέλωρον
Ζωόν· ἄφαρ δ' ἀφέηκε, πάρος φίλα οἰκί' ἱκέσθαι,
Οὐδ' ἐτέλεσσε φέρων δόμεναι τεκέεσσιν ἑοῖσιν·
Ὣς ἡμεῖς, εἴπερ τε πύλας καὶ τεῖχος Ἀχαιῶν

Tum verò Polydamas audacem Hectorem allocutus est astans,
" Hector, semper quidem ferè me increpas in concionibus
" Rectè monentem: quandoquidem nequaquam par est,
" Civis qui sit, præter rectum dicere, neque in concilio,
" Neque unquam in bello, tuam verò potentiam semper augere.
" Nunc autem rursus proloquar, ut mihi videntur esse optima;
" Ne eamus cum Danais pugnaturi de navibus:
" Sic enim eventurum puto, si quidem vere
" Trojanis hoc augurium advenit transire cupientibus,
" Aquila altivolans, ad sinistram copias dividens,
" Cruentatum serpentem portans unguibus immanem
" Vivum: citòque dimisit, antequam ad caros nidos pervenisset,
" Neque effecit portans ut daret pullis suis:
" Sic nos etiamsi portas & murum Achivorum

ΣΧΟΛΙΑ.

ποιηθῇ δὲ ἐπὶ τέλους ὁ στίχος, ἔχων τὸν ἐκ δύο βραχειῶν πυρρίχιον· καὶ καλεῖται μύουρος, ἢ μείουρος.

212. Ἐσθλὰ φραζομένῳ.] Τὰ ἀγαθὰ συμβουλεύοντι.

213. Δῆμον.] Νῦν, τὸν δημότην. Παρὲξ ἀγορευέμεν.] Ἔξω τοῦ δέοντος δημηγορεῖν· * παρὰ τὸ πρέπον.

214. Πολέμῳ.] Ἀγορᾷ στρατιωτικῇ. Ἀέξειν.] Αὔξειν.

216. Μὴ ἴομεν.] Μὴ ἀπέλθωμεν.

NOTÆ.

ζέω, ῥιγῶ) Τὸ φοβοῦμαι. ἅπαξ ἐπὶ Ποιητικόν· Ὅμηρος ἐν μ'. Ἰλιάδος. Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν. Ῥιγέω δὲ, ῥιγαίνω, ἐπὶ τῶν κατὰ σῶμα πάθους, ἐκ κρύους· Ἀριστοφάνης ἐν Πλούτῳ· Ἀλλ' ἐνερρίγωσ' ἔτη τρισκαίδεκα. *Ibid.* Ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν) *Eustath.* fol. 900. lin. 14. Στιχηρὸς πάντως. μυουρία ἢ μειουρία· αἴτιον δέ φασιν οἱ μὲν, τὴν τῆς ὄψεως χάριν ἐν τοῖς ἔπεσιν ἀδιαφορίαν· ἴσασι δὲ τὴν ὀξεῖαν πᾶσιν ἐκβολικὴν εἰδότες. ἀπ' αὐτῆς φασι προσπεπονθέναι τι χρόνῳ τῷ τοῦ ο φυσικῇ βραχύτητι, ὡς εἰς τροχαῖον ἀποπέμπειν· ἄλλοι δὲ, ὄπφιν μετεγγράψαι. οἷα δοκοῦντες διπλασιάζειν τὸ φ. διὰ τὸ ἐχ' Ἑλληνικὸν τῆς γραφῆς· συντελεῖ δὲ * Ἀνακρέοντι, ὥς φασιν Ἀθήναιος, ἵνα δὲ καὶ τὸ, Πλήσας ἀργύρεον σκύπφον φέρε· δῶκε δ' ἄνακτι ἐκπιέσθαι λέγει ἐν τῇ καθ' Ἡσίοδον Μελαμποδίᾳ. Εἰσὶ δὲ, οἳ καὶ ἔμφασίν τινα ἔχειν εἶπον τὸ τοῦ στίχου τοιοῦτον πάθος· καὶ ὅπερ εἰς τὴν γραφὴν τοῦ ὄπφιν, καὶ τὸ σκύπφον, ὃ πάντη παραδεχομένου εἰπεῖν, Τρῶες δ' ἐρρίγησαν, ἐπεὶ ὄφιν αἰόλον εἶδον, ὅμως Ὅμηρος τὸν Ἑλληνικὸν ἐμφαίνει φόβον, καὶ τὴν συστολὴν καὶ τὴν εἰς τὸ ταχὺ φεύγειν ῥοπήν. τῇ συστολῇ τοῦ μέτρου καὶ τῷ τάχει τοῦ ἴαμβου, εἰς βραχείας τελευτῶντος συλλαβάς· ταχεῖα μὲν γὰρ εἰς ἐκφώνησιν τὰ βραχέα φωνήεντα. Μουσικὸς ἂν εἴποι αὐτήν· ἐμβραδύνει δὲ εἰς ἀναφορὰν τὰ μακρά. * Vid. quæ Nos ad *Anacreon.* v. 1094. ubi plura in hanc rem.

210. Δὴ τότε Πουλυδάμας) Quòd nunc temerè rejecerit *Polydamantis* consilium, posteà se damnat *Hector*, nec sustinet in urbem se recipere, at potiùs Vitæ periculo hunc errorem emendare; *Iliad.* χ'. v. 100. Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει &c. Alludit *Persius*, §. 1. v. 4. *Ne mihi Polydamas & Troiades Labeonem Prætulerint.*

213. Δῆμον ἐόντα) Pro δήμιον ὄντα, ut γυναῖκα μαζὸν, pro γυναικεῖον, *Iliad.* ω'. v. 58. *Etymolog. M.* v. Δημός. Παρὰ τὸ δέω, τὸ δεσμῶ, δημὸς, καὶ δημός· κατὰ ἀντίφρασιν, εὐδιάλυτον· καὶ τὸν δημότην, κατὰ διάλεκτον, ὡς ἐν τῷ μ'. Ὅμηρος, δημόν. Τὸν δημότην φασὶ, τὸν δημοτικόν. An δήμιον ἐόντα, pro ἐόντα? Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

213. * Παρὰ τὸ πρέπον) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

213. Δῆμον ἐόντα) γρ. δημὸν ἐόντα. *Etymolog. M.* v. Δημός. An δήμιον ἐόντα, vel ὄντα?

215. Ἄριστα) γρ. ἄριστον, *Eustath.* fol. 859. lin. 26.

Ῥιγζόμε-

Ῥηξόμεθα σθένεϊ μεγάλῳ, εἴξωσι δ' Ἀχαιοί,
Οὐ κόσμῳ παρὰ ναῦφιν ἐλευσόμεθ' αὐτὰ κέλευθα·
Πολλοὺς γὰρ Τρώων καταλείψομεν, οὕς κεν Ἀχαιοὶ
Χαλκῷ δῃώσουσιν ἀμυνόμενοι περὶ νηῶν.
Ὧδέ χ' ὑποκρίναιτο θεοπρόπος, ὃς σάφα θυμῷ
Εἰδείη τεράων, καί οἱ πειθοίατο λαοί.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις·
Οἶσθα καὶ ἄλλον μῦθον ἀμείνονα τοῦδε νοῆσαι.
Εἰ δ' ἐτεὸν δὴ τοῦτον ἀπὸ σπουδῆς ἀγορεύεις,
Ἐξ ἄρα δή τοι ἔπειτα θεοὶ φρένας ὤλεσαν αὐτοί·
Ὃς κέλεαι Ζηνὸς μὲν ἐριγδούποιο λαθέσθαι
Βουλέων, ἅς τέ μοι αὐτὸς ὑπέσχετο καὶ κατένευσε·
Τύνη δ' οἰωνοῖσι τανυπτερύγεσσι κελεύεις
Πείθεσθαι· τῶν οὔ τι μετατρέπομ', οὐδ' ἀλεγίζω,
Εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε,
Εἴτ' ἐπ' ἀριστερὰ τοίγε, ποτὶ ζόφον ἠερόεντα.
Ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο Διὸς πειθώμεθα βουλῇ,
Ὃς πᾶσι θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισιν ἀνάσσει.
Εἷς οἰωνὸς ἄριστος ἀμύνεσθαι περὶ πάτρης.
Τίπτε σὺ δείδοικας πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα;

" Perrruperimus robore magno, cesserintque Achivi,
" Non rectè à navibus revertemur per easdem vias:
" Multos enim Trojanorum relinquemus, quos quidem Achivi
" Ære interficient pugnantes pro navibus.
" Hac certè interpretatione responderit augur, qui verè animo
" Peritus sit prodigiorum, & ei paruerint populi.
Hunc torvè intuitus allocutus est pugnam expedite-ciens Hector,
" Polydama, tu quidem non jam mihi grata hæc dicis:
" Nosti & aliam sententiam meliorem hâc excogitare.
" Si tamen verè jam hanc seriò dicis,
" Certè jam tibi dii mentem ademerunt ipsi:
" Qui jubes Jovis quidem altitonantis oblivisci
" Consiliorum, quæ mihi ipse promisit & annuit:
" Tu verò altitibus alas-patulis jubes
" Parere; quos minimè moror, neque curo,
" Sive ad dextram vadant, ad auroramque solémque,
" Sive ad sinistram illi, ad occasum obscurum.
" Nos demum magni Jovis pareamus consilio,
" Qui omnibus mortalibus & immortalibus imperat.
" Unum augurium præstantissimum pugnare pro patriâ.
" Cur tu times pugnam & prælium?

ΣΧΟΛΙΑ.

224. Ῥηξόμεθα.] Διαῤῥήξομεν.

225. Οὐ κόσμῳ.] Οὐ κατὰ τὸ δέον. *Οὐ σὺν ἐπαίνῳ, δόξης ἄτερ· ἢ μετὰ βλάβης. Αὐτὰ κέλευθα.] Τὰς αὐτὰς ὁδούς.

228. Ὑποκρίναιτο.] Ἀντὶ τοῦ, ἀποκρίναιτο, ἐξηγήσαιτο τὸ σημεῖον. Θεοπρόπος.] Ὁ ἐκ θείας ἐπιπνοίας μαντευόμενος, ὁ χρησμῳδός· νῦν δὲ, οἰωνιστής.

229. Εἰδείη τεράων.] Ἐπιστήμων εἴη παρατηρήσεως σημείων.

231. Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις.] Ἡρακλέους πορθήσαντος Ἴλιον, Πρίαμος, ὁ Λαομέδοντος, παραλαβὼν τὴν βασιλείαν, ἔπεμψεν εἰς Δελφοὺς, μαντευσόμενος περὶ τῶν ἐνεστώτων· οἱ δὲ παρό-θέντες, χρησμόν τι λαμβάνουσι καὶ Πάνθουν, ἕνα τῶν Δελφῶν, ἄγουσιν, ὅπως κατὰ τὸ συνεχὲς μαντεύηται.) Πελάμῳ Γήμας δὲ οὗτος θυγατέρα Κλυτίου Προνόμου, Πολυδάμαντα γεννᾷ, τήν τε μαντικὴν ἀναδιδάσκει. Λέγεται δὲ. * μιᾷ νυκτὶ τοῦτόν τε καὶ τὸν Ἕκτορα γεννηθῆναι. * Iliad. σ'. v. 251.

233. Ἀπὸ σπουδῆς.] Ἀπὸ κρίσεως.

234. Ἐξ ἄρα ὤλεσαν.] Ἐξώλεσαν δή.

237. Τανυπτερύγεσσι.] Ἐπιμήκεις πτέρυγας ἔχουσι.

239. Εἴτ' ἐπὶ δεξί' ἴωσι πρὸς ἠῶ τ' ἠέλιόν τε.] Δεξιὰ, τὰ ἀνατολικὰ καλεῖ· ἀριστερὰ δὲ, τὰ δυτικά. Πρὸς ἠῶ.] Πρὸς ἀνατολήν.

240. Ποτὶ ζόφον.] Πρὸς δυσμάς.

NOTÆ.

241. Ἡμεῖς δὲ] Quanquàm τὸ δὲ produci possit, mallem hic δὴ legere, ut Q. Calab. Καὶ τῷ δὴ μακάρεσσι θεοῖς πείθεσθαι ἔοικεν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

*225. Οὐ σὺν ἐπαίνῳ, δόξης ἄτερ· ἢ μετὰ βλάβης) Nihil horum Aldina; at rectè se quùm habeant, relinquo.

VARIÆ LECTIONES.

225. Ναῦφιν) γρ. ναῦσφιν. MS. Barocc. Oxon. vid. Not. in Textum.

241. Ἡμεῖς δὲ μεγάλοιο) γρ. ἡμεῖς δὴ μεγάλοιο.

243. Ἀμύνεσθαι) γρ. ἀμύνασθαι.

Εἴπερ

Εἴπερ γάρ τ' ἄλλοι γε περικτεινώμεθα πάντες
Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων, σοὶ δ' οὐ δέος ἔστ' ἀπολέσθαι·
Οὐ γάρ τοι κραδίη μενεδήϊος, οὐδὲ μαχήμων.
Εἰ δὲ σὺ δηϊοτῆτος ἀφέξεαι, ἠέ τιν' ἄλλον
Παρφάμενος ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις πολέμοιο,
Αὐτίκ' ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσεις.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ' ἅμ' ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς τερπικέραυνος
Ὦρσεν ἀπ' Ἰδαίων ὀρέων ἀνέμοιο θύελλαν,
Ἥ ῥ' ἰθὺς νηῶν κονίην φέρεν· αὐτὰρ Ἀχαιῶν
Θέλγε νόον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζε·
Τοῦ περ δὴ τεράεσσι πεποιθότες, ἠδὲ βίηφι,
Ῥήγνυσθαι μέγα τεῖχος Ἀχαιῶν πειρήτιζον.
Κρόσσας μὲν πύργων ἔρυον, καὶ ἔρειπον ἐπάλξεις,
Στήλας τε προβλῆτας ἐμόχλεον, ἃς ἄρ' Ἀχαιοὶ
Πρώτας ἐν γαίῃ θέσαν ἔμμεναι ἔχματα πύργων.
Τὰς οἵγ' αὖ ἔρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥήξειν· οὐδέ νύ πω Δαναοὶ χάζοντο κελεύθου·
Ἀλλ' οἵγε ῥινοῖσι βοῶν φράξαντες ἐπάλξεις,
Βάλλον ἀπ' αὐτάων δηΐους ὑπὸ τεῖχος ἰόντας·
Ἀμφοτέρω δ' Αἴαντε κελευτιόωντ' ἐπὶ πύργων
Πάντοσε φοιτήτην, μένος ὀτρύνοντες Ἀχαιῶν·

" Etsi enim alii circum-occidamur omnes
" Naves ad Argivorum, tibi tamen non timor est pereundi:
" Non enim tibi cor impetus-hostium-manens, neque pugnax.
" Si verò tu a pugnâ abstinebis, vel aliquem alium
" Dehortatione deceptum verborum averteres à prælio,
" Statim meâ hastâ percussus animam amittes.
Ita fatus præcessit; hi itaque unà sequebantur,
Clamore immenso; insuperque Jupiter gaudens-fulmine
Excitavit ab Idæis montibus venti procellam,
Quæ rectà naves versùs pulverem ferebat: & Achivorum
Molliebat animum, Trojanis verò & Hectori gloriam dabat:
Hujus jam prodigiis confisi atque robore suo,
Perfringere magnum murum Achivorum tentabant.
Pinnas quidem turrium convellebant, & demoliebantur propugnacula,
Crepidinésque prominentes vectibus-moliebantur, quas Achivi
Primas in terrâ posuerant, ut essent stabilimina turrium.
Has illi convellebant, sperabantque murum Achivorum
Se perrupturos. Nondum tamen Danai cedebant de viâ;
Sed illi scutis bovinis præmunientes propugnacula,
Percutiebant ab ipsis hostes murum subeuntes.
Ambo intereà Ajaces hortantes in turribus
Quaquaversum itabant, robur excitantes Achivorum:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

247. Μενεδήϊος.] Μένων τοὺς πολεμίους ἐν τῇ μάχῃ· πολεμικός.
249. Παρφάμενος.] Παραλογισάμενος, πείσας.
250. Δαμείς.] Πληγείς.
255. Θέλγε.] Ἠπάτα, ἔβλαπτε.
257. Πειρήτιζον.] Διάπειραν ἐποιοῦντο.
258. Κρόσσας.] Τὰς ὑποκρόσσας κλίμακας. Πύργων ἔρυον.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τοὺς πύργους εἷλκον. παρείληπται. Ἔρειπον.] Κατέβαλλον, κατέστρεφον. Ἐπάλξεις.] Τὰς προμαχῶνας τῶν τειχῶν.
259. Στήλας.] Ὀρθοὺς λίθους· παρὰ τὸ ἵστασθαι. Λέγει δὲ τοὺς θεμελιαίους, ὅθεν καὶ προβλῆτας αὐτούς φησι, παρὰ τὸ προϋποβεβλῆσθαι. Ἐμόχλευον.] Διὰ μοχλῶν ἐκίνουν.
260. Ἔχματα.] Ἐρείσματα.
261. Αὖ ἔρυον.] Ἐξέβαλλον.
265. Κελευτιόωντε.] Παρακελεύοντε.
266. Φοιτήτην.] Ἐμφανεῖς ἐπέρχοντο.

N O T Æ.

249. Παρφάμενος ἐπέεσσι) Ultima τοῦ παρφάμενος, producitur in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ut sæpissimè, & mox, v. 261. Τὰς οἵγ' αὖ ἔρυον, ἔλποντο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
261. Τὰς οἵγ' αὖ ἔρυον, ἔλποντο) Vid. suprà, ad v. 249.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

259. Προβλῆτας ἐμόχλεον) γρ. προβλῆτας ἐμόχλευον) MS. CCC. *Cantabr.* MS. *Barocc.* Oxon. MS. *Mori*, *Brev. Schol.* & *Hesych.* v. Προβλῆτας. Et benè potest stare, cum *Penultima* sit *Communis*. Ità *Media* τοῦ ἱμάτιον, corripitur, *Odyss.* ύ. v. 379.
261. Ἔλποντο) γρ. ἤλποντο.
263. Ἀλλ' οἵγε ῥινοῖσι) γρ. ἀλλ' οἵγ' ἐν ῥινοῖσι, MS. CCC. ut *Iliad.* ύ. v. 474.
266. Φοιτήτην) *Eustath.* fol. 864. lin. 20. MS. *Barocc.* Oxon. φοιβήτην, malè.

Ἄλλῳ

Ἄλλον μειλιχίοις, ἄλλον στερεοῖς ἐπέεσσι
Νείκεον, ὅντινα πάγχυ μάχης μεθιέντα ἴδοιεν,
Ὦ φίλοι, Ἀργείων, ὅστ' ἔξοχος, ὅστε μεσήεις,
Ὅστε χερειότερος· ἐπεὶ οὔπω πάντες ὁμοῖοι
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ· νῦν ἔπλετο ἔργον ἅπασι·
Καὶ δ' αὐτοὶ τόδε που γινώσκετε, μή τις ὀπίσσω
Τετράφθω προτὶ νῆας ὁμοκλητῆρος ἀκούων·
Ἀλλὰ πρόσσω ἵεσθε, καὶ ἀλλήλοισι κέλεσθε,
Αἴκεν Ζεὺς δώησιν Ὀλύμπιος ἀστεροπητὴς
Νεῖκος ἀπωσαμένους, δηΐους προτὶ ἄστυ δίεσθαι.
Ὣς τώγε προβοῶντε μάχην ὄτρυνον Ἀχαιῶν.
Τῶν δ', ὥστε νιφάδες χιόνος πίπτωσι θαμειαὶ
Ἤματι χειμερίῳ, ὅτε τ' ὤρετο μητίετα Ζεὺς
Νιφέμεν ἀνθρώποισι, πιφαυσκόμενος τὰ ἃ κῆλα,
Κοιμήσας δ' ἀνέμους χέει ἔμπεδον, ὄφρα καλύψῃ
Ὑψηλῶν ὀρέων κορυφὰς καὶ πρώονας ἄκρους,
Καὶ πεδία λωτεῦντα, καὶ ἀνδρῶν πίονα ἔργα,
Καί τ' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς κέχυται, λιμέσιν τε καὶ ἀκταῖς,

Alium blandis, alium duris verbis
Increpabant, quemcunque omninò pugnam-remittentem vidissent,
" O amici, Argivorum, quique eximius, quique mediocris,
" Quique deterior; quandoquidem non omnes similes
" Viri in bello, nunc est opus omnibus:
" Et verò ipsi hoc nimirum cognoscitis, ne quis retrò
" Vertatur ad naves *Hectori* minitanti auscultans:
" Sed ulteriùs procedite, & invicem hortamini,
" Si forsan Jupiter det Olympius fulgurator
" Pugnam cum-repulerimus, hostes ad urbem persequi.
Sic illi ante alios clamantes pugnam excitabant Achivorum.
Horum autem, sicut nives cadunt crebræ
Die hyberno, quando orsus est providus Jupiter
Ningere hominibus, ostentans sua tela,
Sopitis verò ventis fundit constanter, donec operuerit
Celsorum montium vertices & cacumina summa,
Et campos florentes, & hominum pinguia culta;
Et super maris cani funduntur portubusque & littoribus,

ΣΧΟΛΙΑ.

267. Στερεοῖς.] Ἐπιτετιμημένοις, σκληροῖς.

269. Μεσήεις.] Μέσος κατὰ δύναμιν.

273. Τετράφθω.] Τρεπέσθω. Ὁμοκλητῆρος.] Τοῦ ἐγκελευομένου, ἢ ἀπειλοῦντος.

274. Πρόσω ἵεσθε.] Εἰς τοὔμπροσθεν ἔρχεσθε, καὶ ὁρμᾶτε.

276. Δίεσθαι.] Διῶξαι.

277. Προβοῶντε.] Ἔμπροσθεν τῶν λοιπῶν βοῶντες, ἢ προκεχόμενοι· βοῇ γὰρ ἡ μάχη, ἀπὸ τοῦ παρακελευθέντος.

279. Ὤρετο.] Ὥρμησεν, προεθυμήθη.

280. Πιφαυσκόμενος.] Φανεροποιῶν, ἐμφανιζόμενος. Τὰ ἃ κῆλα.] Τὰ αὐτοῦ σημεῖα καὶ βέλη, ἃ ἐπιπέμπει κατὰ χόλον· βέλος δὲ νῦν εἴρηκε, τὸν χειμῶνα.

282. Πρώονας.] Προβολὰς ὀρῶν, ἐξοχάς.

283. Λωτεῦντα.] Ἀνθοῦντα. Πίονα ἔργα.] Νῦν γεώργια.

NOTÆ.

270. Ὅστε χερειότερος· ἐπεὶ οὔπω) Ultima τοῦ χερειότερος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante ὑποστιγμήν.

278. Τῶν δ' ὥστε νιφάδες) Ultima τοῦ ὥστε producitur, in *Cæsurâ*, ante *Consonam* ἀναδιπλασιασμοῦ capacem &c.

281. Κοιμήσας) *Eustath.* fol. 865. lin. 20. πολλὰ μέντοι τῶν Ἀντιγράφων ἀκολούθως τῇ κοινῇ καὶ ὑπερχρήσει, κοιμίσσας ἔχουσι, διὰ τοῦ ι, ἐν δυσὶ σίγμασιν, ὡς ἐκ τοῦ κοιμίζω. Ità MS. CCC. Vid. ad π'. v. 524.

283. Καὶ πεδία λωτεῦντα) Ultima τοῦ πεδία producitur, in *Cæsurâ*, &c. ut suprà, ad v. 278. *Eustath.* fol. 865. lin. 3.. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ ὡς Ἀρίσταρχος μὲν πεδία γράφει λωτεῦντα, ὅ ἐστι λωτοῦντα, κατὰ κρᾶσιν κοινὴν τοῦ ο, καὶ ο, εἰς τὴν ου δίφθογγον· ἡ δὲ Μασσαλιωτικὴ ἔκδοσις, λωτεῦντα, κραθέντος τοῦ ε καὶ ο, εἰς τὴν ευ δίφθογγον. *Etymolog. M.* Λωτεῦντα, ἀνθοῦντα· ἤγουν λωτὸν ἔχοντα· λωτὸς δὲ, ἐστὶν εἶδος βοτάνης· ἀπὸ τοῦ λωτίεντα, ὑπερθέσει λωτέοντα, καὶ κράσει τοῦ ε καὶ ο, εἰς τὴν ευ δίφθογγον, λωτεῦντα· εἰ γὰρ ἦν ἀπὸ τοῦ λωτόεντα, λωτοῦντα ὤφειλεν εἶναι.

VARIÆ LECTIONES.

273. Προτὶ) γρ. ποτὶ, ut suprà, v. 115. & olim προτὶ, v. 276. *Ibid.* Ἀκούων) γρ. ἀκούσας, MS. *Barocc.* Oxon.

274. Ἵεσθε) γρ. ἴσθε, MS. CCC.

278. Πίπτωσι) γρ. πίπτουσι, MS. CCC.

281. Κοιμήσας) γρ. κοιμίσσας, MS. CCC. & *Eustath.* vid. Not. in *Textum*.

283. Λωτεῦντα) γρ. λωτοῦντα, vid Not. ad *Textum*.

285 Κῦμα

Κῦμα δέ μιν προσπλάζον ἐρύκεται, ἄλλα τε πάντα	Fluctus autem ipsas adventans prohibet, aliaque omnia
Εἰλύαται καθύπερθ', ὅτ' ἐπιβρίσῃ Διὸς ὄμβρος·	Operiuntur desuper, quum ingruat Jovis imber:
Ὣς τῶν ἀμφοτέρωσε λίθοι πωτῶντο θαμειαὶ,	Sic horum utrinque lapides volitabant crebri,
Αἱ μὲν ἄρ' ἐς Τρῶας, αἱ δ' ἐκ Τρώων ἐς Ἀχαιοὺς	Hi quidem in Troianos, illi autem à Troianis in Achivos
Βαλλομένων· τὸ δὲ τεῖχος ὕπερ πᾶν δοῦπος ὀρώρει.	Jaculantibus: Murum autem supra totum strepitus ortus est.
Οὐδ' ἄν πω τότε γε Τρῶες καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ	Haudquaquam tamen tunc Trojani & illustris Hector
Τείχεος ἐρρήξαντο πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα,	Muri perrupissent portas & longum vectem,
Εἰ μὴ ἄρ' υἱὸν ἑὸν Σαρπηδόνα μητίετα Ζεὺς	Nisi filium suum Sarpedona providus Jupiter
Ὦρσεν ἐπ' Ἀργείοισι, λέονθ' ὣς βουσὶν ἕλιξιν.	Excitasset in Argivos, ut leonem in boves nigros.
Αὐτίκα δ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσε ἴσην,	Statim itaque clypeum quidem antè se ferebat undique æquale,
Καλὴν, χαλκείην, ἐξήλατον· ἣν ἄρα χαλκεὺς	Pulchrum, æneum, laminâ ductili tectum: quod faber
Ἤλασεν, ἔντοσθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειὰς,	Ductili artificio fecerat, intùs verò pelles bovinas consuerat spissas,
Χρυσείης ῥάβδοισι διηνεκέσιν περὶ κύκλον.	Aureis virgis perpetuis circa orbem.
Τὴν ἄρ' ὅγε πρόσθε σχόμενος, δύο δοῦρε τινάσσων	Hoc ille ante se objecto, duas hastas vibrans
Βῆ ῥ' ἴμεν, ὥστε λέων ὀρεσίτροφος, ὅστ' ἐπιδευὴς	Perrexit ire, sicut leo in-montibus-nutritus, qui indigus

ΣΧΟΛΙΑ.

285. Προσπλάζον.] Προσπελάζον, προσρηγνύμενον. Ἐρύκεται] Ἀντὶ τοῦ, ἐρύκει, κατέχει.

286. Εἰλύαται.] Κεκάλυπται. Ἐπιβρίσῃ.] Ἐπιβαρήσῃ. πολὺς καὶ μέγας ἐπέλθῃ. Διὸς ὄμβρος.] Ὁ χειμὼν, ὁ ὑετός.

287. Πωτῶντο.] Ἐπέτοντο, ἐφέροντο. Λίθοι θαμειαί.] Πυκνοὶ λίθοι· θηλυκῶς δὲ φησι.

293. Ἕλιξιν.] Μέλασιν· ἢ, εἱλοῦσι τοὺς πόδας ἐν τῇ πορείᾳ.

295. Ἐξήλατον.] Ἐξ ἐλασμάτων κατεσκευασθεῖσαν, ἐξάπλωμα.

296. Ἔντοσθεν.] Ἔσωθεν. Βοείας.] Βύρσας. Ῥάβδοισι.] Τοῖς κανόσιν, οἷς εἴχοντο αἱ ἀσπίδες. Ἤλασεν.] Κατεσκεύασεν. Ἔντοσθε δὲ βοείας ῥάψε θαμειὰς χρυσείαις ῥάβδοισι.] Ἐπὶ τῶν πτυχῶν, αἱ μὲν ἐκ χαλκοῦ ὑπῆρχον, αἱ δὲ ἐκ βύρσης, διὰ τοῦτο ἔρραψεν αὐτὰς ταῖς ῥάβδοις.

297. Περὶ κύκλον.] Ὥστε ἐκ τῆς ῥαφῆς κύκλον ἀποπλεῖσθαι.

NOTÆ.

286. Εἰλύαται) *Eustath.* fol. 865. lin. 2. Ἄλλα τε πάντα Εἰλῦται. ἢ εἰλύαται, κλ. & mox, lin. 40. Διὸ συντόμως ἐπιθωτικωτικῶς ἐπήγαγε τὸ, Ἄλλα τε πάντα Εἰλῦται, ἤγουν κεκάλυπται, ἐκ τοῦ εἰλύαται, κατὰ κρᾶσιν· διὸ καὶ περισπᾶται.

295. Ἐξήλατον) *Eustath.* fol. 866. lin. 27. Τὸ δὲ ἐξήλατον. αἱ μὲν ἐξέλυσαν. διὰ τὸ ἐξ ἀπολυθεῖσιν, ἵνα δηλοῖ τὴν ἐξηλασμένην. ὡς ἐξ ἐλάσματα ἔχουσαν· εἰ δὲ τοῦτο, εἴη ἂν καὶ τὸ ἐπιμελεῖν ὑποβληθεῖσαν· ὅτι δὲ καὶ τὸ Ἀχιλλέως, πέντε καὶ μόνας πτύχας ἐχούσης ἀπὸ τοιαύτης ὕλης. αὐτὴ δὲ ἔχουσα ἐλάσματα. καὶ ὅτι βοείας ἐντὸς, καὶ ταύτας οὐ μίαν, ἢ δύο, ἀλλὰ θαμειάς· ὁ μέντοι Νικάνωρ, φησὶν, ἐψίλωσεν. ὡς ἔχουσαν ἔξωθεν ἔλασμα χαλκοῦ βύρσαις ἐπικείμενον· ὃ καὶ Ὁμήρῳ ἀρέσκειν φαίνεται, ἐπομολογικῶς ἐπαγαγόντι τὸ, Ἣν ἄρα χαλκεὺς Ἤλασεν, ἔνδοθεν δὲ βοείας ῥάψε θαμειάς· τὸ γὰρ ἔνδοθεν ἀντικειμένου τοῦ ἔξωθεν. ἐκτὸς ἄρα ἦν τὸ χάλκειον ἔλασμα. MS. CCC. *Cantabr.* ἐξήλατον legit, & *Br. Schol.*

297. Χρυσείης ῥάβδοισι) Χρυσείοις olim in Pluribus, malè: quare hìc MS. CCC. *Cantabrig.* MS. Barocc. *Oxon.* MS. *Mori.* & Edit. *Basil.* & *Roman.* &c. sequor. Vid. *Var. Lect.* Certè ἡ ῥάβδος, præsertim *Homero.*

VARIÆ LECTIONES.

286. Εἰλύαται) γρ. εἰλῦται, *Eustath.* vid. Not. in *Textum.*

287. Ἀμφοτέρωσε) γρ. ἀμφοτέρωθε, *Eustath.* fol. 865. lin. 2.

294. Πάντοσ' ἴσην) γρ. πάντοσ' ἐΐσην.

295. Χαλκείην) γρ. χρυσείην. *Ibid.* Ἐξήλατον) γρ. ἐξήλατον, vid. Not. ad *Textum.*

297. Χρυσείης) γρ. χρυσείαις. olim in Vulgatis malè. Vid. Not. ad *Textum.*

298. Δύο δοῦρε) γρ. δύο δοῦρα, MS. *Mori.*

300 Δηρὸν

Δηρὸν ἔῃ κρειῶν, κέλεται δέ ἑ θυμὸς ἀγήνωρ,
Μήλων πειρήσοντα, καὶ ἐς πυκινὸν δόμον ἐλθεῖν·
Εἴπερ γάρ χ' εὕρησι παρ' αὐτόφι βώτορας ἄνδρας
Σὺν κυσὶ καὶ δούρεσσι φυλάσσοντας περὶ μῆλα,
Οὔ ῥά τ' ἀπείρητος μέμονε σταθμοῖο δίεσθαι.
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἢ ἥρπαξε μετάλμενος, ἠὲ καὶ αὐτὸς
Ἔβλητ' ἐν πρώτοισι θοῆς ἀπὸ χειρὸς ἄκοντι·
Ὥς ῥα τότ' ἀντίθεον Σαρπηδόνα θυμὸς ἀνῆκε
Τεῖχος ἐπαΐξαι, διά τε ῥήξασθαι ἐπάλξεις.
Αὐτίκα δὲ Γλαῦκον προσέφη, παῖδ' Ἱππολόχοιο,
Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ τετιμήμεσθα μάλιστα
Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ πλείοις δεπάεσσιν,
Ἐν Λυκίῃ, πάντες δὲ, θεοὺς ὥς, εἰσορόωσι,
Καὶ τέμενος νεμόμεσθα μέγα Ξάνθοιο παρ' ὄχθας,
Καλὸν, φυταλιῆς καὶ ἀρούρης πυροφόροιο;
Τῷ νῦν χρὴ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισιν ἐόντας,
Ἑστάμεν, ἠδὲ μάχης καυστείρης ἀντιβολῆσαι·
Ὄφρα τις ὧδ' εἴπῃ Λυκίων πύκα θωρηκτάων,
Οὐ μὰν ἀκλειεῖς Λυκίην κάτα κοιρανέουσιν
Ἡμέτεροι βασιλῆες, ἔδουσί τε πίονα μῆλα,
Οἶνόν τ' ἔξαιτον, μελιηδέα· ἀλλ' ἄρα καὶ ἲς

Diù fuerit carnium, jubet igitur ipsum animus magnus,
Oves tentaturum, etiam ad benè-munitam caulam ire.
Etsi enim invenerit apud ipsam pastores viros
Cum canibus & fustibus custodiam-agentes circa oves,
Haud tamen re-non-tentatâ sustinet à stabulo pelli:
Sed is aut rapuit insiliens, aut & ipse
Vulneratus est inter primos veloci à manu jaculo:
Sic tunc divinum Sarpedonem animus impulit
Murum invadere, pérque rumpere propugnacula.
Statim itaque Glaucum allocutus est, filium Hippolochi,
" Glauce, curnam nos honoribus-affecti sumus maximè
" Sedéque, carnibúsque, & plenis poculis,
" In Lyciâ, omnes autem, deos tanquam, nos aspiciunt,
" Et agri-portionem colimus magnam Xanthi ad ripas,
" Amœnam, vitifero solo & frugifero?
" Quare nunc oportet Lycios inter primos existentes,
" Stare, & pugnæ ardenti interesse;
" Ut aliquis sic dicat Lyciorum benè-armatorum,
" Nequaquam inglorii Lyciam administrant
" Nostri reges, edúntque pingues oves,
" Vinúmque eximium, dulce; sed & robur iis

ΣΧΟΛΙΑ.

300. Κέλε.] Ἀναγκάζει.

301. Πειρήσοντα.] Πεῖραν ληψόμενον. Πυκινὸν δόμον.] Ἀσφαλῆ· λέγει δὲ τὴν ἔπαυλιν.

302. Παρ' αὐτόφι.] Παρ' αὐτοῖς. Βώτορας.] Βοσκήτορας, βουκόλους.

303. Δούρεσσι.] Δόρασιν· ἀπὸ ὀνομαστικῆς τῆς δόρυ, ἡ γενικὴ δόρυος ἢ δουρός· ἀπὸ δὲ τοῦ δόρατος, καὶ δόρασι, πληθυντικῶς.

304. Ἀπείρητος.] Ἄνευ ἐπιβολῆς· ἄπειρος. Μέμονε.] Προθυμεῖται. Δίεσθαι.] Διωχθῆναι.

313. Ἕδρῃ.] Προεδρίᾳ, τιμῇ.

314. Φυταλιῆς.] Ἀμπελοφύτου γῆς.

316. Καυστείρης.] Ἐμπύρου, θερμῆς· διὰ τὸ θερμὸν τῶν ἀγωνιζομένων.

317. Πύκα θωρηκτάων.] Ἐπιμελῶς τεθωρακισμένων, πολεμικῶν.

320. Ἔξαιτον.] Ἐξαίρετον, κατὰ συγκοπήν.

NOTÆ.

310. Γλαῦκε, τίη δὴ νῶϊ) *Eustath.* fol. 867. lin. 14. Καὶ ὅρα, ὡς εὐγενὴς ἡ τοῦ Σαρπηδόνος αὕτη γνώμη· ἐν ᾗ κ. τοιαῦτα ῥητορεύουσιν οἱ Παλαιοί, κλ. ut *Duportus*, Gnomolog. *Homeric.* in locum, ex *Pindaro*, *Æschylo*, *Theopompo*, *Demosthene*, *Lysiâ*, *Herodiano*, & aliis ostendit. Hunc locum egregiè vertit, & Latino Carmine donat, *David Whitford*, *Anglus*.

320. Οἶνόν τ' ἔξαιτον) Ità, pro οἶνον δ' ἔξαιτον, rectè legit *Eustath.* fol. 867. lin. 9. & fol. 869. lin. 2. & lin. 7. quod & facit MS. *Mori*; quare δ', ad *Var. Lect.* remitto, & τ'. in *Textum* sumo, ut magis huic certè loco congruum.

VARIÆ LECTIONES.

303. Δούρεσσι) γρ. δόρασσι, at *Eustath.* fol. 866. lin. 51. Τὸ δὲ δόρασσι, Δούρεσσι γράφουσιν οἱ ἀκριβέστεροι, κατ' ὁμοιότητα τοῦ ἐν Ὀδυσσείᾳ, κλεάτεσσι.

308. Ἐπαΐξαι) γρ. ἐπ' αἶξαι. *Ibid.* Ῥήξασθαι) γρ. ῥέξασθαι, MS. *Mori*.

311. Ἕδρῃ τε, κρέασίν τε, ἰδὲ) γρ. ἕδρῃ τε, κρέασίν τ', ἠδ', MS. Barocc. Oxon.

318. Ἀκλειεῖς) γρ. ἀκλεεῖς, MS. CCC.

320. Οἶνόν τ' ἔξαιτον) γρ. οἶνον δ' ἔξαιτον, olim.

Ἐσθλή, ἐπεὶ Λυκίοισι μετὰ πρώτοισι μάχονται.
Ὦ πέπον, εἰ μὲν γὰρ πόλεμον περὶ τόνδε φυγόντες,
Αἰεὶ δὴ μέλλοιμεν ἀγήρω τ' ἀθανάτω τε
Ἔσσεσθ', οὔτε κεν αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισι μαχοίμην,
Οὔτε κε σὲ στέλλοιμι μάχην ἐς κυδιάνειραν·
Νῦν δ', ἔμπης γὰρ κῆρες ἐφεστᾶσιν θανάτοιο
Μυρίαι, ἃς οὐκ ἔστι φυγεῖν βροτὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι,
Ἴομεν· ἠέ τῳ *εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς ἔφατ'· οὐδὲ Γλαῦκος ἀπετράπετ', οὐδ' ἀπίθησε.
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην Λυκίων μέγα ἔθνος ἄγοντε.
Τοὺς δὲ ἰδὼν ῥίγησ' υἱὸς Πετεῶο Μενεσθεύς·
Τοῦ γὰρ δὴ πρὸς πύργον ἴσαν κακότητα φέροντες.
Πάπτηνεν δ' ἀνὰ πύργον Ἀχαιῶν, εἴ τιν' ἴδοιτο
Ἡγεμόνων, ὅς τίς οἱ ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύναι·
Ἐς δ' ἐνόησ' Αἴαντε δύω πολέμου ἀκορήτω
Ἑσταότας, Τεῦκρόν τε νέον κλισίηθεν ἰόντα
Ἐγγύθεν· ἀλλ' οὔ πως οἱ ἔην βώσαντι γεγωνεῖν·
Τόσσος γὰρ κτύπος ἦεν· ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἷκε,
Βαλλομένων σακέων τε καὶ ἱπποκόμων τρυφαλειῶν,

" Præstans, qui Lycios inter primos pugnant.
" O amice, si quidem bello hoc evitato,
" Perpetuò jam essemus expertésque senii immortalésque
" Futuri, nec ipse quidem inter primos pugnarem,
" Neque te mitterem pugnam in gloriosam:
" Nunc verò, quandoquidem utcunque fata instant mortis
" Plurima, quæ non licet effugere hominem, neque evitare,
" Eamus; vel alicui gloriam dabimus, vel aliquis nobis.
Sic dixit: neque Glaucus aversus est, neque non obsecutus est.
Hi igitur rectà ibant Lyciorum magnam-gentem ducentes.
Hos conspicatus cohorruit filius Petei Menestheus:
Hujus enim jam ad turrim ibant malum ferentes.
Circumspexit itaque per agmen Achivorum, si quem videre posset
Ductorum, qui suis malum à sociis arceret:
Animadvertit autem Ajaces duos prælii insatiabiles
Stantes, Teucrumque modò è tentorio profectum
Prope: sed nullo-modò licebat ei, si clamaret, exaudiri:
Tantus enim strepitus erat; sonitusque ad cœlum perveniebat,
Percussorum scutorumque & setis-equinis comantium galearum,

ΣΧΟΛΙΑ.

325. Στέλλοιμι.] Παρασκευάζοιμι. πέμποιμι.
328. Ἠέ τῳ.] Ἤ τινι. Κῦδος.] Δόξαν, τιμήν. Ὀρέξομεν.] Παράσχωμεν.
333. Πάπτηνεν.] Περιεβλέψατο.
334. Ἀρήν.] Βλάβην, ὀξυτόνως. Ἀμύναι.] Ἀμύνῃ, ἀποστρέψῃ.
335. Ἀκορήτω.] Ἀπλήστους, Δυϊκῶς.
337. Οὔπως οἱ ἔην.] Οὐδέπω ἦν αὐτῷ δυνατόν. Βώσαντι γεγωνεῖν.] Βοήσαντι ἀκουσθῆναι.
339. Ἱπποκόμων.] Ἐχουσῶν κόμας ἐξ ἱππείων τριχῶν.

NOTÆ.

328. Ἴομεν· ἠέ τῳ* εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν) Cum olim in Omnibus omnino *Exemplaribus*, κῦδος, loco τοῦ εὖχος, scriberetur, non sine *Versûs* periculo, primùm vidi *Mori* MS. εὖχος legere, ut & MS. CCC. *Cantabr.* & MS. *Barocc.* Oxon. *Plutarchus* etiam in Vitâ *Homeri*, hanc *Sarpedonis* Orationem laudans, εὖχος legit. Quin ipse Poeta in omnibus exemplaribus, alio in loco, *viz.* ν'. v. 327. Εἴδομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν. Hinc Vox ἐπεύχομαι, *Victori* data, *Iliad.* χ'. v. 330. Ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ὀδυσσεύς. Et ε. v. 654. Εὖχος ἐμοὶ δώσειν, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ. Quare bene habet, si imposterum τὸ κῦδος locum habere queat in *Scholiis*, & inter *Var. Lection.* ut sciat Lector, quomodò nonnullæ Voces ex *Margine* aliquandò in *Textum* irrepserint, & quantum laborem insumpsimus, *Homerum* sibi passim restituendo. Notum, τῷ τῳ, pro τινὶ hic positum. Alias, Ἴομεν ἤ τῳ κῦδος. At prius, certum.

VARIÆ LECTIONES.

324. Ἐνὶ πρώτοισι) γρ. ἐνὶ προμάχοισι. MS. CCC. *Cantabr.*
328. Ἴομεν ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν) γρ. ἴομεν ἠέ τῳ κῦδος ὀρέξομεν, &c. vid. Not. in *Textum.*
330. Ἄγοντε) γρ. ἄγοντες, MS. Barocc. *Oxon.*
331. Τοὺς δὲ ἰδὼν) γρ. τοὺς δ' ἰδών.
332. Φέροντες) γρ. φέροντε.
334. Ἀμύναι) γρ. ἀμύνῃ, MS. CCC. *Cantabrig.* ἀμύνει, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.
336. Ἑσταότας) γρ. ἑστεῶτας.
339. Σακέων τε καὶ ἱπποκόμων) γρ. σακέων καὶ ἱππ. MS. Barocc. Oxon.

Καὶ

Καὶ πυλέων· πάσας γὰρ ἐπώχατο· τοὶ δὲ κατ' αὐτὰς
Ἱστάμενοι πειρῶντο βίῃ ῥήξαντες ἐσελθεῖν.
Αἶψα δ' ἐπ' Αἴαντα προΐει κήρυκα Θοώτην,
"Ἔρχεο, δῖε Θοῶτα, θέων Αἴαντε κάλεσσον,
"Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
"Εἴη, ἐπεὶ τάχα τῇδε τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
"Ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τοπάρος περ
"Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
"Εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
"Ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
"Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα οἱ κῆρυξ ἀπίθησεν ἀκούσας,
Βῆ δὲ θέειν παρὰ τεῖχος Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων·
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιών, εἶθαρ δὲ προσηύδα,
"Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε χαλκοχιτώνων,
"Ἠνώγει Πετεῶο διοτρεφέος φίλος υἱὸς
"Κεῖσ' ἴμεν, ὄφρα πόνοιο μίνυνθά περ ἀντιάσητον·
"Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον· ὃ γάρ κ' ὄχ' ἄριστον ἁπάντων
"Εἴη, ἐπεὶ τάχα κεῖθι τετεύξεται αἰπὺς ὄλεθρος·
"Ὧδε γὰρ ἔβρισαν Λυκίων ἀγοί, οἳ τοπάρος περ

Et portarum. Omnes enim accesserant; illique ad ipsas
Stantes nitebantur vi perruptas ingredi.
Statim itaque ad Ajacem misit præconem Thootem,
" I, nobilis Thoota, currens Ajaces voca,
" Ambos quidem magis: hoc enim longè optimum omnium
" Esset, nam mox hic fiet gravis cædes:
" Huc enim magnâ-mole-feruntur Lyciorum ductores, qui & antea
" Magno impetu irruunt in acribus pugnis:
" Si verò ipsis etiam illic labor & certamen ortum est,
" At saltem solus veniat Telamonius fortis Ajax,
" Et eum Teucer simul sequatur, arcuum peritus.
Sic dixit; neque ei præco non obsecutus est, ut audivit.
Perrexit autem currere præter murum Achivorum ære-loricatorum:
Stetitque juxta Ajaces profectus, statimque allocutus est,
" Ajaces, Argivorum ductores ære-loricatorum,
" Efflagitat Petei Jovis-alumni charus filius
" Illuc adesse, ut laboris vel paululum participes sitis:
" Ambos quidem magis: hoc enim longè optimum omnium
" Esset, nam mox ibi fiet gravis cædes:
" Illuc enim magnâ-mole-feruntur Lyciorum ductores, qui & anteà

ΣΧΟΛΙΑ.

340. Ἐπώχατο.] *Ἐπικεκλιμέναι ἦσαν.
342. Θοώτην.] Ὄνομα κύριον.
346. Ἔβρισαν.] Ἐπεβάρησαν.
347. Ζαχρηεῖς.] Ἄγαν βίαιοι, καὶ μεγάλοι. Τελέθουσι.] Διατελοῦσι.
353. Εἶθαρ.] Εὐθέως.
356. Ἀντιάσητον.] Ἀπαντήσητε, μετάσχητε.

NOTÆ.

340. Ἐπώχατο) *Etymolog. M.* v. Ἐπώχατο, σὺν τῷ ε' ἡ ἐπὶ πρόθεσις, ἀντὶ τῆς ἀπό. Ἀπῶσθαι, ἀπόχθαι τὸ τρίτον πληθυντικὸν κατὰ διάλυσιν, ἀπώχατο· ἀπὸ τοῦ οἴγω ἀντὶ τοῦ, κεκλεισμέναι ἦσαν. Ità, ex emendatione nostrâ, *Hesych.* Ἐπώχατο) Ἐπικεκλεισμέναι ἦσαν, ipsa verba *Br. Schol.* licet ibi hactenus malè, Ἐπωχοῦντο, ἐπικεκλιμέναι ἦσαν. Verùm omnes in hâc voce *Grammatici* miserè allucinantur, dum ἐπώχατο, ab ἐποίγω deducunt; nec ἐποίγω, si talis Vox detur, *occludo* significat, sed contrarium, aperio; ego ab ἐποίχομαι deduco, undè ἐπῴχομαι, & ἐπῳχμένοι, à cujus Tertiâ *Plurali* fit, pro ἐπῳχημέναι ἦσαν, ἐπώχατο, *Ionicè*; quod rectissimè vertitur, *accesserant.* MS. *Barocc.* Oxon. ἐπώχετο, non benè. V. 147. Δέχατο) pro δεδεγμένοι ἦσαν, occurrit; quod facilè confundi potest cum ἔχατο, minùs attentis.

343. Αἴαντε κάλεσσον, Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον) MS. *Mori*, legit Αἴαντα, ut & *Florentina*, optimè: nam *Telamonium Ajacem* præcipuè vult *Mnestheus* vocari; si fas quidem esset, utrumque, Ἀμφοτέρω μὲν μᾶλλον, at *Telamonium* omninò; & mox apparet, v. 349. Ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος. Judicent Docti.

VARIÆ LECTIONES.

340. Ἐπώχατο) γρ. ἐπώχετο, MS. Barocc. Oxon.
343. Αἴαντε) γρ. Αἴαντα, MS. *Mori*, & *Florentin.* vid. Not. in *Textum.*
347. Τελέθουσι) γρ. πελέθουσι, ut infrà, v. 360.
348. Εἰ δέ σφιν καὶ κεῖθι πόνος) γρ. εἰ δέ σφι καὶ κεῖθι πόνος, MS. CCC. &, εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος, MS. *Mori*, ut mox, v. 361.
352. Παρὰ τεῖχος) γρ. περὶ τεῖχος, MS. CCC. non æquè benè.

Ζαχρηεῖς τελέθουσι κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Εἰ δὲ καὶ ἐνθάδε περ πόλεμος καὶ νεῖκος ὄρωρεν,
Ἀλλά περ οἶος ἴτω Τελαμώνιος ἄλκιμος Αἴας,
Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἑσπέσθω, τόξων εὖ εἰδώς.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε μέγας Τελαμώνιος Αἴας.
Αὐτίκ' Ὀϊλιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αἶαν, σφῶϊ μὲν αὖθι, σὺ καὶ κρατερὸς Λυκομήδης,
Ἑσταότες Δαναοὺς ὀτρύνετον ἶφι μάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπαμύνω.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη Τελαμώνιος Αἴας,
Καί οἱ Τεῦκρος ἅμ' ἤϊε κασίγνητος καὶ ὄπατρος·
Τοῖς δ' ἅμα Πανδίων Τεύκρου φέρε καμπύλα τόξα.
Εὖτε Μενεσθῆος μεγαθύμου πύργον ἵκοντο,
Τείχεος ἐντὸς ἰόντες, ἐπειγομένοισι δ' ἵκανον.
Οἱ δ' ἐπ' ἐπάλξεις βαῖνον, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσοι,
Ἴφθιμοι Λυκίων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες·
Σὺν δ' ἐβάλοντο μάχεσθαι ἐναντίον, ὦρτο δ' ἀϋτή.
Αἴας δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα,
Σαρπηδόνος ἕταιρον, Ἐπικλῆα μεγάθυμον,
Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν, ὅ ῥα τείχεος ἐντὸς

" Magno impetu irruunt in acribus pugnis:
" Si verò & hìc etiam bellum & certamen ortum est,
" At saltem solus veniat Telamonius fortis Ajax,
" Et eum Teucer simul sequatur, arcuum peritus.
Sic dixit: neque non obsecutus est magnus Telamonius Ajax.
Statim Oiliden verbis alatis allocutus est,
" Ajax, vos quidem hic, tu & fortis Lycomedes,
" Stantes Danaos excitate ad fortitèr pugnandum:
" Sed ego illuc ibo, & interero pugnæ:
" Protinùs autem revertar, postquam benè ipsis auxiliatus fuero.
Sic utique fatus abiit Telamonius Ajax,
Et cum eo Teucer ibat frater & eodem-patre-natus:
Una-cum illis verò Pandion Teucri ferebat curvos arcus.
Quando Menesthei magnanimi ad turrim venerent,
Murum intrà euntes, laborantibus autem supervenerunt.
Illi ad pinnas ascendebant, obscuro turbini similes,
Fortes Lyciorum ductores atque principes:
Congressi sunt autem ad pugnandum ex-adverso, ortusque est clamor.
Ajax igitur primus Telamonius virum interfecit
Sarpedonis socium, Epiclem magnanimum
Saxo aspero percussum, quod murum intra

ΣΧΟΛΙΑ.

368. Ἀντιόω.] Ἀπαντήσω, μαχέσομαι.
371. Ἤϊε.] Ἀπήει, ἀπήρχετο. Ὄπατρος.] Ὁμόπατρος.
374. Ἐπειγομένοισιν.] Ἐπικελευσμένοις.
375. Ἐρεμνῇ.] Σκοτεινῇ.
380. Μαρμάρῳ ὀκριόεντι.] Λίθῳ τραχεῖ.

NOTÆ.

371. Ὄπατρος.) Pro ὁμόπατρος, de quâ Voce, vid. ad λ'. v. 257.

374. Ἵκανον) Ità in hoc loco, MS. CCC. *Cantabrigiæ*, rectissimè; non modò, ne bis τὸ ἵκοντο simul dicatur, quod per se ferri quidem potuit, nec rarò fieri videmus; verùm quòd in *Priori* loco τὸ ἵκοντο benè ponatur, quâ Voce *Motus ad locum* exprimitur, in hoc verò loco non minùs benè, ἵκανον, quæ Vox *Adventum* in locum propriè sonat.

380. Μαρμάρῳ ὀκριόεντι βαλὼν, ὅ ῥα) Vel legendum ὅς, ut *Var. Lect.* vel ὃ, pro ὅς, *Masculinum* erit, ut sæpè aliàs. Μάρμαρος enim ὁ, non μάρμαρον, ut hìc ex *Epithetis* apparet, μέγας, ὑπέρβατος, & π'. v. 735. Μάρμαρον ὀκριόεντα. Ità, *Iliad.* α'. v. 388. Ἠπείλησεν μῦθον· ὁ δὴ τετελεσμένος ἐστί. Vox autem ὀκριόεις omninò scribenda, non ὀκρυόεις ut loco modò laudato, π'. v. 735. ab ὄκρις enim venit; κρυόεις quidèm, à κρύος, verùm hoc nihil ad hunc locum. Et sanè ὀκριόεντι legitur hoc in loco, à MS. CCC. *Cantabrig.* MS. Barocc. Oxon. &c. quod & erat observandum nobis, ad δ'. v. 518.

VARIÆ LECTIONES.

360. Τελέθουσι) γρ. πελέθουσι, ut suprà, v. 347.
367. Ἑσταότες) γρ. ἑστότες.
368. Κεῖσ') γρ. κεῖθ', MS. *Barocc.* Oxon.
369. Αὖτις) γρ. αὖθις. Hic Versus deest, in MS. Barocc, Oxon.
371. Ἤϊε) γρ. ἦιε, MS. Barocc. Oxon. In Mensurâ tamen, ut sit considerandum.
374. Ἵκοντο) γρ. ἵκανον, MS. CCC. vid. Not. in *Textum*.
380. Ὀκριόεντι) γρ. ὀκρυόεντι, vid. Not. in *Textum*.

Κεῖτο μέγας παρ' ἔπαλξιν ὑπέρτατος· οὐδέ κέ μιν ῥέα
Χείρεσσιν ἀμφοτέρῃσιν ἀνὴρ φέροι, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δ' ἄρ' ὑψόθεν ἔμβαλ' ἀείρας·
Θλάσσε δὲ τετράφαλον κυνέην, σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε
Πάντ' ἄμυδις κεφαλῆς· ὁ δ' ἄρ' ἀρνευτῆρι ἐοικὼς,
Κάππεσ' ἀφ' ὑψηλοῦ πύργου, λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τεῦκρος δὲ Γλαῦκον, κρατερὸν παῖδ' Ἱππολόχοιο,
Ἰῷ, ἐπεσσύμενον, βάλε τείχεος ὑψηλοῖο,
Ἧι ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα· παῦσε δὲ χάρμης.
Ἂψ δ' ἀπὸ τείχεος ἆλτο λαθὼν, ἵνα μή τις Ἀχαιῶν
Βλήμενον ἀθρήσειε, καὶ εὐχετόῳτ' ἐπέεσσι·
Σαρπηδόνι δ' ἄχος γένετο, Γλαύκου ἀπιόντος·
Αὐτίκ' ἐπεί τ' ἐνόησεν, ὅμως δ' οὐ λήθετο χάρμης·
Ἀλλ' ὅγε Θεστορίδην Ἀλκμάονα δουρὶ τυχήσας
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' ἑσπόμενος πέσε δουρὶ

Jacebat magnum ad pinnam summum; neque id facilè
Manibus ambabus sustulisset vir, nè ætate quidem maximè florens,
Quales nunc homines sunt: ille verò ex alto immisit sublatum:
Perrupitque quatuor-conos-habentem galeam, ossaque confregit
Omnia simul capitis: is itaque urinatori similis,
Decidit ab excelsâ turri, liquitque ossa anima.
Teucer item Glaucum, fortem filium Hippolochi,
Sagittâ, irruentem, percussit à muro alto,
Quà vidit nudatum brachium: cessareque fecit à pugnâ.
Retro itaque à muro desiliit latens; ut ne quis Achivorum
Vulneratum videret, & insultaret verbis.
Sarpedoni autem dolor fuit, propter Glaucum abeuntem,
Protinus ut animadvertit, attamen non oblitus est pugnæ;
Sed is Thestoridem Alcmaonem hastâ assequutus
Vulneravit, extraxitque hastam: ille autem secutus hastam cecidit

ΣΧΟΛΙΑ.

381. Ὑπέρτατος.] Ἀνώτατος.

382. Ἡβῶν.] Ἀκμάζων.

384. Σὺν δ' ὀστέ' ἄραξε.] Συνέτριψε δὲ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ τὸ σῶμα. συνεκδοχικῶς.

385. Ἄμυδις.] Ὁμοῦ. Ἀρνευτῆρι.] Κυβιστῆ, ἢ δύτῃ καὶ ὅτι γὰρ ἐπὶ κεφαλὴν ἑαυτοὺς ῥίπτουσι Παρὰ τοὺς ἄρνας· ὅτι γὰρ κυβιστῶσιν, ὥσπερ τὰ αἶγα κυρίττουσι. Τινὲς δὲ τοὺς δελφῖνας ἀπεδέξαντο· *οἱ γὰρ ἄρρενες ἐπὶ κεφαλὴν ἴασι, ὅταν γαλήνη γένηται.

388. Ἐπεσσύμενον.] Ἐφορμῶντα.

389. Ἧι ῥ' ἴδε γυμνωθέντα βραχίονα.] Καθ' ὃ μέρος ἑώρασε αὐτοῦ τὸν βραχίονα γεγυμνωμένον.

390. Ἆλτο.] Καθήλατο.]

391. Ἀθρήσειε.] Θεάσοιτο. Εὐχετόῳτο.] Καυχῷτο.

395. Ἑσπόμενος.] Ἀκολουθήσας.

NOTÆ.

382. *Χείρεσσιν ἀμφοτέρῃσιν ἀνὴρ φέροι, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν*) Ita lego, pro corruptâ illâ *Lectione*, quæ in Pluribus hactenus obtinuit, *Χείρεσσι ἀμφοτέρῃσι φέροι ἀνὴρ, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν.* Cui Versui mederi multi tentabant, legendo, *Χείρεσσιν ἀμφοτέρῃς φέροι*, vel *ἔχοι*, & *χερσὶν ἐπ' ἀμφοτέρῃς φέροι*, &c. Cùm nostra *Transpositio* sit sufficiens, sine ullâ aliâ mutatione. Vetus *Lectio*, *Χειρί γε τῇ ἑτέρῃ φέροι ἀνὴρ.* ut *Eustath.* fol. 872. lin. 43. & fol. 873. lin. 10. ab *Aristarcho* damnatur, *Διὸ καὶ χείρεσσιν ἀμφοτέρῃσιν αὐτὸν ἔχει, κατὰ Ἀρίσταρχον ὃς μέμφεται*, *φασί τινες γεγράφθαι*, *Χειρί γε τῇ ἑτέρῃ.* Quam tamen *Lectionem* præfert etiamnum MS. *Mori*, MS. *Barocc.* Oxon. & *Florentina.*

383. *Οἷοι νῦν βροτοί εἰσι*) Eadem *ἔννοια* aliàs, ut mox, v. 449. & *Iliad.* ε'. v. 287. Gigantes quidem olim fuisse, probamus, ad *Odyss.* κ'. v. 120. & ad η'. v. 59. Vid. *A. Gellii.* Noct. *Attic.* l. 3. c. 10. Qui tamen ex hujusmodi locis *Homerum* pluribus seculis post *Bellum Trojanum* vixisse colligunt, ne illi paulò attentiùs debent considerare *Nestoris* Verba, *Iliad.* α'. v. 271. *Κείνοισι δ' ἂν οὔτις τῶν, οἳ νῦν βροτοί εἰσιν ἐπιχθόνιοι, μαχέοιτο*, ubi de Heroibus, sibi tantùm Juveni contemporariis loquitur. Quòd *Homerus* non adeò multùm post bellum *Trojanum* floruerit, vid. suprà, ad v. 17. *Virgilio* audacior paulò exaggeratio, Æn. l. 12. v. 899.

Vix illud lecti bis sex cervice subirent;
Qualia nunc hominum producit corpora Tellus.
Ille manu raptum &c. at spatium intercesserat *Virgilio*, etiam post *Homerum*, plus *Mille* annorum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

385. * *Οἱ γὰρ ἄρρενες*) Emendatio ex *Eustath.* fol. 910. Vid. Editt. *Cantabrigg.*

VARIÆ LECTIONES.

382. *Χείρεσσιν ἀμφοτέρῃσιν ἀνὴρ φέροι*) γρ. *χείρεσσιν ἀμφοτέρῃς φέροι ἀνὴρ*, & *ἔχοι ἀνὴρ*, & *χείρεσσ' ἀμφοτέρῃς*, &c. Vid. in Not. ad *Textum*

384. *Θλάσσε*) γρ. *θραῦσε*, *Eustath.* fol. 872. lin. 47.

Πρηνὴς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλὼν χερσὶ στιβαρῇσιν,
Ἕλχ', ἡ δ' ἕσπετο πᾶσα διαμπερές· αὐτὰρ ὕπερθεν
Τεῖχος ἐγυμνώθη, πολέεσσι δὲ θῆκε κέλευθον.
Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσανθ', ὁ μὲν ἰῷ
Βεβλήκει τελαμῶνα περὶ στήθεσφι φαεινὸν
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ἀλλὰ Ζεὺς κῆρας ἄμυνε
Παιδὸς ἑοῦ, μὴ νηυσὶν ἔπι πρύμνῃσι δαμείη·
Αἴας δ' ἀσπίδα νύξεν ἐπάλμενος· ἡ δὲ διαπρὸ
Ἤλυθεν ἐγχείη, στυφέλιξε δέ μιν μεμαῶτα·
Χώρησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἐπάλξιος, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Χάζετ', ἐπεί οἱ θυμὸς ἐέλπετο κῦδος ἀρέσθαι.
Κέκλετο δ' ἀντιθέοισιν ἑλιξάμενος Λυκίοισιν,
Ὦ Λύκιοι, τί δ' ἄρ' ὧδε μεθίετε θούριδος ἀλκῆς;
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
Μούνῳ ῥηξαμένῳ, θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτε· πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ ἄνακτος ὑποδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπέβρισαν βουληφόρον ἀμφὶ ἄνακτα.

Pronus, circáque ipsum sonitum dedere arma varia ære.
Sarpedon verò pinnam prehensam manibus robustis,
Trahebat, illa autem secuta est tota prorsus; & desuper
Murus nudatus est, multisque fecit viam.
Illum Ajax & Teucer simul assecuti, hic quidem sagittâ
Percussit lorum circa pectora splendidum
Clypei ingentis: sed Jupiter fata arcuit
A filio suo, nè navium ad puppes interficeretur;
Ajax autem clypeum percussit insiliens; atque penitus
Transiit hasta, aspereque repulit ipsum ardentem.
Cessit itaque paululum à propugnaculo, neque tamen usquequaque
Recessit, quoniam ei animus sperabat gloriam reportare.
Adhortatus est autem divinos conversus Lycios,
« O Lycii, quid ita remittitis impetuosam fortitudinem?
« Difficile autem mihi est, etiam fortissimo existenti,
« Soli, cum murum perruperim, facere ad naves aditum:
« Sed una sequimini. Multorum etenim opus melius.
Sic dixit. Illi autem regis reveriti adhortationem
Validius incubuerunt consiliarium circa regem.

ΣΧΟΛΙΑ.

397. Σαρπηδὼν δ' ἄρ' ἔπαλξιν ἑλών.] Εὐρώπην, τὴν Φοίνικος, Ζεὺς θεασάμενος ἔν τινι λειμῶνι, μετὰ νυμφῶν ἄνθη ἀναλέγουσαν, ἠράσθη, καὶ κατελθὼν, ἤλλαξεν αὑτὸν εἰς ταῦρον· ὅστις, ἀπὸ τοῦ στόματος κρόκον ἔπνει, τὴν Εὐρώπην ἀπατήσας, ἐβάστασε· καὶ διαπορθμεύσας εἰς Κρήτην, ἐμίγη· εἶθ' οὕτως συνῴκισεν αὐτὴν Ἀστερίωνι, τῷ Κρητῶν βασιλεῖ. Γενομένη δὲ ἔγκυος ἐκείνη, τρεῖς παῖδας ἐγέννησε, Μίνωα, Σαρπηδόνα, καὶ Ῥαδάμανθυν. Ἱστορεῖ Ἡσίοδος καὶ Βακχυλίδης.

398. Διαμπερές.] Διόλου καὶ ὅλως.

400. Ὁμαρτήσαντε.] Ὁμοῦ καὶ ὑπὸ τὸν αὐτὸν καιρὸν ἀφιέντες τὰ δόρατα, καὶ ἐπιτυχόντες.

405. Στυφέλιξεν.] Ἀπετίναξεν.

407. Ἀρέσθαι.] Ἀπενέγκασθαι, κτήσασθαι.

408. Ἑλιξάμενος.] Ἐπιστραφείς.

409. Τί δ' ἄρ'.] Τί δή. Θούριδος.] Ὀξυκινήτου ταχείας.

410. Ἀργαλέον.] Χαλεπὸν, ἀδύνατον.

412. Ἐφομαρτεῖτε.] Ἀκολουθεῖτε.

414. Μᾶλλον.] Ἢ τὸ πρότερον, δηλονότι. Ἐπέβρισαν.] Βαρεῖς ἐπῆλθον τοῖς Ἀχαιοῖς.

NOTÆ.

400. Ὁμαρτήσαντε) Ὁμοῦ ἄμφω στρατεύοντες· καὶ ὁμαρτῶ, καὶ ὁμαρτήδην, ἐπίρρημα. Vid. ad ν'. v. 584.

412. Πλεόνων δέ τοι ἔργον ἄμεινον) De Parœmiali hâc sententiâ *Duportus* Gnomolog.

VARIÆ LECTIONES.

401. Στήθεσφι) γρ. στήθεσσι, quomodò suprà, v. 151.

403. Νηυσὶν ἔπι) γρ. νηυσὶν ἐπί.

406. Οὐδ' ὅγε) γρ. οὐδέ γε, MS. *Barocc.* Oxon.

407. Ἐέλπετο) γρ. ἐέλδετο, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon.

408. Ἀντιθέοισιν ἑλιξάμενος) γρ. ἀντιθέοισι κεκλόμενος, MS. CCC.

409. Ὦ Λύκιοι, τί δ' ἄρ' ὧδε) γρ. τί τ' ἄρ ὧδε, MS. *Barocc.* Oxon.

412. Ἐφομαρτεῖτε) γρ. ἐφομαρτεῖτον, MS. *Mori*, MS. Barrocc. *Oxon.* & *Br. Schol.* Ibid. Δέ τοι) γρ. δέ τι, MS. Barocc. Oxon.

415. Ἀργεῖοι

Ἀργεῖοι δ' ἑτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας
Τείχεος ἔντοσθεν, μέγα δέ σφισι φαίνετο ἔργον.
Οὔτε γὰρ ἴφθιμοι Λύκιοι Δαναῶν ἐδύναντο
Τεῖχος ῥηξάμενοι θέσθαι παρὰ νηυσὶ κέλευθον·
Οὔτε ποτ' αἰχμηταὶ Δαναοὶ Λυκίους ἐδύναντο
Τείχεος ἂψ ὤσασθαι, ἐπεὶ τὰ πρῶτα πέλασθεν.
Ἀλλ' ὥστ' ἀμφ' οὔροισι δύ' ἀνέρε δηριάασθον,
Μέτρ' ἐν χερσὶν ἔχοντες, ἐπιξύνῳ ἐν ἀρούρῃ,
Ὥτ' ὀλίγῳ ἐνὶ χώρῳ ἐρίζητον περὶ ἴσης·
Ὣς ἄρα τοὺς διέεργον ἐπάλξιες· οἱ δ' ὑπὲρ αὐτέων
Δῄουν ἀλλήλων ἀμφὶ στήθεσσι βοείας
Ἀσπίδας, εὐκύκλους, λαισήϊά τε πτερόεντα.
Πολλοὶ δ' οὐτάζοντο κατὰ χρόα νηλέϊ χαλκῷ,
Ἠμὲν ὅπῳ στρεφθέντι μετάφρενα γυμνωθείη
Μαρναμένων, πολλοὶ δὲ διαμπερὲς ἀσπίδος αὐτῆς·
Πάντῃ δὴ πύργοι καὶ ἐπάλξιες αἵματι φωτῶν
Ἐρράδατ' ἀμφοτέρωθεν ἀπὸ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν.
Ἀλλ' οὐδ' ὣς ἐδύναντο φόβον ποιῆσαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ἔχον, ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής,

Argivi autem ex-alterâ-parte corroborabant phalangas
Murum intrà, magnum etenim ipsis apparebat opus.
Neque enim fortissimi Lycii Danaorum poterant
Muro rupto facere ad naves viam:
Neque unquam bellatores Danai Lycios poterant
A muro retrò repellere, postquam primum accesserant.
Sed sicut de finibus duo viri contendunt,
Mensuras in manibus tenentes, communi in arvo,
Quique exiguo in loco litigant de suo jure:
Sic quidem hos distinebant pinnæ: ii autem super ipsis
Vastabant alii-aliorum circa pectora bovinâ-pelle-tectos
Clypeos, rotundos, parmásque leves.
Multi autem vulnerabantur corpore sævo ære,
Et præcipuè si cui verso terga nudarentur
Pugnantium, multi item penitùs per clypeum ipsum:
Ubique verò turres & pinnæ sanguine virorum
Perfusæ erant utrinque à Trojanis & Achivis.
Sed nè sic quidem poterant fugam facere Achivorum:
Sed se ità habebant, ut lances mulier lanificio-victum-quæritans justa,

ΣΧΟΛΙΑ.

415. Ἐκαρτύναντο.] Ἰσχυροποίησαν· ἰσχυρῶς συνεταξαντο.
420. Ἂψ ὤσασθαι.] Εἰς τοὐπίσω ἀπώσασθαι. Πέλασθεν.] Προσεπελάσθησαν, προσῆλθον.
421. Ἀμφ' οὔροισι.] Περὶ ὅρων γῆς. Δηριάασθον.] Φιλονεικοῦσι.
422. Ἐπιξύνῳ.] Ἐπικοίνῳ καὶ ὁμόρῳ χωρίῳ.
423. Περὶ ἴσης.] Περὶ τοῦ ἴσου γῆς χωρίου.
324. Διέεργον.] Διεχώριζον, διεῖργον.
425. Δῄουν.] Διεκόπτον.
426. Λαισήϊα.] Μικρὰ ἀσπίδια· εἰσὶ δὲ ὅπλα εἴδος ἐπαιρόμενα κατὰ κεφαλήν.
428. * Ὅτῳ.] Ὅτι ᾧ. γράφει ὁ Ζηνόδοτος.
431. Ἐρράδατο.] Ἐρραντισμένοι ἦσαν.
432. Φόβον.] Πανταχοῦ ὁ Ποιητὴς τὴν φυγὴν, φόβον φησί.
433. Τάλαντα.] Παρὰ τὸ ταλᾶν καὶ ὑπομονητικὸν τοῦ βάρους. Χερνῆτις.] Ἡ ἀπὸ τῶν ἔργων τῶν ἰδίων χειρῶν ζῶσα, ὅ ἐστι, μισθοῦ ἄλλοις ἐργαζομένη. Ἀληθής.] Δικαία, καὶ ἀκριβής.

NOTÆ.

428. Ὅτῳ) Ità lego, pro ὅτῳ, ut συνίζησις fiat; quod familiare *Homero*, ut ι. v. 664. & ità hic legit *Zenodotus*. Vid. Not. in *Schol.*

433. Ὥστε τάλαντα γυνὴ χερνῆτις ἀληθής) *Eustath.* fol. 876. lin. 17. Φασὶ δὲ τὸν Ποιητὴν τὰ καθ' ἑαυτὸν ἐμφαίνοντα, ἐπὶ τῇ ἑαυτοῦ διασωθείσῃ μητρὶ τὰ ῥηθέντα ἐπιθεῖναι, ὡς ἀληθῆ, ὡς δὲ δικαίως ζῶσαν ἐκπεσεῖν). ἱστορεῖ γὰρ ἐν τοῖς περὶ Ὁμήρου Ἡρόδοτος, ὅτι τὴν Κρηθηΐδα ἐργαζομένην, ἀποτρέφειν τὸν Ποιητήν. Pace tamen magni hujus Archiepiscopi; non potest hæc Allusio ità fieri, quùm eodem *Herodoto* teste, minimè illa plures Liberos habuerit, at *Homerum* solum: Hæc autem Paupercula Mater, de pluribus esset sollicita. v. 435.— Ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

428. * Ὅτῳ) Ὅτι ᾧ. γράφει ὁ Ζηνόδοτος. *Excerpta* MSS. leg. ὅτῳ.

VARIÆ LECTIONES.

428. Ἠμὲν ὅπῳ) γρ. ἠμὲν ὅτῳ. vid. Not. in *Textum*.

Ἥ τε σταθμὸν ἔχουσα καὶ εἴριον ἀμφὶς ἀνέλκει
Ἰσάζουσ', ἵνα παισὶν ἀεικέα μισθὸν ἄρηται.
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε·
Πρίν γ' ὅτε δὴ Ζεὺς κῦδος ὑπέρτερον Ἕκτορι δῶκε
Πριαμίδῃ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς,
Ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες· ῥήγνυσθε δὲ τεῖχος
Ἀργείων, καὶ νηυσὶν ἐνίετε θεσπιδαὲς πῦρ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' οὔασι πάντες ἄκουον,
Ἴθυσαν δ' ἐπὶ τεῖχος ἀολλέες· οἱ μὲν ἔπειτα
Κροσσάων ἐπέβαινον, ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες.
Ἕκτωρ δ' ἁρπάξας λᾶαν φέρεν, ὅς ῥα πυλάων
Εἱστήκει πρόσθεν, πρυμνὸς, παχὺς, αὐτὰρ ὕπερθεν
Ὀξὺς ἔην· τὸν δ' οὔ κε δύ' ἀνέρε δήμου ἀρίστω
Ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
Τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω.

Quæ pondus tenens & lanam seorsim elevans appendit
Exæquans, ut liberis tenuem mercedem ferat.
Sic quidem horum æqualitèr pugna intendebatur bellumque;
Usque dum jam Jupiter gloriam superiorem Hectori daret
Priamidæ, qui primus irrupit murum Achivorum.
Clamavit etenim intentissimâ-voce Trojanis vociferans,
" Ingruite, equûm-domitores Troës, perrumpite autem murum
" Argivorum, & navibus immittite immane-ardentem ignem.
Sic dixit incitans: illi autem auribus omnes audiverunt,
Recta que irruebant in murum frequentes. Iique deinde
Pinnas ascendebant, acutas hastas tenentes.
Hector verò correptum lapidem ferebat, qui portas
Stabat ante, extremus, crassus, & desuper
Acutus erat: eum nè duo quidem viri populi fortissimi
Facile in plaustrum à solo movere possent.
Quales nunc homines sunt: ille verò facilè ipsum vibrabat etiam solus:
Hunc ei levem reddiderat Saturni filius versuti.

ΣΧΟΛΙΑ.

434. Ἀμφίς.] Ἑκατέρωθεν.

435. Ἰσάζουσα.] Ἐξισοῦσα. Ἀεικέα.] Τὸν εὐτελῆ καὶ οἰκτρόν. Ἄρηται.] Κτήσηται, λάβῃ.

436. Ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο.] Ἰσόρροπος καὶ ὁμοία ἦν ἡ μάχη αὐτοῖς.

437. Ὑπέρτερον.] Μέγα.

438. Ἐσήλατο.] Ἔσω μὲν δασέως, εἰσῆλθεν· ἔσω δὲ ψιλῶς, Ἔσεισεν, ἤγουν ἐσάλευσε.

441. Ἐνίετε.] Ἐμβάλλετε.

444. Κροσσάων.] Ὑπεροχῶν κλιμάκων πρὸς τειχομαχίαν ἐπιτηδείων.

446. Πρυμνός.] Παχὺς κατὰ τὸ ἔσχατον μέρος. Παχύς.] Ἢ προβαρής.

448. Ἀπ' οὔδεος ὀχλίσσειαν.] Ἀποκινήσειαν τοῦ ἐδάφους.

449. Πάλλεν.] Ἀνέπαλλεν, ἐσείεν.

NOTÆ.

440. *Ὄρνυσθ', ἱππόδαμοι Τρῶες*) Olim in Vulgaribus, Ὄρνυθ', per *Errorem*, quod & *Quantitate* peccat, cùm sit pro ὄρνυτε, cujus *Media* Brevis, & *Activa* etiam est *significationis*; nec Editt. *Cantabrigg.* nec *Wetsteniana*, hilum hìc profecerunt. MS. tamen *Mori* ὄρνυσθ' habet apertissimè, ut & MS. Barocc. Oxon. etiam ipsæ eædem Vulgares Editiones omnes in eodem Versu, ad alium locum, ut & v. 509.

446. Εἱστήκει) Pro ἑστήκει, ità pluries, & ità MS. CCC.

448. *Ῥηϊδίως ἐπ' ἄμαξαν*) Quòd Veteres ἄμαξαν cum *Leni* scripserint, *Eustathius* ità, fol. 1212. lin. 30. Τὸ δὲ ἄμαξα, οἱ μὲν Παλαιοὶ ψιλοῦσι· καὶ φέρεται καὶ συναλοιφὴ τοῦτο δηλοῦσα· οἷον, Τεθνάσθων ἐπ' ἄμαξαν· καὶ, Τεῖχος μὲν ἐστ' οὐ κατ' ἀμαξιτὸν ἐστεῶτος· καὶ, Καταμαξευμένον. Οἱ μέντοι νεώτεροι Ἀττικοὶ ἐδάσυναν, καὶ διὰ δασέος συνήλειψαν. Καθημαξευμένα εἰπόντες. ὥς φασιν οἱ Παλαιοί. *Ibid.* Ὀχλίσσειαν) Ità gemino σσ, scribendum. Vid. suprà, ad v. 190. Ὀχλίσειαν tamen & olim inter *Var. Lect.* & in nonnullis etiam in *Textu*, ut *H. Steph.* & *Cantabr.* 1664.

449. *Οἷοι νῦν βροτοί εἰσι*) De hoc loco, vid. suprà ad v. 383.

450. *Τόν οἱ ἐλαφρὸν ἔθηκε*) Τὸν in *Cæsurâ*, producitur, vi *Finalis*, *Tonique* & *Asperi* sequentis. Mirè

VARIÆ LECTIONES.

446. Εἱστήκει) γρ. ἑστήκει.

448. Ἐπ' ἄμαξαν) γρ. ἐφ' ἄμαξαν, MS. *Mori*, & Vulgati Codd. Vid. Not. in *Textum*. Ibid. Ὀχλίσσειαν) γρ. ὀχλίσειαν, & ὀχλήσειαν, MS. *Mori*. & MS. Barocc. Oxon. nec tamen benè.

450 Τόν οἱ) γρ. τόν ῥ' οἱ, ut Not. in *Textum*.

Ὣς

Ὡς δ' ὅτε ποιμὴν ῥεῖα φέρει πόκον ἄρσενος οἰὸς,
Χειρὶ λαβὼν ἑτέρῃ, ὀλίγον δέ μιν ἄχθος ἐπείγει·
Ὣς Ἕκτωρ ἰθὺς σανίδων φέρε λᾶαν ἀείρας,
Αἵ ῥα πύλας εἴρυντο πύκα στιβαρῶς ἀραρυίας,
Δικλίδας, ὑψηλάς· δοιοὶ δ' ἔντοσθεν ὀχῆες
Εἶχον ἐπημοιβοὶ, μία δὲ κληῒς ἐπαρήρει.
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἐρεισάμενος βάλε μέσσας,
Εὖ διαβάς· ἵνα μή οἱ ἀφαυρότερον βέλος εἴη·
Ῥῆξε δ' ἀπ' ἀμφοτέρους θαιρούς· πέσε δὲ λίθος εἴσω
Βριθοσύνῃ, μέγα δ' ἀμφὶ πύλαι μύκον· οὐδ' ἄρ' ὀχῆες
Ἐσχεθέτην, σανίδες δὲ διέτμαγεν ἄλλυδις ἄλλη
Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς· ὁ δ' ἄρ' ἔσθορε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Νυκτὶ θοῇ ἀτάλαντος ὑπώπια· λάμπε δὲ χαλκῷ
Σμερδαλέῳ, τὸν ἕεστο περὶ χροΐ· δοιὰ δὲ χερσὶ
Δοῦρ' ἔχεν· οὐκ ἄν τίς μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας,

Sicut autem quando opilio facilè portat vellus arietis,
Manu prehensum alterâ, exiguúmque ipsum pondus urget;
Sic Hector rectà in tabulas ferebat lapidem sublatum,
Quæ portas muniebant valde spissè coagmentatas,
Bifores, altas: duo autem intùs vectes
Firmabant invicem-transversi, una verò clavis accommodata-erat.
Stetit igitur valde prope profectus, & adnixus percussit medias,
Firmiter divaricatis cruribus stans; nè ei imbecille telum esset.
Rupit itaque ambos cardines; cecidit etiam lapis intra
Magno pondere, immane verò circà portæ crepuerunt; neque vectes
Sustinuerunt, tabulæ verò diruptæ sunt aliò alia
Lapidis nisû impetu. Insilit autem illustris Hector,
Nocti veloci similis aspectu; fulgebat etenim ære
Aspectu terribili, quo indutus erat circa corpus; duas etiam manibus
Hastas tenebat. Haud quis illum inhibere-potuisset occurrens,

ΣΧΟΛΙΑ.

452. Ὀλίγον ἄχθος.] Ὡς κοῦφον βάρος. Ἐπείγει.] Βαρεῖ.

453. Σανίδων.] Τῶν θυρῶν. Ἀείρας.] Ἐπάρας, βαστάσας.

455. Δικλίδας.] Διθύρους. Ὀχῆες.] Οἱ μοχλοὶ ἀπὸ τοῦ συνέχειν τὰς θύρας.

456. Εἶχον.] Κατεῖχον. Ἐπημοιβοί.] Ἐπ' ἀμοιβῆς ἀλλήλοις ἐπικείμενοι εἰς ἐφ' ἕνα. Κληῒς.] Κλεὶς. Ἐπαρήρει.] Ἐφήρμοστο, ἐπέκειτο.

457. Ἐρεισάμενος.] Μετὰ πολλῆς δυνάμεως ἐπερείσας.

458. Εὖ διαβάς.] Ἰσχυρῶς στάς. Ἀφαυρότερον.] Ἀντὶ τοῦ, ἀφαυρὸν καὶ ἀσθενές. Ἔστι δὲ ὑπερθετικὸν, ἀντὶ τοῦ ἁπλοῦ τοῦ τεθέντος.

459. Θαιρούς.] Τοὺς στρόφιγγας, τοὺς στροφεῖς.

460. Βριθοσύνῃ.] Τῷ βάρει.

461. Ἐσχεθέτην.] Ἐπέσχον. Διέτμαγεν.] Διεσχίσθησαν, διεχωρίσθησαν.

462. Λᾶος ὑπαὶ ῥιπῆς.] Ὑπὸ τῆς τοῦ λίθου φορᾶς. Ἔσθορεν.] Εἰσεπήδησε.

463. Νυκτὶ θοῇ.] Ἤτοι, τῇ ταχέως ἐπιλαμβανούσῃ τὴν γῆν· ἢ, ἐπεὶ δοκεῖ ταχέως παρελθεῖν, ὡς ἀεὶ τὴν ἡμέραν, χειμαζομένων ἡμῶν. Ὑπώπια.] Τὴν πρόσοψιν· ἀπὸ μέρους τὸ ὅλον.

464. Τὸν ἕεστο.] Ὃν ἠμφίεστο.

NOTÆ.

autem *Probabilitati* consulit Poeta; dum hoc, τὸ ὑπερφυὲς τοῦ Ἕκτορος, τῷ ὑπὲρ φύσιν θεῷ, rectè tribuit. Nihil tale *Virgilius* de suo *Turno*, loco laudato, ad *v.* 388, quin à *Genio* suo derelictum, & à Deo morti addictum fatetur; quod considerandum relinquo iis, qui *Homero Virgilium* præponere solent. Scribitur & Τόν ῥ' εἰ &c.

456. Κληῒς ἐπαρήρει) *Ultima* τοῦ κληῒς producitur, in *Casurâ*, vi *Finalis*, etiam *Toni*, & quòd in *Obliquis Penultimam* semper producat.

459. Πέσε δὲ λίθος) Τὸ δὲ producitur, in *Casurâ*, vi *Toni*, & ante *Liquidam*. Legitur tamen & hoc in loco δ'.

461. Διέτμαγεν) Vid. *Etymolog. M.* v. & *Var. Lect.* ad *Iliad.* ά. v. 531.

463. Ὑπώπια) Vid. *Etymolog. M.* v.

465. Οὐκ ἄν τίς μιν ἐρυκάκοι ἀντιβολήσας, Νόσφι θεῶν) Sicubi *Virgilius* ipse similem uspiam habuerit Imaginem, meritò magis etiam glorietur ille *Scaliger*, qui nihil in *Homero* excellentius agnoscit, cæcus quidem, ut plurimum, ex *Præjudicio*; necnon aliquatenùs, ex *Imbecillitate*. Dii boni, qualem tu Imaginem *Hectoris* tui nobis dedisti, *Vatum Optime!* Videant, & ringant Ὁμηρομάστιγες omnes.

VARIÆ LECTIONES.

461. Διέτμαγεν) γρ. διέτμαγον, *Br. Schol.*

462. Ὑπαὶ) γρ. ὑπὸ, MS. Barocc. Oxon.

Νόσφι θεῶν, ὅτ' ἐσᾶλτο πύλας· πυρὶ δ' ὄσσε δεδήει.	Præter deos, quando insiliit in portas; igne vero oculi ardebant:
Κέκλετο δὲ Τρώεσσιν ἑλιξάμενος καθ' ὅμιλον,	Hortabatur autem Trojanos conversus ad agmen,
Τεῖχος ὑπερβαίνειν· τοὶ δ' ὀτρύνοντι πίθοντο·	Murum transcendere. Illi hortanti paruerunt:
Αὐτίκα δ' οἱ μὲν τεῖχος ὑπέρβασαν, οἱ δὲ κατ' αὐτὰς	Protinus itaque alii quidem murum transcenderunt, alii verò per ipsas
Ποιητὰς ἐσέχυντο πύλας· Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν	Affabre-factas infundebantur portas Danai autem diffugerunt
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.	Naves ad cavas: tumultus adeò vehemens consecutus est.

ΣΧΟΛΙΑ.

467. Ἑλιξάμενος.] Ἐπιστραφείς.
469. Ὑπέρβασαν.] Ὑπερέβησαν.
470. Ἐσέχυντο.] Εἰσεχύθησαν, εἰσῆλθον· τροπικῶς, ἀπὸ τῶν ὑδάτων. Ἐφόβηθεν.] Εἰς φυγὴν ἐτράπησαν.
471. Ἀλίαστος.] Ἀμετάτρεπτος, ἄπαυστος, ἀνεμπόδιστος. Ἐτύχθη.] Ἐγένετο.

NOTÆ.

471. Ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀλίαστος.

VARIÆ LECTIONES.

470. Δαναοὶ δ' ἐφόβηθεν) γρ. Δαναοὶ δὲ φόβηθεν, ut in similibus.
471. Ἐτύχθη) γρ. ὀρώρει.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ν.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ν.

Ποσειδῶν εἰκασάμενος ἐλεῶν τοὺς Ἕλληνας, ὁμοιοῦται Κάλχαντι, καὶ ἀμφοτέρους τοὺς Αἴαντας παρορμᾷ, ἔπειτα δὲ καὶ τοὺς ἄλλους· μετὰ ταῦτα Ἰδομενεὺς ἀριστεύει, καὶ ἀναιρεῖ Ὀθρυονέα καί τινας ἄλλους· πολλοὶ δὲ καὶ αὐτῶν ἀναιροῦνται. Τιτρώσκονται δὲ Δηΐφοβος καὶ Ἕλενος· τοὺς δὲ ἱππικοὺς συναγαγὼν Ἕκτωρ ἐπάγει τοῖς πολεμίοις, καὶ μεγάλως ἀμφοτέρωθεν ἀναιροῦνται.

ἌΛΛΗ.

Διαρρήξας τὰς πύλας τοῦ τείχους τῶν Ἑλλήνων Ἕκτωρ, μετὰ βαρυτάτης εἰσελθὼν, εἰς φυγὴν αὐτοὺς τρέπει· καὶ Ζεὺς μὲν ἀποστρέψας τὰς ὄψεις ἐπὶ τὰ πέρατα τῆς γῆς, ἀλλοφύλους θεωρεῖ ἀνθρώπους. Ποσειδῶν δὲ καθεζόμενος ἐπὶ Σαμοθράκης, θεασάμενος ἡττημένους τοὺς Ἕλληνας, παραγίνεται εἰς Αἰγάς, ἔνθα ἦν αὐτοῦ τέμενος· λαβὼν δὲ συνήθη κόσμον, καὶ ὑποζεύξας ἵππους, παραγίνεται εἰς τὸ πεδίον· καὶ τὸ μὲν ἅρμα κρύπτει ἐν τῷ πελάγει, αὐτὸς δὲ, ὁμοιωθεὶς Κάλχαντι, παρορμᾷ τοὺς ἀρίστους τῶν Ἑλλήνων· οἱ καὶ τρόπον τινὰ ἐμπνευσθέντες παρὰ τοῦ θεοῦ, γενναίως ἀγωνίζονται· ἐν οἷς καὶ Ἰδομενεὺς καὶ Μηριόνης εὐδοκιμοῦσι. Συμβολῆς δὲ γενομένης, ἑκατέρων τῶν στρατευμάτων ἐξαίσιος φόνος γίνεται.

Ἐπιγραφαί.

Ἡ ἐπὶ ταῖς ναυσὶ μάχη.

Ἄλλως.

Νῦ δ᾽, ἐπὶ νηυσὶ μάχη Δαναοῖς ἤμυνε Ποσειδῶν.

Ἄλλο.

Νῦ δὲ, Ποσειδάων Δαναοῖς κρύφα ἤμυνε λάθρη. Lib. XIII.

Ζεὺς δ᾽ ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα νηυσὶ πέλασσε,
Τοὺς μὲν ἔα παρὰ τῇσι πόνον τ᾽ ἐχέμεν καὶ ὀϊζύν

Jupiter verò postquam Troásque & Hectorem navibus admovit,
Eos quidem reliquit ad illas laborémque ferre & ærumnas

ΣΧΟΛΙΑ.

Ζεὺς δ᾽ ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα.] Κεχώρικε τῶν λοιπῶν Τρώων τὸν Ἕκτορα, κατ᾽ ἐξοχήν. Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν, Ἕκτωρ ὁ Πριάμου, καὶ μετὰ θάνατον, τὴν ἀπὸ θεῶν εὐτύχησε τιμήν· οἱ γὰρ ἐν Βοιωτίᾳ Θηβαῖοι, πιεζόμενοι κακοῖς, ἐμαντεύοντο περὶ ἀπαλλαγῆς· χρησμὸς δὲ αὐτοῖς ἐδόθη παύσασθαι τὰ δεινά, ἐὰν ἐξ * Ἀφνείου τῆς Τρῳάδος τὰ Ἕκτορος ὀστᾶ διακομισθῶσιν ἐς τὸν παρ᾽ αὐτοῖς καλούμενον τόπον, Διὸς γονάς. Οἱ δὲ τοῦτο ποιήσαντες, καὶ τῶν κακῶν ἀπαλλαγέντες, διὰ τιμῆς ἔχουσιν Ἕκτορα· κατά τε τοὺς ἐπείγοντας καιροὺς ἐπικαλοῦνται τὴν ἐπιφάνειαν αὐτοῦ. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀριστοδήμῳ. Ἐπεὶ οὖν.] Ἐπειδή. Πέλασσε.] Προσεπέλασεν, ἐγγίσαι ἐποίησε.

2. Παρὰ τῇσι.] Παρὰ ταύταις. Πόνον.] Τὴν κατὰ τὸν πόλεμον ταλαιπωρίαν. Ὀϊζύν.] Ταλαιπωρίαν.

* γρ. Ὀφρυνοῦ, *Lycophron.* Schol.

NOTÆ.

1. Ζεὺς δ᾽ ἐπεὶ οὖν Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα) De summâ *Hectoris* Præstantiâ; quam hinc manifestiùs apparere probat *Schol.* in hunc locum, & nos aliàs diximus, & præcipuè, ad χ'. v. 370. Nec tamen hic omittendum reor insigne & memorabile *Epigramma* illud, quod è Vetere quodam Codice *Medicea* Bibliothecæ,

NOTÆ IN SCHOLIA.

1. Μετὰ τὴν Ἰλίου πόρθησιν Ἕκτωρ, ὁ Πριάμου, καὶ μετὰ θάνατον) Vid. *Pausan.* in *Bœotic.* c. 18. ubi Oraculum; *Lycophronis* Interpret. *Br. Schol.* in hunc locum, & quæ Nos in *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

1. Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα) γρ. Τρῶας καὶ Ἕκτορα, MS. *Barocc.* Oxon.

Ναλε-

Νωλεμέως· αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ,
Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν,
Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων, καὶ ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν,
Γλακτοφάγων, Ἀβίων τε, δικαιοτάτων ἀνθρώπων.
Ἐς Τροίην δ' οὐ πάμπαν ἔτι τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
Οὐ γὰρ ὅγ' ἀθανάτων τιν' ἐέλπετο ὃν κατὰ θυμὸν
Ἐλθόντ', ἢ Τρώεσσιν ἀρηξέμεν, ἢ Δαναοῖσιν.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κρείων Ἐνοσίχθων·
Καὶ γὰρ ὁ θαυμάζων ἧστο πόλεμόν τε μάχην τε

Indefinentèr; ipse autem retrò vertic oculos fulgidos,
Seorsim ad equestrium Thracum despiciens terram,
Mysorumque cominus-pugnantium, & illustrium Hippomolgorum,
Lacte-victitantiũ, longævorumque, justissimorum hominum,
Ad Trojam igitur non omnino ampliùs vertebat oculos fulgidos:
Non enim ille immortalium quemquã existimabat suo in animo
Protectum vel Trojanis auxiliaturum, vel Danais.
Neque cæcam speculationem agebat rex Neptunus:
Etenim hic spectans sedebat bellumque pugnámque

ΣΧΟΛΙΑ.

3. Νωλεμέως.] Ἀδιαλείπτως. Πάλιν τρέπε.] Τὴν ἀπὸ τοῦ ἔθνους μεταστροφὴν δηλοῖ· ὡς καὶ τὸ, Ὄσσε πάλιν κλίνασα. Οἱ δὲ, ἀνὰ μέρος, Μυσίαν καὶ Θρᾴκην ὁρῶν. Ἔστι δὲ καὶ τοῦτο σύνηθες Ὁμήρῳ, ὡς, Πάλιν ποίησε γέροντα. καὶ, εἰς τοὐπίσω. Χεῖρε πάλιν ἐρύσαντε. Καὶ, ἐναντίον, Οὐδὲ πάλιν ἐρίει. Ὄσσε φαεινώ.] Ὀφθαλμοὺς παρεχομένους τὸ φῶς· ἢ, σιλπνούς.

4. Ἱπποπόλων.] Περὶ ἵππους πολούντων· ἐξ οὗ, πολεμικῶν. Αἶαν.] Γῆν.

5. Ἀγχεμάχων.] Τῶν συστάδην καὶ ἐκ τοῦ πλησίον μαχομένων. Ἀγαυῶν.] Λαμπρῶν, καὶ ἐνδόξων· ἢ, ὄνομα ἔθνους, ὅτω καλουμένων. Ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν.] Ἵππους ἀμελγόντων· γαλακτοφάγοι γάρ εἰσιν· ὅθεν καὶ γαλακτοφάγους αὐτοὺς εἶπεν· ἢ, οἱ ἀρκούμενοι γάλακτι καὶ λιτῇ διαίτῃ.

10. Ἀλαοσκοπιήν.] Ματαίαν τὴν κατασκοπὴν οὐκ εἶχεν, ἐπιμελῶς ἐσκόπει. Ἀλαὸς γὰρ, ὁ τυφλός.

11. Θαυμάζων.] Θεώμενος, καθορῶν.

NOTÆ.

inter alia, ab *Henrico Stephano* olim descriptum, nunc extat in *Anthologiâ* Editionis ejusdem, fol. 502. undè & *Aristodemi* narratio, de *Bœotorum* erga *Hectorem* jam defunctum Veneratione, confirmatur. Titulus erat, Ἐπὶ Ἕκτορος κειμένου ἐν Θήβαις. Tunc *Epigr.* hoc, Ἕκτορι τόνδε μέγαν Βοιώτιοι ἄνδρες ἔτευξαν Τύμβον ὑπὲρ γαίης, σῆμ' ἐπιγινομένοις. Aliud *Epigramma*, quod in MS. *Mori*, ad *Iliados* finem reperitur, &, ut puto, alicubi in *Anthologiâ*, hoc est, Ἕκτορ, ἀρήιον αἷμα, κατὰ χθονὸς εἴπερ ἀκούεις, Στῆθι, καὶ ἀμπνεύσον βαιὸν ὑπὲρ πατρίδος· Ἴλιον οἰκεῖται, κλεινὴ πόλις, ἄνδρας ἔχουσα, Σοῦ μὲν ἀφαυροτέρους, ἀλλ' ἔτ' ἀρηϊφίλους· Μυρμιδόνες δ' ἀπόλοντο. Παρίστασο, καὶ λέγ' Ἀχιλλεῖ, Θεσσαλίην κεῖσθαι πᾶσαν ὑπ' Αἰνεάδαις. Quòd observant hic, & ad κ'. v. 560. & aliàs, *Scholia*, *Homerum* Duces & Principes, à Populo semper distinguere, id *Hebræorum* quoque est, ut *Josua* c. 9. v. 2. *Congregârunt se simul ad pugnandum contra* Josuam, *& contra* Israelem, *animo uno.* Et c. 10. v. 4. *Pacem fecit cum* Josuâ *& filiis* Israelis.

5. *Μυσῶν*) *Strabo*, l. 7. fol. 453. Καὶ Ὅμηρον δὲ ὀρθῶς εἰκάζειν μοὶ δοκεῖ Ποσειδώνιος, τοὺς ἐν τῇ Εὐρώπῃ Μυσοὺς κατονομάζειν· λέγω δὲ τοὺς ἐν τῇ Θρᾴκῃ, ὅπου φησὶ, Αὐτὸς δὲ πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινὼ, Νόσφιν ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν καθορώμενος αἶαν, Μυσῶν τ' ἀγχεμάχων. *Plinius* Mœsos vocat *Europæos*, l. 3. c. 26. Alii *Getas* putant. *Ibid.* Ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν) Si *Agavi*, populi nomen, *Equino-lacte-vescentes*, vertendum; sin *Hippomolgi*, ut nunc vertimus. Vid. simile ad *Iliad.* α'. v. 251.

6. Γλακτοφάγων) Ad hujus Versûs declarationem facit locus in *Scholiis*, ubi ἁμαξόβιοι dicuntur, ut in illo *Hesiodi*, ἐν Γῆς περιόδῳ, apud *Strabonem* fol. 302. Γλακτοφάγων εἰς γαῖαν, ἀπήναις οἰκί' ἐχόντων. Et *Horat.* l. 3. §. 24. *Campestres meliùs Scythæ, Quorum Plaustra vagas rite trahunt domos.* Et *Silius Italic.* Nulla domus; Plaustris habitant; migrare per arva Mos, atque errantes circumvectare Penates.

NOTÆ IN SCHOLIA.

6. Γλακτοφάγων) Hoc *Scholion*, malè olim præcedenti junctum, misereque mixtum & turbatum, separavi, meliùs ordinavi, & in locum suum redegi. Confer *Strabonem*, in Not. ad *Textum*, ad v. 5. & 6. & fol. 463. *Ibid.* Ἀβίων) Potest reddi per ὀλιγοβίων, τελέως πτωχῶν, καὶ μὴ πλουσίων· οἱ γὰρ πλούσιοι ὑβρίζειν εἰώθασι, κλ. Confer *Etymolog.* M. v. Γλακτοφάγοι.

VARIÆ LECTIONES.

3. Ὄσσε φαεινώ) γρ. ὄσσε φαεινά. Vid. in Not. ad *Textum*, v. 617.

5. Ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν) γρ. Ἀγαυῶν Ἱππημολγῶν, *Eustath.* fol. 880. lin. 45. & *Br. Schol.*

6. Γλακτοφάγων) γρ. γαλακτοφάγων, MS. *Barocc.* Ox.

7. Ὄσσε φαεινώ) γρ. ὄσσε φαεινά, ut suprà, v. 3.

8. Τιν' ἐέλπετο) γρ. τινα ἔλπετο, MS. Barocc. Oxon.

Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης,
Θρηϊκίης· ἔνθεν γὰρ ἐφαίνετο πᾶσα μὲν Ἴδη,
Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' ἐξ ἁλὸς ἕζετ' ἰών, ἐλέαιρε δ' Ἀχαιοὺς
Τρωσὶν δαμναμένους, Διῒ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Αὐτίκα δ' ἐξ ὄρεος κατεβήσατο παιπαλόεντος,
Κραιπνὰ ποσὶ προβιβάς· τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη
Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος.
Τρὶς μὲν ὀρέξατ' ἰών, τὸ δὲ τέτρατον, ἵκετο τέκμωρ,
Αἰγάς· ἐνθάδε οἱ κλυτὰ δώματα βένθεσι λίμνης
Χρύσεα, μαρμαίροντα τετεύχαται, ἄφθιτα αἰεί.

Altè super summum verticem Sami sylvosæ
Threiciæ: indè enim conspiciebatur tota quidem Ida,
Conspiciebatur & Priami urbs, & naves Achivorum.
Illic is è mari sedebat egressus, miserabatur autem Achivos
A Trojanis domitos, Jovique graviter succensebat.
Protinùs itaque de monte descendit prærupto,
Rapidè pedibus progressus: tremebant autem montes alti & sylva
Pedibus sub immortalibus Neptuni incedentis.
Ter quidem protendit gressum, quartò autem pervenit ad locum destinatū,
Ægas: illic ei inclytæ ædes in imo mari
Aureæ, coruscantes ædificatæ erant incorruptibiles semper.

ΣΧΟΛΙΑ.

12. Ὑψοῦ ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς Σάμου ὑληέσσης.] Σάμιοι οἱ ἐν Ἰωνίᾳ, μετὰ διακοσιοστὸν καὶ ἔνατον ἔτος τῶν Τρωϊκῶν, χρησμὸν ἔλαβον παρὰ τῆς Πυθίας, εἰς τὴν ἐν Τρῳάδι Θρᾴκην μετοικῆσαι· ἀφ' ὧν ἡ Σαμοθρᾴκη προσηγορεύθη. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἀπολλοδώρῳ. Σάμου Θρηϊκίης.] Τῆς Σαμοθρᾴκης· τὸ μέν τι ἐν αὐτῇ ὄρος, Σαώκη καλεῖται.

16. Ἐνεμέσσα.] Ἐμέμφετο.

17. Παιπαλόεντος.] Τραχέος.

18. Κραιπνά.] Κραιπνῶς, ταχέως. Προβιβάς.] Ἠρέμα προβαίνων.

20. Ὀρέξατο.] Ἐξέτεινεν, διέβη. Τὸ δὲ τέτρατον.] Προσληπτέον, ὀρεξάμενος.

21. Αἰγάς· ἐνθάδε οἱ κλυτὰ δώματα.] Αἰγαί, πόλις Ἀχαΐας ἐν Πελοποννήσῳ· ἔνθα τιμᾶται ὁ Ποσειδῶν· ἄγεται δὲ καὶ Διονύσῳ ἑορτή· ἐν ᾗ ἐπειδὰν ὁ χορὸς συντελῇ τὰς τοῦ δαίμονος τελετὰς ὀργιάζων, θαυμάσιον ἐπιτελεῖσθαί φασιν ἔργον· Ἄμπελοι γάρ, ἃς καλοῦσιν ἐφημέρους, ἀνισχούσης ἡμέρας, καρπὸν βλαστάνουσιν· ἄχρι δὲ τῆς ἑσπέρας οἶνον ἄφθονον ἔχουσιν. Ἡ ἱστορία παρὰ Εὐφορίωνι. Ἐζήτηται δέ, διατί εὐθέως οὐ πορεύεται ὁ Ποσειδῶν εἰς Τροίαν, ἀλλὰ τὸν χρόνον δαπανᾷ, προελθὼν εἰς Αἰγάς; Ῥητέον, ὅτι δυοῖν ἕνεκα πραγμάτων μεμηχάνηται ἡ ἀποδημία· πρῶτον μέν, ἵνα ἀπατήσῃ τὸν Δία, ὡς ἀπολελοιπὼς τὸν πόλεμον· δεύτερον δέ, ἵνα καθοπλισθῇ εἰς τὸν Διὸς πόλεμον, ἐὰν ἄρα φωραθεὶς εἰς τὴν συμμαχίαν κινδυνεύσῃ.

NOTÆ.

12. Σάμου Θρηϊκίης) Τῆς ὕστερον Σαμοθρᾴκης. Eustath. fol. 882. lin. 11. Ἰστέον δὲ, ὅτι Θρηϊκίαν λέγεται ἡ Σάμος αὕτη, πρὸς διαστολὴν ἑτέρας τῆς Ἰωνικῆς, ἤδη δὲ καὶ τῆς ἐν Ὀδυσσείᾳ Κεφαλληνικῆς· καὶ ὅτι ἡ Θρᾳκικὴ αὕτη, κατὰ τὸν Γεωγράφον, Σάμος καλεῖται, διὰ τὸ ὕψος· Σάμοι γάρ, φησι, τὰ ὕψη· ὡς καὶ ἐν τοῖς τοῦ Περιηγητοῦ δηλοῦται· Θρηϊκίη δέ, ἡ τοιαύτη ἐστί, διὰ τὸ συμπαρακεῖσθαι τῇ κατὰ Θρᾴκην χέρσῳ· ἤ, ἀπό τινων Θρᾳκῶν οἰκησάντων ἐκεῖ ποτε. λέγει δὲ ὁ Γεωγράφος, καὶ ὅτι Σάμιοι ἐκ Μυκάλης πάλαι ᾤκισαν ἐν αὐτῇ ἐρημωθείσῃ κατὰ ἀφορίαν καρπῶν· ὅτε καὶ οὕτω κληθῆναι Σάμον. Ἄλλοι δὲ περὶ τῆς τοιαύτης μετοικίας φασίν, ὅτι Σάμιοι ἐξ Ἰωνίας, μετὰ διακοσιοστὸν ἔτος τῶν Τρωϊκῶν, καὶ μικρόν τι πρός, εἰς τὴν Σαμοθρᾴκην μετῴκισαν· ὡς μὴ ἂν διὰ τοῦτο τῆς Σαμίας κληθῆναι Σαμοθρᾴκην, ἀλλὰ μάλιστα διὰ τὰς πρώτας δύο αἰτίας. Ex ultimis hisce Eustathii Verbis apparet, Minimè illi visum esse, Homerum tantoperè à Troicis temporibus distare. Conferenda Br. Scholia, Strabo, l. x. fol. 702. Suidas, v. Σάμου ὑληέσσης. & Etymolog. M. v. Σαμοθρᾴκη.

18. Τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη) Post hunc Versum, in Duobus Vaticanis MSS. teste Tollio in Longinum, c. 9. §. 46. p. 60 sequitur hic Versus, * Καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν· qui Versus tamen aliàs extat, viz. ύ. v. 60. Et suprà ferè idem, v. 14. Φαίνετο δὲ Πριάμοιο πόλις καὶ νῆες Ἀχαιῶν. Longinus hunc locum laudat, περὶ ὕψους, c. 9. pag. 60.

NOTÆ IN SCHOLIA:

20. Ὀρέξατο) Ad Aldinam Edit. emendo.

VARIÆ LECTIONES.

13. Ἔνθεν γάρ) γρ. ἔνθεν μέν, MS. Barocc. Oxon.
17. Κατεβήσατο) γρ. κατεβήσετο. MS. CCC.
18. Τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη) γρ. Καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν, vid. Not. in Textum.
21. Ἐνθάδε οἱ) γρ. ἔνθα δέ οἱ, ut sæpè in similibus.
22. Τετεύχαται) γρ. τετεύχατο.

Ἔνθ'

Ἔνθ' ἐλθὼν, ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο χαλκόποδ' ἵππω,
Ὠκυπέτα, χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν κομόωντε.
Χρυσὸν δ' αὐτὸς ἔδυνε περὶ χροΐ· γέντο δ' ἱμάσθλην
Χρυσείην, εὔτυκτον, ἑοῦ δ' ἐπεβήσετο δίφρου·
Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ'· ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ
Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν, οὐδ' ἠγνοίησεν ἄνακτα·
Γηθοσύνῃ δὲ θάλασσα διΐστατο· τοὶ δ' ἐπέτοντο
Ῥίμφα μάλ', οὐδ' ὑπένερθε διαίνετο χάλκεος ἄξων·
Τὸν δ' ἐς Ἀχαιῶν νῆας ἐΰσκαρθμοι φέρον ἵπποι.
Ἔστι δέ τι σπέος εὐρὺ βαθείης βένθεσι λίμνης,
Μεσσηγὺς Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης·
Ἔνθ' ἵππους ἔστησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Λύσας ἐξ ὀχέων, παρὰ δ' ἀμβρόσιον βάλεν εἶδαρ

Illuc cum-venisset, sub curru junxit æripedes equos,
Celeriter-volantes, aureis jubis comantes.
Aurum autem ipse induit circùm corpus; accepitque scuticam
Auream, scite-factam, suumque ascendit currum:
Tendebatque agere super undas: exultabant autem cete sub ipso
Undique è latebris, neque non-agnoverunt regem:
Cum lætitiâ etiam mare hoc illuc diductum cedebat. Hi itaque volabant
Celeriter admodum, neque subtùs madescebat æreus axis:
Hunc ad Achivorum naves agiles ferebant equi.
Est autem quædam specus ampla alti in profundo maris,
Inter Tenedum & Imbrum asperam:
Illic equos stabulare-fecit Neptunus terræ-quassator,
Solutos curribus, juxtàque divinum posuit pabulum

ΣΧΟΛΙΑ.

23. Ὑπ' ὄχεσφι τιτύσκετο.] Ὑπεζεύγνυε τοῖς ὀχήμασι τοὺς ἵππους.

24. Ὠκυπέτα.] Ταχέως πετομένας. Χρυσέῃσιν ἐθείρῃσι κομόωντε.] Χρυσαῖς κεκοσμημένας, ἢ καλαῖς. Ἔθειραι δὲ εἴρηνται παρὰ τὸ ἐξ ἴσου εἴρεσθαι, ὅ ἐστι, πλέκεσθαι.

25. Ἱμάσθλην.] Μάστιγα.

27. Ἄταλλεν.] Ἐν νεότητι καὶ διαθέσει ἐγίνετο· ὅ ἐστιν, ἐσκίρτα, καὶ ἔχαιρεν. Ὑπ' αὐτοῦ.] Ἀντὶ τοῦ, δι' αὐτόν.

28. Πάντοθεν ἐκ κευθμῶν.] Ἐκ τῶν καταδύσεων καὶ φωλεῶν.

29. Γηθοσύνῃ.] Τῇ χαρᾷ.

30. Διαίνετο.] Διάβροχος ἐγίνετο.

31. Ἐΰσκαρθμοι.] Εὐσκάρθμοι· ὅ ἐστιν, εὐκίνητοι, ταχεῖς, ὠκύποδες. Σκαρθμὸς γὰρ, κατὰ διάλεκτον, ὁ πούς.

32. Ἔστι δέ τι σπέος εὐρύ.] Ἀφώτιστον οἴκημα πλατύ· παρὰ τὴν σβέσιν τοῦ φωτός. Λίμνης.] Νῦν, θαλάσσης.

33. Τενέδοιο καὶ Ἴμβρου.] Νῆσοι πλησίον Τροίας κεῖμεναι· καὶ ἡ μὲν Τένεδος κεῖται μέση τριῶν πελάγων, Αἰγαίου, Ἑλλησπόντου, Μέλανος κόλπου· διὸ καὶ Τρίοδος ὑπό τινων καλεῖται· ἡ δὲ Ἴμβρος ἐστὶν ἐν τῷ Μέλανι κόλπῳ.

35. Εἶδαρ.] Ἔδεσμα, τροφήν.

NOTÆ.

23. Τιτύσκετο) Vid. *Etymolog.* M. v. & suprà, ad Θ'. v. 41.

24. Χρυσέῃσιν ἐθείρῃσιν) Ità quidem, Θ'. v. 42. ubi hic *Versus*, Codd. omnes, etiam *Hack.* & *Shorting.* qui tamen hìc simul cespitant, χρυσέοισιν legentes, contra *Grammaticam*, & MSS. fidem. Malè itaque χρυσέοισιν; quod MSS. omnia &c. & ipsa *Scholia* earundem Editionum damnant.

25. Γέντο) De hàc Voce, vid. ad Θ'. v. 43. Γέντο, ἔλαβε, ἔσχετο, vid. ad ρ'. v. 671.

27. Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ') Hic locus mirificè probatur à *Longino*, §. 1x. pag. 60. Πολὺ δὲ τῶν περὶ τὴν Θεομαχίαν ἀμείνω τὰ, ὅσα ἄχραντόν τι, καὶ μέγα, τὸ Δαιμόνιον, ὡς ἀληθῶς, καὶ ἄκρατον παρίστησιν, οἷα τὰ ἐπὶ τοῦ Ποσειδῶνος, Τρέμε δ' οὔρεα μακρὰ καὶ ὕλη Ποσσὶν ὑπ' ἀθανάτοισι Ποσειδάωνος ἰόντος· Βῆ δ' ἐλάαν ἐπὶ κύματ', κλ. Ταύτῃ καὶ ὁ Ἰουδαίων θεσμοθέτης, οὐχ ὁ τυχὼν ἀνὴρ, ἐπειδὴ τὴν τοῦ Θείου δύναμιν ἐχώρησε, κἀξέφηνεν, εὐθὺς ἐν τῇ εἰσβολῇ γράψας τῶν Νόμων, Εἶπεν ὁ Θεὸς· τί; Γενέσθω φῶς, φησὶ, καὶ ἐγένετο. Γενέσθω γῆ· καὶ ἐγένετο. Adeò *Homerum* cum *Moyse* ipse *Longinus* committit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

31. Εὐσκαρθμοι) Ὠκύποδες· σκαρθμὸς γὰρ, ὁ πούς. *Excerpta* MSS. Confer cum *Scholiis.*

VARIÆ LECTIONES.

24. Ὠκυπέτα) γρ. ὠκυπέτω, MS. *Barocc.* Oxon. *Ibid.* Χρυσέῃσιν) γρ. χρυσέοισιν, malè, vid. Not. in *Textum.* Κομόωντε) γρ. κομόωντες, MS. *Barocc.* Oxon. at super σ'. scribitur ε.

26 Εὔτυκτον) γρ. εὔτυκτον. *Ibid.* Ἐπεβήσετο) γρ. ἐπεβήσατο. ut suprà, v. 17. &c.

27. Ἄταλλε δὲ κήτε' ὑπ' αὐτοῦ) γρ. ἄταλλε δὲ κύματ', MS. *Barocc.* Oxon. errore manifesto, voce, ex prioribus repetitâ, cùm ob *Asperum* sequentem κύματ' aliùs scribendum. *Ibid.* Ὑπ' αὐτοῦ) γρ. ὑπ' αὐτῷ. MS. CCC.

29. Γηθοσύνῃ) γρ. γηθοσύνη, ut sit *Epithet.* τοῦ, θάλασσα.

Ἔδμεναι

Ἔδμεναι· ἀμφὶ δὲ ποσσὶ πέδας ἔβαλε χρυσείας,
Ἀρρήκτους, ἀλύτους, ὄφρ' ἔμπεδον αὖθι μένοιεν
Νοστήσαντα ἄνακτα· ὁ δ' ἐς στρατὸν ᾤχετ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δὲ Φλογὶ ἶσοι ἀολλέες, ἠὲ θυέλλῃ,
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτες ἕποντο,
Ἄβρομοι, αὐΐαχοι· ἔλποντο δὲ νῆας Ἀχαιῶν
Αἱρήσειν, κτενέειν δὲ παρ' αὐτόφι πάντας Ἀχαιούς·
Ἀλλὰ Ποσειδάων γαιήοχος, ἐννοσίγαιος,
Ἀργείους ὤτρυνε, βαθείης ἐξ ἁλὸς ἐλθὼν,
Εἰσάμενος Κάλχαντι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν·
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ,
  Αἴαντε, σφὼ μέν κε σαώσετε λαὸν Ἀχαιῶν,
Ἀλκῆς μνησαμένω, μηδὲ κρυεροῖο φόβοιο.
Ἄλλῃ μὲν γὰρ ἔγωγ' οὐ δείδια χεῖρας ἀάπτους
Τρώων, οἳ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Ἕξουσιν γὰρ ἅπαντας ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί·
Τῇ δὲ δὴ αἰνότατον περιδείδια, μήτι πάθωμεν,
Ἧι ῥ' ὅγ' ὁ λυσσώδης, Φλογὶ εἴκελος, ἡγεμονεύει
Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι.

Ut ederent: circùmque pedes pedicas jecit aureas,
Infrangibiles, insolubiles, ut firmitèr illic manerent
Rediturum regem: is autem ad exercitum abiit Achivorum.
Trojani verò flammæ pares conferti, sive procellæ,
Hectorem Priamidem inexpleto ardore sequebantur,
Magnùm-trementes, clamantésque; sperabant enim naves Achivorum
Capturos se, occisurósque ad ipsas omnes Achivos:
Sed Neptunus terram-cingens, quatiens terram,
Argivos excitabat profundo è mari egressus,
Cum se assimulaverat Calchanti corpore & indefessâ voce:
Ajaces primos allocutus est, promptos animis etiam per se,
" Ajaces, vos quidem servabitis populum Achivorum,
" Fortitudinis memores, nequaquam diræ fugæ.
" Aliàs enim ego non timeo manus audaces
" Trojanorum, qui magnum murum transcenderunt turbâ;
" Sustinebunt enim omnes benè-ocreati Achivi:
" Hàc vero parte jam gravissimè timeo, nequid incommodi accipiamus,
" Quâ hic rabiosus, flammæ par, ducit-copias
" Hector, qui Jovis jactat præpotentis filium se esse.

ΣΧΟΛΙΑ.

36. Ἔδμεναι.] Ἐσθίειν. Πέδας.] Δεσμούς· ἔπει παρὰ τὸ πεδᾶν εἴρηται. ἢ παρὰ τοὺς πόδας· ὥσπερ παρὰ τὸν ὀβολὸν, τὸ ἡμιωβόλιον.

37. Ἀλύτους.] Δυσλύτους.

40. Ἄμοτον.] Ἀντὶ ἀμότως, καὶ ἀπληρώτως.

41. Ἄβρομοι. αὐΐαχοι.] Ἀντὶ τοῦ, πολύβρομοι, καὶ πολύαχοι· ἑκάστοτε θορυβωδῶς τοὺς Τρῶας παρίστησι. Αὐΐαχοι.] Ἀντὶ τοῦ, ἀνίαχοι· τοῦ γὰρ ν ἐξαιρεθέντος, ἐπενθέθη τὸ υ, * ὡς καὶ ἐπὶ τὸ ἀζανεῖ, αὐανεῖ. Χρύσιππος δὲ ὁ Στωϊκὸς, καὶ Διονύσιος ὁ Θρᾷξ, ψιλοῦσι τὸ αὐΐαχοι, ἵν' ᾖ συμφώνοι.

43 Γαιήοχος, ἐννοσίγαιος.] Ἐπίθετα Ποσειδῶνος· καὶ τὸ μὲν ἓν δηλοῖ, ὁ τὴν γῆν συνέχων· τὸ δὲ ἕτερον, κινῶν αὐτήν. Καὶ γὰρ περὶ ἰατρὸν, δύο ἐστὶν, ἃ χρὴ προΐστασθαι, καὶ τὰ νοσερὰ διορθοῦσθαι, καὶ τὰ ὑγιεινὰ προφυλάσσειν.

48. Κρυεροῖο.] Φρικτοῦ, φοβεροῦ.

49. Ἄλλῃ.] Ἀλλαχοῦ, κατ' ἄλλο μέρος.

50. Ὑπερκατέβησαν.] Ὑπερέβησαν.

51. Ἕξουσιν.] Ἐφέξουσι, κωλύσουσι.

52. *Τῇδε δή.] Κατὰ ταύτην τὴν τάξιν.

53. Ἧι ῥ' ὅγε.] Καθ' ὃ μέρος ἐπεί. Ὁ λυσσώδης.] Ὁ μεμηνώς.

NOTÆ.

41. Ἄβρομοι αὐΐαχοι) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄβρομοι, & in v. Αὐΐαχοι & *Eustath.* fol. 885. in locum.

53. Εἴκελος) Ità restituo, ob *Metrum*; quomodò, & olim, infrà, v. 330. εἴκελον, & sic emendo, infrà, ad v. 688. ità enim, cùm *Prior* longa, scribendum; cùm brevis, ἴκελος, ut aliàs moneo. N.B.

54. Ἕκτωρ, ὃς Διὸς εὔχετ' ἐρισθενέος πάϊς εἶναι)

NOTÆ IN SCHOLIA.

41. *Et hoc *Scholion* ad *Aldinum* exemplar restituo; excepto, quod ἀζανεῖ, pro illius ἀζανθεὶ legam. Confer *Etymolog.* M. v. Αὐΐαχοι.

52. *Τῇδε δή) Hoc suppeditabant *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

39. Ἠὲ) γρ. ἠδ', MS. *Barocc.* Oxon.

41. Ἄβρομοι αὐΐαχοι) γρ. ἀμφόβρομοι, ἀνίαχοι, MS. *Mori.* Vid. *Brev. Schol.* & *Etymolog.* M. *Ibid.* Ἔλποντο) γρ. ἤλποντο.

42. Κτενέειν) γρ. κλείνειν, MS. CCC. alii κτανέειν.

Ibid. Ἀχαιοὺς) γρ. ἀρίστους, MS. *Barocc.* Oxon.

51. Ἅπαντας) γρ. πάντας, MS. CCC. *Cantabrig.* & MS. *Barocc.* Oxon.

53. Εἴκελος) γρ. ἴκελος, malè; ut Not. in *Textum.*

Σφῶϊν δ' ὧδε θεῶν τις ἐνὶ φρεσὶ ποιήσειεν,
Αὐτώ θ' ἑστάμεναι κρατερῶς, καὶ ἀνωγέμεν ἄλλους·
Τῷ κε καὶ ἐσσύμενόν περ ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν
Ὠκυπόρων, εἰ καί μιν Ὀλύμπιος αὐτὸς ἐγείρει.
Ἦ, καὶ σκηπανίῳ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ἀμφοτέρω κεκοπὼς πλῆσεν μένεος κρατεροῖο,
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν.
Αὐτὸς δ', ὥστ' ἴρηξ ὠκύπτερος ὦρτο πέτεσθαι,
Ὅς ῥά τ' ἀπ' αἰγίλιπος πέτρης περιμήκεος ἀρθεὶς
Ὁρμήσῃ πεδίοιο διώκειν ὄρνεον ἄλλο·
Ὣς ἀπὸ τῶν ἤϊξε Ποσειδάων ἐνοσίχθων.
Τοῖϊν δ' ἔγνω πρόσθεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Αἶψα δ' ἄρ' Αἴαντα προσέφη Τελαμώνιον υἱόν,
Αἶαν, ἐπεί τις νῶϊ θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι,

" At vobis sic deorum aliquis in mentibus ponat,
" Ut ipsi stetis fortitèr, & hortemini alios:
" Ita enim ardentem licèt repuleritis à navibus
" Velocibus, etiam si eum Jupiter ipse excitet.
Dixit, & sceptro terram-cingens Neptunus
Ambos feriens implevit robore forti,
Membráque fecit levia, pedes & manus superne.
Ipse autem, ut accipiter alis-pernix excitatur ad volandum,
Qui à præruptâ petrâ excelsâ levatus
Properat per planitiem insequi avem alius-generis:
Sic ab his tacito-impetu-abiit Neptunus terræ-quassator.
Ex-ipsis duobus autem sensit priùs Oilei *filius* velox Ajax,
Protinus autem Ajacem allocutus est Telamonium filium,
" Ajax, quoniam aliquis nobis Deorum, qui Olympum habitant,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

57.* Ἐρωήσαιτ' ἀπὸ νηῶν.] Ἀποστρέψοιτε καὶ ἀπελάσοιτε τῶν νεῶν.

59. Σκηπανίῳ.] Σκήπτρῳ· ἀπὸ τοῦ σκηρίπτεσθαι, ὅ ἐστιν, ἐπερείδεσθαι.

60. Κεκοπώς.] Πλήξας.

62. Ἴρηξ.] Ἱέραξ.

63. Αἰγίλιπος.] Ὑψηλῆς. Περιμήκεος.] λίαν μεγάλης, ὑπερμεγέθους. Ἀρθείς.] Ἐπαρθεὶς, ἀποπτάς.

64. Πεδίοιο.] Διὰ τοῦ πεδίου. Ὄρνεον ἄλλο.] Ἀντὶ τοῦ, ἀλλόφυλον.

66. Τοῖϊν δ'.] Τούτων δέ. Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας.] Αἴας Λοκρὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀπὸ πόλεως Ὀπόεντος, πατρὸς δὲ Ὀϊλέως· οὗτος μετὰ τὴν τοῦ Ἰλίου πόρθησιν, αἴτιος τοῖς Ἕλλησιν ἀπωλείας ἐγένετο· Κασσάνδραν γὰρ τὴν Πριάμου, ἱκέτιν οὖσαν Ἀθηνᾶς, ἐν τῷ τῆς θεᾶς σηκῷ κατῄσχυνεν. ὥστε τὴν θεὰν τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ ξοάνου εἰς τὴν ὀροφὴν τρέψαι. Τοῖς δὲ Ἕλλησιν ὑποστρέφουσι, καὶ κατὰ τὴν Εὔβοιαν γενομένοις, χειμῶνας ἐνέγκειε μεγάλους, ὥστε πολλοὺς αὐτῶν διαφθαρῆναι. Διανηξάμενος δὲ Αἴας εἰς τὰς Γυραίδας καλουμένας πέτρας, ἔλεγε, χωρὶς θεῶν γνώμης διασωθῆναι. Ποσειδῶν δὲ, ἀγανακτήσας, διέσχισε τὴν πέτραν, καὶ τὸν Αἴαντα τῷ κλύδωνι παρέδωκεν· ἐκβρασθέντα δὲ αὐτὸν, κατάδηλον νεκρὸν, Θέτις, ἐλεήσασα, θάπτει· Ἀθηνᾶ δὲ οὐδ' οὕτως τῆς ὀργῆς ἐπαύσατο, ἀλλὰ καὶ τοὺς Λοκροὺς ἠνάγκασεν ἐπὶ χίλια ἔτη εἰς Ἴλιον ἐκ κλήρου παρθένους πέμπειν. Ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ ἐν Αἰτίοις. καὶ παρ' αὐτῷ τῷ Ποιητῇ ἐν δ'. Ὀδυσσείας, παρακειμένως.

N O T Æ.

Ità certè *Hectori* in Votis fuisse ait Poeta, v. 825. Αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο Εἴην ἤματα πάντα· τέκοι δέ με πότνια Ἥρη, &c. at illi etiam objicit *Neptunus*, ad Invidiam faciendam; quòd *Jove* se natum jactaret: certè *Jovi* charum, Διῒ φίλον, sæpè vocat Poeta. At *Apollinem*, *Hectoris* Patrem, & ex *Hecubâ* eum genuisse, aiunt sunt Veterum nonnulli affirmare, Στησίχορος γὰρ, καὶ Εὐφορίων, καὶ Ἀλέξανδρος ὁ Αἰτωλὸς, ποιητής, φασὶ τὸν Ἕκτορα υἱὸν τοῦ Ἀπόλλωνος, *Tzetzes*, in *Lycophron*. v. 266. Et *Homeri* Scholiastes, *Iliad*. γ'. v. 314. Πορφύριος ἐν τοῖς Παραλελειμμένοις φησὶν, ὅτι τὸν Ἕκτορα Ἀπόλλωνος υἱὸν παραδιδόασιν Ἴβυκος, Ἀλέξανδρος, Εὐφορίων, καὶ Λυκόφρων.

60. Κεκοπώς) γρ. κεκοφώς, *Eustath*. fol. 885. lin. 47. Καὶ Ἀρίσταρχος ἀρέσκεται ταῖς δυσὶ γραφαῖς.

62. Ὥς ἴρηξ) Ità Veteres, præsertim *Homerus*, ut apparet aliàs, & præsertim ad φ'. v. 494. quùm νεώτεροι legant ἱέραξ, ab ἱέραξ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

57.* Ἐρωήσαιτε) Κωλύσαιτε, *Excerpta* MSS.

66. Κασσάνδραν γὰρ) Hanc Historiam, videsis in *Scholiis*, ad *Odyss*. δ'. v. 499.

VARIÆ LECTIONES.

60. Κεκοπώς) γρ. κεκοφώς, vid. Not. in *Textum*.

61. Γυῖα δ' ἔθηκεν) γρ. γυῖα δὲ θῆκεν, MS. *Mori*.

62. Ὥς ἴρηξ) γρ. ὡσθ' ἴρηξ, vid. Not. in *Textum*.

64. Ὁρμήσῃ) γρ. ὁρμήσῃ.

Μάντει

Μάντεϊ εἰδόμενος κέλεται παρὰ νηυσὶ μάχεσθαι,
Οὐδ' ὅγε Κάλχας ἐστὶ, θεοπρόπος οἰωνιστής·
Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν ἠδὲ κνημάων
Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος· ἀρίγνωτοι δὲ θεοί περ.
Καὶ δ' ἐμοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι φίλοισι
Μᾶλλον ἐφορμᾶται πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Μαιμώωσι δ' ἔνερθε πόδες καὶ χεῖρες ὕπερθεν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Τελαμώνιος Αἴας,
Οὕτω νῦν καὶ ἐμοὶ περὶ δούρατι χεῖρες ἄαπτοι
Μαιμῶσιν, καί μοι μένος ὤρορε, νέρθε δὲ ποσσὶν
Ἔσσυμαι ἀμφοτέροισι· μενοινώω δὲ καὶ οἶος
Ἕκτορι Πριαμίδῃ ἄμοτον μεμαῶτι μάχεσθαι.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον,
Χάρμῃ γηθόσυνοι, τήν σφιν θεὸς ἔμβαλε θυμῷ.
Τόφρα δὲ τοὺς ὄπιθεν Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιοὺς,
Οἳ παρὰ νηυσὶ θοῇσιν ἀνέψυχον φίλον ἦτορ·
Τῶν ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέῳ καμάτῳ φίλα γυῖα λέλυντο,

" Vati assimilatus jubet ad naves pugnare,
" Neutiquam hic Calchas est, vates augur:
" Vestigia enim retrò pedum & tibiarum
" Facile cognovi abeuntis: facile enim dignoscuntur etiam dii.
" Continuò etiam mihi ipsi animus in pectoribus meis
" Magis excitatus est ad-pugnandum atque præliandum;
" Pugnámque appetunt gestientes subtus pedes & manus superné.
Hunc respondens allocutus est Telamonius Ajax,
" Sic nunc & mihi circa hastam manus audaces
" Gestiunt, & mihi animus arrectus est; subtus etiam pedibus
" Ardore-impellor ambobus: animo verò incitato cupio vel solus
" Cum Hectore Priamide inexplebiliter ardenti pugnare.
Sic hi quidem talia inter se dicebant,
Pugnæ-studio læti, quod ipsis deus immiserat animo.
Interim postremos Neptunus excitabat Achivos,
Qui ad naves veloces reficiebant suum animum:
Quorum simul gravique labore defessa membra soluta erant,

ΣΧΟΛΙΑ.

70. Οἰωνιστής.] Οἰωνοσκόπος· πῶς δὲ φησιν, ὁ Ποσειδῶν οὐκ ἔλαθε τὸν Αἴαντα; Καὶ ῥητέον, ὅτι φανταζόμενον παρέχει τὸ θεῖον ἑαυτοῦ.

71. Ἴχνια.] Ἴχνη, πατήματα.

72. * Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος.] Οἷον ῥέοντος ἐν τῇ πορείᾳ· τοῦτο γάρ ἐστι τὸ, ῥεῖ' ἀπιόντος· καὶ οὐχ, ὥς τινες ὑπολαμβάνουσι, ῥᾳδίως ἔγνων, ὑπολαμβάνοντες. Ἀρίγνωτοι.] Εὐδιάγνωστοι.

75. Μαιμώωσι.] Μετὰ προθυμίας ὁρμῶσι.

78. Ὤρορε.] Ὤρμηται, ὁρμᾶται. Ὑπερβιβασμὸς χρόνου.

79. Ἔσσυμαι.] Ὥρμηκα, ἐσπούδακα.

82. Χάρμῃ γηθόσυνοι.] Χαίροντες τῇ ψυχῇ. Ἔστι δὲ, ὅτι δηλοῖ ἡ λέξις καὶ τὴν μάχην.

84. Ἀνέψυχον.] Ἀνεκτῶντο, ἀνέπαυον.

NOTÆ.

71. Ἴχνια γὰρ μετόπισθε ποδῶν) Credidit Antiquitas, Deos, Dæmonas, & Spiritus, non βαδίζειν, & pedes promovendo, more nostro, ingredi; sed lapsim, & continuo velut impetu fluere. Ità *Heliodor.* Æthiop. l. 3. ubi Deos ait cognosci τῷ βαδίσματι, ὃ κατὰ διάστασιν τῶν ποδῶν, οὐδὲ μετάθεσιν, ἀνύεσθαι· ἀλλὰ κατά τινα ῥύμην ἀέριον, καὶ ὁρμὴν ἀπαραπόδιστον, τεμνόντων μᾶλλον τὸ περιέχον, ἢ διαπορευομένων. Dein hunc locum adducit, & voculam ῥεῖ, inusitatò explicat, "Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος) οἷον ῥέοντος ἐν τῇ πορείᾳ· τοῦτο γάρ ἐστι, τὸ ῥεῖ' ἀπιόντος· καὶ οὐχ, ὥς τινες ὑπέλαβον, ῥᾳδίως ἔγνων, ὑπολαμβάνοντες. Vid. *Eustath.* fol. 887. lin. 17. *Virgil.* Æn. l. 1. v. 409. *Et vera Incessu patuit Dea.* Quare verò τὸ ἴχνια, sit cum παρεγκειμένῳ, & θηρία. παρεγκειμένου scriptum, videsis *Etymolog.* M. v. θηρίον.

72. Ῥεῖ' ἔγνων) Ità rectè scribitur, si pro ῥεῖα quod pro ῥέα, ῥᾳδίως· sin, ut modò *Heliodorus*, reverà deducendum à ῥέω, ῥεῖ scribendum.

83. Τόφρα δὲ) Τὸ δὲ παρέλκει, ut aliàs sæpè, & *Il.* μ'. v. 12.

NOTÆ IN SCHOLIA.

72. * Ῥεῖ' ἔγνων ἀπιόντος) Hoc *Scholion*, ex *Heliodori* Æthiopic. ut in Not. ad *Textum*, v. 71. Vid. *Eustath.* fol. 887. lin. 17. &c.

VARIÆ LECTIONES.

72. Ῥεῖ') γρ. ῥεῖ. Vid. Not. in *Textum*.

83. Τόφρα δὲ) γρ. τόφρα δὲ.

84. Ἀνέψυχον) γρ. ἀνέψυχθεν, ut χ'. v. 575.

Καί σφιν ἄχος κτ' θυμὸν ἐγίνετο, δερκομένοισι
Τρῶας, τοὶ μέγα τεῖχος ὑπερκατέβησαν ὁμίλῳ·
Τοὺς οἵγ' εἰσορόωντες, ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον·
Οὐ γὰρ ἔφαν φεύξεσθ' ὑπ' ἐκ κακοῦ· ἀλλ' Ἐνοσίχθων
Ῥεῖα μετεισάμενος κρατερὰς ὤτρυνε φάλαγγας.
Τεῦκρον ἔπι πρῶτον καὶ Λήϊτον ἦλθε κελεύων,
Πηνέλεών θ' ἥρωα, Θόαντά τε, Δηΐπυρόν τε,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
 Αἰδώς, Ἀργεῖοι, κοῦροι νέοι· ὔμμιν ἔγωγε
Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς·
Εἰ δ' ὑμεῖς πολέμοιο μεθήσετε λευγαλέοιο,
Νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι,
Δεινὸν, ὃ οὔποτ' ἔγωγε τελευτήσεσθαι ἔφασκον,
Τρῶας ἐφ' ἡμετέρας ἰέναι νέας· οἳ τοπάρος περ
Φυζακινῇς ἐλάφοισιν ἐοίκεσαν, αἵ τε καθ' ὕλην
Θώων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἤϊα πέλονται,

Simul ipsis dolor in animo oriebatur, aspicientibus
Trojanos, qui magnum murum transcenderant turba:
Hos illi inspicientes, sub superciliis lachrymas fundebant;
Non enim putabant se effugituros perniciem: sed Neptunus
Facile interventu suo fortes concitavit phalangas.
Ad Teucrum primùm & Leitum venit hortans,
Peneleumque heroem, Thoantémque, Deipyrumque,
Merionémque, & Antilochum, peritos pugnæ:
Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est,
" Proh, pudor, Argivi, juvenes adolescentes: vobis ego
" Pugnantibus confiderem salvas fore naves nostras;
" Si verò vos pugnam detrectabitis gravem,
" Jam nunc illuxit dies, quo à Trojanis domabimur.
" O dii, profectò ingens miraculum hoc oculis video,
" Indignum, quod nunquam ego eventurum putabam,
" Trojanos ad nostras accedere naves; qui priùs
" Fugacibus cervis similes erant, quæ per sylvam
" Thoum, pardaliúmque, luporúmque escæ sunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

88. Δάκρυα λεῖβον] Ἐστέναζον, ἐδάκρυον. Ὑπ' ὀφρύσι δάκρυα λεῖβον.] Οἱ γὰρ ὀφθαλμοὶ κατ' Ὅμηρον ὑπὸ ταῖς ὀφρύσιν. Ὡς τὸ, Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινώ· διὰ δὲ τούτου, ἐδάκρυον. Ἐπεὶ δὲ ἥκουσαν, λεληθότως ἔκλαιον.

90. Μετεισάμενος.] Πρὸς αὐτοὺς ἀφικόμενος, μεταλθὼν, ἢ μεταβληθείς.

95. Αἰδώς.] Αἰδέσθητε.

96. Ἁμάς.] Ἡμετέρας.

97. Λευγαλέοιο.] Ὀλεθρίου.

98. Νῦν δὴ εἴδεται ἦμαρ, ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι] Νῦν ἀνεφάνη ἡ ἡμέρα, ἐν ᾗ ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθησόμεθα. Εἴδεται.] Φαίνεται.

100. Ἔφασκον.] Ὑπελάμβανον, ἔλεγον.

102. Φυζακινῇς.] Φευκτικαῖς, δειλαῖς.

103. Θώων.] Πανθηρίνων· ὁ θὼς, ζῶον ἄλκιμον τὴν σύνεσιν· ἔνιοι δὲ, παραπλήσιον ὑαίνῃ. Παρδαλίων.] Παρδάλεων. Ἤϊα.] Βρώματα· κυρίως δὲ τὰ ἐν τῇ ὁδῷ ἐπιτήδεια ἐφόδια. Λύκων τ' ἤϊα πέλονται.] Βρώματα, οὐ τὰ ἐν οἴκῳ δὲ ἐσθιόμενα, ἀλλὰ τὰ ἐν ὁδῷ, ὡς τὸ, Δεῦτε, φίλοι, ἤϊα φερώμεθα. Σιμωνίδης φησὶ, καὶ τὰ ἄχυρα ἤϊα λέγεσθαι, ὡς τὸ, * Ὡς δ' ἄνεμος ζαὴς ἠΐων θημῶνα τινάξῃ. Τάχα δὲ τὰ φερόμενα, παρὰ τὸ ἱέναι· συνηθὴς γὰρ ἀνέμων, δεῦρο κἀκεῖσε φέρονται.

* Odyss. ε'. v. 368.

NOTÆ.

103. Θώων, πορδαλίων τε, λύκων τ' ἤϊα πέλονται) Media τοῦ ηια producitur hic, aliàs certè brevis, ut Odyss. μ'. v. 329. Ἀλλ' ὅτε δὴ νηὸς ἐξέφθιτο ἤϊα πάντα. De quâ re plura dicimus, ad Odyss. β'. v. 289. Ὁπλισσόν τ' ἤϊα καὶ ἄγγεσιν ἄρσον ἅπαντα, etiam ad v. 410. Δεῦτε, φίλοι, ἤϊα φερώμεθα, quem Homeri locum hæc Br. Schol. visa erant tribuere Simonidæ; donec à nobis rectiùs ordinata.

NOTÆ IN SCHOLIA.

96. Huc refer Etymolog. M. v. Ἁμάς. Υ̓́μμιν ἔγωγε Μαρναμένοισι πέποιθα σαωσέμεναι νέας ἁμάς. τὸ ἁμὰς ἐνταῦθα κατὰ τὸ πλῆθος ἐστὶ τοίνυν ἁμετέρας ἢ κατὰ συγκοπὴν ἁμὰς, ἀντὶ τοῦ, ἡμετέρας. Δωρικῶς.

103. Ἤϊα) Confer cum Scholiis Etymolog. M. v. Ἤϊα, & quæ Not ad Textum.

VARIÆ LECTIONES.

89. Φεύξεσθ) γρ. φεύξασθαι, MS. Barocc. Oxon.
102. Φυζακινῇς) γρ. φυζανικῇς.
103. Θώων) γρ. θωῶν, Pamphilus, apud Eustath. fol. 889. lin. 48. Ibid. Πορδαλίων) γρ. παρδαλίων, MS. Mori. Et παρδαλίων.

Αὔτως

Αὔτως ἠλάσκουσιν, ἀνάλκιδες, οὐδ' ἐπὶ χάρμῃ·
Ὣς Τρῶες τοπρίν γε μένος καὶ χεῖρας Ἀχαιῶν
Μίμνειν οὐκ ἐθέλεσκον ἐναντίον, οὐδ' ἠβαιόν·
Νῦν δ' ἕκαθεν πόλιος κοίλης ἐπὶ νηυσὶ μάχονται,
Ἡγεμόνος κακότητι, μεθημοσύνῃσί τε λαῶν,
Οἳ κείνῳ ἐρίσαντες ἀμυνέμεν οὐκ ἐθέλουσι
Νηῶν ὠκυπόρων, ἀλλὰ κτείνονται ἀν' αὐτάς.
Ἀλλ' εἰ δὴ καὶ πάμπαν ἐτήτυμον αἴτιός ἐστιν
Ἥρως Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Οὕνεκ' ἀπητίμησε ποδώκεα Πηλείωνα,
Ἡμέας γ' οὔπως ἐστὶ μεθιέμεναι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον· ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.
Ὑμεῖς δ' οὐκέτι καλὰ μεθίετε θούριδος ἀλκῆς,
Πάντες ἄριστοι ἐόντες ἀνὰ στρατόν· οὐδ' ἂν ἔγωγε
Ἀνδρὶ μαχεσσαίμην, ὅστις πολέμοιο μεθείη,
Λυγρὸς ἐών· ὑμῖν δὲ νεμεσσῶμαι περὶ κῆρι.
Ὦ πέπονες, τάχα δή τι κακὸν ποιήσετε μεῖζον
Τῇδε μεθημοσύνῃ· ἀλλ' ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος
Αἰδῶ καὶ νέμεσιν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν.
Ἕκτωρ δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴν ἀγαθὸς πολεμίζει,
Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας καὶ μακρὸν ὀχῆα.
Ὣς ῥα κελευτιόων Γαιήοχος ὦρσεν Ἀχαιούς·

" Temerè errantes, imbelles, neque *nati* ad pugnam:
" Sic Trojani antehac robur & manus Achivorum
" Manere nolebant ex adverso, nè paululum quidem:
" Nunc verò procul ab urbe cavas ad naves pugnant,
" Imperatoris vitio, detrectatione que militum,
" Qui cum illo contendentes, propugnare nolunt
" Navibus velocibus, sed intersiciuntur ad ipsas.
" Veruntamen etiam si omninò vere in culpâ est
" Heros Atrides, late-dominans Agamemnon,
" Eò quòd contumeliâ-affecit pedibus celerem Peliden;
" Nobis saltem nullo-modo licet detrectare pugnam.
" Sed medeamur ocyùs *huic malo*; faciles etenim sanatu mentes bonorum.
" Vos autem non amplius bene remittitis impetuosam fortitudinem,
" Omnes fortissimi cùm sitis in exercitu: neque enim ego
" Virum objurgaverim, qui pugnam detrectet,
" Quòd imbellis sit: vobis verò succenseo ex animo.
" O molles, mox jam aliquod malum admittetis gravius
" Hâc detrectatione: sed in mentibus reponite singuli
" Pudorem, *hominumq;* reprehensionem: jam enim ingens certamen ortū est.
" Hector jam ad naves prælio-strenuus pugnat,
" Fortis; perfregitque portas & longum vectem.
Sic sanè adhortans Neptunus concitavit Achivos:

ΣΧΟΛΙΑ.

104. Ἠλάσκουσι.] Ἐκκλίνουσι, πλανῶνται.
106. Οὐκ ἐθέλεσκον.] Οὐκ ἠδύναντο.
107. Ἕκαθεν.] Πόῤῥωθεν.
108. Κακότητι.] Κακίᾳ, δειλίᾳ. Μεθημοσύνῃσι.] Ταῖς ἀμελείαις.
115. Ἀλλ' ἀκεώμεθα θᾶσσον.] Ἀλλ' ἰασώμεθα διὰ τάχους τὸ γενὸς ἁμάρτημα. Ἀκεσταί.] Εὐθεράπευτοι, εὐίατοι· ὁ δὲ λόγος, Αἱ τῶν ἀγαθῶν φρένες ῥᾳδίως πρὸς τὸ κρεῖττον μεταβάλλονται, εὐθεράπευτοι οὖσαι· ἢ, θεραπευθῆναι εἰσιν.
116. Οὐ καλά.] Οὐ καλῶς.
119. Λυγρός.] Χαλεπὸς, ἄδοξος. Νεμεσσῶμαι.] Μέμφομαι. Περὶ κῆρι.] Ἐκ ψυχῆς.
125. Κελευτιόων.] Παρακελευόμενος, παρορμῶν. Γαιήοχος.] Ἤτοι ὁ ἐπὶ γῆς ὀχούμενος· ἢ, ὁ χαίρων τοῖς ἅρμασιν· Ἵππιος γὰρ ὁ θεός· ἢ, ὁ συνέχων τὴν βα-

NOTÆ.

106. Οὐκ ἐθέλεσκον) Ἀντὶ τοῦ, Οὐκ ἠδύναντο· σύνηθες δὲ Ὁμήρῳ καὶ οὕτω λαμβάνειν τὴν τοιαύτην λέξιν. *Eustath.* fol. 890. lin. 8.
115. Ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν) Eadem ἔννοια, ό. v. 203. Στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.
121. Ἐν φρεσὶ θέσθε ἕκαστος Αἰδῶ) Vid. ad ί. v. 530.
125. Ὥς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθών) De hâc nobili ἐννοίᾳ, vid. quæ Nos ad δ'. v. 539. similis ferè, at minùs illustris ἔννοια, ad ρ'. v. 398. Vid. *Eustath.* fol. 890. lin. 49.

VARIÆ LECTIONES.

104. Αὔτως) γρ. αὔτως, vid. ad ζ'. v. 400. *Ibid.* Οὐδ' ἐπὶ χάρμῃ) γρ. οὐδ' ἐπὶ χάρμης. MS. *Barocc.* Oxon.
107. Πόλιος) γρ. πόληος.
121. Θέσθε) γρ. θέσθω. MS. *Barocc.* Oxon.
122. Αἰδῶ) γρ. αἰδῶ. Malé, ut probamus suprà, ad φ'. v. 497.
124. Καρτερός· ἔρρηξεν δὲ πύλας) γρ. καρτερὸς, ὃς ἔρρηξε πύλας, MS. *Barocc.* Oxon.

Ἀμφὶ δ' ἄρ' Αἴαντας δοιοὺς ἵσταντο φάλαγγες
Καρτεραὶ, ἃς οὔτ' ἄν κεν Ἄρης ὀνόσαιτο μετελθὼν,
Οὔτε κ' Ἀθηναίη λαοσσόος· οἱ γὰρ ἄριςοι
Κρινθέντες Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα δῖον ἔμιμνον,
Φράξαντες δόρυ δουρὶ, σάκος σάκεϊ προθελύμνῳ·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν·
Ἔγχεα δ' ἐπτύσσοντο θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Σειόμεν'· οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, μέμασαν δὲ μάχεσθαι.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες, ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Ἀντικρὺ μεμαὼς· ὀλοοίτροχος ὡς ἀπὸ πέτρης,

Circum autem Ajaces duos stabant phalanges
Firmæ, quas nè Mars quidem vituperasset, si intervenisset,
Neq; Minerva populorum concitatrix: ii enim præstantissimi
Delecti Trojanosque & Hectorem nobilem manebant,
Addentantes hastam hastæ, scutum scuto mutuo;
Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir:
Séque invicem attingebant setis-equinis-comantes galeæ splendentibus conis
Nutantium; adeò densi steterunt inter se:
Hastæ autem crispabantur audacibus à manibus
Concussæ: hi enim in hostes rectà tendebant, ardebantq; in pugnam.
Trojani verò prius in eos impetum fecerunt conferti; præibatque Hector
Contra alacer-ruens; lapis cursu-perniciosus tanquam à petrâ,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

σείζων τὴν γῆν· φασὶ γὰρ, *αὐτὴν ἐπὶ ὕδατος ἐποχεῖσθαι. Ἐννοσίγαιος δὲ, ὁ κινῶν τὴν γῆν· τῇ γὰρ τοῦ ὕδατος ἐπὶ πολὺ χεομένου τινὰ μετάστασιν λέγει) ὁ σεισμός.

127. Ὀνόσαιτο.] Μέμψαιτο. *2 Petri, c. 3. v. 5.

128. Λαοσσόος.] Ἡ τοὺς λαοὺς σεύουσα, τουτέστιν, εἰς φυγὴν ἄγουσα· ἢ σείουσα.

129. Κρινθέντες.] Διαλεχθέντες.

130. Προθελύμνῳ.] Ἐπαλλήλῳ, πυκνῷ. Ἀνδρομάχῳ ἐν ἱππομαχικοῖς φασι, κυρίως λέγεται τὰ ἐπαλλήλους κλάδους ἔχοντα δένδρα. Διὰ τὸ θαλυμμένον.

132. Ψαῦον.] Ἠρέμα ἥπτοντο.

134. Ἐπτύσσοντο.] Εἰς τὸ αὐτὸ συνήγοντο, καὶ ἀνεκάμπτοντο κραδαινόμενα.

136. Προὔτυψαν.] Προέβαλον, προώρμησαν.

137. Ὀλοοίτροχος.] Λίθος περιφερὴς, στρογγύλος· ὁ ἐν τῷ τρέχειν ὀλοὸς, τουτέστιν, ὀλέθριος· ἐπεὶ *καταφερόμενος πᾶν τὸ ἐμπίπτον βλάπτει.

N O T Æ.

129. Κρινθέντες) Ità hic *Eustathius* in *Textu*, & Notis, *Roman.* & *Basil.* ità *H. Stephanus*, in hoc certè loco, ut & *Elzevir.* & Editt. *Cantabrigg.* & malè *Seberus*, aliique, qui κελθέντες, aut κλιθέντες, apud *Homerum* legunt. Illi semper κριθεὶς & κλινθεὶς, & κλίνθη, κλινθῆναι, κλινθῆναι, unde & κλιντὴρ *Homero*, & ἀνακλιντήριον. Ità *Odyss.* σ'. v. 188. ἀνακλινθεῖσα. Ità Διακελινθήτην &c. Neotéricis sunt ἐκλίθην & ἐκρίθην. *Ibid.* Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα) Κατ' ἐξοχὴν, ut suprà, v. 1. Vid. *Eustath.* fol. 892. lin. 2.

130. Φράξαντες δόρυ δουρὶ) Hi Versus, ut Optimi, ab ipso Poetâ judicati, proferuntur in illo *Homeri* cum *Hesiodo* Certamine. De hoc *Synaspismo*, *Eustath.* fol. 891. lin. 19. &c. Hinc Vox καταφράκτος, &c. ut id. fol. 892. lin. 3.

132. Ἱππόκομοι κόρυθες) *Eustath.* fol. 892. lin. 13. Ἱππόκομοι κόρυθες, κανονικῶς προπαροξύνεται οὕτω τὰ εἰς η λήγοντα θηλυκά, συντεθέντα καὶ μεταβαλόντα τὸ τέλος εἰς ος, προπαροξύνονται, οἷον, φωνή, ἄφωνος· αὐδή, ἄναυδος· κόμη, ἱππόκομος· τὸ δὲ ἱπποκόμος, ὃ δηλοῖ τὸν ἐπιμελητὴν τῶν ἵππων, οὐ παρὰ τὴν κόμην γέγονεν, ἀλλὰ τὸ κομεῖν, τῇ τοιαύτῃ λέξει ἔοικεν, ὡς δηλοῖ Ὅμηρος, εἰπὼν, Νεστορέας ἵππους θεράποντε κομείτην. Confer *Etymolog.* M. v. *Ibid.* Φάλοισι) *Eustath.* ibid. lin. 19. Φάλοι δὲ, καθά φασι τῶν Παλαιῶν, στρογγύλα τινα ἐπὶ τῶν μετώπων· εἰς ἃ καθίενται οἱ λόφοι. Vid. *Etymolog.* M. v. Φαλὰ & Φάλοι.

135. Οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον) *Eustath.* fol. 892. lin. 28. Ὅτι τὸ, ἰθὺς φρονέειν, ὅπερ ἀλλαχοῦ φησιν ὁ ποιητὴς, ἀντιπροφρονοῦσιν ἐνταῦθα, καὶ εἰπὼν ὁμοίως, Οἱ δ' ἰθὺς φρόνεον, ἐπάγει ἑρμηνεύων, Μέμασαν δὲ μάχεσθαι· οἱονεὶ λέγων, ὡς ταυτόν ἐστιν εἰπεῖν, Ἰθὺς φρονεῖν, καὶ Προθυμεῖσθαι εἰς ἀντιπρόσωπον μάχην· ὁ γὰρ μὴ φρονῶν ἰθὺς, ὅ ἐστιν, ἀντικρὺ καὶ πρὸς εὐθὺ, ἐκεῖνος ἢ πλαγιάζει, ἢ ὀπίσω τρέπεται· τοῖς δὲ τοιούτοις οὐκ ἔστι μάχεσθαι. Σαφεστέρα δὲ ἑρμηνεία, τοῦ εὐθὺς φρονεῖν, τὸ ἀντικρὺ προθυμεῖσθαι· ὃ μετ' ὀλίγα φράζει ὁ ποιητὴς, ἐν τῷ, Ἀντικρὺ μεμαώς.

137. Ἀντικρὺ μεμαώς) De Ultimâ τοῦ ἀντικρὺ pro-

NOTÆ IN SCHOLIA.

137. *Καταφερόμενον) Ità, pro καταφερόμενος, ad πᾶν enim refertur.

VARIÆ LECTIONES.

137. Ὀλοοίτροχος) γρ. ὀλοίτροχος, vid. Not. in Textum; ὀλοίτροχος, MS. Barocc. Oxon.

Οὔτε

Ὅντε κατὰ στεφάνης ποταμὸς χειμάῤῥοος ὤσῃ,
Ῥήξας ἀσπέτῳ ὄμβρῳ ἀναιδέος ἔχματα πέτρης,
Ὕψι τ' ἀναθρώσκων πέτεται, κτυπέει δέ θ' ὑπ' αὐτοῦ
Ὕλη· ὁ δ' ἀσφαλέως θέει ἔμπεδον, ὄφρ' ἂν ἵκηται
Ἰσόπεδον, τότε δ' οὔτι κυλίνδεται, ἐσσύμενός περ·
Ὣς Ἕκτωρ, εἷος μὲν ἀπείλει μέχρι θαλάσσης
Ῥεῖά δ' ἐλεύσεσθαι κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Κτείνων· ἀλλ' ὅτε δὴ πυκινῇς ἐνέκυρσε φάλαγξι,
Στῆ ῥα μάλ' ἐγχριμφθείς· οἱ δ' ἀντίοι υἷες Ἀχαιῶν,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν,
Ὦσαν ἀπὸ σφείων· ὁ δὲ, χασσάμενος πελεμίχθη,
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Τρώεσσι γεγωνώς,
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Παρμένετ'· οὔτοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσιν Ἀχαιοί,

Quem de vertice montis fluvius torrens impulerit,
Abruptis immenso imbre asperæ retinaculis petræ,
Altéque subsiliens volat, resonátque sub ipso
Sylva: hic autem cursu perpetuo currit magnâ vi, donec pervenerit
In planitiem, tum verò nequaquam volvitur, cursu licèt incitatus:
Sic Hector, hactenus quidem minabatur usque ad mare
Facile *se* perventurum ad tentoria & naves Achivorum
Interficientem *eos*: verùm quando jam in densas incidisset phalangas,
Stetit propè admodum accedens: ex adverso autem filii Achivorum,
Percutientes ensibusque & hastis utrinque-acutis,
Repulerunt *eum* à se: ille verò, cedens asperâ vi-concussus est,
Vociferatus est itaque altâ voce Trojanos inclamans,
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,
" Perstate: haudquaquam diù me sustinebunt Achivi,

ΣΧΟΛΙΑ.

138. Στεφάνης.] Περικεφαλαίας· ἢ, ὄρους ἐξοχῆς· Νῦν δὲ, λείας πέτρας.

139. Ἀσπέτῳ.] Πολλῷ. Ἀναιδέος.] Τραχείας.

140. Ὕψι.] Ἐφ' ὕψος. Ἀναθρώσκων.] Ἀναβαλλόμενος, ἀναπηδῶν. Πέτεται.] Ταχέως φέρεται.

141. Ἀσφαλέως.] Παραμόνως, *Ἀπαραποδίστως.

142. Ἰσόπεδον.] Ἰσόμαλον τόπον. Ἐσσύμενός περ.] Καίπερ ὁρμῇ πολλῇ χρώμενος.

143. Ἀπείλει.] Ἠπείλει, ἐπηγγέλλετο· ὅτι δὲ, τὸ καυχᾶσθαι καὶ ἐπαγγέλλεσθαι, δηλοῖ.

145. Πυκινῇς φάλαγξι.] Ταῖς πυκναῖς τάξεσιν. Ἐνέκυρσεν.] Ἐνέτυχεν.

146. Ἐγχριμφθείς.] Ἐγγίσας.

147. Ἀμφιγύοισιν.] Ἑκατέρωθεν ἠκονημένοις, καὶ βλάπτειν δυναμένοις.

149. Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον.] Διὰ παντὸς τοῦ πέρατος ἀκουσθῆναι δυνάμενον· ἢ, διαπρεπέστερον εἰς ἀκοάς· ἢ, διαπρύσιον, διαφανὲς, καὶ σημαντικόν.

150. Δάρδανοι.] Οἱ ἐν *Δαρδανίᾳ πόλει τῆς Τρωάδος οἰκοῦντες.

151. Σχήσουσι.] Ἐφέξουσι, κωλύσουσι.

NOTÆ.

ductâ, diximus ad γ. v. 359. & ad ι. v. 481. *Ibid.* Ὀλοοίτροχος) *Etymolog.* M. v. Πόλεμος καὶ Ἀεισίνοος ψιλοῦσι προσεξέβοντες· ἀκούοντες τῆς ἐπὶ τὸ τείχειν ὀλοόν· ἐπίθετον δὲ τοῦ ... οἱ δὲ, δασύνουσιν· ὁ ὅλος τροχοειδὴς, καὶ κατὰ πᾶν μέρος ἀστήρικτος· Δημόκριτος δὲ τὸ κυλινδρικὸν σχῆμα, ὀλοοίτροχον καλεῖ· *Eustath.* fol. 893. lin. 2. Τὸ δὲ ὀλοοίτροχος, ἔχει μὲν πλεονασμὸν τοῦ ἰῶτα, ὅμοιον πρὸς τὸ ὀδοιδόκος, ὀδοιπόρος· οὐ διὰ μέτρον· ἀλλὰ πρὸς ἀπόφυγιν τοῦ ... χάριν εὐφωνίας μόνης.

144. Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι) τὸ δὲ παρέλκει ut suprà, ad v. 83. *Eustath.* fol. 893. lin. 52. Ἐν δὲ τῷ, Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι ... ὁ δὲ σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ δὴ ἴσως δὲ, καὶ κατὰ τὸ εἰκός.

145. Κτείνων) *Eustath.* fol. 893. lin. 53. Ἐν δὲ τῷ κτείνων, ἐν κοινῷ νοητέον τὸ, Ἀχαιούς· ἵνα μὴ ἄλλως ὁ χλευασμὸς κλισίας ἢ νῆας ἐρεῖ κτείνειν.

147. Ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν) *Etymolog.* M. v. Ἀμφίγυος. Ὅμηρος ἐπὶ τοῦ δορατίου λέγει, οἷον, Ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν· οἱονεὶ τοῖς ἑκατέρωθεν γυιῶσαι δυναμένοις, ὅ ἐστι χωλῶσαι, καὶ πλῆξαι, διὰ τὸ ἐπιδορατίδας, καὶ τὸ σαυρωτῆρος ἔνιοι, τοῖς διὰ χειρὸς οἱ δὲ, μακροῖς καὶ ὀξέσιν. *Eustath.* fol. 893. lin. 46. paulo inferius, Ἀμφίγυον δὲ λέγει ἔγχος, ἢ τὸ ἀμφοτέρων ... ἀπό τι τοῦ ... αἰχμῆς, καὶ τοῦ ἐν τῷ ... σιδηρίου σαυρωτῆρος· ὡς οἱονεὶ ἀμφίγυα, καὶ Αἰολικῶς, ἀμφίγυα· ἢ τὰ ἀμφοτέρωθεν γυιῶσαι, ὅ ἐστι βλάψαι δυνάμενα, ὡς ἀμφίστομα· ἢ τὰ ἀμφοτέρωθεν ... καὶ ... περὶ τὰ γυῖα, ὃ καὶ χεῖρας δηλοῖ &c.

151. Οὔτοι δηρὸν) Ità, pro οὔτι δηρὸν &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

141. *Ἀπαραποδίστως) Ad loci expositionem, rejecto illo *Schreveliano*, ἀπαραβόλως.

150. *Δαρδανίᾳ) Ità, pro Δαρδανίαν, lego.

VARIÆ LECTIONES.

138. Ὤσῃ) χ. ὤσει.

144. Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι) χ. ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι, ut suprà, ad v. 83.

151. Παρμένετ' οὔτοι δηρὸν ἐμὲ σχήσουσι) χ. παρ-

Καὶ

Καὶ μάλα πυργηδὸν σφέας αὐτοὺς ἀρτύναντες·
Ἀλλ', ὀίω, χάσσονται ὑπ' ἔγχεος, εἰ ἐτεόν με
Ὦρσε θεῶν ὤριστος, ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης.
Ὣς εἰπὼν, ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Δηΐφοβος δ' ἐν τοῖσι μέγα φρονέων ἐβεβήκει
Πριαμίδης, πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Κοῦφα ποσὶ προβιβάς, καὶ ὑπασπίδια προποδίζων·
Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν, οὐδ' ἀφάμαρτε κατ' ἀσπίδα πάντοσε ἴσην,
Ταυρείην· τῆς δ' οὔτι διήλασεν, ἀλλὰ πολὺ πρὶν
Ἐν καυλῷ ἐάγη δολιχὸν δόρυ· Δηΐφοβος δὲ
Ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἕο· δεῖσε δὲ θυμῷ
Ἔγχος Μηριόναο δαΐφρονος· αὐτὰρ ὅ γ' ἥρως
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, χώσατο δ' αἰνῶς
Ἀμφότερον, νίκης τε, καὶ ἔγχεος, ὃ ξυνέαξε·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Οἰσόμενος δόρυ μακρὸν, ὅ οἱ κλισίηφι λέλειπτο·
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.

Licèt valdè addensatis ordine quadrato agminibus seipsos instruxerint:
Sed, puto cedent hastâ meâ fugati, si verè me
Incitavit deorum potentissimus, altitonans maritus Junonis.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque.
Deiphobus itaque inter hos elato animo incedebat
Priamides, præque se tenebat clypeum undique æquale,
Levi passu progrediens, & clypeo-tectus procedens:
Meriones autem in eum collimabat hastam fulgentem,
Et percussit, neque aberravit à clypeo undique æquali
Taurino, id verò haudquaquam trajecit, sed multò prius
In extremo fracta longa hasta: Deiphobus autem
Scutum taurinum tenuit procul à se, timuit enim animo
Hastam Merionis bellicosi; ille verò heros *Meriones*
Retrò sociorum in agmen recessit; iratus est autem graviter
Propter utrumque, victoriamque *amissam*, & hastam, quam fregerat:
Perrexit itaque ire præterque tentoria & naves Achivorum,
Allaturus hastam longam, quæ sibi in tentoriis relicta erat:
Alii vero pugnabant, clamorque immensus exortus erat.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

152. Πυργηδόν.] Δίκην πύργου ἐν τάξει· ἔστι δὲ ἐπίρρημα παραβολοειδὲς, ὅμοιον τῷ σφαιρηδόν.

158. Κοῦφα ποσὶ προβιβάς.] Ἤτοι, μετέωρα καὶ ὑψηλὰ προβαίνων· ἢ, ἐπ' ἄκρων τῶν ποδῶν βαδίζων, οἱονεὶ ἀκροβηματίζων· Ὑπασπίδια προποδίζων.] Ὑπὸ τῇ ἀσπίδι ἠρέμα καὶ εὐρύθμως βαίνων· ἢ, ὑπὸ τὴν ἀσπίδα τοὺς πόδας τιθείς· τουτέστι, περικαλύπτων αὐτοὺς τῇ ἀσπίδι κατὰ τὴν πορείαν· ἐξ οὗ πρόδηλον, ὅτι οὐκ εἶχεν ὁ Δηΐφοβος ἀμφιβρότην ἀσπίδα. οὐδὲ ὅπλα, ἐπεὶ ἂν αὐτὴν ἐκράτει.

159. Αὐτοῖο τιτύσκετο.] Κατ' αὐτοῦ ἐστοχάζετο.

162. Καυλῷ.] Καυλὸς, τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, τὸ ἐμβαλλόμενον εἰς τὴν ἐπιδορατίδα. Ἐάγη.] Κατεάγη, ἐκλάσθη.

165. Χώσατο δ' αἰνῶς.] Ἐλυπήθη γὰρ κατ' ἀμφότερα, ἐπί τε τῷ τὴν νίκην ἀφῃρῆσθαι, καὶ ἐπὶ τῷ κεκλάσθαι τὸ δόρυ.

168. Οἰσόμενος.] Κομίσων, οἴσων. Διαφέρει δὲ τὸ οἴσων, καὶ τὸ οἰσόμενος. Οἴσων μὲν γὰρ, ἑτέρῳ, Οἶσε θέειον, γρηῦ κακῶν ἄκος· οἶσε δέ μοι πῦρ· καὶ, Οἴσετε δ' ἄρνα λευκόν· Οἰσόμενος δὲ, ἑαυτῷ.

N O T Æ.

159. Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο) Hinc emenda *Etymolog. M.* v. Τιτυσκόμενοι. Τὸ σχηματισμοῦ χρῆσις, Μηριόνης δ' ἐν τοῖσι τιτύσκετο, *lege*, Μηριόνης δ' αὐτοῖο τιτύσκετο.

163. Ἀσπίδα ταυρείην σχέθ' ἀπὸ ἕο) Σχέθε, pro ἔσχεθε· quod pro ἔσχε, vel εἶχε. *Ultima* τῆς ἀπὸ, potest produci, & tamen legitur in nonnullis ἀπαὶ ut pluries ostendimus.

166. Νίκης τε, καὶ ἔγχεος) Νίκης ἕνεκεν, ἧς ἐστερήθη· καὶ ἔγχεος, ὃ συνῆξεν.

168. Οἰσόμενος) *Eustath.* fol. 895. lin. 5. Διαφορὰν δὲ τοῦ οἴσων καὶ οἰσόμενος φασὶν οἱ Παλαιοὶ, ὅτι τὸ μὲν οἴσων, ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλον κινεῖ τὴν ἐνέργειαν τοῦ χρήματος· τὸ δὲ Οἰσόμενος, ἐπὶ πρόσωπον ἀντιστρέφει αὐτήν. Confer *Br. Schol.* quæ *Didymi* esse, certè *Eustathius* minimè putabat; quùm toties τῶν Παλαιῶν vocet.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

μέλλετ'· ὅτι μοὶ δηρὸν ἔτι χάσσονται, vel. ὅτ' ἔτι δηρὸν ἐμοὶ χάσσονται male olim in nonnullis, ὅτι δηρὸν ἐμοὶ χάσσονται.

154. Ὤριστος) γρ. ἄριστος.

157. Πάντοσε ἴσην) γρ. πάντοσ' ἐΐσην, ut mox, v. 160.

160. Πάντοσε ἴσην) γρ. πάντοσ' ἐΐσην, ut modò, v. 157.

163. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο.

167. Ἰέναι) γρ. ἴμεναι.

170 Τεῦ-

Τεῦκρος δὲ πρῶτος Τελαμώνιος ἄνδρα κατέκτα
Ἴμβριον αἰχμητὴν, πολυΐππου Μέντορος υἱόν·
Ναῖε δὲ Πήδαιον, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν,
Κούρην δὲ Πριάμοιο νόθην ἔχε Μηδεσικάστην·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσι·
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' υἱὸς Τελαμῶνος ὑπ' οὔατος ἔγχεϊ μακρῷ
Νύξ', ἐκ δ' ἔσπασεν ἔγχος· ὁ δ' αὖτ' ἔπεσεν, μελίη ὥς,
Ἥ τ' ὄρεος κορυφῇ ἕκαθεν περιφαινομένοιο
Χαλκῷ ταμνομένη τέρενα χθονὶ φύλλα πελάσσῃ·
Ὣς πέσεν· ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Τεῦκρος δ' ὡρμήθη, μεμαὼς ἀπὸ τεύχεα δῦσαι·
Ἕκτωρ δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Τυτθόν· ὁ δ' Ἀμφίμαχον, Κτεάτου υἱ' Ἀκτορίωνος,
Νισσόμενον πόλεμόνδε, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Ἕκτωρ δ' ὡρμήθη, κόρυθα κροτάφοις ἀραρυῖαν
Κρατὸς ἀφαρπάξαι μεγαλήτορος Ἀμφιμάχοιο·
Αἴας δ' ὁρμηθέντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἕκτορος· ἀλλ' οὔπη χροὸς εἴσατο, πᾶς δ' ἄρα χαλκῷ
Σμερδαλέῳ κεκάλυφθ'· ὁ δ' ἄρ' ἀσπίδος ὀμφαλὸν οὖτα,

Teucer autem primus Telamonius virum interfecit
Imbrium armis-acerrimum, divitis equorum Mentoris filium:
Habitabat utique Pedæum, antequam venerant filii Achivorum,
Filiamque Priami notham uxorem habebat Medesicasten:
Verùm postquam Danaorum naves venerant utrinque-remis actæ,
Rursus ad Ilium venit, excellebatque inter Trojanos:
Habitabat autem apud Priamum: is enim eum honorabat æquè ac filios.
Hunc filius Telamonis sub aurem hastâ longâ
Vulneravit, evulsitque hastam: ille itaque cecidit, fraxinus tanquam,
Quæ montis in vertice procul conspicui
Ære recisa tenera terræ folia admovit:
Sic cecidit: circúmque ipsum sonitum dederunt arma varia ære.
Teucer itaque accurrit, cupiens arma exuere:
Hector verò in accurrentem jaculatus est hastâ fulgenti:
Sed hic quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam
Paululum; is autem Amphimachum, Cteati filium Actorionis,
Venientem ad pugnam ad pectus percussit hastâ:
Fragorem verò edidit cadens, & sonitum dedere arma super ipsum.
Hector itaque accurrit, ut galeam temporibus aptam
Capite detraheret magnanimi Amphimachi:
Ajax autem in accurrentem jaculatus est hastâ splendenti
Hectorem: sed nullibi ad corpus pervenit, totus enim ære
Horrendo tectus erat. Ille tamen scuti umbonem percussit,

ΣΧΟΛΙΑ.

172. Πήδαιον.] Πήδασος, πόλις Καρίας.

178. Μελίη ὥς.] Ὡς μελία· ἔστι δὲ εἶδος δένδρου.

179. Κορυφῇ.] Ἐξοχῇ. Ἕκαθεν περιφαινομένοιο.] Πόῤῥωθεν ὁρωμένου, περιόπτου.

180. Τέρενα.] Τρυφερὰ, ἁπαλὰ, ῥᾳδίως δυνάμενα τείρεσθαι· ἔστι δὲ, χλωρά· ἔοικε δὲ, ὥσπερ συναγαγὼν τοῦ δένδρου, ταῦτα εἰρηκέναι.

181. Βράχε τεύχεα.] Ὠνοματοπεποίηκεν· ἐντεῦθεν δὲ ἀπὸ τοῦ ἤχου τοῦ ὕδατος καὶ τὸ βρέχειν ὠνόμασται· ὁ δὲ λόγος, τὰ περὶ * αὐτὸν τεύχεα ἤχησεν.

186. Νισσόμενον.] Παραγινόμενον.

190. Ὀρέξατο.] Ἐξέτεινε.

191. Χροὸς εἴσατο.] Διὰ τοῦ χρωτὸς διῆλθε.

* Ità pro αὐτῶν, emendo.

NOTÆ.

171. Ἴμβριον) Vid. ad ζ. v. 474. ubi numeratur inter alios *Priami*, factos, aut designatos, Generos; sicut *Othryoneus*, *Coræbus*; *Creusam Æneas* habuit, *Ilionem*, *Polymestor*, *Thraciæ* Rex *Eustath.* fol. 895. lin. 37. Ὥσπερ ἐν Ὀδυσσείᾳ, Αἰγύπτιός τις εὕρηται, ὄνομα κύριον, ὁμωνυμοῦν τῷ ἐθνικῷ, οὕτω καὶ ἐνταῦθα Ἴμβριος αἰχμητής.

180. Ταμνομένη) Veram *Lectionem* Homero restituo, qui τάμνω semper dicit, nunquam τέμνω, ut notamus ex *Eustathio*, ad Θ. v. 87. & ità in hoc loco, MS. CCC. & MS. *Mori*, legunt ταμνομένη· ut & *Eustathius* hoc ipso in loco, *Textu* & Notis.

185. Κτεάτου) Vid. infrà, ad v. 207.

VARIÆ LECTIONES.

172. Ἐλθεῖν) γρ. ἐλθέμεν.

180. Ταμνομένη) γρ. τεμνομένη, vid. Not. in Text.

183. Ἀκόντισε) γρ. ὀρέξατο, in aliis locis.

186. Νισσόμενον) γρ. νεισσόμενον.

190. Ἀκόντισε) γρ. ὀρέξατο, *Br. Schol.* vid. ad v. 183.

192. Οὖτα) γρ. [illegible]

Ὦσε

Ὦσε δέ μιν σθένεϊ μεγάλῳ· ὁ δὲ χάσσατ' ὀπίσσω
Νεκρῶν ἀμφοτέρων· τοὺς δ' ἐξείρυσαν Ἀχαιοί·
Ἀμφίμαχον μὲν ἄρα Στιχίος, δῖός τε Μενεσθεὺς,
Ἀρχοὶ Ἀθηναίων, κόμισαν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν·
Ἴμβριον αὖτ' Αἴαντε, μεμαότε θούριδος ἀλκῆς·
Ὥστε δύ' αἶγα λέοντε, κυνῶν ὕπο καρχαροδόντων
Ἁρπάξαντε, φέρητον ἀνὰ ῥωπήϊα πυκνὰ,
Ὑψοῦ ὑπὲρ γαίης μετὰ γαμφηλῇσιν ἔχοντε·
Ὥς ῥα τὸν ὑψοῦ ἔχοντε δύω Αἴαντε κορυστὰ
Τεύχεα συλήτην, κεφαλὴν δ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς
Κόψεν Ὀϊλιάδης, κεχολωμένος Ἀμφιμάχοιο·
Ἧκε δέ μιν σφαιρηδὸν ἑλιξάμενος δι' ὁμίλου,
Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι.
Καὶ τότε δὴ περὶ κῆρι Ποσειδάων ἐχολώθη,
Υἱωνοῖο πεσόντος ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι·
Βῆ δ' ἰέναι παρά τε κλισίας καὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Ὀτρυνέων Δαναοὺς, Τρώεσσι δὲ κήδε' ἔτευχεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα οἱ δουρικλυτὸς ἀντεβόλησεν,
Ἐρχόμενος παρ' ἑταίρου, ὅ οἱ νέον ἐκ πολέμοιο

Repulitque eum vi magnâ: isque cedebat retrò
A cadaveribus ambobus. Hæc autem extraxerunt Achivi:
Amphimachum quidem Stichius, nobilisque Menestheus,
Principes Atheniensium, portaverunt ad exercitum Achivorum;
Imbrium verò Ajaces, studiosi impetuosæ pugnæ:
Ut duo capram leones, à canibus serratis-dentibus
Ereptam, ferunt per virgulta densa,
Altè supra terram in malis tenentes:
Sic utique hunc altè tenentes duo Ajaces bellatores
Arma detraxerunt, caputque molli à cervice
Amputavit Oïliades, iratus Amphimachi gratiâ:
Misitque illud instar globi rotatum per turbam;
Hectori verò ante pedes cecidit in pulveribus.
Et tum jam ex animo Neptunus iratus erat,
Nepotis *gratiâ* cæsi in gravi pugnâ:
Perrexit itaque ire præterq; tentoria & naves Achivorum,
Incitaturus Danaos, Trojanis enim clades moliebatur.
Idomeneus autem ei hastâ-inclytus occurrit,
Rediens à socio, qui ei nuper è prælio

ΣΧΟΛΙΑ.

198. Καρχαροδόντων.] Ὀξεῖς καὶ ἐπικαμπεῖς ὀδόντας ἐχόντων.

199. Ῥωπήϊα.] Οἱ τόποι ἐν οἷς ῥῶπες φύονται· ῥῶπες δὲ, πολύφυλλα καὶ ἰσομεγέθη φυτὰ δρυῶν.

200. Ὑψοῦ.] Ἐν ὕψει. Γαμφηλῇσι.] Γαμφαῖς, σιαγόσι· παρὰ τὸ κεκάμφθαι.

201. Κορυστὰ.] Δυϊκῶς· Κορυσταὶ, ὁπλῖται.

102. Συλήτην.] Ἡ Δωρικόν ἐστιν· ἢ παρὰ τὸ συλεσάτην.

204. Σφαιρηδὸν.] Δίκην σφαίρας. Ἑλιξάμενος.] Ἐπιστραφείς.

207. Υἱωνοῖο.] *Ἐγγόνου.

NOTÆ.

194. Ἐξείρυσαν) Ità MS. CCC. & ità omninò legendum, ob rationes sæpe dictas; vid. ad μ' v. 448.

197. Μεμαότε θούριδος ἀλκῆς) Ità MS. Barocc. Oxon. ità in suo Codice scribendum, notaverat *Isaac. Casaubon.* μεμαότε. nempè, *Metri* causâ; ut & olim, *Iliad.* β'. v. 818. μεμαότες. in omnibus *Exemplaribus.* Vulgati Codd. μεμαῶτε. errore non levi.

205. Ἕκτορι δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν ἐν κονίῃσι) Ità *Livius,* l. 27. *C. Claudius* Consul, cùm in Castra redisset, Caput *Asdrubalis* (is erat frater ipsius *Annibalis*) quod servatum cum curâ attulerat, projici ante Hostium stationes jussit. *Annibal* tanto simul publico familiarique ictus luctu, Agnoscere se Fortunam *Carthaginis* fertur dixisse.

207. Υἱωνοῖο πεσόντος) *Amphimachus* erat *Cteati* filius, *Euryti* frater, ut *Iliad.* β'. v. 620. *Cteatus* autem & *Eurytus*, *Neptuni*, ut *Iliad.* λ'. v. 750. quare *Amphimachus*, *Neptuni* Nepos. vid. suprà, ad v. 185.

NOTÆ IN SCHOLIA.

207. * Ἐγγόνου) Ità, pro ἐκγόνου, restituo, ex *Aldinâ.* Vid. *Hesych.* & *Etymolog. M.* v. Ἔγγονος.

VARIÆ LECTIONES.

195. Στιχίος) γρ. Στίχιος, & Στύχιος MS. Barocc. Oxon. & MS. *Mori.*

196. Κατὰ λαὸν) γρ. μετὰ λαὸν, MS. CCC.

197. Μεμαότε) γρ. μεμαῶτε, malè. Vid. Not. in *Textum.*

198. Αἶγα) γρ. αἶγε, *Zenodotus*, apud *Eustath.* fol. 896. lin. 30.

200. Ἔχοντε) γρ. ἔχοντες, MS. CCC.

Ἦλθε

Ἦλθε, κατ' ἰγνύην βεβλημένος ὀξέϊ χαλκῷ·	Venerat, ad poplitem vulneratus acuto ære:
Τὸν μὲν ἑταῖροι ἔνεικαν, ὁ δ' ἰητροῖς ἐπιτείλας	Eum quidem focii asportaverant, ipseque medicis quum præcepisset,
Ἤϊεν ἐς κλισίην· ἔτι γὰρ πολέμοιο μενοίνα	Redibat ad tentorium: adhuc enim pugnæ cupiebat
Ἀντιάαν· τὸν δὲ προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,	Particeps esse. Hunc itaque allocutus est rex Neptunus,
Εἰσάμενος φθογγὴν Ἀνδραίμονος υἷι Θόαντι,	Assimilato se voce Andræmonis filio Thoanti,
Ὃς πάσῃ Πλευρῶνι καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,	Qui per totam Pleurona & excelsam Calydona,
Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·	Ætolis imperabat, deusque tanquam honorabatur à populo;
* Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,	Huic se assimilans alloquutus est rex Neptunus,
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ	" Idomeneu, Cretum princeps, quò tandem minæ
Οἴχονται, τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν;	" Abierunt, quas Trojanis minabantur filii Achivorum?
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα,	Hunc vicissim Idomeneus, Cretum ductor, contra allocutus est,
Ὦ Θόαν, οὔτις ἀνὴρ νῦν γ' αἴτιος, ὅσσον ἔγωγε	" O Thoa, nullus vir nunc in culpâ, quantum equidem
Γιγνώσκω· πάντες γὰρ ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν·	" Intelligo: omnes enim scimus præliari:

ΣΧΟΛΙΑ.

212. *Ἰγνύην.] Ἀγκύλην· ἢ, τὸ ὄπισθεν τοῦ γόνατος.
213. Ἔνεικαν.] Ἐκόμισαν. *Vid. Etymolog. M. v.
214. Μενοίνα.] Ἐπεθύμει.
215. Ἀντιάαν.] Μεταλαμβάνειν, ἐφάπτεσθαι.
216. Εἰσάμενος.] Ὁμοιωθείς.
217. Πλευρῶνι καὶ Καλυδῶνι.] Ἀπὸ τοῦ, Πλευρῶνος καὶ Καλυδῶνος· εἰσὶ δὲ πόλεις Αἰτωλίας.
218. Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε.] Αἰτωλὸς παῖς μὲν ἦν Ἐνδυμίωνος· ὃς ἀκούσιον φόνον δράσας, ἔφυγε εἰς τὴν ἀπ' αὐτοῦ προσαγορευθεῖσαν Αἰτωλίαν, κἀκεῖ ἐποίησε Πλευρῶνα· ἀφ' οὗ ἡ ἐν Αἰτωλίᾳ πόλις Πλευρὼν ἐκλήθη. Τούτου δὲ γίνονται δύο παῖδες, Κούρης καὶ Καλυδών· ἀφ' ὧν ἄλλαι δύο πόλεις ἐν Αἰτωλίᾳ προσηγορεύθησαν.
219. Ποῦ τοι ἀπειλαί.] Λείπει τὸ, εἰσίν· ἔπειτα ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς, Οἴχονται τὰς Τρωσὶν ἀπείλεον υἷες Ἀχαιῶν.
222. Ὅσσον ἔγωγε Γιγνώσκω.] Ὅσον ἐγὼ γνωρίζω.
223. Ἐπιστάμεθα.] Δυνάμεθα, ἐμπείρως ἔχομεν.

NOTÆ.

212. Βεβλημένος) Ità rectè, MS. CCC. *Cantabrig.* MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori*, quare in *Textum* sumo; rejecto τῷ βεβολημένος inter *Var. Lect.* quùm Vox βεβλημένος, de Vulneribus *Corporis*, βεβολημένος, de *Animi* affectibus & mœstitiâ, semper, *Homero*; ut *Br. Schol.* ad *Iliad.* ί. v. 3. Πένθεϊ δ' ἀτλήτῳ βεβολήατο πάντες ἄριστοι.

214. Ἤϊεν ἐς κλισίην) Ità pro, ἤϊεν ἐκ κλισίης, lego, cum MS. CCC. *Cantabr.* non enim jam ex *Tentorio* venit, sed versùs *Tentorium* vadit; ut mox, v. 240. Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανεν. An ex amici nuper vulnerati *Tentorio*, quem inviserat, quùm *Chirurgis* suis de eo injunxerat, exiens, ad suum nunc *Tentorium* proficiscitur, πανοπλίᾳ armandus de novo? Hoc omne, καθὸ τὸ συνεπόμενον, fieri, colligere est.

219. * Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων) Hunc Versum ex MS. CCC. *Cantabrig.* restituendum curavi; penè necessarium. Ibidem quidem, ut nunc Nos, post Versum, Αἰτωλοῖσιν, &c.

223. Ἐπιστάμεθα πτολεμίζειν) Ità scribo certè in hoc loco ad stabiliendam *Ultimam* τοῦ ἐπιστάμεθα, ut & olim in aliis ejusmodi locis, *viz.* τ'. v. 206. Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν, & φ' v. 572. Ἄλκιμον ὡρμᾶτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι. Quin ità MS. *Mori*, apertè hoc in loco, & ità MS. *Barocc.* Oxon.

VARIÆ LECTIONES.

212. Βεβλημένος) γρ. βεβολημένος, Vid. Not. in *Textum*.
214. Ἤϊεν ἐς κλισίην) γρ. ἤϊεν ἐκ κλισίης, olim: vid. Not. in *Textum*.
216. Φθογγὴν) γρ. φωνὴν, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon.
218. Αἰτωλοῖσιν ἄνασσε, θεὸς δ' ὣς, τίετο δήμῳ) γρ. Post hunc Versum, Τῷ μιν εἰσάμενος προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων, MS. CCC. vid. Not. in *Textum*, ad v. 219.
219. Τῷ μιν εἰσάμενος) γρ. τῷ μιν ἐεισάμενος, Vid. *Brev. Schol.* ad v. 216.
223. Γιγνώσκω) γρ. γινώσκω, at γιγνώσκω, MS. CCC. *Ibid.* Πτολεμίζειν) γρ. πολεμίζειν. vid. Not. in *Text.*

Οὔτε τινὰ δέος ἴσχει ἀκήριον, οὔτε τις ὄκνῳ
Εἴκων, ἀνδύεται πόλεμον κακόν· ἀλλά που οὕτω
Μέλλει δὴ φίλον εἶναι ὑπερμενέϊ Κρονίωνι,
Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ' Ἄργεος ἐνθάδ' Ἀχαιούς.
Ἀλλά, Θόαν, καὶ γὰρ τοπάρος μενεδήϊος ἦσθα,
Ὀτρύνεις δὲ καὶ ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδηαι·
Τῷ νῦν μήτ' ἀπόληγε, κέλευέ τε φωτὶ ἑκάστῳ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἰδομενεῦ, μὴ κεῖνος ἀνὴρ ἔτι νοστήσειεν
Ἐκ Τροίης, ἀλλ' αὖθι κυνῶν μέλπηθρα γένοιτο,
Ὅς τις ἐπ' ἤματι τῷδε ἑκὼν μεθίησι μάχεσθαι.
Ἀλλ' ἄγε, τεύχεα δεῦρο λαβὼν ἴθι· ταῦτα δ' ἅμα χρὴ
Σπεύδειν, αἴ κ' ὄφελός τι γενώμεθα καὶ δύ' ἐόντε.
Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν, καὶ μάλα λυγρῶν·
Νῶϊ δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.
Ὣς εἰπών, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἀμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἰδομενεὺς δ' ὅτε δὴ κλισίην εὔτυκτον ἵκανε,
Δύσετο τεύχεα καλὰ περὶ χροΐ, γέντο δὲ δοῦρε·

" Neque quenquam timor detinet exanimans, neq; quisquam pigritiæ
" Cedens, subterfugiat pugnam perniciosam: sed fortè hoc modo
" Videtur jam gratum esse præpotenti Saturnio,
" Ingloriós perire procul ab Argo hic Achivos.
" Sed, Thoa, etenim ante bellicosus fuisti,
" Hortari-soles autem & alium, ubi remittentem videris:
" Itaque ne nunc quidem cessa ipse, hortaréque virum quemque.
Huic respondit deinde Neptunus quatiens-terram,
" Idomeneu, ne ille vir ampliùs revertatur
" E Trojâ, sed hic canibus ludibrium fiat,
" Quicunque hoc die volens remiserit pugnam.
" Sed age, armis huc sumptis veni: hæc autem simul oportet
" Maturare: si quem usum afferamus duo licet existentes.
" In unum enim collata virtus est virorum, etiam valde imbelium:
" Nos autem & cum fortibus novimus pugnare.
Sic fatus, ille quidem rursus abiit deus in pugnam virorum:
Idomeneus autem quando jam ad tentorium bene-structum venerat,
Induit arma pulchra circa corpus, sumpsitque duo-hastilia;

ΣΧΟΛΙΑ.

224. Ἴσχει.] Ἐπέχει. Ἀκήριον] Ἀψυχοποιόν.
225. Ἀνδύεται.] Ἀναδύεται.
226. Μέλλει δὴ φίλον εἶναι.] Ἔοικε φίλον εἶναι.
227. Νωνύμους.] Ἀνωνύμους, νωνύμους. Κατ' ἐπένθεσιν τοῦ ι, διὰ τὴν παραλήγουσαν βραχεῖαν.
228. Μενεδήϊος.] Ὑπομενητικὸς ἐν τῇ μάχῃ.
233. Μέλπηθρα.] Ἐμπαίγματα, παίγνια· εἰώθασι γὰρ οἱ κύνες κορεσθέντες τοῖς λειψάνοις ἐμπαίζειν· λίαν δὲ τὸ πᾶν ἐλεεινόν.
236. Σπεύδειν.] Κακοπαθεῖν, ἐνεργεῖν.
237. Συμφερτὴ δ' ἀρετὴ πέλει ἀνδρῶν καὶ μάλα λυγρῶν.] Ἀντὶ τοῦ, συμφορητή· τὸ δὲ ὅλον, ἡ τῶν δειλῶν καὶ ἀνάνδρων καὶ μάλα λυγρῶν δύναμις, εἰς ταὐτὸ συνελθοῦσα, ἀρετὴ γίνεται· ὅθεν ἡ ἀπόφασις λείπει τοῖς ἀνδρείοις, εἴγε οἱ δειλοὶ ἀλλήλοις συνιόντες, ἐνεργεῖν δρῶσι· καὶ μάλα λυγρῶν ἀνδρῶν συμφορητὴ γίνεται ἀρετή· πόσῳ μᾶλλον, ὅτι καὶ ἀγαθοῖς νῶϊς δυναίμεσθα μάχεσθαι;
238. Νῶϊ δὲ καί κ' ἀγαθοῖσιν ἐπισταίμεσθα μάχεσθαι.] Ἡμεῖς δὲ καὶ ἀνδρείοις δυναίμεσθα μάχεσθαι· ἐπισταίμεσθα γὰρ, τὸ δυναίμεθα.
239. Ἀμπόνον.] Ἐπὶ τὸν πόλεμον.

NOTÆ.

224. Οὔτε τινὰ δέος ἴσχει) *Ultima* τοῦ τινὰ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, ante δ'. *Ecstaticum*; ut sæpè in similibus.

227. Νωνύμους) Ità & hìc legit MS. Barocc. Oxon. pro νωνύμνους, ità MS. CCC. *Cantabr.* & MS. *Mori*; *Eustath.* demùm, fol. 898. lin. 5. Vid. ad μ'. v. 70.

229. Ἄλλον, ὅθι μεθιέντα ἴδηαι) *Ultima* τοῦ ὅθι produci potest, in *Cæsurâ* ante *Liquidam* &c. meliùs tamen, ut mihi videtur, ὅτε legeretur; quæ & vox *Homerica*, ut *Odyss.* γ'. v. 10. & π'. v. 306.

233. Κυνῶν μέλπηθρα γενέσθαι) Ità aliàs, viz. ρ'. v. 255. Πάτροκλον Τρωῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι. Vid. *Br. Schol.*

239. Ἀμπόνον) γρ. ἀν πόνον, MS. CCC. *Etymolog.* M. v.

241. Δύσετο) Ità MS. *Barocc.* Oxon. & MSS. reliqua, Veteréque Codices correctiores, & ità

VARIÆ LECTIONES.

227. Νωνύμους) γρ. νωνύμνους, vid. Not. in *Textum*.
229. Ὅθι) γρ. ὅτε, vid Not. in *Textum*.
236. Δύ' ἐόντε) γρ. δύ' ἐόντες, MS. Barocc. Oxon.
239. Ἀμπόνον) γρ. ἀν πόνον, MS. CCC.
241. Δύσετο) γρ. δύσατο, vid. Not. in *Textum*.

Βῆ

Βῆ δ' ἴμεν ἀστεροπῇ ἐναλίγκιος, ἥν τε Κρονίων
Χειρὶ λαβὼν ἐτίναξεν ἀπ' αἰγλήεντος Ὀλύμπου,
Δεικνὺς σῆμα βροτοῖσιν· ἀείζηλοι δέ οἱ αὐγαί·
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Μηριόνης δ' ἄρα οἱ, θεράπων ἐΰς, ἀντεβόλησεν,
Ἐγγὺς ἔτι κλισίης· μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ᾔει
Οἰσόμενος· τὸν δὲ προσέφη σθένος Ἰδομενῆος,
Μηριόνη, Μόλου υἱὲ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἑταίρων,
Τίπτ' ἦλθες πόλεμόν τε λιπὼν καὶ δηϊοτῆτα;
Ἠέ τι βέβληαι, βέλεος δέ σε τείρει ἀκωκή;
Ἠέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες; οὐδέ τι αὐτὸς
Ἧσθαι ἐνὶ κλισίῃσι λιλαίομαι, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Ἰδομενεῦ, Κρητῶν βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἔρχομαι, εἴ τι τοι ἔγχος ἐνὶ κλισίῃσι λέλειπται,
Οἰσόμενος· τό νυ γὰρ κατεάξαμεν, ὃ πρὶν ἔχεσκον,
Ἀσπίδα Δηϊφόβοιο βαλὼν ὑπερηνορέοντος.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα,
Δούρατά γ', αἴ κ' ἐθέλῃσθα, καὶ ἓν καὶ εἴκοσι δήεις,
Ἑσταότ' ἐν κλισίῃ πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα,
Τρώϊα, τὰ κταμένων ἀποαίνυμαι· οὐ γὰρ ὀΐω

Perrexitque ire fulguri similis, quod Saturnius
Manu acceptum mittit vibratum à corusco Olympo,
Ostendens signum hominibus; praeclari etenim ejus radii:
Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis;
Meriones autem ei, famulus bonus, occurrit,
Existenti prope adhuc tentorium: nam hastam æream ibat
Sumpturus. Hunc itaque allocuta est vis Idomenei,
" Merione, Moli fili, pedibus celer, charissime sodalium,
" Cur venisti praelioque relicto & pugnâ?
" Numquid vulneratus es, telique te affligit cuspis?
" An alicujus-rei nuncius ad me venisti? nec omnino ipse
" Desidere in tentoriis cupio, sed pugnare.
Hunc Meriones prudens vicissim allocutus est,
" Idomeneu, Cretum princeps ære-loricatorum,
" Venio, si qua tibi hasta in-tentoriis relicta est,
" Sumpturus. Eam enim jam confregimus, quam prius habebam,
" Clypeo Deiphobi perculso ferocientis.
Hunc Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est,
" Hastas quidem, si volueris, & unam & viginti invenies,
" Stantes in tentorio ad parietes collucentes,
" Trojanas, quas à cæsis abstuli. Non enim profiteor

ΣΧΟΛΙΑ.

242. Ἐναλίγκιος.] Ὅμοιος.
243. Αἰγλήεντος.] Λαμπροῦ.
244. Ἀείζηλοι.] Μεγάλως ἔκδηλοι, ἀρίδηλοι.
247. Μετὰ γὰρ δόρυ χάλκεον ᾔει Οἰσόμενος.] Ἀπῄει γὰρ δόρυ κομιούμενος.
249. Μηριόνη, Μόλου υἱὲ, πόδας ταχὺ, φίλταθ' ἑταίρων.] Δι' ἑνὸς στίχου καὶ τὴν συγγένειαν ἐσήμανεν, καὶ τὴν τῶν ποδῶν ῥώμην ἐμαρτύρησεν, καὶ τὸ ὑπερβάλλον αὐτοῦ τῆς φιλοστοργίας ἐνεδείξατο.
251. Ἠέ τι βέβληαι;] Ἢ τέτρωσαί τι μέρος τοῦ σώματος;
252. Ἠέ τευ ἀγγελίης μετ' ἔμ' ἤλυθες;] Ἢ περί τινος ἀγγελίας πρὸς ἐμὲ παραγέγονας;
257. Τό νυ γάρ.] Ἐκεῖνο γὰρ δή.
260. Δήεις.] Εὑρήσεις.
261. Ἐνώπια.] Οἱ ἐναντίοι κατὰ τὰς εἰσόδους τοῖχοι ὑπ' [illegible] παμφανόωντα, δηλονότι· καὶ ἐν τῇ Θ'. ὥσπερ, Ἅρματα δ' ἔκλινεν πρὸς ἐνώπια παμφανόωντα.
262. Κταμένων.] Ἀναιρεθέντων. Ἀποαίνυμαι.] Ἀφαιροῦμαι.

NOTÆ.

semper scribendum contra malam praxin indoctorum hominum; semper enim, *Penultima* Futuri hujus Verbi, δήω, pro δήσω, Producitur; ut *Odyss.* μ'. v. 383. Δύσομαι εἰς Ἀΐδαο. Vid. infrà, ad π'. v. 129. Frustrà autem Geminatur *Litera*, ubi *Naturalis* Productio. N.B.

VARIÆ LECTIONES.

245. Στήθεσσι) γρ. στήθεσφι. MS. Barocc. Oxon. vid. infrà, v. 497.
259. Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς) γρ. τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, MS. Barocc. Oxon.
260. Δούρατά γ', αἴ κ' ἐθέλῃσθα) γρ. δούρατα δ' αἴ κ' ἐθέλῃσθα, MS. Mori.
261. Πρὸς ἐνώπια) γρ. προσενώπια.

Ἀνδρῶν δυσμενέων ἑκὰς ἱστάμενος πολεμίζειν.
Τῷ μοι δούρατά τ' ἔστι, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Καὶ κόρυθες, καὶ θώρηκες λαμπρὸν γανόωντες.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,
Καί τοι ἐμοὶ παρά τε κλισίῃ καὶ νηῒ μελαίνῃ
Πόλλ' ἔναρα Τρώων· ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι·
Οὐδὲ γὰρ οὐδ' ἐμέ φημι λελασμένον ἔμμεναι ἀλκῆς,
Ἀλλὰ μετὰ πρώτοισι μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Ἵσταμαι, ὁππότε νεῖκος ὀρώρηται πολέμοιο.
Ἄλλον πού τινα μᾶλλον Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Λήθω μαρνάμενος, σὲ δὲ ἴδμεναι αὐτὸν ὀΐω.
Τὸν δ' αὖ Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα,
Οἶδ' ἀρετὴν, οἷός ἐσσι· τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;
Εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα πάντες ἄριστοι
Ἐς λόχον, ἔνθα μάλιστ' ἀρετὴ διαείδεται ἀνδρῶν,
Ἔνθ' ὅ, τε δειλὸς ἀνὴρ, ὅς τ' ἄλκιμος, ἐξεφαάνθη·
Τοῦ μὲν γάρ τε κακοῦ τρέπεται χρὼς ἄλλυδις ἄλλῃ,
Οὐδέ οἱ ἀτρέμας ἧσθαι ἐρητύετ' ἐν φρεσὶ θυμός,
Ἀλλὰ μετοκλάζει, καὶ ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας ἵζει·
Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη μεγάλα στέρνοισι πατάσσει,

" A viris hostibus longè stans pugnare.
" Ideò mihi hastæ sunt, & scuta umbonibus-munita,
" Et galeæ, & thoraces lucidum renidentes.
Hunc Meriones prudens vicissim allocutus est,
" Sed & mihi apud tentoriúmque & navem nigram
" Multa spolia Trojanorum: sed non propè sunt, ut sumere possim.
" Neque enim nè me quidem puto oblitum esse fortitudinis,
" Sed inter primos in pugnâ illustres-viros-reddente
" Sto, quando certamen exortum fuerit belli.
" Alium forte aliquem magis Achivorum ære-loricatorum
" Lateo pugnans, te verò scire ipsum puto.
Hunc Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est,
" Novi virtute qualis sis: quid te oportet hæc dicere?
" Si enim nunc prope naves seligeremur omnes fortissimi
" Ad insidias, ubi maximè virtus dispicitur virorum,
" Ubi quique timidus vir, quique fortis, conspicuus est:
" Ignavi etenim mutatur corpus aliò atque aliò,
" Neque ei sine tremore ut sedeat continetur in præcordiis animus,
" Sed curvatis-genibus-sedem-mutat, & super ambos pedes sedet:
" Intúsque ei cor valdè in pectoribus palpitat,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

263. Ἑκάς.] Μακρὰν, πόῤῥω.
265. Γανόωντες.] Λαμπρυνόμενοι, στίλβοντες.
267. Καί τοι ἐμοί.] Καὶ ἐμοὶ δή.
268. Ἀλλ' οὐ σχεδόν ἐστιν ἑλέσθαι.] Ἀλλ' οὐκ ἔστι μοι ἐγγὺς, ὥστε λαβεῖν.
275. Τί σε χρὴ ταῦτα λέγεσθαι;] Οἷον, οὐ χρή σε περὶ τούτων λέγειν τι.
276. Εἰ γὰρ δὴ παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα.] Τὸ ἑξῆς, εἰ γὰρ νῦν παρὰ νηυσὶ λεγοίμεθα εἰς λόχον, οὐδ' ἂν ἔνθα τὸν μένος τὰ δὲ λοιπὰ διαμείψω, ὡς τὸ, δυσυπομονητότατον εἶναι ἐν τοῖς ἀνδρειοτάτοις τὴν ἐνέδραν. Λεγοίμεθα.] Καταριθμοίμεθα.
277. Διαείδεται.] Δείκνυται, φαίνεται.
279. Τρέπεται.] Μεταστρέπεται, μεταβάλλεται. Ἄλλυδις ἄλλῃ.] Ἀπ' ἄλλου εἰς ἄλλο καθίσταται.
280. Ἐρητύετ'.] Κατέχεται.
281. Μετοκλάζει.] *Μετοκλαδίζει ἐπ' ἀμφοτέρους πόδας· ὀκλὰξ γάρ ἐστι τὸ, ἐπὶ γόνυ· ὅ ἐστι, ἐκκλίνει τὰ γόνατα διὰ δειλίαν μετοκλαδίζων.
282. Πατάσσει.] Κτυπεῖ· ἢ, κινεῖται μείζονι παλμῷ ἀπὸ τοῦ πολλοῦ φόβου. *Vid. Etymolog. M. v. Ὀκλαδίας.

N O T Æ.

272. Ἄλλον πού τινα μᾶλλον) Eustath. fol. 901. lin. 5. Τὸ δὲ, ἄλλον πού τινα λήθω, οὐκ ἂν ἔχοι ἀμφιβολίαν, ὅτι ἐγκλιτικὸν, καὶ διὰ τοῦτο ἀνέξυσθεν ἔχει τὸ πού. τοιοῦτον δὲ εἰπεῖν βαρύτονον ἐν τῇ συντάξει· εἰ δὲ τοῦθ' οὕτως ἔχον ἐστὶ, καλῶς ἄρα ἡ ἐγκλιτικὴ ἀκολουθία ὀξύνει αὐτὸ, ὡς ἐρωτηματικὸν τοῦ ποίου· εἰ δέ τις αὐτὸ περισπᾷ ἰδέαν, μὴ φειδέσθω τοῦ γραφικοῦ μέλανος.

275. Οἶδ' ἀρετὴν, οἷός ἐσσι) Τὸ οἷος, hoc in loco, *Pyrrhichius* erit, & *Diphthongus* pura, *brevis*, ut ostendo ad *Euripid.* Hecub. v. 1108. & *Anacreon*, v. 147. Vid. ad *Odyss.* ζ. v. 312. & ad *Iliad.* σ'. v. 105.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

272. Πού τινα) γρ. ποῦ τινα, *Eustath.* fol. 901. lin. 7. Vid. in Not. ad Textum.

276. Λεγοίμεθα) γρ. λεγώμεθα.

Κῆρας

Κῆρας ὀϊομένῳ· πάταγος δέ τε γίνετ' ὀδόντων·
Τοῦ δ' ἀγαθοῦ οὔτ' ἂρ τρέπεται χρὼς, οὔτε τι λίην
Ταρβεῖ, ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν,
Ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ·
Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο·
Εἴπερ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ἠὲ τυπείης,
Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος, οὐδ' ἐνὶ νώτῳ,
Ἀλλά κεν ἢ στέρνων, ἢ νηδύος ἀντιάσειε,
Πρόσσω ἱεμένοιο, μετὰ προμάχων ὀαριστύν.
Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὣς,
Ἑσταότες, μή πού τις ὑπερφιάλως νεμεσήσῃ·
Ἀλλὰ σύ γε κλισίηνδε κιὼν ἕλευ ὄβριμον ἔγχος.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Καρπαλίμως κλισίηθεν ἀνείλετο χάλκεον ἔγχος·
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς·
Οἷος δὲ βροτολοιγὸς Ἄρης πόλεμόνδε μέτεισι,

" Mortem expectanti; stridor insuper oritur dentium:
" Strenui autem neque mutatur corpus, neque valdè
" Timet, postquam primùm insederit insidias virorum,
" Optat autem quàm citissimè misceri in praelio gravi.
" Nè ibi quidem tuos animos & manus quis vituperârit:
" Si quando enim seu eminùs vulneratus fueris in pugnâ laborans, seu cominùs,
" Non in cervicem à-tergo ceciderit telum, nec in dorsum,
" Sed vel pectoribus, vel ventri occurrerit,
" Ulteriùs rectà ruentis, ad primorum pugnatorum turbam.
" Sed age, nè amplius haec dicamus, fatui tanquam,
" Stantes, ne forte quis supra-modum indignetur:
" Verùm tu ad tentorium profectus sume validam hastam.
Sic dixit. Meriones igitur, veloci par Marti,
Raptim è-tentorio sustulit aeream hastam:
Secutus est autem Idomeneum, valde pugnae studiosus.
Qualis utique hominum-pernicies Mars ad-pugnam accedit,

ΣΧΟΛΙΑ.

283. Κῆρας ὀϊομένῳ.] Θάνατον προσδοκῶντι. Πάταγος.] Κτύπος.

285. Ταρβεῖ.] Φοβεῖται. Ἐπειδὰν πρῶτον ἐσίζηται λόχον ἀνδρῶν.] Ἐπειδὰν ἅπαξ καθισθῇ ἐν τῇ ἐνέδρᾳ τῶν ἀνδρῶν.

286. Ἀρᾶται δὲ τάχιστα μιγήμεναι ἐν δαῒ λυγρῇ.] Εὔχεται δὲ ὁ γενναῖος ἀνὴρ τὴν ταχίστην συμβαλεῖν τοῖς πολεμίοις. Δαῒ λυγρῇ.] Τῇ χαλεπῇ μάχῃ.

287. Οὐδέ κεν ἔνθα τεόν γε μένος καὶ χεῖρας ὄνοιτο.] Οὐδ' ἂν ἐν τούτῳ τις καταμέμψαιτό σου τὴν δύναμιν καὶ τὴν προθυμίαν.

288. Βλεῖο.] Βληθείης. Πονεύμενος.] Ἐνεργῶν, πολεμῶν. Τυπείης.] Ἐκ χειρὸς πληγείης.

290. Στέρνων.] Στηθῶν. Νηδύος.] Τῆς γαστρός. Ἀντιάσειε.] Ἀπαντήσοι, ἔλθοι.

291. Πρόσσω ἱεμένοιο.] Ἔμπροσθεν ὁρμῶντος. Μετὰ προμάχων ὀαριστύν.] Ἐν τῇ τῶν προμαχούντων ὁμιλίᾳ καὶ συντάξει.

292. Λεγώμεθα.] Διαλεγώμεθα, ὁμιλῶμεν. Νηπύτιοι ὥς.] Ὡς νήπιοι, καὶ ἄφρονες.

293. Ὑπερφιάλως.] Ὑπερηφάνως, μεγάλως.

297. Μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.] Μεγάλως τοῦ πολέμου ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα ποιούμενος.

298. Πόλεμόνδε μέτεισι.] Εἰς τὸν πόλεμον παραγίνεται.

NOTÆ.

285. Ἐπειδὰν) Ab ἐπειδὴ ἄν.

287. Χεῖρας ὄνοιτο) *Eustath.* fol. 903. lin. 6. Λείπει ἀόριστον, τὸ, τὶς, ἢ τὸ, ὁ θέλων ὀνόσασθαι· οὕτω δὲ ἐλλειπῶς ἐφράσθη, διὰ τὸ λέγοντος ἐναργέστερον.

288. Εἴπερ γάρ κε βλεῖο, πονεύμενος, ἠὲ τυπείης) *Eustath.* fol. 903. lin. 10. Ἐν δὲ τῷ βλεῖο, ἢ τυπείης, φανερὰ διαφορὰ τοῦ βάλλειν καὶ τύπτειν· διὰ δὲ ἀφθόγγου γράφεται τὸ βλεῖο οὐχ ἑνικὸν μέσον ἀορίστου δευτέρου, ἀπὸ τοῦ βλῆμι ἀχρήστου ῥήματος· ὃ δύναται ἀόριστος, μέλλων μέσος δὲ ἐβλέμην, καὶ εὐκτικὸν, βλείμην, βλεῖο. Idem, in *Odyss.* fol. 757. lin. 21. Καὶ ὅτι τὸ, Εἴπερ γάρ κε βλεῖο πονεύμενος, ὅπερ ἐν Ἰλιάδι κεῖται, εὐκτικόν ἐστι, συγκοπὲν ἐκ τοῦ βλείσο. Confer *Etymolog.* M. v. Βλείμην.

292. Ἀλλ' ἄγε, μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα) Hic videmus Poetam χρῆσθαι τῷ, λέγειν, ἀντὶ τοῦ, λαλεῖν, quod nonnulli negant, ut *Eustath.* fol. 901. lin. 15. & aliàs. Paulò alitèr in simili Versu, *Iliad.* β'. v. 435. Μηκέτι νῦν δηθ' αὖθι λεγώμεθα, ubi exponunt, per ἡσυχάζωμεν.

297. Μέγα πτολέμοιο μεμηλώς) Ità alias, *Iliad.* ε. v. 708. ——— μέγα πλούτοιο μεμηλώς.

VARIÆ LECTIONES.

289. Οὐκ ἂν ἐν αὐχέν' ὄπισθε πέσοι βέλος) Al. οὐκ ἂν ἐπ' αὐχέν' ὄπισθε πέσῃ βέλος, ubi ἐπ', pro ἐν, Vita *Homeri*, per *Dionys. Halicarnass.* sive *Plutarch.* πέσῃ, pro πέσοι, MS. *Barocc.* Oxon.

Τῷ

Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱὸς, ἅμα κρατερὸς καὶ ἀταρβὴς,
Ἕσπετο, ὅστ' ἐφόβησε ταλάφρονά περ πολεμιστήν·
Τὼ μὲν ἄρ' ἐκ Θρήκης Ἐφύρους μέτα θωρήσσεσθον,
Ἠὲ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας· οὐδ' ἄρα τώγε
Ἔκλυον ἀμφοτέρων, ἑτέροισι δὲ κῦδος ἔδωκαν·
Τοῖοι Μηριόνης τε, καὶ Ἰδομενεὺς, ἀγοὶ ἀνδρῶν,
Ἤϊσαν ἐς πόλεμον, κεκορυθμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τὸν καὶ Μηριόνης πρότερος πρὸς μῦθον ἔειπε,
Δευκαλίδη, πῇ τ' ἂρ μέμονας καταδῦναι ὅμιλον;
Ἢ ἐπὶ δεξιόφιν παντὸς στρατοῦ, ἢ ἀνὰ μέσσους,
Ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ οὔποθι ἔλπομαι οὕτω
Δεύεσθαι πολέμοιο καρηκομόωντας Ἀχαιούς.
Τὸν δ' αὖτ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἀντίον ηὔδα,
Νηυσὶ μὲν ἐν μέσσῃσιν ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἄλλοι,
Αἴαντές τε δύω, Τεῦκρός θ', ὃς ἄριστος Ἀχαιῶν
Τοξοσύνῃ, ἀγαθὸς δὲ καὶ ἐν σταδίῃ ὑσμίνῃ·
Οἵ μιν ἅδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο,

Ipsumque Terror, charus filius, simul validus & impavidus,
Comitatur, qui terret pectoris-licèt-constantis bellatorem:
Hi quidem e Thraciâ in Ephyros armantur,
Vel in Phlegyas magnanimos: neque hi quidem
Exaudierunt utrosque, sed alterutris gloriam dederunt:
Tales Merionesque, & Idomeneus, ductores virorum,
Ibant ad pugnam, armati corusco ære.
Hunc & Meriones prior verbo allocutus est,
"Deucalionide, quâ parte fert animus ingredi turbam?
"An ad dextram totius exercitûs, an per medios,
"An ad sinistram? quoniam nullibi existimo adeo
"Indigere certamine comantes Achivos.
Hunc Idomeneus, Cretum ductor, vicissim allocutus est,
"Naves quidem ad medias qui auxilientur sunt & alii,
"Ajacésque duo, Teucerque, qui præstantissimus Achivorum
"Arte sagittandi: strenuus etiam & in stataria pugnâ:
"Qui illum satis exercebunt perquam incitatum licet ad pugnam,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

299. Ἀταρβής.] Ἄφοβος.

300. Ταλάφρονα.] Καρτερικὸν καὶ ὑπομονητικὸν φρόνημα ἔχοντα, ἀνδρεῖον.

301. Ἐφύρους.] Ἐπὶ τοὺς Ἐφυραίους πάλαι καλουμένους, νῦν δὲ Κραννωνίους. Ἰστέον δὲ, ὅτι Ἔφυραι εἰσὶ τέσσαρες· μία μὲν, ἡ κατὰ Θεσσαλίαν· δευτέρα δὲ, ἡ κατὰ τὴν Ἤπειρον· τρίτη δὲ, ἡ τῆς Ἤλιδος· καὶ τετάρτη, ἡ νῦν καλουμένη Κόρινθος. Νῦν οὖν λέγει τοὺς καλουμένους Κραννωνίους ἐν Θεσσαλίᾳ, ὡς Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ.

302. Φλέγυας.] Τοὺς ἐν Φωκίδι ἔθνος, Γυρτωνίους καλουμένους· οἳ ἐνέπρησαν τὸν ἐν Δελφοῖς ναὸν τοῦ Ἀπόλλωνος. Ἠὲ μετὰ Φλέγυας μεγαλήτορας.] Φλέγυες, Γυρτώνιοι κατοικοῦντες πλησιοχώρων τῶν καὶ λῃστρικὸν διῆγον βίον, καὶ καταστρέχοντες τοὺς περιοίκους, χαλεπῶς ἠδίκουν· Θηβαίους δὲ, πλησιοχώρους ὄντας, ἰδίως ἠνώχλουν μάχαις πολλαῖς· οἱ μὲν Ἀμφίων καὶ Ζῆθος, οἱ Διὸς καὶ Ἀντιόπης, ἐτείχισαν τὰς Θήβας· εἶχε γὰρ Ἀμφίων λύραν, παρὰ Μουσῶν αὐτῷ δεδωρημένην· δι' ἧς κατεθελγε καὶ τοὺς λίθους, ὥστε καὶ πρὸς τὴν τειχοδομίαν αὐτομάτους ὑπέρχεσθαι. Τούτων μὲν οὖν ζώντων, οὐδὲν οἱ Φλέγυες τοὺς Θηβαίους ἠδύναντο διαθεῖναι κακόν· θανόντων δὲ αὐτῶν, ἐπελθόντες, σὺν Εὐρυμάχῳ τῷ βασιλεῖ, τὰς Θήβας εἷλον· πλεῖστα δὲ πλημμελοῦντες ἀδικήματα, κατὰ τὴν Διὸς προαίρεσιν, ὑπὸ Ἀπόλλωνος διεφθάρησαν· ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης.

310. Δεύεσθαι.] Προσδεῖσθαι.

315. Ἅδην ἐλόωσιν.] Εἰς κόρον ἐλάσουσιν· ὅ ἐστι, πολέμου κορεσθῆναι ποιήσουσιν.

N O T Æ.

299. Τῷ δὲ Φόβος, φίλος υἱὸς) Hinc patet, malè illos *errare*, qui *Dimon* & *Phobon*, *Martis* Equos putarent, quum essent ejusdem Filii, vid. ad δ'. v. 440. *Brev. Schol.* At apertissimè, *Eustath.* fol 903. lin. 50. Ὅρα δὲ ἐνταῦθα, καὶ ὡς ἀδελφὸς ὁ Φόβος, υἱὸς Ἄρεος πλάττεται· εἰ καὶ ἀλλαχοῦ, ἐν τῷ, * Ἵππους κέκλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε ζευγνῦναι, ὁ γραμματικὸς Ἀντίμαχος, ἵππους Ἄρεος, τὸν Δεῖμον καὶ τὸν Φόβον νοεῖ.

* *Iliad.* ό. v. 116.

302. Φλέγυας) Vid. in Not. ad *Scholia*.

307. Δευκαλίδη) Pro Δευκαλιωνίδη, ut ostendimus, ad μ'. v. 117. & infrà, ad v. 451.

309. Ἢ ἐπ' ἀριστερόφιν; ἐπεὶ) *Ultima* τοῦ ἀριστερόφιν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante Pausam Interrogationis.

315. Οἵ μιν ἅδην ἐλόωσι καὶ ἐσσύμενον πολέμοιο) Ità τ'.

N O T Æ IN S C H O L I A.

302. Confer cum his *Scholiis*, *Eustath.* fol. 904. lin. 9. at lin. 29. Γράφει δέ τις—λέγει, καὶ ὅτι Φλεγύας ξανθοὺς εἶπε, κατὰ γλῶσσάν τινα. Respicit illud *Hesiodi* Scut. v. 134. Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσι. Vid. *Schol.* ad *Esther.* v. 515.

Ἕκτο-

Ἕκτορα Πριαμίδην· καὶ εἰ μάλα καρτερός ἐστιν,
Αἰπύ οἱ ἐσσεῖται, μάλα περ μεμαῶτι μάχεσθαι,
Κείνων νικήσαντι μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους,
Νῆας ἐνιπρῆσαι, ὅτε μὴ αὐτός γε Κρονίων
Ἐμβάλοι αἰθόμενον δαλὸν νήεσσι θοῇσιν.
Ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ εἴξειε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ὃς θνητός τ' εἴη, καὶ ἔδοι Δημήτερος ἀκτήν,
Χαλκῷ τε ῥηκτὸς, μεγάλοισί τε χερμαδίοισιν·
Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι χωρήσειεν,
Ἔν γ' αὐτοσταδίῃ· ποσὶ δ' οὔπως ἐστὶν ἐρίζειν.
Νῶϊν δ' ὧδ' ἐπ' ἀριστερ' ἔχε στρατοῦ, ὄφρα τάχιστα
Εἴδομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν.
Ὣς φάτο· Μηριόνης δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Ἦρχ' ἴμεν, ὄφρ' ἀφίκοντο κατὰ στρατὸν, ᾗ μιν ἀνώγει.
Οἱ δ' ὡς Ἰδομενῆα ἴδον, φλογὶ εἴκελον ἀλκήν,
Αὐτὸν καὶ θεράποντα σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Κεκλόμενοι καθ' ὅμιλον, ἐπ' αὐτῷ πάντες ἔβησαν·
Τῶν δ' ὁμὸν ἵστατο νεῖκος, ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ λιγέων ἀνέμων σπέρχωσιν ἄελλαι
Ἤματι τῷ, ὅτε τε πλείστη κόνις ἀμφὶ κελεύθους,
Οἵ τ' ἄμυδις κονίης μεγάλην ἱστᾶσιν ὀμίχλην·
Ὣς ἄρα τῶν ὁμόσ' ἦλθε μάχη, μέμασαν δ' ἐνὶ θυμῷ

" Hectorem Priamidem; etiam si admodum fortis est,
" Arduum ei erit, valdè licet ardenti in prælium,
" Illorum victo robore & manibus audacibus,
" Naves incendere; modò non ipse Saturnius
" Injecerit ardentem torrem navibus velocibus.
" Viro autem non cesserit magnus Telamonius Ajax,
" Qui mortalisque sit, & edat Cereris fruges,
" Ærèque violabilis, magnisque saxis:
" Ne ipsi quidem Achilli hostium-agmina-perrumpenti cesserit,
" In statariâ quidem pugnâ: pedibus autem nequaquà potest contendere.
" Nobis itaque huc ad sinistram cursum dirige exercitûs, ut citissimè
" Videamus, an alicui gloriam præbebimus, an quis nobis.
Sic dixit. Meriones autem, veloci par Marti,
Cœpit ire, donec pervenerunt ad exercitum, quà eum jusserat.
Hi ergò postquam Idomeneum viderunt, flammæ similem fortitudine,
Ipsum & famulum cum armis vario-artificio factis,
Cohortantes per turbam, circa ipsum omnes iverunt:
Horum congressu in unum facto conflatum est certamen ad puppes nav.
Ut verò cùm à stridulis ventis agitatæ urgent procellæ
Die illo, quum plurimus pulvis est in viis,
Qui simul pulveris magnam stare-faciunt nebulam:
Sic sane horum in unum congressa est pugna, ardebántque animo

ΣΧΟΛΙΑ.

317. Αἰπύ] Μέγα, φοβερόν. * μεταφορικῶς ἀπὸ τῶν, δυσπρόσιτον, δυσχερές. Ἐσσεῖται] Γενήσεται.

320. Δαλόν] Δαυλὸν, καιόμενον ξύλον.

322. Ἔδοι] Ἐσθίοι. Δημήτερος ἀκτήν] Τὸν σῖτον· ἀπὸ [illegible], καὶ ἀλέθεσθαι, ὥσπερ λέγεται).

323. Χαλκῷ τε ῥηκτός] Σιδηρότρωτος.

324. Ῥηξήνορι] Ἀνδρείῳ· παρὰ τὸ ῥήξειν, ἢ ῥήσσειν. Χωρήσειεν] Παραχωρήσειεν.

325. Ἔν γ' αὐτοσταδίῃ] Ἐν τῇ συσταδίῃ μάχῃ.

326. * Ὧδ' ἔχε] Οὕτως πορεύου εἰς ταῦτα· λείπει τὸ τὴν ἀριστερὰν ἔχε τὴν ὁρμήν.

327. Εἴδομεν] Ἀντὶ τοῦ, ἴδωμεν· γνωσόμεθα. Ἠέ τῳ] Ἤ τινι. Ὀρέξομεν] Παρέξομεν.

333. Τῶν δέ] * Τῶν Τρώων δηλονότι ἰσοβαρὲς νεῖκος ἦν εἰς Ἰδομενῆα. Ὁμόν] Ὅμοιον, ἰσόρροπος.

334. Λιγέων ἀνέμων] Τῶν κατὰ τὸ ἦχον ὀξέων.

336. Ἄμυδις] Ὁμόσε, ὁμοῦ· εἰς τὸν αὐτὸν τόπον.

ΝΟΤÆ.

v. 433. [illegible], & Odyss. ί. v. 190. [illegible].

324. Οὐδ' ἂν Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι) *Ultima* τοῦ Ἀχιλλῆϊ producitur, in *Cæsurâ*, ob *Hiatum*, & vi *Asperi* sequentis.

327. Εἴδομεν, ἠέ τῳ εὖχος) Vid. quæ Nos, ad μ'. v. 328.

330. Εἴκελον) Ità rectè, & olim; ut emendo, suprà, ad v. 53. & infrà. ad v. 688.

NOTÆ IN SCHOLIA.

317. * Μεταφορικῶς &c. *Suidas*, v. Αἰπύ.

326. * Ὧδ'. Hoc, *Excerpta* MSS.

333. * Τῶν) Et hoc, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

320. Ἐμβάλοι) γρ. ἐμβάλῃ.

321. Ἀνδρὶ δέ κ' οὐκ) γρ. ἀνδρὶ δ' οὐκ.

334. Ὑπὸ λιγέων) γρ. ὑπαὶ λιγέων.

Ἀλλήλους

Ἀλλήλους καθ' ὅμιλον ἐναιρέμεν ὀξέϊ χαλκῷ.
Ἔφριξεν δὲ μάχη φθισίμβροτος ἐγχείῃσι
Μακρῇς, ἃς εἶχον ταμεσίχροας· ὄσσε δ' ἄμερδεν
Αὐγὴ χαλκείη κορύθων ἄπο λαμπομενάων,
Θωρήκων τε νεοσμήκτων, σακέων τε φαεινῶν,
Ἐρχομένων ἄμυδις· μάλα κεν θρασυκάρδιος εἴη,
Ὃς τότε γηθήσειεν ἰδὼν πόνον, οὐδ' ἀκάχοιτο.
Τὼ δ' ἀμφὶς φρονέοντε δύω Κρόνου υἷε κραταιὼ
Ἀνδράσιν ἡρώεσσι τετεύχατον ἄλγεα λυγρά.
Ζεὺς μὲν ἄρα Τρώεσσι καὶ Ἕκτορι βούλετο νίκην,
Κυδαίνων Ἀχιλῆα πόδας ταχύν, οὐδ' ὅγε πάμπαν
Ἤθελε λαὸν ὀλέσθαι Ἀχαιϊκὸν Ἰλιόθι πρό,
Ἀλλὰ Θέτιν κύδαινε καὶ υἷα κρατερόθυμον·
Ἀργείους δὲ Ποσειδάων ὀρόθυνε μετελθών,
Λάθρῃ ὑπεξαναδὺς πολιῆς ἁλός· ἤχθετο γάρ ῥα
Τρωσὶν δαμναμένους, Διὶ δὲ κρατερῶς ἐνεμέσσα.
Ἦ μὰν ἀμφοτέροισιν ὁμὸν γένος, ἠδ' ἴα πάτρη·
Ἀλλὰ Ζεὺς πρότερος γεγόνει καὶ πλείονα ᾔδη.
Τῷ ῥα καὶ ἀμφαδίην μὲν ἀλεξέμεναι ἀλέεινε,
Λάθρῃ δ' αἰὲν ἔγειρε κατὰ στρατόν, ἀνδρὶ ἐοικώς.
Τὼ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο

Invicem se per turbam interficere acuto ære:
Horruit itaque pugna mortalibus-exitiosa hastis
Longis, quas tenebant incidentes-corpora: oculosque perstringebat
Splendor æreus galeis à lucentibus,
Thoracibúsque recens-extersis, scutisque fulgentibus,
Congredientium in-unum. Valde audax-animo esset,
Qui tunc gavisus esset viso labore, neque tristatus fuisset.
Illi verò discordes-animis duo Saturni filii viribus-potentes
Viris heroibus struebant dolores graves:
Jupiter quidem Trojanis & Hectori volebat victoriam,
Gloriosum reddens Achillem pedibus velocem: neque tamen ille penitus
Volebat populum perdere Achaicum ante Ilium;
Sed Thetin honorabat & filium magnanimum:
Argivorum verò Neptunus animos excitabat interventu *suo*,
Clam emersus è cano mari: dolebat enim certe
A Trojanis *illos* domari, Jovi verò vehementer iratus erat.
Sane quidem utriusque unum genus, atque unus ortus,
Sed Jupiter prior natus fuerat & plura noverat:
Quocirca etiam palàm quidem auxiliari cavebat,
Clàm verò semper concitabat *eos* per exercitum viro assimilatus.
Hi certaminis vehementis & omnibus-æque-gravis pugnæ

ΣΧΟΛΙΑ.

339. Ἔφριξε δὲ μάχη.] Ἐπυκνώθη δὲ ἡ μάχη τῇ τῶν δοράτων ἀναστάσει· φρίσσειν γάρ, τό, ὀρθοῦσθαι πυκνῶς.

340. Ταμεσίχροας.] Τμητικὰς τοῦ χρωτός· παρὰ τό, τέμνω, ῥῆμα· οὗ ὁ μέλλων, τεμέσω. Ἄμερδεν.] Ἐστέρησεν, ἠμαύρου.

344. Οὐδ' ἀκάχοιτο.] Οὐδὲ λυπηθείη ἄν.

445. Ἀμφὶς φρονέοντε.] Διάφορα καὶ κεχωρισμένα φρονοῦντες, δυϊκῶς.

346. Τετεύχατον.] Ἔτευχον, κατεσκεύαζον.

351. Ὀρόθυνεν.] Εἰς ὁρμὴν ἦγεν. Μετελθών.] Ἐπὶ αὐτοὺς παραγενόμενος.

352. Ἤχθετο.] Ἐβαρεῖτο, ἐλυπεῖτο.

354. Ἦ μάν.] Ὄντως δή, ἀληθῶς δή. Ἠδ' ἴα.] Τὸ πλῆρες, ἠδὲ ἴα· ὅπερ ἐστί, καὶ μόνη. Ἴα πάτρη.] Ἐκ τοῦ αὐτοῦ πατρός. * καὶ γένος καὶ ἡ πατρίς.

356. Ἀμφαδίην.] Φανερῶς.

358. Τὼ δ' ἔριδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν.] Ὁ δὲ Ζεὺς καὶ ὁ Ποσειδῶν, τὸ πέρας τῆς μάχης καὶ τοῦ πολέμου τείναντες κατὰ ἀμφοτέρων τῶν στρατῶν, ἔδησαν ἰσχυρῷ δεσμῷ· ὃς δεσμὸς πολλοῖς αἴτιος ἀπωλείας ἐγένετο. Τέλος γὰρ ἀπολήψῃ) ἀλληγορικῶς, τὰς ἑκατέρωθεν ἐξοχὰς *ἐπιπεπλεγμένας, μίαν μὲν Τρώων, μίαν δὲ Ἑλλήνων, κατὰ Ποσειδῶνος καὶ Διὸς γνώμην, τῶν ἐγκαταπεπλεγμένων κλεινομένων ἀπὸ τῶν ἐξοχῶν, τῶν μὴ δυναμένων, μήτε φυγεῖν, μήτε λυθῆναι· Ταῦτα δὲ ἀλληγορεῖ εἰς τὸ ἰσόρροπον αὐτοῖς τὴν ἰσχὺν συνεῖναι διὰ τὰς τῶν θεῶν βοηθείας.

* Ità, pro ἐπιπεπλεγμένως, Emendo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

354. * Καί, addo, ad locum declarandum.

VARIÆ LECTIONES.

341. Ἀπὸ λαμπομενάων) γρ. ἀπολαμπομενάων, MS. *Mori*, & ἀπὸ λαμπ.

355. Ἤδη) γρ. ᾔδει MS. Baroc. Oxon. & MS. *Mori*. Vid. ad *Il.* v. 70.

Πεῖραρ

Πεῖραρ ἐπαλλάξαντες, ἐπ' ἀμφοτέροισι τάνυσσαν,
Ἄρρηκτόν τ', ἄλυτόν τε, τὸ πολλῶν γούνατ' ἔλυσεν.
Ἔνθα, μεσαιπόλιός περ ἐὼν, Δαναοῖσι κελεύσας
Ἰδομενεὺς, Τρώεσσιν ἐπάλμενος ἐν φόβον ὦρσε·
Πέφνε γὰρ Ὀθρυονῆα, Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα.
Ὅς ῥα νέον πολέμοιο μετὰ κλέος εἰληλούθει·
Ἤιτεε δὲ Πριάμοιο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,
Κασσάνδρην, ἀνάεδνον· ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον,
Ἐκ Τροίης ἀέκοντας ἀπωσέμεν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος μὲν ὑπέσχετο καὶ κατένευσε
Δωσέμεναι· ὁ δὲ μάρναθ', ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.
Ἰδομενεὺς δ' αὐτοῖο τιτύσκετο δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν ὕψι βιβάντα τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ
Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο, φώνησέν τε,
Ὀθρυονεῦ, περὶ δή σε βροτῶν αἰνίζομ' ἁπάντων,
Εἰ ἐτεὸν δὴ πάντα τελευτήσεις, ὅσ' ὑπέστης
Δαρδανίδῃ Πριάμῳ· ὁ δ' ὑπέσχετο θυγατέρα ἥν·
Καί κέ τοι ἡμεῖς ταῦτά γ' ὑποσχόμενοι τελέσαιμεν·
Δοῖμεν δ' Ἀτρεΐδαο θυγατρῶν εἶδος ἀρίστην,

Funem hinc-inde-nexum, super utrosque extenderunt,
Infrangibilémque, insolubilémque, qui multorum genua solvit.
Tum, semicanus licet existens, Danaos cohortans
Idomeneus, Trojanis insiliens fugam incussit:
Interfecit enim Othryoneum, è Cabeso qui aderat.
Qui nuper belli ad famam venerat:
Petebat etenim Priami filiarum formâ præstantissimam,
Cassandram, sine-sponsalibus: pollicitus utique fuerat magnum opus,
Ex Trojâ quantumvis invitos expulsurum se filios Achivorum.
Illi senex Priamus eam promiserat & annuerat
Daturum esse: ille itaque pugnabat, promissis fretus.
Idomeneus autem in illum collimabat hastâ fulgenti,
Et percussit sublimi gradu incedentem assecutus: nec arcuit thorax
Æreus, quem gestabat, medio etenim in ventre fixit:
Fragorem vero edidit cadens. Is autem super eum gloriatus est, dixitque,
" Othryoneu, supra jam te mortales laudo omnes,
" Si verè jam omnia perficies, quæ pollicitus es
" Dardanidæ Priamo: is autem promisit filiam suam:
" Quin & tibi nos hæc polliciti præstiterimus:
" Dabimus enim Atridæ filiarum formâ præstantissimam,

ΣΧΟΛΙΑ.

359. Πεῖραρ.] Πέρας, τέλος. Ἐπαλλάξαντες.] Ἐπιπλέξαντες τὰ πέρατα, καὶ οἱονεὶ δήσαντες. Ἄλλως, * τὴν φιλονεικίαν συμπεριπλέξαντες μεταφορικῶς, ἀπὸ τῶν χειρῶν.

360. Ἄλυτον.] Ἀντὶ τοῦ, δύσλυτον.

361. Μεσαιπόλιος.] Ὁ λεγόμενος σπαρτοπόλιος· ὧν διεσπαρμέναι εἰσὶν αἱ πολιαί· ὁ μεσῆλιξ.

362. Ἐν φόβον ὦρσεν.] Ἐνέβαλε φυγήν.

363. Καβησόθεν ἔνδον ἐόντα.] Ἀπὸ Καβήσου πόλεως ἐνδεδημηκότα· ἔστι πόλις Θρᾴκης.

364. Μετὰ κλέος εἰληλούθει.] Ἐπὶ τὴν τοῦ πολέμου δόξαν παραγεγόνει.

366. Ἀνάεδνον.] Ἄνευ τῶν ἐπὶ γάμῳ διδομένων δώρων.

369. Ὑποσχεσίῃσι πιθήσας.] Ταῖς ὑποσχέσεσι πιστεύσας.

371. Ὕψι βιβάντα.] Ὑψηλὰ διαβαίνοντα.

374. Αἰνίζομαι.] Ἐπαινῶ.

NOTÆ.

366. Ὑπέσχετο δὴ μέγα ἔργον) Magis τὸ δὴ in hoc loco arridet, quam δὲ, quæ duæ Voculæ temerè inter se confundi solent.

368. Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος μὲν ὑπέσχετο καὶ κατένευσεν) Quod ex omnibus ferè *Exemplaribus* exciderat, τὸ μὲν restituo, aut certè μιν, pro αὐτὴν, δηλονότι Κασσάνδραν. MS. CCC. Τῷ δ' ὁ γέρων Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο, καὶ κατένευσε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

359. * Τὴν φιλονεικίαν &c.) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

359. Πεῖραρ) γρ. πεῖραν. MS. CCC.

362. Τρώεσσιν ἐπάλμενος) γρ. Τρώεσσι μεταλμενος, MS. CCC.

366. Ὑπέσχετο δὴ μέγα ἔργον) γρ. ὑπέσχετο δὲ μέγα ἔργον.

368. Πρίαμος μὲν ὑπέσχετο) γρ. Πρίαμός μοι ὑπέσχετο. & Πρίαμος ὑπό τ' ἔσχετο. Vid. Not. in *Textum*.

372. Μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε) γρ. μέσῃ δ' ἐνὶ γαστέρι πῆξε, vid. infra, v. 398.

Ἄργεος ἐξαγαγόντες, ὀπυιέμεν, εἴ κε σὺν ἄμμιν
Ἰλίου ἐκπέρσῃς εὖ ναιόμενον πτολίεθρον.
Ἀλλ' ἕπευ, ὄφρ' ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα ποντοπόροισιν
Ἀμφὶ γάμῳ· ἐπεὶ οὔτοι ἐεδνωταὶ κακοὶ εἰμέν.
Ὣς εἰπὼν, ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην
Ἥρως Ἰδομενεύς· τῷ δ' Ἄσιος ἦλθεν ἀμύντωρ,
Πεζὸς πρόσθ' ἵππων· τὼ δὲ πνείοντε κατ' ὤμων
Αἰὲν ἔχ' ἡνίοχος θεράπων· ὃ δὲ ἵετο θυμῷ
Ἰδομενῆα βαλεῖν, ὃ δέ μιν φθάμενος βάλε δουρὶ
Λαιμὸν ὑπ' ἀνθερεῶνα, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν·
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρὴ, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας, ἃς πάρος εἶχεν,
Οὐδ' ὅγε τόλμησεν, δηΐων ὑπὸ χεῖρας ἀλύξας,
Ἂψ ἵππους στρέψαι· τὸν δ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης
Δουρὶ μέσον περόνησε τυχών· οὐδ' ἤρκεσε θώρηξ

" Ex Argis arcessitam, quàm ducas: siquidem nobiscum
" Ilii expugnaveris bene-habitatam urbem.
" Sed sequere, ut ad naves in colloquiū veniamus pontum transeuntes
" De nuptiis: nequaquam enim soceri illiberales sumus.
Sic fatus, pede traxit per acre prælium
Heros Idomeneus. Huic autem Asius venit vindex,
Pedes ante equos: hos autem anhelantes in humeros
Assiduè tenebat auriga famulus: ille igitur cupiebat animo
Idomeneum percutere, is autem illum prior percussit hastâ
Jugulum sub mento, penitusque hastam adegit:
Cecidit igitur, sicut quando aliqua quercus cecidit, vel populus alba,
Vel pinus alta, quam in montibus fabri
Exciderunt securibus recens-exacutis, navale lignum ut-sit:
Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus,
Dentibus frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento.
Excussus verò est ejus auriga mente, quam antè habebat,
Neque is ausus est, hostium manus effugere-conatus,
Retro equos vertere. Hunc igitur Antilochus prælio intractus
Hastâ medium transfodit assecutus: neque arcuit thorax

ΣΧΟΛΙΑ.

381. Συνώμεθα.] * Συνθώμεθα, συνθήκην ποιησώμεθα.

382. Ἀμφὶ γάμῳ.] Περὶ γάμου. Ἐεδνωταί.] Προικοδόται.

384. Ἀμύντωρ.] Βοηθός.

385. Πνείοντε κατ' ὤμων.] Καταπνέοντες αὐτοῦ τὸ μετάφρενον.

386. Ἵετο.] Προεθυμεῖτο.

388. Διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.] Διήλασε δὲ, ὅ ἐστι, διεπέρασε, τὸν σίδηρον.

389. Ἀχερωΐς.] Ἡ λεύκη· παρὰ τὸ ἐκ τοῦ Ἀχέροντος ποταμοῦ τῶν καταχθονίων κομισθῆναι αὐτὴν ὑπὸ Ἡρακλέους, στεψαμένου αὐτῇ, ἐπὶ τῇ τοῦ Κερβέρου νίκῃ.

390. Βλωθρή.] Μακρά· παρὰ τὸ βλώσκειν, ὅ ἐστι, βαίνειν· εἰς αὔξησιν γάρ.

391. Νεήκεσι.] Νεωστὶ ἠκονημένοις.

393. Βεβρυχώς.] Βρυχώμενος, στενάζων, συντρίβων τοὺς ὀδόντας, ἢ δάκνων. Μεμίμηται δὲ τὸ γινόμενον πάθος περὶ τοὺς βιοθανοῦντας· εἰώθασι γὰρ τοὺς ὀδόντας βρύχειν. * Δεδραγμένος) Δραξάμενος.

394. Ἐκ δέ οἱ ἡνίοχος πλήγη φρένας.] Ἐξεπλάγη δὲ, καὶ ἔκφρων ἐγένετο ὁ αὐτοῦ ἡνίοχος.

NOTÆ.

381. Ἐπὶ νηυσὶ συνώμεθα) Hinc συνημοσύνας *Iliad.* χ'. v. 261.

382. Ἐεδνωταί) Ἀπὸ τοῦ ἕδνον, ἔεδνον· καὶ ἐεδνωτής, αἰολικῶς ἐδνωτής· ὡς ἀπὸ τοῦ ἕλιος, ἥλιος· ψιλωτέον οὖν. Vid. *Etymolog.* M v. Ἕδνα.

389. Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς) Quinque hi Versus iterum occurrunt, *Iliad.* π'. 482. & deinceps, Περὶ δὲ τῆς Ἀχερωΐδος, ἣν Λεύκην καλεῖ, Ἀριστοκράτης ἐν Λεύκῃ· τὴν δὲ λεύκην πεφυκέναι φασὶ πρὸς τῷ Ἀχέροντι, ὅθεν καὶ Ἀχερωΐδα καλεῖσθαι παρ' Ὁμήρῳ, Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ Ἀχερωΐς Ἠὲ πίτυς βλωθρή.

NOTÆ IN SCHOLIA.

381. Συνώμεθα) Ità certè Vox *Textualis*; quare * συνθώμεθα, quæ in *Aldinâ* aderat, insuper addo, ut ἐξηγητικόν.

393. * Δεδραγμένος) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

380. Εὖ ναιόμενον) γρ. εὐναιόμενον, vid. ad α'. v. 164.

382. Εἰμεν) γρ. ἐσμὲν, *Eustath.* fol. 911. lin. 18.

384. Ἦλθεν ἀμύντωρ) γρ. ἦλθ' ἐπαμύντωρ, *Eustath.* fol. 938. lin. 15. Edit. *Rom.*

388. Διὰ πρὸ) γρ. διαπρὸ, vid. ad ε'. v. 66. & infrà, v. 607.

389. Ἀχερωΐς) γρ. Ἀχλαΐς, *Eustath.* fol. 912. lin. 22.

Χάλκεος

Χάλκεος, ὃν φορέεσκε, μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀσθμαίνων εὐεργέος ἔκπεσε δίφρου·
Ἵππους δ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Ἐξέλασε Τρώων μετ' ἐϋκνήμιδας Ἀχαιούς.
Δηΐφοβος δὲ μάλα σχεδὸν ἤλυθεν Ἰδομενῆος,
Ἀσίου ἀχνύμενος, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος
Ἰδομενεύς· κρύφθη γὰρ ὑπ' ἀσπίδι πάντοσε ἴσῃ,
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν ῥινοῖσι βοῶν καὶ νώροπι χαλκῷ
Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν·
Τῇ ὕπο πᾶς ἐάλη, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος·
Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἐπιθρέξαντος ἄϋσεν
Ἔγχεος· οὐδ' ἅλιόν ῥα βαρείης χειρὸς ἀφῆκεν,
Ἀλλ' ἔβαλ' Ἱππασίδην Ὑψήνορα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων, εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσε.
Δηΐφοβος δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας,
Οὐ μὰν αὖτ' ἄπτος κεῖτ' Ἄσιος· ἀλλά ἕ φημι,
Εἰς Ἄϊδός περ ἰόντα πυλάρταο κρατεροῖο,
Γηθήσειν κατὰ θυμόν· ἐπεί ῥά οἱ ὤπασα πομπόν.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο,
Ἀντιλόχῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ἀλλ' οὐδ', ἀχνύμενός περ, ἑοῦ ἀμέλησεν ἑταίρου,

Æreus, quem gerebat, medio etenim in ventre fixit.
Sed hic anhelans affabre factâ excidit sellâ:
Equos autem Antilochus, magnanimi Nestoris filius,
Abegit a Trojanis ad bene-ocreatos Achivos.
Deiphobus verò admodùm propè venit Idomeneum,
Propter Asium dolens, & jaculatus est hastâ fulgenti:
Sed hic quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam
Idomeneus: occultatus est enim sub clypeo undique æquali,
Quod ipse coriis boum & corusco ære
Tornatum gerebat, duobus manubriis aptatum:
Sub hoc se totum collegit, id igitur supervolavit ærea hasta;
Aridum verò ei clypeus in-transcursu-stringente reloneuit
Hastâ: neque irritam sanè robustâ manu emisit,
Sed percussit Hippasidem Hypsenorem, pastorem populorum,
Hepar sub præcordiis, confestìmque genua solvit.
Deiphobus igitur supra-modum super eum gloriatus est, altè clamans,
" Non utique inultus jacet Asius; sed ipsum puto,
" Ad Orcum licèt euntem validas-portas-habentem violentum,
" Gavisurum esse animo: quoniam ei dedi, qui deducat.
Sic dixit, Argivis autem doluit ea gloriatio,
Antilocho etiam maximè bellicoso animum commovit:
Non tamen, dolens licèt, suum neglexit socium,

ΣΧΟΛΙΑ.

399. Εὐεργέος.] Ἐπιμελῶς κατεσκευασμένου.
403. Ἀσίου ἀχνύμενος.] Ὑπὲρ Ἀσίου λελυπημένος.
407. Δινωτήν.] Εὖ περιδεδινημένην, ἢ κυκλοτερῆ. Δύω κανόνεσσι.] *Ἐπεὶ οὐ πόρπακας εἶχον αἱ ἀσπίδες, ἀλλὰ τελαμῶνας ἠρτημένους, διὰ τοῦτο, πρὸς τὸ καλῶς δονεῖν αὐτάς, ἐχρῶντο δυσὶ κανόσιν.
408. Ἐάλη.] Συνεστάλη.
409. Καρφαλέον.] Ξηρόν. Ὅθεν καὶ ὁ καρπὸς, ἢ τὸ κάρφος. Ἐπιθρέξαντος.] Ἐπιψαύσαντος, ἢ ἐπελθόντος. Ἄϋσεν.] Ἤχησε.
414. Ἄπτος.] Ἀπομοίρητος.
415. Πυλάρταο.] Τοῦ τὰς πύλας ἰσχυρῶς ἐφαρμόζοντος.
416. Πομπόν.] * Συνοπηδόν.

NOTÆ.

407. *Δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν*) *Eustath.* fol. 721. lin. 10. Καὶ ἐπὶ Γενικῆς χρῆται τῷ δύω. Πίνδαρος τό· ξύνεσίς τε δύω πολεμαδόκων ἑρμοδάκων· καὶ ἐπὶ Δοτικῆς, Δινωτὴν φορέεσκε, δύω κανόνεσσ' ἀραρυῖαν. *Scholia Excerpta* MSS. Δύω κανόνεσσι) Δύω ἱμᾶσιν, ἐν οἷς αἱ χεῖρες [illegible].

408. Ἐάλη) *Atticè*, pro ἥλη, ab ἁλέω, ut *Etymolog. M.* v. Hinc ἀλεὶς, π'. v. 403. ψιλωτέον δὲ, οὐ δασυντέον.

409. Καρφαλέον δέ οἱ ἀσπὶς ἄϋσεν) Ità suprà, μ'. v. 160. Κόρυθες δ' ἀμφ' αὖον ἀΰτευν, ut mox, v. 441. αὖον ἄϋσεν &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

407. *Ἐπεὶ) Ex *Eustath.* fol. 913. lin. 30.
416. * Συνοπηδόν) Ità pro συνοδὸν lego.

VARIÆ LECTIONES.

398 *Μέσῃ δ' ἐν γαστέρι πῆξε*) γρ. μέσῃ δ' ἐνὶ γαστέρ' ἔπηξε. vid. suprà, v. 372.
405. Πάντοσε ἴσῃ) γρ. πάντοσ' ἐΐσῃ, ut sæpè aliàs.
415. Κρατεροῖο) γρ. κρυεροῖο, MS. CCC.

Ἀλλὰ θέων περίβη, καί οἱ σάκος ἀμφεκάλυψε.
Τὸν μὲν ἔπειθ' ὑποδύντε δύω ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μηκιστεὺς, Ἐχίοιο πάϊς, καὶ δῖος Ἀλάστωρ,
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς φερέτην, βαρέα στενάχοντε.
Ἰδομενεὺς δ' οὐ λῆγε μένος μέγα· ἵετο δ' αἰεὶ
Ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι,
Ἢ αὐτὸς δουπῆσαι, ἀμύνων λοιγὸν Ἀχαιοῖς.
Ἔνθ' Αἰσυήταο διοτρεφέος φίλον υἱὸν
Ἥρω' Ἀλκάθοον· γαμβρὸς δ' ἦν Ἀγχίσαο·
Πρεσβυτάτην δ' ὤπυιε θυγατρῶν Ἱπποδάμειαν,
Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Ἐν μεγάρῳ· πάσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο
Κάλλεϊ, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί· τοὔνεκα καί μιν
Γῆμεν ἀνὴρ ἄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ·
Τὸν τόθ' ὑπ' Ἰδομενῆϊ Ποσειδάων ἐδάμασσε,
Θέλξας ὄσσε φαεινὰ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα.

Sed accurrens protexit, & ei fcutum prætendit.
Hunc quidem deinde fubeuntes duo chari focii,
Mecifteus, Echii filius, & nobilis Alaftor,
Naves ad cavas portabant, graviter gementes.
Idomeneus autem non remittebat de animo magno; fed cupiebat affiduè
Vel aliquem Trojanorum tenebrosâ nocte tegere,
Vel ipfe fragorem-edere-cadens, depellens exitium Achivis.
Tunc Æfyetæ Jovis-alumni charum filium
Heroëm Alcathoum: gener autem erat Anchifæ:
Maximamque-natu duxerat filiarum Hippodamiam,
Quam ex corde dilexerat pater & veneranda mater
In domo; fupra totum enim æqualium-cœtum ornata erat
Pulchritudine & operum-peritiâ, atque prudentiâ: quare etiam illam
Duxerat vir nobiliffimus in Trojâ amplâ:
Hunc tunc fub Idomeneo Neptunus domuit,
Obfcuratis oculis lucidis, præpedivit autè quafi vinculo pulchra membra.

ΣΧΟΛΙΑ.

425. Ἐρεβεννῇ.] Σκοτεινῇ.
429. Ὤπυιε.] Ἐγεγαμήκει.
430. * Πότνια μήτηρ.] Ἡ Ἐριῶπις.
431. Πᾶσαν γὰρ ὁμηλικίην ἐκέκαστο] Πασῶν γὰρ τῶν ὁμηλίκων τῷ κάλλει διέφερε.
435. Θέλξας.] Ἀπατήσας, ἀμαυρώσας.

NOTÆ.

430. Τὴν περὶ κῆρι φίλησε πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ) Quùm folus *Æneas Anchifæ* fit ex *Venere* natus, quænam fuerit illa *Anchifæ* mortalis Uxor, hujus *Hippodamiæ* Mater, cujus Nomen *Homerus* reticet? *Euftath* fol. 914 lin. 49. ad hunc locum. Πότνια μήτηρ, ἡ κατά τινας Παλαιοὺς Ἐριῶπις. Quòd Nomen ideò in his *Scholiis* ponimus. *Ajacis Locrenfis* Pater *Oileus* Uxorem habuit ejufdem Nominis, ut mox, ad v. 697.

433. Γῆμεν ἀνὴρ ἄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ) *Euftath.* fol. 915. lin. 2. Σημείωσαι δὲ καὶ ὅτι ἐνταῦθα, μετὰ τὸ, ἄριστος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ, ὑποβολιμαῖοί τινες προσγράφονται στίχοι τοιοῦτοι. *Πρὶν Ἀντηνορίδας τραφέμεν καὶ Πανθοΐδας, *Πριαμίδας θ', οἱ Τρωσὶ μετέπρεπον ἱπποδάμοισιν, *Αὐτόν τ' Αἰνείαν, ἐπιείκελον ἀθανάτοισιν· *Εως ἔτι ἄκρον εἶχεν, ἔφιλε δὲ κάλλος αὐτοῖς· ἵνα ὁ Ἀλκάθοος ἄριστος, πρὶν γενέσθαι τοὺς ῥηθέντας· ὅτι δὲ, κατὰ τὸ προσημειωθὲν, ἐν πολλοῖς ἔπη Ὁμηρικὰ ἐκ τῶν Ἀντιγράφων λείπουσι, πολλοὶ τῶν παλαιῶν, καὶ λέγουσι καὶ ἀποδεικνύουσι. Ità quofdam Verfus, in MS. *Mori*, deprehendi paffim omiffos, item in MS. Barocc. *Oxon.* ut notamus, ad *Iliad.* Θ'. v. 224. & aliàs. At ne fraudem facere videar, fateor à nobis infertum illum verfum, * Αὐτόν τ' Αἰνείαν &c. ut reliquos à Veteribus infertos puto; quòd ipfo *Homero* tefte, *Æneas* minime fit minor quovis *Antenoridarum*, folique ferè *Hectori* cefferit; undè *Virgil* Hectoris, Æneæque *manu Victoria* Graiûm *Hæfit* &c.

435. Θέλξας ὄσσε φαεινὰ, πέδησε δὲ φαίδιμα γυῖα) Miferè olim in omnibus *Exemplaribus* turbatus erat hic Verfus; quòd φαεινὰ, ante πέδησε, pofitum effet ab *Henrico Stephano*, qui *Turnebi* optimam & antiquam *Lectionem* φαεινὰ minimè agnofceret; quam Editio *Cantabrigienfis* Prior habet, & Antiqui *Grammatici* præferunt, ut mox etiam, ad v. 617. Ὄσσε αἱματόεντα legunt *Florentina* editio, MS. CCC. & ad *Textum*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

430. *Πότνια μήτηρ) De hoc Scholio, vid. Not.

VARIÆ LECTIONES.

423. Στενάχοντε) γρ. στενάχοντα, MS. CCC.
426. Ἀχαιοῖς) γρ. Ἀχαιῶν) MS. *Barocc.* Oxon.
430. Τὴν περὶ κῆρι φίλησε) γρ. τὴν περὶ κῆρ' ἐφίλησε.
432. Κάλλεϊ, καὶ ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσί) γρ. κάλλεϊ, ἰδ' ἔργοισιν, ἰδὲ φρεσίν.
433. Ὤριστος) γρ. ἄριστος.
435. Θέλξας ὄσσε φαεινὰ, πέδησε) γρ. θέλξας ὄσσε φαεινὰ, ἔδησε, vid. Not. in *Textum*.

Οὔτε

Οὔτε γὰρ ἐξοπίσω φυγέειν δύνατ', οὔτ' ἀλέασθαι·
Ἀλλ', ὥστε στήλην, ἢ δένδρεον ὑψιπέτηλον,
Ἀτρέμας ἑσταότα, στῆθος μέσον οὔτασε δουρὶ
Ἥρως Ἰδομενεύς, ῥῆξεν δέ οἱ ἀμφὶ χιτῶνα
Χάλκεον, ὅς οἱ πρόσθεν ἀπὸ χροὸς ἤρκει ὄλεθρον.
Δὴ τότε γ' αὖον ἄϋσεν, ἐρεικόμενος περὶ δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσών, δόρυ δ' ἐν κραδίῃ ἐπεπήγει,
Ἥ ῥά οἱ ἀσπαίρουσα, καὶ οὐρίαχον πελέμιζεν
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Ἰδομενεὺς δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας,
Δηΐφοβ', ἦ ἄρα δή τι σ' ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι
Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι, ἐπεὶ σύ περ εὔχεαι αὔτως;
Δαιμόνι', ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ἐναντίος ἵστασ' ἐμεῖο,

Neque enim retrò fugere poterat, neque declinare:
Sed tanquam columnam, vel arborem alto-vertice-comantem,
Sine motu stantem, pectus medium vulneravit hastâ
Heros Idomeneus, fregitque ei circùm loricam
Æream, quæ ei antè à corpore arcebat perniciem.
Tunc quidem aridum quid resonuit, fissa ab hastâ:
Fragorem itaque edidit cadens, hasta etenim in corde fixa erat,
Quod quidem ipsi palpitans, etiam extremum ferrum quassabat
Hastæ: tum verò emisit ejus animum impetuosus Mars.
Idomeneus ergò supra modum superbum gloriatus est, altè clamans,
" Deiphobe, numquid jam tibi putamus, æquivalens esse,
" Tres pro uno occisos esse, quando tu gloriaris inaniter?
" O bone, quin & ipse adversus stato mihi,

ΣΧΟΛΙΑ.

436. Οὔτ' ἀλέασθ.] Οὔτε ἐκκλῖναι καὶ φυγεῖν.
437. Ὑψιπέτηλον.] Ἐφ' ὕψος τὰ φύλλα ἔχον.
440. Ἤρκει.] Ἀπεῖργεν, ἐκώλυεν.
441. Αὖον.] Ξηρόν, ὀξύ. Ἄϋσεν.] Ἐβόησεν. Ἐρεικόμενος.] Σχιζόμενος, διαρρηγνύμενος ὁ χιτών.
442. Δούπησεν.] Ἐψόφησεν, ἀπέθανεν· ἐκ τοῦ παρακολουθοῦντος.
443. Ἀσπαίρουσα.] Κινουμένη, πάλλουσα. Οὐρίαχον.] Τὸν σαυρωτῆρα τοῦ δόρατος· τουτέστι, τὸ ὄπισθεν μέρος· * καὶ τὴν ἐπιδορατίδα· ὃ καὶ γνάθμον καὶ στύρακα φασί. Πελέμιζεν.] Ἐδόνησε, διέσειε.
444. Ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.] Καθ' ὃ μέρος ἐκλύεται ἡ τοῦ δόρατος κίνησις.
446. Ἦ ἄρα δή τι ἐΐσκομεν ἄξιον εἶναι Τρεῖς ἑνὸς ἀντιπεφάσθαι.] Ἆρα ἀξίως καὶ δεόντως δοκοῦμέν σοι αὐχεῖν, τρεῖς ἀνθ' ἑνὸς πεφονευκότες;
447. Ἀντιπεφάσθ.] * Ἀνταναιρεῖσθαι, * ἀντιπεθνάναι.

NOTÆ.

Br. *Scholia.* *Homerus* sæpè *Duali Substantivo* affingit *Adjectivum Plurale*, ut λ' v. 210. Ὄφρα καὶ εἰν Ἀΐδαο, φίλας περὶ χεῖρε βαλόντε Ἀμφοτέρω κρυεροῖο τεταρπώμεσθα γόοιο. Et *Eustath.* fol. 35. lin. 48. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἔθος Ὁμήρῳ, ἀδιαφορεῖν ἐν τοῖς Δυϊκοῖς, καὶ τοῖς Πληθυντικοῖς· καὶ ποτὲ μὲν Πληθύνειν τὰ Δυϊκά· ποτὲ δὲ Δυάζειν τὸ Πλῆθος, ὡς πολλαχοῦ φαίνεται. *Idem*, alicubi alias, Ὅλως παρὰ τῷ Ποιητῇ ἀδιαφόρως τὰ Δυϊκὰ τοῖς Πληθυντικοῖς ἐκφωνεῖται. καὶ τὰ Πληθυντικὰ Δυϊκῶς. καὶ ἀλλήλοις συμπλέκονται. Et in aliis sanè locis ὄσσε φαεινὰ legitur, undè *Grammatici*, & hic ità legunt; quum *Eustathius*, fol 927. lin. 45. ex illâ *Lectione* agnoscat, Dubitationem *Generis* τοῦ ὄσσε adhuc manere, at ex alterâ *Lectione* τοῦ αἱματόεντα, quam etiam agnovit, *Neutrum* tandem ait, fol. 44. lin. 6. & MS. *Mori* τὸ φαεινὰ videtur legere; sed haud liquidò scio, an non φαεινώ· verùm mox ad v. 617. αἱματόεντ' ὄσσε, legit apertissimè utrum-MSS. CCC. & *Mori*.

440. Χάλκεον· ὅς οἱ) Τὸ ὃς produci potest, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Toni* sui, necnon ante *Asperum*; & tamen ὅς ῥ' οἱ. legitur in nonnullis; ut sæpè in similibus. *Ibid.* ἤρκει ὄλεθρον) Quidni & hîc ἤρκεσ' ὄλεθρον. ut *Iliad.* ό. v. 534.

441. Αὖον ἄϋσεν ἐρεικόμενος) Idem ferè, supra, ad v. 409. & μ'. v. 160.

446. Δηΐφοβ', ἦ ἄρα δή τι σ' ἐΐσκομεν) Τὸ σ', pro σοὶ, ex MS. CCC. restituo; quod *Br. Schol.* videntur agnoscere, Ἆρα, ἀξίως καὶ δεόντως δοκοῦμέν σοι αὐχεῖν.

447. Ἀντιπεφάσθαι) De hâc voce, *Brev. Schol.* & infrà, ad ξ. v. 471. & ύ. v. 254.

NOTÆ IN SCHOLIA.

443. * Καὶ τὴν ἐπιδορατίδα) Addunt *Excerpta* MSS.
447. Ἀντιπεφάσθ.) * Ἀντιπεθνάναι. Ex *Etymolog.* M. Excerpta. MSS. per * ἀνταναιρεῖσθαι, exponunt.

VARIÆ LECTIONES.

436. Ἐξοπίσω) γρ. ἐξ ὀπίσω.
440. Ὅς οἱ) γρ. ὅς ῥ' οἱ. *Ibid.* Ἤρκει) γρ. ἤρκεσ', ut *Iliad.* ό. v. 534.
446. Δή τι σ' ἐΐσκομεν) γρ. δή τι ἐΐσκομεν, malè olim; δή τι, MS. CCC.
447. Ἀντιπεφάσθαι) γρ. ἀντιπεφάσθ. & ἀντὶ πεφάσθαι. *Ibid.* Εὔχεαι αὔτως· Δαιμόνι',) γρ. εὔχεαι. οὕτως Δαιμόνι', *Henr. Stephanus.*

Ὄφρα

Ὄφρα ἴδῃς, οἷος Ζηνὸς γόνος ἐνθάδ' ἱκάνω,
Ὃς πρῶτος Μίνωα τέκε Κρήτῃ ἐπίουρον·
Μίνως δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Δευκαλίωνα·
Δευκαλίων δ' ἔμ' ἔτικτε, πολέοσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα,
Κρήτῃ ἐν εὐρείῃ· νῦν δ' ἐνθάδε νῆες ἔνεικαν,
Σοί τε κακὸν, καὶ πατρὶ, καὶ ἄλλοισι Τρώεσσιν.
Ὣς φάτο· Δηΐφοβος δὲ διάνδιχα μερμήριξεν,
Ἤ τινά που Τρώων ἑταρείσσαιτο μεγαθύμων,
Ἂψ ἀναχωρήσας, ἢ πειρήσαιτο καὶ οἶος.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν· τὸν δ' ὕστατον εὗρεν ὁμίλου
Ἑσταότ'· αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ,

" Ut videas, qualis Jovis soboles huc venio;
" Qui primus Minoa genuit Cretæ custodem:
" Minos verò genuit filium eximium Deucalionem:
" Deucalion autem me genuit, multis viris regem,
" Cretâ in latâ: nunc verò huc naves advexerunt,
" Tibique perniciem, & patri, & cæteris Trojanis.
Sic dixit. Deiphobus autem bifariàm deliberavit,
An aliquem alicubi Trojanorum adjutorem assumeret magnanimorum,
Regressus, an experiretur etiam solus.
Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse,
Ire ad Æneam: eum postremum invenit agminis
Stantem. Jugiter etenim in Priamum simultatem tovebat nobilem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

450. Ἐπίουρον.] Φύλακα· Τῷ τόνῳ δὲ ἀναγνωστέον παροξυτόνως, ὡς ἐπίκουρον.

456. Ἑταρείσσαιτο.] Ἑταῖρον καὶ συνεργὸν λάβοι.

458. Δοάσσατο.] Ἔδοξε.

459. Βῆναι ἐπ' Αἰνείαν.] Τροίας ἁλούσης, Αἰνείας Ἀγχίσην παραλαβὼν τὸν πατέρα, ἔφυγε· ναυαγίᾳ δὲ περιπεσὼν περὶ τὸν Ἄθω, ᾤκησε σὺν τῷ πατρί· καὶ Ἀγχίσης μὲν πρὸς τῷ Καλαύρῳ ὄρει, πλησίον Ἀνθίμου ποταμοῦ, πλούτῳ θάψας δὲ αὐτὸν Αἰνείας, ὅπου καὶ νῦν τάφος ἐστὶν Ἀγχίσου λεγόμενος, ἐν Πυδνῃ, κατὰ βούλησιν τῆς μητρὸς Ἀφροδίτης, πόλιν ἔκτισε, τὴν ἀπ' αὐτοῦ Αἰνειάδα προσαγορευθῆναι· πλουτήσαντος δὲ τούτου, ὁ ἐξ *αὐτοῦ γενόμενος παῖς, λάθρα ἐπὶ τὴν πατρῴαν παραγενόμενος, καὶ πόλιν ἀναστήσας, παραλαβών τι τοῦ στρατοῦ, μετῴκισεν εἰς Ἰταλίαν. *Ità, pro αὐτῆς, lego.

460. Ἐπεμήνιεν.] Ἐπιμόνως ὠργίζετο.

N O T Æ.

451. Δευκαλίωνα) *Eustath.* fol. 905. lin. 5. Δευκαλίδης, συγκοπὴ ἐκ τοῦ Δευκαλιωνίδης· Δευκαλίωνος γὰρ, ὁ μόνος Δευκαλίων υἱὸς, ὁ Ἰδομενεύς. Et fol. 915. lin. 49. Ἰστέον δὲ, καὶ ὡς εἰ Δευκαλίων πατὴρ τοῦ Ἰδομενέως, ἄρα Δευκαλιωνίδης αὐτὸς, ὅστε ὅπου Δευκαλίδην εἶπεν αὐτὸν, κατὰ συγκοπὴν τοῦτο εἶπεν. Vid. suprà, ad v. 307. Pro ἄνακτα, legi potest ἀνάσσων, ut ad *Deucalionem* referatur, in priori Versu.

452. Δευκαλίων δ' ἔμ' ἔτικτε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα) Lego, ἔμ' ἔτικτε, pro ἐμὲ τίκτε ut, Ὀμφαλοίτομος· & πολέσσ', pro πολέεσσ', ut ρ'. v. 308 Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων, & mox, v. 661. πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσιν. Non hoc dico, quòd τοῦ πολέεσσι ratio non sit danda satis probabilis, nempè per συνίζησιν· verùm quòd & alia *Lectio* sit *Homerica*.

456. Ἑταρείσσαιτο μεγαθύμων) *Ultima* τοῦ ἑταρείσσαιτο producitur, in *Cæsurâ*, ante ἀμφίβολον.

458. Δοάσσατο) *Etymolog.* M. Παρὰ τὸ δεῖος, δειάζω· ὡς ἵππος, ἱππάζω· λίθος, λιθάζω· ὁ μέλλων δειάσω· ἐδειασάμην, ἐδειάσατο, καὶ Πλεονασμῷ τοῦ σ', Αἰολικῶς, ὡς ἔστη, ἴσστη, ἐδειάσσατο· καὶ ἀποβολῇ τοῦ ι, δεάσσατο· ἄλλοι δὲ, ἀπὸ τοῦ δοκῶ, δοκάζω δοκάσσατο, ἀποβολῇ τοῦ κ. Et sanè τὸ δοάσσατο semper τὸ ἔδοξε significat *Homero*. Δοιάσσατο, sicubi occurrit, ἐδίστασεν. Ità *Ammonius*, περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων. Δοάσσατο, τοῦ δοιάσσατο διαφέρει· τὸ μὲν γὰρ δοάσσατο σημαίνει τὸ ἔδοξε· τὸ δὲ δοιάσσατο, ἀντὶ τοῦ, ἐδίστασεν. Vid. *Hesych.* v. Δοάσσατο, Δοάσσεται, & Δοάσσετ'). Quod *ultimum* occurrit, *Iliad.* ψ'. v. 339. ubi tamen *Atticè*, pro δοάσσηται, poni & in *Præsens* recurrere deprehenditur. Confer & *Eustath.* fol. 916. lin. 27.

460. Αἰεὶ γὰρ Πριάμῳ ἐπεμήνιε δίῳ, Οὕνεκ' ἄρ' ἐσθλὸν ἐόντα) Hinc Posteris orta suspicio, quòd in *Priamum Æneas* conspirârit. Alii dicunt, simultates *Paridem* inter & *Ænean* ortas, occasionem huic Proditioni dedisse. Ità certè *Menecrates Xanthius*, apud *Dionys. Halicarn.* l. 1. c. 48. Μενεκράτης δὲ ὁ Ξάνθιος, προδοῦναί τοῖς Ἀχαιοῖς αὐτὸν ἀποφαίνει τὴν πόλιν, τῆς πρὸς Ἀλέξανδρον ἔχθρας ἕνεκα. Et mox, Αἰνείας γὰρ ἄτιμος ὢν ὑπὸ Ἀλεξάνδρου, καὶ ἀπὸ γερέων ἱερῶν ἐξειργόμενος, ἀνέτρεψε Πρίαμον. Vid. ad ὑ. v. 183.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

450. Πρῶτος) γρ. πρῶτον, MS. CCC.

452. Δευκαλίων δ' ἔμ' ἔτικτε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἄνακτα) γρ. Δευκαλίων δ' ἐμὲ τίκτε, πολέεσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων, ut Not. in Textum.

Οὕνεκ'

Οὕνεκ' ἄρ', ἐσθλὸν ἐόντα μετ' ἀνδράσιν, οὔτι τίεσκεν.	Quod se strenuum licèt existentem inter viros, nequaquam honorabat:
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Prope itaque stans verbis alatis allocutus est,
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, νῦν σε μάλα χρὴ	" Ænea, Trojanorum princeps, nunc te omninò oportet
Γαμβρῷ ἀμυνέμεναι, εἴπερ τί σε κῆδος ἱκάνει.	" Sororis-marito defensionem-præstare, si quid te affinis cura tangit:
Ἀλλ' ἕπευ, Ἀλκαθόῳ ἐπαμύνομεν, ὅς σε πάρος περ	" Sed sequere, Alcathoo defensionem præstemus, qui te olim
Γαμβρὸς ἐὼν ἔθρεψε, δόμοις ἔνι, τυτθὸν ἐόντα·	" Sororis maritus existens nutrivit, in ædibus, parvulum existentem:
Τόνδε τοι Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς ἐξενάριξεν.	Hunc tibi Idomeneus hastâ inclytus interfecit.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ὄρινε·	Sic dixit. Huic verò animum in pectoribus commovit:
Βῆ δὲ μετ' Ἰδομενῆα, μέγα πτολέμοιο μεμηλώς.	Ivit autem versus Idomeneum, valde pugnæ studiosus;
Ἀλλ' οὐκ Ἰδομενῆα φόβος λάβε, τηλύγετον ὥς,	At non Idomeneum fuga cepit, puerulum velut,
Ἀλλ' ἔμεν', ὡς ὅτε τις σῦς οὔρεσιν ἀλκὶ πεποιθὼς,	Sed mansit, ut quum quis aper in montibus robore fretus,
Ὅστε μένει κολοσυρτὸν ἐπερχόμενον πολὺν ἀνδρῶν	Qui expectat tumultum advenientem magnum virorum
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, φρίσσει δέ τε νῶτον ὕπερθεν·	Loco in deserto, horretque dorso supernè:
Ὀφθαλμὼ δ' ἄρα οἱ πυρὶ λάμπετον· αὐτὰρ ὀδόντας	Oculi verò ei igne lucent: at dentes
Θήγει, ἀλέξασθαι μεμαὼς κύνας ἠδὲ καὶ ἄνδρας.	Acuit, repellere promptus canes atque etiam viros.
Ὣς μένεν Ἰδομενεὺς δουρικλυτὸς, οὐδ' ὑπεχώρει,	Sic manebat Idomeneus hastâ inclytus, neque retrocessit,
Αἰνείαν ἐπιόντα βοῇ θοόν· αὖε δ' ἑταίρους,	Æneam advenientem pugnâ celerem: inclamabat autem socios,
Ἀσκάλαφόν τ' ἐσορῶν, Ἀφαρῆά τε, Δηΐπυρόν τε,	Ascalaphumque aspiciens, Aphareumque, Deipyrumque,
Μηριόνην τε, καὶ Ἀντίλοχον, μήστωρας ἀϋτῆς·	Merionemque, & Antilochum, peritos pugnæ:
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Hos hic adhortans verbis alatis allocutus est,
Δεῦτε, φίλοι, καί μ' οἴῳ ἀμύνατε· δείδια δ' αἰνῶς	" Adeste, amici & mihi soli succurrite: timeo etenim graviter

ΣΧΟΛΙΑ.

461. Οὔτι τίεσκεν.] Οὐδαμῶς ἐτίμα.
464. * Γαμβρῷ.] Τῷ ἀδελφῆς ἀνδρί. Κῆδος.] Συγγένεια· ὅτε δὲ, λύπη.
469. Μεμηλώς.] Ἐπιμέλειαν καὶ φροντίδα ποιούμενος.
470. Τηλύγετον.] Παῖδα μονογενῆ.
473. Οἰοπόλῳ.] Ἤτοι ἐν ᾧ ἀναστρέφονται, ὅ ἐστι, [illegible]· πολεῖν γὰρ τὸ, ἀναστρέφεσθαι· ἢ, ἐν ᾧ οἶός τις καὶ μόνος πολεῖται· ἐξ οὗ δηλοῖ, τῷ ἐρήμῳ. * Ἀλέξασθαι.] Ἀμύνασθαι. Φρίσσει.] Ἵστησι.
475. Θήγει.] Ἀκονᾷ.
478. Ἀσκάλαφον.] Ἀσκάλαφος, ὁ λίαν σκληρός· παρὰ τὸ ἀσκελὲς τῆς ἁφῆς.

NOTÆ.

462. Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα) Vid. ad Iliad. δ'. v. 203.
472. Κολοσυρτὸν) De hâc voce, vid. Eustath. fol. 917. lin. 13. Suidam, & Etymolog. M. v. & suprà, ad μ'. v. 147. ubi κάλα pro κῶλα legendum in Scholiis.

NOTÆ IN SCHOLIA.

464. * Γαμβρῷ) Excerpta MSS.
473. Φρίσσει) Eustath. fol. 917. lin. 26. Τὸ δὲ φρίσσει τοῦτο ἱστόρηται, οἱ μεθ' Ὅμηρον, φρίσσει φασὶ λοφιάν· Hæc ille; quasi illam Phrasin nesciret ab Homero ipso usurpatam, Odyss. τ'. v. 446. Φρίξας εὖ λοφιήν. Ibid. * Ἀλέξασθαι) Excerpta MSS.

VARIÆ LECTIONES.

464. Κῆδος) γρ. κῦδος, Elzevir. at non æquè benè.
472. Ἐπερχόμενον) γρ. ἐπερχομένων, ut mox, v. 495.
477. Βοῇ θοὸν) γρ. βοηθόον, Eustath. fol. 918. lin. 2. & MS. Barocc, Oxon.

Αἰνείαν

Αἰνείαν ἐπιόντα πόδας ταχύν· ὅς μοι ἔπεισιν,
Ὃς μάλα καρτερός ἐστι μάχῃ ἔνι φῶτας ἐναίρειν·
Καὶ δ' ἔχει ἥβης ἄνθος, ὅ, τε κράτος ἐστὶ μέγιστον.
Εἰ γὰρ ὁμηλικίη γενοίμεθα τῷδ' ἐπὶ θυμῷ,
Αἶψά κεν ἠὲ φέροιτο μέγα κράτος, ἠὲ φεροίμην.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες, ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες,
Πλησίοι ἔστησαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Αἰνείας δ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισι,
Δηΐφοβόν τε, Πάριν τ' ἐσορῶν, καὶ Ἀγήνορα δῖον,
Οἵ οἱ ἅμ' ἡγεμόνες Τρώων ἔσαν· αὐτὰρ ἔπειτα
Λαοὶ ἕποντ', ὡσεί τε μετὰ κτίλον ἕσπετο μῆλα
Πιόμεν' ἐκ βοτάνης· γάνυται δ' ἄρα τε φρένα ποιμήν·
Ὣς Αἰνείᾳ θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι γεγήθει,
Ὡς ἴδε λαῶν ἔθνος ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ αὐτοσχεδὸν ὡρμήθησαν
Μακροῖσι ξυστοῖσι· περὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζε, τιτυσκομένων καθ' ὅμιλον
Ἀλλήλων· δύο δ' ἄνδρες ἀρήϊοι, ἔξοχοι ἄλλων,
Αἰνείας τε, καὶ Ἰδομενεύς, ἀτάλαντοι Ἄρηϊ,
Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Αἰνείας δὴ πρῶτος ἀκόντισεν Ἰδομενῆος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·

" Æneam in me vadentem pedibus velocem; qui me aggreditur,
" Qui perquam validus est in pugnâ ad viros interficiendum:
" Sed & obtinet juventæ florem, quod utique robur est maximum.
" Si enim eâdem-ætate essemus cum hoc animo,
" Statim vel referret magnam gloriam, vel referrem.
Sic dixit: hi itaque omnes, unum mentibus animum habentes,
Propinqui constiterunt, scuta humeris inclinantes.
Æneas autem ex-alterâ-parte hortabatur suos socios,
Deiphobumque, Paridemque aspiciens, & Agenorem nobilem,
Qui cum eo duces Trojanorum erant: at deinde
Copiæ sequebantur, ut post arietem sequuntur pecudes
Bibituræ à pastu; lætatur autem mente pastor:
Sic Æneæ animus in pectoribus lætatus est,
Ut vidit copiarum agmen sequentium seipsum.
Hi itaque de Alcathoo cominùs inpugnam-ruerunt
Longis hastilibus: circa pectora verò æs
Horrendum resonabat petentium per turbam
Se invicem: duo autem viri Mavortii, egregii præ cæteris,
Æneásque, & Idomeneus, pares Marti,
Cupiebant alter alterius vulnerare corpus sævo ære.
Æneas utique primus jaculatus est in Idomeneum:
Sed is quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam:

ΣΧΟΛΙΑ.

484. Ἥβης ἄνθος.] Τὸ ἀκρότατον τῆς ἀκμῆς.
485. Ὁμηλικίῃ.] Ἀντὶ τοῦ, ὁμήλικες.
487. Ἕνα φρεσὶ θυμὸν ἔχοντες.] Ἓν καὶ τὸ αὐτὸ φρονοῦντες.
492. Κτίλον.] Κριόν.
493. Πιόμενα.] Πιούμενα. Ἐκ βοτάνης.] Ἀντὶ τοῦ, μετὰ τὴν βοτάνην καὶ νομήν. Γάνυται.] Διαχεῖται, χαίρει.
497. Ξυστοῖσι.] Τοῖς ἐξεσμένοις δόρασι.
501. Ἵεντο.] Προεθυμοῦντο.

NOTÆ.

493. Πιόμεν' ἐκ βοτάνης) *Eustath.* fol. 918. lin. 42. Ἐκ βοτάνης) Ἀντὶ τοῦ, μετὰ βόσκησιν· ὡς ἐστι φασὶν, ὅμοιον τῷ, Ἐξ ἀρίστου παρέσομαι· ἀντὶ τοῦ, μετὰ ὃ ἀριστήσω· καὶ τῷ, Ἐκ νυκτῶν ἄνεμοι χαλεποί. ἀντὶ τοῦ, μετὰ τὰς νύκτας· τὸ δὲ πιόμενα ὤφειλε μὲν εἶναι πιόμενα, ἤγουν πιεῖν μέλλοντα, μετὰ συστολῆς τῆς ἀρχούσης· ἔπαθε δὲ καὶ αὐτὸ χρείᾳ συναλοιφῆς, ἀναχθὲν εἰς ἔκτασιν, καθὰ καὶ τὸ, Ἱόμενα, &c. Ità ad π'. v. 825.

495. Ἐπισπόμενον ἑοῖ αὐτῷ) Et *Ultima* τοῦ ἐπισπόμενον bene potest produci, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Asperum*; meliùs tamen hic legi potest ἐπισπομένων, ut cum λαῶν concordet, non cum ἔθνος· quomodò, v. 472. pro ἐπερχόμενον legitur ἐπερχομένων. At ἑοῖ αὐτῷ. *Homericè*, pro ἑαυτῷ.

VARIÆ LECTIONES.

484. Ὅ,τε) γρ. ὅτι. Clar. Vir. *Joh. Davisius*, Regin.
485. Εἰ γὰρ ὁμηλικίη γενοίμεθα) γρ. εἰ γὰρ ὁμηλικίῃ γε γενοίμεθα, MS. CCC. *Cantab.* & MS. Barocc. Ox.
493. Πιόμεν' ἐκ βοτάνης) γρ. πιόμεν' ἐκ βοτάνης.
495. Ἐπισπόμενον) γρ. ἐπισπομένων. Vid. N. in *Text.*
497. Στήθεσσι) γρ. στήθεσφι, vid. ad v. 245.
502. Αἰνείας δὴ πρῶτος) γρ. Αἰνείας δὲ πρῶτος. Olim in pluribus; at MSS. δὴ paulò meliùs hic.

Αἰχμὴ

Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤιχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Ἰδομενεὺς δ' ἄρα Οἰνόμαον βάλε γαστέρα μέσσην·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.
Ἰδομενεὺς δ' ἐκ μὲν νέκυος δολιχόσκιον ἔγχος
Ἐσπάσατ', οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἄλλα δυνήσατο τεύχεα καλὰ
Ὤμοιιν ἀφελέσθαι· ἐπείγετο γὰρ βελέεσσιν.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα ποδῶν ἦν ὁρμηθέντι,
Οὔτ' ἄρ' ἐπαΐξαι μεθ' ἑὸν βέλος, οὔτ' ἀλέασθαι.
Τῷ ῥα καὶ ἐν σταδίῃ μὲν ἀμύνετο νηλεὲς ἦμαρ,
Τρέσσαι δ' οὐκέτι ῥίμφα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο.
Τοῦ δὲ βάδην ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Δηΐφοβος· δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰέν·
Ἀλλ' ὅγε * καὶ τόθ' ἅμαρτεν, ὁ δ' Ἀσκάλαφον βάλε δουρὶ,
Υἱὸν Ἐνυαλίοιο, δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.

Cuspis igitur Æneæ vibrans in terram
Abiit; irrita enim robustâ à manu ruit.
Idomeneus autem Oenomaum percussit, ventrem medium;
Rupitque thoracis cavitatem, intestina etiam æs
Penetrans-hausit: ille verò in pulverem lapsus prehendit terram palmâ.
Idomeneus autem ex mortuo quidem prælongam hastam
Evulsit; at non item alia potuit arma pulchra
Humeris detrahere: urgebatur enim telis.
Non enim jam firmi artus pedum erant cursu-concito,
Nec ut irruere posset ad repetendam suam hastam, nec ut alterius evitaret.
Ideoque in statariâ pugnâ quidem arcebat sævum diem,
Ad fugam verò capessendam non jam facile pedes ferebant ex pugnâ.
In hunc igitur lento gradu abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti
Deiphobus: jam enim ei infensus erat constantèr perpetuò;
Sed ille tunc etiam aberravit, Ascalaphum tamen percussit hastâ,
Filium Martis, per humerum enim rapida hasta
Penetravit: hic itaque in pulverem lapsus prehendit terram palmâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

507. Θώρηκος γύαλον.] Τὸ κοῖλον τοῦ θώρακος. Διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς Ἤφυσε.] Διήντλησε δὲ καὶ διέχεεν τὰ ἔντερα αὐτοῦ τὸ δόρυ.

508. * Ἀγοστῷ.] Τῷ μέρει τῷ ἐντὸς τῆς χειρός.

513. Μεθ' ἑόν.] Ἐπὶ τὸ ἴδιον.

515. Τρέσσαι.] Διαφυγεῖν μετὰ δέους, τρέσαι.

516. Βάδην ἀπιόντος.] Ἠρέμα ὑποχωροῦντος.

517. Δὴ γάρ οἱ ἔχεν κότον ἐμμενὲς αἰέν.] Ἐπιμόνως γὰρ αὐτῷ ὠργίζετο.

519. * Ἐνυαλίοιο.] Τοῦ Ἄρεως.

520. Ἔσχεν.] Διέσχε, διῆλθε.

NOTÆ.

511. Ὤμοιιν ἀφελέσθαι) *Ultima* τοῦ ὤμοιιν producitur, ut *Iliad. δ.* v. 19.

516. Βάδην ἀπιόντος) *Latinè*, pedetentim. Vid. *Etymolog.* M. v. *Suidam*, & *Hesych.*

517. Δὴ γάρ οἱ) Τὸ γὰρ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, necnon Duplicis *Asperi*.

518. Ἀλλ' ὅγε * καὶ τόθ' ἅμαρτεν) *Deiphobus* primùm aberravit ab *Idomeneo*, nempè v. 411. quandò *Hypsenorem* interfecit, & nunc etiam, quandò *Ascalaphum*; quarè τὸ * καὶ, pro γὰρ, hic substituendum vidi. Primo enim mihi aspectu τὸ γὰρ displicebat, & Versio *Latina*, in omnibus, ante *Shortingi* curas, *Sed hic & tunc aberravit.* Pòst mihi favere deprehendi *Eustathii*, *Roman.* & *Basil.* Edit. item *Florentin.* *Hervagian.* &c. nostræ etiam *Lectioni* favet MS. *Mori*; puto etiam MS. CCC. sed non de hoc loco cogitabam, nedum dubitabam, quandò eo utebar.

520. Ἔσχεν) Διέσχεν. Ità *Eustath.* fol. 920. lin. 19. Ὅτι τὸ, Δι' ὤμου ὄβριμον ἴσχε· Ἔσχεν, ἀντὶ τοῦ, διέσχεν· ἢ διῆλθε τοῦ ὤμου· ὅτι δὲ, Ἀττικοὶ τὸ ἴσχον, καὶ ἐπὶ τοῦ χάσκειν τιθέασιν· ὡς ὁ Κωμικὸς ἐν Νεφέλαις δηλοῖ προερρέθη. Nempè fol. 399. lin. 6. Τὸ δὲ, ἀντικρὺ διέσχε, ἀντὶ τοῦ, διέσχισεν ἢ διῆλθεν· ὁποῖον καὶ τὸ διασχὼν τὰς νεφέλας· ὁ δὲ Κωμικὸς, χωρὶς τῆς διὰ προθέσεως, τὸ ἴσχον, ἀντὶ τοῦ, ἔχασκον, καὶ διέρρηξα, λέγει. Vid. etiam ad fol. 779. lin. 35. Τὸ δὲ διέσχε καὶ νῦν, ἀντὶ τοῦ διέσχισεν, κλ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

508. * Ἀγοστῷ.) *Excerpta* MSS. Vid. *Suidam*, v.

519. * Ἐνυαλίοιο) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

512. Ὁρμηθέντι) γρ. ὁρμηθῆναι, MS. Barocc. Oxon.

517. Αἰὲν) γρ. αἰεί.

518. * Καὶ τόθ' ἅμαρτεν) γρ. γὰρ τόθ' ἅμαρτεν, vid. Not. in *Textum*.

519. Ὄβριμον) γρ. ὄμβριμον, vid. infrà ad v. 521.

Οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο βριήπυος ὄβριμος Ἄρης
Υἷος ἑοῖο πεσόντος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ·
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἄκρῳ Ὀλύμπῳ ὑπὸ χρυσέοισι νέφεσσιν
Ἧστο, Διὸς βουλῇσιν ἐελμένος, ἔνθα περ ἄλλοι
Ἀθάνατοι θεοὶ ἦσαν ἐεργόμενοι πολέμοιο.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὁρμήθησαν·
Δηΐφοβος μὲν ἀπ' Ἀσκαλάφου πήληκα φαεινὴν
Ἥρπασε· Μηριόνης δὲ θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ
Δουρὶ βραχίονα τύψεν ἐπάλμενος, ἐκ δ' ἄρα χειρὸς
Αὐλῶπις τρυφάλεια χαμαὶ βόμβησε πεσοῦσα.
Μηριόνης δ' ἐξαῦτις ἐπάλμενος, αἰγυπιὸς ὣς,
Ἐξέρυσε πρυμνοῖο βραχίονος ὄβριμον ἔγχος·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο· τὸν δὲ Πολίτης,
Αὐτοκασίγνητος, περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας,
Ἐξῆγεν πολέμοιο δυσηχέος, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·

Neque enim adhucdum quid audiverat clamosus impetuosus Mars
Filium suum cecidisse in acri prælio:
Sed ille quidem summo in Olympo sub aureis nubibus
Sedebat, Jovis consiliis impeditus, ubi cæteri
Immortales dii erant prohibiti à pugnâ.
Hi itaque de Ascalapho cominùs in pugnam ruebant:
Deiphobus quidem ab Ascalapho cassidem lucidam
Rapuerat: Meriones verò veloci par Marti
Hastâ brachium feriit insiliens, è manu autem
Oblonga galea humi resonuit lapsa.
Meriones etiam denuò insiliens, vultur tanquam,
Extraxit ex imo brachio validam hastam;
Retròque sociorum ad agmen cessit. Hunc autem Polites,
Germanus-frater, mediis manibus circumjectis,
Eduxit è prælio horrisono, donec pervenit ad equos
Veloces, qui ei post pugnam & prælium
Stabant, aurigámque & currus ornatos varios habentes:

ΣΧΟΛΙΑ.

521. Οὐδ' ἄρα πώ τι πέπυστο.] Οὐδέ πω ἐμεμαθήκει. Ἐζήτηται δὲ, πῶς, θεὸς ὢν, ὁ Ἄρης οὐκ ᾔδει περὶ τοῦ υἱοῦ; Ῥητέον οὖν, ὅτι παρὰ τῷ ποιητῇ οἱ θεοὶ, σωματικῶς λαμβανόμενοι, ἀνθρωποειδεῖς εἰσάγονται. καὶ αἰσθητικοῖς μόνον διαφέροντες ἀνθρώπων, τοῖς αὐτοῖς ἐνέχονται πάθεσι. Βριήπυος.] Μέγα καὶ βαρὺ βοῶν· παρὰ τὸ ἠπύειν, ὅ ἐστι, φωνεῖν.

524. Ἐελμένος.] Συγκεκλεισμένος.

525. Ἐεργόμενοι.] Εἰργόμενοι, κωλυόμενοι.

527. Πήληκα.] Περικεφαλαίαν, λόφον.

529. * Βραχίονα.] Τὴν χεῖρα.

530. * Αὐλῶπις.] Περικεφαλαία. Βόμβησεν.] Ἤχησε.

532. Πρυμνοῖο βραχίονος.] Τοῦ ἐσχάτου ἤγουν ἀπὸ τῆς ἐκφύσεως τὴν ἀρχὴν ἐπὶ τοῦ νώτου. * Ἐν δὲ τῷ, βραχίονα τύψε, φασὶν οἱ Παλαιοὶ, ὡς ὁ Κωμικὸς, βραχίονα, τὴν χεῖρα νοεῖ ἁπλῶς ἐνταῦθα, καὶ θηλυκῶς τὴν λέξιν προάγει, τὴν βραχίονα λέγων· ὡς εἶναι τοῦτο διαστολὴν τοῦ βραχίονος τοῦ ἄλλης, πρὸς τὸ μέρος αὐτῆς τὴν βραχίονα· ἔοικε δὲ ὁ Κωμικὸς τὴν τοιαύτην λαβὼν ἔννοιαν, ἐκ τοῦ, μετ' ὀλίγα τὸν Ποιητὴν εἰπεῖν, Κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.

534. Περὶ μέσσῳ χεῖρε τιτήνας.] Περὶ τὸ μέσον αὐτοῦ τὰς χεῖρας διατείνας, καὶ συλλαβών.

535. Δυσηχέος.] Κακὸν ἦχον φέροντος.

NOTÆ.

521. Βριήπυος Ἄρης) *Eustath.* fol. 920. lin. 22. Βριήπυον τὸν Ἄρην φησὶν, ὡς μεγαλόφωνον· ὅπερ ἀλλαχοῦ [illegible], εἰπὼν, Αὐτὸν βοῆσαι, ὡς ἐννεάχιλοι ἢ δεκάχιλοι· καὶ τοῦτο μὲν μυθικῶς· ἄλλως δὲ, βριήπυος λέγεται, διὰ τὰς ἐν μάχῃ βοάς· καὶ λοιπά.

526. Οἱ δ' ἀμφ' Ἀσκαλάφῳ αὐτοσχεδὸν ὁρμήθησαν) Ità suprà, v. 496. Οἱ δ' ἀμφ' Ἀλκαθόῳ &c. Vid. *Etymolog.* M. v. [illegible] ὁ Ἀσκάλαφος, & *Frederic. Sylburg.* Notas in locum.

533. Πολίτης) *Priami* filius, de quo diximus, ad β'. v. 791. Ità enim fingunt *Tragici*, & *Virgilius*, de *Priami* alio filio adolescentulo, à *Polymestore* per fraudem occiso; quem *Homerus*, aut alium sanè ejusdem Nominis (nam non illum certè ex *Hecubâ*) in bello occisum ait, vid. ad *Iliad.* υ'. v. 407. Ut ità duo *Polydori*, duóque essent *Polita*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

529. * Vid. infrà, ad v. 532.

530. * Αὐλῶπις) Περικεφαλαία, *Excerpta* MSS.

532. * Ἐν δὲ τῷ, Βραχίονα τύψε &c. *Eustathius*, fol. 920. lin. 50. ex Vett. *Scholiis* laudans.

VARIÆ LECTIONES.

521. Ὄβριμος) γρ. ὄμβριμος, MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori*

532. Ὄβριμον) γρ. ὄμβριμον, vid. suprà, ad v. 519.

535. Ἐξῆγε πολέμοιο) γρ. ἔξαγε πτολέμοιο.

Οἵ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα,
Τειρόμενον· κατὰ δ' αἷμα νεουτάτου ἔρρεε χειρός.
Οἱ δ' ἄλλοι μάρναντο, βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει.
Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα Καλητορίδην, ἐπορούσας
Λαιμὸν τύψ', ἐπὶ οἱ τετραμμένον, ὀξέϊ δουρί·
Ἐκλίνθη δ' ἑτέρωσε κάρη, ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἑάφθη,
Καὶ κόρυς· ἀμφὶ δέ οἱ θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Ἀντίλοχος δὲ Θόωνα, μεταστρεφθέντα δοκεύσας,
Οὔτασ' ἐπαΐξας· ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν,
Ἥτ' ἀνὰ νῶτα θέουσα διαμπερὲς αὐχέν' ἱκάνει·
Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν, ἄμφω χεῖρε φίλοις ἑτάροισι πετάσσας.
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, καὶ αἴνυτο τεύχε' ἀπ' ὤμων,
Παπταίνων· Τρῶες δὲ περισταδὸν ἄλλοθεν ἄλλος
Οὔταζον σάκος εὐρὺ παναίολον, οὐδὲ δύναντο
Εἴσω ἐπιγράψαι τέρενα χρόα νηλέϊ χαλκῷ
Ἀντιλόχου· πέρι γάρ ῥα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Νέστορος υἱὸν ἔρυτο καὶ ἐν πολλοῖσι βέλεσσιν.
Οὐ μὲν γάρ ποτ' ἄνευ δηΐων ἦν, ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς
Στρωφᾶτ'· οὐδέ οἱ ἔγχος ἔχ' ἀτρέμας, ἀλλὰ μάλ' αἰεὶ

Qui illum ad urbem portârunt graviter gementem,
Laborantem; sanguis verò ex recens-vulneratâ fluebat manu.
At cæteri pugnabant, clamórque immensus ortus est.
Æneas autem in Aphareum Caletoridem irruens
Ad jugulum feriit, contra se versum, acutâ hastâ:
Inclinatum est itaque in alteram partem caput, clypeúsque secutus est,
Et galea: circáque eum mors fusa est exitialis.
Antilochus autem Thoonem, terga-vertentem observans
Vulneravit impetu facto; venámque totam abscidit,
Quæ per dorsum currens penitùs, ad cervicem pervenit;
Hanc totam abscidit: hic itaque supinus in pulverem
Decidit, ambabus manibus dilectis sociis extensis.
Antilochus autem insiliit, & detrahebat arma ab humeris,
Circumspectans: Trojani etenim circumsistentes aliunde alius
Pulsabant scutum latum omnigeno-artificio-varium, neque poterant
Intrò perstringere tenerum corpus sævo ære
Antilochi: undiquaque enim Neptunus quatiens-terram
Nestoris filium tuebatur etiam inter multa tela.
Non enim unquam seorsum ab hostibus erat, sed inter ipsos
Versabatur: nec ei hasta erat quieta, sed admodùm assiduè

ΣΧΟΛΙΑ.

539. Νεουτάτου.] Νεοτρώτου.
542. Λαιμόν.] Τὸν βρόγχον.
543. Ἐπὶ δ' ἀσπὶς ἑάφθη.] Ἐπικατέχθη δὲ αὐτῷ ἡ ἀσπὶς ὅ ἐστιν, ἐπικατεπίχθη· παρὰ τὸ ἕπεσθαι.
544. Θυμοραϊστής.] Ὁ τὴν ψυχὴν φθείρων.
546. Ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν.] Ὅλην δὲ αὐτῷ πρὸς τὴν ῥαχιαίαν φλέβα· * Διὰ δὲ φλέβα, λέγει ὁ Ζηνόδοτος. Ἔκερσεν.] Ἔτεμεν, ἔκοψεν.
547. Ἀνὰ νῶτα θέουσα.] Κατὰ τὰ νῶτα τεταμένη.
551. Περισταδόν.] Περιϊστάμενοι.
557. Στρωφᾶτο.] Ἀνεστρέφετο.

NOTÆ.

543. Ἑάφθη) Pro ἥφθη, ἢ εἵφθη, ut *Etymolog. M.* & *Suidas v. Atticè*: at *Homero* in hujusmodi Vocibus Spiritus *Lenis* placere solet. Ità ἑαδότα, *Homero*, pro ἁδότα, quamquam ab ἀνδάνω. Vid. suprà, ad v. 382. Ità ἔηξα, *Fregi*, ἔαξα. Ab ἄγνυμι, *Eustath.* fol. 921. lin. 20.

546. Ἀπὸ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν) *Zenodotus* legit, Διὰ δὲ φλέβα πᾶσαν ἔκερσεν. Verùm ab ipso Poetâ refutatur, qui mox idem repetens, ait, v. 548. Τὴν ἀπὸ πᾶσαν ἔκερσεν. Vid. Not. in *Scholia*.

555. Ἔρυτο) *Mediam* producit, quòd ponatur, pro ἐρύετο, ab ἐρύομαι non autem ab ἐρύω. Vid. quæ Nos ad α. v. 1. Αὐτὰρ ὁ δ' ἀγών. Item, ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

546. * Διὰ δὲ φλέβα, λέγει ὁ Ζηνόδοτος) *Excerpta* MSS. Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

541. Αἰνείας δ' Ἀφαρῆα) γρ. Ἔνθ' Αἰνείας Ἀφαρῆα. Edit. *Basil. Eustathii*, Errore non levi. *Ibid.* Ἐπορούσας) γρ. ἐπ' ὀρούσας.

542. Λαιμὸν τύψ') γρ. λαιμὸν ἔτυψ'.

543. Ἑάφθη) γρ. ἰάφθη, vid. Not. in *Textum*.

546. Ἀπὸ δὲ φλέβα) γρ. Διὰ δὲ φλέβα, *Zenodotus*, vid. *Br. Schol.* & Not. in *Textum*.

555. Ἔρυτο) γρ. ἐρῦτο, ut ad Ω'. v. 6. *Ibid.* Πολλοῖσι βέλεσσιν) γρ. πολλοῖς βελέεσσι.

Σειόμενον ῥ' ἐλέλικτο· πτύσκετο δὲ φρεσὶν ᾗσιν,
Ἤ τευ ἀκοντίσσαι, ἠὲ σχεδὸν ὁρμηθῆναι.
Ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀκάμαντα πτυσκόμενος καθ' ὅμιλον
Ἀσιάδην, ὅς οἱ οὖτα σάκος μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· ἀμενήνωσεν δέ οἱ αἰχμὴν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, βιότοιο μεγήρας.
Καὶ τὸ μὲν αὐτοῦ μεῖν', ὥστε σκῶλος πυρίκαυστος,
Ἐν σάκει Ἀντιλόχοιο, τὸ δ' ἥμισυ κεῖτ' ἐπὶ γαίης·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων·
Μηριόνης δ' ἀπιόντα μετασπόμενος βάλε δουρὶ
Αἰδοίων τὰ μεσηγὺ καὶ ὀμφαλοῦ· ἔνθα μάλιστα
Γίνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς ὀϊζυροῖσι βροτοῖσιν·
Ἔνθα οἱ ἔγχος ἔπηξεν· ὁ δ' ἑσπόμενος, περὶ δουρὶ

Quassata vertebatur; parabat enim mentibus suis,
Aut in aliquem jaculari, aut cominùs irruere.
Sed non latuit Acamanta *hæc* animo meditans in turbâ
Asiadem, qui ei percussit scutum medium acuto ære,
Cominùs impetu facto: debilitavit autem ejus cuspidem
Cæruleis-crinibus Neptunus, de vitâ ejus invidus.
Et *dimidium* quidem illic mansit, tanquam sudes igne-præusta,
In scuto Antilochi, dimidiumque jacebat super terram:
Retro itaque sociorum ad agmen cessit mortem evitans:
Meriones autem abeuntem insecutus percussit hastâ
Pudendáque inter & umbilicum; ubi maximè
Est Martis plaga gravis miseris mortalibus:
Illic ei hastam infixit: is itaque secutus, circa hastam

ΣΧΟΛΙΑ.

558. Σειόμενον.] Κινούμενον. Ἐλέλικτο.] Εἰλεῖτο, ὑπεστρέφετο.

559. Ἤ τευ.] Ἤ τινος.

562. Ἀμενήνωσεν.] Ἀσθενῆ γενέσθαι ἐποίησεν, * ἀντὶ τοῦ, ἀνέκαμψεν.

563. Βιότοιο μεγήρας.] Φθονήσας τοῦ βίου, ὅ ἐστι, τῆς ζωῆς * τοῦ Ἀντιλόχου, τοῦ Ἀκάμαντος.

564. Σκῶλος.] Ἀκάνθης εἶδος, ἢ πυρωθεῖσα [illegible] τίνος γίγνεται. Πυρίκαυστος.] Περικεκαυμένος, ἡμίφλεκτος.

567. Μετασπόμενος.] Ἐπιδιώξας, ἐπακολουθήσας.

568. Ἔνθα μάλιστα Γίγνετ' Ἄρης ἀλεγεινός.] Ὅπου ἀλγεινὴ καὶ δεινὴ γίγνεται ἡ τρῶσις.

570. Ἑσπόμενος περὶ δουρί.] Καθεχθεὶς, περιπαρεὶς τῷ δόρατι.

NOTÆ.

558. Σειόμενον ῥ' ἐλέλικτο) Ità nunc, pro σειόμενον ἐλέλικτο, scribendum; non quòd Versui non aliàs fatis consultum; id enim innumeris in locis probavimus: sed quòd τὸ ῥα, πτχνικὸν quid hic sonet & *Vibrationi hastæ*, accommodatius fiet; ut aliàs ipsa eadem Vocula passim iisdem rationibus usurpatur *Homero*.

559. Ἀκοντίσσαι) Ità, pro ἀκοντίσαι, scribo, *Metri* causâ; ut in similibus aliàs. Ita MS. *Mori* scribit apertissimè, & hìc & mox, v. 585. & ad Δ'. v. 498. Ἀνδρὸς ἀκοντίσσαντος.

560. Ἀλλ' οὐ λῆθ' Ἀκάμαντα) Ità emendo, pro Ἀδάμαντα, ex ipso Poetâ, qui suprà, Μ'. v. 140. Ἀσιάδην Ἀκάμαντα, Θόωνά τε, Οἰνόμαόν τε. Quare & infrà, bis idem *Error* emendandus, v. 759. & 771.

561. Οὖτα) Non, pro οὔτασε, poni, ait *Eustathius*, Contractim; tunc enim *Ultima* esset *Longa*, & proinde *Penultima Acuenda*: verùm, pro οὔτασε, per *Apocopen*, quare *Prior Circumflexo gaudeat*.

562. Ἀμενήνωσεν) Vid. *Eustath.* fol. 922. lin. 53. *Hesych.* & *Etymolog. M.* v. Ἀμενηνός. Undè, ad *Br. Schol.* addo * Ἀντὶ τοῦ, ἀνέκαμψεν. Item *Suidam*, v. Ἀμενήνωσεν.

568. Ἔνθα μάλιστα Γίνετ' Ἄρης ἀλεγεινὸς) *Eustath.* fol. 923. lin. 14. Τουτέστι, πληγὴ καὶ τραῦμα· διὰ τὸ νευρῶδες εἶναι δηλονότι τὸ ἦτρον, καὶ ὀδυνᾶσθαι τῇ πληγῇ ἔθει φασίν. ὡς διακεντοῦντας τοὺς Ὑδραυλικὰς, οὐ κεντοῦσι κατωτέρω τοῦ ὀμφαλοῦ, ἵνα μὴ γίγνωνται σπασμοί.

NOTÆ IN SCHOLIA.

562. * Ἀντὶ τοῦ, ἀνέκαμψεν. *Etymolog. M.* v. Ἀμενηνός.

563. * Τοῦ Ἀντιλόχου, τοῦ Ἀκάμαντος) *Excerpta* MSS. Βιότοιο μεγήρας) Ἤτοι φθονήσας τοῦ Ἀδάμαντος τοῦ βίου ἢ, ὅτι μὴ ἀφεῖλε τὸν βίον τοῦ Ἀντιλόχου.

564. Σκῶλος) Ἤτοι σκόλοψ ἢ ἀκάνθης εἶδος, *Excerpta* MSS. vid. *Etymolog. M.* v.

VARIÆ LECTIONES.

558. Σειόμενον ῥ' ἐλέλικτο) γρ. σειόμενον ἐλέλικτο.

559. Ἀκοντίσσαι) γρ. ἀκοντίσαι, vid. Not. in *Text.*

560. Ἀκάμαντα) γρ. Ἀδάμαντα, vid. Not. in *Text.*

563. Μεγήρας) γρ. μεγήρας.

564. Πυρίκαυστος) γρ. περίκαυστος.

568. Τὰ μεσηγὺ) γρ. τὸ μεσηγὺ. & παρμεσηγὺ.

569. Γίνετ') γρ. γίγνετ', *Br. Schol.*

Ἤσπαιρ'

Ἤσπαιρ', ὡς ὅτε βοῦς, τόν τ' οὔρεσι βουκόλοι ἄνδρες
Ἰλλάσιν οὐκ ἐθέλοντα βίῃ δήσαντες ἄγουσιν·
Ὣς ὁ τυπεὶς ἤσπαιρε μίνυνθά περ, οὔτι μάλα δήν,
Ὄφρα οἱ ἐκ χροὸς ἔγχος ἀνεσπάσατ' ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Ἥρως Μηριόνης· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Δηΐπυρον δ' Ἕλενος ξίφεϊ σχεδὸν ἤλασε κόρσην
Θρηϊκίῳ μεγάλῳ, ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν·
Ἡ μὲν ἀποπλαγχθεῖσα, χαμαὶ πέσε· καί τις Ἀχαιῶν
Μαρναμένων μετὰ ποσσὶ κυλινδομένην ἐκόμισσε·
Τὸν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν.
Ἀτρείδην δ' ἄχος εἷλε, βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον·
Βῆ δ' ἐπαπειλήσας Ἑλένῳ ἥρωϊ ἄνακτι,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων· ὁ δὲ τόξου πῆχυν ἄνελκε.
Τὼ δ' ἄρ' ὁμαρτήτην, ὁ μὲν ἔγχεϊ ὀξυόεντι
Ἵετ' ἀκοντίσαι, ὁ δ', ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Πριαμίδης μὲν ἔπειτα κατὰ στῆθος βάλεν ἰῷ
Θώρηκος γύαλον, ἀπὸ δ' ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός·
Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν μεγάλην κατ' ἀλωὴν

Palpitabat, velut quum bos, quem in montibus bubulci viri
Vinclis contortis invitum vi ligatum ducunt;
Sic ille vulneratus palpitabat paullulum quidem, haud admodum diu;
Donec ei ex corpore hastam evulsit propè accedens
Heros Meriones; hunc verò tenebræ oculos texerunt.
Deipyrum autem Helenus gladio cominùs percussit tempus
Thracio, magno, galeámque abscidit:
Hæc quidem excussa, in terram decidit, & quidam Achivorum
Pugnantium inter pedes devolutam sustulit;
Illum verò oculos tenebrosa nox cooperuit.
Atridem autem dolor cepit pugnâ strenuum Menelaum:
Prodiit ergò minitans Heleno heroi regi,
Acutam hastam vibrans: hic verò arcum sinuatum traxit.
Ambo autem simul concurrerunt, alter quidem hastâ acutâ
Tendebat jaculari, alter verò, à nervo sagittâ.
Priamides quidem deinde ad pectus percussit sagittâ
Thoracis cavitatem, resiliit autem acerba sagitta.
Ut verò cum à lato ventilabro magnam per aream

ΣΧΟΛΙΑ.

572. Ἰλλάσιν] Ταῖς ἐξ ἱμάντων πεπλεγμένοις δεσμοῖς.

573. Ἤσπαιρεν] Ἐσκάριζεν, ἐκινεῖτο.

577. * Θρηϊκίῳ μεγάλῳ] Μόνοι ἐν βαρβάροις, οἱ Θρᾷκες μεγάλοις ξίφεσι χρῶνται. Ἀπὸ δὲ τρυφάλειαν ἄραξεν.] Ἀπέκοψε δὲ τὴν περικεφαλαίαν.

578. Ἀποπλαγχθεῖσα] Ἀποκρουσθεῖσα.

584. Ὁμαρτήτην] Ὁμοῦ ἀφῆκαν.

588. Πτυόφιν] Πτύον πλάτος δὲ ἐστιν, ἐν ᾧ τὰ ἀλοώμενα σιτάρια ἀναβάλλουσι, χωρίζοντες τοῦ ἀχύρου· ὁ δὲ τύπος, παραγωγή.

NOTÆ.

572. Ἰλλάσιν) *Eustath.* fol. 523. lin. 26. Ἰλλάδες δὲ, φασὶ, κατ' Ἴωνας, δεσμοὶ ἐξ ἱμάντων, ἢ λύγων· ἀπὸ τοῦ, εἰλῶ, ἢ ἴλλω, τὸ συστρέφω, ὡς ἐν εἴδει στρεβλώσεως. *Suidas*, Ἰλλόμενος) Δεσμευόμενος. Vid. *Etymolog. M.* v. Ἐπιλλίζουσιν.

577. Ἄραξεν) *Etymolog. M.* v. Ἀράσσω.

584. Ὁμαρτήτην) A *Verbo* ὁμαρτέω, ut suprà, μ'. v. 400. Τὸν δ' Αἴας καὶ Τεῦκρος ὁμαρτήσαντες, & poni ait, pro ὁμαρτησάτην, *Eustath.* fol. 924. lin. 31. sin ὁμαρτήδην legitur, *Adverbium*, ab ὁμαρτῶ, de quo, ad *Iliad.* ά. v. 56. Vid. ad *Var. Lect.*

585. Ἵετ' ἀκοντίσσαι) Vid. suprà, ad v. 559. Quanquam prius hoc in loco ἀκοντίσαι scriptum. *Ibid.* Ὁ δ' ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ) Quare *Ultima* τοῦ ἀπὸ producatur, diximus, ad θ'. v. 300.

587. Θώρηκος γύαλον· ἀπὸ δ' ἔπτατο) Quare *Ultima* τοῦ γύαλον, producatur, notamus, ad ά. v. 19.

588. Ὡς δ' ὅτ' ἀπὸ πλατέος πτυόφιν) Per *Epitheton* πλατέος, apparet τὸ πτυόφιν nunc esse *Genitivum*, pro πτύου, per *Paragogen*; quod & fatetur *Eustath.* fol. 925. lin. 8. qui tamen idem de τὸ νευρῆφιν negavit, ad v. 585. viz. fol. 924. lin. 37.

NOTÆ IN SCHOLIA.

577. * Θρηϊκίῳ μεγάλῳ) *Eustath.* fol. 924. lin. 1. Ξίφεϊ, Θρηϊκίῳ μεγάλῳ, φασὶν οἱ Παλαιοὶ, ὡς μόνοι, ἐν βαρβάροις, οἱ Θρᾷκες μεγάλοις ξίφεσι χρῶνται. Quod ergò ille apud τοὺς Παλαιοὺς reperit, τοῖς Παλαιοῖς restituo.

VARIÆ LECTIONES.

584. Ὁμαρτήτην) γρ. ὁμαρτήδην, & ἀμαρτήδην, *Eustath.* fol. 924. lin. 30. Vid. Not. in *Textum*.

585. Ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ) γρ. ἀπαὶ νευρῆφιν ὀϊστῷ, ut ad λ'. v. 663.

587. Ἀπὸ δ' ἔπτατο) γρ. ἀπὸ δ' ἵπτατ', MS. Barocc. Oxon. ibi quidem ἵπτατο, malè.

Θρώσκει-

Θρώσκωσιν κύαμοι μελανόχροες, ἢ ἐρέβινθοι,
Πνοιῇ ὕπο λιγυρῇ καὶ λικμητῆρος ἐρωῇ·
Ὣς ἀπὸ θώρηκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Πολλὸν ἀποπλαγχθεὶς, ἑκὰς ἔπτατο πικρὸς ὀϊστός.
Ἀτρείδης δ' ἄρα χεῖρα, βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Τὴν βάλεν, ᾗ ῥ' ἔχε τόξον ἐΰξοον· ἐν δ' ἄρα τόξῳ
Ἀντικρὺ διὰ χειρὸς ἐλήλατο χάλκεον ἔγχος.
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Χεῖρα παρακρεμάσας· τὸ δ' ἐφέλκετο μείλινον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἐκ χειρὸς ἔρυσεν μεγάθυμος Ἀγήνωρ,
Αὐτὴν δὲ ξυνέδησεν ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ,
Σφενδόνῃ, ἣν ἄρα οἱ θεράπων ἔχε ποιμένι λαῶν.
Πείσανδρος δ' ἰθὺς Μενελάου κυδαλίμοιο
Ἤϊε· τὸν δ' ἄγε μοῖρα κακὴ θανάτοιο τέλοσδε,
Σοὶ, Μενέλαε, δαμῆναι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι.
Οἳ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν, ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἀτρείδης μὲν ἅμαρτε, παραὶ δέ οἱ ἐτράπετ' ἔγχος·
Πείσανδρος δὲ σάκος Μενελάου κυδαλίμοιο
Οὔτασεν, οὐδὲ διὰ πρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἔσχετο γὰρ σάκος εὐρὺ, κατεκλάσθη δ' ἐνὶ καυλῷ
Ἔγχος· ὁ δὲ φρεσὶν ᾗσι χάρη, καὶ ἐέλπετο νίκην.
Ἀτρείδης δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ἀργυρόηλον,
Ἆλτ' ἐπὶ Πεισάνδρῳ· ὁ δ' ὑπ' ἀσπίδος εἵλετο καλὴν
Ἀξίνην εὔχαλκον, ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ,

saliunt fabæ nigræ, vel cicera,
Flatu à stridulo & ventilatoris impetu:
Sic à thorace Menelai gloriâ-sublimis
Multùm rejecta, longè volavit acerba sagitta.
Atrides autem manum, prælio strenuus Menelaus
Eam percussit, quæ tenebat arcum politum; inque arcum
E-regione per manum adacta est ærea hasta.
Retrò autem sociorum in agmen cessit mortem evitans,
Manu suspensâ: attrahebatur igitur fraxinea hasta:
Et hanc quidem è manu traxit magnanimus Agenor,
Ipsamque manum colligavit scitè-circumvolutâ ovis lanâ,
Fundâ, quam ei minister tenebat pastori populorum.
Pisander autem rectà in Menelaum gloriâ-sublimem
Ibat: eum etenim ducebat fatum funestum mortis ad-finem,
A te, Menelae, domandum in gravi pugnâ.
Hi ergò quando jam propè erant alter in alterum vadentes,
Atrides quidem aberravit, aversa etenim est ei hasta:
Pisander verò scutum Menelai gloriâ-sublimis
Percussit, neque penitùs potuit æs adigere:
Prohibuit enim scutum latum, fracta est itaque in extremâ parte
Hasta: hic tamen mentibus suis gavisus est, & sperabat victoriam.
Atrides autem extracto ense argenteis-clavis-distincto,
Insiluit in Pisandrum; ille etiam de sub scuto sumpsit pulchram
Securim ex-ære-scitè-factam, oleaginum insertum habens manubrium,

ΣΧΟΛΙΑ.

589. Θρώσκωσιν.] Ἀναπηδῶσιν.

590. Λιγυρῇ πνοιῇ.] Ὀξέως πνεούσῃ αὔρᾳ.

595. Ἐλήλατο.] Ἐνεπάγη.

599. Εὐστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ.] Καλῶς περιεστραμμένῳ ἐρίῳ, τουτέστιν, ὀρεῷ σφενδόνῃ· οἰὸς γὰρ ἄωτον, προβάτου ἄνθος, ὅ ἐστιν, ἐρίον.

608. Ἔσχετο.] Ἐπεκώλυσεν.

612. Ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ.] Τῷ δὲ πελέκεως συλλείῳ· παρὰ τὸ πεπλεκῶσθαι· περὶ ὃν τῷ ἐλαΐνῳ στελεῷ φησι.

NOTÆ.

Ità *Iliad*. λ'. v. 351. — πλάγχθη δ' ἀπὸ χαλκόφι χαλκός.

612. Ἐλαΐνῳ ἀμφὶ πελέκκῳ) *Hesych*. Ἀμφιπέλεκκον, πέλεκυν δίστομον· Κυρηναῖοι· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, τὸ τῆς ἀξίνης στελεὸν ἀπέδωκεν.

VARIÆ LECTIONES.

589. Θρώσκωσιν) γρ. θρώσκουσιν, MS. CCC.

590. Ὑπὸ) γρ. ὑπαὶ, MS. CCC. ut suprà, v. 585.

594. Τὴν βάλεν, ᾗ ῥ' ἔχε τόξον) γρ. τὸν βάλεν, ᾧ ῥ' ἔχε τόξον, *Eustath*. fol. 925. lin. 47.

597. Μείλινον) γρ. χάλκεον.

607. Διὰ πρὸ) γρ. διαπρὸ, ut ad v. 388.

609. Ἐέλπετο) γρ. ἤλπετο, & ἔλπετο.

610. Ἐρυσσάμενος) γρ. ἐρυσάμενος, MS. Barocci Oxon.

612. Ἐλαΐνῳ) γρ. ἐλαΐνῳ. *Eustath*. fol. 917. lin. 15. & ἐλαϊνέῳ, ut *Odyss*. ι'. v. 394. *Ibid*. Ἀμφὶ πελέκκῳ) γρ. ἀμφιπελέκκῳ, vid. Not. in *Textum*.

Μακρῷ

Μακρῷ, ἐϋξέστῳ· ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.
Ἤτοι ὁ μὲν κόρυθος φάλον ἤλασεν ἱπποδασείης
Ἄκρον ὑπαὶ λόφον αὐτόν· ὁ δὲ προσιόντα, μέτωπον,
Ῥινὸς ὕπερ πυμάτης· λάκε δ' ὀστέα, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Πὰρ ποσὶν αἱματόεντα χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν·
Ἰδνώθη δὲ πεσών· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
Λείψετέ θην οὕτω γε νέας Δαναῶν ταχυπώλων,
Τρῶες ὑπερφίαλοι, δεινῆς ἀκόρητοι ἀϋτῆς·
Ἄλλης μὲν λώβης τε καὶ αἴσχεος οὐκ ἐπιδευεῖς,
Ἣν ἐμὲ λωβήσασθε, κακαὶ κύνες· οὐδέ τι θυμῷ
Ζηνὸς ἐριβρεμέτεω χαλεπὴν ἐδδείσατε μῆνιν,
Ξεινίου· ὅς τέ ποτ' ὔμμι διαφθέρσει πόλιν αἰπήν.
Οἵ μευ κουριδίην ἄλοχον καὶ κτήματα πολλὰ
Μὰψ οἴχεσθ' ἀνάγοντες, ἐπεὶ φιλέεσθε παρ' αὐτῇ·
Νῦν αὖτ' ἐν νηυσὶν μενεαίνετε ποντοπόροισι
Πῦρ ὀλοὸν βαλέειν, κτεῖναί θ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Ἀλλά ποθι σχήσεσθε, καὶ ἐσσύμενοί περ, Ἄρηος.

Longum, bene-politum; simul itaque alter alterum assecutus est.
Hic quidem galeæ conum percussit equinis setis-densæ
Summam sub cristam ipsam; ille verò accedentem, in fronte,
Naso super extremo: crepuerunt itaque ossa; at ei oculi
Ad pedes sanguinolenti humi deciderunt in pulverem:
Incurvatus est igitur lapsus: hic autem calcem in pectoribus ponens,
Armaque interfecto exuit, & glorians verbum dixit,
" Relinquetis ità demum naves Danaorum pernicium-equitum,
" Trojani fœdifragi, gravis insatiabiles pugnæ:
" Alio quidem flagitióque & probro non carentes estis,
" Quo me violâstis, improbæ canes: neque quid animo
" Jovis altitonantis gravem veriti estis iram,
" Hospitalis; qui aliquandò vobis evertet urbem altam.
" Qui meam virginalem uxorem & opes multas
" Nullâ-injuriâ-lacessiti abduxistis, cùm hospitio-accepti-fueratis ab ipsâ:
" Nunc verò in naves cupitis pontum-transeuntes,
" Ignem perniciosum jacere, occideréque heroas Achivos:
" Sed aliquando coercebimini, incitati licèt, à pugnâ.

ΣΧΟΛΙΑ.

613. Ἅμα δ' ἀλλήλων ἐφίκοντο.] Ὑπὸ τὸ αὐτὸ ἔτυχον ἀλλήλων.

615. Λόφον.] Χαίτην.

616. Ῥινὸς ὕπερ πυμάτης.] Τὸν ὑπὲρ τὴν ῥῖνα τόπον, τὸ μέτωπον. Λάκεν.] Ἐσχίσθη. Ὀνοματοποιΐα, ὁ τρόπος. Τὼ δέ οἱ ὄσσε Πὰρ ποσὶν αἱματόεντα.] Τὸ δὲ ὀχὸν τὸ κατὰ τοὺς ὀφθαλμοὺς ἐξεῤῥύη αὐτοῦ μετὰ τοῦ αἵματος.

620. Λείψετε δή.] Καταλείψετε δή.

622. Ἄλλης λώβης.] Ἄλλης ὕβρεως. Οὐκ ἐπιδευεῖς.] Οὐκ ἐνδεεῖς, ἀλλὰ πλήρεις ἐστέ.

624. Ἐριβρεμέτεω.] Μεγάλως ἠχοῦντος.

625. Διαφθέρσει.] Διαφθερεῖ, ἀπολέσει.

627. Ἐπεὶ φιλέεσθε.] Οἱ φιλοφρονηθέντες καὶ ξενίων ἐτύχετε.

630. Ἀλλά ποθι σχήσεσθε.] Ἀλλὰ φείξεσθε δήπου· ἀλλά ποθι, σύνδεσμος παραπληρωματικός· τέλος πόῤῥω κατασχεθήσεσθε.

NOTÆ.

617. Πὰρ ποσὶν αἱματόεντα) Ità omninò in *Textu* scribo, auctoritate MSS. CCC. & MS. *Mori*, *Florentinæ* Edit. *Eustathii* fol. 927. lin. 45. *Br. Schol. Aldinæ*, & omnium Editionum. Peto itaque ut Lectores æquam nobis auctoritatem deferant cum iis, qui αἱματόεντι legunt. Vid. suprà, ad v. 435.

619. Εὐχόμενος ἔπος ηὔδα) De *Ultima* τοῦ εὐχόμενος hìc productâ, vid. ad v. 462.

629. Κτεῖναι θ' ἥρωας Ἀχαιούς) Ità præstabilior *Lectio*, quam κτεῖναι δ' ἥρωας &c.

VARIÆ LECTIONES.

613. Ἀλλήλων) γρ. ἀλλήλοιν, MS. Barocc. *Oxon*. *Ibid*. Ἐφίκοντο) γρ. ἀφίκοντο, *Eustath*. fol. 927. lin. 26.

615. Ὑπαὶ) γρ. ὑπὸ, MS. Barocc. *Oxon*.

617. Αἱματόεντα) γρ. αἱματόεντι, vid. Not. in *Textum*.

620. Λείψετε θὴν) γρ. λείψετε δὴ, *Br. Schol*.

623. Κακαὶ κύνες) γρ. κακοὶ κύνες, MS. *Mori*, ut mihi quidem videtur, rectè.

624. Ἐδδείσατε) γρ. ἐδείσατε.

627. Οἴχεσθ') γρ. ᾤχεσθ', benè; ità enim *Tempus* melius distinguitur.

629. Κτεῖναι θ' ἥρωας Ἀχαιοὺς) γρ. κτεῖναι δ' ἥρωας Ἀχαιοὺς, κλαίειν θ', & κλεῖναί θ', vid. Not. in *Textum*.

Ζεῦ

Ζεῦ πάτερ, ἦ τέ σε φασὶ περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Ἀνδρῶν, ἠδὲ θεῶν· σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται·
Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσι
Τρωσίν, τῶν μένος αἰὲν ἀτάσθαλον, οὐδὲ δύνανται
Φυλόπιδος κορέσασθαι ὁμοιΐου πολέμοιο.
Πάντων μὲν κόρος ἐστὶ, καὶ ὕπνου, καὶ φιλότητος,
Μολπῆς τε γλυκερῆς, καὶ ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο,
Τῶν πέρ τις καὶ μᾶλλον ἐέλδεται ἐξ ἔρον εἶναι,
Ἢ πολέμου· Τρῶες δὲ μάχης ἀκόρητοι ἔασιν.
Ὣς εἰπὼν, τὰ μὲν ἔντε' ἀπὸ χροὸς αἱματόεντα
Συλήσας, ἑτάροισι δίδου Μενέλαος ἀμύμων·
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη,
Ἔνθα οἱ υἱὸς ἐπᾶλτο Πυλαιμένεος βασιλῆος
Ἁρπαλίων, ὅ ῥα πατρὶ φίλῳ ἕπετο πτολεμίζων
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀφίκετο πατρίδα γαῖαν·
Ὅς ῥα τότ' Ἀτρεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρὶ
Ἐγγύθεν, οὐδὲ διαπρὸ δυνήσατο χαλκὸν ἐλάσσαι·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων,
Πάντοσε παπταίνων, μήτις χρόα χαλκῷ ἐπαύρῃ.
Μηριόνης δ' ἀπιόντος ἵει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Καί ῥ' ἔβαλε γλουτὸν κατὰ δεξιόν· αὐτὰρ ὀϊστὸς
Ἀντικρὺ κατὰ κύστιν ὑπ' ὀστέον ἐξεπέρησεν.
Ἑζόμενος δὲ κατ' αὖθι, φίλων ἐν χερσὶν ἑταίρων,

"Jupiter pater, profectò te aiunt sapientiâ superare cæteros omnes
"Homines atque deos, & à te tamen hæc omnia proveniunt.
"Cum-ita nempe viris gratificaris injuriosis
"Trojanis, quorum animus semper vi-injustâ-gaudens, neque possunt
"Pugnæ satias capere omnibus-æquè-gravis belli.
"Omnium quidem satietas est, & somni, & amoris,
"Cantûsque dulcis, & elegantis saltationis,
"Quorum quidem quis etiam magis appetit desiderium eximere,
"Quam belli: Trojani verò pugnæ insatiabiles sunt.
Sic locutus, arma quidem à corpore sanguinolenta
Detracta, sociis dedit Menelaus insignis:
Ipse verò iterum reversus primis pugnatoribus mistus est;
Tunc ei filius insiluit Pylæmenis regis
Harpalion, qui quidem patrem dilectum secutus erat, ut pugnaret
Ad Trojam; sed non rediit in patriam terram:
Hic tunc quidem Atridæ medium scutum ferit hastâ
Cominùs, neque penitùs potuit æs adigere:
Retrò itaque sociorum in agmen cessit mortem evitans,
Undique circumspectans: nè quis corpus ære attingeret.
Meriones autem in abeuntem misit æratam sagittam;
Et percussit clunem ad dextrum: at sagitta
E-regione juxta vesicam sub osse penetravit.
Subsidens itaque ibidem, charorum inter manus sociorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

631. Περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων.] Φρονήσει διαφέρειν τῶν λοιπῶν θεῶν.

632. Σέο δ' ἐκ τάδε πάντα πέλονται.] Ἐκ σοῦ δὲ πάντα ταῦτα γίνονται.

634. Ἀτάσθαλον.] Ἄδικον.

638. * Τῶν πέρ τις.] Τούτων δέ τις βούλοιτο ἂν κορεσθῆναι· τοῦ πολέμου δὲ μὴ ψαῦσαι τὴν ἀρχήν. Ἐξ ἔρον εἶναι.] Προέσθαι τὴν ἐπιθυμίαν, κορεσθῆναι.

NOTÆ.

631. Ζεῦ πάτερ, Οἷον δὴ ἄνδρεσσι χαρίζεαι ὑβριστῇσι) Talis Expostulatio illa *Psalm.* 73. v. 1. &c. *Jeremiæ*, c. 12. v. 1. &c. *Theognidis*, à v. 377. ad v. 390. At *Euripides* tales susurros damnat, *Hercul.* Fur. v. 757. Τίς ὁ θεοὺς ἀνομίᾳ χραίνων, θνητὸς ὤν, Ἄφρονα λόγον οὐρανίων μακάρων κατέβαλ', ὡς ἄρ' οὐ σθένουσι θεοί. Vid. quæ Nos plura in locum.

637. Ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο) De laudabili saltatione dicitur, infrà, ad v. 731. Vid. *Lucian.* περὶ Ὀρχήσεως, *Athenæum*, l. 14. c. 12. *Plutarch.* Symposiac. *Alexand.* ab *Alexand.* l. 2. c. 25.

NOTÆ IN SCHOLIA.

638. *Τῶν περ τις, usque ad ἀρχήν. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

632. Πέλονται) γρ. πλεῖται.

638. Τῶν) γρ. ὧν.

643. Πυλαιμένεος) γρ. Κυλαιμένεος. *Eustath.* fol. 931. lin. 38. Ζηνόδοτος δὲ οὐ Πυλαιμένεος, ἀλλὰ Κυλαιμένεος γράφει τινά, τῷ λυθῆναι λόγῳ μὴ ἀρεσκόμενος.

645. Ὅ ῥα πατρὶ) γρ. ὃς πατρί.

Θυμὸν

Θυμὸν ἀποπνείων, ὥστε σκώληξ, ἐπὶ γαίῃ
Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν μὲν Παφλαγόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο·
Ἐς δίφρον δ' ἀνέσαντες ἄγον προτὶ Ἴλιον ἱρὴν
Ἀχνύμενοι· μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων·
Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίνετο τεθνειῶτος.
Τοῦ δὲ Πάρις μάλα θυμὸν ἀποκταμένοιο χολώθη·
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην, πολέσιν μετὰ Παφλαγόνεσσι.
Τοῦ ὅγε χωόμενος προΐει χαλκήρε' ὀϊστόν·
Ἦν δέ τις Εὐχήνωρ, Πολυΐδου μάντιος υἱός,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε, Κορινθόθι οἰκία ναίων,
Ὅς ῥ' εὖ εἰδὼς κῆρ' ὀλοὴν, ἐπὶ νηὸς ἔβαινε·
Πολλάκι γάρ οἱ ἔειπε γέρων ἀγαθὸς Πολύϊδος,
Νούσῳ ὑπ' ἀργαλέῃ φθίσθαι οἷς ἐν μεγάροισιν,
Ἢ μετ' Ἀχαιῶν νηυσὶν ὑπὸ Τρώεσσι δαμῆναι.
Τῷ ῥ' ἅμα τ' ἀργαλέην θωὴν ἀλέεινεν Ἀχαιῶν,

Animam efflans, tanquam vermis, super terram
Jacebat extensus; sanguis autem niger effluebat, rigabatque terram.
Hunc quidem Paphlagones magnanimi circum satagebant:
In currum verò collocatum ducebant ad Ilium sacram
Dolentes. Interque ipsos pater ibat, lachrymas fundens:
Ultio tamen nulla filii facta erat mortui, ab eo.
Ob hunc igitur valdè animo interfectum Paris iratus est;
Hospes enim ei erat, multos inter Paphlagonas.
Propter hunc is iratus emisit æratam sagittam:
Erat autem quidam Euchenor, Polyidi vatis filius,
Divesque, fortisque, Corinthi domos habitans,
Qui planè edoctus de fato exitiali-suo, navi vectus venit:
Sæpè enim ei dixerat senex peritus Polyidus,
Eum morbo gravi moriturum suis in ædibus,
Aut inter Achivorum naves à Trojanis domitum iri.
Ideò simul gravemque perniciem evitabat Achivorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

654. * Σκώληξ.] Ἀκίνητος γὰρ ὁ σκώληξ, ἄν τις αὐτοῦ θίγῃ, ἢ ἅψηται.
656. Ἀμφεπένοντο.] Περὶ αὐτὸν ἠσχολοῦντο.
657. Ἀνέσαντες.] Ἀναθέντες, ἀναβιβάσαντες· * καθίσαντες.
658. Μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων.] Μετ' αὐτῶν δὲ ὁ πατὴρ ἐπορεύετο, δάκρυσι καταῤῥεόμενος. Ζητοῦσι δὲ, πῶς ἀνωτέρω ἀνῃρημένος ὑπὸ Μενελάου ὁ Πυλαιμένης, νῦν δύναται ἀκολουθεῖν τῷ παιδὶ, καὶ κλαίειν; Ἔστι δὲ λέγειν, ὅτι δύο Πυλαιμένεις, Παφλαγόνων ἡγεμόνας, συνίστησιν ὁ Ποιητής· ὡς Αἴαντας δύο, καὶ Εὐρυβάτας δύο κήρυκας, τὸν μὲν Ἀγαμέμνονος, τὸν δὲ Ὀδυσσέως. Ἔνιοι δὲ πιθανῶς μεταγράφουσι. Μετὰ δ' οὔ σφι πατὴρ κίε δάκρυα λείβων.
659. Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίγνετο τεθνειῶτος.] Ἐπεὶ οὐχ ὁ πατὴρ τιμωρεῖ αὐτῷ, ἀλλ' ὁ Ἀλέξανδρος, χαλεπήνας ὑπὲρ τοῦ ἀνῃρημένου, Εὐχήνορα τὸν Κορίνθιον ἀναιρεῖ.
664. Κορινθόθι οἰκία ναίων.] Ἐν Κορίνθῳ κατοικῶν. τὴν οἰκίαν ἔχων.
669. Θωήν.] Τὴν ζημίαν. Λέγει δὲ τὸ τῆς στρατείας ἐπιζήμιον.

NOTÆ.

658. Μετὰ δέ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων) *Eustath.* fol. 931. lin. 33. & *Br. Schol.* multa de hâc re; quomodò *Pylamenes*, Rex *Paphlagonum*, qui cæsus à *Menelao* dicitur, ί. v. 576. vivus hic sistitur: Cui objectioni inibi occurrimus. Est & alia, non levior sententia, *viz.* Hunc *Pylamenem*, qui *Pater* dicitur, *Avum* fuisse *Harpalionis*; *Pylamenis* alterius, hujus Patris, Patrem. Sciunt enim *Jurisconsulti*, Mortuo *filio*, *Nepotem* in *Filii* locum succedere, atque proinde *Avum* in *Patris*, descendere. Ad *Brevium* autem *Scholiorum* complementum erat adhuc addendus, Unicus certè Versiculus, quem Nos hìc οἴκοθεν damus; ut totum ità, se habeat, Ἔνιοι δὲ πιθανῶς μεταγράφουσι, Μετὰ δ' οὔ σφι πατὴρ κίε, δάκρυα λείβων· *Τὸν πρότερον γὰρ ἔπεφνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος. Ex hâc autem sententiâ, *Avum* nempè hunc fuisse *Pylamenem*, optimè ille Versus explicatur, Ποινὴ δ' οὔτις παιδὸς ἐγίνετο, quomodo enim hoc ab *Avo*, Dolore, Annisque, tracto, sperandum? Nec enim ille *Nestori* similis. Vid. ad *Var. Lect.*

661. Ξεῖνος γάρ οἱ ἔην) Τὸ γὰρ producitur, ut suprà, v. 5[illegible]7. & infrà, v. 666.

666. Πολλάκι γάρ οἱ) Vid. suprà, ad v. 661.

NOTÆ IN SCHOLIA.

654. * Ὥστε σκώληξ) *Excerpta* MSS.

657. * Καθίσαντες. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

658. Μετὰ δέ σφι) γρ. μετὰ δ' οὔ σφι, *Br. Schol.* vid. Not. in *Textum*.

667. Φθίσθαι) γρ. φθεῖσθαι, *Seberi* Index.

659. Ἐγίνετο) γρ. ἐγίγνετο, *Br. Schol.*

Νοῦσόν τε στυγερὴν, ἵνα μὴ πάθοι ἄλγεα θυμῷ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤιχετ' ἀπὸ μελέων· στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο, δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἕκτωρ δ' οὐκ ἐπέπυστο, Διῒ φίλος, οὐδέ τι ᾔδη,
Ὅττι ῥά οἱ νηῶν ἐπ' ἀριστερὰ δηϊόωντο
Λαοὶ ὑπ' Ἀργείων· τάχα δ' ἂν καὶ κῦδος Ἀχαιῶν
Ἔπλετο, τοῖος γὰρ γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Ὤτρυν' Ἀργείους, πρὸς δὲ, σθένει αὐτὸς ἄμυνεν·
Ἀλλ' ἔχεν, ᾗ τὰ πρῶτα πύλας καὶ τεῖχος ἐσᾶλτο,
Ῥηξάμενος Δαναῶν πυκινὰς στίχας ἀσπιστάων·
Ἔνθ' ἔσαν Αἴαντός τε νέες καὶ Πρωτεσιλάου,
Θῖν' ἐφ' ἁλὸς πολιῆς εἰρυμέναι· αὐτὰρ ὕπερθε
Τεῖχος ἐδέδμητο χθαμαλώτατον, ἔνθα μάλιστα
Ζαχρηεῖς γίνοντο μάχῃ αὐτοί τε καὶ ἵπποι·
Ἐνθάδε Βοιωτοὶ, καὶ Ἰάονες ἑλκεχίτωνες,
Λοκροὶ, καὶ Φθῖοι, καὶ Φαιδιμόεντες Ἐπειοὶ,
Σπουδῇ ἐπαΐσσοντα νεῶν ἔχον· οὐδ' ἐδύναντο
Ὦσαι ἀπὸ σφείων Φλογὶ εἴκελον, Ἕκτορα δῖον·
Οἱ μὲν Ἀθηναίων προλελεγμένοι· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Ἦρχ' υἱὸς Πετεῶο, Μενεσθεύς· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο,
Φείδας τε, Στιχίος τε, Βίας τ' ἐΰς· αὐτὰρ Ἐπειῶν
Φυλεΐδης τε Μέγης, Ἀμφίων τε, Δρακίος τε.

Morbúmque tetrum, ut nè ferret dolores animo:
Hunc percussit sub maxillâ & aure: protinus igitur animus
Abiit à membris: horrendáque ipsum caligo occupavit.
Sic hi quidem pugnabant, instar ignis ardentis:
Hector autem non audierat, Jovi dilectus, neque quid nôrat,
Quòd sibi navium ad sinistram cædebantur
Copiæ ab Argivis. Fortasse autem victoria etiam Achivorum
Fuisset: talis enim Neptunus terramquatiens
Impellebat Argivos, sed &, viribus ipse auxiliabatur:
Sed persistebat, ubi primùm portas & murum insilierat,
Perruptis Danaorum densis ordinibus scutatorum:
Ubi erant Ajacisque naves & Protesilai,
Littus ad maris cani subductæ: at supra
Murus ædificatus erat humillimus, ubi maximè
Acerrimi erant pugnâ ipsíque & equi:
Illic Bœoti, & Iaones longis vestibus induti,
Locri, & Phthii, & illustres Epei,
Acriter irruentem à navibus prohibebant: neque tamen poterant
Repellere a se flammæ similem Hectorem nobilem:
Ipsi quidem Atheniensium primipili: is autem
Præerat filius Petei, Menestheus; aliique unà sequebantur,
Phidásque, Stichiúsque, Biásque fortis: at Epeis
Phylidésque Meges, Amphiónque, Draciúsque.

ΣΧΟΛΙΑ.

675. * Δηϊόωντο.] Ἠφανίζοντο· ἀπὸ τοῦ δαΐω, τὸ καίω.

677. * Τοῖος) Ὁ μέγας.

678. Πρὸς δὲ σθένει αὐτὸς ἄμυνεν.] Προσεβοήθησε δὲ καὶ αὐτὸς τῇ δυνάμει αὐτοῦ.

683. Χθαμαλώτατον.] Κοιλότατον.

685. Ἰάονες.] Ἴωνας· λέγει δὲ τοὺς Ἀθηναίους· ἀπὸ Ἴωνος τοῦ Κρεούσης τῆς Ἐρεχθέως καὶ Ξούθου τοῦ Ἕλληνος. Ἑλκεχίτωνες.] Βαθεῖς χιτῶνας ἔχοντες, ἄζωνοι.

686. Φθῖοι.] Οἱ τὴν ὑπὸ Πρωτεσιλάου Φθίαν, πόλιν Θεσσαλίας, οἰκοῦντες. Οἱ δὲ τὴν ὑπὸ Ἀχιλλέως, Φθιῶται καλοῦνται. Φαιδιμόεντες.] Ἐπιφανεῖς καὶ λαμπροὶ ταῖς πράξεσι.

689. Προλελεγμένοι.] Προκατηριθμημένοι.

NOTÆ.

672. Ὤιχετ' ἀπὸ μελέων) Quare *Ultima* τοῦ ἀπὸ producatur, diximus, ad v. 585.

692. Φυλεΐδης τε Μέγης) *Meges, Phylei filius,* ut *Iliad.* ό. v. 730. &c. quare malè legunt, qui Φυλεΐδης τὲ, Μέγης τὲ, distinctim legunt, quasi *Duo* essent.

NOTÆ IN SCHOLIA.

675. * Δηϊόωντο) *Excerpta* MSS.

677. * Τοῖος) Ὁ μέγας, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

672. Ἀπὸ) γρ. ἀπαὶ, ut suprà, v. 585.

684. Γίνοντο) γρ. γίγνοντο, & ἐγένοντο.

687. Ἐπαΐσσοντα νεῶν) γρ. ἐπ' ἀΐσσοντα νεῶν.

688. Εἴκελον) γρ. ἴκελον, malè, ut suprà, vid. ad v. 53.

692. Φυλεΐδης τὲ Μέγης) γρ. Φυλεΐδης τε, Μέγης τε, at malè, ut ad *Textum*.

Πρὸ

Πρὸ Φθίων δὲ, Μέδων τε, μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης.
Ἤτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς,
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς·
Αὐτὰρ ὁ, Ἰφίκλοιο πάϊς τοῦ Φυλακίδαο.
Οἱ μὲν πρὸ Φθίων μεγαθύμων θωρηχθέντες,
Νῆυσφιν ἀμυνόμενοι, μετὰ Βοιωτῶν ἐμάχοντο.
Αἴας δ' οὐκέτι πάμπαν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱὸς,
Ἵστατ' ἀπ' Αἴαντος Τελαμωνίου, οὐδ' ἠβαιόν·
Ἀλλ' ὥστ' ἐν νειῷ βόε οἴνοπε πηκτὸν ἄροτρον,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντε, τιταίνετον, ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Πρυμνοῖσιν κεράεσσι πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς·
Τὼ μέν τε ζυγὸν οἶον ἐΰξοον ἀμφὶς ἐέργει,
Ἱεμένω κατὰ ὦλκα· * τάμοι δέ τε τέλσον ἀρούρης·

Ante Phthios autem, Medónque, bellicosúsque Podarces.
Ille quidem, nothus filius Oïlei divini
Erat Medon, Ajacis frater; & habitabat
In Phylace terrâ procul à patriâ, viro interfecto,
Fratre novercæ Eriopidis, quam habebat Oïleus:
Sed alter, i. e. *Podarces*, Iphicli filius Phylacidæ *erat*.
Hi quidem ante Phthios magnanimos armati,
Naves defendentes, unà cum Bœotis pugnabant.
Ajax verò haud omninò, Oïlei velox filius,
Stabat procul ab Ajace Telamonio, nè paululùm quidem:
Sed sicut in novali boves nigri compactile aratrum,
Æqualem animum habentes, trahunt: circaque ipsorum
Ima cornua multus erumpit sudor;
Hos quidem jugum tantùm politum distinet,
Robuste-vadentes per sulcum, proscindúntque imam terram:

ΣΧΟΛΙΑ.

697. * Γνωτόν.] Ἀδελφόν. Ἣν ἔχ' Ὀϊλεύς.] Ἣν ἐγεγαμήκει Ὀϊλεύς.

699. Πρὸ Φθίων.] Πρὸ τῶν Φθίων.

700. Νῆυσφιν.] Ὑπὲρ τῶν νεῶν.

703. Βόε οἴνοπε.] Ἤτοι μέλανες, ἢ ξανθοί.

704. Τιταίνετον.] Τείνουσιν, ἕλκουσι.

705. Πρυμνοῖσι κεράεσσι.] Τοῖς ἐσχάτοις μέρεσι τῶν κεράτων, τοῖς πρὸς τῇ ἐκφύσει. Ἀνακηκίει.] Ἀναφέρει. * Κηκίει γὰρ, ῥέει σημαίνει.

706. Ἀμφὶς ἐέργει.] Διείργει, χωρίζει * αὐτοὺς ἀλλήλων.

707. Ὦλκα.] Τὴν αὔλακα. Τάμοι δέ τε τέλσον ἀρούρης.] Τέμνει) δὲ εἰς βάθος γῆς. Τέλσον.] Τέλος.

NOTÆ.

693. Μενεπτόλεμός τε Ποδάρκης) Mirum, *Criticos* illos dubitâsse, Utrum sit hìc *Epithetum*, & utrum Nomen *Proprium*. Ità enim ipse *Eustath.* fol. 934. lin. 34. Οὐ πάνυ μὲν δῆλον, ποῖον κύριον, καὶ ποῖον Ἐπίθετον, non quidem Dormientibus δῆλον· at Vigilantibus; licet aliàs, *viz.* fol. 934. lin. 35. agnoscas rem, ut erat, si Ποδάρκης, pro ποδώκης, emendes tantùm; cùm Poeta ipse aliàs apertè vocet fratrem *Protesilai*, *Podarcen*, ut β'. v. 704. Ἀλλὰ σφέας κόσμησε Ποδάρκης, ὄζος Ἄρηος; & mox ipse expressè dicat, Unum, i.e. *Medonta*, licet ortu *Locrensem*, in *Phylace* degere, Patriâ nempè *Protesilai* & *Podarcæ*; alterum, *Iphicli*, *Phylacidæ*, filium, *Protesilai* nempè fratrem, hoc est, *Podarcen*. Quare Versionem *Latinam* emendo, quæ habuit, *Meneptolemus pedibus celer*, & cum *Castellione* retineo, *bellicosus Podarces*. Veteres Codd. rarò Capitalibus usi sunt in *Propriis*, undè error.

697. Ἐριώπιδος) Hoc idem Nomen etiam *Anchisæ* Uxoris fuisse notamus, ad v. 430.

705. Πολὺς ἀνακηκίει ἱδρώς) *Ultima* τοῦ πολὺς producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Toni* sui.

707. Ἱεμένω κατὰ ὦλκα) Ità cum *Aspero* scribo; ut sit, προθυμουμένω, ὁρμωμένω· quæ vox Bobus arantibus magis convenit; quam ἰεμένω, ut nonnulli legunt. Verùm *Prior* τοῦ ἰὼν, καὶ ἴεναι, ἴεμαι, ab ἴω, ἴεμαι, &c. ab εἶμι, *eo*, semper *brevis*: quare satius puto, hanc vocem apud *Homerum* semper ad ἵεμαι, referre, unde & Ἐφίεμαι) ὁρμῶ, προθυμοῦμαι, βούλομαι, cujus *Prior* semper *longa*, quod maximè notandum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

697. * Γνωτὸν) Ἀδελφὸν, *Excerpta* MSS.

705. * Κηκίει γὰρ ῥέει, σημαίνει, ità lego & addo, ex corrupto illo apud *Excerpta* MSS. Κίει γὰρ ἔχειν σημαίνει.

706. * Αὐτοὺς ἀλλήλων) *Excerpta* MSS. Ἀμφὶς ἐέργει) Ἀλλήλων αὐτοὺς χωρίζει.

VARIÆ LECTIONES.

693. Μενεπτόλεμος τε Ποδάρκης) γρ. Μενεπτόλεμός τε ποδάρκης, malè, ut ad *Textum*.

707. * Τάμοι) γρ. τέμνον, & τέμνει, malè; ut ad *Textum*.

Ὣς τὼ παρβεβαῶτε μάλ' ἕστασαν ἀλλήλοιιν.
Ἀλλ' ἤτοι Τελαμωνιάδῃ πολλοί τε καὶ ἐσθλοὶ
Λαοὶ ἕπονθ' ἕταροι, οἵ οἱ σάκος ἐξεδέχοντο,
Ὁππότε μιν κάματός τε καὶ ἱδρὼς γούναθ' ἵκοιτο.
Οὐδ' ἄρ' Ὀϊλιάδῃ μεγαλήτορι Λοκροὶ ἕποντο·
Οὐ γάρ σφιν σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ·
Οὐ γὰρ ἔχον κόρυθας χαλκήρεας ἱπποδασείας,
Οὐδ' ἔχον ἀσπίδας εὐκύκλους καὶ μείλινα δοῦρα·
Ἀλλ' ἄρα τόξοισιν καὶ ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ
Ἴλιον εἰς ἅμ' ἕποντο πεποιθότες· οἷσιν ἔπειτα
Ταρφέα βάλλοντες, Τρώων ῥήγνυντο φάλαγγας.
Δή ῥα τόθ' οἱ μὲν πρόσθε, σὺν ἔντεσι δαιδαλέοισι,
Μάρναντο Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ·
Οἱ δ' ὄπιθεν βάλλοντες ἐλάνθανον, οὐδέ τι χάρμης
Τρῶες μιμνήσκοντο· συνεκλόνεον γὰρ ὀϊστοί.
Ἔνθα κε λευγαλέως νηῶν ἄπο καὶ κλισιάων
Τρῶες ἐχώρησαν προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Εἰ μὴ Πουλυδάμας θρασὺν Ἕκτορα εἶπε παραστάς,

Sic hi, congressi propè admodùm stabant inter se.
Sed Telamonium quidem multique & strenui
Viri sequebantur socii, qui ei scutum per vices excipiebant,
Quando ipsum defatigatioque & sudor genua occupâsset:
At non Oïliadem magnanimum Locri sequebantur:
Non enim ipsis in statariâ pugnâ constitebat eorum animus.
Non enim habebant galeas æreas equinis-setis-densas,
Neque habebant clypeos pulchrè-orbiculatos & fraxineas hastas:
Sed arcubus & fortè-tortâ ovis lanâ
Ad Ilium simul secuti sunt confisi, quibus quidem
Crebrò jacientes, Trojanorum rumpebant phalangas.
Jam tunc illi quidem antè, cum armis vario-artificio factis,
Pugnabant contra Trojanosque & Hectorem ære-armatum:
Hi autem à tergo jacientes latebant, neque omninò pugnæ
Trojani recordabantur; conturbabant enim sagittæ.
Tum sane magnâ-clade acceptâ à navibus & tentoriis
Trojani recessissent ad Ilium ventosam;
Nisi Polydamas audacem Hectorem allocutus esset adstans,

ΣΧΟΛΙΑ.

710. Ἐξεδέχοντο.] Διεδέχοντο.
713. Οὐ γάρ σφι σταδίῃ ὑσμίνῃ μίμνε φίλον κῆρ.] Οὐ γὰρ ὑπέμενον τὴν συστάδην μάχην.
716. *Ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ.] Τῇ σφενδόνῃ, δηλονότι.
722. Συνεκλονέοντο.] Συνεταράσσοντο.
723. Λευγαλέως.] Ὀλεθρίως, ἀδόξως.

NOTÆ.

tandum ad *Odyss.* ό. v. 356. Ἱεμένων ἔρχεσθαι ubi, pro *Euntium*, expono *Ruentium*, properantium, more negotiosorum hominum ἱεμένων ἔρχεσθαι. *Ibid.* *Τάμνον δέ τε τέλσον ἀρούρης) Ità, pro τέμνει, omninò legendum duxi; cùm vox τέμνει nullibi apud *Homerum* extare dicatur unâ voce à *Criticis*, ut noto suprà, ad v. 180. nedum in hoc loco, in hoc casu, viz. pro τέμνεται, nam *Activè* minimè sumi potest; cùm *Jugum* sulcos non findere soleat. Quòd si τέμνει legisset *Eustathius* in suis Exemplaribus, nullo modo potuit tam sicco pede præterire, ob novitatem *Vocis*, apud *Homerum*, & significationis in hoc loco, & ob *Quantitatis* periculum; licet Regulæ non sim ignarus, *Vocalis* brevis ante *Mutam*, sequente *Liquidâ* *Communis* redditur, ut ante πλ, κλ, μν, &c. Tum enim τὸ ν esset παραπληρωματικόν, & facilè liquesceret, ut *Solon.* §. 11. v. 9. Πάμπαν δ' ἄφρονα ἄνδρα μεμιγμένον ἂν γένοιτο εἶναι, & ità *Odyss.* λ'. v. 656. Ὅσσοι δὴ θαλάσσαν βεβλήκα). MS. CCC. *Mori.* & *Oxon.* Τάμνον. Puto τάμνον primò, pro τάμνει, per errorem scribi; dein ex illo τέμνει, novo errore, uti fit, factum. Maneat in *Scholiis*, in rei memoriam.

NOTÆ IN SCHOLIA.

716. *Ἐϋστρόφῳ οἰὸς ἀώτῳ) τῇ σφενδόνῃ, δηλονότι. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

708. Παρβεβαῶτε) γρ. πὰρ βεβαῶτε.
710. Ἕποντο) γρ. ἕποντο.
712. Ὀϊλιάδῃ) γρ. Ὀϊλῆϊάδῃ. *Eustath.* fol. 209. lin. 43.
713. Σφίν) γρ. σφὶ, non æquè bene.
717. Οἷσιν ἔπειτα) γρ. οἷσι μάλιστα.
721. Οὐδέ τι χάρμης) γρ. οὐδ' ἔτι χάρμης, ut in similibus.

Ἕκτορ

Ἕκτορ, ἀμήχανός ἐσσι παραρρητοῖσι πιθέσθαι.
Οὕνεκά τοι περὶ δῶκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα,
Τοὔνεκα καὶ βουλῇ ἐθέλεις περιίδμεναι ἄλλων;
Ἀλλ' οὔπως ἅμα πάντα δυνήσεαι αὐτὸς ἑλέσθαι·
Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα·
Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν, ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν·
Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι τιθεῖ νόον εὐρύοπα Ζεὺς
Ἐσθλόν, τοῦ δέ τε πολλοὶ ἐπαυρίσκοντ' ἄνθρωποι,
Καί τε πόλεις ἐσάωσε, μάλιστα δὲ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.
Αὐτὰρ ἐγὼν ἐρέω, ὥς μοι δοκεῖ εἶναι ἄριστα·
Πάντη γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε·
Τρῶες δὲ μεγάθυμοι ἐπεὶ κατὰ τεῖχος ἔβησαν,
Οἱ μὲν, ἀφεστᾶσιν σὺν τεύχεσιν, οἱ δὲ, μάχονται
Παυρότεροι πλεόνεσσι, κεδασθέντες κατὰ νῆας.

" Hector, à te impetrare-nescis, ut moniti s obsequaris.
" Quoniam tibi excellenter dedit Deus bellica opera,
" Ideo & consilio vis peritus esse supra cæteros?
" At nequaquam simul omnia poteris ipse-solus capere:
" Alii enim tribuit Deus bellica opera;
" Alii autem artem-saltandi, alii citharam & cantum:
" Alii denique in pectoribus ponit mentem latè sonans Jupiter
" Prudentem, cujus quidem multi fructum percipiunt homines,
" Quin & urbes servat, præcipuè autem ipse, qui habet, id agnoscit.
" Sed ego dicam, ut mihi videtur esse maximè salutare;
" Undique etenim te circum corona belli flagrat:
" Trojani autem magnanimi postquam trans murum iverunt,
" Alii quidem, subducunt se cum armis, alii verò, præliantur
" Pauciores contra-plures, dissipati circa naves.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

726. * Ἀμήχανος.] Ἀνίκητος. Παραρρητοῖσι.] Παραμυθητικοῖς, πειστικοῖς.

728. Περιίδμεναι.] Περισσῶς εἰδέναι.

729. Ἀλλ᾽.] Νῦν, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.

733. Ἐπαυρίσκοντ᾽.] Ἀπολαύουσι.

734. Μάλιστα δὲ κ' αὐτὸς ἀνέγνω.] Ἐξαιρέτως δὲ καὶ αὐτὸς ἐγνώρισε τὸ τοῦ συνέσεως ἀγαθόν· * Τὴν ἰδίαν ἔμφυτον αὐτοῦ σωτηρίαν, ἢ γνώμην.

736. Πάντη γάρ σε περὶ στέφανος πολέμοιο δέδηε.] Πανταχόθεν γάρ σε περικυκλώσαντες οἱ πολέμιοι.

N O T Æ.

731. Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν) *Lucian.* περὶ ὀρχήσεως, legit, Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν, hunc *Versum*, uti fit, cum alio confundens, viz. Odyss. α. v. 421. Οἱ δ' εἰς ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν. MS. CCC. *Cantabrig.* MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori*, omnia agnoscunt hunc *Versum*; de quo tamen dubitare videtur *Eustath.* fol. 937. lin. 21. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐν τῷ, Ἄλλῳ μὲν γὰρ ἔδωκε θεὸς πολεμήϊα ἔργα, παραγράφει, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, ὁ Μασσαλιώτης Ζηνόδοτος καὶ τοῦτον τὸν στίχον, Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν· δῆλον δ', ὡς ἀπρεπὲς τὸ ἔπος τοῦτο τὴν Ὁμηρικὴν ἔννοιαν· ἧς ὁ σκοπὸς εἰς καὶ μόνος, Ἀνδρείαν συγκρίναι φρονήσει. Et ità hoc *Versu* omisso, Ἄλλῳ δ' ἐν στήθεσσι &c. ponit. At Idem mox, fol. 938. lin. 3. Ὀρχηστὺν δὲ λέγει ἂν τὴν ἐπαινουμένην ὁποία ἡ

τῶν Περσῶν περὶ ἧς ἱστορεῖται, ὅτι Πέρσαι, ὥσπερ ἱππεύειν, οὕτω καὶ ὀρχεῖσθαι ἐμάνθανον, νομίζοντες ἐντεῦθεν ἐπιμελῆ τινα λαμβάνειν γυμνασίαν τῆς τοῦ σώματος ῥώμης. Quare & suprà dicitur, v. 637. ἀμύμονος ὀρχηθμοῖο. Talis illa Regis & Psaltæ *Davidis* sancta & laudanda saltatio, memorata, 2 *Samuel.* c. 5. v. 14. Cui tamen æquè data à Deo, πολεμήϊα ἔργα, καὶ ὀρχηστὺς, καὶ ἀοιδή. *Plutarchus* Vitâ *Homeri.* §. 19. locū laudans, omittit quidē hunc versum; at hoc familiare iis esse scimus, qui plures Auctores laudare solent, id solum, quod in rem suam maximè faciat, proferre. Insertio hujus Versûs opprobrium mollius facit. De *Ultimâ* τοῦ ὀρχηστὺν longâ, vid. ad β'. v. 278.

737. Τρῶες δὲ μεγάθυμοι) Vid. ad ί. v. 27. & v. 146. Item ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

726. * Ἀμήχανος) Ἀνίκητος, *Excerpta* MSS.

734. Αὐτὸς ἀνέγνω) Τὴν ἰδίαν ἔμφυτον αὐτοῦ σωτηρίαν, ἢ γνώμην, *Excerpta* MSS. nisi quòd, pro corrupto * ἔμφυσιν, ἔμφυτον αὐτοῦ, emendem.

VARIÆ LECTIONES.

726. Παραρρητοῖσι) γρ. παραρρήσεσι.

728. Περιίδμεναι) γρ. περιίμεναι, MS. Barocc. Oxon.

731. Ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν ἑτέρῳ κίθαριν καὶ ἀοιδήν) γρ. ἄλλῳ δ' ὀρχηστύν τε καὶ ἱμερόεσσαν ἀοιδήν, *Lucian.* περὶ ὀρχήσεως. Alii totum hunc Versum omittunt, ut ad *Textum*.

732. Τίθει) γρ. τιθεῖ, *Eustath.* fol. 937. lin. 3. & fol. 938. lin. 13.

734. Πόλεις) γρ. πολλοῖς, *Eustath.* fol. 937. lin. 4. *Ibid.* Δὲ κ' αὐτὸς) γρ. δὴ αὐτὸς, Vitâ *Homeri* &c.

735. Ἄριστα) γρ. ἄριστον, *Eustath.* fol. 937. lin. 9. & MS. *Barocc.* Oxon.

737. Τρῶες δὲ μεγάθυμοι) γρ. Τρῶες δὴ μεγάθυμοι. *Ib.* Καὶ) γρ. καὶ, C. *Cant.* Ed. 1664. errore stupendo.

Ἀλλ' ἀναχασσάμενος κάλει ἐνθάδε πάντας ἀρίστους.
Ἔνθεν δ' ἂν μάλα πᾶσαν ἐπιφρασσαίμεθα βουλὴν,
Ἤ κεν ἐνὶ νήεσσι πολυκλήϊσι πέσωμεν,
Αἴ κ' ἐθέλῃσι θεὸς δόμεναι κράτος, ἤ κεν ἔπειτα
Πὰρ νηῶν ἔλθοιμεν ἀπήμονες· ἦ γὰρ ἔγωγε
Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν * ἀποστήσωνται Ἀχαιοὶ
Χρεῖος, ἐπεὶ παρὰ νηυσὶν ἀνὴρ ἆτος πολέμοιο
Μίμνει, ὃν οὐκέτι πάγχυ μάχης σχήσεσθαι ὀΐω.
Ὣς φάτο Πουλυδάμας· ἅδε δ' Ἕκτορι μῦθος ἀπήμων·
Αὐτίκα δ' ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε,
Καί μιν φωνήσας, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Πουλυδάμα, σὺ μὲν αὐτοῦ ἐρύκακε πάντας ἀρίστους·
Αὐτὰρ ἐγὼ κεῖσ' εἶμι, καὶ ἀντιόω πολέμοιο·
Αἶψα δ' ἐλεύσομαι αὖτις, ἐπὴν εὖ τοῖς ἐπιτείλω.
Ἦ ῥα, καὶ ὁρμήθη, ὄρεϊ νιφόεντι ἐοικὼς,
Κεκληγὼς, διὰ δὲ Τρώων πέτετ', ἠδ' ἐπικούρων.
Οἱ δ' ἐς Πανθοΐδην ἀγαπήνορα Πουλυδάμαντα

" Sed retrocedens voca huc omnes proceres.
" Deinde verò de summâ rerum deliberare poterimus:
" An in Naves multa-transtra-habentes irruamus,
" Si quidem velit Deus largiri victoriam, an verò
" A navibus abeamus illæsi. Certe enim equidem
" Timeo, ne hesternum rependant Achivi
" Debitum; quoniam apud naves vir insatiabilis pugnæ
" Manet; quem non ampliùs omninò à pugnâ cessaturum puto.
Sic dixit Polydamas. Placuit autem Hectori consilium tutum:
Continuò igitur e curribus cum armis desiliit in terram,
Et eum editâ-voce, verbis velocibus allocutus est,
" Polydama, tu quidem hic retine omnes fortissimos:
" Sed ego illuc ibo, & occurram prælio:
" Protinùs autem revertar, postquam diligentèr illis mandata dedero.
Dixit, & impetu-facto-abiit, monti nivoso similis,
Inclamans, per & Trojanos volabat & socios.
Hi igitur ad Panthoïdem virtutis-amantem Polydamanta

ΣΧΟΛΙΑ.

741. Ἐπιφρασσαίμεθα.] Ἐπινοήσαιμεν.

742. Πέσωμεν.] Ἐμπέσωμεν, εἰσέλθωμεν.

745. Μὴ τὸ χθιζὸν ἀποτίσωνται Ἀχαιοὶ Χρεῖος.] Μήπως τὴν χθεσινὴν ἧτταν ἀποδώσωσιν ἡμῖν οἱ Ἕλληνες, ὥσπερ σταθμῷ δεδανεικότες. Μηδέπω γὰρ νομισμάτων ὑπαρχόντων, σταθμῷ ἐδάνειζον οἱ ἀρχαῖοι χρυσίον καὶ ἀργύριον, καὶ τὰ παραπλήσια.

746. Χρεῖος.] Δάνειον.

747. Σχήσεσθαι.] Ἀποπαύσεσθαι.

748. Ἅδε.] Ἤρεσκεν.

752. Ἀντιόω.] Ἀπαντήσω, μεταλήψομαι.

756. Ἀγαπήνορα.] Ἀγαπῶντα τὴν ἀνδρείαν· πολεμικόν.

NOTÆ.

745. Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν * ἀποστήσωνται) Ἀχαιοί) Miror, quomodo Vetus & elegans Vox ἀποστήσωνται exciderit è *Textu*, & in ejusdem locum ἀποτίσωνται) sit introducta, etiam in MSS. cùm Editiones *Basileensis* & *Romana Eustathii*, τὸ ἀποστήσωνται) apertè præferant, in *Textu* pariter, & in παρεκβολαῖς. *Eustath.* fol. 937. lin. 16. & fol. 938. lin. 48. Τὸ δὲ ἀποστήσωνται) τὸ χθιζὸν χρεῖος, τινὲς μὲν γράφουσιν ἀποτίσωνται· οὐκ ἀρέσκει) δὲ οἱ σοφοί, ἀλλὰ θέλουσιν εἶναι, ἀποστήσωνται), ἀντὶ τοῦ, ἀποσταθμήσωσιν, ἤγουν σταθμῷ ἀποδώσουσιν, ἢ λάβοιεν). Eandem *Lectionem* τοῦ, ἀποστήσωνται) repetit, fol. 950. lin. 18. Ita *Iliad.* χ'. v. 350. Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες ἄποινα. Ita ω. v. 232. Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα, ubi *Eustath.* fol. 1479. lin. 29. Τὸ δὲ στήσας, ἀντὶ τοῦ, σταθμήσας, ὡς περὶ τοῦ ἀκριβοῦσιν. ἵνα μὴ ψεύσηται) τὸν σταθμὸν τυχὸν, ἐρωτηθείς· ἐκ τούτου δὲ, καὶ περὶ τούτων, τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται) χρεῖος· ὡς προειρημένου) καὶ μεταστῆσαι, ἐν Ὀδυσσείᾳ, τὸ μεταλλάξαι εἴρηται), μεταφορικῶς, *Odyss.* δ'. v. 612. *Hesych.* Ἀποστήσωνται)) Ἀποκομίσωνται)· σταθμῷ γὰρ ἀπεδίδοσαν. *Ammonius*, περὶ ὁμοίων καὶ διαφόρων λέξεων, v. Μετρῆσαι, καὶ στῆσαι. Ὅμηρος, Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται) Ἀχαιοὶ Χρεῖος· οἷον, τὸ χρέος ἡμῶν αὐτοῖς ἐλάττωμα ἐν τῇ μάχῃ· ἀντὶ τοῦ, Χρεωλυτήσωσι, καὶ ἀντιστήσωνται), ὥσπερεὶ ὀφειλόμενον δάνειον. *Harpocration*, v. Ἀποστησάμενοι) Ἀντὶ τοῦ, προσσταθμὸν παραλαβόντες· Δημοσθένης. Idem ferè *Brev. Schol.* & *Etymolog.* M. v. Στατήρ. Δείδω, μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται) Ἀχαιοὶ Χρεῖος) Ἀντὶ τοῦ, Δέδια, μὴ ὃ χθὲς οἱ Ἕλληνες ἐδάνεισαν χρεῖος, σήμερον ἀπολάβωσι· τουτέστι, τὴν νίκην, ἣν δεδώκασιν ἡμῖν χθὲς, ἡττηθέντες ὑφ' ἡμῶν, μὴ σήμερον ἡμᾶς νικήσωσι· τὸ γὰρ ἀποστήσωνται), ἀντὶ τοῦ, ἀπολάβωσιν. In *Scholiis* tamen ἀποτίσωνται) relinquo; ut Vetus Error notetur.

746. Ἆτος πολέμοιο) Vid. *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

743. Αἴ κ' ἐθέλῃσι) γρ. ἤν κ' ἐθέλῃσι, MS. *Barocc.* Oxon. ut mox, ἤ κεν.

745. Ἀποστήσωνται) γρ. ἀποτίσωνται, vid. N. in *Text.*

748. Ἅδε) γρ. ἅδε, *Eustath.* fol. 939. lin. 8.

Πάντες

Πάντες ἐπεσσεύοντ', ἐπεὶ Ἕκτορος ἔκλυον αὐδήν.
Αὐτὰρ ὁ Δηΐφοβόν τε, βίην θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα, καὶ Ἄσιον, Ὑρτάκου υἱὸν,
Φοίτα ἀνὰ προμάχους διζήμενος, εἴ που ἐφεύροι·
Τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους·
Ἀλλ' οἱ μὲν δὴ, νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν,
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες·
Οἱ δ' ἐν τείχει ἔσαν βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.
Τὸν δὲ τάχ' εὗρε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ δακρυοέσσης
Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης πόσιν ἠϋκόμοιο,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη αἰσχροῖς ἐπέεσσι,
Δύσπαρι, εἶδος ἄριστε, γυναιμανὲς, ἠπεροπευτὰ,
Πῆ τοι Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Ἀσιάδης τ' Ἀκάμας, ἠδ' Ἄσιος, Ὑρτάκου υἱός;
Πῆ δέ τοι Ὀθρυονεύς; νῦν ὤλετο πᾶσα κατ' ἄκρης
Ἴλιος αἰπεινή· νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν Ἀλέξανδρος θεοειδής,
Ἕκτορ, ἐπεί τοι θυμὸς ἀναίτιον αἰτιάασθαι,
Ἄλλοτε δή ποτε μᾶλλον ἐρωῆσαι πολέμοιο
Μέλλω, ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ πάμπαν ἀνάλκιδα γείνατο μήτηρ·

Omnes accelerabant, simulac Hectoris audierunt vocem.
Ille verò Deiphobumque, vimque Heleni regis,
Asiademque Acamanta, & Asium Hyrtaci filium
Itabat per primos pugnatores quærens, sicubi invenire-posset.
Hos autem invenit non jam prorsus illæsos, neque inextinctos:
Sed hi quidem jam, navium ad puppes Achivorum,
Sub manibus Argivorum jacebant animabus deperditis:
Alii autem in muro erant eminùs, cominùsque vulnerati.
Illum verò statim invenit pugnæ ad sinistram lachrymosæ
Nobilem Alexandrum, Helenæ maritum pulchræ comas,
Animos addentem sociis, & incitantem ad pugnam:
Propè itaque stans allocutus est probrosis verbis,
" Infauste-Pari, formâ præstantissime, mulierose, deceptor,
" Ubi tibi Deiphobusque, visque Heleni regis,
" Asiadesque Acamas, atque Asius Hyrtaci filius?
" Ubi & Othryoneus? nunc periit tota à culmine
" Ilios alta: nunc te integra manet gravis pernicies.
Illum vicissim allocutus est Alexander divinâ-formâ-præditus,
" Hector, quoniam tibi animus insontem culpare,
" Aliàs fortè magis cessâsse à prælio
" Potui; quià neque me prorsus imbecillem genuit mater:

ΣΧΟΛΙΑ.

761. Ἀπήμονας.] Ἀβλαβεῖς. ἀσινεῖς. Τοὺς δ' εὗρ' οὐκέτι πάμπαν ἀπήμονας, οὐδ' ἀνολέθρους.] Συλληπτικῶς πέφρακεν, ἀντὶ τοῦ, τοὺς μὲν οὐκ ἀπήμονας, τοὺς τετρωμένους· τοὺς δὲ οὐκ ἀνολέθρους. τοὺς ἀνῃρημένους.

764. Βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε.] Ἀντὶ τοῦ, οἱ μὲν ἀπὸ μήκους βεβλημένοι δόρατι, ἢ ἰῷ· οἱ δὲ ἐκ τοῦ ἐγγὺς τετρωμένοι, ξίφει, ἤ τινι τοιούτῳ.

767. Θαρσύνοντα.] Παρορμῶντα.

772. * Κατ' ἄκρης.] Ἕως τῆς ἀκροπόλεως.

773. Νῦν τοι σῶς ὄλεθρος.] Νῦν οὐδὲν ἐλλείπει σοὶ πρὸς ἀπώλειαν· * νῦν ὀφείλεις σκεπτῆναι, πῶς ἂν σωθήσῃ.

776. Ἄλλοτε.] Ἐν ἄλλῳ καιρῷ. Ἐρωῆσαι πολέμοιο Μέλλω.] Ἔοικα ἠμεληκέναι τοῦ πολέμου.

777. Ἀνάλκιδα.] Ἀσθενῆ.

NOTÆ.

759. Ἀσιάδην τ' Ἀκάμαντα) Vid. suprà, ad v. 560.

766. Δῖον Ἀλέξανδρον, Ἑλένης) Vid. ad γ'. v. 355.

769. Γυναιμανὲς) Vid. ad γ'. v. 39. & *Etymol. M.* v.

771. Ἀσιάδης τ' Ἀκάμας) Vid suprà, ad v. 759.

773. Νῦν τοι σῶς αἰπὺς ὄλεθρος) Vid. ad *Odyss.* α'. v. 11.

777. Μέλλω ἐπεὶ οὐδέ με πάμπαν) *Ultima* τοῦ ἐπεὶ, & *Prima* τοῦ οὐδ, coalescunt; vel *Latinorum* more, fit *Elisio*, ut suprà, ad ἰ. v. 533. & infrà, ad ξ'. v. 471.

NOTÆ IN SCHOLIA.

772. * Κατ' ἄκρης) *Excerpta* MSS.

773. * Νῦν ὀφείλεις, *Excerpta* MSS. totum hoc.

VARIÆ LECTIONES.

757. Αὐδήν) γρ. αὐδῆς.

759. Ἀκάμαντα) γρ. Ἀδάμαντα, vid. Not. in Textum.

763. Ὑπ') γρ. ἐπί.

772. Κατ' ἄκρης) γρ. κατὰ κρῆς, *Eustath.* fol. 940.

lin. 37. Ἕτεροι δὲ ἀκούσαντές που Ὁμήρου εἰπόντος, Κρῆθεν, ἀντὶ, κάρηθεν, ἤγουν ἐκ κεφαλῆς, νοοῦσι καὶ ἐνταῦθα μονοσυλλάβως τὸ, κρῆς· οἷον εἰ, κατὰ κάρης, ὡς ἐκεῖθεν συζητεῖν, ἤγουν κατὰ κεφαλῆς.

'Εξ

Ἐξ οὗ γὰρ παρὰ νηυσὶ μάχην ἤγειρας ἑταίρων,
Ἐκ τοῦδ' ἐνθάδ' ἐόντες ὁμιλέομεν Δαναοῖσι
Νωλεμέως· ἕταροι δὲ κατέκταθεν, οὓς σὺ μεταλλᾷς.
Οἴω Δηΐφοβός τε, βίη θ' Ἑλένοιο ἄνακτος,
Οἴχεσθον, μακρῇσι τετυμμένω ἐγχείῃσιν,
Ἀμφοτέρω κατὰ χεῖρα· φόνον δ' ἤμυνε Κρονίων.
Νῦν δ' ἄρχ', ὅππῃ σε κραδίη θυμός τε κελεύει·
Ἡμεῖς δ' ἐμμεμαῶτες ἅμ' ἑψόμεθ', οὐδέ τι φημὶ
Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμίς γε πάρεστι·
Πὰρ δύναμιν δ' οὐκ ἔστι καὶ ἐσσύμενον πολεμίζειν.
Ὣς εἰπὼν παρέπεισεν ἀδελφειοῦ φρένας ἥρως·
Βὰν δ' ἴμεν, ἔνθα μάλιστα μάχη καὶ φύλοπις ἦεν,
Ἀμφί τε Κεβριόνην, καὶ ἀμύμονα Πουλυδάμαντα,
Φάλκην, Ὀρθαῖόν τε, καὶ ἀντίθεον Πολυφοίτην,
Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ', υἱὲ Ἱπποτίωνος·
Οἵ ῥ' ἐξ Ἀσκανίης ἐριβώλακος ἦλθον ἀμοιβοὶ

" Ex quo enim apud naves pugnam suscitasti sociorum,
" Ex eo hic existentes congredimur cum Danais
" Indesinenter: socii autem cæsi sunt, quos tu requiris.
" Duo soli Deiphobusque, visque Heleni regis,
" Abierunt, longis saucii hastis,
" Ambo manu; cædem etenim arcebat Saturnius.
" Nunc igitur duc quò te cor animusque jubet:
" Nos enim paratissimis animis sequemur, neque omnino puto
" Virtutem te desideraturum, quanta quidem vis adest:
" Ultra vires autem non licet quantumvis animum-incitato pugnare.
Sic fatus flexit fratris præcordia heros:
Tendebant itaque ire, ubi maximè pugna & prælium erat,
Ubi Cebrionésque, & eximius Polydamas,
Phalces, Orthæusque, & deo-par Polyphœtes,
Palmysque, Ascaniúsque, Morysque, filii Hippotionis:
Qui ex Ascaniâ glebosâ venerant succedanei

ΣΧΟΛΙΑ.

782. Τετυμμένω.] Τετρωμένω ἐκ χειρός.

786. * Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις.] Ὅση μοί δύναμίς ἐστι, τὴν ἀλκὴν παρέξομαι.

793. Ἀσκανίης.] Ἀσκανία, πόλις Φρυγίας. Ἀμοιβοί.] Ἤτοι, ἐξ ἀμοιβῆς καὶ ἐναλλάξεως παραγεγονότες συμμαχῆσαι τοῖς Τρωσίν· ἀντὶ τῶν πρότερον συνελθόντων αὐτοῖς πολιτῶν. Διὰ γὰρ τὸ ἐπὶ δέκα ἔτη τὸν πόλεμον ἀνύσαι, οἱ πρῶτοι κεκμηκότες κατὰ μάχην, ἐπανελθόντων αὐτοῖς ἄλλων διαδεχομένων, ἀντεπέμποντο, ὡς εἰκός, ἐξ ἀμοιβῆς ἀμύνοντες· ἢ, οἱ ἀμοιβὴν ἀποδιδόντες τῷ Πριάμῳ· διὰ τὸ καὶ αὐτὸν συμμαχῆσαι Φρυξὶν ἐπιφέρει, Ἠοῖ τῇ προτέρῃ. Λέγει γὰρ ἐν τῷ καταλόγῳ, Φόρκυς αὖ Φρύγας ἦγε, καὶ Ἀσκάνιος θεοειδής. Ἢ ἀμοιβοί, πεζοί· διὰ γὰρ τὸ ἀμοιβαδὸν τῶν ποδῶν γίνεσθαι τὴν πεζῶν ἔφοδον. *Λέγονται δὲ καὶ ἀκόλουθοι ἢ οἱ διάδοχοι.

NOTÆ.

791. Πολυφοίτην) Videtur hic idem cum eo, quem ξ'. v. 515. Περιφήτην vocat.

792. Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ' υἷ' Ἱπποτίωνος) Cùm olim in Pluribus scriptum esset υἷε, necessariò Circumflexum vidi tollendum; qui syllabam illam, alioqui Communem, ut ostendo ad Iliad. ζ. v. 130. Longam esse determinat; & legendum υἷ' Ἱπποτίωνος, si Circumflexus retineatur; sin syllaba illa Corripiatur, ut haud semel fit, υἱὲ scribendum; cum MSS. Ut verum autem fatear, Puto sanè legendum, Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα, nam hunc mox cum illo adjungit, in eodem Versu & Fato, ut Fratres potiùs, quàm ut Filium & Patrem, nempè ξ'. v. 514. Μηριόνης δὲ Μόρυν τε, καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα. De quâ re, miror, Eustathium, aut Veteres, nihil hîc, aut illîc, notare; adeò nondum satis Homerum curârunt illi solertissimi Grammatici. Strabo, l. XII. fol. 847. Πάλμυν τ', Ἀσκάνιόν τε, Μόρυν θ', υἷεν Ἱπποτίωνος, Μυσῶν ἀγχεμάχων ἡγήτορα καρτεροθύμων· Οἵ γ' ἐξ &c. Potuit tamen & Filius & Pater idem Nomen, uti fit, habere.

793. Ἀμοιβοί) His nostris Scholiis conferatur Etymolog. M. v. eadem ferè invenies; ut sæpè aliàs. Unde & illud sumitur, * Λέγονται &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

786. * Ἀλκῆς δευήσεσθαι, ὅση δύναμις) Ὅση μοί δύναμίς ἐστι, τὴν ἀλκὴν παρέξομαι. Excerpta MSS.

793. Ἀμοιβοί) Vid. in Notis ad Textum.

VARIÆ LECTIONES.

785. Οὐδέ τι φημὶ) γρ. οὐδ' ἔτι φημὶ, Codex Cantabr. Edit. 1664.

791. Πολυφοίτην) γρ. Περιφήτην, Vid. Not. in Text.

792. Υἱὲ Ἱπποτίωνος) γρ. υἷε Ἱπποτίωνος, & υἷ' Ἱπποτίωνος, & υἷεν Ἱπποτίωνος, Addito etiam Versu, ex Strabone, Vid. Not. in Textum.

793. Οἵ ῥ' ἐξ) γρ. οἵ γ' ἐξ, Strabo, vid. in Not. ad Textum, v. 792.

Ἠοῖ

Ἠοῖ τῇ προτέρῃ· τότε δὲ Ζεὺς ὦρσε μάχεσθαι.
Οἱ δ' ἴσαν, ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ,
Ἥ ῥά θ' ὑπὸ βροντῆς πατρὸς Διὸς εἶσι πέδονδε,
Θεσπεσίῳ δ' ὁμάδῳ ἁλὶ μίσγεται, ἐν δέ τε πολλὰ
Κύματα, παφλάζοντα πολυφλοίσβοιο θαλάσσης,
Κυρτὰ, φαληριόωντα, πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα·
Ὣς Τρῶες πρὸ μὲν ἄλλοι ἀρηρότες, αὐτὰρ ἐπ' ἄλλοι
Χαλκῷ μαρμαίροντες ἅμ' ἡγεμόνεσσιν ἕποντο·
Ἕκτωρ δ' ἡγεῖτο, βροτολοιγῷ ἶσος Ἄρηϊ,
Πριαμίδης· πρὸ ἕθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἴσην,
Ῥινοῖσιν πυκινήν· πολλὸς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.
Πάντη δ' ἀμφὶ φάλαγγας ἐπειρᾶτο προποδίζων,
Εἴ πως οἱ εἴξειαν ὑπασπίδια προβιβῶντι·
Ἀλλ' οὐ σύγχει θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αἴας δὲ πρῶτος προκαλέσσατο, μακρὰ βιβάσθων,
Δαιμόνιε, σχεδὸν ἐλθέ· τίη δειδίσσεαι αὔτως
Ἀργείους; οὔτοι τι μάχης ἀδαήμονές εἰμεν,
Ἀλλὰ Διὸς μάστιγι κακῇ ἐδάμημεν Ἀχαιοί.
Ἦ θήν πού τοι θυμὸς ἐέλπεται ἐξαλαπάξειν

Die præcedenti; tunc verò Jupiter impulit ad pugnam.
Illi ibant ad pugnam, vehementium ventorum similes turbini,
Qui cum tonitru patris Jovis vadit per campum,
Immanique cum tumultu mari miscetur, tum vero multi
Fluctus æstuantes multo-strepitu-resonantis maris,
Tumidi, spumâ-albescentes, antè quidem alii, *sequuntur* verò alii:
Sic Trojani ante quidem alii muniti, pòst etiam alii
Ære coruscantes cum ductoribus sequebantur:
Hector verò præibat, hominum perniciei par Marti
Priamides, & ante se tenebat scutum undique æquale,
Pellibus densum; multum autem super inductum erat æs:
Circumque ejus tempora fulgens quassabatur cassis.
Undiquaque verò circum phalangas tentabat pedem-inferre,
Si quo-modo sibi cederent clypeo-tecto progredienti:
Sed non conturbabat animum in pectoribus Achivorum.
Ajax autem primus provocavit longe gradiens,
" O bone, propiùs accede; cur territas ità
" Argivos? nequaquam pugnæ imperiti sumus;
" Sed Jovis flagello pernicioso domiti sumus Achivi.
" Profectò tibi quidem animus sperat vastaturum esse

ΣΧΟΛΙΑ.

794. Ἠοῖ τῇ προτέρῃ.] Τῇ χθὲς ἡμέρᾳ.

796. Ὑπὸ βροντῆς.] Ἀντὶ τοῦ, μετὰ βροντῆς. Πέδονδε.] Εἰς τὸ ἔδαφος.

797. Θεσπεσίῳ ὁμάδῳ.] Θείῳ θορύβῳ. Ἁλί.] Τῇ θαλάσσῃ.

798. Παφλάζοντα.] Ἠχοῦντα, ἀναζέοντα· Ὀνοματοποιΐα, ὁ τρόπος.

799. Κυρτά.] Ὑψηλά. Φαληριόωντα.] Λευκανίζοντα· τουτέστι, λευκαινόμενα ὑπὸ ἀφροῦ. Πρὸ μέν τ' ἄλλ', αὐτὰρ ἐπ' ἄλλα.] Ἄλλα πρὸ ἄλλων· τουτέστιν, ἐπάλληλα, πυκνά.

804. Ἐπελήλατο.] Ἐπικατεσκεύαστο.

805. Ἀμφὶ δέ οἱ κροτάφοισι φαεινὴ σείετο πήληξ.] Περὶ δὲ τοῖς κροτάφοις αὐτοῦ ἐσείετο ἡ περικεφαλαία σφοδρῶς ἐνεργοῦντος.

808. Οὐ σύγχει.] Οὐκ ἐθορύβει, οὐκ ἐτάραττε.

809. Βιβάσθων.] Διαβάς.

810. Δειδίσσεαι.] Εἰς δέος ἄγεις, ἐκφοβεῖς.

811. Ἀδαήμονες.] Ἀμαθεῖς.

812. Διὸς μάστιγι.] Τῇ Διὸς πληγῇ, τῷ κεραυνῷ.

813. Ἦ θήν.] Οὕτως δή. Ἐξαλαπάξειν.] Κενώσειν, πορθήσειν.

NOTÆ.

795. *Ἀργαλέων ἀνέμων ἀτάλαντοι ἀέλλῃ) Eustath.* fol. 942. lin 19. Ὅτι ἐπαινεῖται καὶ ἐνταῦθα παραβολὴ ἐν τοῖς μάλιστα, κλ. ubi per omnes Partes insignem locum explicat & illustrat.

799. *Φαληριόωντα) Thema, φάληρος, λευκός.* vid. *Theocrit.* Idyll. 8. v. 27. & *Etymolog.* M. v. Φαλός.

VARIÆ LECTIONES.

797. *Ἐν δέ τε πολλά) γρ. ἔνθα τε πολλά,* MS. Barocc. *Oxon.* bené.

803. *Πρὸ ἕθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα πάντοσ' ἴσην) γρ. πρόσθεν δ' ἔχεν ἀσπίδα,* MS. CCC. *Cantabrig.* & MS. Barocc. *Oxon.* Πάντοσ' ἐΐσην, vid. suprà, ad v. 405.

811. *Εἰμέν) γρ. ἴδμεν, Eustath.* fol. 943. lin. 5.

Νῆας, ἄφαρ δέ τε χεῖρες ἀμύνειν εἰσὶ καὶ ἡμῖν.
Ἦ κε πολὺ φθαίη εὖ ναιομένη πόλις ὑμὴ
Χερσὶν ὑφ' ἡμετέρῃσιν ἁλοῦσά τε, περθομένη τε.
Σοὶ δ' αὐτῷ φημὶ σχεδὸν ἔμμεναι, ὁππότε φεύγων
Ἀρήσῃ Διῒ πατρὶ καὶ ἄλλοις ἀθανάτοισι,
Θάσσονας ἰρήκων ἔμεναι καλλίτριχας ἵππους,
Οἵ σε πόλινδ' οἴσουσι, κονίοντες πεδίοιο.
Ὣς ἄρα οἱ εἰπόντι ἐπέπτατο δεξιὸς ὄρνις,
Αἰετὸς ὑψιπέτης· ἐπὶ δ' ἴαχε λαὸς Ἀχαιῶν,
Θάρσυνος οἰωνῷ· ὁ δ' ἀμείβετο φαίδιμος Ἕκτωρ,
Αἶαν ἁμαρτοεπές, βυγάϊε, ποῖον ἔειπες;
Αἲ γὰρ ἐγὼν οὕτω γε Διὸς πάϊς αἰγιόχοιο
Εἴην ἤματα πάντα, τέκοι δέ με πότνια Ἥρη,
Τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων·
Ὡς νῦν ἡμέρη ἥδε κακὸν φέρῃ Ἀργείοισι
Πᾶσι μάλ'· ἐν δὲ σὺ τοῖσι πεφήσεαι, αἴ κε ταλάσσῃς

" Naves; promptè tamen manus ad repellendum sunt & nobis.
" Longè sane prior bene-habitata urbs vestra
" Manibus nostris captáque, excisáque fuerit.
" Tibi verò ipsi aio *tempus* instare, quando fugiens
" Supplicabis Jovi patri & aliis immortalibus,
" Velociores accipitribus ut sint jubis-pulchris-comantes equi,
" Qui te ad urbem ferant, pulverem excitantes per campum.
Sic ei loquuto supervolavit dextra avis,
Aquila altivolans; acclamavit igitur populus Achivorum,
Erectus augurio. Respondit tamen illustris Hector,
" Ajax infulse-jactator, magne, quid dixisti?
" Utinam enim ego sic Jovis filius Ægiochi
" Essem dies omnes, perperissetque me veneranda Juno,
" Honorarer autem, sicut honoratur Minerva & Apollo:
" Ut jam dies hæc malum fert Argivis
" Omnibus prorsus: inter verò tu illos occideris, si sustinueris

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

815. *Ἦ κε.] Ὄντως. Φθαίη.] Φθάσοι.
819. Ἰρήκων.] Ἱεράκων· ἔστι δὲ εἶδος αἰετῶν.
820. Κονίοντες.] Κονιορτὸν ἐγείροντες.
821. Δεξιός.] Αἴσιος, ἀγαθός.
823. Θάρσυνος.] Τεθαρρηκώς.
824. Ἁμαρτοεπές.] Ἁμαρτάνων τοῦ σκοποῦ τῶν λόγων. Βυγάϊε.] Μεγάλως ἐπὶ σαυτῷ ἀγλαϊζόμενε καὶ γαυρούμενε· *ἢ, βοῦ ἐργάτα, πολύσαρκε.
829. Πεφήσεαι.] Ἀναιρεθήσῃ, φονευθήσῃ. Ταλάσσῃς.] Τλῇς, ὑπομείνῃς.

N O T Æ.

819. Ἰρήκων) Ità, pro ἱεράκων, semper apud *Homerum* scribo, ut suprà, v. 62. *Eustath.* fol. 887. lin. 3. Τὸ δὲ, Ἴρηξ, Ἰωνικῶς ψιλοῦται· εἰ καὶ τὸ ἱέραξ δασύνεται.

824. Βυγάϊε) De hâc voce, vid. *Etymolog.* M. v. Γυγάϊον, etiam ad finem v. Βυβών· & quæ Nos ad *Odyss.* σ'. v. 78. *Zenodotus* legit βυγάϊε, at *Eustath.* βουκάϊε, fol. 944. lin. 22. & 25. ubi & βουκάκιε, ut puto, per errorem, pro βουκάϊε.

827. Τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων) *Julian.* Imperat. *Orat.* IV. fol. 149. Edit. *Spanheim.* Καὶ τοῦτο δὴ αὐτὸ Πρόνοιαν Ἀθηνᾶς λέγοντος, ὃ κατὰ τὸν μῦθον εἴπερ ὀρθῶς ἀκούομεν, Ἵκετο δ' ἐς Πυθὼ καὶ ἐς γλαυκῶπιν Πρόνοιαν· οὕτως ἄρα καὶ τοῖς παλαιοῖς ἐφαίνετο Ἀθηνᾶ Πρόνοια σύνθρονος Ἀπόλλωνι καὶ νομιζομένη μηδὲν ἡλίου διαφέρειν· μήποτε οὖν καὶ θείᾳ μοίρᾳ τοῦτο Ὅμηρος, ἦν γὰρ, ὡς εἰκὸς, θεόληπτος, ἐμαντεύσατο πολλαχοῦ τῆς ποιήσεως. Τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων, ὑπὸ Διὸς δηλονότι, κλ. *Eustath.* ad *Iliad.* α'. fol. 83. Ὁ δὲ παραβάτης, ἐν οἷς Δία νοεῖ τὸν Ἥλιον, ἐξ αὐτοῦ γεννᾶσθαι λέγει τὴν Ἀθηνᾶν, τὴν Πρόνοιαν· διό φησι, καὶ θείᾳ μοίρᾳ Ὅμηρος ἀπεμαντεύσατο τὸ, Τιοίμην δ', ὡς τίετ' Ἀθηναίη καὶ Ἀπόλλων· γεννᾷ δὲ φησὶν, οὐκ ἐξ ἀκροτάτου μέρους, ἀλλὰ ὅλην ἐξ ὅλου· ὅτι δὲ Ἀθηνᾶ, Πρόνοια λέγεται, φέρει ἐκεῖνος καὶ χρῆσιν τοιαύτην, Ἵκετο δ' ἐς Πυθὼ καὶ ἐς γλαυκῶπιν Πρόνοιαν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

815. *Ἦ κε) Ὄντως, *Excerpta* MSS.

824. *Ἢ βοῦ ἐργάτα) Ità, pro βουεργάτα, lego; πολύσαρκε, *Schrevelianum* Assumentum.

VARIÆ LECTIONES.

815. Εὖ ναιομένη) γρ. εὐναιομένη, ut suprà, v. 380. *Ibid.* Ὑμὴ) γρ. ὑμέων, MS. *Mori*, MS. Barocc. Oxon.

819. Ἰρήκων) γρ. ἱεράκων, vid. Not. in *Textum*.

824. Ἁμαρτοεπές) γρ. ἁμαρτοεπής; multùm tamen hæ Voces discrepant. *Ibid.* Βυγάϊε) γρ. βυγάϊε, *Zenodotus*, & βουκάϊε, βουκάκιε, vid. Not. in *Textum*. Ibid. Ποῖον) γρ. οἷον, MS. Barocc. Oxon.

828. Φέρει) γρ. φέρῃ, Codex *Cantabr*.

Μῆναι

Μεῖναι ἐμὸν δόρυ μακρὸν, ὅ τοι χρόα λειριόεντα
Δάψει· ἀτὰρ Τρώων κορέεις κύνας ἠδ᾽ οἰωνοὺς
Δημῷ καὶ σάρκεσσι, πεσὼν ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο· τοὶ δ᾽ ἅμ᾽ ἕποντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, ἐπὶ δ᾽ ἴαχε λαὸς ὄπισθεν·
Ἀργεῖοι δ᾽ ἑτέρωθεν ἐπίαχον, οὐδ᾽ ἐλάθοντο
Ἀλκῆς, ἀλλ᾽ ἔμενον Τρώων ἐπιόντας ἀρίστους·
Ἠχὴ δ᾽ ἀμφοτέρων ἵκετ᾽ αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς.

" Manere meam hastam longam, quæ tibi corpus tenerum
" Lacerabit: Trojanorum autem saturabis canes & alites
" Pinguedine & carnibus, prostratus ad naves Achivorum.
Sic utique locutus præibat. Illi verò simul sequebantur
Clamore immenso, acclamârunt autem & copiæ à-tergo:
Sed & Argivi ab-alterâ-parte acclamabant, neque obliviscebantur
Fortitudinis, sed manebant Troum invadentes fortissimos.
Clamor autem utrorumque perveni: ad æthera & Jovis lucidas-domos.

ΣΧΟΛΙΑ.

830. Λειριόεντα.] Εὐανθῆ, τρυφερὸν, ἢ λευκόν.
831. Δάψει.] Διασπάσει, τρώσει.
837. Διὸς αὐγάς.] Τὰς Διὸς διαλάμψεις.

NOTÆ.

837. Ἵκετ᾽ αἰθέρα καὶ Διὸς αὐγάς) Quid si legamus, ἵκετ᾽ αἰθέρα καὶ Διὸς αὐλάς; quomodò *Euripides* dixerit, Αἰθέρα, Διὸς δωμάτιον; Et ità *Homerus*, *Odyss.* δ΄. v. 74. Ζηνός που τοιήδε γ᾽ Ὀλυμπίου ἔνδοθεν αὐλή.

VARIÆ LECTIONES.

831. Κορέεις) γρ. κορέσσεις, MS. CCC.
837. Διὸς αὐγάς) γρ. Διὸς αὐλάς. Vid. Not. in *Text.*

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ξ.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ξ.

Ἀγαμέμνονα * συμπαραλαβὼν τοὺς τραυματίας, καὶ Νέστορα σὺν αὐτοῖς, ἔξεισιν ἐπὶ τὸν πόλεμον. Ἥρα δὲ, τὸν κεστὸν λαβοῦσα παρὰ τῆς Ἀφροδίτης, κατέρχεται, καὶ τὸν Ὕπνον πείσασα, κοιμίζει τὸν Δία. Ποσειδῶν δὲ τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ πολὺς φόνος γίνεται τῶν Τρώων. Αἴας δὲ λίθῳ βαλὼν Ἕκτορα πλήσσει· ὁ δὲ † ἀναγαγὼν αἷμα λειποψυχεῖ. Ἀριστεύει δὲ καὶ Αἴας, ὁ Λοκρός. * συλλαβὼν, *Aldin.* † Ità pro ἀγαγὼν, ex *Aldinâ.*

Ἐπιγραφαί.

Διὸς ἀπάτη.

Ἄλλως.

Ξῖ, Κρονίδην λεχέεσσι παρέπαφεν Ὕπνος, ἰδ' Ἥρη. LIB. XIV.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ, πίνοντά περ ἔμπης,
Ἀλλ' Ἀσκληπιάδην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Φράζεο, δῖε Μαχάον, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα·
Μείζων δὴ παρὰ νηυσὶ βοὴ θαλερῶν αἰζηῶν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν πῖνε καθήμενος αἴθοπα οἶνον,
Εἰσόκε θερμὰ λοετρὰ ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη
Θερμήνῃ, καὶ λύσῃ ἄπο βρότον αἱματόεντα·

Nestorem autem non latuit clamor, bibentem licet;
Sed Asclepiadem verbis alatis allocutus est,
« Vide, nobilis Machaon, quomodò erunt hæc opera:
« Major jam ad naves clamor florentium-ætate juvenum.
« Sed tu quidem nunc bibe sedens nigrum vinum
« Dum calida lavacra comas-pulchra Hecamede
« Calefaciat, & abluat tabum sanguinolentum:

ΣΧΟΛΙΑ.

Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ πίνοντά περ ἔμπης.] Σφόδρα συνετὸς εἰσάγεται ὁ Νέστωρ, μὴ νικώμενος ὑπὸ μέθης τὸν λογισμόν. Ἔλαθε.] Σημειωτέον καὶ τὸ, ὅτι προαιρέσεως μαθεῖν παραπέμψασθαι· ὡς τὸ, Καὶ τότ' ἐγὼ Κίρκης * λανθόμην. Ἰαχή.] Ἠχὴ, κραυγή. Ἔμπης.] Ὅμως· σημαίνει δὲ καὶ τὸ ὁμοίως. Ἐζήτηται δὲ, πῶς ὁ Νέστωρ ἐπὶ τοσοῦτον πίνει χρόνον, ἀρξάμενος ἀπὸ τῆς ἐσχάτης τοῦ Λάμβδα; Καὶ ῥητέον, ὅτι οὐ τοσοῦτον χρόνον ἔπινεν, ἀλλ' Ὅμηρος, κατὰ παράλληλον ἀπαγγέλλει τὰς πράξεις. Βουληθεὶς τι ἐπὶ τὸν Νέστορα ἐπανελθεῖν, ἀπὸ ταύτης τῆς πράξεως ἤρξατο, ἧς περ αὐτὸν κατέλιπε ποιοῦντα.

3. Ὅπως ἔσται.] Ἀντὶ τοῦ, ὅπως γενήσεται. Τὸ ἔσται διαφέρει τοῦ γενήσεται· τὸ μὲν γὰρ, ἐπὶ τῶν ὑπαρχόντων· ὡς, Ἔσται γέρων ὅδε· τὸ δὲ, ἐπὶ τῶν μὴ ὄντων. Γίνεσθαι ποιεῖν.

5. Αἴθοπα οἶνον.] Νῦν, ἐρυθρόν.

7. Λύσῃ ἄπο βρότον.] Ἀπολύσῃ τὸν μολυσμὸν τοῦ ἀνθρωπίνου αἵματος. Αἱματόεντα.] Ἡιματωμένον.

NOTÆ.

1. Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχὴ) *Ultima* τοῦ ἔλαθεν, producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ex *Hiatu*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

1. * Λανθόμην) Locus *Homeri*, Odyss. μ'. 226. Καὶ τότε δὴ Κίρκης μὲν ἐφημοσύνης ἀλεγεινῆς Λανθανόμην, ut rectè Editt. *Cantabrigg.* at quibreviter laudant, vel λανθόμην scribunt, ut *Versui* aptius, vel ληθόμην, ut *Sensui* sufficiens. *Lectoris* erit, ipsum locum despicere, & adire, si velit.

VARIÆ LECTIONES.

3. Βοὴ) γρ. μάχη, MS. CCC. 5. Καθήμενος) γρ. παρήμενος, MS. CCC.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼν ἐλθὼν τάχα εἴσομαι ἐς περιωπήν.
Ὣς εἰπὼν, σάκος εἷλε τετυγμένον υἷος ἑοῖο,
Κείμενον ἐν κλισίῃ, Θρασυμήδεος ἱπποδάμοιο,
Χαλκῷ παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Στῆ δ' ἐκτὸς κλισίης, τάχα δ' εἴσιδεν ἔργον ἀεικὲς,
Τοὺς μὲν, ὀρινομένους, τοὺς δὲ, κλονέοντας ὄπισθε
Τρῶας ὑπερθύμους· ἐρέριπτο δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ,
Ὀσσόμενον λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα
Αὔτως, οὐδ' ἄρα τε προκυλίνδεται οὐδετέρωσε,
Πρίν τινα κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον·

At ego profectus ad speculam actutùm cognoscam.
Sic fatus, scutum sumpsit affabre-factum filii sui,
Jacens in tentorio, Thrasymedis equûm-domitoris,
Ære collucens: ille etenim habebat clypeum patris sui.
Sumpsit & validam hastam præfixam acuto ære:
Stetitque extra tentorium; protinus autem inspexit rem indignam,
Hos quidem, turbatos, illos verò, turbantes a-tergo
Trojanos superbos: dirutus autem erat murus Achivorum.
Ut verò quum purpurascit pelagus magnum undâ tacitâ,
Præsentiens stridulorum ventorum celeres motus
Nullo-effectu, neque enim provolvitur in hanc-vel-illam partem,
Antequam a quis certus descenderit à Jove ventus-impellens:

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Τάχα.] Ταχέως. Εἴσομαι.] Γνώσομαι, ἢ φανήσομαι. Περιωπήν.] Τόπον ὑψηλὸν, ἐξ οὗ περιωπήσασθαι καὶ περιβλέψαι ἐπὶ πάντα.

11. Ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα πατρὸς ἑοῖο.] Πιθανῶς ὁ νέος εἴληπται, κεχρημένος τῇ χρυσῇ ἀσπίδι· προείρηκε γὰρ περὶ αὐτῆς ὁ Ποιητὴς, * Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, ἵνα σπεύδετον αἶκε λάβωμεν Ἀσπίδα Νεστορέην, τῆς νῦν κλέος οὐρανὸν ἵκει. Πᾶσαν χρυσείην ἔμμεναι, κανόνας τε, καὶ αὐτήν. * Θ'. v. 192.

12. Ἀκαχμένον.] Ἐστομωμένον, ἠκονημένον.

13. Ἀεικές.] Ἀπρεπὲς, αἰσχρόν.

14. Ὀρινομένους.] Ταρασσομένους. Κλονέοντας.] Ταράσσοντας.

15. Ἐρέριπτο.] Κατεβέβλητο, κατήρειπτο. Ἔστι δὲ ῥῆμα, ἐρείπω, ὃ σημαίνει τὸ πίπτω· ὡς τὸ, ἤριπε δ', ὡς ὅτε τὶς δρῦς, ἢ ἀχερωΐς. Σημαίνει δὲ καὶ τὸ, καταβάλλω· οὗ γίνεται παθητικὸν, ἐρείπομαι, ἀντὶ τοῦ καταβάλλομαι· καὶ ἠρείπομαι, παθητικὸς παρακείμενος· καὶ ἠρειμμαι, ὑπερσυντελικὸς ἠρείπτο· καὶ Ἀττικὸς ἀναδιπλασιασμὸς, ἐρήριπτο· καὶ κατὰ συστολὴν, ἐρέριπτο.

16. Πορφύρῃ.] Μελαίνει, ταράσσεται. Κύματι κωφῷ.] Τῷ δίχα ἀνέμου ἐπαιρομένῳ, τῷ ἀψόφῳ, καὶ μηδένα ἦχον ἀποπληροῦντι· μηδέπω γὰρ ἀνέμου εὐκρινοῦς ὄντος, τὸ κῦμα ἠρεμεῖ.

17. Ὀσσόμενον.] Ἤτοι, προσδεχόμενον, ἢ προσημαῖνον. Λιγέων.] Σφοδρῶς πνεόντων, ὀξέων. Λαιψηρά.] Ταχέα. Κέλευθα.] Τὰς θαλασσίους ὁρμάς.

18. Αὔτως.] Νῦν, ἀπράκτως. Προκυλίνδεται.] Προσωτέρω κυλίεται. Οὐδ' ἑτέρωσε.] Οὐδ' ὄπισθεν· ἢ τὸ οὐ ἀπὸ κοινοῦ τὸν κυλίνδεται· ὅ ἐστιν, οὐδ' ὄπισθεν *ἀνακάμπτει τὸ κῦμα.

19. Κεκριμένον.] Ἀφωρισμένον· ἢ στερεὸν καὶ σφοδρόν. Ἐκ Διός.] Ἀντὶ τοῦ, ἐκ τῶν νεφελῶν. Οὖρον.] Τὸν ὁρμῆς αἴτιον.

NOTÆ.

6. Ἐϋπλόκαμος Ἑκαμήδη) Vid. ad λ'. v. 623.

11. Παμφαῖνον· ὁ δ' ἔχ' ἀσπίδα) *Ultima* τοῦ παμφαῖνον producitur, in *Cæsurâ*, ante τὸ ὁ μὲν, & ob *Asperum* sequentem.

16. Ὡς δ' ὅτε πορφύρῃ πέλαγος μέγα κύματι κωφῷ) Vid. *Adriani Turnebi* Adversar. l. 6. c. 4. ubi de *Cæco Fluctu*. Item *Andreæ Rivini*, de *Veniliâ*, *Salaciâ*, & *Malaciâ*, §. 1. c. 6. Verùm ex hoc loco, πορφύρῃ, pro πορφύρει, legendum, ad ά. v. 482.

19. Κεκριμένον καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον) *Homerus* videtur hujusmodi Ventum opponere ταῖς αὔραις συγκεχυμέναις καὶ ἀτάκτοις· undè & *Hesiodi*, Αὖραι ἀκρινέες. *Sapientèr* autem, ut omnia, καταβήμεναι ἐκ Διὸς οὖρον ait, juxta quod *Eustathius* à *Sancto Paulo*, qui allatis priùs pluribus sententiis, iisdémque rejectis, hanc tandem maximè probabilem affert, *Hunc viz. Maris æstum esse è genere eorum, quos Deus, Auctor Naturæ, secretorúmque Artifex, Mortales celare voluit; ut indè Ignorantiæ suæ conscii, occasionem sumant admirandi Naturæ Creatorem.* Vid. *Andreæ Rivini*, de *Veniliâ*, *Salaciâ*, & *Malaciâ*, §. 11. c. 5. & c. 7.

NOTÆ IN SCHOLIA.

18. * Ἀνακάμπτει) Ità lego, pro *Aldino* ἀνακάμπτῃ, quicquid oscitârint alii.

VARIÆ LECTIONES.

9. Ἑοῖο) γρ. ἑοῖο, MS. CCC. & MS. Barocc. Oxon.

18. Αὔτως.) γρ. αὔτως. *Ibid.* Οὐδ' ἑτέρωσε) γρ. οὐδετέρωσε.

20 Ὡς

Ὣς ὁ γέρων ὥρμαινε, δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν
Διχθάδι᾽· ἢ μεθ᾽ ὅμιλον ἴοι Δαναῶν ταχυπώλων,
Ἦε μετ᾽ Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα, ποιμένα λαῶν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Βῆναι ἐπ᾽ Ἀτρείδην· οἳ δ᾽ ἀλλήλους ἐνάριζον,
Μαρνάμενοι· λάκε δέ σφι περὶ χροῒ χαλκὸς ἀτειρὴς
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Νέστορι δὲ ξύμβληντο διοτρεφέες βασιλῆες
Πὰρ νηῶν ἀνιόντες, ὅσοι βεβλήατο χαλκῷ,
Τυδείδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρείδης Ἀγαμέμνων.
Πολλὸν γάρ ῥ᾽ ἀπάνευθε μάχης εἰρύατο νῆες
Θῖν᾽ ἔφ᾽ ἁλὸς πολιῆς· τὰς γὰρ πρώτας πεδίονδε
Εἴρυσαν, αὐτὰρ τεῖχος ἐπὶ πρύμνῃσιν ἔδειμαν.
Οὐδὲ γὰρ οὐδ᾽, εὐρύς περ ἐὼν, ἐδυνήσατο πάσας
Αἰγιαλὸς νῆας χαδέειν· στείνοντο δὲ λαοί.
Τῷ ῥα προκρόσσας ἔρυσαν, καὶ πλῆσαν ἁπάσης
Ἠϊόνος στόμα μακρὸν, ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.
Τῷ ῥ᾽ οἵγ᾽ ὀψείοντες ἀϋτῆς καὶ πολέμοιο,
Ἔγχει ἐρειδόμενοι κίον ἀθρόοι· ἄχνυτο δέ σφιν

Sic senex agitabat, divisus animo
Bifariam; utrum ad multitudinem iret Danaorum equitum pernicium,
Vel ad Atridem Agamemnonem, pastorem populorum.
Sic autem ei cogitanti visum est utilius esse,
Proficisci ad Atridem. Illi interim alii alios interficiebant,
Pugnantes: resonabat autem eis circa corpus æs solidum
Percussis ensibusque & hastis utrinque-acutis.
Nestori autem obviam facti sunt Jovis-alumni reges
A navibus ascendentes, quotquot vulnerati fuerant ære,
Tydides, Ulyssesque, & Atrides Agamemnon.
Longe enim seorsum à pugnâ subductæ erant naves
Littore in maris cani: sed primas usque-in-planitiem
Traxerant, & murum ad puppes ædificârant.
Haud enim, ne latum quidem cum esset, potuit omnes
Littus naves capere: arctabantur autem copiæ.
Ideo alias-ante-alias-more-scalarum subduxerant, & implêrant totius
Littoris fauces longas, quantum complectebantur promontoria.
Quocirca hi cupientes videre tumultum & pugnam,
Hastâ nixi ibant conferti: tristabatur etenim ipsis

ΣΧΟΛΙΑ.

20. Ὥρμαινε.] Διενοεῖτο. Δαϊζόμενος κατὰ θυμὸν Διχθάδια.] Διχῇ μεριζόμενος τὸ σκέμμα τῶν λογισμῶν τεμνόμενος. ἐπὶ πολλὰ τῶν λογισμῶν μεταφέρων καὶ διασκοπούμενος.

21. Ἴοι.] Πορεύοιτο.

23. Δοάσσατο.] Ἔδοξε. Κέρδιον.] Κρεῖσσον, ὠφελιμώτερον.

25. Λάκε.] Ἤχει, ἐψόφει. Ἀτειρής.] Ἄτρωτος, οὐ τειρόμενος ὑπὸ Ἄρεος.

27. Ξύμβληντο.] Συνέτυχον.

27. Πὰρ νηῶν.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ τῶν νηῶν. Βεβλήατο.] Βεβλημένοι ἦσαν.

30. Πολλόν.] Πολύ.

34. Χαδέειν.] Χωρῆσαι. Στείνοντο.] Ἐστενοχωροῦντο, διὰ τὸ πλῆθος.

35. Προκρόσσας εἴρυσαν.] Ἄλλην πρὸ ἄλλης παραλλήλους ἀνείλκυσαν κλιμακηδὸν, καὶ ἀνθυπέταξαν αὐτὰς ἀλλήλαις. Κρόσσαι γὰρ καλοῦνται, αἱ τειχομάχοι κλίμακες. Πλῆσαν.] Ἐπλήρωσαν, ἐγέμισαν.

36. Ἠϊόνος στόμα.] Τὴν ἀρχὴν, τὴν εἰσβολὴν τοῦ αἰγιαλοῦ. Ὅσον συνεέργαθον ἄκραι.] Ὅσον ἦν διάστημα, ὃ συνέκλειον καὶ συνεδέσμουν αἱ τοῦ Ἑλλησπόντου ἄκραι, τὸ Ῥοίτειον καὶ Σίγειον.

37. Ὀψείοντες.] Ὀπτικῶς ἔχοντες, θέλοντες ἰδεῖν.

38. Ἐρειδόμενοι.] Ἐπερειδόμενοι, σκηριπτόμενοι.

NOTÆ.

30. *Μάχης εἰρύατο νῆες*) *Antepenultima* τοῦ εἰρύατο producitur, ut ο΄. v. 654. & mox infrà, v. 75. in *εἰρύαται*, & ψ΄. v. 682. *Εἰρυμέναι*. Aliàs non semel corripitur, ut *Iliad.* δ΄. v. 248. Εἰρύατ᾽ εὔπρυμνοι. *Iliad.* α΄. v. 239. Πρὸς Διὸς εἰρύαται. Est autem *τεχνικὸν*, quandò producitur ferè; ut in ζ΄. v. 403. Οἶος γὰρ ἐρύετο Ἴλιον Ἕκτωρ, quoniam non sine difficultate, multis vigiliis, sudore, & sanguine; undè & [illegible] *Metro*. Idem quod contigit, quandò Naves in tutam Stationem ex alto æquore subducunt.

37. Ὀψείοντες) Vid. *Suidam*, v. Πολεμησείοντες.

VARIÆ LECTIONES.

26. Νυσσομένων) *γρ.* μαρναμένων, MS. Barocc. Oxon. at *Amanuensis* ex v. præcedenti deceptus.

37. Ὀψείοντες) *γρ.* ὁ ψιάοντες, *Ptolemæus*, Ἐπίθετης *dictus*, ut *Eustath.* fol. 950. lin. 4.

Θυμὸς

Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν· ὁ δὲ ξύμβλητο γεραιὸς
Νέστωρ, πτῆξε δὲ θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν·
Τὸν καὶ φωνήσας προσέφη κρείων Ἀγαμέμνων,
Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη, μέγα κῦδος Ἀχαιῶν,
Τίπτε λιπὼν πόλεμον φθισήνορα δεῦρ' ἀφικάνεις;
Δείδω, μὴ δή μοι τελέσῃ ἔπος ὄβριμος Ἕκτωρ,
Ὥς ποτ' ἐπηπείλησεν ἐνὶ Τρώεσσ' ἀγορεύων,
Μὴ πρὶν πὰρ νηῶν προτὶ Ἴλιον ἀπονέεσθαι,
Πρὶν πυρὶ νῆας ἐνιπρῆσαι, κτεῖναι δὲ καὶ αὐτούς.
Κεῖνός θ' ὣς ἀγόρευε· τὰ δὴ νῦν πάντα τελεῖται.
Ὢ πόποι, ἦ ῥα καὶ ἄλλοι ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐν θυμῷ βάλλονται ἐμοὶ χόλον, ὥσπερ Ἀχιλλεὺς,
Οὐδ' ἐθέλουσι μάχεσθαι ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσι.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Γερήνιος ἱππότα Νέστωρ,
Ἦ δὴ ταῦτά γ' ἑτοῖμα τετεύχαται, οὐδέ κεν ἄλλως
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης αὐτὸς παρατεκτήναιτο.
Τεῖχος μὲν γὰρ δὴ κατερήριπεν, ᾧ ἐπέπιθμεν,
Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οἱ δ' ἐπὶ νηυσὶ θοῇσι μάχην ἀλίαστον ἔχουσι
Νωλεμές· οὐδ' ἂν ἔτι γνοίης, μάλα περ σκοπιάζων,
Ὁπποτέρωθεν Ἀχαιοὶ ὀρινόμενοι κλονέονται·
Ὣς ἐπιμὶξ κτείνονται, ἀϋτὴ δ' οὐρανὸν ἵκει.

Animus in pectoribus. Ille verò obvius fuit senex
Nestor, perterrefecitque animum in pectoribus Achivorum:
Quem & voce-editâ allocutus est rex Agamemnon,
" O Nestor Neleide, magna gloria Achivorum,
" Cur relicto prælio viros-perdenti huc venis?
" Timeo, nè jam mihi perficiat verbum impetuosus Hector,
" Ut quondam minatus est inter Trojanos concionans,
" Non prius à navibus ad Ilium rediturum esse,
" Quàm igne naves incendisset, interfecissetque etiam ipsos nos.
" Is sic concionabatur: illa jam nunc omnia perficiuntur.
" O dii immortales, & alii igitur bene-ocreati Achivi
" In animo reponunt in me iram, sicut Achilles,
" Neque volunt pugnare ad puppes navium.
Huic respondit deinde Gerenius eques Nestor,
" Certè jam hæc manifesta facta sunt, nec planè alio-modo
" Jupiter altitonans ipse facta-reddere-potuerit.
" Murus etenim jam decidit, cui confidebamus,
" Inviolabile naviúmque & ipsorum munimen fore:
" Hi autem ad naves veloces pugnam vehementem sustinent
" Incessanter; neque jam cognoscere-potueris, perquàm licet oculis tuens,
" Utrâ-ex-parte Achivi agitati turbantur:
" Adeò promiscuè cæduntur, clamórque ad cœlum it.

ΣΧΟΛΙΑ.

40. Πτῆξε δὲ θυμόν.] Τὸ εὔζωον καὶ εὔθυμον τῆς ἑκάστου ψυχῆς εἰς δέος ἤγαγε· γράφεται δὲ καὶ, *πῆξεν· ἵν' ᾖ, ἀκίνητον ἐποίησεν.

53. Ἑτοῖμα.] Εὔληπτα, φανερά. Τετεύχαται.] Κατεσκεύασται.

54. Παρατεκτήναιτο.] Παρατεχνάσαιτο, ἐπινοήσαι.

55. Κατερήριπεν.] Κατηνέχθη, κατέπεσεν. Ἐπέπιθμεν.] *Ἐπεποίθειμεν, ἐπεπιστεύκειμεν.

56. Ἄρρηκτον.] Στερεόν. Εἶλαρ.] Ἀσφάλειαν.

57. Ἀλίαστον.] Ἀδιάλειπτον.

NOTÆ.

42. Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη) Hic Versus, cum sequenti, transponuntur in MS. *Mori*, & MS. Barocc. *Oxon.* ut sit ibi Τίπτε λιπὼν &c. Ὦ Νέστορ Νηληϊάδη &c.

45. Ἀπονέεσθαι) De hâc voce, vid. ad β' v. 113.

NOTÆ IN SCHOLIA.

40. * Πῆξεν) *Aldin.* πῆξαι, malè.

55. * Ἐπεποίθειμεν) Ità lego, pro corrupto ἐπεπίθειμεν, ità *Etymolog* M. v. Ἐπέπιθμεν, & aliàs.

VARIÆ LECTIONES.

40. Πτῆξε) γρ. πῆξε, *Br. Schol.* fol. 950. lin. 17. ex *Sidonio*, & *Zenodoto*. Ibid. Ἀχαιῶν) γρ. ἑκάστου.

42. & 43. Ὦ Νέστορ — Τίπτε λιπὼν) γρ. Τίπτε λιπὼν — Ὦ Νέστορ &c. vid. Not. in *Textum*.

44. Τελέσῃ) γρ. τελέσει, MS. *Barocc.* Oxon.

45. Ὥς ποτ') γρ. ὅς ποτ'.

48. Κεῖνός θ' ὣς ἀγόρευε) γρ. κεῖνος τὼς ἀγόρευε, MS. *Mori*, πιθανῶς· & τὼς Vox *Hom.* Aliàs, κεῖνος τόσ' ἀγόρευεν, *Aristarch.* Vid. *Etymol.* M. v. κεῖνός θ' ὣς ἀγόρευεν. *Ibid.* Τὰ δὴ νῦν) γρ. τὰ νῦν δὴ, MS. *Barocc.* Oxon.

55. Ὧι ἐπέπιθμεν) γρ. ὡς ἐπέπιθμεν, *Eustath.* fol. 951. lin. 13.

Ἡμεῖς

Ἡμεῖς δὲ φραζώμεθ᾽, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα,
Εἴ τι νόος ῥέξει· πόλεμον δ᾽ οὐκ *ὕμμε κελεύω
Δύμεναι· οὐ γάρ πως βεβλημένον ἐστὶ μάχεσθαι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Νέστορ, ἐπειδὴ νηυσὶν ἐπὶ πρυμνῇσι μάχονται,
Τεῖχος δ᾽ οὐκ ἔχραισμε τετυγμένον, οὐδέ τι τάφρος,
Ἧι ἔπι πόλλ᾽ ἔπαθον Δαναοί, ἔλποντο δὲ θυμῷ
Ἄρρηκτον νηῶν τε καὶ αὐτῶν εἶλαρ ἔσεσθαι·
Οὕτω που Διὶ μέλλει ὑπερμενέϊ φίλον εἶναι,
Νωνύμους ἀπολέσθαι ἀπ᾽ Ἄργεος ἐνθάδ᾽ Ἀχαιούς.
Ἤιδεα μὲν γὰρ, ὅτε πρόφρων Δαναοῖσιν ἄμυνεν,
Οἶδα δὲ νῦν, ὅτι τοὺς μὲν ὁμῶς μακάρεσσι θεοῖσι
Κυδαίνει, ἡμέτερον δὲ μένος καὶ χεῖρας ἔδησεν.
Ἀλλ᾽ ἄγεθ᾽, ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Νῆας, ὅσαι πρῶται εἰρύαται ἄγχι θαλάσσης,
Ἕλκωμεν, πάσας δὲ ἐρύσσομεν εἰς ἅλα δῖαν·
Ὕψι δ᾽ ἐπ᾽ εὐνάων ὁρμίσσομεν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Νὺξ ἀβρότη, ἢν καὶ τῇ ἀπόσχωνται πολέμοιο

" Nos verò deliberemus, quomodò erunt hæc opera,
" Siquid consilium proficiet. Pugnam verò non vos suadeo
" Ingredi: nullo enim modo vulneratum licet pugnare.
Hunc rursus allocutus est rex virorum Agamemnon,
" Nestor, quoniam jam navium ad puppes pugnant,
" Murus verò non arcuit structus, neque quid fossa,
" Quâ faciendâ multa passi sunt Danai, sperabántque animo
" Inviolabile naviúmque & ipsorum munimentum fore:
" Sic nimirum Jovi credere-par est præpotenti gratum esse,
" Ingloríos perire longe ab Argo hic Achivos.
" Noram enim, quando lubens Danais auxiliabatur;
" Scio etiam nunc, quòd illos quidem æque ac beatos deos
" Gloriâ-insignit, nostros verò animos & manus quasi vinculo ligavit.
" Sed agite, quemadmodum ego dixero, obsequamur omnes:
" Naves, quæcunque primæ subductæ sunt prope mare,
" Trahamus, omnésque deducamus in mare vastum;
" In alto verò in anchoris stabiliamus, donec venerit
" Nox intempesta, si vel in eâ abstinuerint à pugnâ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

66. Οὐκ ἔχραισμεν.] Οὐκ ἐβοήθησεν.

71. Ἤιδεα.] Ἤιδειν, ἠπιστάμην.

73. Κυδαίνει.] Δοξάζει.

75. Πρῶται.] Ἐν τῇ ἀρχῇ, ἐν τῇ ἄκρᾳ. Εἰρύαται.] Εἵλκυσμέναι εἰσίν.

77. Ὕψι.] Ἐφ᾽ ὕψους. Τὸ ὑγρὸν γὰρ ὑψηλότερον τῆς γῆς, διὸ ἀνάπλους μὲν, ἀναγωγὴ, κατάπλους δὲ, ἡ προσόρμισις.

78. Νὺξ ἀβρότη.] Ἀμβροσία, θεία· οἱονεὶ *ἀβρότη. Ἔστι γὰρ ἱερὰ τῶν θεῶν ἡ νύξ· ἐν ᾗ βροτὸς οὐκ ἀναστρέφεται· ἢ βρότος, βαρυτόνως, αἷμα, μολυσμὸς καὶ φόνος, ὁ μὴ ἔχουσα. Ἢν καὶ τῇ.] Ἐὰν ὅλως καὶ δι᾽ αὐτῆς. Ἐζήτηται δὲ, πῶς ὁ Ἀγαμέμνων οὕτως ἀστρατήγως φυγεῖν προτρέπεται τοῖς Ἕλλησι, λέγων, Νῆες ὅσαι πρῶται· Ῥητέον οὖν, ὅτι ὁ Ἀγαμέμνων γινώσκων αὐτοὺς μὴ φιλοξενοῦντας, ἀλλὰ τὴν οἰκείαν ἀρετὴν, καὶ ὅτι οὐδὲ λαθεῖν ἠδύναντο τοὺς πολεμίους, ἐπιτρέπει αὐτοῖς φεύγειν· ἵνα μὴ δόξῃ παρὰ δύναμιν κατέχειν αὐτούς, ἕνεκα τοῦ καθ᾽ ἑαυτὸν χρησίμου, αἴτιος γενέσθαι τοῦ πάντας ἀπολέσθαι· τοὐναντίον δὲ, εὔνοιαν ἑαυτοῦ προδείκνυται, διὰ τὸ πᾶν ὅπως αἱρεῖσθαι ποιεῖν, καὶ ὑπομένειν, καὶ τὴν ἐκ τῆς φυγῆς ἀδοξίαν, ἕνεκεν τῆς ἐκείνων σωτηρίας.

* Confer *Eustath.* fol. 953. lin. 41. & — *Etymolog. M.* v.

N O T Æ.

62. Πόλεμον δ᾽ οὐκ *ὕμμε κελεύω Δύμεναι) Legere malim ὕμμε, *Vos*, pro ἄμμε, *Nos*; cùm enim ipse *Nestor* minimè vulneretur, non rectè videtur numerare se inter *Vulneratos*; neque æquè benè ad κελεύω refertur. Nunc autem video ὕμμε, in MS. *Mori*, at ἄμμε, MS. CCC. &c.

70. Νωνύμους) Ità, pro νωνύμνους, emendo; de quâ re, vid. ad μ´. v. 70. & ad ν´. v. 227.

73. Κυδαίνει) *Eustath.* fol. 952. lin. 23. Τὸ δὲ κυδαίνει, ὅμοιον τῷ, Μελαίνει δέ τι πόντος· ὃ ἐστι μελαίνεται· καὶ τῷ, Ἀλλά μοι οἰδάνεται κραδίη. Vox enim primæva est κυδαίνει.

75. Εἰρύαται) Vid. suprà, ad v. 30.

76. Ἐρύσσομεν) γρ. ἐρύσομεν, de quâ re plus satis.

77. Ὁρμίσσομεν) γρ. ὁρμίσομεν, MS. Barocc. Oxon. non benè; cum *Antepenultima* sit *brevis*.

V a r i æ L e c t i o n e s.

62. Ὕμμε) γρ. ἄμμε. vid. Not. in *Textum*.

64. Ἔλποντο) γρ. ἤλποντο.

70. Νωνύμους) γρ. νωνύμνους, vid. Not. in *Textum*.

74. Ἐγὼν εἴπω) γρ. ἐγὼ εἴπω, non æquè benè.

76. Ἐρύσσομεν) γρ. ἐρύσομεν, vid. in *Textum*.

77. Ὁρμίσσομεν) γρ. ὁρμίσομεν, vid. in *Textum*.
Ibid. Ἔλθῃ) γρ. ἔλθοι, MS. Barocc. Oxon.

Τρῶας, ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα νῆας ἁπάσας.
Οὐ γάρ τις νέμεσις φυγέειν κακὸν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα.
Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν, ἠὲ ἁλώῃ.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεὺς,
Ἀτρείδη, ποῖόν σε ἔπος φύγεν ἕρκος ὀδόντων;
Οὐλόμεν', αἴθ' ὤφελλες ἀεικελίου στρατοῦ ἄλλου
Σημαίνειν, μηδ' ἄμμιν ἀνασσέμεν· οἷσιν ἄρα Ζεὺς
Ἐκ νεότητος ἔδωκε καὶ ἐς γῆρας τολυπεύειν
Ἀργαλέους πολέμους, ὄφρα φθιόμεσθα ἕκαστος.
Οὕτω δὴ μέμονας Τρώων πόλιν εὐρυάγυιαν
Καλλείψειν, ἧς εἵνεκ' ὀϊζύομεν κακὰ πολλά;
Σίγα, μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ
Μῦθον, ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο,
Ὅστις ἐπισταίη ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν,

" Trojani, deinde verò deducere poterimus naves omnes.
" Neque enim reprehensibile, fugisse malum, nè per noctem quidem.
" Melius fecerit, qui fugiens effugerit malum, quam qui captus fuerit.
" Illum torvè intuitus allocutus est consilius-abundans Ulysses,
" Atrida, quale te verbum fugit ex septo dentium?
" Pernitiose, utinam indecoro exercitui alteri
" Præesses, non autem nobis imperares, quibus utique Jupiter
" A juventute dedit etiam usque-ad senium conficere
" Ardua bella, donec perierimus singuli.
" Siccine jam tibi fert animus Trojanorum urbem latas-vias-habentem
" Derelinquere, cujus gratiâ perpessi-sumus-ærumnosè mala multa?
" Tace, nequis alius utique Achivorum hunc audiat
" Sermonem, quem haudquaquam vir quidem in ore omnino habuerit,
" Quicunque nôrit suo animo sana loqui.

ΣΧΟΛΙΑ.

83. Ἕρκος ὀδόντων.] Περιφραστικῶς, οἱ ὀδόντες· ἢ τροπικῶς, αὐτὰ τὰ χείλη.

84. Οὐλόμενε.] Ὀλεθριώτατε· ἢ, ὀλέθρου τοῖς Ἕλλησι παρασκευαστικέ. Ἀεικελίου.] Εὐκαταφρονήτου· ἢ ἄνευ, εὐτελοῦς, κακοῦ.

85. Σημαίνειν.] Νῦν, ἄρχειν.

86. Τολυπεύειν.] Κατεργάζεσθαι· μεταφορικῶς· ἰδίως γὰρ, τολύπη καλεῖται, τὸ κατειργασμένον ἔριον.

87. Φθιόμεσθα.] Φθειρώμεθα, ἀπολώμεθα.

89. Καλλείψειν.] Καταλείψειν. Ὀϊζύομεν.] Κακοπαθοῦμεν.

91. Ὃν οὔ κεν ἀνήρ γε διὰ στόμα πάμπαν ἄγοιτο.] Ὃν οὐκ ἂν εἴποι συνετὸς καὶ σώφρων ἀνήρ· ἀνὰ στόμα γὰρ, ἀντὶ τοῦ, διὰ στόματος.

92. Ἄρτια βάζειν.] Ὑγιῆ καὶ ἁρμόδια λέγειν.

NOTÆ.

79. Τρῶας· ἔπειτα δέ κεν ἐρυσαίμεθα) Vocula κὲν & hic producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* sux, & ad indicandam rei difficultatem; ut suprà, v. 30. Quomodò & illud, Αὐτίκα δ' ἐξαναδύντες ἐϋγνάμπτους ἀσπίδας, in Ἀγγλοβελγομαχίᾳ nostrâ.

81. Βέλτερον, ὃς φεύγων προφύγῃ κακὸν) Hinc illud *Demosthenis*, Ὁ γὰρ φυγὼν γε καὶ πάλιν μαχήσεται.

86. Τολυπεύειν) De hac Voce, vid. ad ω'. v. 7.

90. Σίγα· μήτις τ' ἄλλος Ἀχαιῶν τοῦτον ἀκούσῃ) Versus olim erat in periculo, τοῦ τ' nempè casu extrito; quùm scriberetur, Σίγα· μήτις ἄλλος. Primò legendum putabam, Σίγα· μή τό τις ἄλλος. At quùm viderim MS. *Mori* habere, Σίγα· μήτις τ' ἄλλος, in hoc loco; ut & olim, *Odyss.* τ'. v. 486. Σίγα· μήτις τ' ἄλλος ἐνὶ μεγάροισι πύθηται, hanc *Lectionem*, ut Verissimam admitto; & ità sanè MS. Barocc. Oxon. in hoc etiam loco; quare rata esto in posterum; licet MS. CCC. μήτις ἄλλος habeat.

92. Ὅστις ἐπισταίη ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν) Olim in pluribus, etiam MSS. Ὅστις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν, quomodò & *Odyss.* θ'. v. 240. ubi tamen *Aldina Scholia* ἐπισταίη legunt. *Eustathius* quidem utrobique ἐπίσταιτ') legit, & tum sanè addendum τὸ ἐνὶ, ut sit, Ὅστις ἐπίσταιτ') ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν ἄρτια βάζειν. Potest etiam ità legi, Ὅστις ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐπίσταιτ' ἄρτια βάζειν, vel denique, ut omnia experiar, Ὅστις ἐπίσταιθ' ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν ἄρτια βάζειν. Verùm in prædicto *Odysseæ* loco, probo in *Variis* Lectionibus, ἐπισταίη legi, non solùm ex Veteribus *Scholiis*, etiam *Aldinis*, verùm & ex *Aloysii* MS. MS. CCC. ἐπίσταιτ'), cum *Eustathio* agnoscit. Huc refer illud *Lucilii*, Nobis die tacitè, quæso; nè ille inaudiat.

VARIÆ LECTIONES.

80. Φυγέειν κακὸν, οὐδ' ἀνὰ νύκτα) γρ. φυγέειν κακὸν, οὐδ' ὑπαλύξαι, *Max. Tyr.* §. 25.

81. Ἠὲ ἁλώῃ) γρ. ἢ ἁλώῃ, *Eustath.* fol. 925. lin. 34. MS. CCC. & MS. *Mori.*

85. Σημαίνειν) γρ. σημανέειν, ut infrà, ad v. 87.

89. Καλλείψειν) γρ. καλλειπέειν, ut modò; ad v. 85.

90. Σίγα· μή τις τ' ἄλλος) γρ. σίγα· μήτις ἄλλος ità olim. Vid. Not. ad *Textum.*

92. Ὅστις ἐπισταίη ᾗσι φρεσὶν ἄρτια βάζειν) γρ. ὅστις ἐπίσταιτο ᾗσι φρεσὶν &c. ὅστις ἐπίσταιτ' ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν, & ὅστις ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐπίσταιτ' αἴσιμα βάζειν. vid. Not. in *Textum.*

Σκηπτοῦχός τ' εἴη, καί οἱ πειθοίατο λαοὶ
Τοσσοίδ', ὅσσοισιν σὺ μετ' Ἀργείοισιν ἀνάσσεις.
Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες,
Ὃς κέλεαι, πολέμοιο συνεσταότος καὶ ἀϋτῆς,
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Τρωσὶ μὲν εὐκτὰ γένηται, ἐπικρατέουσί περ ἔμπης·
Ἡμῖν δ' αἰπὺς ὄλεθρος ἐπιρρέπῃ· οὐ γὰρ Ἀχαιοὶ
Σχήσουσιν πόλεμον, νηῶν ἅλαδ' ἑλκομενάων,
Αὐτὰρ ἀποπταινέουσιν, ἐρωήσουσι δὲ χάρμης.
Ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ὦ Ὀδυσεῦ, μάλα πώς με καθίκεο θυμὸν ἐνιπῇ
Ἀργαλέῃ· ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν ἀέκοντας ἄνωγα
Νῆας ἐϋσσέλμους ἅλαδ' ἑλκέμεν υἷας Ἀχαιῶν·
Νῦν δ' εἴη, ὃς τῆσδέ γ' ἀμείνονα μῆτιν ἐνίσποι,
Ἢ νέος, ἠὲ παλαιός· ἐμοὶ δέ κεν ἀσμένῳ εἴη.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης,
Ἐγγὺς ἀνήρ, οὐ δηθὰ ματεύσομεν, αἴ κ' ἐθέλητε

" Sceptriferque fuerit, & ei paruerint copiæ
" Tantæ, quantis tu inter Argivos imperas.
" Nunc autem tuam improbo omninò sententiam, quum ita dixisti,
" Qui jubes, prælio conserto & tumultu,
" Naves bonis-transtris-instructas in mare deducere, ut adhuc magis
" Trojanis tibi optata contingant, jam superioribus licet;
" In nos autem gravis pernicies vergat: Non enim Achivi
" Sustinebunt bellum, dum naves in mare deducuntur,
" Sed respicient, cedentque pugnâ.
" Tunc tibi tuum consilium nocebit, princeps populorum.
Huic respondit deinde rex virorum Agamemnon,
" O Ulysse, valde quidem meum attigisti animum increpatione
" Gravi; sed neutiquam ego invitos jubeo
" Naves bonis-transtris-instructas in mare deducere filios Achivorum.
" Nunc verò aliquis sit, qui hoc melius consilium dicat,
" Vel juvenis, vel senex: mihi autem lubenti fuerit.
Inter hos verò locutus est etiam pugnâ strenuus Diomedes,
" Prope adest vir, non diu inquiremus; si velitis

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

95. Ὠνοσάμην.] Ἐμεμψάμην.

96. Συνεσταότος.] Συνεστῶτος.

98. Εὐκτά.] Εὐχῆς, *καὶ καυχήσεως, ἄξια.

99. Ἐπιρρέπῃ.] Ἐπιρρεπόμενος, καταῤῥεπὴς ᾖ· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῶν ζυγοστατουμένων σωμάτων.

100. Σχήσουσιν.] Ὑπομενοῦσιν, ἀνθέξουσιν.

101. Ἀποπταινέουσιν.] Ἤτοι εἰς τὰς ναῦς ἀποβλέψουσιν, ἢ ἀλλαχόσε ὅποι φεύξονται. Ἐρωήσουσιν.] Ὑποχωρήσουσιν, ἀμελήσουσι.

102. Δηλήσεται.] Βλάψει.

104. Καθίκεο.] Καθήψω, ἐλύπησας. Ἐνιπῇ.] Ἐπιτιμήσει, ἐπιπλήξει.

107. Εἴη.] Ἔστω, φανείσθω. Μῆτιν.] Γνώμην. Ἐνίσποι.] Εἴποι, φράσοι.

108. Παλαιός.] Πρεσβύτερος, γέρων. Ἀσμένῳ.] Ἑκόντι, χαίροντι.

110. Ἐγγὺς ἀνήρ.] Ἀντὶ τοῦ, ὁ συμβουλεύσων. Ἐζήτηται δὲ, διατί νῦν Διομήδης συμβουλεύει, καὶ οὐ Νέστωρ; Ῥητέον δὲ, ὅτι τὸ μὲν γῆρας ἐν τοῖς δεινοῖς ἐστι ἐπισχετικόν· ἡ δὲ νεότης θαρσαλεωτέρα· ἄλλως τε καὶ Διομήδης ἐν τῇ προτέρᾳ συμβουλῇ θαυμασθεὶς, νῦν μᾶλλον τεθάῤῥηκε, καὶ συνήρπακε τῷ πρεσβυτέρῳ τοὺς λόγους. Ματεύσομεν.] Ἤτοι, ματαιοπραγήσομεν· ἢ ἀντὶ τοῦ, ζητήσομεν.

N O T Æ.

101. Αὐτὰρ ἀποπταινέουσιν) Ità omninò, pro ἀλλ' ἀποπταινέουσιν, ut olim.

102. Ἔνθα κε σὴ βουλὴ δηλήσεται) Cùm *Accusativus* aliquis omninò desiderari videatur, mallem equidem legere, Ἔνθα σε σὴ βουλὴ δηλήσεται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

98. * Καὶ καυχήσεως) Hæc verba, MSS. *Excerpta.*

VARIÆ LECTIONES.

95. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, ut ad *Iliad.* ά. v. 286.

97. Ἑλκέμεν) γρ. ἕλκειν, *Plato*, Legum, l. 4. fol. 706.

98. Ἐπικρατέουσι) γρ. ἐελδομένοισι, *Plato*, ibid.

99. Ἐπιρρέπῃ) Ἐπιρρέπει, MS. *Barocc.* Oxon.

101. Αὐτὰρ ἀποπταινέουσιν) γρ. ἀλλ' ἀποπταινέουσιν, haud æquè benè.

102. Ἔνθα κε) γρ. ἔνθα σε. Vid. Not. in *Textum.* Ὄρχαμε λαῶν) γρ. οἷ' ἀγορεύεις, *Plato*, ibid.

105. Ἀτὰρ οὐ μὲν ἐγὼν) γρ. ἀτὰρ οὐδ' ἐγὼν, MS. *Barocc.* Oxon.

109. Τοῖσι δὲ) γρ. τοῖσιν, ut sæpè in similibus.

Πείθεσθ'.

Πείθεσθαι· καὶ μή τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος,
Οὕνεκα δὴ γενεῆφι νεώτατός εἰμι μεθ' ὑμῖν·
Πατρὸς δ' ἐξ ἀγαθοῦ καὶ ἐγὼ γένος εὔχομαι εἶναι
Τυδέος, ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψε.
Πορθεῖ γὰρ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ὤικεον δ' ἐν Πλευρῶνι, καὶ αἰπεινῇ Καλυδῶνι,
Ἄγριος, ἠδὲ Μέλας, τρίτατος δ' ἦν ἱππότα Οἰνεύς,
Πατρὸς ἐμεῖο πατήρ· ἀρετῇ δ' ἦν ἔξοχος αὐτῶν·
Ἀλλ' ὁ μὲν αὐτόθι μεῖνε, πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη,
Πλαγχθείς· ὣς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀδρήστοιο δ' ἔγημε θυγατρῶν, ναῖε δὲ δῶμα
Ἀφνειὸν βιότοιο, ἅλις δέ οἱ ἦσαν ἄρουραι
Πυροφόροι, πολλοὶ δὲ φυτῶν ἔσαν ὄρχατοι ἀμφίς·
Πολλὰ δέ οἱ πρόβατ' ἔσκε, κέκαστο δὲ πάντας Ἀχαιοὺς

" Obsequi: & haud præ irâ vituperetis unusquisque,
" Quòd jam natu minimus sum inter vos:
" Patre tamen ex nobili & ego genere glorior esse
" Tydeo, quem Thebis aggesta terra cooperuit.
" Portheo enim tres filii egregii procreati sunt,
" Habitabant autem in Pleurone & excelsâ Calydone,
" Agrius, & Melas, tertius verò erat eques Oeneus,
" Patris mei pater; virtute autem præstabat inter illos:
" Att hic quidem ibidem vixit, pater verò meus Argis habitavit,
" Actus-erroribus: ita enim Jupiter voluit & dii cæteri.
" Adrasti autem duxit unam è filiabus, habitabatque domum
" Divitem opum, abundè etenim ei erant arva
" Tritici-feracia, multique plantarum erant ordines seorsum:
" Multa etiam ei pecora erant, ornatusque erat supra omnes Achivos

ΣΧΟΛΙΑ.

111. Κότῳ ἀγάσησθε.] Μετ' ὀργῆς μέμψησθε.

112. Γενεῆφιν.] Ἡλικίᾳ.

114. Ὃν Θήβῃσι χυτὴ κατὰ γαῖα κάλυψεν.] Ἀντὶ τοῦ, ὃς ἐν Θήβαις ἐτελεύτησεν ἐν τῷ Θηβαϊκῷ πολέμῳ· χυτὴ γὰρ, ἡ τοῖς τεθνεῶσιν ἐπιχωννυμένη γῆ.

118. Ἀρετῇ.] Εὐδαιμονίᾳ, ἀνδρείᾳ.

119. Αὐτόθι μεῖνε.] Ἐν τῷ τόπῳ ἔμεινε. Πατὴρ δ' ἐμὸς Ἄργεϊ νάσθη, Πλαγχθείς· ὣς γάρ που Ζεὺς ἤθελε καὶ θεοὶ ἄλλοι.] Εὐσχημόνως ὁ Διομήδης παρεσιώπησε τὴν τοῦ πατρὸς φυγήν. Τυδεὺς γὰρ, ἀνελὼν Λυκωπέα καὶ Ἀλκάθοον,* ἑαυτοῦ παῖδας, ἔφυγεν. Ἡ δὲ ἀληθεστέρα ἱστορία ἐστὶν αὕτη· Τυδεὺς, ὁ Οἰνέως, Αἰτωλὸς μὲν ἦν τὸ γένος, ἀνδρειότατος δὲ τῶν κατ' αὐτὸν γενόμενος, ἔτι νέος ὤν, ἐβοήθησε τῷ πατρὶ, διὰ γῆρας, ὑπὸ τῶν Ἀγρίου παίδων, τῆς βασιλείας ἐκβαλλομένῳ· διόπερ ἀναιρεῖ τούς τε ἀνεψιοὺς, καὶ σὺν αὐτοῖς ἀκουσίως, ἀδελφόν. Φυγὼν δ' εἰς Ἄργος πρὸς Ἄδραστον, βασιλέα τῆς χώρας, καθαρσίων τε τυγχάνει πρὸς αὐτοῦ, καὶ γαμεῖ τὴν αὐτοῦ θυγατέρα Δηϊπύλην. Ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Νάσθη.] Ἀπῳκίσθη.

120. Πλαγχθείς.] Ἀποπλανηθείς· καὶ ἐκπεσὼν τῆς πατρίδος διὰ τὴν φυγήν.

121. Ἀδρήστοιο θυγατρῶν.] Προσληπτέον τὸ, μίαν, τὴν Δηϊπύλην. Διατί νῦν ὁ Διομήδης ἑαυτὸν γενεαλογεῖ; Ῥητέον, ὅτι πάνυ ῥητορικῶς. Δεῖ γὰρ ἐν ταῖς συμβουλαῖς συναποδεικνύειν, ὡς εἰσὶν οὐχ οἱ τυχόντες, ἀλλὰ τῶν πάνυ ἐνδόξων· ἵν' οὕτως τῷ ἀξιώματι πίστιν ἔχῃ.

122. Ἅλις.] Δαψιλῶς, ἱκανῶς.

123. Πυροφόροι.] Σιτοφόροι. Ὄρχατοι.] Αἱ ἐπίστιχοι φυτεῖαι, κῆποι.

124. Πρόβατα.] Πάντα τὰ τετράποδα ἐκάλουν οἱ παλαιοὶ πρόβατα, διὰ τὸ ἀπὸ τῶν ὀπισθίων βαίνειν ἐπέρας ἐμπροσθ. προέχειν· καθ' ὃ καὶ Ἡσίοδός φησι, *Χαλεπὸς προβάτοις, χαλεπὸς δ' ἀνθρώποις. Ἔσκεν.] Ἦν, ὑπῆρχε. Ἐκέκαστο.] Ἐκεκόσμητο. *l. 2. v. 176.

NOTÆ.

111. Καὶ μή τι κότῳ ἀγάσησθε ἕκαστος) Vid. *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 21. hunc locum fusiùs explicantem.

116. Ὤικεον δ' ἐν Πλευρῶνι) Licet ᾤκεον scribatur, in Versûs μέτρῳ consideratur, tanquam Con*tractim* scriberetur ᾤκον, pro ᾤκουν, quod *Homero* familiarius paulò. Ità infrà, ad ό. v 21. Ἠλάστεον δὲ θεοί, & π'. v. 733. Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου, & ό. v. 722. Οἱ μὲν ἄρ' ἠπείλεον· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες. Vid. quæ Nos ad *Anacreon.* v. 906. 912. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

119. * Ἑαυτοῦ παῖδας) Legerem Ἀγρίου παῖδας, nisi ipse *Scholiastes* se mox corrigeret. Verùm huc referendi *Apollodorus*, Biblioth. l. 1. c. 8. §. 5. & *Eustath.* fol. 957. lin. 10.

VARIÆ LECTIONES.

111. *Κότῳ*) γρ. χόλῳ, *Eustath.* fol. 956. lin. 35.
112. Νεώτατος) γρ. νεώτερος.
116. Ὤικεον) γρ. ᾤκουν, & ᾤκον, vid. Not. in *Text.*
118. Αὐτῶν) γρ. ἄλλων, MS. *Barocc.* Oxon.
119. Μεῖνε) γρ. μίμνε.
124. Ἔσκε) γρ. ἦε.

Ἐγχείῃ· τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν, ὡς ἐτεόν περ.
Τῷ οὐκ ἄν με γένος γε κακὸν καὶ ἀνάλκιδα φάντες,
Μῦθον ἀτιμήσητε πεφασμένον, ὅν κ' εὖ εἴπω.
Δεῦτ' ἴομεν πόλεμόνδε, καὶ οὐτάμενοί περ ἀνάγκῃ·
Ἔνθα δ' ἔπειτ' αὐτοὶ μὲν ἐχώμεθα δηϊοτῆτος,
Ἐκ βελέων, μή πού τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται·
Ἄλλους δ' ὀτρυνέοντες ἐνήσομεν, οἳ τὸ πάρος περ,
Θυμῷ ἦρα φέροντες, ἀφεστᾶσ', οὐδὲ μάχονται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Βὰν δ' ἴμεν, ἦρχε δ' ἄρα σφιν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Οὐδ' ἀλαοσκοπιὴν εἶχε κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ἀλλὰ μετ' αὐτοὺς ἦλθε, παλαιῷ φωτὶ ἐοικώς·
Δεξιτερὴν δ' ἕλε χεῖρ' Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀτρεΐδη, νῦν δή που Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ
Γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι, φόνον καὶ φύζαν Ἀχαιῶν

" Hastæ-peritiâ: hæc verò videmini audiisse, ut verum.
" Ideò non me genere quidem ignavum & imbellem putantes,
" Sententiam spreveritis decretoriam, quam quidem recte dixero.
" Agite eamus ad pugnam, etsi vulnerati præ-necessitate:
" Ibi deinde ipsi quidem capessamus prælium,
" Verum extra tela, nè forte quis super vulnus vulnus accipiat:
" Cæteros verò adhortantes immittemus, qui jam pridem,
" Iræ gratificantes, seorsim stant, nec pugnant.
Sic dixit. Illi verò ei omninò quidem auscultabant, atque obsecuti sunt:
Perrexerunt itaque ire: præibatque ipsis rex virorum Agamemnon.
Neque cæcam-speculationem habuit inclytus terræ quassator,
Sed ad ipsos venit, seni viro similis:
Dexteram autem prehendit manum Agamemnonis-Atridæ,
Et eum editâ voce verbis alatis allocutus est.
" Atride, nunc utique Achillis perniciosum cor
" Lætatur in pectoribus, cædem & trepidationem Achivorum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

125. Τὰ δὲ μέλλετ' ἀκουέμεν.] Ταῦτα εἰκὸς ὑμᾶς ἀκηκοέναι. Ὡς ἐτεόν περ.] Ὡς ἀληθῶς.

126. Γένος κακόν.] Δυσγενῆ. Φάντες.] Λογισάμενοι, εἰπόντες.

127. Πεφασμένον.] Νῦν, φανερῶς εἰρημένον.

128 Οὐτάμενοι.] Τετρωμένοι. Ἀνάγκῃ.] Διὰ τὴν ἀνάγκην.

129. Ἐχώμεθα.] Ἀπεχώμεθα.

130. Ἐκ βελέων.] Ἔξω τῶν βελῶν. Μή πού τις ἐφ' ἕλκεϊ ἕλκος ἄρηται.] Μή τις τραυματίας ὑπάρχων, τραῦμα ἕτερον λάβῃ.

131. Ἐνήσομεν.] Παρορμήσομεν, ἐμβαλοῦμεν τοῖς πολεμίοις.

132. Θυμῷ ἦρα φέροντες.] Χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ τὴν ὀργήν.

135. Ἀλαοσκοπιήν.] Μάταιον καὶ τυφλὸν τὸ σκοπόν· ἀλαὸς γὰρ, ὁ τυφλός. Ἐννοσίγαιος.] Κινησίγαιος· ἔνοσις γὰρ, ἡ κίνησις.

136. Μετ' αὐτοὺς ἦλθε.] Ἀντὶ τοῦ, πρὸς αὐτοὺς ἦλθεν.

139. Ὀλοόν.] Ὀλέθριον.

140. Φύζαν.] Τὴν μετὰ δέους φυγήν.

N O T Æ.

129. Ἐχώμεθα δηϊοτῆτος) Non rectè mihi videntur *Scholia* exponere, per ἀπεχώμεθα, non enim jam iis in animo erat prorsus *abstinere*, at pugnam quidem *capessere*, ast ità, ut extra teli jactum sint; nec ad manus cum hostibus veniant; quùm adhuc essent Vulnerati: Verùm Præsentiâ suâ & Orationibus animos suorum confirmare; & ità *Phrasis* illa, πολέμου ἔχεσθαι, & ἔργου ἔχεσθαι apud *Thucydidem*; quomodò ἔχεσθαι τῆς ὁδοῦ, & ὁδοιπορίας, & τῶν προκειμένων, *Herodiano*, pro *Viam capessere*, & *inceptis instare* &c.

132. Θυμῷ ἦρα φέροντες) Nec hìc placent *Scholia*, χαριζόμενοι τῇ ψυχῇ, exponentia; videtur potiùs *Diomedes*, cujus in *Achillem* frigidus admodùm amor passim notatur ab ipsis *Scholiis*, hìc taxare velle illos omnes, qui *Achillis* partibus faverent, & proinde cum ipso *Agamemnone*, illius gratiâ irascentes, ex animositate in Hostem remitterent; quales erant *Ulysses*, *Ajax*, *Antilochus* &c. quare θυμῷ per *Ira* expono. Hanc interpretationem confirmat mox *Neptuni* Oratio.

139. Ἀχιλλῆος ὀλοὸν κῆρ) *Ultima* τοῦ Ἀχιλλῆος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* &c.

V a r i æ L e c t i o n e s.

127. Ὅν κεν εὖ εἴπω) γρ. ὅν κ' εὖ εἴπω.

131. Ὀτρυνέοντες) γρ. ὀτρύνοντες, MS. CCC. *Cantabrig.* & MS. *Barocc.* Oxon.

134. Βὰν δ' ἴμεν) γρ. Βὰν ῥ' ἴμεν, MS. Barocc. Oxon.

140. Γηθεῖ ἐνὶ στήθεσσι) γρ. γηθεῖ ἐν στήθεσσι.

Δερκο-

Δερκομένῳ· ἐπεὶ οὔ οἱ ἔνι φρένες οὐδ' ἠβαιαί·
Ἀλλ' ὁ μὲν ὣς ἀπόλοιτο, θεὸς δέ ἑ σιφλώσειε·
Σοὶ δ' οὔπω μάλα πάγχυ θεοὶ μάκαρες κοτέουσιν·
Ἀλλ' ἔτι που Τρώων ἡγήτορες ἠδὲ μέδοντες
Εὐρὺ κονίσουσιν πεδίον· σὺ δ' ἐπόψεαι αὐτὸς
Φεύγοντας προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὣς εἰπὼν, μέγ' ἄϋσεν, ἐπεσσύμενος πεδίοιο·
Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι,
Ἀνέρες ἐν πολέμῳ, ἔριδα ξυνάγοντες Ἄρηος,
Τόσσην ἐκ στήθεσφιν ὄπα κρείων Ἐνοσίχθων
Ἧκεν· Ἀχαιοῖσιν δὲ μέγα σθένος ἔμβαλ' ἑκάστῳ
Καρδίῃ, ἄλληκτον πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἥρη δ' εἰσεῖδε χρυσόθρονος ὀφθαλμοῖσι,
Στᾶσ' ἐξ Οὐλύμποιο ἀπὸ ῥίου, αὐτίκα δ' ἔγνω

" Aspicienti: quoniam non ei inest mens ne exigua quidem:
" Verùm is quidem sic pereat, deusque illum ignominiâ-afficiat;
" Tibi verò non jam prorsùs omninò dii beati irati sunt:
" Sed adhuc utique Trojanorum ductores atque principes
" Latum pulvere-implebunt campum: tuque videbis ipsos
" Fugientes ad urbem, à navibus & tentoriis.
Sic locutus, altùm exclamavit, cursu-concitus per campum:
Quantum novies-mille exclamant, vel decies mille,
Viri in pugnâ, certamen committentes Martis,
Tantam ex pectoribus vocem rex quassator-terræ
Emisit: Achivis autem ingens robur immisit unicuique
In cor, ut indesinenter pugnarent & præliarentur.
Juno autem inspexit aureum solium habens oculis,
Stans ex Olympo à vertice, statimque agnovit

ΣΧΟΛΙΑ.

141. Δερκομένῳ] Ὁρῶντος. Ἔνι] Ἔνεισιν, ὑπάρχουσιν. Οὐδ' ἠβαιαί] Οὐδὲ ὀλίγαι.

142. * Ὣς ἀπόλοιτο] Οὕτως, ὡς οἱ Ἕλληνες ἢ οἱ ὡς φίλοι ἐμοῦ ἀπώλοντο. Σιφλώσειεν] Τυφλώσειεν, ἐπίψογον ποιήσειεν, * ἢ κακώσειεν· σιφλὸς γὰρ καλεῖται ὁ ψόγος.

145. Κονίσουσι] Κόνεως πληρώσουσιν· ἐκ δὲ τοῦ παρακολουθοῦντος νοεῖται τὸ, φεύξονται· οἱ γὰρ φεύγοντες, κατὰ τὸν δρόμον ἐγείρουσι κόνιν. Ὄψεαι] Θεάσῃ.

148. Ἐννεάχιλοι] Ἐννεακισχίλιοι. Πῶς δέ φησιν, ὁ Ποσειδῶν, ὁμοιωθεὶς πρεσβύτῃ, ὑπὲρ τὴν ἡλικίαν φθέγγεται; Καὶ ῥητέον, ὅτι τῇ μὲν ὄψει πρεσβύτης ἐφαίνετο, τῇ φωνῇ δὲ τὴν τοῦ θεοῦ δύναμιν ἐνεδείκνυτο. Ἐπίαχον] Ἐπεβόησαν.

150. Ἐκ στήθεσφιν] Ἐκ τῶν στηθῶν.

102. Ἄλληκτον] ἄπαυστον.

154. Στᾶσ'] Τὸ πλῆρες, στᾶσα. Ἀπὸ ῥίου] Ἀπὸ τοῦ ἀκρωτηρίου τοῦ ὄρους.

NOTÆ.

141. *Δερκομένῳ*) Ità Veteres legebant, ut notamus, ad *Odyss.* ι. v. 256. ubi super *Syntaxi* disputamus. Ita sanè *Eustath.* fol. 1628. lin. 16. *Roman.* Edit. & fol. 353. lin 39. *Basil.* ità MS. CCC.

142. *Σιφλώσειε*) *Eustath.* fol. 958. lin. 52. Παρὰ τὸ σίπαλον, σιφλὸν, εἰδέχθη, καὶ μαλθακὸν σημαίνει, καὶ ῥᾴθυμον, καὶ οὐκ ἐνεργῆ. *Etymolog.* M. v. Σιφλὸς. κυρίως ὁ στερούμενος τοὺς ὀφθαλμούς· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ ἐπὶ ἄλλου μέρους σώματος, Ἰλιάδος ξ', —θεὸς δέ ἑ σιφλώσειεν, ἐκλύσειε, μωμητὸν ποιήσειε, &c. vid. *Suid.* & *Hesych.* Hinc vocem *sifilare* ducit *Nonius Marcellus.*

148. *Ὅσσον τ' ἐννεάχιλοι ἐπίαχον, ἢ δεκάχιλοι*) Idem *Distichon* alias, viz. ε. v. 860. *Eustath.* fol. 959. lin. 38. Ἀρίσταρχος δέ φησιν, ὅτι Ποσειδῶν μὲν, οἷα θεὸς, βοᾷ, ὅσον ἄνδρες ἐννέα, ἢ δέκα χίλιοι ἰάχοντες· ὃ ἐπὶ στόματος ἐκ μέρους τῶν χειλέων, τὸ ὅλον στόμα ἐκεῖνος νοεῖ· Ὀδυσσεὺς δὲ ἀλλαχοῦ βοᾷ, — ὅσον κεφαλὴ χάδε φωτός· ἄνθρωπος γάρ· οὐδὲν δὲ πάντως μέγα ὁ Ἀρίσταρχος λέγει τοῦ Ποσειδῶνος προσμαρτυρεῖν· ἐχρῆν γὰρ, ὡς Στέντορα γοῦν φωνῆσαι αὐτὸν, Ὃς τόσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα· κρεῖττον οὖν τὸ πρῶτον. Quàm frivolum autem esset dicere, Magnum Deum frementis Oceani, Magnâ voce clamare, quantùm *Novem*, aut *Decem* viri in pugnâ, pro viribus certantes; quæ mens *Aristarchi*: quâ nihil absurdius. Rectè itaque damnatur ab *Eustathio*.

154. *Ἀπὸ ῥίου*) Vid. ad ι'. v. 672. Et Schol. *Aldinæ* Editionis, Ἀπορρίου, quod *Interpretativè*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

142. * *Ὣς ἀπόλοιτο*) *Excerpta* MSS. & mox, * *ἢ κακώσειε*, eadem, & *Eustath.* fol. 958.

VARIÆ LECTIONES.

141. *Δερκομένῳ*) γρ. δερκομένου, *Brevia Scholia*; vid. Not. in *Textum*.

146. *Προτὶ*) γρ. ποτί.

148. *Ἐννεάχιλοι—δεκάχιλοι*) γρ. ἐννεάχειλοι,—δεκάχειλοι, vid. Not. in *Textum*.

150. *Στήθεσφιν*) γρ. στήθεσι, MS. Barocc. Oxon.

155 Τὸν

Τὸν μὲν ποιπνύοντα μάχην ἀνὰ κυδιάνειραν
Αὐτοκασίγνητον καὶ δαέρα, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Ζῆνα δ' ἐπ' ἀκροτάτης κορυφῆς πολυπίδακος Ἴδης
Ἥμενον εἰσεῖδε· στυγερὸς δέ οἱ ἔπλετο θυμῷ.
Μερμήριξε δ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὅπως ἐξαπάφοιτο Διὸς νόον αἰγιόχοιο·
Ἥδε δέ οἱ κατὰ θυμὸν ἀρίστη φαίνετο βουλὴ,
Ἐλθεῖν εἰς Ἴδην, εὖ ἐντύνασαν ἓ αὐτὴν,
Εἴ πως ἱμείραιτο παραδραθέειν φιλότητι
Ἧι χροιῇ, τῷ δ' ὕπνον ἀπήμονά τε λιαρόν τε
Χεύῃ ἐπὶ βλεφάροισιν, ἰδὲ φρεσὶ πευκαλίμῃσι.
Βῆ δ' ἴμεν εἰς θάλαμον, τόν οἱ φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσε
Κληῗδι κρυπτῇ· *τόνδ' ὐ θεὸς ἄλλος ἀνῷγεν.

Hunc quidem sedulò agentem pugnam per gloriosam
Fratrem-germanum & levirum, gaudebatque animo:
Jovem vero in summo cacumine fontibus-irrigux Idæ
Sedentem vidit, invisus autem ei erat animo.
Anxie igitur cogitavit deinde bovinos-oculos-habens veneranda Juno,
Quomodò deciperet Jovis animum Ægiochi:
Hoc autem ei in animo optimum visum est consilium,
Ire ad Idam, ubi scitè ornásset se ipsam,
Si fortè cuperet juxta-dormire amore
Propter ejus pulchritudinem, huic autem somnum jucundumque, foventemque,
Funderet in palpebras atque præcordia prudentia.
Perrexit igitur ire in thalamum, quem ei charus filius struxerat
Vulcanus, solidas autem fores postibus aptaverat
Cum clave arcanâ: quem haud deus alius aperire poterat.

ΣΧΟΛΙΑ.

155. Ποιπνύοντα.] Ἐνεργοῦντα· γίνεται δὲ ἐκ τοῦ πνέω, πνείω, καὶ ποιπνύω, ἀναδιπλασιασμῷ.

156. Δαέρα.] Ἀνδρὸς ἀδελφόν.

158. Στυγερὸς.] Καταπληκτικὸς, μισητὸς ἢ, στυγνωτικός· τὸ γὰρ κεχαρισμένον αὐτῇ οὐκ ἐποίει.

160. Ἐξαπάφοιτο.] Ἐξαπατήσειεν.

162. Ἐντύνασαν.] Παρασκευάσασαν ἑαυτὴν, κοσμήσασαν.

163. Ἱμείραιτο.] Ἐπιθυμήσειεν, ἐρασθῇ. Παραδραθέειν.] *Παραδαρθεῖν, παρακατακλιθῆναι, *παρακοιμηθῆναι.

164. Ἧι χροιῇ.] Τῷ ἰδίῳ αὐτῆς χρωτί. Λιαρόν.] *Χλιαρὸν, θερμὸν, ἡδύ· τοῖς γὰρ καθεύδουσι παρακολουθεῖ θερμαίνεσθαι τὰ ἄκρα.

165. Πευκαλίμῃσι.] Συνετικαῖς, πυκναῖς.

167. Πυκινάς.] Ἀσφαλεῖς, πυκνάς. Σταθμοῖσι.] Παραστάσι, τοῖς. Ἐπῆρσε.] *Ἐφήρμοσε.

168. Κληῗδι κρυπτῇ.] Οὕτω καλεῖται κλειδὸς κρυπτῆς. Ἀνῷγεν.] Ἀνέῳγεν· ἢ ἀνάγουσα [illegible]

NOTÆ.

159. Βοῶπις πότνια Ἥρη) Quare Poetæ nostro βοῶπις vocetur Ἥρη, Eustath. & alii. Hesych. Βοῶπις) Μεγαλόφθαλμος, εὐόφθαλμος, μεγαλόφρων. Εὔπολις δὲ τὴν Ἥραν, hoc est, Appellativo usus est, pro Proprio.

162. Ἐντύνασαν ἓ αὐτὴν) Vid. ad α. v. 271. & ad ρ. v. 551. Ità, pro ἑαυτὴν, semper Homerus.

166. Τόν οἱ φίλος υἱὸς) Producitur οἱ, etiam extra Cæsuram, vi Finalis, cum Acuto, & ante Asperum. Vid. infrà, ad v. 178. Legitur tamen, in pluribus ejusmodi locis, Τόν ῥ' οἱ &c.

168. *Τόνδ' ὐ θεὸς ἄλλος ἀνῷγεν) Τήνδε quidem, cùm Impressis aliquot, MS. CCC. & MS. Mori. At Eustath. fol. 961. lin. 52. Τὰ πλείω τῶν Ἀλεξαν-

NOTÆ IN SCHOLIA.

155. * Πνέω,) Hæc vox ex Etymolog. M. v. Ποιπνύειν.

163. * Παραδαρθεῖν,) Adventitium quidem scio, at cùm παραδραθεῖν, pro illo per Metathesin ponatur, non inutile Tyronibus judico. Excerpta MSS. * παρακοιμηθῆναι.

164. * Χλιαρὸν) Ex Schrevelio.

167. * Ἐφήρμοσε) Rectè Editt. Cantabrigg. pro ἐφαρμόσαι, substituebant; & probant, ab Excerpt. MSS. Ἐπῆρσεν) Οἱ μὲν, ἐπήρεισεν· οἱ δὲ, ἐπέρασεν, (lego, ex Hesychio, * ἐπέρασεν) οἱ δὲ, ἐφήρμοσεν. Et Eustath. fol. 974. Ἐπῆρσεν, ἤγουν ἐφήρμοσε, παρὰ τὸ ἄρω &c.

168. Καὶ κλειδὶ ἔφη τοὺς θεοὺς κεχρῆσθαι, Excerpta MSS. nec tamen ascribo; quod non benè cum reliquis cohæreant.

VARIÆ LECTIONES.

162. Ἓ αὐτὴν) γρ. ἑαυτὴν, vid. Not. in Textum.

155. Μάχην ἀνὰ) γρ. μάχῃ ἔνι.

166. Εἰς) γρ. ἐς, MS. Barocc. Oxon.

168. Τόνδ) γρ. τήνδε, vid. Not. in Textum.

Ἔνθ'

Ἔνθ' ἥγ' εἰσελθοῦσα, θύρας ἐπέθηκε φαεινάς·
Ἀμβροσίῃ μὲν πρῶτον ἀπὸ χροὸς ἱμερόεντος
Λύματα πάντα κάθηρεν, ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἑδανῷ, τό ῥά οἱ τεθυωμένον ἦεν.
Τοῦ καὶ κινυμένοιο Διὸς περὶ χαλκοβατὲς δῶ,
Ἔμπης ἐς γαῖάν τε καὶ οὐρανὸν ἵκετ' ἀϋτμή.
Τῷ ῥ' ἥγε χρόα καλὸν ἀλειψαμένη, ἰδὲ χαίτας
Πεξαμένη, χερσὶ πλοκάμους ἔπλεξε φαεινοὺς,
Καλοὺς, ἀμβροσίους, ἐκ κράατος ἀθανάτοιο.
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη
Ἔξυσ' ἀσκήσασα, τίθει δ' ἔνι δαίδαλα πολλά·
Χρυσείῃς δ' ἐνετῇσι κατὰ στῆθος περονᾶτο.
Ζώσατο δὲ ζώνην ἑκατὸν θυσάνοις ἀραρυῖαν,

Illuc hæc ingressa, fores clausit fulgentes:
Ambrosiâ quidem primùm à corpore amabili
Sordes omnes purgavit, unxitque se pingui oleo,
Divino, suavi, quod quidem ei odoriferum erat:
Hujus etiam agitati Jovis ad ære-fundatam domum,
Tamen ad terramque & cœlum pervenit halitus.
Eo quidem illa corpus pulchrum cùm unxerat, atque capillos
Pexuerat, manibus cincinnos composuit nitentes,
Pulchros, divinos, à capite fluentes immortali.
Circum etiam ambrosium peplum induit, quod ei Minerva
Expoliverat elaborate-concinnatum, intexuitque artificiosa-opera multa.
Aureisque fibulis ad pectus nectebat.
Cinxit item se zonâ centum fimbriis concinnatâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

169. Ἐπέθηκεν.] Ἐνέβαλεν, ἔκλεισεν.

170. Ἀμβροσίῃ.] Θείῳ ἀλείμματι, μύρῳ· οἱ δὲ, θείῳ λουτρῷ. Ἱμερόεντος.] Ἐπεράστου, καλοῦ.

171. Λύματα.] Καθάρσεις, ῥύπον. Κάθηρεν.] Ἐκαθαίρετο.

172. Ἑδανῷ] Ἡδεῖ, ὅ ἐστιν, εὐώδει, εὐόσμῳ. Τεθυωμένον.] Τεθυμιαμένον.

173. Κινυμένοιο.] Σαλευομένου, κινουμένου. Χαλκοβατὲς] Χαλκῷ βεβηκὸς, στερεὸν ἢ χαλκοῦν ἔχον οὐδόν.

174. Ἔμπης.] Νῦν, ὁμοίως. Ἵκετο.] Ἀφικνεῖτο, ἐφέρετο. Ἀϋτμή.] Πνοή.

175. Ἰδὲ χαίτας.] Καὶ τὰς χαίτας, ἤγουν τὰς κόμας.

176. Πεξαμένη.] Κτενισαμένη.

177. Ἐκ κράατος.] Ἐκ τῆς κεφαλῆς.

178. Ἑανόν.] Νῦν, πέπλον· παρὰ τὸ ἑννυσθαι· ὅπερ δὲ εἴπη, ἑανοῦ κασσιτέροιο, τοῦ εὐδιαχύτου λέγει, καὶ ἁπαλοῦ, * ὡσεὶ ὑγροῦ. Ἕσατο.] Περιεβάλετο· ἐνεπορπήσατο ἀπὸ τοῖς περιβολαίοις.

179. Ἔξυσεν.] Ἀντὶ τοῦ, κατεσκεύασεν ξύουσα, καὶ λεπτὸν εἰργάσατο. Ἀσκήσασα.] Μετ' ἐπιμελείας κατασκευάσασα.

180. Ἐνετῇσι.] Περόναις· ἀπὸ τοῦ ἐνίεσθαι τοῖς ἱματίοις, ὅ ἐστιν, ἐμπερονᾶσθαι.

181. Θυσάνοις.] Κροσσοῖς· παρὰ * τὸ θύσαι, καὶ σεύεσθαι, ὅ ἐστι, κινεῖσθαι. * Παρὰ τὸ θύω, ὁρμῶ· διὰ τὸ εὐκίνητον καὶ εὐσταλές.

NOTÆ.

Φασι. Τὴν δ' οὐ θεὸς ἄλλος, γράφουσιν· ἵν' ᾖ ὁ λόγος περὶ τοῦ κατὰ τὴν Ἥρην θαλάμου. Ità certè legit etiam *Etymolog.* M. v. ἀνῷγε. Videant autem Docti. Utrum tutius dicere, *Thalamum* aperire, an *Clavim*?

171. Ἀλείψατο δὲ λίπ' ἐλαίῳ) Τὸ δὲ producitur, ut sæpè in similibus, &

178. Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιον ἑανὸν ἕσαθ', ὅν οἱ Ἀθήνη) *Ultima* τοῦ ἀμβρόσιον producitur, vi suæ *Finalis*, & ante *Asperum*, etiam in ἑανὸν, iisdem rationibus, & vi quoque *Toni* sui; quod de τὸ ὅν dicendum: *Cæsura* etiam in *singulis*. Vid. suprà, ad v. 166.

179. Ἔξυσ') Pro ἔξυσεν, *Mediâ* longâ; quod ex illo apparet, *Il.* v. 446. Γῆρας ἀποξύσας θήσειν νέον ἡβώοντα. Pro πολλὰ, MS. Barocc. *Oxon.* πάντα, ut mox, v. 220.

NOTÆ IN SCHOLIA.

178. * Ὡσεὶ ὑγροῦ) *Adventitium* & hoc; verùm, quin ex *Eustathii* sit officinâ, sino, ut v. 163. παραδαρθεῖν, & v. 164. χλιαρόν, & plura ejusmodi. Vid. tamen *Hesych.* & *Etymolog.* M. v. Ἑανός.

181. * Παρὰ τὸ θύω, Ὁρμῶ· διὰ τὸ εὐκίνητον, καὶ εὐσταλές) Hoc addo, & τὸ θύσαι &c. Ità lego, & emendo; pro Veteri θυσανοῦσθαι, ὅ ἐστι, κινεῖσθαι, quod unicum *Aldinæ* Editioni aderat, quod *Schrevelius* non benè emendare conatus est.

VARIÆ LECTIONES.

171. Πάντα κάθηρεν) γρ. πάντ' ἐκάθηρεν, MS. *Barocc.* Oxon.

173. Περὶ) γρ. ποτὶ, ut olim in pluribus.

179. Πολλά) γρ. πάντα, MS. Barocc. Oxon. ut infrà, v. 215. & v. 220.

Ἐν

Ἐν δ' ἄρα ἕρματα ἧκεν ἐϋτρήτοισι λοβοῖσι,
Τρίγληνα, μορόεντα· χάρις δ' ἀπελάμπετο πολλή.
Κρηδέμνῳ δ' ἐφύπερθε καλύψατο δῖα θεάων,
Καλῷ, νηγατέῳ· λευκὸν δ' ἦν, ἠέλιος ὥς.
Ποσσὶ δ' ὑπαὶ λιπαροῖσιν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ πάντα περὶ χροῒ θήκατο κόσμον,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐκ θαλάμοιο, καλεσσαμένη δ' Ἀφροδίτην
Τῶν ἄλλων ἀπάνευθε θεῶν, πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἦ ῥά νύ μοί τι πίθοιο, φίλον τέκος, ὅ, ττί κεν εἴπω,
Ἦέ κεν ἀρνήσαιο, κοτεσσαμένη τόγε θυμῷ,
Οὕνεκ' ἐγὼ Δαναοῖσι, σὺ δὲ Τρώεσσιν ἀρήγεις;
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Ἥρη, πρέσβα θεά, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὴν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη,
Δὸς νῦν μοι φιλότητα καὶ ἵμερον, ᾧ τε σὺ πάντας
Δαμνᾷ ἀθανάτους, ἠδὲ θνητοὺς ἀνθρώπους·
Εἶμι γὰρ ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, καὶ μητέρα Τηθύν,

Inauréſque immiſit in ſcitè-perforatas auriculas,
Tribus-gemmarum-oculis-inſignes, elaboratas: gratiaque effulgebat multa.
Calyptrâ etiam deſuper velavit ſe auguſtiſſima dearum,
Pulchrâ, recens-factâ: candida autem erat, ſol veluti:
Pedibus demùm ſub nitidis ligavit pulchros calceos.
Sed poſtquam omnem circum corpus poſuerat ornatum,
Perrexit ire ex thalamo, vocatámque Venerem,
Ab aliis ſeorſum diis, verbis allocuta eſt,
" Nunquid mihi obſequi voles, dilecta filia, *mea*, quod dixero,
" An recuſaveris, Irâ-repoſtâ ob hoc in animo,
" Quod ego Danais, tu autem Trojanis auxiliaris?
Huic reſpondit dein Jovis filia Venus,
" Juno, veneranda Dea, filia magni Saturni,
" Eloquere, quod in-animo-habes: perficere etenim me animus jubet,
" Si poſſum quidem perficere, & perfici poteſt.
Hanc dolos ſtruens allocuta eſt veneranda Juno,
" Da nunc mihi amorem & deſiderium, quo tu omnes
" Domas immortales, atque mortales homines:
" Vado enim viſura almæ fines terræ,
" Oceanúmque, deorum parentem, & matrem Tethyn,

ΣΧΟΛΙΑ.

182. Ἕρματα.] Νῦν, ἐνώτια. Εὐτρήτοισι.] Καλῶς τετρημένοις, τετρυπημένοις. Λοβοῖσι.] Τοῖς ἄκροις τῶν ὤτων τοῖς ἁπαλοῖς· παρὰ τὸ λαμβάνειν, καὶ δέχεσθαι.

183. Τρίγληνα.] Πολλῆς θέας ἄξια· Τριόφθαλμα· ἢ, τρεῖς ὄψεις ἔχοντα· γλήνη γὰρ, ἡ τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρη· ἢ, τρίκορα, ἔχοντα τρεῖς κόρας, τὰς Χάριτας· ἢ, πολλῆς κοσμιότητος ἄξια· Γλήνεα γὰρ, τὰ κόσμια· ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησιν, * Ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει. Μορόεντα.] Μετὰ μόρου καὶ κακοπαθείας εἰργασμένα· περὶ ἃ ἐμόγησεν ὁ τεχνίτης, τουτέστιν, ἔκπονα, ἐν τῷ κατασκευάζειν αὐτά. Χάρις.] Ἀρετή, καλλονή. * Iliad. ω. v. 192.

184. Κρηδέμνῳ.] Κεφαλοδέσμῳ· νῦν δὲ, καλύπτρᾳ.

185. Νηγατέῳ.] Νεωστὶ γεγονότι, λεπτῷ.

186. Λιπαροῖσι.] Εὐτραφέσι, λαμπροῖς.

194. Πρέσβα.] Ἐντιμοτάτη· Συγκοπὴ τοῦ πρέσβειρα, καὶ πρέσβεια.

195. Αὔδα.] Λέγε. Ὅ, τι φρονέεις.] Ὃ περὶ βουλ.

196. Τετελεσμένον.] Νῦν, δυνατόν.

198. Ἵμερον.] Ἐπιθυμίαν.

199. Δαμνᾷ.] Δαμάζεις.

200. Εἶμι.] Πορεύομαι, ἄπειμι. Πολυφόρβου.] Πολυτρόφου. Πείρατα.] Πέρατα, τέλη.

201. Θεῶν γένεσιν.] Θεῶν πατέρα· ἐπεὶ πρῶτον στοιχεῖον τοῖς τῶν φυσικῶν εἶναι τὸ ὕδωρ, καὶ ἐξ αὐτοῦ τὰ λοι-

NOTÆ.

183. Τρίγληνα, μορόεντα) *Ultima* τοῦ τρίγληνα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Inciſum*, & ob ſequens ἀμφίβολον. De voce Τρίγληνα, præter *Br. Schol.* vid. *Etymolog.* M. v. item de voce μορόεντα.

199. Δαμνᾷ) Si vera *Lectio*, fit à δαμνάομαι. Poteſt legi δαμνᾷς, à δαμνάω. & δάμνης, à δάμνημι, voce *Homero* familiari.

200. Πολυφόρβου πείρατα γαίης) Ex hoc loco, jure ſuſpicemur, ad ί. v. 564. legi debere, πολύφορβον, non πολυφόρβην, ut hactenùs in omnibus. Hic locus mox iterum occurrit, v. 301. &c.

201. Ὠκεανόν τε θεῶν γένεσιν) *Ægidius Menagius* ad *Diogen. Laert.* l. 3. §. 75. pro γένεσιν legi vult γενέτην. Et *Br. Schol.* per πατέρα exponunt. Verùm

VARIÆ LECTIONES.

182. Ἕρματα) γρ. ἕρματα, *Etymolog.* M. v. Ἕρμα.

197. Τὴν δὲ) γρ. τὴν δ'.

199. Δαμνᾷ) γρ. δαμνᾷς, & δάμνης.

201. Γένεσιν) γρ. γενέτην, Vid. Not. in *Textum*.

Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν ἐῢ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον,
Δεξάμενοι Ῥείης, ὅτε τε Κρόνον εὐρύοπα Ζεὺς
Γαίης νέρθε καθεῖσε καὶ ἀτρυγέτοιο θαλάσσης.
Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω·
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς καὶ φιλότητος, ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Εἰ κείνω γ' ἐπέεσσι παραιπεπιθοῦσα φίλον κῆρ,
Εἰς εὐνὴν ἀνέσαιμι ὁμωθῆναι φιλότητι,
Αἰεί κέ σφι φίλη τε καὶ αἰδοίη καλεοίμην.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε φιλομμειδὴς Ἀφροδίτη,
Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι·
Ζηνὸς γὰρ τοῦ ἀρίστου ἐν ἀγκοίνῃσιν ἰαύεις.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα,
Ποικίλον· ἔνθα δέ οἱ θελκτήρια πάντα τέτυκτο·
Ἔνθ' ἔνι μὲν φιλότης, ἐν δ' ἵμερος, ἐν δ' ὀαριστὺς,

" Qui me in suis ædibus magnâ-curâ nutriverunt & educârunt,
" Susceptam a Rheâ, quandò Saturnum late-sonans Jupiter
" Terram subter dejecit & infructuosum mare.
" Hos vado visura, ipsis ut difficiles-compositu lites dirimam:
" Jam enim diuturno tempore inter se abstinent
" Cubili & amore; ira enim invasit animum.
" Si illos quidem verbis persuasos eorum animum,
" In lectum seduxero, ut jungantur amore,
" Semper equidem eis dilectáque & veneranda vocabor.
Hanc rursus allocuta est amans-risum Venus,
" Non licet, neque decet, tua verba recusare;
" Jovis enim potentissimi in ulnis dormis.
Dixit, & a pectoribus solvit acu-pictum cingulum,
Varium: in-eo delinimenta omnia inclusa erant:
Ibi inerat quidem amor, inerat desiderium, inerat & amantiū-colloquiū,

ΣΧΟΛΙΑ.

τὰ τρία· ὅθεν ὁ Πίνδαρος ἄριστον εἶπε τὸ ὕδωρ. Τηθὺν δέ φησι τὴν γῆν, οἱονεὶ τιθηνήν τινα οὖσαν καὶ τροφὸν πάντων.

202. Σφοῖσι.] Τοῖς ἑαυτῶν. Ἐΰτρεφον.] Μετ' ἐπιμελείας ἀνῆγον. Ἀτίταλλον.] Ἐπιμελῶς ἔτρεφον.

203. Ῥείης.] Τῆς Ῥέας * γυναικὸς τοῦ Κρόνου. Εὐρύοπα.] Ἤτοι, μεγαλόφθαλμος, ἀπὸ τοῦ πάντα ἐποπτεύειν· ἢ, μεγαλόφωνος.

204. Καθεῖσε.] Καθίδρυσε.

205. Καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.] Καὶ τὰς πολλὰς αὐτῶν καὶ ἀδιαλύτους φιλονεικίας διαλύσω.

208. Κείνω.] Ἐκείνους, Δυϊκῶς. Παραιπεπιθοῦσα.] Παραπείσασα, ἐξαπατήσασα.

209. * Ἀνέσαιμι.] Ἀναπέμψαιμι, ἀναπείσαιμι. Ὁμωθῆναι.] Ὁμοιωθῆναι, οἰκειωθῆναι, εἰς ὁμόνοιαν ἐλθεῖν.

210. Αἰδοίη.] Αἰδοῦς ἀξία, αἰδέσιμος.

212. Οὐκ ἔστ', οὐδὲ ἔοικε, τεὸν ἔπος ἀρνήσασθαι.] Οὔτε πρέπον, οὔτε δυνατὸν ἀρνήσασθαι, περὶ ὧν ἀξιοῖς. Ἔοικε.] Προσήκει, πρέπει.

213. Ἀγκοίνῃσιν.] Ἀγκάλαις. Ἰαύεις.] * Κοιμᾷ.

214. Κεστὸν ἱμάντα.] Ζωστῆρα, οὕτω καλούμενον, ἀπὸ τοῦ πολυκέντητον αὐτὸν εἶναι ταῖς ῥαφαῖς.

215. Θελκτήρια.] Τὰ θέλγοντα καὶ ἀπατῶντα τοὺς ἀνθρώπους.

216. Ἔνι.] Ἔνεστι, τὸ πλῆρες. Φιλότης.] Νῦν, φιλία· πρὸς μῖξιν ὄρεξις. Ἐν δ' ὀαριστὺς, Πάρφασις.] Ἔνεστι δὲ ἡ ὁμιλία παρηγορητική.

NOTÆ.

ea Vox, pace tanti Viri, minimè *Homerica*, & γένεσις hîc, pro *Causa Materialis* qualis qualis, ut Ἰστοῖς μὲν, σφηκῶν γένεσις· παῦροι δὲ, μελισσῶν.

202. Ἐΰτρεφον) Mallem disjunctim legere; ut ad *Odyss.* ξ'. v. 247. ἐῢ στίλαιτο, & *ibidem*, ad v. 108. ἐῢ κρίνας. Vid. *Ibid.* ad δ'. v. 408. & ad τ'. v. 354.

208. Παραιπεπιθοῦσα) Vid. ad ψ'. v. 37. Σπουδῇ παρεπιπιθόντες. Utrobique autem hìc & ibi, *Hackiana* Editio περιπεπηθοῦσα, quem errorem errant Editt.

* Emendo, pro κοιμάσαι. *Cantabr.* cùm aliud longè suadeat ratio, statuatque regula de *Aoristis* secundis. Vid. *Etymolog. M.* v. Πεπίθωσαι. Ità *Odyss.* ξ'. v. 290. παρεπεπιθών, & *Odyss.* ὁ. v. 26. πεπιθοῦσα, ut *Eustathius*, & omnes, in omnibus Exemplaribus.

212. Οὐκ ἔστ', οὐδ' ἔοικε τεὸν ἔπος) *Ultima* τοῦ τεὸν producitur, ut aliàs sæpè, & ad ή. v. 375. Legitur etiam οὐδ' ἐπέοικε, vid. ad *Var. Lect.*

214. Ἦ, καὶ ἀπὸ στήθεσφιν ἐλύσατο κεστὸν ἱμάντα) Vid. *Lucian.* in Dearum Judicio, fol. 118.

NOTÆ IN SCHOLIA.

203. * Γυναικὸς τοῦ Κρόνου) *Excerpta* MSS. 209. * Ἀνέσαιμι) Ἀναπέμψαιμι, ἀναπείσαιμι. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

202. Ἐῢ τρέφον) γρ. ἐΰτρεφον, olim, non benè. vid. in *Textum.*

208. Παραιπεπιθοῦσα) γρ. παρεπιπιθοῦσα, malè.

212. Οὐδ' ἔοικε) γρ. οὐδ' ἐπέοικε.

Πάρφασις, ἥ τ' ἔκλεψε νόον πύκα περ φρονεόντων·	Blandiloquentia, quæ furtim-furripit mentem prudentium licet:
Τόν ῥά οἱ ἔμβαλε χερσὶν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,	Hoc ei imposuit manibus, verbúque fecit, dixitque,
Τῆ νῦν τοῦτον ἱμάντα, τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ,	" Accipe nunc hoc cingulum, tuóque reconde finu,
Ποικίλον, ᾧ ἔνι πάντα τετεύχαται· οὐδέ σέ φημι	" Varium, in quo omnia inclusa sunt: neque te puto
Ἄπρηκτόν γε νέεσθαι, ὅ τι φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς.	" Re-infectâ rediturum, quæcunque mentibus tuis efficere vis.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,	Sic dixit. Subrisit autem bovinos-oculos-habens veneranda Juno;
Μειδήσασα δ' ἔπειτα ἑῷ ἐγκάτθετο κόλπῳ.	Subridensque deinde suo recondidit finu.
Ἡ μὲν ἔβη πρὸς δῶμα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη·	Illa quidem ivit ad domum Jovis filia Venus:
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,	Juno autem impetu-facto reliquit verticem Olympi.
Πιερίην δ' ἐπιβᾶσα, καὶ Ἠμαθίην ἐρατεινὴν,	Pieriamque supergressa, & Emathiam amabilem,
Σεύατ' ἐφ' ἱπποπόλων Θρηκῶν ὄρεα νιφόεντα,	Properabat super equestrium Thracum montes nivosos,
Ἀκροτάτας κορυφάς, οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.	Summa cacumina, neque terram carpebat pedibus.
Ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο κυμαίνοντα·	Ex Atho autem ad pontum descendit fluctuantem:
Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος,	Lemnum demùm pervenit, in civitatem divini Thoantis,

ΣΧΟΛΙΑ.

217. Ἔκλεψεν.] Ἐξέκλεψεν, ἔκρυψε, παρελογίσατο. Πύκα.] Νῦν, συνετῶς, φρονίμως.

219. Τῆ.] Ἄγε, λαβέ. Τεῷ δ' ἐγκάτθεο κόλπῳ.] Κατάκρυψον τῷ ἰδίῳ κόλπῳ. Φασὶ, διὰ τὴν πρὸς τὸν Δία ἐπιβουλήν. Ἐγκάτθεο.] Ἐγκατάθου.

220. Τετεύχαται.] Ἔγκειται, κατεσκεύασται.

225. Ῥίον.] Ὄρους ἀκρωτήριον· παρὰ τὸ ῥαίζειν καὶ καταλήγειν εἰς ὀξύ.

226. Πιερίην.] Χώραν ἐπὶ τὴν Μακεδονίαν· οἱ δὲ, ὄρος. Μακεδὼν, ὁ Διὸς καὶ Αἰθρίας, κατασχὼν τὴν χώραν, οὖσαν τῆς Θρᾴκης, ἀφ' ἑαυτοῦ προσηγόρευσε· γήμας δὲ μίαν τῶν ἐγχωρίων, τεκνοῦται δύο παῖδας, Πίερον καὶ Ἄμαθον· ἀφ' ὧν δύο πόλεις ἐν Μακεδονίᾳ, Πιερία καὶ Ἀμαθία. Ἡ ἱστορία παρὰ Μαρσύᾳ. Νῦν δὲ Ἠμαθίην καταχρηστικῶς ὅλην τὴν Μακεδονίαν φησί· Πιερίαν δὲ, ὄρος Μακεδονίας, ἱερὸν Μουσῶν.

227. Σεύατο.] Ὡρμήσατο. Ἐφ' ἱπποπόλων.] Περὶ ἵππους ἀναστρεφομένων. Νιφόεντα.] Χιονιζόμενα, νιφόμενα.

228. Οὐδὲ χθόνα μάρπτε ποδοῖιν.] Οὐδὲ τοῖς ποσὶν αὐτῆς ἐπέβαινε τῆς γῆς.

229. Ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο.] Ἄθως ὄρος ἐν Θρᾴκῃ μέγα πάνυ ὑψηλὸν, ἐξέχον εἰς θάλασσαν, ὃ ἰσθμὸν ἔχον χερρονησῶδη, σταδίων δώδεκα· τοῦτο Ξέρξης, ὁ Περσῶν βασιλεὺς, ἀγανακτήσας, ὅτι πρὸς αὐτὸ νῆες αὐτοῦ διεφθάρησαν, διακόψας, * βατὸν ἐποίησεν. Ἡ ἱστορία παρὰ Ἡροδότῳ. Ἐξ Ἀθόω.] Ἐκ τοῦ Ἄθω· ὅ ἐστιν ὄρος Θρᾴκης ὑψηλόν. Ἔνιοι Ἄθοω. Ἐπὶ πόντον ἐβήσατο.] Ἀντὶ τοῦ, θαλάσσης ἐπέβη. Κυμαίνοντα.] Κύματα ἔχοντα, ταρασσόμενον. * An πλωτόν; Vid. Eustath. v. 1574. N.

230. Πόλιν.] Ἀντὶ τοῦ, νῆσον. Λῆμνον δ' εἰσαφίκανε, πόλιν θείοιο Θόαντος, Ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο.] Διὰ ποίαν δὲ αἰτίαν ἐν τῇ Λήμνῳ μάλιστα ὁ Ὕπνος διατρίβει; Ῥητέον, ὅτι Λήμνου ὁ δεσπότης Ἥφαιστος· γυνὴ δὲ τούτου, Χάρις. Πασιθέης δὲ, τῆς Χάριτος ἀδελφῆς, ἐρωτικῶς ἔχων ὁ Ὕπνος ἐκεῖ διέτριβε· ταύτην δὲ αὐτῷ ἐπαγγέλλεται γυναῖκα δώσειν ἡ Ἥρα. Δύναται δὲ καὶ φυσικώτερον λυθῆναι· ὅτι οἰνοφόρος ἡ Λῆμνος, καθὼς λέγει, * Νῆες δ' ἐκ Λήμνοιο παρέστασαν, οἶνον ἄγουσαι· τοῖς δὲ πολυποτοῦσι μάλιστα ὁ Ὕπνος παρέπεται. Ξύμβλητο.] Ἀπήντησε, συνέτυχε. * Iliad. η. v. 467.

NOTÆ.

229. Ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον) *Etymolog.* M. v. Ἐξ Ἀθόω δ' ἐπὶ πόντον ἐβήσατο, ἐκ δὲ τοῦ Ἄθω, ὅ ἐστιν ὄρος ὑψηλὸν τῆς Θρᾴκης ἐπὶ τὴν θάλασσαν ἔβη, Ἰλιάδος ξ'. Πλανῶνται δέ τινες ἀναγινώσκοντες ἐξ Ἄθω· οὐ γὰρ δύναται τρέπειν διὰ τοῦ ω πέμπειν ἡ ὀξεῖα· οὐ γὰρ ἔχει πρὸ τοῦ ω, τὸ ι, ὥστε τὸ πάλιν ἀμφίβολον· εἰ γὰρ παρὰ τὸ Ἄθως Ἄθω, ἔστι πλεονασμῷ τοῦ ο εἰ ἐλέγετο. Ἄθως, Ἀθόω, Ἀθόω, οὐκ ἔτι πλεονάζει. Ἡρωδιανὸς περὶ παθῶν.

VARIÆ LECTIONES.

219. Τεῷ) γρ. μέσσῳ, *Eustath.*

229. Ἀθόω) γρ. Ἄθω. vid. *Schol.* & Not. in *Textum.* Ibid. Ἐβήσατο) γρ. ἐβήσετο, *Etymolog.* M. in *Textu* laudatum.

230. Θείοιο Θόαντος) γρ. Θόαντος ἄνακτος, MS. Barocc. Oxon. non sine *Versûs* periculo.

Ἔνθ'

Ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ὕπνε, ἄναξ πάντων τε θεῶν πάντων τ' ἀνθρώπων,
Εἰ μὲν δή ποτ' ἐμεῦ ἔπος ἔκλυες, ἠδ' ἔτι καὶ νῦν
Πείθευ· ἐγὼ δέ κέ τοι εἰδέω χάριν ἤματα πάντα·
Κοίμησόν μοι Ζηνὸς ὑπ' ὀφρύσιν ὄσσε φαεινὼ,
Αὐτίκ', ἐπεί κεν ἐγὼ παραλέξομαι ἐν φιλότητι.
Δῶρα δέ τοι δώσω, καλὸν θρόνον, ἄφθιτον αἰεὶ,
Χρύσεον· Ἥφαιστος δέ κ' ἐμὸς παῖς ἀμφιγυήεις
Τεύξει ἀσκήσας, ὑπὸ δὲ θρῆνυν ποσὶν ἥσει·
Τῷ κεν ἐπισχοίης λιπαροὺς πόδας εἰλαπινάζων.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσεφώνεε νήδυμος Ὕπνος,
Ἥρη, πρέσβα θεὰ, θύγατερ μεγάλοιο Κρόνοιο,
Ἄλλον μέν κεν ἔγωγε θεῶν αἰειγενετάων
Ῥεῖα κατευνήσαιμι, καὶ ἂν ποταμοῖο ῥέεθρα
Ὠκεανοῦ, ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται·
Ζηνὸς δ' οὐκ ἂν ἔγωγε Κρονίονος ἆσσον ἱκοίμην,
Οὐδὲ κατευνήσαιμ', ὅτε μὴ αὐτός γε κελεύοι.

Ubi Somno congressa est fratri Mortis,
Inque ejus hæsit manu, verbaque fecit, dixitque,
" Somne, rex omniúmque deorum omniúmque hominum,
" Si quidem jam olim meo verbo auscultâsti, etiam nunc
" Obsequere, ego autem tibi habebo gratiam dies omnes:
" Sopito mihi Jovis sub palpebris oculos fulgentes,
" Statim, postquam ego accubuero in amore.
" Dona autem tibi dabo, pulchrum solium, incorruptum in-perpetuum.
" Aureum; Vulcanus etenim meus filius utroque-pede-claudus
" Fabricabit elaboratè-concinnatum, sub pedibúsque scabellum mittet:
" Cui imponas nitidos pedes dum convivaris.
Hanc respondens allocutus est suavis Somnus,
" Juno, veneranda dea, filia magni Saturni,
" Alium quidem ego deorum sempiternorum
" Facilè sopiverim, etiam torrentis fluenta
" Oceani, qui quidem parens omnibus est:
" Jovem autem non ego Saturnium propè adivero,
" Neque sopivero, quando non ipse quidem jusserit.

ΣΧΟΛΙΑ.

232. Φῦ.] Ἐνέφυ, συνέπλεξεν.
235. Εἰδέω χάριν.] Γνώσομαι καὶ προσομολογήσω σοὶ χάριν.
240. Θρῆνυν.] Ὑποπόδιον· ἀρσενικῶς. Ἥσει.] Ὑποθήσει.
241. Εἰλαπινάζων.] Εὐωχούμενος.
245. Κατευνήσαιμι.] Καταχοιμήσαιμι.

246. Ὠκεανοῦ ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται.] Ἐπεὶ ἐξ ὕδατος αἱ αὐξήσεις ὑπάρχουσι, πῶς, Ἡσιόδου πάντων πρῶτον εἰπόντος γεγενῆσθαι τὸ Χάος, Ὅμηρος φησιν, Ὠκεανόν; Ῥητέον οὖν, ὅτι ἕκαστος μὲν εἴρηκεν, ὡς ἐβούλετο· Ὅμηρος δὲ φησι φιλοσοφώτερος· τὸ γὰρ ὕδωρ τῶν πάντων ὁ ζωὴ καὶ σύστασις τῶν τεσσάρων στοιχείων, ὅλως οὖν ὅθεν καὶ ὁ Πίνδαρος, ἄριστον αὐτὸ φησιν.

NOTÆ.

231. Ἔνθ' Ὕπνῳ ξύμβλητο, κασιγνήτῳ Θανάτοιο) *Lacedæmonios* ait *Pausanias*, in *Laconicis*, Ἀγάλματα πεποιηκέναι Ὕπνου καὶ Θανάτου, καὶ σφᾶς ἀδελφοὺς εἶναι, κατὰ τὰ ἔπη, ἐν Ἰλιάδι, ἡγοῦνται. Et aliàs Poeta, *Odyss.* ν'. v. 80. Νήγρετος, ἥδιστος, Θανάτῳ ἄγχιστα ἐοικώς· undè *Virgil.* *Et Consanguineus Lethi Sopor.* Et, Ὕπνος τὰ μικρὰ τοῦ Θανάτου μυστήρια, &c. Ὕπνος δὲ Θανάτου τῆς προμελέτησις πέλει.
236. Κοίμησον) Vid. ad π'. v. 524.
245. Ὠκεανοῦ ὅσπερ γένεσις πάντεσσι τέτυκται) *Plutarchus*, De Facie in Orbe Lunæ, post hunc Versum, ex *Cratetis* sententiâ & hunc ait additum, *Ἀνδράσιν, ἠδὲ θεοῖς· πλείστην δ' ἐπὶ γαῖαν ἵησιν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

245. *Κατευνήσαιμι) Κοιμήσαιμι, *Excerpta* MSS.
246. Ὠκεανοῦ ὅσπερ γένεσις) Hoc *Scholion*, malè olim divagatum, ad v. 274. nunc in suum locum retraxi. Confer v. 201. &c. item *Br. Schol.* in locum.

VARIÆ LECTIONES.

234. Εἰ μὲν) γρ. ἢ μὲν, MSS. non malè. *Ibid.* Ἠδ' ἔτι) γρ. ἠδ' ἔτι.
237. Παραλέξομαι ἐν φιλότητι) γρ. παραλέξομαι φιλότητι.
246. Γένεσις) γρ. γένεσις, ut suprà, v. 201.
248. Κελεύοι) γρ. κελεύοι, MS. Barocc. *Oxon.*

Ἤδη

Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσεν ἐφετμή,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐκεῖνος ὑπέρθυμος Διὸς υἱὸς
Ἔπλεεν Ἰλιόθεν, Τρώων πόλιν ἐξαλαπάξας.
Ἤτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα Διὸς νόον αἰγιόχοιο
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· σὺ δέ οἱ κακὰ μήσαο θυμῷ,
Ὄρσασ' ἀργαλέων ἀνέμων ἐπὶ πόντον ἀήτας.
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένειγκας,
Νόσφι φίλων πάντων· ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε,
Ῥιπτάζων κατὰ δῶμα θεούς· ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ζήτει, καί κέ μ' ἄϊστον ἀπ' αἰθέρος ἔμβαλε πόντῳ,
Εἰ μὴ Νὺξ δμήτειρα θεῶν ἐσάωσε καὶ ἀνδρῶν,
Τὴν ἱκόμην φεύγων· ὁ δ' ἐπαύσατο, χωόμενός περ·
Ἅζετο γάρ, μὴ Νυκτὶ θοῇ ἀποθύμια ἔρδοι·

" Jam enim me & aliàs tuum supersecit mandatum,
" Die illo, quando ille magnanimus Jovis filius
" Navigabat ex Ilio, Trojanorum urbe vastatâ.
" Ego sane demulsi Jovis mentem Ægiochi
" Suavis circumfusus: tu autem ei mala struxisti animo,
" Excitatis sævorum ventorum in pontum flatibus.
" Et illum deinde ad Con benè habitatam de-cursu-detulisti,
" Seorsum ab amicis omnibus: hic tandem experrectus indignabatur,
" Proturbans per domum deos, me autem maximè omnium
" Quærebat: & me perditum ab æthere injecisset ponto,
" Nisi Nox domitrix deorum servasset & hominum,
" Quam adivi fugiens: ille itaque cohibuit-se, iratus licet;
" Verebatur enim, ne Nocti celeri ingrata animo faceret:

ΣΧΟΛΙΑ.

249. Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεή.] Ἤ, κατ' ἄλλο τι. Ἤδη γάρ με καὶ κατ' ἄλλο ἐπαίδευσεν ἡ σὴ πρόσταξις· ἢ, ἄλλοτε δὲ ἐπίνυσσεν ἐφετμή· τουτέστι, τῇ ἰδίᾳ ἐσωφρόνισε καὶ ἐνουθέτησεν ἐντολῇ καὶ ἀπειλῇ.

252. Ἔλεξα.] Κατεκοίμισα.

253. Ἀμφιχυθείς.] Περιχυθείς. Μήσαο.] Ἐμηχανήσω, ἐβουλεύσω.

254. Ὄρσασα.] Εἰς ὁρμὴν ἀγαγοῦσα, διεγείρασα. Ἀήτας.] Τὰς τῶν ἀνέμων πνοάς.

255. Κόωνδε.] Εἰς τὴν Κῶν νῆσον· γράφεται δὲ σὺν τῷ ν καὶ ἀπαλλακτικῶς. Ἡρακλῆς, ἀνακομιζόμενος μετὰ τὸ πορθῆσαι Τροίαν, χειμασθείς τε κατὰ τὸ Αἰγαῖον πέλαγος, βουλήσει Ἥρας, σφοδρῶς συσχεθεὶς ἀνέμῳ, κατασυρθείς τε εἰς Κῶν τὴν Μεροπίδα, ἐκωλύθη ἐπιβῆναι τῆς νήσου ὑπὸ Εὐρυπύλου τοῦ Ποσειδῶνος, βασιλεύοντος αὐτῆς. Βιασάμενος δὲ, καὶ ὡς λῃστὰς ἐπιβάς, ἀνεῖλε τόν τε Εὐρύπυλον, καὶ τοὺς παῖδας αὐτοῦ· μιγεὶς δὲ τῇ θυγατρὶ αὐτοῦ Χαλκιόπῃ Θεσσαλὸν ἐγέννησεν. Ἀπένεικας.] Ἀπήνεγκας.

256. Ἐπεγρόμενος.] Ἐπαναστάς, ἐξυπνισθείς. Ὁ δ' ἐπεγρόμενος χαλέπαινε. Ῥιπτάζων.] Ἀναστροφή ἐστιν, ἀντὶ τοῦ, χαλεπαίνων ἔρριπτε. Μή ποτε οὖν τις ἀπ' ἴσης ἀρχῆς ἀναγινώσκῃ τὸ ῥιπτάζων. Χαλέπαινεν.] Ὠργίζετο.

257. Ῥιπτάζων.] Ῥίπτων, συνελαύνων. Ἔξοχα.] Μάλιστα.

258. Καί κέ μ' ἄϊστον ἀπ' αἰθέρος.] Καὶ ἂν ἰδών με, ἀνεπίστρεπτον καὶ ἀφανῆ ἐποίησε, βαλὼν ἀπὸ τοῦ οὐρανοῦ εἰς θάλασσαν.

259. Δμήτειρα θεῶν.] Ἡ δαμάστειρα, ὅ ἐστιν, ἄρχουσα.

260. Ἱκόμην.] Ἱκέτευον περιεχόμενος.

261. Ἅζετο.] Ἐσεβεῖτο. Ἀποθύμια.] Ἀηδῆ, οὐκ ἀρεστά. Ἀποθύμια ἔρδοι.] Ἐχθρὰ πράξοι. Θοῇ.] Ἤτοι, ὅτι διὰ τὸ ὑπὸ θᾶττον, ὡς ταχὺ τὴν ἡμέραν δοκῇ παραλύειν ἢ θεία.

NOTÆ.

249. Ἤδη γάρ με καὶ ἄλλο τεὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή) Pro ἄλλο τεὴ nonnulli legunt, ἄλλοτε δὴ ἐπίνυσσεν ἐφετμή. Sed *Plutarchus*, in Vitâ *Homeri*, nostram *Lectionem* defendit, & ἄλλο *Doricè*, pro ἄλλοτε, poni contendit.

252. Ἤτοι ἐγὼ μὲν ἔθελξα) Pro ἔθελξα, *Aldina*, *Hervagian*, &c. ἔλεξα, nisi quod *Hervag*. ἔελξα, facile vitium putes, pro ἔθελξα. verùm ipse *Eustath*. in *Textu* & *Notis*, semper legit ἔλεξα, ut fol. 971. *Text*. fol. 972. lin. 8. fol. 973 lin. 36. & 38. & fol. 974. lin. 1. MS. etiam CCC. & MS. *Mori*, ἔλεξα. & mox, v. 252. λεξάσθαι. Quare in *Scholiis*, & inter *Var. Lectiones*, maneat omninò; verùm ἔθελξα in *Textu* locum habeat, nihilò minùs: nec enim λέξαι νόον, æquè benè dicitur, atque θέλξαι, etiamsi de *Somno* dixeris.

259. Δμήτειρα) Alia Lectio δ' μήτειρα. Ἀρέσκονται δὲ οἱ πλείους τῇ προτέρᾳ γραφῇ. *Eustath*. fol. 974. l. 37. nec enim μήτειρα *Homerica* notæ, aut temporis.

NOTÆ IN SCHOLIA.

252. Ἔλεξα) Ità in *Scholiis* Omnium Editionum; quarè & hic maneat. Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

249. Ἄλλο τεὴ) γρ. ἄλλοτε δή. & ἄλλα θ' ἔη, vid. Not. in *Textum*.

252. Ἔθελξα) γρ. ἔλεξα, MS. CCC. MS. *Mori*, *Br. Schol*. & *Eustath*. vid. in Not. ad *Textum*.

255. Εὖ ναιομένην) γρ. εὐναιομένην, ut *Iliad*. ά. v. 164.

256. Ἐπεγρόμενος) γρ. ἀνεγρόμενος, *Eustath*. fol. 972. lin. 10.

259. Δμήτειρα) γρ. μήτειρα, vid. Not. in *Textum*. Ibid. Ἐσάωσε) γρ. μ' ἐσάωσε.

261. Ἔρδοι) γρ. ἔρδει.

Νῦν

Νῦν αὖ τοῦτό μ' ἄνωγας ἀμήχανον ἄλλο τελέσσαι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ὕπνε, τίη δὲ σὺ ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μενοινᾷς;
Ἦ φῂς, ὡς Τρώεσσιν ἀρηξέμεν εὐρύοπα Ζῆν',
Ὡς Ἡρακλῆος περὶ χώσατο, παιδὸς ἑοῖο;
Ἀλλ' ἴθ', ἐγὼ δέ κέ τοι Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων
Δώσω ὀπυιέμεναι, καὶ σὴν κεκλῆσθαι ἄκοιτιν,
Πασιθέην, ἧς αἰὲν *ἐέλδεαι ἤματα πάντα.
Ὣς φάτο· χήρατο δ' Ὕπνος, ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα,
Ἄγρει νῦν μοι ὄμοσσον ἀάατον Στυγὸς ὕδωρ,
Χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην· ἵνα νῶϊν ἅπαντες
Μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες·
Ἦ μὲν ἐμοὶ δώσειν Χαρίτων μίαν ὁπλοτεράων,
Πασιθέην, ἧς τ' αὐτὸς ἐέλδομαι ἤματα πάντα.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Ὤμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, θεοὺς δ' ὀνόμηνεν ἅπαντας
Τοὺς ὑποταρταρίους, οἳ Τιτῆνες καλέονται·

" Nunc rursus hoc me jubes periculosissimum aliud perficere.
Hunc rursus allocuta est bovinis-oculis veneranda Juno,
" Somne, quid verò tu hæc in mentibus tuis cogitas?
" An putas, ità Trojanis favere latè-sonantem Jovem,
" Sicut propter Herculem iratus est, filium suum?
" Quare age, ego etenim tibi Gratiarum unam juniorum
" Dabo ducendam, & tuam vocandam conjugem,
" Pasitheam, quam semper cupis dies omnes.
Sic dixit. Gavisus est autem Somnus, respondensque allocutus est,
" Age nunc mihi jura inviolabilem Stygis aquam,
" Manûque alterâ quidem tange terram almam,
" Alterâ verò mare marmoreum; ut nobis omnes
" Testes sint inferi dii Saturnum circa existentes;
" Certè te mihi daturam esse Gratiarum unam juniorum,
" Pasitheam, quam & ego cupio dies omnes.
Sic dixit. Neque non obsecuta-est dea ulnas-candida Juno,
Jurabat etenim, ut jubebat, deósque nominabat omnes
Subtartareos, qui Titanes appellantur.

ΣΧΟΛΙΑ.

262. Ἀμήχανον.] Ἄπορον, ἀδύνατον.
264. Μενοινᾷς.] Προθυμῇ, σπουδάζεις.
265. Ζῆν'.] Τὸ πλῆρες, Ζῆνα.
267. Ὁπλοτεράων.] Νεωτέρων.
268. Ὀπυιέμεναι.] Γῆμαι.
270. Χήρατο.] Ἐχάρη.
271. Ἀάατον.] Ἤτοι, ἀβλαβές. ἢ, πολυβλαβές. ἀβλαβὲς μὲν, τοῖς εὐόρκοις· πολυβλαβὲς δὲ, τοῖς ἐπιόρκοις.
272. Χειρὶ δὲ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἕλε χθόνα πουλυβότειραν, Τῇ δ' ἑτέρῃ ἅλα μαρμαρέην.] Τὰ βαρύτατα τῶν στοιχείων ὄμνυσι· καθάπερ ἐν τῇ συνηθείᾳ λέγομεν, Ξηρὸν, καὶ ὑγρόν.
273. Μαρμαρέην.] Λευκήν.
274. Θεοὶ Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.] Οἱ περὶ τὸν Κρόνον θεοί· λέγει δὲ τοὺς Τιτᾶνας. Οὗτοι δὲ εἰσιν Οὐρανοῦ παῖδες, Κρόνος, Κρεῖος, Ὑπερίων, Ἰαπετὸς, Κοῖος.
278. Ὀνόμηνεν.] Ὠνόμασεν.

NOTÆ.

265. Εὐρύοπα Ζῆν'—) Versus *Hypermeter*, de quo suprà, ad Θ'. v. 206.

269. Πασιθέην' ἧς αἰὲν *ἐέλδεαι ἤματα πάντα.) Olim in hoc *Versu*, pro ἐέλδεαι, legebatur ἱμείρεαι, in omnibus, quantum quidem ego video: nec minùs tamen inaccurate; semper enim aliàs *Homero*, in vocibus ἱμείρω, & ἵμερος, indéque derivatis, *Prior* producitur, ut plus quinquagies apparet. Quin & hic ipse *Versus*, septem ab hinc *Lineis*, ἐέλδομαι legit in *omnibus* omninò Codicibus, tam *Impressis*, quàm *Manuscriptis*: quare & illa *Vera* est *Lectio*, & huic *Versui* æquè restituenda.

279. (Οἳ Τιτῆνες καλέονται)) *Eustath.* fol. 977. lin. 3. Ἐν δὲ τῷ, Οἳ Τιτῆνες καλέονται, προσγράφουσί τινες ἕτερον στίχον τοῦτον, *Ὤμνυε δ' ἐκ πέτρης κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὡς δέον ἦν ἐπομόσασθαι Στύγα, καθὰ ὁ Ὕπνος ἀπῄτησεν. Quod tamen abundè intelligitur, per illud, quod præcesserat, Ὤμνυε δ', ὡς ἐκέλευε, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

271. *Ἀβλαβὲς &c. ex *Etymolog.* M. v. Ἄατος.
274. Κοῖος) Quæ olim post hanc vocem malè erant locata, nunc revocamus ad v. 246.

VARIÆ LECTIONES.

265. Ἀρηξέμεν) γρ. ἀρηξέμεναι. MS. Barocc. *Oxon.* Ibid. Ζῆν') γρ. Ζῆν—ν', Ὡς. vid. Not. in *Textum.*
269. Ἐέλδεαι) γρ. ἱμείρεαι, malè, olim; vid. Not. in *Textum.*
270. Χήρατο) γρ. χήρατο.
274. Μάρτυροι ὦσ' οἱ ἔνερθε θεοὶ) γρ. Μάρτυροι ὦσιν ἔνερθε θεοὶ. & μάρτυροι, ὅσσοι ἔνερθε θεοὶ &c. *Eustath.* fol. 976. lin. 12.
276. Ἐέλδομαι) Hæc *Lectio* sola huic loco semper adfuit; vid. Not. ad *Textum*, v. 269.

Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ὄμοσέν τε, τελεύτησέν τε τὸν ὅρκον,
Τὼ βήτην, Λήμνου τε καὶ Ἴμβρου ἄστυ λιπόντε,
Ἠέρα ἑσσαμένω, ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Ἴδην δ' ἱκέσθην πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν,
Λεκτόν, ὅθι πρῶτον λιπέτην ἅλα· τὼ δ' ἐπὶ χέρσου
Βήτην· ἀκροτάτη δὲ ποδῶν ὕπ' ἐσείετο ὕλη.
Ἔνθ' Ὕπνος μὲν ἔμεινε, πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι,
Εἰς ἐλάτην ἀναβὰς περιμήκετον, ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ
Μακροτάτη πεφυυῖα δι' ἠέρος αἰθέρ' ἵκανεν·
Ἔνθ' ἧστ' ὄζοισιν πεπυκασμένος εἰλατίνοισιν,
Ὄρνιθι λιγυρῇ ἐναλίγκιος, ἥν τ' ἐν ὄρεσι
Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Κύμινδιν.
Ἥρη δὲ κραιπνῶς προσεβήσατο Γάργαρον ἄκρον
Ἴδης ὑψηλῆς· ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς.
Ὡς δ' ἴδεν, ὥς μιν ἔρως πυκινὰς φρένας ἀμφεκάλυψεν,
Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐμισγέσθην φιλότητι,

Sed postquam juraverátque, absolverátque juramentum,
Illi ibant, Lemnique, & Imbri urbe relictâ,
Caligine induti, citò conficientes iter:
Ad Idam autem pervenerunt fontibus-irriguam, matrem ferarum,
Ad Lecton, ubi primum liquerunt mare: hi igitur super terram
Ibant: summa autem sub pedibus quassabatur sylva.
Illic Somnus quidem mansit, antequam Jovis oculi viderent eum,
Abiete ascensâ admodum-procerâ, quæ tunc in Idâ
Altissima nata per aerem ad æthera ibat:
Illic sedit ramis densè-opertus abiegnis,
Avi argutæ similis, quam in montibus
Chalcidem nominant dii, hominésque Cymindin.
Juno autem celeriter ascendebat Gargarum summum
Idæ excelsæ: vidit autem nubes-cogens Jupiter.
Ut verò vidit, continuò illum amor prudentia præcordia cooperuit,
Perinde-ac quando primùm misti sunt in amore,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

280. Τελεύτησεν.] Ἐπλήρωσεν.

281. Ἴμβρου.] Ἴμβρος, νῆσος Θρᾴκης.

282. Ἠέρα.] Ὁμίχλην, σκότος.

283. Μητέρα θηρῶν.] Μητέρα θηρῶν· θηροτρόφος γὰρ ἡ Ἴδη, διὰ τὸ πολὺ τῆς ὕλης.

284. Λεκτόν.] Ἀκρωτήριον τῆς Ἴδης, οὕτω κεκλημένον ἀπὸ τοῦ ἐν αὐτῷ κατακλιθῆναι Δία καὶ Ἥραν. Τρία δὲ τὰ πάντα ἀκρωτήρια τῆς Ἴδης, Λεκτὸν, Γάργαρον, Φαλάκρα. Ἐπὶ χέρσου.] Ἐπὶ τῆς γῆς.

286. Πάρος Διὸς ὄσσε ἰδέσθαι.] *Πρὶν ἤδη τοὺς ὀφθαλμοὺς τοῦ Διὸς ἰδεῖν αὐτόν· ὅπως μὴ ὑπὸ τοῦ Διὸς ἰδόντος αὐτὸν κοιμίσῃ.

287. Περιμήκετον.] Πάνυ ὑψηλόν. Ἣ τότ' ἐν Ἴδῃ μακροτάτη πεφυυῖα.] Διὰ τοῦτο τότε αὐτὴν εἶπε τὸ ψεῦδος, ὥστε μὴ ζητεῖν αὐτόν.

289. Πεπυκασμένος.] Ἐσκεπασμένος. Ὄζοισιν εἰλατίνοισιν.] Ἐλατίνοις *κλάδοις.

290. Λιγυρῇ.] Ὀξείᾳ.

291. Χαλκίδα.] Χαλκὶς, εἶδος ὀρνέου, ὅπερ καλεῖται κύμινδις, ἀπὸ τῆς φωνῆς. Κύμινδιν.] Ὁ κύμινδις οἰκεῖ μὲν ὄρη, ἔστι δὲ μέλας, χαλκίζων τὴν χροιάν· καὶ μέγεθος, ὅσον ἱέραξ φασσοφόνος, ὥς φησιν Ἀριστοτέλης. Παρὰ δέ τισι θηλυκῶς λέγεται). Εὐπτόφορον δὲ εἰς ὕπνον τὸ ὄρνεον· ἀεὶ δὲ τὴν κεφαλὴν ὑπὸ τοὺς κλάδους κρύπτει.

294. Ὡς.] Νῦν, εὐθέως· ἢ, τότε. Ἔρως.] Ἔρος, Αἰολικῶς. Πυκινάς.] Συνετάς.

295. Οἷον ὅτε πρώτιστον ἐμισγέσθην.] Ἥραν τρεφομένην παρὰ τοῖς γονεῦσιν, εἷς τῶν γιγάντων, Εὐρυμέδων, βιασάμενος, ἔγκυον ἐποίησεν· ἡ δὲ Προμηθέα ἐγέννησε. Ζεὺς δὲ ὕστερον γήμας τὴν ἀδελφὴν, καὶ γνοὺς τὸ γεγονὸς, τὸν μὲν Εὐρυμέδοντα κατεταρτάρωσε, τὸν δὲ Προμηθέα, προφάσει πυρὸς, δεσμοῖς ἀνέρτησεν. Ἡ ἱστορία παρ' Εὐφορίωνι.

N O T Æ.

290. Ὄρνιθι λιγυρῇ) *Ultima* τοῦ ὄρνιθι producitur, ut λ'. v. 532. Μάστιγι λιγυρῇ.

291. Χαλκίδα κικλήσκουσι θεοί) Vid. De Deorum Linguâ, ad α. v. 403. Τὴν Κύμινδιν οὐκ ἀνέγραψεν ὁ Καλλίμαχος, μετὰ ὀρνέων δηλονότι. *Aristoph.* Schol.

293. Ἴδε δὲ νεφεληγερέτα Ζεύς) Producitur τὸ δε, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Liquidam.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

286. *Πρὶν ἤδη &c.) *Excerpta* MSS.

289. Ὄζοις) *Κλάδοις. Addita, priùs à *Schrevelio*; posteriùs, nè ὄζοις ἀνεξήγητος sit, continuatur à nobis.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

281. Λιπόντε) γρ. λιπόντες, MS. *Barocc.* Oxon.

285. Ποδῶν ὕπ' ἐσείετο) γρ. ποδῶν ὑπεσείετο, olim, non æquè benè.

286. Ἔμεινε) γρ. ἔμιμνε. Ibid. Ὄσσε) γρ. ὄσσον, MS. CCC. *Ibid.* ἰδέσθαι) γρ. ἰκέσθαι.

291. Ἄνδρες δὲ κύμινδιν) γρ. ἄνδρες δέ τε Κύμινδιν, *Joh. Tzetzes*, MS. Prolegom. in *Iliad.* α. fol. 10.

292. Προσεβήσατο) γρ. προσεβήσετο.

294. Ἔρως) γρ. ἔρος, *Br. Schol.* & mox, v. 315. in ipso *Textu.*

Εἰς

Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας·
Στῆ δ' αὐτῆς προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἥρη, πῆ μεμαυῖα κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνεις;
Ἵπποι δ' οὐ παρέασι ϗ ἅρματα, τῶν κ' ἐπιβαίης.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη,
Ἔρχομαι ὀψομένη πολυφόρβου πείρατα γαίης,
Ὠκεανόν τε, θεῶν γένεσιν, ϗ μητέρα Τηθύν,
Οἵ μ' ἐν σφοῖσι δόμοισιν εὖ τρέφον ἠδ' ἀτίταλλον·
Τοὺς εἶμ' ὀψομένη, καί σφ' ἄκριτα νείκεα λύσω.
Ἤδη γὰρ δηρὸν χρόνον ἀλλήλων ἀπέχονται
Εὐνῆς ϗ φιλότητος· ἐπεὶ χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ἵπποι δ' ἐν πρυμνωρείῃ πολυπιδάκου Ἴδης
Ἑστᾶσ', οἵ μ' οἴσουσιν ἐπὶ τραφερήν τε ϗ ὑγρήν.
Νῦν δέ σευ εἵνεκα δεῦρο κατ' Οὐλύμπου τόδ' ἱκάνω,
Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεαι, αἴ κε σιωπῇ
Οἴχωμαι πρὸς δῶμα βαθυρρόου Ὠκεανοῖο.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἥρη, κεῖσε μὲν ἔστι ϗ ὕστερον ὁρμηθῆναι,
Νῶϊ δ', ἄγ', ἐν φιλότητι τραπείομεν εὐνηθέντε·
Οὐ γάρ πώποτέ μ' ὧδε θεᾶς ἔρος, οὐδὲ γυναικός,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι περιπροχυθεὶς ἐδάμασσεν,
Οὐδ' ὁπότ' ἠρασάμην Ἰξιονίης ἀλόχοιο,

Ad cubile consuetudinis-gratiâ-euntes, suis clàm parentibus:
Stetit itaque ipsam ante, verbáque fecit, dixitque,
" Juno, quò tendens ab Olympo huc venis?
" Equi autem non adsunt & currus, quos conscendas.
Hunc dolos-struens allocuta est veneranda Juno,
" Eo visura almæ fines terræ,
" Oceanúmque, deorum parentem, & matrem Tethyn,
" Qui me in suis ædibus magnâ-curâ nutrierunt & educârunt:
" Hos vado visura, ut ipsis difficiles-compositu lites dirimam.
" Jam enim diuturno tempore inter se abstinent
" Cubili & amore: ira enim invasit animum.
" Equi autem in radice fontibus-irriguæ Idæ
" Stant, qui me ferant supra aridúmque & humidum.
" Nunc verò tui gratiâ huc ab Olympo ab hoc venio,
" Ne fortè mihi posthàc irascaris, si silentio
" Abeam ad domum profundè-fluentis Oceani.
Hanc respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter,
" Juno, illuc quidem licet vel posthàc proficisci;
" Nos autem age in amore convertamur in-lecto-dormientes:
" Non enim unquam mihi sic deæ amor, neque mulieris,
" Animum in pectoribus circumfusus domuit,
" Neque quandò captus-fui amore Ixioniæ uxoris,

ΣΧΟΛΙΑ.

296. Εἰς εὐνὴν φοιτῶντε, φίλους λήθοντε τοκῆας.] Καὶ Ἀπολλόδωρος ἱστορεῖ * κρύφα τὸν Δία τῇ Ἥρᾳ συγκαθευδῆσαι.

298. Πῆ μεμαυῖα.] Ποῦ ὁρμήσασα. Τόδε.] Εἰς τοῦτον τὸν τόπον. Ἱκάνεις.] Παραγίνῃ.

307. Πρυμνωρείῃ.] Πρυμνωρεῖα καλοῦσι, τὰ ἔσχατα καὶ κατώτατα τῶν ὀρῶν.

308. Τραφερήν τε καὶ ὑγρήν.] Γῆν καὶ θάλασσαν.

313. Κεῖσε.] Εἰς ἐκεῖνον τὸν τόπον.

316. Περιπροχυθείς.] Περιαπλωθείς, καταχυθείς. Ἐδάμασσεν.] Ὑπέταξεν.

317. Ἠρασάμην.] Ἠράσθην. Ἰξιονίης ἀλόχοιο.] Τῆς Ἰξίονος γυναικός, ἧς ὄνομα Δία· ἦν δὲ αὕτη θυγάτηρ * Δηϊονέως· μετὰ δὲ τὸ φθαρῆναι αὐτὴν ὑπὸ Διός, ὕστερον Ἰξίονι ἐζεύχθη. * Ità, pro Ἠιονέως.

NOTÆ.

299. Τῶν κ' ἐπιβαίης) Pro τῶν κεν, & vel hinc apparet, τὸ κεν aliquid ad *Sensum* conferre, neque *otiosum* prorsus esse; ut nonnulli putant de hujusmodi particulis: melius enim, si modò *Sensus* id pateretur, hinc poterat abesse.

301. Πολυφόρβου πείρατα γαίης) Vid. de hoc loco, suprà, ad v. 200. & deinceps.

317. Ἰξιονίης ἀλόχοιο, Ἣ τίκε Πειρίθοον) Nomen

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Κρύφα) Huc refer *Scholia* ad Α. v. 609.

317. * Ἧς ὄνομα Δία) In hoc *Scholio*, Veterem

VARIÆ LECTIONES.

302. Γένεσιν) γρ. φύτλην, vid. suprà, v. 201.

303. Εὖ τρέφον) γρ. εὔτρεφον, vid. ad v. 202.

310. Μήπως μοι μετέπειτα χολώσεαι) γρ. μήπως μοι μετόπισθε χολώσεαι, MS. Barocc. Oxon.

314. Εὐνηθέντε) γρ. εὐνηθέντες, MS. Barocc. Oxon.

Ἠ

Ἣ τέκε Πειρίθοον, θεόφιν μήστωρ' ἀτάλαντον·
Οὐδ' ὅτε περ Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης,
Ἣ τέκε Περσῆα, πάντων ἀριδείκετον ἀνδρῶν·
Οὐδ' ὅτε Φοίνικος κούρης τηλεκλειτοῖο,
Ἣ τέκε μοὶ Μίνω τε καὶ ἀντίθεον Ῥαδάμανθυν·
Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης, οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ,
Ἥ ῥ' Ἡρακλῆα κρατερόφρονα γείνατο παῖδα·

" Quæ peperit Pirithoum, diis consiliarium parem.
" Neque quandò Danaes pedibus-elegantis Acrisioniæ,
" Quæ peperit Perseum, omnium clarissimum virorum:
" Neque quando Phœnicis filiæ longè-inclytæ,
" Quæ peperit mihi Minôsque & dis-parem Rhadamanthyn:
" Neque quandò Semeles, neque Alcmenes in Thebis;
" Quarum hæc quidem Herculem animo intractum peperit filium;

ΣΧΟΛΙΑ.

319. Οὐδ' ὅτε περ Δανάης.] Δανάη, Ἀκρισίου θυγάτηρ, ἡ Διῒ συγγενηθεῖσα, Περσέα ἐγέννησε. χρησμῷ γάρ φασι τοῦ Ἀκρισίου περὶ γενέσεως ἀῤῥένων παίδων, ὁ θεὸς ἔφη, τὸν γενησόμενον παῖδα ἐκ τῆς θυγατρὸς αὐτὸν κτενεῖν. δείσας δὲ ὁ Ἀκρίσιος, κατὰ γῆς θάλαμον χαλκοῦν κατασκευάσας, τὴν Δανάην ἐφρούρει. Αὕτη δὲ, ὥς φησι Πίνδαρος, καὶ ἕτεροί τινες, ἐφθάρη ὑπὸ τοῦ πατραδέλφου αὐτῆς Προίτου· ὅθεν αὐτοῖς καὶ στάσις ἐκινήθη. ὡς δὲ ἔνιοί φασι, Ζεὺς μεταμορφωθεὶς εἰς χρυσὸν, καὶ διὰ τῆς ὀροφῆς εἰσδὺς εἰς τὸν Δανάης κόλπον, συνῆλθεν αὐτῇ. Αἰσθόμενος δὲ Ἀκρίσιος ὕστερον, ἐξ αὐτῆς γεγεννημένον Περσέα, μὴ πιστεύσας ὑπὸ Διὸς ἐφθάρθαι, τὴν θυγατέρα μετὰ τοῦ παιδὸς εἰς λάρνακα βαλὼν, εἰς θάλασσαν ἔῤῥιψε. διασωθέντων δὲ τούτων εἰς *Σέρφον τὴν νῆσον, συνέβη ἀνατραφῆναι τὸν παῖδα παρὰ *Πολυδέκτῃ. ἢ, ὡς ἔνιοί φασιν, ὑπὸ Δίκτυος τοῦ ἀδελφοῦ *Πολυδέκτου. Φυγόντος δὲ ὕστερον Ἀκρισίου, τὴν Ἀργείων βασιλείαν παρέλαβε Περσεύς. Καλλισφύρου.] Καλοὺς πόδας ἐχούσης, ἀπὸ μέρους, καλῆς· ὁ δὲ τρόπος, συνεκδοχή.

320. Ἀριδείκετον.] Μεγάλως εὐπρεπῆ. ἐπισημότατον.

321. Φοίνικος κούρης.] Θυγατρὸς λέγει δὲ τῆς Εὐρώπης. Ἔνιοι δὲ αὐτὴν, οὐ Φοίνικος, ἀλλ' Ἀγήνορος, εἶπον. Τὰ δὲ περὶ αὐτῆς ἀκριβῶς εἴρηται ἐν τῇ *μ'. ῥαψῳδίᾳ, ἐν τοῖς περὶ Σαρπηδόνος. Τηλεκλειτοῖο.] Μέχρι πόῤῥω καὶ πολλοῦ ἐνδόξου· ἢ πάνυ ἐνδόξου.

323. Οὐδ' ὅτε περ Σεμέλης.] Σεμέλης, τῆς Κάδμου θυγατρὸς, Ζεὺς ἐρασθεὶς, κρύφα συνευνάζετο· ἡ δὲ ἐξαπατηθεῖσα ὑπὸ Ἥρας, ὑπισχνουμένης αὐτῇ Διὸς, πᾶν τὸ αἰτηθὲν ποιῆσαι, αἰτεῖται τοιοῦτον αὐτὸν ἐλθεῖν, οἷος ἦλθε μνηστευόμενος Ἥραν· Ζεὺς δὲ, μὴ δυνάμενος ἀνανεῦσαι, παραγίνεται εἰς τὸν θάλαμον αὐτῆς ἐφ' ἅρματος, ἀστραπαῖς καὶ βρονταῖς ὁμοῦ, καὶ κεραυνὸν ἵησι. Σεμέλης δὲ διὰ τὸν φόβον ἐκλειπούσης, ἑξαμηνιαῖον τὸ βρέφος ὁ Ζεὺς ἐκ τοῦ πυρὸς ἁρπάσας, ἐνέῤῥαψε τῷ μηρῷ. Ἡ ἱστορία παρ' Εὐριπίδῃ ἐν Βάκχαις. Οὐδ' Ἀλκμήνης ἐνὶ Θήβῃ.] Ἀλκμήνης, τῆς Ἠλεκτρύωνος καὶ Ἀναξοῦς τῆς *Ἀλκαίου, ἠράσθη Ἀμφιτρύων. Ὃς ἀνελὼν Ἠλεκτρύωνα, βοῶν ἀμφισβητήσεως χάριν, ἐξ Ἄργους ἔφυγεν εἰς Θήβας· σὺν αὐτῷ δὲ καὶ Ἀλκμήνη. Ὑποδεχθέντων δὲ ἀσμένως ὑπὸ τοῦ βασιλέως τῆς πόλεως Κρέοντος καὶ Ἡνιόχης, τιμῆς ἐτύγχανον μεγίστης. Μὴ βουλομένης δὲ Ἀλκμήνης γαμηθῆναι, εἰ μὴ οἱ φονεῖς τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς ἀναιρεθῶσιν, κατηγωνίσατο αὐτοὺς Ἀμφιτρύων, προσλαβόμενος συμμάχους Βοιωτοὺς, καὶ Λοκροὺς, ἔτι δὲ καὶ Φωκεῖς, ἐνιαυτὸν προσεδρεύσας. Ὡς δὲ ὑπέστρεψεν ἀπὸ τῆς στρατείας ἦγε τοὺς γάμους ἑαυτοῦ καὶ Ἀλκμήνης, τῇ αὐτῇ νυκτὶ ἐρασθεὶς

* ad v. 397.

* Ità, pro Ἀγκαίου.

NOTÆ.

erat hujus Nobilissimæ Fœminæ, *Dia*, filia erat *Deioneos*, soror *Cephali*, *Ixionis* Conjux, Mater *Pirithoi*. Vid. *Scholiast.* ad α. v. 268. undè & hæc *Scholia* auxi, *&c.*

319. Δανάης καλλισφύρου Ἀκρισιώνης) *Danae*, *Acrisii* filia, qui erat *Abantis* filius, Rex *Argivorum*, & *Præti* Regis, frater; de cujus Historiâ Nos, ad *Euripidis Danaen*.

320. Ἣ τέκε Περσῆα, πάντων) *Ultima* τοῦ Περσῆα producitur, in *Cæsurâ*, etiam *Atticè*; ut *Etymolog. M.* v. Βασιλεύς. Οἱ μέντοι Ἀθηναῖοι, ἐπειδὴ Πηλέως, καὶ Ἀχιλλέως, διὰ τοῦ ω μεγάλου γράφουσι, τούτου χάριν καὶ τὴν Αἰτιατικὴν ποιοῦσιν εἰς α μακρόν, ἵνα ἰσόχρονος γένηται τῇ ἰδίᾳ Γενικῇ· Εὐριπίδης, *Καὶ μὴν δέσποιναν τήνδε Πηλέα στελοῦ. *Vid. ad *Euripid. Andromach.* v. 545. *Persei* Historiam tradit *Apollodorus*, Biblioth. & *Ovid.* Metamorph. l. 4. §. 16. item *Euripid.* Danae, ut modò.

321. Φοίνικος κούρης) Præter *Br. Schol.* vid. *Apollodori* Biblioth. l. 3. c. 1. Τινὲς δὲ Εὐρώπην, οὐκ Ἀγήνορος, ἀλλὰ Φοίνικος λέγουσι. *Scholiastes* Euripid. ad *Phæniss.* v. 5. Λιβύης, τῆς Ἐπάφου καὶ Ποσειδῶνος, Ἀγήνωρ, καὶ Βῆλος. Ἀγήνορος καὶ Ἀργιόπης, τῆς Νείλου, Κάδμος, Κίλιξ, Φοῖνιξ· Φοίνικος, καὶ Τηλεφάης, ἄλλως Τηλεφάσσης, τῆς Ἱπποποσειδῶνος, Πείρας, Ἀστυπάλη, Εὐρώπη, Φοίνικη. Vid. *Moschi* Idyll. 2. cui titulus, Εὐρώπη.

NOTÆ IN SCHOLIA.

errorem corrigo, *Ixionis Uxoris* nomen, & illius Patris restituo, ex *Scholiis*, ad *Iliad.* α. v. 268.

319. *Σέρφον) Pro Σέριφον. *Πολυδέκτην & *Πολυδέκτου. pro Πολυδέκτῃ. &c. ex Historiâ restituo. Vid. *Euripidis* nostri *Danaen*.

VARIÆ LECTIONES.

322. Μίνω τε) γρ. Μίνωα.

Ἡ δὲ Διώνυσον Σεμέλη τέκε, χάρμα βροτοῖσιν.
Οὐδ' ὅτε Δήμητρος, καλλιπλοκάμοιο ἀνάσσης·
Οὐδ' ὁπότε Λητοῦς ἐρικυδέος, οὐδὲ σεῦ αὐτῆς·
Ὡς σέο νῦν ἔραμαι, καί με γλυκὺς ἵμερος αἱρεῖ.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη,
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Εἰ νῦν ἐν φιλότητι λιλαίεαι εὐνηθῆναι
Ἴδης ἐν κορυφῇσι, τὰ δὲ προπέφανται ἅπαντα,
Πῶς κ' ἔοι, εἴ τις νῶϊ θεῶν αἰειγενετάων
Εὕδοντ' ἀθρήσειε, θεοῖσι δὲ πᾶσι μετελθὼν
Πεφράδοι; οὐκ ἂν ἔγωγε τεὸν πρὸς δῶμα νεοίμην,
Ἐξ εὐνῆς ἀνστᾶσα· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη.
Ἀλλ' εἰ δή ῥ' ἐθέλεις, καί τοι φίλον ἔπλετο θυμῷ,
Ἔστιν τοὶ θάλαμος, τόν τοι φίλος υἱὸς ἔτευξεν
Ἥφαιστος, πυκινὰς δὲ θύρας σταθμοῖσιν ἐπῆρσεν·
Ἔνθ' ἴομεν κείοντες, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν εὐνή.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἥρη, μήτε θεῶν τό γε δείδιθι, μήτε τιν' ἀνδρῶν
Ὄψεσθαι· τοῖόν τοι ἐγὼ νέφος ἀμφικαλύψω,
Χρύσεον· οὐδ' ἂν νῶϊ διαδράκοι Ἠέλιός περ,
Οὗτε καὶ ὀξύτατον πέλεται φάος εἰσοράασθαι.
Ἦ ῥα, καὶ ἀγκὰς ἔμαρπτε Κρόνου παῖς ἣν παράκοιτιν·
Τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην,

" Illa autem Bacchum Semele peperit, gaudium mortalibus.
" Neque quando Cereris comas-pulchræ reginæ:
" Nec quando Latonæ gloriosæ, neque tui ipsius:
" Ut tui nunc amore-teneor, & me dulce desiderium capit.
Hunc dolos-struens allocuta est veneranda Juno,
" Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti?
" Si nunc in amore cupis dormire
" Idæ in verticibus, hæc autem *loca* patent omnia,
" Quomodò esset: si quis nos deorum sempiternorum
" Dormientes videret, diisque omnibus interveniens
" Indicaret? non equidem tuam ad domum redirem,
" E cubili cum consurrexero: vituperabile etenim certe esset.
" Sed si jam vis, & tibi gratum est animo,
" Est tibi thalamus, quem tibi dilectus filius fabricatus est
" Vulcanus, solidasque fores postibus aptavit:
" Illuc eamus dormituri, quandoquidem tibi placet cubile.
Hanc respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter,
" Juno, nec deorum hoc metue, nec quenquam hominum
" Visurum esse: talem tibi ego nubem circumfundam,
" Auream, neque nos per *eam* viderit ne Sol quidem,
" Cujus & acutissimum est lumen ad inspiciendum.
Dixit, & ulnis corripuit Saturni filius suam uxorem:
Hos autem subter Tellus divina summisit recentem herbam,

ΣΧΟΛΙΑ.

αὐτῆς ὁ Ζεύς, καὶ εἰκασθεὶς Ἀμφιτρύωνι, ἐμίγη, καὶ υἱὸν ἐποίησεν· ὁμοίως δὲ καὶ ὁ Ἀμφιτρύων τῇ αὐτῇ νυκτί. Ἤδη δὲ ἐκείνης δεκαμηνιαῖον χρόνον τῆς μίξεως ἐχούσης, γονᾷ Ἡρακλῆς μὲν ἐκ Διός, Ἰφικλῆς δὲ ἐξ Ἀμφιτρύωνος, τῇ αὐτῇ νυκτί φασί. Δία, συγκοιμώμενον Ἀλκμήνῃ, πεῖσαι τὸν Ἥλιον μὴ ἀνατεῖλαι ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας· οὕτω δὲ ἐπὶ τρεῖς νύκτας συγκοιμηθεὶς αὐτῇ ὁ Ζεύς, τὸν *τριέσπερον Ἡρακλέα ἐποίησε. *Lycophron.

325. Χάρμα βροτοῖσι.] Χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις· διὰ τὸ εὑρεῖν σῦκον καὶ ἄμπελον.

326. Καλλιπλοκάμοιο.] Ἀλληγορικῶς, καλλιπλοκάμους, τοὺς στάχυας δεῖ νοεῖν, ὡς καὶ ἱστοροῦσιν αὐτὴν ἐστεμμένην τοῖς στάχυσι.

327. Λητοῦς.] Κοίου θυγατρὸς, ἑνὸς τῶν Τιτάνων· ἧς δύο παῖδες, Ἀπόλλων, καὶ Ἄρτεμις.

331. Λιλαίεαι.] Ἐπιθυμεῖς, προθυμῇ.

332. Προπέφανται.] Προφανῆ ἐστι, φανερά.

333. Πῶς κ' ἔοι.] Πῶς ἂν γένοιτο; τί ἂν εἴη;

334. Ἀθρήσειε.] Ἴδοι· τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ καὶ τὸ *διαδράκοι. *ut mox, v. 344.

335. Πεφράδοι.] Φράσειεν, δηλώσειεν, εἴποι.

340. Κείοντες.] Κοιμηθησόμενοι. Εὔαδεν.] Ἤρεσκεν.

346. Ἀγκάς.] Εἰς τὰς ἀγκάλας. Ἔμαρπτε.] Συνελάμβανε.

347. Τοῖσι δ' ὑπὸ χθών.] Ἐκπεσὼν εἰς φορτικοῦ πράγματος διήγησιν, ἐφ' ἕτερα τὸν λόγον μετήγαγε, τὰ

NOTÆ.

347. Τοῖσι δ' ὑπὸ χθὼν δῖα φύεν νεοθηλέα ποίην) Vid. Poetarum veterum Catalecta, cum Notis Jo-

VARIÆ LECTIONES.

327. Οὐδ' ὁπότε Λητοῦς) γρ. οὐδ' ὅτε περ Λητοῦς, *Athenagoras*, Legat. fol. 22. ut v. 19. & v. 23.

330. Ἔειπες) γρ. ἔειπας.

335. Ἔγωγε) γρ. ἔπειτα, MS. *Barocc.* Oxon.

346. Ἔμαρπτε) γρ. ἔλαζε, MS. *Barocc.* Oxon.

Λωτόν θ' ἑρσήεντα, ἰδὲ κρόκον, ἠδ' ὑάκινθον
Πυκνὸν καὶ μαλακόν· ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε.
Τῷ ἔνι λεξάσθην, ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο
Καλήν, χρυσείην· στιλπναὶ δ' ἀπέπιπτον ἔερσαι.
Ὡς ὁ μὲν ἀτρέμας εὗδε πατὴρ ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ,
Ὕπνῳ καὶ φιλότητι δαμείς· ἔχε δ' ἀγκὰς ἄκοιτιν.
Βῆ δὲ θέειν ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν νήδυμος Ὕπνος,
Ἀγγελίην ἐρέων γαιηόχῳ Ἐννοσιγαίῳ·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Πρόφρων νῦν Δαναοῖσι, Ποσείδαον, ἐπάμυνε,
Καί σφιν κῦδος ὄπαζε, μίνυνθά περ, ὄφρ' ἔτι εὕδει
Ζεύς· ἐπεὶ αὐτῷ ἐγὼ μαλακὸν περὶ κῶμα κάλυψα·
Ἥρη δ' ἐν φιλότητι παρήπαφεν εὐνηθῆναι.
Ὡς εἰπών, ὁ μὲν ᾤχετ' ἐπὶ κλυτὰ φῦλ' ἀνθρώπων·
Τὸν δ' ἔτι μᾶλλον ἀνῆκεν ἀμυνέμεναι Δαναοῖσιν.
Αὐτίκα δ' ἐν πρώτοισι μέγα προθορὼν ἐκέλευσεν,
Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην
Πριαμίδῃ, ἵνα νῆας ἕλῃ, καὶ κῦδος ἄρηται;
Ἀλλ' ὁ μὲν οὕτω φησί, καὶ εὔχεται, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσι μένει κεχολωμένος ἦτορ·

Lotúmque roscidum, & crocum, & hyacinthum
Densum & mollem; qui à terrâ altè-levans intercesit:
Hoc in toro cubârunt, insupérque nubem sibi induerunt
Pulchram, auream; lucidique decidebant rores.
Sic ille quidem quietus dormiebat pater in Gargaro summo,
Somno & amore domitus, tenebátque in ulnis uxorem.
Perrexit interim currere ad naves Achivorum suavis Somnus,
Nuncium dicturus terram-cingenti Neptuno:
Propè itaque stans verbis alatis eum allocutus est,
" Alacris nunc Danais, Neptune, auxiliare,
" Et ipsis gloriam præbe, parumper saltem, dum adhuc dormit
" Jupiter: illi enim ego mollem soporem altum circumfudi:
" Juno autem in amore decepit ut-dormiret.
Sic fatus, hic quidem abiit ad inclytas nationes hominum:
Illum autem adhuc magis impulit ad auxiliandum Danais.
Statim itaque inter primos longè prosiliens hortabatur,
" Argivi, etiamne rursus concedimus Hectori victoriam
" Priamidæ, ut naves capiat, & gloriam referat?
" At is quidem sic existimat, & gloriatur, quòd Achilles
" Navibus in cavis manet iratus corde:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἀπὸ τῆς γῆς φυόμενα αὐτή τε καὶ τὸ νέφος, δι' ὧν ἀπέκλεισε τὸ περιέχον πολυπραγμονεῖν ἡμᾶς. Ἀληθῶς ἡ γραφὴ τὴν εὐνὴν καὶ περιθεὶς τὸ γένος, ποίαν. ἐπιφέρει τὸ εἶδος· οὐκ εἶπε δὲ ῥόδον, διὰ τὸ ἀκανθῶδες. Νεοθηλέα δὲ, ἐπὶ τὴν ἄλλην ἐσημαίνετο καὶ ἐπιτάσσει τὰ ζῶα. Κατὰ συλλογισμὸν ἡ ὑπεροχή. εἴ γε καὶ τὰ ἄψυχα αἰσθάνεται τῆς δυνάμεως τῆς θεᾶς. Δῖα] Ἡ μεγάλη καὶ θαυμαστή. Φύσεν.] Ἀνέφυσεν, ἀνέδωκε. Νεοθηλέα.] Νεωστὶ θάλλουσαν, χλωράν. Ποίην.] Βοτάνην.

348. Λωτόν.] Λωτός. εἶδος χόρτου ἐλείου. διὸ καὶ ἑρσήεντα, ὅ ἐστι, δροσώδη. Κρόκον.] Κρόκος, εἶδος ἄνθους. Ὡς καὶ ὑάκινθος.

349. Μαλακόν.] Ἁπαλόν. Ὑψόσ' ἔεργε.] Εἰς ὕψος ἀνέσταζε. Ὃς ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἔεργε.] Ὃς αὐτοὺς οὐκ εἴα ἐπὶ γῆς κατακεῖσθαι, ἀλλ' ἀνεῖχε καὶ ἀπεκώλυεν αὐτούς.

350. Λεξάσθην.] Κατεκοιμήθησαν.

351. Στιλπναί.] Στίλβουσαι, λαμπραί. Ἔερσαι.] Δρόσοι, σταλαγμοί.

358. Ὄπαζε.] Περιποίει.

359. Κῶμα.] Τὸ κοίμημα.

360. Παρήπαφε.] Παρηπάτησε, παρέπεισε.

363. Προθορών.] Προαλλόμενος, προπηδήσας.

364. Ἀργεῖοι, καὶ δ' αὖτε μεθίεμεν Ἕκτορι νίκην.] Μεθίεμεν, παραχωροῦμεν. Ταῦτα δὲ, καὶ τὰ ἑξῆς, κατ' ἐρώτησιν ἀναγνωστέον.

365. Ἄρηται.] Καρπώσηται, λάβῃ.

N O T Æ.

sephi Scaligeri, p. 255. ubi Hexastichon *Petronianum*, & Not. p. 335. ubi *Philostrati* locus hunc declarat; quod tamen *Scaliger* non vidit.

349. Πυκνὸν καὶ μαλακόν· ὃς ἀπὸ χθονὸς) *Ultima* τοῦ μαλακὸν, producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & *Finalis*, etiam ante στιχμὴν, & *Asperum* etiam *Acuminatum*.

350. Τῷ ἔνι λεξάσθην· ἐπὶ δὲ νεφέλην ἕσσαντο) De voce λεξάσθην, vid. suprà, ad v. 252. & *Etymolog. M.* v. Λέξασθαι. Producitur autem τὸ δὲ, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & ante ν.

356. Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα) *Ultima* τοῦ ἱστάμενος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c. *Ultima* τοῦ ἔπεα, ob *Positionem*.

Κεῖνος

Κείνου δ' οὔ τι λίην ποθὴ ἔσσεται, εἴ κεν οἱ ἄλλοι
Ἡμεῖς ὀτρυνώμεσθ' ἀμυνέμεν ἀλλήλοισιν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες,
Ἀσπίδας, ὅσσαι ἄρισται ἐνὶ στρατῷ ἠδὲ μέγισται,
Ἑσσάμενοι, κεφαλὰς δὲ παναιθῇσιν κορύθεσσι
Κρύψαντες, χερσίν τε τὰ μακρόταθ' ἔγχε' ἑλόντες,
Ἴομεν· αὐτὰρ ἐγὼν ἡγήσομαι, οὐδέ τι φημὶ
Ἕκτορα Πριαμίδην μενέειν, μάλα περ μεμαῶτα·
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ μενέχαρμος, ἔχει δ' ὀλίγον σάκος ὤμῳ,
Χείρονι φωτὶ δότω, ὁ δ' ἐν ἀσπίδι μείζονι δύτω.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Τοὺς δ' αὐτοὶ βασιλῆες ἐκόσμεον, οὐτάμενοί περ,
Τυδεΐδης, Ὀδυσεύς τε, καὶ Ἀτρεΐδης Ἀγαμέμνων·
Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας, ἀρήϊα τεύχε' ἄμειβον,
Ἐσθλὰ μὲν ἐσθλὸς ἔδυνε, χέρεια δὲ χείρονι δόσκον·
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἕσσαντο περὶ χροῒ νώροπα χαλκόν,
Βάν ῥ' ἴμεν· ἦρχε δ' ἄρα σφι Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Δεινὸν ἄορ τανύηκες ἔχων ἐν χειρὶ παχείῃ,
Εἴκελον ἀστεροπῇ· τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι
Ἐν δαῒ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.
Τρῶας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκόσμεε φαίδιμος Ἕκτωρ.

" Illius tamen non magnum desiderium erit, si quidem cæteri
" Nos excitemur ad defendendum invicem.
" Sed agite, sicut ego dixero, obsequamur omnes.
" Clypeis, quotquot optimi in exercitu & maximi,
" Induti, capitáque totis fulgentibus galeis
" Tecti, manibúsque longissimis hastis sumptis,
" Eamus: at ego præibo, nec omninò opinor
" Hectorem Priamidem mansurum, admodum licet animo incitatum.
" Quicunque autem vir prælio-stabilis est, habetque parvum scutum humero,
" Imbelliori viro det, ipse verò scutum majus subeat.
Sic dixit. Illi autem ei maximè auscultârunt, atque obsecuti sunt:
Hos quidem ipsi reges instruebant, vulnerati licet,
Tydides, Ulyssésque, & Atrides Agamemnon:
Obeuntes etenim omnes, martia arma commutabant,
Fortia quidem fortis induebat, imbelliora autem imbelliori dabant:
Sed postquam induerant sibi circum corpus coruscum æs,
Perrexerunt ire: præibat verò eis Neptunus quassator-terræ,
Horrendum ensem longum habens in manu robustâ,
Similem fulguri: cum quo neque fas est congredi quoquam
In pugnâ gravi, verumtamen metus reprimit viros.
Troianos verò ex alterâ-parte instruebat illustris Hector.

ΣΧΟΛΙΑ.

368. Ποθή.] Ἐπιζήτησις, χρεία.

372. Ἑσσάμενοι.] Λαβόντες, καθοπλισάμενοι. Παναίθῃσι.] Πάνυ στιλπναῖς, λαμπραῖς.

376. Μενέχαρμος.] Ὑπομενητικὸς ἐν μάχῃ. Ὀλίγον σάκος.] Ἀντὶ τοῦ, μικρὰν ἀσπίδα. Ἔστι δὲ ποσότης, ἀντὶ πηλικότητος.

377. Χείρονι.] Ἐλάττονι.

379. Ἐκόσμεον.] Διέταττον.

381. Οἰχόμενοι δ' ἐπὶ πάντας.] Πάντας ἐπερχόμενοι. Ἄμειβον.] Νῦν, ἤλλαττον.

382. Ἐσθλά.] Γενναῖα. Δόσκεν.] Ἐδίδου.

383. Νώροπα.] Λαμπρόν.

385. Τανύηκες.] Ἐπὶ μῆκος ἠκονημένον, μακρὸν καὶ παρατεταμένην ἔχον τὴν ἀκμήν.

386. Ἀστεροπῇ.] Ἀστραπῇ. Τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι Ἐν δαῒ λευγαλέῃ.] Τῷ δὲ Ποσειδῶνι οὐ δίκαιόν ἐστι μιχθῆναι ἐν τῇ ὀλεθρίᾳ μάχῃ.

387. Ἰσχάνει.] Κατέχει, λαμβάνει. Ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας.] Πεποίηται γὰρ εἰς φόβον, οὐκ εἰς φόνον.

NOTÆ.

373. Παναίθῃσι) De Voce, vid. Eust. f. 987. l. 7. &c.

382. Δόσκον, Ità pro Vet. δόσκεν· ità nempe Eustath. fol. 986. lin. 47. Τὸ δὲ γ' ἐστι δόσκε. δόσκον χαρίεντες οἱ ἀκριβέστεροι· τουτέστιν, ἐδίδουν οἱ ἐσθλοί.

386. Εἴκελον ἀστεροπῇ) Ità semper, ubi Prior longa; ast ἴκελον ubi brevis. Ibid. Τῷ δ' οὐ θέμις ἐστὶ μιγῆναι Ἐν δαῒ λευγαλέῃ, ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας) Τούτῳ τῷ τοιούτῳ ξίφει οὐκ ἔξεστιν αὐτοῦ μάχεσθαι, καὶ ὀλλύει τοὺς ἀνθρώπους· ἀλλὰ μόνον τὸ δέος αὐτοῖς ἐμβάλλει. Paulò aliter Eustathius, & Brev. Schol. Vid. etiam Scholia, ad v. 387.

387. Ἀλλὰ δέος ἰσχάνει ἄνδρας) Ultima τοῦ ἀλλὰ producitur in Cæsurâ, vi Toni, & ante δ', Literam Elasticam.

VARIÆ LECTIONES.

373. Χερσίν τε) γρ. χερσὶ δὲ. MS. Barocc. Oxon.

382. Χέρεια) γρ. χέρηα. Eustath. fol. 986. lin. 46. Ibid. Δόσκον, vid. Not. in Textum.

386. Εἴκελον) γρ. ἴκελον, non benè. Vid. Not. ad Textum.

388. Ἐκόσμεε) γρ. ἐκόσμει, MS. CCC.

Δή ῥα τότ' αἰνοτάτην ἔριδα πτολέμοιο τάνυσσαν
Κυανοχαῖτα Ποσειδάων, καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἤτοι ὁ μὲν Τρώεσσιν, ὁ δ' Ἀργείοισιν ἀρήγων.
Ἐκλύσθη δὲ θάλασσα ποτὶ κλισίας τε νέας τε
Ἀργείων· οἱ δὲ ξύνισαν μεγάλῳ ἀλαλητῷ.
Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ ποτὶ χέρσον,
Ποντόθεν ὀρνύμενον πνοιῇ Βορέω ἀλεγεινῇ·
Οὔτε πυρὸς τόσσός γε ποτὶ βρόμος αἰθομένοιο,
Οὔρεος ἐν βήσσῃς, ὅτε τ' ὤρετο καιέμεν ὕλην·
Οὔτ' ἄνεμος τόσσόν γε ποτὶ δρυσὶν ὑψικόμοισιν
Ἠπύει, ὅστε μάλιστα μέγα βρέμεται χαλεπαίνων·
Ὅσση ἄρα Τρώων καὶ Ἀχαιῶν ἔπλετο φωνὴ,
Δεινὸν ἀϋσάντων, ὅτ' ἐπ' ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Αἴαντος δὴ πρῶτος ἀκόντισε φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἔγχει, ἐπεὶ τέτραπτο πρὸς ἰθύ οἱ, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῇ ῥα δύω τελαμῶνε περὶ στήθεσσι τετάσθην,
Ἤτοι ὁ μὲν σάκεος, ὁ δὲ φασγάνου ἀργυροήλου·
Τώ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα· χώσατο δ' Ἕκτωρ,

Tum verò gravissimum certamen pugnæ intenderunt
Cæruleus-crines Neptunus, & illustris Hector,
Hic quidem Trojanis, ille verò Achivis auxilians.
Inundavit autem mare ad tentoria naveſque
Argivorum: hi interim congrediebantur ingenti clamore.
Neque maris unda tantum boat ad terram
Ex ponto impulsa flatu Boreæ gravi:
Neque ignis tantum adfremit murmur ardentis,
Montis in saltibus, quandò concitus oritur crematurus sylvam:
Neque ventus tantum in quercubus altè-comantibus
Adsonat, qui maximè magnum fremit sæviens:
Quantus quidem Trojanorum & Achivorum erat clamor,
Horrendè vociferantium, quandò in se invicem ruerunt.
In Ajacem utique primus jaculatus est illustris Hector
Hastâ, versus enim erat rectà in ipsum, neque aberravit:
Quà duo baltei circa pectora extensi erant,
Alter quidem scuti, alter verò ensis argenteis-clavis distincti:
Hi ei tutati sunt tenerum corpus. Iratus est autem Hector,

ΣΧΟΛΙΑ.

390. Κυανοχαῖτα.] Μελανόθριξ.

393. *Ἐκλύσθη) Ἐξεχύθη.

394. Βοάᾳ.] Βοᾷ, ἠχεῖ. Ποτὶ χέρσον ὀρνύμενον.] Προσρηγνύμενον τῇ γῇ.

395. Ποντόθεν.] Ἐκ τῆς θαλάσσης ὁρμῶν.

396. Βρόμος.] Κυρίως, ὁ τοῦ πυρὸς ἦχος· ὅθεν ὁ Βρόμιος, ἀπὸ τοῦ πυρός. Ἐν οἷς οἱ ποιηταὶ καὶ τὸν μῦθον ἔπλασαν, ὅτι ἐκ Διὸς καὶ Σεμέλης ἐστὶ, βληθείσης ὑπὸ κεραυνοῦ, καὶ ὅτι πυριγενής ἐστι.

397. Ὤρετο.] Ὥρμησεν.

399. Ἠπύει.] Βοᾷ, ἠχεῖ.

402. Αἴαντος ἀκόντισε.] Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τοῦ Αἴαντος ἔβαλεν.

403. Πρὸς ἰθύ οἱ.] Πρὸς εὐθὺ αὐτοῦ.

404. Τελαμῶνε.] Οἱ ἀναφορεῖς. Τετάσθην.] Ἐξετέτατο.

406. Τῷ οἱ ῥυσάσθην τέρενα χρόα.] Ἀντὶ τοῦ, εἰρύσαντο.

NOTÆ.

394. Οὔτε θαλάσσης κῦμα τόσον βοάᾳ περὶ χέρσον) MS. Mori. πολὺ legit, cum vulgg. at *Nonius Marcellus* de Ventorum Proprietatibus, *Boream*, hoc est, *Aquilonem*, ἀπὸ τῆς βοῆς, quòd *sonorus* sit, ducit, & mox hunc locum profert; in quo περὶ legit. Vid. *Hadriani Junii*, Animadversorum, l. 6. c. 8.

396. Οὔτε πυρὸς τόσσος γε πολὺ βρόμος) Intelligitur, βοάᾳ, vel ἠπύει, quæ Verba utrinque occurrunt, ut sit totum περιβοᾷ, vel περιηπύει.

406. Τώ οἱ ῥυσάσθην.) Prior, τοῦ ῥυσάσθην, *Communis*, nam & hic *longa*, ut *Odyss.* ξ'. v. 129. Φύλασσ' ὡς ῥύσαιτο περὶ χροῒ μήδεα φωτός. Vid. infrà, ad ό. v. 290. alias, *brevis*; ut infrà. ό. v. 29. Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖθις.

NOTÆ IN SCHOLIA.

393. *Ἐκλύσθη) Ἐπεχέχθη, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

394. Βοάᾳ ποτὶ χέρσον) γρ. πολὺ, MS. *Mori*; at περὶ *Nonius Marcellus*, vid. Not. in *Textum*.

395. Ποντόθεν) γρ. πάντοθεν, MS. CCC.

396. Ποτὶ) γρ. περὶ, ut suprà; & πολύ.

397. Βήσσῃς) γρ. βήσσῃσι, & βήσσῃ.

398. Δρυσὶν ὑψικόμοισιν) γρ. δρυσὶν ἐξοφέροισιν, *Agathocles*, apud *Eustath.* fol. 989. lin. 26.

400. Ὅσση) γρ. τόσση, *Eustath.* fol. 988. lin. 15. MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon.

402. Δὴ) γρ. δὲ, at δὴ hîc potior *Lectio*.

403. Πρὸς ἰθύ οἱ) γρ. προτιθύ οἱ.

404. Τῇ ῥα) γρ. τῷ ῥα.

Ὅστις

Ὅττι δή οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Ἂψ δ' ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Τὸν μὲν ἔπειτ' ἀπιόντα μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χερμαδίῳ, τά ῥα πολλά, θοάων ἔχματα νηῶν,
Πὰρ ποσὶ μαρναμένων ἐκυλίνδετο· τῶν ἓν ἀείρας,
Στῆθος βεβλήκει ὑπὲρ ἄντυγος, ἀγχόθι δειρῆς·
Στρόμβον δ' ὥς, ἔσσευε βαλών, περὶ δ' ἔδραμε πάντη.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πατρὸς Διὸς ἐξερίπῃ δρῦς
Πρόρριζος, δεινὴ δὲ θεείου γίνεται ὀδμὴ
Ἐξ αὐτῆς· τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος, ὅσκεν ἴδηται
Ἐγγὺς ἐών, χαλεπὸς δὲ Διὸς μεγάλοιο κεραυνός·
Ὣς ἔπεσ' Ἕκτορος ὦκα χαμαὶ μένος ἐν κονίῃσι·
Χειρὸς δ' ἔκβαλεν ἔγχος, ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἑάφθη,
Καὶ κόρυς, ἀμφὶ δέ οἱ βράχε τεύχεα ποικίλα χαλκῷ.
Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες ἐπέδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Ἐλπόμενοι ἐρύεσθαι, ἀκόντιζον δὲ θαμειὰς
Αἰχμάς· ἀλλ' οὔτις ῥ' ἐδυνήσατο ποιμένα λαῶν
Οὐτάσαι, οὐδὲ βαλεῖν· πρὶν γὰρ περίβησαν ἄριστοι,

Quòd sibi telum velox irritum evolâsset è manu:
Retrò tamen sociorum in agmen cessit, mortem evitans.
Hunc quidem deinde abeuntem magnus Telamonius Ajax
Saxo, quæ quidem multa, velocium retinacula navium,
Ad pedes pugnantium passim-jacebant; horum uno sublato,
Pectus percussit super scuti-orbem, prope collum:
Turbinis autem instar, concitum misit, verticéque rotatum est undique.
Ut verò cum impetuoso-ictu patris Jovis procidit quercus
Radicitùs, gravis autem sulfuris oritur odor
Ex eâ; illique nulla est fiducia, qui viderit
Propè existens; durum etenim Jovis magni fulmen:
Sic cecidit Hectoris celeritèr humi robur in pulveribus;
Manu autem excidit hastam, ipsumque scutum secutum est,
Et galea; circáque ipsum sonitum-dedere arma varia ære.
Illi verò magno clamore accurrebant filii Achivorum,
Sperantes trahere *ad se*; jaculabantúrque crebra
Spicula: sed nemo potuit pastorem populorum
Nec cominùs, nec eminùs ferire: antea en. circum euntes-protex. fortiss.

ΣΧΟΛΙΑ.

νες τελαμῶνες ἐφύλαξαν αὐτοῦ τὸ σῶμα ἄτρωτον. Χώσατο.] Νῦν, ἐλυπήθη.

411. Ἀείρας.] Ἄρας.

412. * Ἄντυγος.] Τοῦ μέρους τῆς ἀσπίδος, τῆς περιφερείας.

413. Στρόμβον.] * Τροχὸν, ῥόμβον περιφερῆ· λέγει δὲ τὸν καλούμενον βέμβηκα. Δίκην οὖν ῥόμβου ἐποίησεν αὐτὸν στρέφεσθαι, σφοδρῶς πλήξας. Ἔσσευε.] Κινεῖσθαι ἐποίησε. Περὶ δ' ἔδραμε.] Περιῆλθεν, ἢ πέριξ ἔδραμε.

414. Ἐξερίπῃ.] Ἐκπέσῃ.

415. Πρόρριζος.] Μέχρι ῥιζῶν. Θεείου.] Θείου περιληπτικοῦ δὲ κεραυνοῦ. Ὀδμή.] Ποιότης, πνοή.

416. Τὸν δ' οὔπερ ἔχει θράσος, ὅσκεν ἴδηται.] Πάντες δὲ αὐτὸν καταπλήττονται οἱ ἰδόντες.

419. Ἐπ' αὐτῷ δ' ἀσπὶς ἑάφθη.] Ἐπικατακείμενον δὲ αὐτῷ ἡ ἀσπίς, ὅ ἐστι, κατηνέχθη.

423. Αἰχμάς.] Ἀκόντια.

424. Περίβησαν.] Ὑπερεμάχησαν.

NOTÆ.

410. Χερμαδίῳ) De hoc saxo, quale ad ί. v. 303. & ad έ. v. 287. ita *Agathias*, Antholog. l. 1. c. 5. Μύλος, τὸ Αἰάντειον ἀποχωμνότερος. Οὗτος, Πέτρον, ἀνέρα παῖς στῆθος Ἕκτορος· Εἰμὶ μύλας τρηχύς τε· σὺ δ' εἴρεο θεῖον Ὅμηρον, Πῶς τὸν Πελαμίδην ἐξεκύλισσα πέδῳ. Νῦν δὲ μόλις, βαιόν μοι παραχλίζουσιν ὀρῶρης Ἄνθρωποι, χειρὸς αἴσχεα λαζόμενοι. Ἀλλά μοι τίς κρύψειεν ὑπὸ χθονός· αἰδέομαι γὰρ Παίγνιον ἀπεδανοῖς ἀνδράσι γιγνόμενος.

419. Ἑάφθη) Ità, pro ἰάφθη, scribendum noto, ad ν'. v. 543.

421. Οἱ δὲ μέγα ἰάχοντες) Vid. supra, ad μ'. v. 144.

423. Οὔτις ῥ' ἐδυνήσατο) Olim in pluribus, οὔτις ἐδυνήσατο, quandò τις producenda erat, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & τεχνικῶς, ad difficultatem, quam *Græci* sibi obstantem repererant, declarandam. At τὸ ῥ' videtur excidisse, ut sæpe aliàs, cujus Asperitas etiam meliùs & τεχνικώτερον *Græcorum* laborem exprimat.

NOTÆ IN SCHOLIA.

412. * Ἄντυγος) *Excerpta* MSS. hoc *Scholion* totum.

413. * Τροχὸν) Hanc vocem *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

412. Στῆθος βεβλήκει) γρ. στῆθος ἐβεβλήκει.

414. Ὑπαὶ ῥιπῆς) γρ. ὑπὸ ῥιπῆς. MS. *Mori*.

416. Τὸν δ' οὔπερ) γρ. τὸν δ' οὐκ ἔχει, MS. *Barocc.* Ox.

419. Ἑάφθη) γρ. ἰάφθη.

423. Οὔτις ῥ' ἐδυνήσατο) γρ. οὔτις ἐδυνήσατο, & ἐδύνατο, MS. *Barocc.* Oxon. non benè.

Πουλυδάμας τε, καὶ Αἰνείας, καὶ δῖος Ἀγήνωρ,
Σαρπηδών τ', ἀρχὸς Λυκίων, καὶ Γλαῦκος ἀμύμων·
Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν
Ἀσπίδας εὐκύκλους σχέθον αὐτοῦ· τὸν δ' ἄρ' ἑταῖροι
Χερσὶν ἀείραντες φέρον ἐκ πόνου, ὄφρ' ἵκεθ' ἵππους
Ὠκέας, οἵ οἱ ὄπισθε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο
Ἕστασαν, ἡνίοχόν τε καὶ ἅρματα ποικίλ' ἔχοντες·
Οἳ τόν γε προτὶ ἄστυ φέρον βαρέα στενάχοντα.
  Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἔνθα μιν ἐξ ἵππων πέλασαν χθονὶ, κὰδ δέ οἱ ὕδωρ
Χεῦαν· ὁ δ' ἀμπνύνθη, καὶ ἀνέδρακεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ἑζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα, κελαινεφὲς αἷμ' ἀπέμεσσεν·
Αὖτις δ' ἐξοπίσω πλῆτο χθονὶ, κὰδ δέ οἱ ὄσσε
Νὺξ ἐκάλυψε μέλαινα· βέλος δ' ἔτι θυμὸν ἐδάμνα.
  Ἀργεῖοι δ', ὡς εἶδον Ἕκτορα νόσφι κιόντα,
Μᾶλλον ἐπὶ Τρώεσσι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Ἔνθα πολὺ πρώτιστος Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας
Σάτνιον οὔτασε, δουρὶ μεταλμένος ὀξυόεντι,
Ἠνοπίδην, ὃν ἄρα νύμφη τέκε Νηῒς ἀμύμων

Polydamásque, & Æneas, & nobilis Agenor,
Sarpedonque Princeps, Lyciorum, & Glaucus eximius:
Cæterorumque nullus ipsum neglexit, sed ante
Clypeos pulchrè-orbiculatos tenebant ipsum; eumque socii
Manibus sublatum asportârunt ex pugnâ, donec pervenit ad equos
Veloces, qui ei post pugnam & prælium
Stabant, aurigámque & currus varios habentes:
Illi hunc urbem versùs portabant graviter gementem.
Sed quandò jam ad vadum pervenerunt pulchrè-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter,
Tunc illum e curru admoverunt terræ, eique aquam
Infuderunt: ille itaque spiritum-recepit, & suspexit oculis;
Sedensque in genua, nigrum sanguinem evomuit:
Iterum verò retrò lapsus est in terram, ejusque oculos
Nox obtexit nigra; ictus enim adhuc animum domabat.
Argivi verò, ut viderunt Hectorem seorsum euntem,
Alacrius in Trojanos insilierunt, memineruntque pugnæ.
Tunc longe primus Oilei *filius* velox Ajax
Satnium vulneravit, hastâ insiliens acutâ,
Enopidem, quem nympha peperit Nais eximia

ΣΧΟΛΙΑ.

427. Οὔτις εὖ ἀκήδησε.] Οὐδεὶς δὲ αὐτοῦ ἠμέλησε, καὶ ἀφρόντισεν.

433. Πόρον ἷξον.] Παρεγένοντο εἰς τὸ διαβατὸν καὶ περιούπμον μέρος τοῦ ποταμοῦ.

434. Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεύς.] Ἰδίως τὸν μὲν σωματικὸν Ξάνθον, Διὸς γενεαλογεῖ· τὸν δὲ ποταμὸν, Ὠκεανοῦ λέγει. * Ἐξ οὗ περ πάντες ποταμοὶ καὶ πᾶσα θάλασσα, Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσι.

435. Πέλασαν χθονί.] Ἔθηκαν εἰς τὴν γῆν.

436. Ἀμπνύνθη.] Ἔμφρων ἐγένετο, * περὶ λειποθυμήσας. Ἀνέδρακεν.] Ἀνέβλεψεν.

437. Ἑζόμενος δ' ἐπὶ γοῦνα.] Διαναστὰς ἐπὶ γόνατα. Ἀπέμεσσεν.] Ἀπήμεσε, ἀπέμεσε.

438. Πλῆτο.] Προσεπελάσθη.

439. Βέλος.] Ἡ ἀπὸ τῆς βολῆς ὀδύνη. Ἢ, ὁ βεβλημμένος τόπος. Ἐδάμνα.] Κατεπόνει.

441. Θόρον.] Ὥρμησαν.

443. Μεταλμένος.] Ἐπιπηδήσας.

* Iliad. φ'. v. 196.

NOTÆ.

427. Τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησ') Ultima τοῦ οὔτις hic etiam producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Apertam*, cum *Circumflexo*. Τὸ εὖ pro, ἕο, & οὗ, quod pro αὐτοῦ· ut σεῦ, pro σέο, & σοῦ. Vid. ad *Var. Lect.*

444. Ἠνοπίδην' ὃν ἄρα νύμφη) *Ultima* τοῦ ἄρα producitur, in *Cæsurâ*, ante ν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

436. *Περὶν) Hanc Voculam addo, ad *Sensum* loci explendum.

VARIÆ LECTIONES.

427. Οὔτις εὖ) γρ. οὗ, &c. *Ibid* τῶν δ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησ', ἀλλὰ πάροιθεν· γρ. τῶν τ' ἄλλων οὔτις εὖ ἀκήδησεν, ἀλλὰ πάροιθεν, MS. CCC. & MS. *Mori*.

438. Αὖτις) γρ. αὖθις, MS. *Barocc.* Oxon. Ibid. Ἐξοπίσω) γρ. ἐξ ὀπίσω. *Ibid.* Κὰδ δέ οἱ ὄσσε) γρ. τὼ δέ οἱ ὄσσε. *Eustath.* fol. 991. lin. 15.

443. Μεταλμένος) γρ. μεθαλόμενος. *Br. Schol.* & *Florentin.*

444. Ἠνοπίδην) γρ. Οἰνοπίδην, MS. Barocc. Oxon. MS *Mori*.

Ἠνοπ

Ἥνοπι βουκολέοντι παρ' ὄχθας Σατνιόεντος.	Enopi armenta-pascenti ad ripas Satnioentis.
Τὸν μὲν Ὀϊλιάδης δουρικλυτὸς, ἐγγύθεν ἐλθὼν,	Hunc quidem Oiliades hastâ-inclytus, propè accedens
Οὖτα κατὰ λαπάρην· ὁ δ' ἀνετράπετ'· ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ	Vulneravit ad ile: is itaque cecidit-resupinus; de eo verò
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.	Trojani & Danai commiserunt acrem pugnam.
Τῷ δ' ἔπι Πουλυδάμας ἐγχέσπαλος ἦλθεν ἀμύντωρ	Ad hunc Polydamas hastam-vibrans accessit ultor
Πανθοΐδης· βάλε δὲ Προθοήνορα δεξιὸν ὦμον,	Panthœdes; percussitque Prothoënorem dextrum humerum,
Υἱὸν Ἀρηϊλύκοιο· δι' ὤμου δ' ὄβριμον ἔγχος	Filium Areilyci; per humerum etiam rapida hasta
Ἔσχεν· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ.	Penetravit. Hic itaque in pulveribus lapsus prehendit terram palmâ:
Πουλυδάμας δ' ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας,	Polydamas autem supra modum super eum gloriatus est, alte clamans,
Οὐ μὰν αὖτ' οἴω μεγαθύμου Πανθοΐδαο	" Non sane jam puto magnanimi Panthœdæ
Χειρὸς ἄπο στιβαρῆς ἅλιον πηδῆσαι ἄκοντα,	" Manu a robustâ vanum exiliisse telum,
Ἀλλά τις Ἀργείων κόμισε χροΐ· καί μιν οἴω	" Sed aliquis Argivorum recepit corpore: & ipsum puto
Αὐτῷ σκηπτόμενον κατίμεν δόμον Ἄϊδος εἴσω.	" Ei innitentem descensurum ad domum Plutonis.
Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·	Sic dixit: Argivis autem dolori fuit ea gloriatio;
Αἴαντι δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε	Ajaci etiam maximè bellicoso animum commovit
Τῷ Τελαμωνιάδῃ· τοῦ γὰρ πέσεν ἄγχι μάλιστα·	Telamoniadæ: hunc enim cecidit proximè:
Καρπαλίμως δ' ἀπιόντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.	Statim igitur in abeuntem jaculatus est hastâ fulgenti.
Πουλυδάμας δ' αὐτὸς μὲν ἀλεύατο κῆρα μέλαιναν,	Polydamas autem ipse quidem evitavit mortem nigram,
Λικριφὶς ἀΐξας· κόμισεν δ' Ἀντήνορος υἱὸς	In obliquum exiliens; recepit tamen Antenoris filius
Ἀρχίλοχος· τῷ γάρ ῥα θεοὶ βούλευσαν ὄλεθρον·	Archilochus. Huic enim dii destinaverant perniciem:
Τόν ῥ' ἔβαλεν, κεφαλῆς τε καὶ αὐχένος ἐν συνεοχμῷ,	Hunc percussit, capitisque & cervicis in commissurâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

445. Σατνιόεντος] Σατνιόεντος ποταμοῦ.

447. Κατὰ λαπάρην] Κατὰ τὴν λαγόνα. Ἀνετράπετο] Εἰς τοὔπισω ἀνετράπη.

449. Ἀμύντωρ] Βοηθός.

452. Ἔσχε] Διῆλθεν. Ἀγοστῷ] Ἀγκάλῃ.

454. Οὐ μὰν αὖτ' οἴω μεγαθύμου Πανθοΐδαο] Ἑαυτὸν λέγει.

455. Πηδῆσαι ἄκοντα] Ἀντὶ τοῦ, πεπηδηκέναι, καὶ ἐξορμηθῆναι. Ἄκοντα] Ἀκόντιον.

456. Κόμισε] Ὑπεδέξατο. Χροΐ] Τῷ σώματι.

457. Σκηπτόμενον] Σκηριπτόμενον, ἐρειδόμενον.

463. Λικριφὶς ἀΐξας] Εἰς πλάγιον ὁρμήσας, ὃ ἐστιν ἐκκλίνας.

465. Ἐν συνεοχμῷ] Ἐν τῇ συναφῇ τοῦ ἰνίου, ἐν τῷ συνδέσμῳ, ἐν * ᾧ συνέχεται καὶ συνδέδεται ὁ τράχηλος τῇ κεφαλῇ. Ἀστράγαλον δὲ νῦν, τὸν σπόνδυλον. Εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν· πελώριος ὢν ὑπεδέχθη.

NOTÆ.

447. Οὖτα κατὰ λαπάρην) *Hesych.* Λαπάραι, τὰ παρὰ ταῖς πλευραῖς τοῦ σκέλους, i. e. σιμώματα· Διοκλῆς δὲ, τὴν ἐκκεκενωμένην κοιλίαν. Vid. ad *Var. Lect.*

459. Αἴαντι δὲ μάλιστα) Ità *Iliad.* ί. v. 180 —Ὀδυσῆϊ δὲ μάλιστα. In quem locum, videsis.

464. Ἀρχίλοχος) Ità, pro Ἀρχέλοχος, scribo, ut suprà, μ. v. 100.

NOTÆ IN SCHOLIA.

465. * Ἐν ᾧ συνέχεται &c.) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

445. Ἥνοπι) γρ. Οἴνοπι, MS. *Mori.*

447. Οὖτα κατὰ λαπάρην) γρ. ὦσε κατὰ λαπάρην, MS. CCC. MS. *Barocc.* Oxon.

462. Ἀλεύατο) γρ. ἀλεύετο.

454. Οἴω) γρ. οἴω, non malè.

464. Ἀρχίλοχος) γρ. Ἀρχέλοχος, vid. N. in *Text.*

Νείατον

Νείατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε·
Τοῦ δὲ πολὺ προτέρη κεφαλὴ, στόμα τε, ῥῖνές τε
Οὔδεϊ πλῆντ', ἤπερ κνῆμαι καὶ γοῦνα πεσόντος.
Αἴας δ' αὖτ' ἐγέγωνεν ἀμύμονι Πουλυδάμαντι,
Φράζεο, Πουλυδάμα, καί μοι νημερτὲς ἐνίσπες,
Ἦ δὴ οὐχ οὗτος ἀνὴρ Προθοήνορος ἀντιπεφάσθαι
Ἄξιος· οὐ μέν μοι κακὸς εἴδεται, οὐδὲ κακῶν ἔξ·
Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος ἱπποδάμοιο,
Ἢ παῖς· αὐτῷ γὰρ γενεὴν ἄγχιστα ἐῴκει.
Ἦ ῥ', εὖ γιγνώσκων· Τρῶας δ' ἄχος ἔλλαβε θυμῷ.
Ἔνθ' Ἀκάμας Πρόμαχον Βοιώτιον οὔτασε δουρὶ,
Ἀμφὶ κασιγνήτῳ βεβαώς· ὁ δ' ὕφελκε ποδοῖιν.
Τῷ δ' Ἀκάμας ἔκπαγλον ἐπεύξατο, μακρὸν ἀΰσας,
Ἀργεῖοι ἰόμωροι, ἀπειλάων ἀκόρητοι,
Οὔ θην οἴοισίν γε πόνος τ' ἔσεται καὶ ὀϊζὺς
Ἡμῖν, ἀλλά ποθ' ὧδε κατακτενέεσθε καὶ ὔμμες·
Φράζεσθ', ὡς ὑμῖν Πρόμαχος δεδμημένος εὕδει
Ἔγχει ἐμῷ, ἵνα μή τι κασιγνήτοιό γε ποινὴ
Δηρὸν ἄτιτος ἔῃ· τῷ καί κέ τις εὔχεται ἀνὴρ
Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι.

Extremam vertebram; ambásque discidit nervos:
Hujus autem multò priùs caput, osque, naresque
Solo allapsa sunt, quam tibiæ & genua cadentis.
Ajax itaque vicissim inclamavit eximium Polydamantem,
" Perpende, Polydama, & mihi verum dic,
" Annon hic vir pro Prothoënore occidi
" Dignus: non quidem mihi ignobilis videtur, neque ex ignobilibus;
" Sed frater Antenoris equûm-domitoris,
" Vel filius: ipsi enim genere proximè similis est:
Dixit benè agnoscens: Trojanos autem dolor cepit animo.
Tunc Acamas Promachum Bœotium vulneravit hastâ,
Fratrem circumeundo protegens: ille enim trahebat pedibus.
Super hunc Acamas vehementer gloriabatur, altè clamans,
" Argivi telis-destinati, minarum insatiabiles,
" Haud sanè solis labórque erit & luctus
" Nobis, sed aliquandò sic occidemini & vos:
" Considerate, ut vobis Promachus domitus dormit
" Hastâ meâ, ut nequaquam fratris ultio
" Diu insoluta sit: ideo & quivis optat vir
" Fratrem in ædibus belli vindicem relinquere.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

466. Ἀπὸ δ' ἄμφω κέρσε τένοντε.] Ἀπέτεμε δὲ ἀμφότερα τὰ κατατείνοντα αὐτοῦ νεῦρα.

470. Φράζεο.] Νῦν, ὅρα.

471. Προθοήνορος ἀντιπεφάσθαι.] Ἀντὶ τοῦ Προθοήνορος πεφονεῦσθαι. Ἀναστροφὴ ὁ τρόπος. Πεφάσθαι.] Πεφονεῦσθαι.

472. Εἴδεται.] Φαίνεται. Κακῶν ἔξ.] Ἀντὶ τοῦ, ἐκ κακῶν.

474. Ἐῴκει.] Ὡμοίωτο.

475. Γιγνώσκων.] Εἰδώς.

479. Ἰόμωροι.] Οἱ περὶ τοὺς ἰοὺς, ὅ ἐστι, τὰ βέλη, κακοπαθοῦντες, πολεμικοί. Ἀπειλάων.] Καυχήσεων.

480. Οὔ θην οἴοισιν.] Οὐ δὴ μόνοις. Πόνος.] Κακοπάθεια. Ὀϊζύς.] Ταλαιπωρία.

482. Δεδμημένος.] Ἀνῃρημένος.

483. Ποινή.] Ἀντίτισις, τιμωρία.

484. Ἄτιτος.] Ἀτιμώρητος.

485. Γνωτόν.] Ἀντὶ τοῦ, ἀδελφόν. Ἄρεως ἀλκτῆρα.] Ἀλεξητῆρα τοῦ πολέμου, καὶ βοηθὸν ἢ, ὥς τινες, φόνου τιμωρόν.

N O T Æ.

466. Νείατον ἀστράγαλον· ἀπὸ δ' ἄμφω) *Ultima* τοῦ ἀστράγαλον, producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante [illegible] ut sæpè aliàs, & suprà, v. 349. & v. 356.

470. Φράζεο, Πουλυδάμα) Eadem ἔννοια suprà, ν'. v. 446. Conferantur loci; se mutuò explicant.

471. Ἦ δὴ οὐχ οὗτος ἀνὴρ) Ἔνθα τὸ δὴ καὶ οὐχ εἰς μίαν συνιζάνονται. Vid. ad ν'. v. 777. & ad ό. v. 18. Hìc tamen etiam legitur, Ἦ ῥ' οὐχ. Vid. ad *Var. Lect.* Ibid. Ἀντιπεφάσθαι) De hâc voce, vid. suprà, ad ν'. v. 447.

473. Ἀλλὰ κασίγνητος Ἀντήνορος) Vid. de hâc Passione, ad ν'. v. 462.

485. Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις) *Ultima* τοῦ ἐνὶ producitur, ut mox, v. 492. in τῷ, vi *Toni*, Literæ

V A R I Æ   L E C T I O N E S.

471. Ἦ δὴ οὐχ) γρ. Ἦ ῥ' οὐχ, MS. *Barocc.* Oxon. Ibid. Προθοήνορος ἀντιπεφάσθαι) γρ. Προθοήνορος ἀντὶ πεφάσθαι, *Br. Schol.*

475. Γιγνώσκων) γρ. γιγνώσκων. *Ibid.* Θυμῷ) γρ. θυμοῦ, MS. CCC. & θυμόν.

485. Γνωτὸν ἐνὶ μεγάροις ἄρεως ἀλκτῆρα λιπέσθαι)

Ὡς

Ὣς ἔφατ'· Ἀργείοισι δ' ἄχος γένετ' εὐξαμένοιο·
Πηνελέῳ δὲ μάλιστα δαΐφρονι θυμὸν ὄρινεν·
Ὁρμήθη δ' Ἀκάμαντος· ὁ δ' οὐχ ὑπέμεινεν ἐρωὴν
Πηνελέοιο ἄνακτος· ὁ δ' οὔτασεν Ἰλιονῆα,
Υἱὸν Φόρβαντος πολυμήλου, τόν ῥα μάλιστα
Ἑρμείας Τρώων ἐφίλει, καὶ κτῆσιν ὄπασσε·
Τῷ δ' ἄρ' ὑπὸ μήτηρ μοῦνον τέκεν Ἰλιονῆα·
Τὸν τόθ' ὑπ' ὀφρύος οὖτα κατ' ὀφθαλμοῖο θέμεθλα,
Ἐκ δ' ὦσε γλήνην· δόρυ δ' ὀφθαλμοῖο διὰ πρὸ,
Καὶ διὰ ἰνίου ἦλθεν· ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἄμφω· Πηνέλεως δὲ, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Αὐχένα μέσσον ἔλασσεν, ἀπήραξεν δὲ χαμᾶζε,
Αὐτῇ σὺν πήληκι, κάρη· ἔτι δ' ὄβριμον ἔγχος
Ἦεν ἐν ὀφθαλμῷ· ὁ δὲ φῆ κώδειαν ἀνασχὼν,
Πέφραδέ τε Τρώεσσι, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,

Sic dixit: Argivos autem doluit ea gloriatio;
Peneleo etiam maximè bellicoso animum commovit:
Ruit itaque in Acamantem; ille verò non sustinuit impetum
Penelei regis; is tamen vulneravit Ilioneum,
Filium Phorbantis pecorosi, quem maximè
Mercurius Trojanorum diligebat, & possessiones dederat:
Ex hoc mater solum peperit Ilioneum:
Quem tunc sub supercilio vulneravit ad oculi radices,
Excussitque papillam; hasta verò per oculum penitùs,
Et per occipitium transiit. Hic itaque desedit, manibus porrectis
Ambabus: Peneleus autem, stricto ense acuto,
Cervicem mediam ferit, deturbavitque in humum,
Ipsâ cum cassside, caput: adhuc verò valida hasta
Erat in oculo. Hic autem ostendit, *caput tanquam* papaveris-capite sublato,
Significavitque Trojanis, & glorians verba fecit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

488. * Ἐρωήν.] Τὴν ὁρμήν.

490. Πολυμήλου.] Νῦν, πολλὰ πρόβατα ἔχοντος.

491. Κτῆσιν.] Τὰ κτήματα.

493. Θέμεθλα.] Ῥίζας, βάσεις, ἐφ' ὧν ἵδρυνται οἱ ὀφθαλμοί.

494. Γλήνην.] Τὴν τοῦ ὀφθαλμοῦ κόρην. Διὰ πρό.] Διαμπερὲς, ὅλως.

495. Πετάσσας.] Ἁπλώσας.

497. Αὐχένα.] Σπόνδυλον, τράχηλον. Ἔλασσεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπέτεμεν, ἔκοψεν. Ἀπήραξεν.] Ἀπέτεμεν, ἀπέκοψε.

498. Πήληκι.] Περικεφαλαίᾳ. Κάρη.] Κεφαλήν.

499. Ὁ δὲ φῆ, κώδειαν ἀνασχών.] Ἐλλείπει τὸ ὡς· ἵν' ᾖ, ὡς κώδειαν ἀνατείνας· κώδεια δέ ἐστιν, ἡ τῆς μήκωνος κεφαλή, ὅ ἐστιν εἶδος βοτάνης. Οὕτως οὖν, φησιν, εἶπε, τὴν κεφαλὴν ἀνατείνας. * Ἄλλως, φῆ· ἐμφανῆ ἐποίησε. Γράφει, ὁ δ' ἔφη.

500. Πέφραδε.] Σημαίνας ἔδειξεν· ὅτι δὴ, εἶπεν. Εὐχόμενος.] Μεγαληγορῶν, καυχώμενος.

N O T Æ.

sequentis, & in *Cæsurâ*, *Proverbialis* locutio, *Frater fratri subsidio, aut vindicta. Ibid.* Ἄρεος ἀλκτῆρα λιπέσθαι) Vid. ad *Odyss.* χ'. v. 208. & ad *Iliad.* σ'. v. 100.

492. Τῷ δ', ἄρ' ὑπὸ μήτηρ) Vid. ad v. 485. & tamen hoc in loco ὑπαὶ mallem legere, ut sæpè aliàs, in Emendatioribus.

499. Φῆ) Ἐμφανῆ ἐποίησεν, *Excerpta* MSS. quæ licet ad alium locum inibi locata, viz. σ'. v. 326. huc tamen omninò sunt referenda. Γράφει, ὁ δ' ἔφη, *Excerpta* MSS. ad hunc locum.

500. Εὐχόμενος ἔπος ηὔδα) Vid. suprà, ad v. 473.

NOTÆ IN SCHOLIA.

488. * Ἐρωήν) *Excerpta* MSS.

499. * Ἄλλως, φῆ) Vid. Not. ad *Textum.*

500. * Σημαίνας ἔδειξεν) Ità emendo, pro σήμερον, δεῖξεν.

VARIÆ LECTIONES.

γρ. γνωτὸν ἐνὶ μεγάροισιν ἀρῆς &c. *Ibid.* Λιπέσθαι) γρ. γενέσθαι. MS. *Barocc.* Oxon. ἄρεος, malè.

489. Πηνελέοιο) γρ. Πηνελεῶο, ut *Iliad.* β'. v. 552. Πετεῶο.

490. Τόν ῥα μάλιστα) γρ. τὸν δὲ μάλιστα, MS. Barocc. Oxon. & τόνδε μάλιστα.

494. Διὰ πρό) γρ. διαπρὸ, ut ε'. v. 66. ι'. v. 647. & aliàs.

499. Ὁ δὲ φῆ) γρ. ὁ δ' ἔφη, *Excerpta* MSS. Vid. Not. in *Textum.*

Εἰπέμεναί μοι, Τρῶες, ἀγαυοῦ Ἰλιονῆος
Πατρὶ φίλῳ καὶ μητρὶ, γοήμεναι ἐν μεγάροισιν·
Οὐδὲ γὰρ ἡ Προμάχοιο δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο,
Ἀνδρὶ φίλῳ ἐλθόντι γανύσσεται, ὁππότε κεν δὴ
Ἐκ Τροίης σὺν νηυσὶ νεώμεθα κοῦροι Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· τοὺς δ' ἄρα πάντας ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπῃ φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅστις δὴ πρῶτος βροτόεντ' ἀνδράγρει' Ἀχαιῶν
Ἤρατ', ἐπεί ῥ' ἔκλινε μάχην κλυτὸς Ἐννοσίγαιος.
Αἴας ῥα πρῶτος Τελαμώνιος Ὕρτιον οὖτα
Γυρτιάδην, Μυσῶν ἡγήτορα καρτεροθύμων·
Φάλκην δ' Ἀντίλοχος, καὶ Μέρμερον ἐξενάριξε·
Μηριόνης δὲ Μόρυν τε, καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα·
Τεῦκρος δὲ Προθόωνά τ' ἐνήρατο, καὶ Περιφήτην·
Ἀτρείδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα, ποιμένα λαῶν,

" Renunciate mihi, Trojani, illustris Ilionei
" Patri charo & matri, lugeant in ædibus:
" Neque enim Promachi uxor Alegenoridæ,
" Viro charo reverso se-læto-vultu-offeret, quando jam
" Ex Trojâ cum navibus revertemur juvenes Achivi.
Sic dixit. Illos autem omnes pallidus timor cepit:
Circumspectabatque unusquisque, quò effugere-posset gravem perniciem.
" Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes
" Quis jam primus cruentas exuvias Achivorum
" Sustulit, postquam inclinavit pugnam inclytus Neptunus.
Ajax quidem primus Telamonius Hyrtium percussit
Gyrtiadem, Mysorum ductorem magnanimorum:
Phalcem autem Antilochus, & Mermerum-interfectos spoliavit:
Meriones etiam Morymque, & Hippotionem interfecit:
Teucerque Prothoonáque peremit, & Periphetem:
Atridésque deinde Hyperenorem, pastorem populorum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

502. Γοήμεναι.] Θρηνῆσαι.
503. Δάμαρ.] Γυνή.
504. Γανύσσεται.] Ἡσθῇ, χαρῇ.
507. Αἰπύν.] Χαλεπόν.
508. Ἔσπετε.] Λέξατε.
509. Ἀνδράγρια.] Ἀνδρῶν ἀγρεύματα, σκῦλα.
510. Ἤρατο.] Ἀπηνέγκατο, ἐκτήσατο. Ἔκλινε.] Ἐπεγκλινῆ ἐποίησεν, ἔτρεψε.
512. Καρτεροθύμων.] Ἰσχυρῶν, τῇ ψυχῇ ἀνδρείων.
515. Ἐνήρατο.] Ἀνεῖλε.

N O T Æ.

503. Δάμαρ Ἀλεγηνορίδαο) *Ultima* τοῦ δάμαρ, similiter, producitur, in *Cæsurâ*, & vi *Finalis* suæ ρ'.

514. Μηριόνης δὲ Μόρυν τε, καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα) Vid. ad ν'. v. 792.

515. Περιφήτην) Hoc Nomen est benè *Græcum*; ut & Εὐφήτης. *Iliad.* ό. v. 532. at ut ex sociis licet conjectare, idem est, quod aliàs tamen scribitur, Πολυφοίτην, *viz.* suprà, ad ν'. v. 791. Utrum autem sit Verum Nomen, haud liquet; est certè alius *Græcarum* partium, quem, ό. 638. Μυκηναῖον Περιφήτην vocat; quare hunc præstat Πολυφοίτην vocare, si Conjecturæ liceat indulgere, nullo enim firmiori argumento res nunc astruenda.

516. Ἀτρείδης δ' ἄρ' ἔπειθ' Ὑπερήνορα) *Atrides* hoc in loco, *Menelaus* omninò; quòd *Agamemnon* frater non jam ipse pugnaret, utpote vulneratus; ut suprà, v. 62. v. 129. & v. 399. ubi expressè dicitur, *Tydiden*, *Ulyssem*, & *Agamemnona*, à Pugnâ ipsos absistere, & Copias per se ordinare, & hortari; etiam apparet *Menelaum*, hunc jam occidere, ex ρ'. v. 24. ubi *Menelaus* id ait; undè etiam constat, Hunc Ὑπερήνορα. *Euphorbi*, & *Polydamantis*, fratrem, *Panthi* filium.

Variæ Lectiones.

506. Ὑπὸ χλωρὸν δέος εἷλε) γρ. ὑπὸ τρόμος ἔλλαβε γυῖα. *Eustath.* fol. 995. lin. 38. MS. CCC. *Cantabrig.* MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori.*

507. Ὅπῃ φύγοι) γρ. ὅπως φύγοι, *Eustath.* ibid. MS. CCC. φύγῃ.

510. Ἤρατο) γρ. ἤρετο, *Eustath.* fol. 995. lin. 38. & fol. 997. lin. 3.

512. Καρτεροθύμων) γρ. καρτεροθύμον, *Strabo*, vid. Not. in *Textum*, ad ν'. v. 794.

513. Φάλκην) γρ. Φάλτην, MS. *Barocc.* Oxon.

514. Μόρυν τε καὶ Ἱπποτίωνα κατέκτα) Vid. ad ν'. v. 792.

515. Προθόωνα) γρ. Προθόωνα, MS. *Barocc.* Oxon.

Ib. Περιφήτην) γρ. Πολυφοίτην, vid. Not. in *Textum*.

Οὗτα

Οὖτα κατὰ λαπάρην, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς ἄφυσσε
Δῃώσας· ψυχὴ δὲ κατ' οὐταμένην ὠτειλὴν
Ἔσσυτ' ἐπειγομένη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψε.
Πλείστους δ' Αἴας εἷλεν, Ὀϊλῆος ταχὺς υἱός·
Οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος ἐπισπέσθαι ποσὶν ἦεν,
Ἀνδρῶν τρεσσάντων, ὅτε τε Ζεὺς ἐν φόβον ὦρσεν.

Percussit ad ile, intestina autem æs penitùs-hausit
Dilacerata: anima itaque per inflictum vulnus
Erupit exacta: illum autem tenebræ oculos texerunt.
Plurimos verò Ajax interfecit, Oilei velox filius:
Non enim ei quisquam similis ad insequendum pedibus erat,
Viros metu-fugientes, quandò Jupiter fugam immitteret.

ΣΧΟΛΙΑ.

517. Διάφυσσε.] Διέκοψε, διήντλησε.
518. Δῃώσας.] Διακόψας, τρώσας. Ὠτειλήν.] Τραῦμα.
519. Ἔσσυτ'.] Ὥρμησεν.
521. *Οἱ.] Τῷ Αἴαντι, Οἰλέως δηλονότι.* Ὁμοῖος.] Παραπλησίως] ἐπὶ τοῦ ἴσου. Ἐπισπέσθαι.] Ἐπακολουθῆσαι, *διῶξαι.
522. Τρεσσάντων.] Διὰ δέος φευγόντων. Φόβον.] Φυγήν. Ὄρσῃ.] Ἐμβάλῃ.

NOTÆ.

517. Οὖτα κατὰ λαπάρην) Vid. suprà, ad v. 447.
521. Οὐ γάρ οἵ τις ὁμοῖος) Τὸ γὰρ producitur, etiam extra *Cæsuram*, ut aliàs. Vid. ad ε'. v. 417. De Voce Ὁμοῖος, præter *Br. Sch.* vid. ad *Odyss.* ρ'. v. 218.

NOTÆ IN SCHOLIA.

521. * Οἱ) τῷ Αἴαντι, Οἰλέως δηλονότι. * Mox, διῶξαι, Omnia, *Excerpta* MSS. * Ὁμοῖος) Ex *Etymol. M.* v.

VARIÆ LECTIONES.

517. Οὖτα κατὰ λαπάρην) γρ. οὖτασε κατὰ λαπάρην, vid. suprà, ad v. 447.
518. Καθ' ὑταμένην ὠτειλὴν) γρ. καθ' ὑπερβῆς ὠτειλῆς.
519. Ὄσσ' ἐκάλυψε) γρ. ὄσσε κάλυψε.
521. Οὐ γάρ οἱ) γρ. οὐ γὰρ ἑοῖ, ut aliàs.
522. Ὦρσεν) γρ. ὄρσῃ, *Br. Schol.* & MS. CCC.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ο'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ο'.

Ζεὺς ἐγερθεὶς, καὶ θεασάμενος τοὺς Τρῶας νικωμένους, Ἥραν ἐπιπλήσσει· καὶ Ἶριν μὲν μεταπέμπεται πρὸς Ποσειδῶνα κελεύων, ἀφίστασθαι τοῦ πολέμου· Ἀπόλλωνα δὲ, ὅπως *ἀναῤῥώσῃ τὸν Ἕκτορα· ὃς ἀναλαβὼν αἰγίδα, τοὺς Ἕλληνας εἰς φυγὴν τρέπει· καὶ μέχρι τῶν νεῶν συνδιωχθέντων, Αἴας ὁ Τελαμώνιος πολλοὺς ἀναιρεῖ τῶν πολεμίων τοὺς ταῖς ναυσὶ πῦρ ἐπιφέροντας.

* γρ. ἀνδρώσῃ, Edit. Florentin. Aldin. & Basil. Eustath.

Ἐπιγραφή.

Παλίωξις.

Ἄλλως.

Οὗ, Κρονίδης κεχόλωτο Ποσειδάωνι, καὶ Ἥρῃ.

Lib. XV.

Αὐτὰρ ἐπεὶ διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν
Φεύγοντες, πολλοὶ δὲ δάμεν Δαναῶν ὑπὸ χερσὶν,
Οἱ μὲν δὴ παρ' ὄχεσφιν ἐρητύοντο μένοντες,
Χλωροὶ ὑπαὶ δείους, πεφοβημένοι· ἔγρετο δὲ Ζεὺς
Ἴδης ἐν κορυφῇσι παρὰ χρυσοθρόνου Ἥρης·
Στῆ δ' ἄρ' ἀναΐξας, ἴδε δὲ Τρῶας καὶ Ἀχαιοὺς,
Τοὺς μὲν, ὀρινομένους, τοὺς δὲ κλονέοντας ὄπισθεν
Ἀργείους· μετὰ δέ σφι Ποσειδάωνα ἄνακτα.
Ἕκτορα δ' ἐν πεδίῳ ἴδε κείμενον· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι
Εἵαθ', ὁ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι, κῆρ ἀπινύσσων,
Αἷμ' ἐμέων· ἐπεὶ οὔ μιν ἀφαυρότατος βάλ' Ἀχαιῶν.
Τόνδε ἰδὼν ἐλέησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,

Sed postquam vallósque & fossam transcenderant
Fugientes, multique domiti erant Danaorum manibus,
Ii quidem jam ad currus repressâ-fugâ manebant,
Pallidi metu, post-fugam: experrectus verò est Jupiter
Idæ in verticibus ab aureum-solium-habente Junone:
Stetitque raptim-exurgens, viditque Troianos & Achivos,
Hos quidem, turbatos, illos autem turbantes à-tergo
Argivos; interque ipsos Neptunum regem.
Hectorem verò in campo vidit jacentem; circumque socii
Sedebant, is autem gravi angebatur anhelitu, mente alienatus,
Sanguinem vomens; non enim eum imbecillimus vulneraverat Achivorum.
Hunc intuitus misertus est pater hominúmque deúmque,

ΣΧΟΛΙΑ.

Διά τε σκόλοπας καὶ τάφρον ἔβησαν.] Τὸ ἑξῆς, διέβησαν τούς τε σκόλοπας καὶ τὴν τάφρον. Ὑπερβατὸν δὲ, ὁ τρόπος.

3. Ἐρητύοντο.] Κατείχοντο.

4. Ὑπαὶ δείους.] Ὑπὸ τοῦ δέους, ὅ ἐστι, φόβου. Τὸ, ὑπαὶ δείους, δύναται, καὶ, χλωροὶ ὑπαὶ δείους, καὶ, πεφοβημένοι ὑπὸ δέους. Πεφοβημένοι.] Εἰς φυγὴν τετραμμένοι. Ἔγρετο.] Ἐξηγέρθη, ἀνέστη.

6. Ἀναΐξας.] Ἀνορμήσας, ἀναστάς.

7. Ὀρινομένους.] Ταρασσομένους. Κλονέοντας.] Ταράσσοντας.

10. Ἔχετ' ἄσθματι.] Ὑπὸ ἄσθματος συνείχετο, ὅ ἐστιν, ὑπὸ πολλοῦ πνεύματος, καὶ συνεχοῦς ἀναπνοῆς. Κῆρ ἀπινύσσων.] Ἐξεστηκὼς τῇ ψυχῇ, ἤγουν οὐ διακείμενος συνετῶς, ἀλλ' ἀσυνέτως.

11. Οὐκ ἀφαυρότατος.] Οὐκ ἀσθενής.

NOTÆ.

10. Ἀπινύσσων) Vid. Etymolog. M. v. Ἀπινύσσειν.

11. Ἐμέων) V. Etym. M. v. Ἔμεσσα, & Eust. f. 1391. 4.

Δεινὰ

Δεινὰ δ' ὑπόδρα ἰδὼν Ἥρην πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη,
Ἕκτορα δῖον ἔπαυσε μάχης, ἐφόβησε δὲ λαούς.
Οὐ μὰν οἶδ', εἰ αὖτε κακορραφίης ἀλεγεινῆς
Πρώτη ἐπαύρηαι, καί σε πληγῇσιν ἱμάσσω.
Ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν
Ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα
Χρύσεον, ἄρρηκτον; σὺ δ' ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσιν
Ἐκρέμω, ἠλάστεον δὲ θεοὶ κατὰ μακρὸν Ὄλυμπον·

Terribiliterque torvéque intuens Junonem verbo allocutus est.
Certo certius mali-artifex, ô fraudulenta, tuus dolus, Juno,
" Hectora nobilem cessare fecit à pugnâ, fugavit & ejusdem copias.
" At haud scio, si vice versâ dolorum-consutorum perniciosorum
" Prima fructum-percipias, & te verberibus cædam.
" An non meministi, quando pependisti ab alto, à pedibus autem
" Incudes demisi duas, circum manus autem vinculum misi
" Aureum, infrangibile? tu autem in æthere & nubibus
" Pependisti, indignabantur interim Dii per excelsum Olympum:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

14. Ἦ μάλα δὴ κακότεχνος, ἀμήχανε, σὸς δόλος, Ἥρη.] Ὄντως δὴ ὁ ἐπὶ κακῷ συμπλεχθεὶς σου δόλος, ὦ Ἥρα, τὸν Ἕκτορα ἔοικε τῆς μάχης πεπαυκέναι. Ἀμήχανε.] Πανοῦργε, πρὸς ὃν, *καὶ πρὸς ἣν, οὐ δύναταί τις μηχανήσασθαι καὶ ἐπινοῆσαί τι.

16. Κακορραφίης.] Κακοσυνθεσίας, κακοβουλίας.

17. *Πρώτη.] Πρότερον τοῦ Ποσειδῶνος. Ἐπαύρηαι.] Ἐπιψαύσῃ, ἀπολαύσῃς τῆς κακοβουλίας. Ἱμάσσω.] Μαστίξω.

18. Ἐκρέμω.] Ἐκρέμασο. Ὑψόθεν.] Ἐκ τοῦ αἰθέρος, ἀπὸ ὕψους. Ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν, ἐκ δὲ ποδοῖιν Ἄκμονας ἧκα δύω, περὶ χερσὶ δὲ δεσμὸν ἴηλα.] Τοὺς τῆς Ἥρας δεσμοὺς νοητέον φυσικὴν τοῦ ἀέρος πρὸς τὸν αἰθέρα συμπλοκήν. Διὰ τοῦτο οὖν φησὶ χρύσεον, ἄρρηκτον· ἵν' ᾖ δυσδιαχώριστον· ἐπεὶ καὶ τὸ πῦρ χρυσαυγές καὶ δυσδιάλυτον.

19. Ἄκμονας δύο.] Τὰ βαρύτατα τῶν στοιχείων, γῆν καὶ θάλασσαν. Ἐζήτηται δὲ, διὰ ποίαν αἰτίαν οὕτως ἀσχημόνως ὑβρίζει τὴν Ἥραν ὁ Ζεὺς, διὰ θνητόν; Φησὶ γὰρ, Οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω ὑψόθεν. Ῥητέον δὲ, ὅτι νῦν φιλοσοφεῖ Ὅμηρος μυθικῶς γὰρ, Ζεὺς ἐνταῦθα, ὁ αἰθὴρ, οὐρανοῦ τοῦ περὶ τὸν ἀέρα δεσμός ἐστιν, ὁ ἄγων τὰ ὑγρά· καὶ ἐξ αὐτοῦ δεσμεύονται πάντα. Μετ' αὐτὸν δὲ, ὁ ἀὴρ μέσος γῆς καὶ αἰθέρος, ὃ δεῖ νοεῖν ἡμᾶς τὴν Ἥραν ὑπάρχειν· τοῦ δὲ ἀέρος ἐκκρέμαται ὕδωρ τε καὶ γῆ· ὡς δεῖ νῦν ἄκμονας λέγειν, παρὰ τὸ ἀκοπίαστα εἶναι τὰ στοιχεῖα. Καλῶς δὲ, οὐ δύνανται οἱ θεοὶ τὸν δεσμὸν λῦσαι· ἰσχὺς γὰρ τῶν ὅλων, τὸ συνδεδέσθαι. Ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω.] Καὶ ἔμπροσθεν περὶ τούτου εἴρηται ἱκανῶς. Ἀκελδέστερον δὲ νῦν· διὰ γὰρ τούτων ὁ Ποιητὴς τὴν κοσμικὴν αἰνίττεται φύσιν, Δία μὲν τὸν Ζῆνα, τὸν ἀνωτάτω τεταγμένον διάπυρον αἰθέρα, Ἥραν δὲ, τὸν ὑποκάτω αὐτοῦ ἀέρα· καὶ ταύτην φησὶν ὑπὸ Ὠκεανοῦ τετράφθαι, ἐπειδὴ ἐκ τῆς τῶν ὑγρῶν ἀναθυμιάσεως γίγνεται ἀήρ. Ἄκμονας δὲ, γῆν καὶ θάλασσαν λέγει. Χρυσοῦν δὲ δεσμὸν, τὸ αἰθέριον πῦρ, ὅτι ἐν τῷ ἀνωτάτω μέρει συνῆπται αὐτῷ ὁ ἀήρ. Καὶ ῥιπτόμενον τὸν Ἥφαιστον εἰς θάλασσαν, παρ' ὅσον μεταβάλλει εἰς ἄλληλα τὰ στοιχεῖα· πῦρ μὲν, εἰς ἀέρα, ἀὴρ δὲ, εἰς ὕδωρ. Χαλκεύοντα δὲ ἐν Ὠκεανῷ, ὅτι τὰ στερεὰ τῆς δι' ὕδατος καὶ πυρὸς ἐργασίας τυγχάνει. Καὶ Ἡσίοδος Οὐρανὸν μὲν, λέγει τὴν ἐκπύρωσιν· Κρόνον δὲ, τὸν ἄνω κρουνηδὸν ἐπιφερόμενον ὄμβρον· Ῥέαν δὲ, τὴν ἐπιρρεομένην ὕδασιν. Ἐκτομὴν δὲ Οὐρανοῦ, τὴν τοῦ πυρώδους ἐξ ὑγρῶν σβέσιν. Λίθον δὲ καταπινόμενον ὑπὸ Κρόνου, ἐπειδή πως ἡ μεταβολὴ τῶν ὑγρῶν εἰς στερεότητα πήγνυται. Κρύπτεσθαι δὲ τὸν Δία, διὰ τὸ τοῦ ζῆν ἐπικρατεῖν, τῷ χειμῶνι τοὺς καρποὺς ἀφανίζεσθαι, πλεοναζόντων τῶν ὑγρῶν. Καὶ ἐν τῷ, *Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, φυσικὴ λέγεται διάταξις γεγενημένη· ὁ μὲν γὰρ τὸ ζῆν παρεχόμενος, Ζεὺς ὀνόμασται· ὁ δὲ τὴν ὑγρὰν οὐσίαν, ἀπὸ τῆς πόσεως, Ποσειδῶν· Αἴδης δὲ, ὁ θάνατος, παρὰ τὸ σκοτεινὸν καὶ ἀειδὲς τῆς τῶν ἀνθρώπων ἀπωλείας. Ἄκμονας.] Βάρη σιδηρᾶ καθελκτικά. Ἧκα.] Ἀπεκρέμασα. Ἴηλα.] Περιέβαλον. *Iliad. ό. v. 189.

20. Ἄρρηκτον.] Στερεόν.

21. Ἠλάστεον.] Ἐδεινοπάθουν, συνήλγουν· *Ἄλαστα ταῦτα εἶναι ἔφασκον· ἢ, ἐταράσσοντο, παρὰ τὸν ἀλάστορα.

N O T Æ.

18. Ἦ οὐ μέμνη) De hâc *Synizesi*, vid. ad ξ'. v. 471. De loci *Sensu*, vid. *Phurnuti*, de Naturâ Deorum, §. 17. *Dionys. Halicarnass.* sive *Plutarchum*, de Vitâ *Homeri*, *Heraclid.* Pontic. περὶ Ὁμήρου Ἀλληγοριῶν. *Eustath.* & *Br. Schol.* in locum. Vid. *Var. Lect.*

21. Ἐκρέμω· ἠλάστεον δὲ θεοί) Τὸ ἠλάστεον προπαροξυτόνως μὲν κρεῖττον, προπερισπωμένως δὲ ἐν παρακειμένῳ λυπεῖν, ὡσανεὶ εἴη ἠλάστευν. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐκρέμω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

14. * Καὶ πρὸς ἣν) Rectè adest, licet Assumentum *Schrevelianum*; quòd nunc ἀμήχανος sit *Generis* sequioris.

17. * Πρώτη) Πρότερον τοῦ Ποσειδῶνος. *Excerpta* MSS. Quæ sequuntur, & anteà in nostris aderant.

21. * Ἄλαστα ταῦτα) Hæc, *Excerpta* MSS.

V a r i æ L e c t i o n e s.

17. Πληγῇσιν) γρ. πληγαῖσιν, MS. *Barocc.* Oxon.

18. Ἦ οὐ μέμνη, ὅτε τ' ἐκρέμω) γρ. Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτ' ἐκρέμω, MS. CCC. γρ. μέμνησ', pro μέμνησαι, & μέμνη', pro μέμνηαι, *Eustath.* fol. 1001. lin. 6.

21. Ἠλάστεον) γρ. ἠλάστευν, vid. Not. in *Textum*. & quæ Nos, ad ξ'. v. 116.

Δεῦσαι

Λῦσαι δ' οὐκ ἐδύναντο παρεσταότες· ὃν δὲ λάβοιμι,
Ῥίπτασκον τεταγὼν ἀπὸ βηλοῦ, ὄφρ' ἂν ἵκηται
Γῆν ὀλιγηπελέων· ἐμὲ δ' οὐδ' ὣς θυμὸν ἀνίει
Ἀζηχὴς ὀδύνη Ἡρακλῆος θείοιο,
Τὸν σὺ ξὺν Βορέῃ ἀνέμῳ πεπιθοῦσα θυέλλας,
Πέμψας ἐπ' ἀτρύγετον πόντον, κακὰ μητιόωσα,
Καί μιν ἔπειτα Κόωνδ' εὖ ναιομένην ἀπένεικας.
Τὸν μὲν ἐγὼν ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὖτις
Ἄργος ἐς ἱππόβοτον, καὶ πολλά περ ἀθλήσαντα·
*Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἀπέλυσα ποδῶν. μύδρους δ' ἐνὶ Τροίῃ
*Κάββαλον· ὄφρα *πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Τῶν σ' αὖτις μνήσω, ἵν' ἀπολλήξῃς ἀπατάων·
Ὄφρ' εἰδῇς, ἤν τοι χραίσμῃ φιλότης τε καὶ εὐνὴ,
Ἣν ἐμίγης ἐλθοῦσα θεῶν ἄπο, καί μ' ἀπάτησας.

" Solvere autem non poterant circumstantes: quemcunq; a. prehenderem,
" Projiciebam correptum de limine divino, donec perveniret
" In terram vix-spirans: meum verò ne sic quidem animum missum-faciebat
" Vehemens dolor Herculis divini causâ,
" Quem tu cum Boreâ vento inductis procellis,
" Miseras per infructuosum pontum, mala machinans,
" Et eum deinde ad Con benè habitatam de-cursu-detuleras.
" Eum quidem ego inde liberavi, & reduxi iterum
" In Argos equis-aptum, multis licèt malis-exercitum:
" Antequam te solvi a pedibus: Massas verò in Trojâ
" Projeci, ut fieret & posteris audiendum.
" Hæc tibi rursus in memoriam-reducam, ut desistas à fallaciis:
" Ut scias, an tibi profuerit congressusque & cubile,
" Quo missa es, veniens seorsum-à diis, & me decepisti.

*γρ. πέλοιτο.

ΣΧΟΛΙΑ.

22. Παρεσταότες· ὃν δ' ἂν λάβοιμι] Ὃν δ' ἂν λάβοιμι, οἱ παρεστῶτες· ἀντὶ τοῦ, ὃν δ' ἔλαβον παρεστάμενοί σοι. Δῆλον δὲ, ὅτι λέγει τὸν Ἥφαιστον.

23. Ῥίπτασκον.] Ἐῤῥίπτουν. Παραγωγὴ ὁ τρόπος. Βηλοῦ.] Βαθμοῦ. Ὄφρ' ἄν.] Ἕως ἄν.

24. Ὀλιγηπελέων.] Ὀλιγοδρανῶν, ὀλίγον ἰσχύων, καὶ ὀλιγοψυχῶν. Ἀνίει.] Εἴα, κατελίμπανεν. *Θυμὸν ἀνίει] Ἀρίσταρχος, θυμὸς γράφει· ἵν' ᾖ θυμὸς, ἀντὶ ὀργή.

25. Ἀζηχής.] Ἀδιάλειπτος· ἢ κακὸν ἔχον ἀπολῦσαι.

26. Πεπιθοῦσα.] Πείσασα. Θυέλλας.] Συμβολαῖς ἀνέμων.

27. Μητιόωσα.] Βουλευομένη, ἐργαζομένη.

28. Ἀπένεικας.] Ἀπαχθῆναι ἐποίησας.

30. Ἀθλήσαντα.] Κακοπαθήσαντα.

31. Αὖτις.] Ἐκ δευτέρου, πάλιν. Ἀπολλήξῃς.] Παύσῃ.

32. *Ὄφρ' εἰδῇς.] Ἴδῃς χωρὶς τοῦ σ'. γράφεται. Ἤν τι.] Ἐάν τι.

NOTÆ.

24. Ἐμὲ δ' οὐδ' ὣς θυμὸν ἀνίει Ἀζηχὴς ὀδύνη) *Eustath.* fol. 1001. lin. 31. ad lin. 45. ubi probat aliam Lectionem ab *Aristarcho* dari, ἐμοὶ δ' οὐδ' ὣς θυμὸς ἀνίει ἀζηχὴς ὀδύνῃ, & *Excerpta* MSS. Ἀρίσταρχος, θυμὸς γράφει· ἵν' ᾖ θυμὸς, ἀντὶ ὀργή. Ità enim lego, & corrigo, pro θυμὸν, & ὀργὴν, ex *Eustathio*, *Sensu* etiam postulante. Ità sane legit MS. *Mori.* At verò *Media* τοῦ ἀνίει *brevis*, Odyss. θ'. v. 359. an ἀνήει, undè ἀνίη, β'. v. 34.

29. Ῥυσάμην) Vid. ad ξ'. v. 406.

30. Ἄργος ἐς ἱππόβοτον) *Eustath.* fol. 1000. lin. 50. Εἰς δὲ τὸ τέλος τούτου, προσγράφουσί τινες καὶ τούτους τοὺς στίχους, *Πρίν γ' ὅτε δή σ' ἀπέλυσα ποδοῖν μύδρους δ' ἐνὶ Τροίῃ Κάββαλον· ὄφρα πέλοιτο καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι. Καὶ δείκνυνται, φασὶν, ὑπὸ τῶν Περιηγητῶν οἱ τοιοῦτοι μύδροι· ὡς ἀνωτέρω ἄκμονας εἶπε. Vid. suprà ad v. 19. Ἄκμονας ἧκα δύω. Locus pòst dictus, Ἄτης λόφος. Quoniam itaque hi Versus adeò à præcedentibus dependent, ut simul cum iis, stentque cadántque, & nobis visum suo loco restituere, in hâc nostrâ Editione.

31. Ἀπολλήξῃς) Ità Vett. *Grammatici* geminârunt τὸ λ'. *Metri* causâ; ut notamus, ad ζ'. v. 45.

NOTÆ IN SCHOLIA.

24. *Θυμὸς ἀνίει) *Excerpta* MSS. & emendantur, in Notis ad *Textum.*

32. *Ὄφρ' εἰδῇς) Ἴδῃς, χωρὶς τοῦ σ γράφεται. *Excerpta* MSS. ut scribatur ἴδῃ, pro ἴδῃς.

VARIÆ LECTIONES.

24 Θυμὸν ἀνίει ἀζηχὴς ὀδύνη) γρ. θυμὸς ἀνίει ἀζηχὴς ὀδύνῃ, vid. Not. in *Textum.* Ibid. Ἀνίει) γρ. ἀνήει, vid. ad *Textum.*

26. Ἀνέμῳ) γρ. ἀνέμων, MS. *Mori.*

31. Τῶν σ' αὖτις μνήσω) γρ. τοῦ αὖτις, MS. CCC. *Ibid.* Ἀπολλήξῃς) γρ. ἀπολήξῃς, MS. Barocc. Oxon.

32. Ὄφρ' εἰδῇς, ἤν τοι χραίσμῃ) γρ. ἴδῃς, ἤν τι χραίσμῃ, & ὄφρα ἴδῃ, &c. *Excerpta* MSS.

Ὧς

Ὣς φάτο· ῥίγησεν δὲ βοῶπις πότνια Ἥρη,
Καί μιν φωνήσασ᾽ ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἴστω νῦν τόδε Γαῖα καὶ Οὐρανὸς εὐρὺς ὕπερθεν,
Καὶ τὸ κατειβόμενον Στυγὸς ὕδωρ, ὅστε μέγιστος
Ὅρκος, δεινότατός τε πέλει μακάρεσσι θεοῖσι,
Σή θ᾽ ἱερὴ κεφαλή, καὶ νωΐτερον λέχος αὐτῶν
Κουρίδιον, τὸ μὲν οὐκ ἂν ἐγώ ποτε μὰψ ὀμόσαιμι·
Μὴ δι᾽ ἐμὴν ἰότητα Ποσειδάων ἐνοσίχθων
Πημαίνει Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα, τοῖσι δ᾽ ἀρήγει·
Ἀλλά που αὐτὸν θυμὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει·
Τειρομένους δ᾽ ἐπὶ νηυσὶν ἰδὼν ἐλέησεν Ἀχαιούς.
Αὐτάρ τοι καὶ κείνῳ ἐγὼ παραμυθησαίμην,
Τῇ ἴμεν, ᾗ κεν δὴ σύ, Κελαινεφές, ἡγεμονεύοις.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Εἰ μὲν δὴ σύ γ᾽ ἔπειτα, βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα μετ᾽ ἀθανάτοισι καθίζοις,
Τῷ κε Ποσειδάων γε, καὶ εἰ μάλα βούλεται ἄλλῃ,
Αἶψα μεταστρέψειε νόον, μετὰ σὸν καὶ ἐμὸν κῆρ·
Ἀλλ᾽ εἰ δή ῥ᾽ ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις,

Sic dixit. Cohorruit autem bovinis-oculis-decora veneranda Juno,
Et eum edita-voce verbis alatis allocuta est,
" Sciat nunc hoc Terra & Cœlum latum supernè,
" Et subterlabens Stygis aqua, quod maximum
" Juramentum, gravissimumque est beatis diis;
" Tuúmque sacrum caput, & noster torus ipsorum
" Virginalis, quem quidem non ego unquam temerè jurârim:
" Non per meum consilium Neptunus terræ-quassator
" Cladem-infert Trojanis & Hectori, his autem auxiliatur;
" Sed ipsum utique animus incitat jubétque,
" Laborantésque ad naves conspicatus miseratus est Achivos.
" Quin in tuam gratiam illi etiam ipsa consuluerim
" Eò ire, quò quidem tu, atras-nubes-cogens, imperaveris.
Sic dixit: Subrisit autem pater hominumque deûmque,
Et eam respondens verbis alatis allocutus est,
" Si quidem jam tu nunc, bovinis-oculis-decora veneranda Juno,
" Idem mecum sentiens inter immortales sedeas,
" Eò sanè Neptunus, etiam si maximè velit aliò,
" Confestim converterit mentem, ad tuam, & meam voluntatem.
" Sed si jam quidem ex animo & verè loqueris,

ΣΧΟΛΙΑ.

36. Ἴστω.] Γινωσκέτω.

37. Κατειβόμενον.] Καταλειβόμενον, καταρρέον. Στυγὸς ὕδωρ.] Ἐπεὶ ἡ Στύξ, κατὰ τὸν Ἡσίοδον, ἐστὶν ἱερὰ πηγή, θυγάτηρ Ὠκεανοῦ· ἤ, ὥς τινές φασιν, ὅτι ὁμώνυμος ταύτῃ ἐστὶν ἡ πηγὴ ἡ ἐν Ἅιδου, ὅρκον αὐτὴν φρικτὸν οἱ θεοὶ πεποίηκαν) βουλήσει Διός.

39. Νωΐτερον.] Ἡμέτερον.

40. Μάψ.] Ψευδῶς, ματαίως.

41. Μὴ δι᾽ ἐμήν.] Οὐ δι᾽ ἐμήν. Ἰότητα.] Βούλησιν.

42. Πημαίνει.] Βλάπτει, κακοῖ.

45. Παραμυθησαίμην.] Συμβουλεύσαιμι, εἴποιμι.

46. Τῇ ἴμεν.] Ταύτην ἔρχεσθαι, καὶ προαίρεσιν καὶ γνώμην ὁμοίαν σοὶ ἔχειν· * διὰ ταύτης πορεύεσθαι.

46. Εἰ μὲν δή.] Ἐὰν οὖν δή.

50. Ἶσον ἐμοὶ φρονέουσα.] Ὅμοια καὶ τὰ αὐτὰ ἐμοὶ φρονοῦσα.

51. Τῷ κεν.] Ἀντὶ τοῦ, ὁμοίως. Ἄλλῃ.] Ἄλλως, ἢ ἀλλαχοῦ.

52. Μεταστρέψειε.] Μεταβάλοι. Μετὰ σὸν, καὶ ἐμὸν κῆρ.] Ἐπὶ τὸ σοὶ καὶ ἐμοὶ ἀρέσκον.

53. Ἀλλ᾽ εἰ δή ῥ᾽ ἐτεόν γε καὶ ἀτρεκέως ἀγορεύεις.] Ἀλλ᾽ ἐὰν δή, φησιν, ἀληθῆ λέγῃς· δὶς δὲ τὸ αὐτό φησιν, ἐπιτάσεως χάριν.

NOTÆ.

44. Τειρομένους) *Eustath.* fol. 1003. lin. 46. Κτεινομένους, ὅπερ ἡ Μασσαλιωτική φασι, γραφὴ ἔχει.

48. Ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα) Vid. ad ξ΄. v. 356.

NOTÆ IN SCHOLIA.

46. * Διὰ ταύτης πορεύεσθαι) *Excerpta* MSS.

51. * Τῷ κεν) Ἀντὶ τοῦ, ὁμοίως, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

37. Ὅστε) γρ. ὅ, τι, *Eustath.* fol. 1003. lin. 24.

44. Τειρομένους) γρ. Κτεινομένους, Vid. Not. in *Textum*.

46. Ἡγεμονεύοις) γρ. ἡγεμονεύεις, MS. Barocc. Oxon. Aliàs ἡγεμονεύῃς.

50. Καθίζοις) γρ. καθίζεις, MS. Barocc. Oxon.

Ἔργεο

Ἔρχεο νῦν μετὰ φῦλα θεῶν, καὶ δεῦρο κάλεσσον
Ἶρίν τ' ἐλθέμεναι, καὶ Ἀπόλλωνα κλυτότοξον,
Ὄφρ' ἣ μὲν μετὰ λαὸν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἔλθῃ, καὶ εἴπῃσι Ποσειδάωνι ἄνακτι,
Παυσάμενον πολέμοιο, τὰ ἃ πρὸς δώμαθ' ἱκέσθαι·
Ἕκτορα δ' ὀτρύνῃσι μάχην ἐς Φοῖβος Ἀπόλλων,
Αὖτις δ' ἐμπνεύσῃσι μένος, λελάθῃ δ' ὀδυνάων,
Αἳ νῦν μιν τείρουσι κατὰ φρένας· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Αὖτις ἀποστρέψῃσιν, ἀνάλκιδα φύζαν ἐνόρσας·
Φεύγοντες δ' ἐν νηυσὶ πολυκλήϊσι πέσωσι
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἀνστήσει ὃν ἑταῖρον
Πάτροκλον, τὸν δὲ κτενεῖ ἔγχεϊ φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἰλίου προπάροιθε, πολέας ὀλέσαντ' αἰζηοὺς
Τοὺς ἄλλους, μετὰ δ', υἱὸν ἐμὸν Σαρπηδόνα δῖον·
Τοῦδε χολωσάμενος κτενεῖ Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἐκ τοῦδ' ἄν τοι ἔπειτα παλίωξιν παρὰ νηῶν
Αἰὲν ἐγὼ τεύχοιμι διαμπερὲς, εἰσόκ' Ἀχαιοὶ
Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν, Ἀθηναίης διὰ βουλάς.
Τοπρὶν δ' οὔτ' ἄρ' ἐγὼ παύσω χόλον, οὔτε τιν' ἄλλον

" Vade nunc ad cœtus deorum, & huc vocatos-jube
" Irimque accedere, & Apollinem inclytum-arcu;
" Ut hæc quidem ad exercitum Achivorum ære-loricatorum
" Eat, & dicat Neptuno regi,
" Ut relictâ pugnâ, suas ad ædes redeat:
" Hectorem verò excitet ad pugnam Phœbus Apollo,
" Iterumque inspiret robur, oblivisci-que-faciat dolorum,
" Qui nunc ejus premunt præcordia: Achivos etiam
" Iterum avertat, imbelli trepidâ-fugâ immissâ:
" Fugientes autem inter naves multa-transtra-habentes cadant
" Pelidæ Achillis. Is verò excitabit suum socium
" Patroclum, huncque interficiet hastâ illustris Hector
" Ilium ante; multos ubi-peremerit ille juvenes
" Alios, interque *eos*, filium meum Sarpedona nobilem:
" Ob hunc iratus interficiet Hectorem nobilis Achilles.
" Ex eo deinde tempore Repulsionem à navibus
" Semper ego faciam perpetuò; usque-dum Achivi
" Ilium excelsum ceperint, Minervæ consiliis.
" Prius autem neque ego cessabo ab irâ, neque quempiam aliorum

ΣΧΟΛΙΑ.

54. Ἔρχεο.] Ἔρχου. Δεῦρο.] Εἰς τοῦτον τόπον.

58. Τὰ ἅ.] Τὰ ἑαυτοῦ ἴδια.

60. Ἐμπνεύσῃσι.] Ἐμβάλῃ. Λελάθῃ.] Εἰς λήθην ἀγάγῃ, λήθην ποιήσῃ.

62. Φύζαν.] Δειλίαν, φυγήν.

68. Τοῦ δὲ χολωσάμενος.] Ὑπὲρ τούτου ὀργισθείς.

69. Ἐκ τοῦδ' ἄν.] Ἀπὸ τούτου τοῦ χρόνου. Παλίωξιν.] Τὴν ἐξ ὑποστροφῆς τῶν φευγόντων δίωξιν. ὅπως οἱ πρότερον φεύγοντες, ὕστερον πάλιν αὐτοὶ διώκωσι θαῤῥήσαντες.

71. Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν.] Σημειώσαι τοῦτο, ὅτι οὐδετέρως τὸ Ἴλιον ἐνταῦθά φησι μόνον· διὸ καὶ ἀθετεῖται ὁ στίχος οὗτος.

72. * Παύσω.] Γράφει παύω, ἄνευ τοῦ σ'.

NOTÆ.

66. Ἰλίου προπάροιθε) *Media* τοῦ Ἰλίου producitur partim, εἰς ἀναπλήρωσιν ἀπαρτισμὸν τοῦ Στιχιδίου, partim, vi *Ioni*. ut mox, v. 69. & v. 601. in v. παλίωξιν, & v. 554. in v. Ἀνεψιοῦ κταμένοιο, ubi tamen *Tonus* deest; etiam, φ'. v. 104. idem, Ἰλίου προπάροιθεν.

69. Παλίωξιν) De hâc voce, vid. suprà, ad v. 66. & præcipuè, ad μ'. v. 71. Itâ *Odyss*. φ'. v. 284. v. ἀνερμηνίη. *Penultima* producitur.

71. Ἴλιον αἰπὺ ἕλοιεν) *Homero* semper aliàs ἡ Ἴλιος· quare *Br. Schol.* hunc Versum obelo figunt, quasi non posset aliàs res salva reddi, intelligendo πολίεθρον, aut legendo, αἰπὴν, quod facit quidem MS. *Mori*; ut sit *Atticè*, pro αἰπεινὴν, ut κόσμιος γυνή. At *Eustathius* fol. 1004. lin. 31. de hoc & aliis *Viginti* duobus Versibus totis, ab Ὄφρ' ἣ μὲν &c. v. 56, inchoantibus, & in v. 77. Λισσομένη τιμῆσαι, finientibus, Εἶναι ἰστέον, ὅτι ἐκ τῶν πάνυ ἀθετοῦνται, ὡς περισσοὶ στίχοι κβ'. λέγοντες εἰς τὸ, Λισσομένη τιμῆσαι τὸν Ἀχιλλέα. Tum *Criticorum* ὀβελιζόντων proponit Objectiones, & ex *Apione* & *Herodoro*, solvit, exindè, ad fol. 1005. lin. 5. Potest etiam τὸ αἰπὺ, *Absolutè* capi, ut sit, Ἴλιον ἕλοιεν, τὸ μὲν αἰπὺ χρῆμα εἶναι

NOTÆ IN SCHOLIA.

72. * Παύσω) γράφει παύω· ἄνευ τοῦ σ'. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

58. Παυσάμενον) γρ. παυσαμένη, *Eust.* f. 1004. l. 13.

68. Τοῦδε) γρ. τοῦ δὲ, *Br. Schol.*

71. Ἴλιον αἰπὺ) γρ. Ἴλιον αἰπὴν. MS. *Mori*.

72. Ἄρ') γρ. ἄν. Παύσω γρ. παύω, *Excerpta* MSS.

Ἀθανά-

Ἀθανάτων Δαναοῖσιν ἀμυνέμεν ἐνθάδ' ἐάσσω,
Πρίν γε τὸ Πηλεΐδαο τελευτηθῆναι ἐέλδωρ·
Ὥς οἱ ὑπέστην πρῶτον, ἐμῷ δ' ἐπένευσα κάρητι
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐμεῖο θεὰ Θέτις ἥψατο γούνων,
Λισσομένη τιμῆσαι Ἀχιλλῆα πτολίπορθον.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς μακρὸν Ὄλυμπον.
Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, ὅστ' ἐπὶ πολλὴν
Γαῖαν ἐληλυθὼς, φρεσὶ πευκαλίμῃσι νοήσῃ,
Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα, μενοινήσῃ τε πολλά·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο πότνια Ἥρη·
Ἵκετο δ' αἰπὺν Ὄλυμπον, ὁμηγερέεσσι δ' ἐπῆλθεν
Ἀθανάτοισι θεοῖσι Διὸς δόμῳ· οἱ δὲ ἰδόντες,
Πάντες ἀνήϊξαν, καὶ δεικανόωντο δέπασσιν.
Ἡ δ' ἄλλους μὲν ἔασσε, Θέμιστι δὲ καλλιπαρῄῳ
Δέκτο δέπας, πρώτη γὰρ ἐναντίη ἦλθε θέουσα,
Καί μιν φωνήσασ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἥρη, τίπτε βέβηκας, ἀτυζομένῃ δὲ ἔοικας;
Ἦ μάλα δή σε φόβησε Κρόνου πάϊς, ὅς τοι ἀκοίτης;

" Immortalium Danais auxiliari hic sinam,
" Quàm Pelidæ perfectum fuerit votum:
" Sicut ei promisi primùm, meóque annui capite
" Die illo, quando mea Dea Thetis tetigit genua,
" Supplicans, ut honorarem Achillem urbium-vastatorem.
Sic dixit. Neque non-obsecuta est dea ulnas-candida Juno,
Descendit itaque ab Idæis montibus, *in iter* ad excelsum Olympum.
Ut verò cùm prouit mens viri, qui per multam
Terram profectus, præcordiis prudentibus considerat,
Huc iveram, vel illuc, animóque-versat multa:
Sic raptim animo concitata pervolavit veneranda Juno:
Pervenit itaque in excelsum Olympum, congregatis autem supervenit
Immortalibus diis Jovis in domo. Illi verò conspicati,
Omnes celeritèr exurrexerunt, & excipiebant poculis.
Hæc alios quidem omisit, à Themide verò genas-pulchrâ
Accepit poculum: prima enim obvia venit currens,
Et eam editâ voce verbis alatis allocuta est,
" Juno, cur ascendisti; metu etenim perculsa videris?
" Num valdè jam te territavit Saturni filius, qui tibi maritus?

ΣΧΟΛΙΑ.

80. Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος.] Καὶ τὸ ἑξῆς· ὥσπερ δὲ νοῦς ἀνδρὸς, πολλὴν ἐπεληλυθότος γῆν, καὶ πολλὰ ἑωρακότος, ἐν ἐπιστημονικῇ ποιεῖ τὰ ἑωραμένα, καὶ ταχέως ἄλλοτε ἐπ' ἄλλο μεταβαίνει· οὕτω καὶ Ἥρα τότε ἐκ τῆς Ἴδης εὐθέως παρεγένετο εἰς τὸν Ὄλυμπον. * Ἀνέρος.] Οὐ παντὸς, ἀλλὰ πλανήτου.

81. Πευκαλίμῃσι.] Συνεταῖς.

82. Ἔνθα ἢ ἔνθα.] Ἐνταῦθα, ἢ ἐκεῖ. Ἔνθ' εἴην, ἢ ἔνθα.] Τὸ εἴην σὺν τῷ ι Ἀρίσταρχος· καὶ σημαίνει τὸ, ὑπῆρχον· ὡς αὐτοῦ τοῦ ἀνδρὸς ἐπιλογιζομένου, Εἴην, παρείμην. Ὁ δὲ λόγος, εἰς ἐκείνην τὴν χώραν παρεγενόμην ἢ εἰς ταύτην παρεγενόμην. Μενοινήσῃ.] Ἐνθυμηθῇ, διανοηθῇ.

83. Διέπτατο.] Διέπτη.

86. Δεικανόωντο.] Ἐδεξιοῦντο.

87. Θέμιστι.] Ἀντὶ τοῦ, παρὰ Θέμιδος. Θέμις δὲ ἐστι * μία τῶν Τιτάνων.

90. Ἀτυζομένῃ.] Τεταραγμένῃ, ἐπτοημένῃ.

91. Ἦ μάλα δή σε φόβησε.] Ἀκριβῶς δή σε ἐφόβησεν. Ἀκοίτης.] Ἀνήρ.

NOTÆ.

73. Ἐάσσω) Ità, pro ἐάσω, vid. infrà, ad v. 87.

80. Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος) *Julianus* Apostata, *Orat.* 3. fol. 247. Ὅπερ τὰ δαιμόνιος Ὅμηρος ἔοικεν κεχρημένος ἀπίστου ταχείας ἐπιδεῖξαι πτῆσιν. Ὡς ὅτ' ἀναΐξῃ νόος ἀνέρος, φησί.

87. Ἔασσε) Sic & olim in hoc loco legebatur, quòd *Metrum* postularet, ut *Media* produceretur: quomodò Ego ubique ob similem causam faciendum reor. Vid. suprà, ad v. 73.

88. Ἦλθε θέουσα) Ἐπαναφορά. Vid. infrà, ad v. 124.

NOTÆ IN SCHOLIA.

80. * Ἀνέρος) Οὐ παντὸς, ἀλλὰ πλανήτου, *Excerpta* MSS.

87. * Μία) Additur à *Schrevelio*, nec tamen malè.

VARIÆ LECTIONES.

80. Ὡς δ' ὅτ' ἀναΐξῃ) γρ. ὡς δ' ὅταν, *Porphyr.* Ζητημ. Ὁμηρ. ς. &c. ὡς δ' ὅτ' ἂν ἀΐξῃ, *Eustath.* f. 1005. l. 41.

81. Νοήσῃ) γρ. νοήσει.

82. Εἴην) γρ. εἴη, & ἤειν, *Eustath.* fol. 1006. lin. 12.

91. Δή σε φόβησε) γρ. δή σ' ἐφόβησε, MS. *Mori.*

Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Μή με, θεὰ Θέμι, ταῦτα διείρεο· οἶσθα καὶ αὐτή,
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής·
Ἀλλὰ σύ γ' ἄρχε θεοῖσι δόμοις ἔνι δαιτὸς ἐΐσης·
Ταῦτα δὲ καὶ μετὰ πᾶσιν ἀκούσεαι ἀθανάτοισιν,
Οἷα Ζεὺς κακὰ ἔργα πιφαύσκεται· οὐδέ τι φημὶ
Πᾶσιν ὁμῶς θυμὸν κεχαρησέμεν, οὔτε βροτοῖσιν,
Οὔτε θεοῖς, εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσα καθέζετο πότνια Ἥρη·
Ὄχθησαν δ' ἀνὰ δῶμα Διὸς θεοί· ἡ δ' ἐγέλασσε
Χείλεσιν, οὐδὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι κυανέῃσιν
Ἰάνθη· πᾶσιν δὲ νεμεσσηθεῖσα μετηύδα,
Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν ἀφρονέοντες,
Ἦ ἔτι μιν μέμαμεν καταπαυσέμεν, ἆσσον ἰόντες,
Ἢ ἔπει, ἠὲ βίῃ· ὁ δ' ἀφήμενος οὐκ ἀλεγίζει,
Οὐδ' ὄθεται· φησὶν γὰρ ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσι
Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε διακριδὸν εἶναι ἄριστος.

Huic respondit deinde dea ulnas-candida Juno,
" Ne me, dea Themi, hæc interroga; scis & ipsa,
" Qualis illius animus superbus & inclemens:
" Sed tu præi diis in ædibus convivium æquale sumere:
" Hæc autem & inter omnes audies immortales,
" Qualia Jupiter mala opera denunciat: neque omnino puto
" Omnibus pariter animum gavisurum, neque immortalibus,
" Neque diis; etsi quis hic usque convivatur hilaris.
Illa quidem sic locuta consedit veneranda Juno:
Indignabantur autem per domum Jovis dii. Illa vero risit
Labiis *tenus*, non tamen frons super supercilia nigra
Exhilarata est: inter omnes demum indignata locuta est,
" Dementes, qui Jovi irascimur inepti,
" Aut jam ipsum cupimus compescere, propius accedentes,
" Vel verbo, vel vi: is vero longè-sedens non curat,
" Neque rationem habet: ait enim inter immortales deos
" Fortitudinéque potentiâque eximiè se esse optimum.

ΣΧΟΛΙΑ.

93. Διείρεο.] Διερώτα.
94. Ὑπερφίαλος.] Ὑπερήφανος, ἄδικος. Ἀπηνής.] Χαλεπός, σκληρός.
97. Πιφαύσκεται.] Ἐμφανίζει, λέγει, μηχανᾶται.
98. Κεχαρησέμεν.] Χαρῆναι.
99. Εὔφρων.] Εὐφραινόμενος, ἐν εὐφροσύνῃ καὶ θυμηδίᾳ ὑπάρχων.
101. Ἡ δ' ἐγέλασσε χείλεσιν.] Οὗτος ὁ γέλως *Σαρδόνιος καλεῖται, ὅτ' ἄν τις μὴ ἐκ διαθέσεως γελᾷ.
103. Ἰάνθη.] Διεχύθη, εὐφράνθη. Νεμεσσηθεῖσα.] Μεμψαμένη. * Ἢ πᾶσι μεμψαμένη, ἐπὶ τῷ μὴ δέξασθαι τοὺς λόγους αὐτῆς· ἢ τῷ Διῒ μεμψαμένη, ἐν πᾶσιν ηὔδα.
104. Μενεαίνομεν.] Προθυμούμεθα, ὀργιζόμεθα. Ἀφρονέοντες.] Μωραίνοντες.
105. Μέμαμεν.] Προθυμούμεθα.
106. Ἀφήμενος.] Ἀπωτέρω καὶ πόῤῥω καθεζόμενος.
107. Οὐδ' ὄθεται.] Οὐδ' ἐπιστρέφεται.
108. Κάρτεϊ.] Ἰσχύϊ, κράτει. Διακριδόν.] Διακεκριμένως, κεχωρισμένως.

* Vid. ad *Odyss.* υ. v. 302.

NOTÆ.

99. Εἴπερ τις ἔτι νῦν δαίνυται εὔφρων) *Ultima* τοῦ ἔτι producitur, in *Cæsurâ*, & ante *Liquidam*, ut mox, v. 104. Νήπιοι· οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν, quanquam *Toni* ratio etiam illuc accedat.

101. Ἡ δ' ἐγέλασσε Χείλεσιν) Confer *Salomonis* Proverb. c. 14. v. 13. hinc, *Ridet & intus habet Lacrymas.*

104. Νήπιοι· οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν) De *Ultima* τοῦ Ζηνὶ productâ, vid. ad v. 99. MS. *Barocc.* Oxon. Ζηνὸς legit: At ex hoc loco illud *Pythagoræ*, Aur. Carmin. v. 17. Ὅσσα τε δαιμονίαισι τύχαις βροτοὶ ἄλγε' ἔχουσιν, Ἣν ἂν μοῖραν ἔχῃς, ταύτην φέρε, μηδ' ἀγανάκτει. Vid. *Dionys. Halicarn.* sive *Plutarch.* De Vitâ *Homeri*, §. xxiv.

108. Κάρτεΐ τε, σθένεΐ τε) *Prius* τὶ producitur, ex *Positione*, Ultima τοῦ σθένεϊ, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, &c. vid. ad ή. v. 142. Οὔτι κράτεΐ γε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

103. * Ἢ πᾶσι μεμψαμένη &c. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

94. Ἀπηνὴς) γρ. ἀπηνὴς, MS. Barocc. Oxon.
97. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι.
104. Ζηνὶ) γρ. Ζηνὸς, MS. Barocc. Oxon.

Τῷ ἔχεθ', ὅ, τι κεν ὔμμι κακὸν πέμπησιν ἑκάστῳ·
Ἤδη γὰρ νῦν ἔλπομ' Ἄρηΐ γε πῆμα τετύχθαι·
Υἱὸς γάρ οἱ ὄλωλε μάχῃ ἔνι, φίλτατος ἀνδρῶν,
Ἀσκάλαφος, τόν φησιν ὃν ἔμμεναι ὄβριμος Ἄρης.
Ὣς ἔφατ'· αὐτὰρ Ἄρης θαλερὼ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ', ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα,
Μὴ νῦν μοι νεμεσήσετ', Ὀλύμπια δώματ' ἔχοντες,
Τίσασθαι φόνον υἷος, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἴπερ μοὶ καὶ μοῖρα, Διὸς πληγέντι κεραυνῷ,
Κεῖσθαι, ὁμοῦ νεκύεσσι μεθ' αἵματι καὶ κονίησιν.
Ὣς φάτο· καί ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε
Ζευγνύμεν· αὐτὸς δ' ἔντε' ἐδύσετο παμφανόωντα·
Ἔνθα κέ τις μείζων τε καὶ ἀργαλεώτερος ἄλλος
Πὰρ Διὸς ἀθανάτοισι χόλος καὶ μῆνις ἐτύχθη,
Εἰ μὴ Ἀθήνη, πᾶσι περιδείσασα θεοῖσιν,
Ὦρτο δ' ἐκ προθύρου, λίπε δὲ θρόνον, ἔνθα θάασσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κεφαλῆς κόρυθ' εἵλετο, καὶ σάκος ὤμων,
Ἔγχος δ' ἔστησε στιβαρῆς ἐκ χειρὸς ἑλοῦσα
Χάλκεον· ἣ δ' ἐπέεσσι καθάπτετο θοῦρον Ἄρηα,

" Ideò tolerate, quodcunque vobis malum mittat cuique.
" Jam enim nunc opinor Marti damnum datum esse:
" Filius enim ei interiit in pugnâ, charissimus hominum,
" Ascalaphus, quem ait suum esse impetuosus Mars.
Sic dixit. Mars autem robusta ferebat femora
Manibus pronis, lugens autem allocutus est,
" Ne nunc mihi succenseatis, cœlestes domos tenentes,
" Ulturum cædem filii, profectò ad naves Achivorum,
" Etiam si mihi fatale, Jovis percusso fulmine,
" Jacere, unà-cum mortuis, inter sanguinem & pulveres.
Sic dixit: & equos jussit Terroremque Horroremque
Jungere: ipse interim arma induebat collucentia:
Tum sanè quædam etiam major & gravior alia
A Jove in immortales ira & indignatio orta fuisset,
Nisi Minerva, cunctis metuens diis,
Prosiluisset extra vestibulum, liquitque solium, ubi sedebat.
Hujus quidem à capite galeam dempsit, & scutum humeris,
Hastamque seposuit-erectam robustâ è manu ablatam
Æream: illa verò verbis corripuit impetuosum Martem,

ΣΧΟΛΙΑ.

109. Τῷ ἔχετε.] Διὸ ἀνέχεσθε, ἢ ὑπομένετε.
110. Πῆμα.] Βλάβην, πένθος. Τετύχθαι.] Γεγονέναι.
113. Θαλερώ.] Θάλλοντας, ἰσχυρούς· δυϊκῶς. Πεπλήγετο.] Ἔπληξε.
114. Καταπρηνέσσι.] Κατεστραμμέναις, καταφερέσι. Ὀλοφυρόμενος.] Νῦν, ὀδυρόμενος.
115. Νεμεσήσετε.] Μεμφθήσεσθε.
119. Δεῖμον.] Ὄνομα δαίμονος. Φόβον.] Νῦν, ὄνομα δαίμονος.
123. Πᾶσι περιδδείσασα θεοῖσι.] Περὶ πάντων εὐλαβηθεῖσα θεῶν. * Εἰκότως δὲ, ὡς δεδοικυῖα τὸν πατέρα· ἢ ἤδη πεπαιδευμένη μὴ ἐναντιοῦσθαι.
124. Θάασσεν.] Ἐκαθέζετο.
127. Καθάπτετο.] Νῦν, ἐπέπληττε.

NOTÆ.

119. Καὶ ῥ' ἵππους κέλετο Δεῖμόν τε Φόβον τε Ζευγνύμεν.] Τουτέστι, καὶ ἐκέλευσε Δεῖμον καὶ Φόβον, τοὺς υἱοὺς αὐτοῦ, ἢ δαίμονας ὄντας, ἵππους ζευγνύειν. *Grammatici* nonnulli, ex loci Ambiguitate decepti, putabant hæc *Equorum* Nomina; cùm Dæmonum essent, *Martis* videlicet Filiorum & Ministrorum, qui Equos nempè Currui ejusdem solebant jungere. Ità ad δ'. v. 440. *Scholiastes*, Κατὰ δέ τινας, οὐχ υἱοὶ, ἀλλ' ἵπποι. Vid. etiam ad λ'. v. 37.

124. Ἔνθα θάασσε) Vid. suprà, ad v. 88. ἄλλη Θέμιστι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

123. * Εἰκότως δὲ, ὡς δεδοικυῖα) *Excerpta* MSS. Περὶ πάντων, quæ in MS. sequuntur, & olim aderant, quo loco etiamnum.

VARIÆ LECTIONES.

114. Ὀλοφυρόμενος δὲ προσηύδα) γρ. ὀλοφυρόμενος δ' ἔπεα ηὔδα, *Eustath.* fol. 1008. lin. 12.
114. Νεμεσήσετ') γρ. νεμεσήσητ'.
120. Ζευγνύμεν') γρ. ζευγνύμεν. *Ibid.* Ἐδύσετο παμφανόωντα) γρ. ἐδύσατο παμφανόωντα. MS. Barocc. Oxon.
124. Ὦρτο δ' ἐκ προθύρου) γρ. ὦρτο μὲν ἐκ προθύρου, *Eustath.* fol. 1008. lin. 17.

Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας· ἦ νύ τοι αὔτως
Οὔατ' ἀκουέμεν ἐστὶ, νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς;
Οὐκ ἀΐεις, ἅτε φησὶ θεὰ λευκώλενος Ἥρη;
Ἣ δὴ νῦν πὰρ Ζηνὸς Ὀλυμπίου εἰλήλουθεν·
Ἦ ἐθέλεις αὐτὸς μὲν ἀναπλήσας κακὰ πολλὰ,
Ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε καὶ ἀχνύμενός περ ἀνάγκῃ,
Αὐτὰρ τοῖς ἄλλοισι κακὸν μέγα πᾶσι φυτεῦσαι;
Αὐτίκα γὰρ Τρῶας μὲν ὑπερθύμους καὶ Ἀχαιοὺς
Λείψει, ὁ δ' ἡμέας εἶσι κυδοιμήσων ἐς Ὄλυμπον·
Μάρψει δ' ἑξείης, ὅς τ' αἴτιος, ὅς τε καὶ οὐκί.
Τῷ σ' αὖ νῦν κέλομαι μεθέμεν χόλον υἷος ἑοῖο·
Ἤδη γάρ τις τοῦδε βίην καὶ χεῖρας ἀμείνων
Ἢ πέφατ', ἢ καὶ ἔπειτα πεφήσεται· ἀργαλέον δὲ
Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσαξ γενεήν τε τόκον τε.
Ὣς εἰποῦσ', ἵδρυσε θρόνῳ ἔνι θοῦρον Ἄρηα·
Ἥρη δ' Ἀπόλλωνα καλέσσατο δώματος ἐκτὸς,

"Furiose, vecors, periisti: an verò tibi frustrà
"Aures ad audiendum sunt, mens etiam periit & pudor?
"Non audis, quæ dicit dea ulnas-candida Juno?
"Quæ jam nunc à Jove Olympio venit:
"An velis ipse quidem, expletis malis multis,
"Reverti ad Olympum, dolens licèt necessitate;
"Cæteris autem malum magnum omnibus creare?
"Continuò enim Trojanos quidem magnanimos & Achivos
"Linquet, ad nos autem veniet tumultuaturus in Olympum:
"Corripiet autem alium-post-alium, quique in-culpâ, quique etiam non.
"Ideò te nunc jubeo omittam-facere iram de filio tuo:
"Jam enim aliquis eo vi & manibus fortior
"Vel interfectus est, vel posthàc interficietur. Difficile etenim
"Omniumque hominum liberare progeniemque partumque.
Sic locuta, collocavit in solio impetuosum Martem:
Juno autem Apollinem vocavit domum extra,

ΣΧΟΛΙΑ.

128. Φρένας ἠλέ.] Ἀνόητε καὶ μάταιε τὰς φρένας. Διέφθορας.] Διέφθαρσαι. Ἦ νύ τοι αὔτως Οὔατ' ἀκουέμεν ἐστίν.] Ἦ ματαίως πάρεστί σοι τὰ ὦτα πρὸς τὸ ἀκούειν.

129. Νόος.] Νοῦς, τὸ τῆς ψυχῆς κυριώτατον, ὁ λογισμός. Αἰδώς.] Νοῦν, τὸ αἰδεῖσθαι.

130. Οὐκ ἀΐεις.] Οὐκ ἀκούεις. Ἅτε.] Ἅτινα δὴ. Φησί.] Λέγει.

132. Ἀναπλήσας.] Ἀναπληρώσας.

134. * Φυτεῦσαι.] Σημαίνει, ἐμβαλόντα κατασκευάσαι.

136. Εἶσι.] Ἐλεύσεται. Κυδοιμήσων.] Συνταράξων.

137. Μάρψει.] Συλλήψεται ἐπὶ τιμωρίᾳ.

140. Πέφατ'.] Φονευθήσεται.

141. Γενεήν τε τόκον τε.] Τὰς γονεῖς καὶ τὸ γένος διακολογεῖ δι' ἀμφοτέρων τὴν γένεσιν. Ὁ δὲ νοῦς, ὁ δύνατόν ἐστι φησὶ, ῥύσασθαι τὴν ἐξ αὐτοῦ ἀνθρωπίνην γένεσιν· τὸ γὰρ ἀργαλέον, νῦν ἀντὶ ἀδύνατον κεῖται, τοῦ θανάτου ῥύσασθαι.

NOTÆ.

128. Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας) *Eustath.* fol. 145. lin. 2. Τινὲς μέντοι αὐτὸ ἐνεργητικῶς νοοῦσιν· ἵνα λέγῃ, ὅτι διέφθαρκας, ἃς εἶχες, φρένας. αὐτὸ δὲ παραφέρουσι καὶ Χρῆσιν ὁμοίαν ἐν Μενάνδρῳ, τό, Εἰ δ' ἐστὶν ὅπως τὴν κόρην διεφθορώς· καὶ Ἀριστοφάνης τὸ, Διέφθορας τὸ ὄρνιν ἡμῶν· ὥστε διέφθορέ τις, φασὶν, ἤπερ διέφθαρται, ὑφ' ἑτέρου· ... καὶ Σοφοκλέους τὸ, —τὰς οὔσας τέ μου Καὶ τὰς ἀπούσας ἐλπίδας διέφθορας. Tunc apparet, ità distinguendum, φρένας, ἠλὲ, διέφθορας. Idem fol. 1009. lin. 17. Νῦν μὲν παθητικῶς κεῖται, ἀντὶ τοῦ, διεφθάρης· Ἀλλαχοῦ δὲ, ἐνεργητικῶς, ἀντὶ τοῦ, διέφθορας. Confer *Ammonium*, περὶ Ὁμοίων καὶ Διαφόρων λέξεων, v. Διέφθαρται. *Etymolog.* M. Διέφθορας, ἀντὶ τοῦ, διεφθάρησαι· & in voce, Τέτηκα, Διέφθορας, παθητικὴν σημασίαν ἔχει.

129. Οὔατ' ἀκουέμεν ἐστί) Mos *Hebræorum* loquelæ, ut *Psalm.* 115. v. 6 & 135. v. 17. *Ibid.* Νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς) *Plautus,* Bacch. *Ego illum periisse puto, quoi quidem periit Pudor.*

140. Ἀργαλέον δὲ Πάντων ἀνθρώπων ῥῦσαξ γενεήν τε, τόκον τε) Τὸ ῥῦσαξ, pro ῥύσασθαι, ut *Etymol.* M. v. Αὐτ. Licebit autem, ceu spolium quoddam *Ægypti,* hunc locum usurpare, de difficultate Operis Redemptionis a *Christo* perfecti. Confer *Psalm.* 22. v. 29.

NOTÆ IN SCHOLIA.

134. * Φυτεῦσαι) Σημαίνει, ἐμβαλόντα κατασκευάσαι.

VARIÆ LECTIONES.

128. Μαινόμενε, φρένας ἠλὲ, διέφθορας) γρ. μαινόμενε, φρένας, ἠλὲ, διέφθορας. Vid. Not. in *Textum.*

129. Νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αἰδώς) γρ. νόος δ' ἀπόλωλε καὶ αὐτὸς, MS. *Mori,* & MS. Barocc. Oxon.

Ἶριν

Ἶριν θ', ἥ τε θεοῖσι μετάγγελος ἀθανάτοισι,
Καί σφεας φωνήσασ', ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ζεὺς σφὼ εἰς Ἴδην κέλετ' ἐλθέμεν ὅτι τάχιστα·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἔλθητε, Διός τ' εἰς ὦπα ἴδησθε,
Ἔρδειν, ὅ, τι κε κεῖνος ἐποτρύνῃ καὶ ἀνώγῃ.
Ἡ μὲν ἄρ' ὡς εἰποῦσα, πάλιν κίε πότνια Ἥρη·
Ἕζετο δ' εἰνὶ θρόνῳ· τὼ δ' ἀΐξαντε πετέσθην,
Ἴδην δ' ἵκανον πολυπίδακα, μητέρα θηρῶν
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην ἀνὰ Γαργάρῳ ἄκρῳ
Ἥμενον, ἀμφὶ δέ μιν θυόεν νέφος ἐστεφάνωτο·
Τὼ δὲ πάροιθ' ἐλθόντε Διὸς νεφεληγερέταο
Στήτην· οὐδὲ σφῶϊν ἰδὼν ἐχολώσατο θυμῷ,
Ὅτι οἱ ὦκ' ἐπέεσσι φίλης ἀλόχοιο πιθέσθην·
Ἶριν δὲ προτέρην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, Ποσειδάωνι ἄνακτι
Πάντα τάδ' ἀγγεῖλαι, μηδὲ ψευδάγγελος εἶναι·
Παυσάμενόν μιν ἄνωχθι μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ μοι οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεται, ἀλλ' ἀλογήσει,
Φραζέσθω δὴ 'πειτα κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Μή μ' οὐδὲ, κρατερός περ ἐὼν, ἐπιόντα ταλάσσῃ
Μεῖναι· ἐπεί ἕο φημὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,

Irimque, quæ diis internuncia est immortalibus,
Et eos editâ voce, verbis alatis allocuta est,
" Jupiter vos in Idam jubet venire quam celerrimè:
" At postquam veneritis, Jovisque vultum aspexeritis,
" Facite, quicquid ille hortatus-fuerit & jusserit.
Illa quidem sic locuta, retrò cessit veneranda Juno;
Conseditque in solio: ii verò impetu-facto volabant,
Idamque pervenerunt fontibus irriguam, matrem ferarum,
Invenerunt autem late-sonantem Saturnium in Gargaro summo
Sedentem, circumque ipsum odorata nubes-circumfusa erat:
Hi ut coram venerunt Jove nubes-cogente
Steterunt; neque iis visus iratus est animo,
Quoniam sibi celeriter verbis suæ uxoris paruerant:
Irim autem priorem verbis alatis allocutus est,
" Vade age, Iri velox, Neptuno regi
" Omnia hæc nuncia, neque falsa-nuncia sis:
" Relictâ illum jube pugnâ atque prælio,
" Ire ad cœtus deorum, vel in mare vastum.
" Si verò meis non verbis parebit, sed aspernabitur,
" Perpendat deinde mente & animo,
" Ne me, ne fortis quidem existens, invadentem sustinuerit
" Expectare: quoniam eo profiteor viribus multo præstantiorem me esse,

ΣΧΟΛΙΑ.

146. Σφώ.] Ὑμᾶς. Ὅτι τάχιστα.] Σφόδρα ταχέως.

147. Εἰς ὦπα ἴδησθε.] Εἰς ὄψιν ἔλθητε.

150. Τὼ δ' ἀΐξαντε πετέσθην.] Ὑπερβολικῶς εἴρηται, ἢ συλληπτικῶς, οὐ γὰρ Ἀπόλλων πτερωτός.

151. Πολυπίδακα.] Πολύυδρον.

152. Γαργάρῳ.] Γάργαρον, τὸ ἀκρωτήριον τῆς Ἴδης.

153. Θυόεν νέφος.] Τὸ εὐῶδες καὶ τεθυμιαμένον, ἀπό τε τῶν ἀναδιδομένων ἐκ τῆς γῆς ἀτμῶν, καὶ ἀπὸ τοῦ μύρου τῆς Ἥρας. Ἐστεφάνωτο.] Περιεκεῖτο.

155. Σφῶϊν.] Αὐτοῖς.

159. Ἀγγεῖλαι.] Ἀντὶ τοῦ, ἀνάγγειλον. Εἶναι.] Ἀντὶ τοῦ, ἴσθι. Ἀπαρέμφατον, ἀντὶ προστακτικοῦ.

162. Ἀλογήσει.] Λόγον οὐ ποιήσεται, καταφρονήσει.

163. Φραζέσθω.] Λογιζέσθω, σκοπείτω.

164. Ταλάσσῃ.] Καρτερήσῃ, ὑπομείνῃ.

165. Ἕο.] Αὐτοῦ.

NOTÆ.

152. Εὐρύοπα Κρονίδην) Vid. ad Θ'. v. 206.

163. Δὴ 'πειτα) Vid. ad *Odyss.* α' v. 290. Assentit ad hunc locum *Henr. Stephanus*, dicens, "*Scribitur & δὴ 'πειτα, quam Orthographiam alibi nos secutos puto.* Potest tamen bene legi δὴ ἔπειτα &c.

VARIÆ LECTIONES.

144. Μετάγγελος) γρ. μετ' ἄγγελος, *Eustath.* fol. 1010. lin. 12. MS. CCC. & MS. *Mori.*

146. Σφώ) γρ. σφῶ.

147. Ἴδησθε) γρ. ἵκησθε.

148. Ἔρδειν) γρ. ἔρδεν. Ibid. Ὅ, τι κε κεῖνος) γρ. ὅ, τι κ' ἐκεῖνος.

163. Δὴ 'πειτα) γρ. δὴ ἔπειτα, *Eustath.* fol. 1011. lin. 23. Vid. Not. in *Textum.*

Καὶ

Καὶ γενεῇ πρότερος· τοῦ δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ἶσον ἐμοὶ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων εἰς Ἴλιον ἱρήν.
Ὡς δ' ὅταν ἐκ νεφέων πτῆται νιφὰς, ἠὲ χάλαζα
Ψυχρὴ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
Ὣς κραιπνῶς μεμαυῖα διέπτατο ὠκέα Ἶρις,
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη κλυτὸν Ἐννοσίγαιον,
Ἀγγελίην τινά τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Ἦλθον δεῦρο φέρουσα παραὶ Διὸς αἰγιόχοιο·
Παυσάμενόν σ' ἐκέλευσε μάχης ἠδὲ πτολέμοιο,
Ἔρχεσθ', ἢ μετὰ φῦλα θεῶν, ἢ εἰς ἅλα δῖαν.
Εἰ δέ οἱ οὐκ ἐπέεσσ' ἐπιπείσεαι, ἀλλ' ἀλογήσεις,
Ἠπείλει κἀκεῖνος ἐναντίβιον πολεμίζων
Ἐνθάδ' ἐλεύσεσθαι· σὲ δ' ὑπεξαλέασθαι ἄνωγε
Χεῖρας, ἐπεὶ σέο φησὶ βίῃ πολὺ φέρτερος εἶναι,
Καὶ γενεῇ πρότερος· σὸν δ' οὐκ ὄθεται φίλον ἦτορ
Ἶσόν οἱ φάσθαι, τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη κλυτὸς Ἐννοσίγαιος,
Ὢ πόποι, ἦ ῥ', ἀγαθός περ ἐὼν, ὑπέροπλον ἔειπεν,
Εἴ μ' ὁμότιμον ἐόντα βίῃ ἀέκοντα καθέξει.

" Et natu majorem: illius autem non veretur cor
" Æqualem mihi se profiteri, quem horrent etiam cæteri.
Sic dixit; neque non-obsecuta est pedes-ventosa velox Iris:
Descendit autem ab Idæis montibus Ilium versùs sacram.
Ut verò cùm ex nubibus volat nix, aut grando
Gelida acta impetu serenitatem-inducentis Boreæ:
Sic raptim animo-concita pervolavit velox Iris,
Propè autem stans allocuta est inclytum Neptunum,
" Nuncium quendam tibi, Neptune crines-cærulee,
" Veni huc ferens à Jove Ægiocho.
" Relictâ te jubet pugnâ atque prælio,
" Ire vel ad cœtus deorum, vel in mare vastum.
" Si verò ejus verbis non parebis, sed aspernaberis,
" Minatus est & ille ex-adverso pugnaturum
" Huc se venturum: te autem evitare jubet
" Manus, te enim ait viribus multò se præstantiorem esse,
" Et natu majorem; tuum autem non veretur cor
" Æqualem te ei profiteri, quem horrent etiam cæteri.
Hanc valde indignatus allocutus est inclytus Neptunus,
" Eheu, certè potens licèt existens, superbè locutus est,
" Si me pari-honore præditum vi invitum coercebit.

ΣΧΟΛΙΑ.

166. * Ὄθεται.] Ἐπιστρέφεται.
167. Φάσθαι.] Εἰπεῖν. * Στυγέουσι.] Φρίσσουσιν, ὃ νῦν μισοῦσι.
170. Πτῆται.] Ταχέως συνεχθῇ, πλῇ, κατέρχεται. Νιφάς.] Ψεκάς, ἢ χιών.
171. Ὑπαὶ ῥιπῆς.] Ὑπὸ τῆς σφοδρᾶς φορᾶς. Αἰθρηγενέος.] Αἰθρηγενοῦς.
179. * Ἠπείλει.] Ἀντὶ τοῦ, Ἔλεγε.
180. Ὑπεξαλέασθαι.] Ὑποκλῖναι, φυγεῖν.
185. Ὑπέροπλον.] Ὑπερηφάνως.
186. * Ὁμότιμον.] Τὸ μὲν τῆς ἡλικίας, τὸ δὲ τῆς φύσεως, ὡς ἀδελφόν.

NOTÆ.

183. Ἶσόν οἱ φάσθαι) *Ultima* τοῦ ἶσον producitur, etiam extra *Cæsuram*, vi *Toni* sui, Literæque *Finalis*, & sequentis *Asperi*. Legitur tamen & ἶσον ἑοῖ, quæ *Lectio* sana & *Homerica*, ut ad ε'. v. 495.

NOTÆ IN SCHOLIA.

166. * Ὄθεται) Ἐπιστρέφεται, MSS. *Excerpta*, ἐπὶ βουλῇ, quæ ibi sequuntur, ut otiosa omitto.
167. Στυγέουσι) Φρίσσουσιν, ὃ νῦν μισοῦσι. *Excerpta* MSS. at ex emendatione nostrâ; vid. in Edit. *Cant.*
179. * Ἠπείλει) Ἀντὶ τοῦ, ἔλεγε. *Excerpta* MSS.
186. * Ὁμότιμον) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

167. Τόν τε στυγέουσι καὶ ἄλλοι) γρ. καὶ ὁμοιωθήμεναι ἄντην, ut ά. v. 187.
177. Ἔρχεσθ', ἢ μετὰ φῦλα) γρ. ἔρχεσθαι μετὰ φῦλα, MS. CCC. *Cantabr.* & MS. Barocc. *Oxon.*
179. Πολεμίζων) γρ. πτολεμίζων, MS. CCC.
183. Ἶσόν οἱ) γρ. ἶσον ἑοῖ, vid. Not. ad *Textum.*
184. Τὴν δὲ) γρ. τὸν δέ.

Τρεῖς

Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου εἰμὲν ἀδελφεοὶ, οὓς τέκε Ῥείη,
Ζεὺς καὶ ἐγὼ, τρίτατος δ' Ἀΐδης ἐνέροισιν ἀνάσσων·
Τριχθὰ δὲ πάντα δέδασται, ἕκαστος δ' ἔμμορε τιμῆς.
Ἤτοι ἐγὼν ἔλαχον πολιὴν ἅλα ναιέμεν αἰεὶ
Παλλομένων, Ἀΐδης δ' ἔλαχεν ζόφον ἠερόεντα·
Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι καὶ νεφέλῃσι.
Γαῖα δ' ἔτι ξυνὴ πάντων καὶ μακρὸς Ὄλυμπος·
Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν· ἀλλὰ ἕκηλος,
Καὶ κρατερός περ ἐὼν, μενέτω τριτάτῃ ἐνὶ μοίρῃ.
Χερσὶ δὲ μήτι με πάγχυ, κακὸν ὣς, δειδισσέσθω.
Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι κέρδιον εἴη
Ἐκπάγλοις ἐπέεσσιν ἐνισσέμεν, οὓς τέκεν αὐτὸς,
Οἵ ἕθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται καὶ ἀνάγκῃ.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Οὕτω γὰρ δή τοι, Γαιήοχε κυανοχαῖτα,
Τόνδε φέρω Διῒ μῦθον ἀπηνέα τε, κρατερόν τε;

" Tres enim ex Saturno sumus fratres, quos peperit Rhea.
" Jupiter & ego, tertius autem Pluto inferis imperans:
" Trifariam autem omnia divisa-sunt, quisq; verò sortitus est *suam* dignit.
" Mihi sane obvenit canum mare habitare perpetuò
" Motis fortibus, Plutoni autem obvenere tenebræ caliginosæ:
" Jovi verò obvenit cœlum latum in æthere & nubibus.
" Terra verò etiamnum communis omnium & excelsus Olympus;
" Ideò sane nequaquam Jovis vivam ex voluntate; sed quietus,
" Potens licèt existens, maneat tertiâ in portione.
" Manibus vero nequid me omninò, ignavum veluti, territer.
" Filias enim & filios satiùs esset
" Terrificis verbis incessere, quos genuit ipse,
" Qui ei urgenti auscultabunt etiam necessitate.
Huic respondit deinde pedes-ventosa velox Iris,
" Itane jam tibi, Neptune crines-cærulee,
" Hunc fero Jovi sermonem durumque asperumque?

ΣΧΟΛΙΑ.

188. Ἐνέροισι.] Τοῖς ὑπὸ γῆν, τοῖς νεκροῖς.

189. Τριχθά.] Τριμερῶς, τριχῆ. Ἔμμορε.] Ἔλαχεν.

190. Ἔλαχον.] Ἔτυχον. Πολιήν.] Λευκὴν, διὰ τὸ ἀφρόν· ἢ ἁπλῶς, λευκήν.

191. Παλλομένων.] Κλήρων μεριζομένων. Πάλος γὰρ, ὁ κλῆρος. Ἔλαχεν.] Ἔτυχε. Ζόφον.] Σκότος· λέγει δὲ τὸν καταχθόνιον τόπον. Ἠερόεντα.] Τὸν ὁμιχλώδη καὶ σκοτεινόν.

193. Ξυνή.] Κοινὴ ὅλων τῶν στοιχείων· ἐν αὐτῇ γὰρ εὑρίσκεται καὶ τὰ λοιπὰ τρία στοιχεῖα· τό γε ὕδωρ αὐτῇ συνεσφαίρωται· ἡ πυρὸς ἀναθύμιασις περὶ αὐτὴν γίγνεται· καὶ ὁ ἀὴρ δὲ περὶ αὐτήν ἐστι. Καλῶς δὲ καὶ τὸν Ὄλυμπον κοινόν φησιν, ἐπεὶ δὲ οὐρανὸς τὴν γένεσιν ἐκ τῶν τεσσάρων κέκτηται στοιχείων.

194. Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσί.] Διὸ καὶ οὐδαμῶς τοῦ Διὸς ἐπιστροφὴν ποιήσομαι· οὐκ ἂν κατὰ τὴν αὐτοῦ γνώμην βιώσομαι, ἀλλὰ κατὰ τὴν ἐμαυτοῦ. Δημήτριος δὲ ἀποδώσομαι, ἢ ζῶ, φησιν. Οὕτως ἔχει καὶ τὸ, Οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ· οὐ διαβιώσῃ κατὰ τὸ ζῆν πολὺν χρόνον. *Βέω ἐστὶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι ὤτα. βείω. Ἰλιάδος χ'. Ἔκτορ τέκνον ἐμὸν, τί νυ βείομαι; ἀντὶ τοῦ, εἰς τί ἔτι βιώσω, καὶ ζήσω;

196. Δειδισσέσθω.] Ἐκπληττέτω, ἐκφοβείτω. Χερσὶ δὲ μήτι με πάγχυ κακὸν ὣς δειδισσέσθω. Οὕτως, Μηδεὶς ὡς χερσὶ κακὸν ὄντα εἰς δέος ἀγέτω· ἢ, ὡς κακὸν ὄντα ὡς τὸν διὰ τῶν χειρῶν ἀγέτω πόλεμον· ἢ, ὡς χερσὶν ὑπερέχων.

198. Ἐνισσέμεν.] Κακολογεῖν, ἐπιπλήσσειν.

202. Ἀπηνέα.] Σκληρὸν, χαλεπόν.

NOTÆ.

194. Βέομαι) Vid. ad Br. *Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

189. *Ἔμμορε) *Excerpta* eadem.

194. Τῷ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσί) Cùm totum fere hoc *Scholion*, ut multa alia, in *Etymol. M.* exter. v. Βέομαι, quæ hìc deerant, exinde supplevi, *Asterisco* notata. *Excerpta* MSS. Βέομαι· Ἐπιστροφὴν ποιήσομαι· παρὰ τὸν βίον, quæ nihili duco.

VARIÆ LECTIONES.

187. Τρεῖς γάρ τ' ἐκ Κρόνου) γρ. τρεῖς γάρ τε Κρόνου, *Eustath.* fol. 1013. lin. 45. *Ibid.* Οὓς τέκε Ῥείη) γρ. ὡς τέκε Ῥείη, *Eustath.* fol. 1013. lin. 51. ἐς τέκετο Ῥέα, MS. CCC. *Florentina*, & MS. Barocc. Oxon. & τέκε Ῥέα, vid. *Eustath.* fol. 1012. lin. 1. &c.

197. Θυγατέρεσσιν γάρ τε καὶ υἱάσι) γρ. Θυγατέρεσσιν γὰρ καὶ υἱάσι, MS. Barocc. Oxon. Ibid. Κέρδιον) γρ. βέλτερον, *Eustath.* fol. 1012 lin. 41.

199. Οἵ ἕθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται) γρ. οἵ ἕθεν ὀτρύνοντος ἀκούσονται, vid. *Etymolog. M.* v. Ἀπὸ, & ad ω. v. 114.

Ἤ

Ἦ τι μεταστρέψεις; στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν.
Οἶσθ', ὡς πρεσβυτέροισιν Ἐρινύες αἰὲν ἕπονται.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἶρι θεὰ, μάλα τοῦτο ἔπος κατὰ μοῖραν ἔειπες·
Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος αἴσιμα εἰδῇ·
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππότ' ἂν ἰσόμορον καὶ ὁμῇ πεπρωμένον αἴσῃ
Νεικείειν ἐθέλῃσι χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν.
Ἀλλ' ἤτοι νῦν μέν κε νεμεσσηθεὶς ὑποείξω·
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, καὶ ἀπειλήσω τό γε θυμῷ,
Αἴκεν ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης,
Ἥρης, Ἑρμείω τε, καὶ Ἡφαίστοιο ἄνακτος,
Ἰλίου αἰπεινῆς πεφιδήσεται, οὐδ' ἐθελήσει
Ἐκπέρσαι, δοῦναι δὲ μέγα κράτος Ἀργείοισιν,
Ἴστω τοῦθ', ὅτι νῶϊν ἀνήκεστος χόλος ἔσται.
Ὣς εἰπὼν, λίπε λαὸν Ἀχαιϊκὸν Ἐννοσίγαιος·
Δῦνε δὲ πόντον ἰὼν, πόθεσαν δ' ἥρωες Ἀχαιοί·

" An quid mutabis? Mutabiles enim mentes prudentium.
" Nosti, quod majores natu Erinnyes semper sequuntur.
Hanc vicissim allocutus est Neptunus terræ-quassator,
" Iri dea, omnino hoc verbum recte dixisti:
" Bonum & illud est, quandò nuncius utile nôrit:
" Sed hic gravis dolor cor & animum occupat,
" Cùm parem-sorte & eodem præfinitum fato
" Objurgare vult iracundis verbis.
" Sed nunc quidem indignatus licèt cedam:
" Aliud verò tibi dicam, & minabor illud animo,
" Siquidem invitis me, & Minervâ prædatrice,
" Junone, Mercurióque, & Vulcano rege,
" Ilio excelso parcet, neque volet
" Evertere, daréque magnam victoriam Argivis,
" Sciat hoc, nobis insanabilem iram fore.
Sic fatus liquit exercitum Achaicum Neptunus:
" Subiitque pontum profectus: desiderabant verò eum heroes Achivi.

ΣΧΟΛΙΑ.

203. Μεταστρέψεις.] Μεταθήσεις, μεταβαλεῖς. Στρεπταί.] Εὐμεταστρεπτοι, εὔπειστοι εἰς τὸ ἀγαθόν.

204. Πρεσβυτέροισι.] Τοῖς πρεσβυτέροις. Ἐρινύες.] Αἱ ἀπὸ τῶν Ἐρινύων ἐκδικίαι.

207. Αἴσιμα.] Καθήκοντα, συμφέροντα.

209. Ἰσόμορον.] Τῆς ἴσης μερίδος μετέχοντα. ἰσόμοιρον. Ὁμῇ.] Ὁμοίᾳ καὶ τῇ αὐτῇ. * Πεπρωμένον.] Μεμερισμένον.

210. Νεικείειν.] Ὀνειδίζειν, ἐπιπλήσσειν. Χολωτοῖσιν.] Ὀργίλοις.

211. Νεμεσσηθείς.] Αἰδεσθεὶς, ὅ ἐστι, μεμπτὸν ἡγησάμενος. Ὑποείξω.] Ὑπείξω, ὑποχωρήσω.

215. Πεφιδήσεται.] Φείσεται, φειδώσει. * Ἀπὸ τοῦ φείδω, κατὰ ἀναδιπλασιασμόν· καὶ ὡς πείθω, πεπιθῶ.

217. Νῶϊν.] Ἡμῖν. Ἀνήκεστος.] Ἀνίατος.

219. Πόθεσαν.] Ἐν πόθῳ ἐγένοντο, ἐπόθησαν.

NOTÆ.

203. Στρεπταὶ μέν τε φρένες ἐσθλῶν) *Ovid.* Quo quisque est major, magis est placabilis iræ: Et faciles motus mens generosa capit. Rex *Antigonus*, cùm jam diù maneret inexorabilis, hujus Versûs commemoratione subitò commotus est ad Clementiam: Ταῦτα ἀκούσας Ἀντίγονος μετενόησεν, ut *Sextus Empiricus*, adversus Mathematicos. Vid. *P. Victorii* Var. Lect. l. 34. c. 18. ubi de *Sostrato*, *Ptolemæi* ad *Antigonum* Legato. Confer *Iliad. ί.* v. 493. & *ν'.* v. 115. Ἀκεσταί τοι φρένες ἐσθλῶν.

207. Ἐσθλὸν καὶ τὸ τέτυκται, ὅτ' ἄγγελος) *Pindar.* Pythionic. 4. v. 493. Τῶν δ' Ὁμήρου καὶ τόδε συνθέμενος ῥῆμα πόρσυν'· ἄγγελον ἐσθλὸν ἔφα τιμὰν μεγίσταν πράγματι παντὶ φέρειν. Confer Proverb. *Salomon.* c. 25. v. 13.

209. Πεπρωμένον) Vid. *Etymolog.* M. v.

210. Χολωτοῖσιν ἐπέεσσιν) *Ultima* τοῦ χολωτοῖσιν, producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* &c.

212. Ἄλλο δέ τοι ἐρέω) Orationem *Neptuni* versu præcedenti claudunt nonnulli *Criticorum*; quorum rationes diluit *Eustath.* fol. 1013. lin. 2. Ὥστε ἀθετεῖσθαι δι' αὐτὸ στίχους ἕξ, ἀπὸ τοῦ, Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἀπειλήσω, ἕως τοῦ, Ἀνήκεστος χόλος ἔσται, κλ.

219. Ἥρωες Ἀχαιοί) Vox Ἥρωες, quam *Plato* in

NOTÆ IN SCHOLIA.

209. * Πεπρωμένον) Μεμερισμένον, *Excerpta* MSS.

211. * Νεμεσσηθείς) Ἤτοι αὐτῷ μεμψάμενος ἢ τὸ μεμπτὸν ἡγησάμενος, *Excerpta* MSS.

215. * Ἀπὸ τοῦ &c.) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

206. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, MS. *Barocc.* Oxon. vid. ad *ά.* v. 552.

213. Ἄνευ ἐμέθεν καὶ Ἀθηναίης ἀγελείης) γρ. ἄνευθεν ἐμεῖο, Ἀθηναίης τ'.

214. Ἑρμείαο) γρ. Ἑρμείω.

Καὶ

Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἔρχεο νῦν, φίλε Φοῖβε, μεθ' Ἕκτορα χαλκοκορυστήν·
Ἤδη μὲν γάρ τοι γαιήοχος Ἐννοσίγαιος
Οἴχεται εἰς ἅλα δῖαν, ἀλευάμενος χόλον αἰπὺν
Ἡμέτερον· μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι,
Οἵπερ νέρτεροί εἰσι θεοί, Κρόνον ἀμφὶς ἐόντες.
Ἀλλὰ τόδ' ἠμὲν ἐμοὶ πολὺ κέρδιον, ἠδέ οἱ αὐτῷ
Ἔπλετο, ὅττι πάροιθε νεμεσσηθεὶς ὑπόειξε
Χεῖρας ἐμάς· ἐπεὶ οὔ κεν ἀνιδρωτί γ' ἐτελέσθη.
Ἀλλὰ σύ γ' ἐν χείρεσσι λάβ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
Τῇ μάλ' ἐπισσείων, φοβέειν ἥρωας Ἀχαιούς.
Σοὶ δ' αὐτῷ μελέτω, Ἑκατηβόλε, φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τόφρα γὰρ οὖν οἱ ἔγειρε μένος μέγα, ὄφρ' ἂν Ἀχαιοὶ
Φεύγοντες νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκωνται·
Κεῖθεν δ' αὐτὸς ἐγὼ φράσομαι ἔργον τε ἔπος τε,
Ὥς κε καὶ αὖτις Ἀχαιοὶ ἀναπνεύσωσι πόνοιο.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων, ἴρηκι ἐοικὼς

Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter,
" Vade nunc, dilecte Phoebe, ad Hectorem aere-armatum:
" Jam enim terram-cingens terrae-quassator
" Abiit in mare vastum, evitans iram gravem
" Nostram. Nam omninò aliàs pugnam audiissent & alii,
" Etiam qui inferi sunt dii, Saturnum circa existentes.
" Sed hoc & mihi multò satius & illi ipsi
" Est, quod antè veritus cessit
" Manus meas: haud enim sine-sudore perfecta fuisset res.
" Sed tu quidem manibus accipe Ægidem fimbriatam,
" Hanc admodum incutiens, terreto heroas Achivos.
" Tibi verò ipsi curae sit, è-longinquo-feriens, illustris Hector.
" Tantisper itaque ei excita robur magnum, dum Achivi
" Fugientes ad navesque & Hellespontum pervenerint;
" Inde vero ipse ego rationem-habebo operisque verbique;
" Ut & vicissim Achivi respirent à labore.
Sic dixit. Neque sanè patri non-dicto-fuit-audiens Apollo:
Descendit verò ab Idaeis montibus, accipitri similis

ΣΧΟΛΙΑ.

221. Χαλκοκορυστήν.] Χαλκῷ καθωπλισμένον, τουτέστι, πολεμικόν.

223. Αἰπύν.] Χαλεπόν, νῦν.

224. Μάλα γάρ κε μάχης ἐπύθοντο καὶ ἄλλοι.] Πάντως γὰρ ἂν ἐπειράθησαν τῆς ἡμετέρας δυνάμεως ἔλαθον καὶ οἱ περὶ Κρόνον Τιτᾶνες, ἐν τῷ Ταρτάρῳ ὄντες.

225. Νέρτεροι.] Οἱ κατώτεροι.

226. Ἀλλὰ τόδ' ἠμὲν ἐμοί.] Παρὰ τοῦτο μὲν καὶ ἐμοί.

228. Ἀνιδρωτί.] Χωρὶς κακοπαθείας. * Ἐτελέσθη.] Ἐπληρώθη.

229. Λάβ' Αἰγίδα.] * Δύο ἴσθι ὁ Σιδώνιος εἶναι Αἰγίδας· τὴν μὲν Διός, τὴν δὲ Ἀθηνᾶς.

230. Ἐπισσείων.] Ἐπάνω κινῶν.

232. Ἔγειρε.] Παρόρμα. Ὄφρ' ἄν.] Ἕως ἄν.

236. Ἀνηκούστησε.] Παρήκουσε.

237. Ἴρηκι.] Ἱέρακι.

NOTÆ.

Cratylo frustrà deducit ab ἔρως. ex *Oriente* potiùs videtur fluxisse, undè Omnis Lingua, & Ars, & Sapientia; ἄρως enim *Doricum*, quae *Dialectus* omnium *Graecarum* antiquissima, pro ἥρως. *Hebraicè Harosh*, ie. *Illud Caput*, ἐμφατικῶς, Κεφαλή. Confer *Levitic.* c. 22. v. 4.

225. Νέρτεροι) *Eustath.* fol. 1016. lin. 1. &c. Ἐν τούτοις δὲ κεῖται τὸ ἐνέρτεροι ἁπλῶς, ἐξ οὗ κατὰ ἀφαίρεσιν, τὸ νέρτεροι.

229. Λάβ' Αἰγίδα) Vid. Not. ad *Brev. Schol.* & infrà, ad v. 311.

237. Ἴρηκι ἐοικώς) Ab ἱέραξ, ἴρηξ, & *Ionicè*, ἴρηξ, cum *Leni* Spiritu, ut ad ν'. v. 62.

NOTÆ IN SCHOLIA.

228. * Ἐτελέσθη) Ἐπληρώθη, MSS. *Excerpta.*

229. * Λάβ' Αἰγίδα) Δύο ἴσθι ὁ Σιδώνιος κ. λ. ex Veteri *Scholiastâ*. *Ægis* autem *Jovis Propria*, at nunc *Minervae*, nunc *Apollini* etiam, illius permissu, communicata: ut ostendimus, ex *Eustathio*, ad *Euripidis*, Ion. v. 901. & v. 996. Vid. quae Nos ad ί. v. 736. & v. 738. & infrà, ad ό. v. 311.

VARIÆ LECTIONES.

225. Νέρτεροι) γρ. ἐνέρτεροι, MS. *Mori*, & *Eustath.* vid. Not. in *Textum*.

228. Ἀνιδρωτί γε) γρ. ἀνιδρωτί γε, ut mox, v. 476. ἀνιδρωτί γε, & olim, in *Omnibus*.

230. Ἐπισσείων) γρ. ἐπισείων, MS. Barocc. *Oxon.*

235. Ὥς κε) γρ. ὥς τε.

237. Ἴρηκι) γρ. ἴρηκι, vid. Not. in *Textum*.

Ὠκέϊ, φασσοφόνῳ, ὅστ' ὤκιστος πετεηνῶν·
Εὗρ' υἱὸν Πριάμοιο δαΐφρονος, Ἕκτορα δῖον,
Ἥμενον, οὐδ' ἔτι κεῖτο· νέον δ' ἐσαγείρατο θυμὸν,
Ἀμφὶ ἓ γινώσκων ἑτάρους· ἀτὰρ ἆσθμα καὶ ἱδρὼς
Παύετ', ἐπεί μιν ἔγειρε Διὸς νόος αἰγιόχοιο.
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ἕκτορ, υἱὲ Πριάμοιο, τίη δὲ σὺ νόσφιν ἀπ' ἄλλων
Ἧσ' ὀλιγηπελέων; ἦ πού τί σε κῆδος ἱκάνει;
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε θεῶν, ὅς μ' εἴρεαι ἄντην;
Οὐκ ἀΐεις, ὅ με νηυσὶν ἔπι πρυμνῇσιν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἑτάρους ὀλέκοντα, βοὴν ἀγαθὸς βάλεν Αἴας
Χερμαδίῳ πρὸς στῆθος, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς;
Καὶ δὴ ἔγωγ' ἐφάμην νέκυας καὶ δῶμ' Ἀΐδαο
Ἤματι τῷδ' ὄψεσθαι, ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Θάρσει νῦν, τοῖόν τοι ἀοσσητῆρα Κρονίων
Ἐξ Ἴδης προέηκε παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν,
Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον· ὅς σε πάρος περ
Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν τε καὶ αἰπεινὸν πτολίεθρον.

Celeri, palumborum-occisori, qui celerrimus volucrum:
Invenit filium Priami bellicosi Hectorem nobilem
Sedentem; neque enim jam jacebat: modo etenim collegerat animum,
Circum se agnoscens socios: anhelitus vero & sudor
Cessarat; cum enim excitabat Jovis voluntas Ægiochi.
Propè itaque stans allocutus est longe-jaculans Apollo,
« Hector, fili Priami, curnam tu seorsum ab aliis
« Sedes viribus-defectus? nunquid aliquis te dolor invasit?
Hunc languidus allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector,
« Quis verò tu es, optime deorum, qui me interrogas coram?
« Non audis, quòd me navium ad puppes Achivorum,
« Suos socios perdentem, pugnâ strenuus percussit Ajax
« Saxo ad pectus, cessaréque fecit ab impetuosâ fortitudine?
« Et sanè ego putabam mortuos & domum Plutonis
« Die hoc *me* visurum; meam enim expirabam animam.
Hunc vicissim allocutus est rex è-longinquo-feriens Apollo,
« Confide nunc, talem tibi adjutorem Saturnius
« Ex Idâ misit astare & auxiliari,
« Phœbum Apollinem aureo-gladio-conspicuum; qui te etiam antea
« Tuebar, simul ipsumque & excelsam urbem.

ΣΧΟΛΙΑ.

238. Φασσοφόνῳ.] Τῷ φάσσας φονεύοντι.

240. Νέον.] Νεωστί. Ἐσαγείρατο.] Νῦν, ἤθροιζετο.

241. Ἀμφὶ ἓ γινώσκων ἑτάρους.] Τοὺς περὶ αὐτὸν γινώσκων, ὅ ἐστιν ἐπιστάμενος τῇ διανοίᾳ.

245. Ὀλιγηπελέων.] Ὀλιγοθυμῶν. Κῆδος.] Κακὸν, λύπη.

246. Ὀλιγοδρανέων.] Ὀλίγον ἰσχύων, ἐξασθενηκώς.

247. Φέριστε.] Βέλτιστε, ἀνδρειότατε. Ὅς με.] Ὅστις με.

248. Οὐκ ἀΐεις.] Οὐκ ἀκούεις.

252. Ἐπεὶ φίλον ἄϊον ἦτορ.] Ἀπέπνευσα τὴν ψυχὴν ἤ, ἐπεὶ ηὐθέμενον ἀλγήσας τὴν ψυχήν· Ἄϊον γὰρ νῦν, τὸ ἠθέμενον.

254. Ἀοσσητῆρα.] Βοηθόν.

256. Χρυσάορον.] Ἤτοι χρυσοφάσγανον· ἢ, χρυσοῦ τὸ ἀορτῆρα τὸ φαρέτρας, ἢ τὸ κιθάρας, ἔχοντα· οὐκ ἔτι δὲ ξίφους. ἀγνὸς γὰρ ὁ θεός. Φοῖβον Ἀπόλλωνα χρυσάορον.] Ἑρμῆς, ὁ Διὸς καὶ Μαίας τῆς Ἄτλαντος, εὗρε λύραν· καὶ τὰς Ἀπόλλωνος βόας κλέψας, εὑρέθη ὑπὸ τοῦ θεοῦ διὰ τῆς μαντικῆς. Ἀπειλοῦντος δὲ τοῦ Ἀπόλλωνος, ἔκλεψεν αὐτοῦ καὶ τὰ ἐπὶ τῶν ὤμων τόξα. Μειδιάσας δὲ ὁ θεὸς, ἔδωκε…

NOTÆ.

252. Ἄιον) *Doricè*, pro ἤιον, undè & *Prior* longa, aliàs *brevis*, ut σ'. v. 222. si rectè ibi locatur, quod dubito; ubi *Ionicè* tollitur *Augmentum*. *Hesych.* Ἄιον ἦτορ) Ἐξέπνευσε τὴν ψυχήν. Et notandum, *Priorem* τοῦ ἀΐον, *Audio*, semper aliàs *Homero* brevem; solum *Sophoclem* semel producere. *viz.* Ajac. v. 1283. Τὴν βάρβαρον γὰρ γλῶσσαν οὐκ ἐπαΐω, quod tamen vix fieri posse noto, ad locum; nisi quòd ponatur ibi quodammodò *Contractim*, pro ἐπαΐω. Vid. ad κ'. v. 532. *Etymolog. M.* v. nihil ad *Rhombum*.

257. Ῥύομ', ὁμῶς αὐτόν) Τὸ ῥύομαι *Primam* habet Communem: Hic enim *producitur*; ut & π'. v. 799. Ῥύετ' Ἀχιλλῆος. & ρ'. v. 224. Προφρονέως ῥύεσθε. & aliàs. *Corripitur* tamen, *Odyss.* ξ'. v. 107. Αὐτὰρ ἐγὼ σῦς τάσδε φυλάσσω τε, ῥύομαί τε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

256. * Καὶ μὴν) Hæc ex *Heraclidæ Pontici* l. Ἀλληγοριῶν Ὁμήρου.

Ἀλλ' ἄγε, νῦν ἱππεῦσιν ἐπότρυνον πολέεσσι,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐλαυνέμεν ὠκέας ἵππους·
Αὐτὰρ ἐγὼ προπάροιθε κιὼν, ἵπποισι κέλευθον
Πᾶσαν λειανέω, τρέψω δ' ἥρωας Ἀχαιούς.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν.
Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος, ἀκοστήσας ἐπὶ φάτνῃ,
Δεσμὸν ἀποῤῥήξας θείῃ πεδίοιο κροαίνων,
Εἰωθὼς λούεσθαι ἐϋῤῥεῖος ποταμοῖο,
Κυδιόων, ὑψοῦ δὲ κάρη ἔχει, ἀμφὶ δὲ χαῖται
Ὤμοις ἀΐσσονται· ὁ δ' ἀγλαΐηφι πεποιθὼς,
Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει μετά τ' ἤθεα ϗ νομὸν ἵππων·
Ὣς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας ϗ γούνατ' ἐνώμα,
Ὀτρύνων ἱππῆας, ἐπεὶ θεοῦ ἔκλυεν αὐδήν.
Οἱ δ' ὥστ' ἢ ἔλαφον κεραὸν, ἢ ἄγριον αἶγα
Ἐσσεύοντο κύνες τε ϗ ἀνέρες ἀγροιῶται·
Τὸν μέν τ' ἠλίβατος πέτρη ϗ δάσκιος ὕλη

"Sed age, nunc equites exhortare multos,
"Naves ad cavas impellere veloces equos:
"Ego verò antè iens, equis viam
"Omnem complanabo, & vertam-in-fugam heroas Achivos.
Sic locutus, inspiravit robur magnum pastori populorum.
Ut verò cum stabulans equus, hordeo-pastus ad præsepe,
Vinculo rupto currit per campum terram-pedibus-pulsans,
Consuetus lavari in pulchrè-fluenti fluvio,
Superbiens, altè verò caput fert, circumque jubæ
Humeros motantur; ille etenim nitore-*corporis* fretus,
Facilè ipsum genua ferunt ad loca-consueta & pascua equarum:
Sic Hector celeriter pedes & genua movebat,
Concitans equites, postquam dei audivit vocem.
Illi verò ut vel in cervum cornutum, vel sylvestrem capram
Incitatè-feruntur canesque & viri rustici:
Hunc quidem excelsa petra & densè-umbrosa sylva

ΣΧΟΛΙΑ.

καὶ αὐτῷ τὴν μαντικὴν ῥάβδον· ἀφ' οὗ ϗ χρυσόῤῥαπις ὁ Ἑρμῆς προσηγορεύθη. Ἔλαβέ τι παρ' αὐτοῦ τὴν λύραν· ὅθεν ϗ χρυσάορ ὀνομάζεται, ἀπὸ τοῦ τῆς κιθάρας ἀορτῆρος. * Καὶ μὴν χρυσάορον αὐτὸν ὠνόμασεν, οὐχ ὡς ὑπεζωσμένον χρυσοῦν ξίφος· ἀνοίκειον γὰρ Ἀπόλλωνι τὸ ὅπλον· ὁ γὰρ τοξότης ὁ θεός· ἀλλ' ἐπειδήπερ ἐξ ἀνατολῶν χρυσῷ μάλιστα τὸ φέγγος ὁρᾶσθαι ἔοικεν, εὑρέθη πρῶτον ἐπίθετον τῷ ἡλίῳ, διὰ τὰς ἀκτῖνας, ὁ χρυσάορ.

261. Λειανέω.] Λεῖον ϗ ὁμαλὴν ποιήσω. Τρέψω.] Εἰς φυγὴν ἀγάγω.
263. Στατός.] Ἀναπεπαυμένος, ἱστάμενος.
264. Κροαίνων.] Κρούων.
269. Ἐνώμα.] Ἔστρεφεν, ἐκίνει.
272. Ἐσσεύοντο.] Ἐδίωκον.
273. Ἠλίβατος.] Ὑψηλὴ, ἀπόκρημνος· ἧς ἄν τις διαμάρτοι τῆς ἀναβάσεως, διὰ τὸ πολὺ ὕψος. Ἀλλ-

NOTÆ.

263. Ὡς δ' ὅτε τις στατὸς ἵππος ἀκοστήσας) *Eustath.* fol. 1017. lin. 33. Ὅτι τῇ τοῦ στατοῦ ἵππου παραβολῇ, ᾗ ἐχρήσατο πρότερον ἐπὶ Ἀλεξάνδρου, ἐν τῇ πάλαι τῆς ζ΄. ῥαψῳδίας, βραχύ τι παρασημειώσας τὴν μάχην, χρῆται ϗ νῦν ἀπαρεγκλίτως ἐπὶ Ἕκτορος· ἔχει δὲ ἐκεῖ τι τῆς παραβολῆς προσφυέστερον, οὐκ ἔστιν· ἐκεῖ μὲν γὰρ ὁ Πάρις ἐξ ἀναπαύσεως εἰς τὴν τοῦ πολέμου παρέδυ κάκωσιν· ἐνταῦθα δὲ ὁ Ἕκτωρ οὐκ ἐξ ἀναπαύσεως ἥκει, ἀλλ' ἐκ θανατηφόρου πληγῆς ϗ πλόμενος ἀνασφήλας τὴν μάχην πληροῖ· ὅτι γοῦν τὸ, Κυδιόων, ὅτι τὸ, Ὑψοῦ κάρη ἔχων, ἁρμόζει τῷ ἄρτι ἐκ λειποθυμίας ἑαυτὸν ἀναλαβόντι· καὶ ἡ τοῦ ἵππου δὲ στάσις ἔχει τῷ πεσόντι Ἕκτορι, ἀλλ' Ἀλεξάνδρῳ οἰκεία, τῷ ἐν θαλάμῳ διατρίψαντι, καὶ οἷον ἀκοστήσαντι, ὅ ἐστι, κριθιάσαντι· ἀκοσταὶ γὰρ, ὡς ἐῤῥέθη, κατὰ Κυπρίους, αἱ κριθαί. Διὰ τοῦτο οἱ Παλαιοὶ δύο στίχους ἐντεῦθεν μόνους ἐκ τῆς παραβολῆς δέχονται, τοὺς ἐν τῇ ἀρχῇ· τοὺς δὲ τέσσαρας Ὀβελίζουσι, παρατιθέντες τῷ ὀβελῷ ϗ Ἀστερίσκον· ὡς ἐκεῖ κάλλιστα κειμένων τῶν τοιούτων ἐπῶν, καὶ μὴ ἐνταῦθα. Σημείωσαι δὲ, καὶ ὅτι ἐκεῖ μὲν τῆς ῥηθείσης παραβολῆς ἀπόδοσις λαμπροτάτη δηλοῖ τοῦ Πάριδος, λέγουσα, Ὡς Πριάμοιο πάϊς τεύχεσι παμφαίνων, ὥς ἠλέκτωρ, ἐβεβήκει· ἐνταῦθα δὲ τάχος ὑπεμφαίνει τοῦ Ἕκτορος· φησὶ γὰρ, Ὡς Ἕκτωρ λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα· δι' οὗ δηλοῦται, ὡς πρὸς μόνον τάχος παρείληφε τὴν παραβολήν. Hæc ille, magno cum Judicio. Vid. ad ζ. v. 506.

268. Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει) Vid. ad ζ. v. 511. & ad *Varias* inibi *Lectiones*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

273. * Οὐκ ἀπὸ τοῦ διαβάσκιος &c. ex *Etymolog. M.* v. Δάσκιος, & vox etiam * μεγαλόσκιος.

VARIÆ LECTIONES.

263. Ἀκοστήσας) γρ. ἀκοσήσας, vid. ad ζ. v. 566.
264. Δεσμὸν ἀποῤῥήξας) γρ. δεσμὰ διαῤῥήξας, vid. ad ζ. v. 567.
268. Ῥίμφα ἑ) γρ. ῥίμφα οἱ. vid. ad ζ. v. 511.

Εἰρύσατ', οὐδ' ἄρα τέ σφι κιχήμεναι αἴσιμον ἦεν.
Τῶν δέ θ' ὑπαὶ ἰαχῆς ἐφάνη λὶς ἠϋγένειος
Εἰς ὁδὸν, αἶψα δὲ πάντας ἀπέτραπε καὶ μεμαῶτας·
Ὣς Δαναοὶ, εἵως μὲν, ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ἴδον Ἕκτορ' ἐποιχόμενον στίχας ἀνδρῶν,
Τάρβησαν, πᾶσιν δὲ παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.
Τοῖσιδ' ἔπειτ' ἀγόρευε Θόας, Ἀνδραίμονος υἱὸς,
Αἰτωλῶν ὄχ' ἄριστος, ἐπιστάμενος μὲν ἄκοντι,
Ἐσθλὸς δ' ἐν σταδίῃ· ἀγορῇ δέ ἑ παῦροι Ἀχαιῶν
Νίκων, ὁππότε κοῦροι ἐρίσσειαν περὶ μύθων·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι.
Οἷον δ' αὖτ' ἐξαῦτις ἀνέστη, κῆρας ἀλύξας,
Ἕκτωρ· ἦ θήν μιν μάλα ἔλπετο θυμὸς ἑκάστου,
Χερσὶν ὑπ' Αἴαντος θανέειν Τελαμωνιάδαο·
Ἀλλά τις αὖτε θεῶν ἐρρύσατο καὶ ἐσάωσεν
Ἕκτορ', ὃ δὴ πολλῶν Δαναῶν ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὡς καὶ νῦν ἔσσεσθαι ὀΐομαι· οὐ γὰρ ἄτερ γε
Ζηνὸς ἐριγδούπου πρόμος ἵσταται, ὧδε μενοινῶν.
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼ εἴπω, πειθώμεθα πάντες·
Πληθὺν μὲν ποτὶ νῆας ἀνώξομεν ἀπονέεσθαι·
Αὐτοὶ δ', ὅσσοι ἄριστοι ἐνὶ στρατῷ εὐχόμεθ' εἶναι,

Servat, neque enim ipsis nancisci fatale erat.
Horum autem clamore-excitatus apparet leo bene barbatus
Ad viam, statimque omnes avertit ardenter licet persequentes:
Sic Danai, hactenus quidem, catervatim perpetuò sequebantur,
Pungentes ensibusque & hastis utrinque-acutis:
Sed postquam viderunt Hectorem obeuntem ordines virorum,
Metu-perculsi sunt, omnibusque in pedes decidit animus.
Iis dein concionatus est Thoas, Andræmonis filius,
Ætolorum longe præstantissimus, peritus quidem jaculo pugnandi,
Strenuus etiam in stataria pugnâ: concione verò ipsum pauci Achivorum
Vincebant, quandò juvenes contenderent de verbis:
Hic inter illos prudens concionatus est & dixit,
« O dii, profectò ingens miraculum hoc oculis video:
« Cum-ita jam de integro exurrexit, morte evitatâ,
« Hector: Atqui ipsum omninò existimabat animus cujusque,
« Manibus sub Ajacis mortuum esse Telamonidæ:
« Sed aliquis jam deorum liberavit & servavit
« Hectorem, qui jam multorum Danaorum genua solvit:
« Quemadmodum & nunc fore puto: non enim sine
« Jove altitonante primus-inter-pugnatores stat, sic animo-incitatus.
« Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes:
« Multitudinem quidem naves jubeamus redire:
« Ipsi verò, quotquot fortissimos in exercitu profitemur nos esse,

ΣΧΟΛΙΑ.

τοῦ γῆς, τὸ διαμαρτεῖν. Ἠ, ἧς ὁ ὕλιος μόνος ἐπιβαίνει. Δάσκιος ὕλη.] Πολύσκιος, *μεγαλόσκιος, λίαν πυκνή· * ἐκ τοῦ δασύσκιος, κατὰ συγκοπήν· ἀλλ' ἀπὸ τοῦ διὰ ἐπιτατικοῦ εἶδον, Δάσκιον εἰσελάσαντες ἴλος σύνδενδρον.

274. Εἰρύσατο.] Νῦν, ἐῤῥύσατο, ἔσωσε. Κιχήμεναι.] Καταλαβεῖν. Αἴσιμον.] Εἱμαρμένον.

275. Ἠϋγένειος.] Δασὺ γένειον ἔχων.

277. Ὁμιλαδόν.] Ἀθρόως.

280. Παραὶ ποσὶ κάππεσε θυμός.] Τὰς ψυχὰς ὑπεμείνασαν, ἅπαντες λειποψυχήσαντες τὴν σωτηρίαν παρὰ τοῖς ποσὶν εἶχον.

283. Ἀγορῇ.] Νῦν, λόγῳ, ὁμιλίᾳ.

284. Νίκων.] Ἐνίκων. *Κοῦροι.] Τὸ ἑξῆς, κοῦροι Ἀχαιῶν· ὡς ἡμεῖς Ἀχαιῶν. *Κοῦροι δὲ λέγει, ἵνα μή τις νοήσῃ περὶ γερόντων, οἷος Νέστωρ, ἢ περὶ βασιλέων, οἷος Ὀδυσσεύς, ἢ Μενέλαος.

287. Ἀλύξας.] Ἐκφυγών.

291. Ὃ δὴ πολλῶν.] Ἀντὶ τοῦ, ὃς δὴ πολλῶν.

293. *Πρόμος.] Ἀντὶ τοῦ, πρόμαχος. Μενοινῶν.] Προθυμούμενος.

295. Ἀνώξομεν.] Κελεύσωμεν.

NOTÆ.

290. Ἐῤῥύσατο) MS. *Mori*, ἐῤῥύσατο. & *Antepenultima* per se *brevis*, ut suprà, v. 29. Τὸν μὲν ἐγὼ ἔνθεν ῥυσάμην, καὶ ἀνήγαγον αὐτῆς.

295. Ἀπονέεσθαι) Vid. ad Β. v. 113.

NOTÆ IN SCHOLIA.

284. * Κοῦροι—usque ad Ἀχαιῶν, *Excerpta* MSS. Dein, à * Κοῦροι δὲ, ad finem. ex *Eustath.*

293. * Πρόμος) Ἀντὶ τοῦ, πρόμαχος. *Excerpta* MSS.

Στεῦ-

Στείομεν, εἴ κε πρῶτον ἐρύξομεν ἀντιάσαντες,
Δοῦρατ' ἀνασχόμενοι· τὸν δ' οἴω καὶ μεμαῶτα
Θυμῷ δείσεσθαι Δαναῶν καταδῦναι ὅμιλον.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον ἠδ' ἐπίθοντο·
Οἱ μὲν ἄρ' ἀμφ' Αἴαντα καὶ Ἰδομενῆα ἄνακτα,
Τεῦκρον, Μηριόνην τε, Μέγην τ' ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ὑσμίνην ἤρτυνον, ἀριστῆας καλέσαντες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσιν ἐναντίον· αὐτὰρ ὀπίσσω
Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.
Τρῶες δὲ προὔτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ
Μακρὰ βιβάς· πρόσθεν δὲ κί' αὐτοῦ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Εἱμένος ὤμοιιν νεφέλην, ἔχε δ' αἰγίδα θοῦριν,
Δεινὴν, ἀμφιδάσειαν, ἀριπρεπέ', ἣν ἄρα χαλκεὺς
Ἥφαιστος Διὶ δῶκε φορήμεναι ἐς φόβον ἀνδρῶν·
Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων, ἡγήσατο λαῶν.
Ἀργεῖοι δ' ὑπέμειναν ἀολλέες· ὦρτο δ' ἀϋτὴ
Ὀξεῖ' ἀμφοτέρωθεν· ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ
Θρῶσκον· πολλὰ δὲ δοῦρα θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Ἄλλα μὲν ἐν χροῒ πήγνυτ' ἀρηϊθόων αἰζηῶν·
Πολλὰ δὲ καὶ μεσσηγὺ, πάρος χρόα καλὸν ἐπαυρεῖν,
Ἐν γαίῃ ἵσταντο, λιλαιόμενα χροὸς ἆσαι.
Ὄφρα μὲν αἰγίδα χερσὶν ἔχ' ἀτρέμα Φοῖβος Ἀπόλλων,

" Stemus; si quâ primum inhibere poterimus occursu,
" Hastis elevatis; nunc etenim puto ardentem licet
" Animo veriturum Danaorum ingredi multitudinem.
Sic dixit; illique ei maximè auscultârunt & paruerunt.
Ajax ergo & Idomeneus rex,
Teucer, Merionesque, Megesque par Marti,
In pugnam addensabant ordines, proceribus convocatis,
Hectorem & Trojanos contra: sed retrò
Multitudo ad naves Achivorum redibant.
Trojani verò priores in eos impetum fecerunt conferti; præibat autem Hector
Longè gradiens; ante verò ipsum ibat Phœbus Apollo,
Indutus humeros nube, tenebátque ægidem impetuosè-versabilem,
Horrendam, undique hirtam, decorè insignem, quam faber
Vulcanus Jovi dederat gestandam ad fugandos in pugnâ viros:
Hanc ille in manibus tenens, præibat copiis.
Argivi verò impetum sustinuerunt conferti; excitatus est itaque clamor
Acutus utrinque; à nervis etiam sagittæ
Exiliebant; multáque hastilia audacibus à manibus,
Alia quidem in corpore figebantur bellicosorum juvenum;
Multa verò & in medio, antequam corpus pulchrum attingerent,
In terrâ stabant, cupientia corpore se saturare.
Quoad quidem ægida manibus tenebat immotam Phœbus Apollo,

ΣΧΟΛΙΑ.

297. Στείομεν.] Στῶμεν. Ἐρύξομεν.] Ἐπίσχωμεν, κωλύσωμεν.

303. Ἤρτυνον.] Κατεσκεύαζον.

305. Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἀπονέοντο.] Ἐν σχήματι πέφρασται, ἀντὶ τοῦ, οἱ πολλοί.

308. Εἱμένος.] Ἠμφιεσμένος, περικείμενος.

309. Ἀμφιδάσειαν.] Πανταχόθεν δασεῖαν. Καὶ, οἱ μὲν, ἀμφίμαλλον· οἱ δὲ, κύκλῳ δασεῖαν, διὰ τοὺς θυσάνους. Ὑφ' ἓν δὲ τὸ ὄνομα.

313. Ὀξεῖα.] Νῦν, δριμεῖα, χαλεπή.

316. Ἐπαυρεῖν.] Ἐπιτυχεῖν.

317. Λιλαιόμενα.] Ἐφιέμενα, ἐπιθυμοῦντα, ἐν τῇ διὰ μέσου γῇ ἐπήγνυντο· οὐ χρωτὸς ἐπιθυμοῦντα τοῦ, ἐφ' ὃς ἐβάλλετο. Ἔστι λῶ, λαίω, ὡς κερῶ, κεραίω· Ζωρότερον δὲ κέραιε. Χροὸς ἆσαι.] Τοῦ σώματος κορεσθῆναι.

318. Ὄφρα μὲν αἰγίδα.] Καὶ τὰ ἑξῆς. Κρόνος, χρησμὸν λαβὼν, ὅτι ὁ ἴδιος αὐτὸν τῆς βασιλείας μεταστήσει υἱὸς, τὰ γεννώμενα κατέπινε· Ῥέα δὲ, τεκοῦσα Δία,

NOTÆ.

305. Ἡ πληθὺς ἐπὶ νῆας) Vid. ad β'. v. 278. & de voce, ἀπονέοντο, suprà, ad v. 295.

311. Τὴν ἄρ' ὅγ' ἐν χείρεσσιν ἔχων) Ex hoc loco satis constat *Apollinem* etiam *Jovis* ipsius *Ægidem* aliquandò ipsius permissu, gestare; ut ostendimus, ad ί. v. 738.

313. Ἀπὸ νευρῆφι δ' ὀϊστοὶ) Vid. ad θ'. v. 309.

318. Ἀτρέμα) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀτρέμας.

VARIÆ LECTIONES.

307. Μακρὰ βιβάς) al. μακρὰ βιβῶν. *Eustath.* fol. 1020. lin. 12. *Ibid.* Δὲ κί) al. δ' ἐκί, MS. *Mori.*

308. Αἰγίδα) al. ἀσπίδα, *Eustath.* fol. 1020. lin. 51.

316. Χρόα καλὸν) al. χρόα λευκὸν, MS. CCC.

Τόφρα

Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο, πῖπτε δὲ λαός.
Αὐτὰρ ἐπεὶ κατινῶπα ἰδὼν Δαναῶν ταχυπώλων
Σεῖσ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα, τοῖσι δὲ θυμὸν
Ἐν στήθεσσιν ἔθελξε, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Οἱ δ' ὥστ' ἠὲ βοῶν ἀγέλην, ἢ πῶϋ μέγ' οἰῶν
Θῆρε δύω κλονέυσι, μελαίνης νυκτὸς ἀμολγῷ,
Ἐλθόντ' ἐξαπίνης, σημάντορος οὐ παρεόντος·
Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοὶ ἀνάλκιδες· ἐν γὰρ Ἀπόλλων
Ἧκε φόβον, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἔνθα δ' ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης·
Ἕκτωρ μὲν Στιχίον τε καὶ Ἀρκεσίλαον ἔπεφνε,
Τὸν μὲν, Βοιωτῶν ἡγήτορα χαλκοχιτώνων·

Tamdiu admodùm utrosque tela attingebant, cadebatque populus:
Sed postquam in-vultum versis-oculis Danaorum equitum-pernicium
Concussit, ipseque insuper clamavit admodum ingens, illis animos
In pectoribus emolliit, obliti-que sunt impetuosæ fortitudinis.
Hi itaque sicut vel boum armentum, vel gregem magnum ovium
Feræ duæ turbant nigrâ nocte intempestâ
Adventu repentino, custode non præsente:
Sic fugati sunt Achivi imbelles. Iis enim Apollo
Immisit fugam, Trojanis autem & Hectori gloriam dedit.
Tum verò vir interfecit virum, dissipatâ acie:
Hector quidem Stichiumque & Arcesilaum occidit,
Hunc quidem, Bœotorum ductorem ære-loricatorum:

ΣΧΟΛΙΑ.

Κρόνῳ μὲν, λίθον ἀντὶ αὐτοῦ σπαργανώσασα, ἔδωκε καταπιεῖν· τὸ δὲ παιδίον εἰς Κρήτην διακομίσασα ἔδωκε Θέμιδι καὶ Ἀμαλθείᾳ, ἣ ἦν αἴξ. Ταύτην οἱ Τιτᾶνες, ὁπότε θεάσαιντο, ἐφοβοῦντο. Αὕτη δὲ τοὺς ἑαυτῆς μαζοὺς ἐπέχουσα, ἔτρεφε τὸ παιδίον. Αὐξηθεὶς δὲ Ζεὺς, μετέσχε τῆς βασιλείας τοῦ πατρός. Πολεμούντων δὲ αὐτῷ τῶν Τιτάνων, Θέμις συνεβούλευσε τῷ τῆς Ἀμαλθείας δέρματι σκεπαστηρίῳ χρήσασθαι· εἶναι γὰρ αὐτὸ ἀεὶ φοβητικόν. Πεισθεὶς δὲ ὁ Ζεὺς ἐποίησε, καὶ τοὺς Τιτᾶνας ἐνίκησεν. Ἐντεῦθεν αὐτὸν φασὶ † αἰγίοχον προσαγορευθῆναι.

320. Κατινῶπα.] Κατὰ πρόσοψιν.

322. Ἔθελξεν.] Ἐξηπάτησεν, ἐπάτησεν. * ἐξίστησεν.

323. Οἰῶν.] Προβάτων.

324. Θῆρε.] Λέοντες, κατ' ἐξοχήν. * Λέοντι, κατὰ κεφαλὴν τῶν θηρῶν· καὶ τὸν Ἀπόλλωνα καὶ τὸν Ἕκτορα λέγει.

325. Σημάντορος.] Ἄρχοντος. Νῦν δὲ, φύλακος, νομέως.

326. Ὣς ἐφόβηθεν Ἀχαιοί.] Οὕτω καὶ οἱ Ἕλληνες εἰς φυγὴν ἐτράπησαν ὑπὸ τοῦ φόβου, ὡς ἀσθενεῖς.

327. Ὄπαζε.] Παρεσκεύαζεν, ἐδίδου.

328. Κεδασθείσης.] Διαλυθείσης, σκορπισθείσης, ἀλλαχοῦ ἄλλου τραπέντος.

NOTÆ.

320. Κατινῶπα) *Eustath.* fol. 1021. lin. 34. Ἀλεξίων, καὶ οἱ πλείους προπαροξύνουσιν· οἷς καὶ δεῖν πείθεσθαι φασὶν Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρος· Ἀρίσταρχος δὲ, ἐνῶπά φασιν, ὡς κατὰ δῶμα, κλ. Idem ferè *Etymolog.* M. v. Κατ' ἐνῶπα) Ὡς κατὰ δῶμα· ἀπὸ εὐθείας τῆς ὤψ· ἡ αἰτιατικὴ ὦπα. ὁ δὲ Ἀλεξίων, καὶ οἱ πλείους, κατίνωπα· οἷς καὶ δεῖ πείθεσθαι· ἵν' ᾖ. ἀπὸ τοῦ ἐνώπια, συγκοπῇ, ἐνῶπα· ὡς μνηεῖα, μνῆμα· στία, στῖα· ἔτεοι δὲ βοήθεια καὶ τῷ Ἀριστάρχῳ οὕτως· ἔστιν ἐνωπὴ, ἡ πρόσοψις· παρ' ἣν ἡ αἰτιατικὴ, ἐνωπήν· ὃν δὴ τρόπον, τὴν ἰωκήν, ἰῶκα· εἶπε μεταπλάσας, οὕτω καὶ τὴν ἐνωπὴν, ἐνῶπα.

321. Σεῖσ'· ἐπὶ δ' αὐτὸς ἄϋσε μάλα μέγα) De Ultimâ τοῦ μάλα productâ, vid. ad γ'. v. 214. & infrà, ad v. 695. *Ibid.* Τοῖσι δὲ θυμὸν ἐν στήθεσσιν ἔθελξε) De *Ægide*, terrorem incutiente, *Homerus* plus simplici loco; unde & Nos in *Christiano* Poemate, *Franciados*, imitamur, l. 4. v. 309. Fors & utrinque cadant Multi; ni desuper *Anglis* Angelus innocuæ quatiat sancta Arma salutis, Incutiatque metum *Gallis*. Sic terruit olim *Romanos*; quibus est functi Custodia *Christi* Credita: Divino fracti terrore *Pilatum* Haud nunc respiciunt, aut impia jussa Tyranni; Procumbunt terræ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

318. † Αἰγίοχον) Οἱονεὶ Αἰγιδοῦχον. Ἄλλοι δὲ, διὰ τὰς αἰγίδας, τουτέστι θυέλλας· αἰγίοχος γὰρ ὁ Θεός.

320. Κατινῶπα) Hanc Vocem fusiùs explicatam vide in Notis ad *Textum*.

322. * Ἐξίστησεν) Hanc vocem *Eustathius* contulit.

324. * Λέοντι) Et hoc, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

320. Κατινῶπα) γρ. κατ' ἐνῶπα, vid. Not. in *Text.*

321. Τοῖσι δὲ) γρ. τοῖσι δ'.

323. Οἱ δ') γρ. οἳ δ'.

324. Κλονέυσι) γρ. κλονέωσι. MS. *Barocc.* Oxon.

Τὸν

Τὸν δὲ, Μενεσθῆος μεγαθύμου πιστὸν ἑταῖρον
Αἰνείας δὲ Μέδοντα καὶ Ἴασον ἐξενάριξεν.
Ἤτοι ὁ μὲν, νόθος υἱὸς Ὀϊλῆος θείοιο
Ἔσκε Μέδων, Αἴαντος ἀδελφεός· αὐτὰρ ἔναιεν
Ἐν Φυλάκῃ, γαίης ἄπο πατρίδος, ἄνδρα κατακτὰς
Γνωτὸν μητρυιῆς Ἐριώπιδος, ἣν ἔχ᾽ Ὀϊλεύς.
Ἴασος αὖτ᾽, ἀρχὸς μὲν Ἀθηναίων ἐτέτυκτο,
Υἱὸς δὲ Σφήλου καλεέσκετο Βουκολίδαο.
Μηκιστῆ δ᾽ ἕλε Πουλυδάμας, Ἐχίον δὲ Πολίτης
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ, Κλονίον δ᾽ ἕλε δῖος Ἀγήνωρ·
Δηΐοχον δὲ Πάρις βάλε νείατον ὦμον ὄπισθε
Φεύγοντ᾽ ἐν προμάχοισι, διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσεν.
Ὄφρ᾽ οἱ τοὺς ἐνάριζον ἀπ᾽ ἔντεα, τόφρα δ᾽ Ἀχαιοὶ
Τάφρῳ καὶ σκολόπεσσιν ἐνιπλήξαντες ὀρυκτῇ,
Ἔνθα καὶ ἔνθα φέβοντο· δῦντο δὲ τεῖχος ἀνάγκῃ·
Ἕκτωρ δὲ Τρώεσσιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Νηυσὶν ἐπισσεύεσθαι, ἐᾶν δ᾽ ἔναρα βροτόεντα,
"Ὃν δ᾽ ἂν ἐγὼν ἀπάνευθε νεῶν ἑτέρωθι νοήσω,

Illum verò, Menesthei magnanimi fidum socium:
Æneas etiam Medonta & Iasum interfecit;
Hic quidem, nothus filius Oilei divini
Erat Medon, Ajacis frater; habitabat autem
In Phylace terrâ, procul à patriâ, virum cùm occidisset
Fratrem novercæ Eriopidis, quam habebat Oileus.
Iasus verò, dux quidem Atheniensium erat,
Filius autem Spheli vocabatur Bucolidæ.
Mecisteum quoque occidit Polydamas, Echiumque Polites
Primâ in acie, Cloniúmque interemit nobilis Agenor:
Deiochum item Paris percussit extremum humerum à-tergo
Fugientem inter propugnatores, penitus autem æs adegit.
Dum hi illos spoliabant armis, interim Achivi
In fossam inter palos, ruentes, manufactam,
Huc & illuc fugiebant; ingrediebanturque murum necessitate:
Hector interim Trojanos hortabatur, altùm clamans,
In naves irruere, omitteréque spolia sanguinolenta,
" Quem ego seorsim à navibus alibi animadvertero,

ΣΧΟΛΙΑ.

333. Νόθος.] Ὁ μὴ ἐκ νομίμης γυναικός.

334. Ἔσκεν.] Ἦν, ὑπῆρχεν.

335. Φυλάκῃ.] Πόλις Θεσσαλίας· βαρυτόνως δὲ ἀναγνωστέον, ὡς Ἰθάκη· ἀπὸ Φυλάκου τοῦ Δηΐονος. Κατακτάς.] Ἀνελών.

336. Γνωτόν.] Νῦν, ἀδελφόν.

339. Μηκιστῆ.] Ἀντὶ τοῦ, Μηκιστέα.

340. Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ.] Ἐν τῇ πρώτῃ τάξει, ἐν τοῖς προμαχοῦσι.

341. Δηΐοχον δὲ Πάρις.] Εἴρηται καὶ ἔμπροσθεν, ὅτι Ἑκάβη, τεκοῦσα Ἀλέξανδρον, διὰ τὸ ὄνειρον ἐξέθηκεν εἰς Ἴδην· ὁ δὲ ποιμὴν εὑρὼν αὐτὸν, διὰ τὸ μὴ γνωσθῆναι, ἐν πήρᾳ ἔτρεφεν· ἀφ᾽ οὗ ὠνομάσθη Πάρις.

343. Ἐνάριζον ἀπ᾽ ἔντεα.] Ἕως οὗ αὐτοὶ τούτους ἐσκύλευον, ἀφαιρούμενοι τὰ ἡματωμένα ὅπλα.

344. Ἐνιπλήξαντες.] Ἐμπεσόντες, * διὰ δέος τῆς σπουδαίου φυγῆς λέγει.

345. Δύοντο.] Ἐσῄεσαν.

347. Ἐπισσεύεσθαι.] Ἐφορμᾶσθαι.

NOTÆ.

333. Ἤτοι ὁ μὲν νόθος υἱὸς) Quatuor abhinc Versus, suprà etiam, ad ν΄. v. 694. & deinceps.

338. Υἱὸς δὲ Σφήλου * καλεέσκετο) Olim Σφήλοιο καλέσκετο, verum cum aliàs semper Homero καλέεσκεν, & καλέεσκε, quod rectè fit, ex *Analogia* Verborum *Circumflexorum* patet ità legendum; ut Nos jam legimus. An καλέσκω, à καλέω, ut οἰχνέσκω, ab οἰχνέω; Vid. ad *Iliad.* ι΄. v. 790. & infrà, ad v. 540.

339. Μηκιστῆ) Vid. ad δ΄. v. 384. ubi de Τυδῆ, & *Eustathium* fol. 371. lin. 30. ut *ibidem* laudatur, & fol. 1013. lin. 7. *Etymolog. M.* v. Πηλεύς. Παρὰ τοῖς Δωριεῦσιν εὑρίσκεται ἡ αἰτιατικὴ εἰς η, ὡς παρὰ τῷ Ποιητῇ. Ἀγγελίην ἐπὶ Τυδῆ στεῖλαν Ἀχαιοί, ἀντὶ τοῦ, ἐπὶ τὸν Τυδέα. Cùm *Homerus* incontractis gaudeat, Μηκιστέα legi potest.

343. Τόφρα δ᾽ Ἀχαιοί) Τὸ δὲ, in τόφρα δὲ παρέλκει, ut infrà, v. 540. δ΄, v. 221. & aliàs haud semel.

NOTÆ IN SCHOLIA.

344. * Διὰ δέος) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

338. Υἱὸς δὲ Σφήλου καλεέσκετο) γ. Υἱὸς δὲ Σφήλοιο καλέσκετο, vid. Not. in *Textum.*

339. Μηκιστῆ) γ. Μηκιστῆν, MS. CCC. Μηκιστέα &c. vid. Not. in *Textum.*

348. Ὃν δ᾽ ἂν ἐγὼν) γ. ὃν δὴ ἐγὼν, *Vatican.* MS. apud *Tollium*, Not. in *Longin.* §. XXVII. 4. p. 154.

Αὐτοῦ

Αὐτοῦ οἱ θάνατον μητίσομαι, οὐδέ νυ τόν γε
Γνωτοί τε γνωταί τε πυρὸς λελάχωσι θανόντα,
Ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι πρὸ ἄστεος ἡμετέροιο.
Ὣς εἰπὼν, μάστιγι κατωμαδὸν ἤλασεν ἵππους,
Κεκλόμενος Τρώεσσι κατὰ στίχας· οἱ δὲ, σὺν αὐτῷ
Πάντες ὁμοκλήσαντες, ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους,
Ἠχῇ θεσπεσίῃ· προπάροιθε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων
Ῥεῖ' ὄχθας καπέτοιο βαθείης ποσσὶν ἐρείπων
Ἐς μέσσον κατέβαλλε· γεφύρωσεν δὲ κέλευθον
Μακρὴν, ἠδ' εὐρεῖαν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ
Γίγνεται, ὁππότ' ἀνὴρ σθένεος πειρώμενος ἧσι.
Τῇ ῥ' οἵγε προχέοντο φαλαγγηδὸν, πρὸ δ' Ἀπόλλων,
Αἰγίδ' ἔχων ἐρίτιμον· ἔρειπε δὲ τεῖχος Ἀχαιῶν
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς ἄγχι θαλάσσης,
Ὅστ' ἐπεὶ οὖν ποιήσῃ ἀθύρματα νηπιέῃσιν,

" Ibi ei mortem inferam; neque sanè eum
" Fratrésque sororésque rogi participem-fecerint mortuum,
" Sed canes distrahent ante urbem nostram.
Sic fatus, scuticâ super-humeros feriens-impulit equos,
Adhortans Trojanos per ordines; illi verò, cum ipso
Omnes minaciter-clamantes, dirigebant trahentes-currum equos,
Clamore immenso: antè autem Phœbus Apollo
Facilè labra fossæ profundæ pedibus proruens
In medium dejecit; munivitque tanquam-ponte-facto viam
Longam & latam, quoúsque hastæ emissæ-impetus
Perringit, cum vir roboris periculum-faciens jaculatur.
Hàc illi profundebantur turmatim, antè verò Apollo,
Ægidem habens valde-honorandam. Diruebat autem murum Achivorum
Facilè admodùm, ut cum quis arenam puer prope mare,
Qui postquam fecerit ludicra puerilia stultitiâ-infantili,

ΣΧΟΛΙΑ.

349. Μητίσομαι.] Μηχανήσομαι, ἐργάσομαι.

350. Πυρὸς λελάχωσι.] Τῆς διὰ πυρὸς ταφῆς λαχεῖν ποιήσουσι. * Ἐπειδὴ νόμος, τὸ προδότην μὴ ταφῆναι, παρὰ τῶν νομοθετησάντων ἐκινήθη.

352. Κατωμαδὸν.] Κατὰ τῶν ὤμων τῶν ἵππων.

354. Ἐρυσάρματας.] Τοὺς ἐλαύνοντας τὰ ἅρματα, τοὺς ὑποζυγίους.

356. Ὄχθας.] Κυρίως μὲν τὰ τῶν ποταμῶν χείλη· νῦν δὲ, τῆς τάφρου. Καπέτοιο.] Τῆς τάφρου. Ἐρείπων.] Καταβάλλων.

357. Γεφύρωσε.] Διαβατὴν ἐποίησεν.

358. * Ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή.] Ὅσον ἐστὶ τοῦ δόρατος βολή.

359. Ἧσι.] Ἀφῇ, βάλλειν ἐπιχειρῇ.

360. Φαλαγγηδὸν.] Κατὰ φάλαγγας, ὅ ἐστι, τάξεις.

362. * Ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς.] Ταπεινὴ μὲν εἰκὼν· ὅμως πᾶσι γνωστή.

363. Ἀθύρματα.] Παίγνια. Νηπιέῃσι.] Ταῖς ἀφροσύναις.

ΝΟΤÆ.

351. Ἀλλὰ κύνες ἐρύουσι) Ultima τοῦ κύνες producitur, in Cæsurâ, vi Finalis; idem dicendum, de τῷ ἔχον, mox, v. 354.

354. Ἔχον ἐρυσάρματας ἵππους) De Ultimâ τοῦ ἔχον, vid. suprà, v. 351. Τὸ δὲ ἐρυσάρματας, ἀπὸ εὐθείας ἐρυσάρματος. πολυχάρματος· ἅρματος, ἐρυσάρματον· τὸ οὐδέτερον, ἐρυσάρματα· ἐρυσάρματας. Μεταπλασμὸς Etymolog. M. v. Ἀνέμων.

356. Ὄχθας καπέτοιο) Confer Br. Schol. cum iis, quæ Nos ad μ' v. 52.

358. Ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ) Aliàs, ψ'. v. 431. Ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο, & 529. δουρὸς ἐρωὴ. & v. 845. Ὅσσον τίς τ' ἔῤῥιψε καλαύροπα. Item π'. v. 589. Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο. Vid. Zech. Bogan. Ὅμηρος Ἑβραΐζων. p. 344. &c.

359. Γίγνεται) Ità MS.CCC. & MS. Mori, quæ Vetus & Homerica γραφὴ, ubi τὸ γ' & Versus modulatio patitur; quare in Textum admitto.

363. Ποιήσῃ) Ità MS. CCC. & MS. Barocc. Oxon. quare in Textum admitto τῷ ποιήσει, ad Var. Lect. rejecto.

NOTÆ IN SCHOLIA.

350. * Ἐπειδὴ νόμος, &c.) Ex Vet. Scholiastâ, apud Victorium.

358. * Ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς, &c.) Excerpta MSS.

362. * Ὡς ὅτε τις ψάμαθον πάϊς) Hoc Scholion, ex Vet. Scholiastâ, apud Victorium.

VARIÆ LECTIONES.

351. Ἐρύουσι) γρ. ἐρύσουσι, MS. CCC.

353. Τρώεσσι κατὰ στίχας) γρ. Τρώεσσιν ἐπὶ στίχας, MS. Mori, MS. CCC. Cantab. & MS. Barocc. Oxon.

359. Γίγνεται) γρ. γίνεται, vid. Not. in Textum. Ibid. Ἧσι) γρ. ἵησι, MS. Barocc. Oxon. & ἵησι.

363. Ποιήσῃ) γρ. ποιήσει, vid. Not. in Textum.

Ἀψ

Ἂψ αὖτις συνέχευε ποσὶν καὶ χερσὶν, ἀθύρων.
Ὥς ῥα σὺ, ἤϊε Φοῖβε, πολὺν κάματον καὶ ὀϊζὺν
Σύγχεας Ἀργείων, αὐτοῖσι δὲ φύζαν ἐνῶρσας.
Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶν ἐρητύοντο μένοντες,
Ἀλλήλοισί τε κεκλόμενοι, καὶ πᾶσι θεοῖσι
Χεῖρας ἀνίσχοντες, μεγάλ' εὐχετόωντο ἕκαστος·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,
Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων εἰς οὐρανὸν ἀστερόεντα,
Ζεῦ πάτερ, εἴποτέ τίς τοι ἐν Ἄργεΐ περ πολυπύρῳ,
Ἢ βοὸς, ἢ οἴος κατὰ πίονα μηρία καίων,
Εὔχετο νοστῆσαι, σὺ δ' ὑπέσχεο καὶ κατένευσας·
Τῶν μνῆσαι, καὶ ἄμυνον, Ὀλύμπιε, νηλεὲς ἦμαρ·
Μηδ' οὕτω Τρώεσσιν ἔα δάμνασθαι Ἀχαιούς.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· μέγα δ' ἔκτυπε μητίετα Ζεύς,
Ἀράων ἀΐων Νηληϊάδαο γέροντος.
Τρῶες δ', ὡς ἐπύθοντο Διὸς νόον αἰγιόχοιο,
Μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισι θόρον, μνήσαντο δὲ χάρμης.
Οἱ δ' ὥστε μέγα κῦμα θαλάσσης εὐρυπόροιο

Post iterum confundit pedibus & manibus, lusitans.
Ita tu, arcitenens Phœbe multum laborem & ærumnam
Confudisti Argivorum, ipsisque trepidam-fugam immisisti.
Sic hi quidem ad naves inhibebantur-à-fugâ manentes,
Invicémque adhortantes, & omnibus diis
Manus attollentes, altâ-voce vota-faciebant unusquisque:
Nestor maximè Gerenius, custos Achivorum,
Precabatur, manus porrigens cœlum versus stellatum,
" Jupiter pater, si unquam aliquis tibi in Argo tritici-ferace,
" Vel bovis, vel ovis pinguia fœmora comburens,
" Precatus est, ut rediret, tu autem promisisti & annuisti;
" Horum memento, & arce, Olympie, sævum diem:
" Neque sic à Trojanis sinas domari Achivos.
Sic dixit orans: grande autem intonuit providus Jupiter,
Preces exaudiens Neleidæ senis.
Trojani igitur, ut senserunt Jovis voluntatem Ægiochi,
Acriùs in Argivos saliebant, recordabanturque pugnæ.
Hi veluti magna unda maris vasti

ΣΧΟΛΙΑ.

364. Ἀθύρων.] Παίζων.

365. Ἤϊε.] Τοξικέ· παρὰ τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν· ἔστι δὲ ἐπίθετον Ἀπόλλωνος. Εἴρηται δὲ κατὰ ἀφαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς ἵε· ἤ, ἰήϊε. Ἰὸς γὰρ λέγεται τὸ βέλος, παρὰ τὸ ἵεσθαι. Ἔνιοι δὲ, ψιλῶς ἀναγινώσκοντες, ἀποδιδόασιν, ἰατρέ· οὐκ ὀρθῶς. Ἐπὶ θεῶν ἰατρὸν Παιῆονα Ὅμηρος παραδίδωσι. Κάματον καὶ ὀϊζύν.] Πολλοὺς καμάτους καὶ ταλαιπωρίας αὐτῶν.

366. Σύγχεας.] Συνετάραξας, συνέχεας. Φύζαν.] Φόβον, φυγήν.

371. * Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων.] Δυστυχίας ἐπίτασις, καὶ συντελείας ἀπόγνωσις, Εὐχὴ θεῶν.

372. Πολυπύρῳ.] Σιτοφόρῳ.

378. Ἀράων ἀΐων.] Νῦν, τῶν εὐχῶν ἀκούων.

381. Εὐρυπόροιο.] Εὐρυχώρου, πλατείας ἐν τῷ πορεύεσθαι.

NOTÆ.

365. Ὥς ῥα σὺ, ἤϊε Φοῖβε) *Eustath.* fol. 1024. lin. 48. Τὸ δὲ ἤϊε, Ἀρίσταρχος μὲν δασύνει, ἀπὸ τοῦ ἵημι, ἀφίημι, ἀλλὰ τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν. Ἡρωδιανὸς δὲ, καὶ οἱ περὶ Κράτητα, ψιλοῦσιν, ἀπὸ τῆς ἰάσεως· ἰατρὸς γάρ ἐστιν, ἀπὸ τοῦ ἰᾶσθαι, ἤγουν ἐρχόμενος θεραπεύειν γάρ. Idem ferè *Etymolog.* v. Ἤϊε) Ἤϊος δὲ καὶ ὁ Ἀπόλλων λέγεται, ὡς μὲν Δίδυμος, ὅτι ἐν ταῖς ἀγκάλαις βαστάσασα τὸν Ἥλιον ἡ Λητὼ ἐκέλευε, εἰποῦσα, ἵε παιῆον· ἔστι οὖν τὸ ἤϊος, ἐπίθετον Ἀπόλλωνος, ὁ τοξότης· ἀπὸ τοῦ ἵημι, παρὰ τὴν ἄφεσιν τῶν βελῶν, ἤτοι τὴν ἄφεσιν· τινὲς δὲ ψιλοῦσιν· ἐπὶ ἰάσεως αἴτιος ὁ θεός· τὸ δὲ, ἤϊε Φοῖβε, κατὰ ἀποβολὴν τοῦ ι γέγονεν· ὁ αὐτὸς γάρ ἐστι τῷ ἡλίῳ· ὅτι πανταχοῦ ἔχει τὰς ἀκτῖνας, Ὥς ῥα σὺ, ἤϊε Φοῖβε· Ἀρίσταρχος δασύνει· ἐπεὶ παρὰ τὸ ἵημι ἐγένετο· ἀπὸ γὰρ τῆς ἀφέσεως τῶν βελῶν, ἐκλήθη ἤϊος· οἱ δὲ ψιλοῦσιν, ἀπὸ τῆς ἰάσεως· ἄμεινον δὲ, ψιλοῦν.

381. Οἱ δ' ὥστε μέγα κῦμα) Quare *Ultima* τοῦ ὥστε producatur, vid. ad v. 321.

NOTÆ IN SCHOLIA.

371. * Εὔχετο, χεῖρ' ὀρέγων) Δυστυχίας ἐπίτασις &c. Et hoc ex Vet. *Schol.* apud *Victorium.* Cui par illud *Plinii,* l. 8. c. 16. *Tum præcipuus Votorum locus est, cum spei nullus est.* Ità hodierni Nautæ, non nisi in imminentibus Periculis, ad Preces solent confugere.

VARIÆ LECTIONES.

365. Ἤϊε) al. ἰήϊε, vid. Not. in *Textum.*

376. Δάμνασθαι) al. δαμνάασθαι, & δάμνασθαι, MS. *Barocc.* Ox.

Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται, ὁππότ' ἐπείγῃ
Ἲς ἀνέμου· ἡ γάρ τε μάλιστά γε κύματ' ὀφέλλει·
Ὣς Τρῶες μεγάλῃ ἰαχῇ κατὰ τεῖχος ἔβαινον.
Ἵππους δ' εἰσελάσαντες, ἐπὶ πρύμνῃσι μάχοντο,
Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδὸν, οἱ μὲν ἀφ' ἵππων,
Οἱ δ' ἀπὸ νηῶν ὕψι μελαινάων ἐπιβάντες,
Μακροῖσι ξυστοῖσι, τά ῥά σφ' ἐπὶ νηυσὶν ἔκειτο
Ναύμαχα, κολλήεντα, κατὰ στόμα εἱμένα χαλκῷ.
Πάτροκλος δ', εἴως μὲν Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Τείχεος ἀμφεμάχοντο θοάων ἔκτοθι νηῶν,
Τόφρ' ὅγ' ἐνὶ κλισίῃ ἀγαπήνορος Εὐρυπύλοιο
Ἧστό τε, καὶ τὸν ἔτερπε λόγοις, ἐπὶ δ' ἕλκεϊ λυγρῷ
Φάρμακ', ἀκήματ' ἔπασσε μελαινάων ὀδυνάων·
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τεῖχος ἐπεσσυμένους ἐνόησε
Τρῶας, ἀτὰρ Δαναῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε,
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, καὶ ὣ πεπλήγετο μηρὼ
Χερσὶ καταπρηνέσσ'· ὀλοφυρόμενος δ' ἔπος ηὔδα,
Εὐρύπυλ', οὐκέτι τοι δύναμαι, χατέοντί περ ἔμπης,
Ἐνθάδε παρμενέμεν· δὴ γὰρ μέγα νεῖκος ὄρωρεν·
Ἀλλὰ σὲ μὲν θεράπων ποτιτερπέτω· αὐτὰρ ἔγωγε
Σπεύσομαι εἰς Ἀχιλῆα, ἵν' ὀτρύνω πολεμίζειν.
Τίς δ' οἶδ', εἴκεν οἱ, σὺν δαίμονι, θυμὸν ὀρίνω

Navis supra latera in mare descendit, quando urget
Vis venti; hæc enim maximè undas auget:
Sic Trojani magno clamore murum transcendebant.
Equis etenim intrò-actis, ad puppes pugnabant,
Hastis utrinque acutis cominùs, hi quidem ab equis,
Illi verò a navibus ex-alto-nigris quas conscenderant,
Longis contis, qui eis in navibus jacebant
Ad navale-prælium-apti, compacti, ex-tremo induti ære.
Patroclus autem, quamdiù quidem Achivique Trojanique
De muro pugnabant veloces extra naves,
Tamdiu hic in tentorio virtutem-amantis Eurypyli
Sedebátque, & hunc oblectabat sermonibus, inque vulnere gravi
Pharmaca, medelas spargebat profundorum dolorum:
Sed postquam murum impetu-magno-ingressos advertit
Trojanos, Danaorúmque ortus est clamórque fugáque,
Ejulavit utique deinde, & sua percussit fœmora
Manibus pronis; lugénsque verbum dixit,
" Eurypyle, non ampliùs tecum possum, indigente licet,
" Hic manere; jam enim magnum certamen ortum est:
" Sed te quidem famulus oblectet: at ego
" Festinabo ad Achillem, ut impellam ad pugnam.
" Quis autem scit, si quà ei, favente deo, animum moveam

ΣΧΟΛΙΑ.

382. Νηὸς ὑπὲρ τοίχων καταβήσεται.] Ὑπὲρ τοὺς τοίχους τῆς νεώς.

389. Ναύμαχα.] Μακρὰ δόρατα, τὰ πρὸς ναυμαχίαν ἐπιτήδεια. Κολλήεντα.] Ἐκ πολλῶν συγκεκολλημένα, ἵνα γένηται μακρά· οἷον σύνθετα, καὶ οὐ μονόξυλα. Κατὰ στόμα.] Νῦν, κατὰ τὴν ἀρχὴν μεταφορικῶς. Εἱμένα χαλκῷ.] Ἀντὶ τοῦ, κατὰ τὸ ἄκρον ἐσιδηρωμένα.

392. Ἀγαπήνορος.] Ἤτοι, ἀγαπῶντος τοὺς ἄνδρας, ἢ, ἀνδρείαν.

394. Ἀκήματα.] Ἰάματα.

399. Χατέοντι.] Χρήζοντι, δεομένῳ.

400. Δὴ γὰρ μέγα νεῖκος.] Μάλα γὰρ μεγάλη μάχη.

401. Ποτιτερπέτω.] Παρηγορείτω.

402. Εἰς Ἀχιλῆα.] Ἀντὶ τοῦ, πρὸς Ἀχιλλέα.

NOTÆ.

386. Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδὸν) Cùm olim in pluribus esset, ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν αὐτοσχεδὸν, Errorem sistendum duxi, ob *Metrum*; nec tamen sine MSS. trium auctoritate, MS. CCC. *Cantabr.* MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori.*

394. Φάρμακ', ἀκήματ' ἔπασσε) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκήματα, & hinc illius ἔπλασσε, tu emenda, & legas, ἔπασσε.

396. Γένετο ἰαχή τε φόβος τε) Vid. de hoc *Hiatu*, ad Δ'. v. 456.

403. Τίς δ' οἶδ', εἴκεν οἱ, σὺν δαίμονι) *Ultima* τοῦ εἴκεν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Asperum*, cum *Circumflexo*. Legitur tamen εἴκεν ἰοῖ. *Ibid.* Δαίμονι, subaudi ἀγαθῷ· ut, ad Θ'. v. 166. πάρος τοι δαίμονα δώσω, subintelligitur κακόν.

VARIÆ LECTIONES.

386. Ἔγχεσιν ἀμφιγύοις αὐτοσχεδὸν) γρ. ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν αὐτοσχεδόν. Vid. in *Textum.*

387. Ὕψι μελαινάων) γρ. ὑψιμελαινάων, non benè.

389. Κατὰ στόμα εἱμένα) γρ. κατὰ στόμαθ' εἱμένα.

398. Δ' ἔπος ηὔδα) γρ. δὲ προσηύδα, vid. suprà, ad v. 114. Ità hìc MS. *Barocc.* Oxon.

403. Εἴκεν οἱ) γρ. εἴκεν ἰοῖ. Vid. Not. in *Text.*

Παρει-

Παρειπών; ἀγαθὴ δὲ παραίφασίς ἐστιν ἑταίρου.
Τὸν μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντα πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τρῶας ἐπερχομένους μένον ἔμπεδον, οὐδὲ δύναντο,
Παυροτέρους περ ἐόντας, ἀπώσασθαι παρὰ νηῶν,
Οὔτε ποτὲ Τρῶες Δαναῶν ἐδύναντο φάλαγγας
Ῥηξάμενοι, κλισίῃσι μιγήμεναι, οὐδὲ νέεσσιν.
Ἀλλ' ὥστε στάθμη δόρυ νήϊον ἐξιθύνει
Τέκτονος ἐν παλάμῃσι δαήμονος, ὅς ῥά τε πάσης
Εὖ εἰδῇ σοφίης, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης·
Ὣς μὲν τῶν ἐπὶ ἶσα μάχη τέτατο πτόλεμός τε.
Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο νέεσσιν·
Ἕκτωρ δ' ἄντ' Αἴαντος ἐείσατο κυδαλίμοιο.
Τὼ δὲ μιῆς περὶ νηὸς ἔχον πόνον, οὐδ' ἐδύναντο
Οὔθ' ὁ τὸν ἐξελάσαι, καὶ ἐνιπρῆσαι πυρὶ νῆας,
Οὔθ' ὁ τὸν ἂψ ὤσασθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.

Admonitu? Bona utique admonitio est amici.
Hunc quidem sic locutum pedes ferebant. At Achivi
Trojanos invadentes sustinebant constanter, nec tamen poterant,
Pauciores illos licèt existentes, repellere à navibus;
Neque unquam Trojani Danaorum valebant phalangibus
Perruptis, tentoriis misceri, neque navibus.
Sed veluti amussis lignum navale dirigit
Fabri in manibus periti, qui totam
Callet artem præceptis Minervæ:
Sic quidem horum æqualitèr pugna porrecta erat præliumque.
Alii quidem circa alias pugnam pugnabant naves:
Hector verò contra Ajacem ibat gloriâ-sublimem.
Hi itaque unam circa navem ferebant bellicum-laborem, neque poterant
Neque hic illum vi-abigere, & incendere igni naves,
Neque ille hunc repellere, postquam prope admoverat Deus.

ΣΧΟΛΙΑ.

404. Παραίφασις.] Παραμυθία, παραίνεσις.

405. Πόδες φέρον.] * Ὅτι οἱ πόδες αὐτὸν ἔφερον· οὐκ αὐτὸς τοὺς πόδας· πρὸς Ζηνόδοτον, ὅτι ἀναγράφει, * Ῥίμφα ἑ γοῦνα φέρει. Αὐτὰρ Ἀχαιοὶ) Εἰκότως ἰσόρροπος ἡ μάχη· οἱ μὲν γὰρ, ἐλπίδι τοῦ νικᾶν ἐφράξαντο· οἱ δὲ, ἀπογνώσει σωτηρίας, ἰσῶσιν. * Iliad. ό. v. 263.

410. Στάθμη.] Ἐργαλεῖον τεκτονικὸν, ἡ καὶ κατευθυντηρία λεγομένη· τούτῳ δὲ κανονίζεται τὸ ξύλον. Ἔστι δὲ καὶ σχοινίον λεπτὸν, ἐρυθρῷ ἢ μέλανι χρώματι κεχρισμένον. Νήϊον.] Τὸ εἰς ναυπηγίαν ξύλον. Ἐξιθύνει.] Ἴσον ποιεῖ, ὀρθοῖ.

411. Δαήμονος.] Ἐμπείρου.

412. Εὖ εἰδῇ σοφίης.] Ἔμπειρος τεκτονικῆς. Τὸ γὰρ παλαιὸν πᾶς τεχνίτης, σοφὸς ἐκαλεῖτο, συγκεχυμένῳ ὀνόματι· ὕστερον δὲ Πυθαγόρας, τοῦτο μεμψάμενος, σοφὸν μὲν μόνον εἶπε τὸ θεῖον ὀνομάζεσθαι· σοφίαν δὲ μόνην τὴν ἔχουσαν τὸ τέλειον καὶ ἄπταιστον τῆς ἐπιστήμης, ἥτις ἐστὶ γνῶσις θείων τε καὶ ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Ὑποθημοσύνῃσιν.] Ὑποβολαῖς, διδασκαλίαις.

413. Τέτατο.] Ἐπετέτατο.

414. Ἄλλοι δ' ἀμφ' ἄλλῃσι μάχην ἐμάχοντο.] Ἄλλοι δὲ κατ' ἄλλο μέρος τῶν νεῶν ἐμάχοντο.

415. Ἄντ' Αἴαντος.] Ἀντικρὺ τοῦ Αἴαντος. Ἐείσατο.] Ἐφάνη· ἐφώρμησεν, ἐπῆλθεν. * Ἀνέστραπται δὲ τὴν ὅλην θέλει, ὑπὸ τῶν θεῶν ἐπικρατούμενος.

418. Ἂψ ὤσασθαι.] Εἰς τοὐπίσω ἀπώσασθαι.

NOTÆ.

404. Παρειπὼν) *Prior* producitur, ob *Asperum*, & Pedis initium; legitur & παρρειπών. Vid. ad ζ. v. 62. & v. 337.

405. Πόδες φέρον) *Virgil.* Eclog. IX. v. 1. Quo te, Mœri, pedes, an quo Via ducit, in urbem? Confer *Isaia* c. 23. v. 7.

412. Εὖ εἰδῇ σοφίης) *Eustath.* fol. 1028. lin. 49. Σοφίαν δὲ, οὐ τὴν λογικὴν φησιν, ἀλλ' ἁπλῶς τὴν τέχνην, ἔθει ἀρχαίῳ, καὶ μάλιστα τὴν χειρωνακτικήν· ἣν οἶδέ τις, ὑποθημοσύνῃσιν Ἀθήνης κατὰ τὸν Ποιητὴν, δι' ἧς πολλαχοῦ δηλοῦται, τιμώσης τέχνας ἐπιστημονικάς· οἱ γὰρ Παλαιοὶ σοφοὺς ἐκάλουν ἅπαντας τοὺς τεχνίτας· ὡς τὸ, * σοφὸς ἤραρε τέκτων. * Locus extat, *Iliad.* ψ'. v. 712. at κλυτὸς ἤραρε τέκτων, nunc legitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

405. Πόδες φέρον) Totum hoc *Scholion Victorianum*. Pars Prior extat P. *Victorii* Var. Lect. l. 29. c. 24. Pars altera, l. 36. c. 3.

415. * Ἀνέστραπται δὲ &c.) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

404. Παρειπὼν) γρ. παρρειπὼν, Vid. Not. in *Text.*

406. Οὐδὲ δύναντο) γρ. οὐδ' ἐδύναντο, ut mox, v. 416.

407. Παρὰ νηῶν) γρ. ἀπὸ νηῶν, *Eust.* fol. 1028. lin. 10.

408. Οὔτε ποτὶ) γρ. οὐδέ ποτε.

409. Οὐδὲ νέεσσιν) γρ. ἠδὲ νέεσσιν, *Eustath.* fol. 1028. lin. 11. & MS. *Barocc.* Oxon. Res eodem recidit.

410. Ἐξιθύνει) γρ. ἰξιθύνει, *Br. Schol.* ἐξιθύνει, *Exc.* MSS.

416. Τὼ δὲ) γρ. τοὶ δὲ.

Ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο Καλήτορα φαίδιμος Αἴας,
Πῦρ ἐς νῆα φέροντα, κατὰ στῆθος βάλε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, δαλὸς δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Ἕκτωρ δ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν
Ἐν κονίῃσι πεσόντα, νεὸς προπάροιθε μελαίνης,
Τρωσί τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Μὴ δή πω χάζεσθε μάχης ἐν στείνεϊ τῷδε·
Ἀλλ' υἷα Κλυτίοιο σαώσατε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Τοῦ μὲν ἅμαρθ'· ὁ δ' ἔπειτα Λυκόφρονα, Μάστορος υἱὸν,
Αἴαντος θεράποντα, Κυθήριον, ὅς ῥα παρ' αὐτῷ
Ναῖ', ἐπεὶ ἄνδρα κατέκτα Κυθήροισι ζαθέοισι·
Τόν ῥ' ἔβαλεν κεφαλὴν ὑπὲρ οὔατος ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἑσταότ' ἄγχ' Αἴαντος· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Νηὸς ἄπο πρυμνῆς χαμάδις πέσε· λῦντο δὲ γυῖα.
Αἴας δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα,
Τεῦκρε πέπον, δὴ νῶϊν ἀπέκτατο πιστὸς ἑταῖρος
Μαστορίδης, ὃν νῶϊ Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα,
Ἶσα φίλοισι τοκεῦσιν ἐτίομεν ἐν μεγάροισι·
Τὸν δ' Ἕκτωρ μεγάθυμος ἀπέκτανε· πῇ νύ τοι ἰοὶ

Tunc filium Clytii Caletorem illustris Ajax
Ignem in navem ferentem, ad pectus percussit hastâ:
Fragorem verò edidit cadens, torrisque ei excidit manu.
Hector autem ut advertit consobrinum oculis
In pulveres procubuisse, navem ante nigram,
Trojanosque, & Lycios adhortatus est, altum clamans,
« Trojani, & Lycii, & Dardani cominus-pugnantes,
« Ne quà jam recedatis à pugnâ in angustiâ hac:
« Sed filium Clytii servare, nè illi Achivi
« Arma detrahant in certamine ad naves lapso.
Sic fatus, in Ajacem jaculatus est hastâ fulgenti:
Ab hoc quidem aberravit: at deinde Lycophronem, Mastoris filium,
Ajacis famulum, Cytherium, qui cum illo
Habitabat, quoniam virum interfecerat Cytheris religiosis:
Hunc percussit caput super aurem acutâ hastâ,
Stantem prope Ajacem. Hic ergò supinus in pulveres
Navis à puppe humi cecidit: soluta sunt etenim membra.
Ajax autem exhorruit, fratrémque allocutus est,
« Teucer suavissime, jam nobis interfectus est fidus socius
« Mastorides, quem nos Cytheris profectum domesticum,
« Æquè ac charos parentes honorabamus in ædibus;
« Hunc Hector magnanimus occidit: ubinam tibi sagittæ

ΣΧΟΛΙΑ.

419. Ἔνθ' υἷα Κλυτίοιο.] Τόπε τὸν υἱὸν τοῦ Κλυτίου· Κλυτίος, ἀδελφὸς Πριάμου· * ὁ οὖν υἱὸς αὐτοῦ Καλήτωρ, ἀνεψιὸς Ἕκτορος. Ἔστι δὲ καὶ ἕτερος Κλυτίος ὁμώνυμος.

421. * Δαλὸς.] Ὁ πεπυρακτωμένος ἄνθραξ· ἢ λαμπάς· ἢ ξύλον ἀπόκαυμα· ἢ δαλίον ἡμίφλεκτον.

422. * Ἀνεψιόν.] Τὸν ἀδελφοῦ ἢ ἀδελφῆς υἱόν.

426. Χάζεσθε.] Ἀναχωρεῖτε. Στείνει.] Στενοχωρίαν ἔχοντι τόπῳ ἢ, τῇ μάχῃ τῇ στενοχωρούσῃ, καὶ πανταχόθεν πεπυκνωμένῃ.

427. Σαώσατε.] Ἀνακομίσατε, τῆς μάχης σώσατε.

428. Νεῶν ἐν ἀγῶνι.] Ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν νεῶν, τῷ ναυσταθμῷ.

431. Κυθήριον.] Ἀπὸ Κυθήρων· Κύθηρα δὲ, νησίδιον τῆς Λακωνικῆς, Ἀφροδίτης ἱερόν· ὅθεν καὶ Κυθέρειαν ἐπιθετικῶς ὀνομάζουσι τὴν θεάν.

437. Δὴ νῶϊν.] Ἡμῶν δή.

438. Κυθηρόθεν ἔνδον ἐόντα.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ Κυθήρων ἐνδεδημηκότα.

NOTÆ.

422. Ἀνεψιὸν) Καλήτωρ, υἱὸς Κλυτίου· ὁ δὲ Κλυτίος, υἱὸς Λαομέδοντος, ἀδελφὸς Πριάμου, ut Iliad. γ'. v. 147. & υ'. v. 237.

437. Ἀπέκτατο) Etymolog. M. v. Ἀπέκτατο) Ἐκ τοῦ κτῶ, παράγωγον κτείνω· ἔκτεινα, ἐκτάνθην, ἔκτακα, ἐκτάκω· καὶ ἀπέκτατο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

419. * Ὁ οὖν υἱὸς αὐτοῦ) Has Voces addo, ad Sensûs complimentum. Vid. Not. in *Textum*.

421. * Δαλὸς) Ex *Etymolog.* M.

422. * Ἀνεψιὸν) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

440. Ἀπέκτανε) γρ. ἀπέκτεινε, *Etymolog.* M. v.

Ὠκύ-

Ὠκύμοροι καὶ τόξον, ὅ τοι πόρε Φοῖβος Ἀπόλλων;
Ὣς φάτ'· ὁ δὲ ξυνέηκε· θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Τόξον ἔχων ἐν χειρὶ παλίντονον, ἠδὲ φαρέτρην
Ἰοδόκον· μάλα δ' ὦκα βέλεα Τρώεσσιν ἐφίει.
Καί ῥ' ἔβαλε Κλεῖτον, Πεισήνορος ἀγλαὸν υἱὸν,
Πυλυδάμαντος ἑταῖρον, ἀγαυοῦ Πανθοΐδαο,
Ἡνία χερσὶν ἔχοντα· ὁ μὲν πεπόνητο καθ' ἵππους·
Τῇ γὰρ ἔχ', ᾗ ῥα πολὺ πλεῖσται κλονέοντο φάλαγγες,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν, ἱεμένῳ πέρ·
Αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, ὑπερώησαν δέ οἱ ἵπποι,
Κείν' ὄχεα κροτέοντες· ἄναξ δ' ἐνόησε τάχιστα
Πυλυδάμας, καὶ πρῶτος ἐναντίον ἤλυθεν ἵππων.
Τοὺς μὲν ὅγ' Ἀστυνόῳ, Προτιάονος υἱέϊ, δῶκε·
Πολλὰ δ' ἐπώτρυνε σχεδὸν ἴσχειν εἰσορόωντα
Ἵππους· αὐτὸς δ' αὖτις ἰὼν προμάχοισιν ἐμίχθη.
Τεῦκρος δ' ἄλλον ὀϊστὸν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Αἴνυτο, καί κεν ἔπαυσε μάχης ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιῶν,

* Mortem-celeriter-inferentes & arcus, quem tibi dedit Phœbus Apollo?
Sic dixit: Hic autem intellexit: currens verò ei prope astitit
Arcum tenens in manu renitentem, atque pharetram
Sagittiferam; perquàm igitur citò sagittas Trojanis immittebat:
Et percussit Clitum Pisenoris illustrem filium,
Polydamantis socium, præclari Panthoidæ,
Frena manibus tenentem. Hic quidem exercebatur equis regendis:
Eà enim dirigebat, quà multò plurimæ turbabantur phalanges,
Hectori & Trojanis gratificans: statim verò ei
Venit malum, quod ab eo nemo arcuit, cupienti licet:
Cervici enim ejus à tergo luctuosa incidit sagitta:
Decidit adeò de curribus, retrocesseruntque ejus equi,
Vacuos currus succutientes-magno-sonitu. Dominus verò sensit citissimè
Polydamas, & primus obviàm venit equis.
Hos quidem ille Astynoo, Protiaonis filio, dedit:
Multùmque hortabatur propè *se* tenere in conspectu
Equos: ipse autem rursus profectus primis pugnatoribus mistus est.
Teucer interim aliam sagittam in Hectorem ære armatum
Depromebat, & cessare quidem fecisset à pugnâ ad naves Achivorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

441. Ὠκύμοροι] Ταχύμοιροι, θάνατον ἐπιφέροντες, ταχυθάνατοι.

443. Παλίντονον.] Εἰς τοὐπίσω ἑλκόμενον.

444. Ἰοδόκον.] Ἰοὺς δεχομένην· ὅ ἐστι, βέλη.

447. Πεπόνητο.] Ἐπεπόνητο, ἐνήργει, * καὶ καθ' ἵππους εἴχετο ἔργου.

448. Τῇ γὰρ ἔχ.] Ἐκεῖ γὰρ ἤλαυνεν. Ἧι ῥα.] Ὅπου δέ. Κλονέοντο.] Ἐταράσσοντο.

450. Ἐρύκακεν.] Εἶρξεν, ἐκώλυσεν. Ἱεμένῳ.] Προθυμουμένῳ, σπεύδοντι.

451. Αὐχένι γάρ οἱ ὄπισθε πολύστονος ἔμπεσεν ἰός.] Πολύστονος, ἤτοι, ὁ ὀδυνηρὸς, ἢ πολλῶν στεναγμῶν αἴτιος. Ἀποστρεφόντων δὲ τὰ ἅρματα τῶν Τρώων, πρὸς τὸ ἐξίσου πολεμεῖν ἐπιβεβηκόσι τῶν νεῶν τοῖς Ἕλλησιν, οὕτως ὁ ἡνίοχος περιαγόμενος πρὸς τοὺς ἵππους βέβληται κατὰ τοῦ αὐχένος.

452. Ὑπερώησαν.] Ὑπεχώρησαν, * ὑπερώρμησαν· ἀπὸ τοῦ ἐρωὴ, ἡ ὁρμή.

453. Κείν' ὄχεα κροτέοντες.] Κενὰ τὰ ἅρματα κροτοῦντες.

456. Ἴσχειν.] Κατέχειν. * Εἰσορόωντα.] Ἤτοι φυλάσσοντα τοὺς ἵππους, ἢ ἑαυτόν.

459. Αἴνυτο.] Ἐλάμβανεν, ἀφῃρεῖτο.

NOTÆ.

444. Βέλεα) Ità scribendum cum MS. CCC. at ut βέλη legendum.

451. Αὐχένι γὰρ οἱ ὄπισθε) Vocula γὰρ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ob *Asperum* sequentem; ut intrà, ad v. 532.

NOTÆ IN SCHOLIA.

447. * Καὶ καθ' ἵππους εἴχετο ἔργου) *Excerpta* MSS.

452. * Ὑπερώρμησαν &c.) *Excerpta* MSS.

456. * Εἰσορόωντα) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

444. Βέλεα) γρ. βέλη, vid. Not. in *Textum*. Ibid. Ἐφίει) γρ. ἐφίειν MS. *Barocc.* Oxon.

450. Ἱεμένῳ πέρ) γρ. ἱεμένων περ, *Eustath.* fol. 1031. lin. 41.

454. Ἐναντίον) γρ. ἐναντίος, MS. CCC. *Cant.* & MS. *Barocc.* Oxon.

Εἴ μιν ἀριστεύοντα βαλὼν ἐξείλετο θυμόν·
Ἀλλ' οὐ λῆθε Διὸς πυκινὸν νόον, ὅς ῥ' ἐφύλασσεν
Ἕκτορ', ἀτὰρ Τεῦκρον Τελαμώνιον εὖχος ἀπηύρα,
Ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν ἐν ἀμύμονι τόξῳ
Ῥῆξ' ἐπὶ τῷ ἐρύοντι· παρεπλάγχθη δέ οἱ ἄλλῃ
Ἰὸς χαλκοβαρής, τόξον δέ οἱ ἔκπεσε χειρός.
Τεῦκρος δ' ἐρρίγησε, κασίγνητον δὲ προσηύδα,
Ὢ πόποι, ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει
Δαίμων ἡμετέρης, ὅ, τέ μοι βιὸν ἔκβαλε χειρός·
Νευρὴν δ' ἐξέρρηξε νεόστροφον, ἥν οἱ ἔδησα
Πρώϊον, ὄφρ' ἀνέχοιτο θαμὰ θρώσκοντας ὀϊστούς.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ὦ πέπον, ἀλλὰ βιὸν μὲν ἔα, καὶ ταρφέας ἰοὺς
Κεῖσθαι, ἐπεὶ συνέχευε θεὸς, Δαναοῖσι μεγήρας·
Αὐτὰρ χερσὶν ἑλὼν δολιχὸν δόρυ καὶ σάκος ὤμῳ,
Μάρναό τε Τρώεσσι, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς.
Μὴ μὰν ἀσπουδί γε, δαμασσάμενοί περ, ἕλοιεν
Νῆας ἐϋσσέλμους, ἀλλὰ μνησώμεθα χάρμης.
Ὣς φάθ'· ὁ δὲ τόξον μὲν ἐνὶ κλισίῃσιν ἔθηκεν.
Αὐτὰρ ὅγ' ἀμφ' ὤμοισι σάκος θέτο τετραθέλυμνον·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,

Quandoquidem ei pugnanti fortissimè percusso eripuisset animam:
Sed non latuit Jovis prudentem mentem, qui custodiebat
Hectorem; Teucrum verò Telamonium gloriâ privavit,
Qui ei scitè-tortum nervum in eximio arcu
Rupit in hunc trahenti; detorquebatur autem ei aliò
Sagitta ære-gravis, arcúsque ei excidit manu.
Teucer verò cohorruit, fratrémque allocutus est,
" Eheu, certè jam penitùs pugnæ consilia præcidit
" Deus nostræ, qui mihi arcum excussit manu:
" Nervum autem disrupit recens-tortum, quem ei illigavi
" Matutinum, ut sustineret crebrò exilientes sagittas.
Huic respondit deindè magnus Telamonius Ajax,
" O amice, quin arcum quidem sine, & crebras sagittas
" Jacere, quoniam confudit deus, Danais invidens:
" Sed manibus sumptâ longâ hastâ & scuto humero,
" Pugnáque in Trojanos, & cæteras excita copias,
" Nè sine-labore saltem, victores licèt, ceperint
" Naves bonis-transtris instructas; sed recordemur pugnæ.
Sic dixit: ille verò arcum quidem in tentoriis reposuit.
Et circum humeros scutum posuit quadruplex:
Capitéque in forti galeam scitè-factam posuit,

ΣΧΟΛΙΑ.

460. Εἴ μιν.] Ἀντὶ τοῦ, αὐτόν.
461. Πυκινόν.] Νῦν, συνετόν.
462. Ἀπηύρα.] Ἀφείλετο.
463. Ἐϋστρεφέα.] Καλῶς συνεστρεφομένην. Ἀμύμονι τόξῳ.] Ἤτοι, κατὰ μετουσίαν τοῦ φοροῦντος· ἢ, πανταχόθεν ἀμώμητον καὶ ὑγιεῖ.
464. Παρεπλάγχθη.] Παρηνέχθη, παρέπεσεν. Ἄλλῃ.] Ἀλλαχόσε, καὶ οὐκ ἐπὶ τὸν Ἕκτορα.
465. Χαλκοβαρής.] Χαλκῷ βαρυνόμενος.
467. Ἦ δὴ πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κείρει.] Πᾶσαν τὴν εἰς τὸν πόλεμον ἡμῶν προθυμίαν θεός τις κωλύει, καὶ περικόπτει. Ἐπὶ μήδεα κείρει.] Ἐπικείρει, ἐμποδίζει τὰ βουλεύματα.
469. Νεόστροφον.] Καινὴν, νεωστὶ ἐστραμμένην.
470. Πρώϊον.] Ἕωθεν, ὄρθριον. ἢ προσφάτως. Ἀνέχοιτο.] Ὑπομένοι, ἀντέχοιτο. Θαμά.] Πυκνῶς.
473. Μεγήρας.] Φθονήσας.
476. Ἀσπουδί.] Χωρὶς σπουδῆς, καὶ κακοπαθείας.
479. Τετραθέλυμνον.] Τετράπτυχον, τέσσαρας θέσεις ἔχον ἐπαλλήλους.

NOTÆ.

463. Ὅς οἱ ἐϋστρεφέα νευρὴν) Διπενθὴς ὁ στίχος· Τὸ ὃς producitur, ut modò, ad v. 451. quanquam & legitur, ὅς ῥ' οἱ, & *Ultima* τοῦ ἐϋστρεφέα, in *Casurâ*, & ante *Liquidam*; vid. ad α'. v. 45.

478. Ὣς φάθ'· ὁ δὲ τόξον) Τὸ δὲ producitur, in *Casurâ*, vi *Toni* sui, &c. ut *Odyss.* α'. v. 40. Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρείδαο. Et δὴ tamen scribi potest.

VARIÆ LECTIONES.

463. Ὅς οἱ) γρ. ὅς ῥ' οἱ, ut modò, ad v. 461. & olim, in *Omnibus*.
464. Ἄλλῃ) γρ. ἄλλη.
469. Ἣν οἱ ἔδησα) γρ. ἣν ἐνέδησα, MS. Bar. *Oxon.*
477. Μνησώμεθα) γρ. μνησαίμεθα, MS. Barocc. Oxon.

Ἵππου-

Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν·
Εἵλετο δ' ἄλκιμον ἔγχος, ἀκαχμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Βῆ δ' ἰέναι, μάλα δ' ὦκα θέων Αἴαντι παρέστη.
Ἕκτωρ δ' ὡς εἶδεν Τεύκρου βλαφθέντα βέλεμνα,
Τρωσί τε, καὶ Λυκίοισιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς,
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· δὴ γὰρ ἴδον ὀφθαλμοῖσιν
Ἀνδρὸς ἀριστῆος Διόθεν βλαφθέντα βέλεμνα.
Ῥεῖα δ' ἀρίγνωτος Διὸς ἀνδράσι γίνεται ἀλκὴ,
Ἠμὲν ὁτέοισιν κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυαλίξῃ,
Ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε, καὶ οὐκ ἐθέλῃσιν ἀμύνειν·
Ὡς νῦν Ἀργείων μινύθει μένος, ἄμμι δ' ἀρήγει.
Ἀλλὰ μάχεσθ' ἐπὶ νηυσὶν ἀολλέες· ὃς δέ κεν ὑμέων
Βλήμενος, ἠὲ τυπεὶς, θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,

Equinis-setis comantem; terribilitèr verò crista desuper nutabat:
Sumpsit & validam hastam, præfixam acuto ære:
Perrexit demum ire, & admodùm celeritèr currens Ajaci astitit.
Hector interim ut vidit Teucri divinitus-inutiles-factas sagittas,
Trojanósque & Lycios adhortatus est altùm clamans,
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominus pugnantes,
" Viri estote, amici, recordaminíque impetuosæ fortitudinis,
" Naves per cavas: jam enim vidi oculis
" Viri peritissimi à Jove inutiles-factas sagittas.
" Admodum etenim facilis agnitu Jovis hominibus est potentia,
" Tum quibus gloriam superiorem dederit,
" Tum quos minuat, & nolit defendere:
" Sicut nunc Argivorum minuit robur, nobisque auxiliatur.
" Sed pugnate ad naves conferti: qui autem vestrûm
" Vulneratus eminùs vel cominùs mortem & fatum assecutus fuerit

ΣΧΟΛΙΑ.

484. * Βλαφθέντα.] Βεβλαμμένα τῆς χρήσεως. Βέλεμνα.] Βέλη, ὑποκοριστικῶς.

488. Δὴ γὰρ ἴδον.] Ἴδον γὰρ δή.

489. Διόθεν.] Ἀναγκαίως, τὸ Διόθεν· ἵνα τοὺς μὲν ἐπιῤῥώσῃ, τοὺς δὲ ἀδεεῖς καταστήσῃ· τῇ τῶν θεῶν ἂν ἐλπίδι ἀνεγείρει τὸ στρατόν.

490. Ἀλκή.] Νῦν, βοήθεια.

491. Ὁτέοισιν.] Οἷστισιν. Ὑπέρτερον.] Ὑπερέχον, μέγα.

492. Μινύθῃ.] Ἐλαττοῖ, μειοῖ.

495. Βλήμενος.] Ἐκ βολῆς τρωθείς. Τυπείς.] Ἐκ χειρὸς τρωθεὶς, ἐκ τοῦ σύνεγγυς. Πότμον.] Μόρον, θάνατον.

NOTÆ.

481. Ἵππουριν) Hic Versus, in MS. Barocc. Oxon. deest; quod in ejusmodi Casibus frequens est, ut Versus, qui aliàs plenè laudari soleant, aliàs prorsus omittantur; non enim in omnibus locis æquè sunt Omnes necessarii.

488. Δὴ γὰρ ἴδον) Τὸ γὰρ hic producitur in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & *Acuti* sequentis; legitur tamen &, δὴ γάρ ῥ' ἴδον, ut suprà, ad v. 463.

491. Ὁτέοισιν κῦδος) Ὅτις, pro ὅστις, ut ὃ, pro ὃς, sæpe *Homero*; at τὸ ὁ, in ὅτις, per omnes ferè *Casus* manet, alterâ tantùm parte, suo more, declinatâ, ut ὅτεο, vel ὅττεο, pro οὗτινος, *Odyss.* ά. v. 421. Ὅτῳ, vel ὅτεῳ, pro ᾧτινι, *Iliad.* ό. v. 664. Ὅτινα, pro ὅντινα, *Odyss.* θ΄. v. 204. Ὅτεων, pro ὧντινων, *Odyss.* κ΄. v. 39. Ὁτέοισιν, hoc in loco, pro οἷς τισι, Ὅτινας, versu sequenti, pro οὕς τινας· & ὅτινα, pro ἅ, τινα, *Iliad.* χ΄. v. 450. Vid. *Eustath.* fol. 1033. lin. 44. & *Etymolog.* M. v. Ὁτέοισιν. Τὸ, ὅτινας τρισύλλαβον, ἐπεὶ τὸ ο ἔχει τὸν τόνον· τὸ δὲ, ὁτέοισιν, οὐκ ἔτι. Est autem *Æolicum*, ut *Scholiastes* Sophocl. ad *Ajac.* v. 292. Οὔτε τῷ κλύων) Ὥσπερ παρ' Αἰολεῦσι, τὸ ὅτινα κοινόν ἐστι κατὰ γένος· οὕτω καὶ παρ' Ἀττικοῖς τὸ, ὅτι τὸ, ὅτε ὥστε συντιθέασι), κοινῶς λέγεται.

492. Ἠδ' ὅτινας μινύθῃ τε) De voce ὅτινας, pro οὕς τινας, suprà, ad v. 591. Ad loci illustrationem, confer illud *Hesiodi*, v. 5. Ῥέα μὲν γὰρ βριάει, ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει· Ῥεῖα δ' ἀρίζηλον μινύθει, καὶ ἀγήνορα κάρφει Ζεὺς ὑψιβρεμέτης.

495. Τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης Τεθνάμεν) *Horat.* Dulce & decorum est, pro Patriâ mori.

NOTÆ IN SCHOLIA.

484. * Βλαφθέντα βέλεμνα) * Βεβλαμμένα τῆς βελῶν χρήσεως. *Excerpta* MSS. at ibi, pro βεβλαμμένα, ἐπιλελησμένα, malè. An ἀπημβλυσμένα?

VARIÆ LECTIONES.

481. Ἵππουριν) Hic Versus, in MS. *Barocc.* Oxon. deest.

490. Γίγνεται) γρ. γίνεται, ut suprà, v. 359.

491. Ἐγγυαλίξῃ) γρ. ἐγγυαλίξει, ut mox, v. 492. μινύθει.

492. Μινύθῃ) γρ. μινύθει, MS. Barocc. Oxon. at falsam esse *Lectionem* arguit, τὸ ἐθέλῃσιν, &c.

Τεθνάτω

Τεθνάτω· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀμυνομένῳ περὶ πάτρης
Τεθνάμεν· ἀλλ' ἄλοχός τε σόη καὶ παῖδες ὀπίσσω,
Καὶ οἶκος, καὶ κλῆρος ἀκήρατος, εἴ κεν Ἀχαιοὶ
Οἴχωνται σὺν νηυσὶ φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Αἴας δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐκέκλετο οἷς ἑτάροισιν,
Αἰδὼς, Ἀργεῖοι· νῦν ἄρκιον ἢ ἀπολέσθαι,
Ἠὲ σαωθῆναι, καὶ ἀπώσασθαι κακὰ νηῶν.
Ἦ ἔλπεσθ', ἢν νῆας ἕλῃ κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Ἐμβαδὸν ἵξεσθαι ἣν πατρίδα γαῖαν ἕκαστος;
Ἦ οὐκ ὀτρύνοντος ἀκούετε λαὸν ἅπαντα
Ἕκτορος, ὃς δὴ νῆας ἐνιπρῆσαι μενεαίνει;
Οὐ μὰν ἔς γε χορὸν κέλετ' ἐλθέμεν, ἀλλὰ μάχεσθαι.
Ἡμῖν δ' οὔτις τοῦδε νόος καὶ μῆτις ἀμείνων,
Ἢ αὐτοσχεδίῃ μῖξαι χεῖράς τε μένος τε.
Βέλτερον, ἢ ἀπολέσθαι ἕνα χρόνον, ἠὲ βιῶναι,
Ἢ δηθὰ στρεύγεσθαι ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Ὧδ' αὔτως παρὰ νηυσὶν, ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισιν.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου.
Ἔνθ' Ἕκτωρ μὲν ἕλε Σχεδίον, Περιμήδεος υἱὸν,
Ἀρχὸν Φωκήων· Αἴας δ' ἕλε Λαοδάμαντα,

" Moriatur: non ei indecorum pugnanti pro patriâ
" Mori; at uxorque salva & filii in-posterum,
" Et domus & patrimonium integrum; siquidem Achivi
" Abeant cum navibus dilectam in patriam terram.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque:
Ajax verò vicissim ex-alterâ parte hortatus est suos socios,
" Proh pudor, Argivi! Nunc satius vel perisse,
" Vel servatos esse, & avertisse mala à navibus:
" An speratis, si naves ceperit pugnam-expedite-ciens Hector,
" Pedibus perventuros esse in suam patriam terram singulos?
" An non incitantem auditis exercitum omnem
" Hectorem, qui jam ad naves incendendas animo-fertur incitato?
" Non certè ad choreas jubet ire, sed ad pugnam.
" Nobis itaque nulla hâc sententia & consilium melius,
" Quàm cominùs miscere manúsque robúrque.
" Melius, aut perisse semel, aut vitam-servâsse,
" Quàm diu paulatim-consumi in gravi pugnâ,
" Sic inulti ad naves, à viris deterioribus.
Sic fatus, incitavit robur & animum uniuscujusque.
Tunc Hector quidem interfecit Schedium Perimedei filium,
Ducem Phocensium: Ajax autem interfecit Laodamanta.

ΣΧΟΛΙΑ.

496. Ἀεικές.] Κακόν.

497. Σόη.] Σεσωσμένη, ὑγιής. * Καὶ παῖδες ὀπίσσω.] Καλὴ δὲ καὶ ἡ προσθήκη τὸ ὀπίσσω, αἰώνιον διαδοχὴν τοῦ γένους παρεισάγουσα.

498. Κλῆρος.] Χωρικὴ περίκτησις καὶ οὐσία, ἐπεὶ οἱ πρῶτοι, καταλαβόντες χώραν, κλήρῳ αὐτὴν διενέμοντο. Ἀκήρατος.] Ἀκέραιος, ἄφθαρτος.

499. Οἴχωνται.] Πορευθῶσιν.

502. Ἄρκιον.] Αὐτάρκες, ἱκανόν.

504. * Ἦ ἔλπεσθε.] Ἦθος, καὶ Εἰρωνεία, καὶ βάρος, μεθ' ὑποκρίσεως, αὐτοῦ λαοῦ ὁμολόγημα πυνθανομένου.

505. Ἐμβαδόν.] Πεζῇ βαίνοντες, ἄνευ νεῶν. Ἵξεσθαι.] Ἀφίξεσθαι, ἐλθεῖν.

507. Ἐνιπρῆσαι.] Ἐμπρῆσαι, καῦσαι.

508. Χορόν.] Εἰς χορείαν.

509. Μῆτις.] Βουλή.

510. Αὐτοσχεδίῃ.] Τῇ ἐκ τοῦ σύνεγγυς μάχῃ.

511. Βέλτερον ἢ ἀπολέσθαι.] Βέλτιον πρὸς βραχὺ κινδυνεῦσαι, ἢ ζῶντας καὶ καθ' ὀλίγον ἀπολλυμένους ταλαιπωρεῖν. Ἕνα χρόνον.] Ἐν μιᾷ ῥοπῇ, * ἐν ὀλίγῳ χρόνῳ. Βιῶναι.] Ζῆσαι.

512. Στρεύγεσθαι.] Ταλαιπωρεῖν, κακοπαθεῖν.

513. Αὔτως.] Ἀπράκτως, ματαίως.

NOTÆ IN SCHOLIA.

497. Καὶ παῖδες ὀπίσσω) * Καλὴ δὲ καὶ ἡ προσθήκη &c. ex Vet. *Scholiast.* à *P. Victorio* laudato.

504. * Ἦ ἔλπεσθε) *Excerpta* MSS.

511. * Ἐν ὀλίγῳ &c. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

499. Οἴχωνται) γρ. οἴχονται. MS. *Barocc.* Oxon. & *Br. Schol.*

508. Μάχεσθαι) γρ. μάχεσθε.

513. Ὑπ' ἀνδράσι χειροτέροισι) γρ. ἐν ἀνδράσι, *Eustath.* fol. 1034. lin. 44. & pro χειροτέροισι, πονηροτέροισι, fol. 1035. lin. 1.

Ἡγε-

Ἡγεμόνα πρυλέων, Ἀντήνορος ἀγλαὸν υἱόν·
Πουλυδάμας δ' Ὦτον Κυλλήνιον ἐξενάριξε,
Φυλεΐδεω ἕταρον, μεγαθύμων ἀρχὸν Ἐπειῶν.
Τῷ δὲ Μέγης ἐπόρουσεν ἰδών· ὁ δ' ὕπαιθα λιάσθη
Πουλυδάμας· καὶ τοῦ μὲν ἀπήμβροτεν· οὐ γὰρ Ἀπόλλων
Εἴα Πάνθου υἱὸν ἐνὶ προμάχοισι δαμῆναι·
Αὐτὰρ ὅ γε Κροίσμου στῆθος μέσον οὔτασε δουρί·
Δούπησεν δὲ πεσών, ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα.
Τόφρα δὲ τῷ ἐπόρουσε Δόλοψ, αἰχμῆς εὖ εἰδώς,
Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο, φέρτατος ἀνδρῶν,
Λαομεδοντιάδης, εὖ εἰδότα θούριδος ἀλκῆς·
Ὅς τότε Φυλεΐδαο μέσον σάκος οὔτασε δουρί,
Ἐγγύθεν ὁρμηθείς· πυκινὸς δέ οἱ ἤρκεσε θώρηξ,
Τόν ῥ' ἐφόρει γυάλοισιν ἀρηρότα· τόν ποτε Φυλεὺς
Ἤγαγεν ἐξ Ἐφύρης, ποταμοῦ ἄπο Σελλήεντος.
Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν ἄναξ ἀνδρῶν Εὐφήτης,
Ἐς πόλεμον φορέειν, δηΐων ἀνδρῶν ἀλεωρήν·
Ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς ἀπὸ χροὸς ἤρκεσ' ὄλεθρον.
Τοῦ δὲ Μέγης κόρυθος χαλκήρεος ἱπποδασείης

Ductorem peditum, Antenoris clarum filium:
Polydamas autem Otum Cyllenium interemit,
Phylidæ socium, magnanimorum ducem Epeiorum.
Ei verò Meges insiliit viso; at in obliquum se proripuit
Polydamus; & ab hoc quidem aberravit. Non enim Apollo
Sinebat Panthi filium inter primos-pugnatores domari:
Sed hic Crœsmi pectus medium vulneravit hastâ;
Fragorem verò edidit cadens; hic autem ab humeris arma detrahebat.
Interea huic insiliit Dolops, hastâ pugnandi peritus,
Lampetides, quem Lampus genuit optimus virorum
Laomedontiades, peritum impetuosæ pugnæ:
Qui tunc Phylidæ medium scutum percussit hastâ,
Cominùs impetu-facto: densus autem ei suffecit thorax,
Quem ferebat cavitates-firmiter-conjunctas-habentē: quē quondā Phyleus
Attulit ex Ephyre, fluvio à Selleente.
Hospes enim ei dederat rex virorum Euphetes,
In pugnam ferendum, adversus hostes munimen:
Qui ei & tunc filii à corpore defendit perniciem.
Hujus autem Meges galeæ æreæ equinis-setis-densæ

ΣΧΟΛΙΑ.

517. Πρυλέων.] Πεζῶν, ὁπλιτῶν.

518. Κυλλήνιον.] Ἀρκάδα. Κυλλήνη ὄρος Ἀρκαδίας, ἱερὸν Ἑρμοῦ, καὶ ὑπ' αὐτὸ πόλις ὁμώνυμος.

520. Ὕπαιθα λιάσθη.] Εἰς πλάγιον ἐξέκλινεν· * ἢ εἰς τοὔμπροσθεν.

521. Ἀπήμβροτεν.] Ἀφήμαρτεν, ἀπέτυχε.

525. Δόλοψ.] Νῦν, ὄνομα κύριον. Αἰχμῆς εὖ εἰδώς.] Πολεμικὸς, ἐμπειροπόλεμος.

529. Πυκινός.] Πυκνὸς, καὶ ἀσφαλής. Ἤρκεσεν.] Ἐβοήθησεν, ἀπέστρεψε.

530. Γυάλοισιν ἀρηρότα.] Ἐν ταῖς συναφαῖς τῶν κοιλωμάτων ἐπιβολαῖς ἡρμοσμένον.

531. Ἐξ Ἐφύρης.] Τῆς ἐν Ἤλιδι, ἣ νῦν καλεῖται Οἰνόη.

533. Ἀλεωρήν.] Φυλακὴν, ἀσφάλειαν, ἄλξιν.

NOTÆ.

517. Πρυλέων) *Eustath.* fol. 1036. lin. 14. Ὅρα δὲ τὸ Πρυλέων παρεξυτόνως ῥηθέν· ἐξ οὗ δῆλον, ὡς οὐκ ἐκ τοῦ, πρύλις, πρύλεως, ἀλλ' ἐκ τοῦ, πρυλὴς, πρυλέως, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, κλίνεται.

526. Λαμπετίδης, ὃν Λάμπος ἐγείνατο) *Eustath.* fol. 1036. lin. 18. Ὅτι εἰπὼν Ὅμηρος πατρωνυμικὸν, Δόλοψ Λαμπετίδης, ἵνα μή τις νοήσῃ, Λαμπέτου υἱὸς, μεταφράζει οὕτως, ὃν Λάμπος ἐγείνατο· ὥστε κατὰ πλεονασμὸν τὸ Λαμπετίδης παρῆκται· ὤφειλε γὰρ εἶναι, Λαμπίδης· εἰ μὴ ἄρα ἴσως, κατὰ διωνυμίαν, καὶ Λάμπετος ἐκαλεῖτο ὁ Λάμπος. De hoc *Lampo*, vid. ad γ'. v. 147. magna autem illi Laus illud, φέρτατος ἀνδρῶν. *Patronymica*, aliàs, ex Syllabæ *defectu*, notamus, ad μ'. v. 117. & suprà, ad v. 422. ubi Κλυτίος, Πριάμου ἀδελφός.

530. Γυάλοισιν ἀρηρότα) *Etymolog.* M. v. Γύαλα. τὰ ἄκρα καὶ πέρατα ζώνας, τήμωνα, πλευρώματα, πόλεμα, πτύχας, πλισμούς, ἀναβολάς. Et, Γύαλον, τὸ κοίλωμα· οἷον, θώρηκος γύαλον, ἀντὶ τοῦ, τὸ κατὰ κοῖλον τοῦ θώρακος.

532. Ξεῖνος γάρ οἱ ἔδωκεν) Vid. suprà, ad v. 451.

534. Ὅς οἱ καὶ τότε παιδὸς) Τὸ ὃς producitur, in *Cæsurâ*, & ante *Asperum*; ut v. 463.

NOTÆ IN SCHOLIA.

520. * Τὸ ἢ, addo, ex *Etymolog.* M. v. Ὕπαιθα λιάσθη.

VARIÆ LECTIONES.

525. Τόφρα δέ) γρ. τόφρα δ'. Vid. infrà, v. 540.

534. Ἤρκεσ' ὄλεθρον) γρ. ἤρκει ὄλεθρον, ut ν'. v. 440.

Κύμβαχον ἀκρότατον νύξ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι,
Ῥῆξε δ' ἀφ' ἵππειον λόφον αὐτοῦ· πᾶς δὲ χαμᾶζε
Κάππεσεν ἐν κονίῃσι, νέον φοίνικι φαεινός.
Ἕως ὁ τῷ πολέμιζε μένων, ἔτι δ' ἤλπετο νίκην,
Τόφρα δέ οἱ Μενέλαος ἀρήϊος ἦλθεν ἀμύντωρ·
Στῆ δ' εὐρὰξ σὺν δουρὶ λαθών, βάλε δ' ὦμον ὄπισθεν·
Αἰχμὴ δὲ στέρνοιο διέσσυτο μαιμώωσα,
Πρόσσω ἱεμένη· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐλιάσθη.
Τὼ μὲν ἐεισάσθην χαλκήρεα τεύχε' ἀπ' ὤμων
Συλήσειν· Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι κέλευσε
Πᾶσι μάλα, πρῶτον δ' Ἱκεταονίδην ἐνένιπτεν
Ἴφθιμον Μελάνιππον· ὁ δ' ὄφρα μὲν εἰλίποδας βοῦς
Βόσκ' ἐν Περκώτῃ, δηΐων ἀπονόσφιν ἐόντων·
Αὐτὰρ ἐπεὶ Δαναῶν νέες ἤλυθον ἀμφιέλισσαι,
Ἂψ εἰς Ἴλιον ἦλθε, μετέπρεπε δὲ Τρώεσσιν·
Ναῖε δὲ πὰρ Πριάμῳ· ὁ δέ μιν τίεν ἶσα τέκεσσι·
Τόν ῥ' Ἕκτωρ ἐνένιπτεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Οὕτω δή, Μελάνιππε, μεθήσομεν; οὐδέ νύ σοί περ
Ἐντρέπεται φίλον ἦτορ, ἀνεψιοῦ κταμένοιο;

Conum summum percussit hastâ acutâ.
Abrupitque equinum conum ejus: totus itaque conus humi
Decidit in pulveres, recens puniceo-colore fulgens.
Dum hic in hunc pugnabat perstans, & adhuc sperabat victoriam,
Interim ei Menelaus Mavortius venit adjutor;
Stetitque à-latere cum hastâ latens, percussit autem humerum à tergo;
Cuspis verò pectus festina-transiegit rapido-impetu-acta,
Ulterius tendens. Hic autem pronus prolapsus est.
Illi quidem iverunt aerea arma ab humeris
Detracturi: Hector verò cognatos adhortatus est
Omnes valdè, primùm autem Hicetaonidem increpavit,
Fortem Menalippum. Is utique quondam flexipedes boves
Pascebat in Percotâ, hostibus procul absentibus:
Sed postquam Danaorum naves venerant utrinque-remis-actæ,
Iterum ad Ilium venit, excellebatque inter Trojanos;
Habitabatque juxta Priamum: is enim eum honorabat æquè ac filios:
Hunc Hector increpavit, verbáque fecit, dixitque,
" Itane jam, Menalippe, remissè-agemus? nec vel tibi
" Movetur-curâ tuum cor ob consobrinum-occisum?

ΣΧΟΛΙΑ.

536. Κύμβαχον.] Τὸ κατάκορυ τῆς περικεφαλαίας, ἐν ᾧ ἐμβάλλεται ὁ λόφος.

537. Λόφον.] Λόφος ἐστὶ δὲ αὐτὸ τὸ ἐπισείστημα.

538. Νέον φοίνικι φαεινός.] Νεωστὶ φοινικῷ χρώματι βεβαμμένος, ὅ ἐστιν, ἐρυθρῷ τῷ αἵματι.

540. Ἀμύντωρ.] Βοηθός.

541. Εὐρὰξ.] Ἐκ πλαγίου.

542. Διέσσυτο.] Διεξῆλθε. Μαιμώωσα.] Ἐνθουσιωδῶς ὁρμῶσα.

544. Ἐεισάσθην] Νῦν, ἐπῆλθον, καὶ ὥρμησαν.

545. Ἕκτωρ δὲ κασιγνήτοισι.] Νῦν, πᾶσι τοῖς συγγενέσι· σημείωσαι γάρ, ὅτι καὶ τοὺς ἀνεψιοὺς κασιγνήτους ἐκάλει· ὁ γὰρ Μελάνιππος ἀνεψιὸς ἦν Ἕκτορος· ἀνεψιοὶ δέ εἰσιν, οἱ τῶν ἀδελφῶν παῖδες· ὥσπερ Αἴας καὶ Ἀχιλλεύς, ὁ μὲν Τελαμώνιος, ὁ δὲ Πηλέως, * ἀδελφῶν.

546. Ἐνένιπτεν.] Ἐκακολόγησεν, ἐπέπληξεν.

547. Ὄφρα μέν.] Ἕως μὲν, τέως.

548. Περκώτῃ.] Πόλις Ἑλλησποντία· εἰ δὲ, Θρᾴκης.

550. Μετέπρεπε.] Ἐκπρεπὴς ἦν.

553. Μεθήσομεν.] Ἀμελήσομεν, ἐάσομεν.

554. Ἐντρέπεται.] Ἐπιστρέφεται, οἷον ἐντρεπτικῶς ἐπὶ τὸ βέλτιον λαμβάνει.

NOTÆ.

539. Ἕως ὁ τῷ πολέμιζε) De *Amphibrachy*, in *Prima* sede, vid. ad α. v. 193.

540. Τόφρα δὲ) Τὸ δὲ παρέλκει, ut suprà, v. 343. Vid. ad γ'. v. 221.

546. Ἐνένιπτεν) Ità MS. CCC. & in hoc loco, & mox, v. 552. rectissimè, pro ἐνένισπεν, ut & MS Barocc. Oxon. ἐνένιπεν, per errorem, pro ἐνένιπτεν. Ἐνίσσω enim, ἁπλῶς, ἐπιπλήσσω· ἐνίπτω δὲ & ἐνίσσω, λοιδορῶ. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐνίπτω.

552. Ἐνένιπτεν) Vid. suprà, ad v. 546.

554. Ἀνεψιοῦ κταμένοιο) Ἀνεψιὸς *Penultimam* habet *brevem* per se, ut suprà, v. 422. Ἔνθ' ὅγ' ὡς ἐνόησεν ἀνεψιὸν ὀφθαλμοῖσιν· at nunc producitur, ut & in Ἰλίου, & πολίοχος &c. de quâ re, vid. suprà, ad

NOTÆ IN SCHOLIA.

545. * Ἀδελφῶν) Addo.

VARIÆ LECTIONES.

540. Τόφρα δὲ) γρ. τόφρα δή, vid. Not. in *Textum*.

545. Κέλευσε) γρ. κέλευσεν, MS. Barocc. Oxon.

546. Ἐνένιπτεν) γρ. ἐνένισπεν, vid. Not. in *Text.*

552. Ἐνένιπτεν) γρ. ἐνένισπεν, vid. suprà, ad v. 546.

555 Οὐχ

Οὐχ ὁράᾳς, οἷον Δόλοπος περὶ τεύχε' ἔπουσιν;
Ἀλλ' ἕπευ· οὐ γὰρ ἔτ' ἐστὶν ἀποσταδὸν Ἀργείοισι
Μάρνασθ', πρίν γ' ἠὲ κατακτάμεν, ἠὲ κατ' ἄκρης
Ἴλιον αἰπεινὴν ἑλέειν, κτάσθαι τε πολίτας.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς·
Ἀργείους δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ,
Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε κατὰ κρατερὰς ὑσμίνας·
Αἰδομένων δ' ἀνδρῶν πλέονες σόοι, ἠὲ πέφανται,
Φευγόντων δ' οὔτ' ἂρ κλέος ὄρνυται, οὔτε τις ἀλκή.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον·
Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος· φράξαντο δὲ νῆας
Ἕρκεϊ χαλκείῳ· ἐπὶ δὲ Ζεὺς Τρῶας ἔγειρεν.
Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο νεώτερος ἄλλος Ἀχαιῶν,

" Non vides, ut Dolopis circum arma occupantur?
" Sed sequere: Non enim amplius licet eminùs cum Argivis
" Pugnare, priusquam vel occiderimus eos, vel à culmine
" Ilium excelsam ceperint, interfecerintque cives.
Sic fatus, ipse quidem præibat, ille verò simul sequebatur deo-par vir:
Argivos autem excitabat magnus Telamonius Ajax,
" O amici, viri estote, & pudorem ponite in animo;
" Et alius alium verecundantes-observate per acres pugnas:
" Verecundantium enim virorum plures salvi, quam occisi sunt;
" Fugientium verò neque gloria exurgit, nec ullum auxilium.
Sic dixit. Illi verò etiam per se arcere hostem prompto erant animo;
Animoque mandârunt verbum: munierunt itaque naves
Muro aheneo. In eos enim Jupiter Trojanos excitabat.
Antilochum autem impellebat pugnâ strenuus Menelaus,
" Antiloche, nemo te junior alius Achivorum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

555. Οἷον.] Ὁποῖον. Περὶ τεύχε' ἔπουσι.] Περὶ τὰ ὅπλα ἀσχολοῦνται. Ἔπουσι.] Ἐνεργοῦσιν, ἀσχολοῦνται.
556. Ἀποσταδόν.] Ἀφεστῶτας πόῤῥω, ἐκ διαστήματος.
557. Κατ' ἄκρης.] Κατὰ κεφαλῆς, ἀπὸ τῆς ἀκροπόλεως· * τουτέστιν, ὅλως, παντελῶς.
558. Αἰπεινήν.] Ὑψηλήν. Κτάσθαι.] Ἀναιρεθῆναι.
561. Αἰδῶ θέσθε.] Αἰδέσθητε.
563. Πέφανται.] Φονεύονται.
564. Ὄρνυται.] Ὁρμᾶται.
566. Φράξαντο.] Ἔφραξαν.
567. Ἕρκεϊ χαλκείῳ.] Τῷ κύκλῳ τῶν ἀσπίδων, ταῖς ἀσπίσιν. Ἔγειρε.] Παρώρμησε.

N O T Æ.

v. 66. Δόλοψ δὲ, Λάμπου υἱὸς, ἀνεψιὸς ἦν Ἕκτορος καὶ Μελανίππου· Λάμπος γὰρ, ὁ Δόλοπος πατὴρ, Λαομέδοντος ἦν υἱὸς ὡς καὶ Πρίαμος, ὁ Ἕκτορος πατὴρ, καὶ Ἱκετάων, ὁ Μελανίππου.

557. Κατ' ἄκρης) Præter quod Scholiastes ait, exponitur, κατὰ κράτος, vel ut alii, καθ' κρατός· at κατάκρης videtur verior Lectio. Vid. plura, ad π'. v. 548.

558. Κτάσθαι) Eustath. fol. 1037. lin. 20. Τὸ δὲ, κτάσθαι, ὅ ἐστι φονευθῆναι, παροξύνεται· ὅτι μὴ φυσικῶς ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν, κατὰ τὸ, κλάσθαι· ἀφ' οὗ τὸ κλάσματα.

561. Αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ) Etymolog. M. v. Αἰδῶ, Ἰστέον, ὅτι τὸ αἰδῶ, ὅτε μὲν εὐθεῖά ἐστι, ὀξύνεται· ὡς Αὐτοῦ, καὶ Σαπφοῦ· ὅτε δὲ αἰτιατική, περισπᾶται· ὡς τὸ, Τάς τ' αἰδῶ ἀμφικαλύπτει· οὐ γὰρ πτωτικόν ἐστι, τὸ ω, ἀλλ' ἀπὸ κρίσεως· ἀπὸ γὰρ τοῦ αἰδόα, γίνεται αἰδῶ.

562. Ἀλλήλους τ' αἰδεῖσθε) Hinc illud Pythagoræ, v. 12. Πάντων δὲ μάλιστ' αἰσχύνεο σαυτόν. Et illud etiam Democriti, Ἑωυτὸν πρῶτον αἰσχύνεσθαι χρεὼν, τὸν αἰσχρὰ ἔρδοντα.

567. Ἕρκεϊ χαλκείῳ) Hinc Oraculum, apud Herodotum, vocat ἄνδρας χαλκέους, τοὺς χαλκῷ καταφραγέντας Ἴωνας καὶ Κᾶρας, notante Eustath. fol. 1037. lin. 31. Tale illud, Ξύλινον τεῖχος, de Navibus, Oraculi, ad Athenienses; ut Nos, ad Αὐλικοκάτοπτρον, sive Estheram, v. 1570. N.

568. Βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος) Rectè in nostris; quòd Menelaus semper juxtà Antilochum pugnet: malè ergò hunc Versum legit MS. Barocc. Oxon. Ἀντίλοχον δ' ὤτρυνε μέγας Τελαμώνιος Αἴας. Huc refer Scholion, ad v. 572.

N O T Æ IN S C H O L I A.

557. * Τουτέστιν, ὅλως, παντελῶς, Excerpta MSS.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

557. Καθ' ἄκρης) γρ. κατάκρης, vid. Not. in Text.
558. Κτάσθαι) γρ. κτᾶσθαι, vid. Not. in Textum.
563. Σόοι) γρ. σῶοι, MS. Mori.
566. Ἐν θυμῷ δὲ βάλοντο ἔπος) γρ. ἐν θυμῷ δ' ἐβάλοντο ἔπος.
568. Βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος) γρ. μέγας Τελαμώνιος Αἴας, vid. Not. in Textum.

Οὔτε ποσὶν θάσσων, οὔτ' ἄλκιμος, ὡς σὺ, μάχεσθαι·
Εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλησθα.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἀπέσσυτο, τὸν δ' ὀρόθυνεν·
Ἐκ δ' ἔθορε προμάχων, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Ἀμφὶ ἓ παπτήνας· ὑπὸ δὲ Τρῶες κεκάδοντο,
Ἀνδρὸς ἀκοντίσαντος· ὁ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἧκεν,
Ἀλλ' Ἱκετάονος υἱὸν ὑπέρθυμον Μελάνιππον,
Νισσόμενον πόλεμόνδε βάλε στῆθος παρὰ μαζόν·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ·
Ἀντίλοχος δ' ἐπόρουσε, κύων ὡς, ὅστ' ἐπὶ νεβρῷ
Βλημένῳ ἀΐξῃ, τόν τ' ἐξ εὐνῆφι θορόντα
Θηρητὴρ ἐτύχησε βαλὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Ὣς ἐπὶ σοὶ, Μελάνιππε, θόρ' Ἀντίλοχος μενεχάρμης,
Τεύχεα συλήσων· ἀλλ' οὐ λάθεν Ἕκτορα δῖον,
Ὅς ῥά οἱ ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα·
Ἀντίλοχος δ' οὐ μεῖνε, θοός περ ἐὼν πολεμιστής,
Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε, θηρὶ κακὸν ῥέξαντι ἐοικὼς,
Ὅστε κύνα κτείνας, ἢ βουκόλον, ἀμφὶ βόεσσι,
Φεύγει, πρίν περ ὅμιλον ἀολλισθήμεναι ἀνδρῶν·
Ὣς τρέσε Νεστορίδης· ἐπὶ δὲ Τρῶές τε καὶ Ἕκτωρ
Ἠχῇ θεσπεσίῃ βέλεα στονόεντα χέοντο·
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων.

" Neque pedibus velocior, neque robustus, sicut tu ad pugnandum:
" *Aggredere*, si quà Troum aliquem exiliens virum percutere-poteris.
Sic fatus, ipse quidem rursus recessit, hunc etenim incitaverat:
Exiliit igitur extra primos pugnatores, & jaculatus est hastâ fulgenti,
Se circumspectans: Trojani autem recesserunt,
Viro jaculante: is tamen non irritum telum emisit,
Sed Hicetaonis filium animosum Menalippum,
Euntem in pugnam percussit pectus ad papillam:
Fragorem verò edidit cadens, & sonitum-dedere arma super ipsum:
Antilochus autem irruit, canis tanquam, qui in hinnulum
Vulneratum accurrit, quem è cubili exilientem
Venator assequitur jaculatus, solvitque membra:
Sic in te, Menalippe, insiliit Antilochus prælio-intractus,
Arma detracturus: Sed non latuit Hectorem nobilem,
Qui ei obvius venit currens per prælium:
Antilochus itaque non mansit, impiger licèt existens bellator,
Sed is fugit quidem, feræ, quæ malum patravit, similis,
Quæ canem ubi-interfecerit, vel bubulcum, de bobus *pugnantem*,
Fugit, antequàm multitudo congregetur virorum:
Sic fugit Nestorides: in eum verò Trojanique & Hector
Clamore ingenti tela luctuosa fundebant:
Stetit tamen conversus, postquam venit ad agmen sociorum.

ΣΧΟΛΙΑ.

570. Θάσσων.] Ταχύτερος.
571. Εἴ τινά που Τρώων.] Εἴ τινα τῶν Τρώων. * Εὐκτικὸν, ἀντὶ Προστακτικοῦ.
572. * Ὁ μέν.] Δηλονότι, ὁ Μενέλαος.
574. Κεκάδοντο.] Νῦν, ὑπεχώρησαν, διέστησαν.
579. Νεβρῷ.] Νεογνῷ ἐλάφῳ.
580. Ἐξ εὐνῆφιν.] Ἐκ τῆς κοίτης. Θορόντα.] Ὁρμῶντα.
581. Ἐτύχησε.] Κατετύχησεν.
586. Ἔτρεσε.] Μετὰ δέους ἔφυγε.
588. Ἀολλισθήμεναι.] Συναθροισθῆναι.
590. Χέοντο.] Ἔχεον, ἐπέμπον ἔρριπτον.

NOTÆ.

571. Ἐξάλμενος) *Etymolog. M.* v. Ἄλμενος. Εἴ τινά που Τρώων ἐξάλμενος ἄνδρα βάλοισθα· καθ' συγκοπήν· ἐξαλλόμενος.
577. Νισσόμενον) De hâc Voce sæpè aliàs, & ad ν'. v. 186. Confer *Etymolog. M.* v. Νίσσομαι.
584. Ἦλθε θέων) Ἐπαναφορὰ, τὸ σχῆμα· ὡς Σαπφώ· μία μία ναῦς· Φεύγετε δὴ· ἤδη θέασατε· Αἶψα θῦλας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

571. * Εὐκτικὸν, ἀντὶ Προστακτικοῦ, *Excerpta* MSS.
572. * Ὁ μὲν) *Excerpta* MSS. præter τὸ, δηλονότι.

VARIÆ LECTIONES.

571. Βάλησθα) γρ. βάλοισθα, MS. *Barocc.* Oxon. & *Sobeni* Index.
577. Νισσόμενον) γρ. νεισόμενον, & νισόμενον, vid. Not. in *Textum*.
579. Κύων ὡς) γρ. λέων ὡς, MS. Barocc. Oxon. Ibid. Νεβρῷ) γρ. νεβρῷ, MS. *idem*.
586. Ἀλλ' ὅγ' ἄρ' ἔτρεσε) γρ. ἀλλὰ παρέτρεσεν, MS. Barocc. Oxon. sed in Margine, ἀλλ' ὁ γ' ὅ ἔτρεσε.

Τρῶες

Τρῶες δὲ, λείουσιν ἐοικότες ὠμοφάγοισι,
Νηυσὶν ἐπεσσεύοντο· Διὸς δ' ἐτέλειον ἐφετμὰς,
Ὅς σφισιν αἰὲν ἔγειρε μένος μέγα, θέλγε δὲ θυμὸν
Ἀργείων, καὶ κῦδος ἀπαίνυτο· τοὺς δ' ὀρόθυνεν·
Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς ἐβούλετο κῦδος ὀρέξαι
Πριαμίδῃ, ἵνα νηυσὶ κορωνίσι θεσπιδαὲς πῦρ
Ἐμβάλῃ ἀκάματον· Θέτιδος δ' ἐξαίσιον ἀρὴν
Πᾶσαν ἐπικρήνῃ· τὸ γὰρ μένε μητίετα Ζεὺς,
Νηὸς καιομένης σέλας ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐκ γὰρ δὴ τοῦ ἔμελλε παλίωξιν παραὶ νηῶν
Θησέμεναι Τρώων, Δαναοῖσι δὲ κῦδος ὀρέξαι.
Τὰ φρονέων, νήεσσιν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἔγειρεν
Ἕκτορα Πριαμίδην, μάλα περ μεμαῶτα καὶ αὐτόν.
Μαίνετο δ', ὡς ὅτ' Ἄρης ἐγχέσπαλος, ἢ ὀλοὸν πῦρ
Οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης·
Ἀφλοισμὸς δὲ περὶ στόμα γίγνετο, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην βλοσυρῇσιν ὑπ' ὀφρύσιν· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κροτάφοισι τινάσσετο μαρναμένοιο

Trojani itaque, leonibus similes crudavorantibus,
In naves ruebant: Jovis nempe perficiebant mandata,
Qui eis semper excitabat robur magnum, emolliebatque animos
Argivorum, & gloriam auferebat; horum verò excitabat animos;
Hectori enim ejus animus volebat gloriam præbere
Priamidæ, ut navibus nigris immane ardentem ignem
Injiceret indefessum; Thetidis autem iniquam supplicationem
Totam perficeret. Hoc enim expectabat providus Jupiter,
Navis ardentis splendorem oculis ut videret:
Ex illo enim jam erat Repulsionem à navibus
Facturus Trojanorum, Danaisque gloriam præbiturus.
Hæc cogitans, naves in cavas suscitabat
Hectorem Priamidem, perquàm ardentem etiam per se.
Furebat autem, veluti cùm Mars hastam-vibrans, vel perniciosus ignis
In montibus furit, profundæ in densis recessibus sylvæ:
Spuma etiam, circum os oriebatur, eique oculi
Fulgebant terribilibus sub superciliis; circum item cassis
Horrendum tempora quassabatur pugnantis

ΣΧΟΛΙΑ.

592. Λείουσι.] Λέουσι.

593. Ἐπεσσεύοντο.] Ἐφώρμησαν.

594. Θέλγε.] Ἐξέλυσεν, ἀπάτα ἐ παρεγίνετο τῆς. τῆς ἀμυντικῆς δυνάμεως.

595. Ἀπαίνυτο.] Ἀφῃρεῖτο.

596. Ὀρέξαι.] Δοῦναι, παρασχεῖν.

597. Θεσπιδαὲς.] Τὸ ὑπὸ θεοῦ εἰπόμενον, θεῖον.

598. Ἐξαίσιον.] Παρὰ τὸ καθῆκον γενομένην, μεγάλην ἢ, οὐκ ἀγαθήν. Ἀρήν.] Ἱκεσίαν, εὐχήν· ὅτε δὲ, βλάβην.

599. Ἐπικρήνειε.] Ἐπιτελέσειε.

600. Σέλας.] Λαμπηδόνα.

605. Μαίνετο.] Νῦν, σφοδρότερον ἐνεργεῖ, καὶ ἐνθουσιαστικῶς. Ἐγχέσπαλος.] Πολεμικὸς, τὸ ἔγχος πάλλων. Ὀλοόν.] Ὀλέθριον.

606. Τάρφεσι.] Τοῖς πυκνώμασι. Τάρφεσιν ὕλης.] Οὐκ ἔστιν ἐπιθετικῶς, ὡς ὀξέσιν, ἀλλ' ὡς βέλεσιν, * ἀπὸ τοῦ τάρφος· εἰ δ' ἐπιθετικὸν ἦ, ταρφέσιν, ὡς ὀξέσιν· ταρφέσιν οἰστοῖς, * ἀπὸ τοῦ ταρφύς.

607. Ἀφλοισμός.] Ὁ ἀφρισμός· κατὰ Αἰτωλούς. Λαμβάνεται δὲ καὶ πεποιημένως ἐπὶ ἰδιώματος ὕδατος ἤχου.

608. Βλοσυρῇσι.] Καταπληκτικαῖς. Πήληξ.] Περικεφαλαία.

609. Τινάσσετο.] Ἐπινάσσετο, ἐσείετο.

NOTÆ.

592. Τρῶες δὲ, λείουσιν ἐοικότες) Τὸ δὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, ante *Incisum*, & ob λ'. ectaticum.

596. Ἕκτορι γάρ οἱ θυμὸς) Vid. suprà, ad v. 532. & intrà, ad v. 610.

601. Παλίωξιν) Vid. suprà, ad v. 554.

606. Τάρφεσι) Nonnulli legunt, Οὔρεσι μαίνηται, βαθέης ἐνὶ τάρφεσιν ὕλης, ut Nos; alii, Οὔρεσι μαίνηται βαθέης ἐνὶ ταρφέσιν ὕλης, ut τὸ ταρφέσιν sit *Epitheton*; de quâ re, vid. *Br. Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

606. * Ἀπὸ τοῦ τάρφος) *Excerpta* MSS. Mox, * ἀπὸ τοῦ ταρφύς. Quod nempè Nos addimus, ad Distinctionem. Vid. *Etymolog. M.* v. Τάρφεσι.

607. Ἀφλοισμὸς) Ἀφρὸς, παρὰ τοῖς Αἰτωλοῖς· οἱ δὲ, ἀφρισμόν· οἱ δὲ, οὐκ ἄποθεν τοῦ φλοισμοῦ, *Excerpta* MSS. ubi tamen, malè τοὺς Αἰτωλούς.

VARIÆ LECTIONES.

605. Ἢ ὀλοὸν πῦρ) γρ. ἢ ἀλεὸν πῦρ. *Tanaquil. Faber*, Not. ad *Longin.*

606. Ἐνὶ) γρ. ἐν, MS. CCC. *Ibid.* Τάρφεσι] γρ. ταρφέσιν, vid. Not. in *Textum*.

Ἕκτο-

Ἕκτορος· αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος ἦεν ἀμύντωρ
Ζεὺς, ὅς μιν πλεόνεσσι μετ' ἀνδράσι μοῦνον ἐόντα
Τίμα καὶ κύδαινε· μινυνθάδιος γὰρ ἔμελλεν
Ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ ἐπώρνυε μόρσιμον ἦμαρ
Παλλὰς Ἀθηναίη ὑπὸ Πηλείδαο βίηφι·
Καί ῥ' ἔθελεν ῥῆξαι στίχας ἀνδρῶν, πειρητίζων,
Ἧι δὴ πλεῖστον ὅμιλον ὅρα καὶ τεύχε' ἄριστα·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς δύνατο ῥῆξαι, μάλα περ μενεαίνων.
Ἴσχον γὰρ πυργηδὸν ἀρηρότες, ἠΰτε πέτρη
Ἠλίβατος, μεγάλη, πολιῆς ἁλὸς ἐγγὺς ἐοῦσα·
Ἥτε μένει λιγέων ἀνέμων λαιψηρὰ κέλευθα,
Κύματά τε τροφόεντα, τά τε προσερεύγεται αὐτήν·
Ὡς Δαναοὶ Τρῶας μένον ἔμπεδον, οὐδὲ φέβοντο.
Αὐτὰρ ὁ λαμπόμενος πυρὶ πάντοθεν ἔνθορ' ὁμίλῳ·
Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα θοῇ ἐν νηῒ πέσῃσι
Λάβρον ὑπαὶ νεφέων ἀνεμοτρεφὲς, ἡ δέ τε πᾶσα

Hectoris. Ipse enim ei ab æthere erat auxiliator
Jupiter, qui eum plures inter viros solum existentem
Honore gloriáque extollebat. Brevis enim ævi erat
Futurus: jam etenim in eum urgebat fatalem diem
Pallas Minerva sub Pelidæ vi:
Et sanè volebat perrumpere ordines virorum tentans,
Quò jam plurimam turbam videbat & arma optima:
Sed nè sic quidem poterat perrumpere, valdè licet promptus.
Sustinebant enim quadratis-ordinibus addensatis-mutuò-nexi, veluti petra
Excelsa, magna, canum mare prope existens:
Quæ sustinet stridulorum ventorum celeres incursiones,
Undásque ingentes, quæ eructant in ipsam:
Sic Danai Trojanos sustinebant firmitèr, neque fugiebant.
At ille fulgens igne undique insiliit turbæ:
Incidit autem, veluti cùm unda velocem in navem ingruerit
Rapide è nubibus ventis-aucta, hæc etenim tota

ΣΧΟΛΙΑ.

613. Ἐπώρνυεν.] Ἐφώρμα, ἐπῆγεν. Μόρσιμον.] Εἱμαρμένον.

616. Ηι δή.] Ὅπου δή.

618. Ἴσχον.] Ἐπεῖχον, ἐκώλυον. Πυργηδόν.] Πυκνῶς, ἀσφαλῶς, ἐν τάξει, δίκην πύργου.

621. Τροφόεντα.] Εὐτραφῆ, μεγάλα, καὶ ηὐξημένα. Προσερεύγεται.] Μετὰ ἤχου φέρεται, προσάγει· κυρίως δὲ ἐπὶ ὕδατος τίθεται ἡ λέξις. * Αὐτήν.] Γράφει καὶ αὐτῇ Ἀρίσταρχος δὲ, αὐτὴν λέγει.

623. Λαμπόμενος πυρί.] Ὑπὸ τῶν ὅπλων λαμπόμενος.

624. Πέσῃσιν.] Ἐμπέσῃ.

625. Λάβρον.] Ἀθρόον, συνεχὲς, πολύ. Ὑπαὶ νεφέων.] Ἀντὶ τοῦ, ἐκ νεφῶν. Ἀνεμοτρεφές.] Ὑπὸ ἀνέμου ηὐξημένον, ὑψηλόν· ὅτι ἂν δὲ τὸ Ἀγαμέμνονος ξίφος ἀνεμοτρεφὲς φησιν, ὥσπερ ἐν τῇ λ'. κεῖται ἀντὶ, ἰσχυρόν. Τὰ γὰρ ὑπαίθρια καὶ καταψυχόμενα τῶν δένδρων, εὔθετα μὲν καὶ λεῖον τὸ ὄρνημα ποιεῖ, ἀσθενῆ δὲ καὶ μαλακὸν καὶ ἀγύμναστον ἀναδίδωσιν· εἰς δὲ ἀντιπαλον τραχὺς ἀὴρ καὶ ἀνεμώδης, ταῦτα, παρὰ τῶν ἀνέμων τεθόρυμένα πολλοῖς, εὔτονον καὶ δύσθραυστον ἔχει τὴν στερεότητα· ὥς φησι Πλούταρχος ἐν Μελέταις Ὁμηρικαῖς. Ἡ δέ τε πᾶσα Ἄχνῃ ὑπεκρύφθη.] Ἡ ναῦς δηλονότι ὑπὸ τῆς ἄχνης ἐσκεπάσθη· ἄχνη δὲ, τὸ ἀφρῶδες καὶ χνοῶδες τῆς θαλάσσης ἀπόλειμμα.

NOTÆ.

610. Αὐτὸς γάρ οἱ ἀπ' αἰθέρος) De τῷ ρ producto, vid. suprà, ad v. 596.

613. Ἔσσεσθ'· ἤδη γάρ οἱ) Vid. ad v. 610.

617. Ἀλλ' οὐδ' ὣς δύνατο ῥῆξαι) Ultima τοῦ δύνατο, producitur, in *Casurâ*, & ante *Asperum*.

621. Τά τε προσερεύγεται αὐτήν) Ità *Aristarch.* legit; ita MSS. CCC. *Cantabrig.* & MS. *Mori.* Vid. ad *Scholia* & ad *Var. Lect.*

624. Ἐν δ' ἔπεσ', ὡς ὅτε κῦμα) Hunc locum optimè explicat & illustrat *Longinus* περὶ ὕψους.

625. Ἀνεμοτρεφὲς) Vid. quæ ad λ'. v. 256. ex *Etymol.* M. & Confer cum *Scholiis*, in hunc locum. MS. Barocc. Oxon. ἀνεμοστρεφὲς legit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

621. * Αὐτήν) Hoc *Scholion*, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

621. Τροφόεντα) γρ. τροφιόεντα. *Ibid.* Αὐτήν) γρ. αὐτῇ. & αὐτῆς, *Eustath.* fol. 1040. lin. 35. & 51. *Br. Schol.* & *Excerpta* MSS.

624. Ἐν νηΐ) γρ. ἐπὶ νηΐ, MS. CCC.

625. Ἀνεμοτρεφὲς) γρ. ἀνεμοστρεφὲς, MS. *Barocc.* Oxon. ut Not. in *Textum*.

Ἄχνῃ

Ἄχνῃ ὑπεκρύφθη, ἀνέμοιο δὲ δεινὸς ἀήτης
Ἱστίῳ ἐμβρέμεται· τρομέουσι δέ τε φρένα ναῦται
Δειδιότες· τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται·
Ὣς ἐδαΐζετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ὅ γ', ὥστε λέων ὀλοόφρων βουσὶν ἐπελθὼν,
Αἵ ῥά τ' ἐν εἱαμενῇ ἕλεος μεγάλοιο νέμονται
Μυρίαι, ἐν δέ τε τῇσι νομεὺς οὔπω σάφα εἰδὼς
Θηρὶ μαχέσσασθαι, ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσιν,
Ἤτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσι βόεσσιν
Αἰὲν ὁμοστιχάει, ὁ δέ τ' ἐν μέσσῃσιν ὀρούσας
Βοῦν ἔδει, αἱ δέ τε πᾶσαι ὑπέτρεσαν· ὣς τότ' Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίως ἐφόβηθεν ὑφ' Ἕκτορι καὶ Διὶ πατρὶ
Πάντες· ὁ δ' οἶον ἔπεφνε Μυκηναῖον Περιφήτην,
Κοπρῆος φίλον υἱὸν, ὃς Εὐρυσθῆος ἄνακτος
Ἀγγελίης οἴχνεσκε βίῃ Ἡρακληείῃ·
Τοῦ γένετ' ἐκ πατρὸς πολὺ χείρονος υἱὸς ἀμείνων

Spumâ operta est, venti verò gravis flatus
In velo fremit: trepidant itaque animo & nautæ
Timentes: tantillo enim spatio è medio jam morte subvehuntur:
Sic scindebatur animus in pectoribus Achivorum.
At is, tanquam leo infestus bobus superveniens,
Quæ in irriguo loco paludis magnæ pascuntur
Infinitæ, inter eas item pastor haud rectè sciens
Cum ferâ pugnare, nigræ bovis circa cædem:
Hic quidem cum primis, aut postremis bobus
Usque simul-graditur, ille verò in medias insiliens
Bovem vorat, cæteræque omnes illius-metu-fugiunt: sic tunc Achivi
Divinitùs in-fugam-conjecti-sunt ab Hectore & Jove patre
Omnes: hic autem solum occidit Mycenæum Periphetem,
Coprei dilectum filium, qui Eurysthei regis
Nuncius ibat ad vim Herculeam:
Hoc genitus erat ex patre multò deteriore filius melior

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

626. Δεινὸς ἀήτης.] Χαλεπὸς ἀνέμου πνεῦμα.
627. Ἐμβρέμεται.] Ἐνηχεῖ, ποιεῖ.
628. Τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται.] Βραχὺ γάρ ἐστι τὸ διεῖργον αὐτοὺς τοῦ θανάτου διάστημα· ὅ ἐστι, παρ' ὀλίγον θνήσκουσιν, ἐγγὺς ὄντες τοῦ θανάτου.
629. Ἐδαΐζετο.] Διεμερίζετο, ἐσχίζετο.
630. Ὀλοόφρων.] Ὀλέθρια καὶ δεινὰ φρονῶν.
631. Ἕλεος.] Ἕλος· ὅ ἐστι, συμφύτου ἐνύγρου τόπου. Ἐν εἱαμενῇ.] Ἐν καθύγρῳ καὶ πεδινῷ χωρίῳ.
633. Ἕλικος βοὸς ἀμφὶ φονῇσι.] Περὶ ἀναιρεθείσης βοός· ἢ, ὑπὲρ τοῦ μὴ ἀναιρεθῆναι. Ἕλικος δὲ, ἤτοι μελαίνης, ἢ ἑλικοειδῆ κέρατα ἐχούσης, ἢ τῆς ἐν ἕλει τεθραμμένης.
634. Ἤτοι ὁ μὲν πρώτῃσι καὶ ὑστατίῃσιν.] Ἐν πρώταις καὶ ὑστάταις· ὁ δὲ, καὶ, σύνδεσμος, ἀντὶ τοῦ, ἢ, διαζευκτικοῦ, κεῖται· ἀντὶ τοῦ ἀμφοτέροις· ἵν' ᾖ, ταῖς πρώταις, ἢ ὑστάταις.
635. Ὁμοστιχάει.] Ἅμα πορεύεται, συμπαρεκτείνεται.
636. Ἔδει.] Ἐσθίει. Ὑπέτρεσαν.] Ὑπὸ δέους ἔφυγον.
637. Θεσπεσίως.] Θείως.
639. Κοπρῆος.] Κοπρέως· οὗτος δὲ ὁ Κοπρεὺς ἦν κῆρυξ Εὐρυσθέως, τοῦ τῶν Ἀργείων βασιλέως, ὃς τοὺς παρ' ἐκείνου ἐντολὰς ἔλεγε τῷ Ἡρακλεῖ, τῶν ἄθλων ἕνεκα ἔξωθεν τῆς πόλεως μένοντι· δεδιὼς γὰρ αὐτὸν ὁ Εὐρυσθεὺς οὐκ εἴα ἔνδον εἰσελθεῖν.
640. Ἀγγελίης.] Ἀγγελίας, ἄγγελος. Οἴχνεσκε.] Παρεγίνετο, ἐπορεύετο.

N O T Æ.

628. Τυτθὸν γὰρ ὑπ' ἐκ θανάτοιο φέρονται) *Longinus*, περὶ ὕψους, hunc locum laudat, explicátque. Hinc illud *Anacharsidis*, Οἱ ναῦται θανάτου ἀπέχουσι τρεῖς δακτύλους. Et ille, qui Quæstioni, *Utri sint Plures, Vivi, an Mortui, inter quos igitur* Navigantes *numeras*, ait? Item *Arati*, Phænom. v. 299.——ὀλίγον δὲ διὰ ξύλον ἄϊδ' ἐρύκει. *Juvenal.* —Digitis à morte revulsus Quatuor aut septem. Vid. *P. Victorii*, Var. Lect. l. 29. c. 18. *Duport.* Gnomolog. *Homeric.* in locum, & D. *Stephani* Notas.

639. Κοπρῆος) De hoc *Copreo*, *Eurysthei* præcone, diximus, ad *Euripid.* Heraclid. v. 52. ubi hunc locum & *Scholia* in eundem laudamus. *Philostratus*, in *Herodis* Vitâ, fol. 549. Illum ait, quòd vi ageret *Herculis* Liberos ab Arâ *Atheniensium* abstracturus, ab iisdem cæsum. Vid. *Hugon. Grotium*, De Jure *Belli* & *Pacis*, l. 2. c. 18. §. IV. 7. p. 330.

640. Οἴχνεσκε) Vid. suprà, ad v. 338.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

633. Θηρὶ μαχέσσασθαι) γρ. χειρὶ μαχέσσασθαι, MS. Barocc. Oxon.

639. Ἄνακτος) γρ. ἀέθλων, *Eustath.* f. 1043. l. 51.

641. Πατρὸς) γρ. πατέρος.

Παν-

Παντοίας ἀρετὰς, ἠμὲν πόδας, ἠδὲ μάχεσθαι,
Καὶ νόον ἐν πρώτοισι Μυκηναίων ἐτέτυκτο·
Ὅς ῥα τόθ' Ἕκτορι κῦδος ὑπέρτερον ἐγγυάλιξε.
Στρεφθεὶς γὰρ μετόπισθεν, ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο·
Τὴν αὐτὸς φορέεσκε, ποδηνεκὲς ἕρκος ἀκόντων,
Τῇ ὅγ' ἐνιβλαφθεὶς, πέσεν ὕπτιος· ἀμφὶ δὲ πήληξ
Σμερδαλέον κονάβησε περὶ κροτάφοισι πεσόντος.
Ἕκτωρ δ' ὀξὺ νόησε, θέων δέ οἱ ἄγχι παρέστη,
Στήθεϊ δ' ἐν δόρυ πῆξε, φίλων δέ μιν ἐγγὺς ἑταίρων
Κτεῖν'· οἱ δ' οὐκ ἐδύναντο καὶ ἀχνύμενοί περ ἑταίρου,
Χραισμεῖν· αὐτοὶ γὰρ μάλ' ἐδείδισαν Ἕκτορα δῖον.
Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν, περὶ δ' ἔσχεθον ἄκραι
Νῆες, ὅσαι πρῶται εἰρύατο· τοὶ δ' ἐπέχυντο.
Ἀργεῖοι δὲ νεῶν μὲν ἐχώρησαν καὶ ἀνάγκῃ
Τῶν προτέρων, αὐτοῦ δὲ παρὰ κλισίῃσιν ἔμειναν
Ἀθρόοι, οὐδ' ἐκέδασθεν ἀνὰ στρατόν· ἴσχε γὰρ αἰδὼς
Καὶ δέος· ἀζηχὲς γὰρ ὁμόκλεον ἀλλήλοισι·
Νέστωρ αὖτε μάλιστα Γερήνιος, οὖρος Ἀχαιῶν,

Omnigenis virtutibus, & pedibus, & pugnando,
Et prudentiâ inter primos Mycenæorum fuit;
Qui tunc Hectori gloriam superiorem concessit.
Conversus enim retrò, in scuti extremam-oram offendit,
Quod ipse gestabat, talare septum jaculorum,
Eo hic impeditus, cecidit supinus: cassis autem
Terribiliter circumsonuit circa tempora prolapsi.
Hector itaque citò animadvertit, currensque ei propè astitit,
Pectorique hastam infixit, amicosque ipsum prope socios
Interfecit: Illi autem non poterant, tristes licèt ob socium,
Opitulari; ipsi enim valdè timebant Hectorem nobilem.
Intra naves autem recesserunt, circùmque eos sepserunt extremæ
Naves, quæ in-anteriorem-partem subductæ erant: illi v. infundebantur.
Argivi igitur a navibus quidem cesserunt etiam necessitate
Prioribus, illic autem ad tentoria manserunt
Frequentes, nec dissipabantur per castra. Retinebat enim pudor
Et metus; perpetuò enim vociferantes-hortabantur invicem:
Nestor maximè Gerenius, custos Achivorum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

642. Παντοίας.] Παντοδαπάς.

645. Ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο.] Ἐνέλαβε καὶ ἐνεπλάκη τῷ ἔξωθεν τῆς ἀσπίδος κύκλῳ· * ἐνεποδίσθη τῷ μήκει τῆς ἀσπίδος· πάλτο δὲ, ἐνεπλάκη.

646. Ποδηνεκές.] Μέχρι τῶν ποδῶν διϊκνουμένην, μεγάλην, * δηλονότι ἀσπίδα.

653. Εἰσωποὶ δ' ἐγένοντο νεῶν.] Ἐν ὄψει τὰς ναῦς ἐποίησαν· * εἰς ὄψιν ἐπῆλθον εἰς τὰς ναῦς· ὅ ἐστιν, εἰσῆλθον εἰς αὐτάς· τουτέστιν, ὑπὸ τὴν στάσιν αὐτῶν ἐγένοντο. Περὶ δ' ἔσχεθον.] Περιέσχον, περιεκάλυπτον. Ἄκραι.] Αἱ πρῶται.

654. Ἐπέχυντο.] Ἐπεχύθησαν.

655. Ἐχώρησαν.] Ὑπεχώρησαν.

656. Προτέρων.] Τῶν πρώτων καὶ ἄκρων.

657. Ἐκέδασθεν.] Ἐχωρίσθησαν, διεσκορπίσθησαν. Αἰδώς.] Αἰσχύνη.

658. Ἀζηχές.] Ἀδιάλειπτον. Ὁμόκλεον.] Ἠπείλουν, παρεκελεύοντο.

659. Οὖρος.] Νοῦς, φύλαξ.

N O T Æ.

651. Ἀχνύμενοί περ ἑταίρου) *Eustath.* fol. 1044. lin. 14. Ἑλληνικῶς, κατὰ τὴν παλαιὰν ἱστορίαν, Αἰολικῶς νομίζει τὴν περὶ πρόθεσιν, πέρ' εἰρῆσθαι· ἵνα λέγῃ. ὅτι ἀχνύμενοι περὶ ἑταίρου.

654. Νῆες, ὅσαι πρῶ) εἰρύατο) De *Antepenultimâ* τοῦ εἰρύατο productâ, vid. ad ξ'. v. 30.

659. Νέστωρ αὖτε) Ità MS. CCC. *Cantabr.* MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori.* Ità suprà, v. 370. in *Omnibus*; quare τὸ δὲ tollendum hinc duximus; quòd αὖ & αὖτε, illius vices gerant. Amicus Oxo-

NOTÆ IN SCHOLIA.

645. * Ἐνεποδίσθη, ità emendo, pro ἐμποδίζει, ut *Excerpta* MSS. dederunt.

646. * Δηλονότι) Addo.

653. * Εἰς ὄψιν ἐπῆλθον εἰς τὰς ναῦς. *Excerp.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

642. Παντοίας ἀρετὰς) γρ. παντοίην ἀρετήν. *Eustath.* fol. 1043. lin. 37.

645. Ὑπ' ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο) γρ. ἐν ἀσπίδος ἄντυγι πάλτο, MS. CCC. *Br. Schol.*

648. Κροτάφοισι) γρ. κροτάφοισι. MS. CCC.

650. Στήθεϊ) γρ. στήθεσι.

651. Ἀχνύμενοί περ ἑταίρου) γρ. ἀχνύμενοι περ' ἑταίρου, *Eustath.* vid. Not. in *Textum.*

659. Νέστωρ αὖτε) γρ. Νέστωρ δ' αὖτε, vid. Not. in *Textum.*

Λίσσεθ'

Λίσσεθ' ὑπὲρ τοκέων γουνούμενος ἄνδρα ἕκαστον,
Ὦ φίλοι, ἀνέρες ἐστὲ, καὶ αἰδῶ θέσθ' ἐνὶ θυμῷ
Ἄλλων ἀνθρώπων· ἐπὶ δὲ μνήσασθε ἕκαστος
Παίδων, ἠδ' ἀλόχων, καὶ κτήσιος, ἠδὲ τοκήων,
Ἠμὲν ὅτεῳ ζώουσι, καὶ ᾧ κατατεθνήκασι.
Τῶν ὕπερ ἐνθάδ' ἐγὼ γουνάζομαι οὐ παρεόντων,
Ἑστάμεναι κρατερῶς· μηδὲ τροπάασθε φόβονδε.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Τοῖσι δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν νέφος ἀχλύος ὦσεν Ἀθήνη
Θεσπέσιον· μάλα δέ σφι φόως γένετ' ἀμφοτέρωθεν,
Ἠμὲν πρὸς νηῶν, καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο·
Ἕκτορα δ' ἐφράσσαντο βοὴν ἀγαθὸν καὶ ἑταίρους,
Ἠμὲν ὅσοι μετόπισθεν ἀφέστασαν, οὐδ' ἐμάχοντο,
Ἠδ' ὅσοι παρ νηυσὶ μάχην ἐμάχοντο θοῇσιν·
Οὐδ' ἄρ' ἔτ' Αἴαντι μεγαλήτορι ἥνδανε θυμῷ
Ἑστάμεν, ἔνθα περ ἄλλοι ἐφέστασαν υἷες Ἀχαιῶν·
Ἀλλ' ὅγε νηῶν ἴκρι' ἐπῴχετο, μακρὰ βιβάσθων,

Obtestabatur per parentes supplicans viro cuique,
" O amici, viri estote, reveremini que animo
" Alios homines; & recordamini quisque
" Filiorum, & uxorum, & possessionis, & parentum,
" Et cui vivunt, & cui mortui sunt.
" Hos per hic ego supplico non præsentes,
" Ut stetis fortitèr; neque, quæso, vertamini in fugam.
Sic fatus, accendit robur & animum cujusque:
Illis autem ab oculis nubem caliginis removit Minerva
Divinitus-immissam: clara igitur ipsis lux facta est utrinque,
Et ex parte navium, & omnibus-æque-gravis prælii.
Hectorem itaque conspexerunt pugnâ-strenuum & socios,
Tum quotquot à-tergo abstiterant, neque pugnabant,
Tum quotquot ad naves pugnam pugnabant veloces:
Neque verò nè adhuc quidem Ajaci magnanimo placuit mente
Stare, ubi alii consistebant filii Achivorum:
Sed hic navium obibat tabulata-excelsa-in-puppibus longè gradiens,

ΣΧΟΛΙΑ.

660. * Λίσσετο.] Πρεῖον μὲν ηὔχετο· νῦν δὲ παρεκάλει. Γουνούμενος.] Ἱκετεύων.

663. Κτήσιος.] Κτήσεως.

664. Ὅτεῳ.] Ὧτινι.

665. Οὐ παρεόντων.] Οὐ παρόντων.

666. Τρωπάασθε.] Τρέπεσθε.

668. Ἀχλύος.] Σκοτίας.

670. Ὁμοιΐου] Τοῦ ὁμοίως πᾶσιν ἐπιόντος, χαλεποῦ.

671. Ἐφράσσαντο.] Ἐθεάσαντο.

676. Ἴκρια.] Τὰ κεκαμπύλμενα τῶν νηῶν, τὰ σανιδώματα. Βιβάσθων.] Βαίνων.

NOTÆ.

niensis, Thom. Hearne, de MS. Barocciano, Versus, 658. & 659. transponuntur, & δ', in Versu 659. deest.

664. Ἠμὲν ὅτεῳ) De voce ὅτεῳ, & ὅτευ, pro ᾧτινι, vid. ad v. 491.

666. Μηδὲ τρωπάασθε φόβονδε) In multis olim τρωπᾶσθαι φόβονδε, etiam in MS. Mori, & MS. Barocc. Oxon. de quâ re Eustath. fol. 1045. lin. 6. Τὸ δὲ μὴ τρωπᾶσθαι, εἰ μὲν διὰ διφθόγγου ἔχει τὴν λήγουσαν, συνάπτει αὐτὴν κοινότερον, εἴχε [illegible] [illegible] τος· εἰ δὲ διὰ τοῦ ε ψιλοῦ, δοκεῖ μὲν οὕτω συνεζεῦχθαι· ὅμως δὲ κοινότερον ἐναλλάσσει τὴν σύνταξιν· ὅλον δὲ, μηδὲ τρωπᾶσθε φόβονδε. Φαίνεται πεποίηκεν, τὸ ἀποτρωπᾶσθαι φεύγειν. MS. CCC. legit τρωπάασθε, ut & Florentina editio, Basil. & Roman. Eustath. Stephani, Castellionis, &c. vid. ad Var. Lect. & ad ί. v. 459. Item π'. v. 95. πάλιν τρωπᾶσθαι, unde fortè & ità hic scriptum erronce.

674. Αἴαντι μεγαλήτορι) Vid. ad Iliad, ί. v. 180. Ὀδυσσῆϊ δὲ μάλιστα.

NOTÆ IN SCHOLIA

660. * Λίσσετο) Excerpta MSS.

VARIÆ LECTIONES.

664. Ὅτεῳ) γρ. ὅτῳ, MS. Barocc. Oxon.

666. Ἑστάμεναι) γρ. ἱστάμεναι, MS. Barocc. Oxon. Τρωπάασθε) γρ. τρωπᾶσθε, & τρωπᾶσθαι, & τρωπάασθαι, vid. Not. in Textum.

670. Πολέμοιο) γρ. πολέμοιο, MS. Barocc. Oxon.

671. Ἐφράσσαντο) γρ. ἐφρασσαντο, Hackian. Edit. errore Præli.

672. Ἀφέστασαν) γρ. ἐφέστασαν, MS. Barocc. Oxon.

673. Ὅσσοι) γρ. ὁπόσοι, MS. CCC.

676. Βιβάσθων) γρ. βιβάσκων, MS. CCC.

Νώμα δὲ ξυστὸν μέγα ναύμαχον ἐν παλάμῃσι,
Κολλητὸν βλήτροισι, δυωκαιεικοσίπηχυ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποισι κελητίζειν εὖ εἰδὼς,
Ὅστ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας συναγείρεται ἵππους,
Σεύας ἐκ πεδίοιο μέγα προτὶ ἄστυ διώκει,
Λαοφόρον καθ' ὁδὸν, πολέες τέ ἑ θηήσαντο
Ἀνέρες ἠδὲ γυναῖκες· ὁ δ' ἔμπεδον ἀσφαλὲς αἰεὶ
Θρώσκων, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται· οἱ δὲ πέτονται·
Ὣς Αἴας ἐπὶ πολλὰ θοάων ἴκρια νηῶν
Φοίτα, μακρὰ βιβὰς, φωνὴ δέ οἱ αἰθέρ' ἵκανεν·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων Δαναοῖσι κέλευε
Νηυσί τε καὶ κλισίῃσιν ἀμυνέμεν· οὐδὲ μὲν Ἕκτωρ
Μίμνεν ἐνὶ Τρώων ὁμάδῳ πύκα θωρηκτάων.
Ἀλλ' ὥστ' ὀρνίθων πετεηνῶν αἰετὸς αἴθων
Ἔθνος ἐφορμᾶται, ποταμὸν πάρα βοσκομενάων,
Χηνῶν, ἢ γεράνων, ἢ κύκνων δουλιχοδείρων·

Versabatque contum magnum navalem in manibus,
Compactum annulis-ferreis, duorum & viginti cubitorum.
Ut verò quum vir equis desultoriis uti peritus,
Qui postquam ex multis quatuor selegit equos,
Agitans ex campo magnum ad urbem urget,
Publicam per viam, multique eum admirantes-spectant
Viri & mulieres; Ille firmiter sine-lapsu assidue
Saliens, alias in alium alternat; illi interim volant:
Sic Ajax multa velocium tabulata-excelsa in-puppibus navium
Obibat, longe-gradiens, vox item ejus ad æthera perveniebat:
Semper enim terribiliter clamans Danaos hortabatur
Navesque & tentoria defendere. At neque Hector
Manebat in Trojanorum turbâ benè armatorum:
Sed sicut avium volucrium aquila nigra
Gentem invadit, fluvium juxta pascentium,
Anserum, vel gruum, vel cygnorum longa colla habentium:

ΣΧΟΛΙΑ.

677. Νώμα.] Νῦν, διέφερεν, ἐκίνει. Ξυστόν.] Ἐξυσμένον.

678. Κολλητόν.] Κεκολλημένον. Βλήτροισι.] Τοῖς κατὰ τὰς ἁρμονίας γόμφοις· τοῖς ἐπιούροις.

679. Κελητίζειν.] Ἵππον κέλητα ἐλαύνειν. Κέλης, ὁ μονάμπυξ, παρὰ τὸ κέλλειν, τὸ βαδίζειν. Ὅθεν καὶ κέλευθος· Ἐπὶ τὸ παλαιὸν, ὡς ἐπίπαν τοῖς ἅρμασιν ἐχρῶντο.

680. Πίσυρας.] Τέσσαρας. Συναγείρεται.] Συλλέγεται.

681. Σεύας.] Ὁρμήσας.

682. Λαοφόρον.] Λεωφόρον, δι' ἧς λαὸς ἔρχεται, ὅ ἐστιν, ὁ ὄχλος. Θηήσαντο.] Μετὰ θαύματος εἶδον.

684. Ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον ἀμείβεται.] Ἐν μέρει ἐπέρχεται, ὅ ἐστιν, ἄλλοτ' ἐπ' ἄλλον μεθιζάνει.

687. Σμερδνόν.] Φοβερόν.

689. Ὁμάδῳ.] Θορύβῳ, πλήθει.

690. Αἴθων.] Διάπυρος, ὀξύς· ἢ, σφοδρὸς κατὰ τὴν ὄψιν· Μέλας.

691. Ἔθνος.] Πλῆθος.

NOTÆ.

678. *Δυωκαιεικοσίπηχυ*) *Eustath.* fol. 1046. lin. 33. Τὸ δὲ, δυωκαιεικοσίπηχυ, ἐφ' ἓν ἀναγνωστέον· ὡς ἐν τῷ Ἀπίων καὶ Ἡρόδωρος κεῖται. Vid. ad ζ'. v. 319. & ad θ'. v. 494.

680. *Ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων πίσυρας*) *Eustathius* Fol. 1046. lin. 20. Τὸ δὲ, ὅς τ' ἐπεὶ ἐκ πολέων, καὶ ἑξῆς, ἐπαναληπτικῶς ἔχει, ληφθὲν ἀντὶ τοῦ, οὕτως· ἵνα ᾖ, Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ἵπποις κελητίζειν εἰδὼς, αὐτὸς, ἢ οὗτος, ἐπεὶ συναγείρῃ ἐκ πολλῶν ἵππων, τοὺς αὐτῷ δεξιοὺς, θέει διὰ τῆς λεωφόρου· ἄλλως γὰρ, οὐκ εὐσύνθετος ἡ παραβολή.

Qui tamen *Versionem* nostram considerabit, aliàs videbit *Syntaxi* satis à nobis consultum. Vid. *Harpocration.* v. Ἅμιπποι, & *Etymolog. M.* v. Κελητίζειν. *Eustathius* aliàs, de hâc re, fol. 1037. lin. 57. Edit. *Roman.* Ἐν δὲ παλαιοῖς Σχολίοις γέγραπται, ὅτι Δημοτελὴς φησι, τεθεωρηκέναι τινὰ μεταβαίνοντα, ὡς ὁ Ποιητὴς λέγει, κατέχοντα τοὺς χαλινοὺς, καὶ ἀπαραποδίστως τηροῦντα τὸν δρόμον τῶν ἵππων· καὶ ὅτι καὶ νῦν ἐν Ῥώμῃ τοῦτο γίνεται· καὶ ἐφ' ἡμῶν δή τις ἐθεάσατο, διὰ δύο ἵππων κελητίζοντα, ὡς δυσχερὲς ὂν, τὸ διὰ πλειόνων.

VARIÆ LECTIONES.

680. *Συναγείρεται*) γρ. συναείρεται, *Philemon.* apud *Porphyr.* ζητημάτ. Ὁμηρικ. ϛ & *Eustath.* fol. 1046. lin. 46.

681. *Διώκει*) γρ. δίεται, MS. CCC.

687. *Βοόων*) γρ. βοάων, MS. Barocc. Oxon.

691. *Ἐφορμᾶται*) γρ. ἐφ' ὁρμᾶται. *Πάρα βοσκομενάων*) γρ. παραβοσκομενάων.

Ὡς

Ὡς Ἕκτωρ ἴθυσε νεὸς κυανοπρῴροιο
Ἀντίος ἀΐξας· τὸν δὲ Ζεὺς ὦσεν ὄπισθε
Χειρὶ μάλα μεγάλῃ, ὤτρυνε δὲ λαὸν ἅμ' αὐτῷ.
Αὖτις δὲ δριμεῖα μάχη παρὰ νηυσὶν ἐτύχθη·
Φαίης κ' ἀκμῆτας καὶ ἀτειρέας ἀλλήλοισιν
Ἄντεσθ' ἐν πολέμῳ· ὡς ἐσσυμένως ἐμάχοντο.
Τοῖσι δὲ μαρναμένοισιν ὅδ' ἦν νόος· ἤτοι Ἀχαιοὶ
Οὐκ ἔφασαν φεύξεσθαι ὑπ' ἐκ κακοῦ, ἀλλ' ὀλέεσθαι·
Τρωσὶν δ' ἤλπετο θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἑκάστου
Νῆας ἐνιπρήσειν, κτενέειν θ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Οἱ μὲν τὰ φρονέοντες ἐφέστασαν ἀλλήλοισιν.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο ποντοπόροιο,
Καλῆς, ὠκυάλου, ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν
Ἐς Τροίην, οὐδ' αὖτις ἀπήγαγε πατρίδα γαῖαν·
Τοῦ περ δὴ ἀμφὶ νηὸς Ἀχαιοί τε Τρῶές τε
Δῄουν ἀλλήλους αὐτοσχεδόν· οὐδ' ἄρα τοί γε
Τόξων ἀϊκὰς ἀμφὶς μένον, οὐδέ τ' ἀκόντων,
Ἀλλ' οἵ γ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι ἕνα θυμὸν ἔχοντες,

Sic Hector impetu ferebatur rectà in navem prorâ cæruleam
In adversum prorumpens; eum etenim Jupiter impellebat a tergo
Manu valde magnâ, concitabátque populum cum ipso.
Iterum vero acris pugna ad naves facta est:
Diceres certe indefessos & indomitos inter se
Occurrere in prælio: tanto impetu pugnabant.
His ergò pugnantibus hic erat animus: Achivi quidem
Non putabant *se* evasuros è clade, sed perituros:
Trojanis autem credebat animus in pectoribus cujusque
Naves incensuros esse *se*, occisurósque heroas Achivos.
Hi quidem his animis instabant sibi invicem:
Hector autem puppim navis prehendit pontum-transeuntis,
Pulchræ, velocis, quæ Protesilaum advexerat
Ad Trojam, neque retrò reduxit in patriam terram:
Hujus jam de nave Achivique Trojanique
Occidebant alii alios cominùs. Neque sanè ii
Sagittarum impetus eminùs expectabant, neque jaculorum,
Sed cominus stantes unum animum habentes,

ΣΧΟΛΙΑ.

693. Κυανοπρῴροιο.] Κυανοῦ τὴν πρῷραν κεχρισμένης.
695. Χειρί.] Δυνάμει.
696. Δριμεῖα.] Ὀξεῖα, θερμή.
697. Ἀκμῆτας.] Μὴ * κεκοπιαμένους, ἀπόνους. Ἀτειρέας.] Ἀκαταπονήτους. * Ità, pro κεκοπιωμένους.
698. Ἄντεσθαι.] Συμβαλεῖν, ἀπαντῆσαι.
705. Ὠκυάλου.] Τῆς ταχέως πλεούσης. Ἐζήτηται δὲ, διὰ ποίαν αἰτίαν μόνην τὴν Πρωτεσιλάου παρέλαβε ναῦν καιομένην; Ῥητέον, ὅτι γελοῖον ἦν τινας τῶν ζώντων ἐμπρῆσαι, μή πως ἀνανδρίαν αὐτοῦ τις δόξῃ καταγινώσκειν.
709. Ἀϊκάς.] Διώξεις, ὁρμάς. Ἀμφὶς μένον.] Ἀντὶ τοῦ, περιέμενον.

NOTÆ.

693. Νεὸς) In *Vetustioribus* ferè Omnibus, hoc in loco, νηὸς legebatur; de quâ re vid. mox, ad v. 704. ubi νεὸς & olim legebatur *Metri* causâ.

695. Χειρὶ μάλα μεγάλῃ) De *Ultimâ* τοῦ μάλα productâ. vid. suprà, ad v. 321.

704. Ἕκτωρ δὲ πρύμνης νεὸς ἥψατο) *Eustathius* fol. 1048. lin. 38. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἐν τῷ πρύμνης νεὸς, τινὰ τῶν Παλαιῶν ἀντιγράφων, διὰ τοῦ ο μικροῦ, γράφουσι τὸ νεός· τοῦτο δὴ ἐν Ὀδυσσείᾳ γίνεται· ἡ δὲ αἰτία σαφής· εἰ μὴ ἄρα εἴποι τις συνεκφωνεῖσθαι ἐκ τοῦ νέω, τὸ κολυμβῶ, εὐθεῖαν ἀρρένα, τὸ νεὸς, ὡς Ἰωνικὴ γενικὴ τοῦ ναός· ἰστέον δὲ, εἰ καὶ διὰ τοῦ ω μεγάλου ἐν τοῖς Ἀντιγράφοις ἐφέρετο, εἶχεν ἂν θεραπείαν τὸ μέτρον σπονδειακὸν, διὰ συνιζήσεως. MS. *Mori*, νεώς· MS. CCC. νηός.

705. Ἣ Πρωτεσίλαον ἔνεικεν) *Eustath.* fol. 1048. lin. 6. Ὅλως ἐπιτηδὲς ὁ Ποιητὴς ἐπιλεξάμενος ἀδέσποτον ναῦν, τὴν τοῦ πάλαι ποτὲ αἰχμητοῦ Πρωτεσιλάου, ὡς ἡ Βοιωτία δηλοῖ, ἄγει κατ' αὐτῆς τὸν Ἕκτορα· ἵνα μή τινα τῶν ζώντων ἀρχηγῶν αἰσχύνῃ, ἀνδραγαθήσαντος Ἕκτορος κατ' αὐτοῦ. Confer *Br. Schol.* quæ hinc ornantur.

710. Ἀλλ' οἵ γ' ἐγγύθεν ἱστάμενοι) Huic acerrimæ Pugnæ Descriptioni ἐπιφωνεῖ *Eustathius*, fol. 1048. lin. 36. Καὶ ὅλη τὴν φράσιν τῆς κινδυνώδους ἀγχεμαχίας μάχης, ἂν οὐκ ἂν φράσειαν κάλλιον, οὐδ' εἰ πάντες οἱ ῥήτορες εἰς ἓν συνελθόντες, μελετήσαιεν. *Plutarch.* in *Homeri* Vitâ, Εἰ γάρ ἐστιν ἡ ῥητορικὴ δύναμις, τὸ πι-

VARIÆ LECTIONES.

693. Νεὸς) γρ. νηὸς, vid. Not. in *Textum*.
694. Ὦσεν) γρ. ὦρσεν, MS. Barocc. *Oxon.* & *Eustath.* fol. 1047. lin. 35. ὦρσεν, ἢ μᾶλλον, ὦσεν. Idem, fol. 1049. lin. 11. ὤσαντος, ἢ ὄρσαντος.
700. Ἀλλ' ὀλέεσθαι) γρ. αὐτὰρ ὀλέσθαι, vid. ad φ'. v. 278.
702. Κτενέειν) γρ. κτανέειν, MS. Barocc. *Oxon.* ubi tamen, καίνειν, errore &c.
704. Νεὸς) γρ. νηὸς, vid. Not. in *Textum*.

Ὀξέσι δὴ πελέκεσσι καὶ ἀξίνῃσι μάχοντο,
Καὶ ξίφεσιν μεγάλοισι, καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισι.
Πολλὰ δὲ φάσγανα καλὰ μελάνδετα, κωπήεντα,
Ἄλλα μὲν ἐκ χειρῶν χαμάδις πέσον, ἄλλα δ' ἀπ' ὤμων
Ἀνδρῶν μαρναμένων· ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ἕκτωρ δὲ πρύμνηθεν ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει,
Ἄφλαστον μετὰ χερσὶν ἔχων, Τρωσὶν δ' ἐκέλευεν,
Οἴσετε πῦρ, ἅμα δ' αὐτοὶ ἀολλέες ὄρνυτ' ἀϋτήν·
Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε,
Νῆας ἑλεῖν, αἳ δεῦρο, θεῶν ἀέκητι, μολοῦσαι,
Ἡμῖν πήματα πολλὰ θέσαν, κακότητι γερόντων·
Οἵ μ', ἐθέλοντα μάχεσθαι ἐπὶ πρύμνῃσι νέεσσιν,
Αὐτόν τ' ἰσχανάασκον, ἐρητύοντό τε λαόν.
Ἀλλ' εἰ δή ῥα τότ' ἔβλαπτε φρένας εὐρύοπα Ζεὺς
Ἡμετέρας, νῦν αὐτὸς ἐποτρύνει καὶ ἀνώγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα μᾶλλον ἐπ' Ἀργείοισιν ὄρουσαν.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ βελέεσσιν·
Ἀλλ' ἀνεχάζετο τυτθὸν, ὀϊόμενος θανέεσθαι,
Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην, λίπε δ' ἴκρια νηὸς ἐΐσης·
Ἔνθ' ἄρ' ὅγ' εἱστήκει δεδοκημένος· ἔγχεϊ δ' αἰεὶ

Acutis jam securibus & bipennibus pugnabant,
Et ensibus magnis, & hastis utrinque acutis.
Multi verò gladii pulchri nigris-illigati-vaginis, capulis-magnis,
Alii quidem e manibus in-terram cadebant, alii verò ab humeris
Virorum pugnantium: fluebat etiam sanguine terra nigra.
Hector autem puppi autem postquam prehenderat, non dimittebat,
Aplustre manibus tenens, Trojanis verò imperabat,
"Ferte ignem, simul & ipsi conferti excitate pugnam:
"Nunc nobis omnium Jupiter instar diem dedit;
"Ut naves capiamus, quæ huc, diis invitis, profectæ,
"Nobis clades multas fecerunt, ignaviâ seniorum;
"Qui me, volentem pugnare ad puppes navium,
"Ipsumque detinebant, inhibebántque exercitum.
"Verum si tum lædebat mentes latè-sonans Jupiter
"Nostras, nunc ipse impellit & jubet.
Sic dixit. Illi etiam acriùs in Argivos saliebant:
Ajax autem non amplius sustinuit, obruebatur enim telis;
Sed recedebat paululum, putans se moriturum esse,
Ad transtrum septem pedale; liquerat verò puppim navis undique æquaii:
Ibi ille stabat observans: hastâ etenim assidue

ΣΧΟΛΙΑ.

713. Μελάνδετα.] Σιδηρόδετα, ἢ μελαίνας λαβὰς ἔχοντα. Ἔστι γὰρ ἡ λαβὴ δεσμός τις τοῦ ξίφους.

717. Ἄφλαστον.] Τὸ λεγόμενον, *ἀκροστόλιον τῆς νεὼς πρύμνης· (καὶ εἴρηται κατὰ ἀντίφρασιν· εὔθλαστον γάρ ἐστι.)

719. Νῦν ἡμῖν πάντων Ζεὺς ἄξιον ἦμαρ ἔδωκε.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, πάντων τῶν τολμηθέντων εἰς ἡμᾶς ἀξίαν ἀμοιβὴν παρέχει ἡμῖν ὁ Ζεὺς πρὸς τὸ ἑλεῖν τὰς ναῦς.

723. Ἰσχανάασκον.] Κατεῖχον, ἐκώλυον. Ἐρητύοντο.] Κατείχοντο.

727. Βιάζετο.] Κατεπονεῖτο.

728. Οἰόμενος.] Ὑπολαμβάνων.

729. Θρῆνυν.] Ὑποπόδιον· βέλτιον δὲ, θρῆνυν καλεῖσθαι ὑπὸ Ὁμήρου τὰς καθέδρας τῶν ἐρετῶν· ἀναχωρεῖ γὰρ ἀπὸ τῆς νεὼς τῶν *καταστρωμάτων, ἐπὶ ταύτας ἀφικνεῖται. Ἴκρια] τόπον τῆς νεώς. Βάσιν ἔχοντα, ἐφ' ᾧ τὸν κυβερνήτην τοὺς πόδας τιθέναι, ὃ καὶ ἑδώλιόν φασιν· ἄλλοι δὲ, τὴν ὑποδεχομένην τὸν ἱστὸν τράπεζαν εἶπον· οἱ δὲ, διαβάθραν ἀπὸ νεὸς ἐπὶ ναῦν. Ἑπταπόδην.] Ἑπτὰ ποδῶν τὸ μέγεθος ἔχοντα.

730. Δεδοκημένος.] Ἐπιτηρῶν.

NOTÆ.

φανῶς λέγων, τίς μᾶλλον Ὁμήρου ἐν τῇ δυνάμει πρό-τη καθέστηκεν; ὃς τῇ τε μεγαλοφωνίᾳ πάντας ὑπερέχει· ἔν τε τοῖς διανοήμασι τὴν ἴσην τοῖς λόγοις ἰσχὺν ἐπιδείκνυται; *Hermogenes*, Ἄριστος ἐν πᾶσι πάντων λόγων εἰδῶν, καὶ Ποιητῶν ἁπάντων, καὶ Ῥητόρων, καὶ Λογογράφων Ὅμηρος, κτλ. Vid. ad *Dionys.* Halicarn. 2 Tom. fol. 51. lin. 39. Edit. *Hudson.* & *Nicolai Caussini*, de Eloquentiâ, l. 1. c. 10.

729. Θρῆνυν ἐφ' ἑπταπόδην) *Hesych.* Τόπος τῆς νεὼς, βάσιν ἔχων ὑποπόδιον, καὶ ἡ ἐν τῷ μέσῳ πλοίου σανὶς, ἀπὸ τοίχου εἰς τοῖχον. *Eustath.* fol. 1050. lin. 5. Θρῆνυν δὲ λέγει νῦν ἀρχαϊκῶς, ἢ τὴν καθέδραν τοῦ κυβερνήτου, ἢ τὴν τῶν κωπηλατῶν, ἣν καὶ αὐτὴν Ἀττικοὶ θρᾶνον καλοῦσιν· ὅθεν καὶ θρανίτης, ὁ κωπηλάτης.

NOTÆ IN SCHOLIA.

717. *Ἀκροστόλιον τῆς νεὼς πρύμνης) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκροστόλιον, & v. Ἄφλαστον.

729. Καταστρωμάτων) *Anti-Hackiani* illi Editores ità, *Pro* καστρωμάτων, *Quatuor Novissimæ*, καταστρωμά-

VARIÆ LECTIONES.

715. Ἡμῖν) γρ. ὑμῖν. *Ibid.* Ἔδωκε) γρ. ἔδωκας.

730. Εἱστήκει) γρ. ἑστήκει, MS. *Barocc.* Oxon.

Τρῶας

Τρῶας ἄμυνε νεῶν, ὅστις φέροι ἀκάματον πῦρ·
Αἰεὶ δὲ σμερδνὸν βοόων, Δαναοῖσι κέλευεν,
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἀνέρες ἐστὲ, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ἠέ τινάς φαμεν εἶναι ἀοσσητῆρας ὀπίσσω;
Ἠέ τι τεῖχος ἄρειον, ὅ κ' ἀνδράσι λοιγὸν ἀμύναι;
Οὐ μέν τις σχεδόν ἐστι πόλις, πύργοις ἀραρυῖα,
Ἧι κ' ἀπαμυναίμεσθ', ἑτεραλκέα δῆμον ἔχοντες·
Ἀλλ' ἐν γὰρ Τρώων πεδίῳ πύκα θωρηκτάων,
Πόντῳ κεκλιμένοι, ἑκὰς ἥμεθα πατρίδος αἴης·
Τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.
Ἦ, καὶ μαιμώων ἔφεπ' ἔγχεϊ ὀξυόεντι·
Ὅστις δὲ Τρώων κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο,
Σὺν πυρὶ κηλείῳ, χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος,
Τὸνδ' Αἴας οὔτασκε, δεδεγμένος ὀξέϊ δουρί·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε νεῶν αὐτοσχεδὸν οὖτα.

Trojanos arcebat à navibus, quicunque ferret indefessum ignem:
Semper etiam horrendum clamans, Danaos hortabatur,
" O amici, heroes Danai, famuli Martis,
" Viri estote, amici, recordaminique impetuosæ fortitudinis.
" An aliquos putamus esse adjutores à tergo?
" Aut aliquem murum firmiorem, qui viris perniciem arceat?
" Non quidem aliqua prope est urbs turribus munita,
" Quâ nos defendamus, succenturiatorem populum habentes:
" Sed in Trojanorum campo benè armatorum,
" Ponto clausi, longè sedemus à patriâ terrâ:
" Ideò in manibus salus, non in remissione pugnæ.
Dixit, & furens insectabatur hastâ acutâ:
Quicunque igitur Trojanorum cavas ad naves ferretur,
Cum igne ardenti, in gratiam Hectoris concitantis,
Hunc Ajax percutiebat exceptum acutâ hastâ:
Duodecim adeò ante naves cominùs percussit.

ΣΧΟΛΙΑ.

731. Ἄμυνεν.] Ἤμυνεν.

735. Ἀοσσητῆρας.] Βοηθούς.

736. Ἄρειον) * Ἀμείνον ἢ, ἀπὸ τοῦ Ἄρης, ἀρήϊον.

738. Ἧι κ' ἀπαμυναίμεσθα.] Δι' ἧς ἀμυνοίμεσθα τοὺς πολεμίους. Ἑτεραλκέα δῆμον.] Δυνάμενον ὄχλον ἐν μέρει πρὸς τοὺς καταπονουμένους βοηθεῖν τοῖς καταπεπονημένοις.

740. Πόντῳ κεκλιμένοι.] Παρακεκλιμένοι τῇ θαλάσσῃ, περιεχόμενοι. * Addo, &c.

741. Τῷ ἐν χερσὶ φόως.] Διὸ ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν ἐστὶ τῆς μάχης, ἡ σωτηρία· οὐ γὰρ ἐν τῷ, μειλιχίους αὐτοὺς καὶ πρᾴους εἶναι τοῖς πολεμίοις· ὅ ἐστιν, ὥστε περὶ τὸν πόλεμον φιλανθρωπία· τὸ δὲ ἑξῆς, οὐχ ἡ προσήνεια πολέμου οἰκεία, ἀλλ' εἰρήνης. Ἢ ἐπὶ δοτικῆς πτώσεως, οὐκ ἐν τῷ πολεμικῷ προσηνείᾳ, ἡ ἐπιφάνεια τῆς σωτηρίας, ἀλλ' ἐν ταῖς χερσὶν ἡμῶν. Οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο.] Ἀρίσταρχος, κατὰ δοτικήν· ἵν' ᾖ ὁ λόγος, φῶς ἡμῖν ἐν ταῖς χερσίν ἐστιν, οὐκ ἐν τῇ μειλιχίᾳ τοῦ πολέμου· ὁ δὲ Θρᾷξ φησὶν, οὐκ ἔστιν ἡ προσήνεια πολέμου, ἀλλ' εἰρήνης.

742. Μαιμώων] Μανιωδῶς, ἀκατασχέτως. Ἔφεπεν.] Ἐπεδίωκεν· ἢ, ἐπήρχετο.

744. Κηλείῳ.] Καυστικῷ. Χάριν Ἕκτορος ὀτρύναντος.] Εἰς χάριν τοῦ Ἕκτορος παρορμῶντος.

745. Οὔτασκεν.] Ἐκ χειρὸς ἐτίτρωσκε. Δεδεγμένος.] Ἐκδεχόμενος, ἐπιτηρῶν.

746. Αὐτοσχεδὸν οὖτα.] Ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐτίτρωσκεν.

NOTÆ.

741. Τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο) *Eustath.* fol. 1050. lin. 34. Σημείωσαι, ὅτι τὸ, Ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίῃ πολέμοιο, γνωμικῶς ῥηθέν. Ἀρίσταρχος μὲν οὕτως ἐκλαμβάνει· ὡς, ἐν τῷ δρᾷν ἐστιν ἡ Νίκη, καὶ οὐκ ἐν τῇ μειλιχίᾳ τοῦ πολέμου· ὁ δὲ Θρᾷξ Διονύσιος εὐθεῖαν νοεῖ, τὸ μειλιχίη, λέγων, ὅτι ἐν χερσὶν ἡμῖν ἡ σωτηρία· προσήνεια δὲ οὐκ ἔστι πολέμου. *Zecharias Bogan.* Ὅμηρος Ἑβραΐζων, p. 125. Τῷ ἐν χερσὶ φόως, οὐ μειλιχίη, πολέμοιο. legit, Punctum adhibens post τὸ μειλιχίη.

NOTÆ IN SCHOLIA.

των, *sine causâ.* Ego verò dico, etiam *cum causâ.* Κάπωμα enim, pro κατάπωμα, *Poetica* Vox; & omnes *Prosaici* incorrupti κατάπωμα. Ità certè *Etymolog.* M. v. Θρῆνυς, ex quo totum hoc *Scholion,* vel viceversâ. Ità *Eustath.* &c. *Hesych.* Καταστρώματα) Τῆς νεὼς μέρος· ἐν ᾧ ἑστῶτες ναυμαχοῦσι.

VARIÆ LECTIONES.

741. Μειλιχίη) γρ. μειλιχίῃ, vid. Not. in Text.

743. Κοίλῃς ἐπὶ νηυσὶ φέροιτο) γρ. κοίλας ἐπὶ νῆας ἄγοιτο.

745. Ὀξέϊ δουρί) γρ. ἔγχεϊ μακρῷ.

746. Δώδεκα δὲ προπάροιθε) γρ. δώδεκα δὲ προπάροιθε, *Eustath.* f. 1050. l. 39. *Ibid.* Οὖτα) γρ. ἔκτα.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Π΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Π΄.

Πάτροκλον δεηθέντα Ἀχιλλεὺς τὴν ἑαυτοῦ πανοπλίαν ἐπιτρέπει ἀναλαβεῖν, καὶ τοὺς Μυρμιδόνας ἐξάγειν ἐπὶ τὸν πόλεμον· οἱ δὲ ἐξελθόντες ἔτρεψαν τοὺς Τρῶας. Πάτροκλος δὲ Σαρπηδόνα τὸν Διὸς ἀναιρεῖ. τὸν παρήορον ἵππον τοῦ Ἀχιλλέως ἀναιρεῖ Πήδασον· ἔπειτα δὲ Πάτροκλον Ἕκτωρ ἀναιρεῖ, πληγέντα πρότερον ὑπὸ Εὐφόρβου, Ἀπόλλωνος ἀφελομένου πανοπλίαν αὐτοῦ.

Ἐπιγραφαί.

Πατρόκλεια.

Ἄλλως.

Πῖ, Πάτροκλον ἔπεφνεν ἀρήϊον Ἕκτορος αἰχμή.

LIB. XVI.

Ὣς οἱ μὲν περὶ νηὸς ἐϋσσέλμοιο μάχοντο·
Πάτροκλος δ' Ἀχιλῆϊ παρίστατο, ποιμένι λαῶν,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ὥστε κρήνη μελάνυδρος,
Ἥτε κατ' αἰγίλιπος πέτρης δνοφερὸν χέει ὕδωρ.
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τίπτε δεδάκρυσαι, Πατρόκλεις, ἠΰτε κούρη
Νηπίη; ἥθ' ἅμα μητρὶ θέουσ' ἀνελέσθαι ἀνώγει,
Εἱανοῦ ἁπτομένη, καί τ' ἐσσυμένην κατερύκει,

Sic hi quidem de navi bonis-transtris-instructâ pugnabant:
Patroclus autem Achilli astabat, pastori populorum,
Lacrymas calidas fundens; tanquam fons aquis-niger,
Qui ab excelsâ petrâ nigram fundit aquam.
Hunc intuitus miseratus est pedibus-celer nobilis Achilles,
Et ipsum editâ-voce verbis alatis allocutus est,
" Curnam lacrymaris, Patrocle, tanquam puella
" Parvula; quæ cum matre currens se suscipere flagitat,
" Vestem apprehendens, & properantem detinet:

ΣΧΟΛΙΑ.

3. Θερμά.] Νεαρά, πρόσφατα. Χέων.] Καταστάζων. Μελάνυδρος.] Βαθεῖα, σκοτεινή· τοῦ γὰρ μελαίνεσθαι αἴτιον, τὸ βάθος· τὰ δὲ ἐξ ἐπιπολῆς ὕδατα λευκά, καθότι πάντα ταῖς τοῦ ἡλίου ἀκτῖσι καταυγάζεται.

4. Αἰγίλιπος.] Ὑψηλῆς, ἣν καὶ αἲξ *ἀπολίποι, διὰ τὸ πολὺ ὕψος· μάλιστα γὰρ ἡ αἲξ ἐν τοῖς κρημνοῖς βόσκεται. Δνοφερόν.] Μέλαν. * Ità, pro ἀπολείπει.

5. Ὤκτειρεν.] Ἠλέησε.

8. Νηπίη.] Μικρὰ κόρη. Θέουσα.] Τρέχουσα. Ἀνελέσθαι.] Ἀναλαβεῖν, βαστάσαι. Ἀνώγει.] Παρακελεύεται, ἐθέλει.

9. Εἱανοῦ.] Τοῦ πέπλου. * Καὶ λεπτοῦ κυρίως σημαίνει. Πέπλος, ὡς ἐπιπολὺ τὸ γυναικεῖον ἱμάτιον· τὸ δὲ ἀνδρεῖον, χιτών. Κατερύκει.] Κατέχει σπουδάζουσαν αὐτήν.

NOTÆ.

3. Ὥστε κρήνη μελάνυδρος) Vid. ad ί. v. 14. &c. ubi hic locus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

4. Αἰγίλιπος) Vid. *Etymolog.* M. v. Αἰγίλιψ. Lego autem *ἀπολίποι, pro ἀπολείπει.

9. * Καὶ λεπτοῦ κυρίως σημαίνει, Addo, ex *Excerptis* MSS. ubi tamen λαμπροῦ, quod in λεπτοῦ muto. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἑανός.

VARIÆ LECTIONES.

7. Πατρόκλεις] γρ. Πατρόκλεες.

Δακρυόεσσα δέ μιν ποτιδέρκεται, ὄφρ' ἀνέληται·
Τῇ ἴκελος, Πάτροκλε, τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβεις.
Ἠέ τι Μυρμιδόνεσσι πιφαύσκεαι, ἢ ἐμοὶ αὐτῷ;
Ἠέ τιν' ἀγγελίην Φθίης ἐξέκλυες οἶος;
Ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον, Ἄκτορος υἱόν,
Ζώει δ' Αἰακίδης Πηλεὺς μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.
Ἠὲ σύ γ' Ἀργείων ὀλοφύρεαι, ὡς ὀλέκονται
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν, ὑπερβασίης ἕνεκα σφῆς;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε νόῳ, ἵνα εἴδομεν ἄμφω.
Τὸν δὲ βαρυστενάχων προσέφης, Πατρόκλεες ἱππεῦ,
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλέος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Μὴ νεμέσα· τοῖον γὰρ ἄχος βεβίηκεν Ἀχαιούς.
Οἱ μὲν γὰρ δὴ πάντες, ὅσοι πάρος ἦσαν ἄριστοι,
Ἐν νηυσὶν κέαται βεβλημένοι, οὐτάμενοί τε·
Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης κρατερὸς Διομήδης·
Οὔτασται δ' Ὀδυσεὺς δουρικλυτὸς, ἠδ' Ἀγαμέμνων·

"Lacrymabunda autem ipsam aspicit, dum te susceperit:
"Huic similis, Patrocle, molles lacrymas effundis:
"An aliquid Myrmidonibus nuncias, aut mihi ipsi?
"An aliquem nuncium ex Phthiâ audivisti solus?
"Vivere quidem adhuc aiunt Menœtium, Actoris filium,
"Vivit & Æacides Peleus inter Myrmidonas,
"Quorum sanè super alterutro tristaremur mortuo.
"An tu Argivorum utique gratiâ luges, quod ita pereunt
"Naves ad cavas, injustitiam propter suam?
"Eloquere, nè cela mente, ut sciamus ambo.
Hunc graviter-suspirans allocutus es, Patrocle eques,
"O Achille, Pelei fili, multò fortissime Achivorum,
"Nè indigneris: tam gravis enim dolor oppressit Achivos.
"Illi enim jam omnes, quicunque antè erant fortissimi,
"In navibus jacent eminùs cominùsque vulnerati.
"Eminùs quidem ictus est ille Tydides fortis Diomedes:
"Cominus verò Ulysses hastâ-inclytus, atque Agamemnon:

ΣΧΟΛΙΑ.

10. Ποτιδέρκεται.] Προσβλέπει.

11. Τέρεν.] Νῦν, ὑγρόν. Εἴβεις.] Σπάζεις, προχέεις.

12. Πιφαύσκεαι.] Ἐμφανίζεις, λέγεις.

14. Ζώειν μὰν ἔτι φασὶ Μενοίτιον.] Αἰακὸς, ὁ Διὸς καὶ Αἰγίνης, γήμας Ἐνδηΐδα τὴν Χείρωνος θυγατέρα, ἔσχε δύο παῖδας, Πηλέα καὶ Τελαμῶνα· μιγεὶς δὲ καὶ * Ψαμάθῃ τῇ Νηρέως, γεννᾷ Φῶκον· τοῦτον Πηλεὺς ἀποκτείνας, ἔφυγεν εἰς Μαγνησίαν τῆς Θετταλίας πρὸς Χείρωνα. Τελαμὼν δὲ ἐν τῷ λόχῳ τοῦ Καλυδωνίου συὸς, ἀνελὼν ἀκουσίως καὶ αὐτὸς ἕνα τῶν συγκυνηγετούντων, ἔφυγεν εἰς Σαλαμῖνα· καὶ γήμας Ἐρίβοιαν τὴν Ἀλκάθου ἐγέννησεν Αἴαντα. Μενοίτιος δὲ, ἀποικίσας εἰς Ὀποῦντα, Πάτροκλον ἐτέκνωσεν· ὁ δὲ, ἀποκτείνας καὶ αὐτὸς ἀκουσίως Ἀμφιδάμαντος παῖδα * Κλησώνυμον, καὶ ἐπὶ τούτῳ φυγὼν εἰς Φθίαν πρὸς Πηλέα, κατὰ συγγένειαν, ἐπέμφθη παρ' αὐτοῦ πρὸς Χείρωνα· ὃς αὐτὸν μετ' Ἀχιλλέως ἀνέθρεψεν· ἡ ἱστορία παρὰ Φιλοστεφάνῳ.

15. Αἰακίδης.] Αἰακοῦ υἱὸς, Πηλεύς.

16. Τῶν κε μάλ' ἀμφοτέρων ἀκαχοίμεθα τεθνειώτων.] Ὑπὲρ ὧν ἀμφοτέρων λυπηθείημεν ἄν.

17. Ὀλοφύρεαι.] Ὀδύρῃ, οἰκτείρεις.

18. Σφῆς.] Τῆς ἰδίας.

22. * Μὴ νεμέσα.] Μή μοι δακρυομένῳ μέμφου. Βεβίηκε.] Καταπεπόνηκε, βεβίασται.

23. Ἄριστοι.] Πρόμαχοι.

24. Κέαται.] Κεῖνται· ὅ ἐστιν, ἀργοί εἰσιν.

25. Βέβληται μὲν ὁ Τυδείδης.] Ἀντὶ τοῦ, ἐκ βολῆς τέτρωται. Ἐζήτηται δὲ, πῶς Πάτροκλος, περὶ Μαχάονος μηδὲν εἰπὼν, κατάλογον ποιεῖται τῶν τετρωμένων; Καὶ ῥητέον, ὡς βεβαιοῖ τὴν Ἀχιλλέως ὑπόληψιν, ἵνα εἰς ἔλεον κινήσῃ παραλιπών. Λέγει δὲ, περὶ ὧν μᾶλλον ἠρώτα.

26. Οὔτασται.] Ἐκ χειρὸς τέτρωται. Δουρικλυτός.] Ἔνδοξος περὶ τὸ δόρυ, πολεμικός.

NOTÆ.

21. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν) Vid. ad α. v. 489. & ad τ'. v. 216.

NOTÆ IN SCHOLIA.

14. * Ψαμάθῃ, corrigo, & lego ità, pro corrupto Ψαμμαθῇ, ex *Historiâ*. * Κλησώνυμον, vel Κλεισώνυμον, de hoc videsis, ad *Scholia*, in *Iliad.* μ'. v. 1.

22. * Μὴ νεμέσα, ad μέμφου) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

10. Ποτιδέρκεται) γρ. ποτιδέρκεται.

13. Ἐξέκλυες) γρ. ἐξ ἔκλυες, MS. CCC.

16. Ἀκαχοίμεθα) γρ. ἀκαχήμεθα, *Br. Schol.* *Ibid.* Τεθνειώτων) γρ. τεθνηώτων, MS. CCC.

20. Προσέφης) γρ. προσέφη, MS. *Barocc.* Oxon.

21. Πηλῆος υἱὲ) γρ. Πηλέος υἱὲ, Πηλέως υἱὲ, Πηλεῦς υἱὲ, vid. Not. in *Textum*.

Βέβλη-

Βέβληται δὲ καὶ Εὐρύπυλος κατὰ μηρὸν ὀϊστῷ.
Τοὺς μέν τ' ἰητροὶ πολυφάρμακοι ἀμφιπένονται,
Ἕλκε' ἀκειόμενοι· σὺ δ' ἀμήχανος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ.
Μὴ ἐμέ γ' οὖν οὗτός γε λάβοι χόλος, ὃν σὺ φυλάσσεις,
Αἰναρέτη· τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται ὀψίγονός περ,
Αἴ κε μὴ Ἀργείοισιν ἀεικέα λοιγὸν ἀμύνῃς;
Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ ἦν ἱππότα Πηλεύς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ· γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα,
Πέτραι τ' ἠλίβατοι, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής.
Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις,
Καί τινά τοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ,

" Percussus etiam est Eurypylus ad fœmur sagittâ.
" Hos quidem medici multis-medicamentis-utentes curando-occupati sunt,
" Vulneribus medentes: tu verò inexorabilis es, Achille.
" Ne me unquam talis utique ceperit ira, qualem tu servas,
" In-malum-fortis: quisnam à te alius juvabitur posthàc,
" Si non ab Argivis indignam perniciem propulsaveris?
" Immisericors: non utique tibi pater erat eques Peleus,
" Nec Thetis mater: sed cæruleum te peperit mare,
" Excelsæque petræ; quoniam tibi mens est sæva.
" Si verò aliquod mentibus tuis vaticinium vereris,
" Et aliquod tibi à Jove dixit veneranda mater,

ΣΧΟΛΙΑ.

28. Ἀμφιπένονται.] Περὶ αὐτοὺς ἐνεργοῦσιν, ἀσχολοῦνται.

29. Ἕλκε' ἀκειόμενοι.] Θεραπεύοντες τὰ ἕλκη. Ἀμήχανος.] Ἀπαραμύθητος, ἀκαμπής· πρὸς ὃν οὐδὲν ἔστι μηχανήσασθαι. Ἔπλευ.] Ἐγένου.

31. Αἰναρέτη.] Ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν κεκτημένε· αἰνὸν γὰρ, τὸ κακόν. Σεῦ ὀνήσεται.] Ἐκ σοῦ ὄνησιν ἕξει, ὠφεληθήσεται. * Ἄλλως, Αἰναρέτη) Ἤτοι θηλυκόν ἐστι, ὡς ὑψαγόρη· ἢ, γράφε, αἰναρέτης· ἵν' ᾖ, χόλος πολέμιος τῇ ἀρετῇ ἐχθρός· ἢ, ἀρετῇ εἰς κακὸν χρώμενος, μηδὲ εἰς τὴν τῶν λαῶν σωτηρίαν. Ὀψίγονος.] Ὁ μετὰ πολὺν χρόνον ἐσόμενος, μεταγενέστερος.

33. Νηλεές.] Ἀνηλεέστατε, ὠμότατε.

34. Γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα.] Ἡ γλαυκοειδής· τοῦτο δὲ φησι διὰ τὸ τῆς θαλάσσης ἐπικίνδυνον, καὶ ἀνηλεές, καὶ τῶν πετρῶν τὸ σκληρόν.

35. Ἠλίβατοι.] Μεγάλαι, ὑψηλαί. Νόος.] Ἀντὶ τοῦ, ἡ ψυχή. Ἀπηνής.] Χαλεπός.

36. Εἰ δέ τινα φρεσὶ σῇσι θεοπροπίην ἀλεείνεις.] Θέτις, κατηναγκασθεῖσα ὑπὸ Διὸς Πηλεῖ γαμηθῆναι, τὰ γινόμενα παιδία εἰς πῦρ ἔβαλλε, νομίζουσα τὰς θνητὰς τοῦ πατρὸς σάρκας καταφλέξειν, τὸ δὲ ἀθάνατον διαφυλάξειν. Οὕτως ἓξ παῖδας διέφθειρεν· ἕβδομον δὲ γενόμενον Ἀχιλλέα, βάλλει ὁμοίως εἰς πῦρ· θεασάμενος δὲ Πηλεύς, ἀφήρπασε τὸν παῖδα, καὶ ἐνεγκὼν εἰς τὸ Πήλιον ὄρος, τρέφειν παρέδωκε Χείρωνι· ὁ δὲ, λεόντων καὶ ἄρκτων μυελοῖς τρέφων, ἐκάλεσεν Ἀχιλλέα· διδάξας δὲ τὴν ἰατρικὴν τέχνην, καὶ Λυρικὴν καὶ Μουσικὴν, ἀπέδωκε τῷ πατρί. ἀγανακτήσασα δὲ Θέτις, καὶ καταλιποῦσα τὸν Πηλέα, ἐχωρίσθη εἰς θάλασσαν. Στρατευομένου δὲ Ἀχιλλέως ἐπὶ Ἴλιον προεῖπεν, ὅτι πολεμῶν μετὰ Τρώων ζωὴν ὀλιγοχρόνιον κτήσεται, πλείστην δὲ τὴν δόξαν· ἀπεχόμενος δὲ τῆς μάχης, ἄδοξον μὲν βίον, πολυχρόνιον δὲ, διάξει. ὃ μαθὼν Ἀχιλλεύς, δόξαν αἰώνιον ζωῆς προσκαίρου προκρίνας, ἐστράτευσεν. Ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι.

37. Ἐπέφραδεν.] Εἶπε.

NOTÆ.

31. Αἰναρέτη· τίς σευ ἄλλος) Τὸ σεῦ συνιζάνει, εἰς τὴν προτέραν συλλαβὴν τοῦ ἄλλος· de quâ re vid. ad μ'. v. 9. & ad *Odyss.* ι'. v. 165. *Hesych.* & *Etymolog. M.* v. Αἰναρέτη, ἐπὶ κακῷ κεκτημένε τὴν ἀρετήν· αἰνὸν γὰρ, τὸ χαλεπὸν καὶ δεινὸν, καὶ κακόν· ἡ δὲ κλητικὴ ὁμοτόνως ἔχει τὸ η τῇ εὐθείᾳ· οὕτως εὗρον Σχόλιον Ἰλιάδος π'. hunc ipsum locum Παλαιῶν notans; at, ex eo, supplendum. *Eusth.* fol. 1054. lin. 49. Ἡ δὲ τοῦ Αἰναρέτη ἀνάγνωσις, κατὰ Ἡρωδιανὸν καὶ Ἀπίωνα, Ἀριστάρχειός ἐστι· σύνηθες δὲ, φασιν, Ὁμήρῳ τε, καὶ ἄλλοις, τὸ αἰνὸν συντίθεσθαι, οἷον, Αἰνόπαρις, Αἰνελένη· οὕτω καὶ Αἰναρέτης, ὁ ἐπὶ κακῷ τὴν ἀρετὴν ἔχων, ἤτοι τὴν ἀνδρίαν, κατ' ἐξοχήν· ἕτεροι δὲ, τὸ αἶν' συναλείφουσι, καὶ γράφουσιν, Αἶν' ἀρετᾶς, τίς σευ ἄλλος ὀνήσεται; ἵνα λέγῃ, ὅτι, ὦ αἰνὲ, τίς ἄλλος τῆς σῆς ἀνδρίας ὀνήσεται; πιθανώτερον δὲ, φασὶν, ἡ Ἀριστάρχου γραφή· ἄλλοι δὲ, Αἰναρέτης γράφουσι, κατ' εὐθεῖαν πτῶσιν· ἵνα ᾖ, χόλος αἰναρέτης, ὁ κακύνων τὰς ἀρετάς. Confer *Br. Schol.* & *Excerpta* MSS. Αἰναρέτη, MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori.*

33. Νηλεές· οὐκ ἄρα σοί γε πατὴρ) Hunc locum *Virgilius* suum fecit, *Æn.* l. 4. v. 365. Nec tibi Diva parens, generis nec *Dardanus* auctor, Perfide; sed duris genuit te cautibus horrens *Caucasus, Hyrcanæque* admôrunt ubera Tigres.

NOTÆ IN SCHOLIA.

31. * Αἰναρέτη) Ἤτοι θηλυκὸν ad σωτηρίαν, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

31. Αἰναρέτη) γρ. αἶν' ἀρετῆς, αἰναρέτης &c. vid. Not. in *Textum*. Ibid. Τίς σεῦ ἄλλος) γρ. τί σεῦ ἄλλος, MS. *Mori*, non malè.

32. Ἀμύνῃς) ἀμύνεις, MS. *Barocc.* Oxon.

34. Γλαυκὴ δέ σε τίκτε θάλασσα) γρ. γλαυκὴ δέ σ' ἔτικτε θάλασσα, MS. *Mori.*

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐμέ περ πρόες ὦχ', ἅμα δ' ἄλλον λαὸν ὄπασσον
Μυρμιδόνων, ἤν πού τι φόως Δαναοῖσι γένωμαι·
Δὸς δέ μοι ὤμοιιν τὰ σὰ τεύχεα θωρηχθῆναι,
Αἴκ' ἐμέ σοι ἴσκοντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ῥεῖα δέ κ' ἀκμῆτες κεκμηότας ἄνδρας ἀϋτῇ
Ὤσαιμεν προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Ὡς φάτο λισσόμενος, μέγα νήπιος· ἦ γὰρ ἔμελλεν
Οἷ αὐτῷ θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα λιτέσθαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ὤ μοι, διογενὲς Πατρόκλεις, οἷον ἔειπες·
Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα,
Οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ·
Ἀλλὰ τόδ' αἰνὸν ἄχος κραδίην καὶ θυμὸν ἱκάνει,
Ὁππότε δὴ τὸν ὁμοῖον ἀνὴρ ἐθέλῃσιν ἀμέρσαι,
Καὶ γέρας ἂψ ἀφελέσθαι, ὅ, τε κράτεϊ προβεβήκει·
Αἰνὸν ἄχος τό μοι ἐστὶν, ἐπεὶ πάθον ἄλγεα θυμῷ.

" At me saltem mitte citò, simúlque cæteras copias præbe
" Myrmidonum, si forte quid lumen Danais fiam.
" Da etiam mihi humeris tua arma, ut armer,
" Si fortè, me te ob-similitudinem credentes, abstinuerint pugnâ
" Trojani, respiraverintque Mavortii filii Achivorum
" Afflicti *jam*: Exiguáque fit respiratio in pugnâ.
" Facilè verò integri defessos viros *vel* clamore
" Repulerimus ad urbem, à navibus & tentoriis.
Sic dixit supplicans, valdè demens: certè enim erat
Sibi ipsi mortémque malam, & fatum oraturus.
Illum graviter gemens allocutus est pedibus velox Achilles,
" Hei mihi, nobilissime Patrocle, quòd ita dixisti:
" Neque vaticinium vereor, quod audivi,
" Neque ullum mihi à Jove dixit veneranda mater:
" Sed hic gravis dolor cor & animum occupat.
" Quandoquidem æqualem vir voluerit privare-portione,
" Et præmium rursus *ejus* abstulerit, qui potentiâ antecellit:
" Gravis dolor hic mihi est; passus enim sum labores animo.

ΣΧΟΛΙΑ.

38. Πρόες.] Πρόπεμψον. Ὄπασσον.] Παράσχου, δός.

42. Ἀναπνεύσωσι.] Ἀναπαύσονται.

43. Ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.] Προσληπτέον τὸ, ἐστίν· ἀντὶ τοῦ, ὀλίγον καιρὸν, ἀνάπαυσιν τοῦ πολέμου ἔδωσιν οἱ κεκμηκότες.

44. Ἀϋτῇ.] Νῦν, μάχῃ.

46. Νήπιος.] Νῦν, ἄφρων, καὶ ἀνόητος.

47. Λιτέσθαι.] Ἱκετεύειν, δεῖσθαι.

50. Ἐμπάζομαι.] Ἐπιστρέφομαι.

53. * Ὁμοῖον.] Ἄνδρα, ἀπὸ κοινοῦ. Ἀμέρσαι.] Ἀποστερῆσαι μερίσαι.

54. Ὅτε κράτεϊ προβεβήκει.] Ὁπότ' ἂν τῷ κρατεῖν προέχῃ· ὅ ἐστιν, ἀξίᾳ τινὶ μείζονι.

55. Τό μοι] Διό μοι· ἢ, τοῦτό μοι.

NOTÆ.

47. Λιτέσθαι) *Etymolog. M. v.* Ὤφειλε μὲν προπαροξύνεσθαι· ὅτι ἐνεστώς ἐστιν, ἀπὸ τοῦ λίτομαι βαρυτόνου· ἀλλ' ἐπεὶ τὰ εἰς θαι ἀπαρέμφατα, τῷ ι παραληγόμενα, οὐκ ὄντα ἀπὸ τῶν εἰς μι, ἔχοντα ἐν τῇ τρίτῃ ἀπὸ τέλους συλλαβῇ τὸ ε συνεσταλμένον, μὴ ἐπιφερομένου αὐτῷ διπλοῦ, παροξύνεται· οἷον λιπέσθαι, ἱκέσθαι, πυθέσθαι· οὕτως οὖν καὶ λιτέσθαι, οὐ τῷ λόγῳ τοῦ ἐνεστῶτος, παροξύνεται· ἀλλὰ τῷ χαρακτῆρι. Idem *Eustath.* fol. 1056. lin. 40. &c.

51. Οὔτε τί μοι πὰρ Ζηνὸς ἐπέφραδε πότνια μήτηρ) Hoc est, nihil, præter quod omnibus notum; neque quod animum omninò terreat; ut suprà, v. 50. Οὔτε θεοπροπίης ἐμπάζομαι, ἥντινα οἶδα. Aliàs enim, ipso fatente, Mater illi fatum suum ex *Jove* nuntiârat, ut *Iliad.* ι. v. 410. Μήτηρ γάρ τ' ἐμέ φησι, θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα, Διχθαδίας κῆρας φερέμεν θανάτοιο τέλοσδε. Idem ferè *Br. Schol.* ad v. 36.

NOTÆ IN SCHOLIA.

47. Λιτέσθαι) Confer *Eustath.* & *Etymolog. M. v.* ubi παροξύνεσθαι probant, cùm προπαροξύνεσθαι deberet; ut in Not. ad *Textum*, ubi *Etymologum* laudo.

53. * Ὁμοῖον) Ἄνδρα, ἀπὸ κοινοῦ. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

38. Ἀλλ' ἐμέ περ) γρ. ἀλλά με περ.

41. Αἴκ' ἐμέ σοι ἴσκοντες) γρ. αἴκε μέ σοι ἴσκοντες, MS. *Mori*. Ibid. Ἀπόσχωνται) γρ. ἀπόσχοιντο, MS. *Barocc.* Oxon. non æquè benè.

45. Προτὶ) γρ. ποτὶ.

47. Λιτέσθαι) γρ. λίπεσθαι, vid. Not. in *Textum*.

49. Ἔειπες) γρ. ἔειπας. MS. Barocc. Oxon. & MS. *Mori*.

54. Ὅ, τε) γρ. ὅτι, *Br. Schol.* at MS. CCC. ὅ, τε, ut *Impressi* Codd.

Κούρην, ἣν ἄρα μοὶ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
Δουρὶ δ' ἐμῷ κτεάτισσα, πόλιν εὐτείχεα πέρσας,
Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων
Ἀτρεΐδης, ὡσεί τιν' ἀτίμητον μετανάστην.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν· οὐδ' ἄρα πὼς ἦν
Ἀσπερχὲς κεχολῶσθαι ἐνὶ φρεσίν· ἤτοι ἔφην γε
Οὐ πρὶν μηνιθμὸν καταπαυσέμεν, ἀλλ' ὁπόταν δὴ
Νῆας ἐμὰς ἀφίκηται ἀϋτή τε, πτόλεμός τε.
Τύνη δ' ὤμοιιν μὲν ἐμὰ κλυτὰ τεύχεα δῦθι,
Ἄρχε δὲ Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι μάχεσθαι,
Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος ἀμφιβέβηκε
Νηυσὶν ἐπικρατέως· οἱ δὲ ῥηγμῖνι θαλάσσης
Κεκλίαται, χώρης ὀλίγην ἔτι μοῖραν ἔχοντες,
Ἀργεῖοι· Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε,
Θάρσυνος· οὐ γὰρ ἐμῆς κόρυθος λεύσσουσι μέτωπον
Ἐγγύθι λαμπομένης· τάχα κεν φεύγοντες ἐναύλους

Puellam, quam quidem mihi præmii loco elegerant filii Achivorum,
Hastâque meâ acquisiveram, urbe bene-muratâ eversâ,
Hanc rursus e manibus abstulit rex Agamemnon
Atrides, tanquam ab aliquo honorum-exorte inquilino.
Sed hæc quidem ante-acta-esse sinamus: neque enim fas erat
Perpetuò iratum esse mentibus. Statueram sanè
Non prius iram me cohibiturum, quam cum jam
Ad naves meas pervenisset clamórque, pugnáque.
Tu tamen humeris quidem meis inclyta arma indue,
Et Dux esto Myrmidonibus bellicosis ad pugnam;
Siquidem obscura Trojanorum nubes circumdedit
Naves prævalentér: hi etenim in littore maris
Conclusi sunt, loci parvam jam portionem habentes,
Argivi: Trojanorum autem civitas tota ingruit,
Fiduciæ plena. Non enim meæ galeæ vident frontem
Propè splendentis: citò certè fugientes, fossas campestres

ΣΧΟΛΙΑ.

56. Ἔξελον.] Ὡς ἐξαίρετον ἔδωκαν.

57. Κτεάτισσα.] Ἐκτησάμην.

59. Ἀτίμητον.] Ἄτιμον. Μετανάστην.] Μέτοικον, φυγάδα. Μέτοικοι δὲ λέγονται οἱ καταλιπόντες τὴν ἰδίαν πόλιν, καὶ ἄλλην οἰκοῦντες.

60. Ἀλλὰ τὰ μέν.] Τὰ * συμβάντα. Προτετύχθαι.] Προγεγονέναι. Οὐδ' ἄρα πὴρ ἦν.] Οὐδαμῶς δυνατὸν ἦν.

61. Ἀσπερχές.] Ἀδιαλείπτως. Κεχολῶσθαι.] Ὀργίζεσθαι. Ἤτοι ἔφην γε.] Καί τοι ἐλογισάμην.

62. Μηνιθμόν.] Μῆνιν, ὀργήν. Παρασχηματισμὸς ὁ τρόπος.

64. Τύνη.] Σύ. Δωρικῶς. Δῦθι.] Ἔνδυθι.

66. Εἰ δὴ κυάνεον Τρώων νέφος.] Καὶ τὰ ἑξῆς, Ἐὰν δὴ τὸ τῶν Τρώων πλῆθος, ὡς νέφος, κατέχῃ τὰ νεώσταθμα ἰσχυρῶς· νῦν γὰρ λέγει νέφος, τὸ τῶν στρατιωτῶν πλῆθος. Γράφεται δὲ, ἢ δὴ ἔστι, ἐν ᾧ τόπῳ τὸ τῶν πολεμίων πλῆθος ἀμφιβεβηκός ἐστιν, ἐκεῖ αὐτὸς ἄρχε Μυρμιδόσι.

67. Ῥηγμῖνι.] Τῷ αἰγιαλῷ.

68. Κεκλίαται.] Παρακέκλινται.

69. Πόλις.] Τὸ πλῆθος τῶν Τρώων. Πόλις γὰρ διχῶς λέγεται· ἥ τε κατασκευὴ τῶν οἰκοδομημάτων, καὶ τὸ κατοικοῦν πλῆθος. Πόλις ἦν αὐτὴ ἡ, οἱ πολῖται· ἀπὸ τοῦ περιέχοντος τὸ περιεχόμενον.

70. Θάρσυνος.] Ἀντὶ τοῦ, τεθαρρηκυῖα· παρωνυμία, ἀντὶ μετοχῆς.

71. Ἐναύλους.] Τὰς διὰ τοῦ ῥείθρου ποταμοὺς διώρυχας. Διὰ δὲ τούτου προαναφωνεῖ ὁ Ποιητὴς τὴν παρὰ τῷ ποταμῷ μάχην τὴν ἐν τῷ Φ.

* Ità hæc, olim turbata, lego.

NOTÆ.

57. Πόλιν εὐτείχεα πέρσας) Vid. ad ά. v. 19. & infrà, v. 69.

60. Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν) De duplicato, in voce ἐάσσομεν, τοῦ σ, vid. ad ά. v. 73. *Ibid.* Οὐδ' ἄρα πὼς ἦν) Olim, οὐδ' ἄρα πὴρ ἦν, quod in ratione quidem *Metri* satis benè stare potuit, τοῦ πὴρ *nempè* producto, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & *Finalis*, etiam ante *Circumflexum*. At MS. CCC. *Cantabrig.* & MS. *Mori*, apertè legunt, Οὐδ' ἄρα πὼς ἦν, quare τὸ πὴρ, ad *Var. Lect.* remitto, & πὼς in *Textum* sumo.

63. Ἀϋτή τε, πτόλεμός τε) Ità, μάχην, ἀϋτήν τε πόλεμόν τε, μάχη τε νεῖκός τε, καὶ μῶλος· θάνατος καὶ μοῖρα· κλέος· κῦδος· πόλιν, καὶ ἄστυ· *Homer.* ut mox, v. 91.

69. Τρώων δὲ πόλις ἐπὶ πᾶσα βέβηκε) *Ultima* τοῦ πόλις producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, ut suprà, v. 57.

70. Μέτωπον) *Br. Schol.* ad ζ. v. 10. μετώπω legunt δυϊκῶς. Aliàs, μέτωπα, per *Synecdochen* Numeri.

VARIÆ LECTIONES.

60. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσσομεν. *Ibid.* Οὐδ' ἄρα πὼς ἦν) γρ. οὐδ' ἄρα πὴρ ἦν, vid. Not. in *Textum*.

66. Εἰ δὴ) γρ. ἢ δὴ. *Br. Schol.*

70. Μέτωπον) γρ. μετώπω, & μέτωπα, vid. Not. in *Textum*.

Πλή-

Πλήσειαν νεκύων, εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων
Ἤπια εἰδείη· νῦν δὲ στρατὸν ἀμφιμάχονται.
Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος ἐν παλάμῃσι
Μαίνεται ἐγχείη, Δαναῶν ἄπο λοιγὸν ἀμῦναι·
Οὐδέ πω Ἀτρείδεω ὀπὸς ἔκλυον αὐδήσαντος,
Ἐχθρῆς ἐκ κεφαλῆς, ἀλλ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Τρωσὶ κελεύοντος, περιάγνυται· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Πᾶν πεδίον κατέχουσι, μάχῃ νικῶντες Ἀχαιούς.
Ἀλλὰ καὶ ὥς, Πάτροκλε, νεῶν ἄπο λοιγὸν ἀμύνων
Ἔμπεσ' ἐπικρατέως, μὴ δὴ πυρὸς αἰθομένοιο
Νῆας ἐνιπρήσωσι, φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται.
*[Τοὺς ἄλλους ἐνάριζ'· ἀπὸ δ' Ἕκτορος ἴσχεο χεῖρας.]
Πείθεο δ', ὥς τοι ἐγὼ μύθου τέλος ἐν φρεσὶ θείω,
Ὡς ἄν μοι τιμὴν μεγάλην καὶ κῦδος ἄροιο
Πρὸς πάντων Δαναῶν· ἀτὰρ οἱ περικαλλέα κούρην
Ἂψ ἀπονάσσωσιν, προτὶ δ' ἀγλαὰ δῶρα πόρωσιν·
Ἐκ νηῶν ἐλάσας, ἰέναι πάλιν· εἰ δέ κεν αὖ τοι
Δώῃ κῦδος ἀρέσθαι ἐρίγδουπος πόσις Ἥρης,
Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο λιλαίεσθαι πολεμίζειν

" Implevissent cadaveribus, si in me rex Agamemnon
" Leni animo-fuisset; nunc verò exercitum clausum oppugnant.
" Non enim Tydidæ Diomedis in manibus
" Furit hasta, à Danais mortem ut arcere-possit:
" Neque dum Atridæ vocem audivi clamantis,
" Inimico ex capite, sed Hectoris homicidæ vox,
" Trojanos hortantis, resonat; illi autem fremitu-militari
" Totum campum obtinent, prælio vincentes Achivos.
" Sed & sic, Patrocle, à navibus pestem propulsans
" Irrue strenuè; ne jam igne ardenti
" Naves incendant, dulcémque reditum auferant.
*[Alios quidem trucidato; at ab Hectore abstineto manus.]
" Pareto autem, sicut tibi ego sermonis summam in animo posuero,
" Quò mihi honorem magnum & gloriam referas
" Ab omnibus Danais; & illi perpulchram puellam
" Abductam reddant, insupérque splendida dona præbeant:
" A navibus ubi-repuleris, reverte: si verò tibi
" Dederit gloriam auferre altitonans maritus Junonis,
" Nè tu sine me sis cupidus pugnandi

ΣΧΟΛΙΑ.

72. Πλήσειαν.] Πληρώσειαν. Εἴ μοι κρείων Ἀγαμέμνων Ἤπια εἰδείη.] Εἰ προσηνής μοι καὶ εὔνους ὑπάρχοι ὁ Ἀγαμέμνων.

73. * Στρατόν.] Στρατόπεδον.

74. Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος.] Καὶ τὰ ἑξῆς. Οὐκ ἔτι γὰρ ἀριστεύει κατὰ τὸν πόλεμον ὁ Διομήδης, πρὸς τὸ ἀποστρέψαι τὰ κακὰ τῶν Ἑλλήνων. * Διαβάλλει Ἀχιλλεὺς ἐπεὶ καθυφεῖται Διομήδης μείναντος Ἀγαμέμνονος, καὶ ἐλθόντος ἄλλα λέγων, Οὐ γὰρ Τυδείδεω Διομήδεος, οὐδέ πω Ἀτρείδεω· Ῥητέον δέ, ὅτι Ἀγαμέμνονος μνημονεύει· ἦν γὰρ ἐχθρὸς αὐτοῦ· καὶ Διομήδους δέ, διὰ λόγους ὑπερηφανικούς, οὓς εἰς αὐτὸν ἀπέρριψε, μετὰ τὴν πρεσβείαν· λέγει γάρ, * Μὴ ὄφελες λίσσεσθαι ἀμύμονα Πηλείωνα.

* Iliad. ι. v. 694.

75. Μαίνεται.] Δαιμονίως ἐνεργεῖ, ἐνθουσιᾷ.

76. Ὀπός.] Φωνῆς.

78. Περιάγνυται.] Περιρρήγνυται· ἐξ αὐτοῦ περιηχεῖ.

81. Ἔμπεσ' ἐπικρατέως.] Προσβάλλε γενναίως τοῖς ἐχθροῖς.

86. Ἂψ ἀπονάσσωσιν.] * Εἰς τὸ πρῶτον ἀποκαταστήσωσιν, ἀποδώσωσιν.

87. Ἰέναι πάλιν.] Ἀντὶ τοῦ, ἴθι, καὶ παραγίγνου.

89. Μὴ σύ γ' ἄνευθεν ἐμεῖο.] * Ἐξ οὗ Θέτιδος γόνος οὐλίῳ μιν ἐν Ἄρει Παραγορεῖτο, Μή ποτε σφετέρας ἄτερθε ταξιοῦσθαι Δαμασιμβρότου αἰχμᾶς. Λιλαίεσθαι.] Προθυμεῖσθαι.

NOTÆ.

81. Ἔμπεσε) Παρὰ τὸ ἔπεσον, πέσε, πεσέτω. Vid. Etymolog. M. v. πεσεῖν, & v. ἀποπεσέτωσαν.

82. Φίλον δ' ἀπὸ νόστον ἕλωνται) Huc omninò videtur addendus ille Versus, * Τοὺς ἄλλους ἐνάριζ'· ἀπὸ δ' Ἕκτορος ἴσχεο χεῖρας. qui laudatur, velut ex *Homero*, à *Diogene Laertio*, l. 6.

NOTÆ IN SCHOLIA.

73. * Στρατόν) Στρατόπεδον. *Excerpta* MSS.

74. * Διαβάλλει Ἀχιλλεύς, ad ἀμύμονα Πηλείωνα) Hæc olim, ad v. 86. malè posita, nunc ad suum locum revoco.

81. * Ἔμπεσ' ἐπικρατέως) *Excerpta* MSS. hæc.

86. * Ἂψ ἀπονάσσωσιν) Ipsissima verba apud *Etymolog.* M. v. Ἀπονάσσων. Quæ olim hìc sequebantur, ad v. 74. meliùs nunc pono.

89. * Ἐξ οὗ Θέτιδος γόνος) Hæc ex *Pindari* Olympionicûm, Od. 9. v. 115.

VARIÆ LECTIONES.

73. Ἀμφιμάχονται) γρ. ἀμφὶ μάχονται.

82. Νόστον ἕλωνται) γρ. νόστον ἕλωνται.

84. Ἄροιο) γρ. ἄρηαι. MS. *Barocc.* Oxon.

86. Ἀπονάσσωσιν, προτὶ) γρ. ἀπονάσσωσι, ποτὶ, &c.

87. Αὖ τοι) γρ. αὖτι. *Barocc.* Oxon.

Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ἀτιμότερον δέ με θήσεις.
Μηδ' ἐπαγαλλόμενος πολέμῳ καὶ δηϊοτῆτι,
Τρῶας ἐναιρόμενος, ποτὶ Ἴλιον ἡγεμονεύειν·
Μή τις ἀπ' Οὐλύμποιο θεῶν αἰειγενετάων
Ἐμβήῃ· μάλα τούς γε φιλεῖ ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ πάλιν τρωπᾶσθαι, ἐπὴν φάος ἐν νήεσσι
Θείης, τούσδε δ' ἐᾶν πεδίον καταδηριάασθαι.
Αἲ γὰρ, Ζεῦ τε πάτερ, καὶ Ἀθηναίη, καὶ Ἄπολλον,
Μήτε τις οὖν Τρώων θάνατον φύγοι, ὅσσοι ἔασι,
Μήτε τις Ἀργείων, νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον·
Ὄφρ' οἷοι Τροίης ἱερὰ κρήδεμνα λύσιμεν.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε· βιάζετο γὰρ βελέεσσι·
Δάμνα μιν Ζηνός τε νόος, καὶ Τρῶες ἀγαυοί,
Βάλλοντες· δεινὴν δὲ περὶ κροτάφοισι φαεινὴ
Πήληξ βαλλομένη καναχὴν ἔχε· βάλλετο δ' αἰεὶ
Κὰπ φάλαρ' εὐποίηθ'· ὁ δ' ἀριστερὸν ὦμον ἔκαμνεν,
Ἔμπεδον αἰὲν ἔχων σάκος αἰόλον· οὐδὲ δύναντο
Ἀμφ' αὐτῷ πελεμίξαι, ἐρείδοντες βελέεσσιν.

" Cum Trojanis bellicosis: magis enim indecorem me facies.
" Neve exultans prælio & pugnâ,
" Trojanos occidens, ad Ilium usque *tuos milites* ducas.
" Nequis ab Olympo deorum sempiternorum
" Descendat: valdè hos utique diligit longe-jaculans Apollo:
" Sed revertaris, postquam salutem navibus
" Dederis, illosque sine per campum certare.
" Utinam enim, Jupiterque pater, & Minerva, & Apollo,
" Neve quis Trojanorum mortem effugiat, quotquot sunt,
" Neve quis Argivorum, nobis verò duobus effugere perniciem *contingat*;
" Ut soli Trojæ sacra mœnia diruamus.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
Ajax verò non ampliùs manebat; obruebatur nempe telis:
Domabat eum Jovisque consilium & Trojani illustres,
Jaculantes: terribilem autem circa tempora fulgens
Cassis percussa sonitum edebat: Percutiebatur etenim assiduè
Ad clavos cassidis affabre-factos. Ille verò sinistro humero defatigabatur,
Firmiter usque tenendo scutum varium: neque tamen poterant
Illum circumstantes loco-movere urgendo telis:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

91. Ἐπαγαλλόμενος.] Τερπόμενος, χαίρων.

92. Ἐναιρόμενος.] Ἀντὶ τοῦ, ἐναίρων· ὅ ἐστι, φονεύων.

94. Ἐμβήῃ.] Κατέλθοι· ὅ ἐστιν, ἐμποδὼν τῇ, ἐμποδίσῃ.

95. Πάλιν τρωπᾶσθαι.] Εἰς τοὐπίσω ἀναστρέφειν. Φάος ἐν νήεσσι θείης.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπειδὰν σώσῃς τὰς ναῦς.

96. Δηριάασθαι.] Μάχεσθαι.

99. Ἐκδῦμεν.] Διαφύγοιμεν, * ἀντὶ τοῦ, ἐκδύοιμεν, εὐκτικοῦ. Νῶϊν δ' ἐκδῦμεν ὄλεθρον.] Ἀπαρέμφατον ἐστιν· ἵν' ᾖ, ἡμῖν δὲ τὸν ὄλεθρον ἐκδῦναι γένοιτο. Τοῦτο γὰρ λέγει.

* Ex Eustath. fol. 1060. lin. 30.

100. Τροίης κρήδεμνα.] Νῦν, τὰ τείχη μεταφορικῶς. Ἰδίως, κρήδεμνον καλεῖται, τὸ τῆς κεφαλῆς κάλυμμα.

103. Δάμνα.] Ἐδάμαζε.

105. Καναχήν.] Ψόφον.

106. Κὰπ φάλαρα.] Κατὰ τὰ φάλαρα. Φάλαρα δέ εἰσι, τὰ κατὰ τὸ μέσον τῆς περικεφαλαίας μικρὰ ἀσπίδισκια ἤτοι κόσμου χάριν ἐντεθέντα.

107. Αἰόλον.] Νῦν, ποικίλον.

108. Ἐρείδοντες.] Ὠθοῦντες.

N O T Æ.

95. Πάλιν τρωπᾶσθαι) Vid. ad έ. v. 666. Ità, Iliad. ί. v. 452. Στρωφᾶται, & στροφάασθαι.

97. Αἲ γὰρ) Quòd & hi versus malè sint rejecti à nonnullis, vid. *Eustath.* fol. 1060 lin. 23.

102. Αἴας δ' οὐκέτ' ἔμιμνε, βιάζετο γὰρ) Idem Versus suprà, ad ό. v. 727.

106. Κὰπ φάλαρ' εὐποίητα) Τὸ πλῆρες, κατὰ τὰ φάλαρα τὰ εὐποίητα. Vid. ad Θ'. v. 441.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

92. Ποτὶ) γρ. προτί.

95. Πάλιν τρωπᾶσθαι) γρ. πάλιν τροπάασθαι, & παλιντρωπᾶσθαι.

96. Θείης) γρ. θήῃς, MS. CCC. *Eustath.* fol. 1060. lin. 6. Ἐν παλαιοῖς ἀντιγράφοις, καὶ τὸ φάος ἐν νήεσσι θήῃς. *Ibid.* Θείης, τούσδε δ' ἐᾶν) γρ. θείης, τοὺς δὲ τ' ἐᾶν, MS. Barocc. Oxon. Ibid. Καταδηριάασθαι) γρ. κάτα δηριάασθαι, *Br. Schol.*

100. Λύσιμεν) γρ. λύωμεν, MS. Barocc. Oxon.

106. Κὰπ φάλαρ') γρ. καπφάλαρ'. *Ibid.* Ἔκαμνεν) γρ. ἔκαμψεν, MS. *Barocc.* Oxon. at in *Margine*, γρ. ἔκαμνεν, ut *emendatio*.

107. Οὐδὲ δύναντο) γρ. οὐδ' ἐδύνατο, MS. *Mori.*

108. Βελέεσσι) γρ. πλέεσσι, MS. *Barocc.* Oxon. non malè.

Αἰεὶ

Αἰεὶ δ' ἀργαλέῳ ἔχετ' ἄσθματι· καδδέ οἱ ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων πολὺς ἔρρεεν, οὐδέ πῃ εἶχεν
Ἀμπνεῦσαι· πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.
Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλύμπια δώματ' ἔχουσαι,
Ὅππως δὴ πρῶτον πῦρ ἔμπεσε νηυσὶν Ἀχαιῶν.
Ἕκτωρ Αἴαντος δόρυ μείλινον ἄγχι παραστὰς
Πλῆξ' ἄορι μεγάλῳ, αἰχμῆς παρὰ καυλὸν ὄπισθεν·
Ἀντικρὺ δ' ἀπάραξε· τὸ μὲν Τελαμώνιος Αἴας
Πῆλ' αὔτως ἐν χειρὶ κολὸν δόρυ· τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Αἰχμὴ χαλκείη χαμάδις βόμβησε πεσοῦσα.
Γνῶ δ' Αἴας κατὰ θυμὸν ἀμύμονα, ῥίγησέν τε
Ἔργα θεῶν, ὅ ῥα πάγχυ μάχης ἐπὶ μήδεα κεῖρε
Ζεὺς ὑψιβρεμέτης, Τρώεσσι δὲ βούλετο νίκην.
Χάζετο δ' ἐκ βελέων· τοὶ δ' ἔμβαλον ἀκάματον πῦρ
Νηῒ θοῇ· τῆς δ' αἶψα καὶ ἀσβέστη κέχυτο φλόξ.
Ὣς τὴν μὲν πρύμνην πῦρ ἄμφεπεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μηρὼ πληξάμενος Πατροκλῆα προσέειπεν,
Ὄρσεο, διογενὲς Πατρόκλεις, ἱπποκέλευθε,
Λεύσσω δὴ παρὰ νηυσὶ πυρὸς δηΐοιο ἐρωήν·

Jugiter autem gravi tenebatur anhelitu; atque sudor
Undique ex membris multus defluebat, neque omnino poterat
Respirare; passim etenim malum malo firmabatur.
Dicite nunc mihi, Musæ, cœlestes domos tenentes,
Quomodo jam primò ignis incidit navibus Achivorum.
Hector Ajacis hastam fraxineam prope astans
Percussit ense magno, spiculi ad commissuram-cum-ligno retrò;
Penitùsque amputavit. Hanc quidem Telamonius Ajax
Vibrabat frustra in manu, mutilum hastile; procul autem ab ipso
Cuspis ærea humi resonuit cadens.
Agnovit itaque Ajax animo egregio, exhorruitque
Opera deorum; quòd omnino pugnæ consilia præcidebat
Jupiter altitonans, Trojanisque volebat victoriam.
Recessit itaque extra tela. Illi verò injecerunt indefessum ignem
Navi veloci: per hanc autem statim inextinguibilis diffusa est flamma.
Sic illam quidem puppim ignis circumdedit. At Achilles
Femoribus percussis Patroclum allocutus est,
" Propera, nobilissime Patrocle, equestris,
" Video utique apud naves ignis hostilis impetum: -

ΣΧΟΛΙΑ.

109. Ἄσθματι.] Τῇ πολλῇ ἀναπνοῇ.

111. Πάντῃ δὲ κακὸν κακῷ ἐστήρικτο.] Πανταχόθεν δὲ αὐτὸν περιεστοίχιστο τὰ κακά.

115. Καυλόν.] Τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, τὸ εἰς τὴν ὑποδορατίδα ἐμβαλλόμενον.

116. Ἀπάραξεν.] Ἀπέκοψε.

117. Πῆλεν.] Ἐκράδαινεν, ἔσειε. Κολόν.] Κολοβὸν, ἐστερημένον αἰχμῆς.

118. Βόμβησεν.] Ἤχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσε.

120. * Ὅ ῥα.] Ὅτι. Μάχης ἐπὶ μήδεα κεῖρε.] Ἀντὶ τοῦ, τὰ τῶν μαχομένων ἐνθυμήματα ἠλάττου· κατὰ μεταφορὰν τῶν κειρομένων.

123. Αἶψα κατασβέστη κέχυτο.] Ἤ, ταχέως κατασβεννυμένη ἦν, ἢ δυσκατάσβεστος, παρωνύμως χαρακτηρίζει.

124. Ἄμφεπε.] Περιεῖπεν, ἐνήργει.

125. Μηρώ.] Μηροὺς, δυϊκῶς. Πληξάμενος.] Πλήξας, παίσας, τύψας.

126. Ἱπποκέλευθε.] Ἐφ' ἵππων ποιούμενε τὴν κέλευθον· οἷον, ταχύτατε, ἱππικέ· ἢ οἷον, παραπλήσιον ἵπποις ὁρμὴν ἔχων.

127. Δηΐοιο.] Πολεμικοῦ. Ἐρωήν.] Νῦν, ὁρμὴν, ἀναφορὰν, ῥοήν.

NOTÆ.

114. Ἕκτωρ Αἴαντος) Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

120. * Ὅ ῥα) Ὅτι. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

109. Καδδέ οἱ) γρ. κὰδ δέ οἱ.

110. Οὐδέ πῃ) γρ. οὐδέ πω, MS. *Barocc.* Oxon.

111. Κακὸν κακῷ) γρ. κακῷ κακόν.

114. Ἕκτωρ Αἴαντος) γρ. Ἕκτωρ δ' Αἴαντος, olim; at MS. CCC. non agnoscit τὸ δὲ; nec benè adest. *Vid.* mox, v. 419. Not. in *Textum*.

117. Πῆλ' αὔτως) γρ. πῆλ' αὐτῶς. *Ibid.* Χειρὶ) γρ. χερσί, MS. *Barocc.* Oxon.

123. Τῆς δ' αἶψα καὶ ἀσβέστη) γρ. τῆς δ' αἶψα κατασβέστη, & τῆς δ' αἶψ' ἀκατάσβεστη, *Hervag. Argentorat.* &c.

Μὴ

Μὴ δὴ νῆας ἕλωσι, καὶ οὐκέτι φθικτὰ πέλωνται·
Δύσεο τεύχεα θᾶσσον, ἐγὼ δέ κε λαὸν ἀγείρω.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δὲ κορύσσετο νώροπι χαλκῷ.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνε,
Ποικίλον, ἀστερόεντα, ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε στιβαρόν τε·
Κρατὶ δ' ἐπ' ἰφθίμῳ κυνέην εὔτυκτον ἔθηκεν,
Ἵππουριν· δεινὸν δὲ λόφος καθύπερθεν ἔνευεν.
Εἵλετο δ' ἄλκιμα δοῦρε, τά οἱ παλάμηφιν ἀρήρει.
Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον ἀμύμονος Αἰακίδαο,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς·
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδοντα θοῶς ζευγνῦμεν ἄνωγε,

"Nè jam naves capiant, & non posthac potestas fugiendi sit:
"Induere arma ocyus, ego autem copias congregabo.
Sic dixit. Patroclus autem armabatur corusco ære:
Ocreas quidem primùm circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptè-junctas:
Tum posteà, thoracem circa pectora induebat,
Varium, stellatum, velocis Æacidæ:
Circa humeros etiam posuit ensem argenteis clavis-distinctum,
Æreum, deinde & scutum magnúmque solidumque:
Capiti verò forti galeam affabre-factam imposuit,
Setis-equinis-comantem, horrendúmque crista desuper nutabat.
Sumpsit item validas hastas, quæ ejus manibus quadrabant:
Hastam verò non sumpsit solam eximii Æacidæ,
Gravem, magnam, validam: quam quidem non potuit alius Achivorum
Vibrare; sed ipsam solus nôrat vibrare Achilles:
Peliacam fraxinum, quam patri ejus dederat Chiron
Pelii ex vertice *cæsam*, cædis auctorem futuram heroibus.
Equos interim Automedontem confestim jungere jussit,

ΣΧΟΛΙΑ.

128. Καὶ οὐκ ἔτι φυκτὰ πέλωνται.] Ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ φυγεῖν δυνάσονται.

134. Ἀστερόεντα.] Ἤτοι ἀστέρας ἐμπεποικιλμένους ἔχοντα· ἢ, λαμπρόν.

140. Ἔγχος δ' οὐχ ἕλετ' οἶον.] Προκατασκευάζει, μόνον αὐτὸ τὸ δόρυ σώζεσθαι, διὰ τὸ ξύλον μὴ ἐργάζεσθαι τὸν Ἥφαιστον. Κατὰ τὸν Πηλέως καὶ Θέτιδος γάμον οἱ θεοὶ συναχθέντες εἰς τὸ Πήλιον ἐπ' εὐωχίᾳ, ἐκόμιζον Πηλεῖ δῶρα. Χείρων δὲ μελίαν εὐθαλῆ τεμὼν εἰς δόρυ παρέσχε. Φασὶ δὲ, Ἀθηνᾶν μὲν ξέσαι αὐτὸ, Ἥφαιστον δὲ κατασκευάσαι * τὴν ἐπιδορατίδα. Τούτῳ δὲ τῷ δόρατι καὶ Πηλεὺς ἐν ταῖς μάχαις * ἠρίστευε, καὶ μετὰ τοῦτον Ἀχιλλεύς. Ἡ ἱστορία παρὰ τῷ τὰ Κύπρια ποιήσαντι.

142. Ἐπίστατο.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ἠδύνατο. Πῆλαι.] Κραδᾶναι, σεῖσαι.

143. Πηλιάδα μελίην.] Τὴν ἐκ Πηλίου ὄρους Θεσσαλικοῦ τμηθεῖσαν. Μελία δὲ, εἶδος δένδρου.

NOTÆ.

128. Φθικτὰ Ità, pro φυκτὰ, scribendum probo, ad ζ. v. 488.

129. *Δύσεο)* Ità & olim rectè legebatur, ad τ'. v. 36. malè autem hoc in loco, *δύσσεο*. Vid. ad ι'. v. 241.

143. *Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων Πηλίου ἐκ κορυφῆς)* Hæc Hasta, *Pelias* dicta, ex monte *Pelio*, unde excisa; de quâ, præter *Brev.* *Schol.* ad v. 140. ut & de *Pelei* & *Thetidis* Nuptiis: *Q. Calaber*, l. 3. v. 99. *Coluthus*, v. 17. *Apollodor.* l. 3. c. 13. §. 5. *Ptolemæus Hephæstion*, l. 6.

145. *Ζευγνῦμεν ἄνωγε)* Ζευγνύμεναι, corripit *Antepenultimam*, ut & *ζευγνύμεν*, *Penultimam*. Hoc autem in loco, *ζευγνῦμεν*, *Mediam* Producit, quòd ponatur, pro *ζευγνύμεεν*, ut *λῦσε*, pro *λύεσε*, *ά*. v. 1.

NOTÆ IN SCHOLIA.

140. * Τὴν ἐπιδορατίδα, addo, & * ἠρίστευε, lego, cum Editt. *Cantabrigg.* pro ἀρίστευε.

VARIÆ LECTIONES.

128. Φθικτὰ) γρ. φυκτὰ, vid. Not. in *Textum*.

129. Δύσεο) γρ. δύσσεο, malè; ut in Not. ad *Text.*

143. Τὴν πατρὶ φίλῳ πόρε Χείρων) γρ. τὴν ὄρεσιν ἔκταμε Χείρων.

145. Ζευγνῦμεν) γρ. ζευγνύμεν' & ζευγνύμεναι.

Τὸ

Τὸν μετ' Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα τῖε μάλιστα·
Πιστότατος δέ οἱ ἔσκε μάχῃ ἔνι μεῖναι ὁμοκλήν.
Τῷ δὲ καὶ Αὐτομέδων ὕπαγε ζυγὸν ὠκέας ἵππους,
Ξάνθον καὶ Βαλίον, τὼ ἅμα πνοιῇσι πετέσθην·
Τοὺς ἔτεκε Ζεφύρῳ ἀνέμῳ Ἅρπυια Ποδάργη,
Βοσκομένη λειμῶνι παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ παρηορίῃσιν ἀμύμονα Πήδασον ἵει,
Τόν ῥά ποτ' Ἠετίωνος ἑλὼν πόλιν ἤγαγ' Ἀχιλλεὺς,
Ὃς καὶ θνητὸς ἐὼν ἕπεθ' ἵπποις ἀθανάτοισι.
Μυρμιδόνας δ' ἄρ' ἐποιχόμενος θώρηξεν Ἀχιλλεὺς,
Πάντας ἀνὰ κλισίας σὺν τεύχεσιν· οἳ δὲ, λύκοι ὣς
Ὠμοφάγοι, τοῖσίν τε περὶ φρεσὶν ἄσπετος ἀλκὴ,
Οἵ τ' ἔλαφον κεραὸν μέγαν οὔρεσι δηώσαντες
Δάπτουσιν· πᾶσιν δὲ παρήϊον αἵματι φοινὸν,
Καί τ' ἀγεληδὸν ἴασιν ἀπὸ κρήνης μελανύδρου,
Λάψοντες γλώσσῃσιν ἀραιῇσιν μέλαν ὕδωρ

Quem post Achillem hostium-agmina perrumpentem honorabat maxime:
Fidelissimus etenim ei erat in pugnâ ad sustinêdas minaces-hostiû impetus.
Huic igitur Automedon duxit sub jugum veloces equos,
Xanthum & Balium, qui cursu ventis æquo volabant:
Hos peperit Zephyro vento Harpyia Podarge,
Pascens in prato juxta fluentum oceani.
Temonis verò loris eximium Pedasum junxit,
Quem quondam Eetionis captâ urbe abduxit Achilles,
Qui licet mortalis existens simul-ibat-cum equis immortalibus.
Myrmidonas interim obiens armabat Achilles,
Omnes per tentoria cum armis. Illi verò, lupi tanquam
Cruda-vorantes, quibus in præcordiis immensum robur,
Qui cervum cornutum magnum in montibus postquam interfecerunt,
Laniantes-vorant; omnibus igitur malæ sanguine rubræ,
Tum gregatim vadunt è fonte aquis-nigro,
Hausturi linguis raris nigram aquam

ΣΧΟΛΙΑ.

146. Ῥηξήνορα.] Ἀνδρεῖον.

147. Ὁμοκλήν.] Ἀπειλήν.

148. Ὕπαγε ζυγόν.] Ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἦγε.

150. Ἅρπυια.] Ἅρπυιαι, ἤτοι ἀνέμου εἶδος· παρὰ τὸ ἁρπάζειν· ἢ δαίμονες ἁρπακτικαὶ, ὧν τὰ ὀνόματα, Ἀελλὼ, Ὠκυπέτη, Ποδάργη. Τινὲς δέ φασιν, Ἅρπυια ποδάργη, ἵν' ᾖ ὄνομα φορβάδος, *λευκοὺς πόδας ἐχούσης.

152. Παρηορίῃσι.] Ταῖς ἔξω τοῦ ζυγοῦ ἡνίαις. Πήδασον.] Ὄνομα κύριον ἵππου.

153. Ἠετίωνος πόλιν.] Θήβας, τὰς Ὑποπλακίας λέγει. Ἤγαγεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐκόμισε. Φέρεται γὰρ, ὡς αὐτοκίνητον τὸ ἔμψυχον· κομίζεται δὲ, τὸ ἄψυχον.

154. Ὃς καὶ θνητὸς ἐών.] * Πήδασον καλεῖ θνητὸν, διὰ τὸ [illegible] γεγονέναι μοιρῶν· τοὺς δὲ ἄλλους ἀθανάτους, διὰ τὸ δυναμένους εἶναι σπείρειν, καὶ τῇ διαδοχῇ ὥσπερ ἀθανατίζεσθαι.

158. Δηώσαντες.] Διακόψαντες, σπαράξαντες.

159. Δάπτουσι.] Σαρκοφαγοῦσι. Παρήϊον.] Ἀντὶ τοῦ, παρειαὶ, αἱ σιαγόνες. Αἵματι φοινόν.] Πεφοινιγμένον ὑπὸ αἵματος, οἷον πυῤῥόν.

160. Ἀγεληδόν.] Κατὰ ἀγέλας. Ἔστι δὲ ἐπίῤῥημα παραβολῆς δηλωτικόν. Ἴασιν.] Ἀπίασι, πορεύονται.

161. Λάψοντες.] Πιόμενοι, ἀναῤῥοφήσοντες, * οἷα κενοῦντες ἢ ἐξαντλοῦντες· ἄλλως, Λάπτοντες, λείχοντες. Πε-

NOTÆ.

146. Ἀχιλλῆα ῥηξήνορα) Vid. ad ή. v. 228.

151. Παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο) *Eustath.* fol. 1064. lin. 48. Ἴσως δὲ, ὅτι οἱ γράφοντες ὠκεανοῖο, οὐ παρὰ ῥόον Ἠριδανοῖο, καθὰ πολλὰ τῶν Ἀντιγράφων ἔχει, ἀλλὰ, παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο, ἐξωκεανίζεσθαι ῥηθεῖεν ἂν, τῇ κατὰ τὴν τοιαύτην γραφὴν ἀποπλανήσει. MS. CCC. & MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. habent, ὠκεανοῖο. *Ultima* τοῦ παρὰ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Asperum*; licet alias παραὶ etiam hic legatur.

161. Ἀραιῇσι μέλαν ὕδωρ) *Ultima* τοῦ ἀραιῇσι satis produci potuit, in *Cæsurâ*, & ante *Liquidam*; lubentiùs tamen, cùm MS. CCC. ἀραιῇσιν legerim; ut in similibus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

150. * Λευκοὺς πόδας ἐχούσης) Huic sententiæ refragatur illud, τ'. v. 400. Τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης, ut planè hinc appareat esse *Proprium*.

154. Ὃς καὶ θνητὸς ἐών) * Πήδασον καλεῖ θνητὸν &c. Hoc *Scholion* ex *Eustath.* fol. 1065. lin. 31.

161. * Οἷα κενοῦντες &c. *Etymolog. M.* v. Λαπάρα.

VARIÆ LECTIONES.

150. Ἅρπυια Ποδάργη) γρ. ἅρπυια Ποδάργη, & Ἅρπυια ποδάργη. *Br. Schol.*

151. Παρὰ ῥόον ὠκεανοῖο) γρ. παρὰ ῥόον Ἠριδανοῖο vid. Not. in *Textum*.

152. Ἵει) γρ. ἵη. MS. *Barocc.* Oxon.

158. Δηώσαντες) γρ. δηϊώσαντες, MS. Barocc. Ox.

161. Λάψοντες) γρ. λάπτοντες, *Etym. M.* v. Λαπάρα. Ἀραιῇσιν μέλαν) γρ. ἀραιῇσι μέλαν, vid. Not. in *Text.*

Ἄκρον

Ἄκρον, ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος· ἐν δέ τε θυμὸς
Στήθεσιν ἄτρομός ἐστι, περιστένεται δέ τε γαστήρ·
Τοῖοι Μυρμιδόνων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ῥώοντ'· ἐν δ' ἄρα τοῖσιν ἀρήϊος ἵστατ' Ἀχιλλεὺς,
Ὀτρύνων ἵππους τε καὶ ἀνέρας ἀσπιδιώτας.
Πεντήκοντ' ἦσαν νῆες θοαὶ, ᾗσιν Ἀχιλλεὺς
Ἐς Τροίην ἡγεῖτο Διῒ φίλος· ἐν δὲ ἑκάστῃ
Πεντήκοντ' ἔσαν ἄνδρες ἐπὶ κληῗσιν ἑταῖροι·
Πέντε δ' ἄρ' ἡγεμόνας ποιήσατο, τοῖς ἐπεποίθει,
Σημαίνειν· αὐτὸς δὲ μέγα κρατέων ἤνασσε.
Τῆς μὲν ἰῆς στιχὸς ἦρχε Μενέσθιος αἰολοθώρηξ,
Υἱὸς Σπερχειοῖο, διϊπετέος ποταμοῖο,
Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ, καλὴ Πολυδώρη,
Σπερχειῷ ἀκάμαντι, γυνὴ θεῷ εὐνηθεῖσα·
Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ, Περιήρεος υἷϊ,
Ὅς ῥ' ἀναφανδὸν ὄπυιε, πορὼν ἀπερείσια ἕδνα.
Τῆς δ' ἑτέρης Εὔδωρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε

Summam, eructantes cruentum sanguinem: animus verò
Pectoribus intrepidus inest, distenditur etiam venter:
Tales Myrmidonum ductores, atque principes,
Circum strenuum famulum velocis Æacidæ
Magno-impetu-ibant-animis: inter eos autem Mavortius stabat Achilles,
Adhortationibus-urgens equósque & viros clypeatos.
Quinquaginta erant naves veloces, quas Achilles
Ad Trojam princeps-duxerat Jovi charus: in singulis item
Quinquaginta erant viri ad transtra socii:
Quinque igitur ductores fecerat, quibus confisus est,
Qui præessent; ipse verò summam tenens-potestatem imperabat.
Unius quidem Agminis dux erat Menesthius vario-thorace-ornatus,
Filius Sperchii à-Jove-fluentis fluvii,
Quem peperit Pelei filia, pulchra Polydora,
Sperchio indefesso, mulier deo concubitu-mista:
Sed, ut-vulgi fama ferebat, Boro, Perieris filio,
Qui palam eam uxorem duxerat, datis immensis sponsalibus.
Alterius autem Eudorus Mavortius dux-erat

ΣΧΟΛΙΑ.

ποίη]) ἡ λέξις ἀπὸ τῆς τῶν κυνῶν γλώττης, ὅταν πίνωσι. καὶ ἔστιν Ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος. Ἀραιῇσι.] Λεπταῖς.

162. Ἄκρον ἐρευγόμενοι φόνον αἵματος.] Ἀπὸ ἄκρου τοῦ στόματος ἐρευγόμενοι τὴν ποιότητα τοῦ αἵματος.

163. Περιστένεται.] Περιστενοχωρεῖται, πληρουμένη στενοῦται.

166. Ῥώοντο.] Σπουδαίως ὥρμων, * ἢ ἐῤῥωμένως ἐκινοῦντο· σύστιχον τῷ, * Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος. * Iliad. α'. v. 529.

167. Ἀσπιδιώτας.] Ὁπλίτας, μαχητάς.

170. Κληῗσι.] Καθέδραις.

173. Ἰῆς στιχός.] Μιᾶς τάξεως· Αἰολοθώρηξ.] Ποικίλον θώρακα ἔχων.

174. Σπερχειοῖο.] Σπερχειός, ποταμὸς Θεσσαλίας. Διϊπετέος.] Ἤτοι, ὑπὸ Διὸς πεπληρωκότος· διὰ τὸ ὑπὸ τῶν ὀμβρίων ὑδάτων πληροῦσθαι τοὺς χειμάῤῥους· ἢ, διαφανοῦς· * ἢ διὰ τὸ ἀφανεῖς ἔχειν τὰς πηγάς.

175. Τὸν τέκε Πηλῆος θυγάτηρ καλὴ Πολυδώρη.] Ἐκ τίνος Πηλεὺς Πολυδώρην ἔχει; ὡς μὲν Στάφυλος ἐν γ' Θεσσαλικῶν, ἐξ Εὐρυδίκης, τῆς Ἄκτορος θυγατρός· Φερεκύδης δὲ, ἐξ * Ἀντιγόνης, τῆς Εὐρυτίωνος· Ἄλλοι δὲ, ἐκ Λαοδαμείας, τῆς Ἀλκμαίωνος.

* Ità *Apollodor.* l. 3. c. 13.

177. Αὐτὰρ ἐπίκλησιν Βώρῳ] Κατ' ἐπίκλησιν δὲ, καὶ φήμην, Βώρῳ.

178. Ἀναφανδόν.] Φανερῶς. Ὄπυιε.] Καθ' νόμον συνῴκει, ἐγεγαμήκει. Πορών.] Παρασχών.

NOTÆ.

169. Διῒ φίλος) Vid. ad *Iliad.* α'. v. 74.

174. Διϊπετέος) *Secunda* producitur, in *Cæsurâ*, ante π'. *ecstaticum*, & ex πολυβραχίας necessitate, ut β'. v. 113. ἀπονέεσθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

162. Ἄκρον ἐρευγόμενοι) * Ἄκρον τοῦ αἵματος ἀπὸ τοῦ στόματος ἐρευγόμενοι. *Excerpta* MSS. *Ibid.* Φόνον αἵματος) Ἀντὶ τοῦ, φόνιον αἷμα· ἓν διὰ δυοῖν· ὡς ἁρμάτων ὄχοι, Εὐριπίδης. Ità *Graminis herba, melos Carminis*; ut *Gisbert. Cuper.* Observat. l. 2. c. 10.

166. * Ἐῤῥωμένως ἐκινοῦντο, σύστιχον τῷ, Ἀμβρόσιαι δ' ἄρα χαῖται ἐπεῤῥώσαντο ἄνακτος. Hoc ex Margine MS. CCC. *Cantabrig.* Idem, *Eustath.* fol. 1066. lin. 31.

174. * Ἢ, διὰ τὸ ἀφανεῖς ἔχειν τὰς πηγάς. Ex Notis Dr. *Stephens.*

VARIÆ LECTIONES.

169. Ἐς δὲ ἑκάστῃ) γρ. ἐν δ' ἄρ' ἑκάστῃ, MS. *Barocc.* Oxon.

170. Κληῗσιν) γρ. κλισίῃσιν, MS. Barocc. Oxon.

178. Ἀπερείσια ἕδνα) γρ. ἀπερείσι' ἔεδνα.

180 Πάρ-

Παρθένιος, τὸν ἔτικτε χορῷ καλὴ Πολυμήλη,
Φύλαντος θυγάτηρ· τῆσδε κρατὺς Ἀργειφόντης
Ἠράσατ', ὀφθαλμοῖσιν ἰδὼν, μετὰ μελπομένῃσιν,
Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος χρυσηλακάτου, κελαδεινῆς·
Αὐτίκα δ' εἰς ὑπερῷ' ἀναβὰς, παρελέξατο λάθρῃ
Ἑρμείας ἀκάκητα· πόρεν δέ οἱ ἀγλαὸν υἱὸν
Εὔδωρον, πέρι μὲν θείειν ταχὺν, ἠδὲ μαχητήν.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ τόν γε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐξάγαγε πρόφόωσδε, καὶ ἠελίου ἴδεν αὐγὰς,
Τὴν μὲν Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος Ἀκτορίδαο
Ἠγάγετο πρὸς δώματ', ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Τὸν δ' ὁ γέρων Φύλας εὖ ἔτρεφεν, ἠδ' ἀτίταλλεν,

Clàm-susceptus, quem peperit choréis-ducendis elegans Polymela,
Phylantis filia; Hanc nempè potens Argicida
Adamavit, oculis conspicatus, inter tripudiantes cum-cantu,
In choro Dianæ aureo arcu-insignis, tumultuum-venaticorum-amantis;
Statim verò in superiora-domûs ascendens, accubuit clam
Mercurius pacificus: deditque ei illustrem filium
Eudorum, egregium, & cursûs-celeritate, & pugnâ.
Sed postquam hunc partuum-doloris-præses Ilithyia
Eduxit in-lucem, & solis vidit jubar,
Illam quidem Echeclei fortis vis Actoridæ
Duxit domum, quùm dedisset infinita dona-sponsalia:
Hunc autem senex Phylas magnâ curâ nutrivit & educavit,

ΣΧΟΛΙΑ.

180. Παρθένιος.] Ὁ ἐκ νομιζομένης παρθένου γεννηθεὶς, φθαρείσης λαθραίως. Χορῷ καλή.] Ἐν τῷ χορεύειν καλλίστη.

181. Κρατύς.] Καρτερὸς, ἰσχυρός. Ἀργειφόντης.] Ὁ Ἑρμῆς, ἁγνὸς, καὶ ἀργὸς, καὶ καθαρὸς φόνου· εἰρηνικὸς γὰρ ὁ θεός.

182. Μελπομένῃσιν.] Αἰδούσαις, χορευούσαις.

183. Χρυσηλακάτου.] Καλλιτόξου· ἢ, χρυσῷ τῷ βέλει χρωμένης· ἠλακάτην γὰρ καλοῦσι τὸ βέλος, καὶ τὸ γυναικεῖον ἐργαλεῖον, ἐξ οὗ τὸ νῆμα ἕλκουσιν· ὡς ἐκεῖ ὁ Ποιητής, * Ἠλακάτη τ' ἐπέκειτο, ἰοδνεφὲς εἶρος ἔχουσα· καὶ τὸ * ὑπερώϊον, ὅταν * λέγῃ, Κάδδ' * αὐτῶν λίνα χεῦεν * ὑπ' ἠλακάτῃ τανύουσα. Κελαδεινῆς.] Κυνηγετικῆς· παρὰ τὸ γινόμενον ἐν τοῖς κυνηγίοις κέλαδον, ὅ ἐστι θόρυβον· ὥς που καὶ ἐν θήρᾳ τοῦ Καλυδωνίου συὸς, * Ἡ δ' ἀμφ' αὐτῷ θῆκε πολὺν κέλαδον καὶ ἀϋτήν.

185. Ἑρμείας ἀκάκητα.] Ὁ μὴ δυνάμενος κακωθῆναι ὑπό τινος, μήτε δὲ κακῶσαι ἄλλον, διὰ τὴν οἰκείαν ἀρετήν· ὅθεν καὶ δωτὴρ ἐάων, ὅ ἐστιν, ἀγαθῶν.

187. Μογοστόκος.] Μογοῦσα καὶ πονοῦσα περὶ τοὺς τόκους, οἷον λοχεύτρια.

188. Πρόφόωσδε.] Εἰς τὸ φῶς, καὶ εἰς τὸ φανερόν· πλεονάζει δὲ ἡ πρὸ, πρόθεσις.

189. Ἐχεκλῆος κρατερὸν μένος.] Ἐχεκλῆς, Ἄκτορος παῖς.

191. Ἀτίταλλεν.] Μετ' ἐπιμελείας ἔτρεφε.

* Odyss. δ'. v. 135.

* Iliad. ι. v. 543.

NOTÆ.

183. Ἐν χορῷ Ἀρτέμιδος) Hunc locum imitatur *Apollon.* Argonaut. l. 1. v. 213. —ἔνθ' ἄρα τήνγε Θρηΐκιος Βορέης ἀνερείψατο Κεκροπίηθεν, Ἰλισσοῦ προπάροιθε, χορῷ ἔνι δινεύουσαν. *Ibid.* Κελαδεινῆς) *Eustath.* fol. 1342. lin. 20. Ἤτοι κῆλα δεινὰ ἔχουσα· ἢ διὰ τοὺς κελάδους, ἤτοι θορύβους, οὓς ποιεῖ ἡ μετὰ κυνῶν Ἄρτεμις κυνηγετοῦσα. Vid. *Etymolog.* M. v. Κελαδεινός.

185. Ἑρμείας ἀκάκητα) Τὸ ἀκάκητα, *Vocativus*, pro *Nominativo* ἀκακήτης· ut νεφεληγερέτα Ζεύς, & στεροπηγερέτα, εὐρύοπα, μητίετα· ut ἱππότα, & ἱππηλάτα Πηλεύς· ἠχέτα τέττιξ. Ponitur etiam aliquandò *Vocativus*, pro *Accusativo*, ut notamus, ad θ'. v. 206. & φ'. v. 127. De voce Ἀκάκητα, aut ἀκακήτης, præter *Br. Schol.* vid. ad *Odyss.* ω'. v. 10. item *Etymolog.* M. v. Ἀκακήτης, *Hesych.* & *Suidam*, v. Ἀκάκητος, Ἑρμῆς, ubi tu lege, meo periculo, Ἀκακήτης, Ἑρμῆς, quod miror, minimè Cl. *Kustero*, alioquin Diligentissimo & Sagacissimo Viro, animadversum.

191. Ἀτίταλλεν) *Etymolog.* M. v. Ἀτιτάλλειν, τὸ τιθηνεῖν, καὶ ἐκτρέφειν, ἐκ νηπίου· ἐκ τοῦ ἀτάλλω, ἀτιτάλλω κατὰ ἀναδιπλασιασμὸν, ἀτιτάλλειν, * Τὰς μὲν τέσσαρας αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλ' ἐπὶ φάτνῃ.

* Iliad. ε'. v. 271.

NOTÆ IN SCHOLIA.

183. * Καὶ τὸ ὑπερώϊον, ὅταν * λέγῃ, Κάδδ' * αὐτῶν λίνα χεῦεν ὑπ' * ἠλακάτῃ τανύουσα, ità ex *Etymolog.* M. v. Ἠλακάτη, *Fredericus Sylburgius* legit & emendat; hic autem Versus nusquam apud *Homerum* apparet. Olim in his *Scholiis* * ὑπερῷον, * λέγῃ, * αὐτῷ, & * ἐπ' ἠλακάτῃ. *Pollux*, Τὸ πλ[illegible] τὸ πρὸς τῇ κεραίᾳ, ἠλακάτη.

VARIÆ LECTIONES.

181. Τῆσδε) γρ. τῇ δέ.
188. Πρόφόωσδε) γρ. πρὸ φόωσδε.
190. Μυρία ἕδνα) γρ. μυρί' ἔεδνα.
195. Τὸν δὲ) γρ. τόνδε, non benè, hoc in loco.

Ἀμφαγαπαζόμενος, ὡσεί θ' ἑὸν υἱὸν ἐόντα.
Τῆς δὲ τρίτης Πείσανδρος ἀρήϊος ἡγεμόνευε
Μαιμαλίδης, ὃς πᾶσι μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσιν,
Ἔγχεϊ μάρνασθαι, μετὰ Πηλείωνος ἑταῖρον.
Τῆς δὲ τετάρτης ἦρχε γέρων ἱππηλάτα Φοῖνιξ·
Πέμπτης δ' Ἀλκιμέδων, Λαέρκεος υἱὸς ἀμύμων.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντας ἅμ' ἡγεμόνεσσιν Ἀχιλλεὺς
Στῆσεν εὐκρίνας, κρατερὸν δ' ἐπὶ μῦθον ἔτελλε,
Μυρμιδόνες, μήτις μοι ἀπειλάων λελαθέσθω,
Ἃς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἀπειλεῖτε Τρώεσσι,
Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμὸν, καί μ' ᾐτιάασθε ἕκαστος,
Σχέτλιε, Πηλέος υἱὲ, χόλῳ ἄρα σ' ἔτρεφε μήτηρ·
Νηλεὲς, ὃς παρὰ νηυσὶν ἔχεις ἀέκοντας ἑταίρους·
Οἴκαδέ περ σὺν νηυσὶ νεώμεθα ποντοπόροισιν
Αὖτις· ἐπεί ῥά τοι ὧδε κακὸς χόλος ἔμπεσε θυμῷ.
Ταῦτά μ' ἀγειρόμενοι θάμ' ἐβάζετε· νῦν δὲ πέφανται
Φυλόπιδος μέγα ἔργον, ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε·
Ἔνθα τις ἄλκιμον ἦτορ ἔχων Τρώεσσι μαχέσθω.
Ὣς εἰπὼν, ὄτρυνε μένος καὶ θυμὸν ἑκάστου·
Μᾶλλον δὲ στίχες ἄρθεν, ἐπεὶ βασιλῆος ἄκουσαν.

Vehementi amore-prosequens, tanquam ipsius filius foret.
Tertiis autem Pisander Mavortius duxerat
Mæmalides, qui inter omnes excellebat Myrmidonas,
Hastâ pugnando, post Pelidæ socium.
Quarto etiam præerat senex equûm-agitator Phœnix:
Quinto demùm Alcimedon, Laërcei filius eximius.
Sed postquam omnes cum ductoribus Achilles
Collocâsset benè-ordinatos, acria mandata dedit,
" Myrmidones, nè quis mihi minarum obliviscatur,
" Quas in navibus velocibus minabamini Trojanis,
" Toto tempore iræ, & me accusabatis unusquisque, *hoc modo*,
" Dure, Pelei fili, bili certò te nutrivit mater;
" Immitis, qui apud naves tenes invitos socios:
" Domum saltem cum navibus revertamur pontum-transeuntibus
" Retrò; siquidem tibi adeò perniciosa ira incidit animo.
" Hæc mihi congregati frequenter dicebatis: nunc verò apparet
" Conflictûs magnum opus, cujus antea quidem cupidi eratis:
" Ibi aliquis fortè cor gerens contra Trojanos pugnet.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque:
Magis itaque catervæ addensatæ sunt, ut regem audierunt.

ΣΧΟΛΙΑ.

192. Ἀμφαγαπαζόμενος.] Φιλοφρονούμενος, ἀγαπῶν.

199. Κρίνας.] Διατάξας. * Κρατερὸν δ'.] Τὸ δὲ παρέλκει.

202. Πάνθ' ὑπὸ μηνιθμόν.] Ὑπὸ πάντα τὸν τῆς ὀργῆς χρόνον.

203. Χόλῳ] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, χολῇ.

207. Θάμ' ἐβάζετε.] Συνεχῶς ἐλέγετε. * Πέφανται.] Νῦν δὴ, ἐν μέσῳ ἐστίν.

208. Φυλόπιδος.] Τῆς κατὰ πλῆθος μάχης. Ἕης.] Ἧς, ἥτινος. Ἐράασθε] * Ἠρᾶσθε, ἐπεθυμεῖτε.

211. Ἄρθεν.] Ἡρμόσθησαν, ἐπυκνώθησαν ἐξίσωσαν.

NOTÆ.

* Ità, pro ἐράασθε &c. Vid. Not. in *Schol.*

192. Ἀμφαγαπαζόμενος) *Ultima* hujus Vocis, producitur in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Incisum*, & ob *Asperum* sequentem.

199. Εὖ κρίνας) Ità, pro εὐκρίνας; distinctas enim voces esse apparet, ex *Br. Scholiis*. *Amanuensium* tamen usu voces hujusmodi coalescere solent, ut mox, v. 223. εὐπλήσασα & *Odyss.* τ'. v. 354. εὔτρεφεν. Apertè tamen aliàs distinctio notatur, ut modò, v. 191. εὖ ἔτρεφεν. & γ'. v. 235. Οὕς κεν εὖ γνοίην. Fit verò, ex εὖ, per *Dialysin*, ἐΰ ut πάϊς, pro παῖς.

208. Ἕης) Pro ἧς ut ἕυ. pro ὗ, β'. v. 325. Ità ἓ αὐτὸν, pro ἑαυτὸν, ὑ'. v. 171. in quem locum vid. quæ Nos; *Eustath.* fol. 1070. lin. 39. & *Etymolog.* M. v. Ὅυ, & v. Ἕης, ὁ εἷς, & quæ Nos ad *Iliad.* β'. v. 325.

NOTÆ IN SCHOLIA.

199. * Κρατερὸν δ') Τὸ δὲ παρέλκει. *Addo.*

207. * Πέφανται) Νῦν δὲ, ἐν μέσῳ ἐστίν, *Excerpta* MSS. Lego tamen & emendo δή.

208. * Ἠρᾶσθε, ἐπεθυμεῖτε, ità omninò legendum probat τὸ πρὶν Ἕης τὸ πρίν γ' ἐράασθε.

VARIÆ LECTIONES.

198. Ἐπειδὴ) γρ. ἐπεὶ δὴ, ut in similibus.

199. Εὐκρίνας) γρ. εὖ κρίνας, vid. Not. in *Text.*

201. Ἀπειλεῖτε) γρ. ἀπειλέετε.

208. Ἕης) γρ. ἑῆς.

Ὣς

Ὡς δ' ὅτε τοῖχον ἀνὴρ ἀράρῃ πυκινοῖσι λίθοισι
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Ὣς ἄραρον κόρυθές τε καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι·
Ἀσπὶς ἄρ' ἀσπίδ' ἔρειδε, κόρυς κόρυν, ἀνέρα δ' ἀνήρ·
Ψαῦον δ' ἱππόκομοι κόρυθες λαμπροῖσι φάλοισι
Νευόντων· ὡς πυκνοὶ ἐφέστασαν ἀλλήλοισι.
Πάντων δὲ προπάροιθε δύ' ἀνέρε θωρήσσεσθην,
Πάτροκλός τε καὶ Αὐτομέδων, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Πρόσθεν Μυρμιδόνων πολεμιζέμεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Βῆ ῥ' ἴμεν ἐς κλισίην· χηλοῦ δ' ἀπὸ πῶμ' ἀνέωγε
Καλῆς, δαιδαλέης, τήν οἱ Θέτις ἀργυρόπεζα
Θῆκ' ἐπὶ νηὸς ἄγεσθαι, ἐϋπλήσασα χιτώνων,
Χλαινάων τ' ἀνεμοσκεπέων, οὔλων τε ταπήτων.
Ἔνθα δέ οἱ δέπας ἔσκε τετυγμένον, οὐδέ τις ἄλλος
Οὔτ' ἀνδρῶν πίνεσκεν ἀπ' αὐτοῦ αἴθοπα οἶνον,
Οὔτε τεῳ σπένδεσκε θεῶν, ὅτε μὴ Διῒ πατρί.
Τό ῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν ἐκάθηρε θεείῳ

Ut verò quando parietem vir coagmentet apte-junctis lapidibus
Domus altæ, impetus ventorum vitans;
Sic apte-junctæ erant galeæ, & clypei umbonibus-muniti.
Clypeus nempe clypeum fulciebat, galea galeam, virum vir;
Seque invicem attingebant setis-equinis comantes galeæ splendentibus conis
Nutantium; adeò densi steterunt inter se.
Omnibus autem priùs duo viri armabantur,
Patroclusque & Automedon, unum animum habentes,
In primâ-acie Myrmidonum pugnare. Sed Achilles
Perrexit ire in tentorium; arcæque operculum aperuit;
Pulchræ, affabrè-factæ, quam ei Thetis pedes-argentea
Imposuit navi vehendam, quum benè implêsset tunicis,
Chlænisque ventum-defendentibus, villosisque tapetibus.
Inibi ei poculum erat elaboratè-factum, neque aliquis alius
Neque virorum bibebat ex eo nigrum vinum,
Neque alicui libabat deorum, nisi Jovi patri.
Hoc utique tunc ex arcâ sumptum purgavit sulphure

ΣΧΟΛΙΑ.

212. Ἀράρῃ.] Ἁρμόσῃ.
214. Ἄραρον.] Ἥρμοσαν.
216. Ψαῦον.] Ἔψαυον, ἥπτοντο. Ἱππόκομοι.] Ἱππείαις θριξὶ τὸν λόφον κεκομημέναι. Λαμπροῖσι φάλοισι.] Τοῖς τῶν περικεφαλαιῶν ἥλοις, οἵτινες ἀσπιδίσκιοι περιφερεῖς εἰσι.
221. Χηλοῦ.] Κιβωτοῦ. Ἀνέωγε.] Ἀνέῳξεν.
224. Ἀνεμοσκεπέων.] Σκέπην τινὰ ποιούντων διὰ τὸν ἄνεμον. Οὔλων τε ταπήτων.] Τῶν δασέων, καὶ ἐχόντων οὐλότητα.
225. Ἔσκεν.] Ἦν, ἔκειτο.
227. Οὔτε τεῳ.] Οὔτε τινὶ ἄλλῳ. * Ὅτι] Γράφε, ὅτε.
228. Τό ῥα.] Τοῦτο δή. Θεείῳ.] Θείῳ.

NOTÆ.

215. Ἀσπὶς) De hoc loco, suprà, ad ν'. v. 130.
223. Ἐϋπλήσασα) Vid. suprà, ad v. 199.
226. Post hunc *Versum* potuit & hic legi, * Ἀλλ' αὐτὸς μόνος, ἠδὲ Μενοιτίου ἀγλαὸς υἱὸς, ob Amicitiæ nempè sanctitudinem.

228. Τόῤῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν) Ipso *Versûs* initio τὸ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ob *Asperum* sequentem. *Scholiastes Apollonii* ad *Argonaut.* l. 1. v. 769. Ὀῤῥ' Ἀταλάντη) Οἱ δὲ Ἀρισταρχειοι δι' ἑτέρου ρ ἔχουσι τὰς τοιαύτας γραφὰς, ὡς Ἡρακλέων φησὶν, ἐν τῇ π'. τῆς Ἰλιάδος. *Idem*, ad l. 3. v. 37. Κύπριδος· ὄῤῥα γέ οἱ δέμνια πόσις ἀμφιγυήεις) Οἱ Ἀρισταρχειοι δι' ἑνὸς ρ τὰ τοιαῦτα γράφουσιν· Ἡρακλέων δ' ἐν δυσὶν· ὡς καὶ παρὰ τῷ Ποιητῇ, Τόῤῥα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβών. Ità certè *Moderniores*, an potiùs *Emendatiores*; ità *Apollonius* iterum, l. 2. v. 720. Κεῖσ' Ὀμηρείης ἱερὸν ῥόος ἠερόεντος ὄῤῥ' ἐκάμοντο, & l. 4. v. 592. Αὐδῆεν γλαφυρῆς νηὸς δόρυ· τόῤῥ' ἀνὰ μέσσην. Qui tamen cum simplici ρ scribunt, *Extensionem* agnoscunt, ut *Theocrit.* Epigram. 1. v. 1. Τὰ ῥόδα τὰ δροσόεντα, & ἁ κατάπυκνος ἐκείνα. Item, *Idyll.* 15. v. 128. Τὸν μὲν Κύπρις ἔχει· τὰν δ' ὁ ῥοδόπαχυς Ἄδωνις. Etiam *Homero*, χ'. v. 307. Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτυκτο. At illud magis ope indiget, φ'. v. 352. Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει. *Ibid.* Ἐκάθηρε θεείῳ) De Vasibus sulphure purgatis, vid. *Plin.* lib. 35.

NOTÆ IN SCHOLIA.

227. * Ὅτι) Γράφε, ὅτε. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

218 Θωρήσσεσθην) γρ. θωρήσσοντο, MS. CCC. *Cantabrig.* & MS. Barocc. *Oxon.*
223. Ἐϋπλήσασα) γρ. ἐῢ πλήσασα, ut suprà, v. 199. MS. Barocc. Oxon. ἐμπλήσασα, malè.
227. Ὅτι) γρ. ὅτε, *Excerpta* MSS.
228. Τό ῥα) γρ. τόῤῥα, vid. Not. in *Textum*.

Πρῶτον, ἔπειτα δὲ νίψ᾽ ὕδατος καλῇσι ῥοῇσι,
Νίψατο δ᾽ αὐτὸς χεῖρας, ἀφύσσατο δ᾽ αἴθοπα οἶνον·
Εὔχετ᾽ ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ· λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών, Δία δ᾽ οὐ λάθε τερπικέραυνον,
Ζεῦ ἄνα, Δωδωναῖε, Πελασγικέ, τηλόθι ναίων,
Δωδώνης μεδέων δυσχειμέρου· ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ
Σοὶ ναίουσ᾽ ὑποφῆται ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι·
Ἠ μὲν δή ποτ᾽ ἐμὸν ἔπος ἔκλυες εὐξαμένοιο,
Τίμησας μὲν ἐμέ, μέγα δ᾽ ἴψαο λαὸν Ἀχαιῶν·

Primum, postéaque lavit aquæ puro liquore,
Lavitque ipse manus, haufitque nigrum vinum:
Precabatur deinde ftans medio fepto; libavitque vinum,
Cœlum fufpiciens, Jovem autem non latuit fulmine-gaudentem,
" Jupiter rex, Dodonæe, Pelafgice, procul habitans,
" Dodonæ præfidens hyberno frigore-infeftæ; circum autem Selli
" Tui habitant interpretes pedibus-illotis, humi-cubantes;
" Certe quidem jam olim meum fermonem exaudifti precati,
" Honoraiti quidem me, valdè etiam læfifti populum Achivorum:

ΣΧΟΛΙΑ.

231. Μέσῳ ἕρκεϊ.] Μέσῃ τῇ αὐλῇ. Λεῖβε.] Ἔσπενδεν.

233. Ζεῦ ἄνα Δωδωναῖε.] Ἐν χωρίῳ τῆς Ὑπερβορείων, τῇ Δωδώνῃ, τιμώμενε. Τίς δέ ἐστιν ὁ τοῦ Δωδωναίου Διὸς λόγος, καὶ ὁ τόπος, ἐξ οὗ αὐτὸν ἐπικαλεῖται οὕτως; Δευκαλίων, μετὰ τὸν ἐπ᾽ αὐτοῦ γενόμενον κατακλυσμὸν, παραγενόμενος εἰς τὴν Ἤπειρον ἐμαντεύετο ἐν τῇ δρυΐ. Πελειάδος δὲ χρησμὸν αὐτῷ δούσης, κατῴκιζε τὸν τόπον, συναθροίσας τοὺς περιλειφθέντας ἀπὸ τοῦ κατακλυσμοῦ, καὶ ἀπὸ τοῦ Διὸς, καὶ Δωδώνης, μιᾶς τῶν Ὠκεανίδων, Δωδώνην τὴν χώραν προσηγόρευσεν. Ἱστορεῖ Θρασύβουλος, * καὶ Ἀκέστόδωρος. Πελασγικέ.] Θεσσαλικέ. Πελασγία γὰρ πρότερον ἡ Θεσσαλία ἐκαλεῖτο, ἐξ οὗ καὶ Πελασγικός· ὡς ὑπὸ Πελασγῶν τιμώμενος, ἐπεὶ Πελασγοὶ κατῴκησαν τὴν Δωδώνην, ἐκβληθέντες ἀπὸ Βοιωτίας, παρὰ Αἰολέων ἐξ Ἄρνης τῆς Φθιώτιδος. Ἡ μὲν τοι πόλις, Πελασγία.

234. Μεδέων.] Βασιλεύων. Δυσχειμέρου.] Τῆς κακὸν χειμῶνα ἐχούσης. Σελλοί.] Ἔθνος Ἠπειρωτικὸν τῆς Θεσπρωτίας, κληθὲν ἀπὸ τοῦ παραῤῥέοντος ποταμοῦ Σελλήεντος. Πίνδαρος δὲ Ἑλλοὺς αὐτοὺς κληθῆναί φησι, χωρὶς τοῦ σ, ἀπὸ Ἑλλοῦ τοῦ δρυτόμου, ὥς φασι, πρώτου καταδείξαντος τὸ μαντεῖον.

235. Ὑποφῆται.] Ὑπομάντεις, ἱερεῖς· ὅ ἐστι χρησμῳδοὶ, θεολόγοι, προφῆται. Ὑποφήτας γὰρ λέγουσι, τοὺς περὶ τὰ χρηστήρια ἀσχολουμένους, καὶ τὰς μαντείας τὰς γινομένας ὑπὸ τῶν ἱερέων ἑρμηνεύοντας. Ἀνιπτόποδες, χαμαιεῦναι.] Ἤτοι βάρβαροι, σκληρῶς τε καὶ νομαδικῶς ζῶντες, ταύτην ἔχοντες δίαιταν, ὡς μηδὲ ἀπονίζεσθαι τοὺς πόδας. Διὰ τὸ μὴ παραδέξασθαι τὴν ἐκ τοῦ πρώτου βίου μεταβολήν. Ἢ, τοῦτο ἔκ τινος ἔθους ἐπὶ τιμῇ τοῦ θεοῦ ποιοῦντες· ἔνιοι γὰρ καὶ λουτρῶν ἀπέχονται, καὶ τῆς τοιαύτης ἐπιμελείας. Τινὲς δὲ αὐτοὺς διὰ τοῦτο λέγουσιν ἀνιπτόποδας, ὅτι οὐκ ἐξίασιν ἔξω τοῦ ἱεροῦ διὸ οὔτε ἀπολύεσθαι ἀνάγκην ἔχουσιν. Ἄνδρων δὲ ἐν ἱστορίαις φησὶν, οὕτω κληθῆναι, ἐπεὶ φιλοπόλεμοι ὄντες, οὕτως ἑαυτοὺς ἐσκληραγώγουν. Ἀλέξανδρος δέ φησιν, ὁ Πλευρώνιος, ἔθνος εἶναι τοὺς Ἑλλοὺς ἀπόγονον Τυῤῥηνῶν, καὶ διὰ πατρῷον ἔθος, οὕτω τὸν Δία θρησκεύειν. Χαμαιεῦναι.] Οἱ ἐπὶ τοῦ ἐδάφους κοιμώμενοι.

237. * Ἴψαο.] Ἔβλαψας.

NOTÆ.

234. Ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ) *Lucano* Sellæ dicuntur, *Pharfalia*, l. 3. — Quercúfque filentes *Chaonio* veteres liquerunt vertice *Sellæ*. Vid. *Euftath.* fol. 1074. lin. 34. & *Br. Schol.* ubi ex *Pindaro* & *Alexandro Pleuronio* alia *Lectio* notatur, ἀμφὶ δέ σ᾽ Ἑλλοί. Quæ tamen refutatur; quòd σοὶ fequatur. Horum Regio tamen Ἑλλοπίη dicitur *Straboni*, ex nobili Fragmento *Hefiodi*. Ἔστι τις Ἑλλοπίη πολυλήϊος ἠδ᾽ εὐλείμων, &c. ad X. totos Verfus, quos *Ifaac Cafaubon.* laudat ex Veteri *Grammatico*, nomen diffimulans; at extat locus, ad Schol. *Sophocl. Trachin.* v. 1174. Σελλῶν ἐσελθών.

235. Χαμαιεῦναι) *Antepenultima*, licet *Diphthongus*, Corripitur, in *Mediâ* Voce; ut in Voce χαμαιευνάδες. *Odyff.* κ΄. v. 243. fic in τῷ ἐπιεὶ, & ἐμπαιον, ut notamus ad *Anacreon.* v. 147. De iifdem *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 186. Γηλεχέες. Vid. *Etymolog.* M. v. Γηλεχής.

236. Ἠμὲν δή ποτ᾽ ἐμὸν ἔπος) *Ultima* τοῦ ἐμὸν producitur, in *Cafurâ*, vi *Finalis*, *Acuminati*, etiam *Acuto* fequente; utaliàs, *Euftath.* fol. 1072. lin. 26. εἰ μὲν δή ποτ᾽, ἢ μᾶλλον, ἢ μὲν δή ποτ᾽, nefcius eofdem Verfus extare, cum Lectione τοῦ ἤδη μὲν, *Iliad.* α. v. 453. Adeò Paucis, etiam inter φιλομηρεστάτους, ante *Indices* factos, totius *Homeri* plenior notitia contigit.

237. Τίμησας μὲν ἐμὲ, μέγα δ᾽ ἴψαο) Vid. ad α. v. 454. ubi idem *Verfus*, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

233. * Καὶ Ἀκεσίδωρος, Addo, ex *Etymolog.* M. v. Δωδωναῖος ὁ Ζεύς. Ubi totum hoc *Scholion* iifdem ferè verbis effertur.

237. * Ἴψαο) Ἔβλαψας, *Br. Schol.* ad α΄. v. 454.

VARIÆ LECTIONES.

233. Πελασγικὲ) γρ. Πελαργικὲ, *Euftath.* fol. 1074. lin. 24.

234. Ἀμφὶ δὲ Σελλοὶ) γρ. ἀμφὶ δέ σ᾽ Ἑλλοὶ, vid. Not. in *Textum*.

236. Ἠ μὲν δή ποτ᾽ ἐμὸν ἔπος ἔκλυες) γρ. ἤδη μέν ποτ᾽ ἐμεῦ πάρος ἔκλυες, *Iliad.* α. v. 453.

Ἠδ᾽

Ἠδ' ἔτι καὶ νῦν μοι τόδ' ἐπικρήηνον ἐέλδωρ·
Αὐτὸς μὲν γὰρ ἐγὼ μενέω νηῶν ἐν ἀγῶνι,
Ἀλλ' ἕταρον πέμπω, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσι,
Μάρνασθαι· τῷ κῦδος ἅμα πρόες, εὐρύοπα Ζεῦ·
Θάρσυνον δέ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, ὄφρα καὶ Ἕκτωρ
Εἴσεται, ἤ ῥα καὶ οἶος ἐπίσταται πολεμίζειν
Ἡμέτερος θεράπων, ἦ οἱ τότε χεῖρες ἄαπτοι
Μαίνονθ', ὁππότ' ἐγώ περ ἴω μετὰ μῶλον Ἄρηος.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἀπὸ ναῦφι μάχην ἐνοπήν τε δίηται,
Ἀσκηθής μοι ἔπειτα θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκοιτο,
Τεύχεσί τε ξὺν πᾶσι καὶ ἀγχεμάχοις ἑτάροισιν.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Τῷ δ' ἕτερον μὲν ἔδωκε πατὴρ, ἕτερον δ' ἀνένευσε·
Νηῶν μέν οἱ ἀπώσασθαι πόλεμόν τε μάχην τε
Δῶκε, σόον δ' ἀνένευσε μάχης ἐξαπονέεσθαι.
Ἤτοι ὁ μὲν, σπείσας τε, καὶ εὐξάμενος Διῒ πατρὶ,
Ἂψ κλισίην εἰσῆλθε, δέπας δ' ἀπέθηκ' ἐνὶ χηλῷ.
Στῆ δὲ πάροιθ' ἐλθὼν κλισίης, ἔτι δ' ἤθελε θυμῷ
Εἰσιδέειν Τρώων καὶ Ἀχαιῶν φύλοπιν αἰνήν.
Οἱ δ' ἅμα Πατρόκλῳ μεγαλήτορι θωρηχθέντες
Ἔστιχον, ὄφρ' ἐν Τρωσὶ μέγα φρονέοντες ὄρουσαν.
Αὐτίκα δὲ σφήκεσσιν ἐοικότες ἐξεχέοντο
Εἰνοδίοις, οὓς παῖδες ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες,

" Atque insuper etiam nunc mihi hoc perfice votum;
" Ipse quidem ego manebo navium in cœtu;
" Sed socium mitto, multis cum Myrmidonibus,
" Pugnare: cum hoc unà victoriam præmitte, late-sonans Jupiter:
" Confirma autem ei cor in præcordiis; ut & Hector
" Intelligat, num etiam solus sciat pugnare
" Noster famulus, an ei tunc tantùm manus invictæ
" Insaniant, quandò ego iero ad pugnam Martis.
" Sed postquam à navibus prælium clamoremque expulerit,
" Incolumis mihi postea veloces ad naves redeat,
" Armisque cum omnibus, & cominùs-pugnantibus sociis.
Sic dixit precans; hunc utique audivit Jupiter:
Ei autem alterum quidem dedit pater, alterum verò abnuit:
A navibus quidem ei Repellere præliumque pugnamque
Dedit, salvum autem abnuit è pugnâ Reverti.
Hic quidem, ubi libarátque & supplicaverat Jovi patri,
Rursus tentorium ingressus est, poculumque reposuit in arcam.
Stetit autem egressus pro tentorio: adhuc enim voluit animo
Spectare Trojanorum & Achivorum pugnam gravem.
Illi verò cum Patroclo magnanimo armati
Ordine-ibant, donec in Trojanos magnis animis irruerunt.
Protinùs autem vespis similes effundebantur
In viâ-habitantibus, quas pueri irritant de more,

ΣΧΟΛΙΑ.

239. Νηῶν ἐν ἀγῶνι.] Ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν νηῶν, ἐν τῷ ναυστάθμῳ.

243. *Εἴσεται.] Γνώσεται. Ἐπίσταται.] Ἐπίσταται.

245. Μῶλον.] Τὴν μάχην, * μολυσμὸν, ἀπὸ τοῦ περισπωμένου.

246. Ἀπὸ ναῦφι.] Ἀπὸ τῶν νηῶν.

147. Ἀσκηθής.] Ἀβλαβής, ὑγιής.

248. Ἀγχεμάχοις.] Συστάδην μαχομένοις. τοῖς πολεμικοῖς.

259. Σφήκεσσιν ἐοικότες.] Σφηξὶν ὅμοιοι, διὰ τὸ θερμὸν αὐτῶν καὶ πληκτικόν· * θυμικὸν γὰρ ζῶον, ὁ σφὴξ, καὶ ἀμυντικόν· καὶ μάλιστα ἐνόδιος. Ἐξεχέοντο.] Ἀθρόως ἐξῄεσαν. * Τὸ σύνεχτον δηλοῖ, καὶ ἐπιεικὲς τὸ βάρος, καὶ ἀνεμπόδιστον τὸ τῶν Μυρμιδόνων στρατοῦ.

260. Εἰνοδίοις.] Τοῖς ἐν τῇ ὁδῷ οἰκοῦσιν, ὅ ἐστι, φωλεύουσι τοῖς τὴν σφηκιὰν ἔχουσι παρὰ τὴν ὁδόν. Ἐριδμαίνωσι.] Ἐρεθίζωσιν. Ἔθοντες.] Συνεχῶς ἐξ ἔθους παραγινόμενοι, καὶ βλάπτοντες.

NOTÆ.

251. Νηῶν μέν οἱ ἀπώσασθαι) Τὸ μὲν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, & *Toni*, necnon ob *Asperum* sequentem. Ità mox, v. 691. Ὅς οἱ καὶ τότε θυμόν. Ubi ὃς producitur.

260. Ἐριδμαίνωσιν ἔθοντες) *Eustath.* fol. 681. lin. 50. ad illud *Homeri*, Iliad. ί. v. 546. — ἔθων Οἰ-

NOTÆ IN SCHOLIA.

243. *Εἴσεται) Γνώσεται· ἐξελεύσεται, *Excerpta* MSS.

245. * Μολυσμὸν,) *Excerpta* MSS.

259. * Θυμικὸν γὰρ) Ex *Eustathio*, fol. 1075. lin. 20. ut & mox, * Τὸ σύνεχτον, &c.

VARIÆ LECTIONES.

243. Ἐπίσταται πολεμίζειν.] γρ. ἐπίσταιτο πτολεμίζειν.

248. Ἀγχεμάχοις) γρ. ἰσχεμάχοις, at MS. Barocc. Oxon. αἰχμομάχοις.

252. Ἐξαπονέεσθαι) γρ. ἐξ ἀπονέεσθαι.

260. Ἐριδμαίνωσιν) γρ. ἐριδμαίνουσι.

Αἰεὶ

Αἰεὶ κερτομέοντες, ὁδῷ ἔπι οἰκί' ἔχοντας,
Νηπίαχοι· ξυνὸν δὲ κακὸν πολέεσσι τιθεῖσι.
Τοὺς δ' εἴπερ παρά τίς τε κιὼν ἄνθρωπος ὁδίτης
Κινήσῃ ἀέκων, οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες,
Πρόσσω πᾶς πέτεται, ϗ ἀμύνει οἷσι τέκεσσι·
Τῶν τότε Μυρμιδόνες κραδίην ϗ θυμὸν ἔχοντες,
Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ' ἄσβεστος ὀρώρει·
Πάτροκλος δ' ἑτάροισιν ἐκέκλετο, μακρὸν ἀΰσας,
Μυρμιδόνες, ἕταροι Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος,
Ἀνέρες ἔστε, φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Ὡς ἂν Πηλείδην τιμήσομεν, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσί, ϗ ἀγχέμαχοι θεράποντες·
Γνῷ δὲ ϗ Ἀτρείδης, εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἣν ἄτην, ὅτ' ἄριστον Ἀχαιῶν οὐδὲν ἔτισεν.
Ὡς εἰπών, ὤτρυνε μένος ϗ θυμὸν ἑκάστου·
Ἐν δ' ἔπεσον Τρώεσσιν ἀολλέες· ἀμφὶ δὲ νῆες
Σμερδαλέον κονάβησαν, ἀϋσάντων ὑπ' Ἀχαιῶν.
Τρῶες δ' ὡς εἴδοντο Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Αὐτὸν, ϗ θεράποντα, σὺν ἔντεσι μαρμαίροντας,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός, ἐκίνηθεν δὲ φάλαγγες,

Assiduè vexantes, in viâ domicilia habentes,
Stulti: commune enim malum multis faciunt.
Has si aliquis præteriens homo viator
Moverit invitus, illæ continuò animosum cor habentes,
Quæque provolat & defendit suos fœtus.
Harum tunc Myrmidones cor & animum habentes,
Ex navibus fundebantur: clamor autem immensus ortus est.
Patroclus vero socios hortabatur, altùm clamans,
" Myrmidones, socii Pelidæ Achillis,
" Viri estote, amici; recordaminique impetuosæ fortitudinis;
" Ut Pelidem honoremus, qui longè fortissimus *est*
" Argivorum apud naves, & cominus-pugnantes famuli:
" Cognoscat autem & Atrides latè-dominans Agamemnon
" Suam noxam, quòd fortissimum Achivorum nihil honoravit.
Sic fatus, excitavit robur & animum uniuscujusque:
Irruerunt itaque in Trojanos conferti. Circum autem naves
Terribilitèr resonabant, clamantibus ab Achivis.
Trojani igitur ut viderunt Menœtii fortem filium,
Ipsum, & famulum cum armis coruscantes,
Omnibus commotus est animus, nutabántque phalanges,

ΣΧΟΛΙΑ.

261. Κερτομέοντες.] Ἐρεθίζοντες.
262. Νηπίαχοι.] Νήπιοι, ἄφρονες.
263. Παρά τίς τε κιών.] Τὸ ἑξῆς· παριών τις. Ὁδίτης.] Ὁδοιπόρος.
264. Οἱ δ' ἄλκιμον ἦτορ ἔχοντες.] Ἀνακόλουθον τὸ εἰρημένον, τὸ δὲ ἄλκιμον. Ἔχοντες—πᾶς.] * Πρὸς τὸ σχῆμα, τὸ πᾶς, ἴσον τῷ, πάντες.
272. Καὶ ἀγχέμαχοι.] * Ἀπὸ κοινοῦ· Σίλλυκος δὲ ἀθετεῖ τὸν στίχον.

NOTÆ.

νῆες ἀλωαί) Τὸ δὲ—ἤτοι Οἰνῆος ἀλωήν, ἀλλὰ τῆς ἐξ ἴσης βλάπτων τὰ περὶ Καλυδῶνα· διὸ καὶ Καλυδώνιος λέγεται ἢ μᾶλλον, καθ' ὑπερβατόν, πολλὰ κακὰ ἐποίει τὴν τοῦ Οἰνέως ἀλωήν, ἤτοι, ὅτι, τὰ ἑαυτοῦ συνήθη πλεῖον· καὶ τὸ ἀλλαχοῦ ἁπλῶς φησί, Παῖδες ἐρεδμαίνουσιν ἔχοντες, ἤγουν τὰ συνήθη πράττοντες.

264. Κινήσῃ ἀέκων) Suspicor ferè & hic legendum, Κινήσει' ἀέκων, ut sit, Τοὺς δ' εἴπερ τις παρακιὼν κινήσειεν. Id certe, ad *Odyss.* λ'. v. 584. & 590. semper mihi visum; quod & probo *Ibidem.* At hoc in loco MS. CCC. κινήσῃ, ut & mox, v. 298.

269. Μυρμιδόνες, ἕταροι) *Ultima* τοῦ Μυρμιδόνες producitur, in *Cæsurâ,* vi *Finalis,* ante *Incisum,* & *Asperum Acuminatum.*

278. Εἴδοντο) Ità in aliis, ubi hæc *Lectio* videtur necessaria, legendum, ut γ'. v. 154. Οἱ δ' ὡς οὖν εἴδονθ' Ἑλένην, ut facimus, ad θ'. v. 251.

280. Φάλαγγες—ἐκινήθησαν) Σχῆμα, πρὸς τὸ ση-

NOTÆ IN SCHOLIA.

264. * Ἔχοντες πρόσσω πᾶς) Πρὸς τὸ σχῆμα, τὸ πᾶς ἴσον τῷ, πάντες, *Excerpta* MSS. Σημειωτέον sub.

272. * Ἀγχέμαχοι) Ἀπὸ κοινοῦ Σίλλυκος δὲ ἀθετεῖ τὸν στίχον, *Excerpta* MSS. An potiùs hæc Nota ad v. 248. pertinet? An quod hic Versus iterum occurrat, ρ'. v. 165.

VARIÆ LECTIONES.

261. Ἔχοντας) ἔχοντες, MS. *Barocc.* Oxon.
264. Κινήσῃ) γρ. κινήσει', vid. Not. in *Textum.*
274. Ἔτισεν) γρ. ἔτισεν, MS. Barocc. *Oxon.* malè.

Ἐλπό-

Ἐλπόμενοι παρὰ ναῦφι ποδώκεα Πηλείωνα
Μηνιθμὸν μὲν ἀποῤῥῖψαι, φιλότητα δ' ἑλέσθαι·
Πάπτηνεν δὲ ἕκαστος, ὅπη φύγοι αἰπὺν ὄλεθρον.
Πάτροκλος δὲ πρῶτος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ
Ἀντικρὺ κατὰ μέσσον, ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο,
Νηῒ πάρα πρύμνῃ μεγαθύμου Πρωτεσιλάου·
Καὶ βάλε Πυραίχμην, ὃς Παίονας ἱπποκορυστὰς
Ἤγαγεν ἐξ Ἀμυδῶνος, ἀπ' Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος·
Τὸν βάλε δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ὕπτιος ἐν κονίῃσι
Κάππεσεν οἰμώξας· ἕταροι δέ μιν ἀμφεφόβηθεν
Παίονες· ἐν γὰρ Πάτροκλος φόβον ἧκεν ἅπασιν,
Ἡγεμόνα κτείνας, ὃς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Ἐκ νηῶν δ' ἔλασεν, κατὰ δ' ἔσβεσεν αἰθόμενον πῦρ.
Ἡμιδαὴς δ' ἄρα νηῦς λίπετ' αὐτόθι· τοὶ δ' ἐφόβηθεν
Τρῶες θεσπεσίῳ ὁμάδῳ· Δαναοὶ δ' ἐπέχυντο
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς· ὅμαδος δ' ἀλίαστος ἐτύχθη.
Ὡς δ' ὅτ' ἀφ' ὑψηλῆς κορυφῆς ὄρεος μεγάλοιο
Κινήσῃ πυκινὴν νεφέλην στεροπηγερέτα Ζεὺς,
Ἔκ τ' ἔφανον πᾶσαι σκοπιαὶ καὶ πρώονες ἄκροι
Καὶ νάπαι, οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθήρ·

Existimantes apud naves velocem Pelidem
Iram quidem abjecisse, amicitiam verò recepisse:
Circumspectabat igitur unusquisque, quò effugere-posset gravem perniciem.
Patroclus autem primus jaculatus est hastâ fulgenti
Penitùs in medium, ubi plurimi tumultuabantur,
Navis ad puppim magnanimi Protesilai:
Et percussit Pyræchmen, qui Pæonas equestres bellatores
Duxit ex Amydone, ab Axio latè fluente:
Hunc percussit dextrum humerum: is itaque supinus in pulveres
Concidit edito-gemitu: socii autem circa ipsum in-fugam conjecti-sunt
Pæones: Patroclus enim fugam immisit omnibus,
Ductore occiso, qui præstantissimus erat pugnâ.
A navibus igitur repulit, extinxitque ardentem ignem:
Semiusta etiam navis relicta est illic. In fugam-verò versi-sunt
Troiani immani tumultu. Danai autem affundebantur
Naves per cavas: tumultus itaque vehemens factus est.
Ut verò cùm *circumjectam* alto vertici montis magni
Dimoverit densam nubem fulgurator Jupiter,
Continuò apparent omnes speculæ & cacumina summa,
Et saltus, cœlitùsque aperitur immensa æthra:

ΣΧΟΛΙΑ.

283. Αἰπύν.] Χαλεπόν.

287. Πυραίχμην.] Πεποίηται τὸ ὄνομα τοῦ στρατηγοῦ, παρὰ τὸ πῦρ καὶ αἰχμὴν φέρειν ἐπὶ τῇ νηΐ.

290. Ἀμφεφόβηθεν.] Ἐκπεριέσθεν ἔφυγον.

291. Παίονες.] Ἔθνος ὅμορον Θρακῶν.

294. Ἡμιδαής.] Ἡμίκαυστος, ἡμίφλεκτος.

298. Στεροπηγερέτα.] Ἀστραπικός.

299. Πρώονες.] Αἱ προεξέχουσαι τῶν ὀρῶν ἐξοχαί.

300. Νάπαι.] Οἱ ὀρεινοὶ καὶ ἀναπεπταμένοι τόποι, οἱ σύμφυτοι. Οὐρανόθεν δ' ἄρ' ὑπεῤῥάγη ἄσπετος αἰθήρ.] Αἴφνης διέλαμψεν αἴθριος. Ὁ δὲ λόγος, ὥσπερ δὲ ἐπὶ ῥάβδους ποιούμενος περὶ τὴν παχύτητα τῶν νεφῶν ῥαγέντος ὑπὸ τὸν οὐρανόν, ἐξέλαμψεν αἰθήρ· τουτέστιν ἀστραπὴ ἐγένετο. Διοραῖν δὲ ὤν, φησὶ, καὶ τὸ αἰθέριον ἀστέρα, νεφέλης ῥαγείσης. Ὑπεῤῥάγη.] Διαφανὴς ἐγένετο. * Τῶν νεφῶν διαῤῥαγέντων, ὤφθη ὁ Αἰθὴρ, ὡς φασὶν, ῥαγῆναι τὸν ὑετόν. Ἄσπετος.] Μέγιστος, πολὺς, καὶ ἀσύνοπτος.

NOTÆ.

μεμαυιόμενοι· φάλαγγας γὰρ, ἄνδρες· ὡς, ψυχὴ Τειρεσίαο —σκῆπτρον ἔχων. Ità, φίλε τέκνον· & mox, v. 368. λαὸν, ὥς. Vid. *Eustath.* fol. 1077. lin. 27. Vid. suprà, ad v. 264.

NOTÆ IN SCHOLIA.

287. * Ἐπὶ pro ἐν lego cum Editt. *Cantabr.*

300. * Τῶν νεφῶν usque ad τὸν ὑετὸν, *Excerpta* MSS. at malè ibi, ὁ ὑετός.

VARIÆ LECTIONES.

283. Ὅπη φύγοι) γρ. ὅπως φύγῃ, *Eustath.*

285. Ὅθι πλεῖστοι κλονέοντο) γρ. ὅθι πλεῖστοι καὶ ἄριστοι, MS. *Barocc.* Oxon. benè.

288. Ἀξίου) γρ. Ἀξιοῦ, ità semper Scribendum; ut Distinctio notetur.

298. Κινήσῃ) γρ. κινήσει, & κινήσειε, vid. suprà ad v. 264. Not. in *Textum*. Ibid. Στεροπηγερέτα) γρ. στεροπηγερέται.

Ὡς

Ὣς Δαναοὶ νηῶν μὲν ἀπωσάμενοι δήϊον πῦρ,
Τυτθὸν ἀνέπνευσαν· πολέμου δ᾽ οὐ γίνετ᾽ ἐρωή.
Οὐ γάρ πώ τι Τρῶες ἀρηϊφίλων ὑπ᾽ Ἀχαιῶν
Προτροπάδην φοβέοντο μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Ἀλλ᾽ ἔτ᾽ ἄρ᾽ ἀνθίσταντο, νεῶν δ᾽ ὑπόεικον ἀνάγκῃ.
Ἔνθα δ᾽ ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα, κεδασθείσης ὑσμίνης,
Ἡγεμόνων· πρῶτος δὲ Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς
Αὐτίκ᾽ ἄρα στρεφθέντος Ἀρηϊλύκου βάλε μηρὸν
Ἔγχεϊ ὀξυόεντι, διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Ῥῆξεν δ᾽ ὀστέον ἔγχος· ὁ δὲ, πρηνὴς ἐπὶ γαίης
Κάππεσ᾽· ἀτὰρ Μενέλαος ἀρήϊος οὖτα Θόαντα
Στέρνον γυμνωθέντα παρ᾽ ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Φυλεΐδης δ᾽ Ἄμφικλον ἐφορμηθέντα δοκεύσας,
Ἔφθη ὀρεξάμενος πρυμνὸν σκέλος, ἔνθα πάχιστος
Μυὼν ἀνθρώπου πέλεται· περὶ δ᾽ ἔγχεος αἰχμῇ
Νεῦρα διεσχίσθη· τὸν δὲ σκότος ὄσσ᾽ ἐκάλυψε·
Νεστορίδαι δ᾽, ὁ μὲν οὔτασ᾽ Ἀτύμνιον ὀξέϊ δουρὶ
Ἀντίλοχος, λαπάρης δὲ διήλασε χάλκεον ἔγχος·
Ἤριπε δὲ προπάροιθε· Μάρις δ᾽ αὐτοσχεδὰ δουρὶ

Sic Danai à navibus quidem expulso hostili igne,
Paululum respirârunt: pugnæ tamen non erat cessatio.
Nondum enim omninò Trojani bellicosis ab Achivis
Versis-ubique-tergis fugabantur nigris à navibus,
Sed adhuc resistebant, at à navibus recedebant necessitate.
Tum verò vir interfecit virum, dissipatâ acie,
Ducum: Primus utique Menœtii fortis filius
Statim aversi Areilyci percussit femur
Hastâ acutâ, penitùsque æs transegit:
Fregit autem os hasta: Is verò, pronus in terram
Decidit. Sed Menelaus mavortius vulneravit Thoantem,
Pectore nudatum juxta scutum: solvitque membra.
Phylides autem Amphiclum irruentem observans,
Prior assecutus percussit aversam-partem cruris, ubi crassissima
Sura hominis est. Circúmque hastæ cuspide
Nervi discissi sunt: eum verò tenebræ oculos cooperuerunt.
Nestoridæ autem, hic quidem vulneravit Atymnium acutâ hastâ
Antilochus, perque ile trajecit æream hastam;
Cecidit igitur pronus: Maris autem cominùs hastâ

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

302. Ἐρωή.] Νῦν, ὁρμή. Ἔστι δ᾽ ὅτε τὴν ἡσυχίαν καὶ ἀνάπαυσιν δηλοῖ.

304. Προτροπάδην.] Ἐπεσυμμένως καὶ ὁλοσχερῶς ἐπιστρέψαντες τὰ νῶτα.

305. Ὑπόεικον.] Ἐξίσταντο, ὑπεχώρουν.

308. Στρεφθέντος.] Εἰς φυγὴν κλίναντος.

313. * Φυλεΐδης) Ὁ Μέγης, παῖς ὢν τοῦ Φυλέως.

314. Ἔφθη.] Ἔφθασε, προέλαβεν. Ὀρεξάμενος.] Νῦν, ἐφικόμενος καὶ πλήξας ἐκ χειρός. Πρυμνὸν σκέλος.] Τὸ ἔσχατον μέρος τοῦ σκέλους. * Σκέλος.] Τὸ βραχίον, τὴν κνημίδα. Πάχιστος.] Παχύς.

315. Μυών.] Ἡ γαστροκνημία· ἥτις συνίσταται ἐκ πολλῶν νεύρων καὶ συνεστραμμένων σαρκῶν.

319. Αὐτοσχεδά.] Ἐγγύθεν, πλησίον. Μᾶλλον δὲ, αὐτόθεν. * Μάρις, ἀδελφὸς ὢν τοῦ Ἀτυμνίου· Θρασυμήδης δὲ, τοῦ Ἀντιλόχου.

N O T Æ.

307. Ἡγεμόνων) Ordo, Ἔνθα τῶν ἡγεμόνων, ἀνὴρ ἕλεν ἄνδρα· καὶ Πάτροκλος μὲν πρῶτος Ἀρηΐλυκον· ἢ, ἡγεμόνων πρῶτος ὁ Πάτροκλος· ἢ ὑσμίνης ἡγεμόνων, κλ. Hinc *Græcorum* Ducum & Principum ἀριστείαν per partes ornare Poeta incipit.

315. *Μυὼν*) Μῦς, *Mus*, Animal, in *Incremento Corripitur*. Μῦς, *Musculus* humanus, *Producitur*; ut & *Prior* τοῦ μυών, μυῶνος, ut hic, & mox, v. 324. Vid. quæ Nos ad *Batrachomach*. v. 97. & v. 131.

317. Ἀτύμνιον) De Duobus *Atymniis*, hoc nempè & alio, diximus, ad έ. v. 581.

319. *Μάρις δ᾽ αὐτοσχεδὰ δουρὶ*) *Etymolog.* M. v.

NOTÆ IN SCHOLIA.

313. * Φυλεΐδης, ὁ Μέγης. vid. ad β'. v. 628.

314. * Σκέλος, τὸ βραχίον· τὴν κνημίδα, *Excerpta* MSS.

319. * Μάρις, ἀδελφὸς τοῦ Ἀτυμνίου· Θρασυμήδης δὲ, τοῦ Ἀντιλόχου, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

307. Ἡγεμόνων· πρῶτος) γρ. ἡγεμόνων πρῶτος, vid. Not. in *Textum*.

309. Διὰ πρὸ) γρ. διαπρὸ, ut aliás.

310. Γαίης) γρ. γαίῃ, MS. CCC.

316. Ὄσσ᾽ ἐκάλυψε) γρ. ὄσσε κάλυψε, ut infrà, ad v. 325. &c.

319. Μάρις) γρ. Μάρης, MS. Barocc. *Oxon.*

320 Ἀντιλο-

Ἀντιλόχῳ ἐπόρουσε, κασιγνήτοιο χολωθεὶς,
Στὰς πρόσθεν νέκυος· τοῦ δ' ἀντίθεος Θρασυμήδης
Ἔφθη ὀρεξάμενος, πρὶν οὐτάσαι, οὐδ' ἀφάμαρτεν,
Ὦμον ἄφαρ· πρυμνὸν δὲ βραχίονα δουρὸς ἀκωκὴ
Δρύψ' ἀπὸ μυώνων, ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξε.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, κατ' δὲ σκότος ὄσσ' ἐκάλυψεν.
Ὣς τὼ μὲν δοιοῖσι κασιγνήτοισι δαμέντε
Βήτην εἰς ἔρεβος, Σαρπηδόνος ἐσθλοὶ ἑταῖροι,
Υἷες ἀκοντισταὶ Ἀμισωδάρου· ὅς ῥα Χίμαιραν
Θρέψεν ἀμαιμακέτην, πολέσιν κακὸν ἀνθρώποισιν.
Αἴας δὲ Κλεόβουλον Ὀϊλιάδης ἐπορούσας
Ζωὸν ἕλε, βλαφθέντα κατὰ κλόνον· ἀλλά οἱ αὖθι
Λῦσε μένος, πλήξας ξίφει αὐχένα κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Πηνέλεως δὲ, Λύκων τε, συνέδραμον· ἔγχεσι μὲν γὰρ
Ἤμβροτον ἀλλήλων, μέλεον δ' ἠκόντισαν ἄμφω·
Τώδ' αὖτις ξιφέεσσι συνέδραμον· ἔνθα Λύκων μὲν
Ἱπποκόμου κόρυθος φάλον ἤλασεν· ἀμφὶ δὲ καυλὸν
Φάσγανον ἐῤῥαίσθη· ὁ δ' ὑπ' οὔατος αὐχένα θεῖνε

In Antilochum irruebat, ob fratrem iratus,
Stans ante cadaver: eum verò deo-par Thrasymedes
Prior assecutus, antequam *is Antilochum* vulneraret. nec aberravit,
Ad humerum protinus; extremum autem brachium hastæ cuspis
Amputavit a musculis, & os penitus abscidit.
Fragorem igitur edidit cadens, & caligo oculos cooperuit.
Sic illi quidem duo duobus à fratribus domiti
Iverunt ad erebum, Sarpedonis strenui socii,
Filii jaculatores Amisodari; qui Chimæram
Nutrivit insuperabilem, multis perniciem hominibus.
Aiax verò Cleobulum Oïliades impetu-facto
Vivum cepit, impeditum in turbâ; sed ei ibi-statim
Solvit robur, percusso ense cervicem capuli-magni;
Totus autem incaluit ensis sanguine. Illum igitur oculos
Occupavit purpurea mors & fatum violentum.
Peneleus autem Lycónque concurrerunt: hastis enim
Aberrârant à se invicem, & incassum jaculati sunt ambo:
Hi igitur rursus ensibus concurrerunt: tunc Lycon quidem
Florentis galeæ conum percussit, & juxta manubrium
Ensis fractus est; at sub aure cervicem percussit

ΣΧΟΛΙΑ.

322. Ὀρεξάμενος.] Ἐπὶ τὸ παῖσαι ὁρμήσας.
323. Πρυμνὸν βραχίονα.] Τὸ ἀκρότατον τοῦ βραχίονος, * πρὸς τὸν ὦμον.
324. Δρύψ' ἀπὸ μυώνων.] Ἀπέσυρεν ἀπὸ τῶν μυῶν.
Ἀπὸ δ' ὀστέον ἄχρις ἄραξεν.] Ἀπέκοψε δὲ τὴν σάρκα ἄχρι τοῦ ὀστοῦ.
327. Εἰς ἔρεβος.] Εἰς τὸ σκότος.
328. * Ἀμισωδάρου.] Οὗτος Καρίας δυνάστης· οὗ * καὶ τὴν θυγατέρα γῆμε Βελλεροφόντης.
329. * Ἀμαιμακέτην.] Τὴν ἀκαταμάχητον.
331. Βλαφθέντα.] Ἐμποδισθέντα.
333. Ὑπεθερμάνθη.] Ἐβαπτίσθη.
334. Πορφύρεος θάνατος.] Μέλας, σκοτεινός.
336. Μέλεον.] Ματαίως.
337. Συνέδραμον.] Ἐκ τοῦ σύνεγγυς ἐμαχέσθησαν.
339. Ἐῤῥαίσθη.] Διεφθάρη, ἐκλάσθη.

NOTÆ.

Αὐτοσχεδὸν, ἐκ τοῦ σύνεγγυς· Μάχας δ' αὐτοσχεδὸν ἀμφαδὸν αὐτοσχεδὸν, σύνεγγυς· καὶ αὐτοσχεδίην, ἐκ χειρὸς, ὁμοίως. Μάχης, habet MS. *Barocc.* Oxon.

NOTÆ IN SCHOLIA.

323. * Πρὸς τὸν ὦμον) *Excerpta* MSS. Πρυμνὸν βραχίονα, πρυμνότατον τοῦ βραχίονος, πρὸς τὸν ὦμον.

328. * Ἀμισωδάρου) *Excerpta* MSS. nisi quod * τὸ ἂ addam ex Meis, quoniam aliam habuit Uxorem *Bellerophon, Jobata*, Regis *Lyciæ*, filiam; quod & *Eustathius* respicit, fol. 1081. lin. 30. Ὅτι τῆς Καρίας ἦν δυνάστης ὁ Ἀμισώδαρος· οὗ καὶ αὐτοῦ θυγατέρα ἔγημε Βελλεροφόντης.

329. * Ἀμαιμακέτην) Τὴν ἀκαταμάχητον.

VARIÆ LECTIONES.

325. Ὄσσ' ἐκάλυψε) γρ. ὄσσε κάλυψε, ut suprà, ad v. 316.

338. Ἀμφὶ δὲ καυλὸν) γρ. ἀμφὶ δὲ καυλῷ, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.

Πηνέλεως, πᾶν δ' εἴσω ἔδυ ξίφος, * ἔσχεθε δ' οἶον
Δέρμα· παρηέρθη δὲ κάρη, ὑπέλυντο δὲ γυῖα.
.. Μηριόνης δ' Ἀκάμαντα, κιχεὶς ποσὶ καρπαλίμοισι,
Νύξ', ἵππων ἐπιβησόμενον, κατὰ δεξιὸν ὦμον·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλύς.
Ἰδομενεὺς δ' Ἐρύμαντα κατὰ στόμα νηλέϊ χαλκῷ
Νύξε· τὸ δ' ἀντικρὺ δόρυ χάλκεον ἐξεπέρησε
Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο· κέασσε δ' ἄρ' ὀστέα λευκά·
Ἐκ δὲ τίναχθεν ὀδόντες· ἐνέπλησθεν δέ οἱ ἄμφω
Αἵματος ὀφθαλμοί· τὸ δ' ἀνὰ στόμα καὶ κατὰ ῥῖνας
Πρῆσε χανών· θανάτου δὲ μέλαν νέφος ἀμφεκάλυψεν.
Οὗτοι ἄρ' ἡγεμόνες Δαναῶν ἕλον ἄνδρα ἕκαστος.
Ὡς δὲ λύκοι ἄρνεσσιν ἐπέχραον, ἢ ἐρίφοισι,
Σίνται, ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι, αἵτ' ἐν ὄρεσσι
Ποιμένος ἀφραδίῃσι διέτμαγεν· οἱ δὲ ἰδόντες
Αἶψα διαρπάζουσιν ἀνάλκιδα θυμὸν ἐχούσας·
Ὡς Δαναοὶ Τρώεσσιν ἐπέχραον· οἱ δὲ φόβοιο
Δυσκελάδου μνήσαντο, λάθοντο δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι χαλκοκορυστῇ
Ἵετ' ἀκοντίσσαι· ὁ δὲ ἰδρείῃ πολέμοιο,
Ἀσπίδι ταυρείῃ κεκαλυμμένος εὐρέας ὤμους,

Peneleus, totúsque immersus est ensis, teneoat autem sola
Cutis: pendebatque ab eâ caput, solutáque sunt membra.
Meriones interim Acamanta, assecutus pedibus rapidis,
Percussit, currum ascendentem, ad dextrum humerum:
Cecidit igitur ex curru, oculísque offusa est caligo.
Idomeneus autem Erymanta ad os sævo ære
Percussit: ipsáque in-adversum hasta ærea penetrauit
Subtus sub cerebro: diffiditque ossa alba:
Excussi verò sunt dentes: impletique sunt ambo
Sanguine oculi: quem per os sursùm & per nares deorsùm
Efflavit aperto ore; Mortis autem nigra nubes obtexit.
Hi quidem ductores Danaorum interfecerunt virum singuli.
Ut verò lupi agnis vehementi-impetu-ingruunt, vel hœdis,
Exitiales, è pecudibus surripientes, qui in montibus
Pastoris stultitiâ dispersi sunt; hi igitur conspicati
Statim discerpunt imbellem animum habentes:
Sic Danai Trojanis vehementi impetu-ingruebant: Illi autem fugæ
Horrisonæ meminerunt, oblitique sunt impetuosæ fortitudinis.
Ajax verò ille magnus semper in Hectorem ære-armatum
Cupiebat jaculari: ille autem scientiâ pugnæ,
Clypeo taurino coopertus latos humeros,

ΣΧΟΛΙΑ.

340. Ἔδυ.] Κατὰ βάθους εἰσῆλθε. * Ἔσχεθε δ' οἶον.] Μόνον τὸ δέρμα κατεκράτει τὴν κεφαλὴν ἐκκρεμῶσαν.

341. Παρηέρθη.] Παρῃωρήθη, παρεκρεμάσθη.

347. Νέρθεν ὑπ' ἐγκεφάλοιο.] Ὑπὸ τὸν ἐγκέφαλον. Κέασσε.] Συνέτριψε, ἔσχισε.

350. Πρῆσε.] Ἐξεφύσησε, μετὰ πνεύματος ἐξέβαλεν.

352. Ἐπέχραον.] Μετὰ βίας ἐπῆλθον, ἐφώρμησαν.

353. Σίνται.] Βλαπτικοί. Ὑπ' ἐκ μήλων αἱρεύμενοι.] Ὑφαιρούμενοι τὰ ἀρνία ἐκ τῶν βοσκημάτων.

357. Δυσκελάδου.] Κακὸν ἦχον ἀποτελοῦντος.

NOTÆ.

340. * Ἔσχεθε δ' οἶον) Olim erat in Omnibus, ἔσχε δὲ οἶον. At quùm *Br. Schol.* & Excerpta MSS. haberent, ἔσχεθε δ' οἶον, ut nunc exhibemus; quomodò etiam apertè legit MS. *Mori*, ἔσχεθε δ' οἶον, illam *Lectionem* ad *Varias* relegamus, & hanc, ut pleniorem, & meliorem, in *Textum* recipimus.

358. Αἴας δ' ὁ μέγας αἰὲν ἐφ' Ἕκτορι) Vox ὁ emphatica producitur, in *Cæsurâ*, vi *Spiritûs* sui *Asperi*, & ante *Liquidam*; ut suprà, ad v. 228. at *Demetrius Phalereus* etiam τεχνικῶς hoc ultrò factum à Poetâ notat, ut ex tanto *Hiatu*, Versûsque κακοφωνίᾳ operosam Herois sui magnitudinem innueret. Aliàs non ineptè legi potuit, hoc certè in loco, Αἴας δ' αὖ μέγας αἰὲν &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

340. * Ἔσχεθε δ' οἶον) *Μόνον τὸ δέρμα κατεκράτει* &c. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

340. Ἔσχεθε δ' οἶον) γρ. ἔσχε δὲ οἶον, olim: vid. Not. in *Textum*.

346. Ἐξεπέρησε) γρ. εἰσεπέρησε.

348. Ἐκ δὲ τίναχθεν) γρ. ἐκ δ' ἐτίναχθεν.

358. Αἴας δ' ὁ μέγας) γρ. Αἴας δ' αὖ μέγας, vid. Not. in *Textum*.

Σκέπτετ'

Σκέπτετ' ὀϊστῶν τε ῥοῖζον καὶ δοῦπον ἀκόντων.
Ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε μάχης ἑτεραλκέα νίκην·
Ἀλλὰ καὶ ὧς ἀνέμιμνε, σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους.
Ὡς δ' ὅτ' ἀπ' Οὐλύμπου νέφος ἔρχεται οὐρανὸν εἴσω,
Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνῃ·
Ὣς τῶν ἐκ νηῶν γένετο ἰαχή τε φόβος τε·
Οὐδὲ κατὰ μοῖραν πέραον πάλιν· Ἕκτορα δ' ἵπποι
Ἔκφερον ὠκύποδες σὺν τεύχεσι· λεῖπε δὲ λαὸν
Τρωϊκόν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.
Πολλοὶ δ' ἐν τάφρῳ ἐρυσάρματες ὠκέες ἵπποι
Ἄξαντ' ἐν πρώτῳ ῥυμῷ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων·
Πάτροκλος δ' ἕπετο, σφεδανὸν Δαναοῖσι κελεύων,
Τρωσὶ κακὰ φρονέων· οἳ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε
Πάσας πλῆσαν ὁδούς, ἐπεὶ ἂρ τμάγεν· ὕψι δ' ἄελλα
Σκίδναθ' ὑπαὶ νεφέων· τανύοντο δὲ μώνυχες ἵπποι

Obſervabat ſagittarumque ſtridorem & ſonitum jaculorum.
Certe quidem jam *ille* videbat pugnæ alio-inclinatam victoriam:
Sed & ſic manebat, ſervabátque charos ſocios.
Ut verò quando ab Olympo nubes vadit ad cœlum,
Ætherem poſt ſerenum, cùm Jupiter nimbos procelloſos porrigit:
Sic horum à navibus factus eſt clamorque fugáque.
Neque ſine-fœdâ-clade tranſierunt rurſus: Hectorem verò equi
Extulerunt veloces cum armis: deſeruit autem populum
Troicum, quos invitos depreſſa foſſa coërcebat.
Multi itaque in foſſâ trahentes-currus veloces equi
Fractos ad ſummum temonem liquerunt currus regum:
Patroclus autem ſequebatur, vehementèr Danaos adhortans,
Trojanis mala cogitans: hi ſane clamoreque fugâque
Omnes impleverunt vias, poſtquam diſſipati ſunt. In altùm.a. procella *pulv.*
Spargebatur ſub nubes; extentis enim pedibus currebant ſolidi-ungulis equi

ΣΧΟΛΙΑ.

361. Σκέπτετο.] Παρεσκέπτετο, ἐφυλάσσετο. Ῥοῖζον.] Ῥύμην, ὁρμήν, ἦχον.

363. * Σάω.] Ἔσωζεν· καὶ ποιητικῶς λέγεται.

365. Αἰθέρος ἐκ δίης, ὅτε τε Ζεὺς λαίλαπα τείνει.] Ὅταν πνεύματος ἦχος καὶ νέφος παρεκτείνῃ· ὅτε, φησίν, ὁ Ζεὺς μετὰ τὴν αἰθρίαν κατάστασιν ἐμβολὴν ἀνέμου διεγείρῃ. Αἰθέρος ἐκ δίης.] Πῶς αἰθέρος; τὰ γὰρ πάθη ταῦτα περὶ τὸν ἀέρα συμβέβηκε. Τάχα ἂν συγχεῖται ὁ ἀὴρ πρὸς τὸν αἰθέρα· ὡς καὶ τῇ Λ. † Αἵματι μυδαλέας ἐξ αἰθέρος· καὶ, * Ζεὺς δ' ἔλαχ' οὐρανὸν εὐρὺν ἐν αἰθέρι, καὶ νεφέλῃσιν. Οὐ γὰρ αἱ νεφέλαι ἐν τῷ αἰθέρι.

368. Λεῖπε δὲ λαὸν Τρωϊκὸν, οὓς ἀέκοντας ὀρυκτὴ τάφρος ἔρυκε.] Ἐν σχήματι πέφρασται· ἔδει γὰρ εἰπεῖν, ἀέκοντα.

371. * Ἐν πρώτῳ ῥυμῷ.] Ἀπὸ κοινοῦ τῷ ἅρματι· ἢ, ἐν πρώτῳ μέρει, παρὰ τὸν ζυγόν.

372. * Σφεδανόν.] Ἐπισπευστικῶς· οἱ δὲ, συντόνως. ἀφ' οὗ καὶ σφὴν, ὁ διαπείρων πάντα, καὶ ὀξὺς ὤν.

374. Ἐπεὶ ἂρ τμάγεν.] Ἐπειδὴ διεσκεδάσθησαν. Ἄελλα.] Νῦν, ἡ κόνις.

375. Σκίδνατο.] Ἀνεσκορπίζετο. Τανύοντο.] Ἐκτεταμένως ἔτρεχον.

† v. 54. * *Iliad.* ό. v. 192.

NOTÆ.

362. Γίγνωσκε) Ità ex Veterum more ſcribendum, ut MS. CCC. habet; at γίνωσκε, inter *Var. Lect.* retinendum; quòd hìc *Gravitas* loci illam *Lectionem* præferat.

363. Σάω) *Etymolog.* M. v. Σάω δ' ἐρίηρας ἑταίρους· ἐκ ῥήματος, σόω, τὸ σώζω· τροπῇ γίνεται σάω· τὸ παθητικὸν, σόομαι, ἐσοόμην, ἐσόω· καὶ τροπῇ Δωρικῇ τοῦ ο εἰς α, καὶ συναιρέσει, σάω. Alii, pro ἐσάωσε, ut ἔπτα, pro ἔπτασε.

366. Γένετο ἰαχή τε φόβος τε.] Vid. de Artificio hujus loci, ad Γ'. v. 456. & mox, ad v. 373.

367. Οὐδὲ κατὰ μοῖραν) *Ultima* τοῦ κατὰ producitur, in *Cæſurâ*, vi *Toni* ſui; ut σ'. v. 536. Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν, quem Verſum, ab *Homero* ſumptum, *Heſiodus* in Herculis *Scuto* inſeruit, inter alios, v. 158.

370. Ἐρυσάρματες) De hâc Voce, vid. ſuprà, ad ό. v. 354.

373. Οἱ δὲ ἰαχῇ τε φόβῳ τε) Vid. ſuprà, ad v. 366.

374. Ὕψι δ' ἄελλα) Olim ἀέλλη, quam delevi; cùm *breve* α, nunquam in *Ionicum* η vertatur apud *Homerum*. *Euſtath.* fol. 1084. lin. 39. ἄελλα. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἄελλα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

363. * Σάω) Ἔσωζεν· καὶ ποιητικῶς λέγεται. *Exc.* MSS.

371. * Ἐν πρώτῳ) *Excerpta* MSS.

372. * Σφεδανόν) *Excerpta* MSS. Confer *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

362. Ἦ μὲν δὴ γίγνωσκε) γρ. γίνωσκε. Vid. N. in *Text.*

365. Τείνῃ) γρ. τείνει, MS. Barocc. Oxon.

374. Ἄελλα) γρ. ἀέλλη. Olim, malè; vid. Not. in *Textum.*

Ἄψορρον προτὶ ἄστυ, νεῶν ἄπο καὶ κλισιάων.
Πάτροκλος δ' ᾗ πλεῖστον ὀρινόμενον ἴδε λαὸν,
Τῇ ῥ' ἔχ' ὁμοκλήσας· ὑπὸ δ' ἄξοσι φῶτες ἔπιπτον
Πρηνέες ἐξ ὀχέων, δίφροι δ' ἀνεκυμβαλίαζον.
Ἀντικρὺ δ' ἀνὰ τάφρον ὑπέρθορον ὠκέες ἵπποι,
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα,
Πρόσσω ἱέμενοι· ἐπὶ δ' Ἕκτορι κέκλετο θυμός·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι.
Ὡς δ' ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν
Ἤματ' ὀπωρινῷ, ὅτε λαβρότατον χέει ὕδωρ
Ζεὺς, ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι κοτεσσάμενος χαλεπήνῃ,
Οἳ βίῃ εἰν ἀγορῇ σκολιὰς κρίνωσι θέμιστας,
Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι, θεῶν ὄπιν οὐκ ἀλέγοντες·

Retrò ad urbem, à navibus & tentoriis.
Patroclus verò, quà plurimum turbatum videbat populum,
Eà dirigebat *equos*, minaciter-clamans: Sub axibus autem viri cadebant
Proni de curribus, currúsque eversi-fragorem-dederunt.
E regione itaque fossam transilierunt veloces equi,
Immortales, quos Peleo dii dederant præclara dona,
In adversum pergere-cupientes; in Hectorem etiam instigabat animus;
Cupiebat enim percutere: illum verò extulerant veloces equi.
Ut verò à nimbo-procelloso omnis nigra obruta-gravatur terra
Tempore autumnali, cùm rapidissimum fundit imbrem
Jupiter; quandò jam viris iratus sævit,
Qui vi in foro perversa edunt judicia,
Justitiámque expellunt, deos nihil verentes:

ΣΧΟΛΙΑ.

379. Ἀνεκυμβαλίαζον.] Ἀνεκροτοῦντο, ἀνεστρέφοντο. *Ἀρίσταρχος διὰ τὸ α γράφει, ἀνακυμβαλίαζον· ἴσον τῷ ἀνεπήδων, καὶ ἀνεκυφίζοντο, ἀπὸ τοῦ κυμβάλου, τὰ ἅρματα, καὶ ἀνεκροτοῦντο. Τὸ δὲ *ἀνεκυμβαλίαζον, ἀντὶ τοῦ, ἀνεκροτοῦντο, ἢ ἀνεπήδων· μετενήνεκται δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν ἠχητικῶν κυμβάλων, ἅπερ ἀναπηδᾷ ἐν τῷ συμπίπτειν ἀλλήλοις· οἱ δὲ Παλαιοί φασι, καὶ ὅτι τὸ ῥῆμα βομβῶδες ὂν, ἔμφασιν ἔχει τῆς μετὰ ἤχου τῶν ἁρμάτων ἀνατροπῆς· ἢ καὶ ἄλλως, ἀνεκυμβαλίαζον, ἀντὶ τοῦ, πῇ μὲν συνεκρούοντο ἀλλήλοις, πῇ δὲ διΐσταντο μετὰ ἤχου· καθ' ὁμοιότητα καὶ τῶν κυμβάλων· ἢ ἀνεστρέφοντο ἄνω κάτω γινόμενοι, καθ' ὁμοιότητα τῶν πιπτόντων κυμβάχων.

382. Πρόσσω ἱέμενοι.] Παρεκελεύσατο γὰρ αὐτοὺς κατὰ τοῦ Ἕκτορος ὁρμᾷν.

384. Βέβριθε.] Ψόφου ἔγεμεν, ἐβάρει.

385. Ἤματ' ὀπωρινῷ.] Ἐν τῷ τῆς ὀπώρας καιρῷ.

387. Σκολιάς.] Ἀδίκους, ἀπὸ τοῦ εὐθέος καὶ ὀρθοῦ παρεκτετραμμένας ἐπὶ τὸ ἄδικον· ὅ ἐστι, στρεβλάς.

388. Ἐκ δὲ δίκην ἐλάσωσι.] Νῦν, τὸ δίκαιον. Θεῶν ὄπιν.] Τὴν ἐκ θεῶν ἐπιστροφὴν καὶ φροντίδα.

NOTÆ.

381. Οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν) In Nuptiis *Thetidis* & *Pelei* Dii dicuntur convenisse, & sua singuli dona *Peleo* dedisse: ut Nos ad *Euripid.* Phœniss. v. 829. Vid. Plura, ad ρ'. v. 443. & ad σ. v. 60.

384. Ὡς ὑπὸ λαίλαπι πᾶσα κελαινὴ βέβριθε χθὼν) Poetam hoc in loco mentem adjecisse ad Generale *Noachi* Diluvium, testatur gravis vir Archiepiscopus *Thessalonicensis*, *Eustath.* fol. 1085. lin. 32. Τὰ τῆς παραβολῆς ταύτης ἐκφράσει δέον τι ἔχει τοῦ μεγάλου Κατακλυσμοῦ, καὶ αἰτίαν αὐτοῦ ἥκειν, καὶ διδασκαλίαν εὐσεβείας· ἡ ἐναντίον τό, Σκολιὰς κρίνειν θέμιστας· δῆλον δὲ, ὅτι τε σημειοῦται αἱ τῆς εἰρημένης παραβολῆς ἔννοιαι· ποικίλλονται γὰρ αἱ τῶν μεγάλων καὶ θείων πραγμάτων ἐκφράσεις, καὶ αἱ ἠθικαὶ παιδεύσεις· καὶ ὅτι σκοπὸς αὐτῷ τοῦτο μόνον δηλῶσαι, ὡς αἱ Τρωϊκαὶ ἵπποι ἔτι ἔστιον ἀσθμαίνουσαι τῷ συντόνῳ δρόμῳ, τῷ ἐκ τοῦ διώκειν, καθὰ ἐν δεινῷ Κατακλυσμῷ ἐκ θεομηνίας, χαράδραι μεγάλαι συνέχουσι ῥέουσαι. *Diodorus Siculus*, l. 15. Οἱ μὲν φυσικοὶ πειρῶνται τὰς αἰτίας τῶν τοιούτων παθῶν, οὐκ εἰς τὸ θεῖον ἀναφέρειν, ἀλλ' εἰς φυσικάς τινας καὶ κατηναγκασμένας περιστάσεις· οἱ δ' εὐσεβῶς διακείμενοι πρὸς τὸ θεῖον πιθανάς τινας αἰτίας ἀποδιδόασι τοῦ συμβάντος, ὡς διὰ θεῶν μῆνιν γεγενημένης τῆς συμφορᾶς τοῖς εἰς τὸ θεῖον ἀσεβήσασι.

386. Ζεὺς ὅτε δή ῥ' ἄνδρεσσι) Hunc locum egregiè ornat, suo more, *Ezekiel. Spanheim.* in *Callimach.* Hymn. *Jovis*, v. 82. Ἐπόψιος οἵ τε δίκῃσι Λαὸν ὑπὸ σκολιῇς &c.

NOTÆ IN SCHOLIA

379. *Ἀρίσταρχος, adusque ἀνεκροτοῦντο, *Excerpta* MSS. Deinde, à *τὸ ἀνεκυμβαλίαζον, ad finem, ex *Eustath.* fol. 1084. lin. 45.

VARIÆ LECTIONES.

377. Ὀρινόμενον ἴδε λαὸν) γρ. ὀρινομένους ἴδε λαοὺς, ut alias.

380. Ὑπέρθορον) γρ. ὑπέκθορον, MS. CCC.

384. Βέβριθε) γρ. βέβρυχε, MS. Barocc. Oxon. verisimiliter hoc in loco.

385. Λαβρότατον) γρ. λαυρότατον, *Eustath.* fol. 1085. lin. 47.

386. Ζεὺς ὅτε δὴ ῥ') γρ. Ζεὺς ὅτε δή τ', *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, §. 14.

Τῶν δέ τε πάντες μὲν ποταμοὶ πλήθουσι ῥέοντες,
Πολλὰς δὲ κλειτῦς τότ' ἀποτμήγουσι χαράδραι,
Ἐς δ' ἅλα πορφυρέην μεγάλα στενάχουσι ῥέουσαι
Ἐξ ὀρέων ἐπὶ κάρ· μινύθει δέ τε ἔργ' ἀνθρώπων·
Ὣς ἵπποι Τρῳαὶ μεγάλα στενάχοντο θέουσαι.
Πάτροκλος δ', ἐπεὶ οὖν πρώτας ἐπέκερσε φάλαγγας,
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἔεργε παλιμπετές, οὐδὲ πόληος
Εἴα ἱεμένους ἐπιβαινέμεν, ἀλλὰ μεσηγὺ
Νηῶν καὶ ποταμοῦ καὶ τείχεος ὑψηλοῖο
Κτεῖνε μεταΐσσων, πολέων δ' ἀπετίνυτο ποινήν·
Ἔνθ' ἤτοι Πρόνοον πρῶτον βάλε δουρὶ φαεινῷ,
Στέρνον γυμνωθέντα παρ' ἀσπίδα· λῦσε δὲ γυῖα.
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δὲ Θέστορα, Ἤνοπος υἱόν,
Δεύτερον ὁρμηθείς· ὁ μὲν εὐξέστῳ ἐνὶ δίφρῳ
Ἧστο ἀλείς· ἐκ γὰρ πλήγη φρένας, ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Ἡνία ἠΐχθησαν· ὁ δ' ἔγχεϊ νύξε παραστὰς
Γναθμὸν δεξιτερόν, διὰ δ' αὐτοῦ πεῖρεν ὀδόντων·
Εἷλκε δὲ δουρὸς ἑλὼν ὑπὲρ ἄντυγος· ὡς ὅτε τις φὼς

Propter hos itaque omnes quidem fluvii inundant fluentes,
Multasque montium prominentias tunc abscindunt torrentes,
Et in mare purpureum vastùm gemunt fluentes
Ex montibus in præceps: corrumpuntur adeò opera hominum:
Sic equæ Trojanæ valde ingemiscebant currentes.
Patroclus autem, postquam primas interceperat phalangas,
Rursus ad naves coercitos egit retrorsum, neque ad urbem
Sinebat cupientes ascendere, sed inter
Naves & fluvium & mœnia sublimia
Occidebat rapidè insequens, multorúmque exigebat ultionem:
Tunc quidem Pronoum primum percussit hastâ fulgenti,
Pectore nudatum juxta clypeum; solvitque membra.
Fragorem verò edidit cadens: Ille autem Thestorem, Enopis filium,
Iterum impetu-facto: Hic quidem eleganter politâ in sellâ
Sedebat contractus; exturbatis enim erat mentibus, ex manibusque
Habenæ defluxerant: ille verò hastâ percussit comminùs
Maxillam dextram, perque ejus transfegit dentes:
Traxit itaque *cum* hastâ levatum super ambitu-antesellari; ut cùm vir

ΣΧΟΛΙΑ.

390. Κλειτῦς.] Φάραγγας· ἢ ὀρῶν ἀποκλίσεις. Ἀποτμήγουσι.] Ἀποτέμνονται, χωρίζουσι. Χαράδραι.] Οἱ ὑπὸ τῶν χειμάρρων ἐκρηγνύμενοι αὐλῶνες· παρὰ τὸ χαράσσειν, καὶ τραχύνειν τὴν γῆν. * Οἱ κοῖλοι τόποι καὶ χείμαρροι.

392. Ἐπὶ κάρ.] Ἤτοι, ἄνωθεν ἐκ τῶν * προσπίπτοντες· ἢ, ἐπικάρσιαι καὶ πλάγιαι· ἢ, ἐπὶ κεφαλήν, καὶ εἰς τὸ κάταντες. Ἐπὶ κάρ.] Τὸ κάρ ἐστιν ἀποκοπὴ τοῦ κάρα. Οὐ λέγει γὰρ ὁ Ποιητὴς ποτὲ κάρα, ἀλλὰ κάρη. Αὐτὸ δὲ τὸ κάρη, τοῦ κάρηνόν ἐστιν ἀποκοπή. Τὰ γὰρ εἰς ν οὐδέτερα ἢ δυϊκά εἰσιν, ἢ πληθυντικά. Μινύθει.] Ἐλαττοῦται, φθείρεται.

394. Ἐπέκερσεν.] Ἀπέτεμεν.

395. Ἔεργε.] Συνήλαυνε. Παλιμπετές.] Εἰς τὰ ὀπίσω πεπτωκότας.

398. Μεταΐσσων.] Μεταδιώκων. Ἀπετίνυτο ποινήν.] Δίκην εἰσεπράττετο.

403. Ἀλείς.] Συσταλείς. Ἄλλως. * Ἀλείς.] Συστραφεὶς ἐν ἑαυτῷ. Ἐκ γὰρ πλήγη φρένας.] Ἀντὶ τοῦ ἐξεπλάγη.

404. Ἠΐχθησαν.] Ὡρμήθησαν.

405. Γναθμόν.] Σιαγόνα.

NOTÆ.

390. Κλειτῦς) Ità omninò scribendum, pro κλιτῦς, non modò ob *Metrum*; verùm etiam Auctoritate *Apionis* & *Herodiani*: de hoc testatur *Eustath.* fol. 1086. lin. 16. de illo, ità *Etymolog.* M. v. Κλειτύς. Ὁ μὲν Ἀπίων, τὸ καταφερὲς τῶν ὑδάτων· ἄμεινον δὲ, τὰ ἀποκλίματα καὶ ἐξοχαὶ τῶν ὀρέων· παρὰ τὸ κεκλίσθαι· ἢ, παρὰ τὸ κλίτος, ὃ σημαίνει τὸ αὐτὸ, γίνεται κλιτύς· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ι, κλειτύς.

397. Ἀπετίνυτο) Ità MS. *Barocc.* Oxon. & ità semper apud *Homerum* scribo; cùm *Prior* τοῦ τίνω sit Naturâ longa *Homero*, quicquid *Scenicis* pòst sit visum.

403. Ἧστο ἀλείς) Vid. *Etymol.* M. v. Ἀλίν. Quæque Nos suprà, ad ν'. v. 408. & ad ψ'. v. 420.

NOTÆ IN SCHOLIA.

390. * Οἱ κοῖλοι τόποι) &c. *Excerpt.* MSS.

392. * Προσπίπτοντες) Ità lego, & emendo, pro πρὸς αὐτὰς, ex *Etymolog.* M. v. Ἐπὶ κάρ.

VARIÆ LECTIONES.

390. Κλιτῦς) γρ. κλειτῦς, ut *Herodianus*, apud *Eustath.* fol. 1086. lin. 16. Vid. Not. in *Textum*.

394. Ἐπέκερσε) γρ. ἀπέκερσε, MS. CCC.

397. Ἀπετίνυτο) γρ. ἀπετίνετο, malè, olim.

398. Μεταΐσσων) γρ. μεταΐγδην.

403. Ἀλείς) γρ. ἄλις, *Excerpta* MSS.

Πέρῃ

Πέτρῃ ἔπι προβλῆτι καθήμενος, ἱερὸν ἰχθὺν
Ἐκ πόντοιο θύραζε λίνῳ καὶ ἤνοπι χαλκῷ·
Ὣς ἕλκ' ἐκ δίφροιο κεχηνότα δουρὶ φαεινῷ·
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπὶ στόμ' ἔωσε· πεσόντα δέ μιν λίπε θυμός.
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύαλον ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ
Κάππεσεν· ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής·
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἐρύμαντα, καὶ Ἀμφοτερὸν, καὶ Ἐπάλτην,
Τληπόλεμόν τε Δαμαστορίδην, Ἐχίον τε, Πύριν τε,
Ἰφέα τ', Εὔιππόν τε, καὶ Ἀργεάδην Πολύμηλον,
Πάντας ἐπασσυτέρους πέλασε χθονὶ πουλυβοτείρῃ.
Σαρπηδὼν, ὡς οὖν ἴδ' ἀμιτροχίτωνας ἑταίρους
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμέντας,
Κέκλετ' ἄρ' ἀντιθέοισι καθαπτόμενος Λυκίοισιν,
Αἰδὼς, ὦ Λύκιοι, πόσε φεύγετε; νῦν θοοὶ ἔστε·

Petrâ in procurrenti sedens, sacrum piscem
Ex ponto foràs lino & splendido ære:
Sic traxit è sellâ hiantem hastâ fulgenti;
In os demùm excussit: lapsumque ipsum liquit anima.
Sed postea Eryalum irruentem percussit saxo,
Medio in capite: illud verò in duas partes totum diffisum est
In casside gravi: is itaque pronus in terram
Decidit; ipsúmque mors circumfusa est exitialis.
At deinde Erymanta, & Amphoterum, & Epaltem,
Tlepolemúmque Damastoridem, Echiúmque, Pyrémque,
Ipheaque, Euippumque, & Argeadem Polymelum,
Omnes alium-super-alium admovit terræ almæ.
Sarpedon igitur, postquam vidit armis-spoliatos socios
Manibus Patrocli Menœtiadæ domitos,
Adhortatus est eximios increpans Lycios,
"Proh pudor, ô Lycii, quò fugitis? nunc strenui estote:

ΣΧΟΛΙΑ.

407. Προβλῆτι.] Προβεβλημένῃ, ἐκκειμένῃ. Ἱερὸν ἰχθύν.] Ἤτοι, μέγαν.

408. Θύραζε.] Ἔξω. Λίνῳ.] Τῇ ὁρμιᾷ, ἢ τῷ ἀγκίστρῳ. Ἤνοπι χαλκῷ.] Διαυγεῖ χαλκῷ. Λέγει δὲ, τῷ ἀγκίστρῳ.

411. * Ἐπεσσύμενον.] Γράφε δὲ, ἐπεσσύμενος.

412. Κεάσθη.] Ἐσχίσθη.

413. Βριαρῇ.] Ἰσχυρᾷ.

414. Θυμοραϊστής.] Ὁ τὴν ψυχὴν διαφθείρων, ἢ ἀποκτείνων.

419. Ἀμιτροχίτωνας.] Ἀζώστους· ἢ, μίτρας γὰρ θώρακας μὴ χρωμένους. * ἀλλιτοχίτωνας· μίτρας γὰρ, ζώνας χαλκαῖ, περὶ τῷ αἰδοίῳ.

420. Δαμέντας.] Ἀναιρεθέντας.

421. Καθαπτόμενος.] Ἐπιπλήσσων, ὀνειδίζων.

422. Πόσε.] Ποῦ.

NOTÆ.

407. Ἱερὸν ἰχθὺν) Erasmus, in Sacer Piscis, "Sacer dicebatur; cui Nemo nocebat, sed sui juris erat. Hæc ille, ex Suidâ, Ἱερὸς ἰχθὺς, Ὅμηρος τὸν ἄνετον καὶ αὐτεξούσιον λέγει. Cæcum nempe Cæcus duxit; quomodò enim nunc ità dictus, quùm adeò minimè sit sui juris, ut etiam à Piscatore extrahatur? Eustathius itaque longè melius, fol 1088. lin. 7. Λέγει δὲ ἱερὸν ἰχθὺν, κατά τινας, ὧν ὁ Ἀριστοτέλης, τὸν Ἀνθίαν, οἷα σημαντικὸν ὄντα τοῦ, ἀκίνδυνον εἶναι τὴν θάλασσαν· ἐπεὶ ὅπου Ἀνθίας, ἐκεῖ οὐκ ἔστι θηρίον θαλάσσιον· ᾧ σημείῳ χρώμενοι, καταχολυμβῶσιν ἀδεῶς οἱ Σπογγεῖς· καὶ τὸν ἰχθὺν, διὰ τοῦτο καλοῦσιν ἱερόν. Θεόκριτος ἐν Βερενίκῃ. *Χρύσειον ἐν ἀφρέσιν, ἱερὸν ἰχθύν· ἄλλοι δὲ, τὸν Πομπίλον· τινὲς δὲ, τὸν Καλλίχθυν· ἄλλοι, τὸν μέγαν· ἢ τὸν ἱέμενον κατὰ ῥοῦν. Confer Athenæ. l. 7. c. 7. & Lamberti Bos Observat. Sacr. c. 22. p. 99. His addatur Ἰχθὺς, mysticum Nomen Salvatoris, cujus Literarum series hujus sententiæ Vocum Initia continet, Ἰησοῦς Χριστὸς Θεοῦ Υἱὸς Σωτήρ.

408. Ἤνοπι χαλκῷ) Fortuita Allusio, Ἤνοπος υἱὸν — ἤνοπι χαλκῷ.

412. Κακκεφαλὴν) Pro κατὰ κεφαλὴν, ut Anacreonti, v. 1096. κακχύδης, Ionicè, pro καταχύδης. Ità Ὀδ. v. 606. κακκείοντες, pro κατακείοντες.

419. Σαρπηδὼν, ὡς οὖν) Ità MS. Barocc. Oxon. legit, omisso δ', quod frustrà olim aderat, ut suprà, v. 114. & infrà, v. 731.

NOTÆ IN SCHOLIA.

411. * Ἐπεσσύμενον) Excerpta MSS.

419. * Ἀλλιτοχίτωνας &c. Etymolog. M. v. Ἀμιτροχίτωνας, unde hoc Scholion perfeci.

VARIÆ LECTIONES.

411. Ἐπεσσύμενον) γρ. ἐπεσσύμενος, Excerpta MSS.

416. Πύριν τε) γρ. Πύρεν τε.

419. Σαρπηδὼν ὡς οὖν) γρ. Σαρπηδὼν δ' ὡς οὖν, vid. Not. in Textum.

Ἀντι-

Ἀντήσω γὰρ ἐγὼ τοῦδ᾽ ἀνέρος, ὄφρα δαείω,
Ὅστις ὅδε κρατέει· καὶ δὴ κακὰ πολλὰ ἔοργε
Τρῶας· ἐπεὶ πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν γούνατ᾽ ἔλυσεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐξ ὀχέων σὺν τεύχεσιν ἆλτο χαμᾶζε.
Πάτροκλος δ᾽ ἑτέρωθεν, ἐπεὶ ἴδεν, ἔκθορε δίφρου.
Οἳ δ᾽ ὥστ᾽ αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι,
Πέτρῃ ἐφ᾽ ὑψηλῇ μεγάλα κλάζοντε μάχωνται·
Ὣς οἳ κεκλήγοντες ἐπ᾽ ἀλλήλοισιν ὄρουσαν.
Τοὺς δὲ ἰδὼν ἐλέησε Κρόνου πάϊς ἀγκυλομήτεω,
Ἥρην δὲ προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε,
Ὤ μοι ἐγών, ὅτε μοι Σαρπηδόνα, φίλτατον ἀνδρῶν,
Μοῖρ᾽ ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι.
Διχθὰ δέ μοι κραδίη μέμονε, φρεσὶν ὁρμαίνοντι,
Ἤ μιν ζωὸν ἐόντα μάχης ἄπο δακρυοέσσης
Θείω ἀναρπάξας Λυκίης ἐνὶ πίονι δήμῳ,
Ἦ ἤδη ὑπὸ χερσὶ Μενοιτιάδαο δαμάσσω.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,
Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;

" Occurram enim ego huic viro, ut intelligam,
" Quisnam iste victor-grassatur: & jam malis multis affecit
" Trojanos: multorumque enim & fortium genua solvit.
Dixit, & de curru cum armis saliit in terram.
Patroclus verò alterâ-ex-parte ut vidit, desiliit curru.
Illi sicut vultures duo, unguibus-adunci, rostris-curvi,
Petrâ super excelsâ ingentem clangorem-edentes pugnant:
Sic hi clamantes alter in alterum irruebant.
Hos intuitus misertus est Saturni filius versuti,
Junonem autem allocutus est sororem, uxoremque,
" Hei mihi, cùm mihi Sarpedonem, charissimum hominum,
" Fatale à Patroclo Menœtiade domari.
" In duas autem partes mihi cor fertur, in præcordiis animo versanti,
" An ipsum vivum pugnâ è lacrymosâ
" Ponam in-altum-raptum Lyciæ in opulento populo,
" An jam sub manibus Menœtiadæ domem.
Huic respondit deinde bovinis oculis-decora veneranda Juno,
" Importunissime Saturnie, quale verbum dixisti?
" Virum mortalem, jam-olim destinatum fato,
" Iterum nunc vis à morte tristi liberare?

ΣΧΟΛΙΑ.

428. * Αἰγυπιοί.] Οἱ μὲν, εἶδος γυπῶν γένος· οἱ δὲ, τοὺς γῦπας, ἀπὸ τοῦ αἰέτου. Γαμψώνυχες.] Ἐπικαμπεῖς ὄνυχας ἔχοντες. * Ἀγκυλοχεῖλαι.] Ἐπικαμπῆ τὰ ῥάμφη ἔχοντες.

429. Κλάζοντε.] Φθεγγόμενοι, κράζοντες.

435. Μέμονε.] Διανοεῖται.

437. * Θείω.] Ἐνθῶ, καὶ ἐμβάλω. Ἐνὶ πίονι δήμῳ.] Ἐν πλουσίῳ καὶ εὐδαίμονι δήμῳ.

441. Πεπρωμένον.] Πέρατος ἠξιωμένον, εἱμαρμένον.

442. Ἐξαναλῦσαι.] Ἐλευθερῶσαι, ἐκλῦσαι.

NOTÆ.

428. Αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες, ἀγκυλοχεῖλαι) *Etymolog. M.* v. Ἀγκυλοχείλης. τινές φασιν, ὅτι ἀπὸ τοῦ χηλὴ, ὃ σημαίνει τὸν ὄνυχα, γίνεται, κατὰ τροπὴν Βοιωτῶν τοῦ η εἰς ει δίφθογγον· κακῶς δὲ λέγουσιν· εἰ γὰρ ἦν οὕτως, μέλλει σημαίνειν καὶ αὐτὸ τοὺς ἔχοντας ἐπικεκαμμένους ὄνυχας· ὡς τὸ, Αἰγυπιοὶ γαμψώνυχες ἀγκυλοχεῖλαι· καὶ εὑρίσκεται οὐκ παράλληλα, τὸ αὐτὸ σημαῖνον· ὅπερ ἐστὶν ἄτοπον. Ἀλλὰ παρὰ τὸ χεῖλος, καὶ τὸ ἀγκύλον, γίνεται. Σεσημείωται τὸ ἀγκυλόχειλος· κακῶς δὲ σεσημείωται· οὐ γάρ ἐστι σύνηθες, ἀλλὰ παρασύνθετον. Vid. & *Eustath.* in locum.

441. Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ) *Ultima* τοῦ ἄνδρα producitur, per *Positionem*; aliàs facile esset legere, Ἀνέρα θνητὸν ἐόντα. *Juno* videtur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

428. * Αἰγυπιοί) *Excerpta* MSS. Cætera, ut priùs; vel ex *Analogiâ*.

437. * Θείω &c. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

425. Πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν) γρ. πολλῶν καὶ ἐσθλῶν, MS. *Barocc.* Oxon.

428. Οἳ δ᾽ ὥστ᾽ αἰγυπιοὶ) γρ. ὡς δ᾽ ὅτε αἰγυπιοὶ, MS. Barocc. *Oxon.*

429. Μάχωνται) γρ. μάχονται, MS. Barocc. Oxon.

437. Ἐνὶ πίονι) γρ. ἐν πίονι.

440. Ἔειπες) γρ. ἔειπας. *Eustath.* fol. 1091. lin. 21.

441. Ἄνδρα θνητὸν) ἀνέρα θνητόν· utravis stabit.

Ἐρδ᾽.

Ἔρδ'· ἀτὰρ οὔ τοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Αἴκε ζωὸν πέμψῃς Σαρπηδόνα ὅνδε δόμονδε,
Φράζεο, μήτις ἔπειτα θεῶν ἐθέλῃσι καὶ ἄλλος
Πέμπειν ὃν φίλον υἱὸν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης·
Πολλοὶ γὰρ περὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο μάχονται
Υἱέες ἀθανάτων, τοῖσιν κότον αἰνὸν ἐνήσεις.
Ἀλλ' εἴ τοι φίλος ἐστὶ, τεὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ,
Ἤτοι μέν μιν ἔασον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὑπὸ Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο δαμῆναι·
Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπῃ ψυχή τε καὶ αἰὼν,
Πέμπειν μιν Θάνατόν τε φέρειν, καὶ νήδυμον Ὕπνον,
Εἰσόκε δὴ Λυκίης εὐρείης δῆμον ἵκωνται·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε·
Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας κατέχευεν ἔραζε,

" Fac: at non tibi omnes assentiemur dii cæteri.
" Aliud etiam tibi dicam, tu vero animo reconde tuo,
" Si vivum curaveris-abducendum Sarpedonem suam ad domum,
" Perpende, nè quis posthac deorum velit & alius
" Educendum-curare suum charum filium ex aspero prælio:
" Multi enim circum urbem magnam Priami pugnant
" Filii immortalium, quibus invidiam gravem immittes.
" Sed si tibi dilectus est, tuúmque vicem ejus miseratur cor,
" Illum quidem finito in asperâ pugnâ
" Manibus sub Patrocli Menœtiadæ domari:
" At postquam jam illum reliquerit anima que & vita,
" Deducendum eum permitte Mortique, ut ferat, & suavi Somno,
" Donec Lyciæ latæ ad populum pervenerint:
" Ibi ei exequias-facient fratresque, familiaresque,
" Tumuloque, cippóque: Hoc enim, honor est mortuorum,
Sic dixit; neque non-obsecutus-est pater hominumque deúmque:
Cruentas autem guttas demisit in terram,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

449. Κότον.] Νῦν φιλονεικίαν. Ἐνήσεις.] Ἐμβαλεῖς.
454. * Πέμπειν.] Πέμπε.
456. Ταρχύσουσι.] Θάψουσι.
459. Ψιάδας.] Ψεκάδας, δρόσους.

N O T Æ.

tempus notare, quandò, *Iliad.* ε. v. 631. Υἱός θ', υἱωνός τε Διὸς, hic nempè *Sarpedon* & *Tlepolemus* pugnabant; & tum *Tlepolemus* erat cæsus, *Sarpedon* verò vulneratus tantùm; quoniam Pater *Jupiter* mortem propulsabat, v. 632. πατὴρ δέ τε λοιγὸν ἀμύνει. Miror, Neminem Interpretum ad istum locum respexisse; at hæc de *Fato Communi* accepisse Omnes. *Apollodorus* tamen, l. 3. Καὶ αὐτῷ δίδωσι Ζεὺς ἐπὶ τρεῖς γενεὰς ζῆν, de *Sarpedone*. Adeò verè cum dicit hic *Juno*, —πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ.

445. *Αἴκε ζωὸν πέμψῃς*) *Ultima* τοῦ *αἴκε* producitur ante *Duplicem*; tum verò ζωὸν, si rectè scribitur, *Priorem* corripit, ut ad *Euripid.* Hecub. v. 1108. Quanquam & ζόον legi possit. ut *Theocrit.* Idyll. 2. v. 5. Οὐδ' ἔγνω, πότερον τεθνάκαμες, ἢ ζοοὶ εἰμές. Vel potiùs ζῶν, legendum; ut sic *Ultima* τοῦ *αἴκε* producatur in *Positione*, à Recto nempè ζὼς, ut *Iliad.* ε. v. 887. Ἤ κεν ζὼς ἀμενηνὸς ἔα. Vid. quæ Nos inibi. MS. CCC. & MS. *Mori*, Αἴκεν ζωὸν, ut sit συνίζησις, de quâ Nos ad *Odyss.* ζ. v. 303.

457. Τύμβῳ τε στήλῃ τε) In Tractatu nostro, *De Columnis*, nondum edito, Plura diximus de *Cippis Funebribus*. Antiquitatem autem rei mirabitur, qui meminit Uxoris *Lothi*, in *Columnam* salis conversæ; & quòd *Geneseos*, c. 35. v. 20. *Jacobus* Patriarcha statuerit *Cippum* super sepulcrum *Rachelis*.

459. *Αἱματοέσσας δὲ ψιάδας*) *Eustath.* fol. 1092. lin. 29. Οἱ μὲν, ὡς Ποιητικὴν τερατείαν· οἱ δὲ, καὶ ἀληθῶς ἐγχωρεῖν τοῦτο φασὶ γίνεσθαι, ὡς εἰκὸς ὂν, πεδίου ὑποκεχυμένου αἵματι πλήθοντος. Vid. ad λ'. v. 54. Hunc locum explicat *Heraclides* Ponticus, De *Homeri* Allegoriis. En! *Sarpedonis* hujus Epitaphium, ab *Ausonio* con-

N O T Æ I N S C H O L I A.

454. *Πέμπειν) Πέμπε, *Excerpta* MSS.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

443. Ἔρδ') γρ. ἔρδ'.
445. Αἴκε ζωὸν πέμψῃς) γρ. ζόον, ζῶν, & ζών. Vid. Not. in *Textum*.
450. Φίλος) γρ. φίλον, MS. *Mori*, & MS. CCC.
453. Αὐτὰρ ἐπὴν δὴ τόνγε λίπῃ) γρ. αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τόνγε λίπῃ, MS. *Barocc.* Oxon.
456. Ταρχύσουσι) γρ. ταρχύσωσι, MS. Barocc. Oxon.

Παῖδα

Παῖδα φίλον τιμῶν, τόν οἱ Πάτροκλος ἔμελλε
Φθίσειν ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Ἔνθ' ἤτοι Πάτροκλος ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον,
Ὅς ῥ' ἠῢς θεράπων Σαρπηδόνος ἦεν ἄνακτος,
Τὸν βάλε νείαιραν κατὰ γαστέρα· λῦσε δὲ γυῖα·
Σαρπηδὼν δ' αὐτοῦ μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Δεύτερος ὁρμηθείς· ὁ δὲ Πήδασον οὔτασεν ἵππον
Ἔγχεϊ δεξιὸν ὦμον· ὁ δ' ἔβραχε θυμὸν ἀΐσθων·
Κὰδ δ' ἔπεσ' ἐν κονίῃσι μακών, ἀπὸ δ' ἔπτατο θυμός·
Τὼ δὲ διαστήτην· κρίκε δὲ ζυγόν, ἡνία δέ σφι
Σύγχυτ', ἐπειδὴ κεῖτο παρήορος ἐν κονίῃσι.
Τοῖο μὲν Αὐτομέδων δουρικλυτὸς εὕρετο τέκμωρ,
Σπασσάμενος τανύηκες ἄορ παχέος παρὰ μηροῦ,
Ἀΐξας ἀπέκοψε παρήορον· οὐδ' ἐμάτησε.

Filium dilectum honorans, quem ei Patroclus erat
Intereempturus in Trojâ glebosâ, procul a patria.
Hi cùm jam propè erant alter-in-alterum vadentes,
Tum quidem Patroclus inclytum Thrasymelum,
Qui strenuus famulus Sarpedonis erat regis,
Hunc percussit imum ad ventrem; solvit autem membra:
Sarpedon verò ab illo quidem aberravit hastâ fulgenti,
Secundus impetu facto; Pedasum verò vulneravit equum
Hastâ dextrum humerum; is autem gemuit animam exhalans;
Decidit verò in pulveres ejulans, & avolavit anima:
Duo igitur reliqui equi dissilierunt; crepuitque jugum, habenæque ipsis
Confundebantur, jacebat enim equus-ad-temonem-devinctus in pulverib.
Hujus rei quidem Automedon hastâ-inclytus invenit finem;
Educto longo ense robusto à fœmore,
Insurgens abscidit equū ad-temonem-devinctū; neq; enim segniter agebat.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

461. Φθίσειν.] Ἀπολέσειν.
465. * Νείαιραν.] Ἀπὸ τοῦ τὰ εἴλια νειᾶν δι' αὐτῆς.
468. Ἀΐσθων.] Ἀλγῶν, ἐκπνέων.
469. Μακών.] Μυκησάμενος, φθεγξάμενος βαρύ.
470. Κρίκεν.] Ἐψόφησεν, ἤχησε, ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν· * Ὀνοματοποιΐα.
471. * Σύγχυτο.] Συνεκέχυτο. Παρήορος.] Ὁ ἔξω ζυγοῦ ἵππος, παρασείρος λεγόμενος.
473. Τανύηκες.] Ἐκτεταμένον, εἰς μῆκος ἔχον τὴν ἀκμήν.
474. Οὐδ' ἐμάτησεν.] Οὐδὲ ἐματαιοπράγησεν· ἢ, ἠμέλησεν.

N O T Æ.

cinatum, "*Sarpedon Lycius*, genitus *Jove*, numine " Patris Sperabam Cœlum: sed tegor hoc tumulo, " *Sanguineis fletus lacrymis*: Pro Ferrea Fata! Et pa- " titur Luctum, qui prohibere potest.

460. Παῖδα φίλον τιμῶν) *Eustath.* fol. 1092. lin. 9. Διὸς γὰρ υἱὸς ὁ πενθούμενος· διὸ καὶ συνάχθεται τῷ Διῒ πενθοῦντι τὸ πᾶν. Quod verissimè quidem dictum de Σωτῆρος θεανθρώπου Passione, déque præternaturali *Eclipsi*, *Terræ Motu*, Veli *Scissurâ*, & Sepulcrorum *Aperturâ*, Rupiúmque *Fissurâ*, &c. *Matth.* c. 27. v. 51. 52. 53. *Marci* c. 15. v. 38. *Lucæ*, c. 23. v. 45. De *Sarpedonis* ex *Trojâ* in *Lyciam* Scriptâ Epistolâ, vid. ad ζ. v. 169. *Ibid.* Τόν οἱ) Τὸ ν producitur, vi *Finalis* suæ, & *Toni*, etiam ante *Asperum*: licet & legatur, τόν ῥ' οἱ, ut aliàs haud semel.

463. Ἔνθ' ἤτοι Πάτροκλος ἀγακλειτὸν Θρασύμηλον) Inter τὸ Πάτροκλος & ἀγακλειτὸν, olim in aliquibus τὸ μὲν erat malè, insertum; quod nunc delendum censui, ut *Sensui* incongruum, nec *Versui* necessarium; nec MS. *Mori*, nec *Florentinæ* Editioni notum. *Ibid.* Θρασύμηλον) Ità quidem corrigo & emendo, pro Θρασυμήδην. Ità nempè legit imprimis *Eustath.* fol. 1093. lin. 10. & 32. ità quoque MS. *Barocc.* Oxon. & ità MS. *Mori*; quare ità omninò & hìc scribendum; nè *Nestoris* filio cognominis detur apud *Lycios*; & ut Nominis elegans Ὀξύμωρος notetur *Trojanarum* partium; quasi ὄϊς τις θρασεῖα, quomodò Θρασύμηλος sonat.

470. Κρίκε) Ὀνοματοποιΐα, à Themate κρίζω. Tale & τρίζω, quod idem ferè sonat, ut *Eustath.* fol. 1093. lin. 36. Διὸ καὶ τρίγε τινὲς αὐτὸ ἔγραψαν. Scribitur etiam κρίγε, ut idem, fol. 1161. lin. 35. Vid. *Etymolog. M.* v. Κρίκε, ubi *Herodiani* & *Zenodoti* sententiam profert.

NOTÆ IN SCHOLIA.

465. * Νείαιραν) *Excerpta* MSS.
470. * Ὀνοματοποιΐα, addo; ut & * σύγχυτο, συνεκέχυτο.

VARIÆ LECTIONES.

460. Τόν οἱ) γρ. τόν ῥ' οἱ. Vid. Not. in *Textum*.
463. Θρασύμηλον) γρ. Θρασυμήδην. Vid. Not. in *Textum*.
470. Κρίκε) γρ. τρίγε, & κρίγε, ut Not. ad *Text.*

Τὼ δ' ἰθυνθήτην, ἐν δὲ ῥυτῆρσι τάνυσθεν·
Τὼ δ' αὖτις συνίτην ἔριδος πέρι θυμοβόροιο.
Ἔνθ' αὖ Σαρπηδὼν μὲν ἀπήμβροτε δουρὶ φαεινῷ,
Πατρόκλου δ' ὑπὲρ ὦμον ἀριστερὸν ἤλυθ' ἀκωκὴ
Ἔγχεος, οὐδ' ἔβαλ' αὐτόν· ὁ δ' ὕστερος ὤρνυτο χαλκῷ
Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐχ ἅλιον βέλος ἔκφυγε χειρός,
Ἀλλ' ἔβαλ', ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.
Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς ἤριπεν, ἢ ἀχερωΐς,
Ἠὲ πίτυς βλωθρή, τήν τ' οὔρεσι τέκτονες ἄνδρες
Ἐξέταμον πελέκεσσι νεήκεσι, νήϊον εἶναι·
Ὣς ὁ πρόσθ' ἵππων καὶ δίφρου κεῖτο τανυσθεὶς,
Βεβρυχὼς, κόνιος δεδραγμένος αἱματοέσσης.
Ἠΰτε ταῦρον ἔπεφνε λέων ἀγέληφι μετελθὼν,
Αἴθωνα, μεγάθυμον, ἐν εἰλιπόδεσσι βόεσσιν,
Ὤλετό τε στενάχων ὑπὸ γαμφηλῇσι λέοντος·
Ὣς ὑπὸ Πατρόκλῳ Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων
Κτεινόμενος μενέαινε, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον,
Γλαῦκε πέπον, πολεμιστὰ μετ' ἄνδρασι, νῦν σε μάλα (χρὴ

Hi igitur rectâ-statione-compositi-sunt, inque habenis resti-steterunt.
Illi verò rursus congressi sunt per contentionem animum-rodentem.
Tum verò Sarpedon quidem aberravit hastâ fulgenti,
Patrocli etenim supra humerum sinistrum abiit cuspis
Hastæ, neque percussit ipsum: posterior itaque irruit ære
Patroclus: hujus autem non irritum telum effugit manu,
Sed percussit, ubi præcordia complectuntur multipliciter-munitum cor.
Cecidit ergò, sicut quandò aliqua quercus cadit, vel populus,
Vel pinus alta, quam in montibus fabri
Exciderunt securibus recens-exacutis, navale lignum ut sit:
Sic ille ante equos & currum jacebat porrectus,
Dentibus-frendens, pulvere manibus-prehenso sanguinolento:
Veluti taurum interficit leo armento superveniens,
Fulvum, magnanimum inter flexipedes boves,
Perítque gemens sub maxillis leonis:
Sic à Patroclo Lyciorum ductor clypeatorum
Interfectus indignante animâ-gemebat, charumque nomine vocabat socium,
" Glauce charissime, bellator inter viros, nunc te admodum oportet

ΣΧΟΛΙΑ.

475. Ἰθυνθήτην.] Ἐπ' εὐθείας ἔστησαν παραζύγιον. Ῥυτῆρσι.] Χαλινοῖς, ἡνίαις· παρὰ τὸ ἐρύειν, ὅ ἐστιν, ἕλκειν. Τάνυσθεν.] Ἀπευθύνθησαν.

476. Ἔριδος πέρι.] Περὶ τῆς φιλονεικίας.

481. Ἔρχαται.] * Συνέχονται. Ἀδινόν.] Πυκνὸν, συνεστόν. Ἔνθ' ἄρα τε φρένες ἔρχαται ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.] Ἔνθα αἱ φρένες εἰσὶ περὶ τὸ φύσει λαμπρὸν καὶ ἡδὺ μέρος τῆς ψυχῆς. * Φρένες.] Τὰ ὑπὸ πνεύμονα διαζώματα τοῦ θώρακος. Τοῖς δὲ τὰς φρένας τρωθεῖσιν, ἀκολουθεῖ ἐγγίνεται τὸ μειδιᾶν, καὶ μεγάλας ἀναπνοὰς ποιοῦσι. Καὶ αὐτὸ ὁ ποιητὴς φρένας καλεῖ τὸ διάφραγμα. Ἀμφ' ἀδινὸν κῆρ.] Ἀμφὶ πυκνὴν τὴν καρδίαν· καὶ αἱ φρένες μέρος εἰσὶ τῆς ψυχῆς.

482. Ἀχερωΐς.] Δένδρον, ὃ καλεῖται λεύκη. Ἔνιοι δὲ φηγοῦ εἶδος εἶπον αὐτήν.

483. Βλωθρή.] Εὐαυξὴς, μεγάλη.

484. Νεήκεσι.] Νεωστὶ ἠκονημένοις. Νήϊον.] Ναυπηγήσιμον ξύλον.

486. Βεβρυχώς.] Βρυχώμενος, ὅταν ἔχῃ [illegible], πιλῶν τοὺς ὀδόντας, καὶ συναρμόζων αὐτούς.

489. Γαμφηλῇσι.] Σιαγόσι, γνάθοις.

491. Μενέαινε.] Νῦν, ὀλιγοψύχει. Ἀλλαχοῦ δὲ φησι, † Νήπιοι, οἳ Ζηνὶ μενεαίνομεν· ἀντὶ τοῦ, ὀργιζόμεθα. Καί, * Μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι· ἀντὶ τοῦ, ἐπεθύμησεν. Ὀνόμηνεν.] Ἐξ ὀνόματος ἐκάλεσεν.

NOTÆ.

† *Iliad* ό. v. 104. * Φ. v. 543.

482. Ἤριπε δ', ὡς ὅτε τις δρῦς) Vid. ad ν'. v. 389. ubi hi *Quinque Versus*.

488. Αἴθωνα, μεγάθυμον) *Ultima* τοῦ αἴθωνα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Incisum*, vi *Liquidæ* &c. Vid. infrà, ad v. 594.

492. Γλαῦκε πέπον) Hæc morituri *Sarpedonis* verba facile credendum est, ex *Patrocli* permissu dicta; qui ob sui successûs magnitudinē penè stupore captus est, & Sacro quodam Horrore, aut Reverentiâ tanti viri occumbentis; præsertim cùm & aliàs *Patrocli* humanitatem non levem *Homerus* notet. Quòd autem nihil obstaret, quominùs & hæc loqui posset,

NOTÆ IN SCHOLIA.

481. * Συνέχονται) Ità emendo, pro συνέρχονται, ab εἴργω enim, non ab ἔρχομαι. * Φρένες) Τὰ ὑπὸ πνεύμονα &c. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

476. Συνίτην) γρ. ξυνίτην, MS. CCC.

488. Ἐν εἰλιπόδεσσι) γρ. ἐπ' εἰλιπόδεσσι, *Eustath.* fol. 1094. lin. 19. MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.

492. Γλαῦκε πέπον) γρ. Γλαῦκε πέπον, MS. *Mori*.

Αἰχμη-

Αἰχμητὴν τ' ἔμμεναι, καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν·
Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος κακὸς, εἰ θοός ἐσσι.
Πρῶτα μὲν ὄτρυνον Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι·
Αὐτὰρ ἔπειτα καὶ αὐτὸς ἐμεῦ πέρι μάρναο χαλκῷ.
Σοὶ γὰρ ἐγὼ καὶ ἔπειτα κατηφείη καὶ ὄνειδος
Ἔσσομαι ἤματα πάντα διαμπερὲς, εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ
Τεύχεα συλήσωσι, νεῶν ἐν ἀγῶνι πεσόντα.
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψεν,
Ὀφθαλμοὺς, ῥῖνάς θ'· ὁ δὲ λὰξ ἐν στήθεσι βαίνων,
Ἐκ χροὸς εἷλκε δόρυ, προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο·
Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.
Μυρμιδόνες δ' αὐτοῦ σχέθον ἵππους φυσιόωντας
Ἱεμένους φοβέεσθαι, ἐπεὶ λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.
Γλαύκῳ δ' αἰνὸν ἄχος γένετο φθογγῆς ἀΐοντι·
Ὠρίνθη δέ οἱ ἦτορ, ὅτ' οὐ δύνατο προσαμῦναι.

" Pugnacémque esse, & audacem bellatorem:
" Nunc tibi cordi sit pugna gravis, si prælio-impiger es.
" Primum quidem adhortare Lyciorum ductores viros,
" Quaquaversùm obiens, pro Sarpedone præliari:
" Quin & ipse super me pugnes ære.
" Tibi enim ego etiam posthàc pudor & opprobrium
" Ero dies omnes perpetuò, si quidem mihi Achivi
" Arma detraxerint, in hoc ad naves certamine morienti.
" Verùm capesse *pugnam* strenuè, adhortaréque populum omnem.
Sic ipsum locutum finis mortis texit,
Oculos, naréfque; Ille enim calce pectoribus impresso,
E corpore traxit hastam, præcordiáque ipsam adhærentia-sequebantur;
Ejusque simul animámque & hastæ evulsit cuspidem.
Myrmidones autem illic detinuerunt ejusdem equos anhelantes,
Cupientes fugere, postquam destituti sunt currus regibus *suis*.
Glauco verò gravis dolor ortus est vocem audienti:
Conturbabatur autem ei cor, quòd non poterat opem-ferre.

ΣΧΟΛΙΑ.

494. Ἐελδέσθω.] Ἐπιθυμείσθω. * Θοός.] Ἀγαθός.
498. Κατηφείη.] Αἰσχύνη, ὄνειδος.
499. Διαμπερές.] Διόλου.
500. Νεῶν ἐν ἀγῶνι.] Ἐν τῷ ἀθροίσματι τῶν νηῶν.
501. Ἔχεο.] Ἀντέχου τῆς μάχης, καὶ προΐστασο.
502. Τέλος θανάτοιο κάλυψεν Ὀφθαλμοὺς ῥῖνάς τε.] Ὁ δὲ θάνατος αὐτὸν ἐκάλυψε τούς τε ὀφθαλμοὺς καὶ τὰς ῥῖνας· ἐπεὶ οἱ τελευτῶντες, οὐ βλέπουσιν, οὔτε ἀναπνέουσιν, οὔτε φρένας ἔχουσι.
504. Προτὶ δὲ φρένες.] Προσείχοντο δὲ αὐτῷ αἱ φρένες. Φρένες.] Ἀεὶ ὁ Ποιητὴς φρένας καλεῖ, τὸ διάφραγμα.
505. Τοῖο δ' ἅμα ψυχήν τε καὶ ἔγχεος ἐξέρυσ' αἰχμήν.] Τούτου δὲ κατ' αὐτὸ τήν τε ψυχὴν καὶ τὴν τοῦ δόρατος αἰχμὴν ἐξείλκυσεν.
507. Λίπον ἅρματ' ἀνάκτων.] Ἔλιπον τὰ ἅρματα τῶν δεσποτῶν.
508. Φθογγῆς.] Φωνῆς. Ἀΐοντι.] Ἀκούοντι.
509. Ὠρίνθη.] Συνεχύθη.

NOTÆ.

& plura etiam, si veller, antequam hasta extraheretur; satis probat *Eustath.* fol. 1094. lin. 9. Εἰ δὲ πληγεὶς οὕτω ἔτι ὁ Σαρπηδὼν φθέγγεται, δῆλον μὲν αὐτὸ καὶ τῇ ποιητικῇ ἀδείᾳ· φασὶ δὲ οἱ παλαιοὶ, καὶ μονονουχὶ εἶναι τοῦτο θαῦμα· ἔμπεσεν γὰρ μέρος τοῦ πνεύμονος, ὑπὸ τῶν ἰατρῶν σκεπόμενον, ἀπαθὲς μένει. Id reverà in *Epaminonda* comprobatum; de quo *Plutarchus* multa, & hoc *Cornelius Nepos*, c. 9. " At *Epaminondas*, " cum animadverteret, mortiferum se vulnus acce" pisse, simulque si ferrum, quod ex Hastili in corpore " remanserat, extraxisset, Animam statim amissurum, " usque eo retinuit, quoad Renuntiatum est, *Vicisse* " *Bœotios.* Id postquam audivit, *Satis*, inquit, *Vixi:* " *Invictus enim Morior.* Tum ferro extracto, con" festim exanimatus est. Quod & *Sarpedoni* factum, *Homerus* post hæc Verba declarat.

494. Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος) *Eustath.* in locum. Ἔνθα ὅρα τὸ ἐελδέσθω, παθητικὸν ὂν, ἐν τῇ φωνῇ καὶ τῷ σημαινομένῳ. Et fol. 1426. Ὅτι τὸ ἐελδέσθαι, καὶ παθητικὴν ἔννοιαν ἔχει, ὡς καὶ ἐν Ἰλιάδι, Νῦν τοι ἐελδέσθω πόλεμος· ἀντὶ τοῦ, ἀγαπάσθω. *Hesych.* Ἐελδέσθω, ἐν ἐπιθυμίᾳ ἔστω. * Θοός) Ἀγαθός. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

495. Ἀμφιμάχεσθαι) γρ. ἀμφὶ μάχεσθαι, ut mox, v. 497. Ἐμεῦ πέρι μάρναο.

499. Εἴ κέ μ' Ἀχαιοὶ) γρ. εἴ κεν Ἀχαιοὶ. MS. *Mori.*

Χειρὶ δ' ἑλὼν ἐπίεζε βραχίονα· τεῖρε γὰρ αἰνῶς
Ἕλκος, ὃ δή μιν Τεῦκρος ἐπεσσύμενον βάλεν ἰῷ,
Τείχεος ὑψηλοῖο ἀρὴν ἑτάροισιν ἀμύνων.
Εὐχόμενος δ' ἄρα εἶπεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι,
Κλῦθι, ἄναξ, ὅς που Λυκίης ἐν πίονι δήμῳ
Εἷς, ἢ ἐνὶ Τροίῃ· δύνασαι δὲ *σὺ πάντοσ' ἀκούειν
Ἀνέρι κηδομένῳ, ὡς νῦν ἐμὲ κῆδος ἱκάνει.
Ἕλκος μὲν γὰρ ἔχω τόδε καρτερὸν, ἀμφὶ δέ μοι χεὶρ
Ὀξείῃς ὀδύνῃσιν ἐλήλαται, οὐδέ μοι αἷμα
Τερσῆναι δύναται· βαρύθει δέ μοι ὦμος ὑπ' αὐτοῦ·
Ἔγχος δ' οὐ δύναμαι σχεῖν ἔμπεδον, οὐδὲ μάχεσθαι
Ἐλθὼν δυσμενέεσσιν· ἀνὴρ δ' ὤριστος ὄλωλε,
Σαρπηδὼν, Διὸς υἱός· ὁ δ' οὐδ' ᾧ παιδὶ ἀμύνει.
Ἀλλὰ σύ πέρ μοι, ἄναξ, τόδε καρτερὸν ἕλκος ἄκεσσαι,
Κοίμησον δ' ὀδύνας, δὸς δὲ κράτος, ὄφρ' ἑτάροισι
Κεκλόμενος Λυκίοισιν ἐποτρύνω πολεμίζειν·
Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνειῶτι μάχωμαι.

Manu autem prehensum stringebat brachium. Affligebat enim eum graviter
Vulnus, quod jam ei Teucer irruenti miserat sagittâ,
È muro excelso malum à sociis propulsans.
Precans autem dixit longè-jaculanti Apollini,
" Exaudi, rex, qui alicubi Lyciæ in opulento populo
" Es, vel in Trojâ; potes autem tu undecunque auscultare
" Viro dolenti, sicut nunc me dolor invadit.
" Vulnus enim habeo hoc grave, undique autem mihi manus
" Acutis doloribus transfixa est, neque mihi sanguis
" Siccari potest; gravatur autem mihi humerus per ipsum:
" Hastam autem non possum sustinere firmiter, neque pugnare
" Congressus cum hostibus. Vir autem fortissimus periit,
" Sarpedon, Jovis filius: ille verò nè suo quidem filio opem fert.
" Sed tu saltem mihi rex huic gravi vulneri medere;
" Sopi autem dolores, præbéque vires; ut socios
" Adhortans Lycios excitem ad pugnandum;
" Ipseque de cadavere mortuo pugnem.

ΣΧΟΛΙΑ.

510. Ἐπίεζεν.] Ἐξέθλιβε.

515. Δύνασαι δέ τε πάντοσ' ἀκούειν Ἀνέρι.] Δύνασαι δὲ πανταχόθεν εὐχῆς εἰς σὲ παραγενομένης, λυπουμένου ἀνδρός.

516. Κηδομένῳ.] Ἀνιωμένῳ, λυπουμένῳ.

518. Ὀξείῃς.] Δριμείαις, χαλεπαῖς. Ἐλήλαται.] Διαπέπαρται.

519. Τερσῆναι.] Ξηρανθῆναι. Βαρύθει.] Βαρύνεται.

524. Κοίμησον.] Νῦν, καταπαῦσον.

525. Κεκλόμενος.] Παρακελευόμενος.

NOTÆ.

515. *Δύνασαι δέ τε πάντοσ' ἀκούειν*) *Eustathius* fol. 1097. lin. 4. Τὸ δὲ πάντοσ' ἀκούειν, ἐμφατικώτατον μὲν, ὡς πάντως ἐπιῤῥήματος ποσότητος· ἔτι δὲ ἀληθῶς, πάντοσε τοπικόν· εἰ καὶ τῇ ἐκθλίψει ἐκπέπτωκε, καθὰ φωνῆεν· δοτέον δὲ καὶ τοῦτο τῇ μακρᾷ χρήσει καὶ αὐτοσχεδίῳ τοῦ Ποιητοῦ· καθ' ἣν ἀνάγκη καὶ τοιοῦτόν τινα τῇ φράσει περιβάλλεσθαι. Hæc autem de Deo sententia mirificè Nostris sanctioribus Literis astipulatur; ut *Psalm.* 94. v. 9. *Qui plantavit Aurem, nonne ille Audiet?* MS. Barocc. Oxon. δύνασαι δὲ σὺ, legit, ἐμφατικώτερον, quare istam *Lectionem* admitto lubens.

519. *Βαρύθει*) Vid. *Etymolog.* M. v. Βαρύθω.

521. *Ἀνὴρ δ' ὤριστος*) De hâc scriptione dicimus, ad λ'. v. 288. Vid. etiam *Etymolog.* M. v. Ὤριστος.

524. *Κοίμησον*) Ità omninò, pro κοίμισον, scribo: Ità *Eustath.* fol. 1096. l. 30. & f. 1079. l. 27. Ὅτι δὲ τὸ τοιοῦτον κοιμῆσαι, τῷ η προσλέγεται, ἀλλαχοῦ δηλοῦται), ubi per η probat scribendum; nec enim Vox κοιμίζω vel semel aliàs apud *Homerum*; quùm altera multoties occurrat. Quòd si maximè deberet hic adesse, σ tamen duplicandum esset, Κοίμισσον, ob *Metrum*. Similitudo soni decepit, uti fit, *Amanuenses*, nam κοίμισον etiam in MSS. CCC. *Cantabrig. Barocc.* Oxon. & *Mori*. At hæc Vox posterioris notæ; ut *Eustathius* ipse fatetur, ad μ'. v. 281. Vid. ad *Odyss.* μ'. v. 372. & ad *Iliad.* μ'. v. 281. & ξ'. v. 236. ubi κοίμησον in Omnibus Codd.

526. *Αὐτός τ' ἀμφὶ νέκυϊ*) Pes *Proceleusmaticus*, pro *Anapæsto*; cùm Duæ *breves* Uni *longæ* æquales sint, ut ad *Anacreon.* v. 77. & 94.

VARIÆ LECTIONES.

510. *Αἰνῶς*) γρ. αὐτόν.

515. *Δύνασαι δὲ σὺ πάντοσ' ἀκούειν*) γρ. δύνασαι δέ τε πάντοσ' ἀκούειν, Vid. Not. in *Textum*. Aliàs, δύνασαι δέ τε, potiùs legerem.

524. *Κοίμησον*) γρ. κοίμισον, vid. Not. in *Text*.

526. *Κατατεθνειῶτι*) γρ. κατατεθνηῶτι, ut aliàs in similibus.

Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Αὐτίκα παῦσ' ὀδύνας, ἀπὸ δ' ἕλκεος ἀργαλέοιο
Αἷμα μέλαν τέρσηνε, μένος δέ οἱ ἔμβαλε θυμῷ.
Γλαῦκος δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶ, γήθησέν τε,
Ὅττι οἱ ὦκ' ἤκουσε μέγας θεὸς εὐξαμένοιο.
Πρῶτα μὲν ὤτρυνεν Λυκίων ἡγήτορας ἄνδρας,
Πάντῃ ἐποιχόμενος, Σαρπηδόνος ἀμφιμάχεσθαι.
Αὐτὰρ ἔπειτα μετὰ Τρῶας κίε, μακρὰ βιβάσθων,
Πουλυδάμαντ' ἐπὶ Πανθοΐδην, καὶ Ἀγήνορα δῖον·
Βῆ δὲ μετ' Αἰνείαν τε, καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστήν,
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἕκτορ, νῦν δὴ πάγχυ λελασμένος εἰς ἐπικούρων,
Οἳ σέθεν εἵνεκα, τῆλε φίλων, καὶ πατρίδος αἴης,
Θυμὸν ἀποφθινύθουσι· σὺ δ' οὐκ ἐθέλεις ἐπαμυνέειν.
Κεῖται Σαρπηδὼν, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ὃς Λυκίην εἴρυτο δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ.
Τὸν δ' ὑπὸ Πατρόκλῳ δάμασ' ἔγχεϊ χάλκεος Ἄρης.
Ἀλλὰ, φίλοι, πάρστητε, νεμεσσήθητε δὲ θυμῷ,
Μὴ ἀπὸ τεύχε' ἕλωνται, ἀεικίσωσι δὲ νεκρὸν
Μυρμιδόνες, Δαναῶν κεχολωμένοι, ὅσσοι ὄλοντο,

Sic dixit precans. Hunc autem exaudivit Phœbus Apollo:
Statim sedavit dolores, à vulnere autem gravi
Sanguinem nigrum siccavit, fortitudinemq; ejus immisit animo.
Glaucus autem agnovit suis mentibus, lætatusque est,
Quod eum cito exaudiverat magnus deus precatum.
Primum quidem excitavit Lyciorum ductores viros,
Quaquaversùm obiens, super Sarpedone prœliari.
Deinde verò Troas accersitum ibat, longè gradiens,
Polydamanta ad Panthœdem & Agenora nobilem:
Accersitum etiam ivit Æneámque & Hectorem ære-armatum,
Propè autem stans verbis alatis allocutus est,
" Hector, nunc jam omninò oblitus es sociorum,
" Qui te propter, procul ab amicis, & patriâ terrâ,
" Animam deperdunt: tu verò non vis malum-propulsare.
" Jacet Sarpedon, Lyciorum ductor clypeatorum,
" Qui Lyciam tuebatur júsque dicendo & virtute suâ:
" Hunc sub Patroclo domuit hastâ æreus Mars.
" Sed, amici, adeste, indignaminique animo,
" Nè arma abstulerint, indignisque modis acceperint mortuum
" Myrmidones, pro Danais irati, quotquot perierunt,

ΣΧΟΛΙΑ.

534. Βιβάσθων.] Προβαίνων.

538. * Λελασμένος.] Ἐπιλελησμένος, καὶ ἀμελήσας.

542. Εἴρυτο.] Ἔσωζε. Δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ.] Τῇ εὐδικίᾳ καὶ δυνάμει ἰδίᾳ.

544. Πάρστητε.] Ἐγγὺς στῆτε. Νεμεσσήθητε.] Μεμπτὸν ἡγήσασθε.

545. Ἀεικίσωσι.] Ὑβρίσωσι, αἰκίσωνται, παραφθείρωσι.

NOTÆ.

531. Οἱ—εὐξαμένοιο) Οἱ, pro αὐτοῦ εὐξαμένου, absolutè, vel pro οἱ, legi potest εὗ, pro ἓ, quod pro ἑαυτῷ, ut *Iliad* ξ'. v. 427.

538. Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος ἔπεα) Vid. de *Ultimâ* τοῦ ἱστάμενος, *Il.* δ'. v. 203.

542. Εἴρυτο) Pro εἰρύετο, quomodò & ἔρυτο, cùm *Media* producitur; alias ab εἰρύομαι, *Plusquamperfecto*; quandò nempe Corripitur; & ideò *Tyrannion*, *Circumflexum* in *Penultimâ* ponit, teste *Etymolog. M.* v. Τυραννίων περισπᾷ, ἀπὸ τοῦ ἔρυμαι, εἰρῦτο. Idem dicendum de voce εἴλυτο, mox. v. 640. V. ad *Iliad.* α. v. 1. *Ibid.* Δίκῃσί τε καὶ σθένεϊ ᾧ) *Ultima* τοῦ σθένεϊ producitur, ut suprà, v. 146. & infrà, v. 585. De *Sensu* autem, Notandum, Δίκην τε σθένος εἶναι τοῖς κρατοῦσι ζεῦγος ἄριστον, ut *Æschylus*, Ὅπου γὰρ Ἰσχὺς συζυγοῦσι καὶ Δίκη, ποία ξυνωρὶς τῆσδε καρτερωτέρα;

NOTÆ IN SCHOLIA.

538. * Λελασμένος) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

530. Οἱ—εὐξαμένοιο) γρ. εὗ—εὐξαμένοιο, vid. Not. in *Textum*.

533. Ἀμφιμάχεσθαι) γρ. ἀμφὶ μάχεσθαι, ut suprà, ad v. 496.

540. Ἐπαμυνέειν) γρ. ἐπαμῦναι, MS. CCC.

542. Εἴρυτο) γρ. εἰρῦτο, Vid. Not. in *Textum*.

545. Ἀεικίσωσι) γρ. ἀεικίσσωσι, non benè.

Τὰς

Τοὺς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνομεν ἐγχείῃσιν.
Ὣς ἔφατο· Τρῶας δὲ κατάκρηθεν λάβε πένθος
Ἄσχετον, οὐκ ἐπιεικτόν, ἐπεί σφισιν ἕρμα πόληος
Ἔσκε, καὶ ἀλλοδαπός περ ἐών· πολέες γὰρ ἅμ' αὐτῷ
Λαοὶ ἕποντ', ἐν δ' αὐτὸς ἀριστεύεσκε μάχεσθαι·
Βὰν δ' ἰθὺς Δαναῶν λελιημένοι· ἦρχε δ' ἄρα σφιν
Ἕκτωρ, χωόμενος Σαρπηδόνος· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Ὦρσε Μενοιτιάδαο Πατροκλῆος λάσιον κῆρ·
Αἴαντε πρώτω προσέφη, μεμαῶτε καὶ αὐτώ,
Αἴαντε, νῦν σφῶϊν ἀμύνεσθαι φίλον ἔστω,
Οἷοί περ πάρος ἦτε μετ' ἀνδράσιν, ἢ καὶ ἀρείους.
Κεῖται ἀνήρ, ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν,
Σαρπηδών· ἀλλ' εἴ μιν ἀεικισσαίμεθ' ἑλόντες,
Τεύχεά τ' ὤμοιιν ἀφελοίμεθα, καί τιν' ἑταίρων
Αὐτοῦ ἀμυνομένων δαμασαίμεθα νηλέϊ χαλκῷ.

« Quos apud naves veloces interfecimus hastis.
Sic dixit: Trojanos verò peorsùs occupavit dolor
Intolerabilis, cedere-nescius; quippe ipsis columen urbis
Erat, alienigena licèt existens. Multæ enim illum
Copiæ sequebantur, inter quas ipse fortissimus erat in pugnâ.
Ibant itaque rectà in Danaos ardentes: præibatque ipsis
Hector, iratus super Sarpedone. At Achivos
Concitabat-ad-certamen Menœtiadæ Patrocli animosum cor:
Ajaces primos allocutus est, animis-incitatos etiam per se,
« Ajaces, jam vobis hostes propulsare cordi sit,
« Quales quidem antea eratis inter viros, vel & fortiores.
« Jacet vir, qui primus introsiliit murum Achivorum,
« Sarpedon: sed ô si ipsum contumeliâ-afficere potuerimus ablatum,
« Armáque ab humeris auferre, & aliquem sociorum
« Ab eo *nos* propulsantium domare sævo ære.

ΣΧΟΛΙΑ.

548. Κατάκρηθεν.] Κατὰ τῆς κεφαλῆς, κατὰ κρατός.

549. Ἄσχετον.] Ἀκατάσχετον, ἄφορον. Οὐκ ἐπιεικτόν.] Οὐ μέτριον, οὐ φορητόν. Ἕρμα.] Ἔρεισμα, φύλαγμα.

550. Ἔσκεν.] Ἦν, ὑπῆρχε. Ἀλλοδαπός.] Ἀλλόφυλος, ξένος.

552. Λελιημένοι.] Συστραφέντες, προθυμηθέντες.

554. Λάσιον.] Συνετόν. Λάσιον κῆρ.] Συνετὴ ψυχή. Περίφρασις, ὁ τρόπος.

556. Σφῶϊν.] Ὑμῖν.

558. Ὃς πρῶτος ἐσήλατο τεῖχος Ἀχαιῶν.] Ἀντὶ τοῦ, διεστάλωσεν, ἐπλήρωσεν εἰσελθών.

561. * Αὐτοῦ.] Ἤτοι, περὶ αὐτὸν ἢ αὐτόθι τοπικῶς, * ἀντὶ τοῦ, αὐτόθι.

NOTÆ.

548. Κατάκρηθεν λάβε πένθος) *Eustath.* fol. 1098. lin. 42. Τρῶας δὲ κατάκρηθεν, ἤγουν κατάκορες, ὡς ἀλλαχοῦ κεῖται· ἢ κατάκρηθεν, προπαροξυτόνως· ἀντὶ τοῦ, κατακάρηθεν, ἤγουν ἐν συγκοπῇ κατάκρηθεν, ὅ ἐστι, κατὰ κεφαλῆς λάβε πένθος. Scribitur & κατὰ κρῆθεν, nam κρῆθεν *Hesiodo* usurpatur, *Hercul.* Scut. v. 7. Τῆς καὶ ἀπὸ κρῆθεν, βλεφάρων τ' ἀπό. *Eustath.* fol. 1354. lin. 15. Τὸ δὲ κάρη, κατὰ μὲν Ὅμηρον, βαρυτόνως προφέρεται καὶ οὐδετέρως, ἀπὸ τοῦ κάρηνον· Ἡρόδωρος δὲ καὶ Ἀπίων, ἐν τοῖς εἰς τὸ π. σχολίοις, λέγουσι καὶ ὀξυτόνως εὑρίσκεσθαι κορή, καὶ θηλυκῶς· ὅθεν γίνεσθαι καὶ τό, Τρῶας δὲ κατακρῆθεν λάβε πένθος· καὶ τὸ παρ' Ἡσιόδῳ, ἀπὸ κρῆθεν βλεφάρων· εἰ δὲ μὴ ἐπίσταται, φασίν, ὁ Ποιητὴς τὸ κάρη ὀξυνόμενον θηλυκόν, ὡς οἱ ἄλλοι, οὐδὲν θαυμαστόν· καὶ γὰρ ἄλλας παραλόγους φωνὰς ἐπίσταται ἀγνοῶν τὰς πρωτοθέτους λέξεις αὐτῶν· καὶ τοιαῦτα μὲν αὐτοὶ εὖ εἰδότες, ὡς εἰπεῖν. Idem fere *Etymolog. M.* v. Κατακρῆθεν. κατὰ κορυφῆς· παρὰ τὸ κάρη ὀξυνόμενον, γίνεται κάρηθεν· καὶ κατὰ συγκοπήν, κρῆθεν· καὶ Ἡσίοδος, ἀπὸ κρῆθεν, εἶπεν. Ratio autem φράσεως, quòd in summis Doloribus, Manus Capitibus imponerent, Capillos vellerent, Capita alliderent, & quassarent, Lacrymas funderent, Pulverem, Lutumque inspergerent &c.

558. Ἐσήλατο) Vid. *Eustath.* fol. 1099. lin. 20.

559. Ἀλλ' εἴ μιν) Ἔλλειψις· ἔδει γὰρ ἀποδίδοσθαι· ῥᾳδίως ἐπινοεῖται. Hoc *Hebræis* familiare. Tale quid intelligitur, τοῦτό κεν ἡμῖν ἄξιον εἴη. Vid. ad ρ'. v. 92.

560. Τεύχεά τ' ὤμοιιν ἀφελοίμεθα) *Ultima* τοῦ ὤμοιιν, producitur, ut ad ι'. v. 622.

NOTÆ IN SCHOLIA.

561. * Αὐτοῦ) *Excerpta* MSS. At Voces, * ἀντὶ τοῦ, αὐτόθι, addo, ad rem pleniùs declarandam.

VARIÆ LECTIONES.

548. Κατάκρηθεν) γρ. καταχρῆθεν, & κατὰ κρῆθεν, vid. Not. in *Textum*.

555. Αἴαντι) γρ. Αἴαντες.

Ὣς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ ἀλέξασθαι μενέαινον.
Οἱ δ' ἐπεὶ ἀμφοτέρωθεν ἐκαρτύναντο φάλαγγας,
Τρῶες καὶ Λύκιοι, καὶ Μυρμιδόνες καὶ Ἀχαιοὶ,
Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ κατατεθνειῶτι μάχεσθαι,
Δεινὸν ἀΰσαντες· μέγα δ' ἔβραχε τεύχεα φωτῶν.
Ζεὺς δ' ἐπὶ νύκτ' ὀλοὴν τάνυσε κρατερῇ ὑσμίνῃ,
Ὄφρα φίλῳ περὶ παιδὶ μάχης ὀλοὸς πόνος εἴη.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
Βλῆτο γὰρ οὔτι κάκιστος ἀνὴρ μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,
Υἱὸς Ἀγακλῆος μεγαθύμου, δῖος Ἐπειγεύς,
Ὅς ῥ' ἐν Βουδείῳ εὐναιομένῳ ἤνασσε
Τοπρίν· ἀτὰρ τότε γ' ἐσθλὸν ἀνεψιὸν ἐξεναρίξας
Ἐς Πηλῆ' ἱκέτευσε, καὶ ἐς Θέτιν ἀργυρόπεζαν·
Οἳ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι πέμπον ἕπεσθαι
Ἴλιον εἰς εὔπωλον, ἵνα Τρώεσσι μάχοιτο.
Τόν ῥα τόθ' ἁπτόμενον νέκυος βάλε φαίδιμος Ἕκτωρ
Χερμαδίῳ κεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη
Ἐν κόρυθι βριαρῇ· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ
Κάππεσεν, ἀμφὶ δέ μιν θάνατος χύτο θυμοραϊστής.
Πατρόκλῳ δ' ἄρ' ἄχος γένετο φθιμένου ἑταίροιο·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, ἴρηκι ἐοικὼς
Ὠκέϊ, ὅστ' ἐφόβησε κολοιούς τε, ψῆράς τε·
Ὣς ἰθὺς Λυκίων, Πατρόκλεις ἱπποκέλευθε,
Ἔσσυο καὶ Τρώων· κεχόλωσο δὲ κῆρ ἑταίροιο.
Καί ῥ' ἔβαλε Σθενέλαον, Ἰθαιμένεος φίλον υἱὸν,
Αὐχένα χερμαδίῳ, ῥῆξεν δ' ἀπὸ τοῖο τένοντας.

Sic dixit. Ii verò etiam per-se *hostes* arcere promptis-erant-animis.
Hi itaque postquam utrinque firmârant phalangas,
Trojani & Lycii, & Myrmidones & Achivi,
Concurrerunt super cadavere mortuo pugnaturi,
Horrendum clamantes; ingentique fragore sonuerunt arma virorum.
Jupiter verò noctem perniciosam extendit super asperâ pugnâ,
Ut dilecto de filio pugnæ perniciosus labor esset.
Moverunt ergò loco-priores Trojani nigros-oculis Achivos.
Percussus enim erat nequaquam ignavissimus vir inter Myrmidonas,
Filius Agaclei magnanimi, nobilis Epigeus,
Qui in Budio benè-habitato imperabat
Antea: sed tunc strenuum consobrinum cùm occidisset,
Ad Peleum venit supplex, & ad Thetin argenteis-pedibus decoram.
Hi unà cum Achille hostium-agmina-perrumpente miserunt comitem
Ilium ad generosis-equis-fœcundam, ut cum Trojanis pugnaret.
Hunc quidem tunc manum-injicientem cadaveri percussit illustris Hector
Saxo caput: illud verò in-duas-partes totum diffissum est
In casside gravi: is itaque pronus super cadavere
Decidit, ipsumque mors circumfusa est exitialis.
Patroclo utique dolor ortus est de interfecto socio:
Rectà igitur prorupit per primos-pugnatores, accipitri similis
Veloci, qui fugatos-persequitur graculosque sturnosque:
Sic rectà in Lycios, Patrocle equestris,
Ruisti & Trojanos; iratus enim eras corde, *ob* socium.
Et percussit Sthenelaum, Ithæmenei dilectum filium
Cervicem saxo, abrupitque ejus nervos.

ΣΧΟΛΙΑ.

563. Ἐκαρτύναντο.] Ἰσχυροποίησαν, ἠσφαλίσαντο.
572. Βουδείῳ.] Βούδειον, πόλις Θεσσαλίας.
574. Ἐς Πηλῆα.] Ἀντὶ τοῦ, πρὸς Πηλέα. * Ἱκέτευσεν.] Ἱκέτης ἦλθεν.
578. Ἄνδιχα.] Διχῶς, εἰς δύο.
583. Ψῆρας.] Ψᾶρας.

* *Excerpta* MSS.

NOTÆ.

565. Σύμβαλον ἀμφὶ νέκυϊ) Vid. suprà, ad v. 526.
569. Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας) *Ultima* τοῦ Τρῶες producitur, in *Cæsurâ* vi *Finalis* & ante *Asperum*.
575. Οἳ δ' ἅμ' Ἀχιλλῆϊ ῥηξήνορι) Vid. suprà, ad v. 146.

VARIÆ LECTIONES.

565. Κατατεθνειῶτι) γρ. καταπεθνειῶτι, ut suprà, v. 526.
569. Πρότεροι) γρ. πρόπροι, MS. *Barocc.* Oxon.
572. Εὐναιομένῳ) γρ. εὖ ναιομένῳ, ut mox, v. 636.
576. Εὔπωλον) γρ. εὔπολον.
582. Ἴρηκι) γρ. ἴρηκι. Vid. ad Ν'. v. 62.
585. Κεχόλωσο) γρ. κεχόλωτο.

Χώρη-

Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ.
Ὅσση δ' αἰγανέης ῥιπὴ ταναοῖο τέτυκται,
Ἥν ῥά τ' ἀνὴρ ἀφέῃ πειρώμενος ἢ ἐν ἀέθλῳ,
Ἠὲ καὶ ἐν πολέμῳ, δηΐων ὕπο θυμοραϊστέων·
Τόσσον ἐχώρησαν Τρῶες, ὤσαντο δ' Ἀχαιοί.
Γλαῦκος δὲ πρῶτος, Λυκίων ἀγὸς ἀσπιστάων,
Ἐτράπετ', ἔκτεινεν δὲ Βαθυκλῆα μεγάθυμον,
Χάλκωνος φίλον υἱὸν, ὃς Ἑλλάδι οἰκία ναίων,
Ὄλβῳ τε πλούτῳ τε μετέπρεπε Μυρμιδόνεσσι.
Τὸν μὲν ἄρα Γλαῦκος, στῆθος μέσον, οὔτασε δουρὶ,
Στρεφθεὶς ἐξαπίνης, ὅτε μιν κατέμαρπτε διώκων·
Δούπησεν δὲ πεσών· πυκινὸν δ' ἄχος ἔλλαβ' Ἀχαιοὺς,
Ὡς ἔπεσ' ἐσθλὸς ἀνήρ, μέγα δὲ Τρῶες κεχάροντο·
Σταν δ' ἀμφ' αὐτὸν ἰόντες ἀολλέες· οὐδ' ἄρ' Ἀχαιοὶ
Ἀλκῆς ἐξελάθοντο, μένος δ' ἰθὺς φέρον αὐτῶν.
Ἔνθ' αὖ Μηριόνης Τρώων ἕλεν ἄνδρα κορυστὴν
Λαόγονον, θρασὺν υἱὸν Ὀνήτορος, ὃς Διὸς ἱρεὺς
Ἰδαίου ἐτέτυκτο, θεὸς δ' ὣς τίετο δήμῳ·
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος· ὦκα δὲ θυμὸς
Ὤχετ' ἀπὸ μελέων, στυγερὸς δ' ἄρα μιν σκότος εἷλεν.
Αἰνείας δ' ἐπὶ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον ἧκεν·
Ἔλπετο γὰρ τεύξεσθαι ὑπασπίδια προβιβῶντος·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος,

Cesserunt itaque retrò primique pugnatores & illustris Hector.
Quantus autem jaculi jactus prælongi habetur,
Quod quidem vir emiserit connixus vel in certamine,
Vel & in pugnâ, hostes propter animam-perdentes:
Tantum recesserunt Trojani, locóque moverunt Achivi.
Glaucus autem primus, Lyciorum ductor clypeatorum,
Conversus est, interfecitque Bathyclem magnanimum,
Chalconis dilectum filium, qui in Hellade domos habitans,
Opibusque divitiisque illustris erat inter Myrmidonas.
Hunc quidem Glaucus, pectore medio, vulneravit hastâ,
Conversus repentè, quandò ipsum jam assequebatur insequens:
Fragorem verò edidit cadens. Vehemens itaque dolor cepit Achivos,
Quòd-ità ceciderat strenuus vir, admodum verò Trojani gavisi sunt:
Steterunt igitur circa ipsum progressi frequentes: neque sanè Achivi
Fortitudinis obliti sunt, sed vires rectà ferebant in eos.
Tum verò Meriones Trojanorum interfecit virum armis-ecrem
Laogonum, audacem filium Onetoris, qui Jovis sacerdos
Idæi erat, deúsque veluti, honorabatur à populo:
Hunc percussit sub malâ & aure: confestim verò anima
Abiit è membris, horrendæque illum tenebræ occupârunt.
Æneas autem in Merionem hastam æream misit;
Sperabat enim se assecuturum sub-clypei-tegmine progredientem:
Sed ille quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam;

ΣΧΟΛΙΑ.

589. Αἰγανέης.] Εἶδος ἀκοντίου. παρὰ αἰγῶν ἄγραν ἐπιτήδειον. Ταναοῖο.] Εἰς μῆκος τεταμένης, μακρᾶς.

595. Ἑλλάδ.] Ἑλλὰς, πόλις Θεσσαλίας· ἧς οἱ πολῖται πρῶτοι εἶχον τοῦτο, καλεῖσθαι Ἕλληνες· ἀπὸ Ἕλληνος, τοῦ Δευκαλίωνος καὶ Πύῤῥας. Ὕστερον δὲ πάντες οἱ τῆς Ἑλλάδος ἐκλήθησαν Ἕλληνες, ὀνόματι κοινῷ· ὥς φησι Θουκυδίδης ἐν τῇ Α. Πρότερον δὲ ἐκεῖνοι μόνοι Ἕλληνες ἐκαλοῦντο, οἱ δὲ ἄλλοι κατὰ ἔθνη ἕκαστον· ὥσπερ καὶ ὁ Ποιητὴς ἐν τῷ Καταλόγῳ λέγει· * Μυρμιδόνες δὲ καλεῦντο, καὶ Ἕλληνες, καὶ Ἀχαιοί.

596. Ὄλβῳ.] Εὐδαιμονίᾳ, πλούτῳ.

600. Κεχάροντο.] Ἐχάρησαν.

601. * Σταν δ' ἀμφ' αὐτόν.] Ἔστησαν ἀμφὶ Γλαῦκον, ἐπιβοηθοῦντες τῷ * συγκαταβεβλημένῳ τὸ ὑπερφυές.

603 Κορυστήν.] Πολεμιστήν.

609. Τεύξεσθ.] Ἐπιτυχεῖν. Ὑπασπίδια προβιβῶντος.] Ὑπὸ τὴν ἀσπίδα βαίνοντος.

610. Ἄντα ἰδών.] Ἀντικρὺ σκοπήσας.

* Iliad. Β'. v. 684.

NOTÆ.

592. Τρῶες, ὤσαντο δ' Ἀχαιοί) *Ultima* τοῦ Τρῶες, producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Incisum* &c.

594. Βαθυκλῆα μεγάθυμον) Vid. suprà, ad v. 488.

607. Ὤχετ' ἀπὸ μελέων) *Ultima* τοῦ ἀπὸ producitur, ut τοῦ [illegible], suprà, v. 367.

NOTÆ IN SCHOLIA.

601. * Σταν δ' ἀμφ' αὐτόν) *Excerpta* MSS. lego tamen * συγκατεξαμένῳ, pro συγκαταβεβλημένῳ.

VARIÆ LECTIONES.

602. Ἐξελάθοντο) γρ. ἐκλελάθοντο.

607. Ἀπὸ μελέων) γρ. [illegible] μελέων.

Πρόσσω

Πρόσσω γὰρ κατέκυψε, τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδεϊ ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἔνθαδ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης·
Αἰχμὴ δ' Αἰνείαο κραδαινομένη κατὰ γαίης
Ὤιχετ', ἐπεί ῥ' ἅλιον στιβαρῆς ἀπὸ χειρὸς ὄρουσεν.
Αἰνείας δ' ἄρα θυμὸν ἐχώσατο, φώνησέν τε,
Μηριόνη, τάχα κέν σε, καὶ ὀρχηστήν περ ἐόντα,
Ἔγχος ἐμὸν κατέπαυσε διαμπερές, εἴ σ' ἔβαλόν περ.
Τὸν δ' αὖ Μηριόνης δουρικλυτὸς ἀντίον ηὔδα,
Αἰνεία, χαλεπόν σε, καὶ ἴφθιμόν περ ἐόντα,
Πάντων ἀνθρώπων σβέσσαι μένος, ὅς κέ σευ ἄντα
Ἔλθῃ ἀμυνόμενος· θνητὸς δέ νυ καὶ σὺ τέτυξαι.
Εἰ καὶ ἐγώ σε βάλοιμι τυχὼν μέσον ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἶψά κε, καὶ κρατερός περ ἐὼν καὶ χερσὶ πεποιθώς,
Εὖχος ἐμοὶ δώης, ψυχὴν δ' Ἄϊδι κλυτοπώλῳ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἐνένιπε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός,
Μηριόνη, τί σὺ ταῦτα, καὶ ἐσθλὸς ἐών, ἀγορεύεις;
Ὦ πέπον, οὔτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι
Νεκροῦ χωρήσουσι, πάρος τινὰ γαῖα καθέξει·
Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου, ἐπέων δ', ἐνὶ βουλῇ·
Τῷ, οὔτι χρὴ μῦθον ὀφέλλειν, ἀλλὰ μάχεσθαι.

In anteriorem enim partem proclinavit, à tergo adeò hasta longa
Solo infixa est, supràque pars-posterior quassabatur
Hastæ: tum deinde remisit impetum rapide-actum æs:
Cuspis adeò Æneæ vibrans in terram
Abiit; irrita enim robustâ à manu ruerat.
Æneas igitur animo iratus est, dixitque,
" Merione, citò certè tuæ saltationi quantumvis egregiæ
" Hasta mea finem imposuisset in-perpetuum, si quidem te percussissem.
Illum Meriones hastâ-inclytus vicissim affatus est,
" Ænea, arduum est, te, fortis licèt sis,
" Omnium hominum extinguere robur, quicunque te contra
" Venerit propulsaturus: mortalis certè & tu es.
" Si & ego te percussero assecutus medium acuto ære,
" Statim & prorsus, strenuus licèt sis, & manibus fretus,
" Gloriam mihi dederis, animam autem Plutoni equis-insigni.
Sic dixit. Hunc autem objurgavit Menœtii fortis filius,
" Merione, cur tu hæc, strenuus licèt, concionaris?
" O amice, neutiquam Trojani contumeliosis verbis
" A cadavere cedent, antequàm aliquem terra tenebit:
" In manibus enim finis pugnæ, verborum autem usus, in concilio;
" Quapropter haudquaquam oportet verba multiplicare, sed pugnare.

ΣΧΟΛΙΑ.

611. * Κατέκυψεν.] Κατέκλινεν.

612. Ἐνισκίμφθη.] Ἐσφηνώθη, ἐνεπάγη. Οὐρίαχος.] Τὸ ὄπισθεν μέρος τοῦ δόρατος ὃ καὶ σαυρωτὴρ καλεῖται. Πελεμίχθη.] Διεσείσθη, ἐκινήθη.

613. Ἄρης.] Νῦν, σίδηρος.

617. Ὀρχηστήν περ ἐόντα.] Εὐκίνητον κατὰ τὸν πόλεμον ὄντα, συγκεκροτημένον τὰ πολεμικὰ καλῶς. Ἐπυρρίχιζον γὰρ τοῖς ὅπλοις οἱ Κρῆτες πρὸς ἄσκησιν τῶν πολεμικῶν· ὅ ἐστι, σὺν τοῖς ὅπλοις τὴν πυρρίχην ἔνοπλον ὄρχησιν ἐποιοῦντο. Τρία γὰρ εἴδη ὀρχήσεως· πυρρίχη σίκιννις, ἥτις ἐστὶν ἱερατική· καὶ ὁ κορδακισμὸς, αἰσχρός τις ὢν καὶ βεβήλοις ἁρμόδιος.

621. Σβέσαι μένος.] Καθελεῖν τὴν δύναμιν, κωλῦσαι.

626. Ἐνένιπεν.] Ἐπέπληξεν, ὠνείδισεν.

628. Οὔτι Τρῶες ὀνειδείοις ἐπέεσσι Νεκροῦ χωρήσουσι.] Ἀντὶ τοῦ, οὐδὲ ὀνειδιζόμενοι οὐδὲ κακολογούμενοι, οἱ Τρῶες ὑπείξουσι τοῦ πολέμου.

630. Ἐν γὰρ χερσὶ τέλος πολέμου· ἐπέων δ' ἐνὶ βουλῇ.] Ὁ πόλεμος μὲν γὰρ χειρῶν δεῖται πρὸς κατόρθωσιν· βουλὴ δὲ καὶ ἐκκλησία λόγων.

631. Ὀφέλλειν.] Αὔξειν.

* *Excerpta* MSS.

NOTÆ.

614. & 615. Αἰχμὴ—Ὤιχετ' &c.) Hoc Distichon, in MS. Barocc. Oxon. deest, ut aliquoties aliàs repetitum; uti fit in similibus Casibus; nec tamen minus rectè in aliis adest.

VARIÆ LECTIONES.

612. Ἐνισκίμφθη) γρ. ἐνεσκίμφθη.

613. Ἀφίει) γρ. ἀφίη, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon.

617. Κέν σε) γρ. μέν σε, MS. Barocc. Oxon. æquè bené.

625. Δώης) γρ. δοίης, MS. *Mori*.

628. Ὀνειδείοις) γρ. ὀνειδίοις, non bené. Vid. ad v. 519.

Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν ἦρχ', ὁ δ' ἅμ' ἕσπετο ἰσόθεος φώς.
Τῶν δ' ὥστε δρυτόμων ἀνδρῶν ὀρυμαγδὸς ὄρωρεν
Οὔρεος ἐν βήσσης, ἕκαθεν δέ τε γίνετ' ἀκουή·
Ὣς τῶν ὤρνυτο δοῦπος ἀπὸ χθονὸς εὐρυοδείης,
Χαλκοῦ τε, ῥινοῦ τε, βοῶν τ' εὐποιητάων,
Νυσσομένων ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν.
Οὐδ' ἂν ἔτι φράδμων περ ἀνὴρ Σαρπηδόνα δῖον
Ἔγνω, ἐπεὶ βελέεσσι, καὶ αἵματι, καὶ κονίῃσιν,
Ἐκ κεφαλῆς εἴλυτο διαμπερὲς ἐς πόδας ἄκρους.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον, ὡς ὅτε μυῖαι
Σταθμῷ ἔνι βρομέωσι περιγλαγέας κατὰ πέλλας,
Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ, ὅτε τε γλάγος ἄγγεα δεύει·
Ὣς ἄρα τοὶ περὶ νεκρὸν ὁμίλεον· οὐδέ ποτε Ζεὺς
Τρέψεν ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης ὄσσε φαεινώ,
Ἀλλὰ κατ' αὐτοὺς αἰὲν ὅρα, καὶ φράζετο θυμῷ
Πολλὰ μάλ' ἀμφὶ φόνῳ Πατρόκλου, μερμηρίζων,
Ἢ ἤδη καὶ κεῖνον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Αὐτοῦ ἐπ' ἀντιθέῳ Σαρπηδόνι φαίδιμος Ἕκτωρ
Χαλκῷ δῃώσῃ, ἀπό τ' ὤμων τεύχε' ἕληται,
Ἦ ἔτι καὶ πλεόνεσσιν ὀφέλλειεν πόνον αἰπύν.
Ὧδε δέ οἱ φρονέοντι δοάσσατο κέρδιον εἶναι,
Ὄφρ' ἠῢς θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος

Sic fatus, hic quidem præcessit, ille verò secutus est deo-par vir.
Horum autem veluti ligna-cædentium virorum fragor exoritur
Montis in saltibus, longéque exauditur:
Sic horum excitabatur strepitus à terrâ latè-patente,
Æréque, corióque, boúmque-tergoribus scitè-compositis,
Percussorum ensibúsque & hastis utrinque acutis.
Neque jam vel solers vir Sarpedona nobilem
Agnôsset, quoniam telis & sanguine, & pulveribus,
A vertice obvolutus erat usque ad pedes imos.
Illi verò assiduè circa mortuum versabantur, ut quum muscæ
In caulâ murmurant lactè-plenas ad mulctras,
Tempore in verno, quando lac vasa rigat:
Sic utique ii circa mortuum versabantur. Nec unquam Jupiter
Vertebat ab asperâ pugnâ oculos fulgentes,
Sed in ipsos usque aspiciebat, & consultabat animo
Multa admodum de cæde Patrocli, anxiè-deliberans,
Num jam & illum in asperâ pugnâ
Illic super deo-parem Sarpedonem illustris Hector
Ære cæderet, déque humeris arma auferret,
An adhuc etiam pluribus augeret laborem gravem.
Sic autem ei cogitanti visum est satius esse,
Strenuum amicum Pelidæ Achillis

ΣΧΟΛΙΑ.

633. Δρυτόμων.] Ξυλοτόμων.
635. Εὐρυοδείης.] Μεγαλοαμφόδου, πλατείας.
638. Φράδμων.] Διορατικὸς, ὀξὺς, ὁ ἔμπειρος· ὁ δὲ λόγος, οὐδὲ ὁ πάνυ γνωρισμὸς, φησὶ, καὶ συνήθης τῷ Σαρπηδόνι, ἠδύνατο γνωρίσαι αὐτὸν, διὰ τὸ αἵματι καὶ κόνει πεφύρθαι.
640. Εἴλυτο.] Ἐκεκάλυπτο.
641. Ὁμίλεον.] Συνεστρέφοντο.
642. Σταθμῷ.] Τῇ τῶν βοσκημάτων στάσει καὶ ἐπαύλει. Βρομέωσι.] Ποιὸν ἦχον ἀποτελῶσι. Περιγλαγέας.] Γάλακτι πεπληρωμένας. Πέλλας.] * Τὰ ἄγγεια τοῦ γάλακτος.
643. Ὥρῃ ἐν εἰαρινῇ.] Ἐν τῇ τοῦ ἔαρος ὥρᾳ. Γλάγος.] Γάλα. Δεύει.] Βρέχει, ὑγραίνει, ἢ πληροῖ.
646. Κατ' αὐτούς.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς αὐτούς.
652. Δοάσσατο.] Ἔδοξεν, ἐφάνη.
653. * Ἠῢς θεράπων.] Ὁ Πάτροκλος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

642. * Πέλλας) Τὰ ἄγγεια τοῦ γάλακτος, *Excerp.* MSS.
651. Ἦ) * Γράφε, ἢ διαζευκτικὸν, *Excerpta* MSS. malè.
653. * Ἠῢς θεράπων) Ὁ Πάτροκλος. *Exc.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

634. Βήσσης) γρ. βήσσησ', ut infrà. v. 766. Vid. ad γ'. v. 34.
636. Εὐποιητάων) γρ. εὖ ποιητάων, ut suprà v. 572. Ità sanè *Eustath.* fol. 1104. lin. 19. 37. & 45. τ' autem quod præcedit, omittit MS. *Barocc.* Oxon. non malè.
640. Εἴλυτο) γρ. εἰλῦτο, vid. Not. in *Textum* suprà, ad v. 542.
642. Ἔνι βρομέωσι) γρ. ἐνιβρομέωσι. *Ibid.* Περιγλαγέας) γρ. περὶ γλαγέας, *Brev. Schol.* malè olim, quòd κατὰ sequeretur.

Ἐξαῦτις

Ἐξαῦτις Τρῶάς τε καὶ Ἕκτορα χαλκοκορυστὴν
Ὤσαιτο προτὶ ἄστυ, πολέων δ' ἀπὸ θυμὸν ἕλοιτο.
Ἕκτορι δὲ πρωτίστῳ ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν·
Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς φύγαδ' ἔτραπε, κέκλετο δ' ἄλλους
Τρῶας φευγέμεναι· γνῶ γὰρ Διὸς ἱρὰ τάλαντα.
Ἔνθ' οὐδ' ἴφθιμοι Λύκιοι μένον, ἀλλ' ἐφόβηθεν
Πάντες, ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον βεβλημένον ἦτορ,
Κείμενον ἐν νεκύων ἀγύρει· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ
Κάππεσον, εὖτ' ἔριδα κρατερὴν ἐτάνυσσε Κρονίων.
Οἱ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμοιιν Σαρπηδόνος ἔντε' ἕλοντο,
Χάλκεα, μαρμαίροντα, τὰ μὲν κοίλας ἐπὶ νῆας
Δῶκε φέρειν ἑτάροισι Μενοιτίου ἄλκιμος υἱός.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Εἰ δ' ἄγε νῦν, φίλε Φοῖβε, κελαινεφὲς αἷμα κάθηρον
Ἐλθὼν ἐκ βελέων Σαρπηδόνα, καί μιν ἔπειτα,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσον ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χεῖσόν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσον.
Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν, οἵ ῥά μιν ὦκα
Θήσουσι Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ·
Ἔνθα ἑ ταρχύσουσι κασίγνητοί τε, ἔται τε,
Τύμβῳ τε, στήλῃ τε· τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων.

Retrò Trojanos & Hectorem æreis-armis-acrem
Repellere ad urbem, multorúmque animam eripere.
Hectori itaque primo imbellem animum immisit:
Curru autem ascenso in-fugam vertit-se, hortatúsque est cæteros
Trojanos fugere: agnovit enim Jovis sacras lances.
Tum verò nè fortes quidem Lycii sustinuerunt, sed in-fugam-versi sunt
Omnes, regem enim viderunt vulneratum corde,
Jacentem in cadaverum acervo. Multi enim super ipsum
Deciderant, quando certamen asperum intendebat Saturnius.
Illi itaque ab humeris Sarpedonis arma abstulerunt,
Ærea, coruscantia, quæ quidem cavas ad naves
Dedit ferenda sociis Menœtii fortis filius.
Et tunc Apollinem allocutus est nubes-cogens Jupiter,
" Eja age nunc, dilecte Phœbe, nigro sanguine purga
" Profectus è telorum-acervo *sublatum* Sarpedonem, & ipsum deinde,
" Procul illinc efferens, lava fluminis fluentis,
" Ungéque ambrosiâ, immortalibúsque vestibus induito.
" Deducendum etiam eum da deductoribus velocibus qui ferant,
" Somno & Morti gemellis, qui quidem eum celeriter
" Ponent Lyciæ latæ in opulento populo.
" Ibi ei exequias-facient fratrésque familiarésque,
" Tumulóque cippóque. Hoc enim, honor est mortuorum.

ΣΧΟΛΙΑ.

657. Διὸς ἱερὰ τάλαντα.] Τὰ τοῦ Διὸς ζυγά, τὰ ἱερὰ τάλαντα.

660. * Βεβλημένον ἦτορ.] Ἀντὶ τοῦ, νεκρόν.

661. Ἀγύρει.] Τῷ ἀθροίσματι.

NOTÆ.

660. Βεβλημένον) Ità, pro βεβλαμμένον, scribo; licet illud præ se ferat *Florentina, Stephaniana, Castellionæa, Hackiana, Oxoniensis, Cantabrigiensis secunda, Wetsteniana,* &c. Quis enim unquam serius de *Mortuo* dixit, quòd esset βεβλαμμένος ἦτορ, *læsus cor?* βεβλημένος itaque Restituo, ex *Eustathii* παρεκβολαῖς, nam *Textus* Corrumpitur, qui ità legit, fol. 1106. lin. 2. Ἐπεὶ βασιλῆα ἴδον δεδαϊγμένον, ἢ βεβλημένον, ἦτορ, κείμενον, καὶ ἑξῆς. Et mox, l. 3. Περὶ δὲ βεβλῆσθαι ἦτορ, προλέγεται]. *Cantabrigiensis* Editio *Prior* βεβλημένον legit, quod & facit MS. CCC. *Cantabrig.* MS. Barocc. Oxon. & MS. *Mori*, quæ βεβλημένον omnia apertè legunt.

675. Τύμβῳ τε στήλῃ τε) Vid. suprà, ad v. 457.

NOTÆ IN SCHOLIA.

660. Βεβλημένον * ἦτορ) Ἀντὶ τοῦ, νεκρόν, *Excerpta* MSS. quibus tamen addo * βεβλημένον.

VARIÆ LECTIONES.

656. Ἀνάλκιδα θυμὸν ἐνῶρσεν) γρ. ἀνάλκιδα φύζαν ἐνῆκεν, *Eustath.* fol. 1105. lin. 22. & MS. *Barocc.* Oxon.

660. Βεβλημένον) γρ. βεβλαμμένον, olim, malè; at δεδαϊγμένον, non malè. Vid. Not. in *Textum.*

668. Ἐλθών) γρ. ἄγρει, probabilitèr; at talè quid & subaudiri potest.

669. Ἄπο προφέρων) γρ. ἀπὸ πρὸ φέρων, & ἀποπροφέρων.

Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἄρα πατρὸς ἀνηκούστησεν Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ κατ' Ἰδαίων ὀρέων ἐς φύλοπιν αἰνήν·
Αὐτίκα δ' ἐκ βελέων Σαρπηδόνα δῖον ἀείρας,
Πολλὸν ἄπο προφέρων, λοῦσεν ποταμοῖο ῥοῇσι,
Χρῖσέν τ' ἀμβροσίῃ, περὶ δ' ἄμβροτα εἵματα ἕσσε·
Πέμπε δέ μιν πομποῖσιν ἅμα κραιπνοῖσι φέρεσθαι,
Ὕπνῳ καὶ Θανάτῳ διδυμάοσιν· οἵ ῥά μιν ὦκα
Κάτθεσαν ἐν Λυκίης εὐρείης πίονι δήμῳ.
Πάτροκλος δ' ἵπποισι καὶ Αὐτομέδοντι κελεύσας,
Τρῶας καὶ Λυκίους μετεκίαθε, καὶ μέγ' ἀάσθη,
Νήπιος· εἰ δὲ ἔπος Πηληϊάδαο φύλαξεν,
Ἦτ' ἂν ὑπέκφυγε κῆρα κακὴν μέλανος θανάτοιο.
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος, ἠέ περ ἀνδρῶν,
Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι·
Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν.
Ἔνθα τίνα πρῶτον, τίνα δ' ὕστατον ἐξενάριξας,
Πατρόκλεις, ὅτε δή σε θεοὶ θάνατόνδε κάλεσσαν;
Ἄδρηστον μὲν πρῶτα, καὶ Αὐτόνοον, καὶ Ἔχεκλον,

Sic dixit. Neque patri non-fuit-dicto-audiens Apollo;
Descendit itaque ab Idæis montibus ad pugnam gravem:
Statimque è telorum-acervo Sarpedonem nobilem sublatum,
Procul inde efferens lavit fluminis fluentis,
Unxitque ambrosiâ, immortalibúsque vestibus induit:
Deducendum etiam eum dedit deductoribus velocibus qui ferrent,
Somno & Morti gemellis: qui quidem eum celeriter
Deposuerunt in Lyciæ latæ opulento populo.
Patroclus interim equos & Automedontem exhortatus,
Trojanos & Lycios insequebatur, & magnum accepit-malum,
Demens: quòd si mandatum Pelidæ observâsset,
Certè effugisset fatum exitiale nigræ mortis.
Sed semper Jovis validius consilium, quam hominum,
Qui & fortem virum in-fugam-vertit, & aufert victoriam
Facilè, etiam cum ipse *prius* excitaverit ad pugnandum:
Qui ei & tunc animum in pectoribus extimulavit.
Tum quem primum, quem & postremum intertecisti,
Patrocle, quando jam te dii ad mortem vocârunt?
Adrastum quidem primùm, & Autonoum, & Echeclum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

681. Πομποῖσιν.] Τοῖς παραπέμπουσιν αὐτὸν καὶ παρακομίζουσι. Κραιπνοῖσι.] Ταχέσι.
682. Διδυμάοσι.] Διδύμοις.
683. Ἐν πίονι δήμῳ.] Ἐν πολλῷ καὶ εὐδαίμονι ὄχλῳ.
685. Μετεκίαθε.] Ἀντὶ τοῦ, μετέρχεται. Ἀάσθη.] Ἐβλάβη.
691. *Ἀνῆκεν.] Ἔθηκεν.

N O T Æ.

688. Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος) Ità rectè MS. Barocc. Oxon. quare quod priùs obtinuit, ἀλλ' αἰεί τε Διὸς, ad *Var. Lect.* remitto. *Ibid.* Αἰγιόχοιο) Al. ἠέ περ ἀνδρῶν, *Eustath.* ut mox laudatur, ad v. 690.

690. Ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι) Hoc *Distichon*, Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα, & Ῥηϊδίως ὅτε δ' αὐτὸς ad μάχεσθαι, in aliquibus Exemplaribus deesse testatur *Eust.* fol. 1107. lin. 30. Ἰστέον δὲ, ὅτι ἔν τισι τῶν Ἀντιγράφων, μετὰ τὸ, Κρείσσων νόος, ἠέ περ ἀνδρῶν, ὑπόκεινται οἱ ἀναγεγραμμένοι ἐφεξῆς δύο γνωμικοὶ στίχοι, ἀλλὰ μόνος εἷς ὅστις, Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἀνῆκεν. Idem de Voce ὅτε, fol. 1107. lin. 27. ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι, κλ. Τὸ δὲ ὅτε βαρυτόνως, ὁ Παλαιὸς ἐν χρήσει. Idem tamen fol. 1135. lin. 40. Τὸ δὲ, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει τὰ πολλὰ τῶν Ἀντιγράφων, καὶ νῦν περισπωμένως ἔχει, ὅτε δ' αὐτὸς ἐποτρύνει' ἀρχαΐζουσα δὲ ἡ γραφὴ τὴν αὐτὴν ἑρμηνείαν ἔχει· δηλοῖ γὰρ τὸ, ποτὲ δ' αὐτὸς ἐποτρύνει. Vid. ad ρ'. v. 178.

691. Ὅς οἱ καὶ τότε θυμὸν) Vid. suprà, ad v. 251.

NOTÆ IN SCHOLIA.

691. *Ἀνῆκεν) Ἔθηκεν. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

688. Ἀλλ' αἰεί γε) Al. ἀλλ' αἰεί τε, vid. Not. in *Textum*. Ibid. Ἠέ περ ἀνδρῶν) Al. Αἰγιόχοιο. Vid. *Eustath.* in Not. ad *Textum* ad v. 690.

690. Ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι) Al. ἐποτρύνει μαχέσασθαι. MS. *Barocc.* Oxon. vid. ad ρ' v. 178. & in Not. ad *Textum*, in hunc locum.

693. Θάνατόνδε κάλεσσαν) Al. θάνατόνδ' ἐκάλεσσαν, MS. *Barocc.* Oxon.

695 Καὶ

Καὶ Περίμον Μεγάδην, καὶ Ἐπίστορα, καὶ Μελάνιππον·
Αὐτὰρ ἔπειτ' Ἔλασον, καὶ Μούλιον, ἠδὲ Πυλάρτην·
Τοὺς ἕλεν· οἱ δ' ἄλλοι φύγαδ' ἐμνώοντο ἕκαστος.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Πατρόκλου ὑπὸ χερσί, περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν·
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐϋδμήτου ἐπὶ πύργου
Ἔστη, τῷ ὀλοὰ φρονέων, Τρώεσσι δ' ἀρήγων.
Τρὶς μὲν ἐπ' ἀγκῶνος βῆ τείχεος ὑψηλοῖο
Πάτροκλος, τρὶς δ' αὐτὸν ἀπεστυφέλιξεν Ἀπόλλων,
Χείρεσσιν ἀθανάτῃσι φαεινὴν ἀσπίδα νύσσων·
Ἀλλ', ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Χάζεο, διογενὲς Πατρόκλεες· οὔ νύ τοι αἶσα
Σῷ ὑπὸ δουρὶ πόλιν πέρθαι Τρώων ἀγερώχων,
Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο πολλὸν ἀμείνων.
Ὣς φάτο· Πάτροκλος δ' ἀνεχάζετο πολλὸν ὀπίσσω,
Μῆνιν ἀλευόμενος ἑκατηβόλου Ἀπόλλωνος.
Ἕκτωρ δ' ἐν Σκαιῇσι πύλῃς ἔχε μώνυχας ἵππους·
Δίζε γάρ, ἠὲ μάχοιτο κατὰ κλόνον αὖθις ἐλάσσας,
Ἦ λαοὺς ἐς τεῖχος ὁμοκλήσειεν ἀλῆναι.
Ταῦτ' ἄρα οἱ φρονέοντι παρίστατο Φοῖβος Ἀπόλλων,

Et Perimum Megadem, & Epistorem, & Melanippum;
Deinde verò Elasum, & Mulium, atque Pylartem;
Hos interfecit: cæteri autem in-fugam eundi memores fuere quisque.
Tum certè altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,
Patrocli sub manibus, supra-modum enim ante alios hastâ furebat;
Nisi Apollo Phœbus benè-structa super turri
Stetisset, illi exitialia cogitans, Trojanisque auxilians.
Ter quidem in flexum scandebat muri excelsi
Patroclus, ter autem ipsum-asperè-exceptum deturbavit Apollo,
Manibus immortalibus fulgentem clypeum feriens:
Sed, quando jam quartò irruebat deo par,
Minaciter tunc increpitans allocutus est longe-jaculans Apollo,
"Recede, nobilissime Patrocle: neque enim fatum
"Tuâ sub hastâ urbem vastatum iri Trojanorum honoratorum,
"Neque sub Achille, qui tamen te multò fortior.
Sic dixit. Patroclus autem recessit longè retrò,
Iram devitans longè-jaculantis Apollinis.
Hector verò in Scæis portis tenebat solidos-ungulis equos:
Secum enim ambigebat, an pugnaret in turbam iterum actis equis,
An copias ad murum clamore-imperaret congregari.
Hæc quidem ei cogitanti astitit Phœbus Apollo,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

697. Ἐμνώοντο.] Μνήμην ἐποιοῦντο.
698. Ὑψίπυλον.] Ὑψηλήν, μεγάλην.
699. Περὶ πρὸ γὰρ ἔγχεϊ θῦεν.] Ὑπὲρ γὰρ τοὺς ἄλλους ἴσχυε· καθ' ὑπερβολὴν καὶ ἐνθουσιωδῶς ὥρμα· ὅ ἐστιν, ἐμμανῶς ἐμάχετο σὺν τῷ δόρατι.
702. Ἀγκῶνος.] Νῦν, τῆς τοῦ τείχους ἐξοχῆς.
703. Ἀπεστυφέλιξεν.] Ἀπεώσατο.
708. Πέρθαι.] Πορθηθῆναι. Ἀγερώχων.] Ἄγαν ἐντίμων, πολεμικῶν. Σημαίνει δὲ ἀλαζόνων, αὐθαδῶν καὶ ὑβριστῶν.
713. Δίζεν.] Ἀμφέβαλλεν, ἐδίσταζε. Κλόνον.] Ταραχήν, θόρυβον.
714. Ὁμοκλήσειεν.] Ἀπειλήσειε, κελεύσειε. Ἀλῆναι.] Συστραφῆναι.

N O T Æ.

706. Δεινὰ δ') Τὸ δὲ hic παρέλκει & encliticum evadit, ut sæpè aliás.

709. Οὐδ' ὑπ' Ἀχιλλῆος, ὅσπερ σέο) Ultima τοῦ Ἀχιλλῆος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Incisum*, & *Asperum Acuminatum*.

711. Ἀλευόμενος) Etiam ἀλευάμενος legitur, & Vox *Homero* frequentior paulò; sed nec illi ἀλεύομαι incognita; quare nihil Muto. Ἀλευάμενος, MS. CCC. ἀλευόμενος, MS. *Mori* & *Barocc.* Oxon. de *Ultimâ* productâ, vid. infrà, ad v. 716. 718.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

704. Χείρεσσιν ἀθανάτῃσι) γρ. Χείρεσσ' ἀθανάτῃσι, MS. Barocc. *Oxon.*

705. Προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων) γρ. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα, MS. CCC.

711. Ἀλευόμενος) γρ. ἀλευάμενος, MS. CCC. *Cantabrig.* vid. Not. in *Textum*.

713. Δίζε) γρ. δίζε. *Ibid.* Αὖθις) γρ. αὖτις, MS. *Barocc.* Oxon. ubi hic Versus & præcedens transponuntur.

Ἀνέρι

Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ τε, κρατερῷ τε,
Ἀσίῳ, ὃς μήτρως ἦν Ἕκτορος ἱπποδάμοιο,
Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης, υἱὸς δὲ Δύμαντος,
Ὃς Φρυγίῃ ναίεσκε ῥοῇς ἔπι Σαγγαρίοιο·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἕκτορ, τίπτε μάχης ἀποπαύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Αἴθ᾽ ὅσον ἥσσων εἰμὶ, τόσον σέο φέρτερος εἴην·
Τῷ κε τάχα στυγερῶς πολέμου ἀπερωήσειας.
Ἀλλ᾽ ἄγε, Πατρόκλῳ ἔφεπε κρατερώνυχας ἵππους,
Αἴ κέν πώς μιν ἕλῃς, δώῃ δέ τοι εὖχος Ἀπόλλων.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν·
Κεβριόνῃ δ᾽ ἐκέλευσε δαΐφρονι φαίδιμος Ἕκτωρ
Ἵππους ἐς πόλεμον πεπληγέμεν· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Δύσεθ᾽ ὅμιλον ἰών· ἐν δὲ κλόνον Ἀργείοισιν
Ἧκε κακόν, Τρωσὶν δὲ καὶ Ἕκτορι κῦδος ὄπαζεν.
Ἕκτωρ δ᾽ ἄλλους μὲν Δαναοὺς ἔα, οὐδ᾽ ἐνάριζεν·
Αὐτὰρ ὁ Πατρόκλῳ ἔπεχε κρατερώνυχας ἵππους.
Πάτροκλος δ᾽ ἑτέρωθεν ἀφ᾽ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Σκαιῇ ἔγχος ἔχων· ἑτέρηφι δὲ λάζετο πέτρον

Viro se-assimulato juvenique, fortique,
Asio, qui avunculus erat Hectoris equûm-domitoris,
Frater-germanus Hecubæ, filiusque Dymantis,
Qui Phrygiam habitabat fluenta ad Sangarii:
Huic se assimulato allocutus est Phœbus Apollo,
“ Hector, cur à pugnâ cessas? neque enim te prorsus decet.
“ Utinam quanto deterior sum, tanto te fortior essem:
“ Tum profectò statim tuo-malo à pugnâ recessisses.
“ Sed age, in Patroclum impellito validos-ungulis equos,
“ Si quà ipsum interficere poteris, dederitque tibi gloriam Apollo.
Sic fatus, is quidem rursus abiit Deus per-laborem virorum:
Cebrionem verò jussit bellicosum illustris Hector
Equos ad prælium verberantem-agere. At Apollo
Ingressus est medium agmen profectus: perturbationem autem Argivis
Immisit exitialem, Trojanisque & Hectori gloriam præbuit.
Hector verò cæteros quidem Danaos omittebat, neque occidebat:
Sed ille in Patroclum dirigebat validos-ungulis equos.
Patroclus autem ex-alterâ-parte ab equis desiliit in terram,
Sinistrâ hastam tenens: alteráque arripuit saxum

ΣΧΟΛΙΑ.

717. Μήτρως.] Μητρὸς ἀδελφός.

722. * Αἴθ᾽ ὅσον ἥσσων εἰμί.] Ἐπὶ τούτῳ ἀποτρεπτικῆς εἶδος· μαρτυρεῖ μὲν ἀρετὴν, ἐλλιπῆ δὲ, ὡς ἀνάξιον στρατιώτου.

723. Ἀπερωήσειας.] Ἀποχωρήσειας.

724. Πατρόκλῳ ἔφεπε.] Ἐπὶ τῷ Πατρόκλῳ ὅρμα, δίωκε αὐτόν.

728. Πεπληγέμεν.] Μαστίζειν.

731. Ἔα.] Συνεχώρει, εἴα. Ἐνάριζεν.] Ἀνῄρει, ἐφόνευε.

732. * Ἔφεπε.] Ὥρμα.

NOTÆ.

716. Ἀνέρι εἰσάμενος αἰζηῷ) Ultima τοῦ εἰσάμενος producitur, in Cæsurâ, vi Finalis, &c. vid. suprà, ad v. 711.

718. Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης) Eustath. fol. 1109. lin. 31. Εἰ δὲ τοῦτο, Δύμαντος ἄρα ἡ Ἑκάβη θυγάτηρ, καθὰ καὶ ὁ ποιητής· Εὐριπίδης δὲ, φασὶ, καὶ Ἀθηνίων, καὶ Τηλεκλείδης, Κισσέως οἴδασιν αὐτὴν ἐκγόνην· εἰ δὲ γε ἴσως ὁμομήτριος μόνον Ἄσιος τῇ Ἑκάβῃ, οὐ μὴν καὶ ὁμοπάτριος, τότε οὐδὲν κωλύει, τὸν μὲν Ἄσιον Δύμαντος εἶναι, Κισσέως δὲ, τὴν Ἑκάβην. Mygdon & Otreus etiam hujus Dymantis filii erant; de quibus, vide quæ Nos ad Euripid. Rhes. v. 539. De Ultimâ τοῦ αὐτοκασίγνητος productâ, vid. aliàs, & mox, v. 736. Quanquam αὐτοκασίγνητος δ᾽ Ἑκάβης, MS. Barocc. Oxon.

NOTÆ IN SCHOLIA.

722. * Αἴθ᾽ ὅσον ἥσσων εἰμί) Excerpta MSS.

732. * Ἔφεπε) Ὥρμα, Excerpta MSS.

VARIÆ LECTIONES.

718. Αὐτοκασίγνητος Ἑκάβης) γρ. αὐτοκασίγνητος δ᾽ Ἑκάβης, vid. Not. in Textum.

720. Προσεφώνεε Φοῖβος Ἀπόλλων) γρ. προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων, MS. CCC. MS. Barocc. Oxon.

724. Ἔφεπε) γρ. ἔπεχε, ut mox, v. 732.

725. Ἕλῃς) γρ. ἕλοις, MS. Barocc. Oxon. Ibid. Δώῃ) γρ. δώει, MS. Barocc. Oxon.

726. Ἀμ πόνον) γρ. ἂμ κλόνον.

731. Ἕκτωρ δ᾽ ἄλλους) γρ. Ἕκτωρ ἄλλους, vid. suprà, ad v. 114. Ibid. Ἐνάριζε) γρ. ἐνάριξε, MS. CCC.

732. Ἔπεχε) γρ. ἔφεπε, MS. CCC. Cantabr. & MS. Barocc. Oxon. vid. suprà ad v. 724. Excerpta MSS. ἔφεπε.

Μάρμαρον, ὀκριόεντα, τόν οἱ περὶ χεὶρ ἐκάλυψεν.
Ἧκε δ' ἐρεισάμενος· οὐδὲ δὴν χάζετο φωτός,
Οὐδ' ἁλίωσε βέλος· βάλε δ' Ἕκτορος ἡνιοχῆα
Κεβριόνην, νόθον υἱὸν ἀγακλῆος Πριάμοιο,
Ἵππων ἡνί' ἔχοντα, μετώπιον ὀξέϊ λᾶϊ,
Ἀμφοτέρας δ' ὀφρῦς σύνελεν λίθος, οὐδέ οἱ ἔσχεν
Ὀστέον· ὀφθαλμοὶ δὲ χαμαὶ πέσον ἐν κονίῃσιν
Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν· ὁ δ' ἄρ', ἀρνευτῆρι ἐοικώς,
Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου· λίπε δ' ὀστέα θυμός.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφης, Πατρόκλεις ἱππεῦ,
Ὢ πόποι, ἦ μάλ' ἐλαφρὸς ἀνήρ, ὡς ῥεῖα κυβιστᾷ·
Εἰ δή που καὶ πόντῳ ἐν ἰχθυόεντι γένοιτο,
Πολλοὺς ἂν κορέσειεν ἀνὴρ ὅδε, τήθεα διφῶν,
Νηὸς ἀποθρώσκων, εἰ καὶ δυσπέμφελος εἴη·
Ὡς νῦν ἐν πεδίῳ ἐξ ἵππων ῥεῖα κυβιστᾷ·
Ἦ ῥα καὶ ἐν Τρώεσσι κυβιστητῆρες ἔασιν.
Ὣς εἰπών, ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ βεβήκει,
Οἶμα λέοντος ἔχων, ὅστε σταθμοὺς κεραΐζων,
Ἔβλητο πρὸς στῆθος, ἑή τέ μιν ὤλεσεν ἀλκή·

Candidum, asperum, quod ejus manus capiebat.
Misit verò connixus, neque diù aberat à viro, quem petebat,
Neque frustra-misit telum: percussit enim Hectoris aurigam
Cebrionem, nothum filium illustris Priami,
Equorum habenas tenentem, frontem acuto lapide,
Et ambo supercilia coire-fecit lapis, neque ejus prohibuit
Os: oculi igitur humi ceciderunt in pulveres
Ipsius ante pedes. Ille verò, urinatori similis,
Decidit ab affabrè-factâ sellâ: liquit enim ossa anima.
Illum asperè-deridens allocutus es, Patrocle eques,
" Papæ, profectò perquam agilis vir, quum-ita facilè urinatur.
" Sicubi fortean & ponto in piscoso esset,
" Multos satiare posset vir hic ostrea quærens,
" Nave desiliens, etsi tempestuosus esset:
" Adeo nunc in campo è curru facilè urinatur:
" Profectò & inter Trojanos urinatores utique sunt.
Sic locutus, super Cebrionem heroem stetit,
Impetum leonis habens, qui stabula vastans,
Vulneratur ad pectus, suáque ipsum perdit virtus:

ΣΧΟΛΙΑ.

735. Μάρμαρον.] Λευκὸν λίθον. Ὀκριόεντα.] Τραχύν.

736. Ἐρεισάμενος.] Πᾶσαν δύναμιν εἰσενεγκάμενος, καὶ ἐπιπιέσας. Οὐδὲ δὴν ἄζετο φωτός.] Οὐδ' ἐπὶ πολὺν χρόνον ἀπείχετο τοῦ ἀνδρός. * Ἄζω δὲ, ἀπὸ τοῦ χάζω, σημαίνει ἀποχωρέω.

737. Ἁλίωσε.] Μάταιον ἐποίησε. Βέλος.] Νῦν φησι τὸν λίθον.

738. Ἀγακλῆος.] Ἄγαν ἐνδόξου.

739. Μετώπιον.] Τὸ τῆς προσκεφαλαίας, τὸ κατὰ τοῦ μετώπου κείμενον.

740. Σύνελε.] Συνέτριψε, * συνέχει, καὶ εἰς ἓν συνήγαγεν. Ἔσχεν.] Ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν.

742. Ἀρνευτῆρι.] Κυβιστητῆρι· ἀπὸ μεταφορᾶς τῶν ἀρνῶν· ὅτι γὰρ ἐν τῷ τρέχειν τὴν κεφαλὴν ἐπιστρέφουσι.

744. Κερτομέων.] Παροξύνων, χλευάζων.

745. Ἐλαφρός.] Εὐκίνητος.

747. Τήθεα.] Εἶδος ὀστρέων· οἱ δὲ, ἁπλῶς, ὄστρεα. Διφῶν.] Ζητῶν, ἐρευνῶν.

748. Δυσπέμφελος.] Δυσάερος, δυσκίνητος· ἢ, ὡς Ἡσίοδός φησι, δυσχείμερος.

751. Ἐπὶ Κεβριόνῃ ἥρωϊ.] Ἀντὶ τοῦ, ἔλαυνεν ἐπὶ τοῦ Κεβριόνη.

752. Οἶμα.] Ὅρμημα. Σταθμούς.] Νῦν, τὰς ἐπαύλεις. Κεραΐζων.] Πορθῶν, διαφθείρων, ἀφανίζων.

NOTÆ.

736. Ἧκε δ' ἐρεισάμενος· οὐδὲ δὴν) *Ultima* τοῦ ἐρεισάμενος, producitur, ut sæpè alias, & suprà, v. 716. *Ultima* τοῦ οὐδὲ, etiam vi *Toni* sui, & ante δ. *elasticum*.

743. Κάππεσ' ἀπ' εὐεργέος δίφρου) Duæ *Ultimæ* τοῦ εὐεργέος per συνίζησιν, coalescunt; quasi εὐεργοῦς scriberetur. Vid. ad ξ'. v. 116.

747. Τήθεα διφῶν) Vid. *Etymolog*. M. v. Τηθὴ & v. Διφῶ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

736. * Οὐδὲ δὴν ἄζετο φωτός) Οὐδὲ δὴν ἀπείχετο φωτός· ἄζω δὲ, ἀπὸ τοῦ χάζω, σημαίνει, ὑποχωρέω, *Excerpta* MSS.

740. * Συνέχει, καὶ εἰς ἓν συνήγαγεν, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

736. Χάζετο) γρ. ἄζετο, *Excerpta* MSS. & *Brevia Scholia*.

744. Ἐπικερτομέων) γρ. ἐπικερτομέων, *Brev. Schol.*

747. Τήθεα) γρ. τύπα, *Etymolog*. M. v. τηθὴ, & Διφῶ.

748. Νηὸς ἀποθρώσκων) γρ. νηὸς ἄπο θρώσκων.

Ὣς

Ὣς ἐπὶ Κεβριόνῃ, Πατρόκλεες, ἆλσο μεμαώς.
Ἕκτωρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἀφ' ἵππων ἆλτο χαμᾶζε.
Τὼ περὶ Κεβριόναο, λέονθ' ὥς, δηρινθήτην,
Ὥτ' ὄρεος κορυφῇσι περὶ κταμένης ἐλάφοιο,
Ἄμφω πεινάοντε, μέγα φρονέοντε μάχεσθον·
Ὣς περὶ Κεβριόναο δύω μήστωρες ἀϋτῆς,
Πάτροκλός τε Μενοιτιάδης καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἵεντ' ἀλλήλων ταμέειν χρόα νηλέϊ χαλκῷ.
Ἕκτωρ μὲν κεφαλῆφιν, ἐπεὶ λάβεν, οὐχὶ μεθίει·
Πάτροκλος δ' ἑτέρωθεν ἔχεν ποδός· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Τρῶες καὶ Δαναοὶ σύναγον κρατερὴν ὑσμίνην.
Ὡς δ' Εὖρός τε Νότος τ' ἐριδαίνετον ἀλλήλοιιν
Οὔρεος ἐν βήσσης, βαθέην πελεμιζέμεν ὕλην,
Φηγόν τε, μελίην τε, τανύφλοιόν τε κράνειαν,
Αἵ τε πρὸς ἀλλήλας ἔβαλον τανυήκεας ὄζους
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, πάταγος δέ τε ἀγνυμενάων·
Ὣς Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ ἐπ' ἀλλήλοισι θορόντες
Δῄουν, οὐδ' ἕτεροι μνώοντ' ὀλοοῖο φόβοιο.
Πολλὰ δὲ Κεβριόνην ἀμφ' ὀξέα δοῦρα πεπήγει,
Ἰοί τε πτερόεντες ἀπὸ νευρῆφι θορόντες·
Πολλὰ δὲ χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας ἐστυφέλιξε
Μαρναμένων ἀμφ' αὐτόν· ὁ δ' ἐν στροφάλιγγι κονίης

Sic in Cebrionem, Patrocle, insiliisti ardens:
Hector verò ex-altera-parte ab equis desiliit in-terram.
Hi duo de Cebrione, leones tanquam, pugnabant;
Qui in montis verticibus de interemptâ cervâ,
Ambo esurientes, magnis animis pugnant:
Sic de Cebrione duo artifices pugnæ,
Patroclúsque Menœtiades & illustris Hector,
Cupiebant alter alterius incidere corpus sævo ære.
Hector quidem capite postquam prehendit, non dimittebat:
Patroclus autem ex-alterâ parte tenebat pede. Et jam cæteri
Trojani & Danai commiserant acre prælium.
Ut verò Eurúsque Notúsque certant inter-se
Montis in saltibus, profundam concutere sylvam,
Fagúmque, fraxinúmque, corticosámque cornum,
Quæ altera alteri affligunt extensos in-longum ramos
Sono immenso, fragor etenim oritur inter frangendum:
Sic Trojani & Achivi mutuis assultibus
Cædebant, neutri verò meminerant perniciosæ fugæ.
Multæ igitur Cebrionem circa acutæ hastæ defixæ sunt,
Sagittæque alatæ à nervis salientes:
Multa & saxa ingentia clypeos contudêre
Pugnantium circa ipsum; is interim in vortice pulveris

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

754. Ἆλσο.] Ὥρμησας, ἥλω.
756. Δηρινθήτην.] Ἐμαχέσαντο.
761. Ἵεντο.] Προεθυμοῦντο.
764. Σύναγον.] Συνέβαλλον, συνῆπτον.
765. Ἐριδαίνετον.] Ἐρίζουσι, φιλονεικοῦσι.
766. Πελεμιζέμεν.] Κινεῖν.
767. Τανύφλοιον.] Μακρὸν φλοιὸν ἔχουσαν, εὔϊνον.
768. Τανυήκεας.] Ἐκτεταμένους, μακρούς.
769. Πάταγος.] Ψόφος. Ἀγνυμενάων.] Καταγνυμένων, κλωμένων.
770. Θορόντες.] Ἐπιπηδήσαντες.
775. Στροφάλιγγι.] Συστροφῇ.

N O T Æ.

754. Μεμαώς) De *Mediâ* hujus productâ, diximus ad β'. v. 818.

773. Ἀπὸ νευρῆφι θορόντες) Vid. ad ό. v. 313.

774. *Χερμάδια μεγάλ' ἀσπίδας) Ultima* τοῦ *χερμάδια* producitur, ut suprà, v. 594.

NOTÆ IN SCHOLIA.

767. *Εὔϊνον) Ab ἴς, ἰνός· Vel potiùs εὔρινον, à ῥινὸν, φλοιόν. Hinc corrige εὔοινον, *Etymolog. M.* v. Τανύφλοιον, lege εὔϊνον.

VARIÆ LECTIONES.

754. Ἆλσο) γρ. ἆλτο, MS. *Barocc.* Oxon.
762. Μεθίει) γρ. μεθίειν, MS. *Barocc.* Oxon.
766. Βήσσης) γρ. βήσσησ', ut suprà, v. 634. *Ibid.* Βαθέην πελεμιζέμεν) γρ. ζαθέην πελεμιζέμεν, MS. Barocc. Oxon.
768. Τανυήκεας) γρ. τανυήκεες, MS. CCC.

Κεῖτο

Κεῖτο μέγας μεγαλωστὶ, λελασμένος ἱπποσυνάων.
Ὄφρα μὲν ἠέλιος μέσον οὐρανὸν ἀμφιβεβήκει,
Τόφρα μάλ' ἀμφοτέρων βέλε' ἥπτετο· πῖπτε δὲ λαός·
Ἦμος δ' ἠέλιος μετενείσετο βουλυτόνδε,
Καὶ τότε δή ῥ' ὑπὲρ αἶσαν Ἀχαιοὶ φέρτεροι ἦσαν·
Ἐκ μὲν Κεβριόνην βελέων ἥρωα ἔρυσαν,
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς, καὶ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Πάτροκλος δὲ Τρωσὶ κακὰ φρονέων ἐνόρουσε·
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Σμερδαλέα ἰάχων· τρὶς δ' ἐννέα φῶτας ἔπεφνεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Ἔνθ' ἄρα τοὶ, Πάτροκλε, φάνη βιότοιο τελευτή·
Ἤντετο γάρ τοι Φοῖβος ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Δεινός· ὁ μὲν τὸν ἰόντα κατὰ κλόνον οὐκ ἐνόησεν·
Ἠέρι γὰρ πολλῇ κεκαλυμμένος ἀντεβόλησε·
Στῆ δ' ὄπιθε, πλῆξεν δὲ μετάφρενον, εὐρέε τ' ὤμω
Χειρὶ καταπρηνεῖ· στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.
Τοῦ δ' ἀπὸ μὲν κρατὸς κυνέην βάλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Ἡ δὲ κυλινδομένη καναχὴν ἔχε ποσσὶν ὑφ' ἵππων
Αὐλῶπις τρυφάλεια· μιάνθησαν δὲ ἔθειραι
Αἵματι καὶ κονίῃσι· πάρος γε μὲν οὐ θέμις ἦεν,
Ἱππόκομον πήληκα μιαίνεσθαι κονίῃσιν·
Ἀλλ' ἀνδρὸς θείοιο κάρη, χαρίεν τε μέτωπον

Jacebat ingens ingenti-spatio, oblitus aurigationis.
Quamdiu quidem sol medium cœlum ascendebat,
Tamdiu valde utrosque tela attingebant; cadebatque populus:
Cùm verò sol transibat ad occasum,
Et tum quidem præter fatum Achivi superiores erant:
Cebrionem quidem è telorum-acervo heroem extraxerunt,
Trojanorum e tumultu, & humeris arma ademerunt.
Patroclus verò Trojanis infesto animo irruit:
Ter quidem deinde irruit, veloci par Marti,
Horrendo clamore: ter item novenos viros interfecit:
Sed cùm jam quartum impetum faceret, deo par,
Tum verò tibi, Patrocle, manifestus-imminebat vitæ finis:
Occurrebat enim tibi Phœbus in asperâ pugnâ
Terribilis. Hic quidem illum euntem per turbam non vidit;
Caligine enim multâ tectus obvius-veniebat:
Stetit tamen à-tergo, percussitque interscapilium, latosque humeros,
Manu pronâ: vertigine autem correpti-sunt ei oculi.
Hujus à capite quidem galeam dejecit Phœbus Apollo:
Illa autem volvens tinnitum dabat pedibus sub equorum
Galea tribus-conis-ornata; fœdatæque sunt jubæ
Sanguine & pulveribus. Anteà quidem fas utique non erat,
Setis-equinis-comantem cassidem fœdari pulveribus:
Sed viri divini caput, venustámque frontem

ΣΧΟΛΙΑ.

776. Μέγας μεγαλωστί.] Μέγας ἐπὶ μέγαν τόπον. * Λελασμένος.] Ἠμεληκώς. Ἱπποσυνάων.] * Ἱππικῆς ἐμπειρίας.

779. Μετενείσετο.] Μετῆλθε. Βουλυτόνδε.] Ἐπὶ τὴν ἑσπέραν δείλης, καθ' ὃν καιρὸν οἱ βόες λύονται ἀπὸ τῶν ἔργων.

792. Καταπρηνεῖ.] Καθειμένῃ. Στρεφεδίνηθεν.] Περιεστράφησαν αὐτοῦ οἱ ὀφθαλμοὶ, οἱονεὶ ἐσκοτώθησαν.

795. Αὐλῶπις.] Τὸ τῆς περικεφαλαίας ἀνάστημα, καὶ αὐτὴ ἡ περικεφαλαία. Μιάνθησαν.] Ἐμολύνθησαν. Ἔθειραι.] Αἱ κόμαι.

796. Οὐ θέμις.] Οὐ δίκαιον.

NOTÆ.

779. Μετενείσετο) MS. Barocc. Oxon. μετενίσσετο, quam Lectionem defendit *Eustath.* f. 1114. l. 13. Vid. ad *Odyss.* δ'. v. 701.

781. Ἔρυσσαν) Ità MS. CCC. *Cantabrig.* & MS. Barocc. Oxon. pro ἔρυσαν, rectè; quoniam *Media* corripitur, aliàs.

785. Σμερδαλέα ἰάχων) Vid. ad ἑ. v. 302.

798. Κάρη, χαρίεν τε μέτωπον) *Eustath.* fol. 1116.

NOTÆ IN SCHOLIA.

776. * Λελασμένος) *Excerpta* MSS.

779. Βουλυτόνδε) Cum *Brevibus Scholiis* confer *Etymolog. M.* v. Βουλυτός.

VARIÆ LECTIONES.

779. Μετενείσετο) γρ. μετενίσσετο, v. Not. in *Text.*

781. Ἔρυσαν) γρ. ἔρυσσαν, vid. Not. in *Textum.*

798. Χαρίεν) γρ. χαρίεν, vid. Not. in *Textum.*

Ib. Μέτωπον) γρ. [illegible], *Eust.* vid. Not. in *Text.*

Ῥύετ' Ἀχιλλῆος· τότε δὲ Ζεὺς Ἕκτορι δῶκεν
Ἧι κεφαλῇ φορέειν· σχεδόθεν δέ οἱ ἦεν ὄλεθρος·
Πᾶν δέ οἱ ἐν χείρεσσιν ἄγη δολιχόσκιον ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρὸν, κεκορυθμένον· αὐτὰρ ἀπ' ὤμων
Ἀσπὶς σὺν τελαμῶνι χαμαὶ πέσε τερμιόεσσα·
Λῦσε δέ οἱ θώρηκα ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων.
Τὸν δ' ἄτη φρένας εἷλε, λύθεν δ' ὑπὸ φαίδιμα γυῖα·
Στῆ δὲ ταφών· ὄπιθεν δὲ μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Ὤμων μεσσηγὺ σχεδόθεν βάλε Δάρδανος ἀνὴρ,
Πανθοΐδης Εὔφορβος, ὃς ἡλικίην ἐκέκαστο
Ἔγχεΐ θ', ἱπποσύνῃ τε, πόδεσσί τε καρπαλίμοισι·
Καὶ γὰρ δή ποτε φῶτας ἐείκοσι βῆσεν ἀφ' ἵππων,
Πρῶτ' ἐλθὼν σὺν ὄχεσφι, διδασκόμενος πολέμοιο.
Ὅς τοι πρῶτος ἐφῆκε βέλος, Πατρόκλεες ἱππεῦ,
Οὐδὲ δάμασσ'· ὁ μὲν αὖθις ἀνέδραμε, μίκτο δ' ὁμίλῳ,
Ἐκ χροὸς ἁρπάξας δόρυ μείλινον· οὐδ' ὑπέμεινε
Πάτροκλον, γυμνόν περ ἐόντ', ἐν δηϊοτῆτι.
Πάτροκλος δὲ θεοῦ πληγῇ καὶ δουρὶ δαμασθεὶς,
Ἂψ ἑτάρων εἰς ἔθνος ἐχάζετο, κῆρ' ἀλεείνων.
Ἕκτωρ δ', ὡς εἶδεν Πατροκλῆα μεγάθυμον
Ἂψ ἀναχαζόμενον, βεβλημένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀγχίμολόν ῥά οἱ ἦλθε κατὰ στίχας, οὖτα δὲ δουρὶ

Tuebatur Achillis: tum verò Jupiter Hectori dedit
Suo capite ferendam: propè enim ei erat exitium.
Tota etiam ei in manibus fracta est prælonga hasta,
Gravis, magna, valida, ære-præmunita; & ab humeris
Clypeus cum loro in humum cecidit talaris:
Solvit etiam ei thoracem rex, Jovis filius, Apollo.
Illum stupor animum occupavit, solutáque sunt pulchra membra:
Stetit verò attonitus: à-tergo autem interscapilium acutâ hastâ
Humeros inter ex propinquo percussit Dardanus vir,
Panthœdes Euphorbus, qui supra æquales ornatus erat
Hastáque, aurigandique-peritiâ, pedibusque velocibus:
Etenim jam olim viros viginti deturbaverat de curribus,
Cùm primum venit curru-vectus, discens præliari.
Hic tibi primus immisit telum, Patrocle eques,
Neque domuit. Is quidem retrò recurrit; mistúsque est turbæ,
E corpore abreptâ hastâ fraxineâ: neque enim sustinuit
Patroclum, nudum licèt, in pugnâ.
Patroclus igitur Dei plagâ & hastâ domitus
Retrò sociorum in agmen recedebat, mortem evitans.
Hector itaque, ut vidit Patroclum magnanimum
Retrò cedentem, vulneratum acuto ære,
Prope eum venit per ordines, cominusque percussit hastâ

ΣΧΟΛΙΑ.

803. Τερμιόεσσα.] Ποδήρης· ἡ ὅλον τὸν ἄνθρωπον σκέπουσα, μεγάλη.

808. Ἡλικίην.] Τοὺς ἡλικιώτας. Ἐκέκαστο.] * Ὑπερεῖχεν, ἐκεκόσμητο.

810. Βῆσεν ἀφ' ἵππων.] Ἀπέβαλεν, ἀπεβίβασε τῶν ἵππων.

811. Σὺν ὄχεσφι διδασκόμενος.] Ἀντὶ τοῦ, ἁρματομαχεῖν ἐπιστάμενος, ἐν πολέμῳ γυμναζόμενος. Διδασκόμενος πολέμοιο.] Ἐκμανθάνων τὰ τοῦ πολέμου ἔργα.

820. Ἀγχίμολον.] Σύνεγγυς· σημαίνει δὲ τὸ μετ' ὀλίγον.

NOTÆ.

lin. 34. Τὸ δὲ χαρίεν, δῆλον, ὡς ἐπὶ ὀνόματος παροξύνεται· καθὰ δηλοῖ καὶ τὸ, Χαρίεν προσώπου· καὶ παρὰ Ἀθηναίῳ τὸ, Ἡ σάρκη χαρίεν βρῶμα γίνεται· καὶ ἀπαιτεῖ τοῦτο ἡ ἀναλογία, τοῦ, τιμῆεν, φωνῆεν, αἰγλῆεν, καὶ τῶν ὁμοίων· τὸ δὲ προπαροξύτονον Ἀττικόν ἐστιν, ἐπιρρηματικῶς προενεχθὲν, καὶ ἀντὶ τοῦ, χαριέντως νοηθὲν, παρὰ τοῖς ὕστερον. Idem, fol. 1380. lin. 2. Τὸ δὲ χαρίεν, ἀναλόγως καὶ εὐλόγως παροξύνεται, ὡς εἴπομεν· τὰ δὲ προπαροξύνονται, ἐπίρρημά ἐστι, ἀντὶ τοῦ, χαριέντως λαμβανόμενον. Confer *Etymolog. M.* v. Χαρίεις.

811. Διδασκόμενος πολέμοιο) Δηλονότι, διδαχθεὶς τὸ ὅλον τοῦ, διδαχὴν διδασκόμενος πολέμου. Ità *Act. Apostol.* c. 27. v. 1. Ὡς δὲ ἐκρίθη τοῦ ἀποπλεῖν ἡμᾶς) Ἐκρίθη, δηλονότι, τὸ κρίμα τοῦ ἀποπλεῖν.

818. Πατροκλῆα μεγάθυμον) Vid. suprà, ad v. 594 & v. 488.

NOTÆ IN SCHOLIA.

808. * Ὑπερεῖχεν) Ità lego, pro ὑπερῆχεν.

VARIÆ LECTIONES.

808. Πανθοΐδης) γρ. Πανθοΐδης.

813. Οὐδὲ δάμασσ') γρ. οὐδ' ἐδάμασσ'.

Νείατον ἐς κενεῶνα· διὰ πρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, μέγα δ' ἤκαχε λαὸν Ἀχαιῶν.
Ὡς δ' ὅτε σῦν ἀκάμαντα λέων ἐβιήσατο χάρμῃ,
Τώ τ' ὄρεος κορυφῇσι μέγα φρονέοντε μάχεσθον,
Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης· ἐθέλουσι δὲ πιέμεν ἄμφω·
Πολλὰ δέ τ' ἀσθμαίνοντα λέων ἐδάμασσε βίηφιν·
Ὣς πολέας πέφνοντα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν
Ἕκτωρ Πριαμίδης σχεδὸν ἔγχεϊ θυμὸν ἀπηύρα·
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε,
Πάτροκλ', ἦ που ἔφησθα πόλιν κεραϊζέμεν ἁμὴν,
Τρωϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ἄξειν ἐν νήεσσι φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Νήπιε· τάων δὲ πρόσθ' Ἕκτορος ὠκέες ἵπποι
Ποσσὶν ὀρωρέχαται πολεμίζειν· ἔγχεϊ δ' αὐτὸς
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισι μεταπρέπω, ὅς σφιν ἀμύνω
Ἦμαρ ἀναγκαῖον· σὲ δέ τ' ἐνθάδε γῦπες ἔδονται.
Ἆ δείλ', οὐδέ τοι, ἐσθλὸς ἐὼν, χραίσμησεν Ἀχιλλεὺς,
Ὅς πού τοι μάλα πολλὰ μένων ἐπετέλλετ' ἰόντι,

Imum ad ile; penitùsque æs adegit:
Fragorem verò edidit cadens, magnóque affecit-dolore populū Achivorū.
Ut verò cùm aprum viribus-ingentem leo urget pugnâ,
Hique montis *in* verticibus magnis animis decertant,
Fonte de exiguo, volunt etenim bibere ambo:
Multum autem anhelantem *aprum* leo domat vi:
Sic multos occidenti Menœtii forti filio
Hector Priamides cominùs hastâ animam abstulit:
Et super eum glorians verba alata dixit,
" Patrocle, credidisti utique urbem *te* vastaturum nostram,
" Trojanásque mulieres, libero die erepto,
" Abducturum esse in navibus dilectam in patriam terram,
" Demens! pro his enim Hectoris veloces equi
" Pedibus protensis-ruunt-alacres ad pugnandum: hastáque ipse
" Inter Trojanos bellicosos excello, qui ab ipsis arceo
" Diem servilem: te autem hic vultures comedent.
" Infelix, neque tibi fortis *licèt*, auxilio-fuit Achilles,
" Qui nimirum tibi admodùm multis remanens mandavit proficiscenti,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

822. Ἤκαχε.] Ἐλύπησεν.

823. Ἀκάμαντα.] Ἰσχυρὸν, μέγαν. Ἐβιήσατο.] Κατηγωνίσατο.

825. Πίδακος ἀμφ' ὀλίγης.] Περὶ μικρᾶς πηγῆς.

826. * Ἀσθμαίνοντα.] Φύσει γὰρ πιὼν ὁ σῦς τὸ ἀλλ' αὔξει τῇ δίψῃ· πολλῷ δὲ μᾶλλον διὰ τὴν μάχην ἀσθμαίνει· ἐπὶ ὗν, ἀγωνιζόμενον.

827. Πέφνοντα.] Φονεύοντα.

830. * Κεραϊζέμεν.] Πορθεῖν· * οἷον, τοῖς κέρασι καταβάλλειν. Ἀμήν.] Ἡμετέραν.

833. Τάων πρόσθ' Ἕκτορος.] Τούτων δὲ προπολεμοῦσιν οἱ τοῦ Ἕκτορος ἵπποι· τοῦτ' ἔστιν, αὐτὸς ὁ Ἕκτωρ ἐπ' αὐτῶν ὀχούμενος.

834. Ὀρωρέχαται.] Ἐκτείνονται τρέχοντες, ὁρμῶντες.

836. Ἦμαρ ἀναγκαῖον.] Ἀνάγκης ἡμέραν φησὶ, τοῦ θανάτου ἢ, τὴν δούλειον.

N O T Æ.

825. Πιέμεν ἄμφω) De Priori τοῦ πιέμεν, productâ, vid. suprà, ad *Iliad*. γ'. v. 493.

829. Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα) Ultima τοῦ ἐπευχόμενος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c. ut suprà. v. 711. *Ibid*. Ἔπεα πτερόεντα) *Eustath*. fol. 64. lin. 20. Ὅτι πτερόεντες οἱ λόγοι, διὰ τὸ ταχὺ καὶ διὰ τὴν ἐν αὐτοῖς ἁρμονίαν καὶ εὐσυνθεσίαν· καὶ ὅτι τίμιοι τὸ πτερὸν καθὰ τὸ πτερόν· ἴσως δὲ, καὶ ὅτι τὰς λογίους ὑψοῦντες ἐξαίρουσιν, ὅθεν παρέξεται καὶ τό, Νῦν τις λόγων πτερῷ σε. Jocosè de *Hermogene*, qui *Rhetoricam*, quâ claruerat, amisit, Ἔφασκον γὰρ τοὺς λόγους ἀτεχνῶς καθ' Ὅμηρον πτερόεντας εἶναι· ἀποβεβληκέναι γὰρ αὐτοὺς τὸν Ἑρμογένην, καθάπερ πτερά. *Suidas*, v. Ἑρμογένης. Vid. & in v. Ἑρμοῦ.

834. Ποσσὶν ὀρωρέχαται) Vid. ad λ'. v. 26. v. Ὀρωρέχαται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

826. * Ἀσθμαίνοντα) *Excerpta* MSS.

830. * Κεραϊζέμεν) Πορθεῖν, *Excerpta* MSS. * Οἷον, τοῖς κέρασι καταβάλλειν, ex Vet. *Schol.*

VARIÆ LECTIONES.

825. Πιέμεν) γρ. πινέμεν, vid. Not. in *Textum*.

829. Ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε) γρ. ἔπεα πτερόεντα προσηύδα. MS. Barocc. Oxon.

830. Ἀμὴν) γ. ἁμὴν, Vett. Codd. ἁμῶν, MS. CCC.

838. Πού τοι) γρ. πού σοι. MS. Barocc. Oxon. Ibid. Ἐπετέλλετ') γρ. ἐπέτελλεν, MS. CCC.

Μή μοι πρὶν ἰέναι, Πατρόκλεες ἱπποκέλευθε,
Νῆας ἀνὰ γλαφυράς, πρίν γ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Αἱματόεντα χιτῶνα περὶ στήθεσσι δαΐξαι·
Ὥς πού σε προσέφη, σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφης, Πατρόκλεες ἱππεῦ,
Ἤδη νῦν, Ἕκτορ, μεγάλ' εὔχεο· σοὶ γὰρ ἔδωκε
Νίκην Ζεὺς Κρονίδης καὶ Ἀπόλλων, οἵ μ' ἐδάμασσαν
Ῥηϊδίως· αὐτοὶ γὰρ ἀπ' ὤμων τεύχε' ἕλοντο.
Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν,
Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο, ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ δαμέντες.
Ἀλλά με μοῖρ' ὀλοή, καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός,
Ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος· σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις·
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσιν,
Οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη

" Nè mihi antè revertere, Patrocle equestris,
" Naves ad cavas, quàm Hectoris homicidæ
" Sanguinolentam loricam circa pectora disciderit,
" Sic nimirum te allocutus est, tibique mentes vecordi persuasit.
Eum animam-agens allocutus es, Patrocle eques,
" Jam nunc, Hector, magnis-verbis gloriator: tibi enim dedit
" Victoriam Jupiter Saturnius & Apollo, qui me domuerunt
" Facilè: ipsi enim ab humeris arma detraxerunt.
" Tales verò etiam si mihi viginti occurrissent,
" Omnes hic ibidem periissent, meâ hastâ domiti.
" Sed me fatum perniciosum & Latonæ interfecit filius,
" Eque mortalibus Euphorbus: tu verò me tertius interficis.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in animo recondе tuo,
" Haud sanè ne tu quidem ipse diù in vitâ progredieris, sed tibi jam

ΣΧΟΛΙΑ.

839. Ἱπποκέλευθε] Ἱππικέ.

842. * Σοὶ δὲ φρένας ἄφρονι πεῖθε.] Σὺ δὲ Ἀχιλλεῖ ὑπήκουσας.

843. Ὀλιγοδρανέων.] Ὀλίγον ἰσχύων ἐκ τοῦ τὸ σώματος μέλλων.

850. Σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις.] Ἀντὶ τοῦ, μετὰ πολλοὺς σκυλεύεις· λείπει δὲ, πῶς τρίτος, ἔχων μοῖραν, Ἀπόλλωνα, Εὔφορβον, Ἕκτορα, ἐπιφέρει, Σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις; ἔστι δὲ λέγειν, ὅτι τὴν μοῖραν οὐκ ἐναριθμοῦσιν, ὡς κοινὴν πᾶσιν ἀνθρώποις ἐπικειμένην· ἔνιοι δὲ τὸ ἑξῆς, οὕτως ἀποδιδόασιν· ἀλλά με μοῖρ' ὀλοὴ, καὶ Λητοῦς ἔκτανεν υἱός· Ἀνδρῶν δ' Εὔφορβος τριτάτος· σὺ δέ με ἐξεναρίζεις· ἢ, σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις, ἀντὶ τοῦ πολλοστός.

852. * Βέῃ.] Βιώσῃ· ὡς † Τί νυ βείομαι αἰνὰ παθοῦσα; † Iliad. χ'. v. 431.

NOTÆ.

847. *Τοιοῦτοι δ' εἴπερ μοι ἐείκοσιν ἀντεβόλησαν)* *Patroclus* nè se à Viginti quidem *Hectoribus* sterni posse ait; nisi favens Deus affuisset *Hectori*, sibi contrarius. Et rectè sane in omnibus Pius Poeta Deo O. M. gloriam tribuit Successuum omnimodorum. Ità in *Hebræâ* Doctrinâ, *Goliathus* gigas *Davidi* objicit, se non ab illo solo, sed ab Angelo Dei, *Cervihel* dicto, cæsum; ut ex *Philone* ostendimus, ad *Odyss.* χ'. v. 256.

850. *Σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις)* Variè hic locus effertur; ut *σὺ δ' ἐμὲ τρίτος·* & *σύ με πύματος ἐξεναρίζεις·* & *τρίτατος δὲ σύ μ' ἐξεναρίζεις·* & *τρίτατός σὺ δέ μ' ἐξεναρίζεις·* & *σὺ δὲ πύματος ἐξεναρίζεις.* Quæ Varietas fore orta ex *Grammaticorum* dissentione super numero, aliis, *Μοῖραν* numerantibus, aliis eandem cum *Apolline* supputantibus; ut *Br. Schol.*

852. *Οὔ θην οὐδ' αὐτὸς δηρὸν βέῃ)* Audiendus hic *Eustath.* fol. 1119. lin. 11. Ἔστι δὲ δόξα παλαιὸν, ὡς ὅτι ἀπαλλασσομένη σώματος ἡ ψυχὴ, καὶ θείας φύσεως ἐγγίζουσα, ἔχει τι μαντικῶς. Ἀντίφωντα δέ φασι τὸν Μιλήσιον λέγειν ἐν τῷ περὶ Ὀνείρων, Ὡς ὅτι ἀθροισθῇ ἡ ψυχὴ ἐξ ὅλου τοῦ σώματος πρὸς τὸ ἐκκριθῆναι, μαντικωτάτη γίνεται· καὶ Πλάτων δὲ, ἐν Ἀπολογίᾳ Σωκράτους, φησὶν, Ἐνταῦθα γίγνεσθαι, ἐν ᾧ μάλιστα ἄνθρωποι χρησμῳδοῦσιν, ὅταν μέλλωσιν ἀποθανεῖσθαι. *Posidonius* de *Rhodio* testatur, Illum jam moriturum, sex Sociis mortem prædixisse, & quo quis ordine sequeretur. Vid. *Athenæum*, & *Diodor. Sicul.* Biblioth. Historic. l. 18. in ipso Principio. Ità *Hector* moriens *Achilli* mortem prædixit, χ'. v. 358. &c. Hoc quoque *Hebrææ* Doctrinæ consentaneum; quæ Patriarchas suos & Prophetas, maximè in Vitæ exitu, de Rebus futuris vaticinatos memorat.

NOTÆ IN SCHOLIA.

842. * Σοὶ δὲ φρένας) *Excerpta* MSS.

852. * Βέῃ) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

840. Ἀνὰ) γρ. ἐπὶ, MS. CCC. *Ibid.* Πρίν γ') γρ. πρὶν, MS. *Barocc.* Oxon.

848. Πάντες ἂν αὐτόθ' ὄλοντο) γρ. πάντες κ' αὐτόθ' ὄλοντο, MS. Barocc. *Oxon.* & πάντες κ' αὐτοὶ ὄλοντο, MS. CCC. *Cantabrig.*

850. Σὺ δ' ἐμὲ τρίτος ἐξεναρίζεις) γρ. σὺ δέ με τρίτος ἐξεναρίζεις, vid. Not. ad *Textum*.

Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή,
Χερσὶ δαμέντ' Ἀχιλῆος ἀμύμονος Αἰακίδαο.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε.
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἄϊδόσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα φαίδιμος Ἕκτωρ,
Πατρόκλεις, τί νύ μοι μαντεύεαι αἰπὺν ὄλεθρον;
Τίς δ' οἶδ', εἴκ' Ἀχιλεύς, Θέτιδος πάϊς ἠϋκόμοιο,
Φθήῃ ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσαι;
Ὣς ἄρα φωνήσας δόρυ χάλκεον ἐξ ὠτειλῆς
Εἴρυσε, λὰξ προσβάς· τὸν δ' ὕπτιον ὦσ' ἀπὸ δουρός.
Αὐτίκα δὲ ξὺν δουρὶ μετ' Αὐτομέδοντα βεβήκει,
Ἀντίθεον θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο·
Ἵετο γὰρ βαλέειν· τὸν δ' ἔκφερον ὠκέες ἵπποι
Ἄμβροτοι, οὓς Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα.

" Propè astat mors & fatum violentum,
" Manibus domande Achillis eximii Æacidæ.
Sic illum quidem locutum finis mortis obtexit.
Anima etenim è membris volans adorcum descendit,
Suam sortem lugens, relicto robore virili & juventâ.
Hunc & mortuum allocutus est illustris Hector,
" Patrocle, cur mihi vaticinaris grave exitium?
" Quis verò scit, an Achilles Thetidis filius comas-pulchræ,
" Prior meâ hastâ percussus animam perdiderit?
Sic sanè locutus hastam æream e vulnere
Traxit, calce impresso: illum verò supinum repulit ab hastâ.
Statim autem cum hastâ in Automedontem ibat,
Deo parem famulum velocis Æacidæ:
Cupiebat enim percutere. Illum verò extulerunt veloces equi
Immortales, quos Peleo dii dederunt, splendida dona.

ΣΧΟΛΙΑ.

856. Ἐκ ῥεθέων.] Ἐκ τῶν μελῶν, ἐκ τοῦ σώματος. Πταμένη.] Πετάσασα, ὑποχωρήσασα. Ἄϊδόσδε βεβήκει] Εἰς τὸν ᾅδην κατῆλθε.

857. Πότμον.] Μοῖραν. Γοόωσα.] Λυπηθεῖσα, θρηνοῦσα. Λιποῦσ'.] Καταλιποῦσα. Ἀνδροτῆτα.] Ἀνδρείαν. Ἥβην.] Τὸ σῶμα, τὴν ἡλικίαν.

861. Φθήῃ.] Φθάσῃ.

867. Ἄμβροτοι.] Ἀθάνατοι.

NOTÆ.

855. Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα) Τὸ μιν producitur, in Cæsurâ, vi Toni sui, & Finalis.

856. Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη) Hinc Platonis ψυχῆς πτερά, & Pythagoreorum πτερορρύησις, quod notat Plutarchus, in Homeri Vitâ, Τὸ μὲν δὴ τῶν δογμάτων Πυθαγόρου καὶ Πλάτωνος, γενναιότατόν ἐστι, τὸ εἶναι τὴν ψυχὴν ἀθάνατον· ᾗ καὶ πρῶτα τῷ λόγῳ προσείληφεν ὁ Πλάτων· τίς ἂν τοῦτο πρῶτον ἀπεφήνατο; Ὅμηρος, εἰπὼν ἄλλα τε καὶ ταῦτα, Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη, κτλ.

857. Ὃν πότμον γοόωσα) Ἔδοξε τοῖς παλαιοῖς, ὅτι ἡ ψυχή, τὸ σῶμα λιποῦσα, καὶ μάλιστα ἐν τῇ τῆς ἡλικίας ἀκμῇ, ὠκεῖα πρὸς τὸν θάνατον, ὡς δεδοικυῖα, μὴ μεταγγισθεῖσα ὕστερον προσπέσῃ ἀναξίῳ σώματι. Ex Eustathio, licet non ipsis verbis. Ibid. Λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην] Etymolog. M. v. Ἀνδροτής. λιποῦσ' ἀνδροτῆτα καὶ ἥβην· τὴν ἀνδρείαν σημαίνει καὶ τὴν ἰσχύν· καὶ εἰς τὰς θηλυκὰς ἀποτείνει βαρύνει). πλὴν τοῦ ταχυτής, βραδυτής, ἀνδροτής, δηϊοτής. Prior autem τοῦ ἀνδροτής, sive ἀδροτής legas, ut Hesych. Seberi Index, &c. corripitur, ut Media τοῦ σύγγαμβρος, Euripid. Phœniss. v. 431. Τυδεῖ τε, κἀμοί, σύγγαμβρος γάρ ἐστ' ἐμός· & τοῦ, προσπίτνουσ', ibidem; & Prior ὦ τέκνον, ibidem; & τοῦ, φαίνουσιν, Aristophani. & τοῦ ἔθνος, Pindaro. Ità Martial. l. 5. §. 11. Sardonychas, Smaragdos, Adamantas, Iaspidas uno. Vid. Christophori Wasii Senarius. c. 3. cui titulus, Positio debilis. De Accentu hujusmodi Vocum, ità Eustath. fol. 539. lin. 18. Περὶ δὲ τοῦ τόνου τῆς Δηϊότητος, ὥσπερ καὶ τῆς ταχυτῆτος, καὶ τῆς βραδυτῆτος, καὶ τῶν ὁμοίων προπαροξυτονουμένων, ἀμφιλογεῖται· οἱ μὲν γὰρ συνηγοροῦσιν ὀξέως τονοῦσθαι τὰς αὐτῶν εὐθείας· Δηϊοτής γάρ φασι, καὶ Ταχυτὴς καὶ Βραδυτής· πλείους δὲ ἀντιλέγουσι γενναιότερον, βαρυτονοῦντες καὶ αὐτὰ κατὰ τὸ φιλότης. φιλότητος· κακότης, κακότητος.

VARIÆ LECTIONES.

857. Ἀνδροτῆτα) γρ. ἀδροτῆτα, v. Not. in Text. 861. Φθήῃ) γρ. φθείῃ, & φθαίῃ. MS. CCC. Cantabrig.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ρ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ρ'.

ΠΕρὶ τοῦ Πατρόκλου σώματος καρτερὰ συνίσταται μάχη, καθ' ἣν καὶ Εὔφορβος μὲν ἀναιρεῖται ὑπὸ Μενελάου· Ἕκτωρ δὲ τὴν Ἀχιλλέως ἐνδύεται πανοπλίαν, καὶ ἀνθίσταται τοῖς Ἕλλησιν. Οἱ δὲ περὶ Μενέλαον, Ἀντίλοχον διαπέμπονται πρὸς Ἀχιλλέα, τὸν Πατρόκλου θάνατον * ἀγγελοῦντα. Ὑποδύντες δὲ καὶ ἀείρουσι τὸ σῶμα τοῖς ὤμοις, ἐκφέρουσι τῆς μάχης· οἱ δὲ Αἴαντες προμαχοῦσι καὶ ἀπείργουσι τοὺς πολεμίους.

* Ἀγγελοῦντα) Ità, pro ἀγγέλλοντα, Aldin.

Ἐπιγραφαί.

Ἀριστεία Μενελάου.

Ἄλλως.

Ῥῶ, Δαναοί, Τρῶές τε νέκυν περὶ χεῖρας ἔμισγον.

Ἄλλο.

Ῥῶ, Δαναοί, Τρῶές τε περὶ νέκυν ἀμφιμάχοντο.

Ἄλλο.

Ῥῶ, κρατερὴ ἔρις ἔργου Μενοιτιάδαο πεσόντος.

LIB. XVII.

ΟΥδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Πάτροκλος Τρώεσσι δαμεὶς ἐν δηϊοτῆτι·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ·
Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖν', ὥς τις περὶ πόρτακι μήτηρ,
Πρωτοτόκος, κινυρὴ, οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο·
Ὣς περὶ Πατρόκλῳ βαῖνε ξανθὸς Μενέλαος·
Πρόσθε δέ οἱ δόρυ τ' ἔσχε καὶ ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην,
Τὸν κτάμεναι μεμαὼς, ὅστις τοῦ γ' ἀντίος ἔλθοι.
Οὐδ' ἄρα Πάνθου υἱὸς ἐϋμμελίης ἀμέλησε

NEque latuit Atrei filium, bellicosum Menelaum,
Patroclus à Trojanis domitus in praelio:
Processit itaque per primos-pugnatores armatus corusco aere,
Ipsumque circumiens-protegebat, tanquam aliqua circum vitulum mater,
Tum-primum enixa, querula, non ante experta partum:
Ita circa Patroclum ibat flavus Menelaus:
Praetendit verò ipsi hastamque & clypeum undique aequale,
Eum interficere paratus, quicunque illi obvius veniret.
Neque verò Panthi filius hastae-peritiâ-insignis neglexit

ΣΧΟΛΙΑ.

2. ΤΡώεσσι δαμείς.] Ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθείς.

4. Ἀμφὶ δ' ἄρ' αὐτῷ βαῖνε.] Περιέβαινε δὲ, καὶ ὑπερεμάχει αὐτοῦ. * Πόρτακι.] Νεογνῇ βοΐ, οἱονεὶ πόρει· ὑποκοριστικῶς, ἀντὶ τοῦ, πόρτι· τελικῶς δὲ τὸ ὄνομα παρὰ Ποιητῇ λέγεται· πόρταξ, ὡς νῦν· καὶ πόρις· καὶ πόρτις· * λέγεται δὲ, παρὰ τὸ νεωστὶ πορεύεσθαι, τοῦτ' ἔστι βαίνειν.

5. Πρωτοτόκος.] Πρώτως τεκοῦσα τὸ ἐν τόκῳ, παροξυτόνως, ὡς ἐνεργητικόν· προπαροξυτόνως δὲ, δηλοῖ ἡ λέξις τὴν πρώτως τεχθεῖσαν. Κινυρή.] Ὀδυρτικὴ, θρηνητικὴ, * οἰκτρόφωνος· κυρίως δὲ ἐπὶ, τῆς βοός. Οὐ πρὶν εἰδυῖα τόκοιο.] Οὐ πρότερον οὖσα ἔμπειρος τοκετοῦ. * Σημειώσαι δὲ, ὅτι εἰκάζει τὸν Μενέλαον οὐ βιαίῳ τινὶ ζώῳ, ἀλλὰ συμπαθεῖ, καὶ φιλοτόκῳ.

9. Ἐϋμμελίης.] Ἤτοι ὁ καλὰ μέλη ἔχων καὶ εὔμορφος· ἢ, ὁ τῇ μελίᾳ χαίρων, τοῦτ' ἔστι πολεμικὸς καὶ ἀνδρεῖος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

4. * Quae inter Duos *Asteriscos*, *Excerpta* MSS. suppeditant; excepto quod male ibi πόρταξ, & πόρτις· & λέγεται δὲ, addo, ad sequentia meliùs connectenda.

5. * Οἰκτρόφωνος &c. *Excerpta* MSS. * Σημειώσαι &c. Haec ex *Eustathio*.

10 Πατρό-

Πατρόκλοιο πεσόντος ἀμύμονος· ἄγχι δ' ἄρ' αὐτοῦ
Ἔστη, καὶ προσέειπεν ἀρηΐφιλον Μενέλαον,
Ἀτρείδη Μενέλαε, διοτρεφὲς, ὄρχαμε λαῶν,
Χάζεο, λεῖπε δὲ νεκρὸν, ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα·
Οὐ γάρ τις πρότερος Τρώων κλειτῶν τ' ἐπικούρων
Πάτροκλον βάλε δουρὶ κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην·
Τῷ με ἔα κλέος ἐσθλὸν ἐνὶ Τρώεσσιν ἀρέσθαι,
Μή σε βάλω, ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ζεῦ πάτερ, οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι.
Οὔτ' οὖν πορδάλιος τόσον μένος, οὔτε λέοντος,
Οὔτε συὸς κάπρου ὀλοόφρονος, οὗ τε μέγιστος
Θυμὸς ἐνὶ στήθεσσι περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει,
Ὅσσον Πάνθου υἷες ἐϋμμελίαι φρονέουσιν.
Οὐδὲ μὲν οὐδὲ βίη Ὑπερήνορος ἱπποδάμοιο
Ἧς ἥβης ἀπόνηθ', ὅτε μ' ὤνατο, καί μ' ὑπέμεινε·
Καί μ' ἔφατ' ἐν Δαναοῖσιν ἐλέγχιστον πολεμιστὴν
Ἔμμεναι· οὐδέ ἑ φημὶ πόδεσσί γε οἷσι κιόντα,
Εὐφρῆναι ἄλοχόν τε φίλην, κεδνούς τε τοκῆας.

Patroclum stratum eximium: propè autem ipsum
Stetit, & allocutus est bellicosum Menelaum,
" Atrida Menelaë, Jovis-alumne, dux populorum,
" Recede, linque verò mortuum, sinitoque spolia cruenta:
" Non enim aliquis prior Trojanorum inclytorumque sociorum
" Patroclum percussit hastâ in asperâ pugnâ:
" Quare me sine gloriam magnam inter Trojanos reportare,
" Nè te percutiam, dulcémque animam eripiam.
Hunc graviter gemens allocutus est flavus Menelaus,
" Jupiter pater, haud sanè decorum supra-vires gloriari.
" Nec verò pantheræ tanti spiritus, neque leonis,
" Neque suis apri infesti, (cujus tamen maximus
" Animus in pectoribus supra modum robore truculentus effertur)
" Quantam Panthi filii hastæ-peritiâ-insignes ferociam-spirant.
" Atqui neque vis Hyperenoris equûm-domitoris
" Suæ juventutis fructû-percepit, cùm me vilipendit, & me expectavit,
" Et me putavit inter Danaos ignavissimum bellatorem
" Esse. Neque ipsum puto ; edibus suis reversum,
" Oblectâsse uxorémque dilectam, venerandosque parentes.

ΣΧΟΛΙΑ.

13. Ἔα δ' ἔναρα βροτόεντα.] Ἔκειντο γὰρ ἐπὶ τῆς γῆς, λύσαντος αὐτὰ Ἀπόλλωνος.

16. Ἀρέσθαι.] Ἀπενέγκασθαι, κτήσασθαι.

17. Ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι.] Ἀφέλωμαι σου τὴν προσφιλεστάτην ψυχήν.

19. Ὑπέρβιον.] Ὑπερβίως, ὑπερηφάνως. Εὐχετάασθαι.] Αὐχεῖν, καυχᾶσθαι.

20. Πορδάλιος.] Πάρδαλις, τὸ ζῶον· ἡ δὲ λέξις, παρὰ τὸ ... ἀπὸ τοῦ ... [illegible]

22. Περὶ σθένεϊ βλεμεαίνει.] Περὶ τὸ ἑαυτοῦ σθένος ἐνθουσιωδῶς βλέπει, καὶ μετὰ πολλῆς δυνάμεως.

25. Ἧς ἥβης ἀπόνηθ'.] Τῆς ἰδίας ἀκμῆς, ὅ ἐστι νεότητος, ἀπήλαυσεν. Ὤνατο.] Ἐξεφαύλισεν, ὠνείδισεν, ἐμέμψατο.

26. Ἔφατο.] Νῦν, ἐλογίσατο· οὐ γὰρ εἶπε.

28. Κεδνούς.] Κηδεμονικούς, ἐντίμους· * ὧν κήδεται.

NOTÆ.

17. Ἀπὸ δὲ μελιηδέα θυμὸν ἕλωμαι) Τὸ δὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante μ'. Hic Versus ità *Latinè* apud *Senecam*, Epist. 8. *Quòd nisi quiêris, Menelae, hâc dextrâ occides.*

19. Οὐ μὲν καλὸν ὑπέρβιον εὐχετάασθαι) Vid. *Duporti* Gnomolog. in locum.

25. Ἀπόνηθ') Τὸ ὅλον, Ἀπόνητο, de quâ Voce, *Etymolog.* M. v. Ἀπόνασθαι, & Ἀπόναιο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

28. * Ὧν κήδεταί τις &c. *Excerpta* MSS. quæ illustrat *Ovid.* Metamorph. l. 15. §. 3. *Ille ego* Pythagoras, Trojani *tempore belli*, Panthoïdes Euphorbus *eram ; cui pectore quondam Hæsit in adverso gravis hasta Minoris* Atridæ. *Cognovi Clypeum, lævæ gestamina nostræ, Nuper* Abantæis *Templo* Junonis *in* Argis. *Pausan.* Cor. c. 17. Ἐν δεξιᾷ δὲ, κλίνη τῆς Ἥρας· καὶ ἀνάθημα, Ἀσπὶς ἣν Μενέλαός ποτε ἀφείλετο Εὔφορβον ἐν Ἰλίῳ.

VARIÆ LECTIONES.

13. Ἔα) γρ. ἐᾶν, MS. *Barocc.* Oxon. ut * ὁ v. 347.

20. Πορδάλιος) γρ. παρδάλιος, *Br. Schol.* & *Plutarch.* Vitâ *Homer.* Vid. *Eust.* & *Etym.* M. v. Πάρδαλις.

21. Κάπρου ὀλοόφρονος) γρ. κάπρου τ' ὀλοόφρονος, *Plutarch.* ibid.

22. Περὶ σθένεϊ) γρ. περισθενέϊ, & μέγα σθένεϊ.

23. Φρονέουσι) γρ. φορέουσι, *Eustath.* fol. 1122. lin. 53.

Ὧς

Ὣς θὴν καὶ σὸν ἐγὼ λύσω μένος, εἴκε μευ ἄντα
Στήῃς· ἀλλά σ' ἐγὼν ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Ὣς φάτο· τὸν δ' οὐ πεῖθεν· ἀμειβόμενος δὲ προσηύδα,
Νῦν μὲν δὴ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἦ μάλα τίσεις
Γνωτὸν ἐμὸν, τὸν ἔπεφνες· ἐπευχόμενος δ' ἀγορεύεις·
Χήρωσας δὲ γυναῖκα μυχῷ θαλάμοιο νέοιο,
Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας.
Ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην,
Εἴκεν ἐγὼ κεφαλήν τε τεὴν καὶ τεύχε' ἐνείκας,
Πάνθῳ ἐν χείρεσσι βάλω καὶ Φρόντιδι δίῃ·
Ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρὸν ἀπείρητος πόνος ἔσται,
Οὐδέ τ' ἀδήϊτος, οὔτ' ἀλκῆς, οὔτε φόβοιο.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν, ἀνεγνάμφθη δέ οἱ αἰχμὴ
Ἀσπίδ' ἐν κρατερῇ· ὁ δὲ δεύτερος ὤρνυτο χαλκῷ
Ἀτρεΐδης Μενέλαος, ἐπευξάμενος Διῒ πατρί.
Ἂψ δ' ἀναχαζομένοιο κατὰ στομάχοιο θέμεθλα

« Sic certè & tuum ego solvam robur, si me contra
« Steteris. sed te ego recedentem hortor
« In turbam abire, neque adversus consistas mihi,
« Antequam aliquod malum passus fueris. Factū verò et stultus agnovit.
Sic dixit; Illi verò non persuasit; sed vicissim affatus est,
« Nunc ergo jam, Menelae Jovis-alumne, omnino certè ultionē dabis
« Fratri meo, quem interfecisti; & jactabundus prædicas:
« Viduāsti etenim uxorem in conclavi thalami recentis,
« Immensumque parentibus luctum & mœrorem fecisti.
« Ipsis equidem miseris luctûs finis essem,
« Si quidem ego caputque tuum & arma reportata,
« Pantho in manus dedero & Phrontidi nobili:
« Sed non quidem jam diutius intentatus labor erit,
« Neque certaminis-expers, neque virtutis, neque terroris.
Sic fatus, ferit clypeum undique æquale:
Neque perrupit æs, recurvata etenim est ei cuspis
Scuto in valido. Hic verò secundus impetum-fecit ære
Atrides Menelaus, precatus Jovem patrem.
Pedem autem retrahentis gulam imam

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

τε καὶ Φρυγίζει· Φασὶ δὲ, Πυθαγόραν, ἐν τῷ ναῷ τῆς Ἄργους Ἡραίῳ, ἀσπίδα χαλκῆν θεασάμενον, εἰπεῖν, ὡς ταύτην φορῶν ἀνῃρέθη ὑπὸ Μενελάου, Εὔφορβος ὤν· στρέψαντας δὲ αὐτὴν Ἀργείους ἰδεῖν Ἐπίγραμμα, ΕΥΦΟΡΒΟΣ.

29. Ὣς θην.] Ὣς δή.

32. Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.] Τοῦτο ἀπὸ παροιμίας εἴληπται· νήπιος γὰρ καὶ ἄφρων ὅς ἐστι, μετὰ τὸ πραχθῆναι τὸ κακὸν, θεραπεύειν καὶ ἐπανορθοῦν αὐτὸ ζητεῖ· ὁ γὰρ ἄφρων οὐ προορᾷ τὸ μέλλον, ἀλλὰ πραχθὲν γινώσκει.

35. Γνωτὸν ἐμόν.] Ἀντὶ τοῦ, τιμωρίαν δώσεις ὑπὲρ τοῦ ἐμοῦ γνωτοῦ· ὅ ἐστιν, ἀδελφοῦ.

36. Χήρωσας.] Χήραν καὶ ἔρημον ἐποίησας. Θαλάμοιο νέοιο.] Νεωστὶ κατασκευασμένου, προσφάτου.

37. Ἀρητόν.] Ἤτοι βλαβερὸν, παρὰ τὴν ἀρὴν, ὅ ἐστι βλάβην· ἢ τὸ ἀπευκτόν· ἐπειδὴ δὲ τὸ χαῖρον.

38. Ἦ κέ σφιν δειλοῖσι γόου κατάπαυμα γενοίμην.] Καταπαύσαιμι τοῦ θρήνου τοὺς ἀθλίους γονέας τοῦ Ὑπερήνορος, ἀνελών σε, καὶ καρατομήσας δώσω τὴν κεφαλήν σου, καὶ τὰ ὅπλα αὐτοῖς. Κατάπαυμα.]] Κατάπαυσις.

40. Φρόντιδι.] Ὄνομα κύριον τῆς Πάνθου γυναικὸς, ἡ Φρόντις· τὴν παρατέλευτον συλλαβὴν δεῖ ὀξυτονεῖν· ἔστι δὲ κύριον θηλυκόν· ἔστι καὶ ἀρσενικὸν, ὁ Φρόντις, ἐν Ὀδυσσείᾳ.

41. Ἀλλ' οὐ μὰν ἔτι δηρόν.] Ἀλλ' οὐδαμῶς ἐπὶ πολὺν χρόνον ἄπειρος γενήσεται τῆς ἀλλήλων δυνάμεως καὶ μάχης. Πόνος.] Ἔργον, πρᾶξις.

42. Ἀδήϊτος.] Χωρὶς μάχης, ἀφιλόνεικος.

47. Ἀναχαζομένοιο.] Ἀναχωροῦντος. Κατὰ στομά-

N O T Æ.

32. Ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω) Vid. *Duport.* Gnomolog. in locum.

Variæ Lectiones.

30. Στήῃς) γρ. Σταίης. *Ibid.* Ἐγὼν) γρ. ἐγώ.

32. Ῥεχθὲν δέ τε) γρ. ῥεχθὲν δέ τι.

37. Ἀρητὸν) γρ. ἄρρητον, *Eustath.* fol. 1124. l. 52.

42. Ἀδήϊτος) γρ. ἀδήριτος, ab *Homerico* δηριάασθαι. *Ibid.* Οὐδ' ἀλκῆς, οὐδὲ φόβοιο) γρ. ἠδ' utrobique, MS. *Barocc.* Oxon.

44. Οὐδ' ἔρρηξεν χαλκὸν) γρ. οὐδ' ἔρρηξε χαλκός, MS. CCC. & *Eustath.* fol. 1125. lin. 23. *Ibidem*, Ἀνεγνάμφθη) γρ. ἀνεγνάφθη, *Etymolog.* M. v. Γνάμπτω.

45. Ἀσπίδ' ἐν κρατερῇ) γρ. ἀσπίδ' ἐνὶ κρατερῇ. MS. Barocc. Oxon. Ibid. Ὤρνυτο) γρ. ὄρνυτο, *Id.* MS.

47. Ἀναχαζομένοιο) γρ. ἀναχαζομένου, malè olim, in Edit. *Shorting*.

Νύξ,

Νύξ', ἐπὶ δ' αὐτὸς ἔρεισε, βαρείῃ χειρὶ πιθήσας·
Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἵματί οἱ δεύοντο κόμαι, Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι,
Πλοχμοί θ', οἳ χρυσῷ τε καὶ ἀργύρῳ ἐσφήκωντο.
Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνὴρ ἐριθηλὲς ἐλαίης
Χώρῳ ἐν οἰοπόλῳ, ὅθ' ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ,
Καλὸν, τηλεθάον, τὸ δέ τε πνοιαὶ δονέουσι
Παντοίων ἀνέμων, καί τε βρύει ἄνθεϊ λευκῷ·
Ἐλθὼν δ' ἐξαπίνης ἄνεμος, σὺν λαίλαπι πολλῇ,
Βόθρου τ' ἐξέστρεψε καὶ ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ·
Τοῖον Πάνθου υἱὸν ἐϋμμελίην Εὔφορβον
Ἀτρείδης Μενέλαος, ἐπεὶ κτάνε, τεύχε' ἐσύλα.
Ὡς δ' ὅτε τίς τε λέων ὀρεσίτροφος, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Βοσκομένης ἀγέλης βοῦν ἁρπάσῃ, ἥτις ἀρίστη·
Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε, λαβὼν κρατεροῖσιν ὀδοῦσι,

Percussit, & ipse connixus-imprimebat, robustâ manu fretus:
E-regione autem mollem per cervicem abiit cuspis.
Fragorem itaque edidit cadens, sonituque dedere arma super ipsum.
Sanguine ei rigabantur comæ, Gratiis similes,
Cincinnique, qui auróque & argento constricti erant:
Qualem verò nutrit plantam vir latè-frondentem olivæ
Loco in solitario, ubi abundè scaturit aqua,
Pulchram, germinantem, quam flatus motant
Omnium ventorum, & pullulat flore albo:
Veniens autem repentè ventus cum turbine multo,
Fossáque evertit, & extendit super terram:
Talem Panthi filium hastæ-peritiâ-insignem Euphorbum
Atrides Menelaus, postquam interfecerat, armis spoliabat.
Ut verò quando quis leo in-montibus-nutritus, robore fretus,
Pascentis armenti bovem rapuerit, quæ optima:
Hujus demùm cervicem frangit, correptam validis dentibus,

ΣΧΟΛΙΑ.

χειο θέμεθλα.] Κατὰ τὴν ἀρχὴν, καὶ ἧττον τοῦ στομάχου· ὅ ἐστι τοῦ βρόχθου, οὐ μὴν τῆς κοιλίας. Θέμεθλα.] Ῥίζαι, βάσεις.

48. Ἔρεισεν.] Ἤρεισεν, ἐπιβάρησε. Χειρὶ πιθήσας.] Ἐπακολουθήσας τῇ χειρί.

49. Αὐχένος.] Σπονδύλου ἢ τραχήλου. Ἀκωκή.] Ἡ ἐπιδορατίς.

51. Δεύοντο.] Νῦν, ἐβρέχοντο. Χαρίτεσσιν ὁμοῖαι.] Ἀντὶ τοῦ, ταῖς τῶν Χαρίτων κόμαις ἴσαι· ἀπίθανον δέ ἐστιν· ἀμόρφωτος γὰρ ἡ κόμη, εἰ μὴ οὕτως. Μακεδόνες δὲ, καὶ Κύπριοι Χάριτας λέγουσι τὰς συνεστραμμένας καὶ ὕλας μυρσίνας, ἃς φαμὲν στεφανίτιδας.

52. Πλοχμοί.] Πλόκαμοι. Ἐσφήκωντο.] Ἐσφιγμένοι ἦσαν, ἐδέδεντο· ὅθεν καὶ σφήκωμα εἴρηται· ἢ ὅτι πεπλεγμένοι ἦσαν.

53. Ἔρνος.] Φυτόν. Οἷον δὲ τρέφει ἔρνος ἀνήρ.] Ποσειδῶν καὶ Ἀθηνᾶ περὶ τῆς Ἀττικῆς ἐφιλονείκουν· καὶ Ποσειδῶν μὲν ἐπὶ τῆς ἀκροπόλεως τῆς Ἀττικῆς κρούσας τῇ τριαίνῃ κῦμα θαλάσσης ἐποίησεν ἀναδοθῆναι. Ἀθηνᾶ δὲ ἐλαίαν· κριτὴς δὲ αὐτῶν γενόμενος Κέκροψ, ὁ τότε τῆς Ἀττικῆς βασιλεὺς, τῇ θεᾷ προσένειμε τὴν χώραν, εἰπὼν, ὅτι θάλασσα μὲν ἐστὶ πανταχοῦ. τὸ δὲ φυτὸν τῆς ἐλαίας ἴδιον Ἀθηνᾶς· ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ. Ἐριθηλές.] Μεγάλως θάλλον, εὐθαλές.

54. Οἰοπόλῳ.] Ἤτοι ἐρήμῳ, καὶ μονήρει· ἢ, ἐν ᾧ οἶς πολεῖσθαι, καὶ ἀναστρέφεσθαι δύναται· ὅ ἐστι βόσκεσθαι. Ἅλις.] Πολὺ, ἀρκετῶς. Ἀναβέβροχεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἀναπέπωκεν· ἐὰν δὲ, ἀναβέβρυχε, δηλοῖ τὸ ἀναβρύειν· ὅ ἐστιν ἀναπηδᾷν, καὶ ἀναβάλλεσθαι μετὰ ψόφου.

55. Τηλεθάον.] Πάνυ θάλλον, εὐανθές. Δονέουσι.] Δονοῦσι, κινοῦσι.

56. Βρύει.] Θάλλει, γέμει.

58. Βόθρου.] Βάθους τοῦ ὀρύγματος. Ἐξετάνυσεν.] Ἐξέτεινεν, ἥπλωσεν.

61. Ὀρεσίτροφος.] Ὁ ἐν ὄρει τεθραμμένος.

NOTÆ.

52. Ἐσφήκωντο) *Vid.* Suidam, & *Etymolog.* M. v. Ἐσφηκωμένον.

54. Ἅλις ἀναβέβρυχεν ὕδωρ) *Ultima* τοῦ ἅλις producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*. De Voce, Ἀναβέβρυχεν, Confer *Etymolog.* M. v. Ἀναβέβρυχεν.

58. Ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ) *Eustath.* fol. 1126. lin. 1. Ἐξετάνυσσ' ἐπὶ γαίῃ. Verùm MS.CCC. apertè legit ἐξετάνυσσ', & hanc *Lectionem* omninò præferendam passim probo. Confer *Job.* c. 14 v. 2.

63. Τῆς δ' ἐξ αὐχέν' ἔαξε — ὀδοῦσι) Hæc *Leonum* Sagacitas, nè Taurorum Cornibus impetantur, passim celebratur à *Naturæ* Mystis.

VARIÆ LECTIONES.

52. Ἐσφήκωντο) γρ. ἐσφηκῶντο.

54. Ἀναβέβρυχεν) γρ. ἀναβέβροχεν, *Br. Schol.* & *Eustath.* fol. 1126. lin. 33. & ἀναβέβρυκεν, *Etymolog.* M. v. Item, ἀναβέβραχεν.

55. Τὸ δέ τε πνοιαί) γρ. τὸν δέ τε πνοιαί, non æquè bené.

58. Ἐξετάνυσσ') γρ. ἐξετίνασσ', non æquè bené!

60. Τῆς δ' ἐξ) γρ. τῇ δ' ἐξ.

Πρῶτον, ἔπειτα δέ θ' αἷμα καὶ ἔγκατα πάντα λαφύσσει
Δῃῶν, ἀμφὶ δὲ τόν γε κύνες τ' ἄνδρες τε νομῆες
Πολλὰ μάλ' ἰύζουσιν ἀπόπροθεν, οὐδ' ἐθέλουσιν
Ἀντίον ἐλθέμεναι· μάλα γὰρ χλωρὸν δέος αἱρεῖ·
Ὣς τῶν οὔ τινι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐτόλμα
Ἀντίον ἐλθέμεναι Μενελάου κυδαλίμοιο.
Ἔνθα κε ῥεῖα φέροι κλυτὰ τεύχεα Πανθοΐδαο
Ἀτρεΐδης, εἰ μή οἱ ἀγάσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ Ἕκτορ' ἐπῶρσε, θοῷ ἀτάλαντον Ἄρηϊ,
Ἀνέρι εἰσάμενος Κικόνων ἡγήτορι Μέντῃ·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα διώκων
Ἵππους Αἰακίδαο δαΐφρονος· οἱ δ' ἀλεγεινοὶ
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, ἠδ' ὀχέεσθαι,
Ἄλλῳ γ', ἢ Ἀχιλῆϊ, τὸν ἀθανάτη τέκε μήτηρ.
Τόφρα δέ τοι Μενέλαος, ἀρήϊος Ἀτρέος υἱὸς,
Πατρόκλῳ περιβὰς, Τρώων τὸν ἄριστον ἔπεφνε,
Πανθοΐδην Εὔφορβον, ἔπαυσε δὲ θούριδος ἀλκῆς.
Ὣς εἰπὼν, ὁ μὲν αὖτις ἔβη θεὸς ἂμ πόνον ἀνδρῶν·
Ἕκτορα δ' αἰνὸν ἄχος πύκασε φρένας ἀμφὶ μελαίνας·
Πάπτηνεν δ' ἄρ' ἔπειτα κατὰ στίχας· αὐτίκα δ' ἔγνω
Τὸν μὲν ἀπαινύμενον κλυτὰ τεύχεα, τὸν δ' ἐπὶ γαίῃ
Κείμενον· ἔρρει δ' αἷμα κατ' οὐταμένην ὠτειλήν.

Primum, deinde verò sanguinémque & viscera omnia haurit
Dilanians; circum autem hunc canésque virique pastores
Crebrò admodum clamant è longinquo, neque animus fert
Contra ire; valde enim pallidus timor occupat:
Sic horum nemini animus in pectoribus audebat
Contra ire Menelaum gloriâ-sublimem.
Tunc quidem facilè abstulisset inclyta arma Panthoidæ
Atrides, nisi ipsi invidisset Phœbus Apollo,
Qui in eum Hectorem incitavit veloci parem Marti,
Viro se-assimulato Ciconum ductori Mentæ:
Et ipsum elatâ voce verbis alatis allocutus est,
" Hector, nunc tu quidem sic curris, quos-non assequeris persequens
" Equos Æacidæ bellicosi; hi verò difficiles
" Viris mortalibus domitu, & equitatu,
" Alii saltem, quàm Achilli, quem immortalis peperit mater.
" Interim tibi Menelaus, Mavortius Atrei filius,
" Patroclum protegens, Trojanorum fortissimum occidit
" Panthoidem Euphorbum, finemque imposuit impetuosæ fortitudini.
Sic fatus, is quidem rursus abiit deus per-laborem virorum:
Hectorem verò gravis dolor circumtexit mentes profundas.
Circumspectabat igitur deinde per ordines; statimque animadvertit
Hunc quidem auferentem inclyta arma, illum autem in terrâ
Jacentem. Fluebat verò sanguis per inflictum vulnus.

ΣΧΟΛΙΑ.

64. Λαφύσσει.] Λάπτει· ὅ ἐστι, μετὰ σκυλμοῦ λάπτει, καὶ μετὰ σπαραγμοῦ, ἐσθίει.

65. Δῃῶν.] Διακόπτων, διαιρῶν.

66. Ἰύζουσι.] Ἀγροικικῇ φωνῇ προσφθέγγονται, θορυβοῦσι. Πεποίηται δὲ ἡ λέξις παρὰ τὸ ἰοὺ ἐπίρρημα.

67. Χλωρόν.] Νῦν, χλωροποιόν, ὠχρόν.

71. Ἀγάσσατο.] Ἐφθόνησε.

73. Κικόνων.] Κίκονες, ἔθνος Θρᾳκῶν.

75. Ἀκίχητα.] Ἀκιχήτως, ἀκαταλήπτως, ἀφθάστως.

76. Ἀλεγεινοί.] Ἀλγεινοί, δυσχείρωτοι.

77. Ὀχέεσθαι.] Ἐποχεῖσθαι.

83. Μελαίνας.] Νῦν, συνετάς.

85. Ἀπαινύμενον.] Ἀφαιρούμενον. Ἐπὶ γαίῃ.] Ἐπὶ τῇ γῇ.

86. Ὠτειλήν.] Τὸ ἐκ βολῆς τραῦμα.

NOTÆ.

75. Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα διώκων) *Eustath.* fol. 1128. lin. 7. Τὸ δὲ πλῆρες τῆς συντάξεως, τοιοῦτον. Σὺ μὲν ὧδε θέεις· εἶτα, ὡς ἐξ ἄλλης ἀρχῆς, ἀκίχητα διώκων Ἵππους Αἰακίδαο, καὶ τὸ ἑξῆς. Ποσειδώνιος δὲ, φασιν, ὁ Ἀριστάρχου ἀναγνώστης, οὕτω λέγει, Σὺ μὲν ὧδε θέεις ἀκίχητα· εἶτα, διώκων ἵππους Αἰακίδαο· καὶ τὸν Ἀρίσταρχον ἀποδέξασθαι τοῦτο.

VARIÆ LECTIONES.

65. Δῃῶν) γρ. δηϊῶν, MS. *Barocc.* Oxon.

75. Ἕκτορ, νῦν σὺ μὲν ὧδε θέεις, ἀκίχητα) γρ. θέεις ἀκίχητα. Vid. Not. in *Textum.*

82. Αὖτις) γρ. αὖθις, MS. Barocc. Oxon. Ibid. Ἂμ πόνον) γρ. ἀν πόνον.

83. Ἀμφὶ μελαίνας) γρ. ἀμφιμελαίνας, *Eustath.* fol. 1128. lin. 34.

86. Ἔρρει) γρ. ἔρρεε. *Ibid.* Οὐταμένην ὠτειλήν) γρ. οὐταμένης ὠτειλῆς, MS. CCC.

Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ὀξέα κεκληγὼς, φλογὶ εἴκελος Ἡφαίστοιο
Ἀσβέστῳ· οὐδ' ἦα * λάθ' Ἀτρέος ὀξὺ βοήσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ὤ μοι ἐγὼν, εἰ μέν κε λίπω κατὰ τεύχεα καλὰ,
Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς,
Μή τίς μοι Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται·
Εἰ δέ κεν Ἕκτορι μοῦνος ἐὼν καὶ Τρωσὶ μάχωμαι
Αἰδεσθεὶς, μήπως με περιστείωσ' ἕνα πολλοί·
Τρῶας δ' ἐνθάδε πάντας ἄγει κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι,
Ὅν κε θεὸς τιμᾷ, τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη·

Processit itaque per primos pugnatores, armatus corusco ære,
Acutum clamans, flammæ similis Vulcani
Inextinguibili. Neque filium latuit Atrei acutum vociferans.
Ingemiscens verò dixit ad suum magnum animum,
" Hei mihi; si quidem dereliquero arma pulchra,
" Patroclumque, qui jacet meum propter hic honorem,
" Vereor, ne quis mihi Danaorum succenseat, qui viderit:
" Si verò cum Hectore solus & Trojanis pugnem
" Præ-verecundiâ à fuga, metuo, ne quà me circumveniant unum multi:
" Trojanos enim huc omnes adducit pugnam expeditè-ciens Hector.
" Sed cur mihi hæc meus secum-disseruit animus?
" Quandocunque homo velit adversus deum cum viro pugnare,
" Quem deus honorat, statim in eum magna clades devolvitur:

ΣΧΟΛΙΑ.

88. Ὀξέα.] Μεγάλα. Ἡφαίστοιο.] Νῦν, πυρός.

90. Πρὸς ὃν.] Πρὸς τὸν ἴδιον.

92. Πάτροκλόν θ', ὃς κεῖται ἐμῆς ἕνεκ' ἐνθάδε τιμῆς.] Ἀντὶ τοῦ, ὃς ἐμὲ τιμήσας κεῖται· ἢ, ὃς κεῖται ἕνεκα τοῦ ἐμὲ τιμωρῆσαι τοὺς Τρῶας.

95. Περιστείωσι.] Περιστοιχίσωσι, περιστῶσι.

97. Διελέξατο.] Διελογίσατο.

98. * Πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι.] Πρὸς, σημαίνει νῦν, παρὰ, ἤγουν, παρὰ τὴν γνώμην τοῦ θεοῦ οἷον, πρὸς Τρώων, παρὰ Τρώων δηλονότι.* Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλῃ πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι.] Ὁπότ' ἂν φησὶν ἐθέλει τις ἀνθρώπῳ μάχεσθαι, ὃν θεὸς προέστηκεν, ἐν κακοῖσι γίνεται· ὅ ἐστι, διὰ φωτὸς ἐνεργοῦντι δαίμονι μαχόμενος· ἀντὶ τοῦ, δι' ἀνθρώπου· ὃς γὰρ ἂν δι' ἀνθρώπου θεῷ μάχεται.

99. Τάχα οἱ μέγα πῆμα κυλίσθη.] Ἐπηνέχθη, ἐπῆλθε κακόν τι αὐτῷ ἐκ θεοῦ.

NOTÆ.

* leg. Οὗ θεὸς προέστηκεν αὐτὸς, κλ.

88. Εἴκελος) Ità MS. Barocc. *Oxon.* rectè, quare ἴκελος, ad *Var. Lect.* relego. Vid. ad ι'. v. 53. & infrà, v. 281.

89. Ἀσβέστῳ· οὐδ' ἦα * λάθ' Ἀτρέος) Ità omninò legendum probo, pro, Ἀσβέστῳ· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος ob Versum; cùm ἦα, pro υἱὸν, sit *Homericum*, ut ἦας, pro υἱὸς, & τὸ λάθ', pro λάθεν, aut ἔλαθεν, benè ponatur, ut suprà, v. 1. Οὐδ' ἔλαθ' Ἀτρέος υἱὸν, & ί. v. 533. Ἢ λάθ', ἢ οὐκ ἐνόησεν, ut in Not. ad *Textum*. Qui hoc non viderunt, τοῦ ἀσβέστῳ *Mediam* corripere sunt coacti, vel *Ultimam*, per *Synalœphen*, elidere, more *Latinorum*, nec *Græcis* inusitato; ut docemus, ad *Euripid.* Orest. v. 596. & *Phœniss.* v. 19. vel ἀσβέστῳ statuebant Legendum; quod minus displicebat.

93. Μήτις μοὶ Δαναῶν νεμεσήσεται)) Φωνοσφάλματι ... τοῦ Δεῖδω, ἢ τινὸς τοιούτου. De quâ re diximus, ad π'. v. 559. Idem mox dicendum, ad v. 95.

96 Κορυθαίολος Ἕκτωρ) *Porphyrius*, Οὐκ οἶδα, ὅθεν τῶν Γραμματικῶν τινες τὸ αἰολοπώλους ἀπέδοσαν, καὶ πόδας αἰόλος ἵππος, καὶ τὸ αἰόλον ὄφιν· οὐκ ἔστι δὲ ὥστε ἄλλο σημαίνει τὸ ταχὺν, ἀπὸ ... τῆς αἰόλης. Ex MSS. *Schol.* protulit Clariss. *Ezekiel Spanheim.* ad *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 91. & *Br. Schol.* ad *Iliad.* β'. v. 816.

97. Ὁππότ' ἀνὴρ ἐθέλει πρὸς δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι) Huc refer illud *Antholog.* l. 1. fol. 115. Ὅστις ... τις ἄνδρα, τὸν φιλεῖ θεὸς. Οὗτος μεγίστῳ ... Φανερῶς γὰρ αὐτὸς τῷ θεῷ κορύσσεται. Vid. *Prælect.* nostr. *Sophocl.* §. xi. in ipso exitu.

99. Ὃν κε θεὸς τιμᾷ) Post hunc Versum, Hic olim sequebatur, qui & benè nunc mihi videtur restituendus, Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσησ', ὃς ἀμείνονι φωτὶ

NOTÆ IN SCHOLIA.

98. * Πρὸς Δαίμονα φωτὶ μάχεσθαι) Hoc *Scholion*, inter *Asteriscos* inclusum, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

88. Εἴκελος) γρ. ἴκελος, vid. Not. in *Textum*.

89. Ἀσβέστῳ· οὐδ' ἦα λάθ' Ἀτρέος) γρ. ἀσβέστῳ· οὐδ' υἱὸν λάθεν Ἀτρέος, &c. vid. Not. in *Text.*

95. Περιστείωσ') γρ. περιστιχόωσ', MS. *Mori.*

98. Ἐθέλει) γρ. ἐθέλῃ, *Br. Schol.*

99. Νεμέσησ', ὃς) γρ. νεμεσσᾶθ', ὅς· νεμέσσηχ', & νεμεσσᾷ &c.

* Ζεὺς γάρ οἱ νεμέσησ', ὃς ἀμείνονι φωτὶ μάχοιτο.
Τῷ μ' οὔ τις Δαναῶν νεμεσήσεται, ὅς κεν ἴδηται
Ἕκτορι χωρήσαντ', ἐπεὶ ἐκ θεόφι πολεμίζει.
Εἰ δέ που Αἴαντός γε βοὴν ἀγαθοῖο πυθοίμην,
Ἄμφω κ' αὖτις ἰόντες ἐπιμνησαίμεθα χάρμης,
Καὶ πρὸς δαίμονά περ, εἴ πως ἐρυσαίμεθα νεκρὸν
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμόν,
Τόφρα δ' ἐπὶ Τρώων στίχες ἤλυθον· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξοπίσω ἀνεχάζετο, λεῖπε δὲ νεκρὸν
Ἐντροπαλιζόμενος, ὥστε λὶς ἠϋγένειος,
Ὅν ῥα κύνες τε καὶ ἄνδρες ἀπὸ σταθμοῖο δίωνται
Ἔγχεσι καὶ φωνῇ· τοῦ δ' ἐν φρεσὶν ἄλκιμον ἦτορ
Παχνοῦται, ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ μεσσαύλοιο·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο κίε ξανθὸς Μενέλαος.
Στῆ δὲ μεταστρεφθεὶς, ἐπεὶ ἵκετο ἔθνος ἑταίρων,
Παπταίνων Αἴαντα μέγαν, Τελαμώνιον υἱόν·

"* *Illi enim Jupiter indignatur, qui præstantiori Viro se-opposuerit.*
" Ideò mihi nemo Danaorum succensebit, qui viderit
" Hectori cedentem, quoniam deo-jubente pugnat.
" Sicubi vero Ajacem prælio strenuum audire-potuero,
" Ambo tum reversi reminisceremur pugnæ,
" Etiam adversùs genium, si quomodo eripere poterimus mortuum
" In gratiam Pelidæ Achillis: inter mala sane melius esset.
Dum is hæc versabat in mente & in animo,
Interea Troum ordines supervenerunt; præibatque Hector.
Sed hic retrocessit, reliquitque mortuum
Subinde-se-convertens; ut leo bene-barbatus,
Quem canesque & viri à stabulo abigunt
Fustibus & clamore; ejus in præcordiis forte cor
Tristatur, invitus tamen abit à caulà:
Sic à Patroclo discessit flavus Menelaus.
Stetit tamen obversus, postquam venit ad agmen sociorum,
Circumspectando-quærens Ajacem magnum Telamonium filium:

ΣΧΟΛΙΑ.

101. Χωρήσαντα.] Ὑποχωρήσαντα. Ἐκ θεόφιν.] Νῦν, ἐκ θεοῦ προϊόντος.

102. Ἀγαθοῖο.] Ἀνδρείου.

105. Κακῶν δέ κε φέρτερον εἴη.] Τῶν δὲ παρόντων κακῶν τοῦτο ἂν εἴη τὸ κρεῖσσον· ἢ ἐκ πολλῶν τῶν προηγησάντων κακῶν τὸ ἄμεινον γένοιτο.

109. Ἐντροπαλιζόμενος.] Ἐπιστρεφόμενος συνεχῶς. Λίς.] Λέων, Αἰολικῶς. Ἠϋγένειος.] Ὁ καλὸν γένειον ἔχων.

110. Σταθμοῖο.] Τῆς ἐπαύλεως, τῆς ποιμνίου θύρας. Δίωνται.] Διώκωσιν, ἐκ τοῦ δίημι.

112. Παχνοῦται.] Συστέλλεται, ὑπὸ λύπης πήγνυται, δειλιᾷ· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς πάχνης.

NOTÆ.

μάχοιτο. Ità *Aristoteles*, Rhetoric. l. 2. c. 9. & *Plutarch.* de Audiendis Poetis; item, in Vitâ *Homeri*, Vid. ad λ'. v. 542.

105. Φέρτερον) MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori* φέρτατον legunt; at *Etymolog.* M. φέρτατον, in eâdem voce, nostram tamen *Lectionem* agnoscit & præfert, Γράφεται δὲ καὶ, φέρτερον· κάλλιον.

106. Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε) *Amphibrachys*, in *Primâ* sede, de quâ, ad α'. v. 193.

109. Ἐντροπαλιζόμενος) *Ultima* hujus Vocis producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, & ante *Asperum*. Quòd autem Poeta dicit, Ἐντροπαλιζόμενος· ὥστε λὶς ἠϋγένειος, audi *Plinium*, Nat. Hist. l. 8. c. xvi. De *Leonibus*. "Ille nobilior animi significatio; "quamlibet magnâ Canum & Venantium urgente "vi, contemptim reluctansque cedit, in Campis & "ubi spectari potest: Idem, ubi virgulta sylvasque "penetravit, acerrimo cursu fertur, velut abscon"dente turpitudinem loco. Vid. infrà, ad v. 112.

112. Παχνοῦται) *Eustath.* fol. 1130. lin. 40. Τὸ δὲ παχνοῦται ἦτορ, κεῖται μὲν καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, ἐν τῷ, ἐπεὶ χνοῦσι φίλον ἦτορ· δηλοῖ δὲ, τὸ πυκνοῦται. καὶ οἷον πήγνυται τῇ λύπῃ· ἐπεὶ ἡ πάχνη, δρόσος ἐστὶ πεπυκνωμένη καὶ πεπηγυῖα· ἢ ὡς ἄλλως, Παχνοῦται, ἀντὶ τοῦ, ψύχεται· οἷα δῆθεν δὲ οἱ παλαιοί. ψυχρὸν λέγουσι τὸ ἄνανδρον, ὥσπερ αὖ πάλιν, ἐκ τοῦ ἐναντίου, θερμὸν, τὸ πρόθυμον· διὸ καὶ θαλπωρὴ, ἡ ἐλπίς. *Ibid.* Ἀέκων δέ τ' ἔβη ἀπὸ Μεσσαύλοιο) Leo, dum coram se & in hominum conspectu esse meminit, nè maximo urgente periculo terretur, aut effusim ruit fugitivè; at lento gradu & pedetentim, facie obversâ, recedit: ut notabamus modò ex *Plinio*, ad v. 109.

VARIÆ LECTIONES.

105. Φέρτερον) γρ. φέρτατον. MS. *Mori.* & MS. Barocc. Oxon. φέρτατον, *Etymolog.* M. v. Φέρτατον, vid. Not. in *Textum*.

107. Τόφρα δ') γρ. τόφρα δ', non æquè bene.

110 Δίωνται) γρ. διώκωνται. *Etymolog.* M. v.

Τόνδε

Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Θεσπέσιον γάρ σφιν φόβον ἔμβαλε Φοῖβος Ἀπόλλων·
Βῆ δὲ θέειν, εἶθαρ δὲ παριστάμενος ἔπος ηὔδα,
Αἶαν, δεῦρο, πέπον, περὶ Πατρόκλοιο θανόντος
Σπεύσομεν, αἴκε νέκυν περ Ἀχιλλῆϊ προφέρωμεν
Γυμνόν· ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὡς ἔφατ'· Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, ἅμα δὲ ξανθὸς Μενέλαος.
Ἕκτωρ μὲν Πάτροκλον, ἐπεὶ κλυτὰ τεύχε' ἀπηύρα,
Ἕλχ', ἵν' ἀπ' ὤμοιιν κεφαλὴν τάμοι ὀξέϊ χαλκῷ,
Τὸν δὲ νέκυν Τρωῇσιν ἐρυσσάμενος κυσὶ δοίη·
Αἴας δ' ἐγγύθεν ἦλθε, φέρων σάκος, ἠΰτε πύργον.
Ἕκτωρ δ' ἂψ ἐς ὅμιλον ἰὼν ἀνεχάζεθ' ἑταίρων·
Ἐς δίφρον δ' ἀνόρουσε· δίδου δ' ὅγε τεύχεα καλὰ
Τρωσὶ φέρειν προτὶ ἄστυ, μέγα κλέος ἔμμεναι αὐτῷ.
Αἴας δ' ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ σάκος εὐρὺ καλύψας,
Ἑστήκει, ὥς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσιν·
Ὧι ῥά τε νήπι' ἄγοντι συναντήσωνται ἐν ὕλῃ
Ἄνδρες ἐπακτῆρες, ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει,

Hunc perquam celeriter advertit pugnæ ad lævam totius,
Confirmantem socios, & concitantem ad pugnam;
Divinitus enim iis terrorem immiserat Phœbus Apollo:
Perrexit itaque currere, & statim astans verbum dixit,
" Ajax, huc, amice, de Patroclo mortuo *pugnaturi*
" Festinemus, si cadaver saltem Achilli referre possimus
" Nudum: arma enim habet expedite-pugnam-ciens Hector.
Sic dixit; Ajaci verò bellicoso animum commovit:
Processit itaque per primos-pugnatores, simulque flavus Menelaus.
Hector quidem Patroclum, postquam inclytis armis exuerat,
Trahebat, ut ab humeris caput abscinderet acuto ære,
Et cadaver Trojanis raptatum canibus daret:
Ajax autem propè venit, gestans scutum, tanquam turrim.
Hector ergo retrò in turbam abiens recedebat sociorum;
In currumque concito-nisu-ascendit: dedit autem ille arma pulchra
Trojanis ferenda ad urbem, magna gloria ut-essent ipsi.
Ajax verò Menœtiadæ scuto lato obtento,
Constitit, tanquam leo circumeundo-detensans suos natos:
Cui feymnos ducenti occurrerint in sylvâ
Viri venatores, hic utique præ robore truces-oculos volvit,

ΣΧΟΛΙΑ.

120. Πέπον.] Νῦν, προσφιλέστατε.

134. Νήπι' ἄγοντι.] Ἐπιφερομένῳ τοὺς σκύμνους· σημειωτέον δὲ, ὅτι καὶ οἱ ἄῤῥενες τῶν λεόντων σκυμναγωγοῦσιν.

135. Ἐπακτῆρες.] Κυνηγοὶ, ἀπὸ τοῦ ἐπάγειν τοὺς κύνας.

NOTÆ.

119. Παριστάμενος ἔπος ηὔδα) Vid. ad π'. v. 829.

122. Ἀτὰρ τάγε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ) *Eustath.* fol. 1131. lin. 10. Δηλοῦσιν ὡς ὁ Ποιητὴς κατὰ τοὺς Παλαιοὺς τὰ τοῦ Ἀχιλλέως ὅπλα τῷ Ἕκτορι ἵνα εἰς ἴσον αὐτὸν ἀγάγῃ τῷ Ἀχιλλεῖ, Ἡφαιστοτεύκτοις ὅπλοις ἀμφοτέρους κοσμήσας. μὴ καὶ δόξῃ ὁ Ἕκτωρ, διὰ τὸ ἄχειρον τῶν ὅπλων ἡττᾶν ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλεῖ. Pace tamen τῶν Παλαιῶν, *Achillis* Armatura, quam *Hector* induerat, aliquâ certe in parte laborabat, sive prius, sive sub *Patroclo*; quod apertissimè ait ipse Poeta, χ'. v. 324. Φαίνετο δ', ᾗ κλητῖδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι.

123. Αἴαντι δὲ δαΐφρονι θυμὸν ὄρινε) *Ultima* τοῦ Αἴαντι producitur, ut ί. v. 180.

133. Ὡς τίς τε λέων περὶ οἷσι τέκεσσι) *Eustath.* fol. 1131. lin. 39. Λέοντα γὰρ νῦν οἱ Παλαιοὶ τὴν θήλειαν λέγεσθαί φασιν, οἷα τοῦ Ποιητοῦ μὴ εἰδότος λέαιναν· ὡς καὶ περὶ Ἀρτέμιδος εἰπὼν που τό,* Ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶν ἔθηκε Ζεὺς· ὅ ἐστι, λέαιναν· οἱ δὲ τοῦτο λέγοντες ἱστοροῦσι, καὶ ὅτι λέων ἄῤῥην οὐ σκυμναγωγεῖ· διὸ καὶ Ζηνόδοτος οὐ παρεδέχετο τοὺς τοιούτους στίχους· λεοντῆς μὲν αὐτοὺς τῆς ἄῤῥενος νοῶν, λέγων δὲ μὴ σκυμναγωγεῖν τὸν ἄῤῥενα· καὶ μὴν Ἀντίγονος καὶ ἄλλοι σκυμναγωγεῖν ἱστοροῦσι καὶ τὸν ἄῤῥενα λέοντα. Idem ferè, σ'. v. 318. fol. 1197. lin. 19.

* *Iliad.* φ'. v. 483.

135. Ἄνδρες ἐπακτῆρες· ὁ δέ τε σθένεϊ βλεμεαίνει) *Ultima* τοῦ ἐπακτῆρες producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante σθένεϊ, & ob *Asperum*. Ἐπακτὴρ, Vox Venatoribus propria; de quâ re *Br. Schol.* & Nos ad *Odyss.* τ'. v. 445. *Etymolog. M.* v. & *Eustath.* fol. 1131. lin. 53. & ad *Odyss.* fol. 705. lin. 33.

VARIÆ LECTIONES.

134. Συναντήσονται) γρ. συναντήσωνται, MS CCC.

Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται, ὄσσε καλύπτων·
Ὣς Αἴας περὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει.
Ἀτρεΐδης δ' ἑτέρωθεν, ἀρηΐφιλος Μενέλαος,
Εἱστήκει, μέγα πένθος ἐνὶ στήθεσσιν ἀέξων·
Γλαῦκος δ', Ἱππολόχοιο πάϊς, Λυκίων ἀγὸς ἀνδρῶν,
Ἕκτορ' ὑπόδρα ἰδὼν χαλεπῷ ἠνίπαπε μύθῳ,
Ἕκτορ, εἶδος ἄριστε, μάχης ἄρα πολλὸν ἐδεύεο·
Ἦ σ' αὔτως κλέος ἐσθλὸν ἔχει, φύξηλιν ἐόντα·
Φράζεο νῦν, ὅππως κε πόλιν καὶ ἄστυ σαώσῃς
Οἶος σὺν λαοῖσι, τοὶ Ἰλίῳ ἐγγεγάασιν·
Οὐ γάρ τις Λυκίων γε μαχησόμενος Δαναοῖσιν
Εἶσι περὶ πόλεως· ἐπεὶ οὐκ ἄρα τις χάρις ἦεν
Μάρνασθαι δηΐοισι μετ' ἀνδράσι νωλεμὲς αἰεί.
Πῶς κε σὺ χείρονα φῶτα σαώσαις μεθ' ὅμιλον,
Σχέτλι'· ἐπεὶ Σαρπηδόν' ἅμα ξεῖνον καὶ ἑταῖρον
Κάλλιπες Ἀργείοισιν ἕλωρ καὶ κύρμα γενέσθαι·
Ὅς τοι πόλλ' ὄφελος γένετο πόλεΐ τε καὶ αὐτῷ,
Ζωὸς ἐών· νῦν δ' οὔ οἱ ἀλαλκέμεναι κύνας ἔτλης.
Τῷ νῦν εἴ τις ἐμοὶ Λυκίων ἐπιπείσεται ἀνδρῶν,

Totúmque supercilium deorsum trahit, oculos tegens:
Sic Ajax Patroclum heroëm circumiens protegebat.
Atrides autem ex alterâ parte, bellicosus Menelaus,
Stabat magnum luctum in pectoribus augens.
Glaucus verò, Hippolochi filius, Lyciorum ductor virorum,
Hectorem torvè intuitus gravi objurgavit sermone,
" Hector, formâ præstantissime, à bellicâ sanè virtute longe abes:
" Certè te sine causâ fama bona tenet, fugax cum sis.
" Considera nunc, quomodo civitatem & urbem servare possis
" Solus cum populis, qui in Ilio nati sunt:
" Non enim quisquam Lyciorum saltem pugnaturus cum Danais
" Ibit pro urbe: quoniam nulla utique gratia fuit
" Pugnare hostibus cum viris indesinenter usque.
" Quomodo tu deteriorem virum servaveris in turbâ,
" Improbe: cùm Sarpedonem simul hospitem & socium
" Reliquisti Argivis capturam & prædam fieri:
" Qui tibi magno commodo fuit urbique & ipsi,
" Vivus existens: nunc vero non ab eo arcere canes sustinuisti.
" Itaque nunc si quis mihi Lyciorum obsequetur virorum,

ΣΧΟΛΙΑ.

136. Ἐπισκύνιον.] Τὸ ἐπάνω τῶν ὀφθαλμῶν μέρος. ἢ τὸ δέρμα τὸ συνοφρύωμα τοῦ μετώπου· ὅθεν καὶ σκύζεσθαι, τὸ ὀργίζεσθαι· διὰ τὸ συνάγεσθαι γίγνεσθαι τὸ μέρος τοῖς ὀργιζομένοις. Κάτω ἕλκεται.] Κάτω ἕλκει, καθιστᾷ· παθητικὸν, ἀντὶ ἐνεργητικοῦ.

139. Ἀέξων.] Αὔξων, μεγάλως λυπούμενος.

142. Ἐδεύεο.] Νῦν, ἀπελείπου.

143. Φύξηλιν.] Δειλὸν, φυγάδα.

145. Ἐγγεγάασιν.] Ἐγγεγένηνται. ὅ ἐστιν, εἰσὶν, συνοικοῦσιν.

149. * Μεθ' ὅμιλον.] Ζηνόδοτος δὲ γράφει, μετὰ μῶλον. ἀντὶ τοῦ, ἐν πολέμῳ * ἀποδιῶξαι.

151. Ἕλωρ.] Ἑλκυσμα, σπάραγμα. Κύρμα.] Ἐπιτύχημα τοῖς πολεμίοις.

153. Ἀλαλκέμεναι.] Ἀπαλεξῆσαι, βοηθῆσαι.

NOTÆ.

136. *Πᾶν δέ τ' ἐπισκύνιον κάτω ἕλκεται)* *Plinius* Nat. Hist. l. 8. c. xvi. De Leonibus, Cùm pro Catulis fœta dimicat, Oculorum aciem traditur defigere in terram; nè Venabula expavescat. Et *Solinus.* Leones à Venantibus septi terram obtutu contuentur. *Claudianus,* in *Ruffinum*, l. 2. Inclinatque jubas, demissáque lumina velat. Vid. de Voce *ἐπισκύνιον, Etymolog. M.* v.

147. *Εἶσι περὶ πτόλιος)* Ità scribendum, *Carminis* gratiâ, cùm alias sit etiam *gratis* ità scriptum: Alitèr, *Ultima* τοῦ *πόλιος* produci quidem potuit, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Pausam*. *Eustathius* tamen retinet *πόλιος*, & defendit, ut infrà, v. 215.

149. *Μεθ' ὅμιλον)* Vid. Scholia *Excerpta* MSS. ubi, *μετὰ μῶλον* legit *Zenodotus.*

152. *Πτόλεΐ τε καὶ αὐτῷ)* *Ultima* τοῦ *πτόλεΐ τε*, producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & antè *τ'*. Ità *Iliad.* ζ. v. 142. *Οὔτι κερτομέ γε*, & mox, v. 329. *ἀϋτή τε.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

149. * *Μεθ' ὅμιλον)* MSS. *Excerpta.*

VARIÆ LECTIONES.

142. Ἕκτωρ) γρ. Ἕκτορ, malè. & Ἕκτορ ὦ, non benè. *Ibid.* Ἐδεύεο) γρ. ἐδεύεο.

147. Περὶ πόλεως) γρ. περὶ πτόλιος.

149. Μεθ' ὅμιλον) γρ. καθ' ὅμιλον, at μετὰ μῶλον, *Zenodotus,* vid. Not. in *Textum.*

155 Οἴκαδ'

Οἴκαδ' ἴμεν, Τροίῃ δὲ πεφήσεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Εἰ γὰρ νῦν Τρώεσσι μένος πολυθαρσὲς ἐνείη
Ἄτρομον, οἷόν τ' ἄνδρας ἐσέρχεται, οἳ περὶ πάτρης
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πόνον καὶ δῆριν ἔθεντο,
Αἶψά κε Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα Ἴλιον εἴσω·
Εἰ δ' οὗτος προτὶ ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἔλθοι τεθνειὼς, καί μιν ἐρυσαίμεθα χάρμης,
Αἶψά κεν Ἀργεῖοι Σαρπηδόνος ἔντεα καλὰ
Λύσειαν, καί κ' αὐτὸν ἀγοίμεθα Ἴλιον εἴσω·
Τοίου γὰρ θεράπων πέφατ' ἀνέρος, ὃς μέγ' ἄριστος
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ, καὶ ἀγχέμαχοι θεράποντες.
Ἀλλὰ σύ γ' Αἴαντος μεγαλήτορος οὐκ ἐτάλασσας
Στήμεναι ἄντα, κατ' ὄσσε ἰδὼν δηΐων ἐν ἀϋτῇ,
Οὐδ' ἰθὺς μαχέσασθαι· ἐπεὶ σέο φέρτερός ἐστι.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαιόλος Ἕκτωρ,
Γλαῦκε, τίη δὴ σὺ τοῖος ἐὼν ὑπέροπλον ἔειπες;
Ὢ πέπον, ἦ τ' ἐφάμην σε περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων
Τῶν, ὅσσοι Λυκίην ἐριβώλακα ναιετάουσι·
Νῦν δέ σευ ὠνοσάμην πάγχυ φρένας, οἷον ἔειπες·
Ὅς τέ με φῂς Αἴαντα πελώριον οὐχ ὑπομεῖναι.

" Suadeo, Domum ire: Trojæ ad-à manifesta-aderit gravis pernicies.
" Si enim nunc Trojanis vis animosa inesset
" Intrepida, qualis viros intrat, qui pro patriâ
" Adversus hostes laborem & certamen suscipiunt,
" Statim Patroclum traheremus in Ilium:
" Quòd si ille ad urbem magnam Priami regis
" Ascendisset mortuus, & ipsum traxissemus è pugnâ,
" Illicò certè Argivi Sarpedonis arma pulchra
" Hoc pretio-redderent, & ipsum duceremus in Ilium.
" Ejus enim famulus interfectus est viri, qui longè fortissimus
" Argivorum apud naves, & cominus-pugnantes famuli.
" Sed tu Ajacem magnanimum non sustinuisti
" Stare contra, oculos intuitus hostium in pugnâ,
" Neque ex-adverso pugnare: te nempe fortior est.
Hunc torvè intuitus allocutus est expedite-pugnam-ciens Hector,
" Glauce, curnam tu talis existens superbè locutus es?
" O amice, putabam equidem te prudentiâ superare cæteros
" Eos, quotquot Lyciam glebosam habitant:
" Nunc verò tuam reprehendo omninò mentem, cùm ita dixisti;
" Qui me ais Ajacem ingentem non sustinuisse.

ΣΧΟΛΙΑ.

155. Πεφήσεται.] Νῦν, προφανῶς γενήσεται, ἀναφανήσεται· ὅτε δὲ, τὸ φονευθήσεται.
156. Πολυθαρσές.] Πολὺ θάρσος ποιητικόν.
157. Ἐσέρχεται.] Ἀγελαίνει, ἐπέρχεται.
158. Δῆριν.] Φιλονεικίαν.
159. Ἐρυσαίμεθα.] Βαστάσωμεν, ἑλκύσωμεν.
160. Εἰ δ' οὗτος.] Εἰ γὰρ οὗτος· ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ γάρ.
163. Λύσειαν.] Λυτρώσειαν.
164. Πέφαται.] Νῦν, ἀνῄρηται.
165. Ἀγχέμαχοι.] Γενναῖοι, ὅτε ἐγγὺς ἱστῶντες ἀλλήλων μάχονται.
166. Οὐκ ἐτάλασσας.] Οὐκ ἐκαρτέρησας, οὐχ ὑπέμεινας.
167. Κατ' ὄσσε ἰδών.] Κατιδὼν τοῖς ὀφθαλμοῖς.
170. Ὑπέροπλον.] Μέγα, ὑπερήφανον, αὐθάδες.
171. Ἦ τ' ἐφάμην.] Ὄντως ἐλογισάμην. Περὶ φρένας ἔμμεναι ἄλλων.] Φρονήσει διαφέρειν τῶν λοιπῶν.
173. Ὠνοσάμην.] Ἐμεμψάμην.
174. Ὅς τέ με φῄς.] Ὅτε μὲ λέγεις· ἐοικὸς ἐστὶ ἐξελίπε.

NOTÆ.

159. Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα) *Ultima* τοῦ Πάτροκλον producibilis, in *Casurâ*, vi *Finalis*, ut mox, v. 161. Alias legi posset, Πάτροκλόν γ' ἐρυσαίμεθα, vel Πατροκλῆ' ἐρυσαίμεθα, ut χ'. v 331. Πατροκλῆ' ἐξεναρίξων.

161. Καί μιν ἐρυσαίμεθα) Quare τὸ μιν producatur, diximus, ad v. 159.

164. Ὃς μέγ' ἄριστος) Hic locus extat suprà, π'. v. 271.

VARIÆ LECTIONES.

158. Δῆριν ἔθεντο) γρ. δῆριν ἔχουσι, MS. CCC.
159. Πάτροκλον ἐρυσαίμεθα) γρ. Πάτροκλόν γ' ἐρυσαίμεθα, & Πατροκλῆ' ἐρυσαίμεθα, vid. Not. in *Text*.
170. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, ut γ'. v. 204.
171. Ὦ πέπον) γρ. ὦ πόποι.
173. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, ut suprà, v. 170.
174. Ὅς τέ με φῂς) γρ. ὅς τ' ἐμ' ἔφης.

175 Οὗτοι

Οὔτοι ἐγὼν ἔρριγα μάχην, οὐδὲ κτύπον ἵππων·
Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων νόος αἰγιόχοιο,
Ὅστε καὶ ἄλκιμον ἄνδρα φοβεῖ, καὶ ἀφείλετο νίκην
Ῥηϊδίως· ὁτὲ δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο, πέπον, παρ' ἔμ' ἵστασο, καὶ ἴδε ἔργον·
Ἠὲ πανημέριος κακὸς ἔσσομαι, ὡς ἀγορεύεις,
Ἤ τινα καὶ Δαναῶν, ἀλκῆς μέγα περ μεμαῶτα,
Σχήσω ἀμυνέμεναι περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐκέκλετο μακρὸν ἀΰσας,
Τρῶες, καὶ Λύκιοι, καὶ Δάρδανοι ἀγχιμαχηταὶ,
Ἀνέρες ἔστε φίλοι, μνήσασθε δὲ θούριδος ἀλκῆς·
Ὄφρ' ἂν ἐγὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἔντεα δύω,
Καλὰ, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξα κατακτάς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη κορυθαίολος Ἕκτωρ
Δηΐου ἐκ πολέμοιο· θέων δ' ἐκίχανεν ἑταίρους
Ὦκα μάλ', οὔπω τῆλε, ποσὶ κραιπνοῖσι μετασπών,
Οἳ προτὶ ἄστυ φέρον κλυτὰ τεύχεα Πηλεΐδαο·
Στὰς δ' ἀπάνευθε μάχης πολυδακρύτου, ἔντε' ἄμειβεν.
Ἤτοι ὁ μὲν τὰ ἃ δῶκε, φέρειν προτὶ Ἴλιον ἱρὴν,
Τρωσὶ φιλοπτολέμοισιν· ὁ δ' ἄμβροτα τεύχε' ἔδυνε
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος, ἅ οἱ θεοὶ Οὐρανίωνες
Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ παιδὶ ὄπασσε
Γηράς· ἀλλ' οὐχ υἱὸς ἐν ἔντεσι πατρὸς ἐγήρα.

" Nequaquam ego horrui pugnam, neque strepitum equorum:
" Sed semper Jovis validius consilium Ægiochi,
" Qui & fortem virum in-fugam-vertit, & aufert victoriam
" Facilè: alias & ipse excitat ad pugnam.
" Sed agè huc adsis, amice, propè me sta, & aspice opus:
" An totâ-die ignavus ero, ut dicis,
" An aliquem etiam Danaorum, bellicâ licet virtute promptissimum,
" Reprimam à defensione Patrocli mortui.
Sic locutus, Trojanos hortabatur altùm clamans,
" Trojani, & Lycii, & Dardani cominùs-pugnantes,
" Viri estote, amici, recordaminique impetuosæ fortitudinis:
" Dum ego Achillis eximii arma induam,
" Pulchra, quibus Patroclum vi spoliavi interfectum.
Sic quidem locutus abiit pugnam-expedite-ciens Hector
Ardenti è prælio: currens autem assecutus est socios
Citò admodum, necdum longo-intervallo, pedibus velocibus insequutus,
Qui ad urbem portabant inclyta arma Pelidæ.
Stans verò seorsum à prælio lacrymoso, arma mutabat.
Ille quidem sua dedit, ferenda ad Ilium sacram,
Trojanis bellicosis: ipse verò immortalia arma induebat
Pelidæ Achillis, quæ ejus dii cælites
Patri charo dederant. Is autem suo filio præbuit
Jam senex. Sed non filius in armis patris ad senectutem-pervenit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

175. Ἔρριγα.] Ἔφριξα, ἐφοβήθην.
178. Ὁτὲ δέ.] Ἐνίοτε δέ.
182. Σχήσω.] Ἐφέξω, κωλύσω. Ἀμυνέμεναι.] * Τοῦ ἀμύνειν.
187. Ἐνάριξα.] Ἐσκύλευσα.
190. Μετασπών.] Ἐπακολουθήσας, ἀποδιώξας, διώξας.
192. Ἄμειβεν.] Ἐνήλλασσεν.
196. Ὄπασσεν.] Ἔδωκε.
197. Γηράς.] Ἀντὶ τοῦ, γηράσας· * ὡς ἐπιπλώς, ἀντὶ τοῦ, ἐπιπλώσας, καὶ τὰ ἄλλα.

N O T Æ.

176. Ἀλλ' αἰεί γε Διὸς κρείσσων) Hic locus suprà, π'. v. 688. ubi vide, quæ N..s.

178. Ὁτὲ δ' αὐτὸς ἐποτρύνει μαχέσασθαι) Vid. ad π'. v. 690. & ad σ'. v. 599. de Voce ἐπί.

196. Πατρὶ φίλῳ ἔπορον· ὁ δ' ἄρα ᾧ) *Ultima* τοῦ ἔπορον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Asperum* & *Pausam*. *Ultima* τοῦ ἄρα similitèr, ante *Asperum* cum *Circumflexo*. De Deorum autem Donis *Peleo* datis, cùm *Thetidem* Uxorem duceret, dicimus ad π'. v. 381, & ad ω'. v. 60.

197. Γηράς) *Eustath.* fol. 1136. lin. 14. Τοῦ δὲ γηρὰς ἡ χρῆσις καὶ παρ' Ἡσιόδῳ, ἐν τῷ Γηράντεσσι τοκεῦσι.

N O T Æ IN SCHOLIA.

182. * Τοῦ ἀμύνειν) Addo. 197. * Ὡς ἐπιπλώς *&c. Excerpta* MSS. idem *Eustath.* ut Not. ad *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

176. Ἀλλ' αἰεί γε) γρ. ἀλλ' αἰεί τι. Vid. suprà, ad π'. v. 688. *Ibid.* Αἰγιόχοιο) γρ. ἠὲ περ ἀνδρῶν. MS. Barocc. Oxon. vid. ad π'. v. 690.

178. Ὁτὲ) γρ. ὅτε. *Ibid.* Ἐποτρύνει μαχέσασθαι) γρ. ἐποτρύνῃσι μάχεσθαι, vid. ad π'. v. 690.

191. Πηλεΐδαο) γρ. Πηλεΐωνος, ut mox, v. 208 & v. 214. & ita hic, MS. Barocc. Oxon.

Τόνδ'

Τὸνδ' ὡς οὖν ἀπάνευθεν ἴδεν νεφεληγερέτα Ζεὺς
Τεύχεσι Πηλείδαο κορυσσόμενον θείοιο,
Κινήσας ῥα κάρη προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν,
Ἆ δεῖλ', οὐδέ τι τοὶ θάνατος καταθύμιός ἐστιν,
Ὃς δή τοι σχεδὸν ἐστι· σὺ δ' ἄμβροτα τεύχεα δύνεις
Ἀνδρὸς ἀριστῆος, τόν τε τρομέουσι καὶ ἄλλοι·
Τοῦ δὴ ἑταῖρον ἔπεφνες ἐνηέα τε, κρατερόν τε·
Τεύχεα δ' οὐ κατὰ κόσμον ἀπὸ κρατός τε καὶ ὤμων
Εἵλευ· ἀτάρ τοι νῦν γε μέγα κράτος ἐγγυαλίξω,
Τῶν ποινὴν, ὅ τοι οὔτι μάχης ἐκνοστήσαντι
Δέξεται Ἀνδρομάχη κλυτὰ τεύχεα Πηλείωνος.
Ἦ, καὶ κυανέῃσιν ἐπ' ὀφρύσι νεῦσε Κρονίων·
Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ· δῦ δέ μιν Ἄρης,
Δεινὸς ἐνυάλιος· πλῆσθεν δ' ἄρα οἱ μέλε' ἐντὸς
Ἀλκῆς καὶ σθένεος· μετὰ δὲ κλειτοὺς ἐπικούρους
Βῆ ῥα μέγα ἰάχων· ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι,
Τεύχεσι λαμπόμενος μεγαθύμου Πηλείωνος.

Illum ut feorfim vidit nubes-cogens Jupiter
Armis Pelidæ armari divini,
Moto utique capite ad fuum locutus eft animum,
" Ah mifer, haudquaquam tibi mors in animo eft,
" Quæ jam te propè eft: tu verò immortalia arma induis
" Viri fortiffimi, quem tremunt & alii;
" Hujus jam focium interfeciſti mitémque, fortémque;
" Arma etiam contumeliosè à capitéque & humeris
" Abftulifti: veruntamen tibi nunc faltem ingentem victoriam dabo,
" Ejus compenfationem, quòd tibi haudquaquam è pugnâ reverſo,
" Excipiet Andromache inclyta arma Pelidæ.
Dixit, & nigris fuperciliis annuit Saturnius;
Hectori autem aptavit arma ad corpus: fubiit verò eum Mars
Horrendus bellicus: impletáque funt ei membra intùs
Vigoris & roboris. Ad inclytos autem focios
Ivit magno clamore: *Achilli* verò fimilis-videbatur ipfis omnibus,
Armis refplendens magnanimi Pelidæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

200. Προτὶ ὃν μυθήσατο θυμόν.] Πρὸς τὴν ἑαυτοῦ ψυχὴν ἔφη.
201. * Καταθύμιος.] Ἐνθύμιος.
202. Δύνεις.] Ἐνδύῃ.
204. Ἐνηέα.] Προσηνῆ, πρᾶον.
205. Οὐ κατὰ κόσμον.] Οὐ κατὰ τὸ προσῆκον, ἐφ' ὕβρει.
207. Ποινήν.] Τιμωρίαν· οἱ δὲ ἀμοιβὴν καὶ χάριν.
210. Δῦ δέ μιν Ἄρης.] Εἰσῆλθε δὲ αὐτὸν πολέμου ἐπιθυμία καὶ ὁρμή.
211. Ἐνυάλιος.] Πολεμικός.
213. Ἰνδάλλετο.] Εἰκάζετο, ὡμοιοῦτο, τῷ Ἀχιλλεῖ δηλονότι· * οὕτως ὁ Ἀρίσταρχος.

NOTÆ.

σι· χέει) ἢ τὸ γηρὰς, ἐκ τοῦ γηρᾶσκειν κατὰ Ἀποκοπὴν, ὁμοίως τῷ, Ἐπιπλώσας, ἐπιπλώς· ἢ ἀπὸ ἀρρήτου ἐνεστῶτος τοῦ, Γήρημι· ἐξ οὗ ἴσως καὶ τὸ, Ἐν ἴσῃσι παλαιῷ ἐγήρα· ὡς γὰρ Ἵστημι, ἵστης, ἵστη· οὕτω γήρημι, ἐγήρην, ἐγήρης, ἐγήρα· καὶ τροπῇ, ἐγήρα· εἰ δὲ ἀπὸ τοῦ Γηράω, γηρᾶ· ὅσον, καὶ ὡς ἐν τίχῳ ἐστὶ κεῖται καὶ κοινὸν, τὸ Γηράς· καὶ κοινὸν, τὸ Ἐγήρα. Idem ferè *Etymologicum M.* v. Γηράς.

210. Ἕκτορι δ' ἥρμοσε τεύχε' ἐπὶ χροΐ) *Eustath.* fol. 1133. lin. 23. Τεύχεα, συνηρμόσθησαν, παθητικῶς· ὁ μὲν ἀνοχέσθησαν τινες, οὐκ ὄντων ἴσον μέγεθος ἐνδῦναι τοῦ τηλικούτου Ἀχιλλέως καὶ τοῦ Ἕκτορος, ἐπὶ Διὸς ἀνέθησε τὸ, ἥρμοσε, λέγοντες, ὡς ἐπ' ὀφρύσι νεύσας Κρονίων, ἥρμοσεν αὐτὸς τὰ τεύχεα τῷ Ἕκτορι. Et tale quidem illud. *Odyſſ.* σ'. v. 69. & ω'. v. 367. Μέλε' ἤλδανε ποιμένι λαῶν.

213. Βῆ ῥα μέγα ἰάχων) Vid. ad δ'. v. 456. *Ibid.* Ἰνδάλλετο δέ σφισι πᾶσι) *Euſtath.* fol. 1137. lin. 36. Ἤγουν εἰκασμὸν ἑαυτοῦ ἐποίει τοῖς βλέπουσι καὶ οὕτω ἐμφανῶς ἐγινώσκετο, ὅτι Ἕκτωρ εἴη· οὐκ ἐν τοῖς ἑαυτοῦ φορῶν, ἀλλὰ τοῖς Ἀχιλλέως ὅπλοις λαμπόμενος· ἔτεροι δὲ φασιν, Ὅτι μεγαθύμῳ Πηλείωνι ἰνδάλλετο, ἀπὸ κοινοῦ τὸν ποιητὴν λαβόντες δοκεῖν. Hæc *Ariſtarchi* ſententia, ut **Brevia Scholia.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

201. * Καταθύμιος) Ἐνθύμιος, *Excerpta* MSS.
213. * Οὕτως ὁ Ἀρίσταρχος) Hoc additamentum, *Excerpta* MSS. ſuppeditârunt.

VARIÆ LECTIONES.

207. Ὅ τοι) γρ. ὅτι, MS. CCC. *Ibid.* Μάχης ἐκνοστήσαντι) γρ. μάχης ἐκ νοστήσαντι.

Ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος, ἐπέεσσι,
Μέσθλήν τε, Γλαῦκόν τε, Μέδοντά τε, Θερσίλοχόν τε,
Ἀστεροπαῖόν τε, *Δεισήνορά θ', Ἱππόθοόν τε,
Φόρκυν τε, Χρομίον τε, καὶ Ἔννομον οἰωνιστήν·
Τοὺς ὅγ' ἐποτρύνων, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Κέκλυτε, μυρία φῦλα περικτιόνων ἐπικούρων,
Οὐ γὰρ ἐγὼ πληθὺν διζήμενος, οὐδὲ χατίζων,
Ἐνθάδ' ἀφ' ὑμετέρων πολίων ἤγειρα ἕκαστον·
Ἀλλ' ἵνα μοι Τρώων ἀλόχους καὶ νήπια τέκνα
Προφρονέως ῥύοισθε φιλοπτολέμων ὑπ' Ἀχαιῶν·
Τὰ φρονέων, δώροισι κατατρύχω καὶ ἐδωδῇ
Λαούς, ὑμέτερον δὲ ἑκάστου θυμὸν ἀέξω.
Τῷ τις νῦν ἰθὺς τετραμμένος, ἢ ἀπολέσθω,
Ἠὲ σαωθήτω· ἡ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.
Ὃς δέ κε Πάτροκλον, καὶ τεθνειῶτά περ, ἔμπης
Τρῶας ἐς ἱπποδάμους ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ Αἴας,
Ἥμισυ τῷ ἐνάρων ἀποδάσσομαι, ἥμισυ δ' αὐτὸς

Hortabatur autem unumquemque obiens verbis,
Mesthlemque, Glaucumque, Medontaque, Thersilochumque,
Asteropæumque, Disenoráque, Hippothoumque,
Phorcynque, Chromiúmque, & Ennomum augurem:
Hos ille incitans, verbis alatis allocutus est,
« Audite, innumeræ copiæ circum-circa-habitantium sociorum;
« Non enim ego multitudinem quærens, neque egens eâ,
« Huc e vestris urbibus excivi quemque:
« Sed ut mihi Trojanorum uxores & infantes liberos
« Promptis animis defenderetis bellicosis ab Achivis:
« Hæc in-animo-habens, donis præbendis exhaurio & commeatu
« Populos, vestrúmque cujusque animum recreo.
« Idcircò aliquis nunc rectà conversus, aut pereat,
« Aut salvus fit: Hoc enim belli commercium.
« Quicunque verò Patroclum, mortuum licèt, tamen
« Trojanos ad equûm domitores pertraxerit, cesseritque ei Ajax,
« *Illi* dimidium exuviarum tribuam, dimidium verò ipse

ΣΧΟΛΙΑ.

220. Φῦλα.] Ἔθνη, γένη. Περικτιόνων.] Περιοίκων.

221. Πληθὺν διζήμενος.] Πλήθους δεόμενος. *Ἐπὶ [illegible] ἔφη, ὑμᾶς συνήγαγον· οὐ μεγάλως ἐμαυτοῦ σπουδάζων περιβαλέσθαι τὴν ἀρχήν. * *Excerpta* MSS.

224. Ῥύοισθε.] Σώζοιτε.

225. Κατατρύχω.] Καταδαπανῶ, ἀναλῶ, εἰς ταλαιπωρίαν ἄγω. Ἐδωδῇ.] Τροφῇ. ὁ δὲ λόγος, καταπονῶ τοὺς Τρῶας, ἀναγκάζων παρέχειν τοῖς συμμάχοις δωρεὰς καὶ εὐωχίας.

226. Ἀέξω.] Αὔξω.

227. Ἰθὺς τετραμμένος.] Ἐπ' εὐθείας ὁρμῶν.

228. Ἡ γὰρ πολέμου ὀαριστύς.] Αὕτη γάρ ἐστιν ἡ τοῦ πολέμου ὁμιλία· ὅ ἐστιν, οὕτως δεῖ ἀναστρέφεσθαι ἐν τῷ πολέμῳ καὶ ἀριστεύειν· αὕτη γὰρ ἀρετὴ πολεμούντων.

230. Εἴξῃ.] Ὑπείξει, ὑποχωρήσῃ.

231. Ἀποδάσσομαι.] Ἀπομερίσω.

NOTÆ.

215. Ὤτρυνεν δὲ ἕκαστον ἐποιχόμενος, ἐπέεσσι) *Eustath.* fol. 1127. lin. 52. Ἔνθα ὅρα τὸ τοῦ στίχου πάθος· ἡ γὰρ λέγουσα τοῦ ἐποιχόμενος [illegible] τῇ τομῇ, καὶ τῷ ἐπιφερομένῳ φωνήεντι· καθὰ τὸ, Νέστορα δ' οὐκ ἔλαθεν ἰαχή· ἐν οἷς ἰχόντων ὁ Ποιητὴς, δι' ἐπιθέσεως τοῦ [illegible] συνδέσμου, ἢ τοῦ γε, ἢ συναλοιφῆς αὐτῶν, ἰάσασθαι τὸ πάθος Δακτυλικῶς, ὅμως οὐκ ἀπίκερσε τὸ σύνηθες τοῖς μέτροις ἐν δέοντι παθητικόν, οἷα μηδέν τι μέλον ἔτι κατανοητέον· ἦν δὲ καὶ περὶ τούτου ὅμοιον τεχνικῶς λαμβανόμενον πάθος, οἷον Γλαῦκος ἔφη τὸ, Οὐ γάρ τις Λυκίων —εἶτα περὶ πτόλιος· ὁ γὰρ λέγουσα τοῦ πτόλιος μονούμενος ὁμοίως. καὶ μετὰ τοῦ, ἐπὶ συνδέσμου, ἀπαρτίζει Δάκτυλον. Vid. suprà, ad v. 147.

217. Δεισήνορα) Malè hactenus in Pluribus, Δεισήνορα scriptum. Nos restituendum curamus, ex *Etymolog. M.* v. Δεισήνωρ, ὄνομα Ἥρωος· παρὰ τὸ δεῖσαι μέλλοντα, καὶ τὸ ἀνήρ· ὡς Εὐήνωρ. Ἀντήνωρ· τὸ γὰρ ἀνήρ, ἐν τῇ συνθέσει, τρέπει τὸ μὲν ἄλφα εἰς η. τὸ δὲ η, εἰς ω· ὡς. Δεισήνορά θ', Ἱππόθοόν τε.

218. Φόρκυν) Vid. infrà, ad v. 318. *Ibid.* Χρομίον τε) Aliàs dicitur Χρόμις, ut ad β'. v. 858. *Accentus* autem, ut in Ὀδίος, *Ibid.* v. 856.

224. Προφρονέως ῥύοισθε) De *Quantitate* τοῦ ῥύομαι, vid. ad ο'. v. 257.

VARIÆ LECTIONES.

216. Θερσίλοχόν τε) γρ. Ὀρσίλοχόν τε, MS. CCC. & MS. Barocc. Oxon.

217. Δεισήνορα) γρ. Δεισήνορα, vid. Not. in Text.

229. Τεθνειῶτα) γρ. τεθνηῶτα, MS. CCC.

230. Ἐρύσῃ, εἴξῃ δέ οἱ Αἴας) γρ. ἐρύσσῃ', εἴξειε δ' οἱ Αἴας. At ἐρύσῃ, εἴξῃ, MS. CCC. & MS. *Barocc.* Ox.

Ἔξω

Ἕξει ἐγώ· τὸ δέ οἱ κλέος ἔσσεται, ὅσσον ἐμοί περ.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἰθὺς Δαναῶν βρίσαντες ἔβησαν,
Δούρατ' ἀνασχόμενοι· μάλα δέ σφισιν ἔλπετο θυμὸς
Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν Τελαμωνιάδαο·
Νήπιοι· ἦ τε πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Ὦ πέπον, ὦ Μενέλαε διοτρεφὲς, οὐκέτι νῶϊ
Ἔλπομαι αὐτώ περ νοστησέμεν ἐκ πολέμοιο.
Οὔτι τόσον νέκυος πέρι δείδια Πατρόκλοιο,
Ὅς κε τάχα Τρώων * κορέει κύνας, ἠδ' οἰωνοὺς,
Ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ πέρι δείδια, μή τι πάθῃσι,
Καὶ σῇ· ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει,
Ἕκτωρ· ἡμῖν δ' αὖτ' ἀναφαίνεται αἰπὺς ὄλεθρος.
Ἀλλ' ἄγ', ἀριστῆας Δαναῶν κάλει, ἤν τις ἀκούσῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Ἤϋσεν δὲ διαπρύσιον Δαναοῖσι γεγωνὼς,
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἵ τε παρ' Ἀτρεΐδῃς, Ἀγαμέμνονι καὶ Μενελάῳ,
Δήμια πίνουσιν, καὶ σημαίνουσιν ἕκαστος

" Habebo ego: gloria autem, ei erit, quanta vel mihi.
Sic dixit: illi verò rectà in Danaos magnâ mole ferebantur,
Hastis elevatis: admodum enim ipsis sperabat animus
Mortuum ab Ajace extrahere Telamonio:
Stulti; certè multis super ipso animam abstulit.
Et tunc Ajax allocutus est pugnâ strenuum Menelaum,
" O amice, ô Menelae, Jovis-alumne, haud jam nos
" Spero vel ipsos redituros è prælio.
" Haudquaquam tantum de cadavere timeo Patrocli,
" Qui mox utique Trojanorum saturabit canes atque alites,
" Quantum meo capiti admodum metuo, ne quid *humanitus* patiatur,
" Et tuo: prælii enim nubes omnia contegit,
" Hector: nobis verò manifestus-imminet gravis interitus:
" Sed age, fortissimos Danaorum voca, si quis audierit.
Sic dixit: neque non-obsecutus-est pugnâ strenuus Menelaus:
Vociferatus autem est altâ-voce Danaos inclamans,
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Qui juxta Atridas, Agamemnonem & Menelaum,
" Publicè-præbitum *vinum* bibunt, & imperant singuli

ΣΧΟΛΙΑ.

233. Βρίσαντες] Σφοδρῶς ἐπελθόντες, βαρήσαντες.
236. Πολέσσιν ἐπ' αὐτῷ θυμὸν ἀπηύρα.] Ἀντὶ τοῦ, πολλῶν ἐπ' αὐτῷ ψυχὴν ἀφείλετο.
241. Κορέει.] Κορέσει, πληρώσει.
242. Ὅσσον ἐμῇ κεφαλῇ πέρι δείδια, μή τι πάθῃσι.] Ὅσον περὶ ἐμαυτοῦ φοβοῦμαι, μή τι πάθωμεν.
243. Ἐπεὶ πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει.] Ἐπεὶ περιέχεθεν ἡμᾶς ἀνέστησεν ὁ Ἕκτωρ, καθάπερ νέφος πολέμου.
244. Αἰπὺς ὄλεθρος.] Ὑψηλός· ἀφ' οὗ μέγας καὶ δεινός.
247. Διαπρύσιον.] Διαπρεπέστερον, μέγα.
249. Παρ' Ἀτρεΐδῃς.] Τὸ πλῆρες, παρὰ τοῖς Ἀτρείδαις.
250. Δήμια πίνουσι.] Τὰ δημόσια· τὰ παρὰ τοῦ δήμου ἐξαιρέτως διδόμενα τοῖς βασιλεῦσι. * τὰ ἐκ τῶν κοινῶν χρημάτων χορηγούμενα καταναλίσκουσι· καὶ σημαίνει ἕκαστος.

NOTÆ.

235. Νεκρὸν ὑπ' Αἴαντος ἐρύειν) *Ultima* τοῦ Αἴαντος producitur, in *Cæsurâ* vi *Finalis*, ut sæpè aliàs, & mox, v. 277. Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο.

241. Ὅς κε τάχα Τρώων κορέει κύνας) Ità, pro κορέσει, Restituo *Poeticam* vocem κορέει, ut & olim, Θ'. v. 379. & aliàs. Et hìc *Br. Schol.* agnoscunt, & per κορέσει explicant. MSS. *Mori*, & Barocc. Oxon. κορέσῃ legunt. Vid. *Var. Lect.*

243. Πολέμοιο νέφος περὶ πάντα καλύπτει, Ἕκτωρ) Hinc *Pindar.* Nemeonic. §. x. v. 16. Μάντιν Οἰκλείδαν, πολέμοιο νέφος. Hinc Nos etiam, *Franciados*, l. 3. v. 701. Venit obvius heros, *Edvardus*, nubes belli; cui nomina *Nigri* Hæc dabit atra Dies. *Virgilius*, Æn. 10. v. 808. Missilia densa, vocat Nubem belli, — sic obrutus undique telis *Æneas*, Nubem belli, dum detonet, omnem Sustinet, &c.

250. Δήμια πίνουσι) Confer *Etymolog.* M. voce, Δήμια, cum *Brevibus Scholiis*.

VARIÆ LECTIONES.

234. Ἔλπετο) γρ. ἔλπιδ', MS. *Barocc.* Oxon.
240. Πέρι δείδια) γρ. περιδείδια, ut mox, v. 242.
241. Κορέει) γρ. κορέσει, at κορέσῃ, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon.
242. Πέρι δείδια) γρ. περιδείδια, rectè; aut, ἐμῆς κεφαλῆς πέρι δείδια, quod nollem ob σῇ sequens.
249. Ἀτρεΐδῃς) γρ. Ἀτρείδαις, *Br. Schol.*

Λαοῖς· ἐκ δὲ Διὸς τιμὴ καὶ κῦδος ὀπηδεῖ·
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ διασκοπιᾶσθ' ἕκαστον
Ἡγεμόνων· τόσση γὰρ ἔρις πολέμοιο δέδηεν.
Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω, νεμεσιζέσθω δ' ἐνὶ θυμῷ,
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· ὀξὺ δ' ἄκουσεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας·
Πρῶτος δ' ἀντίος ἦλθε, θέων ἀνὰ δηϊοτῆτα.
Τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος
Μηριόνης, ἀτάλαντος Ἐνυαλίῳ ἀνδρειφόντῃ.
Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι,
Ὅσσοι δὴ μετόπισθε μάχην ἤγειραν Ἀχαιῶν;
Τρῶες δὲ προύτυψαν ἀολλέες· ἦρχε δ' ἄρ' Ἕκτωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ἐπὶ προχοῇσι διϊπετέος ποταμοῖο
Βέβρυχεν μέγα κῦμα ποτὶ ῥόον, ἀμφὶ δέ τ' ἄκραι
Ἠϊόνες βοόωσιν, ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω·

" Copiis; à Jove autem honor & gloria sequitur:
" Difficile verò mihi est dispicere unumquemque
" Ducum: tantum enim certamen pugnæ ardet.
" Sed aliquis sponte prodeat, indigneturque animo,
" Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri.
Sic dixit. Confestim utique exaudiit Oilei filius velox Ajax;
Primus verò obvius prodiit, currens per prælium.
Hunc post Idomeneus & armiger Idomenei
Meriones, par Marti homicidæ.
Cæterorum verò quisnam suâ mente nomina dicere posset,
Quotquot jam postea pugnam instaurarunt Achivorum?
Trojani verò priores in eos impetum fecerunt conferti: præibatque Hector.
Ut verò cum in ostiis à-Jove-fluentis fluvii
Fremit ingens fluctus adversus ejus fluentum, circumque extrema
Littora clamant, eructato mari extrà:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

252. Διασκοπιᾶσθαι.] Διασκέπτεσθαι.

253. Δέδηεν.] Ἐξῆπται, διεγήγερται.

254. Ἀλλά τις αὐτὸς ἴτω.] Ἀλλ' ὑπὸ ἰδίας γνώμης παρορμηθήτω. Νεμεσιζέσθω.] Μεμφέσθω, ἄξιον ἡγείσθω μέμψεως. αἰδείσθω.

255. Τρῳῇσι.] Τρωϊκαῖς. Μέλπηθρα.] Ἑλκύσματα, παίγνια· αἱ γὰρ κύνες, ὁπότ' ἂν χορτασθῶσι, τοῖς λειψάνοις παίζουσι· μολπὴ γὰρ, ἡ παιδιά.

256. Ὀξύ.] Ὀξέως, ταχέως.

262. Πρύτυψαν.] Πρῶτοι ἐνέβαλον.

263. Προχοῇσι.] Ταῖς εἰς θάλασσαν χύσεσι, καὶ ἐκβολαῖς τοῦ ποταμοῦ. Διϊπετέος ποταμοῖο.] Καθαροῦ, διαυγοῦς· ἤτοι τοῦ ὑπὸ Διὸς πληρουμένου οἷον, χειμάρρου· ἢ διαφανοῦς, καὶ οἷον εἰ διαπεπιασμένου.

264. Βέβρυχε.] Ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν· ὀνοματοποιΐα ὁ τρόπος.

265. Ἐρευγομένης ἁλὸς ἔξω.] Ἐκβρασσομένης τῆς θαλάσσης τὸ ἔξω μέρος.

N O T Æ.

258. Τὸν δὲ μετ' Ἰδομενεὺς, καὶ ὀπάων Ἰδομενῆος Μηριόνης) Idem ferè locus, ad ἑ. v. 165. Cum verò magni hi Commilitones, & Socii & Amici fuerint, & simul Vixerint & Pugnaverint. & simul etiam Mortui & Sepulti sint, operæ pretium hìc audire *Diodorum Siculum* l. 5. p. 238. de iis loquentem, Διακομισθέντας εἰς τὴν πατρίδα τελευτῆσαι, καὶ ταφῆς ἐπιφανοῦς ἀξιωθῆναι, καὶ τιμῶν ἀθανάτων· καὶ τὸν τάφον αὐτῶν ἐν τῇ Κνωσσῷ δεικνύουσιν, ἐπιγραφὴν ἔχοντα τοιάνδε· Κνωσσίου Ἰδομενῆος ὅρα τάφον· αὐτὰρ ἐγώ τοι Πλησίον ἵδρυμαι Μηριόνης, ὁ Μόλου.

259. Ἐνυαλίῳ) Κατὰ μὲν τοὺς παλαιοὺς, ὁ πολεμικός· ἀπὸ τῆς Ἐνυοῦς· Ἀπολλόδωρος δὲ, ἀπὸ τοῦ ἐνιαύειν, ὅ ἐστιν ἐμφωνεῖν, εἰρῆσθαι, ἀρέσκει), ex *Eustathio*. Vid. suprà, ad β'. v. 651. ubi de Ratione *Metri*.

260. Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι) Olim, τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι pro quo, Editio quidem *Florentina*, *Hervagiana*, &c. MS. CCC. *Cantabrig*. *Barocc*. Oxon. & MS. *Mori*, Τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ᾗσι φρεσὶν οὐνόματ' εἴποι, ut καὶ producatur, quod benè fit, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Asperum*, etiam *Circumflexum*. Rotundius tamen legas, nec minùs Ὁμηρικῶς, Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν, κλ.

265. Βοόωσιν) *Eustath*. fol. 1142. lin. 48. Τὸ δὲ Ἠϊόνες βοόωσιν, πάνυ τι, φασὶν οἱ Παλαιοὶ, μιμητικὸν εἶναι τοῦ κατὰ θάλασσαν ἤχου μᾶλλον τοῦ ἄλλου, κλ. Tum de *Solonis*, sive *Platonis*, desperatione, quòd vidissent se prorsus impares ad mirabilem ejusmodi ὀνοματοποιΐαν tam felicitèr exprimendam. *Aristoteles* etiam, de *Poeticâ* c. 22. fol. 670. hanc *Homeri* Artem laudat, & elevatiorem dictionem agnoscit,

V A R I Æ L E C T I O N E S.

260. Τῶν δ' ἄλλων τίς ἂν ᾗσιν ἐνὶ φρεσὶν) γρ. τῶν δ' ἄλλων τίς κεν ᾗσιν φρεσὶν, MS. CCC. MS. *Barocc*. Oxon. MS. *Mori*. Editt. *Florentin*. *Hervag*. &c. Vid. Not. in *Textum*.

265. Ἠϊόνες) γρ. ἠϊόνος, MS. *Barocc*. Oxon. *Eustath*. fol. 1143. lin. 13.

Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ'· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἔστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ, ἕνα θυμὸν ἔχοντες,
Φραχθέντες σάκεσιν χαλκήρεσιν· ἀμφὶ δ' ἄρα σφιν
Λαμπρῇσιν κορύθεσσι Κρονίων ἠέρα πολλὴν
Χεῦ'· ἐπεὶ οὐδὲ Μενοιτιάδην ἤχθηρε πάρος γε,
Ὄφρα, ζωὸς ἐών, θεράπων ἦν Αἰακίδαο·
Μίσησεν δ' ἄρα μιν δηΐων κυσὶ κύρμα γενέσθαι
Τρῳῇσιν· τῷ καί οἱ ἀμυνέμεν ὦρσεν ἑταίρους.
Ὦσαν δὲ πρότεροι Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιούς·
Νεκρὸν δὲ προλιπόντες ὑπέτρεσαν, οὐδέ τιν' αὐτῶν
Τρῶες ὑπέρθυμοι ἕλον ἔγχεσιν, ἱέμενοί περ·
Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο· μίνυνθα δὲ καὶ τοῦ Ἀχαιοὶ
Μέλλον ἀπέσσεσθαι· μάλα γάρ σφεας ὦκ' ἐλέλιξεν
Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, μετ' ἀμύμονα Πηλείωνα·
Ἴθυσεν δὲ διὰ προμάχων, συῒ εἴκελος ἀλκὴν
Καπρίῳ, ὅς τ' ἐν ὄρεσσι κύνας θαλερούς τ' αἰζηοὺς
Ῥηϊδίως ἐκέδασσεν, ἑλιξάμενος διὰ βήσσας·
Ὣς υἱὸς Τελαμῶνος ἀγαυοῦ, φαίδιμος Αἴας,
Ῥεῖα μετεισάμενος Τρώων ἐκέδασσε φάλαγγας,

Tantus utique Trojanorum clamor ortus est: at Achivi
Stabant circum Menœtiadem, unum animum habentes,
Septi scutis æratis: illis autem
Splendidis galeis Saturnius caliginem multam
Circumfudit: Neque enim Menœtiadem oderat vel anteà,
Dum, vivus existens, famulus erat Æacidæ:
Odiosum autem habebat utique illum hostium canibus prædam fieri
Trojanis: ideòque eum ut defenderent excitavit socios.
Moverunt autem loco priores Trojani nigros-oculis Achivos:
Mortuo adeò derelicto trepidi-fugerunt, neminem tamen eorum
Trojani magnanimi interfecerunt hastis, cupidi licet;
Sed cadaver trahebant: haud diu verò ab illo neque Achivi
Abituri erant. Admodum enim illos celeriter convertit
Ajax, qui superabat quidem formâ, superabat & factis
Cæteros Danaos, post eximium Pelidem:
Rectà itaque perrupit per primos-pugnatores, sui similis vi
Apro, qui in montibus canes florentésque-ætate juvenes
Facilè dissipat, se subito-impetu-convertens per fruticeta:
Sic filius Telamonis præclari illustris Ajax,
Facile aggressus Troüm dissipavit phalangas,

ΣΧΟΛΙΑ.

269. * Ἠέρα.] Νέφος.
270. Ἤχθηρεν.] Ἐμίσησε, μισητὸν ἡγήσατο.
275. Ὑπέτρεσαν.] Ὑπὸ δέους ἔφυγον.
277. * Μίνυνθα.] Ἐπ' ὀλίγον χρόνον.
278. Ἐλέλιξεν.] Συνείλησε, συνέτρεψεν.
279. Αἴας, ὃς περὶ μὲν εἶδος, περὶ δ' ἔργα τέτυκτο.] Ὃς καὶ εὐμορφίᾳ καὶ τοῖς λοιποῖς ἔργοις διέφερε τῶν λοιπῶν πάντων Ἑλλήνων, μετὰ τὸν Ἀχιλλέα.
283. Ἐκέδασσεν.] Ἐσκόρπισε. Διὰ βήσσας.] Ἀντὶ τοῦ, διὰ βησσῶν, ὅ ἐστι βασίμων τόπων.
285. Μετεισάμενος.] Ἐπ' αὐτοὺς ἐλθών.

NOTÆ.

in ἠϊόνες βοόωσιν, quàm si dixisset, ἠϊόνες κεκράγασιν, ut in Δίφρῳ ἀεικελίῳ κατέθηκε ὀλίγην τε τράπεζαν, notat sonantius dici ἀεικέλιον, quàm μοχθηρὸν, & ὀλίγην, quàm μικράν. Et in illo, Νῦν δέ μ' ἐὼν ὀλίγος τε, καὶ οὐτιδανὸς, καὶ ἄκικυς, melius posita, τὸ ὀλίγος, οὐτιδανὸς, & ἄκικυς, quàm μικρὸς, ἀσθενικὸς, ἀειδής. Quomodò & *Euripides*, in *Philoctete*, Φαγέδαιναν ἥ μου σάρκας θοινᾶται ποδὸς, longè elevatius dixit, quàm *Æschylus*, Σάρκας ἐσθίει ποδὸς. Videsis *Petri Victorii* Var. Lect. l. 36. c. 13.

274. Τρῶες ἑλίκωπας Ἀχαιοὺς) *Ultima* τοῦ Τρῶες producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* &c.

277. Ἀλλὰ νέκυν ἐρύοντο) Vid. suprà, ad v. 235.

279. Αἴας' ὃς περὶ μὲν εἶδος) Τὸ μὲν producitur, In *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Toni*.

281. Εἴκελος) Ità MS. CCC. rectè: & ità semper scribo, ubi *Prior* longa; ἴκελος, ubi contrà; ut suprà, ad v. 88.

NOTÆ IN SCHOLIA.

269. 277. 290. 301. 310. 332. 339. *Excerpta* MSS. Omniáque proinde, quæ *Asteriscis* notata vides, excepto, ubi excipiatur.

VARIÆ LECTIONES.

266. Τόσση ἄρα Τρώων ἰαχὴ γένετ') γρ. τόσση ἄρα Τρῶες ἰαχῇ ἴσαν, MS. CCC. *Cant.* & MS. Barocc. *Oxon.*

269. Ἠέρα πολλὴν) γρ. ἠέρα πυλῶν, *Eustath.* fol. 1143. lin. 34. ut l. v. 776. & ità *Seberus* hîc.

273. Τῷ καί οἱ) γρ. τοὶ κὲν οἱ, MS. CCC.

281. Εἴκελος) γρ. ἴκελος, vid. Not. in Textum.

Οἱ

Οἱ περὶ Πατρόκλῳ βέβασαν, φρόνεον δὲ μάλιστα
Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἤτοι τὸν, Λήθοιο Πελασγοῦ φαίδιμος υἱὸς,
Ἱππόθοος ποδὸς εἷλκε κατὰ κρατερὴν ὑσμίνην,
Δησάμενος τελαμῶνι παρὰ σφυρὸν ἀμφὶ τένοντας,
Ἕκτορι καὶ Τρώεσσι χαριζόμενος· τάχα δ' αὐτῷ
Ἦλθε κακὸν, τό οἱ οὔτις ἐρύκακεν ἱεμένων περ.
Τὸν δ' υἱὸς Τελαμῶνος, ἐπαΐξας δι' ὁμίλου,
Πλῆξ' αὐτοσχεδίην, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
Ἤρικε δ' ἱπποδάσεια κόρυς περὶ δουρὸς ἀκωκῇ,
Πληγεῖσ' ἔγχεΐ τε μεγάλῳ καὶ χειρὶ παχείῃ·
Ἐγκέφαλος δὲ, παρ' αὐλὸν, ἀνέδραμεν ἐξ ὠτειλῆς,
Αἱματόεις, τοῦ δ' αὖθι λύθη μένος· ἐκ δ' ἄρα χειρῶν
Πατρόκλοιο πόδα μεγαλήτορος ἧκε χαμᾶζε
Κεῖσθαι· ὁ δ' ἄγχ' αὐτοῖο πέσε πρηνὴς ἐπὶ νεκρῷ,
Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης ἐριβώλακος· οὐδὲ τοκεῦσι
Θρέπτρα φίλοις ἀπέδωκε, μινυνθάδιος δέ οἱ αἰὼν
Ἔπλεθ', ὑπ' Αἴαντος μεγαθύμου δουρὶ δαμέντι.
Ἕκτωρ δ' αὖτ' Αἴαντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος

Qui Patroclum circumdederant sperabántque maxime
Urbem ad suam trahere, & gloriam reportare.
Illum quidem, Lethi Pelasgi illustris filius,
Hippothous pede trahebat per acrem pugnam,
Ligatum loro ad malleolum circa nervos,
Hectori & Trojanis gratificans. Repente autem ipsi
Venit malum, quod ab eo nemo arcuit cupientium licet.
Illum filius Telamonis, impetu-facto per turbam,
Percussit cominùs, galeam per æneis-munitam-malas:
Scissa est autem equinis-setis-densa galea transfixa hastæ cuspide,
Percussa hastâque magnâ & manu robustâ:
Cerebrum itaque, ubi hastile-spiculo-induitur, prosiliebat ex vulnere,
Cruentum; Ejus adeò ibidem solutum est robur: è manibus verò utique
Patrocli pedem magnanimi remisit in terram
Jacere. Is etiam prope ipsum cecidit cernuus super mortuum,
Longe à Larissâ glebosâ; neque parentibus
Nutritia charis reddidit, brevis enim ei ætas
Fuit, Ajacis magnanimi hastâ domito.
Hector verò in Ajacem jaculatus est hastâ fulgenti;
Sed is quidem ex-adverso conspicatus evitavit æream hastam

ΣΧΟΛΙΑ.

286. Φρόνεον.] Διενοοῦντο, ἤλπιζον.

290. * Παρὰ σφυρόν.] Λέγει τὸ ἄκρον τοῦ σκέλους· ἐξ οὗ καὶ ἐπισφύρια, τὰ κατὰ σφυρόν· ἐκεῖ δὲ οἱ τένοντες κατὰ νεῦρα.

294. Χαλκοπαρῄου.] Χαλκᾶς παραγναθίδας ἐχούσης.

295. Ἤρικε.] Διεσχίσθη, ὅθεν καὶ ἐρείκη, καὶ τὰ ὄσπρια ἐρεικτὰ, παρὰ τὸ ψηλαφᾶσθαι. Ἱπποδάσεια.] Ἡ ἐξ ἱππείων τριχῶν ἔχουσα τὸν λόφον.

297. Ἐγκέφαλος δὲ παρ' αὐλὸν ἀνέδραμεν.] Ὁ δὲ ἐγκέφαλος παρὰ τὴν ἀνάπτυξιν τοῦ κράνους σφόδρα κοιλ... ἐκπιεζόμενος τῇ τῆς αἰχμῆς ῥύμῃ συνεξεπήδησεν· αὐλὸς γὰρ καλεῖται πᾶν τὸ στενὸν καὶ ἐπίμηκες, κατὰ μεταφορὰν τοῦ ὀργάνου· ὅθεν τὸ καύλιον, [illegible] διὰ τὸ μῆκος τοῦτο, αὐλὸν φασὶ τὸν τῆς αἰχμῆς [illegible]· ἔστι δὲ, ὅτι καὶ τὸ ἐπίμηκες τοῦ δόρατος.

301. * Τῆλ' ἀπὸ Λαρίσης.] Οὐ τῆς ἐν Τροίᾳ, ἀλλὰ τῆς ἐν Κύμῃ· ἣ ἀπέχει χιλίους διακοσίους σταδίους, ἀπὸ τῆς Ἰλίου· ἣν † Φρικωνίδα Λάρισαν καλοῦσι.

302. Θρέπτρα.] Τροφεῖα.

† Vid. XXXVII. v. 4.

NOTÆ.

287. Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύειν) De *Ultimâ* τοῦ σφέτερον productâ, vid. ad v. 277.

288. Ἤτοι τὸν Λήθοιο Πελασγοῦ) Vid. de hoc *Letho*, ad β'. 843.

296. Πληγεῖσ' ἔγχεΐ τε μεγάλῳ) Vocula τε producitur, in *Cæsurâ*, ante μ'. ut mox, v. 299.

299. Πόδα μεγαλήτορος) *Ultima* τοῦ πόδα producitur, ut suprà, v. 296. & infrà, v. 722.

302. Θρέπτρα) Ità rectè MS. CCC. vid. ad Δ. v. 478. *Etymolog. M.* v. Θρέπτα, λέγεται τὰ τεθραμμένα· θρέπτρα δὲ, τὰ θρεπτήρια· ὥσπερ λύτρα, τὰ λυτήρια· οὕτως εὗρον ἐγώ.

VARIÆ LECTIONES.

286. Βέβασαν) γρ. μάχοντο, MS. Barocc. Oxon.

290. Τένοντας) γρ. τένοντε, MS. CCC.

292. Ἱεμένων) γρ. ἱεμένῳ.

302. Θρέπτρα) γρ. θρέπτα, vid. Not. in *Textum*.

Τυτθόν·

Τυτθόν· ὁ δὲ Σχεδίον, μεγαθύμου Ἰφίτου υἱὸν,
Φωκήων ὄχ' ἄριστον, ὃς ἐν κλειτῷ Πανοπῆϊ
Οἰκία ναιετάασκε, πολέσσ' ἄνδρεσσιν ἀνάσσων·
Τὸν βάλ' ὑπὸ κληῗδα μέσην· διὰ δ' ἀμπερὲς ἄκρη
Αἰχμὴ χαλκείη παρὰ νείατον ὦμον ἀνέσχε·
Δούπησεν δὲ πεσὼν, ἀράβησε δὲ τεύχε' ἐπ' αὐτῷ.
Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα δαΐφρονα, Φαίνοπος υἱὸν,
Ἱπποθόῳ περιβάντα, μέσην κατὰ γαστέρα τύψε·
Ῥῆξε δὲ θώρηκος γύαλον, διὰ δ' ἔντερα χαλκὸς
Ἤφυσ'· ὁ δ' ἐν κονίῃσι πεσὼν ἕλε γαῖαν ἀγοστῷ·
Χώρησαν δ' ὑπό τε πρόμαχοι καὶ φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἀργεῖοι δὲ * μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς,
Φόρκυν θ', Ἱππόθοόν τε· λύοντο δὲ τεύχε' ἀπ' ὤμων·
Ἔνθα κεν αὖτε Τρῶες, ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν,
Ἴλιον εἰσανέβησαν, ἀναλκείῃσι δαμέντες·
Ἀργεῖοι δέ κε κῦδος ἕλον, καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν,
Κάρτεϊ καὶ σθένεϊ σφετέρῳ· ἀλλ' αὐτὸς Ἀπόλλων
Αἰνείαν ὤτρυνε, δέμας Περίφαντι ἐοικὼς,
Κήρυκ' Ἠπυτίδῃ, ὅς οἱ παρὰ πατρὶ γέροντι

Paululum: ille autem Schedium, magnanimum Iphiti filium,
Phocensium longe fortissimum, qui in inclyto Panopeo
Domos habitabat, multis viris imperans:
Hunc percussit sub jugulum medium; penitusque extrema
Cuspis ærea prope summum humerum evasit.
Fragorem itaque edidit cadens, sonitumque dedere arma super ipsum.
Ajax verò Phorcyna bellicosum, Phænopis filium,
Hippothoum defendentem, medium ad ventrem percussit:
Rupit autem thoracis cavitatem, intestinaque
Penetrans hausit. Ille verò in pulverem lapsus prehendit terram palmâ;
Cesserunt itaque retrò primique pugnatores & illustris Hector:
Argivi verò magnum edidere clamorem, traxeruntque mortuos,
Phorcynque, Hippothoumque: solveruntque arma ab humeris.
Tum verò prorsùs Trojani bellicosis asti ab Achivis
In Ilium ascendissent, suam per ignaviam domiti:
Argivi autem gloriam accepissent, etiam præter Jovis fatum,
Fortitudine & robore proprio: verùm ipse Apollo
Æneam hortatus excitavit, corpore Periphanti similis,
Præconi Epytidæ, qui ei apud patrem senem

ΣΧΟΛΙΑ.

307. Πανοπῆϊ.] Φωκίδος πόλις.
310. *Ἀνέσχ.] Διεπέρασε.
313. Περιβάντα.] Ὑπερασπίζοντα.
315. Ἤφυσ.] Διεῖλεν, ἐκένωσεν. Ἀγοστῷ.] Ἀγκῶνι, πήχει.
321. Καὶ ὑπὲρ Διὸς αἶσαν.] Καὶ παρὰ τὴν τοῦ Διὸς γνώμην.
324. Κήρυκι Ἠπυτίδῃ.] Ἠπύτου παιδὶ, ὃ φωνητικοῦ.

NOTÆ.

306. Σχεδίον μεγαθύμου Ἰφίτου υἱὸν) Ità cum MS. CCC. μεγαθύμου lego, pro, μεγαθύμου.

308. Ἄνδρεσσι) Ità legit MS. Barocc. Oxon. & ità sæpissimè apud *Homerum*; cùm ἄνδρασι vix *ter* aut *quater* tantùm legatur; nec id in omnibus Codd. Ab ἀνδρὸς, ἄνδρεσσι· at ab ἀνδράσι, fit etiam ἀνδράσσι. quare aut προσξύνειν δεῖ, ἢ ἄνδρεσσι, γράφειν. Errorem puto ortum, quod γύναισι rectè scribatur, à *Dativo* nempè singulari, videlicet γυναικι, ut mox, v. 451.

312. Αἴας δ' αὖ Φόρκυνα) *Pausanias*, in *Phocicis*, c. 26. Καὶ Ὅμηρος Φόρκυνα, τὸν Φρύγα, οὐκ ἔχοντα ἀσπίδα ἐποίησεν· ὅτι αὐτῷ Γυαλοθώρηξ ἦν. Vid. quæ Nos infrà, ad *Iliad*. τ'. v. 361. Θώρηκές τε κραταιγύαλοι.

317. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον, ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς) Olim in *Plurimis* legebatur, Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, εἰρύσαντο δὲ νεκροὺς, non sine magno Versûs periculo, & gravi Aurium Offensione, quod in *Homero* minimè patiendum. Μέγα ἴαχον lego, ut suprà, ad v. 213. & ἐρύσαντο, ut sæpè aliàs, quod MS. *Mori* facit.

318. Φόρκυν) Suprà, v. 312. Φόρκυνα. Φόρκυν, tamen, v. 218. Vid. *Eustath*. fol. 1145. lin. 2.

324. Κήρυκ' Ἠπυτίδῃ) *Eustath*. fol. 1145, lin. 40. Τὸ δὲ κήρυκι συστέλλει νῦν τὴν παραλήγουσαν, εἰ καὶ ἀλλα-

VARIÆ LECTIONES.

306. Μεγαθύμου) γρ. μεγαθύμου. vid. Not. in *Textum*.

308. Ἄνδρεσσι) γρ. ἄνδρεσσι, MS. Barocc. Oxon. Vid. Not. in *Textum*.

317. Ἀργεῖοι δὲ μέγα ἴαχον· ἐρύσαντο δὲ νεκροὺς) γρ. Ἀργεῖοι δὲ μέγ' ἴαχον, &c. vid. Not. in *Textum*.

324. Κήρυκ' Ἠπυτίδῃ) γρ. κήρυκι Ἠπυτίδῃ, *Brevia Scholia*; &c. vid. Not. in *Textum*.

Κηρύσ-

Κηρύσσων γήρασκε, φίλα φρεσὶ μήδεα εἰδώς·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,
Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεὸν εἰρύσσαισθε
Ἴλιον αἰπεινήν, ὡς δὴ ἴδον ἀνέρας ἄλλους
Κάρτεΐ τε, σθένεΐ τε, πεποιθότας, ἠνορέῃ τε,
Πλήθεΐ τε σφετέρῳ, καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας·
Ἡμῖν δὲ Ζεὺς μὲν πολὺ βούλεται, ἢ Δαναοῖσι,
Νίκην· ἀλλ' αὐτοὶ τρεῖτ' ἄσπετον, οὐδὲ μάχεσθε.
Ὣς ἔφατ'· Αἰνείας δ' ἑκατηβόλον Ἀπόλλωνα
Ἔγνω ἐσάντα ἰδών· μέγα δ' Ἕκτορα εἶπε βοήσας,
Ἕκτορ τ', ἠδ' ἄλλοι Τρώων ἀγοὶ, ἠδ' ἐπικούρων,
Αἰδὼς μὲν νῦν ἥδε γ' ἀρηϊφίλων ὑπ' Ἀχαιῶν
Ἴλιον εἰσαναβῆναι, ἀναλκείῃσι δαμέντας.
Ἀλλ' ἔτι γάρ τις φησὶ θεῶν, ἐμοὶ ἄγχι παραστὰς,
Ζῆν' ὕπατον μήστωρα μάχης ἐπιτάῤῥοθον εἶναι·
Τῷ ῥ' ἰθὺς Δαναῶν ἴομεν, μηδ' οἵ γε ἕκηλοι
Πάτροκλον νηυσὶν πελασαίατο τεθνειῶτα.
Ὣς φάτο· καί ῥα πολὺ προμάχων ἐξάλμενος ἔστη·
Οἱ δ' ἐλελίχθησαν, καὶ ἐναντίοι ἔσταν Ἀχαιῶν.
Ἔνθ' αὖτ' Αἰνείας *Λειώκριτον οὔτασε δουρὶ,

Præconem-agens consenuerat, benevolis mentis consiliis instructus:
Huic se-cum-assimulârat ipsum allocutus est Jovis filius Apollo,
" Ænea, quo pacto etiam invito deo servare possetis
" Ilium excelsam? ut jam vidi viros alios
" Fortitudinéque roboréque confisos, virtutéque,
" Multitudinéque suâ, & immotas-pavore copias habentes:
" Nobis verò Jupiter quidem multò mavult, quàm Danais,
" Victoriam: sed ipsi fugitis-territi admodùm, neque pugnatis.
Sic dixit. Æneas autem longè-jaculantem Apollinem
Agnovit coràm intuitus: magnáque voce Hectorë allocutus est clamans,
" Hectórque, & cæteri Trojanorum ductores atque sociorum,
" Dedecus quidem nunc hoc est nos bellicosis actos-ab Achivis
" In Ilium ascendere per ignaviam domitos.
" Quin & jam aliquis ait deorum, mihi propè astans,
" Jovem summum consiliarium in pugnâ auxiliatorem esse:
" Ideò rectà-in Danaos eamus, neque illi quieti saltem
" Patroclum navibus admoverint mortuum.
Sic dixit: & multò ante primos pugnatores prosiliens, stetit.
Illi itaque conversi sunt, & adversi steterunt Achivis.
Tum verò Æneas Leocritum vulneravit hastâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

327. Αἰνεία, πῶς ἂν καὶ ὑπὲρ θεόν.] Ὁ νοῦς, πῶς ἂν καὶ παρὰ τὴν θείαν βουλὴν ῥύσησθε τὴν πόλιν, ὅτε τοῦ Διὸς συμπράττοντος ὑμῖν, διὰ τὴν ἰδίαν ἀσθένειαν λείπεσθε; Καὶ ὑπὲρ θεόν.] Καὶ παρὰ τὴν γνώμην τοῦ θεοῦ.

329. Κάρτεΐ τε σθένεΐ τε πεποιθότας.] Καὶ τῷ κράτει ἡμῶν καὶ τῇ δυνάμει θαῤῥοῦντας.

330. Πλήθεΐ τε σφετέρῳ καὶ ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.] Τῷ πλήθει τοῦ λαοῦ, καὶ οὐκ ἐλαττουμένους, ἀλλὰ ὑπερέχοντας τῶν πολεμίων διὰ τὴν ἀνδρείαν. Ὑπερδέα δῆμον ἔχοντας.] Ὑπὲρ δέος ὄντα· ὅ ἐστι γενναῖον, καὶ ὑπερβαίνοντα τῇ δυνάμει τοὺς ἀντιτασσομένους ἔχοντας πλείστους.

332. Τρεῖτε.] *Δεδίττεσθε, φοβεῖσθε.

339. *Ἐπιτάῤῥοθον.] Ἐπιβοηθόν.

* Ità; pro Vet. [illegible]

NOTÆ.

χοῦ ἐν πολλοῖς ἀντιτίθεται. Ἀττικῶς· οὕτω δὲ, φασὶν, ἐκτείνει τὴν μέσην καὶ τὸ δοίδυκος, ὄρτυγος· Ἀριστοφάνης δὲ ἐν Εἰρήνῃ συστέλλει τὸ ὄρτυγος, διὰ μέτρου· πολλὰ δὲ καὶ ἄπειρα τῶν διχρόνων παρὰ τῷ Ποιητῇ, τὴν τῆς κλίσεως φερωνυμίαν σώζουσι τοῖς δυσὶν ὑποκείμενα χρόνοις· οἷον, τὸ Ἀπόλλων, τὸ ἀὴρ, τὸ Κορύνη, τὸ Ἄρης, τὸ ὕδωρ, τὸ πῦρ, καὶ ἄλλα. Ità *Etymolog.* M. v. Κῆρυξ· Κλίνεται, κήρυκος, ὡς πέρδικος· τὸ γὰρ μακρὸν συστέλλεται δὲ ἐν Κήρυκι Ἠπυτίδῃ. Hoc tamen *Criticorum* delirium; cùm satius esset, κήρυκ' legere, ut in multis istiusmodi casibus; nec tamen favent MSS. adeò antiquus error. *Ibid.* Ὅς οἱ) γρ. ὅς ῥ' οἱ, vid. supra, v. 274.

329. Κάρτεΐ τε, σθένεΐ τε) Τὸ τε per *Positionem* producitur; *Ultima* τοῦ σθένεϊ, ut suprà, v. 152.

330. Πλήθεΐ τε σφετέρῳ) Vid. *Thucydid.* Scholiast. Edit. *Hudson.* fol. 220. lin. 18.

344. *Λειώκριτον) Olim, in hoc loco, Λειόκριτον, at MS. Barocc. *Oxon.* Λειώκριτον, ut in *Odyssea* idem Nomen *Semper* legitur, & in *Omnibus*; quare & hic in posterùm.

VARIÆ LECTIONES.

335. Ἕκτορ) γρ. Ἕκτωρ, ut suprà, 75. & infrà, v. 586.

341. Τεθνειῶτα) γρ. τεθνηῶτα, MS. CCC. ut & suprà, v. 229.

344. Λειώκριτον) γρ. Λειόκριτον, vid. Not. in *Text.*

Υἱὸν Ἀρίσβαντος, Λυκομήδεος ἐσθλὸν ἑταῖρον.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρηΐφιλος Λυκομήδης·
Στῆ δὲ μάλ' ἐγγὺς ἰὼν, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ,
Καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα, ποιμένα λαῶν,
Ἧπαρ ὑπὸ πραπίδων· εἶθαρ δ' ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν.
Ὃς ῥ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλακος εἰληλούθει,
Καὶ δὲ μετ' Ἀστεροπαῖον ἀριστεύεσκε μάχεσθαι.
Τὸν δὲ πεσόντ' ἐλέησεν ἀρήϊος Ἀστεροπαῖος,
Ἴθυσεν δὲ καὶ ὃ πρόφρων Δαναοῖσι μάχεσθαι·
Ἀλλ' οὔπως ἔτ' εἶχε· σάκεσσι γὰρ ἔρχατο πάντῃ
Ἑσταότες περὶ Πατρόκλῳ, πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.
Αἴας γὰρ μάλα πάντας ἐπῴχετο, πολλὰ κελεύων·
Οὔτε τιν' ἐξοπίσω νεκροῦ χάζεσθαι ἀνώγει,
Οὔτε τινὰ προμάχεσθαι Ἀχαιῶν ἔξοχον ἄλλων,
Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν δὲ μάχεσθαι.
Ὣς Αἴας ἐπέτελλε πελώριος· αἵματι δὲ χθὼν
Δεύετο πορφυρέῳ· τοὶ δ' ἀγχιστῖνοι ἔπιπτον
Νεκροὶ ὁμοῦ Τρώων καὶ ὑπερμενέων ἐπικούρων,
Καὶ Δαναῶν· οὐδ' οἳ γὰρ ἀναιμωτεί γ' ἐμάχοντο·
Παυρότεροι δὲ πολὺ φθίνυθον· μέμνηντο γὰρ αἰεὶ
Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον ἀλεξέμεναι φόνον αἰπύν.

Filium Arisbantis, Lycomedis fortem socium.
Hunc itaque lapsum miseratus est bellicosus Lycomedes:
Stetitque admodum propè cum accessérat, & jaculatus est hastâ fulgenti,
Et percussit Hippasidem Apisaonem, pastorem populorum,
Hepar subter præcordia; statimque genua solvit:
Hic è Pæoniâ glebosâ venerat.
Et post Asteropæum fortissimè se-gerebat in pugnâ.
Hunc itaque lapsum miseratus est Mavortius Asteropæus,
Rectâque prorupit & hic promptus cum Danais pugnare:
Sed haudquaquam jam poterat; scutis enim obsepti erant undique,
Qui stabant circa Patroclum, hastásque prætendebant:
Ajax enim valdè omnes obibat, multis adhortans;
Et quemque vel retrò-à mortuo cedere vetabat,
Vel procurrere-ad-pugnandum Achivos ante alios,
Sed strenue ipsum circumeuntes-defendere, comminúsque pugnare.
Sic Ajax præcipiebat ingens: sanguine interim terra
Rigabatur purpureo; illi verò alii-super-alios cadebant
Mortui simul Trojanorum, & fortissimorum sociorum,
Nec non Danaorum. Neque enim vel illi sine sanguine pugnabant;
Pauciores tamen multò peribant: recordabantur enim perpetuò
A se mutuò per turbam arcere laborem gravem.

ΣΧΟΛΙΑ.

354. Ἔρχατο.] Πεφραγμένοι ἦσαν.

355. Πρὸ δὲ δούρατ' ἔχοντο.] Προεῖχον δὲ αὐτοῦ τὰ δόρατα.

359. Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν.] Περιβεβηκέναι καὶ ὑπερασπίζειν.

361. Ἀγχιστῖνοι.] Ἐπάλληλοι, πυκνοί.

362. Ὑπερμενέων.] Ὑπερεχόντων τῇ δυνάμει, ἀνδρείων.

363. Ἀναιμωτί.] Ἄνευ αἵματος καὶ φόνου.

364. Φθίνυθον.] Ἐφθείροντο, ἀνῃροῦντο.

NOTÆ.

348. *Καὶ βάλεν Ἱππασίδην Ἀπισάονα*) Rectè *Ἱππασίδην* additur, quòd de alio *Apisaone* aliàs loquatur, Λ'. v. 577. *Καὶ βάλε Φαυσιάδην Ἀπισάονα.* Alii igitur hic legunt, *Ἀμυθάονα*, ut MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon. at MS. CCC. *Ἀπισάονα*, ut Nos: Et sæpè in hoc Poemate idem Nomen Diversis tribuitur; at *Distinctio* datur satis ampla, vel ex *Patre*, vel ex *Gente*, vel alio aliquo modo.

359. *Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν*) *Etymolog.* M. v. Βεβάμεν, καὶ βεβάμεν' εἰ μὲν προπαροξύνεται, ἀπὸ τοῦ βεβήκαμεν γέγονε, κατὰ συγκοπήν· εἰ δὲ παροξύνεται, ἀπαρέμφατόν ἐστιν· Ἀλλὰ μάλ' ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, σχεδόθεν τε μάχεσθαι.

363. *Ἀναιμωτί*) Ita sanè *Odyss.* σ'. v. 531. scribitur, quæ *Lectio* mihi sanior, tutiórque videtur; aliàs, *ἀναιμωτὶ*, quod tamen *νεωτερικώτερον*.

VARIÆ LECTIONES.

348. *Ἀπισάονα*) χ. *Ἀμυθάονα*, vid. Not. in *Text.*

361. *Ἀγχιστῖνοι*) χ. *ἀγχιστίνοι*, *Etymolog.* M. v. Ἀγχιστῖνοι.

363. *Ἀναιμωτί γ' ἐμάχοντο*) χ. *ἀναιμωτί γε μάχοντο.* Vid. Not. in *Textum.*

365. *Ἀλλήλοις ἀν' ὅμιλον*) χ. *ἀλλήλοις καθ' ὅμιλον.*

Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρός· οὐδέ κε φαίης
Οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην·
Ἠέρι γὰρ κατέχοντο μάχης ἔπι, ὅσσοι ἄριστοι
Ἕστασαν ἀμφὶ Μενοιτιάδῃ κατατεθνειῶτι·
Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες Ἀχαιοί,
Εὔκηλοι πολέμιζον ὑπ' αἰθέρι· πέπτατο δ' αὐγὴ
Ἠελίου ὀξεῖα, νέφος δ' οὐ φαίνετο πάσης
Γαίης, οὐδ' ὀρέων· μεταπαυόμενοι δὲ μάχοντο,
Ἀλλήλων ἀλεείνοντες βέλεα στονόεντα,
Πολλὸν ἀφεσταότες· τοὶ δ' ἐν μέσῳ, ἄλγε' ἔπασχον
Ἠέρι καὶ πολέμῳ· τείροντο δὲ νηλέϊ χαλκῷ,
Ὅσσοι ἄριστοι ἔσαν· δύο δ' οὔπω φῶτε πεπύσθην,
Ἀνέρε κυδαλίμω, Θρασυμήδης, Ἀντίλοχός τε,
Πατρόκλοιο θανόντος ἀμύμονος, ἀλλ' ἔτ' ἔφαντο
Ζωὸν ἐνὶ πρώτῳ ὁμάδῳ Τρώεσσι μάχεσθαι.
Τὼ δ' ἐπιοσσομένω θάνατον καὶ φύζαν ἑταίρων,
Νόσφιν ἐμαρνάσθην, ἐπεὶ ὣς ἐπετέλλετο Νέστωρ,
Ὀτρύνων πολεμόνδε μελαινάων ἀπὸ νηῶν.
Τοῖς δὲ πανημερίοις ἔριδος μέγα νεῖκος ὀρώρει
Ἀργαλέης· καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ νωλεμὲς αἰεὶ

Sic hi quidem pugnabant instar ignis; neque prorsus dixisses
Aut solem omnino salvum esse, aut lunam:
Caligine enim occupabantur in prælio, quotquot fortissimi
Stabant circa Menœtiadem mortuum:
Alii verò Trojanique & bene-ocreati Achivi,
Liberi pugnabant sub aëre-sereno: expansus erat enim splendor
Solis acutus, nubes item non exurgebat à toto
Campo, neque montibus: interquiescentes enim pugnabant,
Sua-invicem evitantes tela luctuosa,
Longè dissiti. Hi verò in medio, dolores patiebantur
Caligine & pugnâ: affligebantur & sævo ære,
Quotquot fortissimi erant. Duo verò nondum viri audierant,
Viri gloriosi, Thrasymedes, Antilochúsque,
De Patroclo mortuo eximio, sed adhuc putabant
Vivum in primo tumultu cum Trojanis pugnare.
Hi intuentes cædem & trepidationem sociorum,
Seorsim pugnabant, quoniam sic jusserat Nestor,
Hortatibus-impellens ad pugnam nigris à navibus.
His ergò per-totum diem contentionis magnum certamen ortum erat
Gravis: defatigatione enim & sudore indefinenter assiduè

ΣΧΟΛΙΑ.

366. Δέμας πυρός.] Τρόπον καιομένου πυρός, θερμοί. Οὐδέ κε φαίης Οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι, οὔτε σελήνην.] Εἴποι δ' ἄν τις, ἀμφότερα τὰ στοιχεῖα, ἥλιον καὶ σελήνην, ἐκλείπειν ἀπὸ τῆς ἀχλύος.

368. Ἠέρι γάρ.] Ὁ νοῦς, ἐφ' ὅσον οἱ ἄριστοι ἵστασαν, ἐπὶ τοσοῦτον ἀὴρ κατείχετο. Ζηνόδοτος, ἐπὶ πόσον· Ἀριστοφάνης, μάχῃ ἔπι.

371. Εὔκηλοι.] Ἥσυχοι, εὐδιάδεκτοι· ἐπιφέρει γάρ, Μεταπαυόμενοι δ' ἐμάχοντο· ὅ ἐστιν, οἱ μὲν ἀναπαυόμενοι, οἱ δὲ μαχόμενοι ἐκ διαδοχῆς καὶ ἀναπαύσεως. * Ὑπ' αἰθέρι.] Ὑπὸ τῇ αἰθρίᾳ. Πέπτατο.] Ἐξήπλωτο ἡ λαμπηδών.

373. Γαίης οὐδ' ὀρέων.] Οὔτε ἀπὸ γῆς, οὔτε ἀπὸ τῶν ὀρῶν.

381.* Τὼ δ' ἐπιοσσομένω.] Ἐπιβλέποντες, καὶ φυλάσσοντες, μὴ ἑταῖροι στρέψωνται εἰς φυγήν, μηδὲ ἀποθάνωσι.

384. Πανημερίοις.] Δι' ὅλης ἡμέρας.

* * *Excerpta* MSS.

NOTÆ.

366. Οὐδέ κε φαίης Οὔτε ποτ' ἠέλιον σόον ἔμμεναι) Hinc Nos. *Franciados*, l. 3. v. 661. Ampliùs haud Solem jam prælucere Diei, Haud credas superesse Diem: sic pulvere nigro, sic crebris ab utrinque Poli latuêre sagittis. Atque pharetratâ Cælum est caligine tectum. In quem locum hunc *Homeri* laudo. Item illud *Aristida*, Ὁ δ' ἥλιος συνηρεφὴς ἦν τοῖς τοξεύμασι. *Plautus*, Boat Cœlum fremitu Virûm: ex Spiritu & Anhelitu Nebula constat. *Virgil.* Æneid. l. xi. v. 610. — fundunt simul undique tela Crebra, Nivis ritu: Cœlúmque obtexitur umbrâ. *Plutarch. Lacon.* Apophtheg. *Persa*, Solem præ Multitudine sagittarum nostrarum non videbitis. *Laco*, In Umbrâ igitur Pugnabimus.

385. Καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ) *Eustath.* fol. 1148. lin. 46. Ἱδρῷ δέ, οὐ μόνον ἐπὶ Αἰτιατικῆς, κατὰ Ἀττικο-

VARIÆ LECTIONES.

368. Μάχης ἔπι ὅσσοι ἄριστοι) γρ. μάχῃ ἔπι θ' ὅσσοι ἄριστοι, MS. Barocc. Oxon. & μάχης ἐπὶ πόσον, & μάχῃ ἔπι. Vid. Schol. *Excerpta* MSS.

369. Κατατεθνειῶτι) γρ. κατατεθνηῶτι, MS. CCC.

370. Οἱ δ' ἄλλοι Τρῶές τε καὶ εὐκνήμιδες) γρ. οἱ δ' ἄλλοι Τρῶες καὶ ἐϋκνήμιδες. MS. *Barocc.* Oxon.

372. Δὲ μάχοντο) γρ. δ' ἐμάχοντο.

385. Καμάτῳ δὲ καὶ ἱδρῷ) γρ. καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ, MS. Barocc. Oxon.

Γούνατά

Γούνατά τε, κνῆμαί τε, πόδες θ' ὑπένερθεν ἑκάστου,
Χεῖρές τ', ὀφθαλμοί τε, παλάσσετο μαρναμένοιιν,
Ἀμφ' ἀγαθὸν θεράποντα ποδώκεος Αἰακίδαο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ταύροιο βοὸς μεγάλοιο βοείην
Λαοῖσιν δώῃ τανύειν, μεθύουσαν ἀλοιφῇ·
Δεξάμενοι δ' ἄρα τοίγε διαστάντες τανύουσι
Κυκλόσ', ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφὴ,
Πολλῶν ἑλκόντων, τάνυται δέ τε πᾶσα διαπρό·
Ὣς οἵγ' ἔνθα καὶ ἔνθα νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ
Εἵλκεον ἀμφότεροι· μάλα γάρ σφισιν ἤλπετο θυμὸς,
Τρωσὶν μὲν, ἐρύειν προτὶ Ἴλιον, αὐτὰρ Ἀχαιοῖς,
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· περὶ δ' αὐτοῦ μῶλος ὀρώρει
Ἄγριος· οὐδέ κ' Ἄρης λαοσσόος, οὐδέ κ' Ἀθήνη
Τόν γε ἰδοῦσ' ὀνόσαιτ', οὐδ' εἰ μάλα μιν χόλος ἵκοι·
Τοῖον Ζεὺς ἐπὶ Πατρόκλῳ ἀνδρῶν τε καὶ ἵππων
Ἤματι τῷ ἐτάνυσσε κακὸν πόνον· οὐδ' ἄρα πώ τι
Ἤιδεε Πάτροκλον τεθνηότα δῖος Ἀχιλλεύς·
Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε νεῶν μάρναντο θοάων,
Τείχει ὑπὸ Τρώων· τό μιν οὔποτε ἤλπετο θυμῷ

Genuáque, tibiæque, pedésque subtus uniuscujusque,
Manúsque, oculíque, fœdabantur pugnantium,
Circa strenuum famulum pedibus-velocis Æacidæ.
Ut verò cum vir tauri bovis magni pellem
Populis dederit distendendam, ebriam pinguedine:
Acceptam utique hi seorsim-dispositi extendunt
In orbem, statímque humor exiit, ingrediturque adeps,
Multis trahentibus, tenditur adeò tota undique:
Sic hi huc & illuc cadaver parvo in spatio
Trahebant utrique. Admodùm enim ipsis sperabat animus,
Trojanis quidem, trahere ad Ilium, at Achivis,
Naves ad cavas. De ipso nempè tumultus ortus erat,
Atrox; neque omninò Mars copiarum concitator, neque Minerva
Hunc visum vituperâsset, nè quidem si maximè ipsos ira cepisset:
Talem Jupiter super Patroclo virorumque & equorum
Die illo intendit exitialem laborem. Neque verò dum quid
Sciebat Patroclum mortuum nobilis Achilles:
Longè enim seorsim-à navibus pugnabant velocibus,
Muro sub Trojanorum: quare illum nunquam existimabat animo

ΣΧΟΛΙΑ.

390. * Μεθύουσαν.] Πλήθουσαν.

392. * Κυκλόσε.] Ἀντὶ τοῦ, ἐν κύκλῳ τείνουσιν, ὡς πρὸς τὸ σχῆμα τῶν ἑλκόντων. Ἄφαρ δέ τε ἰκμὰς ἔβη, δύνει δέ τ' ἀλοιφή.] Ταχέως δὲ ἡ ὑγρασία διέρχεται τοῦ δέρματος, ὥστε ἐλαιώδης.

393. Τάνυται.] Διατείνεται, διαχεῖται.

398. Λαοσσόος.] Ὁ τῶν λαῶν τὸ πλῆθος διώκων καὶ σώζων· ὅτι δὲ, εἰς φυγὴν τρέπων.

399. * Ὀνόσαιτο.] Μέμψαιτο τὸν πόλεμον, καὶ αὐτὸν κακὸν ὡς λέγοιτο.

404. Τό μιν.] Διὸ αὐτόν.

NOTÆ.

πὶν, ἀλλ' ἰδὲ, καὶ ἐπὶ Δωρικῆς, Καμπάτῳ, γάρ φησι. Ἐ ἰδρῷ. *Etymolog.* M. v. Ἰδρώς. Ἡ Αἰτιατικὴ, ἰδρῶτα, καὶ συγκοπῇ, ἰδρῶ· Ἰδρῶ ἀπεψύχοντο, ἀντὶ τοῦ ἰδρῶτα· ἡ δὲ Δοτικὴ, μετὰ τοῦ ι. Additur ι *Subscriptum*, in *Dativo*, non ex *Naturâ*, sed ad Distinctionem tantùm. Vid. infrà, ad v. 745.

386. Γούνατα—παλάσσετο) Hæc Constructio, *Pindarica* dicta; de quâ *Eustath.* fol. 1148 lin. 35.

390. Μεθύουσαν ἀλοιφῇ) Vid. *Hadriani Junii Hornani* Animadversorum, l. 3. c. vi. De significatione *Ebrii* non vulgari.

394. Νέκυν ὀλίγῃ ἐνὶ χώρῃ) Vid. suprà, ad v. 217.

395. Τρωσὶν μὲν ἐρύειν) Τὸ μὲν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Toni* sui.

398. Οὐδέ κ' Ἄρης) Eadem ἔννοια suprà, ad Ν. v. 539. & ad Υ. v. 125.

403. Πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε) Puto τὸ ῥα, uti fit, excidisse, & esse debere, Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε, cùm τὸ ῥα sæpe sæpiùs τῷ γὰρ sit appositum, & *Homero* etiam in Deliciis: Verùm τὸ γὰρ solum etiam per se stare poterit, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & *Finalis* etiam ρ'. undè lubentiùs *Amanuenses* sibi indulserint.

VARIÆ LECTIONES.

387. Μαρναμένοιϊν) γρ. μαρναμένοισιν.

397. Νῆας ἐπὶ γλαφυράς) γρ. νῆας ἀνὰ γλαφυράς. *Eustath.* fol. 1149. lin. 18.

399. Τόν γε ἰδοῦσ') γρ. τοῦτον ἰδοῦσ'. *Ibid.* Ἵκοι) γρ. ἕλοι. MS. *Barocc.* Oxon.

402. Τεθνηότα) γρ. τεθνειότα, MS. CCC.

403. Πολλὸν γάρ ῥ' ἀπάνευθε) γρ. πολλὸν γὰρ ἀπάνευθε, vid. Not. in *Textum*.

404. Ἤλπετο) γρ. ἔλπετο, ut suprà, v. 234. vice-versâ, & mox, v. 406. ἔλπετο.

Τεθνάμεν, ἀλλὰ ζωὸν ἐνιχριμφθέντα πύλῃσιν,
Ἂψ ἀπονοστήσειν· ἐπεὶ οὐδὲ τὸ ἔλπετο πάμπαν,
Ἐκπέρσειν πτολίεθρον ἄνευ ἕθεν, οὐδὲ σὺν αὐτῷ.
Πολλάκι γὰρ τόγε μητρὸς ἐπεύθετο, νόσφιν ἀκούων,
Ἥ οἱ ἀπαγγέλλεσκε Διὸς μεγάλοιο νόημα.
Δὴ τότε γ' οὔ οἱ ἔειπε κακὸν τόσον, ὅσσον ἐτύχθη,
Μήτηρ, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Οἱ δ' αἰεὶ περὶ νεκρὸν ἀκαχμένα δούρατ' ἔχοντες,
Νωλεμὲς ἐγχρίμπτοντο, καὶ ἀλλήλους ἐνάριζον.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἧμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι
Νῆας ἔπι γλαφυράς, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα
Πᾶσι χάνοι· τό κεν ἧμιν ἄφαρ πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἢ τοῦτον Τρώεσσι μεθήσομεν ἱπποδάμοισιν
Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι, καὶ κῦδος ἀρέσθαι.
Ὧδε δέ τις Τρώων μεγαθύμων αὐδήσασκεν,
Ὦ φίλοι, εἰ καὶ μοῖρα παρ' ἀνέρι τῷδε δαμῆναι
Πάντας ὁμῶς, μήπω τις ἐρωείτω πολέμοιο.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, μένος δ' ὄρσασκεν ἑταίρου·
Ὣς οἱ μὲν μάρναντο· σιδήρειος δ' ὀρυμαγδὸς

Mortuum esse, sed vivum ubi accessisset ad portas,
Reversurum. Neque enim hoc credebat omninò,
Eversurum urbem sine se, sed neque secum.
Sæpe enim hoc ex matre didicerat, seorsum audiens,
Quæ ei referebat Jovis magni sententiam.
Tum tamen non ei dixerat malum tantum, quantum acciderat,
Mater, quod scilicet ei multo charissimus periisset socius.
Illi igitur assiduè circa mortuum acutas hastas tenentes,
Indesinenter *sibimutuem* instabant, & alii alios interficiebant:
Sic item aliquis dicebat Achivorum ære-loricatorum,
" O amici, non sanè nobis honestum *est* redire
" Naves ad cavas, sed hic terra nigra
" Omnibus dehiscat. Hoc prorsùs nobis continuò multò satius esset,
" Quam *si* hunc Trojanis permittamus equûm domitoribus
" Urbem ad suam trahere, & gloriam referre.
Sic item aliquis & Trojanorum magnanimorum dicebat,
" O amici, etiam si fatale juxta virum hunc domari
" Omnes simul, nunquam aliquis recedat à pugnâ.
Sic utique aliquis dicebat, animosque excitabat socii.
Sic hi quidem pugnabant; ferreúsque strepitus

ΣΧΟΛΙΑ.

405. * Ἐνιχριμφθέντα.] Ἐμπελάσαντα.

415. Εὐκλεές.] Ἔνδοξον.

416. Ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα μέλαινα Πᾶσι χάνοι.] Ἀλλ' ἐν τῷ αὐτῷ τόπῳ πάντας γῆς χάσματι δεχθῆναι.

418. Μεθήσομεν.] Ἀμελήσομεν.

421. * Εἰ καὶ μοῖρα.] Οἱ μὲν Ἕλληνες ἀποθανεῖν εὔχονται· οἱ δὲ Τρῶες μαλακώτερον φάσκουσιν, Εἰ καὶ μοιρίδιον ἡμῖν ἀποθανεῖν, μὴ νεκρὸν ἀφίεσθαι.

422. Ἐρωείτω.] Ἀμελείτω, ὑποχωρείτω.

424. Σιδήρειος δ' ὀρυμαγδός.] Ἤτοι σφοδρὸς, ἢ ἀπὸ ὅπλων, τοῦ σιδήρου ψόφος.

* Excerpta MSS.

NOTÆ.

415. Ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἧμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι) *Eustath.* fol. 1151. lin. 7. Ἰστέον δὲ, καὶ ὡς τὸ, Οὐ μὰν ἧμιν ἐϋκλεὲς, Δακτυλικῶς ποδιζόμενον, μετὰ τὸ, Οὐ μὰν, χωλεύει μέν τισι. Οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεές· εὑρίσκει δὲ τοῖς Παλαιοῖς ἡ πρώτη γραφὴ παρ' οἷς κεῖται ταῦτα. Τὸ ἡμῖν, ἄμμιν λέγουσιν οἱ Αἰολεῖς, βαρύνοντες αὐτὸ καὶ συστέλλοντες τὴν λήγουσαν· Ἀπολλώνιος, Ἄμμι γὰρ μίαν νέος ἴσδον ἀπύζει. Δωριεῖς δὲ, ἁμῖν, συστέλλοντες τὸ ι, καὶ ὀξύνοντες· Θεόκριτος, Πολλοὶ δ' ἁμὶν ὑπ' αὐτὸν κατὰ κρατὸς δονέοντο· Ἴωνες δὲ, πολλάκις δὲ καὶ Ἀθηναῖοι, περισπῶσιν ἐν συστολῇ τοῦ ι· Ὅμηρος, Ὦ φίλοι, οὐ μὰν ἧμιν ἐϋκλεὲς ἀπονέεσθαι· Σοφοκλῆς, Οἰδίποδι. Ὅπως λύσιν τιν' ἧμιν εὐχαῖν πόροις· Φρύνιχος, Μούσῃ. Ἐβουλόμεθα ἂν ἧμιν, ὥσπερ καὶ αὐτοῖ· Ἀττικοὶ δὲ παραδίδονται ταῦτα τὰ δύο· οἱ δ' αὐτοὶ παλαιοί φασι, καὶ ὅτι τὸ ἡμεῖς, ἄμμες λέγουσιν οἱ Δωριεῖς· ἄμμες δὲ, οἱ Αἰολεῖς χρῆσις δὲ τοῦ ῥηθέντος ἧμιν καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ. Nempè, *Odyss.* ν. v. 172. in quem locum, vid. quæ Nos, & ad *Anacreon.* v. 903.

417. Ἧμιν) Vid. suprà, ad v. 415.

419. Ἄστυ ποτὶ σφέτερον ἐρύσαι) De *Ultimâ* τοῦ σφέτερον, vid. suprà, ad v. 394.

VARIÆ LECTIONES.

415. Οὐ μὰν ἧμιν ἐϋκλεές) γρ. οὐ μὰν ἡμῖν εὐκλεές, vid. Not. in *Textum.*

416. Νῆας ἔπι) γρ. νῆας ἔπι, ut suprà. v. 397.

420. Ὧδε δέ τις Τρώων) γρ. ὧδε δέ τις αὖ Τρώων. MS. CCC.

423. Ἑταίρου) γρ. ἑκάστου, MS. Barocc. Oxon.

Χάλκεον ὐρανὸν ἷκε, δι' αἰθέρος ἀτρυγέτοιο.
Ἵπποι δ' Αἰακίδαο, μάχης ἀπάνευθεν ἐόντες,
Κλαῖον, ἐπειδὴ πρῶτα πυθέσθην ἡνιόχοιο
Ἐν κονίῃσι πεσόντος ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Ἦ μὰν Αὐτομέδων, Διώρεος ἄλκιμος υἱὸς,
Πολλὰ μὲν ἂρ μάστιγι θοῇ ἐπεμαίετο θείνων,
Πολλὰ δὲ μειλιχίοισι προσηύδα, πολλὰ δ' ἀρειῇ·
Τὼ δ' οὔτ' ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ πλατὺν Ἑλλήσποντον
Ἠθελέτην ἰέναι, οὔτ' ἐς πόλεμον μετ' Ἀχαιούς·
Ἀλλ' ὥστε στήλη μένει ἔμπεδον, ἥτ' ἐπὶ τύμβῳ
Ἀνέρος ἑστήκει τεθνηότος, ἠὲ γυναικός·
Ὣς μένον ἀσφαλέως περικαλλέα δίφρον ἔχοντες,
Οὔδει ἐνισκήψαντε καρήατα· δάκρυα δέ σφιν
Θερμὰ κατὰ βλεφάρων χαμάδις ῥέε μυρομένοισιν,
Ἡνιόχοιο πόθῳ· θαλερὴ δὲ μιαίνετο χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν ἀμφοτέροισι.
Μυρομένω δ' ἄρα τώ γε ἰδὼν, ἐλέησε Κρονίων,
Κινήσας δὲ κάρη, προτὶ ὃν μυθήσατο θυμὸν,

Æreum ad cœlum ibat, per aërem infructuosum.
Equi interim Æacidæ, à pugnâ seorsum stantes,
Flebant, ut primum senserunt aurigam
In pulverem prostratum Hectoris vi homicidæ.
Et Automedon quidem, Dioris fortis filius,
Sæpe & scuticâ argutâ urgebat verberans,
Sæpe & blandis *verbis* alloquebatur, sæpe & minis;
Illi verò neque retrò ad naves latum versùs Hellespontum
Volebant ire, neque in pugnam ad Achivos:
Sed veluti cippus manet firmitèr, qui super tumulo
Viri stat mortui, aut mulieris:
Sic manebant immotè perpulchro currui juncti,
Solo admotis capitibus: lachrymæque illis
Calidæ de palpebris in terram fluebant plorantibus,
Aurigæ desiderio: florida adeò fœdabatur juba,
Circulo profusa juxta jugum ambobus.
Plorantes igitur illos conspicatus, miseratus est Saturnius,
Motoque capite, ad suum dixit animum,

ΣΧΟΛΙΑ.

427. Πυθέσθην ἡνιόχοιο.] Ἡνίοχος γὰρ ἦν Πατρόκλος Ἀχιλλέως· Πατρόκλου δὲ, Αὐτομέδων· Αὐτομέδοντος δὲ, Ἀλκιμέδων.

429. Ἦ μάν.] Καί τι δή.

430. Θείνων.] Τύπτων· ὅθεν καὶ θὶς ὁ αἰγιαλὸς, παρ' ὅσον τύπτεται ὑπὸ τῶν κυμάτων.

431. Ἀρειῇ.] Ἀπειλῇ.

436. Ἀσφαλέως.] Παραμόνως.

437. Ἐνισκήψαντε.] Ἐμπλήσαντες, ἐμπεσόντες.

440. Ζεύγλης.] Ζεύγλη, ζυγοῦ. Ἐξεριποῦσα.] Πεσοῦσα.

NOTÆ.

425. Χάλκεον οὐρανὸν) *Eustathius*, διὰ τὸ στερεόν· & aliàs, πολύχαλκος οὐρανὸς λέγεται, μυθικῶς μὲν διὰ τοὺς ἐκεῖ τοιούτους οἴκους· ὡς Ἥφαιστος χαλκεύει· διὸ καὶ χαλκοβατὴς Διὸς λέγεται δῶμα· κατὰ δὲ λόγον ἄλλον, πολύχαλκος, ὁ στερεὸς, καὶ μὴ λυτὸς, μηδὲ χυτὸς, ὡς ὕδωρ.

427. Κλαῖον) De *Equis* flentibus, vid. infrà, ad v. 438.

431. Ἀρειῇ) De hâc voce, ἴδε *Etymolog. M.*

437. Οὔδει ἐνισκήψαντε) γρ. οὔδει ἐνὶ σκήψαντε. Verùm *Eustath.* fol. 1153. lin. 37. Εἰ δὲ καὶ κρεῖττον γράφειν, ἐνισκίμψαντε, ὅμως οὐκ ἀπιθανόν ἐστιν οὐδὲ τὸ ἐνισκήψαντε, ᾧ συγγενές τι τὸ κατασκήψαντε. Vid. etiam fol. 1152. lin. 14. & fol. 1153. lin. 33. 34. & 37. denique fol. 1154. lin. 32.

438. Θερμὰ κατὰ βλεφάρων) Ità *Virgil.* Æn. l. xi. v. 89. Pòst bellator equus, positis insignibus, *Æthon* It lacrymans, guttisque humectat grandibus ora. Quòd *Leones* etiam morientes lacryment, *Plinius* tradit, Nat. Hist. l. 8. c. 16. Creditum est, à moriente humum morderi, lacrymámque letho dari. Idem de *Cervis* tradi, minus mirabile. Vid. *Suetonium*, in *Julio Cæsare*, c. 81. De *Cæsaris* equis ubertim flentibus, in signum illius Mortis; & *Ælian.* Animal. l. 10. c. 7. de *Elephantis* lacrymantibus.

VARIÆ LECTIONES.

425. Ἷκε) γρ. ἦκε, *Stobæus*, §. 26.

432. Ἂψ ἐπὶ νῆας ἐπὶ) γρ. ἂψ παρὰ νῆας ἐπί, &c.

435. Τεθνηότος) γρ. τεθνειότος, MS. CCC. & MS. Barocc. Oxon.

437. Ἐνισκήψαντε) γρ. ἐνισκίμψαντε, & ἐνισκίψαντε, vid. Not. in *Textum*.

438. Μυρομένοισιν) γρ. μυρομένοιιν, MS. CCC. ut suprà, v. 387.

439. Πόθῳ) γρ. ποθῇ. *Ibid.* Δὲ μιαίνετο) γρ. δ' ἐμιαίνετο.

440. Ἀμφοτέροισι) γρ. ἀμφοτέρωθεν, MS. CCC. & *Eustath.* fol. 1152. lin. 21.

Α

Ἆ δειλὼ, τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι
Θνητῷ, ὑμεῖς δ' ἐστὸν ἀγήρω τ', ἀθανάτω τε·
Ἦ ἵνα δυστήνοισι μετ' ἀνδράσιν ἄλγε' ἔχητον;
Οὐ μὲν γάρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς
Πάντων, ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.
Ἀλλ' οὐ μὰν ὑμῖν γε καὶ ἅρμασι δαιδαλέοισιν
Ἕκτωρ Πριαμίδης ἐποχήσεται· οὐ γὰρ ἐάσω.
Ἦ οὐχ ἅλις, ὡς καὶ τεύχε' ἔχει, καὶ ἐπεύχεται αὔτως;
Σφῶϊν δ' ἐν γούνασσι βαλῶ μένος, ἠδ' ἐνὶ θυμῷ,
Ὄφρα καὶ Αὐτομέδοντα σαώσετον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἔτι γάρ σφισι κῦδος ὀρέξω,
Κτείνειν, εἰσόκε νῆας ἐϋσσέλμους ἀφίκωνται,
Δύῃ τ' ἠέλιος, καὶ ἐπὶ κνέφας ἱερὸν ἔλθῃ.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐνέπνευσεν μένος ἠΰ·
Τὼ δ' ἀπὸ χαιτάων κονίην οὖδασδε βαλόντε,
Ῥίμφ' ἔφερον θοὸν ἅρμα μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς·
Τοῖσι δ' ἔπ' Αὐτομέδων μάχετ', ἀχνύμενός περ ἑταίρου·

" Ah miseri, cur vos dedimus Peleo regi
" Mortali? vos enim estis senii-expertes, immortalesque:
" An ut ærumnosos inter homines dolores haberetis?
" Non enim quicquam alicubi est calamitosius homine
" Omnium, quotquot super terram spirantque & moventur.
" At non sane vobis tamen & curribus artificiosè factis
" Hector Priamides vehetur. Haud enim permittam.
" Annon satis, quòd & arma habet, & gloriatur temerè?
" Vobis igitur in genua mittam robur, & in animum,
" Ut & Automedontem salvum evehatis è pugnâ
" Naves ad cavas. Adhuc enim istis, ie *Trojanis*, gloriam præbebo,
" Ut cædem-edant, usque-dum ad naves bonis-transtris-instructas pervenerint,
" Occideritque Sol, & tenebræ sacræ supervenerint.
Sic loquutus, equis inspiravit robur validum:
Illi itaque à jubis pulvere in-solum excusso,
Velocitèr agebant citum currum inter Trojanos & Achivos:
His ergò vectus Automedon pugnabat, dolens licèt de socio,

ΣΧΟΛΙΑ.

443. Ἆ δειλώ.] Ὦ δειλότατοι, καὶ ἐλεεινότατοι.
446. Ὀϊζυρώτερον.] Ταλαιπωρότερον.
447. Ὅσσα τε γαῖαν ἐπιπνείει τε καὶ ἕρπει.] Ὅσα ζῶα ἐπὶ τῆς γῆς ἕρπει καὶ κινεῖται βαδίζοντα.
449. * Οὐδέ τις ἄλλος.] Γράφεται, Οὐ γὰρ ἐάσω.

NOTÆ.

443. Τί σφῶϊ δόμεν Πηλῆϊ ἄνακτι) De Immortalibus equis *Peleo* à Diis datis, alias loquimur, ad π'. v. 381. Vide suprà ad v. 196.

446. Οὐ μὲν γὰρ τί πού ἐστιν ὀϊζυρώτερον ἀνδρὸς) Ità *Odyss.* σ'. v 129. Οὐδὲν ἀκιδνότερον Γαῖα τρέφει ἀνθρώποιο. De Voce ὀϊζυρώτερον, *Eustath.* fol. 1154. lin. 5. Σημείωσαι δὲ, καὶ ὡς ἐν τῷ Ὀϊζυρώτερον, ἢ Μετρικὸν πάθος ἐστὶν, ἢ Γραμματικοῦ κανόνος παράβασις· εἰ μὲν γὰρ συστέλλειν τὸ ο τῆς προπαραληγούσης, διὰ τὸ πρὸ αὐτῆς κεῖσθαι μακρὸν, ὁμολογουμένως δίχρονον τὸ ζυ συλλαβῆς, ἐφυλάχθη μὲν ὁ Γραμματικὸς κανὼν. [illegible] καὶ ἄπιστος· πέπονθε δὲ τὸ μέτρον, διὰ τὸ ἐν τούτῳ τελευταίων ποδῶν λαγαρότητα [illegible] ὅπως καὶ αὐτὴ χρόνον προσθεῖσα, καθὰ τινα λόγον [illegible] τῆς συλλαβῆς ἐκτείνεσθαι δίδωσι· ὡς καὶ ἐν τῷ, Ἐρρίγησαν, ὅπως ἴδον αἰόλον ὄφιν· καὶ οὕτω μὲν, εἰ συστέλλεται [illegible] ἡ προπαραλήγουσα τοῦ ὀϊζυρότερον· ἐὰν δὲ ἐκτείνηται μεγαλυσμῷ, τὸ μὲν Μέτρον ἐστὶν ἀπαθὲς, οὐχὶ Φυλάττει τὸν Δάκτυλον· ὁ δὲ τῶν Γραμματικῶν Κανὼν παραλυόμενος. Τοιαῦτα τινὰ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ κεῖται τῇ ἐφ' ἑκατέρᾳ ῥοπῇ σκάζοντα· ὧν ἐστι καὶ τὸ Λαρώτατος, καὶ τὸ Κακοξεινώτερος. Vid. ad *Odyss.* β'. v. 350. & ad ύ. v. 376, item ad *Euripid.* Phœniss. v. 1357. Δυσδαιμονέστατος.

449. Οὐ γὰρ ἐάσω) *Eustath.* fol. 1154. lin. 18. Ὅρα δὲ, καὶ ὅτι τὸ ἐάσω ἐκτείνει τὴν παραλήγουσαν. Tutior certè *Lectio* ἐάσω, ut ex aliis locis similibus probamus, ad δ'. v. 42. & aliis. In *Excerptis* MSS. pro, οὐ γὰρ ἐάσω, legitur Οὐδέ τις ἄλλος, malè hoc loco cum alio simili confuso, *viz.* ad κ'. v. 330. nam & post *Patrocli* mortem *Automedon*, & post illum *Alcimedon*, & *post Achillis* mortem, alii, certè *Neoptolemus*, τούτοις τοῖς ἵπποις καὶ ἅρμασιν ἐχρήσατο.

450. Ἦ οὐχ ἅλις) Duæ *Priores* in *Unam* coalescunt, ut apud *Latinos*. Vid. ad ί. v. 533.

VARIÆ LECTIONES.

446. Ὀϊζυρώτερον) γρ. ὀϊζυρότερον, malè; vid. Not. in *Textum*.
447. Ἐπιπνείει) γρ. ἐπὶ πνείει.
449. Οὐ γὰρ ἐάσω) γρ. οὐδέ τις ἄλλος. Vid. N. in *Text*.
451. Γούνασσι) γρ. γούνεσσι, MS. CCC. ut infrà, v. 569.
453. Νῆας ἐπὶ) γρ. νῆας ἔπι, ut suprà, v. 416.

Ἵπποις ἀΐσσων, ὥστ' αἰγυπιὸς μετὰ χῆνας.
Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν ὑπ' ἐκ Τρώων ὀρυμαγδοῦ,
Ῥεῖα δ' ἐπαΐξασκε πολὺν καθ' ὅμιλον ὀπάζων.
Ἀλλ' οὐχ ᾕρει φῶτας, ὅτ' * ἐσσεύαιτο διώκειν·
Οὐ γάρ πως ἦν, οἶον ἐόνθ' ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἔγχει ἐφορμᾶσθαι, καὶ ἐπίσχειν ὠκέας ἵππους.
Ὀψὲ δὲ δή μιν ἑταῖρος ἀνὴρ ἴδεν ὀφθαλμοῖσιν
Ἀλκιμέδων, υἱὸς Λαέρκεος Αἱμονίδαο·
Στῆ δ' ὄπιθεν δίφροιο, καὶ Αὐτομέδοντα προσηύδα,
Αὐτόμεδον, τίς τοί νυ θεῶν νηκερδέα βουλὴν
Ἐν στήθεσσιν ἔθηκε, καὶ ἐξέλετο φρένας ἐσθλάς;
Οἷον πρὸς Τρῶας μάχεαι πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ
Μοῦνος· ἀτάρ τοι ἑταῖρος ἀπέκτατο· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται Αἰακίδαο.
Τὸν δ' αὖτ' Αὐτομέδων προσέφη, Διώρεος υἱὸς,
Ἀλκίμεδον, τίς γάρ τοι Ἀχαιῶν ἄλλος ὁμοῖος,
Ἵππων ἀθανάτων ἐχέμεν δμῆσίν τε μένος τε,
Εἰ μὴ Πάτροκλος, θεόφιν μήστωρ ἀτάλαντος,

Curru ruens, tanquam vultur in anseres.
Facile enim & refugiebat è Trojanorum tumultu,
Facilè & irruebat confertam per turbam persequens.
Sed non interficiebat viros, cum impetum sumebat ad persequendum:
Haudquaquam enim licuit, solus cùm esset sacrâ in sellâ,
Hastâ impetum-facere, & inhibere veloces equos.
Tandem verò illum socius vir vidit oculis
Alcimedon, filius Laërcei Æmonidæ:
Stetit itaque post currum, & Automedontem allocutus est,
" Automedon, quisnam tibi deorum inutile consilium
" Pectoribus indidit, & abstulit mentem sanam?
" Quòd ita in Trojanos pugnas primâ in turbâ
" Solus; tibi socius enim occisus est: armáque Hector
" Ipse gerens humeris exultat Æacidæ.
Illum Automedon allocutus est, Dioris filius,
" Alcimedon, quisnam tibi Achivorum alius similis,
" Equorum immortalium qui teneat domiturámque animosque,
" Nisi Patroclus, diis artifex par,

ΣΧΟΛΙΑ.

460. Ἵπποις ἀΐσσων.] Σὺν τοῖς ἵπποις ὁρμῶν.

463. * Ἥρει.] Ἀνῄρει, ἔκτεινεν. Ἐσσεύαιτο.] Ὡρμήσατο.

464. Ἱερῷ ἐνὶ δίφρῳ.] Ἤτοι μεγάλῳ, ἢ ἱερὰς ἐλαύνοντι ἵππους.

465. Ἐπίσχειν.] Ἐπέχειν, κωλύειν. * Οἱ περὶ Ἀρίσταρχον, κατὰ παράθεσιν· οἱ δὲ περὶ Ἀσκάλωνα, κατὰ σύνθεσιν, ὡς λαβεῖν· Ἡρωδιανὸς δὲ ἐπισχεῖν παροξυτόνως λέγει· εἰ μή τις λέγει, ὅτι ἔθος ἐστὶ τῷ ποιητῇ αὐτῷ — τὴν ἐπί.

469. Νηκερδέα.] Ἀκερδῆ, ἀνωφελῆ, βλαβερόν.

476. Δμῆσιν.] Καταπόνησιν, ὑποταγήν.

NOTÆ.

461. Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν) *Anapestus* in *Primâ* sede, ut ί. v. 5. Βορέης καὶ Ζέφυρος. Ità *Hesiod.* v. 5. Ῥέα μὲν γὰρ βριάει ῥέα δὲ βριάοντα χαλέπτει. ubi *Secundum* ῥέα probat & *Primum* ῥέα legi debere sine *Diphthongo*; licet in sequenti Versu, ibi, ut hic, ῥεῖα legatur, ob *Metrum*. Mecum facit MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon. quæ & hìc ῥέα legunt, & mox ῥεῖα, apertissimé. Mecum sentit *Gul. Canterus*; contrà, *Isaacus Casaubonus*, ab *Hephæstionis* auctoritate seductus. Quod siquis pertinacius & hìc & illic ῥεῖα μὲν γὰρ legi contendat; & hoc fieri posse concedo, probóque etiam ad *Anacreon.* v. 87. 839. 853. 927. & ad *Odyss.* δ'. v. 485. & σ'. v. 246.

463. * Ἐσσεύαιτο) Olim, in Omnibus, quæ viderim, Exemplaribus, hoc certè in loco. Ὅτ' ἐσσεύοιτο διώκειν, quæ *Lectio* si posset defendi, nescio, quid non. Hæc sanè Corruptio fert ætatem; at nec *Eustathio* videtur nota, qui nihil in hunc locum, præter hæc, fol. 1154. lin. 38. Ἀλλ' οὐχ ᾕρει φῶτας, ἐν τῷ διώκειν· MS. *Mori* ἐσσεύετο, Vulgari Errore; at MS. CCC. ἐσσεύαιτο, ut *Br. Schol.* quanquam olim ibi ἐσσεύετο. Alii, ὅτι σεύαιτο, ut ύ. v. 148. σεύαιτο legitur; alii, ἐσσεύοντο τὸ, ἐσσεύητο τὸ, ἐσσεύεσκε, ἐσσεύοιτο, & quid non? At cùm aliàs ἐσσεύοιτο occurrat, nempe ψ'. v. 198. Ὕλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι, ut omnes Codd. *Impressi*; ubi tamen MS. *Mori* ἐσσεύετο, eodem errore, quod ex malâ pronuntiatione ortum; Nos hìc legimus, ἐσσεύαιτο, ut sana omnia fiant. Vid. ad *Var. Lect.*

465. Ἐπίσχειν) Ità legendum ait *Aristarchus*, ἐπισχεῖν verò *Ascalonita*, ut *Brev. Schol. Excerpt.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

461. Ῥέα μὲν γὰρ φεύγεσκεν) γρ. ῥεῖα μὲν γὰρ, &c. vid. Not. in *Textum.*

463. Ἐσσεύαιτο) γρ. ἐσσεύετο, malè olim; vid. Not. in *Textum.*

465. Ἐπίσχειν) γρ. ἐπισχεῖν, vid. Not. in *Textum.*

467. Αἱμονίδαο) γρ. Αἱμηνίδαο, MS. CCC.

Ζεὺς

Ζωὸς ἐών· νῦν δ' αὖ θάνατος ϗ μοῖρα κιχάνει.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μάστιγα ϗ ἡνία σιγαλόεντα
Δέξαι, ἐγὼ δ' ἵππων ἀποβήσομαι, ὄφρα μάχωμαι·
Ὣς ἔφατ'· Ἀλκιμέδων δὲ βοηθόον ἅρμ' ἐπορούσας,
Καρπαλίμως μάστιγα ϗ ἡνία λάζετο χερσίν·
Αὐτομέδων δ' ἀπόρουσε· νόησε δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Αὐτίκα δ' Αἰνείαν προσεφώνεεν ἐγγὺς ἐόντα,
Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε χαλκοχιτώνων,
Ἵππω τώδ' ἐνόησα ποδώκεος Αἰακίδαο
Ἐς πόλεμον προφανέντε σὺν ἡνιόχοισι κακοῖσι·
Τῷ κεν ἐελποίμην αἱρησέμεν, εἰ σύ γε θυμῷ
Σῷ ἐθέλεις· ἐπεὶ οὐκ ἂν ἐφορμηθέντε γε νῶϊν
Τλαῖεν ἐναντίβιον στάντες μαχέσασθαι Ἄρηϊ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἐῢς πάϊς Ἀγχίσαο·
Τὼ δ' ἰθὺς βήτην, βοέης εἰλυμένω ὤμους
Αὔησι, στερεῇσι· πολὺς δ' ἐπελήλατο χαλκός·
Τοῖσι δ' ἅμα Χρομίος τε, ϗ Ἄρητος θεοειδὴς,
Ἤϊσαν ἀμφότεροι· μάλα δέ σφισιν ἤλπετο θυμὸς
Αὐτώ τε κτενέειν, ἐλάαν τ' ἐριαύχενας ἵππυς.
Νήπιοι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον ἀναιμωτεί γε νέεσθαι
Αὖτις ἀπ' Αὐτομέδοντος· ὁ δ', εὐξάμενος Διῒ πατρὶ,
Ἀλκῆς ϗ σθένεος πλῆτο φρένας ἀμφιμελαίνας·
Αὐτίκα δ' Ἀλκιμέδοντα προσηύδα, πιστὸν ἑταῖρον,
Ἀλκίμεδον, μὴ δή μοι ἀπόπροθεν ἰσχέμεν ἵππυς,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμπνείοντε μεταφρένῳ· οὐ γὰρ ἔγωγε

" Dum viveret? Nunc verò mors & fatum occupat.
" Quin tu scuticam & habenas miro-artificio-factas
" Accipe, ego verò curru descendam, ut pugnem.
Sic dixit. Alcimedon itaque celerem præ.io currum ut-ascendit,
Statim scuticam & habenas cepit manibus:
Automedon verò desiliit. Animadvertit autem illustris Hector,
Statimque Æneam allocutus est prope astantem,
" Ænea, Trojanorum princeps æreloricatorum,
" Equos hos animadverti velocis Æacidæ
" In pugnam progressos, cum aurigis imbellibus:
" Ideò speraverim *me* capturum, si modò tu animo
" Tuo velis: neque enim irruentes utique nos
" Sustinuerint contra stantes pugnare Marte.
Sic dixit. Neque non-obsecutus-est fortis filius Anchisæ:
Hi itaque rectà ibant, tergoribus boum tecti humeros,
Aridis, solidis: multiplex verò superinductum erat æs.
Cum his autem Chromiusque, & Aretus divinâ-formâ-præditus,
Ibant ambo: admodum verò iis sperabat animus
Ipsosque interficere, abigereque arduos-cervicibus equos.
Stulti, neque enim erant sine sanguine utique reversuri
Retrò ab Automedonte: ille autem, precatus Jovem patrem,
Fortitudine & robore repletus est præcordia profunda:
Statim verò Alcimedontem affatus est fidum socium,
" Alcimedon, nè jam à me longè tene equos,
" Sed proximè inspirantes in tergum. Haud enim ego

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

481. Βοηθόον.] Ἐν πολέμῳ ταχύν. * Ἀρίσταρχος, ὑφ' ἓν βοηθόον' οἱ δ', ἀπὸ τ̃ χολῆς, διῃρημένως.
488. Αἱρησέμεν.] Λήψεσθαι.
492. Βοέης] Ἀσπίσιν.
493. Αὔησι.] Ξηραῖς, κούφαις. Ἐπελήλατο.] Ἐπετέτατο.
501. Ἀπόπροθεν.] Χωρὶς, ἄποθεν. Ἰσχέμεν.] Κατέχειν.
502. Ἐμπνείοντε μεταφρένῳ.] Καταπνέοντες, ὅ ἐστι καταφυσῶντες αὐτῷ τὸ μετάφρενον· ὅ ἐστιν, ἐγγὺς ὄντες τ̃ νώτου.

Variæ Lectiones.

478. Νῦν δ' αὖ) γρ. νῦν αὖ, MS. Barocc. *Oxon.* Ibid. Κιχάνει) γρ. κάλυψεν, Idem MS.
481. Βοηθόον) γρ. βοῆ θοὸν, *Excerpta* MSS.
488. Τῷ κεν ἐελποίμην) γρ. τὼ κὲν ἐελποίμην, pro αὐτοὺς, nempe ἵππους, ἴ.
489. Νῶϊν) γρ. νῶϊ, MSS.
492. Τὼ δ') γρ. τοὶ δ'.
495. Ἤλπετο) γρ. ἔλπετο, ut suprà, v. 234. & infrà, v. 603.
496. Κτενέειν) γρ. κτανέειν.
497. Ἀναιμωτί γε) γρ. ἀναιμωτεί γε, ut supra v. 363.
501. Ἰσχέμεν) γρ. ἐχέμεν.

Ἕκτο-

Ἕκτορα Πριαμίδην μένεος σχήσεσθ' ὀΐω,
Πρίν γ' ἐπ' Ἀχιλλῆος καλλίτριχε βήμεναι ἵππω,
Νῶϊ κατακτείναντα, φοβῆσαι δὲ στίχας ἀνδρῶν
Ἀργείων· ἤ κ' αὐτὸς ἐνὶ πρώτοισιν ἁλώῃ.
Ὣς εἰπὼν, Αἴαντε καλέσσατο, καὶ Μενέλαον,
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, καὶ Μενέλαε,
Ἤτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', ὅσσοι ἄριστοι,
Ἀμφ' αὐτῷ βεβάμεν, καὶ ἀμύνεσθαι στίχας ἀνδρῶν·
Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν ἀμύνετε νηλεὲς ἦμαρ.
Τῇδε γὰρ ἔβρισαν πόλεμον κατὰ δακρυόεντα
Ἕκτωρ, Αἰνείας θ', οἳ Τρώων εἰσὶν ἄριστοι·
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται·
Ἥσω γὰρ καὶ ἐγώ· τὰ δέ κεν Διῒ πάντα μελήσει.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Ἀρήτοιο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἐΐσην·
Ἡ δ' οὐκ ἔγχος ἔρυτο, διὰ πρὸ δὲ εἴσατο χαλκὸς,
Νειαίρῃ δ' ἐν γαστρὶ διὰ ζωστῆρος ἔλασσεν.
Ὡς δ' ὅταν ὀξὺν ἔχων πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ,
Κόψας ἐξόπιθεν κεράων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν, ὁ δὲ προθορὼν ἐρίπῃσιν·

" Hectorem Priamidem robore temperaturum puto,
" Antequam Achillis pulchrè-jubatos conscenderit equos,
" Nobis interfectis, fugaveritque ordines virorum
" Argivorum: vel & ipse inter primos captus-fuerit.
Sic fatus, Ajaces vocavit, & Menelaum,
" Ajaces, Argivorum ductores, & Menelae,
" Mortui quidem curam committite iis, quotquot fortissimi,
" Ut eum circumeuntes defendant, & propulsent ordines virorum:
" A nobis verò vivis propulsate Vos crudelem diem.
" Hàc enim ingruunt pugnam per lacrymosam
" Hector, Æneásque, qui Trojanorum sunt fortissimi.
" Sed hæc quidem Deorum in genibus posita-sunt:
" Jaculabor enim & ego: Hæc utique Jovi omnia curæ erunt.
Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam,
Et intorsit Areti in clypeum undique æqualem:
Is verò non hastam inhibuit, penitus autem transiit æs,
Imúmque in ventrem per balteum trajecit.
Ut verò cum acutam tenens securim juvenis vir,
Ictu incusso post cornua bovis agrestis,
Nervum perscindit totum, hic autem saltu dato cadit:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

503. Σχήσεσθ'.] Ἀποσχήσειν, παύσειν.
506. Ἁλώῃ.] Ληφθείη.
509. Ἐπιτράπεθ'.] Ἐν ἐπιτροπῇ ἐστε.
510. Βεβάμεν.] Ἐμβεβηκέναι, ὑπερασπίζειν.
511. Νῶϊν δὲ ζωοῖσιν.] Ἡμῖν δὲ ἐν τοῖς ζῶσιν.
514. Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται.] Οἱονεὶ παράκειται· ἢ, ἐν ἐξουσίᾳ τῶν Θεῶν ἐστιν.
515. Ἥσω.] Ἀκοντίσω, πέμψω.
518. Ἔρυτο.] Ἐφύλαξεν, ἐκώλυσεν.
520. Αἰζήϊος.] Ἀκμαῖος, νέος.
521. Κεράων.] Κεράτων. Ἀγραύλοιο.] Ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένου ἢ ὑπαιθρίου, ἀγρίου.
522. Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν.] * Ἤτοι, πᾶσαν τὴν φλέβα· ἢ τὸ τραπαῖον νεῦρον· * ὅλην ἀποτέμοι τὴν τραπαίαν φλέβα. Ἐρίπῃσι.] Καταπεχθείη, πέσῃ.

N O T Æ. * Hæc, *Asteriscis* inclusa, *Excerpta* MSS.

509. Ἤτοι μὲν τὸν νεκρὸν ἐπιτράπεθ', ὅσσοι ἄριστοι) Νεκρὸν μὲν τοῖς ἄλλοις ἀρίστοις ἐπιτρέψατε, ἵνα μὴ ἐχθροὶ αὐτοῦ κρατῶσιν· ἀλλὰ τὸ ἐνὸν, ἡμῖν τοῖς ζωοῖς ὑμεῖς βοηθεῖτε. *Brevia Scholia* malè, Ἐπιτράπεθ') Ἐν ἐπιτροπῇ ἐστε, quùm potius esset, Ἐν ἐπιτροπῇ εἶναι ἐάσατε.

520. Πέλεκυν αἰζήϊος ἀνὴρ) Vid. suprà, ad v. 394.

522. Ἶνα τάμῃ διὰ πᾶσαν) Hinc, Ἶνα κοιλίωντες ἄλιστοι θυμοφθόρα. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἶνα, ubi legit in fine, Ἶνα τάμεν διὰ πᾶσαν.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

503. Σχήσεσθ') γρ. χήσεσθ', MS. Barocc. Oxon.
505. Δὲ) γρ. τε.
509. Ἐπιτράπεθ', ὅσσοι ἄριστοι) γρ. ἐπιτρέπεσθ', οἵπερ ἄριστοι, MS. CCC.
510. Ἀμύνεσθ') γρ. ἀμυνέμεν, MS. CCC. & MS. *Mori*.
511. Ἀμύνετε) γρ. ἀμύνατε, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.
512. Πόλεμον κατὰ) γρ. πόλεμον κάτα, bené.
518. Ἔρυτο) γρ. ἐρῦτο, ut suprà, ad ν'. v. 555.
522. Τάμῃ) γρ. τάμεν, *Etymolog.* M. v. vid. Not. in *Textum*.

Ὣς ἄρ' ὅ γε προθορὼν πέσεν ὕπτιος· ἐν δέ οἱ ἔγχος
Νηδυίοισι μάλ' ὀξὺ κραδαινόμενον λύε γυῖα.
Ἕκτωρ δ' Αὐτομέδοντος ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο χάλκεον ἔγχος·
Πρόσσω γὰρ κατέκυψε· τὸ δ' ἐξόπιθεν δόρυ μακρὸν
Οὔδει ἐνισκίμφθη, ἐπὶ δ' οὐρίαχος πελεμίχθη
Ἔγχεος· ἔνθα δ' ἔπειτ' ἀφίει μένος ὄβριμος Ἄρης.
Καί νύ κε δὴ ξιφέεσσ' αὐτοσχεδὸν ὁρμηθήτην,
Εἰ μή σφω' Αἴαντε διέκριναν μεμαῶτε,
Οἵ ῥ' ἦλθον καθ' ὅμιλον, ἑταίρου κικλήσκοντος.
Τοὺς δ' ὑποταρβήσαντες ἐχώρησαν πάλιν αὖτις
Ἕκτωρ, Αἰνείας τ', ἠδὲ Χρομίος θεοειδής·
Ἄρητον δὲ καὶ αὖθι λίπον, δεδαϊγμένον ἦτορ,
Κείμενον· Αὐτομέδων δὲ, θοῷ ἀτάλαντος Ἄρηϊ,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
"Ἦ δὴ μὰν ὀλίγον γε Μενοιτιάδαο θανόντος
"Κῆρ ἄχεος μεθέηκα, χερείονά περ καταπέφνων.
Ὣς εἰπὼν, ἐς δίφρον ἑλὼν ἔναρα βροτόεντα
Θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε, πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθεν
Αἱματόεις, ὥς τίς τε λέων κατὰ ταῦρον ἐδηδώς.
Ἂψ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ τέτατο κρατερὴ ὑσμίνη,
Ἀργαλέη, πολύδακρυς· ἔγειρε δὲ νεῖκος Ἀθήνη,

Sic utique & ille saltu dato cecidit supinus: ei etenim hasta
Infixa visceribus perquam argutè vibrata solvit membra.
Hector verò in Automedontem jaculatus est hastâ fulgenti:
Sed is quidem ex adverso conspicatus evitavit æream hastam;
In anteriorem enim partem proclinavit: à tergo verò hasta longa
Solo infixa est, supraque pars posterior quassabatur
Hastæ. Illic deinde remisit impetum rapide-actum æs.
Et omninò tunc ensibus cominùs concurrissent,
Si non ipsos Ajaces diremissent ardentes,
Qui adveniebant per turbam, socio vocante.
Hos subveriti cesserunt rursus retrò
Hector, Æneásque, atque Chromius divinâ-formâ-præditus:
Aretum verò ibidem dereliquerunt, laceratum corde,
Jacentem: Automedon igitur, veloci par Marti,
Armisque spoliavit, & glorians verbum dixit,
"Profectò jam paululum saltem de Menœtiade mortuo
"Cor dolore levavi, deteriorem licèt interfecerim.
Sic fatus, in currum sumptas exuvias cruentas
Posuit, ipséque conscendit, pedes & manus supernè
Sanguinolentus, tanquam leo taurum depastus.
Rursus tamen super Patroclo intendebatur aspera pugna,
Gravis, lacrymosa. Excitabat enim certamen Minerva,

ΣΧΟΛΙΑ.

524. Νηδυίοισι.] Τοῖς ἐντοσθίοις, τοῖς ἐντέροις· ὅ ἐστι, σπλάγχνοις· νηδὺς γὰρ, ἡ κοιλία. Κραδαινόμενον.] Σειόμενον.

528. Ἐνισκίμφθη.] Ἐνερείσθη, ἐπάγη. Οὐρίαχος.] Τὸ ἄκρον μέρος τοῦ δόρατος τὸ ὄπισθεν. Πελεμίχθη.] Ἐκινήθη, ἐσείσθη.

530. Αὐτοσχεδόν.] Ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

531. Διέκριναν.] Διεχώρισαν.

535. Δεδαϊγμένον.] Μεμερισμένον.

539. Κῆρ ἄχεος μεθέηκα.] Μικρὸν δή τι τῆς ἐπὶ Πατρόκλῳ λύπης κεκούφικα τὴν ψυχήν.

542. Ἐδηδώς.] Καταβεβρωκώς.

543. Τέτατο.] Ηὔξετο.

NOTÆ.

524. Νηδυίοισι. *Eustath.* fol. 1157. lin. 34. Νηδυΐα δὲ, τὰ ἐντόσθια, ὅ ἐστι, τὰ κατὰ νηδὺν σπλάγχνα, ἅπαξ ἐνταῦθα εἶπεν ὁ Ποιητής· ἃ τελευταῖοι ἕτεροι νήδυα γράφουσι· ταῦτα δὲ οὐδαμοῦ φησιν ὁ Ποιητής. Vid. ad *Var. Lection.*

537. Εὐχόμενος ἔπος ηὔδα) Vid. ad ά. v. 461.

VARIÆ LECTIONES.

524. Νηδυίοισι) γρ. νηδυίοισι, MS. CCC. νηδύεσι, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon.

528. Οὔδει ἐνισκίμφθη) γρ. οὔδει ἔνι σκίμφθη, & σκίφθη.

529. Ἔνθα δ') γρ. ἔνθεν δ'. ut sæpè aliàs.

533. Τοὺς δ') γρ. τὰς δ'. At MS. *Barocc.* Oxon. habet τὰς, omisso δ'.

534. Ἕκτωρ, Αἰνείας τ',) γρ. Ἕκτωρ τ', Αἰνείας τ', MS. Barocc. Oxon.

535. Καὶ αὖθι) γρ. κατ' αὖθι.

541. Θῆκ', ἂν δ' αὐτὸς ἔβαινε) γρ. θῆκ'· ἀνὰ δ' αὐτὸς ἔβαινε.

Οὐρα-

Οὐρανόθεν καταβᾶσα· προῆκε γὰρ εὐρύοπα Ζεὺς
Ὀρνύμεναι Δαναούς· δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.
Ἠύτε πορφυρέην ἶριν θνητοῖσι τανύσσῃ
Ζεὺς ἐξ οὐρανόθεν, τέρας ἔμμεναι ἢ πολέμοιο,
Ἢ καὶ χειμῶνος δυσθαλπέος· ὅς ῥά τε ἔργων
Ἀνθρώπους ἀνέπαυσεν ἐπὶ χθονί, μῆλα δὲ κήδει·
Ὣς ἥ, πορφυρέῃ νεφέλῃ πυκάσασα ἑ αὐτήν,
Δύσετ' Ἀχαιῶν ἔθνος, ἔγειρε δὲ φῶτα ἕκαστον.
Πρῶτον δ' Ἀτρέος υἱὸν ἐποτρύνουσα προσηύδα,
Ἴφθιμον Μενέλαον, ὃ γάρ ῥά οἱ ἐγγύθεν ἦεν,
Εἰσαμένη Φοίνικι δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν,
Σοὶ μὲν δή, Μενέλαε, κατηφείη καὶ ὄνειδος
Ἔσσεται, εἴ κ' Ἀχιλῆος ἀγαυοῦ πιστὸν ἑταῖρον
Τείχει ὕπο Τρώων ταχέες κύνες ἑλκύσωσιν·
Ἀλλ' ἔχεο κρατερῶς, ὄτρυνε δὲ λαὸν ἅπαντα.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος,
Φοῖνιξ, ἄττα, γεραιὲ παλαιγενές, εἰ γὰρ Ἀθήνη
Δοίη κάρτος ἐμοί, βελέων δ' ἀπερύκοι ἐρωήν·
Τῷ κεν ἔγωγ' ἐθέλοιμι παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν
Πατρόκλῳ· μάλα γάρ με θανὼν ἐσεμάσσατο θυμόν·

E cœlo delapsa: Miserat nempè latè-sonans Jupiter
Ut concitaret Danaos: jam enim animus conversus erat ejus.
Veluti cum purpuream irin mortalibus extendit
Jupiter cœlitùs, quæ portendat vel pugnam,
Vel & tempestatem frigidam: quæ continuò ab operibus
Homines cessare facit super terram, pecudésque contristat:
Sic hæc, cæruleâ nebulâ quùm contexerat se,
Ingressa est Achivorum gentem, excitabátque virum quemque.
Primùm verò Atrei filium incitans allocuta est,
Fortem Menelaum, hic enim eam propè erat,
Postquam-semet-assimulaverat Phœnici corpore & indefessâ voce,
" Tibi certè jam, Menelae, pudor & opprobrium
" Erit, si quidem Achillis illustris fidum socium
" Muro sub Trojanorum veloces canes discerpserint:
" Sed capesse pugnam strenuè, adhortaréque populum omnem.
Hanc vicissim affatus est pugnâ strenuus Menelaus,
" Phœnix, pater, senex olim-nate, utinam Minerva
" Daret robur mihi, telorúmque averteret impetum:
" Tunc equidem vellem adesse & auxilium ferre
" Patroclo: omninò enim mihi mors ejus intimè tetigit animum:

ΣΧΟΛΙΑ.

546. Δὴ γὰρ νόος ἐτράπετ' αὐτοῦ.] Εἰς τοῦτο γὰρ ἐτράπη αὐτοῦ ἡ γνώμη.

547. Πορφυρέην.] Νῦν, ποικίλην. Ἶριν δὲ λέγει νῦν, τὸ γινόμενον περὶ τὸν ἀέρα πάθος, ὅ ἐστι νέφος ὑγρόν.

549. Δυσθαλπέος.] Δυσθερμάντου, ψυχροῦ.

550. Κήδει.] Κακοῖ, βλάπτει, ἀνιᾷ, λυπεῖ.

551. Πυκάσασα.] Σκεπάσασα, καλύψασα.

556. Κατηφείη.] Στυγνότης, λύπη· * ἤγουν αἰσχύνη μετὰ τῆς λύπης· ἀπὸ τοῦ κάτω ἔχειν τὰ φάη.

* *Excerpta* MSS.

557. Ἔσσεται.] Γενήσεται.

561. Φοῖνιξ.] Νῦν ὀνομάζει κόλακα τοῦ Ἀχιλλέως τροφέως. Ἄττα.] Τροφεῦ. Ἔστι δὲ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἠθικὴ προσφώνησις. Παλαιγενές.] Πάλαι γεγονώς, πρεσβῦτα.

562. Ἀπερύκοι.] Ἀποκωλύσει.

563. Τῷ κεν.] Ὅπως ἄν.

564. Ἐσεμάσσατο θυμόν.] Καθῆψε, καὶ ἐλύπησε τὴν ψυχὴν, καὶ ἀνεπράξατο.

NOTÆ.

551. Πυκάσασα ἑ αὐτήν) *Eustath.* fol. 1158. lin. 26. Ἑαυτὴν, ἢ μᾶλλον διαλελυμένως, ἓ αὐτήν· ὡς Ὁμήρῳ γράφειν σύνηθες. MS. *Mori*, ἓ αὐτήν. MS. CCC. ἑαυτήν. Vid. ad α. v. 271.

564. Ἐσεμάσσατο) Ità omnino scribendum: at olim in Omnibus *Impressis*, ἐσεμάσατο· μάσσομαι enim ἐμάξατο facit in *Aoristo Primo Medio*, non ἐμάσατο. Ità *Iliad.* ε. v. 425. Sic *Callimach.* Hymn. 3. v. 124. Σχέτλιοι, οἷς τύνη χαλεπὴν ἐμμάξεαι ὀργήν. Et, Τρεῖς δ' ἀπεμάξαντο θεοὶ διδάσαιν ἄμεινον. Et MS. Barocc. *Oxon.* ἐσεμάσσατο apertè legit: quare rata sit hæc deinceps Lectio.

VARIÆ LECTIONES.

553. Ἐποτρύνουσα) γρ. ἐποτρύνασα, MS. CCC. MS. *Barocc.* Oxon.

558. Τείχει) γρ. τεῖχος, MS. *Barocc.* Oxon. Ibid. Ἑλκύσωσιν) γρ. ἑλκύσουσι, MS. *Mori*, ἑλκύσωσι, & ἑλκύσουσιν.

560. Τὴν δ') γρ. τὸν δ', utraque rectè, *Fœmina* enim quùm esset, *Vir* visus est. *Ibid.* Μενέλαος) γρ. Διομήδης, MS. *Barocc.* Oxon. malè, & oscitantèr.

564. Μάλα) γρ. μέγα, MS. Barocc. *Oxon.* Ibid. Ἐσεμάσσατο) γρ. ἐσεμάσατο, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλ' Ἕκτωρ πυρὸς αἰνὸν ἔχει μένος, οὐδ' ἀπολήγει
Χαλκῷ δηϊόων· τῷ γὰρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς φάτο· γήθησεν δὲ θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὅττι ῥά οἱ πάμπρωτα θεῶν ἠρήσατο πάντων·
Ἐν δὲ βίην ὤμοισι καὶ ἐν γύνασσιν ἔθηκε,
Καί οἱ μυίης θάρσος ἐνὶ στήθεσσιν ἐνῆκεν,
Ἥτε καὶ ἐργομένη μάλα περ χροὸς ἀνδρομέοιο,
Ἰσχανάᾳ δακέειν, λαρόν τέ οἱ αἷμ' ἀνθρώπου,
Τοίου μιν θάρσευς πλῆσεν φρένας ἀμφιμελαίνας·
Βῆ δ' ἐπὶ Πατρόκλῳ, καὶ ἀκόντισε δουρὶ φαεινῷ.
Ἔσκε δ' ἐνὶ Τρώεσσι Ποδῆς, υἱὸς Ἠετίωνος,
Ἀφνειός τ', ἀγαθός τε· μάλιστα δέ μιν τίεν Ἕκτωρ
Δήμου, ἐπεί οἱ ἑταῖρος ἔην φίλος εἰλαπιναστής·
Τόν ῥα κατὰ ζωστῆρα βάλε ξανθὸς Μενέλαος,
Ἀΐξαντα φόβονδε· διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε·
Δούπησεν δὲ πεσών· ἀτὰρ Ἀτρείδης Μενέλαος
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων ἔρυσεν μετὰ ἔθνος ἑταίρων.
Ἕκτορα δ' ἐγγύθεν ἱστάμενος ὄτρυνεν Ἀπόλλων,

" Sed Hector ignis horrendam habet vim, neque cessat
" Ære cædem-edere; ei enim Jupiter gloriam præbet.
Sic dixit. Gavisa est autem oculicæsia Minerva,
Quòd se ante deos precatus erat omnes:
Vim igitur humeris & genibus indidit,
Et ei muscæ pertinaciam pectoribus immisit,
Quæ licet abacta crebrò à corpore humano,
Appetit mordere, dulcisque illi sanguis hominis *est*;
Tali eum pertinaciâ replevit præcordia profunda:
Accessit igitur ad Patroclum, & jaculatus est hastâ fulgenti.
Erat autem inter Trojanos Podes, filius Eetionis,
Divesque, fortisque; maximè verò eum honorabat Hector
Inter populares, sibi enim sodalis erat charus parasitus:
Hunc ad balteum percussit flavus Menelaus,
Ruentem in-fugam; penitúsque æs adegit:
Fragorem verò edidit cadens. At Atrides Menelaus
Mortuum à Trojanis extrahebat ad agmen sociorum.
Hectorem ergò prope stans hortans-excitabat Apollo,

ΣΧΟΛΙΑ.

566. Ὀπάζει.] Νῦν, *παρέχει ἀλλαχοῦ, κατόπιν διώκει.

568. *Ὅττι ῥά οἱ.] Καὶ θεοὶ ὑπὸ ἀνθρώπων τιμώμενοι μάλιστα χαίρουσι.* Πάμπρωτα.] Πάντων πρώτη.

569. Βίην.] Δύναμιν.

570. Μυίης θάρσος.] Τὸ ἐπίμονον τοῦ ζώου λέγει· οὕτως γὰρ ἀποτρεπόμενος εἰς ἄλλον τόπον, ἐπτρέχει εἰς τὸ αὐτόν.

571. Εἰργομένη.] Κωλυομένη, διωκομένη. Ἀνδρομέοιο.] Ἀνθρωπίνου.

572. Ἰσχανάᾳ.] Ἐπιθυμεῖ. Λαρόν.] Προσηνὲς, γλυκύ.

573. Θάρσευς.] Θάρσους. Μελαίνας.] Νῦν, συνετάς.

577. Δήμου.] Δημοτῶν. Εἰλαπιναστής.] Ὁμοτράπεζος, συνευωχητής.

579. Διαπρὸ δὲ χαλκὸν ἔλασσε] Διέλασε δὲ τὸ δόρυ, ὥστε διελθεῖν εἰς τὸ ὑποκάτω.

*Παρέχει ἀλλαχοῦ, addo. Vid. *Iliad.* ι. v. 334.

NOTÆ.

570. Καὶ οἱ μυίης θάρσος) Juxtà *Ægyptiorum* Hieroglyphicum: nam *Orus Apollo*, fol. 32. "Impudentiam significantes *Muscam* pingunt. Ea namque abacta continuò nihilominùs redit. Vid. *Pierii* Hieroglyphic. lib. XXVI. fol. 190. E. *Lucianus* festivè hunc locum alludit, in *Musca* Encomio, Δεινόν τι τὴν μὲν Μυῖαν ἀλκίμου θυμοῦ Πνεῖν ἐπ' ἀνδρῶν σώματα, ὡς πληθῆ φησιν, Ἄνδρας δὲ ὁπλίτας πολέμιον φεύγειν δόρυ.

573. Θάρσευς) Ità MS. *Mori*. & MS. Barocc. Oxon. apertè; quæ *Lectio* Ὁμηρικωτέρα ità *Brevia Scholia*, & *Seberi* Index: quare θάρσους, quod priùs in Vulgg. obtinuerat, Rejicio ad *Var. Lect.* & θάρσευς in *Textum* admitto. Ità θάμβευς, *Odyss.* ω. v. 393. & Ὀδυσσεῦς. v. 397

577. Φίλος εἰλαπιναστής) *Athenæ*. l. 6. c. 6. 7. 8. ad fol. 236. Τὸν γὰρ ἐν εἰλαπίνῃ φίλον εἴρηκεν, τὸν ἐν τῷ δειπνεῖν· διὸ καὶ ποιεῖ αὐτὸν ὑπὸ Μενελάου τιτρωσκόμενον, κατὰ τὴν γαστέρα· φησὶ δὲ ὁ Σκήψιος Δημήτριος· Ὡς καὶ Πάνδαρον διὰ τὸ ἐπιορκῆσαι κατὰ τῆς γλώσσης τιτρώσκεσθαι· *ἑκάτερον αὐτῶν Σπαρτιάτης ἄνθρωπος τὴν αὐτάρκειαν ἐζηλωκώς. Adde, quæ *Eustath.* fol 1160. lin. 23. Vid. ad ι. v. 291. *Schol.* & Not. in *Schol.* *Herodotus* bellam habet Historiam super tali Regis *Psammenitici* socio familiari.

582. Ἱστάμενος ὄτρυνεν) Vid. suprà, ad v. 537.

*Ἑκάτερον, &c. ità pro αὐτόν.

VARIÆ LECTIONES.

569. Γύνασσι) γρ. γούνεσσι, MS. CCC. ut suprà, v. 451.

570. Ἐνῆκεν) γρ. ἔθηκεν, MS. *Barocc.* Oxon.

571. Ἐργομένη) γρ. εἰργομένη, *Schol.* Ed *Hervag.* &c.

573. Θάρσευς) γρ. θάρσους, vid. Not. in *Textum*.

572. Λαρόν τέ οἱ) γρ. λαρὸν δέ οἱ.

Φαινοπι

Φαίνοπι Ἀσιάδῃ ἐναλίγκιος, ὅς οἱ ἁπάντων
Ξείνων φίλτατος ἔσκεν, Ἀβυδόθι οἰκία ναίων·
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ἕκτορ, τίς κέ σ' ἔτ' ἄλλος Ἀχαιῶν ταρβήσειεν;
Οἷον δὴ Μενέλαον ὑπέτρεσας, ὃς τὸ πάρος περ
Μαλθακὸς αἰχμητής, νῦν δ' οἴχεται οἶος ἀείρας
Νεκρὸν ὑπ' ἐκ Τρώων· σὸν δ' ἔκτανε πιστὸν ἑταῖρον,
Ἐσθλὸν ἐνὶ προμάχοισι, Ποδῆν, υἱὸν Ἠετίωνος.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.
Βῆ δὲ διὰ προμάχων κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Καὶ τότ' ἄρα Κρονίδης ἕλετ' αἰγίδα θυσσανόεσσαν,
Μαρμαρέην, Ἴδην δὲ κατὰ νεφέεσσι κάλυψεν·
Ἀστράψας δὲ, μάλα μεγάλ' ἔκτυπε· τὴν δ' ἐτίναξε·
Νίκην δὲ Τρώεσσι δίδου, ἐφόβησε δ' Ἀχαιούς.
Πρῶτος Πηνέλεως Βοιώτιος ἦρξε φόβοιο·
Βλῆτο γὰρ ὦμον δουρὶ, πρόσω τετραμμένος αἰεὶ,
Ἄκρον ἐπιλίγδην· γράψεν δέ οἱ ὀστέον ἄχρις
Αἰχμὴ Πουλυδάμαντος· ὁ γάρ ῥ' ἔβαλε σχεδὸν ἐλθών.
Λήϊτον αὖθ' Ἕκτωρ σχεδὸν οὔτασε χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ·
Υἱὸν Ἀλεκτρυόνος μεγαθύμου· παῦσε δὲ χάρμης·
Τρέσσε δὲ παπτήνας, ἐπεὶ οὐκέτι ἔλπετο θυμῷ

Phænopi Asiadæ similis, qui illi omnium
Hospitum charissimus erat, in-Abydo ædes habitans:
Huic sese cum assimulârat ipsum affatus est longè jaculans Apollo,
" Hector, quis omninò te ampliùs alius Achivorum formidaverit?
" Cùm ita nunc Menelaum territus-fugis, qui tamen antehac
" Mollis bellator, nunc verò abit solus sublatum auferens
" Mortuum è Trojanis: tuúmque interfecit fidum socium,
" Strenuum, inter primos-pugnatores, Poden, filium Eetionis.
Sic dixit: Illum verò doloris nubes obtexit nigra.
Processit itaque per primos-pugnatores armatus corusco ære:
Tum verò Saturnius sumpsit ægidem fimbriatam,
Splendentem, Idámque nubibus cooperuit;
Fulguribus etiam emissis, admodum grande intonuit; & illam concussit:
Victoriam autem Trojanis dedit, inque fugam vertit Achivos.
Primus Peneleus Bœotius fuit-dux fugæ:
Percussus enim fuerat humerum hastâ, cùm facie in host. esset usq; versâ,
Summum leviter; perstrinxitque ei ad os usque
Cuspis Polydamantis: is enim percusserat postquam propè accesserat.
Leitum deinde Hector cominùs percussit in manum ad carpum,
Filium Alectryonis magnanimi: cessare autem fecit à pugnâ:
Trepidus igitur fugit circumspectans; haud enim ampliùs sperabat animo

ΣΧΟΛΙΑ.

584. Ἀβυδόθι.] Ἐν Ἀβύδῳ. Ἄβυδος δὲ, πόλις Τρῳάδος, * ἐπὶ Ἑλλησπόντῳ.

587. Ὃς τὸ πάρος περ Μαλθακὸς αἰχμητής.] Πρέποντας πολεμίῳ τοὺς λόγους περιτέθεικεν ὁ Ποιητὴς, ἐπεί τις οὐκ οἶδε δειλὸν τὸν Μενέλαον· βοὴν γὰρ ἀγαθὸν πανταχοῦ καλεῖ αὐτὸν, ὅ ἐστιν ἐν μάχῃ.

588. Μαλθακός.] Ἀνειμένος τῷ σώματι, ἀσθενής.

591. Ἄχεος νεφέλη.] Πύκνωμα τῆς λύπης περιφερικῶς, πλῆθος λύπης.

594. Μαρμαρέην.] Ἀντὶ τοῦ, λαμπράν.

597. Φόβοιο.] Φυγῆς. Φόβος δὲ νῦν, ἡ συνδίωξις.

599. Ἄκρον ἐπιλίγδην.] Οὐ κατὰ βάθος, ἀλλ' ὅσον ἐπιψαῦσαι ἐξ ἐπιπολαίου τὴν ἐπιφάνειαν. * Ἐκ τοῦ λείχω, γίνεται λίγδην. Γράψεν.] Ἐπέξεσεν. Ἄχρις.] Ἕως τέλους.

601. Χεῖρ' ἐπὶ καρπῷ.] Πρὸς τῇ χειρί.

* Τὸ ἐπὶ, restituo.

NOTÆ.

583. Ὅς οἱ ἁπάντων) Vid. ad γ'. v. 372.

593. Θυσσανόεσσαν) Ità & olim in omnibus Exemplaribus, aliis in locis, θυσανόεσσαν erat scriptum, ut ε'. v. 738. ο'. 229. φ'. 400. quare & hic ita scribendum censeo, & σ'. v. 204. ubi hactenus θυσανόεσσαν non benè erat positum.

599. Ἄκρον ἐπιλίγδην) *Antepenultima* τοῦ ἐπιλίγδην producitur, in *Cæsurâ*, ante λ'. ut *Hesiod.* Theogon. v. 229. Νείκεά τε, ψεύδεά τε, λόγους, ἀμφιλογίας τε. Et *Theocrit.* Idyll. 25. v. 226. Στήθεά τε γλώσσῃ δὲ περιλιχμᾶτο γένειον. De Voce ἐπιλίγδην, *Etymolog. M.* ubi & hoc fere *Schol.* & quod exindè addimus.

VARIÆ LECTIONES.

583. Ὅς οἱ) γρ. ὅ ῥ' οἱ.

586. Ἕκτωρ, ut suprà, v. 75. & 335.

587. Ὃς τὸ πάρος περ) γρ. ὅς τε πάρος γε. MS. Barocc. Oxon.

593. Θυσσανόεσσαν) γρ. θυσανόεσσαν, malè. Vid. Not. in Textum.

603. Ἤλπετο) γρ. ἔλπετο, ut suprà, v. 495.

Ἔγχος

Ἔγχος ἔχων ἐν χειρὶ μαχήσεσθαι Τρώεσσιν.
Ἕκτορα δ' Ἰδομενεὺς μετὰ Λήϊτον ὁρμηθέντα
Βεβλήκει θώρηκα κατὰ στῆθος παρὰ μαζόν·
Ἐν καυλῷ δ' ἐάγη δολιχὸν δόρυ· τοὶ δ' ἐβόησαν
Τρῶες· ὁ δ' Ἰδομενῆος ἀκόντισε Δευκαλίδαο
Δίφρῳ ἐφεσταότος· τοῦ μέν ῥ' ἀπὸ τυτθὸν ἅμαρτεν·
Αὐτὰρ ὁ Μηριόναο ὀπάονά θ', ἡνίοχόν τε,
Κοίρανον, ὅς ῥ' ἐκ Λύκτου ἐϋκτιμένης ἕπετ' αὐτῷ·
Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα, λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας
Ἤλυθε, καί κεν Τρωσὶ μέγα κράτος ἐγγυάλιξεν,
Εἰ μὴ Κοίρανος ὦκα ποδώκεας ἤλασεν ἵππους·
Καὶ τῷ μὲν φάος ἦλθεν, ἄμυνε δὲ νηλεὲς ἦμαρ·
Αὐτὸς δ' ὤλεσε θυμὸν ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο.
Τὸν βάλ' ὑπὸ γναθμοῖο καὶ οὔατος, ἐκ δ' ἄρ' ὀδόντας
Ὦσε δόρυ πρυμνόν, διὰ δὲ γλῶσσαν τάμε μέσσην·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων, κατὰ δ' ἡνία χεῦεν ἔραζε.
Καὶ τά γε Μηριόνης ἔλαβεν χείρεσσι φίλῃσι,
Κύψας ἐκ πεδίοιο, καὶ Ἰδομενῆα προσηύδα,
Μάστιε νῦν, εἵως κε θοὰς ἐπὶ νῆας ἵκηαι·
Γινώσκεις δὲ καὶ αὐτὸς, ὅτ' οὐκέτι κάρτος Ἀχαιῶν.
Ὣς ἔφατ'· Ἰδομενεὺς δ' ἵμασεν καλλίτριχας ἵππους
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· δὴ γὰρ δέος ἔμπεσε θυμῷ·
Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα καὶ Μενέλαον

Hastam tenentem manu se pugnaturum cum Trojanis.
Hectorem verò Idomeneus in Leitum irruentem
Percussit thoracem ad pectus juxta papillam:
Ad cuspidis autem juncturam fracta est longa hasta: illi verò clamaverunt
Trojani. Hic autem in Idomeneum jaculatus est Deucalidem
In curru stantem: ab eo quidem paululum aberravit;
Cæterum hic Merionæ armigerúmque aurigámque,
Cœranum, qui è Lycto benè habitatà comitabatur eum;
Pedes enim primò, relictis navibus utrinque-remis-actis
Venerat, & omnino Trojanis magnam victoriam præbuisset,
Nisi Cœranus confestim celeres adduxisset equos:
Et huic quidem salus venit, arcuitque sævum diem:
Ipse autem perdidit animam Hectoris vi homicidæ.
Hunc percussit sub malam & aurem, dentes adeò
Excussit hasta extrema, linguámque perscidit mediam:
Cecidit ergò è curribus, habenásque effudit in-terram:
Et illas Meriones accepit manibus suis,
Inclinato se, à solo, & Idomeneum allocutus est,
" Urge nunc scuticâ *equos*, usque dum veloces ad naves perveneris:
" Sentis enim & ipse, quòd non ampliùs victoria *est* Achivorum.
Sic dixit: Idomeneus autem scuticâ impellebat pulchros-jubis equos
Naves versus cavas. Jam enim timor inciderat animo:
Neque latuit Ajacem magnanimum & Menelaum

ΣΧΟΛΙΑ.

607. Ἐν καυλῷ.] Τὸ ἄκρον τοῦ δόρατος, ἐμβαλλόμενον τῇ αἰχμῇ· ὅ ἐστι, τῇ ἐπιδορατίδι.

611. * Λύκτου.] Πόλεως τῆς Κρήτης. * Ἀπὸ Λύκτου, τοῦ Λυκάονος· ἔνιοι Λύττον φασὶν αὐτὴν, διὰ τὸ κεῖσθαι ἐν μετεώρῳ τόπῳ· τὸ γὰρ ἄνω, καὶ ὑψηλὸν, λύττον φασί· τὸ ἐθνικὸν, Λύκτιος· καὶ θηλυκὸν, Λυκτιάς.

612. Πεζὸς γὰρ τὰ πρῶτα λιπὼν νέας ἀμφιελίσσας.] Ὁ Μηριόνης δηλονότι πεζὸς παραγέγονεν ἀπὸ τοῦ ναυσταθμοῦ. Ἄλλως, * Ὁ Ἰδομενεὺς δηλονότι, διὸ εἰς τὸ ἅρμα τοῦ Μηριόνου ἀνῆλθε. * *Excerpta* MSS.

614. Κοίρανος.] Νῦν, ὄνομα κύριον.

621. Κύψας.] Ὡς πεζός.

NOTÆ.

611. *Λύκτου*) *Iliad.* β'. v. 647. *Λύκτον, Μίλητόν τε, καὶ ἀργινόεντα Λύκαστον.* Vid. Illustriss. *Ezech. Spanheim.* in *Callimach.* Hymn. *Apoll.* v. 33. ubi probat verum Nomen *Λύττον*, quòd & *Stephanus περὶ πόλεων* agnoscit. Vid. *Scholia.*

626. Οὐδ' ἔλαθ' Αἴαντα μεγαλήτορα) Vid. ad ό. v. 674.

NOTÆ IN SCHOLIA.

611. * *Λύκτος*) Hoc *Scholion* addo, ex *Stephano*, *περὶ πόλεων*.

VARIÆ LECTIONES.

604. Ἔγχος ἔχων) γρ. ἕλκος ἔχων. MS. CCC.
Ibid. Μαχήσεσθαι) γρ. μαχέσσασθαι, MS. Barocc. Oxon.
607. Τοὶ δ' ἐβόησαν) γρ. τοὶ δ' ἐφόβηθεν, MS. CCC.
611. *Λύκτου*) γρ. *Λύττου*, *Stephan. περὶ πόλεων*, & *Ezekiel. Spanheim.* ut Not. in *Textum.*
613. Κεν) γρ. κε, ante Τρ. MS. *Barocc.* Oxon. deest, at κεν MS CCC.
625. Νῆας ἐπὶ) γρ. νῆας ἔπι.

Ζεύς, ὅτε δὴ Τρώεσσι δίδου ἑτεραλκέα νίκην.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ὢ πόποι, ἤδη μέν κε καὶ ὃς μάλα νήπιός ἐστι,
Γνοίη, ὅτι Τρώεσσι πατὴρ Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Τῶν μὲν γὰρ πάντων βέλε' ἅπτεται, ὅστις ἀφείη,
Ἢ κακὸς, ἢ ἀγαθός· Ζεὺς δ' ἔμπης πάντ' ἰθύνει·
Ἡμῖν δ' αὔτως πᾶσιν ἐτώσια πίπτει ἔραζε.
Ἀλλ' ἄγετ', αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Χάρμα φίλοις ἑτάροισι γενώμεθα νοστήσαντες·
Οἵ που δεῦρ' ὁρόωντες ἀκηχέδατ', οὐδ' ἔτι φασὶν
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο μένος καὶ χεῖρας ἀάπτους
Σχήσεσθ', ἀλλ' ἐν νηυσὶ μελαίνῃσιν πεσέεσθαι·
Εἴη δ' ὅστις ἑταῖρος ἀπαγγείλειε τάχιστα
Πηλείδῃ· ἐπεὶ οὔ μιν ὀΐομαι οὐδὲ πεπύσθαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ὅτι οἱ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Ἀλλ' οὔπη δύναμαι ἰδέειν τοιοῦτον Ἀχαιῶν·
Ἠέρι γὰρ κατέχονται ὁμῶς αὐτοί τε καὶ ἵπποι.
Ζεῦ πάτερ, ἀλλὰ σὺ ῥῦσαι ὑπ' ἠέρος υἷας Ἀχαιῶν·
Ποίησον δ' αἴθρην, δὸς δ' ὀφθαλμοῖσιν ἰδέσθαι·
Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον, ἐπεί νύ τοι εὔαδεν οὕτως.
Ὣς φάτο· τὸν δὲ πατὴρ ὀλοφύρατο δακρυχέοντα·
Αὐτίκα δ' ἠέρα μὲν σκέδασεν, καὶ ἀπῶσεν ὀμίχλην·

Jupiter, quum jam Trojanis dabat alternantem victoriam.
Hisce igitur sermonem orsus est magnus Telamonius Ajax,
" Eheu, jam quidem etiam qui admodùm stultus est,
" Senserit, quòd Trojanis pater Jupiter gloriam præbet.
" Illorum enim omnium tela assequuntur, quicunque emittat,
" Seu imbellis, seu strenuus; Jupiter nihilominus omnia dirigit:
" Nobis verò incassum omnibus irrita cadunt in terram.
" Sed agite, per nos tamen excogitemus consilium optimum,
" Quo pacto & mortuum extrahamus, & ipsi
" Gaudio dilectis sociis simus reversi:
" Qui huc utique respicientes tristantur, neque jam putant
" Hectoris homicidæ robur & manus invictas
" Sustenturos, sed in navibus nigris casuros esse.
" Utinam verò esset socius, qui nunciet citissimè
" Pelidæ: non enim illum opinor nè audisse quidem
" Tristem nuncium, quòd sibi charus periit socius.
" Atqui nondum possum conspicari talem inter Achivos:
" Caligine enim occupati sunt simul ipsique & equi.
" Jupiter pater, quin tu libera à caligine filios Achivorum:
" Facque serenitatem, dáque oculis videre:
" In luce verò vel perde; quandoquidem tibi placuit ita.
Sic dixit. Eum autem pater miseratus est lachrymantem:
Statim autem caliginem quidem dissipavit, & amovit nebulam:

ΣΧΟΛΙΑ.

637. Ἀκηχέδαται.] Λυποῦνται. * Γράφεται, Ἀκηχέαται.

641. Πεπύσθαι.] Ἀκηκοέναι, ἐγνωκέναι.

646. Αἴθρην.] Αἴθρα, ὁ ἀνέφελος, καὶ εὔδιος ἀήρ.

647. Φάει.] Φωτί· τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ τὸ σέλας· * Ἡρωϊκὸν δὲ τὸ ἦθος· οὐ γὰρ αἰτεῖ τὴν σωτηρίαν, ἀλλὰ μὴ ἐμποδίζεσθαι ἀπὸ ἔργων, ὑπὸ τοῦ ἀέρος. Εὔαδεν.] Ἤρεσε.

NOTÆ.

637. Ἀκηχέδατ') Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκηχέδαται. *Excerpta* MSS. habent Ἀκηχέαται.

643. Ἀλλ' οὔπη δύναμαι ἰδέειν) *Etymolog.* M. v. Οὔπως, Ἀλλ' Οὔπη δύναμαι ἰδέειν, κατὰ συγκοπὴν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ, Οὔπωπε.

647. Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον) *Longinus.* περὶ ὕψους, c. 7. Ἔστιν ὡς ἀληθῶς τὸ πάθος Αἴαντος· ἐπειδὴ ἐν ἀπορίᾳ σκότει τὴν ἀνδρείαν, εἰς οὐδὲν γενναῖον εἶχε διαθέσθαι· διὰ τοῦτο ἀγανακτῶν, ὅτι πρὸς τὴν μάχην ἀργεῖ, φῶς ὅτι τάχιστα αἰτεῖται, ὡς πάντως τῆς ἀρετῆς εὑρήσων ἄξιον, κἂν αὐτῷ Ζεὺς ἀντιτάττηται. Verùm *Excerpta* MSS. de hâc re deosculanda: vid. ut à nobis jam *Brevibus* hisce *Scholiis* addita exhibentur.

VARIÆ LECTIONES.

630. Ζεὺς κῦδος ὀπάζει) γρ. Ζεὺς αὐτὸς ἀρήγει. MS. CCC. *Cantabr.* MS *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori.*

631. Ἀφείη) γρ. ἀφίοι, MS. *Barocc.* Oxon. ἀφίει, MS. CCC. *Cantabr.* melius.

636. Γενώμεθα) γρ. γενοίμεθα.

637. Ἀκηχέδατ') γρ. ἀκηχέατ'. ut Not. in *Text.*

643. Οὔπη) γρ. ὅπως, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon. ὅπη, *Etymolog.* M. vid. Not. in *Textum.*

648. Τὸν δὲ πατὴρ) γρ. τὸν δ' ὁ πατὴρ, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon.

Ἠέλιος δ' ἐπέλαμψε, μάχη δ' ἐπὶ πᾶσα φαάνθη·
Καὶ τότ' ἄρ' Αἴας εἶπε βοὴν ἀγαθὸν Μενέλαον,
Σκέπτεο νῦν, Μενέλαε διοτρεφὲς, αἴκεν ἴδηαι
Ζωὸν ἔτ' Ἀντίλοχον, * μεγαθύμου Νέστορος υἱόν·
Ὄτρυνον δ' Ἀχιλῆϊ δαΐφρονι θᾶσσον ἰόντα
Εἰπεῖν, ὅττι ῥά οἱ πολὺ φίλτατος ὤλεθ' ἑταῖρος.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος·
Βῆ δ' ἰέναι, ὥς τίς τε λέων ἀπὸ μεσσαύλοιο,
Ὅστ' ἐπεὶ ἄρ κεχάμησι κύνας τ' ἄνδρας τ' ἐρεθίζων,
Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι,
Πάννυχοι ἐγρήσσοντες· ὁ δὲ, κρειῶν ἐρατίζων,
Ἰθύει, ἀλλ' οὔτι πρήσσει· θαμέες γὰρ ἄκοντες
Ἀντίοι ἀΐσσουσι θρασειάων ἀπὸ χειρῶν,
Καιόμεναί τε δεταὶ, τάς τε τρεῖ ἐσσύμενός περ·
Ἠῶθεν δ' ἀπονόσφιν ἔβη τετιηότι θυμῷ·
Ὣς ἀπὸ Πατρόκλοιο βοὴν ἀγαθὸς Μενέλαος
Ἤϊε πόλλ' ἀέκων· περὶ γὰρ δίε, μή μιν Ἀχαιοὶ
Ἀργαλέου πρὸ φόβοιο ἕλωρ δηΐοισι λίποιεν·
Πολλὰ δὲ Μηριόνῃ τε καὶ Αἰάντεσσι κέλευεν,
Αἴαντ', Ἀργείων ἡγήτορε, Μηριόνη τε,
Νῦν τις ἐνηείης Πατροκλῆος δειλοῖο
Μνησάσθω· πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι

Sol verò affulsit, aciesque tota illustrata est:
Et tunc Ajax allocutus est pugnâ strenuum Menelaum,
" Circumspice nunc, Menelae Jovis-alumne, si quo modo videre possis
" Vivum adhuc Antilochum, magnanimi Nestoris filium:
" Hortare verò, ut Achilli bellicoso oycùs protectus
" Nunciet, quòd quidem ei multò charissimus periit socius.
Sic dixit. Neque non-obsecutus-est pugnâ strenuus Menelaus.
Perrexit autem ire, tanquam leo à caulâ,
Qui postquam fatigatus utique fuerit canesque virosque lacessens,
Qui ipsum non sinunt boum pinguedinem eripere,
Totam-noctem vigilantes: ille utique, carnium cupidus,
Rectà-irruit, sed nihil proficit. Crebra enim jacula
Adversa volant audacibus à manibus,
Incensæque faces, quas quidem horrens recedit incitatus licet;
Manè itaque seorsum discedit mœsto animo:
Sic à Patroclo pugnâ strenuus Menelaus
Abiit perquam invitus: admodùm enim timebat, nè ipsum Achivi
Gravi præ metu capturam hostibus relinquerent.
Multis igitur *priùs* Merionæque & Ajacibus mandabat,
" Ajaces, Argivorum ductores, Merioneque,
" Nunc aliquis mansuetudinis Patrocli miseri
" Recordetur. Omnibus enim nôrat mitis esse

ΣΧΟΛΙΑ.

652. Σκέπτεο.] Σκέπτου, ὅρα.

659. Βοῶν ἐκ πῖαρ ἑλέσθαι.] Ἐξαρπάσαι τὴν λιπαρότητα τῶν βοῶν.

663. * Καιόμεναί τε δεταί.] Καὶ ὁ Ἀριστοτέλης λέγει τὸν λέοντα τὸ πῦρ δεδοικέναι.

667. Πρὸ φόβοιο.] Ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ φόβου· ἢ ὑπὸ τοῦ ἀναγκασθῆναι φεύγειν. Ἕλωρ.] Ἕλκυσμα.

670. Ἐνηείης.] Πρᾳότητος, συμπαθείας. Δειλοῖο.] Δειλοῦ, ἀθλίου.

NOTÆ.

653. *Μεγαθύμου Νέστορος*) Ità olim, ι'. v. 565. ο'. v. 400. ψ'. v. 541. & v. 596. & ità hìc legunt MS CCC. & *Mori*; nec benè τὸ υ, cum τῷ υ'. concurrit; quare & ità nunc emendamus, pro Veteri, μεγάθυμον. legentes, μεγαθύμου.

658. *Ὅς τ' ἐπὶ ἄρ κεκάμησι*) MS. *Mori*, ità legit: at ὅς τ' ἐπὶ ἄρ κε κάμησι, MS. CCC. vid. quæ Nos ad ε'. v. 5.

659. Οἵτε μιν οὐκ εἰῶσι——Πάννυχοι ἐγρήσσοντες) Hoc *Distichon* desideratur, in MS. *Mori*, & quod mireris, in MS. Barocc. *Oxon.* ità enim ad locum, Amicus optimus, *Thomas Hearne*, qui MSS. *Oxoniensia* pro me contulit, v. 659. *Desunt.* Totus autem hic locus supra occurrit, ad λ'. v. 549.

665. *Καιόμεναί τε δεταί*) Vid. ad λ'. v. 553.

671. *Πᾶσιν γὰρ ἐπίστατο μείλιχος εἶναι*) *Eustath.* fol. 1164. lin. 53. *Καὶ ὅρα τὸ ἐπίστατο δι' οὗ ὁ ποιη-*

VARIÆ LECTIONES.

653. *Μεγαθύμου*) γρ. μεγάθυμον. Olim, non adeò benè; vid. ad *Textum*.

658. *Ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κεχάμησι*) γρ. ὅς τ' ἐπεὶ ἄρ κε κάμησι, Vid. in *Textum*.

661. *Ἰθύει*) γρ. ἰθύνει.

662. *Ἀντίοι*) γρ. ἀντίον, MS. *Mori*, & MS. CCC.

668. *Αἰάντεσσι κέλευεν*) γρ. Αἰάντεσσ' ἐπέτελλεν. MS. *Mori*, MS. Barocc. *Oxon.* & MS. CCC. *Cantabr.*

Ζωὸς

Ζωὸς ἔην· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη ξανθὸς Μενέλαος,
Πάντοσε παπταίνων, ὥστ' αἰετὸς, ὅν ῥά τέ φασιν
Ὀξύτατον δέρκεσθαι ὑπουρανίων πετεηνῶν,
Ὅν τε καὶ ὑψόθ' ἐόντα πόδας ταχὺς οὐκ ἔλαθε πτὼξ,
Θάμνῳ ὑπ' ἀμφικόμῳ κατακείμενος· ἀλλά τ' ἐπ' αὐτῷ
Ἔσσυτο, καί τέ μιν ὦκα λαβὼν ἐξείλετο θυμόν.
Ὣς τότε σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ὄσσε φαεινὼ
Πάντοσε δινείσθην, πολέων κατὰ ἔθνος ἑταίρων,
Εἴ που Νέστορος υἱὸν ἔτι ζώοντα ἴδοιο.
Τὸν δὲ μάλ' αἶψ' ἐνόησε, μάχης ἐπ' ἀριστερὰ πάσης,
Θαρσύνονθ' ἑτάρους, καὶ ἐποτρύνοντα μάχεσθαι·
Ἀγχοῦ δ' ἱστάμενος προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ἀντίλοχ', εἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ὄφρα πύθηαι
Λυγρῆς ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Ἤδη μὲν σε καὶ αὐτὸν ὀΐομαι εἰσορόωντα
Γιγνώσκειν, ὅτι πῆμα θεὸς Δαναοῖσι κυλίνδει,
Νίκη δὲ Τρώων· πέφαται δ' ὤριστος Ἀχαιῶν
Πάτροκλος, μεγάλη δὲ ποθὴ Δαναοῖσι τέτυκται·

" Dum viveret: nunc verò mors & fatum occupat.
Sic fatus abiit flavus Menelaus,
Quaquaversum circumspectans, veluti aquila, quam aiunt
Acutissimè cernere inter aërias volucres,
Quam licèt in alto existentem pedibus velox non latet lepus,
Arbusto sub late-comanti jacens; sed in ipsum
Impetum-facit, eique celeriter raptæ eximit animam.
Sic tunc tibi, Menelae Jovis-alumne, oculi lucidi
Quaquaversum versabantur, multorum per agmen sociorum,
Sicubi Nestoris filium adhuc viventem videre posses.
Illum verò citissimè animadvertit, pugnæ ad sinistram totius,
Confirmantem socios, & concitantem ad pugnandum:
Propè verò astans allocutus est flavus Menelaus,
" Antiloche, eja age huc-ades, Jovis-alumne, ut audias
" Tristem nuncium, qui non debuit fuisse.
" Jam quidem te quoque ipsum opinor suspicientem
" Sentire, quòd cladem deus Danais advolvit,
" Victoria autem Trojanorum: occisus est etenim fortissimus Achivorum
" Patroclus, magnumque desiderium Danais contigit.

ΣΧΟΛΙΑ.

674. Αἰετός.] Ὄρνις οἰωνιστικὸς, καὶ ὀξὺς ἐν τῷ ὁρᾶν, καὶ ἰσχυρός· φησὶ γὰρ Ἀριστοτέλης, ὡς ἵστησι τοὺς νεοσσοὺς πρὸς τὸν ἥλιον, ἀναγκάζων βλέπειν· καὶ ὁ δυνηθεὶς ὁρᾶν, τοῦ αὐτοῦ ἐστιν υἱός· ὁ δὲ μὴ, ἐκβάλλεται, καὶ γίγνεται ἁλιαιετός.
675. Δέρκεσθαι.] Ὁρᾶν, βλέπειν. Ὑπουρανίων.] Μετεώρων.
676. Πτώξ.] Λαγωός· ἀπὸ τοῦ πτώσσειν.
677. Ἀμφικόμῳ.] Πανταχόθεν κομώσῃ.
680. Δινείσθην.] Ἐδινοῦντο· ὅ ἐστι περιεστρέφοντο. Θάμνῳ.] Συμφύτῳ τόπῳ.

NOTÆ.

θύσεως, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ. τὰς Ἀρετὰς ὁ Ποιητὴς προσγίνεσθαι, καὶ Ἐπιστήμας τινὰς εἶναι παραδίδωσι. Hoc *Davidi* certè & *Salomoni* visum; ut *Psalm.* 119. v. 71. 73. *Proverb.* c. 30. v. 30. Ità ex *Homero Pindarus*, Olympionicarum, IX. v. 153. Πολλοὶ δὲ διδακταῖς ἀνθρώπων ἀρεταῖς κλέος ὤρουσαν ἀρέσθαι. *Theognis*, v. 435. Εἰ δ' ἦν ποιητόν τε καὶ ἔνθετον ἀνδρὶ νόημα, Οὔποτ' ἂν ἐξ ἀγαθοῦ πατρὸς * ἔγεντο κακός. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Supplic. v. 913. & ad *Temenum*, v. 5.
* In *Theognidis* Versu modò laudato, ἔγεντο, pro ἐγένετο, positum, longè aliud; quam illud *Homericum* γέντο, de quo Nos ad Θ'. v. 43.

672. Νῦν αὖ) Ità sanè MS. Barocc. Oxon. omisso τῷ δ', quòd non benè adesset cum τῷ αὖ. Noto, ad Ψ'. v. 750.

688. Κυλίνδει) *Eustath.* fol. 1166. lin. 3. Βαρυτόνως δὲ καὶ νῦν τὸ κυλίνδει ἀναγινώσκει ὁ Ἀρίσταρχος· ὅθεν καὶ κυλινδόμενος, καὶ κυλίνδεται. καὶ μέγα πῆμα κυλίνδων. Quæ Verba certè aliam esse *Lectionem* alicubi innuunt, τοῦ κυλινδεῖ. Vid. ad *Var. Lect.*

VARIÆ LECTIONES.

672. Νῦν δ' αὖ) γρ. νῦν αὖ, MS. Barocc. Oxon. Vid. ad Ψ'. v. 750.
680. Δινείσθην) γρ. δινεῖσθεν, *Brevia Scholia.*
681. Ἴδοιο) γρ. ἴδοιτο, MS. Barocc. Oxon.
682. Κυλίνδει) γρ. κυλινδεῖ, vid. Not. in *Textum*
689. Ὤριστος) γρ. ὁ ἄριστος. vid. ad Α'. v. 288.

Ἀλλὰ σύ γ' αἶψ' Ἀχιλῆϊ, θέων ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Εἰπεῖν, αἴκε τάχιστα νέκυν ἐπὶ νῆα σαώσῃ
Γυμνόν· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δὲ κατέστυγε, μῦθον ἀκούσας·
Δὴν δέ μιν ἀμφασίη ἐπέων λάβε· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή·
Ἀλλ' οὐδ' ὣς Μενελάου ἐφημοσύνης ἀμέλησε·
Βῆ δὲ θέειν, τὰ δὲ τεύχε' ἀμύμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Λαοδόκῳ, ὅς οἱ σχεδὸν ἔστρεφε μώνυχας ἵππους·
Τὸν μὲν, δακρυχέοντα πόδες φέρον ἐκ πολέμοιο,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ κακὸν ἔπος ἀγγελέοντα.
Οὐδ' ἄρα σοὶ, Μενέλαε διοτρεφὲς, ἤθελε θυμὸς
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν, ἔνθεν ἀπῆλθεν
Ἀντίλοχος, μεγάλη δὲ ποθὴ Πυλίοισιν ἐτύχθη·
Ἀλλ' ὅγε τοῖσιν μὲν Θρασυμήδεα δῖον ἀνῆκεν,
Αὐτὸς δ' αὖτ' ἐπὶ Πατρόκλῳ ἥρωϊ βεβήκει·
Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιὼν, εἶθαρ δὲ προσηύδα,
Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν ἐπιπροέηκα θοῇσιν,
Ἐλθεῖν εἰς Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· οὐδέ μιν οἴω
Νῦν ἰέναι, μάλα περ κεχολωμένον Ἕκτορι δίῳ,
Οὐ γάρ πως ἂν γυμνὸς ἐὼν Τρώεσσι μάχοιτο·

" Sed tu citò Achilli, currens ad naves Achivorum,
" Nuncia, si quo modo celerrimè cadaver ad navē integrū-auferre-possit.
" Nudum : arma enim habet pugnam-expeditè ciens Hector.
Sic dixit. Antilochus autem horrore correptus est, verbum ut-audivit :
Diu verò præ stupore loqui nequiit ; eique oculi
Lacrymis impleti sunt, liquidáque ei hæsit vox.
Sed nè sic quidem Menelai mandatum neglexit :
Perrexit itaque currere, armáque eximio dedit socio
Laodoco, qui eum prope flectebat solidos-ungulis equos :
Hunc quidem, lacrymas-fundentem pedes ferebant è prælio,
Pelidæ Achilli tristem nuncium nunciaturum.
Neque tibi, Menelae Jovis alumne, voluit animus
Laborantibus sociis auxiliari, undè discesserat
Antilochus, magnúmque desiderium Pyliis factum-erat :
Sed ille his *ut-auxiliaretur* Thrasymedem nobilem excitavit,
Ipse verò rursus ad Patroclum heroëm profectus est ;
Constititque ut ad Ajaces venit, & statim allocutus est,
" Illum quidem jam ad naves misi celeres,
" Ut-iret ad Achillem pedibus velocem : neque tamen illum puto
" Nunc venturum, vehementèr licèt iratum Hectori nobili ;
" Nullo enim modo inermis cum Trojanis pugnaverit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

693. Γυμνόν.] Ἄνευ τῶν ὅπλων.
694. Κατέστυγε.] Κατεστύγνασεν· ἐν στυγνότητι καὶ κατηφείᾳ ἐγένετο.
695. Ἀμφασίη.] Ἀφασία, ἔκπληξις, ἀφωνία.
695. Ἔσχετο.] Ἐπεσχέθη.
697. Ἐφημοσύνης.] Ἐντολῆς.
702. Ἤθελεν.] Ἠδύνατο.
705. Ἀνῆκεν.] Ἤτοι ἀνέπεισεν, ἢ ἐκέλευσεν ἀφηγεῖσθαι τῆς μάχης.

N O T Æ.

692. Νέκυν ἐπὶ νῆα) Vid. ad v. 520.
695. Δὴν δέ μιν ἀμφασίη) Hoc Distichon, hinc incipiens, extat etiam *Odyss.* δ'. v. 704. De voce ἀμφασίη, vid. *Br. Schol.* & *Etymolog. M.* v. Ἀμφασίη. Dicitur autem, pro ἀφασίη, ut ἀμβροτης, pro ἄβροτης.
699. Λαοδόκῳ ὅς οἱ σχεδὸν) Τὸ ὃς producitur, ut aliàs suprà, v. 583.
701. Κακὸν ἔπος) Vid. ad ά. v. 375. πυκινὸν ἔπος.
707. Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιὼν) Ità sanè MS. *Mori*, MS. CCC. *Cantabr.* & MS. Barocc. *Oxon.* quare alteram *Lectionem*, ut minùs accuratam, στῆ δ' ἄρ' ἐπ' Αἰάντεσσι, ad *Var. Lect.* remitto.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

699. Ὅς οἱ) γρ. ὅς ῥ' οἱ.
707. Στῆ δὲ παρ' Αἰάντεσσι κιὼν) γρ. στῆ δ' ἄρ' ἐπ' Αἰάντεσσι. vid. Not. in *Textum.* *Ibid.* Κιὼν) γρ. θέων, MS. CCC.
708. Κεῖνον μὲν δὴ νηυσὶν) γρ. Ἔσθην δ' αὖ νήεσσιν, *Suidas,* v. Θοός· ut malè *Küsterus* ; cùm is Versus, à *Suidâ* ibidem laudatus, extet *Odyss.* ό. v. 298. ἐπιπροέηκε, si legas.

Ἡμεῖς

Ἡμεῖς δ᾽ αὐτοί περ φραζώμεθα μῆτιν ἀρίστην,
Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν ἐρύσσομεν, ἠδὲ καὶ αὐτοὶ
Τρώων ἐξ ἐνοπῆς θάνατον καὶ κῆρα φύγοιμεν.
Τὸν δ᾽ ἠμείβετ᾽ ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Πάντα κατ᾽ αἶσαν ἔειπες, ἀγακλεὲς ὦ Μενέλαε·
Ἀλλὰ σὺ μὲν, καὶ Μηριόνης, ὑποδύντε μάλ᾽ ὦκα,
Νεκρὸν ἀείραντες φέρετ᾽ ἐκ πόνου· αὐτὰρ ὀπίσσω
Νῶϊ μαχησόμεθα Τρωσίν τε καὶ Ἕκτορι δίῳ,
Ἶσον θυμὸν ἔχοντες ὁμώνυμοι, οἳ τὸ πάρος περ
Μίμνομεν ὀξὺν ἄρηα παρ᾽ ἀλλήλοισι μένοντες.
Ὣς ἔφαθ᾽· οἱ δ᾽ ἄρα νεκρὸν ἀπὸ χθονὸς ἀγκάζοντο
Ὕψι μάλα μεγάλως· ἐπὶ δ᾽ ἴαχε λαὸς ὄπισθε
Τρωϊκὸς, ὡς εἴδοντο νέκυν αἴροντας Ἀχαιούς·
Ἴθυσαν δὲ, κύνεσσιν ἐοικότες, οἵτ᾽ ἐπὶ κάπρῳ
Βλημένῳ ἀΐξωσι πρὸ κούρων θηρητήρων·
Ἕως μὲν γάρ τε θέουσι, διαρραῖσαι μεμαῶτες·
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ ἐν τοῖσιν ἑλίξεται, ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄψ τ᾽ ἀνεχώρησαν, διά τ᾽ ἔτρεσαν ἄλλυδις ἄλλος.
Ὣς Τρῶες, εἵως μὲν ὁμιλαδὸν αἰὲν ἕποντο,
Νύσσοντες ξίφεσίν τε καὶ ἔγχεσιν ἀμφιγύοισιν·
Ἀλλ᾽ ὅτε δή ῥ᾽ Αἴαντε μεταστρεφθέντε κατ᾽ αὐτοὺς

" Nos itaque etiam per nos excogitemus consilium optimum,
" Quo pacto & mortuum extrahamus, & ipsi
" Trojanorum è clamore mortem & fatum effugiamus.
Huic respondit deinde ingens Telamonius Ajax,
" Omnia rectè dixisti, admodum-inclyte ô Menelae:
" Sed tu quidem, & Meriones, subeuntes valde citò,
" Mortuum sublatum ferte è prælio: à tergo autem
" Nos pugnabimus cum Trojanisque & Hectore nobili,
" Parem animum habentes cognomines, qui & antea
" Sustinuimus acrem Martem propè invicem manentes.
Sic dixit. Illi verò mortuum à terrâ ulnis sustulerunt
Altè admodùm strenuè: occlamavit autem populus retrò
Trojanus, ut viderunt cadaver tollentes Achivos:
Rectà verò irruerunt, canibus similes, qui in aprum
Percussum impetum-faciunt ante juvenes venatores:
Aliquantisper enim currunt, dilacerare cupidi;
Sed cùm jam in illos convertitur, robore fretus,
Continuò retrò cedunt, diffugiúntque-trepidi aliò alius:
Sic Trojani, aliquantisper quidem catervatim assiduè sequebantur,
Ferientes ensibusque & hastis utrinque-acutis;
Cæterum ubi jam Ajaces conversi contra ipsos

ΣΧΟΛΙΑ.

714. Ἐνοπῆς.] Ἀθρόας μάχης.
716. Ἀγακλεές.] Λίαν ἔνδοξε.
720. Ἶσον.] Ὅμοιον. * Πάρος πέρ.] Τοπικῶς καὶ χρονικῶς τίθεται· νῦν δὲ, χρονικῶς λαμβάνεται.
722. Ἀγκάζοντο.] Εἰς τὰς ἀγκάλας ἐλάμβανον.
723. Λαὸς Τρωϊκός.] Οἱ πολλοὶ Τρῶες.
726. Πρὸ κούρων θηρητήρων.] Πρὸ νέων θηρευτῶν.
728. Ἑλίξεται.] Ἐπιστρέφεται.

NOTÆ.

713. Ἠμὲν ὅπως τὸν νεκρὸν) Idem Versus suprà, v. 635.

714. Φύγοιμεν) *Optativum ex Subjunctivo, τεχνικῶς*, ut alias, *ι.* v. 414. & *Odyss. μ'.* v. 345. Εἰ δέ κεν εἰς Ἰθάκην ἀφικοίμεθα. Aliàs φύγωμεν.

722. Ὕψι μάλα μεγάλως) *Ultima* τοῦ μάλα producitur, ut suprà, ad v. 599. & infrà, ad v. 739. Vox autem μεγάλως, pro μέγα, ab Antiquo μεγάλος. *Phœmonoe*, apud *Pausaniam*, Ζεὺς ἦν· Ζεύς ἐστι· Ζεὺς ἔσσεται· ὦ μεγάλε Ζεῦ. Et *Æschylus*, Theb. fol. 112. Ὦ μεγάλε Ζεῦ, καὶ πολιοῦχοι Δαίμονες. *Tzetzes* in *Hesiod.* p. 41. Καὶ ὁ μεγάλος δὲ, εὐθεῖά ἐστι, καθὼς Αἰσχύλος δείκνυσι, γράφων, Ὦ μεγάλε Ζεῦ vid. *Etymolog.* M. v. Λαὸς, fol. 553. lin. 28. &c.

724. Τρωϊκὸς, ὡς εἴδοντο νέκυν αἴροντας) De *Ultimâ* τοῦ νέκυν, productâ, vid. ad v. 692. De Voce, αἴροντας, utrum facit in *Participio* ἄρας, an ἄρας, multa *Etymolog.* M. v. Ἄρας.

730. Ὣς Τρῶες εἵως μὲν) *Ultima* τοῦ Τρῶες producitur, in *Cæsurâ*, vi suæ *Finalis*, & ob *Asperum* sequentem cum *Acuto*; nec enim *Comma* adnumerandum inter rationes censeo, quod vel adesse poterit, vel abesse, pro arbitrio.

VARIÆ LECTIONES.

714. Φύγοιμεν) γρ. φύγωμεν, vid. Not. in Textum.
716. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, ut aliàs haud rarò.

718. Ὀπίσσω) γρ. ὄπισθε, MS. CCC. *Cantabr.* & MS. Barocc. Oxon. & ità mox, v. 746. in Omnibus.

Σταίησαν, τῶν δὲ τράπετο χρώς, οὐδέ τις ἔτλη
Πρόσσω ἀΐξας, περὶ νεκροῦ δηριάασθαι.
Ὣς οἵ γ᾽ ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον ἐκ πολέμοιο
Νῆας ἐπὶ γλαφυράς· ἐπὶ δὲ πτόλεμος τέτατό σφιν
Ἄγριος, ἠΰτε πῦρ, τό, τ᾽ ἐπεσσύμενον, πόλιν ἀνδρῶν
Ὄρμενον ἐξαίφνης φλεγέθει, μινύθουσι δὲ οἶκοι
Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ· τὸ δ᾽ ἐπιβρέμει ἲς ἀνέμοιο·
Ὣς μὲν τοῖς ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν αἰχμητάων
Ἀζηχὴς ὀρυμαγδὸς ἐπήϊεν ἐρχομένοισιν.
Οἱ δ᾽ ὥσθ᾽ ἡμίονοι, κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες,
Ἕλκωσ᾽ ἐξ ὄρεος κατὰ παιπαλόεσσαν ἀταρπὸν,
Ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον· ἐν δέ τε θυμὸς
Τείρεθ᾽ ὁμοῦ καμάτῳ τε καὶ ἱδρῷ σπευδόντεσσιν·
Ὣς οἵ γ᾽ ἐμμεμαῶτε νέκυν φέρον· αὐτὰρ ὄπισθεν
Αἴαντ᾽ ἰσχανέτην, ὥσπερ πρὼν ἰσχάνει ὕδωρ
Ὑλήεις, πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς·
Ὅστε καὶ ἰφθίμων ποταμῶν ἀλεγεινὰ ῥέεθρα
Ἴσχει, ἄφαρ δέ τε πᾶσι ῥόον πεδίονδε τίθησι

Constitissent, eorum mutabatur color, neque quis sustinebat
Impetu in adversum facto, de mortuo pugnare.
Sic hi utique paratissimis-animis cadaver efferebant ex prælio
Naves versus cavas: pugna verò gliscebat ipsis
Atrox, velut ignis, qui ingruens, urbem hominum
Impetu-citato-latus ex-improviso incendit, pereuntque ædes
In flammâ magnâ: illam etenim frementem agit vis venti:
Sic quidem hos equorumque & virorum bellicosorum
Horrisonus tumultus insequebatur abeuntes.
Illi verò tanquam muli, validum robur induti,
Trahunt ex monte per asperam viam,
Vel trabem, vel lignum ingens navale: intùs verò animus
Affligitur simul laboreque & sudore magnoperè-contendentibus:
Sic illi paratissimis-animis cadaver ferebant: at à-tergo
Ajaces arcebant *Trojanos*, sicut aggeremminens reprimit aquam
Sylvosus campum per totum pertingens:
Qui rapidorum fluminum violentis cursibus
Obsistit, & continuò omnibus fluentum in campum dirigit

ΣΧΟΛΙΑ.

733. Ἐτράπετο χρώς.] Ἠλλάσσετο ἡ ἰδέα τοῦ σώματος.

734. Δηριάασθαι.] Μάχεσθαι, φιλονεικεῖν.

738. Ὄρμενον.] Ὁρμώμενον, διεγειρόμενον. Φλεγέθει.] Φλέγει. Μινύθουσι.] Ἐλαττοῦνται, διαφθείρονται.

739. Ἐπιβρέμει.] Ἐπηχεῖ, ψοφεῖ.

742. Κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες.] Περιβαλόντες καὶ ἀντερείσαντες ἀλλήλοις τὰς ἑαυτῶν δυνάμεις· ὅ ἐστι συνάψαντες καὶ ἑνώσαντες.

743. Παιπαλόεσσαν.] Δυσαναβάτην, τραχεῖαν. Ἀταρπόν.] Ἀντὶ τοῦ, ἀτραπὸν ὁδόν.

744. Δόρυ.] Ξύλον.

747. Ἰσχανέτην.] Ἐπεῖχον τὴν ὁρμὴν, καὶ ἐκώλυον. Πρών.] Ὑλώδης τόπος, ἐξοχὴ ὄρους· * Ἢ ἴσχει τὸ ὕδωρ, εἰς τὴν θάλασσαν φερόμενον. *Excerpta MSS.*

748. Ὑλήεις.] Ὑλώδης, ξυλώδης. Πεδίοιο διαπρύσιον τετυχηκώς.] Παρ᾽ ὅλον τὸ πεδίον παρατεταμένος διήκων. * Διαπρύσιον, οὐκ ἐλήφθη ἐνταῦθα ἐπὶ φωνῆς· ἀλλ᾽ ἁπλῶς, δι᾽ ὅλου, οἷον διαμπερέως, καὶ ἀπὸ τοῦ πέρατος εἰς τὸ ἕτερον πέρας, καὶ διατείνων τοῦ πεδίου τὰ πέρατα. *Excerpta MSS.*

NOTÆ.

738. Ὄρμενον) *Etymolog.* M. v. Ἀπὸ τοῦ ὄρω, τὸ διεγείρω· ὄρσω, ὦρσα, ὤρμαι, ὀρμένος· καὶ κατὰ συγκοπὴν καὶ ἀναβιβασμὸν τοῦ τόνου, ὄρμενος· ἢ, ἀπὸ τοῦ ὀρόμενος, κατὰ συγκοπήν. V. *Etymolog.* M. v. Ἄρχμενος, & ad φ'. v. 14.

739. Ἐν σέλαϊ μεγάλῳ) *Ultima* τοῦ σέλαϊ producitur, in *Cæsurâ*, &c. ut suprà, v. 722. Malè autem in Vulgari *Grammaticâ* τὸ σέλας inter *Aptôta* poni videtur; cùm & hìc σέλαϊ, & aliàs, pro eodem, σέλᾳ, ut *Odyss.* φ'. v. 146. in quem locum, vid. quæ Not.

742. Κρατερὸν μένος ἀμφιβαλόντες) Hæc *Phrasis Hebræam* loquendi normam omninò sapit, ut *Psalm.* 104. v. 2. Ἀναβαλλόμενος φῶς, ὡς ἱμάτιον. *Eustath.* ad *Iliad.* γ'. v. 57. Καὶ φῶς ἀναβαλέσθαι, ἱματίου δίκην, ὁμοιότητά τινα ἔχει πρὸς τοῦτο Ὁμηρικόν. Vid. ad σ'. v. 157.

744. Ἢ δοκὸν, ἠὲ δόρυ μέγα νήϊον) De *Ultimâ* τοῦ δόρυ productâ, vid. suprà. ad v. 739.

745. Καὶ ἱδρῷ) Vid. suprà, ad v. 385. & ad ε'. v. 453. ubi Ἡρῳ. Λαομέδοντι.

VARIÆ LECTIONES.

733. Τράπετο) γρ. τρέπετο, MS. CCC. *Cantabr.* & MS. Barocc. Oxon. at τῶν δ᾽ ἐτρέπετο, *Prius* MS.

734. Δηριάασθαι) γρ. δηριόωσθαι, MS. *Barocc.* Ox. & MS. *Mori*, & δηρίσασθαι, inter *Var. Lect.* numeratur.

736. Νῆας ἐπὶ) γρ. νῆας ἔπι.

738. Ἐξαίφνης) γρ. ἐξαπίνης.

739. Ἐπιβρέμει) γρ. ἐπὶ βρέμει.

747. Ὥσπερ πρὼν) γρ. ὥστε πρών, MS. Barocc. Ox.

748. Τετυχηκώς) γρ. τετυχηώς. Vid. *Eustath.* fol. 1700. lin. 40. Edit. *Roman.*

Πλάζων

Πλάζων, ὐδέ τί μιν σθένεϊ ῥηγνῦσι ῥέοντες·
Ὣς αἰεὶ Αἴαντε μάχην ἀνέεργον ὀπίσσω
Τρώων· οἱ δ' ἅμ' ἕποντο, δύω δ' ἐν τοῖσι μάλιστα,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ Φαίδιμος Ἕκτωρ.
Τῶν δ' ὥστε ψαρῶν νέφος ἔρχεται, ἠὲ κολοιῶν,
Οὖλον κεκλήγοντες, ὅτε προΐδωσιν ἰόντα
Κίρκον, ὅ, τε σμικρῇσι φόνον φέρει ὀρνίθεσσιν·
Ὣς ἄρ' ὑπ' Αἰνείᾳ τε καὶ Ἕκτορι κοῦροι Ἀχαιῶν,
Οὖλον κεκλήγοντες ἴσαν, λήθοντο δὲ χάρμης,
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ πέσον περί τ' ἀμφί τε τάφρον,
Φευγόντων Δαναῶν· πολέμου δ' οὐ γίνετ' ἐρωή.

Repellens, haudquaquam enim eum vi perrumpunt fluentes;
Sic usque Ajaces aciem reprimebant retrò
Trojanorum: illi tamen simul sequebantur, duoque inter eos maximè,
Æneásque Anchisiades & illustris Hector.
Horum autem sicut sturnorum nubes aufugit, vel, graculorum
Universim vociferantes, cùm vident ingruentem
Circum, qui parvis cædem infert avibus:
Sic utique alii vi Æneæque & Hectoris filii Achivorum
Universim vociferantes abibant, oblivíscebantúrque pugnæ:
Multa verò arma pulchra ceciderunt, inque circúmque fossam,
Fugientium Danaorum: pugnæ tamen non erat cessatio.

ΣΧΟΛΙΑ.

751. Πλάζων.] Πλανῶν· νῦν δὲ, ἀνακόπτων, καὶ ἀνακρούων, * ἀποστρέφων τὰ ῥεύματα τοῦ ποταμοῦ.

752. Ἀνέεργον.] Ἀνέστελλον. * *Excerpta* MSS.

755. Ψαρῶν.] Συναγελαστικὸν δὲ ὁ κολοιὸς καὶ φιλάλληλον· ὡς ἡ παροιμία, Αἰεὶ κολοιὸς πρὸς κολοιὸν ἱζάνει. Φασὶ δὲ οὕτως φιλαλλήλους εἶναι, ὡς εἴ τις ἔλαιον ἀπόθηται, ἀφορῶντας εἰς τὴν σκιὰν καὶ καταπίπτοντας δῆθεν πρὸς ἑτέρους, ἐλαιοῦσθαι καὶ ἁλίσκεσθαι· εἶδος ὀρνέων. Νέφος.] Νῦν, τὸ πολὺ τῶν ὀρνέων πλῆθος.

756. Οὖλον κεκλήγοντες.] Ὀξὺ βοῶντες, ἢ πυκνόν.

757. Κίρκον.] Εἶδος ἀετοῦ, ὁ λεγόμενος ἱέραξ· ὁ γὰρ ἀετὸς τὰ μεγάλα φονεύει. Σμικρῇσι.] Σμικραῖς· ἡ λέξις Ἰώνων.

760. * Περί τ' ἀμφί τε.] Πανταχόθεν.

761. Ἐρωή.] Ὁρμή, δίωξις· νῦν δὲ, λῆξις, παῦλα.

NOTÆ.

751. Σθένεϊ ῥηγνῦσι) *Ultima* τοῦ σθένεϊ producitur, in *Cæsurâ*, propter *Asperum*.

755. Ψαρῶν νέφος, κεκλήγοντες) Σχῆμα πρὸς τὸ σημαινόμενον. Et suprà quidem, ad π'. v. 583. legitur ψῆρας, at hoc in loco τεχνικώτερον ponitur ψαρῶν, ut melius Cavillantium Avicularum sonus exprimatur.

VARIÆ LECTIONES.

751. Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι, at MS. Barocc. Ox. οὐδέ τι.

755. Τῶν δ') γρ. τοῦ δ'. *Ibid.* Ψαρῶν) γρ. ψηρῶν, ut suprà, π'. v. 583. Vid: Not. in *Textum*.

756. Κεκλήγοντες) γρ. κεκληγῶτες, ut infrà, v. 759.

757. Σμικρῇσι) γρ. σμικραῖσι. MS. Barocc. Oxon.

759. Κεκλήγοντες) γρ. κεκληγῶτες, ut suprà, v. 756.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Σ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Σ'.

Ἀχιλλεὺς τὸν Πατρόκλου θάνατον ἐπιγνοὺς ὀδύρεται· ἀνελθοῦσα δὲ ἡ Θέτις ἐκ τῆς θαλάσσης, παρηγορεῖ αὐτὸν καὶ παραινεῖ ἐπισχεῖν τοῦ πολέμου, ἕως ἂν αὐτῷ ὅπλα κομίσῃ παρὰ τοῦ Ἡφαίστου· κελευσθεὶς δὲ ὑπὸ Ἥρας, ἄοπλος προσελθὼν ἐπὶ τὴν τάφρον, ἐπιφαίνεται τοῖς πολεμίοις, * οἱ δὲ αὐτὸν ἐκπλαγέντες φεύγουσι· καὶ κατὰ τὴν φυγὴν πολλοὶ διαφθείρονται· τὸ δὲ τοῦ Πατρόκλου σῶμα διασώσαντες οἱ Μυρμιδόνες λούουσιν· Ἥφαιστος δὲ Ἀχιλλεῖ πανοπλίαν κατασκευάζει.

* Τὸ αἱ olim omissum, malè.

Ἐπιγραφαί.

Ὁπλοποιΐα.

Ἄλλως.

Σῖγμα, Θέτις Ἀχιλῆϊ παρ' Ἡφαίστου φέρει ὅπλα.

Ἄλλο.

Σίγμα δὲ, τεύχεα τεῦξε καμὼν Ἥφαιστος Ἀχιλλεῖ.

Lib. XVIII.

Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἀντίλοχος δ' Ἀχιλῆϊ πόδας ταχὺς ἄγγελος ἦλθε.
Τὸν δ' εὗρε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Τὰ φρονέοντ' ἀνὰ θυμὸν, ἃ δὴ τετελεσμένα ἦεν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ὤι μοι ἐγὼ, τί τ' ἄρ' αὖτε καρηκομόωντες Ἀχαιοὶ
Νηυσὶν ἐπικλονέονται, ἀτυζόμενοι πεδίοιο;
Μὴ δή μοι τελέσωσι θεοὶ κακὰ κήδεα θυμῷ,

Sic illi quidem pugnabant instar ignis ardentis:
Antilochus verò Achilli pedibus celer nuncius venit.
Illum invenit ante naves puppibus-excelsas,
Ea cogitantem animo, quæ jam perfecta erant:
Ingemiscens enim dixerat ad suum magnum animum,
" Hei mihi, quid est, quòd rursus comantes Achivi,
" Ad naves fugati-aguntur, turbati per campum?
" *Metuo*, nè jam mihi perfecerint dii tristes solicitudines animo,

ΣΧΟΛΙΑ.

Ὣς οἱ μὲν μάρναντο δέμας πυρὸς αἰθομένοιο.] Οὕτως μὲν δὴ οὗτοι ἐμάχοντο δίκην θερμοῦ πυρός. * Δέμας πυρός.] Οἱ μὲν, δέμας, τὸ σῶμα· τὸ δὲ σῶμα, εἶδος· εἶδος δὲ, ὁ τρόπος· δηλονότι, ὁ τρόπος τοῦ πυρός· ἀλλήλους ἀπώλλυον ὡς πῦρ· λείπει δὲ τὸ ὡσεί.

3. Νεῶν ὀρθοκραιράων.] Ὀρθὰς κεραίας ἐχουσῶν, ὀρθοπρύμνων· καλεῖται δὲ κεραία, τὸ ἐπάνω τοῦ ἱστοῦ διῆκον πλάγιον ξύλον· ὃ ἐξάπτεται ἡ ὀθόνη. * Ἄλλως. Ὀρθοκραιράων.] Κατὰ πρύμναν καὶ πρῶραν ἀνατεταμένων, καὶ ὀρθοκεφάλων· κραῖρα γὰρ, ἡ κεφαλή.

5. Ὀχθήσας.] Στενάξας.

7. Ἀτυζόμενοι.] Φοβούμενοι.

NOTÆ.

8. Μὴ δή μοι τελέσωσι) *Eustath.* fol. 1172. lin. 40. Αὐτὴ συνήθως τὸ Δείδω, ἤ τι τοιοῦτον ἵνα λέγῃ, Ὅτι δέδοικα, μὴ τόδε μοι ποιήσει ὁ Θεός. Vid. infrà, ad v. 88.

NOTÆ IN SCHOLIA.

1. * Δέμας πυρός) Οἱ μὲν, Δέμας, τὸ σῶμα· τὸ δὲ σῶμα, εἶδος· εἶδος δὲ, ὁ τρόπος &c. *Excerpta* MSS.

3. * Ἄλλως, Ὀρθοκραιράων) Κατὰ πρύμναν καὶ πρῶραν ἀνατεταμένων, καὶ ὀρθοκεφάλων· κραῖρα γὰρ, ἡ κεφαλή. *Excerpta* MSS. Et *Asteriscus* semper deinceps erit hujus rei signum, nè plura passim repetam.

VARIÆ LECTIONES.

6. Τί τ' ἄρ' αὖτε) γρ. τί γὰρ αὖτε, MS Barocc. Oxon.

7. Νηυσὶν ἐπικλονέονται) γρ. νηυσὶν ἔπι κλονέονται.

Ὣς

Ὣς ποτέ μοι μήτηρ διεπέφραδε, καί μοι ἔειπε,
Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον, ἔτι ζώοντος ἐμεῖο,
Χερσὶν ὕπο Τρώων λείψειν φάος ἠελίοιο.
Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς,
Σχέτλιος· ἦ τ' ἐκέλευον ἀπωσάμενον δήϊον πῦρ,
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν, μηδ' Ἕκτορι ἶφι μάχεσθαι.
Ἕως ὁ ταῦθ' ὥρμαινε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθεν ἀγαυοῦ Νέστορος υἱὸς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, φάτο δ' ἀγγελίην ἀλεγεινήν,
Ὤ μοι, Πηλέος υἱὲ δαΐφρονος, ἦ μάλα λυγρῆς
Πεύσεαι ἀγγελίης, ἣ μὴ ὤφελλε γενέσθαι.
Κεῖται Πάτροκλος· νέκυος δὲ δὴ ἀμφιμάχονται
Γυμνοῦ· ἀτὰρ τά γε τεύχε' ἔχει κορυθαίολος Ἕκτωρ.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχεος νεφέλη ἐκάλυψε μέλαινα.

" Ut olim mihi mater narravit, & mihi dixit,
" Myrmidonum fortissimum, adhuc vivente me,
" Manibus domitum Trojanorum deserturum esse lucem Solis.
" Certè omninò jam mortuus est Menœtii fortis filius,
" Præferox: certe jussi, cum repulisset hostilem ignem,
" Ad naves ut rediret, neque cum Hectore magno-animo pugnaret.
Dum is hæc versabat in mente & in animo,
Interea ad eum prope accessit illustris Nestoris filius,
Lacrymas calidas fundens, dixitque nuncium gravem,
" Hei mihi, Pelei fili bellicosi, profectò perquam tristem
" Audies nuncium, qui non debuit fuisse.
" Jacet Patroclus: de cadavere nempe jam pugnant
" Nudo: arma etenim habet pugnam-expedite-ciens Hector.
Sic dixit. Illum verò doloris nubes obtexit nigra:

ΣΧΟΛΙΑ.

9. Διεπέφραδε.] Διεσάφησεν. εἶπεν. Ἐζήτηται δὲ, πῶς οὐκ ἦν Αὐτομέδων μηνυτὴς τῆς τοῦ Πατρόκλου ἀναιρέσεως, ἀλλ' Ἀντίλοχος, καὶ διὰ τί γυμνὸς τρέχει; ῥητέον οὖν, ὅτι Αὐτομέδοντα μὲν αἰσχρὸν ἦν μετὰ τῶν ἵππων ἔρχεσθαι πρὸς Ἀχιλλέα ἄπρακτον, τῶν ἄλλων ἀγωνιζομένων περὶ τοῦ σώματος. Ἀντίλοχος δὲ ταχύτατος ὢν τῶν ἄλλων παρακελευσθεὶς καὶ γυμνὸς ἄπεισι, μετὰ τῶν ὅπλων τὰς συμφορὰς ἀπαγγέλλειν μὴ παρεσκευασμένος· ἢ διὰ τὸ μὴ βαρύνεσθαι τοῖς ὅπλοις χρησίμως τῇ ὁδῷ.

10. Μυρμιδόνων τὸν ἄριστον.] Ἄκτωρ γένει μὲν ἦν Λοκρός· γήμας δὲ Αἴγιναν, τὴν Ἀσωποῦ τοῦ Θηβαίου ποταμοῦ θυγατέρα, μετὰ τὴν Διὸς μῖξιν, καὶ καταμείνας ἐν Οἰνώνῃ, ἐγέννησε Μενοίτιον· ὃς ἀπελθὼν ἐπὶ τὴν πατρῴαν Ὀποῦντα, Πάτροκλον ἐγέννησεν· ὃν εἰκότως Μυρμιδόνα εἶπε, διὰ τὸ γεννηθῆναι τὸν πατέρα αὐτοῦ ἐν Αἰγίνῃ.

12. Ἦ μάλα δὴ τέθνηκεν.] Ἀκριβῶς δὴ τέθνηκεν· οὕτως γὰρ καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ ἔχει, * Ἦ μάλα δή τις ἔρημος πολυμνήστην βασίλειαν· ἀντὶ τοῦ, ἀκριβῶς ἔρημος.

13. Σχέτλιος.] Ἀντὶ τοῦ, σχετλιασμοῦ ἄξιος καὶ ἀγανακτήσεως, ὡς πρὸς ἑαυτὸν δή. * ψ'. v. 149.

19. Πεύσεαι.] Ἀκούσεις, μαθήσεις.

20. Κεῖται.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ ἀνῄρηται, τέθνηκεν.

22. Ἄχεος νεφέλη.] Πλῆθος λύπης, ὅ ἐστι, πολλὴ λύπη.

NOTÆ.

12. Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε) *Bernard. Martin.* Var. Lect. l. 3. c. 22. Non semel miratus sum, *Homerum*, à *Plutarcho*, incomptæ velut Poeseως accusari, & quasi convinci; quòd Particulas quasdam suis Versibus nonnunquam inserat, quibus tanquam Appendiculis & Additamentis inanibus, explendo tantùm & suis numeris absolvendo Carmini intertextis utatur. Id siquidem Judicium, in Imperito aliquo & Inepto *Homeromastige*, tolerandum esset; at in homine *Græco*, & verò in *Plutarcho*, qui æquo animo ferri possit, non Video. Etenim Linguæ *Græcæ* parùm scientem esse oporteret, qui in hoc Versu, quem Exempli causâ citat ille, Ἦ μάλα δὴ τέθνηκε Μενοιτίου ἄλκιμος υἱὸς, *Adverbium* μάλα, aut *Particulam* δὴ, παραπληρωματικὴν, & perficiendi solùm *Metri* gratiâ ascitam asseveret. Nam quod ad hanc attinet, Nôrunt, qui in *Græcis* Versati sunt, eam & alias similes, πρὸς τὸ μεγαλοπρεπὲς, & ad Orationis amplitudinem, non parùm conferre, quia, ut ait *Demetrius Phalereus*, de hâc ipsâ Particulâ agens, & quosdam *Homeri* & *Platonis* locos citans, Αἱ πολλαὶ ἀρχαὶ σεμνότητα ἐργάζονται. Rectè idem ibidem, τὸ μάλα refert ad τέθνηκε, vocátque loquendi Formulam è Mediâ *Græciâ* profectam, & *Athenis* natam &c. Vid. *Etymologicum* M. v. Πάλαι καὶ πάμπαλαι.

15. Ἕως ὁ ταῦθ') De *Amphibrachy* in *Primâ* sede, vid. suprà, ad ρ'. v. 106.

20. Κεῖται Πάτροκλος) Vid. *Duporti* Gnomolog. in locum.

VARIÆ LECTIONES.

11. Χερσὶν ὕπο) γρ. χερσὶν ὕπο.

14. Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν) γρ. νῆας ἴτ' ἂψ ἴμεναι, MS. CCC. *Cantabr.* MS. *Mori.* & MS. *Barocc.* Oxon. excepto, quòd ἴμεν, Ultimum, gravi lapsu calami.

20. Ἀμφιμάχονται) γρ. ἀμφὶ μάχονται.

Ὣς

Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν αἰθαλόεσσαν,	Ambabus igitur manibus sublatos ci neres,
Χεύατο κὰκ κεφαλῆς, χαρίεν δ' ᾔσχυνε πρόσωπον·	Fudit super caput, venustámque deturpabat faciem:
Νεκταρέῳ δὲ χιτῶνι μέλαιν' ἀμφίζανε τέφρη.	Divinæ etiam tunicæ niger undique adhæsit cinis.
Αὐτὸς δ' ἐν κονίῃσι μέγας μεγαλωστὶ τανυσθεὶς	Ipse verò in pulveribus ingens ingenti-spatio porrectus
Κεῖτο, φίλῃσι δὲ χερσὶ κόμην ᾔσχυνε δαΐζων.	Jacebat, suisque manibus comam deturpabat scindens.
Δμωαὶ δ', ἃς Ἀχιλλεὺς ληΐσσατο, Πάτροκλός τε,	Ancillæ itaque, quas Achilles in prædâ ceperat, Patroclúsque,
Θυμὸν ἀκηχέμεναι μεγάλ' ἴαχον, ἐκ δὲ θύραζε	Animo tristatæ altè ejulabant, & foràs
Ἔδραμον ἀμφ' Ἀχιλῆα δαΐφρονα· χερσὶ δὲ πᾶσαι	Excurrebant circa Achillem bellicosum; manibus verò omnes
Στήθεα πεπλήγοντο, λύθεν δ' ὑπὸ γυῖα ἑκάστης·	Pectora plangebant, solutáque sunt subtus membra cujusque.
Ἀντίλοχος δ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο, δάκρυα λείβων,	Antilochus item ex altera-parte lugebat, lacrymas fundens,
Χεῖρας ἔχων Ἀχιλῆος· ὁ δ' ἔστενε κυδάλιμον κῆρ·	Manus tenens Achillis. Ille autem suspirabat generoso corde:
Δείδιε γὰρ μὴ λαιμὸν ἀποτμήξειε σιδήρῳ.	Timebat enim, ne jugulum discinderet ferro.
Σμερδαλέον δ' ᾤμωξεν· ἄκουσε δὲ πότνια μήτηρ,	Horrendùm verò ejulabat: audivit adeò veneranda mater,
Ἡμένη ἐν βένθεσσιν ἁλὸς, παρὰ πατρὶ γέροντι,	Sedens in imo mari, apud patrem senem,
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα· θεαὶ δέ μιν ἀμφαγέροντο	Tum protinus ululavit: Deæ itaque circa ipsam congregabantur
Πᾶσαι, ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν·	Omnes, quotquot in imo mari Nereides erant:

ΣΧΟΛΙΑ.

23. Κόνιν αἰθαλόεσσαν.] Τὴν κόνιν τὴν σποδὸν· πυρὶ τὸ ὁμοιωθέν.

25. Νεκταρέῳ.] Θείῳ, καθαρῷ, * εὐώδει. Ἀμφίζανε.] Περιεκάθητο.

26. Μεγαλωστί.] Πολὺν τόπον κρατῶν.

27. Ἤισχυνε.] Καθύβριζε. Δαΐζων.] Διακόπτων, σπαράσσων.

28. Ληΐσσατο.] Ἐκ λαφύρων ἐκτήσατο.

29. Ἀκηχέμεναι.] Λυπούμεναι.

31. Πεπλήγοντο.] Ἔπλησσον.

33. Κυδάλιμον.] Ἔνδοξον.

34. * Δείδιε γάρ.] Τινές, Ἐφοβεῖτο γὰρ Ἀχιλλεύς, μὴ ἀποδιεργασάμενος ᾖ Ἕκτωρ τὸν Πάτροκλον· ὁ δὲ Ἀντίλοχος, φασί, πρὸς τὸ μὴ ἐπιχέειν τὴν κόνιν, κατεῖχεν αὐτόν· ὡς φιλαίτερος δὲ τοῦτο ὑπονοεῖ Ἀχιλλεύς. Ἀποτμήξειεν.] Ἀποτέμοι.

37. Κώκυσεν.] Ἀνέκλαυσεν. Ἀμφαγέροντο.] Περὶ * αὐτὴν ἠθροίζοντο.

NOTÆ.

23. Ἀμφοτέρῃσι δὲ χερσὶν ἑλὼν κόνιν) *Plato* acerbè *Homerum* mulctat, quòd *Heroa* suum tantoperè Dolori indulgentem faciat; nescius ille, quòd hoc ipso modo majores & sanctiores homines, ipse nempè Rex *Davides*, & alii Dolorem suum testati fuerint, ut 2 *Samuel.* c. 12. v. 16. & c. 15. v. 30. 32.

29. Ἀκηχέμεναι) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀκηχεμένη. & *Eust.* f. 423. l. 1. ubi, pro ἀκηχεμέναι positum ait.

38. Ὅσαι κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν) Quinquaginta *Nereidum* Nomina omnia apud *Hesiod.* Theogon. v. 240. quæ & Νηρεΐδες, Νηρῇδες & Νηρηΐναι vocantur, *Nerei* nempè filiæ, & *Doridis*; de quibus *Eustath.* fol. 1176. lin. 47. *Apollodor.* Biblioth. l. 1. c. 2. §. 7. *Pindar.* Isthmionic. §. 6. v. 8. & *Virgil.* Georgic. l. 4. v. 334. *Homerus* ἁλίας & ἁλοσύδνας vocat, *Callimachus* ὁλυσσίδας, ut *Eust.* fol. 332. l. 26. & f. 1177. l. 29. & f. 1270. l. 39. Vid. etiam quæ Nos ad *Euripid.* Iphig. Aul. v. 1016. Occurrunt tamen alibi haud pauca *Nereidum* Nomina, quæ nec in *Homero*, nec *Hesiodo* reperiuntur. Plures enim fuisse finguntur; cùm *Callimachus* Hymn. *Dian.* v. 13. Sexaginta ex iis *Diana* Socias in Choris faciat, si *Oceaninæ* sint eædem cum *Nereinis*, quarum certè Numerum *Hesiodus* ter mille facit, *Theogon.* v. 364. Τρεῖς γὰρ χίλιαί εἰσι τανύσφυροι Ὠκεανῖναι. Ast hæ quidem dicuntur *Oceani* & *Tethyos* filiæ, illæ autem *Nerei* & *Doridis*; quæ & ipsa erat *Oceanina*. Quare ἐπέχω.

NOTÆ IN SCHOLIA.

25. Et 34. ** Vid. suprà, ad v. 3.

37. * Αὐτὴν) Ità lego, pro αὐτὸν, nam ad *Thetin* refertur.

VARIÆ LECTIONES.

24. Κὰκ κεφαλῆς) γρ. κακκεφαλῆς.

37. Ἀμφαγέροντο) γρ. ἀμφ' ἀγέροντο.

Ἔνθ'

Ἔνθ' ἄρ' ἔην Γλαύκη τε, Θάλειά τε, Κυμοδόκη τε,
Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις,
Κυμοθόη τε, καὶ Ἀκταίη, καὶ Λιμνώρεια,
Καὶ Μελίτη, καὶ Ἴαιρα, καὶ Ἀμφιθόη καὶ Ἀγαύη,
Δωτώ τε, Πρωτώ τε, Φέρουσά τε, Δυναμένη τε,
Δεξαμένη τε, καὶ Ἀμφινόμη, καὶ Καλλιάνειρα,
Δωρὶς, καὶ Πανόπη, καὶ ἀγακλειτὴ Γαλάτεια,
Νημέρτης τε, καὶ Ἀψευδὴς, καὶ Καλλιάνασσα·
Ἔνθα δ' ἦν Κλυμένη, Ἰάνειρά τε, καὶ Ἰάνασσα,
Μαῖρα, καὶ Ὠρείθυια, ἐϋπλόκαμός τ' Ἀμάθεια·
Ἄλλαι θ', αἳ κατὰ βένθος ἁλὸς Νηρηΐδες ἦσαν.
Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος· αἱ δ' ἅμα πᾶσαι
Στήθεα πεπλήγοντο· Θέτις δ' ἐξῆρχε γόοιο,
Κλῦτε, κασίγνηται Νηρηΐδες, ὄφρ' εὖ πᾶσαι
Εἴδετ' ἀκούουσαι, ὅσ' ἐμῷ ἔνι κήδεα θυμῷ.
Ὤμοι ἐγὼ δειλὴ, ὤμοι δυσαριστοτόκεια,
Ἥ τ' ἐπεὶ ἂρ τέκον υἱὸν ἀμύμονά τε, κρατερόν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος,

Illic quidem erat Glaucéque, Thaliáque, Cymodocéque,
Nesæa, Spioque, Thoéque, Haliáque bovinis-oculis-decora,
Cymothoéque, & Actæa, & Limnoréa,
Et Melita, & Iæra, & Amphithoe, & Agave,
Dotoque, Protóque, Pherusáque, Dynamenéque,
Dexameneque, & Amphinome, & Callianira,
Doris, & Panope, & inclyta Galatea,
Nemerteique, & Apseudes, & Callianassa:
Illic erat & Clymene, Ianiráque, & Ianassa,
Mæra, & Orithya, & comas-pulchra Amathia:
Aliæque, quæ in imo mari Nereides erant.
Istis verò splendidus implebatur specus: hæ itaque simul omnes
Pectora plangebant; Thetis etenim exorsa est luctum,
" Audite, sorores Nereides, ut benè omnes
" Sciatis audientes, quanti meo insunt dolores animo.
" Hei mihi miseræ, hei mihi infeliciter-fortissimum-enixæ,
" Quæ postquam pepereram filium eximiumque fortémque,
" Præstantissimum heroum, isque succreverat plantæ similis,

ΣΧΟΛΙΑ.

48. Ἐϋπλόκαμος.] Εὔκοσμος, καλή.

50. Ἀργύφεον.] Μέγα, ἢ λαμπρόν. Πλῆτο.] Ἐπληροῦτο.

53. Εἴδετε.] Ἀντὶ τοῦ, εἰδῆτε, ἢ γνῶσθε.

54. Δυσαριστοτόκεια.] Ἐπὶ κακῷ τὸν ἄριστον τεκοῦσα. * Ὃ φασὶν, ἐντεῦθεν μεταλαβοῦσαν τὴν Ὀλυμπιάδα εἰπεῖν περὶ Ἀλεξάνδρου, Ὡς κρείσσων γέγονεν, ἢ μητρὶ συνέφερεν.

56. Ἀνέδραμεν.] Ηὐξήθη· * τὸ ταχὺ καὶ μέγα δηλοῖ τῆς αὐξήσεως. Καὶ περὶ Ἀχιλλέως ὁ Φιλόστρατος, Αὐξηθεὶς ῥᾷον, ἢ τὰ πρὸς ταῖς πηγαῖς δένδρα. Ἔρνεϊ.] Φυτῷ.

NOTÆ.

40. Νησαίη, Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τε βοῶπις) Hinc emenda *Hesiodi* Theogon. v. 245. Σπειώ τε Θεὼ, Θαλίη τ' ἐρόεσσα, & lege. Σπειώ τε, Θόη θ', Ἁλίη τ' ἐρόεσσα.

50. Ἀργύφεον) Vid. Etymolog. M. v. *Hesiod.* Ἀργυφέη ἐσθῆτι, οἷον ἀργύρῳ ἐοικυίᾳ· ἴσα δὲ, ἀργυροφαής.

54. Δυσαριστοτόκεια) *Etymolog.* M. v. Δυσαριστοτόκεια, Ἰλιάδος σ'. ἐπὶ κακῷ τὸν ἄριστον τεκοῦσα· ὡς ἄν τις εἴποι, ἐπὶ δυστυχίᾳ εὔτεκνος, ut ego lego & emendo, pro δυσχερείᾳ. Confer *Brevia Scholia.* Περὶ τελευτήσειν, vid. ad χ'. v. 428. & *Br. Schol.* ad α'. v. 540. *Olympias* de suo *Alexandro* dixit, Ὡς κρείσσων γέγονεν, ἢ μητρὶ συνέφερεν, ut *Eustath.* Vid. Not. in *Schol.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

54 *Καὶ φασὶν ἐντεῦθεν μεταλαβοῦσαν τὴν Ὀλυμπιάδα) Hoc ex *Eustath.* fol. 1176. lin. 31.

56. Ἀνέδραμεν) Ηὐξήθη· τὸ ταχὺ καὶ μέγα δηλοῖ τῆς αὐξήσεως· καὶ περὶ Ἀχιλλέως ὁ Φιλόστρατος, Αὐξηθεὶς ῥᾷον, ἢ τὰ πρὸς ταῖς πηγαῖς δένδρα. Verba τὸ ταχὺ καὶ μέγα δηλοῖ τῆς αὐξήσεως, ex *Eustathio*; locus *Philostrati*, in *Heroicis*, fol. 705. de *Achille*, Ὑπερφυὴς δὲ τὸ σῶμα ἐφαίνετο, αὐξηθείς τε ῥᾷον, ἢ τὰ πρὸς ταῖς πηγαῖς δένδρα. Quem locum laudo, ad illud *Psalm.* 1. v. 3. Ἔσται ὡς τὸ ξύλον τὸ πεφυτευμένον παρὰ τὰς διεξόδους τῶν ὑδάτων. Ἀπὸ δένδρου εὐθαλοῦς πεφυτευμένου παρ' ὄχθαις ποταμοῦ ἀεὶ ῥεόντων. *Eustath.* fol 586. Ἀναδραμεῖν λέγει δὲ τὸ ἄνω δραμεῖν, ἤγουν αὐξηθῆναι· καθὰ τὸ, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος· ἀφ' οὗ καὶ ἀναδρομὴ, ἡ καθ' ἡλικίαν αὔξησις. Et fol. 1130. Τὸ δὲ ἀνέδραμεν, τὸ ταχὺ καὶ μέγα δηλοῖ τῆς αὐξήσεως.

VARIÆ LECTIONES.

47. Ἔνθα δ' ἦν) γρ. ἔνθα καὶ, &c. 48. Ἀμάθεια) γρ. Ἀμάθυια, *Eustath.* fol. 1777. lin. 17. & MS. *Mori.*

Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω.
Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Ἀλλ' εἶμ', ὄφρα ἴδω τε φίλον τέκος, ἠδ' ἐπακούσω,
Ὅ, ττι μιν ἵκετο πένθος, ἄπο πτολέμοιο μένοντα.
Ὣς ἄρα φωνήσασα λίπε σπέος· αἱ δὲ, σὺν αὐτῇ
Δακρυόεσσαι ἴσαν, περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης
Ῥήγνυτο· ταὶ δ' ὅτε δὴ Τροίην ἐρίβωλον ἵκοντο,
Ἀκτὴν εἰσανέβαινον ἐπισχερὼ, ἔνθα θαμειαὶ
Μυρμιδόνων εἴρυντο νέες ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα.
Τῷ δὲ βαρυστενάχοντι παρίστατο πότνια μήτηρ,
Ὀξὺ δὲ κωκύσασα κάρη λάβε παιδὸς ἑοῖο·
Καί ῥ' ὀλοφυρομένη, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνον, τί κλαίεις; τί δέ σε φρένας ἵκετο πένθος;
Ἐξαύδα, μὴ κεῦθε· τὰ μὲν δή τοι τετέλεσται
Ἐκ Διὸς, ὡς ἄρα δὴ πρίν γ' εὔχεο, χεῖρας ἀνασχὼν,
Πάντας ἐπὶ πρύμνῃσιν ἀλήμεναι υἷας Ἀχαιῶν,
Σεῦ ἐπιδευομένους, παθέειν τ' ἀεκήλια ἔργα.
Τὴν δὲ βαρυστενάχων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,

" Hunc quidem ego educatum, tanquã plantam in fœcundo-loco agri,
" Navibus misi nigris ad Ilium,
" Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non recipiam rursus
" Domum reversum, intra ædes Peleias.
" Sed & quamdiu mihi vivit & videt lumen solis,
" Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.
" Sed proficiscar, ut visamque dilectum filium, & audiam,
" Quinam ipsum invasit luctus, seorsim à pugnâ manentem.
Sic locuta reliquit specum: illæ etiam, cum ipsâ
Lacrymabundæ ibant; circum ipsas igitur unda maris
Scindebatur. Hæ autem ubi jam ad Trojam glebosam venerant,
Littus conscenderunt ordine, ubi frequentes
Myrmidonum subductæ erant naves velocem circum Achillem.
Huic igitur graviter-suspiranti astitit veneranda mater,
Acuto autem edito-ululatu caput prehendit filii sui:
Et lugens, verbis alatis allocuta est,
" Fili, quid fles? quisnam tuas mentes invasit dolor?
" Eloquere, nè cela. Illa quidem jam tibi perfecta sunt
" A Jove, ut jam anteà precatus-es, manibus sublatis,
" Omnes ad puppes cogi filios Achivorum,
" Tui indigentes, patique indignas res.
Illam graviter suspirans allocutus est pedibus velox Achilles,

ΣΧΟΛΙΑ.

57. Γουνῷ ἀλωῆς.] Ἐν τῷ γονιμωτάτῳ τόπῳ τῆς γῆς. * Γουνὸν πεδίον, τὸ γεώλοφον, ὃς καὶ τὸ χρησιμώτερον ἀπήλλαχε. ἢ αὔξησις αὔξει τὸ φυτόν.
64. Ἀπὸ πτολέμοιο μένοντα.] Χωρὶς ὄντα τοῦ πολέμου.
66. Περὶ δέ σφισι κῦμα θαλάσσης ῥήγνυτο.] Περιεῤῥήγνυτο δὲ * αὐταῖς τὰ τῆς θαλάσσης κύματα.
68. Ἀκτήν.] Παραθαλάσσιον τόπον, αἰγιαλόν. Ἐπισχερώ.] Ἐφεξῆς.
76. Ἀλήμεναι.] Συναθροισθῆναι, συγκλεισθῆναι.
77. Ἐπιδευομένους.] Προσδεομένους, χρήζοντας. Ἀεκήλια.] Δεινά, ἃ τοῦ μὴ ἡσυχίας ἄξια, ταραχώδη. * Ἄλλως, Ἀεκήλια, ἃ ἀέκοντες πάθοιμεν, ὅ ἐστι δυσχερῆ. Ἀρίσταρχος, Ἀεικέλια, τὰ ἀναγκάζοντα ἡμᾶς στενάζειν· ἢ οὐχ ἕκηλα, ἀλλ' ἡσυχίαν οὐ παρέχοντα. Ἀεικέλια.

NOTÆ.

73. Τέκνον, τί κλαίεις) De Heroum lacrymis, vid. ad *α*. v. 362.
76. Πάντας ἐπὶ πρύμνῃσιν ἀλήμεναι) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀλήμεναι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

57. * Γουνὸν πεδίον) *Excerpta* MSS.
66. * Αὐταῖς) Ità, pro αὐτοῖς, emendo, περὶ τῶν Νηρηΐδων ὁ λόγος.
77. * Ἄλλως. Ἀεκήλια) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

63. Ὄφρα ἴδω τε φίλον) γρ. ὄφρα ἴδωμι φίλον, MS. CCC. *Cantabr.* & MS. *Barocc.* Oxon.
64. Ἄπο) γρ. ἀπό.
71. Παιδὸς ἑοῖο) γρ. παιδὸς ἑοῖς, MS. CCC. *Eustath.* fol. 1178. lin. 23. & ἑοῖς *ibid.* Vid. infrà, v. 138.
72. Καί ῥ' ὀλοφυρομένη) γρ. καὶ ῥ' ὀλοφυρομένη.

Μῆτερ

Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ἄρ μοι Ὀλύμπιος ἐξετέλεσσεν·
Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος, ἐπεὶ φίλος ὤλεθ' ἑταῖρος,
Πάτροκλος; τὸν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων,
Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ, τὸν ἀπώλεσα· τεύχεα δ' Ἕκτωρ
Δῃώσας ἀπέδυσε πελώρια, θαῦμα ἰδέσθαι,
Καλά· τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν, ἀγλαὰ δῶρα,
Ἤματι τῷ, ὅτε σὲ βροτοῦ ἀνέρος ἔμβαλον εὐνῇ.
Ὡς ὄφελες σὺ μὲν αὖθι μετ' ἀθανάτῃς ἁλίῃσι
Ναίειν, Πηλεὺς δὲ θνητὴν ἀγαγέσθαι ἄκοιτιν.
Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος ἐνὶ φρεσὶ μυρίον εἴη,
Παιδὸς ἀποφθιμένοιο· τὸν οὐχ ὑποδέξεαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντ'· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ θυμὸς ἄνωγε
Ζώειν, οὐδ' ἄνδρεσσι μετέμμεναι, αἴκε μὴ Ἕκτωρ
Πρῶτος ἐμῷ ὑπὸ δουρὶ τυπεὶς ἀπὸ θυμὸν ὀλέσσῃ,
Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε Θέτις καταδακρυχέουσα·
Ὠκύμορος δή μοι, τέκος, ἔσσεαι, οἷ' ἀγορεύεις·
Αὐτίκα γάρ τοι ἔπειτα μεθ' Ἕκτορα πότμος ἑτοῖμος.
Τὴν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Αὐτίκα τεθναίην, ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἔμελλον ἑταίρῳ
Κτεινομένῳ ἐπαμῦναι· ὁ μὲν μάλα τηλόθι πάτρης

" Mater mea, hæc quidem mihi Olympius perfecit:
" Sed quæ mihi ex his voluptas, cùm charus periit socius,
" Patroclus? Quem ego supra omnes honorabam socios,
" Æque ac meum caput, hunc perdidi: arma verò Hector,
" Postquam trucidaverat, exuit ingentia, mirabilia visu,
" Pulchra: quæ quidem Peleo dii dederunt, splendida dona,
" Die illo, quando te mortalis viri collocârunt in cubili.
" Utinam tu quidem ibidem inter immortales marinas
" Habitâsses, Peleúsque mortalem duxisset uxorem.
" Nunc verò *mortali nupsisti*, ut & tibi luctus in animo immensus esset.
" De filio interfecto: quem non recipies rursus
" Domum reversum. Neque enim me animus jubet
" Vivere, neque hominibus interesse, nisi Hector
" Primus meâ hastâ percussus animam perdiderit,
" Patroclumque ob-interfectum-pœnas Menœtiadem dederit.
Illum vicissim affata est Thetis lachrymas fundens,
" Citò-moriturus certè mihi, fili es, cum ita dicis:
" Illicò enim tibi deinde post Hectorem fatum imminet.
Illam graviter ingemiscens allocutus est pedibus velox Achilles,
" Illicò moriar, cùm in fatis non erat me socio
" Dum-interficeretur auxiliari. Ille quidem valde procul à patriâ

ΣΧΟΛΙΑ.

80. * Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος.] Ὑπερβολὴ τῆς φιλίας, ὅτι οὐδὲν αὐτὸν ἥδει, ὡς ἡ ζωὴ τοῦ Πατρόκλου. Ἦδος.] Ἡδονὴ, Ὠφέλεια, Ὄφελος.
82. Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ.] Ἐπίσης ἐμαυτῷ.
86. Ἁλίῃσι.] Ταῖς περιθαλασσίαις Νηρηΐσιν.
92. Τυπείς.] Πεσών, πληγείς.
93. Πατρόκλοιο δ' ἕλωρα Μενοιτιάδεω ἀποτίσῃ.] Τιμωρίαν ἢ παράσχῃ ἀξίαν ὑπὲρ τοῦ Πατρόκλου ἀναιρέσεως.

NOTÆ.

81. Τὸν μὲν ἐγὼ περὶ πάντων τῖον ἑταίρων, Ἶσον ἐμῇ κεφαλῇ) Hinc illa *Pythagoræ* Amici Definitio, Ὁ φίλος ἐστὶν, ἄλλος ἐγώ· ut alii, ὁ ἑταῖρος, ὁ ἕτερος & ἄλλος αὐτός. Vid. *Duporti* Gnomolog. *Homeric.* in locum.

84. Τὰ μὲν Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν) Vid. suprà, ad ρ'. v. 443.

88. Νῦν δ' ἵνα καὶ σοὶ πένθος) Insignis & hîc ἔλλειψις, ut totum sit, Νῦν δὲ, γάμον ἐξεύξαθαι ἀνθρώπῳ, ἵνα καὶ σοὶ πένθος &c. vel, νῦν ἢ τοῦτο πέπρακται, ἵνα &c. Facile autem hujusmodi quidvis intelligitur; cùm ex *Præmissis* colligatur. Vid. suprà, ad v. 8.

NOTÆ IN SCHOLIA.

80. * Ἀλλὰ τί μοι τῶν ἦδος) Ὑπερβολὴ &c. *Excerpt.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

89. Αὖτις) γρ. αὖθις, MS. Barocc. Oxon.
90. Οὐδ' ἐμὲ) γρ. οὐδέ με. *Ibid.* Ἄνωγε) γρ. ἀνώγει, MS. Barocc. Oxon.
93. Μενοιτιάδεω) γρ. Μενοιτιάδαο.

Ἔφθιτ'· ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Οὐδέ τι Πατρόκλῳ γενόμην φάος, οὐδ' ἑτάροισι
Τοῖς ἄλλοις, οἳ δὴ πολέες δάμεν Ἕκτορι δίῳ·
Ἀλλ' ἧμαι παρὰ νηυσὶν ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης,
Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων
Ἐν πολέμῳ· ἀγορῇ δέ τ' ἀμείνονές εἰσι καὶ ἄλλοι·
Ὡς ἔρις ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο,
Καὶ χόλος, ὅς τ' ἐφέηκε πολύφρονά περ χαλεπῆναι·
Ὅς τε πολὺ γλυκίων μέλιτος καταλειβομένοιο

" Interiit: me verò desideravit, malum qui propulsarem.
" Nunc autem, quoniam non revertar utiq; charam in patriam terram,
" Neque ullam Patroclo attuli salutem, neque sociis
" Cæteris, qui jam multi domiti sunt ab Hectore nobili:
" Sed sedeo apud naves inutile pondus terræ,
" Talis, qualis nullus Achivorum ære-loricatorum
" In pugnâ; concione etenim meliores sunt & alii:
" Utinam Contentio à Diis, & ab hominibus pereat,
" Et Ira, quæ impellit etiam admodum-prudentem sævire:
" Quæque multò dulcior melle stillante

ΣΧΟΛΙΑ.

100. Δῆσεν.] Ἐνεπόδισεν. Ἀρῆς ἀλκτῆρα.] Βλάβης ἢ κακώσεως ἀποτρεπτικόν· ὅ ἐστι κωλυτὴν καὶ βοηθόν· οἱ δὲ, Ἄρεος ἀλκτῆρα, ἀποτρεπτικὸν πολέμου. Παρμένισκος μὲν οὖν βαρυτόνως. τὸ ἔδησεν ἀποδίδωσιν οὕτως, ὁ δὲ πόλεμος τὴν ἐμὴν ἀφελόμενος πανοπλίαν, ἔδησεν ἐμοῦ τὴν ἔξοδον. ὥστε ἀλκτῆρα μὴ γενέσθαι Πατρόκλου, ὅ ἐστι βοηθόν. Πτολεμαῖος δὲ ὁ Ἀσκαλωνίτης, τέλειον τὸ ἔδησε φησίν. * Ἄλλως. Δῆσεν.] Ὡς τὸ, Ἦ μάλα πολλὸν ἀποιχομένου Ὀδυσῆος δεύῃ, ἀντὶ τοῦ χρήζῃ· καὶ ἄλλως, Ὁ δὲ πόλεμος ἐμοῦ ἀφελόμενος πανοπλίαν, ἐνέδησεν, καὶ ἐνεπόδισεν τὴν ἐμοῦ ἔξοδον, ὥστε ἀλκτῆρα μὴ γενέσθαι Πατρόκλου.

101. Οὐ νέομαι.] Οὐ παραγενήσομαι, οὐχ ὑποστρέψω, οὐκ εἶμι.

104. Ἐτώσιον ἄχθος ἀρούρης.] Μάταιον βάρος τῆς γῆς. * Διὰ τὴν ἀπραξίαν. Ἐπεὶ οὐ νέομαι. Νῦν δ' ἧμαι· τὰ δὲ ἄλλα διὰ μέσου εἰσί.

108. Ἐφέηκε.] Παρώξυνε, παρώρμησε. Πολύφρονα.] Τὸν πάνυ εὔφρονα, καὶ συνετόν.

109. Καταλειβομένοιο.] Καταχεομένου, στάζοντος.

NOTÆ.

100. Ἐμεῖο δ' ἔδησεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι) Eustath. fol. 1180. lin. 30. Τὸ δὲ, Ἐμεῖο δὲ δῆσεν ἀρῆς ἀλκτῆρα γενέσθαι, γριφῶδές ἐστι νόημα, καὶ διάφορον τῇ γραφῇ, καὶ δυσφραδές· καὶ οἱ μὲν οὕτω φασὶν, Ἐμοῦ δὲ ἐδέησεν ὁ Ἄρης, τουτέστιν ἐδέησε καὶ ἐνέλιπε τὸ, ἀλκτῆρα γενέσθαι, ἤγουν ἀμύντορα τοῦ Πατρόκλου· ἕτεροι δὲ, περισπῶντες τὸ ἀρῆς, λέγουσιν οὕτως, Ἐμοῦ δὲ δῆσεν, ὅ ἐστιν, ἐδέησε τῷ Πατρόκλῳ, εἰς τὸ, ἀρῆς ἐκείνῳ ἀλκτῆρα γενέσθαι· οἱ δὲ Παλαιοὶ παραφράζουσιν ἐνταῦθα τὴν ῥητορείαν εἶχεν, καὶ οὕτω πάνυ σαφῶς, Ἐμοῦ δὲ, φασὶ, τὴν πρᾶξιν ἔδησεν Ἄρης· ὁ τῆς ἐξ ἐμοῦ βοηθείας ἐνεδέησεν ὁ τῇ βλάβῃ αὐτοῦ ἐνεδίησε· τὸν δὲ Ἀρίσταρχόν φασι γράφειν, Ἄρεω ἀλκτῆρα· ἵνα λέγῃ, ὅτι ἐμοῦ ἐδέησεν, εἰς τὸ ἀλεξητῆρα γενέσθαι τοῦ Ἄρεω. Confer Porphyrii Ὁμηρ. ζητημ. ιη' & Etymolog. M. v. Ἄρεω. Vid. suprà, ad ξ'. v. 485.

105. Τοῖος ἐὼν, οἷος οὔτις Ἀχαιῶν) Ità suprà, ad ν'. v. 275. Οἶδ' ἀρετὴν, οἷός ἐσσι· & Odyss. η. v. 312. Τοῖος ἐὼν, οἷός ἐσσι, ubi Prior τοῦ οἷος, Brevis in Metro, licet non in Tono; ut ostendo ad Anacreon. v. 147. & ad Euripid. Hecub. v. 1108.

107. Ὡς ἔρις ἔκ τε Θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο) Aristoteles, Ethic. Eudem. l. 7. c. 1. Ἡράκλειτος ἐπιτιμᾷ τῷ ποιήσαντι, Ὡς ἔρις ἔκ τε Θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων ἀπόλοιτο· οὐ γὰρ εἶναι ἁρμονίαν, μὴ ὄντος ὀξέος καὶ βαρέος· οὐδὲ τὰ ζῶα, ἄνευ θήλεος, καὶ ἄῤῥενος, ἐναντίων ὄντων. Eustathius. fol. 1181. lin. 28. Τὸ δὲ, Ἔκ τε θεῶν, ἔκ τ' ἀνθρώπων, παγκόσμιον τὴν Ἔριν δηλοῖ, κατὰ ἀνθρώπους δηλαδὴ, καὶ κατὰ τὰς στοιχειακὰς ποιότητας· διὸ οἱ Παλαιοί φασιν, ὡς Ἡράκλειτος δοξάζων, τὰ ὄντα κατὰ ἔριν συνίστασθαι, τουτέστι κατὰ μάχην, καὶ ἐναντιότητα στοιχείων, μέμφεται τῷ Ποιητῇ εὐχομένῳ παντόθεν ἀπολέσθαι τὴν ἔριν, συγχεῖσθαι γὰρ, φασὶ, εὔχεται τὸν κόσμον πάντως· οἱ δὲ τοῦτο λύοντες, λέγουσιν, ὡς οὐ τῷ φλεγμαίνοντι τοῦ κατὰ τὸν Ἀχιλλέα πάθους δοτέον καὶ τοῦτο, ὅτι οὐ τὴν φυσικὴν τῶν ὄντων ἐναντιότητα, Ἔριν ἐνταῦθα λέγει ὁ Ποιητὴς, ἀλλὰ τὴν καὶ παρὰ τοῖς μυθικοῖς θεοῖς τὰ σκαιὰ ἐπὶ τὸ χεῖρον ἄγουσαν· ἣν κακολογεῖ καὶ Ἡσίοδος. Vid. ad φ'. v. 389.

108. Καὶ χόλος) Eustath. Ibid. lin. 38. Ἰστέον δὲ, ὅτι πάνυ τὰ περὶ τοῦ χόλου ἐνταῦθα ἔπη ἐπαινοῦσιν οἱ Παλαιοὶ, λέγοντες ἐντεῦθεν ὁδηγηθῆναι καὶ Πλάτωνα εἰς τὸ τριμερῆ τὴν ψυχὴν ἀποφήνασθαι. κτλ. Καὶ ὅτι πρῶτος Ὅμηρος τὸν τοῦ θυμοῦ ἐποίησεν ὅρον ἐν τῇ τοιαύτῃ γραφῇ, ὅς ἐστι· Ζέσις τοῦ περικαρδίου αἵματος δι' ὄρεξιν ἀντιλυπήσεως· καπνὸς μὲν γάρ ἐστι σημεῖον, πυρός.

NOTÆ IN SCHOLIA.

100. * Ἄλλως, Δῆσεν, ὡς τὸ, ἦ μάλα πολλὸν) Excerpta MSS.

104. * Διὰ τὴν ἀπραξίαν) Excerpta MSS.

VARIÆ LECTIONES.

100. Ἐμεῖο) γρ. ἐμοῖο. MS. Barocc. Oxon. Ibid. Δὲ δῆσεν) γρ. δ' ἐδῆσεν, & δ' ἔδησεν. Ibid. Ἀρῆς) γρ. Ἄρεως, Ἄρεος, Ἄρεω, Ἀρῶς, & Ἄρης. vid. Not. in Textum.

Ἀνδρῶν ἐν στήθεσσιν ἀέξεται, ἠΰτε καπνός·
Ὡς ἐμὲ νῦν ἐχόλωσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' εἶμ', ὄφρα φίλης κεφαλῆς ὀλετῆρα κιχείω
Ἕκτορα· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Οὐδὲ γὰρ οὐδὲ βίη Ἡρακλῆος φύγε κῆρα,
Ὅσπερ φίλτατος ἔσκε Διῒ Κρονίωνι ἄνακτι.
Ἀλλά ἑ μοῖρα δάμασσε καὶ ἀργαλέος χόλος Ἥρης·
Ὣς καὶ ἐγών, εἰ δή μοι ὁμοίη μοῖρα τέτυκται,
Κείσομ', ἐπεί κε θάνω· νῦν δὲ κλέος ἐσθλὸν ἀροίμην,
Καί τινα Τρωϊάδων καὶ Δαρδανίδων βαθυκόλπων,
Ἀμφοτέρῃσιν χερσὶ παρειάων ἁπαλάων
Δάκρυ' ὀμορξαμένην, ἁδινὸν στοναχῆσαι ἐφείην·
Γνοῖεν δ', ὡς δὴ δηρὸν ἐγὼ πολέμοιο πέπαυμαι.
Μηδέ μ' ἔρυκε μάχης, φιλέουσά περ· οὐδέ με πείσεις.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
Ναὶ δὴ τοῦτό γε, τέκνον, ἐτήτυμον οὐ κακόν ἐστι,
Τειρομένοις ἑτάροισιν ἀμυνέμεν αἰπὺν ὄλεθρον·
Ἀλλά τοι ἔντεα καλὰ μετὰ Τρώεσσιν ἔχονται,
Χάλκεα, μαρμαίροντα· τὰ μὲν κορυθαίολος Ἕκτωρ
Αὐτὸς ἔχων ὤμοισιν ἀγάλλεται· οὐδέ ἑ φημὶ

" Hominum in pectoribus augescit, tanquam fumus:
" Adeò me nunc irasci-fecit rex virorum Agamemnon.
" Sed hæc quidem antè acta-esse sinamus, dolentes licet,
" Animo in pectoribus nostro domito necessitate.
" Nunc verò ibo, ut chari capitis perditorem inveniam
" Hectorem: mortem autem ego tunc accipiam, quandocunque utique
" Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.
" Neque enim nè vis quidem Herculis effugit mortem,
" Qui tamen charissimus erat Jovi Saturnio regi:
" Sed eum fatum domuit & gravis ira Junonis:
" Ita & ego, si jam mihi simile fatum est,
" Jacebo, ubi mortuus fuero: nunc autem gloriam bonam assequar,
" Et aliquam Troadum & Dardanidum profundos-sinus-habentium,
" Ambabus manibus genis à teneris
" Lacrymas abstergentem, crebrò suspirare cogam:
" Sentiant autem, quòd jamdiu ego à pugnâ cessavi.
" Neque me prohibe à prælio, diligens licèt: neq; enim mihi persuadebis.
Huic respondit deinde dea Thetis pedes-argentea,
" Sane jam hoc, fili, verum; non malum est,
" Laborantibus sociis arcere gravem perniciem:
" Sed tibi arma pulchra inter Trojanos detinentur,
" Ærea, coruscantia: illa quidem pugnam-expeditè ciens Hector
" Ipse ferens humeris exultat: neque tamen ipsum puto

ΣΧΟΛΙΑ.

111. Ἐχόλωσεν.] Εἰς ὀργὴν ἤγαγε.

112. Προτετύχθαι.] Προγεγονέναι, συμβάντα.

114. Φίλης κεφαλῆς.] Προσφιλεστάτης κεφαλῆς * Πατρόκλου, δηλονότι.

122. Κείσομ', ἐπεί κε θάνω.] * Ἡ μὲν Θέτις ἀπεῖργε τὴν τοῦ Ἀχιλλέως ἔξοδον διὰ τὸν θάνατον· ὁ δὲ διαμέτρως ἀντέθηκεν, ὅτι τεθνηκότων ἴδιον ἡ ἀργία, καὶ τὸ ἀπρακτεῖν, καὶ τὸ κεῖσθαι· τίς οὖν χρεία, εἰ ἐν τῷ ζῆν, τὴν ἀπραξίαν τοῦ θανάτου μιμήσεται;

124. Ὀμορξαμένην.] Ἀποψησαμένην. Ἀδινόν.] Ἐλεεινόν, οἰκτρόν. Στοναχῆσαι.] Στενάξαι. Ἐφείην.] Ἀναγκάσαιμι.

132. Ἀγάλλεται.] Χαίρει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

114. * Πατρόκλου δηλονότι) Addita, ad rem declarandam.

122. * Κείσομ', ἐπεί κε θάνω) Hoc Scholion Excerpta MSS.

VARIÆ LECTIONES.

116. Ἠδ') γρ. καὶ, MS. Barocc. Oxon.

120. Μοῖρα δάμασσε. γρ. μοῖρ' ἐδάμασσε, MS. *Barocc.* Oxon.

124. Στοναχῆσαι) γρ. στεναχῆσαι, *Br. Schol.*

125. Πέπαυμαι) γρ. πεπαύμην, MS. CCC.

128. Τοῦτό γε) γρ. ταῦτά γε, MS. *Barocc.* Oxon. & *Eustath.* fol. 1182. lin. 21. & fol. 1183. lin. 6.

Δηρὸν

Δηρὸν ἐπαγλαϊεῖσθαι, ἐπεὶ φόνος ἐγγύθεν αὐτῷ.
Ἀλλὰ σὺ μὲν μή πω καταδύσεο μῶλον Ἄρηος,
Πρίν γ' ἐμὲ δεῦρ' ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδηαι.
Ἠῶθεν γὰρ νεῦμαι, ἅμ' ἠελίῳ ἀνιόντι,
Τεύχεα καλὰ φέρουσα παρ' Ἡφαίστοιο ἄνακτος.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τράπεθ' υἷος ἑοῖο·
Καὶ στρεφθεῖσ', ἁλίῃσι κασιγνήτῃσι μετηύδα,
Ὑμεῖς μὲν νῦν δῦτε θαλάσσης εὐρέα κόλπον,
Ὀψόμεναί τε γέρονθ' ἅλιον καὶ δώματα πατρὸς,
Καί οἱ πάντ' ἀγορεύσατ'· ἐγὼ δ' ἐς μακρὸν Ὄλυμπον
Εἶμι παρ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, αἴ κ' ἐθέλῃσιν
Υἱεῖ ἐμῷ δόμεναι κλυτὰ τεύχεα παμφανόωντα.
Ὣς ἔφαθ'· αἳ δ' ὑπὸ κῦμα θαλάσσης αὐτίκ' ἔδυσαν.
Ἡ δ' αὖτ' Οὔλυμπόνδε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἤϊεν, ὄφρα φίλῳ παιδὶ κλυτὰ τεύχε' ἐνείκοι.
Τὴν μὲν ἄρ' Οὔλυμπόνδε πόδες φέρον· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Θεσπεσίῳ ἀλαλητῷ ὑφ' Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο
Φεύγοντες, νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.
Οὐδέ κε Πάτροκλόν περ ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ
Ἐκ βελέων ἐρύσαντο νέκυν, θεράποντ' Ἀχιλῆος.
Αὖτις γὰρ δὴ τόν γε κίχον λαός τε καὶ ἵπποι,
Ἕκτωρ τε, Πριάμοιο πάϊς, φλογὶ εἴκελος ἀλκήν·
Τρὶς μέν μιν μετόπισθε ποδῶν λάβε φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μεμαὼς, μέγα δὲ Τρώεσσιν ὁμόκλα·
Τρὶς δὲ δύ' Αἴαντες, θῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν,

"Diù exultaturum esse; cædes enim propè eum.
"Sed tu quidem neutiquam ingredere pugnam Martis,
"Antequam me huc profectam oculis videris,
"Manè enim revertar, simul ac sol ortus erit,
"Arma pulchra ferens à Vulcano rege.
Sic fata, retrò se vertit à filio suo:
Et conversa, inter marinas sorores dixit,
"Vos quidem nunc subite maris latum sinum,
"Visuræque senem marinum & ædes patris,
"Et ei omnia dicite: ego verò ad excelsum Olympum
"Vado ad Vulcanum arte-fabrili-clarum, si velit
"Filio meo dare inclyta arma collucentia.
Sic dixit. Illæ autem undam maris statim subierunt:
Ipsa verò ad Olympum dea Thetis pedes-argentea
Abiit, ut dilecto filio inclyta arma afferret.
Illam quidem ad Olympum pedes ferebant: at Achivi
Immenso fremitu acti vi Hectoris homicidæ
Fugientes, ad navésque & Hellespontum venerant.
Necdum tamen Patroclum bene-ocreati Achivi
Extra tela extraxerant mortuum, famulum Achillis:
Rursus enim jam illum assecuti fuerant peditésque & currus,
Hectórque, Priami filius, flammæ similis vi.
Ter quidem illum retrò pedibus prehendit illustris Hector,
Abstrahere cupiens, magnâque voce Trojanis increpitans-clamabat:
Ter autem duo Ajaces, impetuosam induti fortitudinem,

ΣΧΟΛΙΑ.

133. Ἐπαγλαϊεῖσθαι.] Ἀγαλλιᾶσθαι, γαυριᾶν.
134. Μῶλον.] Τὸν μολυσμὸν τῆς μάχης.
136. Ἠῶθεν.] Ἕωθεν, ὄρθρου ἅμα τῷ ἡλίῳ ἀνατέλλοντι. *Νεῦμαι.] Νέομαι, πορεύσομαι.
156. Ὁμόκλα.] Ἠπείλει, παρακελεύετο.

NOTÆ.

143. Ἥφαιστον κλυτοτέχνην) Τὸν τῇ τέχνῃ ἐπιφανῆ. Vid. *Ezekiel. Spanheimii* Observat. in *Callimach.* Hymn. *Jovis*, v. 76.

154. Εἴκελος) Ità, pro *Priori* ἴκελος & hìc scribo, ut suprà, ad ε'. v. 281. Ità MS. CCC.

157. Θῦριν ἐπιειμένοι ἀλκὴν) De *Ultimâ* τοῦ θῦριν productâ, vid. ad ε'. v. 164. At hæc Phrasis, ἐπιειμένος ἀλκὴν, *Hebræi* omninò generis est; ut *Psalmo* 93. v. 1. Ὁ Κύριος ἐβασίλευσεν· εὐπρέπειαν ἐνεδύσατο· ἐνεδύσατο Κύριος δύναμιν καὶ περιεζώσατο. Vid. suprà, ad ρ'. v. 742.

NOTÆ IN SCHOLIA.

136. * Νεῦμαι) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

138. Υἷος ἑοῖο) γρ. ἑῆος, & ἐῆος, ut suprà, v. 71.
147. Ἐνείκοι) γρ. ἐνείκαι, MS. CCC. *Cantabrig.* ἐνείκῃ, MS. Barocc. *Oxon.*
155. Εἴκελος) γρ. ἴκελος. Vid. Not. in *Textum.*

Νεκροῦ

Νεκροῦ ἀπεστυφέλιξαν· ὁ δ' ἔμπεδον ἀλκὶ πεποιθὼς,
Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον, ἄλλοτε δ' αὖτε
Στάσκε μέγα ἰάχων· ὀπίσω δ' οὐ χάζετο πάμπαν.
Ὡς δ' ἀπὸ σώματος οὔ τι λέοντ' αἴθωνα δύνανται
Ποιμένες ἄγραυλοι μέγα πεινάοντα δίεσθαι·
Ὥς ῥα τὸν οὐκ ἐδύναντο δύω Αἴαντε κορυστὰ
Ἕκτορα Πριαμίδην ἀπὸ νεκροῦ δειδίξασθαι.
Καί νύ κεν εἴρυσσέν τε, καὶ ἄσπετον ἤρατο κῦδος,
Εἰ μὴ Πηλεΐωνι ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἄγγελος ἦλθε θέουσ' ἀπ' Ὀλύμπου θωρήσσεσθαι,
Κρύβδα Διὸς, ἄλλων τε θεῶν· πρὸ γὰρ ἧκέ μιν Ἥρη·
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
"Ὄρσεο, Πηλεΐδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν·
Πατρόκλῳ ἐπάμυνον, οὗ εἵνεκα φύλοπις αἰνὴ
Ἕστηκε περὶ νεῶν· οἱ δ' ἀλλήλους ὀλέκουσιν,
Οἱ μὲν, ἀμυνόμενοι νέκυος πέρι τεθνειῶτος,
Οἱ δὲ, ἐρύσασθαι ποτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν
Τρῶες ἐπιθύουσι· μάλιστα δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ,
Ἑλκέμεναι μέμονεν· κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει
Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι, ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς·
Ἀλλ' ἄνα, μηδ' ἔτι κεῖσο· σέβας δέ σε θυμὸν ἱκέσθω,
Πάτροκλον Τρῳῇσι κυσὶν μέλπηθρα γενέσθαι·

A mortuo vi-repulerunt: ille verò constante robore fretus,
Interdum impetum-faciebat per tumultum, interdum verò
Consistebat altâ-voce clamitans: retrò autem non cedebat omninò.
Ut verò à corpore haudquaquam leonem fervidum possunt
Pastores in agro-pernoctantes valdè esurientem summovere:
Sic utique illum non poterant duo Ajaces armis acres
Hectorem Priamidem à mortuo absterrere.
Et jam prorsus abstraxissétque, & immensam retulisset gloriam,
Nisi Pelidæ pedibus ventosa velox Iris
Nuncia venisset currens ab Olympo, ut-prodiret-in-pugnam,
Clàm Jove, aliisque diis; miserat enim eam Juno:
Propè itaque stans verbis alatis allocuta est,
" Surge, Pelide, omnium terribilissime virorum:
" Patroclo auxiliare, cujus gratiâ certamen grave
" Stat ante naves. Illi verò se-invicem perdunt,
" Hi quidem, pugnantes cadavere pro mortuo,
" Hi autem, ut trahant ad Ilium ventosum
" Trojani rectà irruunt: maximè verò illustris Hector,
" Abstrahere cupit; caput enim ipsum animus jubet
" Infigere palo, abscissum tenerâ à cervice.
" Sed surge, nec ampliùs jaceto: pudorque tuum animum tangat,
" Patroclum Trojanis canibus ludibrium fieri:

ΣΧΟΛΙΑ.

158. Ἀπεστυφέλιξαν.] Ἀπεκίνησαν, διέσεισαν.
159. * Κατὰ μόθον.] Κατὰ τὸν πόλεμον.
161. Ἀπὸ σώματος.] Ἀπό τινος ζώου· νεκροῦ γάρ φασι μὴ ἅπτεσθαι λέοντα. Αἴθωνα.] Διάπυρον, θερμόν.
162. Δίεσθαι.] Διῶξαι.
168. Κρύβδα.] Λαθραίως.
170. Ὄρσεο.] Διεγείρου. * Ἐκπαγλότατε.] Φοβερώτατος.
174. Ἐρύσασθαι.] Ἑλκύσαι.
175. Ἐπιθύουσι.] Ἐπ' εὐθείας ὁρμῶσι.
177. Πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι.] Ἀνασκολοπίσαι.
178. Ἄνα.] Ἀνάστηθι. Μηδ' ἔτι κεῖσο.] Μὴ δὲ ἀργὸς διατέλει. Σέβας.] Αἰδὼς καὶ σεβασμοῦ ἄξιον.

NOTÆ.

159. Ἄλλοτ' ἐπαΐξασκε κατὰ μόθον) Ultima τοῦ κατὰ producitur, in Cæsurâ, vi Toni sui, & ante Liquidam. Vid. infrà, v. 537.
160. Στάσκε μέγα ἰάχων) Vid. ad ε'. v. 213.
174. Οἱ δ' ἐρύσασθαι) Ità, pro ἐρύσσασθαι Priori, scribo; ità MS. CCC. in hoc quidem loco. ità & olim in aliis locis, ut α'. v. 190. &c. π'. v. 713. &c. φ'. v. 276. &c. Οἱ δέ γ' ἐρύσσασθαι, MS. CCC. Ego quidem, siqua faverent Exemplaria, οἱ δ' ἵ γ' ἐρύσσασθαι, mallem.

NOTÆ IN SCHOLIA.

159. * Κατὰ μόθον) Excerpta MSS.
170. * Ἐκπαγλότατος) Excerpta MSS.

VARIÆ LECTIONES.

174. Οἱ δὲ ἐρύσασθαι) γρ. οἱ δ' ἵ ἐρύσσασθαι, optimè; ἐρύσσασθαι, malè.
176. Ἀνώγει) γρ. ἄνωγε, Eustath. fol. 1185. lin. 22.

180 Σοὶ

Σοὶ λώβη, αἴκεν τι νέκυς ᾐσχυμμένος ἔλθῃ.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἶρι θεὰ, τίς γάρ σε θεῶν ἐμοὶ ἄγγελον ἧκε;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Ἥρη με προέηκε, Διὸς κυδρὴ παράκοιτις·
Οὐδ' οἶδε Κρονίδης ὑψίζυγος, οὐδέ τις ἄλλος
Ἀθανάτων, οἳ Ὄλυμπον ἀγάννιφον ἀμφινέμονται.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον; ἔχουσι δὲ τεύχε' ἐκεῖνοι·
Μήτηρ δ' οὔ με φίλη πρίν γ' εἴα θωρήσσεσθαι,
Πρίν γ' αὐτὴν ἐλθοῦσαν ἐν ὀφθαλμοῖσιν ἴδωμαι·
Στεῦτο γὰρ Ἡφαίστοιο πάρ' οἰσέμεν ἔντεα καλά.
Ἄλλου δ' οὐ* θην οἶδα, τοῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω,
Εἰ μὴ Αἴαντός γε σάκος Τελαμωνιάδαο.
Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγ', ἔλπομ', ἐνὶ πρώτοισιν ὁμιλεῖ,
Ἔγχεϊ δηϊόων περὶ Πατρόκλοιο θανόντος.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις,
Εὖ νυ καὶ ἡμεῖς ἴδμεν, ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται·

" Tibi contumeliæ, si quid cadaver indigne-acceptum venerit.
Huic respondit deinde pedibus-celer nobilis Achilles,
" Iri dea, quisnam te deorum mihi nunciam misit?
Illum vicissim allocuta est pedibus-ventosa velox Iris,
" Juno me misit, Jovis gloriosa conjux:
" Neque scit Saturnius in-alto-sedens, neque quis alius
" Immortalium, qui Olympum valdè-nivosum habitant.
Hanc respondens allocutus est pedibus celer Achilles,
" Et quomodo ire possim ad pugnam? Habent enim arma isti:
" Mater autem me chara prius vetuit armari,
" Quàm ipsam reversam oculis viderem:
" Pollicita enim est à Vulcano allaturam se arma pulchra.
" Alterius autem non ullius scio, cujus inclyta arma induere possim,
" Nisi Ajacis utique scutum Telamonii.
" Sed & ipse hic, credo, inter primos versatur,
" Hastâ cædem-edens Patrocli gratiâ mortui.
Illum vicissim allocuta-est pedibus-ventosa velox Iris,
" Benè quidem & nos scimus, quòd tibi inclyta arma detinentur:

ΣΧΟΛΙΑ.

180. Λώβη.] Αἰσχύνη. Ἠσχυμμένος.] Καθυβρισμένος.

184. Κυδρή.] Ἔνδοξος, σεμνή.

186.* Ἀγάννιφον.] Τὸν πολλὴν χιόνα ἔχοντα.

191. Ἡφαίστοιο πάρα.] Παρὰ Ἡφαίστου· καὶ ἔστιν ὁ τρόπος, ἀναστροφή.

192. Ἄλλου δ' οὔ θην οἶδα, τοῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω.] Ἄλλου δὲ ἄλλου οἶδα ἁρμόζουσάν μοι πανοπλίαν· διατί δέ φασι, τὴν Πατρόκλου πανοπλίαν οὐκ ἀναλαμβάνει ὁ Ἀχιλλεύς, ἐπειδὴ καὶ Πατρόκλῳ τὰ αὐτοῦ ἥρμοσε; καί φασί τινες, ὅτι κατηγγέλκασιν οἱ τοιοῦτοι φαίνεσθαι τοῖς πεπορηκόσιν· οἱ δὲ, ὅτι τὰ Πατρόκλου Αὐτομέδων εἶχεν ἵνα διὰ πάντα δος Ἀχιλλέως ἡνίοχος νομίζηται.

194. Ὄγ'.] * Ἀντὶ τοῦ, ὃ, τι ἔλπομαι ὅπως ποιεῖν.

NOTÆ.

180. Αἴκεν τι νέκυς ᾐσχυμμένος) *Ultima* τοῦ νέκυς producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* &c.

192. Ἄλλου δ' οὔ θην οἶδα, τοῦ ἂν κλυτὰ τεύχεα δύω) Ita MS. CCC. *Eust.* & *Br. Schol.* Vett. quæ *Lectio* melior, quàm Ἄλλου δ' οὔ τευ οἶδα, τοῦ &c. *Eust.* f. 1186. l. 46. Ἔχει δὲ ἀπορίαν ἐνταῦθα ὁ λόγος· πῶς γὰρ οὐ τοῦ ἄλλου τεύχεα ἔχει δῦναι Ἀχιλλεύς, ἔχων τὰ τοῦ Πατρόκλου, εἴ γε τὰ τοῦ Ἀχιλλέως τῷ Πατρόκλῳ προσηρμόττειν, ἁρμόσει ἄν, φασὶ, καὶ τὰ ἐκείνου τῷ Ἀχιλλεῖ· ἢ τοῦτο, οὐκ ἐξ ἀνάγκης· τὰ μὲν γὰρ τῶν μειζόνων δύναται φασὶ τοῖς μικροτέροις ἁρμόττειν· οὐ μὴν καὶ ἀνάπαλιν· ἴσως δέ φασι, καὶ ὁ Αὐτομέδων ἐφόρει αὐτὰ, ἵνα δοκῇ Πάτροκλος εἶναι. Λυτέον δὲ ἡ ἀπορία, καὶ ἀπὸ τῆς λέξεως. Κλυτὰ γὰρ τεύχεα ἐθέλει δῦναι· τοιοῦτα δὲ οὐκ ἔχει εὑρεῖν, εἰ μὴ τοιαῦτα λέγει τὰ Ἡφαιστότευκτα. Confer *Br. Schol.*

197. Ὅ τοι κλυτὰ τεύχε' ἔχονται) *Eustath.* fol. 1186.

NOTÆ IN SCHOLIA.

186. * Ἀγάννιφον) *Excerpta* MSS.

192. Ἄλλου δ' οὔ θην οἶδα) Confer cum *Scholiis*, quæ in *Textum* ex *Eustathio* notavi.

194. Ὄγ') Ἀντὶ τοῦ, &c. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

180. Ἔλθῃ) γρ. ἔλθοι.

182. Τίς γάρ σε) γρ. τίς τ' ἄρ σε, MS. CCC. ut mox, v. 188. Πῶς τ' ἄρ' ἴω μετὰ μῶλον;

188. Τεύχε' ἐκεῖνοι) γρ. τεύχεα κεῖνοι.

192. Ἄλλου δ' οὔ τευ οἶδα) γρ. ἄλλου δ' οὔ θην οἶδα, MS. CCC. *Eustath.* *Brev. Schol.* vid. Not. in *Text.*

194. Ἀλλὰ καὶ αὐτὸς ὅγ', ἔλπομ') γρ. ἀλλὰ καὶ αὐτὸς, ὅγ' ἔλπομ', *Excerpta* MSS. *Ibid.* Πρώτοισιν) γρ. Τρώεσσιν, *Eustath.* fol. 1186. lin. 28.

197. Ὅ τοι) γρ. ὅτι, vid. Not. in *Textum*.

Ἀλλ'

Ἀλλ' αὔτως ἐπὶ τάφρον ἰών, Τρώεσσι φάνηθι,
Αἴ κέ σ' ὑποδδείσαντες ἀπόσχωνται πολέμοιο
Τρῶες, ἀναπνεύσωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν
Τειρόμενοι· ὀλίγη δέ τ' ἀνάπνευσις πολέμοιο.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς ὦρτο Διῒ φίλος· ἀμφὶ δ' Ἀθήνη
Ὤμοις ἰφθίμοισι βάλ' αἰγίδα θυσανόεσσαν·
Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλῇ νέφος ἔστεφε δῖα θεάων
Χρύσεον, ἐκ δ' αὐτοῦ δαῖε φλόγα παμφανόωσαν·
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται
Τηλόθεν ἐκ νήσου, τὴν δήϊοι ἀμφιμάχονται,
Οἵ τε πανημέριοι στυγερῷ κρίνονται Ἄρηϊ
Ἄστεος ἐκ σφετέρου· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Πυρσοί τε φλεγέθουσιν ἐπήτριμοι, ὑψόσε δ' αὐγὴ
Γίγνεται ἀΐσσουσα, περικτιόνεσσιν ἰδέσθαι,
Αἴ κεν πως σὺν νηυσὶν ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται·
Ὡς ἀπ' Ἀχιλλῆος κεφαλῆς σέλας αἰθέρ' ἵκανε.
Στῆ δ' ἐπὶ τάφρον ἰὼν ἀπὸ τείχεος· οὐδ' ἐς Ἀχαιοὺς

" Sed ſic ad foſſam profectus, Trojanis da-te-in-conſpectum,
" Si forte te veriti abſtinuerint à pugnâ
" Trojani, reſpiraverintque Mavortii filii Achivorum
" Afflicti *jam*. Exigua adeò ſit *ſaltem* reſpiratio à prælio.
Illa quidem ſic locuta abiit pedibus velox Iris:
At Achilles ſurrexit Jovi charus; Minerva vero
Humeris validis circumpoſuit ægida fimbriatam:
Caputque ei nube cinctum-ornavit auguſtiſſima dearum
Aureâ, eque ipſo accendit flammam collucentem.
Ut vero cùm fumus aſcendens ex urbe ad æthera aſſurgit
Longè ex inſulâ, quam hoſtes oppugnant,
Qui toto die horrendo decernunt Marte
Urbe *procurrentes* ex ſuâ; ut verò ſol occiderit,
Continuò & faces-in-ſpeculis ardent denſæ, inque altum ſplendor
Emicat, finitimi ut videant;
Si fortè cum navibus Martis propulſatores venire velint;
Sic ab Achillis capite ſplendor ad æthera pertingebat.
Stetit etenim ad foſſam profectus extra murum; nec tamen Achivis

ΣΧΟΛΙΑ.

198. Αὔτως.] Οὕτως, ὡς ἔχεις.

205. Ἀμφὶ δέ οἱ κεφαλὴν νέφος ἔστεφε.] Τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ νέφει ἐκάλυπτεν.

207. Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος.] Ἔθος τοῖς ἀρχαίοις, τοὺς πολιορκουμένους τῇ μὲν ἡμέρᾳ καπνὸν ἀπὸ τῶν τειχῶν διεγείρειν, τῇ δὲ νυκτὶ φλόγα, τὴν ἀπὸ τῶν σφε- οἰκων βοήθειαν ἢ συμμαχίαν ἐπικαλουμένους· οὐδέπω γὰρ ἦν εὑρεθεῖσα σάλπιγξ.

211. Ἐπήτριμοι.] Ἐπάλληλοι, πυκνοί.

212. Περικτιόνεσσι.] Τοῖς περιοίκοις.

213. Ἄρεος ἀλκτῆρες.] Ἀποτρεπτικοὶ τοῦ πολέμου.

214. Σέλας.] Λαμπρότης.

NOTÆ.

lin. 36. Ὅ τε unà cum ὅτι, memorat; at fol. 1238. lin. 3. Ὅτε, ὅ ἐστιν, ὅτι ποτέ. Quare ὅτε, ut huic loco magis accommodum, in *Textum* recipio, & ὅτι ad *Var. Lect.* relego.

204. Θυσανόεσσαν) Ità ſcribo, ut aliàs, ε'. v. 593. pro malo θυσσανόεσσαν, quùm *Prior* τοῦ θύσανοι ſit *Naturâ* brevis.

207. Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος) *Euſtath.* fol. 1189. lin. 3. Ὁ δ' Ἀρίσταρχος καὶ τό, Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος αἰθέρ' ἵκηται Τηλόθεν ἐκ νήσου, οὕτω μεταγράφει, Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπὲς αἰθέρ' ἵκηται, λέγων, ὡς ἄτοπον τὸ πῦρ εἰκάσαι καπνῷ· οὐκ εὖ δέ, φασίν, ἐκεῖνος ποιεῖ· ὁ γὰρ Ποιητὴς τὸ ὅλον στρατήγημα συνήθως φράζων, καπνῷ τε ὡμοίωσε τὸ ἐν ἡμέρᾳ, καὶ πυρὸς πυρσῷ τὸ ἐν νυκτί.

213. Αἴ κεν πως σὺν νηυσὶν Ἄρεως ἀλκτῆρες ἵκωνται) Ἄρεως ex MSS. reſtituo, ut veriorem *Lectionem*, de quâ re, vid. ad *Var. Lect.* Ità *Euſtathius*, fol. 1189. lin. 2. & *Seberus* in hoc loco legit, ut in aliis, & in omnibus olim, ad ξ'. v. 485. poteſt & Ἀρῆος legi, pro Ἄρεος, nec non, Vocabulo mutato, & ἄρεος penitùs omiſſo, ἀλεξητῆρες, pro ἀλκτῆρες.

VARIÆ LECTIONES.

207. Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν ἐξ ἄστεος) γρ. ὡς δ' ὅτε πῦρ ἐπὶ πόντον ἀριπρεπές, *Ariſtarchus.* Vid. Not. in *Textum.*

208. Ἀμφιμάχονται) γρ. ἀμφὶ μάχονται.

212. Γίγνεται) χ. γίνεται. MS. *Barocc.* Oxon.

213. Ἄρεως) χ. Ἄρεος. Ἀρῆος, Ἄρεω, *Ariſtarch.* at Ἄρεως, MS. *Barocc.* Oxon. *Euſtath. Seberus*, &c. vid. Not. in *Textum.*

215. Ἐς Ἀχαιοὺς) χ. ἐπ' Ἀχαιούς, *Euſtath.* fol. 1189. lin. 12.

Μίσγετο· μητρὸς γὰρ πυκινὴν ὠπίζετ' ἐφετμήν.
Ἔνθα στὰς ἤϋσ'· ἀπάτερθε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη
Φθέγξατ'· ἀτὰρ Τρώεσσιν ἐν ἄσπετον ὦρσε κυδοιμόν.
Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ
Ἄστυ περιπλομένων δηΐων ὑπὸ θυμοραϊστέων·
Ὡς τότ' ἀριζήλη φωνὴ γένετ' Αἰακίδαο.
Οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον Αἰακίδαο,
Πᾶσιν ὀρίνθη θυμός· ἀτὰρ καλλίτειχες ἵπποι
Ἂψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο γὰρ ἄλγεα θυμῷ.
Ἡνίοχοι δ' ἔκπληγεν, ἐπεὶ ἴδον ἀκάματον πῦρ
Δεινὸν ὑπὲρ κεφαλῆς μεγαθύμου Πηλείωνος
Δαιόμενον· τὸ δ' ἔδαιε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Τρὶς μὲν ὑπὲρ τάφρου μεγάλ' ἴαχε δῖος Ἀχιλλεύς·
Τρὶς δ' ἐκυκήθησαν Τρῶες κλειτοί τ' ἐπίκουροι.

Miscebatur: matris enim prudens reverebatur præceptum.
Ibi stans clamavit; seorsim & Pallas Minerva
Vociferata est; & inter Trojanos immensum excitavit tumultum.
Ut verò cum admodum-luculenta vox fit, quando clangit tuba
Urbem cingentes hostes propter exitiales;
Sic tunc admodùm-luculenta vox erat Æacidæ.
Illi verò ut audiverunt vocem æream Æacidæ,
Omnibus commotus est animus: pulchras etiam jubis equi
Retrò currus vertebant: præsagiebant enim clades animo.
Aurigæque ipsi perculsi sunt, ubi viderunt indefessum ignem
Horrendum super caput magnanimi Pelidæ
Ardentem: illum nempè accenderat dea oculis-cæsia Minerva.
Ter quidem super fossam magnâ-voce clamavit nobilis Achilles:
Ter verò turbati sunt Trojani inclytique socii.

ΣΧΟΛΙΑ.

216. Ὠπίζετο.] * Ἐπιστρέφετο, φροντίδα ἐποιεῖτο.

217. * Ἀπάτερθε.] Χωρὶς, πόῤῥωθεν.

219. Ἀριζήλη.] Μεγάλως ἔκδηλος. Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη φωνὴ, ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ.] Ἀπὸ τῆς ἰδίου χρείας ὁ Ποιητὴς ὠνόμασε τὴν σάλπιγγα, ἐπεὶ οὐδέπω εὕρητο παρὰ τοῖς παλαιοῖς· κόχλῳ γὰρ θαλασσίῳ ἐσάλπιζον.

220. Περιπλομένων.] Περιερχομένων. Θυμοραϊστέων.] Τῆς ψυχῆς φθαρτικῶν.

222. Ἄϊον.] Ἤκουον. Ὄπα χάλκεον.] Στερεὰν φωνήν.

224. Ἂψ ὄχεα τρόπεον.] Εἰς τοὐπίσω περιέστρεφον τὰ ἅρματα. Ὄσσοντο.] Προεώρων, κατὰ διάνοιαν προέβλεπον.

225. Ἔκπληγεν.] Ἐξεπλάγησαν.

229. Ἐκυκήθησαν.] Ἐταράχθησαν.

NOTÆ.

219. Ὡς δ' ὅτ' ἀριζήλη) Ὁ & ἡ ἀρίζηλος. Verum Atticè etiam ἡ ἀριζήλη, ut & ἀθανάτη, εὐποιήτη, ἀεργηλάτη, εὐξέστη, apud *Homerum*; quod observat *Eustath.* fol. 1062. lin. 48. *Ibid.* Ὅτε τ' ἴαχε σάλπιγξ) *Eustath.* fol. 1189. lin. 45. Φασὶ δὲ οἱ Παλαιοὶ, ὡς οἶδε μὲν ὁ Ποιητὴς σάλπιγγας, ἥρωας δὲ οὐκ εἰσάγει χρωμένους αὐτῇ, οὐδὲ εἰδότας· ὃ δὴ καὶ περὶ τοῦ πτερύγου φασίν· ἓξ δέ φασι σαλπίγγων εἴδη· πρώτη, ἣν εὗρεν Ἀθηνᾶ, διὸ καὶ σάλπιγξ Ἀθηνᾶ παρ' Ἀργείοις τιμᾶται· δευτέρα, ἡ στρογγύλη παρ' Αἰγυπτίοις, ἣν Ὄσιρις εὗρε, καλουμένη, φασὶ, χνούη· τρίτη, ἡ Γαλατικὴ, χωνευτὴ —— καὶ καλεῖται ὑπὸ τῶν Κελτῶν κάρνυξ· τετάρτη, ἡ Παφλαγονική· πέμπτη, Μηδική· ἕκτη, Τυρρηνική. Hæc ille, prolixius paulò, necnon accuratius. *Apollodorus* tamen, l. 3. c. 4. p. 220. *Ulyssem* ait, per Tubæ sonum, *Achillem* in *Lycomedis* Aulâ latitantem, exploràsse, etiam sub initio Belli *Trojani*. Certè *Judæis* Tuba nota ad minimum *Mosis* temporibus. *Exod.* c. 19. v. 13. &c.

222. Οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα χάλκεον) Vid. quæ diximus, ad ε'. v. 785. Στέντορι εἰσαμένη μεγαλήτορι, χαλκεοφώνῳ. *Ultima* verò τοῦ ἄϊον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ; Nisi potius legendum sit, Οἱ δ' ὡς ἄϊον ὂν ὄπα, ut ο'. v. 252. Hic Versus in MS. Barocc. Oxon deest.

224. Ἂψ ὄχεα τρόπεον· ὄσσοντο) *Ultima* τοῦ τρόπεον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, etiam ante *Vocalem*. Quòd si τράπεον, vel τρώπεον, legas, tum Duæ *breves*, in Unam *longam* numerari debent; quasi τρέπον, vel τρώπον scriberetur; ut aliàs, in similibus. Vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

216. * Ἐπιστρέφετο) Ità, pro ἐπιστρέφετο, Editt. *Cantab.* rectè. 217. * Ἀπάτερθε) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

216. Ὠπίζετο) χ. ἐποπίζετο.

222. Οἱ δ' ὡς οὖν ἄϊον ὄπα) χ. οἱ δ' ὡς ἄϊον ὂν ὄπα, vid. in Notis ad *Textum*.

223. Καλλίτειχες ἵπποι) χ. καλλίτριχες ἵπποι, MS. Barocc. Oxon.

224. Τρόπεον) χ. Τρώπεον, *Eustath.* fol. 1190. lin. 12. etiam τράπεον, τρώπεον & τρέπεον.

229. Κλειτοί τ') χ. κλυτοί τ', MS. *Barocc.* Oxon.

Ἔνθαδὲ καὶ τότ' ὄλοντο δυώδεκα φῶτες ἄριστοι
Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι καὶ ἔγχεσιν. αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἀσπασίως Πάτροκλον ὑπ' ἐκ βελέων ἐρύσαντες,
Κάτθεσαν ἐν λεχέεσσι· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι
Μυρόμενοι· μετὰ δέ σφι ποδώκης εἵπετ' Ἀχιλλεύς,
Δάκρυα θερμὰ χέων, ἐπεὶ εἴσιδε πιστὸν ἑταῖρον
Κείμενον ἐν φερέτρῳ, δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ.
Τόν ῥ' ἤτοι μὲν ἔπεμπε σὺν ἵπποισιν καὶ ὄχεσφιν
Ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις ἐδέξατο νοστήσαντα.
Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα βοῶπις πότνια Ἥρη
Πέμψεν ἐπ' Ὠκεανοῖο ῥοὰς ἀέκοντα νέεσθαι·
Ἠέλιος μὲν ἔδυ, παύσαντο δὲ δῖοι Ἀχαιοὶ
Φυλόπιδος κρατερῆς καὶ ὁμοιΐου πολέμοιο.
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν, ἀπὸ κρατερῆς ὑσμίνης
Χωρήσαντες, ἔλυσαν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους.
Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο, πάρος δόρποιο μέδεσθαι·
Ὀρθῶν δ' ἑσταότων ἀγορὴ γένετ', οὐδέ τις ἔτλη
Ἕζεσθαι· πάντας γὰρ ἔχε τρόμος, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἀπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τοῖσιδε Πουλυδάμας πεπνυμένος ἦρχ' ἀγορεύειν

Ibidem etiam tunc periêrunt duodecim viri fortissimi
Impediti & confixi suis curribus & hastis. At Achivi
Lubentèr Patroclum extra tela extractum,
Deposuerunt in lectis, charique circumstabant socii
Lugentes: atque eos pedibus-velox sequebatur Achilles,
Lacrymas calidas fundens, postquam aspexit fidum socium
Jacentem in feretro, laceratum acuto ære:
Quem quidem miserat cum equis & curribus
In prælium, neque rursus recepit reversum.
Solem interim indefessum oculis-bovinis-decora veneranda Juno
Misit ad Oceani fluenta invitum redire:
Sol quidem occidit, finémque fecerunt nobiles Achivi
Certaminis asperi & omnibus-æquè-gravis pugnæ.
Trojani etiam ex alterâ-parte, ex aspero prælio
Ut excesserant, solverunt à curribus veloces equos.
Ad concionem autem congregabantur, antequam cœnam curarent:
Erectis igitur stantibus concio habita est, neque quis sustinuit
Sedere; omnes enim tenebat tremor; eò quòd Achilles
In-conspectum-se-dederat; diù enim pugnâ abstinuerat tristi.
Illis Polydamas prudens cœpit concionari

ΣΧΟΛΙΑ.

230. * Δυώδεκα φῶτες ἄριστοι.] Ἄδηλον, ἢ καθ' ἑκάστην συζυγίαν· τοσοῦτος γὰρ ἦν ὁ τάραχος τῆς φάλαγγος, ὥστε περιπίπτοντας τοῖς ἅρμασιν ἀπόλλυσθαι.

231. Ἀμφὶ σφοῖς.] Περὶ τοῖς ἰδίοις.

234. Μυρόμενοι.] Ὀδυρόμενοι, κλαίοντες.

236. Φέρτρῳ.] Νεκροφόρῳ κλινιδίῳ· ἢ φορείῳ.

239. Ἀκάμαντα.] Μηδέποτε κοπιῶντα.

245. Ἐς δ' ἀγορὴν ἀγέροντο.] Εἰς τὴν ἐκκλησίαν συνηθροίζοντο· πῶς τί φησιν ἐκκλησίαν ἀθροίζει; τινὲς μὲν οὖν τὸν Ποιητὴν φασὶ μεταγαγεῖν τὴν μάχην εἰς λόγους ἀεὶ θηρώμενον τὸ ποικίλον· οἱ δὲ, διὰ δέος τοὺς Τρῶας αὐτομάτως συνδραμεῖν καὶ ἀναγκασθῆναι δημηγορεῖν τοὺς ἡγεμόνας. Μέδεσθαι.] Ἐπιμελεῖσθαι.

NOTÆ.

236. Κείμενον ἐν φερέτρῳ) Præter *Br. Schol. Eustath.* fol. 1190. lin. 27. φέρτρῳ legit; item lin. 36. 38. 39. ubi φερέτριον dicit ἐντολὰς, undè φέρτρον ut θεμέλιον, θέμεθλον. Et φέρτρῳ MS. CCC. nec minùs tamen φερέτρῳ vera & antiqua *Lectio*. sola agnita ab *Etymolog. M.* quæ & diù obtinuit, & in *Latium* à *Virgilio* hinc admittitur, & ab *Ovidio*; & omnes Codd. præter *Aldin.* & *Argent.* φερέτρῳ, ut Editt. *Cantabr.* temerè quidem dicunt; nec enim *Eustathium* ii advertebant.

238. Ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις) *Ultima* τοῦ πόλεμον producitur, ut suprà, v. 222. &c. At legi etiam potest, ἐς πόλεμόνδ', ut τὸ δὲ παρέλκει, vel τὸ ἐς.

239. Ἠέλιον δ' ἀκάμαντα) *Etymolog.* M v. Ἀκμή. Ἔνθεν καὶ ὁ ἥλιος ἀκάμας παρ' Ὁμήρῳ, διὰ τὸ ἀεὶ νέον εἶναι τὸν θεόν.

248. Ἀπέπαυτ', Ità lego, pro ἐπέπαυτ', ut *He-*

NOTÆ IN SCHOLIA.

230. * Δυώδεκα φῶτες ἄριστοι) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

231. Ἀμφὶ σφοῖς ὀχέεσσι) γρ. ἀμφὶ δ' οἷς ὀχέεσσι, sed ἀμφὶ δὲ σφοῖς. MS. Barocc. Oxon. ut τὸ δὲ παρέλκῃ, & legatur, ἀμφί δε &c.

236. Φερέτρῳ) γρ. φέρτρῳ, vid. Not. in *Textum*.

238. Ἐς πόλεμον, οὐδ' αὖτις) γρ. ἐς πόλεμόνδ'· οὐδ' αὖτις. Vid. Not. in *Textum*.

248. Ἀπέπαυτ', γρ. ἐπέπαυτ', vid. Not. in *Text.*

249. Τοῖσιδε) γρ. τοῖσι δὲ, ut aliàs haud raró.

Πανθοΐδης· ὁ γὰρ οἶος ὅρα πρόσσω καὶ ὀπίσσω·
Ἕκτορι δ' ἦεν ἑταῖρος, ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ πολλὸν ἐνίκα·
Ὅς σφιν ἐϋφρονέων ἀγορήσατο καὶ μετέειπεν,
Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε, φίλοι· κέλομαι γὰρ ἔγωγε
Ἄστυδε νῦν ἰέναι, μὴ μίμνειν ἠῶ δῖαν
Ἐν πεδίῳ παρὰ νηυσίν· ἑκὰς δ' ἀπὸ τείχεός εἰμεν.
Ὄφρα μὲν οὗτος ἀνὴρ Ἀγαμέμνονι μήνιε δίῳ,
Τόφρα δὲ ῥηΐτεροι πολεμίζειν ἦσαν Ἀχαιοί.
Χαίρεσκον γὰρ ἔγωγε θοῇς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων,
Ἐλπόμενος νῆας γ' αἱρησέμεν ἀμφιελίσσας·
Νῦν δ' αἰνῶς δείδοικα ποδώκεα Πηλεΐωνα·
Οἷος ἐκείνου θυμὸς ὑπέρβιος, οὐκ ἐθελήσει
Μίμνειν ἐν πεδίῳ, ὅθι περ Τρῶες καὶ Ἀχαιοὶ
Ἐν μέσῳ ἀμφότεροι μένος Ἄρηος δατέονται,
Ἀλλὰ περὶ πτόλιός τε μαχήσεται, ἠδὲ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἴομεν προτὶ ἄστυ, πίθεσθέ μοι, ὧδε γὰρ ἔσται·
Νῦν μὲν νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα
Ἀμβροσίη· εἰ δ' ἄμμε κιχήσεται ἐνθάδ' ἐόντας
Αὔριον ὁρμηθεὶς σὺν τεύχεσιν, εὖ νύ τις αὐτὸν

Panthœdes. Hic enim solus videbat futura & præterita.
Hectori autem erat sodalis, eâdemque nocte nati erant;
Sed hic quidem verbis, ille verò hastâ multum superabat:
Qui inter eos sapiens concionatus est & dixit,
" In utramque-partem diligentèr deliberate, amici: hortor enim ego
" In-urbem nunc ire, neque expectare auroram pulchram
" In campo prope naves: procul enim a muro sumus.
" Quamdiu quidem hic vir Agamemnoni irascebatur nobili,
" Tamdiu in-pugnâ erant minùs-graves Achivi.
" Gaudebam enim ego veloces juxta naves pernoctans,
" Sperans nos naves utique capturos utrinque-remis actas:
" Nunc verò graviter timeo velocem Peliden:
" Qualis illius animus violentus, non volet
" Manere in campo, in-quo Trojani & Achivi
" In medio utrique vim Martis communem-experiuntur,
" Sed de urbeque pugnabit, atque uxoribus.
" Itaque eamus ad urbem, obsequimini mihi, sic enim erit:
" Nunc quidem nox abstinere-fecit velocem Pelidem
" Dulcis: si autem nos offenderit hic manentes
" Cras progressus cum armis, probè tunc aliquis illum

ΣΧΟΛΙΑ.

250. Πρόσσω καὶ ὀπίσσω.] Εἰς τὸ παρῳχηκὸς καὶ τὸ μέλλον. *Συνετοῦ γὰρ ἀνδρός ἐστι, τὰ μέλλοντα τοῖς γεγενημένοις ἁρμόζεσθαι, καὶ οὕτως ὁρᾷν τὰ ἑπόμενα.

254. Ἀμφὶ μάλα φράζεσθε.] Ἐπιμελῶς βουλεύσασθε.

258. Ῥηΐτεροι.] Εὐχολώτεροι ἐν τῷ πολέμῳ· εὐκαταγωνιστότεροι. Πολεμιζέμεν.] Ἀντὶ τοῦ πολεμιζέσθαι, μάχεσθαι. Περίφρασις, ὁ τρόπος.

259. Θοῇς ἐπὶ νηυσὶν ἰαύων.] Ἐπαυλιζόμενος τοῖς ναυσὶ καθεύδων.

264. Μένος Ἄρηος.] Τὸν πόλεμον· καθ' ὅσον ὅτε μὲν ἰσοῤῥοπεῖ, ὅτε δὲ ἐνδίδωσι. Μένος Ἄρηος δατέονται.] Μερίζονται τὸν τοῦ πολέμου κίνδυνον. *Μερίζονται τὰ πολέμου οἱ νικῶντες, καὶ οἱ νικώμενοι· ἄλλος ἄλλο τι πράσσοντες, μερίζονται τὰ πολέμια ἔργα· ὁ μὲν τοξεύων, ὁ δὲ ἀκροβολίζων, ὁ δὲ σκυλεύων.

NOTÆ.

Hesych. Ἀπεπαύμενε) Ἀνεχώρησε, ἀπεπαύθησε. Ità sanè legitur ἀπέπαυσ' in Florentin. ut sit totum ἀπέπαυτο, pro ἀπεπέπαυτο ut παῦτο, & ἔπαυτο, pro ἐπέπαυτο, & λέλικτο, pro ἐλέλικτο, Homero plus semel. Ità Seberi Index perpetuò ἀπέπαυσ', & ἀποπαύω. Vox certè satis Homerica, ut mox, v. 267. Νῦν μὲν Νὺξ ἀπέπαυσε ποδώκεα Πηλεΐωνα, & τ'. v. 119. ἀπέπαυσε τόκον, &c. Aliæ Editt. ut Basil. & Roman. Eustathii. H. Steph. Castellion. Hack. Cantabr. 2. & Oxon. ἐπέπαυσ', omnes. Vid. ad τ'. v. 46. & ad ὁ'. v. 43.

251. Ἰῇ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο· Ἀλλ' ὁ μὲν ἂρ μύθοισιν, ὁ δ' ἔγχεϊ) Eustath. fol. 1192. lin. 46. Ἐν δὲ τῷ, Μιᾷ δ' ἐν νυκτὶ γένοντο, Ἡράκλειτος παρατήρησε καὶ Ἀστρολόγον εἶναι τὸν Ποιητήν· ὃς ἐν μιᾷ νυκτὶ γεννωμένους τὸν Ἕκτορα καὶ τὸν Πολυδάμαντα ὅμως πολὺ διαφέροντας ἀλλήλων ἱστορεῖ, διὰ ἄλλας αἰτίας. Quod notavit Amicissimus idemque Charissimus Gisbertus Cuperus, in Homeri Ἀποθεώσει, pag. 91. Vid. infrà, ad v. 456.

NOTÆ IN SCHOLIA.

250. *Συνετοῦ) Excerpta MSS. ut & mox, v. 264. * Μερίζονται.

VARIÆ LECTIONES.

258. Τοφρὰ δὲ) γρ. τόφρα δὴ. Ibid. Πολεμίζειν) γρ. πολεμιζέμεναι. Brevia Scholia,

Γνώσε-

Γνώσεται· ἀσπασίως γὰρ ἀφίξεται Ἴλιον ἱρὴν,
Ὅς κε φύγῃ· πολλοὺς δὲ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Τρώων· αἲ γὰρ δή μοι ἀπ' οὔατος ὧδε γένοιτο.
Εἰ δ' ἂν ἐμοῖς ἐπέεσσι πιθώμεθα, κηδόμενοί περ,
Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξομεν, ἄστυ δὲ πύργοι
Ὑψηλαί τε πύλαι, σανίδες τ' ἐπὶ τῇς ἀραρυῖαι
Μακραὶ, εὔξεστοι, ἐζευγμέναι εἰρύσσονται.
Πρωῒ δ' ὑπ' ἠοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες
Στησόμεθ' ἀμπύργους· τῷ δ' ἄλγιον, αἴ κ' ἐθέλῃσιν,
Ἐλθὼν ἐκ νηῶν περὶ τείχεος ἄμμι μάχεσθαι.
Ἂψ πάλιν εἶσ' ἐπὶ νῆας, ἐπεί κ' ἐριαύχενας ἵππους
Παντοίου δρόμου ἄσῃ ὑπὸ πτόλιν ἠλασκάζων.
Εἴσω δ' οὔ μιν θυμὸς ἐφορμηθῆναι ἐάσει,
Οὐδέ ποτ' ἐκπέρσει· πρίν μιν κύνες ἀργοὶ ἔδονται.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Πουλυδάμα, σὺ μὲν οὐκ ἔτ' ἐμοὶ φίλα ταῦτ' ἀγορεύεις,
Ὃς κέλεαι κατὰ ἄστυ ἀλήμεναι αὖτις ἰόντας.
Ἦ οὔπω κεκόρησθε ἐελμένοι ἔνδοθι πύργων;
Πρὶν μὲν γὰρ Πριάμοιο πόλιν μέροπες ἄνθρωποι
Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον, πολύχαλκον·

"Agnoscet: libenter enim pervenerit ad Ilium sacram,
"Quicunque effugerit: multos verò canes & vultures comedent
"Trojanorum. Utinam sane mihi omninò inauditum tale quid fuerit:
"Si verò meis verbis obsecuti fuerimus, tristes licet,
"Per-noctem quidē in concione consilio-nos-muniemus, urbémq; turres
"Excelsæque portæ, tabulæque ad has aptatæ
"Longæ, benè-politæ, coagmentatæ tutabuntur.
"Manè autem sub aurorâ armis instructi
"Stabimus super turribus: huic autem gravius *fuerit*, si voluerit,
"Profectus à navibus, de muro nobiscum pugnare.
"Retrò iterum ibit ad naves, postquam arduos-cervicibus equos
"Vario cursu satiârit sub urbem vagans.
"Intus verò nec ipsum sua magnanimitas irruere sinet,
"Nec unquam vastabit: priùs *nempè* ipsum canes veloces ederint.
Illum torvè intuitus allocutus-est pugnam-expedite-ciens Hector,
"Polydama, tu quidem non ampliùs mihi grata hæc dicis,
"Qui hortaris in urbem *nos* cogi reversos.
"An nondum satiati-estis clausi manendo intra turres?
"Antea enim Priami urbem articulatè-loquentes homines
"Omnes prædicabant divitem-auri, divitem æris:

ΣΧΟΛΙΑ.

272. Αἲ γὰρ δή μοι ἀπ' οὔατος.] Ὤφελον γὰρ ἀπὸ τῆς ἐμῆς ἀκοῆς γένοιτο· τοῦτ' ἔστιν, εἴθε γὰρ μὴ ἀκούσαιμι. πολὺς δὲ ἀπέστω, τὸ κακὸν· ἵν' ᾖ, τὸ Ἀχιλλέα· ἀντὶ τοῦ, εἴθε γὰρ κακὸς ἐγένετο, τοῦτ' ἔστι, δειλός.

274. Νύκτα μὲν εἰν ἀγορῇ σθένος ἕξομεν.] Τῆς βουλῆς ἐπικρατήσωμεν καὶ κατισχύσωμεν· ὅ ἐστι, βουλευσώμεθα, τοῦτ' ἔστι, συναθροισθῶμεν. Ἄλλως, * σθένος, τὴν δύναμιν, ὅ ἐστι, τὴν στρατιάν· οὕτω γὰρ καλοῦσι τὴν στρατιὰν οἱ συγγραφεῖς· καὶ ὁ Σοφοκλῆς, παντὶ σθένει. Εἰν ἀγορῇ δὲ, οὐκ ἐν τῇ ἐκκλησίᾳ, ἀλλ' ἐν τῷ ἀθροίσματι σημαίνει.

276. Ἐζευγμέναι.] Ἡρμοσμέναι.

281. Ἄσῃ.] Πληρώσῃ, κορέσῃ. Ἠλασκάζων.] Πλανώμενος, περιερχόμενος, ἢ ἐκκλίνων, ἢ ἐλαύνων.

287. Κεκόρησθε.] Ἐνεπρήσθητε, ἐπληρώθητε. Ἐελμένοι.] Συγκεκλεισμένοι, συνηγμένοι.

289. Μυθέσκοντο.] Ἔλεγον.

NOTÆ.

278. Ἀμπύργους) Ità omninò scribendum, pro ἀν πύργους, ut in Omnibus aliis ejusmodi incipientibus, cum π', β, vel φ, & μ'. ut in Vocibus ἀμπλακίας, pro ἀνα πλακίας· ἀμβάλλω, pro ἀναβάλλω· ἀμφορίοντο, & ἀμμοίοντο, pro ἀνα μοίοντο. Vid. ad ί. v. 87. & ο'. v. 239.

282. Ἐάσει) Ità pro ἐάσῃ, ut ad δ' v. 42. & v. 296.

288. Μέροπες ἄνθρωποι) Ultima τοῦ μέροπες producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ &c. Μέροπες, ἀπὸ τῆς μεμερισμένης φωνῆς· ἢ ἀπὸ μερισμοῦ τῆς γῆς. Vid. *Hesych.* & *Etymolog. M.* v. Μέροψ.

289. Πάντες μυθέσκοντο πολύχρυσον) *Strabo*, l. 14. ubi *Abydus* tractatur, notat, *Priamo* fuisse *Aurifodinas* ex *Asturiis*. De *Priami* autem Imperii amplitudine, plura Nos, ad ω'. v. 544.

NOTÆ IN SCHOLIA.

274. * Σθένος, τὴν δύναμιν) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

271. Φύγῃ) γρ. φύγοι, MS. CCC.

272. Ἀπ' οὔατος) γρ. ἀπέχθει, *Br. Schol. Ibid.* Γένοιτο) γρ. γένοιτο, MS. Barocc. Oxon.

275. Τῇς) γρ. τῇσ', pro τῇσιν.

277. Ἠοῖοι) γρ. ἠῷοι, MS. CCC. ut & infrà, v. 303.

278. Ἀμπύργους) γρ. ἀν πύργους, vid. Not. in *Textum*.

287. Ἐελμένοι) γρ. ἐεργμένοι, MS. Barocc. Oxon.

Νῦν δὲ δὴ ἐξαπόλωλε δόμων κειμήλια καλά·
Πολλὰ δὲ δὴ Φρυγίην καὶ Μῃονίην ἐρατεινὴν
Κτήματα περνάμεν' ἵκει, ἐπεὶ μέγας ὠδύσατο Ζεύς·
Νῦν δ' ὅτε πέρ μοι ἔδωκε Κρόνου παῖς ἀγκυλομήτεω
Κῦδος ἀρέσθ' ἐπὶ νηυσὶ, θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιοὺς,
Νήπιε, μηκέτι ταῦτα νοήματα φαῖν' ἐνὶ δήμῳ.
Οὐ γάρ τις Τρώων ἐπιπείσεται· οὐ γὰρ ἐάσσω·
Ἀλλ' ἄγεθ', ὡς ἂν ἐγὼν εἴπω, πειθώμεθα πάντες.
Νῦν μὲν δόρπον ἕλεσθε κατὰ στρατὸν ἐν τελέεσσι,
Καὶ φυλακῆς μνήσασθε, καὶ ἐγρήγορθε ἕκαστος·
Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν ὑπερφιάλως ἀνιάζει,
Συλλέξας, λαοῖσι δότω καταδημοβορῆσαι,
Τῶν τινα βέλτερόν ἐστιν ἐπαυρέμεν, ἤπερ Ἀχαιούς.
Πρωῒ δ' ὑπηοῖοι σὺν τεύχεσι θωρηχθέντες,
Νηυσὶν ἐπὶ γλαφυρῇσιν ἐγείρομεν ὀξὺν ἄρηα.
Εἰ δ' ἐτεὸν παρὰ ναῦφιν ἀνέστη δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἄλγιον, αἴκ' ἐθέλῃσι, τῷ ἔσσεται· οὔ μιν ἔγωγε
Φεύξομαι ἐκ πολέμοιο, δυσηχέος, ἀλλὰ μάλ' ἄντην
Στήσομαι· ἤ κε φέρῃσι μέγα κράτος, ἤ κε φεροίμην·
Ξυνὸς Ἐνυάλιος, καί τε κτανέοντα κατέκτα.

« Nunc verò jam perierunt ex ædibus pretiosæ-res-reconditæ pulchræ:
« Multæ etiam jam in Phrygiam & Mæoniam amabilem
« Opes venum avectæ abiêre, postquam magnus iratus fuit Jupiter:
« Nunc verò cum mihi dedit Saturni filius versuti
« Gloriam referre propè naves, marique concludere Achivos,
« Stulte, ne jam hæc consilia ostende inter cives,
« Non enim quis Trojanorum obtemperabit: neque enim sinam.
« Sed agite, sicut ego dixero, pareamus omnes.
« Nunc quidem cœnam sumite per exercitum turmatim,
« Et excubiarum mementote, & vigilate quisque:
« Troum verò quicunq; de opibus periclitantibus admodum sollicitus est,
« Collectas in unum copiis det publice-absumendas,
« Quorum aliquem melius est, illis frui, quàm Achivos.
« Manè verò sub aurorâ armis instructi,
« Naves juxta cavas excitemus acre prælium.
« Sin reverà apud naves sorrexit-adcertamen nobilis Achilles,
« Gravius, si voluerit, ei erit: non illum ego sanè
« Fugiam è pugnâ horrisonâ, sed omninò contra
« Stabo, seu referat magnam victoriam, seu referam:
« Communis Mars, & Occisorem sæpè occidit.

ΣΧΟΛΙΑ.

291. Μῃονίην.] Λυδίαν· οὕτω γὰρ πρότερον ἐκαλεῖτο.

292. * Κτήματα περνάμεν' ἵκει.] Πιπρασκόμενα κτήματα, ὡς Φρυγῶν καὶ Μῃόνων ἀργύριον κομιζόντων τοῖς Τρωσὶ, καὶ ἀντὶ τούτων φορτιζομένων· ἢ ἄλλως, Πολλοὺς ἐπεὶ ἦλθον ἤγαγον Ἐπικούρους δηλοῖ καὶ λαμβάνοντας αὐτοὺς μισθόν. Περνάμενα.] Πιπρασκόμενα. Ἵκει.] Ἀφικνεῖται, ἢ ἀπέρχεται. Ὠδύσατο.] Ἐχολώθη, ὠργίσθη.

294. * Κῦδος ἀρέσθ.] Στρατηγικῶς μὲν αὐτοὺς ὑπομιμνήσκει τῆς εὐνοίας τοῦ θεοῦ. Ἔλσαι.] Συνελάσαι κατὰ συγκοπὴν καὶ ἐλάσαι.

295. Νοήματα.] Βουλεύματα. Φαῖνε.] Διαφαίνε * ποίησον. * Ità, pro ἐποίησεν, emendo.

298. Ἐν τελέεσσιν.] Ἐν τοῖς τάγμασιν.

300. Τρώων δ' ὃς κτεάτεσσιν.] Καὶ τὰ ἑξῆς. Τῶν δὲ Τρώων ὅς τι ἂν ὑπερβαλλόντως ἀνιᾶται ἐπὶ τοῖς χρήμασιν, ὡς μέλλων ἀπολέσαι αὐτὰ ὑπὸ τῶν πολεμίων· τοῦτο γὰρ ἐλλεῖπον, προσυπακούεται· συναγαγὼν αὐτὰ, δότω τοῖς πολίταις· βέλτιον γάρ ἐστιν ὑπὸ τούτων αὐτὰ δαπανηθῆναι. * Ἐμφαίνει, ὡς Πολυδάμας, πλούσιος ὢν, δειλιᾷ τὸ κινδυνεύειν· καὶ λέγει, ὅτι Ὅς τις χρήμασιν ἀνιᾶται, συλλέξας αὐτὰ, εἰς τὸ κοινὸν φερέτω.

301. Καταδημοβορῆσαι.] Δότω αὐτὰ τῷ πλήθει καταναλῶσαι.

302. Ἐπαυρέμεν.] Ἀπόνασθαι, ἀπολαῦσαι.

309. Ξυνὸς ἐνυάλιος.] Κοινὴ ἡ τοῦ πολέμου τύχη. Καί τε κτανέοντα κατέκτα.] Ἐλπίζοντα ἀνελεῖν τὸν πολέμιον, συμβαίνει πολλάκις ὑπ' ἐκείνου ἀναιρεθῆναι.

NOTÆ.

296. Ἐάσσω) Ità pro ἐάσω ut suprà, ad v. 282.

NOTÆ IN SCHOLIA.

292. * Κτήματα περνάμεν' ἵκει) *Excerpta* MSS.

294. * Κῦδος ἀρέσθ) *Excerpta* MSS.

300. * Ἐμφαίνει &c. ad finem, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

292. Ἵκει) γρ. ἧκει, *Brevia Scholia*; Editt. *Florentin.* Cantabrig. 1. & viceversà variantur aliquandò, ut infrà, v. 406.

294. Θαλάσσῃ τ' ἔλσαι Ἀχαιούς) γρ. θαλάσσῃ τ' ὀλέσαι Ἀχαιούς, MS. *Barocc.* Oxon.

303. Ἠοῖοι) γρ. ἠῷοι, ut suprà, v. 277.

310 Ὣς

Ὣς Ἕκτωρ ἀγόρευ'· ἐπὶ δὲ Τρῶες κελάδησαν,
Νήπιοι· ἐκ γάρ σφεων φρένας εἵλετο Παλλὰς Ἀθήνη·
Ἕκτορι μὲν γὰρ ἐπῄνησαν κακὰ μητιόωντι,
Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν.
Δόρπον ἔπειθ' εἵλοντο κατὰ στρατόν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Παννύχιοι Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες·
Τοῖσι δὲ Πηλείδης ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
Πυκνὰ μάλα στενάχων, ὥσπερ λὶς ἠϋγένειος,
Ὧι ῥά θ' ὑπὸ σκύμνους ἐλαφηβόλος ἁρπάσῃ ἀνὴρ
Ὕλης ἐκ πυκινῆς· ὁ δέ τ' ἄχνυται ὕστερος ἐλθών·
Πολλὰ δέ τ' ἄγκε' ἐπῆλθε μετ' ἀνέρος ἴχνι' ἐρευνῶν,
Εἴποθεν ἐξεύροι· μάλα γὰρ δριμὺς χόλος αἱρεῖ.
Ὣς ὁ βαρυστενάχων μετεφώνεε Μυρμιδόνεσσιν,
Ὢ πόποι, ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον ἤματι κείνῳ,
Θαρσύνων ἥρωα Μενοίτιον ἐν μεγάροισι·
Φῆν δέ οἱ εἰς Ὀπόεντα περικλυτὸν υἱὸν ἀπάξειν,
Ἴλιον ἐκπέρσαντα, λαχόντα τε ληΐδος αἶσαν.
Ἀλλ' οὐ Ζεὺς ἄνδρεσσι νοήματα πάντα τελευτᾷ·
Ἄμφω γὰρ πέπρωται ὁμοίην γαῖαν ἐρεῦσαι

Sic Hector concionatus est. Trojani utique acclamârunt,
Vecordes; eorum enim mentes eripuerat Pallas Minerva:
Hectori enim assensi sunt perniciosa consilia-danti,
Polydamanti verò nullus, qui bonum protulerat consilium.
Cœnam deinde sumpserunt per exercitum. At Achivi
Totâ-nocte Patroclum edebant-gemitus lugentes:
Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,
Manibus homicidis impositis pectoribus sodalis,
Crebros admodùm edens-gemitus: sicut leo bene-barbatus,
Cui nempe catulos venaticus surripuerit vir
Sylvâ ex densâ: ille verò tristatur sero adventu:
Multas autem continuò convalles obit viri vestigia indagans,
Sicubi inveniat: perquàm enim acris ira corripit.
Sic is graviter-suspirans dixit inter Myrmidonas,
" Papæ! irritum prorsus verbum effudi die illo,
" Bono animo esse jubens heroem Menœtium in ædibus:
" Dicebam enim ei in Opunta inclytum filium reducturum,
" Ilium ut evastâsset, nactúsque esset prædæ portionem.
" Sed non Jupiter hominibus cogitata omnia perficit:
" Ambos enim fato ratum est eandem terram rubefacturos

ΣΧΟΛΙΑ.

316. Ἀδινοῦ.] Ὀξέος, οἰκτροῦ.

317. Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου.] Ἀμφίβολον πότερον τὰς ἑαυτοῦ ἀνδροφόνους χεῖρας ὁ Ἀχιλλεὺς ἐπιθεὶς τῷ τοῦ ἑταίρου στήθει, ἢ τὰς τοῦ ἀνδροφόνου Πατρόκλου ἐπιθεὶς τῷ ἰδίῳ στήθει· βέλτιον δὲ τὸ πρότερον.

319. Σκύμνους.] Ὀξυτονουμένης μὲν τῆς πρώτης συλλαβῆς, τὸ τοῦ λέοντος ἔκγονον· βαρυνομένης δὲ, τὰ τῶν ἄλλων ζώων. Ἐλαφηβόλος.] Κυνηγός· *εἴρηται καταχρηστικῶς.

321. Ἄγκεα.] Τοὺς συνδένδρους τόπους τῶν ὀρῶν.

322. *Δριμύς.] Παρὰ τὸ τὰς ῥῖνας μύειν· ἢ παρὰ τὸ δέρυ καὶ μύω.

324. Ἔκβαλον.] Μάτην προηνεγκάμην.

326. Ὀπόεντα.] Ὀποῦς· πόλις τῆς Λοκρίδος.

329. Πέπρωται.] Εἵμαρται. Ἐρεῦσαι.] Ἐρυθρὰν τῷ αἵματι ποιῆσαι.

NOTÆ.

313. Πουλυδάμαντι δ' ἄρ' οὔτις, ὃς ἐσθλὴν φράζετο βουλήν;) Ità certè *Salomon*, Ecclesiastæ, c. 9. v. 16. *Sapientia* Robore præstantior: Inferioris tamen hominis *Sapientia* contemnitur, neque Verba ejusdem audiuntur.

318. Ὥσπερ λὶς ἠϋγένειος) *Eustath.* fol. 1197. lin. 19. Λέοντα δὲ, φασὶ, καὶ ἐνταῦθα, θήλειαν λέγει ἄρσενα τῷ ἐν σχηματισμῷ· δηλοῖ δὲ αὐτὸ καὶ τὸ ἠϋγένειος· καλλίον γὰρ, φασὶ, ταῖς θηλείαις τὸ γένειον· ἄρρενες δὲ, χαίτῃ μᾶλλον κοσμοῦνται. Vid. suprà, ad ρ'. v. 133.

324. Ὢ πόποι ἦ ῥ' ἅλιον ἔπος ἔκβαλον) *Ultima* τοῦ ἅλιον producitur, ut suprà, ad v. 222.

NOTÆ IN SCHOLIA.

319. 322. 335. 339. * Omnia, quæ *Asteriscum* in fronte gerunt, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

318. Ὥσπερ λὶς) γρ. ὥστε λὶς, MS. Barocc. Oxon.

Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ· ἐπεὶ οὐδ' ἐμὲ νοστήσαντα
Δέξεται ἐν μεγάροισι γέρων ἱππηλάτα Πηλεὺς,
Οὐδὲ Θέτις μήτηρ, ἀλλ' αὐτοῦ γαῖα καθέξει.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὖν, Πάτροκλε, σεῦ ὕστερος εἶμ' ὑπὸ γαῖαν,
Οὔ σε πρὶν κτεριῶ, πρίν γ' Ἕκτορος ἐνθάδ' ἐνεῖκαι
Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σεῖο φονῆος·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσω
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Τόφρα δέ μοι παρὰ νηυσὶ κορωνίσι κείσεαι αὔτως·
Ἀμφὶ δέ σε Τρῳαὶ καὶ Δαρδανίδες βαθύκολποι
Κλαύσονται, νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσαι·
Τὰς αὐτοὶ καμόμεσθα, βίηφί τε δουρί τε μακρῷ,
Πιείρας πέρθοντε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων.
Ὣς εἰπὼν, ἑτάροισιν ἐκέκλετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα τάχιστα
Πάτροκλον λούσειαν ἄπο βρότον αἱματόεντα.
Οἱ δὲ λοετροχόον τρίποδ' ἵστασαν ἐν πυρὶ κηλέῳ,
Ἐν δ' ἄρ' *ἔχευαν ὕδωρ· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες·

" Hic in Trojâ. Neque enim me reversum
" Excipiet in ædibus senex equûm-agitator Peleus,
" Neque Thetis mater, sed hic terra tenebit.
" Nunc verò quandoquidem, Patrocle, te posterior subeo terram,
" Non tibi ante justa-faciam, quàm Hectoris huc attulero
" Arma & caput magnanimi tui interfectoris:
" Duodecim etiam ante rogum cervices-abscindam
" Trojanorum præclaris filiis, super te interfecto iratus.
" Interea mihi apud naves nigras jacebis sic:
" Circum tamen te Trojanæ & Dardanides profundos-sinus habentes
" Plorabunt, noctesque & dies lacrymas fundentes:
" Quas ipsi nos duo labore-acquisivimus, vique hastâque longâ,
" Opulentas evastantes civitates articulate loquentium hominum.
Sic fatus, socios jussit nobilis Achilles,
Igne circumdare positum tripodem magnum, ut celerrime
A Patroclo abluerent tabum cruentum.
Illi vero aptum-ad-lavacra tripodem statuerunt in ignem ardentem,
Aquam etiam infuderunt, subtusque ligna accenderunt aliam:

ΣΧΟΛΙΑ.

334. Κτεριῶ.] Θάψω.
335. Τεύχεα καὶ κεφαλὴν μεγαθύμου σεῖο φονῆος.] *Ἀμφίβολον, εἴτε κεφαλὴν Ἕκτορος μεγαθύμου, εἴτε φονῆος. Τὸ μεγαθύμου· ἤγουν, τοῦ φονεύσαντός σε, τοῦ μεγαθύμου.
336. Ἀποδειροτομήσω.] Τοὺς τραχήλους ἀποτεμῶ.
339. *Δαρδανίδες βαθύκολποι.] Οὐδέποτε τὰς Ἑλληνίδας βαθυκόλπους λέγει· Πῶς οὖν γράφει Ζηνόδοτος, Ἔσπετε νῦν μοι, Μοῦσαι, Ὀλυμπιάδες, βαθύκολποι;
341. Καμόμεσθα.] Μετὰ κακοπαθείας, καὶ πόνου ἐκτησάμεθα.
342. Πιείρας.] Πλουσίας, εὐδαίμονας.
344. Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα.] Ἐν τῷ πυρὶ θερμαίνειν τὸ ὕδωρ.
345. Βρότον.] Τὸν τῆς μάχης μολυσμόν.
346. Λοετροχόον.] Ἐξ οὗ τὰ λουτρὰ καὶ καθάρσια *χέονται.

NOTÆ.

338. Τόφρα δέ) Ità unicâ voce & hic, ut aliàs, scribendum; quùm evidentèr τὸ δὲ παρέλκει, de quâ re non semel monitum.

344. Τρίποδα μέγαν) Ultima τοῦ τρίποδα producitur, in Cæsurâ, ante μ'.

347. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες) Ultima τοῦ ἔχεαν producitur; in Cæsurâ, vi Finalis, ante ὑποστιγμὴν, atque Asperum; Puto tamen ab Homero rotundius scriptum, Ἐν δ' ἄρ' ἔχευαν ὕδωρ· ὑπὸ δὲ ξύλα δαῖον ἑλόντες· nam & olim in omnibus ἔχευαν legebatur, in eodem Versu. Odyss. θ' v. 436. Ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, lege ἔχευαν ὕδωρ. & Optimè se Versus habet: Sæpe autem Amanuensium incuriâ & Voces & Versus, in describendis Poetis sunt transposita. Oportuit itaque strenuum aliquem Assertorem Poetæ adesse.

NOTÆ IN SCHOLIA.

335. 339. & 356. * Omnia Asterisco notata, Excerpta MSS. De Zenodoti Lectione, vid. ad β'. v. 484.

346. * Excerpta MSS. pro χέονται, legunt τρέχονται, quasi λοετροχόον, ex λουτρὰ & τρέχειν diceretur; meræ ineptiæ: Origo enim, λουτρὸν & χέω, quare χέονται potiùs legerim; at τρέχονται, omninò exibilandum.

VARIÆ LECTIONES.

334. Ἐνεῖκαι) γρ. ἐνείκω, MS. Barocc. Oxon.
338. Τόφρα δέ) γρ. τόφρα δέ. vid. Not. in Text.
347. Ἐν δ' ἄρ' ἔχευαν ὕδωρ· ὑπὸ δὲ ξύλα) γρ. ἐν δ' ἄρ' ὕδωρ ἔχεαν, vid. Not. in Textum.

Γάστρην

Γάστρην μὲν τρίποδος πῦρ ἄμφεπε, θέρμετο δ' ὕδωρ·
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ ζέσσεν ὕδωρ ἐνὶ ἤνοπι χαλκῷ,
Καὶ τότε δὴ λοῦσάν τε, καὶ ἤλειψαν λίπ' ἐλαίῳ·
Ἐν δ' ὠτειλὰς πλῆσαν ἀλείφατος ἐννεώροιο·
Ἐν λεχέεσσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς· καθύπερθε δὲ, φάρεϊ λευκῷ.
Παννύχιοι μὲν ἔπειτα πόδας ταχὺν ἀμφ' Ἀχιλῆα
Μυρμιδόνες Πάτροκλον ἀνεστενάχοντο γοῶντες,
Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε κασιγνήτην, ἄλοχόν τε,
Ἔπρηξας καὶ ἔπειτα, βοῶπις, πότνια Ἥρη,
Ἀνστήσασ' Ἀχιλῆα πόδας ταχύν· ἦ ῥά νυ σεῖο
Ἐξ αὐτῆς ἐγένοντο καρηκομόωντες Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Αἰνότατε Κρονίδη, ποῖον τὸν μῦθον ἔειπες;
Καὶ μὲν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρὶ τελέσσαι,
Ὅσπερ θνητός τ' ἐστὶ, καὶ οὐ τόσα μήδεα οἶδε·
Πῶς δὴ ἔγωγ', ἥ φημι θεάων ἔμμεν ἀρίστη,
Ἀμφότερον, γενεῇ τε, καὶ οὕνεκα σὴ παράκοιτις
Κέκλημαι, σὺ δὲ πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν ἀνάσσεις,
Οὐκ ὄφελον Τρώεσσι κοτεσσαμένη κακὰ ῥάψαι;

Ventrem quidem tripodis ignis ambibat, calefiebatque aqua:
Ut verò fervefacta est aqua in sonoro ære,
Tum statim laverúntque, & unxerunt pingui oleo:
Vulnera autem repleverunt unguento novenni:
In lectis verò positum, peplo subtili texerunt
Ad pedes à capite: desuper etiam, pallio candidâ.
Totâ-nocte quidem deinde pedibus celerem circa Achillem
Myrmidones Patroclum gemitus-edebant lugentes,
Jupiter autem Junonem allocutus est sororem conjugemque,
« Et perfecisti opus tandem, bovinis-oculis-decora veneranda Juno,
« Excitato *scilicet* Achille pedibus celeri: te nimirum
« Ex ipsâ nati sunt comantes Achivi.
Ei respondit deinde bovinis oculis-decora veneranda Juno,
« Importunissime Saturnie, qualem orationem habuisti?
« Vel jam aliquis homo homini perfecerit,
« Qui tamen mortalisque est, neque tot consilia novit:
« Quomodo ergo ego, quæ aio, dearum me esse præstantissimam,
« Utrumque, genereque, & quòd tua uxor
« Vocor, tu verò omnibus immortalibus imperas,
« Non debui Troianis irâ-accensâ mala machinata esse?

ΣΧΟΛΙΑ.

348. Γάστρην.] Χώρημα, τὸ πλάτος τοῦ λέβητος. Ἄμφεπε.] Περιέλαβε, περιεῖχεν.

351. Ἀλείφατος.] Ἀπὸ ἀλείμματος ἐλαίου. Ἐννεώροιο.] Ἐνναετοῦς· ὥρας γὰρ, ὁ χρόνος.

352. Ἑανῷ.] Λεπτῷ πέπλῳ, παρὰ τὸ ἐννύναι. Λιτί.] Λιτῷ, καὶ ἀποικίλῳ τῷ ὑφάσματι.

353. Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ κεφαλῆς ἕως ποδῶν.

356. *Ζεὺς δ' Ἥρην.] Ἕως, Ὡς οἱ μὲν τοιαῦτα, Ἐμωβελιστικῶς. Ζηνόδοτος, ἀφελόμενος τούτους τοὺς τρισκαίδεκα στίχους, τὰ λοιπὰ ἔχει ἁρμονίαν.

357. Ἔπρηξας καὶ ἔπειτα.] Ἀντὶ τοῦ, ἐξετέλεσας δὴ, καὶ ἤνυσας, ὃ ἐβουλήθης, ὦ Ἥρα, ἀναστήσασα τὸν Ἀχιλλέα.

362. Καὶ μὲν δή πού τις μέλλει βροτὸς ἀνδρί.] Προσλείπει τελέσαι· ἵν' ᾖ, καὶ μὴν ἄνθρωπος ἀνθρώπῳ κακὸν κατασκευάσει.

367. Ῥάψαι.] Μηχανήσασθαι, κατασκευάσαι.

NOTÆ.

351. Ἀλείφατος ἐννεώροιο) *Eustath.* fol. 1199. lin. 16. Ἔλαιον δὲ ἐννέωρον, τὸ ἐνναετές· ὥρας γὰρ, ὁ ἐνιαυτός· ὃ ἔπλησαν τὰς ὠτειλὰς, ὡς φαρμακῶδες, φασὶ, δύναμιν ἔχοντος τοῦ παλαιοῦ ἐλαίου· οἱ δὲ, ξηραντικόν φασιν εἶναί τι τὸ νῦν παραληφθὲν ἔλαιον, σῆψιν νεκρῶν προσστέλλον, ὁποῖον καὶ τὸ Κεδρέλαιον. De Mortuorum Vulneribus curandis, videsis, *Cl. Gisberti Cuperi* Observat. l. 2. c. 9. pag. 126. & quæ Nos ad *Euripid.* Troades, v. 1232. Τελαμῶνα ἕλκη τὰ μὲν ἐγώ σ' ἰάσομαι, & Phœniss. v. 1663.

356. Ζεὺς δ' Ἥρην προσέειπε) Ab hoc Versu, ad v. 368. inclusivè, *Zenodotus*, excluso illo de *Jove* & *Junone* Episodio, Historiæ Harmoniam continuandam notat, in illo Aureo Fragmento, quod ad *Scholia* contribuêre *Excerpta* MSS. At Nos *Zenodoto* non nimium tribuere solemus: Scimus & fatemur, Rectè rem hærere, sine his Tredecim Versibus; at cum iis, certe paulò elegantius. Cùm enim *Jupiter Junoni* objicere videtur; quòd totum hoc ejus esset Consilium, & ex illius animi sententiâ fluat, suum evidenter ipsius Consilium hùc semper spectâsse probat, quod ex præmissis abundè constat.

VARIÆ LECTIONES.

349. Ἐπεὶ δὴ) γρ. ἐπειδὴ, olim; non æquè bené.

Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον·
Ἡφαίστου δ' ἵκανε δόμον Θέτις ἀργυρόπεζα
Ἄφθιτον, ἀστερόεντα, μεταπρεπέ' ἀθανάτοισι,
Χάλκεον, ὅν ῥ' αὐτὸς ποιήσατο Κυλλοποδίων.
Τὸν δ' εὗρ' ἱδρώοντα, ἑλισσόμενον περὶ φύσας,
Σπεύδοντα· τρίποδας γὰρ ἐείκοσι πάντας ἔτευχεν,
Ἑστάμεναι περὶ τοῖχον ἐϋσταθέος μεγάροιο·
Χρύσεα δή σφ' ὑπὸ κύκλα ἑκάστῳ πυθμένι θῆκεν,
Ὄφρα οἱ αὐτόματοι θεῖον δυσαίατ' ἀγῶνα,
Ἠδ' αὖτις πρὸς δῶμα νεοίατο, θαῦμα ἰδέσθαι.
Οἱ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος, οὔατα δ' οὔπω
Δαιδάλεα προσέκειτο, τά ῥ' ἤρτυε, κόπτε δὲ δεσμούς·
Ὄφρ' ὅγε ταῦτ' ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι,
Τόφρα οἱ ἐγγύθεν ἦλθε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα.
Τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος

Sic illi quidem talia inter se loquebantur:
Vulcani interim pervenit ad domum Thetis pedes-argentea
Immortalem, stellatam, insignem inter immortales,
Æream, quam quidem ipse fecerat Claudus.
Illum invenit sudantem, versantem se circa folles,
Studiosè agentem. Tripodas enim viginti numero fabricabatur,
Qui-starent ad parietem benè-fundatæ domus:
Aureas jam tum ipsis rotas unicuique fundo subdiderat,
Ut ei sponte suâ divinum ingrederentur cœtum,
Ac rursus domum redirent, mirabile visu.
Illi in tantum quidem perfecti erant; aures verò nondum
Artificiosæ additæ erant, quas quidem apparabat; cudebatque clavos:
Dum is hæc conficiebat peritis præcordiis,
Interea ad eum propè accessit dea Thetis pedes-argentea.
Illam etenim vidit progressa Charis vittis-elegantibus-nitida

ΣΧΟΛΙΑ.

371. Κυλλοποδίων.] Χωλός.

372. Ἑλισσόμενον.] Νῦν, κακοπαθοῦντα, ἐνεργοῦντα.

373. Ἐείκοσι πάντας.] Περισσὸν τὸ πάντας· εἴκοσι δέ. * Vid. infrà, ad v. 470.

374. Ἐϋσταθέος.] Εὐσταθοῦς, ἑδραίου.

375. Χρύσεα δή σφ' ὑπὸ κύκλα.] Ἑκάστῳ δὲ πυθμένι χρυσοῦς κύκλους ὑπέβαλε.

376. Θεῖον δύσονται ἀγῶνα.] Εἰς τὰ τῶν θεῶν καταλείπονται πλήθη καὶ ἀθροίσματα.

378. Τόσσον μὲν ἔχον τέλος.] Τὸ μὲν λοιπὸν παντελῶς ἔχον ὃ ἔστι, τετελεσμένοι. * Τόσσον, ἀντὶ τοῦ, ὅλως, ὡς τὸ Τόσσον Φοῖνιξ ἦν· οὕτως τὸ ἴσως πρὸς τὸ πρὸ ὀλίγου πλεισμένα οἱ δὲ γλωσσογράφοι, τόσον, ἀντὶ τοῦ σῶμα· οἱ δὲ, ἐπὶ τοσοῦτο ἔχον τὸ τέλος, ὥστε τῶν ὤτων προσδεῖσθαι.

379. Ἤρτυε.] Κατεσκεύαζε. Κόπτε.] Κατεσκεύαζεν, ἐχάλκευε. Δεσμούς.] Ἥλους, καθ' ὃ συμβάλλεται καὶ συνδεσμοῦται τὰ ὦτα τοῦ τρίποδος.

382. Προμολοῦσα.] Προελθοῦσα. * Προσωπικῶς τῇ εὐεργετούσῃ τὸν Ἥφαιστον ἡ Χάρις· ὅτι δεῖ τῷ εὐεργέτῃ ἐπίσης ἀμείβεσθαι. Διὰ δὲ τὸ * χαρίεν εἶναι τὰ ἔργα

NOTÆ.

371. Κυλλοποδίων) *Etymolog.* M. v. Ὡς ἀπὸ τοῦ Οἰδίπους, Οἰδίποδος, γίνεται Οἰδιποδίων· οὕτω καὶ παρὰ τὸ κυλλόπους, κυλλόποδος, γίνεται κυλλοποδίων.

375. Χρύσεα δή σφ' ὑπὸ κύκλα) Τὸ δέ, hoc in loco, τὸ δὴ verto, *Sensu* maximè flagitante, quod & vicissim alibi faciendum; ut in similibus. MS. *Mori*, δὲ retinet, &c.

376. Δυσαίατ' ἀγῶνα) Δυσαίατο, *Ionicè*, pro δύσαιντο. ut *Versu* sequenti, νεοίατο, pro νέοιντο, & ità MS. *Mori*, δυσαίατο. Verum MS. CCC. δύσονται, quam *Lectionem*, ut & δύσονται agnoscit *Eustath.* fol. 1201. lin. 15. & *Brevia Scholia*.

378. Οἱ δ' ἤτοι τόσσον μὲν ἔχον τέλος) De hâc *Phrasi* pleniùs Nos ad χ'. v. 322. Τοῦ δὲ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα.

380. Ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι πραπίδεσσι) Vid. ad α'. v. 608. & ad σ'. v. 12.

382. Τὴν δὲ ἴδε προμολοῦσα Χάρις λιπαροκρήδεμνος) *Phurnutus*, περὶ τῶν Χαρίτων, Συνοικεῖν δὲ Ὅμηρος ἔφη μίαν τῶν Χαρίτων Ἡφαίστῳ, διὰ τὸ ἐπιχαρεῖς εἶναι τὰ τεχνικὰ ἔργα. Vid. *Brev. Schol.* & Not. in *Scholia*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

378. & 382. * Idem de his dicendum. Confer cum *Scholiis*, quæ *Eustath* fol. 1202. lin. 12. Ὅτι Χάρις τῷ Ἡφαίστῳ συνοικεῖ, διὰ τὸ ἐπίχαρι τῶν ἐκ τεχνῶν δημιουργημάτων. & quæ Nos ex *Phurnuto*, in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

369. Ἡφαίστου δ' ἵκανε) γρ. Ἡφαίστοιο δ' ἵκανε. MS. CCC.

375. Χρύσεα δή σφ') γρ. χρύσεα δέ σφ'. vid. Not. in *Textum*.

376. Δυσαίατ' ἀγῶνα) γρ. δύσονται & δύσονται. *Eustath.* & *Br. Schol.* Vid. Not. in *Textum*.

379. Δεσμούς) γρ. δεσμά, MS. *Barocc.* Oxon.

380. Ἐπονεῖτο ἰδυίῃσι) γρ. ἐπονεῖτ' εἰδυίῃσι, vid. Not. ad *Iliad.* α'. v. 608.

Καλὴ,

Καλὴ, τὴν ὤπυιε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τίπτε, * Θέτις τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔ τι θαμίζεις·
Ἀλλ' ἕπεο προτέρω, ἵνα τοι πὰρ ξείνια θείω.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πρόσω ἄγε δῖα θεάων·
Τὴν μὲν ἔπειτα καθεῖσεν ἐπὶ θρόνου ἀργυροήλου,
Καλοῦ, δαιδαλέου· ὑπὸ δὲ θρῆνυς ποσὶν ἦεν·
Κέκλετο δ' Ἥφαιστον κλυτοτέχνην, εἶπέ τε μῦθον,
Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε, Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Ἦ ῥά νύ μοι δεινή τε καὶ αἰδοίη θεὸς ἔνδον,
Ἥ μ' ἐσάωσ', ὅτε μ' ἄλγος ἀφίκετο τῆλε πεσόντα,
Μητρὸς ἐμῆς ἰότητι κυνώπιδος, ἥ μ' ἐθέλεσκε
Κρύψαι χωλὸν ἐόντα· τότ' ἂν πάθον ἄλγεα θυμῷ,
Εἰ μή μ' Εὐρυνόμη τε, Θέτις θ' ὑπεδέξατο κόλπῳ,
Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο.

Pulchra, quam uxorem-duxerat inclytus Vulcanus,
Inque ejus hæsit manu, verbáque fecit, dixitque,
" Quam-ob-rem, Theti sinuoso peplo-induta, venis ad nostrã domũ,
" Veneranda; dilectaque? Antea quidem nequaquam frequentabas:
" Sed sequere ulterius; ut tibi hospitales epulas apponam.
Sic locuta, ulterius ducebat augustissima dearum:
Hanc quidem deinde sedere-fecit in sede argenteis-clavis distinctâ,
Pulchrâ, vario artificio factâ; scabellum verò pedibus suberat:
Vocavitque Vulcanum inclytum-artificem, dixitque sermonem,
" Vulcane, prodi huc, Thetis aliquâ utique in re tuî indiget.
Huic respondit deinde inclytus Vulcanus,
" Profectò mihi omninò colendáque & veneranda dea intus,
" Quæ me servavit, quandò me dolor occupavit cum longè cecidi,
" Matris meæ propter consilium impudentis, quæ me voluit
" Occultâsse, claudus cùm essem: tum sanè passus forem dolores animo,
" Nisi me Eurynoméque, Thetisque excepisset sinu:
" Eurynome, filia refluî Oceani.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

πυρὸς δημιουργοῦσα. Χάριν δὲ Ἀφροδίτην συνοικίζουσιν ἤ, ὡς πλουσίῳ συνοικεῖ Χάρις. τούτοις γὰρ ἕπεται τὸ χαρίζεσθαι. Λιπαροκρήδεμνος.] Ἤτοι λαμπρὰ ἔχουσα περιβόλαια τῇ κεφαλῇ· ἐξ οὗ εὐσταλὴς καὶ κοσμία· ἢ λιπαρὰ ἀπὸ τοῦ ἐλαίου.

385. Τανύπεπλε.] Τεταμένον ἔχουσα τὸν πέπλον, κοσμία.

386. Οὔ τι θαμίζεις.] Πυκνῶς οὐ παραγίνῃ.

390. Θρῆνυς.] Ὑποπόδιον.

392. Πρόμολε.] Πρόελθε. Ὧδε.] Οὕτως, ὡς ἔχεις.

394. Δεινή.] Νῦν, ἡ θαυμαστή.

395. Τῆλε πεσόντα.] Τηλόθεν ἤτοι ἀπ' οὐρανοῦ.

399. Ἀψορρόου.] Εἰς τοὐπίσω ῥέοντος ὑποχωροῦντος, ἢ, τοῦ ταχέως ῥέοντος, καθ' ὃ πλέξ ἔχει τὴν γῆν. * Ἄλλως, πάντως ὁ Ὠκεανὸς ἀψόρροος, ὁ εἰς ἑαυτὸν δρόμον ἄγων, ἐπανιὼν, καὶ εἰς κύκλου σχῆμα περιαγόμενος, καὶ οὕτως ἐναποκλείων ἑαυτῷ τὴν γῆν.

N O T Æ.

385. Τίπτε, Θέτις τανύπεπλε) Malè olim Θέτι, errore ex v. 407. orto, ubi Θέτι, cum *Ultimâ* longâ; at illud rectè; pro Θέτιι, & Θέτιδι enim: at nec benè *Vocativus* Θέτι, sed Θέτις potiùs, & si maximè daretur. Θέτι in *Vocativo*, *brevis* tamen esset *Ultima*; quare Θέτις restituo, quod suavius etiam sonat ante τ'. & ita sanè MS. *Mori* legit, & ità MS. Barocc. Oxon. quare Rata sit *Lectio*.

392. Ἥφαιστε, πρόμολ' ὧδε· Θέτις νύ τι σεῖο χατίζει) *Eustath*. fol. 1202. lin. 24. Ὅτι παρῳδῆται ποτὲ ὑπό τινος σοφοῦ κομψευτοῦ οἰκεῖα [illegible] ὁ σοφὸς ἐκεῖνος, ὃν δὴ ὁ μέγας Πλάτων, εἰς Ποιητικὴν Θέτιν ὀρμώσας, καὶ ἐρωτίζων, κατέσχετο, ἃ ἔγραψεν, ὡς Ὁμήρου [illegible] κατὰ πολύ.

399. Εὐρυνόμη θυγάτηρ) Videtur *Versus* aliquis ante hunc Desiderari, ut ἐπανάληψις fiat; qualis hic, *Νηρῆος θυγάτηρ Θέτις ἀργυρόπεζα. Εὐρυνόμη θυγάτηρ ἀψορρόου Ὠκεανοῖο. At non hoc in loco necessari-

NOTÆ IN SCHOLIA.

395. * Τῆλε πεσόντα) *Excerpta* MSS. paulo emendatiora ἤγουν ἀπ' οὐρανοῦ· ἢ τηλόθεν.

399. Πάντως ὁ Ὠκεανός &c.) Ex *Eustathio*, in *Dionysii* Perieg. v. 1.

VARIÆ LECTIONES.

385. Θέτις) χ. Θέτι, malè; vid. Not. in *Text*.

386. Θαμίζεις) χ. θάμιζες.

388. Φωνήσασα πρόσω ἄγε) χ. φωνήσασ' ἡγήσατο, MS. CCC.

392. Θέτις νύ τι) χ. Θέτις τί νυ.

396. Ἐθέλεσκε) χ. ἔθελεν. MS. CCC.

397. Τότ' ἂν πάθον) χ. τότ' ἂρ πάθον, *Eustath*. fol. 1202. lin. 52.

Τῇσι πὰρ εἰνάετες χάλκευον δαίδαλα πολλά,
Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας, κάλυκάς τε, καὶ ὅρμους,
Ἐν σπῆϊ γλαφυρῷ· περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο
Ἀφρῷ μορμύρων ῥέεν ἄσπετος· οὐδέ τις ἄλλος
Ἤδεεν, οὔτε θεῶν, οὔτε θνητῶν ἀνθρώπων,
Ἀλλὰ Θέτις τε, καὶ Εὐρυνόμη ἔσαν, αἵ μ' ἐσάωσαν.
Ἣ νῦν ἡμέτερον δόμον ἥκει· τῷ με μάλα χρεὼ
Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ ζωάγρια τίνειν.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν οἱ παράθες ξεινήϊα καλά,
Ὄφρ' ἂν ἐγὼ φύσας ἀποθείομαι, ὅπλα τε πάντα.
Ἦ, καὶ ἀπ' ἀκμοθέτοιο πέλωρ αἴητον ἀνέστη
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Φύσας μέν ῥ' ἀπάνευθε τίθει πυρός, ὅπλα τε πάντα
Λάρνακ' ἐς ἀργυρέην συλλέξατο, τοῖς ἐπονεῖτο·
Σπόγγῳ δ' ἀμφὶ πρόσωπα, καὶ ἄμφω χεῖρ', ἀπομόργνυ,
Αὐχένα τε στιβαρὸν, καὶ στήθεα λαχνήεντα·

" Cum his per novennium fabrili-opere feci artificiosa multa,
" Fibulasque, tortilesque armillas, fistulasque, & torques,
" In specu concavâ: circum autem fluentum Oceani
" Spumâ murmurans fluebat immensum: neque quis alius
" Norat neque Deorum, neque mortalium hominum,
" Sed Thetisque & Eurynome aderant, quæ me servarunt.
" Hæc nunc nostram ad domum venit: ideò me admodum decet
" Omnia Thetidi comas-pulchræ præmia-salutis solvere.
" Sed tu quidem nunc ei apponito epulas-hospitales lautas,
" Dum ego folles reponam, instrumentaque omnia.
Dixit, & ab incudis-stipite vastus ardens *deus* surrexit
Claudicans, subtus autem tibiæ multo-molimine ferebantur imbecillæ.
Folles quidem seposuit ab igne, instrumentaque omnia
Arcam in argenteam collecta-collocavit, quibus opus-faciebat:
Spongia deinde undiquaque ora & ambas manus abstersit,
Cervicesque validas & pectora hirsuta.

ΣΧΟΛΙΑ.

400. Τῇσι πάρ.] Παρ' αἷς· ἀναστροφή, ὁ τρόπος.

401. Πόρπας.] Αἷς αἱ χλαμύδες καταβάλλονται, περόνας δηλαδή. Γναμπτὰς ἕλικας.] Ἐπικαμπεῖς· λέγει δὲ τὰ ψέλλια καλλώπισμα. Κάλυκας.] Σωληνίσκους· λέγει δὲ τὰς λεγομένας σύριγγας, αἳ περιλαμβάνουσι τοὺς πλοκάμους· ἢ εἰς ἃς καταλήγουσιν αἱ περόναι. Ὅρμους.] Περιτραχήλια.

403. Μορμύρων.] Φοβερῶς ζέων, καὶ οἱονεὶ ἀναζέων.

405. Ἔσαν.] Παρεγένοντο.

407. Ζωάγρια.] Τὰ τῆς ζωῆς χαριστήρια.

410. Ἀκμοθέτοιο.] Τόπου, ᾧ ἁρμόζεται ὁ ἄκμων τοῦ χαλκέως. Πέλωρ.] Μέγιστον. Αἴητον.] Μέγα· πέλωρ αἴητον, πέλωρ μέγιστον· αἴητον δὲ, τὸ μέγα· ἢ πλάσμα ὁ μετέωρος· ἀπὸ μεταφορᾶς δὲ, τὸ αἴητον ἀπὸ τοῦ αἰετοῦ· καθὰ γὰρ τὴν πλῆσιν οἱ ἀετοὶ πολύ τι ἑαυτοὺς βαστάζουσι, κακῶς ἂν ὑφ' ἓν μέρος ἀναγνόντες πελωραίητον ἀποδιδῶσι τὸ μέγα, ἀπὸ τοῦ μεγέθους.

411. Ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.] Αἱ δὲ ἀσθενεῖς καὶ λεπταὶ αὐτοῦ κνῆμαι ὑπερκινοῦντο μετὰ κακοπαθείας.

412. Ὅπλα.] Νῦν, τὰ χαλκευτικὰ ἐργαλεῖα.

413. Λάρνακα.] Κιβωτόν. Τοῖς ἐπονεῖτο.] Οἷς εἰργάζετο, καὶ συνήργει.

415. Λαχνήεντα.] Τετριχωμένα.

NOTÆ.

um; *Thetidis* enim res erant satis notæ: at *Eurynome* erat mentio amplior facienda, quòd & Mater esset *Gratiarum*.

401. Πόρπας τε, γναμπτάς θ' ἕλικας) Confer *Isaia.* c. 3. v. 18. &c. Idem Versus Hymno *Veneris*, v. 164. Πόρπη) ἡ φίβλα· ἢ τῆς χλαμύδος περόνη· γναμπτὰς ἕλικας) τὰ ἐπικαμπῆ ψέλλια· Ὅρμοι) Περιτραχήλιος κόσμος. Πόρκης, res alia; vid. *Etymolog.* M. v. Πόρκης.

402. Περὶ δὲ ῥόος Ὠκεανοῖο) Τὸ δὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Asperum*; ut infrà, v. 576.

407. Πάντα Θέτι καλλιπλοκάμῳ) *Ultima* τοῦ Θέτι, ex *Naturâ* hic producitur, quùm contractim ponatur pro Θέτιδι, Θέτιι, Θέτι' ut ψ'. v. 315. Μῆτι τοὶ δρυτόμος, pro μήτιι. Vid. suprà, ad v. 385.

410. Πέλωρ αἴητον—χωλεύων) Σχῆμα, πρὸς τὸ σημαινόμενον. Vid. ad χ'. v. 84.

415. Αὐχένα τε στιβαρὸν) *Eustath.* Παχεῖς τε ἅμα, πεπηγμένας. Hinc Regina illa de Claudo *Agesilao*, Κάλλιστα χωλὸς οἰφεῖ.

VARIÆ LECTIONES.

400. Πολλά) γρ. πάντα, MS. *Barocc.* Oxon.

401. Γναμπτάς) γρ. γναπτάς, MS *Barocc.* Oxon.

406. Ἥκει) γρ. ἵκει, MS. *Barocc.* Oxon. vid. suprà, ad v. 292.

407. Τίνειν) γρ. τίνειν, MS. *Barocc.* Oxon.

410. Πέλωρ αἴητον) γρ. πελωραίητον, Nonnemo, apud *Brevia Scholia.*

414. Πρόσωπα τε) γρ. πρόσωπον, id. MS. Barocc. Oxon. Ibid. Ἀπομόργνυ) γρ. ἀπεμόργνυ.

Δῦ δὲ χιτῶν'· ἕλε δὲ σκῆπτρον παχύ· βῆ δὲ θύραζε
Χωλεύων· ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο ἄνακτι,
Χρύσειαι, ζωῇσι νεήνισιν εἰοικυῖαι.
Τῇς ἐν μὲν νόος ἐστὶ μετὰ φρεσὶν, ἐν δὲ καὶ αὐδὴ,
Καὶ σθένος, ἀθανάτων δὲ θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασιν.
Αἱ μὲν, ὕπαιθα ἄνακτος ἐποίπνυον· αὐτὰρ ὁ ἔῤῥων,
Πλησίον, ἔνθα Θέτις περ, ἐπὶ θρόνου ἷζε φαεινοῦ,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τίπτε, *Θέτις τανύπεπλε, ἱκάνεις ἡμέτερον δῶ,
Αἰδοίη τε, φίλη τε; πάρος γε μὲν οὔτι θαμίζεις.
Αὔδα ὅ, τι φρονέεις· τελέσαι δέ με θυμὸς ἄνωγεν,
Εἰ δύναμαι τελέσαι γε, καὶ εἰ τετελεσμένον ἐστί.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Θέτις καταδακρυχέουσα,
Ἥφαιστ', ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαί εἰσ' ἐν Ὀλύμπῳ,
Τοσσάδ' ἐνὶ φρεσὶν ᾗσιν ἀνέσχετο κήδεα λυγρὰ,
Ὅσσ' ἐμοὶ ἐκ πασέων Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκεν;
Ἐκ μέν μ' ἀλλάων ἁλιάων ἀνδρὶ δάμασσεν,
Αἰακίδῃ Πηλῆϊ, καὶ ἔτλην ἀνέρος εὐνὴν,
Πολλὰ μάλ' οὐκ ἐθέλουσα· ὁ μὲν δὴ γήραϊ λυγρῷ
Κεῖται ἐνὶ μεγάροις ἀρημένος· ἄλλα δέ μοι νῦν.
Υἱὸν ἐπεί μοι δῶκε γενέσθαι τε, τραφέμεν τε,
Ἔξοχον ἡρώων, ὁ δ' ἀνέδραμεν ἔρνεϊ ἶσος·

Induit demùm tunicam; accepitque sceptrum crassum; & exiit foras
Claudicans: ancillæ verò validè ibant passibus sustentantes regem,
Aureæ, vivis adolescentulis similes.
Quibus quidem mens inest in præcordiis, inest & vox,
Et vis, ab immortalibus etiam diis opera doctæ-sunt.
Hæ quidem, à latere regis sedulò ibant: ille verò ægrè-gradiens,
Propè, ubi Thetis, in throno consedit fulgido,
Inque ejus hæsit manu, verbáque fecit, dixitque,
" Quam-ob-rem, Theti sinuoso-induta-peplo, venis nostram ad domum,
" Venerandáque, dilectáque? Anteà quidem haudquaquam adventabas:
" Eloquere, quod habes-in-animo: perficere etenim me animus jubet,
" Si possum utique perficere, & si perfici potest.
Huic respondit deinde Thetis lacrymas-defundens,
" Vulcane, an omninò jam ulla, quotquot deæ sunt in Olympo,
" Tot mente suâ pertulit mœrores graves,
" Quot mihi præ omnibus Saturnius Jupiter dolores dedit?
" Unam quidem me ex aliis marinis homini conjugem subjecit,
" Æacidæ Peleo, & sustinui hominis cubile,
" Admodum invita: is quidem jam senio gravi
" Jacet in ædibus confectus: alios verò mihi nunc *dolores dedit Jupiter.*
" Filium postquam mihi dedit peperisséque, enutriisséque,
" Præstantissimum heroum, isque succreverat plantæ similis;

ΣΧΟΛΙΑ.

416. Σκῆπτρον.] Τὴν βακτηρίαν.

417. Ὑπὸ δ' ἀμφίπολοι ῥώοντο.] Συνεξώρμων δὲ αὐτῷ.

418. Νεήνισι.] *Νεανίσκαις.

420. Ἀθανάτων θεῶν ἄπο ἔργα ἴσασι.] Παρὰ δὲ τῶν θεῶν τὰ ἔργα εἰσὶ δεδιδαγμέναι.

421. Ὕπαιθα.] Εἰς τὸ ὑποκάτωθεν. Ἐποίπνυον.] Ἐνήργουν, *ὑπηρετοῦντο. Ἔῤῥων.] Κυρίως μὲν, μετὰ καταπαθείας καὶ φθορᾶς παραγινόμενος· νῦν δὲ, μόλις, διὰ τὴν χωλότητα.

429. *Ἦ ἄρα δή τις, ὅσαι θεαί.] Ἀντὶ τοῦ, μόνη τις τῶν πασῶν θεῶν, αἵ εἰσιν ἐν Ὀλύμπῳ, τόσα ἐν φρεσὶ, κλ. * *Excerpta* MSS.

430. Ἀνέσχετο.] Ὑπέμεινεν, ἀνεδέξατο.

435. Ἀρημένος.] Παρειμένος, βεβλαμμένος, *κεκακωμένος. Ἄλλα δέ μοι νῦν.] Ἀπὸ κοινοῦ προσληπτέον τὸ ἔδωκε κακά.

437. Ἀνέδραμεν.] *Ηὐξήθη.

* Ità, pro νεανίαις, emendo.

NOTÆ.

424. Τίπτε, Θέτις τανύπεπλε) Ità & hìc Θέτις, pro Θέτι, scribo; ut suprà, ad v. 385.

435. Κεῖτ') ἐνὶ μεγάροις) *Ultima* τοῦ ἐνὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & μ. sequentis.

NOTÆ IN SCHOLIA.

437. * Ηὐξήθη) *Excerpta* MSS. ηὔξησεν, quod emendo; ut suprà, v. 56.

VARIÆ LECTIONES.

420. Ἔργα ἴσασιν) γρ. ἔργ' ἴσασιν.

424. Θέτις) γ. Θέτι, ut suprà, v. 385.

425. Θαμίζεις) γρ. θάμιζες, v. 386.

426. Ἄνωγεν) γρ. ἀνώγει, MS. *Barocc.* Oxon.

Τὸν

Τὸν μὲν ἐγὼ θρέψασα, φυτὸν ὣς γουνῷ ἀλωῆς,
Νηυσὶν ἐπιπροέηκα κορωνίσιν Ἴλιον εἴσω,
Τρωσὶ μαχησόμενον· τὸν δ' οὐχ ὑποδέξομαι αὖτις
Οἴκαδε νοστήσαντα, δόμον Πηλήϊον εἴσω·
Ὄφρα δέ μοι ζώει καὶ ὁρᾷ φάος ἠελίοιο,
Ἄχνυται, οὐδέ τί οἱ δύναμαι χραισμῆσαι ἰοῦσα.
Κούρην ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον υἷες Ἀχαιῶν,
Τὴν ἂψ ἐκ χειρῶν ἕλετο κρείων Ἀγαμέμνων.
Ἤτοι ὁ τῆς ἀχέων, φρένας ἔφθιεν· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Τρῶες ἐπὶ πρύμνῃσιν ἐείλεον, οὐδὲ θύραζε
Εἴων ἐξιέναι· τὸν δὲ λίσσοντο γέροντες
Ἀργείων, καὶ πολλὰ περικλυτὰ δῶρ' ὀνόμαζον.
Ἔνθ' αὐτὸς μὲν ἔπειτ' ἠνήνατο λοιγὸν ἀμῦναι.
Αὐτὰρ ὁ Πάτροκλον περὶ μὲν τὰ ἃ τεύχεα ἕσσε,
Πέμπε δέ μιν πόλεμόνδε, πολὺν δ' ἅμα λαὸν ὄπασσε.
Πᾶν δ' ἦμαρ μάρναντο περὶ Σκαιῇσι πύλῃσι·
Καί νύ κεν αὐτῆμαρ πόλιν ἔπραθον, εἰ μὴ Ἀπόλλων,
Πολλὰ κακὰ ῥέξαντα, Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν,
Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, καὶ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Τοὔνεκα νῦν τὰ σὰ γούναθ' ἱκάνομαι, αἴ κ' ἐθέλῃσθα
Υἱ' ἐμῷ ὠκυμόρῳ δόμεν ἀσπίδα καὶ τρυφάλειαν,
Καὶ καλὰς κνημῖδας, ἐπισφυρίοις ἀραρυίας,

" Eum quidem ego educatum, tanquàm plantam in fœcundo loco agri,
" Navibus misi nigris ad Ilium,
" Contra Trojanos pugnaturum: hunc autem non recipiam rursus
" Domum reversum, in ædes Peleias:
" Sed & quamdiu mihi vivit & videt lumen solis,
" Tristatur, neque quid ei possum auxiliari profecta.
" Puellam quam quidem ei præmium electum dederant filii Achivorum,
" Hanc rursus e manibus abstulit rex Agamemnon.
" Is sane hujus gratiâ mœrens, præcordiis tabescebat: at Achivos
" Trojani ad puppes actos concluserunt, neque foras
" Sinebant exire. hunc itaque precati sunt primores
" Argivorum, & multa inclyta dona recensita-pollicebantur.
" Ibi ipse quidem demùm abnuit exitium arcere:
" Sed ille Patroclum suis armis induit,
" Misitque eum in pugnam, multúmque una populum præbuit.
" Toto vero die pugnârunt ad Scæas portas;
" Et omnino eo ipso die urbem expugnâssent; nisi Apollo,
" Magnam cladem cùm jam fecerat, Menœtii fortem filium
" Occidisset inter primos-pugnatores, & Hectori gloriam dedisset.
" Hujus gratiâ nunc ad tua genua accedo, si volueris
" Filio meo brevi-morituro dare clypeum & galeam,
" Et pulchras ocreas fibulis aptè-junctas,

ΣΧΟΛΙΑ.

438. Γουνῷ ἀλωῆς.] Τῷ γονίμῳ τόπῳ τῆς γῆς.

444. * Κούρην, ἣν ἄρα οἱ γέρας ἔξελον.] Ἀνακεφαλαίωσις αὕτη· κακῶς δέ. Ἀθετεῖ Ἀρίσταρχος· πῶς γὰρ οὐκ ἄτοπον, τὰ μὲν περὶ τοῦ γάμου, παλαιὰ ὄντα, καὶ πᾶσι δῆλα λέγειν; Σιωπᾶν δέ, δι' ὃ ἦλθεν; * Ἔξελον.] Ἐξαίρετον ἔδωκαν.

446. Ἀχέων.] Λυπούμενος. Ἔφθιεν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐτήκετο.

447. Ἐείλεον.] Συνεῖλον, συνέκλειον, * καὶ εἰργομένους ἐποίησαν.

450. * Ἠνήνατο.] Ἀπηρνεῖτο.

NOTÆ.

448. Τὸν δὲ λίσσοντο) Vid. ad *Var. Lect.*

458. Υἱεῖ ἐμῷ ὠκυμόρῳ) Ità omninò legendum duco, ut sit υἱεῖ, μονοσυλλάβως, per κρᾶσιν, vel συνίζησιν. aut potiùs, Υἱ' ἐμῷ ὠκυμόρῳ, ut Υἱ' ponatur pro Υἱῷ, alii legunt Υἱ' ἐμωκυμόρῳ. ut MS. *Barocc.* Oxon. & *Etymolog.* M. v. Ἐμωκυμόρῳ, cujus ego rationes, in hâc certe parte, nihili æstimo. Καὶ συναλοιφῇ), inquit, τὸ ι τῆς ἐμῷ ἀντωνυμίας, διὰ τὸ μηδέποτε ἀξιόλογον κρᾶσιν εἶναι, μέσου ὄντος· καὶ λοιπὸν κιρνᾶται τὰ δύο ω εἰς ἓν ω, καὶ γίνεται ἐμωκυμόρῳ, χωρὶς τοῦ ι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

444. * Κούρην &c.) *Excerpta* MSS.

447. * Καὶ εἰργομένους ἐποίησαν. *Excerpta* MSS.

450. &, 460. * *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

440. Αὖτις) γρ. αὖθις, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Ox.

448. Ἐξιέναι) γρ. ἐξίμεναι. *Ibid.* Τὸν δ' ἐλίσσοντο) γρ. τὸν δ' ἐλλίσσοντο, MS. *Mori*, & τὸν δὲ λίσσοντο, olim.

450. Ἠνήνατο) γρ. ἠναίνετο, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. ut infrà, v. 500.

452. Ἅμα) γρ. ὄχα, MS. Barocc. Oxon.

458. Υἱ' ἐμῷ ὠκυμόρῳ) γρ. Υἱ' ἐμωκυμόρῳ, MS. *Barocc.* Oxon. & *Etymolog.* M. Vid. ad ι. v. 650.

460 Καὶ

Καὶ θώρηχ'· ὃ γὰρ ἦν οἱ, ἀπώλεσε πιστὸς ἑταῖρος,
Τρωσὶ δαμείς· ὃ δὲ κεῖται ἐπὶ χθονὶ θυμὸν ἀχεύων.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Θάρσει, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων.
Αἲ γάρ μιν θανάτοιο δυσηχέος ὧδε δυναίμην
Νόσφιν ἀποκρύψαι, ὅτε μιν μόρος αἰνὸς ἱκάνοι·
Ὥς οἱ τεύχεα καλὰ παρέσσεται, οἷά τις αὖτε
Ἀνθρώπων πολέων θαυμάσσεται, ὅς κεν ἴδηται.
Ὣς εἰπὼν, τὴν μὲν λίπεν αὐτοῦ, βῆ δ' ἐπὶ φύσας·
Τὰς δ' ἐς πῦρ ἔτρεψε, κέλευσέ τε ἐργάζεσθαι·
Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων,
Παντοίην εὔπρηστον ἀϋτμὴν ἐξανιεῖσαι,
Ἄλλοτε μὲν σπεύδοντι παρέμμεναι, ἄλλοτε δ' αὖτε,
Ὅππως Ἥφαιστός τ' ἐθέλοι καὶ ἔργον ἄνοιτο.
Χαλκὸν δ' ἐν πυρὶ βάλλεν ἀτειρέα, κασσίτερόν τε,
Καὶ χρυσὸν τιμῆντα, καὶ ἄργυρον· αὐτὰρ ἔπειτα
Θῆκεν ἐν ἀκμοθέτῳ μέγαν ἄκμονα· γέντο δὲ χειρὶ
Ῥαιστῆρα κρατερὴν, ἑτέρηφι δὲ γέντο πυράγρην.

" Et thoracem. Quicquid enim ei erat *armorum*, perdidit fidus sodalis,
" A Trojanis domitus. Hic verò jacet super terram animo dolens,
Huic respondit deinde inclytus Vulcanus,
" Bono sis animo, nè tibi hæc menti tuæ solicitudini sint.
" Utinam enim ipsum à morte horrisonâ sic possem
" Seorsum abscondere, quandò eum fatum grave adierit:
" Ut ei arma pulchra aderunt, qualia quilibet certè
" Hominum multorum admirabitur, qui quidem viderit.
Sic locutus, illam quidem reliquit illic, abiitque ad folles:
Illos rectà contra ignem vertit, jussitque operari:
Folles igitur in fornacibus viginti numero spirabant,
Omnigenum facilem-inflatu spiritum emittentes,
Nunc quidem properanti *qualis* inserviret, nunc verò contra,
Quemadmodum Vulcanúsque vellet & opus perfici-posset.
Æs interim in igne posuit indomitum, stannúmque,
Et aurum preciosum, & argentum: deinde verò
Posuit in stipite magnam incudem: sumpsitque manu
Malleum gravem, alteráque sumpsit forcipem.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

460. *Ὃ γὰρ ἦν οἱ.] Οἱ μὲν, ὃ, τοῦτο, ἀντὶ τοῦ, ὅπως ἦν αὐτῷ· οἱ δὲ, ὃ, ἀντὶ τοῦ, ὃς γὰρ ἦν αὐτῷ, δηλονότι, ὁ θώραξ· τοῦτον ἀπώλεσεν ἑταῖρος.

461. Τρωσὶ δαμείς.] Ἀντὶ τοῦ, ὑπὸ τῶν Τρώων ἀναιρεθείς.

470. Χοάνοισι.] *Ἄδηλον τὸ γένος· λέγεται δὲ, τοῖς ἀγγείοις, ἐν οἷς χωνεύεται τὰ μέταλλα· ἅπερ ἐστὶ παρ' ἡμῖν πάλιναι.

471. Εὔπρηστον.] Εὐφύσητον. Ἀϋτμήν.] Πνοήν. Ἐξανιεῖσαι.] Ἀφιεῖσαι.

472. Παρέμμεναι.] Παρεῖναι.

473. Ἄνοιτο.] Ἀνύοιτο, πληροῖτο.

474. Ἀτειρέα.] Ἀκαταπόνητον.

477. Ῥαιστῆρα.] Σφύραν σιδηρᾶν· παρὰ τὸ *ῥαίειν. Γέντο.] Ἔλαβε. Πυράγρην.] Τὸν χαλκευτικὸν καρκίνον τὸν ὀξόλαβον· παρὰ τὸ τὰ ἐν τῷ πυρὶ ἀγρεύειν.

N O T Æ.

470. Φῦσαι ἐείκοσι πᾶσαι) *Angliсè*, TWENTY PAIR OF BELLOWS IN ALL. Ità suprà, v. 373. De quâ Phrasi vid. *Conrad. Rittershus.* ad *Oppian.* & quæ *Bernard. Martin.* intrà, ad τ'. v. 247.

473. Ἄνοιτο) Quoniam *Prior* hujus Vocis ἀνέομαι semper apud *Homerum* & alios, contrà quod hìc fit, producitur, quidni, cum MS. CCC. *Cantabr.* & MS. Barocc. Oxon. ἀνοῦτο, hìc legatur; quod pro ἀνόοιτο ponitur, ut λελοῦτο, pro λελόοιτο. de quâ re Nos accuratiùs, ad *Odyss.* σ'. v. 237.

475. Καὶ χρυσὸν τιμῆντα) Τιμῆντα, pro τιμήεντα. ut *Pindaro*, Olympionic. 2. v. 152. Φωνᾶντα, pro Φωνήεντα, & *Pythionic.* 2. v. 19. αἰγλᾶντα, pro αἰγλήεντα. Vid. ad ι. v. 601.

476. Γέντο) De hâc Voce diximus, ad θ'. v. 43.

N O T Æ I N S C H O L I A.

470. *Ἄδηλον) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

465. Ἱκάνοι) γρ. ἱκάνει. MS. *Barocc.* Oxon.

473. Ἄνοιτο) γρ. ἀνοῦτο, pro, ἀνόοιτο. MS. CCC. *Cantabr.* & MS. Barocc. Oxon. licet ἀνοῦτο ibi. Vid. quæ Nos ad *Odyss.* σ'. v. 237.

476. Ἐν ἀκμοθέτῳ) γρ. ἐπ' ἀκμοθέτῳ, *Eustath.* fol. 1209. lin. 11. MS. CCC. *Cantabr.* MS. Barocc. Oxon. MS. *Mori.*

477. Ῥαιστῆρα κρατερὴν ἑτέρηφι) γρ. ῥαιστῆρα κρατερὴν ἑτέρηφι, MS. Barocc. Oxon.

Πάλιν

Ποίει δὲ πρώτιστα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,	Fecit igitur primum Scutum magnumque solidumque,
Πάντοσε δαιδάλλων, περὶ δ' ἄντυγα βάλλε φαεινὴν,	Undiquaque artificio-vario-exornans, orbemq; extimū circumdedit fulgidū,
Τρίπλακα, μαρμαρέην, ἐκ δ' ἀργύρεον τελαμῶνα·	Triplicem, candentem, & ab eo nexuit argenteum lorum:
Πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν σάκεος πτύχες· αὐτὰρ ἐν αὐτῷ	Quinque autem ipsius erant scuti plicæ; & in eo
Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσι.	Fecit artificio-varia multa peritis præcordiis.
Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανὸν, ἐν δὲ θάλασσαν,	In eo quidem terram finxit, finxit & cœlum, finxit & mare,
Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, σελήνην τε πλήθουσαν,	Solemque indefessum, lunamque plenam:
Ἐν δὲ τὰ τείρεα πάντα, τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται,	Finxit & sydera omnia, quibus cœlum redimitum ornatur,

ΣΧΟΛΙΑ.

479. Πάντοσε δαιδάλλων.] Εἰς πᾶν μέρος δαίδαλα ἐτίθεις, ὅ ἐστι ποικίλλων αὐτό. Ἄντυγα.] Τὸν ἔξωθεν τῆς ἀσπίδος κύκλον.

480. Τρίπλακα.] Τριπλῆν, τρίπτυχον· πτύχας γὰρ, τὰ ἐλάσματα τῆς ἀσπίδος.

482. Ἰδυίῃσι.] Ἐμπείροις.

483. Ἐν μὲν γαῖαν ἔτευξ', ἐν δ' οὐρανόν.] Ἐξεπεσκεύασε δὲ τῇ ἀσπίδι, οὐρανὸν καὶ γῆν.

484. Ἀκάμαντα.] Τὸν ἀκαταπόνητον καὶ ἄκοπον* πάσης μὲν, μεῖζον· ὡς, Σὺν ἀκάμαντι. Σελήνην τε πλήθουσαν.] Τὴν οἷον πεπληρωμένην, καὶ ἐχόμενα τοῦ ἡλιακοῦ φωτός· λέγει δὲ τὴν πανσέληνον· εἴρηται δὲ σελήνη, ὅτι σέλας νέον.

485. Τείρεα.] Τὰ ἄστρα· παρὰ τὸ περιτίθη καὶ σημειώδη ταῦτα εἶναι. Τά τ' οὐρανὸς ἐστεφάνωται.] Οἷς κεκόσμηται ὁ οὐρανός.

NOTÆ.

478. Ποίει δὲ πρώτιστα Σάκος μέγα) Miram hujus Ἀσπιδοποιΐας Philosophiam *Demo*, docta Fœmina, per partes exponit, apud *Eustath.* fol. 1210. lin. 16. Αὐτίκα ἡ Δημὼ τὴν Ὁμηρικὴν ταύτην ὅλην Ἀσπιδοποιΐαν ἀναπτύσσουσα, τοιαῦτά φησιν, ὅτι Θέτις μὲν, ἡ τὰ τοιαῦτα μεταλαβοῦσα, ἐπὶ τῆς τῶν ἐν τῇ Κοσμογονίᾳ πραγμάτων θέσεως εἴληπται τῷ Ποιητῇ· διὰ δὲ τοῦ πυρὸς καὶ τῆς πνοῆς, ἣν ἐξεκαύθησαν, ὡς προδεδήλωται, αἱ Φύσεις, τὰ ποικίλα κατ' ἀρχὰς ἐκεῖνα τῶν στοιχείων αἰνίττεται. *Plutarch.* in Vitâ *Homeri*, §. 26. Ποιεῖται τοίνυν Ὅμηρος τὰ τῆς Πολιτικῆς διεῖλεν· ἐν γὰρ τῇ Ἀσπίδι, ἣν τοῦ Κόσμου παντὸς μίμημα κατεσκεύασεν Ἥφαιστος, κλ. Item, §. 30. Ὁ δὲ τὴν Ἀσπίδα κατασκευάσας Ἥφαιστος καὶ ἐνεργάσας τῷ χρυσῷ Γῆν, Οὐρανὸν, Θάλασσαν, ἔτι δὲ μέγεθος Ἡλίου καὶ κάλλος Σελήνης, καὶ πλῆθος Ἄστρων στεφανούντων τὸ πᾶν· καὶ Πόλεις, ἐν διαφόροις τρόποις καὶ τύχαις καθεστώσας, καὶ Ζῶα κινούμενα, τίνος οὐ φαίνεται τέχνης τοιαύτης δημιουργοῦ τεχνικώτερος; Adde, *Heraclidæ Pontici*, de *Homeri* Allegoriis, pag. 467. ubi multa Optimé. *Anacreon*, Od. XVII. v. 263. hunc locum lepidè alludit; sanctiori autem cum Gravitate, D. *Paulus*, περὶ τῆς χριστιανοῦ ἀνδρὸς πανοπλίας, *Ephes.* c. 6. v. 11. & 13. &c, Item, *Thessalon.* c. 5. v. 8. De *Hesiodi* Ἀσπιδοποιΐᾳ cum hâc collatâ, *Eustath.* fol. 1210. lin. 14. Οἱ τῇ Ὁμηρικῇ ἐντυχόντες δέλτῳ, καὶ τῇ τοῦ Ἡσιόδου ἀντιπαραθέντες Ἀσπίδι, εἴποιεν ἂν τοιοῦτον εἶναι πρὸς ἐκείνην ταύτῃ διαφορὰν, ὅσον καὶ ἀνθρωπίνου ἔργου πρὸς τὸ Ἡφαιστότευκτον. Idem quis æquè dixerit, De Collatione *Virgilianæ* Ἀσπιδοποιΐας cum *Homericâ*; si Dei laudes in *Creatione* potiores ducamus, Adulationibus Imperatoris *Augusti*, in *Romanorum* Gestis describendis. Neque tamen aut *Hesiodo*, aut *Virgilio* detractum velim: satis integra Laus Illis, qui *Homerum*, tanto licet intervallo, sequuntur.

481. Πέντε δ' ἄρ' αὐτοῦ ἔσαν Σάκεος πτύχες) Hoc de Quinque *Zonis*; ut *Eratosthenes*, Πέντε δὲ αἱ Ζῶναι.

482. Ποίει δαίδαλα πολλὰ ἰδυίῃσι πραπίδεσσι) Vid. utrum ἰδυίῃσι, an εἰδυίῃσι, scribendum, suprà, ad v. 380.

484. Ἠέλιόν τ' ἀκάμαντα, Σελήνην τε πλήθουσαν) De *Homeri* Astronomiæ Peritiâ, vid. infrà, ad v. 486. Et *Astrologiæ*, suprà, ad v. 253. multis seculis *Aratus*, & illius illustrator *Hipparchus*, post *Thaletem*, qui ipse *Quadringentis* ferè annis *Homero* posterior; qui Primi tamen & Præcipui *Græcorum* dicuntur Cœli & Syderum rationes accuratiùs indagati; ut *Plinius*, l. 2. c. 12.

NOTÆ IN SCHOLIA.

484. *Τοῖς μὲν &c.) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

481. Αὐτὰρ ἐν αὐτῷ) γρ. αὐτὰρ ἐπ' αὐτῷ, *Eustath.* fol. 1209. lin. 14.

482. Πολλὰ ἰδυίῃσι) γρ. πόλλ' εἰδυίῃσι, vid. suprà, ad v. 380.

Πλη ϊ-

Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό, τε σθένος Ὠρίωνος, Pleiadásque, Hyadásque, robúrque Orionis,

ΣΧΟΛΙΑ.

486. Πληϊάδας.] Ἑπτὰ ἀστέρες εἰσὶ κείμενοι ἐπὶ τὴν ἀλκαίαν τοῦ Ταύρου· ὁ γὰρ Ταῦρος ὅλος οὐκ ἀναστέρισται, ἀλλ' ἕως τῶν ἰσχίων. Αὗται δέ εἰσιν Ἄτλαντος, καὶ Πληϊόνης θυγατέρες· ὧν τὰ ὀνόματα· Μαῖα, Ταϋγέτη, Κελαινώ, Μερόπη, Ἠλέκτρα, Στερόπη, Ἀλκυόνη. Ἄτλας, εἷς τῶν γιγάντων, μιγεὶς Πληϊόνῃ τῇ Ὠκεανοῦ, ἔσχε θυγατέρας ἑπτά. αἳ τὴν παρθενίαν ἀγαπήσασαι, συνεκυνήγουν τῇ Ἀρτέμιδι· θεασάμενος δὲ Ὠρίων, ἠράσθη καὶ ἐδίωκεν αὐτὰς, μιγῆναι βουλόμενος· αἱ δὲ περικατάληπτοι γενόμεναι, θεοῖς ηὔξαντο μεταβαλεῖν τὴν φύσιν· Ζεὺς δὲ ἐλεήσας αὐτὰς Πελειάδας ἐποίησε. καὶ δι' αὐτῶν ἄστρα κατηστέρισεν· ὠνομάσθησαν δὲ Πληϊάδες, ἀπὸ Πληϊόνης τῆς μητρὸς αὐτῶν. Φασὶ δὲ Ἠλέκτραν, οὐ βουλομένην τὴν Ἰλίου πόρθησιν θεάσασθαι, διὰ τὸ κτίσμα εἶναι τῶν ἀπογόνων, καταλιπεῖν τὸν τόπον, ἔνθα κατηστέριστο· διὸ τὰς οὔσας πρότερον ἑπτὰ, φαίνεσθαι ἕξ. ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς. Ὑάδας.] Τοὺς ἐπὶ τῶν κεράτων τοῦ Ταύρου ἑπτὰ ἀστέρας κειμένους· καλοῦνται δὲ Ὑάδες, ἤτοι διὰ τὴν πρὸς τὸ υ στοιχεῖον ὁμοιότητα· ἢ, ἐπειδὴ αἴτιοι ὄμβρων, καὶ ὑετοῦ καθίστανται. Ζεὺς ἐκ τοῦ μηροῦ γεννηθέντα Διόνυσον, ταῖς Δωδωνίσι νύμφαις τρέφειν ἔδωκεν, Ἀμβροσίᾳ, Κορωνίδι, Εὐδώρῃ, Διώνῃ, Αἰσύλῃ, Πολυξοῖ· αὗται θρέψασαι τὸν Διόνυσον, περιῄεσαν σὺν αὐτῷ, τὴν εὑρεθεῖσαν ἄμπελον ὑπὸ τοῦ θεοῦ τοῖς ἀνθρώποις χαριζόμεναι. Λυκοῦργος δὲ μέχρι τῆς θαλάσσης συνεδίωξε τὸν Διόνυσον· ἐκείνας δὲ ἐλεήσας ὁ Ζεὺς κατηστέρισεν· ἡ ἱστορία παρὰ Φερεκύδῃ. Πληϊάδας θ' Ὑάδας τε.] Τὰς μὲν κατηστερισμένας ἐν τῷ μετώπῳ τοῦ Ταύρου, Ὑάδας φασὶν εἰρῆσθαι· τὰς δὲ ἡμιτόμου πλευρᾶς, Πλειάδας καλεῖσθαι. Ἄτλαντι γὰρ τοῦ Ἰαπετοῦ καὶ Αἴθρας τῆς Ὠκεανοῦ, καθά φησι Τίμαιος, θυγατέρες δώδεκα, καὶ υἱὸς, Ὕας· τοῦτον ἐν Λιβύῃ κυνηγοῦντα ὄφις κτείνει· καὶ αἱ μὲν πέντε τὸν ἀδελφὸν θρηνοῦσαι ἀπώλοντο· τὰς δὲ λοιπὰς δι' οἶκτον κατηστέρισε Ζεύς. Ὑάδας ἐπωνόμασεν, ἐπωνύμους τοῦ ἀδελφοῦ· αἱ δὲ πλείους ἑπτὰ, βραδέως μὲν, πλὴν ἀποθανοῦσαι, Πληϊάδες εἴρηνται. Φερεκύδης δὲ, καθάπερ εἴρηται, τὰς Ὑάδας, Δωδωνίδας νύμφας φησὶν εἶναι, καὶ Διονύσου τροφούς· αἷς παρακαταθέσθαι τὸν Διόνυσον Ἰνώ, διὰ τὸν τῆς Ἥρας φόβον· καθ' ὃν καιρὸν καὶ αὐτὰς Λυκοῦργος ἐδίωξε· τῶν δὲ Πληϊάδων οὐσῶν ἑπτὰ, πάνυ ἀμαυρὸς ὁ ἕβδομος ἀστήρ. ὡς μὲν Ἄρατος ἐν τῷ πρὸς Θεόπομπον ἐπικηδείῳ φησί. Τροίας πορθουμένης τὴν Δαρδάνου μητέρα Ἠλέκτραν μόνην οὖσαν τῶν Πληϊάδων, φυγεῖν τε τὴν τῶν ἀδελφῶν συνοδίαν, καὶ τὰς κόμας λύσασαν, ἐοικότα κομήτην ἀστέρα φαίνεσθαι· φησὶ δὲ καὶ Ἑλλάνικος ἐν τῷ πρώτῳ τῶν Ἀτλαντίδων, τὰς μὲν ἓξ θεοῖς συνελθεῖν, Ταϋγέτην Διί, ἐξ ἧς γενέσθαι Λακεδαίμονα· Μαῖαν Διί, ἀφ' ὧν Ἑρμῆς· Ἠλέκτραν Διί, ὧν Δάρδανος· Ἀλκυόνην Ποσειδῶνι, ὧν Ὑριεύς. Στερόπην Ἄρει, ὧν Οἰνόμαος. Κελαινὼ Ποσειδῶνι καὶ αὐτὴν συνελθεῖν, ὧν Λύκος. Μερόπην δὲ Σισύφῳ, θνητῷ ὄντι, ὧν Γλαῦκος, ἣν καὶ ἀμαυρὰν εἶναι. Ὑάδας δὲ εἰρῆσθαι, ἤτοι παρὰ τὸ σχῆμα τῆς τῶν ἀστέρων θέσεως· τῷ γὰρ υ στοιχείῳ παραπλήσιόν ἐστιν· ἢ ὅτι ἀνατελλουσῶν αὐτῶν καὶ δυνουσῶν ὕει ὁ Ζεύς· αἱ δὲ Πληϊάδες, ἤτοι ἀπὸ τῆς μητρὸς αὐτῶν Πληϊόνης· ἢ ὅτι πλείους ὁμοῦ κατὰ μίαν συναγωγήν εἰσι· βότρυν γοῦν αὐτὰς λέγουσιν. ἢ ὅτι πλείους μὲν εἶναι δοκοῦσιν, ἐπὶ δὲ τῆς ἀληθείας ἐλάττους εἰσίν· ἢ Πλησιάδας· πλησίον γὰρ κεῖνται. ἢ ὅτι πλείους δι' αὐτὰς αἱ τῶν ὡρῶν ἐπισημασίαι· ἢ ὅτι πλεῖστον ὄν ἐστιν ἐνιαυτοῦ σημαντικαί· χειμῶνα γὰρ καὶ θέρος διορίζουσιν, καθότι ἐπιφέρονται, καὶ διὰ μόνων αὐτῶν σημαίνονται τὰς ἑῴας ἐπιτολὰς πρὸς θέρος, καὶ τὰς ἑσπερίας πρὸς ἄροτον· ὡς Ἡσίοδος, Πληϊάδων Ἀτλαγενέων ἐπιτελλομενάων, Ἄρχεσθ' ἀμήτου, ἀρότοιο δὲ δυσομενάων· τὰς δὲ Ἄτλαντος ἀτυχίας κλαιούσας αὐτὰς κατηστερίσθαι φησὶν Αἰσχύλος. Πληϊάδων δὲ ἀνατολὴ ἑῴα, ἡλίου ὄντος ἐν Διδύμοις· δύσις δὲ ἑῴα, κατὰ τὴν διάμετρον, ἡλίου ὄντος ἐν Σκορπίῳ. Ταύρου δὲ ὄντος, κατὰ τὸ εἰκὸς, ἑκατέρωθεν, ἐπίφασις γίνεται· καὶ γὰρ τὸν προανατέλλοντα Κριὸν ἐπὶ πέντε ἡμέρας προκαταλάμπει, κατ' ἀρχὰς ἐγγὺς ὢν αὐτοῦ, καὶ τοὺς προανατέλλοντας Διδύμους ἐπ' ἄλλας ἡμέρας πέντε, ὥσπερ τι καιόμενον πῦρ θέρμης ἀπόρροιαν ἔχει βραχεῖαν καὶ πρὸς τοὺς ἑκατέρωθεν· καὶ τοῦτο καὶ Ἡσίοδος ἔφη, Αἳ δή τοι νύκτας τε καὶ ἤματα τεσσαράκοντα κεκρύφαται· διότι καταυγάζονται. Τό, τε σθένος Ὠρίωνος.] Περιφραστικῶς, τὸν Ὠρίωνα· ὁ δὲ Ὠρίων ἐστὶν ἄστρον μέγιστον ἐν τῷ οὐρανῷ, κατηστερισμένον οὕτως. Ὑριεὺς ὁ Ποσειδῶνος καὶ Ἀλκυόνης, μιᾶς τῶν Ἄτλαντος θυγατέρων, ᾤκει μὲν ἐν Τανάγρᾳ τῆς Βοιωτίας· φιλοξενώτατος δὲ ὢν ὑπεδέξατο ποτὲ καὶ θεούς. Ζεὺς δὲ καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἑρμῆς ἐπιξενωθέντες αὐτῷ, καὶ τὴν φιλοφροσύνην ἀποδεξάμενοι, παρῄνεσαν αἰτεῖν, ὅτι ἂν βούλοιτο· ὁ δὲ ἄτεκνος ὢν, ᾐτήσατο παῖδα· λαβόντες οὖν οἱ θεοὶ τὴν τοῦ ἱερευθέντος αὐτοῖς βοὸς βύρσαν, ἀπεσπέρμηναν εἰς αὐτὴν, καὶ ἐκέλευσαν κρύψαι κατὰ γῆς, καὶ μετὰ δέκα μῆνας ἀνελεῖν. ὧν διελθόντων ἐγένετο ὁ Οὐρίων, οὕτως ὀνομασθεὶς διὰ τὸ οὐρῆσαι ὥσπερ τοὺς θεοὺς, ἔπειτα κατ' εὐφημισμὸν, Ὠρίων· συγκυνηγῶν δὲ οὗτος Ἀρτέμιδι, ἐπεχείρησεν αὐτὴν βιάσασθαι· ὀργισθεῖσα δὲ ἡ θεὸς, ἀνέδωκεν ἐκ τῆς γῆς σκορπίον, ὃς αὐτὸν, πλήξας κατὰ τὸν ἀστράγαλον, ἀπέκτεινε. Ζεὺς δὲ συμπαθήσας κατηστέρισεν αὐτόν· διὸ τοῦ Σκορπίου ἀνατέλλοντος, Ὠρίων δύνει. Ἡ ἱστορία παρ' Εὐφορίωνι.

NOTÆ.

486. Πληϊάδας θ', Ὑάδας τε, τό, τε σθένος Ὠρίωνος) Ex hoc loco, atque similibus, apparet, quantus fuerit in Astronomiâ *Homerus*, Antiquitate certè & Auctoritate, Omnium *Græcorum* scriptorum facile Princeps. Μαρτυρεῖ δὲ Κράτης καὶ Ἀπίων, ὁ Πλειστονίκης, ὅτι Ἀστρονόμος Ὅμηρος. ut *Achilles Tatius*, Isagog. ad *Arati* Phænom. Vid. Clarissimi Amici, *Gisberti Cuperi*, Apotheosin *Homeri*, à p. 89. ad p. 93. *Joh. Albert. Fabricii*, Bibliothec. *Græc.* 1 Vol. p. 345. Confer *Jobi*, c. 9. v. 9. & c. 38. v. 31. & *Amos*, c. 5. v. 8. Περὶ Πλειάδων, præter *Brevia Scholia*, & *Eustathium*, vid. *Plin.* Nat. Hist. l. 2. c. 39. & 41.

Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν,
Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται, καί τ' Ὠρίωνα δοκεύει·
Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.
Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις μερόπων ἀνθρώπων
Καλάς· ἐν τῇ μέν ῥα γάμοι τ' ἔσαν, εἰλαπίναι τε·

Ursamque, quam & Plaustrum vulgò vocant,
Quæ ibidem vertitur, & Oriona observat:
Sola autem exors est lavacrorum Oceani.
Fecit in eo & duas urbes articulatè-loquentium hominum
Pulchras: in unâ quidem nuptiæque erant, conviviaque-solennia:

ΣΧΟΛΙΑ.

487. Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν ἐπίκλησιν καλέουσιν.] Ἄρκτοι δύο διάκεινται ἐν τῷ βορείῳ κλίματι· αὕτη τε ἡ μεγάλη, ἡ καλουμένη καὶ Ἄμαξα, διὰ τὸ εἰς ἁμάξης τύπον κατηστερίσθαι· καὶ ἐγγὺς ἐκείνης ἡ μικρά, ἡ Κυνόσουρα καλουμένη, διὰ τὸ, ὡς κυνὸς ἔχειν ἀνακεκλασμένην τὴν οὐράν· ἧς Ὅμηρος οὐ μέμνηται, ὡς ὕστερον εὑρεθείσης ὑπὸ Θαλοῦ τοῦ Μιλησίου, ἑνὸς τῶν ἑπτὰ σοφῶν. Ζεὺς Καλλιστοῦς τῆς Λυκάονος ἐρασθεὶς, ἐμίγη αὐτῇ, λαθὼν Ἥραν· ἐπιγνοῦσα δὲ ἡ θεὸς μετέβαλεν αὐτὴν εἰς ἄρκτον, καὶ ὡς θηρίον Ἀρτέμιδι προσέταξε τοξεῦσαι· Ζεὺς δὲ εἰς οὐρανὸν αὐτὴν ἀναγαγὼν, πρώτην κατηστέρισεν· ἡ ἱστορία παρὰ Καλλιμάχῳ.

488. Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται.] Ἥτις περὶ τὸν Ἀρκτικὸν καὶ ἀειφανῆ καλούμενον κύκλον, ἤτοι πόλον, στρέφεται, καὶ ἐπιτηρεῖ τὸν Ὠρίωνα, νεύουσα εἰς αὐτὸν, ὡς κυνηγέτην· βλέπει γὰρ ἡ μεγάλη ἄρκτος πρὸς τὸ τοῦ Ὠρίωνος ἄστρον. Ἥ τ' αὐτοῦ στρέφεται.] Ἀντὶ τοῦ, περὶ τὸν αὐτὸν τόπον, ὡς μὴ καταδυομένη.

489. Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο.] Ἀντὶ τοῦ, μόνη οὐ δύνει εἰς τὸν ὠκεανόν· αἱ γὰρ ἄρκτοι οὐ δύνουσιν, οὖσαι ἐν τῷ ἀεὶ φανερῷ· αἳ εἰσιν ἀμφότεραι τοῦ ἀπ' αὐτῶν καλουμένου πόλου Ἀρκτικοῦ· μόνη δὲ δηλονότι τῶν κατηστερισμένων ἄμμορός ἐστι τοῦ ὠκεανοῦ ῥείθρων, καὶ οὐ καταδύει· ἐπεὶ τοι καὶ ἄλλα τινὰ ἐστὶν ἀειφανῆ, ὅσα ὁ Ἀρκτικὸς ἀποτέμνεται κύκλος· ἔστι δὲ ἡ Κυνόσουρα καλουμένη Ἄρκτος, καὶ ὁ δι' ἀμφοτέρων τῶν Ἄρκτων Δράκων, καὶ ἡ χεὶρ τοῦ Βοώτου, μέρη τε τοῦ Κηφέως τὰ ἀπὸ ἰξύος μέχρι ποδῶν. Ἄμμορος.] Ἀμέτοχος, ἄμοιρος. Λοετρῶν ὠκεανοῖο.] Ἀντὶ τοῦ, δύσεως.

491. Εἰλαπίναι τε.] Θυσίαι, ἑορταί. Τίνες εἰσὶν αἱ δύο πόλεις, ἅς φησιν ἐν τῇ Ἀσπιδοποιΐᾳ, Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις; Ἀγαθίας ὁ Κερκυραῖος, ὁ Ἀριστοφάνους γνώριμος, εἶπε τὰς δύο πόλεις εἶναι Ἀθήνας καὶ Ἐλευσῖνα, κατασκευάζων οὕτως, τὴν μὲν πρώτην, ἐπεὶ κατὰ γένεσιν τοῦ κόσμου πρώτη πόλις Ἀθῆναι· μετὰ δὲ τὴν φύσιν τῶν στοιχείων ὁ θεὸς τὴν πόλιν ποιῆσαι ἐπιφέρει δὲ γάμους καὶ ὑμεναίους· ἐν γὰρ Ἀθήναις τοῦ Κέκροπος πρώτου ἄρξαντος αὐλοὺς τε ἐν τοῖς γάμοις εὗρεν Ἀθηνᾶ· δίκας τε ἐν τῇ πόλει· παρὰ γὰρ Ἀθηναίοις πρῶτον ἐγένετο δικαστήριον ἐπὶ Ἀλιρροθίῳ, τῷ τοῦ Ποσειδῶνος· οἱ δὲ δικασταὶ Ἀθήνησι μισθὸν λαμβάνουσι, καὶ διὰ τοῦτο λέγει κεῖσθαι ἐν τῷ μέσῳ χρυσοῦ δύο τάλαντα. Τὴν δευτέραν πόλιν, φασὶν Ἐλευσῖνα· πόλεμον δὲ Ἀθηναίοι εἶχον πρὸς Ἐλευσινίους, ὃν ἐπολέμησεν Εὔμολπος, ὁ Ποσειδῶνος· βοηθοὶ δὲ αὐτοῖς εἰσὶν Ἄρης τε καὶ Ἀθηνᾶ· ὁ μὲν χάριτας ἀποδιδοὺς, ὅτι ἀπελύθη, κριθεὶς ἐν Ἀρείῳ πάγῳ· ἡ δὲ, ὅτι τὴν πόλιν, ὡς οἰκείαν. ἐν ᾗ δὲ καὶ τὰ

ΝΟΤÆ.

Natal. Comit. l. 4. c. 7. Valdè constipatæ inter se sunt hæ Stellæ, *Virgilia Latinis* dictæ; undè *Manilio*, ——— glomerabile sydus, vocantur. Περὶ Ὑάδων, *Ovidius*, Fast. l. 4. *Georg. Buchanan.* de *Sphærâ*, l. 3. & *A. Gell.* l. 13. c. 9. Harum Nomina *Ambrosia*, *Eudora*, *Coronis*, *Dione*, *Phæsula*, *Polyxo*, *Tyche*. Alia Nomina in *Hesiodi* hoc Fragmento, ——— νύμφαι χαρίτεσσιν ὁμοῖαι, Φαισύλη, ἠδὲ Κορωνὶς, ἐϋστέφανός τε Κλέεια, Φαιώ θ' ἱμερόεσσα, καὶ Εὐδώρη τανύπεπλος· Ἃς Ὑάδας καλέουσιν ἐπὶ χθονὶ φῦλ' ἀνθρώπων. *Sucula Latinis* audiunt, ut *A. Gell. ibidem*. Περὶ Ὠρίωνος, *Aristoteles*, *Meteor.* l. 2. Ὠρίωνος δύσις καὶ ἀνατολὴ ταραχώδης ait, Vid. *Plinium*.

487. Ἄρκτον θ', ἣν καὶ ἄμαξαν) De *Arcto*, sive *Ursâ* majore, vid. *A. Gell.* l. 2. c. 21. & Astronomos, ut *Gassendum*, præter Veteres prædictos, *&c.* De Voce ἄμαξα, quòd *Leni* spiritu *Homero* scribatur, Modernioribus *Aspero*, diximus ex *Eustathio*, ad μ'. v. 448.

488. Ὠρίωνα) Auctor *Anonymus*, Malalæ præfixus, l. 2. p. 18. Οἷα τὸν Νεβρώδ λέγουσιν ἀποθεωθέντα, καὶ ἀνατεθέντα ἐν τοῖς ἄστροις τοῦ Οὐρανοῦ· ὃν καλοῦσιν Ὠρίωνα. Censer *Genes.* c. 10. v. 9.

489. Οἴη δ' ἄμμορός ἐστι λοετρῶν Ὠκεανοῖο) Qui *Homerum* Vituperant, quòd *Ursam* minorem haud nôrit, audiant, quid *Eustathius*, & *Br. Schol.* super eâ re dicant, ad v. 487. Ὡς ὕστερον εὑρεθείσης ὑπὸ Θαλοῦ, τοῦ Μιλησίου. *Aristoteles* tamen, l. 1. De Poeticâ, Τὸ οἴη δ' ἄμμορος, κατὰ μεταφοράν· τὸ γὰρ γνωριμώτατον μόνον. *Eustath.* fol. 1211. lin. 22. *Crates Mallotes*, οἶος legit, pro οἴη, ut *Strabo* l. 1. fol. 7. Οὐδὲ Κράτης εὖ ὀρθῶς γράφει, Οἶος δ' ἄμμορός ἐστι, &c. vid. *Casaubon.* in locum.

490. Ἐν δὲ δύω ποίησε πόλεις) *Athenas* & *Eleusina*, juxta *Br. Schol.* vult innui *A. Gellius*, Noct. *Att.* Alii Urbem *Phæacum* & *Ithacam*, ut *Max. Tyr.* §. 16. At *Athenas*; quòd *Cecrops* Nuptias primus induxerit, & ob *Areopagi* Judicium. Verùm *Homerus* sub hâc Imagine *Pacis* res, *Bellique* describit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

489. Οἴη δ' ἄμμορος) Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

487. Ἄμαξαν) γρ. ἅμαξαν, *Eustath.* fol. 1212. lin. 30. vid. Not. in *Textum*.

489. Οἴη) γρ. οἶος, *Crates*, apud *Strabon.* vid. Not. in *Textum*.

Νύμ-

Νύμφας δ' ἐκ θαλάμων, δαΐδων ὑπολαμπομενάων,
Ἠγίνεον ἀνὰ ἄστυ· πολὺς δ' ὑμέναιος ὀρώρει·
Κοῦροι δ' ὀρχηστῆρες ἐδίνεον, ἐν δ' ἄρα τοῖσιν
Αὐλοί, φόρμιγγές τε βοὴν ἔχον· αἱ δὲ γυναῖκες
Ἱστάμεναι θαύμαζον ἐπὶ προθύροισιν ἑκάστη.
Λαοὶ δ' εἰν ἀγορῇ ἔσαν ἀθρόοι· ἔνθα δὲ νεῖκος
Ὠρώρει· δύο δ' ἄνδρες ἐνείκεον εἵνεκα ποινῆς
Ἀνδρὸς ἀποφθιμένου· ὁ μὲν εὔχετο, πάντ' ἀποδοῦναι,
Δήμῳ πιφαύσκων· ὁ δ' ἀναίνετο, μηδὲν ἑλέσθαι.
Ἄμφω δ' ἱέσθην ἐπὶ ἵστορι πεῖραρ ἑλέσθαι·
Λαοὶ δ' ἀμφοτέροισιν ἐπήπυον, ἀμφὶς ἀρωγοί·

Sponsas etiam ex thalamis, tædis adlucentibus,
Ducebant per urbem, crebróque hymenæus excitabatur clamore:
Adolescentes etiam saltatores in orbem agebant se, interque eos
Tibiæ, citharæque sonum edebant: mulieres verò
Stantes admirabantur in vestibulis unaquæque.
Populi autem *ex aliâ parte* in foro erant frequentes: ibi etenim lis
Orta erat; duo enim viri contendebant gratiâ mulctæ,
Propter virum interfectum: Alter quidem affirmabat, omnia reddidisse,
Populo declarans; alter verò negabat, quicquam accepisse.
Ambo itaque cupiebant testibus datis litem ad exitum perducere:
Cives autem utrisque acclamabant, hinc-inde fautores:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

ἐπηγγελμένα δὲ ἴδια Ἐλευσῖνος, * Εὐρείῃ τρίπολος· ἐπειδὴ Ἐλευσῖνι πρῶτον καρποὺς Δημήτηρ ἔδωκεν· ἡ δὲ τρίπολος, ἡ πολλὰ μέγα βελτίουσα ἄλωνι, ἐπὶ Ἰκαρίῳ καὶ Διονύσου παρουσίᾳ· ὁ δὲ ποικιλλόμενος χορὸς Ἀριάδνης καὶ Θησέως ἔχει πράξεις· ἴδιος δέ ἐστιν ὁ τεχνίτης τῶν Ἀθηναίων Ἥφαιστος. Ἐριχθονίῳ γὰρ τῷ πρώτῳ χαριζόμενος βασιλεύοντι Ἀθηνῶν τὴν τοιαύτην κατασκευὴν παρήγαγε· τοῦ δὲ ἱεροῦ κύκλῳ τοῦ Ἀρείου πάγου ἑρμηνεύειν, οὗ δικάζουσιν Ἀθηναῖοι· διὰ τοῦτο δὲ αὐτόθι μόνος ὁ Ὠκεανὸς ποταμὸς οὐ πάρεστι τῇ ἐκκλησίᾳ τῶν θεῶν; ῥητέον, ὅτι ἐπεὶ συνεκτικὸν ἔχει τὸ τοῦ κόσμου ῥεῦμα, καθὰ τὸ, Ὠκεανός, ᾧ πᾶσα περίῤῥυτος ἐνδέδεται χθών. * Infrà v. 542.

492. Νύμφας.] Νῦν, τὰς γαμουμένας. Δαΐδων ὑπολαμπομενάων.] Ἀντὶ τοῦ, μετὰ λαμπάδων.

493. Ἠγίνεον.] Ἦγον. Πολὺς δ' Ὑμέναιος ὀρώρει.] Ἐξῆπτο. διεγήγερτο πλείστη γαμήλιος ᾠδή· τὸν δὲ Ὑμέναιον ἐτυμολογοῦσιν, οἱ μὲν ἀπὸ τοῦ ναίειν ὁμοῦ τὸν νυμφίον, καὶ τὴν νύμφην· ἄλλοι δὲ φυσικῶς, ἐπεὶ ὑμήν ἐστιν ὁ ῥηγνύμενος ἐν τῇ τῆς παρθένου διακορεύσει· οἱ δὲ, ὅτι Ὑμέναιός τις Ἀργεῖος, περιπλέων τὰς Ἀθήνας, κατέλαβεν Ἀττικὰς παρθένους, ἁρπαζομένας ὑπὸ Πελασγῶν τινῶν, αἷς ἐπιφανείς, αἴτιος ἐγένετο τοῦ μὴ βιασθῆναι, ἀποδιώξας τοὺς Πελασγούς· διὰ γοῦν τοῦτο νομίμως γαμούμεναι, ὥσπερ προσκαλούμεναι αὐτὸν, ὕμνον τινὰ ἔλεγον εἰς αὐτὸν, ὃν ἐκάλουν Ὑμέναιον.

494. Ἐδίνεον.] Ἀνεστρέφοντο, ἐκινοῦντο.

497. Ἔνθα δὲ νεῖκος ὀρώρει.] Ἐφιλονείκουν, ἠμφισβήτουν. Δικαστήριον εἰσάγει δύο τινῶν ἀνδρῶν· ὧν ὁ μὲν ἐγκαλούμενος, ἀποδεδωκέναι λύτρα ὑπὲρ τοῦ πεφονευμένου φησίν· ὁ δὲ ἐγκαλῶν, ἔλεγε μὴ εἰληφέναι· δύο δὲ τάλαντα χρυσοῦ κατέθεντο, ὥστε τὸν ἀποδείξαντα τὸ ἀληθὲς, λαβεῖν ἀμφότερα· ποινῆς ἂν λέγοι τῆς καλουμένης παρὰ τοῖς Ἀττικοῖς, ἀποφόνια, ἃ ἐδίδοσαν τοῖς οἰκείοις τῶν ἀνῃρημένων οἱ ἀνελόντες· λέγεται δὲ κοινῶς πᾶσα ἀντίκτισις, ποινή.

498. * Εἵνεκα ποινῆς.] Ἕνεκα φόνου· ἃ ἐστὶν ἀποφόνια καλοῦσιν.

499. Εὔχετο.] Νῦν, διωρίζετο.

500. Δήμῳ πιφαύσκων.] Τῷ κοινῷ παντὶ δηλῶν καὶ ἐμφανίζων. Ἀναίνετο.] Ἀπηρνεῖτο.

501. Ἱέσθην.] Προεθυμοῦντο, ἐβούλοντο, ἔσπευδον. Ἐπὶ ἵστορι.] Μάρτυρι, ἢ κριτῇ· ἀμφότεροι δὲ ἐβούλοντο ἐπὶ μάρτυρας δικάσασθαι, τοῦτ' ἔστι παρέχοντες μαρτυρίας, ὁ μὲν, τοῦ δεδωκέναι· ὁ δὲ, τοῦ μὴ εἰληφέναι τὰ ὑποφόνια. Πεῖραρ.] Πέρας.

502. Ἐπήπυον.] Ἐπῄνουν· τὸ δὲ πλῆθος εἰς τοὺς δικάζοντας διῃρημένους ἐβόα. Ἀμφὶς ἀρωγοί.] Χωρὶς ἑκατέρῳ οἱ ἴδιοι βοηθοί.

N O T Æ.

493. Ἠγίνεον) Duæ *Ultimæ* breves τοῦ ἠγίνεον, considerandæ sunt, ut una *longa*, quasi ἠγίνευν, scriberetur; ut suprà, v. 224. & ad ξ'. v. 116. & ad ο'. v. 218.

500. Δήμῳ πιφαύσκων) Vid. ad κ'. v. 478. & v. 502. ubi etiam *Prior* τοῦ πιφαύσκω *Producitur*, aliàs haud rarò *brevis*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

493. Ὑμέναιός τις Ἀργεῖος) Aliam habet non minùs elegantem hujus *Hymenæi* historiam *Lactantius*, quam laudatâ à Dno. *Edv. Sherburne*, Equite, notamus, ad *Anacreon*, v. 289. *Eustathius* tamen eodem modo, quo *Br. Schol.* narrat, fol. 1213. lin. 52.

498. * Εἵνεκα ποινῆς) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

492. Δαΐδων ὑπολαμπομενάων) γρ. δαΐδων ὕπο λαμπομενάων.

493. Ἠγίνεον) γρ. ἠγίνευν, vid. Not. in *Textum*.

500. Ἀναίνετο) γρ. ἀνήνατο, ut suprà, v. 450.

501. Ἑλέσθαι) γρ. ἱκέσθαι.

Κήρυκες δ' ἄρα λαὸν ἐρήτυον· οἱ δὲ γέροντες
Εἵατ' ἐπὶ ξεστοῖσι λίθοις, ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ·
Σκῆπτρα δὲ κηρύκων ἐν χέρσ' ἔχον ἠεροφώνων·
Τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον, ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.
Κεῖτο δ' ἄρ' ἐν μέσοισι δύο χρυσοῖο τάλαντα,
Τῷ δόμεν, ὃς μετὰ τοῖσι δίκην ἰθύντατα εἴπη·
Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν,
Τεύχεσι λαμπόμενοι· δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή,
Ἠὲ διαπραθέειν, ἢ ἄνδιχα πάντα δάσασθαι
Κτῆσιν, ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἔεργε.
Οἱ δ' οὔπω πείθοντο, λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.
Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι, καὶ νήπια τέκνα,
Ῥύατ', ἐφεσταότες, μετὰ δ' ἀνέρες, οὓς ἔχε γῆρας.
Οἱ δ' ἴσαν· ἦρχε δ' ἄρα σφιν Ἄρης καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἄμφω χρυσείω, χρύσεια δὲ εἵματα ἕσθην,
Καλὼ καὶ μεγάλω σὺν τεύχεσιν, ὥς τε θεώ περ,

Præcones verò populum sedabant. At seniores
Sedebant super politos lapides, sacro in circulo:
Sceptra verò præconum in manibus habebant vocibus-aerem replentium:
His deinde sumptis exurgebant, & per vices sententias ferebant.
Jacebant interim in medio duo auri talenta,
Et danda, qui inter hos sententiam rectissime diceret.
Alteram verò urbem duo exercitus obsidebant copiarum,
Armis fulgentes: bifariam autem ipsis placebat consilium,
Aut evertere: aut in duas partes omnia dividere,
Opes scilicet, quantas oppidum amœnum intus continet.
Illi verò nequaquam parebant, ad insidias autem clam armabantur.
Murum quidem conjugésque dilectæ & parvi liberi
Custodiebant suprà-stantes, interque viri, quos tenebat senectus.
Ipsi verò profecti sunt: duxerat autem iis Mars & Pallas Minerva,
Ambo aurei, aureas & vestes induti erant,
Pulchri & magni cum armis, sicut dii scilicet,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

503. Γέροντες.] Οἱ δικασταὶ δηλονότι.

504. Ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ.] Τῷ μεγίστῳ δικαστηρίῳ· ἐπεὶ τὸ δίκαιον ἀποδίδοται ἑκάστῳ ἐν ἀφιερωμένῳ τόπῳ.

505. Ἠεροφώνων.] Μεγαλοφώνων· ἢ τῶν τὸν ἀέρα πληττόντων τῇ φωνῇ· φωνὴ γάρ ἐστιν, ὡς Ἀπολλώνιός φησιν, ἀὴρ πεπληγμένος.

506. Τοῖσιν ἔπειτ' ἤϊσσον.] Ἀντὶ τοῦ, σὺν τοῖς σκήπτροις ἐπὶ τὸ δημηγορεῖν ὥρμων· ἔνιοι δὲ ἤϊσσον, κατεσίγαζον· ἢ ὅτι ἀεὶ συνδιετίθεντο τοῖς λόγοις. Ἀμοιβηδὶς δ' ἐδίκαζον.] Ἐν μέρει δὲ ἀκούοντες ἐδίκαζον· ὅ ἐστι, κατὰ ἐναλλαγὴν ἀπεφαίνετο τὴν ἑαυτοῦ γνώμην ἕκαστος.

508. Ἰθύντατα.] Δικαιότατα, ὀρθότατα.

509. Τὴν δ' ἑτέρην πόλιν ἀμφὶ δύο στρατοὶ εἵατο λαῶν.] Ἐν στρατεύματι νοητέον εἰς δύο διῃρημένον· πολιορκία γὰρ ἦν, καὶ ἡ πεδιὰς μάχη.

510. Δίχα δέ σφισιν ἥνδανε βουλή.] Σημειωτέον, ὅτι οἱ ἐπιστρατεύσαντες πόλει τινὶ, καὶ μετὰ σπουδῆς ἀπαλλασσόμενοι, ἐλάμβανον παρὰ τῶν πολεμουμένων τὸ ἥμισυ τῶν ἐν τῇ πόλει κτημάτων.

512. Ἐπήρατον.] Ἐπέραστον, καλόν. Ἔεργεν.] Φυλάττει, ἐπέχει.

513. Λόχῳ δ' ὑπεθωρήσσοντο.] Εἰς ἐνέδραν παρεσκευάζοντο.

514. Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε φίλαι καὶ νήπια τέκνα Ῥύατ' ἐφεσταότες· μετὰ δ' ἀνέρες.] Εἰς τὸ ῥύατο στικτέον· τὸ δὲ ἐφεσταότες, τῷ ἀνέρες συνακτέον.

517. Ἕσθην.] Περιβεβλημένοι ἦσαν ἐστὶ δὲ, ἐνεδέδυντο.

N O T Æ.

504. Ἱερῷ ἐνὶ κύκλῳ) Confer *Odyss.* γ'. v. 406. Vid. *Seldeni* Syntagma, De *Synedriis*, l. 2. c. 6. ubi de Circulari Considendi Figurâ.

505. Κηρύκων ἠεροφώνων) *Eustath.* fol. 1215. lin. 31. Ἐπεὶ δὲ ὁ Ζήνων τὸ τῆς φωνῆς ὅρον περιεποίει, εἰπὼν, φωνή ἐστιν, ἀὴρ πεπληγμένος. Confer *Brevia Scholia*; ubi eadem Definitio *Apollonio* tribuitur. *Regum* autem Sceptra à *Præconibus* gestari, notamus suprà, ad α'. v. 328.

514. Τεῖχος μέν ῥ' ἄλοχοί τε) Hinc in suâ Republ. *Plato* vult, *Fœminis* etiam usum Rerum bellicarum innotescere.

515. Ῥύατ') Mallem & hic ῥύατ', pro ῥύοντο, vel ῥύατο, de quâ satis *Lexicographi*, & ad *Iliad.* π'. v. 799. de alterâ voce ῥύατ', pro εἴρυντο, non adeò constat. *Ib.* Ἐφεσταότες) Σχῆμα, πρὸς τὸ σημαινόμενον· νήπια γὰρ τέκνα, παῖδές εἰσιν ἄρρενες. *Brev. Schol.* ad τὸ ἀνέρες referunt, minùs accuratè. Vid. *Eustath.* fol. 1213. lin. 27. Τελείως στίζοντες εἰς τὸ ῥύατο, ut *Scholia*.

Variæ Lectiones.

508. Εἴπῃ) γρ. εἴποι, MS. Barocc. *Oxon.*

512. Ἔεργε) γρ. ἔεργεν, MS. *Mori*, & MS Barocc. *Oxon.*

515. Ῥύατ') γρ. ῥύατ', ut π'. v. 799. vid. Not. in *Textum*.

Ἀμφὶς

Ἀμφὶς ἀριζήλω· λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ ῥ' ἵκανον, ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι,
Ἐν ποταμῷ, ὅθι τ' ἀρδμὸς ἔην πάντεσσι βοτοῖσιν,
Ἔνθ' ἄρα τοί γ' ἵζοντ', εἰλυμένοι αἴθοπι χαλκῷ.
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἀπάνευθε δύω σκοποὶ εἵατο λαῶν,
Δέγμενοι, ὁππότε μῆλα ἰδοίατο καὶ ἕλικας βοῦς.
Οἱ δὲ τάχα προγένοντο, δύω δ' ἅμ' ἕποντο νομῆες,
Τερπόμενοι σύριγξι· δόλον δ' οὔ τι προνόησαν.
Οἱ μὲν τὰ προϊδόντες ἐπέδραμον, ὦκα δ' ἔπειτα
Τάμνοντ' ἀμφὶ βοῶν * ἀγέλας καὶ πώεα καλὰ
Ἀργεννῶν οἰῶν· κτεῖνον δ' ἐπὶ μηλοβοτῆρας.
Οἱ δ' ὡς οὖν ἐπύθοντο πολὺν κέλαδον παρὰ βουσὶν,
Ἱράων προπάροιθε καθήμενοι, αὐτίκ' ἐφ' ἵππων
Βάντες ἀερσιπόδων μετεκίαθον· αἶψα δ' ἵκοντο.
Στησάμενοι δ' ἐμάχοντο μάχην ποταμοῖο παρ' ὄχθας,
Βάλλον δ' ἀλλήλους χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν·
Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον, ἐν δ' ὀλοὴ Κὴρ,

Utrinque perinsignes: populi enim humiliores erant.
Ii igitur cùm jam pervenerant, ubi illis videbatur insidiari,
Apud fluvium, ubi & aquatio erat omni pecori,
Ibi hi consederunt, tecti corusco ære.
His verò deinde seorsum duo speculatores sedebant à copiis,
Observantes, siquando oves viderent & nigros boves.
Illi verò statim progrediebantur, duoque unà sequebantur pastores,
Oblectantes-se fistulis: insidias enim neutiquam præsenserant.
Ii quidem his prospectis incurrerunt, & continuò
Prædantes-abducebant boum armenta & greges pulchros
Candidarum ovium; interficiebántque insuper pastores.
Illi verò ut audierunt magnum tumultum apud boves,
Pro concione sedentes, confestim equos
Ascendentes pedes-in-altum-attollentes insecuti sunt; moxque pervenerunt.
Consistentes verò pugnabant pugnam fluvii præter ripas,
Feriebántque alii alios æratis hastis:
Inter eos igitur agebat Discordia, agebat & Tumultus, & exitiale Fatum,

ΣΧΟΛΙΑ.

519. Ἀμφὶς ἀριζήλω.] Χωρὶς ἑκάτεροι διάδηλοι. Λαοὶ δ' ὑπολίζονες ἦσαν.] Οἱ δὲ ὄχλοι ἐλάττονες καὶ μικρότεροι ἦσαν.

520. Εἶκε λοχῆσαι.] Ἐνεχώρει, ὥστε ἐνεδρεῦσαι.

521. Ἀρδμός.] Ποτισμός· ἀρθμὸς δὲ, ἡ φιλία. Βοτοῖσι.] Βοσκήμασιν.

522. Εἰλυμένοι.] Περιβεβλημένοι, κεκαλυμμένοι.

526. Οὔτι προνόησαν.] Οὐ προεσκόπησαν.

528. Τάμνοντ' ἀμφί.] Περιέτεμνον, περιῄρουν, ἀπεχώριζον, * παρήλαυνον. Πώεα.] Τὰ ποίμνια.

529. Μηλοβοτῆρας.] Βοσκητῆρας, νομέας.

531. Ἱράων προπάροιθε.] Πρὸ τῶν ἀγορῶν, ὅ ἐστιν ἐκκλησιῶν· ἀπὸ τοῦ εἴρειν ἐν αὐταῖς καὶ λέγειν· ὅθεν ὁ Ἶρος.

532. Ἀερσιπόδων.] Αἰρόντων εἰς ὕψος τοὺς πόδας ἐν τῇ πορείᾳ. Μετεκίαθον.] Μετήρχοντο.

535. Ὁμίλεον.] Ἀνεστρέφοντο.

NOTÆ.

* Vid. *Etymolog.* M. v. Τάμνω.

520. Ὅθι σφίσιν εἶκε λοχῆσαι) *Eustath.* fol. 1217. lin. 48. Τὸ δὲ εἶκε λοχῆσαι, διὰ διφθόγγου ἔχουσι τινὲς τῶν Ἀλεξανδρέων ἀκριβέστεροι· ὃ σημαίνει τὸ ἐοίκει καὶ ἤρεσκεν· εἰ δέ τις γράφει διὰ τοῦ η, τὸ καθῆκε σημαίνει· ἐκ δέ γε τοῦ πρώτου εἶκεν, ἤγουν τοῦ διὰ διφθόγγου, γίνεται τὸ εἰκός· ὥσπερ ἐκ τοῦ ἑτέρου, ἤγουν τοῦ κοινῶς μόνου παρακειμένου, γίνεται τὸ παρὰ Ἡροδότῳ μὲν καὶ τοῖς ὁμοίοις, εἰκός· παρὰ δὲ Ἀττικοῖς, ἐοικός.

521. Ἀρδμός) Videsis *Etymolog.* M. v. Ἀρδμὸς, & v. Ἀρδηθμός.

523. Δύω σκοποὶ) Olim δύο, in multis; nec prorsus male; quùm Dualis *Numerus Plurali* facilè jungi soleat. At in *Masculino* potius ego semper δύω prætteram, in *Neutro* semper δύο, quod apud *Homerum* præcipuè observandum. Ità hìc, MS. *Barocc.* Oxon. δύω σκοποί. At suprà, v. 507. δύο χρυσοῖο τάλαντα, & olim.

535. Ἐν δ' Ἔρις, ἐν δὲ Κυδοιμὸς ὁμίλεον) Quatuor dehinc Versus ab *Hesiodo*, certè ab Auctore *Herculis Scuti*, usurpantur, v. 156. ubi tamen, pro ὁμίλεον, legitur ἐθύνεον, minùs bené. Vid. suprà, ad ζ. v. 181.

VARIÆ LECTIONES.

520. Εἶκε) γρ. ἧκε, *Eustath.* fol. 1217. lin. 48. vid. Not. in *Textum.*

523. Δύω) γρ. δύο, vide Not. in *Textum.*

530. Παρὰ βουσὶν) γρ. περὶ βουσὶν, MS. Barocc. Oxon.

531. Ἱράων) γρ. εἰράων, MS. *Mori.*

535. Ὁμίλεον) γρ. ἐθύνεον, *Hesiod.* vid. Not. in *Textum.*

Ἄλλ' ν

Ἄλλον ζωὸν ἔχουσα νεούτατον, ἄλλον ἄουτον,
Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον ἕλκε ποδοῖιν.
Εἷμα δ' ἔχ' ἀμφ' ὤμοισι δαφοινεὸν αἵματι φωτῶν.
Ὡμίλευν δ', ὥστε ζωοὶ βροτοί, ἠδ' ἐμάχοντο,
Νεκρούς τ' ἀλλήλων ἔρυον κατατεθνειῶτας.
Ἐν δ' ἐτίθει νειὸν μαλακήν, πίειραν ἄρουραν,
Εὐρεῖαν, τρίπολον· πολλοὶ δ' ἀροτῆρες ἐν αὐτῇ
Ζεύγεα δινεύοντες ἐλάστρεον ἔνθα καὶ ἔνθα.
Οἳ δ' ὁπότε στρέψαντες ἱκοίατο τέλσον ἀρούρης,
Τοῖσι δ' ἔπειτ' ἐν χερσὶ δέπας μελιηδέος οἴνου
Δόσκεν ἀνὴρ ἐπιών· τοὶ δὲ στρέψασκον ἀν' ὄγμους,
Ἱέμενοι νειοῖο βαθείης τέλσον ἱκέσθαι.
Ἡ δὲ μελαίνετ' ὄπισθεν, ἀρηρομένῃ δὲ ἐῴκει,
Χρυσείη περ ἐοῦσα· τὸ δὴ περὶ θαῦμ' ἐτέτυκτο.
Ἐν δ' ἐτίθει τέμενος βαθυλήϊον· ἐνθάδ' ἔριθοι
Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες·

Alium vivum tenens recens-vulneratum, alium illæsum;
Alium interfectum per prælium trahebat pedibus:
Vestemque habebat circum humeros admodum-cruentatam sanguine humano:
Agebant verò, tanquam vivi homines, atque pugnabant,
Cadaveráque mutuò trahebant interempta.
Posuit in eo & novale molle, pingue arvum,
Latum, tertiatum; multi ibidem aratores in ipso
Juga convertentes agebant huc & illuc.
Ii quoties reversi pervenirent ad finem arvi,
His tunc in manus poculum prædulcis vini
Dabat vir obiens: illi itaque convertebant-se ad suos quisque sulcos,
Cupidi novalis profundi ad terminum perveniendi.
Ipsum novale nigricabat à-tergo, versoque aratris simile-erat,
Aureum licèt esset: hoc sanè ingens miraculum effectum erat.
Posuit in eo & separatum-agrum profundæ segetis: in quo operarii
Metebant, acutas falces in manibus tenentes:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

536. Νεούτατον.] Νεωστὶ τετρωμένον. Ἄουτον.] Ἄτρωτον. *Ἔρις, νεούτατον· Κυδοιμὸς, ἄουτον· ὀλοὴ δὲ Κὴρ, τεθνειῶτα.

538. Δαφοινεόν.] Ἤτοι φοινικῷ χρώματι πεποιημένον· ἢ αἵματι διαβεβρεγμένον, πεφοινιγμένον.

539. Ὡμίλευν.] Ἀντὶ τοῦ, παρετάσσοντο, συνανεστρέφοντο.

540. Ἔρυον.] Εἷλκον.

541. Νειόν.] Τὴν λεγομένην νεατόν· ὅ ἐστι, νεωστὶ ἠροτριασμένην ἄπειλον, καὶ διακεχωμένην· ὡς τὸ νέα φαίνεται ἡ τοιαύτη γῆ. Πίειραν.] Λιπαρὰν γεώργιον χωρίον.

542. Τρίπολον.] Τρὶς ἐσπαρμένην, ἢ ἠροτριασμένην.

543. Δινεύοντες.] Στρέφοντες τὴν ἄνω κάτω. Ἐλάστρεον.] Ἤλαυνον.

544. Τέλσον.] Τέλος, πέρας.

546. Ἐπιών.] Ἐπερχόμενος. Ὄγμους.] Τὰς ἐπ' εὐθείας τοῦ ἔργου διεξόδους φησί, τὰς αὔλακας.

548. Μελαίνετο.] Βαθεῖα ἐγίνετο. Ἀρηρομένῃ.] Ἠροτριασμένῃ.

550. Τέμενος.] Χωρίον εἰς τιμὴν ἀποτεμνόμενον τινί. Ἔριθοι.] Κυρίως μὲν, ἐριουργοί· καταχρηστικῶς δὲ, καὶ οἱ μισθοῦ ἐργαζόμενοι.

551. Ἤμων.] Ἐθέριζον.

N O T Æ.

537. Ἄλλον τεθνειῶτα κατὰ μόθον) Vid. suprà, ad v. 159. Et hoc *Hesiodéum*.

538. Δαφοινεόν) *Eustath.* fol. 1218. lin. 34. Τὸ δὲ δαφοινεὸν ἐξάγει, ὁμοίως τοῦ ἀδελφοῦ, καὶ τοῦ τρίτου πλεονασμὸν τὸ ἐπὶ τοῦ ι, κατ' ὀνομα.

551. Ἤμων, ὀξείας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες) Eu-

NOTÆ IN SCHOLIA.

536. *Ἔρις, νεούτατον· Κυδοιμὸς, ἄουτον· ὀλοὴ δὲ Κὴρ, τεθνειῶτα) *Excerpta* MSS. ex nostrâ ordinatione.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

537. Τεθνειῶτα) γρ. τεθνηῶτα. MS. Barocc. Oxon.

538. Δαφοινεόν) γρ. δαφοίνεον, & δαφοιν' ἐόν.

540. Κατατεθνειῶτας) γρ. κατατεθνηῶτας, ut suprà, ad v. 537.

541. Ἐν δ' ἐτίθει) γρ. ἐνθ' ἐτίθει, ut infrà, v. 561.

545. Τοῖσι δ') γρ. τοῖσι δὲ, non benè olim, hoc in loco.

548. Ἀρηρομένῃ) γρ. ἀρηρεμένῃ. Utramque Vocem fine ι subscripto habet *Eustath.* fol. 1220. lin. 36. & *Br. Schol.* Editt. Vett. ut Nos ea propter nunc emendamus.

550. Βαθυλήϊον) γρ. βαθὺ λήϊον, *Eustath.* fol. 1220. lin. 36. ut *Appositio* fiat, cum Voce τέμενος. *Ibid.* Ἔνθα δ') γρ. ἔνθα δὲ.

551. Ἤμων) γρ. post hunc Versum, * Καρπὸν &c. vid. Not. in *Textum*.

Δράμα-

Δράγματα δ' ἄλλα μετ' ὄγμον ἐπήτριμα πῖπτον ἔραζε,
Ἄλλα δ' ἀμαλλοδετῆρες ἐν ἐλλεδανοῖσι δέοντο.
Τρεῖς δ' ἄρ' ἀμαλλοδετῆρες ἐφέστασαν· αὐτὰρ ὄπισθε
Παῖδες δραγμεύοντες, ἐν ἀγκαλίδεσσι φέροντες,
Ἀσπερχὲς πάρεχον· βασιλεὺς δ' ἐν τοῖσι σιωπῇ
Σκῆπτρον ἔχων ἑστήκει ἐπ' ὄγμου γηθόσυνος κῆρ.
Κήρυκες δ' ἀπάνευθεν ὑπὸ δρυῒ δαῖτα πένοντο.
Βοῦν δ' ἱρεύσαντες μέγαν, ἄμφεπον· αἱ δὲ γυναῖκες
Δεῖπνον ἐρίθοισιν, λεύκ' ἄλφιτα πολλὰ πάλυνον.
Ἐν δ' ἐτίθει σταφυλῇσι μέγα βρίθουσαν ἀλωὴν,
Καλὴν, χρυσείην· μέλανες δ' ἀνὰ βότρυες ἦσαν·
Ἑστήκει δὲ κάμαξι διαμπερὲς ἀργυρέῃσιν.
Ἀμφὶ δὲ, κυανέην κάπετον, περὶ δ' ἕρκος ἔλασσε
Κασσιτέρου· μία δ' οἴη ἀταρπιτὸς ἦεν ἐπ' αὐτὴν,
Τῇ νίσσοντο φορῆες, ὅτε τρυγόωεν ἀλωήν.
Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες,
Πλεκτοῖς ἐν ταλάροισι φέρον μελιηδέα καρπόν.
Τοῖσιν δ' ἐν μέσσοισι πάϊς φόρμιγγι λιγείῃ

Manipuli autem alii quidem rectâ serie densi cadebant in-terram,
Alios verò manipulorum-ligatores vinculis constringebant:
Tres etenim manipulorum ligatores sequentes-instabant: at ponè
Pueri manipulos colligentes in ulnis ferentes,
Usque porrigebant. Rex verò inter hos silentio
Sceptrum tenens stabat super manipulorum ser.e latus corde.
Præcones autem seorsim sub quercu in convivio parando occupati erant;
Bovem etenim mactatum magnum hinc inde-curabant. Mulieres autem
Cœnam operariis, albas farinas multas immiscebant.
Posuit in eo & uvis admodùm gravatam vineam,
Pulchram, auream: nigri etiam per *eam* racemi erant:
Stabat etenim innixa palis ex-ordine argenteis.
Circum autem, cyaneam fossam, circum & septum duxit
Stanni; Una autem sola semita erat ad eam,
Quà ibant bajuli, quandò vindemiarent vineam.
Virgunculæ etenim & adolescentuli, teneris animis,
Textilibus in qualis portabant prædulcem fructum.
His verò in mediis puer citharâ argutâ

ΣΧΟΛΙΑ.

552. Δράγματα.] Τὰ τῶν χειρῶν πληρώματα. Ἐπήτριμα.] Ἐπάλληλα, πυκνά. Ἔραζε.] Ἐπὶ τῆς γῆς.

553. Ἀμαλλοδετῆρες.] * Οἱ τὰ δράγματα συνδεσμοῦντες, ὅ ἐστι τὰς αὔλακας τῶν ἀσταχύων. Ἐλλεδανοῖσι.] Τοῖς δεσμοῖς. Δέοντο.] Ἐδεσμοῦντο.

555. Δραγμεύοντες.] Δράγματα ἐπὶ δεσμοὺς συνάγοντες. Ἀγκαλίδεσσι.] Ἀγκάλαις.

556. Ἀσπερχές.] Ἀδιαλείπτως. Βασιλεύς.] Νῦν, ὁ τῶν χωρίων δεσπότης.

557. Γηθόσυνος κῆρ.] Χαίρων τῇ ψυχῇ.

558. Πένοντο.] Ἐνήργουν.

559. Ἄμφεπον.] Περὶ αὐτὸν εἴχοντο, ἠσχολοῦντο.

560. Πάλυνον.] Ἐνέμισγον, ἔμισγον.

561. Βρίθουσαν.] Βαρυνομένην τῷ καρπῷ.

563. Ἑστήκει δὲ κάμαξι.] Πᾶσα δὲ ἐκ χαρακώσεως ἡ ἄμπελος· κάμαξιν δὲ, στύλοις, οἵ εἰσι ξύλα ὀρθὰ, παραπεπηγότα ταῖς ἀμπέλοις.

564. Κάπετον.] Κοῖλον ὄρυγμα, τάφρον. Ἕρκος.] Τειχίον. Ἔλασσε.] Ἐποίησεν εἰς μῆκος.

565. Ἀταρπιτός.] Ἀτραπός, ὁδός.

566. Νίσσοντο.] Ἐπορεύοντο. Φορῆες.] Οἱ τὸν καρπὸν τῶν σταφυλῶν περιφέροντες.

567. Παρθενικαὶ, καὶ ἠΐθεοι—φρονέοντες.] Κατ' ἐπικράτησιν τοῦ ἄρρενος. Ἠΐθεοι.] Ἄγαμοι, ἀκμάζοντες, νέοι. Ἀταλά.] Τρυφερά, νήπια, πρᾶα.

NOTÆ.

stath. fol. 1213. lin. 21, Δύο τινὲς ἐνταῦθα, μετὰ τὸ, Ἥρωες, ἀξέλας δρεπάνας ἐν χερσὶν ἔχοντες. προσγεγραμμένον ἔχει τοῦτον. Καρπὸν Ἐλευσῖνος Δημήτερος ἀγλαοδώρου. Ibi quidem Ἐλευσινίης, quod in Ἐλευσῖνος vertendum puto, ob *Metri* necessitatem; *Antepenultima* enim τοῦ Ἐλευσινίης, & *Penultima* τοῦ Ἐλευσῖνος, Naturâ *longa*.

567. Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι) Ità *Anacreon*, ad v. 815. Ταλάροις φέροντες ἄνδρες. Μετὰ παρθένων ἐπ' ὤμων &c. Vid. *Scholia*, quæ rectiùs à me nunc ordinantur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

553. * Οἱ τὰ δράγματα) Confer *Etymolog. M.* v. Ἀμαλλοδετῆρες.

567. Παρθενικαὶ δὲ καὶ ἠΐθεοι, ἀταλὰ φρονέοντες) Et hoc *Scholion* paulò meliùs ordinavi.

VARIÆ LECTIONES.

555. Δραγμεύοντες) γρ. δραγματεύοντες, MS. *Mori*, ut *Antepenultima* sit *brevis*.

559. Ἱρεύσαντες) γρ. ἱερεύσαντες.

561. Ἐν δ' ἐτίθει) γρ. ἐνθ' ἐτίθει, ut suprà, v. 541.

562. Μέλανες δ' ἀνὰ) γρ. μέλανες δ' ἄρα, MS Barocc. *Oxon.*

563. Ἀργυρέῃσιν) γρ. ἀργυρέοισιν, MS. Barocc. Oxon. non æquè benè.

566. Νίσσοντο) γρ. νείσσοντο.

570 Ἱμε-

Ἱμερόεν κιθάριζε· λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε
Λεπταλέῃ φωνῇ· τοὶ δὲ ῥήσσοντες ὁμαρτῇ
Μολπῇ τ' ἰυγμῷ τε, ποσὶ σκαίροντες ἕποντο.
Ἐν δ' ἀγέλην ποίησε βοῶν ὀρθοκραιράων·
Αἱ δὲ βόες χρυσοῖο τετεύχατο, κασσιτέρου τε,
Μυκηθμῷ δ' ἀπὸ κόπρου ἐπεσσεύοντο νομόνδε
Πὰρ ποταμὸν κελάδοντα, περὶ ῥοδανὸν δονακῆα·
Χρύσειοι δὲ νομῆες ἅμ' ἐστιχόωντο βόεσσι
Τέσσαρες, ἐννέα δέ σφι κύνες πόδας ἀργοὶ ἕποντο.
Σμερδαλέω δὲ λέοντε δύ' ἐν πρώτῃσι βόεσσι
Ταῦρον ἐρύσμηλον ἐχέτην· ὁ δὲ, μακρὰ μεμυκὼς
Ἕλκετο· τὸν δὲ κύνες μετεκίαθον, ἠδ' αἰζηοί.
Τὼ μὲν ἀναρρήξαντε βοὸς μεγάλοιο βοείην,
Ἔγκατα καὶ μέλαν αἷμα λαφύσσετον· οἱ δὲ νομῆες
Αὔτως ἐνδίεσαν, ταχέας κύνας ὀτρύνοντες.

Suaviter personabat; chordâque eleganter succinebat
Tenellâ voce. Hi autem ferientes-terram simul
Cum cantuque sibiloque, pedibus tripudiantes sequebantur.
In eo & armentum fecit boum capita-alte-ferentium:
Ipsæ autem boves ex auro effictæ erant, stannoque,
Cumque mugitu e stabulo ruebant ad-pascua
Præter fluvium resonantem, admodùm rapidum cannis-abundantem:
Aurei autem pastores unà ibant cum bobus
Quatuor, novémque illos canes pedibus celeres sequebantur.
Terribiles verò leones duo inter primas boves
Taurum graves-gemitus edentem tenebant: is autem, altè mugiens
Trahebatur; cumque canes recepturi-sequebantur & juvenes.
Illi quidem discerpta bovis magni pelle,
Viscera & nigrum sanguinem hauriebant; pastores vero
Frustrà insequebantur, veloces canes hortatibus-incitantes.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

570. Ἱμερόεν.] Ἐπέραστον, καλόν. Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε.] Ἤδε λίνον, ὃ δὴ ἐξῆπτο, ἀντὶ νευρᾶς τῆς κιθάρας· ἐπεὶ οἱ πρῶτοι τοῖς θεοῖς μετ' ᾠδῆς ὑποκιθαρίζοντες, οὐκ ἐξ ἐντέρων κατεσκεύαζον τὰς κιθάρας, οὐχ ὅσιον, οὐδὲ θεοῖς ἀρεστὸν εἶναι ὑπολαμβάνοντες, διὰ τὸ ἐκ νεύρων πεποιῆσθαι, ἀλλὰ ἐκ λίνου πεποιημένην· ἢ, Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε.] Ἀντὶ τοῦ, τὴν ἐπὶ Λίνῳ, τῷ Ἀπόλλωνος παιδὶ, ᾠδὴν, ὄντι νηπίῳ, καὶ ὑπὸ κυνῶν ποιμενικῶν διασπασθέντι, πρώτην ᾀσθεῖσαν.

571. Λεπταλέῃ.] Λεπτῇ, ἡδείᾳ. Ῥήσσοντες.] Ἀντὶ τοῦ, κροτοῦντες σὺν ἁρμονίᾳ καὶ *κτύπῳ τοῖς ποσὶ τὸ ἔδαφος. Ὁμαρτῇ.] Ὁμοῦ, ἢ κατὰ τὸ αὐτό.

572. Ἰυγμῷ.] Προσλεπτίοις τοῖς σὺν ᾠδῇ καὶ ὀρχήσει.

Σκαίροντες.] Κινούμενοι, σκιρτῶντες, ἢ πυκνῶς κινούμενοι.

575. Μυκηθμῷ.] Μυκήσει. Κόπρου.] Τῆς ἐπαύλεως, τοῦ βουστάθμου.

576. Ῥοδανόν.] Εὐδιάσειστον, εὐκίνητον· διὰ τοὺς ἐν αὐτῷ πεφυκότας καλάμους. Δονακῆα.] Δόνακας ἔχοντα, ἤγουν καλάμους.

578. Πόδας ἀργοί.] Ταχύποδες.

580. Ἐρύσμηλον.] Μέγα μυκώμενον, ἢ ἐρυγγάνοντα τὴν τροφήν.

583. Λαφύσσετον.] Ἀθρόως ἤσθιον.

584. Ἐνδίεσαν.] Ἐνεκελεύοντο, παρορμῶντες ἐπέβαλλον· * ἐνώρμων, ἐδίωξαν.

* Ità, pro τύπῳ.

N O T Æ.

570. Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε) Huc refer *Pausaniam*, Bœot. fol. 766. & Dr. *Stephens*, Not. in locum, *Homeri Ogilbaani*. Vid. & Not. in *Scholia*.

571. Ὁμαρτῇ) Vid. ad ε. v. 656. & *Etymolog.* M. v. Ἁμαρτῇ. & Ὁμαρτῇ.

576. Περὶ ῥοδανὸν δονακῆα) *Ultimâ* τοῦ περὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Asperum*; ut suprà, v. 402. *Zenodot.* ῥαδαλὸν, *Aristarch.* ῥαδινόν. *Ibidem*, Δονακῆα) Τὸν τοὺς καλάμους ἔχοντα, ut *Etymolog.* M. v. Δόνακες. & in v. Ῥοδαλός.

580. Ταῦρον ἐρύσμηλον ἐχέτην) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐρύσμηλος. Ubi τὸ Ταύρων ἐρυσμήλων, emendandum, ex hoc loco. *Ultima* autem τοῦ ἐρύσμηλον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

570. Λίνον δ' ὑπὸ καλὸν ἄειδε) Confer *Suidam*, v. Λίνος, & quæ *Kusterus* in locum ex *Pausan*.

584. *Ἐνώρμων, ἐδίωξαν) *Excerpta* MSS.

Variæ Lectiones.

375. Κόπρου) γρ. κοπρεῦ, *Eustath.* fol. 1224. lin. 38.

576. Περὶ ῥοδανὸν) γρ. παρὰ ῥοδανόν. MS. CCC. at ῥαδαλὸν, & ῥαδινὸν, *Eustath.* fol. 1224. lin. 41. & περιῤῥοδανόν. Vid. Not. in *Textum*.

579. Πρώτῃσι) γρ. πρώτοισι, MS. *Barocc.* Oxon.

581. Μετεκίαθον) γρ. μετεκίαθεν, MS. *Barocc.* Ox.

585 Οἱ

Οἱ δ' ἤτοι δακέειν μὲν ἀπετρωπῶντο λεόντων,
Ἱστάμενοι δὲ μάλ' ἐγγὺς ὑλάκτεον, ἔκ τ' ἀλέοντο.
Ἐν δὲ νομὸν ποίησε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις
Ἐν καλῇ βήσσῃ μέγαν οἰῶν ἀργεννάων,
Σταθμούς τε, κλισίας τε κατηρεφέας, ἰδὲ σηκούς.
Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε περικλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Τῷ ἴκελον, οἷόν ποτ' ἐνὶ Κνωσῷ εὐρείῃ
Δαίδαλος ἤσκησεν καλλιπλοκάμῳ Ἀριάδνῃ.
Ἔνθα μὲν ἠΐθεοι καὶ παρθένοι ἀλφεσίβοιαι
Ὀρχεῦντ', ἀλλήλων ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες·
Τῶν δ' αἱ μὲν λεπτὰς ὀθόνας ἔχον, οἱ δὲ χιτῶνας

Illi enim mordere quidem recusabant averti à leonibus,
Stantes autem admodùm propè latrabant, & evitabant.
Fecit in eo & pascuum inclytus Vulcanus
Ameno in saltu magnum ovium candidarum,
Stabulàque, tuguriàque tecta, & caulas.
In eo & chorum vario-effinxit-artificio inclytus Vulcanus,
Ei similem, qualem olim in Cnosso latâ
Dædalus concinnavit comas-pulchræ Ariadnæ.
Ibi quidem adolescentes, & virgines formosæ
Tripudiabant, alter-alterius ad carpum manus tenentes:
Horum illæ quidem tenues linteas-vestes habebant, illi verò tunicas

ΣΧΟΛΙΑ.

585. Ἀπετρωπῶντο.] Ἀπετρέποντο.

586. Ἔκ τ' ἀλέοντο.] Καὶ ἐξέκλινον.

588. Ἀργεννάων.] Λαμπρῶν.

589. Κλισίας.] Νῦν, τὰς τῶν ποιμνίων καὶ ποιμένων καταγωγάς. Κατηρεφέας.] Ἐσκεπασμένας, καλυπτάς. Σηκούς.] Περιβόλους, ἐν οἷς βοσκήματα ἵσταται.

590. Ἐν δὲ χορὸν ποίκιλλε.] Καὶ τὰ ἑξῆς. Ἐξεσκεύασε δὲ ἐπιμελῶς ὁ Ἥφαιστος καὶ χορὸν ὁμοίαν τάξιν ἔχοντα χορευόντων τῷ ὑπὸ Δαιδάλου τοῦ μηχανικοῦ κατεσκευασμένῳ Ἀριάδνῃ ἐν Κνωσσῷ, πόλει τῆς Κρήτης. Ἱστόρηται, ὅτι Θησεὺς παραγινόμενος ἐξ Ἀφιδνῶν εἰς Ἀθήνας νέος, καταλαβόντας δὲ δασμὸν ἀποπεμπομένους Μίνωϊ εἰς Κρήτην, τοὺς ἑπτὰ ἠϊθέους καὶ παρθένους· ἐπέλυον δὲ τὸν δασμὸν οἱ Ἀθηναῖοι τοῦτον, ἐπὶ τῷ δεδολοφονηκέναι Ἀνδρόγεων τὸν παῖδα Μίνωος, ἀγωνιζόμενον καὶ νικῶντα παρ' αὐτοῖς Παναθήναια· ἑκόντα ἓν αὐτὸν φασὶ συγκαταλελέχθαι τοῖς ἀπιοῦσι, καὶ παραγενόμενον εἰς Κρήτην, ἡδέως ὀφθῆναί φασιν ὑπὸ Ἀριάδνης τῆς τοῦ Μίνωος θυγατρός· καὶ διὰ τοῦτο τέχνῃ Δαιδάλου σωθῆναι πρότερον· τούτῳ δὲ μίτου ἀγαθίδα δέδωκε Δαίδαλος τῇ Ἀριάδνῃ, εἰπὼν δοῦναι τῷ Θησεῖ, ὅπως τὴν ἀρχὴν ἐξάψας τῆς εἰσόδου τῆς ἀγαθίδος, οὕτως ἀνελὼν αὐτὴν εἰσέλθοι εἰς τὸν λαβύρινθον· καὶ περιαγόμενος τὸν θῆρα, πάλιν ἔχοι ῥᾳδίαν καὶ εὐπόρευτον τὴν ἔξοδον τοῦ λαβυρίνθου, ποικίλας ἐπικατασκευασμένας ἔχοντος τὰς εἰσόδους· ἐξελθὼν δὲ μετὰ τὸ νικῆσαι ὁ Θησεὺς, μετὰ τῶν ἠϊθέων καὶ παρθένων, χορὸν τοιοῦτον ἐποίησεν ἐν κύκλῳ τοῖς θεοῖς, ὁποία καὶ ἡ τοῦ λαβυρίνθου εἴσοδός τε καὶ ἔξοδος αὐτῷ ἐγεγόνει· τῆς δὲ χορείας τὴν ἐμπειρίαν ὁ Δαίδαλος αὐτοῖς ὑποδείξας ἐποίησε. Ποίκιλλε.] Ποικίλην τεχνικῶς ἐποίει.

593. Ἀλφεσίβοιαι.] * Ἔντιμοι καὶ διὰ τὴν εὐμορφίαν βόας εὑρίσκουσαι ἴδια· θρέμματα γὰρ τὸ παλαιὸν ἐδίδοτο περὶ τῶν γάμων δῶρα· ὠνόμασται δὲ ἀπὸ μέρους· ἐπειδὴ ἔντιμοι τὸ παλαιὸν οἱ βόες· ἀλφαίνειν γοῦν, τὸ εὑρίσκειν· καὶ ἀλφὴ, ἡ τιμή· καὶ * ἄλφα, τὸ στοιχεῖον, ὅτι εὑρέθη πρὸ τῶν ἄλλων.

594. Ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔχοντες.] Ὀρθῶς καὶ τοῦτο κατ' ἐπικράτησιν τοῦ ἀρσενικοῦ πέφρακεν.

595. Ὀθόνας.] Διαφανεῖς ἐσθῆτας, λαμπράς.

NOTÆ.

589. Κλισίας τε κατηρεφέας, ἰδὲ σηκούς) Si *Comma* fiat post κλισίας τε, ut κατηρεφέας ad τὸ σηκοὺς referatur, tum legendum κατηρεφέας δέ τε σηκούς· sin κλισίας τε κατηρεφέας conjungantur, quod potius fieri censeo, *Sensu* maxime postulante, quis enim *Caulas* opertas unquam viderit, at κλισίας, vel *Tuguria Pastoralia*, multo jure? Quare *Eustathius*, per σκεπαστὰς κλισίας exponit, fol. 1225. lin. 25. tum τὸ ἰδὲ omninò maneat; at *Distinctio* fiat ante. *Ultima* verò τοῦ κατηρεφέας producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Incisum*. Vid. ad *Var. Lectiones*.

591. Τῷ ἴκελον, οἷόν) *Ultima* τοῦ ἴκελον producitur in *Cæsurâ*, ante *Comma*, & *Asperam*, cum *Circumflexo*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

593. Ἀλφεσίβοιαι) Hoc *Scholion* paulò pleniùs exhibetur, sive explicatur, *Etymolog. M.* v. *Ibid.* *Καὶ ἄλφα τὸ στοιχεῖον· ὅ. τι εὑρέθη) Frustrà *Graculi* de Literarum *Græcarum* Nominibus ingenium exercent; nam non sunt *Græca*, verùm *Hebrææ* Originis, Ἄλφα, ab *Aleph*; Βῆτα, à *Beth*; Γάμμα, vel *Ionum* Γέμμα, à *Gimel*; Δέλτα, à *Daleth*; Κάππα, vel Κόππα, à *Coph*; Λάμβδα, à *Lamed*, &c.

VARIÆ LECTIONES.

589. Κλισίας τε κατηρεφέας, ἰδὲ σηκούς) γρ. κλισίας τε, κατηρεφέας ἰδὲ σηκούς. vid. Not. in *Textum*.

Εἵατο εὐνήτους, ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ·
Καί ῥ' αἱ μὲν καλὰς στεφάνας ἔχον, οἱ δὲ μαχαίρας
Εἶχον χρυσείας ἐξ ἀργυρέων τελαμώνων.
Οἱ δ' ὁτὲ μὲν θρέξασκον ἐπισταμένοισι πόδεσσι
Ῥεῖα μάλ', ὡς ὅτε τις τροχὸν ἄρμενον ἐν παλάμῃσιν
Ἑζόμενος κεραμεὺς πειρήσεται, αἴ κε θέῃσιν·
Ἄλλοτε δ' αὖ θρέξασκον ἐπὶ στίχας ἀλλήλοισι.
Πολλὸς δ' ἱμερόεντα χορὸν περιίσταθ' ὅμιλος
Τερπόμενοι· δοιὼ δὲ κυβιστητῆρε κατ' αὐτοὺς
Μολπῆς ἐξάρχοντες ἐδίνευον κατὰ μέσσους.
Ἐν δ' ἐτίθει ποταμοῖο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἄντυγα πὰρ πυμάτην σάκεος πύκα ποιητοῖο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ δὴ τεῦξε σάκος μέγα τε στιβαρόν τε,
Τεῦξ' ἄρα οἱ θώρηκα φαεινότερον πυρὸς αὐγῆς·
Τεῦξε δέ οἱ κόρυθα βριαρὴν, κροτάφοις ἀραρυῖαν,
Καλὴν, δαιδαλέην· ἐπὶ δὲ χρύσεον λόφον ἧκε·

Induti erant bene-textas, leniter nitentes oleo:
Et hæ quidem pulchras coronas gerebant, illi vero gladios
Habebant aureos pendentes ab argenteis balteis.
Hi quandoque quidem *in orbem* discurrebant doctis pedibus
Agiliter admodum, veluti cùm aliquis rotam aptatam manibus
Sedens figulus tentaverit, si currat:
Quandoque autem rursus discurrebant per ordines invicem.
Multa vero pulchram choream circumstabat turba
Oblectantes-se. Duo item saltantes-in-caput inter ipsos
Cantum exordientes agebant-se per medios.
Posuit in eo & fluvii magnum robur Oceani,
Orbem præter extremum scuti affabre facti,
At postquam fabricatus erat Scutum magnumque solidumque,
Fecit ei Thoracem fulgentiorem ignis splendore:
Fecit ei & Cassidem gravem, temporibus quadrantem,
Pulchram, multo exornatam artificio: auream que Cristam superimposuit:

ΣΧΟΛΙΑ.

596. Εἵατ'.] Ἠμφιεσμένοι ἦσαν. Εὐνήτους.] Εὖ νενησμένους, καὶ εἰργασμένους, λεπτούς. Ἦκα στίλβοντας ἐλαίῳ.] Ἠρέμα στίλβοντας, ὡς ἔλαιον.

597. Στεφάνας.] Κόσμους γυναικείους, χρυσοῦς, περὶ κεφαλὰς κειμένους.

598. Τελαμώνων.] Ἀναφορέων.

599. Θρέξασκον.] Ἐν κύκλῳ ἔτρεχον. Ἐπισταμένοισι.] Ἐπισταμένοις, ἐμπείροις.

600. Ἄρμενον.] Εὖ ἡρμοσμένον παρὰ θεῶν.

601. Ἑζόμενος κεραμεύς.] Διὰ τὸ τοῦ * τροχοῦ περιβολῆς, ἐγκύκλιον αὐτῶν τὴν πορείαν ὑφίσταται. Πειρήσεται.] Ἀποπειρώμενος ἀνακινήσει.

602. Ἐπὶ στίχας.] Ἐπ' ὀρθὴν τάξιν.

604. Κυβιστητῆρε.] Ὀρχησταί.

607. Ἄντυγα πὰρ πυμάτην.] Παρὰ τὸ ἔσχατον μέρος τῆς ἀσπίδος, πέριξ. Πύκα ποιητοῖο.] Ἐπιμελῶς, καὶ συνετῶς κατεσκευασμένου.

NOTÆ.

599. Οἱ δ' ὁτὲ μὲν θρέξασκον) *Eustath.* fol. 1226. lin. 31. Καὶ ὅτι τὸ ὁτὲ ὀξυτόνως, ἀντὶ τοῦ ποτὲ· ὅτι βαρυτόνως οὐδὲ λέγει ὁ Ποιητής, ὡς καὶ νῦν, ἐν τῷ, Οἱ δ' ὅτι μὲν θρέξασκον, δηλοῦται καὶ ἀλλαχοῦ. Vid. ad π'. v. 690. & ad ρ'. v. 178.

600. Ὡς δ' ὅτε τις κεραμεὺς τροχὸν ἄρμενον) *Posidonius*, quòd audiret Rotæ Figularis Inventionem *Anacharsidi* Scythæ tribui, conclusit, hos Versus non esse τοῦ Ποιητοῦ· verùm falsò. Vid. *Seneca* Epistolam 90. & *Casaubon.* ad *Strabon.* l. 7. fol. 464. Vid. etiam ad *Odyss.* ι. v. 403. Καὶ τὸν Ἀνάχαρσιν δὲ, ἄνθρωπον σοφὸν καλῶν ὁ Ἔφορος, τούτου φησὶν εἶναι τοῦ γένους· νομισθῆναι δὲ καὶ Ἑπτὰ σοφῶν ἕνα, πλείστης σωφροσύνης καὶ συνέσεως· εὑρήματά τε αὐτοῦ λέγει τά τε ζώπυρα, καὶ τὴν ἀμφίβολον ἄγκυραν, καὶ τὸν κεραμικὸν τροχόν· ταῦτα δὲ λέγων, σαφῶς μὲν εἰδὼς, ὅτι καὶ Ὅμηρος αὐτοῖς, κλ. Verùm tota res cùm nitatur *Ephori* auctoritate, facile subvertitur: *Davidi* certe Regi & *Judæis*, pluribus ante *Anacharsidem* seculis, Rota Figularis nota.

605. Ἐδίνευον) Ità restituo, ex *Eustath.* fol. 1227. lin. 27. Malè olim in pluribus, ἐδίνευν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

601. * Τροχοῦ lego, & emendo, pro χειρῶν· περιβολὴ γὰρ τροχοῦ, ἀλλ' οὐ τῶν χειρῶν.

VARIÆ LECTIONES.

596. Εἵατο εὐνήτους) γρ. εἵατ' ἐϋννήτους, MS. Barocc. Oxon. MS CCC. *Cantabr.* & MS. *Mori.* & εἶχον ἐϋννήτους. *Eustath.* fol. 1225. lin. 42. & fol. 1226, lin. 51. & εἵατο εὐνήτους. *Br. Schol.*

597. Καλὰς στεφάνας) γρ. πλεκτὰς στεφάνας, *Pollux.* Onomast. l. 5. c. 16.

600. Ὁτὶ) γρ. ὅτι. Vid. Not. in *Textum*,

603. Περιΐσταθ') γρ. πέρι ἵσταθ'.

605. Ἐδίνευον) γρ. ἐδίνευν. vid. Not. in *Textum*.

610. Κόρυθα βριαρὴν) γρ. κυνέην βριαρὴν, MS. Barocc. Oxon.

Τεῦξε δέ οἱ κνημῖδας ἑανοῦ κασσιτέροιο.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάνθ' ὅπλα κάμε κλυτὸς Ἀμφιγυήεις,
Μητρὸς Ἀχιλλῆος θῆκε προπάροιθεν ἀείρας·
Ἡ δ', ἴρηξ ὣς, ἆλτο κατ' Οὐλύμπου νιφόεντος,
Τεύχεα μαρμαίροντα παρ' Ἡφαίστοιο φέρουσα.

Fecit ei & Ocreas è ductili stanno.
At postquam omnia arma elaborârat inclytus Vulcanus,
Coram matre Achillis posuit sublata:
Illa verò, accipiter tanquam, desiliit ab Olympo nivoso,
Arma coruscantia à Vulcano ferens.

ΣΧΟΛΙΑ.

612. Ἑανοῦ] Λαμπροῦ, εὐχύτου, ἁπαλοῦ.

615. Ἴρηξ.] Ἱέραξ.

NOTÆ.

615. Ἴρηξ) Ità omninò cum *Leni* Spiritu scribendum semper apud *Homerum*; ut probamus, ad ν'. v. 62. Αὐτὸς δ', ὥς τ' ἴρηξ. & ad φ'. v. 494. Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος.

VARIÆ LECTIONES.

615. Ἴρηξ) γρ. ἵρηξ. Vid. Not. in *Textum*.

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Τ.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Τ.

Θέτιδος κομισάσης Ἀχιλλεῖ τὰ ὅπλα παρὰ Ἡφαίστου, συναγαγὼν εἰς ἐκκλησίαν τοὺς Ἕλληνας ὁ ἥρως, ἀπόρρησιν ποιεῖται τῆς μήνιδος, καὶ λαμβάνει τὰ δῶρα, ἅπερ αὐτῷ Ἀγαμέμνων δώσειν ὑπέσχετο. Τροφῆς δὲ ἀπελαυνόμενος ἐκείνων, αὐτὸς ἄσιτος ἀθυμήσας ὁπλίζεται, καὶ στρατιὰν ἐξάγει ἐπὶ τὸν πόλεμον· ὁ δὲ ἵππος τῶν ἵππων αὐτοῦ Ξάνθος τὴν ἐσομένην αὐτῷ ἀναίρεσιν προμαντεύεται· ᾧ ὁ ἐπιπλήττει.

Ἐπιγραφαί.

Μήνιδος ἀπόῤῥησις.

Ἄλλως.

Ταῦ δ' ἀπέληγε χόλοιο, καὶ ἔκθορε δῖος Ἀχιλλεύς.

LIB. XIX.

Ἠὼς μὲν κροκόπεπλος ἀπ' Ὠκεανοῖο ῥοάων
Ὤρνυθ', ἵν' ἀθανάτοισι φόως φέροι, ἠδὲ βροτοῖσιν·
Ἡ δ' ἐς νῆας ἵκανε, θεοῦ πάρα δῶρα φέρουσα·
Εὗρε δὲ Πατρόκλῳ περικείμενον ὃν φίλον υἱὸν,
Κλαίοντα λιγέως· πολέες δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Μύρονθ'· ἡ δ' ἐν τοῖσι παρίστατο δῖα θεάων,
Ἔν τ' ἄρα οἱ φῦ χειρὶ, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τέκνον ἐμὸν, τοῦτον μὲν ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Κεῖσθαι, ἐπειδὴ πρῶτα θεῶν ἰότητι δαμάσθη·
Τύνη δ' Ἡφαίστοιο πάρα κλυτὰ τεύχεα δέξο,
Καλὰ μάλ', οἷ' οὔπω τις ἀνὴρ ὤμοισι φόρησεν.

Aurora quidem croceo-peplo-induta ab Oceani fluentis
Exoriebatur, ut immortalibus lucem ferret & mortalibus:
Illa interim ad naves pervenit à deo dona ferens:
Invenit autem Patroclo circumfusum suum charum filium,
Plorantem stridulè: multique circum ipsum socii
Lamentabantur. Illa inter hos astitit augustissima dearum,
Inque ejus hæsit manu, verbáque fecit, dixitque,
" Fili mi, hunc quidem sinamus, dolentes licèt,
" Jacere, quandoquidem primùm Deorum consilio interfectus est:
" Tu verò à Vulcano allata inclyta arma accipe,
" Pulchra admodum, qualia nondum quisquam vir humeris gestavit.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

2. Ὤρνυτο.] Ὤθη ἢ ὄρθρος, ὁ ὄρθρος ἡμῶν.
4. Περικείμενον.] Περιπεπλεγμένον.
5. Λιγέως.] Περιπαθῶς, ὀδυνηρῶς, ὀξέως.
6. Μύροντο.] Ἐθρήνουν.
9. Ἰότητι.] Βουλῇ.
10. Τύνη.] Σὺ, Δωρικῶς.

N O T Æ.

5. Κλαίοντα λιγέως) Ultima τοῦ κλαίοντα, ante λιγέως, producitur; ut γ', v. 214.
8. Ἐάσομεν) Ità, pro ἐάσωμεν, ut δ'. v. 42. Ità & olim, ώ. v. 71. Vid. *Platonis* locum huc adductum à Dre *Stephens*, ad hunc locum, *Homeri* Ogilbæani, de Luctu moderando.

NOTÆ IN SCHOLIA.

2. Ὤρνυτο) Ὤθη ἢ ὄρθρος, ὁ ὄρθρος ἡμῶν. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

4. Περικείμενον) γρ. περικείμενον, & παρακείμενον.
6. Ἡδ') γρ. ἡ δ', in multis.
8. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσωμεν, ut infrà, v. 65.
9. Ἐπειδὴ) γρ. ἐπεὶ δή.

Ὡς

Ὣς ἄρα φωνήσασα θεὰ κατὰ τεύχε' ἔθηκε	Sic fanè loquuta Dea arma depo-fuit
Πρόσθεν Ἀχιλλῆος· τὰ δ' ἀνέβραχε δαίδαλα πάντα.	Ante Achillem; illa etiam fonitum edidere facta artificiosè omnia.
Μυρμιδόνας δ' ἄρα πάντας ἕλε τρόμος, οὐδέ τις ἔτλη	Myrmidonas verò omnes cepit tremor, neque quis fustinuit
Ἄντην εἰσιδέειν, ἀλλ' ἔτρεσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς	Contrà afpicere, fed territi-diffugerunt. At Achilles
Ὡς εἶδ', ὥς μιν μᾶλλον ἔδυ χόλος· ἐν δέ οἱ ὄσσε	Ut vidit, ftatim ipfum magis fubiit ira: intùs autem illi oculi
Δεινὸν ὑπὸ βλεφάρων, ὡσεὶ σέλας, ἐξεφάανθεν·	Terribiliter fub palpebris, tanquam flamma, micuerunt:
Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν ἔχων θεοῦ ἀγλαὰ δῶρα.	Oblectabatur tamen in manibus tenens dei fplendida dona.
Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐτάρπετο, δαίδαλα λεύσσων,	At poftquam mentibus fuis delectatus eft artificiofa afpiciens,
Αὐτίκα μητέρα ἣν ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·	Continuo matrem fuam verbis alatis allocutus eft,
Μῆτερ ἐμή, τὰ μὲν ὅπλα θεὸς πόρεν, οἷ' ἐπιεικὲς	" Mater mea, hæc quidem arma deus dedit, qualia par
Ἔργ' ἔμεν ἀθανάτων, μηδὲ βροτὸν ἄνδρα τελέσσαι·	" Opera effe immortalium, neque mortalem virum perfeciffe:
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ θωρήξομαι· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς	" Nunc itaque ego quidem me armabo: fed perquam graviter
Δείδω, μή μοι τόφρα Μενοιτίου ἄλκιμον υἱὸν	" Timeo, nè mihi intereà Menœtii fortem filium
Μυῖαι καδδῦσαι κατὰ χαλκοτύπους ὠτειλὰς	" Muscæ ingreffæ per ære-inflicta vulnera
Εὐλὰς ἐγγείνωνται, ἀεικίσσωσι δὲ νεκρόν·	" Vermes intùs generent, deturpéntque cadaver;

ΣΧΟΛΙΑ.

13. Ἀνέβραχε.] Ποιὸν ἦχον ἀπετέλεσεν. *Ἐψόφησε δὲ τὰ ὅπλα, διὰ τὸ ἔβραχεν, ὡς ἐπὶ Ἄρεος, *τόσσον ἔβραχ' Ἄρης ἆτος πολέμοιο. * *Iliad.* ε'. v. 863.

15. Ἔτρεσαν.] Ἐφοβήθησαν.

19. Ἐτέρπετο.] Ἐτέρφθη.

21. Οἷ' ἐπιεικές.] Ὁποῖα εἰκὸς θεοῦ ἔργα εἶναι· τοῦτ' ἔστιν οἷα ἔπρεπε θεὸν παρέχειν· ἐπιεικὲς γάρ, τὸ πρέπον. *Ἐν ἑαυτῷ τὸ πρᾶγμα τὴν ὑπερβολὴν ἔχον, ὑπεροχὴν ἐπιδέχεται μείζονα· καὶ Ἀνακρέων, *Κωμάζει δ' ὡς δεῖ, Διόνυσος.

25. Καδδῦσαι.] Καταδῦσαι. Χαλκοτύπους.] Ὑπὸ σιδήρου τρωθείσας.

26. Εὐλὰς ἐγγείνωνται.] Σκώληκας ἐγγεννήσωσιν. ἴσως δὲ εἴρηνται εὐλαὶ οἱ σκώληκες, παρὰ τὴν εἴλησιν. Ἀεικίσσωσι.] Ἀφανίσωσιν, αἰκίσωσιν.

NOTÆ.

17. Ἐξεφάανθεν) Pro ἐξεφαάνθησαν. Ità emendo, pro ἐξεφαάνθη, ut cum τῷ ὄσσε concordet, & ità legit, MS. CCC. MS. *Mori*; Editt. *Florentin. Hervag. Seberi* Index, &c. At ἐξεφαάνθη legunt *Eustathii* Textus; non autem παρεκβολαί. *Hackian.* & *Cantabrigg.* Dux; *Stephanian. Castellion. Wetstenian.* Veteri errore ἐκ διαδοχῆς profeminato; hæc enim non benè ad τὸ σέλας referri poteft; dum ὄσσε, fine *Verbo* vagetur. Ità & olim in Omnibus, α'. v. 200. — δεινὼ δέ οἱ ὄσσε φάανθεν. & π'. v. 792. — στρεφεδίνηθεν δέ οἱ ὄσσε.

19. Ἐτέρπετο) *Aorist.* 2dus, ut ἐτετάρπετο, ab ἔτερπον· fic ἐτραπόμην, ab ἔτρεπον, *Thema*, τέρπω. In hoc tamen loco *Eustathius*, & MS. CCC. ἐτέρπετο, habent, ut ad *Var. Lect.* & eadem Vox aliàs in Omnibus Exemplaribus, φ'. v. 45. Ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν. & in ipfo Verfu, qui huic præcedit, Τέρπετο δ' ἐν χείρεσσιν &c.

26. Εὐλὰς ἐγγείνωνται) *Etymolog.* M. v. Ἐγγείνωνται. Ἀντὶ τοῦ, σκώληκας ἐγγεννήσωσι· παρὰ τὸ γείνω, τὸ γεννῶ, μετὰ τῆς ἐν προθέσεως· ἐντίκτουσι γὰρ αἱ μυῖαι τι ἐν

NOTÆ IN SCHOLIA.

13. *Ἀνέβραχε) Ab ἐψόφησε δὲ τὰ ὅπλα, ad finem, *Excerpta* MSS.

21. *Ἐν ἑαυτῷ τὸ πρᾶγμα) *Scholia* Victoriana, ab ipfo *Victorio* laudata, *Var. Lect.* l. 38. c. 14.

VARIÆ LECTIONES.

12. Κατὰ τεύχε' ἔθηκε) γρ. κλυτὰ τεύχε' ἔθηκε, MS. Barocc. Oxon.

13. Πρόσθεν Ἀχιλλῆος) γρ. Αὐτοῦ πρόσθε ποδῶν, ut π'. v. 742. *Ibid.* Δαίδαλα) γρ. φαίδιμα, MS. Barocc. Oxon. non æquè benè.

17. Ὑπὸ βλεφάρων) γρ. ὑπὸ βλεφάροις, MS. Barocc. Oxon. *Ibid.* Ἐξεφάανθεν) γρ. ἐξεφαάνθη, vid. Not. in *Textum*.

19. Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσιν ἐτάρπετο) γρ. Αὐτὰρ ἐπεὶ φρεσὶν ᾗσι τ' ἐτέρπετο, MS. CCC. & ἐτέρπετο. *Eustath.* fol. 1230. lin. 26. Vid. Not. in *Textum*.

23. Νῦν δ' ἤτοι) γρ. Ἀλλ' ἤτοι, MS. *Barocc.* Oxon.

26. Ἐγγείνωνται) γρ. ἐγγεινῶνται, & ἐγγενῶνται, ut à γεινάω.

Ἐκ

Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται, κατὰ δὲ χρόα πάντα σαπείη.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,
Τέκνον, μή τοι ταῦτα μετὰ φρεσὶ σῇσι μελόντων·
Τῷ μὲν ἐγὼ πειρήσω ἀλαλκεῖν ἄγρια φῦλα
Μυίας, αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
Ἤν περ γὰρ κεῖταί γε τελεσφόρον εἰς ἐνιαυτόν,
Αἰεὶ τῷδ' ἔσται χρὼς ἔμπεδος, ἢ καὶ ἀρείων·
Ἀλλὰ σύ γ' εἰς ἀγορὴν καλέσας ἥρωας Ἀχαιοὺς,
Μῆνιν ἀποειπὼν Ἀγαμέμνονι, ποιμένι λαῶν,
Αἶψα μάλ' ἐς πόλεμον θωρήσσεο, δύσεο δ' ἀλκήν.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, μένος πολυθαρσὲς ἐνῆκε·
Πατρόκλῳ δ' αὖτ' ἀμβροσίην καὶ νέκταρ ἐρυθρὸν
Στάξε κατὰ ῥινῶν, ἵνα οἱ χρὼς ἔμπεδος εἴη.
Αὐτὰρ ὁ βῆ παρὰ θῖνα θαλάσσης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Σμερδαλέα ἰάχων, ὦρσεν δ' ἥρωας Ἀχαιούς·
Καί ῥ' οἵπερ τὸ πάρος γε νεῶν ἐν ἀγῶνι μίμνεσκον,

" Vita etenim adempta est, inque corpore omnia putrescant.
Ei respondit deinde dea Thetis pedes-argentea,
" Fili, ne tibi hæc in animo tuo sint-curæ:
" Ab hoc quidem ego conabor arcere improba examina
" Muscas, quæ sane viros pugnâ-interfectos comedunt.
" Etsi enim jaceret vel integrum in annum,
" Usque ei erit corpus incorruptum, vel & melius:
" Quin tu ad concionem vocatis heroibus Achivis,
" Irâ renunciatâ Agamemnoni, pastori populorum,
" Continuò prorsùs ad pugnam armator, indueque fortitudinem.
Sic quidem fata, animos audentissimos immisit:
Patroclo verò ambrosiam & nectar rubrum
Instillavit per nares, ut ei corpus incorruptum esset.
At ille ibat præter littus maris nobilis Achilles,
Horrende vociferans, excitabátque heroas Achivos:
Et quicunque etiam antea navium in concione solebant-esse,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

27. Ἐκ δ' αἰὼν πέφαται.] Ἤτοι ἀνῄρηται ὁ βίος ὅ ἐστι, ζωῆς ἐστέρηται· καὶ * τοῦτο διὰ τὸ μέσου· ἢ ὡς οἱ γλωσσογράφοι, αἰὼν εὕρηται, ὅ ἐστιν, ὁ νωτιαῖος μυελός. Πέφαται.] Τέτραπται, ἀνῄρηται, ἠφάνισται. * Σαπήῃ.] Ὁ νεκρὸς πάντα τὴν χρόα σαπήῃ· ἡ Ἀττικὴ σύνταξις.

29. Μελόντων.] Ἀντὶ τοῦ, μελέτωσαν.

30. Πειρήσω.] Πειράσομαι. Ἀλαλκεῖν.] Ἀλεξῆσαι, βοηθῆσαι. Φῦλα.] Ἔθνη, γένη.

31. Ἀρηϊφάτους.] Ἐν πολέμοις πεφονευμένους, ὁ σίδηρος· καὶ γὰρ ὁ σίδηρος, ἄρης.

32. Κεῖται.] Ἀντὶ τοῦ κεῖται. Τελεσφόρον.] Τὸν πάντας πλειόνως· ὅ ἐστι, πλείους καρποὺς φέροντα.

37. Ἐνῆκεν.] Ἐνέβαλεν.

38. Ἀμβροσίην.] Θειότητα.

39. Χρὼς ἔμπεδος.] Τὸ σῶμα ἄφθαρτον.

40. Αὐτὰρ ὁ βῆ.] Ἐζήτηται, διὰ ποίαν αἰτίαν οὐ χρῆται κήρυκι ὁ Ἀχιλλεύς, πρὸς τὸ συγκαλέσαι τοὺς ὄχλους. Ῥητέον οὖν, ὅτι ἔθος ἐστὶν ἀρχαῖον αὐτῷ τοῦτο οὕτως γὰρ καὶ ἐν τῇ α ῥαψῳδίᾳ αὐτὸς Ἀχιλλεὺς συγκαλεῖ· ἄλλως τε καὶ διὰ τὴν χαρὰν μετὰ σπουδῆς συνελθεῖν ἀμύνασθαι, οὐδὲ τοὺς κήρυκας ἀναμείναντες.

N O T Æ.

παῖς σαρξὶν· ἐξ ὧν οἱ σκώληκες τίκτονται· εὐλαὶ δὲ εἴρηνται, παρὰ τὴν εἴλησιν, οἱ σκώληκες· ἐκ τοῦ εἰλῶ τὸ συστρέφω, εἰλὴ καὶ τροπῇ τοῦ ι εἰς υ, εὐλή. Vid. *Lucretii*, l. 5. locum laudatum Dri *Stephens*, ad *Homer*. Ogilbæan.

35. *Μῆνιν ἀποειπὼν*) Quare *Antepenultima* τοῦ ἀποειπὼν producatur, vid. ad φ'. v. 283.

39. *Στάξε κατὰ ῥινῶν*) *Eustath.* fol. 1222. lin. 9. Ἀντὶ τοῦ, Κατὰ ῥινῶν ἤτοι τοῦ δέρματος, ἢ τῶν ἐν αὐτῷ ὀπηλῶν· τινὲς γὰρ, φασὶν, ἔδει κατὰ τῶν ῥινῶν στάξαι τὸ ἀναισθήτως καὶ οὕτω δόξαι μυελίζειν νεκρόν; Ita ille, non leviter deceptus, licet ex *Veteribus*; qui nesciebant hujus Divini Odoris vim; ad quam quidem recipiendam Unus quivis locus potuit sufficere; at *Nares*, locus quovis alio magis probabilis: ut qui *Canalis* esset etiam *Spirituum*, &, *Anhelitu* deficiente, *Divino* huic ἀφθαρσίας προξενητῇ ad *Cerebrum*, & inde ad *Spinam Dorsi*; quo deferri potuit tam *Sancta Salubritas*, etiam Homine tum prorsus cadaveroso.

41. *Σμερδαλέα ἰάχων*) Vid. ad π'. v. 785.

N O T Æ IN SCHOLIA.

27. * *Καὶ τοῦτο διὰ τὸ μέσου*) *Excerpta* MSS. ut & infrà, à * Σαπήῃ, ad finem.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

27. *Σαπήῃ*) γρ. σαπήῃ, MS. CCC.

30. *Ἀλαλκεῖν*) γρ. ἀλαλκέμεν, MS. Barocc. *Oxon*.

32. *Κεῖται*) γρ. κεῖσαι, *Brevia Scholia*.

33. *Τῷδ'*) γρ. τῷ γ', MS. *Barocc.* Oxon.

35. *Ἀποειπὼν*) γρ. ἀπειπών.

Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν,
Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες·
Καὶ μὴν οἱ τότε γ' εἰς ἀγορὴν ἴσαν, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἀπέπαυτ' ἀλεγεινῆς.
Τὼ δὲ δύω σκάζοντε βάτην Ἄρεος θεράποντε,
Τυδείδης τε μενεπτόλεμος, καὶ δῖος Ὀδυσσεύς,
Ἔγχει ἐρειδομένω· ἔτι γὰρ ἔχον ἕλκεα λυγρά·
Κὰδ δὲ μετὰ πρώτῃ ἀγορῇ ἵζοντο κιόντες.
Αὐτὰρ ὁ δεύτατος ἦλθεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Ἕλκος ἔχων· καὶ γὰρ τὸν ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Οὖτα Κόων Ἀντηνορίδης χαλκήρεϊ δουρί.
Αὐτὰρ ἐπειδὴ πάντες ἀολλίσθησαν Ἀχαιοί,
Τοῖσι δ' ἀνιστάμενος μετέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἀτρείδη, ἦ ἄρτι τόδ' ἀμφοτέροισιν ἄρειον
Ἔπλετο, σοὶ καὶ ἐμοὶ, ὅτε νῶΐ περ, ἀχνυμένω κῆρ,
Θυμοβόρῳ ἔριδι μενεήναμεν, εἵνεκα κούρης.

Quique gubernatores, & tenebant clavos navium,
Et promi condi apud naves erant, cibi dispensatores:
Et sane hi tunc ad concionem ibant, quòd Achilles
In conspectum-se-dederat, diù enim pugnâ abstinuerat tristi.
At duo claudicantes ibant Martis famuli,
Tydidesque bellator-stabilis, & nobilis Ulysses,
Hastâ nitentes; adhuc enim habebant vulnera gravia:
In primâ autem concione consederunt profecti.
At ultimus venit Rex virorum Agamemnon,
Vulnus habens: etenim illum in asperâ pugnâ
Vulneraverat Coon Antenorides æratâ hastâ.
Verum postquam omnes congregati sunt Achivi,
Inter eos exurgens locutus est pedibus-celer Achilles,
" Atrida, sanè dudum hoc utrisque utilius
" Foret, tibi & mihi, quandò nos scilicet, dolentes corde,
" Animum-rodente contentione irati fuimus, gratiâ puellæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

43. Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον.] *Ἰστέον, ὅτι τὸ οἱ ἄρθρον ὑποτακτικόν ἐστι, καὶ ἐν τῷ ἔχον ἐξακούεται, καὶ ἐν τῷ ἔσαν· καὶ ὅτι νηῶν οἰήϊα ἔχοντες, ἢ τοὺς κυβερνήτας πάλιν διασαφηνικῶς, ὡς παράλληλα ἔφη· ἢ τοὺς τοιούτους, οἱ νηῶν πηδάλια ἔχουσιν, ὅ ἐστιν ἁπλῶς, κώπας. Οἰήϊα.] Οἴακες, πηδάλια.

44. Ταμίαι.] Οἱ φύλακες τῆς [illegible] τροφῆς.

47. Τὼ δὲ δύω σκάζοντε.] Συλληπτικῶς πέφρακε· μόνος γὰρ ὁ Διομήδης ὤφειλε σκάζειν, κατὰ τὸν ταρσὸν πεπληγμένος· ὁ μέντοι Ὀδυσσεὺς τὴν πλευρὰν, εἰ μὴ κατὰ συμπάθειαν τῶν μερῶν δέξαιτό τις αὐτὸν τοῦτο πεπονθέναι.

49. Ἐρειδομένω.] Ἐπερειδόμενοι, σκηριπτόμενοι.

50. Πρώτῃ ἀγορῇ.] Τῇ προεδρείᾳ.

51. Δεύτατος.] Ἔσχατος.

56. Ἄρειον.] *Βέλτιον, ἄμεινον. Κατ' ἐπερώτησιν ἀναγνωστέον· θέλει γὰρ εἰπεῖν, ὅτι ἄρειον ἀμφοτέροις ὁμονοεῖν ὑπάρχει. *Ἄλλως. Ἀντὶ ἐπερωτήσεως, Ἦ μάλα τοῦτο, ὃ νῦν ὀψὲ ποιοῦμεν, δηλονότι τὸ Ὁμονοεῖν, πολὺ ἂν ἡμῖν ἀμφοτέροις βέλτιον τότε· ἢ φιλονεικεῖν ἐκείνῃ.

NOTÆ.

43. Καὶ ἔχον οἰήϊα νηῶν) *Ultima* τοῦ ἔχον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c. Vid. ad *Var. Lect.*

44. Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες) Vid. *Etymolog.* M. v. Δοτήρ.

46. Ἀπέπαυτ') Vid. suprà, ad σ'. v. 248. ubi hanc *Lectionem* τοῦ ἐπέπαυτ' præferendam probo. Et MS. *Mori*, hic legit, ἐπέπαυτ'.

51. Δεύτατος) *Etymolog.* M. v. Παρὰ τὸ δεύω, καὶ δεύομαι, λείπομαι, γίνεται δεύτερος· καὶ δεύτατος· ὥσπερ ἀπὸ τοῦ φέρω, φέρτερος, καὶ φέρτατος· ὅ ἐστιν, ὁ λειπόμενός τις τῇ τάξει, καὶ μὴ πρῶτος. †Ὃς γὰρ δεύτατος ἦλθεν Ἀχαιῶν· καὶ, *Δεύτερον αὖτ' Ὀδυσῆα ἰδών.

56. Ἄρ τι) Lego omninò ἄρτι. *Nuper*, in hoc loco; ità MS. *Mori* legit, ἦ ἄρτι τόγ'. Quare & ἄρ τι ad *Var. Lect.* relego.

*Iliad. γ'. v. 191. † Odyss. α'. v. 286.

NOTÆ IN SCHOLIA.

43. *Ἰστέον) *Excerpta* MSS.

56. *Βέλτιον, ἄμεινον) *Excerpta* MSS. *Ἄλλως, Ἀντὶ &c. *Eustath.*

VARIÆ LECTIONES.

43. Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ ἔχον οἰήϊα) γρ. οἵ τε κυβερνῆται, οἵ τ' ἔχον οἰήϊα· at mirificè etiam MS. *Barocc.* Oxon. Οἵ τε κυβερνῆται, καὶ οἳ ἔχον *ἤϊα νηῶν, ut mox, Καὶ ταμίαι παρὰ νηυσὶν ἔσαν, σίτοιο δοτῆρες. Aliàs enim τὰ ἤϊα, βρώματα, ut *Iliad.* ν'. v. 103.

46. Ἀπέπαυτ') γρ. ἐπέπαυτ', vid. Not. ad *Text.*

49. Ἕλκεα) γρ. ἄλγεα, MS. Barocc. *Oxon.*

56. Ἦ ἄρ τι τόδ') γρ. ἦ ἄρτι τόγ', MS. *Mori*, & τόγ', MS. Barocc. Oxon.

Τὴν

Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις ἰῷ,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἐγὼν ἑλόμην Λυρνησσὸν ὀλέσσας·
Τῷ κ' οὐ τόσσοι Ἀχαιοὶ ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας,
Δυσμενέων ὑπὸ χερσὶν, ἐμεῦ ἀπομηνίσαντος.
Ἕκτορι μὲν καὶ Τρωσὶ τὸ κέρδιον· αὐτὰρ Ἀχαιοὺς
Δηρὸν ἐμῆς καὶ σῆς ἔριδος μνήσεσθαι ὀΐω.
Ἀλλὰ τὰ μὲν προτετύχθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ,
Θυμὸν ἐνὶ στήθεσσι φίλον δαμάσαντες ἀνάγκῃ.
Νῦν δ' ἤτοι μὲν ἐγὼ παύω χόλον, οὐδέ τί με χρὴ
Ἀσκελέως αἰεὶ μενεαινέμεν· ἀλλ' ἄγε θᾶσσον
Ὄτρυνον πόλεμόνδε καρηκομόωντας Ἀχαιοὺς,
Ὄφρ' ἔτι καὶ Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθὼν,
Αἴ κ' ἐθέλωσ' ἐπὶ νηυσὶν ἰαύειν· ἀλλά τιν' οἴω
Ἀσπασίως αὐτῶν γόνυ κάμψειν, ὅς κε φύγῃσι
Δηΐου ἐκ πολέμοιο ὑπ' ἔγχεος ἡμετέροιο.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐχάρησαν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Μῆνιν ἀπειπόντος μεγαθύμου Πηλεΐωνος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτόθεν ἐξ ἕδρης, οὐδ' ἐν μέσσοισιν ἀναστὰς,
Ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοὶ, θεράποντες Ἄρηος,
Ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν

" Quam utinam in navibus occidisset Diana sagittâ,
" Die illo, quo ego cepi Lyrnessum populatus:
" Tum sane non tot Achivi mordicùs prehendissent immensum solum,
" Hostium manibus-strati, me iram-fovente.
" Hectori quidem & Trojanis hoc utilius: at Achivos
" Diù meæ & tuæ contentionis memores fore puto.
" Sed ea quidem antè acta-esse sinemus, dolentes licet,
" Animo in pectoribus nostro domito necessitate.
" Nunc verò ego sanè impono-finem iræ, neque omninò me par est
" Pertinaciter usque irasci: sed age ocyus
" Hortatibus-concita ad prælium comantes Achivos,
" Ut iterum jam Troum periculum-capiam obvius profectus,
" Num velint apud naves pernoctare: Sed aliquem puto
" Libenter ipsorum genu flexurum esse, qui quidem effugerit
" Ardenti è prælio *fugatus vi* hastæ nostræ.
Sic dixit. Lætati autem sunt benè-ocreati Achivi,
Iram cùm renunciâsset magnanimus Pelides.
Inter hos etiam locutus est rex virorum Agamemnon,
Ex eo ipso loco, à sede, neque in medios prodiens stabat,
" O amici, heroës Danai, famuli Martis,
" Stantem quidem decet vos audire, neque convenit

ΣΧΟΛΙΑ.

60. Λυρνησσόν.] Πόλις τῆς Ὑποπλακίης Θήβης τῆς Κιλικίας.

61. Τῷ κ' οὐ τόσσοι.] Οὕτως ἂν οὐ τοσοῦτοι. Ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.] Ἔδακνον τὴν γῆν ἀναιρεθέντες.

62. *Ἀπομηνίσαντος.] Ἰστέον, ὅτι καὶ ἐνταῦθα σαφῶς αὐξητικὴν ἔχει τὴν ἀπὸ πρόθεσιν· ὃ καὶ ἐπ' ἄλλων μυρίων γίνεται· καὶ ἔστι μὲν ποτὲ Ἀπομηνίσαι, τὴν μῆνιν ἀποθέσθαι· νῦν δὲ, ἀναλαβεῖν, ἢ φυλάσσειν, τὴν μῆνιν· καὶ ἀπὸ, ἀντὶ τοῦ ἐπί.

65. Προτετύχθαι.] Προγεγονέναι.

68. Ἀσκελέως.] Ἄγαν σκληρῶς, ἀμεταστρεπτί. Μενεαινέμεν.] Ὀργίζεσθαι.

71. Ἰαύειν.] Κατευνάζεσθαι.

77. Ἐξ ἕδρης.] Ἐκ τῆς καθέδρας.

79. *Ἑσταότος μὲν καλὸν ἀκουέμεν, οὐδὲ ἔοικεν Ὑββάλλειν.] Εἰδὼς ὁ Ἀγαμέμνων, ὅτι μέλλει θορυβεῖσθαι, ὡς αἴτιος γεγονὼς φθορᾶς τῇ Ἑλληνικῇ στρατιᾷ, ἡσυχίαν ἑαυ-

NOTÆ.

59. Τὴν ὄφελ' ἐν νήεσσι κατακτάμεν Ἄρτεμις) *Eustath.* fol. 1233. lin. 34. Ὅτι δὲ οἱ αἰφνίδιοι θάνατοι τῶν γυναικῶν Ἀρτέμιδι ἐδόκουν ἀνακεῖσθαι, ὡς οἱ τῶν ἀνδρῶν τῷ Ἀπόλλωνι, πολλαχοῦ λέγει ὁ Ποιητής. Vid. ad *Odyss.* γ'. v. 279.

65. Ἐάσομεν) Vid. suprà, ad v. 8.

72. Ἀσπασίως γόνυ κάμψειν) Libentèr in genua se submissurum, Deo gratias agentem; quòd evaserit.

NOTÆ IN SCHOLIA.

62. *Ἀπομηνίσαντος) *Excerpta* MSS. & *Eustath.*

79. *Ἑσταότος) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

65. Ἐάσομεν) γρ. ἐάσωμεν, ut suprà, v. 8.

70. Ἀντίος) γρ. ἄντιον, MS. *Barocc.* Oxon.

72. Κάμψειν) γρ. καμψέμεν.

77. Ἐν μέσσοισιν ἀναστάς) γρ. ἐν μέσσοισι παραστάς, MS. CCC. *Cantabrig.*

79. Ἑσταότος) γρ. ἑσταότας. *Eustath.* fol. 1235. lin. 51. *Ibid.* Ἀκουέμεν) γρ. ἀκούειν, MS Barocc. Ox.

80 Ὑββάλ-

Ὑββάλλειν· χαλεπὸν γάρ, ἐπιστάμενόν περ ἐόντα.
Ἀνδρῶν δ' ἐν πολλῷ ὁμάδῳ πῶς κέν τις ἀκούσαι,
Ἢ εἴποι; βλάβεται δέ, λιγύς περ ἐὼν ἀγορητής.
Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι· αὐτὰρ οἱ ἄλλοι
Σύνθεσθ', Ἀργεῖοι, μῦθόν τ' εὖ γνῶτε ἕκαστος.
Πολλάκι δή μοι τοῦτον Ἀχαιοὶ μῦθον ἔειπον,
Καί τέ με νεικείεσκον· ἐγὼ δ' οὐκ αἴτιός εἰμι,
Ἀλλὰ Ζεύς, καὶ Μοῖρα, καὶ ἠεροφοῖτις Ἐριννύς,
Οἵ τε μοὶ εἰν ἀγορῇ φρεσὶν ἔμβαλον ἄγριον ἄτην,
Ἤματι τῷ, ὅτ' Ἀχιλλῆος γέρας αὐτὸς ἀπηύρων.
Ἀλλὰ τί κεν ῥέξαιμι; θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ·
Πρέσβα Διὸς θυγάτηρ Ἄτη, ἣ πάντας ἀᾶται,
Οὐλομένη, τῆς μέν θ' ἁπαλοὶ πόδες· οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει
Πίλναται, ἀλλ' ἄρα ἥγε κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει,
Βλάπτουσ' ἀνθρώπους· κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησε.

" Interpellare: grave enim, peritus licèt fuerit.
" Virorum a. in magnâ turbâ tumultuante, quomodo quis audire possit,
" Vel dicere? Impeditur etenim, canorus licèt sit concionator.
" Ad Pelidem quidem ego orationem habebo: sed vos cæteri
" Mecum recolite, Argivi, sermonémque diligenter cognoscite quisque.
" Sæpe utique mihi hunc Achivi sermonem dixerunt,
" Et mihi convitiati sunt: ego autem non in-causâ sum,
" Sed Jupiter, & Fatum, & per-tenebras-vagans Erinnys,
" Qui mihi in concilio *tum* mentibus injecerunt sævam noxam,
" Die illo, quo Achillis præmium ipse abstuli.
" Sed quid facerem? Deus omnia perficit.
" Veneranda Jovis filia Ate, *Noxa*, quæ omnes noxâ-afficit,
" Perniciosa, hujus quidem molles pedes: non enim ad solum
" Appropinquat, sed illa sanè per virorum capita incedit,
" Lædens homines: alterum enim saltem *concertantium* malo-irretit.

ΣΧΟΛΙΑ.

τὸ ἀνθυποσκευάζει, λέγων, δύσκολον εἶναι ἐν πολλῷ θορύβῳ διαλέγεσθαι· ἔνιοι δὲ καθεζόμενον τὸν Ἀγαμέμνονα ὑπενόησαν δημηγορεῖν. Ἑσταότος.] Ἱσταμένου εἰς μέσον.

80. Ὑββάλλειν.] Ὑποκρούειν, ἐμποδίζειν τὸν λέγοντα, * ἀντὶ τοῦ, τὴν δημηγορίαν ἀποκοπτεῖν· πρὸς δὲ κακῶς ἤκουσε, τὸ δὲ ὑπεῖρξ λέγειν. Ἐπιστάμενον.] Ἔμπειρον.

82. Βλάβεται δέ.] Ἐμποδίζεται, βλάπτεται.

83. Πηλείδῃ μὲν ἐγὼν ἐνδείξομαι.] Οἷον, τὴν ἀπόδειξιν τῶν λόγων πρὸς Ἀχιλλέα ποιήσομαι φανερῶς· ἢ ἀπολογήσομαι.

84. Σύνθεσθ', Ἀργεῖοι.] Οἱ δὲ λοιποὶ ἀκούσαντες, * κατὰ νοῦν λάβετε, καὶ εἴπατε τοῖς μὴ ἀκούσασιν.

87. Ἠεροφοῖτις.] Ἡ διὰ τοῦ σκότους φοιτῶσα· ἢ ἀεροπόρος, ἢ ἡ ἀπεριοράτως φοιτῶσα, καὶ ἐπερχομένη, ὡς τιμωρὸς τῶν ἀδικημάτων· ἔστι δὲ καταχθονία δαίμων, ἡ Ἐριννύς· οἷον, ἡ διερευνῶσα τὰ ἐν ταῖς πράξεσιν ἔργα.

90. Θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ.] Θεὸς γὰρ πᾶσι τοῖς στρατευομένοις τέλος ἐπάγει.

91. Πρέσβα.] Ἔντιμος. Ἀᾶται.] Βλάπτει.

92. * Ἁπαλοὶ πόδες.] Οὐκ ἀκουσθεῖσα φοιτῶσα. Οὐ γὰρ ἐπ' οὔδει Πίλναται.] Οὐ γὰρ προσπελάζει τῇ γῇ.

93. Κατ' ἀνδρῶν κράατα βαίνει.] Κατὰ τὰς τῶν ἀνθρώπων κεφαλὰς ἐπιβαίνει.

94. Κατὰ δ' οὖν ἕτερόν γε πέδησεν.] Ἕνα γοῦν τινα ἔβλαψεν, ὅτι μὴ πολλούς. * Οὐκ ἐμὲ μόνον· ἀλλὰ καὶ ἄλλους· ἤ, δυοῖν, τὸν ἕτερον.

NOTÆ.

84. Σύνθεσθ', Ἀργεῖοι) Hoc est, ἐν θυμῷ συνθέσθε· ut suprà, Α. v. 44. Τοῦδ' Ἕλενος, Πριάμοιο φίλος παῖς, σύνθετο θυμῷ Βουλήν. Ità, Odyss. Α. v. 328. Τοῦ δ' ὑπερωϊόθεν φρεσὶ σύνθετο θέσπιν ἀοιδήν.

87. Ἀλλὰ Ζεύς) Ità Mortales sua mala ad Deũ malè solent referre; ut notamus, *Prælect.* ad Odyss. Α. v. 32. *Pindarus* rectè, Ζεὺς ὀψιμέδων, ὃς ἅπαντα δέρκεται, οὐκ αἴτιος θνατοῖς μεγάλων ἀχέων· ἀλλ' ἐν μέσῳ κεῖται κιχεῖν πᾶσιν ἀνθρώποις Δίκας ὁσίας, ἁγνᾶς, Εὐνομίας ἀκόλουθον, καὶ πινυτᾶς Θέμιδος· ὀλβίων παῖδες, οἵ νιν εὑρίσκουσι σύνοικον. *Ibid.* Ἠεροφοῖτις Ἐριννύς) Præter *Brevia Scholia*, vid. ad Ι. v. 567.

90. Θεὸς διὰ πάντα τελευτᾷ) *Eustath.* fol. 1236. lin. 25. Οἱ δὲ Παλαιοί φασιν, ὅτι Ἑλλάνικος ὑφ' ἓν ἀνέγνωσε, Θεόσδια, ὡς λέγων τὰ θέσφατα, καὶ τοῦτ', ὅτι τὰ θέσφατα πάντως τελειοῦται, καὶ οὐ διαπίπτουσι· ἢ μᾶλλον, ὅτι πλείονα τὰ ἐκ θεοῦ ἡ εὐθὺς ἐπιφερομένη Διὸς θυγάτηρ Ἄτη.

NOTÆ IN SCHOLIA.

80. * Ἀντὶ τοῦ, τὴν δημηγορίαν ἀποκοπτεῖν, *Excerpta* MSS.

84. * Κατὰ νοῦν λάβετε, &c. *Excerpta* MSS.

92. * Ἁπαλοὶ &c. *Excerpta* MSS.

94. * Οὐκ ἐμὲ μόνον, &c. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

80. Ὑββάλλειν) γρ. ὑββάλλειν, cum *Leni*, Αἰολικῶς, *Eustath.* fol. 1235. lin. 32.

90. Θεὸς διά) γρ. θέσδια, *Eustath.* ut in Not. ad *Textum.*

91. Ἄτη) γρ. αὕτη, MS. Barocc. Oxon.

92. Τῆς) γρ. τῇ, MS. Barocc. Oxon.

94. Ἕτερόν γε πέδησε) γρ. ἕτερόν γ' ἐπέδησε, MS. Barocc. Oxon. & *Eustath.* fol. 1237. lin. 10.

Καὶ γάρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο, τόν περ ἄριστον
Ἀνδρῶν ἠδὲ θεῶν φάσ' ἔμμεναι· ἀλλ' ἄρα καὶ τὸν
Ἥρη, θῆλυς ἐοῦσα, δολοφροσύνῃς ἀπάτησεν,
Ἤματι τῷ, ὅτ' ἔμελλε βίην Ἡρακληείην
Ἀλκμήνη τέξεσθαι ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.
Ἤτοι ὅγ' εὐχόμενος μετέφη πάντεσσι θεοῖσι,
Κέκλυτέ μευ, πάντες τε θεοὶ, πᾶσαί τε θέαιναι,
Ὄφρ' εἴπω, τά με θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἀνώγει·
Σήμερον ἄνδρα φόωσδε μογοστόκος Εἰλείθυια
Ἐκφανεῖ, ὃς πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξει,
Τῶν ἀνδρῶν γενεῆς, οἵ θ' αἵματος ἐξ ἐμεῦ εἰσί.
Τὸν δὲ δολοφρονέουσα προσηύδα πότνια Ἥρη·
Ψευστήσεις, οὐδ' αὖτε τέλος μύθῳ ἐπιθήσεις.
Εἰ δ' ἄγε, νῦν μοι ὄμοσσον, Ὀλύμπιε, καρτερὸν ὅρκον,
Ἦ μὲν τὸν πάντεσσι περικτιόνεσσιν ἀνάξειν,
Ὅς κεν ἐπ' ἤματι τῷδε πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικὸς
Τῶν ἀνδρῶν, οἳ σῆς ἐξ αἵματός εἰσι γενέθλης.
Ὣς ἔφατο· Ζεὺς δ' οὔτι δολοφροσύνην ἐνόησεν,
Ἀλλ' ὄμοσεν μέγαν ὅρκον, ἔπειτα δὲ πολλὸν ἀάσθη·
Ἥρη δ' ἀΐξασα λίπεν ῥίον Οὐλύμποιο,
Καρπαλίμως δ' ἵκετ' Ἄργος Ἀχαιϊκόν, ἔνθ' ἄρα ᾔδη
Ἰφθίμην ἄλοχον Σθενέλου Περσηϊάδαο·

" Etenim jam olim Jovem læsit, quem tamen potentissimum
" Hominum & deorum dicunt esse: sed sane etiam hunc
" Juno, fœmina licèt, dolis decepit,
" Die illo, quo erat vim Herculeam
" Alcmena paritura pulchris-cinctâ-muris in Thebe.
" Ille sane glorians dixerat inter omnes deos,
" Auscultate mihi, omnésque dii, omnésque deæ,
" Ut dicam, quæ me animus in pectoribus jubet:
" Hodie virum in-lucem partuum-doloris præses Ilithya
" Edet, qui omnibus finitimis imperabit,
" Eorum hominum ex genere, qui sanguine ex meo sunt.
" Hunc dolos-meditans allocuta est veneranda Juno,
" Mentieris, neque finem sermoni impones:
" Sed age, nunc mihi jura, Olympie, firmum jusjurandum,
" Pro certo eum omnibus finitimis imperaturum,
" Quisquis die hoc ceciderit intra pedes mulieris
" Eorum hominum, qui tui ex sanguine sunt generis.
" Sic dixit. Jupiter autem neutiquam fraudem consideravit,
" Sed juravit magnum juramentum, deinde verò magnũ malũ accepit:
" Juno igitur impetu-facto reliquit verticem Olympi,
" Statimque pervenit Argos Achaicũ, ubi utique nôrat
" Generosam uxorem Stheneli Perseidæ:

ΣΧΟΛΙΑ.

95. Ἀάσατο.] Ἔβλαψεν ἡ Ἄτη.
97. Θῆλυς.] Θήλεια.
99. Ἐϋστεφάνῳ ἐνὶ Θήβῃ.] Καλοτειχισμένῃ, μεταφορικῶς, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀμφίονος καὶ Ζήθου αὐτὴν τετειχίσθαι.
103. Μογοστόκος.] Ἡ περὶ τὰς τικτούσας κοπιῶσα, ἢ ἡ τοὺς μόγους ἐπικουφίζουσα τῶν τικτουσῶν.
104. Περικτιόνεσσι.] Περιοίκοις.
105. Αἵματος.] Ἀντὶ τοῦ, σπέρματος, γένους.
107. Ψευστήσεις.] Ψεύσῃ.
110. Πέσῃ μετὰ ποσσὶ γυναικός.] Γεννηθῇ, ἀπὸ τοῦ παρακολουθοῦντος.
113. Ἀάσθη.] Ἠπατήθη.
114. Ῥίον.] Ὄρος ἀκρωτήριον.
116. Ἰφθίμην ἄλοχον.] Τὴν * Σθενέλου γυναῖκα. Ἰφθίμην λέγει ἐπιθετικῶς, ἀντὶ τοῦ ἀγαθήν· τὸ γὰρ κύριον αὐτῆς ὄνομα ἦν * Νικίππη.

NOTÆ.

95. Καὶ γὰρ δή νύ ποτε Ζῆν' ἄσατο) Vid. ad λ'. v. 340. & ad ι. v. 533.

99. Ἀλκμήνη τέξεσθαι) De *Alcmena* Partu, *Junonis* fraude, postposito, & *Nicippa*, *Stheneli* Uxoris, præproperato, Interpretes ad hunc *Homeri* locum, & *Eustathius* præcipuè; licet Nemo accuratiùs, quàm ipse Poeta hoc in loco. Vid. *Br. Schol.* mox ad v. 119.

NOTÆ IN SCHOLIA.

116. * Τὴν Σθενέλου) Ità emendo, pro Θεσσαλοῦ, ex ipso Poetâ, mox, v. 123. Εὐρυσθεὺς Σθενέλοιο πάϊς.

VARIÆ LECTIONES.

95. Καὶ γὰρ δή νυ ποτὶ Ζῆν' ἄσατο) γρ. ἐ γὰρ δή ποτε Ζῆν' ἀάσατο, *Eustath.* fol. 1236. lin. 32. vid. ad λ'. v. 340. *Ibid.* Ἄσατο) γρ. ἄσατο, MS. CCC.
97. Δολοφροσύνῃς) γρ. δολοφροσύνῃσ'.
102. Στήθεσσιν ἀνώγει) γρ. στήθεσσι κελεύει, MS. CCC.
109. Ἦ μὲν) γρ. ἦ μὴν, at malè, ἢ μὲν, MS. *Mori*.
115. Ἤιδη) γρ. ᾔδει.

Ἡ

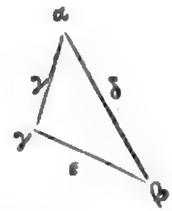
Ἡ δ' ἐκύει φίλον υἱόν, ὁ δ' ἕβδομος εἱστήκει μείς· | "Ea verò gestabat-utero charum filium, septimo ineunte mense.
Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε, καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα· | "Eduxit tamen in-lucē, nondum licet assecutum justū mensium numerū:
Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον, σχέθε δ' Εἰλειθυίας· | "Alcmenæ verò inhibuit partum, & distulit Lucinam:

ΣΧΟΛΙΑ.

117. Ἐκύει.] Κατὰ γαστρὸς εἶχε. Μείς.] Καὶ μήν. Αἰολικῶς· ὥσπερ ῥίς, ῥινός· καὶ θίς, θινός· οὕτω καὶ μείς, μηνός. κλιθήσεται, κατὰ τὴν ἀναλογίαν.

118. Ἠλιτόμηνον.] Διαμαρτηκότα τῶν πλειόνων μηνῶν· τῶν ἐννέα μηνῶν· ἑπταμηνιαῖον· τὸν Εὐρυσθέα ἤγουν ἀλιτὸν ὄντα, τὸ ἀποτυχεῖν.

119. Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε.] Ζεὺς, μιγεὶς τῇ Ἠλεκτρύωνος Ἀλκμήνῃ, ὃν τρόπον εἴρηται ἐν τῇ ξ', ἴσχυσεν κατέστησεν· μελλούσης δὲ τίκτειν, ὤμοσεν ἐν θεοῖς τὸν ἐκείνῃ τῇ ἡμέρᾳ γεννηθέντα τῶν ἐξ αὐτοῦ βασιλεύσειν. Ἥρα δὲ, ζηλοτύπως διαπιστεύσασα, τὰς μὲν Ἀλκμήνης ὠδῖνας ἐπέσχεν· Ἀντιβίαν δὲ, ἥν τινες * Νικίππην εἶπον, τὴν Σθενέλου γυναῖκα κυοφοροῦσαν, Εὐρυσθέα ἑπτάμηνον τεκεῖν ἐποίησεν· ὅθεν καὶ τὰ ἑπτάμηνα γεννώμενα, τρέφεσθαι ἐπισυμβαίνει... βασιλεὺς δὲ ὢν Εὐρυσθεὺς, Ἡρακλεῖ τοὺς ἄθλους ἐπέταξεν, ὃς πληρώσας καθὼς τὰς Ἀθηνᾶς καὶ Ἀπόλλωνος ὑποθήκας, ἀθανασίας μετέλαβεν. Πῶς τὰ ἑπτάμηνα ζωογονοῦνται; τὰ δὲ ὀκτάμηνα οὔ; καὶ λέγουσιν, τρεῖς κινήσεις ἔχειν τὸ βρέφος ἐν τῇ γαστρί· τὴν καθ' ὃ μῆνα, καθ' ἣν τὰς φυσικὰς ἐμφανεῖ κινήσεις, καὶ *ἔτι τὴν κατὰ ἕβδομον, καθ' ἣν ἔχει κίνησιν τῆς εἰς φῶς προόδου· ἀλλ' ἡ μήτηρ ἀδυνατεῖ καὶ ἀωρὸς ἐστιν ἀποβαλεῖν· διὰ τοῦτο γίνεται· καὶ ἑτέρα κίνησις κατὰ τὸν θ'. καθ' ἣν ἔχει πρὸς δυνάμεως καὶ ἡ μήτηρ ἀποβαλεῖν αὐτό· αἱ δὲ κινήσεις τοιαῦται εἰς δ'. εἶθ' οὕτως εἰς τρεῖς, ὡς εὐθυτέρας εἶπε εἰς δύο μῆνας· ὡς ἐπὶ εὐθυτέρας· ἐξ ὧν ἀποτελεῖται τὸ ἐννεάμηνον· ὥστε ἔχουσι καὶ αἱ ὀπίσω ἀποτελεῖν, ἀμφότερα, καὶ ἀποβολὴν τῆς μητρὸς, καθ' ἣν ἀποδείκνυσι ἡ μήτηρ, ὅθεν ξηρανθῇ τὸ μεταξὺ τῆς μητρὸς καὶ τῆς ὀπίσω λεγόμενον † πορμάτιον· εἰς τέσσαρα τῶν ἑβδόμων μηνῶν. ἐπεὶ ἔχει κίνησιν τῆς εἰς φῶς προόδου. εἰ γίνεται τοῦτο, καλεῖ μὲν ἡ μήτηρ, τὸ δὲ βρέφος σώζεται· κατὰ δὲ τὸν ἕ. ὄν, * συνεχὴς κινήσεως οὔσης πρὸς τὸν θ', καὶ διακοπτούσης ἐκείνης, ἀπόλλυται τὸ κυοφορούμενον, καὶ πολλάκις καὶ ἡ μήτηρ· εἰς γὰρ τὴν συνεχῆ κίνησιν εἰ γίνεται τρώσεις, ἐπιπλέον βλάπτει, καὶ δῆλον ἐκ τῆς φλεβοτομίας· οἱ δὲ Πυθαγόρειοι καὶ μαθηματικῶς, ὥστε ἀριθμητικῶς, τὴν αἰτίαν ὑποδιδάσκουσι, λέγοντες· ἐκκείσθω τρίγωνον σκαληνὸν τὸ α, β, γ, ἔχον τὴν μὲν α, β, μονάδων δ· τὴν δὲ β, γ, μονάδων ε· τὴν δὲ α, γ, μονάδων γ. φανερὸν ὅτι κατὰ τὰς Πυθαγορείας ὁ μὲν γ, καὶ ὁ ε, ἄρρενες, ὡς περιττοί· ὁ δὲ δ, θῆλυς, ὡς ἄρτιος πολυπλασιασθέντων ὁ δ ἐπὶ τὸν ε, γίνεται κ' καὶ ὁ ε, ἐφ' ἑαυτὸν κ ε, ὁμοῦ μ ε' τοῦτο ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ

ΝΟΤÆ.

† Forte legendum, πορμάτιον.

117. Εἱστήκει μείς) Hinc *Anacreon*, v. 1085. Μεὶς μὲν δὴ Ποσιδηϊὼν Ἕστηκεν.

118. Ἐκ δ' ἄγαγε πρὸ φόωσδε. καὶ ἠλιτόμηνον ἐόντα) *Septimestres* Partus *Græcis* dicuntur ἑπταμηνιαῖοι, *Octomestres*, ὀκταμηνιαῖοι. Quòd *Septimestres* autem Partus sint *Vitales*; *Octimestres* verò non item, videsis, præter *Br. Schol.* ad v. 119. *Plinium*, & *Censorinum*, c. 7. 8. 9. &c. *A. Gelli* Noct. Attic. l. 3. c. 16. *Hippocratem*, de Pueri Fœtúsve naturâ, *Plutarchum*, de *Philosophorum* Placitis, l. 5. c. 18. *Macrobium*, de Somnio *Scipionis*, l. 1. c. 6. *Ciceronem*, ad Atticum l. 10. Epistol. ult. *Fernelium*, Physiologiæ, l. 7. c. 11. *Ausonium*, de ratione Puerperii maturi. *Georgius Wharton*, Eques, Medicus, & Astrologus insignis, "*Septimus Mensis Vitalis* est, non ex "causâ *Astrali*, verùm ex præsenti innato Robore "tam *Matris*, quàm *Embryi*, præcipuè ex illius præ- "cocitate, vigore, & maturitate, ex mollitudine & "teneritudine Membranarum, Ligamentorum, aliarúmque partium facilè cedentium; prætereà ex "Agilitate, Aptitudinéque ad quærendum plus nu- "tritionis & spatium amplius, tum magis se prorī- "pientis, minoris quàm sit jam molis, majori "cum facilitate & successu. Adeò Medici peritis- "simi hujus ætatis, & omnium priorum, hunc *Par-* "*tum*, semper æstimabant *Naturalem*, & optimi "Jurisconsulti, *Legitimum*. Vid. quæ *Joach. Kuhnius* notat, ad *Pausaniæ* Laconic. l. 3. cap. VII. fol. 221. Proverbium, *Felicibus etiam* Trimestres *Liberi*. Vid. etiam *Etymolog.* M. v. Ἠλιτόμηνος.

119. Ἀλκμήνης δ' ἀπέπαυσε τόκον· σχέθε δ' Εἰλειθυίας) *Lucina*, *Junonis* Imperio subjecta, impediebatur; nè nunc *Alcmenæ* adesset. Nec per, *Dolores*, vertendum, nam eos paulò intensiores par est credere; at per *Lucinam*, Parturientium adjutricem; quam secum coúsque *Juno* detinuerat.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Et in ipso fine * Νικίππη, pro Ἀδικίππη, legendum pronuntio; de *Eurysthei* enim Parentibus hæc *Apollodorus*, Biblioth. l. 2. c. 4. §. 5. pag. 90. Σθενέλου δὲ καὶ Νικίππης, Ἀλκυόνη, καὶ Μέδουσα· ὕστερον δὲ καὶ Εὐρυσθεὺς ἐγένετο· ὃς καὶ Μυκηνῶν ἐβασίλευσεν. Et licet hæc ipsa *Scholia*, infrà, ad v. 119. Ἀντιβίαν, ἢ Ἀδικίππην, repetere videantur; cave, nè credas: Nam *Aldina* Editio ibi certè Νικίππην legit, utcunque & illa in hoc loco sit corrupta.

119. * Νικίππη) Ità pro * Ἀδικίππην lego, ex

VARIÆ LECTIONES.

118. Πρὸ φόωσδε) γρ. προφόωσδε.

120 Αὐτὴ

Αὐτὴ δ' ἀγγελέουσα, Δία Κρονίωνα προσηύδα,
Ζεῦ πάτερ, ἀργικέραυνε, ἔπος τί τοι ἐν φρεσὶ θήσω·
Ἤδη ἀνὴρ γέγον' ἐσθλὸς, ὃς Ἀργείοισιν ἀνάξει,
Εὐρυσθεὺς, Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο,
Σὸν γένος· οὔ οἱ ἀεικὲς ἀνασσέμεν Ἀργείοισιν.
Ὣς φάτο· τὸν δ' ἄχος ὀξὺ κατὰ φρένα τύψε βαθεῖαν·
Αὐτίκα δ' εἷλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο,
Χωόμενος φρεσὶν ᾗσι, καὶ ὤμοσε καρτερὸν ὅρκον,
Μήποτ' ἐς Οὔλυμπόν τε καὶ οὐρανὸν ἀστερόεντα
Αὖτις ἐλεύσεσθαι Ἄτην, ἣ πάντας ἀᾶται.
Ὣς εἰπὼν, ἔρριψεν ἀπ' οὐρανοῦ ἀστερόεντος,
Χειρὶ περιστρέψας· τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων.
Τὴν αἰεὶ στενάχεσχ', ὅθ' ἑὸν φίλον υἱὸν ὁρῷτο,
Ἔργον ἀεικὲς ἔχοντα, ὑπ' Εὐρυσθῆος ἀέθλων.
Ὣς καὶ ἐγὼν, ὅτε δ' αὖτε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ
Ἀργείους ὀλέεσκεν ἐπὶ πρυμνῇσι νέεσσιν,

" Ipsa itaque renunciatura factum, Jovem Saturnium allocuta est,
" Jupiter pater, rutili-fulminis-missor, rem quandã tibi in mentes ponã:
" Jamjam vir natus est nobilis, qui Argivis imperabit,
" Eurystheus, Stheneli filius Perseidæ,
" Tuum genus: non ei indignum *est* imperare Argivis.
" Sic dixit. Eum verò dolor acutus mentem ferit profundam:
" Ilicò autem corripuit Aten per caput nitentibus-capillis-ornatum,
" Iratus animo suo, & juravit firmum juramentum,
" Nunquam in Olympúmque & cœlum stellatum
" Redituram Aten, quæ omnibus noxam infert.
" Sic fatus, jecit *eam* à cœlo stellato,
" Manu circumrotatam: statim autem pervenit ad opera hominum.
" Hujus-operâ semper ingemiscebat, quandò suum charũ filium videret,
" Opus indignum sustinentem, sub Eurysthei laboribus.
" Sic & ego, quando nempè ingens pugnam-expeditè-ciens Hector
" Argivos perdebat ad puppes navium,

ΣΧΟΛΙΑ.

διὰ τοῦ τριγώνου, ἤτοι τὸν ε, γίνονται σ α, ἃ περιέχουσι χρόνον μηνῶν θ'. πάλιν τὸ δ ἐπὶ τὸ ε, γίνονται κ. τὸ γ ἐπὶ τὸ ι, γίνον(ται) ι, ὁμοῦ λ ι· ταῦτα ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τοῦ τριγώνου τὸ ς, ὁμοῦ σ ι· ἃ περιέχουσι χρόνον μηνῶν ζ. πάλιν, τὸν γ ἐπὶ τὸν ε, γίνονται ιε· ἐφ' ἑαυτὸν γίνονται κε, ὁμοῦ μ'. ταῦτα ἐπὶ τὸ ἥμισυ τοῦ ἐμβαδοῦ τὸ ς γίνονται σ μ' καὶ περιέχουσι χρόνον μηνῶν η' ἐπεὶ οὖν μόνον ἐπὶ τοῦ θ', καὶ ζ, κατὰ φυσικὴν συμπλοκὴν ἄρρενος, καὶ θήλεος τοῦ ε, καὶ δ, καὶ γ, οἱ ἀριθμοὶ τοῦ ζ καὶ θ γίνον(ται), εἰκότως τὰ οὕτω τικτόμενα ζωογονεῖται· ἐπὶ δὲ τοῦ η μηνῶν, οὐ φαίνε(ται) ἄρρενος συμπλοκὴ πρὸς τὸ θῆλυ· οὔτε γὰρ ὁ ε, οὔτε ὁ γ γίνον(ται) ἐπὶ τὸ δ, ὅς ἐστι θῆλυς· εἰκότως οὖν παρὰ φύσιν οὔσης τῆς συμπλοκῆς, οὐ ζωογονεῖ(ται) τὰ τικτόμενα.

121. Ἀργικέραυνε] Λαμπρὸν ἔχων κεραυνὸν, ἢ ταχύν.

123. Σθενέλοιο πάϊς Περσηϊάδαο.] * Εὐρυσθεύς· ἦν γὰρ Περσέως ἔκγονος, ὅθεν Περσηϊάδην αὐτόν φησι.

124. Οὔ οἱ ἀεικές.] Οὐ δεινὸν, καὶ ἀεικὲς, καὶ ἀπεικός· καὶ οὐ χαλεπὸν αὐτῷ.

126. Αὐτίκα δ' εἷλ' Ἄτην κεφαλῆς λιπαροπλοκάμοιο] Ἀφείλετο δὲ ἐκ τοῦ αὐτοῦ βαθυπλοκάμου κεφαλῆς τὴν Ἄτην· οἱ δὲ, ἐκ τῆς ἠλειμμένους πλοκάμους ἐχούσης.

127. Καρτερὸν ὅρκον] Τὸ Στυγὸς ὕδωρ· τὴν Στύγα, Ὠκεανοῦ παῖδα οὖσαν, καὶ αὐτὴν πρεσβυτάτην τῶν ἀδελφῶν, μετὰ τὴν τῶν οὐρανίων θεῶν μάχην, τῶν λεγομένων Τιτάνων, εἶναι συνέβη διὰ τήνδε τὴν αἰτίαν· οἱ περὶ Κρόνον Οὐρανοῦ παῖδες, ἀρχαῖοι Τιτᾶνες, τοῖς ἀμφὶ τὸν Δία νεωτέροις θεοῖς πόλεμον ἤρξαντο, καὶ Διὸς συμμάχους ἀγείροντος, ἡ Στὺξ πρώτη πάντων σὺν τοῖς παισὶν αὐτῆς παρεγένετο· δι' ὃ ἐξόχως αὐτὴν ἐτίμησαν οἱ περὶ τὸν Δία θεοί· καὶ τὸ ὕδωρ αὐτῆς, τὸ ἐν ᾅδου πηγῆς, θεῶν ὅρκον ἐποίησαν.

131. Τάχα.] Ταχέως.

NOTÆ.

131. *Τάχα δ' ἵκετο ἔργ' ἀνθρώπων*) Confer locum *Apocalyps.* c. 12. v. 12. Οὐαὶ τοῖς κατοικοῦσι τὴν γῆν καὶ τὴν θάλασσαν· ὅτι κατέβη ὁ Διάβολος πρὸς ὑμᾶς ἔχων θυμὸν μέγαν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

Aldinâ editione, ut ad v. 116. ut & * ἐπὶ τὸν, pro τὸν ἐπί. Quod ex *Antexegemat. Christophori Rufi*, in Face Artium *Jani Gruteri*, tantâ mole laudatur, ab Editt. *Cantabr.* nihil ad Rhombum; nec enim in *Scholiastæ* dictis mendum est: quarè fallitur & ipse *Rufus*, & illius *Exscriptores*; cùm Sensus loci sit hic, Κατὰ δὲ τὸν η μῆνα, συνεχοῦς κινήσεως οὔσης πρὸς τὸν θ, καὶ διακοπείσης ἐκείνης, ἀπόλλυ(ται) &c. In *Octavo* autem Mense, Embryo existente, à quo continuus esset motus usque ad *Nonum*, & interciso illo motu & abrupto, perit Fœtus, sæpè etiam & Mater. Verba, * τὸν δὲ α, γ, μονάδων γ'. rectè adsunt, ut ex *Diagramate* constat.

123. * Εὐρυσθεύς) Pro Εὐρυσθέως, emendo; ut & ἔκγονος, pro ἔγγονος.

VARIÆ LECTIONES.

126. Λιπαροπλοκάμοιο) γρ. λιπαροκρηδέμνοιο.

133. Ὑπ' Εὐρυσθῆος) γρ. πρὸς Εὐρυσθῆος, MS. CCC.

Οὐ δυνάμην λελαθέσθ' ἄτης, ᾗ πρῶτον ἀάσθην.
Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεύς,
* Ἢ οἴνῳ μεθύων· ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί·
Ἂψ ἐθέλω ἀρέσαι, δόμεναί τ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' ὄρσευ πόλεμόνδε, καὶ ἄλλους ὄρνυθι λαούς·
Δῶρα δ' ἐγὼν ὅδε πάντα παρασχεῖν, ὅσσα τοι ἐλθὼν
Χθιζὸς ἐνὶ κλισίῃσιν ὑπέσχετο δῖος Ὀδυσσεύς.
Εἰ δ' ἐθέλῃς, ἐπίμεινον, ἐπειγόμενός περ Ἄρηος·
Δῶρα δέ τοι θεράποντες, ἐμῆς παρὰ νηὸς ἑλόντες,
Οἴσουσ', ὄφρα ἴδηαι, ὅ τοι μενοεικέα δώσω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἀτρεΐδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Δῶρα μὲν αἴκ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν, ὡς ἐπιεικές,
Ἦτ' ἐχέμεν, πάρα σοί· νῦν δὲ μνησώμεθα χάρμης
Αἶψα μάλ'· οὐ γὰρ χρὴ κλοτοπεύειν ἐνθάδ' ἐόντας,
Οὐδὲ διατρίβειν· ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον·
Ὥς κέ τις αὖτ' Ἀχιλῆα μετὰ πρώτοισιν ἴδηαι
Ἔγχεϊ χαλκείῳ Τρώων ὀλέκοντα φάλαγγας·

" Non poteram oblivisci noxæ, quâ semel læsus fueram.
" At postquam noxam-concepi, (& meas mentes eripuit Jupiter)
* Seu Vino ebrius; seu me læserint Dii ipsi;
" Iterum volo mederi, daréque infinita dona.
" At exurge ad pugnam capessendam, & cæteras excita copias:
" Dona etenim ego ipse omnia præbebo, quæcunque tibi profectus
" Pridianus in tentoriis promisit nobilis Ulysses.
" Sin vis, expecta, festinans licet ad certamen:
" Dona enim tibi ministri, meâ ex nave sumpta,
" Ferent, ut videas, quòd tibi animum-placantia dabo.
Hunc respondens allocutus est pedibus velox Achilles,
" Atride gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
" Dona quidem si vis præbere, ut æquum est,
" Vel retinere, in tuâ potestate est: nunc verò recordemur prælii
" Statim prorsus: non enim decet verbis-tempus terere hìc manentes,
" Neque moras trahere. Adhuc enim magnum opus infectum:
" Ut aliquis utique rursus Achillem inter primos videat
" Hastâ æreâ Trojanorum perdentem phalangas:

ΣΧΟΛΙΑ.

138. Ἀρέσαι.] Φιλοποιήσασθαι, ἁρμόσασθαι.

141. *Χθιζός.] Πρόχθιζος, πρώην, ἢ προχθές· *ἄλλως. Χθιζός.] Τῇ νυκτὶ τῆς ἡμέρας χθές· οὐ γὰρ ἄλλως τὸ χθὲς ἐμφανίσει.

147. Δῶρα μὲν αἴκ' ἐθέλῃσθα παρασχέμεν.] Τὰ μὲν δῶρα εἴτε θέλεις παρασχεῖν, εἴτε καὶ παρ' ἑαυτῷ ἔχειν, ἐν σοί ἐστι.

148. Πάρα σοι] Πάρεστι σοί.

149. *Κλοτοπεύειν.] Ἤτοι ὑποκλέπτειν αὐτοὺς τῆς μάχης ἐν τοῖς λόγοις· ἢ, ἑτέρου τινὸς ἐπιθυμεῖν.

150. Διατρίβειν.] Χρονοτριβεῖν, παρέλκειν. Ἔτι γὰρ μέγα ἔργον ἄρεκτον.] Ἀτελείωτον, ἄπρακτον· ἔτι γὰρ περὶ τοῦ Πατρόκλου ταφῆς λέγει, ἢ τοῦ Ἕκτορος ἀναιρέσεως.

NOTÆ.

137. Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην) *Eustath.* fol 1240. lin. 15. & fol. 1270. lin. 45. Ἔνθα κατὰ τὴν παράδοσιν τῶν Παλαιῶν, μετὰ τὸν στίχον τοῦτον, Ἀλλ' ἐπεὶ ἀασάμην, προσέταξε Διοσκουρίδης, ὁ Ἰσοκράτους μαθητής, καὶ ἕτερον στίχον τοῦτον, * Ἢ οἴνῳ μεθύων· ἤ μ' ἔβλαψαν θεοὶ αὐτοί· δι' οὗ στίχου βαρὺς ψόγος τῆς μέθης ἐμφαίνεται, εἰς τὴν αὐτήν, φασί, [illegible] τὴν Μέθην τῇ Θεομηνίᾳ. Hæc ille, ex *Athenæo*; ut notamus, ad ί. v. 119. Et *Agamemnon* videtur suæ Fragilitatis memor, rem, ut erat, nunc fateri; quod & illo ipso tempore φιλαλήθης ille *Achilles* objecerat eidem, ά. v. 225. Οἰνοβαρές, κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο. Versio loci, *Aut Vino indulgens, aut me Deus impulit ipse.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

141. * Χθιζὸς) Ex *Glossograph.* & ab *ἄλλως, ad finem, *Excerpta* M.S.

149. * Κλοτοπεύειν) *Eustath.* fol. 1241. lin. 24. Ἅπαξ ἐνταῦθα εὕρηται τὸ κλοτοπεύειν· καὶ δηλοῖ, κατὰ τοὺς Παλαιούς, τὸ κλοπεύειν, καὶ οἷον παρακλέπτειν τὸν καιρόν· ἢ τὸ κλυτοπεύειν, &c.

VARIÆ LECTIONES.

136. Ἄτης, ᾗ) γρ. ἄτης, ἣν & ἄτης, ἧς.

137. Καί μευ φρένας ἐξέλετο Ζεύς) γρ. φρεσὶ λευγαλέῃσι πιθήσας, ut ad ί. v. 119. & sequebatur Ἂψ ἐθέλω, Nunc sequitur, Ἢ οἴνῳ μεθύων, vid. Not. in *Textum.* Pro μευ, MS. Barocc. *Oxon.* μοι, nec usquequaque malè.

148. Ἢ τ' ἐχέμεν, πάρα σοί) γρ. εἴτ' ἐχέμεν παρὰ σοί, *Eustath.* fol. 1241. lin. 12. & MS. *Barocc.* Oxon.

149. Κλοτοπεύειν) γρ. κλυτοπεύειν.

Ὡς δέ τις ὑμείων μεμνημένος ἀνδρὶ μαχέσθω.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Μὴ δ' οὕτως, ἀγαθός περ ἐών, θεοείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Νήστιας ὄτρυνε προτὶ Ἴλιον υἷας Ἀχαιῶν
Τρωσὶ μαχεσσομένους· ἐπεὶ οὐκ ὀλίγον χρόνον ἔσται
Φύλοπις, εὖτ' ἂν πρῶτον ὁμιλήσωσι φάλαγγες
Ἀνδρῶν, ἐν δὲ θεὸς πνεύσῃ μένος ἀμφοτέροισιν·
Ἀλλὰ πάσασθαι ἄνωχθι θοῇς ἐπὶ νηυσὶν Ἀχαιοὺς
Σίτου καὶ οἴνοιο· τὸ γὰρ, μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή·
Οὐ γὰρ ἀνὴρ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα
Ἄκμηνος σίτοιο δυνήσεται ἄντα μάχεσθαι.
Εἴπερ γὰρ θυμῷ γε μενοινάᾳ πολεμίζειν,
Ἀλλά τε λάθρῃ γυῖα βαρύνεται, ἠδὲ κιχάνει
Δίψα τε καὶ λιμὸς, βλάβεται δέ τε γούνατ' ἰόντι.
Ὃς δέ κ' ἀνὴρ οἴνοιο κορεσσάμενος καὶ ἐδωδῆς,
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι πανημέριος πολεμίζῃ,
Θαρσαλέον νύ οἱ ἦτορ ἐνὶ φρεσὶν, οὐδέ τι γυῖα
Πρὶν κάμνῃ, πρὶν πάντας ἐρωῆσαι πολέμοιο.
Ἀλλ' ἄγε, λαὸν μὲν σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὅπλεσθαι· τὰ δὲ δῶρα ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων
Οἰσέτω ἐς μέσσην ἀγορὴν, ἵνα πάντες Ἀχαιοὶ

" Sic verò & aliquis vestrûm memor cum viro pugnet.
Hunc respondens allocutus est abundans-consiliis Ulysses,
" Ne tamen sic, strenuus licèt sis, deosimilis Achille,
" Jejunos impelle ad Ilium filios Achivorum
" Cum Trojanis pugnaturos: quia non in exiguum tempus erit
" Certamen, postquam primum congressæ fuerint phalanges
" Virorum, Deusque inspiraverit animos utrisque:
" Sed vesci jube velocibus in navibus Achivos
" Cibo & vino; hoc enim, robur est & vis:
" Neque enim vir totum diem usque ad solem occidentem
" Expers cibi poterit contrà hostem pugnare.
" Licet enim animo utique promptosit ad-pugnandum,
" Tamen simul sensim membra gravantur, & occupant
" Sitisque & fames, noxámque-trahunt genua eunti.
" Qui verò vir utique vini satur & cibi,
" Cùm viris hostibus totam diem pugnat,
" Audens omninò ei animus in præcordiis, neque quicquam membra
" Priùs defatigantur, quàm omnes recedant à pugnâ.
" Sed agè. populum quidem dimitte, & jentaculum jube
" Instrui: dona etiam rex virorum Agamemnon
" Ferat in mediam concionem, ut omnes Achivi

ΣΧΟΛΙΑ.

153. * Μεμνημένος.] Τοῦ μεμνῆσθαί με, δηλονότι.
156. * Νήστιας.] Ἀσίτους, ἄνευ σίτου· * παρὰ τὸ, νὴ, στερητικὸν, καὶ ἐσθίειν.
158. Πρῶτον.] Νῦν, καθάπαξ. Ὁμιλήσωσι φάλαγγες.] Εἰς ταυτὸ συνέλθωσιν αἱ τῶν στρατιωτῶν τάξεις πολεμοῦσαι· συμπλακεῖσαι.
160. Πάσασθαι.] Γεύσασθαι. Ἄνωχθι.] Κέλευσον.
161. Τὸ γὰρ μένος ἐστὶ καὶ ἀλκή.] Τοῦτο γὰρ τῆς φυσικῆς δυνάμεως ἐστὶ παρεκτικὸν παντὸς τοῦ σώματος.
163. Ἄκμηνος.] Ἄγευστος.
164. Μενοινάᾳ.] Προθυμεῖται.
169. Θαρσαλέον.] Ὑπομενητικὸν, τολμηρόν.
170. Ἐρωῆσαι.] Ὑποχωρῆσαι, * παῦσαι τῆς μάχης.
171. Σκέδασον.] Σκόρπισον.

NOTÆ.

163. Ἄκμηνος) *Etymolog. M.* v. Ἀρίσταρχος λέγει τὸ Ἄκμηνος ἀπηρτηκότως, παρὰ τὴν ἀκμήν. Θέων δὲ ἐξέτασε ἀξιοῖ ἵνα δὴ ἀποπελασθῶσιν. At verò, In ἄκμηνος σίτοιο) Ἄκμηνος, ὁ ἐστι νῆστις· τὸ σίτου πλεονάζει, ὡς Νῆστις βορᾶς, παρ' Εὐριπίδῃ· καὶ, ἄπαις παίδων, παρὰ Ξενοφῶντι. Vid. ad *Esther.* v. 637. N.

NOTÆ IN SCHOLIA.

153. * Μεμνημένος) *Excerpta* MSS.
156. * Νήστιας &c. usque ad σίτου, *Excerpta* MSS.
* παρὰ τὸ, νὴ &c. Nos.
170. * Παῦσαι τῆς μάχης) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

153. Ὡς δὲ) γρ. ὧδε, MS. Barocc. Oxon.
157. Μαχεσσομένους) γρ. μαχησομένους, MS. CCC. *Cantabr.* MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori,* at Medium, *viz.* Oxon. μαχησόμενος.
159. Πνεύσῃ) γρ. πνεύσει, MS. Barocc. Oxon.
161. Σίτου καὶ οἴνοιο) γρ. οἴνου καὶ σίτοιο, ut aliás.
163. Ἄκμηνος) γρ. ἀκμηνὼς, & ἀκμηνῆς, ut N. in T.
165. Ἠδὲ κιχάνει) γρ. ἠδ' ὁ κιχάνει.

Ὀφθαλ-

Ὀφθαλμοῖσιν ἴδωσι, σὺ δὲ * Φρεσὶ σῇσιν ἰανθῇς.
Ὀμνυέτω δέ τοι ὅρκον, ἐν Ἀργείοισιν ἀναστὰς,
Μήποτε τῆς εὐνῆς ἐπιβήμεναι, ἠδὲ μιγῆναι,
Ἣ θέμις ἐστὶν, ἄναξ, ἤτ' ἀνδρῶν ἤτε γυναικῶν·
Καὶ δὲ σοὶ αὐτῷ θυμὸς ἐνὶ φρεσὶν ἵλαος ἔστω·
Αὐτὰρ ἔπειτά σε δαιτὶ ἐνὶ κλισίῃς ἀρεσάσθω
Πιείρῃ, ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.
Ἀτρεΐδη, σὺ δ' ἔπειτα δικαιότερος καὶ ἐπ' ἄλλῳ
Ἔσσεαι· οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα,
Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγαμέμνων,
Χαίρω σεῦ, Λαερτιάδη, τὸν μῦθον ἀκούσας·
Ἐν μοίρῃ γὰρ πάντα διίκεο καὶ κατέλεξας·
Ταῦτα δ' ἐγὼν ἐθέλω ὀμόσαι, κέλεται δέ με θυμὸς,
Οὐδ' ἐπιορκήσω, πρὸς δαίμονος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Μιμνέτω αὖθι τέως γε, ἐπειγόμενός περ ἄρηος,
Μίμνετε δ' ἄλλοι πάντες ἀολλέες, ὄφρα κε δῶρα
Ἐκ κλισίης ἔλθωσι, καὶ ὅρκια πιστὰ τάμωμεν.
Σοὶ δ' αὐτῷ τόδ' ἐγὼν ἐπιτέλλομαι, ἠδὲ κελεύω,
Κρινάμενος κούρητας ἀριστῆας Παναχαιῶν,

" Oculis videant, túque mentibus tuis lætitiâ-perfundaris:
" Juret insuper tibi jusjurandum, inter Argivos surgens,
" Nunquam hujus cubile ascendisse te, vel mistum-fuisse,
" Quà mos est, Rex, & virorum & mulierum:
" Quin & tibi ipsi animus in præcordiis placidus sit:
" Ac deinde te convivio in tentoriis concilieț
" Lauto, ut nè quid juris mutilum habeas.
" Atride, tu verò deinde æquior & in alium
" Eris. Haudquaquam enim indignè-ferendum, regem
" Virum placare, quandò quis prior injuriam-fecerit.
Illum vicissim allocutus est rex virorum, Agamemnon,
" Gaudeo tuo, Laertiade, hoc sermone audito:
" Rectè enim & ordine omnia obiisti & enumerâsti.
" Hæc sanè ego volo jurare, jubétque me animus,
" Neque perjerabo, per deum. Sed Achilles
" Maneat hic eousque saltem, festinans licèt ad-certamen,
" Manete & alii omnes congregati, donec dona
" E tentoriis venerint, & fœdera firma ferierimus.
" Tibi verò ipsi hoc ego præcipio, & jubeo, ô *Ulysses*,
" Delectis juvenibus primoribus universorum-Achivorum,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

174. Ἰανθῇς.] Διαχυθῇς, χαρῇς.

179. Ἀρεσσάσθω.] Δι' ἀρίστου θεραπευσάτω, φιλοφρονησάτω.

180. Πιείρῃ.] Λιπαρᾷ, δαψιλεῖ, πολυτελεῖ· ἔστι δὲ μεταφορά. Ἵνα μή τι δίκης ἐπιδευὲς ἔχῃσθα.] Ἵνα μηδὲν ἐλλείπῃ τῶν ὀφειλόντων πρὸς σὲ δικαίως πραχθῆναι.

181. Ἐπ' ἄλλῳ.] Πρὸς ἄλλους.

182. Οὐ μὲν γάρ τι νεμεσσητὸν, βασιλῆα Ἄνδρ' ἀπαρέσσασθαι.] Οὐ μεμπτὸς γὰρ ὑπάρχει βασιλεὺς θεραπεύσας ἄνδρα, ὃν προηδίκησεν.

183. Χαλεπήνῃ.] Κακῶς βλάψῃ· ὅ ἐστιν, εἰς ὀργὴν ἔλθῃ.

186. Ἐν μοίρῃ.] Κατὰ τὸ προσῆκον, κατὰ τὸ πρέπον.

188. Πρὸς δαίμονος.] Κατὰ θεόν.

189. Μιμνέτω.] Μενέτω. Αὖθι.] Αὐτόθι. Ἐπειγόμενός περ.] Καίτοι σπεύδων.

193. Κρινάμενος.] Ἐπιλεξάμενος. Κούρητας.] Κούρους, νέους.

N O T Æ.

183. Ἀπαρέσσασθαι) Siquod faveret *Exemplar*, ἐπαρέσσασθαι legendum putârim; cùm hoc, *Reconcilio*, illud semper aliàs, *Displiceo*, sonet.

193. Κρινάμενος κούρητας) Ἐνταῦθα, κούρους, νέους ἄνδρας. *Strabo*, l. x. fol. 716. Καὶ Ὅμηρος δὲ τοὺς νέους στρατιώτας, οὕτω προσαγορεύει, Κρινάμενος κού-

V A R I Æ L E C T I O N E S.

174. Φρεσὶ σῇσι) γρ. φρεσὶν ᾗσιν, olim; at rectè Φρεσὶ σῇσιν. *Eustath.* fol. 1243. lin. 37.

177. Ἥτ' ἀνδρῶν, ἤτε γυναικῶν) γρ. ἤτ' ἀνδρῶν, ἠδὲ γυναικῶν.

183. Ἀπαρέσσασθαι) γρ. ἐπαρέσσασθαι, probabiliùs; ut Not. in *Textum*.

188. Δαίμονος) γρ. δαίμονας, MS. Barocc. Oxon.

190. Ὄφρα κε δῶρα) γρ. εἰσόκε δῶρα, MS. *Barocc.* Oxon. sed ibi, in Margine, γρ. ὄφρα κε δῶρα.

191. Ἔλθωσι) γρ. ἔλθῃσι. MS. CCC. *Cantab.* MS. Barocc. Oxon.

Δῶρα

Δῶρα ἐμῆς παρὰ νηὸς ἐνεικέμεν, ὅσσ' Ἀχιλῆϊ
Χθιζὸν ὑπέστημεν δώσειν, ἀγέμεν τε γυναῖκας·
Ταλθύβιος δέ μοι ὦκα κατὰ στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν
Κάπρον ἑτοιμασάτω ταμέειν Διΐ τ', Ἠελίῳ τε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἀτρείδη, κύδιστε, ἄναξ ἀνδρῶν, Ἀγάμεμνον,
Ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι,
Ὁππότε τις μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται,
Καὶ μένος οὐ τόσον ᾖσιν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσι·
Νῦν δ' οἱ μὲν κέαται δεδαϊγμένοι, οὓς ἐδάμασσεν
Ἕκτωρ Πριαμίδης, ὅτε οἱ Ζεὺς κῦδος ἔδωκεν·
Ὑμεῖς δ' ἐς βρωτὺν ὀτρύνετον· ἦ τ' ἂν ἔγωγε
Νῦν μὲν ἀνώγοιμι πτολεμίζειν υἷας Ἀχαιῶν
Νήστιας, ἀκμήνους· ἅμα δ' ἠελίῳ καταδύντι
Τεύξεσθαι μέγα δόρπον, ἐπὴν τισαίμεθα λώβην·
Πρὶν δ' οὔπως ἂν ἔμοιγε φίλον κατὰ λαιμὸν ἰείη
Οὐ πόσις, οὐδὲ βρῶσις, ἑταίρου τεθνειῶτος,
Ὅς μοι ἐνὶ κλισίῃ δεδαϊγμένος ὀξέϊ χαλκῷ
Κεῖται, ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος· ἀμφὶ δ' ἑταῖροι

« Dona meâ à nave afferto, quot Achilli
« Heri polliciti-sumus daturos esse, adducitoque mulieres:
« Talthybius autem mihi ocyùs per castra lata Achivorum
« Aprum quæsitum-apparet mactandum Jovique, Solique.
Hunc respondens allocutus est pedibus velox Achilles,
« Atride, gloriosissime, rex virorum, Agamemnon,
« Aliàs certè potiùs debetis hæc procurare,
« Quando aliqua pòst cessatio à pugnâ fuerit,
« Et martius ardor non tantus sit in pectoribus meis:
« Nunc verò illi quidem jacent confossi, quos domuit
« Hector Priamides, quando ei Jupiter gloriam præbuit:
« Vos tamen ad cibum me urgetis. Ego sanè omnino
« Nunc quidem hortarer pugnam-inire filios Achivorum
« Jejunos, impastos: ut verò sol occiderit,
« Parare magnam cœnam, postquam ulti essemus contumeliam:
« Ante verò nequaquam mihi utique meum per guttur demitteretur
« Nec potus, neque cibus, sodale mortuo,
« Qui mihi in tentorio confossus acuto ære
« Jacet, in vestibulum pedibus conversis: circumque socii

ΣΧΟΛΙΑ.

194. Ἐνεικέμεν.] Ἐνεγκεῖν.
195. Χθιζόν.] Χθές. Ὑπέστημεν.] Ὑπεσχόμεθα.
197. Ταμέειν.] Διχοτομῆσαι δι' ἐντόμων ποιήσασθαι.
200. Ἄλλοτέ περ καὶ μᾶλλον ὀφέλλετε ταῦτα πένεσθαι.] Ἄλλοτέ ποτε ταῦτα δρᾷν ὀφείλετε, παυσαμένου τοῦ πολέμου, καὶ μὴ τοιαύτης ὀργῆς κατεχούσης τὴν ψυχήν.
201. Μεταπαυσωλή.] Ἀνάπαυσις.
202. Μένος ᾖσιν.] Ὀργὴ ὑπάρχῃ.
203. Κέαται.] Κεῖνται. Δεδαϊγμένοι.] Διακεκομμένοι.
205. Βρωτύν.] Βρῶσιν. Ἦ τ' ἂν ἔγωγε.] Τάχα ἂν ἐγώ.
208. Ἐπὴν τισαίμεθα λώβην.] Ἐπειδὰν τὴν ὑπὲρ τοῦ ἀποθανόντος ὕβριν καὶ βλάβην ἐκδικήσωμεν.
209. Ἰείη.] * Καθείη, πεμφθείη, παραδοθείη.
212. Κεῖται ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος.] Κεῖται, ἐπὶ τὴν θύραν ὁρῶν· ὅ ἐστι, τετραμμένους ἔχων ἐν αὐτῇ τοὺς πόδας· οὕτω γὰρ τίθενται οἱ νεκροί· διὰ τὸ ἐξερχομένους τοῦ ἀνθρωπίνου βίου, μηκέτι ἀναστρέφειν εἰς τοὺς οἴκους.

NOTÆ.

ρῆτες. Ità infrà, v. 248. Κούρητες Ἀχαιῶν. *Etymologicum.* M. v. Κουρῆτες, παρὰ τὸ κείρεσθαι ἐπὶ τοῦ ἔθνους· ὡς τὸ, Κουρῆτές τ' ἐμάχοντο καὶ Αἰτωλοί· οἱ τὴν Πλευρῶνα κατοικοῦντες, ἀπὸ ὄρους τοπικοῦ, ἢ ἀπὸ τῆς κουρᾶς· παρὰ τὸ, μὴ κείρεσθαι. Ἐπὶ δὲ τῶν νέων, παροξύνεται· ὡς τὸ, Κούρητες Ἀχαιῶν, τουτέστι, οἱ νεανίαι. Κουρῆτες δὲ, ἱερεῖς τοῦ Διὸς θρέψαντες.

250. Βρωτὺν ὀτρύνετον) *Ultima* τοῦ βρωτὺν benè sta-bit; mallem tamen legere βρωτύν μ' ὀτρύνετον.

212. Ἀνὰ πρόθυρον τετραμμένος) *Hesych.* Εἰς τὸ πρόθυρον βλέπων· τοῦτο γὰρ τὸ σχῆμα τῶν νεκρῶν προθέσεως. Confer *Brevia Scholia*; & illud *Persii.*——tandemque beatulus alto Compositus lecto, crassisque lutatus amomis, *In portam* rigidosque *pedes extendit.* Vid. *Joh. Kirchman:* de Funerib. *Romanor.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

209. * Καθείη, πεμφθείη, παραδοθείη, ex *Eustathio.* Vid. *Etymolog.* M. v. Ἰεῖ.

VARIÆ LECTIONES.

194. Ἐνεικέμεν) γρ. ἐνεγκέμεν, MS. *Bar.* Cx. & *B.Sc.*
200. Ταῦτα) γρ. πάντα, MS. *Barocc.* Oxon.
201. Μεταπαυσωλὴ πολέμοιο γένηται) γρ. μετὰ παυσωλὴ πολέμοιο γένηται.
205. Βρωτὺν ὀτρύνετε) γρ. βρωτύν μ' ὀτρύνετε.
208. Τεύξεσθαι) γρ. τεύξασθαι, MS. CCC. *Cantabr.* & MS *Barocc.* Oxon.
210. Τεθνειῶτος) γρ. τεθνηῶτος, MS. *Barocc.* Oxon.
212. Πρόθυρον) γρ. προθύροισι, MS. CCC.

Μύρον-

Μύρονται· τό μοι οὔ τι μετὰ φρεσὶ ταῦτα μέμηλεν,
Ἀλλὰ φόνος τε, καὶ αἷμα, καὶ ἀργαλέος στόνος ἀνδρῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πολύμητις Ὀδυσσεύς,
Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱὲ, μέγα φέρτατ' Ἀχαιῶν,
Κρείσσων εἰς ἐμέθεν καὶ φέρτερος οὐκ ὀλίγον περ
Ἔγχει, ἐγὼ δέ κε σεῖο νοήματί κεν προβαλοίμην
Πολλόν· ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα·
Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη μύθοισιν ἐμοῖσιν.
Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισιν,
Ἧς τε πλείστην μὲν καλάμην χθονὶ χαλκὸς ἔχευεν·
Ἄμητος δ' ὀλίγιστος, ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα
Ζεὺς, ὅς τ' ἀνθρώπων ταμίης πολέμοιο τέτυκται,
Γαστέρι δ' οὔπως ἐστὶ νέκυν πενθῆσαι Ἀχαιούς.
Λίην γὰρ πολλοὶ καὶ ἐπήτριμοι ἤματα πάντα
Πίπτουσιν· πότε κέν τις ἀναπνεύσειε πόνοιο;
Ἀλλὰ χρὴ τὸν μὲν καταθάπτειν, ὅς κε θάνῃσι,
Νηλέα θυμὸν ἔχοντας, ἐπ' ἤματι δακρύσαντας·

" Lugent. Ideò mihi neutiquam in mentibus hæc curæ sunt,
" Sed cædesque & sanguis, & gravis gemitus virorum.
Illum respondens allocutus est abundans consiliis Ulysses,
" O Achille, Pelei fili, longè fortissime Achivorum,
" Præstantior es me & fortior non parum quidem
" Hastâ, ego verò te prudentiâ utique superavero
" Multùm; prior etenim natus sum, & plura cognovi:
" Itaque tibi acquiescat animus verbis meis.
" Statim prorsus pugnæ fit satietas hominibus,
" Cujus plurimam quidem stipulam in terram æs fundit;
" Messis tamen perexigua, postquam inclinet lances
" Jupiter, qui hominum arbiter pugnæ est:
" Ventre verò haudquaquam licet mortuum lugere Achivos.
" Admodum enim multi & crebri diebus omnibus
" Cadunt: quando igitur quis respirare poterit à dolore?
" Sed oportet eum quidem sepelire, quicunque mortuus sit,
" Patientem animum habentes, diem unam defletum:

ΣΧΟΛΙΑ.

213. Τό μοι.] Διό μοι.

218. Προβαλοίμην.] Νικήσαιμι.

219. Ἐπεὶ πρότερος γενόμην.] Ἐπειδὴ πρεσβύτερος ὑπάρχω.

221. Αἶψά τε φυλόπιδος πέλεται κόρος ἀνθρώποισι.] Ταχέως γὰρ κόρος λαμβάνει τοὺς ἀνθρώπους ἐν τῇ μάχῃ· ὀλίγοι εἰσὶν οἱ ἀπολειπόμενοι ζῶντες, πολλοὶ δὲ οἱ φονευόμενοι.

222. Καλάμην.] Καλάμη δὲ κυρίως, τὸ ξυλῶδες τῶν ἀσταχύων· ὧν, τοὺς στάχυας(?) περιφραστικῶς· ἀλληγορικῶς δὲ καλάμην νῦν κέκληκε, τὰ σώματα τῶν ἀνῃρημένων· * ἄμητον δὲ, τὸν τοῦ θέρους καιρόν· θέλων δηλῶσαι, ὅτι τροπῆς ἐκ Διὸς γενομένης πολλοὶ πίπτουσι, κατὰ πόλεμον. * Vid. Etymolog. M. v. Ἀμητός.

223. *Ἄμητος.] Προπαροξυτόνως μὲν, ὁ ἀμώμενος καὶ θεριζόμενος καρπὸς τοῦ σίτου· ἀμητὸς δὲ ὀξυτόνως, ὁ καιρὸς τοῦ θέρους. Ὀλίγιστος.] Ὀλίγος, μικρός. Ἐπὴν κλίνῃσι τάλαντα Ζεύς.] Ὁπόταν τροπὴν ἐργάσηται ὁ Ζεύς.

226. Ἐπήτριμοι.] Ἐπάλληλοι, πυκνοί.

229. Νηλέα.] Ἀνηλεῆ, ἀσυμπαθῆ. Ἐπ' ἤματι δακρύσαντας.] Μίαν ἡμέραν κλαύσαντας.

NOTÆ.

213. Τό μοι οὔ τι) Vid. ad *Var. Lect.*

216. Ὦ Ἀχιλεῦ, Πηλῆος υἱὲ μέγα φέρτατε) Vid. ad α' v. 489.

226. Λίην γὰρ πολλοὶ) *Tetrastichon* hoc ità *Latinâ* togâ donat *Cicero*, Tusculan. l. 3. §. 27. p. 210. Edit. *Davisianæ*, *Namque nimis multos atque omni luce cadentes Cernimus; ut nemo posset mærore vacare: Quò magis est æquum, Tumulis mandare peremptos Firmo animo, & luctum lacrymis finire diurnis.* Simonides. Τοῦ μὲν θανόντος οὐκ ἂν ἐνθυμοίμεθα, Εἴ τι φρονοῖμεν, ἡμέρας πλεῖον μιᾶς. Et *Seneca*, Nec sicci sint Oculi, amisso Amico; nec Fluant: Lacrymandum; non Plorandum: cùm Poetarum *Græcorum* Maximus Jus flendi dederit in *Unum* duntaxat *Diem*; ut mox, v. 229.

229. Ἐπ' ἤματι δακρύσαντας) Vid. quæ Notamus suprà, ad v. 226. Ὁ δὲ Θεοδόσιος τὴν βασίλισσαν θρηνοῦσαν(?), * ἐπ' ἤματι χθιζῷ τι ἐδάκρυσεν· αἰτίαν γὰρ, καὶ ὁ προκείμενος πόλεμος, συνεσκίαζεν αὐτοῦ τὸ περὶ τὴν γυναῖκα πάθος. Vid. *Suidam*, v. Ἐπ' ἤματι.

VARIÆ LECTIONES.

213. Τό μοι οὔ τι) γρ. τῷ μοι οὔ τι, MS. CCC. ut μ'. v. 9. Ἀθηναίων· τῷ καὶ οὔ τι.

216. Πηλῆος) γρ. Πηλέος, MS. CCC. Πηλέως, olim.

217. Φέρτερος) γρ. φέρτατος, MS. *Barocc.* Oxon.

218. Ἔγχει) γρ. ἔγχεϊ.

221. Αἶψά τε) γρ. αἶψά κε. At αἶψα δὲ, alii.

222. Ἧς τε) γρ. ὡς ὅτε, *Heraclid.* Ἀλληγ.

223. Ἄμητος) γρ. ἀμητὸς, *Eustath.* fol. 1247. lin. 36. & *Brevia Scholia.*

229. Δακρύσαντας) γρ. δακρυχέοντας.

 230 Ὅσσοι

Ὅσσοι δ' ἂν πολέμοιο περὶ στυγεροῖο λίπωνται,
Μεμνῆσθαι πόσιος καὶ ἐδητύος, ὄφρ' ἔτι μᾶλλον
Ἀνδράσι δυσμενέεσσι μαχώμεθα νωλεμὲς αἰεί,
Ἑσσάμενοι χροῒ χαλκὸν ἀτειρέα· μηδέ τις ἄλλην
Λαῶν ὀτρυντὺν ποτιδέγμενος ἰσχαναάσθω.
Ἥδε γὰρ ὀτρυντὺς κακὸν ἔσσεται, ὅς κε λίπηται
Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων· ἀλλ' ἀθρόοι ὁρμηθέντες
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισιν ἐγείρομεν ὀξὺν Ἄρηα.
Ἦ, καὶ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο,
Φυλεΐδην τε Μέγητα, Θόαντά τε, Μηριόνην τε,
Καὶ Κρειοντιάδην Λυκομήδεα, καὶ Μελάνιππον·
Βὰν δ' ἴμεν ἐς κλισίην Ἀγαμέμνονος Ἀτρεΐδαο.
Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον·
Ἑπτὰ μὲν ἐκ κλισίης τρίποδας φέρον, οὕς οἱ ὑπέστη,
Αἴθωνας δὲ λέβητας ἐείκοσι, δώδεκα δ' ἵππους·
Ἐκ δ' ἄγον αἶψα γυναῖκας ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας,
Ἑπτ', ἀτὰρ ὀγδοάτην, Βρισηΐδα καλλιπάρῃον·
Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα,

" Quotquot verò pugnæ horrendæ superfuerint,
" Meminisse potûs & cibi, ut adhuc acrius magis
" Viris cum hostibus pugnemus indesinenter usque,
" Induti corpus ære indomito: neque quis aliâ
" Copiarum cohortatione expectatâ subsistat.
" Illa enim cohortatio malè ei cedet, quicunque relictus fuerit
" Apud naves Argivorum: sed omnes-simul castris-egressi
" In Trojanos equûm domitores excitemus acre prælium.
Dixit, & Nestoris filios sibi comites delegit gloriâ-sublimis,
Phylidemque Megeta, Thoantáque, Merionémque,
Et Creontiadem Lycomedem, & Menalippum:
Perrexerunt autem ire ad tentorium Agamemnonis Atridæ.
Statim deinde simul verbum fuit, & perfectum est opus:
Septem quidem è tentorio tripodas ferebant, quos ei pollicitus erat,
Splendidosque lebetas viginti, duodecimque equos:
Eduxerunt etiam confestim & mulieres formâ egregias, operum scientes,
Septem, at octavam, Briseida genas-pulchram.
Auri etiam appensa Ulysses decem numero talenta,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

232. Νωλεμές.] Ἀδιαλείπτως.

233. Ἑσσάμενοι.] Περιβαλλόμενοι, ἐνδυσάμενοι. Ἀτειρέα.] Τὸν ἀκαταπόνητον, καὶ ἄθραυστον. * Ἄλλην.] Τὴν δευτέραν, δηλονότι.

234. Ὀτρυντύν.] Παρακέλευσιν, προτροπήν. Ἰσχαναάσθω.] Ἀναμενέτω, ἐπεχέσθω.

238. Ὀπάσσατο.] Προσεταιρίσατο, ἀκολούθους * καὶ ὀπηδοὺς ἔλαβε.

247. Στήσας.] Ἀριθμήσας· ἢ διὰ ζυγοῦ στήσας· οὕτως γὰρ οἱ ἀρχαῖοι τὰ χρήματα ἐστάθμιζον, ὅθεν ὀβολοστάτης εἴρηται.

N O T Æ.

238. Ἦ, καὶ Νέστορος υἷας ὀπάσσατο κυδαλίμοιο) Hactenùs *Homerus*; nec ampliùs: quoniam Nestoridas, ut semel à Poetâ nominati, satis benè fuerint noti; & à sequentibus satis distinguit, Φυλεΐδην vocans Μέγητα, nequis illum fortè inter *Nestoris* filios numeret. Imperitorum tamen gratiâ potest & hic Versus appingi, * Ἀντίλοχόν θ' ἥρωα, καὶ ἀντίθεον Θρασυμήδην. *At sapiens Poeta sapientibus scripsit.*

242. Αὐτίκ' ἔπειθ' ἅμα μῦθος ἔην, τετέλεστο δὲ ἔργον) Ità, Hymn. *Mercur.* v. 46. Ὡς ἅμ' ἔπος τε καὶ ἔργον ἐμήδετο κύδιμος Ἑρμῆς. Ità nostræ Literæ, *Genes.* c. 1. v. 3. Καὶ εἶπεν ὁ Θεός· Γενηθήτω φῶς· καὶ ἐγένετο φῶς. Quod *Longinus* laudat, ut Notamus ad *Esther.* v. 1469. Ità, & ex *Mose*, *David.* Psalm. 33. v. 9. Ἔφη γάρ· καὶ ἐγένετο· Ἔταξε· πάντα δ' ἔκτιστο. Hinc *Virgilii*, Æn. l. 1. v. 146. *Dicto citius.* *Terentii*, Dictum, Factum.

247. Χρυσοῦ δὲ στήσας Ὀδυσεὺς δέκα πάντα τάλαντα) *Plutarchus* hic vult τὸ πάντα abundare, & ἀδολεσχολογίᾳ imputari; sed malè. Purus putus *Hellenismus* est; qui & frequens in ore Nostratûm, inquit *Bernardus Martinus*; *Gallicè* enim nihil meliùs. *Tous les dix Talents.* Itaque non semel *Homerus* hac locutione usus est. Φῦσαι δ' ἐν χοάνοισιν ἐείκοσι πᾶσαι ἐφύσων· &, Μοῦσαι δ' ἐννέα πᾶσαι ἀμειβόμεναι ὀπὶ καλῇ, &c. Vid. plura apud *Bernard. Martin.* Var. Lect. l. 3. c. 22. item *Conrad. Rittershus.* in *Oppian.* De voce στήσας vid. ad *Brevia Scholia*, & ad *Textum*, Iliad. ψ'. v. 745. Δεύτερα, μὲν τὸ χ[illegible] ἀπεφέροντο Ἀχαιοί.

NOTÆ IN SCHOLIA.

233. * Ἄλλην) *Excerpta* MSS.

238. * Καὶ ὀπηδούς.) Addo, ut Voci magis contiguum.

VARIÆ LECTIONES.

236. Νηυσὶν ἐπ' Ἀργείων) γρ. νηυσὶ παρ' Ἀργείων, MS. Barocc. Oxon.

238. Κυδαλίμοιο, Φυλεΐδην) γρ. κυδαλίμοιο, Ἀντίλοχόν θ' — Φυλεΐδην, vid. Not. in Textum.

245. Ἀμύμονας, ἔργ' εἰδυίας) γρ. ἀμύμονα ἔργ' εἰδυίας, MS. CCC.

Ἦρχ'

Ἦρχ', ἅμα δ' ἄλλοι δῶρα φέρον κούρητες Ἀχαιῶν·
Καὶ τὰ μὲν ἐν μέσσῃ ἀγορῇ θέσαν· ἂν δ' Ἀγαμέμνων
Ἵστατο· Ταλθύβιος δὲ, θεῷ ἐναλίγκιος αὐδὴν,
Κάπρον ἔχων ἐν χερσὶ, παρίστατο ποιμένι λαῶν·
Ἀτρεΐδης δὲ ἐρυσσάμενος χείρεσσι μάχαιραν,
Ἥ οἱ πὰρ ξίφεος μέγα κουλεὸν αἰὲν ἄωρτο,
Κάπρου ἀπὸ τρίχας ἀρξάμενος, Διῒ χεῖρας ἀνασχὼν,
Εὔχετο· τοὶ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτόφιν εἵατο σιγῇ
Ἀργεῖοι κατὰ μοῖραν ἀκούοντες βασιλῆος.
Εὐξάμενος δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν,
Ἴστω νῦν Ζεὺς πρῶτα, θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Γῆ τε, καὶ Ἠέλιος, καὶ Ἐρινύες, αἵ θ' ὑπὸ γαῖαν
Ἀνθρώπους τίνυνται, ὅτις κ' ἐπίορκον ὀμόσσῃ·
Μὴ μὲν ἐγὼ κούρῃ Βρισηΐδι χεῖρ' ἐπένεικα,
Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος, οὔτε τευ ἄλλου·
Ἀλλ' ἔμεν' ἀπροτίμαστος ἐνὶ κλισίῃσιν ἐμῇσιν.
Εἰ δέ τι τῶνδ' ἐπίορκον, ἐμοὶ θεοὶ ἄλγεα δοῖεν
Πολλὰ μάλ', ὅσσα διδοῦσιν, ὅ τις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας.
Ἦ, καὶ ἀπὸ στόμαχον κάπρου τάμε νηλέϊ χαλκῷ·
Τὸν μὲν Ταλθύβιος πολιῆς ἁλὸς ἐς μέγα λαῖτμα
Ῥῖψ' ἐπιδινήσας, βόσιν ἰχθύσιν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἀνστὰς Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα,

Præibat *ferens*, simulque alii dona ferebant juvenes Achivorum:
Et ea quidem in media concione posuerunt: at Agamemnon
Surrexit; Talthybiusque, deo ferè similis voce,
Aprum tenens manibus, adstabat pastori populorum.
Atrides itaque, extracto manibus cultro,
Qui ei juxta ensis magnam vaginam semper pendebat,
Apri setis pro primitiis abscissis, Jovi manibus sublatis,
Precabatur: ii verò omnes ibidem sedebant tacitè
Argivi, uti par erat, auscultantes regi.
Conceptis itaque precibus dixit, suspiciens in cœlum latum,
" Testis-sit nunc Jupiter primùm, deorum summus & optimus,
" Terráque, & Sol, & Furiæ, quæ sub terram
" Homines puniunt, quicunque perjurium jurârit:
" Quòd quidem ego minimè puellæ Briseidi manum intulerim,
" Neque concubitûs causâ egens, neque alicujus alterius *rei*:
" Sed mansit intacta in tentoriis meis.
" Si verò quid horum perjurium *est*, mihi dii dolores dent
" Multos admodum, quot dant *ei*, qui in eos peccârit jurando.
Dixit, & jugulum apri abscidit sævo ære:
Hunc quidem Talthybius cani maris in magnum æquor
Projecit circumrotatum, escam piscibus. At Achilles
Assurgens inter Argivos bellicosos locutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

255. Ἐπ' αὐτόφιν.] Ἐπ' αὐτοῦ τοῦ τόπου.
258. Ὕπατος.] Πρῶτος, μέγιστος.
260. Τίνυνται.] Τιμωροῦνται.
261. Ἐπενεῖκαι.] Ἐπιβαλεῖν, ἅψασθαι.
262. Οὔτ' εὐνῆς πρόφασιν κεχρημένος.] Ὡς ὑπὲρ τῆς συνουσίας αὐτῆς χρῄζων ἀφελέσθαι.
263. Ἀπροτίμαστος.] Ἀνύβριστος, ἄψαυστος συνουσίας, τῆς μίξεως ἀνδρός.
265. Ὅς τις σφ' ἀλίτηται ὀμόσσας.] Ὅς τις ἁμάρτῃ ἐπιορκήσας.
266. Στόμαχον.] Λαιμόν.
267. Τὸν μὲν Ταλθύβιος ῥῖψ' ἐπιδινήσας.] Ἐπιστρέψας, φησὶν, ἔρριψεν εἰς θάλασσαν τὸν κάπρον· σημαίνει δὲ, ὅτι καὶ διὰ τοῦ ὅρκου ἱερεῖα οὐκ ἤσθιον· ἀλλ' ἔρριπτον, ἢ ἔκαιον, ὡς ἐν τῇ γ', φησί.
268. Βόσιν.] Βορὰν, βρῶσιν.

NOTÆ.

248. Κούρητες Ἀχαιῶν) Vid. suprà, ad v. 193. & ad *Var. Lectiones.*

253. Ἄωρτο) Ità quidem MS. CCC. *Cantabr.* MS. Barocc. Oxon. & MS. *Mori*, ut Not. ad γ'. v. 272. Ità demùm *Eustathius*, ut ibidem Noto, *Etymolog.* M. v. *Aldina* Edit. &c. Alii ἄορτο, non æquè benè. Idem Versus extat *Iliad.* γ'. v. 272.

263. Ἀπροτίμαστος) Huc refer *Etymolog.* M. v. ubi & *Lectio* τοῦ μεγάροισιν ἐμοῖσιν, pro κλισίῃσιν ἐμῇσιν, evincitur.

VARIÆ LECTIONES.

248. Κούρητες Ἀχαιῶν) γρ. κούρητες Ἀχαιοὶ, *Strabo*, l. x. fol. 716.
249. Ἂν δ' Ἀγαμέμνων) γρ. ἐν δ' Ἀγαμέμνονι, MS. Barocc. Oxon.
253. Ἄωρτο) γρ. ἄορτο, Vid. Not. in *Textum.*
260. Τίνυνται) γρ. τίνονται, *Br. Schol.*
261. Ἐπένεικα) γρ. ἐπενεῖκαι, MS. CCC. *Brevia Scholia*, &c.
262. Οὔτ' — οὔτε) γρ. εἴτ' — εἴτε.
263. Κλισίῃσιν ἐμῇσιν) γρ. μεγάροισιν ἐμοῖσιν. *Etymolog.* M. v. Ἀπροτίμαστος. Vid. Not. in *Textum.*

Ζεῦ πάτερ, ἦ μεγάλας ἄτας ἄνδρεσσι διδοῖσθα·
Οὐκ ἂν δήποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἐμοῖσιν
Ἀτρείδης ὤρινε διαμπερὲς, οὐδέ κε κούρην
Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά ποθι Ζεὺς
Ἤθελ' Ἀχαιοῖσιν θάνατον πολέεσσι γενέσθαι.
Νῦν δ' ἔρχεσθ' ἐπὶ δεῖπνον, ἵνα ξυνάγωμεν ἄρηα.
Ὣς ἄρ' ἐφώνησεν· λῦσεν δ' ἀγορὴν αἰψηρήν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Δῶρα δὲ Μυρμιδόνες μεγαλήτορες ἀμφεπένοντο,
Βὰν δ' ἐπὶ νῆα φέροντες Ἀχιλλῆος θείοιο·
Καὶ τὰ μὲν ἐν κλισίῃσι θέσαν, κάθισαν δὲ γυναῖκας·
Ἵππους δ' εἰς ἀγέλην ἔλασαν θεράποντες ἀγαυοί.
Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσέη Ἀφροδίτη,
Ὡς ἴδε Πάτροκλον δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἀμφ' αὐτῷ χυμένη λίγ' ἐκώκυε, χερσὶ δ' ἄμυσσε
Στήθεά τ', ἠδ' ἁπαλὴν δειρὴν, καὶ καλὰ πρόσωπα·

" Jupiter pater, magna omninò infortunia mortalibus infers!
" Neque enim unquam animum in pectoribus meis
" Atrides commovisset prorsus, neque puellam utique
" Abduxisset, me invito, mala struens; at nimirum Jupiter
" Voluit Achivis mortem multis contingere.
" Nunc verò abite ad jentaculum, ut committamus prælium.
Sic dixit: solvit autem concionem celerem.
Illi quidem dispergebantur suam ad navem quisque:
Donis verò Myrmidones magnanimi curandis occupati erant,
Iveruntque ad navem ferentes eadem Achillis divini:
Et ea quidem in tentoriis posuerunt, at sedere fecerunt mulieres:
Equos verò ad armentum egerunt famuli præclari.
Tum verò Briseis, similis aureæ Veneri,
Ut vidit Patroclum laceratum acuto ære,
Ipsi circumfusa, stridulum edidit ululatum, manibusque laniabat
Pectoráque, & teneras cervices, atque pulchra ora:

ΣΧΟΛΙΑ.

270. Διδοῖσθα.] Διδοῖς.
273. Ἀμήχανος ἀλλά ποθι Ζεύς.] Ὥστε τὸν Δία ἀμήχανον δηλοῦσθαι, ὅ ἐστι κακομήχανον.
276. Ἀγορὴν αἰψηρήν.] Τὴν ταχέως ἀθροισθεῖσαν, * καὶ διαλυθεῖσαν. * Ἀρίσταρχος λέγει, ἀντὶ τοῦ, αἰψηρῶς.
284. Ἀμφ' αὐτῷ.] Περιπλακεῖσα τῷ Πατρόκλῳ δηλονότι. Λίγ' ἐκώκυεν.] Ὀξέως ἐθρήνει. Ἄμυσσε.] Κατέξεε τοῖς ὄνυξιν, ἐσπάραττεν.

NOTÆ.

270. Διδοῖσθα) *Eustath.* fol. 1251. lin. 21. Ὅρα δὲ, τὸ διδοῖσθα, ἐκ τοῦ διδῶ, διδοῖς, γεγονὸς, κατὰ πλεονασμὸν· ὁποῖόν ἐστι, καὶ ἐν τῷ ἔφησθα, καὶ οἶσθα, καὶ τοῖς ὁμοίοις.

273. Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά ποθι Ζεύς) *Eustath.* fol. 1251. lin. 41. Τὸ δὲ ἀμήχανος, μεγαλόψυχον καὶ αὐτὸ δηλοῖ τὸν ἥρωα καὶ ἀκατάσχετον· ὅς γε καὶ ἀπειλήσας καὶ ἀπαλλαγείς, ἀμήχανον τὸν βασιλέα λέγει· ὅπως ἂν καὶ εἴη τι ἑρμηνευόμενον, εἴτε ὡς δυσμήχανον, εἴτε ἀφελῆ, καὶ μὴ εἰδότα μηχανᾶσθαί τι· εἴτε καὶ ὡς ἀνάλωτον μηχαναῖς. *Brevia* tamen *Scholia*, ad τὸ ἀέκοντος, σιγῶσι, & ἀμήχανος ad Ζεὺς referunt, non æquè benè; si *Eustathio* fides. Huc tamen referenda sunt Illa *Scholia* MSS. *Aloysiana*; quæ nescio quomodò abhinc divagata sunt, ad *Odyss.* τ'. v. 363. Ἀμήχανος) Πρὸς ὃν, δηλονότι τὸν Δία, οὐκ ἔστι τινὰ μηχανὴν εὑρεῖν ἐξ οὗ, δεινὸς καὶ χαλεπός ἐστιν.

276. Αἰψηρήν) Vid. *Hesych.* v. Ἀιψηρή.

282. Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσέη Ἀφροδίτη) Olim ἔπειθ' ἰκέλη, malè; cùm τὸ ἴκελη, ab ἴκελος, quod pro εἴκελος, ab εἴκω, ac proindè *Lenis* adesse debeat Spiritus. Vid. suprà, ad δ'. v. 86. & *Etymolog.* M. v. Εἴκελος, & v. Ἐναλίγκιος. *Ibid.* Χρυσέη. *Homericâ* voce, scribo, pro *Vulgari*, χρυσῇ. *Eustath.* fol. 290. lin. 50. Χρυσῆ Ἀφροδίτη) ἡ χρυσοφόρος ὡς καὶ χάλκεος Ἄρης, διὰ τὸ φέρειν· ἢ, ἡ καλή. ἢ, ὅτι χρυσῷ καλλωπίζεται), ᾧ καὶ Ζεὺς τὴν Δανάην χειροῦται). Vid. Plura, ad γ'. v. 64.

284. Ἄμυσσε) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀμύσσω.

285. Καὶ) Hoc restituo, pro ἠδ', quod per *Amanuensium* errorem in hunc locum non benè receptum est, quoniam præcesserat ἠδ', cùm τὸ καὶ meliùs & rotundiùs in hoc loco convenire videatur. Nec enim ἠδ', nisi ubi καὶ non benè steterit, necessarium.

NOTÆ IN SCHOLIA.

276. * Καὶ διαλυθεῖσαν. Addo οἴκοθεν. * Ἀρίσταρχος, &c. ex *Hesychio*, v. Ἀιψηρή.

VARIÆ LECTIONES.

273. Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος, ἀμήχανος· ἀλλά) γρ. Ἦγεν, ἐμεῦ ἀέκοντος· ἀμήχανος ἀλλὰ &c. Vid. Not. in *Textum*.

282. Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειτ', ἰκέλη χρυσέη) γρ. Βρισηὶς δ' ἄρ' ἔπειθ' ἰκέλη χρυσῇ. Vid. Not. in *Textum*.

285. Καὶ καλὰ) γρ. ἠδὲ καλά, vid. Not. in *Text.*

Εἶπε

Εἶπε δ' ἄρα κλαίουσα γυνὴ, εἰκυῖα θεῇσι,
Πάτροκλε, μοὶ δειλῇ πλεῖστον κεχαρισμένε θυμῷ,
Ζωὸν μέν σε ἔλειπον ἐγὼ, κλισίηθεν ἰοῦσα,
Νῦν δέ σε τεθνειῶτα κιχάνομαι, ὄρχαμε λαῶν,
Ἂψ ἀνιοῦσ'· ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί·
Ἄνδρα μὲν, ᾧ ἔδοσάν με πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ,
Εἶδον πρὸ πτόλιος δεδαϊγμένον ὀξέϊ χαλκῷ·
Τρεῖς τε κασιγνήτους, τούς μοι μία γείνατο μήτηρ,
Κηδείους, οἳ πάντες ὀλέθριον ἦμαρ ἐπέσπον·
Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔμ' ἔασκες, ὅτ' ἄνδρ' ἐμὸν ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Ἔκτεινεν, πέρσεν δὲ πόλιν θείοιο Μύνητος,
Κλαίειν, ἀλλ' ἔμ' ἔφασκες Ἀχιλλῆος θείοιο
Κουριδίην ἄλοχον θήσειν, ἄξειν τ' ἐνὶ νηυσὶν
Ἐς Φθίην, δαίσειν δὲ γάμον μετὰ Μυρμιδόνεσσι·
Τῷ σ' ἄμοτον κλαίω τεθνηότα, μείλιχον αἰεί.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες,
Πάτροκλον πρόφασιν, σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.

Dixit etiam flens mulier, similis deabus,
" Patrocle, mihi miseræ chariſſime animo,
" Vivum quidem te reliqui ego, è tentorio cùm abirem,
" Nunc verò te mortuum invenio, princeps populorum,
" Reverſa. Ut me excipit malum à malo perpetuò!
" Virum quidem, cui collocârant me pater & veneranda mater,
" Vidi ante urbem confoſſum acuto ære;
" Treſque fratres, quos mihi eadem peperit mater,
" Conjunctiſſimos, qui omnes exitialem diem aſſecuti ſunt:
" Haudquaquam tamen me ſinebas, quando virum meũ velox Achilles
" Interfecit, evertitque urbem divini Mynetis,
" Flere; ſed me dicebas Achillis tandem divini
" Primam uxorem te facturum eſſe, abducturumque in navibus
" In Phthiam, inſtructurùmque epulas-nuptiales inter Myrmidonas:
" Ideò te inexpletùm fleo mortuum, animo ſemper manſuetum.
Sic dixit flens: adgemebant autem fœminæ,
Super Patroclo, in ſpecie, at reverà ſuper ſuis ipſarum malis ſingulæ.

ΣΧΟΛΙΑ.

287. * Μοὶ δειλῇ.] Ἐμοὶ, τῇ δειλαίᾳ.

289. Κιχάνομαι.] Καταλαμβάνω. Ὄρχαμε.] Ἡγεμών.

290. Ἂψ ἀνιοῦσα.] Τὸ πίσω ἀνερχομένη. Ὥς μοι δέχεται κακὸν ἐκ κακοῦ αἰεί.] Ὡς ἐν ἀδιαλείπτοις γίγνομαι κακοῖς.

294. Κηδείους.] Εὐνοϊκωτάτους, καὶ μᾶλλον διαφέροντας τῇ συγγενείᾳ· φροντίδος ἀξίους. Ἐπέσπον.] Ἐπηκολούθησαν.

297. Ἔφασκες.] Ἔλεγες.

298. Κουριδίην.] Τὴν παρθενικήν. Ἄξειν.] Ἀπάξειν.

299. Δαίσειν.] Εὐωχήσειν.

300. Ἄμοτον.] Ἀμέτρως, ἀπληρώτως, * ἀδιαλείπτως.

302. Σφῶν δ' αὐτῶν κήδε' ἑκάστη.] Αἱ δὲ λοιπαὶ γυναῖκες, σὺν τῇ Βρισηΐδι δῆθεν, ὡς ἐπὶ προφάσει Πατρόκλου ἔκλαιον· τῇ δὲ ἀληθείᾳ, ἑκάστη ἐπ' αὐτῷ ἐθρήνει τὴν ἑαυτῆς συμφοράν· *αἰχμάλωτοι γάρ.

NOTÆ.

298. Κουριδίην ἄλοχον θήσειν) Euſtath. fol. 1252. lin. 13. Ἔνθα αἰτιῶνταί τινες τὸ κουριδίην, λέγοντες, Οὐ κυρίως λέγεσθαι κουριδίην, τὴν ἀφ' ἑτέρου γεγαμημένην ἄλλῳ, ἀλλὰ τὴν ἐκ παρθενίας· θαυμαστέον δὲ ἡ αἰτίασις, ἢ διὰ τὸ συνήθως γυνὴ τῷ λαλεῖν οὐκ ἔχουσα εὐδοκιμεῖν κουριδιολεκτήσασα· μάλιστα δὲ διὰ τὸ ὡς ἐκπαθῶς ἵνα λέγῃ, ὡς κουριδίην ἄλοχον. Addo ego, Quod Viduæ, valdè Juvenes, ſe ferè Virgines jactare ſoleant. Nota de Arthurii Principis Viduâ, Catharinâ de Hiſpaniâ, Henrici VIII. Angliæ Regis pòſt Uxore, hiſtoria; quæ ſe Intactam per VII. totos Menſes jactabat. Nec tamen hanc Loquendi normam Hebræa reſpuit Lingua, ut Joel. c. 1. v. 8. Lamentare, ſicut Virgo, cilicio cincta, propter Maritum juvenem, viz. occiſum. Quin & Horatius, l. 1. Ȣ. 29. Quæ tibi Virginum, Sponſo necato, barbara ſerviet?

299. Δαίσειν γάμον) V. ad Eurip. Iphig. Aul. v. 123.

NOTÆ IN SCHOLIA.

287. *Μοὶ δειλῇ) Excerpta MSS.

300. *Ἀδιαλείπτως) Excerpta MSS.

302. *Αἰχμάλωτοι γάρ) Ad Senſum declarand.

VARIÆ LECTIONES.

288. Μέν σε ἔλειπον) γρ. μέν σε γ' ἔλειπον.

289. Νῦν δέ σε τεθνειῶτα) γρ. νῦν δέ τε τεθνειῶτα, MSS.

295. Οὐδὲ μὲν οὐδ' ἔμ' ἔασκες) γρ. οὐδὲ μὲν οὐδέ μ' ἔασκεν.

397. Ἀλλ' ἔμ' ἔφασκες) γρ. ἀλλά μ' ἔφασκες.

298. Ἐνὶ νηυσὶν) γρ. ἐπὶ νηυσὶν, MS. Barocc. Oxon. Margine.

300. Τεθνηότα) γρ. τεθνηκότα, MS. CCC.

302. Πάτροκλον) γρ. Πατρόκλου.

Αὐτὸν

Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες Ἀχαιῶν ἠγερέθοντο,
Λισσόμενοι δειπνῆσαι· ὁ δ' ἠρνεῖτο στεναχίζων,
Λίσσομαι, εἴ τις ἔμοιγε φίλων ἐπιπείθεθ' ἑταίρων,
Μή με πρὶν σίτοιο κελεύετε, μηδὲ ποτῆτος
Ἄσασθαι φίλον ἦτορ, ἐπεί μ' ἄχος αἰνὸν ἱκάνει·
Δύντα δ' ἐς ἠέλιον μενέω, καὶ τλήσομαι ἔμπης.
Ὣς εἰπὼν, ἄλλους μὲν ἀπεσκέδασεν βασιλῆας·
Δοιὼ δ' Ἀτρεΐδαι μενέτην, καὶ δῖος Ὀδυσσεὺς,
Νέστωρ, Ἰδομενεύς τε, γέρων θ' ἱππηλάτα Φοῖνιξ,
Τέρποντες πυκινῶς ἀκαχήμενον· οὐδέ τι θυμῷ
Τέρπετο, πρὶν πολέμου στόμα δύμεναι αἱματόεντος.
Μνησάμενος δ' ἁδινῶς ἀνενείκατο, φώνησέν τε,
Ἦ ῥά νύ μοί ποτε καὶ σὺ, δυσάμμορε, φίλταθ' ἑταίρων,
Αὐτὸς ἐνὶ κλισίῃ λαρὸν παρὰ δεῖπνον ἔθηκας
Αἶψα καὶ ὀξαλέως, ὁπότε σπερχοίατ' Ἀχαιοὶ
Τρωσὶν ἐφ' ἱπποδάμοισι φέρειν πολύδακρυν Ἄρηα·
Νῦν δὲ σὺ μὲν κεῖσαι δεδαϊγμένος· αὐτὰρ ἐμὸν κῆρ
Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος, ἔνδον ἐόντων,
Σῇ ποθῇ· οὐ μὲν γάρ τι κακώτερον ἄλλο πάθοιμι·
Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς ἀποφθιμένοιο πυθοίμην,
Ὅς που νῦν Φθίηφι τέρεν κατὰ δάκρυον εἴβει,
Χήτεϊ τοιοῦδ' υἷος· ὁ δ' ἀλλοδαπῷ ἐνὶ δήμῳ

Ipsum verò circum *Achillem* Senatores Achivorum congregabantur,
Precantes, ut jentaculum sumeret: Is verò recusabat gemebundus,
" Obsecro, siquis omninò mihi charorum obsequitur sociorum,
" Ne me antè cibo jubete, neque potu,
" Satiare meum animum, dolor enim me gravis invadit:
" Ad occidentem autem solem permanebo, & perpetiar prorsus.
Sic fatus, alios quidem aliò dimisit reges:
Duo autem Atridæ remanserunt & nobilis Ulysses,
Nestor, Idomeneusque, senexq; equûm-agitator Phœnix,
Oblectare-conantes assiduè tristem: neque quicquam animo
Oblectabatur, antequam prælii aciem subiret sanguinolenti.
Recordatus verò crebros ex imo pectore trahebat *gemitus*, dixitque,
" Certè mihi olim & tu, infelix, charissime sodalium,
" Ipse in tentorio lautum jentaculum apponebas
" Properè & diligenter, quando festinarent Achivi
" Trojanis equûm-domitoribus inferre lacrymosum Martem:
" Nunc verò tu quidem jaces confossus; sed meum cor
" Expers potûs & cibi, intùs licèt sint,
" Tui desiderio. Neque enim quicquam pejus aliud paterer;
" Nè quidem si vel patrem mortuum audirem,
" Qui fortè nunc in Phthiâ molles lacrymas effundit,
" Præ desiderio talis filii: ipse verò ego alienigeno in populo

ΣΧΟΛΙΑ.

306. Σίτοιο.] Ἄρτου.
307. Ἄσασθαι.] Κορεσθῆναι.
308. Δύντα δ' ἐς ἠέλιον.] Ἕως ἡλίου δυσμῶν.
309. Ἀπεσκέδασεν.] Ἀπεσκόρπισεν.
312. Τέρποντες.] Ἀντὶ τοῦ, τέρπειν βουλόμενοι, παρηγοροῦντες. Πυκινῶς.] Συνετῶς. Ἀκαχήμενον.] Λυπούμενον.
314. Ἁδινῶς ἀνενείκατο.] Ἀθρόως καὶ ἐλεεινῶς καὶ οἰκτρῶς ἀνήνεγκεν· ἢ, οἱονεὶ ἀνεστέναξε, καὶ πολὺ ἤγαγε πνεῦμα.
315. Δυσάμμορε.] Κακόμοιρε.
316. Λαρόν.] Ἡδύ.
317. Αἶψα καὶ ὀτραλέως.] Ἐντρεχῶς, καὶ σπουδαίως· τὸ αὐτὸ εἶπεν ἐπιτάσεως χάριν. Σπερχοίατο.] Ταραττόμενοι ἐπείγοιντο.
321. Σῇ ποθῇ.] Τῷ σῷ πόθῳ, τῇ σῇ ζητήσει. Κακώτερον.] Χεῖρον.
322. Πυθοίμην.] Ἀκούσαιμι.
323. Τέρεν.] Ἁπαλὸν, ὑγρόν. Εἴβει.] Κυρίως μὲν, σπένδει· ἄρτι δὲ, ἐκχεῖ, στάζει.
324. Χήτεϊ.] Στερήσει, ἐνδείᾳ, σπάνει.

NOTÆ.

303. *Αὐτὸν δ' ἀμφὶ γέροντες*) Ità 2 *Samuel.* c. 12. v. 17. Idem de Senioribus *Davidis* Palatii, Regem ad cibum urgentibus; quùm ille se jejunio macerare vellet. Et *Judæis* mos ad *Solis occasum* usque jejunare, ut 2 *Samuel.* c. 3. v. 35. & mox, v. 308.

320. *Ἄκμηνον πόσιος καὶ ἐδητύος*) Vid. suprà, ad v. 163.

323. *Ὅς που νῦν Φθίηφι — δάκρυον εἴβει*) De lacrymis, *Amoris, Desiderii, Misericordiæ,* & *Indignationis,* quòd nec maximos Heroas dedeceant, diximus, ad *α'.* v. 357.

VARIÆ LECTIONES.

314. Ἀνενείκατο) γρ. ἀνενέγκατο.
316. Ἐνὶ κλισίῃ λαρόν) γρ. κλισίηφι, *Eust.* fol. 1255. lin. 3. & κλισίῃ, καὶ ἔστι τοῦτο κρεῖττον.
318. Τρωσὶν ἐφ') γρ. Τρωσὶν ἐπ'. Verum τὸ ἐφ' ad φέρειν.

325 Εἵνεκα

Εἵνεκα ῥιγεδανῆς Ἑλένης Τρωσὶν πολεμίζω·
Ἠὲ τὸν, ὃς Σκύρῳ μοὶ ἐντρέφεται φίλος υἱὸς,
Εἴ που ἔτι ζώει γε, Νεοπτόλεμος θεοειδής.
Πρὶν μὲν γάρ μοι θυμὸς ἐνὶ στήθεσσιν ἐώλπει,
Οἷον ἐμὲ φθίσεσθαι ἀπ' Ἄργεος ἱπποβότοιο,
Αὐτοῦ ἐνὶ Τροίῃ, σὲ δέ τε Φθίηνδε νέεσθαι,
Ὡς ἄν μοι τὸν παῖδα θοῇ σὺν νηῒ μελαίνῃ
Σκυρόθεν ἐξαγάγοις, καί οἱ δείξειας ἕκαστα,
Κτῆσιν ἐμὴν, δμῶάς τε, καὶ ὑψερεφὲς μέγα δῶμα.
Ἤδη γὰρ Πηλῆά γ' ὀΐομαι ἢ κατὰ πάμπαν
Τεθνάμεν, ἤ που τυτθὸν ἔτι ζώοντ' ἀκαχῆσθαι,
Γήραΐ τε στυγερῷ, καὶ ἐμὴν προτιδέγμενον αἰεὶ
Λυγρὴν ἀγγελίην, ὅτ' ἀποφθιμένοιο πύθοιτο.
Ὡς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γέροντες,
Μνησάμενοι, τὰ ἕκαστος ἐνὶ μεγάροισιν ἔλειπον.
Μυρομένους δ' ἄρα τούς γε ἰδὼν ἐλέησε Κρονίων,
Αἶψα δ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Τέκνον ἐμὸν, δὴ πάμπαν ἀποίχεαι ἀνδρὸς ἑῆος·

" Propter invisam Helenam contra Trojanos bellum gero:
" Vel illum, qui in Scyro mihi nutritur charus filius,
" Si tamen adhuc vivit, Neoptolemus divinâ formâ præditus.
" Nam antea quidem mihi animus in pectoribus sperabat,
" Solum me moriturum esse, longè ab Argo apto-equis,
" Hic in Trojâ, te verò ad Phthiam rediturum esse,
" Ut mihi filium veloci nave nigrâ
" E-Scyro educeres, & ei ostenderes singula,
" Possessionē meam, servósque, & altum tectū-habentem magnā domū.
" Nunc enim Peleum utique puto vel prorsus
" Interiisse, vel ægrè adhuc viventem tristari,
" Senióque inviso, & de me-expectantem semper
" Tristem nuncium, quando interfectum audiat.
Sic dixit flens; adgemebant autem primores,
Recordati, quæ quisque in ædibus reliquerant.
Lugentes verò hos intuitus miseratus est Saturnius,
Confestimque Minervam verbis alatis allocutus est,
" Filia mea, jam omninò deseris virum bonum;

ΣΧΟΛΙΑ.

325. Ῥιγεδανῆς.] Φρικτῆς, χαλεπῆς.

328. Ἐώλπει.] Ἤλπιζεν.

332. Σκυρόθεν.] Σκῦρος, νῆσος μία τῶν Κυκλάδων. Ἀλεξάνδρου Ἑλένην ἁρπάσαντος, Ἀγαμέμνων καὶ Μενέλαος τοὺς Ἕλληνας κατὰ Τρώων ἐστρατολόγησαν. Πηλεὺς δὲ προγινώσκων, ὅτι μοιρίδιον ἦν ἐν Τροίᾳ θανεῖν Ἀχιλλέα, παραγενόμενος εἰς Σκῦρον πρὸς Λυκομήδην τὸν βασιλέα παρέθετο τὸν Ἀχιλλέα, γυναικείαν ἐσθῆτα ἀμφιέσας, ὡς κόρην· ὁ δὲ αὐτὸν μετὰ τῶν θυγατέρων ἀνέτρεφε. [illegible] μὴ ἁλώσεσθαι τὴν Ἴλιον χωρὶς Ἀχιλλέως, προφθάντες ὑφ' Ἑλλήνων Ὀδυσσεὺς, Φοῖνιξ, καὶ Νέστωρ, Πηλέως ἀρνουμένου παρ' αὐτῷ τὸν παῖδα τυγχάνειν, [illegible] εἰς Σκῦρον, ἀνευρόντες μετὰ τῶν παρθένων τὸν Ἀχιλλέα τρέφεσθαι, ταῖς Ὀδυσσέως ὑποθήκαις ὅπλα καὶ ταλάρους ἔρριψαν σὺν ἱστουργικοῖς ἐργαλείοις ἔμπροσθεν τῶν παρθένων· αἱ μὲν οὖν κόραι ἐπὶ τοὺς ταλάρους ὥρμησαν, *ὁ δ' ἐπὶ τὰ ὅπλα. πρότερον δὲ ταῖς παρθένοις συνδιατρίβων, ἔφθειρε Δηϊδάμειαν τὴν Λυκομήδους· ἥτις ἐξ αὐτοῦ ἐγέννησε Πύρρον, τὸν ὕστερον Νεοπτόλεμον κληθέντα· ὃς καὶ τοῖς Ἕλλησι νέος ὢν συνεστρατεύσατο, μετὰ θάνατον τοῦ πατρός· ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς.

333. Κτῆσιν.] Κτήματα.

335. Ἀκαχῆσθαι.] Λυπεῖσθαι.

337. Πύθοιτο.] Ἀκούσῃ.

340. Μυρομένους.] Κλαίοντας.

342. Πάμπαν.] Παντελῶς δή. Ἀποίχεαι.] Οἴχῃ, ἀπολείπεις.

*Confer *Apollodor.* Bibliothec. l. 3. c. 13. §. 8. & *Eustath.* fol. 1255. lin. 35.

NOTÆ.

326. Ἠὲ τὸν) Impedita *Syntaxis*, de quâ *Eustath.* fol. 1255. lin. 30. Τὸ δὲ, Ἠὲ τὸν, οὐ συνήθως ἐσχημάτισται· ἀλλά τι περιέχει [illegible]· ἦν γὰρ τὸ εἰρημένον, τὸ εἰπεῖν, Οὐδ' εἴ κεν τοῦ πατρὸς πυθοίμην· εἶτα, ἤγουν τούτου, ὃς Σκύρῳ μοὶ ἐντρέφεται· Ἀχιλλεὺς δὲ, ὡς, οἷον ἐκλαθόμενος ὑπὸ πάθους τῆς ἰδίας συντάξεως, ἔφη τὸ, Ἠὲ τόν· ὃ θεραπευθήσεται διὰ προσθέσεως ἵνα λέγῃ, ὅτι Οὐδ' εἴ κε πυθοίμην πατρὸς, ἢ πυθοίμην διὰ τὸν, ἤγουν διὰ τοῦτον, ὃς Σκύρῳ μοὶ ἐντρέφεται υἱός.

328. Ἐώλπει) Ἔλπω, ἔολπα, ἐώλπειν. Vid. *Od.* φ'. v. 96.

VARIÆ LECTIONES.

326. Σκύρῳ ἐντρέφεται) γρ. Σκύρῳ ἔνι τρέφεται, MS. CCC.

332. Ἐξαγάγοις) γρ. ἐξαγάγῃς. MS. *Barocc.* Ox.

336. Προτιδέγμενον) γρ. ποτιδέγμενον.

337. Πύθοιτο) γρ. πύθηται, MS. CCC. *Cantabr.* & MS Barocc. *Oxon.*

339. Ἔλειπον) γρ. ἔλειπεν. MS. Barocc. *Oxon.*

342. Ἀνδρὸς ἑῆος) γρ. ἀνδρὸς ἐῦος.

Ἠ

Ἦ νύ τοι οὐκέτι πάγχυ μετὰ φρεσὶ μέμβλετ' Ἀχιλλεύς;
Κεῖνος ὅγε προπάροιθε νεῶν ὀρθοκραιράων,
Ἧσται ὀδυρόμενος ἕταρον φίλον· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Οἴχονται μετὰ δεῖπνον, ὁ δ' ἄκμηνος καὶ ἄπαστος·
Ἀλλ' ἴθι, οἱ νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξον ἐνὶ στήθεσσ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἵκηται.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·
Ἡ δ', ἅρπῃ εἰκυῖα τανυπτέρυγι, λιγυφώνῳ,
Οὐρανοῦ ἐκκατέπαλτο, δι' αἰθέρος· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Αὐτίκα θωρήσσοντο κατὰ στρατόν· ἡ δ' Ἀχιλῆϊ
Νέκταρ ἐνὶ στήθεσσι καὶ ἀμβροσίην ἐρατεινὴν
Στάξ', ἵνα μή μιν λιμὸς ἀτερπὴς γούναθ' ἵκηται.
Αὐτὴ δὲ πρὸς πατρὸς ἐρισθενέος πυκινὸν δῶ
Ὤιχετο· τοὶ δ' ἀπάνευθε νεῶν ἐχέοντο θοάων.
Ὡς δ' ὅτε ταρφειαὶ νιφάδες Διὸς ἐκποτέονται,
Ψυχραὶ ὑπαὶ ῥιπῆς αἰθρηγενέος Βορέαο·
Ὣς τότε ταρφειαὶ κόρυθες, λαμπρὸν γανόωσαι,
Νηῶν ἐκφορέοντο, καὶ ἀσπίδες ὀμφαλόεσσαι,
Θώρηκές τε κραταιγύαλοι, καὶ μείλινα δοῦρα·

" An utique tibi haud jam omninò in animo curæ-est Achilles?
" En! ille ante naves puppibus-excelsas,
" Sedet plorans sodalem charum: alii verò jam
" Abierunt ad-sumendum jentaculum, is verò jejunus & impastus est.
" Quin abi, ei nectarque & ambrosiam amabilem
" Instilla in pectora, ut nè ipsum fames occupet.
Sic locutus, impulit anteà paratam-animo Minervam:
Illa verò, harpæ similis alas-patulæ, vocem argutæ,
E cœlo desiliit, per æthera. At verò Achivi
Jam tum armabantur per castra. Illa itaque Achilli
Nectar in pectora & ambrosiam amabilem
Instillavit, ut ne eum fames peracerba genua occuparet.
Ipsa demùm ad patris præpotentis solidam domum
Abiit: illi autem seorsim à navibus fundebantur velocibus.
Ut verò cùm densæ nives à Jove devolant,
Gelidæ impetu-actæ serenitatem-inducentis boreæ:
Sic tunc crebræ galeæ, lucidum renidentes,
E navibus ferebantur, & clypei umbonibus muniti,
Thoracesque concavis-firmi, & fraxineæ hastæ:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

343. Μέμβλεται.] Μέλει, πεφρόντισται.
346. Μετὰ δεῖπνον.] Ἐπὶ τὸ δεῖπνον.
347. Νέκταρ.] Θεῖον πόμα. Ἀμβροσίην.] Θείαν τροφήν.
348. Ἵκηται.] Καθίκηται, καθάψηται.
350. Ἅρπη.] Εἶδος ὀρνέου, * ὅμοιον Ἀετῷ, ὡς ἀπὸ τῆς ἰδέας ἄκρατον εἶναι· τινὲς ἰκτῖνον καλοῦσιν· ὅπερ δὲ φήνην λέγεται δὲ καὶ τὸ δρέπανον. Τανυπτέρυγι.] Μακρὰς πτέρυγας ἐχούσῃ. Λιγυφώνῳ.] Ὀξυφώνῳ.
351. Ἐκκατέπαλτο.] Καθήλατο.
355. Ἐρισθενέος.] Μεγαλοσθενοῦς, ἰσχυροῦ. Πυκινόν.] Πυκνὸν, ἀσφαλές.
357. Ἐκποτέονται.] Ἐξίπτανται.
358. Ὑπαὶ ῥιπῆς.] Ὑπὸ σφοδρότητος τῆς ὁρμῆς. Αἰθρηγενέος.] Τοῦ αἰθρίαν ποιοῦντος.
359. Γανόωσαι.] Λάμπουσαι.
360. Ἐκφορέοντο.] Ἐξεφέροντο.
361. Κραταιγύαλοι.] Ἰσχυρὰ γύαλα ἔχοντες, ἰσχυροί· Γύαλα δὲ, τὰ κοιλώματα.

N O T Æ.

345. Ἧστ' ὀδυρόμενος ἕταρον) Vid. suprà, ad σ'. v. 347.
347. Νέκταρ τε καὶ ἀμβροσίην) Probabilitati consulit Poeta; ut nè fatiscat Heros, licet jejunus: nec Deæ filius, Nectare & Ambrosiâ indignus; cujus Socio, nè mortuo quidem, eadem invidenda vidimus, ad v. 38.
350. Τανυπτέρυγι λιγυφώνῳ) Ultimâ τοῦ τανυπτέρυγι producitur vi sequentis *Ecstatica*, in λιγυφώνῳ. De Genere *Avis*, vid. *Br. Scholia*.
361. Θώρηκές τε κραταιγύαλοι) *Pausanias* in *Phocicis*, c. 26. Δύο ἦν πεποιημένα· τὸ μὲν στέρνῳ, καὶ τοῖς ἀμφὶ τὴν γαστέρα ἁρμόζον, τὸ δὲ, ὡς νώτου σκέπην εἶναι· Γύαλα ἐκαλοῦντο· τὸ μὲν ἔμπροσθεν, τὸ δὲ ὄπισθεν προσῆγον·

NOTÆ IN SCHOLIA.

350. * Ὅμοιον, Ἀετῷ, ὡς ἀπὸ τῆς ἰδέας ἄκρατον εἶναι, ex *Etymolog. M.* v. Ἅρπη.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

358. Ὑπαὶ ῥιπῆς) γρ. ὑπὸ ῥιπῆς, *Eustath.* fol. 1257. lin. 6. & MS. Barocc. Oxon.
361. Θώρηκες—Αἴγλη) γρ. θώρηκες —— Ἐκ νηῶν —Αἴγλη, vid. Not. in *Textum*, ad v. 362.

Χαλκοῦ

Αἴγλη δ᾽ οὐρανὸν ἷκε, γέλασσε δὲ πᾶσα περὶ χθὼν
Χαλκοῦ ὑπὸ στεροπῆς· ὑπὸ δὲ κτύπος ὤρνυτο ποσσὶν
Ἀνδρῶν· ἐν δὲ μέσοισι κορύσσετο δῖος Ἀχιλλεύς·
Τοῦ καὶ ὀδόντων μὲν καναχὴ πέλε, τὼ δέ οἱ ὄσσε
Λαμπέσθην, ὡσεί τε πυρὸς σέλας· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Δῦν᾽ ἄχος ἄτλητον· ὁ δ᾽ ἄρα Τρωσὶν μενεαίνων
Δύσετο δῶρα θεοῦ, τά οἱ Ἥφαιστος κάμε τεύχων.
Κνημῖδας μὲν πρῶτα περὶ κνήμῃσιν ἔθηκε
Καλὰς, ἀργυρέοισιν ἐπισφυρίοις ἀραρυίας·
Δεύτερον αὖ, θώρηκα περὶ στήθεσσιν ἔδυνεν·
Ἀμφὶ δ᾽ ἄρ᾽ ὤμοισιν βάλετο ξίφος ἀργυρόηλον,
Χάλκεον· αὐτὰρ ἔπειτα σάκος μέγα τε, στιβαρόν τε,
Εἵλετο, τοῦ δ᾽ ἀπάνευθε σέλας γένετ᾽, ἠΰτε μήνης.
Ὡς δ᾽ ὅταν ἐκ πόντοιο σέλας ναύτῃσι φανείη
Καιομένοιο πυρὸς, τὸ δὲ καίεται ὑψόθ᾽ ὄρεσφι,
Σταθμῷ ἐν οἰοπόλῳ· τοὺς δ᾽ οὐκ ἐθέλοντας ἄελλαι
Πόντον ἐπ᾽ ἰχθυόεντα φίλων ἀπάνευθε φέρουσιν·
Ὣς ἀπ᾽ Ἀχιλλῆος σάκεος σέλας αἰθέρ᾽ ἵκανε
Καλοῦ, δαιδαλέου· περὶ δὲ τρυφάλειαν ἀείρας
Κρατὶ θέτο βριαρήν· ἡ δ᾽, ἀστὴρ ὣς, ἀπέλαμπεν
Ἵππουρις τρυφάλεια· περισσείοντο δ᾽ ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Πειρήθη δ᾽ ἕο αὐτοῦ ἐν ἔντεσι δῖος Ἀχιλλεὺς,

Fulgor autem ad cœlum usque ascendebat, ridebatq. omnis circum terra
Æris præ fulgore: strepitusque ciebatur pulsu pedum
Virorum. In mediis verò armabatur nobilis Achilles:
Cui & dentes quidem frendebant, oculique
Splendebant, velut ignis flamma; eique cor penitùs
Subiit dolor intolerabilis: ille quidem Troianis irascens,
Induit dona Dei, quæ ei Vulcanus elaboraverat fabricans:
Ocreas quidem primùm circa tibias posuit
Pulchras, argenteis fibulis aptè junctas:
Tum posteà, thoracem circa pectora induebat:
Circa humeros autem posuit ensem argenteis-clavis distinctum,
Æreum: deinde autem scutum magnumque, solidumque,
Sumpsit, ejus autem in longinquum fulgor ibat, tanquam lunæ.
Ut verò cùm è ponto flamma nautis relucet
Ardentis ignis, is autem ardet in-altum in montibus,
Loco in solitario; eos verò invitos procellæ longè
Ponto super piscoso ab amicis ferunt:
Sic ab Achillis scuto splendor ad æthera ibat
Pulchro, affabrè facto: Galeam verò sublatam
Capiti imposuit gravem: hæc etiam, stella tanquam, refulgebat
Setis-equinis-comans galea: motabantur autem concussæ comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
Tentabat igitur seipsum in armis nobilis Achilles,

ΣΧΟΛΙΑ.

363. Ὑπὸ στεροπῆς.] Ἀστραπῆς, λαμπρότητος.
365. Καναχὴ] Ψόφος· * ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ὁ Δόλων.
366. Σέλας.] Λαμπρότης.
367. Ἄτλητον.] Ἀνυπομόνητον, ἀκαρτέρητον.
368. Δύσετο.] Ἐνεδύσατο.
374. Μήνης.] Σελήνης.
377. Οἰοπόλῳ.] Ἐν ᾧ οἶες πολοῦνται, ὃ ἀναστρέφονται.
380. Ἀείρας.] Ἐπάρας.
382. *Περισσείοντο.] Περιεσείοντο. Ἔθειραι.] Αἱ ἐξ ἔθους κατεσπαρμέναι κόμαι. *Vid. ad Odyss. π'. v. 4.
383. Ἵει.] Ἐνεποίησεν, ἐνέβαλεν.

NOTÆ.

ἐπειδὴ πυκνῶς συνῆπτον πρὸς ἀλλήλας· ἀσφάλειαν δὲ ἀποχρῶσαν ἰδίως παρέχοιεν, καὶ ἀσπίδος χωρίς. Ἐπὶ τούτῳ καὶ Ὅμηρος * Φέρτατα τῶν Φρυγῶν οὐκ ἔχοιεν ἀσπίδα ἐποίησεν· ὅτι αὐτοῖς Γυμνοτέροις ἦν. * *Iliad.* ε'. v. 312.

362. *Ἐκ νηῶν φορέοντο· βοὴ δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρει) Ferè idem *Versus* suprà, ad π'. v. 267. nisi quòd ibi de *Myrmidonibus* ἐχέοντο meliùs, hic de *Armis* φορέοντο, ut suprà. v. 360. Νηῶν ἐκφορέοντο, at MS. Pervetustum, nempè *Barocc.* Oxon. & hic, Ἐκ νηῶν ἐχέοντο· βοὴ δ᾽ ἄσβεστος ὀρώρει, non æquè benè; si mihi fides. Dudum enim ex *Navibus* erant egressi ipsi *Myrmidones*, nunc tandem *Arma* tantùm cumulatim efferunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

365. *Ἀλλ᾽ οὐχ ὡς ὁ Δόλων) *Excerpta* MSS. & alludunt ad locum, de *Dolone*, *Iliad.* κ'. 375. Βαμβαίνων· ἄραβος δὲ διὰ στόμα γίνετ᾽ ὀδόντων. Ille ob *Timorem*, hic ex *Indignatione*.

VARIÆ LECTIONES.

362. Περὶ χθὼν) γρ. ὑπὸ χθὼν, olim in nonnullis.
362. Αἴγλη) γρ. Ἐκ νηῶν &c. ante hunc Versum, MS. vid. in *Text.*
363. Ὑπὸ στεροπῆς) γρ. ἀπὸ στεροπῆς.
375. Φανείη) γρ. Φανήῃ. *Eustath.* fol. 1258. lin. 42.

Εἴ οἱ ἐφαρμόσσειε, καὶ ἐντρέχοι ἀγλαὰ * γυῖα·
Τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνετ', ἄειρε δὲ ποιμένα λαῶν.
Ἐκ δ' ἄρα σύριγγος πατρώϊον ἐσπάσατ' ἔγχος,
Βριθὺ, μέγα, στιβαρόν· τὸ μὲν οὐ δύνατ' ἄλλος Ἀχαιῶν
Πάλλειν, ἀλλά μιν οἶος ἐπίστατο πῆλαι Ἀχιλλεύς,
Πηλιάδα μελίην, τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων
Πηλίου ἐκ κορυφῆς, φόνον ἔμμεναι ἡρώεσσιν.
Ἵππους δ' Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος ἀμφιέποντες
Ζεύγνυσαν, ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν· ἐν δὲ χαλινοὺς
Γαμφηλῇσ' ἔβαλον, κατὰ δ' ἡνία τεῖναν ὀπίσσω
Κολλητὸν ποτὶ δίφρον· ὁ δ' ἄρ μάστιγα φαεινὴν
Χειρὶ λαβὼν ἀραρυῖαν, ἐφ' ἵπποιιν ἀνόρουσεν
Αὐτομέδων· ὄπιθεν δὲ * κορυσσόμενος βῆ Ἀχιλλεύς,
Τεύχεσι παμφαίνων, ὥστ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων.
Σμερδαλέον δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο,

An sibi apta essent, & faciles-in-iis moverentur pulchri artus:
Ei verò tanquam alæ erant, attollebántque pastorem populorum.
E thecâ verò paternam extraxit hastam,
Gravem, magnam, validam: quam quidem non poterat alius Achivorum
Vibrare, sed ipsam solus nôrat vibrare Achilles,
Peliadem fraxinum, quam patri ejus ceciderat Chiron
Pelii ex vertice, cædis-auctorem futuram heroibus.
Equos interim Automedónque & Alcimedon circumsistentes
Jungebant, pulchra etiam lora-jugalia circumjecerunt; frœnosque
Maxillis immiserunt, habenásque extenderunt retrò
Glutino-compactam ad sellam. Ipse autem scuticâ splendidâ
Manu sumptâ habili, in currum insiliit
Automedon: retróque ad-pugnam-paratus conscendebat Achilles,
Armis collucens, tanquam fulgidus sol.
Terribiliter autem equis imperitabat patris sui,

ΣΧΟΛΙΑ.

385. Ἐφαρμόσσειεν.] Ἁρμόσειεν. Ἐντρέχοι.] Ἀκωλύτως χωροῖτο, ὥστε μὴ ἐμποδίζεσθαι.

386. Τῷ δ' εὖτε πτερὰ γίγνετο.] Τῷ δὲ Ἀχιλλεῖ κοῦφα καὶ ἁρμόδια τὰ ὅπλα ἐγίγνοντο, ὥσπερ πτερά· * κουφότερον δὲ αὐτὸν μᾶλλον ἐποίησεν.

387. Σύριγγος.] Τῆς δορατοθήκης.

389. Ἐπίστατο.] Ἀντὶ τοῦ, ἠδύνατο. Πῆλαι.] Κινῆσαι.

390. Πηλιάδα.] Τὴν ἐκ Πηλίου ὄρους Θεσσαλίας τμηθεῖσαν· λέγει δὲ τὸ δόρυ· μελία δὲ, εἶδος δένδρου ἐπιτηδείου πρὸς κατασκευὴν δοράτων.

392. Ἄλκιμος.] Ἀλκιμέδων, ὑποκοριστικῶς.

393. Λέπαδνα.] Οἱ ὑποτραχήλιοι ἱμάντες· οἱ μασχαλιστῆρες.

NOTÆ.

385. Ἀγλαὰ * γυῖα) Ità *Julianus* Imperator, Orat. 2. fol. 53. Edit. *Spanheim.* & ità *Homeri* Edit. *Cantabr.* secunda, *Castellionaa*, &c. *Lectio* tamen δῶρα, non minùs arridet; de *Armis* nempe *hæc*, de *Artubus*, illa. MS. Barocc. *Oxon.* γυῖα, vid. *Var. Lect.*

386. Τῷ δ' εὖτε πτερὰ) *Etymolog.* M. v. Εὖτε, & v. Εὖτ' ἂν πολλοὶ ὑφ' Ἕκτορος. Ità hìc *Eustath.* fol. 1259. lin. 3. & fol. 1271. lin. 36. & ità semper, ubi *Disyllabum*; ubi *Trisyllabum*, ἠΰτε.

390. Τὴν πατρὶ φίλῳ τάμε Χείρων) De hâc Hastâ, vid. ad π'. v. 143.

393. Ζεύγνυσαν· ἀμφὶ δὲ καλὰ λέπαδν' ἔσαν) Ità ἔσαν omninò legendum, pro ἕσαν, quod in nonnullis priùs aderat, refragante licet ipso *Eustathio*, fol. 1259. lin. 26. Τὸ δὲ ἕσαν, οὐ δασύνεται καθὰ ... ἀλλὰ ψιλοῦται, δηλοῦν τὸ ἦσαν. Nam Ordo aliud ostendit, Αὐτομέδων καὶ Ἀλκιμέδων ζεύγνυσαν, καὶ ἀμφὶ τοὺς ἵππους τὰ λέπαδνα ἕσαν, καὶ ταῖς γαμφηλαῖς ἐνέβαλον χαλινοὺς, καὶ ὀπίσω κατέτειναν ἡνία. Vid. ad *Var. Lect.*

397. * Κορυσσόμενος) Ità, pro corrupto κορυσσάμενος, lego, & legendum liberè pronuntio.

398. Ὥστ' ἠλέκτωρ Ὑπερίων) Raro, cum ullo jure, aut *Homero* addi, aut detrahi posse videtur; hoc tamen in loco videtur tale quid, non prorsùs ineptè, addi posse, * Ἑζομένου δ' ἄρα τοῖο μέγ' ἔβραχε χάλκεος ἄξων * Βριθοσύνῃ, φέρων τὸ θεοῦ καὶ κρείττονος ἀνδρός. Σμερδαλέον, κλ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

386. * Κουφότερον) Hæc *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

385. Ἀγλαὰ γυῖα) γρ. ἀγλαὰ δῶρα. vid. Not. in *Textum. Ibid.* Ἐντρέχοι ἀγλαὰ γυῖα) γρ. ἐντρέχῃ ἀγλαὰ γυῖα. MS. *Barocc.* Oxon.

386. Εὖτε) γρ. ἠΰτε, & ἤυτε, vid. Not. in *Textum.*

390. Τάμε) γρ. τέμε *Porphyr.* Quæst. *Homeric.* XI. ut *H. Steph.* sed falsò; siquis conferat.

393. Ζεύγνυσαν) γρ. ζεύγνυον, *Eustath.* & MS. *Barocc.* Oxon. Ibid. Λέπαδν' ἔσαν) γρ. λέπαδν' ἕσαν, *Eustath.* fol. 1259. lin. 26. & MS. CCC. Vid. Not. in *Text.*

398. Παμφαίνων) γρ. λαμπόμενος, MS. CCC.

400 Ζάνθε

Ξάνθέ τε, ϗ Βαλίε, τηλεκλυτὰ τέκνα Ποδάργης,
Ἄλλως δὴ φράζεσθε σαωσέμεν ἡνιοχῆα
Ἂψ Δαναῶν ἐς ὅμιλον, ἐπεί χ' ἕωμεν πολέμοιο·
Μηδ', ὡς Πάτροκλον, λίπετ' αὐτόθι τεθνειῶτα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη πόδας αἰόλος ἵππος
Ξάνθος, ἄφαρ δ' ἤμυσε καρήατι, πᾶσα δὲ χαίτη,
Ζεύγλης ἐξεριποῦσα παρὰ ζυγὸν, οὖδας ἵκανεν·
Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ λευκώλενος Ἥρη·
Καὶ λίην σ' ἔτι νῦν γε σαώσομεν, ὄβριμ' Ἀχιλλεῦ·
Ἀλλά τοι ἐγγύθεν ἦμαρ ὀλέθριον, οὐδέ τι ἡμεῖς
Αἴτιοι, ἀλλὰ θεός τε μέγας ϗ μοῖρα κραταιή.
Οὐδὲ γὰρ ἡμετέρῃ βραδυτῆτί τε νωχελίῃ τε
Τρῶες ἀπ' ὤμοιιν Πατρόκλου τεύχε' ἕλοντο·
Ἀλλὰ θεῶν ἄριστος, ὃν ἠΰκομος τέκε Λητὼ,
Ἔκταν' ἐνὶ προμάχοισι, ϗ Ἕκτορι κῦδος ἔδωκε.
Νῶϊ δὲ καί κεν ἅμα πνοιῇ Ζεφύροιο θέοιμεν,

" Xanthéque, & Balie, inclyta soboles Podarges,
" Aliò jam modo deliberate salvum-referre aurigam
" Retrò Danaorum in agmen, ubi satiati fuerimus pugnâ;
" Neque, ut Patroclum, relinquite me mortuum.
Hunc sub-jugo allocutus est pedibus celer equus
Xanthus, statim verò inclinavit caput, totáque juba,
Circulo profusa juxta jugum, ad terram pervenit:
Vocalem enim reddidit dea ulnas-candida Juno,
" Et certè te etiam nunc saltem salvum-referemus, impetuose Achille;
" Sed tibi propè dies exitialis, neque quicquam nos
" In culpâ, sed deúsque magnus & fatum violentum.
" Neque enim nostrâ tarditatéque segnitiéque,
" Trojani ab humeris Patrocli arma detraxerunt:
" Sed deorum fortissimus, quem comas-pulchra peperit Latona,
" Interfecit inter primos-pugnatores, & Hectori gloriam dedit.
" Nos verò vel flatum Zephyri cursu æquaremus,

ΣΧΟΛΙΑ.

400. Τηλεκλυτά.] Πάνυ ἔνδοξα. Ποδάργης.] Τοῖς ποσὶν ἐπαρκούσης, ταχείας.

401. Ἄλλως.] Μὴ οὐχὶ οὕτως, κατὰ ἄλλον τρόπον. Φράζεσθε.] Σύνετε, νοεῖτε.

402. Ἐπεί χ' ἕωμεν πολέμοιο.] Ἐπειδὰν ἀναμιχθῶμεν τοῖς πολεμίοις· ὅμοιος δὲ, χέωμεν, ὑποχωρήσομεν. Ἐπεί χ' ἑῶμεν.] Ἐπειδὰν κορεσθῶμεν.

404. Ὑπὸ ζυγόφιν.] Ὑπὸ ζυγοῦ. Αἰόλος.] Ἀντὶ τοῦ, ταχύς.

405. Ἤμυσε καρήατι.] Παρέκλινε τὴν κεφαλὴν αὐτοῦ ταχέως· ἢ εἰς θάτερον ἔκλινε τὴν κεφαλὴν, περιστρέψας εἰς τοὐπίσω, ὡς προσβλέψων τῷ Ἀχιλλεῖ, μέλλων αὐτῷ διαλέγεσθαι. Χαίτη.] Θρίξ.

406. Ζεύγλης.] Ζεύξεως, ζυγοῦ.

407. Αὐδήεντα.] Φωνῇ ἐνάρθρῳ χρώμενον.

410. Κραταιή.] Ἰσχυρά.

411. Νωχελίῃ.] Βραδυτῆτι, ἀσθενείᾳ.

515. Θέοιμεν.] Τρέχοιμεν.

NOTÆ.

400. Ξάνθε τε, καὶ Βαλίε, τηλεκλυτὰ) *Ultima* τοῦ Βαλίε potest quidem produci, in *Cæsurâ*, ante *Incisum*, & sequente etiam τ'. ectatico. Potest & Βαλίος legi, *Nominativus*, uti fit, pro *Vocativo*; ut ad α'. v. 88.

401. Ἡνιοχῆα) *Eustath.* fol 1259. lin. 53. ἡνιοχῆας legi notat; at non benè. De se enim jam nunc loquitur *Achilles*; nequis tamen nimis humilitèr de illâ *Lectione* cogitet, *Sensus* benè Duos potest ferre; *Achillem* nempè & παραβάτην suum, *Automedontem*: mox tamen τεθνειῶτα, de *Patroclo* solo infert, quòd ille solus occisus esset; non παραβάτης ejusdem.

402. Ἐπεί χ' ἕωμεν πολέμοιο) *Eustath.* fol. 1259. lin. 53. Τὸ δὲ, Ἕωμεν γράφεται μάλιστα, Ἑῶμεν προπερισπωμένως. ὃ ἀπαρτίζει σπονδεῖον, ἐν συνιζήσει τοῦ ε, καὶ τοῦ ω· εἴληπται δὲ, ἀντὶ τοῦ, πληρωθῶμεν, καὶ κορεσθῶμεν· καὶ δασύνεται, ὡς δῆλον ἐκ τῆς συναλοιφῆς τοῦ, ἐπεὶ χ' ἑῶμεν· ἔστι δὲ αὐτοῦ τὸ πρωτότυπον θέμα, τὸ ἕω, ἤγουν πληρῶ· ἐξ οὗ καὶ τὸ ὅλος· ἐκ δὲ τοῦ ἕω, παράγωγον ἕημι· ἀφ' οὗ δεύτερος ἀόριστος, παθητικὸς, ὑποτακτικὸς, ἑθῶ, καὶ πλεονασμῷ τοῦ ε, ἑῶμεν· ὡς τὸ, ὁρῶμεν, ὁρεῶμεν· ἀπὸ δὲ τοῦ, ἕημι, καὶ τὸ ἕντο· οἷον, Ἐξ ἔρον ἕντο, καὶ τὸ εἷναι· οἷον, Ἐξ ἔρον εἷναι.

404. Τὸν δ' ἄρ' ὑπὸ ζυγόφιν προσέφη—ἵππος) Qui hæc derident, ab ipso Poetâ τὸ ἀντίδοτον φάρμακον sibi adhibeant, Αὐδήεντα δ' ἔθηκε θεὰ Ἥρη. Minimè enim dubitandum, quin vel *Dei* ipsius voluntate, vel *Dæmonis*, ex ejusdem permissu, præstigiis, Bestiæ & Bruta Animalia loquantur articulatâ voce; ut de *Serpente* legimus, *Genes.* c. 3. v. & de *Balaami Asino*, *Numer.* c. 22. v. 28.

411. Βραδυτῆτι) Vid. infra, ad χ'. v. 363. & suprà ad π'. v. 857.

VARIÆ LECTIONES.

401. Ἡνιοχῆα) Al. ἡνιοχῆας, *Eustath.* fol. 1255. lin. 53. vid. Not. in *Textum*.

402. Ἕωμεν) Al. ἑῶμεν, *Eustath.* & χέωμεν, ut ad *Schol.*

Ἥνπερ ἐλαφροτάτην φάσ' ἔμμεναι· ἀλλά σοι αὐτῷ
Μόρσιμόν ἐστι, θεῷ τε ϗ ἀνέρι ἶφι δαμῆναι.
Ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ξάνθε, τί μοι θάνατον μαντεύεαι; οὐδέ τί σε χρή.
Εὖ νύ τοι οἶδα ϗ αὐτὸς, ὅ μοι μόρος ἐνθάδ' ὀλέσθαι,
Νόσφι φίλου πατρὸς ϗ μητέρος· ἀλλὰ ϗ ἔμπης
Οὐ λήξω, πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο.
Ἦ ῥα, ϗ ἐν πρώτοις ἰάχων ἔχε μώνυχας ἵππους.

" Quem tamen velocissimum dicunt esse: quin & tibi ipsi
" Fatale est, à deoque & viro vi domari.
Sic sane loquuti Erinnyes inhibuerunt vocem:
Hunc valdè indignatus allocutus est pedibus velox Achilles,
" Xanthe, quid mihi mortem vaticinaris? neque quid te oportet.
" Bene jam novi & ipse, quod mihi fatum hic perire,
" Procul à dilecto patre & matre: attamen
" Non cessabo, antequam Troes abundè satis exegerint pugnæ.
Dixit, & inter primos clamans dirigebat solidos-ungulis equos.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

417. Μόρσιμον.] Μεμοιραμένον, εἱμαρμένον. Θεῷ τε καὶ ἀνέρι.] Ὑπὸ θεοῦ, Ἀπόλλωνος· καὶ ἀνδρὸς, Ἀλεξάνδρου. Δαμῆναι.] Δαμασθῆναι.

418. Ὣς ἄρα φωνήσαντος Ἐρινύες ἔσχεθον αὐδήν.] Οὕτως εἰπόντος, φησὶ, τοῦ ἵππου, ἐπέσχον αὐτοῦ αἱ Ἐρινύες τὴν φωνήν· πάντα γὰρ τὰ παράλογα καὶ παρὰ φύσιν ὑπὸ Ἐρινύων γίγνεται. *Ἤτοι, ὅτι ἐπίσκοποί εἰσι τῶν παρὰ τὴν φύσιν· ἢ, περὶ θανάτου λέγειν ἀνεχαίψαντο.

423. *Ἄδην) Ἡ ἄδην, ἀντὶ δαψιλῶς, ἱκανῶς. Αἴδην δὲ σημαίνει χωρίον ἀφεγγές, τὸ σκότους πεπληρωμένον· διὸ καὶ νῦν, τὸν θάνατον σημαίνει.

N O T Æ.

423. Πρὶν Τρῶας ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο) *Eustath.* fol. 1261. lin. 36. Τὸ δὲ, Ἄδην ἐλάσαι πολέμοιο, παρῳδίαν ἐν Ὀδυσσείᾳ ἔχει τὸ, Ἄδην ἐλάαν κακότητος. Vid. ad *Odyss.* ε'. v. 290. In quem locum, *Brevia Scholia*, Ἄδην ἐλάαν κακότητος) Κόρον χεῖν τῆς κακίας. Et ab *Achille* elegantèr dictum, Τρῶας, οἳ περὶ (*Iliad.* ν'. v. 621.) ἀκόρητοι αὐτῆς, ἐκείνους ποτέ μοι ἄλις κορεσθήσεσθαι πολέμου.

N O T Æ IN S C H O L I A.

418. *Ἤτοι, ὅτι ἐπίσκοποι) *Excerpta* MSS.

423. *Ἄδην) *Excerpta* MSS. at Vox αἴδην minimè in hoc loco stare potuit. Inter ἀγνοίας itaque τῶν Κριτικῶν numerari debet.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

423. Ἐλάσαι) γρ. ἐλάαν, *Eustath.* fol. 1261. lin. 33.

424. Πρώτοις) γρ. Τρωσὶν, MS. Barocc. Oxon. in *Textu*; sed in *Margine*, γράφεται καὶ, ἐν πρώτοις, ut Ememendatio, quæ omninò præferenda.

ΤΗΣ

ΤΗΣ

ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Υ′.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Υ′.

Διὸς ἐπιτρέψαντος, κατίεσιν βοηθήσοντες οἱ θεοὶ πάντες· τοῖς μὲν Ἕλλησιν, Ἥρα τε, καὶ Ἀθηνᾶ, καὶ Ποσειδῶν, καὶ Ἥφαιστος, καὶ Ἑρμῆς· τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀφροδίτη, καὶ Ἀπόλλων· ἔτι δὲ καὶ Ἄρτεμις, καὶ Λητὼ, Ἄρης τε, καὶ Σκάμανδρος. Αἰνείαν δὲ, ἀντιστάντα Ἀχιλλεῖ, σώζει Ποσειδῶν, νεφέλῃ καλύψας· Ἀχιλλεὺς δὲ ἄλλους τε ἀναιρεῖ, καὶ Πολύδωρον, τὸν Πριάμου παῖδα. Ἕκτωρ δὲ, ἀντιστὰς αὐτῷ, φεύγει, Ἀπόλλωνος σώσαντος αὐτόν· τοὺς δὲ ἄλλους Ἀχιλλεὺς ἐπὶ τὴν πόλιν φεύγοντας κατεπείγει.

Ἐπιγραφαί.

Θεῶν μάχη· ἢ * Θεομαχία. — * Heraclid. §.6.

Ἄλλως.

Υ, Μακάρων εἰσὶ, καὶ φύλοπις Οὐρανιώνων.

Ἄλλο.

Υ, Μακάρεσσιν ἔρις ὦρτο, φέρει δ' ἐπὶ κάρτος Ἀχαιοῖς.

Lib. XX.

Ὣς οἱ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι θωρήσσοντο
Ἀμφὶ σὲ, Πηλέος υἱὲ, μάχης * ἀκόρητον Ἀχαιοί·
Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο.
Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι

Sic hi quidem apud naves nigras armabantur
Circum te, Pelei fili, pugnæ insatiabilem Achivi:
Trojani verò ex-altera-parte in loco-editiore campi.
Jupiter autem Themidem jussit deos ad-concionem vocare

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Θωρήσσοντο.] Καθωπλίζοντο.

2. Ἀμφὶ σέ.] Περὶ σέ· ὀρθοτονητέον τὴν ἀντωνυμίαν. Ἀκόρητον.] Ἀπλήρωτον.

3. Θρωσμῷ.] Ὑψηλῷ τόπῳ, ὅθεν ἐστὶ καταθορεῖν, καὶ πηδῆσαι· ἔστι δὲ τόπος ἐν Ἰλίῳ, σταδίων πέντε τὴν περίμετρον, μεταξὺ Σιμοῦντος ποταμοῦ, καὶ τῆς Ἰλιέων καλουμένης κώμης· ὅπου καὶ τοὺς θεοὺς κεκλῆσθαι λέγουσι περὶ καλλους· ὀνομάζεται δὲ Καλλικολώνη, ἐπεὶ τῶν πέριξ τόπων ἐπισημότατός ἐστιν. ἡ ἱστορία παρὰ Δημητρίῳ τῷ Σκηψίῳ.

4. Θέμιστα.] Ἀντὶ τοῦ, Θέμιν, δικαιοσύνην· ἥτις ἐστὶ μία τῶν Τιτανίδων.

NOTÆ.

2. * Ἀκόρητον) Olim in Omnibus Editis ἀκόρητοι, ut ad Ἀχαιοὶ referatur; at quùm Homerus hic præcipuè Achillis ἀριστείας deprædicet, & Eustath. fol. 1262. lin. 17. 19. 24. ἀκόρητον semper legat, ut cum Achille concordet, quem per Ἀποστροφὴν alloquitur Poeta, Ἀμφὶ σὲ, Πηλέος υἱὲ, μάχης ἀκόρητον Ἀχαιοί· quúmque ità aperte legant Tria Omnia MSS. nempe MS. CCC. Cantabrig. MS. Barocc. Ox. & MS. Mori, omninò, & Nos ἀκόρητον scribendum duximus. In Scholiis tamen ἀκόρητοι relinquimus.

3. Τρῶες δ' αὖ ἑτέρωθεν) Ità legimus, pro Corrupto, Τρῶες δ' αὖτ' ἑτέρωθεν, quomodò enim αὖτ' ante Asperum? Vel certè legendum, αὖθ' ut Iliad. α. v. 370. Χρύσης δ' αὖθ' ἱερεύς. Vid. infrà, ad v.16. Var. Lect. Ibid. Ἐπὶ θρωσμῷ πεδίοιο) Vid. suprà, ad κ'. v. 160. Not. in Scholia.

4. Ζεὺς δὲ Θέμιστα κέλευσε θεοὺς ἀγορήνδε καλέσσαι) Quòd ex Dei Justitiâ jam fieret Trojæ destructio, Poeta facit Deam Justitiam Deorum hocce Concilium vocare; quo-nempè hæc res sit determinanda.

NOTÆ IN SCHOLIA.

3. Θρωσμῷ) Hæc Scholia conferas cum iis, quæ diximus in Not. ad Schol. κ'. v. 160.

VARIÆ LECTIONES.

2. Ἀκόρητον) γρ. ἀκόρητοι, vid. Not. in Textum.

3. Τρῶες δ' αὖ ἑτέρωθεν) γρ. Τρῶες δ' αὖθ' ἑτέρωθεν, vid. Not. in Textum.

4. Θέμιστα κέλευσε) γρ. Θέμις ἐκέλευσε, Plutarch. sive Dionysi. Halicarn. in Vitâ Homeri.

Κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο πολυπτύχου· ἡ δ' ἄρα πάντη
Φοιτήσασα κέλευσε Διὸς πρὸς δῶμα νέεσθαι.
Οὔτε τις οὖν Ποταμῶν ἀπέην, νόσφ' Ὠκεανοῖο,
Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται,
Καὶ πηγὰς ποταμῶν, καὶ πίσεα ποιήεντα.
Ἐλθόντες δ' ἐς δῶμα Διὸς νεφεληγερέταο,
Ξεστῇς αἰθούσῃσιν ἐφίζανον, ἃς Διὶ πατρὶ
Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν.
Ὣς οἱ μὲν Διὸς ἔνδον ἀγηγέρατ'· οὐδ' Ἐνοσίχθων
Νηκούστησε θεᾶς, ἀλλ' ἐξ ἁλὸς ἦλθε μετ' αὐτούς.
Ἷζε δ' ἄρ' ἐν μέσσοισι, Διὸς δ' ἐξείρετο βουλήν,
Τίπτ' αὖ, Ἀργικέραυνε, θεοὺς ἀγορὴν δ' ἐκάλεσσας;
Ἦ τι περὶ Τρώων καὶ Ἀχαιῶν μερμηρίζεις;
Τῶν γὰρ νῦν ἄγχιστα μάχη πόλεμός τε δέδηε.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,
Ἔγνως, Ἐννοσίγαιε, ἐμὴν ἐν στήθεσι βουλήν,

Vertice ab Olympi multas-convalles-habentis: illa igitur quaquaversum
Incedens jussit Jovis ad domum ire.
Neque quis igitur fluviorum aberat, præter Oceanum,
Neque Nympharum, quæ nemora pulchra habitant,
Et fontes fluviorum, & prata herbosa.
Cùm venerant itaque ad domum Jovis nubes-cogentis,
Politis sedilibus-columnis-distinctis consederunt, quæ Jovi patri
Vulcanus fecerat peritis præcordiis.
Sic hi quidem Jovis in ædibus congregabantur: neque Neptunus
Non-paruit deæ, sed e mari venit ad illos.
Sedit itaque in mediis, Jovisque interrogabat consilium,
" Cur rursus, rutili-fulminis-missor, deos ad concilium vocâsti?
" Num quid de Trojanis & Achivis deliberas?
" Horum enim jam proximè est ut pugna præliumque ardeat.
Hunc respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter,
" Nôsti, Neptune, meum in pectoribus consilium,

ΣΧΟΛΙΑ.

5. Κρατὸς ἀπ' Οὐλύμποιο.] Κορυφῆς τοῦ Ὀλύμπου, τῆς ἀκρωρείας. Πολυπτύχου.] Πολλὰς ἀποκλίσεις καὶ ἐξοχὰς ἔχοντος.

6. Φοιτήσασα.] Περιερχομένη.

7. Ἀπέην.] Ἀπῆν. Νόσφι.] Χωρίς· τὸν δὲ Ὠκεανὸν οὐ παρέλαβεν εἰς τὸ τῶν θεῶν συνέδριον· ἵνα μὴ κωλύσῃ αὐτοὺς τῆς πρὸς ἀλλήλους μάχης, πρεσβύτατος ὑπάρχων.

8. Οὔτ' ἄρα Νυμφάων, ταί τ' ἄλσεα καλὰ νέμονται.] Αἱ τὰ ἄλση κατοικοῦσαι Νύμφαι. Ἀλσηΐδες καλοῦνται· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν δένδρων, Ἁμαδρυάδες· αἱ δὲ τὰ νάματα τῶν ὑδάτων, Ναΐδες, καὶ Ὑδριάδες· καὶ τούτων αἱ μὲν, Κρηνίδες, αἱ δὲ Ἐπιποταμίδες· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν βοσκημάτων, Ἐπιμηλίδες· αἱ δὲ ἐπὶ τῶν ὀρῶν, Ὀρεστιάδες· καὶ ὅσαι ταύταις ὅμοιαι· ὁμοίως δὲ καὶ ἐπὶ τῶν ἑλῶν, Ἑλειονόμοι.

9. Πίσεα.] Τὰ ὑδρηλὰ χωρία, τοὺς καθύγρους τόπους· ἀπὸ τοῦ πίνειν ἐν αὐτοῖς πίσεα, ὅ ἐστι ποτίσαι. Ποιήεντα.] Βοτάνην ἔχοντα.

11. * Αἰθούσῃσιν.] Ἕδραις ξυλωταῖς, κατὰ τοὺς Παλαιούς, αἰθοδρόμοις, ὅ ἐστι, καταλαμπομέναις φωτί· ἐφιζάνουσι δὲ ταύταις οἱ νῦν ἀγερθέντες, οὐχ ὡς θρόνοις, ἀλλ' ἐν αὐταῖς περὶ τὸ ἔδαφος καθιζόμενοι.

13. Οὐδ' Ἐνοσίχθων Νηκούστησε θεᾶς.] Ὁ δὲ Ποσειδῶν οὐ παρήκουσε τῆς Θέμιδος· τοῦτο δὲ εἴρηκε, διὰ τὴν γενομένην αὐτῷ μικρῷ πρόσθεν πρὸς τὸν Δία φιλονεικίαν.

14. Νηκούστησε.] Παρήκουσε. Μετ' αὐτούς.] Πρὸς αὐτούς.

18. Δέδηε.] Φαίνεται, φλέγει.

NOTÆ.

8. Οὔτ' ἄρα Νυμφάων) Præter quæ in *Scholiis*, & Nos, de *Nympharum* variis Generibus, nonnihil diximus, ad *Euripid.* Helen. v. 187.

12. Ἥφαιστος ποίησεν ἰδυίῃσι πραπίδεσσιν) De hâc *Lectione* diximus satis, ad *α.* v. 608. & MS. CCC. *Cantabr.* ἰδυίῃσι legit apertè; at MS. *Joh. Tzetzæ*, ad eundem locum, in *Iliad. α.* εἰδυίῃσι. Vid. quæ Nos ad prædictum locum.

NOTÆ IN SCHOLIA.

11. * Αἰθούσῃσιν) *Excerpta* MSS. quæ tamen ipsa verba agnoscit esse τῶν Παλαιῶν, *Eustathius*, fol. 1263. lin. 41. Ξεσταῖς αἰθούσαις ποιεῖ ἤγουν, κατὰ τοὺς Παλαιούς, ἕδραις ξυλωταῖς. &c.

VARIÆ LECTIONES.

8. Ταί τ' ἄλσεα) γρ. αἵ τ' ἄλσεα, MS. *Barocc.* Ox.

9. Πίσεα) γρ. πίσεα. *Br. Schol.*

12. Ἰδυίῃσι πραπίδεσσι) γρ. εἰδυίῃσι πραπίδεσσι, vid. Not. in *Textum*.

15. Ἐξείρετο) γρ. ἐξήρετο. MS. Oxon. & MS. *Mori.* At ἐξείρετο. MS. CCC. Vid. Not. in *Textum*, ad *Iliad. ι.* v. 756.

16. Τίπτ' αὖ, Ἀργικέραυνε) γρ. τίπτ' αὖτ' Ἀργικέραυνε, *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, & MS. *Barocc.* Oxon.

17. Ἦ τι) γρ. ἢ τι. & ἤ τι. & ἤ τί;

Ὣς

Ὧν ἕνεκα ξυνάγειρα· μέλουσί μοι, ὀλλύμενοί περ.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω πτυχὶ Οὐλύμποιο
Ἥμενος, ἔνθ' ὁρόων φρένα τέρψομαι· οἱ δὲ δὴ ἄλλοι
Ἔρχεσθ', ὄφρ' ἂν ἵκησθε μετὰ Τρῶας καὶ Ἀχαιούς.
Ἀμφοτέροισι δ' ἀρήγεθ', ὅπῃ νόος ἐστὶν ἑκάστου.
Εἰ γὰρ Ἀχιλλεὺς οἶος ἐπὶ Τρώεσσι μαχεῖται,
Οὐδὲ μίνυνθ' ἕξουσι ποδώκεα Πηλεΐωνα.
Καὶ δέ τί μιν καὶ πρόσθεν ὑποτρομέεσκον ὁρῶντες·
Νῦν δ', ὅτε δὴ καὶ θυμὸν ἑταίρου χώεται αἰνῶς,
Δείδω, μὴ καὶ τεῖχος ὑπὲρ μόρον ἐξαλαπάξῃ.
Ὣς ἔφατο Κρονίδης, πόλεμον δ' ἀλίαστον ἔγειρε.
Βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοί, δίχα θυμὸν ἔχοντες·
Ἥρη μὲν μεθ' ἀγῶνα νεῶν καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἠδὲ Ποσειδάων γαιήοχος, ἠδ' ἐριούνης
Ἑρμείας, ὃς ἐνὶ φρεσὶ πευκαλίμῃσι κέκασται·
Ἥφαιστος δ' ἅμα τοῖσι κίε, σθένεϊ βλεμεαίνων,
Χωλεύων, ὑπὸ δὲ κνῆμαι ῥώοντο ἀραιαί.
Ἐς δὲ Τρῶας Ἄρης κορυθαίολος· αὐτὰρ ἅμ' αὐτῷ
Φοῖβος ἀκερσεκόμης, ἠδ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,

" Quorum gratiâ congregavi: curæ sunt mihi, pereuntes licèt.
" Sed ego sanè manebo in cacumine Olympi
" Sedens, ibi spectans mentem oblectabo: at jam vos cæteri
" Abite, ut perveniatis ad Trojanos & Achivos;
" Utrisque verò auxilium ferte, prout animus fert cujusque.
" Si enim Achilles solus contra Trojanos pugnabit,
" Ne paulisper quidem sustinebunt velocem Peliden.
" Etenim ipsum etiam anteà territi-fugerunt tantùm aspicientes:
" Nunc verò, quum jam & animo ob socium irascitur graviter,
" Vereor, ne & murum præter fatum evertat.
Sic dixit Saturnius, certaménque inevitabile excitavit.
Perrexerunt etenim ire ad-pugnam dii, discordibus animis:
Juno quidem ad cœtum navium & Pallas Minerva,
Atque Neptunus terram-cingens, & utilitatum-auctor
Mercurius, qui mentibus prudentibus excellebat ornatus:
Vulcanus item cum his ibat, fortitudine oculos-truces-circumferens,
Claudicans, subtúsque tibiæ multo-molimine-ferebantur imbecillæ.
Ad Trojanos verò Mars pugnam-expedite-ciens: cúmque ipso
Phœbus intonsus, & Diana sagittis-gaudens,

ΣΧΟΛΙΑ.

21. Ξυνάγειρα.] Συνήγειρα, ἤθροισα.
22. Πτυχί.] Ἀνακλίσει, ἐξοχῇ.
24. Ἵκησθε.] Παραγένησθε.
29. Χώεται.] Λυπεῖται.
30. Ὑπὲρ μόρον.] Παρὰ τὸ εἱμαρμένον, παρὰ τὸ δέον.
31. Ἀλίαστον] Χαλεπὸν, ἄφυκτον. Ἔγειρε.] Ἤγειρεν, ἐποίησεν.
32. Δίχα.] Διχῶς, εἰς δύο.
33. Ἀγῶνα νεῶν.] Τὴν συναγωγὴν τῶν πλοίων.
34. Ἐριούνης.] Μεγάλως ὄνησιν παρέχων, μεγαλωφελής.
35. Πευκαλίμῃσι.] Δριμυτάταις, συνεταῖς.
36. Βλεμεαίνων.] Ἐπιγαυρούμενος, * ἐπιών.
39. Ἀκερσεκόμης.] Μὴ κειρόμενος τὴν κόμην, ἀεὶ κομῶν, διὰ τὰς ἀκτῖνας· ἴσος γὰρ τῷ ἡλίῳ, ὁ Ἀπόλλων.

* Ità, pro ἐπιών, lego.

NOTÆ.

32. *Βὰν δ' ἴμεναι πόλεμόνδε θεοί*) *Deorum* Bella, & id genus Fabularum, in universum damnat *Plato*, de *Repub.* l. 2. sub finem, & in *Euthyphrone* etiam; ut & *Numenius*, apud *Eusebium*, *Præparat. Evangelic.* l. 13. c. 5. *Homeri* tamen Patronum agit *Proclus*, in *Platonis* Libros, de *Republ.* §. 6. ubi hoc Fabularum genus *Theologicè* explicare conatur. Et hanc Deorum Pugnam egregiè explicat D. *Cyrillus*, *Alexandriæ* Archiepiscopus, contrà *Julianum* παραβάτην, l. 1. fol. 26. & 27. quem confer cum *Eustathio*, fol. 1264. lin. 40. *Br. Schol.* ad v. 67. & 74. *Heraclidâ*, & *Homeri* Vitâ. Vid. Dr. *Stephens* in locum; *Scholia* item infrà, ad v. 67. & Not. in *Text.*

34. *Ἐριούνης Ἑρμείας*) Ἐριούνης, & ἐριούνιος, de hâc voce, præter *Br. Schol.* vid. *Etymolog. M.* v. Ἐριούνιος, ubi & hæc, Καὶ γὰρ ὁ τὴν Φορωνίδα γράψας φησίν, Ἑρμείαν δὲ πατὴρ ἐριούνιον ὠνόμασ' αὐτόν· Πάντας γὰρ μάκαράς τε θεοὺς, θνητούς τ' ἀνθρώπους, Κέρδεσι, κλεπτοσύναις τ' ἐξαίνυτο (an κλεπτοσύνῃσί τ' ἐκαίνυτο) τεχνηέσσαις.

39. *Ἀκερσεκόμης*) Præter *Br. Schol.* vid. de hâc Voce, *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

26. *Μαχεῖται*) γρ. μαχῆται & μάχηται.
30. *Ὑπὲρ μόρον*) γρ. ὑπέρμορον, *Eustath.* fol. 1264. lin. 19. & 28. Vid. quæ Nos ad β'. v. 155.
35. *Ἐνὶ*) γρ. ἐπὶ, *Eustath.* fol. 1265. lin. 24.

Λητώ τε, Ξάνθος τε, φιλομμειδής τ' Ἀφροδίτη.
Εἵως μέν ῥ' ἀπάνευθε θεοὶ θνητῶν ἔσαν ἀνδρῶν,
Τέως Ἀχαιοὶ μὲν μέγ' ἐκύδανον, οὕνεκ' Ἀχιλλεὺς
Ἐξεφάνη, δηρὸν δὲ μάχης ἀπέπαυσ' ἀλεγεινῆς·
Τρῶας δὲ τρόμος αἰνὸς ὑπήλυθε γυῖα ἕκαστον,
Δειδιότας, ὅθ' ὁρῶντο ποδώκεα Πηλείωνα
Τεύχεσι λαμπόμενον, βροτολοιγῷ ἶσον Ἄρηϊ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ μεθ' ὅμιλον Ὀλύμπιοι ἤλυθον ἀνδρῶν,
Ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη,
Στᾶσ' ὁτὲ μὲν παρὰ τάφρον ὀρυκτὴν, τείχεος ἐκτὸς,
Ἄλλοτ' ἐπ' ἀκτάων ἐριδούπων μακρὸν ἀΰτει.
Αὖε δ' Ἄρης ἑτέρωθεν, ἐρεμνῇ λαίλαπι ἶσος,
Ὀξὺ κατ' ἀκροτάτης πόλεος Τρώεσσι κελεύων,
Ἄλλοτε πὰρ Σιμόεντι θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.
Ὣς τοὺς ἀμφοτέρους μάκαρες θεοὶ ὀτρύνοντες
Σύμβαλον, ἐν δ' αὐτοῖς ἔριδα ῥήγνυντο βαρεῖαν·

Latonáque, Xanthúsque, amansque-risum Venus.
Quamdiu quidem seorsum dii à mortalibus erant viris,
Tamdiu Achivi sane magnopere se-efferebant, quòd Achilles
In conspectum-se-dederat, diu enim pugna abstinuerat tristi:
Trojanos verò tremor gravis subiit membra cuique,
Timentes, quòd viderent pedibus-velocem Peliden
Armis splendentem, hominum-pernici parem Marti.
Sed postquam ad turbam Olympii venerant virorum,
Orta-est Contentio vehemens, populi incitatrix; exclamabatq; Minerva,
Stans interdum quidem ad fossam manu-factam, extra murum,
Interdum super littoribus resonis altum vociferabatur:
Clamabat & Mars ex-aliâ parte, obscuro turbini similis,
Acutè à summâ urbe Trojanos adhortans,
Interdum præter Simoënta currens super Callicolone.
Sic istos utrosque beati dii excitantes,
Commiserunt, interque eos contentionem iratam-dispertiere gravem:

ΣΧΟΛΙΑ.

42. Ἐκύδανον.] Ἐδόξαζον.

48. * Ἔρις κρατερὴ, λαοσσόος.] Ὅτι λαοσσόος Ἀθηνᾶ λέγεται, καὶ Ἀπόλλων, ὡς λαοὺς σεύοντες· Ἔρις δὲ ἄλλως λέγεται λαοσσόος, ἡ τοὺς λαοὺς σεύουσα ἤτοι κινοῦσα, καὶ παρορμῶσα εἰς πόλεμον. * Ἰστέον δὲ, ὡς δύναται τὸ λαοσσόος καὶ τῇ Ἀθηνᾷ, κατὰ παλαιὰν τάξιν, προσαρμόσαι, οἷον,—λαοσσόος αὖε δ' Ἀθήνη.

50. Ἐπ' ἀκτάων.] Ἐπὶ τῶν αἰγιαλῶν· λέγω δὲ τῶν παραθαλασσίων τόπων τῶν τῇδε κἀκεῖσε τοῦ ναυσταθμου προσβαλλομένων. Ἐριδούπων.] Μεγαλοήχων. Μακρὸν ἀΰτει.] Μέγα ἐβόα.

51. Αὖε.] Ἐφώνει, ἐβόα· ἐὰν δὲ δασύνηται, ἐξέκαιεν. Ἐρεμνῇ.] Σκοτεινῇ. φοβερᾷ.

52. Ὀξύ.] Χαλεπὸν, δριμύ.

53. Θέων ἐπὶ Καλλικολώνῃ.] Ὅ ἐστι, τρέχων· Ἀρίσταρχος ἀνέγνω περισπωμένως, τὸ χωρίον θεῶν λέγων· ἡ δὲ Καλλικολώνη ἐστὶν, ὑψηλὸς τόπος.

55. Ῥήγνυντο.] Ἔῤῥηξαν.

NOTÆ.

40. Φιλομμειδὴς) Ità MS. CCC. cum Duplici μ'. vid. ad γ'. v. 424.

41. Τέως Ἀχαιοὶ) De *Amphibrachy*, pro *Spondeo*, vel *Dactylo*, vid. ad α'. v. 193.

43. * Ἀπέπαυσ') Ità emendo, pro ἐπέπαυσ', de quâ re videsis, ad τ'. v. 46.

45. Δειδιότας' ὅθ' ὁρῶντο) *Ultima* τοῦ δειδιότας producitur in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Pausam*, & *Asperum* etiam *Acuminatum*.

48. Ὦρτο δ' Ἔρις κρατερὴ λαοσσόος) Utrum τὸ λαοσσόος ad Ἔρις referatur, an ad Ἀθήνη, vid. *Eustath.* in locum, & *Brevia Scholia* à nobis addita, ex MS. CCC. Ἰστέον δὲ, &c. ad finem, ex *Eustath.* fol. 1266. lin. 34. ut Veterum saltem *Punctorum* aliqua notitia habeatur; cùm illa Res nonnullis reputetur, Moderniorum Inventio.

NOTÆ IN SCHOLIA.

48. * Ἔρις κρατερὴ, λαοσσόος) Hoc *Scholion*, ex MS. CCC. *Cantabrig.* Margine, huc adjiciendum duxi; quòd & optimæ sit monetæ, & cum *Etymologo* & *Eustathio* congruat, & Voces, ἡ τοὺς λαοὺς σεύουσα καὶ παρορμῶσα. etiam in *Excerptis* MSS. adsint. * Ἰστέον δὲ, &c. ex *Eustathio*; ut Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

40. Φιλομμειδὴς) γρ. Φιλομειδὴς, vid. Not. in *Text.*

43. Ἀπέπαυσ') γρ. ἐπέπαυσ', vid. Not. in *Textum*.

48. Κρατερὴ, λαοσσόος· αὖε δ' Ἀθήνη) γρ. κρατερή· λαοσσόος αὖε δ' Ἀθήνη, vid. Not. in *Textum*.

49. Ἐκτὸς) γρ. ἐντὸς. MS. Barocc. Oxon.

51. Αὖε) γρ. αὖε, *Brev. Schol.* at *Strabo*, l. 13. fol. 893. legit ἄϋτε.

52. Πόλεος) γρ. πόλιος, *Strabo*, ubi modò, & MS. *Barocc.* Oxon. At MS. CCC. *Cantabr.* πόλεως.

53. Θέων) γρ. θεῶν, *Aristarchus*, apud *Eustath.* fol. 1266. lin. 37. & 50. & *Brevia Scholia*.

Δεινὸν

Δεινὸν δ' ἐβρόντησε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε
Ὑψόθεν· αὐτὰρ ἔνερθε Ποσειδάων ἐπίναξε
Γαῖαν ἀπειρεσίην, ὀρέων τ' αἰπεινὰ κάρηνα.
Πάντες δ' ἐσσείοντο πόδες πολυπιδάκου Ἴδης,
Καὶ κορυφαί, Τρώων τε πόλις, καὶ νῆες Ἀχαιῶν.
Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων, Ἀϊδωνεύς,
Δείσας δ' ἐκ θρόνου ἆλτο, καὶ ἴαχε· μή οἱ ὕπερθε
Γαῖαν ἀναρρήξειε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Οἰκία δὲ θνητοῖσι καὶ ἀθανάτοισι φανείη
Σμερδαλέ', εὐρώεντα, τά τε στυγέουσι θεοί περ·
Τόσσος ἄρα κτύπος ὦρτο θεῶν ἔριδι ξυνιόντων.
* Δὴ τότε δηελόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων·
Ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος

Horrendum interim intonuit pater hominumque deûmque
Ex alto: at subtus Neptunus concussit
Terram immensam, montiúmque excelsos vertices.
Omnes itaque concutiebantur radices riguæ-fontibus Idæ,
Et vertices, Trojanorúmque urbs, & naves Achivorum.
Timuit etiam subtus rex inferorum Pluto,
Territusque folio exiliit, & exclamavit veritus; ne ei desuper
Terram rescinderet Neptunus quassator-terræ,
Domusque mortalibus & immortalibus panderentur
Visu-terribiles, situ-sentæ, quas horrent dii ipsi:
Tantus utique sonitus exoritur, cum dii certamine congrediuntur.
[Tunc utique certabant Neptunus & Apollo:]
Nempè contra Neptunum quidem regem

ΣΧΟΛΙΑ.

57. Ἐτίναξε.] Διέσεισεν.
58. Ἀπειρεσίην.] Μεγάλην.
59. Πόδες.] Τὰ χθαμαλώτερα τῶν ὀρῶν, μεταφορικῶς.
62. Ἴαχεν.] Ἐβόα.
65. Στυγέουσι.] Δεδοίκασι, φοβοῦνται.
66. Ξυνιόντων.] Συνερχομένων.
67. Ἤτοι μὲν γὰρ ἔναντα Ποσειδάωνος ἄνακτος.] Καὶ τὰ ἑξῆς· ἡ τῶν θεῶν μάχη περιέχει φυσικὴν στοιχείων πρὸς στοιχεῖα ἀντίταξιν, κακιῶν πρὸς ἀρετάς· Ἀπόλλων μὲν γὰρ ἐναντιοῦται Ποσειδῶνι· τὸ μερικὸν πῦρ, τῷ παντὶ ὑγρῷ. Ἀθηνᾶ δὲ Ἄρει· ἡ φρόνησις τῇ ἀφροσύνῃ. Ἥρα δὲ Ἀρτέμιδι· ὁ περίγειος ἀὴρ τῇ σελήνῃ. Ἑρμῆς δὲ Λητοῖ· ὁ λόγος τῇ λήθῃ. Ἥφαιστος δὲ Ξάνθῳ· τὸ ὅλον πῦρ μέρει τοῦ ὕδατος. Διατί δὲ οὕτως οἱ θεοὶ προῄρηνται βοηθεῖν· τοῖς Ἕλλησιν, Ἥρα, Ἀθηνᾶ, Ποσειδῶν, Ἥφαιστος, Ἑρμῆς; τοῖς δὲ Τρωσὶν, Ἀπόλλων, Ἄρτεμις, Λητὼ, Σκάμανδρος, Ἀφροδίτη; Ἥρα μὲν οὖν Ἕλλησι βοηθεῖ, ὅτι γαμήλιός ἐστιν ἡ θεά· μισεῖ δὲ μοιχὸν ὄντα τὸν Ἀλέξανδρον· ἢ, ὅτι ἐν τῷ Ἄργει ἐτιμᾶτο λαμπρῶς· ὅθεν φησὶν ὁ Ποιητὴς καὶ τὸ, Ἥρη τ' Ἀργείη· ἢ, καὶ ὅτι, ὡς τὸ Ἄργος, οὕτως οἰκεία ἦν αὐτῇ καὶ ἡ Σπάρτη καὶ ἡ Μυκήνη· ὡς φησιν ἐν τῷ δ'. Ἀθηνᾶ δὲ, ἤτοι διὰ τὸ ἀποδοκιμασθῆναι ὑπὸ Ἀλεξάνδρου· ἢ, διὰ τὸ ἀλλοτρίως εἶναι τὸ συνετὸν πρὸς τοὺς βαρβάρους. Ποσειδῶν δὲ, ἐπεὶ οἱ πλείους τῶν Ἑλλήνων νησιῶταί εἰσι· καὶ διὰ τὸ ὀργίζεσθαι μὲν Λαομέδοντι ἐπὶ τῇ ἀποστερήσει τοῦ μισθοῦ τῆς τειχοποιΐας. Ἑρμῆς δὲ, ὅτι ἐξ Ἀρκαδίας· ἢ, ὅτι λόγιος· ἢ, ὅτι ἐπειδὴ κήρυκας ἀποστειλάντων πρὸς αὐτοὺς ὑπὸ Ἑλλήνων ἐπὶ διαλύσει, ἠπειλήθησαν ἀνελεῖν οἱ Τρῶες· τῶν δὲ κηρύκων προστάτης ὁ Ἑρμῆς. Ἥφαιστος δὲ, διὰ τὸ μισεῖν Ἄρην, ὅτι ἐμοίχευσεν αὐτοῦ τὴν γυναῖκα Ἀφροδίτην· τοῖς δὲ Τρωσὶ προσέθετο Ἄρης, τὸ ὅμοιον μεταδιώκων, φιλοπόλεμος γὰρ ὁ θεός· φιλοπόλεμοι δὲ καὶ οἱ Τρῶες· καὶ τὴν μοιχείαν τοῦ Πάριδος προσίεται, ὡς μοιχός· ὁ δὲ Ἀπόλλων, ἤτοι διὰ τὸ τόξον· τοξικοὶ δὲ καὶ οἱ Τρῶες, καὶ ἐν πρώτοις Ἀλέξανδρος· ἢ, ὅτι κιθαριστὴς, καὶ εὔμορφος, ὡς Ἀλέξανδρος· Ἄρτεμις δὲ καὶ Λητὼ, χαριζόμεναι τῷ Ἀπόλλωνι· ἢ, ὅτι παρὰ τοῖς βαρβάροις τιμῶνται. Ξάνθος δὲ, ὡς ὑπὲρ οἰκείας χώρας μάχεται· ἡ δὲ Ἀφροδίτη, διὰ τὸ ὑπὸ Ἀλεξάνδρου προκεκρίσθαι, καὶ σχεδὸν εἰπεῖν, αὕτη αἰτία γέγονε τοῦ πολέμου. καὶ εἰκότως πάρεστι βοηθὸς τοῖς Τρωσί.

NOTÆ.

59. Πολυπιδάκου) Aliàs ter, πολυπίδακος. *Eustath.* utramque agnoscit, fol. 980. lin. 11. & f. 1267. l. 28.

61. Ἔδδεισεν δ' ὑπένερθεν ἄναξ ἐνέρων) Hinc *Virgil.* Æn. l. 8. v. 243. *Non secus ac siquà penitùs vi Terra dehiscens Infernas reserat sedes, & Regna recludat Pallida, Dîs invisa, supérque immane Barathrum Cernatur, trepidentque immisso lumine Manes.*

67.* Δὴ τότε δηελόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων) Hic Versus, huc addendus, extat apud *Etymolog.* M. v. Δῆλος. De hâc verò Deorum Pugnâ, vid. quæ Nos suprà, ad v. 32. *Sallustius*, περὶ θεῶν καὶ κόσμου· κεφ. γ'. Ἀλλὰ διὰ τί μοιχείας, καὶ κλοπὰς, καὶ πατέρων δεσμοὺς, καὶ τὴν ἄλλην ἀτοπίαν ἐν τοῖς μύθοις εἰρήκασιν; Ἢ καὶ τοῦτο ἄξιον θαύματος· ἵνα διὰ τῆς φαινομένης ἀτοπίας, εὐθὺς ἡ ψυχὴ τοὺς μὲν λόγους, ἡγήσηται προκαλύμματα· τὸ δὲ ἀληθὲς, ἀπόρρητον εἶναι νομίσῃ. Vid. *Br. Schol.* in hunc locum, & ad v. 74. Item *Eustath.* fol. 1268. lin 15. &c. ubi per partes *Allegoria* explicatur.

VARIÆ LECTIONES.

59. Πολυπιδάκου) γρ. πολυπίδακος, vid. N. in *Text.*

62. Ἆλτο καὶ ἴαχε) γρ. ἆλτο καὶ ὑπέρθορε, *Eustath.* fol. 1267. lin. 8. & 31. At τὸ ὑπέρθορε, non ut *Var. Lectio* habendum; verùm, ut ἐξηγητικὸν τοῦ ἆλτο.

66. Τόσσος ἄρα — Δὴ τότε δηελόωντο Ποσειδάων καὶ Ἀπόλλων, — Ἤτοι μὲν γὰρ) γρ. Τόσσος ἄρα — Ἤτοι μὲν γὰρ — olim. Vid. Not. ad *Textum.*

Ἵστατ' Ἀπόλλων Φοῖβος, ἔχων ἰὰ πτερόεντα·
Ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη·
Ἥρῃ δ' ἀντέστη χρυσηλάκατος, κελαδεινή,
Ἄρτεμις ἰοχέαιρα, κασιγνήτη Ἑκάτοιο·
Λητοῖ δ' ἀντέστη σῶκος, ἐριούνιος Ἑρμῆς·
Ἄντα δ' ἄρ' Ἡφαίστοιο μέγας ποταμὸς βαθυδίνης,
Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.
Ὣς οἱ μὲν θεοὶ ἄντα θεῶν ἴσαν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἕκτορος ἄντα μάλιστα λιλαίετο δῦναι ὅμιλον
Πριαμίδεω· τοῦ γάρ ῥα μάλιστά γε θυμὸς ἀνώγει
Αἵματος ἆσαι Ἄρηα, ταλαύρινον πολεμιστήν.
Αἰνείαν δ' ἰθὺς λαοσσόος ὦρσεν Ἀπόλλων
Ἀντία Πηλείωνος, ἐνῆκε δέ οἱ μένος ἠΰ·
Υἱέϊ δὲ Πριάμοιο Λυκάονι εἴσατο φωνήν,
Τῷ μιν ἐεισάμενος προσέφη Διὸς υἱὸς Ἀπόλλων,

Stabat Apollo Phœbus, ferens sagittas pennatas:
Contra Martem verò dea cæsia-oculis Minerva:
Junonemque contra stabat aureo arcu-insignis tumultu-venaticorum-amans
Diana sagittis-gaudens, soror Longe-jaculantis:
Latonam etiam contra stabat potens, utilitatum-auctor Mercurius:
Contra item & Vulcanum magnus fluvius vorticibus profundus,
Quem Xanthum vocant dii, homines verò Scamandrum.
Sic quidem dii contra deos ibant: at Achilles
Hectorem contra maximè cupiebat penetrare per turbam
Priamidem: hujus enim potissimum animus jubebat
Sanguine satiare Martem, invictum bellatorem.
Æneam autem rectà copiarum-concitator movit Apollo
Contra Peliden, immisitque ei animos validos:
Filio etenim Priami Lycaoni assimulavit-se voce;
Huic se cùm assimulasset, allocutus est Jovis filius Apollo,

ΣΧΟΛΙΑ.

68. Ἰά.] Βέλη, πληθυντικῶς.

69. Ἄντα δ' Ἐνυαλίοιο.] Ἐξεναντίας δὲ τοῦ Ἄρεος. ὁ δὲ τρόπος μετωνυμία, ὡς ἀπὸ Ἐνυοῦς τῆς πολεμιστικῆς δαίμονος.

70. Χρυσηλάκατος.] Ἐπιθετικῶς νῦν δὲ, ἡ χρυσοῦν τόξον ἔχουσα, χρυσότοξος· ἀπὸ τούτου δὲ καὶ κελαδεινή· αὐτὴ δὲ κυνηγετική· κραυγάζουσι γὰρ οἱ κυνηγοί.

72. Σῶκος.] Ἤτοι ὁ ἰσχυρός· σώκειν, γὰρ τὸ ἰσχύειν· ἢ σωζόμενος οἰκέως· τουτέστιν ὁρμῶν ταχέως· ἄγγελος γὰρ ὁ θεός.

74. Ὃν Ξάνθον καλέουσι θεοί, ἄνδρες δὲ Σκάμανδρον.] Τῶν διωνύμων τὰ μὲν * πρεσβύτερα ὀνόματα εἰς θεοὺς ἀναφέρει ὁ Ποιητής, τὰ δὲ μεταγενέστερα εἰς ἀνθρώπους· διατί δὲ κατὰ τὸν πόλεμον οὕτως οἱ θεοὶ ἐναντιοῦνται ἀλλήλοις; Ποσειδῶν μὲν Ἀπόλλωνι· ὅτι καὶ τὸν μισθὸν συναδικηθεὶς αὐτῷ ὑπὸ Λαομέδοντος, ἐκείνῳ συνήργει. Ἄρης Ἀθηνᾷ· ἐπεὶ ἐκώλυσεν αὐτὸν τὸν Ἀσκαλάφου θάνατον ἐκδικῆσαι· ἢ, διότι ἐν ὄψει τῶν θεῶν ὕβρισεν αὐτὸν, εἰποῦσα Μαινόμενε φρένας ἠλέ. Ἥρα δὲ Ἀρτέμιδι· ἔστι γὰρ αὐτῆς μητρυιά. Λητοῖ δὲ Ἑρμῆς, εἰκότως· μυστικὸς γὰρ ὑπάρχων τὸν τὸν μυστικὸν Ἀπόλλωνα γεννήσασαν, καὶ τῶν ἐπιτηδευμάτων ἀντίζηλον μεμίσηκεν· ἢ, ὡς λόγιος καὶ μνήμων, ἀποστρέφεται αὐτὴν, ὡς λήθην. Ἥφαιστος δὲ Ξάνθῳ, εἰκότως· ὅτι ὁ μὲν ποταμοῦ φύσις πέφυκεν ὑγρά· Ἥφαιστος δὲ ἐστι τοῦ πυρὸς δαιμόνιος· ὃ τὰ ξύλα πέφυκε· κατὰ δὲ τὸν φυσικὸν λόγον Ἀπόλλων, ἥλιος ὤν, ἀναπίνει τὰ ὑγρὰ στοιχεῖα. Ἀθηνᾶ δὲ ἐστι φρόνησις· Ἄρης δὲ, ἀφροσύνη· ἐναντία δὲ καὶ πολέμια ἐστι ταῦτα ἀλλήλων· Ἥρα δέ ἐστιν ἀήρ· Ἄρτεμις δὲ σελήνη, ἀνοστημοίς τις οὖσα, καὶ τὸν ἀέρα τέμνουσα, ἐξ οὗ ἤρτηται, καὶ τὸ βαρύτερον αὐτὴν πολέμιον νενόμικεν. Ἑρμῆς δέ ἐστιν ὁ λόγος· Λητὼ δὲ, ἀμνημοσύνη, οἷον λήθη τις τῶν λόγων. Ἥφαιστος δὲ, τὸ πῦρ· Ξάνθος, τὸ ὑγρόν· ἀλλότριον δὲ τὸ πῦρ τοῦ ὑγροῦ.

78. Ἆσαι.] Πλησθῆναι, κορέσαι. * Ταλαύρινον.] Ἐν τῷ πολέμῳ ὑπομενητικόν.

81. Εἴσατο.] Ὡμοιώθη.

NOTÆ.

68. Ἔχων ἰὰ πτερόεντα) Novè hoc solo in loco, sine ullà necessitate, τὸ ἰὸν, pro ὁ ἰὸς, *Sagitta*, dictum; quæ Vox ferè latuit omnes *Glossographos*. *Hesychius* tamen, Ἰά) βέλη. In utrâque autem *Prior* producitur, ut in *Derivatis* etiam, ἰοδόκη· ἰοχέαιρα· ἰοβόλος· ἰοδόκος· ἰοτυπής· *Excepto* unico, ἰόμωρος. Vid. ad ψ'. v. 850. At in ἴος, ἴα, ἴον, pro *Unus*, in ἴον τὸ, *Viola*, in ἴα, *Vox*, in ἰὸς *Rubigo*, & indè *Derivatis*, *Prior* semper Corripitur. *Eustath.* fol. 1269. lin. 19. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ἰὰ πτερόεντα μεταπλασμὸς συνήθως. ἐκ τοῦ, ἰοὺς πτερόεντας. Idem ferè MS. CCC. in Margine, ex manu *Theodori* ipsius Archiepiscopi *Cantuariensis*, ut *Matthæus Parkerus*, & ipse Archiepiscopus *Cantuar.* De Deorum Pugnâ, vid. quæ Nos suprà, ad v. 32. 67. & 74.

70. Κελαδεινή) De hâc voce, suprà, ad π'. v. 183.

72. Σῶκος) *Eustath.* fol. 1269. lin. 37. Τυραννίων ἐξόνει, πρὸς ἀποφυγεῖν Κυρίου. ὅ, ὁ * Σώκος. Ἰσ πάσιν ἡ ἀνάλογα) δὲ. Vid. *Etymolog.* M. v. Σῶκος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

74. * Πρεσβύτερα) Falsum hoc; ut Noto, ad α'. v. 403.

78. * Ταλαύρινον) Hoc *Scholion*, *Excerpta* MSS. & *Etymolog.* M. v. Ταλαύρινον. πολλὸν ὑπομενητικὸν ἐν τῇ μάχῃ παρὰ τὸ ταλᾶν, καὶ ῥινὸς, γίνεται σύνθετον.

* *Iliad.* λ'. v. 450.

VARIÆ LECTIONES.

68. Ἰὰ πτερόεντα) χ. ἰοὺς πτερόεντας, & πτερόεντας οἰστούς. 72. Σῶκος) χ. σωκὸς, vid. Not. in *Text.*

Αἰνεία

Αἰνεία, Τρώων βουληφόρε, ποῦ τοι ἀπειλαὶ
Τὰς Τρώων βασιλεῦσιν ὑπέσχεο οἰνοποτάζων,
Πηλεΐδεω Ἀχιλῆος ἐναντίβιον πολεμίζειν;
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμειβόμενος προσέειπε,
Πριαμίδη, τί με ταῦτα καὶ οὐκ ἐθέλοντα κελεύεις,
Ἀντία Πηλεΐωνος ὑπερθύμοιο μάχεσθαι;
Οὐ μὲν γὰρ νῦν πρῶτα ποδώκεος ἄντ' Ἀχιλῆος
Στήσομαι, ἀλλ' ἤδη με καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησεν,
Ἐξ Ἴδης, ὅτε βουσὶν ἐπήλυθεν ἡμετέρῃσι·
Πέρσε δὲ Λυρνησσὸν καὶ Πήδασον· αὐτὰρ ἐμὲ Ζεὺς
Εἰρύσαθ', ὅς μοι ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα.
Ἦ κ' ἐδάμην ὑπὸ χερσὶν Ἀχιλλῆος καὶ Ἀθήνης,
Ἥ οἱ πρόσθεν ἰοῦσα τίθει φάος, ἠδ' ἐκέλευεν
Ἔγχεϊ χαλκείῳ Λέλεγας καὶ Τρῶας ἐναίρειν.
Τῶ οὐκ ἔστ' Ἀχιλῆος ἐναντίον ἄνδρα μάχεσθαι·
Αἰεὶ γὰρ πάρα εἷς γε θεῶν, ὃς λοιγὸν ἀμύνει.
Καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει,
Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν· εἰ δὲ θεός περ
Ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος, οὔ με μάλα ῥέα
Νικήσει, οὐδ' εἰ παγχάλκεος εὔχεται εἶναι.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ, Διὸς υἱὸς, Ἀπόλλων,
Ἥρως, ἀλλά γε καὶ σὺ θεοῖς αἰειγενέτῃσιν
Εὔχεο· καὶ δέ σε φασὶ Διὸς κούρης Ἀφροδίτης

" Ænea, Trojanorum princeps, ubi tibi minæ,
" Quas Trojanorum ducibus promisisti convivans,
" Pelidem Achillem contra pugnare?
Illum Æneas respondens allocutus est,
" Priamide, cur me hæc licèt invitum jubes,
" Contra Pelidem supra-modum-animosum pugnare?
" Non enim sanè jam primùm pedibus-velocem contra Achillem
" Stetero, sed dudum me & aliàs hastâ fugavit,
" Ex Ida, quando boves invasit nostras,
" Evertitque Lyrnessum & Pedasum. Sed me Jupiter
" Servavit, qui mihi excitavit robur velociáque genua.
" Certè aliàs domitus fuissem vi manuum Achillis & Minervæ,
" Quæ ante eum vadens dabat victoriam, atque hortabatur
" Hastâ æreâ Lelegas & Trojanos interficere.
" Ideò non potest contra Achillem vir *mortalis* pugnare:
" Semper enim adest unus saltem deorum, qui perniciem avertat.
" Et prætereà ipsius utique recto-impetu telum volat, neque desinit,
" Antequam corpus humanum transegerit. Si verò Deus ipse
" Æqualem traheret lancem victoriæ, non me valdè facilè
" Vinceret, nè quidem si totus æreus glorietur esse.
Hunc rursus allocutus est rex, Jovis filius, Apollo,
" Heros, quin & tu deos sempiternos
" Precare; nam te aiunt Jovis filiâ Venere

ΣΧΟΛΙΑ.

83. Ἀπειλαί.] Νῦν, καυχήσεις.

84. Οἰνοποτάζων.] Τῶν δημοσίων τιμῶν τε καὶ γερῶν ἀπολαύων καὶ εὐωχούμενος.

92. Λυρνησσόν.] Πόλις τῶν Ὑποπλακίων Θηβῶν. Πήδασον.] Πεδιμὸς Ἑλλησπόντου, ἢ τόπος.

96. Λέλεγας.] Τοὺς ἐν Ἑλλησπόντῳ ἀπὸ τῆς Θεσσαλίας πρώτους κατοικήσαντας.

98. Πάρα.] Πάρεστι.

99. Ἀπολήγει.] Ἀποπαύεται.

100. Ἀνδρομέοιο.] Ἀνθρωπίνου.

101. Ἶσον τείνειε πολέμου τέλος.] Ἴσον ποιήσειε τὸ τέλος τοῦ πολέμου, μηδὲ ἑτέρῳ βοηθῇ.

NOTÆ.

99. Καὶ δ' ἄλλως τοῦ γ' ἰθὺ βέλος πέτεται) *Eustath.* fol. 1271. lin. 33. Τὸ δὲ ἰθὺ πέτεται, ἀφορμὴ γέγονε τοῦ συνήθως ἰθυπτίωνα εἰπεῖν τὴν Ἀχιλλέως μελίαν, ἐν τοῖς ἑξῆς. nempè φ'. v. 169. Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε.

101. Οὔ με μάλα ῥέα) Olim in *Plurimis* ῥεῖα, Veteri errore; nullâ enim necessitate: imò Versui indè factum Periculum; ut aliàs, & olim, ad ρ'. v. 461. verùm & ibi ῥέα, pro ῥεῖα, legendum probavi, & hic etiam probo: cùm facilè *Duæ breves* in *Unam longam* coalescant. Quin & hic MS. CCC. *Cantabr.* MS. Barocc. *Oxon.* & MS. *Mori*, ità legunt Omnia, & *Eustath.* fol. 1271. lin. 42. Οὔ με μάλα ῥέα νικήσει, plus semel disertim legit, ut & lin. 51. fol. 1277. lin. 6. Ab hoc autem *Homerico*, Εἰ δὲ θεός περ Ἶσον τείνειεν πολέμου τέλος, *Euripides* illud suum hausit, Οἱ δὲ Συνεργοὶ ὅπλοις νίκας ἐκράτησαν Ἄνδρες, ὅτ' ἦν τὸ θεῶν ἴσον ἀμφοτέροις. Edit. nostræ 2 *Tom.* fol. 516.

VARIÆ LECTIONES.

84. Τάς) χ. ἃς. MS. *Barocc.* Oxon.

101. Ῥέα) χ. ῥεῖα, non æquè benè, olim: Vid. Not. in *Text.*

Ἐκγεγάμεν, κεῖνος δὲ χερείονος ἐκ θεοῦ ἐστίν.
Ἡ μὲν γὰρ, Διός ἐσθ', ἡ δ' ἐξ ἁλίοιο γέροντος.
Ἀλλ' ἰθὺς φέρε χαλκὸν ἀτειρέα, μηδέ σε πάμπαν
Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.
Ὣς εἰπὼν, ἔμπνευσε μένος μέγα ποιμένι λαῶν·
Βῆ δὲ διὰ προμάχων, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ.
Οὐδ' ἔλαθ' Ἀγχίσαο παῖς λευκώλενον Ἥρην,
Ἀντία Πηλείωνος ἰὼν, ἀνὰ οὐλαμὸν ἀνδρῶν·
Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεοὺς μετὰ μῦθον ἔειπε,
Φράζεσθον δὴ σφῶϊ, Ποσείδαον, καὶ Ἀθήνη,
Ἐν φρεσὶν ὑμετέρῃσιν, ὅπως ἔσται τάδε ἔργα.
Αἰνείας ὅδ' ἔβη, κεκορυθμένος αἴθοπι χαλκῷ,
Ἀντία Πηλείωνος· ἀνῆκε δὲ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ἀποτρωπῶμεν ὀπίσσω
Αὐτόθεν· ἤ τις ἔπειτα καὶ ἡμείων Ἀχιλῆϊ
Παρσταίη, δοίη δὲ κράτος μέγα, μηδέ τι θυμῷ
Δευέσθω· ἵνα εἰδῇ, ὅ μιν φιλέουσιν ἄριστοι
Ἀθανάτων· οἱ δ' αὖτ' ἀνεμώλιοι, οἳ τὸ πάρος περ
Τρωσὶν ἀμύνουσιν πόλεμον καὶ δηϊοτῆτα.
Πάντες δ' Οὐλύμποιο κατήλθομεν ἀντιόωντες
Τῆσδε μάχης, ἵνα μή τι μετὰ Τρώεσσι πάθῃσι
Σήμερον· ὕστερον αὖτε τὰ πείσεται, ἅσσα οἱ αἶσα
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκε μήτηρ·
Εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς,

" Satum esse, ille autem inferiore ex deâ est.
" Hæc etenim, ex Jove est, illa verò ex marino sene.
" Sed recta inter æs indomitum, neque te omninò
" Sævis verbis avertat & minis.
Sic fatus, inspiravit animos magnos pastori populorum:
Processit itaque per primos pugnatores, armatus corusco ære.
Nec latuit Anchisæ filius candidamulnas Junonem,
Contra Pelidem vadens, per turmas virorum:
Illa ergò in-unum vocatos inter deos verbum dixit,
" Considerate jam vos, Neptune, & Minerva,
" In mentibus vestris, ut se-habebunt hæc opera.
" Æneas ille ivit, armatus corusco ære
" Contra Pelidem: impulit etenim Phœbus Apollo.
" Sed agite, nos saltem eum avertamus retrò
" Hinc: aut aliquis utique etiam nostrûm Achilli
" Adsit, detque robur magnum, neque quid animo
" Egeat: ut sciat, ipsum diligere potentissimos
" Immortalium: hi verò inanes, qui hactenùs utique
" Trojanis defendere-conantur prælium & cædem.
" Omnes etenim de cœlo descendimus interfuturi
" Huic pugnæ; ut nè quid inter Trojanos patiatur
" Hodie: in posterum verò ea patietur, quæcunque ei Parca
" Nascenti nevit lino, quandò ipsum peperit mater.
" Si verò Achilles non hæc deorum didicerit ex voce,

ΣΧΟΛΙΑ.

109. *Λευγαλέοις.] Τοῖς λυγροῖς. Ἀρειῇ.] Ἀπειλῇ· οἱ δὲ βλάβῃ, ἀπὸ τοῦ Ἄρεος.

113. *Οὐλαμὸν ἀνδρῶν.] Τὸ σύστημα τῶν ἀνδρῶν· τινὲς εἴλησιν.

114. Ἡ δ' ἄμυδις καλέσασα θεούς.] Αὕτη δὲ τοὺς θεοὺς ὁμοῦ συγκαλέσασα.

122.* Δευέσθω.] Προσδείσθω. Ὅ μιν.] Ὅτι αὐτόν.

123.* Οἱ τὸ πάρος περ.] Νῦν, οἱ ἐξαρχῆς.

128. Ἐπένησε.] Ἐπέκλωσε.

129. Εἰ δ' Ἀχιλεὺς οὐ ταῦτα θεῶν ἐκπεύσεται ὀμφῆς.] Εἰ δὲ Ἀχιλλεὺς οὐκ ἀκούσῃ ἐκ τῆς θείας φωνῆς, τοῦτ' ἐστιν, ὑμῶν αὐτῶν. Ὀμφῆς.] Κληδόνος.

NOTÆ.

113. Οὐλαμὸν) *Etymolog. M.* v. Οὐλαμός, τὸ πλῆθος τῶν ἀνδρῶν· ἡ τάξις· παρὰ τὸ ὁμοῦ εἰλεῖσθαι· ἢ καὶ τὰς τρίχας οὔλας φασίν· ἰστέον, ὅτι Οὐλαμός ἐστι τάξις συνεστηκυῖα, ἐκ πεντακοσίων ἀνδρῶν· φάλαγξ δέ ἐστιν, ἐξ ἑκατὸν εἴκοσιν ἀνδρῶν. Confer *Br. Schol.* ad *Iliad.* δ'. v. 251. *Æneæ*, & *Æliani* Tactica.

114. Ἄμυδις) Ab ἅμα, mutato *Spiritu*, ut ab ἥλιος, ἀπηλιώτης· ἡμέρα, ἦμαρ. Vid. *Etymolog.* M. v.

NOTÆ IN SCHOLIA.

109. 113.*Quæ *Asteriscis* notantur, *Excerpta* MSS. ut etiam, v. 122. 133. 154. & 157.

VARIÆ LECTIONES.

119. Ἀποτρωπῶμεν) γρ. ἀποτρεπώμεθα, MS. CCC.

129. Θεῶν ἐκπεύσεται) γρ. θεῶν ἐκ πεύσεται.

130 Δείσετ'

Δείσετ' ἔπειθ', ὅτε κέν τις ἐναντίβιον θεὸς ἔλθῃ
Ἐν πολέμῳ· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Ἥρη, μὴ χαλέπαινε παρὲκ νόον· οὐδέ τί σε χρή.
Οὐκ ἂν ἔγωγ' ἐθέλοιμι θεοὺς ἔριδι ξυνελάσσαι
Ἡμέας τοὺς ἄλλους, ἐπειὴ πολὺ φέρτεροι ἦμεν·
Ἀλλ' ἡμεῖς μὲν ἔπειτα καθεζώμεσθα κιόντες
Ἐκ πάτου ἐς σκοπιὴν, πόλεμος δ' ἄνδρεσσι μελήσει.
Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης, καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἢ Ἀχιλῆ' ἴσχωσι, καὶ οὐκ εἰῶσι μάχεσθαι,
Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται
Φυλόπιδος· μάλα δ' ὦκα διακρινθέντας ὀίω
Ἂψ ἴμεν Οὔλυμπόνδε, θεῶν μεθ' ὁμήγυριν ἄλλων,
Ἡμετέρης ὑπὸ χερσὶν ἀνάγκῃ ἶφι δαμέντας.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἡγήσατο Κυανοχαίτης
Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο,

" Timebit utique, quandò quis contrà deus venerit
" In prælio. Terribiles etenim dii, quum apparent manifestì.
Huic respondit deinde Neptunus terræ-quassator,
" Juno, ne sævi temerè: neque enim omnino te par est.
" Non ego sane velim deos ad certamen committere
" Nos alios, quoniam multò fortiores sumus:
" Sed nos quidem jam consideamus profecti
" Ex viâ in speculam, prælium verò mortalibus curæ erit.
" Sin Mars incipiat pugnam, aut Phœbus Apollo,
" Vel Achillem inhibeant, & non sinant pugnare,
" Tum confestim & nobis è vestigio certamen orietur
" Conflictûs: perquam autem celeriter dispersos-prælio puto
" Redituros ad Olympum, deorum ad cœtum cæterorum,
" Nostrarum virtute manuum necessitate violentèr domitos.
Sic quidem locutus præibat Cæruleus-crines
Ad murum aggere-factum Herculis divini,

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Δείσεται.] Φοβηθήσεται.

131. Χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς.] Χαλεποὶ δὲ καὶ δεινοὶ οἱ θεοὶ, φανεροὶ φαινόμενοι τοῖς ἀνθρώποις.

133. Παρὲκ νόον.] Παρὰ γνώμην, ἀνοικτῶς· ἢ παρὰ τὸ καθῆκον νόον· περισσευτικῶς δὲ πάνυ, οὐ βούλεται τῆς μάχης ἄρχειν.

137. Ἐκ πάτου.] Ἐκτὸς τῆς κοινῆς ὁδοῦ· τουτέστι, τῆς συναναστροφῆς. Ἐκ πάτου ἐς σκοπιήν.] Ἐκ τῆς πεπατημένης ὁδοῦ εἰς τόπον σκοπιὸν ἔχοντα· λέγει τὸ Ἡρακλέους χῶμα.

140. Αὐτίκ' ἔπειτα καὶ ἄμμι παρ' αὐτόφι νεῖκος ὀρεῖται.] Ἵν' ᾖ, διεγερθήσεται, κινηθήσεται· εὐθέως ἂν φησὶ καὶ ἡμῖν φιλονεικία καὶ μάχη γενήσεται.

142. Ὁμήγυριν.] Ἄθροισιν.

145. Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον.] Τὸ πανταχόθεν περικεχωσμένον κύκλῳ, πολλῷ τῷ χώματι εἰς ὕψος, τὸ καὶ χω-

NOTÆ.

130. Χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς) *Macedonius*, Antholog. l. 4. c. 19. §. 33. Μή ποτε Νηϊάδων τις ἐμοῖς ἐπὶ χεύμασι γυμνὴν, Ἢ μετὰ καλλικόμων Κύπριν ἴδῃ Χαρίτων, Οὐκ ἐθέλων· χαλεποὶ δὲ θεοὶ φαίνεσθαι ἐναργεῖς· Τίς γὰρ Ὁμηρείοις ἀντιφέρηται λόγοις; Vid. plura in hanc rem apud Illustriss. *Ezekiel. Spanheim.* ad *Callimach.* Pallad. v. 78. & ad v. 101. Vid. *Homeri* sententiam ab exemplo confirmatam, *Pausanias*, Phocicῶν, c. 32. fol. 188. Τὸ ἴσως ἂν ἀληθεύειν ἔοικε τὸ Ὁμήρου, σὺν οὐδενὶ αἰσίῳ τοὺς θεοὺς τῷ γένει τῶν ἀνθρώπων ἐναργῶς ὁρᾶσθαι. Alia Exempla *Actæon*, & *Tiresias*, &c.

138. Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχωσι μάχης ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων) Ἀλκμανικὸν σχῆμα καλεῖται. de quo diximus, ad έ. 774. Ἧχι ῥοὰς Σιμόεις συμβάλλετον, ἠδὲ Σκάμανδρος, & ad *Odyss.* κ'. v. 513. Ἔνθα μὲν εἰς Ἀχέροντα Πυριφλεγέθων τε ῥέουσι, Κωκυτός θ'. *Eustath.* fol. 1274. lin. 14. Εἰ δὲ Ἄρης ἄρχωσι μάχης, ἢ Φοῖβος Ἀπόλλων, Σχῆμά ἐστιν Ἀλκμανικόν· οὐχ ὅτι ὁ μελοποιὸς Ἀλκμὰν εὗρεν αὐτὸ, ἀλλ' ὅτι Ὁμήρου εἰπόντος, ἔχαιρεν ἐκεῖνος τῷ σχήματι· τινὲς δὲ γράφουσιν ἄρχῃσι, καὶ οὕτως ἐκφεύγουσι τὴν κακοτεχνίαν τοῦ σχήματος. MS. CCC. *Cantabr.* legit, Εἰ δέ κ' Ἄρης ἄρχῃσι μάχης, ἠδὲ Φοῖβος Ἀπόλλων, at ibi, suprà ἄρχῃσι, emendatur ἄρχωσι. MS. Barocc. *Oxon.* ἄρχωσι legit, & MS. *Mori* ἄρχωσι. Tum verò & καὶ potior *Lectio*, quàm ἢ, videbitur.

145. Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος) *Ultima* τοῦ ἀμφίχυτον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, & ante *Asperum*. Potest & ῥ' interseri ad Tibicinandum Metrum. De Historiâ adeundus, præter *Br. Schol. Eustathius*, in locum, *Apollodorus*, *Ovid.*

VARIÆ LECTIONES.

133. Οὐδέ τί σε χρή) γρ. οὐδέ τι σε χρή.

134. Ξυνελάσσαι) γρ. ξυνελάσαι.

135. Ἦμεν) γρ. εἰμὲν, MS. CCC. *Cantabr.* εἶμεν, MS. Barocc. *Oxon.* non æquè benè.

138. Ἄρχωσι) γρ. ἄρχῃσι, vid. Not. in *Textum*.

140. Ὀρεῖται) γρ. ὄρηται.

141. Διακρινθέντας) γρ. διακρινθέντες, MS. CCC. non tamen ex Veterum normâ; ut *Iliad.* γ'. v. 102.

143. Ἀνάγκῃ ἶφι) ἀναγκαίηφι.

145. Ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος) γρ. ἀμφίχυτόν ῥ' Ἡρακλῆος, ut in similibus sæpè. Vid. Not. ad *Text.*

Ὑψηλὸν,

Ὑψηλὸν, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη
Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο,
Ὁππότε μιν σεύαιτο ἀπ' ἠϊόνος πεδίονδε.
Ἔνθα Ποσειδάων κατ' ἄρ' ἕζετο, καὶ θεοὶ ἄλλοι,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἄῤῥηκτον νεφέλην ὤμοισιν ἕσαντο·
Οἱ δ' ἑτέρωσε καθῖζον ἐπ' ὀφρύσι Καλλικολώνης,
Ἀμφὶ σὲ, ἤϊε Φοῖβε, καὶ Ἄρηα πτολίπορθον.
Ὣς οἱ μὲν ῥ' ἑκάτερθε καθείατο μητιόωντες
Βουλάς· ἀρχέμεναι δὲ δυσηλεγέος πολέμοιο
Ὤκνεον ἀμφότεροι· Ζεὺς δ', ἥμενος ὕψι, κέλευε.
Τῶν δ' ἅπαν ἐπλήσθη πεδίον, καὶ ἐλάμπετο χαλκῷ
Ἀνδρῶν ἠδ' ἵππων· κάρκαιρε δὲ γαῖα πόδεσσιν
Ὀρνυμένων ἄμυδις· δύο δ' ἀνέρες ἔξοχ' ἄριστοι
Ἐς μέσον ἀμφοτέρων συνίτην, μεμαῶτε μάχεσθαι,
Αἰνείας τ' Ἀγχισιάδης, καὶ δῖος Ἀχιλλεύς.
Αἰνείας δὲ πρῶτος ἀπειλήσας ἐβεβήκει,
Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ· ἀτὰρ ἀσπίδα θοῦριν
Πρόσθεν ἔχε στέρνοιο, τίνασσε δὲ χάλκεον ἔγχος.

Altum, quem quidem ei Trojani & Pallas Minerva
Condidere, ut cœtum fugiens evitaret,
Quando ipsum persequens ageret à littore ad planiciem.
Hîc Neptunus quidem consedit & dii cæteri,
Nesciamque-scindi nubem humeris circumdederunt:
Ii verò ex alterâ-parte sedebant in jugis Callicolones,
Circum te, arcitenens Phœbe, & Martem urbium-vastatorem.
Sic hi quidem utrinque sedebant consultantes
Consilia: incipere autem gravem pugnam,
Pigrabantur utrique: Jupiter tamen sedens altè, instigabat.
Illis verò totus impletus erat campus, & fulgebat ære
Virorum & equorum: resonabatque tremens terra pedibus
Concurrentium simul: duo etenim viri longè fortissimi
In medium utrorumque congrediebantur, ardentes in pugnam,
Æneásque Anchisiades, & nobilis Achilles.
Æneas itaque primùm minabundus processit,
Nutans casside gravi: clypeúmque cum-impetu-versabile
Prætendebat pectori, vibrabátque æream hastam.

ΣΧΟΛΙΑ.

τὸν λεγόμενον, ὃ κατεσκεύασαν οἱ Τρῶες. Τεῖχος ἐς ἀμφίχυτον Ἡρακλῆος θείοιο, τό ῥά οἱ Τρῶες καὶ Παλλὰς Ἀθήνη Ποίεον, ὄφρα τὸ κῆτος ὑπεκπροφυγὼν ἀλέοιτο.] Ποσειδῶν καὶ Ἀπόλλων, ἐπιτάξαντος Διὸς Λαομέδοντι θητεῦσαι ἐπὶ μισθῷ πεισθέντες, τὸ τεῖχος κατασκευάζουσι. Λαομέδων δὲ, παραβὰς τοὺς ὅρκους καὶ τὰς συνθήκας, καὶ μὴ δοὺς τὸν μισθὸν, ἀπήλασεν αὐτούς· ἀγανακτήσας δὲ Ποσειδῶν ἐπέμψε τῇ χώρᾳ κῆτος, ὃ τούς τε παρατυγχάνοντας ἀνθρώπους καὶ τοὺς γινομένους καρποὺς διέφθειρε· μαντευομένῳ δὲ τῷ Λαομέδοντι χρησμὸς ἐδόθη, Ἡσιόνην, τὴν θυγατέρα Λαομέδοντος, βορὰν ἐκδοῦναι, καὶ οὕτως ἀπαλλαγήσεσθαι τοῦ δεινοῦ· τεθεὶς δὲ ἐκεῖνος τὴν θυγατέρα, μισθὸν ἐκήρυξε τῷ τὸ κῆτος ἀνελόντι τοὺς ἀθανάτους ἵππους δώσειν, οὓς Τρωῒ Ζεὺς ἀντὶ Γανυμήδους ἔδωκεν. Ἡρακλῆς δὲ παραγενόμενος, ὑπέσχετο τὸν ἆθλον κατορθώσειν, καὶ Ἀθηνᾶς αὐτῷ πρόβλημα ποιησάσης τὸ καλούμενον ἀμφίχυτον τεῖχος, εἰσδὺς διὰ τοῦ στόματος εἰς τὴν κοιλίαν κήτους, τὰς λαγόνας διέφθειρεν· ὁ δὲ Λαομέδων ὑπαλλάξας, θνητοὺς δίδωσιν ἵππους· μαθὼν δὲ Ἡρακλῆς ἐστράτευσε, καὶ Ἴλιον ἐπόρθησε, καὶ οὕτως ἔλαβε τοὺς ἵππους· ἡ ἱστορία παρὰ Ἑλλανίκῳ.

147. Ἀλέοιτο.] Ἐκκλίνοι, φυλάξοιτο.

148. Σεύαιτο.] Καταπείγοιτο διωκόμενος. Ἀπ' ἠϊόνος.] Ἀπὸ τοῦ αἰγιαλοῦ. * Ità, pro ἀπεχανθ̃ς, lego.

150. Ἄῤῥηκτον.] * Ἀδιάῤῥηκτον.

151. Ὀφρύσι.] Ἐξοχαῖς μεταφορικῶς.

152. Ἤϊε Φοῖβε.] Ἄπολλον τοξικὲ, ἀπὸ τοῦ ἰέναι.

153. Ἑκάτερθε.] Κεχωρισμένως. Καθείατο.] Ἐκαθέζοντο. Μητιόωντες.] Βουλευόμενοι.

154. Δυσηλεγέος.] Δεινοῦ, χαλεποῦ, δυσκόλου. * Ἄλλως. δυσηλεγέος.] Κακοηχοῦς μετὰ τὸ οὐκ ἔστι περὶ ἐν αὐτῷ κοιμηθῆναι· ἢ κακῶς ἔχοντος φροντίδας.

155. Ὤκνεον.] Ὤκνουν· * οἱ δὲ θεοὶ ὀκνοῦσι πολεμεῖν, πολλοῦ ἔτι μᾶλλον ἡμεῖς.

156. Ἐπλήσθη.] Ἐπληρώθη.

157. Κάρκαιρε.] Ἐκινεῖτο, ἤχει ὀνοματοποιΐα, ὁ τρόμος. * Ἄλλως. ἐκραδαίνετο, ἐσείετο.

162. Νευστάζων κόρυθι.] Ἐπινεύων τῇ περικεφαλαίᾳ. Βριαρῇ.] Στιβαρῇ, ἀσφαλεῖ. Θοῦριν.] Πολεμικήν.

NOTÆ.

Metamorph. l. xi. §. 6. Vid. *Iliad.* ζ. v. 640.

151. Ὀφρύσι) Vid. præter *Brevia Scholia*, etiam ad Hymn. *Apoll.* v. 281.

160. Αἰνείας) Hic *Versus* deest in MS. *Barocc.* Ox.

162. Νευστάζων κόρυθι βριαρῇ) Ità χ'. v. 314 — κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ.

VARIÆ LECTIONES.

147. Ἀλέοιτο) γρ. ἀλύξαι, MS. *Barocc.* Oxon. ἀλεύαιτο, *Eustath.* fol. 1274. lin. 24.

152. Ἤϊε) γρ. ἰήϊε. Vid. *Etym. M.* v. Ἤϊε, & v. Ἰήϊε.

153. Καθείατο) γρ. καθέατο, MS. *Barocc.* Oxon.

Πηλεί-

Πηλείδης δ' ἑτέρωθεν ἐναντίον ὦρτο, λέων ὣς
Σίντης, ὅν τε καὶ ἄνδρες ἀποκτάμεναι μεμάασιν,
Ἀγρόμενοι, πᾶς δῆμος· ὁ δὲ, πρῶτον μὲν ἀτίζων,
Ἔρχεται, ἀλλ' ὅτε κέν τις ἀρηϊθόων αἰζηῶν
Δουρὶ βάλῃ, ἐάλη τε χανὼν, περί τ' ἀφρὸς ὀδόντας
Γίγνεται, ἐν δέ τε οἱ κραδίῃ στένει ἄλκιμον ἦτορ,
Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν
Μαστίεται, ἐὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι·
Γλαυκιόων δ' ἰθὺς φέρεται μένει, ἤν τινα πέφνῃ
Ἀνδρῶν, ἢ αὐτὸς φθίεται πρώτῳ ἐν ὁμίλῳ·
Ὣς Ἀχιλῆ' ὤτρυνε μένος καὶ θυμὸς ἀγήνωρ
Ἀντίον ἐλθέμεναι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Αἰνεία, τί σὺ, τόσσον ὁμίλου πολλὸν ἐπελθὼν,

Pelides verò ex-alterâ parte contrà ruebat, leo veluti
Exitialis, quem viri interficere animis ardent,
Congregati, totus pagus: is verò, primùm quidem contemnens,
Incedit, sed quando quis prælio-impigrorum juvenum
Hastâ ferierit, contorquetque se hians, circúmque spuma dentes
Oritur, inque ei corde gemit generosus animus,
Caudâ verò lateráque & femora utrinque
Verberat, séque ipsum excitat ad pugnam;
Glaucis autem horrendus oculis restà fertur præ animo; si quem cædat
Virorum, vel ipse *certè* perit primâ in turbâ:
Sic Achillem incitabat robur & animus magnus
Contrà ire magnanimum Æneam:
Illi itaque quando jam propè erant alter in alterum vadentes,
Hunc prior allocutus est pedibus valens nobilis Achilles,
" Ænea, cur tu, tantum agminum spatium permensus,

ΣΧΟΛΙΑ.

165. Σίντης.] Βλαπτικὸς, κακοῦργος.

166. Ἀγρόμενοι πᾶς δῆμος.] Ἐν σχήματι περιφραστικῷ, ἀντὶ τοῦ, οἱ δημόται. Ἀτίζων.] Ἀτιμάζων, * ὑπερορῶν.

167. Ἀρηϊθόων.] Ἐν τῷ πολέμῳ εὐκινήτων.

168. Ἐάλη.] Συνεστράφη, εἰλήθη.

169. * Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη.] Εἰ μὲν εὐθεῖα ἡ κραδίη, οὕτως, ἡ καρδία στένει· εἰ δὲ δοτικὴ, ἀγγεῖον τῆς ψυχῆς ὑπονοητέον τὴν καρδίαν· τὸ δὲ σύμπαν Ὁμηρικώτερον· ἔφη γὰρ, Τέτλαθι, κραδίη· καὶ ἐπάγει, κατέπαυσε φίλον ἦτορ. Θερμὸς δὲ φύσει ὢν, ἐπὶ πλέον θερμαίνεται διὸ στένει. Στένει.] Στενάζει, ἢ στενοχωρεῖται.

170. Οὐρῇ μαστίεται.] Τῇ οὐρᾷ μαστίζει ἑαυτὸν, φησὶν ὁ λέων, ὥσπερ εἰωθώς· ἔχει δέ τι ἐν τῇ οὐρᾷ ἀναμέσον τῶν τριχῶν κεντρίον μέλαν, ὡς κέντρον· ὑφ' οὗ νυττόμενος, πλέον ἀγριοῦται ἐκ τῆς ὀδύνης.

171. Ἐὲ δ' αὐτόν.] Ἀντὶ τοῦ, αὐτὸς δὲ ἑαυτὸν ἀγριῶσαι ποιεῖ.

172. Γλαυκιόων.] Πυρρώδης καὶ φοβερὸν βλέπων· ἀφ' οὗ ἀγελάρχης.

173. Φθίεται.] Φθείρεται.

NOTÆ.

166. Ἀτίζων) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀτίζω, & v. Ἀτίζων, item, v. Ἀτιμάζων. Reddo mox, *Nec vulnera curat.*

170. Οὐρῇ δὲ πλευράς τε καὶ ἰσχία) Hunc locum & Nos imitamur, *Franciados*, l. 3. v. 647. *Sævior haud pugnat, Catulis orbata, Leæna, Defigens oculos terræ, nec Vulnera curat: At latera & lumbos pungentis verbere Cauda Pulsat, & in pugnas animos sibi concitat acres.* Vid. infrà, ubi ex *Etymolog.* M. v. Οὐρά, & v. Ἀλκαία.

171. Ἐὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι) *Eustath.* fol. 1276. lin. 3. Τὸ δὲ, ἐὲ δ' αὐτὸν ἐποτρύνει, ἀρχαϊκώτερον φράζει ὁ Ποιητής· ἔστι γὰρ, ἑ αὐτὸν, κατὰ πλεονασμόν, ἐε αὐτόν· ὡς τὸ, εἰς ὀφθαλμοὺς, ἴσως παρ' Ἡσιόδῳ· καὶ πάλιν θηλυκὸν ὑποτακτικὸν ἄρθρον, ἧς, καὶ πλεονασμῷ, ἑῆς ἐράασθαι· ἀντὶ τοῦ, ἧς τινός. Vid. ad π'. v. 208. Φυλόπιδος τόδε ἔργον· ἧς τὸ πρίν γ' ἐράασθε. *Etymolog.* M. v. Ἀλκαία, ἡ οὐρά· κυρίως δὲ τοῦ λέοντος οὐρὰ, διὰ τὸ εἰς ἀλκὴν αὐτὸν προτρέπειν. Ὅμηρος· Οὐρῇ δὲ πλευράς τε, καὶ ἰσχία ἀμφοτέρωθεν Μαστίεται· ἐε δ' αὐτὸν ἐποτρύνει μαχέσασθαι· οὕτω Μεθόδιος. Confer *Brevia Scholia. Plinius*, Nat. Hist. l. 8. c. 16. " Terga, " ceu quodam incitamento, flagellantur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

166. * Ὑπερορῶν) Ex *Etymolog.* M. v. Ἀτίζω.

169. * Ἐν δέ τέ οἱ κραδίη) Hoc Schol. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

169. Γίγνεται) γρ. γίνεται. MS. *Barocc.* Oxon. *Ibid.* Ἐν δέ τέ οἱ κραδίῃ) γρ. ἐν δέ τι οἱ κραδίη, *Eustath.* fol. 1276. lin. 1. & *Excerpta* MSS. *Scholia.*

171. Ἐὲ δ' αὐτὸν) γρ. ἓ δὲ αὐτὸν, MS. *Barocc.* Oxon. *Ibid.* Μαχέσασθαι) γρ. μαχέσασθαι, MS. *idem.*

176. Οἱ δ') γρ. οἱ δ', ut sæpè aliàs, & viceversâ.

Ἔστης

Ἔστης· ἦ σέ γε θυμὸς ἐμοὶ μαχέσασθαι ἀνώγει,
Ἐλπόμενον Τρώεσσιν ἀνάξειν ἱπποδάμοισι
Τιμῆς τῆς Πριάμου; ἀτὰρ εἴκεν ἔμ' ἐξεναρίξῃς,
Οὔτοι τοὔνεκά γε Πρίαμος γέρας ἐν χερὶ θήσει·
Εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος, οὐδ' ἀεσίφρων.
Ἦ νύ τί τοι Τρῶες τέμενος τάμον, ἔξοχον ἄλλων,
Καλὸν φυταλιῆς καὶ ἀρούρης, ὄφρα νέμηαι,
Αἴκεν ἐμὲ κτείνῃς; χαλεπῶς δέ σ' ἔολπα τὸ ῥέξειν.
Ἤδη μὲν σέ γε, φημὶ, καὶ ἄλλοτε δουρὶ φόβησα.
Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε, βοῶν ἄπο μοῦνον ἐόντα,
Σεῦα κατ' Ἰδαίων ὀρέων ταχέεσσι πόδεσσι
Καρπαλίμως; τότε δ' οὔτι μετατροπαλίζεο φεύγων·
Ἔνθεν δ' ἐς Λυρνησσὸν *ὑπέκφυγες· αὐτὰρ ἐγὼ τὴν
Πέρσα, μεθορμηθεὶς σὺν Ἀθήνῃ καὶ Διῒ πατρί·
Ληϊάδας δὲ γυναῖκας, ἐλεύθερον ἦμαρ ἀπούρας,
Ἦγον· ἀτὰρ σὲ Ζεὺς ἐρρύσατο καὶ θεοὶ ἄλλοι.
Ἀλλ' οὐ νῦν σ' ἐρύεσθαι ὀΐομαι, ὡς ἐνὶ θυμῷ

" Constitisti; an te utique animus mecum pugnare jubet,
" Sperantem Trojanis imperaturum equûm-domitoribus
" Dignitate, quâ Priamus? Sed si me interfeceris,
" Non tibi propterea Priamus præmium in manibus ponet.
" Sunt enim ei filii; ipse etiam constans, neque mente-levis.
" An tibi Trojani portionem-agri dederunt extraordinariam,
" Amœnam & vitiferam, & arabilem, quam colas,
" Si me interfeceris? difficultèr verò te spero hoc facturum.
" Jam enim te, puto, & aliàs hastâ fugavi.
" An non recordaris, quandò te à bobus, solus cùm esses,
" Persequens-egi decurrentem de Idæis montibus velocibus pedibus
" Celeriter? tunc verò nusquam convertebaris fugiens:
" Inde autem in Lyrnessum evasisti: sed ego hanc
" Everti, aggressus cum Minervâ & Jove patre:
" Captivas etiam mulieres, libero die erepto,
" Abduxi: at te Jupiter servavit & dii cæteri.
" Sed non nunc te servaturos puto, ut in animum

ΣΧΟΛΙΑ.

180. *Ἐλπόμενον Τρώεσσιν.] Οὗτοι οἱ ἑπτὰ στίχοι ἀθετοῦνται, ὡς τὴν διάνοιαν ἀπρεπεῖς.

181. Τιμῆς τῆς Πριάμου.] Ἕνεκεν τῆς βασιλείας· ἀναφέρεται γὰρ, Οὔτοι τοὔνεκα Πρίαμος γέρας.

183. Οὐδ' ἀεσίφρων.] Οὐ δὲ κοῦφος, καὶ ματαιόφρων τὸ φρόνημα.

186. Χαλεπῶς.] Δυσκόλως. Ἔολπα.] Ἐλπίζω.

189. Σεῦα.] Ἐδίωξα.

190. Οὔτι μετατροπαλίζεο.] Οὐδὲ ἐπεστρέφου.

193. Ληϊάδας.] Τὰς ἐκ τῆς λείας αἰχμαλώτους.

195. Ὡς ἐνὶ θυμῷ βάλλεαι.] Ὡς κατὰ διάνοιαν ἐννοῇ.

NOTÆ.

180. Ἐλπόμενον Τρώεσσιν) *Septem* hi Versus, ab Ἐλπόμενον, ad Αἴκεν ἐμὲ κτείνῃς, rejecti à nonnullis; uti testantur *Excerpta* MSS. Οὗτοι οἱ ἑπτὰ στίχοι ἀθετοῦνται, ὡς τὴν διάνοιαν ἀπρεπεῖς. Videtur autem *Æneas* βασιλειᾷν, *Regno inhiare.* Et *Eustath.* fol. 1276. lin. 36. Ἐκ δὲ τούτου δῆλον, ὡς ἐπίδοξος ἦν ὁ Αἰνείας εἰς βασιλείαν· καθὰ καὶ ἐν τοῖς μετὰ ταῦτα φανήσεται, διὰ τὸ βασιλικοῦ εἶναι γένους. Quare locus est sanus; & Versus immeritò damnatos τὰ ἀκριβέστερα Ἀντίγραφα, καὶ παλαιότερα retinent; ut & Tria MSS. à nobis toties laudata.

183. Ἀεσίφρων) *Eust.* f. 1277. l. 12. Παλαιὸς δέ τις οὕτω συντίθησι, Ἀεσίφρων. Φρενοβλαβής· ὁ κοιμώμενος τὰς φρένας· ἄεσαι γὰρ, τὸ κοιμηθῆναι, καὶ ἀναπαῦσαι. Idem ferè *Orion* Grammaticus, apud *Etymolog.* M. v.

188. Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε πέρ σε) Duæ *Priores* syllabæ συνίζησιν patiuntur; de quâ re suprà, ad μ'. v. 9. & ad ό. v. 18. & infrà, v. 220. Ὃς δὴ ἀφνειότατος. Hujus autem fugæ suæ memorem ipsum *Æneam* probat Poeta suprà, ad v. 90. ubi tota Historia.

191. Ὑπέκφυγες) Ità cum MS. Barocc. *Oxon.* lego, pro voce nihili, quæ priùs obtinuit, ἐπέκφυγες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

180. * Οὗτοι οἱ ζ'. στίχοι) *Excerpta* MSS. Vid. Not. in *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

179. Μαχέσασθαι) γρ. μαχέσσασθαι, ut suprà, v. 171.

181. Ἐξεναρίξῃς) γρ. ἐξεναρίξεις, MS. Barocc. *Ox.*

183. Εἰσὶν γάρ οἱ παῖδες· ὁ δ' ἔμπεδος) γρ. εἰσὶ γάρ οἱ παῖδες· ὁ δὲ ἔμπεδος. At Prior *Lectio* potior, & MS. CCC. *Cantabr.* & MS. Barocc. *Oxon.* probata.

185. Καλὸν) γρ. δένδρων, MS. Barocc. *Oxon.*

185. Ῥέξειν) γρ. ῥέζειν, MS. *Barocc.* Oxon.

188. Ἦ οὐ μέμνῃ) γρ. μέμνησ', MS. *Barocc.* Oxon. Vid. ad *Var. Lect.* Iliad. ό. v. 18.

190. Τότε) γρ. πρὶν, *Etymolog.* M. v. Ἐντροπαλιζόμενος. *Ibid.* Μετατροπαλίζεο) γρ. μετετροπαλίζεο, MS. CCC.

191. Ὑπέκφυγες) γρ. ἐπέκφυγες, vid. Not. in *Text.*

195. Σ' ἐρύεσθαι) γρ. σε ῥύεσθαι, MS. *Barocc.* Oxon.

Βάλλεαι

Βάλλεαι· ἀλλά σ' ἔγωγ' ἀναχωρήσαντα κελεύω
Ἐς πληθὺν ἰέναι, μηδ' ἀντίος ἵστασ' ἐμεῖο,
Πρίν τι κακὸν παθέειν· ῥεχθὲν δέ τε νήπιος ἔγνω.
Τὸν δ' αὖτ' Αἰνείας ἀπαμείβετο, φώνησέν τε,
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὥς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς,
Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Ἴδμεν δ' ἀλλήλων γενεήν, ἴδμεν δὲ τοκῆας,
Πρόκλυτ' ἀκούοντες ἔπεα θνητῶν ἀνθρώπων·
Ὄψει δ' οὔτ' ἄρ πω σὺ ἐμοὺς ἴδες, οὔτ' ἄρ' ἐγὼ σούς.
Φασί σε μὲν Πηλῆος ἀμύμονος ἔκγονον εἶναι,
Μητρὸς δ' ἐκ Θέτιδος, καλλιπλοκάμου ἁλοσύδνης·
Αὐτὰρ ἐγὼν υἱὸς μεγαλήτορος Ἀγχίσαο
Εὔχομαι ἐκγεγάμεν, μήτηρ δέ μοί ἐστ' Ἀφροδίτη.
Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται
Σήμερον· οὐ γάρ φημ' ἐπέεσσί γε νηπυτίοισιν
Ὧδε διακρινθέντε, μάχης ἐξαπονέεσθαι·
Εἰ δ' ἐθέλεις καὶ ταῦτα δαήμεναι, ὄφρ' εὖ εἰδῇς

" Inducis: verum te ego sanè regressum hortor
" In multitudinem ire, neque adversus stes mihi,
" Antequam aliquod malum passus fueris. Jam factū v. & stultus sentit.

Huic Æneas respondit, dixitque,

" Pelide, nè jam me verbis, puerulum tanquam,
" Speres te territurum: facile enim possum & ipse.
" Et convitia, & opprobria proloqui:
" Scimus etenim alter alterius genus, scimus & parentes,
" Jam olim dicta audientes verba mortalium hominum:
" Visu verò certe neque tu meos nôsti, neque ego tuos.
" Aiunt te quidem Pelei eximii prolem esse,
" Matre verò ex Thetide, comas-pulchrâ marinâ-nymphâ;
" At ego me filium magnanimo Anchisâ
" Profiteor prognatum esse, mater autem mihi est Venus.
" Horum jam nunc alterutri utique charum filium plorabunt
" Hodie: non enim puto verbis omninò puerilibus
" Sic diremptos, à pugnâ redituros esse:
" Quòd si vis & hæc doceri, ut benè scias

ΣΧΟΛΙΑ.

200. Νηπύτιον.] Νήπιον, ἄφρονα.
201. Ἔλπεο.] Ἔλπιζε. Δειδίξεσθαι.] Εἰς δέος ἄξειν, φοβηθῆναι.
202. Κερτομίας.] Ἐρεθιστικοὺς καὶ χλευαστικοὺς λόγους. *Αἴσυλα.] Τὰς παρὰ τὸ καθῆκον λεγομένας ἀπειλάς.
204. Πρόκλυτα.] Τὰ ὑπὸ τῶν προτέρων πεφημισμένα, παλαιά.
205. Ὄψει.] Ὀφθαλμοῖς.
207. Ἁλοσύδνης.] Ἐναλίας θεᾶς, ἐν θαλάσσῃ τρεφομένης.
209. Ἐκγεγάμεν.] Γεγονέναι.
210. Τῶν δὴ νῦν ἕτεροί γε φίλον παῖδα κλαύσονται Σήμερον.] Ὑπερβολικῶς εἴρηκε τὸ σήμερον· Πῶς γὰρ ἔμελλεν ὁ ἐν Φθίᾳ ἂν ἀκούσεσθαι; ἢ λείπει τὸ, ἀπαγγελίας.
212. Ὧδε.] Οὕτως, νῦν.

NOTÆ.

200. Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε) *Æneas* dicit se *Achillis* Dictis & Minis minimè terreri; quod *Apollo* priùs monuerat, suprà, v. 108. Μηδέ σε πάμπαν Λευγαλέοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ.

204. Πρόκλυτ' ἀκούοντες) De Voce πρόκλυτος & ὀνομάκλυτος, quomodò προπαροξύνονται, vid. *Etymolog.* M. v. Βοόκλεψ. *Ultima* τοῦ ἀκούοντες producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Acutum*; licet & ῥ' hic inseri possit, ut suprà, v. 145.

207. Ἁλοσύδνης) Hinc *Callimachus* finxit *Nereidos* Nomen Ὑδατοσύδνην, ut *Eustath.* fol. 332. lin. 26. & fol. 1177. lin. 39. & fol. 1278. lin. 39. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἁλοσύδνη, & ex hoc loco emenda, Corruptum illud, μητρὸς τ' ἐκ Θέτιος καλῆς ἁλοσύδνης. legendo, Μητρὸς τ' ἐκ Θέτιδος &c.

212. Ἐξαπονέεσθαι) Vid. ad β'. v. 113.

NOTÆ IN SCHOLIA.

202. *Αἴσυλα) Et hoc *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

198 Ῥεχθὲν δέ τε) γρ. ῥεχθὲν δέ τε.
204. Πρόκλυτ') γρ. πρόκλυτ', viz. ὁ πρόκλυτος, & προκλυτός. Vid. Not. in *Textum*. Ibid. Ἀκούοντες ἔπεα) γρ. ἀκούοντες ῥ' ἔπεα. Vid. suprà, ad v. 145.
211. Ἐπέεσσί γε) γρ. ἐπέεσσί τε. MS. *Barocc.* Ox.
212. Διακρινθέντε) γρ. διακρινθέντε, MS. Barocc. Oxon. solum tamen hìc, non suprà, 141.
213. Ὄφρ' εὖ εἰδῇς) γρ. ὄφρα γ' εὖ εἰδῇς.

Ἡμετέρην γενεήν, πολλοὶ δέ μιν ἄνδρες ἴσασι·
Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς·
Κτίσσε δὲ Δαρδανίην, ἐπεὶ οὔπω Ἴλιος ἱρὴ
Ἐν πεδίῳ πεπόλιστο, πόλις μερόπων ἀνθρώπων,
Ἀλλ' ἔθ' ὑπωρείας ᾤκεον πολυπιδάκου Ἴδης.
Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱὸν Ἐριχθόνιον βασιλῆα,
Ὃς δὴ ἀφνειότατος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κάτα βουκολέοντο
Θήλειαι, πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσι·
Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο βοσκομενάων,
Ἵππῳ δ' εἰσάμενος παρελέξατο κυανοχαίτῃ·
Αἱ δ' ὑποκυσάμεναι ἔτεκον δυοκαίδεκα πώλους·

" Nostrum genus, multi utique ipsum homines nôrunt:
" Dardanum quidem primum genuit nubes-cogens Jupiter:
" Condidit & is Dardaniam, neque enim jam tum Ilios sacra
" In campo ædificata erat urbs articulatè-loquentium hominum,
" Sed adhuc radices habitabant irriguæ fontibus Idæ.
" Dardanus itaque genuit filium Erichthonium Regem,
" Qui tum opulentissimus erat mortalium hominum:
" Hujus ter mille equæ per palustria pascebantur
" Fœminæ, pullis exultantes teneris:
" Harum aliquas & ipse Boreas adamavit pascentium,
" Equoque se cum assimulârat concubuit cyaneis-jubis-ornatæ.
" Illæ verò gravidæ factæ pepererunt duodecim equulas:

ΣΧΟΛΙΑ.

215. Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο νεφεληγερέτα Ζεύς.] Τὸ Δαρδάνου γένος δηλονότι πρῶτον ἐποιήσατο ὁ Ζεύς, Δάρδανον αὖ πρῶτον τέκετο. Δάρδανος, ὁ Διὸς καὶ Ἠλέκτρας τῆς Ἄτλαντος θυγατρὸς, λιπὼν τὴν Σαμοθρᾴκην, ἐπομβρίας γενομένης, κατασκευάσας σχεδίαν καὶ ἀσκὸν ἑαυτοῦ περιθεὶς, διεσώθη εἰς τὴν Ἴδην τῆς Τρῳάδος· καὶ ἀποβὰς Διὸς ὑποθημοσύνῃ κτίζει πόλιν· ἣν καὶ ἀφ' ἑαυτοῦ Δαρδανίαν ἐκάλεσεν· ἱστορεῖ Λυκόφρων.

216. Δαρδανίην.] Πόλις Τρωϊκή.

217. Πεπόλιστο.] Ἐκτίστο.

218. Ὑπωρείας.] Τὰ κάτω μέρη τῶν ὀρῶν.

221. Ἕλος κάτα.] Ἤγουν τοῖς ἕλεσι καὶ τοῖς καθύγροις τόποις αἱ ἵπποι.

222. Ἀταλῇσιν.] Ἁπαλαῖς, νέαις.

223. Τάων καὶ Βορέης ἠράσσατο.] Λείπει ἡ ἐκ, πρόθεσις· ἵν' ᾖ, ἐκ τούτων, οὐ γὰρ πασῶν, ἠράσθη.

224. Παρελέξατο.] Ὡς ἐπὶ ἵππου, καταχρηστικῶς· ὡς δὴ, περὶ θεοῦ, κάλλιστα καὶ πρεπόντως. Κυανοχαίτῃ.] Μελαίνας τρίχας ἔχοντι.

225. Ὑποκυσάμεναι.] Ἔγκυοι γενόμεναι.

NOTÆ.

218. Ὤικεον) Ità quidem Scribendum; at in Scansione Legendum, quasi ὤκεον, vel ᾦκεν, scriberetur, ut ἠέλιον, σ'. v. 493. & ᾤκεον ξ'. v. 116. Et ità, Plato legit. Legum, l. 3. fol. 681.

220. Ὃς δὴ ἀφνειότατος) Syllabæ Secunda & Tertia coalescunt, ut suprà, v. 188. Ἢ οὐ μέμνῃ. De Regis autem Erichthonii Potentiâ & Opibus, ità Dionys. Halicarnass. l. 1. c. 62. Καὶ Δαρδάνου παῖς γίνεται) Ἐριχθόνιος· ὃς ἁπάντων ἀνθρώπων εὐδαιμονέστατος λέγεται) γενέσθαι, τῆς τε πατρῴας καὶ τῆς ἀπὸ τοῦ μητροπάτορος γενομένης κληρονομήσας ἀρχῆς. Ἐριχθονίου δὲ, καὶ Καλλιρρόης, τῆς Σκαμάνδρου, γίνεται) Τρώς· ἀφ' οὗ τὴν ἐπωνυμίαν τὸ ἔθνος ἔχει· Τρωὸς δὲ καὶ Ἀκαλλαρίδος, τῆς Εὐμήδους, Ἀσσάρακος ἦν· τούτου δὲ καὶ Κλυτοδώρας τῆς Λαομέδοντος, Κάπυς. Κάπυος δὲ, καὶ νύμφης Ναΐδος, Ἀγχίσης. Ἀγχίσου δὲ, καὶ Ἀφροδίτης, Αἰνείας. Vid. Homeri Hymn. in Venerem.

221. Τοῦ τρισχίλιαι ἵπποι ἕλος κάτα βουκολέοντο) Τὸ σχῆμα, Ὀξύμωρον. Hinc Euripides, Πολλοὺς δὲ καὶ λαβόντες ἱπποβουκόλους. Tale & illud, ἁ. v. 3. Νέκταρ ἐῳνοχόει. Et illud Veteris Nescio cujus, Ὠῶν [illegible], de quibus Eustath. fol. 1281. lin. 12. &c. Rectè autem Poeta, κατὰ ἕλος ἵππους τρέφεσθαι λέγει· ἤγουν) γὰρ τοῖς ἕλεσι καὶ τοῖς καθύγροις τόποις αἱ ἵπποι, ut Scholia Excerpta MSS. Vid. Not. in Textum. ad ζ'. v. 508. Max. Tyr. legit τρισχίλιοι, §. 23.

NOTÆ IN SCHOLIA.

215. Δάρδανον αὖ πρῶτον) Præter Scholia, videsis Apollodori Bibliothec. l. 3. c. 12.

216. Δαρδανίην) Excerpta MSS. Πόλιν, τῆς Τρωίας ἑτέραν οὖσαν τῆς Ἰλίου, ἡ Δαρδανία, quæ minùs Improbo, ut non usquequaque vera. Nomina enim Troja, aut Ilii, nondum erant, at locus fere unus idemque.

221. Excerpta MSS.

224. Excerpta MSS. παρελέξατο, ἤτοι καταχρηστικῶς, ἐπειδὴ ἦν, ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ.

VARIÆ LECTIONES.

218. Ὤικεον) γρ. ᾤκεον, vel ᾦκεν, vid. Not. in Text. Ibid. Πολυπιδάκου) γρ. πολυπίδακος, ut suprà, v. 56.

221. Τρισχίλιαι) γρ. τρισχίλιοι, Max. Tyr. & placet, nam aliàs τὸ θήλειαι videbitur otiosum. Ibid. Ἕλος κάτα βουκολέοντο) γρ. ἕλος καταβουκολέοντο.

222. Πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀταλῇσιν) γρ. πώλοισιν ἀγαλλόμεναι ἀπαλοῖσιν, MS. Barocc. Oxon. & ἀπαλῇσι. Codd. nonnulli, ut Seberus, in Indice.

224. Παρελέξατο κυανοχαίτῃ) γρ. ἐμίγη φιλότητι καὶ εὐνῇ, Excerpta MSS.

Αἱ δ'

Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν ἐπὶ ζείδωρον ἄρουραν,
Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων·
Ἀλλ' ὅτε δὴ σκιρτῷεν ἐπ' εὐρέα νῶτα θαλάσσης,
Ἄκρον ἐπὶ ῥηγμῖνος ἁλὸς πολιοῖο θέεσκον.
Τρῶα δ' Ἐριχθόνιος τέκετο Τρώεσσιν ἄνακτα·
Τρωὸς δ' αὖ τρεῖς παῖδες ἀμύμονες ἐξεγένοντο,
Ἶλός τ', Ἀσσάρακός τε, καὶ ἀντίθεος Γανυμήδης,
Ὃς δὴ κάλλιστος γένετο θνητῶν ἀνθρώπων·
Τὸν καὶ ἀνηρείψαντο θεοὶ Διὶ οἰνοχοεύειν,
Κάλλεος εἵνεκα οἷο, ἵν' ἀθανάτοισι μετείη.
Ἶλος δ' αὖ τέκεθ' υἱὸν ἀμύμονα Λαομέδοντα·
Λαομέδων δ' ἄρα Τιθωνὸν τέκετο, Πρίαμόν τε,
Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ', ὄζον Ἄρηος·
Ἀσσάρακος δὲ Κάπυν· ὁ δ' ἄρ' Ἀγχίσην τέκε παῖδα·
Αὐτὰρ ἔμ' Ἀγχίσης, Πρίαμος δ' ἔτεχ' Ἕκτορα δῖον.
Ταύτης τοι γενεῆς τε καὶ αἵματος εὔχομαι εἶναι.
Ζεὺς δ' ἀρετὴν ἄνδρεσσιν ὀφέλλει τε, μινύθει τε,
Ὅππως κεν ἐθέλῃσιν· ὁ γὰρ κάρτιστος ἁπάντων.

" Istæ quandocunque saltu-lascivirent super almâ terrâ,
" Summum super spicarum fructum currebant, neque frangebant:
" At quum saltu-lascivirent super latus dorsis maris,
" In superficie super collisos fluctus salis cani currebant.
" Troem igitur Erichthonius genuit Trojanis Regem:
" Ex Troe verò tres filii eximii geniti sunt,
" Ilusque, Assaracúsque, & formâ-deo par Ganymedes,
" Qui sanè pulcherrimus erat mortalium hominum:
" Quem & rapuerunt-in-cœlum dii, Jovi ut-pocillator esset,
" Pulchritudinem ob illius, ut immortalibus interesset.
" At Ilus genuit filium eximium Laomedonta:
" Laomedon autem Tithonum genuit, Priamumque,
" Lampumque, Clytiúmque, Hicetaonemque, ramum Martis:
" Assaracus verò Capyn: is autem Anchisem genuit filium:
" Et me Anchises, Priamus verò genuit Hectora nobilem.
" Ex hoc equidem generéque & sanguine profiteor esse:
" At Jupiter virtutem viris augétque minuitque,
" Prout voluerit; ille enim potentissimus omnium.

ΣΧΟΛΙΑ.

227. Ἄκρον ἐπ' ἀνθερίκων καρπὸν θέον, οὐδὲ κατέκλων.] Νῦν τὸ ἐν τοῖς στάχυσι λεπτὸν ἀθέρων. Ἐλαφρῶς γάρ φησιν ἄνωθεν αὐτῶν διέτρεχον· ὁμοίως καὶ ἐπὶ τῆς τῶν κυμάτων ἐπιφανείας, μὴ βαπτιζόμεναι τῷ ὕδατι· κυρίως δὲ ἀνθέριξ καλεῖται, ὁ τοῦ ἀσφοδέλου καυλός· ἔστι δὲ φυτὸν λαχανῶδες.

234. Ἀνηρείψαντο.] Ἀνήρπασαν.

235. Κάλλεος εἵνεκα οἷο.] Διὰ τὸ ἴδιον αὐτοῦ κάλλος.

242. Ἀρετήν.] Εὐδαιμονίαν, ἀνδρείαν. Μινύθει] Φθίρει.

NOTÆ.

226. Αἱ δ' ὅτε μὲν σκιρτῷεν) Hinc *Virgil.* Æn. l. 7. v. 805. *Illa vel intactæ segetis per summa volaret Gramina, nec teneras cursu læsisset aristas: Vel mare per medium, fluctu suspensa tumenti, Ferret iter; celeres nec tingeret æquore plantas.* De Voce Ἀνθέρικας, vid. Clariss. *Spanheim.* ad *Callimach.* Hymn. *Del.* v. 193.

232. Γανυμήδης) Nihil aliud per hanc Fabulam demonstrare voluerunt Sapientes *Ethnici*, teste *Cicerone*, Tusculan. l. 2. quam Prudentem Virum à Deo amari, & illum solum proximè accedere ad Divinam Mentem. Est enim *Ganymedes* Anima Hominis, quam ob eximiam Virtutem Deus ad se rapit. Pocula autem *Jovi* ministrare, nihil aliud est, quàm Deum mirificè delectari officiis sapientiæ, quæ ab Animâ Viri sapientis procedunt; juxta illud Oraculi, Εὐσεβέων δὲ βροτῶν γάνυμαι τόσον, ὅσσον Ὀλύμπῳ. De *Virtutis* formâ speciosissimâ *Plato* & *Cicero* pulcherrima. Vid. infrà, ad v. 235.

234. Ἀνηρείψαντο) Vid. *Etymolog. M.* v.

235. Κάλλεος εἵνεκα οἷο) Ità *Scholion* illud in *Virtutem*, Σᾶς πέρι, παρθένε, μορφᾶς καὶ θανεῖν ζαλωτὸς Ἑλλάδι πότμος. *Nihil sapientiâ pulchrius; nihil virtute Amabilius*, Cicero. Et rursum, l. 1. De Naturâ Deorum, Nihil est *Virtute* formosius, nihil pulchrius, nihil amabilius; quam qui adeptus erit, ubicunque erit gentium, à nobis diligetur. Plura ejusmodi passim, in *Lælio*, in *Officiis*, in Quinto *Tusculanarum*, &c. Vid suprà, ad v. 232.

238. Λάμπον τε, Κλυτίον θ', Ἱκετάονά τ') De his *Laomedontis* filiis, *Priami* fratribus, *Tithono*, *Lampo*, *Clytio*, *Hicetaone*, & aliàs diximus, & ad γ'. v. 147. Quibus addatur *Panthous*, & *Thymœtes*, ex *Iliad.* γ'. v. 146.

VARIÆ LECTIONES.

235. Κάλλεος εἵνεκα οἷο) γρ. κάλλεος εἵνεκα ἑοῖο, & κάλλεος εἵνεκεν οἷο.

Ἀλλ' ἄγε μηκέτι ταῦτα λεγώμεθα, νηπύτιοι ὥς,
Ἑσταότ' ἐν μέσσῃ ὑσμίνῃ δηϊοτῆτος.
Ἔστι γὰρ ἀμφοτέροισιν ὀνείδεα μυθήσασθαι
Πολλὰ μάλ'· οὐδ' ἂν νηῦς ἑκατόνζυγος ἄχθος ἄροιτο·
Στρεπτὴ δὲ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν, πολέες δ' ἔνι μῦθοι,
Παντοῖοι· ἐπέων δὲ πολὺς νομὸς ἔνθα καὶ ἔνθα.
Ὁπποῖόν κ' εἴπησθα ἔπος, τοῖόν κ' ἐπακούσαις.
Ἀλλὰ τίη ἔριδας καὶ νείκεα νῶϊν ἀνάγκη
Νεικεῖν ἀλλήλοισιν ἐναντίον, ὥστε γυναῖκας,
Αἵτε χολωσάμεναι ἔριδος πέρι θυμοβόροιο
Νεικεῦσ' ἀλλήλῃσι μέσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι,
Πόλλ' ἔπεά τε καὶ οὐκί· χόλος δέ τε καὶ τὰ κελεύει.
Ἀλκῆς δ' οὔ μ' ἐπέεσσιν ἀποτρέψεις μεμαῶτα,
Πρὶν χαλκῷ μαχέσασθαι ἐναντίον· ἀλλ' ἄγε, θᾶσσον

" Sed agè nè ampliùs hæc differamus, pueruli tanquam,
" Stantes in mediâ acie prælii.
" Licet enim ambobus opprobria proloqui
" Multa admodum: nè navis quidem centiremis onus receperit.
" Volubilis enim lingua est hominum, multique insunt sermones,
" Omnigeni: verborum etenim latus campus hinc atque inde.
" Qualecunque dixeris verbum, tale utique & audieris.
" Sed quid jurgiis & rixis nobis necesse est
" Altercari inter nos, tanquam mulieres,
" Quæ iratæ per contentionem animum-rodentem
" Probra jactant altera in alteram mediam in viam prodeuntes,
" Multa veráque & non: ira etenim & ista jubet.
" A virtute verò non me verbis avertes animosum,
" Priusquam ære pugnes contra. Quin age, ocyus

ΣΧΟΛΙΑ.

244. Λεγώμεθα.] Διαλεγώμεθα. Νηπύτιοι ὥς.] Ὡς νήπιοι καὶ ἄφρονες.

247. Ἑκατόνζυγος.] Ὑπὸ ἑκατὸν ἐρετῶν ἐλαυνομένη. Ζυγὰ γάρ, αἱ τῶν ἐρεσσόντων καθέδραι. Ἄχθος.] Φορτίον, βάρος. Ἄροιτο.] Λάβοι, κινήσειε.

248. Στρεπτή.] Εὐκίνητος, μεταβολὰς πολλὰς ἔχουσα.

249. *Πολὺς νομός.] Ὥστε πολλὸν νεμηθῆναι καὶ ἐπιδραμεῖν· ἄλλοι δέ, νόμος γράφουσιν· κάλλιον δὲ τὸ πρότερον, πλατυχώρου τοῦ λόγου ὄντος, καὶ νεμομένου. Νομός.] Νομή, διέξοδος.

251. *Ἀλλὰ τίη.] Δύο μέρη λόγου εἰσί, τὸ τί μέν, πυσματικόν· ὁ δὲ ἢ παραπληρωματικὸς σύνδεσμος. Ἔριδας.] Φιλονεικίας. Νείκεα νεικεῖν.] Νείκη, ὀνείδη, λέγειν.

253. Χολωσάμεναι.] Ὀργισθεῖσαι.

254. Νεικεῦσι.] Φιλονεικοῦσι, λοιδοροῦσι. Μέσην ἐς ἀγυιὰν ἰοῦσαι.] Εἰς μέσον τὸ ἀμφόδον προελθοῦσαι.

255. Πόλλ' ἔπεά τε καὶ οὐκί.] Πολλὰ καὶ ἀληθῆ καὶ ψευδῆ.

NOTÆ.

248. Στρεπτὴ γὰρ γλῶσσ' ἐστὶ βροτῶν) Juxta illud, *In udo sita est Lingua: Facilè hinc labitur.*

249. Νομὸς) *Excerpta* MSS. νόμος legi testantur, quod tamen ab Antiquis negatur, qui *Vocem* illam *Homero*, prorsus indictam volunt. Vid. ad Hymn. *Apoll.* v. 20.

254. Μέσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι) In *Omnibus* olim nostris, ἀγυιὰν erat scriptum; quod *Versûs* Lex minimè ferre poterat; cùm ultima τοῦ ἀγυιὰν necessariò esset longa, ob *Acutum*; quare hoc certè in loco retrahendum in *Priorem* Acutum duxi; nec sine Veterum *Grammaticorum* & *Codicum* auctoritate. Ita enim *Etymolog.* M. v. Ἀγυιά, ἡ ὁδός· παρὰ τὸ ἄγω, τὸ πορεύομαι· τὰ διὰ τοῦ υια θηλυκὰ ὀνόματα, ὑπὲρ δύο συλλαβὰς προπαροξυνόμενα, τὸ ι θέλει παραλήγεσθαι· οἷον, ἄρπυια, αἴθυια, ἄγυια, Ὠρείθυια, Εἰλείθυια· σεσημείωται τὸ μητρυιά, καὶ ὀργυιά, καὶ ἀγυιά, ἡ ὁδός, παραληγόμενα τῷ ι, καὶ ὀξυνόμενα· ἀναλογώτερον δέ ἐστι τὸ ἄγυια. — Μέσην ἐς ἄγυιαν ἰοῦσαι. Ubi apparet Scriptum olim, & ità scribendum, ex *Metri* necessitate. Vid. eundem *Etymologici* Auctorem, v. Εἰς, ubi de Ἄζυια, ὄργυια. Πλάτεια, Θάπεια, *Ionicè &c.*

255. Πόλλ' ἔπεά τε καὶ οὐκί) *Eustath.* fol. 1282. l. 45. Ἐν δὲ τῷ, Πόλλ' ἔπεά τε καὶ οὐκί, γράφουσιν οἱ Παλαιοί, ὅτι τὰ Ἀντιγράφων εἰκαιότερα ἔχουσι τὴν τοιαύτην γραφήν· τὰ δὲ Ἀκριβέστερα οὐχ οὕτως· ἀλλ' ὅτι, Πολλά τ' ἐόντα καὶ οὐκὶ ὅ ἐστι, πολλὰ ἀληθῆ τε καὶ ψευδῆ. MS. CCC. πόλλ' ἔπεά τε καὶ οὐκί, ut & *Mori*, & MS. *Barocc.* Ox. ut *Ultima* τοῦ ἔπεα producatur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui *Enclitici*. & ante τ'. quomodò *Hesiodus*, L. 1. v. 129. Ἀλλ' ἑκατὸν μὲν παῖς ἔτεα παρὰ μητέρι κεδνῇ. & *Theogon.* v. 803. Ἐννέα πάντ' ἔτεα· δεκάτῳ δ' ἐπιμίσγεται αὖτις. Πάθος, λαγαρότης dicitur, ut *Radulph. Winterton.* in locum. *Alia* tamen *Lectio* magis tuta sit, & si verè Παρεμβολεὺς loquitur, omninò præferenda. Nobis autem nondum contigit videre vel unicum ullum ἀκριβέστερον ἐκείνων Ἀντιγράφων.

VARIÆ LECTIONES.

249. Νομὸς) γρ. νόμος, *Excerpta* MSS. vid. Not. in *Textum*.

251. Τίη) γρ. τί ἤ, & τίη. *Eustath.* fol. 1282. lin. 37. & *Excerpta* MSS. *Scholia*.

254. Μέσην ἐς ἄγυιαν) γρ. μέσσην ἐς ἀγυιάν, MS. Barocc. Oxon. vid. Not. in *Textum*.

255. Πόλλ' ἔπεά τε καὶ οὐκί) γρ. πολλά τ' ἐόντα καὶ οὐκί, *Eustath.* ut Not. ad *Textum*.

Γλωσσό-

Γευσόμεθ' ἀλλήλων χαλκήρεσιν ἐγχείῃσιν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐν δεινῷ σάκει ἤλασε χάλκεον ἔγχος,
Σμερδαλέῳ, μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ·
Πηλείδης δὲ σάκος μὲν ἀπὸ ἕο χειρὶ παχείῃ
Ἔσχετο ταρβήσας· φάτο γὰρ δολιχόσκιον ἔγχος
Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Νήπιος, οὐδ' ἐνόησε κατὰ φρένα καὶ κατὰ θυμὸν,
Ὡς οὐ ῥηΐδι' ἐστὶ θεῶν ἐρικυδέα δῶρα
Ἀνδράσι γε θνητοῖσι δαμήμεναι, οὐδ' ὑποείκειν.
Οὐδὲ τότ' Αἰνείαο δαΐφρονος ὄβριμον ἔγχος
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας, αἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς
Ἦσαν· ἐπεὶ πέντε πτύχας ἤλασε Κυλλοποδίων,
Τὰς δύο, χαλκείας, δύο δ' ἔνδοθι κασσιτέροιο,
Τὴν δὲ μίαν, χρυσῆν· τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος.

Experiamur alter alterum æratis hastis.
Dixit utique, & in terribile scutum intorsit æream hastam,
Visu horrendum, ingensque scutum mugiit hastæ cuspide.
Pelides verò scutum quidem à se procul manu robustâ
Tenuit perculsus; credebat enim prælongam hastam
Facilè penetraturam esse magnanimi Æneæ:
Imprudens, neque enim cogitabat in mente & in animo,
Quòd non facile deorum inclyta dona
A viris mortalibus domantur, nèdum eis cedunt.
Neque tunc Æneæ bellicosi rapida hasta
Perrupit scutum: Aurum enim inhibuit, dona Dei:
Sed duas quidem transiit per plicas. Tres verò etiamnum
Supererant: quinque enim plicas superinduxerat Vulcanus,
Duas, æreas, duasque interiores stanni,
Unam verò, auream; quâ demùm detenta est ærea hasta.

ΣΧΟΛΙΑ.

258. Γευσόμεθ' ἀλλήλων.] Ἀντὶ τοῦ, ἀψώμεθα· ὅπερ ἀπὸ τῆς γεύσεως λαμβάνεται, ... τῆς ἀλλήλων δυνάμεως· εἴρηται δὲ μεταφορικῶς.

260. Μύκεν.] Ἐψόφησεν· ἡ μεταφορὰ ἀπὸ τῆς φωνῆς * τῶν βοῶν.

269. Ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας. Ἕως τοῦ Τῇ ῥ' ἔσχετο χάλκεον ἔγχος.] Ἀπρεπῶς ὑπερεχόντων παρ' Ὁμήρῳ τῶν Ἀχιλλέως ὅπλων, ἔξωθεν κατ' οἰκείας ... διὰ πλείονα κόσμον τῆς χρυσῆς πτυχὸς, ὥστε ἀπόδοσιν τοῦ λόγου. Ἀλλὰ μᾶλλον μὲν δύω πτυχῶν ... ἡ τοῦ ἰσ-χυρὸς οὐσία, ... καὶ ... συνιζήσασαι ... ἐπὶ δὲ τῇ τρίτῃ ἐπεσχέθη· πῶς φασιν ἄτρωτον ... τὴν ἀσπίδα νῦν τοῦτο λέγει; ῥητέον οὖν, ὅτι ὁ χρυσὸς, ὢν μαλθακώτερος χαλκοῦ καὶ σιδήρου, ... τοῦ δόρατι καὶ ... καὶ ἐγένετο κοιλότης ... ἡ ...

270. Πτύχας.] Τὰς ἐλάσματα τῆς ἀσπίδος. Ἤλασεν.] Ἐπλήξεν, ἔτρωσεν. * Κυλλοποδίων.] Χωλός· λέγει δὲ τὸν Ἥφαιστον.

272. Ἔσχετο.] Ἐπεσχέθη.

* Κυλλὸς τοὺς πόδας.

NOTÆ.

259. Δεινῷ) *Eustath.* fol. 1283. lin. 1. & fol. 1303. lin. 8. Διεῷ, ἀπὸ τοῦ, διείω, ψυχρολόγων τὶς, &c.

260. Μέγα δ' ἀμφὶ σάκος μύκε δουρὸς ἀκωκῇ) *Eustath.* fol. 1283. lin. 14. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ἀκωκὴ, οὐ μόνον ὀξύτητα, ἀλλὰ καὶ μάλιστα ... ἵνα λέγῃ, ὅτι τὸ μέγα σάκος ἔμυκεν ἐν τῇ ἀκωκῇ τοῦ δουρὸς ... ὅτι ἐπλήγη δόρατι· εἰπεῖν δὲ, ὅτι ἔμυκεν ἡ ἀκωκὴ τοῦ δουρὸς, οὐκ ἐνδέδοται.

261. Ἀπὸ ἕο) Ità mox, v. 278. ἀπὸ ἕθεν· *Ultima* τοῦ ἀπὸ utrobique producitur, in *Casurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Asperum*; alioquin & ἀπαὶ legi potest utrobique; ut in similibus; vid. ad λ'. v. 653.

263. Ῥεῖα δ' ἐλεύσεσθαι) Τὸ δὲ παρέλκει, ut sæpè aliàs; & mox, v. 357. ποσσὶ δ' ἀνθρώπους.

269. Ἀλλὰ δύω μὲν ἔλασσε διὰ πτύχας) *Eustath.* ex *Autochthone* Grammatico, fol. 1283. lin. 52. & fol. 1284. lin. 12. & 27. ἴδλασε, uti & MS. CCC. per *Emendationem*; quare non est prorsus contemnenda Lectio. At mihi quidem non placet; quià video *Grammaticum* illum *Autochthona* & illius sequaces, non benè *Homerum* capere, quem defendere student; quùm nullâ defensione ei sit opus. Volunt enim nè unam Laminam *perforari*, at *cedere*, & intùs obtusam illidi; quasi Dei opus non æquè potuit *perforari*, atque *cedere*, & non satis esset, quòd ex parte tantùm perforetur; tres tamen adhuc *Laminæ* manerent *imperforabiles*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

260. * Τῶν βοῶν) Addo εἴρηται, ad *Sensum* declarandū.

269. Ἀπρεπῶς ὑπερεχόντων) Ad hoc *Scholion* declarandum, faciunt quæ ex *Autochthone* habet *Eustathius*; ut Nos, in Not. ad *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

259. Δεινῷ) γρ. διῷ, vid. Not. in *Textum*. *Ibid.* Χάλκεον) γρ. ὄμβριμον, MS. Barocc. Oxon.

260. Σμερδαλέῳ) γρ. σμερδαλέον. *Ibid.* Ἀκωκῇ) γρ. ἀκωκὴ, vid. Not. in *Textum*.

261. Ἀπὸ ἕο) γρ. ἀπαὶ ἕο, vid. Not. in *Textum*.

269. Ἔλασσε) γρ. ἴδλασε. vid. Not. in *Textum*.

272. Χρυσῆν) γρ. χρυσῆς, olim, non æquè benè. *Ibid.* Χάλκεον) γρ. μείλινον.

Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλεν Αἰνείαο κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἴσην,
Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην, ᾗ λεπτότατος θέε χαλκός.
Λεπτοτάτη δ' ἐπέην ῥινὸς βοός· ἡ δὲ διὰ πρὸ
Πηλιὰς ἤϊξεν μελίη, λάκε δ' ἀσπὶς ὑπ' αὐτῆς.
Αἰνείας δ' ἐάλη, καὶ ἀπὸ ἕθεν ἀσπίδ' ἀνέσχε
Δείσας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη ἱεμένη, διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους
Ἀσπίδος ἀμφιβρότης· ὁ δ' ἀλευάμενος δόρυ μακρὸν,
Ἔστη, κὰδ δ' ἄχος οἱ χύτο μυρίον ὀφθαλμοῖσι,
Ταρβήσας, ὅ οἱ ἄγχι πάγη βέλος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσεν, ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ,
Σμερδαλέα ἰάχων· ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ
Αἰνείας, μέγα ἔργον, ὃ οὐ δύω ἄνδρε φέροιεν,
Οἷοι νῦν βροτοί εἰσ'· ὁ δέ μιν ῥέα πάλλε καὶ οἶος.
Ἔνθα κεν Αἰνείας μὲν ἐπεσσύμενον βάλε πέτρῳ,
Ἢ κόρυθ', ἠὲ σάκος, τό οἱ ἤρκεσε λυγρὸν ὄλεθρον·
Τὸν δέ κε Πηλεΐδης σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα,
Εἰ μὴ ἄρ' ὀξὺ νόησε Ποσειδάων ἐνοσίχθων·
Αὐτίκα δ' ἀθανάτοισι θεοῖς μετὰ μῦθον ἔειπεν,

Secundus verò Achilles emisit prælongam hastam,
Et percussit Æneæ ad clypeum undique æquale,
Oram ad summam, ubi tenuissimum currebat æs:
Tenuissimum etiam inductum erat corium bovis. Illa verò penitus
Pelias prorupit fraxinus, sonitumque dedit clypeus ex ejus ictu.
Æneas autem corpore-contracto-subsedit, & a se procul scutum sustulit
Territus. Hasta autem supra dorsum in terra
Stetit-ulteriùs pergendi-cupida, utrosque enim disruperat orbes
Clypei ingentis. Is verò evitatâ hastâ longâ,
Constitit (trepidatio autem cum dolore et offusa est centuplex oculis)
Perculsus, quòd prope se fixum erat telum: sed Achilles
Animo-paratissimo irruit, stricto ense acuto,
Terribilem edens clamorem. At saxum sumpsit manu
Æneas, vastum pondus, quod nè duo quidem viri ferrent,
Quales nunc homines sunt: is verò ipsum facilè agitabat & solus.
Tum certè Æneas quidem irruentem percussisset saxo,
Vel galeam, vel scutum, quod ab eo defendisset tristem mortem:
Et illum omninò Pelides cominùs ense animâ privâsset,
Nisi celeriter animadvertisset Neptunus quassator-terræ:
Statim itaque inter immortales deos verbum dixit,

ΣΧΟΛΙΑ.

275. Ἄντυγ' ὑπὸ πρώτην.] Κατὰ τὸν ἔξωθεν κύκλον τῆς ἀσπίδος. Ἧι λεπτότατος θέε χαλκός.] Καθ' ὃ μέρος τῇ ἀσπίδι λεπτότατος περιέκειτο χαλκός.

277. Λάκεν.] Ἐψόφησεν, ἤχησεν, ἢ διεκόπη, ὡς καὶ ἐν τοῖς ἰαμβείοις, λακίδες λέγονται αἱ διακοπαί.

278. Ἐάλη.] Συνεστάλη.

280. Ἱεμένη.] Προθυμουμένη, ἐπιχειροῦσα. Ἕλε.] Διεῖλεν, ἔκοψεν.

282. Χύτο.] Περιεχύθη.

289. Ἤρκεσεν.] Ἐβοήθησεν, ὠφέλησεν.

NOTÆ.

278. Ἀπὸ ἕθεν) Vid. suprà, ad v. 261.

285. Σμερδαλέα ἰάχων) Vid. ad δ'. v. 456. & ad ε'. v. 302. *Ibid.* Ὁ δὲ χερμάδιον λάβε χειρὶ) Vid. quæ diximus, ad ε'. v. 302. Hunc locum *Virgilius*, Æn. l. 12. v. 897. imitatus exaggerat, pro *Homeri Duobus*, ponens Viros *Duodecim*, quod nescio, an ipse *Scaliger* possit defendere; quanquam *Virgilius* respexerit etiam *distantiam* inter *Homeri* ætatem, suámque, Mille nempè annorum; *Saxum, antiquum, ingens, campo qui forte jacebat, Limes agro positus, litem ut discerneret arvis. Vix illud lecti bis sex cervice subirent; Qualia nunc hominum producit corpora tellus, Ille manu raptum trepidâ torquebat in hostem.*

286. Ὃ οὐ δύω ἄνδρε φέροιεν) Idem locus suprà, ε'. v. 303. ubi δύο γ' ἄνδρε. At cùm δύω, de *Maribus*, ferè semper aliàs, & δύο de *Neutris*, annon δύω ἄνδρε tutius legendum, viderit Eruditus Lector. Ἄνδρες, MS. Barocc. *Oxon.* nullo modo ferenda *Lectio*.

287. Οἷοι νῦν βροτοί εἰσιν) Vid. ad ε'. v. 303. & præcipuè, ad μ'. v. 383.

VARIÆ LECTIONES.

276. Διὰ πρὸ) γρ. διαπρό.

285. Σμερδαλέα) γρ. σμερδαλέως.

286. Δύο γ' ἄνδρε) γρ. δύω ἄνδρε. MS. Barocc. *Oxon.* ἄνδρες, *Amanuensis* oscitantiâ.

Ὢ πόποι, ἦ μοι ἄχος μεγαλήτορος Αἰνείαο,
Ὃς τάχα Πηλείωνι δαμεὶς Ἄϊδόσδε κάτεισι,
Πειθόμενος μύθοισιν Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο,
Νήπιος· οὐδέ τί οἱ χραισμήσει λυγρὸν ὄλεθρον.
Ἀλλὰ τίη νῦν οὗτος ἀναίτιος ἄλγεα πάσχει,
Μὰψ ἕνεκ' ἀλλοτρίων ἀχέων, κεχαρισμένα δ' αἰεὶ
Δῶρα θεοῖσι δίδωσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσιν;
Ἀλλ' ἄγεθ', ἡμεῖς πέρ μιν ὑπ' ἐκ θανάτου ἀγάγωμεν,
Μήπως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, αἴκεν Ἀχιλλεὺς
Τόνδε κατακτείνῃ· μόριμον δέ οἵ ἐστ' ἀλέασθαι,
Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος ὄληται
Δαρδάνου, ὃν Κρονίδης περὶ πάντων φίλατο παίδων,
Οἳ ἕθεν ἐξεγένοντο, γυναικῶν τε θνητάων.
Ἤδη γὰρ Πριάμου γενεὴν ἤχθηρε Κρονίων·
Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει,

" O dii, certè mihi dolor super magnanimo Æneâ,
" Qui citò à Pelide domitus ad orcum descendet,
" Persuasus verbis Apollinis longè-jaculantis,
" Demens; neque enim ab eo omninò propulsabit triste exitium.
" Sed cur nunc hic insons mala patitur,
" Immeritò ob debitos aliis dolores, grata etenim semper
" Munera diis exhibet, qui cœlum latum habitant?
" Sed agite, nos ipsi eum è morte subducamus,
" Nè fortè & Saturnius irascatur, si Achilles
" Hunc interimat. Fatale verò illi est effugere,
" Ut ne sine-prole genus & prorsus extinctum pereat
" Dardani, quem Saturnius præ omnibus diligebat liberis,
" Qui ex se nati erant, mulieribúsque mortalibus.
" Dudum enim Priami genus odit Saturnius:
" Nunc vero utique Æneæ vis Trojanis imperabit,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

293. *Ἦ μοι ἄχος Αἰνείαο.] Ἀντὶ τοῦ περί· ὅ ἐστιν, ἄχος περὶ Αἰνείου μοί ἐστι.

294. Πηλείωνι δαμείς.] Ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀναιρεθείς.

302. Μόρσιμον.] Εἱμαρμένον, μεμοιραμένον. Ἀλέασθαι.] Ἐκκλῖναι, διασωθῆναι.

303. Ἄσπερμος.] Ἄτεκνος, ἄγονος.

304. Φίλατο.] Ἐφίλησε.

307. Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει.] Ἀφροδίτη χρησμοῦ ἐκπεσόντος, ὅτι τῆς Πριαμιδῶν ἀρχῆς καταλυθείσης, οἱ ἀπ' Ἀγχίσου Τρώων βασιλεύσουσι, Ἀγχίσῃ ἤδη παρηκμακότι συνῆλθε· τεκοῦσα δὲ Αἰνείαν, καὶ βουλομένη πρόφασιν κατασκευάσαι τῆς τῶν Πριαμιδῶν καταλύσεως, Ἀλεξάνδρῳ πόθον Ἑλένης ἐνέβαλε, καὶ μετὰ τὴν ἁρπαγὴν τῷ μὲν δοκεῖν συνεμάχει τοῖς Τρωσί, ταῖς δὲ ἀληθείαις παρηγόρει τὴν ἧτταν αὐτῶν, ἵνα μὴ παντελῶς ἀπελπίσαντες, ἀποδῶσι τὴν Ἑλένην. Ἱστορεῖ Ἀκουσίλαος.

N O T Æ.

293. Ἦ μοι ἄχος Αἰνείαο) Vid. infrà, ad v. 329. ubi *Scholia Brevia* causam ferunt; quare *Æneam Neptunus* nunc servet, licet aliarum ipse partium.

295. Ἀπόλλωνος ἑκάτοιο) *Ultima* τοῦ Ἀπόλλωνος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Asperum*.

307. Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει) Ità Hymno *Veneris*, v. 197. Σοὶ δ' ἔσται φίλος υἱός, ὃς ἐν Τρώεσσιν ἀνάξει, & ità nobiscum legit hos Versus, *Dionys. Halicarnass.* l. 1. c. 53. Pro Τρώεσσι tamen & olim πάντεσσι legebatur; undè *Virgilius*, Æn. l. 3. v. 97. *Hic Domus Æneæ cunctis Dominabitur oris. Et Nati natorum & qui nascentur ab illis.* Et *Scholia* Vetera inedita ad *Dionysium Thracem*, quæ ad *Porphyrium* referuntur, Ὁ δὲ Ποιητὴς μαντευσάμενος φαίνεται κἀν ἄλλοις μὲν πολλοῖς, πλὴν καὶ ἐν τούτοις· φησὶ γὰρ προσώπῳ τοῦ Ποσειδῶνος, διὰ τοῦ Αἰνείου, ὅτι—Τρώεσσιν ἀνάξει, καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθεν γένωνται· ὅτι δὲ ἀληθῆ ἐμαντεύσατο, δηλοῖ τὰ πράγματα· ἐξ Αἰνείου γὰρ ἡ Ῥωμαϊκὴ ἀρχή, καὶ Αἰνειάδαι οἱ βασιλεῖς. Et *Eustathius*, fol. 1285. lin. 44. Τοῦτο δὲ λέγεται, διὰ τὴν τῶν Ῥωμαίων ἀρχήν, ἥν φασιν εἰκὸς εἰδέναι τὸν Ποιητὴν ἐκ τῶν τῆς Σιβύλλης χρησμῶν· ἢ καὶ αὐτὸν οἴκοθεν εἰδότα· ποιητοῦ γὰρ ἀρετή, τὸ καὶ Μαντικῆς ἐπιστήμην ἔχειν. Idem ferè, MS. CCC. in Margine. Et in Oraculis *Sibyllinis* etiamnum sanè legitur sub initium l. IV. Ἔσσεται αὖ γενεῆς τε καὶ αἵματος Ἀσσαρα-

N O T Æ I N S C H O L I A.

293. * Hoc *Scholion*, *Excerpta* MSS.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

301. Αἴκεν) γρ. εἴπερ.

302. Κατακτείνῃ) γρ. κατακτείνει, MS. Barocc. Ox. Ibid. Μόριμον) γρ. μόρσιμον. *Br. Schol.* & Tria MSS. *Cantabr.* Oxon. & *Mori.*

303. Ὄφρα μὴ ἄσπερμος γενεὴ καὶ ἄφαντος) γρ. ὥστε μὴ ἄσπερμος γενεὴ μετόπισθεν, *Max. Tyr.*

305. Οἳ ἕθεν) γρ. οἵ ἔθεν. vid. ad Δ. v. 114. Vid. *Etymolog. M.* v. Ἀπὸ ἕθεν.

307. Νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο βίη Τρώεσσιν ἀνάξει) γρ. νῦν δὲ δὴ Αἰνείαο γένος πάντεσσιν ἀνάξει, *Eustath.* fol. 1286. lin. 2. *Strabo*, l. 13. fol. 608.

Καὶ παῖδες παίδων, τοί κεν μετόπισθε γένωνται.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα βοῶπις πότνια Ἥρη,
Ἐννοσίγαι', αὐτὸς σὺ μετὰ φρεσὶ σῇσι νόησον
Αἰνείαν, ἤ κέν μιν ἐρύσσεαι, ἤ κεν ἐάσῃς
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ δαμήμεναι, ἐσθλὸν ἐόντα.
Ἤτοι μὲν γὰρ νῶϊ πολέας ὠμόσσαμεν ὅρκους
Πᾶσι μετ' ἀθανάτοισιν, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Δαιομένη, δαίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Βῆ ῥ' ἴμεν ἄν τε μάχην καὶ ἀνὰ κλόνον ἐγχειάων,
Ἷξε δ', ἔθ' Αἰνείας, ἠδ' ὁ κλυτὸς ἦεν Ἀχιλλεύς.
Αὐτίκα τῷ μὲν ἔπειτα κατ' ὀφθαλμῶν χέεν ἀχλὺν,
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ· ὁ δὲ μελίην εὔχαλκον
Ἀσπίδος ἐξέρυσεν μεγαλήτορος Αἰνείαο·
Καὶ τὴν μὲν προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἔθηκεν,
Αἰνείαν δ' ἐπέσσευεν ἀπὸ χθονὸς ὑψόσ' ἀείρας·
Πολλὰς δὲ στίχας ἡρώων, πολλὰς δὲ καὶ ἵππων
Αἰνείας ὑπεράλτο, θεοῦ ἀπὸ χειρὸς ὀρούσας·

" Et filii filiorum, qui nempe in posterum nati fuerint.
Huic respondit deinde bovinis-oculis-decora veneranda Juno,
" Terræ-quassator, ipse tu mentibus tuis consule
" Æneæ, seu eum è periculo extrahes, seu relinques
" A Pelide Achille domandum, optimus licet sit.
" Nam sanè nos multa juravimus juramenta
" Omnes inter deos, ego & Pallas Minerva,
" Nunquam à Trojanis depulsuras ope-allatâ malum diem,
" Nè quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur
" Incensa, incenderintque Mavortii filii Achivorum.
Ut verò hoc audivit Neptunus quassator-terræ,
Perrexit ire perque pugnam & per stridorem hastarum,
Pervenitque, ubi Æneas, atque ille inclytus erat Achilles.
Confestim verò huic quidem deindè ob oculos fudit caliginem,
Pelidæ *nempè* Achilli: ipse interim hastam ære-solido-præfixam
Clypeo extraxit magnanimi Æneæ:
Et eam quidem ante pedes Achillis posuit,
Æneam verò vi impulsum egit à terrâ in altum sublatum:
Multos igitur ordines Heroum, multos & equorum
Æneas supersiliebat, dei à manu impetu sumpto:

ΣΧΟΛΙΑ.

311. Ἐρύσσεαι.] Ῥύσῃ, σώσεις.
313. Πολέας.] Πολλούς.
316. *Μαλερῷ.] Καυστικῷ.
325. Ἐπέσσευεν.] Ὥρμησεν, ἐδίωξε.

NOTÆ.

ἐρίγονο· Οὓς τέξει, Τροίης ὅτις πυρὸς ἔχθεν ἐρυμνῆς. Ubi omninò *Æneas* notatur, filius *Anchisæ*, filii *Capyis*, filii *Assaraci*, filii *Trois*, filii *Erichthonii*, filii *Dardani*, filii *Jovis*, ut ipse Poeta suprà ad v. 215. *&c.* Vid. *Dionys. Halicarn.* l. 1. c. 62. laudatum suprà, in Not. ad v. 220. vid. etiam *Strabon.* l. 13. fol. 608. Hic *Æneas* patrem *Anchisen*, & filium *Ascanium*, vel ex mediis *Trojæ* ignibus ereptos tulit secum in exteras Regiones. Et hoc *Homeri* insigne Vaticinium agnoscit *Silius Italicus*,

Atque hæc cuncta priùs, quàm cerneret ordine terris,
Prodidit, & vestram tulit usque ad sydera Trojam.

323. Ἀσπίδος ἐξέρυσεν) Suprà, v. 279. Hasta dicitur *Æneæ* clypeum arrasisse, at in Tellure fixam esse nunc ex *Æneæ* Clypeo avulsa, coràm *Achillis* pedibus projecta; quam Objectionem Nemo vidit, & proindè Nemo diluerit facilè, nisi & Terræ fixam putes & *Clypeo*, quem prius circa Orbem exteriorem transierat, ut suprà dixerat Poeta, v. 280. Διὰ δ' ἀμφοτέρους ἕλε κύκλους Ἀσπίδος ἀμφιβρότης.

325. Αἰνείαν δ' ἐπέσσευεν) Vid. in *Scholiis* ad v. 329. cur *Neptunus Æneæ* Amicus; item, quod ipse suprà observat Poeta, ad v. 301. Μή πως καὶ Κρονίδης κεχολώσεται, Nè *Jupiter* scilicet cum Diis *Græcarum* partium irasceretur, si virum illi charum, & magno Imperio destinatum, susque deque haberent.

NOTÆ IN SCHOLIA.

316. Μαλερῷ) *Excerpta* MSS. & hoc.

VARIÆ LECTIONES.

308. Καὶ παῖδες παίδων) γρ. καὶ παίδων παῖδες, MS. *Mori.* & MS Barocc. Oxon. Ibidem, Μετόπισθε γένων)) γρ. μετόπισθεν ἔσονται, *Scholia* MS. apud *Joh. Albert. Fabricium*, Bibliothec. *Græc.* 1 Vol. p. 276. & suprà, ad v. 307. in Not. ad *Textum.* Item, ἔσονται, & ἔσονται

322. Εὔχαλκον) γρ. ἐΰχαλκον, rotundius.

325. Ἐπέσσευεν) γρ. ἔσσευεν, MS. Barocc. Oxon.

Ἷξε

Ἷξε δ' ἐπ' ἐσχατιὴν πολυάϊκος πολέμοιο·
Ἔνθα δὲ Καύκωνες πόλεμον μεταθωρήσσοντο·
Τῷ δὲ μάλ' ἐγγύθεν ἦλθε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Αἰνεία, τίς σ' ὧδε θεῶν ἀτίοντα κελεύει
Ἀντ' Ἀχιλλῆος πολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι,
Ὃς σεῦ ἅμα κρείσσων, καὶ φίλτερος ἀθανάτοισιν;
Ἀλλ' ἀναχωρῆσαι, ὅτε κεν συμβλήσεαι αὐτῷ,
Μὴ καὶ ὑπὲρ μοῖραν δόμον Ἄϊδος εἰσαφίκηαι·
Αὐτὰρ ἐπεί κ' Ἀχιλλεὺς θάνατον καὶ πότμον ἐπίσπῃ,
Θαρσήσας δὴ ἔπειτα μετὰ πρώτοισι μάχεσθαι·
Οὐ μὲν γάρ τίς σ' ἄλλος Ἀχαιῶν ἐξεναρίξει.
Ὣς εἰπὼν, λίπεν αὐτόθ', ἐπεὶ διεπέφραδε πάντα·
Αἶψα δ' ἔπειτ' Ἀχιλῆος ἀπ' ὀφθαλμῶν σκέδασ' ἀχλὺν
Θεσπεσίην· ὁ δ' ἔπειτα μέγ' ἔξιδεν ὀφθαλμοῖσιν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἔγχος μὲν τόδε κεῖται ἐπὶ χθονὸς, οὐδέ τι φῶτα
Λεύσσω, τῷ ἐφέηκα, κατακτάμεναι μενεαίνων.
Ἦ ῥα καὶ Αἰνείας φίλος ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Ἦεν· ἀτάρ μιν ἔφην μὰψ αὔτως εὐχετάασθαι.
Ἐρρέτω· οὔ οἱ θυμὸς ἐμεῦ ἔτι πειρηθῆναι
Ἔσσεται, ὃς καὶ νῦν φύγεν ἄσμενος ἐκ θανάτοιο.

Pervenit itaque ad extremam-partem impetuose mobilis aciei:
Ibi utique Caucones ad pugnam armabantur:
Eum verò admodum propè accessit Neptunus quassator terræ,
Et ipsum edita voce verbis alatis allocutus est.
" Ænea, quis te sic deorum præcordia læsum-instigat
" Contra Achillem præliari & pugnare,
" Qui te simul fortior, & charior immortalibus?
" Sed recede, quandocunque obvius fueris factus illi,
" Ne & præter fatum domum orci pervenias:
" At postquam Achilles mortem & fatum allecutus fuerit,
" Audacter deinceps inter primos pugna;
" Non enim aliquis te alius Achivorum interficiet.
Sic fatus, reliquit illic, postquam præceperat omnia:
Tunc confestim Achillis ab oculis dispersit caliginem
Densam. Is verò continuò clarè vidit oculis:
Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum,
" Papæ, certè magnum miraculum hoc oculis video:
" Hasta quidem hæc jacet in terrâ, neque omninò virum
" Video, in quem immisi, interficere cupiens.
" Certe & Æneas igitur charus immortalibus diis
" Erat. Sed ipsum putabam frustrà sic gloriari:
" Valeat: non ei animus me ampliùs experiri
" Erit, qui & nunc fugit lubens ex morte,

ΣΧΟΛΙΑ.

329. Καύκωνες.] Οἱ μὲν, Τρωϊκὸν ἔθνος βάρβαρον· ἄλλοι δὲ, Παφλαγονίας· οἱ δὲ, τὰς ἐπίκλην Καυκωνίας· ἡ δὲ Καύκωνος, πόλις παράλιος Λυκίας καὶ Καρίας· ζητεῖται δὲ, πῶς τὸν Αἰνείαν οὐκ Ἀπόλλων ἐρύσατο, ἀλλὰ Ποσειδῶν; καὶ φασὶν, ὅτι ἡ μεγάλη περὶ θεοὺς εὐσέβεια δυσωποῦντα τυγχάνει καὶ τοὺς δι' ἔχθρας ὄντας.

332. Ἀτίοντα.] Ἐν ἄτῃ ὄντα, ὅ ἐστι βλαπτόμενον καὶ ἀφροντιστοῦντα σαυτοῦ * βεβλαμμένον εἰς φρόνησιν· ἀπὸ τῆς ἄτης.

340. Διεπέφραδε.] Διεσήμανεν, εἶπε.

341. Σκέδασε.] Ἐσκόρπισε.

347. Ἦ ῥα.] Οὕτως δή.

349. Ἐρρέτω.] Φθειρέσθω.

350. Ἄσμενος.] Χαίρων.

NOTÆ.

350. Ἄσμενος) Vid. *Etymolog.* M. v.

NOTÆ IN SCHOLIA.

332. * Βεβλαμμένον εἰς φρόνησιν· ἀπὸ τῆς ἄτης) Ex MS. CCC. Notulis. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀτίοντα. Repugnat tamen *Quantitas* Derivationi, quæ fieri putatur παρὰ τὸ Ἄτη.

VARIÆ LECTIONES.

329. Πόλεμον μεταθωρήσσοντο) γρ. πόλεμον μετεθωρήσσοντο, &, πόλεμον μέτα θωρήσσοντο.

332. Ἀτίοντα) γρ. χατέοντα, MS. *Mori*, & MS. Barocc. *Oxon*: αἰνητι, *Seberi* Index; αἰνέοντα, MS. CCC. in *Textu*; at ἀτίοντα, in Margine, ut & MS. Barocc. *Oxon*.

338. Δὴ ἔπειτα) γρ. δ' ἤπειτα, vid. ad *Odyss.* α. v. 290. *Ibid.* Πρώτοισι) γρ Τρώεσσι, MS Barocc. Ox. in *Textu*; sed in *Margine*, γράφεται, πρώτοισι.

345. Χθονὸς) γρ. χθονὶ, MS. Barocc. *Oxon*. Ibidem, Οὐδέ τι) γρ. οὐδ' ἔτι, ut sæpè aliás.

346. Τῷ ἐφέηκα) γρ. τῷδ' ἐφέηκα, MS. Barocc. Ox.

Ἀλλ' ἄγε δὴ, Δαναοῖσι φιλοπτολέμοισι κελεύσας,
Τῶν ἄλλων Τρώων πειρήσομαι ἀντίος ἐλθών.
Ἦ, καὶ ἐπὶ στίχας ἆλτο· κέλευε δὲ φωτὶ ἑκάστῳ,
Μηκέτι νῦν Τρώων ἑκὰς ἕστατε, δῖοι Ἀχαιοὶ,
Ἀλλ' ἄγ', ἀνὴρ ἄντ' ἀνδρὸς ἴτω, μεμάτω δὲ μάχεσθαι.
Ἀργαλέον δέ μοι ἐστὶ, καὶ ἰφθίμῳ περ ἐόντι,
Τοσσούσδ' ἀνθρώπους ἐφέπειν, καὶ πᾶσι μάχεσθαι·
Οὐδέ κ' Ἄρης, ὅσπερ θεὸς ἄμβροτος, οὐδέ κ' Ἀθήνη,
Τοσσῆσδ' ὑσμίνης ἐφέποι στόμα, καὶ πονέοιτο·
Ἀλλ' ὅσσον μὲν ἐγὼ δύναμαι χερσίν τε, ποσίν τε,
Καὶ σθένει, οὔ μ' ἔτι φημὶ μεθησέμεν οὐδ' ἠβαιόν·
Ἀλλὰ μάλα στιχὸς εἶμι διαμπερὲς, οὐδέ τιν' οἴω
Τρώων χαιρήσειν, ὅστις σχεδὸν ἔγχεος ἔλθῃ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων, Τρώεσσι δὲ φαίδιμος Ἕκτωρ
Κέκλεθ' ὁμοκλήσας, φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος·
Τρῶες ὑπέρθυμοι, μὴ δείδιτε Πηλεΐωνα·
Καί κεν ἐγὼν ἐπέεσσι καὶ ἀθανάτοισι μαχοίμην,
Ἔγχει δ' ἀργαλέον, ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτεροί εἰσιν·
Οὐδ' Ἀχιλεὺς πάντεσσι τέλος μύθοις ἐπιθήσει,
Ἀλλὰ τὸ μὲν τελέει, τὸ δὲ καὶ μεσσηγὺ κολούει.
Τοῦ δ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν,

" Sed agedum, Danaos bellicosos adhortatus,
" Alios Trojanos experiar obvius profectus.
Dixit, & in ordines saliit: adhortabaturque virum quemque,
" Nè amplius nunc à Trojanis procul state, nobiles Achivi,
" Sed age, vir contra virum eat, animoque præsenti capessat pugnam.
" Difficile etenim mihi est, & fortis quantumlibet sim,
" Tot homines insequi, & cum omnibus pugnare:
" Neque enim vel Mars, qui tamen deus immortalis, neque Minerva,
" Tantæ aciei persequens obire possit adversos ordines, & impigrè agat:
" Sed quantum quidem ego valeo manibusque, pedibusque,
" Et animis, me jam nego contentionem remissurū nè minimū quidē;
" Sed omninò per ordines ibo penitùs, neque quenquam puto
" Troum gavisurum esse, qui prope hastam venerit.
Sic dixit incitans. Trojanos verò illustris Hector
Hortabatur increpitans, affirmabatque se iturum contra Achillem:
" Trojani magnanimi, nè timete Pelidem:
" Et sanè ego verbis vel cum immortalibus pugnare possem,
" Hastâ verò arduum, longè enim potentiores sunt:
" Neque Achilles omnibus finem sermonibus imponet,
" Sed aliud quidem perficiet, aliud verò in medio conatu abrumpit.
" Illi autem ego obvius ibo, etiam si igni manuum vi similis est,

ΣΧΟΛΙΑ.

357. Τοσσούσδ' ἀνθρώπους.] Ὁ Ἀσκαλωνίτης περισπᾷ κατὰ δεῖξιν, ὡς Τοσσῆσδ' ὑσμίνης· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος κατὰ παρολκὴν ἐδέξατο, ὡς τούσδε.

359. Ἐφέποι.] Ἐπέρχοιτο, ἐπιδιώκοι. Στόμα.] Τὴν σύστασιν.

361. Ἠβαιόν.] Οὕτως μικρόν.

362. Στιχὸς εἶμι διαμπερές.] Διὰ τῆς τάξεως ἐλεύσομαι. * ἕως τοῦ πέρατος τῆς φάλαγγος.

365. Φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος.] Ἔλεγε δὲ ἄντικρυς ἐλεύσεσθαι τοῦ Ἀχιλλέως.

370. Κολούει.] Ἀκέφαλον, καὶ ἀτελῆ ποιεῖ· τοῦτ' ἔστιν, ἀποτυγχάνει αὐτοῦ τοῦ ποιῆσαι.

NOTÆ.

357. Τοσσούσδ' ἀνθρώπους) Vid. suprà ad v. 263. περὶ τοῦ δὲ παρέλκοντος.

365. Φάτο δ' ἴμεναι ἄντ' Ἀχιλῆος) Prior τοῦ ἴμεναι producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, etiam ante ἀμφίπολον. Literam nempè ἀναδιπλασιασμοῦ capacem; adeò ut scribi possit, ἴμμεναι, quomodò pro εἶναι, primùm ἔμεναι, & mox ἔμμεναι; ut & φ'. v. 70. ἄμμεναι, pro ἄμεναι, *Æolicé*. Est & *Contractio* quædam, ex δὲ, & ἴμεναι, in δ' ἴμεναι, ut in hâc parte Versus omninò sit tutus.

368. Ἀργαλέον) *Ultimam* producit in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante ὑποστιγμήν. Vid. ad α'. v. 19.

371. Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε) Σχῆμα, Ἐπαναστροφὴ ἢ Ἐπανάληψις. Vid. *Eustath.* fol. 1289. lin. 29. & ad χ'. v. 127. De quâ Figurâ, & de quo loco, ipse *Julius Scaliger*, Poetices, l. 4. c. 30. Ità magnis profe-

NOTÆ IN SCHOLIA.

362. * Ἕως τοῦ πέρατος τῆς φάλαγγος) *Excerpta* MSS. Vid. *Eustath.* fol. 1289. lin. 3.

VARIÆ LECTIONES.

362. Μάλα στιχὸς) γρ. μάλ' ἂν στίχας.

363. Ἔλθῃ) γρ. ἔλθοι, MS. *Barocc.* Oxon.

365. Δ' ἴμεναι) γρ. δ' ἴμμεναι, vid. Not. in *Text.*

Εἰ

Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ.
Ὣς φάτ' ἐποτρύνων· οἱ δ' ἀντίοι ἔγχε' ἄειραν
Τρῶες· τῶν δ' ἄμυδις μίχθη μένος, ὦρτο δ' ἀϋτή·
Καὶ τότ' ἄρ' Ἕκτορα εἶπε παραστὰς Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἕκτορ, μηκέτι πάμπαν Ἀχιλλῆϊ προμάχιζε,
Ἀλλὰ κατὰ πληθύν τε καὶ ἐκ φλοίσβοιο δέδεξο,
Μήπως σ' ἠὲ βάλῃ, ἠὲ σχεδὸν ἄορι τύψῃ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἕκτωρ δ' αὖτις ἐδύσατο οὐλαμὸν ἀνδρῶν,
Ταρβήσας, ὅτ' ἄκουσε θεοῦ ὄπα φωνήσαντος.
Ἐν δ' Ἀχιλεὺς Τρώεσσι θόρε, φρεσὶν εἱμένος ἀλκήν,
Σμερδαλέα ἰάχων· πρῶτον δ' ἕλεν Ἰφιτίωνα
Ἐσθλὸν, Ὀτρυντείδην, πολέων ἡγήτορα λαῶν,
Ὃν νύμφη τέκε Νηῒς Ὀτρυντῆϊ πτολιπόρθῳ,
Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδης ἐν πίονι δήμῳ·
Τόν ῥ' ἰθὺς μεμαῶτα βάλ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεὺς,
Μέσσην κακκεφαλήν· ἡ δ' ἄνδιχα πᾶσα κεάσθη·
Δούπησεν δὲ πεσών· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Κεῖσαι, Ὀτρυντείδη, πάντων ἐκπαγλότατ' ἀνδρῶν,
Ἐνθάδε τοι θάνατος· γενεὴ δέ τοι ἔστ' ἐπὶ λίμνῃ

" Si igni manuum vi similis est, animoque rutilo ferro.
Sic dixit incitans; illi igitur adversi hastas tollebant
Troes: horum adeò in unum congressa est vis, ortusque est clamor:
Et tunc quidem Hectorem allocutus est astans Phœbus Apollo,
" Hector, ne jam omninò cum Achille congrediaris-antè-aciem,
" Sed in agmineque & ex turbâ excipe,
" Ne quà te vel missili-feriat, vel cominùs ense percutiat.
Sic dixit. Hector igitur rursus immersit-se in agmen densum virorum,
Perculsus, ut audivit dei vocem locuti:
At Achilles in Trojanos insiliit, præcordia indutus robur,
Horrendè vociferans. Primum itaque interfecit Iphitiona
Strenuum, Otryntidem, magnarum ductorem copiarum,
Quem nympha peperit Nais Otrynteo urbium-eversori,
Tmolo sub nivoso, Hydæ in opulentâ civitate:
Hunc quidem rectà animosè-irruentem percussit ense nobilis Achilles,
Medio capite: illud verò in-duas-partes totum dimissum est:
Fragorem autem edidit cadens: super eum verò gloriabatur Achilles,
" Jaces, Otryntide, omnium terribilissime virorum,
" Hic tibi mors; genus autem tibi est ad lacum

ΣΧΟΛΙΑ.

377. *Δέδεξο.] Παραφύλαττε.

381. Εἱμένος ἀλκήν.] Περικείμενος δύναμιν.

385. Τμώλῳ.] Ὄρει Λυδίας. Ὕδης.] Ὕδη, διὰ τοῦ δ', πόλις Λυδίας, ἡ νῦν καλουμένη Σάρδεις· διὰ δὲ τοῦ λ', Ὕλη, πόλις Βοιωτίας. Πίονι δήμῳ.] Τῷ εὐδαίμονι.

387. Κεάσθη.] Ἐσχίσθη.

388. Ἐπεύξατο.] Ἐκαυχήσατο.

390. Λίμνῃ Γυγαίῃ.] Οὕτως ἐν Λυδίᾳ λίμνη καλουμένη Γυγαία· ἤτοι ἀπὸ Γύγου τοῦ Κανδαύλου, ὃν πρῶτόν φασι βασιλεῦσαι Λυδῶν· ἢ ἀπό τινος ἐγχωρίου ἥρωος, Γύγου καλουμένου.

NOTÆ.

ctò Deliberationibus accommodata hæc Figura; cujusmodi apud *Homerum* Divinitùs institutam legimus, Τοῦδ' ἐγὼ ἀντίος εἶμι, καὶ εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικεν· Εἰ πυρὶ χεῖρας ἔοικε, μένος δ' αἴθωνι σιδήρῳ. Vid. ad χ'. v. 127.

385. Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι) *Ultima* τοῦ ὑπὸ producitur, in *Casurâ*, & ante *Liquidam*. Hic Versus ab *Euripide*, in suâ *Homeri* Editione, additur, post Β'. v. 866. ut ibidem ostendimus. *Brev. Schol.* conferantur cum his *Eustath.* fol. 1200. lin. 24. fol. 277. lin. 14. & fol. 454. lin. 31. Ὅτι Ὕδη ἡ ἐν τούτῳ πόλις Λυδίας· μητρόπολις Σαρδιανῶν.

386. Ἔγχεϊ) Hoc in loco τὸ ἔγχος, ἀντὶ τοῦ ξίφος· ut *Euripidi* &c. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἔγχος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

377. *Δέδεξο) Παραφύλαττε, *Excerpta* MSS.

390. Γυγαίῃ λίμνῃ) Quòd *Scholion* à *Gyge*, *Candaula* successore, dictum hunc Lacum ferat, id omninò falsum; *Homerus* enim diù ante *Gygem* illum floruit, qui *Candaula* in Regno successit; ut probamus, ad *Anacreon.* Od. xv. v. 239.

VARIÆ LECTIONES.

377. Δέδεξο) γρ. δέδεξαι, MS. *Barocc.* Oxon.

385. Τμώλῳ ὕπο νιφόεντι, Ὕδης) γρ. Τμώλῳ ὑπὸ νιφόεντι ὕδης. *Edmund. Dickenson. Delph. Phœnicizant.* & γρ. νιφόενθ', Ὕδης. *Br. Schol.* &c.

387. Κακκεφαλήν) γρ. κὰκ κεφαλὴν, ut mox, v. 421. Κάρρα οἱ.

Γυγαίῃ, ὅθι τοι τέμενος πατρώϊόν ἐστιν,
Ὕλλῳ ἐπ' ἰχθυόεντι, καὶ Ἕρμῳ δινήεντι.
Ὣς φάτ' ἐπευχόμενος· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε·
Τὸν μὲν Ἀχαιῶν ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο
Πρώτῃ ἐν ὑσμίνῃ· ὁ δ' ἐπ' αὐτῷ Δημολέοντα,
Ἐσθλὸν ἀλεξητῆρα μάχης, Ἀντήνορος υἱὸν,
Νύξε κατὰ κρόταφον, κυνέης διὰ χαλκοπαρῄου·
Οὐδ' ἄρα χαλκείη κόρυς ἔσχεθεν, ἀλλὰ δι' αὐτῆς
Αἰχμὴ ἱεμένη ῥῆξ' ὀστέον, ἐγκέφαλος δὲ
Ἔνδον ἅπας πεπάλακτο· δάμασσε δέ μιν μεμαῶτα.
Ἱπποδάμαντα δ' ἔπειτα καθ' ἵππων ἀΐξαντα,
Πρόσθεν ἕθεν φεύγοντα, μετάφρενον οὔτασε δουρί·
Αὐτὰρ ὁ θυμὸν ἄϊσθε καὶ ἤρυγεν, ὡς ὅτε ταῦρος
Ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα,
Κούρων ἑλκόντων· γάνυται δέ τε τοῖς Ἐνοσίχθων·
Ὣς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα λίπ' ὀστέα θυμὸς ἀγήνωρ.
Αὐτὰρ ὁ βῆ σὺν δουρὶ μετ' ἀντίθεον Πολύδωρον

" Gygæum, ubi tibi ager paternus est,
" Hyllum ad piscosum, & Hermum vorticolum.
Sic dixit super eum glorians. Illum utique caligo oculos obtexit:
Hunc quidem Achivorum equi canthis-rotarum lacerârunt
Primâ in acie: ille verò post hunc Demoleontem,
Strenuum propulsatorem pugnæ, Antenoris filium,
Percussit ad tempus per galeam æneis munitam malis.
Nec sanè ærea galea prohibuit, sed per ipsam
Cuspis pergendi-cupida rupit os, cerebrum verò
Intus omne fœdatum est: domuit adeò illum ardentem.
Hippodamantem etiam deinde à curru desilientem,
Ante se fugientem, in dorso percussit hastâ:
Et is animum exhalabat & mugiebat, ut cùm taurus
Mugit vi tractus Heliconium circum regem,
Adolescentibus trahentibus: gaudétque interim his Neptunus:
Sic utique hujus mugientis reliquit ossa animus ferox.
At ille ivit cum hastâ in deo-parem Polydorum

ΣΧΟΛΙΑ.

394. Ἐπισσώτροις.] Καύθοις. Δατέοντο.] Διέκοπτον.
396. Ἀλεξητῆρα.] Μάχης ἀποτρεπτικὸν, βοηθόν.
398. Ἔσχεθεν.] Ἐπέσχεν, ἐκώλυσε.
400. Πεπάλακτο.]* Ἐμεμόλυντο.
* Ita, pro ἐμεμόλυντο.
403. Ἄϊσθεν.] Ἐξέπνευσεν. Ἤρυγεν.] Ἐμυκήσατο, ἀνερεύγετο, πνεῦμα σφοδρὸν ἀφῆκεν. Ὡς δ' ὅτε ταῦρος—Ἤρυγεν ἑλκόμενος Ἑλικώνιον ἀμφὶ ἄνακτα.] Τὸν Ποσειδῶνα· ἤτοι ὅτι ἐν Ἑλικῶνι ὄρει τῆς Βοιωτίας τιμᾶται, ἢ, ἐν Ἑλίκῃ· μᾶλλον δὲ παρὰ τὸν ἐν Ἑλίκῃ θεὸν διαφέρει γὰρ * Ἑλικὼν, καὶ Ἑλίκη· ὅτι Ἑλικὼν μὲν ὄρος Βοιωτίας· Ἑλίκη δὲ, νῆσος Ἀχαΐας, ἐν ᾗ ἱερὸν Ποσειδῶνος· ἡ δὲ ἱστορία αὕτη, Νηλεὺς ὁ Κόδρου, χρησμὸν λαβὼν, ἀποικίαν ἔστελλεν εἰς Μίλητον, καὶ Καρίαν, ἔνθα ἱερὸν Ποσειδῶνος ἱδρύσατο· καὶ ἀπὸ τοῦ ἐν Ἑλίκῃ πρώτως Ἑλικώνιον τὸν θεὸν προσηγόρευσεν· δοκεῖ δὲ ἐπειδὰν θύωσι, βοησάντων μὲν τῶν βοῶν, προσδέχεσθαι τὸν θεὸν τὴν θυσίαν· σιγώντων δὲ, λυπεῖσθαι καὶ μηνιᾷν νομίζεσθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Κλειτοφῶντι.
405. Γάνυται.] Ἥδεται, χαίρει.

NOTÆ.

394. Ἵπποι ἐπισσώτροις δατέοντο) De Voce ἐπίσσωτρα, vid. *Brevia Scholia*, ad *Iliad.* ί v. 725 & *Etymolog. M.* v.

404. Ἑλκόμενος Ἑλικώνιον) Ultima τοῦ ἑλκόμενος producitur, vi *Finalis*, & ante *Asperam*. Consulatur *Strabo*, l. 8. fol. 589. Ubi dicit, Nonnullos hinc colligere, *Homerum* infrà *Ionicam* Migrationem floruisse; quod plerisque non placet, inquit *Casaubonus*. Quòd *Scholiastes* hic, & *Bernardus Martinus*, aliique, Ἑλικώνιον, non ab Ἑλικὼν, verùm ab Ἑλίκη, dici velint; quoniam scilicet Ἑλικὼν *Musis* sit sacer, Ἑλίκη *Neptuno*, id satis refutatur ab ipso *Homero*, XL. v. 2. in quem locum, vide quæ Nos. Et *Aristarchus* dicit rectè ab *Helicone* vocari *Neptunum* Ἑλικώνιον, ἐπεὶ Βοιωτία ὅλη ἱερὰ Ποσειδῶνος. Vid. *Schol. Br.* ad *Iliad.* ί. v. 422.

406. Ὣς ἄρα τόν γ' ἐρυγόντα) Ità scribendum τὸ ἐρυγόντα, licet in Editis hactenus id non sit factum. At *Eustath.* fol. 1293. lin. 10. Ἔτι δὲ δεύτερον ἀόριστον τὸ ἤρυγε, καὶ τὸ ἐρυγόντα· ὃν θέμα, τὸ ἐρύγω.

407. Πολύδωρον Πριαμίδην) *Polydorus* hic *Priami* filius erat, ex *Laothoâ*, *Lycaonis* frater uterinus, ut

NOTÆ IN SCHOLIA.

403. * Ἑλικὼν καὶ Ἑλίκη) *Neptunus Helice* cultus, etiam, quicquid Nonnulli statuant, *Helicone*, ut *Homer.* XL. v. 2. Εὐρυχόρου μεσσίον ἠδὲ ξανθοῦ Ἑλικῶνος.

VARIÆ LECTIONES.

406. Ἐρυγόντα) γρ. ἐρύγοντα, malè; ut in Not. ad *Textum*.

Πρια-

Πριαμίδην· Τόνδ' οὔτι πατὴρ εἴασκε μάχεσθαι,
Οὕνεκά οἱ μετὰ παισὶ νεώτατος ἔσκε γόνοιο,
Καί οἱ φίλτατος ἔσκε, πόδεσσι δὲ πάντας ἐνίκα.
Δὴ τότε νηπιέῃσι, ποδῶν ἀρετὴν ἀναφαίνων,
Θῦνε διὰ προμάχων, εἵως φίλον ὤλεσε θυμόν·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Νῶτα παραΐσσοντος, ὅθι ζωστῆρος ὀχῆες
Χρύσειοι σύνεχον, καὶ διπλόος ἤντετο θώρηξ·
Ἀντικρὺ δὲ διέσχε παρ' ὀμφαλὸν ἔγχεος αἰχμή·
Γνὺξ δ' ἔριπ' οἰμώξας· νεφέλη δέ μιν ἀμφεκάλυψε
Κυανέη, προτὶ οἷ δ' ἔλαβ' ἔντερα χερσὶ λιασθείς.
Ἕκτωρ δ', ὡς ἐνόησε κασίγνητον Πολύδωρον,
Ἔντερα χερσὶν ἔχοντα, λιαζόμενον προτὶ γαίῃ,
Κάῤῥα οἱ ὀφθαλμῶν κέχυτ' ἀχλὺς, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη
Δηρὸν ἑκὰς στρωφᾶσθ', ἀλλ' ἀντίος ἦλθ' Ἀχιλῆϊ,
Ὀξὺ δόρυ κραδάων, φλογὶ εἴκελος· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ὡς εἶδ', ὡς ἀνέπαλτο, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
Ἐγγὺς ἀνὴρ, ὃς ἐμόν γε μάλιστ' ἐσσεμάσσατο θυμὸν,
Ὅς μοι ἑταῖρον ἔπεφνε τετιμένον· οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Ἀλλήλους πτώσσοιμεν ἀνὰ πτολέμοιο γεφύρας.

Priamidem. Eum neutiquam pater sinebat pugnare,
Quòd sibi inter omnes minimus erat natu,
Et sibi charissimus erat, pedibúsque omnes vincebat.
Tum verò juvenili-stultitiâ pedum virtutem ostentans,
Ruebat per primos-pugnatores, donec suam perdidit animam:
Hunc percussit medium jaculo pedibus-valens nobilis Achilles,
Terga prætercurrentis, ubi baltei annuli
Aurei constringebant, & duplex occurrebat thorax:
In adversam verò partem perrupit ad umbilicum hastæ cuspis:
In-genua igitur procidit ejulatu edito: nubes etiam ipsum obtexit
Nigra, ad se verò collegit intestina manibus inclinatus.
Hector verò, ut vidit fratrem Polydorum,
Viscera manibus tenentem, advolutum terræ,
Continuò ejus oculis offusa est caligo, neque amplius sustinuit
Diu procul versari, sed obvius venit Achilli,
Acutam hastam vibrans, flammæ similis. At Achilles
Ut vidit, ut exiliit, & jactabundus verbum dixit,
« Prope vir, qui meum quidem maximè intimum pupugit animum,
« Qui mihi sodalem interfecit charissimum; neque sane diutiùs
« Alter alterum trepidi-fugiamus per aciei semitas.

ΣΧΟΛΙΑ.

411. Νηπιέῃσι.] Ἀφροσύναις, ἀνοίαις.

414. *Νῶτα παραΐσσοντος.] Παρεκκλίνοντος τὰ νῶτα ἔβαλεν. Ὀχῆες.] Οἱ συνέχοντες τὸν ζωστῆρα ἱμάντες.

416. Διέσχε.] Διῆλθε.

417. Γνύξ.] Ἐπὶ γόνυ. Οἰμώξας.] Στενάξας.

418. Προτὶ οἷ.] Πρὸς ἑαυτόν. Λιασθείς.] Ἐκκλίνας.

420. Λιαζόμενον προτὶ γαίῃ.] Πρὸς τῇ γῇ κεκλιμένον, ὅ ἐστι κείμενον.

425. Ἐσσεμάσσατο.] Καθίκετο, ἐλύπησεν, *ἥψατο τῆς ψυχῆς, καὶ ἐκηλίδωσεν.

426. Τετιμένον.] Τετιμημένον.

427. Πτώσσοιμεν.] Φοβοίμεθα. Πτολέμοιο γεφύρας.] Τὰ μεταξὺ τῶν πολεμούντων διαστήματα.

NOTÆ.

apparet ex φ'. v. 91. Alter ille *Polydorus*, de quo *Virgilius*, in Episodio illo miseratione plenissimo, *Æn.* l. 3. v. 22. Forte fuit juxtà Tumulus &c. necnon *Euripides* in *Hecubâ*. At is *Polydorus* natus est ex Moderniorum cerebro. Nam hic *Priami* νεώτατος mox dictus, v. 409.

421. Κάῤῥα οἱ) Pro κατὰ ῥά οἱ. Vid. suprà ad κ'. v. 298. Ità mox, v. 458. κάγγονυ, pro κατὰ γόνυ.

423. Φλογὶ εἴκελος) Ità, pro φλογὶ ἴκελος, quomodò semper scribi debet, ubi producenda prior: aliàs ἴκελος, ut ostendo ad *Iliad.* ν'. v. 53. & ità MS. CCC. in hoc loco εἴκελος, rectè.

424. Εὐχόμενος ἔπος ηὔδα) *Ultima* τοῦ εὐχόμενος producitur; ut suprà, ad v. 204.

425. Ἐσσεμάσσατο) Ità & hic legendum, pro ἐσεμάσσατο, pronuntio; ut ostendimus & probamus, ad ρ'. v. 564.

426. Οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν) *Ultima* τοῦ ἔτι producitur, ut *Iliad.* α'. v. 416. & v. 515.

NOTÆ IN SCHOLIA.

414. *Νῶτα) *Excerpta* MSS.

425. Ἐσσεμάσσατο) Voces *ἥψατο &c. Exc. MSS.

VARIÆ LECTIONES.

423. Εἴκελος) γρ. ἴκελος, vid. Not. in *Textum.*

425. Ἐσσεμάσσατο) γρ. ἐσεμάσσατο, olim, malè; ut aliàs haud semel ostendo, & hic in Not. ad *Textum.*

Ἢ

Ἦ, καὶ ὑπόδρα ἰδὼν προσεφώνεεν Ἕκτορα δῖον,
Ἆσσον ἴθ', ὥς κεν θᾶσσον ὀλέθρου πείραθ' ἵκηαι.
Τὸν δ' οὐ ταρβήσας προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Πηλείδη, μὴ δή μ' ἐπέεσσί γε, νηπύτιον ὥς,
Ἔλπεο δειδίξεσθαι· ἐπεὶ σάφα οἶδα καὶ αὐτὸς
Ἠμὲν κερτομίας, ἠδ' αἴσυλα μυθήσασθαι·
Οἶδα δ', *ὅ τι σὺ μὲν ἐσθλὸς, ἐγὼ δὲ σέθεν πολὺ χείρων.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ταῦτα θεῶν ἐν γούνασι κεῖται,
Αἴκε σε χειρότερός περ ἐὼν ἀπὸ θυμὸν ἕλωμαι,
Δουρὶ βαλών· ἐπειὴ καὶ ἐμὸν βέλος ὀξὺ πάροιθεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δόρυ, καὶ τό γ' Ἀθήνη
Πνοιῇ Ἀχιλλῆος πάλιν ἔτραπε κυδαλίμοιο,
Ἦκα μάλα ψύξασα· τὸ δ' ἂψ ἵκεθ' Ἕκτορα δῖον,
Αὐτοῦ δὲ προπάροιθε ποδῶν πέσεν· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐμμεμαὼς ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Σμερδαλέα ἰάχων· τὸν δ' ἐξήρπαξεν Ἀπόλλων
Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Τρὶς μὲν ἔπειτ' ἐπόρουσε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἔγχεϊ χαλκείῳ, τρὶς δ' ἠέρα τύψε βαθεῖαν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος,
Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Dixit, & torvè intuitus allocutus est Hectorem nobilem,
" Propius accede, ut celeritèr ad mortis fines pervenias.
Illum interritus allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector,
" Pelide, ne jam me verbis saltem, puerulum tanquam,
" Speres te perterrefacturum. Facile enim possum & ipse
" Et convitia & opprobria proloqui:
" Scio autem, quòd tu quidem strenuus, ego verò te multò inferior.
" Sed hæc quidem Deorum in genibus posita sunt,
" An forte tibi, inferior licet sim, animam exemero,
" Hastà percusso: nam & meum telum acutum cuspide.
Dixit utique, & vibratam emisit hastam, & eam quidem Minerva
Flatu ab Achille retrò avertit glorioso,
Leniter admodum spirans: illa itaque rediit ad Hectorem nobilem,
Ipsiusque ante pedes cecidit: sed Achilles
Animo paratissimo irruit, occidere cupiens,
Horrendùm vociferans. Illum verò eripuit Apollo
Facile admodum, utpote Deus, operuitque caligine multâ.
Ter quidem deinde irruit pedibus-valens nobilis Achilles
Hastà æreà, terque caliginem percussit profundam:
Sed quando jam quartò irruebat, deo par,
Terribili tunc clamore minitabundus verbis alatis allocutus est,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

433. Αἴσυλα.] Τὰ παρὰ τὸ καθῆκον γινόμενα, ἄδικα.

437. Ὀξὺ πάροιθεν.] *Ὤξυνεν τὸ ἔμπροσθεν μέρος, κατὰ τὴν ἀκμήν.

439. Πνοιῇ.] Πνεύματι. Ἀχιλλῆος πάλιν.] Ἐπὶ τὸ ὄπισθεν μέρος Ἀχιλλέως, ὅ ἐστι, τὸ ἐναντίον.

440. Ἦκα μάλα ψύξασα.] Πάνυ ἠρέμα καὶ πραέως καταπνεύσασα καὶ ἀποπλάσασα τῆς ὁρμῆς· ἢ ἄψυχον ποιήσασα.

448. Ὁμοκλήσας.] Ἀπειλήσας.

*Ità, pro ἴξυνε, emendo.

N O T Æ.

434. Ὅ τι) Ità, pro ὅτι, scribo, ut aliàs, *Odyss.* λ'. v. 101, ὃ enim, pro ὅτι. *Iliad.* ά. v. 120. & mox, v. 466. & τι παρέλκει. Si quis legendum ὅτι contendat, *Ultima* ejus vocis produci quidem potest, in *Casurâ*, vi τοῦ σ'. sequentis, cum *Acuto*.

435. Θεῶν ἐν γούνασι κεῖται) Huc refer *Suid.* v. Ἐν πίστι Κριτῶν γούνασι.

443. Σμερδαλέα ἰάχων) Vid. suprà, ad v. 285.

444. Ῥεῖα μάλ', ὥστε θεὸς, ἐκάλυψε) Utima τοῦ θεὸς producitur, in *Casurâ*, vi *Finalis*, etiam *Acuminata*, ante *Incisum*.

448. Δεινὰ δ' ὁμοκλήσας) Manifestum est, vel ex hoc Unico loco, τὸ δὴ, ἐγκλιτικὸν εἶναι, καὶ παρέλκειν, ut sæpè aliàs; nec enim pro δὴ, aut δὲ, omninò stare potest, at ferè otiosum in hoc loco, nec tamen in totum: Potuit enim Poeta δεινὸν dixisse, ad Versûs completionem. Et sanè in *Basileensi* Editione ἐγκλιτικῶς scribitur, Δεινά δ' ὁμοκλήσας, licet inibi Versûs malé.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

434. Ὅτι) γρ. ὅτι. vid. Not. in *Textum.*

435. Θεῶν ἐν γούνασι) γρ. θεῶν ἐπὶ γούνασι. MS. *Mori*, & MS. Barocc. *Oxon.* Ibid. Κεῖται) γρ. κεῖσθω, MS. *Barocc.* Ox. in *Textu*, at κεῖται, in *Margine.*

439. Ἀχιλλῆος) γρ. Ἀχιλῆος, verùm hoc in loco, malé.

440. Ἂψ) γρ. αἶψ', ut aliàs, non raró.

442. Ἐπόρουσε) γρ. ἀπόρουσε, MS. CCC, non æquè bené.

448. Δεινὰ δ') γρ. δεινὰ δὲ, & δεινὸν, v. N. in *Text.*

Ἐξ

Ἐξ αὖ νῦν ἔφυγες θάνατον, κύον· ἦ τέ τοι ἄγχι
Ἦλθε κακόν· νῦν αὖτέ σ' ἐρύσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὧι μέλλῃς εὔχεσθαι, ἰὼν ἐς δοῦπον ἀκόντων·
Ἦ θήν σ' ἐξανύω γε καὶ ὕστερον ἀντιβολήσας,
Εἴπου τις καὶ ἔμοιγε θεῶν ἐπιτάῤῥοθός ἐστι·
Νῦν δ' ἄλλους Τρώων ἐπιείσομαι, ὅν κε κιχείω.
Ὣς εἰπὼν, Δρύοπ' οὖτα κατ' αὐχένα μέσσον ἄκοντι·
Ἤριπε δὲ προπάροιθε ποδῶν· ὁ δὲ τὸν μὲν ἔασε,
Δημοῦχον δὲ Φιλητορίδην ἠΰν τε μέγαν τε
Καγγόνυ δουρὶ βαλὼν ἠρύκακε· τὸν μὲν ἔπειτα
Οὐτάζων ξίφεϊ μεγάλῳ, ἐξαίνυτο θυμόν.
Αὐτὰρ ὁ Λαόγονον καὶ Δάρδανον, υἷε Βίαντος,
Ἄμφω ἐφορμηθεὶς ἐξ ἵππων ὦσε χαμᾶζε,
Τὸν μὲν δουρὶ βαλὼν, τὸν δὲ σχεδὸν ἄορι τύψας.
Τρῶα δ' Ἀλαστορίδην· ὁ μὲν ἀντίος ἤλυθε, γούνων,
Εἴπως εὗ πεφίδοιτο, λαβὼν, καὶ ζωὸν ἀφείη,
Μηδὲ κατακτείνειεν, ὁμηλικίην ἐλεήσας·
Νήπιος, οὐδὲ τὸ ᾔδη, ὃ οὐ πείσεσθαι ἔμελλεν.
Οὐ γάρ τι γλυκύθυμος ἀνὴρ ἦν, οὐδ' ἀγανόφρων,
Ἀλλὰ μάλ' ἐμμεμαώς· ὁ μὲν ἥπτετο χείρεσι γούνων,
Ἱέμενος λίσσεσθ', ὁ δὲ φασγάνῳ οὖτα καθ' ἧπαρ·
Ἐκ δέ οἱ ἧπαρ ὄλισθεν, ἀτὰρ μέλαν αἷμα κατ' αὐτοῦ
Κόλπον ἐνέπλησεν, τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψε,

" Rursus nunc effugisti mortem, canis certe tibi prope
" Venerat malum, nunc verò te eripuit Phœbus Apollo,
" Cui scilicet vota facis, cùm proficisceris in stridorem jaculorum:
" At certe te conficiam omnino & iterum posthac obvius-factus,
" Si forte aliquis & mihi deorum adjutor est:
" Nunc verò alios Trojanorum persequar, quemcunque deprehendere potuero.
Sic locutus, Dryopem percussit ad cervicem mediam jaculo;
Cecidit igitur ante pedes: Ille autem hunc quidem reliquit,
Demuchum verò Philetoridem strenuúmque magnúmque
Ad genu hastâ percussum detinuit: hunc quidem deinde
Feriens ense magno, exemit animam.
Porro ille Laogonum & Dardanum, filios Biantis,
Ambos impetu facto adortus ex curru depulit in terram,
Alterum hastâ percussum eminùs, alterum verò cominùs ense.
Troem etiam Alastoridem; hic quidem obvius venerat, genibus,
Si quo modo sibi parceret, prehensis, & vivum dimitteret,
Neque interficeret, æqualem-ætatem miseratus:
Demens, qui hoc nesciebat, quòd non persuasurus erat.
Haudquaquam enim animo mitis vir erat, neque lenis,
Sed valdè ferox. Is quidem ceperat manibus genua,
Cupiens precari, ille autem ense percussit ad hepar:
Ejus adeò hepar excidit, & ater sanguis ex ipso
Sinum implevit, eúmque tenebræ oculos contexere,

ΣΧΟΛΙΑ.

450. Ἐρύσατο.] Ἔσωσε.
451. Μέλλεις.] Ἔοικας. Ἐς δοῦπον ἀκόντων.] Ἐπὶ τὴν ἄφεσιν τῶν δοράτων, ἐπὶ τὴν μάχην.
452. *Ἦ θήν σ' ἐξανύω.] Καὶ σὲ ὕστερον ἐξανύσω.
454. Ἐπιείσομαι.] Ἐπελεύσομαι.
459. Ἐξαίνυτο.] Ἀφῃρεῖτο, ἐλάμβανε.
464. Εἴπως εὗ πεφίδοιτο.] Εἴπως αὐτοῦ φείδοιτο.
467. Γλυκύθυμος.] Ἀνεμέσητος, ἢ πρᾶος τῇ ψυχῇ. Ἀγανόφρων.] Πρᾷος τὸ φρόνημα.
470. Ὄλισθεν.] Ἔπεσεν.
471. Ἐνέπλησεν.] Ἐπλήρωσεν.

NOTÆ.

sus præcedens, Ἀλλ' ὅτι δὴ &c. per miram *Typographorum* oscitantiam exciderit.

458. Καγγόνυ) Ob εὐφωνίαν, pro κατὰ γόνυ, quod pro κατὰ γόνυ. vid. suprà, ad v. 421. ut & infra v. 475.

459. Ξίφεϊ μεγάλῳ) *Ultima* τοῦ ξίφεϊ producitur, ut aliàs, & ά. v. 146.

NOTÆ IN SCHOLIA.

452. *Ἦ θήν σ' ἐξανύω) Hoc Scholiolum, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

454. Τρώων ἐπιείσομαι) γρ. Τρώων ἐπὶ εἴσομαι.
458. Καγγόνυ) γρ. καὶ γόνυ, ut supra, ad v. 387. & 421.
461. Ἄμφω ἐφορμηθεὶς) γρ. ἄμφω ἐφ' ὁρμηθείς.
464. Ἀφείη) γρ. ἀφήῃ, *Eustath.* fol. 1297. lin. 40.
466. ᾜδη) γρ. ᾔδει.
471. Ὄσσε κάλυψε) γρ. ὄσσ' ἐκάλυψε.

Θυμοῦ

Θυμοῦ δευόμενον· ὁ δὲ Μούλιον οὖτα παραστὰς
Δουρὶ κατ' οὖς· εἶθαρ δὲ δι' οὔατος ἦλθ' ἑτέροιο
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δ' Ἀγήνορος υἱὸν Ἔχεκλον
Μέσσην κακκεφαλὴν ξίφει ἤλασε κωπήεντι.
Πᾶν δ' ὑπεθερμάνθη ξίφος αἵματι· τὸν δὲ κατ' ὄσσε
Ἔλλαβε πορφύρεος θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.
Δευκαλίωνα δ' ἔπειθ', ἵνα τε ξυνέχουσι τένοντες
Ἀγκῶνος, τῇ τόν γε φίλης διὰ χειρὸς ἔπειρεν
Αἰχμὴ χαλκείη· ὁ δέ μιν μένε χεῖρα βαρυνθεὶς,
Πρόσθ' ὁρόων θάνατον· ὁ δὲ φασγάνῳ αὐχένα θείνας,
Τῆλ' αὐτῇ πήληκι κάρη βάλε, μυελὸς αὖτε
Σφονδυλίων ἔκπαλθ'· ὁ δ' ἐπὶ χθονὶ κεῖτο τανυσθείς.
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετ' ἀμύμονα Πείρεω υἱὸν,
Ῥίγμον, ὃς ἐκ Θρῄκης ἐριβώλακος εἰληλούθει·
Τὸν βάλε μέσσον ἄκοντι, πάγη δ' ἐν νηδύϊ χαλκός·
Ἤριπε δ' ἐξ ὀχέων· ὁ δ' Ἀρηΐθοον θεράποντα,
Ἂψ ἵππους στρέψαντα, μετάφρενον ὀξέϊ δουρὶ
Νύξ', ἀπὸ δ' ἅρματος ὦσε· κυκήθησαν δέ οἱ ἵπποι.
Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα θεσπιδαὲς πῦρ
Οὔρεος ἀζαλέοιο, βαθεῖα δὲ καίεται ὕλη,
Πάντη τε κλονέων ἄνεμος φλόγα εἰλυφάζει·
Ὣς ὅγε πάντη θῦνε σὺν ἔγχεϊ, δαίμονι ἶσος,
Κτεινομένους ἐφέπων, ῥέε δ' αἵματι γαῖα μέλαινα.
Ὡς δ' ὅτε τις ζεύξῃ βόας ἄρσενας εὐρυμετώπους,
Τελβέμεναι κρῖ λευκὸν εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ,

Animâ cassum. Ille verò Mulium percussit cominùs
Hastâ ad aurem: moxque per aurem ivit alteram
Cuspis ærea: ille & Agenoris filium Echeclum
Medium ad caput ense feriit capulimagni.
Totus adeò incaluit ensis sanguine: hunc verò oculos
Occupavit purpurea mors & fatum violentum.
Deucalionem item deinde, ubi connectuntur nervi
Cubiti, hàc illum ejus per manum transegit
Cuspis *Achillis* ærea: is verò illum expectavit manu gravatus,
Præ *se* videns mortem. Ille itaque, gladio cervice percussâ,
Procul cum ipsâ galeâ caput excussit, medulla verò
Vertebris exiliit: hic autem in terrâ jacuit extensus.
At ille perrexit ire in eximium Pirei filium,
Rhigmum, qui è Thraciâ glebosâ venerat:
Hunc percussit medium telo, fixúmque est in ventre æs:
Decidit itaque è curru. Ille autem Areithoum famulum,
Retrò equos convertentem, dorsum acutâ hastâ
Feriit, éque curru depulit: turbati-sunt itaque ejus equi.
Ut verò fertur furens per profundas convalles divinitùs-ardens ignis
Montis aridi; profunda autem crematur sylva,
Et quoquoversus agitans ventus flammam contorquet:
Sic ille quoquoversus furibundo-impetu-ferebatur cum hasta, deo par,
Occidendos insequens, fluebátque sanguine terra nigra.
Ut verò cum quis jungat boves mares latis frontibus,
Ut triturent hordeum album æquabili in areâ,

ΣΧΟΛΙΑ.

478. Ἵνα.] Ὅπου. Τένοντες] Τὰ τεταμένα νεῦρα.
479. Ἔπειρεν.] Ἐπέρασε.
481. Πρόσθ' ὁρόων θάνατον.] Ἔχων πρὸ ὀφθαλμῶν τὸν θάνατον.
483. Σφονδυλίων.] Σφονδύλων, οἵ εἰσιν κδ'. ἐν τῇ ῥάχει. Ἔκπαλτο.] Ἐξεπήδησε.
486. Νηδύϊ.] Γαστρί.
490. Ἀναμαιμάει.] Ἀναφέρεται, ἢ ἐνθουσιᾷ. Θεσπιδαὲς.] Ὑπὸ θεῶν ἀναπτόμενον, θεῖον.
491. Ἀζαλέοιο.] Ξηροῦ.
492. Κλονέων.] Ταράσσων. Εἰλυφάζει.] Εἰλεῖ, συστρέφει.
494. Κτεινομένους ἐφέπων.] Ἐδίωκε [illegible]
495. Εὐρυμετώπους.] Πλατυμετώπους.
496. Τελβέμεναι.] Ἀλοᾶν.

NOTÆ.

472. Δευόμενον· ὁ δὲ) Ultima τοῦ δευόμενον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ ν.

475. Κακκεφαλὴν) Εὐφώνως, ἀντὶ τοῦ, κατὰ κεφαλὴν, ut suprà, v. 458.

490. Ὡς δ' ἀναμαιμάει βαθέ' ἄγκεα) Vid. ad illud, λ'. v. 155. Ὡς δ' ὅτε πῦρ ἀΐδηλον.

496. Ἀλωῇ) *Eustath.* fol. 1299. lin. 5. Τὴν δὲ ἅλωα, μετὰ τοῦ ι, παραδιδόασιν οἱ Παλαιοὶ, ὡς ἀπὸ τοῦ ἀλοιῶ.

VARIÆ LECTIONES.

475. Κακκεφαλὴν) γρ. κὰκ κεφαλὴν, ut suprà, v. 387.
492. Πάντη) γρ. πάντῃ, *Joh Tzetzes*, MS. ad *Iliad.* α'.
493. Πάντη) Vid. suprà, ad v. 492.
496. Εὐτροχάλῳ ἐν ἀλωῇ) γρ. ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ. *Eustath.* fol. 1298. lin. 38. & 44. fol. 1299. lin. 4. & fol. 1034. lin. 8.

Τελβέ-

Ῥίμφα τε λέπτ' ἐγένοντο βοῶν ὑπὸ πόσσ' ἐριμύκων.
Ὣς ὑπ' Ἀχιλλῆος μεγαθύμου μώνυχες ἵπποι
Στεῖβον ὁμοῦ νέκυάς τε καὶ ἀσπίδας· αἵματι δ' ἄξων
Νέρθεν ἅπας πεπάλακτο, καὶ ἄντυγες αἳ περὶ δίφρον,
Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον,
Αἵ τ' ἀπ' ἐπισσώτρων· ὁ δὲ ἵετο κῦδος ἀρέσθαι
Πηλείδης, λύθρῳ δὲ παλάσσετο χεῖρας ἀάπτους.

Facile protinus comminuuntur boum sub pedibus vehementer-mugentium:
Sic ab Achille acti magnanimo solidi-ungulis equi
Calcabant simul mortuósque & clypeos: sanguine autem axis
Intrà totus fœdatus erat, & ambitus, qui circa sellam curulem,
Quos quidem ab equinis ungulis guttæ aspergebant,
Et illæ à canthis: Is vero cupiebat gloriam referre
Pelides, cruore utique & sudore pulverulento fœdabatur manus invictas.

ΣΧΟΛΙΑ.

497. Ἐριμύκων.] Μεγάλως μυκωμένων.

499. Στεῖβον νέκυας.] Ἐπάτουν τοὺς νεκρούς.

501. Ἃς ἄρ' ἀφ' ἱππείων ὁπλέων ῥαθάμιγγες ἔβαλλον.] Ἃς ἀποπίπτουσαι τῶν ἱππείων ὁπλῶν, ὅ ἐστιν ὀνύχων, αἱ ῥανίδες ἔβαλλον. Ῥαθάμιγγες.] Ῥανίδες.

503. Λύθρῳ.] Ὁ ἐκ τῆς πολεμικῆς ἐνεργείας μολυσμός· ὅ τε μετὰ κονιορτοῦ καὶ ἱδρῶτος ἀνθρώπινον αἷμα, λύθρος καλεῖται. Ἀάπτους.] Ἀκαταπαλαίστους, χαλεπάς.

NOTÆ.

τὸ συντρίβειν· ἀπὸ ψιλοῦσθαι οὕτω τὴν ἅλωνα· ἐν μέν τισι τοῖς Ἀπίωνος κεῖται, ἐν τῷ —— Νεοαροῦς ἀλωῇ, καθὰ ἐν τῷ φ'. ῥαψῳδίας, ὅτι Ἀλωὴ, εἰ μὲν δασύνεται, σημαίνει τὴν ἅλωνα· εἰ δὲ ψιλοῦται, τὴν ἀμπελόφυτον γῆν. Confer *Etymolog.* M. v. Ἅλως, necnon v. Ἀλωή. Item *Suidam*, &c.

VARIÆ LECTIONES.

501. Ἃς) γρ. τὰς, ut ad v. 84. ἃς, pro τάς.

503. Δὲ παλάσσετο) γρ. δ' ἐπαλάσσετο.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Φ΄.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Φ΄.

ΤΩΝ Τρώων εἰς δύο διαιρεθέντων μέρη, τοὺς μὲν εἰς τὴν πόλιν, τοὺς δὲ εἰς Σκάμανδρον Ἀχιλλεὺς διώκει, καὶ * δώδεκα νεανίας ζωγρεῖ, εἰς ποινὴν Πατρόκλου· τὸν δὲ Λυκάονα, τὸν Πριάμου, καὶ Ἀστεροπαῖον ἀναιρεῖ· ἔπειτα τοῦ ποταμοῦ πλημμυρήσαντος, κινδυνεύοντα αὐτὸν σώζει Ἥφαιστος, ἐμπρήσας τὸν ποταμὸν καὶ τὸ πεδίον· μετὰ ταῦτα θεῶν μάχη γίγνεται πρὸς ἀλλήλους. Ἀχιλλέα δὲ Ἀπόλλων εἴργει Ἀγήνορι ὁμοιωθεὶς, καὶ φεύγειν ὑποκρινάμενος, ἕως οἱ Τρῶες διασώζονται εἰς τὴν πόλιν.

* δυοκαίδεκα, in *Prioribus*.

Ἐπιγραφαί.

Παραποτάμιος μάχη· ἐν ᾗ παραποτάμιος καὶ θεῶν μάχη.

Ἄλλως.

Φῖ, * μόθος Αἰακίδαο παρ' ἠϊόνας ποταμοῖο. — Lib. XXI.

* Ità rectè, MS. *Mori*, & MS. CCC. Olim μάχη, malè.

Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἔνθα διατμήξας, τοὺς μὲν πεδίονδ' ἐδίωκε
Πρὸς πόλιν, ᾗπερ * Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο,
Ἤματι τῷ προτέρῳ, ὅτε μαίνετο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Τῇ ῥ' οἵ γε προχέοντο πεφυζότες· ἠέρα δ' Ἥρη

Sed cùm jam ad meatum pervenerant pulchrè-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter,
Ibi cum bifariam distraxerat, hos quidem campum versus insequebatur
Ad urbem, quà Græci turbati fugerant,
Die superiori; quandò furebat illustris Hector:
Illàc hi profundebantur trepidâ-fugâ; caliginem autem Juno

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Πόρον ποταμοῖο.] Ἤτοι τὸν ποταμὸν περιφραστικῶς· ἢ τὸ διαβατὸν αὐτοῦ μέρος, καθ' ὃ διαπερῶσιν αὐτόν. Διαφέρει δὲ, πάντων τῶν ποταμῶν ἐξ Ὠκεανοῦ ῥεόντων, περὶ μόνου τοῦ Ξάνθου ὁ Ποιητής φησιν, Ὃν ἀθάνατος τίκετο Ζεύς; πῶς ἂν καὶ Ὠκεανοῦ καὶ Διὸς παῖς; καὶ ῥητέον, ὅτι εἰκότως ἂν καὶ Διὸς καλοῖτο παῖς· εἴγε οἱ ὄμβροι μὲν ἐκ Διός· ὄμβρῳ δὲ οὗτος αὔξεται. Φέρεται δὲ καὶ ἄλλη τις ἱστορία, ὅτι ὁ Ἡρακλῆς ποτὲ δίψει κατασχεθεὶς, ηὔξατο τῷ πατρὶ Διὶ ἐπιδεῖξαι αὐτῷ νᾶμα· ὁ δὲ μὴ θέλων αὐτὸν τρύχεσθαι, ῥίψας κεραυνὸν, ἀνέδωκε μικρὰν λιβάδα· ἣν θεασάμενος Ἡρακλῆς, καὶ σκάψας, ὡς εἰς τὸ πλατύτερον μετενεχθῆναι, μετωνόμασε Σκάμανδρον, οἱονεὶ Κάμανδρον γενόμενον, καμάτου ἄκος ἑαυτῷ. Ξάνθος δὲ ἐκλήθη, ὅτι λουσάμεναι τοῦ ὕδατος αἱ Τρωάδες ξανθὰς κόμας ἔχουσι.

3. Διατμήξας.] Διατεμών, εἰς δύο χωρίσας.

4. Ἀτυζόμενοι.] Ταρασσόμενοι, φοβούμενοι.

6. Προχέοντο.] Ἀθρόως ἔφευγον. Πεφυζότες.] Πεφυγότες, πεφοβημένοι. Ἠέρα.] Ἀέρα, σκότος.

NOTÆ.

4. Πρὸς πόλιν, ᾗπερ * Ἀχαιοὶ ἀτυζόμενοι φοβέοντο) Ità omninò Ἀχαιοὶ, pro οἱ ἄλλοι, legendum, ex *Historiâ*; ut *Eustathius* abundè probat, fol. 1300. lin. 15. Loquitur enim Poeta de *Græcis*, ab *Hectore* pridiè fugatis; at hujus *Lectionis*, viz. τῶν, οἱ ἄλλοι, error ortus, ex loco, qui infrà sequitur, v. 554. Φεύγειν τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται. MS. CCC. cum *Eustathio* concordat, legitque, ᾗπερ Ἀχαιοὶ, quare *Vera* omninò *Lectio* habenda.

VARIÆ LECTIONES.

4. Πρὸς πόλιν ᾗπερ Ἀχαιοὶ) al. πρὸς πόλιν, ᾗπερ οἱ ἄλλοι, Olim malè, in Omnibus. Vid. Not. in *Text.*

Πίτνα

Πίτνα πρόσθε βαθεῖαν, ἐρυκέμεν· ἡμίσεες δὲ
Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο βαθύῤῥοον, ἀργυροδίνην·
Ἐν δ' ἔπεσον μεγάλῳ πατάγῳ· βράχε δ' αἰπὰ ῥέεθρα,
Ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον· οἱ δ' ἀλαλητῷ
Ἔννεον ἔνθα καὶ ἔνθα, ἑλισσόμενοι περὶ δίνας.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπαὶ ῥιπῆς πυρὸς ἀκρίδες ἠερέθονται
Φευγέμεναι ποταμόνδε, τὸ δὲ φλέγει ἀκάματον πῦρ
Ὄρμενον ἐξαίφνης, ταὶ δὲ πτώσσουσι καθ' ὕδωρ·
Ὡς ὑπ' Ἀχιλλῆος Ξάνθου βαθυδινήεντος
Πλῆτο ῥόος κελάδων ἐπιμὶξ ἵππων τε καὶ ἀνδρῶν.
Αὐτὰρ ὁ διογενὴς δόρυ μὲν λίπεν αὐτοῦ ἐπ' ὄχθαις,
Κεκλιμένον μυρίκῃσιν· ὁ δ' ἔθορε, δαίμονι ἶσος,
Φάσγανον οἶον ἔχων, κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Τύπτε δ' ἐπιστροφάδην· τῶν δὲ στόνος ὤρνυτ' ἀεικὴς
Ἄορι θεινομένων, ἐρυθαίνετο δ' αἵματι ὕδωρ.
Ὡς δ' ὑπὸ δελφῖνος μεγακήτεος ἰχθύες ἄλλοι

Expandit antè densam, ut-inhiberet: dimidii itaque
In fluvium conclusi-agebantur profunde-fluentem vorticibus-argenteum:
Injecerunt etenim se magno strepitu: sonitum verò dedere alta fluenta,
Ripæque circum circa graviter gemuere. Illi verò fremitum edentes
Innatabant huc & illuc, agitati per vortices.
Ut verò cùm exactæ impetu ignis locustæ evolant
Ut-fugiant ad-fluvium, ardet enim indefessus ignis
Excitatus derepentè, illæ verò metu-perculsæ-cadunt in aquam:
Sic Achille fugante Xanthi vorticibus-profundi
Implebatur fluentum resonans mixtim equisque & viris:
At ille nobilissimus hastam quidem reliquit illic in ripis
Acclinatam myricis; ipse autem insiliit, deo par,
Gladium solum habens, exitialiaque mentibus meditabatur opera:
Percutiebat enim quaquaversum: at horum gemitus ortus est gravis,
Ense dum cædebantur, rubescebatque sanguine aqua.
Ut verò metu Delphinis ingentis pisces alii

ΣΧΟΛΙΑ.

7. Πίτνα.] Ἐξέπετασεν, ἐπέβαλεν, * καὶ συνεῖχεν.
8. * Εἰλεῦντο.] Συνωθοῦντο, συνεκλείοντο. Ἀργυροδίνην.] Λαμπρόν.
9. Πατάγῳ.] Ψόφῳ, ἤχῳ. Βράχε.] Ἐψόφησεν, ἤχησε· μεταφορικῶς. Αἰπά.] Νῦν, βαθέα.
10. Ὄχθαι.] Τὰ τῶν ποταμῶν χείλη, οἱ κρημνοί. Ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον.] Μέγα περιήχουν.
11. Ἔννεον.] * Ἐνενήχοντο. Ἑλισσόμενοι.] Στρεφόμενοι.
12. Ῥιπῆς.] Ὁρμῆς. Ἠερέθονται.] Ἤτοι ἐρεθίζονται, ἢ, εἰς ἀέρα αἴρονται, καὶ ἀνακρούονται.
13. * Ἀκάματον.] Ἀκοπίαστον, πολύ.
14. Ὄρμενον.] Διεγερθὲν, κινούμενον. Πτώσσουσι.] Καταδύονται, κρύπτονται.
16. Πλῆτο.] Ἐπληρώθη. Κελάδων.] Ἠχῶν· παρεξυτόνως.
18. Κεκλιμένον μυρίκῃσιν.] Ὑπὸ μυρικῶν περιεχόμενον, κεκαλυμμένον. Ἔθορε.] Ἐνήλατο, ἐπήδησε. Δαίμονι ἶσος.] Θεῷ ὅμοιος.
20. Ἐπιστροφάδην.] Ἐπιστρεφόμενος πυκνῶς. Ἀεικής.] Ἀπεικώς, χαλεπός.
21. Ἄορι.] Ξίφει.

* Ità, pro ἀκάμαντον, scribo.

NOTÆ.

8. Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο) *Ultima* τοῦ ποταμὸν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, &c.

10. Ὄχθαι δ' ἀμφὶ περὶ μεγάλ' ἴαχον) *Ultima* τοῦ περὶ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & τοῦ μ'.

11. Ἔννεον) Hoc in loco, pro ἐνένεον, & in *Scholiis*, pro ἐνήχοντο, legerim ἐνενήχοντο licet *Eustath.* fol. 1301. lin. 28. Τὸ δὲ, Ἔννεον, δηλοῖ μὲν τὸ, Ἐκολύμβων· ἔπαθε δὲ καὶ αὐτὸ πλεονασμὸν τοῦ ν'. διὰ μέτρον, ὡς ἐν τὸ, Ἔννεπε. Dico ego, ab ἐνέω, *Innato*, hoc in loco ductum.

14. Ὄρμενον ἐξαίφνης) De voce ὄρμενον, vid. ad ρ'. v. 738.

22. Ὡς δ' ὑπὸ Δελφῖνος μεγακήτεος) *Neptunus Delphina* Regem inter Pisces creavit; quòd fidelis ejus Amoribus fuisset, & *Amphitritæ* latebras indicâsset, ut *Oppian.* Ἁλιευτικῶν, l. 1. v. 385. — περὶ

NOTÆ IN SCHOLIA.

7. * Καὶ συνεῖχεν, *Excerpta* MSS.

8. * Εἰλεῦντο) Συναθοῦντο, *Excerpta* MSS. συνεκλείοντο, ex *Hesychio*.

12. * Ἐνενήχοντο) Ità, pro ἐνήχοντο, ut Not. in *Text*.

VARIÆ LECTIONES.

8. Ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο) γρ. ἐς ποταμὸν εἰλεῦντο, & ἐς ποταμόν γ' εἰλεῦντο.

14. Ἐξαίφνης) γρ. ἐξαπίνης. Vid. ad *Batrachom.* v. 81.

17. Ἐπ' ὄχθαις) γρ. ἐπ' ὄχθῃ, MS. *Mori*, MS. CCC. *Cantabr.* & MS. *Barocc.* Oxon.

18. Ἔθορε) γρ. ἔσθορε, MS. *Mori*, MS. CCC. *Cantabrig.* MS. Barocc. *Oxon.* & *Eustath.* fol. 1302, lin. 19. Ἔκθορε, olim *Br. Schol.* malè.

Φεύγοντες, πιμπλᾶσι μυχοὺς λιμένος εὐόρμου,
Δειδιότες· μάλα γάρ τε κατεσθίει, ὅν κε λάβῃσιν·
Ὣς Τρῶες ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα
Πτῶσσον ὑπὸ κρημνούς· ὃ δ', ἐπεὶ κάμε χεῖρας ἐναίρων,
Ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους,
Ποινὴν Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο θανόντος·
Τοὺς ἐξῆγε θύραζε τεθηπότας, ἠΰτε νεβρούς·
Δῆσε δ' ὀπίσσω χεῖρας ἐϋτμήτοισιν ἱμᾶσι,
Τοὺς αὐτοὶ φορέεσκον ἐπὶ στρεπτοῖσι χιτῶσι·
Δῶκε δ' ἑταίροισιν, κατάγειν κοίλας ἐπὶ νῆας·
Αὐτὰρ ὃ ἂψ ἐπόρουσε, κατακτάμεναι μενεαίνων.
Ἔνθ' υἷι Πριάμοιο συνήντετο Δαρδανίδαο,
Ἐκ ποταμοῦ φεύγοντι, Λυκάονι· τόν ῥά ποτ' αὐτὸς
Ἦγε, λαβὼν ἐκ πατρὸς ἀλωῆς οὐκ ἐθέλοντα,
Ἐννύχιος προμολών· ὃ δ' ἐρινεὸν ὀξέϊ χαλκῷ
Τάμνε, νέους ὄρπηκας, ἵν' ἅρματος ἄντυγες εἶεν.
Τῷ δ' ἄρ' ἀνώϊστον κακὸν ἤλυθε δῖος Ἀχιλλεύς·

Fugientes, implent recessus-intimos portûs stationibus-tuti,
Formidantes; omnino enim devorat, quemcunque ceperit
Sic Trojani fluvii per impetuosi fluenta
Abdebant-se-perculsi sub crepidinibus. Ille v. ut lassatus erat manus cædêdo,
Vivos è fluvio duodecim legit juvenes,
Pœnas daturos super Patroclo Menœtiade mortuo:
Hos eduxit è fluvio metu-stupentes, tanquam hinnulos:
Ligavitque à tergo manus scitè-sectis loris,
Quæ ipsi ferebant innexa tortilibus-annulis tunicis:
Tradidit autem sociis, deducendos cavas ad naves;
At ipse iterum irruit, interficere cupiens.
Illic filio Priami obvius-factus-est Dardanidæ,
E fluvio fugienti, Lycaoni; quem olim ipsemet
Abduxerat, captum ex patris agro invitum,
Nocturnus progressus: is caprifici acuto ære
Incidebat novellos ramos, ut currûs ambitus essent;
Ei utique improvisum malum supervenit nobilis Achilles:

ΣΧΟΛΙΑ.

23. Πιμπλᾶσι] Πληροῦσι. Μυχούς.] Φωλεούς· λέγει δὲ τοὺς ἐσωτάτω τόπους τῶν ἀποκρύφων. Εὐόρμου.] Καλοὺς ὅρμους ἔχοντος.

26. Πτῶσσον.] Ἐφοβοῦντο, συνεστέλλοντο. Κρημνούς.] Τὰς τῶν ποταμῶν ὄχθας.

29. Τεθηπότας.] Ἐκπεπληγμένους.

31. Ἐπιστρεπτοῖσι χιτῶσιν.] Ἤτοι εὐκλώστοις· * ἢ, τοῖς ἁλυσιδωτοῖς θώραξιν.

36. Ἀλωῆς.] Γῆς. * ἀμπελοφύτου· κήπου, γῆς.

37. Ἐννύχιος.] Διὰ νυκτός. Προμολών.] Προελθών. Ἐρινεόν.] Συκῆν ἀγρίαν.

38. Ὄρπηκας.] Κλάδους.

39. Ἀνώϊστον.] Ἀνυπονόητον, ἀπροσδόκητον.

NOTÆ.

γάρ σφι Ποσειδάων ἀγαπάζει, Οὕνεκά οἱ κούρην κυανώπιδα Νηρείνην Μακαρίων φεύγουσαν ἑὸν λέχος Ἀμφιτρίτην, Φραστοσύνῃσι Δελφῖνες, ἐν Ὠκεανοῖο δόμοισι Κευθομένην ἤγγειλαν. Quomodò Pisciculi alii hujus vim & celeritatē evadere soleant, vid. Aristot. Hist. Animal. l. 8. c. 2. Quomodò & Delphines Piscari soleant. id. Oppian. Ἁλιευτ. l. 2. v. 533. Δελφῖνες δ' ἀγάλλονται ἁλὸς μέγα κοιρανέουσι, Ἔξοχον ἠνορέῃ τε καὶ ἀγλαΐῃ κομόωντες, Ῥώμῃ τ' ἀκαλάρῳ· διὰ γὰρ βέλος ὦσι, θύελλαι ὡς ἴπτανται.

23. Λιμένος εὐόρμου) Ultima τοῦ λιμένος producitur, in Cæsurâ, vi Finalis suæ, &c.

25. Ποταμοῖο κατὰ δεινοῖο ῥέεθρα) Ultima τοῦ κατὰ producitur, ut ad κ'. v. 254. Ὅπλοισιν ἐνὶ δεινοῖσιν ἰδόντην.

27. Ζωοὺς ἐκ ποταμοῖο δυώδεκα λέξατο κούρους) Vid. infrà, ad ψ'. v. 22. de hâc Achillis crudelitate, cum simili Æneæ Virgiliani comparatâ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

31. * Ἢ τοῖς ἁλυσιδωτοῖς θώραξιν, Editt. Cantabr.

36. * Ἀμπελοφύτου) Additur, ex Hesychio.

VARIÆ LECTIONES.

23. Μυχοὺς λιμένος εὐόρμου) γρ. μυχὸς λιμένος εὐόρμους, MS. Barocc. Oxon.

24. Μάλα) γρ. μέγα, MS. Barocc. Oxon. non æquè benè. Ibid. Δεινοῖο) γρ. δινοῖο, Eustathius fol. 1303. lin. 8.

29. Τοὺς) γρ. τοὺς δ', Eustath. fol. 1303. lin. 13.

31. Ἐπὶ στρεπτοῖσι) γρ. ἐπιστρεπτοῖσι, Br. Schol. Puto, ob Accentum, per properantiam omissum; pro ἐπὶ στρεπτοῖσι, aliàs enim ἐπιστρέπτοισι scribendum erat.

33. Κατακτάμεναι) γρ. δαϊζέμεναι, Eustath. f. 1303. lin. 29. & MS. Barocc. Oxon.

40 Καὶ

Καί τότε μὲν μιν Λῆμνον ἐϋκτιμένην ἐπέρασσε,
Νηυσὶν ἄγων· ἀτὰρ υἱὸς Ἰήσονος ὦνον ἔδωκε·
Κεῖθεν δὲ ξεῖνός μιν ἐλύσατο, πολλὰ δ' ἔδωκεν,
Ἴμβριος Ἠετίων, πέμψεν δ' ἐς δῖαν Ἀρίσβην·
Ἔνθεν ὑπεκπροφυγὼν, πατρώϊον ἵκετο δῶμα.
Ἕνδεκα δ' ἤματα θυμὸν ἐτέρπετο οἷσι φίλοισιν,
Ἐλθὼν ἐκ Λήμνοιο· δυωδεκάτῃ δέ μιν αὖτις
Χερσὶν Ἀχιλλῆος θεὸς ἔμβαλεν, ὅς μιν ἔμελλε
Πέμψειν εἰς Ἀΐδαο, καὶ οὐκ ἐθέλοντα νέεσθαι.
Τὸν δ' ὡς οὖν ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Γυμνὸν ἄτερ κόρυθός τε καὶ ἀσπίδος, οὐδ' ἔχεν ἔγχος,
Ἀλλὰ τὰ μέν ῥ' ἀπὸ πάντα χαμαὶ βάλε· τεῖρε γὰρ ἱδρὼς
Φεύγοντ' ἐκ ποταμοῦ, κάματος δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
Ὢ πόποι, ἦ μέγα θαῦμα τόδ' ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι·
Ἦ μάλα δὴ Τρῶες μεγαλήτορες, οὕς περ ἔπεφνον,
Αὖτις ἀναστήσονται ὑπὸ ζόφου ἠερόεντος·
Οἷον δὴ καὶ ὅδ' ἦλθε, φυγὼν ὕπο νηλεὲς ἦμαρ,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην πεπερημένος· οὐδέ μιν ἔσχε
Πόντος ἁλὸς πολιῆς, ὃ πολέας ἀέκοντας ἐρύκει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ δουρὸς ἀκωκῆς ἡμετέροιο

Et tunc quidem ipsum in Lemnum bene-habitatam vendidit,
Navibus abducens: filius etiam Jasonis precium dedit.
Illinc verò hospes ipsum redemit, multáque dedit,
Imbrius Eetion, misitque ad nobilem Arisben:
Inde clam-arreptâ-fugâ, paternam venit in domum.
Undecim utique dies animum oblectabat cum suis amicis,
Reversus ex Lemno: duodecimâ verò ipsum rursus
Manibus Achillis Deus injecit, qui ipsum fato destinabatur
Mittere ad-Orcum, etiam nolentem ire.
Hunc igitur ut advertit pedibus-valens nobilis Achilles
Nudum sine galeâque & clypeo, neque habebat hastam,
Namque ea quidem omnia in terram abjecerat; conficiebat enim sudor
Fugientem è fluvio, delassatióque genua subtus domabat:
Indignatus utique dixit ad suum magnum animum,
" Papæ, ingens sanè miraculum hoc oculis video:
" Jam nimirum Trojani magnanimi, quos interfeci,
" Rursus resurgent ex infernis tenebris caliginosis,
" Ut jam & hic reversus est, postquam effugit sævum diem.
" Lemnum in sacram licèt venundatus: neque ipsum tenuit
" Pontus salis cani, qui multos invitos coercet.
" Sed agedum & hastæ cuspidem nostræ

ΣΧΟΛΙΑ.

40. Ἐπέρασσε.] Πέραν θαλάσσης ἐπώλησεν.
41. Υἱὸς Ἰήσονος.] Ὁ Εὔνηος. Ὦνον.] Ὠνὴν, τιμήν.
42. Ἐλύσατο.] Ἐλυτρώσατο.
43. Ἀρίσβην.] Πόλιν Θρᾴκης ὑφ' Ἑλλήσποντον. Ἄλλως. * Ἀρίσβη, πόλις Τρῳάδος, Μιτυληναίων ἀποικίαν ἔχουσα, ἐπ' ἀκτῇ Τρωϊκῇ· ἀπὸ Ἀρίσβης, θυγατρὸς Τεύκρου, ἣν ἔγημεν Δάρδανος.
56. * Αὖτις ἀναστήσονται.] Ὑπερβολικῶς ταῦτα λέγει.
57. Νηλεὲς ἦμαρ.] Ἀνηλεῆ ἡμέραν· λέγει δὲ τὸν θάνατον.
58. Πεπερημένος.] Πεπραμένος, πεπρασμένος.

NOTÆ.

41. Υἱὸς Ἰήσονος) Εὔνηος, ut rectè *Brevia Scholia*, & latiùs, ad η. v. 467.

43. Δῖαν Ἀρίσβην) Vid. Not. in *Textum*, ad β'. v. 836. & *Br. Schol.* in hunc locum; quæ hinc indè ex probatis Auctoribus ornavimus; puta, ex *Strabone*, ex *Eustathio*, *Etymolog.* M. v. Ἀρίσβη, πόλις· ἀπὸ Ἀρίσβης, θυγατρὸς Τεύκρου, ἣν ἔγημεν Δάρδανος· *Lycophron*, Γήμας Ἀρίσβην Κρῆσσαν, εὐφυῆ κόρην. Vid. Interpretes *Græcos* & *Latinos*, ad illum *Lycophronis* locum, v. 1308. Editionis *Potterianæ*. Omnium longè *Optimæ*.

53. Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε) Et hìc τὸ ς, ut *Encliticum*, adjungo τῷ ὀχθήσας, *Sensu* & *Syntaxi* cogentibus, siquis attentius rem exploret; quod passim ostendo fieri, & suprà, ad ό v. 443. non quòd *Quantitas* ullâ ope indigeat: Quis enim nescit *Ultimam* Aorist. 1. *Participii* perpetuò produci?

NOTÆ IN SCHOLIA.

43. * Ἀρίσβης) Aureum hoc Assumentum, ex *Eustathio*, confer Not. in *Text.* Plurimi autem eandem *Arisbam* faciunt & *Batieam*, de quâ, ad β. v. 813.

56. * Αὖτις ἀναστήσονται) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

40. Ἐπέρασσε). γρ. ἐπέρασε.

60. Ἀλλ'

Γεύσεται, ὄφρα ἴδωμαι ἐνὶ φρεσὶν, ἠδὲ δαείω,
Ἤ ἄρ' ὁμῶς καὶ κεῖθεν ἐλεύσεται, ἤ μιν ἐρύξει
Γῆ φυσίζοος, ἥτε κατὰ κρατερόν περ ἐρύκει.
Ὣς ὥρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθε τεθηπὼς,
Γούνων ἅψασθαι μεμαώς· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Ἐκφυγέειν θάνατόν τε κακὸν καὶ κῆρα μέλαιναν·
Ἤτοι ὁ μὲν δόρυ μακρὸν ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Οὐτάμεναι μεμαώς· ὁ δ' ὑπέδραμε καὶ λάβε γούνων
Κύψας· ἐγχείη δ' ἄρ' ὑπὲρ νώτου ἐνὶ γαίῃ
Ἔστη, ἱεμένη χροὸς ἄμμεναι ἀνδρομέοιο.
Αὐτὰρ ὁ τῇ ἑτέρῃ μὲν ἑλὼν ἐλλίσετο γούνων,
Τῇ δ' ἑτέρῃ ἔχεν ἔγχος ἀκαχμένον, οὐδὲ μεθίει·
Καί μιν λισσόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Γουνοῦμαί σ', Ἀχιλεῦ· σὺ δέ μ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον·
Ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο, διοτρεφὲς, αἰδοίοιο.
Πὰρ γὰρ σοὶ πρώτῳ πασάμην Δημήτερος ἀκτὴν,
Ἤματι τῷ, ὅτε μ' εἷλες ἐϋκτιμένῃ ἐν ἀλωῇ,
Καί μ' ἐπέρασσας, ἄνευθεν ἄγων πατρός τε, φίλων τε,
Λῆμνον ἐς ἠγαθέην· ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον·

“ Gustabit, ut videam in mentibus & edocear,
“ An similiter & illinc reversurus-sit, an ipsum coercebit
“ Terra alma, quæ & fortem licèt coërcet.
Hæc animo-versabat manens: is verò propè eum venit animo-consternatus,
Genua tangere cupiens: valdè enim exoptabat animo
Effugere mortémque exitialem & fatum nigrum:
Ille quidem hastam longam sustulit nobilis Achilles,
Percutere paratus: is autem currens subiit & prehendit genua
Pronus: Hasta igitur super dorsum *volans* in terrâ
Stetit, cupiens corpore satiari humano.
Cæterùm hic alterâ *manu* quidem prehensis supplicabat genibus,
Alterâ verò tenebat hastam acutam, neque dimittebat;
Et eum supplicans verbis alatis allocutus est,
“ Genua-amplexus te oro, Achille; tu autem me reverere, meiq; miserere:
“ Loco tibi sum supplicis, Jovis-alumne, reverendi.
“ Apud te enim primum gustavi Cereris fruges,
“ Die illo, quando me cepisti benè culto in agro,
“ Et me vendidisti, procul abducens à patréque, amicísque,
“ Lemnum in sacram: centum utique bovum-pretium tibi peperi:

ΣΧΟΛΙΑ.

64. Ὥρμαινε.] Διενοεῖτο, ἐλογίζετο. Τεθηπώς.] Ἐκπεπληγμένος.

70. Ἄμμεναι.] Πληρωθῆναι, κορεσθῆναι.

72. Μεθίει.] Οὐκ εἴα.

74. Γουνοῦμαι.] Γονάτων ἅπτομαι, ἱκετεύω.

75. Ἀντί τοι εἰμ' ἱκέταο.] Ἀντὶ ἱκέτου σοί εἰμι· *ὅ ἐστιν, ἴσος τῷ ἱκέτῃ. Αἰδοίοιο.] Αἰδοῦς καὶ ἐντροπῆς ἀξίου.

76. Πασάμην.] Ἐγευσάμην. Δημήτερος ἀκτήν.] Τὸν ἄρτον, περιφραστικῶς.

78. Ἐπέρασσας.] *Ἐπώλησας.

79. Ἑκατόμβοιον.] Τιμὴν ἑκατὸν βοῶν ἀξίαν· οἱ παλαιοὶ, πρὶν *ἐπινοηθῆναι τὰ νομίσματα, τὰς συναλλαγὰς ἐποιοῦντο διὰ τῶν τετραπόδων, ὅθεν ὕστερον ἐφευρεθέντων τῶν νομισμάτων, βοῦν ἐπ' αὐτῶν ἐξετύπωσαν, ἐνδεικνύμενοι τὸ ἀρχαῖον ἔθος· καὶ παροιμία, Βοῦς ἐπὶ γλώσσης, ὅ ἐστι νόμισμα· ἁρμόζει δὲ ἡ παροιμία αὕτη ἐπὶ τῶν ῥητόρων τῶν λαμβανόντων νομίσματα ὑπὲρ τοῦ μὴ συνηγορῆσαί τισιν, ἀλλὰ σιωπῆσαι. Ἦλφον.] Εὗρον.

NOTÆ.

70. Ἄμμεναι) Pro ἄμεναι, ità scribendum, ex abundanti Cautelâ. Ab ἄω, *Satio*, ἄειν, *Doricè* ἄεν, ἀέμεν, & ἀέμεναι, per *Syncopen* ἄμεναι· καὶ ἴσως διπλασιασμῷ Αἰολικῷ, ἄμμεναι, inquit *Eustathius*, fol. 1306. lin. 26. & 46. Ità MS. CCC. *Cantabr.* cum Indice *Schreveliano*, & Opt. Editt. at MS. Barocc. *Oxon.* ἤμεναι, in *Textu*, sed in *Margine*, χρ. φι) καὶ ἄμμεναι, ab eâdem manu. Vid. ad φ. v. 365. ubi similitèr, de ἔμμεναι.

71. Ἐλλίσετο) Vid. ad ζ. v. 45.

73. Λισσόμενος ἔπεα) *Ultima* τοῦ λισσόμενος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Acutum*. Vid. infrà, v. 98. Λισσόμενος ἐπέεσσιν. & v. 121. &c. Vid. ad *Var. Lect.*

79. Ἑκατόμβοιον δέ τοι ἦλφον) Vid. *Suidam* v. Ἀλφάνει.

NOTÆ IN SCHOLIA.

75. *Ὅ ἐστιν, ἴσος τῷ ἱκέτῃ) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

63. Φυσίζοος) γρ. Φυσίζωος, MS. Barocc. *Oxon.* ut *Penultima* corripiatur. quomodò in ἐπεὶ &c.

65. Ἅψασθαι) γρ. ἅψεσθαι.

67. Ἀνέσχετο) γρ. ἀνέσχεθε, *Eustath.* fol. 1306. lin. 23. ut infrà, v. 161.

70. Ἄμμεναι) γρ. ἄμεναι, vid. Not. in *Textum*.

73. Λισσόμενος) γρ. φωνήσας, MS. *Barocc.* Ox.

76. Πρώτῳ) γρ. πρώτη.

80 Νῦν

Νῦν δ' * ἐλύμην τρὶς τόσσα πορών· ἠὼς δέ μοι ἐστὶν
Ἥδε δυωδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα,
Πολλὰ παθών· νῦν αὖ με τεῆς ἐν χερσὶν ἔθηκε
Μοῖρ' ὀλοή· μέλλω που ἀπεχθέσθαι Διὶ πατρὶ,
Ὅς με σοὶ αὖτις ἔδωκε· μινυνθάδιον δέ με μήτηρ
Γείνατο Λαοθόη, θυγάτηρ Ἄλταο γέροντος,
Ἄλτεω, ὃς Λελέγεσσι φιλοπτολέμοισιν ἀνάσσει,
Πήδασον αἰπήεσσαν ἔχων ὑπὸ Σατνιόεντι·
Τοῦ δ' ἔχε θυγατέρα Πρίαμος, πολλὰς δὲ καὶ ἄλλας·
Τῆς δὲ δύω γενόμεσθα, σὺ δ' ἄμφω δειροτομήσεις·
Ἤτοι τὸν πρώτοισι μετὰ πρυλέεσσι δάμασσας,
Ἀντίθεον Πολύδωρον, ἐπεὶ βάλες ὀξέϊ δουρί·
Νῦν δὲ δὴ ἐνθάδε μοὶ κακὸν ἔσσεται· οὐ γὰρ ὀΐω
Σὰς χεῖρας φεύξεσθαι, ἐπεί ῥ' ἐπέλασσέ γε δαίμων.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω, σὺ δ' ἐνὶ φρεσὶ βάλλεο σῇσι,
Μή με κτεῖν', ἐπεὶ οὐχ ὁμογάστριος Ἕκτορός εἰμι,
Ὅς τοι ἑταῖρον ἔπεφνεν ἐνηέα τε, κρατερόν τε.
Ὣς ἄρα μιν Πριάμοιο προσηύδα φαίδιμος υἱὸς,
Λισσόμενος ἐπέεσσιν· ἀμείλικτον δ' ὄπ' ἄκουσε,

" Nunc verò redemptus fuero ter tantis datis: Aurora autem mihi est
" Hæc duodecima, postquam in Ilium perveni,
" Multa perpessus, nunc verò me tuis in manibus posuit
" Fatum exitiale; odio nimirum sum Jovi patri,
" Qui me tibi rursus tradidit. Brevis autem ævi me mater
" Peperit Laothoe, filia Altæ senis,
" Altæ, qui Lelegibus bellicosis imperat,
" Pedasum excelsam obtinens propè Satnioëntem:
" Hujus habuit filiam Priamus, multas etiam & alias:
" Ex hâc duo nati sumus, tu verò ambos obtruncabis;
" Illum quidem primos inter pedites domuisti,
" Deo parem Polydorum, postquam percussisti acutâ hastâ:
" Nunc verò hîc mihi malum erit: non enim puto
" Tuas manus me effugiturum, postquam propè adduxit Deus.
" Aliud autem tibi dicam, tu verò in mentibus reconde tuis,
" Ne me interfice, non enim uterinus frater Hectoris sum,
" Qui tibi sodalem interemit mitémque, fortémque,
Sic utique eum Priami allocutus est illustris filius,
Supplicans verbis; Immitem autem vocem audivit,

ΣΧΟΛΙΑ.

80. Λύμην.] Λυτρωσαίμην.
82. Τεῆς.] Ταῖς σαῖς.
83. Ἀπέχθεσθαι.] Μισεῖσθαι.
87. Σατνιόεντι.] Ποταμὸς Τρωϊκός.
89. Δειροτομήσεις.] Τὸν τράχηλον κόψεις· δειρὴ γὰρ ὁ τράχηλος.
90. Πρυλέεσσι.] Πεζοῖς. Δάμασσας.] Ἀπέκτεινας.
95. Ὁμογάστριος.] Ὁ ἐκ τῆς αὐτῆς γαστρὸς ἀδελφός.
98. Ἀμείλικτον.] Ἀπηνῆ, σκληράν.

NOTÆ.

80. Νῦν δ' ἐλύμην) *Eustath.* fol. 1307. lin. 42. Τὸ δὲ λύμην δηλοῖ μὲν τὸ λυθείην, λύτρα δοὺς δηλαδή· ἔστι δὲ εὐκτικὸν, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, ὀφεῖλον τῇ ει διφθόγγῳ παραλήγεσθαι· συστέλλει δὲ τὸ υ μονόφθογγον γεγονὸς, διὰ τὸ μέτρον, οἷα μηδὲ δυνάμενον διὰ διφθόγγου γράφεσθαι· οὐδέποτε γὰρ ἡ διὰ υ καὶ ι δίφθογγος, ὁπότε συμφώνου πίπτει, κατὰ τὴν παλαιὰν παρατήρησιν· δύναται γὰρ καὶ παθητικὸς, ὁριστικὸς, παρακείμενος εἶναι, ἀπὸ τοῦ λῦμαι, ῥήματος· ἵνα εἴη καὶ νῦν χρόνος ἀντὶ χρόνου, παρακείμενος δηλαδὴ, ἀντὶ μέλλοντος, τοῦ λυθήσομαι. Melius paulò, *Etymolog.* M. v. Ἐλύμην, ἰστέον, ὅτι τὸ Νῦν δ' ἐλύμην τρὶς τόσσα πορὼν, οὐκ ἔστιν εὐκτικὸν, ἀλλ' ὁριστικὸν, * ὑπερσυντελικὸς, ἀντὶ τοῦ, ἐλελύμην· Ἐκωλύετο γὰρ εὐκτικὸν εἶναι· καὶ ἡ αἰτία πρόδηλος. Λύω, λύσω, λέλυμαι· ἐλελύμην, pro quo ἐλύμην, ut ἔλεκτο, pro ἐλέλεκτο, *Homero*; ut *Sensus* sit, Νῦν δ' ἐλελύμην, τρὶς ἑκατὸν βοῦς δίδούς. Et in hâc voce *Prior* semper *brevis*, ut in ἐλύμην, pro ἐλυόμην, *longa*, ob *Contractionem*, quomodò Nos, ad ω'. v. 1. Λῦτο δ' ἀγών.

91. Ἀντίθεον Πολύδωρον) Ex hoc loco apparet, *Polydorum* & *Lycaonem*, fratres Uterinos *Priami* filios, ex *Laothoâ*, *Altæ* filiâ, *Lelegum* Regis; & diversum hunc *Polydorum* ab alio, *Priami* & *Hecubæ* filio, de quo Moderniores; ut suprà ostendimus, ad υ'. v. 407.

98. Λισσόμενος ἐπέεσσι) Vid. suprà, ad v. 73.

VARIÆ LECTIONES.

80. Ἐλύμην) γρ. λύμην, vid. Not. in *Textum*. *Etymolog.* M. v. & *Scapula* ἐλύμην legunt, *Eustathius*, & Vulgati Codices, λύμην.

87. Πήδασον αἰπήεσσαν) γρ. Πήδασον Αἰπήεσσαν.

Ibid. Ὑπὸ Σατνιόεντι) γρ. Ὑποσατνιόεσσαν. *Eustath.* fol. 1308. lin. 52. pro Ὑποσατνιοέσσαν, *Atticè.*

98. Λισσόμενος ἐπέεσσι) γρ. μειλιχίοις ἐπέεσσιν, ut *Iliad.* λ'. v. 137.

Νήπι

Νήπιε, μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο, μηδ' ἀγόρευε·
Πρὶν μὲν γὰρ Πάτροκλον ἐπισπεῖν μόρσιμον ἦμαρ,
Τόφρα τί μοι πεφιδέσθαι ἐνὶ φρεσὶ φίλτερον ἦεν
Τρώων, καὶ πολλοὺς ζωοὺς ἕλον, ἠδ' ἐπέρασσα·
Νῦν δ' οὐκ ἔσθ', ὅς κεν θάνατον φύγῃ, ὅν κε θεός γε
Ἰλίου προπάροιθεν ἐμῆς ἐν χερσὶ βάλῃσι,
Συμπάντων Τρώων, περὶ δ' αὖ Πριάμοιό γε παίδων.
Ἀλλὰ, φίλος, θάνε καὶ σύ· τίη ὀλοφύρεαι αὔτως;
Κάτθανε καὶ Πάτροκλος, ὅπερ σέο πολλὸν ἀμείνων·
Οὐχ ὁράας, οἷος καὶ ἐγὼ, καλός τε, μέγας τε,
Πατρὸς δ' εἴμ' ἀγαθοῖο, θεὰ δέ μ' ἐγείνατο μήτηρ·
Ἀλλ' ἐπί τοι καὶ ἐμοὶ θάνατος καὶ μοῖρα κραταιὴ
Ἔσσεται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ·
Ὁππότε τις καὶ ἐμεῖο Ἄρει ἐκ θυμὸν ἕληται,
Ἢ ὅγε δουρὶ βαλὼν, ἢ ἀπὸ νευρῆφιν ὀϊστῷ.
Ὣς φάτο· τοῦ δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ·
Ἔγχος μὲν ῥ' ἀφέηκεν, ὁ δ' ἕζετο χεῖρε πετάσσας
Ἀμφοτέρας· Ἀχιλεὺς δὲ ἐρυσσάμενος ξίφος ὀξὺ
Τύψε κατὰ κληΐδα παρ' αὐχένα· πᾶν δέ οἱ εἴσω
Δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα πρηνὴς ἐπὶ γαίῃ

"Stulte, nè mihi precia redemptionis memora, neque narra.
"Antequam enim Patroclus consecutus esset fatalem diem,
"Intereà aliquantum mihi parcere in animo gratum erat
"Trojanis, & multos vivos cepi, & vendidi:
"Nunc verò non est, qui mortem effugiat, quemcunque utique Deus
"Ilium ante meas in manus conjecerit,
"Universorum Trojanorum, præcipue autem Priami filiorum.
"Sed, amice, morere & tu: cur lamentaris frustrà?
"Occubuit & Patroclus, qui tamen te multò præstantior:
"Nonne vides, qualis & ego, pulchérque, magnusque;
"Quin & patre natus sum eximio, deâque me peperit mater:
"Et mihi tamen utique mors & fatum violentum
"Aderit, seu aurora fuerit, seu crepusculum, seu meridies;
"Quandò quis & mihi ære animum auferet,
"Sive is hastâ percusserit, sive à nervo sagittâ.
Sic dixit. Hujus verò ibi soluta sunt genua & ejus cor:
Hastam quidem dimisit, conseditque manibus passis
Ambabus. Achilles verò stricto ense acuto
Percussit ad jugulum prope cervicem; totúsque ei intrò
Subiit ensis anceps: ille verò pronus in terrâ

ΣΧΟΛΙΑ.

99. Μή μοι ἄποινα πιφαύσκεο.] Περὶ λύτρων μηδόλως μοι διαλέγου.

100. Ἐπισπεῖν.] Ἐπιδιῶξαι, πληρῶσαι. Αἴσιμον ἦμαρ.] Τὸν θάνατον.

105. Περί.] Ἐξόχως καὶ μάλιστα.

110. Ἀλλ' ἐπί τοι] Τὸ ἑξῆς, ἀλλὰ ἐμοὶ ἐπελεύσεται θάνατος.

112. Ἄρει ἐκ θυμὸν ἕληται.] Σιδήρῳ τὴν ψυχὴν ἀφέληται.

NOTÆ.

104. Ἰλίου προπάροιθε) *Penultima* τοῦ Ἰλίου producitur, de quâ re suprà, ad ό. v. 66. Ità mox, v. 318. in v. Ἴλιος.

111. Ἔσσεται, ἢ ἠὼς, ἢ δείλης, ἢ μέσον ἦμαρ) *Eustath.* fol. 1309. lin. 50. Τὸ δὲ δείλης εἴτε συστατικὸν τοῖς καὶ οὕτω χρῶσιν, ἔλλειψιν ἂν ἔχοι τινὰ ἵνα λέγῃ, ἢ δείλης καιρὸς, ἢ δείλης ὥρα, ἤ τι τοιοῦτον· καὶ ἄλλως δὲ ἐπιρρηματικὸν ἐξ ἐλλείψεως κατὰ τὸ ἑσπέρας, ἐξ ἑσπέρας, ἐκ διαχειμῆς, καὶ τὰ τοιαῦτα· ὡς ἐὰν εἴποι τις, Ἔσσεται ἠὼς, ἢ ἐπὶ δείλης. Confer *Etymolog.* M. v. Δείλη.

118. Δῦ ξίφος ἄμφηκες· ὁ δ' ἄρα) *Ultima* τοῦ ἄμφηκες producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, ante *Pausam*, & ob *Asperum*.

VARIÆ LECTIONES.

99. Ἄποινα) γρ. ταῦτα, *Eustath.* fol. 1308. lin. 30.

100. Μόρσιμον) γρ. αἴσιμον.

103. Ὅς κεν θάνατον φύγῃ) γρ. ὅστις θάνατον φύγῃσι, MS. *Barocc.* Oxon.

105. Συμπάντων) γρ. καὶ πάντων, MS. *Barocc.* Ox.

106. Αὔτως) γρ. οὕτως, MS. CCC.

108. Οὐχ ὁράας, οἷος καὶ ἐγὼ καλός τε, μέγας τε) γρ. οὐχ ὁράας, οἷος μὲν ἐγὼν, ἠΰς τε, μέγας τε.

110. Καὶ ἐμοί) γρ. καὶ ἐμοὶ, MS. *Barocc.* Oxon.

111. Δείλης) γρ. δείλη, MS. *Mori*, & δείλῃ, *Eustath.* fol. 1308. lin. 37.

112. Ἐμεῖο) γρ. ἐμοῖο, MS. *Barocc.* Oxon.

Ibid. Ἄρει) γρ. ἄρης, MS. CCC. *Brevia Scholia*, & *Eustath.* fol. 1310. lin. 2.

113. Ἀπὸ νευρῆφιν) γρ. ἀπαὶ νευρῆφι.

Κεῖτο ταθείς· ἐκ δ' αἷμα μέλαν ῥέε, δεῦε δὲ γαῖαν.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς ποταμόνδε, λαβὼν ποδὸς, ἧκε φέρεσθαι,
Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο μετ' ἰχθύσιν, οἵ σ' ὠτειλῆς
Αἷμ' ἀπολιχμήσονται, ἀκηδέες· οὐδέ σε μήτηρ
Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται· ἀλλὰ Σκάμανδρος
Οἴσει δινήεις εἴσω ἁλὸς εὐρέα κόλπον·
Θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' * ὑπαλύξει
Ἰχθὺς, ὅς κε φάγῃσι Λυκάονος ἀργέτα δημόν.
Φθείρεσθ', εἰσόκεν ἄστυ κιχείομεν Ἰλίου ἱρῆς,
Ὑμεῖς μὲν, φεύγοντες, ἐγὼ δ' ὄπιθεν κεραΐζων·
Οὐδ' ὑμῖν ποταμός περ ἐΰῤῥοος ἀργυροδίνης

Jacebat extensus; Sanguis etiam niger effluebat, rigabátque terram.
Illum Achilles in fluvium, prehensum pede, misit ferendum,
Et super eum glorians verba alata profatus est,
" Istic nunc jace inter pisces, qui tibi vulneris
" Sanguinem delambent, securi: neque te mater
" Impositum lectis deflebit, sed Scamander
" Feret vorticosus in maris latum sinum:
" Saltans quis per undam sub nigram horrescentem superficiem elabetur
" Piscis, ut comedat Lycaonis albam pinguedinem.
" Pereatis, donec urbe potiamur Ilii sacræ,
" Vos quidem, fugientes, ego verò à-tergo contrucidans:
" Neque vobis ipse fluvius latè-fluens vorticibus-argenteus

ΣΧΟΛΙΑ.

119. Δεῦε.] Ἔβρεχεν.

122. Ἐνταυθοῖ νῦν κεῖσο.] Ἐνταῦθα ἀργῶς κατάκεισο.

123. Ἀπολιχμήσονται.] Ἀπολείξουσιν. Ἀκηδέες.] Ἀφρόντιστοι * ἢ κηδεμόνες. Οἱ δὲ, Ἀνηλεῖς· ὡς ἐπὶ τοῦ Λυκάονος.

124. Γοήσεται.] Θρηνήσεται.

126. Θρώσκων τις κατὰ κῦμα.] Καὶ τὸ ἑξῆς· Ἐφαλλόμενος ἢ τρεχόμενος τις τῶν ἰχθύων κατὰ θάλασσαν, καὶ ἐμπλησθεὶς τῆς Λυκάονος πιμελῆς, πάλιν ὑπὸ τὴν μέλαιναν φρῖκα καταλεύσεται. Φρὶξ δέ ἐστιν, ἡ ἠρεμαία τοῦ ὕδατος κίνησις. Ὑπαΐξει.] Ὁ δὲ νοῦς, ὁ δὲ ἰχθὺς οὐκ ἐπιπολῆς φανήσεται, ἀλλ' ἐπὶ τὴν φρῖκα ἀΐξει· τὸ γὰρ νεοσφαγὲς τοῦ σώματος ἄνωθεν ἐπιπολεῖ. Ἀΐξει.] Ὑπαΐξεται· ὑποκλινεῖ.

227. Ἰχθὺς, ὅς κε φάγῃσι.] Οὐ δεῖ τὸ, ὅς κε φάγῃσι, ἄρθρον ὑποτακτικὸν λαμβάνειν, ἀλλ' αὐτὶ τοῦ, ὥς κεν, ἐπίῤῥημα. Ἀργέτα δημόν.] Τὸν λευκὸν ἐπίπλουν. τὸ λίπος.

129. Κεραΐζων.] Διαφθείρων.

NOTÆ.

121. Καί οἱ ἐπευχόμενος ἔπεα) Vid. suprà, ad v. 73.

126. * Ὑπαλύξει) Cùm olim in *Multis* ὑπαΐξει legeretur, ab *Omnibus* tamen ὑπαλύξει inter *Varias Lectiones* agnosceretur, statim vidi, ex necessitate *Metri*, hoc in *Textum* admittendum, & illud ad *Var. Lect.* relegandum, vel hâc solum ratione, si nihil aliud suaderet, quòd ἀΐσσω *Priorem* semper producat, maximè apud *Homerum*, ut β'. v. 310. Βωμοῦ ὑπαΐξας, & mox, v. 234. Κρημνοῦ ἀπαΐξας, & hoc semper in ἀΐσσω, & *Compositis*, observandum, ut ἐπαΐσσω, μεταΐσσω, &c. undè & κατάϊξ, *Callimacho*. Rectè adeò *Etymolog.* M. v. Ἀΐξας· τὸ γὰρ ἀΐσσω πάντοτε ὁ Ποιητὴς μακρὸν ἔχει. Verùm *Eustath.* fol. 1310. lin. 45. & lin. 46. & fol. 1311. lin. 1. Καὶ ὅτι θρώσκων τις κατὰ κῦμα μέλαιναν φρῖχ' ὑπαλύξει ἰχθὺς, ἢ ὑπαΐξει, τουτέστιν, διὰ τῆς ἄνω μελαίνης φρικὸς ἄγων κυματώδης ἀνατινάσσων, συγκαταδύσεται τῷ Λυκάονι κάτω, ὑπαΐξας, ἢ ὑπαλύξας, τουτέστιν, ἀφεὶς καὶ ἐκφυγὼν τὴν ἐπιπολάζουσαν φρῖκα. Etiam ejusdem Textus, Editt. *Basil.* & *Roman.* ὑπαλύξει legit, ut & MS. CCC. & MS. *Mori*, & Editio *Florentina*. *Porphyrius* ὑπαλύξει legit, nec tamen aliam *Lectionem* non agnoscit, *Quæstion. Homeric.* 8. quod probat, multos *Veterum*, etiam *Doctorum* hominum, parùm in *Prosodia* perspexisse N. B.

127. Ἀργέτα δημὸν) Non solùm *Nominativis* ς'. tollitur, ut νεφεληγερέτα Ζεὺς, verùm aliquandò & *Accusativis* ν'. ut hic, & δ'. v. 206. Εὐρύοπα Ζῆνα, & ω'. v. 498. Εὐρύοπα Κρονίδην· Ità *Orpheus*. Αὐτὰρ ἐπεὶ Λιλυβαῖον ἐπηλυθον ἔσχατα πορθμοῦ. Vid. ad π'. v. 185. At de Voce ἀργέτα, ad λ'. v. 817.

130. Ποταμὸς — ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους) *Eustath.* fol. 1311. lin. 24. Ὅτι Ποταμοῖς ζεύξεις ἱερεύειν καθίστατο δὲ καὶ ἐν τοῖς εἴσω ζωὰς ἵππους· ὁ δὲ καὶ

NOTÆ IN SCHOLIA.

123. * Οὐ κηδόμενοι· οἱ δὲ, ἀνηλεῖς· ὡς ἐπὶ τοῦ Λυκάονος) *Excerpta* MSS.

126. Φρὶξ) Huc refer illud *Suidæ*, Φρῖκα, τὴν ἐπιφάνειαν τοῦ κύματος. Malè ibi Φρίκα, lege itaque Φρῖκα.

VARIÆ LECTIONES.

121. Ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν) γρ. πτερόεντα προσηύδα, MS. *Barocc.* Oxon.

123. Ἀκηδέες) γρ. ἀνηλέες. *Excerpta* MSS. *Scholia*.

126. Ὑπαλύξει) γρ. ὑπαΐξει, malè, vid. Not. in *Textum*.

127. Ὥς κε) γρ. ὅς κε. MS. *Barocc.* Oxon. & *Eustath.* fol. 1310. lin. 45. quam *Lectionem* nôrunt, & damnant *Breuia Scholia*.

Ἀρκέσει, ᾧ δὴ δηθὰ πολέας ἱερεύετε ταύρους,
Ζωοὺς δ' ἐν δίνῃσι καθίετε μώνυχας ἵππους.
Ἀλλὰ καὶ ὧς ὀλέεσθε κακὸν μόρον, εἰσόκε πάντες
Τίσετε Πατρόκλοιο φόνον, καὶ λοιγὸν Ἀχαιῶν,
Οὓς ἐπὶ νηυσὶ θοῇσιν ἐπέφνετε, νόσφιν ἐμεῖο.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Ποταμὸς δὲ χολώσατο κηρόθι μᾶλλον·
Ὥρμηνεν δ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Τόφρα δὲ Πηλέος υἱὸς, ἔχων δολιχόσκιον ἔγχος,
Ἀστεροπαίῳ ἐπᾶλτο, κατακτάμεναι μενεαίνων,
Υἱέϊ Πηλεγόνος· τὸν δ' Ἀξιὸς εὐρυρέεθρος
Γείνατο, καὶ Περίβοια, Ἀκεσσαμενοῖο θυγατρῶν
Πρεσβυτάτη· τῇ γάρ ῥα μίγη Ποταμὸς βαθυδίνης.
Τῷδ' Ἀχιλλεὺς ἐπόρουσεν· ὁ δ' ἀντίος ἐκ ποταμοῖο
Ἔστη, ἔχων δύο δοῦρε· μένος δέ οἱ ἐν φρεσὶ θῆκε
Ξάνθος, ἐπεὶ κεχόλωτο δαϊκταμένων αἰζηῶν,
Τοὺς Ἀχιλλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον, οὐδ' ἐλέαιρεν.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Τίς, πόθεν εἰς ἀνδρῶν, ὅ μευ ἔτλης ἀντίος ἐλθεῖν;
Δυστήνων δέ τε παῖδες ἐμῷ μένει ἀντιόωσι.

" Proderit, cui jam sæpe multos sacrificatis tauros,
" Vivósque in vortices demittitis solidos ungulis equos.
" Sed & sic peribitis dirâ morte, usque dum omnes
" Lueritis Patrocli cædem, & interitum Achivorum,
" Quos ad naves veloces interfecistis, absente me.
Sic utique dixit. Fluvius igitur iram concepit ipso penitus corde:
Agitabátque animo, quomodo coërcere posset à labore bellico
Nobilem Achillem, & à Trojanis pestem avertere.
Interea autem Pelei filius, tenens prælongam hastam,
Asteropæo insiliit, interficere cupiens,
Filio Pelegonis: illum autem Axius fluentis-latus
Genuit, & Peribœa, Acessameni filiarum
Natu-maxima. Huic enim mistus est Fluvius vorticibus-profundus.
In hunc Achilles impetum fecit: hic autem adversus è fluvio prodiens
Constitit, tenens duas hastas: animos etenim ei præcordiis indidit
Xanthus, indignabatur enim de cæsis pugnâ juvenibus,
Quos Achilles ciderat per fluentum, neque miseratus erat.
Hi quando jam propè erant alter in alterum vadentes,
Illum prior allocutus est pedibus valens nobilis Achilles,
" Quis, unde es virorum, qui mihi ausus es obvius venire?
" Infelicium utique filii meo robori occurrunt.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

131. Ἀρκέσει.] Ἐπαρκέσει, βοηθήσει. Δηθὰ πολέας.] * Πολλάκις πολλούς. Ἱερεύετε.] Θύετε.
132. * Ζωοὺς ἵππους.] Τὰ ἀφιερωμένα τῶν ζώων τοῖς ποταμοῖς ἱερεῖα].
136. Κηρόθι μᾶλλον.] Ἐκ ψυχῆς.
137. Ὥρμηνεν.] Διενοεῖτο.
138. Ἀλάλκοι.] Ἀποστρέψει. βοηθήσει.
140. Ἐπᾶλτο.] Ἐφήλατο, ὥρμησε.
146. Δαϊκταμένων.] Τῶν ἐν πολέμοις ἀπεσφαγμένων.
147. Ἐδάϊξε.] Διέφθειρεν, ἐφόνευε.
151. Δυστήνων.] Κακοδαιμόνων, δυστυχῶν. Οἱ δύστηνοι, δειλαιότατοι.

N O T Æ.

ὑπὸ Ξάνθου ἱερεῖον οἱ Τρῶες· ὅτι δὲ οἰκειότητα ἔχει ὁ ταῦρος πρὸς τὸ ὑγρὸν, καὶ διὰ τοῦτο καὶ Ποσειδῶνι θύεται, εἴρηται καὶ ἐν τοῖς εἰς τὴν Ὀδύσσειαν· δηλοῖ δὲ τοῦτο καὶ Ἡρόδοτος, ἐν οἷς φησι, Σφαγιασάμενοι τῇ θαλάσσῃ ταῦρον· καὶ ἵππους δὲ, ὡς ταχύτατον ζῶον, προσίεσαν τοῖς ὠκυρρόοις ποταμοῖς. Idem, in MS. CCC. Vid. *Brevia Scholia* MSS. *Excerpta*, ad v. 132. Vid. *Servium*, &c. in illud *Virgilii*, Æn. l. 3. v. 119. *Taurum Neptuno, Taurum tibi, pulcher Apollo.*

147. Τοὺς Ἀχιλλεὺς ἐδάϊξε κατὰ ῥόον) *Ultima* τοῦ κατὰ producitur, ut ad π'. v. 151.

151. Δυστήνων) Idem Versus suprà, ad ζ. v. 127.

NOTÆ IN SCHOLIA.

131. * Πολλάκις) Ità, pro πολλὰ ς, emenda.

132. * Ζωοὺς ἵππους) Hoc *Scholion*, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

138. Ἀλάλκοι) γρ. ἀμύνοι, ut infrà, v. 250.
141. Ἀξιὸς) γρ. Ἄξιος, Olim, in Multis, non benè; cùm sit *Proprium*.
144. Τῷδ' Ἀχιλλεὺς) γρ. τῷ ῥ' Ἀχιλεὺς, MS. Barocc. Oxon.
147. Ἐδάϊξε) γρ. ἐδάϊζε, MS. Barocc. Oxon. & *Eustath.* fol. 1313. lin. 13. & lin. 50.
151. Ἀντιόωσι) γρ. ἀντιφέρονται.

Τάδ'

Τὸνδ' αὖ Πηλεγόνος προσεφώνεε φαίδιμος υἱὸς,
Πηλεΐδη μεγάθυμε, τίη γενεὴν ἐρεείνεις;
Εἰμ' ἐκ Παιονίης ἐριβώλου, τηλόθ' ἐούσης,
Παίονας ἄνδρας ἄγων δολιχεγχέας· ἥδε δέ μοι νῦν
Ἠὼς ἑνδεκάτη, ὅτ' ἐς Ἴλιον εἰλήλουθα·
Αὐτὰρ ἐμοὶ γενεὴ ἐξ Ἀξιοῦ εὐρὺ ῥέοντος,
Ἀξιοῦ, ὃς κάλλιστον ὕδωρ ἐπὶ γαῖαν ἵησιν,
Ὃς τέκε Πηλεγόνα κλυτὸν ἔγχεϊ· τόνδ' ἐμὲ φασὶ
Γείνασθ'· νῦν αὖτε μαχώμεθα, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· ὁ δ' ἀνέσχετο δῖος Ἀχιλλεὺς
Πηλιάδα μελίην· ὁ δ' * ὁμάρτει δούρασιν ἀμφοῖν
Ἥρως Ἀστεροπαῖος, ἐπεὶ περιδέξιος ἦεν·
Καί ῥ' ἑτέρῳ μὲν δουρὶ σάκος βάλεν, οὐδὲ διὰ πρὸ
Ῥῆξε σάκος· χρυσὸς γὰρ ἐρύκακε, δῶρα θεοῖο·
Τῷ δ' ἑτέρῳ μιν πῆχυν ἐπιγράβδην βάλε χειρὸς
Δεξιτερῆς, σύτο δ' αἷμα κελαινεφές· ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ

Hunc Pelegonis allocutus est illustris filius,
" Pelide magnanime, cur genus interrogas?
" Venio ex Pæoniâ glebosâ, longè sitâ,
" Pæones viros ducens longis-hastis-armatos: hæc autem mihi nunc
" Aurora undecima, postquam in Ilium veni:
" At mihi genus ex Axio latè fluente,
" Axio, qui pulcherrimam aquam per terram fundit,
" Qui genuit Pelegonem inclytum hastâ: hunc me aiunt
" Genuisse. Nunc verò pugnemus, illustris Achille.
Sic dixit minitans. Ille verò sustulit nobilis Achilles
Peliacam fraxinum; hic verò simul insecutus hastis utrisque
Heros Asteropæus, ambidexter enim erat:
Atque alterâ quidem hastâ scutum percussit, neque penitùs
Perrupit scutum; aurum enim prohibuit, dona Dei:
Alterâ verò eum ad cubitum strictim percussit manûs
Dextræ, exiliit etiam sanguis ater: ipsa verò super eum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

154. Ἐριβώλου.] Μεγαλοβώλου, εὐγείου.
155. Δολιχεγχέας.] Μακρὰ δόρατα ἔχοντας.
157. Ἀξιοῦ.] Ποταμὸς * ὄντος Παιονίας· ἡ δὲ Παιονία τῆς Θρᾴκης. * Vox ὄντος additur.
161. Ἀπειλήσας.] Νῦν αὐχήσας, ἢ ὀργισθείς.
162. * Ἀμαρτῇ.] Ἐπίῤῥημα· καὶ σημαίνει τὸ ὁμοῦ καὶ ἅμα τὸ αὐτό· ἀπὸ ἁμαρτήδην, κατ' ἀποκοπήν· ὃ ἐνταῦθα σημαίνει, Ἀμφότερα τὰ δόρατα ὁμοῦ ἀφῆκεν.
263. Περιδέξιος.] Ἀμφοτέραις ταῖς χερσὶ δεξιαῖς χρώμενος· * τινὲς δὲ, ὑπερδέξιος, μεγάλως δεξιός· ὥσπερ, Περίφρων γυναικῶν.
165. Ἐρύκακεν.] Ἐπέσχεν, ἐκώλυσεν.
166. Ἐπιγράβδην.] Ἄχρι τοῦ ἐπιξέσαι μόνον τὸ δέρμα.
167. Σύτο.] Ἀνεσχέθη, ἐῤῥύη. * Ἡ δ' ὑπὲρ αὐτοῦ.] Ὡς, * Νεφέλη δέ μιν, — τὸ μὲν οὔποτ' ἐρωεῖ· ἤτοι νῦν, οὕτως τὸ σιδήρεον μελίαν ὑπέρπτατο.

N O T Æ. * Odyss. μ'. v. 75.

156. Ἠὼς ἑνδεκάτη) Hinc apparet; non rectè factum ab iis, qui *Asteropæum* in *Catalogo* ponunt, ut observamus, ad β'. v. 848.

162. Ὁ * δ' ὁμάρτει δούρασιν ἀμφοῖν) *Eustath.* fol. 1313. lin. 20. 22. & 41. Καὶ ἔστιν ὁ λόγος οὐκ εὐσύνθετος· ἐπεὶ γὰρ ἀνηλύθεν πρὸς τὸ μελίην, ὅπερ ἐστὶν ἑνικῆς πλάσεως, εἴρηται τὸ δούρασιν· ὤφειλε γὰρ δούρατι εἰπεῖν· ἀλλ' οὐδὲ ῥῆμα καί) ἵνα ᾖ, ὅτι ὁ δὲ Ἀστεροπαῖος ἐμοῦ, ὡς ἀμφιδέξιος, δούρασιν ἤλαυνε. Hæc ille, & plura ejusmodi, non satis attentus; quòd nec MS. CCC. ὁμαρτῇ, nec MS. Barocc. Oxon. ἁμαρτῇ. sed τὸ ὁμάρτει, pro ὁμάρτη, hic esset legendum, & ἀμφοῖν. Nam in hoc loco τὸ ἀμφὶς nihil facit. Ὁμαρτεῖν autem, Vox *Homerica*, ad minimum quinquies usurpata; quare hâc *Lectione* nihil elegantius, Ὁ δ' ὁμάρτει δούρασιν ἀμφοῖν, undè ἁμαρτῇ δούρασιν ἀμφὶς, ad *Var. Lect.* remitto. Vid. ad *Br. Schol.*

163. Ἥρως Ἀστεροπαῖος ἐπεὶ περιδέξιος) Hinc *Callimachus* apud *Suidam*, Περιδέξιος) Ὁ ὁ τῇ ἀριστερᾷ ἐργαζόμενος, καὶ ὁ σοφὸς, οἷος ἐκεῖνος — Αἰεὶ περιδέξιος ἥρως, παρὰ Καλλιμάχῳ. Quùm hic serius paulò ad *Trojam* venit, non reperitur in Catalogo, licet nonnulli tanti Herois gratiâ Versum finxerint, ut ad *Iliad.* β'. v. 848. notamus.

N O T Æ IN S C H O L I A.

162. * Ἀμαρτῇ) *Excerpta* MSS.

163. * Τινὲς δὲ. & 167. * Ἡ δ' &c. *Excerpta* MSS.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

154. Εἰμ') γρ. εἶμ', *Eustath.* fol. 1312. lin. 37.

157. Ἀξιοῦ) γρ. Ἀξίου. malè, ut v. 141. & infrà, ad v. 158.

158. Ἀξιοῦ) γρ. Ἀξίου. malè, ut modò.

161. Ἀνέσχετο) γρ. ἀνέσχεθε. ut suprà. v. 67.

162. Ὁμάρτει) γρ. ὁμάρτη. & ὁμαρτῇ, & ἁμαρτῇ, vid. Not. in *Textum.*

164. Διὰ πρὸ) γρ. διαπρό. ut ad ι. v. 66.

Ταὶ

Γαίῃ ἐνεστήρικτο, λιλαιομένη χροὸς ἆσαι.
Δεύτερος αὖτ' Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα
Ἀστεροπαίῳ ἐφῆκε, κατακτάμεναι μενεαίνων·
Καὶ τοῦ μέν ῥ' ἀφάμαρτεν· ὁ δ' ὑψηλὴν βάλεν ὄχθην,
Μεσσοπαγὲς δ' ἄρ' ἔθηκε κατ' ὄχθης μείλινον ἔγχος·
Πηλείδης δ', ἄορ ὀξὺ ἐρυσσάμενος παρὰ μηροῦ,
Ἆλτ' ἐπί οἱ μεμαώς· ὁ δ' ἄρα μελίην Ἀχιλῆος
Οὐ δύνατ' ἐκ κρημνοῖο ἐρύσσαι χειρὶ παχείῃ·
Τρὶς μέν μιν πελέμιξεν, ἐρύσσασθαι μενεαίνων,
Τρὶς δὲ μεθῆκε βίης· τὸ δὲ τέτρατον ἤθελε θυμῷ
Ἆξαι ἐπιγνάμψας δόρυ μείλινον Αἰακίδαο,
Ἀλλὰ πρὶν Ἀχιλεὺς σχεδὸν ἄορι θυμὸν ἀπηύρα.
Γαστέρα γάρ μιν τύψε παρ' ὀμφαλόν· ἐκ δ' ἄρα πᾶσαι
Χύντο χαμαὶ χολάδες· τὸν δὲ σκότος ὄσσε κάλυψεν
Ἀσθμαίνοντ'· Ἀχιλεὺς δ' ἄρ' ἐνὶ στήθεσσιν ὀρούσας,
Τεύχεά τ' ἐξενάριξε, καὶ εὐχόμενος ἔπος ηὔδα,
Κεῖσ' οὕτως· χαλεπόν τοι ἐρισθενέος Κρονίωνος
Παισὶν ἐριζέμεναι, Ποταμοῖό περ ἐκγεγαῶτι.
Φῆσθα σὺ μὲν Ποταμοῦ γένος ἔμμεναι εὐρὺ ῥέοντος·
Αὐτὰρ ἐγὼ γενεὴν μεγάλου Διὸς εὔχομαι εἶναι·
Τίκτε μ' ἀνὴρ, πολλοῖσιν ἀνάσσων Μυρμιδόνεσσι,
Πηλεὺς Αἰακίδης· ὁ δ' ἄρ' Αἰακὸς ἐκ Διὸς ἦεν·

Terræ infixa est, cupiens corpore satiare se.
Secundus verò Achilles hastam rectè-volantem
In Asteropæum immisit, occidere cupiens;
Et ab hoc quidem aberravit; is verò altam percussit ripam,
Medio-tenus autem impegit ripæ fraxineam hastam.
Pelides verò, ense acuto extracto à fœmore,
Salit in eum ardenti-animo: at ille fraxinum Achillis
Non poterat è crepidine evellere manu robustâ.
Ter quidem ipsam concussit, extrahere cupiens,
Ter verò defecit vis: at quartò, parabat animo
Frangere incurvatam hastam fraxineam Æacidæ,
Sed ante Achilles cominùs ense animam abstulit;
Ventrem enim eum percussit ad umbilicum: omnia autem
Effusa sunt in terram intestina: & eum continuò tenebræ oculos contexere
Expirantem. Achilles verò in pectora irruens,
Armáque detraxit, & glorians verbum dixit,
" Jaceto sic: arduum tibi præpotentis Saturnii
" Cum filiis contendere, è Fluvio licèt genito.
" Dicebas tu quidem Fluvii genus te esse latè fluentis:
" At ego genus magni Jovis glorior esse:
" Genuit me vir, multis imperans Myrmidonibus,
" Peleus Æacides; ipse verò Æacus ex Jove erat:

ΣΧΟΛΙΑ.

168. Ἐνεστήρικτο.] Ἐνεπάγη. Χροὸς ἆσαι.] Τοῦ αἵματος κορεσθῆναι.

169. Ἰθυπτίωνα.] Ἐπ' εὐθείας φερομένην, ἢ εὐθὺ ἱπταμένην.

172. Μεσσοπαγές.] Μέχρι τοῦ ἡμίσεος καταπεπηγὸς *ἐν τῇ γῇ· εἰ δὲ μεσοπαλὲς, ἐκ μέσου σειόμενον.

* Voculam ἐν addo.

174. Ἐπί οἱ.] Ἐπ' αὐτῷ.

177. Μεθῆκεν.] Ἀπέλιπεν, εἴασεν.

178. Ἐπιγνάμψας.] Ἐπικάμψας.

181. Χύντο.] Ἀπεχύθησαν ἀθρόως. Χολάδες.] Τὰ ἔντερα.

182. Ὀρούσας.] Ὁρμήσας.

NOTÆ.

169. Ἀχιλεὺς μελίην ἰθυπτίωνα) Juxta quod suprà dixerat, de *Achillis* hastâ, ad ύ. v. 99. Καὶ δ' ἄλλως τοῦγ' ἰθὺ βέλος πέτετ', οὐδ' ἀπολήγει, Πρὶν χροὸς ἀνδρομέοιο διελθέμεν. Vid. quæ Nos, ad locum.

174. Ὁ δ' ἄρα μελίην) *Ultima* τοῦ ἄρα producitur, in *Cæsurâ*, ante ἀμφιέβαλεν.

183. Εὐχόμενος ἔπος ηὔδα) Vid. suprà, ad v. 73.

VARIÆ LECTIONES.

169. Ἰθυπτίωνα) γρ. ἰθυκτίωνα, *Eustath.* fol. 1314. lin. 26.

172. Μεσσοπαγές) γρ. μεσσοπαλές, *Eust.* fol. 1314. lin. 36. & *Brevia Scholia*, Ibid. Μείλινον) γρ. χάλκεον.

174. Ἐπί οἱ) γρ. ἐπί οἱ.

176. Ἐρύσσασθαι) γρ. ἐρύσασθαι, MS. Barocc. Oxon.

177. Βίης) γρ. βίῃ.

180. Γαστέρα γάρ μιν τύψε) γρ. γαστέρα γάρ μιν ἔτυψε.

181. Ὄσσε κάλυψεν) γρ. ὄσσ' ἐκάλυψεν.

182. Δ' ἄρ') γρ. τοῦ, MS Barocc. Oxon. *Ibidem*, Ἐνὶ) γρ. ἐπί.

190 Τῷ

Τῷ κρείσσων μὲν Ζεὺς Ποταμῶν ἁλιμυρηέντων·
Κρείσσων δ' αὖτε Διὸς γενεὴ, Ποταμοῖο τέτυκται.
Καὶ γάρ σοι ποταμός γε πάρα μέγας, εἰ δύναταί τι
Χραισμεῖν· ἀλλ' οὐκ ἔστι Διῒ Κρονίωνι μάχεσθαι·
Τῷ, οὔτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει,
Οὐδὲ βαθυρρείταο μέγα σθένος Ὠκεανοῖο,
Ἐξ οὗπερ πάντες ποταμοὶ, καὶ πᾶσα θάλασσα,
Καὶ πᾶσαι κρῆναι, καὶ φρείατα μακρὰ νάουσιν·
Ἀλλὰ καὶ ὃς δείδοικε Διὸς μεγάλοιο κεραυνὸν,
Δεινήν τε βροντὴν, ὅτ' ἀπ' οὐρανόθεν σμαραγήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ κρημνοῖο ἐρύσατο χάλκεον ἔγχος.
Τὸν δὲ κατ' αὐτόθι λεῖπεν, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Κείμενον ἐν ψαμάθοισι, δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ.
Τὸν μὲν ἄρ' ἐγχέλυές τε καὶ ἰχθύες ἀμφεπένοντο,
Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες·
Αὐτὰρ ὁ βῆ ῥ' ἰέναι μετὰ Παίονας ἱπποκορυστὰς,

" Ideò potentior quidē Jupiter Fluviis in mare cum fremitu fluentibus:
" Potentius itidem Jovis genus, quàm Fluvii est.
" Etenim tibi fluvius utique adest magnus, si potest quid
" Prodesse: sed non licet cum Jove Saturnio pugnare:
" Ideò, nè rex quidem Acheloius æquiparatur,
" Neque profundè-fluentis ingens vis Oceani,
" Ex quo tamen omnes fluvii, & totum mare,
" Et omnes fontes, & putei alti fluunt:
" Sed & is metuit Jovis magni fulmen,
" Horrendúmque tonitru, quando è cœlo fragorem-dederit.
Dixit utique, & è crepidine evulsit æream hastam.
Illum verò ibidem reliquit, postquam charam animam abstulerat,
Jacentem in arenis, alluebat autem ipsum nigra aqua.
Illum quidem anguillæque & pisces circum occupati-erant,
Pinguedinem raptim rodentes renibus-obtensam carpentes:
At ille perrexit ire ad Pæonas bellatores-equestres,

ΣΧΟΛΙΑ.

190. Ἁλιμυρηέντων.] Εἰς τὴν θάλασσαν ῥεόντων.

194. Ἀχελώϊος.] Ποταμὸς, μεταξὺ Αἰτωλίας καὶ Ἀκαρνανίας· κοινῶς δὲ πᾶν ὕδωρ Ἀχελῷος καλεῖται. Ἰσοφαρίζει.] Ἴσος ἐστὶν, ἐξισοῦται. Τῷ οὔτε κρείων Ἀχελώϊος ἰσοφαρίζει.] Ἡρακλῆς εἰς ᾅδου κατελθὼν ἐπὶ τὸν Κέρβερον, συνέτυχε Μελεάγρῳ τῷ Οἰνέως· οὗ καὶ δεηθέντος γῆμαι τὴν ἀδελφὴν Δηϊάνειραν, ἐπανελθὼν εἰς φῶς, ἔσπευσεν εἰς Αἰτωλίαν πρὸς Οἰνέα· καταλαβὼν δὲ μνηστευόμενον τὴν κόρην Ἀχελῷον, τὸν πλησίον ποταμὸν, διεπάλαισεν αὐτῷ, ταύρου μορφὴν ἔχοντι· οὗ καὶ ἀποσπάσας τὸ ἕτερον τῶν κεράτων, ἔλαβε τὴν παρθένον· φασὶ δὲ αὐτὸν Ἀχελῷον παρ' Ἀμαλθείας τῆς Ὠκεανοῦ κέρας λαβόντα, δοῦναι τῷ Ἡρακλεῖ, καὶ τὸ ἴδιον ἀπολαβεῖν· δοκεῖ δὲ τῶν ἐν τῇ Ἑλλάδι ποταμῶν μέγιστος εἶναι ὁ Ἀχελῷος, διὸ καὶ πᾶν ὕδωρ τῇ τούτου προσηγορίᾳ καλεῖται· ἱστορεῖ Πίνδαρος.

197. Φρείατα.] Φρέατα. Μακρά.] Νῦν, βαθέα. Νάουσι.] Ῥέουσι.

199. Σμαραγήσῃ.] Ἠχήσῃ.

204. Ἐρεπτόμενοι.] Ἐσθίοντες. Ἐπινεφρίδιον.] Τὸ περὶ τοὺς νεφροὺς λίπος. Δημὸν ἐρεπτόμενοι ἐπινεφρίδιον κείροντες.] Τὸ ἐρεπτόμενοι καὶ κείροντες, δισσολογεῖται· δεῖ συνάπτειν δημὸν ἐπινεφρίδιον· ἐπὶ τῶν νεφρῶν γὰρ ἐπίκειται ἡ πιμελή.

NOTÆ.

194. Τῷ οὐδὲ κρείων Ἀχελώϊος) De *Acheloo*, vid. quæ Nos ad *Euripid.* Andromach. v. 167. & *Etymolog.* M. v. Ἀχελώϊος. ubi in hoc loco, οὐδὲ pro οὔτε.

202. Δίαινε δέ μιν μέλαν ὕδωρ) Huc refer *Etymolog.* M. v. Διαίνω.

203. Ἐγχέλυες) Ità *Archilochus*, τὰς ἐγχέλυας. *Aristoph.* Scholiastes, Ἀττικῶς, ἔγχελυν· Βοιωτοὶ, ἔγχελυν. *Suidas*, ἔγχελυς, Ἀττικῶς· παρὰ Βοιωτοῖς, ἔγχελυς. Vid. *Michael. Mattaire*, Attica, *Declinat.* 4. p. 24. *Eustath.* ex *Athenæo*. Χωρίζει τὰς ἐγχέλυας τῶν ἰχθύων, ἐπεὶ οὔτε ἐξ ὀχείας γίνονται, οὔτε ζῶα τίκτουσιν, οὐδὲ σπερματικοὺς, οὐδ' ὠοτοκικοὺς πόρους ἔχουσιν, οὐδὲ εἰς θῆλυ καὶ ἄρρεν διακέκρινται, ἀλλ' αὐτόματοι ἐν πηλῷ συνίστανται ἔκ τινος ἀπορροίας αὐτῶν ὑχότιδος. Vid. *Oppian.* Ἁλιευτ. l. α. v. 513.

NOTÆ IN SCHOLIA.

190. Ἁλιμυρηέντων) Vid. *Etymolog.* M. v. Ἁλιμυρήεντα.

VARIÆ LECTIONES.

191. Διὸς γενεὴ, Ποταμοῖο) γρ. Διὸς, γενεῇ ποταμοῖο.
194. Οὔτε) γρ. οὐδέ. vid. Not. in *Textum*.
197. Νάουσι) γρ. ναίουσι, MS. CCC.
199. Σμαραγήσῃ) γρ. σμαραγήσει, MS. Barocc. Ox.
203. Ἐγχέλυες) γρ. ἐγχέλιες, vid. Not. in *Textum*.

Οἱ

Οἵ ῥ' ἔτι πὰρ ποταμὸν πεφοβήατο δινήεντα,
Ὡς εἶδον τὸν ἄριστον ἐνὶ κρατερῇ ὑσμίνῃ
Χέρσ' ὕπο Πηλείδαο καὶ ἄορι ἶφι δαμέντα.
Ἔνθ' ἕλε Θερσίλοχόν τε, Μύδωνά τε, Ἀστύπυλόν τε,
Μνῆσόν τε, Θράσιόν τε, καὶ Αἴνιον, ἠδ' Ὀφελέστην·
Καί νύ κ' ἔτι πλέονας κτάνε Παίονας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Εἰ μὴ χωσάμενος προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
Ἀνέρι εἰσάμενος, βαθέης δ' * ἐκφθέγξατο δίνης,
Ὦ Ἀχιλεῦ, περὶ μὲν κρατέεις, περὶ δ' αἴσυλα ῥέζεις
Ἀνδρῶν· αἰεὶ γάρ τοι ἀμύνουσιν θεοὶ αὐτοί.
Εἴ τοι Τρῶας ἔδωκε Κρόνου παῖς πάντας ὀλέσσαι,
Ἐξ ἐμέθεν γ' ἐλάσας πεδίον κάτα, μέρμερα ῥέζε·
Πλήθει γὰρ δή μοι νεκύων ἐρατεινὰ ῥέεθρα,
Οὐδέ τί πῃ δύναμαι προχέειν ῥόον εἰς ἅλα δῖαν,
Στεινόμενος νεκύεσσι· σὺ δὲ κτείνεις ἀϊδήλως·
Ἀλλ', ἄγε δὴ καὶ ἔασον· ἄγη μ' ἔχει, ὄρχαμε λαῶν.
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Ἔσται ταῦτα, Σκάμανδρε διοτρεφὲς, ὡς σὺ κελεύεις·
Τρῶας δ' οὐ πρὶν λήξω ὑπερφιάλους ἐναρίζων,
Πρὶν ἔλσαι κατὰ ἄστυ, καὶ Ἕκτορι πειρηθῆναι
Ἀντιβίην, ἤ κέν με δαμάσσεται, ἤ κεν ἐγὼ τόν.
Ὣς εἰπὼν, Τρώεσσιν ἐπέσσυτο, δαίμονι ἶσος.
Καὶ τότ' Ἀπόλλωνα προσέφη Ποταμὸς βαθυδίνης,
Ὢ πόποι, Ἀργυρότοξε, Διὸς τέκος, οὐ σύ γε βουλὰς
Εἰρύσαο Κρονίωνος, ὅ τοι μάλα πόλλ' ἐπέτελλε

Qui utique adhuc juxta fluvium territi-fugiebant vorticosum,
Ut viderunt illum fortissimum in asperâ pugnâ
Manuum vi Pelidæ & ense fortitèr domitum.
Tunc interfecit Thersilochúmque, Mydonáque, Astypylúmque,
Mnesúmque, Thrasiúmque, & Æniúm, atque Opheleitem:
Et prorsus adhuc plures interemisset Pæonas velox Achilles,
Nisi iratus allocutus fuisset Fluvius vorticibus-profundus,
Viro autem se postquam assimulârat, è profundo vocem-edidit vortice,
" O Achille, aliis quidem fortitudine superior es, superior & indignè facis,
" Hominibus: semper enim tibi auxiliantur dii ipsi.
" Si tibi Trojanos dedit Saturni filius omnes perdere,
" Ex me saltem cum exegeris per campum, ardua patrato:
" Referta enim jam sunt mihi cadaveribus amœna fluenta,
" Neque prorsus aliquò possum effundere undas in mare vastum,
" Angustatus cadaveribus; tu autem interficis omnes penitus:
" Quin agedum & desiste; stupor me occupat, princeps populorum.
Hunc respondens allocutus est pedibus celer Achilles,
" Erunt hæc, Scamander Jovis alumne, ut tu jubes:
" Trojanos tamen non antè desinam fœdifragos interficere,
" Quàm conclusero in urbem, & Hectorem periculum fecero
" Adversus: an utique me domabit, an ego ipsum.
Sic fatus, in Trojanos irruit, deo par.
Et tunc Apollinem allocutus est Fluvius profundus-vorticibus,
" Proh malum, Argenteo arcu-insignis, Jovis fili, non tu sane consilia
" Observâsti Saturnii, qui tibi multis admodum mandavit

ΣΧΟΛΙΑ.

213. Εἰσάμεν@.] Ὁμοιωθείς.

217. Ῥέζε.] Πράττε.

220. Στεινόμεν@.] Στενούμεν@. * Ἀϊδήλως.] Ἀφανιστικῶς, ὀλεθρίως. * Vid. Etymolog. M. v. Ἀΐδηλον.

221. * Ἔασον.] Τινὲς, ἀπὸ τοῦ ἐᾶν· οἱ δὲ ἔθεσαν τὸ ἔασον. κατὰ διαίρεσιν τῆς πρώτης συλλαβῆς· ἵνα σημαίνῃ, πληρώθητι. Ἄγη.] Ἔκπληξις, θαῦμα.

225. Ἔλσαι.] Συνελάσαι, συγκλεῖσαι.

230. Εἰρύσαο.] Ἐφύλαξας.

NOTÆ.

213. Βαθέης δ' ἐκφθέγξατο δίνης) Olim in Pluribus, ἐφθέγξατο. At vir sagacissimus, Isaacus Casaubonus, manu Notavit ἐκφθέγξατο, ut sit, ἐφθέγξατο ἐκ δίνης. Quomodò suprà, ad π'. v. 13 Φθίης ἐξέκλυες, pro Φθίης ἐξ ἔκλυες.

221. Ἔασον) Ità, pro ἔασον, ut sæpè, in similibus.

NOTÆ IN SCHOLIA.

221. * Ἔασον) Hoc Scholion, Excerpta MSS. Ibid. Ἄγη μ' ἔχει) Cum Scholiis, confer Suidam, v. Ἄγη.

VARIÆ LECTIONES.

208. Χέρσ' ὕπο) γρ. χέρσ' ὕπο.

213. Ἐφθέγξατο) γρ. * ἐκφθέγξατο, Isaac Casaubon. optimè. Legitur & ἐκ φθέγξατο, ut ad δίνης referatur. Vid. Not. in Textum.

214. Περὶ—περὶ) γρ. πέρι—πέρι.

217. Ῥέζειν) γρ. ῥέζε. MS. Barocc. Ox. & Br. Schol.

221. Ἔασον) γρ. ἔασον, Excerpta MSS. Scholia.

230. Εἰρύσαο) γρ. εἴρυσας.

Τρωσὶ

Τρωσὶ παρεστάμεναι καὶ ἀμύνειν, εἰσόκεν ἔλθῃ
Δείελος ὀψὲ δύων, σκιάσῃ δ' ἐρίβωλον ἄρουραν.
Ἦ, καὶ Ἀχιλλεὺς μὲν δουρικλυτὸς ἔνθορε μέσσῳ
Κρημνοῦ ἀπαΐξας· ὁ δ' ἐπέσσυτο, οἴδματι θύων
Πάντα δ' ὄρινε ῥέεθρα κυκώμενος· ὦσε δὲ νεκροὺς
Πολλούς, οἵ ῥα κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Τοὺς ἔκβαλλε θύραζε, μεμυκώς, ἠΰτε ταῦρος,
Χέρσονδε· ζωοὺς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα,
Κρύπτων ἐν δίνῃσι βαθείῃσιν μεγάλῃσι.
Δεινὸν δ' ἀμφ' Ἀχιλῆα κυκώμενον ἵστατο κῦμα,
Ὤθει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων ῥόος, οὐδὲ πόδεσσιν
Εἶχε στηρίξασθαι· ὁ δὲ πτελέην ἕλε χερσὶν
Εὐφυέα, μεγάλην· ἡ δ' ἐκ ῥιζῶν ἐριποῦσα
Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν, ἐπέσχε δὲ καλὰ ῥέεθρα
Ὄζοισιν πυκινοῖσι, γεφύρωσεν δέ μιν αὐτόν,
Εἴσω πᾶσ' ἐριποῦσ'· ὁ δ' ἄρ' ἐκ λίμνης ἀνορούσας,
Ἤϊξεν πεδίοιο ποσὶ κραιπνοῖσι πέτεσθαι,

Trojanis adesse & opem ferre, usque dum veniret
Sol-vespertinus serò occidens, obumbraretque glebosa arva.
Dixit, & Achilles quidem hastâ-inclytus insiliit medio,
A crepidine facto-impetu: ille v. concitus-ingruit tumidis-fluctibus furens;
Omnia autem commovit fluenta turbidus; impulit verò mortuos
Multos, qui per eum affatim erant, quos occiderat Achilles;
Hos ejecit foras, edito-mugitu, tanquam taurus,
In terram: vivos autem servavit in pulchris fluentis,
Occultans vorticibus profundis ingentibus.
Horrenda igitur circum Achillem turbida constitit unda,
Urgebat autem scuto incumbens fluctus, neque pedibus
Poterat se stabilire. At ille ulmum prehendit manibus
Feliciter-crescentem, ingentem: ea autem radicitus procidens
Crepidinem totam disjecit, repressitque pulchra fluenta
Ramis densis; junxit autem tanquam ponte illum ipsum,
Intus tota prolapsa. Is igitur, è voragine saltu-dato,
Festinabat per campum pedibus rapidis volare,

ΣΧΟΛΙΑ.

232. Δείελος ὀψὲ δύων.] Ἡ ὀψινὴ κατάστασις τοῦ ἡλίου, παρ' Ἀττικοῖς δείελος λεγομένη.

234. Οἴδματι.] Οἰδήματι, κύματι. Θύων.] [illegible] τῇ ἐνθουσιώδει ὁρμῇ.

235. Κυκώμενος.] Ταρασσόμενος.

237. Θύραζε.] Ἔξω. Μεμυκὼς ἠΰτε ταῦρος.] Ἐπειδὴ [illegible] οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ, * ταυρομόρφους λέγουσιν εἶναι τοὺς ποταμούς. *Vid. Schol. ad v. 194.

238. Χέρσονδε.] Εἰς τὴν γῆν. * Σάω.] [illegible] ἀφαιρέσει. Ἐσάωσε, σάωσε, σάω· ὡς, [illegible]

241. Οὐδὲ πόδεσσιν Εἶχε στηρίξασθαι.] Οὐδὲ ἐδύνατο στῆναι τοῖς ποσίν.

243. Εὐφυέα.] Εὖ πεφυκυῖαν, μεγάλην.

244. * Κρημνὸν ἅπαντα διῶσεν.] Τὴν συνεχομένην ὑπὸ τῶν ῥιζῶν γῆν πᾶσαν διέλυσεν· [illegible] δὲ διῶσεν. Διῶσεν.] Συνεμόχλευσεν, ἐξέωσε, κατέβαλε.

245. Γεφύρωσεν.] Διαβατὸν ἐποίησεν.

246. Ἐριποῦσα.] Πεσοῦσα.

NOTÆ.

232. Δείελος) Vid. *Etymolog. M. v.*

234. Κρημνοῦ ἀπαΐξας) Hanc veram *Lectionem* puto, quod *Achilles* promisit, se, ut Deus *Xanthus* jusserat, facturum; quare nunc à Ripâ illum conari discedere; & in *Trojanos* in medio campo palantes irruere, quod tamen non statim fieri potuit. Qui ἐπαΐξας legunt, Hunc Heroem, & *Xantho* immorigerum, & Mendacem, & Impudentem arguunt; quod *Homerus* in Heroe suo minimè finxerit. Præterea nec apposité ad κρημνοῦ staret, τὸ ἐπαΐξας. Vid. ad *Var. Lect.*

236. Κατ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν) *Ultima* τῆς ἅλις producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, & ante *Acutum*. Vid. infrà, v. 344.

241. Ὤθει δ' ἐν σάκεϊ πίπτων) *Ultima* τῆς σάκεϊ producitur, in *Cæsurâ* &c.

243. Εὐφυέα, μεγάλην) *Ultima* τῆς εὐφυέα producitur, in *Cæsurâ*, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

238. * Σάω) Hoc, ex *Eustath.* fol. 1320. lin. 33.

244. * Κρημνὸν ἅπαντα) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

232. Σκιάσῃ) γρ. σκιάσοι. MS. Barocc. Oxon.

233. Δουρικλυτὸς) γρ. δουρὶ κλυτός.

234. Ἀπαΐξας) γρ. ἐπαΐξας. MS. Barocc. Oxon. & MS. *Mori*. Vid. Not. in *Textum*.

238. Ζωοὺς δ' ἐσάω κατὰ καλὰ ῥέεθρα) γρ. ζωοὺς δὲ σάω &c. MS. Barocc. Oxon. ubi tamen σάωσε, malè.

240. Κῦμα) γρ. ῥεῦμα. MS. CCC. nec tamen benè. Ῥεῦμα enim non æquè de re tumidâ, atque κῦμα.

246. Λίμνης) γρ. δίνης, *Eusfath.* fol. 1322. lin. 34.

Δείσας

Δείσας· οὐδ' ἔτ' ἔληγε μέγας θεὸς, ὦρτο δ' ἐπ' αὐτὸν
Ἀκροκελαινιόων, ἵνα μιν παύσειε πόνοιο
Δῖον Ἀχιλλῆα, Τρώεσσι δὲ λοιγὸν ἀλάλκοι.
Πηλείδης δ' ἀπόρουσεν, ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωὴ,
Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων μέλανος, τοῦ θηρητῆρος,
Ὅς θ' ἅμα κάρτιστός τε καὶ ὤκιστος πετεηνῶν.
Τῷ εἰκὼς ἤιξεν· ἐπὶ στήθεσσι δὲ χαλκὸς
Σμερδαλέον κονάβιζεν· ὕπαιθα δὲ τοῖο λιασθεὶς
Φεῦγ', ὁ δ' ὄπισθε ῥέων ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ.
Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγὸς ἀπὸ κρήνης μελανύδρου
Ἀμφυτὰ καὶ κήπους ὕδατος ῥόον ἡγεμονεύει,
Χερσὶ μάκελλαν ἔχων, ἀμάρης δ' ἐξ ἔχματα βάλλων·

Perculsus. Necdum destitit magnus deus, sed surrexit ruiturus in illum
In-summo nigricans, ut ipsum coerceret à bellico labore
Nobilem Achillem, Trojanisque exitium averteret.
Pelides verò saltu-dato refugit, quantum est hastæ jactus,
Aquilæ impetus habens alitis nigri venatoris,
Qui simul fortissimusque & celerrimus alituum.
Huic similis ruit; circa pectus autem æs
Horrendum resonabat: obliquè utique ab illo declinans
Fugiebat, is verò à-tergo fluens sequebatur magno tremitu.
Ut rusticus cum rivum-ducens à fonte aquis-nigro
Per plantas & hortos aquæ rivum deducit,
Manibus ligonem tenens, & sulco obices ejiciens:

ΣΧΟΛΙΑ.

249. *Ἀκροκελαινιόων.] Τὸ ἄνω μέρος τοῦ κύματος ἐξ ἐπιπολῆς μελαινόμενος· τοιοῦτοι δέ εἰσι πάντες οἱ ὀξεῖς ποταμοί.

251. *Ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή.] Ἐφ' ὅσον, ἡ δουρὸς ἐρωὴ ἦ, ὅσον ἐπὶ δουρὸς ὁρμήν· ὅ φασιν ἀλλαχόθι. Δωρικῶς.

252. Οἴματι.] Ὁρμήματι. Μέλανος.] Μέλανος ὄντος· εἴτε ἀπὸ ἄλλης ἀρχῆς τοῦ θηρητῆρος· τινὲς δὲ, μέλανός τευ, ἤγουν μέλανός τινος· μελανόσσου, Ἀριστοτέλης συνθέτως, κατὰ βαρεῖαν τάσιν, ὡς Ὀρέστου. Φησὶ γὰρ τοὺς αἰετοὺς μέλανα ὄσσε ἔχειν· τινὲς δὲ γράφουσι μελανόσσου, παρὰ τὸ μέλανας ὀφθαλμοὺς ἔχειν.

253. Ὤκιστος.] Τάχιστος.

254. Εἰκώς.] Ἐοικώς, ὁμοιωθείς.

255. Ὕπαιθα.] Ἐκ πλαγίου, ἢ ἔμπροσθεν. Λιασθείς.] Χωρισθείς, ἐκκλίνας.

257. Ὀχετηγός.] Ὑδραγωγός, ὁ τὸν τοῦ ὕδατος ὀχετὸν καθαίρων.

259. Μάκελλαν.] Μακέλλα· ἔστι δὲ εἶδος ἐργαλείου. Ἀμάρης.] Τῆς ὑδραγωγίας τοῦ ὀχετοῦ. Ἔχματα.] Ἐμφράγματα.

NOTÆ.

252. *Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων*) *Lectio* τοῦ ὄμματ', in hoc loco, minimè ferenda; quid enim, si *Achilles* ex Aquilâ evadere conetur, *Aquilæ* oculos habens; cùm *Aquilini* oculi nihil auxilii afferant? At *Aquilæ* impetus illum fortè potuerit eripere. Vid. ad *Varias Lectiones*. Ibid. Μέλανος τοῦ θηρητῆρος) *Eustath.* fol. 1322. lin. 50. Τοῦτο λόγους ἔχει πολλοὺς παρὰ τοῖς Παλαιοῖς· Ἀρίσταρχος μὲν γὰρ, φασὶ, Μέλανός τευ ἀναγινώσκει, τουτέστι μέλανός τινος· οἱ ἀντιλέγοντες ὑπερθ... φασιν, ὡς οὐκ οἶδεν ὁ Ποιητὴς τὸ τευ* ἐγκλιτικόν· ἀλλ' ἢ τοῦ λόγου ἢ τίνος, διαλελυμένως· ἄλλοι δὲ, Μελανόσσου γράφουσιν, ἤγουν μέλανας ἔχοντος ὀφθαλμούς· οἱ δὲ γράφοντες, Μελανόσσου, ἐπεὶ μέλανα ἔχοντος ὄσσε, εὐθύνας πολλὰς διδόασι τοῖς Τεχνικοῖς· ὑπὲρ ὧν ἐν τῷ ἄρθρῳ γέγραπται. Αἰετοῦ, μέλανος τοῦ θηρητῆρος· ὃν καὶ Μελαναίετόν τινες συνθέτως φασί, τὸν καὶ Φασσοφόνον. Et ità MS. CCC. & MS. *Mori.* *De τοῦ, ἐγκλιτικοῦ, vid. ad α v. 106.

256. Ἕπετο μεγάλῳ ὀρυμαγδῷ) *Ultima* τοῦ ἕπετο producitur, ut suprà, v. 243.

257. Ὡς δ' ὅτ' ἀνὴρ ὀχετηγός) Hic locus explicatur, ab *Etymolog.* M. v. Ἀμάρα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

249. *Ἀκροκελαινιόων) Hoc Scholion, ex *Etymolog.* M. aut viceversâ, excepto, quòd, pro nostro πάντες, ibi legatur ὅλοι, æquè benè.

251. *Ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή) Hoc *Scholion*, οἴκοθεν oblatum. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἐρωή.

VARIÆ LECTIONES.

248. Οὐδ' ἔτ' ἔληγε) γρ. οὐδέ τ' ἔληγε. *Ibid.* Ἐπ' αὐτὸν) γρ. ἐπ' αὐτῷ. MS. Barocc. *Oxon.*

250. Ἀλάλκοι) γρ. ἀμύνοι, ut suprà, v. 138.

251. Ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωή) γρ. ὅσον τ' ἐπὶ δουρὸς ἐρωήν. *Eustath.* fol. 1322. lin. 40. 43.

252. Αἰετοῦ οἴματ' ἔχων) γρ. Αἰετοῦ ὄμματ' ἔχων. *Philetas*, apud *Eustath.* fol. 1322. lin. 49. Vid. ad *Textum*. *Ibid.* Μέλανος τοῦ) γρ. μέλανός τευ. & μελανόσσου. *Eustath.* fol. 1322. lin. 50. Vid. Not. in *Textum*.

258. Ἀμφυτὰ) γρ. ἂν φυτά. MS. CCC. *Ibidem*, Ὕδατος ῥόον) γρ. ὕδατι ῥόον, MS. *Barocc.* Oxon. & *Eustath.* fol. 1323. lin. 7. 25. & 36.

259. Ἀμάρης ἐξ) γρ. ἀμάρης ἔξ.

Τοῦ μέν τε προρέοντος, ὑπὸ ψηφῖδες ἅπασαι
Ὀχλεῦνται, τὸ δέ τ' ὦκα κατειβόμενον κελαρύζει
Χώρῳ ἐνὶ προαλεῖ, φθάνει δέ τε καὶ τὸν ἄγοντα·
Ὣς αἰεὶ Ἀχιλῆα κιχήσατο κῦμα ῥόοιο,
Καὶ λαιψηρὸν ἐόντα· θεοὶ δέ τε φέρτεροι ἀνδρῶν.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς
Στῆναι ἐναντίβιον, καὶ γνώμεναι, εἴ μιν ἅπαντες
Ἀθάνατοι φοβέουσι, τοὶ οὐρανὸν εὐρὺν ἔχουσι,
Τοσσάκι μιν μέγα κῦμα διϊπετέος ποταμοῖο
Πλάζ' ὤμους καθύπερθεν· ὁ δ' ὑψόσε ποσσὶν ἐπήδα,
Θυμῷ ἀνιάζων· ποταμὸς δ' ὑπὸ γούνατ' ἐδάμνα
Λάβρος, ὕπαιθα ῥέων, κονίην δ' ὑπέρεπτε ποδοῖιν·
Πηλεΐδης δ' ᾤμωξεν, ἰδὼν ἐς οὐρανὸν εὐρύν,
Ζεῦ πάτερ, ὡς οὔτις με θεῶν ἐλεεινὸν ὑπέστη
Ἐκ ποταμοῖο σαῶσαι· ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.
Ἄλλος δ' οὔτις μοι τόσον αἴτιος Οὐρανιώνων,
Ἀλλὰ φίλη μήτηρ, ἥ με ψεύδεσσιν ἔθελγεν,
Ἥ μ' ἔφατο Τρώων ὑπὸ τείχεϊ θωρηκτάων
Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι Ἀπόλλωνος βελέεσσιν.
Ὥς μ' ὄφελ' Ἕκτωρ κτεῖναι, ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος,
Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε·

Et hæc quidem profluente subtus calculi omnes
Commoventur, hæc etiam citò defluens immurmurat
Loco in declivi, præcurritque etiam ipsum ductorem:
Sic perpetuò Achillem assequebatur fluctus fluvii,
Velocem licet: Dii enim potentiores mortalibus.
Quoties verò conaretur pedibus-valens nobilis Achilles
Stare contrà, & cognoscere, an ipsum omnes
Immortales in fugam-agerent, qui cœlum latum tenent,
Toties ipsi magnus fluctus à Jove fluentis fluvii
Admovebatur ad humeros desuper. Is igitur in altum pedibus saliebat,
Animo mœstus: fluvius verò subtùs genua domabat
Rapidus, ex adverso fluens, pulveremque subtrahebat pedibus:
Pelides igitur ejulavit, intuitus in cœlum latum,
« Jupiter pater, ut nullus me deorum miserabilem sustinet
« Ex-fluvio eripere: in posterum verò vel quidvis patiar.
« Alius autem nullus mihi tantum in culpâ cœlestium,
« Quantum mea mater, quæ me mendaciis lactabat;
« Quæ me dicebat Trojanorum sub muro armatorum
« Velocibus periturum esse Apollinis jaculis.
« Utinam me Hector occidisset, qui hìc nutritus est fortissimus,
« Tum sanè fortem quidem occidisset, ipseque fortis occisum spoliasset:

ΣΧΟΛΙΑ.

261. Κατειβόμενον.] Καταφερόμενον, καταῤῥέον. Κελαρύζει.] Ποιὸν ἦχον ἀποτελεῖ.

262. Προαλεῖ.] Καταφερεῖ.

269. Πλάζε.] Ἀπέκρουεν, ἐπλάνα, ἢ συνεπλάζεν.

270. Ἀνιάζων.] Ἀνιώμενος, λυπούμενος.

271. Λάβρος.] Ἀθρόος, σφοδρός. Κονίην.] Κόνιν, τέφραν, * γῆν. Ὑπέρεπτε.] Ὑπέσυρεν, *ὑπέσπα, ὑφήρπαζεν, ὄπισθεν ὑπεδύετο. * Ἐμφαντικῶς δέ. τὴν κατὰ μικρὸν ὑποσυρομένην γῆν ἔδειξεν· ὅπως ἀκρατὴς εἴη τῆς βάσεως ὁ ἥρως.

274. Ἔπειτα δὲ καί τι πάθοιμι.] Σωθείην ἐκ τοῦ ποταμοῦ· ἔπειτα δὲ καὶ πάθοιμί τι κατὰ τό, * Ἐν δὲ φάει καὶ ὄλεσσον. * Iliad. ρ'. v. 647.

276. Ἔθελγεν.] Ἐξηπάτα.

278. Λαιψηροῖς.] Ταχέσι.

NOTÆ.

260. Τοῦ μέν τε προρέοντος) *Eust.* fol. 1323. lin. 22. Ἔνια δὲ τῶν Ἀντιγράφων Ἀττικῶς διπλάζοντα τὸ ρ, συνίζησιν ἔτι ποιοῦσι τῶν μετ' αὐτὸ δύο συλλαβῶν.

279. Ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος) Ità quidem MS. *Mori*, longè optimè; quare τέτραφ' ἄριστος, ad *Varias Lectiones* relegare malim Vid. *Henrici Stephani* tionem ad suam *Homeri* Editionem.

NOTÆ IN SCHOLIA.

271. *Ἐμφαντικῶς) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

260. Προρέοντος) γρ. προῤῥέοντος, vid. Not. in *Text.*

267. Φοβέουσι) γρ. φοβέωσι.

271. Κονίην) γρ. γαῖαν. *Eustath.* fol. 261. lin. 1.

278. Λαιψηροῖς ὀλέεσθαι) γρ. λαιψηροῖσιν ὀλέσθαι. vid. ad ε'. v. 700.

279. Ὃς ἐνθάδε τέτραφ' ἄριστος) γρ. ὃς ἐνθάδε γ' ἔτραφ' ἄριστος, MS. *Mori.*

280. Τῷ κ' ἀγαθὸν μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸς δέ κεν ἐξενάριξε) γρ. τῷ κ' ἀγαθὸς μὲν ἔπεφν', ἀγαθὸν δέ κεν ἐξενάριξε, MS. *Barocc.* Oxon.

Νῦν δέ με λευγαλέῳ θανάτῳ εἵμαρτο ἁλῶναι,
Ἐρχθέντ' ἐν μεγάλῳ ποταμῷ, ὡς παῖδα συφορβὸν,
Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσῃ χειμῶνι περῶντα.
Ὣς φάτο· τῷ δὲ μάλ' ὦκα Ποσειδάων καὶ Ἀθήνη
Στήτην ἐγγὺς ἰόντε, δέμας δ' ἄνδρεσσιν ἐΐκτην·
Χειρὶ δὲ χεῖρα λαβόντες ἐπιστώσαντ' ἐπέεσσι·
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε Ποσειδάων ἐνοσίχθων,
Πηλεΐδη, μήτ' ἄρ τι λίην τρέε, μήτε τι τάρβει·
Τοίω γάρ τοι νῶϊ θεῶν ἐπιταρρόθω εἰμὲν,
Ζηνὸς ἐπαινήσαντος, ἐγὼ καὶ Παλλὰς Ἀθήνη·
Ὡς οὔ τοι ποταμῷ γε δαμήμεναι αἴσιμόν ἐστιν·
Ἀλλ' ὅδε μὲν τάχα λωφήσει, σὺ δὲ εἴσεαι αὐτός·
Αὐτάρ τοι πυκινῶς ὑποθησόμεθ', αἴ κε πίθηαι,
Μὴ πρὶν παύειν χεῖρας ὁμοιΐου πολέμοιο,
Πρὶν κατ' Ἰλιόφι κλυτὰ τείχεα λαὸν ἐέλσαι
Τρωϊκὸν, ὅς κε φύγῃσι· σὺ δ' Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας
Ἂψ ἐπὶ νῆας ἴμεν· δίδομεν δέ τοι εὖχος ἀρέσθαι.

" Nunc autem me ingloriâ morte fatale-est corripi,
" Conclusum in magno fluvio, tanquam servulum subulcum,
" Quem torrens obrutum-perdit pluvio tempore transeuntem.
Sic dixit. Hunc valde citò Neptunus & Minerva
Steterunt propè accedentes, corpore autem hominibus similes-facti erant;
Manuque manu prehensâ confirmârunt verbis:
Inter hos sermonem orsus est Neptunus terræ-quassator,
" Pelide, neque jam valdè trepida, neque turbare:
" Tales enim tibi nos ex diis auxiliatores sumus,
" Jove approbante, ego & Pallas Minerva:
" Quoniam haud tibi à fluvio utique domari fatale est;
" Sed hic quidem citò definet, tu autem videbis ipse:
" At prudens suggeremus consilium, si parere velis,
" Nè prius abstineas manus ab omnibus æquè gravi pugnâ,
" Quam in Ilii inclytos muros populum concluseris
" Trojanum, quicunque effugere poterit. Tu verò Hectori animâ ereptâ
" Ad naves redito: damus etenim tibi gloriam illam referre.

ΣΧΟΛΙΑ.

281. Λευγαλέῳ.] Χαλεπῷ, ἀδόξῳ.

282. Ἐρχθέντα.] Ἐν τῷ ὕδατι ἀποπνιγέντα. Συφορβόν.] Χοιροβοσκόν.

283. Ἔναυλος.] Χείμαῤῥος ποταμὸς, διὰ στενοῦ ῥέων. *Ἀποέρσῃ.] Ἀποπνίξει· ἀπὸ τοῦ ἔῤῥω, ἔρσαι· Αἰολικῶς. Κυπρίων, ἡ λέξις.

285. Ἐΐκτην.] Ὡμοιωμένω.

286. Ἐπιστώσαντο.] Πίστιν τῆς σωτηρίας ἔδωκαν.

288. Τρέε.] Φοβοῦ, τὸ αὐτὸ δὲ δηλοῖ καὶ τὸ, τάρβει.

289. Ἐπιταῤῥόθω.] Ἐπιτάῤῥοθοι, δυϊκῶς· σημαίνει δὲ βοηθούς.

290. Ἐπαινήσαντος.] Συγκατατεθειμένου.

291. Δαμήμεναι.] Ἀναιρεθῆναι.

292. Λωφήσει.] Λήξει, *κοπάσει, παύσεται· μεταπέπτωκε δὲ ἡ λέξις ἀπὸ τῶν τὰ φορτία ἀποτιθεμένων τῷ λόφῳ ὑποζυγίων. *Εἴσεαι.] Γνωρίσεις.

295. *Ἐέλσαι.] Ἕλσαι, ἐλάσαι· τυτέστιν, εἶρξαι, συγκεκλεισμένον ποιῆσαι.

296. Ἕκτορι θυμὸν ἀπούρας.] Ἀντὶ τοῦ, Ἕκτορος.

NOTÆ.

281. Λευγαλέῳ θανάτῳ——ἐν ποταμῷ] Synesius, Epist. 4. fol. 165. Ἐμοὶ δὲ ἐν τοῖς δεινοῖς, ὀμνυμι τοὺς θεοὺς, οὓς Φιλοσοφία πρεσβεύει, τὸ Ὁμηρικὸν ἐθρύλλει ἐννοεῖν, μὴ ἄρα ἀληθὲς εἴη. Τὸν καθ' ὕδατος θάνατον, ὀλέθριον εἶναι καὶ αὐτῆς τῆς ψυχῆς· λέγει γὰρ ἐπιών ὅπου τὸν ἐπικῶς, Αἴας δ' ἐξαπόλωλεν· ἐπεὶ πίεν ἁλμυρὸν ὕδωρ, τὸν ἐν θαλάσσῃ θάνατον ἀναφανδὸν ἀπώλειαν εἶναι τιθέμενος· οὐδένα γοῦν ἄλλον ἐξαπολωλέναι φησὶν, ἀλλ' ἕκαστος Ἀποθανόντων αἰδόσδ' ἀφίκετο· Ταῦτ' ἄρα ἐν δυοῖν Νεκυίαιν ὁ μικρὸς Αἴας οὐδαμοῦ τοῦ δράματος εἰσηνέχθη, ὡς τῆς ψυχῆς αὐτοῦ οὐκ οὔσης ἐν Ἀΐδου. Vid. ad Odyss. δ'. v. 511.

283. Ὅν ῥά τ' ἔναυλος ἀποέρσῃ) Antepenultima τοῦ ἀποέρσῃ producitur, in Cæsurâ, & ex Hiatu; quasi scriberetur ἀπαείρσῃ, ut in similibus, ἀπαὶ, ὑπαὶ, παραὶ, καταὶ, & ἄμμι, pro ἄμα, Callimacho; Vel, perindè ac si scriberetur ἀπὸ ἔρσῃ, divisim, atque proindè à Tono etiam suo adjuvaretur, & à sequenti Acuto. Ità mox, v. 329. Μή μιν ἀποέρσειε μέγας ποταμός. & ζ'. v. 35. Μῆνιν ἀπειπών. De Voce, vid Etymolog. M. v. Ἀπέερσε. & v. Ἔρσαι. Item Scholia Excerpta MSS. Hesych. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

283. *Ἀποέρσῃ) Excerpta MSS. Etymolog. M. v. & Not. in Textum.

292. *Κοπάσει. & *Εἴσεαι) Excerpta MSS.

295. *Ἐέλσαι) Excerpta MSS.

VARIÆ LECTIONES.

283. Ἀποέρσῃ) γρ. ἀπόερσε, MS. Barocc. Oxon. 288. Ἄρ τι) γρ. ἄρτι, non tam benè. Ibid. Μήτε τι) γρ. μήτ' ἔτι.

Τὼ μὲν ἄρ' ὣς εἰπόντε μετ' ἀθανάτους ἀπεβήτην·
Αὐτὰρ ὁ βῆ, μέγα γάρ ῥα θεῶν ὤτρυνεν ἐφετμὴ,
Ἐς πεδίον· τὸ δὲ πᾶν πλῆθ' ὕδατος ἐκχυμένοιο·
Πολλὰ δὲ τεύχεα καλὰ δαϊκταμένων αἰζηῶν
Πλῶον, καὶ νέκυες· τοῦ δ' ὑψόσε γούνατ' ἐπήδα
Πρὸς ῥόον ἀΐσσοντος ἀν' ἰθύν· οὐδέ μιν ἴσχεν
Εὐρὺ ῥέων ποταμός· μέγα γὰρ σθένος ἔμβαλ' Ἀθήνη·
Οὐδὲ Σκάμανδρος ἔληγε τὸ ὃν μένος, ἀλλ' ἔτι μᾶλλον
Χώετο Πηλείωνι, κόρυσσε δὲ κῦμα ῥόοιο,
Ὑψόσ' ἀειρόμενος· Σιμόεντι δὲ κέκλετ' ἀΰσας,
Φίλε κασίγνητε, σθένος ἀνέρος ἀμφότεροί περ
Σχῶμεν, ἐπεὶ τάχα ἄστυ μέγα Πριάμοιο ἄνακτος
Ἐκπέρσει, Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσιν.
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, καὶ * ἐμπίπληθι ῥέεθρα
Ὕδατος ἐκ πηγέων, πάντας δ' ὀρόθυνον ἐναύλους·
Ἵστη δὲ μέγα κῦμα· πολὺν δ' ὀρυμαγδὸν ὄρινε
Φιτρῶν καὶ λάων, ἵνα παύσομεν ἄγριον ἄνδρα,
Ὃς δὴ νῦν κρατέει, μέμονεν δ' ὅγε ἶσα θεοῖσι.
Φημὶ γὰρ οὔτε βίην χραισμησέμεν, οὔτε τι εἶδος,
Οὔτε τὰ τεύχεα καλὰ, τά που μάλα νειόθι λίμνης
Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα· κὰδ δέ μιν αὐτὸν

Hi sanè sic loquuti ad immortales abierunt:
At ille ivit, valdè enim deorum impellebat eum præceptum,
In campum. Hic verò totus inundabatur aquâ e[ffusâ]:
Multa etiam arma pulchra prælio-cæsorum juvenum
Fluitabant, & cadavera: illius tamen in altum genua exiliebant
Adversus cursum ruentis rectà; neque enim eum tenuit
Latè fluens fluvius; magnum enim robur immiserat Minerva:
Neque Scamander remisit suam vim, sed adhuc magis
Irascebatur Pelidæ, tumefecitque undam fluenti,
In altum sublatus: Simoëntem etiam advocabat hortans edito clamore,
" Chare frater, robur viri *Nos*, ambo saltem
" Cohibeamus, mox enim urbem magnam Priami regis
" Evertet; Trojani verò in pugnâ non manebunt.
" Sed auxilium affer celerrimè, & imple fluenta
" Aquâ ex fontibus, omnésque concita rivos:
" Erige item magnam undam: multam verò turbam excita
" Truncorum & lapidum, ut compescamus immanem virum,
" Qui jam nunc victor-grassatur, animoque-agitat paria diis.
" Aio [sic] enim neque vim *illius* profuturam, neque prorsus formam,
" Neque illa arma pulchra, quæ alicubi in imo fundo voraginis
" Jacebunt sub limo tecta; quin desuper & ipsum

* γρ. ἐπίμπληθι.

ΣΧΟΛΙΑ.

301. Δαϊκταμένων.] Διακεκομμένων.

303. Ἀν' ἰθύν.] Ἐπ' εὐθείας, κατὰ τὴν ὁρμὴν τοῦ ποταμοῦ. Ἴσχεν.] Ἐπεῖχε.

306. Κόρυσσε.] Ὕψωσε.

309. Σχῶμεν.] Ἐπίσχωμεν.

310. Κατὰ μόθον.] Κατὰ τὴν μάχην.

312. Ὀρόθυνον.] Ἐρέθισον, διέγειρον. Ἐναύλους.] Τὰς τῶν ποταμῶν διώρυγας, ἢ τοὺς διά τινων ῥέοντας ποταμούς.

313. Ἵστη.] Ἀνίστα, * ὕψου, διέγειρε.

315. Μέμονε.] Προθυμεῖται.

317. Νειόθι λίμνης.] Κάτωθεν, * ἐν τῷ κατωτάτῳ μέρει τῆς θαλάσσης.

318. Ὑπ' ἰλύος.] Ὑπὸ τῆς ἰλύος τοῦ ποταμοῦ, ἢ ὑπὸ τοῦ πλήθους τοῦ πηλοῦ.

NOTÆ.

300. Πλῆθ' ὕδατος) Τὸ ἐπλήθε, Ἐπίμπλητο. Ità ρ'. v. 499. Ἀλκῆς καὶ σθένεος πλῆτο φρένας, & σ'. v. 50. Τῶν δὲ καὶ ἀργύφεον πλῆτο σπέος. Vix satis accuratè videtur attendisse Vir Magnus, *Eustathius*, fol. 1325. lin. 39. ubi pro πλῆθε, poni, dicat; quamquam & suprà, v. 218. legatur πλήθει, pro ἐπίμπλητο.

308. Φίλε κασίγνητε) Vid. ad δ'. v. 155. & ad *Brevia Scholia*, χ'. v. 379.

310. Τρῶες δὲ κατὰ μόθον οὐ μενέουσι) *Ultima* τοῦ κατὰ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante μ'.

318. Κείσεθ' ὑπ' ἰλύος κεκαλυμμένα) *Media* τοῦ ἰλύος, aliàs *brevis*, hoc in loco producitur, ut suprà, v. 104. in Ἰλίου. *Eusth.* fol. 1326. lin. 9. Τὸ δὲ ἰλύος ἐν ἄλλοις μὲν συστέλλει τὴν παραλήγουσαν· ὧδε δὲ, ἐξέτεινε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

313. 317. 319. * * * Quæ *Asterisco* notantur, *Excerpta* MSS.

Εἰλύσω ψαμάθοισιν, ἅλις χεράδος περιχεύας
Μυρίον, οὐδέ οἱ ὀστέ' ἐπιστήσονται Ἀχαιοὶ
Ἀλλέξαι· τόσσην οἱ ἄσιν καθύπερθε καλύψω.
Αὐτοῦ οἱ καὶ σῆμα τετεύξεται, οὐδέ τι μιν χρεὼ
Ἔσται τυμβοχοῆς, ὅτε μιν θάπτωσιν Ἀχαιοί.
Ἦ, καὶ ἐπῶρτ' Ἀχιλῆϊ κυκώμενος ὑψόσε θύων,
Μορμύρων ἀφρῷ τε, καὶ αἵματι, καὶ νεκύεσσι.
Πορφύρεον δ' ἄρα κῦμα διϊπετέος ποταμοῖο
Ἵστατ' ἀειρόμενον, κατὰ δ' ᾕρεε Πηλεΐωνα.
Ἥρη δὲ μέγ' ἄϋσε, περιδδείσασ' Ἀχιλῆϊ,
Μή μιν ἀπόερσε μέγας ποταμὸς βαθυδίνης·
Αὐτίκα δ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν,
Ὄρσεο, Κυλλοπόδιον, ἐμὸν τέκος· ἄντα σέθεν γὰρ
Ξάνθον δινήεντα μάχῃ ἠΐσκομεν εἶναι·
Ἀλλ' ἐπάμυνε τάχιστα, πιφαύσκεο δὲ φλόγα πολλήν·

" Involvam arenis, sabulo affatim circumfuso
" Immenso, neque ejus ossa poterunt Achivi
" Colligere: tantam ei colluviem desuper obtendam.
" Ibidem ei & sepulchrum erit, neque omninò ei opus
" Erit humatione, quando ei exequias facient Achivi.
Dixit, & immisit-se in Achillem turbidus in-altum furens,
Murmurans spumàque, & sanguine, & cadaveribus.
Purpurea verò continuò unda à-Jove fluentis fluvii
Stetit elevata, occupavitque Pelidem.
Juno igitur altè-clamavit, admodum-timens Achilli,
Nè ipsum abreptum-perderet magnus fluvius verticibus-profundus:
Statim verò Vulcanum allocuta est suum dilectum filium,
" Exurge-ad-certamen, Vulcane, mi fili: contra te enim
" Xanthum verticosum in pugnâ conjicimus similem esse:
" Quin opem-fer citissimè, & ostenta flammam multam:

ΣΧΟΛΙΑ.

319. * Ἰλύσω.] Ἰλύϊ καλύψω. Ἐὰν μὲν, διὰ τοῦ εἰ, δηλοῖ τὸ εἰλήσω· εἰ δὲ διὰ τὸ ἰ, σκεπάσω. Χεράδος.] Τῆς ὑπὸ ποταμῶν ἀθροιζομένης ψάμμου, καὶ ξύλων συγκομιδῆς. Ἀρίσταρχος δέ φησι, χεράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λίθους· εἶναι δὲ τὸν νοῦν τοιοῦτον, πολλὴ ἰλὺς οὐκ ὀλίγον πλῆθος τῶν ποταμίων λίθων ἐπισυρέουσα χώσει· χεράδος οὖν, λιθάδος.

320. Ἐπιστήσονται.] Γνῶναι δυνήσονται.

321. Ἀλλέξαι.] Ἀναλέξαι, συλλέξαι. Ἄσιν.] Ἰλὺν ὅ ἐστι γῆν ψαμμώδη, ὅθεν ἀσιογενεῖς, αἱ αἱμασιαί.

323. Τυμβοχοῆς.] Χωστοῦ τάφου· τύμβος γὰρ, ὁ τάφος· τὸ πλῆρες, τυμβοχοῆσαι· οὕτως Ἀρίσταρχος, καὶ Ἀσκαλωνίτης, καὶ οἱ πλείους· ἄμεινον γὰρ ἐν τῷ ῥήματι τὸ πρᾶγμα λαμβάνειν, ἢ τῷ ὀνόματι. Ἄλλως, * λέγει, ὅτι αὐτῷ χρεία οὐκ ἔσται τοῦ χωστοῦ τάφου· ἀλλὰ τὸ σῆμα μόνον τετεύξεται. Ὁ δὲ Κράτης, ὡς οἰνοχόης.

324. Θύων.] Πληθύων, καὶ ὁρμῶν.

325. Μορμύρων.] Ἀναζέων, πληθύων.

326. Πορφύρεον.] Νῦν, βαθύ. Διϊπετέος.] Τοῦ ἐκ τῶν ὄμβρων τοῦ Διὸς γεγονότος.

327. Ἀειρόμενον.] Ἐπαιρόμενον, ὑψούμενον. Κατὰ δ' ᾕρεε.] Κατελάμβανεν δέ.

331. Κυλλοπόδιον.] Χωλέ· λέγει δὲ τὸν Ἥφαιστον. Ἄντα σέθεν γὰρ Ξάνθον δινήεντα.] Κατὰ σοῦ γὰρ ἄξιον ἀνταγωνιστὴν ἡγούμεθα τὸν Ξάνθον.

332. * Ἠΐσκομεν.] Ἡγούμεθα.

333. Πιφαύσκεο.] Ἐνδείκνυσο δὲ, καὶ διέγειρε πολλὴν φλόγα ἐμφαίνων, ἵνα γνῷ τὴν τοῦ πυρὸς δύναμιν.

NOTÆ.

319. Χεράδος) Huc attinet audire, quid *Etymolog. M. v.* Χέραδος, Ἰλιάδος φ'. ὡς κίναδος· ὀνόματα γάρ ἐστι τὸ συναγόμενον ἐν τῇ ῥύσει τοῦ ποταμοῦ πλῆθος ἰλύος, καὶ ὀστράκων, καὶ λίθων· καὶ Πίνδαρος τὴν Δοτικὴν εἶπε, * Χεράδει σποδίων. Ἀρίσταρχος δέ φησι, Χεράδας καλεῖσθαι τοὺς ποταμοὺς, καὶ τοὺς ἐν αὐτοῖς λίθους. Idem, v. Χεράδες, τὰ παραθαλάσσια σκύβαλα, παρὰ τὸ χεῖσθαι ῥᾳδίως· χεράδες δὲ λέγονται καὶ οἱ σωροὶ τῶν λίθων τῶν μικρῶν· φησὶ δὲ Δημήτριος ὁ Σκήψιος, τὴν διάλεκτον Ἀπολλωνιατῶν εἶναι· καὶ Σαπφώ, Μὴ κίνει χεράδας. Lectionem τοῦ χέραδος, *Eustath.* fol. 1326. lin. 15. etiam agnoscit. Locus *Pindari* ab *Etymologico* M. suprà laudatus, extat, *Pythionic.* §. VI. v. 14. Παμφόρῳ χεράδει τυπτόμενος. ut *Scholia*, Κοπράδει φορυτῷ, δηλόνοτι τῇ τῶν χεράδων ἀκαθαρσίᾳ. Hodiè tamen legitur χεράδι. non tamen sine Versûs periculo.

329. Μή μιν ἀπόερσε) Vid. suprà, ad v. 283.

331. Κυλλοπόδιον, Vid. suprà, ad σ'. v. 371. & ά. v. 270.

NOTÆ IN SCHOLIA.

323. * Λέγει) *Excerpta* MSS. in quibus tamen, pro αὐτῶν, lego αὐτῷ, pro χώρις, voce nihili, χωστοῦ.

332. * Ἠΐσκομεν) *Excerpta* MSS. quod tamen in *Scholio*, ad v. 331.

VARIÆ LECTIONES.

319. Εἰλύσω) γρ. ἰλύσω, *Excerpt.* Schol. MSS. & *Eustath.* fol. 1326. lin. 13. *Ibid.* Χεράδος) γρ. Χέραδος, τό, *Eustath.* & *Etymolog.* M. v. Vid. Not. in *Text.*

322. Σῆμα) γρ. μοῖρα, *Etymolog.* M. v. Αὐτὴ μοῖσιν.

323. Τυμβοχοῆς) γρ. τυμβοχόης, & τυμβοχοῆσ', pro τυμβοχοῆσαι, *Eustath.* fol. 1326. lin. 26. & 28. & *Brevia Scholia.*

328. Δὲ μέγ') γρ. δὴ μέγ'.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο καὶ ἀργέσταο Νότοιο,
Εἴσομαι ἐξ ἁλόθεν χαλεπὴν ὄρσουσα θύελλαν,
Ἥ κεν ἀπὸ Τρώων κεφαλὰς καὶ τεύχεα κήαι,
Φλέγμα κακὸν φορέουσα· σὺ δὲ Ξάνθοιο παρ' ὄχθας
Δένδρεα καῖ', ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί· μηδέ σε πάμπαν
Μειλιχίοις ἐπέεσσιν ἀποτρεπέτω καὶ ἀρειῇ·
Μηδὲ πρὶν ἀπόπαυε τεὸν μένος· ἀλλ' ὁπότ' ἂν δὴ
Φθέγξομ' ἐγὼν ἰάχουσα, τότε σχεῖν ἀκάματον πῦρ.
Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ πιτύσκετο θεσπιδαὲς πῦρ.
Πρῶτα μὲν ἐν πεδίῳ πῦρ δαίετο, καῖε δὲ νεκροὺς
Πολλοὺς, οἵ ῥα καθ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν, οὓς κτάν' Ἀχιλλεύς·
Πᾶν δ' ἐξηράνθη πεδίον, σχέτο δ' ἀγλαὸν ὕδωρ.
Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης νεοαρδέ' ἀλωὴν
Αἶψ' ἂν ξηραίνῃ, χαίρει δὲ μιν ὅστις ἐθείρῃ·
Ὣς ἐξηράνθη πεδίον πᾶν, κὰδ δ' ἄρα νεκροὺς
Κῆεν, ὁ δ' ἐς ποταμὸν τρέψε φλόγα παμφανόωσαν·

" Ego verò Zephyri & velocis Noti
" Ibo è mari gravem excitatura procellam,
" Quæ Trojanorum capita & arma comburat,
" Incendium exitiale ferens: tu verò Xanthi præter ripas
" Arbores ure, ipsumque immitte igni: neque te omnino
" Blandis verbis avertat, aut minis:
" Neque ante cohibeas tuam vim, quàm ubi
" Signum-dedero clamore: tunc compesce indefessum ignem.
Sic dixit. Vulcanus autem jaculabatur immane-ardentem ignem:
Primùm quidem in campo ignis accendebatur, cremabátque mortuos
Multos, qui per eum affatim erant, quos interfecerat Achilles:
Totus etiam siccatus est campus, coërcitáque est limpida aqua.
Ut verò cùm autumnalis Boreas recèns-irrigatum hortum
Statim exiccaverit, gaudet verò, ipsum quisquis de-more-colit:
Sic exiccatus est campus totus, atque mortuos
Exussit, at is in fluvium vertit flammam collucentem.

ΣΧΟΛΙΑ.

334. *Ἀργέσταο.] Ἐπεὶ Νότος ἀπὸ Ἄργους εἰς τὴν Τροίαν πνεῖ.

335. Εἴσομαι.] Ὁρμήσω, πορεύσομαι.

336. Κήαι.] Καύσῃ.

337. Φλέγμα.] Φλόγωσιν, πύρωσιν.

338. Ἐν δ' αὐτὸν ἵει πυρί.] Καὶ αὐτὸν τὸν Ξάνθον ἔμβαλλε πολλῇ φλογί.

339. *Καὶ ἀρειῇ.] Καὶ ἀπειλῇ· ὁ δὲ ε. ἀντὶ τοῦ, ἢ.

341. Σχεῖν.] Ἐπισχεῖν. Ἀκάματον.] Ἀκατάπαυστον, πολύ· ἢ παρ' ὅσον τὸ πῦρ ἀκμητὶ οἰκοδομεῖ] τὴν ὕλην.

342. Πιτύσκετο.] Κατεσκεύαζεν, ἡτοίμαζεν, *εὐστόχως ἐπεμάζεν.

346. Ὀπωρινός.] Ὁ κατὰ τὴν ὀπώραν πνέων. Νεοαρδέα.] Νεωστὶ πεποτισμένην καὶ ἀρδευθεῖσαν.

347. Ἐθείρῃ.] Ἐξ ἔθους ἐπιμελοῖτο, *καὶ τὸ καθαρτείχον τὸ βλάπτον τὸν καρποφόρον χῶρον καθαίρει· τῆς ἐπιμελείας ἀξιοῦσα· Χαίρει δὲ, μιν ὅστις ἐθείρει.] Καὶ χαίρει, ὅστις ἔθος ἔχει αὐτὴν σκάπτειν.

NOTÆ.

334. Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο) *Juno*, cùm *Aëri* præsideat, rectè dicitur, Ventos & Procellam è Mari excitatura; ut *Plutarch.* in Vitâ *Homeri*, Μετὰ δὲ τὸν σεισμὸν, τοῦ πνεύματος ἔξω καταστάντος, σφοδροὶ γίνονται) ἄνεμοι, ὅθεν Ἥρα φησὶν, Αὐτὰρ ἐγὼ Ζεφύροιο, καὶ λοιπά. *Etymolog.* M. v. Ἀργέστης, τὸ δὲ, ἐπιθετικὸν τοῦ Νότου ὀξύνει). ἀργεστής. ὡς, ἀργεσταο Νότοιο, οἷον τοῦ λευκοῦ. * Vid. *Spondanum*, in hunc locum.

342. Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ πιτύσκετο) Hic Versus, in MS. Barocc. *Oxon.* desideratur.

344. Καθ' αὐτὸν ἅλις ἔσαν) Vid. suprà; ad v. 236.

346. Ὡς δ' ὅτ' ὀπωρινὸς Βορέης) Τοὺς Ἐτησίας φησὶ, οἳ μετὰ Κυνάστρα δύο ἡμέρας ἐπιπνεόμενοι, εἰς ταπεινοτέρους ποιοῦσι, τὸ ἄγαν φλογερὸν θερμότητι τοῦ καιροῦ. *Plin.* l. 2. c. 47. " Caniculæ exortum diebus octo " fermè Aquilones antecedunt, quos Prodromos ap- " pellant. Post biduum autem exortus, iidem A- " quilones constantèr perflant diebus Quadraginta, " quos *Etesias* vocant. Molliri eis creditur Solis va- " por, geminatus ardore syderis. *Ibidem*, Νεοαρδέ' ἀλωὴν) De hoc loco *Suidas*, v. Νεοαρδέ' ἀλωήν. Vid. etiam suprà. ad ό. v. 496.

NOTÆ IN SCHOLIA.

334. *Ἀργέσταο) *Excerpta* MSS.

347. * Καὶ τὸ καθαρτείχον) Ità Corrigo, & emendo *Excerpta* MSS. & *Scholion* elegantius perpolio.

VARIÆ LECTIONES.

334. Ἀργέσταο) γρ. ἀργεσταο Νότοιο. *Etymolog.* M. v. Ἀργέστης, ut in Not. ad *Textum*.

335. Ὄρσουσα) γρ. ὀρίνουσα, *Plutarch.* Vitâ *Homeri*. *Seberi* Index, &c.

339. Καὶ ἀρειῇ) γρ. ἢ ἀρειῇ. *Eustath.* fol. 1326. ipso in *Textu*. Vid. *Br. Schol.*

343. Καῖε) γρ. δαῖε. *Eustath.* fol. 1328. lin. 32.

347. Ἐθείρει) γρ. ἐθείρῃ. *Hesych.* Brevia *Scholia*.

350 Καί-

Καίοντο πτελέαι τε, καὶ ἰτέαι, ἠδὲ μυρῖκαι,
Καίετο δὲ λωτός τ', ἠδὲ θρύον, ἠδὲ κύπειρον,
Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει·
Τείροντ' ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες, οἳ κατὰ δίνας,
Οἳ κατὰ καλὰ ῥέεθρα κυβίστων ἔνθα καὶ ἔνθα,
Πνοιῇ τειρόμενοι πολυμήτιος Ἡφαίστοιο.
Καίετο δ' ἲς Ποταμοῖο, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζεν,
Ἥφαιστ', οὔ τις σοί γε θεῶν δύνατ' ἀντιφερίζειν,
Οὐδ' ἂν ἐγὼ σοί γ' ὧδε πυρὶ φλεγέθοντι μαχοίμην·
Λῆγ' ἔριδος· Τρῶας δὲ καὶ αὐτίκα δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄστεος ἐξελάσειε· τί μοι ἔριδος καὶ ἀρωγῆς;
Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε καλὰ ῥέεθρα.
Ὡς δὲ λέβης ζεῖ ἔνδον, ἐπειγόμενος πυρὶ πολλῷ,
Κνίσην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος σιάλοιο,
Πάντοθεν ἀμβολάδην, ὑπὸ δὲ ξύλα κάγκανα κεῖται·
Ὣς τοῦ καλὰ ῥέεθρα πυρὶ φλέγετο, ζέε δ' ὕδωρ·
Οὐδ' ἔθελε προρέειν, ἀλλ' ἴσχετο· τεῖρε δ' ἀϋτμὴ,
Ἡφαίστοιο βίηφι πολύφρονος· αὐτὰρ ὅγ' Ἥρην,
Πολλὰ ἑ λισσόμενος, ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,

Urebantur ulmique & salices, atque myricæ,
Urebatur etiam lotósque, & ulva, atque cyperus,
Quæ circum pulchra fluenta affatim fluvii nascebantur:
Laborabant anguillæque, & pisces, qui per vortices,
Qui per pulchra fluenta saltitabant huc & illuc,
Spiritu laborantes varii-artificiis Vulcani.
Urebatur & vis Fluvii, verbáque fecit, dixitque,
" Vulcane, nullus tibi certè deorum potest ex-æquo-adversari,
" Neque omninò ego tibi sic igne ardenti pugnavero:
" Desine à certamine: Troianos verò vel statim nobilis Achilles
" Urbe expellat. Quid mihi cum contentione & auxilio?
Dixit igne ardens; ebulliebant autem pulchra fluenta.
Ut verò lebes fervet intus, dum urgetur igne multo,
Adipem liquefaciens bene-saginati porci,
Undique exæstuans, subtus etenim ligna sicca jacent:
Sic hujus pulchra fluenta igne ardebant, bulliebátque aqua:
Nec poterat profluere, sed inhibebatur: infestabat enim vapor-torridus,
Vulcani per vim artibus-multiplicis. At ille Junonem,
Multis illam supplicans, verbis alatis allocutus est,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

351. Θρύον.] Εἶδος πόας. ὁ λεγόμενος θρύσις. Κύπειρον.] Ἔνιοί φασι κύπερον.

355. Πνοιῇ.] Θέρμῃ. Πολυμήτιος.] Πολυτέχνου.

356. Ἲς.] Δύναμις.

361. Ἀνέφλυε.] Ἀνέζει.

363. Κνίσην μελδόμενος.] Ἀντὶ τοῦ, τὰ λίπη τήκων· παθητικὸν ἀντὶ ἐνεργητικοῦ, τὸ μέλδων. Σιάλοιο.] Εὐτραφοῦς, λιπαροῦ.

364. Ἀμβολάδην.] Ἀναβάλλων. Κάγκανα.] Καπύξηρα, παρὰ τὸ κῆαι.

366. Οὐδ' ἔθελε.] Νῦν, οὐκ ἠδύνατο. Ἀλλ' ἴσχετο.] Ἀλλὰ ἐπείχετο.

N O T Æ.

350. *Μυρῖκαι*) *Penultima* nunc extenditur, nuper correpta, ut v. 18. *Κεκλιμένον μυρίκῃσιν.* Extenditur etiam, ζ. v. 39. *Ὄζῳ ἐνιβλαφθέντε μυρικίνῳ.* Vid. suprà, ad v. 318.

352. *Τὰ, περὶ καλὰ ῥέεθρα, ἅλις ποταμοῖο πεφύκει*) *Τὰ* producitur, *Initio* Versûs, vi *Toni* sui, ante *Incisum*, etiam Literam, *ἀναδιπλασιασμοῦ* capacem. Vid. infrà, ad χ'. v. 307. Alias, *Tribrachys*, pro *Spondæo* ponitur; quod probo aliquandò fieri, ad *Euripidem*, & ad *Anacreontem*.

353. *Ἐγχέλυές τε, καὶ ἰχθύες*) Quòd hìc videatur summus Poeta distinctionem ponere, inter *Anguillas*, & *Pisces*, ideò nonnulli statuunt *Anguillas* non ex Piscium genere esse propriè; de quâ re diximus, suprà ad v. 203. etiam *Oppiani* Interpretes *&c.* Potest tamen *ἰχθύες*. cum *ἄλλοι* sumi; ut *Anguillæ*, & reliqui Pisces, notentur.

361. *Φῆ πυρὶ καιόμενος· ἀνὰ δ' ἔφλυε*) *Ultima* τοῦ *καιόμενος* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, & ante *Punctum*.

363. *Κνίσην μελδόμενος ἁπαλοτρεφέος*) *Ultima* τοῦ *μελδόμενος* producitur, in *Cæsura*, vi *Finalis*, & *Asperi* sequentis.

368. *Πολλὰ ἑ λισσόμενος*) Olim *πολλὰ λισσόμενος*.

N O T Æ I N S C H O L I A.

366. * Ἔθελε) Ἠδύνατο. Confer *Suidam*, v. Ἐθελόντ.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

351. *Λωτός τ', ἠδὲ θρύον*) γρ. *λωτός τε, ἰδὲ θρύον.*

353. Ἐγχέλυες) γρ. *ἐγχέλυες*. vid. suprà, ad v. 203.

357. Ἀντιφερίζειν) γρ. *ἰσοφαρίζειν*, *Eustath.* f. 1329. lin. 4.

363. Κνίσην) γρ. *κνίσσην*. & *κνίσση*, pro τοῦ *κνίσσαν*. *Eustath.* fol 537. lin. 39.

368. Πολλὰ ἑ λισσόμενος) γρ. *πολλὰ λισσόμενος*, vid. Not. in *Textum*.

Ἥρη,

Ἥρη, τίπτε σὸς υἱὸς ἐμὸν ῥόον ἔχραε κήδειν
Ἐξ ἄλλων; οὐ μέν τοι ἐγὼ τόσον αἴτιός εἰμι,
Ὅσσον οἱ ἄλλοι πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼν ἀποπαύσομαι, εἰ σὺ κελεύεις·
Παυέσθω δὲ καὶ οὗτος· ἐγὼ δ' ἐπὶ καὶ τόδ' ὀμοῦμαι,
Μήποτ' ἐπὶ Τρώεσσιν ἀλεξήσειν κακὸν ἦμαρ,
Μηδ' ὁπόταν Τροίη μαλερῷ πυρὶ πᾶσα δάηται
Καιομένη, καίωσι δ' ἀρήϊοι υἷες Ἀχαιῶν.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' ἄρ' Ἥφαιστον προσεφώνεεν ὃν φίλον υἱόν,
Ἥφαιστε, σχέο, τέκνον ἀγακλεές· οὐ γὰρ ἔοικεν
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτῶν ἕνεκα στυφελίζειν.
Ὣς ἔφαθ'· Ἥφαιστος δὲ κατέσβεσε θεσπιδαὲς πῦρ·
Ἄψορρον δ' ἄρα κῦμα κατέσσυτο καλὰ ῥέεθρα.
Αὐτὰρ ἐπεὶ Ξάνθοιο δάμη μένος, οἱ μὲν ἔπειτα
Παυσάσθην· Ἥρη γὰρ ἐρύκακε χωομένη περ.
Ἐν δ' ἄλλοισι θεοῖσιν ἔρις πέσε βεβριθυῖα,
Ἀργαλέη, δίχα δέ σφιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἄητο·
Σὺν δ' ἔπεσον μεγάλῳ ὁμάδῳ, βράχε δ' εὐρεῖα χθών·
Ἀμφὶ δὲ σάλπιγξεν μέγας οὐρανός· ἄϊε δὲ Ζεὺς
Ἥμενος Οὐλύμπῳ, ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ

" Juno, cur tuus filius in meum fluentum furenter incubuit, ut affligeret
" Præ cæteris? non sane tibi ego tantùm in culpâ sum,
" Quantum cæteri omnes dii, quotquot Trojanis auxiliatores.
" Sed certè quidem ego desistam, si tu jubes;
" Desistat autem & hic: ego verò insuper & hoc juro,
" Nunquam à Trojanis depulsurum-opè-aliquâ malum diem,
" Ne quidem cum Troja exitiali igne tota cremabitur
" Incensa, incenderint autem Mavortii filii Achivorum.
Ut verò hoc audierat dea ulnas-candida Juno,
Confestim Vulcanum allocuta est suum dilectum filium,
" Vulcane, abstine, fili inclyte: haud enim par est
" Immortalem Deum ità mortalium gratiâ torquere.
Sic dixit. Vulcanus autem extinxit immane-ardentem ignem:
Et refluа continuò unda dejecit se in pulchros rivos.
At postquam Xanthi domita est vis, hi quidem posteà
Quiêrunt: Juno enim coërcuit irata licèt.
Cæteris verò diis contentio incubuit gravis,
Importuna, in diversa enim iis in præcordiis animus ferebatur:
Concurrerunt itaque ingenti tumultu, remugiit verò lata tellus;
Circumq; clangorem reddidit magnum cœlum; audivit autem Jupiter
Sedens in Olympo, risitque ei suum cor

ΣΧΟΛΙΑ.

369. Ἔχραε.] Ἐπὶ ἐξ ἀρχῆς ἐπεσχέθη σφοδρῶς. Κήδειν.] Λυπεῖν, κακοῦν.
370. Ἐξ ἄλλων.] Ὑπὲρ τοὺς ἄλλους.
375. Μαλερῷ.] Τῷ πάντα μαραίνοντι. Δάηται.] Καίηται.
379. Σχέο.] Ἐπίσχες.
380. Στυφελίζειν.] Ταράσσειν, θλίβειν, κακοῦν.
382. Κατέσχετο καλὰ ῥέεθρα.] Γράφεται καὶ κατέσσυτο· ἵν' ᾖ, * κατὰ καλὰ ῥέεθρα ὥρμησε.
385. Βεβριθυῖα.] Βαρεῖα, δεινή.
386. Ἄητο.] Ἐκινεῖτο, ὥρμα. Δίχα δέ σφιν θυμὸς ἄητο.] Διχῶς δὲ αὐτῶν ὡρμήθη ἡ ψυχή, τουτέστι διάφορον εἶχον τὴν γνώμην.
387. Πατάγῳ.] Ψόφῳ.
388. Ἀμφὶ δὲ * σάλπιγξεν.] Ἴαχε, σάλπιγγος δίκην· περιήχησεν, ὡς ἡ σάλπιγξ· ἐξ ὧν σημαίνονται, ὅτι τῶν ἰδίων χρόνων οἶδε τὴν σάλπιγγα ὁ Ποιητής.

NOTÆ.

verùm & hic puto legendum, πολλὰ ἱ λισσόμενος, ut suprà; ad ι, v. 358. MSS. nihil huc faciunt. Aliàs Metro potuit satis fieri, legendo, πολλὸν λισσόμενος. At omninò τὸ ἱ Sensui, Versuique aptius.

388. Ἄϊε δὲ Ζεύς) Vid. suprà, ad κ. v. 532.

389. Ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ Γηθοσύνῃ· ὅθ' ὁρᾶτο

NOTÆ IN SCHOLIA.

382. * Κατὰ) Ità, pro καὶ, ut sit κατέσσυτο κατὰ καλὰ ῥέεθρα &c.

388. * Σάλπιγξεν) Ἴαχε, σάλπιγγος δίκην &c. Ità emendo & lego, pro corrupto, σάλπιγξ ἴαχε &c.

VARIÆ LECTIONES.

380. Στυφελίξειν) γρ. στυφελίζειν, MS. CCC.

382. Κατέσσυτο) γρ. κατέσχετο, Br. Schol. & καὶ ἔσσυτο, ibid.

387. Ὁμάδῳ) γρ. πατάγῳ, Eustath. fol. 1232. lin. 15. MS. Barocc. Oxon. & Br. Schol.

Γηθο-

Γηθοσύνῃ, ὅθ' ὁρᾶτο θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας.
Ἔνθ' οἵ γ' οὐκ ἔτι δηρὸν ἀφέστασαν· ἦρχε γὰρ Ἄρης
Ῥινοτόρος, καὶ πρῶτος Ἀθηναίῃ ἐπόρουσε,
Χάλκεον ἔγχος ἔχων· καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον,
Τίπτ' αὖ, ὦ κυνόμυια, θεοὺς ἔριδι ξυνελαύνεις,
Θάρσος ἄητον ἔχουσα; μέγας δέ σε θυμὸς ἀνῆκεν.
Ἦ οὐ μέμνῃ, ὅτε Τυδείδην Διομήδε' ἀνῆκας
Οὐτάμεναι; αὐτὴ δὲ πανόψιον ἔγχος ἑλοῦσα,
Ἰθὺς ἐμεῦ ὦσας, διὰ δὲ χρόα καλὸν ἔδαψας·
Τῷ σ' αὖ νῦν ὀΐω ἀποτισέμεν, ὅσσα μ' ἔοργας.
Ὣς εἰπὼν, οὔτησε κατ' αἰγίδα θυσανόεσσαν,
Σμερδαλέην, ἣν οὐδὲ Διὸς δάμνησι κεραυνός,
Τῇ μιν Ἄρης οὔτησε μιαιφόνος ἔγχεϊ μακρῷ·
Ἡ δ' ἀναχασσαμένη λίθον εἵλετο χειρὶ παχείῃ,
Κείμενον ἐν πεδίῳ, μέλανα, τρηχύν τε, μέγαν τε,
Τόν ῥ' ἄνδρες πρότεροι θέσαν ἔμμεναι οὖρον ἀρούρης·

Lætitiâ, ut vidit deos certamine congredientes.
Tum ii non amplius diu seorsim stetere: incepit enim Mars
Clypeorum-perforator, & primus in Minervam irruit,
Æream hastam tenens; & probrosa dixit verba,
" Cur verò jam, ô impudentissima, deos ad certamen committis,
" Audaciâ immensâ prædita? Magnus autem te animus extimulavit.
" Annon recordaris, quando Tydidem Diomedem impulisti,
" Ut me percuteret? Ipsa fulgidâ hastâ sumptâ,
" Rectâ in me adegisti, corpúsque pulchrum dilacerasti:
" Ideò te vicissim nunc puto luituram esse, quæcunque in me fecisti.
Sic fatus, feriit ægidem fimbriatam,
Horrendam, quam ne Jovis quidem domuerit fulmen,
Hâc eam Mars percussit cæde-inquinatus hastâ longâ:
Illa verò retrò-cedens saxum prehendit manu robustâ
Jacens in campo, nigrum, asperúmque, magnúmque,
Quem homines prisci posuerant ut-esset terminus arvi:

ΣΧΟΛΙΑ.

392. Ῥινοτόρος.] Ὁ τιτρώσκων καὶ διακόπτων τὰς ῥινούς· ῥινοὶ δὲ καλοῦνται αἱ ἀσπίδες ὅτι ἐκ βοείων βυρσῶν εἰσιν· ὁμοίως δὲ καὶ τὸ τῶν ἀνθρώπων δέρμα.

393. Ὀνείδειον.] Ὀνειδιστικόν.

394. Κυνόμυια.] Ἀναιδὴς, ὡς μυῖα· ἐκ δύο ἀναιδῶν τελείων, τοῦ τε κυνὸς καὶ τῆς μυίας, διὰ τὸ ὑπερβάλλον τῆς ἀναιδείας. Ξυνελαύνεις.] Συμβάλλεις εἰς μάχην.

395. Θάρσος ἄητον.] Μέγιστον θάρσος.

397. Πανόψιον ἔγχος.] Ἐν τῇ πάντων ὄψει ἐρχόμενον, πᾶσιν ὁρώμενον· οἱονεὶ πανόρατον.

398. Ἔδαψας.] Ἔκοψας.

403. Ἀναχασσαμένη.] Ὑποχωρήσασα.

405. Οὖρον ἀρούρης.] Ὅρον χώρας.

NOTÆ.

θεοὺς ἔριδι ξυνιόντας) *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, Τῆς δὲ τῶν στοιχείων φύσεως ἐξ ἐναντίων συνεστώσης, Ξηρότητός τε καὶ Ὑγρότητος, καὶ Θερμότητος, καὶ Ψυχρότητος· ὑπὸ δὲ τῆς πρὸς ἄλληλα ἀναλογίας καὶ κράσεως ἀπεργαζομένης τὸ πᾶν· καὶ μεταβολὰς μὲν μερικὰς ὑπομενούσης, τοῦ δὲ παντὸς λύσιν μὴ ἐπιδεχομένης. Ἐμπεδοκλῆς ἔφη που· Ὅλα συνεστῶτα οὕτως, Ἄλλοτε μὲν φιλότητι συνερχόμεν' εἰς ἓν ἅπαντα· Ἄλλοτε δ' αὖ δίχ' ἕκαστα φορεύμενα Νείκεος ἔχθει, τὴν μὲν συμφωνίαν καὶ ἕνωσιν, τῶν Στοιχείων, Φιλίαν προσαγορεύσας· νεῖκος δὲ, τὴν ἐναντίωσιν. Rectè itaque de Deo Operum suorum perfectionem approbante, Ἐγέλασσε δέ οἱ φίλον ἦτορ, quod *Heraclitus* laudat, ut docemus, ad σ'. v. 107. Vid. plura, in *Scholiis*, ad ά. v. 67. & v. 74.

394. Κυνόμυια) *Scholion* hoc sumitur ex *Philonis Judæi*, Vitâ *Moysis*. De Voce etiam Confer *Hesych.* *Etymolog.* M. v. & *Suidam*, v. Κυνόμυια. Vid. & ad *Var. Lect.*

396. Ἦ οὐ μέμνῃ) De παθολογίᾳ loci. vid. ad ά. v. 18. De *Facti* historiâ, ad έ. v. 855.

397. Πανόψιον ἔγχος) *Etymolog.* M. v. Πανόψιον· τὸ οἱονεὶ πανόρατον καὶ ἐπιφανές· δύναται δὲ, καὶ πάντων πλουσιώτερον ἀκούεσθαι· ἵνα τὸ ὄψι ἔγκειται καὶ μὴ ἐπὶ τοῦ ἔγχους δεχώμεθα· ἀλλὰ τούτοις νοῶμεν, Τὸ δὲ πάντων ἔσχατον, αὐτὴ τὸ ἔγχος λαβοῦσα, ἐπ' ἐμὲ ὦσας.

NOTÆ IN SCHOLIA.

394. Κυνόμυια) Vid. Not. in *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

394. Τίπτ' αὖτ'. γρ. τίπτ' αὖτ', *Plutarch.* Vitâ *Homeri*, ità MS. & mox, v. 421. Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυια. in Omnibus. *Ibid.* Κυνόμυια) γρ. κυνάμυια. *Eustath.* fol. 1333. lin. 15. & κυνάμυια, lin. 32.

396. Ἦ οὐ μέμνῃ) Vid. ad ά. v. 18.

397. Οὐτάμεναι) γρ. οὐτάμεναί μ'; *Ibidem.* Αὐτὴ δὲ πανόψιον) γρ. αὐτὴ δ' ὑπονόσφιον, *Antimach.* apud *Eustath.* fol. 1333. lin. 49.

400. Αἰγίδα) γρ. ἀσπίδα. *Eustath.* fol. 1334. lin. 11.

Τῷ

Τῷ βάλε θοῦρον Ἄρηα κατ' αὐχένα, λῦσε δὲ γυῖα·
Ἑπτὰ δ' ἐπέσχε πέλεθρα πεσών, ἐκόνισε δὲ χαίτας·
Τεύχεά τ' ἀμφαράβησε· γέλασσε δὲ Παλλὰς Ἀθήνη,
Καί οἱ ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Νηπύτι', οὐδέ νύ πώ περ ἐπεφράσω, ὅσσον ἀρείων
Εὔχομ' ἐγὼν ἔμεναι, ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις;
Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις,
Ἥ τοι χωομένη κακὰ μήδεται, οὕνεκ' Ἀχαιοὺς
Κάλλιπες, αὐτὰρ Τρωσὶν ὑπερφιάλοισιν ἀμύνεις.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, πάλιν τρέπεν ὄσσε φαεινώ·
Τὸν δ' ἄγε χειρὸς ἑλοῦσα Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη,
Πυκνὰ μάλα στενάχοντα· μόγις δ' ἐσαγείρατο θυμόν.
Τὴν δ' ὡς οὖν ἐνόησε θεὰ λευκώλενος Ἥρη,
Αὐτίκ' Ἀθηναίην ἔπεα πτερόεντα προσηύδα·
Ὢ πόποι, αἰγιόχοιο Διὸς τέκος, Ἀτρυτώνη,
Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυια ἄγει βροτολοιγὸν Ἄρηα
Δηΐου ἐκ πολέμοιο κατὰ κλόνον· ἀλλὰ μέτελθε.
Ὣς φάτ'· Ἀθηναίη δὲ μετέσσυτο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Καί ῥ' ἐπιεισαμένη, πρὸς στήθεα χειρὶ παχείῃ
Ἤλασε, τῆς δ' αὐτοῦ λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ.
Τὼ μὲν ἄρ' ἄμφω κεῖντο ποτὶ χθονὶ πουλυβοτείρῃ·
Ἡ δ' ἄρ' ἐπευχομένη ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε,
Τοιοῦτοι νῦν πάντες, ὅσοι Τρώεσσιν ἀρωγοί,
Εἶεν, ὅτ' Ἀργείοισι μαχοίατο * θωρηκτῇσιν

Hoc percussit impetuosum Martem ad cervicem, solvitque membra:
Septem ergo obtinuit jugera stratus, fœdavitque pulvere crines:
Armáque circum sonitum-dedere. Risit adeò Pallas Minerva,
Et super eum glorians verbis alatis allocuta est,
" Stulte, nè adhuc quidem sensisti, quantò fortior
" Glorior ego esse, quòd mihi viribus te-confers?
" Sic sanè tuæ matris furias luas,
" Quæ tibi irata mala machinatur, quòd Achivos
" Deseruisti, ac Trojanis fœdifragis auxiliaris.
Sic quidem loquuta, avertit oculos lucidos:
Hunc verò abduxit manu prehensum Jovis filia Venus,
Crebrò admodum suspirantem: ægrè etenim collegerat animum.
Hanc igitur ut advertit dea ulnas-candida Juno,
Statim Minervam verbis alatis allocuta est,
" Proh mirum, Ægiochi Jovis filia indomita,
" En rursus illa impudentissima abducit hominum-perniciem Martem
" Ardenti è prælio per tumultum: at insequere.
Sic dixit. Minerva a. concito-gradu-persequebatur, gaudebátque animo:
Et impetu in eam facto, ad pectora manu robustâ
Percussit; ejus adeò ibidem soluta sunt genua & charum cor.
Illi itaque ambo jacebant in terrâ almâ:
Illa verò super eos glorians verba alata dixit,
" Tales nunc omnes, quotquot Trojanis auxiliatores,
" Sint, quando cum Argivis pugnant armatis,

ΣΧΟΛΙΑ.

408. Ἀμφαράβησε.] Περιήχησεν.
410. Ἐπεφράσω.] Ἐπέγνως, ἐνόησας. Ἀρείων.] Βελτίων.
412. Οὕτω κεν τῆς μητρὸς ἐριννύας ἐξαποτίνοις.] Οὕτως ἂν σε αἱ τῆς μητρὸς ἐριννύες μετέλθοιεν. * Ἐρινύας.] Καθάρας.
413. Χωομένη.] Νῦν, ὀργιζομένη.
422. Μέτελθε.] Ἐπ' αὐτὴν πορεύθητι τιμωροῦσα.
423. Μετέσσυτο.] Ὥρμησεν.
424. Ἐπιεισαμένη.] Ἐφορμήσασα.

NOTÆ.

420. Ἀτρυτώνη) De hâc Voce, vid. ad κ'. v. 284.
429. Ἀργείοισι μαχοίατο θωρηκτῇσι) Θωρηκτῇσιν olim in Omnibus *Impressis*, etiam MSS. *Mori*, & *Barocc.* Oxon. verùm cùm ea Vox θωρηκτῆς nusquam

NOTÆ IN SCHOLIA.

421. Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυια) Vid. *Varias Lectiones* suprà ad v. 394.

VARIÆ LECTIONES.

411. Ἀντιφερίζεις) γρ. ἰσοφαρίζεις, *Eustath.* fol. 1334. lin. 53. & MS. *Barocc.* Oxon.
421. Καὶ δ' αὖθ' ἡ κυνόμυια) Vid. suprà, ad v. 394.
426. Ποτὶ) γρ. ἐπὶ MS. Barocc. Oxon.
429. Θωρηκτῇσιν) γρ. θωρηκτῇσι, malè hactenùs, ut in Not. ad *Textum*.

Ὧδέ τε θαρσαλέοι καὶ τλήμονες, ὡς Ἀφροδίτη
Ἦλθεν Ἄρει ἐπίκουρος, ἐμῷ μένει ἀντιόωσα·
Τῷ κεν δὴ πάλαι ἄμμες ἐπαυσάμεθα πολέμοιο,
Ἰλίου ἐκπέρσαντες ἐϋκτίμενον πτολίεθρον.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ θεὰ λευκώλενος Ἥρη.
Αὐτὰρ Ἀπόλλωνα προσέφη κρείων Ἐνοσίχθων,
Φοῖβε, τίη δὴ νῶϊ διέσταμεν; οὐδὲ ἔοικεν,
Ἀρξάντων ἑτέρων· τὸ μὲν αἴσχιον, αἴ κ' ἀμαχητὶ
Ἴομεν Οὔλυμπόνδε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ.
Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος· οὐ γὰρ ἔμοιγε
Καλὸν, ἐπεὶ πρότερος γενόμην, καὶ πλείονα οἶδα.
Νηπύτι', ὡς ἄνοον κραδίην ἔχες· οὐδέ νυ τῶν περ
Μέμνηαι, ὅσα δὴ πάθομεν κακὰ Ἴλιον ἀμφὶ
Μοῦνοι νῶϊ θεῶν, ὅτ' ἀγήνορι Λαομέδοντι
Πὰρ Διὸς ἐλθόντες θητεύσαμεν εἰς ἐνιαυτὸν,
Μισθῷ ἔπι ῥητῷ, ὁ δὲ σημαίνων ἐπέτελλεν;
Ἤτοι ἐγὼ Τρώεσσι πόλιν καὶ τεῖχος ἔδειμα
Εὐρύ τε καὶ μάλα καλὸν, ἵν' ἄρρηκτος πόλις εἴη·
Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες

" Et æquè audaces & tolerantes, ut Venus
" Venit Marti auxiliatrix, meo robori occurrens:
" Tum prorsus jam olim nos destitissemus pugnâ,
" Ilii eversâ benè-ædificatâ urbe.
Sic dixit. Subrisitque dea ulnas-candida Juno.
At Apollinem allocutus est rex Terræ-quassator;
" Phœbe, cur jam nos seorsim-stamus? Neque enim par est,
" Cum cœperint alii. Hoc quidem turpe, si sine-pugnâ
" Redierimus in Olympum, Jovis ad ære fundatam domum.
" Incipe; tu enim natu junior. Non enim mihi quidem
" Honestum, quippe qui prior natus sum, & plura cognovi.
" Stulte, cum ita mente-cassum cor habes! neque prorsus eorum saltem
" Recordaris, quot jam passi sumus mala Ilium circa,
" Soli nos deorum, cùm superbo Laomedonti
" A Jove profecti operam locavimus in annum,
" Mercede condictâ; is interim præcipiens mandata dabat?
" Ego quidem Trojanis urbem & muros ædificavi
" Latosque & admodùm pulchros, ut inexpugnabilis urbs esset:
" Phœbe, tu vero flexipedes nigros boves pascebas

ΣΧΟΛΙΑ.

430. Θαρσαλέοι.] Εὐθαρσεῖς. * Τλήμονες.] Εὔτολμοι οἱ δὲ Τρώγλωται, ἐπὶ δὲ δυστυχοῦς τιθέασι τὴν λέξιν.

437. Αἴσχιον.] Ὀνειδιστικόν. * Τλήμονες, &c.) Excerpta MSS.

438. Χαλκοβατές.] Ἰσχυρόν.

443. Ἀγήνορι.] Ἀνδρείῳ.

444. Θητεύσαμεν.] Ἐπὶ μισθῷ ἐδουλεύσαμεν.

445. Ἐπὶ ῥητῷ.] Ἐπὶ ὡμολογημένῳ καὶ ὡρισμένῳ μισθῷ· πῶς δὲ, φασιν, Ἀπόλλων μὲν οὐ μέμνηται τοῦ παρὰ Λαομέδοντος ἀτιμίας, Ποσειδῶν δὲ μέμνηται τούτου παιδεύει τοῦ ῥητοῦ, ὅτι Ποσειδῶν μὲν εἰκότως τοῖς Ἕλλησι βοηθεῖ, καὶ ἀσεβεῖ παρεχόντι τῇ μνήμῃ. Ἀπόλλων δὲ οὐ μνησικακεῖ, διότι μᾶλλον τιμᾶται παρ' αὐτῶν· οὐ δὲ πλουσίαν χάριν, κἂν ἐλάσσων ᾖ, δύναται μείζον ἐξαλείψαι λύπην.

446. Ἔδειμα.] Ὠκοδόμησα.

448. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες.] Φασὶ τὸν Ἀπόλλωνα κεκλῆσθαι νόμιον, ἀλλὰ ποιμένα.

NOTÆ.

aliàs apud *Homerum* reperiatur; at θαρσαλέος plus semel, viz. μ'. v. 317. *Λυκίων πύκα θωρηκτάων*, item ό. v. 689. *Τρώων ἱππόδαμον πύκα θωρηκτάων*, & v. 739. denique, φ'. v. 277. *Τρώων ὑπὸ τείχει θωρηκτάων*; lego itaque in hoc etiam loco, θωρηκτῇσι. Et ita MS. CCC. legit apertissimè; quanquam in MSS. pluribus hujusmodi Terminationes sæpè sine ulla ratione Variantur; ut mox, v. 460. pro ἀλόχοισι. MS. *Mori*, habet ἀλόχοις, & MS. *Barocc.* Oxon. Hoc sanè frivolum est; at magis eo mirandum, Nemini id anteà visum, aut notatum.

43. Ἄρχε· σὺ γὰρ γενεῆφι νεώτερος) Optimè prudentissimus Poeta τὸ φιλόμαχον inexpertæ ætatis & Juniorum hominum proprium notat. Hunc locum optimè explicat *Synesius*, Epistol. 116. Μάχη γὰρ μὴ γένοιτο· εἰ δὲ γένοιτο, ὁ νεώτερος αὐτῆς ἀρχέτω· τοιοῦτον γάρ τι ποιεῖται τὸ Ποσειδῶνι, τὸ προεγχειρεῖν τῆς ἀρχαιοτέρας ἐξελεῖν τῷ νεωτέρῳ θεῷ· τὸ δὲ πρεσβύτερον ὑπάρχοντα δεῖν τὸ κατάρξασθαι εἶναι· κάλλιστα δὲ Ὁμήρου. Vid. eundem & Epist. 141.

445. Μισθῷ ἔπι ῥητῷ) Ultima τοῦ ἐπὶ producitur, in *Cæsurâ*, & ante *Asperum*, MS. CCC. tamen apertè habet μισθῷ ἐπὶ ῥ' ῥητῷ.

448. Φοῖβε, σὺ δ' εἰλίποδας ἕλικας) Ultima τοῦ εἰλίποδας producitur, ut ad ί. v. 462.

VARIÆ LECTIONES.

445. Μισθῷ ἐπὶ ῥητῷ) γρ. μισθῷ ἐπὶ ῥ' ῥητῷ. MS. CCC. Alias, μισθῷ ἔπι ῥητῷ.

Ἴδης ἐν κνημοῖσι πολυπτύχου ὑληέσσης.
Ἀλλ' ὅτε δὴ μισθοῖο τέλος πολυγηθέες Ὧραι
Ἐξέφερον, τότε νῶϊ βιήσατο μισθὸν ἅπαντα
Λαομέδων ἔκπαγλος, ἀπειλήσας δ' ἀπέπεμπε.
Σοὶ μὲν ὅγ' ἠπείλησε πόδας καὶ χεῖρας ὕπερθε
Δήσειν, καὶ περάαν νήσων ἔπι τηλεδαπάων·
Στεῦτο δ' ὅγ' ἀμφοτέρων ἀποκοψέμεν οὔατα χαλκῷ.
Νῶϊ δὲ τ' ἄψορροι κίομεν, κεκοτηότι θυμῷ,
Μισθοῦ χωόμενοι, τὸν ὑποστὰς οὐκ ἐτέλεσσε.
Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν; οὐδὲ μεθ' ἡμέων
Πειρᾷ, ὥς κε Τρῶες ὑπερφίαλοι ἀπόλωνται
Πρόχνυ κακῶς, σὺν παισὶ καὶ αἰδοίῃς ἀλόχοισι;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἄναξ ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Ἐννοσίγαι', οὐκ ἄν με σαόφρονα μυθήσαιο
Ἔμμεναι, εἰ δὴ σοί γε βροτῶν ἕνεκα πτολεμίζω,
Δειλῶν, οἳ φύλλοισιν ἐοικότες, ἄλλοτε μέν τε
Ζαφλεγέες τελέθουσιν, ἀρούρης καρπὸν ἔδοντες,

" Idæ in saltibus multas-convalles-habentis sylvosæ.
" Sed cum jam mercedis terminum gratissimæ Horæ
" Attulerunt, tunc nos vi-fraudavit mercede totâ
" Laomedon violentus, minatúsque dimisit.
" Tibi quidem is minabatur pedes & manus desuper
" Ligaturum, & venditurum insulas in longinquas;
" Affirmabátque idem utriusque abscissurum aures ære.
" Nos verò continuo revertebamur, irato animo,
" Ob mercedem indignantes, quam pollicitus non persolvit.
" Hujus utique jam nunc populis gratificaris? Neque nobiscum
" Tentas, ut Trojani fœdifragi pereant
" Funditus malè, cum filiis & pudicis uxoribus?
Illum vicissim allocutus est rex longè-jaculans Apollo,
" Neptune, haudquaquam me prudentem dixeris
" Esse, si jam tecum, mortalium gratiâ, dimicem,
" Miserorum, qui foliis similes, interdum quidem
" Admodum-vegeti sunt, terræ fructu vescentes,

ΣΧΟΛΙΑ.

τῶν αἰθέρων· οἱ παλαιοὶ τοὺς λοιμοὺς ἐξ Ἀπόλλωνος ἐνόμιζον· τοὺς δὲ λοιμοὺς ἀπὸ τῶν ἀλόγων ἄρχεσθαι, ὥς φησι καὶ Ὅμηρος, *Οὐρῆας μὲν πρῶτον ἐπῴχετο, καὶ κύνας ἀργούς· βουλόμενοι οὖν τὸν θεὸν δυσωπεῖν, ἵνα τοὺς λοιμοὺς ἀποστρέψῃ, νόμιον καὶ φύλακα τῶν βοσκημάτων ἐκάλεσαν· ὅθεν ἐδύνατο Ὅμηρος εἰπεῖν βουκολῆσαι παρὰ Λαομέδοντι, καὶ Ἀδμήτῳ ἱπποφορβῆσαι· οὕτως ἱστορεῖ Ἀπολλόδωρος. Ἕλικας βοῦς βουκολέεσκες.] Ἕλικας, ἤγουν μέλανας· ἢ τοὺς βοῦς φησιν ἐπιθετικῶς, ἤτοι ἀπὸ τῆς κινήσεως τῶν ποδῶν, καθ' ὃ εἰλίποδες λέγονται· ἢ τοὺς ἑλικοειδῆ τὰ κέρατα ἔχοντας, ὅ ἐστιν ἐπικαμπῆ. * Iliad. α. v. 50.

449. Κνημοῖσι.] Ταῖς ἀναβάσεσι τῶν ὀρῶν. Πολυπτύχου.] Πολλὰς ἐξοχὰς καὶ ἀνακλάσεις ἐχούσης.

450. Πολυγηθέες.] Πολλὴν χαρὰν τοῖς ἀνθρώποις τῇ αὐτῶν ἐπελεύσει ἐμποιοῦσαι.

451. Βιήσατο.] Μετὰ βίας ἀφείλετο.

454. Περάαν.] Περάσειν. Τηλεδαπάων.] Πόῤῥω ὄντων.

455. Στεῦτο.] Διεβεβαιοῦτο, ὑπισχνεῖτο. Ἀπολεψέμεν.] Ἀπολεπίσειν. Οὔατα.] Ὦτα.

456. Κεκοτηότι.] Ὀργίλῳ. Κεκοτηότι θυμῷ.] Ὠργισμένῃ τῇ ψυχῇ.

458. Τοῦ δὴ νῦν λαοῖσι φέρεις χάριν.] Διὰ οὖν τὰς τοιαύτας αἰτίας, τοῖς τούτου ὄχλοις φέρεις χάριν.

460. Πρόχνυ.] Παντελῶς, προῤῥίζως.

463. Σαόφρονα.] Σώφρονα, φρόνιμον.

464. Δειλῶν.] Ἀθλίων. Οἳ *φύλλοισιν ἐοικότες.] Ἀντὶ τοῦ, φύλλοις ὅμοιοι. Διὰ τὸ καὶ αὐτὰ ἀποῤῥέοντα ἀφανίζεσθαι. * Vid. ad Iliad. ζ. v. 146.

465. Ζαφλεγέες.] Μεγάλως ἔνθερμοι, ἐνεργεῖς, δραστήριοι, ἢ λαμπροί, *καὶ μεγαλόφρονες καὶ αὐξανόμενοι. Τελέθουσι.] Γίνονται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

465. *Καὶ μεγαλόφρονες) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

450. Μισθοῖο τέλος πολυγηθέες Ὧραι) γρ. μισθοῖο τέλος πολυγηθέος Ὥρης, *Eustath.* fol. 1337. lin. 4.

455. Ἀποκοψέμεν) γρ. ἀποκόψειν, MS. *Barocc.* Ox. ἀπολεψέμεν, *Eustath.* fol. 1336. lin. 44. fol. 1337. lin. 45. & *Brevia Scholia.* Item, ἀπολευσέμεν, *Eustath.* fol. 1338. lin. 5. Λεῦσαι γὰρ, κολοβοῦν.

460. Ἀλόχοισι) γρ. ἀλόχοισιν, MS. *Mori.* MS. Barocc. *Oxon.* Vid. Not. in *Textum*, ad v. 429.

463. Πτολεμίζω) γρ. πτολεμίξω, MS. CCC. *Cantabr.* πολεμίξω, MS. Barocc. Oxon. & MS. *Mori,* & *Eustath.* fol. 1338. lin. 16.

Ἄλλοτε δ' αὖ φθινύθουσιν ἀκήριοι· ἀλλὰ τάχιστα
Παυσώμεσθα μάχης· οἱ δ', αὐτοὶ δηριαάσθων.
Ὣς ἄρα φωνήσας πάλιν ἐτράπετ'· αἴδετο γάρ ῥα
Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσι.
Τὸν δὲ κασιγνήτη μάλα νείκεσε, πότνια θηρῶν
Ἄρτεμις ἀγροτέρη, καὶ ὀνείδειον φάτο μῦθον,
Φεύγεις δὴ, Ἑκάεργε; Ποσειδάωνι δὲ νίκην
Πᾶσαν ἐπέτρεψας; μέλεον δέ οἱ εὖχος ἔδωκας,
* Νηπύτιος; τί νυ τόξον ἔχεις ἀνεμώλιον αὔτως;
Μή σευ νῦν ἔτι πατρὸς ἐνὶ μεγάροισιν ἀκούσω
Εὐχομένου, ὡς τὸ πρὶν ἐν ἀθανάτοισι θεοῖσιν,
Ἄντα Ποσειδάωνος ἐναντίβιον πολεμίζειν.
Ὣς φάτο· τὴν δ' οὔ τι προσέφη ἑκάεργος Ἀπόλλων·
Ἀλλὰ χολωσαμένη Διὸς αἰδοίη παράκοιτις,
Νείκεσεν ἰοχέαιραν ὀνειδείοις ἐπέεσσι,
Πῶς δὲ σὺ νῦν μέμονας, κύον ἀδδεὲς, ἀντί' ἐμεῖο
Στήσεσθαι; χαλεπή τοι ἐγὼ μένος ἀντιφέρεσθαι,
Τοξοφόρῳ περ ἐούσῃ· ἐπεί σε λέοντα γυναιξὶ
Ζεὺς θῆκεν, καὶ ἔδωκε κατακτάμεν, ἥν κ' ἐθέλῃσθα.
Ἤτοι βέλτερόν ἐστι κατ' οὔρεα θῆρας ἐναίρειν,
Ἀγροτέρας τ' ἐλάφους, ἢ κρείσσοσιν ἶφι μάχεσθαι.

" Interdum verò contrà pereunt exanimes. Sed citissime
" Desistamus à pugnâ: illi verò, ipsi prælientur.
Sic utique loquutus retrò se vertit. Verebatur enim
Cum patruo conferere manus.
Hunc soror vehementer objurgavit, domina ferarum
Diana sylvicultrix, & probrosa dixit verba.
" Fugis jam, Longè-jaculans? Neptunoque victoriam
" Totam concessisti? Impunéque ei gloriam dedisti,
" Stultus? cur omninò arcum gestas sine-effectu ita?
" Non te nunc ampliùs patris in ædibus audiam
" Gloriantem, sicut anteà inter immortales deos,
" Contra Neptunum adversis-viribus te pugnaturum.
Sic dixit. Eam verò neutiquam allocutus est longè-jaculans Apollo:
Sed irata Jovis veneranda uxor,
Increpuit Sagittis-gaudentem contumeliosis verbis,
" Quomodo verò tu nunc animo-agitas, canis audax, contra me
" Stare? Difficilis tibi ego, cui vires opponas,
" Sagittifera licèt sis: te nempe leonem inter mulieres
" Jupiter constituit, & dedit interficere quamcunque velis.
" Certè satius est per montes feras interficere,
" Sylvicultricésque cervas, quàm cum potentioribus vi pugnare.

ΣΧΟΛΙΑ.

466. *Ἀκήριοι.] Νεκρώδεις.
467. Δηριαάσθων.] Φιλονεικείτωσαν.
468. Αἴδετο.] Ἠιδεῖτο.
469. Πατροκασιγνήτοιο μιγήμεναι ἐν παλάμῃσιν.] Εἰς χεῖρας ἐλθεῖν τοῦ πατρὸς ἀδελφοῦ.
471. Ἀγροτέρη.] Κυνηγετικὴ, θηρευτική· λέγει δὲ τὴν Ἄρτεμιν.
473. Μέλεον.] Μάταιον.
481. Ἀδδεές.] Μὴ δεδοικυῖα, θρασεῖα.
482. Μένος ἀντιφέρεσθαι.] Ἐναντιοῦσθαι τὴν δύναμιν.
483. Λέοντα.] Ἐπίφοβον, *ὡς λέοντα.
*Vid. *Eustath.* fol. 1131. lin. 39.
485. Βέλτερον.] Βέλτιον, κρεῖσσον.
486. Ἀγροτέρας.] Ἀγρίας.

NOTÆ.

470. Πότνια θηρῶν Ἄρτεμις, ἀγροτέρη) Hinc illud *Anacreont.* v. 939. Ξανθὴ παῖ Διὸς, ἀγρίων Δέσποιν' Ἄρτεμι, θηρῶν.

474. *Νηπύτιος) Si τὸ Νηπύτιε vera sit Scriptio, *Ultima* producitur, in *Cæsurâ*, ante τί νυ, etiam Literam *Elaticam*, cum *Acuto*. Mallem tamen νηπύτιος hic legere; ut *Interrogatio* in eâ Voce desinat, ἴδιον Νηπύτιος; Et sæpe aliàs *Nominativus*, pro *Vocativo* ponitur; ut aliquandò *Viceversâ*. Vid. ad α. v. 88. Error, quià bis occurreret νηπύτιε suprà, v. 410. & v. 441.

NOTÆ IN SCHOLIA.

466. *Ἀκήριοι) Νεκρώδεες, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

467. Παυσώμεσθα) γρ. παυσόμεσθα, MS. CCC.
468. Αἴδετο γάρ ῥα) γρ. αἴδετο γὰρ δὴ &c.
474. Νηπύτιος) γρ. νηπύτιε, vid. Not. in *Textum*.
482. Στήσεσθαι) γρ. στῆσαι. MS. *Barocc.* Oxon. Ibid. Ἀντιφέρεσθαι) γρ. ἀντιφερίζειν.

Εἰ δ' ἐθέλεις πολέμοιο δαήμεναι· ὄφρ' εὖ εἰδῇς,
Ὅσσον φερτέρη εἴμ', ὅτι μοι μένος ἀντιφερίζεις.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε
Σκαιῇ, δεξιτερῇ δ' ἄρ' ἀπ' ὤμων αἴνυτο τόξα·
Αὐτοῖσιν δ' ἄρ' ἔθεινε παρ' οὔατα μειδιόωσα
Ἐντροπαλιζομένην· ταχέες δ' ἔκπιπτον ὀϊστοί·
Δακρυόεσσα δ' ἔπειτα θεὰ φύγεν, ὥστε πέλεια,
Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος κοίλην εἰσέπτατο πέτρην,
Χηραμόν· οὐδ' ἄρα τῇ γε ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν·
Ὣς ἡ δακρυόεσσα φύγεν, λίπε δ' αὐτόθι τόξα.
Λητῶ δὲ προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Λητοῖ, ἐγὼ δέ τοι οὔτι μαχήσομαι· ἀργαλέον δὲ
Πληκτίζεσθ' ἀλόχοισι Διὸς νεφεληγερέταο·
Ἀλλὰ μάλα πρόφρασσα μετ' ἀθανάτοισι θεοῖσιν
Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι κρατερῆφι βίηφιν.
Ὣς ἄρ' ἔφη· Λητὼ δὲ συναίνυτο καμπύλα τόξα,
Πεπτεῶτ' ἄλλυδις ἄλλα μετὰ στροφάλιγγι κονίης·
Ἡ μὲν τόξα λαβοῦσα πάλιν κίε θυγατέρος ἧς·
Ἡ δ' ἄρ' Ὄλυμπον ἵκανε, Διὸς ποτὶ χαλκοβατὲς δῶ,

" Sed si vis pugnæ periculum-facere, fac ut benè scias,
" Quanto fortior sum, quandoquidem mihi viribus temet-æquas.
Dixit, & ambas ad carpum manus prehendit
Sinistrâ, dextrâque ab humeris detraxit pharetram:
Ipsâque verberavit eam ad aures subridens
Huc illuc-se versantem; veloces itaque excidebant sagittæ:
Lacrymabunda verò deinde dea fugit, veluti columba,
Quæ nempe metu accipitris cavam volat in petram,
In latebram: neque enim illi capi fatale erat:
Sic illa lacrymabunda fugit, reliquitque illic pharetram.
Latonam interim allocutus est internuntius Argicida,
" Latona, ego verò tecum haudquaquam pugnabo: arduum enim
" Ad-manus-venire cum uxoribus Jovis nubes-cogentis:
" Sed promptissimè inter immortales deos
" Gloriator te me vicisse asperâ vi.
Sic utique dixit. Latona igitur collegit incurvos arcus & sagittas,
Quæ ceciderant aliò aliæ in vertigine pulveris:
Hæc quidem sagittandi-instrumentis sumptis secuta est filiam suam:
Illa verò ad Olympum pervenerat, Jovis ad ære-fundatam domum;

ΣΧΟΛΙΑ.

487. Δαήμεναι.] Μαθεῖν. * Σκεπτέον εἰς τὸ δαήμεναι· ἔστι γὰρ αὐτὸ τὸ, δαῆναι.

489. Ἔμαρπτε.] Κατέλαβεν. Ἀμφοτέρας ἐπὶ καρπῷ χεῖρας ἔμαρπτε.] Ἀμφοτέρας τὰς χεῖρας συνέλαβε τοῦ καρποῦ.

490. Αἴνυτο.] Ἀφῃρεῖτο.

491. Ἔθεινεν.] Ἔτυπτεν.

493. Πέλεια.] Περιστερά.

494. Ἴρηκος.] Ἱέρακος. Προσληπτέον τὸ, διωκομένη.

495. Χηραμόν.] Χάραγμα, κατάδυσιν. Ἁλώμεναι αἴσιμον ἦεν.] Ληφθῆναι εἱμαρμένον ἦν.

499. Πληκτίζεσθαι.] Διαπληκτίζεσθαι, στασιάζειν.

501. * Εὔχεσθαι ἐμὲ νικῆσαι.] [illegible] διὸ λογικὸς ὁ θεὸς, τῆς ἀδοξίας οὐ φροντίζει.

502. Συναίνυτο.] Συνελάμβανε.

503. Πεπτεῶτα.] Πεπτωκότα. Στροφάλιγγι.] Συστροφῇ.

NOTÆ.

494. Ἥ ῥά θ' ὑπ' ἴρηκος) Hinc pater, quod suprà diximus, ad ο'. v. 61. Homero, τὸ ἴρηξ, pro ἱέραξ, semper dici cum Leni spiritu.

497. Λητῶ) Ità semper hujusmodi *Accusativi* Circumflectendi; ut probo suprà, ad ε'. v. 561. quod advertendum erat nobis, ad *Odyss.* λ'. v. 579. & v. 580. *Ibid.* Διάκτορος) Ὁ διάγων τὰς ἀγγελίας, καὶ ἐναργῶς καὶ σαφῶς φαίνων τὰ ἐξαγγελλόμενα· ἑρμηνεὺς γάρ. Διάκτορος φασὶ καὶ πλεονασμῷ τοῦ κ'. διάκτορος, ὅτι τορὸν ἢ σαφῆ ἄγγελον. *Eustath.* 2 Vol. fol. 23. lin. 14. Vid. *Etymolog. M.* v.

504. Θυγατέρος ἧς) *Ultima* τοῦ θυγατέρος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* & ante *Asperam* cum *Circumflexo*. Ordo, λαβοῦσα γὰρ βέλη θυγατέρος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

487. * Σκεπτέον) *Excerpta* MSS.

501. 507. 511. Quæ *Asteriscis* notantur, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

492. Ἐντροπαλιζομένην) γρ. ἐντροπαλιζομένη, MS. CCC.

497. Λητῶ) γρ. Λητὼ, in *Prioribus*, malè; vid. Not. in *Textum*.

Δακρυ-

Δακρυόεσσα δὲ πατρὸς ἐφέζετο γούνασι κούρη,
Ἀμφὶ δ' ἄρ' ἀμβρόσιος ἑανὸς τρέμε· τὴν δὲ προτὶ οἷ
Εἷλε πατὴρ Κρονίδης, καὶ ἀνήρετο, ἡδὺ γελάσσας,
Τίς νύ σε τοιάδ' ἔρεξε, φίλον τέκος, οὐρανιώνων
Μαψιδίως, ὡσεί τι κακὸν ῥέζουσαν ἐνωπῇ;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπεν ἐϋστέφανος Κελαδεινή,
Σή μ' ἄλοχος στυφέλιξε, πάτερ, λευκώλενος Ἥρη,
Ἐξ ἧς ἀθανάτοισιν ἔρις καὶ νεῖκος ἐφῆπται.
Ὣς οἱ μὲν τοιαῦτα πρὸς ἀλλήλους ἀγόρευον.
Αὐτὰρ Ἀπόλλων Φοῖβος ἐδύσετο Ἴλιον ἱρήν·
Μέμβλετο γάρ οἱ τεῖχος ἐϋδμήτοιο πόληος,
Μὴ Δαναοὶ πέρσειαν ὑπὲρ μόρον ἤματι κείνῳ·
Οἱ δ' ἄλλοι πρὸς Ὄλυμπον ἴσαν θεοὶ αἰὲν ἐόντες,
Οἱ μὲν, χωόμενοι, οἱ δὲ, μέγα κυδιόωντες·
Κὰδ δ' ἵζον παρὰ πατρὶ κελαινεφεῖ· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Τρῶας ὁμῶς αὐτούς τ' ὄλεκεν καὶ μώνυχας ἵππους.
Ὡς δ' ὅτε καπνὸς ἰὼν εἰς οὐρανὸν εὐρὺν ἵκηται
Ἄστεος αἰθομένοιο, θεῶν δέ ἑ μῆνις ἀνῆκε·
Πᾶσι δ' ἔθηκε πόνον, πολλοῖσι δὲ κήδε' ἐφῆκεν·
Ὣς Ἀχιλλεὺς Τρώεσσι πόνον καὶ κήδε' ἔθηκεν.
Ἑστήκει δ' ὁ γέρων Πρίαμος θείου ἐπὶ πύργου,
Ἐς δ' ἐνόησ' Ἀχιλῆα πελώριον· αὐτὰρ ὑπ' αὐτοῦ
Τρῶες ἄφαρ κλονέοντο πεφυζότες, οὐδέ τις ἀλκὴ
Γίνεθ'· ὁ δ' οἰμώξας ἀπὸ πύργου βαῖνε χαμᾶζε,

Lacrymabundáque patris insedit genibus filia,
Circumque divinum peplum tremebat: hanc verò ad se
Recepit pater Saturnius, & interrogavit, suaviter ridens,
" Quis tibi talia fecit, chara filia, Cœlestium
" Temerè, tanquam aliquid mali facienti palàm?
Illum vicissim allocuta est pulchrè coronata Tumult.-venaticorum-amans,
" Tua me conjux male-excepit, pater, ulnas-candida Juno,
" A quâ inter immortales contentio & lis succensa fuit.
Sic hi quidem talia inter se loquebantur.
At Apollo Phœbus subiit Ilium sacram:
Curæ-erat enim ei murus benè-ædificatæ urbis,
Nè Danai everterent præter fatum die illo:
At cæteri ad Olympum rediêre dii sempiterni,
Alii quidem, irati, alii verò, admodum gloriâ-exultantes:
Assederúntque patri atras-nubes-cogenti. At Achilles
Trojanos simul ipsósque perdebat & solidos ungulis equos.
Ut nempè cum fumus ascendens ad cœlum latum pervenit
Urbis ardentis, Deorum utique eum ira excitat;
Omnibus autem affert laborem, multísque mala immittit:
Sic Achilles Trojanis laborem & mala attulit.
Stabat interim senex Priamus sacrâ in turri,
Animadvertítque Achillem horrendum: At sub illo
Trojani facilè turbabantur trepidi-fugâ, neque ulla vis animi
Erat. Hic igitur ejulans edito à turri descendit in-terram,

ΣΧΟΛΙΑ.

507. Ἑανός.] Πέπλος. * Τρέμε.] Κατεῖχε, διὰ τῆς ἐσθῆτος, σῶμα οὐράνιον τρέμον. Προτὶ οἱ.] Πρὸς ἑαυτόν.

511. Εὐστέφανος.] Καλὸν στέφανον ἔχουσα· στεφάνη δέ ἐστι κόσμος γυναικεῖος, ὁ περικεφαλαίας εἶδος. * Κελαδεινή.] Παρὰ τὸ γινόμενον ἐν ταῖς Κυνηγετικαῖς κέλαδον, ἤγουν θόρυβον.

516. Μέμβλετο.] * Ἔμελλεν. * Ità, pro Veteri

521. Ὄλεκεν.] Ἀνῄρει. ἤμελλεν, emendo.

NOTÆ.

507. Προτὶ οἱ) Ultima τοῦ προτὶ producitur, in Cæsurâ, vi Toni sui, & ante Asperum, cum Circumflexo.

511. Κελαδεινή) Vid. Scholia Excerpta MSS. ad hunc locum, à nobis addita, & ad π'. v. 183.

513. Ἐξ ἧς) Vid. Eustath. fol. 1342. lin. 8. ubi Mars auctor Pugnæ, non Juno. Iratæ testimonium vacillat.

516. Μέμβλετο γάρ οἱ) Τὸ γὰρ producitur, vi Finalis &c. ut ad Iliad. α'. v. 342.

519. Οἱ μὲν, χωόμενοι· οἱ δὲ, μέγα κυδιόωντες) Τὸ δὲ, ante μέγα, producitur, in Cæsurâ, vi Toni sui, & ante μ'.

VARIÆ LECTIONES.

508. Ἀνήρετο) γρ. ἀνείρετο, vid. ad α'. v. 513.

513. Ἐφῆπται) γρ. ἐφῆπτ'), & ἐφῆπτο.

517. Ὑπὲρ μόρον) γρ. ὑπέρμορον, MS. CCC. MS. Mori. Vid. ad β'. v. 155.

520. Παρὰ πατρὶ) γρ. παρὰ Ζηνί, MS. Barocc. Oxon.

529. Γίνεθ') γρ. γίγνεθ', MS. CCC.

530. Ὀτρυ-

Ὀτρύνων παρὰ τεῖχος ἀγακλειτοὺς πυλαωρούς,
Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετ', εἰσόκε λαοὶ
Ἔλθωσι προτὶ ἄστυ πεφυζότες· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Ἐγγὺς ὅδε κλονέων· νῦν οἴω λοίγι' ἔσεσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ἐς τεῖχος ἀναπνεύσωσιν ἀλέντες,
Αὖτις ἐπ' ἂψ θέμεναι σανίδας πυκινῶς ἀραρυίας·
Δείδια γὰρ, μὴ οὖλος ἀνὴρ ἐς τεῖχος ἅληται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄνεσάν τε πύλας, καὶ ἀπῶσαν ὀχῆας·
Αἱ δὲ πετασθεῖσαι τεῦξαν φάος· αὐτὰρ Ἀπόλλων
Ἀντίος ἐξέθορε, Τρώων ἵνα λοιγὸν ἀλάλκοι.
Οἱ δ' ἰθὺς πόλιος καὶ τείχεος ὑψηλοῖο,
Δίψῃ καρχαλέοι, κεκονιμένοι, ἐκ πεδίοιο
Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχει· λύσσα δέ οἱ κῆρ
Αἰὲν ἔχε κρατερὴ, μενέαινε δὲ κῦδος ἀρέσθαι.
Ἔνθα κεν ὑψίπυλον Τροίην ἕλον υἷες Ἀχαιῶν,
Εἰ μὴ Ἀπόλλων Φοῖβος Ἀγήνορα δῖον ἀνῆκε,
Φῶτ', Ἀντήνορος υἱὸν, ἀμύμονά τε, κρατερόν τε.
Ἐν μέν οἱ κραδίῃ θάρσος βάλε, πὰρ δέ οἱ αὐτὸς

Mandata daturus ad murum inclytis portarum-custodibus,
"Apertas in manibus portas tenete, usque dum copiæ
"Venerint ad urbem trepidâ-fugâ. Certe enim Achilles
"Propè iste perturbans; nunc existimo exitialia futura:
"Sed postquam intra murum respiraverint conclusæ,
"Rursus obserate tabulas, peritè aptatas;
"Metuo enim, nè exitialis vir in murum irrumpat.
Sic dixit. Illi autem aperuerúntque portas, & retruserunt obices:
Hæ igitur apertæ pepererunt salutem. At Apollo
Obvius exiliit, à Trojanis ut perniciem arceret.
Ii itaque rectà ad urbem & murum altum,
Siti aridi, pulvere-obliti, ex campo
Fugiebant: ille verò vehementer insequebatur hastâ: rabies autem ei cor
Continentèr tenebat violenta, irâ enim percitus cupiebat gloriam referre:
Tum certè altam-portis Trojam cepissent filii Achivorum,
Nisi Apollo Phœbus Agenorem nobilem excitâsset,
Virum, Antenoris filium, eximiúmque, fortémque.
Ejus quidem cordi audaciam immisit, eique ipse

ΣΧΟΛΙΑ.

530. Ἀγακλειτούς.] Ἐνδόξους. Πυλαωρούς.] Πυλωρούς.
531. Πεπταμένας.] Ἀνεῳγμένας.
534. Ἀλέντες.] Συστραφέντες, * ἀποκλεισθέντες, φυγόντες.
535. Αὖτις ἐπ' ἂψ θέμεναι.] Πάλιν ἐπικλείσατε, καὶ ἐπιθεῖναι. Σανίδας.] Θύρας.
536. * Ἅληται.] Ψιλῶς γράφεται.
537. Ἄνεσάν τε.] Ἀνέπτυξαν, ἀνέῳξαν. Ὀχῆας.] Νῦν, μοχλούς.
538. Πετασθεῖσαι.] Ἐξαπλωθεῖσαι, ἀνοιχθεῖσαι. * Τεῦξαν φάος.] Παρέσχον τῆς φυγῆς τὴν σωτηρίαν.
541. Δίψῃ καρφαλέοι.] Ξηροὶ ὑπὸ δίψης. Καρφαλέοι.] Ξηροί.
542. Σφεδανόν.] Ἀντὶ τοῦ σφοδρῶς, ἐπικειμένως, ἢ καὶ καταπληκτικῶς.

NOTÆ.

531. Πεπταμένας ἐν χερσὶ πύλας ἔχετε) Vid. notata ad Iliad. ά. v. 217. Θυμῷ ὑπερφιάλω θύμι.
535. Ἐπ' ἂψ θέμεναι) Vid. Etymolog. M. v.
542. Φεῦγον· ὁ δὲ σφεδανὸν ἔφεπ' ἔγχει) Ultima τοῦ σφεδανὸν producitur, in Cæsurâ, vi Finalis, & Toni, &c. Verùm aliam Lectionem profert Eustath. fol. 1344. lin. 9. Ἡρόδωρος δὲ καὶ Ἀπίων ἐκδιδόασι τὸ σφεδανῶν, ὡς μετοχὴν, λέγοντες εἰλῆφθαι τὴν λέξιν, ἀντὶ τοῦ, σφοδρῶς ὁρμῶν· οἱ μέντοι παλαιοὶ, ὡς ἐπίρρημα λαμβάνοντες αὐτὸ, σφεδανὸν λέγουσι τὸ ἀκατάσχετον καὶ σφοδρόν.
547. Ἐν μέν οἱ κραδίῃ) Potest quidem legi, ἐν μὲν ἑοῖ, & paulò melius, ut mihi videtur, & ἀρχαϊκώτερον· cùm ἑοῖ sit Homericum, pro οἱ, ut ad ν'. v. 495. & ad ό v. 183. & aliàs. Vocula tamen μὲν produci etiam potest, vi Finalis suæ, Tonique, & ante Asperam. Idem mox dicendum, ad 570. Ἐμμεμαυῖα ἄρ οἱ Κραδίης.

NOTÆ IN SCHOLIA.

534. 536. 538. Idem & in his. Confer ad Schol. v. 538. Suidam, in v. Φάος.

VARIÆ LECTIONES.

536. Ἅληται) γρ. ἄληται, Excerpta MSS. Scholia.
541. Δίψῃ) γρ. δίψει, MS. Barocc. Oxon. Ibid. Καρχαλέοι) γρ. καρφαλέοι, Eustath. fol. 1344. lin. 11. & Brevia Scholia Vett. Ibid. Κεκονιμένοι) γρ. κεκονιμένοι, vid. ad χ'. v. 405.
542. Σφεδανὸν) γρ. σφεδανῶν, vid. Not. in Text. Ibid. Ἔφεπ') γρ. μεθέπ'.
547. Ἐν μέν οἱ) γρ. ἐν μὲν ἑοῖ, vid. Not. in Text.

Ἔστη

Ἔστη, ὅπως θανάτοιο βαρείας *κῆρας ἀλάλκοι,
Φηγῷ κεκλιμένος· κεκάλυπτο δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ.
Αὐτὰρ ὅγ', ὡς ἐνόησεν Ἀχιλλῆα πτολίπορθον,
Ἔστη, πολλὰ δέ οἱ κραδίη πόρφυρε μένοντι·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμόν,
"Ὤι μοι ἐγών, εἰ μέν κεν ὑπὸ κρατεροῦ Ἀχιλῆος
Φεύγω, τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται,
Αἱρήσει με καὶ ὥς, καὶ ἀνάλκιδα δειροτομήσει·
Εἰ δ' ἂν ἐγὼ τούτους μὲν ὑποκλονέεσθαι ἐάσω
Πηλείδῃ Ἀχιλῆϊ, ποσὶν δ' ἀπὸ τείχεος ἄλλῃ
Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλήϊον, ὄφρ' ἂν ἵκωμαι
Ἴδης τε κνημούς, κατά τε ῥωπήϊα δύω,
Ἑσπέριος δ' ἂν ἔπειτα λοεσσάμενος ποταμοῖο,
Ἱδρῶ ἀποψυχθείς, προτὶ Ἴλιον ἀπονεοίμην·
Ἀλλὰ τίη μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μ' ἀπαειρόμενον πόλεως πεδίονδε νοήσῃ,
Καί με μεταΐξας μάρψῃ ταχέεσσι πόδεσσιν·
Οὐκ ἔτ' ἔπειτ' ἔσται θάνατον καὶ κῆρας ἀλύξαι.

Astitit, ut mortis graves parcas arceret,
Fago tectus: coopertus autem erat caligine multâ.
At ille, ut advertit Achillem urbium-vastatorem,
Constitit, multáque ei cor volvebat-æstuans manenti:
Ingemiscens autem dixit ad suum magnum animum,
"Hei mihi, siquidem metu violenti Achillis
"Fugero, quâ & alii turbati fugantur,
"Capiet me etiam sic, & imbellem obtruncabit:
"Si verò ego hos quidem turbari finam
"A Pelide Achille, pedibúsque à muro aliò
"Fugero per campum Iliacum, donec pervenero
"Idæque ad saltus, senticetáque ingrediar,
"Vespertinus utique deinde cùm me lavero in fluvio,
"A sudore refrigeratus, ad Ilium reverterer: —
"Sed cur mihi hæc meus secum-disserit animus?
"Dispiciendum, nè me abeuntem ab urbe ad campum advertat,
"Et me rapidè-persecutus prehendat velocibus pedibus:
"Non ampliùs deinde licebit mortem & fatum effugere.

ΣΧΟΛΙΑ.

549. Κεκλιμένος φηγῷ.] Ἀντὶ τοῦ, προσεχόμενος ὑπὸ φηγῷ, ἢ προσκεκλιμένος αὐτῇ.

551. Πόρφυρε.] Κατὰ βάθος ἐμερίμνα, καὶ διενοεῖτο.

555. *Αἱρήσει με καὶ ὥς.] Καὶ οὐδ' ἀμυνόμενον ἀναιρήσει με.

556. Εἰ δή ἂν ἐγὼ ὑποκλονέεσθαι ἐάσω Πηλείδῃ.] Ὑπὸ Ἀχιλλέως συγχωρήσω ταράσσεσθαι.

558. Πεδίον Ἰλήϊον.] Τόπος, ἐν ᾧ Ἴλου τάφος ἦν.

559. Ῥωπήϊα.] Ἱμαντώδη φυτά, ἀφ' οὗ τὰ δάσεα τῆς ὕλης.

562. Διελέξατο.] Διαλογίζεται.

563. Ἀπαειρόμενον.] Ἀπαίροντα· *ἐκ μεταφορᾶς τῶν νεῶν ἀπαιρουσῶν.

564. Μάρψῃ.] Καταλάβῃ.

NOTÆ.

548. *Κῆρας) Ita, pro *χεῖρας, ut sit θανάτου κῆρας quod *Homericum* est; ut *Iliad.* β'. v. 302. & v. 834. &c. θανάτου χεῖρας, nusquam aliàs habet.

554. Τῇπερ οἱ ἄλλοι ἀτυζόμενοι φοβέονται)) Vid. suprà ad v. 4.

558. Φεύγω πρὸς πεδίον Ἰλήϊον) Ἰλήϊον, ab *Ilo* Rege, cujus monumentum in eo erat; ut *Brevia Scholia*: non ab *Ilion*, Ἰλιακὸς enim indè dicitur. *Ultima* τοῦ πεδίον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, &c.

559. Κατά τε ῥωπήϊα δύω) Τὸ τε producitur, in *Cæsurâ*, ante *Asperum*; prior *Verbi* τοῦ δύω producitur, prior τοῦ *Nominis*, corripitur.

NOTÆ IN SCHOLIA.

556. *Αἱρήσει με καὶ ὥς) Hoc *Scholion*, *Excerpta* MSS.

563. *Ἐκ μεταφορᾶς &c. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

548. Κῆρας) γρ. *χεῖρας, ut Not. in *Textum*.

551. Μένοντι) γρ. κιόντι, MS. *Barocc.* Oxon. non æquè bené.

554. Φοβέονται)) γρ. κλονέονται), *Eustath.* fol. 1344. lin. 24. & MS. Barocc. Oxon.

556. Ἐάσω) γρ. ἰάσω.

558. Ἰλήϊον) γρ. Ἰδήϊον, *Eustath.* fol. 1344. lin. 20.

561. Προτὶ) γρ. ποτί. *Ibid.* Ἀπονεοίμην) γρ. ἀπονέεσθαι. MS. Barocc. Oxon.

563. Πόλεως) γρ. πόλιος, MS. CCC. sed *Eustath.* fol. 1359. lin. 1. πόλεως, ut & intrà, v. 567.

565. Ἔσται) γρ. ἔσσεται, MS. *Barocc.* Oxon.

Αἴ κε

Λίην γὰρ κρατερὸς περὶ πάντων ἔστ' ἀνθρώπων.
Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεος κατεναντίον ἔλθω·
Καὶ γάρ θην τούτῳ τρωτὸς χρὼς ὀξέϊ χαλκῷ,
Ἐν δὲ ἴα ψυχὴ, θνητὸν δέ ἑ φάσ' ἄνθρωποι
Ἔμμεναι· αὐτάρ οἱ Κρονίδης Ζεὺς κῦδος ὀπάζει.
Ὣς εἰπὼν, Ἀχιλῆα ἀλεὶς μένεν· ἐν δέ οἱ ἦτορ
Ἄλκιμον ὡρμᾶτο πτολεμίζειν ἠδὲ μάχεσθαι.
Ἠΰτε πάρδαλις εἶσι βαθείης ἐκ ξυλόχοιο
Ἀνδρὸς θηρητῆρος ἐναντίον, οὐδέ τι θυμῷ
Ταρβεῖ, οὐδὲ φοβεῖται, ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ·
Εἴπερ γὰρ φθάμενός μιν ἢ οὐτάσῃ, ἠὲ βάλῃσιν,
Ἀλλά τε καὶ περὶ δουρὶ πεπαρμένη οὐκ ἀπολήγει
Ἀλκῆς, πρίν γ' ἠὲ ξυμβλήμεναι, ἠὲ δαμῆναι·
Ὣς Ἀντήνορος υἱὸς ἀγαυοῦ, δῖος Ἀγήνωρ,
Οὐκ ἔθελεν φεύγειν, πρὶν πειρήσαιτ' Ἀχιλῆος.
Ἀλλ' ὅ γ' ἄρ' ἀσπίδα μὲν πρόσθ' ἔσχετο πάντοσ' ἐΐσην,
Ἐγχείῃ δ' αὐτοῖο τιτύσκετο, καὶ μέγ' ἄϋτει,

" Valdè enim fortis supra omnes est mortales,
" Quòd si ipsi ante urbem obviam venero:
" Et huic enim certè vulnerabile corpus acuto ære,
" Inestque una anima, mortalémque ipsum dicunt homines
" Esse: atqui ei Saturnius Jupiter gloriam præbet.
Sic fatus, Achillem conversus expectabat; intusque ei cor
Forte gestiebat præliari atque pugnare.
Veluti panthera prodit alto ex fruticeto
Virum venatorem contra, neque quicquam animo
Percellitur, neque in fugam vertitur, latratu audito:
Etsi enim prior eam cominùs percusserit, aut eminùs,
Tamen vel hastâ transfixa non desistit
A strenuâ pugnâ, antequam vel cominus congrediatur, vel dometur.
Sic Antenoris filius præclari, nobilis Agenor,
Non inducebat in animum fugere, antequam periculum faceret Achillis.
Verùm hic clypeum quidem sibi prætendit undique æqualem,
Hastâque in eum collimabat, & altùm clamabat,

ΣΧΟΛΙΑ.

567. Εἰ δέ κεν οἱ προπάροιθε πόλεος.] Ἐὰν δὲ αὐτῷ ἔμπροσθεν τῆς πόλεως. *Νῦν ἐντεῦθεν ὁμολογουμένως, ἀντὶ τοῦ, ἄρα, κεῖται, τὸ κέν.

570. Ὀπάζει.] *Κατόπιν διώκει.

571. Ἀλεὶς.] Συστραφείς.

*Vid. ad θ'. v. 103. & v. 141.

573. Ξυλόχοιο.] Ὑλώδους τόπου συνδένδρου.

578. Ἀλκῆς.] Νῦν, ἀλεξήσεως, βοηθείας. Ξυμβλήμεναι.] Πλησιάσαι, ἢ συμμῖξαι.

582. Ἄϋτει.] Ἐβόα.

NOTÆ

567. Προπάροιθε πολέος) Vid. ad β'. v. 811.

573. Ἠΰτε πάρδαλις εἶσι) In aliis Ferarum generibus *Masculi*, inter *Pantheras* & *Ursas*, *Fœminæ*, sunt animosiores. *Panthera* hoc proprium, summis primò viribus certare; quòd si nec suffecturas viderit, statim despondet. *Oppian.* Κυνηγ. v. 131. Πᾶσι περισθενέουσι καὶ ἀγχεμάχοισι μάχεσθαι· Καί τι περὶ σφετέρων τεκέων πτολέμοισι δηρίσασθαι, κλ.

575. Ἐπεί κεν ὑλαγμὸν ἀκούσῃ) *Eust.* f. 1345. l. 43. Τινὲς γράφουσιν, ἐπεὶ κυνυλαγμὸν, διὰ τὸ γράψαι τὸν τοῦ Στησίχορον,—ἀπειρεσίων κυνυλαγμῶν. Παλαιὸς δέ τις μεμφόμενος τὴν τοιαύτην γραφὴν, φησὶν, ὅτι οὐχ ὁρᾷ τί ἐστι τὸ ἐκ τοῦ συνθέτου· καὶ χωρὶς γὰρ κυνὸς, ὑλαγμὸς ἐπὶ κυνῶν ἀκούεται· ὡς ἐπὶ ἵππων χρεμετισμός. Sæpè tamen, ut & hanc inanem *Veterum* Objectionem diluamus, nomen *Animalis* additum videmus, cum Voce quantumvis *Propriâ*. MSS. tamen omnia, ut Nos jam, legunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

567. * Νῦν, ἐντεῦθεν) Totum hoc Scholion, *Excerpta* MSS. exceptis ultimis voculis, τὸ κέν, quas addidi ad *Sensûs* impletionem.

578. Ξυμβλήμεναι) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

567. Πόλεος) γρ. πόλιος. vid. suprà, ad v. 563.

570. Αὐτάρ οἱ) γρ. αὐτὰρ ἑοῖ, ut sæpè in similibus.

572. Ἐναντίον) γρ. ἐναντίη.

575. Ἐπεί κεν ὑλαγμὸν) γρ. ἐπεὶ κυνυλαγμὸν. vid. Not. in *Textum*.

Ἦ δή που μάλ' ἔολπας ἐνὶ φρεσὶ, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Ἤματι τῷδε πόλιν πέρσειν Τρώων ἀγερώχων·
Νηπύτι', ἦτ' ἔτι πολλὰ τετεύξεται ἄλγε' ἐπ' αὐτῇ·
Ἐν γάρ τοι πολέες τε καὶ ἄλκιμοι ἀνέρες εἰμὲν,
Οἵ κεν πρόσθε φίλων τοκέων, ἀλόχων τε, καὶ υἱῶν,
Ἴλιον εἰρυόμεσθα· σὺ δ' ἐνθάδε πότμον ἐφέψεις,
Ὧδ' ἔκπαγλος ἐὼν καὶ θαρσαλέος πολεμιστής.
Ἦ ῥα, καὶ ὀξὺν ἄκοντα βαρείης χειρὸς ἀφῆκε·
Καί ῥ' ἔβαλε κνήμην ὑπὸ γούνατος, οὐδ' ἀφάμαρτεν·
Ἀμφὶ δέ μιν κνημὶς νεοτεύκτου κασσιτέροιο
Σμερδαλέον κονάβησε· πάλιν δ' ἀπὸ χαλκὸς ὄρουσε
Βλημένου, οὐδ' ἐπέρησε· θεοῦ δ' ἠρύκακε δῶρα.
Πηλείδης δ' ὁρμήσατ' Ἀγήνορος ἀντιθέοιο
Δεύτερος· οὐδέ τ' ἔασεν Ἀπόλλων κῦδος ἀρέσθαι,
Ἀλλά μιν ἐξήρπαξε, κάλυψε δ' ἄρ' ἠέρι πολλῇ,
Ἡσύχιον δ' ἄρα μιν πολέμου ἔκπεμπε νέεσθαι.
Αὐτὰρ ὁ Πηλείωνα δόλῳ ἀποέργαθε λαοῦ·
Αὐτῷ γάρ ῥ' Ἑκάεργος Ἀγήνορι πάντα ἐοικὼς,
Ἔστη πρόσθε ποδῶν, ὁ δ' ἐπέσσυτο ποσσὶ διώκειν.
Ἕως ὁ τὸν πεδίοιο διώκετο πυροφόροιο,
Στρέψας πὰρ ποταμὸν βαθυδινήεντα Σκάμανδρον,
Τυτθὸν ὑπεκπροθέοντα· δόλῳ δ' ἄρ' ἔθελγεν Ἀπόλλων,
Ὡς αἰεὶ ἔλποιτο κιχήσεσθαι ποσὶν οἷσι·

" Nimirum omninò sperabas in mentibus, illustris Achille,
" Die hoc urbem te eversurum Troum honoratorum;
" Stulte, certè adhuc multi erunt dolores de eâ:
" In eâ enim multique & fortes viri sumus,
" Qui utique propugnantes charis parentibus, uxoribusque, & liberis,
" Ilium tuemur: tu verò fatum hic consequeris,
" Adeò terribilis licèt sis & audax bellator.
Dixit utique, & acutum telum gravi manu emisit;
Et percussit tibiam sub genu, neque aberravit;
Circaque ipsam ocrea recens-elaborati stanni
Horrendum resonuit: æs verò resiliit
A percusso, neque penetravit; dei enim prohibuerunt dona.
Pelides verò impetum-fecit in Agenora deo-parem
Secundus: at non sivit Apollo gloriam referre,
Sed ipsum eripuit, texitque caligine multa,
Quietumque ipsum è prælio misit ut abiret.
At hic Pelidem dolo avertit à populo:
Ipsi enim Longe-jaculans Agenori omnia cum se assimulârat,
Stetit ante pedes, ille itaque festinabat pedibus persequi.
Dum ille hunc per campum persequebatur tritici feracem,
Conversus præter fluvium vorticibus-profundum Scamandrum,
Paululum vix vixque an præcurrentem; dolo enim lactabat Apollo,
Ut semper speraret se assequuturum pedibus suis;

ΣΧΟΛΙΑ.

583. Ἦ δή που μάλ' ἔολπας.] Οὕτως δὴ πάνυ ἤλπικας.
584. Ἀγερώχων.] Αὐθαδῶν.
588. Εἰρυόμεσθα.] Φυλάττομεν. Πότμον ἐφέψεις.] Τεθνήξῃ, ἐπὶ θάνατον ἔλθῃς.
594. Ἠρύκακε.] Κατέσχεν.
599. Ἀποέργαθε.] Ἀπεῖρξεν, ἀπεχώρισεν.
603. * Τρέψας.] Γράφε καὶ στρέψας.
604. Ἔθελγε.] Νοῦν ἠπάτα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

603. * Τρέψας) Γράφε, καὶ στρέψας, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

583. Ἦ δή που) γρ. ἤδη που. *Eustath.* fol. 1345. lin. 52.
585. Νηπύτι', ἦτ' ἔτι πολλὰ) γρ. Νηπύτι', ἦ μάλα πολλὰ MS. Barocc. Oxon.
586. Ἐν γάρ τοι) γρ. ἐν γάρ οἱ.
587. Τοκέων, ἀλόχων τε) γρ. ἀλόχων, τεκέων τε. *Eustath.* fol. 1346. lin. 8. paulo melius.
588. Εἰρυόμεσθα) γρ. εἰρυσσόμεσθα. *Eust.* fol. 1346. lin. 2.
590. Βαρείης) γρ. παχείης. *Eustath.* fol. 1346. lin. 10.
603. Στρέψας) γρ. τρέψας, *Excerpta* MSS. *Schol.* & MS. *Barocc.* Oxon.
604. Δόλῳ δ' ἄρ') γρ. δόλῳ γάρ.

Τόφρ'

Τόφρ' ἄλλοι Τρῶες πεφοβημένοι ἦλθον ὁμίλῳ
Ἀσπάσιοι προτὶ ἄστυ· πόλις δ' ἔμπλητο ἀλέντων.
Οὐδ' ἄρα τοί γ' ἔτλαν πόλεος καὶ τείχεος ἐκτὸς
Μεῖναι ἔτ' ἀλλήλους, καὶ γνώμεναι, ὅς τε πεφεύγοι,
Ὅς τ' ἔθαν' ἐν πολέμῳ· ἀλλ' ἀσπασίως ἐσέχυντο
Ἐς πόλιν, ὅντινα τῶν γε πόδες καὶ γοῦνα σαώσαιν.

Interim exteri Trojani fugati venerunt conferti
Læti ad urbem; urbs verò implebatur conclusis.
Neque enim illi sustinebant urbem & murum extra
Expectare jam se-invicem, & cognoscere, & quis effugerat,
Et quis occubuerat in pugnâ: sed lubenter infundebantur
In urbem, quemcunque eorum pedes & genua incolumem-retulerant.

ΣΧΟΛΙΑ.

610. Ἐσέχυντο.] Ἀθρόως ἐπῆλθον.

Variæ Lectiones.

607. Ἔμπλητο) γρ. ἔμπλητο, MS. Mori, & MS. Barocc. Oxon.

608. Πόλεως) γρ. πόλιος, ut suprà, ad v. 563.

610. Ἀσπασίως) γρ. ἐσσυμένως, MS. Barocc. Oxon. *Ibid.* Ἐσέχυντο) γρ. ἐπέχυντο.

611. Γοῦνα σαώσαιν) γρ. γοῦν' ἐσάωσαν.

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩΙΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Χʹ.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Χʹ.

ΤΩΝ * λοιπῶν Τρώων εἰς τὸ Ἴλιον ἀναχωρησάντων, μόνος Ἕκτωρ ἔξω μένει· παρακαλούντων δὲ αὐτὸν τῶν γονέων εἰσελθεῖν ἐς τὴν πόλιν, ἀπειθεῖται· καὶ ὁ μὲν ὑπεναντίον Ἀχιλλέως ἐλθὼν, διώκεται τρὶς περὶ τὸ τεῖχος. Ζεὺς δὲ ταλαντεύει ἀμφοτέρων τὰς μοίρας· καὶ ἡ μὲν τοῦ Ἕκτορος, ἐπὶ γῆς χωρεῖ· ἡ δὲ τοῦ Ἀχιλλέως ἀναφέρεται· καὶ οὕτω Ζεὺς κελεύει Ἀπόλλωνα ἀποχωρεῖν τῆς μάχης· καὶ ὁ μὲν ὑποχωρεῖ· ἡ δὲ Ἀθηνᾶ, καθομοιωθεῖσα τῷ Πριάμου παιδὶ Δηιφόβῳ, παρορμᾷ Ἕκτορα ἀντιδείξασθαι τῷ Ἀχιλλεῖ· ὁ δὲ πεσὼν ἀναιρεῖται, καὶ ἀναιρεθεὶς, δεθείς τε ὑπὸ τοῦ ἅρματος Ἀχιλλέως, σύρεται εἰς τὸ στρατόπεδον Ἑλλήνων. * Ex *Veteri Codice*.

Ἄλλη Ὑπόθεσις.

ΤΩΝ Τρώων εἰς τὴν πόλιν ἐξελασθέντων, μόνος Ἕκτωρ ὑπομείνας Ἀχιλλέα, τὸ μὲν πρῶτον φεύγει· ἔπειτα δὲ ἀνθίσταται, Ἀθηνᾶς αὐτὸν πεισάσης, καὶ ἀναιρεῖται· ἐξάψας δὲ αὐτὸν τοῦ ἅρματος Ἀχιλλεὺς, διὰ τοῦ πεδίου ἐπὶ τὸ στρατόπεδον ἕλκει· οἱ δὲ κατὰ τὴν πόλιν ὀδύρονται τοῦτο ὁρῶντες ἐκπεπληγμένοι.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος ἀναίρεσις.

Ἄλλως.

Χῖ. Θέτιδος γόνος ὠκὺς ἀπώλεσεν Ἕκτορα δῖον.

Ἄλλο.

Χῖ δ' ἄρα, τρὶς περὶ τεῖχος ἄγων κτάνεν Ἕκτορ' Ἀχιλλεύς. — Lib. XXII.

Ὣς οἱ μὲν κατὰ ἄστυ πεφυζότες, ἠΰτε νεβροὶ,
Ἱδρῶ ἀπεψύχοντο, πίον τ', ἀκέοντό τε δίψαν,
Κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Τείχεος ἆσσον ἴσαν, σάκε' ὤμοισι κλίναντες.
Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοιὴ Μοῖρ' ἐπέδησεν,

Sic hi quidem per urbem terrore perculsi, velut hinnuli,
A sudore se refrigerabant, bibebántque, medebanturque siti,
Acclines pulchris propugnaculis: at Achivi
Ad murum propè accedebant, scuta humeris inclinantes.
Hectorem v. ibi manere exitiale Fatum tanquá compede vinctum coegit,

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Κατὰ ἄστυ.] Κατὰ τὴν πόλιν. Πεφυζότες.] Δεδειλιακότες, καταπεπληγμένοι· ἢ, μετὰ δέους πεφευγότες.

2. Ἀπεψύχοντο.] Πρὸς ἄνεμον ἐξηνεμίζοντο, ἀνεκτῶντο ἑαυτούς. Ἀκέοντο.] Ἐθεράπευον κυρίως ἀκεῖσθαι, τὸ ἄχος ἰᾶσθαι, καὶ τὸ ὅπως δήποτε θεραπεύειν· ὅθεν Φρύγες ἀκεστὴν, τὸν ἰατρὸν, καὶ Ἀθηναῖοι ἀκέστορα φασί.

3. Κεκλιμένοι καλῇσιν ἐπάλξεσιν.] Παρακεκλιμένοι, ὅ ἐστι προσεχόμενοι ὑπὸ τῶν τειχῶν ἐπάλξεις γάρ, αἱ τῶν τειχῶν καλούμεναι προμαχῶνες.

4. Ἴσαν.] Παρεγένοντο. Σάκε' ὤμοισι κλίναντες.] Τοὺς ὤμους ταῖς ἀσπίσι καλύψαντες.

5. Ὀλοιή.] Ὀλεθρία.

NOTÆ.

5. Ἕκτορα δ' αὐτοῦ μεῖναι ὀλοιὴ Μοῖρ' ἐπέδησεν) De Voce ὀλοιή diximus, ad α. v. 342. — Ὀλοιῇσι φρεσὶ θύει. Vid. ad *Varias Lectiones*.

VARIÆ LECTIONES.

5. Ὀλοιή) χ. ὀλοιή, & ὀλοή, vid. Not. in *Textum*.

Ἰλίου προπάροιθε, πυλάων τε Σκαιάων.
Αὐτὰρ Πηλείωνα προσηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Τίπτε με, Πηλέος υἱὲ, ποσὶν ταχέεσσι διώκεις,
Αὐτὸς θνητὸς ἐὼν θεὸν ἄμβροτον; οὐδέ νύ πώ με
Ἔγνως, ὡς θεός εἰμι, σὺ δ' ἀσπερχὲς μενεαίνεις.
Ἦ νύ τοι οὔτι μέλει Τρώων πόνος, οὓς ἐφόβησας,
Οἳ δή τοι εἰς ἄστυ ἄλεν, σὺ δὲ δεῦρο λιάσθης·
Οὐ γάρ με κτανέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι.
Τὸν δὲ μέγ' ὀχθήσας προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἔβλαψάς μ', Ἑκάεργε, θεῶν ὀλοώτατε πάντων,
Ἐνθάδε νῦν τρέψας ἀπὸ τείχεος· ἦ κ' ἔτι πολλοὶ
Γαῖαν ὀδὰξ εἷλον, πρὶν Ἴλιον εἰσαφικέσθαι.
Νῦν δ' ἐμὲ μὲν μέγα κῦδος ἀφείλεο, τοὺς δ' ἐσάωσας
Ῥηϊδίως, ἐπεὶ οὔτι τίσιν γ' ἔδδεισας ὀπίσω·
Ἦ σ' ἂν τισαίμην, εἴ μοι δύναμίς γε παρείη.
Ὣς εἰπὼν, προτὶ ἄστυ μέγα φρονέων ἐβεβήκει,
Σευάμενος, ὥσθ' ἵππος ἀεθλοφόρος σὺν ὄχεσφιν,
Ὅς ῥά τε ῥεῖα θέῃσι τιταινόμενος πεδίοιο.

Ilium ante, portasque Scæas.
At Pelidem allocutus est Phœbus Apollo,
" Cur me, Pelei fili, pedibus velocibus persequeris,
" Ipse mortalis cùm sis deum immortalem? nec dum omninò me
" Agnovisti, quòd Deus sum; tu autem indesinenter irâ percitus furis.
" Tibi nimirùm nihil curæ est Trojanorum labor bellicus, quos fugâsti,
" Qui jam in urbem conclusi sunt, tu verò huc divertisti:
" Nec tamen me interficies, quoniam haud mortalis sum.
Hunc graviter indignatus allocutus est pedibus velox Achilles,
" Lxhili me, Longe-jaculans, Deorum pernic.ofsiinne omnium,
" Qui huc nunc avertisti à muro. Certe adhuc multi
" Terram mordicus prehendissent, antequam in Ilium pervenissent.
" Nunc verò mihi quidem magnâ gloriâ eripuisti, illosque periculo exemisti
" Facile, non enim ultionem ullam veritus es in-posterum;
" Profectò te ulciscerer, si mihi facultas utique adesset.
Sic fatus, ad urbem magnis elatus animis abiit,
Ruens, velut equus certamine-victor, unà cum curru,
Qui celeriter currit magno nisu contendens per campum.

ΣΧΟΛΙΑ.

6. * Πυλάων τε Σκαιάων] Ἐν ἀριστερᾷ τοῦ τείχους αὐτοῦ αἱ πύλαι αὗται καλοῦνται, Δαρδάνιαι.

11. Τρώων πόνος.] Τὸ κατὰ Τρώων ἔργον.

12. Εἰς ἄστυ.] Λείπει τὸ ἀφικόμενοι. Ἄλεν.] Συνεστράφησαν, ἔφυγον. Λιάσθης.] Ἐξέφυγες, ἐξέκλινας ἢ, ἐπλανήθης.

13. Μόρσιμος.] Μοίρᾳ ὑποκείμενος, θνητός.

15. Ὀλοώτατε.] Ὀλεθριώτατε.

17. Ὀδάξ.] Τοῖς ὀδοῦσιν.

19. Ὀπίσω.] Ὕστερον, χρονικῶς.

20. Ἦ σ' ἂν τισαίμην.] Ἐτιμωρησάμην ἄν σε.

22. Σευάμενος.] Ὁρμήσας. Ἀεθλοφόρος.] Ἀγωνιστής.

23. Θέῃσι.] Τρέχῃ. Τιταινόμενος.] Τείνων, ἕλκων.

NOTÆ.

6. Ἰλίου προπάροιθεν) De Mediâ τοῦ Ἰλίου productâ, vid. ad έ. v. 66.

13. Οὐ γάρ με κτανέεις) Hoc Versu *Apollonius Tyaneus* usus esse dicitur, ad *Domitianum*, extrema illi minitantem; ut *Philostrat.* de Vitâ *Apollonii*, lib. 8. cap. 4. Videsis *Suidam*. v. Μόρσιμος, & *Hadriani Junii*, Animadversorum. lib. 6. cap. 19. *Cedrenus* etiam, Histor. Compend. 1 Tom. Οὗτος (Δομετιανὸς) Ἀπολλώνιον τὸν Τυανέα ἀπήνεγκε, καὶ δέσμιον εἰς δικαστήριον ἤγαγε· τότε φασὶ καὶ τὸ πολυθρύλλητον ἔπος ἐκεῖνο τὸν Ἀπολλώνιον εἰπεῖν, Οὐ μέν με κτανέεις, ἐπεὶ οὔτοι μόρσιμός εἰμι, καὶ ἀφανῆ γενέσθαι παραχρῆμα.

NOTÆ IN SCHOLIA.

6. * Πυλάων τε Σκαιάων) Hoc *Scholion*, ex MS. CCC. & *Eustathio*, vid. Not. in *Textum*, ad γ'. v. 149. Extant etiam verbatim in *Excerptis* MSS.

12. * Εἰς ἄστυ) Λείπει τὸ, ἀφικόμενοι. Plenius, *Excerpta* MSS. Εἰς ἄστυ ἄλεν) Λείπει τὸ, ἀφικόμενοι. καὶ τὸ ἄλεν, ἀντὶ τοῦ, ἐξέκλινον, ἢ συνεστράφησαν, quæ ferè eadem cum *Impressis* cum sint, nihil muto.

VARIÆ LECTIONES.

9. Ἄμβροτον) γρ. ἄβροτον, MS. Barocc. Oxon. MS. CCC. & MS. *Mori*.

12. Δεῦρο λιάσθης) γρ. δεῦρ' ἠλιάσθης.

13. Κτανέεις) γρ. κτενέεις, *Eustath.* fol. 1349. lin. 24.

15. Ὀλοώτατε) γρ. δολοώτατε, *Eustath.* fol. 1349. lin. 34.

Ὣς

Ὣς Ἀχιλεὺς λαιψηρὰ πόδας καὶ γούνατ' ἐνώμα.
Τὸν δ' ὁ γέρων Πρίαμος πρῶτος ἴδεν ὀφθαλμοῖσι,
Παμφαίνονθ', ὥστ' ἀστέρ', ἐπεσσύμενον πεδίοιο,
Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν· ἀείζηλοι δέ οἱ αὐγαὶ
Φαίνονται πολλοῖσι μετ' ἄστρασι νυκτὸς ἀμολγῷ·
Ὅν τε κύν' Ὠρίωνος ἐπίκλησιν καλέουσι·
Λαμπρότατος μὲν ὅγ' ἐστὶ, κακὸν δέ τε σῆμα τέτυκται,
Καί τε φέρει πολλὸν πυρετὸν δειλοῖσι βροτοῖσιν·
Ὣς τοῦ χαλκὸς ἔλαμπε περὶ στήθεσσι θέοντος.
Ὤιμωξεν δ' ὁ γέρων, κεφαλὴν δ' ὅγε κόψατο χερσὶν,
Ὑψόσ' ἀνασχόμενος, μέγα δ' οἰμώξας ἐγεγώνει,
Λισσόμενος φίλον υἱόν· ὁ δὲ προπάροιθε πυλάων
Εἱστήκει, ἄμοτον μεμαὼς Ἀχιλῆϊ μάχεσθαι·
Τὸν δ' ὁ γέρων ἐλεεινὰ προσηύδα, χεῖρας ὀρεγνὺς,
Ἕκτορ, μή μοι μίμνε, φίλον τέκος, ἀνέρα τοῦτον
Οἶος, ἄνευθ' ἄλλων· ἵνα μὴ τάχα πότμον ἐπίσπῃς,
Πηλεΐωνι δαμείς· ἐπεὶ ἦ πολὺ φέρτερός ἐστιν.
Σχέτλιος, αἴθε θεοῖσι φίλος τοσσόνδε γένοιτο,

Sic Achilles celeriter pedes & genua movebat.
Hunc senex Priamus primus vidit oculis,
Collucentem tanquam stellam, ruentem per campum,
Quæ ante Autumnum oritur: perillustres autem ejus radii
Lucent multa inter astra nocte intempestâ:
Quam canem Orionis vulgò vocant:
Splendidissima quidem hæc est, at exitiale signum est,
Atque immittit magnum æstum miseris mortalibus:
Sic hujus æs splendebat circa pectora currentis.
Ejulabat itaque senex, capútque pulsabat manibus,
In altum sublatis, magnoque edito ejulatu clamabat,
Supplex orans dilectum filium: is enim ante portas
Stabat, vehementer animis ardens cum Achille pugnare:
Illum senex miserabilitèr allocutus est, manus extendens,
" Hector, nè mihi expecta, dilecte fili, virum hunc
" Solus, absque aliis; ut nè mox mortem assequaris,
" A Pelidâ domitus: longè enim viribus præstat.
" Crudelis, utinam diis charus tantùm esset,

ΣΧΟΛΙΑ.

24. Λαιψηρά.] Ταχέα. Ἐνώμα.] Κατέφερεν, ἐκίνει.

27. Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν.] *Ἔδει, περὶ ὀπώρης, εἰπεῖν· τότε γὰρ ἡ τοῦ Κυνὸς ἐπιτολή. † Ὀπώρα δὲ νῦν, μέρος θέρους τὸ πλουτιστικόν, μεθ' ὃ τὸ μετόπωρον. Ὀπώρης.] Κατὰ τὸ φθινόπωρον. Εἶσιν.] Ἀνατέλλει, ἄνεισι τὴν ἑῴαν ἀνατολὴν, δηλονότι. Ἀείζηλοι.] Λαμπραί, εὐσύνοπτοι.

29. Ὅν τε κύν' Ὠρίωνος.] Τὸν ἀστρῷον κύνα οὕτως ἔφη· ἔνιοι δέ φασι, τόνδε τὸν κατηστερισμένον κύνα, οὐκ Ὠρίωνος, ἀλλὰ Ἠριγόνης ὑπάρχειν, ὃν καταστερισθῆναι διὰ τοιαύτην αἰτίαν. Ἰκάριος, γένος μὲν ἦν Ἀθηναῖος, εἶχε δὲ θυγατέρα Ἠριγόνην, ἥτις κύνα οἰκεῖον ἔτρεφε· ξενώσας δέ ποτε ὁ Ἰκάριος Διόνυσον, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ οἶνόν τε καὶ ἀμπέλου κλῆμα· κατὰ δὲ τὰς τοῦ θεοῦ ὑποθήκας, περιῄει τὴν γῆν, ἐμφαίνων ὡς τοῦ Διονύσου χάριν, ἔχων σὺν ἑαυτῷ καὶ τὸν κύνα· γενόμενος δὲ ἐκτὸς τῆς πόλεως, βουκόλοις οἶνον παρέσχεν· οἱ μὲν ἀθρόως ἐμφορησάμενοι, εἰς βαθὺν ὕπνον ἐτράπησαν· ὀψὲ δὲ ἐγερθέντες, καὶ νομίσαντες πεφαρμάχθαι, τὸν Ἰκάριον ἀπέκτειναν· ὁ δὲ κύων ὑποστρέψας πρὸς τὴν Ἠριγόνην, δι' ὠρυγμοῦ ἐμήνυσεν αὐτῇ τὰ γενόμενα· ἡ δὲ μαθοῦσα τὸ ἀληθὲς, ἑαυτὴν ἀνήρτησε· νόσου δὲ ἐν Ἀθήναις γενομένης, κατὰ χρησμὸν Ἀθηναῖοι τόν τε Ἰκάριον καὶ τὴν Ἠριγόνην ἐνιαυσιαίαις ἐγέραιρον τιμαῖς· οἳ καὶ καταστερισθέντες, Ἰκάριος μὲν, Βοώτης ἐκλήθη. Ἠριγόνη δὲ, παρθένος· ὁ δὲ κύων τὴν αὐτὴν ὀνομασίαν ἔχει. Ἱστορεῖ Ἐρατοσθένης.

30. Σῆμα.] Σημεῖον.

31. Πυρετόν.] Ἤτοι καύσωνα, ὡς ἡμεῖς λέγομεν· ἢ τὴν τοῦ ἀέρος ἔκκαυσιν. * ὅθεν καύσωνες, καὶ κυνοκαύματα.

39. Ἄνευθ' ἄλλων.] Χωρὶς τῶν λοιπῶν.

40. Πηλείωνι δαμείς.] Ὑπὸ Ἀχιλλέως ἀναιρεθείς.

41. *Αἴθε θεοῖς φίλος.] Εἰ τοῖς θεοῖς τόσον γένοιτο ἐχθρὸς, ὅσον ἐστὶν ἐμοί. Τοσσόνδε.] Τοσοῦτον.

NOTÆ.

27. Ὅς ῥά τ' ὀπώρης εἶσιν) *Eustath.* fol. 1350. lin. 32. Ὀπώρα δὲ νῦν, μέρος θέρους τὸ πλουτιστικόν, μεθ' ὃ τὸ Μετόπωρον. Hæc interserenda duxi, ad *Brevia Scholia.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

27. *Ἔδει, περὶ ὀπώρης εἰπεῖν· τότε γὰρ ἡ Κυνὸς ἐπιτολή) *Excerpta* MSS. Vid. ad *Textum.*

31. *Ὅθεν καύσωνες καὶ κυνοκαύματα) Ex *Eustathio.*

41. Αἴθε θεοῖς φίλος) *Excerpta* MSS. usque ad τοσσόνδε, *exclusivè.*

VARIÆ LECTIONES.

27. Ὅς ῥά τ' ὀπώρης) γρ. ὅς περὶ τ' ὀπώρης. *Excerpta* MSS. 30. Ὅγ') γρ. ἐδ', MS. *Barocc.* Oxon.

Ὅσσον

Ὅσσον ἐμοί· τάχα κέν ἑ κύνες καὶ γῦπες ἔδονται
Κείμενον· ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.
Ὅς μ' υἱῶν πολλῶν τε καὶ ἐσθλῶν εὖνιν ἔθηκε,
Κτείνων, καὶ περνὰς νήσων ἔπι τηλεδαπάων.
Καὶ γὰρ νῦν δύο παῖδε Λυκάονα καὶ Πολύδωρον
Οὐ δύναμαι ἰδέειν, Τρώων εἰς ἄστυ ἀλέντων,
Τούς μοι Λαοθόη τέκετο, κρείουσα γυναικῶν.
Ἀλλ' εἰ μὲν ζώουσι μετὰ στρατῷ, ἦτ' ἂν ἔπειτα
Χαλκοῦ τε χρυσοῦ τ' ἀπολυσόμεθ'· ἔστι γὰρ ἔνδον·
Πολλὰ γὰρ ὤπασε παιδὶ γέρων ὀνομακλυτὸς Ἄλτης.
Εἰ δ' ἤδη τεθνᾶσι, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισιν,
Ἄλγος ἐμῷ θυμῷ καὶ μητέρι, τοὶ τεκόμεσθα.
Λαοῖσιν δ' ἄλλοισι μινυνθαδιώτερον ἄλγος
Ἔσσεται, ἢν μὴ καὶ σὺ θάνῃς, Ἀχιλῆϊ δαμασθείς·
Ἀλλ' εἰσέρχεο τεῖχος, ἐμὸν τέκος, ὄφρα σαώσῃς
Τρῶας καὶ Τρῳάς, μηδὲ μέγα κῦδος ὀρέξῃς
Πηλείδῃ, αὐτὸς δὲ φίλης αἰῶνος ἀμερθῇς·
Πρὸς δ' ἐμὲ τὸν δύστηνον ἔτι φρονέοντ' ἐλέαιρε,
Δύσμορον, ὅν ῥα πατὴρ Κρονίδης ἐπὶ γήραος οὐδῷ
Αἴσῃ ἐν ἀργαλέῃ φθίσει, κακὰ πόλλ' ἐπιδόντα,

" Quantum mihi: citò prorsus eum canes & vultures vorarent
" Jacentem: certè mihi gravis ex præcordiis dolor abiret.
" Ille me filiis multisque & strenuis orbum fecit,
" Interficiens, & deportatos-vendens insulas in longinquas.
" Quin & nunc duos filios Lycaonem & Polydorum
" Non possum videre, Trojanis in urbem conclusis,
" Quos mihi Laothoë peperit præcellens mulieribus.
" At si quidem vivunt in castris, certè postmodum
" Æreque auroque redimemus; est enim domi;
" Multa enim dedit filiæ senex famâ-inclytus Altes.
" Si verò jam mortui sunt, & in orci domo,
" Dolor meo animo & matri, qui genuimus.
" Populo autem cætero brevior, dolor
" Erit, modò non & tu moriaris, ab Achille domitus.
" Sed ingredere murum, mi fili, ut serves
" Trojanos & Trojanas, neque magnam gloriam præbeas
" Pelidæ, ipseque dilectâ vitâ priveris:
" Præterea & mei infelicis adhuc mentis-compotis miserere,
" Calamitosi, quem pater Saturnius in senectutis limine
" Fortunâ in acerbâ perdet, mala multa conspicatum,

ΣΧΟΛΙΑ.

43. Ἦ κέ μοι αἰνὸν ἀπὸ πραπίδων ἄχος ἔλθοι.] Οὕτως ἂν ἀπέλθοι μου τὸ κακὸν τῶν φρενῶν.

44. Εὖνιν.] Ἔρημον, χῆρον, ἐστερημένον· εὖνιν, ὅ ἐστιν, ἐυναζόμενον· ἐξ οὗ τὸ ἡσυχάζοντα, ἐξ οὗ ἠρημωμένον, ἐξ οὗ ἐστερημένον· ἢ παρὰ τὸ εἷς, ἑνός, ἕνις καὶ εὖνις, ὁ μεμονωμένος.

45. Περνάς.] Πιπράσκων. Τηλεδαπάων.] Πόῤῥω ὄντων.

47. Ἀλέντων.] Συστραφέντων, συγκλεισθέντων, φυγόντων.

48. Κρείουσα.] Κρατιστεύουσα.

50. Ἀπολυσόμεθα.] Ἀπολυτρωσόμεθα.

51. Ὀνομακλυτός.] Ἔνδοξος· ἀναγνωστέον δὲ ὑφ' ἕν.

54. Μινυνθαδιώτερον.] Ὀλιγοχρονιώτερον.

58. Αἰῶνος.] Βίου, ζωῆς. Ἀμερθῇς.] Στερηθῇς, ἀφαιρεθῇς.

59. Ἔτι φρονέοντα.] Ἔτι σωφρονοῦντα, πρὶν ἐπιστῆναι τοὺς πολεμίους· ἤγουν, ἕως τοῦ φρονεῖν εἰμὶ κύριος· * ἢ, ἔτι ζῶντα· τὸ γὰρ ζωτικὸν φρένας καλεῖ ὁ Ὅμηρος, ὡς ἐπὶ Σαρπηδόνος, † προτὶ δὲ φρένες αὐτῷ ἕποντο· καὶ ἐπὶ Πατρόκλου τεθνεῶτος, * ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν· ὅ ἐστι, τὸ συνεκτικὸν τοῦ ζῆν. † Iliad. π'. v. 504.

60. Ἐπὶ γήραος οὐδῷ.] Ἐπὶ τῇ τοῦ γήρως ἐξόδῳ, ἐπὶ τῷ τέρματι. * Iliad. ψ'. v. 105.

61. Ἐπιδόντα.] Θεασάμενον.

NOTÆ.

42. Τάχα κέν ἑ κύνες) Τὸ κὲν producitur, in Cæsurâ, vi Finalis, etiam *Acuminata*, necnon, ante *Asperum*.

57. Μηδὲ μέγα) *Ultima* τοῦ μηδὲ producitur, in Cæsurâ, vi *Toni* sui, & μ'.

NOTÆ IN SCHOLIA.

59. * Ἢ, ἔτι ζῶντα) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

48. Λαοθόη) γρ. Λαοθίη. MS. Barocc. Oxon.

49. Μετὰ στρατῷ) γρ. μετὰ στρατόν, *Eustath.* f. 1351. lin. 34.

51. Ὀνομακλυτός) γρ. ὄνομα κλυτός, *Br. Schol.*

59. Πρὸς δ' ἐμὲ) γρ. πρὸς δὲ μοι, & πρὸς δὲ μοι-

Υἷάς τ' ὀλλυμένους, ἑλκυσθείσας τε θύγατρας,
Καὶ θαλάμους κεραϊζομένους, καὶ νήπια τέκνα
Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ, ἐν αἰνῇ δηϊοτῆτι,
Ἑλκομένας τε νυοὺς ὀλοῇς ὑπὸ χερσὶν Ἀχαιῶν.
Αὐτὸν δ' ἂν πύματόν με κύνες πρώτῃσι θύρῃσιν
Ὠμησταὶ ἐρύουσι, ἐπεί κέ τις ὀξέϊ χαλκῷ
Τύψας, ἠὲ βαλὼν ῥεθέων ἐκ θυμὸν ἕληται,
Οὓς τρέφον ἐν μεγάροισι, τραπεζῆας πυλαωρούς,
Οἵ κ' ἐμὸν αἷμα πιόντες, ἀλύσσοντες περὶ θυμῷ,
Κείσοντ' ἐν προθύροισι· Νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν
Ἄρηϊ κταμένῳ, δεδαϊγμένῳ ὀξέϊ χαλκῷ,
Κεῖσθαι· πάντα δὲ καλὰ θανόντι περ, ὅ, τι φανείη·
Ἀλλ' ὅτε δὴ πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον,
Αἰδῶ τ' αἰσχύνωσι κύνες κταμένοιο γέροντος,
Τοῦτο δὴ οἴκτιστον πέλεται δειλοῖσι βροτοῖσιν.
Ἦ ῥ' ὁ γέρων, πολιὰς δ' ἄρ' ἀνὰ τρίχας ἕλκετο χερσὶ,

" Filiósque interemptos, raptatásque filias,
" Et thalamos eversos, & infantes liberos
" Allisos terræ, in gravi cæde,
" Tractásque nurus perniciosis manibus Achivorum.
" Ipsum verò extremum me canes in primis foribus
" Cruda-vorantes raptabunt, postquam aliquis acuto ære
" Cominus vel eminus percusso ex artubus animam eripuerit,
" Quos nutrivi in ædibus, mensarios forium-custodes,
" Qui meo sanguine hausto, rabie-acti animis,
" Jacebunt in vestibulis. Juveni tamen haudquaquam indecorum est
" Pugnâ cæso, lacerato acuto ære,
" Jacere: omnia etenim honesta etiam mortuo quicquid apparuerit:
" Sed quum jam canúmque caput, canúmque barbam,
" Pudendaque deturpent canes occisi senis,
" Hoc utique miserrimum accidit miseris mortalibus.
Dixit quidem senex, canósque capillos divellebat manibus,

ΣΧΟΛΙΑ.

62. Ἑλκυσθείσας τε θύγατρας.] Ἀντὶ τοῦ, αἰχμαλωτισθείσας.

63. Κεραϊζομένους.] Πορθουμένους.

64. Βαλλόμενα προτὶ γαίῃ.] Προσρηγνύμενα τῇ γῇ.

65. Νυούς.] Νύμφας.

66. Πύματον.] Τελευταῖον, ἔσχατον. Πρώτῃσι θύρῃσι.] Ταῖς πρώταις θύραις, ταῖς προαυλίοις.

67. Ὠμησταί.] Ὠμοφάγοι. Ἐρύουσιν.] Ἑλκύσουσι.

68. Τύψας.] Ἐκ χειρὸς πλήξας. Ῥεθέων.] Τῶν τοῦ σώματος μελῶν, ὅτι κατὰ παντὸς μέλους τὸ ζωτικὸν καὶ ψυχικόν ἐστι· ῥέθη δὲ τὰ ζῶντα μέλη, δι' ὧν ῥέζομέν τι. Αἰολεῖς δὲ * ῥέθος, τὸ πρόσωπον, καὶ ῥεθομαλίδας, τοὺς εὐπροσώπους. * Hanc vocem addo.

69. Τραπεζῆας.] Τοὺς ἐν τραπέζῃ τρεφομένους. Πυλαωρούς.] Πυλωροὺς, φύλακας.

70. Ἀλύσσοντες.] Ὑπὸ πλησμονῆς ἀλύοντες· οἷον ἐν ἄλῃ ὄντες, δυσφοροῦντες· οἱ δὲ εἶπον, ἄγαν λυπῶντες·* τοῦτο γὰρ τοῖς κυνιδίοις συμβαίνει ἐπὶ τοῦ* αἵματος ἀνθρωπίνου γεύσασι.

71. Κείσοντ' ἐν προθύροισι.] Κείσονται ἐν τοῖς προθύροις. * Νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν.] Ὅ ἐστι, πρέπει τῷ νεωτέρῳ, ἀποθανεῖν ὀξέϊ χαλκῷ· ἀλλὰ τῷ γέροντι οἴκτιστον τοῦτο.

74. Πολιόν.] Ἢ τὸ πεπολιωμένον· ἢ τὸ ἔντιμον, καὶ αἰδοῦς ἄξιον τοῦ σώματος.

75. Αἰσχύνωσι.] Καταισχύνωσιν, ἐνυβρίσωσι.

76. Οἴκτιστον. Ἐλεεινὸν, οἰκτρόν. Δειλοῖσι.] Δειλαίοις, ἀθλίοις.

NOTÆ.

70. Ἀλύσσοντες) Vid. *Etymolog. M.* v. & hinc emenda hunc locum, malè ibidem scriptum; ut *Fredericus Sylburgius*, Vir in *Græcis* magnus, notat. Confer *Brevia Scholia*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

70. * Τοῦτο γὰρ τοῖς κυνιδίοις) *Excerpta* MSS. plenius, Ἄγαν ἐν λύσσῃ ὄντες· τοῦτο γὰρ τοῖς κυνιδίοις συμβαίνει κυσὶ, ἐπὶ τοῦ σώματος γεύσωνται· οἱ δὲ, ἐν ἄλῃ ὄντες, δυσφοροῦντες. Σώματος corrigo in αἵματος, & ἀνθρωπίνου addo, ad discrimen faciendum; cætera ferè ante in *Impressis*, nec ideò repetenda duxi.

71. * Νέῳ δέ τε πάντ' ἐπέοικεν) Hoc *Scholium*, Excerpta MSS.

VARIÆ LECTIONES.

62. Ἑλκυσθείσας) γρ. ἑλκηθείσας, MS. CCC. ἑλκυσθείσας, MS. *Mori*.

65. Ὀλοῇς) γρ. ὀλοῶν.

67. Ἐπεί κέ τις) γρ. ἐπεί μέ τις, MS. Barocc. Ox.

70. Πιόντες) γρ. πίνοντες. *Eustath.* fol. 1351. lin. 44.

72. Ἄρηϊ κταμένῳ) γρ. Ἄρει κτεινομένῳ, MS. *Barocc.* Oxon. Ἀρηϊκταμένῳ, *Eustath.* fol. 1351. lin. 45.

Τίλλων ἐκ κεφαλῆς· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθε.
Μήτηρ δ' αὖθ' ἑτέρωθεν ὀδύρετο δακρυχέουσα,
Κόλπον ἀνιεμένη, ἑτέρηφι δὲ μαζὸν ἀνέσχε,
Καί μιν δακρυχέουσ' ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν, τάδε τ' αἴδεο, καί μ' ἐλέησον
Αὐτήν, εἴ ποτέ τοι λαθικηδέα μαζὸν ἐπέσχον,
Τῶν μνῆσαι, φίλε τέκνον· ἄμυνε δὲ δήϊον ἄνδρα
Τείχεος ἐντὸς ἰών· μηδὲ πρόμος ἵστασο τούτῳ·
Σχέτλιος· εἴπερ γάρ σε κατακτάνῃ, οὔ σέ τ' ἔγωγε
Κλαύσομαι ἐν λεχέεσσι, φίλον θάλος, ὃν τέκον αὐτή,
Οὐδ' ἄλοχος πολύδωρος· ἄνευθε δὲ σὲ μέγα νῶϊν
Ἀργείων παρὰ νηυσὶ κύνες ταχέες κατέδονται.
Ὣς τώ γε κλαίοντε προσαυδήτην φίλον υἱόν,
Πολλὰ *ἑ λισσομένω· οὐδ' Ἕκτορι θυμὸν ἔπειθον·
Ἀλλ' ὅγε μίμν' Ἀχιλῆα πελώριον ἆσσον ἰόντα.
Ὡς δὲ δράκων ἐπὶ χειῇ ὀρέστερος ἄνδρα μένῃσι,
Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ', ἔδυ δέ τε μιν χόλος αἰνός,
Σμερδαλέον δὲ δέδορκεν, ἑλισσόμενος περὶ χειῇ·
Ὣς Ἕκτωρ, ἄσβεστον ἔχων μένος, οὐχ ὑπεχώρει,

Vellens è capite: neque Hectori animum flectebat.
Mater verò deinceps ex-aliâ-parte lamentabatur lachrymas-fundens
Sinum denudans, alterâ autem manu mamillam exeruit,
Et illum lachrymas-fundens verbis alatis allocuta-est,
" Hector, fili mi, & hæc reverere, & mei miserere
" Ipsius, si unquam tibi vagitus-sedantem mammam præbui,
" Horum reminiscere, chare fili; arceque inimicum virum
" Mœnia ingressus. Neque solus pugnator stes adversus ipsum;
" Præterox: si enim te interemerit, haudquaquam te ego
" Deflebo in lectis, charum germen, quem peperi ipsa,
" Neque uxor magnificè-dotata: seorsum autem te longè à nobis
" Argivorum apud naves canes veloces comedent.
Sic hi lugentes alloquebantur dilectum filium,
Multis illum supplicantes: neque Hectori animum flectebant:
Sed is expectabat Achillem ingentem propiùs accedentem.
Ut verò draco ad lustrum ferox virum expectat,
Pastus mala gramina, subitque continuò ipsum ira gravis,
Horrendùmque aspicit, convolvens se circa latibulum:
Sic Hector, inextinguibili præditus animorum-vi, non recedebat,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

80. Κόλπον ἀνιεμένη.] Γυμνοῦσα τὸν κόλπον· λέγει δὲ τὸ κατὰ στῆθος μέρος. Ἀνέσχεν.] Ἀνέτεινεν.

82. Αἴδεο.] Αἰδοῦ, ἐντρέπου.

83. Λαθικηδέα μαζόν.] Τὸν λήθην ἐμποιοῦντα τοῖς παισὶ τῶν κακῶν πάντων.

84. Ἄμυνε.] Ἀμύνου. Δήϊον.] Πολεμικόν, ἐχθρόν.

87. Θάλος.] Βλάστημα, φυτόν, πᾶν τὸ νέον, ἀπὸ τοῦ θάλλειν τῇ αὐξήσει.

88. Πολύδωρος.] Πολλὰ δωρουμένη ἀγαθά ἤ, ἡ μετὰ πολλῶν δώρων καὶ ἔδνων γεγαμημένη.

93. Χειῇ.] Σχισμῇ. λέγει δὲ, τῇ τοῦ δράκοντος καταδύσει. Ὀρέστερος.] Ἐν ὄρει διατρίβων· ὄρειος, ἐξ οὗ ἄγριος.

94. Βεβρωκώς.] Φαγὼν τὰ νεκρωτικὰ καὶ ἰοῦ ποιητικὰ φάρμακα· λέγει δὲ, μύρμηκας καὶ κανθάρους.

95. Δέδορκε.] Βλέπει· διὰ γὰρ τοῦτο ὁ δράκων εἴρηται, διὰ τὸ ὀξέως δεδορκέναι. Ἑλισσόμενος.] Συστρεφόμενος, εἱλούμενος.

N O T Æ.

83. Ἐπέσχον) Nonnulli hic legunt ἀνέσχον, Errore ducto ex v. 80. Verùm de hoc loco, *Eustath.* fol. 1355. lin. 45. Ἐπέσχον· οὕτω γὰρ δεῖ γράφειν, οὐ μὴν ἀνέσχον, ὥς τινα τῶν Ἀντιγράφων. Et MS. CCC. & MS. *Mori*, &c. ἐπέσχον hic habent.

84. Φίλε τέκνον) Σχῆμα, πρὸς τὸ σημαινόμενον· οὐ πρὸς ὄνομα δηλονότι οὐδέτερον· ἀλλὰ πρὸς τὸ ἄρρενα υἱόν.

88. Ἄνευθε δὲ σὲ μέγα νῶϊν) Τὸ σὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, quem habet ob *Emphasin*, & ante ἀμετάβολον.

91. Πολλὰ ἑ λισσομένω) Vid. suprà, ad φ' v. 368.

94. Βεβρωκὼς κακὰ φάρμακ') De *Serpentibus*, venena ante pugnam comedentibus, *Ælian.* Animal. l. 6. c. 4.

N O T Æ IN S C H O L I A.

83. Λαθικηδέα μαζὸν) Confer cum his Scholiis *Suidam*, v.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

83. Ἐπέσχον) γρ. ἀνέσχον, vid. Not. in *Textum*.
85. Ἰὼν) γρ. ἐὼν, MS. Barocc. Oxon.
88. Πολύδωρος) γρ. πολύεδνος, MS. *Mori*, vid. ad ζ'. v. 394.
91. Πολλὰ ἑ λισσομένω) γρ. πολλὰ λισσομένω, vid. Not. in *Textum*.

Πύργῳ ἔπι προὔχοντι φαεινὴν ἀσπίδ' ἐρείσας·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπε πρὸς ὃν μεγαλήτορα θυμὸν,
Ὤμοι ἐγὼν, εἰ μὲν κε πύλας καὶ τείχεα δύω,
Πουλυδάμας μοι πρῶτος ἐλεγχείην ἀναθήσει,
Ὅς μ' ἐκέλευσε Τρωσὶ ποτὶ πόλιν ἡγήσασθαι,
Νύχθ' ὕπο τήνδ' ὀλοὴν, ὅτε τ' ὤρετο δῖος Ἀχιλλεύς.
Ἀλλ' ἐγὼ οὐ πιθόμην· ἦτ' ἂν πολὺ κέρδιον ἦεν·
Νῦν δ' ἐπεὶ ὤλεσα λαὸν ἀτασθαλίῃσιν ἐμῇσι,
Αἰδέομαι Τρῶας καὶ Τρῳάδας ἑλκεσιπέπλους,
Μήποτέ τις εἴπῃσι κακώτερος ἄλλος ἐμεῖο,
Ἕκτωρ ἧφι βίηφι πιθήσας ὤλεσε λαόν.
Ὣς ἐρέουσιν· ἐμοὶ δὲ τότ' ἂν πολὺ κέρδιον εἴη,
Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα κατακτείναντα νέεσθαι,
Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι ἐϋκλειῶς πρὸ πόληος.
Εἰ δέ κεν ἀσπίδα μὲν καταθείομαι ὀμφαλόεσσαν,
Καὶ κόρυθα βριαρὴν, δόρυ δὲ πρὸς τεῖχος ἐρείσας,
Αὐτὸς ἰὼν Ἀχιλῆος ἀμύμονος ἀντίος ἔλθω,
Καί οἱ ὑπόσχωμαι Ἑλένην, καὶ κτήμαθ' ἅμ' αὐτῇ
Πάντα μάλ', ὅσσα τ' Ἀλέξανδρος κοίλῃς ἐνὶ νηυσὶν
Ἠγάγετο Τροίηνδ', ἥ τ' ἔπλετο νείκεος ἀρχὴ,
Δωσέμεν Ἀτρείδῃσιν ἄγειν, ἅμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς
Ἄλλ' ἀποδάσσεσθαι, ὅσα πτόλις ἥδε κέκευθε·
Τρωσὶν δ' αὖ μετόπισθε γερούσιον ὅρκον ἕλωμαι,

Turrim ad prominentem fulgido clypeo acclinato:
Indignabundus verò dixit ad suum magnum animum,
" Hei mihi, si quidem portas & mœnia ingressus fuero,
" Polydamas me primus probris onerabit,
" Qui me hortatus est Trojanos ad urbem ducere,
" Nocte illâ ex tali, quando surrexit ad certamen nobilis Achilles.
" At ego non parui; certè multo utilius fuisset:
" Nunc verò postquam perdidi populum damnosâ-pertinaciâ meâ,
" Vereor Trojanos & Trojanas longa peplorum-syrmata-trahentes,
" Ne quando quis dicat deterior alius me,
" Hector suis viribus fretus perdidit copias.
" Sic dicent: mihi verò tunc multò satius esset,
" Contra pugnando aut Achille interfecto redire,
" Aut ab ipso interfici gloriosè pro urbe.
" Quòd si clypeum quidem deposuero munitum-umbonibus,
" Et cassidem gravem, hastâque ad murum acclinatâ,
" Ipse profectus Achilli strenuo obvius venero,
" Et illi pollicear Helenam, & opes cum ipsâ
" Omnes prorsus, quascunque Alexander cavis in navibus
" Duxit ad Trojam, quæ fuit certaminis origo,
" Daturum Atridis abducendas, simúlque separatim Achivis
" Alias distributurum, quascunque urbs hæc abditas habet:
" A Trojanis verò deinde religiosum jusjurandum exigam,

ΣΧΟΛΙΑ.

97. Προὔχοντι.] Προέχοντι.
100. Ἐλεγχείην.] Ὄνειδος.
102. Ὤρετο.] Ὡρμήσατο.
104. Ἀτασθαλίῃσιν.] Ἁμαρτίαις, βλάβαις.
106. Εἴπῃσι.] Περὶ ἐμοῦ εἴπῃ.
110. * Αὐτῷ ὀλέσθαι.] Ὑπὸ τοῦ Ἀχιλλέως ἀναιρεθῆναι. Ἐϋκλειῶς.] Ἐνδόξως.
117. * Ἄμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς.] Ἅμα δὲ ὁμοῦ, σὺν τῇ προτέρᾳ ὑποσχέσει δηλονότι· ἀμφὶς, ἀντὶ τοῦ, δίχα· ὅ ἐστιν, εἰς δύο.
118. Κέκευθε.] Κέκρυφεν, ἐν αὐτῇ ἔχει.
119. Γερούσιον ὅρκον.] Τὸν ἐπὶ τῶν ἐντίμων ὅρκον, ὃν ἐν τοῖς ἐντίμοις ἔξην ὀμόσαι.

NOTÆ.

106. Μήποτέ τις εἴπῃσι) Τὸ τὶς producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Toni*, quem omninò nunc habere debet, ob ἔμφασιν. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

110. * Αὐτῷ ὀλέσθαι) Et hoc, *Excerpta* MSS. 117. * Ἄμα τ' ἀμφὶς Ἀχαιοῖς) Et hoc, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

100. Πρῶτος) γρ. πρῶτον, *Eustath.* fol. 1358. lin. 14. *Ibid.* Ἀναθήσει) γρ. καταχεύει, *Eustath.* ibid. lin. 14. & 30.
101. Ἐκέλευσε) γρ. ἐκέλευε, MS. *Barocc.* Oxon. & MS. *Mori.*
106. Ἐμεῖο) γρ. ἐμοῖο, MS. *Barocc.* Oxon.
109. Ἄντην ἢ Ἀχιλῆα) γρ. Ἢ ἄντην Ἀχιλῆα.
110. Ἠέ κεν αὐτῷ ὀλέσθαι) γρ. ἤ κεν ὑπ' αὐτῷ ὀλέσθαι.
117. Ἄμα τ' ἀμφὶς) γρ. ἄμα δ' ἀμφὶς, MS. *Barocc.* Oxon.
118. Ἀποδάσσεσθαι) γρ. ἀποδάσασθαι, MS. *Barocc.* Ox.

Μήτι κατακρύψειν, ἀλλ' ἄνδιχα πάντα δάσασθαι,
Κτῆσιν ὅσην πτολίεθρον ἐπήρατον ἐντὸς ἐέργει.
Ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Μή μιν ἐγὼ μὲν ἵκωμαι ἰών· ὁ δέ μ' οὐκ ἐλεήσει,
Οὐδέ τί μ' αἰδέσεται, κτενέει δέ με, γυμνὸν ἐόντα,
Αὔτως, ὥστε γυναῖκα, ἐπεί κ' ἀπὸ τεύχεα δύω·
Οὐ μέν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης
Τῷ ὀαριζέμεναι, ἅτε παρθένος, ἠΐθεός τε,
Παρθένος, ἠΐθεός τ', ὀαρίζετον ἀλλήλοιιν.
Βέλτερον αὖτ' ἔριδι ξυνελαυνέμεν ὅττι τάχιστα
Εἴδομεν, ὁπποτέρῳ κεν Ὀλύμπιος εὖχος ὀρέξῃ.
Ὣς ὅρμαινε μένων· ὁ δέ οἱ σχεδὸν ἦλθεν Ἀχιλλεὺς,
Ἶσος Ἐνυαλίῳ κορυθάϊκι πτολεμιστῇ,
Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον,
Δεινήν· ἀμφὶ δὲ χαλκὸς ἐλάμπετο εἴκελος αὐγῇ
Ἢ πυρὸς αἰθομένοιο, ἢ ἠελίου ἀνιόντος.
Ἕκτορα δ', ὡς ἐνόησεν, ἕλε τρόμος, οὐδ' ἄρ' ἔτ' ἔτλη

"Nihil occultaturos, sed bifariam omnia divisuros,
"Facultates quascunque urbs amœna intùs continet.
"Sed cur mihi hæc meus secum disserit animus?
"Haud eum ego sanè supplex oravero profectus: is enim mei non miserebitur,
"Neque prorsus me reverebitur, interficiet verò me, inermem existentem,
"Impunè, tanquam mulierem, postquam arma exuero.
"Non sanè prorsus nunc licèt à quercu neque à petrâ
"Cum hoc confabulari, ceu virgo juvenisque,
"Virgo juvenisque confabulantur inter se.
"Satius verò certamine congredi: quàm celerrime
"Videamus, utri Olympius gloriam præbiturus sit.
Hæc animo versabat manens. At ad eum prope accessit Achilles,
Par Marti galeam quassanti bellatori,
Vibrans Peliacam hastam ad dextrum humerum
Terribilem: circùm verò æs splendebat simile fulgori
Vel ignis ardentis, vel solis orientis.
Hectorem itaque, ut vidit, cepit tremor, neque ampliùs sustinuit

ΣΧΟΛΙΑ.

123. Ἵκωμαι.] Νῦν, ἀντὶ τοῦ, ἱκετεύσω.

124. Αἰδέσεται.] Προσδέξεται, ὡς ἱκέτην· οἱ γὰρ ἱκέται αἰδοῖοι.

126. Οὐ μέν πως νῦν ἐστὶν ἀπὸ δρυὸς οὐδ' ἀπὸ πέτρης Τῷ ὀαριζέμεναι.] Οὐκ ἔστι, φησὶν, ἄντικρυς Ἀχιλλέως * ἀρχαιολογίας ληρώδεις ποιεῖσθαι, καὶ μύθους διηγεῖσθαι, ὁποίους ἂν παρθένοι καὶ ἠΐθεοι· οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ἐκτεθέμενα βρέφη παρὰ δρυσὶν, ἢ πέτραις εὑρίσκοντες, ἐνόμιζον ἐκ τούτων γεγεννῆσθαι· ἐκ ταύτης δὲ ἐγένετο ἡ ὑπόληψις· οἱ γὰρ παλαιοὶ νομαδικῷ ἐχρῶντο βίῳ, οἰκίας μηδέπω κεκτημένοι· αἱ δὲ γυναῖκες τίκτουσαι ἐν τοῖς ὄρεσιν ὑπὸ τὰ κοιλώματα τῶν πετρῶν καὶ δρυῶν ἀπέρριπτον· εὑρίσκοντες δὲ τινες, ἐνόμιζον ἐκεῖθεν γεγεννῆσθαι· ἡ ἱστορία παρὰ Διδύμῳ. Σημαίνει δὲ, ἤτοι τῶν παλαιῶν νεωτέρους καὶ ληρώδεις λόγους· ἢ, ἀπὸ δρυὸς, ἢ πέτρας γεγεννημένον τὸν Ἀχιλλέα· ὅ ἐστιν, ὠμὸν καὶ ἀφιλάνθρωπον, μὴ βούλεσθαι αὐτὸν προσειπεῖν.

127. Ὀαριζέμεναι.] Γυναικώδεις προσδιαλέγεσθαι λόγους· ὄαροι γὰρ, αἱ γυναῖκες.

128. Ἠΐθεος.] Ἀκμάζων νέος.

129. Ξυνελαυνέμεν.] Συμβάλλειν.

130. Εἴδομεν.] Μάθωμεν.

132. Κορυθάϊκι.] Πολεμικῷ· κινοῦντι τὴν περικεφαλαίαν, καταπλήξεως ἕνεκα καὶ φόβου τῶν ἐναντίων.

NOTÆ.

127. Παρθένος, ἠΐθεός τε) Σχῆμα, Ἐπανάληψις. Vid. ad ό. v. 371. & ad ψ'. v. 641.

133. Σείων Πηλιάδα μελίην κατὰ δεξιὸν ὦμον) Versus *Sotadéus*, ex hoc Versu, per *Metathesin* vocum oritur, ut Σείων μελίην Πηλιάδα δεξιὸν κατ' ὦμον. Confer 1 *Samuel.* c. 17. v. 6. ex Interpretatione *Zechariæ Bogan.* Ὅμηρος Ἑβραΐζων, p. 140. ubi idem de *Goliatho.* Ultima τοῦ Πηλιάδα producitur, in *Cæsurâ*, ante μ'.

134. Εἴκελος) Ità, pro ἴκελος, scribo, ut ad ν'.

NOTÆ IN SCHOLIA.

126. * Ἀρχαιολογίας ληρώδεις ποιεῖσθαι, καὶ) Addo ex Scholiis *Excerptis* MSS. & quæ ad finem notantur; cætera, cùm ferè eadem essent, relinquo; ità vero *Excerpta* MSS. Ἀπὸ δρυὸς, ἢ ἀπὸ πέτρης Ὀαριζέμεναι) Ἀρχαιολογίας ποιεῖσθαι ληρώδεις· οἱ γὰρ παλαιοὶ τὰ ἐκτεθέμενα βρέφη, παρὰ δρυσὶν, ἢ πέτραις, εὑρίσκοντες, ἐκ τούτων γεγεννῆσθαι ἐνόμιζον· Σημαίνει δὲ, κλ. ut Nos nunc ex iis supplevimus.

VARIÆ LECTIONES.

124. Κτενέει) γρ. κτείνει.

134. Εἴκελος) γρ. ἴκελος, vid. Not. in *Textum.*

Αὖθι μένειν, ὀπίσω δὲ πύλας λίπε, βῆ δὲ φοβηθείς.
Πηλείδης δ' ἐπόρουσε, ποσὶ κραιπνοῖσι πεποιθώς·
Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν, ἐλαφρότατος πετεηνῶν,
Ῥηϊδίως οἴμησε μετὰ τρήρωνα πέλειαν·
Ἡ δέ θ' ὕπαιθα φοβεῖται· ὁ δ' ἐγγύθεν ὀξὺ λεληκὼς
Ταρφέ' ἐπαΐσσει, ἑλέειν τέ ἑ θυμὸς ἀνώγει·
Ὣς ἄρ' ὅγ' ἐμμεμαὼς ἰθὺς πέτετο· τρέσε δ' Ἕκτωρ
Τεῖχος ὕπο Τρώων, λαιψηρὰ δὲ γούνατ' ἐνώμα.
Οἱ δὲ παρὰ σκοπιὴν καὶ ἐρινεὸν ἠνεμόεντα
Τείχεος αἰὲν ὑπ' ἐκ καὶ ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο·
Κρουνὼ δ' ἵκανον καλλιρρόω, ἐνθάδε πηγαὶ
Δοιαὶ ἀναΐσσουσι Σκαμάνδρου δινήεντος.
Ἡ μὲν γάρ θ' ὕδατι λιαρῷ ῥέει, ἀμφὶ δὲ καπνὸς
Γίνεται ἐξ αὐτῆς, ὡσεὶ πυρὸς αἰθομένοιο·
Ἡ δ' ἑτέρη θέρεϊ προρέει, εἰκυῖα χαλάζῃ,
Ἢ χιόνι ψυχρῇ, ἢ ἐξ ὕδατος κρυστάλλῳ.
Ἐνθάδ' ἐπ' αὐτάων πλυνοὶ εὐρέες ἐγγὺς ἔασι

Illic manere, à tergo autem portas reliquit, abiitque metu fugatus.
Pelides verò irruit, pedibus rapidis fretus;
Veluti Circus in montibus, velocissimus volucrum,
Facili à se impetum dat in pavidam columbam:
Hæc autem obliquè fugit: iste verò in-proximo acutum-edens-clangorē
Crebros faciens impetus insequitur, capereque illam animus jubet:
Sic utique ille ardentibus-animis rectà volabat. Territus a. fugiebat Hector
Muro sub Trojanorum, velociaque genua movebat.
Hi verò præter speculam & caprificum ventosam
Murum usque subter evitatum per viā publicā rapido-cursu-contendebant:
Ad scaturigines adeo pervenerunt pulchre-fluentes, ubi nempe fontes
Duo erumpunt Scamandri vorticosi.
Alter quidem aquâ calidâ fluit, circùmque fumus
Oritur ex ipso, velut *ab* igne ardenti:
Alter verò *etiam* æstate profluit, similis grandini,
Vel nivi frigidæ, vel ex aquâ *concretæ* glaciei.
Illic ad ipsos labra-ad-lavandum lata prope sunt

ΣΧΟΛΙΑ.

137. * Ὀπίσω δὲ πύλας λίπε.] Φεύγει γὰρ ἐπὶ τὸ ἐρινεὸν, καὶ τὸ τοῦ Ἴλου σῆμα, εἰς τὰ δεξιὰ τῆς πόλεως· ὁ γὰρ Ἀχιλλεὺς ἀπὸ τοῦ Σκαμάνδρου καὶ τῶν ἀριστερῶν ἀναστρέφει· ἢ, ὀπίσω ἀντὶ τοῦ, κατὰ νώτου καὶ πύλας, ἐφ' ὧν εἱστήκει ὁ Πρίαμος.

139. * Ἠΰτε κίρκος ὄρεσφιν.] Ὄρειος γάρ ἐστι, ὃν Ὀξύπτερον καλοῦσι, διὰ τὸ τάχος τῆς πτήσεως.

140. Οἴμησε.] Ὥρμησε. Πέλειαν.] Περιστεράν.

141. Φοβεῖται δέ.] Φεύγει δέ. Λεληκώς.] Κεκραγώς, νῦν δὲ ἦχον μὲν διὰ τῆς πτήσεως ἀποτελῶν.

145. Ἠνεμόεντα.] Καταπνεόμενον, ὑψηλόν· τὰ γὰρ ὑψηλότερα μέρη μᾶλλον καταφυσᾶται τῶν κοίλων.

146. * Τεῖχος αἰὲν ὑπ' ἐκ κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο.] Τὸ ἑξῆς, κατ' ἀμαξιτὸν ἐσσεύοντο, ὑπ' ἐκ τείχεος, ὁ μὲν ἀποδῦναι τὸ τεῖχος σπουδάζων· ὁ δὲ, ἐκεῖθεν αὐτὸν ἀεὶ κωλύων. Ἀμαξιτόν.] Ἀμαξήλατον ὁδόν. Ἐσσεύοντο.] Ὥρμων.

147. Κρουνώ.] Κυρίως μὲν, αἱ ἀρχαὶ τῶν ῥευμάτων· νῦν, οἱ τόποι, ὅπου πλύνουσι.

148. Ἀναΐσσουσι.] Ἀνορμῶσι.

NOTÆ.

v. 53. Ità *Hugo Grotius, Stobæ:* §. 27. εἴκελος. Ità MS. Barocc. Oxon. εἴκελος, malè tamen ibi, *verso Spiritu.* Vid ad *Var. Lect.*

146. Ὑπ' ἐκ καὶ ἀμαξιτὸν) Vel exhinc satis patet, quod Antiquis *Grammaticis* observatum, Vocem ἄμαξαν *Homero* semper *Leniri.* Vid. ad ἑ. v. 426.

147. Κρουνώ) Duo *Fontes* ex Uno Fluvio *Scamandro*, quorum Unus Aquas *Calidas* fundit, alter *Frigidas*; de quo Naturæ benefico Mirando, *Ovidius* Metamorphoseωn ultimo, & alii. Quin propè *Bristolium*, in *Angliâ*, ejusmodi Fontes extare accepimus. Hinc *Balneorum* Calidorum, & Frigidorum ratio excogitata. *Herodotus* in *Melpomene*, de *Theari*, *Scythiæ* fluvio, loquitur, Triginta Octo Fontibus nutrito, qui ex unâ omnes eâdemque Rupe profluentes, partim *Frigidi*, partim *Calidi* erant. *Eustath.* fol. 1362. lin. 11. Ὥσπερ δὲ καὶ νῦν περὶ τὴν Παννονικὴν γῆν, ἤγουν τὴν τῶν Βουλγάρων, ἀναδίδοσις δύο τοιούτων πηγῶν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

137. * Ὀπίσω δὲ πύλας λίπε) *Excerpta* MSS. *Excerpta* MSS. dabant omnia.

139. 146. 159. 162. Quæ Asteriscis notantur.

VARIÆ LECTIONES.

142. Ἑλέειν δέ ἑ) γρ. ἑλέειν τέ ἑ, ἑλέειν δέ τε.

144. Τεῖχος) γρ. τείχει, MS. Barocc. Oxon. Ibid. Ὑπὸ) γρ. ὕπο.

146. Ὑπ' ἐκ καὶ ἀμαξιτὸν) γρ. ὑπὲρ κατ' ἀμαξιτόν.

147. Κρουνὼ) γρ. κρουνοί. *Schol.* Editt. Vett. nec tamen rectè. *Ibid.* Ἐνθάδε) γρ. ἔνθα δὲ, olim.

Καλοὶ, λαΐνεοι, ὅθι εἵματα σιγαλόεντα
Πλυνέσκον Τρώων ἄλοχοι, καλαί τε θύγατρες,
Τοπρὶν ἐπ' εἰρήνης, πρὶν ἐλθεῖν υἷας Ἀχαιῶν.
Τῇ ῥα παραδραμέτην, φεύγων, ὁ δ' ὄπισθε διώκων·
Πρόσθε μὲν ἐσθλὸς ἔφευγε, δίωκε δέ μιν μέγ' ἀμείνων
Καρπαλίμως· ἐπεὶ οὐχ ἱερήϊον, οὐδὲ βοείην
Ἀρνύσθην, ἅ τε ποσσὶν ἀέθλια γίνεται ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ περὶ ψυχῆς θέον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.
Ὡς δ' ὅτ' ἀεθλοφόροι περὶ τέρματα μώνυχες ἵπποι
Ῥίμφα μάλα τρωχῶσι· τὸ δὴ μέγα κεῖται ἄεθλον,
Ἢ τρίπος, ἠὲ γυνὴ, ἀνδρὸς κατατεθνειῶτος·
Ὡς τὼ τρὶς Πριάμοιο πόλιν περιδινηθήτην
Καρπαλίμοισι πόδεσσι· θεοὶ δέ τε πάντες ὁρῶντο.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ὢ πόποι, ἦ φίλον ἄνδρα διωκόμενον περὶ τεῖχος
Ὀφθαλμοῖσιν ὁρῶμαι· ἐμὸν δ' ὀλοφύρεται ἦτορ
Ἕκτορος, ὅς μοι πολλὰ βοῶν ἐπὶ μηρί' ἔκηεν,
Ἴδης ἐν κορυφῇσι πολυπτύχου, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ἐν πόλει ἀκροτάτῃ· νῦν αὖτέ ἑ δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἄστυ περὶ Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκει.
Ἀλλ' ἄγετε, φράζεσθε, θεοὶ, καὶ μητιάασθε,
Ἠέ μιν ἐκ θανάτοιο σαώσομεν, ἠέ μιν ἤδη
Πηλεΐδῃ Ἀχιλῆϊ δαμάσσομεν, ἐσθλὸν ἐόντα.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ὦ πάτερ, ἀργικέραυνε, κελαινεφὲς, οἷον ἔειπες;
Ἄνδρα θνητὸν ἐόντα, πάλαι πεπρωμένον αἴσῃ,

Pulchra, lapidea, ubi vestes magnificas
Lavabant Trojanorum uxores, pulchræque filiæ,
Olim tempore pacis, priusquam venirent filii Achivorum.
Hac prætercurrerunt, *alter* fugiens, alterque à tergo persequens:
Antè quidem fortis fugiebat, persequebatur verò ipsum multò fortior
Rapidè. Neque enim victimam, neque clypeum,
Adipisci-conabantur, qualia pedibus præmia sunt virorum,
Sed de animâ *certantes* currebant Hectoris equûm-domitoris.
Ut verò cum athletæ vincere circa metas solidi-ungulis equi
Celeriter admodùm currunt; magnum enim propositum est præmium,
Vel tripos, vel mulier, viri *in honorem* defuncti:
Sic hi ter Priami urbem gyro-circumacti sunt
Rapidis pedibus: Dii verò omnes spectabant.
Inter hos igitur sermonem orsus est pater hominumque deûmque,
" Proh malum, protectò dilectum virû à persequente-actum circa murum
" Oculis video: meum autem dolet cor
" *Super* Hectore, qui mihi multa boum fœmora adolevit,
" Idæ in verticibus multas-convalles-habentis, interdum etiam
" In urbe summâ: nunc verò eum nobilis Achilles
" Urbem circa Priami pedibus velocibus insequitur.
" Sed agite, deliberate, dii, & consultate,
" An eum è morte salvum-eripiemus, an eum jam
" Sub Pelidâ Achille domabimus, pium licèt.
Hunc allocuta est dea oculis-cæsia Minerva,
" O pater, rutili-fulminis-missor, atras nubes-cogens, quale dixisti?
" Virum mortalem, jam olim destinatum fato,

ΣΧΟΛΙΑ.

154. Λαΐνεοι.] Λίθινοι.
159. Ἱερήϊον.] Ἱερεῖον, τὸ θῦμα. Βοείην.] Βύρσαν. Ἡρακλεῖ πιθανώτερον ποιεῖ της, βύρσαν, ἤγουν βοείην οἰδέασιν· Ἱερήϊον δὲ, πᾶν θῦμα.
160. Ἀρνύσθην.] Ὑπὲρ ἀγῶνος ἐσπούδαζον λαβεῖν. Ἀέθλια.] Ἀγωνίσματα.
162. Ἀεθλοφόροι.] Ἀγωνισταὶ ἀθληταί. Τέρματα.] Τέλη τῆς νίκης καὶ τοῦ ἀγῶνος· ἢ, καμπτῆρας· ὅταν οἱ ἵπποι ὀξύτερον θέωσι, πλησιάζοντες ἐγγύτερον τῆς νίκης.
163. Τρωχῶσι.] Τρέχουσι.
165. Περιδινηθήτην.] Ἐκύκλωσαν, περιῆλθον.
172. Πόλει ἀκροτάτῃ.] Ἀκροπόλει.

NOTÆ.

157. Τῇ ῥα παραδραμέτην) *Strabo*, l. 13. fol. 895. Οὐδ' ὁ Ἕκτορος περιδρομὸς, ὁ περὶ τὴν πόλιν, ἔχει τι εὔλογον· οὐ γάρ ἐστι περίδρομος ἡ νῦν διὰ τὴν συνεχῆ ῥάχιν· ἡ δὲ παλαιὰ ἔχει περιδρομήν.

163. Τὸ δὴ μέγα κεῖται ἄεθλον) Δὲ sanè huic loco magis congruere videtur; at δὴ quidem stare potuit, ob *Versum*, vi *Toni* sui, & sequentis μ'.

179. Πεπρωμένον) Vid. suprà, ad ά. v. 209.

VARIÆ LECTIONES.

157. Παραδραμέτην) γρ. περιδραμέτην.
163. Τρωχῶσι) χ. τροχόωσι. *Ibid.* Δὴ) γρ. δὲ, olim.
164. Κατατεθνειῶτος) χ. κατατεθνηῶτος, MS. CCC.
173. Ἄστυ περὶ) γρ. ἄστυ πέρι.
178. Ἔειπες.) χ. ἔειπας. Vid. suprà, v. 230.

Ἂψ ἐθέλεις θανάτοιο δυσηχέος ἐξαναλῦσαι;	" Denuò vis à morte tristi liberare?
Ἔρδ'· ἀτὰρ ὔτοι πάντες ἐπαινέομεν θεοὶ ἄλλοι.	" Fac: at non tibi omnes assentiemur dii cæteri.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεύς,	Hanc respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter,
Θάρσει, Τριτογένεια, φίλον τέκος· ὔ νύ τι θυμῷ	" Bono esto animo, Tritonia, dilecta filia; neutiquam animo
Πρόφρονι μυθέομαι, ἐθέλω δέ τοι ἤπιος εἶναι·	" Lubenti loquor, volo enim tibi mitis esse:
Ἔρξον, ὅπῃ δή τοι νόος ἔπλετο, μηδέ τ' ἐρώει.	" Fac, prout tibi animus est, neque quid cessa.
Ὣς εἰπὼν, ὤτρυνε πάρος μεμαυῖαν Ἀθήνην·	Sic locutus, impulit anteà paratam-animo Minervam;
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.	Descendit itaque ab Olympi verticibus impetu-facto.
Ἕκτορα δ' ἀσπερχὲς κλονέων ἔφεπ' ὠκὺς Ἀχιλλεύς.	Hectorem interim, indefinenter urgens sequebatur celer Achilles:
Ὡς δ' ὅτε νεβρὸν ὄρεσφι κύων ἐλάφοιο δίηται,	Ut verò quum hinnulum in montibus canis cervæ insequitur,
Ὄρσας ἐξ εὐνῆς, διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας,	Excitatum e cubili, perque convalles & per fruticeta,
Τὸν δ', εἴπερ τε λάθῃσι καταπτήξας ὑπὸ θάμνῳ,	Eum autem, etiam si lateat metu-perculsus, sub arbusto,
Ἀλλά τ' ἀνιχνεύων θέει ἔμπεδον, ὄφρα κεν εὕρῃ·	Tamen vestigia-legens currit perpetuò, donec inveniat:
Ὣς Ἕκτωρ ὐ λῆθε ποδώκεα Πηλείωνα.	Sic Hector non latebat pedibus-velocem Pelidem.
Ὁσσάκι δ' ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων	Quoties verò impetum sumeret ad portas Dardanias
Ἀντίον ἀΐξασθαι, ἐϋδμήτυς ἐπὶ πύργυς,	Rectà ruere bene-ædificatas versus turres,
Εἴπως οἱ καθύπερθεν ἀλάλκοιεν βελέεσσι·	Si quo modo ei desuper auxiliarentur telis:
Τοσσάκι μιν προπάροιθεν ἀποστρέψασκε παραφθὰς	Toties eum ante se avertebat prævertens
Πρὸς πεδίον γ'· αὐτὸς δὲ ποτὶ πτόλιος πέτετ' αἰεί.	In campum: ipse autem propè urbem volabat semper.
Ὡς δ' ἐν ὀνείρῳ ὐ δύναται φεύγοντα διώκειν·	Ut verò in somno non potest fugientem consequi,
Οὔτ' ἄρ' ὁ τὸν δύναται ὑποφεύγειν, ὔθ' ὁ διώκειν.	Neque alter alterum potest effugere, neque alter consequi:
Ὣς ὁ τὸν ὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, ὐδ' ὃς ἀλύξαι.	Sic hic illum non poterat assequi pedibus, neque ille effugere.

ΣΧΟΛΙΑ.

185. *Ἐρώει.] Ἀποχώρει, †Ἐρωῆσαι πολέμοιο.
188. Ἔφεπε.] Ἐδίωκε. † Iliad. ν'. v. 776.
189. Δίηται.] Διώκει.
190. Ὄρσας ἐξ εὐνῆς.] Ἐκ τῆς κοίτης ἐγείρας ἀφορμήσας. Διά τ' ἄγκεα καὶ διὰ βήσσας.] Ἀντὶ τοῦ, δι' ἀγκέων, καὶ βησσῶν· οὕτω δὲ καλοῦνται οἱ κοῖλοι καὶ βάσιμοι τῶν ὀρῶν τόποι.
191. Καταπτήξας.] Δειλιάσας. Θάμνῳ.] Θάμνοι καλοῦνται οἱ σύμφυτοι καὶ ὑλώδεις τόποι, παρὰ τὸ θαμινόν.
192. Ἀνιχνεύων.] Ἐξ ἴχνους διώκων.
194. Ὁρμήσειε πυλάων Δαρδανιάων.] Ὡς ἐπὶ τὰς Δαρδανίας πύλας ὁρμήσειεν. *Ὁσάκις κατὰ τὰς πύλας γενόμενος ὁ Ἕκτωρ, ἐβούλετο παρεισδῦναι εἰς τὴν πόλιν, τοσάκις ὁ Ἀχιλλεὺς ἐδίωκεν εἰς τὸ πεδίον.
197. *Προπάροιθε.] Νῦν, ἐπὶ χρόνου ἐστίν.
201. Ὡς ὁ τὸν ὐ δύνατο μάρψαι ποσὶν, ὐδ' ὃς ἀλύξαι.] Πῶς τάχιστος ὢν ὁ Ἀχιλλεὺς ὐ καταλαμβάνει τὸν Ἕκτορα; καὶ φασὶν οἱ μὲν ἐξεπίτηδες αὐτὸν ὑπὸ τοῦ Ποιητοῦ κατεσκευάσθαι πολλῷ πόνῳ συνέπεσθαι, ἵν' ὥσπερ ἐν θεάτρῳ τῶν μείζονα κινήσῃ πάθη· οἱ δὲ, ὅτι τὸν ἐσώτερον τὸν περὶ τὸ τεῖχος δρόμον Ἕκτορος ποιουμένου, Ἀχιλλεὺς διπλάσιον ἐκεῖνον ἔξωθεν περιέθειεν.

NOTÆ.

181. Ἔρδ'· ἀτὰρ) Idem Versus, suprà, *Iliad.* δ'. v. 29.
197. Παραφθὰς) Ità MS. *Mori*, & Optimæ ferè Editiones, & olim *Interpretatio* Latina, *prævertens*; quod & ipsum locum optimè condecere video; quare τὸ παρεστὰς exhinc, ad *Varias Lectiones*, removendum censeo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

185. * Ἐρώει) Et hoc, *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

195. Ἐπὶ πύργυς) γρ. ὑπὸ πύργυς, MS. *Mori*.
197. Παραφθὰς) γρ. παρεστὰς, olim, non bené. Vid. Not. ad *Textum*.
201. Δύνατο μάρψαι) γρ. δύναται μάρψαι, vel δύναιτ' ἀμμάρψαι.

Πῶς

Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγεν θανάτοιο,
Εἰ μή οἱ πύματόν τε καὶ ὕστατον ἤντετ' Ἀπόλλων
Ἐγγύθεν, ὅς οἱ ἐπῶρσε μένος λαιψηρά τε γοῦνα;
Λαοῖσιν δ' ἀνένευε καρήατι δῖος Ἀχιλλεύς,
Οὐδ' εἴα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι πικρὰ βέλεμνα·
Μήτις κῦδος ἄροιτο βαλών, ὁ δὲ δεύτερος ἔλθοι.
Ἀλλ' ὅτε δὴ τὸ τέταρτον ἐπὶ κρουνοὺς ἀφίκοντο,
Καὶ τότε δὴ χρύσεια πατὴρ ἐτίταινε τάλαντα·
Ἐν δ' ἐτίθει δύο κῆρε τανηλεγέος θανάτοιο,
Τὴν μὲν, Ἀχιλλῆος, τὴν δ', Ἕκτορος ἱπποδάμοιο·
Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών· ῥέπε δ' Ἕκτορος αἴσιμον ἦμαρ,
Ὤχετο δ' εἰς ἀΐδαο· λίπεν δέ ἑ Φοῖβος Ἀπόλλων.
Πηλείωνα δ' ἵκανε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Νῦν δὴ νῶΐ γ' ἔολπα, Διῒ φίλε, φαίδιμ' Ἀχιλλεῦ,
Οἴσεσθαι μέγα κῦδος Ἀχαιοῖσι προτὶ νῆας,
Ἕκτορα δηώσαντε, μάχης ἆτόν περ ἐόντα.
Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι,
Οὐδ' εἴ κεν μάλα πολλὰ πάθοι ἑκάεργος Ἀπόλλων,
Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διὸς αἰγιόχοιο.
Ἀλλὰ σὺ μὲν νῦν στῆθι καὶ ἄμπνυε· τόνδε δ' ἐγώ τοι

Quo verò tandem pacto Hector fata effugere potuisset mortis;
Nisi ei postremúmque & ultimùm obvius venisset Apollo
Propè, qui ei excitavit robur velociáque genua?
Copiis autem renuebat capite nobilis Achilles,
Neque sinebat mittere in Hectorem amara tela,
Ne quis gloriam auferret percutiens, ipseque secundus veniret.
Sed quando jam quartum ad scaturigines pervenerant,
Tum verò aureas pater attollebat lances,
Imposuitque duo fata longi-somnum-adferentis mortis,
Hoc quidem, Achillis, illud verò, Hectoris equûm-domitoris:
Sustinuitque medias prehensas. Et inclinatus est Hectoris fatalis dies,
Descenditque ad orcum; reliquit etiam illum Phœbus Apollo.
Tunc ad Pelidem accessit dea cæsia oculis Minerva,
Et propè stans verbis alatis allocuta est,
" Nunc demum nos utique spero, Jovi dilecte, illustris Achille,
" Relaturos magnam gloriam Achivis ad naves,
" Hectore cæso, pugnæ insatiabilis licèt sit.
" Non ei nunc ampliùs certè licèt nos effugere,
" Nè quidem si perquam multum laboret longe-jaculans Apollo,
" Advolvens se pedibus patris Jovis Ægiochi.
" Sed tu quidem nunc sta & respira huic verò ego tecum

ΣΧΟΛΙΑ.

202. Ὑπεξέφερεν.] Ὑπεξέφυγεν, ἀλίσθησε. Πῶς δέ κεν Ἕκτωρ κῆρας ὑπεξέφυγε θανάτοιο.] Καὶ τὰ ἑξῆς. Πῶς δέ φησιν ὁ Ἕκτωρ ἠδύνατο διαφυγεῖν τὸν Ἀχιλλέα, εἰ μὴ ὑστάτην βοήθειαν παρέχων αὐτῷ ὁ Ἀπόλλων ποδώκη ἐποίησεν.

205. Καρήατι.] Κεφαλῇ.

209. Τάλαντα.] Ζυγά.

212. * Ἕλκε δὲ μέσσα λαβών.] Χρύσιππος, ἀντὶ τοῦ, μέσσα, ῥύμης χάριν· τὴν μὲν γὰρ ῥοπὴν τοῦ ζυγοῦ, ῥύμην καλεῖσθαι.

218. Δηώσαντε.] Ἀνελόντες.

219. Οὔ οἱ νῦν ἔτι γ' ἐστὶ πεφυγμένον ἄμμε γενέσθαι.] Ἀδύνατόν, φησίν, ἐστιν αὐτῷ διαφυγεῖν ἡμᾶς.

221. Προπροκυλινδόμενος πατρὸς Διός.] Πρὸ τῶν ποδῶν τοῦ Διὸς κυλινδούμενος, ὅ ἐστιν, ἱκετεύων.

222. Ἄμπνυε.] Ἀνάπνευσον.

NOTÆ.

202. Κῆρας θανάτοιο) Vid. suprà, ad φ'. v. 548.

204. Ἐγγύθεν, ὅς οἱ) Τὸ ὃς producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, & *Toni*, etiam ante *Asperum*.

219. Πεφυγμένον) De hâc *Orthographiâ*, vid. suprà. ad ζ'. v. 488.

VARIÆ LECTIONES.

205. *Λαοῖσιν δ' ἀνένευε*) γρ. *ἄλλοισιν δ' ἀνένευε*, MS. Barocc. *Oxon.*

206. Οὐδ' εἴα ἱέμεναι ἐπὶ Ἕκτορι) γρ. οὐδ' ἔα ἱέσθαι ἐπὶ Ἕκτορι, MS. CCC. *Cantabr.* MS. Barocc. *Oxon.* & MS. *Mori.*

207. *Ἄροιτο βαλών*) γρ. *ἄροιτο ἑλών*, MS. CCC.

212. *Μέσσα λαβών*) γρ. *ῥύμης λαβών*, *Chrysippus*, ut *Excerpta* MSS. *Scholia.*

218. *Δηώσαντε*) γρ. *δῃώσαντε*, *Ibid.* *Ἆτον*) γρ. *ἄατον*, MS. Barocc. *Oxon.* & MS. *Mori.*

219. *Πεφυγμένον*) γρ. *πεφυζμένον*. vid. Not. in *Textum.* Ibid. *Ἄμμε*) γρ. *ἄμμες*, MS. CCC.

220. *Πάθοι*) γρ. *πάθῃ*, MS. *Mori*, & MS. Barocc. *Oxon.* *κάμοι*, *Eustath.* fol. 1367. lin. 36.

222. *Ἄμπνυε*) γρ. *ἄμπνυε*, pro *ἀνάπνυε*, *Eustath.* fol. 1367. lin. 37.

Οἴχο-

Οἴχομένη πεπιθήσω ἐναντίβιον μαχέσασθαι.
Ὣς φάτ᾽ Ἀθηναίη· ὁ δ᾽ ἐπείθετο, χαῖρε δὲ θυμῷ·
Στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ μελίης χαλκογλώχινος ἐρεισθείς.
Ἡ δ᾽ ἄρα τὸν μὲν ἔλειπε, κιχήσατο δ᾽ Ἕκτορα δῖον,
Δηϊφόβῳ εἰκυῖα δέμας καὶ ἀτειρέα φωνήν.
Ἀγχοῦ δ᾽ ἱσταμένη ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἠθεῖ᾽, ἦ μάλα δή σε βιάζεται ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἄστυ πέρι Πριάμοιο ποσὶν ταχέεσσι διώκων·
Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ στέωμεν, καὶ ἀλεξώμεσθα μένοντες.
Τὴν δ᾽ αὖτε προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ·
Δηΐφοβ᾽, ἦ μέν μοι τὸ πάρος πολὺ φίλτατος ἦσθα
Γνωτῶν, οὓς Ἑκάβη ἠδὲ Πρίαμος τέκε παῖδας·
Νῦν δ᾽ ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι,
Ὃς ἔτλης, ἐμεῦ εἵνεκ᾽, ἐπεὶ ἴδες ὀφθαλμοῖσι,
Τείχεος ἐξελθεῖν· ἄλλοι δ᾽ ἔντοσθε μένουσι.
Τὸν δ᾽ αὖτε προσέειπε θεὰ γλαυκῶπις Ἀθήνη,
Ἠθεῖ᾽, ἦ μὲν πολλὰ πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ
Λίσσονθ᾽, ἑξείης γουνούμενοι, ἀμφὶ δ᾽ ἑταῖροι,
Αὖθι μένειν· τοῖον γὰρ ὑποτρομέουσιν ἅπαντες·
Ἀλλ᾽ ἐμὸς ἔνδοθι θυμὸς ἐτείρετο πένθεϊ λυγρῷ·
Νῦν δ᾽ ἰθὺς μεμαῶτε μαχώμεθα, μηδ᾽ ἔτι δούρων
Ἔστω φειδωλή, ἵνα εἴδομεν, εἴ κεν Ἀχιλλεὺς
Νῶϊ κατακτείνας, ἔναρα βροτόεντα φέρηται
Νῆας ἔπι γλαφυράς, ἤ κεν σῷ δουρὶ δαμείη.

" Accedens persuadebo adversis viribus pugnare.
Sic dixit Minerva; Ille verò paruit, gavisusque est animo:
Stetit itaque fraxineæ-hastæ ære-præfixæ innixus.
Hæc igitur hunc quidem reliquit, assecutaque est Hectorem nobilem,
Deiphobo cum se assimulârat corpore & indefessâ voce;
Prope autem stans verbis alatis allocuta est,
" Venerande frater, profectò admodùm jam te urget celer Achilles,
" Urbem circa Priami pedibus velocibus persequens:
" Sed age jam stemus, & propulsemus manentes.
Hanc vicissim allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector,
" Deiphobe, profectò quidem mihi anteà multò charissimus eras
" Fratrum, quos Hecuba atque Priamus genuit filios:
" Nunc verò adhuc etiam magis habeo in animo honorare,
" Cùm sustinuisti mei gratiâ, ut vidisti oculis,
" Mœnibus egredi, cæteri verò intùs manent.
Hunc rursus allocuta est dea cæsiaoculis Minerva,
" Venerande frater, profectò quidem multùm pater & veneranda mater
" Supplices orabant, deinceps genua-amplectentes, circum & sodales,
" Illic manere; adeò enim metu tremunt omnes:
" Sed meus intus animus conficiebatur dolore gravi:
" Nunc itaque adversi præsentibus-animis pugnemus, neque jam hastarû
" Sit parsimonia, ut videamus an Achilles,
" Nobis interfectis, spolia sanguinolenta referat
" Naves ad cavas, an tuâ hastâ dometur.

ΣΧΟΛΙΑ.

225. Χαλκογλώχινος.] Χαλκῆς ἐχούσης γωνίας.
235. Νῦν δ᾽ ἔτι καὶ μᾶλλον νοέω φρεσὶ τιμήσασθαι.] Νῦν δ᾽ ἔτι μᾶλλόν σε τιμήσω.
241. Τοῖον.] Τοίως, οὕτως.
244. Φειδωλή.] Φειδώ.

NOTÆ.

225. Στῆ δ᾽ ἄρ᾽ ἐπὶ μελίης) Τὸ ἐπὶ producitur, in *Ultima*, ob *Cæsuram*, *Tonum*, & μ᾽.

229. Ἠθεῖε) *Eustath.* fol. 1367. lin. 53. Ἰωνικὴ προσφώνησις σεβαστικὴ νεωτέρου πρὸς πρεσβύτερον ἀδελφόν. *Idem*, fol. 526. lin. 5. Ἐν δὲ τοῖς τοῦ Γραμματικοῦ Ἀριστοφάνους κεῖται ταῦτα. Ὅτι ἠθείους, τοὺς ὁμοτρόπους φασὶν, τοὺς τὰ αὐτὰ ἤθη ἔχοντας, καὶ ἐν ὁμοίοις ἤθεσι καθηγαγμένους· παρ᾽ ἐνίοις γὰρ, φησὶ, τὰ ἔθη, ἤθη λέγεται· τινὲς δὲ, φησὶ, τὴν φωνὴν οὐκ συγγενεῖς λέγουσι πρός τινα πρεσβύτερον φιλοφρόνως ἀναφέρεσθαι. Ἀπαντᾷ δέ πως τὴν σύνοιαν Εὔμαιος λέγων περὶ Ὀδυσσέως, * Ἀλλά μιν ἠθεῖον καλέω· ἐν δὲ τοῖς Ἀπίωνος καὶ Ἡροδώρου κεῖται, ὅτι ἴσως τὸ ἠθεῖος, τὸ σημαντικὸν ἐκείνου, πλεονασμοῦ τοῦ ι, ἤθεος γέγονε· καὶ ἔστι προσφώνησις ἔχουσά τινα σεβασμόν· συγχεῖται δὲ παρὰ τοῖς μεθ᾽ Ὅμηρον ἡ λέξις· ἔστι δὲ τὸ μὲν, Τέττα, φίλε· τὸ δὲ, Ἄττα, τροφέως· τὸ δὲ, πάππα, πατρός. Vid. *Br. Schol.* ad ζ′. v. 518. *Hesych.* & *Etymolog.* M. v. Ἠθεῖος. Idem mox illud, ψ′. v. 94. Ἠθείη κεφαλή. * *Odyss* ξ′. v. 147.

231. Ἀλλ᾽ ἄγε δὴ στέωμεν) Vid. suprà, ad λ′. v. 348. ubi idem Versus.

VARIÆ LECTIONES. & Brevia Scholia.

230. Ἄστυ πέρι) γρ. ἄστυ περὶ, ut suprà, v. 173.
235. Τιμήσασθαι γρ. τιμησέμεναι, MS. Baroc. Oxon.
246. Ἔπι) γρ. ἐπί.

d Ὡς

Ὣς φαμένη, καὶ κερδοσύνῃ ἡγήσατ' Ἀθήνη.
Οἱ δ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε μέγας κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Οὔ σ' ἔτι, Πηλέος υἱὲ, φοβήσομαι, ὡς τὸ πάρος πέρ
Τρὶς περὶ ἄστυ μέγα Πριάμου δίον, οὐδέ ποτ' ἔτλην
Μεῖναι ἐπερχόμενον· νῦν αὖτέ με θυμὸς ἀνῆκε,
Στήμεναι ἀντία σεῖο· ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην.
Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα· τοὶ γὰρ ἄριστοι
Μάρτυροι ἔσσονται καὶ ἐπίσκοποι ἁρμονιάων·
Οὐ γὰρ ἐγώ σ' ἔκπαγλον ἀεικιῶ, αἴ κεν ἐμοὶ Ζεὺς
Δώῃ καμμονίην, σὴν δὲ ψυχὴν ἀφέλωμαι·
Ἀλλ' ἐπεὶ ἄρ κέ σε συλήσω κλυτὰ τεύχε', Ἀχιλλεῦ,
Νεκρὸν Ἀχαιοῖσιν δώσω πάλιν· ὣς δὲ σὺ ῥέζειν.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Ἕκτορ, μή μοι, ἄλαστε, συνημοσύνας ἀγόρευε.
Ὡς οὐκ ἔστι λέουσι καὶ ἀνδράσιν ὅρκια πιστὰ,
Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν,
Ἀλλὰ κακὰ φρονέουσι διαμπερὲς ἀλλήλοισιν·
Ὣς οὐκ ἔστ' ἐμὲ καὶ σὲ φιλήμεναι, οὔτε τι νῶϊν
Ὅρκια ἔσσονται, πρίν γ' ἢ ἕτερόν γε πεσόντα

Sic loquuta, continuò astu præivit Minerva.
Illi cum jam propè erant alter in alterum vadentes,
Hunc prior allocutus est ingens pugnam-expedite-ciens Hector,
" Non te amplius, Pelei fili, fugiam, ut antea:
" Ter circa urbem magnam Priami fugi, nec unquam sustinui
" Expectare te ingruentem; nunc verò me animus impulit
" Stare contra te: interimam certè, vel interimar.
" Sed agedum deos testes-faciamus: hi enim optimi
" Testes erunt & custodes pactorum:
" Non enim ego te immanitèr deturpabo, si mihi Jupiter
" Dederit victoriam, tuámque animam abstulero:
" At postquam tibi detraxero pulchra arma, Achille,
" Cadaver Achivis reddam: sic & tu facito.
Illum torvè intuitus allocutus est pedibus velox Achilles,
" Hector nè mihi, acerbissime, pacta memora.
" Ut non sunt leonibus & hominibus fœdera fida,
" Neque lupi & agni concordem animum habent,
" Sed hostili-animo-sunt perpetuò sibi-invicem:
" Sic non fas est me & te amicitiam contrahere, neque prorsus nobis
" Fœdera erunt, antequam utique alter stratus

ΣΧΟΛΙΑ.

247. Κερδοσύνῃ.] Ἐντρεχείᾳ, πονηρίᾳ, ἀπάτῃ.

250. Φοβήσομαι.] Φεύξομαι.

251. Δίον.] Ἐδίωξα· ὡς, *Περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν· τὸ δὲ νῦν, ἐδιωκόμην, ἔφυγον. * Iliad. ι. v. 433.

254. Θεοὺς ἐπιδώμεθα.] ★ Ὀμόσωμεν μάρτυρας, καὶ ἀναδόχους τῶν λεγομένων ποιησώμεθα· ἢ, ἐπόπτας ποιησώμεθα. πρὸς τὸ ἰδεῖν· ἢ εἰς οὐρανὸν ἀποβλέψωμεν· οὗ εἰσὶν οἱ θεοί.

255. Ἐπίσκοποι.] Ἔφοροι, φύλακες. Ἁρμονιάων.] Τῶν συνθηκῶν.

257. Καμμονίην.] Τὴν ἐκ *καρτερμόνως μάχης νίκην· ὅ ἐστιν, ἐκ μονομαχίας. ★ Περὶ οὗ δὲ μάλιστα δέδιεν αἰκιζόμενος ὁ Ἕκτωρ, οἶκτον κινεῖ.

261. Ἄλαστε.] Ἀλάστητε· δεινὰ καὶ ἀνεπίληστα εἰργασμένε. Συνημοσύνας ἀγόρευε.] Ἀντὶ τοῦ, μή μοι περὶ συνθηκῶν διαλέγου.

263. Ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν.] Ὁμονοοῦσι.

265. Φιλήμεναι.] Εἰς φιλίαν ἐλθεῖν.

266. Πεσόντα.] Ἀναιρεθέντα.

NOTÆ.

254. Ἀλλ' ἄγε δεῦρο θεοὺς ἐπιδώμεθα) Ἐπιδῶμεν τοὺς θεοὺς μάρτυρας τῶν συνθηκῶν· ἢ, ἐπὶ τοὺς θεοὺς ἰδώμεθα, ὡς τῶν ὅρκων ἐφόρους. Confer *Br. Schol.*

263. Οὐδὲ λύκοι τε καὶ ἄρνες ὁμόφρονα θυμὸν ἔχουσιν) Hinc *Horat.* Epod. §. 1v. *Lupis & Agnis quanta sortitò obtigit, Tecum mihi Discordia est.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

251. * Ὡς, περὶ γὰρ δίε νηυσὶν Ἀχαιῶν· τὸ δὲ νῦν, MSS. *Excerpta.*

257. * Καρτερμόνως μάχης) Locus ab Editt. *Cantabrigg.* emendatus, ex *Hesychio.* ★ Περὶ οὗ δὲ μάλιστα) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

250. Πηλέος) γρ. Πηλέως, MS. *Barocc.* Oxon.

250. Τὸ πάρος) γρ. τοπάρος.

253. Ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην) γρ. ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἑλοίμην, vid. ad ψ'. v. 724.

254. Θεοὺς ἐπιδώμεθα) γρ. θεοὺς ἐπ' ἰδώμεθα.

259. Ῥέζειν) γρ. ῥέξειν, MSS. Barocc. Ox. & *Mori.*

263. Ἄρνες) γρ. ἄνδρες, MS. *Barocc.* Oxon.

265. Οὔτε τι) γρ. οὐδέ τι, MS. Barocc. Oxon.

Αἵματος ἆσαι Ἄρηα ταλαύρινον πολεμιστήν.
Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο· νῦν σε μάλα χρὴ
Αἰχμητήν τ' ἔμεναι καὶ θαρσαλέον πολεμιστήν.
Οὔ τοι * ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη
Ἔγχει ἐμῷ δαμάᾳ· νῦν δ' ἀθρόα πάντ' ἀποτίσεις
Κήδε' ἐμῶν ἑτάρων, οὓς ἔκτανες ἔγχεϊ θύων.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος·
Καὶ τὸ μὲν ἄντα ἰδὼν ἠλεύατο φαίδιμος Ἕκτωρ·
Ἕζετο γὰρ προϊδών, τὸ δ' ὑπέρπτατο χάλκεον ἔγχος,
Ἐν γαίῃ δ' ἐπάγη· ἀνὰ δ' ἥρπασε Παλλὰς Ἀθήνη,
Ἂψ δ' Ἀχιλῆϊ δίδου, λάθε δ' Ἕκτορα, ποιμένα λαῶν.
Ἕκτωρ δὲ προσέειπεν ἀμύμονα Πηλεΐωνα,
Ἤμβροτες, οὐδ' ἄρα πώ τι, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Ἐκ Διὸς ἠείδης τὸν ἐμὸν μόρον, ἤτοι ἔφης γε.
Ἀλλά τις ἀρτιεπὴς καὶ ἐπίκλοπος ἔπλεο μύθων,
Ὄφρα σ' ὑποδδείσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι.

" Sanguine satiârit Martem invictum bellatorem.
" Omnigenæ virtutis recordare: nunc te admodum oportet
" Pugilémque esse & audacem bellatorem.
" Non tibi est ampliùs effugium; statim enim te Pallas Minerva
" Hastâ meâ domat: nunc verò simul omnes lues
" Dolores meorum sociorum, quos interfecisti hastâ furens.
Dixit quidem, & vibratam emisit prælongam hastam:
Et hanc quidem ex adverso conspicatus evitavit illustris Hector:
Subsedit enim prævidens, at supervolavit ærea hasta,
Terræque infixa est: evulsit verò Pallas Minerva,
Achillique reddidit, latuitque Hectora pastorem populorum.
Hector verò allocutus est eximium Pelidem,
" Aberrâsti, nec dum utique, diis-similis Achille,
" Ex Jove nôsti meum fatum, dixisti certè:
" Sed quidam loquendi-artifex & subdolus es verbis,
" Ut tui præ metu animorum virtutisque obliviscerer.

ΣΧΟΛΙΑ.

270. Ὑπάλυξις.] Ἔκκλισις, φυγή.
271. Ἀποτίσεις.] Ἐκτίσεις, ἀποδώσεις.
280. Ἠείδης.] Ἀκριβῶς ἠπίστασο, περὶ ἐπίστασαι τὸν Μόρον.] Εἱμαρμένην. Ἤτοι ἔφης γε.] Καίτοι ἔλεγες.
281. Ἀρτιεπής.] Ἀπηρτισμένος ἐν ἱκανὸς εἰπεῖν, ἢ ἄρτι ἐπιλανθανόμενος, δεινός. * Ἀρίσταρχος οὖν ἐπὶ ἐπαίνῳ τίθησι τὸ ἀρτιεπής. Ἐπίκλοπος.] Παραλογιστικὸς, ἀπατηλός, διὰ λόγων κλέπτειν τὴν ἀλήθειαν εἰδώς.

NOTÆ.

268. Παντοίης ἀρετῆς μιμνήσκεο) Hinc *Virgil.* Æn. l. 12. v. 891. *Verte omnes tete in facies, & contrahe, quicquid Sive animis, sive arte vales.*

270. Οὔ τοι * ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις) Olim in Vulgaribus, Οὔ τοι ἔσθ' ὑπάλυξις, nec *Metro*, nec *Sensui* satis; erat Vox ἔτι desiderata; quandoquidem sæpè ante hæc ab *Achille* erat *Hectori* subterfugium, non nunc ullum erat ampliùs expectandum. Et sanè MS. *Mori* legit apertè & clarè, Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις, quod & facit MS. Barocc. *Oxon.* quare omninò hæc *Lectio* præferenda. *Ibid.* Ἄφαρ δέ σε Παλλὰς Ἀθήνη Ἔγχει ἐμῷ δαμάᾳ) Vid. suprà, ad κ'. v. 537.

282. Μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι) *Eustath.* fol. 1371. lin. 11. Ἔνθα ὅρα, τὸ μένεος ἐκτείνον τὴν λήγουσαν, καὶ δίχα σημείου· ὅτι συνεκφωνοῦσιν ἐν τῷ, Μή με ἀνάγκη ἐάσας μένεος ἀλκῆς τε λάθωμαι, ἐξ ὅπερ μένος ἐν τῷ μένεος· δύναται γὰρ ἡ λέξις καὶ ἄλλως συνεκφωνηθεῖσα, μένεος, ἀλκῆς τε, σώζειν τὸ ες, κατὰ καὶ συντεθῆναι. Nam, ut sæpè aliàs probamus, τὸ ες. in *Cæsurâ* producitur, vi etiam *Finalis*, nec tamen incommodè quis illi substituat τὸ τε, ut legatur utrobique, μένεός τ' ἀλκῆς τε λάθωμαι. Vid. ad ζ. v. 265.

NOTÆ IN SCHOLIA.

281. Ἀρτιεπής) Εὐεπὴς, ἀπηρτισμένος ἐν τῷ λέγειν, ὥστε πιθανολογ. *Excerpta* MSS. ubi sequitur, quod & huc adjungo. * Ἀρίσταρχος &c.

VARIÆ LECTIONES.

267. Ταλαύρινον) γρ. ταλαβρινόν, MS. Barocc. Oxon. & ταλαυρινόν.

270. Οὔ τοι ἔτ' ἔσθ' ὑπάλυξις) γρ. Οὔ τοι ἔσθ' ὑπάλυξις, vid. Not. in *Textum*.

271. Ἔγχει) γρ. ἔγχεϊ. *Ibid.* Δαμάᾳ) γρ. δαμάσῃ, MS. Barocc. Oxon. & MS. *Mori*, pro δαμάσει. Ibid. Νῦν δ') γρ. νῦν, MS. Barocc. Oxon.

280. Ἠείδης) γρ. ἠείδεις, MS. CCC. Edit. *Basil.* & *Cantabr.* 1. &c. ἠείδεις, *Eustath.* fol. 1370. lin. 28. & 33.

281. Μύθων) γρ. μύθῳ, & μύθοις, *Eustath.* fol. 1370. lin. 36.

282. Μένεος ἀλκῆς τε) γρ. μένεός τ' ἀλκῆς τε, vid. Not. in *Textum*. Ibid. Λάθωμαι) γρ. λαθοίμην.

Οὐ

Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις,
Ἀλλ' ἰθὺς μεμαῶτι διὰ στήθεσφιν ἔλασσον,
Εἴ τοι ἔδωκε θεός· νῦν αὖτ' ἐμὸν ἔγχος ἄλευαι
Χάλκεον, ὡς δή μιν σῷ ἐν χροῒ πᾶν κομίσαιο·
Καί κεν ἐλαφρότερος πόλεμος Τρώεσσι γένοιτο,
Σεῖο καταφθιμένοιο· σὺ γάρ σφισι πῆμα μέγιστον.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμπεπαλὼν προΐει δολιχόσκιον ἔγχος,
Καὶ βάλε Πηλεΐδαο μέσον σάκος, οὐδ' ἀφάμαρτε·
Τῆλε δ' ἀπεπλάγχθη σάκεος δόρυ· χώσατο δ' Ἕκτωρ,
Ὅττι ῥά οἱ βέλος ὠκὺ ἐτώσιον ἔκφυγε χειρός·
Στῆ δὲ κατηφήσας, οὐδ' ἄλλ' ἔχε μείλινον ἔγχος·
Δηΐφοβον δ' ἐκάλει λευκάσπιδα, μακρὸν ἀΰσας,
Ἤιτεέ μιν δόρυ μακρόν· ὁ δ' οὔ τι οἱ ἐγγύθεν ἦεν.
Ἕκτωρ δ' ἔγνω ᾗσιν ἐνὶ φρεσί, φώνησέν τε,
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δή με θεοὶ θάνατόνδ' ἐκάλεσσαν·
Δηΐφοβον γὰρ ἔγωγ' ἐφάμην ἥρωα παρεῖναι·
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν τείχει, ἐμὲ δ' ἐξαπάτησεν Ἀθήνη.
Νῦν δὲ δὴ ἐγγύθι μοι θάνατος κακός, οὐδέ τ' ἄνευθεν,
Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον ἦεν
Ζηνί τε, καὶ Διὸς υἷι, Ἑκηβόλῳ, οἵ με πάρος γε
Πρόφρονες εἰρύαται· νῦν αὖτέ με μοῖρα κιχάνει·
Μὴ μὰν ἀσπουδεί γε καὶ ἀκλειῶς ἀπολοίμην,

" Haud tamen mihi fugienti dorso hastam infiges,
" Sed rectà ruenti animis præsentibus per pectora adige,
" Si tibi dedit deus: nunc vicissim meam hastam evita
" Æream; utinam jam tuo in corpore totam recipias;
" Tum certe levius bellum hoc Trojanis esset,
" Te interfecto: tu enim ipsis pernicies maxima.
Dixit, & vibratam emisit prælongam hastam,
Et percussit Pelidæ medium scutum, neque aberravit:
Longè verò excussa est scuto hasta. Iratus autem est Hector;
Quòd sibi telum velox irritum effugerat manu:
Stetit itaque vultu dejecto, neque enim aliam habebat fraxineam hastam:
Deiphobum verò vocabat argenteo clypeo insignem, alto clamore,
Poscebat eum hastam longam: is verò neutiquam eum propè erat.
At Hector sensit suo in animo, dixitque,
" Eheu, profectò omnino jam me Dii ad mortem vocârunt:
" Deiphobum enim ego putabam heroem adesse;
" Sed ille quidem in muro, me verò decepit Minerva.
" Nunc itaque propè mihi mors exitialis; nec jam longè,
" Neque effugium. Certè enim olim hoc gratum erat
" Jovíque, & Jovis filio, Longè-jaculanti; qui tamen me anteà
" Propenso animo è periculis eripuerunt: nunc verò me fatū assequitur.
" Haud tamen ignavitèr saltem & ingloriè perierim,

ΣΧΟΛΙΑ.

284. * Διὰ στήθεσσιν ἔλασσον.] Εἰρωνεία τοῦτο, ἢ μόνον.
285. Ἄλευαι.] Ἔκκλινε, φύλαξαι.
286. * Ὡς δή μιν.] Ὡς, ἀντὶ τοῦ, εἴθε.
291. Χώσατο.] Συνεχύθη, ἐλυπήθη.
293. Κατηφήσας.] Στυγνάσας, * ἢ πένθος ἔχων.
Οὐδ' ἄλλ' ἔχε.] Ὁ δὲ, ἀντὶ τοῦ, γάρ· οὐ γὰρ εἶχεν ἄλλο.
301. Ἀλέη.] Ἔκκλισις, * ἐκφυγή, ἢ φυλακή. Φίλτερον.] Ἥδιον.
303. Εἰρύαται.] Εἰρύοντο, ἔσωζον.
304. Ἀσπουδί.] Χωρὶς κακοπαθείας.

NOTÆ.

283. Οὐ μέν μοι φεύγοντι μεταφρένῳ ἐν δόρυ πήξεις) *Eustath.* fol. 1371. lin. 2. * Τοῦτο δὲ ὅπως οἱ Λάκωνες ζηλοῦνται· ὥσπερ οὐκ ἐν ἤθεσιν ὅσιον τυχεῖν ἄνδρα νεκρόν, βεβλημένον τὰ ὀπίσω.

301. Οὐδ' ἀλέη· ἦ γάρ ῥα πάλαι τό γε φίλτερον) Sensus loci, *Non amplius ullum mihi restat effugium:* quod olim mihi præstiterunt *Jupiter* & *Apollo.* At nunc Fatum adest, & jam olim præstitutum tempus. Utinam & ante hoc factum foret; quandoquidem nunc omni destituor. Ità *Excerpta* MSS. Scholia. Τοῦτο δηλονότι, ἐμοὶ * ἀλεεῖνον, τὸ πρότερον ἡμῖν φίλτερον ἦν· ἀλλὰ νῦν οὐκ ἔτι φίλτερον· καὶ εἴθε τοῖς θεοῖς φίλτερον, ὅ ἐστιν, ἥδιον εἴη. * Ità, pro ἀλέειν, voce nihili, lego, &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

* 284. * 286. * 293.) Quæ *Asteriscis* inibi notantur, *Excerpta* MSS.

301. * Ἐκφυγὴ καὶ) Addo, *Excerptis* MSS. ministrantibus. Vid. Not. in *Textum.*

VARIÆ LECTIONES.

284. Στήθεσφιν) γρ. στήθεσσιν, *Brevia Scholia.*
285. Ἄλευαι) γρ. ἄλευε. *Brevia Scholia.*
286. Σῷ ἐν χροΐ) γρ. σοὶ ἐνὶ χροΐ.
301. Τό γε) γρ. τότε, MS. *Barocc.* Oxon.
303. Εἰρύαται) γρ. εἰρύατο, *Brevia Scholia.*

Ἀλλὰ μέγα ῥέξας τι καὶ ἐσσομένοισι πυθέσθαι.
Ὣς ἄρα φωνήσας, εἰρύσσατο φάσγανον ὀξὺ,
Τό οἱ ὑπὸ λαπάρην τέτατο μέγα τε, στιβαρόν τε·
Οἴμησεν δὲ ἀλεὶς, ὥστ' αἰετὸς ὑψιπετήεις,
Ὅς τ' εἶσιν πεδίονδε διὰ νεφέων ἐρεβεννῶν,
Ἁρπάξων, ἢ ἄρν' ἀμαλὴν, ἢ πτῶκα λαγωόν·
Ὣς Ἕκτωρ οἴμησε τινάσσων φάσγανον ὀξύ·
Ὁρμήθη δ' Ἀχιλεὺς, μένεος δ' ἐμπλήσατο θυμὸν
Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος στέρνοιο κάλυψε
Καλὸν, δαιδάλεον· κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ,
Τετραφάλῳ, καλαὶ δὲ περισσείοντο ἔθειραι
Χρύσεαι, ἃς Ἥφαιστος ἵει λόφον ἀμφὶ θαμειάς.
Οἷος δ' ἀστὴρ εἶσι μετ' ἀστράσι νυκτὸς ἀμολγῷ
Ἕσπερος, ὃς κάλλιστος ἐν οὐρανῷ ἵσταται ἀστήρ·
Ὣς αἰχμῆς ἀπέλαμπ' εὐήκεος, ἣν ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Πάλλεν δεξιτερῇ, φρονέων κακὸν Ἕκτορι δίῳ,
Εἰσορόων χρόα καλὸν, ὅπῃ εἴξειε μάλιστα.
Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη,

Sed magnifico aliquo facinore edito & posteris audiendo,
Sic fatus, strinxit ensem acutum,
Qui ei ad latus pendebat magnúsque, validúsque.
Impetum autem dedit conversus, velut aquila altivolans,
Qui descendit in campum per nubes obscuras,
Rapturus vel agnam teneram, vel pavidum leporem:
Sic Hector impetum dabat vibrans ensem acutum:
Irruit & Achilles, iráque sibi implevit animum
Atroci: scutum nihilominùs pectori prætendit
Pulchrum, artificiosè-factum: galeâ autem nutabat fulgidâ,
Quatuor-conos-habenti; pulchræque motabantur concussæ comæ
Aureæ, quas Vulcanus fuderat conum circum densas.
Qualis verò stella procedit inter stellas nocte intempestâ
Hesperus, quæ pulcherrima in cælo posita est stella:
Sic à cuspide fulgor emicabat peracutâ, quam Achilles
Vibrabat dexterâ, struens malum Hectori nobili,
Rimans-oculis corpus pulchrum, ubi acciperet vulnus facillimè.
Hujus cæterum quidem totum tegebant corpus ærea arma,

ΣΧΟΛΙΑ.

305. Πυθέσθαι.] Γνῶναι, μαθεῖν.

308. *Ἀλείς.] Ἀθρόον ἑαυτὸν συστρέψας· οἱ γὰρ ἑαυτοὺς εἰς δρόμον διδόντες συστρέφονται, ὡς καὶ αὐτοί.

310. Ἀμαλήν.] Ἁπαλὴν, τρυφερὰν, νηπίαν. Πτῶκα.] Λαγωόν· παρὰ τὸ πτήσσειν· δειλὸν γὰρ τὸ ζῶον.

313. Ἀγρίου.] Χαλεποῦ.

319. Εὐήκεος.] Καλῶς ἠκονημένης.

322. Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύ-

NOTÆ.

305. Ἀλλὰ μέγα ῥέξας) *Ultima* τοῦ μέγα producitur, in *Cæsurâ*, vi *Asperi* sequentis, &c.

307. Τό οἱ) Ἔσχλιστον ἐν ἀρχῇ στίχου οὐκ ἐπαινῶ· ὅτι τὸ Τὸ κάλλιον ἐκτείνει), διὰ τὸ περισπώμενον οὐ ... ἀναγινώσκουσι, τόρ' οἱ. Vid. ad π'. v. 228. Τόφρα τότ' ἐκ χηλοῖο λαβὼν· ubi & illud φ'. v. 352. Τὰ περὶ καλὰ ῥέεθρα ἅλις ποταμοῖο πεφύκει.

310. Ἄρν' ἀμαλὴν) Ἀμαλὴ, ἁπαλή· ἡ δὲ λέξις, Μακεδόνων, *Etymolog. M.* v. Ἀμαλή.

313. Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος) *Media* τοῦ ἀγρίου, producitur, vi *Toni*, ut aliàs in Ἰλίου, de quâ re suprà, ad φ'. v. 104. Mirum autem Artificium *Metri*, rem & passionem notantis; cùm enim *Achillis* iram penè efferatam exprimeret, nè cæcam simul & ratione carentem ostenderet, subitò *Dactyli* rapiditatem sistens, Herois curam & prudentiam Clypeo se tutando depingit, Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ σάκος. Aliàs enim potuit, Ἀγρίου· ἔμπροσθεν δὲ σάκος, scribere; at hæc *Deliberatio* de *Clypeo*, etiam *Metri gravitatem* quandam postulabat.

314. Κόρυθι δ' ἐπένευε φαεινῇ) Ità ζ. 162. Νεύσταζον κόρυθι βριαρῇ. At hîc *Ultima* τοῦ κόρυθι producitur, in *Cæsurâ*, ante δ' ἐπένευε.

322. Τοῦ δὲ καὶ ἄλλο τόσον μὲν ἔχε χρόα χάλκεα τεύχη) *Eustath.* fol. 1373. lin. 40. Ὅτι τὸ τόσον εἴωθε πολλάκις τιθέναι Ὅμηρος, ἐπὶ τοῖς παρ' ὀλίγον τι ἐλάττο-

NOTÆ IN SCHOLIA.

308. *Ἀλεὶς &c.) *Excerpta* MSS.

321. Ὅπῃ εἴξειε) *ὅπου χωρήσειεν ἡ αἰχμή. *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

306. Εἰρύσσατο) γρ. εἰρύσατο, MS. Barocc. Oxon.

307. Τό οἱ) τό ῥ' οἱ, vid. ad *Textum*. *Ibidem*, Τέτατο) γρ. τέτακτο.

308. Οἴμησεν) γρ. ὥρμησεν, *Servius*, in *Virgilium*, Æn. l. 9. v. 562.

310. Ἄρν' ἀμαλὴν) γρ. ἄρνα μαλὴν, *Eustath.* fol. 570. lin. 3. & fol. 1372. lin. 40. & 41. Ἄρνα μαλὴν, *Servius* Ibid.

313. Ἀγρίου· πρόσθεν δὲ) γρ. ἀγρίου· ἔμπροσθεν δὲ, vid. Not. in *Textum*.

319. Ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπ') γρ. ὡς αἰχμῆς ἀπέλαμπε.

322. Τοῦ δὲ) γρ. τοῦ δ'. *Ibid.* Τεύχη) γρ. τεύχεα.

Καλ

Καλά, τὰ Πατρόκλοιο βίην ἐνάριξε κατακτάς·
Φαίνετο δ' ᾗ κληῗδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι,
Λαυκανίης, ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος·
Τῇ ῥ' ἐπὶ οἷ μεμαῶς ἔλασ' ἔγχεϊ δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἀντικρὺ δ' ἁπαλοῖο δι' αὐχένος ἤλυθ' ἀκωκή.
Οὐδ' ἄρ' ἀπ' ἀσφάραγον μελίη τάμε χαλκοβάρεια,
Ὄφρα τί μιν προτιείποι ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν.
Ἤριπε δ' ἐν κονίῃς· ὁ δ' ἐπεύξατο δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἕκτορ, ἀτάρ που ἔφησθα, Πατροκλῆ' ἐξεναρίζων,
Σῶς ἔσσεσθ', ἐμὲ δ' οὐδὲν ὀπίζεο νόσφιν ἐόντα·
Νήπιε, τοῖο δ' ἄνευθεν ἀοσσητὴρ μέγ' ἀμείνων

Pulchra, quibus Patrocli vim exuerat occisi:
Apparebat autem *ea pars*, quà claviculæ ab humeris cervicem [illegible]
Gutturis, ubi animæ citissima pernicies:
Hàc in eum ardenti animo latus feriit hastâ nobilis Achilles,
E regione autem teneram per cervicem abiit cuspis:
Nec tamen arteriam fraxinus abscidit ære gravis,
Adeò ut aliquid ipsum alloqui posset respondens verbis.
Cecidit itaque in pulveribus; & super *eum* gloriatus est nobilis Achilles,
" Hector, at aliquandò putabas, Patroclum interfectum spolians,
" Salvum *te* fore, meque nihil veritus es ultorem absentem:
" Stulte, hujus enim seorsim ultor longe fortior

ΣΧΟΛΙΑ.

χη.] Τῷ δὲ Ἕκτορος, φησὶ, τὸ μὲν λοιπὸν σῶμα ὑπὸ τῶν ὅπλων κατακεκάλυπτο· * οἱ γὰρ Γλωσσογράφοι πόσιν, ἀντὶ τοῦ σῶμα λέγουσι.

323. Πατρόκλοιο βίην.] Περιφραστικῶς, τὸν Πάτροκλον.

324. Ἧι κληΐδες ἀπ' ὤμων αὐχέν' ἔχουσι.] Καθ' ὃ μέρος αἱ κατακλεῖδες συνάπτουσι, διέχουσαι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων.

325. Λαυκανίη.] Στόμαχος, λαιμός. * Λευκανίης.] Τοῦ στομάχου, καὶ λαιμοῦ· καὶ καθ' ὃ μέρος αἱ κατακλεῖδες ἔχουσι τὸν αὐχένα ἀπὸ τῶν ὤμων. Ἵνα τε ψυχῆς ὤκιστος ὄλεθρος.] Ὅπου, τρώσεως γινομένης, ταχίστη γίνεται τῆς ψυχῆς ἡ ἀπώλεια. καί τις ἀπέφατο οὐδὲ τὴν ψυχὴν· νῦν δὲ, τὴν ἀφαίρεσιν φησὶν αὐτῆς, καὶ τὸν ἀπὸ τοῦ σώματος χωρισμόν. Προξαγόρας δὲ, ἐν τῇ Ἀνατομῇ, οὕτως φησὶ, Μετὰ δὲ τὴν τῆς γλώττης θέσιν, ὑπάρχει) κατὰ τὸ ἔσχατον τοῦ οὐρανοῦ ἡ κιονίς· μετὰ δὲ ταύτην, φάρυγξ καὶ στόμαχος· ἔστι δὲ ὁ μὲν φάρυγξ ἐν τῷ ἔμπροσθεν, ὁ δὲ στόμαχος ἐν τῷ ὄπισθεν, προσπεφυκὼς τοῖς τοῦ τραχήλου σπονδύλοις· καὶ ὁ μὲν φάρυγξ ἐμφύεται εἰς τὸν πνεύμονα· ὁ δὲ στόμαχος εἰς τὴν κοιλίαν· καὶ μεταξὺ δὲ φάρυγγος καὶ γλώσσης, ἐπιγλωττὶς ἐπιπωματίζουσα τοῦ φάρυγγος τὸ στόμα. Ποσειδώνιος δέ φησι, κατὰ ῥῖψιν τῆς τροφῆς, σκέπεσθαι ὑπὸ τῆς ἐπιγλωττίδος τὸν βρόγχον.

326. Ἔλασεν.] Ἐπλήξεν, ἔτρωσεν.

328. Ἀσφάραγον.] Φάρυγγα, βρόγχον.

332. Σῶς ἔσεσθαι.] Σωθήσεσθαι. Ὀπίζεο.] Ἐντρέπῃ ἐμοῦ.

333. Ἀοσσητήρ.] Βοηθός.

NOTÆ.

της οἷον, ἐν τῇ Ὁπλοποιΐᾳ ἔφη. περὶ Τελαμῶνα, ὅτι * πόσιν εἶχεν τέλος, ἤγουν κατὰ μὲν τὸ ἄλλο πᾶν ἄτρωτος ἦν, Οὐκ ἔτι ἀπείρηκεν καὶ ἐν τῇ ψ'. * ὁ δὲ ῥαψῳδὸς, φησὶ, περὶ τινος ἵππου, ὅτι τὸ μὲν ἄλλο πόσιν φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ σῆμα τέτυκτο λευκόν, κλ. Vid. ad * σ'. v. 378. & * ψ'. v. 454. & *Suidam* v. Ἄλλο πόσιν.

324. Φαίνετο δ', ᾗ κληῗδες) Hâc certè in parte Armatura illa *Achillea*, quam *Hector* direptam *Patroclo* induerat, defectum habuit aliquem, quem, videtur *Hector*, quandò in Prælii ardore induerat, non satis attendisse, *Achilles* autem accuratius omnes rimas scrutatus, & aditus ad *Hectoris* mortem intuitus, nunc tandem vidit; nè dicam pridem novisse. Potiùs enim sub *Patroclo* nonnihil passa fuisse hæc Arma reputandum; cùm adeò violentèr à *Patroclo* vivo & mortuo diriperentur, ut constat; π'. 801. &c. item ρ'. v. 122. 125. 130. 194.

325. Λαυκανίης) Vid. in *Scholiis* & Notis ad eadem.

328. Ἀσφάραγον) Vid. *Etymolog. M.* v. Ἀσφάραγος.

329. Ἀμειβόμενος ἐπέεσσιν) *Ultima* τοῦ ἀμειβόμενος, producitur, ut γ'. v. 249.

NOTÆ IN SCHOLIA.

322. * Κατακεκάλυπτο) Ità pro καλεκάλυπτο scribo; cætera, ab * οἱ γὰρ &c. *Excerpta* MSS.

325. Λαυκανίης) *Etymolog.* M. v. Λαυκανίη, ὁ λαιμὸς, ἀπὸ τοῦ ἀπολαύσεως. *Idem*, Λευκανίη, στόμαχος, λαιμός· τὸ ἀπηρτισμένον τοῦ γαργαρεῶνος· παρὰ τὸ λευκὸν εἶναι φύσει ἢ, ὅτι λίαν κέχηνεν ἢ, παρὰ τὸ χύω, χευανία· καὶ λευκανία· καὶ διαιρεθείσης αὐτῆς, ὁ τῆς τροφῆς ἀφανίζεται πόρος. Ab *Asterisco* &c. *Exc.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

325. Λαυκανίης) γρ. λευκανίης, MS. CCC. *Excerpta* MSS. & *Hesych.* Vid. Not. in *Scholia.* Λαυκανίη, *Brevia Scholia.* Λαυκανίῃ, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon.

328. Ἀπ' ἀσφάραγον) γρ. ἀπὸ σφάραγον, *Eustath.* fol. 1374. lin. 20. *Ibid.* Μελίη χαλκοβάρεια) γρ. μελίη χαλκοβαρεῖη, *Etymolog.* M. v. Ἀσφάραγος.

331. Ἔφησθα) γρ. ἔφης, MS. CCC.

Νηυσὶν

Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσιν ἐγὼ μετόπισθε λελειμμένος,
Ὅς τοι γούνατ' ἔλυσα· σὲ μὲν κύνες ἠδ' οἰωνοὶ
Ἑλκήσουσ' ἀϊκῶς, τὸν δὲ κτεριοῦσιν Ἀχαιοί.
Τὸν δ' ὀλιγοδρανέων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,
Λίσσομ' ὑπὲρ ψυχῆς, καὶ γούνων, σῶν τε τοκήων,
Μή με ἔα παρὰ νηυσὶ κύνας καταδάψαι Ἀχαιῶν·
Ἀλλὰ σὺ μὲν χαλκόν τε ἅλις, χρυσόν τε δέδεξο,
Δῶρα, τά τοι δώσουσι πατὴρ καὶ πότνια μήτηρ·
Σῶμα δὲ οἴκαδ' ἐμὸν δόμεναι πάλιν, ὄφρα πυρός με
Τρῶες καὶ Τρώων ἄλοχοι λελάχωσι θανόντα.
Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Μή με, κύον, γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων.
Αἲ γάρ πως αὐτόν με μένος καὶ θυμὸς ἀνείη
Ὤμ' ἀποταμνόμενον κρέα ἔδμεναι, οἷά μ' ἔοργας.
Ὡς οὐκ ἔσθ', ὃς σῆς γε κύνας κεφαλῆς ἀπαλάλκοι·
Οὐδ' εἴ κεν δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα
Στήσωσ' ἐνθάδ' ἄγοντες, ὑπόσχωνται δὲ καὶ ἄλλα·
Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι
Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς σέ γε πότνια μήτηρ
Ἐνθεμένη λεχέεσσι γοήσεται, ὃν τέκεν αὐτή,
Ἀλλὰ κύνες τε καὶ οἰωνοὶ κατὰ πάντα δάσονται.
Τὸν δὲ καταθνήσκων προσέφη κορυθαίολος Ἕκτωρ,

" Navibus in cavis ego post relictus eram,
" Qui tibi genua solvi. Te quidem canes & alites
" Lacerabunt turpitèr, illi verò exequias facient Achivi.
Illum animam agens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector,
" Supplex-oro, per animam, & genua, tuosque parentes,
" Ne me sinas apud naves canes dilaniatum-vorare Achivorum:
" Sed tu quidem æsque abundè, aurúmque accipe,
" Dona, quæ tibi dabunt pater & veneranda mater:
" Corpus autem domum meum reddito, ut rogi me
" Trojani & Trojanorum uxores participem-faciant mortuum.
Hunc torvè intuitus allocutus est pedibus velox Achilles,
" Nè me, canis, per genua supplex-precare, neque per parentes.
" Utinam enim ullo-pacto ipsum me furor & animus permitteret,
" Crudas dissecantem tuas carnes comedere, cum talia in me fecisti:
" Adeò non est, qui tuo utique canes capite abarceat:
" Ne quidem si deciésque & vicies tanta dona
" Appenderint huc adducentes, promiserint etiam & alia:
" Nè si te ipsum auro compensare velit
" Dardanides Priamus: nè sic quidem te utique veneranda mater
" Impositum lectis deflebit, quem peperit ipsa,
" Sed canésque & alites totum te discerpent.
Illum jam moriens allocutus est pugnam-expedite-ciens Hector,

ΣΧΟΛΙΑ.

336. Ἀϊκῶς.] Αἰκιστικῶς, ὑβριστικῶς.

337. Ὀλιγοδρανέων.] Ὀλιγοδυναμῶν, ὀλίγον ἰσχύων.

339. Καταδάψαι.] Καταδαπανῆσαι, κατακόψαι.

345. Μή με γούνων γουνάζεο, μηδὲ τοκήων.] Μή με πρὸς τῶν γονάτων καὶ γονέων λιτάνευε.

348. Ἀπαλάλκοι.] Ἀπαλέξοι.

349. Εἰκοσινήριτ' ἄποινα.] Εἰκοσαπλασίονα, εἰκοσάκις ἐξισούμενα τῇ τοῦ σώματος ποσότητι· τὸ γὰρ ἐρίζειν, ἐξισοῦσθαί ἐστιν.

351. Οὐδ' εἴ κέν σ' αὐτὸν χρυσῷ ἐρύσασθαι ἀνώγοι.] Οὐδ' εἰ χρυσῷ σταθμήσασθαι θελήσει τὸ σῶμα ὁ Πρίαμος. Ἐρύσασθαι γὰρ νῦν, τὸ ζυγοστατῆσαι.

354. Δάσονται.] Μερίσονται.

NOTÆ.

350. Στήσωσι) Vid. quæ Nos. ad ν'. v. 745. Μὴ τὸ χθιζὸν ἀποστήσωνται Ἀχαιοί.

352. Δαρδανίδης Πρίαμος· οὐδ' ὧς) *Ultima* τοῦ Πρίαμος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Punctum*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

349. Εἰκοσινήριτ' ἄποινα) Confer *Etymolog. M.* v. Εἰκοσινήριτα.

VARIÆ LECTIONES.

336. Ἑλκήσουσ') γρ. ἑλκύσουσ'. MS. *Mori*, MS. *Barocc.* Oxon. & *Isaac. Casaubon.* Ibid. Ἀϊκῶς) γρ. ἀεικῶς, MS. *Mori*, MS. *Barocc.* Oxon. *H. Steph.* nec tamen bené.

345. Κύον) γρ. κύων. MS. *Mori*, MS. Barocc. Ox.

346. Ἀνείη) γρ. ἀνήη, *Eustath.* fol. 1376. lin. 9.

347. Ἀποταμνόμενον) γρ. ἀποτεμνόμενον, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon.

349. Δεκάκις τε καὶ εἰκοσινήριτ' ἄποινα) γρ. δεκάκι πεντηκοντανήριτ'. vid. ad ψ'. v. 264.

350. Ὑπόσχωνται) γρ. ὑπόσχοιντο, MS. Barocc. Oxon.

351. Ἀνώγοι) γρ. ἀνώγῃ, *Br. Schol.* malé.

Ἦ

Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι, οὐδ' ἄρ' ἔμελλον
Πείσειν· ἦ γὰρ σοί γε σιδήρεος ἔνδοθι θυμός·
Φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι
Ἤματι τῷ, ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ἐσθλὸν ἐόντ', ὀλέσωσιν ἐνὶ Σκαιῇσι πύλῃσιν.
Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα τέλος θανάτοιο κάλυψε·
Ψυχὴ δ' ἐκ ῥεθέων πταμένη Ἀΐδοσδε βεβήκει,
Ὃν πότμον γοόωσα, λιποῦσ' ἀδροτῆτα καὶ ἥβην.
Τὸν καὶ τεθνειῶτα προσηύδα δῖος Ἀχιλλεύς,
Τέθναθι· κῆρα δ' ἐγὼ τότε δέξομαι, ὁππότε κεν δὴ
Ζεὺς ἐθέλῃ τελέσαι, ἠδ' ἀθάνατοι θεοὶ ἄλλοι.
Ἦ ῥα, καὶ ἐκ νεκροῖο ἐρύσατο χάλκεον ἔγχος·
Καὶ τό γ' ἄνευθεν ἔθηχ', ὁ δ' ἀπ' ὤμων τεύχε' ἐσύλα
Αἱματόεντ'· ἄλλοι δὲ περίδραμον υἷες Ἀχαιῶν,
Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν

" Profectò te probè noscens præsentio, neque utique eram
" Persuasurus; certè enim tibi utique ferreus intùs animus:
" Considera nunc, nè tibi aliqua deorum iræ causa sim
" Die illo, quandò te Paris & Phœbus Apollo,
" Strenuum licèt, interiment in Scæis portis.
Sic quidem ipsum locutum finis mortis cooperuit:
Anima verò ex artubus volans ad Orcum descendit,
Suam sortem lugens, relicto vigore & juventâ.
Hunc etiam mortuum allocutus est nobilis Achilles,
" Tu Morere: fatum verò ego tunc accipiam, quandocunque
" Jupiter voluerit perficere, atque immortales dii cæteri.
Dixit, & è mortuo evulsit æream hastam:
Et hanc seorsim posuit, atque ab humeris arma detraxit
Sanguinolenta: cæteri interim accurrentes circumfusi sunt filii Achivorũ,
Qui & admirabundi contemplabantur habitũ corporis & speciẽ stupendam

ΣΧΟΛΙΑ.

356. Προτιόσσομαι.] Καλῶς γινώσκων καὶ προορῶν ταῦτά σοι λέγω· μάταιον δὲ, οὐ γάρ σε πείθω.

358. Μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι.] Μή πως τῆς ἐκ θεῶν βλάβης αἴτιός σοι κατασταθῶ.

370. Θηήσαντο.] Ἐθεάσαντο, ἐθαύμασαν. Ἀγητόν.] Θαυμαστόν.

NOTÆ.

358. Φράζεο νῦν, μή τοί τι θεῶν μήνιμα γένωμαι) De Morientium præsagiis, vid. ad π'. v. 852. Μήνιμα, quæ Vox iterum occurrit, cum toto hoc *Hemistichio*, ad *Odyss.* λ'. v. 73. declinatur, τὸ μηνίματος, quomodò μάντευμα, παρὰ μαντεύω· ὡς μήνιμα, παρὰ μηνίω. *Penultima* utriusque vocis longa. Sensus, Φράζεο, μὴ κακῶς καὶ ἀναξίως ὑπὸ σοῦ παθανόμενος, γένωμαί σοι τῆς θεῶν μήνιος, ἢ μηνίματος, αἴτιον, ἐχθρὸν σοῦ. Quod & reverà post contigit: ità enim de eo ipse *Jupiter*, ω'. v. 113. Σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσίν, idem ferè suprà erat *Apollo* questus, ejusdem ω'. v. 53. Μὴ ἀγαθῷ περ ἐόντι νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς· Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων. Vid. *Hesych.* v.

359. Ὅτε κέν σε Πάρις καὶ Φοῖβος Ἀπόλλων) Hæc posteà *Achilli* contigisse narrant Veteres, *Achillem* nempè in Templo *Apollinis*, ad *Scæas Trojæ* portas, ubi, sub prætextu *Polyxenæ* Nuptiarum, ab *Hecubâ* invitatus esset, à *Paride* exceptum insidiis, unà cum *Antilocho* interemptum; ut *Dictys Cretensis*, de Bello *Trojano*, l. IV. *Dares Phrygius*, de Excidio *Trojæ*, l. VI. & *Josephus Iscanus*, *Anglus*, Poeta non ignobilis, ejusdem *Paraphrastes*, quem malè *Cornelium Nepotem* nonnulli vocant: item *Quintus Smyrneus Calaber*. Unde *Virgilius*, Æn. l. VI. v. 56. *Phœbe*, *graves Trojæ semper miserate labores*, *Dardana qui Paridis direxti tela manusque Corpus in Æacidæ*.

361. Ὣς ἄρα μιν εἰπόντα) Τὸ μιν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, quem nunc retinet, & suæ *Finalis*.

363. Ἀδροτῆτα καὶ ἥβην) De hoc loco & de Vocis *Accentu*, diximus accuratiùs, ad π'. v. 857. Vid. ad *Var. Lect.*

370. Οἳ καὶ θηήσαντο φυὴν καὶ εἶδος ἀγητὸν Ἕκτορος) *Eustath.* fol. 1377. lin. 28. Οὕτω δὲ ἦν περικαλλὴς ὁ Ἕκτωρ, καὶ θέας ἄξιος, ὥστε καθὰ Πλούταρχος ἐν τοῖς κατὰ τὴν Ἀρχαίαν ἱστορεῖ, νεανίσκος τις ἐν Λακεδαίμονι ἐμφερέστατος Ἕκτορι γενόμενος, ὑπὸ τοῦ πλήθους τῶν θεωμένων καταπατηθεὶς, ὡς τοῦτο ἐγεγόνει· τοῦτο δὲ, οὐ πρὸς ὀργὴν γέγονεν· ἀλλ' ὅτι, διὰ θαῦμα, οἱ θεαταὶ εἰς πνῖγμα συνεστράφησαν. Quòd *Hector* etiam post mortem sit Divinos consecutus Honores, idque apud ipsos *Græcos*, *Aristodemus* tradidit; de quâ re fusiùs *Scholiastes*, ad *Iliad.* ν'. v. 1. & Nos, in *Textum* ejusdem loci.

VARIÆ LECTIONES.

356. Ἦ σ' εὖ γινώσκων προτιόσσομαι) γρ. ἦ σ' εὖ γιγνώσκων περ τι ὄσσομαι.

357. Ἔνδοθι) γρ. ἐν φρεσί, MS. *Barocc.* Oxon.

363. Ἀδροτῆτα) γρ. ἀνδροτῆτα, MS. CCC. & MS. *Mori*.

364. Τεθνειῶτα) γρ. τεθνηῶτα, ut suprà. v. 164.

Ἕκτορος

Ἕκτορος· οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητεί γε παρέστη.
Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν ἰδὼν ἐς πλησίον ἄλλον,
Ὢ πόποι, ἦ μάλα δὴ μαλακώτερος ἀμφαφάασθαι
Ἕκτωρ, ἢ ὅτε νῆας ἐνέπρησεν πυρὶ κηλέῳ.
Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε, καὶ οὐτήσασκε παραστάς·
Τὸν δ' ἐπεὶ ἐξενάριξε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευεν,
Ὦ Φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν,
Ὃς κακὰ πόλλ' ἔρδεσκεν, ὅσ' οὐ σύμπαντες οἱ ἄλλοι·
Εἴδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν σὺν τεύχεσι πειρηθῶμεν,
Ὄφρα κέ τι γνῶμεν Τρώων νόον, ὅντιν' ἔχουσιν,
Ἢ καταλείψουσιν πόλιν ἄκρην, τοῦδε πεσόντος·
Ἦε μένειν μεμάασι, καὶ Ἕκτορος οὐκ ἔτ' ἐόντος.
Ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα φίλος διελέξατο θυμός;
Κεῖται πὰρ νήεσσι νέκυς ἄκλαυστος, ἄθαπτος,

Hectoris: neque ei quis sine vulnere inflicto astitit.
Sic verò quis dicebat intuitus in proximum alium,
" Papæ, certe longè jam mollior attactu
" Hector, quam quando naves incendit igne ardenti.
Sic quidem aliquis dicebat, & vulnerabat astans:
Hunc autem ubi spoliârat pedibus-valens nobilis Achilles,
Stans inter Achivos verba alata dixit,
" O amici, Argivorum ductores, atque principes,
" Postquam hunc virum dii domuisse dederunt,
" Qui mala multa patravit, quot non universi cæteri:
" Eia agite, circa urbem cum armis experiamur,
" Ut cognoscamus Trojanorum mentem, quamnam habeant,
" An deserturi-sint urbem summam, hoc strato;
" An manere ausint, etiam Hectore non jam existente.
" Sed cur mihi hæc meus secum disserit animus?
" Jacet ad naves mortuus indefletus, inhumatus,

ΣΧΟΛΙΑ.

371. Ἀνουτητί γε παρέστη.] Οὐδαμῶς γάρ τις χωρὶς τοῦ ἐπιτετρώσκειν τὸν Ἕκτορα παρέστη.

373. Ἀμφαφάασθαι.] Καθ' ἕκαστα ψηλαφᾶσθαι.

379. Δαμάσασθαι ἔδωκαν.] Δαμασθῆναι, ὃ ἀναιρεθῆναι, παρέσχον. Ἐπειδὴ τόνδ' ἄνδρα θεοὶ δαμάσασθαι ἔδωκαν.] Σημειωτέον, ὅτι ἀκεφάλοις χρῆται ὁ Ποιητής· ὥς τι οὐ δεῖ περισπᾶν,* Φίλε κασίγνητε.

383. Πεσόντος.] Νῦν, ἀποθανόντος.

NOTÆ.

*Iliad. δ'. v. 155.

371. Οὐδ' ἄρα οἵ τις ἀνουτητί γε παρέστη) De hâc re extat & hoc *Epigramma*, *Antholog.* l. 1. c. 5. fol. 8. & MS. *Mori*, ad *Iliados* finem, Titulus, Τίνας ἂν εἴποι λόγους ὁ Ἕκτωρ, περισυρόμενος ὑπὸ Ἑλλήνων. Βάλλετε νῦν μετὰ πότμον ἐμὸν δέμας· ὅττι ἐν αὐτοῖς Νεκροῦ σώματι λέοντες ἐπιθρώσκουσι λαγωοί.

372. Ὧδε δέ τις εἴπεσκεν) Τὸ τις producitur, in *Cæsurâ*, & vi *Finalis*, ut sæpe sæpius, & mox, v. 375.

375. Ὣς ἄρα τις εἴπεσκε) Τὸ τις producitur, ut suprà, v. 372. & accedit *Toni* ratio.

377. Στὰς ἐν Ἀχαιοῖσιν ἔπεα) *Ultima* τοῦ Ἀχαιοῖσιν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, & ante *Acutum*.

379. Ἐπειδὴ) *Brevia Scholia*, & *Eustathius*, hunc *Versum* ἀκέφαλον vocant, sive μειουρόκεφαλον, aut βραχυκέφαλον, de quâ re, ad φ'. v. 352. ψ'. v. 2. Vid. etiam, quæ Nos ad δ'. v. 155. & ί. v. 359. & *Odyss.* μ'. v. 423. & θ'. 452.

381. Εἴδ' ἄγετ', ἀμφὶ πόλιν) Nequis *Homero* objiciat Herois sui incogitantiam, qui in hâc tantâ *Troum* consternatione neglexerit ipsam urbem aggredi, quasi idem cum *Hannibale* peccaret, qui *Vincere sciret*, *Victoriâ uti nesciret*, prudens Poeta hoc ipsum ab *Achille* ipso facit cogitatum; nè tamen Urbs ab *Achille* caperetur, quod fieri debuit, at non erat in fatis, *Patrocli* exequiarum curâ abstractum facit, prudentèr, v. 385. Ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα &c.

385. Ἀλλὰ τί ἤ μοι ταῦτα) *Trojam* nunc *Achilli* posse resistere, si tentaret, minimè credendum, at ab illo capi, minimè in *Fatis* erat; nisi tamen hoc in mentem *Achilli* venisset, minùs prudentèr egisset. Abstrahendus itaque erat *Heros*, ex nimiâ ergà Amici *Patrocli* insepultos Manes indulgentiâ, ut modò diximus, ad v. 381.

286. Νέκυς ἄκλαυστος, ἄθαπτος) *Ultima* τοῦ νέκυς producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Acuti* sequentis.

VARIÆ LECTIONES.

371. Ἀνουτητεὶ) γρ. ἀνουτητί, bifariàm scribitur; at *Diphthongo*, tutior.

374. Ἐνέπρησεν) γρ. ἐνέπρηθεν, MS. *Barocc.* Oxon.

377. Πτερόεντ' ἀγόρευεν) γρ. πτερόεντα προσηύδα.

378. Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες) γρ. ὦ φίλοι, ἥρωες Δαναοί, θεράποντες Ἄρηος, *Eustath.* fol. 1177. lin. 49. nec inepté.

380. Ἔρδεσκεν) γρ. ἔρρεξεν, *Eustath.* fol. 1377. lin. 49. MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon. ubitamen malè, ἔρεξεν.

382. Ὄφρα κέ τι γνῶμεν) γρ. ὄφρα κ' ἔτι γνῶμεν.

Πάτρο-

Πάτροκλος· τοῦ δ' οὐκ ἐπιλήσομαι, ὄφρ' ἂν ἔγωγε
Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ·
Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ' εἰν Ἀΐδαο,
Αὐτὰρ ἐγὼ καὶ κεῖθι φίλου μεμνήσομ' ἑταίρου.
Νῦν δ' ἄγ' ἀείδοντες Παιήονα, κοῦροι Ἀχαιῶν,
Νηυσὶν ἔπι γλαφυρῇσι νεώμεθα, τόνδε δ' ἄγωμεν·
Ἠράμεθα μέγα κῦδος· ἐπέφνομεν Ἕκτορα δῖον,
Ὧι Τρῶες κατὰ ἄστυ, θεῷ ὥς, εὐχετόωντο.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα·
Ἀμφοτέρων μετόπισθε ποδῶν τέτρηνε τένοντε
Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης, βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας,
Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασεν·

" Patroclus: hujus autem non obliviscar, quoad ego
" Vivis intersero, & mihi mea genua moveantur:
" Etsi mortuorum oblivio subit in orco;
" Tamen ego etiam illic dilecti memor ero sodalis.
" Nunc igitur age canentes Pæana, juvenes Achivorum,
" Naves ad cavas redeamus, & hunc ducamus:
" Retulimus magnam gloriam: interfecimus Hectora nobilem,
" Cui Trojani per urbem, velut deo, vota faciebant.
Dixit, & in Hectora nobilem indigna moliebatur opera:
Amborum retrò pedum perforavit tendines
Ad talum usque à calce, bovinaque innexuit lora,
A currûque ligavit; caput verò trahi sivit;

ΣΧΟΛΙΑ.

391. Ἀείδοντες Παιήονα.] *Ὅτι οὐ μόνον συμποτικὸν ὁ παιὰν Μουσικὴ, ἀλλὰ καὶ εἰς θρήνους, καὶ εἰς θριάμβους. Παιᾶνες δὲ, κυρίως ἐπ' εὐφημίᾳ ᾖσαν, δύο ὄντες· Ἐνυάλιος, ὅτι ἦρχον ὅτε περὶ τῆς μάχης ἐγίνοντο· καὶ ἕτερος, ὅτε ἐνίκων. Δύο δὲ Παιᾶνας ᾖδον οἱ παλαιοί, τὸν μὲν περὶ τῆς μάχης, τῷ Ἄρει· τὸν δὲ, μετὰ τὸν πόλεμον, τῷ Ἀπόλλωνι· τοῦτον δὲ μετὰ τὴν νίκην τῷ Ἀπόλλωνι ᾖδεν Ἀχιλλεύς.

393. Ἠράμεθα.] Ἐκτησάμεθα.

395. Ἕκτορα δῖον.] Ἀντὶ τοῦ, κατὰ Ἕκτορος τοῦ δίου καὶ ἐνδόξου.

396. Τέτρηνε.] Διέκοψεν.

397. Ἐς σφυρὸν ἐκ πτέρνης.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπὸ σφυροῦ ἕως πτέρνης.

398. Ἐκ δίφροιο δ' ἔδησε· κάρη δ' ἕλκεσθαι ἔασε.] Διατί Ἀχιλλεὺς θανόντα διασύρει τὸν Ἕκτορα; καὶ λέγομεν, οὐ δι' ὠμότητα· ὅς γε καὶ Ἠετίωνα φονεύσας οὐκ ἐσύλησεν, ἀλλὰ σὺν αὐτοῖς τοῖς ὅπλοις ἔθαψεν· ἀλλ' ὅτι πρότερον ὁ Ἕκτωρ εἰς τὸν Πάτροκλον ἀεικέα μήσατο ἔργα, οἷα καὶ λέγει περὶ αὐτοῦ· *κεφαλὴν δέ ἑ θυμὸς ἀνώγει πῆξαι ἀνὰ σκολόπεσσι ταμόνθ' ἁπαλῆς ἀπὸ δειρῆς· προηγουμένως δὲ οὐχ οἱ ἀμυνόμενοι, ἀλλ' οἱ ἄρξαντες. ὁ δὲ Καλλίμαχος φησὶν, ὅτι πάτριόν ἐστι Θετταλοῖς, τοὺς *τῶν φιλτάτων φονέας σύρειν περὶ τοὺς τῶν φονευθέντων τάφους. Σύρουσι

* Iliad. σ'. v. 176.

NOTÆ.

388. *Ζωοῖσιν μετέω*) Hic Versus aliàs extat, *Var. Lect.* *Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω*, quem quidem longè *Achillis* ore digniorem æstimârim, atque proindè in *Textum* removendum; licet alius Versus sit *Homericus*, & quovis alio loco non indignus.

389. Εἰ δὲ θανόντων περ καταλήθοντ') Hoc *Distichon* Synesius laudat, Epist. 123. & 124.

391. Ἀείδοντες Παιήονα) Præter *Brevia Scholia*, *Excerpta* MSS. adeundus *Eustath.* *Roman.* Edit. fol. 137. lin. 40. ad fol. 138. lin. 44. & fol. 1109. lin. 27. & fol. 1275. lin. 38. Tum *Cæl. Rhodigin.* Antiqu. Lect. l. 9. c. 8. *Natal. Com.* in *Apollo*, & alios; quos laudo, ad *Euripid.* Iphigen. Taur. v. 185.

393. Ἠράμεθα μέγα κῦδος) *Ultima* τοῦ ἠράμεθα producitur, in *Cæsurâ*, & ante μ'. ut ad ί. v. 132. infrà. v. 407. &c. Hoc Distichon videtur esse *Achillis Pæan*, vel certè *Chorus*, quod dicimus, ejusdem, à toto exercitu repetitus. Aliàs, Ἐπινίκιον dicitur; quale *Mosis* Canticum, *Exod.* c. xv. & *Davidis*, Psalm. 151. qui in *Versione* τῶν O'. extat, & in *Apolinarii Metaphrasi*; quem quià *Duportus* omisit, & Nos olim *Græcis* Heroicis cantavimus, ut & illud *Mosis* supradictum Canticum.

397. Βοέους δ' ἐξῆπτεν ἱμάντας) Hinc *Error* illorum patet, qui *Hectorem* Balteo suo, quod & olim ab *Ajace* acceperat, tractum aiunt, ut ex *Modernis* notamus, ad ή. v. 305.

NOTÆ IN SCHOLIA.

391. *Ὅτι οὐ μόνον) Hoc *Scholion*, Excerpta MSS.

398. * Ἄρξαντες) Pro * ἄψαντες, rectè legunt Editt. *Cantabrigg.* * φιλτάτων, ex nonnullorum Conjecturâ, quòd φιλάτων, aut φυλάτων, malè in aliquibus, pro φιλτάτων esset. Lego * Θετταλοῖς, pro Θεσσαλοῖς, ex Historiâ.

VARIÆ LECTIONES.

388. *Ζωοῖσιν μετέω, καί μοι φίλα γούνατ' ὀρώρῃ*) γρ. *Ζωὸς ἐν Ἀργείοισι φιλοπτολέμοισι μετείω*, *Eustath.* fol. 1378. lin. 19.

395. *Μήδετο*) γρ. μήσατο.

396. Τένοντε) γρ. τένοντας.

397. Ἐξῆπτεν) γρ. ἐξ ἧπτεν.

398. Ἔασεν) γρ. ἔασσεν, ut infrà, v. 416.

Ἐς δίφρον δ' ἀναβὰς, ἀνά τε κλυτὰ τεύχε' ἀείρας,
Μάστιξέν ῥ' ἐλάαν, τὼ δ' οὐκ ἄκοντε πετέσθην.
Τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος· ἀμφὶ δὲ χαῖται
Κυάνεαι πίλναντο, κάρη δ' ἅπαν ἐν κονίῃσι
Κεῖτο, πάρος χαρίεν· τότε δὲ Ζεὺς δυσμενέεσσι
Δῶκεν ἀεικίσσασθαι ἑῇ ἐν πατρίδι γαίῃ.
Ὣς τοῦ μὲν κεκόνιτο κάρη ἅπαν· ἡ δέ νυ μήτηρ
Τίλλε κόμην, ἀπὸ δὲ λιπαρὴν ἔρριψε καλύπτρην
Τηλόσε· κώκυσεν δὲ μάλα μέγα, παῖδ' ἐσιδοῦσα.
Ὤιμωξεν δ' ἐλεεινὰ πατὴρ φίλος, ἀμφὶ δὲ λαοὶ
Κωκυτῷ τ' εἴχοντο, καὶ οἰμωγῇ κατ' ἄστυ·
Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον, ὡς εἰ ἅπασα
Ἴλιος ὀφρυόεσσα πυρὶ σμύχοιτο κατ' ἄκρης.

In currum demùm ubi ascenderat, inclytáque arma *in eo* sublata collocârat,
Scuticâ-percussit, ut inirent-cursum, ii autem non inviti volabant:
Ab illo verò oriebatur inter trahendum pulvis. At circùm comæ
Cyaneæ *terræ* admovebantur, capútque totum in pulveribus
Jacebat, ante venustum: tunc verò Jupiter hostibus
Dederat decurpandum ipsius in patriâ terrâ.
Sic hujus quidem pulvere fœdabatur caput totum: tum verò mater
Evellebat comam, nitidúmque abjecit velum
Procul: ejulatúmque edidit admodùm altum, filium intuita.
Lamentabatur miserabilitèr & pater dilectus, circùmque populi
Ejulatuque tenebantur, & lamentis per urbem:
Huic autem maximè erat simile, ac si tota
Ilios excelsa igni cremaretur à culmine.

ΣΧΟΛΙΑ.

γάρ φησι Θεσσαλὸν τὸ γένος, Εὐρυδάμαντα τὸν Μειδίου φασὶν ἀποδεῖξαι. ... Θερσάνδρον, τὸν ἀδελφὸν αὐτοῦ, ἄρξασθαί τε τοῦ νόμου πρῶτον· τοῦτον γὰρ ἐξάψαι τοῦ δίφρου τὸν φονέα, καὶ περὶ τὸν τοῦ τετελευτηκότος τάφον ἕλκειν· ὡς Θεσσαλὸν οὖν καὶ τὸν Ἀχιλλέα, πατρίῳ ἔθει καὶ τοῦτο ποιῆσαι.

402. Πίλναντο] Τῇ γῇ προσεπελάζοντο.

406. Λιπαρήν.] Λαμπράν.

407. Κώκυσε.] Θρηνῶδες ἀνεβόησεν.

409. Οἰμωγῇ.] Ὀδυρμῷ.

410. * Τῷ δὲ μάλιστ' ἄρ' ἔην ἐναλίγκιον.] Ὁ δὲ λόγος, Τοιοῦτος ἐστι μὲν θρῆνος, ὥσπερ τῆς Ἰλίου πάσης ὑπὸ πυρὸς καταφλεγομένης. *Excerpta MSS.

411. Ὀφρυόεσσα.] Εἰς ὕψος ἀνεσταλμένη· μετεωροφανής. ὁ τρόπος Σμύχοιτο.] Καταφλέγοιτο· ὁ δὲ λόγος. τοιοῦτος, φησὶ, θρῆνος ἐγεγόνει, ὥσπερ τῆς Ἰλίου πάσης ὑπὸ πυρὸς καταφλεγομένης.

NOTÆ.

401. Τοῦ δ' ἦν ἑλκομένοιο κονίσαλος) Ter *Hectorem* ab *Achille* vivum *Homerus* narrat circa *Trojam* fugatum, & *Mortuum*, ad Naves tractum, in hâc *Rhapsodiâ*; etiam in *Ultimâ*, ter circa *Patrocli* Pyram tractum memorat, v. 18. at circà *Trojæ* muros tractum nusquam ait; quod tamen quùm incautiùs dixerit *Virgilius*. *Æn*. l. I. v. 487. *Ter circùm Iliacos raptaverat Hectora muros*; vix credas, quot magnos Viros tanta auctoritas fefellerit. Vid. de hâc re *Eliæ Veneti* Not. in *Ausonii* Periochen *Iliados* XXII. *Ibidem*, Ἀμφὶ δὲ χαῖται Κυάνεαι πίλναντο) Hunc locum *Synesius*, de Encomio Calvitiei, p. 82. *Petavianæ* Editionis, jam in *Homero* extare negat. Nec sanè extat, ut ille ibi laudat, πεφόρηντο nempè, pro πίλναντο, substituto, vel ut alii legunt, πίμπλαντο. Verùm plurimi sunt alii loci, passim aliàs ab Auctoribus laudati, & aliquantò corruptiores, aut plurimùm immutati, seu Auctoribus ipsos aliò torquentibus, seu Codicum, aut Amanuensium, uti fit, Vitio; quos omnes, nè nominare suis singulis in locis Opus censeo, nedum examinare; cùm è contrà, ex Optimis *Homeri* Editionibus, ii loci sint potiùs castigandi & emendandi. Confer *Pauli Leopardi* Emendationum, lib. 2. cap. 19.

402. Πίλναντο) *Lectio* τοῦ πίμπλαντο, cum ἀμφὶ melius arridet. Vid. ad *Var. Lect.*

403. Πάρος χαρίεν) De *Adjectivo* χαρίεν, & *Adverbio* χάριεν, pro χαριέντως, suprà, ad ψ'. v. 798.

407. Μάλα μέγα) *Ultima* τοῦ μάλα producitur, ut suprà, v. 393. & infrà, ad v. 435.

410. Ὡς εἰ ἅπασα) Hinc *Virgil*. Æn. l. IV. v. 669. Non aliter, quàm si immissis ruat hostibus *omnis Carthago, aut antiqua Tyrus*.

VARIÆ LECTIONES.

400. Ἄκοντε) γρ. αἴκοντε.

402. Πίλναντο) γρ. πίμπλαντο, *Eustath*. fol. 1380. lin. 2. *Seberus*, Editt. aliquot; πεφόρηντο, *Synesius* in *Dione*, fol. 65. & 82. vid. Not. in *Textum*, ad v. 401.

405. Κεκόνιτο) γρ. κεκόνιστο, ut κεκονισμένοι, pro κεκονιμένοι, φ'. v. 541.

410. Ὡς εἰ) γρ. ὥσπερ, olim.

411. Σμύχοιτο) γρ. σμύχοιτο, *Brevia Scholia*, & *Macrob*. Saturnal. l. 4. c. 6. *Ibid*. Κατ' ἄκρης) γρ. κατάκρης, vid. *Eustath*. fol. 1380. lin. 48.

Λαοὶ

Λαοὶ μὲν ῥα γέροντα μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα,
Ἐξελθεῖν μεμαῶτα πυλάων Δαρδανιάων·
Πάντας δ' ἐλλιτάνευε, κυλινδόμενος κατὰ κόπρον,
Ἐξονομακλήδην ὀνομάζων ἄνδρα ἕκαστον,
Σχέσθε, φίλοι, καί μ' οἶον ἐάσατε, κηδόμενοί περ,
Ἐξελθόντα πόληος, ἱκέσθ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον ἀτάσθαλον, ὀβριμοεργόν,
Ἤν πως ἡλικίην αἰδέσσεται, ἠδ' ἐλεήσῃ
Γῆρας· καὶ δέ νυ τῷδε πατὴρ τοιόσδε τέτυκται
Πηλεύς, ὅς μιν ἔτικτε καὶ ἔτρεφε, πῆμα γενέσθαι
Τρωσί· μάλιστα δ' ἐμοὶ περὶ πάντων ἄλγε' ἔθηκε·
Τόσσους γάρ μοι παῖδας ἀπέκτανε τηλεθάοντας·
Τῶν πάντων οὐ τόσσον ὀδύρομαι, ἀχνύμενός περ,
Ὡς ἑνός, οὗ μ' ἄχος ὀξὺ κατοίσεται Ἄϊδος εἴσω,
Ἕκτορος· ὡς ὄφελεν θανέειν ἐν χερσὶν ἐμῇσι·
Τῷ κε κορεσσάμεθα κλαίοντέ τε, μυρομένω τε,
Μήτηρ θ', ἥ μιν ἔτικτε δυσάμμορος, ἠδ' ἐγὼ αὐτός.
Ὣς ἔφατο κλαίων· ἐπὶ δὲ στενάχοντο πολῖται·
Τρῳῇσιν δ' Ἑκάβη ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Τέκνον, ἐγὼ δειλή· τί νυ βείομαι, αἰνὰ παθοῦσα,

Populi quidem senem vix tenebant dolore-indignantem,
Egredi cupientem ex portis Dardaniis:
Omnes enim supplex-orabat, volutans se per sterquilinium,
Nominatim compellans virum quemque,
" Abstinete, amici, & me solum sinite, solliciti licet,
" Egressum urbe ire ad naves Achivorum:
" Supplicabo viro huic pernicioso, violentiâ-effræni,
" Si fortè ætatem revereatur, atque misereatur
" Senectutis: etenim & huic pater talis est
" Peleus, qui ipsum genuit & nutrivit, perniciem futurum
" Trojanis; maximè autem mihi supra omnes dolores fecit:
" Tot enim mihi filios interemit ætate florentes:
" pro quibus omnibus non tantùm lugeo, tristis licet,
" Quantum pro uno, cujus me dolor vehemens deferet ad orcum,
" Hectore. Utinam obiisset inter manus meas:
" Sic enim satiati fuissemus flentesque, lugentesque,
" Materque, quæ eum peperit infelix, atque ego ipse.
Sic dixit deflens: adgemebant autem cives.
Inter Troadas verò Hecuba densum-suspiriis exorsa est luctum,
" Fili, ego misera curnam vivam, gravia passa,

ΣΧΟΛΙΑ.

412. Ἀσχαλόωντα.] Δυσανασχετοῦντα, λυπούμενον.

415. Ἐξονομακλήδην.] Ἐξ ὀνόματος καλῶν.

416. Σχέσθε.] Ἐπίσχετε.

418. Ἀτάσθαλον.] Ἁμαρτωλόν, ἄδικον.

423. Τηλεθάοντας.] Πάνυ θάλλοντας, ἀκμάζοντας.

425. Κατοίσεται.] Κατοίσει, ἀποκομίσει.

430. Ἁδινοῦ.] Νῦν, ἐλεεινοῦ, οἰκτροῦ.

431. Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν, τί νυ βείομαι.] Ἀντὶ τοῦ, εἰς τί ἔτι βιώσω, ὅ ἐστι, ζήσομαι; Πῶς Ἑκάβη μὲν οὐ πίπτει, Ἀνδρομάχη δὲ τοῦτο πάσχει; ῥητέον, ὅτι ἐκείνη μὲν ἐκ τοῦ κατ' ὀλίγον καὶ ἐν περιαγωγῇ δεξαμένη τὸ πάθος, οὐχ ὑπέστη τοῦ κακοῦ τοσοῦτον· Ἀνδρομάχη δὲ ἀπροσδοκήτως εἰσακουσάσα εἰκότως τοῦτο πάσχει.

NOTÆ.

412. Μόλις ἔχον ἀσχαλόωντα) Ultima τοῦ μόλις producitur, in Cæsurâ, &c. ut suprà, v. 386.

428. Δυσάμμορος) Τρισάθλιον. Vox ex tribus composita, quales haud facilè admiserit Homerus, ut Critici ferunt; nec tamen paucas istiusmodi notamus alicubi, ut præter hanc, πανάφηλος, πανάποτμος, δυσαριστοτόκεια. Vid. in Scholiis ad Ω. v. 540.

431. Τί νυ βείομαι) Vid. Brevia Scholia, ad Ο. v. 194. Τοῦ ῥα καὶ οὔτι Διὸς βέομαι φρεσίν. Hesych. Τί νυ βέομαι) τί δὲ μέλλω βιοῦν, ὅ ἐστι, ζῆν. Legendum βείομαι, utut vir Doctus, Lambertus Bos, "Non est Mutandum illud βέομαι, dicat, est enim "Atticum, pro βιῶμαι, ut πίομαι, φάγομαι. Non illi certè hic Homeri locus animo obversabatur.

VARIÆ LECTIONES.

412. Μόλις) γρ. μόγις. MS. Mori.

416. Ἐάσατε) γρ. ἐάσατε, ut suprà, v. 398.

418. Λίσσομαι ἀνέρα τοῦτον) γρ. λίσσωμ' ἀνέρα τοῦτον, Eustath, fol. 1382. lin. 18. Ὀβριμοεργόν) γρ. ὀμβριμοεργόν, MS. Mori, & MS. Barocc. Oxon.

422. Ἄλγε' ἔθηκε) γρ. ἄλγεα θῆκε. Eust. f. 1381. l. 35.

423. Τηλεθάοντας) γρ. τηλεθόωντας.

427. Κε κορεσσάμεθα) γρ. κεκορεσσάμεθα.

431. Τέκνον, ἐγὼ δειλή, τί νυ βείομαι) γρ. Ἕκτορ, & Ἕκτορ, τέκνον ἐμόν, τί νυ βείομαι, Brevia Scholia.

Σεῦ ἀποτεθνειῶτος; ὅ μοι νύκτας τε καὶ ἦμαρ
Εὐχωλὴ κατ' ἄστυ πελέσκεο, πᾶσί τ' ὄνειαρ
Τρωσί τε καὶ Τρῳῇσι κατὰ πτόλιν, οἵ σε, θεὸν ὥς,
Δειδέχατ'· ἦ γάρ κέ σφι μάλα μέγα κῦδος ἔησθα,
Ζωὸς ἐών· νῦν αὖ θάνατος καὶ μοῖρα κιχάνει.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἄλοχος δ' οὔπω τι πέπυστο
Ἕκτορος· οὐ γάρ οἵ τις ἐτήτυμος ἄγγελος ἐλθὼν
Ἤγγειλ', ὅττι ῥά οἱ πόσις ἔκτοθι μίμνε πυλάων·
Ἀλλ' ἥγ' ἱστὸν ὕφαινε, μυχῷ δόμου ὑψηλοῖο,
Δίπλακα μαρμαρέην, ἐν δὲ θρόνα ποικίλ' ἔπασσε·
Κέκλετο δ' ἀμφιπόλοισιν ἐϋπλοκάμοις κατὰ δῶμα
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν, ὄφρα πέλοιτο
Ἕκτορι θερμὰ λοετρὰ μάχης ἐκνοστήσαντι·
Νηπίη, οὐδ' ἐνόησεν, ὅ μιν μάλα τῆλε λοετρῶν
Χερσὶν Ἀχιλλῆος δάμασεν γλαυκῶπις Ἀθήνη.
Κωκυτοῦ δ' ἤκουσε καὶ οἰμωγῆς ἀπὸ πύργου,
Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς·
Ἣδ' αὖτις δμωῇσιν ἐϋπλοκάμοισι μετηύδα,
Δεῦτε, δύω μοι ἕπεσθον, ἴδωμ', ὅπιν' ἔργα τέτυκται·

" Te mortuo? qui mihi noctésque & dies
" Gloria per urbem eras, omnibúsque emolumentum
" Trojanisque & Troadibus per urbem, qui te deum tanquam
" Excipiebant. Certe enim ipsis admodum magna gloria eras,
" Vivus cum esses: nunc verò mors & fatum occupat.
Sic dixit deflens. Uxor autem nondum aliquid audierat
De Hectore: non enim ei aliquis certus nuncius profectus
Nunciârat, quòd ei maritus extra mansisset portas:
Sed illa telam texebat, in secessu domûs altæ,
Duplicem splendidam vestem, operáque picta varia sparsim intexebat:
Jusserat etiam ancillas comis pulchras per domum
Igne circumdare positum tripodem magnum, ut essent
Hectori calida lavacra è pugnâ reverso:
Demens, neque enim sciebat, quòd ipsum admodum procul à lavacris
Manibus Achillis domuerat oculis cæsia Minerva.
Ejulatum itaque exaudiit & lamenta à turris:
Ejus continuò succussi sunt artus, inque terram ei excidit radius:
Ipsaque statim inter ancillas comis pulchras locuta est,
" Adeste, duæ me sequimini, ut videam, quænam opera sunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

433. Πελέσκεο.] Ὑπῆρχες, ἐγένου. Ὄνειαρ.] Ὠφέλεια.

441. Δίπλακα.] * Διπλοΐδα· ἣν οἷον τι διπλῆν περιβάλλεται. Θρόνα.] Ποικίλματα, ἄνθη. Ἔπασσεν.] Ἐποίκιλλεν, ἐξ οὗ καὶ παστός.

447. Κωκυτοῦ δ' ἤκουσεν.] Ἀντὶ τοῦ, θρήνου ἤκουσεν· ζητεῖται δὲ, πῶς τοσούτου γινομένου θορύβου, μόλις Ἀνδρομάχη ᾐσθάνθη; Φασὶ δὲ, ὅτι ἡ στοργὴ τοῦ ἀνδρὸς ἐπίπληξις, ἢ ἐν τῇ ζ'. σφοδρῶς αὐτὴν ἀνάγκαζεν. * v. 490.

448. Ἐλελίχθη.] Κλονηθεῖσα ἐσείσθη ὑπὸ τρόμου.

450. * Ὅπινα.] Γράφε ϐ, ἄπινα.

NOTÆ.

435. Μάλα μέγα) Vid. suprà, ad v. 407.

448. Τῆς δ' ἐλελίχθη γυῖα, χαμαὶ δέ οἱ ἔκπεσε κερκίς) *Virgil. Æn.* l. IX. v. 476. *Excussi manibus Radii, revolutáque Pensa.* Pro *Pensa,* lege *Membra,* ex *Homerico* nempè γυῖα. Qui Fontem ignorabant, *Pensa* scribebant, ut ad *Radii* propiùs. Tum verò & *revoluta* potiùs legendum.

450. Ἴδωμ', ὅπιν' ἔργα τέτυκται) *Eustath.* fol. 1385. lin. 3. Τὸ δὲ, ὅπινα ἔργα, ποιητικὴ ἐστι καὶ αὕτη λέξις ἀντὶ τοῦ, τινά, πλεονασμῷ τοῦ ο, ὁμοίως τῷ ὅπῃ, καὶ ὅπου, καὶ ὅπως αὐτὶ τοῦ, ὅτου καὶ ὅτου. Ità aliàs, ὅπινας, & ὅπινες, ut distinctè probo, ad ό. v. 491. *Excerpta* tamen MSS. ἄπινα legunt hoc in loco, vid. ad *Var. Lect.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

441. Δίπλακα) Διπλοΐδα. *Excerpta* MSS. ad. περιβάλλεται, *inclusivè.* Confer *Etymolog.* M. v. *Excerpta* MSS. ad θρόνα, habent. ποικίλματα, καὶ ἄνθη, καὶ βαπτὰ ἔρια. *Tertullian.* Pigmenta Medicinalia, θρόνα φαρμακευτικὰ, vocat; quià picti flores.

450. & 452. * Quæ *Asteriscis* nitent, *Excerpta* MSS. suppeditant.

VARIÆ LECTIONES.

432. Ἀποτεθνειῶτος) γρ. ἀποτεθνηῶτος, ut suprà, ad v. 364. & aliàs.

435. Ἦ γάρ κέ σφι) γρ. ἦ γάρ καί σφι. MS. Barocc. Oxon.

441. Μαρμαρέην) γρ. πορφυρέην, *Eustath.* f. 1383. lin. 30. MS. *Mori,* & MS. Barocc. *Oxon.*

444. Μάχης ἐκνοστήσαντι) γρ. μάχης ἐκ νοστήσαντι.

450. Ἴδωμ') γρ. ἴδωμαι, *Eustath.* fol. 1385. lin. 3. *Ibid.* Ὅπιν' ἔργα) γρ. ἄπιν' ἔργα, vid. Not. in *Text.*

Αἰδοίης

Αἰδοίης ἑκυρῆς ὀπὸς ἔκλυον, ἐν δ' ἐμοὶ αὐτῇ
Στήθεσι πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα, νέρθε δὲ γοῦνα
Πήγνυται· ἐγγὺς δή τι κακὸν Πριάμοιο τέκεσσιν.
Αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος· ἀλλὰ μάλ' αἰνῶς
Δείδω, μὴ δή μοι θρασὺν Ἕκτορα δῖος Ἀχιλλεὺς
Μοῦνον ἀποτμήξας πόλιος, πεδίονδε δίηται·
Καὶ δή μιν καταπαύσῃ ἀγηνορίης ἀλεγεινῆς,
Ἥ μιν ἔχεσκ'· ἐπεὶ οὔποτ' ἐνὶ πληθυῖ *μίμνεν ἀνδρῶν,
Ἀλλὰ πολὺ προθέεσκε, τὸ ὃν μένος ὐδενὶ εἴκων.
Ὣς φαμένη, μεγάροιο διέσσυτο, μαινάδι ἴση,
Παλλομένη κραδίην· ἅμα δ' ἀμφίπολοι κίον αὐτῇ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πύργον τε καὶ ἀνδρῶν ἷξεν ὅμιλον,
Ἔστη παπτήνασ' ἐπὶ τείχεϊ· τὸν δ' ἐνόησεν
Ἑλκόμενον πρόσθεν πόλιος, ταχέες δέ μιν ἵπποι
Ἕλκον ἀκηδέστως κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν.
Τὴν δὲ κατ' ὀφθαλμῶν ἐρεβεννὴ νὺξ ἐκάλυψεν·
Ἤριπε δ' ἐξοπίσω, ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.
Τῆλε δ' ἀπὸ κρατὸς χέε δέσματα σιγαλόεντα,

" Venerandæ socrûs vocem audivi, mihique ipsi
" In pectoribus saliens vibratur cor sursum ad os, subtúsque genua
" Glaciata torpent: propè certè aliquod malum Priami filiis.
" Utinam verò procul ab aure sit meum verbum: sed perquàm graviter
" Timeo, nè jam mihi audacem Hectorem nobilis Achilles
" Solum interclusum ab urbe, in campum persecutus exegerit;
" Et jam eum cessare-faciat ab hâc præferoci virtute exitiali,
" Quæ ipsum tenebat: neque enim in turbâ manebat virorum;
" Sed longè procurrebat, suâ animi vi nulli cedens.
Sic locuta, per domum ruit, lymphatæ similis,
Vehementer-palpitante corde; simul & ancillæ ibant cum ipsâ.
At postquam ad turrimque & hominum pervenerat turbam,
Stetit circumspiciens in muro: illumque advertit
Raptatum ante urbem; celeres etenim eum equi
Raptabant immaniter cavas ad naves Achivorum.
Illam verò oculos obscura nox cooperuit:
Collapsa autem est retrò, animámque efflavit.
Procul adeò à capite fudit redimicula admiranda,

ΣΧΟΛΙΑ.

451. Ὀπός.] Φωνῆς.
452. Πάλλεται.] Πάλλει, ἀγωνιᾷ. *Γοῦνα πήγνυται.] Καλλίμαχος, —ἐπέπηγεν γὰρ αὐτῆς γούνατα.
454. Αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμοῦ ἔπος.] Εἴθε γὰρ, μὴ ἤκουσά ποτε τοῦ λόγου τούτου.
457. Ἀγηνορίης.] Νῦν, ἀνδρείας.
459. Τὸ ὃν μένος.] Τὴν ἰδίαν δύναμιν.
560. * Μαινάδι.] Βάκχῃ.
455. Ἀκηδέστως.] Ἀφροντίστως, ἀμελῶς.
467. Ἀπὸ δὲ ψυχὴν ἐκάπυσσε.] *Ἀπέπνευσε δὲ τὴν ψυχήν· κάπος γὰρ καλεῖται τὸ πνεῦμα, καθὰ διάλεκτον· ἐξ οὗ καὶ καπνός.

*Itâ, pro ἀνέπνευσε, emendo, ex *Eustathio*.

NOTÆ.

452. *Πάλλεται ἦτορ ἀνὰ στόμα*) Anglice, *My Heart came up to my Mouth.*

454. Αἲ γὰρ ἀπ' οὔατος εἴη ἐμεῦ ἔπος) *Callimach.* Imitatur, ut *Suidas*, Ἀπ' οὔατος ἄγγελος ἔλθοι, περὶ Καλλιμάχου τελέσι, δύσφημος, μὴ ἄξιος ἀκουσθῆναι.

458. Ἥ μιν ἔχεσκεν) *Eustath.* fol. 1385. lin. 26. Οὐ γὰρ αὐτὸς, φησὶν, εἶχεν ἀγηνορίαν· ἀλλ' ἐκείνη αὐτὸν εἶχεν, ὡς οἷα διατείνουσα· ὃ δὴ πάνυ ἀγήνορα δηλοῖ τὸν Ἕκτορα. *Ibid.* Πληθυῖ μίμνεν ἀνδρῶν) Itâ *Eust.* fol. 1384. lin. 31. πληθυῖ μίμνεν ἀνδρῶν. pleniùs legit, ut duæ nempe *Ultimæ* τοῦ πληθυῖ coalescant in *Scansione*, utut *Dialysin* patiantur in *Scriptione*, & sic *Longam Unam* constituant, εἰς ἀπαρτισμὸν Δακτύλου. Legitur & πλήθει μίμνεν ἀνδρῶν, MS. CCC. *Cantabrig.* & MS. *Mori.* In *Vulgaribus*, πληθυῖ μίν' ἀνδρῶν, longè majori urgetur difficultate; ut non modò *Penultima* τοῦ πληθυῖ producatur, quod fieri quidem posse non inficior, sed & μίν', pro μίνε, & hoc pro μίμνε, ponatur; quod minùs *Homericum*: & aliàs tot simul syllabarum Redundantia, *Andromache* Confusioni πρεπωδέστερα convenit; quàm nimia illa alia *Metri* accuratio.

NOTÆ IN SCHOLIA.

460. * *Μαινάδι*) *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

454. Εἴη) γρ. ἦεν, non bené.
458. Πληθυῖ μίμνεν ἀνδρῶν) γρ. πλήθει μίμνεν ἀνδρῶν, vid. Not. in *Textum*.
465. Ἕλκον) γρ. εἷλκον.

Ἄμπυ-

Ἄμπυκα, κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν ἀναδέσμην,
Κρήδεμνόν θ', ὅ ῥά οἱ δῶκε χρυσέη Ἀφροδίτη,
Ἤματι τῷ, ὅτε μιν κορυθαιόλος ἠγάγεθ' Ἕκτωρ
Ἐκ δόμου Ἠετίωνος, ἐπεὶ πόρε μυρία ἕδνα·
Ἀμφὶ δέ μιν γαλόῳ τε καὶ εἰνατέρες ἅλις ἔσταν,
Αἵ ἑ μετὰ σφίσιν εἶχον ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.
Ἡ δ' ἐπεὶ οὖν ἄμπνυτο, καὶ ἐς φρένα θυμὸς ἀγέρθη,
Ἀμβλήδην γοόωσα, μετὰ Τρῳῇσιν ἔειπεν,
Ἕκτορ, ἐγὼ δύστηνος· ἰῇ ἄρα γεινόμεθ' αἴσῃ
Ἀμφότεροι, σὺ μὲν ἐν Τροίῃ Πριάμου κατὰ δῶμα,
Αὐτὰρ ἐγὼ Θήβῃσιν, Ὑποπλάκῳ ὑληέσσῃ,
Ἐν δόμῳ Ἠετίωνος, ὅ μ' ἔτρεφε τυτθὸν ἐοῦσαν,
Δύσμορος αἰνόμορον· ὡς μὴ ὤφελλε τεκέσθαι.
Νῦν δὲ σὺ μὲν ῥ' Ἀΐδαο δόμους, ὑπὸ κεύθεσι γαίης,
Ἔρχεαι, αὐτὰρ ἐμὲ στυγερῷ ἐνὶ πένθεϊ λείπεις
Χήρην ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
Ὃν τέκομεν, σύ τ', ἐγώ τε, δυσάμμοροι· οὔτε σὺ τούτῳ
Ἔσσεαι, Ἕκτορ, ὄνειαρ, ἐπεὶ θάνες· οὔτε σοὶ οὗτος.
Ἤν περ γὰρ πόλεμόν γε φύγῃ πολύδακρυν Ἀχαιῶν,
Αἰεί τοι τούτῳ γε πόνος καὶ κήδε' ὀπίσσω

Vittas, reticulúmque, atque textile crinale,
Velúmque, quod ei dedit aurea Venus,
Die illo, quo ipsam pugnam-expeditè-ciens duxit Hector
Ex domo Eetionis, postquam dederat innumera dona-sponsalia:
Circum verò ipsam gloréſque & fratriæ frequentes stabant,
Quæ ipsam inter se tenebant præ-dolore-cupidam interitûs.
Ea ut ad se rediit, & in præcordia anima collecta est,
Crebris gemitibus plorans, inter Troades dixit,
" Hector, ego infelix! eodem igitur nati sumus fato
" Ambo, tu quidem in Trojâ Priami in domo,
" Ego autem Thebis, Hypoplaco sylvosâ,
" In domo Eetionis, qui me enutriit, parvula cum essem,
" Infelix infelicem: utinam non genuisset.
" Nunc verò tu quidem in orci domos, sub latebris terræ
" Abis, & me gravissimo in luctu relinquis
" Viduam in ædibus. At filius adhuc infans prorsùs,
" Quem genuimus, túque, egóque calamitosi; neque tu huic
" Eris, Hector, emolumento; occubuisti enim: neque tibi hic.
" Nam etsi bellum quidem effugerit lachrymosum Achivorum,
" Semper tamen ei labor & mala in posterum

ΣΧΟΛΙΑ.

469. Ἄμπυκα.] Κόσμον τινὰ περὶ τὴν κεφαλὴν, ἀνέχοντα τὰς τρίχας τῆς κεφαλῆς. Κεκρύφαλον.] Τὸν παρ' ἡμῖν λεγόμενον κρηκύφαντον.

470. Κρήδεμνον.] Κεφαλόδεσμον.

472. Ἕδνα.] Τὰ ὑπὸ τῶν νυμφίων διδόμενα δῶρα ταῖς γαμουμέναις.

473. Εἰνατέρες.] Αἱ τῶν ἀδελφῶν γυναῖκες.

474. * Ἀτυζομένην ἀπολέσθαι.] Ταρασσομένην, ἢ συνεχομένην, ἢ ἀπορρίψαι ἑαυτὴν τοῦ τείχους ἤθελεν.

475. Ἄμπνυτο.] Ἀνέπνευσεν. Ἀγέρθη.] Συνηθροίσθη.

476. Ἀμβλήδην.] Ἀναφέρουσα ἀθρόως τὸ πνεῦμα.

477. Ἰῇ.] Μιᾷ.

481. Αἰνόμορον.] Κακόμοιρον.

NOTÆ.

469. Ἄμπυκα) Δεσμὸν τριχῶν, ἢ κόσμον περὶ κεφαλῆς. *Ibid.* κεκρύφαλον) Vid. *Suidam*, v. Ibid. Ἀναδέσμην) Vid. *Suidam*, v.

473. Γαλόῳ τε καὶ εἰνάτερες) *Gloresque & Fratriæ*, quæ aliàs σύννυμφοι dicuntur, ut *Ælius Dionysius* apud *Eustathium*. Αἱ τοῖς ἀλλήλων ἀδελφοῖς γεγαμημέναι, αἳ σύννυμφοι τοῖς φασί. Vid. ad *Iliad.* ζ. v. 378. & ad *Callimach.* Hymn. *Dian.* v. 135.

NOTÆ IN SCHOLIA.

469. Κρηκύφαντον) *Suidas*, Κεκρύφαλος, *Κεκρύφαντον. Lege vel hinc κρηκύφαντον.

474. * Ἀτυζομένην ἀπολέσθαι) Hoc Scholion, ad *Excerpta* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

469. Κεκρύφαλόν τ', ἠδὲ πλεκτὴν) γρ. κεκρύφαλόν τε, ἰδὲ πλεκτὴν.

470. Χρυσέη) γρ. χρυσῆ. olim; at *Incontractis Homerus* gaudet.

472. Μυρία ἕδνα) γρ. μυρί' ἔεδνα.

473. Ἔσταν) γρ. ἧσαν.

474. Ἀπολέσθαι) γρ. ὀλέσθαι, *Eust.* f. 1386. l. 49.

475. Θυμὸς) γρ. θυμόν.

476. Μετὰ Τρῳῇσιν) γρ. μετὰ δμῳῇσιν, *Dionys. Halicarn.* 2 Tom. fol. 25. non benè.

477. Γεινόμεθ') γρ. γενόμεθ', & γεινόμεθ'.

479. Θήβῃσιν) γρ. Θήβηθεν, *Strabo*, l. 13. fol. 877.

482. Νῦν δὲ σὺ μὲν ῥ' ἀΐδαο) γρ. νῦν δὲ σὺ μὲν ἀΐδαο, olim.

487. Φύγῃ) γρ. φύγοι, MS. Barocc. Oxon.

Ἔσσονται

Ἔσσεται· ἄλλοι γάρ οἱ ἀπουρίσσουσιν ἀρούρας.
Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν, παναφήλικα παῖδα τίθησι·
Πάντα δ' *ὑπεμνήμυκε, δεδάκρυνται δὲ παρειαί.
Δευόμενος δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους,
Ἄλλον μὲν χλαίνης ἐρύων, ἄλλον δὲ χιτῶνος·
Τῶν δ' ἐλεησάντων κοτύλην τις τυτθὸν ἐπέσχε,
Χείλεα μέν τ' ἐδίην', ὑπερῴην δ' οὐκ ἐδίηνε.
Τὸν δὲ καὶ ἀμφιθαλὴς ἐκ δαιτύος ἐστυφέλιξε,
Χερσὶν πεπληγὼς, καὶ ὀνειδείοισιν ἐνίσσων,
Ἔῤῥ' οὕτως· οὐ σός γε πατὴρ μεταδαίνυται ἡμῖν·
Δακρυόεις δέ τ' ἄνεισι πάϊς ἐς μητέρα χήρην,
Ἀστυάναξ, ὃς πρὶν μὲν ἑοῦ ἐπὶ γούνασι πατρὸς

" Erunt: alii enim ei terminis-mutatis adiment arva.
" Dies etenim pupillaris, omnibus-æqualibus-destitutum puerū reddit:
" Cuncta itaque recordatur, lachrymisque madidæ sunt genæ.
" Egens autem vadit puer ad patris sodales,
" Alium quidem chlanâ prensans, alium verò tunicâ:
" Horum etiam miserantium pocillū aliquis tantillum admovet,
" Labráque quidem rigat, palatum-verò non rigat.
" Hunc & *aliquis* utroque parente-vivo florens è convivio exturbat,
" Manibus verberans, & probris insectans,
" Abi in malam rem sic: non tuus utique pater convivatur nobiscum,
" Lacrymabundus itaque redit puer ad matrem viduam,
" Astyanax, qui antè quidem sui super genua patris

ΣΧΟΛΙΑ.

489. Ἀπουρίσσουσι.] Παρορίζοντες ἀφαιρήσουσι.

490. Παναφήλικα] Πάντων ἡλικιωτῶν ἐστερημένον τέκνον, ἐλαυνόμενον τῶν ἀπ' αὐτῶν διατελοῦν.

491. Ὑπεμνήμυκε.] Κατημύμυκε, κατέσχυκε. κάτω βλέπει· ὁ δὲ Ἀρίσταρχος, ἐπὶ τοῦ κατατέθεικεν ἀκήκοε· οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός.

492. Δευόμενος.] Ἐνδεὴς ὤν.

494. Ἐπέσχε.] Τῷ στόματι προσήνεγκε. Κοτύλην.] Νῦν, εἶδος ποτηρίου· οὕτω λέγουσι καὶ τὸ τοῦ ἰσχίου ὀστοῦν, καὶ νῦν τὸ κοῖλον.

495. Ὑπερῴην.] Τὸν καλούμενον οὐρανίσκον.

496. Ἀμφιθαλής.] Κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς θάλλων· ὅ ἐστιν, ἔχων τοὺς γονεῖς ἀμφοτέρους. Ἐστυφέλιξε.] Μετὰ πληγῶν ὕβρισεν.

497. Ἐνίσσων] Ἐπιπλήσσων, κακολογῶν· * γράφεται καὶ, ἐνίπτων. * *Excerpta* MSS.

498. Οὕτως.] Ὡς ἔχεις. Μεταδαίνυται ἡμῖν.] Μεθ' ἡμῶν συνευωχεῖται.

NOTÆ.

490. Ἦμαρ δ' ὀρφανικὸν) Novem abhinc Versus ἀθετεῖσθαι ait *Eustathius*, fol. 1387. lin. 53. & f. 1388. lin. 30. & 31. quòd de Orphano benè dicantur, at de Orphano Regio non benè. Idem tamen defendit.

491. Ὑπεμνήμυκε) *Eustath.* fol. 1388. lin. 39. Ab ἡμύω, ἤμυκα, *Atticè* ἠμήμυκα, & interposito ν, ἠμνήμυκα. *Etymolog.* M. v. Ὑπεμνήμυκε. Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, Ἰλιάδος χ'. Ἔστιν ἡμύω, τὸ ἐγκλίνω, καὶ κατωπιάζω· ὁ παρακείμενος, ἤμυκα· ὁ Ἀττικὸς ὤφειλεν, ἠμήμυκα εἶναι· ἀλλ' ἐπεὶ ὁ Ἀττικὸς παρακείμενος ἀπὸ βραχείας ἄρχεται, συστέλλει τὸ η εἰς ε, καὶ ἐγένετο, ἐμήμυκα· καὶ πλεονασμῷ τοῦ ν, διὰ χρείαν μέτρου, γίνεται ἐμνήμυκα, καὶ ὑπεμνήμυκε. *Hesych.* Ὑπεμνήμυκεν) Ὑπομέμυκε, κλαίει, στενάζει, συγνάζει. Ità illi *Significationis* satis periti, *Originis* omninò nescii. Ego ab ὑπομνημονεύω ductum censeo, ut sit ὑπεμνημόνευκε, per *Syncopen*, pro ὑπεμνημόνευκεν. Innuit nempè Poeta, ut in his Angustiis *Orphanus* Regius præteritorum *Bonorum* tacitè recordetur, & in lacrymas liquescat, πατρίδος μεμνημένος, καὶ πατρὸς, καὶ συγγόνων, καὶ τύχης παλαιᾶς. Ità sanè MSS. *Scholia*, ad oram Cod. MS. CCC. Πάντα δ' αὐτὸν τὰ δεινὰ εἰς ἀνάμνησιν ἄγει δυσφορεῖν. Et *Brevia Scholia*, post *Aristarchi* sententiam, Οἱ δὲ, ἀντὶ τοῦ, εἰς ἀνάμνησιν ἔρχεται τοῦ πατρός. Et *Hesych.* Ἐμνήμυκεν) Εἰς ὑπόμνησιν ἦλθεν. Lego Ἐμνημόνευκεν. At illa Vox ὑπεμνημόνευκε, cum nec facilè pronuntiaretur, nec scriberetur, nec originem indicaret, ultrò citróque, uti fit, ab *Amanuensibus* & *Interpretibus*, jactabatur; at mansit tamen adhucdum Veterum *Interpretamentum*, à quibus ad scripti Veritatem, uti speramus, jam ducimur. Tale illud *Jeremiæ*, Lament. c. 1. v. 7.

492. Πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους) Puto legendum, πρὸς πατρὸς ἑταίρους. Sin aliàs, *Ultima* τοῦ πάϊς producitur, in *Cæsurâ*, vi suæ *Finalis*. Vid infrà, ad v. 499.

496. Ἀμφιθαλής) Ὁ κατὰ ἀμφοτέρους τοὺς γονεῖς θάλλων, ἤτοι εὐδαιμονῶν, *Eustath.* vid. *Etymolog.* M. v. Tales nempè in Εἰρεσιώνης solennitate admitti solebant; ut ad id Poema notamus. XLVIII.

499. Πάϊς ἐς μητέρα χήρην) Puto & hìc legendum, πρὸς μητέρα. Sin aliàs, ut suprà, v. 492.

VARIÆ LECTIONES.

491. Πάντα δ' ὑπεμνήμυκε) γρ. πάντα δ' ὑπεμνήμυκε, vid. Not. in *Textum*.

492. Πάϊς ἐς πατρὸς ἑταίρους) γρ. πάϊς πρὸς πατρὸς ἑταίρους, vid. Not. in *Textum*.

497. Ὀνειδείοισιν) γρ. ὀνειδίοισιν, vid. ad π'. v. 628. *Ibid.* Ἐνίσσων) γρ. ἐνίπτων, *Excerpta* MSS.

499. Πάϊς ἐς μητέρα χήρην) γρ. πάϊς πρὸς μητέρα χήρην, vid. suprà, ad v. 492.

Μυελὸν οἶον ἔδεσκε, καὶ οἰῶν πίονα δημόν·
Αὐτὰρ ἐπεὶ ὕπνος ἕλοι, παύσαιτό τε νηπιαχεύων,
Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν, ἐν ἀγκαλίδεσσι τιθήνης,
Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ, θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ·
Νῦν δ' ἂν πολλὰ πάθῃσι, φίλου ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτών,
Ἀστυάναξ, ὃν Τρῶες ἐπίκλησιν καλέουσιν·
Οἶος γάρ σφιν ἔρυσο πύλας καὶ τείχεα μακρά.
Νῦν δὲ σὲ μὲν παρὰ νηυσὶ κορωνίσι, νόσφι τοκήων,
Αἰόλαι εὐλαὶ ἔδονται, ἐπεί κε κύνες κορέσωνται,
Γυμνόν· ἀτάρ τοι εἵματ' ἐνὶ μεγάροισι κέονται,
Λεπτά τε καὶ χαρίεντα, τετυγμένα χερσὶ γυναικῶν.
Ἀλλ' ἤτοι τάδε πάντα καταφλέξω πυρὶ κηλέῳ,
Οὐδέν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι αὐτοῖς,
Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.

" Medullam tantùm comedebat, & ovium pinguem adipem:
" At quando somnus occuparet, desiissetque pueriliter lusitare,
" Dormiebat in lectis, in ulnis nutricis,
" Cubili in molli, deliciis repletus corde:
" Nunc verò multa patietur, charo patre privatus,
" Astyanax, quem Troes cognomine vocant,
" Solus enim ipsis, ô *Hector*, defendebas portas & muros altos.
" Nunc verò te quidem ad naves nigras, procul a parentibus,
" Mobiles vermes edent, postquam canes se satiârint,
" Nudum: at tibi vestes in ædibus jacent,
" Tenuésque & venustæ, factæ manibus mulierum.
" Verùm enimverò hæc omnia comburam igne ardenti,
" Nihil tibi utique ului *futura*, neque enim jacebis in ipsis,
" Sed coram Trojanis & Troadibus gloria *tibi* sunto.
Sic dixit deflens: adgemuerunt autem mulieres.

ΣΧΟΛΙΑ.

501. Μυελόν.] Τὸ τρυφερώτατον τῆς τροφῆς. Πίονα δημόν.] Τὸν ἐπίπλουν, τὸ λίπος. Ἔδεσκεν.] Ἤσθιεν.
502. Νηπιαχεύων.] Νήπια φρονῶν. νηπιευόμενος.
504. Θαλέων ἐμπλησάμενος κῆρ.] Πάντων τῶν πρὸς τὸ θάλλειν ἐμπλησθείς.
505. Ἀπὸ πατρὸς ἁμαρτών.] Χωρισθείς, ὅ ἐστι, τοῦ πατρὸς ἀποτυχών.
507. Ἔρυσο] Ἐφύλαττες.
509. Αἰόλαι.] Ποικίλαι, εὐκίνητοι. Εὐλαί.] Σκώληκες· παρὰ τὸ αἰολεῖσθαι, ὅ ἐστι κινεῖσθαι, τῷ δὲ τόνῳ, ὡς εὐναί.
510. Κέονται.] Κεῖνται.
511. Χαρίεντα.] Εὐχάριστα, καλά.
514. Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι.] Ὁμοίως ἂν φιλεργῶν, ὅτι ὡς ἂν πλουσίου, ὁ διὰ τῶν ἐκ τοῦ πλήθους δόξαν.

NOTÆ.

504. Εὐνῇ ἐνὶ μαλακῇ) Vid. suprà, ad *l*. v. 614.
513. Οὐδέν σοί γ' ὄφελος, ἐπεὶ οὐκ ἐγκείσεαι) *Ultima* τοῦ ὄφελος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Incisum*, ut sæpe aliàs.
514. Ἀλλὰ πρὸς Τρώων) *Eustath.* fol. 1390. lin. 38. Τὸ δὲ, Ἀλλὰ πρὸς Τρώων καὶ Τρωϊάδων κλέος εἶναι, δυσκόλως μὲν πέφρασται· δηλοῖ δὲ τὸ, Ἀλλ' ἔστω σοὶ κλέος ὁ τῶν ἱματίων καῦσις, ἔμπροσθεν πάντων τῶν ἐν τῇ Τροίᾳ.

VARIÆ LECTIONES.

502. Ἕλοι) γρ. ἕλῃ.
503. Εὕδεσκ' ἐν λέκτροισιν) γρ. εὕδεσκεν λέκτροισιν, *Eustath.* fol. 1388. lin. 4.
504. Εὐνῇ ἐνὶ) γρ. εὐνῇ ἔπι.
506. Τρῶες) γρ. πάντες, MS. *Barocc.* Oxon. at in Margine, γράφεται, Τρῶες.
507. Ἔρυσο) γρ. ἔρυτο.
515. Ἐπὶ δὲ στενάχοντο) γρ. ἐπὶ δ' ἐστενάχοντο.

ΤΗΣ ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ

ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ψ'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ψ'.

Ἀχιλλεὺς τῶν νεναυμαχισμένων ἐπὶ τῆς νεκροῖς μεταδίδωσι Πατρόκλῳ, * πυρὰν νήσας, καὶ σφάξας ἐπ' αὐτῇ δυοκαίδεκα Τρωϊκοὺς νεανίσκους, καὶ κύνας, καὶ ἵππους, καὶ ἄλλα ἱερεῖα· ἔπειτα καὶ ἀγῶνα ἐπιτάφιον ποιεῖ, ἐν ᾧ νικᾷ μὲν ἵπποις Διομήδης, δρόμῳ δὲ Ὀδυσσεύς, ἄλλοι δὲ ἄλλως· καὶ οὕτως ὁ ἀγὼν διαλύεται.

* Πυρὰν νήσας) Ità, pro veteri πυρκαϊὰν νήσας, quod alii notârunt dudum.

Ἐπιγραφαί.

Ἀγὼν ἐπιτάφιος· † Πατρόκλου ἐπιτάφιον.

† Vid. in Not. ad κ'. v. 105.

Ἄλλως.

Ψῖ Δαναοῖσιν ἀγῶνα θῆκεν ἐπίλεσσεν Ἀχιλλεύς.

Ἄλλο. ‡ Ex MS. CCC.

‡ Ψῖ Πάτροκλον θάπτει καὶ ἐξελέλεσσεν ἀγῶνας.

Lib. XXIII.

Ὣς οἱ μὲν στενάχοντο κατὰ πτόλιν· αὐτὰρ Ἀχαιοὶ
Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἐσκίδναντο ἑὴν ἐπὶ νῆα ἕκαστος·
Μυρμιδόνας δ' οὐκ εἴα ἀποσκίδνασθαι Ἀχιλλεύς,
Ἀλλ' ὅγε οἷς ἑτάροισι φιλοπτολέμοισι μετηύδα,
Μυρμιδόνες ταχύπωλοι, ἐμοὶ ἐρίηρες ἑταῖροι,
Μὴ δήπω ὑπ' ὄχεσφι λυώμεθα μώνυχας ἵππους,

Sic hi quidem ingemiscebant per urbem: at Achivi
Postquam ad navésque & Hellespontum pervenerant,
Alii quidem dispersi-ibant suam ad navem quisque:
Myrmidonas verò non sinebat dispersos-abire Achilles,
Sed is inter suos socios bellicosos dixit,
" Myrmidones pernices-equites, mei chari socii,
" Nè jam à curribus solvamus solidos-ungulis-equos,

ΣΧΟΛΙΑ.

1. Κατὰ πτόλιν.] * Τὸ πτόλις, Κυπρίων ἐστὶ τῶν ἐν Σαλαμῖνι λέξις.

2. Ἐπειδὴ νῆάς τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκοντο.] Ἀκέφαλον καλεῖται τοῦτο τὸ μέτρον· πέπονθε γὰρ κατ' ἀρχὰς ὁ στίχος. Ἑλλήσποντον δὲ καλεῖ, τὴν πέριξ Ἰλίου θάλασσαν.

5. Ὅγε.] Οὗτός γε.

NOTÆ.

2. Ἐπειδὴ νῆάς τε) De Versu, quem ἀκέφαλον vocant, quod claudicet Initio, diximus, suprà, ad χ'. v. 379. & aliàs. Item ad illud, Odyss. θ'. v. 452. Ἐπειδὴ λίπε δώματα Καλυψοῦς ἠϋκόμοιο, & ad Odyss. μ'. v. 423. Ἐκ τοῦ ἐπίτονος βέβλητο βοὸς ῥινοῖο τετευχώς.

NOTÆ IN SCHOLIA.

1. * Τὸ πτόλις) Eustath. fol. 1391. lin. 21. Φασὶν οἱ Παλαιοί, ὡς Κυπρίων ἐστὶ τῶν ἐν Σαλαμῖνι λέξις, undè hoc Scholion τοῖς Παλαιοῖς restituo.

Variæ Lectiones.

5. Ὅγε οἷς) χ. ὅγ' ἑοῖς.

Ἀλλ' αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασιν ἆσσον ἰόντες,
Πάτροκλον κλαίωμεν· ὃ γὰρ, γέρας ἐστὶ θανόντων.
Αὐτὰρ ἐπεί κ' ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο,
Ἵππους λυσάμενοι δορπήσομεν ἐνθάδε πάντες.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ᾤμωξαν ἀολλέες· ἦρχε δ' Ἀχιλλεύς·
Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους
Μυρόμενοι, μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἵμερον ὦρσε.
Δεύοντο ψάμαθοι, δεύοντο δὲ τεύχεα φωτῶν
Δάκρυσι· τοῖον γὰρ πόθεον μήστωρα φόβοιο.
Τοῖσι δὲ Πηλεΐδης ἁδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Χεῖρας ἐπ' ἀνδροφόνους θέμενος στήθεσσιν ἑταίρου,
Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην,
Ἕκτορα δεῦρ' ἐρύσας δώσειν κυσὶν ὠμὰ δάσασθαι·
Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς ἀποδειροτομήσειν
Τρώων ἀγλαὰ τέκνα, σέθεν κταμένοιο χολωθείς.
Ἦ ῥα, καὶ Ἕκτορα δῖον ἀεικέα μήδετο ἔργα,

" Sed cum ipsis equis & curribus propiùs accedentes,
" Patroclum defleamus. Hoc enim, honor est mortuorum.
" At postquam tristi satiati-fuerimus luctu,
" Equis solutis cœnabimus hic omnes.
Sic dixit. Illi itaque lamentabantur frequentes; præibat verò Achilles:
Hi etiam ter circa mortuum pulchrè-jubatos egerunt equos
Lugentes, interque ipsos Thetis luctûs desiderium excitavit.
Rigabantur arenæ, rigabantur & arma virorum
Lacrymis: talem enim desiderabant artificem-fugandi *hostes*.
Illis autem Pelides densum-suspiriis exorsus est luctum,
Manibus homicidis impositis pectoribus sodalis,
" Gaude mihi, ô Patrocle, etiam in orci ædibus:
" Omnia enim jam tibi perficiam, quæ anteà pollicitus sum,
" Hectorem huc tractum daturum canibus in frustra-cruda discerpendũ:
" Duodecim etiam ante pyram cervices-abscissurum
" Trojanorum claris filiis, de te interfecto iratus.
Dixit quidem, & in Hectora nobilem indigna machinabatur opera,

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Αὐτοῖς ἵπποισι καὶ ἅρμασι.] Κατὰ Ἀττικὸν ἔθος πέφρακε χωρὶς τοῦ σύν.
9. Ὃ γάρ.] Τοῦτο γάρ.
10. Τεταρπώμεσθα.] Τερφθῶμεν.
11. Δορπήσομεν.] Δειπνήσομεν.
14. Ἵμερον.] Ἐπιθυμίαν.
15. Δεύοντο.] Ἐβρέχοντο. Ψάμαθοι.] Αἱ παραθαλάσσιοι ἄμμοι.
16. * Τοῖον.] Κατὰ ἔμφασιν, ἀντὶ τοῦ, ἀγαθόν.
17. Ἁδινοῦ.] Νῦν, πυκνοῦ, συνεχοῦς. Γόοιο.] Θρήνου.
21. * Δάσασθαι.] Οἱ μὲν Ἕκτορα * δαίσασθαι, λείποντος τοῦ ὥστε· οἱ δὲ, μερίσασθαι· εἰώθασι γὰρ οἱ κύνες ἄλλος ἄλλοθεν ἀποσπᾷν καὶ μερίζεσθαι τὸ σῶμα.
22. Ἀποδειροτομήσειν.] Ἀποτεμεῖν τοὺς τραχήλους.
24. Ἕκτορα δῖον.] Κατὰ Ἕκτορος δίου, ἤγουν ἐνδόξου. Ἀεικέα μήδετο ἔργα.] * Οἷον, τὸ ἐπὶ σῆμα τὸ σκυλίζειν

NOTÆ.

13. *Οἱ δὲ τρὶς περὶ νεκρὸν ἐΰτριχας ἤλασαν ἵππους*) Ità ferè *Odyss.* ω. v. 69. Et *Virgil.* Æn. l. xi. v. 188. Ter circum accensos cincti fulgentibus armis Decurrêre rogos; ter mœstum funeris, *ignem Lustravere in equis.* Hinc *Chaucer* noster, in *The Knight's Tale,*

No how the Greeks *with an huge Rout*
Thrice did Riden all the Fire about,
Upon the left Hand, with a loud shouting,
And thrice on the right, with their Speares clattering.

14. *Μετὰ δέ σφι Θέτις γόου ἵμερον ὦρσε*) *Thetis* etiam ipsa hoc in loco lamentari videtur, *Πατρόκλῳ στέφανε*, quùm reverà Filium suum brevi dehinc moriturum defleat. Et rectè *Marina Dea* falsis lacrymis materiam dare supponitur; & tot tantæque Lacrymationes benè à Deo suggerente profluunt. Vid. *Eustath.* fol. 1392. lin. 12.

22. *Δώδεκα δὲ προπάροιθε πυρῆς*) Nemo *Homerum* accuset, quòd *Achilles* Amici sui *Patrocli* Manibus Duodecim *Trojanos* juvenes mactatos devoveat, quùm *Virgilius* id factum à Pio *Æneâ* faciat, ex *Homeri* imitatione, Æn. l. xi. v. 81. *Vinxerat & post terga manus, quos mitteret Umbris Inferias, cæso sparsuros sanguine flammas.* Nec *Virgilius* damnat, quod tamen facit *Homerus,* mox de hâc ipsâ re dicens, v. 176. *Κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

16. * Τοῖον) Κατὰ ἔμφασιν, ἀντὶ τοῦ, ἀγαθόν, *Exc.* MSS.
21. * Δάσασθαι) *Excerpta* MSS. at mox, * *δαίσασθαι* lego, pro *δάσασθαι,* vid. *Etymolog. M.* v. *Δάσασθαι.*
24. * Οἷον) *Eustath.* fol. 1392. lin. 50. Οἱ δὲ Παλαιοί φασιν, Ἀεικέα ἔργα ἐξ αὐτοῦ Ὁμήρου νοῆσαι, Τὸ ἐπὶ σῆμα, κτλ. Quare & hæc Restituo τοῖς Παλαιοῖς.

VARIÆ LECTIONES.

24. *Μήδετο*) *χ. μήσατο* ut *Iliad.* κ'. v. 289. *Odyss.* γ'. v. 261. sic intrà. v. 176.

25 Πρηνέα

Πρίωέα πὰρ λεχέεσσι Μενοιτιάδαο τανύσσας
Ἐν κονίῃσ'· οἱ δ' ἔντε' ἀφωπλίζοντο ἕκαστος
Χάλκεα, μαρμαίροντα· λῦον δ' ὑψηχέας ἵππυς.
Κὰδ δ' ἷζον παρὰ νηῒ ποδώκεος Αἰακίδαο
Μυρίοι· αὐτὰρ ὁ τοῖσι τάφον μθμοεικέα δαίνυ.
Πολλοὶ μὲν βόες ἀργοὶ ὀρέχθεον ἀμφὶ σιδήρῳ,
Σφαζόμθμοι, πολλοὶ δ' ὄϊες καὶ μηκάδες αἶγες·
Πολλοὶ δ' ἀργιόδοντες ὕες, θαλέθοντες ἀλοιφῇ,
Εὑόμθμοι τανύοντο διὰ φλογὸς Ἡφαίστοιο·
Πάντη δ' ἀμφὶ νέκυν κοτυλήρυτον ἔρρεεν αἷμα.
Αὐτὰρ τόν γε ἄνακτα ποδώκεα Πηλείωνα
Εἰς Ἀγαμέμνονα δῖον ἄγον βασιλῆες Ἀχαιῶν,
Σπυδῇ παρπεπιθόντες, ἑταίρυ χωόμθμον κῆρ.
Οἱ δ' ὅτε δὴ κλισίην Ἀγαμέμνονος ἷξον ἰόντες,
Αὐτίκα κηρύκεσσι λιγυφθόγγοισι κέλευσαν,
Ἀμφὶ πυρὶ στῆσαι τρίποδα μέγαν· εἰ πεπίθοιεν

Pronum ad feretrum Menœtiadæ extendens
In pulveribus: illi verò arma exuebant quisque
Æra, coruscantia; solvebántque altisonos equos.
Desederunt itaque juxta navem pedibus-velocis Æacidæ
Frequentissimi; at is eis epulum funebre lautum præbebat.
Multi quidem boves pigri extendebantur super Verubus
Mactati, multæ etiam oves & balantes capræ:
Multi & albis-dentibus sues, florentes pinguedine,
Torrendi extendebantur per flammam Vulcani:
Undique interim circum cadaver poculis-effusus fluebat sanguis.
At regem illum pedibus-celerem Pelidem
Ad Agamemnonem nobilem ducebant reges Achivorum,
Ægrè persuasum, super sodali iratum corde.
Illi igitur cùm jam ad tentorium Agamemnonis venissent euntes,
Statim ille præconibus canoris imperavit,
Igne circundare positum tripodem magnum; si forte persuadere possent

ΣΧΟΛΙΑ.

καὶ κόνεως, καὶ ἐνσοβαλίζειν τοῦ σῶμα ἀντιλαμβανομένῳ, ἢ γῆν οἷον αἰκίζεσθαι κωφήν· ἢ τρεῖς ἑλκύσαι περὶ τὸ σῆμα τοῦ Πατρόκλου, ὡς ἐν τοῖς ἑξῆς ἱστορήσει ὁ Ποιητής.

25. Πὰρ λεχέεσσι.] Παρὰ τῷ φερέτρῳ, ἤγουν τῇ κλίνῃ.

26. Ἀφωπλίζοντο.] Ἀφῃροῦντο τὰ ὅπλα.

29. Τάφον μθμοεικέα δαίνυ.] Τάφον, τὸ περίδειπνον, τὸ ἐπὶ τοῖς τετελευτηκόσι παρασκευαζόμθμον· οἱ Κύπριοι ἢ τὸν φόνον, τάφον καλοῦσι. Μενοεικέα.] Θυμήρες, αὔταρκες. Δαίνυ.] Εὐώχει.

30. * Ἀργοί.] Ταχεῖς· ἀλλ' εἰλίποδες βόες· λευκοί· ἀλλ' ἐ θύεται λευκὸν τοῖς τεθνεῶσιν· ἀλλ' ἢ μετὰ τὸ ἐκδαρῆναι, λευκοί, καὶ διὰ τὸν στεατῶν· * ὁποῖοι καὶ αἱ παρὰ τῷ Πινδάρῳ ἀργᾶντες· ἢ ὅτι εἰς τελείωσιν τῆς ζώντων βόας ἔθυον. Ὀρέχθεον.] Ὠρέγοντο ἢ ἐξετείνοντο, ἀνασπαιρόμθμοι· ἢ ἐφθέγγοντο, καὶ ὥσπερ ἐπέπνοι μυ-μίμενοι ἐκ τὸ ἰδίωμα τῆς φωνῆς, ὃ ποιεῖν αἰσπαιρόμθμοι οἱ βοῦς οἱ δή, ἐκέκλοντο· ἀπὸ τούτου ἢ ῥεσμὸς, ὁ ἀποκεκρυμμένος κόσμος.

31. Μηκάδες.] Μηκητικαί· ἀπὸ τοῦ ἰδιώματος τῆς φωνῆς.

32. Θαλέθοντες.] Θάλλοντες, λιπαροί.

33. Εὑόμθμοι.] Φλογιζόμθμοι. Τανύοντο.] Ἐξετείνοντο, φλογιζόμθμοι τῷ πυρὶ διαστρεφόμενοι· ἀντὶ τοῦ, τανυόμθμοι εὕοντο, ἤγουν, πιτνόμθμοι ἐφλέγοντο.

34. Κοτυλήρυτον.] Τοσοῦτον τῷ πλήθει, ὥστε καὶ κοτύλῃ ἀρύσασθαι· κοτύλην δή, πᾶν τὸ κοῖλον ἔλεγον, ὥστε καὶ τὸ κοῖλον τῆς χειρὸς κοτύλην λέγεσθαι.

36. Εἰς Ἀγαμέμνονα.] Ἀντὶ τοῦ, πρὸς τὸν Ἀγαμέμνονα.

37. Σπυδῇ παρπεπιθόντες.] Μόλις καὶ μετὰ πολλῆς κατακοπιάσεως πείσαντες.

40. Τρίποδα.] Λέβητα, βάσιν ἔχοντα τριῶν ποδῶν.

NOTÆ.

34. Κοτυλήρυτον) Vid. *Etymolog. M.* v. Κοτύλη. *Suidam*, v. Κοτυλήρυτον.

37. Σπυδῇ παρπεπιθόντες) Ità in *Penultimâ* acuo hanc vocem, ex *Analogiâ*, quicquid Corruptiores Editiones faciant; cujus rei rationem dedimus suprà, ad ξ'. v. 208.

40. Τρίποδα μέγαν) *Ultima* τοῦ τρίποδα, producitur; ut intrà v. 202. &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

30. Ἀργοί) Ταχεῖς, usque ad βόας ἔθυον. *Excerpta* MSS. quæ ὡς τῶν Παλαιῶν laudat *Eustath.* fol. 1393. lin. 34. undè & illud, * ὁποῖοι καὶ αἱ παρὰ τῷ Πινδάρῳ ἀργᾶντες.

VARIÆ LECTIONES.

27. Λῦον δ' ὑψηχέας ἵππυς) γρ. λῦοντο δὲ μώνυχας ἵππυς. MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon.

34. Κοτυλήρυτον) γρ. κοτυλήρρυτον.

37. Παρπεπιθόντες) γρ. παρπεπιθόντες, malè olim; ut in Not. ad *Textum*.

38. Ἷξον) γρ. ἷξον, ut *Odyss.* δ'. v. 1.

39. Κέλευσαν) γρ. κέλευσεν, ut infrà, v. 129.

Πηλείδην, λούσασθαι ἀπὸ βρότον αἱματόεντα.
Αὐτὰρ ὅγ' ἠρνεῖτο στερεῶς, ἐπὶ δ' ὅρκον ὄμοσσεν,
Οὐ μὰ Ζῆν', ὅστις τε θεῶν ὕπατος καὶ ἄριστος,
Οὐ θέμις ἐστὶ λοετρὰ καρήατος ἆσσον ἱκέσθαι,
Πρίν γ' ἐνὶ Πάτροκλον θέμεναι πυρὶ, σῆμά τε χεῦσαι,
Κείρασθαί τε κόμην· ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε
Ἵξετ' ἄχος κραδίην, ὄφρα ζωοῖσι μετείω.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν νῦν στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί·
Ἠῶθεν δ' ὄτρυνον, ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγάμεμνον,
Ὕλην τ' ἀξέμεναι, παρά τε σχεῖν, ὡς ἐπιεικὲς
Νεκρὸν ἔχοντα νέεσθαι ὑπὸ ζόφον ἠερόεντα·
Ὄφρ' ἤτοι τοῦτον μὲν ἐπιφλέγῃ ἀκάματον πῦρ
Θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν, λαοὶ δ' ἐπὶ ἔργα τράπωνται.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο.
Ἐσσυμένως δ' ἄρα δόρπον ἐφοπλίσαντες ἕκαστοι
Δαίνυντ'· οὐδέ τι θυμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Οἱ μὲν κακκείοντες ἔβαν κλισίηνδε ἕκαστος·
Πηλείδης δ' ἐπὶ θινὶ πολυφλοίσβοιο θαλάσσης
Κεῖτο βαρυστενάχων, πολέσιν μετὰ Μυρμιδόνεσσιν,

Pelidem, ut ablueret tabum cruentum.
At ille recusabat constantèr, insuper & juramentum juravit,
" Non per Jovem, qui deorum summus & optimus,
" Non fas est lavacra ad caput propè accedere,
" Antequàm Patroclum imposuero igni, tumulumq; aggestâ-terrâ tecero,
" Totonderoque comam: haud enim mihi posthac iterum sic
" Invadet dolor cor, quamdiù vivis interero.
" At tamen nunc inviso pareamus epulo:
" Mane verò jube-adhortans, Rex virorum Agamemnon,
" Lignáque comportent, apponántque, uti par est
" Mortuum habentem redire sub tenebras obscuras:
" Ut hunc quidem comburat indefessus ignis
" Ocyus ab oculis, copiæque ad munia revertantur.
Sic dixit; illi autem ei maximè auscultârunt, atque paruerunt:
Sedulò itaque cœnâ paratâ singuli
Convivabantur: neque quicquam animus indiguit epul æquali.
Sed postquam potûs & cibi desiderium exemerant,
Alii quidem decubituri iverunt ad tentorium quisque:
Pelides verò in littore multo-strepitu-resonantis maris
Jacebat graviter-gemens multos inter Myrmidonas,

ΣΧΟΛΙΑ.

41. Βρότον.] Τὸν φόνον.

43. Οὐ μὰ Ζῆν'.] Οὐ μὰ τὸν Δία. Ὕπατος.] Ὕπατος ὁ μέγιστος, ἢ ὁ ἄριστος.

44. Οὐ θέμις.] Οὐ δίκαιον, οὐ σύνηθες.

45. Χεῦσαι.] Χῶσαι.

46. Ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε Ἵξετ' ἄχος κραδίην.] Οὐκ ἄν μοι ἄλλο τοιοῦτο συμβαίη κακόν. Δεύτερον.] Ἔσχατον.

47. Μετείω.] Μετῶ.

51. Ζόφον.] Σκότος, ὃν ἡμεῖς ᾅδην λέγομεν. Ἠερόεντα.] Ἀερώδη, σκοτεινὸν, ἢ ἀόρατον.

NOTÆ.

46. Ἐπεὶ οὔ μ' ἔτι δεύτερον ὧδε ἵξετ' ἄχος) *Eustath.* fol. 1394. lin. 50. Ἰστέον δὲ, ὅτι μὴ τοιοῦτον δεύτερον ἄχος ἵξεσθαι αὐτῷ ζῶντι, φησὶν Ἀχιλλεύς, οὐκ εἰδὼς, ὅτι προσπελάζεται αὐτὸς τοῦ πατρὸς καὶ τοῦ υἱοῦ ὡς καὶ αὐτοὺς φθάσαι ἄλλαχοῦ ἐν δευτέρῳ τοῦ Πατρόκλου ἐοίκει τεθνεῶς.

48. Στυγερῇ πειθώμεθα δαιτί) *Ovid.* de Ponto, l. 1. §. 11. Os hebes est, positæque movent fastidia Mensæ, Et queror invisi quùm venit hora cibi. Potest etiam respicere Παρείδιπνον, sive Δεῖπνον ὀπίσθιον.

53. Θᾶσσον ἀπ' ὀφθαλμῶν) *Eustath.* fol. 1395. lin. 16. Δοκεῖ δὲ λέγειν τὸ τεθνηκὸς, Ἀπ' ὀφθαλμῶν γενέσθαι. Ut sit, Τὸ ὅλον, ὡς πυρὶ θάψω τὸν νεκρὸν ἀπ' ὀφθαλμῶν μου, qui planè Vetus est *Hebraismus*, ut Genes. c. 23. v. 4. & v. 8. *Ut sepeliam mortuum meum è conspectu meo.*

55. Ἐφοπλίσαντες) Ità, pro ἐφοπλίσσαντες, omninò scribendum, ut in MS. *Mori*; ut alias, in similibus.

VARIÆ LECTIONES.

42. Στερεῶς) γρ. στερρῶς, MS. *Mori*, more minimè *Homerico*; στυγερῶς, non bené.

48. Μὲν νῦν) γρ. νῦν μὲν, MS. *Barocc.* Oxon. pauló melius.

52. Ἐπιφλέγῃ) γρ. ἐπιφλέγει. MS. *Barocc.* Oxon.

53. Τράπωνται) γρ. τρέπωνται, MS. *Barocc.* Oxon.

55. Ἐφοπλίσαντες) γρ. ἐφοπλίσσαντες.

Ἐς

Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον·
Εὖτε τὸν ὕπνος ἔμαρπτε, λύων μελεδήματα θυμοῦ,
Νήδυμος ἀμφιχυθείς· μάλα γὰρ κάμε φαίδιμα γυῖα,
Ἕκτορ' ἐπαΐσσων προτὶ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν.
Ἦλθε δ' ἐπὶ ψυχὴ Πατροκλῆος δειλοῖο,
Πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα κάλ' εἰκυῖα,
Καὶ φωνήν· καὶ τοῖα περὶ χροῒ εἵματα ἕστο·
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Εὕδεις, αὐτὰρ ἐμεῖο λελασμένος ἔπλευ, Ἀχιλλεῦ;
Οὐ μέν μευ ζώοντος ἀκήδεις, ἀλλὰ θανόντος·
Θάπτε με ὅττι τάχιστα, πύλας Ἀΐδαο περήσω.
Τῆλέ με εἴργουσι ψυχαί, εἴδωλα καμόντων,
Οὐδέ μέ πως μίσγεσθαι ὑπὲρ ποταμοῖο ἐῶσιν·
Ἀλλ' αὔτως ἀλάλημαι ἀν' εὐρυπυλὲς Ἄϊδος δῶ.
Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ', ὀλοφύρομαι· οὐ γὰρ ἔτ' αὖτις
Νίσομαι ἐξ Ἀΐδαο, ἐπήν με πυρὸς λελάχητε.
Οὐ μὲν γὰρ ζωοί γε φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων
Βουλὰς ἑζόμενοι βουλεύσομεν· ἀλλ' ἐμὲ μὲν κὴρ

In loco puro, ubi fluctus littus alluebant:
Quando hunc somnus cepit, solvens curas animi,
Suavis circumfusus: valdè enim lassatus-erat pulchris membris,
Hectorem persequendo ad Ilium ventosam.
Advenit interim anima Patrocli miseri,
Per omnia ipsi magnitudineq; & oculis pulchris similis,
Et voce; & tales corpori vestes induta erat,
Constitit etiam super capite, & eum sermone allocuta est,
" Dormis, & mei oblitus es, Achille?
" Non quidem me viventem negligebas, sed mortuum:
" Sepeli me quàm citissimè, portas orci ut intrem.
" Procul, me arcent animæ, simulachra defunctorum,
" Neque me omninò misceri trans flumen sinunt:
" Sed temerè erro circum portis-amplam orci domum.
" Et mihi da tuam manum, obtestor: Non enim ampliùs posthac
" Redibo ex orco, postquam me ignis participem feceritis.
" Haudquaquam etenim vivi dilectis seorsim a sociis
" Consilia sedentes consultabimus: sed me quidem Fatum

ΣΧΟΛΙΑ.

61. Ἐν καθαρῷ, ὅθι κύματ' ἐπ' ἠϊόνος κλύζεσκον.] Ὅπου ἐπικλύζουσα ἡ θάλασσα ἐποίει καθαρὸν τὸν αἰγιαλόν.

62. Εὖτε.] Ἡνίκα. Ἔμαρπτεν.] Ἐλάμβανεν. Μελεδήματα.] Φροντίδας.

64. Ἕκτορ' ἐπαΐσσων.] Ἐπὶ Ἕκτορα ὁρμῶν.

69. Ἔπλευ.] Ἐγένου.

70. Ἀκήδεις.] Ἠφρόντιστεις.

72. Εἴδωλα.] Ἀπεικονίσματα. Καμόντων.] Τῶν τεθνηκότων.

74. Ἀλάλημαι.] Πλανῶμαι. Εὐρυπυλές.] Πλατείας πύλας ἔχον.

75. Ὀλοφύρομαι.] Οἰκτίζομαι, θρηνῶ· ἐλλείπει δὲ τὸ ἵνα· * ἢ, οἰκτρῶς δέομαι. * Hæc omitt.

76. Νίσομαι.] Παραγενήσομαι. Λελάχητε.] Λαχεῖν καὶ τυχεῖν ποιήσετε.

77. Φίλων ἀπάνευθεν ἑταίρων.] Τῶν ἑταίρων ἄνευθεν τῶν ἡμετέρων· τοῦτο γὰρ προσυπακουστέον.

78. Βουλὰς βουλεύσομεν.] Γενναίως· οὐδεὶς γὰρ τῶν ἡδέων * ἐπιμνήσθη, ἀλλὰ ἐν οἷς περὶ τῶν συμφερόντων ἐβουλεύοντο.

NOTÆ.

66. Πάντ' αὐτῷ μέγεθός τε καὶ ὄμματα) Ità mox, v. 107. — εἶκτο δὲ θέσκελον αὐτῷ. *Eustath.* f. 1396. lin. 30. Σημείωσαι δὲ, ὅτι ἐντεῦθεν Ἀντισθένης, καὶ τοὺς Παλαιοὺς, ὁρμηθεὶς, ὁμοιοσχήμονας ἐδόξασεν εἶναι τοῖς σώμασι τὰς ψυχάς. Χρύσιππος δὲ, φασὶν, ἄλλως, ἢ καθ' Ὅμηρον, λέγων σφαιροειδεῖς τὰς ψυχὰς μετὰ θάνατον γίνεσθαι.

71. Θάπτε με ὅττι τάχιστα) Ἔλλειψις τοῦ, ἵνα, ut sit, θάπτε με ὅττι τάχιστα· ἵνα περήσω, nisi mavelit quis legere, θάπτε με, ὄφρα τάχιστα περήσω, &c. ità mox, v. 75. Καί μοι δὸς τὴν χεῖρ'· ὀλοφύρομαι· & v. 97. Ἀλλά μοι ἆσσον στῆθι· μίνυνθά περ &c. *Eustath.* fol. 1396. lin. 38.

74. Ἀλάλημαι) Vid. *Etymolog. M.* v. *Ibid.* Εὐρυπυλὲς ἄϊδος δῶ) *Ultima* τοῦ εὐρυπυλὲς producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & *Toni* sui.

NOTÆ IN SCHOLIA.

78. * Βουλὰς βουλεύσομεν) *Excerpta* MSS. at pro corrupto ἀκηδιάσθη, lego * ἐπιμνήσθη.

VARIÆ LECTIONES.

64. Ἕκτορ' ἐπαΐσσων) χ. Ἕκτορ' ἐπ' αΐσσων.

69. Ἐμεῖο) χ. ἐμοῖο. MS. *Barocc.* Oxon.

70. Ἀκήδεις) χ. ἀκηδεῖς.

71. Θάπτε με ὅττι τάχιστα) χ. Θάπτε με, ὄφρα τάχιστα &c. *Ibid.* Περήσω· Τῆλε) χ. περήσομαι Τῆλε, &c.

74. Αὔτως) χ. αὕτως, ut aliàs.

Ἀμφέ-

Ἀμφέχανε στυγερή, ἥ περ λάχε γιγνόμενόν περ·
Καὶ δέ σοι αὐτῷ μοῖρα, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,
Τείχει ὕπο Τρώων εὐηγενέων ἀπολέσθαι.
Ἄλλο δέ τοι ἐρέω καὶ ἐφήσομαι, αἴ κε πίθηαι,
Μὴ ἐμὰ σῶν ἀπάνευθε τιθήμεναι ὀστέ', Ἀχιλλεῦ,
Ἀλλ' ὁμοῦ· ὡς ἐτράφημεν ἐν ὑμετέροισι δόμοισιν,
Εὖτέ με τυτθὸν ἐόντα Μενοίτιος ἐξ Ὀπόεντος
Ἤγαγεν ὑμέτερόνδ', ἀνδροκτασίης ὕπο λυγρῆς,
Ἤματι τῷ, ὅτε παῖδα κατέκτανον Ἀμφιδάμαντος,
Νήπιος, οὐκ ἐθέλων, ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς·
Ἔνθα με, δεξάμενος ἐν δώμασιν ἱππότα Πηλεὺς,
Ἔτρεφέ τ' ἐνδυκέως, καὶ σὸν θεράποντ' ὀνόμηνεν·
Ὣς δὲ καὶ ὀστέα νῶιν ὁμὴ σορὸς ἀμφικαλύπτοι,

" Absorbuit invisum, quod obvenit etiam nascenti:
" Quin & tibi ipsi fatum, diis similis Achille,
" Muro sub Trojanorum nobilium perire.
" Aliud autem tibi dicam & mandabo, si obsequi velis,
" Ne mea à tuis seorsum condas ossa, Achille,
" Sed simul: sicut nutriti fuimus in vestris ædibus,
" Quandò me tum parvulum Menœtius ex Opunte
" Duxit ad vestram domum, homicidium propter triste,
" Die illo, quando filium interfeci Amphidamantis,
" Imprudens, invitus, de talis iratus.
" Tunc me exceptum in ædibus eques Peleus
" Nutrivitque diligenter, & tuum famulum nominavit:
" Sic & ossa nobis idem loculus contegat,

ΣΧΟΛΙΑ.

79. Ἀμφέχανε] Περιέχανε, κατέπιεν.
81. Εὐηγενέων.] Εὖ διαγόντων, εὐγενῶν.
82. Ἐφήσομαι.] Ἐπισκήψομαι, ἐντελοῦμαι.
83. * Τιθήμεναι.] Λάκωνες, τὸ θάπτειν φασίν.
85. Ὀπόεντος.] Ὀποῦντος· ἡ δὲ Ὀποῦς, πόλις τῆς Λοκρίδος.
86. Ὑμέτερόνδε.] Πρὸς ἡμέτερον οἶκον. Ἀνδροκτασίης ὑπὸ λυγρῆς.] Διὰ τὴν χαλεπὴν ἀνδροφονίαν.
87. Παῖδα Ἀμφιδάμαντος.] Κλειτώνυμος ἦν ὁ ὑπὸ Πατρόκλου ἀναιρεθείς· ἡ δὲ ἱστορία εἴρηται ἐν τῇ μ'.
89. Δεξάμενος.] Ὑποδεξάμενος.
90. Ἐνδυκέως.] Ἐπιμελῶς.
91. Ὁμή.] Ὁμοία καὶ ἡ αὐτή. Ὣς δὲ καὶ ὀστέα νῶιν ὁμὴ σορός.] Διόνυσος Ἥφαιστον γενόμενον ἐν Νάξῳ, μετὰ τῶν Κυκλώπων, ξενίσας, ἔλαβε παρ' αὐτοῦ δῶρον χρύσεον ἀμφορέα· διωχθεὶς ὕστερον ὑπὸ Λυκούργου, καὶ καταφυγὼν εἰς θάλασσαν, φιλοφρόνως αὐτὸν ὑποδεξαμένης Θέτιδος, ἔδωκεν αὐτῇ τὸν Ἡφαιστότευκτον ἀμφορέα· ἡ δὲ τῷ παιδὶ ἐχαρίσατο, ὅπως μετὰ θάνατον ἐν αὐτῷ ἀποτεθῇ τὰ ὀστᾶ αὐτοῦ. ἱστορεῖ Στησίχορος. * Σορός.] Ἡ ἴσως ἀρμόσουσα, ἤτοι, φυλάττουσα· ἅπαξ δὲ τῇ λέξει κέχρηται.

NOTÆ.

83. Τιθήμεναι) Optimè hic MS. *Scholia*, Τιθήμεναι, Λάκωνες τὸ θάπτειν φασί· *Laconicum* nempè est, *Ponere*, pro *Sepelire*, dicere. *Lacones* autem & Linguam & Mores à *Judæis* hauserunt, ab *Esavo*, nempe oriundi. Ità 1 *Regum*, c. 13. v. 31. *Ossa mea ponetis juxta ejus ossa.* Hinc *Virgil.* Æn. l. 2. v. 64. Sic ô sic positum affati discedite corpus. *Terentius*, In ignem posita est, fletur. *Positus*, pro *Mortuus*, vid. *Turneb.* Adversar. l. 22. c. XI.

88. Ἀμφ' ἀστραγάλοισι χολωθείς) *Eustath.* fol. 1398. lin. 39. Τὸ δὲ, ἀμφ' ἀστραγάλοισιν, Ἀττικῶς ῥηθὲν, εὕρηται καὶ γένους θηλυκοῦ· ἐν τοῖς Παλαιοῖς ὑπομνήμασι φέρεται, ὅτι οἱ πλείους ἀστραγάλῃσι γράφουσι· καὶ ἔστιν Ἰωνικὸν, ἡ ἀστραγάλη. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀστράγαλος.

89. Ἔνθα με δεξάμενος ἐν δώμασιν) *Ultima* τοῦ δεξάμενος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* &c.

NOTÆ IN SCHOLIA.

81. Εὐηγενέων) *Excerpta* MSS. Ἤτοι τῶν καλὰς ἀρχὰς ἐχόντων· ἢ, τῶν εὐγενῶν, πλεονασμῷ τοῦ η· ἢ, εὖ ἀρχομένων, quæ non *Scholiis* insero, ob inusitatum illud ἀρχὰς &c. quasi εὐαρχέων esset; at εὖ addo, ad *Sensum* supplendum. Confer *Etymolog.* M. v.

83. * Τιθήμεναι) *Excerpta* MSS.

87. Κλειτώνυμος) Ità *Eustath.* fol. 1399. lin. 8. pro Κλυσώνυμος legit, & dicit Αἰάνην, & Λυσανδρον ab aliis dictum, καὶ παρ' Ὁμηρικοῖς γραμματικοῖς ἀπονοσθῆναι. Vid. ad *Iliad.* μ'. v. 1.

91. * Σορὸς) Hoc *Scholion*, Excerpta MSS.

VARIÆ LECTIONES.

81. Τείχει ὕπο) γρ. Τείχει ὑπὸ, & τείχε' ὑπὸ, &c.
82. Αἴκε) γρ. εἴκε, MS. *Mori*, MS. Barocc. *Oxon.*
83. Τιθήμεναι) γρ. τιθήμμεναι MS. *Mori*, licet ibi μ'. simplex, τιθήμεναι, *Eustath.* fol. 1398, lin. 30. τιθήμεναι, MS. CCC. sed suprà, τιθείμεναι, ut emendatio, non benè.
86. Ὑπὸ λυγρῆς) γρ. ἀλεγεινῆς.
88. Ἀστραγάλοισι) γρ. ἀστραγάλῃσι, vid. Not. in *Textum.*
90. Ἔτρεφε) γρ. ἔτραφε, MS. Barocc. *Oxon.*

Χρύσεος ἀμφιφορεὺς, τόν τοι πόρε πότνια μήτηρ·
Τὸν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,
Τίπτε μοι, ἠθείη κεφαλὴ, δεῦρ' εἰλήλουθας,
Καί μοι ταῦτα ἕκαστ' ἐπιτέλλεαι; αὐτὰρ ἐγώ τοι
Πάντα μάλ' ἐκτελέω, καὶ πείσομαι, ὡς σὺ κελεύεις.
Ἀλλά μοι ἆσσον στῆθι· μίνυνθά περ ἀμφιβαλόντε
Ἀλλήλους, ὀλοοῖο τεταρπώμεσθα γόοιο.
Ὣς ἄρα φωνήσας ὠρέξατο χερσὶ φίλῃσιν,
Οὐδ' ἔλαβε· ψυχὴ δὲ κατὰ χθονὸς, ἠΰτε καπνὸς,
Ὤιχετο τετριγυῖα· ταφὼν δ' ἀνόρουσεν Ἀχιλλεὺς,
Χερσί τε συμπλατάγησεν, ἔπος τ' ὀλοφυδνὸν ἔειπεν,
Ὢ πόποι, ἦ ῥά τις ἐστὶ καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι
Ψυχὴ καὶ εἴδωλον, ἀτὰρ φρένες οὐκ ἔνι πάμπαν·
Παννυχίη γάρ μοι Πατροκλῆος δειλοῖο
Ψυχὴ ἐφεστήκει γοόωσά τε, μυρομένη τε,
Καί μοι ἕκαστ' ἐπέτελλεν· ἔικτο δὲ θέσκελον αὐτῷ.
Ὣς φάτο· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο·
Μυρομένοισι δὲ τοῖσι φάνη ῥοδοδάκτυλος Ἠὼς

" Aurea Amphora, quam tibi dedit veneranda mater.
Illum respondens allocutus est pedibus velox Achilles,
" Cur mihi, fraternum caput, huc venisti,
" Et mihi hæc singula mandas? At ego tibi
" Omnia diligentèr perficiam, & obsequar, ut tu jubes.
" Sed me propius sta: ut paululum saltem complexi
" Nos invicem, tristi satiemur luctu.
Sic fatus, captavit protensis manibus suis,
Neque prehendit: anima enim sub terram, tanquam fumus,
Abiit stridens. Attonitus itaque exurrexit Achilles,
Manibusque complosit, verbúmque lugubre dixit,
" Papæ, certè igitur aliqua est in orci ædibus
" Anima & simulachrum, sed præcordia non insunt omnino:
" Pernox enim mihi Patrocli miseri
" Anima superstitit plorásque, lugénsque,
" Et mihi singula præcepit: similis autem erat mirum-in-modum ipsi.
Sic dixit. Illis verò omnibus desiderium excitavit luctûs:
Lugentibus autem illis apparuit roseadigitis Aurora

ΣΧΟΛΙΑ.

92. Ἀμφιφορεύς.] Νῦν, σορὸς λέγεται· ἔστι δὲ ὅτε καὶ τὸ μέγα κεράμιον.

94. * Τίπτε μοι, ἠθείη.] Βραχὺς ὁ λόγος τῆς σπουδῆς σημαίνων· ἠθείη δὲ, ἀντὶ τοῦ, ὦ θείη· ἀλλὰ γελοῖον ἐπὶ ἐπὶ νεκρῶν, τὸ θεῖν.

97. * Ἀμφιχυθέντε.] Ἀμφιβαλόντε· ὡς, * Ἀμφιχυθεὶς πατέρ' ἐσθλόν. * Odyss. π'. v. 214.

98. Τεταρπώμεσθα γόοιο.] Οὕτω γὰρ ὁ θρῆνος ἀπρακτός ἐστι, καὶ παραμυθητικὴ δὲ τῆς ἀνιωμένης.

99. Ὠρέξατο.] Νῦν, προετείνατο.

101. Τετριγυῖα.] Τρίζουσα, ποιὸν ἦχον ἀποτελοῦσα.

102. Συμπλατάγησεν.] Ψόφον ἐποίησε, συνεκρότησεν. * ἐπὶ τῇ παραδόξῳ φαντασίᾳ χεῖρας ἐπέκρουεν. Ὀλοφυδνόν.] Ἐλεεινὸν, οἰκτρὸν, θρηνῶδες.

104. Φρένες.] Νῦν, ὅλον τὸ σῶμα. * Ἤτοι φρένας λέγει τοῦ σώματος μέρος· ἢ φρένας καὶ τοῦτο λέγει, παρ' ὅσον ἀπαλλαγῇ· οὐ γὰρ ἔλαθεν· ἢ φρένας οἱ τεθνεῶτες οὐκ ἔχουσιν· ἐμμόρφους γὰρ, ὡς ἠμελημένος· καὶ μὴν οἱ ἄπειροι μαντεύονται.

107. Εἶκτο.] Ὡμοίωτο. Θέσκελον.] Ἀντὶ τοῦ, θεσκέλως, ὅ ἐστι, θείως καὶ θαυμαστῶς.

NOTÆ.

94. Ἠθείη κεφαλὴ) *Eustath.* fol. 1399. lin. 38. Χαμαιλέων δέ φησι τοὺς Γραμματικοὺς μεταγράψαντας, ὦ θείη κεφαλὴ, μέμφεσθαι· οἱ Παλαιοὶ ἠθεῖον μὲν γὰρ ὀνομάζουσιν ἀδελφικῶς τὸν πρεσβύτερον φίλον, οὐκ ἂν καλὸν· τὸ δὲ θεῖν προσφωνεῖν, οἷον θεῖος ὄνειρος, καὶ τὰ τοιαῦτα, οὐ τῷ τυχόντι διδόναι χρὴ, καὶ μάλιστα νεκρῷ ἁπλῶς. Confer *Scholia Excerpta*, & *Not.* in eadem. De Voce ἠθεῖος, vid. plura, ad χ'. v. 229.

NOTÆ IN SCHOLIA.

94. * Ἠθείη) *Excerpta Scholia* MSS. Quòd tamen *Eustathius*, in Not. ad *Textum*, & hæc *Scholia* damnent vocem θεῖον ἐπὶ νεκρῷ frivolum est; nec cogitârunt *Critici* illi, περὶ Ἀποθεώσεως Αὐτοκρατόρων, aut de *Vespasiano* illo, *Ut Credo, Deus fio*.

97.102.104.* Quæ *Asteriscis* notantur, *Exc.* MSS.

VARIÆ LECTIONES.

94. Τίπτε μοι) γρ. τίπτε μοι, MS. Barocc. *Oxon.* ut necessariò intelligatur πρός. *Ibid.* Ἠθείη κεφαλὴ γρ. ὦ θείη *Chamæleon*, apud *Eustath.* vid. Not. in *Textum*.

97. Ἀμφιβαλόντε) γρ. ἀμφιβαλόντες, & ἀμφιχυθέντε, *Excerpta* MSS.

102. Συμπλατάγησεν) γρ. συμπλατάγησε. *Ib.* τ') γρ. δ'.

108. Ὑφ' ἵμερον) γρ. ἐφ' ἵμερον, *Eust.* fol. 1400. lin. 15. &c. ut infrà, v. 153. qui tamen ὑφ' ἵμερον, fol. 1403. lin. 27. & lin. 48. rectè habet.

Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν. Ἀτὰρ κρείων Ἀγαμέμνων
Οὐρῆάς τ' ὄτρυνε καὶ ἀνέρας, ἀξέμεν ὕλην,
Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν· ἐπὶ δ' ἀνὴρ ἐσθλὸς ὀρώρει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος.
Οἱ δ' ἴσαν ὑλοτόμους πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες,
Σειράς τ' εὐπλέκτους· πρὸ δ' ἄρ' οὐρῆες κίον αὐτῶν·
Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε, δόχμιά τ', ἦλθον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κνημοὺς προσέβαν πολυπίδακος Ἴδης,
Αὐτίκ' ἄρα δρῦς ὑψικόμους ταναήκεϊ χαλκῷ
Τάμνον ἐπειγόμενοι· ταὶ δὲ μεγάλα κτυπέουσαι
Πῖπτον· τὰς μὲν ἔπειτα διαπλήσσοντες Ἀχαιοί,
Ἔκδεον ἡμιόνων, ταὶ δὲ χθόνα ποσσὶ δατεῦντο,
Ἐλδόμεναι πεδίοιο, διὰ ῥωπήϊα πυκνά.
Πάντες δ' ὑλοτόμοι φιτροὺς φέρον· ὣς γὰρ ἀνώγει
Μηριόνης, θεράπων ἀγαπήνορος Ἰδομενῆος·
Κὰδ δ' ἄρ' ἐπ' ἀκτῆς βάλλον ἐπισχερώ, ἔνθ' ἄρ' Ἀχιλλεὺς
Φράσσατο Πατρόκλῳ μέγα ἠρίον, ἠδὲ οἷ αὐτῷ.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πάντῃ παρακάββαλον ἄσπετον ὕλην,

Circa mortuum miserandum. At rex Agamemnon
Mulosque excivit & viros, qui converehent ligna,
Undique à tentoriis; & ad hoc vir strenuus exortus est
Meriones, famulus virtutem-amantis Idomenei:
Hi utique ibant aptas-materiæ-cædendæ secures in manibus ferentes,
Funesque benè tortos: muli autem præibant ipsis:
Multa itaque ardua, declivia, acclivia que, transversaque, transierunt.
Sed cum jam ad saltus venerunt irriguæ-fontibus Idæ,
Protinus quidem quercus alte-comantes longâ-acie-munito ære
Cædebant festinantes: eæ verò magnum sonitum-edentes
Cadebant. Eas quidem deinde in-minores partes-diffindentes Achivi,
Alligabant mulis, hi verò terram pedibus carpebant,
Cupientes pervenire ad campum, per fenticeta densa.
Omnes autem lignatores stipites ferebant; sic enim jusserat
Meriones, famulus amantis-virtutem Idomenei;
Atque in littus dejecerunt ordine, ubi Achilles
Designaverat Patroclo magnum sepulchrum, atque sibi ipsi.
At postquam undique apposuerant immensam materiem,

ΣΧΟΛΙΑ.

111. Ἀξέμεν ὕλην.] Κόπτειν ὕλην, παρὰ τὸ ἄγω, ἀντὶ τοῦ *ἄγνυμι, ἆξαι· ἢ φέρειν· ἄγειν γὰρ τὸ ζῶον.

113. Ἀγαπήνορος.] Ἀνδρείου. *Auditur

114. Ὑλοτόμους.] Ξυλοτόμους. hæc Vox.

115. Σειρὰς εὐπλέκτους.] Ὑσριχίδας.

116. Ἄναντα.] Προσάντη, ἀναφερῆ. Κάταντα.] Καταφερῆ. Πάραντα.] Τὰ κρημνώδη καὶ γήλοφα.* ἄλλως, Πάραντα.] Μήτε ἀναφερῆ, μήτε καταφερῆ· ἀλλ' ἰσόπεδα. Δόχμια.] Πλάγια.

117. Ἄλλοτε.] Ἀλλαχοῦ τῆς ὁδοῦ τῆς ἠμμένης. Κνημούς.] Τὰς προβάσεις τῶν ὀρῶν, νῦν.

120. Διαπλήσσοντες.] Διακόπτοντες.* πρὸς τὴν συμμετρίαν διασχίζοντες· καὶ τὸ διαπρήσσοντες, τοῖς ποσὶ διαβαίνοντες.

121. Ἔκδεον.] Ἐξεδέσμευον. Ποσσὶ δατεῦντο.] Ἐμερίζοντο,* καὶ διέκοπτον τὴν γῆν βαδίζουσαι· μερισμοῦ γάρ τι ὅμοιον γίνεται, κατὰ τὴν πορείαν.

122. Ῥωπήϊα.] Διὰ τῶν δασέων καὶ θαμνωδῶν τόπων.

123. Φιτρούς.] Κορμούς.

125. Ἐπ' ἀκτῆς.] Ἐπὶ τοῦ αἰγιαλοῦ. Ἐπισχερώ.] Ἐφεξῆς·* ὅ ἐστι, ἄλλος ἐπ' ἄλλῳ χώραν ἔχων.

126. Φράσσατο.] Ἐβουλεύσατο, ἐνόησεν. Ἠρίον.] Κατὰ γῆν μνῆμα, τάφον.

NOTÆ.

110. Ἀμφὶ νέκυν ἐλεεινόν) De *Ultima* τοῦ νέκυν producta, diximus, ad ε'. v. 277.

112. Πάντοθεν ἐκ κλισιῶν) Ἀνέρας δηλονότι, ἀλλ' οὐ ξύλα.

114. Πελέκεας ἐν χερσὶν ἔχοντες) Duæ *Ultimæ* breves τοῦ πελέκεας, per συνίζησιν, coalescunt, & *Unam* longam faciunt, quasi contractim scriberetur πελέκεις.

116. Πολλὰ δ' ἄναντα, κάταντα, πάραντά τε) Vid. *Etymolog. M.* v. Ἄναντες.

NOTÆ IN SCHOLIA.

116. *Ἄλλως, Πάραντα) Et hæc, *Excerpta* MSS. cum quibus confer *Etymolog. M.* v. Ἄναντες, & *Eustath.* fol. 1401. lin. 13.

120. 121. 125. 136. **Excerpta* MSS. & hæc Omnia, quæ *Asteriscis* notata vides.

VARIÆ LECTIONES.

112. Κλισιῶν) γρ. κλισιάων, MS.CCC. & *Eustath.* fol. 1400. lin. 47.

117. Ἀλλ' ὅτε) γρ. ἄλλοτε, *Br. Schol.* Ibid. Κνημούς) γρ. κρημνούς) *Eustath.* fol. 1401. lin. 12.

120. Διαπλήσσοντες) γρ. διαρρήσσοντες, *Eustath.* fol. 1401. lin. 32. & διαπρήσσοντες, Schol. *Excerpta* MSS.

127. Παρακάββαλον) γρ. περικάμβαλον, MS.CCC. ubi sæpè μ'. ante β'. pro β'. ponitur, malè.

Εἶατ'

Εἵατ' ἄρ' αὖθι μένοντες ἀολλέες· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτίκα Μυρμιδόνεσσι φιλοπτολέμοισι κέλευσε,
Χαλκὸν ζώννυσθαι, ζεῦξαι δ' ὑπ' ὄχεσφιν ἕκαστον
Ἵππους· οἱ δ' ὤρνυντο, καὶ ἐν τεύχεσσιν ἔδυνον·
Ἂν δ' ἔβαν ἐν δίφροισι παραιβάται, ἡνίοχοί τε·
Πρόσθε μὲν ἱππῆες, μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν,
Μυρίοι· ἐν δὲ μέσοισι φέρον Πάτροκλον ἑταῖροι.
Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον, ἃς ἐπέβαλλον
Κειρόμενοι· ὄπιθεν δὲ κάρη ἔχε δῖος Ἀχιλλεὺς
Ἀχνύμενος· ἕταρον γὰρ ἀμύμονα πέμπ' Ἄϊδόσδε.
Οἱ δ' ὅτε χῶρον ἵκανον, ὅθι σφίσι πέφραδ' Ἀχιλλεὺς,
Κάτθεσαν· αἶψα δέ οἱ μενοεικέα νήεον ὕλην.
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς ξανθὴν ἀπεκείρατο χαίτην,
Τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε τηλεθόωσαν·
Ὀχθήσας δ' ἄρα εἶπεν, ἰδὼν ἐπὶ οἴνοπα πόντον,

Considebant ibidem manentes conferti: at Achilles
Confestim Myrmidonibus bellicosis jussit
Ære cingi, jungeréque sub curribus quemque
Equos; illi itaque festini surrexerunt, & arma induerunt:
Conscenderunt autem currus propugnatores, aurigæque:
Ante quidem curribus-vecti, ponè verò nubes sequebatur peditum,
Frequentissimi: in mediis autem ferebant Patroclum socii.
Capillis verò totum mortuum tegebant, quos injiciebant
Tondentes. Ponè autem caput manibus-ferebat nobilis Achilles
Mœstus: sodalem enim eximiū pompâ-funebri-mittebat ad orcum:
Illi verò quando ad locum pervenerunt, ubi ipsis indicaverat Achilles,
Deposuerunt: statimque ei affatim accumulârunt materiam.
Tum verò alia animo-designavit pedibus-valens nobilis Achilles:
Stans seorsum à pyrâ flavam abscidit comam,
Quam sanè Sperchio fluvio alebat florescentem:
Ingemiscens itaque dixit conversis-oculis in nigrum pontum,

ΣΧΟΛΙΑ.

130. Ζώννυσθαι.] Καθοπλίζεσθαι.

132. Παραιβάται.] Οἱ ἐπὶ τῶν ἁρμάτων συμπολεμοῦντες· τουτέστι, κύκλοι τῶν ἁρμάτων.

133. Νέφος.] Πλῆθος, νῦν.

135. Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον.] Κατεκάλυπτον, ἐπέπασσον· τουτέστι, πολλὰς τρίχας κατέβαλλον, ὥστε καλύπτειν τὸν νεκρόν· τοῦτο δὲ αὐτοῖς τιμὴ ἐγίγνετο τοῖς θνήσκουσιν, ὡς καὶ ἀλλαχοῦ φησι. †Τὸ γὰρ γέρας ἐστὶ θανόντων, Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν.

136. Κάρη εἶχεν.] * Ἔθος ἦν τῶν παλαιῶν.

139. Μενοεικέα.] Πολλήν. Νήεον.] Ἐσώρευον.

142. Σπερχειῷ.] Ποταμὸς Θετταλίας.

143. Οἴνοπα.] Νῦν, βαθύν.

† Vid. Not. in *Textum*.

NOTÆ.

133. *Μετὰ δὲ νέφος εἵπετο πεζῶν*) Νέφος, ut rectè *Scholia*, πλῆθος νῦν. *Moschus*, νέφος ἀνδρῶν, & D. *Paulus*, Epist. ad *Hebr.* c. 12. v. 1. νέφος μαρτύρων· τὸ δὲ producitur in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante ν'.

135. *Θριξὶ δὲ πάντα νέκυν καταείνυον*) De *Tonsurâ* in Luctu ad Funera, vid. *Joh. Kirchman.* de *Romanorum* Funeribus, l. 2. c. 13. 14. 15. *Ælian.* Var. Histor. l. 7. c. 7. & quæ Nos ad *Euripid.* Alcest. v. 427. *Eustath.* fol. 1402. lin. 21. Ἡρόδοτος δὲ, ἐπὶ Μασιστίῳ, Μαρδόνιος καὶ ὁ στρατὸς ἐπένθησαν, σφᾶς τε αὐτοὺς κείροντες, καὶ τοὺς ἵππους, καὶ τὰ ὑποζύγια. Idem refert *Q. Curtius*, de *Alexandro* super *Hephæstione* lugente; quod & fecit *Archelaus* Rex *Macedoniæ*, super *Euripide*. *Homerus*, Odyss. δ'. v. 197. Τοῦτό νυ καὶ γέρας οἶον ὀϊζυροῖσι βροτοῖσι, Κείρασθαί τε κόμην, βαλέειν τ' ἀπὸ δάκρυ παρειῶν. Confer *Brevia Scholia*; ubi Prior Versus hujus loci, non rectè laudatur. Vid. *Etymolog.* M. v. Καταείνυον.

137. *Ἀχνύμενος· ἕταρον*) *Ultima* τοῦ ἀχνύμενος, producitur, in *Cæsurâ*, ante σ'. & *Pausam*, atque *Asperum*. Vid. ad *Iliad.* α'. v. 19.

142. *Τήν ῥα Σπερχειῷ ποταμῷ τρέφε*) *Censorinus*, de Die Natali, c. 1. *Quidam etiam pro cæterâ bonâ Corporis valetudine* Crinem Deo sacrum *pascebant*. Vid. Not. in locum, Editionis Eruditi viri, *Caroli Daubuz*, Coll. *Regin.* Cantab. item *Brevia Scholia* mox, ad v. 144. nec non *Petri Victorii*, Var. Lect. l. 6. c. 22. ubi de hoc loco.

VARIÆ LECTIONES.

129. *Κέλευσε*) γρ. κέλευε, MS. Barocc. *Oxon.* ut suprà, v. 39.

130. *Χαλκὸν ζώννυσθαι*) γρ. Χαλκῷ ζώννυσθαι. *Eustath.* fol. 1402. lin. 5. 12. &c.

135. *Καταείνυον*) γρ. κατείνυον.

Σπερχεῖ', ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεὺς,
Κεῖσέ με νοστήσαντα φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Σοί τε κόμην κερέειν, ῥέξειν θ' ἱερὴν ἑκατόμβην·
Πεντήκοντα δ' ἔνορχα παρ' αὐτόθι μῆλ' ἱερεύσειν
Ἐς πηγὰς, ὅθι τοι τέμενος βωμός τε θυήεις.
Ὣς ἠρᾶθ' ὁ γέρων, σὺ δέ οἱ νόον οὐκ ἐτέλεσσας.
Νῦν δ' ἐπεὶ οὐ νέομαί γε φίλην ἐς πατρίδα γαῖαν,
Πατρόκλῳ ἥρωϊ κόμην ὀπάσαιμι φέρεσθαι.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ κόμην ἑτάροιο φίλοιο
Θῆκεν· τοῖσι δὲ πᾶσιν ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,
Καί νύ κ' ὀδυρομένοισιν ἔδυ φάος ἠελίοιο,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αἶψ' Ἀγαμέμνονι εἶπε παραστάς,
Ἀτρείδη, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε λαὸς Ἀχαιῶν
Πείσονται μύθοισι, γόοιο μὲν ἔστι καὶ ἆσαι·
Νῦν δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς σκέδασον, καὶ δεῖπνον ἄνωχθι
Ὅπλεσθαι· τάδε δ' ἀμφὶ πονησόμεθ', οἷσι μάλιστα
Κήδεός ἐστι νέκυς· παρὰ δ' οἵ τ' ἀγοὶ ἄμμι μενόντων.

" Spherchie, frustrà tibi utique pater vovit Peleus,
" Illuc me reversum dilectam in patriam terram,
" Tibique comam abscissurum, mactaturumque sacram hecatomben:
" Quinquaginta insuper masculas ibidem oves sacrificaturum
" Ad fontes, ubi tibi ager-sacer altareque odoratum.
" Sic vovit senex, tu verò ei animum non perfecisti.
" Nunc itaque quoniam haudquaquã redibo dilectam in patriam terrã,
" Patroclo heroi comam dabo secum-ferendam.
Sic fatus, in manibus comam dilecti sodalis
Posuit: his autem omnibus desiderium excitavit luctûs:
Et omninò lamentantibus occidisset lumen solis,
Nisi Achilles statim Agamemnoni dixisset astans,
" Atride, tibi enim maximè certè populus Achivorum
" Parebunt dictis, luctu quidem licet etiam *aliàs* satiari:
" Nunc autem à pyrâ dimitte, & cœnam jube
" Parare. Hæc verò curabimus, quibus maximè
" Cura-justorum pertinet mortui: duces verò nobiscum maneant.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

144. Ἄλλως.] Μάτην. Ἄλλως σοί γε πατὴρ ἠρήσατο Πηλεύς.] Ἔθος ἦν τοῖς ἀρχαίοις, μετὰ τὸ ἀνδρωθῆναι τὸν παῖδα, τὰς κόμας ἀποκείρειν τοῖς ποταμοῖς· τούτους γὰρ ἐνόμιζον τῆς ἀνατροφῆς αἰτίους εἶναι. Διὰ ταύτην δὲ τὴν αἰτίαν, καὶ εἰς τοὺς ποταμοὺς ὕδωρ ἀνέρριπτον, τέκνων τε γενέσεως καὶ παιδοτροφίας αἰτοῦντες τελέσμα· διόπερ καὶ τὰς Ἀχιλλέως κόμας Πηλεὺς τούτῳ καθιέρωσεν· ἦν γὰρ ἐκ Φαρσάλου τῆς Θετταλίας.

147. Ἔνορχα.] Ὄρχεις ἔχοντα· τούτους γὰρ ἔθυον τοῖς ποταμοῖς.

151. Ὀπάσαιμι.] Παράσχοιμι.

158. Πυρκαϊῆς.] Πυρᾶς.

159. Ὅπλεσθαι.] Ἐπιμελεῖσθαι. Τάδε τ' ἀμφιπονησόμεθα.] Ταῦτα ἀσχοληθησόμεθα.

160. Κήδεος.] Φροντίδος ἄξιος, κηδόσιμος· κηδεμόνες γὰρ οἱ κύριοι, οἷς μάλιστα προσήκει τὸ φροντίζειν. Παρὰ δ' οἱ ταγοὶ ἄμμι μενόντων.] Παραμενέτωσαν δὲ ἡμῖν οἱ ἡγεμόνες.

N O T Æ.

160. Κήδεός ἐστι νέκυς) *Eustath.* fol. 1404. lin. 11. Ὀξύνεται δὲ, φασὶ, τὸ κηδεός· διότι τὰ εἰς ος τριγενῆ ὄντα, τῷ ι παραληγόμενα, ὀξύνονται· οἷον, ὀχεός, καὶ πλεονασμῷ τοῦ σ ὀχεός· σπεός, σπεῖος· καὶ ἐν συγκοπῇ, σπεός· φωλεός. Φωλεός· οὕτω κηδεός, κηδεμονεύς· τινὲς δὲ προπαροξύνουσι, λέγοντες, ὅτι ὡς κηδεός· κηδέω, κηδεμονεύω, ἐπικηδεύω, ἐπικήδειος· οὕτω κήδεος, κηδεῖος, ἐξ οὗ ἐπικήδειος. ἀποβληθέντος δὲ τοῦ ι, κήδεος. Potest etiam *Genitivus* esse, ut κήδεός τις ἐμοί, μάλιστα σὺ τῆς φροντίδος εἶς ἐμοί. Ità hìc, τούτοις μάλιστα τὸ κήδεός ἐστι Πάτροκλος. Vid. *Etymolog.* M. v. Κήδω. Κήδεός ἐστι νέκυς) ὁ φροντίδος καὶ κηδεμονίας ἄξιος, καὶ κηδεύσεως, τάφης. *Ibid.* Παρὰ δ' οἵ τ' ἀγοὶ) Nonnulli Codices ταγοὶ habent, ut *Textus Eustathii*, Edit. *Basil.* & παρεκβολαὶ etiam explicant & à τάσσω ducunt. *Scapula* etiam in ταγὸς agnoscit. *Hackiana* & duæ *Cantabrigienses*; necnon MS. *Mori*, & *Suidas* v. ταγός. At *Quantitas* imprimis repugnare videtur, cum *Prior* syllaba producatur *Æschylo*, in *Persis*, ferè sub initium, Καὶ Μεγαβάζης, ἠδ' Ἀστάσπης, ταγοὶ Περσῶν, & *Crinagora*. Antholog l. 1. c. 5. fol. 9. Κτείνας δ', ὅς σφ' ἐνόμιζεν, ἀοῖς ἀντεστάσατο ταγοῖς. Et *Antholog.* Ἔστησε τὸ ταγὸς μουνάρχα Λεωνίδας. Quare ut nec ob *Quan-*

V A R I Æ   L E C T I O N E S.

145. Κεῖσέ με.) γρ. κεῖσ' ἐμέ.

153. Ὑφ' ἵμερον) γρ. ἐφ' ἵμερον, ut suprà, v. 108.

156. Σοὶ γάρ τε) γρ. σοὶ μέν τε.

159. Ἀμφιπονησόμεθ') γρ. ἀμφὶ πονησόμεθ'.

160. Κήδεος) γρ. κηδεός, *Eustath.* fol. 1404. lin. 14. *Ibid.* Οἵ τ' ἀγοὶ) γρ. οἱ ταγοὶ, vid. Not. in Textum.

Αὐτὰρ

Αὐτὰρ ἐπεὶ τό γ' ἄκουσεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων,
Αὐτίκα λαὸν μὲν σκέδασεν κατὰ νῆας ἐΐσας,
Κηδεμόνες δὲ παρ' αὖθι μένον, καὶ νήεον ὕλην.
Ποίησαν δὲ πυρὴν ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἀχνύμενοι κῆρ.
Πολλὰ δὲ ἴφια μῆλα, καὶ εἰλίποδας ἕλικας βοῦς
Πρόσθε πυρῆς ἔδερόν τε, καὶ ἄμφεπον· ἐκ δ' ἄρα πάντων
Δημὸν ἑλὼν ἐκάλυψε νέκυν μεγάθυμος Ἀχιλλεὺς
Ἐς πόδας ἐκ κεφαλῆς, περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.
Ἐν δὲ τίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος ἀμφιφορῆας,
Πρὸς λέχεα κλίνων· πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους
Ἐσσυμένως ἐνέβαλλε πυρῇ, μεγάλα στεναχίζων.
Ἐννέα τῷ γε ἄνακτι τραπεζῆες κύνες ἦσαν,
Καὶ μὲν τῶν ἐνέβαλλε πυρῇ δύο δειροτομήσας·
Δώδεκα δὲ Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Χαλκῷ δηϊόων· κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα·
Ἐν δὲ πυρὸς μένος ἧκε σιδήρεον, ὄφρα νέμοιτο.
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον,

Ut ergò hoc audivit rex virorum Agamemnon,
Confestim populum quidem dimisit per naves æquales,
Curatores autem ibidem manserunt, & accumulârunt ligna.
Struxerunt itaque pyram centum-pedum quoquoversus:
Et in pyrâ summâ cadaver posuerunt dolentes corde.
Multas vero pingues oves & flexipedes nigros boves
Ante pyram excoriârunt & curârunt: at ex omnibus
Adipe sumptâ obtexit cadaver magnanimus Achilles
Ad pedes à capite, circúmque excoriata corpora accumulabat.
Imposuit & mellis & olei amphoras,
Ad feretrum acclinans: quatuor & arduos-cervicibus equos
Festinanter injecit pyræ, magnos ciens gemitus.
Novem huic regi mensarii canes erant,
Horum etiam injecit pyræ duos obtruncatos:
Duodecim & Troüm magnanimorum filios strenuos,
Ære cædens; Mala enim mentibus struebat opera:
Immisit demùm ignis vim invictam, ut depasceret.
Ejulavítque deinde, charúmque nomine ciebat sodalem,

ΣΧΟΛΙΑ.

164. Ἑκατόμπεδον ἔνθα καὶ ἔνθα.] Τετράγωνον, ὥστε ἑκάστην πλευρὰν ἑκατὸν ποδῶν μέτρον ἔχειν. Ἔνθα καὶ ἔνθα.] Τῇδε κἀκεῖσε, κατὰ μῆκος καὶ πλάτος.

165. Πυρῇ ὑπάτῃ.] Νῦν, ἐν μέσῳ καὶ ἐξέχοντι μέρει τῆς πυρᾶς.

168. Δημὸν ἑλών.] Πρὸς τὸ ταχὺ τὴν πιμελὴν ἐξαφθῆναι, τοῦτο ποιεῖ Ἀχιλλεύς.

169. Περὶ δὲ δρατὰ σώματα νήει.] Ἐσώρευε δὲ τὰ σώματα * τῶν ἀπεσφαγμένων ἀνδρῶν. Δρατά.] Ἐκδεδαρμένα, * ἀντὶ τοῦ, δαρτά· τροπῇ τοῦ ρ, μετάθεσις.

170. Ἀλείφατος.] Ἀλείμματος, ἐλαίου.

171. Πίσυρας.] Τέσσαρας. Ἐριαύχενας.] Μακροτραχήλους· μεγάλους, ἐπὶ μέρους.

177. Πυρὸς μένος.] Περιφραστικῶς, τὸ πῦρ. Σιδήρεον.] Νῦν, ἰσχυρόν. Ὄφρα νέμοιτο.] Ὅπως ἐσθίῃ, τουτέστι, κατεδαπανᾷ.

NOTÆ.

sitatem stabit, ità nec Vox ipsa satis *Poetica*, nec aliàs *Homero* nota. *Florentina* itaque Editio apertissimè legit παρὰ δ' οἵ τ' ἀγχὶ, ut MS. CCC. item *Seberus*; nec enim παραὶ in illius *Indice*. Κηδεμόνες ἀγχοῦ, *Homero* frequentissimum.

168. Δημὸν ἑλών) Ἤγουν δηλαδὴ ῥᾷον καίοιτο, ut *Eustath.* fol. 1404. lin. 45.

170. Ἐν δ' ἐτίθει μέλιτος καὶ ἀλείφατος) *Eustath.* fol. 1404. lin. 46. Μέλιτος μὲν, ὅτι νεκροῖς οἰκεῖον, καθὰ καὶ Πορφύριος δηλοῖ· ἀλείφατος δὲ, καὶ αὐτοῦ, διὰ τὸ πυρᾶς εὐέξαπτον.

171. Πίσυρας δ' ἐριαύχενας ἵππους) *Eust.* f. 1404. lin. 48. τεσσάρας τούτους ἵππους τὸ ποτε ἡνιόχῳ χαριζόμενος.

176. Κακὰ δὲ φρεσὶ μήδετο ἔργα) Hinc atrocem *Achillis* crudelitatem ipse hic *Poeta* damnat, ut notavimus suprà, ad v. 22.

NOTÆ IN SCHOLIA.

169. * Ἀντὶ τοῦ, δαρτά.) Addo, ex *Etymolog. M.* v. δρατά, quod fit per ὑπέρθεσιν, ἀντὶ τοῦ δαρτά.

VARIÆ LECTIONES.

163. Παρ' αὖθι) γρ. παραῦθι. MS. *Mori.*

164. Ἑκατόμπεδον) γρ. ἑκατόμπεδον. *Brevia Scholia*, *Suidas*, *Etymolog.* M. MS *Mori*, & MS. CCC. in *Textu*, at suprà, ἑκατόμπεδον, ut *Emendatio*.

170. Ἐν δὲ τίθει) γρ. ἐν δ' ἐτίθει.

172. Στεναχίζων) γρ. στοναχίζων, MS. *Barocc.* Oxon. & infrà, v. 225.

176. Μήδετο) γρ. μήσατο, ut suprà, v. 24.

Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε, καὶ εἰν Ἀΐδαο δόμοισι·
Πάντα γὰρ ἤδη τοι τελέω, τὰ πάροιθεν ὑπέστην.
Δώδεκα μὲν Τρώων μεγαθύμων υἱέας ἐσθλοὺς,
Τοὺς ἅμα σοὶ πάντας πῦρ ἐσθίει· Ἕκτορα δ' οὔτι
Δώσω Πριαμίδην πυρὶ δαπτέμεν, ἀλλὰ κύνεσσιν.
Ὣς φάτ' ἀπειλήσας· τὸν δ' οὐ κύνες ἀμφεπένοντο·
Ἀλλὰ κύνας μὲν ἄλαλκε Διὸς θυγάτηρ Ἀφροδίτη
Ἤματα καὶ νύκτας· ῥοδόεντι δὲ χρῖεν ἐλαίῳ,
Ἀμβροσίῳ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
Τῷ δ' ἔπι κυάνεον νέφος ἤγαγε Φοῖβος Ἀπόλλων
Οὐρανόθεν πεδίονδε· κάλυψε δὲ χῶρον ἅπαντα,
Ὅσσον ἐπεῖχε νέκυς, μὴ πρὶν μένος ἠελίοιο
Σκήλη ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσιν, ἠδὲ μέλεσσιν.
Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου *ἐκαίετο τεθνειῶτος·
Ἔνθ' αὖτ' ἄλλ' ἐνόησε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Στὰς ἀπάνευθε πυρῆς, δοιοῖς ἠρᾶτ' ἀνέμοισι,
Βορέῃ καὶ Ζεφύρῳ, καὶ ὑπέσχετο ἱερὰ καλά·
Πολλὰ δὲ καὶ σπένδων χρυσέῳ δέπαϊ, λιτάνευεν
Ἐλθέμεν, ὄφρα τάχιστα πυρὶ φλεγέθοιατο νεκρὸν,
Ὕλη τ' ἐσσεύοιτο καήμεναι· ὠκέα δ' Ἶρις

" Gaude mihi, ô Patrocle, etiam in Orci domo:
" Omnia enim jam tibi perficio, quæ anteà pollicitus sum.
" Duodecim quidem Trojanorum magnanimorum filios strenuos,
" Hos unà tecum omnes ignis absumit. Hectorem autem neutiquà
" Dabo Priamidem igni vorandum, sed canibus.
Sic dixit minitans. Circa illum verò non canes occupati erant:
Sed canes quidem arcebat Jovis filia Venus
Dies & noctes: rosaceoque unxit oleo,
Divino, ut nè ipsum laceraret raptans:
Huic verò cyaneam nubem induxit Phœbus Apollo
A cœlo usque ad terram: texitque locum totum,
Quantum obtinebat cadaver, nè prius vis solis
Siccaret circum circà corpus nervis, atque artubus.
Neque pyra Patrocli ardebat mortui:
Propterea alia animo-designavit pedibus-valens nobilis Achilles;
Stans seorsim à pyrâ, duobus vota fecit ventis,
Boreæ & Zephyro, & pollicitus est sacra pulchra:
Multis etiam libans aureo poculo, supplicavit,
Ut venirent, quò citissimè igne comburerent cadaver,
Lignaque properè arderent. Velox autem Iris

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

179. Χαῖρέ μοι, ὦ Πάτροκλε.] Ἀντὶ τοῦ, χαῖρε, τέρπου· ὅ ἐστι, ἥδου.

183. Δαπτέμεν.] Ἐσθίειν. Διακόπτειν.

186. Ῥοδόεντι ἐλαίῳ.] Τῷ ῥοδίνῳ.

187. Ἀποδρύφοι.] Ἀποσπασῇ, καὶ ἀποσύρῃ. Ἑλκυστάζων.] Ἕλκων· *τρεῖς ἔχει παραγωγὰς ἕλκω· ἑλκύω, ἑλκυστῶ, ἑλκυστάζω.

188. Ἤγαγεν.] Ἐπήγαγε.

190. Μένος ἠελίοιο.] Περιφραστικῶς, ὁ ἥλιος.

191. Σκήλῃ.] Σκληρύνῃ. ξηράνῃ. ὅθεν ὁ σκελετὸς ὁ ξηρός. Ἀμφὶ περὶ χρόα ἴνεσι.] Τὸν περὶ τοῖς νεύροις χρῶτα.

198. * Σεύαιτο.] Ὁρμὴν λάβοι, * ἐπειχθῇ.

N O T Æ.

186. Ῥοδόεντι δ' ἔχεσιν ἐλαίῳ) *Athenæus*, l. xv. fol. 688. Ὁ δὲ Ὅμηρος τὸν μὲν χρῖσμα οἶδε τῶν μύρων· Ἔλαιον δὲ αὐτὰ καλεῖ μετ' ἐπιθέτου. Δροσόεντι δ' ἔχεσιν ἐλαίῳ· καὶ ἀλλαχοῦ δὲ λέγει, τὸ τεθυωμένον.

192. Οὐδὲ πυρὴ Πατρόκλου *ἐκαίετο τεθνειῶτος) Olim καίετο, in *Vulgaribus*, ad miram & ingratam *Metricæ* Volubilitatis inhibitionem, ut olim ad γ'. v. 449. φαίνετο, pro *ἐφαίνετο; & similibus; quare ἐκαίετο omninò & hic legendum; & sanè ità legit, MS. Barocc. Oxon. & MS. *Mori*; at non MS. CCC. ibi enim καίετο, ut & *Eustathio*, fol. 1406. lin. 44. ità Vetus Error.

196. Δέπαϊ, λιτάνευεν) *Ultima* τοῦ δέπαϊ producitur, in *Casurâ*, ante *Incisum*, & ante λ'.

NOTÆ IN SCHOLIA.

187. * Ex *Eustath.* fol. 1406. lin. 34.

VARIÆ LECTIONES

186. Ῥοδόεντι) γρ. δροσόεντι, vid. Not. in *Textum*.

192. Ἐκαίετο) γρ. καίετο, olim, malè; ut in Not. ad *Textum*.

195. Ὑπέσχετο) γρ. ὑπίσχετο, *Eustath.* fol. 1406. l. 46.

197. Φλεγέθοιατο νεκρὸν) γρ. φλεγέθοιατο νεκροί. Non malè.

198. Ὕλη τ' ἐσσεύοιτο) γρ. ὕλη τε σεύαιτο. *Eustath.* fol. 1406. lin. 40. & *Brevia Scholia*.

Ἀράων

Ἀρράων ἀΐουσα μετάγγελος ἦλθ᾽ Ἀνέμοισιν.
Οἱ μὲν ἄρα Ζεφύροιο δυσαέος ἀθρόοι ἔνδον
Εἰλαπίνην δαίνυντο· θέουσα δὲ Ἶρις ἐπέστη
Βηλῷ ἔπι λιθέῳ· τοὶ δ᾽ ὡς ἴδον ὀφθαλμοῖσι,
Πάντες ἀνήϊξαν, κάλεόν δέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος·
Ἡ δ᾽ αὖθ᾽ ἕζεσθαι μὲν ἀνήνατο, εἶπε δὲ μῦθον,
Οὐχ ἕδος· εἶμι γὰρ αὖθις ἐπ᾽ Ὠκεανοῖο ῥέεθρα,
Αἰθιόπων ἐς γαῖαν, ὅθι ῥέζουσ᾽ ἑκατόμβας
Ἀθανάτοις, ἵνα δὴ καὶ ἐγὼ μεταδαίσομαι ἱρῶν·
Ἀλλ᾽ Ἀχιλεὺς Βορέην ἠδὲ Ζέφυρον κελαδεινὸν
Ἐλθεῖν ἀρᾶται, καὶ ὑπίσχεται ἱερὰ καλά,
Ὄφρα πυρὴν ὄρσητε καήμεναι, ᾗ ἔνι κεῖται
Πάτροκλος, τὸν πάντες ἀναστενάχουσιν Ἀχαιοί.
Ἡ μὲν ἄρ᾽ ὡς εἰποῦσ᾽ ἀπεβήσετο· τοὶ δ᾽ ὀρέοντο
Ἠχῇ θεσπεσίῃ, νέφεα κλονέοντε πάροιθεν·
Αἶψα δὲ πόντον ἵκανον ἀήμεναι· ὦρτο δὲ κῦμα
Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ. Τροίην δ᾽ ἐρίβωλον ἱκέσθην,
Ἐν δὲ *πυρῇ πεσέτην, μέγα δ᾽ ἴαχε θεσπιδαὲς πῦρ·

Vota exaudiens internuncia venit ad Ventos.
Illi quidem Zephyri graviter-spirantis frequentes in domo
Convivium celebrabant: currens itaque Iris superstitit
Limine lapideo. Illi verò ut viderunt oculis,
Omnes properè surrexerunt, vocarúntque eam ad se quisque:
Hæc verò sedere quidem recusavit, dixitque sermonem.
« Non est sedendi tempus: vado enim rursus super Oceani fluentis,
« Æthiopum ad terram, ubi sacrificant hecatombas
« Immortalibus, ut jam & ego particeps sim sacrificiorum.
« Sed Achilles Boream & Zephyrum sonorum
« Venire orat, & pollicetur sacra pulchra,
« Ut pyram suscitetis, ut ardeat; in quâ jacet
« Patroclus, quem omnes gemunt Achivi.
Hæc quidem sic loquuta abiit: illi itaque ire-properabant
Sonitu immenso, nubes vi-agentes præ se:
Confestim v. ad pontum venerunt, ut flarent: & excit. est continuò fluctus
Flatûs vi canori. Trojam verò ad glebosam pervenerunt,
Rogóque incubuerunt, magnumq; sonitum edidit immane-ardens ignis:

ΣΧΟΛΙΑ.

199. Ἀΐουσα.] Ἀκούουσα.
200. Δυσαέος.] Σφοδρὸν πνεῦμα ἔχοντος.
202. Βηλῷ.] Τῇ φλιᾷ, ἀπὸ τοῦ βαίνεσθαι.
203. Εἰς ἕ.] Πρὸς ἑαυτὸν ἐκάλει.
207. Μεταδαίσομαι.] Μεταλάβω αὐτῶν, εὐωχηθῶ.
Ἱρῶν.] Ἱερῶν, θυσιῶν.
210. Ὄρσητε.] Ὁρμήσητε.
212. Ὀρέοντο.] Ὥρμων.
214. Ἀήμεναι.] Πνεῖν.
215. Λιγυρῇ.] Ὀξείᾳ.

NOTÆ.

202. Βηλῷ ἔπι λιθέῳ) *Ultima* τοῦ ἔπι producitur, ante λ΄. ἀμετάβολον. Vid. *Etymolog.* M. v. Βηλός.

203. Κάλεον δέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος) *Etymolog.* M. v. Ἕ, δασύνεται· ἐγκλινόμενον, δηλοῖ ἀντωνυμίαν τρίτου προσώπου. πολλάκις Αἰτιατικῆς· ὡς τὸ, Οἱ ἑ μέγαν περ ἐόντα. ἀντὶ τοῦ, αὐτόν· καὶ πάλιν, ἐμοῦ, σοῦ, οὗ. Ὀρθοτονούμενον δὲ πάλιν, δηλοῖ ἑαυτόν· ὡς τὸ, Κάλεον δέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος. Vid. ad *Odyss.* χ΄. v. 436. Εἰς ἓ καλεσάμενος.

205. Οὐχ ἕδος) Οὐ καιρός ἐστι τοῦ ἕζεσθαι. Vid. ad λ΄. v. 647.

215. Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ) Vid. suprà, ad v. 202.

216. Ἐν δὲ *πυρῇ πεσέτην) Malè olim. ἐν δὲ πυρὶ πεσέτην. in multis, iisdem Vetustis, ut *Florentinâ*, & aliis quam multis: Verùm in *Eustathii* Textu multò meliùs πυρῇ legitur, & in παρεκβολαῖς, fol. 1407. lin. 49. & apertissimè, lin. 52. Τὸ δὲ πόντον ἵκανον. ἠδύνατο μὲν εἰπεῖν, καὶ, Ἐν δ᾽ ἔπεσον πόντῳ· ἐφύλαξε δ᾽ αὐτὸ τῇ πυρᾷ· φησὶ γὰρ, Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην. MS *Mori* apertissimè legit πυρῇ. & MS. CCC. & *Ogilbeana* Versio hanc *Lectionem* videtur agnoscere, *Thundring they charge the Pile.*

VARIÆ LECTIONES.

199. Μετάγγελος) γρ. μετ᾽ ἄγγελος, *Eustath.* fol. 1407. lin 24. MS. CCC. & MS. *Mori*.

202. Βηλῷ ἔπι λιθέῳ) γρ. οὐδῷ ἐπὶ λιθέῳ, *Etymolog.* M. v. Βηλός.

203. Κάλεον δέ μιν εἰς ἓ ἕκαστος) γρ. κάλεόν τε μιν εἰς ἓ ἕκαστος.

209. Ἐλθεῖν) γρ. ἐλθέμεν.

212. Ἀπεβήσετο) γρ. ἀπεβήσατο, MS. *Barocc.* Oxon.

214. Ἀήμεναι) γρ. ἀημέναι.

215. Πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ) γρ. πνοιῇ ὑπὸ λιγυρῇ. vid. suprà, ad v. 202.

216. Ἐν δὲ πυρῇ πεσέτην) γρ. ἐν δὲ πυρὶ πεσέτην, olim malè; vid. Not. in *Textum*.

Πανύ-

Παννύχιοι δ' ἄρα τοί γε πυρῆς ἄμυδις φλόγ' ἔβαλλον,
Φυσῶντες λιγέως· ὁ δὲ πάννυχος ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Χρυσέου ἐκ κρητῆρος, ἔχων δέπας ἀμφικύπελλον,
Οἶνον ἀφυσσόμενος χαμάδις χέε, δεῦε δὲ γαῖαν,
Ψυχὴν κικλήσκων Πατροκλῆος δειλοῖο.
Ὡς δὲ πατὴρ οὗ παιδὸς ὀδύρεται ὀστέα καίων
Νυμφίου, ὅς τε θανὼν δειλοὺς ἀκάχησε τοκῆας·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἑτάροιο ὀδύρετο ὀστέα καίων,
Ἑρπύζων παρὰ πυρκαϊὴν, ἀδινὰ στοναχίζων.
Ἦμος δ' Ἑωσφόρος εἶσι, φόως ἐρέων ἐπὶ γαῖαν,
Ὅν τε μέτα κροκόπεπλος ὑπεὶρ ἅλα κίδναται Ἠὼς,
Τῆμος πυρκαϊὴ ἐμαραίνετο, παύσατο δὲ φλόξ.
Οἱ δ' Ἄνεμοι πάλιν αὖτις ἔβαν οἶκόνδε νέεσθαι,
Θρηΐκιον κατὰ πόντον· ὁ δ' ἔστενεν, οἴδματι θύων.
Πηλεΐδης δ' ἀπὸ πυρκαϊῆς ἑτέρωσε λιασθεὶς,
Κλίνθη κεκμηὼς, ἐπὶ δὲ γλυκὺς ὕπνος ὄρουσεν.
Οἱ δ' ἀμφ' Ἀτρεΐωνα ἀολλέες ἠγερέθοντο,
Τῶν μιν ἐπερχομένων ὅμαδος καὶ δοῦπος ἔγειρεν·
Ἕζετο δ' ὀρθωθεὶς, καί σφεας πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ἀτρεΐδη τε καὶ ἄλλοι, ἀριστῆες Παναχαιῶν,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσατ' αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα

Tota itaque nocte hi pyræ pariter flammam jactabant,
Flantes striduiè. Totâ nocte & velox Achilles
Aureo ex cratere, tenens poculum rotundum,
Vinum hauriens in humum fundebat, rigabatque terram,
Animam vocans Patrocli miseri.
Ut verò pater sui filii lamentatur ossa cremans
Desponsi, qui morte miseros dolore affecit parentes;
Sic Achilles sodalis lamentabatur ossa cremans,
Proclinato corpore sensim gradiens præter pyram, crebrò ingemiscens.
Quando verò Lucifer venit, luminis nuncius super terram,
Post quem croceo-peplo-induta super mare spargitur Aurora,
Tunc pyra elanguit, cessavitque flamma.
Venti itaque rursùs abierunt domum ut-redirent,
Thracium per pontum: hic ergò gemebat, tumidis-fluctibus furens.
At Pelides à pyrâ in-aliam-partem divertens,
Procubuit fessus, dulcisque somnus ei citò supervenit.
Qui verò circa Atridem erant frequentes congregabantur,
Horum ipsum adeuntium tumultus & strepitus excitavit:
Resedit itaque erectus, & ipsos sermone allocutus est,
« Atridéque, & cæteri principes universorum Achivorum,
« Primum quidem pyram extinguite nigro vino
« Totam, quantum occupavit ignis vis: at deinde

ΣΧΟΛΙΑ.

218. Λιγέως.] Ὀξέως.

223. Νυμφίου.] Ἤτοι νεογάμου* ἢ, ἡλικίαν ἔχοντος γαμήλιον. Ἀκάχησε.] Ἐλύπησεν.

225. Ἑρπύζων.] Συγκεκυφὼς καὶ ἠρέμα παρερχόμενος.

226. Ἑωσφόρος.] Ὁ κατὰ τὴν ἡμέραν ἀνατέλλων λαμπρότατος ἀστὴρ, ὃς καὶ Ἑωσφόρος καλεῖται· ἔστι δὲ οὗτος ὁ τῆς Ἀφροδίτης. Ἐρέων.] Ἀπαγγέλλων.

NOTÆ.

226. Ἦμος δ' ἑωσφόρος) *Synyzesis* fit in Principio τοῦ ἑωσφόρος ut infra, v. 834. [illegible], & ib. v. 734. Ἀεθλεύων, pro ἀεθλεύων, sive *Anapæstus* fit, in ultimâ hâc Voce, nam *Media* τοῦ ἀεθλεύω *Communis*; sive *Bacchius*, ut in illo, Σεαυτὸν γιγνώσκων, εὐδαίμων, Κροῖσε, ἀξιώσεις.

230. Θρηΐκιον κατὰ πόντον) *Scholiastes* Apollonii Argonaut. ad l. 1. v. 826. Περὶ Θρᾴκης. Ψυχρὰ γάρ ἐστιν ἡ χώρα· διὸ κἀκεῖθεν τοὺς ἀνέμους πνεῖν ἐμυθεύσαντο· Διονυσοφάνης δὲ, Βόθρον φησὶν εἶναι ἐν τῇ Θρᾴκῃ, ἐξ οὗ φυσήματα ἀνέμων γίνεσθαι, καὶ μυθολογεῖσθαι οὕτω Θρᾳκίων ἀνέμων οἰκητήριον.

NOTÆ IN SCHOLIA.

223. * Νεογάμου ἢ ἡλικίαν ἔχοντος γαμήλιον. Hanc Emendationem Edit. *Cantabrigiensium* libentèr admitto, pro ἤτοι νεογάμου ἡλικίαν ἔχοντος.

VARIÆ LECTIONES.

219. Ἔχων) γρ. ἑλὼν, MS. *Barocc.* Oxon. non æquè benè.

221. Πατροκλῆος δειλοῖο) γρ. Πατρόκλοιο δειλοῖο, *Eustath.* fol. 1408. lin. 3. non benè.

225. Στοναχίζων) γρ. στεναχίζων, MS. *Barocc.* Ox. ut suprà, v. 172.

229. Οἶκόνδε νέεσθαι) γρ. οἶκόνδε ἱκάσθαι, MS. Barocc. *Oxon.* sed ibi suprà, νέεσθαι.

Ὀστέα

Ὀστέα Πατρόκλοιο Μενοιτιάδαο λέγωμεν,
Εὖ διαγινώσκοντες· ἀειφραδέα δὲ τέτυκται;
Ἐν μέσσῃ γὰρ ἔκειτο πυρῇ, τοὶ δ' ἄλλοι ἄνευθεν
Ἐσχατιῇ καίοντ' ἐπιμὶξ ἵπποι τε καὶ ἄνδρες·
Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ
Θείομεν, εἰσόκεν αὐτὸς ἐγὼν *ἀΐδῃ κεύθωμαι·
Τύμβον δ' οὐ μάλα πολλὸν ἐγὼ πονέεσθαι ἄνωγα,
Ἀλλ' ἐπιεικέα τοῖον· ἔπειτα δὲ καὶ τὸν Ἀχαιοὶ
Εὐρύν θ' ὑψηλόν τε τιθήμεναι, οἵ κεν ἐμεῖο
Δεύτεροι ἐν νήεσσι πολυκλήϊσι λίπησθε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἐπίθοντο ποδώκεϊ Πηλείωνι·
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ,
Ὅσσον ἐπὶ φλὸξ ἦλθε, βαθεῖα δὲ κάππεσε τέφρη·
Κλαίοντες δ' ἑτάροιο ἐνηέος ὀστέα λευκὰ
Ἄλλεγον ἐς χρυσέην φιάλην, καὶ δίπλακα δημόν·
Ἐν κλισίῃσι δὲ θέντες, ἑανῷ λιτὶ κάλυψαν·
Τορνώσαντο δὲ σῆμα, θεμείλιά τε προβάλοντο
Ἀμφὶ πυρήν· εἶθαρ δὲ χυτὴν ἐπὶ γαῖαν ἔχευαν·

" Ossa Patrocli Menœtiadæ legamus,
" Benè discernentes; cognitu-facilia enim sunt:
" In mediâ namque jacebat pyrâ, alii verò seorsum
" In extremâ-orâ cremabantur promiscue equique & viri;
" Et ea quidem in aureâ phialâ & duplici adipe
" Ponamus, donec ipse ego inferorum domo condar:
" Tumulum autem non admodùm magnum ego fieri volo,
" Sed mediocrem quendam; postmodùm verò & hunc Achivi
" Latumque altúmque facere *potestis*, qui quidem me
" Posteriores in navibus multa-transtra-habentibus relinquemini.
Sic dixit; illi verò obsecuti sunt pedibus-veloci Pelidæ:
Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino,
Quantum flamma pervaserat, profundus igitur continuò corruit cinis:
Flentes verò socii mitis ossa alba
Collegerunt in auream phialam, & duplicem adipem;
In tentoriisque positum peplo subtili texerunt:
Circulo demùm designârunt tumulum, fundamentaque jecerunt
Circa pyram: & statim fusilem terram injectam aggesserunt:

ΣΧΟΛΙΑ.

239. Λέγωμεν.] Ἀναλέξωμεν.
240. Ἀειφραδέα.] Εὐεπίγνωστα, εὔγνωστα.
242. Ἐσχατιῇ.] Τῷ κατωτάτῳ μέρει. Ἐπιμίξ.] Ἀναμεμιγμένως.
343. Φιάλῃ] Ἀγγείῳ κοίλῳ.
244. Ἀΐδι κλεύθωμαι.] Εἰς ᾅδου τὴν κέλευσιν, ὅ ἐστι τὴν ὁδὸν, ποιήσομαι· κυρίως δὲ ἀπὸ τοῦ κελεύθομαι, καὶ σημαίνει τὸ πορεύομαι.
245. Πονέεσθαι.] Ποιεῖν, ἐνεργεῖν.
252. Ἐνηέος.] Προσηνοῦς.
254. Ἑανῷ λιτί.] Ἁπλῷ καὶ λεπτῷ ἱματίῳ.
255. Τορνώσαντο.] Κύκλῳ περιέγραψαν.
256. Χυτήν.] Χυτὴν οὐ πᾶσαν δὲ, ἀλλὰ τὴν ἰδίως τοῖς νεκροῖς ἐπιχεομένην.

NOTÆ.

240. Ἀειφραδέα δὲ τέτυκται) *Ultima* τοῦ ἀειφραδέα producitur, in *Cæsurâ*, ante δέ.

243 Καὶ τὰ μὲν ἐν χρυσέῃ φιάλῃ καὶ δίπλακι δημῷ) *Eustath.* fol. 1409. lin. 46. Ἔστι δὲ ἡ μὲν φιάλη, ὡς οἷα στερεά· ὁ δὲ δίπλαξ δημὸς, φυλακτικὸς τοῦ τῶν ὀστέων εἰς χοῦν ἀπαγῆς ἐξ ἄκρας ξηρότητος, ἐν πάχνῃ τῷ κεχωρισμένα.

244 Ἀΐδῃ κεύθωμαι) Ità legit *Eustath.* fol. 1409. lin. 50. Τὸ δὲ, ἄϊδι κεύθωμαι, ἐχρήσατο τὸ κευθμῶνας ᾅδου εἰπεῖν, καὶ νεκρῶν κευθμῶνα, alludens ad *Euripid.* Hecub. v. 1. Ἥκω νεκρῶν κευθμῶνα καὶ σκότου πύλας Λιπών. MS. *Mori*, MS. CCC. *Cantabr.* & MS. Barocc. *Oxon.* κεύθωμαι legunt. At multi Veteres libri, κλεύθωμαι, ut *Brevia Scholia. Hesych.* & *Etymolog.* M. v. κλεύθομαι probant. Puto tamen *Grammaticorum* quorundam *Machinamentum*, quo ultima τοῦ ἄϊδι produceretur; cùm potiùs, legendum sit ἀΐδῃ, ut nos nunc facimus. *Etymolog.* M. v. Κλεύθομαι) Ἂν μὲν ὑπὸ τοῦ ᾅδου κρύπτομαι, ἔστι κεύθομαι, καὶ πλεονασμῷ τοῦ λ. κλεύθομαι· ἐὰν δὲ παράγωγον, κελεύθομαι, κλεύθομαι. Ità *Hesychius*, Κλεύθομαι) Κελεύθομαι, παραγίνομαι, ὁδεύω. Phrasis *Orientalis*, ut *Job.* c. 14. v. 13. *Utinam in sepulchro occultares me.*

VARIÆ LECTIONES.

240. Διαγινώσκοντες) γρ. διαγιγνώσκοντες, ut infrà, v. 470.

244. Ἐγὼν ἀΐδῃ κεύθωμαι) γρ. ἐγὼν ἄϊδι κλεύθωμαι, vid. Not. in *Textum*.

247. Τιθήμεναι) γρ. θήμεναι, & θέμεναι, ut suprà, v. 83. *Ibid.* Ἐμεῖο) γρ. ἐμεῖο, MS. Barocc. Ox.

Χεῦαν-

Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον. Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε, ϗ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα·
Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα, λέβητάς τε, τρίποδάς τε,
Ἵππους θ', ἡμιόνους τε, βοῶν τ' ἴφθιμα κάρηνα,
Ἠδὲ γυναῖκας ἐϋζώνους, πολιόν τε σίδηρον·
Ἱππεῦσιν μὲν πρῶτα ποδώκεσιν ἀγλά' ἄεθλα
Θῆκε, γυναῖκα ἄγεσθαι, ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα δυωκαιεικοσίμετρον,
Τῷ πρώτῳ· ἀτὰρ αὖ τῷ δευτέρῳ ἵππον ἔθηκεν
Ἑξέτε', ἀδμήτην, βρέφος ἡμίονον κυέουσαν·
Αὐτὰρ τῷ τριτάτῳ ἄπυρον κατέθηκε λέβητα,
Καλὸν, τέσσαρα μέτρα κεχανδότα, λευκὸν ἔτ' αὔτως·
Τῷ δὲ τετάρτῳ θῆκε δύο χρυσοῖο τάλαντα·
Πέμπτῳ δ' ἀμφίθετον φιάλην ἀπύρωτον ἔθηκε·
Στῆ δ' ὀρθὸς, ϗ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Ἀτρεΐδη τε, ϗ ἄλλοι, ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,

Aggesto verò tumulo, redierunt. At Achilles
Ibidem populum detinuit, & federe-fecit lato-ambitu spectatores:
E navibus etiam extulit præmia, lebetasque, tripodasque,
Equosque, mulosque, boúmque robusta capita,
Et fœminas eleganter-cinctas, splendidúmque ferrum:
Aurigis quidem primùm velocibus præclara præmia
Posuit, mulierem abducendam, eximiam-formâ, operum scientem,
Et tripodem ansatum duarum-&-viginti-mensurarum,
Primo: secundo deinde equam posuit
Sexennem, indomitam, fœtum mulum utero-gestantem:
At tertio igni-nunquam admotum deposuit lebetem,
Pulchrum, quatuor mensuras capientem, album etiamnum ita:
Quarto verò posuit duo auri talenta:
Quinto autem duplicem phialam ignem-non-expertam posuit.
Surrexit verò, & verba inter Argivos fecit,
" Atridéque, & cæteri, benè-ocreati Achivi,

ΣΧΟΛΙΑ.

257. Χεύαντες.] Χώσαντες.
259. Ἄεθλα.] Νικητήρια, ἔπαθλα.
260. Βοῶν ἴφθιμα κάρηνα.] Περιφραστικῶς, βοῦς.
261. Ἐϋζώνους.] Καλὰς, ἀπὸ μέρους.
264. Ὠτώεντα.] Ὦτα ἔχοντα. Δύω ϗ εἰκοσίμετρον.] Δύο καὶ εἴκοσι μέτρα χωροῦντα.
266. Ἑξέτεα.] Ἑξαετῆ. Βρέφος.] Ὁ ἡμιόνου ἔμβρυον λέγομεν, ἐν τῇ γαστρὶ ὄν. Ἀδμήτην.] Ἀδάμαστον. Κυέουσαν.] Ἔγκυον καὶ παῖδα γαστρὸς ἔχουσαν.
267. Ἄπυρον.] Καινόν· οὐκ εἰς πῦρ χρήσιμον, ἀλλὰ * ἀναθηματικόν.
268. Κεχανδότα.] Χωροῦντα.
270. Ἀμφίθετον.] Διπλῆν, οἱονεὶ ἔχουσαν, ϗ ἐπὶ στόμα, ϗ ἐπὶ τὸν πυθμένα θέσιν.

NOTÆ.

258. Αὐτοῦ λαὸν ἔρυκε ϗ ἵζανεν εὐρὺν ἀγῶνα) Hinc *Virgilius* ludos facit ad *Anchisæ* sepulchrum, *Æn.* l. 5. v. 104. &c.

259. Νηῶν δ' ἔκφερ' ἄεθλα) Ἐξέφερε τῶν νεῶν ἄεθλα τοῖς ἀγωνισταῖς. Nunc ἐκφέρω *Propriè* occurrit, mox *Figuratè*, ut infrà, v. 376.

264. Δυωκαιεικοσίμετρον) *Eustath.* fol. 1412. lin. 7. Τὸ δὲ δύω ϗ εἰκοσίμετρον, ὅμοιον, καθὰ προφέρει τὸ δυωκαιεικοσίπηχυ, καὶ δυωκαιεικοσιπέλεκυς· ταῖς δὲ καθὰ τὸ δυωκαίδεκα, συνάγουσιν ὑφ' ἓν, ὡς μίαν λέξιν, δυωκαιεικοσίμετρον· ὅπερ οὐκ ἂν ἀρέσκοι τοῖς παρασημειουμένοις, ὥς τι καινὸν, τὸ, Δυωκαιεπτάκεια· ὡς ἐκ τελείων λέξεων σύνθετον. Vid. ad δ. v. 678. & χ'. v. 349.

266. Ἑξέτε', ἀδμήτην) *Eustath.* fol. 1412. lin. 10. Τὸ δὲ ἑξέτεα, οἱ μὲν προπαροξύνουσιν ὡς, Ἀσκαλωνίτης. καθὰ ϗ τὸ, Ὀτρύχας ὀίετεας· ὡς ϗ ἐν Βοιωτίᾳ εἴρηται· οἱ δὲ, παροξύνουσιν, ὡς τὸ, εὔζωια· οἷς, φασὶν, ἕπεται ϗ ἡ παράδοσις. Confer, quæ ad *Odyss.* β'. v. 106.

269. Δύο χρυσοῖο τάλαντα) Vid. de Differentiâ *Talentorum*, *Johann. Mariana*, de *Ponderibus* & *Mensuris*, c. 6. p. 38. &c. ubi hic locus examinatur, & ex *Suidâ* illustratur; quibus addatur *Pollux*, *Etymolog. M. Suidas*, v. & *Edvardus Brerewood*, De Ponderibus & Pretiis Vett. Nummorum, c. IX.

NOTÆ IN SCHOLIA.

267. * Ἀναθηματικὸν) Ità emendo, pro ἀναθηματικόν.

VARIÆ LECTIONES.

263. Γυναῖκα ἄγεσθ' ἀμύμονα, ἔργ' εἰδυῖαν) γρ. γυναῖκα ἄγεσθ', ἀμύμονα ἔργ' εἰδυῖαν.

264. Δυωκαιεικοσίμετρον) γρ. δύω ϗ εἴκοσι μέτρον, *Eustath.* fol. 1412. lin. 7. Vid. Not. in *Textum*. γρ. δύω ϗ εἴκοσι μέτρων, &c.

268. Ἔτ' αὔτως) γρ. ἔθ' αὔτως, at *Eustath.* f. 1411. lin. 47. ἔτ' αὔτως, & αὔτως. Leni Spiritu.

272. Ἀτρεΐδη τε) γρ. Ἀτρεΐδαι τε, ut infrà. v. 658.

Ἱππῆ-

Ἱππῆας τάδ' ἄεθλα δεδεγμένα κεῖτ' ἐν ἀγῶνι.
Εἰ μὲν νῦν ἐπὶ ἄλλῳ ἀεθλεύοιμεν Ἀχαιοὶ,
Ἦτ' ἂν ἐγὼ τὰ πρῶτα λαβὼν κλισίηνδε φεροίμην.
Ἴστε γὰρ, ὅσσον ἐμοὶ ἀρετῇ περιβάλλετον ἵπποι·
Ἀθάνατοί τε γάρ εἰσι· Ποσειδάων δ' ἔπορ' αὐτοὺς
Πατρὶ ἐμῷ Πηλῆϊ, ὁ δ' αὖτ' ἐμοὶ ἐγγυάλιξεν.
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ μενέω, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τοίου γὰρ σθένος ἐσθλὸν ἀπώλεσαν ἡνιόχοιο
Ἠπίου, ὃς σφῶϊν μάλα πολλάκις ὑγρὸν ἔλαιον
Χαιτάων κατέχευε, λοέσσας ὕδατι λευκῷ.
Τὸν τώ γ' ἑσταότες πενθείετον, οὔδεϊ δέ σφιν
Χαῖται ἐρηρέδαται, τὼ δ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
Ἄλλοι δὲ στέλλεσθε κατὰ στρατὸν, ὅστις Ἀχαιῶν
Ἵπποισίν τε πέποιθε καὶ ἅρμασι κολλητοῖσιν.
Ὣς φάτο Πηλείδης· ταχέες δ' ἱππῆες *ἔγερθεν·
Ὦρτο πολὺ πρῶτος μὲν ἄναξ ἀνδρῶν Εὔμηλος,
Ἀδμήτου φίλος υἱὸς, ὃς ἱπποσύνῃ ἐκέκαστο·
Τῷ δ' ἔπι Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης, † Iliad. έ.
Ἵππους δὲ Τρωοὺς ὕπαγε ζυγὸν, † οὕς ποτ' ἀπηύρα
Αἰνείαν, ἀτὰρ αὐτὸν ὑπεξεσάωσεν Ἀπόλλων·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης ὦρτο ξανθὸς Μενέλαος,
Διογενὴς, ὑπὸ δὲ ζυγὸν ἤγαγεν ὠκέας ἵππους,

" Aurigas hæc præmia expectantia jacent in circo.
" Si quidem jam alterius gratiâ certaremus Achivi,
" Tum certe ego prima accepta ad tentorium ferrem.
" Scitis enim, quantum meî virtute superant equi;
" Nam & immortales sunt: Neptunus etenim dedit ipsos
" Patri meo Peleo, is verò vicissim mihi tradidit.
" Sed certè quidem ego quiescam, & solidi-ungulis equi:
" Talis enim vim eximiam amiserunt aurigæ
" Benigni, qui ipsis admodùm sæpè humidum oleum
" Jubis superfundebat, quum-lavisset aquâ limpidâ.
" Hunc hi stantes lugent, solóque ipsis
" Jubæ profusæ sunt, ipsique stant dolentes corde:
" Vos verò cæteri accingimini per exercitum, quicunque Achivorum
" Equisque fidit & curribus bene-compactis.
Sic dixit Pelides; celeres igitur aurigæ surrexerunt.
Surrexit multò primus quidem rex virorum Eumelus,
Admeti dilectus filius, qui aurigandi-peritiâ ornatus erat:
Post hunc Tydides surrexit fortis Diomedes,
Equosque Troios duxit sub jugum, quos quondam abstulit
Æneæ, at ipsum è mediâ morte eripuit Apollo.
Post hunc Atrides surrexit flavus Menelaus
Nobilissimus, subque jugum duxit veloces equos.

ΣΧΟΛΙΑ.

273. Δεδεγμένα.] Ἀναμένοντα, προσδεχόμενα. Ἐν ἀγῶνι.] Νῦν, ἐν τῷ ἀγῶνος τόπῳ.

276. Περιβάλλετον.] Ὑπερβάλλουσιν.

281. Ὑγρὸν ἔλαιον.] Ἤτοι, * ὡς σωμάτων χαλαστικόν· ἢ, τὸ ἐν ὑγρότητι διαφυλάττον, τὰς μὴ ἐᾶν ξηραίνεσθαι· ἢ, ὅτι τὸ ἔλαιον οὐκ ἀποκρυσταλλοῦται, πολὺ ἔχον ἐν αὑτῷ τὸ θερμόν.

284. Ἐρηρέδαται.] Ἐρηρεισμέναι εἰσί· τῇ γῇ προσπελάζονται.

285. Στέλλεσθε.] Παρασκευάζεσθε, ὁρμᾶτε.

NOTÆ.

277. Ποσειδάων δ' ἔπορ' ἵππους) *Neptunus* Equos Immortales *Peleo* dedit, in *Nuptiis*, Diis aliis alia dona conferentibus; ut ostendimus, suprà, ad π'. v. 381.

286. Ἵπποισίν τε πέποιθε, καὶ ἅρμασι) Ità mox, v. 319. Ἀλλ' ὃς μέν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποιθώς. Ità Ἱεροψάλτης, *Psalm.* 20. v. 7. Οἱ ἐν ἅρμασιν, οἱ δ' ἐν ἵπποις Ἐπεποίθησαν· ἀλλὰ ἡμεῖς Θεοῦ ὀνόματι ὡς ἐπιτίθεμεν.

287. *Ἔγερθεν) Olim in *Vulgaribus*, etiam *Eustath.* fol. 1414. lin. 14. ἄγερθεν, male omninò. Non enim jam erant congregandi, verùm dudum congregati. Legendum itaque, ἔγερθεν, *Surrexerunt*, quod apertissimè facit, MS. *Mori*. Vid. ad ί. v. 510. & ipsum *Eustath.* fol. 1416. lin. 10.

NOTÆ IN SCHOLIA.

281. * Ὡς, addo, ad *Sensum* dilucidandum: ubi ὅτι, τὸ ἔλαιον οὐκ ἀποκρυσταλλοῦται, confer *Etymolog.* M. v. Ὑγρόν. Ὑγρὸν ἔλαιον, λέγει τὸ μὴ πήγνυσθαι· καθὼς τὸ ὕδωρ· ὅτι πολὺ ἔχει τὸ θερμόν. De quâ re *Agellius* Noct. Att. ubi de *Attico* Puero exclamante, Τὸ ἔλαιον κεκρυστάλλωται.

VARIÆ LECTIONES.

280. Σθένος) γρ. κλέος, *Eustath.* fol. 1413. lin. 25. & 47. MS. *Mori*, & MS. Barocc. *Oxon.*

283. Πενθείετον) γρ. πενθεῖτον, MS. *Mori*.

287. Ἔγερθεν) γρ. ἄγερθεν, vid. Not. in *Textum*.

291. Ὕπαγε) γρ. ὑπ' ἄγε, ut mox, v. 294.

Αἴθην τὴν Ἀγαμεμνονέην, τὸν ἑόν τε Πόδαργον·
Τὴν Ἀγαμέμνονι δῶκ' Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος
Δῶρ', ἵνα μή οἱ ἕποιθ' ὑπὸ Ἴλιον ἠνεμόεσσαν,
Ἀλλ' αὐτοῦ τέρποιτο μένων· μέγα γάρ οἱ ἔδωκε
Ζεὺς ἄφενος, ναῖεν δ' ὅγ' ἐν εὐρυχόρῳ Σικυῶνι·
Τὴν ὅγ' ὑπὸ ζυγὸν ἦγε μέγα δρόμου ἰσχανόωσαν·
Ἀντίλοχος δὲ, τέταρτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους,
Νέστορος ἀγλαὸς υἱὸς ὑπερθύμοιο ἄνακτος
Τοῦ Νηληϊάδαο· Πυληγενέες δέ οἱ ἵπποι
Ὠκύποδες φέρον ἅρμα· πατὴρ δέ οἱ ἄγχι παραστὰς
Μυθεῖτ' εἰς ἀγαθὰ φρονέων νοέοντι καὶ αὐτῷ,
Ἀντίλοχ', ἤτοι μέν σε νέον περ ἐόντ' ἐφίλησαν
Ζεύς τε Ποσειδάων τε, καὶ ἱπποσύνας ἐδίδαξαν
Παντοίας· τῷ κέν σε διδασκέμεν οὔτι μάλα χρεώ.
Οἶσθα γὰρ εὖ περὶ τέρμαθ' ἑλισσέμεν· ἀλλά τοι ἵπποι
Βάρδιστοι θείειν, τῷ τ' οἴω λοίγι' ἔσεσθαι·
Τῶν δ' ἵπποι μέν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ
Πλείονα ἴσασιν σέθεν αὐτοῦ μητίσασθαι.

Æthen illam Agamemnoniam, suúmque Podargum:
Illam Agamemnoni dedit Anchisiades Echepolus
Dona, ut ne ipsum sequeretur ad Ilium ventosam,
Sed ibidem delitiis frueretur manens: Magnas enim ei dederat
Jupiter opes, habitabat autem hic in spatiosâ Sicyone:
Hanc ipse sub jugum duxit admodum cursûs cupidam.
Antilochus autem, quartus pulchris-comantes-jubis instruxit equos,
Nestoris præclarus filius magnanimi regis
Neleidæ; Pylo autem nati ei equi
Pedibus veloces agebant currum. Pater verò ipsi propè astans
Dixit in bonum monens prudentem etiam per se.
" Antiloche, certè quidem te juvenem licet dilexerunt
" Jupitérque Neptunúsque, & aurigandi-artes docuerunt
" Omnigenas: ideò te docere nequaquam multùm opus est.
" Nôsti enim rectè circa metas equos flectere; sed tibi equi
" Tardissimi cursu, ideóque puto damnosa eventura:
" Horum autem equi quidem sunt perniciores, nec tamen ipsi
" Plura sciunt te ipso solerter-machinari.

ΣΧΟΛΙΑ.

295. Αἴθην.] Ὄνομα τῆς ἵππου πεποιημένον ἴσως ἀπὸ τοῦ θερμῶς καὶ ταχέως τρέχειν.

296. Ἀγχισιάδης Ἐχέπωλος.] Ὁ Ἀγχίσου παῖς Ἐχέπωλος. * Ἄλλος δὲ οὗτος Ἀγχίσης, ὁ Ἕλλην, καὶ οὐ Τρώς.

300. Ἰσχανόωσαν.] Ἐξεχομένην, ἐπιποθοῦσαν ἢ, ἐπιθυμοῦσαν, ἀν ἢ αὐτό ὂ σ.

301. Ἐΰτριχας.] Καλὰς, ἀπὸ μέρους.

305. Μυθεῖτο.] Ἔλεγε. Εἰς ἀγαθὰ φρονέων.] Εἰς ἀγαθὰ συμφρονίζων.

309. Τέρμαθ'.] Τέλη, καμπτῆρας. Ἑλισσέμεν.] Εἱλεῖν, κάμπτειν.

310. Βάρδιστοι.] Βραδύτατοι.

311. Ἀφάρτεροι.] Ἀμείνους, ταχύτεροι.

312. Μητίσασθαι.] Κατεργάσασθαι, βουλεύσασθαι.

NOTÆ.

298. *Μέγα γάρ οἱ ἔδωκε*) Τὸ γὰρ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, & *Toni*, etiam ante *Asperum* alium.

306. *Ἀντίλοχ', ἤτοι μέν σε*) Ex hoc loco, emendo Versum olim corruptum, infrà, v. 602.

311. *Ἀφάρτεροι*) *Etymolog. M.* v. Ἀφάρτερος. Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, ταχύτεροι· παρὰ τὸ ἄφαρ, ἐπίρρημα σημαῖνον τὸ ταχέως· ὅθεν οἱ Ἀλεξανδρεῖς ἀφαρεὶ λέγουσι τὸ ἐσπουδασμένως, καὶ ταχέως, καὶ ἀπερισκέπτως, ποιεῖν τι, ἢ λέγειν.

312. *Μητίσασθαι*) Hæc Vox Duplici σ scribenda, ut in aliis locis, & olim, *viz.* γ'. v. 416. & ό. v. 349. Malè hic hactenùs, μητίσασθαι.

NOTÆ IN SCHOLIA.

296. * Ἄλλος δὲ οὗτος Ἀγχίσης, ὁ Ἕλλην, καὶ οὐ Τρώς. Addo οὗτος, *Distinctionis* causâ.

VARIÆ LECTIONES.

300. Ἰσχανόωσαν) γρ. ἰσχανόωσαν, *Br. Schol.* vid. *Etymolog. M.* v.

303. Πυληγενέες) γρ. Πυλοιγενέες. *Eustath.* f. 1416. lin. 5. & *Etymolog. M.* v. Πυλοιγενής. Vid. *Var. Lect.* ad β'. v. 54.

308. Χρεώ) γρ. Χρειὼ, MS. CCC. vid. ad *Odyss.* ά. v. 225. Τίπτε δέ σε χρεώ;

311. Τῶν δ' ἵπποι μὲν ἔασιν ἀφάρτεροι, οὐδὲ μὲν αὐτοὶ) γρ. Ἵπποι δέ τοι, &c. Τῶν δέ τοι ἵπποι ἔασιν ἀφάρτεροι, ἢ ταπείνοτεροι. malè omninò.

312. Μητίσασθαι) γρ. μητίσασθαι.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἄγε δὴ σὺ, φίλος, μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ
Παντοίην, ἵνα μή σε παρεκπροφύγῃσιν ἄεθλα.
Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι·
Μήτι δ' αὖτε κυβερνήτης ἐνὶ οἴνοπι πόντῳ
Νῆα θοὴν ἰθύνει ἐρεχθομένην ἀνέμοισι·
Μήτι δ' ἡνίοχος περιγίνεται ἡνιόχοιο.
Ἀλλ' ὃς μὲν θ' ἵπποισι καὶ ἅρμασιν οἷσι πεποιθὼς,
Ἀφραδέως ἐπὶ πολλὸν ἑλίσσεται ἔνθα καὶ ἔνθα,
Ἵπποι δὲ πλανόωνται ἀνὰ δρόμον, οὐδὲ κατίσχει·
Ὃς δέ κε κέρδεα εἰδῇ, ἐλαύνων ἥσσονας ἵππους,
Αἰεὶ τέρμ' ὁρόων, στρέφει ἐγγύθεν, οὐδέ ἑ λήθει,
Ὅππως τὸ πρῶτον τανύσῃ βοέοισιν ἱμᾶσιν·
Ἀλλ' ἔχει ἀσφαλέως, καὶ τὸν προὔχοντα δοκεύει.
Σῆμα δέ τοι ἐρέω μάλ' ἀριφραδὲς, οὐδέ σε λήσει·
Ἕστηκε ξύλον αὖον, ὅσον τ' ὄργυι', ὑπὲρ αἴης,
Ἢ δρυὸς, ἢ πεύκης, τὸ μὲν οὐ καταπύθεται ὄμβρῳ·
Λᾶε δὲ τοῦ ἑκάτερθεν ἐρηρέδαται δύο λευκὼ,
Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ· λεῖος δ' ἱππόδρομος ἀμφίς·

« Sed agedum tu, dilecte, consilium reconde animo
« Omnigenum, ne quo te casu fugiant praemia.
« Arte tibi faber-lignarius longè praestantior, quàm viribus:
« Arte verò & gubernator in nigro ponto
« Navem celerem dirigit jactatam ventis:
« Arte & auriga superat aurigam.
« Sed qui equis & curribus suis fretus
« Ineptè latè flectit huc & illuc,
« Equi utique *huic* vagantur per stadium, neque continet:
« Qui verò peritus fuerit, agens *licet* deteriores equos,
« Semper metam spectans, flectit propè, neque eum latet,
« Quo pacto primùm adducat bovinis loris;
« Sed continet perpetuò, & praecedentem observat.
« Metam autem tibi indicabo admodùm cognitu-facilè, neque te latebit:
« Stat lignum aridum, quantum ulna, supra terram,
« Vel quercûs, vel laricis, quod quidem non putrescit imbre:
« Lapides verò ejus ex utrâque parte positi sunt duo albi
« In angustiis viae; planum autem curriculum-equorum hinc inde:

ΣΧΟΛΙΑ.

315. Μήτι.] Συνέσει, τέχνῃ.
317. Ἐρεχθομένην.] Βαρυνομένην.
320. Ἀφραδέως.] Ἀνοήτως.
322. Ὃς κέρδεα εἰδῇ.] Ὁ συνετὸς, ὁ πανοῦργος. Ἥσσονας.] Ἐλάττονας.
324. Τανύσῃ.] Ἐκτείνῃ. Βοέοισιν ἱμᾶσιν.] Ἡνίαις.
325. Προὔχοντα.] Προέχοντα, στοχάζεται, ὑψηλόν. Δοκεύει.] Ἐνεδρεύει, ἐπιτηρεῖ.
326. Σῆμα.] Νῦν, σημεῖον.
327. Αὖον.] Ξηρόν. Ὄργυιαν.] Ἡ τῶν δύο χειρῶν εἰς πλάτος ἔκτασις.
328. Καταπύθεται.] Σήπεται, φθείρεται.
329. Λᾶε.] Λίθοι.
330. Ἐν ξυνοχῇσιν ὁδοῦ.] Ἐν ταῖς ξυμβολαῖς, κατ'

NOTÆ.

313. *Μῆτιν ἐμβάλλεο θυμῷ*) *Ultima* τοῦ μῆτιν producitur, in *Caesurâ*, vi *Finalis* suae, &c.

315. *Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, ἠὲ βίηφι*) Tale illud *Ecclesiastae*, c. 10. v. 10. *Si hebes sit Ferrum, nec acuatur acies, eo major vis intendenda: At Sapientia, ad dirigendum, utilis.* Vetus *Musaeus*, Ὡς αἰεὶ τέχνη μέγ' ἀμείνων ἰσχύος ἐστὶν, ex quo hoc *Homeri* sumptum, ait *Clemens Alexandr.* Stromat. l. 6. *Titinius* Comicus. *Sapientiâ Gubernator Navim torquet, non Valentiâ: Coquus magnum Ahenum, quando fervet, paulâ confutat Truâ.* Sophocles, *Ajac.* v. 1270. —Οὐ γὰρ οἱ πλατεῖς, Οὐδ' εὐρύνωτοι φῶτες ἀσφαλέστατοι, in quem locum Nos plura, Praelect. *Sophocl.* LIX. ut & *Conrad. Rittershus.* ad *Oppian.* Halieut. l. 2. v. 53. & *Duport.* Gnomolog. *Homer.* in hunc locum.

319. *Πεποιθὼς*) *Syntaxis* hujus loci benè se habet, siquis *Tertio* abhinc versu, ὃς, pro δὲ, sumat, quod saepè fit: aliàs πίσυνος legendum, quod à nonnullis factum testatur *Eustath.* fol. 1417. lin. 19. Verùm recepta *Lectio* melior, atque ità per omnia respondet τῇ ἀποδόσει, sententiae nempè sequenti. De *Phrasi*, vid. suprà, ad v. 286.

327. *Ὅσον τ' ὄργυι' ὑπὲρ αἴης*) *Eustath.* fol. 1418. lin. 24. Τὸ δὲ ὄργυια προπαροξύνεται εἰ καὶ ἡ κοινὴ χρῆσις παροξύνει αὐτό. Idem ferè *Etymolog.* M. v. Εἰς.

VARIÆ LECTIONES.

315. Μήτι) γρ. μῆτι, ut & v. 316. & 318.
318. Περιγίνεται) γρ. περιγίγνεται.
319. Πεποιθὼς) χ. πίσυνος, vid. Not. in *Text.*
324. Τὸ πρῶτον) χ. τὸν πρῶτον, MS. Barocc. *Oxon.* ut Equum notet.
327. Ὄργυια) χ. ὀργυιά, vid. Not. in *Textum.*

Ἤ τευ σῆμα βροτοῖο πάλαι κατατεθνειῶτος,
Ἤ τό γε νύσσα τέτυκτο ἐπὶ προτέρων ἀνθρώπων,
Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Τῷ σὺ μάλ' ἐγχρίμψας, ἐλάαν σχεδὸν ἅρμα καὶ ἵππους·
Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ,
Ἦκ' ἐπ' ἀριστερὰ τοῖιν· ἀτὰρ τὸν δεξιὸν ἵππον
Κένσαι ὁμοκλήσας, εἶξαί τέ οἱ ἡνία χερσίν.
Ἐν νύσσῃ δέ τοι ἵππος ἀριστερὸς ἐγχριμφθήτω,
Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι
Κύκλου ποιητοῖο· λίθου δ' ἀλέασθαι ἐπαυρεῖν,
Μήπως ἵππους τε τρώσῃς, κατά θ' ἅρματα ἄξῃς·
Χάρμα δὲ τοῖς ἄλλοισιν, ἐλεγχείη δέ σοι αὐτῷ
Ἔσεται· ἀλλὰ, φίλος, φρονέων πεφυλαγμένος εἶναι·
Εἰ γάρ κ' ἐν νύσσῃ γε παρεξελάσῃσθα διώκων,
Οὐκ ἔσθ', ὅς κέ σ' ἕλῃσι μεταλμένος, οὐδὲ παρέλθῃ·

" Seu alicujus monumentum hominis jam pridem defuncti,
" Sive hæc meta fuit tempore priscorum hominum,
" Et nunc pro metâ esse voluit pedibus-valens nobilis Achilles:
" Huic tu proximè admotos agito juxtà currum & equos:
" Sed & ipse inclinator elegantèr-concinnatâ in sellâ,
" Paululum ad finistram eorum; at dextrum equum
" Stimula minaci clamore-increpitans, concedeque ei habenas manibus,
" Ad metam interim tibi equus finister admoveatur,
" Ita ut tibi modiolus utiq; summum videatur stringere
" Rotæ affabrè-factæ; in lapidem verò vites impingere,
" Ne forte equosque vulneres, currusque confringas;
" Gaudiumque aliis, opprobriumque tibi ipsi
" Erit. Sed, dilecte, si sapis, cautus esto.
" Si etenim ad metam prætervehaaris urgens,
" Non erit, qui te assequatur perniciter insecutus, neque prætereat:

ΣΧΟΛΙΑ.

ὃ μάλιστα ἐστένωται ἡ ὁδός. Αὐτὸς δὲ ἱππόδρομος ἀμφίς.] Ὁμαλὸς δέ ἐστιν ὁ μετ' αὐτὸ ἱππόδρομος.

332. Νύσσα.) Καμπτήρ.

335. Κλινθῆναι.] Συγκαμφθῆναι.

337. Κένσαι ὁμοκλήσας.] Τῷ κέντρῳ πλῆξον, καὶ τῇ φωνῇ ἐπιπλήξας. Εἶξαι ἡνία.] Ἀντὶ τοῦ, ἐπιδοῦναι, χαλάσαι. Εἶξαι] Ἀντὶ τοῦ, εἶξον.

339. Πλήμνη.] Χοινικίδι, ἀπὸ τοῦ πληροῦν τὸν ἄξονα. Δοάσσεται.] Δόξειεν. Ὡς ἄν τοι πλήμνη γε δοάσσεται ἄκρον ἱκέσθαι.] Ἐπὶ τοῦ καμπτῆρά σοι ὁ ἀριστερὸς ἵππος οὕτως ἐμπελασάτω ἀκριβῶς, ὥστε τὴν ἔξωθεν περιφέρειαν τοῦ τροχοῦ δόξαι ψαύειν τῆς χοινικίδος· ὅτι δὲ πλησίον δοκεῖ ὁ παρὰ τὸν καμπτῆρα τροχός.

340. Κύκλου.] Τροχοῦ διὰ τοῦτο καὶ ποιητοῖο. Ἐπαυρεῖν.] Νῦν, ψαῦσαι.

341. Ἄξῃς.] Κατεάξῃς, κλάσῃς.

342. Χάρμα.] Χαρά.

343. Πεφυλαγμένος εἶναι.] Ἀντὶ τοῦ, πεφύλαξο.

NOTÆ.

332. Ἤ τό γε νύσσα τέτυκτο) *Eustath.* fol. 1418. lin. 41. Ἐνταῦθά φασιν οἱ Παλαιοί, ὅτι Ἀρίσταρχος γράφει, Ἤ τό γε σκῖρος ἔην· νῦν αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεύς, ἑνὸς τούτου στίχου τεθέντος ὑπ' ἐκείνου, ἀντὶ τῶν ἀνωτέρω γραφέντων δύο· καί φασι. Σκῖρον τὴν ῥίζαν λέγεσθαι, παρὰ τὸ ἐσκιάσθαι· ὅθεν σκίρον, τὸ σκιάδιον παρὰ Ἀττικοῖς· περὶ δὲ σκίρου, καὶ Σκιράδος Ἀθήνας, καὶ ὅτι ὁ σκῖρος καὶ γύψον, ἣ γῆς γυψώδη δηλοῖ· σημαίνει δὲ καὶ τὸν ἐρρυπωμένον, ἐξ οὗ καὶ τὸ σκιρῶσθαι ῥῆμα, ἀλλαχοῦ παρασημειώσεται καλῶς. Variè autem σκῖρος scribitur, & σκίρος, σκίρρος, σκύρος, & σκῦρος. Vid. *Hesych.* v. Σκῦρος, & *Etymolog.* M. v. Σκιρωθῆναι.

335. Ἐϋπλέκτῳ ἐνὶ δίφρῳ) Ità *Hesiod.* Scut. v. 63. Κροτέοντο πλεκτὰ τὰ ὑφ' ἅρματα καὶ ποσὶν ἵππων, & v. 307. — ἐϋπλεκέων ἐπὶ δίφρων Ἡνίοχοι βεβαῶτες. Ità mox, v. 436. Δίφρους τ' ἀνστρέψειεν ἐϋπλεκέας. Quæ vox optimè *Ephippiorum* apparatum omnem, phalerasque & Lorea vincula exprimit; quibus omnes Curruum partes sibi invicem colligantur, constringunturque, & Equi etiam instruuntur & vinciuntur.

339. Δοάσσεται) *Atticè*, pro δοάσσηται, de quâ re, vid. ad v. 458.

VARIÆ LECTIONES.

331. Κατατεθνειῶτος) γρ. κατατεθνηῶτος, ut sæpè aliàs.

332. &c. Ἤ τό γε νύσσα τέτυκτο — Καὶ νῦν τέρματ' ἔθηκε) γρ. Ἤ τό γε σκῖρος ἔην νῦν αὖ θέτο τέρματ' Ἀχιλλεύς. Vid. Not. in *Textum*.

333. Τέρματ' ἔθηκε) γρ. τέρματα θῆκε, aut τίθεικε. *Eustath.* fol. 1418. lin. 13.

335. Αὐτὸς δὲ κλινθῆναι ἐϋπλέκτῳ) γρ. Κλινθῆναι δὲ καὶ αὐτὸς ἐϋξέστῳ, *Plato* in *Ione*, paulò rotundius.

339. Ὡς ἄν τοι) γρ. ὡς μή τοι, *Plato*, ibidem; non æquè bené. *Ibid.* Πλήμνη) γρ. πλήμνης. *Br. Schol.*

Οὐδ'

Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι,
Ἀδρήστου ταχὺν ἵππον, ὃς ἐκ θεόφιν γένος ἦεν,
Ἢ τοὺς Λαομέδοντος, οἳ ἐνθάδε τέτραφεν ἐσθλοί.
Ὣς εἰπὼν Νέστωρ Νηλήϊος ἂψ ἐνὶ χώρῃ
Ἕζετ', ἐπεὶ ᾧ παιδὶ ἑκάστου πείρατ' ἔειπε.
Μηριόνης δ' ἄρα πέμπτος ἐΰτριχας ὡπλίσαθ' ἵππους.
Ἂν δ' ἔβαν ἐς δίφρους, ἐν δὲ κλήρους ἐβάλοντο·
Πάλλ' Ἀχιλεύς, ἐκ δὲ κλῆρος θόρε Νεστορίδαο
Ἀντιλόχου· μετὰ τὸν δ' ἔλαχε κρείων Εὔμηλος·
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ' Ἀτρείδης δουρικλειτὸς Μενέλαος·
Τῷ δ' ἔπι Μηριόνης λάχ' ἐλαυνέμεν· ὕστατος αὖτε
Τυδείδης, ὄχ' ἄριστος ἐὼν, λάχ' ἐλαυνέμεν ἵππους.
Σταν δὲ μεταστοιχεί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεὺς
Τηλόθεν ἐν λείῳ πεδίῳ· παρὰ δὲ σκοπὸν εἷσεν
Ἀντίθεον Φοίνικα, ὀπάονα πατρὸς ἑοῖο,

" Nè quidem si à tergo Arionem divinum ageret,
" Adrasti velocem equum, qui ex deo genere erat,
" Aut illos Laomedontis, qui hic nutriti sunt eximii.
Sic loquutus Nestor Neleius iterum in loco
Resedit, postquam suo filio unuscujusque rei summam dixerat.
Meriones interim quintus pulchris comantes-jubis instruxit equos.
Ascenderunt itaque in sellas, sortésque injecerunt *galea*:
Concutiebat Achilles, & sors exiliit Nestoridæ
Antilochi: post hunc sortitus est rex Eumelus:
Post illum Atrides inclytus hastâ Menelaus:
Post eum Meriones sortitus est agere: at postremus
Tydides, longè fortissimus, sortitus est agere equos.
Steterunt itaque serie; monstravit verò metas Achilles,
Procul in plano campo; & juxta speculatorem collocavit
Deo-parem Phœnicem, armigerum patris sui,

ΣΧΟΛΙΑ.

346. Οὐδ' εἴ κεν μετόπισθεν Ἀρείονα δῖον ἐλαύνοι.] Ποσειδῶν ἐρασθεὶς Ἐριννύος, μεταβαλὼν τὴν αὐτοῦ φύσιν εἰς ἵππον, ἐμίγη κατὰ Βοιωτίαν, παρὰ τῇ Τιλφούσῃ κρήνῃ· ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη, ἵππον ἐγέννησεν, ὃς διὰ τὸ κρατιστεύειν, Ἀρείων ἐκλήθη. Κοπρεὺς δὲ, Ἁλιάρτου βασιλεύων, πόλεως Βοιωτίας, ἔλαβε δῶρον αὐτὸν παρὰ Ποσειδῶνος· οὗτος δὲ αὐτὸν Ἡρακλεῖ ἐχαρίσατο, γενομένῳ παρ' αὐτῷ· τούτῳ δὲ διαγωνισάμενος Ἡρακλῆς πρὸς Κύκνον, Ἄρεος υἱὸν, καθ' ἱπποδρομίαν, ἐνίκησεν ἐν τῷ τοῦ Παγασαίου Ἀπόλλωνος ἱερῷ ὅ ἐστι πρὸς Τροιζῆνι· εἶθ' ὕστερον αὐτῆς ὁ Ἡρακλῆς Ἀδράστῳ τὸν πῶλον παρέσχεν, ἐφ' οὗ μόνος ὁ Ἄδραστος ἐκ τοῦ Θηβαϊκοῦ πολέμου διεσώθη, τῶν ἄλλων ἀπολομένων· ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς.

358. Μεταστοιχί.] Κατὰ στίχον, ἐφεξῆς.

359. Σκοπόν.] Ἐπίσκοπον, παρατηρητήν.

NOTÆ.

346. Ἀρείονα) *Eustath.* fol. 1419. lin. 28. Ἀρείων ὁ μὲν ἵππος, διφθόγγῳ παραλήγεται· καθ' ὁμωνυμίαν τὴν πρὸς τὸ συγκριτικὸν, ὃ δηλοῖ τὸν κρείττονα· τὸ μέντοι κύριον, ὁ μελῳδὸς Ἀρίων δίχρονῳ τῷ μόνῳ παραλήγεται πρὸς διαστολὴν, καὶ τὸ ω δὲ τῆς εὐθείας φυλάσσει ἐν τῇ ἐφεξῆς κλίσει τῶν πλαγίων. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ ἐν τισι τῶν Ἀντιγράφων, τὸ, ὡς εἴρηται, Ἀρείονα ἵππον. διὰ τοῦ ι καὶ ο μικροῦ γράφουσιν, ὁμοίως τῷ Ἰξίων, Ἰξίονος, καὶ τοῖς ἄλλοις, ὅσα μικρῷ δίχρονῳ παραλήγεται· —οἱ μέντοι πλείους καὶ ἀκριβέστεροι, διὰ τῆς ει διφθόγγου τὸν Ἀρείονα τοῦτον τυποῦσι. De hoc Equo, vid. *Brev. Schol.*

355. Δουρικλειτὸς Μενέλαος) Ità, pro δουρικλυτὸς scribo, ut suprà, ad β. v. 55.

357. Τυδείδης, ὄχ' ἄριστος ἐὼν) *Optimus* Vir, *extremam* nactus *sortem*; ut *Solomon*, *Ecclesiaste*, c. 9. v. 11. ADVERTI, *Cursum* non esse *Celeribus*, neque *Robustis Victoriam*, nec *Sapientibus Cibum*, nec *Prudentibus Divitias*, neque *Doctis Gratiam*: sed *Tempus* & *Casum* iis omnibus accidere. Vid. infrà ad v. 536. Λοῖσθος, ἀνὴρ ἄριστος.

NOTÆ IN SCHOLIA.

346. Hoc optimum *Scholion*, Auro contrà non charum, maximè explicat locum *Hesiodi* Scuti, & ab eo illustratur, Versum nempè, 70. Πᾶν δ' ἄλσος καὶ βωμὸς Ἀπόλλωνος Παγασαίου, & v. 120. Ὡς ὅτε νῦν μέγαν ἵππον Ἀρείονα κυανοχαίτην &c. Τιλφῶσσα autem est Vera *Lectio*, si Originem, & Optimos Codices respiciamus; quod diximus, nequa sit amplius litigatio super eâ re.

VARIÆ LECTIONES.

346. Ἀρείονα) γρ. Ἀρίονα, vid. Not. in *Textum*.

348. Τέτραφεν) γρ. ἔτραφεν. MS. Barocc. *Oxon.* & MS. *Mori*, benè; nam pro ἐτράφησαν.

355. Δουρικλειτὸς) γρ. δουρικλυτὸς, malè olim; vid. Not. in *Textum*.

357. Λάχ') γρ. τάχ', nec malè; cùm λάχ' benè intelligatur, quòd modò præcesserat, & τὸ τάχα sit *Emphaticè* dictum de *Diomede*.

Ὣς

Ὡς μεμνέῳτο * δρόμοιο, ἀλήθειάν τ' ἀποείποι.
Οἱ δ' ἅμα πάντες ἐφ' ἵπποιιν μάστιγας ἄειραν,
Πέπληγόν θ' ἱμᾶσιν, ὁμόκλησάν τ' ἐπέεσσιν
Ἐσσυμένως· οἱ δ' ὦκα διέπρησσον πεδίοιο,
Νόσφι νεῶν, ταχέως· ὑπὸ δὲ στέρνοισι κονίη
Ἵστατ' ἀειρομένη, ὥστε νέφος, ἠὲ θύελλα·
Χαῖται δ' ἐῤῥώοντο μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο·
Ἅρματα δ' ἄλλοτε μὲν χθονὶ πίλνατο πουλυβοτείρῃ,
Ἄλλοτε δ' ἀΐξασκε μετήορα· τοὶ δ' ἐλατῆρες
Ἕστασαν ἐν δίφροισι· πάτασσε δὲ θυμὸς ἑκάστου
Νίκης ἱεμένων· κέκλοντο δὲ οἷσιν ἕκαστος
Ἵπποις, οἱ δ' ἐπέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον ὠκέες ἵπποι
Ἂψ ἐφ' ἁλὸς πολιῆς, τότε δὴ ἀρετή γε ἑκάστου
Φαίνετ', ἄφαρ δ' ἵπποισι τάθη δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα

Ut memori-animo-contemplaretur cursum, & veritatem referret.
Illi simul omnes super equos scuticas sustulerunt,
Percusseruntque loris, exhortatique sunt verbis,
Magno-ardore: ei itaque ocyùs percurrebant campum,
Procul à navibus celeritér. Sub pectoribus verò pulvis
Surgebat excitatus, tanquam nubes, vel procella:
Jubæ autem agitabantur flatibus venti:
Currus verò interdum quidem terræ appropinquabant almæ,
Interdum autem subsultabant sublimes: at aurigæ
Stabant in sellis: vehementer etenim palpitabat animus cujusque
Victoriæ cupidorum: & hortabatur suos quisque
Equos; ei itaque volabant pulverem excitantes per campum.
Sed quum jam extremum peragerent cursum veloces equi
Retro mare versùs canum, tunc jam virtus utique cujusque
Apparuit, statimque equis intendebatur cursus: celeriter autem deinde

ΣΧΟΛΙΑ.

361. Ὡς μεμνέῳτο δρόμου.] Ὅπως ἐπιμελοῖτο ἢ ἐπισκοποῖτο τὸν δρόμον, μήτις περὶ τὸν καμπτῆρα πανουργήσῃ.
363. Ὁμόκλησαν.] Ἠπείλησαν, ἐκέλευσαν.
366. Ἀειρομένη.] Ἀναφερομένη, ἐπαιρομένη εἰς ὕψος.
367. Ἐῤῥώοντο.] Ἐκινοῦντο, ἐσείοντο. Μετὰ πνοιῇς ἀνέμοιο.] Ἀντὶ τοῦ, ἀνέμου δίκην.
368. Πίλνατο.] Προσεπέλαζεν, προσήγγιζεν.
369. Μετήορα.] Ὑψηλά. Ἐλατῆρες.] Ἡνίοχοι.
370. Πάτασσεν.] Ἐπάλλετο, ἐκινεῖτο.
372. Κονίοντες.] Κονιορτὸν ποιοῦντες.
375. Τάθη δρόμος.] Σύντονος ἐγένετο· ἐξετείνοντο γὰρ ἐν τῷ δρόμῳ οἱ ἵπποι.

NOTÆ.

361. Ὡς μεμνέῳτο δρόμοιο, ἀλήθειάν τ' ἀποείποι) Ità pro Veteri, Ὡς μεμνέῳτο δρόμους, καὶ ἀληθείην ἀποείποι, quòd rotundior paulò hæc Lectio, & τὸ ἀληθείην minimè sit Homericum; quòd Breve α in ἀλήθεια, minimè in Ionicum η vertatur; quare semper apud Homerum ἀλήθειαν legendum, ut Πηνελόπειαν. Non quòd Ultima τῆς ἀλήθειαν non etiam potuerit Produci in Cæsurâ, vi Finalis. Hoc nonnulli parùm videntes, ἀληθείην, ad Versûs securitatem, scripserunt hìc, & aliàs, ut ω'. v. 407. & in Odysseâ passim; at aliam Lectionem, ut omnibus numeris absolutam, omninò præferendam duxi. De Voce μεμνέῳτο, Etymolog. M. v. Μεμνέῳτο) Ὡς μεμνέῳτο δρόμου· Ἰλιάδος ψ'. ὅπως ἐπισκοποίη, καὶ ἐπιμελεῖτο τὸν δρόμον· μήτις περὶ καμπτῆρα πανουργήσῃ· συγκεχυμένον. Ἢ σὺν τῷ ι γράφεται· ἀπὸ τοῦ μεμνέοιτο μείζονι τοῦ ω, μεμνέῳτο. Ξενοφῶν δὲ μεμνοῖτο, ἄνευ τοῦ ι. Κράτης δὲ, μεμνοῖτο· τὸ δὲ ἀνάλογον, μεμνῇτο διὰ τοῦ η, ὡς ποιοίμην, καὶ μετὰ τοῦ ι Πίνδαρος ἐν Διθυράμβοις, διὰ τοῦ ω, μεμνέῳτο. Suidas, Μεμνέῳτο) Μεμνέῳτο· ὅπως συναπεπτωκὸς, ὡς Ἡρωδιανὸς ἐν τῇ Ὁμηρικῇ Προσῳδίᾳ, καὶ Ἀριστοφάνης. Πλάτων, Ἵνα τύμβον ἱμάτιον φορῶν μεμνῇτό μου.

366. Ὥστε νέφος, ἠὲ θύελλα) Ultima τοῦ ὥστε producitur, in Cæsurâ, ante Liquidam; credo tamen hoc in loco legi debere, ὡσεὶ νέφος, ἠὲ θύελλα· certè sic Metro satis consultum; & vox Homerica ὡσεί, ut Iliad. χ'. v. 410. & mox, v. 598. & omninò Sensui convenit.

VARIÆ LECTIONES.

361. Μεμνέῳτο) γρ. μεμνοῖτο, Xenophon, μεμνοῖτο, Crates, μεμνῇτο, Suidas. Vid. & Not. in Textum.

366. Ὥστε νέφος) γρ. ὡσεὶ νέφος, vid. Not. in Text.

369. Τοὶ δ' ἐλατῆρες) γρ. τοὶ δ' ἐλάτηρες) Eustath. fol. 1421. lin. 30. Ἀρίσκει μάλιστα γράφειν, τοὶ δ' ἐλάτηρες, Δωρικῶς ἤγουν. οἱ ἐλαύνοντες. Nescio, quid velit vir magnus, cùm & ἐλατῆρες idem sit.

374. Ἂψ ἐφ' ἁλὸς) γρ. ἂψ ἀφ' ἁλὸς, Eustath. fol. 1420. lin. 32. & fol. 1421. lin. 9.

Αἳ Φηρητιάδαο ποδώκεες ἔκφερον ἵπποι.
Τὰς δὲ μετεξέφερον Διομήδεος ἄρσενες ἵπποι
Τρώϊοι· οὐδέ τι πολλὸν ἄνευθ' ἔσαν, ἀλλὰ μάλ' ἐγγύς·
Αἰεὶ γὰρ δίφρου ἐπιβησομένοισιν ἐΐκτην.
Πνοιῇ δ' Εὐμήλοιο μετάφρενον, εὐρέε τ' ὤμω,
Θέρμετ'· ἐπ' αὐτῷ γὰρ κεφαλὰς καταθέντε πετέσθην.
Καί νύ κεν ἢ παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν,
Εἰ μὴ Τυδέος υἷι κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων,
Ὅς ῥά οἱ ἐκ χειρῶν ἔβαλεν μάστιγα φαεινήν.
Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα χωομένοιο,
Οὕνεκα τὰς μὲν ὅρα ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἰούσας,
Οἱ δὲ * οἱ ἐβλάφθησαν, ἄνευ κέντροιο θέοντες.
Οὐδ' ἄρ' Ἀθηναίην ἐλεφηράμενος λάθ' Ἀπόλλων
Τυδεΐδην, μάλα δ' ὦκα μετέσσυτο ποιμένα λαῶν·
Δῶκε δέ οἱ μάστιγα, μένος δ' ἵπποισιν ἐνῆκεν.
Ἡ δὲ μετ' Ἀδμήτου υἱὸν κοτέουσ' ἐβεβήκει,
Ἵππειον δέ οἱ ἦξε θεὰ ζυγόν· αἱ δέ οἱ ἵπποι
Ἀμφὶς ὁδοῦ δραμέτην, ῥυμὸς δ' ἐπὶ γαῖαν ἐλύσθη.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο παρὰ τροχὸν ἐξεκυλίσθη,

Pheretiadæ pedibus-veloces ante cæteros rapiebant currum equæ.
Post eas autem ante-alios rapiebant currum Diomedis masculi equi
Troii: neque ita multùm aberant, sed omninò propè;
Semper enim currum ascensuris similes erant.
Flatu autem Eumeli dorsum, latique humeri,
Calefiebant: super ipsum enim capita reponentes volabant.
Et certe vel prætergressus esset currum, vel dubiam victoriam fecisset,
Nisi Tydei filio iratus fuisset Phœbus Apollo,
Qui ei è manibus excussit scuticam splendidam.
Ejus igitur ex oculis effusæ sunt lacrymæ indignantis,
Quòd illas quidem videret jam etiam multò celeriùs euntes,
Sui verò retardarentur, sine stimulo currentes.
Nec sane Minervam læsisse-fraude latuit Apollo
Tydidem, valde igitur celeriter adiit pastorem populorum;
Et reddidit ei scuticam, vimque equis immisit.
Ipsa verò Admeti filium indignata assecuta est,
Equinumque ei fregit dea jugum: ei adeò equæ
Utrinque extra viam currebant, temóque in terram devolutus est.
Ipse etiam è sellâ juxta rotam provolutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

376. * Ἔκφερον.] Προέτρεχον.

377. * Μετεξέφερον.] Μετὰ τὰς Εὐμήλου, προέτρεχον τῶν ἄλλων.

382. Ἀμφήριστον.] Τὸν ἀμφοτέρωθεν ἐξισούμενον, ἢ ἀμφισβητήσιμον.

383. Εἰ μὴ Τυδέος υἷι κοτέσσατο Φοῖβος Ἀπόλλων.] Διότι τὰς τοῦ * Εὐμήλου ἵππους ἐφρόντισεν ὁ Ἀπόλλων, ἐπεὶ αὐτὸς ἀνεθρέψατο αὐτάς, καθὼς ὁ Ποιητὴς λέγει, * Τὰς ἐν Πιερίῃ θρέψ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων, Ἄμφω θηλείας, φόβον Ἄρηος φορεούσας· δοκεῖ γὰρ, καθὼς ὁ μῦθος, Ἀπόλλων θητεῦσαι Ἀδμήτῳ, τῷ Εὐμήλου πατρί. * Iliad. β'. v. 765.

388. Ἐλεφηράμενος.] Δι' ἀπάτης βλάψας.

389. Μετέσσυτο.] Μετῆλθε.

392. Ἦξε.] Συνέτριψεν.

293. Ἀμφὶς ὁδοῦ.] Χωρὶς καὶ ἔξωθεν τῆς ὁδοῦ. Ῥυμός.] Τὸ ἐπίμηκες ὑπὸ τοῦ ἅρματος, ἕως τοῦ ζυγοῦ, ξύλον.

394. Ἐξεκυλίσθη.] Συνετρίβη· ἢ, ἐξετινάχθη· οἱ δὲ, περιεκυλίσθη, συνεστράφη. * Vid. Eust. fol. 1422. lin. 4.

NOTÆ.

376. Ἔκφερον ἵπποι) Vocabulum *Cursui* congruum, ut hoc in loco & sequenti Versu, de *Equis Curulibus*, mox, v. 759. de Pedite Cursore; ὦκα δ' ἔπειτα Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης. Et sonat ad Verbum, *emicans*, & primum locum ἐκφέρω significat, ut μετεκφέρω, proximum.

381. Θέρμετο) * Ad μετάφρενον refertur, ἀμφοτέρως.

382. Καί νύ κεν ἢ παρέλασσεν, ἢ ἀμφήριστον ἔθηκεν) *Virgil.* Æn. l. 5. v. 325. Transeat elapsus prior, ambiguumve relinquat. Confer v. 527.

385. Τοῖο δ' ἀπ' ὀφθαλμῶν χύτο δάκρυα) De Lacrymis Heroum diximus, ad α'. v. 357.

NOTÆ IN SCHOLIA.

376. & 377. * Ex *Eustathii* Scholiis.

383. Si Centum Millia Codicum Εὐμήλῳ legerint, * Εὐμήλου tamen omninò est Vera *Lectio* habenda; ut constat ex Historiâ. *Apollinem Admeti* greges pavisse, ut *Homer*. β'. v. 766. *Scholia*, in locum; *Euripid*. Alcest. v. 1. & *Callimach*. Hymn. *Apoll*. v. 48.

VARIÆ LECTIONES.

376. Μετεξέφερον) γρ. μέτ' ἐξέφερον, non malè.

382. Παρέλασσ', ἢ ἀμφήριστον) γρ. παρέλασσεν, ἢ ἀμφήριστον, & παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον, *Florentin.* ut infrà, ad v. 527.

385. Χύτο) γρ. σύτο.

387. Δὲ οἱ) γρ. δὲ οἱ, malè; δ' ἰοί, meliùs. *Ibid.* Θέοντες) γρ. θέουσαι, *Pindari* Scholiast. Edit. Oxon. fol. 4. §. 1. lin. 6. malè; cùm suprà, v. 377. Ἄρσενες ἵπποι Τρώϊοι, expressè dicantur &c.

395 Ἀχῶ-

Ἀγκῶνάς τε περιδρύφθη, στόμα τε, ῥῖνάς τε,
Θρυλλίχθη δὲ μέτωπον ἐπ' ὀφρύσι· τὼ δέ οἱ ὄσσε
Δακρυόφιν πλῆσθεν, θαλερὴ δέ οἱ ἔσχετο φωνή.
Τυδείδης δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους,
Πολλὸν τῶν ἄλλων ἐξάλμενος· ἐν γὰρ Ἀθήνη
Ἵπποις ἧκε μένος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκε.
Τῷ δ' ἄρ' ἔπ', Ἀτρείδης εἶχε ξανθὸς Μενέλαος.
Ἀντίλοχος δ' ἵπποισιν ἐκέκλετο πατρὸς ἑοῖο,
Ἔμβητον, καὶ σφῶϊ πταίνετον ὀττιτάχιστα.
Ἤτοι μὲν κείνοισιν ἐριζέμεν οὔτι κελεύω
Τυδείδεω ἵπποισι δαΐφρονος, οἷσιν Ἀθήνη
Νῦν ὤρεξε τάχος, καὶ ἐπ' αὐτῷ κῦδος ἔθηκεν·
Ἵππους δ' Ἀτρείδαο κιχάνετε, μηδὲ λίπησθον,
Καρπαλίμως, μὴ σφῶϊν ἐλεγχείην καταχεύῃ
Αἴθη, θῆλυς ἐοῦσα· τίη λείπεσθε, φέριστοι;
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, καὶ μὴν τετελεσμένον ἔσται·
Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν
Ἔσσεται, αὐτίκα δ' ὔμμε κατακτενεῖ ὀξέϊ χαλκῷ,
Αἴ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον·
Ἀλλ' ἐφομαρτεῖτον, καὶ σπεύδετον ὀττιτάχιστα·

Cubitósque circumcircà laceratus est, & os, & nares,
Collisáque est frons ad supercilia: ei itaque oculi
Lacrymis impleti sunt, liquidáque ei hæsit vox.
Tydides interim deflectens dirigebat solidos-ungulis equos,
Longe præ aliis emicans: Minerva enim
Equis immisit vim, & ei gloriam imposuit.
Post illum Atrides agebat equos flavus Menelaus.
Antilochus verò equos increpitans-hortabatur patris sui,
" Incumbite, & vos extendite quàm celerrimè.
" Cum illis quidem contendere haud jubeo
" Tydidæ equis bellicosi, quibus Minerva
" Nunc præbuit celeritatem, & ipsi gloriam imposuit:
" Sed equos Atridæ assequimini, neque relinquimini,
" Celeriter, nè vobis dedecus offundat
" Æthe, fœmina cùm sit. Cur deficitis, præstantissimi?
" Sic enim denuncio, & certè perfectum erit.
" Non amplius vobis curatio-benigna apud Nestorem pastorē populorū
" Erit, sed statim vos interficiet acuto ære,
" Si ignaviâ vestrâ referamus vilius præmium:
" Sed insequimini, & festinate quàm citissime:

ΣΧΟΛΙΑ.

396. Θρυλλίχθη.] Συνετρίβη, ἐθραύσθη.

397. Δακρυόφιν πλῆσθεν.] Δακρύων ἐπληρώθησαν. Θαλερή.] Ἱλαρά, ἀκμαία. Ἔσχετο.] Ἐπεσχέθη.

403. Σφῶϊ πταίνετον.] Ὑμᾶς αὐτοὺς ἐπιτείνατε πρὸς τὸν δρόμον, καὶ μὴ ἀπολιμπάνεσθε.

408. Ἐλεγχείην καταχεύῃ.] Ὄνειδος ἐπιβάλῃ.

409. Φέριστοι.] Βέλτιστοι· ἢ κάλλιστοι.

411. Κομιδή.] Ἐπιμέλεια. Οὐ σφῶϊν κομιδὴ παρὰ Νέστορι ποιμένι λαῶν.] Οὐκ ἔτι ὑμῶν ὅπως ἐπιμελήσεται ὁ Νέστωρ.

413. Ἀποκηδήσαντε.] Ἀφροντιστήσαντες, ἀμελήσαντες.

414. Ἐφομαρτεῖτον.] Ἐπιδιώκετε.

NOTÆ.

396. Θρυλλίχθη) Vid *Etymolog.* M. v.

397. Δακρυόφιν πλῆσθεν) Hæ iterum Lacrymæ, ob Victoriam insperatò interceptam: vid. suprà, ad v. 385. & apud *Virgilium*, Æneid. l. 5. v. 343. *Tutatur favor Euryalum, lacrymæque decora.*

409. Αἴθη θῆλυς) Ἐπαναφορά, insignis, ut aliàs, ἔνθα θέασθαι· ἦλθε Θέτις· ταῦτα ἀντιάσαντο, θεοί, χαῖρον· Σαμία μοῖα· λυγρὰ γράψας· ὄλεσε θεῖον· βοὴ ἦν, φρόντισον οἷν &c.

413. Αἴ κ' ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον) Φερώμεθα rectè dictum, quia Victoria præcipuè pertinebat ad *Antilochum*, nec tamen sine equorum consortio; at ἀποκηδήσαντε ad Duos equos restringitur, quorum solorum Ignavia esset in culpâ, si caderet exitu felici; nam hæc certè culpa ad Dominum, tam agilem alacrémque & peritum, minimè pertinebat. *Eustath.* fol. 1424 lin. 28 Τὸ δὲ, ἐὰν ἀποκηδήσαντε φερώμεθα χεῖρον ἄεθλον, εἰ μὲν τὸν Ἀντίλοχον συμπεριλαμβάνει, ὀρθῶς συντέτακται· ἵνα κοινὸς ᾖ τῶν πράξεων, λέγων, ὅτι ἐὰν ἐγὼ καὶ ὑμεῖς ἀμελήσαντες ποιήσωμεν τόδε· εἰ δὲ περὶ μόνων τῶν ἵππων ὁ λόγος ἐστί, σόλοικον τὸ σχῆμα φαίνεται· οὐ γὰρ ἀσόλοικον, τὸ εἰπεῖν, ὅτι ἐὰν ἀμελήσαντες οἱ ἵπποι, φερώμεθα ἡμεῖς χεῖρον ἄεθλον· ὅτι κατὰ τοῦτον τὸν νοῦν, ἡ πάνυ πολλὴ σπουδὴ καὶ ἀγωνία τῶν ἵππων, οὐκ ἐκράτησε τῆς ὀρθῆς συντάξεως μηχανητής. Vid. *Suidam*, v. Ἀποκηδήσαντες.

VARIÆ LECTIONES.

403. Ὀττιτάχιστα) γρ. ὅττι τάχιστα, divisim, non æquè bene.

411. Κομιδή) γρ. βιοτή.

413. Ἀποκηδήσαντε) γρ. ἀποκηδήσαντες, *Suidas*, v. malè.

415 Ταῦτα

Ταῦτα δ' ἐγὼν αὐτὸς τεχνήσομαι, ἠδὲ νοήσω,
Στεινωπῷ ἐν ὁδῷ παραδύμεναι· οὐδέ με λήσει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην ὀλίγον χρόνον· αἶψα δ' ἔπειτα
Στεῖνος ὁδοῦ κοίλης ἴδεν Ἀντίλοχος μενεχάρμης·
Ῥωχμὸς ἔην γαίης, ᾗ χειμέριον ἀλὲν ὕδωρ
Ἐξέρρηξεν ὁδοῖο, βάθυνε δὲ χῶρον ἅπαντα·
Τῇ ῥ' εἶχεν Μενέλαος, ἁματροχιὰς ἀλεείνων.
Ἀντίλοχος δὲ παρατρέψας ἔχε μώνυχας ἵππους
Ἐκτὸς ὁδοῦ, ὀλίγον δὲ παρακλίνας ἐδίωκεν·
Ἀτρείδης δ' ἔδδεισε, καὶ Ἀντιλόχῳ ἐγεγώνει,
Ἀντίλοχ', ἀφραδέως ἱππάζεαι· ἀλλ' ἄνεχ' ἵππους·
Στεινωπὸς γὰρ ὁδὸς, τάχα δ' εὐρυτέρη παρελάσσαις·
Μήπως ἀμφοτέρους δηλήσεαι, ἅρματι κύρσας.
Ὣς ἔφατ'· Ἀντίλοχος δ' ἔτι καὶ πολὺ μᾶλλον ἔλαυνε,
Κέντρῳ ἐπισπέρχων, ὡς οὐκ ἀΐοντι ἐοικώς.
Ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα κατωμαδίοιο πέλονται,
Ὅντ' αἰζηὸς ἀφῆκεν ἀνὴρ, πειρώμενος ἥβης,
Τόσσον ἐπιδραμέτην· αἱ δ' ἠρώησαν ὀπίσσω
Ἀτρείδεω· αὐτὸς γὰρ ἑκὼν μεθέηκεν ἐλαύνειν,
Μήπως συγκύρσειαν ὁδῷ ἔνι μώνυχες ἵπποι,

" Hæc etenim ego ipse machinabor, atque dispiciam,
" Angustâ in viâ astu-præterire: neque me fallet.
Sic dixit. Illi verò, Domini sui veriti minas,
Validiùs currebant exiguo tempore: statim itaque posteà
Angustiam viæ cavæ vidit Antilochus prælio-infractus:
Scissura erat terræ, quà hyemalis collecta aqua
Ruperat viæ partem, profundúmque fecerat locum totum:
Hic dirigebat Menelaus, rotarum-concursum vitans.
Antilochus autem deflectens impellebat solidos-ungulis equos
Extra viam, parumperque avertens insequebatur:
Atrides itaque extimuit, & Antilocho clamavit,
" Antiloche, temerè equos agis; sed contine equos:
" Angusta enim via; mox verò latiore præterages:
" Nè fortè utrosque lædas, currui curru impacto.
Sic dixit. Antilochus autem adhuc etiam multò magis agebat,
Stimulo adurgens, ut qui non audienti se assimulârat.
Quantus verò disci jactus ab humero vibrati est,
Quem juvenis emittit vir, periculum-faciens juvenilis vigoris,
Tantum contentiore-cursu emicabant: illæ verò cesserunt retrò
Atridæ; ipse enim sponte remisit agitare,
Ne fortè collidederentur in viâ solidi-ungulis equi.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

419. Στεῖνος.] Στένωμα τόπου.
420. Ῥωχμός.] Ῥῆξις· ἔστι δὲ τόπος κεχαραγμένος ἀπὸ ὀμβρίου ὕδατος. Ἧι ἀλέν.] Ὅπου συνεστράφη, ὅ ἐστι, συνεχύθη.
421. Ὁδοῖο.] Ὁδοῦ.
422. Τῇ ῥ' εἶχε.] Καθὼς τοῦτο τὸ μέρος ἤλαυνεν. Ἁματροχιάς.] Τὰς τῶν τροχῶν συγκρούσεις, τὰς ἀπὸ τῶν ἄλλων ἁρμάτων.
426. Ἄνεχε.] Ἀνάκρατει, κράτει.
428. Κύρσας.] Συμπεσών.
430. Ἐπισπέρχων.] Ἐπισπεύδων, ἀναγκάζων.
431. Δίσκου οὖρα.] Δίσκου ὁρμή· ὅ ἐστιν, ἄφεσις. Κατωμαδίοιο.] Ὃν ἀφιᾶσι κατὰ τῶν ὤμων τείχοντες.
432. Ἥβης.] Νῦν, ἀκμῆς.
433. Αἱ δ' ἠρώησαν.] Ἐκτὸς ὅρμημα· ἢ εἰς τοὔμπροσθεν ὑπεχώρησαν.
434. Μεθέηκεν.] Ἠμέλησεν.
435. Συγκύρσειαν.] Συγκρούσειαν· ὅμοιον δὲ αὐτῷ καὶ τὸ, συντύχωσι.

N O T Æ.

420. Χειμέῤῥουν ἀλὲν ὕδωρ) *Ultimâ* τοῦ χειμέῤῥουν producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ. De Voce ἀλὲν vid. suprà, ad π'. v. 403.

422. Ἁματροχιὰς ἀλεείνων) De hâc Voce copiosius, Clariss. *Ludolph. Kusterus*, ad *Suidam*, in v. Vid. infrà, ad v. 505. Vid. etiam *Etymolog.* M. v. Ἁματροχιά. & *Hesych.*

431. Ὅσσα δὲ δίσκου οὖρα) Vid. ad κ. v. 358. & infrà, mox, v. 523. Δισκουρα.

432. Πειρώμενος ἥβης) Ità ϕ. v. 359. ϑέλος πειρώμενος, & π'. v. 590. πειρώμενος, simpliciter.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

427. Παρελάσσαις) γρ. παρελάσσῃς, MS. *Mori*.

Δίφρους τ' ἀνστρέψειαν ἐϋπλεκέας, κατὰ δ' αὐτοὶ
Ἐν κονίῃσι πέσοιεν, ἐπειγόμενοι περὶ νίκης.
Τὸν καὶ νεικείων προσέφη ξανθὸς Μενέλαος,
Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος·
Ἔῤῥ', ἐπεὶ οὔ σ' ἔτυμόν γε φάμεν πεπνῦσθαι Ἀχαιοί.
Ἀλλ' οὐ μὰν οὐδ' ὧς ἄτερ ὅρκου οἴσῃ ἄεθλον.
Ὣς εἰπὼν, ἵπποισιν ἐκέκλετο, φώνησέν τε,
Μή μοι ἐρύκεσθον, μηδ' ἕστατον ἀχνυμένω κῆρ·
Φθήσονται τούτοισι πόδες καὶ γοῦνα καμόντα,
Ἢ ὑμῖν· ἄμφω γὰρ ἀτέμβονται νεότητος.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ, ἄνακτος ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν,
Μᾶλλον ἐπιδραμέτην, τάχα δέ σφισιν ἄγχι γένοντο·
Ἀργεῖοι δ' ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσορόωντο
Ἵππους, τοὶ δὲ πέτοντο κονίοντες πεδίοιο.
Πρῶτος δ' Ἰδομενεὺς, Κρητῶν ἀγὸς, ἐφράσαθ' ἵππους·
Ἧστο γὰρ ἐκτὸς ἀγῶνος ὑπέρτατος ἐν περιωπῇ·
Τοῖο δ' ἄνευθεν ἐόντος, ὁμοκλητῆρος ἀκούσας
Ἔγνω· φράσσατο δ' ἵππον ἀριπρεπέα προὔχοντα,
Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν, ἐν δὲ μετώπῳ
Λευκὸν σῆμ' ἐτέτυκτο περίτροχον, ἠΰτε μήνη·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Ὦ φίλοι, Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,
Οἶος ἐγὼν ἵππους αὐγάζομαι, ἠὲ καὶ ὑμεῖς;
Ἄλλοι μοὶ δοκέουσι παροίτεροι ἔμμεναι ἵπποι,

Currúsque everterent eleganter-compactos, ipsique
In pulveres deciderent, festino-cursu-contendentes de victoriâ.
Hunc & objurgans allocutus est flavus Menelaus,
"Antiloche, nemo mortalium perniciosior alius:
"Vale, neque enim te verè omninò dicebamus prudentem esse Achivi.
"Non tamen nè sic quidem fine juramento auferes præmium.
Sic locutus, equos exhortatus est, dixitque,
"Ne mihi inhibemini, neve stetis dolentes corde:
"Deficient istis pedes & genua fessa ante,
"Quàm vobis: ambo enim privati sunt juventute.
Sic dixit: illi verò, heri veriti hortatum,
Validiùs currebant, & statim ipsis proximi facti sunt:
Argivi verò in circo sedentes spectabant
Equos, illi etenim volabant pulverem-excitantes per campum.
Primus verò Idomeneus, Cretum dux, visos-agnovit equos;
Sedebat enim extra circum sublimis in speculâ:
Illum itaque, procul licèt esset, equos increpantem ut audiit,
Agnovit: & vidit equum notabilem praeeuntem,
Qui quidem cætero toto corpore spadix erat, at in fronte
Alba macula erat rotunda, tanquam luna:
Surrexit itaque, & sermonem inter Argivos dixit,
"O amici, Argivorum ductores, atque principes,
"Solusne ego equos nosco, an & vos?
"Alii mihi videntur priores esse equi,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

440. Ἔτυμον.] Ἀληθές. Πεπνῦσθαι.] Σώφρονα, καὶ συνετὸν εἶναι.

443. Ἐρύκεσθον.] Κατέχεσθε.

444. Φθήσονται.] Φθαρήσονται.

445. Ἀτέμβονται.] Στέρονται.

451. Ἐκτός.] Ἔξω. Ὑπέρτατος.] Ἀνώτατος. Περιωπῇ.] Τόπος ὑψηλὸς, ἀφ' οὗ ἔστι περιβλέψασθαι καὶ ἰδεῖν πάντα.

454. Ἄλλο τόσον.] Τὸ ἄλλο ὅλον σῶμα. Φοῖνιξ.] Φοινικοῦς τὸ χρῶμα, ὅ ἐστι, πυῤῥός.

455. Περίτροχον.] Περιφερές. Μήνη.] Σελήνη.

458. Αὐγάζομαι.] Θεωρῶ.

459. Παροίτεροι.] Μᾶλλον ἔμπροσθεν.

N O T Æ.

436. Δίφρους τ' ἀνστρέψειαν (ἐϋπλεκέας)) Vid. suprà, ad v. 335.

439. Ἀντίλοχ', οὔτις σεῖο βροτῶν ὀλοώτερος ἄλλος.) Idem hic *Menelaus* aliàs, iisdem Verbis *Jovem* impetit, Indignatione simili extrà se raptus, *Iliad.* γ'. v. 365. Ζεῦ πάτερ, οὔτις σεῖο θεῶν ὀλοώτερος ἄλλος. De quo loco consulantur *Brevia Scholia.* Idem Versus iterum occurrit, ad *Odyss.* ύ. v. 201.

454. Ὃς τὸ μὲν ἄλλο τόσον φοῖνιξ ἦν)) Vid. suprà, ad χ'. v. 322.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

444. Φθήσονται)) γρ. φθίσονται, *Br. Schol.*

449. Τοὶ δὲ) γρ. οἱ δὲ. MS. Barocc. Oxon.

460 Ἄλλος

Ἄλλος δ' ἡνίοχος ἰνδάλλεται· αἱ δέ που αὐτοῦ
Ἔβλαβεν ἐν πεδίῳ, αἳ κεῖσέ γε φέρτεραι ἦσαν·
Ἤτοι γὰρ τὰς πρῶτα ἴδον περὶ τέρμα βαλούσας,
Νῦν δ' οὔπω δύναμαι ἰδέειν, πάντη δέ μοι ὄσσε
Τρωϊκὸν ἂμ πεδίον παπταίνετον εἰσορόωντι·
Ἠὲ τὸν ἡνίοχον φύγον ἡνία, οὐδὲ δυνάσθη
Εὖ σχεθέειν περὶ τέρμα, καὶ οὐκ ἐτύχησεν ἑλίξας·
Ἔνθα μιν ἐκπεσέειν ὀΐω, σύν θ' ἅρματα ἆξαι·
Αἱ δ' ἐξηρώησαν, ἐπεὶ μένος ἔλλαβε θυμόν.
Ἀλλὰ ἴδεσθε καὶ ὔμμες ἀνασταδόν· οὐ γὰρ ἔγωγε
Εὖ διαγιγνώσκω· δοκέει δέ μοι ἔμμεναι ἀνὴρ
Αἰτωλὸς γενεήν, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἀνάσσει,
Τυδέος ἱπποδάμου υἱός, κρατερὸς Διομήδης.
Τὸν δ' αἰσχρῶς ἐνένιπτεν Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Ἰδομενεῦ, τί πάρος λαβρεύεαι; αἱ δέ τ' ἄνευθεν
Ἵπποι ἀερσίποδες πολέος πεδίοιο δίενται·
Οὔτε νεώτατός ἐσσι μετ' Ἀργείοισι τοσοῦτον,
Οὔτε τοι ὀξύτατον κεφαλῆς ἐκδέρκεται ὄσσε·
Ἀλλ' αἰεὶ μύθοις λαβρεύεαι· οὐδέ τί σε χρὴ
Λαβραγόρην ἔμμεναι· πάρα γὰρ καὶ ἀμείνονες ἄλλοι.

" Alius & auriga mihi conjectanti credetur. Illæ verò alicubi fortè
" Læsæ sunt in campo, quæ eousque utique præstantiores erant.
" Profectò enim illas primum vidi metam circumflexisse,
" Nunc verò nequaquam possum videre; undique autem mihi oculi
" Troicum per campum lustrant prospectanti;
" Aut aurigam fugerunt habenæ, neque potuit
" Benè continere circa metam, & non feliciter flexit:
" Illic eum excidisse reor, currúsque confregisse;
" Ipsæque extra-viam-currerunt, postquam furor occupavit animum.
" Sed intuemini & vos surgentes; non enim ego sanè
" Cernens-dignosco; videtur tamen mihi esse vir
" Ætolus genere, intérque Argivos imperat
" Tydei equûm domitoris filius, fortis Diomedes.
Hunc probrosis verbis-objurgavit Oïlei filius velox Ajax,
" Idomeneu, cur importunè præcipitas orationem? Illæ verò procul
" Equæ pedes-in-altum-attollentes amplum per campum currunt:
" Neque minimus-natu es inter Argivos tantùm,
" Neque tibi acutissimè ex capite prospiciunt oculi:
" Sed semper verbis præceps es. Nec tamen omninò te decet
" Præcipitem concionari: adsunt enim & præstantiores alii.

ΣΧΟΛΙΑ.

460. Ἰνδάλλεται.] Φαίνεται· ἢ ὁμοιοῦται.
461. Ἔβλαβεν.] Ἐβλάβησαν.
462. Περὶ τέρμα βαλούσας.] Περιελθούσας τὸν καμπτῆρα.
463. Νῦν δ' οὔπω.] Νῦν δ' οὐδαμῶς.
464. Παπταίνετον.] Περιβλέπουσιν.
465. Ἡνία.] Τὰ λῶρα.
466. Σχεθέειν.] Ἐπισχεῖν. Ἑλίξας.] Συστρέψας περὶ τὸν καμπτῆρα τοὺς ἵππους.
469. Ἀνασταδόν.] Ἀναστάντες.
473. Αἰσχρῶς.] Χαλεπῶς·
474. Λαβρεύεαι.] Προπετεύεις.
475. Δίενται.] Ἐνδιεῖς ὑπάρχουσι.
479. Λαβραγόρην.] Προπετῆ ἐν τοῖς λόγοις· τουτέστι λάβρον, καὶ θρασύν.

NOTÆ.

478. Λαβρεύεαι) *Eustath.* fol. 1429. lin. 20. Λαβρεύεσθαι) Τὸ λάβρως, καὶ ἄνευ σκέψεως λαλεῖν, ἢ συγκύπτεσθαι, καὶ τὸ ἀκύροις λίαν βαρύνειν τῇ φωνῇ· ὅθεν καὶ λαβραγόρης, ὁ ἐν τῷ ἀγορεύειν λάβρος· τῶν τις δὲ Παλαιῶν, λαβρεύεσθαι, τὸ συνλαλεῖν φησί. Pro λαβραγόρης, *Apollinarius,* Psalm. 140. v. 11. λαυραγόρης habet, Ἀνὴρ λαυραγόρης καθόλου κατηγορέων εἴη. Ità in MS. *Æschyli Arundeliano,* λαυραγόροι legitur, quod in aliis Codicibus, λαβραγόροι. Aliquandò vicissim β'. pro υ' occurrit, ut MS. *Barocc.* Oxon. ad χ'. v. 267. παλαβερὸν, pro παλαυερὸν, &c. *Nicandro,* Alexpharmac: λαβράζω, idem sonat.

VARIÆ LECTIONES.

460. Ἡνίοχος ἰνδάλλεται) γρ. ἡνίοχός μοι ἰνδάλλεται.
463. Οὔπω) γρ. οὔτι.
465. Φύγον) γρ. φύγεν, MS. *Barocc.* Oxon.
470. Διαγιγνώσκω) γρ. διαγιγνώσκω, ut suprà, v. 240.
473. Ἐνένιπτεν) γρ. ἐνένισπεν, MS. CCC.
475. Δίενται) γρ. δίεται.
477. Κεφαλῆς ἐκδέρκεται) γρ. κεφαλῆς ἐκ δέρκεται.

Ἵπποι δ' αὐταὶ ἔασι παροίτεραι, αἳ τὸ πάρος περ,
Εὐμήλου, ἐν δ' αὐτὸς ἔχων εὔληρα βέβηκε.
Τὸν δὲ χολωσάμενος Κρητῶν ἀγὸς ἀντίον ηὔδα,
Αἶαν, νεῖκος ἄριστε, κακοφραδὲς, ἄλλα τε πάντα
Δεύεαι Ἀργείων, ὅτι τοι νόος ἐστὶν ἀπηνής·
Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον, ἠὲ λέβητος·
Ἵστορα δ' Ἀτρείδην Ἀγαμέμνονα θείομεν ἄμφω,
Ὁππότεραι πρόσθ' ἵπποι· ἵνα γνοίης ἀποτίνων.
Ὣς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Χωόμενος, χαλεποῖσιν ἀμείψασθαι ἐπέεσσι·
Καί νύ κε δὴ προτέρω ἔτ' ἔρις γένετ' ἀμφοτέροισιν,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ φάτο μῦθον·
Μηκέτι νῦν χαλεποῖσιν ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν,
Αἴαν* τ', Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς· ἐπεὶ οὐδὲ ἔοικε·
Καὶ δ' ἄλλῳ νεμεσᾶτον, ὅ τις τοιαῦτά γε ῥέζοι·
Ἀλλ' ὑμεῖς ἐν ἀγῶνι καθήμενοι εἰσοράασθε
Ἵππους· οἱ δὲ τάχ' αὐτοὶ ἐπειγόμενοι περὶ νίκης
Ἐνθάδ' ἐλεύσονται· τότε δὲ γνώσεσθε ἕκαστος
Ἵππους Ἀργείων, οἳ δεύτεροι, οἵ τε πάροιθεν.
Ὣς φάτο· Τυδείδης δὲ μάλα σχεδὸν ἦλθε διώκων,
*Μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν· οἱ δέ οἱ ἵπποι

" Equæ verò sunt priores, quæ & antea
" Eumeli, ipséque tenens lora vehitur.
Hunc iratus Cretum dux contra allocutus est,
" Ajax, rixâ optime, maledice, inque cæteris omnibus
" Inferior es Argivis, necnon tibi mens est insolens:
" Age vel tripode deposito certemus, vel lebete;
" Arbitrum autem Atridem Agamemnonem faciamus ambo,
" Utræ anteriores equæ: ut sentias persolvens.
Sic dixit. Surrexit itaque protinùs O.lei *filius* velox Ajax,
Iratus, asperis ut exciperet eum verbis:
Et omninò jam ulteriùs adhuc contentio progressa esset utrisque,
Si non Achilles ipse surrexisset, & dixisset,
" Nè amplius nunc asperis altercemini verbis,
" Ajax, Idomeneùsque, malis; neque enim par est:
" Quin & alii succenseretis, quicunque talia faceret:
" Sed vos in circo sedentes spectate
" Equos: ei etenim citò ipsi festino-cursu-contendentes de victoriâ
" Huc venient: tum verò cognoscetis singuli
" Equos Argivorum, qui secundi, quique priores.
Sic dixit. Tydides interim valdè propè venit urgens,
Scuticâ verò assiduè feriebat super humeros: ei etiam equi

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

481. Εὔληρα.] Τὰ ἡνία.

483. Νεῖκος ἄριστε] Κακόβουλε, κακολόγε. Ἄλλα τε πάντα Δεύεαι Ἀργείων.] Καὶ τοῖς λοιποῖς ἔργοις ἀπολείπῃ τῶν Ἑλλήνων, σκαιὸς τὸν τρόπον ὑπάρχων.

485. Ἢ τρίποδος περιδώμεθον.] Περὶ τρίποδος συνθήκας ποιησώμεθα.

486. Ἵστορα.] Ἐπιγνώμονα, ἢ μάρτυρα τῆς συνθήκης.

487. Ἀποτίνων.] Ἀποδούς.

500. Κατωμαδόν.] Κατὰ τῶν ὤμων.

N O T Æ.

484. Δεῦρό νυν ἢ τρίποδος περιδώμεθον) De Voculâ νυν, vid. ad κ'. v. 105. Vid. *Lamberti Bos* Observat. Critic. c. 15. p. 73.

492. Ἀμείβεσθον ἐπέεσσιν) *Ultima* τοῦ ἀμείβεσθον producitur, in *Cæsurâ*, & vi *Finalis*.

493. Αἴαν, Ἰδομενεῦ τε, κακοῖς) Hic etiam in fine *Pedis*, Αἴαν, contrà Regulam producit *Ultimam*, quam aliàs brevem, ostendit, præter περιστατόμενον, illud ψ'. 824. Αἶαν, ἁμαρτοεπὲς, βαφεῦ. Potuit benè legi, Ἰδομενεῦ τ', Αἴαν, τε, κακοῖς, at facillimè, Αἴαν τ', Ἰδομενεῦ τε, quod & Nonnulli Codices rectè præferunt.

500. *Μάστι δ' αἰὲν ἔλαυνε κατωμαδόν) *Generalis* Regula, Μάστιξ in obliquis *Penultimam* producit, etiam in *Compositis* & *Derivatis*, semel hic in nonnullis hactenus Corripiebatur; verâ voce ab *Im*-

V A R I Æ L E C T I O N E S.

480. Τὸ πάρος) γρ. τοπάρος.

483. Νεῖκος ἄριστε) γρ. νεῖκος ἄριστε, MS. *Barocc.* Ox.

484. Ὅτι) γρ. ὅ, τι.

485. Περιδώμεθον) γρ. περιδώμεθα, MS. Barocc. Ox.

487. Γνοίης) γρ. γνώης, MS. *Barocc.* Oxon.

493. Αἴαν τ', Ἰδομενεῦ τε) Αἶαν, Ἰδομενεῦ τε, vid. Not. in *Textum*.

494. Ῥέζοι) γρ. ῥέζει, MS. CCC.

500. Μάστι) γρ. μάστι, & μάστιγι, vid. Not. in *Textum*.

Ὑψόσ' ἀειρέσθην ῥίμφα πρήσσοντε κέλευθον·
Αἰεὶ δ' ἡνίοχον κονίης ῥαθάμιγγες ἔβαλλον·
Ἅρματα δὲ χρυσῷ πεπυκασμένα κασσιτέρῳ τε,
Ἵπποις ὠκυπόδεσσιν ἐπέτρεχον· οὐδέ τι πολλὴ
Γίνετ' ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν
Ἐν λεπτῇ κονίῃ· τὼ δὲ σπεύδοντε πετέσθην.
Στῆ δὲ μέσῳ ἐν ἀγῶνι, πολὺς δ' ἀνεκήκιεν ἱδρὼς
Ἵππων, ἔκ τε λόφων καὶ ἀπὸ στέρνοιο χαμᾶζε.
Αὐτὸς δ' ἐκ δίφροιο χαμαὶ θόρε παμφανόωντος,
Κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα ποτὶ ζυγόν· οὐδὲ μάτησεν
Ἴφθιμος Σθένελος, ἀλλ' ἐσσυμένως λάβ' ἄεθλον·
Δῶκε δ' ἄγειν ἑτάροισιν ὑπερθύμοισι γυναῖκα,
Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα φέρειν· ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους.
Τῷ δ' ἄρ' ἐπ' Ἀντίλοχος Νηλήϊος ἤλασεν ἵππους,
Κέρδεσιν, οὔ τι τάχει γε παραφθάμενος Μενέλαον·
Ἀλλὰ καὶ ὣς Μενέλαος ἔχ' ἐγγύθεν ὠκέας ἵππους·

In altum tollebantur citò conficientes viam:
Assiduè itaque aurigam pulveris guttæ percutiebant:
Currus autem auro accuratè-elaborati stannoque
Ab equis velocibus tracti currebant; neque profunda
Fiebat canthorum orbita retrò
In tenui pulvere: hi etenim festinantes volabant.
Stetit itaque medio in circo, multusque exiliit sudor
Equorum, èque cervicibus & è pectore in-terram.
Ipse verò è sellâ in terram desiliit collucente,
Acclinavitque scuticam ad jugum: neque segnis erat
Fortis Sthenelus, sed properè accepit præmium:
Dedit itaque abducendam sociis magnanimis mulierem,
Et tripodem ansatum asportandum: ipse verò solvit equos.
Post eum Antilochus Neleius agebat equos,
Dolis, haud enim celeritate omninò prælapsus Menelaum:
Sed & sic Menelaus agebat propè veloces equos:

ΣΧΟΛΙΑ.

503. Πεπυκασμένα.] Κεκοσμημένα.

504. Οὐδέ τι πολλὴ Γίνεται ἐπισσώτρων ἁρματροχιὴ κατόπισθεν.] Οὐδὲ βαθεῖα ἐγένετο ἡ τῶν τροχῶν ἐγχάραξις ἐπὶ τῆς γῆς.

508. Λόφων.] Νῦν αὐχένων, τραχήλων.

510. Ἐμάτησεν.] Ἀργὸς καὶ ἄπρακτος ἔμεινεν.

513. Ὠτώεντα.] Καλὰς λαβὰς ἔχοντας.

515. Κέρδεσι.] Δόλοις, πανουργίαις.

NOTÆ.

peritis corruptâ, qui pro *μάστι scribebant *μάστιγα*. *Eustath.* fol. 1430. lin. 34. Τὸ δὲ μάστιγα, μάστι τινὲς γράφουσι, διστυλλάβως, ἀπτικοπτοντες τὴν λέγουσαν· ὁμοίως τῷ, *Μήτι τοι δρυτόμος μέγ' ἀμείνων, καὶ ἔστι, ὥσπερ μάστις, μάστιος, μάστι, καὶ κατὰ κρᾶσιν, μάστ' ὥσπερ καὶ μάστις, μάστιος, μάστι, μάστι. Et *Suidas*, Μάστι, κατὰ ἀποκοπὴν, μάστιγα. *Suprà, v. 315.

504. *Οὐδέ τι πολλὴ*) MS. Barocc. *Oxon.* οὐδ' ἔτι, ut Impressi & *Elzevir*, infrà, v. 520. & aliàs haud semel, aliquandò οὐδ' ἔτι, ut in similibus. Hinc de *Lada*, *Alexandri* M. Cursoris, dictum Pernicitate, quòd nec Pedum Vestigia in arenis relinqueret: quo nomine statuam meruit apud *Argos*, in Templo *Veneris νικηφόρου*. De quo multa *Pausanias*.

505. Ἁρματροχιὴ. De Differentiâ τῶν Ἁρματροχιὰ & ἁρματροχιὰ, optimè ex *Ammonio*, *Porphyrio*. & aliis, *Ludoph. Kusterus*, in Notis ad *Suidam*, ut suprà, ad v. 422.

510. *Κλῖνε δ' ἄρα μάστιγα*) *Ultima* τῶ ἄρα producitur, in *Cæsurâ*, ante μ'.

511. *Σθένελος, ἀλλ'*) *Ultima* τῶ *Σθένελος* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Incisum*.

513. *Καὶ τρίποδ' ὠτώεντα*) De hoc autem *Diomedis* Tripode accepimus, quòd *Diomedes* posteà *Delphis* illum obtulerit *Apollini*, cum hâc *Inscriptione*, ut *Eustath.* fol. 1431. lin. 36. Χάλκεος εἰμὶ τρίπους· Πυθοῖ δ' ἀνάκειμαι ἄγαλμα· Καί με ἐπὶ Πατρόκλῳ θῆκεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς· Τυδείδης δ' ἀνέθηκε, βοὴν ἀγαθὸς Διομήδης, Νικήσας ἵπποισι παρὰ πλατὺν Ἑλλήσποντον. Quis verò non videt, Hanc *Inscriptionem* post *Diomedis* tempora factam, & vel ex *Homero* consarcinatam, aut certè *Homerum* ipsum *Trojani* tempore Belli vixisse; aut esse inter *Græcos*, qui & Versus facerent haud multò inferiores. *Ibidem*, Ὁ δ' ἔλυεν ὑφ' ἵππους) *Media* τῶ ἔλυεν producitur, in *Cæsurâ*, ut etiam in Voce ἀλύουσα aliàs, ubi *Media* Communis *Homero*; quomodò & in illo *Sapphûs* Adonico, Τίς σ' ἀδικεῖ. At Alii legunt ἔλυσεν, & ἐλύσατ', ut *Metro* sit parata *Medicina*.

VARIÆ LECTIONES.

504. *Οὐδέ τι*) γρ. οὐδέ τι, οὐδ' ἔτι. vid. Not in *Text*.

510. *Οὐδὲ μάτησε*) γρ. οὐδ' ἐμάτησεν.

513. *Ἔλυεν*) γρ. ἔλυσεν, ἐλύσατο, ut in Not. ad *Text*.

Ὄφρ'

Ὅσσον δὲ τροχοῦ ἵππος ἀφίσταται, ὅς ῥά τ' ἄνακτα
Ἕλκῃσιν πεδίοιο τιταινόμενος σὺν ὄχεσφι,
Τοῦ μέν τε ψαύουσιν ἐπισσώτρου τρίχες ἄκραι
Οὐραῖαι, ὁ δέ τ' ἄγχι μάλα τρέχει, οὐδέ τι πολλὴ
Χώρη μεσσηγὺς, πολέος πεδίοιο θέοντος·
Τόσσον δὴ Μενέλαος ἀμύμονος Ἀντιλόχοιο
Λείπετ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο,
Ἀλλά μιν αἶψα κίχανεν· ὀφέλλετο γὰρ μένος ἠῢ
Ἵππου τῆς Ἀγαμεμνονέης καλλίτριχος Αἴθης·
Εἰ δέ κ' ἔτι προτέρω γένετο δρόμος ἀμφοτέροισι,
Τῶ κέν μιν παρέλασσ', οὐδ' ἀμφήριστον ἔθηκεν.
Αὐτὰρ Μηριόνης, θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος,
Λείπετ' ἀγακλῆος Μενελάου δουρὸς ἐρωήν.
Βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν καλλίτριχες ἵπποι,
Ἥκιστος δ' ἦν αὐτὸς ἐλαυνέμεν ἅρμ' ἐν ἀγῶνι·
Υἱὸς δ' Ἀδμήτοιο πανύστατος ἤλυθεν ἄλλων,
Ἕλκων ἅρματα καλὰ, ἐλαύνων πρόσσοθεν ἵππους·
Τὸν δὲ ἰδὼν ᾤκτειρε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς·
Στὰς δ' ἄρ' ἐν Ἀργείοις ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε,
Λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος ἐλαύνει μώνυχας ἵππους·
Ἀλλ' ἄγε δή οἱ δῶμεν ἀέθλιον, ὡς ἐπιεικές,
Δεύτερ'· ἀτὰρ τὰ πρῶτα φερέσθω Τυδέος υἱός.

Quantum verò à rotâ equus distat, qui quidem dominum
Trahit per campum nisu-contento cum curribus;
Hujus quidem attingunt canthum pili extremi
Caudæ, is etenim propè admodum currit, neque prorsus magnum
Spacium in medio, dum per amplum campum currit:
Tantum quidem Menelaus eximio Antilocho
Posterior erat: quanquam prius etiam ad disci jactum relictus erat,
Sed ipsum statim assecutus est. Adjuvit enim vis valida
Equæ Agamemnoniæ jubis-pulchræ Æthæ:
Quòd si adhuc ulterius fuisset cursus ambobus,
Eo certè eum præteriisset, neque dubiam-victoriam reliquisset.
Sed Meriones, famulus strenuus Idomenei,
Posterior-erat inclyto Menelao hastæ jactu.
Tardissimi enim ei erant pulchri-jubis equi,
Minimè-peritus erat & ipse agendi currum in certamine.
Filius verò Admeti omnium ultimus venit,
Trahens currus pulchros, agens antè equos.
Hunc ut-vidit miseratus est pedibus-valens nobilis Achilles:
Stans autem inter Argivos verba alata dixit,
" Ultimus vir præstantissimus agit solidos-ungulis equos:
" Sed agedum ei demus præmia, ut par est,
" Secunda; at prima ferat Tydei filius.

ΣΧΟΛΙΑ.

517. Τροχοῦ.] Νῦν τῆς * ἁρματηλασίας.
520. Οὐραῖαι.] Αἱ τῆς οὐρᾶς τρίχες.
523. Ἀτὰρ τὰ πρῶτα καὶ ἐς δίσκουρα λέλειπτο.] Καίτοι πρότερον δίσκου βολῆς διαστήματι ἀπολελειμμένος.
526. Προτέρω.] Ἐξωτέρω, περαιτέρω· νῦν, ἐπίρρημα χρόνου δηλωτικόν.
529. Ἀγακλῆος.] Ἄγαν ἐνδόξου.
530. Βάρδιστοι.] Βραδύτατοι.
531. Ἥκιστος.] Πάντων ὑστέρηος, ἀσθενέστερος, ἄπειρος.
532. Πανύστατος.] Πάντων τελευταῖος.
533. Πρόσσοθεν.] Ἔμπροσθεν.
536. Λοῖσθος.] Ἔσχατος, ὕστατος.

NOTÆ.

523. Δίσκουρα) Vid. suprà, ad v. 431. Δίσκου οὖρα.
527. Τῶ κέν μιν παρέλασσ') Confer suprà, v. 382.
529. Δουρὸς ἐρωὴν) Vid. suprà, ad ό. v. 358.
530. Βάρδιστοι μὲν γάρ οἱ ἔσαν) Τὸ τοι producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & *Finalis* &c.
536. Λοῖσθος ἀνὴρ ὤριστος) Vid. suprà, ad v. 357.

NOTÆ IN SCHOLIA.

517. * Ἁρματηλασίας) Ità emendo, pro ἁρματηλασίᾳ, subaudito, quod præcessit, τροχοῦ.

VARIÆ LECTIONES.

520. Οὐδέ τι πολλὴ) γρ. οὐδέ τι, & οὐδ' ἔτι, ut suprà, v. 504.
523. Δίσκουρα) γρ. δίσκου οὖρα, & δίσκου ῥα, *Eustath.* fol. 1425. lin. 49. vid. suprà, ad v. 431. ubi plenum δίσκου οὖρα.
527. Κέν) γρ. κεν, MS. Barocc. *Oxon.*
533. Πρόσσοθεν) γρ. πρόσσωθ', pro πρόσσωθεν, quod pro πρόσσοθεν, *Eustathius*, fol. 1433. lin. 1. ut & *Textus*, item *Seberi* Index, ut *Var. Lect.* at πρόσσοθεν, *Florentina*, *Aldina*, &c.
536. Ὤριστος) γρ. ἄριστος, & ὁ ἄριστος.

Ὣς

Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπῄνεον, ὡς ἐκέλευε.
Καί νύ κεν οἱ πόρεν ἵππον, ἐπῄνησαν γὰρ Ἀχαιοί·
Εἰ μὴ ἄρ' Ἀντίλοχος, μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς,
Πηλείδην Ἀχιλῆα δίκῃ ἠμείψατ' ἀναστάς,
Ὦ Ἀχιλεῦ, μάλα τοι κεχολώσομαι, αἴκε τελέσσῃς
Τοῦτο ἔπος· μέλλεις γὰρ ἀφαιρήσεσθαι ἄεθλον,
Τὰ φρονέων, ὅτι οἱ βλάβεν ἅρματα καὶ ταχέ' ἵππω
Αὐτός τ' ἐσθλὸς ἐών· ἀλλ' ὤφελεν ἀθανάτοισιν
Εὔχεσθαι, τό κεν οὔτι πανύστατος ἦλθε διώκων.
Εἰ δέ μιν οἰκτείρεις, καί τοι φίλος ἔπλετο θυμῷ,
Ἔστι τοι ἐν κλισίῃ χρυσὸς πολὺς, ἔστι δὲ χαλκὸς,
Καὶ πρόβατ', εἰσὶ δέ τοι δμωαὶ, καὶ μώνυχες ἵπποι·
Τῶν οἱ ἔπειτ' ἀνελὼν δόμεναι καὶ μεῖζον ἄεθλον,
Ἠὲ καὶ αὐτίκα νῦν, ἵνα σ' αἰνήσωσιν Ἀχαιοί.
Τὴν δ' ἐγὼ οὐ δώσω· περὶ δ' αὐτῆς πειρηθήτω
Ἀνδρῶν, ὅς κ' ἐθέλῃσιν ἐμοὶ χείρεσσι μάχεσθαι.
Ὣς φάτο· μείδησεν δὲ ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεὺς,
Χαίρων Ἀντιλόχῳ, ὅτι οἱ φίλος ἦεν ἑταῖρος·
Καί μιν ἀμειβόμενος ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἀντίλοχ', εἰ μὲν δή με κελεύεις οἴκοθεν ἄλλο
Εὐμήλῳ ἐπιδοῦναι, ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω·
Δώσω οἱ θώρηκα, τὸν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων,
Χάλκεον, ᾧ πέρι χεῦμα φαεινοῦ κασσιτέροιο
Ἀμφιδεδίνηται· πολέος δέ οἱ ἄξιος ἔσται.
Ἦ ῥα, καὶ Αὐτομέδοντι φίλῳ ἐκέλευσεν ἑταίρῳ
Οἰσέμεναι κλισίηθεν· ὁ δ' ᾤχετο, καί οἱ ἔνεικεν·
Εὐμήλῳ δ' ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Τοῖσι δὲ καὶ Μενέλαος ἀνίστατο, θυμὸν ἀχεύων,

Sic dixit. Illi utique omnes comprobârunt, ficut hortabatur.
Et ei fanè dediffet equam, comprobârunt enim Achivi;
Si non Antilochus, magnanimi Nestoris filius,
Pelidæ Achilli jure respondiffet furgens,
" O Achille, valdè tibi irafcar, fi perfeceris
" Hoc verbum. Ablaturus enim es *mihi* præmium,
" His motus, quòd ei divinitùs læfi funt currus & veloces equæ,
" Ipfeque peritus licèt effet, — fed debuit immortalibus
" Vota facere, tum certe nequaquã ultimus omniũ veniffet *equas* urgens;
" Si verò ejus mifereris, & tibi gratum eft animo,
" Eft tibi in tentorio aurum multum, eft æs,
" Et pecora, funt & tibi ancillæ, & folidi-ungulis equi:
" Ex his ipfi poftea fumptum dato vel majus præmium,
" Sive etiam jam nunc, ut te collaudent Achivi.
" Hanc verò ego non dabo: de ipfâ autem periculum-faciat
" Virorum, quicunque velit mecum manibus pugnare.
Sic dixit. Subrifit autem pedibus-valens nobilis Achilles,
Gaudens Antilocho, quòd fibi dilectus erat fodalis:
Et eum refpondens verbis alatis allocutus eft,
" Antiloche, fi quidem jam me jubes è domo aliud
" Eumelo dare, ego utique & hoc perficiam:
" Dabo ei thoracem, quem Afteropæo abftuli,
" Æreum, quem circum ora fulgidi ftanni
" Funditur: multo autem *pretio* ei æftimandus erit.
Dixit, & Automedonta dilectum juffit fodalem
Ferre è tentorio. Is verò abiit, & ad eum attulit:
Eumelo autem in manibus pofuit; at is accepit gaudens.
Inter hos Menelaus furrexit, animo dolens,

ΣΧΟΛΙΑ.

542. Δίκῃ ἠμείψατο.] Δικαίως ἀπεκρίθη.
552. Αἰνήσωσι.] Ἐπαινέσωσι.
561. Περιχεῦμα.] Περίχυμα.
562. Ἀμφιδεδίνηται.] Ὡς κύκλῳ περιέχεται ὁ κασσίτερος.

NOTÆ.

557. Ἀμειβόμενος) *Ultima* Vocis hujus producitur, ut ὁ v. 48. &c.

VARIÆ LECTIONES.

554. Ὅς κ' ἐθέλῃσιν) γρ. ὅς κε θέλῃσι, malè olim; ut noto, ad Α. v. 133.
559. Ἐγὼ δέ κε καὶ τὸ τελέσσω) γρ. ἐγὼ δὴ ἐ τὸ τελέσσω.
560. Ἀπηύρων) γρ. ἀπηῦρα, vid. ad v. 808.
561. Περὶ χεῦμα) γρ. περίχευμα, *Br. Schol.*

Ἀντιλό-

Ἀντιλόχῳ ἄμοτον κεχολωμένος· ἐν δ' ἄρα κῆρυξ	Antilocho immensùm iratus: præco verò
Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε, σιωπῆσαί τ' ἐκέλευσεν	In manibus sceptrum posuit, silerêque jussit
Ἀργείους· ὁ δ' ἔπειτα μετηύδα ἰσόθεος φώς,	Argivos; At is deinde inter eos dixit par-deo vir,
Ἀντίλοχε, πρόσθεν πεπνυμένε, ποῖον ἔρεξας;	" Antiloche, antehàc prudens, quale fecisti?
Ἤισχυνας μὲν ἐμὴν ἀρετὴν, βλάψας δέ μοι ἵππους,	" Dedecorâsti quidem meam virtutem, læsistique mihi equos,
Τοὺς σοὺς πρόσθε βαλὼν, οἵ τοι πολὺ χείρονες ἦσαν·	" Tuis antè actis, qui tibi multò inferiores erant.
Ἀλλ' ἄγετ', Ἀργείων ἡγήτορες, ἠδὲ μέδοντες,	" Sed agite, Argivorum ductores, & principes,
Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε, μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ·	" In medium utrisque dijudicate; neque in gratiam:
Μήποτέ τις εἴπῃσιν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,	" Nè quando quis dicat Achivorum ære-loricatorum,
Ἀντίλοχον ψεύδεσσι βιησάμενος Μενέλαος	" Antilochum mendaciis & vi ubi fraudârat Menelaus
Οἴχεται ἵππον ἄγων, ὅτι οἱ πολὺ χείρονες ἦσαν	" Equam abduxit, nam ei longè deteriores erant
Ἵπποι, αὐτὸς δὲ κρείσσων ἀρετῇ τε, βίῃ τε.	" Equi, ipse verò major armisque, viribusque.
Εἰ δ' ἄγ' ἐγὼν αὐτὸς δικάσω, καί μ' οὔτινα φημὶ	" Sed age ego ipse dijudicabo, & me nullum puto
Ἄλλον ἐπιπλήξειν Δαναῶν· ἰθεῖα γὰρ ἔσται·	" Alium increpaturum Danaorum; rectum enim erit *judicium*.
Ἀντίλοχ', αἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς, ἣ θέμις ἐστὶ,	" Antiloche, age huc ades Jovis alumne, ut fas est,
Στὰς ἵππων προπάροιθε καὶ ἅρματος, αὐτὰρ ἱμάσθλην	" Stans ante equos & currum, & flagellum
Χερσὶν ἔχων ῥαδινὴν, ᾗ περ τὸ πρόσθεν ἔλαυνες,	" Manibus tenens argutum, quo antea agitabas,
Ἵππων ἁψάμενος, γαιήοχον Ἐννοσίγαιον	" Equos tangens, terram-cingentem Neptunum
Ὄμνυθι, μὴ μὲν ἑκὼν τὸ ἐμὸν δόλῳ ἅρμα πεδῆσαι·	" Jurato, te non volentem quidem meum dolo currum impedivisse.
Τὸν δ' αὖτ' Ἀντίλοχος πεπνυμένος ἀντίον ηὔδα,	Eum Antilochus prudens contra allocutus est,

ΣΧΟΛΙΑ.

567. Ἐν δ' ἄρα κῆρυξ Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε.] Παρὰ τοῖς ἀρχαίοις οἱ δημηγοροῦντες *Ἄρχοντες σκῆπτρον ἐκράτουν.

571. Ἤισχυνας.] Ὕβρισας.

572. Πρόσθε βαλών.] Προδραμών.

574. Ἐς μέσον ἀμφοτέροισι δικάσσατε.] Οἱονεὶ μὴ προσλαβόντες τὴν δίκην, ἀλλ' ἴσως δικάσατε. Μηδ' ἐπ' ἀρωγῇ.] Μηδ' ἑτέρῳ ἡμῶν βοηθοῦντες.

576. Ψεύδεσσι.] Ἀπάταις.

580. Ἰθεῖα γὰρ ἔσται.] Δικαία· ὀρθῶς γὰρ δικάσω.

583. Ῥαδινήν.] Εὐκίνητον, ἰσχνήν.

584. Γαιήοχον.] Γαιήοχος, ὁ τοῖς ὀχήμασι χαίρων, ὅ ἐστι γαυριῶν· ἱππικὸς γὰρ ὁ θεός.

585. Πεδῆσαι.] Ἀντὶ τοῦ, ἐμποδίσαι.

NOTÆ.

568. Χερσὶ σκῆπτρον ἔθηκε) Vid. suprà, ad α'. v. 328.

575. Μήποτέ τις εἴπῃσι) Τὸ τις producitur, similitèr.

580. Ἰθεῖα γὰρ ἔσται) Ὑπακουστέον, ἡ δίκη· ἡ λεληθότως ἐνοῦσα ἐν ῥήματι, δικάσω· οἷον, Ἐκρίθη τοῦ ἀποστάτου· ἀντὶ τοῦ, ἐκρίθη τὸ κρίμα τοῦ ἀποστάτου. Vid. Προξεν. c. 27. v. 1.

581. Ἀντίλοχ', αἰ δ' ἄγε δεῦρο, διοτρεφὲς) *Eustath.* fol. 1435. lin. 42. Τὸ γὰρ, Αἰδ' ἄγε, ταυτὸν τῷ, ἐὰν δ' ἄγε, καὶ τῷ, εἰ δ' ἄγε· καὶ δύναται μὲν γραφῆναι κατ' αὐτὸ, Ἀντίλοχ', εἰδ' ἄγε· τὰ δὲ πλείω καὶ ἀκριβέστερα τῶν Ἀντιγράφων, αἰδ' ἄγε, φασὶν, ὁμοίως τῷ, Αἲ δὲ λῇς ἀντὶ τοῦ, ἐὰν θέλῃς· καὶ τῷ, Αἴκεν ἄπερ σπείρου κεῖται, πολλὰ εἰρηκότας, καὶ τοῖς ὁμοίοις. Nihilominùs MS. CCC. MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon. εἰδ' ἄγε, unâ quidem omnia voce legunt.

NOTÆ IN SCHOLIA.

557. * Ἄρχοντες) Hanc Vocem, ad *Sensum* declarandum addo necessariam. Vid. ad α'. v. 328.

VARIÆ LECTIONES.

567. Κήρυξ) γρ. κῆρυξ.

568. Χερσὶ) γρ. χειρί. MS. Barocc. Oxon. *Ibid.* Ἐκέλευσεν) γρ. ἐκέλευεν, MS. *id.*

574. Δικάσσατε) γρ. δικάζετε.

581. Αἰδ' ἄγε) γρ. εἰδ' ἄγε, MS. CCC. *Cantabr.* MS. Barocc. *Oxon*, MS. *Mori*, & *Eustath.* fol. 1435. lin. 42. *Ibid.* Ἣ) γρ. ᾗ, *Eustath.* fol. 1436. lin. 13.

583. Ἔχων) γρ. ἔχε.

Ἄνσχεο

Ἄνσχεο νῦν· πολλὸν γὰρ ἔγωγε νεώτερός εἰμι
Σεῖο, ἄναξ Μενέλαε, σὺ δὲ πρότερος καὶ ἀρείων.
Οἶσθ', οἷαι νέου ἀνδρὸς ὑπερβασίαι τελέθουσι·
Κραιπνότερος μὲν γάρ τε νόος, λεπτὴ δέ τε μῆτις·
Τῷ τοι ἐπιτλήτω κραδίη· ἵππον δέ τοι αὐτὸς
Δώσω, τὴν ἀρόμην· εἰ καί νύ κεν οἴκοθεν ἄλλο
Μεῖζον ἀπαιτήσειας, ἄφαρ κέ τοι αὐτίκα δοῦναι
Βουλοίμην, ἢ σοί γε, διοτρεφές, ἤματα πάντα
Ἐκ θυμοῦ πεσέειν, καὶ δαίμοσιν εἶναι ἀλιτρός.
Ἦ ῥα, καὶ ἵππον ἄγων μεγαθύμου Νέστορος υἱὸς
Ἐν χείρεσσι τίθει Μενελάου· τοῖο δὲ θυμὸς
Ἰάνθη, ὡσεί τε περὶ σταχύεσσιν ἐέρση
Ληΐου ἀλδήσκοντος, ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι·
Ὣς ἄρα σοί, Μενέλαε, μετὰ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
*Ἀντίλοχ', ἢ νῦν μέν τοι ἐγὼν ὑποείξομαι αὐτὸς,
Χωόμενος· ἐπεὶ οὔ τι παρήορος, οὐδ' ἀεσίφρων,
Ἦσθα πάρος· νῦν αὖτε νόον νίκησε νεοίη.
Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι ἀμείνονας ἠπεροπεύειν·

" Perfer nunc: multò enim ego junior sum
" Te, rex Menelaë, tu autem natu major & praestantior.
" Nôsti, qualia juvenis errata sunt:
" Praecipitior etenim mens, tenue autem consilium.
" Ideò tibi toleret cor: equam verò tibi ipse
" Dabo, quam accepi. Sed & si è meis aliud
" Majus postulaveris, promptè omninò jam statim dare
" Mallem, quàm tibi utique, Jovis-alumne, in dies omnes
" Animo ejectum esse, & in deos esse sceleratus.
Dixit sanè, & equam ducens magnanimi Nestoris filius
In manus tradidit Menelai: illius itaque animus
Laetitiâ-perfusus est, velut circa spicas ros funditur
Segetis crescentis, quando horrescunt arva:
Sic & tibi, Menelaë, in praecordiis animus laetitiâ-perfusus est:
Et ipsum editâ-voce verbis alatis allocutus est,
" Antiloche, sanè nunc quidem tibi ego cedam ipse,
" *Licet* iratus; quoniam non mente-vagus, neque levis,
" Eras anteà; nunc verò mentem vicit juventus,
" Satius autem *fuerit* cavere praestantiores decipere:

ΣΧΟΛΙΑ.

587. Ἄνσχεο.] Ἀνάσχου.
590. Κραιπνότερος.] Ὀξύτερος. Λεπτή.] Ἀσθενής.
593. Ἀπαιτήσειας.] Εἰ ἀπαιτήσεις ἐπὶ τῷ ἵππῳ.
595. Ἐκ θυμοῦ πεσέειν.] Ἀποπεσεῖν τῆς ψυχῆς, ὅ ἐστι μισηθῆναι. Ἀλιτρός.] Ἁμαρτωλὸς εἰς θεούς. *Ὡς εἰς τὸ θεῖον δηλαδὴ ἁμαρτανόντων τῶν τοῖς βασιλεῦσιν ἀντιβαινόντων.
598. Ἰάνθη.] Διεχύθη, ἐχάρη. Ἐέρση.] Δρόσος.
599. Ἀλδήσκοντος.] Αὐξομένου. Ὅτε φρίσσουσιν ἄρουραι.] Ὅτε πεπύκνωνται διανεστηκότες τοῖς χόρτοις οἱ στάχυες.
603. Ἐπεὶ οὔ τι παρήορος.] Οὐ κεχαλασμένος τὸν λογισμὸν, παράφρων. *Παρήορος.] Παρατεταμένος, ἄφρων· ἐκ τοῦ ἵππος συνδεδεμένος τῷ ζυγωθέντι. Ἀεσίφρων.] Κοῦφος ταῖς φρεσὶν ἄνθρωπος.
604. Νεοίη.] Νεότης· ὁ δὲ λόγος, νῦν δὲ τὸν νοῦν σου ἐξενίκησεν ἡ νεότης.

NOTÆ.

602.* Ἀντίλοχ', ἢ νῦν μέν τοι ἐγὼ) Ità, pro Ἀντίλοχ', νῦν μέν τοι ἐγὼ, quae *Pronuntiatio* facilè *Amanuensium* aures deceperit; cùm & *Versûs* ratio, & *Sensûs* Complêtio τὸ ἢ requirat, ante τὸ μὲν, ut saepè aliàs. Vid. suprà, ad v. 376. Ἀντίλοχ', ἦτοι μέν σε.

603. Χωόμενος) *Ultima* producitur, ante *Punctum*, vi *Finalis*, & in *Caesurâ*.

605. Βέλτερον αὖτ' ἀλέασθαι) Haec *Lectio* ἀναντίῤῥητος. Quòd si δεύτερον, pro βέλτερον, legamus, ut MS. Barocc. *Oxon.* MS. *Mori*, & *Eustath.* Text. & Not. fol. 1438. lin. 34. tum *Sensus*, Ἐν δευτέρῳ μετὰ τοῦτον χρόνῳ, εὐλαβοῦ σὺ τοῦτο, ἤγουν μὴ τοιοῦτό τι ποιεῖν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

595.* Ὡς εἰς τὸ θεῖον δηλαδὴ) Hoc ex *Eustathio*.

603 *Παρήορος) quae hic Addita, sunt potiùs suo loco restituta; nam ità, in hunc locum, *Eustathius*, fol. 1493. lin. 16. Οἱ δὲ Παλαιοὶ γράφουσιν οὕτω, Παρήορος) Παρατεταμένος, ἄφρων· ἐκ τοῦ ἵππος συνδεδεμένος τῷ ζυγωθέντι. Βέλτιον δὲ αὐτοῖς ὁ λόγος οὗτος δηλοῦν, ὡς τρία ταῦτα τὰ ῥητὰ σημαίνει παρήορος.

VARIÆ LECTIONES

587. Πολλὸν γάρ) γρ. πολὺ μὲν γάρ, MS. Barocc. Oxon.
593. Ἀπαιτήσειας) γρ. ἐπαιτήσειας, *Eustath.* f. 1436. lin. 51. & *Brevia Scholia.*
594. Διοτρεφές) γρ. διαμπερές, MS. Barocc. Ox.
602. Ἦ νῦν μέν τοι) γρ. ἦτοι νῦν μέν.
605. Βέλτερον) γρ. δεύτερον, vid. Not. in *Textum.*

Οὐ γάρ κέν με τάχ' ἄλλος ἀνὴρ παρέπεισεν Ἀχαιῶν·
Ἀλλὰ σὺ γὰρ δὴ πόλλ' ἔπαθες, καὶ πόλλ' ἐμόγησας,
Σός τε πατὴρ ἀγαθὸς, καὶ ἀδελφεὸς, εἵνεκ' ἐμεῖο·
Τῷ τοι λισσομένῳ ἐπιπείσομαι, ἠδὲ καὶ ἵππον
Δώσω, ἐμήν περ ἐοῦσαν· ἵνα γνώωσι καὶ οἵδε,
Ὡς ἐμὸς οὔποτε θυμὸς ὑπερφίαλος καὶ ἀπηνής.
Ἦ ῥα, καὶ Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ
Ἵππον ἄγειν· ὁ δ' ἔπειτα λέβηθ' ἕλε παμφανόωντα.
Μηριόνης δ' ἀνάειρε δύο χρυσοῖο τάλαντα
Τέτρατος, ὡς ἔλασεν· πέμπτον δ' ὑπελείπετ' ἄεθλον,
Ἀμφίθετος φιάλη, τὴν Νέστορι δῶκεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀργείων ἀν' ἀγῶνα φέρων, καὶ ἔειπε παραστάς,
Τῆ νῦν, καί σοι τοῦτο, γέρον, κειμήλιον ἔστω,
Πατρόκλοιο τάφου μνῆμ' ἔμμεναι· οὐ γὰρ ἔτ' αὐτὸν
Ὄψει ἐν Ἀργείοισι· δίδωμι δέ τοι τόδ' ἄεθλον
Αὔτως· οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι, οὐδὲ παλαίσεις,

" Non enim omninò me citò alius quisquam flexisset Achivorum.
" Verùm tu jam multa passus es, & multa fecisti,
" Tuusque pater bonus, & frater, meî causâ.
" Ideò tibi supplicanti obsequar: sed & equam
" Dabo, mea licet sit: ut sentiant & hi,
" Quòd meus nunquam animus superbus & insolens.
Dixit utique, & Antilochi Noëmoni dedit socio
Equam abducendam: ipséque adeò deinde lebetem accepit collucentem.
Meriones autem sustulit duo auri talenta
Quartus, quo ordine egerat currum. Quintû itaq; relictû erat præmium,
Duplex phiala: eam Nestori dedit Achilles,
Argivorum per consessum ferens; & dixit astans,
" Accipe nunc, & tibi hoc, senex, munus recondatur,
" Patrocli sepulturæ memoriale ut sit: non enim amplius illum
" Videbis inter Argivos. Do autem tibi hoc præmium
" Gratis. Neque enim cæstibus omninò pugnabis, neque luctaberis,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

616. * Ἀμφίθετος φιάλη) Ἡ κοῖλον πυθμένα ἔχουσα· ἢ ἄνευ ὤτων· ἢ ἀμφοτέρως περιεσμένη· ἢ ὁμοίως ἐπὶ στόμα ἢ πυθμένα * δυναμένη τεθῆναι.

618. Κειμήλιον.] Ἀπόθετον κτῆμα.

619. Τάφου.] Εἰς ἐπιτάφιον ἀγῶνα.

N O T Æ.

612. Ἀντιλόχοιο Νοήμονι δῶκεν ἑταίρῳ) Quis non videt & miratur *Homeri* dexteritatem in Nominibus designandis? Quod Nomen aptius, Elegantis Juvenis *Antilochi*, *Nestoris* sapientissimi filii, sagacissimo socio, quàm *Noemon*, præsertim hoc tempore; quandò *Menelai* iram tam prudentèr lenierit?

616. Ἀμφίθετος φιάλη) Vid. Not. ad *Scholia*.

621. Οὐ γὰρ πύξ γε μαχήσεαι) Extant *Antholog.* l. 1. c. 1. Ἐπιγράμματα εἰς Ἀγῶνας· unum huc addam ex *Eustath.* fol. 1440. lin. 45. Ἄλμα ποδῶν, δίσκου τε βολὴ, καὶ Ἄκοντος ἱερὴ, καὶ Δρόμος, ἠδὲ Πάλη· μία δὲ ἔπλετο πᾶσι τελευτή. Non quòd *Homerus* non diù ante *Olympiadas* floruerit; *Olympiadum* enim *Institutio* ab *Hercule* & *Pelope* Originem primam habuit, post *Idæos Dactylos*: de quibus *Pausanias* Eliacor. *a.* fol. 154. Vid. *Diodor. Sicul.* l. 4. & *Plutarch.* in *Lycurgo*. Post aliquam *Olympiadum* Intermissionem, *Clymenus*, *Cardys* filius, anno post *Deucalionis* Diluvium Quinquagesimo eas quodammodò revocâsse dicitur; cui successit *Endymion*, *Aethlii* filius, qui filiis suis *Cursûs* certamen proposuit. Verùm *Pelops*, *Tantali* filius, totâ saltem generatione *Endymione* posterior, Ludos omnium maximè splendidos *Jovi Olympio* celebravit. Illo functo continuavit hos Ludos *Amythaon*, *Crethei* filius; post quem *Pelias* & *Neleus* eosdem renovârunt, Communi Concilio; tum *Augeas*, *Solis* filius, & post eum *Thebanus Hercules*, *Amphitryonis* filius. Post *Herculem* intermissa solennitas, ad *Oxyli* tempora, qui Novem ætates ab *Æolo*, *Endymionis* filio, distabat, Tres, à Bello *Trojano*. *Oxylus* enim filius erat *Hæmonis*, qui filius erat *Thoantis*, qui *Thoas* *Agamemnonem* ad *Trojam* est secutus, ipse filius *Andræmonis*, ex *Gorge*, *Oenei* filiâ, cujus soror erat *Deianira*, *Herculis* Uxor, *Hylli* mater. Plura Nos in *Græcis Prælectionibus Pindaricis*, §. VII.

NOTÆ IN SCHOLIA.

616. * Ἀμφίθετος φιάλη) Hoc ex *Etymolog.* M. v. & quod in fine, * δυναμένη τεθῆναι, emendo ex *Eustath.* fol. 1412. lin. 26. Ἀμφίθετος φιάλη) Ἡ ἀμφοτέρωθεν αἰρομένη τῶν ὤτων, κατὰ τοὺς ἀμφιθέτους· ἢ κατὰ Ἀρίσταρχον ἡ ἑκατέρωθεν τεθῆναι δυναμένη κατὰ πυθμένα καὶ κατὰ πρόσωπον· ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, Τιθέασι Μασσαλιῶται τὰς φιάλας ἐπὶ πρόσωπον· ἢν δὲ καὶ Ἴωνες, φασὶν, ἡ τοιαύτη ἄλλως δὲ, κατὰ τὸν Θρᾶκα Διονύσιον, Ἀμφίθετος, ἡ ἀμφιθέουσα. ὅ ἐστι κυκλοτερὲς ἔχουσα σχῆμα, κλ. Vid. *Athen.* l. 5. fol. 501. suprà, ad v. 270. & *Suid.* v.

VARIÆ LECTIONES.

618. Τῆ) γρ. τῇ.

621. Αὔτως) γρ. αὔτως, ut suprà, v. 168. *Ibid.* Πύξ γε μαχήσεαι) γρ. πὺξ μεμαχήσεαι, *Eustath.* fol. 1439. lin. 48.

Οὐδέ

Οὐδ' ἔτ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι, οὐδὲ πόδεσσι
Θεύσεαι· ἤδη γὰρ χαλεπὸν κατὰ γῆρας ἐπείγει.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων,
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, τέκος, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Οὐ γὰρ ἔτ' ἔμπεδα γυῖα, φίλος, πόδες, οὐδέ τι χεῖρες
Ὤμων ἀμφοτέρωθεν ἐπαΐσσονται ἐλαφραί.
Εἴθ' ὣς ἡβώοιμι, βίη τέ μοι ἔμπεδος εἴη,
Ὡς ὁπότε κρείοντ' Ἀμαρυγκέα θάπτον Ἐπειοὶ
Βουπρασίῳ, παῖδες δ' ἔθεσαν βασιλῆος ἄεθλα·
Ἔνθ' οὔτις μοι ὁμοῖος ἀνὴρ γένετ', οὔτ' ἄρ' Ἐπειῶν,
Οὔτ' αὐτῶν Πυλίων, οὔτ' Αἰτωλῶν μεγαθύμων.
Πὺξ μὲν ἐνίκησα Κλυτομήδεα, Ἤνοπος υἱόν·
Ἀγκαῖον δὲ πάλῃ Πλευρώνιον, ὅς μοι ἀνέστη·
Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον, ἐσθλὸν ἐόντα·
Δουρὶ δ' ὑπειρέβαλον Φυλῆά τε, καὶ Πολύδωρον.
Οἴοισίν μ' ἵπποισι παρήλασαν Ἀκτορίωνε,
Πλήθει πρόσθε βαλόντες, ἀγασσάμενοι περὶ νίκης,
Οὕνεκα δὴ τὰ μέγιστα παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα.
Οἱ δ' ἄρ' ἔσαν δίδυμοι· ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν,

" Neque jaculorum-certamen inibis, neque pedibus
" Curres: jam enim gravis senectus urget.
Sic fatus, in manibus posuit. Ille verò accepit gaudens,
Et ipsum edità voce verbis alatis allocutus est,
" Certè jam quidem omnia, fili, rectè dixisti.
" Non enim jam firma membra, amice, pedes, neque manus
" Ab humeris utrinque celeri impetu moventur agiles.
" Utinam sic pubescerem, robúrque mihi firmum esset,
" Ut quandò regem Amaryncea sepelierunt Epei
" In Buprasio, filiique posuerunt regis præmia:
" Illic nullus mihi similis vir erat, neque Epeorum,
" Neque ipsorum Pyliorum, neque Ætolorum magnanimorum.
" Cæstu quidem vici Clytomedea, Enopis filium:
" Ancæum verò luctâ Pleuronium, qui in me surrexit:
" Iphiclum etiam pedibus prætercurri, præstantem licèt:
" Hastâ verò mittendâ superavi Phyleúmque, & Polydorum.
" Solis me equis prætereg erunt Actoridæ duo,
" Numero superantes, invidentes mihi victoriam,
" Quòd nempe maxima illi certamini relicta erant præmia.
" Hi verò erant sanè gemini: alter quidem constanter equos regebat,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

622. Οὐδ' ἔτ' ἀκοντιστὺν ἐνδύσεαι.] Οὐδ' εἰς ἀκοντιστὴν ἀγῶνα καταδύσῃ.

623. Θεύσεαι.] Δραμῇς.

639. Πλήθει πρόσθε βαλόντες.] Ἤτοι τῷ χειρῶν, ἢ τῶν ἁρμάτων· ἢ τῷ συνηγμένων αὐτοῖς θεατῶν. τῷ πλήθει ἐμὲ νικήσαντες· διφυεῖς γὰρ καὶ ἀνταπίσχοντες χεῖρας ἔχοντες ἰσχυροί. Νίκης ἀγασσάμενοι.] Φθονήσαντές μοι τῇ νίκῃ.

640. Παρ' αὐτόφι λείπετ' ἄεθλα.] Παρ' αὐτοῖς τοῖς ἵπποις ἔκειτο τὰ ἄεθλα.

641. Δίδυμοι.] Δύο.

N O T Æ.

630. Θάπτον) De Ludis Funeribus, vid. infrà, ad v. 679.

636. Ἴφικλον δὲ πόδεσσι παρέδραμον) Mirum; si verè de illo narratur, quòd adeò Pedum Velocitate valeret; ut cum Ventis propemodum certaret; de quâ re *Schol.* ad *Odyss.* λ'. v. 325. & ad *Apoll.* Argon. l. 1. v. 45.

638. Παρήλασαν Ἀκτορίωνε) De his suprà, λ'. v. 749.

641. Ὁ μὲν ἔμπεδον ἡνιόχευεν. Ἔμπεδον ἡνιόχευε) *Ovid.* Epistol. *Sapph.* v. 39. Si, nisi quæ Facie poterit te digna videri, Nulla futura tua est, Nulla futura tua est. De quâ Figurâ diximus suprà, ad χ'. v. 127.

Variæ Lectiones.

622. Ἐνδύσεαι) γρ. ἐσδύσεαι, MS. *Barocc.* Oxon.

623. Ἐπείγει) γρ. ἱκάνει, MS. CCC. & *Eustath.* fol. 1439. lin. 49. quæ *Lectio* orta, ex δ'. v. 29. item, ἱκάνει. MS. *Barocc.* Oxon. vid. *Sorgeri* Enucleat. *Homer.* p. 193.

625. Ἔπεα πτερόεντα προσηύδα) γρ. ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευε, MS. *Barocc.* Oxon.

626. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, ut sæpè aliàs.

627. Οὐδέ τι χεῖρες) γρ. οὐδ' ἔτι χεῖρες, MS. *Barocc.* Oxon.

628. Ἐπαΐσσονται) γρ. ἀπαΐσσονται, *Eustath.* f. 1441. lin. 20.

634. Ἤνοπος) γρ. Οἴνοπος, MS. Barocc. *Oxon.*

640. Αὐτόφι) γρ. αὐτόθι, MS. *Mori.* & MS. *Barocc.* Oxon.

Ἔμπεδον ἡνιόχευ', ὁ δ' ἄρα μάστιγι κέλευεν·
Ὣς ποτ' ἔον, νῦν αὖτε νεώτεροι ἀντιοώντων
Ἔργων τοιούτων· ἐμὲ δὲ χρὴ γήραϊ λυγρῷ
Πείθεσθαι, τότε δ' αὖτε μετέπρεπον ἡρώεσσιν.
Ἀλλ' ἴθι, καὶ σὸν ἑταῖρον ἀέθλοισι κτερέϊζε.
Τοῦτο δ' ἐγὼ πρόφρων δέχομαι, χαίρει δέ μοι ἦτορ,
Ὥς μευ ἀεὶ μέμνησαι ἐνηέος· οὐδέ σε λήθω,
Τιμῆς ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι μετ' Ἀχαιοῖς.
Σοὶ δὲ θεοὶ τῶνδ' ἀντὶ χάριν μενοεικέα δοῖεν.
Ὣς φάτο· Πηλείδης δὲ πολὺν καθ' ὅμιλον Ἀχαιῶν
Ὤιχετ', ἐπεὶ πάντ' αἶνον ἐπέκλυε Νηλείδαο.
Αὐτὰρ ὁ πυγμαχίης ἀλεγεινῆς θῆκεν ἄεθλα·
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κατέδησ' ἐν ἀγῶνι
Ἑξέτε', ἀδμήτην, ἥτ' ἀλγίστη δαμάσασθαι·
Τῷ δ' ἄρα νικηθέντι τίθει δέπας ἀμφικύπελλον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Ἀτρεΐδαί τε, καὶ ἄλλοι, ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοὶ,
Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
Πὺξ μάλ' ἀνασχομένω πεπληγέμεν· ᾧ δέ κ' Ἀπόλλων
Δώῃ καμμονίην, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοὶ,
Ἡμίονον ταλαεργὸν ἄγων κλισίηνδε νεέσθω·
Αὐτὰρ ὁ νικηθεὶς δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον.
Ὣς ἔφατ'· ὄρνυτο δ' αὐτίκ' ἀνὴρ ἠΰς τε μέγας τε,

« Constanter equos regebat, alter verò scutica incitabat.
« Sic olim eram, nunc vicissim juniores feriant
« Opera ejusmodi: me etenim oportet senectæ tristi
« Parere, tum verò excellebam inter heroas.
« Sed abi, & tuo sodali certaminibus justa facito.
« Hoc autem ego lubens accipio, gaudetque mihi cor,
« Quod ita mei semper memor es benevoli: neque te lateo,
« Quo honore me par est honorari inter Achivos.
« Tibi autem dii pro his gratiam largam referant.
Sic dixit. Pelides verò ingentem per cœtum Achivorum
Abiit, postquam omnem laudationem audierat Nelidæ.
Atque ille pugnæ-cæstu decernentium duræ posuit præmia:
Mulam laborum patientem ducens ligavit in circo
Sexennem, indomitam, quæ difficillima domitu;
At victo posuit poculum rotundum:
Surrexit itaque, & verba inter Argivos fecit,
« Atridæque, & cæteri, bene-ocreati Achivi,
« Viros duos de his jubemus, qui præstantissimi,
« Evinctis-palmis altè elatis ferire. Cui verò Apollo
« Dederit victoriam, agnoverintque omnes Achivi,
« Mulam laborum-patientem ducens ad tentorium eat:
« At victus poculum auferet rotundum.
Sic dixit: surrexit itaque statim vir fortisque magnúsque,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

646. Κτερέϊζε.] Τίμα, θάπτε.

648. Ἐνηέος.] Ἐπιεικοῦς, πρᾳέος.

649. Τιμῆς.] Τῆς συνήθους ἐν τοῖς Ἕλλησι.

652. Πάντ' αἶνον.] Ὅλον τὸν ἐπαίνου λόγον.

660. Ὧι δὲ κ' Ἀπόλλων Δώῃ καμμονίην.] Φόρβας, ἀνδρειότατος τῶν καθ' αὐτὸν γενόμενος, πυγμῇ σὺν καὶ τοὺς μὲν παριόντας ἀναγκάζων ἀγωνίζεσθαι ἀνῄρει· ὑπὸ δὲ τῆς πολλῆς ὑπερηφανείας ἐβούλετο καὶ περὶ τοὺς θεοὺς τὸ ποιεῖν φρόνημα ἔχειν· διὸ Ἀπόλλων παραγενόμενος, καὶ συστὰς αὐτῷ, ἀπέκτεινεν αὐτόν· ὅθεν ἐξ ἐκείνου τῆς πυκτικῆς ἔφορος ἐνομίσθη ὁ θεός· ἡ ἱστορία παρὰ τοῖς Κυκλικοῖς.

661. Καμμονίην.] Τὴν διὰ καμμονῆς νίκην.

662. Ταλαεργόν.] Ὑπομονητικὸν περὶ τὰ ἔργα.

N O T Æ.

642. Ὁ δ' ἄρα μάστιγι) *Ultima* τοῦ ἄρα *producitur, in Cæsurâ, ante* μ'.

649. Τιμῆς ἧς τέ μ' ἔοικε τετιμῆσθαι) Et hoc juxta Literas *Hebraicas*, Levitic. c. 19. v. 32. *Coràm cano Capite assurges, & honorem habebis Faciei senis.* Vid. infra, ad v. 788.

655. Ἑξέτε') De hâc voce, suprà, ad v. 266.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

653. Ἄεθλα) γρ. ἄεθλον, MS. *Barocc.* Oxon.

655. Ἑξέτε') γρ. ἑξέτε', ut suprà, v. 266. *Ibid.* Ἀδμήτην) γρ. ἀδμήτην, *Seberi* Index, &c.

658. Ἀτρεΐδαί τε) γρ. Ἀτρεΐδη τε, MS. CCC. ut suprà, v. 272. & sic per totam hanc Rhapsodiam.

659. Κελεύομεν) γρ. κελεύομαι, MS. Barocc. Oxon. Vid. infrà, v. 802.

Εἰδὼς

Εἰδὼς πυγμαχίης, υἱὸς Πανοπῆος Ἐπειός·
Ἅψατο δ' ἡμιόνου ταλαεργοῦ, φώνησέν τε,
"Ἆσσον ἴτω, ὅστις δέπας οἴσεται ἀμφικύπελλον,
Ἡμίονον δ' οὔ φημί τιν' ἀξέμεν ἄλλον Ἀχαιῶν,
Πυγμῇ νικήσαντ'· ἐπεὶ εὔχομαι εἶναι ἄριστος.
Ἦ οὐχ ἅλις, ὅτι μάχης ἐπιδεύομαι; οὐδ' ἄρα πως ἦν
Ἐν πάντεσσ' ἔργοισι δαήμονα φῶτα γενέσθαι.
Ὧδε γὰρ ἐξερέω, τὸ δὲ καὶ τετελεσμένον ἔσται,
Ἀντικρὺ χρόα τε ῥήξω, σύν τ' ὀστέ' ἀράξω·
Κηδεμόνες δέ οἱ ἐνθάδ' ἀολλέες αὖθι μενόντων,
Οἵ κέ μιν ἐξοίσουσιν, ἐμῆς ὑπὸ χερσὶ δαμέντα.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἀκὴν ἐγένοντο σιωπῇ.
Εὐρύαλος δέ οἱ οἶος ἀνίστατο, ἰσόθεος φὼς,
Μηκιστῆος υἱὸς, Ταλαϊονίδαο ἄνακτος,
Ὅς ποτε Θήβας ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο
Ἐς τάφον· ἔνθα δὲ πάντας ἐνίκα Καδμείωνας.
Τὸν μὲν Τυδεΐδης δουρικλυτὸς ἀμφεπονεῖτο,
Θαρσύνων ἔπεσιν, μέγα δ' αὐτῷ βούλετο νίκην.
Ζῶμα δέ οἱ πρῶτον παρακάββαλεν, αὐτὰρ ἔπειτα
Δῶκεν ἱμάντας εὐτμήτους βοὸς ἀγραύλοιο·

Peritus cæstus-pugnæ, filius Panopei Epéus:
Manu autem prehendit mulam laborum-patientem, dixitque,
" Prope veniat, quicunque poculum auferet rotundum,
" Mulam etenim non puto aliquem abducturum alium Achivorum,
" Me cæstibus victo: profiteor enim me esse præstantissimum.
" An non satis, quod in prælio inferior sum? neq; enī ullo modo licet
" In omnibus operibus peritum virum evadere.
" Sic enim denuncio, quod & perfectum erit,
" Penitùs corpúsque disrumpam, ossáque contringam:
" Curatores autem ei hic frequentes ibidem maneant,
" Qui ipsum efferant, mearum vi manuum domitum.
Sic dixit. Illi verò omnes obmutuerunt silentio.
Euryalus tamen cum contra solus surrexit, deo-par vir,
Mecistei, filius Talaionidæ regis,
Qui quondam Thebas profectus est defuncti tunc OEdipi
Ad ludos funebres: & ibi omnes vicit Cadmeos.
Hunc quidem Tydides hasta-inclytus curabat,
Confirmans verbis, multum enim ei cupiebat victoriam.
Cinctum autem ei primùm circumposuit, & deinde
Dedit lora scite-secta bovis agrestis.

ΣΧΟΛΙΑ.

671. Δαήμονα.] Ἔμπειρον.
673. Ἀράξω.] Συντρίψω.
674. Κηδεμόνες.] Ἐπιμεληταὶ ἢ συνήθεις καὶ φίλοι.
679. Δεδουπότος.] Ἐν πολέμῳ πεπτωκότος.
683. Ζῶμα δέ οἱ.] Νῦν, περίζωμα· πρῶτον γὰρ ἦν τοῖς παλαιοῖς περιζώμασι φορεῖν περὶ τὰ αἰδοῖα. καὶ οὕτως ἀγωνίζεσθαι· κατὰ δὲ τὴν * λ΄. καὶ δευτέραν Ὀλυμπιάδα, * Ὀρσίππου τοῦ Λακεδαιμονίου λυθὲν ἀγωνιζομένου περίζωμα, αἴτιον αὐτῷ νίκης ἐγένετο, ἐξ οὗ νόμος ἐτέθη, γυμνοὺς τρέχειν. Παρακάββαλε.] Παρακατέθηκεν.
684. Ἀγραύλοιο.] Ἐν ἀγρῷ αὐλιζομένου.

NOTÆ.

670. Ἦ οὐχ ἅλις) De hâc *Synizesi*, vid. ad ί. v. 349.
678. Μηκιστῆος υἱὸς, Ταλαϊονίδαο ἄνακτος) Idem *Versus* suprà, ad β΄. v. 566. in quem locum, vid. quæ Nos. Not. ad *Textum*.
679. Ὅς ποτε Θήβας ἦλθε δεδουπότος Οἰδιπόδαο ἐς τάφον) *Homerus* videtur hinc non agnovisse, quæ *Scenici* de Exule & Cæco *Oedipo* fingunt, qui in *Colono Athenis* mortuum statuunt, ut *Sophocl.* in *Oedipo Colon.* Ille in Regno *Thebis* mortuum dicit, & honorificè à Filiis sepultum, qui & Funebria Certamina ad ejusdem honorem celebrârunt: De quo More, Nos ad *Homeri* & *Hesiodi* Certamen. Et ipse Poeta, suprà, ad v. 630. Οἰδιπόδαο) Ἀντὶ τοῦ, Οἰδίπου, de quâ re vid. ad *Euripid.* Supplic. v. 836.

NOTÆ IN SCHOLIA.

683. * Ὀρσίππου) Pro Ὀρίππου emendo, ex *Pausaniâ*, *Eustathio*, & Ἀναγραφῆς Ὀλυμπιάδων. &c. undè & pro, τὴν ιε΄. vel τὴν λ΄. καὶ δευτέραν Ὀλυμπιάδα, legendum, * Τὴν Δεκάτην Ὀλυμπ. De hoc Epigramma extat, apud *Thucydidis* Scholiasten, Edit. *Hudson.* fol. 4. §. 12. Ὀρσίππῳ Μεγαρεῖ, μεγαλόφρονι τῷδ' ἀρίδηλον Μνᾶμα θέσαν, φάμας Δελφίδος πειθόμενοι· Πρῶτος ὃς Ἑλλήνων ἐν Ὀλυμπίᾳ ἐστεφανώθη Γυμνὸς, ζωννυμένων τῶν πρὶν ἐνὶ σταδίῳ. Ex Corrupto hoc *Scholiorum* loco, *Orippum* habet, *Cal. Rhodigin.* Antiqu. Lection. l. 13. c. 17. qui jam hinc corrigendus.

VARIÆ LECTIONES.

683. Παρακάββαλεν) χ. παρακαμβαλεν, MS. CCC. *Brevia* olim *Scholia*, & *Seberi* Index.
672. Τὸ δὴ) χ. τὸ δὲ.
684. Εὐτμήτους) χ. ἐϋτμήτους, ut ad ά. v. 304. MS. Barocc. Oxon. & olim εὐτμήτους.

Τὼ δὲ, ζωσαμένω βήτην ἐς μέσσον ἀγῶνα·
Ἄντα δ' ἀνασχομένω χερσὶ στιβαρῇσιν ἅμ' ἄμφω,
Σύν ῥ' ἔπεσον, σὺν δέ σφι βαρεῖαι χεῖρες ἔμιχθεν·
Δεινὸς δὲ χρόμαδος γενύων γένετ', ἔρρεε δ' ἱδρὼς
Πάντοθεν ἐκ μελέων· ἐπὶ δ' ὤρνυτο θεῖος Ἐπειὸς,
Κόψε δὲ παπτήναντα παρήϊον, οὐδ' ἄρ' ἔτι δὴν
Εἱστήκειν· αὐτοῦ γὰρ ὑπήριπε φαίδιμα γυῖα.
Ὡς δ' ὅθ' ὑπὸ φρικὸς Βορέω ἀναπάλλεται ἰχθὺς
Θῖν' ἔπι φυκιόεντι, μέλαν δέ ἑ κῦμα κάλυψεν·
Ὡς πληγεὶς ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ μεγάθυμος Ἐπειὸς
Χερσὶ λαβὼν ὤρθωσε· φίλοι δ' ἀμφέσταν ἑταῖροι,
Οἵ μιν ἄγον δι' ἀγῶνος ἐφελκομένοισι πόδεσσιν,
Αἷμα παχὺ πτύοντα, κάρη βάλλονθ' ἑτέρωσε·
Κὰδ δ' ἀλλοφρονέοντα μετὰ σφίσιν εἷσαν ἄγοντες·
Αὐτοὶ δ' οἰχόμενοι κόμισαν δέπας ἀμφικύπελλον·
Πηλεΐδης δ' αἶψ' ἄλλα κατὰ τρίτα θῆκεν ἄεθλα,
Δεικνύμενος Δαναοῖσι, παλαισμοσύνης ἀλεγεινῆς,
Τῷ μὲν νικήσαντι, μέγαν τρίποδ' ἐμπυριβήτην,
Τὸν δὲ δυωδεκάβοιον ἐνὶ σφίσι τῖον Ἀχαιοί·
Ἀνδρὶ δὲ νικηθέντι γυναῖκ' ἐς μέσσον ἔθηκε·
Πολλὰ δ' ἐπίστατο ἔργα· τίον δέ ἑ τεσσαράβοιον·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
Ὡς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,

Hi autem, cum se accinxissent prodierunt in medium circum:
Ex adverso verò elevatis manibus robustis simul ambo,
Continuò congressi sunt, ipsisque graves manus confertæ sunt:
Vehemens autem crepitus maxillarum ortus est, fluxitque sudor
Undique ex membris. Irruit verò nobilis Epeus,
Percussitque circumspectantem ad genam, neque jam diutius
Stetit: ipsius enim lacciderunt pulchra membra.
Ut verò cùm sub ponti superficiem horrentem Boreæ flatu exilit piscis
Littus versùs algosum, nigerque continuò ipsum fluctus operit:
Sic percussus exiliit. At magnanimus Epeus
Manibus prehensum erexit: dilecti autem circumsteterunt socii,
Qui ipsum duxerunt per circum trahentem pedes *inutiles*,
Cruorem crassum expuentem, caput jactantem in alteram partem:
Mente demùm alienatum inter se collocârunt ducentes:
Ipsi tamen euntes acceperunt poculum rotundum.
Pelides verò statim alia tertia deposuit præmia,
Ostentans Danais, luctæ duræ,
Victori quidem, magnum tripodem igni-aptum,
Eumque duodecim boum-pretio inter se æstimabant Achivi:
Viro autem victo mulierem in medio posuit:
Multorũ autem perita-erat operum; æstimabantq; ipsam 4. boum-pretio:
Surrexit itaque, & verba inter Argivos fecit,
" Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit. Surrexit verò ingens Telamonius Ajax,

ΣΧΟΛΙΑ.

688. Χρόμαδος.] Ποιὸς ἦχος ὁ κρότος τῶν σιαγόνων.

689. Ἐπὶ δ' ὤρνυτο.] Ἐφώρμησε δέ.

691. Ὑπήριπε.] Κατηνέχθη. Φαίδιμα.] Λαμπρά.

692. Φρικός.] Φρίξ, ἡ ἐπιπόλαιος τῶν κυμάτων κίνησις· ἡ λεπτοκυμία. Ἀναπάλλεται.] Ἀναπηδᾷ.

693. Ἐν φυκιόεντι.] Φυκία ἔχοντι· φῦκος δέ ἐστιν ἤτοι ἡ ἄχνη τῆς θαλάσσης, ἢ πόα παραθαλασσία ὑπὸ καλυμμένη.

697. Ἑτέρωσε.] Εἰς τὸ ἕτερον μέρος.

698. Ἀλλοφρονέοντα.] Οὐκ ἐν αὑτῷ ὄντα, ἀλλ' ἐξεστάμενον τῇ διανοίᾳ.

703. Δυωδεκάβοιον.] Δώδεκα βοῶν ἄξιον.

705. Τεσσαράβοιον.] Τὸ τεσσάρων βοῶν.

NOTÆ.

* 688. Δεινὸς δὲ χρόμαδος) Ὅμηρος, τὸν ἐν ταῖς γένυσι τῶν πληγέντων γινόμενον ψόφον, χρόμαδον ὠνόμασεν. *Suidas* v. Χρόμαδος. *Etymolog.* M. v. Τὸν ἐν ταῖς γένυσιν ὑπὸ τῶν πληγῶν γινόμενον ψόφον, ὀνοματοποιήσας, χρόμαδον εἶπεν ὁ Ποιητής.

VARIÆ LECTIONES.

689. Θεῖος Ἐπειὸς) γρ. δῖος Ἐπειός, *Eustath.* fol. 1446. lin. 5.

691. Εἱστήκειν) γρ. ἑστήκειν, * & ἑστήκει, *Eustath.* fol. 1446. lin. 48. & MS. Barocc. Oxon.

693. Θῖν' ἔπι φυκιόεντι) γρ. θῖν' ἐν φυκιόεντι, Br. *Schol.* &c. MS. *Mori.* Ibid. Δέ ἑ) γρ. τέ ἑ. MS. *id.*

694. Ἀνέπαλτ'· αὐτὰρ) γρ. ἀνέπαλτο· αὐτὰρ &c.

702. Τρίποδ' ἐμπυριβήτην) γρ. τρίποδα πυριβήτην, MS. Barocc. Oxon.

Ἀν

Ἂν δ' Ὀδυσεὺς πολύμητις ἀνίςατο, κέρδεα εἰδώς·
Ζωσαμένω δ' ἄρα τώ γε βάτην ἐς μέσσον ἀγῶνα,
Ἀγκὰς δ' ἀλλήλων λαβέτην χερσὶ στιβαρῇσιν·
Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες, τοὺς τε κλυτὸς ἤραρε τέκτων,
Δώματος ὑψηλοῖο, βίας ἀνέμων ἀλεείνων·
Τετρίγει δ' ἄρα νῶτα, θρασειάων ἀπὸ χειρῶν
Ἑλκόμενα στερεῶς, κατὰ δὲ νότιος ῥέεν ἱδρώς·
Πυκναὶ δὲ σμώδιγγες ἀνὰ πλευράς τε καὶ ὤμους
Αἵματι φοινικόεσσαι ἀνέδραμον· οἱ δὲ μάλ' αἰεὶ
Νίκης ἱέσθην, τρίποδος πέρι ποιητοῖο·
Οὔτ' Ὀδυσεὺς δύνατο σφῆλαι, οὔδεΐ τε πελάσσαι,
Οὔτ' Αἴας δύνατο, κρατερὴ δ' ἔχεν ἲς Ὀδυσῆος.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἀνίαζον ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί,
Δὴ τότε μιν προσέειπε μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Διογενὲς Λαερτιάδη, πολυμήχαν' Ὀδυσσεῦ,
Ἤ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σέ· τὰ δ' αὖ Διῒ πάντα μελήσει.
Ὣς εἰπὼν, ἀνάειρε· δόλου δ' οὐ λήθετ' Ὀδυσσεύς·
Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχὼν, ὑπέλυσε δὲ γυῖα·
Κὰδ δ' ἔβαλ' ἐξοπίσω· ἐπὶ δὲ στήθεσσιν Ὀδυσσεὺς
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε·
Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεὺς,
Κίνησεν δ' ἄρα τυτθὸν ἀπὸ χθονὸς, οὐδέ τ' ἄειρε·

Surrexit & Ulysses abundans-consiliis, dolis instructus:
Accincti igitur hi prodierunt in medium circum,
Complexique se invicem corripuerunt manibus robustis:
Ut cum tigna culminis, *mutuo sibi inferuntur*, quæ inclytus aptat faber,
Domûs altæ, impetus ventorum vitans:
Stridebant autem dorsa, validis à manibus
Attracta fortitèr, humidúsque defluebat sudor:
Densæ adeò vibices per lateráque & humeros
Sanguine rubentes extiterunt. Illi autem admodum usque
Victoriam cupiebant, tripodem ob affabre factum:
Neque Ulysses poterat supplantare, soloque affligere,
Neque Ajax poterat; valida enim prohibebat vis Ulyssis.
Sed cum jam tædio afficerentur benè-ocreati Achivi,
Tunc ipsum allocutus est ingens Telamonius Ajax,
" Nobilissime Laërtiade, solertiâ-pollens Ulysse,
" Aut me tolle, aut ego te: hæc verò Jovi omnia curæ erunt.
Sic fatus, sustulit. Doli autem non oblitus est Ulysses:
Percussit ponè poplitem adeptus, solvitque membra;
Dejecitque supinum: in pectora verò Ulysses
Decidit: populi autem admirabundi spectabant, stupebantque.
Secundus vicissim tollebat laboriosus nobilis Ulysses,
Movitque utique paululũ à terrâ, neque levavit:

ΣΧΟΛΙΑ.

712. Ἀμείβοντες] Δοκοὶ μεγάλαι, ἀλλήλαις προσπίπτουσαι, ὥστε βαστάζειν τὴν ὀροφὴν· αἵτινες ἐν συστάσει καλοῦνται.

714. Τετρίγει.] Ἔτριζεν.

717. Φοινικόεσσαι.] Πελιδνώδεις, ἐρυθραί.

719. Σφῆλαι.] Καταβαλεῖν, νικῆσαι.

720. Ἔχε.] Κατεῖχε.

726. Κόψ' ὄπιθεν κώληπα τυχών.] Ἔκρουσεν αὐτὸν φησὶν, ἐπιτυχὼν τὴν ἰγνύαν ὄπισθεν· ὅπερ καὶ ἀγκύλη καλεῖται· ὡς τῶν μέσων ἐῤῥωμένων [illegible].

729. Ἀνάειρεν.] Ἦγειρε, ἐβάστασεν.

NOTÆ.

712. Ὡς δ' ὅτ' ἀμείβοντες) *Etymolog.* M. v. Ἀμειβόν. Καὶ ἀμείβοντες, τοὺς ξυλίνους ἀντιστάτας, τοὺς ἐν τοῖς οἰκοδομήμασι δοκοὺς, σύλους. Confer *Brevia Scholia.*

715. Κατὰ δὲ νότιος) Τὸ δὲ producitur, vi Toni sui, in *Cæsurâ*, & ante ν.

724. Ἤ μ' ἀνάειρ', ἢ ἐγὼ σέ) Ita χ'. v. 253. —ἕλοιμί κεν, ἤ κεν ἁλοίην. & σ' v. 308. ἤκε φέρῃσι μέγα κράτος, ἦκε φεροίμην, & ν'. v. 425. Ἠέ τινα Τρώων ἐρεβεννῇ νυκτὶ καλύψαι, Ἢ αὐτὸς δουπῆσαι, & μ'. v. 328. Ἴομεν, ἠέ τῳ εὖχος ὀρέξομεν, ἠέ τις ἡμῖν. Adeò Elegantiis & Copiâ verborum plenus *Homerus*; siquis aures habeat paulò tersiores.

VARIÆ LECTIONES.

712. Τούς τε) γρ. τούς γε. *Ibid.* Κλυτὸς ἤραρε τέκτων) γρ. σφέας ἤραρε τεκτων, *Eustath.* ut Not. in *Textum*, ad *Iliad.* ό. v. 412.

715. Κατὰ δὲ νότιος) γρ. κατὰ δ' αὖ νότιος, ut mox, v. 724.

721. Ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί) γρ. ἐϋκνήμιδας Ἀχαιοὺς, MS. Barocc. Oxon. & MS. CCC. Cantabr. & *Eust.* fol. 1419. lin. 47.

Ἐγ

Ἐν δὲ γόνυ γνάμψεν· ἐπὶ δὲ χθονὶ κάππεσον ἄμφω
Πλησίοι ἀλλήλοισι, μιάνθησαν δὲ κονίῃ.
Καί νύ κε τὸ τρίτον αὖτις ἀναΐξαντ' ἐπάλαιον,
Εἰ μὴ Ἀχιλλεὺς αὐτὸς ἀνίστατο, καὶ κατέρυκε,
Μηκέτ' ἐρείδεσθον, μηδὲ τρίβεσθε κακοῖσι·
Νίκη δ' ἀμφοτέροισιν, ἀέθλια δ' ἶσ' ἀνελόντες
Ἔρχεσθ', ὄφρα καὶ ἄλλοι ἀεθλεύωσιν Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα τοῦ μάλα μὲν κλύον, ἠδ' ἐπίθοντο·
Καί ῥ' ἀπομορξαμένω κονίην, δύσαντο χιτῶνας.
Πηλείδης δ' αἶψ' ἄλλα τίθει ταχυτῆτος ἄεθλα,
Ἀργύρεον κρητῆρα τετυγμένον· ἓξ δ' ἄρα μέτρα
Χάνδανεν, αὐτὰρ κάλλει ἐνίκα πᾶσαν ἐπ' αἶαν
Πολλὸν, ἐπεὶ Σιδόνες πολυδαίδαλοι εὖ ἤσκησαν,
Φοίνικες δ' ἄγον ἄνδρες ἐπ' ἠεροειδέα πόντον,
Στῆσαν δ' ἐν λιμένεσσι, Θόαντι δὲ δῶρον ἔδωκαν·
Υἷος δὲ Πριάμοιο Λυκάονος ὦνον ἔδωκε
Πατρόκλῳ ἥρωϊ Ἰησονίδης Εὔνηος.
Καὶ τὸν Ἀχιλλεὺς θῆκεν ἀέθλιον οὗ ἑτάροιο,
Ὅστις ἐλαφρότατος ποσὶ κραιπνοῖσι πέλοιτο.
Δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε μέγαν καὶ πίονα δημῷ·
Ἡμιτάλαντον δὲ χρυσοῦ λοισθῆϊ ἔθηκε.
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,

Genu verò implicuit. Et in terram ceciderunt ambo
Prope invicem, fœdabanturque pulvere.
Et certè jam tertiò rursus surgentes luctati fuissent,
Nisi Achilles ipse surrexisset, & cohibuisset,
" Ne ampliùs luctâ obnitimini, neque conterimini malis:
" Victoria enim utrique, præmiis igitur æqualibus ablatis
" Abite, ut & alii certent Achivi.
Sic dixit; Illi autem ei maximè quidè auscultârunt, atque obsecuti sunt:
Et abstersio pulvere, induerunt vestes.
Pelides verò statim alia posuit velocitatis præmia,
Argenteum cratera elaboratè factum: sex autem mensuras
Capiebat, & pulchritudine excellebat omnem per terram
Multum, Sidones enim artificiis varii scitè elaborârant,
Phœnices autem vexerant viri super nigrum pontum,
Steterántque in portubus, Thoantique dono dederant:
Pro filio autem Priami Lycaone precium dedit
Patroclo heroi Iasonides Eunéus.
Et hunc Achilles posuit præmium, de quo certaret in honorem sui socii,
Quicunque levissimus pedibus velocibus esset.
Secundo utique bovem posuit magnum & pinguem adipe;
Semitalentum verò auri ultimo posuit.
Surrexit itaque, & verba inter Argivos fecit,

ΣΧΟΛΙΑ.

742. Κάλλει.] Τέχνῃ.
743. Σιδόνες.] Οἱ Φοίνικες. Σιδὼν γὰρ πόλις Φοινίκης.
744. Ἠεροειδέα.] Σκοτεινόν· μέλανα· ἢ, ἀπεραντὸν· μόνον· ἐν ᾧ ἀὴρ μόνος ὁρᾶται.
745. Θόαντι.] Τῷ τῆς Λήμνου βασιλεῖ.
751. Λοισθῆϊ.] Τῷ ἐσχάτῳ· ἀπὸ εὐθείας, ὁ λοισθεύς.

NOTÆ.

740. Ταχυτῆτος) De ratione *Accentûs* hujus Vocis, vid. suprà, ad χ'. v. 363.

745. Θόαντι) *Thoas* hic, ut *Scholia* rectè, *Lemni* Rex erat, *Hypsipyle* Pater, ex quâ *Jason Eunéum* genuit, de quo Poeta, suprà, ad ή. v. 468.

746. Υἷος) Ità scribo, [illegible], non ut malè olim Υἷες, cùm sit *Genitivus*, & ità MS. *Mori*, & MS. CCC. de quâ Voce, *Etymolog. M.* v. Υἱεύς. Ἔστιν υἱεὺς, ὃ σημαίνει τὸν υἱόν· κλίνεται, υἱέος· καὶ κατὰ συναίρεσιν, υἷος· ἡ δοτικὴ υἷι· ἡ αἰτιατικὴ, υἷα· ἡ εὐθεῖα τῶν πληθυντικῶν, υἷες· καὶ ἡ αἰτιατικὴ, υἷας Ἀχαιῶν.

750. Δευτέρῳ αὖ βοῦν θῆκε) *Florentina* Editio forte habuit, δευτέρῳ δ' αὖ. & *Error* indè in alia *Exemplaria* proseminatus; tandem, uti fit, à nonnullis *Lectio* defensa. Quùm verò αὖ & αὖτε sint ferè τοῦ δὲ vicaria, τὸ δὲ tollendum omninò, etiam *Elegantiæ* causâ, nedum *Metri* tantùm; ut v. 729. Δεύτερος αὖτ' ἀνάειρε, v. 841. Δεύτερος αὖτ' ἀφίηκεν. Ità γ'. v. 332. & λ'. v. 19. Δεύτερον αὖ θώρηκα, & ί. v. 215. Δάρδανον αὖ πρῶτον, & v. 219. Δάρδανος αὖ τέκεθ' υἱόν. Quin hoc loco, MS. *Mori*, MS. CCC. & Editt. *Cantabr.* Dux. Δευτέρῳ αὖ legunt. Ità passim, pro νῦν δ' αὖ, in *Impressis*, MSS. legunt, νῦν αὖ, ut ῥ'. v. 672. & δ', tamen aliquandò legitur, cum αὖ, ut v. 724.

VARIÆ LECTIONES.

735. Τρίβεσθε) χ. τείρεσθον.
750. Δευτέρῳ αὖ) χ. δευτέρῳ δ' αὖ, vid. Not. in *Textum*.

Ὄρνυσθ'

Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε.
Ὣς ἔφατ'· ὤρνυτο δ' αὐτίκ' Ὀϊλῆος ταχὺς Αἴας,
Ἂν δ' Ὀδυσσεὺς πολύμητις, ἔπειτα δὲ Νέστορος υἱὸς
Ἀντίλοχος· ὁ γὰρ αὖτε νέους ποσὶ πάντας ἐνίκα.
Στὰν δὲ μεταστοιχί· σήμηνε δὲ τέρματ' Ἀχιλλεύς·
Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης τέτατο δρόμος· ὦκα δ' ἔπειτα
Ἔκφερ' Ὀϊλιάδης· ἐπὶ δ' ὤρνυτο δῖος Ὀδυσσεὺς
Ἄγχι μάλ', ὡς ὅτε τίς τε γυναικὸς ἐϋζώνοιο
Στήθεός ἐστι κανὼν, ὅν τ' εὖ μάλα χερσὶ τανύσσῃ,
Πηνίον ἐξέλκουσα παρὲκ μίτον, ἀγχόθι δ' ἴσχει
Στήθεος· ὣς Ὀδυσσεὺς θέεν ἐγγύθεν· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι·
Κὰδ δ' ἄρα οἱ κεφαλῆς χέ' ἀϋτμένα δῖος Ὀδυσσεὺς,
Αἰεὶ ῥίμφα θέων· ἴαχον δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοὶ
Νίκης ἱεμένῳ, μάλα δὲ σπουδῶντι κέλευον.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύματον τέλεον δρόμον, αὐτίκ' Ὀδυσσεὺς
Εὔχετ' Ἀθηναίῃ γλαυκώπιδι ὃν κατὰ θυμὸν,
Κλῦθι, θεὰ, ἀγαθή μοι ἐπίρροθος ἐλθὲ ποδοῖιν·
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε Παλλὰς Ἀθήνη·
Γυῖα δ' ἔθηκεν ἐλαφρὰ, πόδας, καὶ χεῖρας ὕπερθεν·
Ἀλλ' ὅτε δὴ τάχ' ἔμελλον ἐπαΐξασθαι ἄεθλον,
Ἔνθ' Αἴας μὲν ὄλισθε θέων· βλάψεν γὰρ Ἀθήνη,
Τῇ ῥα βοῶν κέχυτ' ὄνθος ἀποκταμένων ἐριμύκων,

" Surgite, qui & hujus certaminis periculum facietis.
Sic dixit. Surrexit autem statim Oilei *filius* velox Ajax,
Surrexit & Ulysses abundans consiliis, deinde autem Nestoris filius
Antilochus; hic enim juvenes pedibus omnes vincebat:
Steterunt autem serie; ostenderat verò metas Achilles.
Illis igitur à metâ extendebatur cursus: cum verò celeriter
Emicuit Oileides; concitóque cursu secutus est nobilis Ulysses
Prope admodum, ut quum aliquis mulieris eleganter cinctæ
Propè pectus est radius, quem scitè admodum manibus projicit *huc illuc*,
Stamen extrahens ad licium, propéque tenet
Pectus: sic Ulysses currebat propè; atque à tergo
Vestigia premebat pedibus, antequam pulvis spargeretur circùm.
In ejus itaque caput fundebat halitum nobilis Ulysses,
Usque citò currens: Acclamabant verò omnes Achivi
Victoriæ cupido, magnóque adnitentem-studio hortabantur.
Sed quum jam extremum peragerent cursum, confestim Ulysses
Precatus est Minervam oculis-cæsiam suo in animo,
" Exaudi, Dea, propitia mihi auxiliatrix veni pedibus.
Sic dixit precans; illum autem exaudivit Pallas Minerva:
Membráque reddidit levia, pedes, & manus supernè.
Sed quum jamjam involaturi erant in præmium,
Tunc Ajax quidem lapsus est in cursu: læsit enim Minerva,
Ubi boum fusum erat stercus interfectorum graviter mugientium,

ΣΧΟΛΙΑ.

757. Μεταστοιχί.] Ἐπὶ στοῖχον, ἐπὶ τάξιν.

758. Τέτατο.] Μετὰ προθυμίας ἐξετείνετο αὐτοῖς ὁ δρόμος.

761. Κανών.] Ὁ κάλαμος, περὶ ὃν εἰλεῖται ὁ μίτος ὁ ἱστουργικός. Τανύσσῃ.] Ἐκτείνῃ.

762. Πηνίον.] Εἴλημα κρόκης· * ἀπὸ τῆς τῶν κρόκων μηρυομένων εἰς πηνία· πάντα τὰ ἔργα ἐν παραβολαῖς εἰπὼν, νῦν καὶ περὶ γυναικωνίτιδος ἔφη.

764. Ἴχνια τύπτε πόδεσσι, πάρος κόνιν ἀμφιχυθῆναι.] Ἐπέβαινεν αὐτοῦ τοῖς ἴχνεσι, πρὶν ἢ κονιορτωθῆναι.

765. Ἀϋτμένα.] Ἀναπνοὴν, ἆσθμα.

774. Ὄλισθεν.] Ἔπεσεν.

775. Ὄνθος.] Ἡ τῶν βοῶν κόπρος. Ἐριμύκων.] Μεγαλοφώνων· μυκηθμὸς γὰρ, ἡ τῶν βοῶν φωνή.

NOTÆ.

757. Στὰν δὲ μεταστοιχί) Hic *Versus* suprà, ad v. 358.

758. Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης) *Ultima* τοῦ ἀπὸ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante ν.

759. Ἔκφερε) Ἐξέφερεν, δηλονότι ἑαυτόν· πρόφερος ἦν ἐν τῷ δρόμῳ. Vid. suprà, ad v. 276.

762. Πηνίον ἐξέλκουσα) Vid. *Suidam* v. Ἐκπηνιοῦται.

NOTÆ IN SCHOLIA.

752. * Ἀπὸ τῆς &c. ex *Suidâ*, Ἐκπηνιοῦται, ut in Not. ad *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

758. Τοῖσι δ' ἀπὸ νύσσης) γρ. τοῖσι δ' ἀπαὶ νύσσης.

761. Χερσὶ) γρ. χειρὶ, MS. Barocc. Oxon. Ibid. Τανύσσῃ) γρ. τανύσσει, MS. *Barocc.* Oxon. ibi quidem τανύσσῃ.

767. Ἱεμένῳ) γρ. ἱεμένων, *Eustath.* fol. 1452. lin. 29. & ἱέμενοι, nec malè.

Οὓς ἐπὶ Πατρόκλῳ πέφνεν πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς.
Ἐν δ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα τε, ῥῖνάς τε.
Κρητῆρ' αὖτ' ἀνάειρε πολύτλας δῖος Ὀδυσσεύς,
Ὡς ἦλθε φθάμενος· ὁ δὲ βοῦν ἕλε φαίδιμος Αἴας·
Στῆ δὲ κέρας μετὰ χερσὶν ἔχων βοὸς ἀγραύλοιο,
Ὄνθον ἀποπτύων, μετὰ δ' Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Ὢ πόποι, ἦ μ' ἔβλαψε θεὰ πόδας, ἣ τὸ πάρος περ
Μήτηρ ὡς, Ὀδυσῆϊ παρίσταται, ἠδ' ἐπαρήγει.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πάντες ἐπ' αὐτῷ ἡδὺ γέλασσαν.
Ἀντίλοχος δ' ἄρα δὴ λοισθήϊον ἔκφερ' ἄεθλον,
Μειδιόων, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Εἰδόσιν ὔμμ' ἐρέω πᾶσιν, φίλοι, ὡς ἔτι καὶ νῦν
Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους·
Αἴας μὲν γὰρ ἐμεῖ' ὀλίγον προγενέστερός ἐστιν·
Οὗτος δὲ προτέρης γενεῆς, προτέρων τ' ἀνθρώπων,
Ὠμογέροντα δέ μιν φάσ' ἔμμεναι· ἀργαλέον δὲ
Ποσσὶν ἐριδήσασθαι Ἀχαιοῖς, εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ.

Quos super Patroclum mactârat pedibus velox Achilles:
Stercore itaque bovino impletus est osque, naresque.
Cratera ergò sustulit laboriosus nobilis Ulysses,
Ut venit præcurrens; At bovem accepit illustris Ajax:
Stetit itaque cornu manibus tenens bovis agrestis,
Stercus expuens, intérque Argivos dixit,
" Proh malum, certè mihi læsit Dea pedes, quæ & olim,
" Mater tanquam, Ulyssi astat, atque auxilio-est.
Sic dixit. Illi autem omnes super ipso suaviter riserunt.
Antilochus verò extremum quidem abstulit præmium,
Subridens, & verba inter Argivos fecit,
" Scientibus vobis dicam omnibus, amici, quod adhuc etiam nunc
" Immortales honorant ætate-provectiores homines:
" Ajax enim me paulò natu grandior est:
" Iste verò prioris seculi, priorúmque hominum,
" Crudæ etenim senectæ ipsum dicunt esse: difficile verò
" Pedibus cum eo contendere Achivis, excepto Achille.

ΣΧΟΛΙΑ.

788. Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους.] * Ἐπεὶ καὶ τίμιον τὸ πολυχρόνιον· εἰκὼν θεῖόν τι.

791. Ὠμογέροντα.] Οὕτω λέγουσι, ὅτι τοὺς συνεστῶτας, καὶ μή πω πάνυ γέροντας, ἀλλὰ πλησίον τοῦ γήρως· ἢ τοὺς πρὸ ὥρας καὶ παρ' ἡλικίαν γεγηρακότας.

792. Ἐριδήσασθαι.] Ἐξισωθῆναι, ἁμιλληθῆναι.

NOTÆ.

777. Ἐν δ' ὄνθου βοέου πλῆτο στόμα) *Eust.* fol. 415. lin. 35. Καὶ ὁ Λοκρὸς δὲ Αἴας ἐν τῷ ἐπιταφίῳ ἀσχημονεῖ τὸ στόμα· ἐπειδὴ νεώτερος ὢν τὸν πρεσβύτην Ἰδομενέα μάτην λοιδορήσας εἰς ἀγῶνα ἐκλήθη. Et iterum fol. 1453. lin. 13. Ἐνταῦθα δὲ σημειωτέον ὅτι Παλαιοὶ ὅτι ὁ τὸν πρεσβύτην λοιδορήσας εἰπών, εἰκότως κολάζεται κατὰ στόματος, ὅπερ ἡ ὕβρις προσῆκεν· καὶ ἄλλως δέ. Νικᾷ ὁ εὐξάμενος· μιαίνεται δὲ τὸ στόμα ὁ μὴ οὕτω ποιήσας. De quâ *Offensa*, suprà Poeta, ad v. 474. &c. *Virgil.* Æn. l. 5. v. 328. & v. 358. locum imitatur: at *Nisum* facit hæc pati, & Amici *Euryali* causâ injuriam *Salio* facere: ubi nec tanta *Justitia* Poetica, nec tanta Ingenii dexteritas nitere videtur; si verum fateri licet.

779. Ὡς ἦλθε φθάμενος) *Ultima* τοῦ φθάμενος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Punctum*, & *Asperum*.

788. Ἀθάνατοι τιμῶσι παλαιοτέρους ἀνθρώπους) De hoc ioco, qui ex SS. Scripturæ Veritate nititur, suprà, ad v. 649. *Scholion*, quod additum invenies, ob meritum sumpsi, ex *Eustath.* f. 1454. lin. 25. Ἐπεὶ καὶ τίμιον τὸ πολυχρόνιον· εἰκὼν θεῖόν τι. In nostris etenim Literis Deus appellatur, *Daniel.* c. 7. v. 9. *Antiquus Dierum.*

792. Εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ) *Achillem* excipit è numero etiam Virorum maximè excellentium, ut oppidò egregium; & opportunissimâ & prudentissimâ *Achillis* laudatione, quàm brevissimè tamen expressâ, sapientissimi *Nestoris* prudentissimus filius se ostendit, non sine magno suo Commodo; ut & hinc Poetæ Artificium non exiguum patescat: *Premium* enim hinc aliud ab *Heroe* nanciscitur. *Eustath.* f. 1454. lin. 46. Ὅτι οὕτω μεγαλοπρεπὴς, καὶ φιλότιμος Ἀχιλλεύς, ὡς διὰ βραχὺν ἔπαινον τοῦ Νεστορίδου ῥήτορος, ὃς αὐτὸν ἐν δυσὶν Ἡρώοις ποσὶν ἐκκλῄζει· τιμῆσαι γὰρ τὸ, Εἰ μὴ Ἀχιλλεῖ, δωρεῖται αὐτόν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

788. * Vid. in Not. ad *Textum*.

VARIÆ LECTIONES.

781. Ὄνθον) γρ. ὄνθου. *Eustath.* fol. 1453. lin. 10.

Ὣς

Ὣς φάτο· κύδηνεν δὲ ποδώκεα Πηλείωνα.
Τὸν δ' Ἀχιλεὺς μύθοισιν ἀμειβόμενος προσέειπεν,
Ἀντίλοχ', οὐ μέν τοι μέλεος κ' εἰρήσεται αἶνος,
Ἀλλά τοι ἡμιτάλαντον ἐγὼ χρυσοῦ ἐπιθήσω.
Ὣς εἰπὼν, ἐν χερσὶ τίθει· ὁ δ' ἐδέξατο χαίρων.
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων, κατὰ δ' ἀσπίδα, καὶ τρυφάλειαν,
Τεύχεα Σαρπήδοντος, ἅ μιν Πάτροκλος ἀπηύρα·
Στῆ δ' ὀρθὸς, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Ἄνδρε δύω περὶ τῶνδε κελεύομεν, ὥπερ ἀρίστω,
Τεύχεα ἑσσαμένω, ταμεσίχροα χαλκὸν ἑλόντε,
Ἀλλήλων προπάροιθεν ὁμίλου πειρηθῆναι·
Ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος χρόα καλὸν,
Ψαύσῃ δ' ἐνδίνων, διά τ' ἔντεα, καὶ μέλαν αἷμα,
Τῷ μὲν ἐγὼ δώσω τόδε φάσγανον ἀργυρόηλον,
Καλὸν, Θρηΐκιον, τὸ μὲν Ἀστεροπαῖον ἀπηύρων·
Τεύχεα δ' ἀμφότεροι ξυνήϊα ταῦτα φερέσθων·
Καί σφιν δαῖτ' ἀγαθὴν παραθήσομαι ἐν κλισίῃσιν.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μέγας Τελαμώνιος Αἴας,
Ἂν δ' ἄρα Τυδείδης ὦρτο κρατερὸς Διομήδης.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν ἑκάτερθεν ὁμίλου θωρήχθησαν,
Ἐς μέσον * ἀμφοτέρω συνίτην μεμαῶτε μάχεσθαι,
Δεινὸν δερκομένω· θάμβος δ' ἔχε πάντας Ἀχαιούς·

Sic dixit: gloriâque affecit pedibus velocem Pelidem.
Eum igitur Achilles verbis respondens allocutus est,
" Antiloche, non quidem tibi inanis utique dicta fuerit laus,
" Sed tibi semitalentum ego auri superaddam.
Sic fatus, in manibus posuit: is autem accepit gaudens.
At Pelides quidem prælongam hastam
Deposuit in circo ferens, deposuit & clypeum & galeam,
Arma Sarpedonis, quæ ei Patroclus abstulerat:
Surrexitque, & verba inter Argivos fecit,
" Viros duos de his volumus, qui fortissimi,
" Armis indutis, incidente corpus ære sumpto,
" Alterum-alterius ante consessum facere-periculum:
" Uter utique prior percusserit corpus pulchrum,
" Attigeritque intùs membra perque arma & nigrum sanguinem,
" Huic quidem ego dabo hunc ensem argenteis-clavis-distinctum,
" Pulchrum, Threicium, quem quidem Asteropæo abstuli;
" Arma autem utrique communia hæc ferant:
" Et eis convivium lautum apponam in tentoriis.
Sic dixit. Surrexit itaque deinde ingens Telamonius Ajax,
Surrexit & Tydides fortis Diomedes.
Illi verò postquam hinc inde seorsim à turbâ armati erant,
In medium utrique congrediebantur ardentes in pugnam,
Horrendo obtutu; stupor autem tenebat omnes Achivos:

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

793. Κύδηνεν.] Ἐδόξασεν.
795. Αἶνος.] Νῦν, λόγος.
805. Ὀρεξάμενος χρόα.] Ἐφαψάμενος τοῦ χρωτός.
806. Ἐνδίνων.] Τῶν ἐντὸς ὅπλων μελῶν· ἀπὸ τοῦ ἐντὸς δινεῖσθαι καὶ τοῖς λοιποῖς ὅπλοις· οἱ δὲ ἀποδιδόντες ἐντέρων, ἀγνοοῦσιν· οὐ γὰρ μέχρι θανάτου μονομαχοῦσι.

N O T Æ.

795. Μέλεος εἰρήσεται) αἶνος) *Ultima* τοῦ μέλεος, producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*. Vid. ad *Notam* præcedentem. At omninò hic Particula κε addenda.

805. Ὁππότερός κε φθῇσιν ὀρεξάμενος) *Eustath.* fol. 1455. lin 51. Εὐβούλως δὲ κατὰ τοὺς Παλαιοὺς Ἀριστοφάνης ὁ γραμματικὸς. φορτικὸν ἡγησάμενος τὸ ὥστε ἐπικινδύνως ὁπλομαχεῖν, μεταγράφει τὸν τρόπον τοῦτον, * Ὁππότερός κεν πρῶτος ἐπιγράψας χρόα καλὸν, * Φθήῃ ἐπιξυσάμενος διά τ' ἔντεα καὶ φόνον ἀνδρός· καὶ μόνον τὸ ψαύσῃ τοῦτο δηλοῖ· τάχα δὲ καὶ ἧττον ἐκεῖνο κινδυνῶδες κακὸν, τὸ τοῦ Ποιητοῦ, ἤπερ τὸ μεταγραφέν.

814. * Ἐς μέσον ἀμφοτέρω συνίτην) Olim ἀμφοτέρων, quod benè quidem aderat aliis in locis, ubi de Duobus *Græcorum* & *Trojanorum* exercitibus res est: at nunc Unus populus, coram quibus hoc *Duellum*, & omnes erant *Græci*, neque ampliùs Discordes: quare *Varia Lectio* antiqua hìc omninò præferenda, & ἀμφοτέρω legendum, quod & benè cum συνίτην convenit, & ab MS. *Mori* agnoscitur.

Variæ Lectiones.

802. Κελεύομεν) γρ. κελεύομαι, ut suprà, v. 659.
805. Ὁππότερός κε φθῇσιν) γρ. ὁππότερός κεν πρῶτος, vid. Not. in *Textum*.
808. Ἀπηύρων) γρ. ἀπηῦρον, vid. suprà, ad v. 560.
814. Ἀμφοτέρω) γρ. ἀμφοτέρων, olim, malè: vid. Not. ad *Textum*.

Ἀλλ' ὅτε δὴ σχεδὸν ἦσαν ἐπ' ἀλλήλοισιν ἰόντες,
Τρὶς μὲν ἐπήϊξαν, τρὶς δὲ σχεδὸν ὡρμήθησαν·
Ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα πάντοσ' ἴσην
Νύξ', οὐδὲ χρό' ἵκανεν· ἔρυτο γὰρ ἔνδοθι θώρηξ·
Τυδείδης δ' ἄρ' ἔπειτα ὑπὲρ σάκεος μεγάλοιο,
Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ δουρὸς ἀκωκῇ.
Καὶ τότε δή ῥ' Αἴαντι περιδδείσαντες Ἀχαιοὶ
Παυσαμένους ἐκέλευσαν ἀέθλια ἶσ' ἀνελέσθαι.
Αὐτὰρ Τυδείδῃ δῶκεν μέγα φάσγανον ἥρως,
Σὺν κολεῷ τε φέρων, καὶ ἐϋτμήτῳ τελαμῶνι.
Αὐτὰρ Πηλείδης θῆκεν σόλον αὐτοχόωνον,
Ὃν πρὶν μὲν ῥίπτασκε μέγα σθένος Ἠετίωνος·
Ἀλλ' ἤτοι τὸν ἔπεφνε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Τὸν δ' ἄγετ' ἐν νήεσσι σὺν ἄλλοισι κτεάτεσσι.
Στῆ δ' ὀρθός, καὶ μῦθον ἐν Ἀργείοισιν ἔειπεν,
Ὄρνυσθ', οἳ καὶ τούτου ἀέθλου πειρήσεσθε·

Sed quùm jam propè erant alter alterum vadentes,
Ter quidem irruerunt, térque cominùs impetum-fecerunt:
Tum verò Ajax quidem per clypeum undique æquale
Percussit, neque ad corpus pervenit: tutabatur enim intùs thorax.
At Tydides deinde supra scutum magnum,
Usque cervicem assequi conabatur fulgidæ hastæ cuspide.
Et tum quidem Ajaci metuentes Achivi
Fine imposito jusserunt præmia paria referre.
At Tydidæ dedit magnum ensem heros,
Cum vagináque proferens, & sciffè secto balteo.
Cæterum Pelides posuit orbem à fornace-rudem,
Quem prius quidem mittebat ingens robur Eetionis:
Verum enimvero illum interfecerat pedibus-valens nobilis Achilles,
Hunc que advexerat in navibus cum aliis possessionibus.
Surrexit igitur, & verba inter Argivos fecit,
" Surgite, qui & hujus certaminis periculum-facietis;

ΣΧΟΛΙΑ.

821. Κῦρε.] Ἤγγιζεν, ἐπετύγχανεν. Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε φαεινοῦ.] Ἱστορεῖται, ὅτι κατ' ἐκεῖνο καιροῦ ἔτυχεν Ἡρακλῆς τῇ νήσῳ Σαλαμῖνι κατά τινα χρείαν προσπλεύσας. * Τελαμῶνι δὲ ἄρτι γενομένου τὸν παῖδα Αἴαντα ἐπιστὰς οὖν ὁ Ἡρακλῆς, καὶ ἀναλαβὼν τὸν παῖδα, περιέβαλε τῇ λεοντῇ· ἐφ' ᾧ εὔξατο αὐτὸν γενέσθαι ἄτρωτον· ὁ δὲ ηὐξήθη, καὶ τὸ πᾶν τοῦ σώματος ἐγένετο ἄτρωτον, πλὴν τοῦ αὐχένος, τοῦτο γὰρ ἔλειπε τότε κατὰ τύχην τὸ μέρος μὴ περιβεβλῆσθαι τῇ λεοντῇ.

826. Σόλον.] Δίσκον· διαφέρει δὲ σόλος, καὶ δίσκος· ὅτι ὁ μὲν δίσκος, πλατύς ἐστι καὶ κοιλόπερος· ὁ δὲ σόλος, στρογγύλος καὶ σφαιροειδής. Αὐτοχόωνον.] Ἐκ χωνευομένης ὕλης εἰκῇ κεχωνευμένον· αὐτοχώνευτον, οἷον μὴ ἔχοντα κατασκευὴν τεχνικήν, * εἴτ' οὖν τεχνικήν, ἀλλ' ἐκ μόνης χωνείας ἀναληφθέντα. * Ἀρίσταρχος δέ, Σόλος, λίθος κυκλοτερής.
827. Ῥίπτασκεν.] Ἔρριπτε μακρόθεν.
829. Ἄγετ' ἐν νήεσσιν.] Ἀντὶ τοῦ, ἐκόμισε.

NOTÆ.

818. Ἔνθ' Αἴας μὲν ἔπειτα κατ' ἀσπίδα) Ἐναντίον, ὅτι ἡ πληγὴ αὕτη διὰ τῆς αὐτῆς ἀσπίδος παντελῶς ἐγένετο, ὅτι ἀπὸ τοῦ θώρακος μόνον ἐκωλύθη, ὥστε μὴ χρωτὸς ψαῦσαι, οὐ μὴν ἀπὸ τῆς ἀσπίδος· τοῦτο δὲ ὀρθῶς τοῦ ποιήματος; οὐδεὶς ἔτι ἐπιτυχὴς ἦν. οὐδ' ὁ Παρεμβολεὺς αὐτός· λέγει γάρ, Ἔνθα ὅρα. Ὡς ὁ μὲν Αἴας ἀπελείπετο τὴν τοῦ Διομήδους ἀσπίδα νύσσειν· διὸ οὐδὲ γενναῖόν τι δρᾷ. ὡς μηδὲ προσθῆναι δεόμενος. Vid. *Eustath.* in locum, 1456. lin. 17. Dicendum etiam, *Ajacem* sui roboris conscium ultrò *Scutum* appetiisse, quod sciebat sibi cessurum; at *Diomedem* super *Ajacis* Clypeo desperâsse; quarè nè illum ferire tentavisse. Adeò nec ipse *Bernardus*, nec Vir tantus omnia vidit.

821. Αἰὲν ἐπ' αὐχένι κῦρε) De *Historiâ*, quam *Scholiastes* affert, *Pindarus*, *Isthmionicûn*, VI. ut in Notis ad *Scholia*. De loco, *Etymolog.* M. v. Κῦρε.

NOTÆ IN SCHOLIA.

821. * Τελαμῶνι δὲ ἄρτι γενομένου) Paulò alitèr hanc Historiam narrat *Pindar.* Isthmonic. VI. v. 53. in quem locum. vid. *Scholiasten* ejusdem.

826. * Εἴτ' οὖν) Ita, pro ἐπ' ἄν, legendum; non, ut Editt. *Cantabrigg.* ὕτ' ἄν. * Ἀρίσταρχος δέ. &c. ex MSS. *Scholiis*, de quibus Vir Illustris, *Ezekiel. Spanheim.* ad *Callimach.* p. 445.

VARIÆ LECTIONES.

816. Ἤϊξαν) γρ. ἦσαν, *Eustath.* fol. 1456. lin. 14.
818. Κατ' ἀσπίδα) γρ. δι' ἀσπίδα. vid. in *Text.*
819. Ἔρυτο) γρ. ἐρῦτο, ut ad Γ. v. 555.
825. Ἐϋτμήτῳ) γρ. ἐϋδμήτῳ, malè olim in Nonnullis; MS. Barocc. Oxon. ἐϋτμήτῳ & hîc, ut suprà, v. 684.
828. Ἔπεφνε) γρ. πέφνε, MS. *Mori.*

Εἴ

Εἴ οἱ καὶ μάλα πολλὸν ἀπόπροθι πίονες ἀγροὶ,
Ἕξει μιν καὶ πέντε περιπλομένους ἐνιαυτοὺς
Χρεώμενος· οὐ μὲν γάρ οἱ ἀτεμβόμενός γε σιδήρου
Ποιμὴν, οὐδ' ἀροτὴρ, εἶσ' ἐς πόλιν, ἀλλὰ παρέξει.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ἂν δὲ Λεοντῆος κρατερὸν μένος ἀντιθέοιο,
Ἂν δ' Αἴας Τελαμωνιάδης, καὶ δῖος Ἐπειός·
Ἑξείης δ' ἵσταντο· σόλον δ' ἕλε δῖος Ἐπειὸς,
Ἧκε δὲ δινήσας· γέλασαν δ' ἐπὶ πάντες Ἀχαιοί.
Δεύτερος αὖτ' ἀφέηκε Λεοντεὺς, ὄζος Ἄρηος·
Τὸ τρίτον αὖτ' ἔρριψε μέγας Τελαμώνιος Αἴας
Χειρὸς ἀπὸ στιβαρῆς, καὶ ὑπέρβαλε σήματα πάντα·
Ἀλλ' ὅτε δὴ σόλον εἷλε μενεπτόλεμος Πολυποίτης,
Ὅσσον τίς τ' ἔρριψε καλαύροπα βουκόλος ἀνὴρ,
Ἡ δὲ θ' ἑλισσομένη πέτεται διὰ βοῦς ἀγελαίας·
Τόσσον παντὸς ἀγῶνος ὑπέρβαλε· τοὶ δ' ἐβόησαν.
Ἀνστάντες δ' ἕταροι Πολυποίταο κρατεροῖο
Νῆας ἐπὶ γλαφυρὰς ἔφερον βασιλῆος ἄεθλον.
Αὐτὰρ ὁ τοξευτῇσι τίθει ἰόεντα σίδηρον,
Κὰδ δ' ἐτίθει δέκα μὲν πελέκεας, δέκα δ' ἡμιπέλεκκα·
Ἱστὸν δ' ἔστησεν νηὸς κυανοπρῴροιο
Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθου· ἐκ δὲ τρήρωνα πέλειαν
Λεπτῇ μηρίνθῳ δῆσεν ποδὸς, ἧς ἄρ' ἀνώγει
Τοξεύειν· ὃς μέν κε βάλῃ τρήρωνα πέλειαν,

" Si ei etiam perquàm longinqui pingues agri,
" Habebit ipsum etiam quinque volventes in annos
" Utens: non enim illi omninò indigens ferro
" Pastor, vel arator, ibit in urbem, sed præbebit.
Sic dixit. Surrexit autem deinde bellator-stabilis Polypœtes,
Surrexit & Leontei validum robur deo-paris,
Surrexit & Ajax Telamonius, & nobilis Epeus:
Ordine autem steterunt. Orbem verò prehendit nobilis Epeus,
Misitque rotatum: riserunt autem omnes Achivi.
Secundus verò emisit Leonteus, ramus Martis:
Tertiò verò projecit ingens Telamonius Ajax
Manu è robustâ, & jecit ultra signa omnia:
Sed quum jam orbem prehendit bellator-stabilis Polypœtes,
Quantum quis projicit pedum bubulcus,
Idque rotatum volat per boves armentales;
Tantum per totum spatium *omnia signa* jactatu superavit. illi vero exclamarunt.
Surgentes igitur socii Polypœtæ fortis
Naves ad cavas retulerunt regis præmium.
At ille sagittariis posuit spiculis-conficiendis-aptum ferrum,
Deposuit quidem decem bipennes, decemque securiculas:
Malum autem erexerat navis prorâ-cæruleæ
Procul in arenâ; indéque, *vix. ex malo*, pavidam columbam
Tenui funiculo ligaverat pede, in quam jussit
Sagittari. Qui quidem percusserit pavidam columbam,

ΣΧΟΛΙΑ.

832. Πίονες ἀγροί.] Νῦν, εὐδαίμονες.

834. Χρεώμενος.] Χρώμενος, ὁ χρήζων. Ἀπεμβόμενος.] Στερόμενος.

843. Ὑπέρβαλεν.] Ὑπερέβαλε.

845. Καλαύροπα.] Τὴν βουκολικὴν ῥάβδον· ἔστι δὲ ξύλον κατὰ τὸ ἄκρον μέρος ῥοπὴν ἔχον· ὅ ἐστι, βάρος.

846. Ἑλισσομένη.] Συστρεφομένη. Διὰ βοῦς ἀγελαίας.] Ἀντὶ τοῦ, δι' ἀγελαίων βοῶν.

850. Τοξευτῇσι.] Τοξόταις. Ἰόεντα.] Ἤτοι, ἰὸν ἔχοντα, ἢ μέλανα· ἄμεινον δὲ τὸ πρὸς ἰὸν κατασκευὴν ἐπιτήδειον· ὅ ἐστι, βελῶν.

854. Μηρίνθῳ.] Σπάρτῳ, σχοινίῳ.

NOTÆ.

834. Χρεώμενος) Legendum *τελουμένως*, utut *πτρασυλλάβως* scriptum, *κατὰ συνίζησιν*, quomodò *ἰωσφόρος*, suprà, ad v. 226.

853. Τηλοῦ ἐπὶ ψαμάθου) Ità omninò, pro *ψαμάθοιο*. Ad voces, *ἐκ δὴ*, subaudi, *ἱστοῦ*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

850. * Ἄμεινον δὲ, τὸ πρὸς ἰὸν) Ità, *Suidas*, v. Ἰόεντα) Βέλτιον δὲ, εἰς ἰοὺς εὐθετοῦντα. Malè utrobique; repugnat enim Quantitas. Ità, tamen ἰόμωρος &c. Vid. Not. in *Textum*, ad *Iliad.* δ'. v. 68.

VARIÆ LECTIONES.

843. Σήματα πάντα) γρ. σήματα πάντων, *Eustath.* fol. 1457. lin. 50. & ità *Odyss.* θ'. v. 192.

853. Ψαμάθου) γρ. ψαμάθοιο, olim, malè.

Πάντα ς

Πάντας ἀειράμενος πελέκεας, κλισίηνδε φερέσθω·
Ὃς δέ κε μηρίνθοιο τύχῃ, ὄρνιθος ἁμαρτὼν,
Ἥσσων γὰρ δὴ κεῖνος, ὁ δ' οἴσεται ἡμιπέλεκκα.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' ἔπειτα βίη Τεύκροιο ἄνακτος,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος·
Κλήρους δ' ἐν κυνέῃ χαλκήρεϊ πάλλον ἑλόντες.
Τεῦκρος δὲ πρῶτος κλήρῳ λάχεν· αὐτίκα δ' ἰὸν
Ἧκεν ἐπικρατέως, οὐδ' ἠπείλησεν ἄνακτι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην.
Ὄρνιθος μὲν ἅμαρτε, μέγηρε γάρ οἱ τόγ' Ἀπόλλων,
Αὐτὰρ ὁ μήρινθον βάλε πὰρ πόδα, τῇ δέδετ' ὄρνις·
Ἀντικρὺ δ' ἀπὸ μήρινθον τάμε πικρὸς ὀϊστός.
Ἡ μὲν ἔπειτ' ἤϊξε πρὸς οὐρανὸν, ἡ δὲ παρείθη
Μήρινθος ποτὶ γαῖαν· ἀτὰρ κελάδησαν Ἀχαιοί.
Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς
Τόξον· ἀτὰρ δὴ ὀϊστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν.
Αὐτίκα δ' ἠπείλησεν ἑκηβόλῳ Ἀπόλλωνι
Ἀρνῶν πρωτογόνων ῥέξειν κλειτὴν ἑκατόμβην·
Ὕψι δ' ὑπαὶ νεφέων εἶδε τρήρωνα πέλειαν,
Τήν ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην·

Omnes sublatas bipennes ad tentorium ferat:
Qui verò funiculum attigerit, ab ave aberrans,
Inferior etenim is, ille feret securiculas.
Sic dixit. Surrexit igitur deinde vis Teucri regis,
Surrexit & Meriones, famulus strenuus Idomenei:
Sortes autem in galeâ æreâ concussere sumptas.
Teucer verò primus sorte sortitus est: statim igitur sagittam
Misit vi-validâ, neque vovit regi
Agnorum primigeniorum sacrificaturum inclytam hecatomben.
Ab ave quidem aberravit, invidit enim ei hoc Apollo;
Sed is funiculum percussit ad pedem, quo ligata erat avis:
Prorsus itaque funiculum abscidit amara sagitta.
Illa quidem deinde evolans fugit ad cœlum, at demissus est
Funiculus terram versus; & magnum-plausum dederunt Achivi:
Festinans igitur Meriones extraxit manu *Teucri*
Arcum; & jam sagittam tenebat dudum, ut dirigeret.
Statim etiam vovit longè-jaculanti Apollini
Agnorum primigeniorum sacrificaturum inclytam hecatomben:
Alte verò sub nubibus speculatus est pavidam columbam,
Hanc is in gyrum-se flectentem sub alâ percussit mediam;

ΣΧΟΛΙΑ.

856. Πελέκεας.] Ἀξίνας διστόμους· ἔστι δὲ καὶ σταθμὸς σιδήρου, ἔχων μνᾶς δέκα· τὸ δὲ ἡμιπέλεκκον, τὸ ἥμισυ τοῦ πελέκεως· τὸ ἐκ τοῦ ἑνὸς μόνου μέρους ἔχον ἀκμὴν, ὃ καὶ σκέπαρνον καλοῦσιν· ὥς τινας ἐφεξῆς ἱστῶντες ἐπί τινα βαθμὸν, ἐγυμνάζοντο οἱ τοξόται, πέμποντες διὰ τῶν τρητῶν αὐτῶν τὸ βέλος, δι' οὗ ἐμβάλλεται αὐτοῖς ὁ στελεός. Πάντας πελέκεας.] Τοὺς ὅλους πελέκεις. Ἀειράμενος.] Ἐπάρας.

857. Μηρίνθοιο τύχῃ.] Καὶ μὴν τοῦτο, δυσπειρότερον· ἀλλὰ προσέκειτο ἡ τοῦ ζώου τύχη· τύχοις δὲ ἀποσφαλεὶς, προσκειμένης τῆς ὄρνιθος, καὶ οὐκ ἐν αὐτῷ μενούσης.

863. Οὐδ' ἠπείλησεν.] Οὐκ ηὔξατο.

865. Ἅμαρτεν.] Ἀπέτυχεν. Μέγηρεν.] Ἐφθόνησεν.

870. Ἐξείρυσε χειρός.] Δηλονότι, τοῦ Τεύκρου· τῷ γὰρ αὐτῷ τόξῳ ἐχρῶντο.

875. Δινεύουσαν.] Συμπεριφερομένην, σφοδρῶς ἱπταμένην.

NOTÆ.

870. Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε χειρὸς Τόξον· ἀτὰρ δὴ ὀϊστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν) *Eustath.* fol. 1460. lin. 10. Σημειῶσαι δὲ καὶ ὅτι πολλῶν Ἐκδόσεων Ὁμηρικῶν φερομένων, ὡς καὶ προδεδήλωται, Μασσαλιωτικὴ ἔκδοσις, κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, ἀντὶ τόξου χειρὸς ... τοὺς ἠκριβωμένους ... μεταγράφουσιν οὕτως, *Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐπέθηκεν ὀϊστὸν *Τόξῳ· ἐν γὰρ χειρὶ ἔχε πάλαι, ὡς ἴθυνεν. Ἀντίμαχος δὲ οὕτω γράφει, *Σπερχόμενος δ' ἄρα Μηριόνης ἐξείρυσε Τεύκρου *Τόξον· χερσὶ δ' ὀϊστὸν ἔχεν πάλαι, ὡς ἴθυνεν. συντρέχων μὲν αὐτοῖς τῷ Ὁμήρῳ, σαφέστερον δὲ μεταγράψας· ἐνὶ γὰρ τόξῳ ἠγωνίσαντο οἱ τοξόται, ὡς καὶ οἱ διασκευασταὶ ... διὸ τοξεύσαντος Τεύκρου, ἁρπάζει τόξον ὁ Μηριόνης, καὶ ... σπεύδει, ὡς ἂν μὴ φύγῃ τὸ πτηνόν.

VARIÆ LECTIONES.

856. Κλισίηνδε) γρ. οἰκόνδε, MS. *Barocc.* Oxon. Ibid. Φερέσθω) γρ. φερέσθων. *Eustath.* fol. 1458. lin. 44.

865. Τόγ') γρ. τότ', MS. Barocc. Oxon.

870. Σπερχόμενος) Vid. Not. in *Textum*.

871. Ἴθυνεν) γρ. ἰθύνειν, & ἰθύνῃ.

874. Ὑπαὶ νεφέων) γρ. ὑπὸ, aliàs; at hoc in loco MSS. ὑπαί. *Ibid.* Εἶδε) γρ. ἴδεν, MS. *Mori*, & MS. *Barocc.* Oxon. ut *Odyss.* δ'. v. 22.

875. Τὴν ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσην) γρ. τῇ ῥ' ὅγε δινεύουσαν ὑπὸ πτέρυγος βάλε μέσσος, *Eustath.* fol. 1459. lin. 50. *Ibid.* μέσσην) γρ. μέσσης, *Eustath.* ut modó; μέσσον, MS. Barocc. Oxon. & MS. *Mori*.

Ἀντι-

Ἀντικρὺ δὲ διῆλθε βέλος· τὸ μὲν ἂψ ἐπὶ γαίῃ
Πρόσθεν Μηριόναο πάγη ποδός· αὐτὰρ ἡ ὄρνις
Ἱστῷ ἐφεζομένη νηὸς κυανοπρώροιο,
Αὐχέν' ἀπεκρέμασεν, σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.
Ὠκὺς δ' ἐκ μελέων θυμὸς πτάτο, τῆλε δ' ἀπ' αὐτοῦ
Κάππεσε· λαοὶ δ' αὖ θηεῦντό τε, θάμβησάν τε.
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης πελέκεας δέκα πάντας ἄειρε,
Τεῦκρος δ' ἡμιπέλεκκα φέρεν κοίλας ἐπὶ νῆας·
Αὐτὰρ Πηλείδης κατὰ μὲν δολιχόσκιον ἔγχος,
Κὰδ δὲ λέβητ' ἄπυρον βοὸς ἄξιον ἀνθεμόεντα
Θῆκ' ἐς ἀγῶνα φέρων· καί ῥ' ἥμονες ἄνδρες ἀνέσταν·
Ἂν μὲν ἄρ' Ἀτρείδης εὐρυκρείων Ἀγαμέμνων,
Ἂν δ' ἄρα Μηριόνης, θεράπων ἐῢς Ἰδομενῆος.
Τοῖσι δὲ καὶ μετέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἀτρείδη, ἴδμεν γὰρ, ὅσον προβέβηκας ἁπάντων,
Ἠδ' ὅσσον δυνάμει τε καὶ ἥμασιν ἔπλευ ἄριστος·
Ἀλλὰ σὺ μὲν τόδ' ἄεθλον ἔχων κοίλας ἐπὶ νῆας
Ἔρχευ, ἀτὰρ δόρυ Μηριόνῃ ἥρωϊ πόρωμεν,
Εἴ σύ γε σῷ θυμῷ ἐθέλοις· κέλομαι γὰρ ἔγωγε.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησεν ἄναξ ἀνδρῶν Ἀγαμέμνων.
Δῶκε δὲ Μηριόνῃ δόρυ χάλκεον· αὐτὰρ ὅγ' ἥρως
Ταλθυβίῳ κήρυκι δίδου περικαλλὲς ἄεθλον.

Penitus autem transiit telum: id quidem rursus in terram
Ante Merionæ fixum est pedem. At avis
Malo insidens navis proræ-cærulex,
Collum suspendit, simul & alæ densæ diffusæ sunt.
Velox autem ex membris anima avolavit, longéque ab illo *Malo*
Decidit: populi verò admirabundi-spectabant, stupebántque.
Meriones igitur bipennes decem numero sustulit,
Teucer verò securiculas portavit cavas ad naves.
At Pelides deposuit quidem prælongam hastam,
Deposuit & lebetē igni-nunq;-admotū bovis pretio-æstimand. florib. variū
In circo ferens. Et continuò jaculatores viri surrexerunt:
Surrexit quidem Atrides latè-dominans Agamemnon,
Surrexit & Meriones, famulus strenuus Idomenei.
Inter eos autem ipse dixit pedibus-valens nobilis Achilles,
" Atride, scimus enim, quantum antecellis omnibus,
" Et quantum viribúsque & jaculationibus es præstantissimus:
" Quare tu quidem hoc præmium habens cavas ad naves
" Vade, at hastam Merionæ heroi demus,
" Si tu utique tuo animo velis: Hortor enim ego sanè.
Sic dixit. Neque non obsecutus est rex virorum Agamemnon.
Dedit autem Merionæ hastam æream: sed ille heros
Talthybio præconi dedit perpulchrum *suum* præmium.

ΣΧΟΛΙΑ.

879. Σὺν δὲ πτερὰ πυκνὰ λίασθεν.] Συνεκέχυτο δὲ τὰ πτερά. Λίασθεν.] Διεχωρίσθησαν.
880. Πτάτο.] Ἐπετάσθη. * ἔπταθ.
885. Ἀνθεμόεντα.] Ἤτοι οὐκ εἰς πῦρ χρώμενον, ἀλλ' ἀναθηματικόν· ἢ ἀνθεμώδη.
886. Ἥμονες.] Ἀκοντισταί.
890. Προβέβηκας.] Ὑπερβέβηκας, ὑπερελήλυθας.
891. Ἥμασιν.] Ἀκοντίσμασιν· ἀπὸ τοῦ ἱέναι. Ἔπλευ.] Ἐγένου.

NOTÆ.

895. Κέλομαι) Ἀντὶ τοῦ, θέλω· Οὐ γὰρ ἂν ὁ Ἀχιλλεὺς δεσποτικῶς τῷ βασιλεῖ κελεύειν ἐρεῖ. Vid. de hac re *Eustath*. fol. 1461. lin. 30.

NOTÆ IN SCHOLIA.

880. *Ἔπταθ) Addo, ad declarandam τοῦ πτάτο originem.

VARIÆ LECTIONES.

896. Ἐθέλοις) γρ. ἐθέλῃς.

ΤΗΣ

ΤΗΣ
ΟΜΗΡΟΥ ΙΛΙΑΔΟΣ
ΡΑΨΩιΔΙΑ, ἢ ΓΡΑΜΜΑ, Ω'.

Ὑπόθεσις τῆς ΟΜΗΡΟΥ Ῥαψῳδίας Ω'.

Ζεὺς, κηδόμενος Ἕκτορος, Θέτιν πρὸς Ἀχιλλέα πέμπει, ὅπως ἀποδῷ τοῦ ἥρωος τὸ σῶμα· Ἶριν δὲ πρὸς Πρίαμον, ὅπως λύτρα κομίσας Ἀχιλλεῖ, τὸν νεκρὸν τοῦ παιδὸς ἀπολάβοι. Ὁ δὲ συμπεμφθεὶς ὑπὸ Ἑρμοῦ, κοιμίσαντος τὰς Ἑλληνικὰς φύλακας, παραγίνεται πρὸς τὸν Ἀχιλλέα, καὶ ἱκετεύσας αὐτὸν ἀπολαμβάνει τὸν υἱὸν καὶ ἀνακομίσας εἰς τὴν πόλιν, θάπτει, καὶ ἐπ' αὐτῷ δεῖπνον ἄγει.

Ἐπιγραφαί.

Ἕκτορος λύτρα.

Ἄλλως.

Ω, Πρίαμος νέκυν υἷα λαβὼν, γέρα δῶκεν Ἀχιλλεῖ.

Ἄλλο.

Ω, νέκυν Ἕκτορα πατρὶ λύτρων πόρεν εἵνεκ' Ἀχιλλεύς.

LIB. XXIV.

Λῦτο δ' ἀγὼν, λαοὶ δὲ θοὰς ἐπὶ νῆας ἕκαστοι
Ἐσκίδναντ' ἰέναι· τοὶ μὲν δόρποιο μέδοντο
Ὕπνου τε γλυκεροῦ ταρπήμεναι· αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς
Κλαῖε, φίλου ἑτάρου μεμνημένος, οὐδέ μιν ὕπνος
Ἥρει πανδαμάτωρ, ἀλλ' ἐστρέφετ' ἔνθα καὶ ἔνθα
Πατρόκλου ποθέων ἀδροτῆτά τε καὶ μένος ἠΰ,
Ἠδ' ὁπόσ' *ἐτολύπευσε σὺν αὐτῷ, καὶ πάθεν ἄλγεα,

Solutus a. est spectatorum-consessus, populique celeres ad naves quisque
Dispergebantur ituri; Illi quidem cœnæ curam-gerebant,
Seque somno dulci satiandi: at Achilles
Flebat, chari sodalis memor, neque illum somnus
Capiebat cuncta domans, sed volvebatur huc & illuc,
Patrocli desiderans vigorémque & animos-magnos:
Et quot exantlaverat cum ipso, & passus fuerat labores,

ΣΧΟΛΙΑ.

Λῦτο δ' ἀγών.] Νῦν, τὸ ἄθροισμα τῶν θεατῶν.
2. Δόρποιο μέδοντο.] Ἐπεμελοῦντο τροφῆς καὶ ὕπνου.
*Τὸ ἑφεξῆς, Μέδοντο ταρπήμεναι δόρπου καὶ ὕπνου.

NOTÆ.

1. Λῦτο δ' ἀγών) Λῦτο, pro ἐλύετο *Atticè*, ut *Plutarch.* in Vitâ *Homeri*; nam λύτο pro ἐλέλυτο, *Primam* corripit, ut φ'. v. 114. & *Odyss.* δ'. v. 703. λύτο γούνατα καὶ φίλον ἦτορ. Quòd sicubi λελῦτο occurrat, cum *Mediâ Longâ*, ex *Circumflexo* dignoscendum curamus, ut ad *Odyss.* σ'. v. 237. nempe ubi pro λελύοιτο ponitur: in quem locum vide, quæ Nos. Ità suprà, ad ε'. v. 141. ῥῦατο pro ῥύοιντο, Vid. *Etymolog.* M. v. Quinque primi Versus in hâc *Rhapsodiâ* faciunt Ἀκροστιχίδα, nempè ΛΕΥΚΗ. De quâ re vid. *M. Anton. Muret. Var. Lect.* l. 14. c. 13.

7. Ἠδ' ὁπόσ' *ἐτολύπευσε σὺν αὐτῷ) *Ultima* τοῦ ὁπόσα potuit quidem produci, in *Cæsurâ*, ante Literam, ἀναδιπλώσεως capacem; ut *Odyss.* α'. v. 40. Ἐκ γὰρ Ὀρέσταο τίσις ἔσσεται Ἀτρεΐδαο. & præcipuè post hoc Versûs initium, Τὰ περὶ, φ'. v. 352. Mallem tamen omninò συντολύπευσε legere, ut *Hesiod.* Scut. *Herc.* v. 44. Χαλεπὸν, πόνον ἐκτολυπεύσας. De Voce Τολυπεύω, *Eustath.* fol. 1463. lin. 25. Ἰστέον δὲ, ὅτι τολύπη κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, ἐρίων σφαῖρα· ὅθεν

VARIÆ LECTIONES.

6. Ἀδροτῆτα) γρ. ἀνδροτῆτα, MS. *Mori*, vid. suprà, ad χ'. v. 363. Ibid. τε) γρ. γε, MS. Barocc. *Oxon.*

7. Ἠδ' ὁπόσ' ἐτολύπευσε) γρ. ἠδ' ὁπόσα τολύπευσε. vid. Not. in *Textum*.

Ἀνδρῶν

Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων·
Τῶν μιμνησκόμενος, θαλερὸν κατὰ δάκρυον εἶβεν,
Ἄλλοτ' ἐπὶ πλευρὰς κατακείμενος, ἄλλοτε δ' αὖτε
Ὕπτιος, ἄλλοτε δὲ πρηνής· τότε δ' ὀρθὸς ἀναστὰς
Δινεύεσκ' ἀλύων, παρὰ θῖν' ἁλός· οὐδέ μιν ἠὼς
Φαινομένη λήθεσκεν ὑπεὶρ ἅλα τ' ἠϊόνας τε·
Ἀλλ' ὅγ', ἐπεὶ ζεύξειεν ὑφ' ἅρμασιν ὠκέας ἵππους,
Ἑκτορά δ' ἕλκεσθαι δησάσκετο δίφρου ὄπισθεν·
Τρὶς δ' ἐρύσας περὶ σῆμα Μενοιτιάδαο θανόντος,
Αὖτις ἐνὶ κλισίῃ παυέσκετο· τὸν δὲ δ' ἔασκεν
Ἐν κόνι ἐκτανύσας προπρηνέα· τοῖο δ' Ἀπόλλων
Πᾶσαν ἀεικείην ἄπεχε χροῒ, φῶτ' ἐλεαίρων
Καὶ τεθνηότα περ· περὶ δ' Αἰγίδι πάντα κάλυπτε
Χρυσείῃ, ἵνα μή μιν ἀποδρύφοι ἑλκυστάζων.
Ὣς ὁ μὲν Ἕκτορα δῖον ἀείκιζεν μενεαίνων·
Τὸν δ' ἐλεαίρεσκον μάκαρες θεοὶ εἰσορόωντες,
Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην.

Virorúmque prælia, periculosósque fluctus emensus:
Hæc recordans, uberes lachrymas defundebat,
Interdum in latera jacens, interdum verò
Supinus, interdum item pronus: & mox rectus exurgens
Oberrabat mœsto animo, præter littus maris; neque ipsum aurora
Apparens latebat super marique littoribusque:
Sed is, postquam junxerat sub curribus veloces equos,
Hectorem trahendum ligabat post currum:
Ter itaque cum raptârat circa sepulchrum Menœtiadæ mortui,
Rursus in tentorio quiescebat, illúmque relinquebat
In pulvere extensum pronum. At ejus Apollo
Omnem turpitudinem arcebat à corpore, virum miserans
Etiam mortuum; Ægide enim totum contegebat
Aureâ, ut nè ipsum laceraret raptans.
Sic ille quidem Hectorem nobilem indignè-tractabat iratus:
Eum autem miserabantur beati dii inspicientes,
Furtoque surripere hortabantur speculatorem Argicidam.

ΣΧΟΛΙΑ.

8. Πείρων.] Διαπερῶν.

11. Τότε δέ.] Ὅτε δέ.

12. Δινεύεσκεν.] Ἀνεστρέφετο. Ἀλύων.] Καταστένων, ἀλυόμενος, καὶ λύσιν μὴ εὑρίσκων τῶν κακῶν.

21. Μενεαίνων.] Μηνιῶν, ὀργιζόμενος.

24. Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην.] Ζεὺς ἐρασθεὶς Μαίας τῆς Ἀτλαντίδος, λαθὼν Ἥραν ἐμίγη· ἡ δὲ ἔγκυος γενομένη, ἐν Κυλλήνῃ τῆς Ἀρκαδίας, Ἑρ-

NOTÆ.

τὸ τοὺς πολλοὺς εἰς τέλος ἂν συγκεφαλαιῶν, τολυπεύειν λέγεται. καὶ ἄλλως δὲ τολυπεύειν, ὡς καὶ ἐν Ὀδυσσείᾳ κεῖται, τὸ κατεργάζεσθαι· παρ' ὅσον καὶ ἡ τολύπη κατείργασται· τὸ δὲ λέγειν τολυπεύειν, τὸ κακοπαθεῖν, ὡς ἀπὸ τολύπης θαλαττηρᾶς βοτάνης, οὐχ Ὁμηρικόν.

8. Ἀνδρῶν τε πτολέμους, ἀλεγεινά τε κύματα πείρων) *Eustath.* fol. 1463. lin. 30. Τὸ δὲ πείρων, τοῖς κύμασι προσαρμοστέον· τοῖς δέ γε πολέμοις, ἐπιλογιστέον οἰκείαν τινὰ ἑτέραν μετοχήν· συνήθη δὲ τῷ ποιητῇ καὶ τὰ τοιαῦτα· ὁποῖον, σὺν πολλοῖς ἄλλοις καὶ τό, Σῖτον καὶ οἶνον ἔδοντες. Πάμφιλος δὲ φησι, περισπᾷ τὸ πειρῶν, παράγων εἰς ὁμοιότητα τοῦ Περάω, καὶ τοῦ, Περάα μέγα λαῖτμα· ἀφ' οὗ φησιν εἶναι καὶ τό, πειρῶν· τὴν γὰρ τοῦ ι πρόσθεσιν μὴ ἐξαλλάσσειν τὸν τόνον· Ἀρίσταρχος δὲ βαρύνει, ὡς τὸ κείρων· ἐν Ὀδυσσείᾳ γοῦν λέγεται, Παννυχίη πεῖρε κέλευθον· ὡς ἂν ἔκειρε, κείρων· οὕτως ἔπειρε, πείρων· διαιτῶσιν δὲ οἱ Παλαιοί, ὅτι τὸ μὲν σὺν τῷ ι, βαρυνθήσεται· τὸ δὲ χωρὶς τοῦ ι, περισπασθήσεται. Idem ferè *Etymolog.* M. v. Πείρων) Ἀντὶ τοῦ, περῶν· Πάμφιλος, περισπωμένως, λέγων, τὴν πρόσθεσιν τοῦ ι, μὴ ἐξαλλάσσειν τὸν τόνον. Ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος βαρύνει· φησὶ γοῦν, Πεῖρε κέλευθον· οἱ γὰρ περισπῶντες ἂν ὁ παρατατικός, Ἐπείρων· ἔστιν οὖν δεύτερον τὸ ῥῆμα· καὶ τὸ μὲν σὺν τῷ ι, βαρύνεται, πείρω· τὸ δὲ χωρὶς, περισπᾶται.

15. Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι) Τὸ δὲ περιέλκειν.

20. Περὶ δ' Αἰγίδι πάντα κάλυπτε) De *Ægide*, *Jovi*, *Palladi*, & *Apollini*, communi, satis Nos, ad ε. v. 738. & ad ο. v. 229. item, v. 311. Adeò *Eustath.* fol. 1464. lin. 11. Καὶ ὅρα καὶ Ἀπόλλωνα τεύχοντα Αἰγίδα. Θείως μὲν ὅσον· σκέπουσαν τὸν θεοῖς φίλτατον Ἕκτορα. Hunc locum tamen Obelo notatum ait *id.* fol. 1465. lin. 15. Οὕτω καὶ δύο στίχοι ἠθετοῦντο ἐν τῷ περὶ Αἰγίδος λόγῳ. Νίφει τὸ γάρ φασι σκέπεσθαι τῆς κυανέας, καὶ ἡ Αἰγὶς δὲ οὐκ ἔστιν Ἀπόλλωνος· ὡς δὲ αὐτολέγεται. ἡ τοιαύτη ἀθέτησις, δῆλον τοῖς εὐφυῶς ἐπιβάλλουσιν.

24. Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην) *Eustath.* fol. 1464. lin. 48. Ἰστέον δὲ, ὅτι τὸ, Κλέψαι δ'

NOTÆ IN SCHOLIA.

24. *Ἔκλεψε δὲ καὶ τὰς Ἀπόλλωνος βοῦς) De hâc re, videsis, Hymn. *Mercur.* v. 73. &c.

VARIÆ LECTIONES.

8. Πείρων) γρ. πειρῶν, vid. Not. in *Textum*.

12. Δινεύεσκ' ἀλύων παρὰ) γρ. πλωΐζεσκ', ἀλύων ἐπὶ. *Plato*, Polit. l. 3. fol. 388.

15. Ἑκτορά δ' ἕλκεσθαι) γρ. Ἕκτορα δ' ἕλκεσθαι.

Ἔνθ' ἄλλοις μὲν πᾶσιν ἑήνδανεν, οὐδέ ποθ' Ἥρῃ,
Οὐδὲ Ποσειδάων', οὐδὲ Γλαυκώπιδι κούρῃ·
Ἀλλ' ἔχον, ὥς σφιν πρῶτον ἀπήχθετο Ἴλιος ἱρὴ,
Καὶ Πρίαμος καὶ λαὸς, Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης·
Ὃς νείκεσσε θεὰς, ὅτε οἱ μέσσαυλον ἵκοντο,
Τὴν δ' ᾔνησ', ἥ οἱ πόρε μαχλοσύνην ἀλεγεινήν.
Ἀλλ' ὅτε δή ῥ' ἐκ τοῖο δυωδεκάτη γένετ' ἠὼς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἀθανάτοισι μετηύδα Φοῖβος Ἀπόλλων,
Σχέτλιοι ἐστὲ, θεοὶ, δηλήμονες· οὔ νύ ποθ' ὑμῖν

Cæteris quidem omnibus placuit, nequaquam tamen Junoni,
Neque Neptuno, neque oculis-cæsiæ virgini:
Sed eodé-tenore-pergebant, ut ipsis primum invisa-reddita est Ilios sacra,
Et Priamus & populus, Alexandri propter injuriam,
Qui contumeliosè-damnavit deas, quando ejus ad tugurium venerunt,
Eámque sententiâ-comprobavit, quæ ei præbuit libidinem damnosam.
Sed quandò jam exinde duodecima orta erat aurora,
Tum quidem inter immortales dixit Phœbus Apollo,
" Crudeles estis, dii, noxii: nonne quondam vobis

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

μὲν ἐλήνυθεν· ὅς τις ἐπιθυμίαν εἶχε τοῦ κλέπτειν· ὅτι καὶ Ζεὺς κλέψας τὴν Ἥραν, ἐμίγη Μαίᾳ. Καὶ δίκασθεὶς τοῖς μνηστῆρσι μετὰ τῶν ἀδελφῶν αὐτῆς λυομένης, λαθεῖν ὀφείλοντο τοὺς ἰθύντας· γυμνοὶ δὲ ὀκνεῖν, ἠπόρει, τί πράξωσι· γέλωτα δὲ διὰ τοῦτο Ἑρμῆς κινήσας, ἀπέδωκεν αὐτοῖς τοὺς ἰθύντας. * Ἔκλεψε δὲ καὶ τὰς Ἀπόλλωνος βοῦς· ἡ ἱστορία παρ' Ἐρατοσθένει.

29. Νείκεσσε θεάς.] Νῦν, κατέκρινε. Μέσσαυλον.] Ἔπαυλον.

30. Ἤνησε.] Ἐπῄνεσε. Μαχλοσύνην.] Τὴν περὶ τὰς συνουσίας καταφορὰν.

33. Δηλήμονες.] Βλαπτικοί.

N O T Æ.

ἀτρύγετον, καὶ ἑξῆς τοὺς πέντε στίχους, ἀθετοῦσιν οἱ Παλαιοὶ, διά τι ἄλλα· καὶ ὅτι ἀπρεπὲς, τοὺς ἀμφὶ τὴν Ἀθηνᾶν, θυμὸν ἔχειν τὸν αὐτὸν τῷ Ἀχιλλεῖ· καὶ ὅτι θεοῖς οὐ πρέπον τὸ κλέπτειν. Annon, *Mercurio?* Annon, *Injuria subtrahere illum*, qui ultrà fas & licitum indignis modis tractabatur? De Voce Ἀργειφόντης, vid. *Etymolog. M.* v.

25. Ἑήνδανε) Pro ἥνδανε, quomodo ἐέλπετο, pro ἔλπετο· ἐέλδομαι, pro ἔλδομαι.

28. Ἀλεξάνδρου ἕνεκ' ἄτης) De hâc illius Vesaniâ, ità *Coluthus*, Ἑλένης ἁρπαγῇ, v. 164.—ὁ δ' ἀγλαὸν ὤπασε μῆλον, Ἀγλαΐης ἀνάθημα, μέγα κλέος. Ἀφρογενείῃ, Φυζαλίου πολέμοιο, κακὸν πολέμοιο γενέθλην. Vid. intrà, ad v. 29.

29. Ὃς νείκεσσε θεὰς) Hoc *Distichon* Plutarchus, de *Vitâ* Homeri, à nonnullis ait etiam ἀθετεῖσθαι. Ἀλλ' ὡς οὐ πρέπον ἀπολαμβάνειν Θεὰς ὑπὸ ἀνθρώπων κρίνεσθαι, ὅτι ὑπὸ Ὁμήρου δὲ ἄλλων παρεῖται) τοῦτ' ἔθος εὐλόγως ἠθέτησαν οἱ περὶ μῦθον στίχοι. *Eustath.* f. 1465. lin. 7. Idem ferè, fatetur, at locum defendit, & Objectionibus respondet, Καὶ ὅρα, ὅπως τὴν τοῦ Τρωϊκοῦ πολέμου αἰτιολογίαν πρᾶξιν, τῷ τέλει τῆς Ἰλιάδος ἐπεμνήσατο· ἐπὶ τοσοῦτον ἀναρτήσας τὴν Ἀκροατήν· τινὲς δὲ ἀθετοῦσι καὶ τοῦτον τὸν τόπον· εἰ γὰρ ᾔδει, φασὶ, τὴν περὶ τοῦ κάλλους κρίσιν ὁ Ποιητὴς, πολλαχοῦ ἂν ἐμνήσθη αὐτῆς· καὶ μὴν, ἦν περὶ τοῦτο εἰπεῖν. Ὅτι πολλῶν καὶ ἄλλων ἅπαξ ὁ Ποιητὴς ἐμνήσθη, ἅπερ οὐκ ἀθέτηνται. Ἀρίσταρχος δὲ, διὰ τὴν τῆς μαχλοσύνης λέξιν, ἀθετεῖ τὸν στίχον· νεωτέρου γὰρ ἡ λέξις, καὶ * Ἡσιόδειος, ἐκείνου πρώτου χρησαμένου αὐτῇ ἐπὶ τῶν Προίτου θυγατέρων· καὶ ἔτι. Μαχλοσύνη, φασὶ, κυρίως ἐστιν, ἡ ἐν Γυναιξὶ μανία· ἐπὶ ἀνδρῶν δὲ οὐ τίθεται. *Ibidem*, totos alios, ante hoc *Distichon*, Quinque Versus, à nonnullis, ut suprà, ad v. 24. notatum, rejectos. Ipse defendit, & aliam *horum Lectionem* memorat, quibus Vox μαχλοσύνη minùs placuerit, lin. 13. Δίδωσι δὲ Ἀφροδίτη τῷ Πάριδι, οὐ ταύτην, ἤγουν μαχλοσύνην, ἀλλὰ τὴν καλλίστην Ἑλένην· διὸ τινὲς γράφουσιν οὕτως, Τὴν δ' ᾔνησεν, ἥ οἱ κεχαρισμένα δῶρ' ὀνόμηνεν. *Macrobium* horum *Criticorum* judicio deceptum ipse exagitat *Scaliger*, sub fine. l. 5. c. 3. *Callimach.* L. *Pall.* v. 18. Οὐδ' ὅκα τὰν Ἴδᾳ Φρὺξ ἐδίκαζεν ἔριν. De hoc *Paridis* Judicio, *Coluthus*, Ἑλένης ἁρπαγῇ. v. 59. Ἔνθεν Ἔρις πολέμοιο προάγγελον ἔργον ἀλύουσα &c. ad v. 166. Alludit *Virgil.* Æn. l. 1. v. ——— *Manet altâ mente repôstum Judicium* Paridis, *spretæque injuria formæ.*

* Vid. infrà, ad v. 30.

30. Μαχλοσύνην) *Suidas* v. Καταφέρεια, γυναικομανία· * Ἡσίοδος ἡ λέξις· λέγει γὰρ περὶ τῶν Προίτου θυγατέρων, Εἵνεκα μαχλοσύνης στυγερῆς τέρεν ὤλεσαν ἄνθος. Vid. suprà, ad v. 29.

33. Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, δηλήμονες) Idem Comma ab ipso Poetâ aliàs παρῳδεῖται, *Odyss.* ε, v. 118. Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, ζηλήμονες. Unde à Nonnullis & Vox ζηλήμονες Credita huc attinere, ut *Varia Lectio*; verùm ex *Errore*, ab illo alio loco Orto: ut & hæc *Lectio*, non meliùs illuc convecta.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

30. Ἤνησε) γρ. ᾔνεσεν. vid. Not. in *Textum*, ad v. 29.

33. Σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, δηλήμονες) γρ. σχέτλιοί ἐστε, θεοὶ, ζηλήμονες. vid. Not. in *Textum*. Ibid. Οὔ νυ ποθ' ὑμῖν) γρ. οὔ νυ πότ' ὔμμιν. MS. CCC.

Ἕκτωρ

Ἕκτωρ μηρί᾽ ἔκηε βοῶν αἰγῶν τε τελείων;
Τὸν νῦν οὐκ ἔτλητε, νέκυν περ ἐόντα, σαῶσαι,
Ἥι τ᾽ ἀλόχῳ ἰδέειν, καὶ μητέρι, καὶ τέκεϊ ᾧ,
Καὶ πατέρι Πριάμῳ, λαοῖσί τε· τοί κέ μιν ὦκα
Ἐν πυρὶ κήαιεν, καὶ ἐπὶ κτέρεα κτερεΐξαι·
Ἀλλ᾽ ὀλοῷ Ἀχιλῆϊ, θεοί, βούλεσθ᾽ ἐπαρήγειν,
Ὧι οὔτ᾽ ἂρ φρένες εἰσὶν ἐναίσιμοι, οὔτε νόημα
Γναμπτὸν ἐνὶ στήθεσσι· λέων δ᾽ ὣς, ἄγρια οἶδεν,
Ὅστ᾽ ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ
Εἴξας, εἶσ᾽ ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν·
Ὣς Ἀχιλεὺς ἔλεον μὲν ἀπώλεσεν, οὐδέ οἱ αἰδὼς
Γίνεται, ἥ τ᾽ ἄνδρας μέγα σίνεται, ἠδ᾽ ὀνίνησι·
Μέλλει γάρ που τὶς καὶ φίλτερον ἄλλον ὀλέσαι,
Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἱόν·
Ἀλλ᾽ ἤτοι κλαύσας καὶ ὀδυρόμενος μεθέηκε·
Τλητὸν γὰρ μοῖραι θυμὸν θέσαν ἀνθρώποισιν.
Αὐτὰρ ὅγ᾽ Ἕκτορα δῖον, ἐπεὶ φίλον ἦτορ ἀπηύρα,
Ἵππων ἐξάπτων, περὶ σῆμ᾽ ἑτάροιο φίλοιο
Ἕλκει· οὐ μήν οἱ τό γε κάλλιον, οὐδέ τ᾽ ἄμεινον,
Μὴ, ἀγαθῷ περ ἐόντι, νεμεσσηθῶμέν οἱ ἡμεῖς·
Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει μενεαίνων.
Τὸν δὲ χολωσαμένη προσέφη λευκώλενος Ἥρη,
Εἴη κεν καὶ τοῦτο τεὸν ἔπος, Ἀργυρότοξε,

" Hector crura adolevit boum caprarúmque lectarum?
" Eum nunc quidem non sustinuistis, vel mortuum, eripere,
" Suæque uxori videndum, & matri, & filio suo,
" Et patri Priamo, populisque; qui eum celeritèr
" Igne comburerent, & justa persolverent:
" Sed pernicioso Achilli, Dii, vultis favere,
" Cui neque mentes sunt æquæ, neque animus
" Flexibilis in pectoribus: sed leo tanquam, efferatus est,
" Qui magnarumque virium & superbi animi
" Impotens, vadit ad pecudes hominum, ut dapes accipiat:
" Sic Achilles misericordiam quidem perdidit, neque ei pudor
" Est, qui viros valdè lædit, atque juvat.
" Aliquis enim utique etiam chariorem alium perdidit,
" Sive fratrem uterinum, seu & filium:
" Et tamen postquam deflevit, statim luctum remittit:
" Patientem enim Fata animum indiderunt hominibus.
" Sed hic Hectora nobilem, postquam eum suâ vitâ privavit,
" A curru religans, circum sepulchrum sodalis dilecti
" Trahit: haud tamen ei hoc honestum, neque utile,
" Nè, forti licèt, succenseamus ei nos:
" Insensilem enim jam terram contumeliâ-afficit furens.
Hunc irata allocuta est ulnas-candida Juno,
" Sit sanè & hoc tuum verbum, Argenteo-arcu-insignis,

ΣΧΟΛΙΑ.

40. Ἐναίσιμοι φρένες.] Καθήκουσαι, δίκαιαι.
41. Γναμπτόν.] Εὔκαμπτον, εὔπειστον.
45. Σίνεται.] Βλάπτει.
46. Ὀλέσαι.] Ἀντὶ τοῦ, ἀπολέσαι· ἀόριστον, ἀντὶ ὑπερσυντελικοῦ.
47. Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον, ἠὲ καὶ υἱόν.] Φαίνεται Ὅμηρος προτιμῶν τὴν μητρὸς ἀδελφότητα.
48. Μεθέηκεν.] Ἀπέλυσε.
54. Κωφὴν γὰρ δὴ γαῖαν ἀεικίζει.] Ἀντὶ τοῦ, ἀναίσθητον σῶμα ὑβρίζει.

NOTÆ.

43. *Ἵνα δαῖτα λάβῃσιν*) Hoc de *Leone* dictum, pro *Zenodoto* facit, legenti, ad *α.* v. 5. *Οἰωνοῖσί τε δαῖτα.* Et hinc perspicere est, quanta *Grammaticorum* supinitas; quandò ad eum Versum *Eustathius* affirmet, Vocem *δαῖτα Homero ἐπὶ μόνων ἀνθρώπων* poni; cùm hic etiam de *Leone* dicatur apertissimè, *Λέων δ᾽ ὣς, ἄγρια οἶδεν· Ὅς τ᾽ ἐπεὶ ἂρ μεγάλῃ τε βίῃ καὶ ἀγήνορι θυμῷ Εἴξας, εἶσ᾽ ἐπὶ μῆλα βροτῶν, ἵνα δαῖτα λάβῃσιν.* Ut tamen *Eustathio* justum non desit auxilium, dicendum, quod & puto, Aliam illi visam *Lectionem*, aut certè *Distinctionem*, nempè hanc, *ἐπὶ μῆλα· βροτῶν ἵνα δαῖτα λάβῃσιν.* Atque ità *Eustathio*, magno *Critico*, salva res est; at tum *Zenodoto* omninò *conclamatum*.

47. *Ἠὲ κασίγνητον ὁμογάστριον*) *Ultima* τοῦ *κασίγνητον* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* suæ, & ante *Asperum*.

56. *Τεὸν ἔπος*) *Ultima* τοῦ *τεὸν* producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* & *Finalis*, etiam ob *Acutum* sequentem. Vid. infrà, ad v. 75.

VARIÆ LECTIONES.

46. *Μέλλει γάρ που*) *χρ. μέλλει μέν που*, MS.CCC.
51. *Ἵππων ἐξάπτων*) *χρ. ἅρματος ἐξάπτων*

Εἰ δὴ ὁμὴν Ἀχιλῆϊ ϗ Ἕκτορι θήσετε τιμήν.
Ἕκτωρ μὲν θνητός τε, γυναῖκά τε θήσατο μαζόν·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεύς ἐστὶ θεᾶς γόνος, ἣν ἐγὼ αὐτὴ
Θρέψα τε, ϗ ἀτίτηλα, ϗ ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν
Πηλεῖ, ὃς περὶ κῆρι φίλος γένετ' ἀθανάτοισι·
Πάντες δ' ἀντιάασθε, θεοὶ, γάμου· ἐν δὲ σὺ τοῖσι
Δαίνυ', ἔχων φόρμιγγα, κακῶν ἕταρ', αἰὲν ἄπιστε.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη νεφεληγερέτα Ζεὺς,
Ἥρη, μὴ δὴ πάμπαν ἀποσκύδμαινε θεοῖσιν.
Οὐ μὲν γὰρ τιμή γε μί' ἔσσεται· ἀλλὰ ϗ Ἕκτωρ
Φίλτατος ἔσκε θεοῖσι βροτῶν, οἳ ἐν Ἰλίῳ εἰσίν·
Ὣς γὰρ ἐμοίγ'· ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων.
Οὐ γάρ μοι ποτὲ βωμὸς ἐδεύετο δαιτὸς ἐΐσης,
Λοιβῆς τε, κνίσης τε· τὸ γὰρ λάχομεν γέρας ἡμεῖς.
Ἀλλ' ἤτοι κλέψαι μὲν ἐάσομεν, (οὐδέ πη ἐστὶ
Λάθρῃ Ἀχιλλῆος) θρασὺν Ἕκτορα· ἦ γάρ οἱ αἰεὶ
Μήτηρ παρμέμβλωκεν ὁμῶς νύκτας τε ϗ ἦμαρ·
Ἀλλ' εἴ τις καλέσειε θεῶν Θέτιν ἆσσον ἐμεῖο,

" Si quidem parem Achilli & Hectori constituetis honorem.
" Hector quidem mortalisque, mulierisque suxit mammam:
" Cæterùm Achilles est deæ proles, quam ego ipsa
" Nutrivique, & educavi, & viro dedi uxorem
" Peleo, qui ex animo charus fuit immortalibus:
" Omnes etiā interfuistis, dii, nuptiis, interque tu hos
" Epulabaris, tenens citharam, ô malorum sodalis, semper perfide.
Illam respondens allocutus est nubes-cogens Jupiter,
" Juno, ne jam omnino irascaris diis.
" Haud etenim honor idem erit: sed & Hector
" Charissimus erat diis hominum, qui in Ilio sunt:
" Sic enim mihi quidē: quià nunquā jucunda prætermittebat munera.
" Non enim unquam ara caruit convivio æquali,
" Libamineque, nidoréque: hunc enim sortiti sumus honorem nos.
" Sed tamen furto quidem surripere omittamus (neq; enī ullo modo licet
" Clam Achille) audacem Hectora *surripere*: Certè enim ei assiduè
" Mater adest simul noctesque & dies:
" Sed si quis vocet deorum Thetin ad me,

ΣΧΟΛΙΑ.

57. Ὁμήν.] Ὁμοίαν.
60. Ἀτίτηλα.] Νήπιον οὖσαν ἔθρεψα.
65. Ἀποσκύδμαινε.] Ὀργίζου.
68. Ἐπεὶ οὔτι φίλων ἡμάρτανε δώρων.] Ἐπεὶ οὐχ ἁμαρτάνων ἐγιγνώσκετο παρὰ τοῖς θεοῖς.
71. Κλέψαι μὲν ἐάσομεν.] Κλέψαι συγχωρήσωμεν.
73. Μήτηρ παρμέμβλωκεν.] Ἔξωθεν ἡ μήτηρ * παρεμβαίνει φυλάττουσα.

NOTÆ.

58. Γυναῖκά τε θήσατο μαζὸν) Pro γυναικεῖον μαζὸν, ut Ἑλλάδα γλῶσσαν, Σκύθης οἶμος· sic suprà, μ'. v. 213. Δῆμον ἐόντα, pro δήμιον. Vid. *Eustath.* fol. 1467. lin. 22. Θήσατο, videtur per *Syncopen* poni, pro θηλάσατο· legitur tamen & θῆσαι ἀντὶ τοῦ ἀμέλγειν, & *Odyss.* δ'. v. 89. ἐπηετανὸν γάλα θῆσθαι. *Etymolog.* M. v. Ἀργύφεον, Ἀπὸ τοῦ Θῶ, θηλάζω, Αἰγίοχος. *Callimach.* Hymn. *Jov.* v. 49.—Σὺ δὲ θήσαο μαζὸν Αἰγὸς Ἀμαλθείης, ut laudat breviter *Etymolog.* M. v. Ἀμάλθεια. *Hesych.* Θῆσαι, θρέψαι, θηλάσαι.

60. Ἀνδρὶ πόρον παράκοιτιν Πηλεῖ) De his Nuptiis, *Hesiodus* olim scripsit Ἐπιθαλάμιον, cujus Initium, Τρὶς μάκαρ Αἰακίδη, καὶ τετράκις ὄλβιε Πηλεῦ, Ὅς σὺ [illegible] ἱερὸν λέχος εἰσαναβαίνεις. Ità *Coluthus*. De *Helena* Raptu, v. 17. &c. & *Catullus*, in Epithalamio *Thetidis* & *Pelei*. Vid. ad *Euripid.* Phœniss. v. 829. Inter Dona autem, *Peleo* à Diis data, numerantur *Equi* Immortales, *Xanthus* & *Balius*, ut π'. v. 381. *Pelias Hasta*, π'. v. 143. *Gladius*, ut *Suidas*. Μέγα φρονεῖ μᾶλλον, ἢ Πηλεὺς ἐπὶ τῇ μαχαίρᾳ. Tota etiam Πανοπλία, ut π'. v. 196. Vid. *Eustath.* fol. 1362. *Q. Calabr.* l. 3. v. 99. *Ptolemæi Hephæstionis*, l. 6. Ubi Deorum singulorum singula Dona.

69. Δαιτὸς ἐΐσης) Τῆς ἐξ ἴσου μεριζομένης εὐωχίας. Ζηνόδοτος δὲ, τῆς ἀγαθῆς φησί. Vid. *Suidam*, v. Δαίτη.

74. Ἀλλ' εἴ τις καλέσειε Θέτιν) *Eustath.* fol. 1468. lin. 38. Ταυτόν ἐστι τῷ, Ἀλλ' ἄγε τις καλεσάτω· [illegible]

NOTÆ IN SCHOLIA.

73. * Παρεμβαίνει) Ità emendo, pro παρεμβαίνῃ, & ità Editt. *Cantabrigg.* Nisi quis mavelit tandem legere, cum *Hesychio*, [illegible].

VARIÆ LECTIONES.

61. Πηλεῖ) γρ. Πηλέϊ, & Πηλεῖ', pro Πηλῆϊ.
63. Δαίνυ') γρ. δαίνυσ', MS. *Mori*, pro δαίνυσαι, ut aliàs δαίνυε, pro ἐδαίνυε.
68. Ἐμοίγ') γρ. ἔμοιγ'.
74. Εἴτις) γρ. Ἶρις. Vid. Not. in *Textum*.

Ὄφρα τί οἱ εἴπω πυκινὸν ἔπος, ὥς κεν Ἀχιλλεὺς	" Ut quoddam ei dicam prudens verbum, ut Achilles
Δώρων ἐκ Πριάμοιο λάχῃ, ἀπό θ' Ἕκτορα λύσῃ.	" Dona à Priamo accipiat, atque Hectora redemptum-reddat.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δ' Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα.	Sic dixit. Et perrexit Iris cursu-procellas-æquans nunciatura.
Μεσσηγὺς δὲ Σάμου τε, καὶ Ἴμβρου παιπαλοέσσης,	Inter autem Samumque, & Imbrum asperam,
Ἔνθορε μείλανι πόντῳ, ἐπεστονάχησε δὲ λίμνη.	Insiliit nigro ponto, ingemuitque palus.
Ἡ δὲ, μολυβδαίνῃ ἰκέλη, ἐς βυσσὸν ὄρουσεν,	Ipsa autem glandulæ-plumbeæ-similis, in imum delapsa est,
Ἥτε κατ' ἀγραύλοιο βοὸς κέρας ἐμβεβαυῖα,	Quæ agrestis bovis cornu imposita,
Ἔρχεται ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα φέρουσα·	Descendit cruda-vorantibus piscibus mortem ferens:
Εὗρε δ' ἐνὶ σπῆϊ γλαφυρῷ Θέτιν, ἀμφὶ δέ τ' ἄλλαι	Invenit itaque in specu cava Thetin, circum autem & aliæ
Εἵαθ' ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί· ἡ δ' ἐνὶ μέσσῃς	Sedebant frequentes marinæ deæ: ipsa verò in mediis
Κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς ἀμύμονος, ὅς οἱ ἔμελλε	Flebat fatum sui filii eximii, qui ei erat
Φθίσεσθ' ἐν Τροίῃ ἐριβώλακι, τηλόθι πάτρης·	Periturus in Trojâ glebosâ, longè à patria:
Ἀγχοῦ δ' ἱσταμένη προσέφη πόδας ὠκέα Ἶρις,	Propè itaque stans allocuta est pedibus velox Iris,
Ὄρσο, Θέτις, καλέει Ζεὺς ἄφθιτα μήδεα εἰδώς·	" Surge, Thetis, vocat Jupiter æternis consiliis instructus animum.
Τὴν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα,	Huic respondit deinde dea Thetis pedes-argentea,

ΣΧΟΛΙΑ.

75. Πυκινὸν ἔπος.] Ὅτι συμφέρει αὐτῷ δῶρα, ἵνα μὴ κλαίῃ.

79. Μείλανι.] Μέλανι· τῷ κατ' ἔπι τοῦ πελαγίου Μέλανι Πόντῳ· ἔστι δὲ τὸ σχῆμα παρένθεσις.

80. Μολυβδαίνῃ.] Μολυβδίνῃ—ὁρμιᾷ· μόλυβδος δὲ ἐπίκειται τῷ ἀγκίστρῳ, εἰς τὸ καθέλκειν αὐτὸ τῷ βάρει κάτω.

81. Βοὸς κέρας.] Οἱ μὲν κυνέας, οἱ δὲ τὰς τρίχας· ἄμεινον δὲ τοῦ κεράτινόν τι ἐπικεῖσθαι τῷ ἀγκίστρῳ, ἵνα μὴ οἱ ἰχθύες ἀποβιβρώσκωσι τὴν ὁρμιάν.

NOTÆ.

Ἔλλειψις δὲ δοκεῖ καὶ αὐτὸ ἐσχηματίσθαι, ὡς τοῦ ὅλου τοιούτου ὄντος· Ἀλλ' εἴπῃς καλέσσαι Θέτιν. Φίλοιμι ἂν τοῦτο, ἢ βουλοίμην, ἢ τοιόνδε τι. Et hæc Vera agnosco, & sæpè similis Ellepsis occurrit: at in hoc loco facilè potuit εἴπῃς, pro Ἶρις, substitui; è contrà itaque nec difficultèr quis restituat τὸ Ἶρις, pro εἴπῃς, cùm mox Iris hoc mandato fungi videbitur.

75. Πυκινὸν ἔπος) Vid. suprà, ad v. 56.

79. Μείλανι πόντῳ) *Eustath.* fol 1469. lin. 3. Τὸ δὲ, Μέλανι, ἐπεντέθεται τὸ ι γέγονεν, ἐκ τοῦ μέλας, μέλανος· ὃν τρόπον, ὁ Μελάνιον, τὸ κύκλον, Μειλάνιον λέγεται· καὶ τὸ ἡμιόλιον, ἡμιόλιον· καὶ τὸ, μελίσσειν, καὶ μείλιχος, μειλίσσειν, καὶ μείλιχος. & Plura ibi de Ponto *Nigro* dicto. *Ibid.* Λίμνη) Θάλασσα καὶ θάλασσα, λίμνη, ut *Marci*, c. 5. v. 13.

81. Βοὸς κέρας) Vid. *Suidam* & *Hesychium*, in v.

84. Ὁμηγερέες ἅλιαι θεαί) *Ultima* τοῦ ὁμηγερέες producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis* & *Asperi* &c. De *Nereidibus*, vid. ad σ'. v. 38.

85. Μόρον οὗ παιδὸς) *Ultima* τοῦ μόρον, producitur, ut modò, ad v. 84. legitur tamen & μόρον δ' οὗ παιδὸς, MS. Barocc. Oxon. ut παρέλκῃ τὸ δὲ, nam τὸ δὲ præcessit. *Ibid.* Ὅς οἱ) Præterea, *Acutus* hìc additur.

88. Ὄρσο, Θέτις, καλέει Ζεὺς) Olim Θέτι, quod quidem ferè produci potuit; sed meliùs hìc Θέτις legit MS. *Mori*; ubi *Nominativus*, pro *Vocativo*, ut mox, v. 569. Μή σε, γέρον· & γ'. v. 276. Ζεῦ πάτερ.—Ἠέλιός θ', ὃς πάντ' ἐφορᾷς. *Brevia Scholia*, Ἀντὶ τοῦ, Καὶ σὺ, ὦ Ἥλιε. Ità *Odyss.* ρ'. v. 415. Δὸς, Φίλος· οὐ μέν μοι δοκέεις ὁ κάκιστος Ἀχαιῶν. De Voce, Ὄρσο, vid. suprà, ad ί. v. 100. MS. CCC. ὄρσεο, hoc in loco, non benè.

VARIÆ LECTIONES.

79. Ἐπεστονάχησε) γρ. ἐπεστενάχησε, MS. CCC. & *Eustath.* f. 1469. l. 9. ἐπεστονάχισε MS. *Barocc.* Oxon.

80. Ὄρουσεν) γρ. ἵκανεν, *Plato*, in *Ione*.

81. Ἐμβεβαυῖα) γρ. ἐμμεμαυῖα, *Plato*, in *Ione*.

82. Ὠμηστῇσιν ἐπ' ἰχθύσι κῆρα) γρ. ὠμηστῇσι μετ' ἰχθύσι πῆμα, *Plato*, in *Ione*.

84. Μέσσῃς) γρ. μέσσαις, MS. *Barocc.* Oxon.

85. Κλαῖε μόρον οὗ παιδὸς) γρ. κλαῖε μόρον δ' οὗ παιδὸς, MS. Barocc. Oxon. *Ibid.* Ὅς οἱ) γρ. ὅς ῥ' οἱ.

88. Ὄρσο Θέτις, καλέει) γρ. ὄρσεο, Θέτι. vid. Not. in *Textum*.

Τίπτε

Τίπτε με κεῖνος ἄνωγε μέγας θεός; αἰδέομαι δὲ
Μίσγεσθ' ἀθανάτοισιν, ἔχω δ' ἄχε' ἄκριτα θυμῷ·
Εἶμι μὲν οὐδ' ἅλιον ἔπος ἔσσεται, ὅ, ττι κεν εἴποι.
Ὣς ἄρα φωνήσασα, κάλυμμ' ἕλε δῖα θεάων
Κυάνεον, τοῦ δ' οὔτι μελάντερον ἔπλετο ἔσθος·
Βῆ δ' ἰέναι, προπάροιθε δὲ ποδήνεμος ὠκέα Ἶρις
Ἡγεῖτ'· ἀμφὶ δ' ἄρα σφι λιάζετο κῦμα θαλάσσης.
Ἀκτὴν δ' ἐξαναβᾶσαι, ἐς οὐρανὸν ἀϊχθήτην·
Εὗρον δ' εὐρύοπα Κρονίδην, περὶ δ' ἄλλοι ἅπαντες
Εἵαθ' ὁμηγερέες μάκαρες θεοὶ αἰὲν ἐόντες·
Ἡ δ' ἄρα πὰρ Διὶ πατρὶ καθέζετο, εἶξε δ' Ἀθήνη.
Ἥρη δὲ χρύσεον καλὸν δέπας ἐν χερὶ θῆκε,
Καί ῥ' εὔφρην' ἐπέεσσι· Θέτις δ' ὤρεξε πιοῦσα.
Τοῖσι δὲ μύθων ἦρχε πατὴρ ἀνδρῶν τε θεῶν τε,
Ἤλυθες Οὔλυμπόνδε, θεὰ Θέτι, κηδομένη περ,
Πένθος ἄλαστον ἔχουσα μετὰ φρεσίν· οἶδα καὶ αὐτός·
Ἀλλὰ καὶ ὣς ἐρέω, τοῦ σ' εἵνεκα δεῦρο κάλεσσα·
Ἐννῆμαρ δὴ νεῖκος ἐν ἀθανάτοισιν ὄρωρεν
Ἕκτορος ἀμφὶ νέκυϊ, καὶ Ἀχιλλῆϊ πτολιπόρθῳ·
Κλέψαι δ' ὀτρύνεσκον ἐΰσκοπον Ἀργειφόντην,
Αὐτὰρ ἐγὼ τόδε κῦδος Ἀχιλλῆϊ προϊάπτω,
Αἰδῶ καὶ φιλότητα τεὴν μετόπισθε φυλάσσων.
Αἶψα μάλ' ἐς στρατὸν ἐλθὲ, καὶ υἱεῖ σῷ ἐπίτειλον·
Σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεοὺς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν

" Curnam me ille jubet venire magnus Deus? Vereor autem
" Misceri immortalibus; habeo enim dolores innumeros animo:
" Ibo tamen; neque irritum verbum erit, quodcunque dixerit.
Sic fata, velum accepit augustissima dearum
Atrum, eóque nullum nigrius erat vestimentum:
Perrexit autem ire, pedibúsque ventosa velox Iris
Præibat: & circum ipsas diducebatur unda maris.
Littus itaque ut conscenderant, in cœlum rapido impetu pervenerunt:
Invenerunt autem late-sonantem Saturnium, circúmque cæteri omnes
Sedebant frequentes beati dii immortales:
Ipsa autem Jovi patri assedit, cessitque Minerva.
Juno verò aureum pulchrum poculum in manu posuit,
Et consolabatur verbis: Thetis etiam reddidit, postquam bibit.
Inter hos verò sermonem orsus est pater hominúmque deúmque,
" Venisti ad Olympum, dea Theti, mœsta licèt,
" Luctum non-obliviscendum habens in mentibus; novi & ipse:
" Sed & sic dicam, cujus te gratiâ huc vocavi.
" Novem-dies jam contentio inter immortales orta est
" Hectoris de cadavere, & Achille urbium-vastatore:
" Furto autem surripere hortabantur speculatorem Argicidam,
" At ego hanc gloriam Achilli tribuo,
" Reverentiam in te & amicitiam in posterum servans.
" Ocyùs ad castra descende, & filio tuo præcipe:
" Irasci ei dic Deos, méque supra omnes
" Immortales indignatum esse, quòd animo furenti

ΣΧΟΛΙΑ.

91. Ἄκριτα.] Ἀδιαχώριστα· ἢ, πολλά.
96. Λιάζετο κῦμα.] Ἀντὶ τοῦ, ὑπεῖκε.
102. Ὤρεξεν.] Ἐνεχείρισεν.
105. Ἄλαστον.] Ἀνεπίληστον, χαλεπόν.

NOTÆ.

90. Τίπτε με κεῖνος) *Suidas*, v. Ἐκεῖνος, καὶ κεῖνος, καὶ τὸ αὐτὸς, ἀντὶ δὲ Ὀνόματος λαμβάνουσιν οἱ Ποιηταί· Ἀριστοφάνης, Νεφέλαις, Ἀλλ' εἰπὲ, ἵνα μὴ κεῖνος ἡμῖν ἐπιτύχῃ· καὶ Ὅμηρος τὴν Θέτιν παρεισάγει λέγουσαν, Τίπτε με ἐκεῖνος ἄνωγε μέγας θεός· καὶ τὸ, Αὐτὸς ἔφα, παρὰ τοῖς Πυθαγορείοις.

92. Ἅλιον ἔπος) *Ultima* τοῦ ἅλιον, producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ob *Accentum* sequentem.

98. Εὐρύοπα Κρονίδην) Pro εὐρύοπαν Κρονίδην, *Vocativus*, pro *Accusativo*, ut ad Θ'. v. 206.

106. Τοῦ σ' εἵνεκα) Τινὸς ἕνεκα. Et ex hoc loco, *Criticorum* Incogitantiam redarguere licet, qui ad Φ'. v. 252. affirmârunt, Ὡς οὐκ οἶδεν ὁ Ποιητὴς τὸ τοῦ ἐρωτηματικόν. Potuit tamen & hìc legi τεῦ, pro τοῦ, ut mox, v. 128.

VARIÆ LECTIONES.

90. Τίπτε με κεῖνος) γρ. τίπτε με ἐκεῖνος, *Suidas*, vid. in *Textum*.

92. Εἴποι) γρ. εἴπῃ. MS. Barocc. Oxon.

110. *Προϊάπτω*) γρ. *προτιάπτω*, *Eustath.* fol. 1471. lin. 2. Fit autem, pro *προσάπτω*.

111. *Φυλάσσων*) γρ. *φυλάττων*, MS. *Barocc.* Oxon.

Ἕκτορ' ἔχει παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσεν·
Αἴκεν πώς ἐμέ τι δείσῃ, ἀπὸ δ' Ἕκτορα λύσῃ.
Αὐτὰρ ἐγὼ Πριάμῳ μεγαλήτορι Ἶριν ἐφήσω,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε θεὰ Θέτις ἀργυρόπεζα·
Βῆ δὲ κατ' Οὐλύμποιο καρήνων ἀΐξασα.
Ἶξεν δ' ἐς κλισίην οὗ υἱέος, ἐν δ' ἄρα τόν γε
Εὗρ' ἀδινὰ στενάχοντα· φίλοι δ' ἀμφ' αὐτὸν ἑταῖροι
Ἐσσυμένως ἐπένοντο, καὶ ἐντύνοντο ἄριστον·
Τοῖσι δ' ὄϊς λάσιος μέγας ἐν κλισίῃ ἱέρευτο.
Ἡ δὲ μάλ' ἄγχ' αὐτοῖο καθέζετο πότνια μήτηρ,
Χειρί τέ μιν κατέρεξεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων
Σὴν ἔδεαι κραδίην, μεμνημένος οὐδέ τι σίτου
Οὔτ' εὐνῆς; ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι
Μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ, ἀλλά τοι ἤδη
Ἄγχι παρέστηκεν θάνατος καὶ μοῖρα κραταιή.

" Hectorem detinet apud naves nigras, neque redemptum-reddidit:
" Si quo pacto meque veretur, Hectorémque redemptum-reddat.
" Cæterum ego ad Priamum magnanimum Irin mittam,
" Ut redimat dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
" Donáque Achilli ferat, quæ animum placent.
Sic dixit. Neque non-obsecuta est dea Thetis pedes-argentea:
Descendit verò ab Olympi verticibus impetu-facto.
Pervenit autem ad tentorium sui filii, intúsque illum
Invenit crebros effundentem gemitus: dilecti etiam circum ipsum socii
Properè curabant, & apparabant jentaculum:
Illis verò ovis villosa magna in tentorio mactata erat.
Ipsa itaque admodum propè ipsum consedit veneranda mater,
Manúque ipsum demulsit, verbáque fecit, dixitque,
" Fili mi, quousque lugens & mœrens,
" Tuum edes cor, memor neque cibi prorsus,
" Neque cubilis? Bonum verò mulieri in amore
" Misceri. Non enim mihi diù vives, sed tibi jam
" Propè adest mors & fatum violentum.

ΣΧΟΛΙΑ.

124. Ἐντύνοντο ἄριστον.] Παρεσκεύαζον, εὐτρεπίζοντο· ἄριστον δὲ λέγει νῦν, τὸ πρωϊνὸν, ὃ ἡμεῖς λέγομεν ἀκράτισμα· ὥσπερ αὖ πάλιν τὸ παρ' ἡμῖν ἄριστον, ὁ Ποιητής φησι δεῖπνον, μεθ' ὃ δεῖ πονεῖν· τὸ δὲ δεῖπνον, δόρπον.

125. Λάσιος.] Δασὺς, τετριχωμένος· σημαίνει δὲ καὶ τὸ συνετός. Ἱέρευτο.] Ἱερουργεῖτο, ἐσφάκτο.

129. Ἔδεαι.] Ἀναλώσεις, φάγῃς.

NOTÆ.

116. *Αἴκεν πώς ἐμέ τι δείσῃ) Vocula τι* producitur, in *Cæsurâ*, ante δ' ἐπεκτατικόν.

119. *Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν) Ultima τοῦ Ἀχιλλῆϊ* producitur, in *Cæsurâ*, & ante φ'. ut & infrà v. 147. & 196.

124. Ἐντύνοντο ἄριστον) Vid. *Athenæ.* l. 1. *Plutarch.* Sympoliac. l. 8. c. 6. *Marsil. Cagnat.* de Sanitate tuendâ, l. 1. c. 12.

129. *Σὴν δ' ἔδεαι κραδίην) Plutarchus*, in Vitâ *Homeri*, §. XIX. *Καὶ πάλιν Ὅμηρός φησι, Τέκνον ἐμὸν, τέο μέχρις ὀδυρόμενος καὶ ἀχεύων Σὴν ἔδεαι κραδίην; Ὁ δὲ Πυθαγόρας, Φείδεο τῆς ζωῆς· μή μιν καταθυμοβορήσῃς. Eustath.* fol. 1471. lin. 41. Ὅτι τὸ κατὰ Πυθαγόραν, Μὴ ἐσθίειν καρδίαν, ὅ ἐστιν, ἄλυπον καὶ ἀτάραχον διαμένειν τὸν ἄνθρωπον, καὶ ὡς εἰπεῖν, ἀλυπίαν ἀσκεῖν, ἐκ τοῦ Ὁμήρου παρείληπται. Vid. suprà, ad ζ'. v. 302.

130. *Οὔτ' εὐνῆς; Ἀγαθὸν δὲ γυναικί περ ἐν φιλότητι μίσγεσθ'· οὐ γάρ μοι δηρὸν βέῃ) Eustathius* fol. 1472. lin. 11. Ἀθετοῦσι τοὺς στίχους τούτους οἱ Παλαιοί· διά τε ἄλλα, καὶ μάλιστα, διὰ τὴν εὐνὴν, ὅ ἐστι, μίξιν· τοῖς γὰρ πολεμοῦσιν οὐ ταύτης, ἀλλ' εὐτονίας χρεία, φασὶ, καὶ τονώσεως, ὡς καὶ τοῖς γυμναζομένοις· διὸ καὶ οἱ ἀθληταὶ, τὸν τοῦ ἀθλεῖν παρὰ καιρὸν, οὐκ ἀφίεντο πλησιάζειν γυναιξί. At illi *Critici* non bene advertebant, quòd Mater *Thetis* esset, cui nec illum huic bello interesse placuit, *Matribusque* semper gratas Filiorum Nuptias, præsertim, quòd brevi moriturum præsentiret, &c. Quin *Aristoteles* locum agnoscit & alludit, l. 3. Ἠθικῶν. Πᾶς γὰρ ἐπιθυμεῖ, ὅπως ἐνδεὴς ᾖ, ξηρᾶς, ἢ ὑγρᾶς τροφῆς· ὁτὲ δὲ, ἀμφοῖν· καὶ Εὐνῆς, φησιν Ὅμηρος, ὁ νέος καὶ ἀκμάζων. Vid. *Petri Victorii* Var. Lect. l. 18. c. 11.

VARIÆ LECTIONES.

129. Οὐδέ τι σίτου) γρ. οὔτε τι σίτου.

Ἀλλ'.

Ἀλλ' ἐμέθεν ξύνες ὦκα, Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι·
Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεούς, ἓ δ' ἔξοχα πάντων
Ἀθανάτων κεχολῶσθαι, ὅτι φρεσὶ μαινομένῃσιν
Ἕκτορ' ἔχεις παρὰ νηυσὶ κορωνίσιν, οὐδ' ἀπέλυσας·
Ἀλλ' ἄγε δὴ λῦσον, νεκροῖο δὲ δέξαι ἄποινα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,
Τῇδ' εἴη, ὃς ἄποινα φέροι, καὶ νεκρὸν ἄγοιτο,
Εἰ δὴ πρόφρονι θυμῷ Ὀλύμπιος αὐτὸς ἀνώγει.
Ὣς οἵγ' ἐν νηῶν ἀγύρει μήτηρ τε καὶ υἱὸς
Πολλὰ πρὸς ἀλλήλους ἔπεα πτερόεντ' ἀγόρευον·
Ἶριν δ' ὤτρυνε Κρονίδης εἰς Ἴλιον ἱρήν,
Βάσκ' ἴθι, Ἶρι ταχεῖα, λιποῦσ' ἕδος Οὐλύμποιο,
Ἄγγειλον Πριάμῳ μεγαλήτορι, Ἴλιον εἴσω,
Λύσασθαι φίλον υἱόν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κῆρύξ τίς οἱ ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐΰτροχον, ἠδὲ καὶ αὖτις
Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς.
Μηδέ τι οἱ θάνατος μελέτω φρεσί, μηδέ τι τάρβος·
Τοῖον γάρ οἱ πομπὸν ὀπάσσομεν Ἀργειφόντην,

" Sed mihi ausculta ocyùs; Jovis enim tibi nuncia sum;
" Irasci tibi ait deos, seque supra omnes
" Immortales indignatum esse, quòd animo furenti
" Hectorem detines apud naves nigras, neque redimi-passus-es:
" Sed agedum redemptum redde, mortuique accipe pretia.
Hanc respondens allocutus est pedibus velox Achilles,
" Huc adsit, qui pretium ferat, & cadaver asportet,
" Si quidem lubenti animo Olympius ipse jubet.
Sic hi quidem in navium cœtu materque & filius
Multa inter se verba alata dicebant:
Irin autem excitavit, *ut iret*, Saturnius ad Ilium sacram,
" Vade age, Iri velox, relictâ sede Olympi,
" Nuncia Priamo magnanimo, ad Ilium,
" Ut-redimat charum filium, profectus ad naves Achivorum:
" Donáque Achilli ferat, quæ animum placent,
" Solus, neque quis alius unà Trojanorum eat vir.
" Præco aliquis *solus* eum comitetur senior, qui dirigat
" Mulas & rhedam volubilem, atque retrò
" Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles.
" Neque omninò ei mors obversetur animo, neque omninò terror;
" Talem enim ei ducem viæ dabimus Argicidam,

ΣΧΟΛΙΑ.

137. Νεκροῖο δὲ δέξαι.] Ὑπὲρ τοῦ νεκροῦ δέξαι.

139. Τῇδ' εἴη, ὃς ἄποινα φέροι.] Ἐνταῦθα ἔστω· ἐνθάδε ἡκέτω ὁ κομίζων τὰ λύτρα.

141. Νηῶν ἀγύρει.] Ὁμοίως τῷ, Νεῶν ἐν ἀγῶνι· ὅ ἐστιν, ἀθροίσματι.

147. Ἰήνῃ.] Διαχέῃ· ὃ ἐστι χαρῆναι ποιήσῃ τοῦ Ἀχιλλέως τὴν ψυχήν.

151. Ἄγοι.] Ἀπαγάγοι.

153. Πομπόν.] Σύνοδον, ὁδηγόν. Ὀπάσσομεν.] Παρέξομεν.

NOTÆ.

134. Ἐὲ δ' ἔξοχα πάντων) *Eustath.* fol. 1472. lin. 16. Ὅτι κεῖται καὶ ἐνταῦθα σύνθετος ἀντωνυμία, ἓ, ἀντὶ τοῦ, ἑαυτόν· ἔνθα Διὸς εἰπόντος, Σκύζεσθαί οἱ εἰπὲ θεούς, ἐμὲ δ' ἔξοχα πάντων, Θέτις ἀγγέλλουσα, φησί, Σκύζεσθαί σοι φησὶ θεούς, ἓ δ' ἔξοχα πάντων· ἴσως δὲ καὶ κατὰ παρέλκον διέσταλκασιν, ἵνα ᾖ, ἓ, ἓ, ἀντὶ τοῦ, αὐτόν, αὐτόν, κατ' ἐξοχὴν, τὸν Δία. Προστίθενται δὲ ἐπὶ τοῦ σκυθρωπάζειν, τὸ σκύζεσθαι, ὃ πολλαχοῦ κεῖται· ὡς καὶ τοῦ ἐλδομαίνειν, τὸ ἐλάζειν.

147. Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν) Vid. suprà, ad v. 119.

149. Κῆρυξ τίς οἱ ἕποιτο) *Eustath.* fol. 1473. lin. 11. Ἰστέον δὲ ὅτι οὐδὲ μὲν τὸ τίς, φύσει βραχὺ ὄν, ἐκτείνεται ἄλλως πολυτρόπως, λόγῳ κοινῆς συλλαβῆς, *viz.* vi *Finalis* suæ, etiam *Toni*, & ante *Asperum*; ut mox, γάρ οἱ, v. 153.

150. Ἄμαξαν) Quòd ἄμαξα *Homero*, non ἅμαξα, & aliàs dictum, & mox dicetur, ad v. 179.

153. Τοῖον γάρ οἱ) Vid. suprà, ad v. 149.

VARIÆ LECTIONES.

134. Ἐὲ) γρ. ἓ, ἓ, vid. Not. in *Textum*.

139. Ἄγοιτο) γρ. ἄροιτο.

149. Κῆρυξ τίς οἱ) γρ. κῆρυξ τί; οἱ, olim, ut & infrà, v. 178. *Ibid.* Ἰθύνοι) γρ. ἰθύνῃ, *Eustath. Ibid.* fol. 1473. lin. 4. & ἰθύνει', pro ἰθύνοι.

150. Ἄμαξαν) γρ. ἅμαξαν, vid. Not. in *Text.*

Ὅς

Ὅς *σφ' ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσῃ·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ὣς ἔφατ'· ὦρτο δὲ Ἶρις ἀελλόπος ἀγγελέουσα·
Ἷξεν δ' ἐς Πριάμοιο· κίχεν δ' ἐνοπήν τε γόον τε·
Παῖδες μὲν πατέρ' ἀμφὶ καθήμενοι ἔνδοθεν αὐλῆς,
Δάκρυσιν εἵματ' ἔφυρον· ὁ δ' ἐν μέσσοισι γεραιὸς
Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος, ἀμφὶ δὲ πολλὴ
Κόπρος ἔην κεφαλῇ τε καὶ αὐχένι τοῖο γέροντος,
Τήν ῥα κυλινδόμενος καταμήσατο χερσὶν ἑῇσι·
Θυγατέρες δ' ἀνὰ δώματ', ἰδὲ νυοί, ὠδύροντο,
Τῶν μιμνησκόμεναι, οἳ δὴ πολέες τε καὶ ἐσθλοὶ
Χερσὶν ὑπ' Ἀργείων κέατο ψυχὰς ὀλέσαντες.
Στῆ δὲ παρὰ Πρίαμον Διὸς ἄγγελος, ἠδὲ προσηύδα,

" Qui illos ducet, usquedum ducendo propè Achillem constituerit.
" At postquam duxerit intra tentorium Achillis,
" Neque ipse interficiet, aliósque omnes prohibebit:
" Neque enim est imprudens, neq; temerarius, neque officii negligens;
" Sed perquam humane supplici parcet viro.
Sic dixit. Perrexit itaque Iris cursu-procellas-æquans nunciatura:
Pervenit autem in Priami *domum*; invenit verò clamorémq; luctumque:
Filii quidem patrem circumsedentes in atrio,
Lacrymis vestimenta perfundebant: ipse verò in mediis senex
Obvolutâ chlænâ tectus, circumque multus
Fimus *affusus* erat capitique & cervici senis,
Quem quidem volutatus affatim-injecerat manibus suis:
Filiæ verò per ædes, & nurus, lamentabantur,
Illorum memores, qui jam multique & strenui
Manuum Argivorum jacebant, animabus i. e. vitis amissis.
Stetit autem juxta Priamum Jovis nuncia, atque allocuta est,

ΣΧΟΛΙΑ.

157. †Ἄσκοπος.] Ἄπειρος τῇ γνώμῃ, καὶ ἀπρόοπτος τῶν μελλόντων, ἢ ὁ ἀνόητος. Ἀλιτήμων.] Ἁμαρτωλός.

158. Ἐνδυκέως.] Ἐπιμελῶς. Ἱκέτεω.] Ἱκέτου. Πεφιδήσεται.] Φείσεται· ἀπὸ μέσου παρακειμένου.

162. Ἔφυρον.] Ἔδευον, ἔβρεχον.

163. Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος.] * Ἀντὶ τοῦ, ἐγκεκαλυμμένος, ὥστε διὰ τοῦ ἱματίου τοὺς τοῦ σώματος τύπους εὐδήλους εἶναι. Οὕτως φησὶν αὐτὸν κεκαλύφθαι τῇ χλαινίδι ἐντετυπωμένως ἱματίοις ὅλον τὸ σῶμα, ὥστε μόνον τὸν τῶν μελῶν τύπον φαίνεσθαι.

164. Κόπρος.] Κοινῶς μὲν, ἡ κόπρια· νῦν δὲ, ἡ κόνις.

165. Καταμήσατο.] Κατεχέατο, κατεπάσατο.

168. Κέατο.] Ἔκειντο.

† Vid. *Eustath.* in locum.

NOTÆ.

154. Ὅς σφ' ἄξει) Olim ὅς ἄξει, τὸ σφὶ, casu extrito. At cùm de *Priamo* & alio Comite seniore, viz. Præcone ejusdem *Idæo*, res agatur, quidni audactèr reponamus τὸ σφὶ. & legamus, Ὅς σφ' ἄξει, *qui illos ducet?* Ut suprà, ad v. 96. Ἀμφὶ δ' ἄρα σφὶ λιάζετο κῦμα θαλάσσης· ἦγον. ἀμφὶ τῇ Θέτιδι, καὶ τῇ Ἴριδι. Certè mox *Iris*, de ipsomet solo, ad ipsum loquens, ait, v. 183. Ὅς σ' ἄξει. Et de his ipsis, *Priamo* nempè, & seniore hoc Præcone, ipse mox Poeta, v. 283. Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη. Notum est, Inter *pronunciandum* quàm, facilè hujusmodi *Vocula* efferatur inobservata; *Amanuensibus* autem olim alii prælegebant.

161. Αὐλῆς) Τοῦ περιτετειχισμένου καὶ ὑπαίθρου τόπου. *Etymolog.* M. v. Αὐλή.

163. Ἐντυπὰς ἐν χλαίνῃ κεκαλυμμένος) *Eustath.* fol. 1474. lin. 8. Τὸ δὲ ἐντυπὰς, ἀντὶ τοῦ, ἐντυπωδῶς, καὶ οἷον ἐντετυπωμένως τῷ ἱματίῳ· ὥστε δι' αὐτοῦ, σώματος μόνον τύπον φαίνεσθαι· ἢ διὰ τοῦ σκέποντος, ὁρᾶσθαι τὸν τοῦ σκεπομένου τύπον, κλ. Confer *Brevia Scholia*, *Hesychium*, *Suidam*. *Eustath.* ibid. plura, benè.

166. Ἰδὲ νυοὶ) *Ultima* τοῦ ἰδὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, & ante *Liquidam*.

NOTÆ IN SCHOLIA.

163. * Ἀντὶ τοῦ &c. usque ad εὐδήλους εἶναι, ex *Suidâ*. Hinc *Josephus*, de Bello *Judaico*. l. 3. Ὁ δὲ περιρρήξας τὴν ἐσθῆτα, καὶ καταμησάμενος τῆς κεφαλῆς κόνιν.

165. Καταμήσατο) Ità malè Nonnulli Codd. ut ad *Var. Lect.* verè enim κατημήσατο, nam ab ἀμάω. Vid. *Suid.* v. Καταμησάμενος.

VARIÆ LECTIONES.

154. Ὅς σφ' ἄξει) γρ. ὅς ἄξει, olim; vid. infrà, ad v. 564. & Not. in *Textum*.

157. Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων) γρ. οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων.

165. Καταμήσατο) γρ. κατημήσατο, MS. CCC. MS. *Mori*, & *Brevia Scholia*; nec tamen benè. Vid. Not. in *Textum*.

166. Ὠδύροντο) γρ. ὀδύροντο.

Τυτθὸν φθεγξαμένη, τὸν δὲ τρόμος ἔλλαβε γυῖα,
Θάρσει, Δαρδανίδη Πρίαμε, φρεσὶ, μηδέ τι τάρβει·
Οὐ μὲν γάρ τοι ἐγὼ κακὸν ὀσσομένη τόδ' ἱκάνω,
Ἀλλ' ἀγαθὰ φρονέουσα· Διὸς δέ τοι ἄγγελός εἰμι,
Ὃς σεῦ, ἄνευθεν ἐὼν, μέγα κήδεται, ἠδ' ἐλεαίρει·
Λύσασθαί σ' ἐκέλευσεν Ὀλύμπιος Ἕκτορα δῖον,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ,
Οἶον, μηδέ τις ἄλλος ἅμα Τρώων ἴτω ἀνήρ.
Κῆρύξ τίς τοι ἕποιτο γεραίτερος, ὅς κ' ἰθύνοι
Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν ἐΰξοον, ἠδὲ καὶ αὖτις
Νεκρὸν ἄγοι προτὶ ἄστυ, τὸν ἔκτανε δῖος Ἀχιλλεύς·
Μηδέ τί τοι θάνατος μελέτω φρεσὶ, μηδέ τι τάρβος·
Τοῖος γάρ τοι πομπὸς ἅμ' ἕψεται Ἀργειφόντης,
Ὅς σ' ἄξει, εἵως κεν ἄγων Ἀχιλῆϊ πελάσσῃ·
Αὐτὰρ ἐπὴν ἀγάγῃσιν ἔσω κλισίην Ἀχιλῆος,
Οὔτ' αὐτὸς κτενέει, ἀπό τ' ἄλλους πάντας ἐρύξει·
Οὔτε γάρ ἐστ' ἄφρων, οὔτ' ἄσκοπος, οὔτ' ἀλιτήμων·
Ἀλλὰ μάλ' ἐνδυκέως ἱκέτεω πεφιδήσεται ἀνδρός.
Ἡ μὲν ἄρ' ὣς εἰποῦσ' ἀπέβη πόδας ὠκέα Ἶρις·
Αὐτὰρ ὅγ' υἷας ἄμαξαν ἐΰξοον ἡμιονείην
Ὁπλίσαι ἠνώγει, πείρινθα δὲ δῆσαι ἐπ' αὐτῆς·

Summissâ voce, illum tamen tremor occupabat artus,
" Confide, Dardanide Priame, mentibus, neque omninò formida:
" Non enim tibi ego malum vaticinatura huc venio,
" Sed benevolo animo; Jovis etenim tibi nuncia sum,
" Qui tui, procul licèt sit, magnam curam habet, & miseretur:
" Redimere te jubet Olympius Hectora nobilem,
" Donáque Achilli ferre, quæ animum placent,
" Solum, neque quis alius unà Trojanorum eat vir.
" Præco tantum aliquis te comitetur senior, qui regat
" Mulas & rhedam volubilem, atque retrò
" Mortuum asportet ad urbem, quem interfecit nobilis Achilles:
" Neque omninò tibi mors obversetur animo, neque omninò terror;
" Talis enim te dux-viæ comitabitur Argicida,
" Qui te ducet, usquedum ducendo propè Achillem constituerit:
" At postquam duxerit intra tentorium Achillis,
" Neque ipse interficiet, aliósque omnes cohibebit:
" Neque enim est imprudens, neque temerarius, neque officii negligens;
" Sed perquam humanè supplici parcet viro.
Illa quidem sic locuta abiit pedibus velox Iris:
Sed is filios rhedam volubilem mulinam
Apparare jussit, arcámque ligare super ipsâ;

ΣΧΟΛΙΑ.

185. Ἐρύξει.] Ἐφέξει, κωλύσει.

189. Ἡμιονείην.] Πρὸς ἡμιόνων ζεῦξιν ἐπιτηδείαν.

190. Ὁπλίσαι.] Κατασκευάσαι, ἐπιμελῆσαι. † Πείρινθα.] Τὸ ἐπικείμενον τῇ ἁμάξῃ πλινθίον, ἐφ' ᾧ φέρουσι τὰ φορτία· * ὁ δὲ Δίδυμος, τὸ ἐκ ῥιπῶν πεπλεγμένον πλινθίον· ὃ καὶ ὑπερτερίαν καλοῦσι.

NOTÆ.

172. Κακὸν ὀσσομένη) *Eustath.* fol. 1474. lin. 38. Καὶ ὅρα, Οὐκ εἶπεν τὸ κακοσσόμενος, καὶ εἶπεν, τὸ κακὸν ὀσσομένη· ὅπερ ἐστὶ μὲν γὰρ, ἀντὶ τοῦ, κακῶς προβλεπόμενος· τὸ δὲ κακὸν ὀσσομένη, ἀντὶ τοῦ, προλέγουσα κακόν.

176. Δῶρα δ' Ἀχιλῆϊ φερέμεν) Vid. suprà, ad v. 147. & ad v. 119. & infrà, ad v. 196.

179. Ἡμιόνους καὶ ἄμαξαν) Quòd Vox ἄμαξα *Leni Spiritu* semper gaudeat apud *Homerum*, vid. ad μ'. v. 448. Ità suprà, v. 150. & mox, v. 189.

183. Ὅς σ' ἄξει) Vid. suprà, ad v. 154.

189. Ἄμαξαν) Ità, pro ἅμαξαν, scribo, ex Veterum Normâ, ut modò, ad v. 179.

190. Πείρινθα) *Eustath.* fol. 1475. lin. 9. Πείρινθα δὲ, τὸ πλινθίον τὸ ἄνω τῆς ἁμάξης, ὅπου τὰ φορτία ἐπιτίθενται· ὃ καὶ ὑπερτερίαν λέγεται. διὰ τὸ ἐπιπεπηρῆσθαι τῷ ἄξονι· οἱ δὲ Παλαιοὶ οὕτω φασί, Πείρινθα) Τὸ τετράγωνον πλινθίον, τὸ ἄνω προσδεδεμένον ταῖς ἁμάξαις, πεπλεγμένον ἀπὸ ῥιπῶν· ῥίπες δὲ, οἱ τῶν οἰσύων λύγοι· ὅπερ εἶναι

NOTÆ IN SCHOLIA.

190. † Πείρινθα) Vid. Not. in *Textum*, & confer cum *Scholiis*. Voces, *Ὁ δὲ Δίδυμος, τὸ ἐκ ῥιπῶν πεπλεγμένον πλινθίον, ex *Etymolog.* M. addo.

VARIÆ LECTIONES.

178. Κῆρυξ τίς οἱ) al. κήρυξ τίς οἱ, olim, non benè; ut suprà, v. 149. *Ibid.* Ἰθύνοι) al. ἰθύνῃ, vid. suprà, ad v. 149.

179. Ἅμαξαν) al. ἄμαξαν, vid. suprà, ad v. 150. & infrà, ad v. 189.

189. Ἅμαξαν) al. ἄμαξαν, ut modò, & infrà, ad v. 263.

190. Ἐπ') al. ἀπ', MS. Barocc. Oxon.

Αὐτὸς

Αὐτὸς δ' ἐς θάλαμον κατεβήσετο κηώεντα,
Κέδρινον, ὑψόροφον, ὃς γλήνεα πολλὰ κεχάνδει,
Ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην ἐκαλέσσατο, φώνησέν τε,
Δαιμονίη, Διόθεν μοὶ Ὀλύμπιος ἄγγελος ἦλθε,
Λύσασθαι φίλον υἱὸν, ἰόντ' ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν,
Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν, τά κε θυμὸν ἰήνῃ.
Ἀλλ' ἄγε μοὶ τόδε εἰπὲ, τί τοι φρεσὶν εἴδεται εἶναι;
Αἰνῶς γάρ μ' αὐτόν γε μένος καὶ θυμὸς ἀνώγει,
Κεῖσ' ἰέναι, ἐπὶ νῆας ἔσω στρατὸν εὐρὺν Ἀχαιῶν.
Ὣς φάτο· κώκυσεν δὲ γυνὴ, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Ὤι μοι, πῆ δή τοι φρένες οἴχονθ', ᾗς τὸ πάρος περ
Ἔκλε' ἐπ' ἀνθρώπους ξείνους, ἠδ' οἷσιν ἀνάσσεις;
Πῶς ἐθέλεις ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξε; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ·
Εἰ γάρ σ' αἱρήσει, καὶ ἐσόψεται ὀφθαλμοῖσιν
Ὠμηστὴς καὶ ἄπιστος ἀνὴρ ὅδε, οὔ σ' ἐλεήσει,
Οὐδέ τί σ' αἰδέσεται· νῦν δὲ κλαίωμεν ἄνευθεν

Ipse etiam in thalamum descendit odoratum,
Cedrinum, tecto excelso, qui pretiosa multa continebat,
Introque uxorem Hecubam vocavit, dixitque,
" Infelix, à Jove mihi Olympius nuntius venit, *jubens*,
" Ut redimerem dilectum filium, profectus ad naves Achivorum,
" Donaque Achilli ferrem, quæ animum placent.
" Sed agè mihi hoc dic, quid tibi in præcordiis videtur esse?
" Valde enim me ipsum quidem animus & mens jubet,
" Illuc ire, ad naves in castra lata Achivorum.
Sic dixit. Ejulavit autem uxor, & respondit verbis,
" Hei mihi, quò jam tibi prudentia abiit, quâ antehac quidem
" Celebris eras per homines exteros, atque quibus imperas?
" Quo pacto vis ad naves Achivorum ire solus,
" Viri in conspectum, qui tibi multósque & fortes
" Filios interfecit? ferreum certè tibi cor:
" Si enim te capiet & inspiciet oculis
" Crudelis & infidus vir iste, non tui miserebitur,
" Neque omninò te reverebitur. Nunc igitur defleamus seorsum

ΣΧΟΛΙΑ.

191. Κηώεντα.] Τεθυμιαμένον, εὐώδη.

192. Κέδρινον ὑψόροφον.] Ἐκ κεδρίνων ξύλων ἔχοντα τὴν ὀροφὴν ὑψηλήν. Γλήνεα.] Πολλὰς θέας ἄξια, κόσμια· ἢ χρήματα, κατὰ Ἠλείους· οἱ δὲ ἀξιοθέατα· γλήνη δὲ, παρὰ τὸ γλαμυρόν, ἥτις ὀλίγον ὅθεν * Ἀρχέδημος ὁ Γλάμων, καὶ παροιμία, Ἐν τυφλῶν πόλει Γλάμυρος βασιλεύει· ἢ ἀπὸ μέρους εἴρηκε· γλήνας γὰρ κυρίως, τὰς ἀκροσώματα λέγουσι.

* *Aristoph.* Ran.

194. Διόθεν.] Παρὰ τοῦ Διός.

198. Αἰνῶς.] Λίαν, πάνυ.

202. Ἔκλεο.] Ἐνδόξως ἐφημίζου.

205. Σιδήρειον ἦτορ.] Ἰσχυρὰ ψυχὴ, ἐξ ἧς ἄπιστος καὶ σκληρός.

206. Αἱρήσει.] Λήψεται.

207. Ὠμηστής.] Ὠμὸς τὸν τρόπον· οἷα τὰ ὠμοφάγα θηρία.

NOTÆ.

ῥίπτεσθαι, καὶ μεθίεσθαι καὶ παλινσεισμοῦ τοῦ ι. πίεσθαι· ὁ δὲ πετοφὼν, κάτωθεν αὐτὸ φησι πάντη γὰρ, ὁ ψίαθος δὲ πεφορεσ... αὐτὸ ψιαθώδης, συνέχειν φόρτον ἰσχύον· δύνασθαι δὲ καὶ ἀπὸ πέδηθεν λέγεσθαι, ἀφ' οὗ καὶ ὁ Πείρινθος ἤ, κατὰ δὲ ἐν ἀπὸ τοῦ... κατὰ ἅμαξαν ὕψος. Vid. ad ἀπὸ τοῦ, πίερι εἶναι τοῦ κατὰ ἅμαξαν ὕψος. Vid. ad *Odyss.* ό. v. 131. & *Etymolog.* M. v. Πείρινθος, ubi & Πείρινθος, & v. Κάναστρον, ubi invenies *Scholion Didymi*; quod laudo, in Notis, ad prædictum *Odysseæ* locum, & indè ad hunc locum emendo.

192. Γλήνεα) Præter *Brevia Scholia*, vid. *Etymolog.* M. v.

193. Ἐς δ' ἄλοχον Ἑκάβην) *Ultima* τοῦ ἄλοχον producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Asperum*; licet & hìc legi possit, cum ῥα inserto, Ἐς δ' ἄλοχόν ῥ' Ἑκάβην, quâ Vocula *Homerus* præcipuè gaudere solet.

194. Ὀλύμπιος ἄγγελος) Ut θεὸς, non rarò, pro θεὰ, ità nunc ἄγγελος Ὀλύμπιος, *Masculino* Genere dicitur; quoniam non de *Personâ*, sed de *Re*, nunc dicendum; & *Cœlestes Spiritus Sexum* non habeant. Ità mox, v. 223. θεῶν pro θεῶν, quomodò & *Virgilius*, Ducente Deo, pro Deâ *Venere*,

196. Δῶρα δ' Ἀχιλλῆϊ φερέμεν) Vid. suprà, ad v. 176.

VARIÆ LECTIONES.

191. Κατεβήσετο) γρ. κατεβήσατο.

200. Κώκυσεν) γρ. κώλυσεν, MS. Barocc. Oxon.

202. Ἔκλε') γρ. ἔκλεο, MS. CCC. ἔκλεο, ut mox, v. 219. πέλει, & v. 290. εὔχεο

207. Ὅδε) γρ. ὅγε, MS. Barocc. Oxon.

Ἥμενοι ἐν μεγάρῳ· τῷ δ' ὥς ποθι Μοῖρα κραταιὴ
Γεινομένῳ ἐπένησε λίνῳ, ὅτε μιν τέκον αὐτή,
Ἀργίποδας κύνας ἆσαι, ἑῶν ἀπάνευθε τοκήων,
Ἀνδρὶ παρὰ κρατερῷ, τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι
Ἐσθέμεναι προσφῦσα· τότ' ἄντιτα ἔργα γένοιτο
Παιδὸς ἐμοῦ· ἐπεὶ οὔ ἑ κακιζόμενόν γε κατέκτα,
Ἀλλὰ πρὸ Τρώων καὶ Τρωϊάδων βαθυκόλπων
Ἑσταότ', οὔτε φόβου μεμνημένον, οὔτ' ἀλεωρῆς.
Τὴν δ' αὖτε προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής,
Μή μ' ἐθέλοντ' ἰέναι κατερύκανε, μηδέ μοι αὐτὴ
Ὄρνις ἐνὶ μεγάροισι κακὸς πέλευ· οὐδέ με πείσεις.
Εἰ μὲν γάρ τίς μ' ἄλλος ἐπιχθονίων ἐκέλευεν,
Ἢ οἳ μάντιές εἰσι, θυοσκόοι, ἢ ἱερῆες,
Ψεῦδός κεν φαῖμεν, καὶ νοσφιζοίμεθα μᾶλλον·
Νῦν δ', αὐτὸς γὰρ ἄκουσα θεοῦ, καὶ ἐσέδρακον ἄντην,
Εἶμι, καὶ οὐχ ἅλιον ἔπος ἔσσεται· εἰ δέ μοι αἶσα
Τεθνάμεναι παρὰ νηυσὶν Ἀχαιῶν χαλκοχιτώνων,
Βούλομαι· αὐτίκα γάρ με κατακτείνειεν Ἀχιλλεὺς,
Ἀγκὰς ἑλόντ' ἐμὸν υἱὸν, ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην.
Ἦ, καὶ φωριαμῶν ἐπιθήματα καλ' ἀνέῳγεν·

" Sedentes in ædibus: huic etenim sic olim fatum violentum
" Nascenti nevit lino, quandò eum peperi ipsa,
" Pedibus-celeres canes ut satiaret, seorsim à parentibus,
" Virum apud violentum; cujus ego medium hepar utinam tenerem
" Comedendum adhærens: tunc pœnas rependerit
" Filii mei *interempti*: haud enim ipsum ignave se gerentem occidit,
" Sed pro Trojanis & Troadibus profundos-sinus habentibus
" Stantem, neque fugæ memorem, neque declinationis.
Eam rursus allocutus est senex Priamus diis similis,
" Nè me volentem ire retine, neque mihi ipsa
" Avis in ædibus mala sis: neque enim mihi persuadebis.
" Nam si alius quidem me aliquis mortalium jussisset,
" Seu qui vates sunt, aruspices, vel sacerdotes,
" Mendacium certè crederemus, & aversaremur magis:
" Nunc verò quùm ego ipse audivi deum, & aspexi coram,
" Ibo, & non irritus sermo erit: si verò mihi fatum
" Mori apud naves Achivorum, ære-loricatorum,
" Malo *&* *hoc*: Statim enim me interfecerit Achilles,
" Ulnis complexum meum filium, postquam luctus desideriū exemero.
Dixit, & arcarum opercula pulchra aperuit:

ΣΧΟΛΙΑ.

211. Ἀργίποδας.] Ταχύποδας.

213. Προσφῦσα.] * Προσπεδηκυῖα. Ἄντιτα.] Ἀντιτιμωρητά· ἐν μοίρᾳ τινὶ τιμωρίαν λαμβάνοντα.

214. Οὔ ἑ κακιζόμενον.] Οὐ δειλιῶντα αὐτόν.

219. Ὄρνις κακός.] Κακὸς οἰωνὸς, καὶ μάντις.

225. Θυοσκόοι.] Οἱ τὰς θυσίας ἐπιβλέποντες. ἢ δι' αὐτῶν μαντευόμενοι· ἢ οἱ λιβανομάντεις. Ἱερῆες.] Θύται.

222. Νοσφιζοίμεθα.] Ἀποτρεποίμεθα.

227. Ἐξ ἔρον εἵην.] Τὴν ἐπιθυμίαν πληρώσαιμι.

228. Φωριαμῶν.] Κιβωτίων. Ἐπιθήματα.] Πώματα. Ἀνέῳγε.] Ἤνοιξεν, ἀνέῳγεν.

NOTÆ.

212. Τοῦ ἐγὼ μέσον ἧπαρ ἔχοιμι Ἐσθέμεναι προσφῦσα) De hoc loco & *Dionysii* Uxore & filiabus à *Locrensibus* frustulatim cæsis & voratis, *Eustathius*, fol. 1476. lin. 13.

222. Ψεῦδός κεν φαῖμεν) Idem Versus, *Iliad*.β'. v. 81.

224. Ἅλιον ἔπος ἔσσεται) Vid. suprà, ad v. 92. est tamen hoc certè in loco, & alia *Lectio*, aliquanto tutior, & in hâc parte convenientior, ἁλίη ὁδὸς ἔσσεται, ut *Eustath*. fol. 1477. lin. 33. Et hìc tamen; ut sæpè aliàs *Homero*, ἔπος, ἀντὶ τοῦ χρῆμα, *Verbum*, pro *Res*, ponitur; quæ est *Hebræorum* Elegantia.

227. Ἐπὴν γόου ἐξ ἔρον εἵην) *Eust*. fol. 1477. lin. 41. Ἤγουν, ἐπειδὰν ἀποπληρώσωμαι τὸν τοῦ κλαίειν ἔρωτα· καθ' ὁμοιότητα τοῦ, Ἐξ ἔρον ἕντο· διὸ καὶ δασύνουσι τὸ εἵην, ὡς ἐκεῖ τὸ ἕντο· καθὰ καὶ ἀλλαχοῦ, τὸ εἵην, ἐν τῷ, Ἐξ ἔρον εἵην.

NOTÆ IN SCHOLIA.

213. * Προσπεδηκυῖα) Ità lego, & emendo, pro * προσπελθοῦσα, quod priùs aderat.

228. Φωριαμῶν) Ad hoc *Scholiolum*, accedat *Etymolog*. M. & *Suidas*, v. Φωριαμός.

VARIÆ LECTIONES.

214. Οὔ ἑ) γρ. οὐ ἓ, & οὐκ. *Eustath*. f. 1477. l. 13. Αἱ κοιναὶ, ἤγουν αἱ πλείους ἐκδόσεις γράφουσιν, Ἐπεὶ οὐκ κακιζόμενον.

215. Πρὸ) γρ. πρὸς, Idem, *Ibid*. lin. 16.

221. Ἢ οἳ) γρ. οἵτ. *Ibid*. Θυοσκόοι) γρ. θυοσκόποι, MS. *Barocc*. Oxon.

224. Ἅλιον ἔπος) γρ. ἁλίη ὁδὸς, vid. Not. in *Text*.

Ἔνθεν

Ἔνθεν δώδεκα μὲν περικαλλέας ἔξελε πέπλους,
Δώδεκα δ' ἁπλοΐδας χλαίνας, τόσσους δὲ τάπητας,
Τόσσα δὲ φάρεα καλά, τόσους δ' ἐπὶ τοῖσι χιτῶνας.
Χρυσοῦ δὲ στήσας ἔφερεν δέκα πάντα τάλαντα·
Ἐκ δὲ δύ' αἴθωνας τρίποδας, πίσυρας δὲ λέβητας,
Ἐκ δὲ δέπας περικαλλές, ὅ οἱ Θρῇκες πόρον ἄνδρες
Ἐξεσίην ἐλθόντι, μέγα κτέρας· οὐδέ νυ τοῦ περ
Φείσατ' ἐνὶ μεγάροις ὁ γέρων· περὶ δ' ἤθελε θυμῷ
Λύσασθαι φίλον υἱόν· ὁ δὲ Τρῶας μὲν ἅπαντας
Αἰθούσης ἀπέεργεν, ἔπεσσ' αἰσχροῖσιν ἐνίσσων,
Ἔρρετε, λωβητῆρες, ἐλεγχέες· οὔ νυ καὶ ὑμῖν
Οἴκοι ἔνεστι γόος, ὅτι μ' ἤλθετε κηδήσοντες;
Ἦ οὔνεσθ', ὅτι μοι Κρονίδης Ζεὺς ἄλγε' ἔδωκε,
Παῖδ' ὀλέσαι τὸν ἄριστον; ἀτὰρ γνώσεσθε καὶ ὔμμες·
Ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον Ἀχαιοῖσιν δὴ ἔσεσθε,
Κείνου τεθνειῶτος, ἐναιρέμεν· αὐτὰρ ἔγωγε,
Πρὶν ἀλαπαζομένην τε πόλιν, κεραϊζομένην τε,
Ὀφθαλμοῖσιν ἰδεῖν, βαίην δόμον Ἄϊδος εἴσω.
Ἦ, καὶ σκηπανίῳ δίεπ' ἀνέρας· οἱ δ' ἴσαν ἔξω,
Σπερχομένοιο γέροντος· ὁ δ' υἱάσιν οἷσιν ὁμόκλα

Inde duodecim quidem perpulchros exemit peplos,
Duodecimque simplices chlænas, totidémque tapetas,
Totidemque pallia pulchra, totidem adhæc tunicas.
Auri etiam appensa extulit decem numero talenta;
Extulit & duos splendidos tripodas, quatuórque lebetas,
Extulit & poculum perpulchrum, quod ei Thraces dederant viri
In legationem profecto, magnum donum. Nec tamen ei
Pepercit in ædibus senex; summe enim cupiebat animo
Redimere dilectum filium. Hic igitur Trojanos quidem omnes
A porticu arcebat, verbis contumeliosis increpans,
« Abite, perditi, probris-digni; non utique & vobis
« Domi inest luctus, quòd me venistis tristitiâ affecturi?
« An solatio ducitis, quòd & mihi Saturnius Jupiter dolores dedit,
« Filium ut perderem fortissimum? Sed sentietis & ipsi:
« Faciliores enim multò Achivis jam eritis,
« Illo mortuo, occisu: at ego certe,
« Antequam direptámque urbem, vastatámque,
« Oculis videro, descendam utinam in domum orci.
Dixit, & scipione persequens abigebat viros; illi autem exibant,
Urgente sene; Is verò filios suos increpabat

ΣΧΟΛΙΑ.

230. Ἁπλοΐδας.] Ἁπλᾶς.
232. Τάλαντα.] Νῦν, χρυσᾶ.
235. Ἐξεσίην.] Καθ' δημοσίας ἔξοδον πρεσβείας.
238. Αἰσχροῖσιν.] Χαλεποῖς.
239. Ἔρρετε.] Φθείρεσθε. Λωβητῆρες.] Ὑβρισταί. Ἐλεγχέες.] Ἐπονείδιστοι.
240. Κηδήσοντες.] Πενθήσοντες.
241. Ἦ οὔνεσθε.] Ἦ ἐφαυλίσατέ μοι, ἢ ἐπὶ ταῖς συμφοραῖς εὐφρανεῖσθε; ἀπὸ τοῦ ὄνομαι ὃ σημαίνει ἐκφαυλίζειν ἢ μακρὸν ἡγεῖσθαι.
245. Κεραϊζομένην.] Πορθουμένην.
247. Δίεπε.] * Ἐδίωκεν ἢ διεξήει.
248. Σπερχομένοιο.] Ἐπειγομένου. Ὁμόκλα.] Διεκελεύετο, μετ' ὀνειδους.

NOTÆ.

230. Ἁπλοΐδας) Vid. Etymolog. M. v. Ἁπληγίς.
232. Στήσας) Vid. ad τ'. v. 745. Ἀποστήσαντες. Ibid. Δέκα πάντα τάλαντα) De hâc Phrasi suprà, ad τ'. v. 247. & Eustath. fol. 1479. lin. 29.
241. Ἦ οὔνεσθε) Eustath. fol. 1479. lin. 45. Ἦ οὔνεσθε) Τουτέστιν, ὀνεῖσθε. & fol. 1480 lin. 4. Τὸ δὲ Οὔνεσθε, Ἰωνικόν ἐστιν, ἀπὸ τοῦ Ὀνῶ, ὄνημι, ὃ πληθυντικὸν, ὄναμεν, ὄνατε. Vid. Etymolog. M. v. Ἀπόνασθαι.
243. Ῥηΐτεροι γὰρ μᾶλλον—ἔσεσθε ἐναιρέμεν) Ità suprà, μ'. v. 63. Ἦδη μάλ' ἀργαλέη περάαν. Vid. Suidas, v. Ἄξιος λαβεῖν ὁ μισθός.

NOTÆ IN SCHOLIA.

247. * Ἐδίωκεν) Ità, pro διώκει, lego.

VARIÆ LECTIONES.

230. Δ' ἁπλοΐδας) γρ. διπλοΐδας. Heraclid. Pontic. Allegor. Homeric. p. 484. Vid Odyss. ά v. 275.
235. Ἐξεσίην ἐλθόντι) γρ. ἐξεσίην δ' ἐλθόντι. Eustath. fol. 1478. lin. 51.
238. Ἀπέεργεν) γρ. ἀπέεργε, Eustath. fol. 1479. lin. 38. & fol. 1480. lin. 9. Ibid. Ἐνίσσων) γρ. ἐνίπτων. MS. CCC. & ἐνίσσων, Eustath. fol 1479. lin. 43.
241. Ἦ οὔνεσθ') γρ. ἦ τ' οὔνεσθ'. MS. CCC. olim, ἢ οὔνεσθε. Verùm οὔνεσθε, si pro ὄνασθε, ut in Not. ad Text.

Νεικείων.

Νεικείων, Ἕλενόν τε, Πάριν τ', Ἀγάθωνά τε δῖον,
Πάμμονά τ', Ἀντίφονόν τε, βοὴν ἀγαθόν τε Πολίτην,
Δηΐφοβόν τε, καὶ Ἱππόθοον, καὶ Δῖον ἀγαυόν.
Ἐννέα τοῖς ὁ γεραιὸς ὁμοκλήσας ἐκέλευε,
Σπεύσατέ μοι, κακὰ τέκνα, κατηφόνες· αἴθ' ἅμα πάντες
Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ θοῇς ἐπὶ νηυσὶ πεφάσθαι.
Ὤ μοι ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινά φημι λελεῖφθαι·
Μήστορά τ' ἀντίθεον, καὶ Τρωΐλον ἱππιοχάρμην,
Ἕκτορά θ', ὃς θεὸς ἔσκε μετ' ἀνδράσιν, οὐδὲ ἐῴκει
Ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ Θεοῖο·
Τοὺς μὲν ἀπώλεσ' Ἄρης, τὰ δ' ἐλέγχεα πάντα λέλειπται,
Ψεῦσταί τ', ὀρχησταί τε, χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι,
Ἀρνῶν ἠδ' ἐρίφων ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.

Objurgans, Helenúmque, Paríque, Agathonaque nobilem,
Pammonáque, Antiphonúmque, pugnáque strenuum Politem,
Deiphobumque, & Hippothoum, & nobilem Dium.
Novem his senex increpans mandabat,
" Festinate mihi, ignavi filii, probrosi: utinam simul omnes
" Pro Hectore veloces ad naves interfecti fuissetis.
" Hei mihi infelicissimo, genui enim filios fortissimos
" Trojâ in latâ, quorum nullum puto reliquum esse:
" Mestoráque divinum, & Troilum ex-curru-pugnacem,
" Hectoráque, qui deus erat inter viros, neque videbatur
" Viri utique mortalis filius esse, sed Dei:
" Hos quidem perdidit Mars, hæc verò probra mera supersunt,
" Mendaces, saltatoresque, choreis præstantissimi,
" Agnorum atque hædorum ex-publico raptores.

ΣΧΟΛΙΑ.

250. Πολίτην.] Νῦν, ὄνομα κύριον.

251. Δηΐφοβόν τε καὶ Ἱππόθοον.] Ἀλεξάνδρου τοξευθέντος ὑπὸ Φιλοκτήτου, Πρίαμος τὸν Ἑλένης γάμον ἔπαθλον ἔθηκε τῷ ἀριστεύσαντι κατὰ τὴν μάχην· Δηΐφοβος δὲ * γενναίως ἀγωνισάμενος ἔγημεν αὐτήν· ἡ ἱστορία παρὰ Λυκόφρονι.

253. Κατηφόνες.] Ἄξιοι κατηφορηθῆναι. * ἢ ἐπονείδιστοι αἰσχύνης μεστοί· ἀπὸ κατηφὴς θηλυκὸν γὰρ ἀφορμὴν χρείαν ὀνειδίσαι τοὺς υἱοὺς ἐθέλει.

254. Πεφάσθαι.] Ἀναιρεθῆναι.

255. Πανάποτμος.] Παντελῶς δυστυχής.

257. Ἱππιοχάρμην.] Ἤτοι ἀφ' ἵππων μαχόμενον· ἢ, ἵπποις χαίροντα.

261. Χοροιτυπίῃσιν ἄριστοι.] Εἰς χορὸς ἐπιτήδειοι.

262. Ἐπιδήμιοι ἁρπακτῆρες.] Τὰ τῶν πολιτῶν ἁρπάζοντες, καὶ οὐ τὰ τῶν πολεμίων.

NOTÆ.

251. Καὶ Δῖον ἀγαυὸν) olim erat in *Plurimis Vulgaribus*, δῖον Ἀγαυὸν, non benè; licet & *Lexica* hinc corrupta, ponant *Agavum* inter *Priami* filios; ut *Caroli Stephani* Dictionarium Poeticum, ex Recensione *Nicolai Lloydii*, Amici quondam Mei, pridem defuncti, &c. Ita enim *Eustath.* fol. 1480. lin. 17. Ἐνταῦθα δὲ οἱ μὲν τὸ Δῖος, φασὶν κύριον· οἱ δὲ, τὸ Ἀγαυός· νικᾷ δὲ εἶναι Δῖον ἐπίθετον, τὸ, ἀγαυός· ὃν δή φασιν, ὡς ἱστορεῖ Φερεκύδης, νόθος Πριάμου υἱὸς, ὁ Δῖος. Præterea *Epitheton* δῖον, suprà apponitur τῷ Ἀγάθωνα, quare hic *Epitheton* non est. Consulatur *Apollodorus*, Bibliothec. l. 3. c. 12. §. 5. ubi *Priami* Liberos enumerans, de hoc silet, nec enim *Dium*, nec *Agavum* nominat; quod tamen oportuit fieri, *Homeri* certè auctoritate.

254. Ἕκτορος ὠφέλετ' ἀντὶ—πεφάσθαι) Vult potiùs omnes alios suos Liberos fato simul concedere *Priamus*, quàm unum *Hectorem*; qui instar omnium erat, qui præstabat omnibus, & θεὸς ὣς τίετο δήμῳ, nec videbatur, ut dictum, v. 259. Ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ θεοῖο. Aliàs, aliud sonat Vox ἀντὶ—πεφάσθαι, nempè occisum esse in *vindictam alicujus occisi*; ut ν'. v. 447.

255. Πανάποτμος) Περὶ τούτου θέσεως, vid. ad χ'. v. 428.

258. Οὐδὲ ἐῴκει) Locus παρῳδηθείς, *Odyss.* ι. v. 190.

259. Ἀλλὰ θεοῖο) De *Hectoris* penè Divinâ indole passim & suprà, ad v. 254. & ω'. v. 54. & v. 825. *Aristoteles*, Nicomach. l. 8. c. 1. Ἡ ὑπὲρ ἡμᾶς ἀρετὴ, ἡρωϊκή τις καὶ θεία. — καθ' ἣν ἄνθρωποι γίνονται θεοί τινες ἐξ ἀνθρώπων. ὥσπερ καὶ Ὅμηρος πεποίηκε τὸν Πρίαμον περὶ τοῦ παιδὸς Ἕκτορος λέγοντα, — οὐ γὰρ ἐῴκει Ἀνδρός γε θνητοῦ πάϊς ἔμμεναι, ἀλλὰ Θεοῖο.

NOTÆ IN SCHOLIA.

251. * Γενναίως) Ità, pro γενναῖος, Editt. *Cant.*

253. * Ἢ ἐπονείδιστοι) Quæ hinc sequuntur, ad finem hujus *Scholii*, ex *Etymolog.* M. v. Κατηφόνες. Ἰλιάδος ω'. Σπεύσατέ μοι κακὰ τέκνα, κατηφόνες. Ἄξιοι κατηφορηθῆναι· ἢ καὶ ἐπονείδιστοι &c. usque ad finem. Undè apparet, *Scholium* hactenus imperfectum supplendum, ut sæpè aliàs.

262. Ἐπιδήμιοι) *Etymolog.* M. v. Ipsissima hujus *Scholii* verba habet, ut sæpè aliàs.

VARIÆ LECTIONES.

251. Δῖον ἀγαυὸν) γρ. δῖον Ἀγαυὸν, vid. Not. in *Textum*.

Οὐκ ἂν δή μοι ἄμαξαν ἐφοπλίσσαιτε τάχιστα,
Ταῦτά τε πάντ' ἐπιθεῖτε, ἵνα πρήσσωμεν ὁδοῖο;
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ἄρα πατρὸς ὑποδδείσαντες ὁμοκλὴν
Ἐκ μὲν ἄμαξαν ἄειραν ἐΰτροχον ἡμιονείην,
Καλὴν, πρωτοπαγῆ· πείρινθα δὲ δῆσαν ἐπ' αὐτῆς,
Κὰδ δ' ἀπὸ πασσαλόφι ζυγὸν ᾕρεον ἡμιόνειον,
Πύξινον, ὀμφαλόεν τ', εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός.
Ἐκ δ' ἔφερον ζυγόδεσμον ἅμα ζυγῷ ἐννεάπηχυ·
Καὶ τὸ μὲν εὖ κατέθηκαν ἐϋξέστῳ ἐπὶ ῥυμῷ,
Πέζῃ ἔπι πρώτῃ, ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον·
Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλὸν, αὐτὰρ ἔπειτα
Ἑξείης κατέδησαν, ὑπὸ γλωχῖνα δ' ἔγναμψαν·
Ἐκ θαλάμου δὲ φέροντες ἐϋξέστου ἐπ' ἀπήνης,
Νήεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.

" Non tandem mihi rhedam apparaveritis celerrimè,
" Hæcque omnia imposueritis, ut perficiamus iter
Sic dixit: hi verò patris veriti increpationem,
Rhedam quidem extulerunt volubilem mulinam,
Pulchram, recens compactam; arcámque ligârunt super ipsâ,
Atque à paxillo jugum detraxerunt mulinum,
Buxeum, & umbilico ornatum, scitè annulis aptatum.
Extulerunt & lorum jugale unà cum jugo novem-cubitorum;
Et hoc quidem benè accomodârunt eleganter-polito temoni,
Parte in extremâ, annulúmque clavo temonis superposuerunt:
Ter verò utrinque ligârunt ad umbilicum. Et deinde
Simplici-serie alligârunt, súbque angulo flexum-innexuerunt:
Ex thalamo demùm ferentes eleganter-politam in rhedam,
Accumulârunt Hectorei capitis infinita pretia.

ΣΧΟΛΙΑ.

267. Πρωτοπαγῆ.] Πρῶτον παγεῖσαν· ὅ ἐστιν, ἐξόχως πρῶτον πεπηγυῖαν· ὅ ἐστι, καινὴν· ἔστι γὰρ, τὸ μὲν πῆξις, τὸ δὲ, ποιότης.

269. Ὀμφαλόεν.] Νῶτα κεκοσμημένον.

272. Ἕστορι.] Τῷ ἀντικειμένῳ πασσάλῳ κατὰ τοῦ ῥυμοῦ τοῦ ζυγοῦ· τινὲς δὲ γράφουσιν ἔκβαλε, οἷον ἐχίβαλε. *Ἕστωρ.] Σφὴν, ἔμβολος, γόμφος· ἢ, πρῶτος τέλος τοῦ ῥυμοῦ· ἢ, κοίλωμα ζυγοῦ, ἐφ' ὃ ὁ τράχηλος. Ἐπὶ δὲ κρίκον ἕστορι βάλλον.] Ἀντὶ τοῦ, τῷ δὲ ἐκκαίδεκα τὸν ἕστορα ἔβαλλον.

273. Ἐπ' ὀμφαλόν.] Ἐπὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ.

274. Γλωχῖνα.] Τὴν γωνίαν· λέγει δὲ τὸ τέλος τῶν ἱμάντων. Ἔγναμψαν.] Ἔδησαν, κατέκαμψαν.

275. Ἐπ' ἀπήνης.] Ἐπὶ τῆς ἁμάξης.

NOTÆ.

263. Ἄμαξαν) Ità, pro ἅμαξαν, scribendum probo, ad v. 189. &c. Ità, infrà, ad v. 266. &c.

264. Ἐπιθεῖτε) *Eustath.* fol. 1481. lin. 48. Τὸ δὲ, Ἐπιθεῖτε ἐκ τοῦ, ἐπιθείητε συγκέκοπται· καὶ ἔστιν ἀκόλουθον τῷ ἐφοπλίσσαιτε· οἱ δὲ γράφοντες, Ἐπιθῆτε, διὰ τοῦ η, ποιοῦσιν ὥσπερ τὴν ἀκολουθίαν τοῦ, ἐφοπλίσσαιτε, καθὰ ἐξελέγχει ὑποδεικνύει.

266. Ἄμαξαν) Vid. suprà, ad v. 263.

269. Πύξινον, ὀμφαλόεν τ') Ità distinctim lego; ut, non sit ὀμφαλόεντα, sed ὀμφαλόεν τε· nequis ampliùs per *errorem* putet *Masculinum*, & ὀμφαλόεντα legat, ut hactenùs in Pluribus, & *Br. Schol.* ὀμφαλόεντα· id enim nè fiat, sequens vetat τὸ ἀρηρός. *Eustathius* legit Πύξινον, ὀμφαλόεν· εὖ οἰήκεσσιν ἀρηρός. *Florentina* quidem τ' apertè præfert; quare maneat, sed distinctim. *Eustath.* fol. 1482. lin. 41. Τὸ δὲ Ζυγὸν, καθὰ καὶ ζυγόδεσμον, ἐδέησεν φησὶ, κατὰ γένος μεταπλασμόν· ὡς δηλοῖ τὸ ὀμφαλόεν, καὶ τὸ ἀρηρός. *Ibid.* Ὀμφαλόεν) *Eustath.* fol. 1482. lin. 46. Ὀμφαλόεν) Τὸ, ἢ κύκλους τινὰς κοίλους ἔχον ὀμφαλοειδεῖς· ἢ, γλύμμα τι κοῖλον περὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ· ὅπου οἱ ἱμάντες περιειλοῦνται· ὡς δηλοῖ τὸ, Τρὶς δ' ἑκάτερθεν ἔδησαν ἐπ' ὀμφαλόν· ὅ ἐστιν, ἐπὶ τὸ μέσον τοῦ ζυγοῦ· οἱ δὲ ἀκριβέστεροι, Ὀμφαλόεν, τὸ ὑπεροχάς τινας ἔχον ἐν μέσῳ· εἰς οἳ ἱμάντες περιειλοῦνται· ἢ, τὸ ἔχον μέσον ὀμφαλὸν, ᾧ προσδεῖται ἱμᾶσιν ὁ ῥυμός.

NOTÆ IN SCHOLIA.

272. *Ἕστωρ) Hoc *Scholion* usque ad τράχηλος, ex *Eustath.* fol. 1483. lin. 9. ubi laudat ex Veteri Rhetorico Lexico, quare locum meretur inter hæc *Scholia*. Reliqua & olim hic, & apud *Etymolog.* M. v.

VARIÆ LECTIONES.

263. Ἄμαξαν) γρ. ἅμαξαν, ut suprà, v. 189. *Ibid.* Ἐφοπλίσσαιτε) γρ. ἐφοπλίσσητε. *Eustathius* fol. 1480. lin. 41. & fol. 1481. lin. 49.

264. Ἐπιθεῖτε) γρ. ἐπιθῆτε. *Eustath.* fol. 1481. lin. 49. & 50. Vid. Not. in *Textum*.

267. Πρωτοπαγῆ) γρ. πρωτοπαγέα, MS. *Barocc.* Ox.

269. Ὀμφαλόεν τ') γρ. ὀμφαλόεντ', *Eust.* fol. 1482. lin. 4. Vid. ad *Textum*.

270. Ἐννεάπηχυ) γρ. ἐννεάπηχυν, non benè.

272. Πέζῃ ἔπι πρώτῃ) γρ. πέζῃ ἐπὶ πρώτῃ, olim in pluribus. *Ibid.* Ἕστορι) γρ. ἔκτορι, *Br. Schol.* & *Etymolog.* M. v.

274. Ἔγναμψαν) γρ. ἔκαμψαν, *Eustath.* fol. 1482. lin. 11. &c.

275. Ἐϋξέστου ἐπ' ἀπήνης) γρ. ἐϋξέστης, vid. infrà, ad v. 280.

Ζεῦξαν δ' ἡμιόνους κρατερώνυχας, ἐντεσιεργούς,
Τούς ῥά ποτε Πριάμῳ Μυσοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα.
Ἵππους δὲ Πριάμῳ ὕπαγον ζυγόν, οὓς ὁ γεραιὸς
Αὐτὸς ἔχων ἀτίταλλεν ἐϋξέστῳ ἐπὶ φάτνῃ·
Τὼ μὲν ζευγνύσθην ἐν δώμασιν ὑψηλοῖσι
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες.
Ἀγχίμολον δέ σφ' ἦλθ' Ἑκάβη τετιηότι θυμῷ,
Οἶνον ἔχουσ' ἐν χειρὶ μελίφρονα δεξιτερῆφι,
Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ, ὄφρα λείψαντε κιοίτην·
Στῆ δ' ἵππων προπάροιθεν, ἔπος τ' ἔφατ', ἔκ τ' ὀνόμαζε,
Τῆ, σπεῖσον Διῒ πατρὶ, καὶ εὔχεο οἴκαδ' ἱκέσθαι
Ἂψ ἐκ δυσμενέων ἀνδρῶν· ἐπεὶ ἄρ σέ γε θυμὸς
Ὀτρύνει ἐπὶ νῆας, ἐμεῖο μὲν οὐκ ἐθελούσης.
Ἀλλ' εὔχευ σύ γ' ἔπειτα κελαινεφεῖ Κρονίωνι
Ἰδαίῳ, ὅστε Τροίην κατὰ πᾶσαν ὁρᾶται·
Αἴτει δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε οἱ αὐτῷ
Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὗ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,

Junxerunt verò mulos ungulis validos, jugales,
Quos olim Priamo Myfi dederant fplendida dona.
Equos autem Priamo duxerunt fub jugum, quos fenex
Ipfe curans aluerat politum ad præfepe:
Hos quidem jungebant in ædibus altis
Præco & Priamus, prudentia mentibus confilia tenentes.
Propè igitur ipfos acceffit Hecuba mœfto animo,
Vinum tenens in manu fuave dextrâ,
Aureo in poculo, ut libatione factâ abirent:
Stetit verò ante equos, verbáque fecit, dixitque,
" Accipe, liba Jovi patri, & fupplica, domum ut pervenias
" Redux ex hoftibus: fiquidem te animus
" Impellit ad naves, me certè non volente.
" Sed fupplica tu jam atras nubes cogenti Saturnio
" Idæo, qui Trojam totam deorfum infpicit:
" Pete autem alitem velocem nuncium, qui ipfi
" Gratiffimus alitum, & cujus robur eft maximum,
" Dextrum: ut eum ipfe oculis confpicatus,

ΣΧΟΛΙΑ.

277. Ἐντεσιεργούς.] Τοὺς ὑποζυγίους, μὴ ψιλῶς νωτοφόρους, ἀλλὰ τὴν τε ἅμαξαν, καὶ τὴν πείρινθον ἕλκοντας· ὥσπερ καὶ ἵππους φησί.

278. Μυσοί.] Ἔθνος βάρβαρον.

279. Ὕπαγον ζυγόν.] Ὑπὸ τὸν ζυγὸν ἦγον.

283. Ἀγχίμολον.] Νῦν, μετ' ὀλίγον.

287. Τῆ.] Δέξαι, λαβέ.

292. Οἰωνόν.] Ὄρνιν.

293. Καὶ εὗ κράτος ἐστὶ μέγιστον.] Ὃς ἰσχυρότατός ἐστι τῶν λοιπῶν ὀρνίθων.

NOTÆ.

277. Ἐντεσιεργούς) *Eufrath.* fol. 1483. lin. 21. Ἐντεσιεργοὶ ἡμίονοι) Οἱ ἐν ἔντεσιν ἐργαζόμενοι· τουτέστιν, οἱ ἁμάξας ἕλκοντες, καὶ μὴ ἁπλῶς νωτοφόροι· ἵππους γὰρ, παρὰ Πινδάρῳ τὰ ἅρματα· καὶ ἄλλως ἐντεσιεργοὺς λέγει, τοὺς ἑτοίμους εἰς ἔργον· εἰ δὲ γὰρ ἡ ἅμαξα ὥπλισται, ὡς ἐρρέθη, εἶεν ἂν εἰς ἔργον ὡπλισμένοι καὶ αὐτοί· διὸ τὸ συνώνυμον εἶναι τὰ ὅπλα καὶ τὰ ἵππια. Συνπλεῖ δὲ ἐντεῦθεν καὶ τὸ ἀλλαχοῦ ῥηθὲν, Ἔντεσιν ἵππους, ἤγουν εὐτρέπιζον εἰς ἅρματα. Ὅτι δὲ τὰ ἵππια δοκεῖ δυσώνυμον τὸν ἀρχαῖον παρὰ τοῖς παλαιοῖς, δηλοῖ καὶ ὁ αὐθέντης, οὐχ ὁ δεσπότης, ὡς φησιν Αἴλιος Διονύσιος, ἀλλ' αὐτοέντης, καὶ αὐτοχειρίᾳ φονεύς, ὁ καὶ αὐτοφόντης.

285. Χρυσέῳ ἐν δέπαϊ· ὄφρα λείψαντε κιοίτην) *Ultima* τοῦ δέπαϊ producitur, in *Cæfurâ*, ante ὄφρα, ex *Hiatu*, & vi fequentis *Acuti*. *Ultima* τοῦ ὄφρα in *Cæfurâ*. & ante *Liquidam*.

290. Ἀλλ' εὔχευ) Ità, pro εὔχου, fcribo, *Euftathii* auctoritate, & quod εὔχευ fit *Homericum*; vid. ad *Var. Lect.*

293. Καὶ εὗ κράτος ἐστὶ μέγιστον) *Euftath.* fol. 1485. lin. 12. Γράφει δὲ καὶ Ἰξελίων, Καὶ εὗ. MS. *Mori*, Καί οἱ legit, & hic, & mox, v. 311. MS. CCC. Καὶ εὗ, apertè legit. MS. *Barocc.* Oxon. Καί οἱ κράτος ἐστὶ μάλιστα. *Euftath.* fol. 1484. lin. 41. Φίλτατος τῷ Διῒ ὁ ἀετὸς, ἤ, ὡς βασιλεῖ, βασιλεύς· ἢ, ὅτι κατὰ τὸν μῦθον, τῇ αὐτῇ τῷ Διῒ ἐγεννήθη ἡμέρᾳ· ἢ, ὅτι ὁρμῶντι ἐπὶ βασιλείαν εὐτυχίας σύμβολον ἐμφανισθεὶς, [illegible] τὸ μέλλον· ἢ, ὅτι [illegible] τὸν Δία, εἰς οὐρανὸν ἀνενέγκας, &c. Adde, quæ Notantur ad *Anacreon.* Edit. noftræ, v. 1327.

VARIÆ LECTIONES

277. Ἐντεσιεργούς) γρ. ἐντεσιουργούς.

280. Ἐϋξέστῳ) γρ. ἐϋξέστῃ. MS. *Barocc.* Oxon. vid. infra, ad v. 590.

287. Εὔχεο οἴκαδ' ἱκέσθαι) γρ. εὔχου, verùm hic locus, & v. 190. confundi videntur ab *Amanuenfibus.*

288. Ἐπεὶ ἄρ σέ γε) γρ. ἐπειή σέ γε.

290. Εὔχευ) γρ. εὔχου. malé. Vid. fuprà, ad v. 287.

293. Καὶ εὗ, γρ. καί εὖ, & καί οἱ, v. Not. in *Text.*

295 Τῷ

Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴῃς Δαναῶν ταχυπώλων·
Εἰ δέ τοι οὐ δώσει ἑὸν ἄγγελον εὐρύοπα Ζεὺς,
Οὐκ ἂν ἔγωγέ σ' ἔπειτα ἐποτρύνουσα κελοίμην
Νῆας ἔπ' Ἀργείων ἰέναι, μάλα περ μεμαῶτα.
Τὴν δ' ἀπαμειβόμενος προσέφη Πρίαμος θεοειδὴς,
Ὦ γύναι, οὐ μέν τοι τόδ' ἐφιεμένῃ ἀπιθήσω·
Ἐσθλὸν γὰρ Διῒ χεῖρας ἀνασχέμεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ.
Ἦ ῥα, καὶ ἀμφίπολον ταμίην ὤτρυν' ὁ γεραιὸς
Χερσὶν ὕδωρ ἐπιχεῦαι ἀκήρατον· ἡ δὲ παρέστη,
Χέρνιβον ἀμφίπολος, πρόχοόν θ' ἅμα, χερσὶν ἔχουσα.
Νιψάμενος δὲ, κύπελλον ἐδέξατο ἧς ἀλόχοιο·
Εὔχετ' ἔπειτα στὰς μέσῳ ἕρκεϊ, λεῖβε δὲ οἶνον,
Οὐρανὸν εἰσανιδών· καὶ φωνήσας ἔπος ηὔδα,
Ζεῦ πάτερ, Ἴδηθεν μεδέων, κύδιστε, μέγιστε,
Δός μ' ἐς Ἀχιλλῆος φίλον ἐλθεῖν, ἠδ' ἐλεεινόν·
Πέμψον δ' οἰωνὸν ταχὺν ἄγγελον, ὅστε σοὶ αὐτῷ
Φίλτατος οἰωνῶν, καὶ εὗ κράτος ἐστὶ μέγιστον,
Δεξιόν· ὄφρα μιν αὐτὸς ἐν ὀφθαλμοῖσι νοήσας,
Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας ἴω Δαναῶν ταχυπώλων.
Ὣς ἔφατ' εὐχόμενος· τοῦ δ' ἔκλυε μητίετα Ζεύς·
Αὐτίκα δ' αἰετὸν ἧκε, τελειότατον πετεηνῶν,

" Eo fretus ad naves eas Danaorum pernicium-equitum.
" Quòd si tibi non dabit suum nuncium latè-sonans Jupiter,
" Non ego omninò te tum impellens hortarer
" Naves ad Argivorum ire, admodùm licet cupidum.
Illam respondens allocutus est Priamus deo-similis,
" O uxor haud sanè tibi hoc præcipienti negabo:
" Bonum enim Jovi manus elevare, si fortè misereatur.
Dixit quidem, & ancillam dispensatricem jussit senex
Manibus aquam infundere puram. Illa verò astitit,
Pelvim ancilla, gutturniumque simul, manibus tenens.
At postquam se laverat, poculum accepit suæ uxoris:
Precabatur deinde stans medio in septo; libavitque vinum,
Cœlum suspiciens: & editâ voce dixit,
" Jupiter pater, qui inde ab Idâ imperas, gloriosissime, maxime,
" Da me ad Achillis tentorium gratum venire, atque miserandum:
" Mitte item alitem velocem nuncium, qui tibi ipsi
" Gratissimus alitum, & cujus robur est maximum,
" Dextrum; ut eum ipse oculis conspicatus,
" Eo fretus ad naves eam Danaorum pernicium equitum.
Sic dixit precans. Eum verò exaudiit providus Jupiter:
Statímque aquilam misit certissimum-augurium-facientem ex volucribus,

ΣΧΟΛΙΑ.

296. Ἑὸν ἄγγελον.] Ἀγαθὸν, ἴδιον.
300. Ἐφιεμένῃ.] Ἐντελλομένῃ· ἢ, ὑποτιθεμένῃ.
302. Ταμίην.] * Προστάτιν.
303. Ἀκήρατον.] Ἀδιάφθορον.
304. Χέρνιβον.] Νῦν, τὸ ἀγγεῖον, τὸ ὑποδεχόμενον τὸ ταῖς χερσὶν ἐπιβαλλόμενον ὕδωρ· ὃ καὶ λέβητά φασι. Πρόχοον.] Τὸν παρ' ἡμῖν καλούμενον, ξέστην.
306. Ἕρκεϊ.] Νῦν, περιβολαίῳ, περιφράγματι.
309. Ἐλεεινόν.] Ἐλέου ἄξιον.
315. Τελειότατον.] Νῦν, ἐπιτελεστικώτατον.

NOTÆ.

295. Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας) *Ultima* τοῦ πίσυνος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*. Vid. infrà, ad v. 313.

296. Εἰ δέ τοι οὐ δώσει) In *Romanâ* & *Basileensi*, & MS. *Barocc.* Oxon. εἰ δέ τι οὐ δώσει· Omninò tamen τοὶ, pro τὶ legendum, ex aliis MSS. & Editionibus: id enim *Sensus* maximè postulat. Et ità *Florentina* Editio legit.

310. Ἐσθλὸν γὰρ Διῒ χεῖρας ἀνασχέμεν) Χεῖρας ἀνασχεῖν, ἀντὶ τοῦ, εὔχεσθαι. Ità *Psalm.* 28. v. 2. Εὖτε χεῖρας ἀείρωμαι Πρὸς τὸ ἱερὸν σὸν οἶκον. Ità *sup.* v. 450. Τοῖσιν δὲ Χρύσης μεγάλ' εὔχετο, χεῖρας ἀνασχών. Vid. *Zachar. Bogan.* Ὅμηρος Ἑβραΐζων. p. 5. &c.

311. Καὶ οὗ) Vid. suprà, ad v. 293.

313. Τῷ πίσυνος ἐπὶ νῆας) Vid. suprà, ad v. 295.

NOTÆ IN SCHOLIA.

302. Ταμίην) Προστάτιν. Ità emendant Editt. *Cantabb.* pro προστάτην rectè; cùm hoc loco sit ab ἡ ταμίη, non ab ὁ ταμίης. Sic *Iliad.* ζ. v. 390. *Scholiastes*, Ταμίη) Προστάτις. Sic *Hesych.* Ταμίη) Ἡ προστάτις τοῦ οἴκου &c.

VARIÆ LECTIONES.

296. Εἰ δέ τοι) Al. εἰ δέ τι, MS. Barocc. Oxon. & *Eustathii* Editt. *Roman.* & *Basil.* non æquè benè.

309. Ἐλθεῖν) Al. ἐλθέμεν.

Μόρφνον, θηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσιν.
Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται
Ἀνέρος ἀφνειοῖο ἐΰκληῒς ἀραρυῖα·
Τόσσ' ἄρα τοῦ ἑκάτερθεν ἔσαν πτερά· εἴσατο δέ σφιν
Δεξιὸς ἀΐξας ὑπὲρ ἄστεος· οἱ δὲ ἰδόντες
Γήθησαν, καὶ πᾶσιν ἐνὶ φρεσὶ θυμὸς ἰάνθη.
Σπερχόμενος δ' ὁ γέρων ξεστοῦ ἐπεβήσετο δίφρου·
Ἐκ δ' ἔλασε προθύροιο καὶ αἰθούσης ἐριδούπου.
Πρόσθε μὲν ἡμίονοι ἕλκον τετράκυκλον ἀπήνην,
Τὰς Ἰδαῖος ἔλαυνε δαΐφρων· αὐτὰρ ὄπισθεν
Ἵπποι, τοὺς ὁ γέρων ἐφέπων μάστιγι κέλευε
Καρπαλίμως κατ' ἄστυ· φίλοι δ' ἅμα πάντες ἕποντο,
Πόλλ' ὀλοφυρόμενοι, ὡσεὶ θάνατόνδε κιόντα.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν πόλιος κατέβαν, πεδίον δ' ἀφίκοντο,
Οἱ μὲν ἄρ' ἄψορροι προτὶ Ἴλιον ἀπονέοντο,
Παῖδες καὶ γαμβροί· τὼ δ' οὐ λάθον εὐρύοπα Ζῆν',

Morphnon, venatricem, quam & Percnon vocant.
Quanta autem excelsi janua thalami est
Viri opulenti obserata affabrè-aptata;
Tantæ hujus utrinque erant alæ: Visa autem est ipsis
Dextera ruens supra urbem. Illi itaque conspicati
Gavisi sunt, & omnibus in præcordiis animus lætitiâ-perfusus-est.
Festinans ergo senex politum conscendit currum;
Egitque e vestibulo & porticu resonanti.
Ante quidem muli trahebant quatuor-rotarum rhedam,
Quas Idæus agebat prudens: sed pone
Equi, quos senex urgens flagello hortabatur
Celeriter per urbem. Amici autem simul omnes sequebantur,
Multùm lugentes, tanquam ad mortem proficiscentem.
Illi verò postquam ex urbe descenderant, ad campumque pervenerant,
Hi quidem retrò ad Ilium redierunt,
Filii & generi: illi autem non latuerunt late sonantem Jovem,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

316. Μόρφνον.] Ἤτοι, περὶ φόνους μεμεριμνηκότα, τὸν φόνιον· ἢ, μέλανα· ἢ, ἅρπαγα· οἱ δὲ, ἀετοῦ εἶδος. Περκνόν.] Τὸν αὐτὸν τῷ προειρημένῳ, μέλανα· ἀφ' οὗ καὶ τὸν μελανοῦσθαι ἀρχόμενον καρπὸν, περκάζειν λέγομεν.

317. Ὑψορόφοιο.] Ὑψηλοστέγου, ὑψηλοῦ.

318. Ἐΰκληῒς ἀραρυῖα.] Εὖ ταῖς κλεισὶν ἡρμοσμένη, ἀσφαλής· δύναται δὲ ὑφ' ἓν, ἵν' ᾖ εὔκλειστος.

319. Εἴσατο.] Ἐφάνη, ὥρμησεν.

322. Σπερχόμενος.] Σπεύδων.

323. Ἐριδούπου.] Μεγαλοήχου.

324. Τετράκυκλον.] Τετράτροχον. Ἀπήνην.] Ἅμαξαν.

326. Ἐφέπων.] Ἐπακολουθῶν, ἐπιδιώκων.

N O T Æ.

316. Μορφνὸν, θηρητῆρ', ὃν καὶ Περκνὸν καλέουσι) *Hesiod.* Scut. v. 133.—αὐτὰρ ὄπισθε Μορφνοῖο φλεγύαο καλυπτόμενοι πτερύγεσσιν. *Eustath.* fol. 1485. lin. 38. Μόρφνος δὲ, τῷ μὲν τόνῳ βαρυτόνως, ὡς ὕπνος· ὁ δὲ χαρακτὴρ τοῦ, τοιοῦτος, κατὰ τοὺς Παλαιούς. Τὰ εἰς νος δισύλλαβα, ἔχοντα περὶ τέλους τὴν ορ συλλαβὴν, ἀπαρεγχειρήτως θηλυκῷ γένει, βαρύνονται· χόρτος· φόρτος· ὅρκος· πόρος· ὄρθος, τὸ μονογενές· ἐν δὲ κοινῷ γένει πόρθος· παραφυλακτέον ἐν τῷ κανόνι, τὰ εἰς μνος, οἷον, κορμός· φορμός· τὸ δὲ περκνός ὀξύνεται, ὡς τὸ πυκνός· ὁ μέντοι Ἀρίσταρχος, ὥς φασιν, ἐβάρυνε τὸ πέρκνος· ἀλλ' ἡ παράδοσις ἐπείσθη τοῖς ὀξύνουσι. Hæc excerpsi; quòd & hæc vox μορφνὸς, aliàs *Acui* soleat in *Ultima:* & illud *Hesiodi*, μορφνοῖο, ut plurimum, *Circumflectitur* in *Penultima.* Quare discant *Tyrones*, quorum Gratiâ hæc & similia hìc congero, Veterū vestigiis inhærere. Confer *Etymolog.* M. v. Μόρφνος. De hàc Ave, vid. *Aristotel.* Histor. Animal. l. 9. c. 32.

317. Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη) *Eustath.* fol. 1486. lin. 15. Οἱ τὰς τοῦ φοίνικος αὐτοῦ πτέρυγας πλαγίως διαμετρῶν Ποιητὴς, φασὶν, Ὅσση δ' ὑψορόφοιο θύρη θαλάμοιο τέτυκται Ἀνέρος ἀφνειοῖο, ἐΰκληῒς, ἀραρυῖα· Τόσσ' ἄρα τοῦ ἑκάτερθεν ἔσαν πτερά· καὶ ὅρα, ὡς τὸ τὰς θύρας διαπτύσσεσθαι, καὶ τὸ, Πεπταμένας πύλας ἔχετε καὶ, Αἱ δὲ πετασθεῖσαι φάος ἔτευξαν, καὶ τὰ ὅμοια. ἐντεῦθεν ἡρμήνευσεν ὁ Ποιητὴς, διὰ τὸ ἐκπλώσεως τῶν τοῦ ἀετοῦ πτερύγων, ἃς θύραις εἴκασεν· εἰ γὰρ αὗται, θύραι ὡσανεὶ, καλῶς ἄρα καὶ αἱ θύραι, πτέρυγες ὡσανεὶ, διαπεπετασμέναι· σημείωσαι δὲ τὴν γραφὴν τοῦ εὐήκαδος· πύλας γὰρ ἀλλαχοῦ ἀναπεπταμένας εἰπών, ὡς ἀπὸ ἐκπλωμένων πτερύγων, ἐνταῦθα πτέρυγας ἀναπλωθείσας, θύραις εἴκασεν.

330. Προτὶ) Ità, pro ποτὶ, lego; ut & MS. Barocc. Oxon. vid. ad *Iliad.* β'. v. 137. *Ibid.* Ἀπονέοντο) Vid. ad β'. v. 113.

331. Εὐρύοπα Ζῆν') MS. *Mori.* & MS. Barocc. Oxon. εὐρύοπα Ζῆ——Ν' ἐς πεδίον, legunt, ut *Eustath.*

V A R I Æ L E C T I O N E S.

322. Ἐπεβήσετο) γρ. ἐπεβήσατο.

328. Ὡσεὶ θάνατόνδε) γρ. ὡς εἰς θάνατόν γε, MS. CCC.

330. Προτὶ) γρ. ποτί. Vid. Not. in *Textum.*

331. Ζῆν') γρ. Ζῆ——Ν' ἐς πεδίον, vid. Not. in *Textum.*

'Es

Ἐς πεδίον προφανέντε· ἰδὼν δ' ἐλέησε γέροντα,
Αἶψα δ' ἄρ' Ἑρμείαν, υἱὸν φίλον, ἀντίον ηὔδα,
Ἑρμεία, σοὶ γάρ τε μάλιστά γε φίλτατόν ἐστιν
Ἀνδρὶ ἑταιρίσσαι, καί τ' ἔκλυες, ᾧ κ' ἐθέλῃσθα,
Βάσκ' ἴθι, καὶ Πρίαμον κοίλας ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν
Ὣς ἄγαγ', ὡς μήτ' ἄρ τις ἴδῃ, μήτ' ἄρ τε νοήσῃ
Τῶν ἄλλων Δαναῶν, πρὶν Πηλεΐωνάδ' ἱκέσθαι.
Ὣς ἔφατ'· οὐδ' ἀπίθησε διάκτορος Ἀργειφόντης·
Αὐτίκ' ἔπειθ' ὑπὸ ποσσὶν ἐδήσατο καλὰ πέδιλα,
Ἀμβρόσια, χρύσεια, τά μιν φέρον ἠμὲν ἐφ' ὑγρὴν,
Ἠδ' ἐπ' ἀπείρονα γαῖαν, ἅμα πνοιῇς ἀνέμοιο·
Εἵλετο δὲ ῥάβδον, τῇ τ' ἀνδρῶν ὄμματα θέλγει,
Ὧν ἐθέλει, τοὺς δ' αὖτε καὶ ὑπνώοντας ἐγείρει·
Τὴν μετὰ χερσὶν ἔχων πέτετο κρατὺς Ἀργειφόντης·
Αἶψα δ' ἄρα Τροίην τε καὶ Ἑλλήσποντον ἵκανε·
Βῆ δ' ἰέναι, κούρῳ αἰσυμνητῆρι ἐοικὼς,

In campum prodeuntes visi. Conspicatus verò misertus est senis,
Et confestim Mercurium, filium dilectum, coram allocutus est,
" Mercuri, tibi enim præ aliis gratissimum est
" Mortalibus te-adjutorem-adjungere, & exaudis, quemcunque volueris,
" Vade agè, & Priamum cavas ad naves Achivorum
" Sic ducito, ut neque aliquis videat, neque animadvertat
" Aliorum Danaorum, antequam ad Pelidem pervenerit.
Sic dixit. Neque non-obsecutus est internuncius Argicida:
Statim deinde sub pedibus ligavit pulchra talaria,
Ambrosia, aurea, quæ ipsum portant & supra mare,
Et supra immensam terram, pariter cum flamine venti:
Tum cepit virgam, quâ virorum oculos demulcet,
Quorum vult, alios verò & dormientes excitat:
Hanc manibus tenens volabat potens Argicida:
Confestim igitur Trojámque & Hellespontum pervenit;
Perrexit verò ire juveni-regio cùm-se-assimulârat,

ΣΧΟΛΙΑ.

335. Ἑταιρίσσαι.] Ἑταῖρον βοηθῆσαι.
342. Ἀπείρονα.] Μεγάλην ἢ κυκλοτερῆ.
343. Θέλγει.] Πείθει ἢ θέλει, ἀφανίζει.
347. Αἰσυμνητῆρι.] Βασιλικῷ νέῳ· οἱ δὲ, κατὰ τῶν αἰσύμνων, τηροῦντι τὰ αἴσιμα, ὅ ἐστι τὰ δίκαια.

NOTÆ.

ad ξ'. v. 265. Vid. quæ Nos, ad θ'. v. 206. MS. CCC. *Cantabr.* Ζῆν', ut Nos habet. At *Eustath.* fol. 1486. lin. 44. Οἷς καὶ ἐνταῦθά ἐστιν εὑρεῖν, ὡς καὶ περὶ τούτων τὴν Ζῆνα αἰτιατικὴν, καθίστασιν μετὰ τὸ α δι' ἐκθλίψεως, ἐν τέλει στίχου, τὸ δὲ ν, προστιθέασι τῷ ἐφεξῆς στίχῳ ἐν τῷ, Οὐ λάθεν εἰσορόωντα Ζῆ——Ν' ἐς πεδίον προφανέντε.

343. Εἵλετο δὲ ῥάβδον) *Vocula* δὲ producitur, in *Cæsurâ*, vi *Toni*, & ante *Asperum*.

347. Αἰσυμνητῆρι) *Eustath.* fol. 1488. lin. 1. Ἔστι δὲ, Αἰσυμνητὴρ μὲν, βασιλεὺς, ἢ βασιλικός· οἱονεὶ τηρῶν τὰ αἴσιμα· ὃν ἄλλοι Αἰσυμνητῆρα καὶ Αἰσυμνήτην φασὶν, ἤγουν ἄρχοντα τῶν αἰσίων καὶ δικαίων μοῖραν νεμόμενον· ὅθεν καὶ αἰσυμνᾷν, τὸ ἄρχειν· οἱ δὲ φασὶν, ὅτι Αἰσυμνητὴρ, ὄνομα ἡλικίας· ἢ ὁ ἄγαν ἐῤῥωμένος, παρὰ τὸ α ἐπιτατικὸν, καὶ τὸ σύω, τὸ ὁρμῶ· ὁ ἄγαν συόμενος, καὶ κατὰ τοὺς Παλαιοὺς, κεκινημένος· ἐντεῦθεν νεανίας· ἢ, καὶ ἄλλως, κατ' αὐτοὺς, εὔμοιρος, κόσμιος, καθήκων, παρὰ τὴν αἶσαν· ἀφ' ἧς αἰσύω, φησὶ, καὶ αἰσυητής· καὶ ἄλλως δὲ, αἰσυήτης, ὁ ἐπιπλεονασμὸς παρὰ τὴν αὐτὴν αἶσαν· κατὰ δέ τινας, νομαδεύς, εὐκίνητος, παρὰ τὸ αἴσσειν· Ἀρίσταρχος δὲ αἰρέσθαι βασιλέα λέγει, ὡς εἴρηται· βασιλεῦς γάρ, φασὶ, τὸ αἴσιμον νέμουσι· ὅθεν καὶ ὁ αἰσυμνητής· οἱ δὲ παρώνυμος τοῦ αἰσυητῆρος Τρωικὸς[*] Αἰσυήτης, τὸ κύριον, οὐκ ἔτι μηδὲ μαρτυρίας ἐστί. *Hesych.* v. Αἰσυμνητῆρι) Τῷ νεανίᾳ· ὁ δὲ Ἀπίων, τῷ βασιλεῖ τῷ τηροῦντι τὰ αἴσιμα· ὅ ἐστι, τὰ δίκαια. Confer *Brevia Scholia*; etiam *Etymolog.* M. v. Αἰσυητὴρ, Αἰσυμνητὴρ, Αἰσυμνῆται. Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Mede. v. 19. Γήμας Κρέοντος παῖδ', ὃς αἰσυμνᾷ χθονός. Hinc αἰσυμνήτης. *Odyss.* θ'. v. 258. Videtur Vox ad illud Poetæ respicere, *Odyss.* β'. v. 231. —σκηπτοῦχος βασιλεὺς φρεσὶν αἴσιμα εἰδώς. Vid. Clariss. *Hudsonii* Notas, in *Dionys. Halicarnass.* 1 Tom. fol. 322. v. 34. *Suidas*, Αἰσυμνητὴρ) Βασιλεύς· Αἰσυητῆρι) Χοιροβοσκῷ.

[*] *Iliad.* β'. v. 793. & ν'. v. 427.

NOTÆ IN SCHOLIA.

347. Αἰσυητῆρι) Confer cum hoc *Scholio*, quæ habemus in Not. ad *Text.* præcipuè, ex *Hesychio.*

VARIÆ LECTIONES.

335. Ἀνδρὶ) γρ. ἀνδράσ', meliùs; ut ego puto.
344. Ἐθέλει) γρ. ἐθέλῃ, MS. *Barocc.* Oxon.
347. Αἰσυμνητῆρι) γρ. αἰσυμνητῆρι, MS. Barocc. *Oxon.* MS. CCC. *Cantabr.* & MS. *Mori.*

Πρῶτον ὑπηνήτῃ, τοῦ περ χαριεστάτη ἥβη.
Οἱ δ' ἐπεὶ οὖν μέγα σῆμα παρὲξ Ἴλοιο ἔλασσαν,
Στῆσαν ἄρ' ἡμιόνους τε καὶ ἵππους, ὄφρα πίοιεν
Ἐν ποταμῷ· δὴ γὰρ καὶ ἐπὶ κνέφας ἤλυθε γαῖαν·
Τὸν δ' ἐξ ἀγχιμόλοιο ἰδὼν ἐφράσσατο κῆρυξ
Ἑρμείαν, περὶ δὲ Πρίαμον φάτο, φώνησέν τε,
Φράζεο, Δαρδανίδη· φραδέος νόου ἔργα τέτυκται·
Ἄνδρ' ὁρόω, τάχα δ' ἄμμε διαρραίσεσθαι ὀΐω·
Ἀλλ' ἄγε δὴ φεύγωμεν ἐφ' ἵππων· ἤ μιν ἔπειτα
Γούνων ἁψάμενοι λιτανεύσομεν, αἴ κ' ἐλεήσῃ.
Ὣς φάτο· σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο, δείδιε δ' αἰνῶς·
Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν ἐνὶ γναμπτοῖσι μέλεσσι·
Στῆ δὲ ταφών· αὐτὸς δ' Ἐριούνιος ἐγγύθεν ἐλθὼν,
Χεῖρα γέροντος ἑλὼν, ἐξείρετο καὶ προσέειπε,
Πῆ, πάτερ, ὧδ' ἵππους τε καὶ ἡμιόνους ἰθύνεις
Νύκτα δι' ἀμβροσίην, ὅτε θ' εὕδουσι βροτοὶ ἄλλοι;
Οὐδὲ σύ γ' ἔδδεισας μένεα πνείοντας Ἀχαιοὺς,
Οἵ τοι δυσμενέες καὶ ἀνάρσιοι ἐγγὺς ἔασιν;
Τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,
Τοσσάδ' ὀνείατ' ἄγοντα, τίς ἂν δή τοι νόος εἴη;
Οὔτ' αὐτὸς νέος ἐσσί, γέρων δέ τοι οὗτος ὀπηδεῖ,
Ἄνδρ' ἀπαμύνασθαι, ὅτε τις πρότερος χαλεπήνῃ.

Primùm pubescenti, cujus venustissima Pubertas.
Illi autem postquam præter magnum sepulchrum Ili egerant,
Inhibuerunt mulásque & equos, ut biberent
In fluvio: jam enim & crepusculum venerat super terram:
Hunc ex propinquo conspicatus animadvertit præco
Mercurium, & Priamum allocutus est, dixitque,
" Considera, Dardanide, prudentis animi res est:
" Virum video, citò autem nos perditurum existimo.
" Sed agedum fugiamus in equis; vel ipsum jam
" Genibus prehensis oremus, si fortè misereatur.
Sic dixit. Seni autem animus confusus est, timuitque graviter:
Rectæ etenim comæ steterunt in flexilibus membris;
Stetitque attonitus. Ipse igitur Mercurius prope veniens,
Manu senis prehensâ, interrogavit & allocutus est,
" Quò, pater, sic equos & mulas dirigis
" Noctem per dulcem, quando dormiunt mortales cæteri?
" Neque timuisti robur spirantes Achivos,
" Qui tibi hostes & infensi propè sunt?
" Quorum si quis te videret, celerem per noctem nigram,
" Tot opes vehentem, quæ tunc tibi mens esset?
" Neque ipse juvenis es, senéxque te hic comitatur,
" Virum ut arceas, si quis prior infensus ingruerit:

ΣΧΟΛΙΑ.

348. Πρῶτον ὑπηνήτῃ.] Ἀρχομένῳ γενειάζειν· ὑπήνη γὰρ καλεῖται, αἱ τρίχες, αἱ περὶ τὰ χείλη· ὁ μύσταξ ἄρτι φυόμενος· οἱ δὲ, κοινῶς εἶπον τὸ γένειον. Χαριεστάτη ἥβη.] Ὡραία ἀκμή.

349. Μέγα σῆμα παρὲξ Ἴλοιο ἔλασσαν.] Παρήλασαν τὸν Ἴλου τύπον, ἢ τάφον.

352. Ἐξ ἀγχιμόλοιο.] Ἐκ τοῦ σύνεγγυς.

354. Φραδέος νόου ἔργα τέτυκται.] Συνετοῦ νοῦ καὶ ἀρίστου βουλεύσασθαι δεόμενα· ὁ παρὼν καιρὸς δεῖται.

355. Διαρραίσεσθαι.] Διαφθαρήσεσθαι.

358. Σὺν δὲ γέροντι νόος χύτο.] Τὸ ἑξῆς, συνεχύθη αὐτῷ ὁ νοῦς.

359. Ὀρθαὶ δὲ τρίχες ἔσταν.] Ἀντὶ τοῦ, ἔφριξαν.

360. Ταφών.] Ἐκπλαγείς. Ἐριούνιος.] Μεγαλωφελής.

362. Ἰθύνεις.] Ἐπ' εὐθείας ἐλαύνεις.

365. Ἀνάρσιοι.] Ἄδικοι, ἐχθροί.

369. Ἀπαμύνασθαι.] Ἀποκωλῦσαι, ἀποδιῶξαι. Χαλεπήνῃ.] Κακώσῃ, ἢ ἀδικήσῃ.

NOTÆ.

348. Πρῶτον ὑπηνήτῃ) Vid. Clariss. *Perizonium.* ad *Ælian.* Var. Histor. l. 10. c. 18. §. 4. ubi legitur πρώτῳ. Nihilominus præstat *Lectio* τοῦ πρῶτον. De hoc loco, *Eustath.* fol. 1487. lin. 50.

NOTÆ IN SCHOLIA.

360. Ἐριούνιος) Μεγαλωφελής. Ità *Odyss.* θ'. v. 322. Ἐριούνης) Μεγαλωφελής.

VARIÆ LECTIONES.

348. Πρῶτον) γρ. πρώτῳ. Vid. Not. in *Textum.*

353. Περὶ) γρ. ποτὶ, vid. suprà, ad v. 330.

359. *Γναμπτοῖσι μέλεσσι*) γρ. γναμφθεῖσι μελέεσσι. MS. Barocc. Oxon. γναμπτοῖσι, vid. suprà, ad λ'. v. 416.

361. Ἐξείρετο) γρ. ἐξήρετο, vid. ad *Iliad.* α'. v. 513.

367. Ἄγοντα) γρ. ἔχοντα. *Eustathius*, fol. 1489. lin. 22.

369. Ἀπαμύνασθαι) γρ. ἀπαμύνεσθαι.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακόν, ἀλλὰ καὶ ἄλλον
Σεῦ ἀπαλεξήσαιμι· φίλῳ δέ σε πατρὶ ἐΐσκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής,
Οὕτω πῃ τάδε γ' ἐστί, φίλον τέκος, ὡς ἀγορεύεις·
Ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα,
Ὅς μοι τοιόνδ' ἧκεν ὁδοιπόρον ἀντιβολῆσαι,
Αἴσιον, οἷος δὴ σὺ δέμας καὶ εἶδος ἀγητός,
Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ναὶ δὴ ταῦτά γε πάντα, γέρον, κατὰ μοῖραν ἔειπες.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,
Ἠέ πῃ ἐκπέμπεις κειμήλια πολλὰ καὶ ἐσθλὰ
Ἄνδρας ἐς ἀλλοδαπούς, ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ;
Ἦ ἤδη πάντες καταλείπετε Ἴλιον ἱρὴν
Δειδιότες, τοῖος γὰρ ἀνὴρ ὤριστος ὄλωλε
Σὸς παῖς· οὐ μὲν γάρ τι μάχης ἐπεδεύετ' Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής,
Τίς δὲ σύ ἐσσι, φέριστε, τέων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων,

" Sed ego nullo te afficiam malo imò & alium
" A te propulsaverim: charo enim te patri comparo.
Huic respondit deinde senex Priamus deo-similis,
" Sic sunè hæc utique sunt, dilecte fili, ut dicis:
" Sed adhuc aliquis & me Deorum protegit manu,
" Qui mihi talem misit viæ comitem obvium fieri,
" Faustum, qualis jam tu corpore & specie admirabilis,
" Prudénsque es animo, beatísque prognatus es parentibus.
Eum vicissim allocutus est internuncius Argicida,
" Næ jam hæc omnia, senex, rectè dixisti:
" Sed age mihi hoc dic & verè enarra,
" An aliquò mittis thesauros multos & preciosos
" Viros ad alienigenas, ut saltem hi tibi salvi maneant?
" An jam omnes deseritis Ilium sacram
" Metu-perculsi? Talis enim vir fortissimus ille periit
" Tuus filius. Neque enim omninò pugnâ inferior erat Achivis.
Huic respondit deinde senex Priamus deo similis,
" Quis verò tu es, optime, quibúsque prognatus es parentibus,

ΣΧΟΛΙΑ.

370. Οὐδέν.] Νῦν, οὐδαμῶς.
371. Ἀπαλεξήσαιμι.] Ἀποτρέψαιμι, βοηθήσαιμι.
375. Ὁδοιπόρον.] Σύνοδον.
376. Αἴσιον.] Δεξιὸν, δίκαιον. Ἀγητός.] Θαυμαστός.
377. Πέπνυσαι.] Συνετὸς εἶ, πεπαίδευσαι.
387. Τέων.] Τίνων;

NOTÆ.

370. Ἀλλ' ἐγὼ οὐδέν σε ῥέξω κακόν· ἀλλὰ καὶ ἄλλον) De hoc *Versu* multa *Henricus Stephanus*, in Dissertatione, de *Homeri* Editione suâ, fol. 19. ubi aliam *Lectionem* memorat, ἠδὲ καὶ ἄλλον, quæ & proba est, & ab Oxon. MS. agnoscitur. At quod ait, de aliâ *Lectione* τῆς ὃ δὲ καὶ, non erat illi tam operosè trutinandum; cùm illa *Interpretatio* potiùs, non *Lectio* sit habenda; aut certè Error *Amanuensis* alicujus, nam nec *Versus* feret; qui tamen irrepsit in *Florentinam* Editionem; quod de pluribus aliis istiusmodi *Lectionibus* dicendum.

374. Ἀλλ' ἔτι τις καὶ ἐμεῖο θεῶν ὑπερέσχεθε χεῖρα) Ità suprà, ad I. v. 419. Μάλα γάρ ἑθεν εὐρύοπα Ζεὺς Χεῖρα ἑὴν ὑπερέσχε. unde *Lucianus*, in *Timone*, de *Anaxagorâ* defensò à *Pericle*, ubi *Jovem* introducit, dicentem, se fulmen in *Anaxagoram* vibrâsse, à quo tamen defensum dabat *Pericles*. Ὑπερέσχε γὰρ αὐτοῦ τὴν χεῖρα ὁ Περικλῆς.

376. Οἷος δὴ σὺ δέμας, καὶ εἶδος ἀγητός. Πέπνυσαί τε νόον, μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων) Hinc *Aristotelis* τριγένεια, ἡ τριμερεία, ἀγαθῶν. *Eustath.* fol. 1489. lin. 50. Οἱ δὲ Παλαιοὶ τὸ τοιοῦτό φασι, Δέμας, τὸ εἶδος, σωματικά· τὸ Πέπνυσαι, ψυχικόν· Μακάρων δὲ τοκήων ἐξ εἶναι, ὡς εὐγενῶν, ἐπὶ τοῦ ἐκτός· ἐξ Ὁμήρου ἄρα οἱ ἐκ τοῦ Περιπάτου τὴν Τριάδα τῶν ἀγαθῶν εἰλήφασιν· ἃ περὶ εἰσὶ τὰ κατὰ σῶμα, τὸ ψυχήν, τὸ ἐκτός. *Plutarch.* in Vitâ *Homeri*, Τίνα ἂν εἴη τὰ ἀγαθά, ἃ ἐφίεν) ἄνθρωποι, καὶ δι' ἃ μακαρίζον). ἐν πολλοῖς διαφαίνει· ἄγε μὲν παίζε ἐπὶ τοῦ Ἑρμοῦ, Οἷος δὴ σὺ δέμας, καὶ εἶδος ἀγητός, Πέπνυσαί τε νόον· Μακάρων δ' ἔξ ἐσσι τοκήων.

VARIÆ LECTIONES.

370. Ἀλλὰ καὶ ἄλλον) γρ. ἠδὲ καὶ ἄλλον, MS. Barocc. Oxon. καὶ δὲ καὶ ἄλλον, per errorem *Amanuensis*.

377. Νόον) γρ. νόῳ, MS. CCC. *Cantabr.* MS. *Barocc.* Oxon. MS. *Mori*, item *Eustath.* fol. 1489. lin. 30. & *Plutarch.* Vitâ *Homeri*. Ibid. Ἔξ ἐσσι, γρ. ἔξεισι, non æquè bené.

379. Ἔειπες) γρ. ἔειπας, ut Viceversâ, plus millies.

382. Ἵνα περ τάδε τοι σόα μίμνῃ) γρ. ἵνα τοι τάδε περ σόα μίμνῃ, MS. *Barocc.* Oxon.

385. Παῖς) γρ. παῖς. Ibid. Ἐπεδεύετ') γρ. ἐπιδεύετ', MS. Barocc. Oxon.

387. Ἔξ ἐσσι) γρ. ἔξεισι, sed MS. CCC. &c. ἔξ ἐσσι, vid. ad v. 377. & infrà, ad v. 397.

Ὅς μοι καλὰ τὸν οἶτον ἀπότμου παιδὸς ἔνισπες;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, καὶ εἴρεαι Ἕκτορα δῖον·
Τὸν μὲν ἐγὼ μάλα πολλὰ μάχῃ ἔνι κυδιανείρῃ
Ὀφθαλμοῖσιν ὄπωπα, καὶ εὖτ' ἐπὶ νηυσὶν ἐλάσσας
Ἀργείους κτείνεσκε, δαΐζων ὀξέϊ χαλκῷ·
Ἡμεῖς δ' ἑσταότες θαυμάζομεν· οὐ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Εἴα μάρνασθαι, κεχολωμένος Ἀτρείωνι.
Τοῦ γὰρ ἐγὼ θεράπων, μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής·
Μυρμιδόνων δ' ἔξ εἰμι· πατὴρ δέ μοι ἐστὶ Πολύκτωρ·
Ἀφνειὸς μὲν ὅδ' ἐστὶ, γέρων δὲ δὴ, ὡς σύ περ ὧδε·
Ἓξ δέ οἱ υἷες ἔασιν, ἐγὼ δέ τοι ἕβδομός εἰμι·
Τῶν μεταπαλλόμενος, κλήρῳ λάχον ἐνθάδ' ἕπεσθαι.
Νῦν δ' ἦλθον πεδίονδ' ἀπὸ νηῶν· ἠῶθεν γὰρ
Θήσονται περὶ ἄστυ μάχην ἑλίκωπες Ἀχαιοί.
Ἀσχαλόωσι γὰρ οἵγε καθήμενοι, οὐδὲ δύνανται
Ἴσχειν ἐσσυμένους πολέμου βασιλῆες Ἀχαιῶν.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής,
Εἰ μὲν δὴ θεράπων Πηληϊάδεω Ἀχιλῆος
Εἶς, ἄγε δή μοι πᾶσαν ἀλήθειαν κατάλεξον,
Ἢ ἔτι πὰρ νήεσσιν ἐμὸς πάϊς, ἦέ μιν ἤδη
Ἧισι κυσὶν μελεϊστὶ ταμὼν προύθηκεν Ἀχιλλεύς;
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,
Ὦ γέρον, οὔπω τόνδε κύνες φάγον, οὐδ' οἰωνοί·
Ἀλλ' ἔτι κεῖνος κεῖται Ἀχιλλῆος παρὰ νηῒ
Αὔτως ἐν κλισίῃσι· δυωδεκάτη δέ οἱ ἠὼς

" Qui mihi commodè interitum infelicis filii memorâsti?
Illum vicissim allocutus est internuncius Argicida,
" Tentas me, senex, & interrogas super Hectore nobili:
" Hunc quidem ego perquam sæpè pugnâ in gloriosâ
" Oculis vidi, & quandò ad naves actos
" Argivos interficiebat, cædens acuto ære:
" Nos verò stantes mirabamur. Non enim Achilles
" Sinebat pugnare, iratus Atridæ.
" Hujus enim ego famulus, eadémque advexit navis affabrè-facta;
" Ex Myrmidonibus autem sum, pater verò mihi est Polyctor;
" Dives quidem est, senéxque jam, sicut tu;
" Sex item ei filii sunt, egóque tibi septimus sum;
" Inter hos, factâ sortitione, mihi sors obtigit hùc *Achillem* comitari:
" Nunc verò veni in campum à navibus; manè enim
" Edent circa urbem pugnam nigri-oculos Achivi.
" Ægrè-ferunt enim illi desidentes, neque possunt
" Continere cupidos prælii reges Achivorum.
Huic respondit deinde senex Priamus deo-similis,
" Si quidem famulus Pelidæ Achillis
" Es, agedùm mihi omnem veritatem dic,
" An adhuc apud naves meus filius, an ipsum jam
" Suis canibus membratim discissum objecit Achilles.
Illum vicissim allocutus est internuncius Argicida,
" O senex, nondum hunc canes ederunt, neque alites;
" Sed adhuc ille jacet Achillis apud navem
" Neglectim in tentoriis: duodecimus autem ei dies

ΣΧΟΛΙΑ.

388. Οἶτον.] Μόρον. Ἀπότμου παιδός.] Πολυπότμου, δυστυχοῦς.

390. Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιέ.] Πειράζεις μου, ὦ γέρον.

391. Κυδιανείρῃ.] Ἐν ᾗ δοξάζονται οἱ ἄνδρες.

396. Μία δ' ἤγαγε νηῦς εὐεργής.] Ἐπαίρει καὶ φίλον ἑαυτὸν βούλεται συστῆσαι Ἀχιλλεῖ ὁ Ἑρμῆς πρὸς πλείονα πίστιν· οἱ γὰρ τοιοῦτοι μιᾶς νεὼς ἐπιβαίνουσιν.

400. Μεταπαλλόμενος.] Μετ' αὐτῶν κληρούμενος πάλλει γὰρ, κληροῖ.

403. Ἀσχαλόωσι.] Δυσανασχετοῦσι, λυποῦνται.

404. Ἴσχειν.] Ἐπίσχειν, κωλύσαι.

409. Μελεϊστί.] Κατὰ μέλος.

413. Αὔτως ἐν κλισίῃσι.] Ματαίως, ἀνεπιμελήτως ἐν τῇ σκηνῇ.

NOTÆ.

399. Ἕβδομός εἰμι) Hinc Opinio de *Septimi* Filii Fortunatiori Genio.

402. Ἑλίκωπες) Vid. *Brevia Scholia*, ad α. v. 389. & *Etymolog.* M. v. Ἑλίκωπες.

407. Ἀλήθειαν) Malè olim in *Pluribus*, ἀληθείην. de quâ re, ad ψ. v. 361.

VARIÆ LECTIONES.

388. Ὅς μοι) γρ. ὥς μοι.

397. Ἔξ εἰμί) γρ. ἔξειμι. *Ibid.* Πατὴρ δέ μοι) γρ. πατὴρ δ' ἐμοί.

400. Μεταπαλλόμενος) γρ. μέτα παλλόμενος.

407. Ἀλήθειαν) γρ. ἀληθείην. Vid. Not. in *Text.*

413. Αὔτως) γρ. οὕτως, *Eustath.* fol. 1491. lin. 48. & αὔτως, ut ψ. v. 268. & aliás. *Ibid.* Δυωδεκά-

Κειμένῳ,

Κειμένῳ, οὐδέ τί οἱ χρὼς σήπεται, οὐδέ μιν εὐλαὶ
Ἔσθουσ', αἵ ῥά τε φῶτας ἀρηϊφάτους κατέδουσιν.
Ἦ μέν μιν περὶ σῆμα ἑοῦ ἑτάροιο φίλοιο
Ἕλκει ἀκηδέστως, ἠὼς ὅτε δῖα φανείη·
Οὐδέ μιν αἰσχύνει· θηοῖό κεν αὐτὸς ἐπελθὼν,
Οἷον ἐρσήεις κεῖται, περὶ δ' αἷμα νένιπται,
Οὐδέ ποθι μιαρός· σὺν δ' ἕλκεα πάντα μέμυκεν,
Ὅσσ' ἐτύπη· πολέες γὰρ ἐπ' αὐτῷ χαλκὸν ἔλασσαν·
Ὥς τοι κήδονται μάκαρες θεοὶ υἷος ἑῆος,
Καὶ νέκυός περ ἐόντος· ἐπεί σφι φίλος περὶ κῆρι.
Ὣς φάτο· γήθησεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἀμείβετο μύθῳ,
Ὦ τέκος, ἦ ῥ' ἀγαθὸν καὶ ἐναίσιμα δῶρα διδοῦναι
Ἀθανάτοις· ἐπεὶ οὔποτ' ἐμὸς πάϊς, εἴποτ' ἔην γε,
Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι θεῶν, οἳ Ὄλυμπον ἔχουσι·
Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ.

" Jacenti, neq; tamen omninò ei corpus putrescit, neque eum vermes
" Edunt, qui sanè viros prælio-occisos comedunt.
" Certe quidem ipsum circa sepulchrum sui sodalis dilecti
" Raptat immaniter, aurora quando pulchra apparet:
" Nec tamen ipsũ deturpat. Admirareris certè contẽplans ipse cum accesseris,
" Ut roscidus jacet, circumque sanguis ablutus est,
" Neque ullâ parte fœdatus: vulnera autem omnia clausa sunt,
" Quotquot inflicta fuerant: Multi enim ipsi æs impegerunt:
" Adeò tibi curam gerunt beati dii filii tui,
" Mortui licèt: ipsis enim charus ex animo.
Sic dixit. Gavisus est autem senex, & respondit verbis,
" O fili, certè bonum etiam debita dona dare
" Immortalibus: neque enim unquam meus filius, quamdiù in vivis erat,
" Oblitus est in ædibus deorum, qui Olympum tenent:
" Ideò illi recordati sunt etiam in mortis articulo.

ΣΧΟΛΙΑ.

414. Εὐλαί.] Σκώληκες.
415. Ἀρηϊφάτους.] Τοὺς ἐν πολέμῳ ἀνῃρημένους· ἢ ὑπὸ ξίφους· Ἄρης γὰρ, ὁ σίδηρος.
417. Ἀκηδέστως.] Ἀφροντίστως, οὐ κηδεμονικῶς, ἀλλ' ὑβριστικῶς.
418. Αἰσχύνει.] Αἰκίζει. Θεοῖό κεν.] Θαυμάσειας ἄν.
419. Ἐερσήεις.] Κάθυγρος, νεκρός.
420. Μιαρός.] Μεμολυσμένος. Μέμυκε.] Συμμέμυκεν.
421. Ἐτύπη.] Ἐκ χειρὸς ἐπλήγη.
425. Ἐναίσιμα.] Καθήκοντα. Διδοῦναι.] Δοῦναι.
426. Εἴ ποτ' ἔην γε.] Ἕως περ ἦν.
428. Ἐπεμνήσαντο.] Ἐπεμνημόνευσαν. Αἴσῃ.] Εἱμαρμένῃ.

NOTÆ.

419. Ἐερσήεις) Ità, pro ἑερσήεις, scribo, ut *Odyss.* ι. v. 18. Nam in *Reduplicatione Asper* solet *Leniri*.

420. Οὐδέ ποθι μιαρός) *Ultima* τοῦ ποθι producitur, in *Cæsurâ*, vi *Liquidæ* sequentis.

425. Διδοῦναι) *Eustath.* fol. 1492. lin. 51. Τὸ δὲ διδοῦναι, πλεονασμὸς ἂν εἴη, ἐν τῷ, Δῶρα διδοῦναι, κατὰ [illegible] τὸ ὀρθὸν μέτρον· [illegible] γοῦν, καὶ βιῶναι, [illegible] διδοῦναι δὲ γράψαντες [illegible] λείπεται ἄν, [illegible] τὸ μακρὸν ο τοῦ διδόναι, ὁμοίως τῷ, Ἐρρίγησαν, ἐπεὶ ἴδον αἰόλον ὄφιν· ποιεῖ δέ γε [illegible] χρᾶσθαι, διδοῦναι, [illegible] τοῦ θεῖναι, θῆναι, διὰ διφθόγγου, ἢ τιθῆναι, διὰ τοῦ η· [illegible] μέτρα. In nonnullis Exemplaribus, δίδωσι legitur, & *Passivè* quidem dici potest, in hoc certè loco. *Florentina*, δῶρα δοῦναι, unâ syllabâ extritâ. At διδοῦναι, & aliàs, *Odyss.* ω. v. 313. ut & διδοῦναι, *Odyss.* ν. v. 358.

427. Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι) *Ultima* τοῦ ἐνὶ producitur in *Cæsurâ*, vi *Toni* sui, &c. ut suprà, ad v. 420.

428. Τῷ οἱ ἀπεμνήσαντο) *Eustath.* fol. 1493. lin. 13. Τὸ δὲ ἀπεμνήσαντο, [illegible] καὶ ἐπεμνήσαντο [illegible] ἐστιν· τὸ ἀπεμνήσαντο [illegible] δηλοῖ τὸ ἐμνήσαντο· ὁμοίως τῷ, ἀπομηνίσαι, [illegible] ὡς ἂν διδάσκω· [illegible] ἀπεμνήσαντο, [illegible] τὸ ἀπομνημονεύματα λέγειν, παρὰ τοῖς ὕστερον.

VARIÆ LECTIONES.

[illegible]) γρ. [illegible], *Eustath.* fol. 1491. lin. 47.

414. Οὐδέ τί οἱ) γρ. οὐδ' ἔτι οἱ.

417. Φανείη) γρ. φανήῃ, *Eustathius* fol. 1492. lin. 4.

418. Θεοῖο) γρ. θηοῖο, *Eustath.* fol. 1492. lin. 8. & 10. & MS. CCC. θηοῖο, in *Textu*, at suprà, θηεῖο ut *Emendatio*. Legitur & θηεῖο, ut aliàs, θηεῦσ, *Odyss.* ι. 75. &c. Ità infrà, ad v. 503. αἰδεῖο.

419. Ἐερσήεις) γρ. ἑερσήεις, non æquè benè; vid. Not. ad *Textum*.

425. Διδοῦναι) γρ. δίδωσι, διδόναι, δοῦναι, & διδοῦναι, ut aliàs, *Odyss.* ω. v. 313.

427. Λήθετ' ἐνὶ μεγάροισι) γρ. λήθετ' ἐν μεγάροισι.

428. Ἀπεμνήσαντο) γρ. ἐπεμνήσαντο, *Eustathius*, fol. 1493. lin. 13. *Brevia Scholia*, & *Zachar. Bogan.* Ὅμηρος Ἑβραΐζων, p. 214.

Ἀλλ'

Ἀλλ' ἄγε δὴ τόδε δέξαι ἐμεῦ πάρα καλὸν ἄλεισον·	" Sed agedum, hoc accipe à me pulchrum poculum;
Αὐτόν τε ῥῦσαι, πέμψον δέ με, σύν γε θεοῖσιν,	" Ipsumque tutare, & deduc me, faventibus utique diis,
Ὄφρα κεν ἐς κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκωμαι.	" Usque dum in tentorium Pelidæ pervenero.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε διάκτορος Ἀργειφόντης,	Illum vicissim allocutus est internuncius Argicida,
Πειρᾷ ἐμεῖο, γεραιὲ, νεωτέρου, οὐδέ με πείσεις·	" Tentas me, senex, juniorem, nec tamen mihi persuadebis;
Ὅς με κέλῃ σέο δῶρα παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι·	" Qui me jubes tua dona clam Achille accipere:
Τὸν μὲν ἐγὼ δείδοικα, καὶ αἰδέομαι περὶ κῆρι	" Sed eum ego timeo, & vereor ex animo
Συλεύειν, μή μοί τι κακὸν μετόπισθε γένηται.	" Defraudare, nè mihi aliquod malum inposterum fiat.
Σοὶ δ' ἂν ἐγὼ πομπὸς καί κε κλυτὸν Ἄργος ἱκοίμην,	" Tibi verò ego viæ-dux vel ad inclytum Argos proficiscerer,
Ἐνδυκέως ἐν νηῒ θοῇ, ἢ πεζὸς ὁμαρτέων·	" Sedulò in navi veloci, aut viâ-terrestri comitans:
Οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.	" Non utique aliquis tecum ducem vituperans pugnaverit.
Ἦ, καὶ ἐπαΐξας Ἐριούνιος ἅρμα καὶ ἵππους,	Dixit, & saltu dato Mercurius in currum & equos,
Καρπαλίμως μάστιγα καὶ ἡνία λάζετο χερσίν·	Statim scuticam & habenas prehendit manibus;
Ἐν δ' ἔπνευσ' ἵπποισι καὶ ἡμιόνοις μένος ἠΰ.	Inspiravitque equis & mulabus animos validos.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πύργους τε νεῶν καὶ τάφρον ἵκοντο,	Sed cum jam ad turresque navium & fossam pervenerant,
Οἱ δὲ νέον περὶ δόρπα φυλακτῆρες πονέοντο,	Custodesque tum primùm circa cœnas occupati erant,
Τοῖσιδ' ἐφ' ὕπνον ἔχευε διάκτορος Ἀργειφόντης	Iis utique somnum infudit internuncius Argicida
Πᾶσιν· ἄφαρ δ' ὤϊξε πύλας, καὶ ἀπῶσεν ὀχῆας,	Omnibus: statimque aperuit portas, & retrusit vectes,
Ἐς δ' ἄγαγε Πρίαμόν τε καὶ ἀγλαὰ δῶρ' ἐπ' ἀπήνης.	Introque duxit Priamúmque & splendida dona in rhedâ.
Ἀλλ' ὅτε δὴ κλισίην Πηληϊάδεω ἀφίκοντο	Sed quandò jam ad tentorium Pelidæ pervenerant
Ὑψηλὴν, τὴν Μυρμιδόνες ποίησαν ἄνακτι,	Excelsum, quod Myrmidones fecerant regi,
Δοῦρ' ἐλάτης κέρσαντες· ἀτὰρ καθύπερθεν ἔρεψαν	Lignis abiegnis cæsis; & desuper texerant,

ΣΧΟΛΙΑ.

429. Ἄλεισον.] Ποτήριον· κυρίως δὲ, τὸ περιαλειμμένον.

430. Σύν γε θεοῖσιν.] Εἰ οἱ θεοὶ μὴ ἀντιπράττοιεν, ἀλλὰ βοηθοῖεν.

433. Πειρᾷ.] Πειράζεις.

434. Κέλῃ.] Κελεύεις.

436. Συλεύειν.] Συλᾷν, γυμνοῦν.

438. Ὁμαρτέων.] Συντυχὼν, ἀκολουθῶν.

439. Οὐκ ἄν τίς τοι πομπὸν ὀνοσσάμενος μαχέσαιτο.] Οὐκ ἂν μαχεσθῇ *σοὶ καταφρονήσας ἐμοῦ τοῦ προπέμποντος. Ὀνοσσάμενος.] Καταφρονήσας.

444. Δόρπα.] Δεῖπνα. *Οἱ Ὁμηρεῖδαι ψέγουσι τοὺς λέγοντας, τρεῖς τῆς ἡμέρας ἐσθίειν τοὺς παρ' Ὁμήρῳ.

446. Ἀπῶσεν.] Ἀπώσατο. Ὀχῆας.] Μοχλούς.

450. Δοῦρα.] Νῦν, ξύλα. Κέρσαντες.] Περικόψαντες, σχίσαντες. Ἔρεψαν.] Ἐστέγασαν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

430. * Βοηθοῖεν) Ità, pro βοηθοῦεν, rectè, Editt. Cantabr.

439. * Ἂν μαχεσθῇ) Ità, pro ἀναμαχεσθῇ, emendo; cum Editt. Cantabrigg. *Τὸ σοὶ, addo, ex Textu.

444. *Οἱ Ὁμηρεῖδαι ψέγουσι) Hoc Scholion, ex Eustath. fol. 1494. lin. 2. ubi plura in hanc rem.

VARIÆ LECTIONES.

429. Ἄλεισον) γρ. ἄλεισον, & ἄλισον, Eustathius fol. 1493. lin. 25.

434. Παρὲξ Ἀχιλῆα δέχεσθαι) γρ. παρὲξ Ἀχιλῆος ἔχεσθαι, & πάρεξ, pro παρὲξ, Vid. Eustath. fol. 625. lin. 21.

436. Γένηται) γρ. γένοιτο.

440. Ἐπαΐξας) γρ. ἐπ' ἀΐξας. Eustath. fol. 1493. lin. 40. ἀναΐξας, MS. CCC.

445. Ἔχευε) γρ. ὄρσεν, MS. CCC. nec tamen benè.

Λαχή-

Λαχνήεντ' ὄροφον, λειμωνόθεν ἀμήσαντες·
Ἀμφὶ δέ οἱ μεγάλην αὐλὴν ποίησαν ἄνακτι
Σταυροῖσιν πυκινοῖσι· θύρην δ' ἔχε μοῦνος ἐπιβλὴς
Εἰλάτινος, τὸν τρεῖς μὲν ἐπιῤῥήσσεσκον Ἀχαιοί,
Τρεῖς δ' ἀναοίγεσκον μεγάλην κληῖδα θυράων,
Τῶν ἄλλων· Ἀχιλλεὺς δ' ἄρ' ἐπιῤῥήσσεσκε καὶ οἶος.
Δή ῥα τόθ' Ἑρμείας ἐριούνιος ὦξε γέροντι,
Ἐς δ' ἄγαγε κλυτὰ δῶρα ποδώκεϊ Πηλείωνι,
Ἐξ ἵππων δ' ἀπέβαινεν ἐπὶ χθονί, φώνησέν τε,
Ὦ γέρον, ἤτοι ἐγὼ θεὸς ἄμβροτος εἰλήλυθα
Ἑρμείας· σοὶ γάρ με πατὴρ ἅμα πομπὸν ὄπασσεν·
Ἀλλ' ἤτοι μὲν ἐγὼ πάλιν εἴσομαι, οὐδ' Ἀχιλῆος
Ὀφθαλμοὺς εἴσειμι· νεμεσσητὸν δέ κεν εἴη,
Ἀθάνατον θεὸν ὧδε βροτοὺς ἀγαπαζέμεν ἄντην·
Τύνη δ' εἰσελθὼν λαβὲ γούνατα Πηλείωνος,
Καί μιν ὑπὲρ πατρὸς καὶ μητέρος ἠϋκόμοιο
Λίσσεο, καὶ τέκεος· ἵνα οἱ σὺν θυμὸν ὀρίνῃς.
Ὣς ἄρα φωνήσας ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον
Ἑρμείας· Πρίαμος δ' ἐξ ἵππων ἆλτο χαμᾶζε,
Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν· ὁ δὲ μίμνεν ἐρύκων

Hispidos calamos, ex prato ubi demessuerant;
Circum etiam ei magnum septum fecerant regi
Palis frequentibus: januam autem tenebat unus obex
Abiegnus, quem tres quidem obdebant Achivi,
Tres item reserabant ingens claustrum forium,
E cæteris; Achilles verò obdebat etiam solus.
Et tum quidem Mercurius utilitatum-auctor aperuit seni,
Introque duxit inclyta dona pedibus-veloci Pelidæ:
E curruque descendit in terram, dixitque,
" O senex, ego quidem deus immortalis veni
" Mercurius. Tibi enim me Jupiter ut comitarer ducem-viæ præbuit:
" Sed ego quidem redibo, neque Achillis
" In conspectum veniam: invidendum enim prorsus esset,
" Immortalem deum sic mortales fovere palàm.
" Tu verò ingressus prehende genua Pelidæ,
" Et eum per patrem & matrem comas-pulchram
" Supplex ora, & filium: ut ei animum commoveas.
Sic quidem fatus abiit ad excelsum Olympum
Mercurius. Priamus verò de curru desiliit in terram,
Idæumque ibidem reliquit: & is mansit continens

ΣΧΟΛΙΑ.

451. *Λαχνήεντ' ὄροφον.*] Τὸν δασύν· λέγει δὲ τὴν ἀπὸ τῆς καλάμης ὕλην, καὶ τὴν τούτων κόμης· ὄροφος γὰρ εἶδος καλάμου, πρὸς ὀροφὴν ἐπιτήδειον. Λειμωνόθεν ἀμήσαντες.] Ἐκ λειμῶνος θερίσαντες.

453. Σταυροῖσιν.] Ὀξέσι ξύλοις, σκόλοψι. Θύρην.] Αὐτὸ τὸ * δῶμα φησίν, ὃ * ἐπεῖχεν ὁ ἐπιβλὴς μοχλός· τὴν δὲ θύραν μετωνύμως χρὴ νοεῖν. Ἐπιβλής.] Ὁ τῇ θύρᾳ ἐπιβαλλόμενος μοχλός.

454. Εἰλάτινος.] Ἐλάτη, εἶδος δένδρου.

456. Ἐπιῤῥήσσεσκεν.] Ἐπέβαλλεν, ἐπέκρουεν· ἢ μετετίθετο.

460. Ἄμβροτος.] Ὁ μὴ βροτός, ἀλλὰ θεῖος, ἄφθαρτος.

463. Ὀφθαλμοὺς εἴσειμι.] Εἰς τοὺς ὀφθαλμοὺς εἰσέρχομαι.

464. Ἀγαπαζέμεν.] Ἀγαπᾷν.

NOTÆ.

453. Ἐπιβλὴς) *Eustath.* fol. 1495. lin. 21. Ὀξύνεται δὲ ὁ ἐπιβλής, ὡς τὸ προβλής, ἠμοιβής, αἰδώς· τὰ γὰρ εἰς ς λήγοντα ἀρσενικά, ἔχοντα ἐν τῷ τέλει μίαν συλλαβὴν τοῦ ῥήματος, ἐκ διὰ τοῦ της κλινόμενα, ὀξύνεται· διὸ καὶ παρὰ Ἀριστοφάνει τό, Ὁ μέγας οὗτος χαλκοκέρυμος ἀποδιωτοβλής, ὅ ἐστι, ῥίψασπις, καί τι ἐκ τριῶν συγκειμένον λέξεων, ὅμως ὀξύνεται· οὐ καλῶς ἄν, φασί, τὸ ἐπίβλης βαρύνει Ἀρίσταρχος.

467. Λίσσεο καὶ τέκεος· ἵνα οἱ) *Ultima* τοῦ τέκεος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, ante *Asperum*, cum *Acuto*. *Eustath.* fol. 1495. lin. 39. Σημείωσαι δὲ, ὅτι σὺ καὶ προσεκτικῶς τῷ γέροντι ἔδειξε καὶ ἀπὸ μητρὸς, ὡς εἰρήσεται, καὶ τέκνου, ἱκετεύειν τὸν Ἀχιλλέα, ὅμως οὐ γίνεται τοῦτο· τάχα μὲν καὶ διότι ἐξέκρουσεν ἡ λύπη τοῦ ἐκ γέροντος ψυχῆς τὴν τοῦ διδασκάλου Ἑρμοῦ μέθοδον· μάλιστα δὲ, ὡς τοῦ Ἀχιλλέως τῇ τοῦ πατρὸς μόνῃ μνήμῃ καταμαλαχθέντος εἰς ἔλεον.

470. Ἰδαῖον δὲ κατ' αὖθι λίπεν. ὁ δὲ) *Ultima* τοῦ λίπεν producitur, ut modò, ad v. 467.

NOTÆ IN SCHOLIA.

453. * Δῶμα) Ità emendo, pro σῶμα. Ἐπεῖχεν) Ità, pro ἐπῆχεν. Editt. *Cantabrig.* rectè.

VARIÆ LECTIONES.

453. Ἐπιβλὴς) γρ. ἐπίβλης, vid. Not. in *Textum*.

470. Κατ' αὖθι) γρ. κατεῦθι, vid. ad ψ'. v. 163.

Ἵππους ἡμιόνους τε· γέρων δ' ἰθὺς κίεν οἴκου,	Equos mulásque. Senex autem rectà ivit per domum,
Τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε, Διῒ φίλος· ἐν δέ μιν αὐτὸν	Ubi Achilles sedebat, Jovi charus; intusque eum ipsum
Εὗρ'· ἕταροι δ' ἀπάνευθε καθείατο· τὼ δὲ δύ' οἴω	Invenit; socii verò seorsim sedebant: illi autem duo soli
Ἥρως Αὐτομέδων τε, καὶ Ἄλκιμος, ὄζος Ἄρηος,	Heros Automedonque & Alcimedon, ramus Martis,
Ποίπνυον παρεόντε· νέον δ' ἀπέληγεν ἐδωδῆς	Ministrabant astantes: modò etenim destiterat à cibo,
Ἔσθων καὶ πίνων, ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.	Postquam ederat & biberat; adhuc etiam apposita erat mensa.
Τοὺς δ' ἔλαθ' εἰσελθὼν Πρίαμος μέγας, ἄγχι δ' ἄρα στὰς,	Hos latuit ingressus Priamus magnus, prope verò stans,
Χερσὶν Ἀχιλλῆος λάβε γούνατα, καὶ κύσε χεῖρας	Manibus Achillis prehendit genua, & osculatus est manus
Δεινὰς, ἀνδροφόνους, αἵ οἱ πολέας κτάνον υἷας.	Terribiles, homicidas, quæ ei multos interfecerant filios.
Ὡς δ' ὅταν ἄνδρ' ἄτη πυκινὴ λάβῃ, ὅστ' ἐνὶ πάτρῃ	Ut verò cùm virum malum magnum cepit, qui in patriâ,
Φῶτα κατακτείνας, *ἄλλων ἐξίκετο δῆμον,	Homine interfecto, ad aliorum pervenit civitatem,
Ἀνδρὸς ἐς ἀφνειοῦ, θάμβος δ' ἔχει εἰσορόωντας·	Viri ad divitis domum, stupor autem tenet aspicientes:
Ὡς Ἀχιλεὺς θάμβησεν, ἰδὼν Πρίαμον θεοειδέα·	Sic Achilles obstupuit, conspicatus Priamum deo similem;
Θάμβησαν δὲ καὶ ἄλλοι, ἐς ἀλλήλους δὲ ἴδοντο·	Obstupuerunt & cæteri, altérque in alterum intuebantur:
Τὸν καὶ λισσόμενος Πρίαμος πρὸς μῦθον ἔειπε,	Hunc etiam supplicans Priamus verbis allocutus est,
Μνῆσαι πατρὸς σεῖο, θεοῖς ἐπιείκελ' Ἀχιλλεῦ,	" Recordare patris tui, diis similis Achille,
Τηλίκου, ὥσπερ ἐγὼν, ὀλοῷ ἐπὶ γήραος οὐδῷ·	" Ejusdem-ætatis, quâ & ego, gravi in senectutis limine:
Καὶ μέν που κεῖνον περιναιέται ἀμφὶς ἐόντες	" Et illum quidem fortè vicini circumsistentes

ΣΧΟΛΙΑ.

475. Ἐδωδῆς.] Τροφῆς.

476. Ἔτι καὶ παρέκειτο τράπεζα.] Φασὶ γὰρ * οἱ Παλαιοί, μὴ ὅλως αἴρεσθαι τὴν τράπεζαν· χωρὶς εἰ μὴ διὰ τὴν τοῦ Πατρόκλου λύπην.

478. Κύσε.] Ἐφίλησε.

480. Ὡς δ' ὅταν ἄνδρα.] Καὶ τὰ ἑξῆς. Ἔθος ἦν παρὰ τοῖς παλαιοῖς, τὸν ἀκούσιον φόνον ἐργασάμενον φεύγειν ἐκ τῆς πατρίδος, καὶ παραγίνεσθαι εἰς τινὸς οἰκίαν ἀνδρὸς πλουσίου, καὶ καθίζειν ἐπὶ τῆς οἰκίας συγκεκαλυμμένον, καθαρσίων δεόμενον.

487. Τηλίκου.] Τοιαύτην ἡλικίαν ἔχοντος.

488. Ἀμφὶς ἐόντες.] Περὶ αὐτὸν οἰκοῦντες.

NOTÆ.

472. Τῇ ῥ' Ἀχιλεὺς ἵζεσκε, Διῒ φίλος) Vid. ad α. v. 74.

475. Ποίπνυον παρεόντε) *Media* τοῦ ποίπνυον, aliàs *Communis*, ut σ'. v. 421. hic producitur, ut ad α'. v. 600.

476. Ἔσθων καὶ πίνων) *Eustath.* fol. 1494. lin. 2. Οἱ Ὁμηρεῖδαι ψέγουσι τοὺς λέγοντας, Τρεῖς τῆς ἡμέρας ἐσθίειν τοὺς παρ' Ὁμήρῳ. Et *Plato* ibidem, Τῷ ὄντι γὰρ τὸ τρὶς ἐσθίειν δι' ἡμέρας, τρυφῆς ἐστιν ἄκρας. Hi Critici non advertunt, Hanc Cœnam solius *Priami* causâ, qui jejunio ferè macerabatur; & *Achilles* illius ferè causâ non nisi nunc cœnare præ se ferebat; licet & ipse ob Patroclum longo jejunio sit usus.

478. Καὶ κύσε χεῖρας— ἀνδροφόνους) *Seneca*, Controvers. l. 1. p. 107. hunc locum laudat.

481. *Ἄλλων ἐξίκετο δῆμον) Ità quidem MS. Barocc. Oxon. apertè; quare τὸ ἄλλον, quod priùs obtinuerat, ad *Varias Lectiones* prorsus rejicio; multò enim ἄλλων δῆμον præstat, ut aliàs; *Odyss.* ό. v. 238. —Ὁ δ' ἄλλων ἵκετο δῆμον, & *Odyss.* ό. v. 219. Ἄλλων δῆμον ἱκέσθαι.

486. Μνῆσαι πατρὸς σεῖο) De hâc *Priami* supplicatione *Cedrenus* & *Johannes Malalas*, p. 157. &c. ubi *Priamus*, non solus, at cum plurimis Donis, etiam unà cum filiâ *Polyxenâ*, *Andromachâ*, *Astyanacte*, ἱκέτης πολυκλαυθμὸς, ut *Cedrenus* ait. At *Homerus*, utpote Poeta, πρεπωδέστερον μυθολογεῖ.

NOTÆ IN SCHOLIA.

476. * Οἱ Παλαιοί) Ità, pro τοῖς Παλαιοῖς, lego.

VARIÆ LECTIONES.

473. Καθείατο] γρ. καθίζατο. Ibid. Τὼ] γρ. τοὶ, *Dualiter*.

481. Ἄλλων ἐξίκετο δῆμον) γρ. ἄλλον, olim; vid. Not. in Textum.

482. Ἔχει) γρ. ἔχεν.

486. Σεῖο) γρ. σοῖο, *Heraclid.*

487. Ὥσπερ) γρ. ὡς, paulò melius, *Heraclid.*

Τείρουσ'

Τείρουσ', οὐδέ τις ἐστὶν ἀρὴν καὶ λοιγὸν ἀμῦναι·
Ἀλλ' ἤτοι κεῖνός γε, σέθεν ζώοντος ἀκούων,
Χαίρει τ' ἐν θυμῷ, ἐπί τ' ἔλπεται ἤματα πάντα
Ὄψεσθαι φίλον υἱὸν, ἀπὸ Τροίηθεν ἰόντα·
Αὐτὰρ ἐγὼ πανάποτμος, ἐπεὶ τέκον υἷας ἀρίστους
Τροίῃ ἐν εὐρείῃ, τῶν δ' οὔτινα φημὶ λελεῖφθαι.
Πεντήκοντά μοι ἦσαν, ὅτ' ἤλυθον υἷες Ἀχαιῶν·
Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν,
Τοὺς δ' ἄλλους μοι ἔτικτον ἐνὶ μεγάροισι γυναῖκες.
Τῶν μὲν πολλῶν θοῦρος Ἄρης ὑπὸ γούνατ' ἔλυσεν·
Ὃς δέ μοι οἶος ἔην, εἴρυτο δὲ ἄστυ καὶ αὐτοὺς,
Τὸν σὺ πρώην κτεῖνας, ἀμυνόμενον περὶ πάτρης,
Ἕκτορα· τοῦ νῦν εἵνεχ' ἱκάνω νῆας Ἀχαιῶν,
Λυσόμενος παρὰ σεῖο, φέρω δ' ἀπερείσι' ἄποινα.
Ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ, αὐτόν τ' ἐλέησον,
Μνησάμενος σοῦ πατρός· ἐγὼ δ' ἐλεεινότερός περ,
Ἔτλην δ', οἷ' οὔπω τις ἐπιχθόνιος βροτὸς ἄλλος,
Ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι.
Ὣς φάτο· τῷ δ' ἄρα πατρὸς ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο,

"Premunt, neque quis est, qui malum & perniciem arceat:
"Et tamen ille quidem, te vivere audiens,
"Gaudetque in animo, sperátque dies omnes
"Visurum dilectum filium, à Troja reversum:
"Sed ego infelicissimus, genui enim filios fortissimos
"Troiâ in latâ, eorúmque neminem affirmo relictum esse.
"Quinquaginta mihi erant, quandò venerunt filii Achivorum:
"Undeviginti quidem uno ex ventre erant,
"Cæteros autem mihi pepererunt in ædibus mulieres.
"*Ex his* multorum quidem impetuosus Mars genua solvit:
"Qui verò mihi unicus erat, tutabatúrque urbem & ipsos,
"Hunc tu nuper interfecisti, pugnantem pro patriâ,
"Hectorem: hujus nunc gratiâ venio ad naves Achivorum,
"Redempturus à te, feroque infinita dona.
"Sed verere deos, Achille, meique ipsius miserere,
"Recordatus tui patris; ego autem adhuc miserabilior,
"Sustinui enim, qualia nequaquam aliquis super terram mortalis alius,
"Viri filiorum-interfectoris ad os manum admovere.
Sic dixit. Ei autem de patre desiderium excitavit luctûs,

ΣΧΟΛΙΑ.

489. Ἀρήν.] Βλάβην, νῦν.
491. Ἐπί τ' ἔλπεται] Ἐπὶ ἐλπίζει.
496. Ἰῆς.] Μιᾶς. Νηδύος.] Γαστρός.
500. Ἀμυνόμενον.] Βοηθοῦντα.
503. Αἰδεῖο.] Αἰδοῦ.

506. Ἀνδρὸς παιδοφόνοιο ποτὶ στόμα χεῖρ' ὀρέγεσθαι] Τοῦ φονέως μου τῶν παίδων τὰς χεῖρας προσάγειν τῷ στόματι καὶ φιλεῖν.
507. Ὑφ' ἵμερον ὦρσε γόοιο] Ἐπιθυμίαν θρήνου ἐνέβαλεν.

NOTÆ.

493. Πανάποτμος) De hoc τελευτήτῳ, vid. suprà, ad 255. & infrà, ad v. 540. *Brevia Scholia.*

496. Ἐννεακαίδεκα μέν μοι ἰῆς ἐκ νηδύος ἦσαν) *Theocrit.* Idyll. 15. v. 139. Οὐδ' Ἕκτωρ, Ἑκάβας ὁ γεραίτερος εἴκατι παίδων. *Scholiastes,* Εἴκοσι παίδων) Τῷ γὰρ ἀρτίῳ ἀριθμῷ ἀπεχρήσατο. ὡς καὶ Σιμωνίδης· Ὅμηρος δὲ, Ἐννεακαίδεκα λέγει. De *Priami* Liberorum numero, vid. ad ζ'. v. 244. & Notas *Joh. Davisii, Regmensis,* Procuratoris alterius Academici, ad *Ciceron.* Tusculan. l. 1.

497. Ἐνὶ μεγάροισι) Vid. suprà, ad v. 427.

503. Ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ) *Eustath.* fol. 1498. lin. 42. Τὸ δὲ, Αἰδεῖο θεοὺς, ὅ ἐστιν, αἰδέσθητι, ὡς εὐκτικὸν μὲν, οὐχ εὐχερῶς ἂν συμβιβασθείη· τὰ γὰρ εἰς μαι περισπώμενα εὐκτικὰ ἡ τοιαύτη δίφθογγος παραλήγεται, ὡς δῆλον ἐκ τοῦ, ποιοίμην, ποιοῖο· χρυσοίμην, χρυσοῖο· βοώμην, βοῷο· εἰς ἀναλόγως ὤφειλεν εἶναι, καὶ αἰδοίμην αἰδοῖο ἤγουν, ἀλλὰ καὶ ἀπὸ τοῦ αἰδῶ βαρυτόνου, ἔχρην αἰδοίμην, αἰδοῖο. εἶναι ὡς τυπτοίμην, τύπτοιο· ἴσως ἂν ἐκ προστακτικοῦ. αἰδεῖο. οἷον, Τάδε τ' αἰδεῖο, καὶ μ' ἐλέησον, γέγονε τὸ, αἰδεῖο, ἐπενθέσει τοῦ ι, καὶ ἅμα καταβιβασμῷ τοῦ τόνου, πρὸς τινα ἔμφασιν εὐκτικοῦ· ἄλλως γὰρ οὐκ ἦν ἀναλόγως, ἐδεῖ ἡ τοῦ αἰδεῖο παρεμπεριχυτόνησις. Vid. suprà, ad v. 418.

NOTÆ IN SCHOLIA.

506. *Φονέως) Ità emendo corruptum φονέα, cum Editt. *Cantabrigg.*

VARIÆ LECTIONES.

492. Τροίηθεν ἰόντα) γρ. Τροίηθε μολόντα. MS. *Barocc.* Oxon. & MS. CCC. *Cantabr.*

503. Ἀλλ' αἰδεῖο θεοὺς, Ἀχιλεῦ) γρ. ἀλλ' αἰδεῖο, φέρε, θεοὺς, MS. Barocc. *Oxon.* & αἰδεῖο, bis.

506. Χεῖρ' ὀρέγεσθαι) γρ. χεῖρας ὀρέξαι. *Eustathius* fol. 1497. lin. 47.

Ἁψάμενος δ' ἄρα χειρὸς, ἀπώσατο ἦκα γέροντα.
Τὼ δὲ μνησαμένω, ὁ μὲν Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο,
Κλαῖ' ἀδινὰ, προπάροιθε ποδῶν Ἀχιλῆος ἐλυσθεὶς·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς κλαῖεν ἑὸν πατέρ', ἄλλοτε δ' αὖτε
Πάτροκλον· τῶν δὲ στοναχὴ κατὰ δώματ' ὀρώρει.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥα γόοιο τετάρπετο δῖος Ἀχιλλεὺς,
Καί οἱ ἀπὸ πραπίδων ἦλθ' ἵμερος, ἠδ' ἀπὸ γυίων,
Αὐτίκ' ἀπὸ θρόνου ὦρτο, γέροντα δὲ χειρὸς ἀνίστη,
Οἰκτείρων πολιόν τε κάρη, πολιόν τε γένειον·
Καί μιν φωνήσας ἔπεα πτερόεντα προσηύδα,
Ἆ δείλ', ἦ δὴ πολλὰ κάκ' ἄνσχεο σὸν κατὰ θυμόν.
Πῶς ἔτλης ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν ἐλθέμεν οἶος,
Ἀνδρὸς ἐς ὀφθαλμοὺς, ὅς τοι πολέας τε καὶ ἐσθλοὺς
Υἱέας ἐξενάριξα; σιδήρειόν νύ τοι ἦτορ.
Ἀλλ' ἄγε δὴ κατ' ἄρ' ἕζευ ἐπὶ θρόνου· ἄλγεα δ' ἔμπης
Ἐν θυμῷ κατακεῖσθαι ἐάσομεν, ἀχνύμενοί περ·
Οὐ γάρ τις πρῆξις πέλεται κρυεροῖο γόοιο.
Ὣς γὰρ ἐπεκλώσαντο θεοὶ δειλοῖσι βροτοῖσι,
Ζώειν ἀχνυμένους· αὐτοὶ δέ τ' ἀκηδέες εἰσί.
Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει
Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δὲ, ἑάων·

Prehensâque manu, removit à se leniter senem.
Hi recordati, hic quidem Hectoris homicidæ,
Flebat crebris lachrymis, ante pedes Achillis provolutus;
At Achilles flebat suum patrem, interdúmque vicissim
Patroclum: Eorum adeò gemitus per ædes excitabatur.
At postquam luctu satiatus est nobilis Achilles,
Et ei e præcordiis abiit desiderium, atque ex artubus,
Protinus e sede surrexit, senémque manu *prehensum* erexit,
Miseratus canúmque caput, canúmque mentum:
Et ipsum editâ voce verbis alatis allocutus est,
" Ah miser, certè jam multa mala tolerâsti tuo in animo:
" Quomodo sustinuisti ad naves Achivorum venire solus,
" Viri in conspectum, qui tibi multosque & strenuos
" Filios interfeci? Ferreum certè tibi cor.
" Sed agè jam conside in sede; dolores autem prorsus
" In animo residere sinamus, dolentes licet:
" Nullus enim profectus est tristis luctûs.
" Sic enim fato-tribuunt dii miseris mortalibus,
" Ut vivant tristes; ipsi verò sine-curis sunt.
" Duo quippe dolia jacent in Jovis limine
" Donorum, quæ dat, *alterum* malorum; alterum verò, bonorum:

ΣΧΟΛΙΑ.

510. Ἐλυσθεὶς] Εἰλυθεὶς.

513. Τετάρπετο.] Ἐτέρφθη.

524. Κρυεροῖο.] Δεινοῦ. φρικτοῦ.

526. Ἀκηδέες.] Ἄλυποι.

527. Δοιοὶ γάρ τε πίθοι κατακείαται ἐν Διὸς οὔδει.] Εἰς παραμυθίαν Πριάμου ὁ ποιητὴς εἰσάγαγε τὸν Ἀχιλλέα λέγοντα ταῦτα· ἐπεὶ τις μόνων ἀγαθῶν δωρητὰς ἐπίστευε Ὅμηρος τοὺς θεοὺς λέγων, *Θεοὶ δωτῆρες ἑάων· ἐδίον γὰρ θεῶν δῶρον, τὸ ἀγαθόν· ζητοῦσι δέ τινες διὰ τοῦτο τί ἐπαῖν, πῶς ἐνταῦθα μὲν φησιν ὁ ποιητὴς ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ τοῖς ἀνθρώποις, ἐν δὲ τῇ *α. τῆς Ὀδυσσείας, καὶ αὐτοὺς φησιν ἐπισπᾶσθαι τὰ κακὰ τοὺς ἀνθρώπους. Ἐξ ἡμέων γάρ φασι κάκ' ἔμμεναι, οἱ δὲ καὶ αὐτοὶ Σφῇσιν ἀτασθαλίῃσιν ὑπὲρ μόρον ἄλγε' ἔχουσι· ῥητέον οὖν, ὅτι ἐνταῦθα Ἀχιλλεύς ἐστιν ὁ λέγων ἐκ θεῶν εἶναι τὰ κακὰ, ἀγνοῶν τὴν ἀλήθειαν· ἐν δὲ τῇ Ὀδυσσείᾳ Ζεὺς, ὁς σαφῶς ἐπιστάμενος λέγει τὴν ἀλήθειαν· λύεται οὖν τὸ ζήτημα οὕτως.

*Odyss. θ'. v. 325. *v. 33.

528. Ἑάων.] Ἀγαθῶν.

NOTÆ.

527. Δοιοὶ γάρ τε πίθοι) Ex hâc *Homericâ* πιθοπλασίᾳ, cum *Hesiodicâ* πιθοιγίᾳ collatâ, jam olim Magistri collegerunt, Οὐ φαίνεται νεώτερος Ὁμήρου ὁ Ἡσίοδος. Et *Plutarchus* Hos *Homeri* Versus, cum eleganti elogio, adducit, in Consolatione ad *Apollonium*, & cum *Hesiodi* loco, de *Pandora* Dolio, confert, ejusdem, tanquam *Recentioris*, memoriam faciens; ut qui in hoc *Homerum* sit secutus, Ὁ δὲ μετὰ τοῦτον (Ὅμηρον) καὶ τῇ δόξῃ, καὶ τῷ χρόνῳ, καίτοι τῶν Μουσῶν ἀναγορεύων ἑαυτὸν μαθητὴν, ὁ Ἡσίοδος, καὶ αὐτὸς ἐν Πίθῳ καθείρξας τὰ κακὰ, τὴν Πανδώραν ἀνοίξασαν ἀποφαίνει σκεδάσαι τὸ πλῆθος ἐπὶ πᾶσαν γῆν μετὰ καὶ θάλασσαν. Huc refer *Daniel. Heinsii* Introduct. ad *Hesiod.* c. XIV. Vid. ad Notam proximè sequentem.

528. Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δὲ ἑάων) Hic Versus longè aliter legitur apud *Platonem*, Πολιτ-

VARIÆ LECTIONES.

528. Δώρων, οἷα δίδωσι, κακῶν· ἕτερος δὲ, ἑάων) χε. Κηρῶν ἔμπλειος· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν. vid. Not. in *Textum*. Pro ἑάων, alii ἐάων legunt, non æquè benè.

Ὧι μὲν καμμίξας δώῃ Ζεὺς τερπικέραυνος,
Ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ·
Ὧι δέ κε τῶν λυγρῶν δώῃ, λωβητὸν ἔθηκε·
Καί ἑ κακὴ βούβρωστις ἐπὶ χθόνα δῖαν ἐλαύνει·
Φοιτᾷ δ' οὔτε θεοῖσι τετιμένος, οὔτε βροτοῖσιν.
Ὣς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα
Ἐκ γενετῆς· πάντας γὰρ ἐπ' ἀνθρώπους ἐκέκαστο
Ὄλβῳ τε, πλούτῳ τε, ἄνασσε δὲ Μυρμιδόνεσσι,
Καί οἱ θνητῷ ἐόντι θεὰν ποίησαν ἄκοιτιν·
Ἀλλ' ἐπὶ καὶ τῷ θῆκε θεὸς κακὸν, ὅττι οἱ οὔτι
Παίδων ἐν μεγάροισι γονὴ γένετο κρειόντων,
Ἀλλ' ἕνα παῖδα τέκεν παναώριον· οὐδέ νυ τόν γε
Γηράσκοντα κομίζω, ἐπεὶ μάλα τηλόθι πάτρης
Ἧμαι ἐνὶ Τροίῃ, σέ τε κήδων, ἠδὲ σὰ τέκνα·
Καὶ σε, γέρον, τοπρὶν μὲν ἀκούομεν ὄλβιον εἶναι,
Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἐέργει,

" Cui quidem miscens dederit Jupiter fulmine gaudens,
" Interdum quidem in malum ille incidit, interdum & in bonum:
" Cui verò ex malis dederit, injuriis omnibus obnoxium facit;
" Et illum exitialis dolor acerbissimus super terram almam exercet;
" Vagatúrque nec diis honoratus, neque mortalibus.
" Sic quidem & Peleo dii dederunt illustria dona
" A natalibus: omnes enim inter homines ornatu excellebat
" Opibusque, divitiísque, imperabátque Myrmidonibus,
" Et ei mortali licèt deam fecerunt uxorem:
" Sed & huic imposuit deus malum, quòd ei nequaquam
" Filiorum in ædibus soboles nata est regno successura,
" Sed unum filium genuit immaturâ morte periturum: nec tamen hunc
" Jam senem foveo; valde enim procul à patriâ
" Sedeo in Trojâ, téque contristans, atque tuos liberos:
" Et te, senex, olim quidem audimus opibus floruisse,
" Quantas Lesbus à meridie Macaris sedes intùs continet,

ΣΧΟΛΙΑ.

529. Καμμίξας.] Συμμίξας.

530. Ἄλλοτε μέν τε κακῷ ὅγε κύρεται, ἄλλοτε δ' ἐσθλῷ.] Ἀντὶ τοῦ, ὁτὲ μὲν ἐν κακοῖς γίνεται, ὁτὲ δὲ ἐν ἀγαθοῖς. Κύρεται.] Ἐντυγχάνει, κυρεύει.

531. Λυγρῶν.] Χαλεπῶν, φαύλων. Λωβητόν.] Ἐπονείδιστον, κακόν.

532. Βούβρωστις.] Κυρίως μὲν ὁ μέγας καὶ χαλεπὸς λιμός· νῦν δὲ, ἀντὶ τῆς μεγάλης ἀνίας καὶ λύπης κεῖται ἡ λέξις· ἵνα εἴη βούβρωστις, τὸ οἶκτον ἐξιδιάζεσθαι.

533. Φοιτᾷ.] Ἐπιπορεύεται, ἐπέρχεται. Τετιμένος.] Τετιμημένος.

535. Ἐκ γενετῆς.] Ἀπὸ γενεᾶς.

536. Ὄλβῳ.] Εὐδαιμονίᾳ.

539. Γονή.] Γέννησις. Κρειόντων.] Κρατούντων.

540. Παναώριον.] Παντελῶς ἄωρον. Ἄλλως. * Παναώριον δὲ, ἢ τὸ πάντη ἄωρον λέγει, παρὰ τὴν ὥραν, τὸ καιρόν· διὸ καὶ ἐδασύνετο παρά τισι. κατὰ τὴν ἀρχαίαν παράδοσιν· ἢ, τὴν ἀωρὰν, παρὰ τὸ τὴν Φρουλίδα, τὸ πάνυ πεφροντισμένον· ἢ ἀνάπαλιν, ὡς ἐν ἄλλοις, τὸ πάνυ δίχα Φροντίδος· ἐνεργεῖν δὲ ἐπεφίλουν αὐτῷ ταύτης τῆς φιλότητος, τὸ πάντη ἄωρον· ὃ δή τινες εἶπον, ὀκνήσει τις ἄν. Τελεύτησε δὲ ἰδίᾳ ὄνομα καὶ ὁ παναώριος, καθὰ καὶ τὸ δυσάμμορος, καὶ ὁ παναάμμορος. καὶ δυσκελευσάμενα οἷος ὁ πάντη Ὅμηρος ἔφαίη ἐμφιλοχωρῶν ἀποτιθέμενον, κἂν νέον κομιδῇ δύσμορον.

541. Κομίζω.] Ἐπιμελείας ἀξιῶ.

542. Κήδων.] Λυπῶν.

544. Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος.] * Ἕδος, ἀντὶ τοῦ,

NOTÆ.

αὐτοῦ l. 2. fol. 379. Κηρῶν ἔμπλειοι· ὁ μὲν ἐσθλῶν, αὐτὰρ ὁ δειλῶν, quomodò legunt etiam *Plutarchus*, De *Audiendis Poetis*, & *Eusebius*, Præparat. *Evangelic.* l. 13. c. 3. f. 643. ubi *Platonem* laudat. *Pindar.* Ἓν παρ' ἐσλὸν, Πήματα σύνδυο δαίονται βροτοῖς ἀθάνατοι. De voce ἕδος, V. *Eust.* f. 1501 l. 49. & *Ety. M.* v. Ἑδος.

534. Ὣς μὲν καὶ Πηλῆϊ θεοὶ δόσαν ἀγλαὰ δῶρα) Vid. supra, ad v. 60.

544. Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μάκαρος ἕδος ἐντὸς ἐέργει) Ultima τοῦ Μάκαρος producitur, in *Cæsurâ*, vi

NOTÆ IN SCHOLIA.

540. * Ἄλλως. Παναώριον δὲ. ἢ τὸ πάντη ἄωρον, usque ad ἐμφιλοχωρῶν, ex *Eustath.* fol. 1502. lin. 37.

544. * Μάκαρ, ὁ Κρινάκου) Vocem * ἕδος addo. Ità emendo & lego; pro Μάκαρ, ὁ Κρινάκου. *Dionysio Halicarnassensi* præeunte, l. 1. c. 18. fol. 14. ubi ex *Eusebio* & *Apollodoro*, pro Κριναίου legendum probat Κρινάκου, Eruditissimus, idémque *Homero* meo faventissimus, *Joh. Hudson. S. T. P.* Bibliothec. *Bodleianæ* Custos. *Ibid.* Μάκαρος ἕδος) Ἡ Λέσβος, νῆσος &c. Addo.

VARIÆ LECTIONES.

544. Μάκαρος ἕδος) γρ. Μάκαρος πόλιν. *Strabo*, l. 8. fol. 540. & Μακαρίων ἕδος, vid. Not. in *Textum. Julian.* Orat. 2. fol. 73. ἄνω Μάκαρος ἕδος, pro ἄνω Μάκαρος ἕδος. *Suidas* v. Ἄνω, Ἠδ' ὅσα Λέσβος ἄνω Μάκαρος &c. malè. Ὅσσον Λέσβος ἄνω Μακάρων ἕδος. *Dion. Chrysostom.* §. 33. fol. 399.

Καὶ

Καὶ Φρυγίη καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος ἀπείρων,
Τῶν σε, γέρον, πλούτῳ τε καὶ υἱάσι φασὶ κεκάσθαι.
Αὐτὰρ ἐπεί τοι πῆμα τόδ' ἤγαγον οὐρανίωνες,
Αἰεί τοι περὶ ἄστυ μάχαι τ' ἀνδροκτασίαι τε·
Ἄνσχεο, μηδ' ἀλίαστον ὀδύρεο σὸν κατὰ θυμόν.
Οὐ γάρ τι πρήξεις ἀκαχήμενος υἷος ἑῆος,
Οὐδέ μιν ἀνστήσεις, πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων, Πρίαμος θεοειδὴς,
Μή μέ πω ἐς θρόνον ἵζε, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν Ἕκτωρ
Κεῖται ἐνὶ κλισίῃσιν ἀκηδής· ἀλλὰ τάχιστα
Λῦσον, ἵν' ὀφθαλμοῖσιν ἴδω· σὺ δὲ δέξαι ἄποινα
Πολλὰ, τά τοι φέρομεν· σὺ δὲ τῶνδ' ἀπόναιο, καὶ ἔλθοις
Σὴν ἐς πατρίδα γαῖαν, ἐπεί με πρῶτον ἔασας
Αὐτόν τε ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο.
Τὸνδ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδὼν προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς,

" Et Phrygia ab oriente, & Hellespontus immensus;
" Inter hos, te, senex, divitiisque & filiis aiunt ornatum-excelluisse.
" At postquam tibi cladem hanc intulerunt cœlites,
" Assiduè tibi circa urbem præliaque cædesque virorum;
" Patere tamen, nec perpetuo mære tuo in animo.
" Nihil enim proficies, tristatus de filio tuo,
" Neque ipsum resurgere facies, priùs etiam malum aliud patieris.
Ei respondit deinde senex, Priamus deo-similis,
" Ne me omnino in sede colloca, Jovis alumne, quamdiu Hector
" Jacet in tentoriis insepultus: sed citissimè
" Redemptum-redde, ut oculis videam. Tu verò accipe dona
" Multa, quæ tibi afferimus: tu etiam his fruaris utinam & pervenias
" Tuam in patriam terram, postquam me primum siveris
" Ipsumque vivere & aspicere lumen solis.
Hunc torvè intuitus allocutus est pedibus velox Achilles,

ΣΧΟΛΙΑ.

οἰκητήριον· ἔκτισε γὰρ τὴν Λέσβον Μάκαρ, ὁ Κριάσου, καὶ ἐβασίλευσεν αὐτῆς. Μάκαρος ἕδος.] * Ἡ Λέσβος, νῆσος, περὶ ἣν καὶ ἡ Μιτυλήνη· ὡς Μάκαρός τινος ἐκεῖ βασιλεύσαντος· καθὰ καὶ ἡ Λευκόφρυς, Τέννου ἕδος· ὅθεν ἡ Τένεδος σύγκειται. Ἐέργει.] Ἀποχωρίζει, διορίζει.

545. Ἀπείρων.] Μέγας.

546. Κεκάσθαι.] Κεκοσμῆσθαι.

551. Οὐδέ μιν ἀνστήσεις.] Οὐδαμῶς ἀναστήσεις, τοῦτο γὰρ ἀδύνατον. Πρὶν καὶ κακὸν ἄλλο πάθησθα.] Πρὶν ἄλλο γένηταί σοι κακόν· οἷον, πολλὰ καὶ ἄλλα κακὰ πάθοις.

556. Ἀπόναιο.] Ἀπολαύσειας.

557. Ἔασας.] Εὐφράνας, * ἥδυνας, ἐχαροποίησας· ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἥσας, καὶ ἐν διαιρέσει ἕασας.

559. Τὸν δ' ἄρ' ὑπόδρα ἰδών.] Τοῦτον δὲ δεινῶς ὑποβλεψάμενος, ἐπὶ δώρων ὑπέμνησε.

NOTÆ.

Finalis, & Asperi sequentis, cum Acuto. Legitur & Μάκαρος πόλιν, ut ad Var. Lect. Hi: MACAR erat filius Criasi, qui erat Argi, qui erat Jovis, & frater Eresi, à quo Urbs Lesbi, Eresus, sive Eresius, Patria Theophrasti. Hinc Hymn. Apollin v. 37. Λέσβος τ' ἠγαθέη, Μάκαρος ἕδος Αἰολίωνος. Nempè Αἰολίων, quòd Lesbos esset Insula πεντάπολις, Una & præcipua τῶν νήσων Αἰολίδων, vel quod hic Macar, sive potius * Μακαρεὺς, esset Αἰολίδης. Αἰόλου υἱὸς, ut Πηλείων, Ἀτρείων, pro Πηλείδης, Ἀτρείδης. Et tunc Μακαρεῦς legendum, pro Μακαρέως, ut Odyss. ω. v. 397. Ὀδυσεῦς, pro Ὀδυσέως. Prima hujus Insulæ urbs Lesbos; tum Methymne, ex quâ Arion Citharœdus; etiam Mitylene, seu potius Mytilene, ex Macaris filiâ ejus Nominis dicta; undè Pittacus, septem Sapientûm Unus, item Alcæus Poeta, & Sappho, θαυμαστόν τι χρῆμα γυναικὸς χρῆμα, πρὸς ἣν οὐδεμία γυνὴ συμβληθῆναι ἄξιος εἰς ποίησιν, ut Eustath. ad Περιηγ. v. 537. De Lesbo vid. quæ Nos suprà, ad ί. v. 129. Eustath. fol. 1502. lin. 48. Ἐν δὲ τῷ, μέγαν εἶναι Πριάμου περὶ τόπον, ὅσον Λέσβος ἐντὸς ἐέργει, καὶ Φρυγία καθύπερθε, καὶ Ἑλλήσποντος, περιορισμὸς κεῖται ἱστορικὸς τῆς Πριάμου ἀρχῆς· ἣν περιώριζεν, ἐκ Μεσημβρίας μὲν Λέσβος· Φρυγία δὲ, ἐξ Ἀνατολῆς· ἐκ δὲ Ἀρκτῶν, Ἑλλήσποντος. Vid. Strabonem, qui testatur, Priamo fuisse Aureas Fodinas. * Diodorus Siculus, L. i. fol. 239. Ἦν δ' ὁ Μακαρεὺς, υἱὸς μὲν Κριnάκου τοῦ Διὸς, ὥς φασιν Ἡσίοδος, καὶ ἄλλοι τινὲς τῶν ποιητῶν.

NOTÆ IN SCHOLIA.

557. Ἔασας) Etymolog. M. v. Ἔασας: ἐχαροποίησας· ἀπὸ τοῦ ἥδω, ἥσω, ἥσας, καὶ ἐν διαιρέσει, ἕασας, ut Schol. At tum, quid dicemus, de τοῖς ζώειν καὶ ὁρᾶν φάος ἠελίοιο? Quare & hoc condonandum antiquis Grammaticis.

VARIÆ LECTIONES.

546. Τῶν σε) γρ. Τῷ σε.

553. Ἐς) γρ. εἰς, MS. Barocc. Oxon.

556. Φέρομεν) γρ. φέρομαι, Eustath. fol. 1503. lin. 20.

557. Πρῶτον) γρ. πρῶτος, Idem, Ibid. lin. 23. Ibid. Ἔασας) γρ. ἥσας, vel ἕασας, Br. Schol. & Etymolog. M. v. Ἔασας, non benè.

Μηκέτι

Μηκέτι νῦν μ' ἐρέθιζε, γέρον· νοέω δὲ καὶ αὐτὸς
Ἕκτορά τοι λῦσαι· Διόθεν δέ μοι ἄγγελος ἦλθε,
Μήτηρ, ἥ μ' ἔτικεν, θυγάτηρ ἁλίοιο γέροντος·
Καὶ δέ σε γινώσκω, Πρίαμε, φρεσὶν, οὐδέ με λήθεις,
Ὅττι θεῶν τίς * σ' ἦγε θοὰς ἐπὶ νῆας Ἀχαιῶν·
Οὐ γάρ κεν τλαίη βροτὸς ἐλθέμεν, οὐδὲ μάλ' ἡβῶν,
Ἐς στρατόν· οὐδὲ γὰρ ἂν φυλακοὺς λάθοι, οὐδέ κ' ὀχῆας
Ῥεῖα μετοχλίσσειε θυράων ἡμετεράων.
Τῷ νῦν μή μοι μᾶλλον ἐν ἄλγεσι θυμὸν ὀρίνῃς,
Μή σε, γέρων, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω,
Καὶ ἱκέτην περ ἐόντα, Διὸς δ' ἀλίτωμαι ἐφετμάς.
Ὣς ἔφατ'· ἔδδεισεν δ' ὁ γέρων, καὶ ἐπείθετο μύθῳ.
Πηλεΐδης δ' οἴκοιο, λέων ὥς, ἆλτο θύραζε,
Οὐκ οἶος· ἅμα τῷ γε δύω θεράποντες ἕποντο,
Ἥρως Αὐτομέδων τε καὶ Ἄλκιμος, οὓς ῥα μάλιστα
Τῖ' Ἀχιλεὺς ἑτάρων, μετὰ Πάτροκλόν γε θανόντα·
Οἳ τόθ' ὑπὸ ζυγόφιν λύον ἵππους ἡμιόνους τε,
Ἐς δ' ἄγαγον κήρυκα καλήτορα τοῖο γέροντος·
Κὰδ δ' ἐπὶ δίφρου εἷσαν· ἐϋξέστου δ' ἀπ' ἀπήνης
Ἥιρεον Ἑκτορέης κεφαλῆς ἀπερείσι' ἄποινα.

" Nè amplius nunc me irrita senex: habeo enim in animo & ipse
" Hectorem tibi redemptum-reddere; à Jove enim mihi nuncia venit,
" Mater, quæ me peperit, filia marini senis:
" Sed & te sentio, Priame, animo, neque me lates,
" Quòd Deorum aliquis te duxerit celeres ad naves Achivorum
" Haud enim prorsùs posset mortalis *alius* intrare, ne ætate quidē florenti
" In castra. Neque enim custodes latuisset, neque omninò obices
" Facilè reseràsset portarum nostrarum.
" Ideò nunc nè mihi magis *situm* in doloribus animum commoveas.
" Ne te, senex, nè ipsum quidem in tentoriis sinam,
" Quantumvis supplicem, Jovisque violem mandata.
Sic dixit. Timuit autem senex, & paruit sermoni.
Pelides verò è domo, leo tanquam, prosiluit foràs,
Non solus; eum nempè duo famuli comitabantur,
Heros Automedonque & Alcimedon, quos quidem maximè
Honorabat Achilles ex sociis, post Patroclum utique mortuum:
Hi tunc à jugo solverunt equos mulásque,
Introque duxerunt præconem vocalem senis;
Et in sedili collocârunt; eleganter-polità autem de thedâ
Detraxerunt Hectorei capitis infinita pretia

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

566. Φυλακούς] Φύλακας· τῇ πίστει δὲ ἀναξιοπίστους, ὡς ἀγαθούς. * Ἀρίσταρχος γὰρ λέγεται, οὐ βαρυτόνως φυλάκους προφέρειν, ἀλλ' ὀξυτόνως, καὶ κανόνα παράγειν ὡς ... ὑπὲρ δύο συλλαβὰς παραληγόμενα τῷ α. ἐπιθετικὰ ὄντα, ὀξύνεται· μαλακός, φαρμακός, ἀνακός· ὅθεν καὶ τὸ ἀνακοῦ, Διοσκούρου· καὶ οὕτω μὲν κατὰ Ἀρίσταρχον· ἄλλως δὲ τὸ βαρυτόνως τὴν λέξιν πιθανόν· ἀπὸ τοῦ, φύλαξ, φύλακος· ἐξ οὗ ὁ φύλακος, ἀναδεχομένης εἰς εὐθεῖαν τῆς γενικῆς.

567. Μετοχλίσσειε.] Μετακινήσειε.

569. Μή σε, γέρον, οὐδ' αὐτὸν ἐνὶ κλισίῃσιν ἐάσω.] Λείπει τὸ, ζῶντα.

572. Θύραζε.] Ἔξω.

577. Καλήτορα.] Ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα, ἀπὸ τοῦ βοᾶν, καὶ συγκαλεῖν ὄχλον.

579. Ἥιρεον.] * Ἥιρουν, ἐβάσταζον.

N O T Æ.

564. Ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε) Τὸ σὲ, inter τὶς & ἦγε, casu, uti fit, excidit, ut suprà, v. 154. & Θ'. v. 283. MS. *Mori* apertè legit, Ὅττι θεῶν σ' ἦγε. MS. CCC. Ὅττι θεός σε τις ἦγε, meliùs omninò, ὅττι θεῶν σέ τις ἦγε.

569. Μή σε, γέρων, οὐδ' αὐτὸν) Pro γέρον, omninò γέρων substituo, *Nominativum* nempè, pro *Vocativo*; ut suprà, v. 88.

NOTÆ IN SCHOLIA.

566. * Ἀρίσταρχος γὰρ λέγεται) Hoc Additamentum, ex *Eustath.* fol. 1504. lin. 25. Confer *Etymolog. M.* v. Φυλακοὺς λάθοι.

VARIÆ LECTIONES.

564. Ὅττι θεῶν τίς σ' ἦγε) γρ. ὅττι θεῶν τις ἦγε· potiùs, ὅττι θεῶν σέ τις ἦγε, vid. Not. in *Textum*.

565. Ἐλθέμεν) γρ. ἐλθεῖν.

566. Λάθοι) γρ. λάθῃ, *Etymolog.* M. v. vid. Not. ad *Schol.*

569. Γέρων) γρ. γέρον, vid. ad Not. in *Textum*.

574. Τε καὶ) γρ. ἠδ', MS. *Barocc.* Oxon.

575. Μετὰ) γρ. κατὰ, malè in *Schrevelianâ*.

580 Κάδ

Κὰδ δ' ἔλιπον δύο φάρε', ἐΰννητόν τε χιτῶνα,
Ὄφρα νέκυν πυκάσας δοίη οἶκόνδε φέρεσθαι.
Δμωὰς δ' ἐκκαλέσας λοῦσαι κέλετ', ἀμφί τ' ἀλεῖψαι,
Νόσφιν ἀειράσας, ὡς μὴ Πρίαμος ἴδοι υἱόν·
Μὴ ὁ μὲν ἀχνυμένῃ κραδίῃ χόλον οὐκ ἐρύσαιτο,
Παῖδα ἰδὼν, Ἀχιλῆϊ δ' ὀρινθείη φίλον ἦτορ,
Καί ἑ κατακτείνειε, Διὸς δ' ἀλίτηται ἐφετμάς.
Τὸν δ' ἐπεὶ οὖν δμωαὶ λοῦσαν καὶ χρῖσαν ἐλαίῳ,
Ἀμφὶ δέ μιν φᾶρος καλὸν βάλον, ἠδὲ χιτῶνα,
Αὐτὸς τόνγ' Ἀχιλεὺς λεχέων ἐπέθηκεν ἀείρας,
Σὺν δ' ἕταροι ἤειραν ἐϋξέστην ἐπ' ἀπήνην.
Ὤιμωξέν τ' ἄρ' ἔπειτα, φίλον δ' ὀνόμηνεν ἑταῖρον,
Μή μοι, Πάτροκλε, σκυδμαινέμεν, αἴκε πύθηαι,
Εἰν Ἄϊδός περ ἐὼν, ὅτι Ἕκτορα δῖον ἔλυσα
Πατρὶ φίλῳ· ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα·
Σοὶ δ' αὖ ἐγὼ καὶ τῶνδ' ἀποδάσσομαι, ὅσσ' ἐπέοικεν.
Ἦ ῥα, καὶ ἐς κλισίην πάλιν ἤϊε δῖος Ἀχιλλεύς·
Ἕζετο δ' ἐν κλισμῷ πολυδαιδάλῳ, ἔνθεν ἀνέστη,
Τοίχου τοῦ ἑτέρου, προτὶ δὲ Πρίαμον φάτο μῦθον,
Υἱὸς μὲν δή τοι λέλυται, γέρον, ὡς ἐκέλευες·
Κεῖται δ' ἐν λεχέεσσ', ἅμα δ' ἠοῖ φαινομένηφιν
Ὄψεαι αὐτὸς ἄγων· νῦν δὲ μνησώμεθα δόρπου.
Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου,

At reliquerunt duo pallia, textámque bene tunicam,
Ut cadaver contectum redderet domum asportandum.
Ancillas igitur evocatas lavare jussit, circumque ungere,
Seorsim sublatum, ut nè Priamus videret filium:
Nè is quidem dolenti corde iram non contineret,
Filium conspicatus, Achillíque commoveretur suum cor,
Et ipsum interficeret, Jovísque violaret mandata.
Illud postquam ancillæ laverant & unxerant oleo,
Circúmque ipsum pallium pulchrum jecerant, atque tunicam,
Ipse illud Achilles lectis imposuit sublatum,
Simúlque socii elevârunt eleganter-politam in rhedam:
Ingemuitque deinde, dilectúmque nomine ciebat sodalem,
" Nè mihi, Patrocle, irascaris, si forte audiveris,
" In orco licèt, me Hectora nobilem redemptum reddidisse
" Patri ejus. Haud enim mihi indecora dedit dona:
" Tibi verò ego ex his etiam impertiam, quantum par-est.
Dixit, & in tentorium rediit nobilis Achilles:
Resedit autem in sellâ-recubitoriâ affabre-factâ, unde surrexerat,
Pariete ex adverso, Priamumque allocutus est sermone,
" Filius quidem jam tibi redemptus-redditus est, senex, ut jussisti:
" Jacet autem in lectis, simulque ac aurora apparet
" Videbis ipse asportans: nunc verò memores simus cœnæ.
" Nam & comas-pulchra Niobe memor-fuit cibi,

ΣΧΟΛΙΑ.

580. Ἐΰννητον.] Καλῶς νενησμένον.

584. Χόλον οὐκ ἐρύσαιτο.] Οὐ κατάσχῃ ἐπὶ τῷ παιδὶ τὴν ὀργήν.

592. Σκυδμαινέμεν.] Σκύζεσθαι, ὀργίζεσθαι.

594. Ἐπεὶ οὔ μοι ἀεικέα δῶκεν ἄποινα.] Ἐπεὶ οὐκ εὐτελῆ μοι παρέσχε λύτρα, ἀλλὰ τίμια καὶ πολυτελῆ.

595. Ἀποδάσσομαι.] Ἀπομερίσω.

597. Κλισμῷ.] Θρόνῳ.

602. Καὶ γάρ τ' ἠΰκομος Νιόβη ἐμνήσατο σίτου.] Νιόβη θυγάτηρ μὲν ἦν Ταντάλου, γυνὴ δὲ Ἀμφίονος· συνοικοῦσα δὲ αὐτῷ, παῖδας ἔσχε δυοκαίδεκα, ἓξ μὲν θηλείας, ἓξ δὲ ἄῤῥενας· ἐπαρθεῖσά τε τῷ πλήθει τῶν παίδων καὶ τῇ καλλονῇ, ὠνείδιζε τῇ Λητοῖ, ὅτι δύο μόνους ἐγέννησεν, Ἀπόλλωνα καὶ Ἄρτεμιν, καὶ ὅτι εὐτεκνοτέρα αὐτῆς ἐστιν· ἀγανακτήσαντες δὲ οἱ θεοὶ, ἔπεμψαν τοῖς παισὶν αὐτῆς θάνατον. Καὶ Ἀπόλλων μὲν τοὺς ἄῤῥενας ἀναιρεῖ κυνηγετοῦντας ἐν Κιθαιρῶνι· Ἄρτεμις δὲ τὰς θηλείας ἐπ' οἴκου οὔσας. Θρηνοῦσαν οὖν τὴν Νιόβην ἀφάτως τὸ τοιοῦτον

NOTÆ.

580. Ἐΰννητον) Ità rectè MS. *Mori*, pro ἐΰνητον.

583. Νόσφιν ἀειράσας) Δηλονότι, τὰς Δμωΐδας ἀειράσας. Αἰολικὰ πληθυντικὰ μετοχῆς τοῦ ἀείρας, ἀείρασαι. *Ib.* Πρίαμος ἴδοι υἱόν) *Ultima* τοῦ Πρίαμος producitur, in *Cæsurâ*, vi *Finalis*, & ante *Acutum*.

590. Εὐξέστην ἐπ' ἀπήνην) Ὁ καὶ ἡ εὔξεστος. *Aliquandò* tamen *Atticè*, & ἡ εὐξέστη, ut in aliis ejuscemodi Vocibus, *viz.* ἀριζήλη, ἀργαλέη, ἄσβεστη, εὐποιήτη, omnibus apud *Homerum*.

VARIÆ LECTIONES.

580. Ἐΰννητον) γρ. ἐΰνητον. vid. Not. in *Textum*.

583. Πρίαμος ἴδοι) γρ. Πρίαμος ἴδῃ, MS. CCC. *Cantabr.* MS. Barocc. *Oxon.* & MS. *Mori.* & Πρίαμός γ' ἴδῃ. & Πρίαμός μιν ἴδοιτο.

599. Ἐκέλευες) γρ. ἐκέλευσας, MS. Barocc. Oxon.

Τῇ γὰρ

Τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισιν ὄλοντο,
Ἓξ μὲν θυγατέρες, ἓξ δ' υἱέες ἡβώοντες·
Τοὺς μὲν Ἀπόλλων πέφνεν ἀπ' ἀργυρέοιο βιοῖο,
Χωόμενος Νιόβῃ, τὰς δ' Ἄρτεμις ἰοχέαιρα,
Οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ ἰσάσκετο καλλιπαρῄῳ.
Φῆ δοιὼ τεκέειν, ἡ δ' αὐτὴ γείνατο πολλούς·
Τὼ δ' ἄρα, καὶ δοιώ περ ἐόντ', ἀπὸ πάντας ὄλεσσαν.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐννῆμαρ κέατ' ἐν φόνῳ, οὐδέ τις ἦεν
Κατθάψαι· λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων·
Τοὺς δ' ἄρα τῇ δεκάτῃ θάψαν θεοὶ οὐρανίωνες.
Ἡ δ' ἄρα σίτου μνήσατ', ἐπεὶ κάμε δακρυχέουσα.
Νῦν δέ που ἐν πέτρῃσιν, ἐν οὔρεσιν οἰοπόλοισιν,
Ἐν Σιπύλῳ, ὅθι φασὶ θεάων ἔμμεναι εὐνὰς
Νυμφάων, αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο,
Ἔνθα, λίθος περ ἐοῦσα, θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.
Ἀλλ' ἄγε δὴ καὶ νῶϊ μεδώμεθα, δῖε γεραιέ,
Σίτου, ἔπειτά κεν αὖτε φίλον παῖδα κλαίοισθα,
Ἴλιον εἰσαγαγών· πολυδάκρυτος δέ τοι ἔσται.

" Cui tamen duodecim liberi in ædibus perierant,
" Sex quidem filiæ, sex autem filii pubescentes.
" Hos quidem Apollo interfecit ab argenteo Arcu,
" Iratus Niobæ, illas autem Diana sagittis gaudens,
" Quoniam Latonæ se exæquaverat genas-pulchræ.
" Dixit *illam* duos peperisse, se verò peperisse multos:
" Illi tamen, duo *tantùm* licèt essent, omnes perdiderunt.
" Et ei quidem novem dies jacuerunt in cæde, neque quis erat,
" Qui sepeliret; populos enim lapides fecerat Saturnius:
" Eos autem decimà die sepelierunt dii cœlites.
" Et hæc quidē cibi memor fuit, postquā fatigata erat lacrymas-fundens.
" Nunc etiam alicubi in petris, in montibus desertis,
" In Sipylo, ubi aiunt Dearum esse cubilia
" Nympharum, quæ circa Acheloum choreas-ducunt,
" Illic, lapis licet sit, immissos à diis dolores concoquit.
" Sed agè jam & nos curam-geramus, nobilis senex,
" Cibi; deinde verò dilectum filium defleas,
" In Ilium avectum: multis autem lachrymis-prosequendus tibi erit.

ΣΧΟΛΙΑ.

δυστύχημα, Ζεὺς ἐλεήσας, εἰς λίθον μετέβαλεν, ὃς καὶ μέχρι νῦν ἐν Σιπύλῳ τῆς Φρυγίας ὁρᾶται παρὰ πάντων, πηγὰς δακρύων προϊέμενος. ἡ ἱστορία παρ' Εὐφορίωνι.

607. Ἰσάσκετο.] Ἐξισοῦτο.

611. * Κατθάψαι.] Καταθάψαι. Λαοὺς δὲ λίθους ποίησε Κρονίων.] Ἀντὶ τοῦ, λιθίνους τὰς ψυχὰς καὶ ἀσυμπαθεῖς ἐποίησε. πρὸς τὸ μὴ θάψαι.

614. Οἰοπόλοισιν.] Ἐρήμοις.

615. Ἐν Σιπύλῳ.] Ἐν ὄρει τῆς Λυδίας, καὶ Μαγνησίας.

616. Νυμφάων.] Νῦν. θεῶν. Αἵτ' ἀμφ' Ἀχελώϊον ἐρρώσαντο.] Αἵ τινες περὶ τὸ ὕδωρ χορεύουσιν· ἤτοι ἀπὸ τοῦ Ἀχελώου ποταμοῦ, τοῦ ἐν Αἰτωλίᾳ, ὃς ὠνόμασται ἀπὸ τοῦ τὰ ἄχη λύειν· ἤ, ὅτι * Ἀχελῷος κοινῶς καλεῖται πᾶν ὕδωρ, ἢ διὰ τοῦ Ἀχελήϊον. Ἀχέλης γὰρ ποταμὸς ἀπὸ Σιπύλου ῥεῖ εἰς τὴν Σμυρναίων γῆν.

617. Θεῶν ἐκ κήδεα πέσσει.] Τὰς ἐκ θεῶν αὐτῇ ἐπιφερομένας συμφορὰς ἐν ἑαυτῇ ἔχει.

618. Μεδώμεθα.] Φροντίσωμεν.

NOTÆ.

603. Τῇ περ δώδεκα παῖδες ἐνὶ μεγάροισι) De ἐνὶ μεγάροισι. vid. suprà, ad v. 497. De *Niobidarum* numero, *Eustath.* fol. 1506. lin. 38. Ὁ δὲ τῶν παίδων αὐτῇ ἀριθμὸς Ὁμήρῳ μὲν κατὰ ἑξάδα μετρεῖται θυγατέρων, καὶ ἑξάδα υἱῶν, συντιθεμένων ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ θήλεος, ἢ ἁπλοϊκῶς, ὡς Ὁμήρῳ ἔδοξεν ἢ καὶ συνδιατιθεμένης τῆς ποιήσεως, ἐπεὶ παραβάλλουσα ἡ μήτηρ εἶχεν αὐτούς. Εὐριπίδης δὲ θυγατέρας ἑπτὰ Νιόβης ἱστορεῖ· τῶν δὲ ἔτι νεώτεροι οἱ μὲν δεκατέσσαρας τοὺς παῖδας εἶπον· οἱ δὲ εἴκοσι. Huc refer *Euripid.* Phœniss. ad v. 162. *Schol.* & *Cresphont.* Addend. f. 520. Item *Agellium*, & *Meursium*, in *Euripid.* Cresphontem; *Ælian.* Var. Histor. l. 12. c. 36. *Ovid.* Metamorph. l. 6. §. 4. *Apollodori* Bibliothec. l. 3. c. 5. §. 6.

607. Οὕνεκ' ἄρα Λητοῖ) *Ultima* τοῦ ἄρα producitur, in *Cæsurâ*, ante *Liquidam.*

NOTÆ IN SCHOLIA.

611. * Κατθάψαι) Καταθάψαι. Addo οἴκοθεν.

616. * Ὅτι Ἀχελῷος κοινῶς καλεῖται, πᾶν ὕδωρ) Hæc *Scholia* aderant & olim; at Hinc *Virgilio*, Acheloia Pocula, pro *Aqua.*

VARIÆ LECTIONES.

608. Ἡ δ' αὐτὴ) γρ. ἣ δ' αὐτή, *Eustath.* fol. 1506. lin. 23.

616. Ἀχελώϊον) γρ. Ἀχελήϊον, *Eustath.* fol. 1507. lin. 28. & *Br. Schol.*

Ἦ, καὶ ἀναΐξας ὄϊν ἄργυφον ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Σφάξ᾽· ἕταροι δ᾽ ἔδερόν τε καὶ ἄμφεπον εὖ κατὰ κόσμον,
Μίστυλλόν τ᾽ ἄρ᾽ ἐπισταμένως, πεῖράν τ᾽ ὀβελοῖσιν,
Ὤπτησάν τε περιφραδέως, ἐρύσαντό τε πάντα.
Αὐτομέδων δ᾽ ἄρα σῖτον ἑλὼν ἐπένειμε τραπέζῃ
Καλοῖς ἐν κανέοισιν· ἀτὰρ κρέα νεῖμεν Ἀχιλλεύς.
Οἱ δ᾽ ἐπ᾽ ὀνείαθ᾽ ἑτοῖμα προκείμενα χεῖρας ἴαλλον.
Αὐτὰρ ἐπεὶ πόσιος καὶ ἐδητύος ἐξ ἔρον ἕντο,
Ἤτοι Δαρδανίδης Πρίαμος θαύμαζ᾽ Ἀχιλῆα,
Ὅσσος ἔην, οἷός τε· θεοῖσι γὰρ ἄντα ἐῴκει.
Αὐτὰρ Δαρδανίδην Πρίαμον θαύμαζεν Ἀχιλλεύς,
Εἰσορόων ὄψιν τ᾽ ἀγαθὴν, καὶ μῦθον ἀκούων.
Αὐτὰρ ἐπεὶ τάρπησαν ἐς ἀλλήλους ὁρόωντες,
Τὸν πρότερος προσέειπε γέρων Πρίαμος θεοειδής,
Λέξον νῦν με τάχιστα, διοτρεφὲς, ὄφρα κεν ἤδη
Ὕπνῳ ὕπο γλυκερῷ ταρπώμεθα κοιμηθέντες·
Οὐ γάρ πω μύσαν ὄσσε ὑπὸ βλεφάροισιν ἐμοῖσιν,
Ἐξ οὗ σῇς ὑπὸ χερσὶν ἐμὸς πάϊς ὤλεσε θυμόν·
Ἀλλ᾽ αἰεὶ στενάχω καὶ κήδεα μυρία πέσσω,
Αὐλῆς ἐν χόρτοισι κυλινδόμενος κατὰ κόπρον.
Νῦν δὴ καὶ σίτου πασσάμην, καὶ αἴθοπα οἶνον
Λαυκανίης καθέηκα· πάρος γε μὲν οὔτι πεπάσμην.
Ἦ ῥ᾽· Ἀχιλεὺς δ᾽ ἑτάροισιν ἰδὲ δμῳῇσι κέλευσε,
Δέμνι᾽ ὑπ᾽ αἰθούσῃ θέμεναι, καὶ ῥήγεα καλὰ
Πορφύρε᾽ ἐμβαλέειν, στορέσαι τ᾽ ἐφύπερθε τάπητας,

Dixit, & properè-surgens ovem vellere-candidam velox Achilles
Mactavit. Socii verò excoriâruntque & curârunt scitè & decorè,
Et in frusta parva conciderunt peritè, & verubus transfixerunt,
Assâruntque accuratè, detraxeruntque omnia.
Automedon autem panem sumptum distribuit in mensâ
Pulchris in canistris: & carnes distribuit Achilles.
Ii verò ad cibos paratos appositos manus extenderunt.
Sed postquam potûs & cibi desiderium exemerant,
Dardanides sanè Priamus admirabatur Achillem,
Quantus erat, qualisque: diis enim visu similis erat.
At Dardanidem Priamum admirabatur Achilles,
Aspiciens vultúsque egregios, & sermonem audiens.
At postquam satiati sunt alter alterius aspectu,
Illum prior allocutus est senex Priamus deo-similis.
« Mitte nunc cubitum me quam primùm, Jovis alumne, ut jam
« Somno dulci oblectemur cubantes:
« Nondum enim clausi sunt oculi sub palpebris meis,
« Ex quo tuarum vi manuum meus filius amisit animam:
« Sed assiduè ingemisco & dolores innumerabiles concoquo,
« Aulæ in septis volutatus per cineres.
« Nunc tandem cibum gustavi, & nigrum vinum
« Per guttur demisi: anteà sanè nequaquam gustaveram.
Dixit. Achilles verò sociis & ancillis jussit,
Lectos sub porticu ponere, & stragula pulchra
Purpurea injicere, sterneréque desuper tapetas,

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

621. Ἀργυφον.] Λαμπρὸν, ἢ λευκόν.
622. Ἀμφεπον.] Περιέποντες, περὶ αὐτὸν ἠσχολοῦντο.
625. Ἐπένειμε.] Διεμέρισεν.
330. Ὅσσος.] Ἡλίκος.
632. Ἀγαθήν.] Νῦν, ἐπὶ τοῦ εἴδους.
633. Τάρπησαν.] Ἐκορέσθησαν, ἐτέρφθησαν.
635. Λέξον.] Νῦν, κοίμισον.
640. Αὐλῆς ἐν χόρτοισι.] Ἐν τοῖς περιφράγμασι τῆς αὐλῆς· ὅ ἐστιν, ὑπαιθρίοις.
641. Πασσάμην.] Ἐγευσάμην.
642. Λαυκανίης.] Λαιμοῦ. Οὔτι πεπάσμην.] Οὐκ ἐγευσάμην.
644. Δέμνια.] Τὰς κλίνας. Ῥήγεα.] Τὰ βαπτὰ στρώματα.

N O T Æ.

640. Αὐλῆς ἐν χόρτοισι) Vid. ad *Odyss.* δ′. v. 74. de Voce Αὐλή. De voce χόρτος, *Iliad.* λ′. v. 773.

V A R I Æ L E C T I O N E S.

642. *Λαυκανίης*) γρ. λαυκανίης, MS. CCC. & MS. *Mori.* Vid. ad χ′. v. 325.

Χλαίνας

Χλαίνας τ' ἐνθέμεναι οὔλας καθύπερθεν ἕσασθαι.	Chlænásque imponere villosas supernè obducendas.
Αἱ δ' ἴσαν ἐκ μεγάροιο, δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι·	Illæ verò exierunt domo, facem in manibus tenentes:
Αἶψα δ' ἄρ' ἐστόρεσαν δοιὼ λέχε' ἐγκονέουσαι.	Statim autem straverunt duos lectos propere-exequentes.
Τὸν δ' ἐπικερτομέων προσέφη πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεύς,	Hunc autem falso-metu-ludens allocutus est pedibus velox Achilles,
Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, γέρον φίλε· μή τις Ἀχαιῶν	" Extrà quidem jam cuba, senex optime; ne quis Achivorum
Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, οἵ τε μοι αἰεὶ	" Huc adveniat consiliarius, qui mecum assiduè
Βουλὰς βουλεύουσι παρήμενοι, ἣ θέμις ἐστί·	" Consilia consultant assidentes, ut mos est:
Τῶν εἴ τίς σε ἴδοιτο θοὴν διὰ νύκτα μέλαιναν,	" Horum si quis te viderit celerem per noctem nigram,
Αὐτίκ' ἂν ἐξείποι Ἀγαμέμνονι ποιμένι λαῶν,	" Continuò dixerit Agamemnoni pastori populorum,
Καί κεν ἀνάβλησις λύσιος νεκροῖο γένηται.	" Et fortè dilatio redemptionis cadaveris fieret.
Ἀλλ' ἄγε μοι τόδε εἰπὲ, καὶ ἀτρεκέως κατάλεξον,	" Verùm agè mihi hoc dic, & verè narra,
Ποσσῆμαρ μέμονας κτερεϊζέμεν Ἕκτορα δῖον,	" Quot-diebus cupis justa-facere Hectori nobili,

ΣΧΟΛΙΑ.

648. Ἐγκονέουσαι.] Ἐνεργοῦσαι, σπεύδουσαι.

657. Ποσσῆμαρ.] Πόσαις ἡμέραις. Κτερεϊζέμεν.] Ἐνταφιάζειν.

NOTÆ.

647. Δάος μετὰ χερσὶν ἔχουσαι) Vid. *Etymolog.* M. v. & ad *Var. Lect.*

649. Τὸν δ' ἐπικερτομέων) *Eustath.* fol. 1510. lin. 8. Ὅτι ἐπικερτομέων ὁ Ἀχιλλεὺς, τουτέστι μετρίως χλευάζων, εἶπε τῷ Πριάμῳ, Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, τουτέστι, κοιμήθητι, γέρον φίλε· μή τις Ἀχαιῶν Ἐνθάδ' ἐπέλθῃσιν βουληφόρος, κτλ. καὶ οὕτω μὲν ὁ Ἀχιλλεὺς, οὐκ ἀληθῆ λέγων, ἀλλ' ὑποπαίζων, καὶ ὡς εἰπεῖν, λίαν ἐντεχνῶς ... ἔθος σημειώσασθαι, τὸ κερτομεῖν, οὐ τραχύτητα ἔχον ὑβριστικὴν, ἢ ὀνειδιστικὴν, ἀλλ' εἰσάγησιν φόβον ψευδῆ, ἵνα μὴ ὁ γέρων βασιλεὺς λυπηθῇ, ὡς ἔξω παραρριπτόμενος.

650. Λέξο, γέρον φίλε) In pluribus olim *Exemplaribus*, hoc certè in loco, λέξον erat, ex Errore; quòd eadem Vox præcesserit, in v. 635. ubi *Cubare-fac* sonat; at in hoc loco, *Recumbe, Discumbe, Dormi*: Quare Cavendum est, nè decepti super *Versûs* rationibus hìc frustrà cum nonnullis litigemus; legendo, Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξον, γέρον φίλον, quod utinam non fecisset Vir apprimè doctus alioquin & diligens, *Christophorus Wase*, Oxoniensis, Senarii, c. 12. §. *Syncope*. *Eustath.* fol. 1510. lin. 9. Ἐκτὸς μὲν δὴ λέξο, τουτέστι κοιμήθητι, γέρον φίλε, ut modò, ad v. 649. Ponitur autem pro λέλεξο, ut *Iliad.* τ'. v. 10. Δέξο, pro δέδεξο, quomodò τέτυψο, *Perfect.* & Plusquam Perfectum *Passivum, Imperativi*. Ità *Eustath.* fol. 1510. lin. 39. Τὸ δὲ ῥηθὲν λέξο, ἐκ τοῦ ἐλελέγμην, ἐλέλεξο, κλιθεὶς, κατὰ τὸ ἐτέτυψο, ἀφαιρέσει τοῦ ... αὐξήσεων, ὅμως ὁ χρυσὸν ἐπὶ πεζῇ λέξο. *Eustathius* ibid. lin. 25. Ὅρα δὲ, ὡς καὶ Ζωΐλῳ, καὶ ἄλλοις ἐπηρεασταῖς, τόπους ἀνασκευῆς ἐν τῇ ῥαψῳδίᾳ ταύτῃ δίδωσιν Ὅμηρος· δοκεῖ γὰρ οὐ πιθανὸν, θελῆσαι νύκτωρ τὸν Πρίαμον ἐπιβουλεῦσαι τῷ νικήσαντι, μὴ φθάσαντα προσενεγκεῖν καὶ χεῖρ' ἐνδιδόμενον· ἔτι δὲ καὶ τὸ, λαθόντα τοὺς πυλοφύλακας εἰσελθεῖν, καὶ τὸ ἔσω τῆς τοῦ Ἀχιλλέως θύρας κλισίας οὔπω κατησφαλισμένης· κατανόησον δὲ τὸ πέμψαι τὸν ἄγγελον καὶ λόγοις θέλξαι τὸ θηρίον, τὸ δ' ἵν' ὁ Ἀχιλλεὺς ἀπίθανον δὲ, καὶ τὸ τολμῆσαι τὸν γέροντα, παῤῥησιάσασθαι τὴν δίκην· καὶ ἐπὶ τῷ υἱῷ δὴ πενθῆσαι, ὃ καὶ μετάστασιν μόνον οἴκτου ὤρας· καὶ τὸ μὴ ὑποστῆξαι, ὡς εἰ καὶ τὸν Ἀχιλλέα πείσει, ἀλλ' ὁ βασιλεὺς ἴσως αὐτὸν συχνὸν ἢ λύτρα μυρία λήψεται, ἢ ἄλλα δὲ τῶν Ἑλλήνων συσκευάσαντος λάθοι· ἔτι δ' ἀπορίαν καὶ ὁ καιρὸς τοῦ γέροντος ὕπνος, καὶ πῶς ἔλαθεν ἐπανερχόμενος· καὶ πῶς ὁ Ἕκτωρ ἄταφος ἐπὶ πολὺ κείμενος καὶ γυμνὸς δὴ συνελκόμενος, ὅτι ἄξιον ἄρα, τὴν οὐδὲ ἀποθρύφθη τῆς σαρκός· ταῦτα δὲ πάντα, καὶ ὅσα τοιαῦτα, ὑποκρουσάμενος τοῖς Ὁμηρισταῖς ὁ Ποιητὴς, αὐτὸς αὖθις ἀπελύσατο διά τι τῶν θείων συνοίσειν, καὶ διὰ λόγων δεξιότητος, καὶ δι' ὀνείρου καὶ ἑτέρων τρόπων ἐξιάσατο αὐτά.

655. Λύσιος) *Marcus Meibomius* ῥύσιος hic legit, malè. Vid. ad *Odyss.* δ'. v. 703.

657. Ποσσῆμαρ μέμονας) Hinc emenda locum *Juliani* Imperatoris, *Apostata*, Orat. 2. fol. 61. Ἐννῆμαρ μὲν ὅλας, κλ. *Putatum* hactenùs, Monstrosum illum *Versum* defuisse *Homero*; cùm Auctor ipse ostendat, Hæc esse *Achillis* interrogatiunculæ partem. Vid. ad *Fragmenta*, in locum.

VARIÆ LECTIONES.

647. Δάος) γρ. φάος.

650. Λέξο, γέρον φίλε) γρ. λέξον, γέρον & γεραιὲ, φίλε, vid. Not. in Textum.

655. Λύσιος) γρ. ῥύσιος, malè, ut Not. ad *Text.*

656. Κατάλεξον) γρ. ἀγόρευσον, MS. *Barocc.* Oxon.

Ὄφρα τέως αὐτός τε μένω καὶ λαὸν ἐρύκω.
Τὸν δ' ἠμείβετ' ἔπειτα γέρων Πρίαμος θεοειδής·
Εἰ μὲν δή μ' ἐθέλεις τελέσαι τάφον Ἕκτορι δίῳ,
Ὧδέ κέ μοι ῥέζων, Ἀχιλεῦ, κεχαρισμένα θείης.
Οἶσθα γὰρ, ὡς κατ' ἄστυ ἐέλμεθα, τηλόθι δ' ὕλη
Ἀξέμεν ἐξ ὄρεος· μάλα δὲ Τρῶες δεδίασιν.
Ἐννῆμαρ μέν κ' αὐτὸν ἐνὶ μεγάροις γοάοιμεν,
Τῇ δεκάτῃ δέ κε θάπτοιμεν, δαινῦτό τε λαός·
Ἑνδεκάτῃ δέ κε τύμβον ἐπ' αὐτῷ ποιήσαιμεν,
Τῇ δὲ δυωδεκάτῃ πολεμίξομεν, εἴπερ ἀνάγκη.
Τὸν δ' αὖτε προσέειπε ποδάρκης δῖος Ἀχιλλεύς,
Ἔσται τοι καὶ ταῦτα, γέρον Πρίαμ', ὡς σὺ κελεύεις·
Σχήσω γὰρ τόσσον πόλεμον χρόνον, ὅσσον ἄνωγας.
Ὣς ἄρα φωνήσας, ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος
Ἔλλαβε δεξιτερὴν, μήπως δείσῃ ἐνὶ θυμῷ.
Οἱ μὲν ἄρ' ἐν προδόμῳ δόμου αὐτόθι κοιμήσαντο
Κῆρυξ καὶ Πρίαμος, πυκινὰ φρεσὶ μήδε' ἔχοντες·
Αὐτὰρ Ἀχιλλεὺς εὗδε μυχῷ κλισίης εὐπήκτου·
Τῷ δ' ἄρ Βρισηῒς παρελέξατο καλλιπάρῃος.
Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες ἱπποκορυσταὶ
Εὗδον παννύχιοι, μαλακῷ δεδμημένοι ὕπνῳ·
Ἀλλ' οὐχ Ἑρμείαν ἐριούνιον ὕπνος ἔμαρπτεν,

" Ut tamdiu ipséque quiescam, & copias contineam
Illi respondit senex Priamus deo-similis,
" Siquidem jam me vis celebrare funus Hectori nobili,
" Sic certè mihi faciens, Achille, grata feceris.
" Scis enim, ut intra urbem concludimur, longéque sylva
" Devehenda ex monte: Admodùm verò Trojani metuunt.
" Novem dies quidem ipsum in ædibus luxerimus,
" Decimâ a. & sepelierimus, epulúmque-funebre præbuerimus populo:
" Undecimâ autem tumulum super ipso fecerimus;
" Duodecimâ verò pugnabimus, siquidem necesse erit.
Eum rursus allocutus est pedibus-valens nobilis Achilles,
" Erunt tibi & hæc, senex Priame, ut tu jubes:
" Inhibebo enim tanto pugnam tempore, quanto jubes.
Sic utique locutus, ad carpum manum senis
Prehendit dexteram, nè fortè timeret in animo.
Illi quidem in vestibulo domûs illic dormierunt
Præco & Priamus, prudentia mentibus consilia tenentes:
At Achilles dormiit in recessu tentorii bene compacti:
Ei autem Briseis accubuit genas-pulchra.
Alii quidem diique & mortales bellatores-equestres
Dormierunt totam per noctem, molli domiti somno:
Sed non Mercurium utilitatum-auctorem somnus cepit,

ΣΧΟΛΙΑ.

661. Θείης.] Ποιήσεις.

665. Δαινῦτο λαός.] Τὸ περίδειπνον λέγει.

671. Ἐπὶ καρπῷ χεῖρα γέροντος Ἔλλαβε δεξιτερήν.] Ἐδεξιώσατο τὸν γέροντα· (ἐζήτηται δὲ, πῶς Ἀχιλλεὺς, χωρὶς τοῦ βασιλέως ἐπαγγέλλεται τῷ Πριάμῳ ταῦτα, ἄνευ ἐκείνου;) ῥητέον οὖν, ὅτι Ἀχιλλεὺς τὰ τοῦ πολέμου ἐπιτέτραπτο πάντα, καὶ αὐτὸς εἶχε τὴν ἐξουσίαν πάντων τῶν τοῦ πολέμου ἀνοχῶν τε καὶ συμβολῶν.

673. Προδόμῳ.] Τῷ τοῦ θαλάμου οἴκῳ.

NOTÆ.

664. Ἐνὶ μεγάροις) Vid. suprà, ad v. 497.

665. Δαινῦτό τε λαὸς) Ità omninò scribendum, cùm ponatur, pro δαινύοιτο, ut *Etymolog.* M. v. Λελῦτο, (περισπωμένως) τὸ εὐκτικόν. Vid. ad *Odyss.* σ'. v. 237.

677. Ἄλλοι μέν ῥα θεοί τε καὶ ἀνέρες) Confer locos, ad β'. v. 1. & κ'. v. 1. *Galenus*, in *Protreptico*, hunc locum laudans, *Tertium* abhinc *Versum*, de *Pugilibus* parodiat, Ἀλλ' οὐκ ἀθλητὰς κακοδαίμονας ὕπνος ἔμαρπτεν.

679. Ἑρμείαν ἐριούνιον) De voce ἐριούνιον, vide suprà, ad ύ. v. 34.

VARIÆ LECTIONES.

661. Ῥέζων) γρ. ῥέξας, *Eustath.* fol. 1511. lin. 2.

663. Δὲ) γρ. γὰρ, MS. Barocc. Oxon.

665. Δαινῦτο) γρ. δαίνυντο, vid. Not in *Textum.*

670. Τόσσον πόλεμον χρόνον) γρ. πόλεμον τόσσον χρόνον, MS. Barocc. Oxon. Ibid. Ὅσσον) γρ. ὡς σὺ, *Eustath.* fol. 1511. lin. 40.

676. Τῷ δ' ἄρ Βρισηῒς) γρ. τῷ δ' ἄρα Βρισηῒς, MS. Barocc. Oxon.

Ὁρμαίνοντ' ἀνὰ θυμὸν, ὅπως Πρίαμον βασιλῆα
Νηῶν ἐκπέμψειε, λαθὼν ἱεροὺς πυλαωρούς.
Στῆ δ' ἄρ' ὑπὲρ κεφαλῆς, καί μιν πρὸς μῦθον ἔειπεν,
Ὦ γέρον, οὐ νύ τι σοί γε μέλει κακὸν, οἷον ἔθ' εὕδεις
Ἀνδράσιν ἐν δηΐοισιν, ἐπεί σ' εἴασεν Ἀχιλλεύς·
Καὶ νῦν μὲν φίλον υἱὸν ἐλύσαο, πολλὰ δ' ἔδωκας·
Σεῖο δέ κεν ζωοῦ καὶ τρὶς τόσα δοῖεν ἄποινα
Παῖδες τοὶ μετόπισθε λελειμμένοι, αἴ κ' Ἀγαμέμνων
Γνοίη σ' Ἀτρεΐδης, γνώωσι δὲ πάντες Ἀχαιοί.
Ὣς ἔφατ'· ἔδεισεν δ' ὁ γέρων, κήρυκα δ' ἀνίστη·
Τοῖσιδ' ἄρ' Ἑρμείας ζεῦξ' ἵππους ἡμιόνους τε·
Ῥίμφα δ' ἄρ' αὐτὸς ἔλαυνε κατὰ στρατὸν, οὐδέ τις ἔγνω.
Ἀλλ' ὅτε δὴ πόρον ἷξον ἐϋρρεῖος ποταμοῖο
Ξάνθου δινήεντος, ὃν ἀθάνατος τέκετο Ζεὺς,
Ἑρμείας μὲν ἔπειτ' ἀπέβη πρὸς μακρὸν Ὄλυμπον,
Ἠὼς δὲ κροκόπεπλος ἐκίδνατο πᾶσαν ἐπ' αἶαν·
Οἱ δ' εἰς ἄστυ ἔλων οἰμωγῇ τε στοναχῇ τε
Ἵππους, ἡμίονοι δὲ νέκυν φέρον· οὐδέ τις ἄλλος
Ἔγνω πρόσθ' ἀνδρῶν καλλιζώνων τε γυναικῶν,
Ἀλλ' ἄρα Κασσάνδρη, ἰκέλη χρυσέῃ Ἀφροδίτῃ,
Πέργαμον εἰσαναβᾶσα, φίλον πατέρ' εἰσενόησεν
Ἑσταότ' ἐν δίφρῳ, κήρυκά τε ἀστυβοώτην·

Versantem animo, quomodo Priamum regem
E navium cœtu educeret, clam sacris portarum custodibus.
Stetit itaque supra caput, & eum sermone allocutus est,
" O senex, non utique tibi curæ est malum: cùm ita adhuc dormis
" Viros inter hostes, postquam te intactum sivit Achilles:
" Et nunc quidem dilectum filium redemisti, multaque dedisti:
" Pro te autem vivo vel ter tot dederint dona
" Filii qui sunt relicti, si Agamemnon
" Resciverit de te Atrides, resciverintque omnes Achivi.
Sic dixit. Timuit autem senex, præconémque excitavit:
Iis utique Mercurius junxit equos mulasque.
Citò verò ipse egit per castra, neque ullus sensit.
Sed cum jam ad meatum pervenerant pulchrè-fluentis fluvii
Xanthi vorticosi, quem immortalis genuit Jupiter,
Mercurius quidem tum abiit ad excelsum Olympum,
Aurora interim croceo-induta-peplo spargebatur totam super terram:
Ii verò ad urbem agebant lamentisque gemitúque
Equos, mulæ verò cadaver ferebant. Neque quis alius
Sensit prius virorum aut eleganter-cinctarum mulierum,
Sed Cassandra, similis aureæ Veneri,
Pergamo conscenso, dilectum patrem conspexit
Stantem in sellâ, præconémque vocalem:

ΣΧΟΛΙΑ.

696. Ἔλων.] *Ἤλαυνον. Οἰμωγῇ.] Ὀδυρμῷ.
701. Ἀστυβοώτην.] *Ἐπιθετικῶς τὸν κήρυκα, ἀπὸ τοῦ ἐν τῷ ἄστει βοᾶν.

NOTÆ.

701. *Κήρυκά τε ἀστυβοώτην*) In *Asiâ* & nunc, & olim Homines Pulmone valentes in Pretio erant, ad Regum & Populorum ministeria obeunda; etiam apud *Græcos*, in *Olympiadum* celebratione, *Præconio* certabant, Quis nempè Publici Præconis officio foret aptior, ob Vocis præstantiam. *Κῆρυξ* enim *παρὰ τὸ γηρύειν*, ab *Eustathio* & *Etymologo* dicitur. Et sanè antiquitùs talis & tanta erat Vocis per Artem & Diætam exercitatio, ut si *Pulmonum* etiam accederet Vigor, & *Aspera Arteria* suo Pingui Humore nec abundaret, nec careret, Plurimi tandem evaderent reverà *βοὴν ἀγαθοὶ*, & *ἀστυβοῶν*, *Stentorique* ferè similes, quem ideò Poeta vocat *μεγαλήτορα*, & *χαλκεόφωνον*, *Ὃς τόσον αὐδήσασχ', ὅσον ἄλλοι πεντήκοντα*, *Il. ε.* v. 786. in quem locum, v. quæ Nos. Hi Præcones, validâ Voce, ad Concilia, & ad Res sacras cogebant, & Edicta Regum, &, ut Nos vocamus, *Proclamationes*, clarigando promulgabant. Et de Veteribus *Persis Herodotus* testatur, l. 4. c. 141. *Dario*, *Histaspidæ*, Præconii causâ *Ægyptium* affuisse.

NOTÆ IN SCHOLIA.

696. *Ἤλαυνον) Ità, pro ἔλαυνον, Editt. *Cantabrigg.* rectè.

701. Ἀστυβοώτην) *Etymolog.* M. v. ubi eadem verba, ut sæpè aliàs.

VARIÆ LECTIONES

687. Παῖδες τοὶ) γρ. παῖδές τοι, *Eustath.* fol. 1512. lin. 32.

699. Χρυσέῃ) γρ. χρυσῇ, olim, minùs Ὁμηρικῶς.

Τὸν δ' ἄρ' ἐφ' ἡμιόνων ἴδε κείμενον ἐν λεχέεσσι·
Κώκυσέν τ' ἄρ' ἔπειτα, γέγωνέ τε πᾶν κατὰ ἄστυ,
Ὄψεσθε, Τρῶες, καὶ Τρωάδες, Ἕκτορ' ἰόντες,
Εἴποτε καὶ ζώοντι μάχης ἐκνοστήσαντι
Χαίρετ'· ἐπεὶ μέγα χάρμα πόλει τ' ἦν, παντί τε δήμῳ.
Ὣς ἔφατ'· οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνήρ,
Οὐδὲ γυνή· πάντας γὰρ ἀάσχετον ἵκετο πένθος·
Ἀγχοῦ δὲ ξύμβληντο πυλάων νεκρὸν ἄγοντι.
Πρῶται τόν γ' ἄλοχός τε φίλη καὶ πότνια μήτηρ
Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν ἐΰξοον ἀΐξασαι,
Ἁπτόμεναι κεφαλῆς· κλαίων δ' ἀμφίσταθ' ὅμιλος·
Καί νύ κε δὴ πρόπαν ἦμαρ ἐς ἠέλιον καταδύντα

Illum etiam super mulabus vidit jacentem in lectis:
Tum verò ejulavit, clamavitque totam per urbem,
" Visite, Troës, & Troades, Hectora progressi,
" Si quando & vivo è pugnâ reverso
" Gavisi estis: magnum enim gaudium urbique erat, totique populo.
Sic dixit. Neque aliquis illic in urbe relictus est vir,
Neque mulier. Omnes enim intolerandus invasit luctus:
Prope autem portas occurrerunt cadaver advehenti.
Primæ super hoc uxorque dilecta & veneranda mater
Vellebant crines ad rhedam volubilem ruentes,
Tangentes caput: flens autem circumstabat turba.
Et certè totum diem usque ad solis occasum

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

704. Ὄψεσθε.] Θεάσεσθε.
708. Ἀάσχετον.] Ἀνυπομόνητον, ἀκατάσχετον.
709. Ξύμβληντο.] Συνέτυχον, ἀπήντησαν.

N O T Æ.

quendam, qui omnes reliquos Mortales Voce superaret, quem locum laudat *Eustath.* fol. 607. lin. 32. & Nos ad prædictum locum, *Iliad.* ί. v. 785. Talis hodierna *Turcarum* consuetudo, qui ad *Mosquitas* suas Populum solent convocare, per elatam Præconis, in alto stantis, Inclamationem: cui Doctrinæ consentaneum Nos in *Estherâ* nostrâ, de Regiâ coràm *Mardochæo* factâ Proclamatione, v. 1023. Ἀλλ' ἔτι οἱ ἔχετ' ἄνδρες, ἐν εὐρυχόροισιν ἀγυιαῖς, Ὑψιβόας κήρυκας ἀΰσαντες βοοώντων. Et mox, v. 1045. Ἄνδρε δύω μὲν πρόσθεν ἐπίσχον ἀϋτεῦντ', Πέντε δὲ κηρύξασκον ἐπισθοπόροι βαρύφωνοι, Ὧδε μὲν ἀνδρὶ ἐστὶ ἀγακλειτῷ, πολυφήμῳ· Ὅντιν' ἄναξ τιμῶσι ἀειμνήστοις γεράεσσιν. Hæc Nos, in *Prælectionibus* olim *Pindaricis*, ad *Olympiad.* 96. in quâ, Præconii Certamine Primus vicit *Crates Eleus.*

704. Ὄψεσθε) *Etymolog.* M. v. Ὀψείοντες, Ἐνεστῶτος εἶναί φησιν Ἡρωδιανός, ἀπὸ τῶ Ὄψομαι γινόμενον, μέλλοντος· οὐ γὰρ γίνεται, αὐτός φησιν, ἀλλ' ἀντὶ τῶ, ἰδεῖν τε πόλιν, Ἀλλ' ὄψεσθέ νυν. Οὐκ ἔστι δὲ οὕτως· ἀλλὰ μᾶλλον μέλλοντός ἐστιν ἡ σημασία· οὐ γὰρ παροῦσι καὶ ὁρῶσι τὸν Ἕκτορα λέγει ἡ Κασσάνδρα· Ὄψεσθε γάρ φησι, προσιόντες. ἀντὶ εἰς θέαν αὐτοὺς προσκαλοῦσα.

707. Οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνήρ) *Eustath.* fol. 1513. lin. 21. Τὸ δὲ ἐνὶ πτόλεϊ συνίζησιν ἔχει τῶν πλαδοντείων δύο φωνηέντων, τῶ ι, ἐ τῶ ι, εἰς μίαν βραχεῖαν· ὃ δὴ σπανίως γινόμενον, συνέβη καὶ ἐν τῷ, *Ἀλλά τοι οὔποτε θυμὸν ἐνὶ στήθεσσιν ἔπειθεν. Qui Vetus Error omnium ferè *Grammaticorum*; cùm hic Versus nusquam apud *Homerum* ità legatur: & hic maximè deceptus erat sanctissimus noster παρεκβολεύς, quòd putaret λείπετο necessariò legi debere; cùm λίπετο potiùs omninò sit legendum; ut in aliis locis, & in hoc ipso *Seberus* ità legit. Hæc itaque erat *Eustathii* Lectio, Οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετο ἀνήρ, at hæc nostra, utpote vera, quam & MS. *Mori* præ se fert, ut & MS. *Barocc.* Oxon. Οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνήρ, ut *Ultima* τῶ πτόλεϊ producatur in *Cæsurâ*, vi *Liquidæ*, & *Hiatûs*, ἐκ διαιρέσεως. Vulgaris Lectio erat, Οὐδέ τις αὐτόθι εἰνὶ πόλει λίπετ' ἀνήρ, quæ impedita, nec satis rotunda, nec *Homericæ* Musæ apta; quæ Numeris gaudet suavissimis.

* *Odyss.* ί. v. 258. ί. v. 33. & ψ'. v. 337.

711. Τιλλέσθην ἐπ' ἄμαξαν) *Eustath.* fol. 1513. lin. 29. Τὸ δὲ ἐπ' ἄμαξαν, Ἰωνικὴν ψίλωσιν τῆς ἁμάξης δηλοῖ· εἰ δέ τις ἰχνογραφήσει, γράφων, ἐφ' ἄμαξαν, οἷα δὴ προσήκον ταῖς ἐξ ἁμάξης, ὥς φασι. λοιδορίαις. διὰ τὸ φίλτρον. Vid. ad μ'. v. 448. & suprà, ad v. 263.

Variæ Lectiones.

704. Τρωάδες) γρ. Τρωϊάδες, *Eustath.* fol. 1513. lin. 2.

705. Μάχης ἐκνοστήσαντι) γρ. μάχης ἐκ νοστήσαντι.

707. Οὐδέ τις αὐτόθ' ἐνὶ πτόλεϊ λίπετ' ἀνήρ) γρ. Οὐδέ τις αὐτόθι εἰνὶ πόλει λίπετ' ἀνήρ, vid. Not. in *Text.*

711. Ἐπ' ἄμαξαν) γρ. ἐφ' ἄμαξαν, vid. Not. in *Textum.*

Ἕκτορα δακρυχέοντες ὀδύροντο πρὸ πυλάων,
Εἰ μὴ ἄρ' ἐκ δίφροιο γέρων λαοῖσι μετηύδα,
Εἴξατέ μοι, οὐρεῦσι διελθέμεν· αὐτὰρ ἔπειτα
Ἄσεσθε κλαυθμοῖο, ἐπὴν ἀγάγωμι δόμονδε.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δὲ διέστησαν, καὶ εἶξαν ἀπήνῃ.
Οἱ δ' ἐπεὶ εἰσάγαγον κλυτὰ δώματα, τὸν μὲν ἔπειτα
Τρητοῖς ἐν λεχέεσσι θέσαν, παρὰ δ' εἷσαν ἀοιδοὺς,
Θρήνων ἐξάρχους, οἵτε στονόεσσαν ἀοιδὴν
Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' Ἀνδρομάχη λευκώλενος ἦρχε γόοιο,
Ἕκτορος ἀνδροφόνοιο κάρη μετὰ χερσὶν ἔχουσα,
Ἄνερ, ἀπ' αἰῶνος νέος ὤλεο, κὰδ δέ με χήρην
Λείπεις ἐν μεγάροισι· πάϊς δ' ἔτι νήπιος αὔτως,
Ὃν τέκομεν σύ τ', ἐγώ τε, δυσάμμοροι, οὐδέ μιν οἴω
Ἥβην ἵξεσθαι· πρὶν γὰρ πόλις ἥδε κατ' ἄκρης
Πέρσεται· ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος, ὅστε μιν αὐτὴν
Ῥύσκευ, ἔχες δ' ἀλόχους κεδνὰς, καὶ νήπια τέκνα·
Αἳ δή τοι τάχα νηυσὶν ὀχήσονται γλαφυρῇσι,
Καὶ δὴ ἐγὼ μετὰ τῇσι· σὺ δ' αὖ, τέκος, ἢ ἐμοὶ αὐτῇ
Ἕψεαι, ἔνθα κεν ἔργα ἀεικέα ἐργάζοιο,

Hectora lachrymas-fundentes delamentati-fuissent ante portas,
Si non è sellâ senex populum allocutus fuisset,
" Cedite mihi viâ, ut mulabus transeam: at deinde
" Satiabitis vos fletu, postquam vexero domum.
Sic dixit. Hi itaque diducti-sunt, & cesserunt viâ rhedæ.
Illi verò postquam vexerant in inclytas ædes, eum quidem deinde
Multiforis in lectis posuerunt, juxtàque collocârunt næniæ-cantores,
Qui lugubria carmina auspicarentur, hi quidem gemitibus-mistum cantû
Lugubre canebant, adgemebántque mulieres.
Illis autem Andromache ulnas-candida exorsa-est luctum,
Hectoris homicidæ caput inter manus tenens,
" Mi vir, vitâ juvenis excidisti, méque viduam
" Deseris in ædibus: filius autem infans tantillus,
" Quem genuimus túque egóque calamitosi, neque ipsum puto
" Ad pubertatem perventurum: prius enim urbs hæc à culmine
" Evertetur. Certè enim periisti custos, qui illam ipsam
" Servabas, tuebarísque uxores castas & infantes liberos:
" Quæ jam citò navibus avehentur cavis,
" Et sanè ego inter has. Tu verò, fili, vel me ipsam
" Comitaberis *illuc*, ubi certè indignis operibus exerceberis,

ΣΧΟΛΙΑ.

716. Οὐρεῦσιν.] Ἡμιόνοις.

720. Τρητοῖς.] Καλῶς * κατεσκευασμένοις, πεποιημένοις. Ἀοιδούς.] Νῦν, τοὺς θρηνῳδούς· οἷοι δὲ ὅτι Κλεῖτος καὶ Ἐπιμήδης.

725. Ἀπ' αἰῶνος.] Ἀπὸ τοῦ βίου· λέγει τὸν χρόνον τῆς τῶν ἀνθρώπων ζωῆς.

728. Ἥβην.] Νεότητος ἀκμήν. Ἵξεσθαι.] Ἀφικέσθαι.

729. Ἐπίσκοπος.] Φύλαξ.

730. Ῥύσκευ.] Συνεῖχες, ἔσωζες, ἐῤῥύου. Ἔχες.] Εἶχες, ἐφύλαττες. Κεδνάς.] Κηδεμονικάς, σώφρονας.

731. Ὀχήσονται.] Ἐποχήσονται.

733. Ἀεικέα.] Χαλεπά.

NOTÆ.

721. Θρήνων ἐξάρχους) Hinc emenda *Suidam*, voce Θρήνους. Lege Θρήνων ἐξάρχους) Τοὺς παρ' ἡμῖν λεγομένους θρηνῳδοὺς ἀγνοῶν Ὅμηρος, παρὰ τὴν συνήθειαν, θρήνων ἀοιδοὺς αὐτοὺς καλεῖ. Et hic certè *Homeri* locus erat Diligentissimo Amico nostro *Kustero* conferendus; at *Non omnia possumus omnes.*

722. *Οἱ μὲν ἄρ' ἐθρήνεον, ἐπὶ δὲ στενάχοντο*) Vox ἐθρήνεον, in *Scansione* consideratur, quasi Scriberetur ἐθρήνευν, de quâ re ad ξ'. v. 116. MS. *Barocc.* Oxon. ἐθρήνευν.

729. Ἦ γὰρ ὄλωλας ἐπίσκοπος· ὅς τε μιν αὐτὴν ῥύσκευ) Hinc *Archias*, Ἕκτορα μὲν Τροίη συγκατέθαψεν· οὐδ' ἔτι χεῖρας Ἀντῆρεν Δαναῶν παισὶν ἐπερχομένοις· Πέλλα δ' Ἀλεξάνδρῳ συναπώλετο· πατρίδες ἄρα Ἀνδράσιν, οὐ πάτραις ἄνδρες ἀγαλλόμεθα. Quod Epigramma in MS. repertum, *Anthologiæ* inserendum, exhibeo.

NOTÆ IN SCHOLIA.

720. * Καλῶς κατεσκευασμένοις) Ità, pro κατεσκευ— rectè Editt. *Cantabr.*

VARIÆ LECTIONES.

719. Οἱ δ' ἐπεὶ) γρ. αὐτὰρ ἐπεὶ, MS. Barocc. Oxon.

721. Οἵτε) γρ. οἱ δὲ, *Eustath.* fol. 1513. lin. 38.

722. Ἐθρήνεον) γρ. ἐθρήνεον, & ἐθρήνευν, MS. Barocc. Oxon. vid. Not. in *Textum.*

730. Ῥύσκευ) γρ. ῥύσκες.

732. Καὶ δὴ ἐγὼ) γρ. καὶ μὲν ἐγὼ, MS. *Barocc.* Ox.

Ἀεθλεύων

Ἀεθλεύων πρὸ ἄνακτος ἀμειλίχου· ἤ τις Ἀχαιῶν
Ῥίψει, χειρὸς ἑλὼν, ἀπὸ πύργου, λυγρὸν ὄλεθρον,
Χωόμενος· ᾧ τινὶ δήπου ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ,
Ἢ πατέρ', ἠὲ καὶ υἱόν· ἐπεὶ μάλα πολλοὶ Ἀχαιῶν
Ἕκτορος ἐν παλάμῃσιν ὀδὰξ ἕλον ἄσπετον οὖδας.
Οὐ γὰρ μείλιχος ἔσκε πατὴρ τεὸς ἐν δαῒ λυγρῇ·
Τῷ καί μιν λαοὶ μὲν ὀδύρονται κατὰ ἄστυ·
Ἀρητὸν δὲ τοκεῦσι γόον καὶ πένθος ἔθηκας,
Ἕκτορ, ἐμοὶ δὲ μάλιστα λελείψεται ἄλγεα λυγρά.
Οὐ γάρ μοι θνήσκων λεχέων ἐκ χεῖρας ὄρεξας·
Οὐδέ τί μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος, οὗ τέ κεν αἰεὶ
Μεμνήμην νύκτας τε καὶ ἤματα δακρυχέουσα.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δὲ στενάχοντο γυναῖκες.
Τῇσιν δ' αὖθ' Ἑκάβη ἀδινοῦ ἐξῆρχε γόοιο,
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ πάντων πολὺ φίλτατε παίδων,
Ἦ μέν μοι, ζωός περ ἐὼν, φίλος ἦσθα θεοῖσιν,
Οἱ δ' ἄρα σεῦ κήδοντο καὶ ἐν θανάτοιό περ αἴσῃ·

" Laborans pro domino immiti: vel aliquis Achivorum
" Projiciet, manu correptum, à turri, tristem ad interitum,
" Iratus: cui fortè fratrem interfecit Hector,
" Aut patrem, vel & filium. Perquam enim multi Achivorum
" Hectoris manibus mordicùs prehenderunt immensum solum.
" Non enim mitis erat pater tuus in pugnâ tristi:
" Ideò & illum cives quidem lugent per urbem:
" Infandum autem parentibus luctum & mœrorem attulisti,
" Hector, mihi verò præcipuè relicti sunt dolores graves.
" Non enim mihi moriens è lectis manus porrexisti:
" Neque aliquod mihi dixisti prudens dictum, cujus certè perpetuò
" Recordarer noctesque & dies lacrymas fundens.
Sic dixit flens: adgemuerunt autem mulieres.
Illis verò & Hecuba densum-suspiriis exorsa est luctum,
" Hector, meo animo omnium longè charissime filiorum,
" Certè mihi, etiam dum viveres, charus eras diis,
" Illi enim tui curam gesserunt in ipso mortis articulo:

ΣΧΟΛΙΑ.

734. Ἀεθλεύων.] Κακοπαθῶν, πονῶν. Πρὸ ἄνακτος.] Ὑπὲρ δεσπότου. Ἀμειλίχου.] Ἀπηνοῦς, χαλεποῦ. Ἤ τις Ἀχαιῶν Ῥίψει χειρὸς ἑλών.] Ἐντεῦθεν κινηθέντες οἱ μεθ' Ὅμηρον ποιηταὶ, ῥιπτόμενον κατὰ τοῦ τείχους ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων εἰσάγουσι τὸν Ἀστυάνακτα.

741. Ἀρητόν.] Ἐπάρατον, χαλεπόν.

747. Ἀδινοῦ.] Συνεχοῦς, οἰκτροῦ.

NOTÆ.

734. Ἀεθλεύων) Ἀεθλεύων *Scribendum* quidem, at in *Scansione* considerandum, quasi ἀθλεύων scriberetur, ut suprà, v. 722. & ad Ψ'. v. 226. *Anapæstus* tamen *Dactylo* ἰσοδύναμος, aut *Spondæo*; ut ad ί. v. 5. MS. Barocc. *Oxon.* ἀθλεύων, & ità *Suidas*, v. Πρό. Ὅμηρος. Ἀθλεύων πρὸ ἄνακτος. *Kusterus* in locum, *Ubi? Haud enim locum istum apud Poetam reperio.* Nempè minimè advertit *Lectionem* ἀεθλεύων. Vir *Magnus*. Vid. infrà ad v. 769.

735 Ῥίψει χειρὸς ἑλὼν ἀπὸ πύργου) *Eustathius* fol. 1515. lin. 32. Τὸ δὲ, Σὺ δὲ, τέκος, ἢ ἐμοὶ ἕψεαι· ἢ ἀπὸ πύργου ῥιφήσῃ. ὡς ἐν ὑπονοίᾳ τοῦ μέλλοντος ἀπεῖται χορῶν· λαλεῖ δὲ καὶ πολέμου ἔθος· οἱ γὰρ ἐν ἁλώσει πόλεως, μὴ δυνάμενοι δουλεύειν παῖδας, ῥίπτουσι καὶ συντελοῦνται καὶ μᾶλλον εἰ καὶ αἰμωνικός τις προσοφείλει· ὅπερ Ἀνδρομάχη νῦν στοχαζομένη, τὸν παῖδα νομίζει παθεῖν, ὃ καὶ εἴρηται τό, Οὐδέ μιν οἴω Ἥβην ἵξεσθαι· Οἱ δὲ μεθ' Ὅμηρον ἱστοροῦσι, φάμενοι, τὸν Ἀστυάνακτα κατὰ τοῦ τείχους ῥιφῆναι, διά τε εἰς τοὺς Ἀχαιοὺς κακὰ τοῦ πατρὸς, ἃ καὶ ὁ γυνὴ ἐκπίνει). Vid. quæ Nos ad *Euripid.* Troades. v. 1188. ubi *Astyanactis* Epitaphium ex *Ausonio*.

736. Χωόμενος· ᾧ τινι δήπου ἀδελφεὸν ἔκτανεν Ἕκτωρ) Τὸ χωόμενος hic legendum, quasi Scriberetur χώμενος, ut *Hesiod.* l. v. 225. Βουσὶ καὶ ἡμιόνοισιν ἐπηετανόν· αὐτὰρ ἔπειτα, ubi licet ἐπηετανὸν scribatur, reputatur tamen perinde ac scriberetur ἐπητανόν. Vid. ad ή. v. 453. & ad *Hymn. Mercur.* v. 113. MS. *Mori* tamen legit, Χωόμενος· ᾧ δή που ἀδελφεὸν & ità MS. Barocc. *Oxon.*

744. Οὐδέ τι μοι εἶπες πυκινὸν ἔπος) Vid. suprà ad v. 75. Notandus autem Mos, quo notatur, *Extrema* Verba Morientium maximè ab Amicis & Cognatis observari, & in animo recondi. Qui Mos etiam ab *Hebræis* fluxit.

VARIÆ LECTIONES.

734. Ἀεθλεύων) γρ. ἀθλεύων, MS. Barocc. *Oxon.* & *Suidas*, ut in Not. ad *Textum*.

735. Χωόμενος· ᾧ τινι) γρ. χωόμενος· ᾧ δή που, MS. *Mori*, & MS. Barocc. Oxon & χώμενος· ᾧ τινι δήπου. vid. Not. in *Textum*.

741. Ἀρητόν) γρ. ἄρρητον, MS. Barocc. *Oxon.*

743. Λεχέων ἐκ) γρ. λεχέων ἐκ

744. Εἶπες) γρ. εἶπας, MS. Barocc. [illegible]

Ἄλλους μὲν γὰρ παῖδας ἐμοὺς πόδας ὠκὺς Ἀχιλλεὺς
Πέρνασχ', ὅντιν' ἕλεσκε, πέρην ἁλὸς ἀτρυγέτοιο,
Ἐς Σάμον, ἔς τ' Ἴμβρον, καὶ Λῆμνον ἀμιχθαλόεσσαν·
Σεῦ δ' ἐπεὶ ἐξέλετο ψυχὴν τανυήκεϊ χαλκῷ,
Πολλά *σε ῥυστάζεσκεν ἑοῦ περὶ σῆμ' ἑτάροιο,
Πατρόκλου, τὸν ἔπεφνες· ἀνέστησεν δέ μιν οὐδ' ὥς.
Νῦν δέ μοι ἑρσήεις καὶ πρόσφατος ἐν μεγάροισι
Κεῖσαι, τῷ ἴκελος, ὅντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων
Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσα, γόον δ' ἀλίαστον ὄρινε.
Τῇσι δ' ἔπειθ' Ἑλένη τριτάτη ἐξῆρχε γόοιο,
Ἕκτορ, ἐμῷ θυμῷ δαέρων πολὺ φίλτατε πάντων,
Ἦ μέν μοι πόσις ἐστὶν Ἀλέξανδρος θεοειδὴς,
Ὅς μ' ἄγαγε Τροίηνδ'· ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι.
Ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν,
Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην, καὶ ἐμῆς ἀπελήλυθα πάτρης·
Ἀλλ' οὔπω σεῦ ἄκουσα κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον·
Ἀλλ' εἴ τίς με καὶ ἄλλος ἐνὶ μεγάροισιν ἐνίπτοι
Δαέρων, ἢ γαλόων, ἢ εἰνατέρων εὐπέπλων,

" Alios etenim filios meos pedibus velox Achilles
" Vendebat, quemcunque caperet, trans mare infructuosum,
" In Samum, inque Imbrum, & Lemnum importuosam:
" Tibi verò postquam eripuit animam longâ acie-munito ære,
" Sæpe te raptavit sui circa sepulchrum socii,
" Patrocli, quem interfecisti; excitavit tamen illum ne sic quidem.
" Nunc tamen mihi roscidus & recens in ædibus
" Jaces, illi similis, quem argenteo-arcu-insignis Apollo
" Suis mitibus telis superveniens interfecit.
Sic dixit flens, luctûmque vehementem excitavit.
Illis verò deinde Helena tertia exorsa est luctum,
" Hector, meo animo levirûm longè charissime omnium,
" Sanè mihi maritus est Alexander-divinâ-formâ-præditus,
" Qui me duxit ad Trojam: utinam anteà periissem.
" Jam enim nunc mihi hic vigesimus annus est,
" Ex quo huc veni, & à meâ decessi patriâ;
" Nunquam tamen à te audivi malum dictum, neque ignominiosum;
" Verùm si quis me etiam alius in ædibus increparet
" Levirûm, vel glorum, vel fratriarum elegantibus-peplis-indutarum,

ΣΧΟΛΙΑ.

753. Ἀμιχθαλόεσσαν.] Ἤτοι ἀπρόσμικτον· *ἢ ῥᾳδίως οὐ μίγνυται ἢ, ἀπὸ τῆς θαλάσσης ὕσαι, καὶ †ἀπροσόρμιστον, καθ' ὃ ἀλίμενός ἐστιν· ἢ διὰ τοὺς ἐνοικοῦντας ἀγρίους καὶ θηριώδεις, καὶ λῃστρικὸν βίον ἐπανῃρημένους· ἔνιοι δὲ οὐχ οὕτως, ἀλλὰ τὴν ὁμιχλώδη ἀπέδωκαν. † Additur.

754. Τανυήκεϊ.] Μακρῷ· *ἀπωξυμμένῳ.

755. Ῥυστάζεσκεν.] Εἷλκεν, εἴρυσεν.

757. Ἑρσήεις.] Ἀνθηρός. Πρόσφατος.] Νεωστὶ πεφονευμένος.

758. Ὅντ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων Οἷς ἀγανοῖς βελέεσσιν ἐποιχόμενος κατέπεφνεν.] Ἀντὶ τοῦ, ὃν συνήθως αἰφνιδίῳ καὶ ὀξεῖ θανάτῳ τελευτήσαντα.

759. Ἀγανοῖς βελέεσσι.] Πρᾳέσιν· ἀνώδυνοι γὰρ, οἱ ὀξεῖς θάνατοι.

765. Ἤδη γὰρ νῦν μοι τόδε εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν, Ἐξ οὗ κεῖθεν ἔβην.] Δεκαετίᾳ γὰρ ἠθροίσθη ὁ στρατὸς τῶν Ἑλλήνων· δεκαετίᾳ δὲ ἄλλῃ ἐπορθήθη ἡ Ἴλιος.

767. Ἀσύφηλον.] Μετ' ἀπειλῆς, βλαπτικόν· ὑβριστικόν.

768. Ἐνίπτοι.] Ἐπιπλήττοι.

NOTÆ.

753. Ἀμιχθαλόεσσαν) De hâc Voce, præter *Brevia Scholia*, vid. *Etymolog.* M. v.

757. Ἑρσήεις) Vid. *Suidam*, v. Ἑρσῆεν.

758. Τῷ ἴκελος, ὅν τ' ἀργυρότοξος Ἀπόλλων) Hæc *Phrasis* apud *Homerum* perpetuò notat Mortem placidam & naturalem, præsertim præmaturam, & inexpectatam; ut prolixiùs docemus, ad *Odyss.* γ'. v. 279.

765. Εἰκοστὸν ἔτος ἐστὶν) Vid. suprà, ad v. 744.

767. Κακὸν ἔπος, οὐδ' ἀσύφηλον) *Ultima* τοῦ κακὸν producitur, ut suprà, ad v. 765. Vid. *Etymolog.* M. v. Ἀσύφηλος, & suprà, ad *Iliad.* ι. v. 643.

768. Ἐνὶ μεγάροισιν) Vid. suprà, ad v. 664.

769. Δαέρων, ἢ γαλόων) *Anapæstus* in *Primâ* sede; ut suprà, v. 734.

NOTÆ IN SCHOLIA.

753. * Ἢ) Ità, pro ἢ, rectè, Editt. *Cantabr.*
754. * Ἀπωξυμμένῳ) Pro ἀποξυμ— rectè Editt. *Cantabr.*

VARIÆ LECTIONES.

752. Ὅντιν') γρ. ὅν τιν', *Eustath.* fol. 1516. lin. 6.

755. Πολλά σε ῥυστάζεσκεν.) γρ. πολλὰ ῥυστάζεσκεν.

759. Κατέπεφνεν) γρ. κατέπεφνε. *Brevia Scholia.*

760. Ὄρινε) γρ. ἔγειρε, MS. *Mori*, & MS. Barocc Ox.

764. Ὡς πρὶν ὤφελλον ὀλέσθαι) γρ. ὡς πρὶν ὤφελ' ἀπολέσθαι. *Eustath.* fol. 1516. lin. 35. & lin. 51. ubi nostra tamen *Lectio* præfertur; & MS. CCC. in *Textu*, cum nostrâ tamen in Margine, ut *Emendat.*

765. Τόδε εἰκοστὸν) γρ. τόδ' ἐεικοστόν.

768. Ἐνίπτοι) γρ. ἐνίσσοι, *Eustath.* fol. 1517 lin. 17. ἐνίσσοι MS. Barocc. Oxon.

Ἡ ἑκυρὴ, ἑκυρὸς δὲ, πατὴρ ὣς, ἤπιος αἰεί,
Ἀλλὰ σὺ τόνγ' ἐπέεσσι παραιφάμενος κατέρυκες,
Σῇ τ' ἀγανοφροσύνῃ, καὶ σοῖς ἀγανοῖς ἐπέεσσι.
Τῷ σέ θ' ἅμα κλαίω καὶ ἔμ' ἄμμορον, ἀχνυμένη κῆρ·
Οὐ γάρ τίς μοι ἔτ' ἄλλος ἐνὶ Τροίῃ εὐρείῃ
Ἤπιος, οὐδὲ φίλος· πάντες δέ με πεφρίκασιν.
Ὣς ἔφατο κλαίουσ'· ἐπὶ δ' ἔστενε δῆμος ἀπείρων.
Λαοῖσιν δ' ὁ γέρων Πρίαμος μετὰ μῦθον ἔειπεν,
Ἄξετε νῦν, Τρῶες, ξύλα ἄστυδε, μηδέ τι θυμῷ
Δείσητ' Ἀργείων πυκινὸν λόχον· ἦ γὰρ Ἀχιλλεὺς
Πέμπων μ' ὧδ' ἐπέτελλε μελαινάων ἀπὸ νηῶν,
Μὴ πρὶν πημανέειν, πρὶν δωδεκάτη μόλῃ ἠώς.
Ὣς ἔφαθ'· οἱ δ' ὑπ' ἀμάξῃσιν βόας ἡμιόνους τε
Ζεύγνυσαν· αἶψα δ' ἔπειτα πρὸ ἄστεος ἠγερέθοντο.
Ἐννῆμαρ μὲν τοί γε ἀγίνεον ἄσπετον ὕλην·
Ἀλλ' ὅτε δὴ δεκάτη ἐφάνη φαεσίμβροτος ἠώς,
Καὶ τότ' ἄρ' ἐξέφερον θρασὺν Ἕκτορα δακρυχέοντες·
Ἐν δὲ πυρῇ ὑπάτῃ νεκρὸν θέσαν, ἐν δ' ἔβαλον πῦρ.
Ἦμος δ' ἠριγένεια φάνη ῥοδοδάκτυλος ἠώς,
Τῆμος ἄρ' ἀμφὶ πυρὴν κλυτοῦ Ἕκτορος ἔγρετο λαός.
Αὐτὰρ ἐπεί ῥ' ἤγερθεν, ὁμηγερέες τ' ἐγένοντο,
Πρῶτον μὲν κατὰ πυρκαϊὴν σβέσαν αἴθοπι οἴνῳ
Πᾶσαν, ὁπόσσον ἐπέσχε πυρὸς μένος· αὐτὰρ ἔπειτα
Ὀστέα λευκὰ λέγοντο κασίγνητοι, ἕταροί τε,

" Vel socrus, socer enim, pater tanquam, mitis semper;
" Tu nihilominùs illum verbis admonens cohibebas,
" Tuáque humanitate & tuis lenibus verbis.
" Quocirca te simul fleo & me infelicem, dolens corde;
" Non enim quisquam mihi jam alius in Trojâ latâ
" Benignus, neque amicus; sed omnes me abominantur.
Sic dixit flens: adgemuit autem populus immensus.
Populo verò senex Priamus verba palàm dixit,
" Convehite nunc, Trojani, ligna ad urbem, neque prorsus animo
" Timeatis Argivorum densas insidias; nam Achilles
" Dimittens me sic pollicitus est nigris à navibus,
" Non prius infestaturum, quàm duodecima venisset aurora.
Sic dixit. Illi igitur sub rhedis boves mulósque
Junxerunt: & statim deinde ante urbem congregati sunt.
Novem dies quidem hi adducebant immensam materiam:
At cùm jam decima apparuit lucem-mortalibus afferens aurora,
Tum verò extulerunt audacem Hectora lacrymas fundentes:
In pyrâ autem summâ cadaver posuerunt, injecerúntque ignem.
Quando autem mane-genita apparuit rosea-digitos aurora,
Tum quidem circa pyram inclyti Hectoris congregatus est populus.
Sed postquam congregati sunt, frequentésque fuerunt,
Primum quidem pyram extinxerunt nigro vino
Totam, quantum occupârat ignis vis: at deinde
Ossa alba legerunt fratres, sodalésque,

ΣΧΟΛΙΑ.

770. Ἑκυρή.] Ἀνδρὸς μήτηρ, πενθερά.
771. Παραιφάμενος.] Παραινῶν, παραμυθησάμενος.
772. Ἀγανοφροσύνῃ.] Πραότητι, φρενῶν εὐγενείᾳ.
773. Ἄμμορον.] Κακόμοιρον.
775. Πάντες δέ με πεφρίκασι.] Νῦν, βδελύττονταί με, μισοῦσι.
776. Ἀπείρων.] Μέγας, πολύς.
781. Πημανέειν.] Βλάψειν, κακώσειν.
784. Ἀγίνεον.] Ἦγον.
785. Φαεσίμβροτος.] Ἡ φαίνουσα, καὶ παρέχουσα τὸ φῶς τοῖς ἀνθρώποις.
787. Ὑπάτῃ.] Τῇ ἀνωτάτῃ.
793. Λέγοντο.] Συνέλεγον.

NOTÆ.

778. Ἄξετε) Vid. ad *Odyss.* ζ. v. 154.

782. Ὑπ' ἀμάξῃσιν) Ità ex Veterum observatione semper *Homerus* Leniter scribit ἄμαξα. ut sæpè notamus, & suprà, ad v. 711. Ità MS. CCC. *Cantabr.* ὑπ' ἀμάξῃσιν in hoc loco legit. MS. *Mori*, & Barocc. Oxon. ut Vulgò, ὑφ' ἀμάξῃσιν.

785. Φαεσίμβροτος) Hinc *Pindari* Vox φαυσίμβροτος, idem sonans, *Olympionic.* 7. v. 71.

VARIÆ LECTIONES.

770. Αἰεὶ) γρ. αἰὲν, ut ἦεν, MS. *Barocc.* Oxon. in *Textum*.
778. Ἄξετε) γρ. ἄξατε.
782. Ὑπ' ἀμάξῃσιν) γρ. ὑφ' ἀμάξῃσιν, vid. Not.
784. Τοίγε ἀγίνεον) γρ. τοίγ' ἐσαγίνεον.

Μυρόμενοι, θαλερὸν δὲ κατείβετο δάκρυ παρειῶν.
Καὶ τά γε χρυσείην ἐς λάρνακα θῆκαν ἑλόντες,
Πορφυρέοις πέπλοισι καλύψαντες μαλακοῖσιν·
Αἶψα δ' ἄρ' ἐς κοίλην κάπετον θέσαν· αὐτὰρ ὕπερθε
Πυκνοῖσιν λάεσσι κατεστόρεσαν μεγάλοισι.
Ῥίμφα δὲ σῆμ' ἔχεαν, περὶ δὲ σκοποὶ εἵατο πάντη,
Μὴ πρὶν ἐφορμηθεῖεν ἐϋκνήμιδες Ἀχαιοί.
Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα, πάλιν κίον· αὐτὰρ ἔπειτα
Εὖ συναγειρόμενοι, δαίνυντ' ἐρικυδέα δαῖτα,
Δώμασιν ἐν Πριάμοιο διοτρεφέος βασιλῆος.
Ὣς οἵγ' ἀμφίεπον τάφον Ἕκτορος ἱπποδάμοιο.

Lugentes; uberésque defundebantur lacrymæ per genas.
Et hæc aureum in loculum posuerunt suscepta,
Purpureis peplis obtecta mollibus:
Mox autem in cavam fossam posuerunt; & superne
Densis lapidibus straverunt magnis.
Citò v. tumulum aggesserunt, circúmq; speculatores sedebant quoquoversus;
Nè prius ingruerent bene-ocreati Achivi.
Aggesto itaque tumulo, redierunt, & deinde
Frequentes congregati, epulati sunt splendidum epulum,
Ædibus in Priami Jovis-alumni regis.
Sic illi quidem curaverunt funus Hectoris equûm-domitoris.

Σ Χ Ο Λ Ι Α.

794. Κατείβετο.] Κατεφέρετο, κατέῤῥει.
795. Λάρνακα.] Κιβωτόν.
796. Μαλακοῖς.] Νῦν, ἁπαλοῖς.
797. Κάπετον.] Τάφον, ὄρυγμα.
799. Σκοποί.] Καθέσκοποι. Εἵατο.] Ἐκάθηντο.
801. Χεύαντες.] Χώσαντες.
804. Ἀμφίεπον.] Περιεῖπον, ἐτελοῦντο.

N O T Æ.

801. *Χεύαντες δὲ τὸ σῆμα*) *Homerus* quidem *Patrocli* Exequias descripsit copiosiùs; quare nec debuit nunc circa *Hectoris* funerationem ulteriùs morari: Præterea φιλέλλην cùm fuerit, non hoc ab illo expectandum erat. At Poeta, quùm sit Vir sanctissimis & æquissimis Moribus, & *Hector* esset Vir Probus & Pius, Deoque Charus, non Potuit non *Hectoris* nomen impensiùs celebrare. *Exegit* itaque & illi *Monimentum* nobilissimum, durabilissimúmque (nequid dicam de aliis *Iliados* locis, ubi ἀνδραγαθήματα illius declarantur) in iis certè *Funebribus Orationibus*, quibus eum probè mactavit Divinus Poeta, sub Personis *Andromacha*, *Hecuba*, & *Helena*. Quod siquis aliud Monimentum quærat, adeat ille *Guidonem de Columnâ*, *Italum* Poetam, qui *Latino* Carmine Heroico, satis magnificum ei fecit *Epitaphium*, quod *Johannes Lydgate*, Monachus *Buriensis*, *Anglico* Carmine donavit, in illo Poemate, quod *Anglico* nostro *Hectori* Dedicavit, *Henrico* Quinto, Regi *Angliæ* & *Franciæ*, & inscribitur, *The History of the Life and Death of* HECTOR. Ἐπιτάφιον ἀδέσποτον, εἰς Ἕκτορα, Μή με τάφῳ σύγκρινε τὸν Ἕκτορος· μηδ' ἐπὶ τύμβῳ Μέτρει τὸν πάσης Ἑλλάδος ἀντίπαλον· Ἰλιάς, αὐτὸς Ὅμηρος, ἐμοὶ τάφος, Ἑλλάς, Ἀχαιοὶ Φεύγοντες· τούτοις πᾶσιν ἐχωννύμεθα.

V A R I Æ   L E C T I O N E S.

799. Ἔχεαν) γρ. ἔχευαν, MS. Barocc. Oxon.
802. Συναγειρόμενοι) γρ. συναγειράμενοι. At διαγειρόμενοι, MS. Barocc. Oxonia.

Τέλος τῆς Ἰλιάδος.

INDEX
VOCABULORUM
IN
HOMERI
ILIADE.

ἀγείρομεν,

ἀήτεσσι

ἀμφιγυήεις

Index HOMERICUS.

ἀνέλκων,

ἀντιάω

ἀπελάμ-

ἀργικέραυνε,

ἀτάλαντ⊙

βέβλη-

Index HOMERICUS.

βουλεύηφορ

γαστέρα

δαίνυ',

δηΐων,

Index HOMERICUS.

διώρ-

διχθὰ.

εἰρύαται

Ἔλος

Index HOMERICUS.

ἐπαλλα-

ἔπιτ',

ἔφηκε

Ζώπυρος.

ἧσαι

εἰκυῖα

θοῦρος

Index HOMERICUS.

I.

ἴθι,

Index HOMERICUS.

ἱππο-

Iscanus

κατέ-

ὅσο

κορθύ-

Index HOMERICUS.

μολπῆ

Νηλῆος

οἰκῆας:

οὔτι

Π.

Index HOMERICUS.

πέπονθε

Priami

ῥέζειν

Σθέν,

συμμεν

τυρῷ

Ὑπερή-

Φ.

Φαίνο-

Φυλακαι

Χρυσόθ-

ὦρτο,

ADDENDA, *quædam nempè Omissa, suis locis interserenda.*

ΤΕΛΟΣ.